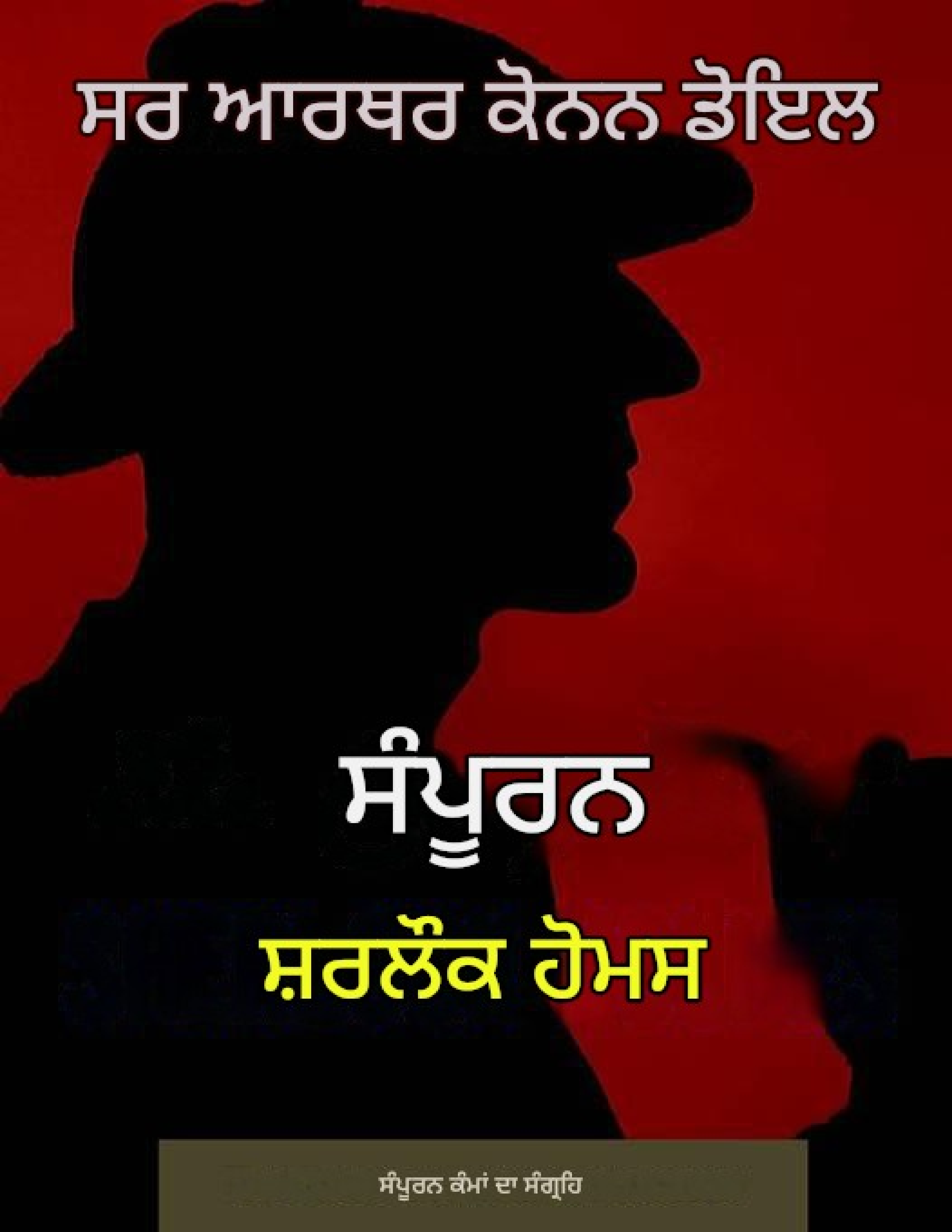

ਸਰ ਆਰਥਰ ਕੋਨਨ ਡੋਇਲ

ਸੰਪੂਰਨ

ਸ਼ਰਲੌਕ ਹੋਮਸ

ਸੰਪੂਰਨ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ

ਪੂਰਾ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼

ਅਤੇ

ਦਹਿਸ਼ਤ ਅਤੇ ਰਹੱਸ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ

ਦੁਆਰਾ

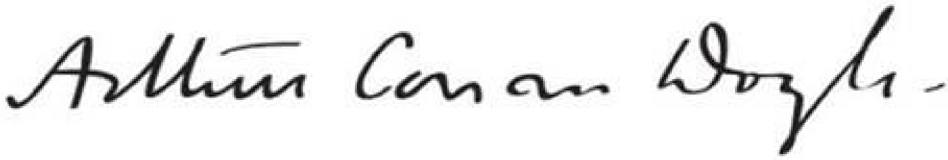

ਸਰ ਆਰਥਰ ਕੋਨਨ ਡੋਇਲ

ਦਸਤਖਤ ਐਡੀਸ਼ਨ

ਦ ਕੰਪਲੀਟ ਵਰਕਸ ਕਲੈਕਸ਼ਨ

ਸਾਰੇ ਹੱਕ ਰਾਖਵੇਂ ਹਨ © 2011

ਵਿਸ਼ਾ - ਸੂਚੀ

1. ਪੂਰਾ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼

ਸਕਾਰਲੇਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਧਿਐਨ
ਭਾਗ ਪਹਿਲਾ
ਭਾਗ 2

ਚਾਰ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਸਾਹਸ
ਬੋਹੇਮੀਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਕੈਂਡਲ
ਰੈੱਡ-ਹੈੱਡਡ ਲੀਗ
ਪਛਾਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ
ਬੋਸਕੌਂਬੇ ਵੈਲੀ ਰਹੱਸ
ਪੰਜ ਸੰਤਰੀ ਪਿੱਪਸ
ਮਰੋੜੇ ਹੋਏ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ
ਬਲੂ ਕਾਰਬੰਕਲ ਦਾ ਸਾਹਸ
ਸਪੈਕਲਡ ਬੈਂਡ ਦਾ ਸਾਹਸ
ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਅੰਗੂਠੇ ਦਾ ਸਾਹਸ
ਨੋਬਲ ਬੈਚਲਰ ਦਾ ਸਾਹਸ
ਬੇਰਿਲ ਕੋਰੋਨੇਟ ਦਾ ਸਾਹਸ
ਤਾਂਬੇ ਦੇ ਬੀਚਾਂ ਦਾ ਸਾਹਸ

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਦੀਆਂ ਯਾਦਾਂ
ਸਿਲਵਰ ਬਲੇਜ਼
ਪੀਲਾ ਚਿਹਰਾ
ਸਟਾਕ-ਬਰੋਕਰ ਦਾ ਕਲਰਕ

"ਗਲੋਰੀਆ ਸਕਾਟ"
ਮਸਗ੍ਰੇਵ ਰਸਮ
ਰੀਗੇਟ ਪਹੇਲੀ
ਟੇਢਾ ਆਦਮੀ
ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟ ਮਰੀਜ਼
ਯੂਨਾਨੀ ਦੁਭਾਸ਼ੀਏ
ਜਲ ਸੈਨਾ ਸੰਧੀ
ਆਖਰੀ ਸਮੱਸਿਆ

ਬਾਸਕਰਵਿਲਜ਼ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਜਾਨਵਰ
ਮਿਸਟਰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼
ਬਾਸਕਰਵਿਲਜ਼ ਦਾ ਸਰਾਪ
ਸਮੱਸਿਆ
ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਬਾਸਕਰਵਿਲ
ਤਿੰਨ ਟੁੱਟੇ ਧਾਗੇ
ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਹਾਲ
ਮੈਰੀਪਿਟ ਹਾਊਸ ਦੇ ਸਟੈਪਲਟਨ
ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਰਿਪੋਰਟ
ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਦੀ ਦੂਜੀ ਰਿਪੋਰਟ
ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਦੀ ਡਾਇਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅੰਸ਼
ਟੋਰ 'ਤੇ ਆਦਮੀ
ਮੂਰ 'ਤੇ ਮੌਤ
ਜਾਲਾਂ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ
ਬਾਸਕਰਵਿਲਜ਼ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਜਾਨਵਰ
ਇੱਕ ਪਿਛਾਖੜੀ

ਸ਼ਰਲੌਕ ਹੋਮਜ਼ ਦੀ ਵਾਪਸੀ
ਐਬੇ ਗ੍ਰੇਂਜ ਦਾ ਸਾਹਸ
ਬਲੈਕ ਪੀਟਰ ਦਾ ਸਾਹਸ
ਚਾਰਲਸ ਅਗਸਤਸ ਮਿਲਵਰਟਨ ਦਾ ਸਾਹਸ
ਨੱਚਣ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਸ

ਖਾਲੀ ਘਰ ਦਾ ਸਾਹਸ
ਗੋਲਡਨ ਪਿੰਸ-ਨੇਜ਼ ਦਾ ਸਾਹਸ
ਗੁੰਮ ਹੋਏ ਤਿੰਨ-ਚੌਥਾਈ ਦਾ ਸਾਹਸ
ਨੌਰਵੁੱਡ ਬਿਲਡਰ ਦਾ ਸਾਹਸ
ਪ੍ਰਾਇਰੀ ਸਕੂਲ ਦਾ ਸਾਹਸ
ਦੂਜੇ ਦਾਗ਼ ਦਾ ਸਾਹਸ
ਛੇ ਨੈਪੋਲੀਅਨਾਂ ਦਾ ਸਾਹਸ
ਇਕੱਲਾ ਸਾਈਕਲ ਸਵਾਰ ਦਾ ਸਾਹਸ
ਤਿੰਨ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਸ

ਡਰ ਦੀ ਵਾਦੀ

ਉਸਦਾ ਆਖਰੀ ਧਨੁਸ਼

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਦੀ ਕੇਸ ਬੁੱਕ

2. ਦਹਿਸ਼ਤ ਅਤੇ ਰਹੱਸ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ

ਉਚਾਈਆਂ ਦਾ ਡਰਾਉਣਾ
ਚਮੜੇ ਦਾ ਫਨਲ
ਦ ਨਿਊ ਕੈਟਾਕੌਂਬ
ਲੇਡੀ ਸੈਨੌਕਸ ਦਾ ਮਾਮਲਾ
ਬਲੂ ਜੌਨ ਗੈਪ ਦਾ ਦਹਿਸ਼ਤ
ਬ੍ਰਾਜ਼ੀਲੀ ਬਿੱਲੀ
ਦ ਲੌਸਟ ਸਪੈਸ਼ਲ
ਬੀਟਲ-ਸ਼ਿਕਾਰੀ
ਘੜੀਆਂ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ
ਜਪਾਨੀ ਡੱਬਾ
ਕਾਲਾ ਡਾਕਟਰ
ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਸੀਨਾਬੰਦ

ਪੂਰਾ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼

Arthur Conan Doyle.

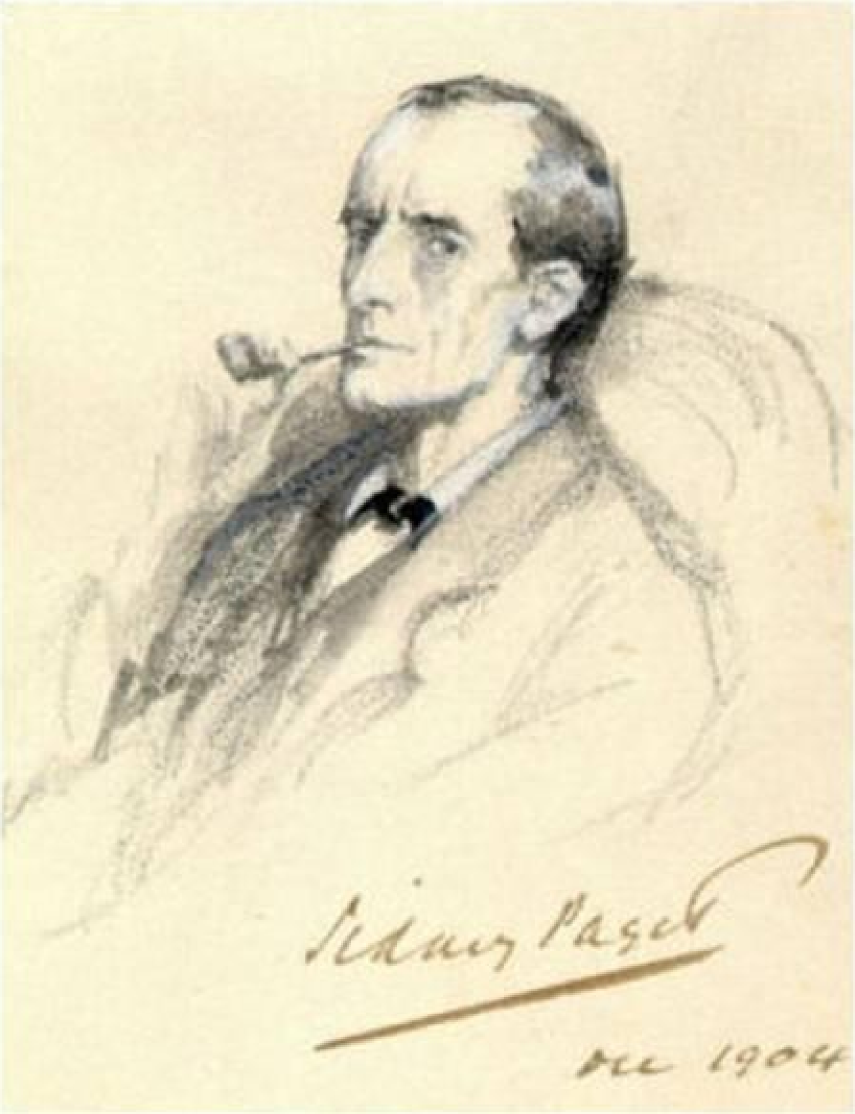

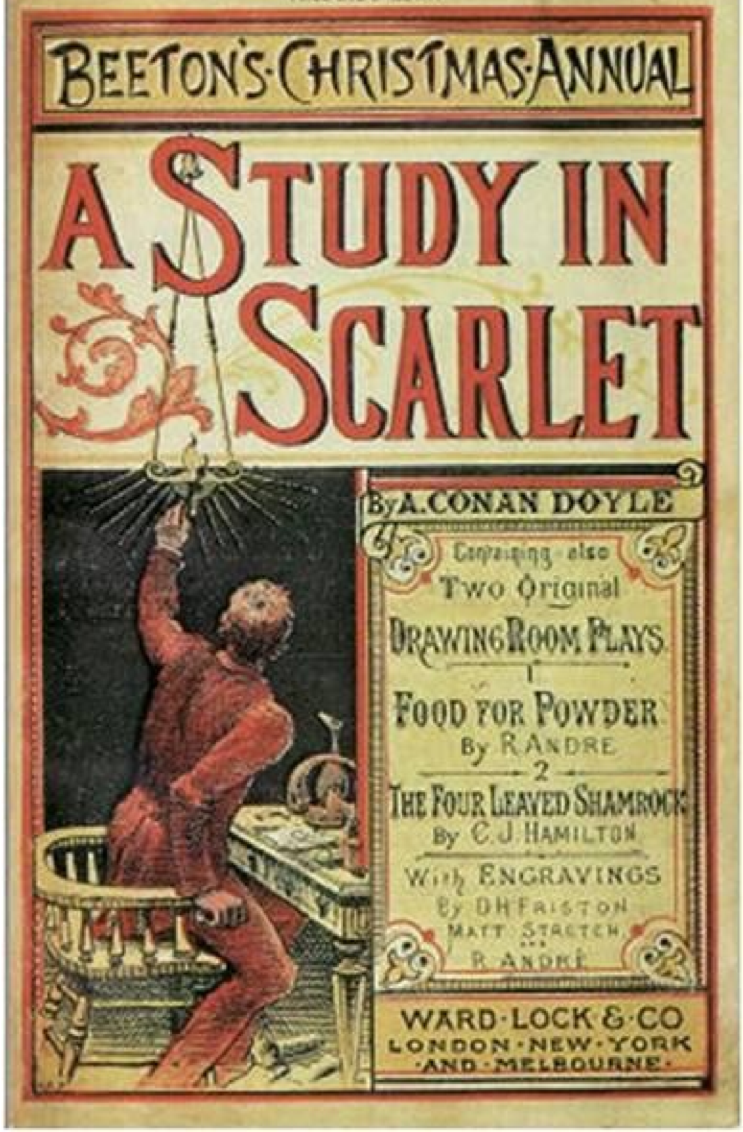
PRICE ONE SHILLING
BEETON'S·CHRISTMAS·ANNUAL
A STUDY IN SCARLET
By A. CONAN DOYLE
Containing also
Two Original
DRAWING ROOM PLAYS
1
FOOD FOR POWDER
By R. ANDRE
2
THE FOUR LEAVED SHAMROCK
By C. J. HAMILTON
With ENGRAVINGS
By D. H. FRISTON
MATT STRETCH
and
R. ANDRÉ
WARD·LOCK & CO
LONDON·NEW·YORK
·AND·MELBOURNE·

Rache

ਸਕਾਰਲੇਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਧਿਐਨ

ਭਾਗ ਪਹਿਲਾ

ਆਰਮੀ ਮੈਡੀਕਲ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਵਰਗੀ, ਜੌਨ ਐਚ. ਵਾਟਸਨ, ਐਮ.ਡੀ. ਦੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪੁਨਰ-ਪ੍ਰਿੰਟ ਹੋਣਾ

ਅਧਿਆਇ 1

ਮਿਸਟਰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼

1878 ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਲੰਡਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਡਾਕਟਰ ਆਫ਼ ਮੈਡੀਸਨ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਸਰਜਨਾਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੋਰਸ ਕਰਨ ਲਈ ਨੈਟਲੀ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਉੱਥੇ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਸਹਾਇਕ ਸਰਜਨ ਵਜੋਂ ਪੰਜਵੇਂ ਨੌਰਥੰਬਰਲੈਂਡ ਫਿਊਜ਼ੀਲੀਅਰਜ਼ ਨਾਲ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਰੈਜੀਮੈਂਟ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ, ਦੂਜੀ ਅਫਗਾਨ ਜੰਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਬੰਬਈ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੇਰੀ ਕੋਰ ਰਸਤਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਡੂੰਘੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਦਾਹਾਰ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰੈਜੀਮੈਂਟ ਮਿਲ ਗਈ, ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ।

ਇਸ ਮੁਹਿੰਮ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਲਿਆਂਦੀ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਸਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਿਰਫ਼ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਅਤੇ ਆਫ਼ਤ। ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਬ੍ਰਿਗੇਡ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਰਕਸ਼ਾਇਰ ਨਾਲ ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਮਾਈਵੰਡ ਦੀ ਘਾਤਕ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਮੇਰੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਜੇਜ਼ੈਲ ਦੀ ਗੋਲੀ ਲੱਗੀ, ਜਿਸਨੇ ਹੱਡੀ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਬਕਲੇਵੀਅਨ ਧਮਣੀ ਨੂੰ ਚਰਾਇਆ। ਜੇ ਮੇਰੇ ਆਰਡਰਲੀ, ਮਰੇ, ਦੁਆਰਾ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਸ਼ਰਧਾ ਅਤੇ ਹਿੰਮਤ ਨਾ ਹੁੰਦੀ, ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਪੈਕਹੋਰਸ ਪਾਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਲਾਈਨਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਾਤਲ ਗਾਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

ਦਰਦ ਨਾਲ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਤੋਂ ਕਮਜ਼ੋਰ, ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ਾਵਰ ਦੇ ਬੇਸ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਇੱਥੇ ਮੈਂ ਇਕੱਠਾ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੰਨਾ ਸੁਧਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਅੰਤੜੀਆਂ ਦਾ ਬੁਖਾਰ, ਸਾਡੀ ਭਾਰਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਰਾਪ, ਨੇ ਮਾਰਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਵਰਾਂਡੇ 'ਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਨਹਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਵੀ ਸੀ। ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਿਰਾਸ਼ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਅਤੇ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਮੈਡੀਕਲ ਬੋਰਡ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਗੁਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਓਰੋਂਟੇਸ ਦੇ ਫੌਜੀ ਜਹਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਪੋਰਟਸਮਾਊਥ ਜੈੱਟੀ 'ਤੇ ਉਤਰਿਆ, ਮੇਰੀ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਅਟੱਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਰਾਬ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਪਰ ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਗਲੇ ਨੌਂ ਮਹੀਨੇ ਬਿਤਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮਿਲੀ।

ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਹਵਾ ਵਾਂਗ ਆਜ਼ਾਦ ਸੀ - ਜਾਂ ਗਿਆਰਾਂ ਸ਼ਿਲਿੰਗ ਅਤੇ ਛੇ ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਦੀ ਆਮਦਨ ਜਿੰਨੀ ਆਜ਼ਾਦ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੰਡਨ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ, ਉਸ ਵੱਡੇ ਗੰਦੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਪੂਲ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਵਿਹਲੇ ਲੋਕ ਅਟੱਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡੁੱਬ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਮੈਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸਟ੍ਰੈਂਡ ਦੇ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ, ਇੱਕ ਆਰਾਮਦਾਇਕ, ਅਰਥਹੀਣ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਜਿੰਨਾ ਪੈਸਾ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਖਰਚ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਇੰਨੀ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਹੋ ਗਈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮਹਾਂਨਗਰ ਛੱਡ ਕੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਹਿਣ-ਸਹਿਣ ਦੀ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਲਾਅ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਹੋਟਲ ਛੱਡਣ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾ ਕੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਘੱਟ ਦਿਖਾਵੇ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਘੱਟ ਮਹਿੰਗੇ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲੈਣ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ।

ਜਿਸ ਦਿਨ ਮੈਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਕ੍ਰਾਈਟੀਰੀਅਨ ਬਾਰ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਮੇਰੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਹੱਥ ਮਾਰਿਆ, ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਮੈਂ ਨੌਜਵਾਨ ਸਟੈਮਫੋਰਡ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ, ਜੋ ਬਾਰਟਜ਼ ਵਿਖੇ ਮੇਰੇ ਹੇਠਾਂ ਡ੍ਰੈਸਰ ਸੀ। ਲੰਡਨ ਦੇ ਮਹਾਨ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੋਸਤਾਨਾ ਚਿਹਰੇ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਇੱਕ ਇਕੱਲੇ ਆਦਮੀ ਲਈ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਸੁਹਾਵਣਾ ਗੱਲ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਟੈਮਫੋਰਡ ਕਦੇ ਵੀ ਮੇਰਾ ਖਾਸ ਦੋਸਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਹ, ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਜੋਸ਼ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਹੋਲਬੋਰਨ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ।

"ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਵਾਟਸਨ?" ਉਸਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੈਰਾਨੀ ਦੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਲੰਡਨ ਦੀਆਂ ਭੀੜ-ਭੜੱਕੇ ਵਾਲੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਹੇ ਸੀ। "ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਲਾਠ ਵਾਂਗ ਪਤਲੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗਿਰੀ ਵਾਂਗ ਭੂਰੇ ਹੋ।"

ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਹਸ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸਕੈਚ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

"ਬੇਚਾਰਾ ਸ਼ੈਤਾਨ!" ਉਸਨੇ ਮੇਰੀਆਂ ਬਦਕਿਸਮਤੀਆਂ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਮਦਰਦੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਤੂੰ ਹੁਣ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈਂ?"

“ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ,” ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। “ਇਸ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਵਾਜਬ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਕਮਰੇ ਮਿਲਣੇ ਸੰਭਵ ਹਨ।”

"ਇਹ ਤਾਂ ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਹੈ," ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਦੂਜੇ ਆਦਮੀ ਹੋ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਵਰਤਿਆ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਪਹਿਲਾ ਕੌਣ ਸੀ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਜੋ ਹਸਪਤਾਲ ਦੀ ਕੈਮੀਕਲ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਚੰਗੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅੱਧਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਿਆ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਉਸਦੇ ਪਰਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਨ।"

"ਜੋਵ ਦੁਆਰਾ!" ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ; "ਜੇ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਕਮਰੇ ਅਤੇ ਖਰਚਾ ਸਾਂਝਾ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਲਈ ਸਹੀ ਆਦਮੀ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਰਹਿਣ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਰੱਖਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਯੰਗ ਸਟੈਮਫੋਰਡ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਾਈਨ ਗਲਾਸ ਉੱਤੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਅਜੀਬ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ। "ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਸਾਥੀ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ।"

"ਕਿਉਂ, ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੀ ਹੈ?"

"ਓਹ, ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਅਜੀਬ ਹੈ - ਵਿਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਤਸ਼ਾਹੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਦਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ?" ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"ਨਹੀਂ - ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਰੀਰ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਾਹਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਪਹਿਲੇ ਦਰਜੇ ਦਾ ਕੈਮਿਸਟ ਹੈ; ਪਰ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਮੈਡੀਕਲ ਕਲਾਸਾਂ ਨਹੀਂ ਲਈਆਂ। ਉਸਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਤੁਕੀ ਅਤੇ ਅਜੀਬ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਅਜੀਬ ਗਿਆਨ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰਾਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਲਈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਨਹੀਂ; ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਦੋਂ ਕਲਪਨਾ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸੰਚਾਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਆਦਤਾਂ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਅਜੇ ਇੰਨਾ ਤਾਕਤਵਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰੌਲਾ ਜਾਂ ਉਤੇਜਨਾ ਸਹਿ ਸਕਾਂ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਸਨ ਜੋ ਮੇਰੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਜੀਵਨ ਲਈ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਇਸ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"

"ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ," ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਲਈ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਫਿਰ ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਰਾਤ ਤੱਕ ਉੱਥੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਕੱਠੇ ਗੱਡੀ ਚਲਾਵਾਂਗੇ।"

"ਜ਼ਰੂਰ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਦੂਜੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵੱਲ ਚਲੀ ਗਈ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਹੋਲਬੋਰਨ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਸਪਤਾਲ ਵੱਲ ਜਾ ਰਹੇ ਸੀ, ਸਟੈਮਫੋਰਡ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਸੱਜਣ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵੇਰਵੇ ਦਿੱਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ-ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਲੈਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਿਆ ਸੀ।

"ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।"

"ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲੇ ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋਣਾ ਆਸਾਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਸਟੈਮਫੋਰਡ," ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਵੱਲ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਤੋਂ ਹੱਥ ਧੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਕੀ ਇਸ ਆਦਮੀ ਦਾ ਗੁੱਸਾ ਇੰਨਾ ਭਿਆਨਕ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਹ ਕੀ ਹੈ? ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਦਤਮੀਜ਼ੀ ਨਾ ਕਰੋ।"

"ਅਕਹਿ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਹੋਮਸ ਮੇਰੇ ਸੁਆਦ ਲਈ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਗਿਆਨਕ ਹੈ - ਇਹ ਠੰਡੇ-ਖੂਨ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਨਵੀਨਤਮ ਸਬਜ਼ੀ ਐਲਕਾਲਾਇਡ ਦੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਚੁਟਕੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਦੁਰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਨਹੀਂ, ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਤਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਦਾ ਸਹੀ ਵਿਚਾਰ ਹੋ ਸਕੇ। ਉਸਨੂੰ ਇਨਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਖੁਦ ਵੀ ਉਸੇ ਤਿਆਰੀ ਨਾਲ ਲਵੇਗਾ। ਉਸਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਤੇ ਸਹੀ ਗਿਆਨ ਲਈ ਜਨੂੰਨ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।"

"ਬਹੁਤ ਸਹੀ ਵੀ।"

"ਹਾਂ, ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਧੱਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਡਿਸਸਟਿੰਗ-ਰੂਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਮਾਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

"ਪਰਜਾ ਨੂੰ ਕੁੱਟਣਾ!"

"ਹਾਂ, ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ ਤੱਕ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ।"

"ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਮੈਡੀਕਲ ਦਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨਹੀਂ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ। ਸਵਰਗ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਕੀ ਹਨ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਣਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।" ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਤੰਗ ਗਲੀ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਮੁੜੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਪਾਸੇ ਵਾਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੇ, ਜੋ ਕਿ ਮਹਾਨ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿੰਗ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਮੈਦਾਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਹਨੇਰੇ ਪੱਥਰ ਦੀਆਂ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹੇ ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਰੰਗ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਅਤੇ ਗੂੜ੍ਹੇ ਰੰਗ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਾਲੇ ਲੰਬੇ ਕੋਰੀਡੋਰ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰੇ। ਦੂਰ ਦੇ ਸਿਰੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਨੀਵਾਂ ਕਮਾਨਾਂ ਵਾਲਾ ਰਸਤਾ ਇਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਰਸਾਇਣਕ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ।

ਇਹ ਇੱਕ ਉੱਚਾ ਕਮਰਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਣਗਿਣਤ ਬੋਤਲਾਂ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਚੌੜੀਆਂ, ਨੀਵੀਆਂ ਮੇਜ਼ਾਂ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਖਿੰਡੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਜਵਾਬ, ਟੈਸਟ-ਟਿਊਬਾਂ ਅਤੇ ਛੋਟੀਆਂ ਬੁਨਸੇਨ ਲੈਂਪਾਂ ਦੀਆਂ ਲਪਟਾਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨੀਲੀਆਂ ਟਿਮਟਿਮਾਉਂਦੀਆਂ ਲਾਟਾਂ ਸਨ। ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸੀ, ਜੋ ਦੂਰ ਇੱਕ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਝੁਕ ਕੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ

ਚੀਕ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ। "ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ! ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਚੀਕਿਆ, ਜੋ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟੈਸਟ-ਟਿਊਬ ਲੈ ਕੇ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਭੱਜ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਰੀ-ਏਜੰਟ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਹੀਮੋਗਲੋਬਿਨ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ।" ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਸੋਨੇ ਦੀ ਖਾਨ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਉਸਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਚਮਕ ਸਕਦੀ ਸੀ।

“ਡਾ. ਵਾਟਸਨ, ਮਿਸਟਰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼,” ਸਟੈਮਫੋਰਡ ਨੇ ਸਾਡੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

"ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਹੋ?" ਉਸਨੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਉਸ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਫੜਿਆ ਜਿਸਦਾ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਸਿਹਰਾ ਦੇਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸੀ। "ਤੁਸੀਂ ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ?" ਮੈਂ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ," ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਹੁਣ ਸਵਾਲ ਹੀਮੋਗਲੋਬਿਨ ਬਾਰੇ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਇਸ ਖੋਜ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋ?"

"ਇਹ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ, ਰਸਾਇਣਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਵਿਵਹਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ

"ਕਿਉਂ, ਯਾਰ, ਇਹ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਹਾਰਕ ਡਾਕਟਰੀ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਖੋਜ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ ਕਿ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਖੂਨ ਦੇ ਧੱਬਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਅਚਨਚੇਤ ਟੈਸਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ? ਹੁਣੇ ਇੱਥੇ ਆਓ!" ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਕੋਟ-ਸਲੀਵ ਤੋਂ ਫੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਮੇਜ਼ ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਲਿਆ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਆਓ, ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਤਾਜ਼ਾ ਖੂਨ ਪਿਲਾਓ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੀ ਉਂਗਲੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਬੋਡਕਿਨ ਪੁੱਟਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਸਾਇਣਕ ਪਾਈਪੇਟ ਵਿੱਚ ਖੂਨ ਦੀ ਇੱਕ ਬੂੰਦ ਕੱਢਦੇ ਹੋਏ। "ਹੁਣ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਲੀਟਰ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਖੂਨ ਜੋੜਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮਿਸ਼ਰਣ ਸ਼ੁੱਧ ਪਾਣੀ ਵਰਗਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਖੂਨ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਇੱਕ ਮਿਲੀਅਨ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵਾਂਗੇ।" ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਭਾਂਡੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਚਿੱਟੇ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਸੁੱਟੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਤਰਲ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਬੂੰਦਾਂ ਜੋੜੀਆਂ। ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਸਮੱਗਰੀ ਨੇ ਇੱਕ ਗੂੜ੍ਹਾ ਮਹੋਗਨੀ ਰੰਗ ਧਾਰਨ ਕਰ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਕੱਚ ਦੇ ਸ਼ੀਸ਼ੀ ਦੇ ਤਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਭੂਰਾ ਧੂੜ ਡਿੱਗ ਗਿਆ।

"ਹਾ! ਹਾ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ, ਤਾੜੀਆਂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਖਿਡੌਣੇ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਵਾਂਗ ਖੁਸ਼ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਤੁਹਾਡਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਖਿਆਲ ਹੈ?"

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਾਜ਼ੁਕ ਟੈਸਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ," ਮੈਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ।

"ਸੁੰਦਰ! ਸੁੰਦਰ! ਪੁਰਾਣਾ ਗੁਆਇਕਮ ਟੈਸਟ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਢੰਗਾ ਅਤੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀ। ਖੂਨ ਦੇ ਸੈੱਲਾਂ ਲਈ ਸੂਖਮ ਜਾਂਚ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਬੇਕਾਰ ਹੈ ਜੇਕਰ ਧੱਬੇ ਕੁਝ ਘੰਟੇ ਪੁਰਾਣੇ ਹਨ। ਹੁਣ, ਇਹ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਖੂਨ ਪੁਰਾਣਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਵਾਂ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਟੈਸਟ ਦੀ ਕਾਢ ਕੱਢੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਹੁਣ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸੈਂਕੜੇ ਆਦਮੀ ਘੁੰਮ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤ ਚੁੱਕੇ ਹੁੰਦੇ।"

“ਸੱਚਮੁੱਚ!” ਮੈਂ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ।

"ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲੇ ਲਗਾਤਾਰ ਉਸੇ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਟਿਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਹੋਣ ਤੋਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਲਿਨਨ ਜਾਂ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਭੂਰੇ ਰੰਗ ਦੇ ਧੱਬੇ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ

ਹਨ। ਕੀ ਇਹ ਖੂਨ ਦੇ ਧੱਬੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਚਿੱਕੜ ਦੇ ਧੱਬੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਜੰਗਾਲ ਦੇ ਧੱਬੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਫਲਾਂ ਦੇ ਧੱਬੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਉਹ ਕੀ ਹਨ? ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਹਰਾਂ ਨੂੰ ਉਲਝਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂ? ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਟੈਸਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਦਾ ਟੈਸਟ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ।"
ਬੋਲਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਚਮਕ ਆ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਝੁਕਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਸਦੀ ਕਲਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈ ਕਿਸੇ ਤਾੜੀਆਂ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲੀ ਭੀੜ ਨੂੰ।
"ਤੁਸੀਂ ਵਧਾਈ ਦੇ ਪਾਤਰ ਹੋ," ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
"ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਫਰੈਂਕਫੋਰਟ ਵਿਖੇ ਵੌਨ ਬਿਸ਼ੌਫ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਟੈਸਟ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਫਿਰ ਬ੍ਰੈਡਫੋਰਡ ਦਾ ਮੇਸਨ, ਅਤੇ ਬਦਨਾਮ ਮੂਲਰ, ਅਤੇ ਮੋਂਟਪੇਲੀਅਰ ਦਾ ਲੇਫੇਵਰ, ਅਤੇ ਨਿਊ ਓਰਲੀਨਜ਼ ਦਾ ਸੈਮਸਨ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਈ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾਕੁੰਨ ਹੁੰਦਾ।"
_"ਤੁਸੀਂ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਇੱਕ ਚੱਲਦਾ ਕੈਲੰਡਰ ਜਾਪਦਾ ਹੋ," ਸਟੈਮਫੋਰਡ ਨੇ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਾਈਨਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪੇਪਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਸਨੂੰ 'ਭੂਤਕਾਲ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਖ਼ਬਰ' ਕਹੋ।"
"ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪ ਪੜ੍ਹਨਾ, ਇਹ ਵੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, ਆਪਣੀ ਉਂਗਲੀ 'ਤੇ ਲੱਗੀ ਚੁਭਣ 'ਤੇ ਪਲਾਸਟਰ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਟੁਕੜਾ ਚਿਪਕਾਇਆ। "ਮੈਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ," ਉਸਨੇ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜ਼ਹਿਰਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।" ਉਸਨੇ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਪਲਾਸਟਰ ਦੇ ਸਮਾਨ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨਾਲ ਲੱਥਪੱਥ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਐਸਿਡ ਨਾਲ ਰੰਗੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।
"ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਕੰਮ ਲਈ ਆਏ ਸੀ," ਸਟੈਮਫੋਰਡ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇੱਕ ਉੱਚੇ ਤਿੰਨ-ਪੈਰ ਵਾਲੇ ਸਟੂਲ 'ਤੇ ਬੈਠਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਟੂਲ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਧੱਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਇੱਥੇ ਖੁਦਾਈ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਅੱਧਾ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਸਾਂਝੇ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਜਾਪ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੂਟ 'ਤੇ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਤੱਕ ਢੁੱਕਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਤੰਬਾਕੂ ਦੀ ਬਦਬੂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ?"
"ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਦ 'ਜਹਾਜ਼' ਪੀਂਦਾ ਹਾਂ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਸਾਇਣਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰੇਗਾ?"
"ਕਦੇ ਨਹੀਂ।"
"ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਿਓ - ਮੇਰੀਆਂ ਹੋਰ ਕਮੀਆਂ ਕੀ ਹਨ? ਮੈਂ ਕਈ ਵਾਰ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਦਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਬੱਸ ਮੈਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸਹੀ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੀ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨਾ ਹੈ? ਦੋ ਸਾਥੀਆਂ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਾੜੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਵੀ ਓਨਾ ਹੀ ਚੰਗਾ ਹੈ।"

ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਜਿਰ੍ਹਾ 'ਤੇ ਹਾਸਾ ਆਇਆ। "ਮੈਂ ਇੱਕ ਬਲਦ ਦਾ ਕੁੱਤਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਤਾਰਾਂ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਨਸਾਂ ਹਿੱਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਰਮੀ ਘੰਟਿਆਂ 'ਤੇ ਉੱਠਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਆਲਸੀ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਠੀਕ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੋਰ ਵੀ ਬੁਰਾਈਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਹਨ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕਤਾਰਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਵਾਇਲਨ ਵਜਾਉਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੇ ਹੋ?" ਉਸਨੇ ਚਿੰਤਾ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਇਹ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਜਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਵਾਇਲਨ ਦੇਵਤਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਉਪਹਾਰ ਹੈ - ਇੱਕ ਮਾੜੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਜਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ -"

"ਓਹ, ਇਹ ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ," ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਹੱਸਿਆ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਾਂ - ਇਹ ਤਾਂ ਹੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕਮਰੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹਨ।"

"ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੋਂ ਦੇਖਾਂਗੇ?"

"ਕੱਲ੍ਹ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਬੁਲਾਓ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਜਾਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਨਿਪਟਾਵਾਂਗੇ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

“ਠੀਕ ਹੈ - ਬਿਲਕੁਲ ਦੁਪਹਿਰ,” ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਰਸਾਇਣਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਆਪਣੇ ਹੋਟਲ ਵੱਲ ਤੁਰ ਪਏ।

“ਵੈਸੇ,” ਮੈਂ ਅਚਾਨਕ ਪੁੱਛਿਆ, ਰੁਕ ਕੇ ਸਟੈਮਫੋਰਡ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ, “ਉਸ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹਾਂ?”

ਮੇਰਾ ਸਾਥੀ ਇੱਕ ਰਹੱਸਮਈ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਵਿੱਚ ਮੁਸਕਰਾਇਆ। "ਇਹ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਖਾਸੀਅਤ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦੀਆਂ ਹਨ।"

"ਓਹ! ਕੀ ਇਹ ਕੋਈ ਰਹੱਸ ਹੈ?" ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਰਗੜਦੇ ਹੋਏ ਚੀਕਿਆ। "ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤਿੱਖਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ। 'ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਦਾ ਸਹੀ ਅਧਿਐਨ ਮਨੁੱਖ ਹੈ,' ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ।"

"ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੈਨੂੰ ਉਸਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਸਟੈਮਫੋਰਡ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੈਨੂੰ ਉਹ ਇੱਕ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਸਮੱਸਿਆ ਲੱਗੇਗੀ। ਮੈਂ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਤੇਰੇ ਬਾਰੇ ਉਸ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਿੱਖੇਗਾ। ਅਲਵਿਦਾ।"

“ਅਲਵਿਦਾ,” ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੋਟਲ ਵੱਲ ਤੁਰ ਪਿਆ, ਆਪਣੀ ਨਵੀਂ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਅਧਿਆਇ 2

ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਵਿਗਿਆਨ

ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਨੁਸਾਰ ਮਿਲੇ, ਅਤੇ ਨੰਬਰ 221B, ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ ਦੇ ਕਮਰਿਆਂ ਦਾ ਮੁਆਇਨਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸਨੇ ਸਾਡੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਬੈੱਡਰੂਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ

ਹਵਾਦਾਰ ਬੈਠਣ ਵਾਲਾ ਕਮਰਾ ਸੀ, ਜੋ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੋ ਚੌੜੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਸੀ। ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇੰਨੇ ਵਧੀਆ ਸਨ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੰਡੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਇੰਨੀਆਂ ਮੱਧਮ ਜਾਪਦੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੀ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ। ਉਸੇ ਸ਼ਾਮ ਮੈਂ ਹੋਟਲ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਸਮਾਨ ਲੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਕਈ ਡੱਬਿਆਂ ਅਤੇ ਪੋਰਟਮੈਨਟੌਸ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਆਇਆ। ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹਣ ਅਤੇ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਰਹੇ। ਇਹ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਸੀਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਸੈਟਲ ਹੋਣ ਲੱਗੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਮਾਹੌਲ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਉਣ ਲੱਗ ਪਏ।

ਹੋਮਜ਼ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਕੋਈ ਔਖਾ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਢੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਨਿਯਮਤ ਸਨ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਦਸ ਵਜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਠਣਾ ਉਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਾਸ਼ਤਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਆਪਣਾ ਦਿਨ ਰਸਾਇਣਕ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਕਈ ਵਾਰ ਡਿਸਸਟਿੰਗ-ਰੂਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਲੰਬੀਆਂ ਸੈਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਜਾਪਦੀਆਂ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਫਿੱਟ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਉਸਦੀ ਊਰਜਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਪਰ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਲੈਂਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਉਹ ਬੈਠਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਲੇਟਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਰਾਤ ਤੱਕ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀ ਹਿਲਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਸੁਪਨਮਈ, ਖਾਲੀਪਣ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਆਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਸਦੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਸੰਜਮ ਅਤੇ ਸਫਾਈ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਮਨ੍ਹਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ।

ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਹਫ਼ਤੇ ਬੀਤਦੇ ਗਏ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਮੇਰੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਡੂੰਘੀ ਅਤੇ ਵਧਦੀ ਗਈ। ਉਸਦਾ ਵਿਅਕਤੀਤਵ ਅਤੇ ਦਿੱਖ ਅਜਿਹੇ ਸਨ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਆਮ ਨਿਰੀਖਕ ਦਾ ਧਿਆਨ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਦੇ ਸਨ। ਉਚਾਈ ਵਿੱਚ ਉਹ ਛੇ ਫੁੱਟ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਤਲਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਲੰਬਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤਿੱਖੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿੰਨ੍ਹਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਨ, ਸਿਵਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੜਫਣ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲਾਂ ਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਲੀ, ਬਾਜ਼ ਵਰਗੀ ਨੱਕ ਉਸਦੀ ਪੂਰੀ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਨੂੰ ਸੁਚੇਤਤਾ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਹਵਾ ਦਿੰਦੀ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਠੋਡੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਹ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਅਤੇ ਚੌੜਾਪਣ ਸੀ ਜੋ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦੇ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਿਆਹੀ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਰਸਾਇਣਾਂ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਅਸਾਧਾਰਨ ਛੋਹ ਦੀ ਕੋਮਲਤਾ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਕਸਰ ਦੇਖਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਜ਼ੁਕ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਯੰਤਰਾਂ ਨੂੰ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ।

ਪਾਠਕ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਮੇਰੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਉਤੇਜਿਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਮੈਂ ਉਸ ਸੰਜਮ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਦਿਖਾਇਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕਿੰਨੀ ਉਦੇਸ਼ਹੀਣ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਘੱਟ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਸਿਹਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੌਸਮ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਆਲੂ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਈ ਦੋਸਤ

ਨਹੀਂ ਸਨ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਹੋਂਦ ਦੀ ਇਕਸਾਰਤਾ ਨੂੰ ਤੋੜਦੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਉਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਰਹੱਸ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਸਮਾਂ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ।

ਉਹ ਡਾਕਟਰੀ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਸਟੈਮਫੋਰਡ ਦੀ ਰਾਏ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਨਾ ਹੀ ਉਸਨੇ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕੋਰਸ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਡਿਗਰੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪੋਰਟਲ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋਵੇ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦਿਵਾਏ। ਫਿਰ ਵੀ ਕੁਝ ਅਧਿਐਨਾਂ ਲਈ ਉਸਦਾ ਜੋਸ਼ ਕਮਾਲ ਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਵਿਲੱਖਣ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸਦਾ ਗਿਆਨ ਇੰਨਾ ਅਸਾਧਾਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਅਤੇ ਸੂਖਮ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਯਕੀਨਨ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦਮੀ ਇੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਾਂ ਇੰਨੀ ਸਟੀਕ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਉਦੇਸ਼ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਬੇਤੁਕੇ ਪਾਠਕ ਆਪਣੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੀ ਕਮਾਲ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਬੋਝ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕਾਰਨ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਉਸਦੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਉਸਦੇ ਗਿਆਨ ਵਾਂਗ ਹੀ ਕਮਾਲ ਦੀ ਸੀ। ਸਮਕਾਲੀ ਸਾਹਿਤ, ਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤੀ ਬਾਰੇ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਥਾਮਸ ਕਾਰਲਾਈਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਭੋਲੇਪਣ ਵਾਲੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰੀ ਹੈਰਾਨੀ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈ, ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਇਤਫਾਕਨ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕੋਪਰਨੀਕਨ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਸੂਰਜੀ ਸਿਸਟਮ ਦੀ ਰਚਨਾ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ। ਇਸ ਉਨ੍ਹੀਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੱਭਿਅਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਧਰਤੀ ਸੂਰਜ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਅਸਾਧਾਰਨ ਤੱਥ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਸਮਝ ਸਕਿਆ।

"ਤੁਸੀਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਜਾਪਦੇ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਮੇਰੀ ਹੈਰਾਨੀ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ 'ਤੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਭੁੱਲਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ।"

"ਭੁੱਲਣ ਲਈ!"

"ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ," ਉਸਨੇ ਸਮਝਾਇਆ, "ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦਾ ਦਿਮਾਗ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਖਾਲੀ ਅਟਾਰੀ ਵਾਂਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਫਰਨੀਚਰ ਨਾਲ ਸਟਾਕ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਮੂਰਖ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਾਰੀ ਲੱਕੜ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਗਿਆਨ ਜੋ ਉਸਦੇ ਲਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭੀੜ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਜਾਂ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਉਲਝ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਵੇ। ਹੁਣ ਹੁਨਰਮੰਦ ਕਾਰੀਗਰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਅਟਾਰੀ ਵਿੱਚ ਕੀ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਔਜ਼ਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਭੰਡਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਸਭ ਤੋਂ ਸੰਪੂਰਨ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲਚਕੀਲੇ ਕੰਧਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਫੈਲ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਗਿਆਨ ਦੇ ਹਰ ਵਾਧੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਚੀਜ਼

ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਬੇਕਾਰ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਉਪਯੋਗੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾਵੇ।"

"ਪਰ ਸੂਰਜੀ ਸਿਸਟਮ!" ਮੈਂ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ।

"ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਕੀ ਦੋਗਲਾ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ: "ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੂਰਜ ਦੁਆਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਚੰਦ ਦੁਆਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪੈਸੇ ਦਾ ਵੀ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ।"

ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਣ ਦੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੰਮ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਵਾਲ ਇੱਕ ਅਣਚਾਹੇ ਸਵਾਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਸਾਡੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲਬਾਤ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ ਕੱਢਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਕੋਈ ਵੀ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਉਸਦੇ ਉਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਅਸਰ ਨਾ ਪਵੇ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਕੋਲ ਜੋ ਵੀ ਗਿਆਨ ਸੀ ਉਹ ਉਸ ਲਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨੁਕਤਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਣਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਣੂ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਪੈਨਸਿਲ ਵੀ ਲਈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖ ਲਿਆ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਮੁਸਕਰਾਏ ਬਿਨਾਂ ਨਾ ਰਹਿ ਸਕਿਆ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਲਿਆ:

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਸ - ਉਸਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ

1. ਸਾਹਿਤ ਦਾ ਗਿਆਨ। — ਕੋਈ ਨਹੀਂ।

2. " " ਦਰਸ਼ਨ। — ਨੀਲ।

3. "" ਖਗੋਲ ਵਿਗਿਆਨ। — ਕੋਈ ਨਹੀਂ।

4. " " ਰਾਜਨੀਤੀ। — ਕਮਜ਼ੋਰ।

5. "" ਬਨਸਪਤੀ ਵਿਗਿਆਨ। — ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ।

ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਲਾਡੋਨਾ, ਅਫੀਮ, ਅਤੇ ਜ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਉੱਪਰ।

ਵਿਹਾਰਕ ਬਾਗਬਾਨੀ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ।

6. ਭੂ-ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਗਿਆਨ। — ਵਿਹਾਰਕ, ਪਰ ਸੀਮਤ।

ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਮਿੱਟੀਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ।

ਸੈਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪੈਂਟਾਂ 'ਤੇ ਛਿੱਟੇ ਦਿਖਾਏ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੰਗ ਅਤੇ ਇਕਸਾਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸਿਆ

ਲੰਡਨ ਦੇ ਕਿਹੜੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਮਿਲੇ ਸਨ?

7. ਰਸਾਇਣ ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਗਿਆਨ। — ਡੂੰਘਾ।

8. "" ਸਰੀਰ ਵਿਗਿਆਨ। — ਸਹੀ, ਪਰ ਗੈਰ-ਵਿਵਸਥਿਤ

9. "" ਸਨਸਨੀਖੇਜ਼ ਸਾਹਿਤ। — ਬੇਅੰਤ।

ਉਹ ਹਰ ਭਿਆਨਕਤਾ ਦੀ ਹਰ ਬਾਰੀਕੀ ਜਾਣਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

10. ਵਾਇਲਨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਜਾਉਂਦਾ ਹੈ।

11. ਇੱਕ ਮਾਹਰ ਸਿੰਗਲ ਸਟਿੱਕ ਖਿਡਾਰੀ, ਮੁੱਕੇਬਾਜ਼, ਅਤੇ ਤਲਵਾਰਬਾਜ਼ ਹੈ।

12. ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਚੰਗਾ ਵਿਹਾਰਕ ਗਿਆਨ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਅੱਗੇ ਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। "ਜੇ ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਕਾਲਿੰਗ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਕੇ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਲੱਭ ਸਕਾਂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਸਾਥੀ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ," ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂ।"

ਮੈਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਵਾਇਲਨ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕਮਾਲ ਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਉਸਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਵਿਲੱਖਣ ਸਨ। ਮੈਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਟੁਕੜੇ ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਟੁਕੜੇ ਵਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮੈਂਡੇਲਸੋਹਨ ਦੇ ਕੁਝ ਲਾਈਡਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਨਪਸੰਦ ਗਾਣੇ ਵਜਾਏ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਹੀ ਕੋਈ ਸੰਗੀਤ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਵਾ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਸ਼ਾਮ ਦੀ ਆਪਣੀ ਆਰਾਮ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਝੁਕ ਕੇ, ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਗੋਡੇ 'ਤੇ ਸੁੱਟੇ ਗਏ ਫਿਡਲ 'ਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਖੁਰਚਦਾ ਸੀ। ਕਈ ਵਾਰ ਤਾਰਾਂ ਸੁਰੀਲੀਆਂ ਅਤੇ ਉਦਾਸ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਕਦੇ-ਕਦੇ ਉਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਸਨ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਸਨ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਘੇਰਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਕੀ ਸੰਗੀਤ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ, ਜਾਂ ਕੀ ਵਜਾਉਣਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਨਕੀ ਜਾਂ ਕਲਪਨਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਸੋਲੋ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗਾਵਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਇਹ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਸਬਰ 'ਤੇ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਦੇ ਮਾਮੂਲੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਮੇਰੇ ਮਨਪਸੰਦ ਹਵਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਲੜੀ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਜਾ ਕੇ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦਾ।

ਪਹਿਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਦੌਰਾਨ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਫੋਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰਾ ਸਾਥੀ ਓਨਾ ਹੀ ਦੋਸਤ ਰਹਿਤ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਖੁਦ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੁਣ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਜਾਣੂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਸਮਾਜ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਵਰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਮੋਟਾ, ਚੂਹੇ ਵਰਗਾ ਚਿਹਰਾ, ਕਾਲੀ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਮੈਨੂੰ ਮਿਸਟਰ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਵਜੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਵਾਰ ਆਇਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਵੇਰ ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਕੁੜੀ ਨੇ ਫੋਨ ਕੀਤਾ, ਫੈਸ਼ਨੇਬਲ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰਹੀ। ਉਸੇ ਦੁਪਹਿਰ ਇੱਕ ਸਲੇਟੀ ਸਿਰ ਵਾਲਾ, ਬੀਜੀ ਮਹਿਮਾਨ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ, ਜੋ ਇੱਕ ਯਹੂਦੀ ਵਪਾਰੀ ਵਰਗਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸਦਾ ਨੇੜਿਓਂ ਪਿੱਛਾ ਇੱਕ ਫਿੱਕੀ ਬਜ਼ੁਰਗ ਔਰਤ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬੁੱਢੇ ਚਿੱਟੇ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲੇ ਸੱਜਣ ਨੇ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਨਾਲ ਇੰਟਰਵਿਊ ਕੀਤੀ; ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇੱਕ ਰੇਲਵੇ ਪੋਰਟਰ ਆਪਣੀ ਮਖਮਲੀ ਵਰਦੀ ਵਿੱਚ। ਜਦੋਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਬੇਢੰਗੇ ਵਿਅਕਤੀ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਬੈਠਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਭੀਖ ਮੰਗਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਅਸੁਵਿਧਾ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਲਈ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਦਾ ਸੀ। "ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਕਮਰੇ ਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਜੋਂ ਵਰਤਣਾ ਪਵੇਗਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਇਹ ਲੋਕ ਮੇਰੇ ਗਾਹਕ ਹਨ।" ਮੈਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ, ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਮੇਰੀ ਕੋਮਲਤਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ

ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ। ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਇਸਦਾ ਸੰਕੇਤ ਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਆ ਕੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਇਹ 4 ਮਾਰਚ ਦਾ ਦਿਨ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਦਾ ਚੰਗਾ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਕਿ ਮੈਂ ਆਮ ਨਾਲੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਠਿਆ, ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਅਜੇ ਆਪਣਾ ਨਾਸ਼ਤਾ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਣ ਮੇਰੀਆਂ ਦੇਰ ਨਾਲ ਕੀਤੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਦੀ ਇੰਨੀ ਆਦੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੇਰੀ ਕੌਫੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੀ ਬੇਤੁਕੀ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਘੰਟੀ ਵਜਾਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਤਿਆਰ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਮੇਜ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਸਾਥੀ ਚੁੱਪਚਾਪ ਆਪਣੇ ਟੋਸਟ 'ਤੇ ਚਬਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਇੱਕ ਲੇਖ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ 'ਤੇ ਪੈਨਸਿਲ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੀ ਨਜ਼ਰ ਭਟਕਾਉਣ ਲੱਗ ਪਿਆ।

ਇਸਦਾ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮਹੱਤਵਾਕਾਂਖੀ ਸਿਰਲੇਖ "ਜੀਵਨ ਦੀ ਕਿਤਾਬ" ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਰੀਖਕ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਜਾਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕਿੰਨਾ ਕੁਝ ਸਿੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਚਲਾਕੀ ਅਤੇ ਬੇਤੁਕੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮਿਸ਼ਰਣ ਜਾਪਿਆ। ਤਰਕ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਅਤੇ ਤੀਬਰ ਸੀ, ਪਰ ਕਟੌਤੀਆਂ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਦੀਆਂ ਅਤੇ ਅਤਿਕਥਨੀ ਵਾਲੀਆਂ ਜਾਪਦੀਆਂ ਸਨ। ਲੇਖਕ ਨੇ ਇੱਕ ਪਲ ਭਰ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ, ਮਾਸਪੇਸ਼ੀ ਦੀ ਇੱਕ ਮਰੋੜ ਜਾਂ ਅੱਖ ਦੀ ਇੱਕ ਝਾਤ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਿਰੀਖਣ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਸਿੱਟੇ ਯੂਕਲਿਡ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਵਾਂਗ ਅਚਨਚੇਤ ਸਨ। ਉਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਅਣਜਾਣ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਪਦੇ ਸਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨੇਕ੍ਰੋਮੈਂਸਰ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਸਨ।

"ਪਾਣੀ ਦੀ ਇੱਕ ਬੂੰਦ ਤੋਂ," ਲੇਖਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਕ ਤਰਕ ਵਿਗਿਆਨੀ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦੇਖੇ ਜਾਂ ਸੁਣੇ ਬਿਨਾਂ ਅਟਲਾਂਟਿਕ ਜਾਂ ਨਿਆਗਰਾ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਲੜੀ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਉਦੋਂ ਹੀ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਵੀ ਕੜੀ ਦਿਖਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਕਲਾਵਾਂ ਵਾਂਗ, ਕਟੌਤੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦਾ ਵਿਗਿਆਨ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ ਲੰਬੇ ਅਤੇ ਧੀਰਜਵਾਨ ਅਧਿਐਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜੀਵਨ ਇੰਨਾ ਲੰਬਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਭਾਵਿਤ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਸਕੇ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵੱਲ ਮੁੜਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮੁੱਢਲੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਹਾਰਤ ਹਾਸਲ ਕਰਕੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ, ਇੱਕ ਸਾਥੀ-ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਮਿਲਣ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਉਸ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖਣ ਦਿਓ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਅਭਿਆਸ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਲਗ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਤਿੱਖਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿੱਥੇ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਦੇਖਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੇ ਉਂਗਲਾਂ-ਨਹੁੰਆਂ ਦੁਆਰਾ, ਉਸਦੇ ਕੋਟ-ਸਲੀਵ ਦੁਆਰਾ, ਉਸਦੇ ਬੂਟਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਉਸਦੇ ਪੈਂਟ-ਗੋਡਿਆਂ ਦੁਆਰਾ, ਉਸਦੇ ਕੈਲੋਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਂਗਲੀ ਅਤੇ ਅੰਗੂਠਾ, ਉਸਦੇ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਦੁਆਰਾ, ਉਸਦੀ ਕਮੀਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ - ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਚੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਬੁਲਾਵਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ

ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਿ ਸਾਰੇ ਇੱਕਜੁੱਟ ਹੋ ਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਯੋਗ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ, ਲਗਭਗ ਅਸੰਭਵ ਹੈ।"

"ਇਹ ਕਿੰਨੀ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਗੱਲ ਹੈ!" ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ, ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਥੱਪੜ ਮਾਰਿਆ; "ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਬਕਵਾਸ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ।"

"ਇਹ ਕੀ ਹੈ?" ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਕਿਉਂ, ਇਹ ਲੇਖ," ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਅੰਡੇ ਦੇ ਚਮਚੇ ਨਾਲ ਇਸ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਨਾਸ਼ਤਾ ਕਰਨ ਬੈਠਾ ਸੀ। "ਮੈਂ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਮਾਰਕ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਕੁਰਸੀ ਵਾਲੇ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰੇ ਛੋਟੇ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਹਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਅੰਡਰਗਰਾਊਂਡ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤੀਜੀ-ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਤਾੜੀਆਂ ਮਾਰਦੇ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਸਾਥੀ-ਯਾਤਰੀਆਂ ਦੇ ਵਪਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਰੱਖਾਂਗਾ।"

"ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੈਸੇ ਗੁਆ ਬੈਠੋਗੇ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਲੇਖ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਖੁਦ ਲਿਖਿਆ ਸੀ।"

"ਤੁਸੀਂ!"

"ਹਾਂ; ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਨਿਰੀਖਣ ਅਤੇ ਕਟੌਤੀ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਿਧਾਂਤ ਜੋ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਨੇ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਜਾਪਦੇ ਹਨ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਹਾਰਕ ਹਨ - ਇੰਨੇ ਵਿਹਾਰਕ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਰੋਟੀ ਅਤੇ ਪਨੀਰ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ?" ਮੈਂ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਖੈਰ, ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਇੱਕ ਕਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਹਾਂ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਜਾਸੂਸ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਰਕਾਰੀ ਜਾਸੂਸ ਹਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਿੱਜੀ ਜਾਸੂਸ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਲੋਕ ਗਲਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਸੁਗੰਧ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਕੁਕਰਮਾਂ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸਮਾਨਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵੇਰਵੇ ਤੁਹਾਡੀ ਉਂਗਲੀ ਦੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਜੀਬ ਹੈ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਹਜ਼ਾਰ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹ ਸਕਦੇ। ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਜਾਸੂਸ ਹੈ। ਉਹ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਅਲਸਾਜ਼ੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧੁੰਦ ਵਿੱਚ ਪਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਉਹ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲੈ ਆਇਆ।"

"ਅਤੇ ਇਹ ਹੋਰ ਲੋਕ?"

"ਉਹ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਨਿੱਜੀ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਗਿਆਨ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਮੇਰੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਸੁਣਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਫੀਸ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ।"

"ਪਰ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ ਬਿਨਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਗੰਢ ਖੋਲ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਿਸ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਆਦਮੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖ ਸਕਦੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖੁਦ ਹਰ ਛੋਟੀ-ਛੋਟੀ ਗੱਲ ਦੇਖੀ ਹੈ?"

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਹਿਜ ਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਕਦੇ-ਕਦੇ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਘੁੰਮਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗਿਆਨ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਸਮੱਸਿਆ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੁਗਮ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਉਹ ਨਿਯਮ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਵਿਹਾਰਕ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਅਨਮੋਲ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨਾ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਤੋਂ ਆਏ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਜਾਪਦੇ ਸੀ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ।"

"ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਤੋਂ ਆਏ ਹੋ। ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਆਦਤ ਕਾਰਨ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਦੌੜ ਗਈ ਕਿ ਮੈਂ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਕਦਮਾਂ ਤੋਂ ਸੁਚੇਤ ਹੋਏ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੇ ਕਦਮ ਸਨ। ਤਰਕ ਦੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਦੌੜ ਗਈ, 'ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਸੱਜਣ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਫੌਜੀ ਆਦਮੀ ਦੀ ਹਵਾ ਨਾਲ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਫੌਜੀ ਡਾਕਟਰ, ਫਿਰ। ਉਹ ਹੁਣੇ ਹੀ ਗਰਮ ਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਕਾਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੀ ਚਮੜੀ ਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਰੰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਗੁੱਟ ਗੋਰੇ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਅਤੇ ਬਿਮਾਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਜ਼ਰਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮਸਤ ਚਿਹਰਾ ਸਾਫ਼ ਦੱਸਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਖੱਬੀ ਬਾਂਹ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਫੜਦਾ ਹੈ। ਗਰਮ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਫੌਜੀ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਇੰਨੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਕਿੱਥੇ ਦੇਖੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇਗੀ? ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ।' ਸੋਚ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਨੇ ਇੱਕ ਸਕਿੰਟ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਿਤਾਇਆ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਤੋਂ ਆਏ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਏ।"

"ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸਰਲ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ," ਮੈਂ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਐਡਗਰ ਐਲਨ ਪੋ ਦੇ ਡੁਪਿਨ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕਹਾਣੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।"

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਾਈਪ ਜਗਾਈ। "ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਤੁਲਨਾ ਡੁਪਿਨ ਨਾਲ ਕਰਕੇ ਮੇਰੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹੁਣ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਡੁਪਿਨ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘਟੀਆ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਘੰਟੇ ਦੀ ਚੁੱਪੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਟਿੱਪਣੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦੀ ਉਸਦੀ ਚਾਲ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਹੁਤ ਦਿਖਾਵੇ ਵਾਲੀ ਅਤੇ ਸਤਹੀ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣਾਤਮਕ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ; ਪਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਜਿਹਾ ਵਰਤਾਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਪੋ ਨੇ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਗੈਬੋਰੀਆ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਹਨ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ। "ਕੀ ਲੇਕੋਕ ਨੂੰ ਜਾਸੂਸ ਹੋਣ ਦਾ ਤੁਹਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ?"

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਵਿਅੰਗਮਈ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੁੰਘਿਆ। "ਲੇਕੋਕ ਇੱਕ ਦੁਖੀ ਬਦਮਾਸ਼ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਗੁੱਸੇ ਭਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ; "ਉਸ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰਨੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੀ ਉਸਦੀ ਊਰਜਾ। ਉਸ ਕਿਤਾਬ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਬਿਮਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਅਣਜਾਣ ਕੈਦੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਮੈਂ ਇਹ ਚੌਵੀ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਲੇਕੋਕ ਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਲੱਗ ਗਏ। ਇਸਨੂੰ ਜਾਸੂਸਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਪਾਠ ਪੁਸਤਕ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਹੈ।"

ਮੈਨੂੰ ਦੋ ਕਿਰਦਾਰਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੈਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਨਾਲ ਇਸ ਘੋੜਸਵਾਰ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਆਉਣ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਗੁੱਸਾ ਆਇਆ। ਮੈਂ ਖਿੜਕੀ ਕੋਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਭੀੜ ਵਾਲੀ ਗਲੀ ਵੱਲ ਦੇਖਦਾ ਹੋਇਆ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ। "ਇਹ ਬੰਦਾ ਬਹੁਤ ਚਲਾਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਬਹੁਤ ਘਮੰਡੀ ਹੈ।"

"ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧੀ," ਉਸਨੇ ਸਵਾਲੀਆ ਲਹਿਜੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਸਾਡੇ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਿਮਾਗ ਹੋਣ ਦਾ ਕੀ ਫਾਇਦਾ? ਮੈਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਆਦਮੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਜਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਜਿਸਨੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਓਨੀ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਲਿਆਂਦੀ ਹੋਵੇ ਜਿੰਨੀ ਮੈਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਨਤੀਜਾ ਕੀ ਹੈ? ਕੋਈ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਖੋਜਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ, ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਘਪਲੇਬਾਜ਼ ਖਲਨਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇੰਨਾ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਹੋਵੇ ਕਿ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਦਾ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਦੇਖ ਸਕੇ।"

ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਦੇ ਰੁੱਖੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਤੋਂ ਗੁੱਸਾ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਾ ਬਦਲਣਾ ਹੀ ਬਿਹਤਰ ਸਮਝਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬੰਦਾ ਕੀ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਹੈ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ, ਇੱਕ ਦ੍ਰਿੜ, ਸਾਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਗਲੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਤੁਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੰਬਰਾਂ ਵੱਲ ਚਿੰਤਾ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਨੀਲਾ ਲਿਫਾਫਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੁਨੇਹਾ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਮਰੀਨ ਦੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਸਾਰਜੈਂਟ ਤੋਂ ਹੈ," ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਸ਼ੇਖੀ ਮਾਰੋ ਅਤੇ ਉਛਾਲੋ!" ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸੋਚਿਆ। "ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।"

ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚੋਂ ਅਜੇ ਲੰਘਿਆ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਨੰਬਰ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸੜਕ ਪਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਭੱਜਿਆ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਦਸਤਕ, ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਡੂੰਘੀ ਆਵਾਜ਼, ਅਤੇ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹਦੇ ਭਾਰੀ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ।

"ਮਿਸਟਰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਲਈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਚਿੱਠੀ ਫੜਾ ਦਿੱਤੀ।

ਇਹ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰੋਂ ਹੰਕਾਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਹ ਅਚਾਨਕ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੋਚਿਆ। "ਕੀ ਮੈਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਮੁੰਡੇ," ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਨਰਮ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਤੇਰਾ ਕੀ ਕੰਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

"ਕਮਿਸ਼ਨੇਅਰ, ਸਰ," ਉਸਨੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਵਰਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਲਈ ਦੂਰ।"

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸੀ?" ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਵੱਲ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਨਫ਼ਰਤ ਭਰੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਇੱਕ ਸਾਰਜੈਂਟ, ਸਰ, ਰਾਇਲ ਮਰੀਨ ਲਾਈਟ ਇਨਫੈਂਟਰੀ, ਸਰ। ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ? ਠੀਕ ਹੈ, ਸਰ।"

ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਡੀਆਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਸਲਾਮ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ।

ਲੌਰੀਸਟਨ ਗਾਰਡਨ ਰਹੱਸ

ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਇਸ ਨਵੇਂ ਸਬੂਤ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈਰਾਨ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਲਈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਕਾਰ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਧ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਵੀ ਕੁਝ ਸ਼ੱਕ ਛੁਪਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਇੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਘਟਨਾ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਕਿਹੜਾ ਸੰਸਾਰਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਉਹ ਮੇਰੀ ਸਮਝ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਨੋਟ ਪੜ੍ਹ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੇ ਖਾਲੀ, ਨੀਰਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਧਾਰਨ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਜੋ ਮਾਨਸਿਕ ਅਮੂਰਤਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ।

"ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕੱਢਿਆ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਕੀ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਓ?" ਉਸਨੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

"ਕਿਉਂ, ਉਹ ਮਰੀਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਸਾਰਜੈਂਟ ਸੀ।"

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਲਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ, ਫਿਰ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ, "ਮੇਰੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਲਈ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਧਾਗਾ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ; ਪਰ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਵੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹ ਆਦਮੀ ਮਰੀਨ ਦਾ ਸਾਰਜੈਂਟ ਸੀ?"

"ਨਹੀਂ, ਬਿਲਕੁਲ।"

"ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਸੌਖਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਉਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ। ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਦੋ ਅਤੇ ਦੋ ਚਾਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਕੀਨ ਰੱਖਦੇ ਹੋ। ਗਲੀ ਦੇ ਪਾਰ ਵੀ ਮੈਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਹੱਥ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਨੀਲਾ ਐਂਕਰ ਟੈਟੂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਮੁੰਦਰ ਦਾ ਧੱਬਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਫੌਜੀ ਗੱਡੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਸਾਈਡ ਮੁੱਛਾਂ ਸਨ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਮਰੀਨ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਵੈ-ਮਹੱਤਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਹਵਾ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਰੂਰ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਫੜਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸੋਟੀ ਨੂੰ ਘੁੰਮਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਥਿਰ, ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ, ਮੱਧ-ਉਮਰ ਦਾ ਆਦਮੀ ਵੀ, ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ - ਉਹ ਸਾਰੇ ਤੱਥ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸਾਰਜੈਂਟ ਸੀ।"

"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ!" ਮੇਰਾ ਵੀਰਜ ਨਿਕਲ ਗਿਆ।

"ਆਮ ਥਾਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਤੋਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈਰਾਨੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਸੀ। "ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧੀ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਗਲਤ ਹਾਂ - ਇਹ ਦੇਖੋ!" ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਉਹ ਨੋਟ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਕਮਿਸ਼ਨਰੇਅਰ ਲਿਆਇਆ ਸੀ।

"ਕਿਉਂ," ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ, "ਇਹ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਹੈ!"

"ਇਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਆਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਓਗੇ?"

ਇਹ ਉਹ ਚਿੱਠੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਈ, -

“ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸ਼ਰਲੌਕ ਹੋਮਜ਼:”

"ਰਾਤ ਨੂੰ ਬ੍ਰਿਕਸਟਨ ਰੋਡ ਤੋਂ ਦੂਰ 3, ਲੌਰੀਸਟਨ ਗਾਰਡਨ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਕੰਮ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਬੀਟ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਸਵੇਰੇ ਦੋ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇਖੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਘਰ ਖਾਲੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕੁਝ ਗਲਤ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਪਾਇਆ, ਅਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਫਰਨੀਚਰ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦੇਖੀ, ਜੋ ਕਿ ਵਧੀਆ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ 'ਐਨੋਕ ਜੇ. ਡ੍ਰੇਬਰ, ਕਲੀਵਲੈਂਡ, ਓਹੀਓ, ਯੂ.ਐਸ.ਏ.' ਦੇ ਨਾਮ ਵਾਲੇ ਕਾਰਡ ਸਨ। ਕੋਈ ਡਕੈਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਆਦਮੀ ਦੀ ਮੌਤ ਕਿਵੇਂ ਹੋਈ। ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਖੂਨ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹਨ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਜ਼ਖ਼ਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਭੰਬਲਭੂਸੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਖਾਲੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਆਇਆ; ਦਰਅਸਲ, ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਇੱਕ ਉਲਝਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਘਰ ਆ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਉੱਥੇ ਪਾਓਗੇ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਸੁਣਨ ਤੱਕ ਸਭ ਕੁਝ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਦਿਆਲਤਾ ਸਮਝਾਂਗਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਾਂਗੀ।

"ਤੁਹਾਡਾ ਵਫ਼ਾਦਾਰ,

"ਟੋਬੀਆਸ ਗ੍ਰੇਗਸਨ।"

"ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡਰਜ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੈ," ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ; "ਉਹ ਅਤੇ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਇੱਕ ਮਾੜੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਊਰਜਾਵਾਨ ਹਨ, ਪਰ ਰਵਾਇਤੀ - ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਚਾਕੂ ਵੀ ਪਾਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਹ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਸੁੰਦਰੀਆਂ ਦੀ ਜੋੜੀ ਵਾਂਗ ਈਰਖਾਲੂ ਹਨ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮਜ਼ਾ ਆਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਬੂ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇ।"

ਮੈਂ ਉਸ ਸ਼ਾਂਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੈਰਾਨ ਸੀ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਲਹਿਰਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ। "ਯਕੀਨਨ ਗੁਆਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ, "ਕੀ ਮੈਂ ਜਾ ਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਕੈਬ ਮੰਗਵਾਵਾਂ?"

"ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਜਾਵਾਂਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਲਾਇਲਾਜ ਆਲਸੀ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹਾਂ ਜੋ ਕਦੇ ਜੁੱਤੀ ਦੇ ਚਮੜੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ - ਯਾਨੀ ਜਦੋਂ ਫਿੱਟ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਕਈ ਵਾਰ ਕਾਫ਼ੀ ਤੇਜ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਕਿਉਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮੌਕਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂਘ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ।"

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ, ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਫ਼ਰਕ ਪੈਂਦਾ ਹੈ? ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਮੈਂ ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਸੁਲਝਾ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਯਕੀਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਗ੍ਰੇਗਸਨ, ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਸਾਰਾ ਸਿਹਰਾ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਬੰਨ੍ਹਣਗੇ। ਇਹ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ।"

"ਪਰ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

"ਹਾਂ। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਵੱਡਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਗੱਲ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੰਨਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਵੱਢ ਦਿੰਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਨੂੰ ਜਾ ਕੇ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੁੱਕ 'ਤੇ ਹੀ ਹੱਲ ਕਰ ਲਵਾਂਗਾ। ਜੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਚਲੋ!"

ਉਹ ਆਪਣਾ ਓਵਰਕੋਟ ਪਹਿਨ ਕੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਊਰਜਾਵਾਨ ਫਿੱਟ ਨੇ ਉਦਾਸੀਨ ਫਿੱਟ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈ ਲਈ ਹੈ।

“ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਲੈ ਆਓ,” ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਆਵਾਂ?"

"ਹਾਂ, ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਬਿਹਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।" ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕ ਹੈਨਸਮ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਬ੍ਰਿਕਸਟਨ ਰੋਡ ਵੱਲ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਰਹੇ ਸੀ।

ਇਹ ਇੱਕ ਧੁੰਦਲੀ, ਬੱਦਲਵਾਈ ਸਵੇਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਘਰਾਂ ਦੀਆਂ ਛੱਤਾਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਗੂੜ੍ਹੇ ਰੰਗ ਦਾ ਪਰਦਾ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਚਿੱਕੜ ਦੀਆਂ ਰੰਗੀਨ ਗਲੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਸਾਥੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਸਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਕ੍ਰੀਮੋਨਾ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਟ੍ਰਾਡੀਵੇਰੀਅਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਮਾਤੀ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਬਾਰੇ ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰੇ ਲਈ ਹੈ, ਮੈਂ ਚੁੱਪ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਧੁੰਦਲਾ ਮੌਸਮ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀ ਭਰੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਹੌਂਸਲੇ ਨੂੰ ਉਦਾਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤਾ ਸੋਚ-ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜਾਪਦੇ," ਮੈਂ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਸੰਗੀਤਕ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਰੋਕਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

"ਅਜੇ ਕੋਈ ਡਾਟਾ ਨਹੀਂ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਸਾਰੇ ਸਬੂਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿਧਾਂਤ ਬਣਾਉਣਾ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਗਲਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।"

“ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਜਲਦੀ ਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਡੇਟਾ ਹੋਵੇਗਾ,” ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲ ਨਾਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ; “ਇਹ ਬ੍ਰਿਕਸਟਨ ਰੋਡ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਘਰ ਹੈ, ਜੇ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।”

"ਤਾਂ ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ। ਰੁਕੋ, ਡਰਾਈਵਰ, ਰੁਕੋ!" ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਸੌ ਗਜ਼ ਦੂਰ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਉਤਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੱਦ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਪੈਦਲ ਹੀ ਆਪਣਾ ਸਫ਼ਰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ।

ਨੰਬਰ 3, ਲੌਰੀਸਟਨ ਗਾਰਡਨ ਇੱਕ ਬਦਨਾਮ ਅਤੇ ਘਟੀਆ ਦਿੱਖ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਇਹ ਚਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜੋ ਗਲੀ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ, ਦੋ ਵਿੱਚ ਭੀੜ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋ ਖਾਲੀ ਸਨ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਤਿੰਨ ਪੱਧਰਾਂ ਦੀਆਂ ਖਾਲੀ ਉਦਾਸੀ ਵਾਲੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਵੇਖੀਆਂ, ਜੋ ਖਾਲੀ ਅਤੇ ਉਦਾਸ ਸਨ, ਸਿਵਾਏ ਇਸਦੇ ਕਿ ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਇੱਕ "ਟੂ ਲੇਟ" ਕਾਰਡ ਧੁੰਦਲੇ ਸ਼ੀਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਮੋਤੀਆਬਿੰਦ ਵਾਂਗ ਵਿਕਸਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਬਾਗ਼ ਬਿਮਾਰ ਪੌਦਿਆਂ ਦੇ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਫਟਣ ਨਾਲ ਛਿੜਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਘਰ ਨੂੰ ਗਲੀ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਤੰਗ ਰਸਤੇ ਦੁਆਰਾ ਲੰਘਦਾ ਸੀ, ਪੀਲੇ ਰੰਗ ਦਾ, ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਅਤੇ ਬੱਜਰੀ ਦੇ ਮਿਸ਼ਰਣ ਨਾਲ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਾਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਰਾਤ ਭਰ ਪਈ ਬਾਰਿਸ਼ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਢਿੱਲੀ ਸੀ। ਬਾਗ਼ ਤਿੰਨ ਫੁੱਟ ਇੱਟਾਂ ਦੀ ਕੰਧ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਉੱਪਰ ਲੱਕੜ ਦੀਆਂ ਰੇਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਝਾਲਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਕੰਧ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿੜ ਪੁਲਿਸ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਝੁਕਿਆ

ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਲੋਫਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੰਢ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ ਗਰਦਨਾਂ ਨੂੰ ਘੁਮਾਉਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਕੁਝ ਝਲਕ ਦੇਖਣ ਦੀ ਵਿਅਰਥ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖਿੱਚਦਾ ਸੀ।

ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਇਕਦਮ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਰਹੱਸ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸਦੇ ਇਰਾਦੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦੇ ਹਵਾ ਨਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪਿਆਰ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੀ, ਉਹ ਫੁੱਟਪਾਥ 'ਤੇ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ, ਅਸਮਾਨ, ਵਿਰੋਧੀ ਘਰਾਂ ਅਤੇ ਰੇਲਿੰਗ ਦੀ ਲਾਈਨ ਵੱਲ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ। ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਰਸਤੇ ਦੇ ਕੰਢੇ ਘਾਹ ਦੇ ਕੰਢੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਵਧਿਆ, ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਟਿੱਕੀਆਂ ਰੱਖ ਕੇ। ਦੋ ਵਾਰ ਉਹ ਰੁਕਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਵਿਸਮਿਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਬੋਲਦੇ ਸੁਣਿਆ। ਗਿੱਲੀ ਮਿੱਟੀ ਵਾਲੀ ਮਿੱਟੀ 'ਤੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਨ; ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਲਿਸ ਇਸ ਉੱਤੇ ਆ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਿਆ ਕਿ ਮੇਰਾ ਸਾਥੀ ਇਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਸਦੀ ਗਿਆਨ ਇੰਦਰੀਆਂ ਦੀ ਤੇਜ਼ਤਾ ਦਾ ਇੰਨਾ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸਬੂਤ ਸੀ, ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਘਰ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਲੰਮਾ, ਚਿੱਟੇ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲਾ, ਸਣ ਵਾਲੇ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਮਿਲਿਆ, ਜਿਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੋਟਬੁੱਕ ਸੀ, ਜੋ ਭੱਜ ਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਹੱਥ ਨੂੰ ਧੁੰਦ ਨਾਲ ਮਰੋੜਿਆ। "ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਏ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰਾ ਸਭ ਕੁਝ ਅਣਛੂਹਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ!" ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਰਸਤੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਜੇ ਮੱਝਾਂ ਦਾ ਝੁੰਡ ਲੰਘ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗੜਬੜ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ ਕੱਢੇ ਸਨ, ਗ੍ਰੇਗਸਨ।"

"ਮੈਨੂੰ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਹੈ," ਜਾਸੂਸ ਨੇ ਟਾਲ-ਮਟੋਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰਾ ਸਾਥੀ, ਮਿਸਟਰ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ, ਇੱਥੇ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਉਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਵਿਅੰਗਮਈ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਭਰਵੀਆਂ ਉੱਚੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ।

"ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਵਰਗੇ ਦੋ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਵੈ-ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਵਾਲੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰਗੜਿਆ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਤੁਹਾਡੀ ਪਸੰਦ ਦਾ ਪਤਾ ਸੀ।"

"ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਟੈਕਸੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਏ?" ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਨਹੀਂ ਸਰ।"

"ਨਾ ਹੀ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ?"

"ਨਹੀਂ ਸਰ।"

“ਫਿਰ ਚਲੋ ਕਮਰੇ ਨੂੰ ਵੇਖੀਏ।” ਇਸ ਬੇਤੁਕੀ ਟਿੱਪਣੀ ਨਾਲ ਉਹ ਘਰ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਆਇਆ, ਜਿਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਉਸਦੀ ਹੈਰਾਨੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਸਨ।

ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਰਸਤਾ, ਖਾਲੀ ਤਖ਼ਤਾ ਅਤੇ ਧੂੜ ਭਰਿਆ, ਰਸੋਈ ਅਤੇ ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਖੱਬੇ ਅਤੇ ਸੱਜੇ ਦੋ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੁੱਲ੍ਹਦੇ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਈ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਤੋਂ ਬੰਦ ਸੀ। ਦੂਜਾ ਡਾਇਨਿੰਗ-ਰੂਮ ਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਹੱਸਮਈ ਮਾਮਲਾ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਅੰਦਰ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੱਬੀ ਹੋਈ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਗਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਵਰਗਾਕਾਰ ਕਮਰਾ ਸੀ, ਜੋ ਸਾਰੇ ਫਰਨੀਚਰ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਕਾਰਨ ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਡਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਅਸ਼ਲੀਲ ਭੜਕਦਾ ਕਾਗਜ਼ ਕੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਜਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਥਾਂ-ਥਾਂ ਫ਼ਫੂੰਦੀ ਨਾਲ ਧੱਬੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਕਿਤੇ-ਕਿਤੇ ਵੱਡੀਆਂ ਪੱਟੀਆਂ ਵੱਖ ਹੋ ਕੇ ਲਟਕ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਹੇਠਾਂ ਪੀਲਾ ਪਲਾਸਟਰ ਨੰਗਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਚੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਨਕਲੀ ਚਿੱਟੇ ਸੰਗਮਰਮਰ ਦਾ ਇੱਕ ਮੈਨਟੇਲਪੀਸ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਇੱਕ ਕੋਨੇ 'ਤੇ ਲਾਲ ਮੋਮ ਦੀ ਮੋਮਬੱਤੀ ਦਾ ਟੁੰਡ ਚਿਪਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਕੱਲੀ ਖਿੜਕੀ ਇੰਨੀ ਗੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਰੌਸ਼ਨੀ ਧੁੰਦਲੀ ਅਤੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਹਰ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਇੱਕ ਧੁੰਦਲਾ ਸਲੇਟੀ ਰੰਗ ਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਪੂਰੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਢੱਕਣ ਵਾਲੀ ਧੂੜ ਦੀ ਮੋਟੀ ਪਰਤ ਦੁਆਰਾ ਤੇਜ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਹ ਸਾਰੇ ਵੇਰਵੇ ਮੈਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੇਖੇ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਉਸ ਇਕੱਲੀ, ਭਿਆਨਕ, ਗਤੀਹੀਣ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤ 'ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਸੀ ਜੋ ਬੋਰਡਾਂ 'ਤੇ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਖਾਲੀ, ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਹੀਣ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਰੰਗੀਨ ਛੱਤ ਵੱਲ ਵੇਖ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਹ ਲਗਭਗ ਚਾਲੀ ਜਾਂ ਚਾਲੀ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਦਰਮਿਆਨੇ ਆਕਾਰ ਦਾ, ਚੌੜੇ ਮੋਢੇ ਵਾਲਾ, ਕਰਿਸਪ ਘੁੰਗਰਾਲੇ ਕਾਲੇ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ, ਠੋਡੀ ਵਾਲੀ ਦਾੜ੍ਹੀ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਚੌੜੇ ਕੱਪੜੇ ਵਾਲਾ ਫਰੌਕ ਕੋਟ ਅਤੇ ਕਮਰਕੋਟ, ਹਲਕੇ ਰੰਗ ਦੇ ਪੈਂਟ, ਅਤੇ ਬੇਦਾਗ਼ ਕਾਲਰ ਅਤੇ ਕਫ਼ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਇੱਕ ਚੋਟੀ ਦੀ ਟੋਪੀ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੁਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਛਾਂਟੀ ਹੋਈ, ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਫੜੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਹੇਠਲੇ ਅੰਗ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਲੜਾਈ ਇੱਕ ਦੁਖਦਾਈ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਸਖ਼ਤ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਡਰ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਸੀ, ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਨਫ਼ਰਤ ਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਇਸ ਘਾਤਕ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਮੋੜ, ਨੀਵੇਂ ਮੱਥੇ, ਧੁੰਦਲੇ ਨੱਕ ਅਤੇ ਅਗਾਂਹਵਧੂ ਜਬਾੜੇ ਦੇ ਨਾਲ, ਮਰੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਅਤੇ ਬਾਂਦਰ ਵਰਗਾ ਦਿੱਖ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਝੁਰੜੀਆਂ, ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਮੁਦਰਾ ਨੇ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਮੌਤ ਨੂੰ ਕਈ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਹਨੇਰੇ, ਗੰਦੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡਰਾਉਣੇ ਪਹਿਲੂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਉਪਨਗਰੀਏ ਲੰਡਨ ਦੀਆਂ ਮੁੱਖ ਧਮਨੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਸੀ।

ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਾਂਗ ਪਤਲਾ ਅਤੇ ਫੈਰੇਟ ਵਰਗਾ, ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ।

"ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹਲਚਲ ਮਚਾ ਦੇਵੇਗਾ, ਸਰ," ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਇਹ ਮੈਂ ਜੋ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਮਾਤ ਪਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੋਈ ਮੁਰਗੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।"

"ਕੋਈ ਸੁਰਾਗ ਨਹੀਂ ਹੈ?" ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।

“ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ,” ਲੈਸਟਰੇਡ ਨੇ ਆਵਾਜ਼ ਮਾਰੀ।
ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਲਾਸ਼ ਦੇ ਨੇੜੇ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਬੈਠ ਕੇ ਇਸਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। "ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਜ਼ਖ਼ਮ ਨਹੀਂ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਪਏ ਕਈ ਗਾਊਟਸ ਅਤੇ ਖੂਨ ਦੇ ਛਿੱਟਿਆਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।
"ਸਕਾਰਾਤਮਕ!" ਦੋਵੇਂ ਜਾਸੂਸ ਚੀਕ ਉੱਠੇ।
"ਫਿਰ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਖੂਨ ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਹੈ - ਸ਼ਾਇਦ ਕਾਤਲ, ਜੇਕਰ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਸਾਲ '34 ਵਿੱਚ ਯੂਟਰੇਕਟ ਵਿੱਚ ਵੈਨ ਜੈਨਸਨ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੇਸ ਯਾਦ ਹੈ, ਗ੍ਰੇਗਸਨ?"
"ਨਹੀਂ ਸਰ।"
"ਇਸਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਪੜ੍ਹੋ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੂਰਜ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।"
ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਦੀਆਂ ਚੁਸਤ ਉਂਗਲਾਂ ਇਧਰ-ਉਧਰ, ਅਤੇ ਹਰ ਥਾਂ ਉੱਡ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਦਬਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਬਟਨ ਖੋਲ੍ਹ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਦੂਰ-ਦੂਰ ਤੱਕ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਿੰਨੀ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਮਰੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਸੁੰਘੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਦੇ ਪੇਟੈਂਟ ਚਮੜੇ ਦੇ ਬੂਟਾਂ ਦੇ ਤਲੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।
"ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਹਿੱਲਿਆ ਨਹੀਂ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਸਾਡੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।"
"ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਹੁਣ ਮੁਰਦਾਘਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹੋਰ ਕੁਝ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸਟਰੈਚਰ ਅਤੇ ਚਾਰ ਆਦਮੀ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਉਸਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਉਹ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਬਾਹਰ ਲੈ ਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਠਾਇਆ, ਇੱਕ ਅੰਗੂਠੀ ਦੀ ਗੂੰਜ ਉੱਠੀ ਅਤੇ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਘੁੰਮ ਗਈ। ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਰਹੱਸਮਈ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ।
"ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਸੀ," ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਇਹ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਮੁੰਦਰੀ ਹੈ।"
ਉਸਨੇ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਦੀ ਹਥੇਲੀ 'ਤੇ ਫੜਿਆ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਉਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲੱਗੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਾਦੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਉਸ ਚੱਕਰ ਨੇ ਕਦੇ ਇੱਕ ਦੁਲਹਨ ਦੀ ਉਂਗਲੀ ਨੂੰ ਸਜਾਇਆ ਸੀ।
"ਇਹ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ," ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸਵਰਗ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਸਨ।"
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਰਲ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਸਨੂੰ ਘੂਰ ਕੇ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਦੀਆਂ ਜੇਬਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਮਿਲਿਆ?"

“ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ,” ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਪੌੜੀਆਂ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਪੌੜੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਉੱਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਕੂੜੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। “ਇੱਕ ਸੋਨੇ ਦੀ ਘੜੀ, ਨੰਬਰ 97163, ਲੰਡਨ ਦੇ ਬੈਰੌਡ ਦੁਆਰਾ। ਸੋਨੇ ਦੀ ਐਲਬਰਟ ਚੇਨ, ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਅਤੇ ਠੋਸ। ਸੋਨੇ ਦੀ ਅੰਗੂਠੀ, ਮੇਸੋਨਿਕ ਡਿਵਾਈਸ ਦੇ ਨਾਲ। ਸੋਨੇ ਦਾ ਪਿੰਨ — ਬਲਦ-ਕੁੱਤੇ ਦਾ ਸਿਰ, ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੂਬੀ ਦੇ ਨਾਲ। ਰੂਸੀ ਚਮੜੇ ਦੇ ਕਾਰਡਕੇਸ, ਕਲੀਵਲੈਂਡ ਦੇ ਐਨੋਕ ਜੇ. ਡ੍ਰੇਬਰ ਦੇ ਕਾਰਡਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਲਿਨਨ ਉੱਤੇ ਈ. ਜੇ. ਡੀ. ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਪਰਸ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਸੱਤ ਪੌਂਡ ਤੇਰਾਂ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਢਿੱਲੇ ਪੈਸੇ। ਬੋਕਾਸੀਓ ਦੇ 'ਡੇਕੈਮੇਰੋਨ' ਦਾ ਜੇਬ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਫਲਾਈਲੀਫ ਉੱਤੇ ਜੋਸਫ਼ ਸਟੈਂਜਰਸਨ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ। ਦੋ ਅੱਖਰ — ਇੱਕ ਈ. ਜੇ. ਡ੍ਰੇਬਰ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜੋਸਫ਼ ਸਟੈਂਜਰਸਨ ਨੂੰ।”

"ਕਿਸ ਪਤੇ 'ਤੇ?"

"ਅਮੈਰੀਕਨ ਐਕਸਚੇਂਜ, ਸਟ੍ਰੈਂਡ - ਬੁਲਾਏ ਜਾਣ ਤੱਕ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਗੁਇਨ ਸਟੀਮਸ਼ਿਪ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਲਿਵਰਪੂਲ ਤੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਸ਼ਤੀਆਂ ਦੇ ਸਫ਼ਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਦਕਿਸਮਤ ਆਦਮੀ ਨਿਊਯਾਰਕ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸੀ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਆਦਮੀ ਸਟੈਂਜਰਸਨ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਸਰ," ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਸਾਰੇ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਅਮਰੀਕਨ ਐਕਸਚੇਂਜ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਅਜੇ ਤੱਕ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਲੀਵਲੈਂਡ ਭੇਜਿਆ ਹੈ?"

"ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਕੀਤਾ।"

"ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਵਾਲ ਕਿਵੇਂ ਪੁੱਛੇ?"

"ਅਸੀਂ ਬਸ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਨੁਕਤੇ ਬਾਰੇ ਵੇਰਵੇ ਨਹੀਂ ਮੰਗੇ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜਾਪਦਾ ਸੀ?"

"ਮੈਂ ਸਟੈਂਜਰਸਨ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ।"

"ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ? ਕੀ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਪੂਰਾ ਮਾਮਲਾ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ?"

“ਮੈਂ ਜੋ ਕਹਿਣਾ ਸੀ ਉਹ ਸਭ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਹੈ,” ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਨੇ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਭਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ।

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਹੱਸਿਆ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨ ਹੀ ਵਾਲਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ, ਜੋ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ, ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਦੁਬਾਰਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਘਮੰਡੀ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰਗੜ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਗ੍ਰੇਗਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਖੋਜ ਜਿਸਨੂੰ ਅਣਦੇਖਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਕੰਧਾਂ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਨਾ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ।"

ਬੋਲਦੇ ਸਮੇਂ ਛੋਟੇ ਆਦਮੀ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਚਮਕ ਆ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅੰਕ ਹਾਸਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਦੱਬੀ ਹੋਈ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ।

"ਇੱਥੇ ਆਓ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਭੱਜਦਾ ਹੋਇਆ, ਜਿਸਦਾ ਮਾਹੌਲ ਇਸਦੇ ਭਿਆਨਕ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਫ਼ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ। "ਹੁਣ, ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹੋ!"

ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬੂਟ 'ਤੇ ਮਾਚਿਸ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕੰਧ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਲਿਆ।

"ਉਸਨੂੰ ਦੇਖੋ!" ਉਸਨੇ ਜਿੱਤ ਦੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

ਮੈਂ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਗਜ਼ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਸੀ। ਕਮਰੇ ਦੇ ਇਸ ਖਾਸ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਟੁਕੜਾ ਛਿੱਲ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੋਟੇ ਪਲਾਸਟਰ ਦਾ ਇੱਕ ਪੀਲਾ ਵਰਗ ਰਹਿ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਖਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਖੂਨ ਵਰਗੇ ਲਾਲ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ -

ਖਰੀਦੋ

"ਤੁਹਾਡਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ?" ਜਾਸੂਸ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, ਇੱਕ ਸ਼ੋਅਮੈਨ ਵਾਂਗ ਜੋ ਆਪਣਾ ਸ਼ੋਅ ਦਿਖਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਇਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਮਰੇ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਹਨੇਰੇ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਉੱਥੇ ਦੇਖਣ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ। ਕਾਤਲ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵੇਖੋ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕੰਧ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗਿਆ ਹੈ! ਇਹ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੋਨੇ ਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਲਿਖਣ ਲਈ ਕਿਉਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ? ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ। ਮੈਂਟਲਪੀਸ 'ਤੇ ਉਹ ਮੋਮਬੱਤੀ ਵੇਖੋ। ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਗ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਸਨੂੰ ਜਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਕੋਨਾ ਕੰਧ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਹਨੇਰੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਭ ਤੋਂ ਚਮਕਦਾਰ ਹੁੰਦਾ।"

"ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ?" ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਨੇ ਨਿਰਾਦਰ ਭਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮਤਲਬ? ਕਿਉਂ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਲੇਖਕ ਔਰਤ ਦਾ ਨਾਮ ਰੇਚਲ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਹ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿਓ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਰੇਚਲ ਨਾਮ ਦੀ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦਾ ਇਸ ਨਾਲ ਕੁਝ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹੱਸਣਾ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼। ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਅਤੇ ਚਲਾਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੁੱਢਾ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ!" ਮੇਰਾ ਸਾਥੀ, ਜਿਸਨੇ ਹਾਸੇ ਦੇ ਧਮਾਕੇ ਨਾਲ ਛੋਟੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਭੜਕਾਇਆ ਸੀ, ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨਨ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣ ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਇਸ 'ਤੇ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਦੇ ਭੇਤ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਭਾਗੀਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹਰ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਇਸ ਕਮਰੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਮੈਂ ਹੁਣ ਅਜਿਹਾ ਕਰਾਂਗਾ।"

ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਟੇਪ ਮਾਪ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਗੋਲ ਵੱਡਦਰਸ਼ੀ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਕੱਢਿਆ। ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਔਜ਼ਾਰਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੌਲੇ-ਰੱਪੇ ਦੇ ਘੁੰਮਦਾ ਰਿਹਾ, ਕਦੇ ਰੁਕਦਾ, ਕਦੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕਦਾ, ਅਤੇ ਕਦੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਭਾਰ ਲੇਟ ਜਾਂਦਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਮਗਨ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਰਾ ਸਮਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਉਤਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਿਸਮਿਕ ਆਵਾਜ਼ਾਂ, ਕਰਾਹਾਂ, ਸੀਟੀਆਂ ਅਤੇ ਛੋਟੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਚੱਲਦੀ ਅੱਗ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਦਾ ਰਿਹਾ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ੁੱਧ-ਖੂਨ ਵਾਲੇ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਲੂੰਬੜੀ ਦੇ ਕੁੱਤੇ ਦੀ

ਯਾਦ ਆ ਰਹੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਛੁਪਣਗਾਹ ਵਿੱਚੋਂ ਪਿੱਛੇ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਭੱਜਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਵਿੱਚ ਰੋਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਗੁਆਚੀ ਹੋਈ ਖੁਸ਼ਬੂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ। ਵੀਹ ਮਿੰਟ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀਆਂ, ਸਭ ਤੋਂ ਸਹੀ ਦੇਖਭਾਲ ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦੂਰੀ ਨੂੰ ਮਾਪਿਆ ਜੋ ਮੇਰੇ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਦਿੱਖ ਸਨ, ਅਤੇ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਆਪਣੀ ਟੇਪ ਨੂੰ ਕੰਧਾਂ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਗਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਫਰਸ਼ ਤੋਂ ਸਲੇਟੀ ਧੂੜ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਢੇਰ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਲਿਫਾਫੇ ਵਿੱਚ ਪੈਕ ਕੀਤਾ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਨਾਲ ਕੰਧ ਉੱਤੇ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਇਸਦੇ ਹਰ ਅੱਖਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ। ਇਹ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਟੇਪ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਲਿਆ।

"ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਦਰਦ ਸਹਿਣ ਦੀ ਇੱਕ ਅਨੰਤ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਾੜੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਜਾਸੂਸੀ ਦੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।"

ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਅਤੇ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ੌਕੀਆ ਸਾਥੀ ਦੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਨਫ਼ਰਤ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ, ਜਿਸਦਾ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਦੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ ਵੱਲ ਸੇਧਿਤ ਸਨ।

"ਤੁਹਾਡਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਖਿਆਲ ਹੈ, ਸਰ?" ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਵਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਲੁੱਟਣ ਵਰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ," ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਇੰਨੇ ਵਧੀਆ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਲਈ ਵੀ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਤਰਸਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ।" ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਅੰਗ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਸਾਰ ਸੀ। "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਜਾਂਚ ਕਿਵੇਂ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਉਸ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹਾਂਗਾ ਜਿਸਨੇ ਲਾਸ਼ ਲੱਭੀ ਸੀ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਪਤਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ?"

ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨੋਟਬੁੱਕ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। "ਜੌਨ ਰੈਂਸ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਹੁਣ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ 46, ਆਡਲੇ ਕੋਰਟ, ਕੇਨਿੰਗਟਨ ਪਾਰਕ ਗੇਟ 'ਤੇ ਪਾਓਗੇ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪਤਾ ਨੋਟ ਕਰ ਲਿਆ।

"ਡਾਕਟਰ ਆਓ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ: "ਅਸੀਂ ਜਾ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭਦੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਦੱਸਾਂਗਾ ਜੋ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਦੋ ਜਾਸੂਸਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਕਤਲ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਾਤਲ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਉਹ ਛੇ ਫੁੱਟ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉੱਚਾ ਸੀ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਪੈਰ ਉਸਦੇ ਕੱਦ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਛੋਟੇ ਸਨ, ਮੋਟੇ, ਚੌਰਸ-ਟੋਏ ਵਾਲੇ ਬੂਟ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤ੍ਰਿਚਿਨੋਪੋਲੀ ਸਿਗਾਰ ਪੀਂਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਇੱਥੇ ਆਪਣੇ ਪੀੜਤ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਚਾਰ ਪਹੀਆ ਵਾਲੀ ਕੈਬ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਘੋੜੇ ਨੇ ਤਿੰਨ ਪੁਰਾਣੇ ਜੁੱਤੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਨਾਲ ਖਿੱਚਿਆ ਸੀ। ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਕਾਤਲ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਫੁੱਲਦਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ-ਨਹੁੰ ਬਹੁਤ ਲੰਬੇ ਸਨ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਸੰਕੇਤ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਅਤੇ ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਇੱਕ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਜੇ ਇਸ ਆਦਮੀ ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ?" ਪਹਿਲੇ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

“ਜ਼ਹਿਰ,” ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਝੱਟ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਤੁਰ ਪਿਆ। “ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ, ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ,” ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ: “‘ਰੇਸ਼’, ਜਰਮਨ ਵਿੱਚ ‘ਬਦਲਾ’ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਮਿਸ ਰੇਚਲ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਨਾ ਕਰੋ।”

ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਾਰਥੀਅਨ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਕੇ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੂੰ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲਾ ਗਿਆ।

ਅਧਿਆਇ 4

ਜੌਨ ਰੈਂਸ ਨੂੰ ਕੀ ਦੱਸਣਾ ਪਿਆ

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਨੰਬਰ 3, ਲੌਰੀਸਟਨ ਗਾਰਡਨਜ਼ ਤੋਂ ਰਵਾਨਾ ਹੋਏ ਤਾਂ ਇੱਕ ਵਜੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜਲੇ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਦਫ਼ਤਰ ਲੈ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੋਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਭੇਜਿਆ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਕੈਬ ਬੁਲਾਈ, ਅਤੇ ਡਰਾਈਵਰ ਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਪਤੇ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ।

"ਪਹਿਲੇ ਹੱਥ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਰਗਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ," ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ; "ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਮੇਰਾ ਮਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੇਸ 'ਤੇ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਅਸੀਂ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸਿੱਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸਿੱਖਣਾ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਹੋਮਜ਼," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਯਕੀਨਨ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵੇਰਵਿਆਂ ਬਾਰੇ ਓਨੇ ਯਕੀਨਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਿੰਨਾ ਤੁਸੀਂ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ।"

"ਗਲਤੀ ਲਈ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ ਮੈਂ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਕੈਬ ਦੇ ਦੋ ਪਹੀਏ ਸੜਕ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸਨ। ਹੁਣ, ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਤੱਕ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਤੋਂ ਮੀਂਹ ਨਹੀਂ ਪਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਪਹੀਏ ਜੋ ਇੰਨੀ ਡੂੰਘੀ ਛਾਪ ਛੱਡਦੇ ਹਨ, ਰਾਤ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਰਹੇ ਹੋਣਗੇ। ਘੋੜੇ ਦੇ ਖੁਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵੀ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਰੂਪਰੇਖਾ ਬਾਕੀ ਤਿੰਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੱਟੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਜੁੱਤੀ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਕੈਬ ਮੀਂਹ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਥੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਵੇਰ ਵੇਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਸ ਲਈ ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਾਤ ਵੇਲੇ ਉੱਥੇ ਰਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਘਰ ਲੈ ਆਇਆ।"

"ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸੌਖਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਦੂਜੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਕੱਦ ਬਾਰੇ ਕੀ?"

"ਕਿਉਂ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਉਚਾਈ, ਦਸ ਵਿੱਚੋਂ ਨੌਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਤੋਂ ਦੱਸੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਹਿਸਾਬ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੰਕੜਿਆਂ ਨਾਲ ਬੋਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਕਦਮ ਬਾਹਰ ਮਿੱਟੀ ਅਤੇ ਅੰਦਰਲੀ ਧੂੜ ਦੋਵਾਂ 'ਤੇ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਹਿਸਾਬ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਕੰਧ 'ਤੇ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਪੱਧਰ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਲਿਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਹ ਲਿਖਤ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਛੇ ਫੁੱਟ ਤੋਂ ਕੁਝ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਖੇਡ ਸੀ।"

“ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਉਮਰ?” ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਖੈਰ, ਜੇ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਸਾਢੇ ਚਾਰ ਫੁੱਟ ਤੁਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਪੀਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਬਾਗ਼ ਦੀ ਸੈਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਛੱਪੜ ਦੀ ਚੌੜਾਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਰ ਕਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੇਟੈਂਟ-ਚਮੜੇ ਦੇ ਬੂਟ ਗੋਲ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਵਰਗ-ਟੋਏ ਉੱਪਰ ਛਾਲ ਮਾਰ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਰਹੱਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਮ ਜ਼ਿੰਦਗੀ 'ਤੇ ਨਿਰੀਖਣ ਅਤੇ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੈਂ ਉਸ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਵਕਾਲਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਲਝਾਉਂਦੀ ਹੈ?"

"ਨਹੁੰ ਅਤੇ ਤ੍ਰਿਚਿਨੋਪੋਲੀ," ਮੈਂ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ।

"ਕੰਧ 'ਤੇ ਲਿਖਣਾ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਉਂਗਲੀ ਨੂੰ ਖੂਨ ਨਾਲ ਡੁਬੋ ਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਲਾਸਟਰ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਖੁਰਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਜੇਕਰ ਆਦਮੀ ਦੇ ਨਹੁੰ ਨੂੰ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਮੈਂ ਫਰਸ਼ ਤੋਂ ਕੁਝ ਖਿੰਡੀ ਹੋਈ ਸੁਆਹ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਗੂੜ੍ਹੇ ਰੰਗ ਦੀ ਅਤੇ ਪਤਲੀ ਸੀ - ਅਜਿਹੀ ਸੁਆਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਟ੍ਰਾਈਚਿਨੋਪੋਲੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਿਗਾਰ ਸੁਆਹ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ - ਦਰਅਸਲ, ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮੋਨੋਗ੍ਰਾਫ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਬ੍ਰਾਂਡ ਦੀ ਸੁਆਹ ਨੂੰ ਸਿਗਾਰ ਜਾਂ ਤੰਬਾਕੂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੰਨੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਹੁਨਰਮੰਦ ਜਾਸੂਸ ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਅਤੇ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਕਿਸਮ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਉਹ ਫੁੱਲਦਾਰ ਚਿਹਰਾ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਆਹ, ਇਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਲੇਰਾਨਾ ਸ਼ਾਟ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸਹੀ ਸੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।"

ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ ਫੇਰਿਆ। "ਮੇਰਾ ਸਿਰ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਹੈ," ਮੈਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ; "ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਓਨਾ ਹੀ ਰਹੱਸਮਈ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੋ ਆਦਮੀ - ਜੇ ਦੋ ਆਦਮੀ ਹੁੰਦੇ - ਤਾਂ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਆਏ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਜਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕੈਬਮੈਨ ਦਾ ਕੀ ਬਣਿਆ ਹੈ? ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਜ਼ਹਿਰ ਪੀਣ ਲਈ ਕਿਵੇਂ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਖੂਨ ਕਿੱਥੋਂ ਆਇਆ? ਕਾਤਲ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਡਕੈਤੀ ਦਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ? ਉੱਥੇ ਔਰਤ ਦੀ ਅੰਗੂਠੀ ਕਿਵੇਂ ਆਈ? ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਦੂਜਾ ਆਦਮੀ ਡੇਰੇ ਤੋਂ ਉਤਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਰਮਨ ਸ਼ਬਦ RACHE ਕਿਉਂ ਲਿਖੇ? ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਭਵ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ।"

ਮੇਰਾ ਸਾਥੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਮੁਸਕਰਾਇਆ।

"ਤੁਸੀਂ ਸਥਿਤੀ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਅਤੇ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸਦੇ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਮੁੱਖ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਗਰੀਬ ਲੈਸਟਰੇਡ ਦੀ ਖੋਜ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਅੰਨ੍ਹਾ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਗਲਤ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਪਾਉਣਾ ਸੀ, ਸਮਾਜਵਾਦ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਸਮਾਜਾਂ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਕੇ। ਇਹ ਇੱਕ ਜਰਮਨ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ A, ਜਰਮਨ ਫੈਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ, ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਜਰਮਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਾਤੀਨੀ ਅੱਖਰ ਵਿੱਚ ਛਾਪਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਹਿ ਸਕੀਏ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਬੇਢੰਗੇ ਨਕਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਗਲਤ

ਚੈਨਲ ਵੱਲ ਮੋੜਨ ਦੀ ਇੱਕ ਚਾਲ ਸੀ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਡਾਕਟਰ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇੱਕ ਜਾਦੂਗਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਆਪਣੀ ਚਾਲ ਸਮਝਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਢੰਗ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੋਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਮ ਵਿਅਕਤੀ ਹਾਂ।"

"ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਤੁਸੀਂ ਖੋਜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਟੀਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਨੇੜੇ ਲਿਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਮੇਰਾ ਸਾਥੀ ਮੇਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਲਾਲ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚਾਪਲੂਸੀ ਪ੍ਰਤੀ ਓਨਾ ਹੀ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਕੋਈ ਕੁੜੀ ਆਪਣੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਦੱਸਾਂਗਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪੇਟੈਂਟ-ਚਮੜੇ ਅਤੇ ਸਕੁਏਅਰ-ਟੋਜ਼ ਇੱਕੋ ਕੈਬ ਵਿੱਚ ਆਏ, ਅਤੇ ਉਹ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਦੋਸਤਾਨਾ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੱਲੇ - ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ-ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ, ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਅੰਦਰ ਗਏ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਤੁਰੇ - ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਪੇਟੈਂਟ-ਚਮੜੇ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਕੁਏਅਰ-ਟੋਜ਼ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਤੁਰਦੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਇਹ ਸਭ ਧੂੜ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਤੁਰਦਾ ਸੀ ਉਹ ਹੋਰ ਵੀ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਉਸਦੇ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਵਧਦੀ ਲੰਬਾਈ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਹਰ ਸਮੇਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਦੁਖਾਂਤ ਵਾਪਰਿਆ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਕੀ ਸਿਰਫ਼ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਜਲਦੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਅੱਜ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਨੌਰਮਨ ਨੇਰੂਦਾ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਹੈਲੇ ਦੇ ਸੰਗੀਤ ਸਮਾਰੋਹ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"

ਇਹ ਗੱਲਬਾਤ ਉਦੋਂ ਹੋਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸਾਡੀ ਕੈਬ ਗੰਦੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਅਤੇ ਸੁੰਨਸਾਨ ਰਸਤਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਗੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਡਰਾਉਣੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਡਰਾਈਵਰ ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਸਟੈਂਡ 'ਤੇ ਆ ਗਿਆ। "ਉੱਥੇ ਔਡਲੀ ਕੋਰਟ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਮਰੇ ਹੋਏ ਇੱਟ ਦੀ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੰਗ ਚੀਰਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। "ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਵਾਪਸ ਆਓਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਪਾਓਗੇ।"

ਔਡਲੀ ਕੋਰਟ ਕੋਈ ਆਕਰਸ਼ਕ ਇਲਾਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤੰਗ ਰਸਤਾ ਸਾਨੂੰ ਝੰਡਿਆਂ ਨਾਲ ਸਜਾਏ ਹੋਏ ਅਤੇ ਗੰਦੇ ਘਰਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰੇ ਹੋਏ ਚੌਂਕ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ। ਅਸੀਂ ਗੰਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਤੇ ਰੰਗੀਨ ਲਿਨਨ ਦੀਆਂ ਲਾਈਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਚੁਣਿਆ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਨੰਬਰ 46 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇ, ਜਿਸਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਪਿੱਤਲ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਪਰਚੇ ਨਾਲ ਸਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਰੈਂਸ ਦਾ ਨਾਮ ਉੱਕਰਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ।

ਉਹ ਇਸ ਵੇਲੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਆਪਣੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋਣ 'ਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਚਿੜਚਿੜਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਮੈਂ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅੱਧਾ-ਸਵਰਨ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਇਸ ਨਾਲ ਖੇਡਿਆ। "ਅਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਦੱਸ ਸਕਾਂਗਾ, ਉਸਨੂੰ ਦੱਸ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ," ਸਿਪਾਹੀ ਨੇ ਛੋਟੀ ਸੁਨਹਿਰੀ ਡਿਸਕ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਾਂ ਰੱਖਦਿਆਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਬੱਸ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਤੁਹਾਡੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੁਣਨ ਦਿਓ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਵਾਪਰਿਆ।"

ਰੈਂਸ ਘੋੜੇ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲੇ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਭਰਵੱਟੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੁਣਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਛੱਡਣ ਦਾ ਪੱਕਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੋਵੇ।

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਦੱਸਾਂਗਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਸ ਵਜੇ ਤੋਂ ਸਵੇਰੇ ਛੇ ਵਜੇ ਤੱਕ ਹੈ। ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਵ੍ਹਾਈਟ ਹਾਰਟ ਵਿੱਚ ਲੜਾਈ ਹੁੰਦੀ ਸੀ; ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਬੀਟ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸ਼ਾਂਤ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਜੇ ਮੀਂਹ ਪੈਣ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੈਰੀ ਮਰਚਰ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ - ਜਿਸ ਕੋਲ ਹਾਲੈਂਡ ਗਰੋਵ ਬੀਟ ਹੈ - ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਹੈਨਰੀਟਾ ਸਟਰੀਟ ਦੇ ਕੋਨੇ 'ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸੀ। ਇਸ ਵੇਲੇ - ਸ਼ਾਇਦ ਲਗਭਗ ਦੋ ਜਾਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ - ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਦੇਖਾਂਗਾ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਬ੍ਰਿਕਸਟਨ ਰੋਡ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਹੇਠਾਂ ਸੀ। ਇਹ ਕੀਮਤੀ ਗੰਦਾ ਅਤੇ ਇਕੱਲਾ ਸੀ। ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਵੀ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਕੈਬ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘੀਆਂ। ਮੈਂ ਹੇਠਾਂ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਚਾਰ ਗਰਮ ਜਿਨ ਕਿੰਨਾ ਅਸਾਧਾਰਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਅਚਾਨਕ ਉਸੇ ਘਰ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਚਮਕ ਨੇ ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਫੜ ਲਈ। ਹੁਣ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਲੌਰੀਸਟਨ ਗਾਰਡਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੋ ਘਰ ਖਾਲੀ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਨਾਲੀਆਂ ਦਾ ਬੀਜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਆਖਰੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਟਾਈਫਾਈਡ ਬੁਖਾਰ ਨਾਲ ਮਰ ਗਿਆ। ਮੈਂ "ਸਾਰਾ ਢੇਰ ਲੱਗ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇਖ ਕੇ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕੁਝ ਗਲਤ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ -"

"ਤੁਸੀਂ ਰੁਕ ਗਏ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਬਾਗ਼ ਦੇ ਗੇਟ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਗਏ," ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਟੋਕਿਆ। "ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਿਸ ਲਈ ਕੀਤਾ?"

ਰੈਂਸ ਨੇ ਇੱਕ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਛਾਲ ਮਾਰੀ, ਅਤੇ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਵੱਲ ਉਸਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ।

"ਕਿਉਂ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਸਰ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਹਾਲਾਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਸਵਰਗ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੰਨਾ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਇਕੱਲਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਲਈ ਵੀ ਮਾੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਕਬਰ ਦੇ ਇਸ ਪਾਸੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਡਰ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਪਰ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਉਹੀ ਸੀ ਜੋ ਟਾਈਫਾਈਡ ਨਾਲੀਆਂ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੋੜ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਗੇਟ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਤੁਰ ਪਿਆ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਮਰਚਰ ਦੀ ਲਾਲਟੈਣ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਉਸਦਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ?"

"ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਦਾ ਆਤਮਾ ਹੈ, ਸਰ, ਨਾ ਹੀ ਕੁੱਤੇ ਜਿੰਨਾ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ। ਅੰਦਰ ਸਭ ਕੁਝ ਸ਼ਾਂਤ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਬਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਂਟਲਪੀਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮੋਮਬੱਤੀ ਟਿਮਟਿਮਾਉਂਦੀ ਸੀ - ਇੱਕ ਲਾਲ ਮੋਮ ਵਾਲੀ - ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਾਲ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ -"

"ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਪਤਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕਈ ਵਾਰ ਘੁੰਮਦੇ ਰਹੇ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਰੀਰ ਕੋਲ ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਦਿੱਤੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਅੰਦਰ ਗਏ ਅਤੇ ਰਸੋਈ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ -"

ਜੌਨ ਰੈਂਸ ਡਰੇ ਹੋਏ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਨਾਲ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ। "ਤੂੰ ਇਹ ਸਭ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿੱਥੇ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ?" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ ਜਿੰਨਾ ਤੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਹੋਮਜ਼ ਹੱਸ ਪਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਕਾਰਡ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਪਾਰ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਵੱਲ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। “ਮੈਨੂੰ ਕਤਲ ਲਈ ਗਿਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾ ਕਰੋ,” ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। “ਮੈਂ ਕੁੱਤਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹਾਂ, ਬਘਿਆੜ ਨਹੀਂ; ਮਿਸਟਰ ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਜਾਂ ਮਿਸਟਰ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣਗੇ। ਪਰ ਚੱਲੋ, ਤੁਸੀਂ ਅੱਗੇ ਕੀ ਕੀਤਾ?”

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰੈਂਸ ਆਪਣੇ ਰਹੱਸਮਈ ਭਾਵ ਨੂੰ ਗੁਆਏ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ। "ਮੈਂ ਗੇਟ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸੀਟੀ ਵਜਾਈ। ਇਸ ਨਾਲ ਮਰਚਰ ਅਤੇ ਦੋ ਹੋਰ ਲੋਕ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਆ ਗਏ।"

"ਕੀ ਉਦੋਂ ਗਲੀ ਖਾਲੀ ਸੀ?"

"ਖੈਰ, ਇਹ ਤਾਂ ਸੀ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਭਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

"ਕੀ ਮਤਲਬ ਤੁਹਾਡਾ?"

ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਇੱਕ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਗਏ, "ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸ਼ਰਾਬੀ ਬੰਦੇ ਦੇਖੇ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਉਸ ਖਾੜੀ ਵਾਂਗ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹੋ ਕੇ ਰੋਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਗੇਟ 'ਤੇ ਸੀ, ਰੇਲਿੰਗ ਵੱਲ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੋਲੰਬਾਈਨ ਦੇ ਨਵੇਂ-ਫੈਂਗਲਡ ਬੈਨਰ, ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਫੇਫੜਿਆਂ ਦੀ ਪਿੱਚ 'ਤੇ ਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਖੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ, ਮਦਦ ਤਾਂ ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ।"

"ਉਹ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਸੀ?" ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

ਜੌਨ ਰੈਂਸ ਇਸ ਵਿਛੋੜੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਚਿੜਚਿੜਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। "ਉਹ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸ਼ਰਾਬੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਆਦਮੀ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜੇਕਰ ਸਾਨੂੰ ਇੰਨਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਹੀ ਹੁੰਦਾ।"

"ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ - ਉਸਦਾ ਪਹਿਰਾਵਾ - ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ?" ਹੋਮਜ਼ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਦੇਣਾ ਪਿਆ - ਮੈਂ ਅਤੇ ਮਰਚਰ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ। ਉਹ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਲਾਲ ਸੀ, ਹੇਠਲਾ ਹਿੱਸਾ ਗੋਲਾਕਾਰ ਸੀ -"

"ਇਹ ਤਾਂ ਚੱਲੇਗਾ," ਹੋਮਜ਼ ਚੀਕਿਆ। "ਉਸਦਾ ਕੀ ਬਣਿਆ?"

"ਅਸੀਂ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, "ਪੁਲਸ ਵਾਲੇ ਨੇ ਦੁਖੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਸੱਟਾ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਘਰ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ।"

"ਉਸਨੇ ਕਿਵੇਂ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ?"

"ਇੱਕ ਭੂਰਾ ਓਵਰਕੋਟ।"

"ਕੀ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੋਰੜਾ ਸੀ?"

"ਇੱਕ ਕੋਰੜਾ - ਨਹੀਂ।"

"ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਇਸਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ," ਮੇਰਾ ਸਾਥੀ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। "ਤੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਟੈਕਸੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀ ਜਾਂ ਸੁਣੀ?"

"ਨਹੀਂ।"

"ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਅੱਧਾ-ਸ਼ਾਸਨ ਹੈ," ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਲੈਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ, ਰੈਂਸ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਉੱਠੋਗੇ। ਤੁਹਾਡਾ ਉਹ ਸਿਰ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਜਾਵਟ ਲਈ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਆਪਣੇ ਸਾਰਜੈਂਟ ਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗ ਗਈਆਂ ਹੋਣ। ਜਿਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਫੜਿਆ ਸੀ, ਉਹੀ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਇਸ ਭੇਤ ਦਾ ਸੁਰਾਗ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਲੱਭ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਹੈ। ਆਓ, ਡਾਕਟਰ।"

ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਕੈਬ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਏ, ਸਾਡੇ ਮੁਖਬਰ ਨੂੰ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ ਹੋਇਆ, ਪਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਆਰਾਮ ਹੋਇਆ।

"ਉਹ ਮੂਰਖ ਜੋ ਮੂਰਖ ਹੈ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕੌੜੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨਾਂ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਗਏ। "ਬੱਸ ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਉਸਦੀ ਕਿਸਮਤ ਇੰਨੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਦਾ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਰਿਹਾ।"

"ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਆਦਮੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਇਸ ਰਹੱਸ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਘਰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਪਸ ਕਿਉਂ ਆਵੇ? ਇਹ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਉਹ ਅੰਗੂਠੀ, ਯਾਰ, ਅੰਗੂਠੀ: ਉਹ ਇਸੇ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਸਨੂੰ ਫੜਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅੰਗੂਠੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਲਾਈਨ ਨੂੰ ਦਾਣਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਲੈ ਲਵਾਂਗਾ, ਡਾਕਟਰ - ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋ-ਇੱਕ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਹ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਭ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ: ਲਾਲ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਧਿਐਨ, ਹਾਂ? ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕਲਾ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਵਰਤਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਰੰਗਹੀਣ ਸਕਿਨ ਵਿੱਚੋਂ ਕਤਲ ਦਾ ਲਾਲ ਧਾਗਾ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਫਰਜ਼ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਹਰ ਇੰਚ ਨੂੰ ਬੇਨਕਾਬ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ ਲਈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਨੌਰਮਨ ਨੇਰੂਦਾ ਲਈ। ਉਸਦਾ ਹਮਲਾ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਝੁਕਣਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੈ। ਚੋਪਿਨ ਦੀ ਉਹ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਕੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਇੰਨੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖੇਡਦੀ ਹੈ: ਟ੍ਰਾ-ਲਾ-ਲਾ-ਲੀਰਾ-ਲੀਰਾ-ਲੇ।"

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨ ਦੀ ਬਹੁਪੱਖੀਤਾ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਸ਼ੌਕੀਆ ਬਲੱਡਹਾਊਂਡ ਕੈਰੋਲ ਕੈਰੋਲ ਵਾਂਗ ਕੈਰੋਲ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਕੈਬ ਵਿੱਚ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਅਧਿਆਇ 5

ਸਾਡਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਇੱਕ ਵਿਜ਼ਟਰ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ

ਸਾਡੀ ਸਵੇਰ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਮੇਰੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸਿਹਤ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਸੰਗੀਤ ਸਮਾਰੋਹ ਲਈ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਲੇਟ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੁਝ ਘੰਟੇ ਸੌਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਅਰਥ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਮਨ ਜੋ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਜੀਬ

ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ, ਲੰਗੂਰ ਵਰਗਾ ਚਿਹਰਾ ਦੇਖਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਚਿਹਰੇ ਨੇ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਇੰਨਾ ਭਿਆਨਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਲਈ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਗਿਆ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜੇ ਕਦੇ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਘਾਤਕ ਕਿਸਮ ਦੇ ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਲੀਵਲੈਂਡ ਦੇ ਐਨੋਕ ਜੇ. ਡ੍ਰੇਬਰ ਦੇ ਸਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਕਿ ਨਿਆਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਦੀ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ, ਓਨਾ ਹੀ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਦੀ ਪਰਿਕਲਪਨਾ, ਕਿ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਜ਼ਹਿਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਓਨੀ ਹੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਆਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਕਿਵੇਂ ਸੁੰਘੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਫਿਰ, ਦੁਬਾਰਾ, ਜੇ ਜ਼ਹਿਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਆਦਮੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਜ਼ਖ਼ਮ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਗਲਾ ਘੁੱਟਣ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ? ਪਰ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਕਿਸਦਾ ਖੂਨ ਸੀ ਜੋ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਸੰਘਣਾ ਪਿਆ ਸੀ? ਕਿਸੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਨਾ ਹੀ ਪੀੜਤ ਕੋਲ ਕੋਈ ਹਥਿਆਰ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਇਹ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋਏ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਨੀਂਦ ਕੋਈ ਆਸਾਨ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਨਾ ਹੀ ਹੋਮਜ਼ ਲਈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੇਰੇ ਲਈ। ਉਸਦੇ ਸ਼ਾਂਤ, ਆਤਮ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਾਲੇ ਢੰਗ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਕੀ ਸੀ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਉਹ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਨਾਲ ਆਇਆ - ਇੰਨੀ ਦੇਰ ਨਾਲ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸੰਗੀਤ ਸਮਾਰੋਹ ਉਸਨੂੰ ਸਾਰਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਸੀ।

"ਇਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਬੈਠਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਡਾਰਵਿਨ ਸੰਗੀਤ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ? ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬੋਲਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਸੇ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਇੰਨੇ ਸੂਖਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹਾਂ। ਸਾਡੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਧੁੰਦਲੀਆਂ ਸਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਧੁੰਦਲੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਦੁਨੀਆਂ ਆਪਣੇ ਬਚਪਨ ਵਿੱਚ ਸੀ।"

"ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ," ਮੈਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ।

"ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਕੁਦਰਤ ਵਾਂਗ ਹੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਰਹੇ। ਬ੍ਰਿਕਸਟਨ ਰੋਡ ਦੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

"ਸੱਚ ਦੱਸਾਂ ਤਾਂ, ਇਹ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਫਗਾਨ ਤਜਰਬਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਰ ਸਖ਼ਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਇਵੰਡ ਵਿਖੇ ਬਿਨਾਂ ਹਿੰਮਤ ਹਾਰੇ ਟੁਕੜੇ ਟੁਕੜੇ ਹੁੰਦੇ ਦੇਖਿਆ।"

"ਮੈਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਹੱਸ ਹੈ ਜੋ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਉਤੇਜਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਜਿੱਥੇ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਦਹਿਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਮ ਦਾ ਅਖ਼ਬਾਰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ।"
"ਇਹ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਕਾਫ਼ੀ ਵਧੀਆ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ ਵਿਆਹ ਦੀ ਅੰਗੂਠੀ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਈ ਸੀ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਕਿਉਂ?"
"ਇਸ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨੂੰ ਦੇਖੋ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਹਰ ਅਖ਼ਬਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਭੇਜਿਆ ਸੀ।"
ਉਸਨੇ ਕਾਗਜ਼ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਸੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਜਗ੍ਹਾ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। ਇਹ "ਮਿਲਿਆ" ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਐਲਾਨ ਸੀ। "ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਬ੍ਰਿਕਸਟਨ ਰੋਡ 'ਤੇ," ਇਸ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, "ਇੱਕ ਸਾਦੇ ਸੋਨੇ ਦੀ ਵਿਆਹ ਦੀ ਅੰਗੂਠੀ, ਜੋ ਕਿ ਵ੍ਹਾਈਟ ਹਾਰਟ ਟੈਵਰਨ ਅਤੇ ਹੌਲੈਂਡ ਗਰੋਵ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੜਕ 'ਤੇ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਡਾ. ਵਾਟਸਨ, 221 ਬੀ, ਬੇਕਰ ਸਟ੍ਰੀਟ, ਨੂੰ ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ ਅੱਠ ਤੋਂ ਨੌਂ ਵਜੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਪਲਾਈ ਕਰੋ।"
"ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਵਰਤਿਆ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਵਰਤਿਆ, ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਬਦਮਾਸ਼ ਇਸਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲੈਣਗੇ, ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁਣਗੇ।"
“ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ,” ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। “ਪਰ ਮੰਨ ਲਓ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਅੰਗੂਠੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।”
"ਓਹ, ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਹੈ।"
"ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਕੌਣ ਦੇਵੇਗਾ?"
"ਕਿਉਂ, ਭੂਰੇ ਕੋਟ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ - ਚੌਰਸ ਉਂਗਲਾਂ ਵਾਲਾ ਸਾਡਾ ਫੁੱਲਦਾਰ ਦੋਸਤ। ਜੇ ਉਹ ਖੁਦ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਭੇਜੇਗਾ।"
"ਕੀ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਨਹੀਂ ਸਮਝੇਗਾ?"
"ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਮੇਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਸਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਪੂਰਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਦਮੀ ਅੰਗੂਠੀ ਗੁਆਉਣ ਨਾਲੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਜੋਖਮ ਲੈਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰੇਗਾ। ਮੇਰੀ ਧਾਰਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਨੇ ਡ੍ਰੇਬਰ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਉੱਤੇ ਝੁਕਦੇ ਹੋਏ ਇਸਨੂੰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਸਨੂੰ ਗੁਆਇਆ ਨਹੀਂ। ਘਰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਨੁਕਸਾਨ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਜਲਦੀ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਪਰ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਮੂਰਖਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੋਮਬੱਤੀ ਨੂੰ ਬਲਦਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸ਼ੱਕ ਦੂਰ ਹੋ ਸਕਣ। ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਰੱਖੋ। ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ 'ਤੇ, ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਘਰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੜਕ ਵਿੱਚ ਅੰਗੂਠੀ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇ। ਫਿਰ ਉਹ ਕੀ ਕਰੇਗਾ? ਉਹ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਲੱਭਦਾ ਰਹੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਮਿਲੇ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕੇ। ਉਸਦੀ ਅੱਖ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਸ 'ਤੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾਵੇਗੀ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸਨੂੰ ਜਾਲ ਤੋਂ ਕਿਉਂ ਡਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ

ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅੰਗੂਠੀ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਕਤਲ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਵੇ। ਉਹ ਕਰੇਗਾ।" ਆਓ। ਉਹ ਆਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਦੇਖ ਲਓਗੇ।

"ਅਤੇ ਫਿਰ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਓਹ, ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਹਥਿਆਰ ਹਨ?"

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮੇਰਾ ਪੁਰਾਣਾ ਸਰਵਿਸ ਰਿਵਾਲਵਰ ਅਤੇ ਕੁਝ ਕਾਰਤੂਸ ਹਨ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਲੱਦਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਹਤਾਸ਼ ਆਦਮੀ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣਾ ਚੰਗਾ ਹੈ।"

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸਲਾਹ ਮੰਨੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪਿਸਤੌਲ ਲੈ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਮੇਜ਼ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣੇ ਵਾਇਲਨ ਨੂੰ ਖੁਰਚਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮਨਪਸੰਦ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਸੰਘਣੀ ਹੁੰਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ; "ਮੈਨੂੰ ਹੁਣੇ ਹੀ ਆਪਣੇ ਅਮਰੀਕੀ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਦਾ ਜਵਾਬ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਮੇਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਸਹੀ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ?" ਮੈਂ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਨਵੀਆਂ ਤਾਰਾਂ ਲਈ ਮੇਰੀ ਬੰਸਰੀ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗੀ," ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਆਪਣੀ ਪਿਸਤੌਲ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪਾਓ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੰਦਾ ਆਵੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਆਮ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੋ। ਬਾਕੀ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿਓ। ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਖ ਕੇ ਨਾ ਡਰਾਓ।"

“ਹੁਣ ਅੱਠ ਵੱਜ ਗਏ ਹਨ,” ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਘੜੀ ਵੱਲ ਵੇਖਦਿਆਂ ਕਿਹਾ।

"ਹਾਂ। ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਥੇ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਖੋਲ੍ਹੋ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਅੰਦਰ ਚਾਬੀ ਲਗਾਓ। ਧੰਨਵਾਦ! ਇਹ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਪੁਰਾਣੀ ਕਿਤਾਬ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਇੱਕ ਸਟਾਲ ਤੋਂ ਚੁੱਕੀ ਸੀ - ਡੀ ਜਿਊਰ ਇੰਟਰ ਜੈਂਟਸ - ਜੋ ਕਿ 1642 ਵਿੱਚ ਲੋਲੈਂਡਜ਼ ਦੇ ਲੀਜ ਵਿਖੇ ਲਾਤੀਨੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਭੂਰਾ-ਪਿੱਠ ਵਾਲਾ ਵਾਲੀਅਮ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਚਾਰਲਸ ਦਾ ਸਿਰ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸਦੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੀ।"

"ਪ੍ਰਿੰਟਰ ਕੌਣ ਹੈ?"

"ਫਿਲਿਪ ਡੀ ਕਰੋਏ, ਉਹ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸੀ। ਪੱਤੇ 'ਤੇ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਫਿੱਕੀ ਸਿਆਹੀ ਵਿੱਚ, 'ਐਕਸ ਲਿਬ੍ਰਿਸ ਗੁਲੀਓਲਮੀ ਵ੍ਹਾਈਟ' ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਲੀਅਮ ਵ੍ਹਾਈਟ ਕੌਣ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਤਾਰ੍ਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਹਾਰਕ ਵਕੀਲ। ਉਸਦੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੋੜ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡਾ ਆਦਮੀ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।"

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਘੰਟੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਘੰਟੀ ਵੱਜੀ। ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਹਿਲਾਇਆ। ਅਸੀਂ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਹਾਲ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਲੰਘਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਕੁੰਡਲੀ ਦੇ ਤਿੱਖੇ ਕਲਿੱਕ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ।

"ਕੀ ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਇੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ?" ਇੱਕ ਸਾਫ਼ ਪਰ ਕਾਫ਼ੀ ਸਖ਼ਤ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਿਆ। ਅਸੀਂ ਨੌਕਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਸੁਣ ਸਕੇ, ਪਰ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹਨ ਲੱਗਾ। ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਇੱਕ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਤੇ

ਹਿੱਲਦੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਇੱਕ ਝਲਕ ਘੁੰਮ ਗਈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਰਸਤੇ ਦੇ ਨਾਲ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਠੋਕਰ ਸੀ।

"ਅੰਦਰ ਆਓ," ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ।

ਮੇਰੇ ਸੱਦੇ 'ਤੇ, ਉਸ ਹਿੰਸਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜਿਸਦੀ ਅਸੀਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਸੀ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੁੱਢੀ ਅਤੇ ਝੁਰੜੀਆਂ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈ। ਅਚਾਨਕ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਚਮਕ ਨਾਲ ਉਹ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਰਟਸਾਈ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਧੁੰਦਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਝਪਕਦੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਘਬਰਾਹਟ ਵਾਲੀਆਂ, ਕੰਬਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਘਬਰਾਹਟ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੀ ਰਹੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਇੰਨਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਧਾਰਨ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਬੁੱਢੀ ਔਰਤ ਨੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਮ ਦਾ ਅਖ਼ਬਾਰ ਕੱਢਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। "ਇਹੀ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਹੈ, ਚੰਗੇ ਸੱਜਣੋ," ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਰਟਸਸੀ ਛੱਡਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ; "ਬ੍ਰਿਕਸਟਨ ਰੋਡ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੋਨੇ ਦੀ ਵਿਆਹ ਦੀ ਅੰਗੂਠੀ। ਇਹ ਮੇਰੀ ਕੁੜੀ ਸੈਲੀ ਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਵਿਆਹ ਇਸ ਵਾਰ ਹੀ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਇੱਕ ਯੂਨੀਅਨ ਕਿਸ਼ਤੀ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਕਹੇਗਾ ਜੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੋਲ ਆਵੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਅੰਗੂਠੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਲੱਭ ਲਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਸੋਚਣ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਛੋਟਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੰਗਾ ਲੱਗੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਸਰਕਸ ਗਈ ਸੀ -"

"ਕੀ ਇਹ ਉਸਦੀ ਅੰਗੂਠੀ ਹੈ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ!" ਬੁੱਢੀ ਔਰਤ ਨੇ ਚੀਕਿਆ; "ਸੈਲੀ ਅੱਜ ਰਾਤ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ ਔਰਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹੀ ਅੰਗੂਠੀ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਪਤਾ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?" ਮੈਂ ਪੈਨਸਿਲ ਚੁੱਕਦੇ ਹੋਏ ਪੁੱਛਿਆ।

"13, ਡੰਕਨ ਸਟਰੀਟ, ਹਾਉਂਡਸਡਿਚ। ਇੱਥੋਂ ਇੱਕ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਰਸਤਾ।"

"ਬ੍ਰਿਕਸਟਨ ਰੋਡ ਕਿਸੇ ਸਰਕਸ ਅਤੇ ਹਾਉਂਡਸਡਿਚ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਤਿੱਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। ਬੁੱਢੀ ਔਰਤ ਨੇ ਮੂੰਹ ਫੇਰਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਲਾਲ-ਰੰਗੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਬੜੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ। "ਉਸ ਸੱਜਣ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰਾ ਪਤਾ ਪੁੱਛਿਆ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸੈਲੀ 3, ਮੇਫੀਲਡ ਪਲੇਸ, ਪੇਖਮ ਵਿਖੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ?"

"ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਸੌਅਰ ਹੈ - ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਡੈਨਿਸ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਟੌਮ ਡੈਨਿਸ ਨੇ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਸੀ - ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੁਸ਼ਿਆਰ, ਸਾਫ਼ ਮੁੰਡਾ ਵੀ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਹ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਬਾਰੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੋਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ -"

"ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਅੰਗੂਠੀ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੌਅਰ," ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਕੇਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਟੋਕਿਆ; "ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਧੀ ਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਹੀ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ।"

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦੇ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਅਤੇ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਨਾਲ, ਬੁੱਢੀ ਮੁਰਗੀ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪੈਕ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਚਲੀ ਗਈ। ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਉਸ ਪਲ ਉੱਠ ਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਚਲੀ

ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਈ। ਉਹ ਕੁਝ ਸਕਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਲਸਟਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕ੍ਰੈਵਟ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਵਾਪਸ ਆਇਆ। "ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਾਂਗਾ," ਉਸਨੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ; "ਉਹ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗੀ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰੋ।" ਹਾਲ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਸਾਡੇ ਮਹਿਮਾਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਹੋਮਜ਼ ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਨਹੀਂ ਉਤਰਦਾ ਸੀ। ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਵੇਖਦਿਆਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਤੁਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਉਸਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਧੱਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਪੂਰਾ ਸਿਧਾਂਤ ਗਲਤ ਹੈ," ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸੋਚਿਆ, "ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਹੁਣ ਰਹੱਸ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।" ਉਸਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਸਾਹਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦਾ, ਨੀਂਦ ਅਸੰਭਵ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਉਹ ਨਿਕਲਿਆ ਤਾਂ ਨੌਂ ਵੱਜ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਚਿਰ ਚੱਲ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਬੈਠਾ ਆਪਣੀ ਪਾਈਪ 'ਤੇ ਫੁੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੈਨਰੀ ਮਰਗਰ ਦੀ 'ਵੀ ਡੀ ਬੋਹੇਮ' ਦੇ ਪੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਛਾਲ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦਸ ਵੱਜ ਗਏ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਨੌਕਰਾਣੀ ਦੇ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੌਣ ਲਈ ਤੁਰ ਪਈ। ਗਿਆਰਾਂ ਵੱਜ ਗਏ, ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਣ ਦਾ ਹੋਰ ਵੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਦਮ ਮੇਰੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਲੰਘਿਆ, ਉਸੇ ਮੰਜ਼ਿਲ ਵੱਲ ਵਧ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਬਾਰਾਂ ਵੱਜ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਚਾਬੀ ਦੀ ਤੇਜ਼ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਅੰਦਰ ਆਇਆ, ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮਨੋਰੰਜਨ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀ ਮੁਹਾਰਤ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਅਚਾਨਕ ਦਿਨ ਨੂੰ ਲੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਦਿਲੋਂ ਹਾਸਾ ਮਾਰਦਾ ਹੋਇਆ ਫੁੱਟ ਪਿਆ।

"ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡਰਜ਼ ਨੂੰ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਲਈ ਪਤਾ ਹੋਵੇ," ਉਹ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਡਿੱਗਦੇ ਹੋਏ ਰੋਇਆ; "ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦਾ ਅੰਤ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਨ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਹੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਰਹਾਂਗਾ।"

"ਫਿਰ ਇਹ ਕੀ ਹੈ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਓਹ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਜੀਵ ਥੋੜ੍ਹਾ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਲੰਗੜਾ ਕੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਦ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲੱਗ ਪਈ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਉਹ ਰੁਕ ਗਈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਚਾਰ-ਪਹੀਆ ਵਾਹਨ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜੋ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਈ ਤਾਂ ਜੋ ਪਤਾ ਸੁਣ ਸਕਾਂ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਗਾਇਆ ਕਿ ਗਲੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸੁਣਾਈ ਦੇਵੇ, '13, ਡੰਕਨ ਸਟਰੀਟ, ਹਾਉਂਡਸਡਿਚ ਤੱਕ ਗੱਡੀ ਚਲਾਓ,' ਉਸਨੇ ਚੀਕਿਆ। ਇਹ ਸੱਚਾ ਲੱਗਣ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅੰਦਰ ਦੇਖ ਕੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਬੈਠ ਗਈ। ਇਹ ਇੱਕ ਕਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਰ ਜਾਸੂਸ ਨੂੰ ਮਾਹਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਖੈਰ, ਅਸੀਂ ਝਿਜਕਦੇ ਰਹੇ, ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਲਗਾਮ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਸਵਾਲ ਵਾਲੀ ਗਲੀ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇ। ਮੈਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਛਾਲ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਸਾਨ, ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਤੁਰ ਪਿਆ। ਮੈਂ ਕੈਬ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਖਿੱਚਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਡਰਾਈਵਰ ਹੇਠਾਂ ਛਾਲ ਮਾਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਦੇਖਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ ਵੀ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਉਹ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਖਾਲੀ ਕੈਬ ਵਿੱਚ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਸਹੁੰਆਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਨੂੰ ਹਵਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਕਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਯਾਤਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਜਾਂ

ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕਿਰਾਇਆ ਮਿਲਣ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਲੱਗੇਗਾ। ਨੰਬਰ 13 'ਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਘਰ ਇੱਕ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਪੇਪਰ ਹੈਂਗਰ ਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਕੇਸਵਿਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਕਦੇ ਸੌਅਰ ਜਾਂ ਡੈਨਿਸ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਤੇਰਾ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ," ਮੈਂ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ, "ਕਿ ਉਹ ਕੰਬਦੀ, ਕਮਜ਼ੋਰ ਬੁੱਢੀ ਔਰਤ ਕੈਬ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਜਾਂ ਡਰਾਈਵਰ ਦੇ ਦੇਖੇ?"

"ਬੁੱਢੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਲਾਹਨਤ!" ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਤਿੱਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਉਹ ਬੁੱਢੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਦਰ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਆਦਮੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਰਗਰਮ ਵੀ, ਇੱਕ ਬੇਮਿਸਾਲ ਅਦਾਕਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ। ਉਸਦਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਅਨੋਖਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਠੱਗੀ ਮਾਰਨ ਲਈ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਅਸੀਂ ਪਿੱਛੇ ਹਾਂ ਉਹ ਓਨਾ ਇਕੱਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤ ਹਨ ਜੋ ਉਸਦੇ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਜੋਖਮ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ। ਹੁਣ, ਡਾਕਟਰ, ਤੁਸੀਂ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਲੱਗ ਰਹੇ ਹੋ। ਮੇਰੀ ਸਲਾਹ ਮੰਨੋ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਆ ਜਾਓ।"

ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਧੁਖਦੀ ਅੱਗ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਰਾਤ ਦੇ ਲੰਬੇ ਪਹਿਰ ਤੱਕ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਵਾਇਲਨ ਦੀਆਂ ਨੀਵੀਆਂ ਉਦਾਸੀ ਭਰੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਸੁਣੀਆਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਅਜੀਬ ਸਮੱਸਿਆ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ।

ਅਧਿਆਇ 6

ਟੋਬੀਅਸ ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਦੇ ਅਖ਼ਬਾਰ "ਬ੍ਰਿਕਸਟਨ ਰਹੱਸ" ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਹਰੇਕ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਲੰਮਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਵਿੱਚ ਇਸ ਉੱਤੇ ਆਗੂ ਵੀ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਲਈ ਨਵੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਸਕ੍ਰੈਪਬੁੱਕ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕੇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਈ ਕਲਿੱਪਿੰਗਾਂ ਅਤੇ ਅੰਸ਼ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਹੈ:

ਡੇਲੀ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਦੁਖਾਂਤ ਵਾਪਰਿਆ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜੀਬ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਣ। ਪੀੜਤ ਦਾ ਜਰਮਨ ਨਾਮ, ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ, ਅਤੇ ਕੰਧ 'ਤੇ ਭਿਆਨਕ ਸ਼ਿਲਾਲੇਖ, ਇਹ ਸਭ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸ਼ਰਨਾਰਥੀਆਂ ਅਤੇ ਇਨਕਲਾਬੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਅਪਰਾਧ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਸਮਾਜਵਾਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਣਲਿਖਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵੇਹਮਗੇਰਿਚਟ, ਐਕਵਾ ਟੋਫਾਨਾ, ਕਾਰਬੋਨਾਰੀ, ਮਾਰਚੀਓਨੇਸ ਡੀ ਬ੍ਰਿਨਵਿਲੀਅਰਜ਼,

ਡਾਰਵਿਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ, ਮਾਲਥਸ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਤੇ ਰੈਟਕਲਿਫ ਹਾਈਵੇਅ ਕਤਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਲੇਖ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਸੀਹਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਵਿਦੇਸ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕਰਕੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ।

ਸਟੈਂਡਰਡ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਹੀਣ ਹਮਲੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਬਰਲ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਜਨਤਾ ਦੇ ਮਨਾਂ ਦੀ ਬੇਚੈਨੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਨ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਇੱਕ ਅਮਰੀਕੀ ਸੱਜਣ ਸੀ ਜੋ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਤੋਂ ਮਹਾਂਨਗਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਕੈਂਬਰਵੈਲ ਦੇ ਟੋਰਕਵੇ ਟੈਰੇਸ ਵਿੱਚ ਮੈਡਮ ਚਾਰਪੈਂਟੀਅਰ ਦੇ ਬੋਰਡਿੰਗ-ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਠਹਿਰਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਨਿੱਜੀ ਸਕੱਤਰ, ਸ਼੍ਰੀ ਜੋਸਫ਼ ਸਟੈਂਜਰਸਨ ਵੀ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਮੰਗਲਵਾਰ, ਚੌਥੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਣ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਲਿਵਰਪੂਲ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਫੜਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਯੂਸਟਨ ਸਟੇਸ਼ਨ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਗਏ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਲੇਟਫਾਰਮ 'ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਡ੍ਰੇਬਰ ਦੀ ਲਾਸ਼, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਯੂਸਟਨ ਤੋਂ ਕਈ ਮੀਲ ਦੂਰ ਬ੍ਰਿਕਸਟਨ ਰੋਡ 'ਤੇ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਉਹ ਉੱਥੇ ਕਿਵੇਂ ਆਇਆ, ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਕਿਸਮਤ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲੀ, ਉਹ ਸਵਾਲ ਹਨ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਰਹੱਸ ਵਿੱਚ ਉਲਝੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਸਟੈਂਜਰਸਨ ਦੇ ਠਿਕਾਣੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਕਿ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਦੇ ਮਿਸਟਰ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਅਤੇ ਮਿਸਟਰ ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਦੋਵੇਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾਉਣਗੇ।

ਡੇਲੀ ਨਿਊਜ਼ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸੀ। ਮਹਾਂਦੀਪੀ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਅਤੇ ਉਦਾਰਵਾਦ ਦੀ ਨਫ਼ਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸਾਡੇ ਕੰਢਿਆਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਜਾਉਣ ਦਾ ਸੀ ਜੋ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਨਾਗਰਿਕ ਬਣ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਕੇ ਦੁਖੀ ਨਾ ਹੁੰਦੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਝੱਲੀਆਂ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਸਨਮਾਨ ਸੰਹਿਤਾ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਮੌਤ ਸੀ। ਸੈਕਟਰੀ, ਸਟੈਂਜਰਸਨ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਹਰ ਸੰਭਵ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਘਰ ਦੇ ਪਤੇ ਦੀ ਖੋਜ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਕਦਮ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਸਵਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ - ਇੱਕ ਨਤੀਜਾ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਦੀ ਸੂਝ ਅਤੇ ਊਰਜਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ।

ਮੈਂ ਅਤੇ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਨਾਸ਼ਤੇ 'ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਪੜ੍ਹੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦਿੰਦੇ ਜਾਪਦੇ ਸਨ।

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ, ਜੋ ਵੀ ਹੋਇਆ, ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਅਤੇ ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਗੋਲ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਨਗੇ।"

"ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ।"

"ਓਹ, ਤੁਹਾਡਾ ਭਲਾ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਜੇ ਆਦਮੀ ਫੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮਿਹਨਤਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਵੇਗਾ; ਜੇ ਉਹ ਬਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮਿਹਨਤਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਿਰ ਮੈਂ ਜਿੱਤਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪੂਛਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹਾਰਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰ ਹੋਣਗੇ। 'ਅਨ ਸੋਟ ਟ੍ਰੂਵ ਟਿਊਜੌਰਸ ਅਨ ਪਲੱਸ ਸੋਟ ਕੁਆਇ ਲਾ'ਡਮਾਇਰ।'"

"ਇਹ ਕੀ ਹੈ?" ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪੌੜੀਆਂ 'ਤੇ ਕਈ ਪੌੜੀਆਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਾਡੀ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਣ ਵੱਲੋਂ ਨਫ਼ਰਤ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵੀ ਸੁਣਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ।

“ਇਹ ਡਿਟੈਕਟਿਵ ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਦਾ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਹੈ,” ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅੱਧਾ ਦਰਜਨ ਸਭ ਤੋਂ ਗੰਦੇ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੁਰਦ-ਬੁਰਦ ਗਲੀ ਵਾਲੇ ਅਰਬ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਭੱਜੇ ਆਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਤਾੜੀਆਂ ਮਾਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸਨ।

"'ਟੈਂਸ਼ਨ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਤਿੱਖੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਛੇ ਗੰਦੇ ਛੋਟੇ ਬਦਮਾਸ਼ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਬਦਨਾਮ ਮੂਰਤੀਆਂ ਵਾਂਗ ਇੱਕ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ। "ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਵਿਗਿੰਸ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੱਲੇ ਭੇਜੋਗੇ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਗਿੰਸ?"

“ਨਹੀਂ, ਸਰ, ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ,” ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਰੋਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਤਨਖਾਹ ਹੈ।" ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਿਲਿੰਗ ਦਿੱਤੀ। "ਹੁਣ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਓ, ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਵਾਰ ਬਿਹਤਰ ਰਿਪੋਰਟ ਲੈ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆਓ।"

ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਹਿਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਚੂਹਿਆਂ ਵਾਂਗ ਹੇਠਾਂ ਭੱਜ ਗਏ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਹੀ ਪਲ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿੱਖੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਸੁਣੀਆਂ।

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਛੋਟੇ ਭਿਖਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਫੋਰਸ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੰਮ ਕੱਢਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਦਿੱਖ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਹੀ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੋਹਰ ਲਗਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਨੌਜਵਾਨ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸੂਈਆਂ ਵਾਂਗ ਤਿੱਖੇ ਵੀ ਹਨ; ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਸੰਗਠਨ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬ੍ਰਿਕਸਟਨ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਰੱਖ ਰਹੇ ਹੋ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਹਾਂ; ਇੱਕ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਸਮੇਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਵਾਹ! ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਕੁਝ ਖ਼ਬਰਾਂ ਸੁਣਾਂਗੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ! ਇੱਥੇ ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਸੜਕ 'ਤੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਹਰ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ। ਹਾਂ, ਉਹ ਰੁਕ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਉੱਥੇ ਹੈ!"

ਘੰਟੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਸ਼ੋਰ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਕਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਗੋਰੇ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲਾ ਜਾਸੂਸ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹ ਕੇ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਬੈਠਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਿਆ।

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ," ਉਸਨੇ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਬੇਪ੍ਰਵਾਹ ਹੱਥ ਨੂੰ ਮਰੋੜਦੇ ਹੋਏ ਚੀਕਿਆ, "ਮੈਨੂੰ ਵਧਾਈਆਂ! ਮੈਂ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਦਿਨ ਵਾਂਗ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।"

ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਭਾਵਪੂਰਤ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਚਿੰਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਛਾਂ ਛਾਈ ਹੋਈ ਜਾਪਦੀ ਸੀ।

"ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹੋ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਸਹੀ ਰਸਤਾ! ਕਿਉਂ, ਸਰ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਹ ਆਦਮੀ ਜਿੰਦਰੇ ਅਤੇ ਚਾਬੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ?"

"ਆਰਥਰ ਚਾਰਪੇਂਟੀਅਰ, ਮਹਾਰਾਣੀ ਦੀ ਜਲ ਸੈਨਾ ਵਿੱਚ ਸਬ-ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ," ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਟੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਰਗੜਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਫੁੱਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਚੀਕਿਆ।

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸੁੱਖ ਦਾ ਸਾਹ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲਾ ਪੈ ਗਿਆ।

"ਬੈਠ ਜਾਓ, ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਸਿਗਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਵਿਸਕੀ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਪੀਓਗੇ?"

"ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ," ਜਾਸੂਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਪਿਛਲੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਜੋ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਥਕਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਰੀਰਕ ਮਿਹਨਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ, ਜਿੰਨਾ ਦਿਮਾਗ 'ਤੇ ਦਬਾਅ। ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੀ ਕਦਰ ਕਰੋਗੇ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਦਿਮਾਗੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਾਂ।"

"ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਨਮਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਆਓ ਸੁਣੀਏ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚੇ।"

ਜਾਸੂਸ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿਗਾਰ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਫੁੱਲਿਆ। ਫਿਰ ਅਚਾਨਕ ਉਸਨੇ ਮਜ਼ਾਕ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪੱਟ 'ਤੇ ਥੱਪੜ ਮਾਰਿਆ।

"ਇਸਦੀ ਮਜ਼ਾ ਇਹ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਕਿ ਉਹ ਮੂਰਖ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਿਆਣਾ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਬਿਲਕੁਲ ਗਲਤ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਸੈਕਟਰੀ ਸਟੈਂਜਰਸਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਅਣਜੰਮੇ ਬੱਚੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਹੈ।"

ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੇ ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਗੁਦਗੁਦਾਈ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਹੱਸਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦਾ ਦਮ ਘੁੱਟ ਨਾ ਗਿਆ।

"ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸੁਰਾਗ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲਿਆ?"

"ਆਹ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਾਂਗਾ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਡਾ. ਵਾਟਸਨ, ਇਹ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਨੂੰ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਉਹ ਸੀ ਇਸ ਅਮਰੀਕੀ ਦੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਦੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਾਰਟੀਆਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀਆਂ। ਇਹ ਟੋਬੀਅਸ ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਰੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਦੇ ਕੋਲ ਟੋਪੀ ਯਾਦ ਹੈ?"

"ਹਾਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਜੌਨ ਅੰਡਰਵੁੱਡ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼, 129, ਕੈਂਬਰਵੈੱਲ ਰੋਡ ਦੁਆਰਾ।"

ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਕਾਫ਼ੀ ਨਿਰਾਸ਼ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਗਏ ਹੋ?"

"ਨਹੀਂ।"

"ਹਾ!" ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਨੇ ਰਾਹਤ ਭਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ; "ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਮੌਕੇ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਛੋਟਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਲੱਗੇ।"

"ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਦਿਮਾਗ ਲਈ, ਕੁਝ ਵੀ ਛੋਟਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਭਾਵੁਕਤਾ ਨਾਲ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ।

"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਅੰਡਰਵੁੱਡ ਕੋਲ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੇ ਇਸ ਆਕਾਰ ਅਤੇ ਵਰਣਨ ਦੀ ਟੋਪੀ ਵੇਚੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵੇਖੀਆਂ, ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਇਸਨੂੰ ਲੈ ਲਿਆ। ਉਸਨੇ ਟੋਪੀ ਇੱਕ ਮਿਸਟਰ ਡ੍ਰੇਬਰ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਸੀ, ਜੋ ਚਾਰਪੇਂਟੀਅਰ ਦੇ ਬੋਰਡਿੰਗ ਸਥਾਪਨਾ, ਟੋਰਕਵੇ ਟੈਰੇਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਪਤੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ।"

"ਚਲਾਕ, - ਬਹੁਤ ਚਲਾਕ!" ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ।

“ਮੈਂ ਫਿਰ ਮੈਡਮ ਚਾਰਪੇਂਟੀਅਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ,” ਜਾਸੂਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ। “ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਫਿੱਕੀ ਅਤੇ ਦੁਖੀ ਪਾਇਆ। ਉਸਦੀ ਧੀ ਵੀ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ - ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਧੀਆ ਕੁੜੀ ਉਹ ਵੀ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਲ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਕੰਬ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹ ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਚੂਹੇ ਦੀ ਬਦਬੂ ਆਉਣ ਲੱਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਖੁਸ਼ਬੂ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ - ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਨਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਰੋਮਾਂਚ। 'ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਲੀਵਲੈਂਡ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬੋਰਡਰ ਸ਼੍ਰੀ ਐਨੋਕ ਜੇ. ਡ੍ਰੇਬਰ ਦੀ ਰਹੱਸਮਈ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ?' ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮਾਂ ਨੇ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ। ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕੀ। ਧੀ ਰੋ ਪਈ। ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹਨ।"

“'ਮਿਸਟਰ ਡ੍ਰੇਬਰ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰੋਂ ਕਿੰਨੇ ਵਜੇ ਰੇਲਗੱਡੀ ਲਈ ਨਿਕਲੇ ਸਨ?' ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"'ਅੱਠ ਵਜੇ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਘੁੱਟ ਭਰਦੇ ਹੋਏ। 'ਉਸਦੇ ਸੈਕਟਰੀ, ਮਿਸਟਰ ਸਟੈਂਜਰਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋ ਰੇਲਗੱਡੀਆਂ ਸਨ - ਇੱਕ 9:15 ਵਜੇ ਅਤੇ ਇੱਕ 11 ਵਜੇ। ਉਸਨੇ ਪਹਿਲੀ ਫੜਨੀ ਸੀ।"

"'ਅਤੇ ਕੀ ਇਹੀ ਉਹ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਸੀ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ?"

"ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਤਾਂ ਔਰਤ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਤਬਦੀਲੀ ਆ ਗਈ। ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਦਾਸ ਹੋ ਗਏ। ਕੁਝ ਸਕਿੰਟ ਲੱਗੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ 'ਹਾਂ' ਕੱਢ ਸਕੀ - ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਆਇਆ ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਰੁੱਖੇ, ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਸੀ।"

"ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਚੁੱਪ ਰਹੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਧੀ ਸ਼ਾਂਤ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਬੋਲੀ।"

"'ਝੂਠ ਦਾ ਕਦੇ ਕੋਈ ਭਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਮਾਂ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। 'ਆਓ ਇਸ ਸੱਜਣ ਨਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਗੱਲ ਕਰੀਏ। ਅਸੀਂ ਮਿਸਟਰ ਡ੍ਰੇਬਰ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।'

"'ਰੱਬ ਤੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੇ!' ਮੈਡਮ ਚਾਰਪੈਂਟੀਅਰ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਉੱਪਰ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਡੁੱਬ ਗਈ। 'ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।'

"'ਆਰਥਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੱਚ ਬੋਲੀਏ,' ਕੁੜੀ ਨੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"'ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ। 'ਅੱਧਾ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਵੀ ਮਾੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਿੰਨਾ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ।"

"'ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਹੋਵੇ, ਐਲਿਸ!" ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਚੀਕਿਆ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਮੁੜ ਕੇ ਕਿਹਾ, 'ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਾਂਗੀ, ਸਰ। ਇਹ ਨਾ ਸੋਚੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ ਵੱਲੋਂ ਮੇਰਾ ਵਿਰੋਧ ਕਿਸੇ ਡਰ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਤੇ ਉਸਦਾ ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੱਥ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਬੇਕਸੂਰ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰਾ ਡਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ

ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਉੱਚਾ ਚਰਿੱਤਰ, ਉਸਦਾ ਪੇਸ਼ਾ, ਉਸਦੇ ਪੁਰਵਜ ਸਭ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦੇਣਗੇ।'

"'ਤੁਹਾਡਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰੀ ਛਾਤੀ ਬਣਾਉਣਾ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। 'ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੋ, ਜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਪੁੱਤਰ ਬੇਕਸੂਰ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਹੋਰ ਵੀ ਮਾੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।'

"'ਸ਼ਾਇਦ, ਐਲਿਸ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਧੀ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਈ। 'ਹੁਣ, ਸਰ,' ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, 'ਮੇਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਦੱਸਣ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਗਰੀਬ ਧੀ ਨੇ ਇਸਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਬੋਲਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਾਂਗੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਛੱਡੇ।'

"'ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸਿਆਣਾ ਰਸਤਾ ਹੈ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ।"

"'ਸ਼੍ਰੀ ਡ੍ਰੇਬਰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੈਕਟਰੀ, ਮਿਸਟਰ ਸਟੈਂਜਰਸਨ, ਮਹਾਂਦੀਪ 'ਤੇ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਰੇਕ ਟਰੰਕ 'ਤੇ ਕੋਪਨਹੇਗਨ ਦਾ ਲੇਬਲ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਖਰੀ ਰੁਕਣ ਦਾ ਸਥਾਨ ਸੀ। ਸਟੈਂਜਰਸਨ ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ, ਸੰਜਮੀ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ, ਮੈਨੂੰ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ ਕਿ, ਬਹੁਤ ਵੱਖਰਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁੱਖਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬੇਰਹਿਮ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਰਾਤ ਹੀ ਉਹ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਬਦਤਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ, ਦਰਅਸਲ, ਦਿਨ ਦੇ ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕਦੇ ਸ਼ਾਂਤ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਨੌਕਰਾਣੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਘਿਣਾਉਣਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਜ਼ਾਦ ਅਤੇ ਜਾਣੂ ਸੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਮਾੜੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੇਰੀ ਧੀ, ਐਲਿਸ ਪ੍ਰਤੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉਹੀ ਰਵੱਈਆ ਅਪਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜੋ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਉਹ ਸਮਝਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਾਸੂਮ ਹੈ। ਇੱਕ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾ ਲਿਆ - ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਗੁੱਸਾ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਸੈਕਟਰੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਬੇਰਹਿਮ ਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ।"

"'ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਭ ਕਿਉਂ ਖੜਾ ਕੀਤਾ?' ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ। 'ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਦੋਂ ਚਾਹੋ ਆਪਣੇ ਬੋਰਡਰਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹੋ।'

"ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚਾਰਪੇਂਟੀਅਰ ਮੇਰੇ ਢੁਕਵੇਂ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋ ਗਈ। 'ਕਾਸ਼ ਰੱਬ ਕਰੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸੇ ਦਿਨ ਹੀ ਸੂਚਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਹ ਆਇਆ ਸੀ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। 'ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁਖਦਾਈ ਪਰਤਾਵਾ ਸੀ। ਉਹ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਇੱਕ ਪੌਂਡ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ - ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਚੌਦਾਂ ਪੌਂਡ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੁਸਤੀ ਦਾ ਮੌਸਮ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਨੇਵੀ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਹਿੰਗਾ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਪੈਸੇ ਗੁਆਉਣ ਲਈ ਗੁੱਸੇ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਆਖਰੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਣ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ। ਇਹੀ ਉਸਦੇ ਜਾਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ।"

"'ਖੈਰ?'"

"ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਭੱਜਦੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਹਲਕਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੇਰਾ ਪੁੱਤਰ ਹੁਣੇ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਸਭ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਗੁੱਸਾ ਹਿੰਸਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਭਾਰ ਉਤਰ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਹਾਏ, ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ

ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਘੰਟੀ ਵੱਜੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਡ੍ਰੇਬਰ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ ਹਨ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਲਈ ਵੀ ਮਾੜਾ ਸੀ। ਉਹ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨਾਲ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਖੁੰਝ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਅਸੰਗਤ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਐਲਿਸ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਉੱਡਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। "ਤੂੰ ਬੁੱਢੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਾਫ਼ੀ ਪੈਸੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਚਤ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਬੁੱਢੀ ਕੁੜੀ ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਾ ਕਰੋ, ਪਰ ਹੁਣੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਓ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਵਾਂਗ ਰਹੋਗੇ।" ਬੇਚਾਰੀ ਐਲਿਸ ਇੰਨੀ ਡਰ ਗਈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਗਈ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਗੁੱਟ ਤੋਂ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਪਲ ਮੇਰਾ ਪੁੱਤਰ ਆਰਥਰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ। ਫਿਰ ਕੀ ਹੋਇਆ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ। ਮੈਂ ਗਾਲਾਂ ਅਤੇ ਝਗੜੇ ਦੀਆਂ ਉਲਝੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਸੁਣੀਆਂ। ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਡਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਰਥਰ ਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੱਸਦਾ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੋਟੀ ਸੀ। "ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਉਹ ਚੰਗਾ ਆਦਮੀ ਸਾਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰੇਗਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਬੱਸ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਦੇਖਾਂਗਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।" ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਲਈ ਅਤੇ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਪਿਆ। ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਅਸੀਂ ਮਿਸਟਰ ਡ੍ਰੇਬਰ ਦੀ ਰਹੱਸਮਈ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ।

"ਇਹ ਬਿਆਨ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚਾਰਪੈਂਟੀਅਰ ਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹਾਫਾਂ ਅਤੇ ਰੁਕਾਂ ਨਾਲ ਆਇਆ। ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਇੰਨੀ ਹੌਲੀ ਬੋਲਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਨੋਟ ਬਣਾਏ, ਤਾਂ ਜੋ ਗਲਤੀ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਾ ਰਹੇ।"

"ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ," ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉਬਾਸੀ ਲੈਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ। "ਅੱਗੇ ਕੀ ਹੋਇਆ?"

"ਜਦੋਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚਾਰਪੇਂਟੀਅਰ ਰੁਕੀ," ਜਾਸੂਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅੱਖ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜੋੜਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਔਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਪਾਇਆ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ ਕਿਸ ਸਮੇਂ ਵਾਪਸ ਆਇਆ।"

"'ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ,' ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"'ਪਤਾ ਨਹੀਂ?'"

"'ਨਹੀਂ; ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਕੁੰਡਲੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ।"

"'ਤੁਹਾਡੇ ਸੌਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ?'"

"‘ਹਾਂ।’

"'ਤੁਸੀਂ ਕਦੋਂ ਸੌਣ ਗਏ ਸੀ?'"

"‘ਲਗਭਗ ਗਿਆਰਾਂ।’

"'ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਪੁੱਤਰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ ਘੰਟੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ?"

"‘ਹਾਂ।’

"'ਸ਼ਾਇਦ ਚਾਰ ਜਾਂ ਪੰਜ?'"

"‘ਹਾਂ।’

"'ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ?'"
"'ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ,' ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਚਿੱਟੇ ਹੋ ਗਏ।
"ਬੇਸ਼ੱਕ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਚਾਰਪੇਂਟੀਅਰ ਕਿੱਥੇ ਹੈ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਦੋ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਛੂਹਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਆਉਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪਿੱਤਲ ਵਾਂਗ ਦਲੇਰੀ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, 'ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਬਦਮਾਸ਼ ਡ੍ਰੇਬਰ ਦੀ ਮੌਤ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਤ ਹੋਣ ਲਈ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਦਾ ਇਸ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ੱਕੀ ਪਹਿਲੂ ਸੀ।"
“ਬਹੁਤ,” ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਉਹ ਭਾਰੀ ਸੋਟੀ ਚੁੱਕੀ ਫਿਰਦਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮਾਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਡ੍ਰੇਬਰ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਓਕ ਦਾ ਰੁੱਖ ਸੀ।"
"ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੁਹਾਡਾ ਸਿਧਾਂਤ ਕੀ ਹੈ?"
"ਖੈਰ, ਮੇਰਾ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਡ੍ਰੇਬਰ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਬ੍ਰਿਕਸਟਨ ਰੋਡ ਤੱਕ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਝਗੜਾ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਡ੍ਰੇਬਰ ਨੂੰ ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਾਰ ਲੱਗਿਆ, ਸ਼ਾਇਦ ਪੇਟ ਦੇ ਟੋਏ ਵਿੱਚ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਛੱਡੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਰਾਤ ਇੰਨੀ ਗਿੱਲੀ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਚਾਰਪੈਂਟੀਅਰ ਆਪਣੇ ਪੀੜਤ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਘਸੀਟ ਕੇ ਲੈ ਗਿਆ। ਮੋਮਬੱਤੀ, ਖੂਨ, ਕੰਧ 'ਤੇ ਲਿਖਤ, ਅਤੇ ਅੰਗੂਠੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਗਲਤ ਗੰਧ 'ਤੇ ਸੁੱਟਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।"
"ਸ਼ਾਬਾਸ਼!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਹੌਂਸਲਾ ਵਧਾਊ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਸੱਚਮੁੱਚ, ਗ੍ਰੇਗਸਨ, ਤੁਸੀਂ ਠੀਕ ਹੋ ਰਹੇ ਹੋ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਅਜੇ ਕੁਝ ਕਰਾਂਗੇ।"
"ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਸੁਚੱਜੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ," ਜਾਸੂਸ ਨੇ ਮਾਣ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਡ੍ਰੇਬਰ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾਣ ਲਈ ਇੱਕ ਕੈਬ ਲਈ। ਘਰ ਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਜਹਾਜ਼ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਲੰਮੀ ਸੈਰ ਕੀਤੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਜਹਾਜ਼ ਸਾਥੀ ਕਿੱਥੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕੋਈ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਅਸਧਾਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਕੇ ਮਜ਼ਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਗਲਤ ਖੁਸ਼ਬੂ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸਦਾ ਬਹੁਤਾ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਏਗਾ। ਕਿਉਂ, ਜੋਵ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਥੇ ਉਹੀ ਆਦਮੀ ਖੁਦ ਹੈ!"
ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਸੀ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਭਰੋਸਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਸੀ, ਉਹ ਘੱਟ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੱਪੜੇ ਬੇਤਰਤੀਬ ਅਤੇ ਬੇਢੰਗੇ ਸਨ। ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ

ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ੈਰਲੌਕ ਹੋਮਜ਼ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਆਇਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਉਹ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਕਮਰੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਨਾਲ ਘਬਰਾਹਟ ਨਾਲ ਲੜ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। "ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਮਾਮਲਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ - "ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਮਾਮਲਾ।"

"ਆਹ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਠੀਕ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ!" ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਨੇ ਜਿੱਤ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ। "ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੋਗੇ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੈਕਟਰੀ, ਮਿਸਟਰ ਜੋਸਫ਼ ਸਟੈਂਜਰਸਨ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਏ ਹੋ?"

"ਸੈਕਟਰੀ, ਮਿਸਟਰ ਜੋਸਫ਼ ਸਟੈਂਜਰਸਨ," ਲੈਸਟਰੇਡ ਨੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਛੇ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਹਾਲੀਡੇਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।"

ਅਧਿਆਇ 7

ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰੌਸ਼ਨੀ

ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਜਿਸ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਇੰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਅਚਾਨਕ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤਿੰਨੋਂ ਹੀ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਏ। ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬਾਕੀ ਬਚੀ ਵਿਸਕੀ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਚੁੱਪਚਾਪ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਵੱਲ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ, ਜਿਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਸੰਕੁਚਿਤ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਵੱਟੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਖਿੱਚੇ ਹੋਏ ਸਨ। "ਸਟੈਂਜਰਸਨ ਵੀ!" ਉਹ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। "ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਸੰਘਣੀ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।"

"ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਮੋਟਾ ਸੀ," ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਕੁਰਸੀ ਸੰਭਾਲਦੇ ਹੋਏ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ, "ਮੈਂ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੁੱਧ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹਾਂ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ - ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਖੁਫੀਆ ਜਾਣਕਾਰੀ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨ ਹੈ?" ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਨੇ ਅੜਬੜਾਇਆ।

"ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹਾਂ," ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ।"

"ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹਾਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰੋਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕੀਤਾ ਹੈ?"

“ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ,” ਲੈਸਟਰੇਡ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਬੈਠ ਗਿਆ। "ਮੈਂ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਸਟੈਂਜਰਸਨ ਡ੍ਰੇਬਰ ਦੀ ਮੌਤ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਤ ਸੀ। ਇਸ ਤਾਜ਼ਾ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੈਕਟਰੀ ਦਾ ਕੀ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 3 ਤਰੀਕ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਸਾਢੇ ਅੱਠ ਵਜੇ ਯੂਸਟਨ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਵੇਰੇ ਦੋ ਵਜੇ ਡ੍ਰੇਬਰ ਬ੍ਰਿਕਸਟਨ ਰੋਡ 'ਤੇ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜੋ ਸਵਾਲ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਸੀ ਕਿ ਸਟੈਂਜਰਸਨ ਨੂੰ 8:30 ਵਜੇ ਤੋਂ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਕੀ ਬਣਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਲਿਵਰਪੂਲ ਨੂੰ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਆਦਮੀ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਮਰੀਕੀ ਕਿਸ਼ਤੀਆਂ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਯੂਸਟਨ ਦੇ ਆਸ ਪਾਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹੋਟਲਾਂ ਅਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼-ਘਰਾਂ

ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਮੈਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਡ੍ਰੇਬਰ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਾਥੀ ਵੱਖ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਲਈ ਕੁਦਰਤੀ ਰਸਤਾ ਰਾਤ ਲਈ ਆਸ ਪਾਸ ਕਿਤੇ ਠਹਿਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਘੁੰਮਣਾ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਮੀਟਿੰਗ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ।

"ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਸ਼ਾਮ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਈ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਲਾਭ ਦੇ। ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਅੱਠ ਵਜੇ ਮੈਂ ਲਿਟਲ ਜਾਰਜ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਹਾਲੀਡੇਅਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਹੋਟਲ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਮਿਸਟਰ ਸਟੈਂਜਰਸਨ ਉੱਥੇ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਮੈਨੂੰ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।"

"'ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਤੁਸੀਂ ਉਹੀ ਸੱਜਣ ਹੋ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ,' ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ। 'ਉਹ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।'

"'ਉਹ ਹੁਣ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?' ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"'ਉਹ ਉੱਪਰ ਮੰਜੇ 'ਤੇ ਹੈ। ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਨੌਂ ਵਜੇ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇ।"

"'ਮੈਂ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਉੱਪਰ ਜਾ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਲਵਾਂਗਾ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ।"

"ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰਾ ਅਚਾਨਕ ਆਉਣਾ ਉਸਦੀਆਂ ਨਸਾਂ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਬੇਪਰਵਾਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੂਟਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਮਰਾ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ: ਇਹ ਦੂਜੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵੱਲ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਗਲਿਆਰਾ ਸੀ। ਬੂਟਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਦਿਖਾਇਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਹੇਠਾਂ ਜਾਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਿਮਾਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਵਾਇਆ, ਮੇਰੇ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਤਜਰਬੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ। ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਖੂਨ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਲਾਲ ਰਿਬਨ ਘੁੰਮਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਰਸਤੇ ਦੇ ਪਾਰ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸਕਰਟਿੰਗ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਪੂਲ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਬੂਟ ਵਾਪਸ ਲੈ ਆਂਦਾ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਲਗਭਗ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ। ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਅੰਦਰੋਂ ਬੰਦ ਸੀ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਇਸ 'ਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤੇ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਖੜਕਾਇਆ। ਕਮਰੇ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਕੋਲ, ਸਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਉਸਦੇ ਨਾਈਟ ਡਰੈੱਸ ਵਿੱਚ ਪਈ ਸੀ। ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਅੰਗ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਠੰਡੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਬੂਟਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸੇ ਸੱਜਣ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਜਿਸਨੇ ਕਮਰੇ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। "ਜੋਸਫ਼ ਸਟੈਂਜਰਸਨ ਦਾ ਨਾਮ। ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਡੂੰਘਾ ਛੁਰਾ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰ ਵੜ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਅਜੀਬ ਹਿੱਸਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦਮੀ ਦੇ ਉੱਪਰ ਕੀ ਸੀ?"

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਝਟਕੇ ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਦਹਿਸ਼ਤ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ।

"ਸ਼ਬਦ RACHE, ਖੂਨ ਦੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ,

"ਬੱਸ ਇਹੀ ਸੀ," ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਕੁਝ ਦੇਰ ਲਈ ਚੁੱਪ ਰਹੇ।

ਇਸ ਅਣਜਾਣ ਕਾਤਲ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਇੰਨਾ ਵਿਧੀਗਤ ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ ਕਿ ਇਸਨੇ ਉਸਦੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਭਿਆਨਕਤਾ ਭਰ ਦਿੱਤੀ। ਮੇਰੀਆਂ ਨਾੜਾਂ, ਜੋ ਲੜਾਈ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਸਥਿਰ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਤਾਂ ਝੰਜੋੜ ਗਈਆਂ।

"ਉਹ ਆਦਮੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ," ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ। "ਇੱਕ ਦੁੱਧ ਵਾਲਾ ਮੁੰਡਾ, ਡੇਅਰੀ ਵੱਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਚਾਨਕ ਉਸ ਗਲੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਹੋਟਲ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਮਿਊਜ਼ ਤੋਂ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਪੌੜੀ, ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਥੇ ਪਈ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਦੂਜੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੀ ਇੱਕ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਸੀ। ਲੰਘਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਪੌੜੀ ਤੋਂ ਉਤਰਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਉਹ ਇੰਨਾ ਚੁੱਪਚਾਪ ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਹੇਠਾਂ ਆਇਆ ਕਿ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਕੰਮ 'ਤੇ ਕੋਈ ਤਰਖਾਣ ਜਾਂ ਜੁਆਇੰਟਰ ਹੋਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਕੋਈ ਖਾਸ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸੋਚਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਆਉਣ ਲਈ ਜਲਦੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਦਮੀ ਲੰਬਾ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਲਾਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੰਮਾ, ਭੂਰਾ ਕੋਟ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਕਤਲ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਰੁਕਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਬੇਸਿਨ ਵਿੱਚ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲੱਥਪੱਥ ਪਾਣੀ ਮਿਲਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਧੋਤੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਚਾਦਰਾਂ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਆਪਣਾ ਚਾਕੂ ਪੂੰਝਿਆ ਸੀ।"

ਕਾਤਲ ਦਾ ਵਰਣਨ ਸੁਣ ਕੇ ਮੈਂ ਹੋਮਜ਼ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਮਿਲਦਾ-ਜੁਲਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਜਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ।

"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਜੋ ਕਾਤਲ ਦਾ ਸੁਰਾਗ ਦੇ ਸਕੇ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਸਟੈਂਜਰਸਨ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਡ੍ਰੇਬਰ ਦਾ ਪਰਸ ਸੀ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਮ ਗੱਲ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੱਸੀ ਪੌਂਡ ਸਨ, ਪਰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਅਸਾਧਾਰਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਜੋ ਵੀ ਹੋਣ, ਡਕੈਤੀ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦਮੀ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਜਾਂ ਯਾਦ ਪੱਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਦੇ, ਜੋ ਕਿ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ ਪਹਿਲਾਂ ਕਲੀਵਲੈਂਡ ਤੋਂ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸਨ, 'ਜੇ. ਐੱਚ. ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ ਹੈ।' ਇਸ ਸੁਨੇਹੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਕੋਈ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਆਦਮੀ ਦਾ ਨਾਵਲ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਸੌਣ ਲਈ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ, ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਪਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਾਈਪ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਸੀ। ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਇੱਕ ਗਲਾਸ ਸੀ, ਅਤੇ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਸੀਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਚਿਪ ਮਲਮ ਵਾਲਾ ਡੱਬਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਗੋਲੀਆਂ ਸਨ।"

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਸਮਾਦ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ।

"ਆਖਰੀ ਕੜੀ," ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ। "ਮੇਰਾ ਕੇਸ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਦੋਵੇਂ ਜਾਸੂਸ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਉਸ ਵੱਲ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ।

"ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ," ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਸਾਰੇ ਧਾਗੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਉਲਝਣ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਵੇਰਵੇ ਭਰਨੇ ਬਾਕੀ ਹਨ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਸਾਰੇ ਮੁੱਖ ਤੱਥਾਂ ਬਾਰੇ ਓਨਾ ਹੀ ਯਕੀਨ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਡ੍ਰੇਬਰ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ

ਸਟੈਂਜਰਸਨ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦੀ ਖੋਜ ਤੱਕ, ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੋਲੀਆਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ?"

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹਨ," ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਚਿੱਟਾ ਡੱਬਾ ਕੱਢਦੇ ਹੋਏ; "ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਪਰਸ ਅਤੇ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਲਿਆ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਗੋਲੀਆਂ ਲੈਣ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਮੌਕਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।"

“ਇਹ ਇੱਥੇ ਦਿਓ,” ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। “ਹੁਣ, ਡਾਕਟਰ,” ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਮੁੜਦਿਆਂ, “ਕੀ ਇਹ ਆਮ ਗੋਲੀਆਂ ਹਨ?”

ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਹ ਮੋਤੀ ਵਰਗੇ ਸਲੇਟੀ ਰੰਗ ਦੇ ਸਨ, ਛੋਟੇ, ਗੋਲ, ਅਤੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਭਗ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ। "ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਅਤੇ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਤੋਂ, ਮੈਨੂੰ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਘੁਲਣਸ਼ੀਲ ਹਨ," ਮੈਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ।

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਹੁਣ ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਜਾ ਕੇ ਉਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਟੈਰੀਅਰ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਇੰਨੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਖਰਾਬ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਣ ਕੱਲ੍ਹ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਇਸਦੇ ਦਰਦ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦਿਵਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ?"

ਮੈਂ ਹੇਠਾਂ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਿਆ। ਇਸਦੀ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਸਾਹ ਲੈਣ ਅਤੇ ਚਮਕਦੀ ਅੱਖ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਇਸਦੀ ਬਰਫ਼ ਵਰਗੀ ਚਿੱਟੀ ਥੁੱਕ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੁੱਤੇ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਆਮ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਗਲੀਚੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗੱਦੀ 'ਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ।

"ਮੈਂ ਹੁਣ ਇਹਨਾਂ ਗੋਲੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੱਟ ਦਿਆਂਗਾ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਪੈੱਨਕਾਈਫ ਖਿੱਚ ਕੇ ਉਸਨੇ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ। "ਇੱਕ ਅੱਧਾ ਅਸੀਂ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਦੂਜਾ ਅੱਧਾ ਮੈਂ ਇਸ ਵਾਈਨ ਗਲਾਸ ਵਿੱਚ ਪਾਵਾਂਗਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚਮਚਾ ਪਾਣੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਾਡਾ ਦੋਸਤ, ਡਾਕਟਰ, ਸਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਘੁਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਜ਼ਖਮੀ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਜਿਸਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਉਸ 'ਤੇ ਹੱਸਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ; "ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਕਿ ਇਸਦਾ ਮਿਸਟਰ ਜੋਸਫ਼ ਸਟੈਂਜਰਸਨ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਕੀ ਸਬੰਧ ਹੈ।"

"ਸਬਰ ਰੱਖ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਸਬਰ ਰੱਖ! ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਤੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਇਸਦਾ ਇਸ ਨਾਲ ਸਭ ਕੁਝ ਸੰਬੰਧ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਮਿਸ਼ਰਣ ਨੂੰ ਸੁਆਦੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਦੁੱਧ ਪਾਵਾਂਗੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।"

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਵਾਈਨ ਗਲਾਸ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤਸ਼ਤਰੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਟੈਰੀਅਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸੁੱਕਾ ਚੱਟਿਆ। ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਵਿਵਹਾਰ ਨੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਚੁੱਪਚਾਪ ਬੈਠੇ ਸੀ, ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਕੁੱਤਾ ਗੱਦੀ

'ਤੇ ਲੰਮਾ ਪਿਆ ਰਿਹਾ, ਇੱਕ ਮੁਸ਼ਕਲ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਾਹ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੇ ਡਰਾਫਟ ਲਈ ਨਾ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮਾੜਾ।

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਘੜੀ ਕੱਢ ਲਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਮਿੰਟ-ਮਿੰਟ ਬਿਨਾਂ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲਦੇ ਰਹੇ, ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਦਾਸੀ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਚੱਬ ਲਏ, ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਵਜਾਈਆਂ, ਅਤੇ ਤੀਬਰ ਬੇਸਬਰੀ ਦੇ ਹਰ ਹੋਰ ਲੱਛਣ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੇ। ਉਸਦੀ ਭਾਵਨਾ ਇੰਨੀ ਮਹਾਨ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਲਈ ਦਿਲੋਂ ਤਰਸ ਆਇਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਜਾਸੂਸ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੁਸਕਰਾਏ, ਇਸ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲੀ ਸੀ।

"ਇਹ ਕੋਈ ਇਤਫ਼ਾਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ," ਉਹ ਚੀਕਿਆ, ਅਖੀਰ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਉੱਪਰ-ਨੀਚੇ ਘੁੰਮਦਾ ਰਿਹਾ; "ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਇਤਫ਼ਾਕ। ਉਹੀ ਗੋਲੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਡ੍ਰੇਬਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਸੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਟੈਂਜਰਸਨ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਿਲੀਆਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਅਟੱਲ ਹਨ। ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਯਕੀਨਨ ਮੇਰੀ ਸਾਰੀ ਤਰਕ ਲੜੀ ਝੂਠੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ! ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਬਦਕਿਸਮਤ ਕੁੱਤਾ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਮਾੜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਹ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ! ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ!" ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਚੀਕ ਨਾਲ ਉਹ ਡੱਬੇ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ, ਦੂਜੀ ਗੋਲੀ ਨੂੰ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੱਟਿਆ, ਇਸਨੂੰ ਘੋਲਿਆ, ਦੁੱਧ ਪਾਇਆ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਟੈਰੀਅਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਬਦਕਿਸਮਤ ਜੀਵ ਦੀ ਜੀਭ ਇਸ ਵਿੱਚ ਗਿੱਲੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਸੀ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਇਹ ਹਰ ਅੰਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੜਵੱਲਦਾਰ ਕੰਬਣੀ ਪੈਦਾ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਬੇਜਾਨ ਪਈ ਹੋਵੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਨੇ ਮਾਰਿਆ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਸਾਹ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੱਥੇ ਤੋਂ ਪਸੀਨਾ ਪੂੰਝਿਆ। "ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਤੱਥ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਲੜੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਗੋਲੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਇੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਘਾਤਕ ਜ਼ਹਿਰ ਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਡੱਬਾ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।"

ਇਹ ਆਖਰੀ ਬਿਆਨ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨਾ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਸਹੀ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਕੁੱਤਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇੰਝ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚੋਂ ਧੁੰਦ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਦੂਰ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਇੱਕ ਧੁੰਦਲੀ, ਅਸਪਸ਼ਟ ਧਾਰਨਾ ਹੋਣ ਲੱਗੀ।

"ਇਹ ਸਭ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜੀਬ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਇੱਕਲੇ ਅਸਲ ਸੁਰਾਗ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਸੀ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਫੜਨ ਦਾ ਸੁਭਾਗ ਮਿਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਮੇਰੇ ਅਸਲ ਅਨੁਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਸਦਾ ਤਰਕਪੂਰਨ ਕ੍ਰਮ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਲਝਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅਸਪਸ਼ਟ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੇਣ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਜੀਬਤਾ ਨੂੰ ਰਹੱਸ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਣਾ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਆਮ ਅਪਰਾਧ ਅਕਸਰ ਸਭ ਤੋਂ ਰਹੱਸਮਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ,

ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਕੱਢੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਕਤਲ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣਾ ਬੇਅੰਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦਾ ਜੇਕਰ ਪੀੜਤ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਸੜਕ 'ਤੇ ਪਈ ਮਿਲੀ ਹੁੰਦੀ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬਾਹਰੀ ਅਤੇ ਸਨਸਨੀਖੇਜ਼ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਅਜੀਬ ਵੇਰਵੇ, ਕੇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਘੱਟ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾ ਰਹੇ ਹਨ।"

ਮਿਸਟਰ ਗ੍ਰੇਗਸਨ, ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਭਾਸ਼ਣ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਾ ਸਕਿਆ। "ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ, ਮਿਸਟਰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸਿਆਣੇ ਆਦਮੀ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਸਿਰਫ਼ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਫੜਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਮਾਮਲਾ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਗਲਤ ਸੀ। ਨੌਜਵਾਨ ਚਾਰਪੇਂਟੀਅਰ ਇਸ ਦੂਜੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀ, ਸਟੈਂਜਰਸਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵੀ ਗਲਤ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਵੀ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣਦੇ ਜਾਪਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਪੁੱਛਣ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਕੰਮ ਬਾਰੇ ਕਿੰਨਾ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਿਸਨੇ ਇਹ ਕੀਤਾ?"

"ਮੈਂ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਸਹੀ ਹੈ, ਸਰ," ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਅਸੀਂ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਉਹ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈ। ਯਕੀਨਨ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਹੋਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਰੋਕੋਗੇ।"

"ਕਾਤਲ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੇਰੀ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਜ਼ੁਲਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਬਾਅ ਪਾਉਣ 'ਤੇ, ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਅਡੋਲਤਾ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿਖਾਏ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਸਿਰ ਰੱਖ ਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਭਰਵੱਟੇ ਹੇਠਾਂ ਖਿੱਚ ਕੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ-ਨੀਚੇ ਤੁਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੋਚਾਂ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚਿਆ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਆਦਤ ਸੀ।

“ਹੋਰ ਕਤਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ,” ਉਸਨੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, ਅਚਾਨਕ ਰੁਕ ਕੇ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਮੂੰਹ ਕੀਤਾ। "ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਕਾਤਲ ਦਾ ਨਾਮ ਪਤਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਜਾਣਨਾ ਹੀ ਉਸ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਦੀ ਚੰਗੀ ਉਮੀਦ ਹੈ; ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਨਾਜ਼ੁਕ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਚਲਾਕ ਅਤੇ ਬੇਚੈਨ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਉਸਦੇ ਜਿੰਨਾ ਚਲਾਕ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸੁਰਾਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੁਝ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ - ਪਰ ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਬਦਲ ਲੈਂਦਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਮਹਾਨ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਚਾਲੀ ਲੱਖ ਵਸਨੀਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਥ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਫੋਰਸ

ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀ ਹੈ। ਜੇ ਮੈਂ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਸ ਭੁੱਲ ਕਾਰਨ ਸਾਰਾ ਦੋਸ਼ ਲਵਾਂਗਾ; ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਮੈਂ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਸ ਪਲ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਬਿਨਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰ ਸਕਾਂਗਾ, ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਾਂਗਾ।"

ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਅਤੇ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਇਸ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ, ਜਾਂ ਜਾਸੂਸ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਘਟੀਆ ਸੰਕੇਤ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੇ ਸਨ। ਪਹਿਲਾ ਆਪਣੇ ਸਲੇਟੀ ਵਾਲਾਂ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਲਾਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਦੀਆਂ ਮਣਕਿਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉਤਸੁਕਤਾ ਅਤੇ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਨਾਲ ਚਮਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਵੀ ਬੋਲਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਟੂਟੀ ਵੱਜੀ, ਅਤੇ ਗਲੀ ਦੇ ਅਰਬਾਂ ਦੇ ਬੁਲਾਰੇ, ਨੌਜਵਾਨ ਵਿਗਿੰਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਮੂਲੀ ਅਤੇ ਬੇਤੁਕੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ।

“ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ, ਸਰ,” ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮੱਥੇ ਦੇ ਵਾਲ ਨੂੰ ਛੂਹਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, “ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੈਬ ਹੇਠਾਂ ਹੈ।”

"ਚੰਗਾ ਮੁੰਡਾ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਨਰਮਾਈ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੈਟਰਨ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ?" ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਇੱਕ ਦਰਾਜ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਸਟੀਲ ਦੀਆਂ ਹੱਥਕੜੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਜੋੜਾ ਲਿਆ। "ਦੇਖੋ ਸਪਰਿੰਗ ਕਿੰਨੀ ਸੋਹਣੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਜੁੜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।"

"ਪੁਰਾਣਾ ਪੈਟਰਨ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗਾ ਹੈ," ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, "ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਲਈ ਆਦਮੀ ਲੱਭ ਸਕੀਏ।"

"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ, ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਕੈਬਮੈਨ ਮੇਰੇ ਡੱਬਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੱਸ ਉਸਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਕਹੋ, ਵਿਗਿੰਸ।"

ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਸਾਥੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਪੋਰਟਮੈਨਟੋ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਪੱਟੀ ਬੰਨ੍ਹਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਜਦੋਂ ਕੈਬਮੈਨ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

“ਬਸ ਇਸ ਬਕਲ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਇੱਕ ਮਦਦ ਕਰ ਦਿਓ, ਕੈਬਮੈਨ,” ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਲਈ ਗੋਡੇ ਟੇਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਨਹੀਂ ਮੋੜਿਆ।

ਉਹ ਆਦਮੀ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਉਦਾਸ, ਗੁੱਸੇ ਭਰੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਮਦਦ ਲਈ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਹੇਠਾਂ ਕੀਤੇ। ਉਸੇ ਪਲ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਕਲਿੱਕ, ਧਾਤ ਦੀ ਝੰਜਟ, ਅਤੇ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਫਿਰ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ।

"ਸੱਜਣੋ," ਉਹ ਚਮਕਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਸਟਰ ਜੇਫਰਸਨ ਹੋਪ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਐਨੋਕ ਡ੍ਰੇਬਰ ਅਤੇ ਜੋਸਫ਼ ਸਟੈਂਜਰਸਨ ਦਾ ਕਾਤਲ ਹੈ।"

ਇਹ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਿਆ - ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਪਲ ਦੀ, ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਜੇਤੂ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ, ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ, ਕੈਬਮੈਨ ਦੇ ਘਬਰਾਏ ਹੋਏ, ਵਹਿਸ਼ੀ ਚਿਹਰੇ ਦੀ, ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਯਾਦ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਚਮਕਦੀਆਂ ਹੱਥਕੜੀਆਂ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਗੁੱਟਾਂ 'ਤੇ ਜਾਦੂ ਨਾਲ ਜਾਪਦੀਆਂ ਸਨ। ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਸਕਿੰਟ ਲਈ ਅਸੀਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸੀ। ਫਿਰ ਗੁੱਸੇ ਦੀ ਇੱਕ

ਬੇਮਿਸਾਲ ਗਰਜ ਨਾਲ, ਕੈਦੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੋਮਜ਼ ਦੀ ਪਕੜ ਤੋਂ ਛੁਡਾਇਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਲੱਕੜ ਦਾ ਕੰਮ ਅਤੇ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਉਸਦੇ ਅੱਗੇ ਰਾਹ ਛੱਡ ਗਿਆ; ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੰਘ ਜਾਵੇ, ਗ੍ਰੇਗਸਨ, ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਉਸ ਉੱਤੇ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਹਿਰਨ ਵਾਂਗ ਚੜ੍ਹ ਪਏ। ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਟਕਰਾਅ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਹ ਇੰਨਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਭਿਆਨਕ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਚਾਰੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਹਿੱਲ ਗਏ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਮਿਰਗੀ ਦੇ ਦੌਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਕੜਵੱਲ ਵਾਲੀ ਤਾਕਤ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਅਤੇ ਹੱਥ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਝੁਲਸ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਖੂਨ ਵਹਿਣ ਦਾ ਉਸਦੇ ਵਿਰੋਧ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਿਆ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉਸਦੇ ਗਲੇ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅੱਧਾ ਗਲਾ ਘੁੱਟਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਵਾਇਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਸੀਂ ਸਾਹ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸਾਹ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਗਏ।

"ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਸਦੀ ਕੈਬ ਹੈ," ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਲਿਜਾਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ। ਅਤੇ ਹੁਣ, ਸੱਜਣੋ," ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਰਹੱਸ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਖ਼ਤਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ।"

ਭਾਗ 2

ਸੰਤਾਂ ਦਾ ਦੇਸ਼

ਅਧਿਆਇ 1

ਮਹਾਨ ਖਾਰੀ ਮੈਦਾਨ 'ਤੇ

ਮਹਾਨ ਉੱਤਰੀ ਅਮਰੀਕੀ ਮਹਾਂਦੀਪ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁੱਕਾ ਅਤੇ ਘਿਣਾਉਣਾ ਮਾਰੂਥਲ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਸੱਭਿਅਤਾ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਸੀਅਰਾ ਨੇਵਾਡਾ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਨੇਬਰਾਸਕਾ ਤੱਕ, ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਵਿੱਚ ਯੈਲੋਸਟੋਨ ਨਦੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਦੱਖਣ ਵਿੱਚ ਕੋਲੋਰਾਡੋ ਤੱਕ, ਉਜਾੜ ਅਤੇ ਚੁੱਪ ਦਾ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਮੂਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਰਫ਼ ਨਾਲ ਢਕੇ ਅਤੇ ਉੱਚੇ ਪਹਾੜ, ਅਤੇ ਹਨੇਰੇ ਅਤੇ ਉਦਾਸ ਵਾਦੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਤੇਜ਼ ਵਗਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਖੁੱਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੀਆਂ ਹਨ; ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੈਦਾਨ ਹਨ, ਜੋ ਸਰਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਰਫ਼ ਨਾਲ ਚਿੱਟੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਗਰਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਖਾਰੇ ਖਾਰੀ ਧੂੜ ਨਾਲ ਸਲੇਟੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਬੰਜਰਪਣ, ਪਰਾਹੁਣਚਾਰੀ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਦੀਆਂ ਆਮ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਕੋਈ ਵਾਸੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪਾਵਨੀਜ਼ ਜਾਂ ਬਲੈਕਫੀਟ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਹੋਰ ਸ਼ਿਕਾਰ-ਖੇਤਰਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਸਖ਼ਤ ਬਹਾਦਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮੈਦਾਨਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੇਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਯੋਟ ਝਾੜੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਝੁਕਦਾ ਹੈ, ਬਜ਼ਾਰਡ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਲਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੇਢੰਗੇ ਗ੍ਰੀਜ਼ਲੀ ਰਿੱਛ ਹਨੇਰੀਆਂ ਖੱਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੱਕੜਾਂ ਮਾਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਚੱਟਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਭੋਜਨ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲੇ ਨਿਵਾਸੀ ਹਨ।

ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਸੀਅਰਾ ਬਲੈਂਕੋ ਦੀ ਉੱਤਰੀ ਢਲਾਣ ਤੋਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭਿਆਨਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅੱਖ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਵਿਸ਼ਾਲ ਸਮਤਲ ਮੈਦਾਨੀ ਖੇਤਰ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਖਾਰੀ ਰੰਗ ਦੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੌਣੇ ਚੈਪਰਲ ਝਾੜੀਆਂ ਦੇ ਝੁੰਡਾਂ ਨਾਲ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਦੂਰੀ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਪਹਾੜੀ ਚੋਟੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਲੜੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਉੱਚੀਆਂ ਚੋਟੀਆਂ ਬਰਫ਼ ਨਾਲ ਢੱਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਦੇਸ਼ ਦੇ ਇਸ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਜੀਵਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ। ਸਟੀਲ-ਨੀਲੇ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪੰਛੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸੁਸਤ, ਸਲੇਟੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਗਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਪੂਰਨ ਚੁੱਪ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਮਰਜ਼ੀ ਸੁਣੋ, ਉਸ ਸਾਰੇ

ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਆਵਾਜ਼ ਦਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਚੁੱਪ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ - ਪੂਰੀ ਅਤੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਵਾਲੀ ਚੁੱਪ।

ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੌੜੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੱਚ ਹੈ। ਸੀਅਰਾ ਬਲੈਂਕੋ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਕੋਈ ਮਾਰੂਥਲ ਦੇ ਪਾਰ ਇੱਕ ਰਸਤਾ ਵੇਖਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਹਵਾਵਾਂ ਨਾਲ ਦੂਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਗੁਆਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਹੀਆਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਾਹਸੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਿੱਧਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਚਿੱਟੇ ਵਸਤੂਆਂ ਹਨ ਜੋ ਸੂਰਜ ਵਿੱਚ ਚਮਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਖਾਰੀ ਦੇ ਮੱਧਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਨੇੜੇ ਆਓ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੋ! ਉਹ ਹੱਡੀਆਂ ਹਨ: ਕੁਝ ਵੱਡੀਆਂ ਅਤੇ ਮੋਟੀਆਂ, ਕੁਝ ਛੋਟੀਆਂ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਨਾਜ਼ੁਕ। ਪਹਿਲੇ ਬਲਦਾਂ ਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸਨ। ਪੰਦਰਾਂ ਸੌ ਮੀਲ ਤੱਕ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਕਾਰਵਾਂ ਦੇ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲੱਭ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਗਏ ਸਨ।

ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ, ਚੌਥੀ ਮਈ, ਅਠਾਰਾਂ ਸੌ ਸੈਂਤਾਲੀ, ਇੱਕ ਇਕੱਲਾ ਯਾਤਰੀ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਦਿੱਖ ਅਜਿਹੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਖੇਤਰ ਦਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾਸ਼ਾਲੀ ਜਾਂ ਭੂਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ ਲਈ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਚਾਲੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ ਜਾਂ ਸੱਠ ਦੇ ਨੇੜੇ। ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਪਤਲਾ ਅਤੇ ਧੁੰਦਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਭੂਰੇ ਚਮਚੇ ਵਰਗੀ ਚਮੜੀ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਉੱਤੇ ਕੱਸ ਕੇ ਖਿੱਚੀ ਗਈ ਸੀ; ਉਸਦੇ ਲੰਬੇ, ਭੂਰੇ ਵਾਲ ਅਤੇ ਦਾੜ੍ਹੀ ਸਾਰੇ ਧੱਬੇਦਾਰ ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਰੰਗ ਨਾਲ ਧੱਬੇ ਹੋਏ ਸਨ; ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਚਮਕ ਨਾਲ ਸੜ ਗਈਆਂ ਸਨ; ਜਦੋਂ ਕਿ ਜਿਸ ਹੱਥ ਨੇ ਉਸਦੀ ਰਾਈਫਲ ਨੂੰ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਹ ਇੱਕ ਪਿੰਜਰ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਹੀ ਮਾਸ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਸਹਾਰੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਹਥਿਆਰ 'ਤੇ ਝੁਕਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਦੀ ਲੰਮੀ ਸ਼ਕਲ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਢਾਂਚਾ ਇੱਕ ਵਿਅੰਗਮਈ ਅਤੇ ਜੋਸ਼ੀਲੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਦਾ ਪਤਲਾ ਚਿਹਰਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੱਪੜੇ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਸੁੰਗੜੇ ਹੋਏ ਅੰਗਾਂ ਉੱਤੇ ਇੰਨੇ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਲਟਕਦੇ ਸਨ, ਦੱਸ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਬੁੱਢਾ ਅਤੇ ਪਤਲਾ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਆਦਮੀ ਮਰ ਰਿਹਾ ਸੀ - ਭੁੱਖ ਅਤੇ ਪਿਆਸ ਨਾਲ ਮਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਉਹ ਪਾਣੀ ਦੇ ਕੁਝ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੇਖਣ ਦੀ ਵਿਅਰਥ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ, ਖੱਡ ਵਿੱਚੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦਰਦਨਾਕ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਉਚਾਈ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੱਡਾ ਲੂਣ ਵਾਲਾ ਮੈਦਾਨ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੰਗਲੀ ਪਹਾੜਾਂ ਦੀ ਦੂਰ ਦੀ ਪੱਟੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਪੌਦੇ ਜਾਂ ਰੁੱਖ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਨਮੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦ ਦੀ ਕੋਈ ਕਿਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉੱਤਰ, ਪੂਰਬ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਵੱਲ ਉਸਨੇ ਜੰਗਲੀ, ਪ੍ਰਸ਼ਨਵਾਦੀ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਭਟਕਣਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ, ਉਸ ਬੰਜਰ ਚੱਟਾਨ 'ਤੇ, ਉਹ ਮਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। "ਇੱਥੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ, ਨਾਲ ਹੀ ਇੱਕ ਖੰਭਾਂ ਵਾਲੇ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ, ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ?" ਉਸਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਥਰ ਦੀ ਪਨਾਹ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਸੀ।

ਬੈਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਬੇਕਾਰ ਰਾਈਫਲ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਬੰਡਲ ਵੀ ਇੱਕ ਸਲੇਟੀ ਸ਼ਾਲ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਸਦੀ ਤਾਕਤ ਲਈ

ਕੁਝ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਾਰੀ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਇਹ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਹਿੰਸਾ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਸਲੇਟੀ ਪਾਰਸਲ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕਰਾਹਟ ਦੀ ਚੀਕ ਨਿਕਲੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ, ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ ਚਿਹਰਾ, ਬਹੁਤ ਚਮਕਦਾਰ ਭੂਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਦੋ ਛੋਟੀਆਂ, ਧੱਬਿਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਮੁੱਠੀਆਂ ਵਾਲਾ, ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ।

"ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕੀਤਾ ਹੈ!" ਇੱਕ ਬਚਕਾਨਾ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਨਿੰਦਿਆ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

"ਕੀ ਮੈਂ ਹਾਂ?" ਆਦਮੀ ਨੇ ਪਛਤਾਵੇ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਮੈਂ ਇਹ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ।" ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੇ ਸਲੇਟੀ ਸ਼ਾਲ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਛੋਟੀ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ, ਜਿਸਦੇ ਸੁੰਦਰ ਜੁੱਤੇ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਲਿਨਨ ਐਪਰਨ ਵਾਲਾ ਸਮਾਰਟ ਗੁਲਾਬੀ ਫ੍ਰੌਕ, ਸਭ ਇੱਕ ਮਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਬੱਚੀ ਪੀਲੀ ਅਤੇ ਪਤਲੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਸਿਹਤਮੰਦ ਬਾਹਾਂ ਅਤੇ ਲੱਤਾਂ ਦਿਖਾਉਂਦੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਦੁੱਖ ਝੱਲਿਆ ਸੀ।

"ਹੁਣ ਕਿਵੇਂ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਢੱਕਣ ਵਾਲੇ ਸੁਨਹਿਰੀ ਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਰਗੜ ਰਹੀ ਸੀ।

"ਇਸਨੂੰ ਚੁੰਮੋ ਅਤੇ ਠੀਕ ਕਰੋ," ਉਸਨੇ ਪੂਰੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, ਜ਼ਖਮੀ ਹਿੱਸਾ ਉਸਨੂੰ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ। "ਮਾਂ ਇਹੀ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਮਾਂ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?"

"ਮਾਂ ਚਲੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਦੇਖ ਲਓਗੇ।"

"ਚਲੀ ਗਈ, ਏਹ!" ਛੋਟੀ ਕੁੜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਗੱਲ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਅਲਵਿਦਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ; ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਦੋਂ ਕਰਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਾਸੀ ਕੋਲ ਚਾਹ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਬਾਹਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਕਹੋ, ਬਹੁਤ ਸੁੱਕਾ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ? ਕੀ ਇੱਥੇ ਪਾਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਖਾਣ ਲਈ ਕੁਝ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ, ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਿਆਰੀ। ਤੈਨੂੰ ਬਸ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਸਬਰ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੂੰ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੇਂਗੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਰੱਖ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਧੱਕੇਸ਼ਾਹੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੇਗੀ। ਜਦੋਂ ਤੇਰੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਚਮੜੇ ਵਰਗੇ ਹੋਣ ਤਾਂ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿਆਂਗਾ ਕਿ ਪੱਤੇ ਕਿਵੇਂ ਬੋਲਦੇ ਹਨ। ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਕੀ ਹੈ?"

"ਬਹੁਤ ਸੋਹਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ! ਵਧੀਆ ਚੀਜ਼ਾਂ!" ਛੋਟੀ ਕੁੜੀ ਨੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ, ਮੀਕਾ ਦੇ ਦੋ ਚਮਕਦੇ ਟੁਕੜੇ ਫੜੇ ਹੋਏ। "ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਘਰ ਵਾਪਸ ਜਾਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਰਾ ਬੌਬ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿਆਂਗੀ।"

"ਤੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਸੋਹਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇਖੇਗਾ," ਆਦਮੀ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਤੂੰ ਬਸ ਥੋੜ੍ਹਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ। ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੱਸਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ - ਤੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਨਦੀ ਛੱਡੀ ਸੀ?"

"ਓਹ ਹਾਂ."

"ਖੈਰ, ਅਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ। ਪਰ ਕੁਝ ਗਲਤ ਸੀ; ਕੰਪਾਸ, ਜਾਂ ਨਕਸ਼ਾ, ਜਾਂ ਕੁਝ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਪਾਣੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਬੂੰਦ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਅਤੇ - ਅਤੇ -"

"ਅਤੇ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਹਾ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ," ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, ਉਸਦੇ ਗੰਦੇ ਚਿਹਰੇ ਵੱਲ ਵੇਖਦਾ ਹੋਇਆ।

"ਨਹੀਂ, ਨਾ ਹੀ ਪੀਓ। ਅਤੇ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਬੈਂਡਰ, ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਟ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਮੈਕਗ੍ਰੇਗਰ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਜੌਨੀ ਹੋਨਜ਼, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਪਿਆਰੀ, ਤੁਹਾਡੀ ਮਾਂ।"

"ਫਿਰ ਮਾਂ ਵੀ ਮਰ ਗਈ ਹੈ," ਛੋਟੀ ਕੁੜੀ ਚੀਕਦੀ ਹੋਈ, ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਆਪਣੇ ਪਿਨਾਫੋਰ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟ ਕੇ ਫੁੱਟ-ਫੁੱਟ ਕੇ ਰੋ ਰਹੀ ਸੀ।

"ਹਾਂ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਚਲੇ ਗਏ ਸਿਵਾਏ ਤੇਰੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ। ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਪਾਸੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਚੁੱਕ ਲਿਆ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਤੁਰ ਪਏ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਮੌਕਾ ਹੈ!"

"ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ?" ਬੱਚੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਆਪਣੀਆਂ ਰੋਣਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਦਿਆਂ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸਦੇ ਆਕਾਰ ਬਾਰੇ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ?" ਉਸਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਹੱਸਦਿਆਂ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨਾ ਡਰਾ ਦਿੱਤਾ। ਕਿਉਂ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਮਰਦੇ ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਾਂਗੇ।"

"ਹਾਂ, ਤੂੰ ਕਰੇਗਾ, ਪਿਆਰੀ।"

"ਅਤੇ ਤੂੰ ਵੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਤੂੰ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਰਿਹਾ ਹੈਂ। ਮੈਂ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਘੜੇ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬਕਵੀਟ ਕੇਕ, ਗਰਮ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਟੋਸਟ ਕੀਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੌਬ ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਸੀ, ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲੇਗੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ?"

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ - ਬਹੁਤਾ ਚਿਰ ਨਹੀਂ।" ਆਦਮੀ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਉੱਤਰੀ ਦਿਸਹੱਦੇ 'ਤੇ ਟਿਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਸਵਰਗ ਦੇ ਨੀਲੇ ਤਿਜੋਰੀ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਧੱਬੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਜੋ ਹਰ ਪਲ ਆਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵਧਦੇ ਗਏ, ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉਹ ਨੇੜੇ ਆ ਗਏ। ਉਹ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵੱਡੇ ਭੂਰੇ ਪੰਛੀਆਂ ਵਿੱਚ ਘੁਲ ਗਏ, ਜੋ ਦੋ ਭਟਕਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ ਉੱਤੇ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੁਝ ਚੱਟਾਨਾਂ 'ਤੇ ਸੈਟਲ ਹੋ ਗਏ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਗੁੰਜਾਰਡ ਸਨ, ਪੱਛਮ ਦੇ ਗਿਰਝ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਉਣਾ ਮੌਤ ਦਾ ਪੂਰਵਗਾਮੀ ਹੈ।

"ਮੁਰਗੀਆਂ ਅਤੇ ਮੁਰਗੀਆਂ," ਛੋਟੀ ਕੁੜੀ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਦਸ਼ਗਨ ਰੂਪਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਤਾੜੀਆਂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਉੱਠਾਇਆ। "ਦੱਸੋ, ਕੀ ਰੱਬ ਨੇ ਇਹ ਦੇਸ਼ ਬਣਾਇਆ ਹੈ?"

"ਬਿਲਕੁਲ ਉਸਨੇ ਕੀਤਾ," ਉਸਦੀ ਸਾਥੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇਸ ਅਚਾਨਕ ਸਵਾਲ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈਰਾਨ।

"ਉਸਨੇ ਇਲੀਨੋਇਸ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਬਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮਿਸੂਰੀ ਬਣਾਇਆ," ਛੋਟੀ ਕੁੜੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਇੰਨਾ ਵਧੀਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਰੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਏ।"

"ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚੋਗੇ?" ਆਦਮੀ ਨੇ ਸੰਕੋਚ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਅਜੇ ਰਾਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਨਿਯਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ, ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਓ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਰਾਤ ਗੱਡੇ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਮੈਦਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ।"

"ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਆਪ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ?" ਬੱਚੇ ਨੇ ਹੈਰਾਨੀ ਭਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਬੰਦੂਕ ਦੇ ਅੱਧੇ ਕੱਦ ਤੋਂ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਦੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਆਵਾਂਗਾ।"

"ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੋਡੇ ਟੇਕਣ ਦੀ ਲੋੜ ਪਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵੀ," ਉਸਨੇ ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਸ਼ਾਲ ਬਾਹਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉੱਪਰ ਰੱਖਣੇ ਪੈਣਗੇ। ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਚੰਗਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ।"

ਇਹ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਨਜ਼ਾਰਾ ਸੀ, ਜੇ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਗੁੰਜਾਰਡਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ। ਤੰਗ ਸ਼ਾਲ 'ਤੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦੋ ਘੁੰਮਣ ਵਾਲੇ, ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦਾ ਬੱਚਾ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹ, ਕਠੋਰ ਸਾਹਸੀ, ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸਦਾ ਮੋਟਾ ਚਿਹਰਾ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸੁਸਤ, ਕੋਣੀ ਚਿਹਰਾ ਦੋਵੇਂ ਬੱਦਲ ਰਹਿਤ ਅਸਮਾਨ ਵੱਲ ਉਸ ਡਰਾਉਣੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਦਿਲੋਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮੋੜੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਆਹਮੋ-ਸਾਹਮਣੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੋ ਆਵਾਜ਼ਾਂ - ਇੱਕ ਪਤਲੀ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ, ਦੂਜੀ ਡੂੰਘੀ ਅਤੇ ਕਠੋਰ - ਦਇਆ ਅਤੇ ਮਾਫੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕਜੁੱਟ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਖਤਮ ਹੋਈ, ਉਹ ਪੱਥਰ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਬੈਠ ਗਏ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬੱਚਾ ਸੌਂ ਨਹੀਂ ਗਿਆ, ਉਸਦੇ ਰੱਖਿਅਕ ਦੀ ਚੌੜੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਸਦੀ ਨੀਂਦ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖੀ, ਪਰ ਕੁਦਰਤ ਉਸਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਤਾਕਤਵਰ ਸਾਬਤ ਹੋਈ। ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਰਾਤਾਂ ਲਈ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਦਿੱਤਾ। ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਪਲਕਾਂ ਥੱਕੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਝੁਕ ਗਈਆਂ, ਅਤੇ ਸਿਰ ਛਾਤੀ ਉੱਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਝੁਕਦਾ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਗੂੜ੍ਹੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਸੁਨਹਿਰੀ ਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਰਲ ਨਹੀਂ ਗਈ, ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਡੂੰਘੀ ਅਤੇ ਸੁਪਨਹੀਣ ਨੀਂਦ ਸੌਂ ਗਏ।

ਜੇ ਭਟਕਣ ਵਾਲਾ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਹੋਰ ਜਾਗਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਤਾਂ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਜਿਹਾ ਨਜ਼ਾਰਾ ਮਿਲਦਾ। ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਖਾਰੀ ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਧੂੜ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਛਿੱਟਾ ਉੱਠਿਆ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਬਹੁਤ ਮਾਮੂਲੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਰੀ ਦੀ ਧੁੰਦ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ, ਪਰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਉੱਚਾ ਅਤੇ ਚੌੜਾ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਇੱਕ ਠੋਸ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਬੱਦਲ ਨਹੀਂ ਬਣ ਗਿਆ। ਇਹ ਬੱਦਲ ਆਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵਧਦਾ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਸਿਰਫ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਚਲਦੇ ਜੀਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਧੇਰੇ ਉਪਜਾਊ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰੀਖਕ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਕਿ ਪ੍ਰੇਰੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਚਰਣ ਵਾਲੇ ਬਾਈਸਨ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡੇ ਝੁੰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਉਸਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੁੱਕੇ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੰਭਵ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਧੂੜ ਦਾ ਚੱਕਰ ਉਸ ਇਕੱਲਾ ਬਲਫ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦਾ ਗਿਆ ਜਿਸ 'ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਸੁੱਟੇ ਹੋਏ ਲੋਕ ਆਰਾਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਗੱਡੀਆਂ ਦੇ ਕੈਨਵਸ ਨਾਲ ਢੱਕੇ ਝੁਕਾਅ ਅਤੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਘੋੜਸਵਾਰਾਂ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਧੁੰਦ ਵਿੱਚੋਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਲੱਗੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਪੱਛਮ ਲਈ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਕਾਫ਼ਲੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ। ਪਰ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਕਾਫ਼ਲਾ! ਜਦੋਂ ਇਸਦਾ ਸਿਰਾ ਪਹਾੜਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਪਿਛਲਾ ਹਿੱਸਾ ਅਜੇ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਵਿਸ਼ਾਲ ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਪਾਰ, ਭੱਜ-ਦੌੜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ

ਘੋੜੇ ਅਤੇ ਗੱਡੀਆਂ, ਘੋੜਿਆਂ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਪੈਦਲ ਆਦਮੀ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਅਣਗਿਣਤ ਔਰਤਾਂ ਜੋ ਬੋਝ ਹੇਠ ਲੜਖੜਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਜੋ ਗੱਡੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਤੁਰਦੇ ਸਨ ਜਾਂ ਚਿੱਟੇ ਚਾਦਰਾਂ ਹੇਠੋਂ ਬਾਹਰ ਝਾਕਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਆਮ ਟੋਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਕੁਝ ਖਾਨਾਬਦੋਸ਼ ਲੋਕ ਸਨ ਜੋ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਤਣਾਅ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਦੇਸ਼ ਲੱਭਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਏ ਸਨ। ਸਾਫ਼ ਹਵਾ ਵਿੱਚੋਂ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਇਸ ਵੱਡੇ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਉਲਝਣ ਵਾਲੀ ਚੀਕ ਅਤੇ ਗੂੰਜ ਉੱਠੀ, ਪਹੀਆਂ ਦੀ ਚੀਕ ਅਤੇ ਘੋੜਿਆਂ ਦੀ ਹਿਣਕ ਨਾਲ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਉੱਚੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਦੋ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਰਾਹਗੀਰਾਂ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਕਾਲਮ ਦੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗੰਭੀਰ, ਲੋਹੇ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਸਵਾਰ ਸਨ, ਜੋ ਗੂੜ੍ਹੇ ਘਰੇਲੂ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਰਾਈਫਲਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਸਨ। ਬਲੱਫ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਉਹ ਰੁਕ ਗਏ, ਅਤੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ।

“ਖੂਹ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਹਨ, ਮੇਰੇ ਭਰਾਵੋ,” ਇੱਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਵਾਲਾ, ਸਾਫ਼-ਮੁੰਨਿਆ ਹੋਇਆ ਆਦਮੀ ਜਿਸਦੇ ਵਾਲ ਭੂਰੇ ਸਨ।

"ਸੀਅਰਾ ਬਲੈਂਕੋ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ - ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਰੀਓ ਗ੍ਰਾਂਡੇ ਪਹੁੰਚਾਂਗੇ," ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਪਾਣੀ ਤੋਂ ਨਾ ਡਰੋ," ਤੀਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਚੱਟਾਨਾਂ ਤੋਂ ਖਿੱਚ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡੇਗਾ।"

“ਆਮੀਨ! ਆਮੀਨ!” ਸਾਰੀ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

ਉਹ ਆਪਣਾ ਸਫ਼ਰ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਹੀ ਵਾਲੇ ਸਨ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਇੱਕ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਸ਼ਬਦ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰਲੀ ਸਖ਼ਤ ਚੱਟਾਨ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਇਸਦੀ ਸਿਖਰ ਤੋਂ ਗੁਲਾਬੀ ਰੰਗ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਟੁਕੜਾ ਲਹਿਰਾਇਆ, ਜੋ ਪਿੱਛੇ ਸਲੇਟੀ ਚੱਟਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਚਮਕਦਾਰ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ 'ਤੇ ਘੋੜਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਆਮ ਲਗਾਮ ਅਤੇ ਬੰਦੂਕਾਂ ਦੀ ਲਹਿਰ ਦੌੜ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਵੇਂ ਘੋੜਸਵਾਰ ਮੋਹਰੀ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦੌੜ ਰਹੇ ਸਨ। ਹਰ ਬੁੱਲ੍ਹ 'ਤੇ "ਰੈੱਡਸਕਿਨ" ਸ਼ਬਦ ਸੀ।

"ਇੱਥੇ ਇੰਜੁਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ," ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਕਮਾਂਡ ਵਿੱਚ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। "ਅਸੀਂ ਪਾਵਨੀਜ਼ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਵੱਡੇ ਪਹਾੜਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਬੀਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਕੀ ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਜਾ ਕੇ ਦੇਖਾਂ, ਭਰਾ ਸਟੈਂਜਰਸਨ?" ਬੈਂਡ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

“ਅਤੇ ਮੈਂ,” “ਅਤੇ ਮੈਂ,” ਦਰਜਨ ਭਰ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਚੀਕੀਆਂ।

"ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਹੇਠਾਂ ਛੱਡੋ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਡਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਾਂਗੇ," ਬਜ਼ੁਰਗ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਨੌਜਵਾਨ ਘੋੜੇ ਤੋਂ ਉਤਰ ਗਏ, ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਢਲਾਣ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਉਸ ਵਸਤੂ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨੂੰ ਉਤੇਜਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਅਭਿਆਸੀ ਸਕਾਊਟਾਂ ਦੇ ਆਤਮਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਨਿਪੁੰਨਤਾ ਨਾਲ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਅੱਗੇ ਵਧੇ। ਹੇਠਾਂ ਮੈਦਾਨ ਤੋਂ ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੱਟਾਨ ਤੋਂ ਚੱਟਾਨ ਵੱਲ ਉੱਡਦੇ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਅਸਮਾਨ ਰੇਖਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀਆਂ। ਉਹ ਨੌਜਵਾਨ ਜਿਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਅਲਾਰਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਚਾਨਕ ਉਸਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ

ਉੱਪਰ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜਨ 'ਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਤੋਂ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ।

ਉਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਪਠਾਰ ਉੱਤੇ ਜੋ ਬੰਜਰ ਪਹਾੜੀ ਦਾ ਤਾਜ ਸੀ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਪੱਥਰ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਪੱਥਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਆਦਮੀ ਪਿਆ ਸੀ, ਲੰਬੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਸਖ਼ਤ ਸਰੀਰ ਵਾਲਾ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਤਲਾ। ਉਸਦਾ ਸ਼ਾਂਤ ਚਿਹਰਾ ਅਤੇ ਨਿਯਮਤ ਸਾਹ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਡੂੰਘੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਪਿਆ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਗੋਲ ਚਿੱਟੇ ਬਾਹਾਂ ਉਸਦੀ ਭੂਰੀ ਪਤਲੀ ਗਰਦਨ ਨੂੰ ਘੇਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸੁਨਹਿਰੀ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲਾ ਸਿਰ ਉਸਦੀ ਮਖਮਲੀ ਟਿਊਨਿਕ ਦੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਗੁਲਾਬੀ ਬੁੱਲ੍ਹ ਵੱਖ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅੰਦਰ ਬਰਫ਼-ਚਿੱਟੇ ਦੰਦਾਂ ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਲਕੀਰ ਦਿਖਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਖੇਡ-ਖੇਡ ਵਾਲੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਉਸਦੇ ਬਚਪਨ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਖੇਡ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਮੋਟੇ ਛੋਟੇ ਚਿੱਟੇ ਪੈਰ, ਚਿੱਟੇ ਮੋਜ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਚਮਕਦਾਰ ਬਕਲਾਂ ਵਾਲੇ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰੇ ਜੁੱਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਲੰਬੇ ਸੁੰਗੜੇ ਹੋਏ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਉਲਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਅਜੀਬ ਜੋੜੇ ਦੇ ਉੱਪਰ ਚੱਟਾਨ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਗੰਭੀਰ ਗੁੰਜਾਰ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ, ਜੋ ਨਵੇਂ ਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ, ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੀਆਂ ਰੌਲਾ-ਰੱਪਾ ਚੀਕਾਂ ਮਾਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਦੂਰ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ।

ਭੈੜੇ ਪੰਛੀਆਂ ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਨੇ ਦੋ ਸੁੱਤੇ ਪਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਗਾ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਘਬਰਾਹਟ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਮੈਦਾਨ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਨੀਂਦ ਆਉਣ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਉਜਾੜ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਹੁਣ ਮਨੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦਾ ਇਹ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸਮੂਹ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੇਖਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਡੀ ਵਾਲਾ ਹੱਥ ਫੇਰਿਆ। "ਇਸੇ ਨੂੰ ਉਹ ਪ੍ਰੇਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਉਹ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। ਬੱਚਾ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਕੋਟ ਦੀ ਸਕਰਟ ਨੂੰ ਫੜੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਬਚਪਨ ਦੀ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ, ਪ੍ਰਸ਼ਨਵਾਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ।

ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਦੋਨਾਂ ਲਾਪਤਾ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਿੱਖ ਕੋਈ ਭਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਛੋਟੀ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਬਿਠਾਇਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੋ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਗੱਡੀਆਂ ਵੱਲ ਲਿਜਾਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ।

"ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਜੌਨ ਫੇਰੀਅਰ ਹੈ," ਘੁੰਮਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ; "ਮੈਂ ਅਤੇ ਉਹ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਬੱਚਾ ਹੀ ਇੱਕੀ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਚੇ ਹਾਂ। ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਦੱਖਣ ਵਿੱਚ ਪਿਆਸ ਅਤੇ ਭੁੱਖ ਨਾਲ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।"

"ਕੀ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਬੱਚੀ ਹੈ?" ਕਿਸੇ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਹੈ," ਦੂਜਾ ਚੀਕਿਆ, ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ; "ਉਹ ਮੇਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਸੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਆਦਮੀ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਖੋਹੇਗਾ। ਅੱਜ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਲੂਸੀ ਫੇਰੀਅਰ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ?" ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦ੍ਰਿੜ, ਧੁੱਪ ਨਾਲ ਝੁਲਸਣ ਵਾਲੇ ਬਚਾਅ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵੱਲ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ; "ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਜਾਪਦੇ ਹਨ।"

"ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਕਰੀਬ," ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਸੀਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਸਤਾਏ ਗਏ ਬੱਚੇ ਹਾਂ - ਦੂਤ ਮੋਰੋਨੀ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ।"

"ਮੈਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਕਦੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ," ਘੁੰਮਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇੰਜ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਭੀੜ ਚੁਣੀ ਹੈ।"

"ਪਵਿੱਤਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਨਾ ਉਡਾਓ," ਦੂਜੇ ਨੇ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਮਿਸਰੀ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁੱਟੇ ਹੋਏ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਪਲੇਟਾਂ 'ਤੇ ਖਿੱਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਪਾਲਮੀਰਾ ਵਿਖੇ ਪਵਿੱਤਰ ਜੋਸਫ਼ ਸਮਿਥ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਇਲੀਨੋਇਸ ਰਾਜ ਦੇ ਨੌਵੂ ਤੋਂ ਆਏ ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਮੰਦਰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਹਿੰਸਕ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਅਧਰਮੀ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਪਨਾਹ ਲੈਣ ਆਏ ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮਾਰੂਥਲ ਦਾ ਦਿਲ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ।"

ਨੌਵੂ ਦੇ ਨਾਮ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੌਨ ਫੇਰੀਅਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਇਆ। "ਮੈਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਤੁਸੀਂ ਮੋਰਮਨ ਹੋ।"

"ਅਸੀਂ ਮੋਰਮਨ ਹਾਂ," ਉਸਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ?"

"ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ। ਰੱਬ ਦਾ ਹੱਥ ਸਾਡੇ ਪੈਗੰਬਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਡੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।"

ਉਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਪਹਾੜੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਦੀ ਭੀੜ ਸੀ - ਪੀਲੇ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲੀਆਂ, ਨਿਮਰ ਦਿਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਔਰਤਾਂ; ਮਜ਼ਬੂਤ, ਹੱਸਦੇ ਬੱਚੇ; ਅਤੇ ਚਿੰਤਤ, ਗੰਭੀਰ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹੈਰਾਨੀ ਅਤੇ ਹਮਦਰਦੀ ਦੇ ਚੀਕ-ਚਿਹਾੜੇ ਸਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਦੀ ਜਵਾਨੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੀ ਬੇਘਰਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਉੱਠੇ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਥੀ ਰੁਕਿਆ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਉਸਦੇ ਬਾਅਦ ਮੋਰਮਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਭੀੜ ਆਈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇੱਕ ਗੱਡੀ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇ, ਜੋ ਕਿ ਇਸਦੇ ਵੱਡੇ ਆਕਾਰ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਦਿੱਖ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਚਲਾਕੀ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ। ਛੇ ਘੋੜੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਕੀ ਦੋ, ਜਾਂ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਚਾਰ-ਚਾਰ ਘੋੜਿਆਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਸਨ। ਡਰਾਈਵਰ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਬੈਠਾ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਉਮਰ ਤੀਹ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਜਿਸਦਾ ਵੱਡਾ ਸਿਰ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨੇਤਾ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਭੂਰੇ ਰੰਗ ਦੀ ਇੱਕ ਪੋਥੀ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਭੀੜ ਨੇੜੇ ਆਈ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਘਟਨਾ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ। ਫਿਰ ਉਹ ਦੋ ਕਾਸਟਵੇਅ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ।

"ਜੇ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਾੜੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਘਿਆੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਦਾ ਸਫ਼ੈਦ ਹੋਣਾ ਇਸ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਬਿਹਤਰ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸੜਨ ਵਾਲੇ ਕਣ ਵਜੋਂ ਸਾਬਤ ਹੋਵੋ ਜੋ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਫਲ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਆਓਗੇ?"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਆਵਾਂਗਾ," ਫੇਰੀਅਰ ਨੇ ਇੰਨੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਬਰ ਵਾਲੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਪਣੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਾ ਸਕੇ। ਇਕੱਲੇ ਨੇਤਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਖ਼ਤ, ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ।

"ਭਰਾ ਸਟੈਂਜਰਸਨ, ਉਸਨੂੰ ਲੈ ਜਾਓ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਸਨੂੰ ਖਾਣਾ-ਪੀਣਾ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਵੀ। ਉਸਨੂੰ ਸਾਡੇ ਪਵਿੱਤਰ ਧਰਮ ਬਾਰੇ ਸਿਖਾਉਣਾ ਵੀ ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਹੋਵੇ। ਅਸੀਂ ਕਾਫ਼ੀ ਦੇਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਵਧੋ! ਸੀਯੋਨ ਵੱਲ ਵਧੋ!"

"ਚੱਲੋ, ਸੀਯੋਨ ਵੱਲ!" ਮਾਰਮਨਾਂ ਦੀ ਭੀੜ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਲੰਬੇ ਕਾਫ਼ਲੇ ਵਿੱਚ ਲਹਿਰਾਉਂਦੇ ਰਹੇ, ਮੂੰਹੋਂ ਮੂੰਹੋਂ ਲੰਘਦੇ ਰਹੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਦੂਰ ਦੂਰ ਤੱਕ ਇੱਕ ਧੁੰਦਲੀ ਬੁੜਬੁੜ ਵਿੱਚ ਮਰ ਨਹੀਂ ਗਏ। ਕੋਰੜਿਆਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਅਤੇ ਪਹੀਆਂ ਦੀ ਚੀਕ ਨਾਲ ਵੱਡੀਆਂ ਗੱਡੀਆਂ ਗਤੀ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈਆਂ, ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸਾਰਾ ਕਾਫ਼ਲਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਘੁੰਮਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਜਿਸ ਬਜ਼ੁਰਗ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਵਿੱਚ ਦੋਵੇਂ ਚੀਕਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗੱਡੀ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਾਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹੀ ਰਹੋਗੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਥਕਾਵਟਾਂ ਤੋਂ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਓਗੇ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਹੁਣ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਧਰਮ ਦੇ ਹੋ। ਬ੍ਰਿਘਮ ਯੰਗ ਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਜੋਸਫ਼ ਸਮਿਥ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ।"

ਅਧਿਆਇ 2

ਯੂਟਾ ਦਾ ਫੁੱਲ

ਇਹ ਪ੍ਰਵਾਸੀ ਮੋਰਮਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਖਰੀ ਪਨਾਹਗਾਹ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਹਿਣ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਤੰਗੀਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਿਸੀਸਿਪੀ ਦੇ ਕੰਢਿਆਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਰੌਕੀ ਪਹਾੜਾਂ ਦੀਆਂ ਪੱਛਮੀ ਢਲਾਣਾਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਨਾਲ ਸੰਘਰਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਬੇਮਿਸਾਲ ਹੈ। ਵਹਿਸ਼ੀ ਆਦਮੀ, ਅਤੇ ਵਹਿਸ਼ੀ ਜਾਨਵਰ, ਭੁੱਖ, ਪਿਆਸ, ਥਕਾਵਟ ਅਤੇ ਬਿਮਾਰੀ - ਹਰ ਰੁਕਾਵਟ ਜੋ ਕੁਦਰਤ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਪਾ ਸਕਦੀ ਸੀ - ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਐਂਗਲੋ-ਸੈਕਸਨ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਲੰਬੇ ਸਫ਼ਰ ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਦਹਿਸ਼ਤ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਤਾਕਤਵਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਦਿਲੋਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯੂਟਾਹ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਘਾਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੇਠਾਂ ਸੂਰਜ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਨਹਾਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨੇਤਾ ਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਧਰਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕੁਆਰੀ ਏਕੜ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਯੰਗ ਨੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੁਨਰਮੰਦ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿੜ ਮੁਖੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ। ਨਕਸ਼ੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਤੇ ਚਾਰਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਖੇਤਾਂ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਅਤੇ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਵਪਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਾਰੀਗਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ। ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਅਤੇ ਚੌਕਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਦੂ ਵਾਂਗ ਉੱਗ ਪਏ। ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਦੀ ਨਿਕਾਸੀ ਅਤੇ ਹੇਜਿੰਗ, ਬੂਟੇ ਲਗਾਉਣਾ ਅਤੇ ਸਫਾਈ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਗਲੀ ਗਰਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਦੇਸ਼ ਕਣਕ ਦੀ ਫਸਲ ਨਾਲ ਸੁਨਹਿਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਅਜੀਬ ਬਸਤੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਮਹਾਨ ਮੰਦਰ ਹੋਰ ਉੱਚਾ ਅਤੇ ਵੱਡਾ

ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ। ਸਵੇਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਲਾਲੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਢਲਣ ਤੱਕ, ਹਥੌੜੇ ਦੀ ਗੂੰਜ ਅਤੇ ਆਰੇ ਦੀ ਗੂੰਜ ਉਸ ਸਮਾਰਕ ਤੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਗਾਇਬ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਪ੍ਰਵਾਸੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਖ਼ਤਰਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਗਵਾਈ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਦੋ ਵਿਛੜੇ ਹੋਏ, ਜੌਨ ਫੇਰੀਅਰ ਅਤੇ ਛੋਟੀ ਕੁੜੀ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਸਾਂਝੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਧੀ ਵਜੋਂ ਗੋਦ ਲਈ ਗਈ ਸੀ, ਮੋਰਮਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਾਨ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਗਏ। ਛੋਟੀ ਲੂਸੀ ਫੇਰੀਅਰ ਨੂੰ ਐਲਡਰ ਸਟੈਂਜਰਸਨ ਦੀ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਸੁਖਦ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਹਿਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਇੱਕ ਰਿਟਰੀਟ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੋਰਮਨ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਪਤਨੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਇੱਕ ਜ਼ਿੱਦੀ, ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਵਾਲੇ ਮੁੰਡੇ, ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ। ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਕਾਰਨ ਹੋਏ ਸਦਮੇ ਤੋਂ ਬਚਪਨ ਦੀ ਲਚਕਤਾ ਨਾਲ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪਾਲਤੂ ਜਾਨਵਰ ਬਣ ਗਈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਚਲਦੇ ਕੈਨਵਸ ਨਾਲ ਢੱਕੇ ਹੋਏ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾ ਲਿਆ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਫੇਰੀਅਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਇਕਾਂਤ ਤੋਂ ਠੀਕ ਹੋ ਕੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉਪਯੋਗੀ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਟੱਲ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ। ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਸਾਥੀਆਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਭਟਕਣ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ, ਤਾਂ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਇਹ ਸਹਿਮਤੀ ਹੋਈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਯੰਗ ਦੇ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਟੈਂਜਰਸਨ, ਕੇਮਬਾਲ, ਜੌਹਨਸਟਨ ਅਤੇ ਡ੍ਰੇਬਰ, ਜੋ ਕਿ ਚਾਰ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਬਜ਼ੁਰਗ ਸਨ, ਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਨੀਕ ਜਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਅਤੇ ਉਪਜਾਊ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਫਾਰਮ 'ਤੇ ਜੌਨ ਫੇਰੀਅਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਲੱਕੜ ਦਾ ਘਰ ਬਣਾਇਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਵਾਧੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਵਿਲਾ ਬਣ ਗਿਆ। ਉਹ ਇੱਕ ਵਿਹਾਰਕ ਸੋਚ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਹੁਨਰਮੰਦ। ਉਸਦੇ ਲੋਹੇ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਵੇਰੇ-ਸ਼ਾਮ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਅਤੇ ਵਾਹੁਣ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਖੇਤ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਹੋਈ। ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਸੀ, ਛੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਮੀਰ ਸੀ। ਨੌਂ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਮੀਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਸਾਲਟ ਲੇਕ ਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਅੱਧਾ ਦਰਜਨ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜੋ ਉਸਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰ ਸਕਣ। ਮਹਾਨ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸਮੁੰਦਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਦੂਰ ਵਾਸਾਚ ਪਹਾੜਾਂ ਤੱਕ ਜੌਨ ਫੇਰੀਅਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇੱਕ ਹੀ ਤਰੀਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਹਿ-ਧਰਮੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਾਈ। ਕੋਈ ਵੀ ਦਲੀਲ ਜਾਂ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਵਾਂਗ ਇੱਕ ਔਰਤ ਸੰਸਥਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਲਗਾਤਾਰ ਇਨਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸੇ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਅਟੱਲ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ। ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਅਪਣਾਏ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਨਰਮੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਦੌਲਤ ਦੇ ਲਾਲਚ ਅਤੇ ਖਰਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਝਿਜਕ ਨੂੰ ਝੁਠਲਾਇਆ। ਦੂਜਿਆਂ ਨੇ, ਫਿਰ, ਕੁਝ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗੋਰੇ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲੀ ਕੁੜੀ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜੋ ਅਟਲਾਂਟਿਕ ਦੇ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਭੱਜ ਗਈ ਸੀ। ਕਾਰਨ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਫੇਰੀਅਰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਰਿਹਾ। ਹਰ ਹੋਰ ਪੱਖੋਂ ਉਹ ਨੌਜਵਾਨ ਬਸਤੀ ਦੇ ਧਰਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ-ਚਾਲ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਹੋਣ ਦਾ ਨਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ।

ਲੂਸੀ ਫੇਰੀਅਰ ਲੱਕੜ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗੋਦ ਲਏ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦੀ ਰਹੀ। ਪਹਾੜਾਂ ਦੀ ਤੇਜ਼ ਹਵਾ ਅਤੇ ਪਾਈਨ ਦੇ ਰੁੱਖਾਂ ਦੀ ਸੁਗੰਧ ਵਾਲੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਨੇ ਛੋਟੀ ਕੁੜੀ ਲਈ ਨਰਸ ਅਤੇ ਮਾਂ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈ ਲਈ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਸਾਲ ਬੀਤਦੇ ਗਏ, ਉਹ ਲੰਬੀ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦੀ ਗਈ, ਉਸਦੀ ਗੱਲ੍ਹ ਹੋਰ ਲਾਲ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਦਮ ਹੋਰ ਲਚਕੀਲੇ ਹੁੰਦੇ ਗਏ। ਫੇਰੀਅਰ ਦੇ ਫਾਰਮ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘਦੀ ਉੱਚੀ ਸੜਕ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸਦੀ ਚਮਕਦਾਰ, ਕੁੜੀ ਵਰਗੀ ਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਕਣਕ ਦੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੇ ਹੋਏ, ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਮਸਟੈਂਗ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਮਿਲਦਾ ਵੇਖਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪੱਛਮ ਦੇ ਇੱਕ ਸੱਚੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਸਾਰੀ ਆਸਾਨੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲਦਾ ਵੇਖਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਲੀ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਵਿੱਚ ਖਿੜ ਗਈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਸਾਲ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਅਮੀਰ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਅਮਰੀਕੀ ਕੁੜੀ ਹੋਣ ਦਾ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਨਮੂਨਾ ਛੱਡ ਗਿਆ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਪੂਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤ ਢਲਾਣ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਪਿਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਬੱਚਾ ਔਰਤ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਰਹੱਸਮਈ ਤਬਦੀਲੀ ਬਹੁਤ ਸੂਖਮ ਅਤੇ ਤਾਰੀਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਪਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੁੜੀ ਖੁਦ ਇਸ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਸੁਰ ਜਾਂ ਹੱਥ ਦੇ ਛੂਹਣ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਰੋਮਾਂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਮਾਣ ਅਤੇ ਡਰ ਦੇ ਮਿਸ਼ਰਣ ਨਾਲ ਸਿੱਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਅਤੇ ਵੱਡਾ ਸੁਭਾਅ ਜਾਗਿਆ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਦਿਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਸਵੇਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਲੂਸੀ ਫੇਰੀਅਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੌਕਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਗੰਭੀਰ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਕਿਸਮਤ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਇਸਦੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ।

ਇਹ ਜੂਨ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿੱਘੀ ਸਵੇਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਲੈਟਰ ਡੇ ਸੰਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਧੂ-ਮੱਖੀਆਂ ਵਾਂਗ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਛੱਤੇ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਚੁਣਿਆ ਸੀ। ਖੇਤਾਂ ਅਤੇ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਉਦਯੋਗ ਦਾ ਉਹੀ ਗੂੰਜ ਉੱਠਿਆ। ਧੂੜ ਭਰੀਆਂ ਉੱਚੀਆਂ ਸੜਕਾਂ ਉੱਤੇ ਭਾਰੀ ਲੱਦੇ ਖੱਚਰਾਂ ਦੀਆਂ ਲੰਬੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਪਲੀਤ ਸਨ, ਸਾਰੇ ਪੱਛਮ ਵੱਲ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਵਿੱਚ ਸੋਨੇ ਦਾ ਬੁਖਾਰ ਫੈਲ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨੀ ਰਸਤਾ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦਾ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਵੀ, ਬਾਹਰਲੇ ਚਰਾਗਾਹਾਂ ਤੋਂ ਭੇਡਾਂ ਅਤੇ ਬਲਦਾਂ ਦੇ ਝੁੰਡ ਆ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਵਾਸੀਆਂ, ਆਦਮੀਆਂ ਅਤੇ ਘੋੜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਰੇਲਗੱਡੀਆਂ ਸਨ ਜੋ ਆਪਣੀ ਬੇਅੰਤ ਯਾਤਰਾ ਤੋਂ ਬਰਾਬਰ ਥੱਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਸਾਰੇ ਰੰਗੀਨ ਇਕੱਠ ਵਿੱਚੋਂ, ਇੱਕ ਨਿਪੁੰਨ ਸਵਾਰ ਦੇ ਹੁਨਰ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਲੂਸੀ ਫੇਰੀਅਰ ਉੱਥੇ ਦੌੜ ਗਈ, ਉਸਦਾ ਗੋਰਾ ਚਿਹਰਾ ਕਸਰਤ ਨਾਲ ਲਾਲ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਲੰਬੇ ਛਾਤੀ ਦੇ ਵਾਲ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਤੈਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਇੱਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਅੰਦਰ ਆ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕਈ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਵਾਨੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਨਿਡਰਤਾ ਨਾਲ, ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਸਾਹਸੀ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਉਸ ਵੱਲ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਭਾਵਨਾਹੀਣ ਭਾਰਤੀ ਵੀ, ਆਪਣੇ ਪੇਲਟਰੀਆਂ ਨਾਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਨੇ ਪੀਲੇ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲੀ ਕੁੜੀ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀ ਆਦਤ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਗਏ।

ਉਹ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਬਾਹਰਵਾਰ ਪਹੁੰਚੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਸੜਕ ਨੂੰ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਝੁੰਡ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਦਾਨੀ ਇਲਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਅੱਧਾ ਦਰਜਨ ਜੰਗਲੀ ਦਿੱਖ ਵਾਲੇ ਚਰਵਾਹੇ ਭਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਆਪਣੀ ਬੇਸਬਰੀ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖੱਡ ਵਿੱਚ ਧੱਕ ਕੇ ਇਸ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਈ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਜਾਨਵਰ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭਿਆਨਕ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲੇ, ਲੰਬੇ ਸਿੰਗਾਂ ਵਾਲੇ ਬਲਦਾਂ ਦੀ ਚੱਲਦੀ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਸਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ। ਪਸ਼ੂਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਆਦੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਘਬਰਾਈ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਹਰ ਮੌਕੇ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਇਆ, ਇਸ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਕਿ ਉਹ ਕਾਫਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਵਧਾਏਗਾ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਜੀਵ ਦੇ ਸਿੰਗਾਂ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਦੁਰਘਟਨਾ ਨਾਲ ਜਾਂ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਮਸਟੈਂਗ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਨਾਲ ਹਿੰਸਕ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪਾਗਲਪਨ ਵੱਲ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੁੱਸੇ ਦੀ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਲੱਤਾਂ 'ਤੇ ਉੱਠਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛਾਲਾਂ ਮਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਉਛਾਲਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਹੁਨਰਮੰਦ ਸਵਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸਥਿਤੀ ਖ਼ਤਰਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਘੋੜੇ ਦੇ ਹਰ ਡੁਬਕੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸਿੰਗਾਂ ਨਾਲ ਟਕਰਾਇਆ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਨਵੇਂ ਪਾਗਲਪਨ ਵੱਲ ਉਕਸਾਇਆ। ਕੁੜੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਠੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਫਿਸਲਣ ਦਾ ਅਰਥ ਬੇਢੰਗੇ ਅਤੇ ਡਰੇ ਹੋਏ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਖੁਰਾਂ ਹੇਠ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਮੌਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਚਾਨਕ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੀ ਆਦਤ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ, ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਤੈਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਲਗਾਮ 'ਤੇ ਪਕੜ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਚੱਲ ਪਈ। ਧੂੜ ਦੇ ਵਧਦੇ ਬੱਦਲ ਅਤੇ ਸੰਘਰਸ਼ਸ਼ੀਲ ਜੀਵਾਂ ਦੀ ਭਾਫ਼ ਦੁਆਰਾ ਦਮ ਘੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ, ਉਸਨੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਯਤਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਹੋਣਗੇ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਕੂਹਣੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਦਿਆਲੂ ਆਵਾਜ਼ ਲਈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਸਹਾਇਤਾ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿੰਦੀ ਸੀ। ਉਸੇ ਪਲ ਇੱਕ ਪਤਲੇ ਭੂਰੇ ਹੱਥ ਨੇ ਡਰੇ ਹੋਏ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਕਿਨਾਰੇ ਤੋਂ ਫੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਝੁੰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਰਸਤਾ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਬਾਹਰਲੇ ਪਾਸੇ ਲੈ ਆਇਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ, ਮਿਸ," ਉਸਦੇ ਰੱਖਿਅਕ ਨੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਕਾਲੇ, ਭਿਆਨਕ ਚਿਹਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੱਸ ਪਈ।

"ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਡਰੀ ਹੋਈ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਭੋਲੇਪਣ ਨਾਲ ਕਿਹਾ; "ਕਿਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪੋਂਚੋ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇੰਨਾ ਡਰ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ?"

"ਰੱਬ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸੀਟ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ," ਦੂਜੇ ਨੇ ਦਿਲੋਂ ਕਿਹਾ। ਉਹ ਇੱਕ ਲੰਮਾ, ਜੰਗਲੀ ਦਿੱਖ ਵਾਲਾ ਨੌਜਵਾਨ ਸੀ, ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਦੇ ਖੁਰਦਰੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਰਾਈਫਲ ਲਟਕਾਈ ਹੋਈ ਸੀ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜੌਨ ਫੇਰੀਅਰ ਦੀ ਧੀ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ; "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖੋਗੇ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਸੇਂਟ ਲੂਈਸ ਦੇ ਜੈਫਰਸਨ ਹੋਪਸ ਯਾਦ ਹਨ। ਜੇ ਉਹ ਉਹੀ ਫੇਰੀਅਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਮੋਟੇ ਸਨ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਆ ਕੇ ਪੁੱਛਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਚਾਹੁੰਦੇ?" ਉਸਨੇ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ।

ਨੌਜਵਾਨ ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਜਾਪ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਕਾਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਚਮਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। "ਮੈਂ ਇਹ ਕਰਾਂਗਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਸੀਂ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਪਹਾੜਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਿਲਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਉਸਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਿਲੇਗਾ, ਲੈ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਉਸ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਗਾਵਾਂ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਛਾਲ ਮਾਰਦੀਆਂ ਤਾਂ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਾ ਨਿਕਲਦਾ।"

“ਮੈਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ,” ਉਸਦੀ ਸਾਥੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਤੂੰ! ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਹ ਤੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤਾ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖੇਗਾ। ਤੂੰ ਸਾਡਾ ਦੋਸਤ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈਂ।"

ਇਸ ਟਿੱਪਣੀ 'ਤੇ ਨੌਜਵਾਨ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਦਾ ਕਾਲਾ ਚਿਹਰਾ ਇੰਨਾ ਉਦਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਲੂਸੀ ਫੇਰੀਅਰ ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਹੱਸ ਪਈ।

"ਉੱਥੇ, ਮੇਰਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਬੇਸ਼ੱਕ, ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪਿਤਾ ਜੀ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਹੋਰ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਅਲਵਿਦਾ!"

"ਅਲਵਿਦਾ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਆਪਣਾ ਚੌੜਾ ਸੋਮਬਰੇਰੋ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਹੱਥ ਉੱਤੇ ਝੁਕਿਆ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮਸਤੰਗ ਨੂੰ ਘੁੰਮਾਇਆ, ਆਪਣੇ ਰਾਈਡਿੰਗ-ਕੋਰ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਧੂੜ ਦੇ ਘੁੰਮਦੇ ਬੱਦਲ ਵਿੱਚ ਚੌੜੀ ਸੜਕ 'ਤੇ ਭੱਜ ਗਈ।

ਨੌਜਵਾਨ ਜੈਫਰਸਨ ਹੋਪ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨਾਲ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਹ ਅਤੇ ਉਹ ਨੇਵਾਡਾ ਪਹਾੜਾਂ ਵਿੱਚ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਅਤੇ ਸਾਲਟ ਲੇਕ ਸਿਟੀ ਵਾਪਸ ਆ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਕੁਝ ਲੋਡਾਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਪੂੰਜੀ ਇਕੱਠੀ ਕਰ ਸਕਣ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੱਭੀਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਓਨਾ ਹੀ ਉਤਸੁਕ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਅਚਾਨਕ ਘਟਨਾ ਨੇ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੈਨਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚ ਲਿਆ। ਗੋਰੀ ਜਵਾਨ ਕੁੜੀ ਦੀ ਨਜ਼ਰ, ਸੀਅਰਾ ਦੀਆਂ ਹਵਾਵਾਂ ਵਾਂਗ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਿਹਤਮੰਦ, ਨੇ ਉਸਦੇ ਜਵਾਲਾਮੁਖੀ, ਬੇਦਾਗ਼ ਦਿਲ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਡੂੰਘਾਈ ਤੱਕ ਹਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸਦੀ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਕਟ ਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਚਾਂਦੀ ਦੀਆਂ ਅਟਕਲਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਉਸਦੇ ਲਈ ਇਸ ਨਵੇਂ ਅਤੇ ਸਭ ਨੂੰ ਜਜ਼ਬ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਵਾਲ ਜਿੰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਜੋ ਪਿਆਰ ਉੱਭਰਿਆ ਸੀ ਉਹ ਇੱਕ ਮੁੰਡੇ ਦਾ ਅਚਾਨਕ, ਬਦਲਣ ਵਾਲਾ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਜੰਗਲੀ, ਭਿਆਨਕ ਜਨੂੰਨ ਸੀ। ਉਹ ਉਸ ਹਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦਾ ਆਦੀ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮਨੁੱਖੀ ਯਤਨ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਲਗਨ ਉਸਨੂੰ ਸਫਲ ਬਣਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਉਹ ਉਸ ਰਾਤ ਜੌਨ ਫੇਰੀਅਰ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ, ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਫਾਰਮ ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਚਿਹਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੌਨ, ਘਾਟੀ ਵਿੱਚ ਬੰਦ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲੀਨ, ਪਿਛਲੇ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਬਾਹਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਸਿੱਖਣ ਦਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮੌਕਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਭ ਜੈਫਰਸਨ ਹੋਪ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਜੋ ਲੂਸੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਇਨੀਅਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜੰਗਲੀ, ਹੈਲਸੀਓਨ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਣੀਆਂ ਕਿਸਮਤਾਂ ਅਤੇ

ਗੁਆਚੀਆਂ ਕਿਸਮਤਾਂ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਅਜੀਬ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੁਣਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਸਕਾਊਟ ਵੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਟ੍ਰੈਪਰ, ਇੱਕ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਖੋਜੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਸ਼ੂ ਪਾਲਕ ਵੀ ਸੀ। ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਦਿਲਚਸਪ ਸਾਹਸ ਹੋਣੇ ਸਨ, ਜੈਫਰਸਨ ਹੋਪ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਬੁੱਢੇ ਕਿਸਾਨ ਦਾ ਪਸੰਦੀਦਾ ਬਣ ਗਿਆ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਗੁਣਾਂ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ, ਲੂਸੀ ਚੁੱਪ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਲਾਲੀ ਭਰੀ ਗੱਲ੍ਹ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਚਮਕਦਾਰ, ਖੁਸ਼ ਅੱਖਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਜਵਾਨ ਦਿਲ ਹੁਣ ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਉਸਦੇ ਇਮਾਨਦਾਰ ਪਿਤਾ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਲੱਛਣਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦਾ ਪਿਆਰ ਜਿੱਤਿਆ ਸੀ।

ਇੱਕ ਗਰਮੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਉਹ ਸੜਕ 'ਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਗੇਟ 'ਤੇ ਰੁਕਿਆ। ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਆਈ। ਉਸਨੇ ਵਾੜ 'ਤੇ ਲਗਾਮ ਸੁੱਟੀ ਅਤੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ।

“ਮੈਂ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਲੂਸੀ,” ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਉਸਦੇ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ, ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਵੱਲ ਕੋਮਲਤਾ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ: “ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗਾ, ਪਰ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਦੁਬਾਰਾ ਇੱਥੇ ਆਉਣ 'ਤੇ ਆਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਵੋਗੇ?”

"ਅਤੇ ਇਹ ਕਦੋਂ ਹੋਵੇਗਾ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਅਤੇ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ।

"ਬਾਹਰ ਕੁਝ ਮਹੀਨੇ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਆ ਕੇ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹੱਕ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ।"

"ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਬਾਰੇ ਕੀ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਖਾਣਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇਈਏ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਿਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਡਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਓਹ, ਠੀਕ ਹੈ; ਬੇਸ਼ੱਕ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਗੱਲ੍ਹ ਉਸਦੀ ਚੌੜੀ ਛਾਤੀ ਨਾਲ ਜੋੜਦੇ ਹੋਏ ਫੁਸਫੁਸਾਇਆ।

"ਰੱਬ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ!" ਉਸਨੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, ਝੁਕ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਚੁੰਮਿਆ। "ਫਿਰ ਸਭ ਕੁਝ ਤੈਅ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੈਂ ਰਹਾਂਗਾ, ਓਨਾ ਹੀ ਜਾਣਾ ਔਖਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਕੈਨਨ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਲਵਿਦਾ, ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਪਿਆਰੀ - ਅਲਵਿਦਾ। ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖੋਗੇ।"

ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ, ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਦੂਰ ਭੱਜ ਗਿਆ, ਕਦੇ ਵੀ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਉਸ 'ਤੇ ਪਾ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਉਹ ਛੱਡ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਇਰਾਦਾ ਉਸਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਉਹ ਗੇਟ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਦੇਖਦੀ ਰਹੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਉਸਦੀ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਅਲੋਪ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਉਹ ਘਰ ਵਾਪਸ ਚਲੀ ਗਈ, ਸਾਰੇ ਯੂਟਾਹ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਕੁੜੀ।

ਅਧਿਆਇ 3

ਜੌਨ ਫੇਰੀਅਰ ਪੈਗੰਬਰ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਜੈਫਰਸਨ ਹੋਪ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਲਟ ਲੇਕ ਸਿਟੀ ਤੋਂ ਚਲੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤੇ ਬੀਤ ਗਏ ਸਨ। ਜੌਨ ਫੇਰੀਅਰ ਦਾ ਦਿਲ ਉਸ ਨੌਜਵਾਨ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਗੋਦ ਲਏ ਬੱਚੇ ਦੇ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨੁਕਸਾਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਕੇ ਅੰਦਰੋਂ ਦੁਖੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਦਾ ਚਮਕਦਾਰ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਚਿਹਰਾ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਲੀਲ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਦ੍ਰਿੜ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੋਰਮਨ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਸ਼ਰਮ ਅਤੇ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਸਮਝਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਮੋਰਮਨ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਬਾਰੇ ਜੋ ਵੀ ਸੋਚਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਉਹ ਅਡੋਲ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਰਵਾਇਤੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਮਾਮਲਾ ਸੀ।

ਹਾਂ, ਇੱਕ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਮਾਮਲਾ - ਇੰਨਾ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਸੰਤ ਵੀ ਆਪਣੇ ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੱਬੇ ਹੋਏ ਸਾਹ ਨਾਲ ਫੁਸਫੁਸਾਉਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਕਿਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਡਿੱਗੀ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਗਲਤ ਅਰਥ ਨਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਤੇਜ਼ ਬਦਲਾ ਲਿਆਵੇ। ਅਤਿਆਚਾਰ ਦੇ ਪੀੜਤ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਅਤਿਆਚਾਰੀ ਬਣ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਵਰਣਨ ਦੇ ਅਤਿਆਚਾਰੀ। ਨਾ ਸੇਵਿਲ ਦੀ ਜਾਂਚ, ਨਾ ਹੀ ਜਰਮਨ ਵੇਹਮਗੇਰਿਚਟ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਟਲੀ ਦੀਆਂ ਗੁਪਤ ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ, ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੂੰ ਗਤੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਿਸਨੇ ਯੂਟਾ ਰਾਜ ਉੱਤੇ ਬੱਦਲ ਛਾ ਗਏ ਸਨ।

ਇਸਦੀ ਅਦ੍ਰਿਸ਼ਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਰਹੱਸ, ਇਸ ਸੰਗਠਨ ਨੂੰ ਦੁੱਗਣਾ ਭਿਆਨਕ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਰਵ-ਗਿਆਨੀ ਅਤੇ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਨਾ ਤਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ। ਚਰਚ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਕੀ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੱਚੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਪਿਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਗੁਪਤ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਕਿਵੇਂ ਗੁਜ਼ਰਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਜਾਂ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਲਟਕ ਗਈ ਸੀ। ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਿ ਆਦਮੀ ਡਰ ਅਤੇ ਕੰਬਦੇ ਹੋਏ ਘੁੰਮਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਜਾੜ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ੱਕਾਂ ਨੂੰ ਫੁਸਫੁਸਾਉਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਤਾਉਂਦੇ ਸਨ।

ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਅਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿੱਦੀ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਵਰਤੀ ਗਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਾਰਮਨ ਧਰਮ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨਾ ਜਾਂ ਤਿਆਗਣਾ ਚਾਹਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਲਦੀ ਹੀ ਇਸਨੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸੀਮਾ ਲੈ ਲਈ। ਬਾਲਗ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਘੱਟ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਔਰਤ ਆਬਾਦੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਬਹੁ-ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੰਜਰ ਸਿਧਾਂਤ ਸੀ। ਅਜੀਬ ਅਫਵਾਹਾਂ ਫੈਲਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈਆਂ - ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਵਾਸੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਈਫਲ ਕੈਂਪਾਂ ਦੀਆਂ ਅਫਵਾਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਭਾਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੇ ਹਰਮ ਵਿੱਚ ਤਾਜ਼ੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀਆਂ - ਉਹ ਔਰਤਾਂ ਜੋ ਰੋਂਦੀਆਂ ਅਤੇ ਰੋਦੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰਿਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਣ-ਬੁਝਣ ਵਾਲੀ ਦਹਿਸ਼ਤ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਰੱਖਦੀਆਂ ਸਨ। ਪਹਾੜਾਂ 'ਤੇ ਦੇਰ ਨਾਲ ਘੁੰਮਣ ਵਾਲੇ

ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਨਕਾਬਪੋਸ਼, ਗੁਪਤ ਅਤੇ ਚੁੱਪ, ਜੋ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉੱਡਦੇ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਅਤੇ ਅਫਵਾਹਾਂ ਨੇ ਪਦਾਰਥ ਅਤੇ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਪੁਨਰ-ਸੁਰਜੀਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲਿਆ। ਅੱਜ ਤੱਕ, ਪੱਛਮ ਦੇ ਇਕੱਲਿਆਂ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਡੈਨਾਈਟ ਬੈਂਡ, ਜਾਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੂਤਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਬਦਸ਼ਗਨ ਹੈ।

ਅਜਿਹੇ ਭਿਆਨਕ ਨਤੀਜੇ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੰਗਠਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਗਿਆਨ, ਜਿਸਨੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਦਹਿਸ਼ਤ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਵਧਾਇਆ। ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਬੇਰਹਿਮ ਸਮਾਜ ਨਾਲ ਕੌਣ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਧਰਮ ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੂਨ ਅਤੇ ਹਿੰਸਾ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਬਹੁਤ ਗੁਪਤ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ। ਜਿਸ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਪੈਗੰਬਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਿਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ੰਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਰਾਤ ਨੂੰ ਅੱਗ ਅਤੇ ਤਲਵਾਰ ਲੈ ਕੇ ਭਿਆਨਕ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣਗੇ। ਇਸ ਲਈ ਹਰ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸਨ।

ਇੱਕ ਸੁਹਾਵਣੀ ਸਵੇਰ ਜੌਨ ਫੇਰੀਅਰ ਆਪਣੇ ਕਣਕ ਦੇ ਖੇਤਾਂ ਵੱਲ ਜਾਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕੁੰਡਲੀ ਦੀ ਕਲਿੱਕ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਅਤੇ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਵੇਖਦਿਆਂ, ਇੱਕ ਮੋਟਾ, ਰੇਤਲੇ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲਾ, ਅੱਧਖੜ ਉਮਰ ਦਾ ਆਦਮੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਦੇਖਿਆ। ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਛਾਲ ਮਾਰ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਮਹਾਨ ਬ੍ਰਿਘਮ ਯੰਗ ਖੁਦ ਸੀ। ਘਬਰਾਹਟ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ - ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਚੰਗਾ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੀ ਸੀ - ਫੇਰੀਅਰ ਮੋਰਮਨ ਮੁਖੀ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਠੰਡੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਨਮਸਕਾਰ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਬੈਠਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ।

"ਭਰਾ ਫੇਰੀਅਰ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਬੈਠ ਕੇ, ਅਤੇ ਕਿਸਾਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਹਲਕੇ ਰੰਗ ਦੀਆਂ ਪਲਕਾਂ ਹੇਠੋਂ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖਦਿਆਂ, "ਸੱਚੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਤੁਹਾਡੇ ਚੰਗੇ ਦੋਸਤ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਦੋਂ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮਾਰੂਥਲ ਵਿੱਚ ਭੁੱਖੇ ਮਰ ਰਹੇ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਭੋਜਨ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਵਾਦੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ ਸੀ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਹਿੱਸਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਡੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੇਠ ਅਮੀਰ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕੀ ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ?"

"ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ," ਜੌਨ ਫੇਰੀਅਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਦਲੇ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਮੰਗੀ ਸੀ: ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਅਪਣਾਓ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਚੱਲੋ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ, ਜੇ ਆਮ ਰਿਪੋਰਟ ਸੱਚ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਅਣਗੌਲਿਆ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਅਣਗੌਲਿਆ ਕੀਤਾ?" ਫੇਰੀਅਰ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦਿਆਂ। "ਕੀ ਮੈਂ ਸਾਂਝੇ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ? ਕੀ ਮੈਂ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ? ਕੀ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ?"

"ਤੇਰੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਕਿੱਥੇ ਹਨ?" ਯੰਗ ਨੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਪੁੱਛਿਆ। "ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਬੁਲਾਓ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰ ਸਕਾਂ।"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਇਆ," ਫੇਰੀਅਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਪਰ ਔਰਤਾਂ ਘੱਟ ਸਨ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਦਾਅਵੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਇਕੱਲਾ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ: ਮੇਰੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਮੇਰੀ ਧੀ ਸੀ।"

"ਇਹ ਉਸ ਧੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਾਂਗਾ," ਮਾਰਮਨਜ਼ ਦੇ ਨੇਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਯੂਟਾਹ ਦਾ ਫੁੱਲ ਬਣ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਉੱਚੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ।"

ਜੌਨ ਫੇਰੀਅਰ ਅੰਦਰੋਂ ਹੀ ਹਉਕਾ ਭਰਿਆ।

"ਉਸਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮੈਂ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ - ਕਹਾਣੀਆਂ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਗ਼ੈਰ-ਯਹੂਦੀ ਲਈ ਸੀਲਬੰਦ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਵਿਹਲੀਆਂ ਜੀਭਾਂ ਦੀ ਗੱਪ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੰਤ ਜੋਸਫ਼ ਸਮਿਥ ਦੇ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਤੇਰ੍ਹਵਾਂ ਨਿਯਮ ਕੀ ਹੈ? 'ਸੱਚੇ ਧਰਮ ਦੀ ਹਰ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਗ਼ੈਰ-ਯਹੂਦੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਪਾਪ ਕਰਦੀ ਹੈ।' ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ, ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਧਰਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦਿਓ।"

ਜੌਨ ਫੇਰੀਅਰ ਨੇ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਰਾਈਡਿੰਗ-ਵ੍ਹਿੱਪ ਨਾਲ ਘਬਰਾਹਟ ਨਾਲ ਖੇਡਿਆ।

"ਇਸ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪੂਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਪਰਖ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ - ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਚਾਰਾਂ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੁੜੀ ਜਵਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਸਲੇਟੀ ਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ, ਨਾ ਹੀ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਾਂਗੇ। ਸਾਡੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਵੱਛੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਟੈਂਜਰਸਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਡ੍ਰੇਬਰ ਦਾ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਧੀ ਦਾ ਆਪਣੇ ਘਰ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸਵਾਗਤ ਕਰੇਗਾ। ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦਿਓ। ਉਹ ਜਵਾਨ ਅਤੇ ਅਮੀਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ?"

ਫੇਰੀਅਰ ਕੁਝ ਦੇਰ ਲਈ ਆਪਣੇ ਭਰਵੱਟੇ ਬੁਣ ਕੇ ਚੁੱਪ ਰਿਹਾ।

"ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਸਮਾਂ ਦਿਓਗੇ," ਉਸਨੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰੀ ਧੀ ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਹੈ - ਉਸਦੀ ਵਿਆਹ ਦੀ ਉਮਰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ।"

"ਉਸ ਕੋਲ ਚੁਣਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ ਹੋਵੇਗਾ," ਯੰਗ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੀਟ ਤੋਂ ਉੱਠਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣਾ ਜਵਾਬ ਦੇਵੇਗੀ।"

ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਲਾਲ ਹੋਏ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਚਮਕਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਮੁੜਿਆ। "ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਬਿਹਤਰ ਸੀ, ਜੌਨ ਫੇਰੀਅਰ," ਉਸਨੇ ਗਰਜਿਆ, "ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਉਹ ਹੁਣ ਸੀਅਰਾ ਬਲੈਂਕੋ ਉੱਤੇ ਬਲੈਂਚ ਕੀਤੇ ਪਿੰਜਰ ਪਏ ਹੋ, ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਚਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੱਖੋ!"

ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਦੇ ਧਮਕੀ ਭਰੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਮੁੜਿਆ, ਅਤੇ ਫੇਰੀਅਰ ਨੇ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਭਰੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਭਾਰੀ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ।

ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਗੋਡੇ 'ਤੇ ਕੂਹਣੀ ਰੱਖ ਕੇ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਕਿਵੇਂ ਦੱਸੇ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਨਰਮ ਹੱਥ ਉਸਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹਾ ਦੇਖਿਆ। ਉਸਦੇ ਫਿੱਕੇ, ਡਰੇ ਹੋਏ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸੁਣ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕੀ," ਉਸਨੇ ਉਸਦੀ ਨਜ਼ਰ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਘਰ ਵਿੱਚ ਗੂੰਜ ਰਹੀ ਸੀ। ਓ, ਪਿਤਾ ਜੀ, ਪਿਤਾ ਜੀ, ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰੀਏ?"

"ਤੂੰ ਡਰਦੀ ਨਹੀਂ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਚੌੜਾ, ਖੁਰਦਰਾ ਹੱਥ ਉਸਦੇ ਛਾਤੀ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਉੱਤੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋਏ। "ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਠੀਕ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਤੈਨੂੰ ਇਸ ਮੁੰਡੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ, ਹੈ ਨਾ?"

ਇੱਕ ਚੀਕਣਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਦਾ ਘੁੱਟਣਾ ਹੀ ਉਸਦਾ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਜਵਾਬ ਸੀ।

"ਨਹੀਂ; ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵੀ ਮੁੰਡਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਥੇ ਇਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ। ਕੱਲ੍ਹ ਨੇਵਾਡਾ ਲਈ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਨੇਹਾ ਭੇਜਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਖੱਡ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਨੌਜਵਾਨ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋ-ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਵਾਲੀ ਗਤੀ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਲੂਸੀ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਵਰਣਨ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਹੰਝੂਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੱਸ ਪਈ।

"ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਵੇਗਾ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਲਾਹ ਦੇਵੇਗਾ। ਪਰ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਡਰਦਾ ਹਾਂ, ਪਿਆਰੇ। ਕੋਈ ਸੁਣਦਾ ਹੈ - ਕੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਬਾਰੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਭਿਆਨਕ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪੈਗੰਬਰ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੁਝ ਭਿਆਨਕ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ।"

"ਪਰ ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਉਸਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ," ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਝੱਖੜਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਹੀਨਾ ਹੈ; ਉਸ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਯੂਟਾਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੀ।"

"ਯੂਟਾ ਛੱਡੋ!"

"ਇਹ ਇਸਦੇ ਆਕਾਰ ਬਾਰੇ ਹੈ।"

"ਪਰ ਖੇਤ?"

"ਅਸੀਂ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਪੈਸਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਸੱਚ ਦੱਸਾਂ, ਲੂਸੀ, ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦਮੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਦਾਦਾ ਪੈਗੰਬਰ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਆਜ਼ਾਦ ਅਮਰੀਕੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਮੇਰੇ ਲਈ ਨਵਾਂ ਹੈ। ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਬੁੱਢਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਉਹ ਇਸ ਫਾਰਮ ਬਾਰੇ ਝਾਤੀ ਮਾਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉਲਟ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹਿਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

“ਪਰ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ,” ਉਸਦੀ ਧੀ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ।

"ਜੈਫਰਸਨ ਦੇ ਆਉਣ ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਕਰ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾ ਸੁੱਜੀਆਂ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ ਹੀ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਵੜ ਜਾਵੇਗਾ। ਡਰਨ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਖ਼ਤਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
ਜੌਨ ਫੇਰੀਅਰ ਨੇ ਇਹ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਕਹੀਆਂ, ਪਰ ਉਹ ਇਹ ਵੇਖੇ ਬਿਨਾਂ ਨਾ ਰਹਿ ਸਕੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸ ਰਾਤ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਣ ਦਾ ਅਸਾਧਾਰਨ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਦੀ ਕੰਧ 'ਤੇ ਟੰਗੀ ਹੋਈ ਜੰਗਾਲ ਵਾਲੀ ਪੁਰਾਣੀ ਬੰਦੂਕ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸਾਫ਼ ਅਤੇ ਲੱਦਿਆ ਸੀ।

ਅਧਿਆਇ 4

ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਉਡਾਣ

ਮੋਰਮਨ ਪੈਗੰਬਰ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ, ਜੌਨ ਫੇਰੀਅਰ ਸਾਲਟ ਲੇਕ ਸਿਟੀ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਜਾਣਕਾਰ ਨੂੰ ਲੱਭ ਕੇ, ਜੋ ਨੇਵਾਡਾ ਪਹਾੜਾਂ ਲਈ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜੈਫਰਸਨ ਹੋਪ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸੁਨੇਹਾ ਸੌਂਪਿਆ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਖ਼ਤਰੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸੌਖਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਲਕੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ।
ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਫਾਰਮ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਉਹ ਗੇਟ ਦੇ ਹਰ ਖੰਭੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਘੋੜਾ ਖੜ੍ਹਾ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਹੋਰ ਵੀ ਹੈਰਾਨ ਉਹ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ 'ਤੇ ਦੋ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੈਠਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ। ਇੱਕ, ਲੰਬੇ ਪੀਲੇ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲਾ, ਰੌਕਿੰਗ-ਚੇਅਰ 'ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਪੈਰ ਚੁੱਲ੍ਹੇ 'ਤੇ ਟਿਕੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਦੂਜਾ, ਮੋਟੇ, ਫੁੱਲੇ ਹੋਏ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਬਲਦ-ਗਰਦਨ ਵਾਲਾ ਨੌਜਵਾਨ, ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਆਪਣੀਆਂ ਜੇਬਾਂ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਭਜਨ ਸੀਟੀ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਫੈਰੀਅਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਣ 'ਤੇ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਰੌਕਿੰਗ-ਚੇਅਰ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਗੱਲਬਾਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ।
"ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਇੱਥੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਡ੍ਰੈਬਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਜੋਸਫ਼ ਸਟੈਂਜਰਸਨ ਹਾਂ, ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਮਾਰੂਥਲ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾਇਆ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚੇ ਝੁੰਡ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ।"
"ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਚੰਗੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਕਰੇਗਾ," ਦੂਜੇ ਨੇ ਨੱਕ ਭਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ; "ਉਹ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਪਰ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਪੀਸਦਾ ਹੈ।"
ਜੌਨ ਫੇਰੀਅਰ ਠੰਡੇ ਹੋ ਕੇ ਝੁਕਿਆ। ਉਸਨੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਹਿਮਾਨ ਕੌਣ ਸਨ।
"ਅਸੀਂ ਆਏ ਹਾਂ," ਸਟੈਂਜਰਸਨ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਸਾਡੇ ਪਿਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ, ਜੋ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਚੰਗਾ ਲੱਗੇ, ਤੁਹਾਡੀ ਧੀ ਦਾ ਹੱਥ ਮੰਗਣ ਲਈ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਸਿਰਫ਼ ਚਾਰ ਪਤਨੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਭਰਾ ਡ੍ਰੈਬਰ ਦੀਆਂ ਇੱਥੇ ਸੱਤ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਦਾਅਵਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੈ।"

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਭਰਾ ਸਟੈਂਜਰਸਨ," ਦੂਜਾ ਚੀਕਿਆ; "ਸਵਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਹੁਣ ਆਪਣੀਆਂ ਮਿੱਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਹਾਂ।"

"ਪਰ ਮੇਰੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਬਿਹਤਰ ਹਨ," ਦੂਜੇ ਨੇ ਗਰਮਜੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦੇਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਸਦਾ ਟੈਨਿੰਗ ਯਾਰਡ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਚਮੜੇ ਦੀ ਫੈਕਟਰੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬਜ਼ੁਰਗ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਉੱਚਾ ਹੋਵਾਂਗਾ।"

"ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੁੜੀ ਨੇ ਕਰਨਾ ਹੈ," ਨੌਜਵਾਨ ਡ੍ਰੇਬਰ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਕਿਹਾ, ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ 'ਤੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ। "ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਭ ਉਸਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗੇ।"

ਇਸ ਗੱਲਬਾਤ ਦੌਰਾਨ ਜੌਨ ਫੇਰੀਅਰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਦੋ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਦੀ ਪਿੱਠ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਚਾਬੁਕ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ ਕਾਮਯਾਬ ਰਿਹਾ।

"ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ," ਉਸਨੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਵਧਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਜਦੋਂ ਮੇਰੀ ਧੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁਲਾਵੇ, ਤੁਸੀਂ ਆ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਚਿਹਰੇ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ।"

ਦੋ ਨੌਜਵਾਨ ਮੋਰਮਨ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁੜੀ ਦੇ ਹੱਥ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਹ ਮੁਕਾਬਲਾ ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਸਨਮਾਨ ਸੀ।

"ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦੇ ਦੋ ਰਸਤੇ ਹਨ," ਫੇਰੀਅਰ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਖਿੜਕੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਹੜਾ ਵਰਤਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?"

ਉਸਦਾ ਭੂਰਾ ਚਿਹਰਾ ਇੰਨਾ ਬੇਰਹਿਮ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੱਥ ਇੰਨੇ ਡਰਾਉਣੇ ਸਨ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਹਿਮਾਨ ਭੱਜ ਕੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਕਾਹਲੀ ਨਾਲ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਬੁੱਢਾ ਕਿਸਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੱਕ ਚਲਾ ਗਿਆ।

"ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਤੈਅ ਕਰ ਲਓ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੋਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ," ਉਸਨੇ ਵਿਅੰਗਮਈ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਸਮਝਦਾਰੀ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ!" ਸਟੈਂਜਰਸਨ ਚੀਕਿਆ, ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਚਿੱਟਾ। "ਤੁਸੀਂ ਪੈਗੰਬਰ ਅਤੇ ਚਾਰ ਕੌਂਸਲਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਇਸਦਾ ਪਛਤਾਵਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।"

"ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਹੱਥ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਭਾਰੀ ਹੋਵੇਗਾ," ਨੌਜਵਾਨ ਡ੍ਰੇਬਰ ਚੀਕਿਆ; "ਉਹ ਉੱਠੇਗਾ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਮਾਰੇਗਾ!"

"ਫਿਰ ਮੈਂ ਮਾਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ," ਫੇਰੀਅਰ ਨੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬੰਦੂਕ ਲਈ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਭੱਜਦਾ ਜੇ ਲੂਸੀ ਉਸਨੂੰ ਬਾਂਹ ਤੋਂ ਫੜ ਕੇ ਨਾ ਰੋਕਦੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕਦਾ, ਘੋੜਿਆਂ ਦੇ ਖੁਰਾਂ ਦੀ ਗੜਗੜਾਹਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ।

"ਨੌਜਵਾਨ ਬਦਮਾਸ਼!" ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮੱਥੇ ਤੋਂ ਪਸੀਨਾ ਪੂੰਝਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਦੇਖਾਂਗਾ, ਮੇਰੀ ਕੁੜੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲੋਂ।"

"ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਿਤਾ ਜੀ।" ਉਸਨੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਪਰ ਜੈਫਰਸਨ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇੱਥੇ ਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

"ਹਾਂ। ਉਸਨੂੰ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ। ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਓਨਾ ਹੀ ਚੰਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਗਲਾ ਕਦਮ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਹੀ ਸਮਾਂ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਸਲਾਹ ਅਤੇ ਮਦਦ ਦੇਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬੁੱਢੇ ਕਿਸਾਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਗੋਦ ਲਈ ਧੀ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਆਵੇ। ਬਸਤੀ ਦੇ ਪੂਰੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਛੋਟੀਆਂ-ਮੋਟੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਸਖ਼ਤ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਕੱਟੜ ਬਾਗ਼ੀ ਦਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੁੰਦਾ? ਫੇਰੀਅਰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਦੌਲਤ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਉਸਦੇ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ। ਉਸ ਵਰਗੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਅਤੇ ਅਮੀਰ ਹੋਰ ਲੋਕ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੂਰ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਮਾਨ ਚਰਚ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਬਹਾਦਰ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਉਸ ਉੱਤੇ ਲਟਕੇ ਅਸਪਸ਼ਟ, ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਾਲੇ ਦਹਿਸ਼ਤ ਤੋਂ ਕੰਬਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਖ਼ਤਰੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਦ੍ਰਿੜ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਸਸਪੈਂਸ ਬੇਚੈਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਧੀ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਡਰ ਨੂੰ ਛੁਪਾਇਆ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹਲਕਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ, ਪਿਆਰ ਦੀ ਤਿੱਖੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਉਸਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਯੰਗ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸੁਨੇਹਾ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧ ਮਿਲੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਣਦੇਖੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਇਆ ਸੀ। ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਉੱਠਣ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਕਵਰਲੇਟ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ ਦੇ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਵਰਗਾਕਾਰ ਕਾਗਜ਼ ਚਿਪਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ 'ਤੇ ਮੋਟੇ, ਤਿੱਖੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ: —

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੋਧ ਲਈ ਉਨੱਤੀ ਦਿਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ -"

ਇਹ ਧੱਕਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਮਕੀ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡਰਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਇਹ ਚੇਤਾਵਨੀ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਆਈ, ਇਸ ਨੇ ਜੌਨ ਫੇਰੀਅਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਨੌਕਰ ਇੱਕ ਆਊਟਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਸੌਂਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਅਤੇ ਖਿੜਕੀਆਂ ਸਾਰੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਕਾਗਜ਼ ਨੂੰ ਕੁਚਲ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੇ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਠੰਢਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਨੱਤੀ ਦਿਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਸੰਤੁਲਨ ਸਨ ਜਿਸਦਾ ਯੰਗ ਨੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਹੱਸਮਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਹੜੀ ਤਾਕਤ ਜਾਂ ਹਿੰਮਤ ਕੰਮ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਜਿਸ ਹੱਥ ਨੇ ਉਸ ਪਿੰਨ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਛੂਹ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸਨੇ ਮਾਰਿਆ ਹੈ।

ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਉਹ ਹੋਰ ਵੀ ਹਿੱਲ ਗਿਆ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਸ਼ਤੇ ਲਈ ਬੈਠੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਲੂਸੀ ਨੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਚੀਕਦੇ ਹੋਏ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਛੱਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸੜੀ ਹੋਈ ਸੋਟੀ ਨਾਲ 28 ਨੰਬਰ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਧੀ ਲਈ ਇਹ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਰਾਤ ਉਹ ਆਪਣੀ ਬੰਦੂਕ ਲੈ ਕੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਚੌਕਸ ਰਿਹਾ। ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਸਵੇਰੇ ਉਸਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਬਾਹਰ ਇੱਕ ਵੱਡਾ 27 ਨੰਬਰ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿਨ ਨਿਕਲਦਾ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਵੇਰ ਹੋਈ ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਅਣਦੇਖੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਰਜਿਸਟਰ ਰੱਖ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨੇ ਦਿਨ ਅਜੇ ਬਾਕੀ ਹਨ। ਕਈ ਵਾਰ ਘਾਤਕ ਅੰਕੜੇ ਕੰਧਾਂ 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਸਨ, ਕਈ ਵਾਰ ਫਰਸ਼ਾਂ 'ਤੇ, ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਬਾਗ ਦੇ ਗੇਟ ਜਾਂ ਰੇਲਿੰਗ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਛੋਟੇ ਤਖ਼ਤੀਆਂ 'ਤੇ ਸਨ। ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਚੌਕਸੀ

ਨਾਲ ਜੌਨ ਫੇਰੀਅਰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਿਆ ਕਿ ਇਹ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਕਿੱਥੋਂ ਆਈਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਉਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕਤਾ ਆਈ ਜੋ ਲਗਭਗ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਸੀ। ਉਹ ਬੇਚੈਨ ਅਤੇ ਬੇਚੈਨ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜੀਵ ਦੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਭਰੀ ਦਿੱਖ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਉਮੀਦ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੀ ਨੇਵਾਡਾ ਤੋਂ ਆਏ ਨੌਜਵਾਨ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ।

ਵੀਹ ਬਦਲ ਕੇ ਪੰਦਰਾਂ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਪੰਦਰਾਂ ਬਦਲ ਕੇ ਦਸ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਦੀ ਕੋਈ ਖ਼ਬਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਗਿਣਤੀ ਘੱਟਦੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਘੋੜਸਵਾਰ ਸੜਕ 'ਤੇ ਚੀਕਦਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਡਰਾਈਵਰ ਆਪਣੀ ਟੀਮ 'ਤੇ ਚੀਕਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਬੁੱਢਾ ਕਿਸਾਨ ਫਾਟਕ ਵੱਲ ਭੱਜਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਮਦਦ ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਆ ਗਈ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਪੰਜ ਨੂੰ ਚਾਰ ਨੂੰ ਅਤੇ ਫਿਰ ਤਿੰਨ ਨੂੰ ਰਾਹ ਦਿੰਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਹੌਸਲਾ ਹਾਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਬਚਣ ਦੀ ਸਾਰੀ ਉਮੀਦ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ। ਇਕੱਲੇ ਹੱਥੀਂ, ਅਤੇ ਬਸਤੀ ਨੂੰ ਘੇਰਨ ਵਾਲੇ ਪਹਾੜਾਂ ਬਾਰੇ ਉਸਦੇ ਸੀਮਤ ਗਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀਹੀਣ ਸੀ। ਵਧੇਰੇ ਅਕਸਰ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੜਕਾਂ 'ਤੇ ਸਖ਼ਤ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਲੰਘ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਜਿਸ ਪਾਸੇ ਵੀ ਮੁੜੇ, ਉਸ ਝਟਕੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਉੱਤੇ ਲਟਕੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਆਪਣੀ ਧੀ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਤੋਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹਿੱਲਿਆ।

ਇੱਕ ਸ਼ਾਮ ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਬੈਠਾ ਆਪਣੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਬਾਰੇ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਸਵੇਰ ਨੇ ਉਸਦੇ ਘਰ ਦੀ ਕੰਧ 'ਤੇ ਚਿੱਤਰ 2 ਦਿਖਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦਾ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਹੋਣਾ ਸੀ: ਫਿਰ ਕੀ ਹੋਣਾ ਸੀ? ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਭਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਧੀ - ਉਸਦੇ ਚਲੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦਾ ਕੀ ਬਣਨਾ ਸੀ? ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਖਿੱਚੇ ਗਏ ਅਦਿੱਖ ਜਾਲ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ? ਉਸਨੇ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਝੁਕਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪਿਆ।

ਉਹ ਕੀ ਸੀ? ਚੁੱਪ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕੋਮਲ ਖੁਰਕਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ - ਮੱਧਮ, ਪਰ ਰਾਤ ਦੀ ਚੁੱਪ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ। ਇਹ ਘਰ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਆਈ। ਫੇਰੀਅਰ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ। ਕੁਝ ਪਲਾਂ ਲਈ ਰੁਕਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹੀ ਮੱਧਮ, ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਆਵਾਜ਼ ਦੁਹਰਾਈ ਗਈ। ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਇੱਕ ਪੈਨਲ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਥੱਪੜ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕੀ ਇਹ ਕੋਈ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦਾ ਕਾਤਲ ਸੀ ਜੋ ਗੁਪਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਕਾਤਲਾਨਾ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ? ਜਾਂ ਇਹ ਕੋਈ ਏਜੰਟ ਸੀ ਜੋ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਆ ਗਿਆ ਹੈ? ਜੌਨ ਫੇਰੀਅਰ ਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਤੁਰੰਤ ਮੌਤ ਉਸ ਸਸਪੈਂਸ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਠੰਢਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਬੋਲਟ ਖਿੱਚਿਆ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ।

ਬਾਹਰ ਸਭ ਕੁਝ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਸੀ। ਰਾਤ ਚੰਗੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਤਾਰੇ ਉੱਪਰ ਚਮਕਦੇ ਹੋਏ ਚਮਕ ਰਹੇ ਸਨ। ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲਾ ਬਾਗ਼ ਕਿਸਾਨ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾੜ ਅਤੇ ਗੇਟ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਨਾ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੜਕ 'ਤੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਰਾਹਤ ਦੇ ਸਾਹ ਨਾਲ, ਫੇਰੀਅਰ ਨੇ ਸੱਜੇ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਦੇਖਿਆ, ਜਦੋਂ

ਤੱਕ, ਸਿੱਧਾ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਵੱਲ ਝਾਤੀ ਮਾਰੀ, ਉਸਨੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਮੂੰਹ ਭਾਰ ਲੇਟਿਆ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਅਤੇ ਲੱਤਾਂ ਸਾਰੇ ਚੀਕ ਰਹੇ ਸਨ।

ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਉਹ ਇੰਨਾ ਘਬਰਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੰਧ ਨਾਲ ਝੁਕ ਕੇ ਆਪਣੇ ਗਲੇ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਆਵਾਜ਼ ਮਾਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ। ਉਸਦਾ ਪਹਿਲਾ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਚਿੱਤਰ ਕਿਸੇ ਜ਼ਖਮੀ ਜਾਂ ਮਰ ਰਹੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸੱਪ ਦੀ ਤੇਜ਼ੀ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਕਿਸਾਨ ਨੂੰ ਜੈਫਰਸਨ ਹੋਪ ਦਾ ਭਿਆਨਕ ਚਿਹਰਾ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਦਿਖਾਇਆ।

"ਅੱਛਾ ਰੱਬਾ!" ਜੌਨ ਫੇਰੀਅਰ ਨੇ ਹਾਏ-ਹਾਏ ਕਿਹਾ। "ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਡਰਾਇਆ! ਤੈਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਦਰ ਕਿਉਂ ਆਉਣ ਦਿੱਤਾ?"

“ਮੈਨੂੰ ਖਾਣਾ ਦਿਓ,” ਦੂਜੇ ਨੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। “ਮੈਨੂੰ ਅੱਠ-ਚਾਲੀ ਘੰਟਿਆਂ ਤੋਂ ਖਾਣ ਜਾਂ ਖਾਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ।” ਉਹ ਆਪਣੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਦੇ ਖਾਣੇ ਤੋਂ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਪਏ ਠੰਡੇ ਮਾਸ ਅਤੇ ਰੋਟੀ ਉੱਤੇ ਝੁੱਕ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖਾ ਗਿਆ। “ਕੀ ਲੂਸੀ ਠੀਕ ਹੈ?” ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਭੁੱਖ ਮਿਟਾਈ।

"ਹਾਂ। ਉਹ ਖ਼ਤਰੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ," ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ। ਘਰ 'ਤੇ ਹਰ ਪਾਸੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਲਈ ਮੈਂ ਰੀਂਗ ਕੇ ਇਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਤਿੱਖੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਇੰਨੇ ਤਿੱਖੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਵਾਸ਼ੋ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਫੜ ਸਕਣ।"

ਜੌਨ ਫੇਰੀਅਰ ਹੁਣ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਆਦਮੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਸਮਰਪਿਤ ਸਾਥੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਨੌਜਵਾਨ ਦਾ ਚਮੜੇ ਵਾਲਾ ਹੱਥ ਫੜਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਮਰੋੜਿਆ। "ਤੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮਾਣ ਹੋਵੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਸਾਡੇ ਖ਼ਤਰੇ ਅਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਉਣਗੇ।"

"ਤੂੰ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹੈਂ, ਮਾਫ਼ ਕਰ," ਨੌਜਵਾਨ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੇ ਲਈ ਸਤਿਕਾਰ ਹੈ, ਪਰ ਜੇ ਤੂੰ ਇਸ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲੇ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਅਜਿਹੇ ਸਿੰਗਾਂ ਦੇ ਆਲ੍ਹਣੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋ ਵਾਰ ਸੋਚਦਾ। ਇਹ ਲੂਸੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੂਟਾਹ ਵਿੱਚ ਹੋਪ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਘੱਟ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰੀਏ?"

"ਕੱਲ੍ਹ ਤੁਹਾਡਾ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਗੁਆਚ ਜਾਓਗੇ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਖੱਚਰ ਅਤੇ ਦੋ ਘੋੜੇ ਈਗਲ ਘਾਟੀ ਵਿੱਚ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕਿੰਨੇ ਪੈਸੇ ਹਨ?"

"ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਡਾਲਰ ਸੋਨੇ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਪੰਜ ਨੋਟਾਂ ਵਿੱਚ।"

"ਇਹ ਤਾਂ ਚੱਲੇਗਾ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਜੋੜਨਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਪਹਾੜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਕਾਰਸਨ ਸਿਟੀ ਲਈ ਧੱਕਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਤੂੰ ਲੂਸੀ ਨੂੰ ਜਗਾ ਦੇ। ਇਹ ਵੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਨੌਕਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੌਂਦੇ।"

ਜਦੋਂ ਫੇਰੀਅਰ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੈਫਰਸਨ ਹੋਪ ਨੇ ਸਾਰੀਆਂ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਪਾਰਸਲ ਵਿੱਚ ਪੈਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੱਥਰ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਭਰ

ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤਜਰਬੇ ਤੋਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪਹਾੜੀ ਖੂਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਪੂਰੇ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਦੇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸਾਨ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾ ਕੇ ਅਤੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਲਈ ਤਿਆਰ ਲੈ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆਇਆ। ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਵਾਗਤ ਗਰਮਜੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਹੋਇਆ, ਪਰ ਸੰਖੇਪ ਸੀ, ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਕੀਮਤੀ ਸਨ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਬਾਕੀ ਸੀ।

"ਸਾਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ," ਜੈਫਰਸਨ ਹੋਪ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇੱਕ ਧੀਮੀ ਪਰ ਦ੍ਰਿੜ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਖ਼ਤਰੇ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਦਿਲ ਦ੍ਰਿੜ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। "ਅੱਗੇ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਾਈਡ ਵਿੰਡੋ ਰਾਹੀਂ ਅਤੇ ਖੇਤਾਂ ਦੇ ਪਾਰ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੜਕ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਘਾਟੀ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਮੀਲ ਦੂਰ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਘੋੜੇ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਵੇਰ ਹੋਣ ਤੱਕ ਸਾਨੂੰ ਪਹਾੜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਧਾ ਰਸਤਾ ਪਾਰ ਕਰ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ?" ਫੇਰੀਅਰ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

ਹੋਪ ਨੇ ਰਿਵਾਲਵਰ ਦਾ ਬੱਟ ਮਾਰਿਆ ਜੋ ਉਸਦੇ ਟਿਊਨਿਕ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ। "ਜੇ ਉਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗੇ," ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਲਾਈਟਾਂ ਬੁਝ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਹਨੇਰੀ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਫੇਰੀਅਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਹੁਣ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਛੱਡਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕੁਰਬਾਨੀ ਲਈ ਘਬਰਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਧੀ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਉਸਦੀ ਬਰਬਾਦ ਹੋਈ ਕਿਸਮਤ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਛਤਾਵੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਇੰਨੇ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ, ਸਰਸਰਾਹਟ ਕਰਦੇ ਰੁੱਖ ਅਤੇ ਅਨਾਜ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਚੌੜਾ ਚੁੱਪ ਹਿੱਸਾ, ਕਿ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ ਕਿ ਕਤਲ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਇਸ ਸਭ ਵਿੱਚ ਛੁਪੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਨੌਜਵਾਨ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਦਾ ਚਿੱਟਾ ਚਿਹਰਾ ਅਤੇ ਸਥਿਰ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਘਰ ਵੱਲ ਉਸਦੇ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਉਸ ਸਿਰ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਕੁਝ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।

ਫੇਰੀਅਰ ਕੋਲ ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਨੋਟਾਂ ਦਾ ਥੈਲਾ ਸੀ, ਜੈਫਰਸਨ ਹੋਪ ਕੋਲ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸਮਾਨ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਲੂਸੀ ਕੋਲ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਬੰਡਲ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀਆਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕੀਮਤੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਨ। ਖਿੜਕੀ ਬਹੁਤ ਹੌਲੀ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ, ਉਹ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਹਨੇਰਾ ਬੱਦਲ ਰਾਤ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਧੁੰਦਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਲੰਘ ਗਏ। ਸਾਹ ਰੁਕਣ ਅਤੇ ਝੁਕਦੇ ਹੋਏ ਚਿੱਤਰਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੇ, ਅਤੇ ਬਾੜ ਦੀ ਪਨਾਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਛੱਡ ਕੇ ਗਏ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਉਸ ਪਾੜ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇ ਜੋ ਮੱਕੀ ਦੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਹੁਣੇ ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਿੱਚ ਘਸੀਟ ਲਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਚੁੱਪ ਅਤੇ ਕੰਬਦੇ ਪਏ ਸਨ।

ਇਹ ਵੀ ਠੀਕ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰੇਰੀ ਸਿਖਲਾਈ ਨੇ ਜੈਫਰਸਨ ਹੋਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲਿੰਕਸ ਦੇ ਕੰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤ ਅਜੇ ਝੁਕੇ ਹੀ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਗਜ਼ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪਹਾੜੀ ਉੱਲੂ ਦੀ ਉਦਾਸੀ ਭਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸਦਾ ਜਵਾਬ ਤੁਰੰਤ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਉੱਲੂ ਨੇ ਦਿੱਤਾ। ਉਸੇ ਪਲ ਇੱਕ ਅਸਪਸ਼ਟ, ਪਰਛਾਵੇਂ

ਵਾਲੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਉਸ ਖੱਡ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਭਰੀ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤੀ ਸੰਕੇਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜਾ ਆਦਮੀ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ।

"ਕੱਲ੍ਹ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ," ਪਹਿਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। "ਜਦੋਂ ਵ੍ਹਿਪਪੁਰ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਫੋਨ ਕਰੇਗਾ।"

“ਠੀਕ ਹੈ,” ਦੂਜੇ ਨੇ ਵਾਪਸ ਕਿਹਾ। “ਕੀ ਮੈਂ ਭਰਾ ਡ੍ਰੇਬਰ ਨੂੰ ਦੱਸਾਂ?”

"ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਦੇ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ। ਨੌਂ ਤੋਂ ਸੱਤ!"

"ਸੱਤ ਤੋਂ ਪੰਜ!" ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਇਆ; ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਚਿੱਤਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਡ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਸ਼ਬਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਦਮ ਦੂਰ ਦੂਰ ਚਲੇ ਗਏ, ਜੈਫਰਸਨ ਹੋਪ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਪਾੜੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੀ ਗਤੀ ਨਾਲ ਖੇਤਾਂ ਦੇ ਪਾਰ ਲੈ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਕੁੜੀ ਦੀ ਤਾਕਤ ਉਸਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਰਦੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਅੱਧਾ ਚੁੱਕਦਾ ਰਿਹਾ।

"ਜਲਦੀ ਕਰੋ! ਜਲਦੀ ਕਰੋ!" ਉਹ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸਾਹ ਲੈਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। "ਅਸੀਂ ਪਹਿਰੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਭ ਕੁਝ ਗਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਲਦੀ ਕਰੋ!"

ਇੱਕ ਵਾਰ ਉੱਚੀ ਸੜਕ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਤਰੱਕੀ ਕੀਤੀ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਇੱਕ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਖਿਸਕਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਏ, ਇਸ ਲਈ ਪਛਾਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਏ। ਸ਼ਹਿਰ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਇੱਕ ਖੜ੍ਹੀ ਅਤੇ ਤੰਗ ਫੁੱਟਪਾਥ ਵਿੱਚ ਟਹਿਣੀਆਂ ਮਾਰਦਾ ਗਿਆ ਜੋ ਪਹਾੜਾਂ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਹਨੇਰੀਆਂ, ਨੁਕੀਲੀਆਂ ਚੋਟੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਗੰਦਗੀ ਈਗਲ ਕੈਨਨ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਘੋੜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਬੇਝਿਜਕ ਸੁਭਾਅ ਨਾਲ ਜੈਫਰਸਨ ਹੋਪ ਨੇ ਵੱਡੇ ਪੱਥਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੁੱਕੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਚੁਣਿਆ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਪੱਥਰਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਕੋਨੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਘੇਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਖੱਚਰ 'ਤੇ ਬਿਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਬੁੱਢਾ ਫੇਰੀਅਰ ਘੋੜਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ 'ਤੇ, ਉਸਦੇ ਪੈਸੇ ਵਾਲੇ ਬੈਗ ਨਾਲ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਜੈਫਰਸਨ ਹੋਪ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਲੈ ਗਿਆ।

ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਰਸਤਾ ਸੀ ਜੋ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਉਸਦੇ ਜੰਗਲੀ ਮੂਡ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੀ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਚੱਟਾਨ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਫੁੱਟ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉੱਚੀ ਸੀ, ਕਾਲੀ, ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਖ਼ਤਰਨਾਕ, ਜਿਸਦੀ ਖੜ੍ਹੀ ਸਤ੍ਹਾ 'ਤੇ ਲੰਬੇ ਬੇਸਾਲਟਿਕ ਥੰਮ੍ਹ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਭਿਆਨਕ ਰਾਖਸ਼ ਦੀਆਂ ਪਸਲੀਆਂ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਪੱਥਰਾਂ ਅਤੇ ਮਲਬੇ ਦੀ ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ ਹਫੜਾ-ਦਫੜੀ ਨੇ ਸਭ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਅਸੰਭਵ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਨਿਯਮਿਤ ਰਸਤੇ ਚੱਲਦੇ ਸਨ, ਇੰਨੇ ਤੰਗ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਖੁਰਦਰੇ ਕਿ ਸਿਰਫ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਵਾਰ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਸਾਰੇ ਖ਼ਤਰਿਆਂ ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਭਗੌੜਿਆਂ ਦੇ ਦਿਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹਲਕੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਕਦਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਵਿਚਕਾਰ ਦੂਰੀ ਵਧਾਉਂਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਉੱਡ ਰਹੇ ਸਨ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇੱਕ ਸਬੂਤ ਮਿਲ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਉਹ ਦੱਰੇ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਜੰਗਲੀ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉਜਾੜ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਸਨ ਜਦੋਂ ਕੁੜੀ ਨੇ ਇੱਕ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਚੀਕ ਮਾਰੀ,

ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਚੱਟਾਨ 'ਤੇ ਜੋ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਸਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨੇਰਾ ਅਤੇ ਸਾਦਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਇਕੱਲਾ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ "ਉੱਥੇ ਕੌਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?" ਦੀ ਉਸਦੀ ਫੌਜੀ ਚੁਣੌਤੀ ਚੁੱਪ ਖੱਡ ਵਿੱਚੋਂ ਗੂੰਜ ਉੱਠੀ।

"ਨੇਵਾਡਾ ਲਈ ਯਾਤਰੀ," ਜੈਫਰਸਨ ਹੋਪ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੀ ਕਾਠੀ ਨਾਲ ਲਟਕਦੀ ਰਾਈਫਲ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖਦਿਆਂ।

ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਆਪਣੀ ਬੰਦੂਕ ਵੱਲ ਉਂਗਲੀ ਚੁੱਕਦਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਝਾਕਦਾ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵੇ।

"ਕਿਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਪਵਿੱਤਰ ਚਾਰ," ਫੇਰੀਅਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਦੇ ਮਾਰਮਨ ਅਨੁਭਵਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ।

"ਨੌਂ ਤੋਂ ਸੱਤ," ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਨੇ ਚੀਕਿਆ।

"ਸੱਤ ਤੋਂ ਪੰਜ," ਜੈਫਰਸਨ ਹੋਪ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਵਾਪਸ ਕਿਹਾ, ਉਸਨੂੰ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਸੁਣਿਆ ਪ੍ਰਤੀ-ਸਾਈਨ ਯਾਦ ਆਇਆ।

"ਚੱਲੋ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਚੱਲੇ," ਉੱਪਰੋਂ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ। ਉਸਦੀ ਚੌਕੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਰਸਤਾ ਚੌੜਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਘੋੜੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਭੱਜਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਏ। ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਵੇਖਦਿਆਂ, ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਨਿਗਰਾਨ ਆਪਣੀ ਬੰਦੂਕ 'ਤੇ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਬਾਹਰਲੀ ਚੌਕੀ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਜ਼ਾਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ।

ਅਧਿਆਇ 5

ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੂਤ

ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਸਤਾ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਗੰਦਗੀ ਅਤੇ ਅਨਿਯਮਿਤ ਅਤੇ ਪੱਥਰਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਰਸਤਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ। ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਉਹ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਭੁੱਲ ਗਏ, ਪਰ ਪਹਾੜਾਂ ਬਾਰੇ ਹੋਪ ਦੇ ਗੂੜ੍ਹੇ ਗਿਆਨ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਟਰੈਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ। ਜਦੋਂ ਸਵੇਰ ਹੋਈ, ਤਾਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪਰ ਭਿਆਨਕ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ। ਹਰ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀਆਂ ਬਰਫ਼ ਨਾਲ ਢੱਕੀਆਂ ਚੋਟੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘੇਰਦੀਆਂ ਸਨ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਮੋਢਿਆਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਦੂਰੀ ਤੱਕ ਝਾਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਪੱਥਰੀਲੇ ਕਿਨਾਰੇ ਇੰਨੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ ਕਿ ਲਾਰਚ ਅਤੇ ਪਾਈਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ ਉੱਤੇ ਲਟਕਦੇ ਜਾਪਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਹਵਾ ਦੇ ਇੱਕ ਝੱਖੜ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਨਾ ਹੀ ਡਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਭਰਮ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਬੰਜਰ ਘਾਟੀ ਰੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਪੱਥਰਾਂ ਨਾਲ ਸੰਘਣੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਸੀ ਜੋ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਿੱਗੇ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਲੰਘ ਰਹੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਚੱਟਾਨ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਗੜਗੜਾਹਟ ਨਾਲ ਗਰਜਦੀ ਹੋਈ ਹੇਠਾਂ ਆਈ ਜਿਸਨੇ ਚੁੱਪ ਖੱਡਾਂ ਵਿੱਚ ਗੂੰਜ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ, ਅਤੇ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਰਪਟ ਦੌੜਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸੂਰਜ ਪੂਰਬੀ ਦਿਸਹੱਦੇ ਤੋਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹਿਆ, ਵੱਡੇ ਪਹਾੜਾਂ ਦੀਆਂ ਟੋਪੀਆਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਜਗਮਗਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਤਿਉਹਾਰ ਦੇ ਦੀਵੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸਾਰੇ ਲਾਲ ਅਤੇ ਚਮਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਏ। ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਤਮਾਸ਼ੇ ਨੇ ਤਿੰਨਾਂ ਭਗੌੜਿਆਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਜ਼ਾ ਊਰਜਾ ਦਿੱਤੀ। ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ ਵਹਾਅ 'ਤੇ ਜੋ ਇੱਕ ਖੱਡ ਵਿੱਚੋਂ ਵਗਦਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰੁਕਣ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਪਿਲਾਇਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਜਲਦੀ ਨਾਸ਼ਤਾ ਕੀਤਾ। ਲੂਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਬੇਚੈਨ ਹੋ ਗਏ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਉਹ ਹੋਰ ਆਰਾਮ ਕਰ ਲੈਣ, ਪਰ ਜੇਫਰਸਨ ਹੋਪ ਬੇਰਹਿਮ ਸੀ। "ਉਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹੋਣਗੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸਭ ਕੁਝ ਸਾਡੀ ਗਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਕਾਰਸਨ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਬਾਕੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਆਰਾਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

ਉਸ ਪੂਰੇ ਦਿਨ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਗੰਦਗੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੇ ਰਹੇ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਿਸਾਬ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਤੋਂ ਤੀਹ ਮੀਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੂਰ ਸਨ। ਰਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਬੀਟਲਿੰਗ ਚੱਟਾਨ ਦਾ ਅਧਾਰ ਚੁਣਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਚੱਟਾਨਾਂ ਠੰਡੀ ਹਵਾ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ, ਨਿੱਘ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਦੀ ਨੀਂਦ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਹ ਉੱਠੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲ ਪਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਦੇਖੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਜੇਫਰਸਨ ਹੋਪ ਸੋਚਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਸੰਗਠਨ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਬਾਹਰ ਸਨ ਜਿਸਦੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਲੋਹੇ ਦੀ ਪਕੜ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਣਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਚਲਣਾ ਸੀ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਡਾਣ ਦੇ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਦੇ ਅੱਧ ਦੇ ਆਸ-ਪਾਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਭੰਡਾਰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਲੱਗਾ। ਇਸ ਨਾਲ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਬੇਚੈਨੀ ਹੋਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਾੜਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਰ ਖਾਣ ਲਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਅਕਸਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਰਾਈਫਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੋਨਾ ਚੁਣਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਸੁੱਕੀਆਂ ਟਾਹਣੀਆਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਲਦੀ ਅੱਗ ਬਾਲੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਰਮ ਕਰ ਸਕਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਸਮੁੰਦਰ ਤਲ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਫੁੱਟ ਉੱਪਰ ਸਨ, ਅਤੇ ਹਵਾ ਕੌੜੀ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਸੀ। ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ, ਅਤੇ ਲੂਸੀ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹਿ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਬੰਦੂਕ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਵੀ ਮੌਕਾ ਉਸਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਸਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲ ਪਿਆ। ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਨੇ ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਜਵਾਨ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਬਲਦੀ ਅੱਗ ਉੱਤੇ ਝੁਕਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਤਿੰਨੇ ਜਾਨਵਰ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਬੇਚੈਨ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ। ਫਿਰ ਵਿਚਕਾਰਲੀਆਂ ਚੱਟਾਨਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਲੁਕਾ ਦਿੱਤਾ।

ਉਹ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਖੱਡ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਮੀਲ ਤੁਰਦਾ ਰਿਹਾ ਪਰ ਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਛਿੱਲਾਂ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਕੇਤਾਂ ਤੋਂ, ਉਸਨੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਆਸ ਪਾਸ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਰਿੱਛ ਸਨ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਘੰਟਿਆਂ ਦੀ ਬੇਕਾਰ ਖੋਜ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਮੁੜਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਕੀਤੀਆਂ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਇੱਕ ਰੋਮਾਂਚ ਭਰ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਕ ਉੱਡਦੇ ਹੋਏ ਸਿਖਰ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ, ਉਸ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਸੌ ਫੁੱਟ ਉੱਪਰ, ਇੱਕ ਜੀਵ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਜੋ ਦਿੱਖ ਵਿੱਚ ਭੇਡ ਵਰਗਾ ਸੀ, ਪਰ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸਿੰਗਾਂ ਦੇ ਜੋੜੇ ਨਾਲ ਲੈਸ ਸੀ। ਵੱਡਾ ਸਿੰਗ - ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਸ਼ਾਇਦ, ਇੱਕ

ਇੱਜੜ ਦੇ ਰੱਖਿਅਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਦਿੱਖ ਸੀ; ਪਰ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਇਹ ਉਲਟ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਲੇਟ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਰਾਈਫਲ ਇੱਕ ਚੱਟਾਨ 'ਤੇ ਟਿਕਾ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਟਰਿੱਗਰ ਖਿੱਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਅਤੇ ਸਥਿਰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਲਿਆ। ਜਾਨਵਰ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਉੱਡਿਆ, ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਖੱਡ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਥਿੜਕਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਹੇਠਾਂ ਘਾਟੀ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਿਆ।
ਇਹ ਜੀਵ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਔਖਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੁਹਾੜਾ ਅਤੇ ਪਾਸੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਕੱਟ ਕੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਟਰਾਫੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਦਮਾਂ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡਣ ਲਈ ਕਾਹਲੀ ਕਰ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਾਮ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆ ਰਹੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਵਿੱਚ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੱਡਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਭਟਕ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਚੁਣਨਾ ਕੋਈ ਆਸਾਨ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਘਾਟੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਈ ਖੱਡਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਪ-ਵੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ, ਜੋ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਇੰਨੇ ਮਿਲਦੇ-ਜੁਲਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇੱਕ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਮੀਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਦਾ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇੱਕ ਪਹਾੜੀ ਨਦੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਗਲਤ ਮੋੜ ਲਿਆ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਸੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਨਾਲ। ਰਾਤ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਹਨੇਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣੂ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਕੋਈ ਆਸਾਨ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਚੰਦਰਮਾ ਅਜੇ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਉੱਚੀਆਂ ਚੱਟਾਨਾਂ ਨੇ ਹਨੇਰੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਡੂੰਘਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਬੋਝ ਹੇਠ ਦੱਬਿਆ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮਿਹਨਤਾਂ ਤੋਂ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਉਹ ਠੋਕਰ ਖਾਂਦਾ ਰਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲਦਾ ਰਿਹਾ ਕਿ ਹਰ ਕਦਮ ਉਸਨੂੰ ਲੂਸੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਕੁਝ ਲੈ ਕੇ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਬਾਕੀ ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਭੋਜਨ ਮਿਲ ਸਕੇ।
ਉਹ ਹੁਣ ਉਸੇ ਗੰਦਗੀ ਦੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਹ ਚੱਟਾਨਾਂ ਦੀ ਰੂਪਰੇਖਾ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਘੇਰਦੀਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਣਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਲਗਭਗ ਪੰਜ ਘੰਟੇ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਅਤੇ ਗਲੇਨ ਰੀਚੋ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਰੁਕਿਆ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਲਈ ਸੁਣਿਆ। ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਚੀਕ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਜੋ ਉਦਾਸ, ਚੁੱਪ ਖੱਡਾਂ ਨੂੰ ਗੂੰਜਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਣਗਿਣਤ ਦੁਹਰਾਓ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਕੰਨਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਈ। ਉਸਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਚੀਕਿਆ, ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਉੱਚੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸਤਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਫੁਸਫੁਸਾਈ ਨਹੀਂ ਆਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਇੰਨਾ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਛੱਡ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਅਸਪਸ਼ਟ, ਬੇਨਾਮ ਡਰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਛਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਆਪਣੀ ਬੇਚੈਨੀ ਵਿੱਚ ਕੀਮਤੀ ਭੋਜਨ ਸੁੱਟ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੋੜ ਮੁੜਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ ਜਿੱਥੇ ਅੱਗ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਅਜੇ ਵੀ ਲੱਕੜ ਦੀ ਸੁਆਹ ਦਾ ਇੱਕ ਚਮਕਦਾ ਢੇਰ ਸੀ, ਪਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਉਹੀ ਮੁਰਦਾ ਚੁੱਪ ਅਜੇ ਵੀ ਰਾਜ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਡਰ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਏ, ਉਹ ਜਲਦੀ ਨਾਲ

ਚੱਲ ਪਿਆ। ਅੱਗ ਦੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਕੋਈ ਜੀਵਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨਹੀਂ ਸੀ: ਜਾਨਵਰ, ਆਦਮੀ, ਕੁੜੀ, ਸਾਰੇ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਆਫ਼ਤ ਆਈ ਸੀ - ਇੱਕ ਆਫ਼ਤ ਜਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਸੀ।
ਇਸ ਝਟਕੇ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ, ਜੈਫਰਸਨ ਹੋਪ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਘੁੰਮਦਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਡਿੱਗਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਾਈਫਲ 'ਤੇ ਝੁਕਣਾ ਪਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਅਸਥਾਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਤੋਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ। ਧੁਖਦੀ ਅੱਗ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਧ-ਭਰੀ ਹੋਈ ਲੱਕੜ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਉਡਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਛੋਟੇ ਕੈਂਪ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਘੋੜਿਆਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਬ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘੋੜਸਵਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਟੋਲੀ ਨੇ ਭਗੌੜਿਆਂ ਨੂੰ ਪਛਾੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਟਰੈਕਾਂ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਸਾਬਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਾਲਟ ਲੇਕ ਸਿਟੀ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਮੁੜ ਗਏ ਸਨ। ਕੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੋਵੇਂ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਲੈ ਗਏ ਸਨ? ਜੈਫਰਸਨ ਹੋਪ ਨੇ ਲਗਭਗ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਨਜ਼ਰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਪਈ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹਰ ਤੰਤੂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਝੰਜੋੜ ਦਿੱਤਾ। ਕੈਂਪ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਲਾਲ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਇੱਕ ਨੀਵਾਂ ਢੇਰ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਪੁੱਟੀ ਗਈ ਕਬਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਨੌਜਵਾਨ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਇਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਇਆ, ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਸੋਟੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਕਾਂਟੇ ਵਿੱਚ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ੀਟ ਫਸੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਕਾਗਜ਼ ਉੱਤੇ ਲਿਖਿਆ ਸੰਖੇਪ ਸੀ, ਪਰ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ:
ਜੌਨ ਫੇਰੀਅਰ,

ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਲਟ ਲੇਕ ਸਿਟੀ।

4 ਅਗਸਤ, 1860 ਨੂੰ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ।

ਉਹ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਛੱਡ ਕੇ ਗਿਆ ਸੀ, ਹੁਣ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਉਸਦਾ ਸਾਰਾ ਸਮਾਰਕ ਸੀ। ਜੈਫਰਸਨ ਹੋਪ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਬੜੀ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਦੂਜੀ ਕਬਰ ਹੈ, ਪਰ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਲੂਸੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਸਲ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਹਰਮ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਣ ਕੇ ਵਾਪਸ ਲਿਜਾਇਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਦੀ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਬੇਵੱਸੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ, ਉਸਨੇ ਇੱਛਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਵੀ ਬੁੱਢੇ ਕਿਸਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਆਖਰੀ ਚੁੱਪ ਆਰਾਮ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਲੇਟਿਆ ਹੋਵੇ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਸਦੀ ਸਰਗਰਮ ਭਾਵਨਾ ਨੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸੁਸਤੀ ਨੂੰ ਝੰਜੋੜ ਦਿੱਤਾ। ਜੇ ਉਸ ਕੋਲ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਦਭੁਤ ਸਬਰ ਅਤੇ ਲਗਨ ਨਾਲ, ਜੈਫਰਸਨ ਹੋਪ ਕੋਲ ਨਿਰੰਤਰ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਸੀ, ਜੋ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਾਰਤੀਆਂ ਤੋਂ ਸਿੱਖੀ ਹੋਵੇਗੀ

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਜਾੜ ਅੱਗ ਦੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਉਸਦੇ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਪੂਰੀ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਬਦਲਾ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਉੱਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਣਥੱਕ ਊਰਜਾ, ਉਸਨੇ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਇੱਕ ਸਿਰੇ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਉਦਾਸ, ਚਿੱਟੇ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਕਦਮਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਉੱਥੇ ਲੈ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਭੋਜਨ ਸੁੱਟਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਧੁਖਦੀ ਅੱਗ ਨੂੰ ਭੜਕਾ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਖਾਣਾ ਪਕਾਇਆ। ਇਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਬੰਡਲ ਵਿੱਚ ਬਣਾ ਲਿਆ, ਅਤੇ, ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਸਨੇ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਪਹਾੜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵਾਪਸ ਤੁਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲਿਆ।

ਪੰਜ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਉਸਨੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੰਘੀਆਂ ਗੰਦਗੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਦ ਅਤੇ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਕੰਮ ਕੀਤੇ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੱਟਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਘੰਟੇ ਸੌਂ ਗਏ; ਪਰ ਸਵੇਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਸੀ। ਛੇਵੇਂ ਦਿਨ, ਉਹ ਈਗਲ ਕੈਨਨ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਜਿੱਥੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਬਦਕਿਸਮਤ ਉਡਾਣ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉੱਥੋਂ ਉਹ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਘਰ ਵੱਲ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਰਾਈਫਲ 'ਤੇ ਝੁਕਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੇਠਾਂ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਫੈਲੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵੱਲ ਆਪਣਾ ਮੋਟਾ ਹੱਥ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਹਿਲਾਇਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕੁਝ ਮੁੱਖ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਝੰਡੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਤਿਉਹਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਚਿੰਨ੍ਹ ਸਨ। ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਘੋੜੇ ਦੇ ਖੁਰਾਂ ਦੀ ਠੋਕਰ ਸੁਣੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਘੋੜਸਵਾਰ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਸਵਾਰ ਦੇਖਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਨੇੜੇ ਆਇਆ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਾਉਪਰ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਮੋਰਮਨ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣ ਲਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਕੋਲ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕਿ ਲੂਸੀ ਫੇਰੀਅਰ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਕੀ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਜੈਫਰਸਨ ਹੋਪ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਦਾ ਹੈਂ।"

ਮਾਰਮਨ ਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਲੁਕਾਏ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ - ਸੱਚਮੁੱਚ, ਇਸ ਫਟੇ-ਫਟੇ, ਬੇਢੰਗੇ ਭਟਕਣ ਵਾਲੇ, ਭਿਆਨਕ ਚਿੱਟੇ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ, ਜੰਗਲੀ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲੇ, ਪੁਰਾਣੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਸਪ੍ਰੂਸ ਨੌਜਵਾਨ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਬਾਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਦਮੀ ਦੀ ਹੈਰਾਨੀ ਘਬਰਾਹਟ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈ।

"ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆ ਕੇ ਪਾਗਲ ਹੋ," ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਣਾ ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਫੈਰੀਰਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਭਜਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਵਿੱਤਰ ਚਾਰ ਤੋਂ ਵਾਰੰਟ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਡਰਦੀ," ਹੋਪ ਨੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਾਉਪਰ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਅਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੋਸਤ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਮੈਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਾ ਕਰੋ।"

"ਇਹ ਕੀ ਹੈ?" ਮਾਰਮਨ ਨੇ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ। "ਜਲਦੀ ਕਰੋ। ਪੱਥਰਾਂ ਦੇ ਵੀ ਕੰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ।"

"ਲੂਸੀ ਫੇਰੀਅਰ ਦਾ ਕੀ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ?"

"ਉਸਦਾ ਵਿਆਹ ਕੱਲ੍ਹ ਨੌਜਵਾਨ ਡ੍ਰੇਬਰ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਰੁਕੋ ਯਾਰ, ਰੁਕੋ; ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਕੋਈ ਜਾਨ ਨਹੀਂ ਬਚੀ।"

"ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾ ਕਰੋ," ਹੋਪ ਨੇ ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਕਿਹਾ। ਉਹ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਚਿੱਟਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਪੱਥਰ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। "ਵਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆ, ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ?"

"ਕੱਲ੍ਹ ਵਿਆਹ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਐਂਡੋਮੈਂਟ ਹਾਊਸ 'ਤੇ ਇਹੀ ਝੰਡੇ ਹਨ। ਨੌਜਵਾਨ ਡ੍ਰੇਬਰ ਅਤੇ ਨੌਜਵਾਨ ਸਟੈਂਜਰਸਨ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਹੋਈਆਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸ ਕੋਲ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਉਸ ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਸਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਗਰ ਆਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਟੈਂਜਰਸਨ ਨੇ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਦਾਅਵਾ ਦਿੰਦੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੌਂਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ 'ਤੇ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਡ੍ਰੇਬਰ ਦੀ ਪਾਰਟੀ ਵਧੇਰੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਪੈਗੰਬਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਮੌਤ ਦੇਖੀ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨਾਲੋਂ ਭੂਤ ਵਰਗੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ?"

"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ," ਜੈਫਰਸਨ ਹੋਪ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਸੀਟ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਸ਼ਾਇਦ ਸੰਗਮਰਮਰ ਤੋਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਇੰਨਾ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਸਥਿਰ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਾਲ ਚਮਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।

"ਤੂੰ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ?"

"ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ, ਆਪਣਾ ਹਥਿਆਰ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ, ਖੱਡ ਵਿੱਚੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਹਾੜਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਟਿਕਾਣਿਆਂ ਵੱਲ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਵਰਗਾ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਮਾਰਮਨ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਰੀ ਹੋਈ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਭਿਆਨਕ ਮੌਤ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਘਿਣਾਉਣੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬੇਚਾਰੀ ਲੂਸੀ ਨੇ ਫਿਰ ਕਦੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਹੀ ਮਰ ਗਈ। ਉਸਦਾ ਉਦਾਸ ਪਤੀ, ਜਿਸਨੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੌਨ ਫੇਰੀਅਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨੇ ਉਸਦੇ ਸੋਗ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਝੱਲਿਆ; ਪਰ ਉਸਦੀਆਂ ਦੂਜੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਸੋਗ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਤ ਉਸ ਨਾਲ ਬੈਠ ਗਈਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਰਮਨ ਰਿਵਾਜ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਤੜਕੇ ਹੀ ਬਿਅਰ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਕਹਿ ਡਰ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਲਈ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਫਟੇ ਹੋਏ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੇਰਹਿਮ ਦਿੱਖ ਵਾਲਾ, ਮੌਸਮ ਨਾਲ ਕੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਆਦਮੀ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ। ਡਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਔਰਤਾਂ ਵੱਲ ਇੱਕ ਵੀ ਨਜ਼ਰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਨਾ ਵੇਖ ਕੇ, ਉਹ ਉਸ ਚਿੱਟੇ ਚੁੱਪ ਚਿੱਤਰ ਵੱਲ ਤੁਰ ਪਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਲੂਸੀ ਫੇਰੀਅਰ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧ ਆਤਮਾ ਸੀ। ਉਸ ਉੱਤੇ ਝੁਕਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਠੰਡੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਦਬਾਏ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਫੜਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਉਸਦੀ ਉਂਗਲੀ ਤੋਂ ਵਿਆਹ ਦੀ ਅੰਗੂਠੀ ਲੈ ਲਈ। "ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ," ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਚੀਕ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਅਲਾਰਮ ਵੱਜਦਾ, ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰ ਕੇ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਘਟਨਾ ਇੰਨੀ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਸੰਖੇਪ ਸੀ ਕਿ ਦੇਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਖੁਦ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਸੋਨੇ ਦਾ ਘੇਰਾ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੁਲਹਨ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਸੀ, ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਜੈਫਰਸਨ ਹੋਪ ਪਹਾੜਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰਿਹਾ, ਇੱਕ ਅਜੀਬ, ਜੰਗਲੀ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਭਿਆਨਕ ਇੱਛਾ ਪਾਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸ ਅਜੀਬ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੁਣਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ ਜੋ ਉਪਨਗਰਾਂ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਇਕੱਲੀਆਂ ਪਹਾੜੀ ਖੱਡਾਂ ਨੂੰ ਸਤਾਉਂਦੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਗੋਲੀ ਸਟੈਂਜਰਸਨ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਇੱਕ ਫੁੱਟ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਧ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਗਈ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਡ੍ਰੇਬਰ ਇੱਕ ਚੱਟਾਨ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਪੱਥਰ ਉਸ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਭਾਰ ਡਿੱਗ ਕੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਚ ਗਿਆ। ਦੋ ਨੌਜਵਾਨ ਮੋਰਮਨ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਨਾਂ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਖੋਜਣ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਫੜਨ ਜਾਂ ਮਾਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਪਹਾੜਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਮੁਹਿੰਮਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਰਹੇ, ਪਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਫਲਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਕੱਲੇ ਜਾਂ ਰਾਤ ਪੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਾਹਰ ਨਾ ਜਾਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਅਪਣਾਈ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਉਪਾਵਾਂ ਨੂੰ ਢਿੱਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਜਾਂ ਦੇਖਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਸਮੇਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਨੂੰ ਠੰਢਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਦੂਰ, ਇਸਨੇ, ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਦਾ ਮਨ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ, ਅਡੋਲ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਿਚਾਰ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਪੂਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਭਾਵਨਾ ਲਈ ਕੋਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਭ ਕੁਝ ਤੋਂ ਉੱਪਰ, ਵਿਹਾਰਕ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਲੋਹੇ ਦਾ ਸਰੀਰ ਵੀ ਉਸ ਨਿਰੰਤਰ ਦਬਾਅ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜੋ ਉਹ ਇਸ ਉੱਤੇ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪੋਸ਼ਣ ਅਤੇ ਪੌਸ਼ਟਿਕ ਭੋਜਨ ਦੀ ਘਾਟ ਉਸਨੂੰ ਥਕਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਜੇ ਉਹ ਪਹਾੜਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁੱਤੇ ਵਾਂਗ ਮਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਬਦਲੇ ਦਾ ਕੀ ਬਣਨਾ ਸੀ? ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਦ੍ਰਿੜ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਮੌਤ ਉਸਨੂੰ ਘੇਰ ਲਵੇਗੀ। ਉਸਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦਾ ਖੇਡ ਖੇਡਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਝਿਜਕਦੇ ਹੋਏ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਨੇਵਾਡਾ ਖਾਣਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ, ਉੱਥੇ ਉਸਦੀ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਭਰਤੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਪੈਸਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤੰਗੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਸਕੇ।

ਉਸਦਾ ਇਰਾਦਾ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇੱਕ ਸਾਲ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿਣ ਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਅਣਕਿਆਸੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਸੁਮੇਲ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਖਾਣਾਂ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਪੰਜ ਸਾਲ ਰੋਕਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਦੀ ਯਾਦ ਅਤੇ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਉਸ ਯਾਦਗਾਰੀ ਰਾਤ ਵਾਂਗ ਹੀ ਤੇਜ਼ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜੌਨ ਫੇਰੀਅਰ ਦੀ ਕਬਰ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਭੇਸ ਬਦਲ ਕੇ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੰਨੇ-ਪ੍ਰਮੰਨੇ ਨਾਮ ਹੇਠ, ਉਹ ਸਾਲਟ ਲੇਕ ਸਿਟੀ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕੀ ਬਣੀ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਨਿਆਂ ਸਮਝਦਾ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਬੁਰੀ ਖ਼ਬਰ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ। ਕੁਝ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫੁੱਟ ਪੈ ਗਈ ਸੀ, ਚਰਚ ਦੇ ਕੁਝ ਛੋਟੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗਾਵਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਤੀਜਾ ਕੁਝ ਖਾਸ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟਾਂ ਦੇ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਯੂਟਾਹ ਛੱਡ ਕੇ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀ ਬਣ ਗਏ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਡ੍ਰੇਬਰ ਅਤੇ ਸਟੈਂਜਰਸਨ ਸਨ; ਅਤੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਫਵਾਹਾਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਡ੍ਰੇਬਰ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਅਮੀਰ

ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦਾ ਸਾਥੀ, ਸਟੈਂਜਰਸਨ, ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਰੀਬ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਠਿਕਾਣਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸੁਰਾਗ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਣ, ਅਜਿਹੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਤਿਆਗ ਦਿੰਦੇ, ਪਰ ਜੇਫਰਸਨ ਹੋਪ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਡੋਲਿਆ। ਆਪਣੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਯੋਗਤਾ ਨਾਲ, ਜਿੰਨੀ ਨੌਕਰੀ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਸਾਲ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਬੀਤਦਾ ਗਿਆ, ਉਸਦੇ ਕਾਲੇ ਵਾਲ ਪੀਲੇ ਹੋ ਗਏ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਖੂਨੀ ਕੁੱਤਾ, ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਸ਼ਿਕਾਰੀ, ਉਸਦਾ ਮਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਇੱਕ ਵਸਤੂ 'ਤੇ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਦਾ ਫਲ ਮਿਲਿਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚਿਹਰੇ ਦੀ ਇੱਕ ਝਲਕ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਇੱਕ ਝਲਕ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਓਹੀਓ ਵਿੱਚ ਕਲੀਵਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਦਮੀ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਹ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਦੁਖੀ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਇਆ ਕਿ ਡ੍ਰੇਬਰ, ਆਪਣੀ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੇ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਕਤਲ ਪੜ੍ਹ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਸਟੈਂਜਰਸਨ, ਜੋ ਉਸਦਾ ਨਿੱਜੀ ਸਕੱਤਰ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਜੱਜ ਕੋਲ ਜਲਦੀ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦੀ ਈਰਖਾ ਅਤੇ ਨਫ਼ਰਤ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦਾ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ। ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਜੈਫਰਸਨ ਹੋਪ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਨਾ ਮਿਲਣ ਕਰਕੇ, ਕੁਝ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਡ੍ਰੇਬਰ ਦਾ ਘਰ ਉਜਾੜ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਕੱਤਰ ਯੂਰਪ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਗਏ ਸਨ।

ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਅਸਫਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਦੀ ਸੰਘਣੀ ਨਫ਼ਰਤ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਿੱਛਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਕੰਮ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਪਿਆ, ਆਪਣੀ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਹਰ ਡਾਲਰ ਬਚਾਉਂਦੇ ਹੋਏ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਜਾਨ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਯੂਰਪ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਸ਼ਹਿਰ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮੂਲੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾਇਆ, ਪਰ ਕਦੇ ਵੀ ਭਗੌੜਿਆਂ ਨੂੰ ਪਛਾੜਿਆ ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੇਂਟ ਪੀਟਰਸਬਰਗ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਪੈਰਿਸ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਗਏ ਸਨ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣੇ ਹੀ ਕੋਪਨਹੇਗਨ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਏ ਸਨ। ਡੈਨਿਸ਼ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਫਿਰ ਕੁਝ ਦਿਨ ਲੇਟ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਲੰਡਨ ਗਏ ਸਨ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਭਜਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਉੱਥੇ ਕੀ ਹੋਇਆ, ਇਸ ਬਾਰੇ, ਅਸੀਂ ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਵਾਟਸਨ ਦੇ ਜਰਨਲ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਅਧੀਨ ਹਾਂ।

ਦੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਦਾ ਨਿਰੰਤਰਤਾ

ਜੌਨ ਵਾਟਸਨ, ਐਮ.ਡੀ.

ਸਾਡੇ ਕੈਦੀ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਭਰੇ ਵਿਰੋਧ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭਿਆਨਕਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੇਵੱਸ ਪਾ ਕੇ, ਉਹ ਇੱਕ ਦਿਆਲੂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੁਸਕਰਾਇਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਉਮੀਦ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਇਆ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਲੈ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੀ ਕੈਬ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿਓਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਇੰਨਾ ਹਲਕਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।"

ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਅਤੇ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਨਜ਼ਰਾਂ ਬਦਲੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਾਫ਼ੀ ਦਲੇਰਾਨਾ ਲੱਗਿਆ ਹੋਵੇ; ਪਰ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਫੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੌਲੀਏ ਨੂੰ ਢਿੱਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਗਿੱਟਿਆਂ ਦੁਆਲੇ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਫੈਲਾਈਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਆਜ਼ਾਦ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੋਚਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਹੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਆਦਮੀ ਦੇਖਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਾਲੇ, ਧੁੱਪ ਨਾਲ ਸੜੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਅਤੇ ਊਰਜਾ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੀ ਨਿੱਜੀ ਤਾਕਤ ਵਾਂਗ ਹੀ ਭਿਆਨਕ ਸੀ।

"ਜੇਕਰ ਪੁਲਿਸ ਮੁਖੀ ਲਈ ਕੋਈ ਖਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਲਈ ਸਹੀ ਆਦਮੀ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ-ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵੱਲ ਬੇਪਰਵਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ। "ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਰਹੇ, ਉਹ ਇੱਕ ਸਾਵਧਾਨੀ ਸੀ।"

“ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ,” ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਦੋਨਾਂ ਜਾਸੂਸਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ।

“ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ,” ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਚੰਗਾ! ਅਤੇ ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਅੰਦਰ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ, ਡਾਕਟਰ। ਤੁਸੀਂ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਰਹੋ।"

ਮੈਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰੇ। ਸਾਡੇ ਕੈਦੀ ਨੇ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਸਗੋਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਉਸ ਕੈਬ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਜੋ ਉਸਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਚੱਲ ਪਏ। ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਡੱਬਾ ਚੜ੍ਹਾਇਆ, ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਕੁੱਟਿਆ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਲੈ ਆਇਆ। ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਸਾਡੇ ਕੈਦੀ ਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਤਲ ਦਾ ਉਸ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਧਿਕਾਰੀ ਇੱਕ ਗੋਰੇ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲਾ, ਬੇਚੈਨ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਇੱਕ ਸੁਸਤ, ਮਕੈਨੀਕਲ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਭਾਈਆਂ। "ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਮਿਸਟਰ ਜੇਫਰਸਨ ਹੋਪ, ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ਬਦ ਹਟਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਰਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਹਿਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੈ," ਸਾਡੇ ਕੈਦੀ ਨੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਜਣਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ?" ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚੱਲੇਗਾ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਡਾਕਟਰ ਹੋ?" ਉਸਨੇ ਇਹ ਆਖਰੀ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀਆਂ ਭਿਆਨਕ ਹਨੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਘੁੰਮਾਈਆਂ।

"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਹਾਂ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਫਿਰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਇੱਥੇ ਰੱਖੋ," ਉਸਨੇ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੀਆਂ ਹੱਥੀਂ ਫੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਗੁੱਟਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਧੜਕਣ ਅਤੇ ਹੰਗਾਮੇ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਜੋ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਮਾਂਚਿਤ ਅਤੇ ਕੰਬ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰ ਇਮਾਰਤ ਅੰਦਰੋਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਇੰਜਣ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕਮਰੇ ਦੀ ਚੁੱਪ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਮੱਧਮ ਗੂੰਜ ਅਤੇ ਗੂੰਜ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ ਜੋ ਉਸੇ ਸਰੋਤ ਤੋਂ ਆ ਰਹੀ ਸੀ।

"ਕਿਉਂ," ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ, "ਤੁਹਾਨੂੰ ਏਓਰਟਿਕ ਐਨਿਉਰਿਜ਼ਮ ਹੈ!"

"ਇਹੀ ਤਾਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਸ਼ਾਂਤ ਹੁੰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਪਿਛਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਕੋਲ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕਈ ਦਿਨ ਬੀਤਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਫਟ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵਿਗੜਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਾਲਟ ਲੇਕ ਪਹਾੜਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਐਕਸਪੋਜ਼ਰ ਅਤੇ ਘੱਟ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਕਾਰਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਕੁਝ ਬਿਰਤਾਂਤ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਆਮ ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ।"

ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਅਤੇ ਦੋ ਜਾਸੂਸਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ।

"ਡਾਕਟਰ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਰੰਤ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ?" ਪਹਿਲੇ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਬਿਲਕੁਲ ਹੈ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਡਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਦਾ ਬਿਆਨ ਲਈਏ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜਨਾਬ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹਿਸਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਫਿਰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਬੈਠ ਜਾਵਾਂਗਾ," ਕੈਦੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। "ਮੇਰਾ ਇਹ ਐਨਿਉਰਿਜ਼ਮ ਮੈਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਥੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋਏ ਝਗੜੇ ਨੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੁਲਝਾਇਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਬਰ ਦੇ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਮੇਰਾ ਹਰ ਸ਼ਬਦ ਪੂਰਨ ਸੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵਰਤਦੇ ਹੋ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੋਈ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ।"

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਜੈਫਰਸਨ ਹੋਪ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਝੁਕ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਬਿਆਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਵਿਧੀਗਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਘਟਨਾਵਾਂ ਜੋ ਉਸਨੇ ਬਿਆਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਆਮ ਸਨ। ਮੈਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਲੈਸਟਰੇਡ ਦੀ ਨੋਟਬੁੱਕ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੈਦੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਤਾਰੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕਹੇ ਗਏ ਸਨ।

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੋ ਮਨੁੱਖਾਂ - ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਧੀ - ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੀਤ ਚੁੱਕੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਜੱਜ, ਜਿਊਰੀ ਅਤੇ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਬਦਲੇ ਹੋਏ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਇਹੀ ਕਰਦੇ, ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਰਦਾਨਗੀ ਹੁੰਦੀ।"

"ਉਹ ਕੁੜੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਵਿਆਹ ਵੀਹ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਉਸੇ ਡ੍ਰੇਬਰ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਮਰੀ ਹੋਈ ਉਂਗਲੀ ਤੋਂ ਵਿਆਹ ਦੀ ਅੰਗੂਠੀ ਲੈ ਲਈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਕਿ ਉਸਦੀਆਂ ਮਰ ਰਹੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉਸੇ ਅੰਗੂਠੀ 'ਤੇ ਰਹਿਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਆਖਰੀ ਵਿਚਾਰ ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਬਾਰੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਚੱਲਿਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੋ ਮਹਾਂਦੀਪਾਂ ਤੱਕ ਗਿਆ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੜ ਨਹੀਂ ਲਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਥੱਕਾਉਣ ਦਾ ਸੋਚਿਆ, ਪਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ। ਜੇ ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਫ਼ੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਬਾਸ਼ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਹੱਥੋਂ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਉਮੀਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇੱਛਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਹੈ।"

"ਉਹ ਅਮੀਰ ਸਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਗਰੀਬ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੇਰੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨਾ ਕੋਈ ਆਸਾਨ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਲੰਡਨ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਜੇਬ ਲਗਭਗ ਖਾਲੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਹੱਥ ਮੋੜਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਣਾ ਅਤੇ ਸਵਾਰੀ ਕਰਨਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਤੁਰਨ ਵਾਂਗ ਹੀ ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇੱਕ ਕੈਬ-ਮਾਲਕ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਨੌਕਰੀ ਮਿਲ ਗਈ। ਮੈਨੂੰ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਕਮ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਵੀ ਵੱਧ ਸੀ ਉਹ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵੱਧ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁਰਚਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ। ਸਭ ਤੋਂ ਔਖਾ ਕੰਮ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਸਿੱਖਣਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭੁਲੇਖਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਇਹ ਸ਼ਹਿਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਲਝਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਨਕਸ਼ਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਮੁੱਖ ਹੋਟਲ ਅਤੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵੇਖ ਲਏ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਾ ਗਿਆ।"

"ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦੋਵੇਂ ਸੱਜਣ ਕਿੱਥੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਨ; ਪਰ ਮੈਂ ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਉਹ ਨਦੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਕੈਂਬਰਵੈੱਲ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਬੋਰਡਿੰਗ-ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਰਹਿਮ 'ਤੇ ਹਨ। ਮੈਂ

ਆਪਣੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਧਾ ਲਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੈਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁੱਤਿਆਂ ਵਾਂਗ ਫੜਦਾ ਰਹਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦਾ ਰਹਾਂਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਮੈਂ ਦ੍ਰਿੜ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।"

"ਉਹ ਇਸ ਸਭ ਲਈ ਇਹ ਕਰਨ ਦੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਸਨ। ਲੰਡਨ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਜਿੱਥੇ ਮਰਜ਼ੀ ਜਾਣ, ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕੈਬ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਪੈਦਲ, ਪਰ ਪਹਿਲਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਦੋਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। "ਸਵੇਰੇ ਜਾਂ ਦੇਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਹੀ ਮੈਂ ਕੁਝ ਵੀ ਕਮਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।"

"ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਚਲਾਕ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ਰੂਰ ਸੋਚਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਕੁਝ ਮੌਕਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਇਕੱਲੇ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਰਾਤ ਪੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਹੀਂ। ਦੋ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਡ੍ਰੇਬਰ ਖੁਦ ਅੱਧਾ ਸਮਾਂ ਸ਼ਰਾਬੀ ਸੀ, ਪਰ ਸਟੈਂਜਰਸਨ ਨੂੰ ਨੀਂਦ ਲੈਂਦੇ ਫੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਰ ਨਾਲ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਦੇਖਿਆ, ਪਰ ਕਦੇ ਵੀ ਮੌਕੇ ਦਾ ਭੂਤ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ; ਪਰ ਮੈਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਮਾਂ ਲਗਭਗ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਡਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਚੀਜ਼ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਲਦੀ ਫਟ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਅਧੂਰਾ ਛੱਡ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

"ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਇੱਕ ਸ਼ਾਮ ਮੈਂ ਟੋਰਕਵੇ ਟੈਰੇਸ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਗਲੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਚੜ੍ਹੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਕੈਬ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੱਕ ਚਲਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਕੁਝ ਸਾਮਾਨ ਬਾਹਰ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਡ੍ਰੇਬਰ ਅਤੇ ਸਟੈਂਜਰਸਨ ਇਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਚਲੇ ਗਏ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ, ਬਹੁਤ ਬਿਮਾਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੁਆਰਟਰ ਬਦਲਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਯੂਸਟਨ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਉਹ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪਲੇਟਫਾਰਮ 'ਤੇ ਚੱਲ ਪਿਆ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਿਵਰਪੂਲ ਟ੍ਰੇਨ ਲਈ ਪੁੱਛਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਗਾਰਡ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਹੁਣੇ ਹੀ ਚਲੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਤੇ ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਲਈ ਦੂਜੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਟੈਂਜਰਸਨ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਡ੍ਰੇਬਰ ਹੋਰ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਖੁਸ਼ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੰਨਾ ਨੇੜੇ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਲੰਘਣ ਵਾਲੇ ਹਰ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਡ੍ਰੇਬਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਕੰਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਦੂਜਾ ਉਸਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਜੁੜ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੱਲ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।" ਇਕੱਠੇ ਰਹਿਣ ਲਈ। ਡ੍ਰੇਬਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਬਹੁਤ ਨਾਜ਼ੁਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਟੈਂਜਰਸਨ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਿਆ, ਪਰ ਦੂਜਾ ਗਾਲਾਂ ਕੱਢਦਾ ਹੋਇਆ ਬੋਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਤਨਖਾਹ ਵਾਲੇ ਨੌਕਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਸ 'ਤੇ ਸੈਕਟਰੀ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਕੰਮ ਸਮਝ ਕੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਬਸ ਉਸ ਨਾਲ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਖਰੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਖੁੰਝ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਹਾਲੀਡੇਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਮਿਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ

ਹੈ; ਜਿਸ 'ਤੇ ਡ੍ਰੇਬਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਲੇਟਫਾਰਮ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਿਆ।

"ਉਹ ਪਲ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਆ ਹੀ ਗਿਆ। ਮੇਰੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਮੇਰੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਇਕੱਠੇ ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਇਕੱਲੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਰਹਿਮ 'ਤੇ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਬੇਲੋੜੀ ਬਾਰਿਸ਼ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਮੇਰੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਾ ਮਿਲੇ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੌਣ ਮਾਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਬਦਲਾ ਕਿਉਂ ਆਇਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬੁਰਾ ਵਰਤਾਓ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਪਾਪ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਭਾਵਤ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਜੋ ਬ੍ਰਿਕਸਟਨ ਰੋਡ 'ਤੇ ਕੁਝ ਘਰਾਂ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਚਾਬੀ ਮੇਰੀ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਸੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਪਰ ਅੰਤਰਾਲ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਢਾਲ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਡੁਪਲੀਕੇਟ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਰਾਹੀਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਸ ਮਹਾਨ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਰੁਕਾਵਟ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਡ੍ਰੇਬਰ ਨੂੰ ਉਸ ਘਰ ਤੱਕ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਹੈ ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸਮੱਸਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਹੱਲ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ।"

"ਉਹ ਸੜਕ 'ਤੇ ਤੁਰਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਖਰੀ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਰਿਹਾ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਾਹਰ ਆਇਆ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੈਰ ਵਿੱਚ ਡਗਮਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਹੈਨਸਮ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਇੰਨਾ ਨੇੜਿਓਂ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਘੋੜੇ ਦੀ ਨੱਕ ਪੂਰੇ ਰਸਤੇ ਉਸਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਹੜੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਵਾਟਰਲੂ ਬ੍ਰਿਜ ਦੇ ਪਾਰ ਅਤੇ ਕਈ ਮੀਲਾਂ ਦੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੇ ਹੋਏ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ, ਮੇਰੀ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਛੱਤ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਪਾਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਵਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉੱਥੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦਾ ਉਸਦਾ ਕੀ ਇਰਾਦਾ ਸੀ; ਪਰ ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਘਰ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਸੌ ਗਜ਼ ਦੂਰ ਆਪਣੀ ਕੈਬ ਖਿੱਚ ਲਈ। ਉਹ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਹੈਨਸਮ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਗਲਾਸ ਪਾਣੀ ਦਿਓ। ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਮੂੰਹ ਸੁੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਗਲਾਸ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪੀ ਲਿਆ।

"ਇਹ ਤਾਂ ਬਿਹਤਰ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਖੈਰ, ਮੈਂ ਪੌਣੇ ਘੰਟੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ, ਜਦੋਂ ਅਚਾਨਕ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ। ਅਗਲੇ ਹੀ ਪਲ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੋ ਆਦਮੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਡ੍ਰੇਬਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਡ੍ਰੇਬਰ ਨੂੰ ਕਾਲਰ ਤੋਂ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪੌੜੀਆਂ ਦੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਧੱਕਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੱਤ ਮਾਰੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਅੱਧਾ ਸੜਕ ਪਾਰ ਕਰ ਗਿਆ। 'ਤੂੰ ਕੁੱਤਾ!' ਉਸਨੇ ਚੀਕਿਆ, ਆਪਣੀ ਸੋਟੀ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਵੱਲ ਕਿਹਾ: 'ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਕੁੜੀ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰਨਾ ਸਿਖਾਵਾਂਗਾ!' ਉਹ ਇੰਨਾ ਗਰਮ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਡ੍ਰੇਬਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕੁੱਜੀ ਨਾਲ ਕੁੱਟਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਿ ਡ੍ਰੇਬਰ ਸੜਕ 'ਤੇ ਓਨੀ ਹੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ

ਹਿੱਲ ਗਿਆ ਜਿੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉਸਦੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਕੋਨੇ ਤੱਕ ਭੱਜਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੇਰੀ ਕੈਬ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਮੇਰਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਛਾਲ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ। 'ਮੈਨੂੰ ਹਾਲੀਡੇ ਦੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਹੋਟਲ ਲੈ ਜਾਓ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕੈਬ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਫ਼ੀ ਅੰਦਰ ਰੱਖਿਆ, ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਉਛਲ ਪਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਕਿਤੇ ਇਸ ਆਖਰੀ ਪਲ 'ਤੇ ਮੇਰਾ ਐਨਿਉਰਿਜ਼ਮ ਨਾ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਮੈਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸੋਚਦਾ ਰਿਹਾ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਕਿਸੇ ਸੁੰਨਸਾਨ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਆਖਰੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਕਰਾਂ। ਮੈਂ ਲਗਭਗ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਹੀ ਲਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮੇਰੀ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਹੱਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਦੇ ਸ਼ੌਂਕ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਫਿਰ ਫੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਜਿਨ ਪੈਲੇਸ ਦੇ ਬਾਹਰ ਖਿੱਚਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਅੰਦਰ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਇਹ ਦੱਸ ਕੇ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਬੰਦ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਿਹਾ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਇੰਨਾ ਦੂਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਖੇਡ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ।"

"ਇਹ ਨਾ ਸੋਚੋ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਠੰਡੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਮਾਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਜੇ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਸਖ਼ਤ ਨਿਆਂ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇਹ ਤੈਅ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਭਟਕਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੌਰਾਨ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਜੋ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬਿਲਟ ਭਰੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਯੌਰਕ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਦਾ ਚੌਕੀਦਾਰ ਅਤੇ ਸਫ਼ਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਜ਼ਹਿਰਾਂ 'ਤੇ ਭਾਸ਼ਣ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਐਲਕਾਲਾਇਡ ਦਿਖਾਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਦੱਖਣੀ ਅਮਰੀਕੀ ਤੀਰ ਜ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਕੱਢਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਇੰਨਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੀ ਕਿ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦਾਣੇ ਦਾ ਮਤਲਬ ਤੁਰੰਤ ਮੌਤ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਹ ਬੋਤਲ ਦੇਖੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤਿਆਰੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਾਰੇ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਕਾਫ਼ੀ ਵਧੀਆ ਡਿਸਪੈਂਸਰ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਐਲਕਾਲਾਇਡ ਨੂੰ ਛੋਟੀਆਂ, ਘੁਲਣਸ਼ੀਲ ਗੋਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਗੋਲੀ ਮੈਂ ਇੱਕ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਬਣੀ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਗੋਲੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਸੱਜਣਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਡੱਬਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਡਰਾਅ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਖਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਗੋਲੀ ਜੋ ਬਚੀ ਸੀ। ਇਹ ਰੁਮਾਲ ਉੱਤੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾਉਣ ਨਾਲੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਘਾਤਕ ਅਤੇ ਘੱਟ ਰੌਲਾ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੇ ਗੋਲੀਆਂ ਦੇ ਡੱਬੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਾਂ।

"ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਇੱਕ ਵਜੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ, ਹਨੇਰੀ ਰਾਤ, ਤੇਜ਼ ਹਵਾਵਾਂ ਚੱਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਹੜ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੀਂਹ ਪੈ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਬਾਹਰ ਜਿੰਨਾ ਵੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਸੀ। ਮੈਂ ਅੰਦਰੋਂ ਖੁਸ਼ ਸੀ - ਇੰਨਾ ਖੁਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਸ਼ੁੱਧ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਚੀਕ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਸੱਜਣ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਤਰਸਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਤਾਂਘ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਚਾਨਕ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝੋਗੇ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਿਗਾਰ ਜਗਾਇਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਨਸਾਂ ਨੂੰ ਸਥਿਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ 'ਤੇ ਫੂਲਿਆ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਕੰਬ ਰਹੇ ਸਨ

ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮੰਦਰ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਧੜਕ ਰਹੇ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਬੁੱਢੇ ਜੌਨ ਫੇਰੀਅਰ ਅਤੇ ਪਿਆਰੇ ਲੂਸੀ ਨੂੰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦਾ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਬਿਲਕੁਲ ਉਵੇਂ ਹੀ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ। ਸਾਰੇ ਰਸਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਸਨ, ਘੋੜੇ ਦੇ ਹਰ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਬ੍ਰਿਕਸਟਨ ਰੋਡ 'ਤੇ ਘਰ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ।"

"ਬਾਰਿਸ਼ ਦੀ ਟਪਕਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਆਤਮਾ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਡ੍ਰੇਬਰ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਵੇਖਿਆ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬਾਂਹ ਤੋਂ ਹਿਲਾਇਆ, 'ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।' ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"'ਠੀਕ ਹੈ, ਕੈਬੀ।" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ ਹਾਂ ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗੱਲ ਦੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਸਥਿਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਉਸਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਤੁਰਨਾ ਪਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਭਾਰਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਕੋਲ ਆਏ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਰੇ ਰਸਤੇ, ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਧੀ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਸਨ।"

"'ਇਹ ਨਰਕ ਵਰਗਾ ਹਨੇਰਾ ਹੈ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਮੋਹਰ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

"'ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇੱਕ ਰੋਸ਼ਨੀ ਹੋਵੇਗੀ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਇੱਕ ਮਾਚਿਸ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮੋਮ ਦੀ ਮੋਮਬੱਤੀ 'ਤੇ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲਿਆਇਆ ਸੀ। 'ਹੁਣ, ਹਨੋਕ ਡ੍ਰੇਬਰ,' ਮੈਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, ਉਸ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ, ਅਤੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਫੜਿਆ, 'ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ?'

"ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਧੁੰਦਲੀਆਂ, ਸ਼ਰਾਬੀ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਰ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਚਿਹਰੇ ਝੰਜੋੜ ਦਿੱਤੇ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਗੁੱਸੇ ਭਰੇ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਪਿੱਛੇ ਹਟਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਪਸੀਨਾ ਨਿਕਲਦਾ ਦੇਖਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਦੰਦ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਚਕਰਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਮੈਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ ਝੁਕਾਈ ਅਤੇ ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਹੱਸਿਆ। ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਬਦਲਾ ਮਿੱਠਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਰਹੀ ਹੈ।"

"'ਤੂੰ ਕੁੱਤਾ!' ਮੈਂ ਕਿਹਾ; 'ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸਾਲਟ ਲੇਕ ਸਿਟੀ ਤੋਂ ਸੇਂਟ ਪੀਟਰਸਬਰਗ ਤੱਕ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਹੈਂ। ਹੁਣ, ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਤੇਰੀ ਭਟਕਣਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਜਾਂ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕੱਲ੍ਹ ਦਾ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਦਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਾਂਗਾ।' ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਹੋਰ ਵੀ ਦੂਰ ਸੁੰਗੜ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੋਚਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਪਾਗਲ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਬਜ਼ ਹਥੌੜਿਆਂ ਵਾਂਗ ਧੜਕਦੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੌਰਾ ਪੈਂਦਾ ਜੇ ਮੇਰੇ ਨੱਕ ਵਿੱਚੋਂ ਖੂਨ ਨਾ ਨਿਕਲਦਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਰਾਹਤ ਨਾ ਮਿਲਦੀ।

"'ਤੁਹਾਡਾ ਹੁਣ ਲੂਸੀ ਫੇਰੀਅਰ ਬਾਰੇ ਕੀ ਖਿਆਲ ਹੈ?' ਮੈਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਚਾਬੀ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਚੀਕਿਆ। 'ਸਜ਼ਾ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਹੌਲੀ ਰਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਆ ਹੀ ਗਈ ਹੈ।' ਮੈਂ ਬੋਲਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸਦੇ ਡਰਪੋਕ ਬੁੱਲ੍ਹ ਕੰਬਦੇ ਦੇਖੇ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੀ ਭੀਖ ਮੰਗਦਾ, ਪਰ ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਬੇਕਾਰ ਸੀ।"

"'ਕੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਵੇਂਗਾ?' ਉਹ ਹੜਬੜਾ ਕੇ ਬੋਲਿਆ।"

"'ਕੋਈ ਕਤਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ,' ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। 'ਪਾਗਲ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕੌਣ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਤੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਬੇਚਾਰੀ ਪਿਆਰੀ 'ਤੇ ਕੀ ਰਹਿਮ ਹੋਇਆ, ਜਦੋਂ ਤੂੰ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਖਿੱਚ ਕੇ ਆਪਣੇ ਸਰਾਪੇ ਅਤੇ ਬੇਸ਼ਰਮ ਹਰਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ?'

"'ਇਹ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਸੀ,' ਉਹ ਚੀਕਿਆ।"

"'ਪਰ ਇਹ ਤੂੰ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦਾ ਮਾਸੂਮ ਦਿਲ ਤੋੜਿਆ ਸੀ,' ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ, ਡੱਬਾ ਉਸਦੇ ਅੱਗੇ ਰੱਖਦਿਆਂ। 'ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਦਿਓ। ਚੁਣੋ ਅਤੇ ਖਾਓ। ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ। ਮੈਂ ਉਹ ਲਵਾਂਗਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਛੱਡੋਗੇ। ਆਓ ਦੇਖੀਏ ਕਿ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਨਿਆਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੀ ਅਸੀਂ ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ ਸ਼ਾਸਿਤ ਹਾਂ।"

"ਉਹ ਡਰ ਕੇ ਭੱਜ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦਇਆ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਭੱਜ ਗਿਆ, ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਚਾਕੂ ਖਿੱਚਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਗਲੇ ਨਾਲ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਫੜ ਲਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੇ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨ ਲਈ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਦੂਜਾ ਨਿਗਲ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹੇ, ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਜੀਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹੜਾ ਮਰਨਾ ਹੈ। ਕੀ ਮੈਂ ਕਦੇ ਉਸ ਨਜ਼ਰ ਨੂੰ ਭੁੱਲਾਂਗਾ ਜੋ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਆਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਦਰਦ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਹਿਰ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਹੈ? ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਹੱਸ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਲੂਸੀ ਦੀ ਵਿਆਹ ਦੀ ਅੰਗੂਠੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫੜ ਲਿਆ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਐਲਕਾਲਾਇਡ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਤੇਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦਰਦ ਦੀ ਇੱਕ ਕੜਵੱਲ ਨੇ ਉਸਦੇ ਲੱਛਣਾਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ; ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੇ, ਲੜਖੜਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਚੀਕ ਨਾਲ, ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਨਾਲ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉਸਦੇ ਦਿਲ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ। ਕੋਈ ਹਰਕਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ!

"ਮੇਰੇ ਨੱਕ ਵਿੱਚੋਂ ਖੂਨ ਵਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਵੱਲ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਕੰਧ 'ਤੇ ਲਿਖਣ ਲਈ ਇਹ ਸੋਚ ਪਾ ਦਿੱਤੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਗਲਤ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਪਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਵਿਚਾਰ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹਲਕਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਨਿਊਯਾਰਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਰਮਨ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਉੱਪਰ RACHE ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਗੁਪਤ ਸਮਾਜਾਂ ਨੇ ਇਹ ਕੀਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਨਿਊਯਾਰਕ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਉਲਝਾਇਆ ਸੀ ਉਹ ਲੰਡਨ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਉਲਝਾ ਦੇਵੇਗੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲੀ ਆਪਣੇ ਖੂਨ ਵਿੱਚ ਡੁਬੋਈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕੰਧ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਛਾਪ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕੈਬ ਵੱਲ ਤੁਰ ਪਿਆ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਰਾਤ ਅਜੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜੰਗਲੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਕੁਝ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਗੱਡੀ ਚਲਾਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉਸ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੂਸੀ ਦੀ ਅੰਗੂਠੀ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਹ

ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਯਾਦ ਸੀ। ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਡ੍ਰੇਬਰ ਦੇ ਸਰੀਰ ਉੱਤੇ ਝੁਕਦੇ ਸਮੇਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਮੈਂ ਗੱਡੀ ਚਲਾਈ।" ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕੈਬ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਵਾਲੀ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਕੇ, ਮੈਂ ਦਲੇਰੀ ਨਾਲ ਘਰ ਵੱਲ ਗਿਆ - ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਅੰਗੂਠੀ ਗੁਆਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਿੱਧਾ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ-ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ ਜੋ ਬਾਹਰ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਕੇ ਉਸਦੇ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਰਿਹਾ।

"ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਨੋਕ ਡ੍ਰੇਬਰ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋਇਆ। ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸਟੈਂਜਰਸਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੌਨ ਫੇਰੀਅਰ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਚੁਕਾਉਣਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹਾਲੀਡੇ ਦੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਘੁੰਮਦਾ ਰਿਹਾ, ਪਰ ਉਹ ਕਦੇ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਡ੍ਰੇਬਰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਸ਼ੱਕ ਸੀ। ਉਹ ਚਲਾਕ ਸੀ, ਸਟੈਂਜਰਸਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਪਹਿਰਾ 'ਤੇ ਸੀ। ਜੇ ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਹਿ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਦੂਰ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਗਲਤ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਕੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਮੈਂ ਹੋਟਲ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਵਾਲੀ ਲੇਨ ਵਿੱਚ ਪਈਆਂ ਕੁਝ ਪੌੜੀਆਂ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਇਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੇਰ ਦੇ ਸਲੇਟੀ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜਗਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਲਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਡ੍ਰੇਬਰ ਦੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਹਿਰੀਲੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਦਾ ਉਹੀ ਵਿਕਲਪ ਦਿੱਤਾ। ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਮੌਕੇ ਨੂੰ ਫੜਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ ਛਾਲ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਗਲੇ 'ਤੇ ਉੱਡ ਗਿਆ। ਸਵੈ-ਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਦਿਲ 'ਤੇ ਛੁਰਾ ਮਾਰਿਆ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਹੀ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਾਵਿਡੈਂਸ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹੱਥ ਨੂੰ ਜ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਚੁਣਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਹਿਣ ਲਈ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਲਗਭਗ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਦਿਨ ਇਸਨੂੰ ਕੈਬ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਰਿਹਾ, ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਅਮਰੀਕਾ ਵਾਪਸ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਬਚਤ ਨਾ ਕਰ ਲਵਾਂ। ਮੈਂ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਚੀਰੇ ਹੋਏ ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉੱਥੇ ਜੈਫਰਸਨ ਹੋਪ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਕੈਬ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਕੈਬ 221B, ਬੇਕਰ ਸਟ੍ਰੀਟ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਘੁੰਮਿਆ, ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਗੱਲ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗੀ, ਇੱਥੇ ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਮੇਰੇ ਗੁੱਟ 'ਤੇ ਬਰੇਸਲੇਟ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਜਿੰਨੀ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇੜੀਆਂ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹੀ ਮੇਰੀ ਪੂਰੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ, ਸੱਜਣੋ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਤਲ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ; ਪਰ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਨਿਆਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਾਂ।"

ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਇੰਨੀ ਰੋਮਾਂਚਕ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਢੰਗ ਇੰਨਾ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਚੁੱਪ ਬੈਠੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਲੀਨ ਹੋ ਗਏ। ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਜਾਸੂਸ ਵੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਹਰ ਵੇਰਵੇ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਜਾਪਦੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਗੱਲ ਖਤਮ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਚੁੱਪ ਬੈਠੇ ਰਹੇ ਜੋ ਕਿ ਲੈਸਟਰੇਡ ਦੀ ਪੈਨਸਿਲ ਦੇ ਖੁਰਕਣ ਨਾਲ ਟੁੱਟ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਰਟਹੈਂਡ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਛੋਹਾਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ," ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਡਾ ਸਾਥੀ ਕੌਣ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਅੰਗੂਠੀ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ?"

ਕੈਦੀ ਨੇ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਵੱਲ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਅੱਖ ਮਾਰੀ। "ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਭੇਦ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੈਂ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਪੌਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਹ ਉਹ ਅੰਗੂਠੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਦੇਖਣ ਲਈ ਗਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਹੀ ਸਮਝੋਗੇ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

“ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ,” ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਦਿਲੋਂ ਕਿਹਾ।

"ਹੁਣ, ਸੱਜਣੋ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, "ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰੂਪਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਵੀਰਵਾਰ ਨੂੰ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਉਸ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵਾਂਗਾ।" ਉਸਨੇ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਘੰਟੀ ਵਜਾਈ, ਅਤੇ ਜੈਫਰਸਨ ਹੋਪ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵਾਰਡਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ ਅਤੇ ਬੇਕਰ ਸਟ੍ਰੀਟ ਵਾਪਸ ਕੈਬ ਲੈ ਲਈ।

ਅਧਿਆਇ 7

ਸਿੱਟਾ

ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀਰਵਾਰ ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਵੀਰਵਾਰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਗਵਾਹੀ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਉੱਚ ਜੱਜ ਨੇ ਮਾਮਲਾ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੈਫਰਸਨ ਹੋਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਸਖ਼ਤ ਨਿਆਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਹੀ ਐਨਿਉਰਿਜ਼ਮ ਫਟ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਵੇਰੇ ਕੋਠੜੀ ਦੇ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਪਿਆ ਮਿਲਿਆ, ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਰਨ ਦੇ ਪਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲਾਭਦਾਇਕ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਕੀਤੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਦੇਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

"ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਅਤੇ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਗੁੱਸੇ ਹੋਣਗੇ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਗਲੀ ਸ਼ਾਮ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ। "ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਹੁਣ ਕਿੱਥੇ ਹੋਵੇਗਾ?"

“ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਸਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਬਹੁਤਾ ਸਬੰਧ ਸੀ,” ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਕੋਈ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ," ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਕੌੜੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ," ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਦੇਰ ਰੁਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਰ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ। ਮੇਰੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਧਾਰਨ ਸੀ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਿੱਖਿਆਦਾਇਕ ਨੁਕਤੇ ਸਨ।"

“ਸਧਾਰਨ!” ਮੈਂ ਵੀਰਜ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ।
"ਖੈਰ, ਸੱਚਮੁੱਚ, ਇਸਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਦੂਜੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮੇਰੀ ਹੈਰਾਨੀ 'ਤੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਇਸਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸਾਦਗੀ ਦਾ ਸਬੂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮਦਦ ਦੇ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਮ ਕਟੌਤੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਮੈਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪਰਾਧੀ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ।"
"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਮਝਾ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੋ ਆਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਤਰਕ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਲਾਭਦਾਇਕ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਸਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਲੋਕ ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਭਿਆਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਤਰਕ ਕਰਨਾ ਵਧੇਰੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਹ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਜੋ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਰਕ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਲਈ ਜੋ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਰਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"
"ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ।"
"ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰੋਗੇ। ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਿਓ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਗੇ ਕਿ ਨਤੀਜਾ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੁਝ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਤੀਜਾ ਦੱਸੋ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਚੇਤਨਾ ਤੋਂ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਉਸ ਨਤੀਜੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕਿਹੜੇ ਕਦਮ ਸਨ। ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਤਰਕ ਕਰਨ, ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"
"ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।
“ਹੁਣ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਤੀਜਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਕੀ ਸਭ ਕੁਝ ਆਪਣੇ ਲਈ ਲੱਭਣਾ ਪਿਆ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤਰਕ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਦਮ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ। ਮੈਂ ਘਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਪੈਦਲ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਕਤ ਕਰਕੇ। ਮੈਂ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੜਕ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਕੈਬ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਦੇਖੇ, ਜੋ ਕਿ, ਮੈਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੁਆਰਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਹੈ, ਰਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉੱਥੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਕੈਬ ਸੀ, ਪਹੀਆਂ ਦੇ ਤੰਗ ਗੇਜ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਗੱਡੀ ਨਹੀਂ। ਆਮ ਲੰਡਨ ਗ੍ਰੋਲਰ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਦੇ ਬ੍ਰੌਘਮ ਨਾਲੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਘੱਟ ਚੌੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
"ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਬਿੰਦੂ ਸੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲਿਆ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਬਾਗ਼ ਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਤੁਰਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਨਾਲ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛਾਪਾਂ ਲੈਣ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਇੱਕ ਲਤਾੜੀ ਹੋਈ ਲਕੀਰ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਮੇਰੀਆਂ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਸਤ੍ਹਾ 'ਤੇ ਹਰ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦਾ ਇੱਕ ਅਰਥ ਸੀ। ਜਾਸੂਸੀ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਾਖਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇੰਨੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਅਣਗੌਲੀ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਕਿ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕਲਾ। ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ, ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਅਭਿਆਸ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਮੇਰੇ

ਲਈ ਦੂਜਾ ਸੁਭਾਅ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਾਂਸਟੇਬਲਾਂ ਦੇ ਭਾਰੀ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੇਖੇ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਟ੍ਰੈਕ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੇ ਸਨ। ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਆਸਾਨ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਝ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰੀ ਦੂਜੀ ਕੜੀ ਬਣ ਗਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਰਾਤ ਦੇ ਸੈਲਾਨੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸਨ, ਇੱਕ ਉਸਦੀ ਉਚਾਈ ਲਈ ਸ਼ਾਨਦਾਰ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਚਾਲ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਤੋਂ ਹਿਸਾਬ ਲਗਾਇਆ ਸੀ), ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਫੈਸ਼ਨੇਬਲ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ, ਉਸਦੇ ਬੂਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੇ ਗਏ ਛੋਟੇ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ।"

"ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਇਹ ਆਖਰੀ ਅਨੁਮਾਨ ਪੱਕਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੇਰਾ ਵਧੀਆ ਬੂਟਾਂ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ, ਲੰਬੇ ਨੇ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੇ ਕਤਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮਰੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਜ਼ਖ਼ਮ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖ ਲਿਆ ਸੀ। ਦਿਲ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਚਾਨਕ ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਰਨ ਨਾਲ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਲੱਛਣਾਂ 'ਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਉਂਦੇ। ਮਰੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁੰਘਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਖੱਟੀ ਗੰਧ ਆਈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਉਸ 'ਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਜ਼ਹਿਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੁਬਾਰਾ, ਮੈਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਨਫ਼ਰਤ ਅਤੇ ਡਰ ਤੋਂ ਉਸ 'ਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪਰਿਕਲਪਨਾ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਇਹ ਨਾ ਸੋਚੋ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਣਸੁਣਿਆ ਵਿਚਾਰ ਸੀ। ਜ਼ਹਿਰ ਦਾ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਓਡੇਸਾ ਵਿੱਚ ਡੌਲਸਕੀ ਅਤੇ ਮੋਂਟਪੇਲੀਅਰ ਵਿੱਚ ਲੈਟੂਰੀਅਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਹਿਰੀਲੇ ਵਿਗਿਆਨੀ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।"

"ਅਤੇ ਹੁਣ ਵੱਡਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਆਇਆ ਕਿ ਕਿਉਂ। ਕਤਲ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਡਕੈਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੀ ਇਹ ਰਾਜਨੀਤੀ ਸੀ, ਜਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਔਰਤ ਸੀ? ਇਹ ਉਹ ਸਵਾਲ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ। ਮੈਂ ਪਹਿਲੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੀ ਧਾਰਨਾ ਵੱਲ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਕਾਤਲ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉੱਡਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਇਹ ਕਤਲ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਾਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਸਮੇਂ ਉੱਥੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਗਲਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਗਲਤੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਵਿਧੀਗਤ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕੰਧ 'ਤੇ ਸ਼ਿਲਾਲੇਖ ਲੱਭਿਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਵੱਲ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਗੱਲ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਨ੍ਹੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਅੰਗੂਠੀ ਮਿਲੀ, ਤਾਂ ਇਸਨੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਤਲ ਨੇ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਪਣੇ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮਰੀ ਹੋਈ ਜਾਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਔਰਤ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੇ ਕਲੀਵਲੈਂਡ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਡ੍ਰੇਬਰ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕਰੀਅਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਬਿੰਦੂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਨਕਾਰਾਤਮਕ।

"ਫਿਰ ਮੈਂ ਕਮਰੇ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਕਾਤਲ ਦੀ ਉਚਾਈ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤ੍ਰਿਚਿਨੋਪੋਲੀ ਸਿਗਾਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਹੁੰਆਂ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਬਾਰੇ ਵਾਧੂ ਵੇਰਵੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ। ਮੈਂ

ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਕਿ ਫਰਸ਼ ਨੂੰ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਖੂਨ ਕਾਤਲ ਦੇ ਨੱਕ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸਦੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਵਿੱਚ ਫੁੱਟ ਪਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਖੂਨ ਦੀ ਧਾਰ ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦਮੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲੱਥਪੱਥ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਹ ਰਾਏ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਕਿ ਅਪਰਾਧੀ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਲਾਲ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਸਹੀ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।"

"ਘਰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਉਹੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਜੋ ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਨੇ ਅਣਗੌਲਿਆ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਲੀਵਲੈਂਡ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਮੁਖੀ ਨੂੰ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਕੀਤਾ, ਆਪਣੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨੂੰ ਐਨੋਕ ਡ੍ਰੇਬਰ ਦੇ ਵਿਆਹ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰੱਖਿਆ। ਜਵਾਬ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸੀ। ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਡ੍ਰੇਬਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਪ੍ਰੇਮੀ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਜੈਫਰਸਨ ਹੋਪ ਹੈ, ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਹੋਪ ਇਸ ਸਮੇਂ ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਭੇਤ ਦਾ ਸੁਰਾਗ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਬਚਿਆ ਸੀ ਉਹ ਕਾਤਲ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨਾ ਸੀ।"

"ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹ ਤੈਅ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਦਮੀ ਜੋ ਡ੍ਰੇਬਰ ਨਾਲ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਉਹੀ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਕੈਬ ਚਲਾਈ ਸੀ। ਸੜਕ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਸਨ ਕਿ ਘੋੜਾ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਅਸੰਭਵ ਹੁੰਦਾ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਇਸਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਹੁੰਦਾ। ਫਿਰ, ਡਰਾਈਵਰ ਕਿੱਥੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਾ ਹੁੰਦਾ? ਦੁਬਾਰਾ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਬੇਤੁਕਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਝਦਾਰ ਆਦਮੀ ਕਿਸੇ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਪਰਾਧ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੀ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣਾ ਯਕੀਨੀ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚੋਂ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕੁੱਟਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕੈਬਡਰਾਈਵਰ ਬਣਨ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੋਰ ਕੀ ਤਰੀਕਾ ਅਪਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਅਟੱਲ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਕਿ ਜੇਫਰਸਨ ਹੋਪ ਨੂੰ ਮੈਟਰੋਪੋਲਿਸ ਦੇ ਜਾਰਵੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ।"

"ਜੇਕਰ ਉਹ ਇੱਕ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਉਸਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ, ਕੋਈ ਵੀ ਅਚਾਨਕ ਤਬਦੀਲੀ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੁੰਦੀ। ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਮੰਨੇ ਹੋਏ ਨਾਮ ਹੇਠ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਕਿਉਂ ਬਦਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਆਪਣੇ ਅਸਲੀ ਨਾਮ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ? ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਗਲੀ ਅਰਬ ਜਾਸੂਸ ਕੋਰ ਨੂੰ ਸੰਗਠਿਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲੰਡਨ ਦੇ ਹਰ ਕੈਬ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਢੰਗ ਨਾਲ ਭੇਜਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਦਿੰਦੇ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਫਲ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਫਾਇਦਾ ਕਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਉਠਾਇਆ, ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਤਾਜ਼ਾ ਹੈ। ਸਟੈਂਜਰਸਨ ਦਾ ਕਤਲ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਘਟਨਾ ਸੀ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਕਿਆਸੀ ਸੀ, ਪਰ ਜਿਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਰਾਹੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਗੋਲੀਆਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ, ਜਿਸਦਾ ਵਜੂਦ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਸਾਰੀ ਚੀਜ਼ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬ੍ਰੇਕ ਜਾਂ ਨੁਕਸ ਦੇ ਤਰਕਪੂਰਨ ਕ੍ਰਮਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਹੈ।"

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ!" ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ। "ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਖੂਬੀਆਂ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕਰਾਂਗਾ।"

"ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਚਾਹੋ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਡਾਕਟਰ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਦੇਖੋ ਇੱਥੇ!" ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਇੱਕ ਕਾਗਜ਼ ਮੈਨੂੰ ਫੜਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, "ਇਹ ਦੇਖੋ!"

ਇਹ ਉਸ ਦਿਨ ਦੀ ਗੂੰਜ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਪੈਰੇ ਵੱਲ ਉਸਨੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਹ ਸਵਾਲ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਸੀ।

"ਜਨਤਾ," ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, "ਹੋਪ ਨਾਮਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਅਚਾਨਕ ਮੌਤ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਨਸਨੀਖੇਜ਼ ਤੋਹਫ਼ਾ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਐਨੋਕ ਡ੍ਰੇਬਰ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਜੋਸਫ਼ ਸਟੈਂਜਰਸਨ ਦੇ ਕਤਲ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਸੀ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਸ਼ਾਇਦ ਹੁਣ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣੇ ਜਾਣਗੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਚੰਗੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਅਤੇ ਰੋਮਾਂਟਿਕ ਝਗੜੇ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਮੋਰਮੋਨਿਜ਼ਮ ਨੇ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ। ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਪੀੜਤ, ਆਪਣੇ ਜਵਾਨੀ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਲੈਟਰ ਡੇ ਸੇਂਟਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ, ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕੈਦੀ, ਹੋਪ, ਸਾਲਟ ਲੇਕ ਸਿਟੀ ਤੋਂ ਵੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਸਾਡੀ ਜਾਸੂਸ ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸਬਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਝਗੜਿਆਂ ਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੁਲਝਾਉਣ ਲਈ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰਾਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਮਾਰਟ ਕੈਪਚਰ ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ, ਮੈਸਰਸ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਅਤੇ ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖੁਦ, ਇੱਕ ਸ਼ੌਕੀਆ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਜਾਸੂਸ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਦਿਖਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਇੰਸਟ੍ਰਕਟਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਹੁਨਰ ਦੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਢੁਕਵੀਂ ਮਾਨਤਾ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਪੱਤਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

"ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਉਦੋਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ?" ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਬੋਲਿਆ। "ਇਹ ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਸਕਾਰਲੇਟ ਵਿੱਚ ਅਧਿਐਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ: ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ!"

“ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ,” ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; “ਮੇਰੀ ਡਾਇਰੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਤੱਥ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲਵੇਗੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੋਮਨ ਕੰਜੂਸ ਵਾਂਗ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਚੇਤਨਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ —

"ਲੋਕ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਚੀਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਾਬਾਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਸਿੱਕਿਆਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

ਚਾਰ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ

ਅਧਿਆਇ 1

ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਵਿਗਿਆਨ

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮੈਨਟੇਲਪੀਸ ਦੇ ਕੋਨੇ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਬੋਤਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰੇ ਮੋਰੱਕੋ ਕੇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੀ ਹਾਈਪੋਡਰਮਿਕ ਸਰਿੰਜ ਲਈ। ਆਪਣੀਆਂ ਲੰਬੀਆਂ, ਚਿੱਟੀਆਂ, ਘਬਰਾਹਟ ਵਾਲੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਨਾਜ਼ੁਕ ਸੂਈ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਖੱਬੀ ਕਮੀਜ਼ ਦੀ ਕਫ਼ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਮੋੜ ਦਿੱਤਾ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਪਤਲੇ ਬਾਂਹ ਅਤੇ ਗੁੱਟ 'ਤੇ ਟਿਕੀਆਂ ਰਹੀਆਂ, ਸਾਰੇ ਬਿੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਅਣਗਿਣਤ ਪੰਕਚਰ-ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਨਾਲ ਦਾਗ਼ ਸਨ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਤਿੱਖੀ ਨੋਕ ਨੂੰ ਘਰ ਵੱਲ ਧੱਕਿਆ, ਛੋਟੇ ਪਿਸਟਨ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ, ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਸਾਹ ਨਾਲ ਮਖਮਲੀ-ਕਤਾਰ ਵਾਲੀ ਆਰਮਚੇਅਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਡੁੱਬ ਗਿਆ।

ਕਈ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਇਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਰਿਵਾਜ ਨੇ ਮੇਰਾ ਮਨ ਇਸ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਦਿਨ-ਬ-ਦਿਨ ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਹੋਰ ਚਿੜਚਿੜਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਜ਼ਮੀਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਸੁੱਜ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਣ ਦਰਜ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ; ਪਰ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਦੀ ਠੰਢੀ, ਬੇਪਰਵਾਹ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਖਰੀ ਆਦਮੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕਰੇਗਾ। ਉਸਦੀਆਂ ਮਹਾਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਉਸਦਾ ਮਾਸਟਰੀ ਢੰਗ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਸਭ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸੰਕੋਚ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਬਿਊਨ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ ਨਾਲ ਲਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਤਰੀਕੇ ਦੀ ਅਤਿ ਸੋਚ-ਵਿਚਾਰ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਵਾਧੂ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ, ਮੈਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਹੋਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।

"ਅੱਜ ਕਿਹੜਾ ਹੈ," ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ, "ਮੋਰਫਿਨ ਜਾਂ ਕੋਕੀਨ?"

ਉਸਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਲੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਾਲੇ ਵਾਲੀਅਮ ਤੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸੁਸਤ ਹੋ ਕੇ ਚੁੱਕੀਆਂ, ਜੋ ਉਸਨੇ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਸੀ।

"ਇਹ ਕੋਕੀਨ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸੱਤ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹੱਲ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਅਜ਼ਮਾਉਣਾ ਚਾਹੋਗੇ?"

"ਨਹੀਂ, ਬਿਲਕੁਲ," ਮੈਂ ਰੁੱਖੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੇਰਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਜੇ ਤੱਕ ਅਫਗਾਨ ਮੁਹਿੰਮ 'ਤੇ ਕਾਬੂ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਾਧੂ ਦਬਾਅ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦਾ।"

ਉਹ ਮੇਰੇ ਜੋਸ਼ 'ਤੇ ਮੁਸਕਰਾਇਆ। "ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾੜਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਇੰਨਾ ਉਤਸੁਕ ਅਤੇ ਮਨ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਸੈਕੰਡਰੀ ਕਿਰਿਆ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਪਲ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ।"

"ਪਰ ਸੋਚੋ!" ਮੈਂ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਕੀਮਤ ਗਿਣੋ! ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਮਾਗ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਉਤੇਜਿਤ ਅਤੇ ਉਤੇਜਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਰੋਗ ਸੰਬੰਧੀ ਅਤੇ ਰੋਗੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟਿਸ਼ੂ-ਬਦਲਾਵ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਕਿੰਨੀ ਕਾਲੀ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਯਕੀਨਨ ਇਹ ਖੇਡ ਮੋਮਬੱਤੀ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ, ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਅਨੰਦ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਹਾਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਜੋਖਮ ਕਿਉਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਵਾਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ? ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੂਜੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਲਈ ਉਹ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ।"

ਉਹ ਨਾਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕੂਹਣੀਆਂ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸ਼ੌਕ ਹੋਵੇ।

"ਮੇਰਾ ਮਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਬਗਾਵਤ ਖੜ੍ਹੋਤ 'ਤੇ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਿਓ, ਮੈਨੂੰ ਕੰਮ ਦਿਓ, ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਕ੍ਰਿਪਟੋਗ੍ਰਾਮ, ਜਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਸਹੀ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਨਕਲੀ ਉਤੇਜਕਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਹੋਂਦ ਦੀ ਨੀਰਸ ਰੁਟੀਨ ਤੋਂ ਨਫ਼ਰਤ ਹੈ। ਮੈਂ ਮਾਨਸਿਕ ਉੱਨਤੀ ਲਈ ਤਰਸਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਖਾਸ ਪੇਸ਼ਾ ਚੁਣਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲਾ ਹਾਂ।"

"ਇਕੱਲਾ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਜਾਸੂਸ?" ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਭਰਵੀਆਂ ਉੱਚੀਆਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

"ਇਕੱਲਾ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਸਲਾਹਕਾਰ ਜਾਸੂਸ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਂ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਖਰੀ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਅਦਾਲਤ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਗ੍ਰੇਗਸਨ, ਜਾਂ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ, ਜਾਂ ਐਥਲਨੀ ਜੋਨਸ ਆਪਣੀ ਡੂੰਘਾਈ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ - ਜੋ ਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਹੈ - ਤਾਂ ਮਾਮਲਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਮਾਹਰ ਵਜੋਂ ਡੇਟਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਾਹਰ ਦੀ ਰਾਏ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਨਹੀਂ ਮੰਗਦਾ। ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਕਿਸੇ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਕੰਮ ਖੁਦ, ਆਪਣੀਆਂ ਅਜੀਬ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਖੇਤਰ ਲੱਭਣ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ, ਮੇਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਇਨਾਮ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਦ ਜੈਫਰਸਨ ਹੋਪ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦਾ ਕੁਝ ਤਜਰਬਾ ਹੈ।"

"ਹਾਂ, ਸੱਚਮੁੱਚ," ਮੈਂ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਇੰਨਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਬਰੋਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ 'ਏ ਸਟੱਡੀ ਇਨ ਸਕਾਰਲੇਟ' ਸੀ।"

ਉਸਨੇ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।

"ਮੈਂ ਇਸ ਉੱਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸੱਚ ਕਹਾਂ ਤਾਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਵਧਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ। ਖੋਜ ਇੱਕ ਸਟੀਕ ਵਿਗਿਆਨ ਹੈ, ਜਾਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਉਸੇ ਹੀ ਠੰਡੇ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ

ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਰੋਮਾਂਟਿਕਤਾ ਨਾਲ ਰੰਗਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਯੂਕਲਿਡ ਦੇ ਪੰਜਵੇਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਮ-ਕਹਾਣੀ ਜਾਂ ਭੱਜਣ ਵਾਂਗ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

"ਪਰ ਰੋਮਾਂਸ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਸੀ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।"

"ਕੁਝ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਇਲਾਜ ਵਿੱਚ ਅਨੁਪਾਤ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਨੁਕਤਾ ਜਿਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਯੋਗ ਸੀ ਉਹ ਸੀ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਤੋਂ ਕਾਰਨਾਂ ਤੱਕ ਉਤਸੁਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣਾਤਮਕ ਤਰਕ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਇਆ।"

ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਰਚਨਾ ਦੀ ਇਸ ਆਲੋਚਨਾ 'ਤੇ ਗੁੱਸਾ ਆਇਆ ਜੋ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਹੰਕਾਰ ਤੋਂ ਗੁੱਸਾ ਆਇਆ ਸੀ ਜੋ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪੈਂਫਲਿਟ ਦੀ ਹਰ ਲਾਈਨ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਖਾਸ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਢੰਗ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਘਮੰਡ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਕੋਈ ਟਿੱਪਣੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਬੈਠਾ ਆਪਣੀ ਜ਼ਖਮੀ ਲੱਤ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਜੈਜ਼ੈਲ ਦੀ ਗੋਲੀ ਲੱਗੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ, ਪਰ ਮੌਸਮ ਦੇ ਹਰ ਬਦਲਾਅ 'ਤੇ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਦਰਦ ਨਾਲ ਦਰਦ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।

"ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਮਹਾਂਦੀਪ ਤੱਕ ਫੈਲ ਗਈ ਹੈ," ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੀ ਪੁਰਾਣੀ ਬਰੀਅਰ-ਰੂਟ ਪਾਈਪ ਭਰਦੇ ਹੋਏ। "ਪਿਛਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਫ੍ਰਾਂਸਵਾ ਲੇ ਵਿਲਾਰਡ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਫ੍ਰੈਂਚ ਜਾਸੂਸ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਮੋਰਚੇ 'ਤੇ ਆਇਆ ਹੈ। ਉਸ ਕੋਲ ਤੇਜ਼ ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸੇਲਟਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਸਹੀ ਗਿਆਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਘਾਟ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੀ ਕਲਾ ਦੇ ਉੱਚ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਸ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਸਨ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੋ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ, ਇੱਕ 1857 ਵਿੱਚ ਰੀਗਾ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ 1871 ਵਿੱਚ ਸੇਂਟ ਲੂਈਸ ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਸਲ ਹੱਲ ਸੁਝਾਇਆ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਉਹ ਪੱਤਰ ਹੈ ਜੋ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।"

ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਨੋਟਪੇਪਰ ਦੀ ਇੱਕ ਮੁਰਝਾਈ ਹੋਈ ਸ਼ੀਟ ਉੱਪਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਝਾਤ ਮਾਰੀ, ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੇ ਨੋਟਾਂ ਦੀ ਭਰਮਾਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਣਗਿਣਤ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਕੂਪ-ਡੀ-ਮੈਟਰਸ ਅਤੇ ਟੂਰ-ਡੀ-ਫੋਰਸ ਸਨ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਦੀ ਜੋਸ਼ੀਲੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਭਰ ਰਹੇ ਸਨ।

"ਉਹ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਵਾਂਗ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"ਓਹ, ਉਹ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਰਜਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ," ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਹਲਕੇ ਜਿਹੇ ਕਿਹਾ। "ਉਸ ਕੋਲ ਖੁਦ ਕਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਹਨ। ਉਸ ਕੋਲ ਆਦਰਸ਼ ਜਾਸੂਸ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤਿੰਨ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਗੁਣ ਹਨ। ਉਸ ਕੋਲ ਨਿਰੀਖਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। ਉਸ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਗਿਆਨ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੁਣ ਮੇਰੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਦਾ ਫ੍ਰੈਂਚ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

"ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਮ?"

"ਓਹ, ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ?" ਉਹ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਰੋਇਆ। "ਹਾਂ, ਮੈਂ ਕਈ ਮੋਨੋਗ੍ਰਾਫਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਤਕਨੀਕੀ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਇੱਕ 'ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤੰਬਾਕੂਆਂ ਦੀਆਂ ਸੁਆਹ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ' ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਸਿਗਾਰ, ਸਿਗਰੇਟ ਅਤੇ ਪਾਈਪ ਤੰਬਾਕੂ ਦੇ ਇੱਕ ਸੌ ਚਾਲੀ ਰੂਪਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰੰਗੀਨ ਪਲੇਟਾਂ ਸੁਆਹ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਬਿੰਦੂ ਹੈ ਜੋ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਕਈ ਵਾਰ ਇੱਕ ਸੁਰਾਗ ਵਜੋਂ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਕਿ ਕੁਝ ਕਤਲ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਭਾਰਤੀ ਲੰਕਾ ਪੀ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਖੋਜ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅੱਖ ਲਈ ਤ੍ਰਿਚਿਨੋਪੋਲੀ ਦੀ ਕਾਲੀ ਸੁਆਹ ਅਤੇ ਪੰਛੀ ਦੀ ਅੱਖ ਦੇ ਚਿੱਟੇ ਫੁੱਲ ਵਿੱਚ ਓਨਾ ਹੀ ਅੰਤਰ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਇੱਕ ਗੋਭੀ ਅਤੇ ਆਲੂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

"ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਸਮਝਣ ਦੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਹੈ," ਮੈਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ।

"ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ 'ਤੇ ਮੇਰਾ ਮੋਨੋਗ੍ਰਾਫ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਲਾਸਟਰ ਆਫ਼ ਪੈਰਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਵਰਤੋਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਥੇ, ਸਲੇਟਰਾਂ, ਮਲਾਹਾਂ, ਕਾਰ੍ਕ-ਕਟਰ, ਕੰਪੋਜ਼ੀਟਰਾਂ, ਜੁਲਾਹੇ ਅਤੇ ਹੀਰਾ-ਪਾਲਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਦੇ ਲਿਥੋਟਾਈਪਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਹੱਥਾਂ ਦੇ ਰੂਪ 'ਤੇ ਵਪਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਕੰਮ ਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਗਿਆਨਕ ਜਾਸੂਸਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵਿਹਾਰਕ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ - ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਲਾਵਾਰਿਸ ਲਾਸ਼ਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ। ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸ਼ੌਕ ਨਾਲ ਥਕਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ," ਮੈਂ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਹਾਰਕ ਉਪਯੋਗ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣੇ ਨਿਰੀਖਣ ਅਤੇ ਕਟੌਤੀ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਯਕੀਨਨ ਇੱਕ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।"

"ਕਿਉਂ, ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਆਪਣੀ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਝੁਕਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਾਈਪ ਤੋਂ ਮੋਟੇ ਨੀਲੇ ਫੁੱਲ ਭੇਜਦਾ ਹੋਇਆ। "ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਨਿਰੀਖਣ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਵਿਗਮੋਰ ਸਟ੍ਰੀਟ ਪੋਸਟ-ਆਫਿਸ ਗਏ ਸੀ, ਪਰ ਕਟੌਤੀ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਤਾਰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ।"

"ਠੀਕ ਹੈ!" ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਦੋਵੇਂ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ! ਪਰ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚੇ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਅਚਾਨਕ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ।"

"ਇਹ ਸਾਦਗੀ ਹੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, ਮੇਰੀ ਹੈਰਾਨੀ 'ਤੇ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ - "ਇੰਨੀ ਬੇਤੁਕੀ ਸਰਲ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਬੇਲੋੜੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਅਤੇ ਕਟੌਤੀ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਿਰੀਖਣ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕਦਮਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਲਾਲ ਉੱਲੀ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਵਿਗਮੋਰ ਸਟਰੀਟ ਦਫਤਰ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਹਮਣੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫੁੱਟਪਾਥ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਿੱਟੀ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਈ ਹੈ ਕਿ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਵੇਲੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਰ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਧਰਤੀ ਇਸ ਅਜੀਬ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਇੰਨਾ ਕੁਝ ਨਿਰੀਖਣ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਕਟੌਤੀ ਹੈ।"

"ਤਾਂ ਫਿਰ, ਤੁਸੀਂ ਤਾਰ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਕਿਵੇਂ ਲਗਾਇਆ?"

"ਕਿਉਂ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਚਿੱਠੀ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸਾਰੀ ਸਵੇਰ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਡੈਸਕ 'ਤੇ ਵੀ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸਟੈਂਪਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ੀਟ ਅਤੇ ਪੋਸਟਕਾਰਡਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਮੋਟਾ ਬੰਡਲ ਹੈ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਡਾਕਘਰ ਵਿੱਚ ਤਾਰ ਭੇਜਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਜੋ ਬਚਿਆ ਹੈ ਉਹ ਸੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚ ਹੈ," ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸੋਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਹਾਲਾਂਕਿ, ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਸਭ ਤੋਂ ਸਰਲ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬੇਈਮਾਨ ਸਮਝੋਗੇ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਖ਼ਤ ਪਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਪਾਵਾਂ?"

"ਇਸਦੇ ਉਲਟ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਕੋਕੀਨ ਦੀ ਦੂਜੀ ਖੁਰਾਕ ਲੈਣ ਤੋਂ ਰੋਕੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਮੈਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੱਸਿਆ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਲਈ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵਸਤੂ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀਤਵ ਦੀ ਛਾਪ ਛੱਡੇ ਬਿਨਾਂ ਰੱਖਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਦਰਸ਼ਕ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਸਕੇ। ਹੁਣ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਘੜੀ ਹੈ ਜੋ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆਈ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸਵਰਗੀ ਮਾਲਕ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਜਾਂ ਆਦਤਾਂ ਬਾਰੇ ਰਾਏ ਦੇਣ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋਗੇ?"

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਮਜ਼ਾਕ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਘੜੀ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰੀਖਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਸੰਭਵ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹਠਧਰਮੀ ਸੁਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਸਬਕ ਵਜੋਂ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਮੰਨਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਘੜੀ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕੀਤਾ, ਡਾਇਲ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ, ਪਿਛਲਾ ਪਾਸਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਨੰਗੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਉੱਤਲ ਲੈਂਸ ਨਾਲ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਫੜਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਡਿੱਗੇ ਹੋਏ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਮੁਸਕਰਾਉਣ ਤੋਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਰਹਿ ਸਕਿਆ।

"ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਘੜੀ ਨੂੰ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੁਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਨੂੰ ਭੇਜਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।"

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਅਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਬਹਾਨਾ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਗੰਦੀ ਘੜੀ ਤੋਂ ਉਹ ਕੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?

"ਭਾਵੇਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਖੋਜ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਰਹੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਛੱਤ ਵੱਲ ਸੁਪਨਮਈ, ਬੇਚੈਨ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਦਾ ਹੋਇਆ। "ਤੁਹਾਡੀ ਤਾੜਨਾ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਘੜੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਡੇ ਭਰਾ ਦੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਸੀ।"

"ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਵਾਲੇ ਐੱਚ. ਡਬਲਯੂ. ਤੋਂ ਇਕੱਠੇ ਕਰਦੇ ਹੋ?"

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ। W ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਘੜੀ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਲਗਭਗ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲ ਪੁਰਾਣੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅੱਖਰ ਘੜੀ ਜਿੰਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਹਨ: ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪਿਛਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਗਹਿਣੇ

ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਡੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਮ ਵਰਗਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ, ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਸਹੀ ਯਾਦ ਹੈ, ਦੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਕਈ ਸਾਲ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਡੇ ਭਰਾ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ।"

"ਠੀਕ ਹੈ, ਹੁਣ ਤੱਕ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਹੋਰ ਕੁਝ?"

"ਉਹ ਗੰਦੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ - ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੰਦਾ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹ। ਉਸ ਕੋਲ ਚੰਗੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਬਚੀਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮੌਕੇ ਗੁਆ ਦਿੱਤੇ, ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਗਰੀਬੀ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਦੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲਾਂ 'ਤੇ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਰਾਬ ਪੀ ਕੇ, ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਛਾਲ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਕੁੜੱਤਣ ਲੈ ਕੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਲੰਗੜਾ ਕੇ ਘੁੰਮਣ ਲੱਗਾ।

"ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹੋਮਜ਼," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਿੱਗ ਪਏ ਹੋਵੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਦੁਖੀ ਭਰਾ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਾਲਪਨਿਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੱਢਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਇਹ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਭ ਉਸਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਘੜੀ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ! ਇਹ ਬੇਰਹਿਮ ਹੈ ਅਤੇ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚਾਲਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੈ।"

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਡਾਕਟਰ," ਉਸਨੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੀ ਮੁਆਫ਼ੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ। ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਸਮੱਸਿਆ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕਿੰਨੀ ਨਿੱਜੀ ਅਤੇ ਦਰਦਨਾਕ ਚੀਜ਼ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਕੋਈ ਭਰਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਘੜੀ ਨਹੀਂ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ।"

"ਫਿਰ ਇਸ ਸਭ ਕੁਝ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲੇ? ਉਹ ਹਰ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹਨ।"

"ਆਹ, ਇਹ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦਾ ਸੰਤੁਲਨ ਕੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੰਨਾ ਸਹੀ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਪਰ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ?"

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ: ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਆਦਤ ਹੈ - ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਫੈਕਲਟੀ ਲਈ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ ਅਜੀਬ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਛੋਟੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਵੱਡੇ ਅਨੁਮਾਨ ਨਿਰਭਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਭਰਾ ਲਾਪਰਵਾਹ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਘੜੀ-ਕੇਸ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਹੋਰ ਸਖ਼ਤ ਵਸਤੂਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿੱਕੇ ਜਾਂ ਚਾਬੀਆਂ, ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਦਤ ਤੋਂ ਕੱਟਿਆ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਯਕੀਨਨ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਕਾਰਨਾਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜੋ ਪੰਜਾਹ-ਗਿੰਨੀ ਘੜੀ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਘਮੰਡੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ

ਲਾਪਰਵਾਹ ਆਦਮੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜਿਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਕੀਮਤ ਦੀ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।"

ਮੈਂ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਤਰਕ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।

"ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਦਲਾਲਾਂ ਲਈ ਇਹ ਬਹੁਤ ਰਿਵਾਜ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਘੜੀ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਕੇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾ ਕੇ ਟਿਕਟ ਦੇ ਨੰਬਰਾਂ ਨੂੰ ਖੁਰਚਣਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਲੇਬਲ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸੌਖਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨੰਬਰ ਦੇ ਗੁੰਮ ਹੋਣ ਜਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਜ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਜੋਖਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੇਰੇ ਲੈਂਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਾਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨੰਬਰ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਅਨੁਮਾਨ - ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਭਰਾ ਅਕਸਰ ਘੱਟ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਦੂਜਾ ਅਨੁਮਾਨ - ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਦੇ ਫਟਣ ਲੱਗਦੇ ਸਨ, ਜਾਂ ਉਹ ਗਹਿਣੇ ਨੂੰ ਛੁਡਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੰਦਰਲੀ ਪਲੇਟ ਵੱਲ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੀਹੋਲ ਹੈ। ਮੋਰੀ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਖੁਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖੋ - ਨਿਸ਼ਾਨ ਜਿੱਥੇ ਚਾਬੀ ਫਿਸਲ ਗਈ ਹੈ। ਕਿਹੜੇ ਸੰਜੀਦਾ ਆਦਮੀ ਦੀ ਚਾਬੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੰਭਿਆਂ ਨੂੰ ਗੋਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ? ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਸ਼ਰਾਬੀ ਦੀ ਘੜੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕੋਗੇ। ਉਹ ਰਾਤ ਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਹਵਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਸਥਿਰ ਹੱਥ ਦੇ ਇਹ ਨਿਸ਼ਾਨ ਛੱਡ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਭ ਵਿੱਚ ਰਹੱਸ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?"

"ਇਹ ਦਿਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਾਂਗ ਸਾਫ਼ ਹੈ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਦਾ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਕੀ ਮੈਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਸਮੇਂ ਪੈਦਲ ਜਾਣ ਲਈ ਕੋਈ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਹੈ?"

"ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲਈ ਕੋਕੀਨ। ਮੈਂ ਦਿਮਾਗੀ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ। ਹੋਰ ਕੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਜੀਣਾ ਹੈ? ਇੱਥੇ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਵੋ। ਕੀ ਕਦੇ ਅਜਿਹੀ ਉਦਾਸ, ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ, ਗੈਰ-ਲਾਭਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸੀ? ਦੇਖੋ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਪੀਲੀ ਧੁੰਦ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਗੂੜ੍ਹੇ ਰੰਗ ਦੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਡਾਕਟਰ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੀ ਫਾਇਦਾ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਲਈ ਕੋਈ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਅਪਰਾਧ ਆਮ ਹੈ, ਹੋਂਦ ਆਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੁਣਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੋ ਆਮ ਹਨ, ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।"

ਮੈਂ ਇਸ ਗਾਲ੍ਹ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਦਸਤਕ ਨਾਲ, ਸਾਡੀ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਣ ਪਿੱਤਲ ਦੇ ਸਿਲਵਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਕਾਰਡ ਚੁੱਕੀ ਅੰਦਰ ਆਈ।

"ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਔਰਤ, ਸਰ," ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ।

"ਮਿਸ ਮੈਰੀ ਮੋਰਸਟਨ," ਉਸਨੇ ਪੜ੍ਹਿਆ। "ਹਮ! ਮੈਨੂੰ ਨਾਮ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨੌਜਵਾਨ ਔਰਤ ਨੂੰ ਕਦਮ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕਹੋ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਡਸਨ। ਨਾ ਜਾਓ, ਡਾਕਟਰ। ਮੈਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਰਹੋ।"

ਅਧਿਆਇ 2

ਕੇਸ ਦਾ ਬਿਆਨ

ਮਿਸ ਮੋਰਸਟਨ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਦਮ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਜਮ ਨਾਲ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਈ। ਉਹ ਇੱਕ ਸੁਨਹਿਰੀ ਮੁਟਿਆਰ ਸੀ, ਛੋਟੀ, ਸੁੰਦਰ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਸਤਾਨੇ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸੰਪੂਰਨ ਸੁਆਦ ਵਿੱਚ ਸਜੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਦਗੀ ਅਤੇ ਸਾਦਗੀ ਸੀ ਜੋ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਸੀਮਤ ਸਾਧਨਾਂ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ। ਪਹਿਰਾਵਾ ਇੱਕ ਗੂੜ੍ਹੇ ਸਲੇਟੀ ਰੰਗ ਦਾ ਬੇਜ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਛਾਂਟਿਆ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸੇ ਹੀ ਧੁੰਦਲੇ ਰੰਗ ਦੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਪੱਗ ਬੰਨ੍ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਸਿਰਫ ਪਾਸੇ ਵਿੱਚ ਚਿੱਟੇ ਖੰਭ ਦੇ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਮਿਲੀ। ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਨਿਯਮਤਤਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰੰਗ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ, ਪਰ ਉਸਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਮਿੱਠਾ ਅਤੇ ਦੋਸਤਾਨਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਨੀਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਇਕੱਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਅਤੇ ਹਮਦਰਦ ਸਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਹਾਂਦੀਪਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਲੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਚਿਹਰਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਇੱਕ ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਵਾਅਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹੋਵੇ। ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਿਆ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਉਹ ਸੀਟ ਲਈ ਜੋ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਰੱਖੀ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਕੰਬ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਕੰਬ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਤੀਬਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਹਰ ਸੰਕੇਤ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਈ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੇਰੀ ਮਾਲਕ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੇਸਿਲ ਫੋਰੈਸਟਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਘਰੇਲੂ ਪੇਚੀਦਗੀ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਦਿਆਲਤਾ ਅਤੇ ਹੁਨਰ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈ।"

"ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੇਸਿਲ ਫਾਰੇਸਟਰ," ਉਸਨੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਦੁਹਰਾਇਆ। "ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ, ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਧਾਰਨ ਸੀ।"

"ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਵੀ ਇਹੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ। ਮੈਂ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਜੀਬ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਮਲੇ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚਮਕ ਉੱਠੀਆਂ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕਿਆ, ਆਪਣੇ ਸਪੱਸ਼ਟ, ਬਾਜ਼ ਵਰਗੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਇਕਾਗਰਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨਾਲ।

"ਆਪਣਾ ਮਾਮਲਾ ਦੱਸੋ," ਉਸਨੇ ਤੇਜ਼ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ।

ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੇਰੀ ਸਥਿਤੀ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਵਾਲੀ ਸੀ।

"ਤੁਸੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ, ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ," ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਉੱਠਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ, ਉਸ ਨੌਜਵਾਨ ਔਰਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਦਸਤਾਨੇ ਵਾਲਾ ਹੱਥ ਉੱਪਰ ਕੀਤਾ।

"ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡਾ ਦੋਸਤ ਰੁਕ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤਾਂ ਉਹ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ।

“ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ,” ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, “ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਇੱਕ ਭਾਰਤੀ ਰੈਜੀਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਫਸਰ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਚਪਨ ਵਿੱਚ ਘਰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਐਡਿਨਬਰਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਬੋਰਡਿੰਗ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਤਾਰਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹੀ। ਸਾਲ 1878 ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਰੈਜੀਮੈਂਟ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਕੈਪਟਨ ਸਨ, ਨੇ

ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਘਰ ਆ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੰਡਨ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਹੇਠਾਂ ਆਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ, ਲੈਂਗਹੈਮ ਹੋਟਲ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਤਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ, ਦਿਆਲਤਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਸੀ। ਲੰਡਨ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ ਮੈਂ ਲੈਂਗਹੈਮ ਗਈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੈਪਟਨ ਮੋਰਸਟਨ ਉੱਥੇ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਉਸਦੀ ਖ਼ਬਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਰਾਤ, ਹੋਟਲ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਦੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਪੁਲਿਸ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਡੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ; ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ। "ਮੇਰੇ ਬਦਕਿਸਮਤ ਪਿਤਾ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ। ਉਹ ਉਮੀਦ ਨਾਲ ਭਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਘਰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਜੋ ਕੁਝ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਕੁਝ ਦਿਲਾਸਾ ਮਿਲੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ -"

ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਗਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਮ ਘੁੱਟਣ ਵਾਲੀ ਚੀਕ ਨੇ ਵਾਕ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

"ਤਾਰੀਖ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨੋਟਬੁੱਕ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹੋਏ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਉਹ 3 ਦਸੰਬਰ, 1878 ਨੂੰ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ - ਲਗਭਗ ਦਸ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ।"

"ਉਸਦਾ ਸਾਮਾਨ?"

"ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸੁਰਾਗ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਕੁਝ ਕੱਪੜੇ, ਕੁਝ ਕਿਤਾਬਾਂ, ਅਤੇ ਅੰਡੇਮਾਨ ਟਾਪੂਆਂ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਉਤਸੁਕਤਾਵਾਂ। ਉਹ ਉੱਥੇ ਦੋਸ਼ੀ-ਗਾਰਡ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ।"

"ਕੀ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਦੋਸਤ ਸੀ?"

"ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ - ਮੇਜਰ ਸ਼ੋਲਟੋ, ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਰੈਜੀਮੈਂਟ, ਚੌਂਤੀ ਬੰਬੇ ਇਨਫੈਂਟਰੀ ਦਾ। ਮੇਜਰ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਪਰ ਨੌਰਵੁੱਡ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਭਰਾ ਅਫਸਰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਹੈ।"

"ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਮਾਮਲਾ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ।

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਇਕਵਚਨ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਲਗਭਗ ਛੇ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ - ਸਹੀ ਕਹਿਣ ਲਈ, 4 ਮਈ, 1882 ਨੂੰ - ਟਾਈਮਜ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਛਪਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਿਸ ਮੈਰੀ ਮੋਰਸਟਨ ਦਾ ਪਤਾ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅੱਗੇ ਆਉਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਾਮ ਜਾਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੇਸਿਲ ਫੋਰੈਸਟਰ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨਾਲ ਮੈਂ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਪਤਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। ਉਸੇ ਦਿਨ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਗੱਤੇ ਦਾ ਡੱਬਾ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਚਮਕਦਾਰ ਮੋਤੀ ਮਿਲਿਆ। ਲਿਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਹਰ ਸਾਲ ਉਸੇ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਡੱਬਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਮੋਤੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਕੋਈ ਸੁਰਾਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਾਹਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਦੁਰਲੱਭ ਕਿਸਮ ਦੇ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਮੁੱਲ ਦੇ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਹਨ।"

ਉਸਨੇ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਸਮਤਲ ਡੱਬਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਛੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਮੋਤੀ ਦਿਖਾਏ ਜੋ ਮੈਂ ਕਦੇ ਦੇਖੇ ਸਨ।

"ਤੁਹਾਡਾ ਬਿਆਨ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ," ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਯਾਦ ਆਇਆ ਹੈ?"

"ਹਾਂ, ਅਤੇ ਅੱਜ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸੇ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਚਿੱਠੀ ਮਿਲੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਖੁਦ ਪੜ੍ਹੋਗੇ।"

“ਧੰਨਵਾਦ,” ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। “ਲਿਫਾਫਾ ਵੀ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ। ਪੋਸਟ-ਮਾਰਕ, ਲੰਡਨ, ਸਾਊਥ ਵੈਸਟ ਡੇਟ, 7 ਜੁਲਾਈ। ਹਮ! ਕੋਨੇ 'ਤੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਅੰਗੂਠਾ ਨਿਸ਼ਾਨ - ਸ਼ਾਇਦ ਡਾਕੀਆ। ਵਧੀਆ ਕੁਆਲਿਟੀ ਦਾ ਕਾਗਜ਼। ਛੇ ਪੈਸੇ ਦੇ ਲਿਫਾਫੇ ਇੱਕ ਪੈਕੇਟ। ਖਾਸ ਆਦਮੀ ਆਪਣੀ ਸਟੇਸ਼ਨਰੀ ਵਿੱਚ। ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ।

"ਅੱਜ ਰਾਤ ਸੱਤ ਵਜੇ ਲਾਇਸੀਅਮ ਥੀਏਟਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਤੀਜੇ ਥੰਮ੍ਹ 'ਤੇ ਰਹੋ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ੱਕੀ ਹੋ ਤਾਂ ਦੋ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਓ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਨਸਾਫ਼ ਮਿਲੇਗਾ। ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਨਾ ਲਿਆਓ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਸਭ ਵਿਅਰਥ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਡਾ ਅਣਜਾਣ ਦੋਸਤ।"

"ਖੈਰ, ਸੱਚਮੁੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਛੋਟਾ ਰਹੱਸ ਹੈ! ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਇਰਾਦਾ ਹੈ, ਮਿਸ ਮੋਰਸਟਨ?"

ਇਹੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।”

"ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਜ਼ਰੂਰ ਜਾਵਾਂਗੇ - ਤੂੰ ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਤੇ - ਹਾਂ, ਕਿਉਂ ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਹੀ ਉਹੀ ਆਦਮੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਪੱਤਰਕਾਰ ਦੋ ਦੋਸਤ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕੱਠੇ ਕੰਮ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ।"

"ਪਰ ਕੀ ਉਹ ਆਵੇਗਾ?" ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਅਤੇ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਆਕਰਸ਼ਕਤਾ ਭਰੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਮਾਣ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ," ਮੈਂ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਮੈਂ ਕੋਈ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਤੁਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਬਹੁਤ ਦਿਆਲੂ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਤੀਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਦੋਸਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਜੁੜ ਸਕਾਂ। ਜੇ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਛੇ ਵਜੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਠੀਕ ਰਹੇਗਾ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ?"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਮੋਤੀ-ਬਕਸੇ ਦੇ ਪਤਿਆਂ 'ਤੇ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਵਰਗੀ ਹੈ?"

“ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਇੱਥੇ ਹਨ,” ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਅੱਧਾ ਦਰਜਨ ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਕੱਢਦੇ ਹੋਏ।

"ਤੁਸੀਂ ਯਕੀਨਨ ਇੱਕ ਮਾਡਲ ਕਲਾਇੰਟ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸਹੀ ਅੰਤਰ-ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੈ। ਆਓ ਹੁਣ ਦੇਖੀਏ।" ਉਸਨੇ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਕਾਗਜ਼ ਫੈਲਾਏ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਥੋੜ੍ਹੀਆਂ ਜਿਹੀਆਂ ਤੇਜ਼ ਨਜ਼ਰਾਂ ਪਾਈਆਂ। "ਉਹ ਭੇਸ ਬਦਲੇ ਹੱਥ ਹਨ, ਅੱਖਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ," ਉਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਲੇਖਕਤਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਦੇਖੋ ਕਿ ਅਦਮਯੋਗ ਯੂਨਾਨੀ e ਕਿਵੇਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇਗਾ, ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ s ਦਾ ਘੁੰਮਣਘੇਰੀ ਵੇਖੋ। ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕੋ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਝੂਠੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਮਿਸ ਮੋਰਸਟਨ, ਪਰ ਕੀ ਇਸ ਹੱਥ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮਾਨਤਾ ਹੈ?"

"ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।"

"ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣੋਗੇ। ਫਿਰ, ਅਸੀਂ ਛੇ ਵਜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਾਂਗੇ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਰੱਖਣ ਦਿਓ। ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਸਿਰਫ਼ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਵਜੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵਾਪਸ ਜਾਓ।"

"ਆਹ ਰਿਵੋਇਰ," ਸਾਡੀ ਮਹਿਮਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਇੱਕ ਚਮਕਦਾਰ, ਦਿਆਲੂ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਮੋਤੀ-ਡੱਬਾ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਚਲੀ ਗਈ।

ਖਿੜਕੀ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹੀ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਤੁਰਦੀ ਹੋਈ ਦੇਖਦੀ ਰਹੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਲੇਟੀ ਪੱਗ ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਖੰਭ ਉਦਾਸ ਭੀੜ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਧੱਬਾ ਹੀ ਰਹਿ ਗਏ।

"ਕਿੰਨੀ ਸੋਹਣੀ ਔਰਤ ਹੈ!" ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

ਉਸਨੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਪਾਈਪ ਜਗਾ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਝੁਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਪਲਕਾਂ ਨਾਲ ਪਿੱਛੇ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। "ਕੀ ਉਹ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਸੁਸਤ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਨਹੀਂ।"

"ਤੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਆਟੋਮੇਟਨ ਹੈਂ - ਇੱਕ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਮਸ਼ੀਨ," ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ। "ਕਈ ਵਾਰ ਤੇਰੇ ਅੰਦਰ ਕੁਝ ਤਾਂ ਅਣਮਨੁੱਖੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

ਉਹ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਮੁਸਕਰਾਇਆ।

"ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਆਪਣੇ ਨਿਰਣੇ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਗੁਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੱਖਪਾਤੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦਿਓ। ਇੱਕ ਗਾਹਕ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਇਕਾਈ ਹੈ, ਇੱਕ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਰਕ। ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਗੁਣ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤਰਕ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਹਨ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਿੱਤਣ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਕਦੇ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੀਮੇ ਦੇ ਪੈਸੇ ਲਈ ਜ਼ਹਿਰ ਦੇਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਵਾਲੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਘਿਣਾਉਣੇ ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਲੰਡਨ ਦੇ ਗਰੀਬਾਂ 'ਤੇ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਮਿਲੀਅਨ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਹਨ।"

"ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ -"

"ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਅੱਖਰਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ? ਇਸ ਬੰਦੇ ਦੀ ਲਿਖਤ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ?"

"ਇਹ ਪੜ੍ਹਨਯੋਗ ਅਤੇ ਨਿਯਮਤ ਹੈ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਆਦਤਾਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਤਾਕਤ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।

"ਉਸਦੇ ਲੰਬੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਆਮ ਝੁੰਡ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉੱਠਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹ d ਇੱਕ a ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ e। ਚਰਿੱਤਰ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਲੰਬੇ ਅੱਖਰਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਅਣਜਾਣ ਕਿਉਂ ਨਾ ਲਿਖਣ। ਉਸਦੇ k ਵਿੱਚ ਡੂੰਘਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵੱਡੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਵੈ-ਮਾਣ ਹੈ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਬਾਹਰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਹਵਾਲੇ ਦੇਣ ਲਈ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਦਿਓ - ਹੁਣ ਤੱਕ ਲਿਖੀ ਗਈ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ। ਇਹ ਵਿਨਵੁੱਡ ਰੀਡ ਦੀ "ਮਾਰਟਰਡਮ ਆਫ਼ ਮੈਨ" ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗਾ।"

ਮੈਂ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਵਾਲੀਅਮ ਸੀ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਲੇਖਕ ਦੀਆਂ ਦਲੇਰਾਨਾ ਅੰਦਾਜ਼ਿਆਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਸਨ। ਮੇਰਾ ਮਨ ਸਾਡੀ ਦੇਰ ਨਾਲ ਆਈ ਮੁਲਾਕਾਤ 'ਤੇ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ - ਉਸਦੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ, ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਡੂੰਘੇ ਅਮੀਰ ਸੁਰ, ਉਹ ਅਜੀਬ ਰਹੱਸ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਵੇਲੇ ਸਤਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਹੁਣ ਸੱਤਰ ਅਤੇ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਇੱਕ ਮਿੱਠਾ ਯੁੱਗ, ਜਦੋਂ ਜਵਾਨੀ ਆਪਣੀ ਸਵੈ-ਚੇਤਨਾ ਗੁਆ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਨੁਭਵ ਦੁਆਰਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਸੰਜੀਵ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ

ਅਤੇ ਸੋਚਦਾ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਖਤਰਨਾਕ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਆਏ ਕਿ ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਡੈਸਕ ਵੱਲ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪੈਥੋਲੋਜੀ 'ਤੇ ਨਵੀਨਤਮ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿੱਚ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਡੁੱਬ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਕੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਫੌਜੀ ਸਰਜਨ ਜਿਸਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਲੱਤ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਬੈਂਕ ਖਾਤੇ ਵਾਲਾ, ਕਿ ਮੈਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਾਂ? ਉਹ ਇੱਕ ਯੂਨਿਟ ਸੀ, ਇੱਕ ਕਾਰਕ ਸੀ - ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਮੇਰਾ ਭਵਿੱਖ ਕਾਲਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਕਲਪਨਾ ਦੀਆਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਰੌਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਇਸਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਬਿਹਤਰ ਸੀ।

ਅਧਿਆਇ 3

ਹੱਲ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ

ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਢੇ ਪੰਜ ਵੱਜ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰ, ਉਤਸੁਕ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਜੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮੂਡ ਜੋ ਉਸਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਕਾਲੇ ਡਿਪਰੈਸ਼ੀ ਦੇ ਦੌਰੇ ਨਾਲ ਬਦਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।
"ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਰਹੱਸ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਚਾਹ ਦਾ ਕੱਪ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਡੋਲ੍ਹਿਆ ਸੀ; "ਤੱਥ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਜਾਪਦੇ ਹਨ।"
"ਕੀ! ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੱਲ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ?"
"ਖੈਰ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਕੇਤਕ ਤੱਥ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੰਕੇਤਕ ਹੈ। ਵੇਰਵੇ ਅਜੇ ਜੋੜਨੇ ਬਾਕੀ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਹੁਣੇ ਹੀ ਟਾਈਮਜ਼ ਦੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਫਾਈਲਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਚੌਂਤੀਵੀਂ ਬੰਬੇ ਇਨਫੈਂਟਰੀ ਦੇ ਸਵਰਗੀ, ਅੱਪਰ ਨੌਰਵੁੱਡ ਦੇ ਮੇਜਰ ਸ਼ੋਲਟੋ ਦੀ ਮੌਤ 28 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1882 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ।"
"ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਮੂਰਖ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਹੋਮਜ਼, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।"
"ਨਹੀਂ? ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖੋ। ਕੈਪਟਨ ਮੋਰਸਟਨ ਗਾਇਬ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਮਿਲਣ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਉਹ ਮੇਜਰ ਸ਼ੋਲਟੋ ਹੈ। ਮੇਜਰ ਸ਼ੋਲਟੋ ਇਹ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਚਾਰ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਸ਼ੋਲਟੋ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੈਪਟਨ ਮੋਰਸਟਨ ਦੀ ਧੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਤੋਹਫ਼ਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਲ-ਦਰ-ਸਾਲ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਗਲਤ ਔਰਤ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਇਸ ਕਮੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੀ ਗਲਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਅਤੇ ਸ਼ੋਲਟੋ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਤੋਹਫ਼ੇ ਕਿਉਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸ਼ੋਲਟੋ ਦਾ ਵਾਰਸ ਰਹੱਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇ? ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪਿਕ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਜੋ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ?"
"ਪਰ ਕਿੰਨਾ ਅਜੀਬ ਮੁਆਵਜ਼ਾ! ਅਤੇ ਕਿੰਨਾ ਅਜੀਬ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ! ਉਹ ਛੇ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਹੁਣ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਕਿਉਂ ਲਿਖੇ? ਫਿਰ, ਪੱਤਰ ਉਸਨੂੰ ਇਨਸਾਫ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਇਨਸਾਫ਼ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ ਅਜੇ ਵੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ।"

"ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਹਨ; ਜ਼ਰੂਰ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਹਨ," ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸੋਚ-ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਅੱਜ ਰਾਤ ਦੀ ਸਾਡੀ ਮੁਹਿੰਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਆਹ, ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਚਾਰ-ਪਹੀਆ ਵਾਹਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਿਸ ਮੋਰਸਟਨ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਤਿਆਰ ਹੋ? ਫਿਰ ਸਾਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਘੰਟਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਬੀਤ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਭ ਤੋਂ ਭਾਰੀ ਸੋਟੀ ਚੁੱਕੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਰਾਜ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣਾ ਰਿਵਾਲਵਰ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪਾ ਲਿਆ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੋਚਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡਾ ਰਾਤ ਦਾ ਕੰਮ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਕੰਮ ਹੋਵੇਗਾ।

ਮਿਸ ਮੋਰਸਟਨ ਇੱਕ ਗੂੜ੍ਹੇ ਚੋਗੇ ਵਿੱਚ ਘਿਰੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਚਿਹਰਾ ਸ਼ਾਂਤ ਪਰ ਫਿੱਕਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਅਜੀਬ ਉੱਦਮ 'ਤੇ ਕੁਝ ਬੇਚੈਨੀ ਮਹਿਸੂਸ ਨਾ ਹੁੰਦੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਸਵਾਰ ਹੋ ਰਹੇ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਔਰਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਦਾ ਸੰਜਮ ਸੰਪੂਰਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਕੁਝ ਵਾਧੂ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਤੁਰੰਤ ਦਿੱਤੇ।

"ਮੇਜਰ ਸ਼ੋਲਟੋ ਪਾਪਾ ਦਾ ਬਹੁਤ ਖਾਸ ਦੋਸਤ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਸਦੀਆਂ ਚਿੱਠੀਆਂ ਮੇਜਰ ਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਅਤੇ ਪਾਪਾ ਅੰਡੇਮਾਨ ਟਾਪੂਆਂ 'ਤੇ ਫੌਜਾਂ ਦੀ ਕਮਾਂਡ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵੈਸੇ, ਪਾਪਾ ਦੇ ਡੈਸਕ 'ਤੇ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕ ਕਾਗਜ਼ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੋਗੇ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਆਈ। ਇਹ ਇੱਥੇ ਹੈ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਾਗਜ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੋਡੇ ਉੱਤੇ ਪੱਧਰਾ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਧੀਵਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਡਬਲ ਲੈਂਸ ਨਾਲ ਇਸਦੀ ਪੂਰੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ।

"ਇਹ ਮੂਲ ਭਾਰਤੀ ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਕਾਗਜ਼ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਬੋਰਡ ਨਾਲ ਚਿਪਕਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਉੱਤੇ ਚਿੱਤਰ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਹਾਲ, ਗਲਿਆਰੇ ਅਤੇ ਰਸਤੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਲਾਲ ਸਿਆਹੀ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਕਰਾਸ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉੱਪਰ ਫਿੱਕੀ ਪੈਨਸਿਲ-ਲਿਖਾਈ ਵਿੱਚ 'ਖੱਬੇ ਤੋਂ 3.37' ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਖੱਬੇ-ਹੱਥ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕ ਹਾਇਰੋਗਲਿਫਿਕ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਕਰਾਸ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਛੂਹ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਮੋਟੇ ਅਤੇ ਮੋਟੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ, 'ਚਾਰਾਂ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ - ਜੋਨਾਥਨ ਸਮਾਲ, ਮੁਹੰਮਦ ਸਿੰਘ, ਅਬਦੁੱਲਾ ਖਾਨ, ਦੋਸਤ ਅਕਬਰ।' ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਹੱਤਵ ਦਾ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਪਾਸਾ ਦੂਜੇ ਪਾਸਿਓਂ ਸਾਫ਼ ਹੈ।"

"ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਉਸਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿਲਿਆ।"

"ਤਾਂ ਫਿਰ, ਮਿਸ ਮੋਰਸਟਨ, ਇਸਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖੋ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੋਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਮੇਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡੂੰਘਾ ਅਤੇ ਸੂਖਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਉਹ ਕੈਬ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਝੁਕ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਖਿੜੇ ਹੋਏ ਭਰਵੱਟੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਖਾਲੀ ਅੱਖ ਤੋਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮਿਸ ਮੋਰਸਟਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਹਿੰਮ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸੰਭਾਵੀ ਨਤੀਜੇ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਸਾਡੀ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਅਦਭੁਤ ਰਾਖਵੀਂ ਸ਼ਕਤੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ।

ਇਹ ਸਤੰਬਰ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜੇ ਸੱਤ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵੱਜੇ ਸਨ, ਪਰ ਦਿਨ ਬਹੁਤ ਉਦਾਸ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੰਘਣੀ ਬੂੰਦਾ-ਬਾਂਦੀ ਧੁੰਦ ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰ ਉੱਤੇ ਛਾ ਗਈ ਸੀ। ਚਿੱਕੜ ਵਾਲੇ ਰੰਗ ਦੇ ਬੱਦਲ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਚਿੱਕੜ ਵਾਲੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਉੱਤੇ ਲਟਕ ਰਹੇ ਸਨ। ਕਿਨਾਰੇ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦੀਵੇ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇ ਧੁੰਦਲੇ ਧੱਬੇ ਸਨ ਜੋ ਪਤਲੇ ਫੁੱਟਪਾਥ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਗੋਲਾਕਾਰ ਝਲਕ ਪਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਦੁਕਾਨ ਦੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਤੋਂ ਪੀਲੀ ਚਮਕ ਭਾਫ਼ ਵਾਲੀ, ਭਾਫ਼ ਵਾਲੀ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਵਹਿ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਭੀੜ-ਭੜੱਕੇ ਵਾਲੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧੁੰਦਲੀ, ਬਦਲਦੀ ਚਮਕ ਸੁੱਟ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ, ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੰਗ ਪੱਟੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਡਦੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਦੇ ਬੇਅੰਤ ਜਲੂਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਭੂਤ ਵਰਗਾ ਸੀ - ਉਦਾਸ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਖੁਸ਼, ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਖੁਸ਼। ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਵਾਂਗ, ਉਹ ਹਨੇਰੇ ਤੋਂ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਉੱਡ ਗਏ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ। ਮੈਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਪਰ ਸੁਸਤ, ਭਾਰੀ ਸ਼ਾਮ, ਉਸ ਅਜੀਬ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸੀ, ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਘਬਰਾਇਆ ਅਤੇ ਉਦਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਮਿਸ ਮੋਰਸਟਨ ਦੇ ਢੰਗ ਤੋਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਵੀ ਉਸੇ ਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ। ਸਿਰਫ਼ ਹੋਲਮਜ਼ ਹੀ ਛੋਟੇ-ਮੋਟੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਨੋਟਬੁੱਕ ਆਪਣੇ ਗੋਡੇ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਜੇਬ-ਲੈਂਟਰਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਅੰਕੜੇ ਅਤੇ ਯਾਦ-ਪੱਤਰ ਲਿਖਦਾ ਸੀ।

ਲਾਇਸੀਅਮ ਥੀਏਟਰ ਵਿੱਚ ਭੀੜ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਾਈਡ-ਐਂਟਰੈਂਸ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਸੀ। ਸਾਹਮਣੇ ਹੰਸੋਮ ਅਤੇ ਚਾਰ-ਪਹੀਆ ਵਾਹਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਵਹਾਅ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਮੀਜ਼ਾਂ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀਆਂ ਅਤੇ ਹੀਰਿਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਉਤਾਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਤੀਜੇ ਥੰਮ੍ਹ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਸਾਂ ਪਏ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਡੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਛੋਟਾ, ਹਨੇਰਾ, ਤੇਜ਼ ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਕੋਚਮੈਨ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆਇਆ।

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਪਾਰਟੀਆਂ ਹੋ ਜੋ ਮਿਸ ਮੋਰਸਟਨ ਨਾਲ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਂ ਮਿਸ ਮੋਰਸਟਨ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸੱਜਣ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੇਦਭਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਜੋੜਾ ਝੁਕਾਇਆ।

"ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੋਗੇ, ਮਿਸ," ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਜ਼ਿੱਦੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਦਿਓ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਥੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪੁਲਿਸ-ਅਫ਼ਸਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਆਪਣਾ ਬਚਨ ਦਿੰਦੀ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਸੀਟੀ ਵਜਾਈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗਲੀ ਵਾਲਾ ਅਰਬ ਇੱਕ ਚਾਰ-ਪਹੀਆ ਵਾਹਨ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਕੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। ਜਿਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਡੱਬੇ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅੰਦਰ ਆਪਣੀਆਂ ਥਾਵਾਂ

ਲੈ ਲਈਆਂ। ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਡਰਾਈਵਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਧੁੰਦ ਵਾਲੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਭੱਜ ਗਏ।

ਸਥਿਤੀ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਜਿਹੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਅਣਜਾਣ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਅਣਜਾਣ ਕੰਮ 'ਤੇ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਰਹੇ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਸਾਡਾ ਸੱਦਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧੋਖਾ ਸੀ - ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਅਸੰਭਵ ਕਲਪਨਾ ਸੀ - ਜਾਂ ਫਿਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਸੋਚਣ ਦਾ ਚੰਗਾ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮੁੱਦੇ ਸਾਡੀ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਲਟਕ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮਿਸ ਮੋਰਸਟਨ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਾਂਗ ਦ੍ਰਿੜ ਅਤੇ ਇਕੱਠਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਾਹਸ ਦੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਕੇ ਉਸਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ; ਪਰ, ਸੱਚ ਦੱਸਾਂ ਤਾਂ, ਮੈਂ ਖੁਦ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਪ੍ਰਤੀ ਇੰਨਾ ਉਤਸੁਕ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਥੋੜ੍ਹੀਆਂ ਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਅੱਜ ਤੱਕ ਉਹ ਐਲਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਦਿਲ ਖਿੱਚਵਾਂ ਕਿੱਸਾ ਸੁਣਾਇਆ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਇੱਕ ਬੰਦੂਕ ਰਾਤ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਤੰਬੂ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਦੋ-ਬੈਰਲ ਵਾਲੇ ਸ਼ੇਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਉਸ 'ਤੇ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਦਿਸ਼ਾ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਰਹੇ ਸੀ; ਪਰ ਜਲਦੀ ਹੀ, ਸਾਡੀ ਗਤੀ, ਧੁੰਦ ਅਤੇ ਲੰਡਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸੀਮਤ ਗਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਗੁਆ ਬੈਠਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਜਾ ਰਹੇ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਕਦੇ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕੈਬ ਚੌਕਾਂ ਅਤੇ ਆਵਾਰਾ-ਪਾਵਾ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਨਾਮ ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ।

"ਰੋਚੈਸਟਰ ਰੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹੁਣ ਵਿਨਸੈਂਟ ਸਕੁਏਅਰ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਵੌਕਸਹਾਲ ਬ੍ਰਿਜ ਰੋਡ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਸਰੀ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਹਾਂ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਪੁਲ 'ਤੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਨਦੀ ਦੀ ਝਲਕ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

ਸਾਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਥੇਮਜ਼ ਦਰਿਆ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਇੱਕ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ, ਚੌੜੇ, ਸ਼ਾਂਤ ਪਾਣੀ ਉੱਤੇ ਲੈਂਪ ਚਮਕ ਰਹੇ ਸਨ; ਪਰ ਸਾਡੀ ਕੈਬ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧੀ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਗਲੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਭੁਲੇਖੇ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਈ।

"ਵਰਡਸਵਰਥ ਰੋਡ," ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪ੍ਰਾਇਰੀ ਰੋਡ। ਲਾਰਕ ਹਾਲ ਲੇਨ। ਸਟਾਕਵੈੱਲ ਪਲੇਸ। ਰਾਬਰਟ ਸਟ੍ਰੀਟ। ਕੋਲਡ ਹਾਰਬਰ ਲੇਨ। ਸਾਡੀ ਖੋਜ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਫੈਸ਼ਨੇਬਲ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾਂਦੀ।"

ਅਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ੱਕੀ ਅਤੇ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਸੀ। ਸੁਸਤ ਇੱਟਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਦੀਆਂ ਲੰਬੀਆਂ ਕਤਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕੋਨੇ 'ਤੇ ਬਣੇ ਜਨਤਕ ਘਰਾਂ ਦੀ ਮੋਟੀ ਚਮਕ ਅਤੇ ਧੁੰਦਲੀ ਚਮਕ ਨੇ ਹੀ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ। ਫਿਰ ਦੋ-ਮੰਜ਼ਿਲਾ ਵਿਲਾ ਦੀਆਂ ਕਤਾਰਾਂ ਆਈਆਂ, ਹਰੇਕ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਛੋਟੇ ਬਾਗ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਵੀਆਂ, ਗੂੜ੍ਹੀਆਂ ਇੱਟਾਂ ਦੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਬੇਅੰਤ ਕਤਾਰਾਂ - ਉਹ ਵਿਸ਼ਾਲ ਤੰਬੂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕੈਬ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਛੱਤ ਵਿੱਚ ਤੀਜੇ ਘਰ 'ਤੇ ਰੁਕ ਗਈ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਘਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਰੁਕੇ ਉਹ ਇਸਦੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਵਾਂਗ ਹਨੇਰਾ ਸੀ, ਰਸੋਈ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਝਲਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਡੇ ਦਸਤਕ ਦੇਣ 'ਤੇ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਤੁਰੰਤ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਨੌਕਰ ਦੁਆਰਾ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਪੀਲੀ ਪੱਗ, ਚਿੱਟੇ ਢਿੱਲੇ ਕੱਪੜੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੀਲੇ ਰੰਗ ਦੀ ਪੱਟੀ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਤੀਜੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਉਪਨਗਰੀਏ ਨਿਵਾਸ-ਘਰ ਦੇ ਆਮ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਇਸ ਪੂਰਬੀ ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜੀਬ ਅਸੰਗਤ ਸੀ।

“ਸਾਹਿਬ ਤੁਹਾਡਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ,” ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਅੰਦਰਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਉੱਚੀ, ਤੇਜ਼ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ।

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਦਿਖਾਓ, ਖਿਟਮੁਤਗਰ," ਇਸ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। "ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਦਿਖਾਓ।"

ਅਧਿਆਇ 4

ਗੰਜੇ ਸਿਰ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ

ਅਸੀਂ ਉਸ ਭਾਰਤੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਗੰਦੇ ਅਤੇ ਆਮ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਗਏ, ਜੋ ਕਿ ਘੱਟ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਸਜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਪੀਲੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਇੱਕ ਲਾਟ ਆਈ, ਅਤੇ ਚਮਕ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਸਿਰ ਬਹੁਤ ਉੱਚਾ ਸੀ, ਇਸਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਲਾਲ ਵਾਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਝੁਰੜੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਗੰਜਾ, ਚਮਕਦਾਰ ਖੋਪੜੀ ਜੋ ਇਸਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਦਾਰ ਦੇ ਰੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਪਹਾੜ ਦੀ ਚੋਟੀ ਵਾਂਗ ਉੱਡਦੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਲੱਛਣ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਝਟਕੇ ਵਿੱਚ ਸਨ - ਹੁਣ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ, ਹੁਣ ਘੂਰਦਾ ਹੋਇਆ, ਪਰ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਆਰਾਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਕੁਦਰਤ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਲਟਕਦਾ ਬੁੱਲ੍ਹ, ਅਤੇ ਪੀਲੇ ਅਤੇ ਅਨਿਯਮਿਤ ਦੰਦਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਲਕੀਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਘੁੰਮਾ ਕੇ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਆਪਣੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਗੰਜੇਪਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸਨੇ ਜਵਾਨੀ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ। ਦਰਅਸਲ, ਉਹ ਹੁਣੇ ਹੀ ਆਪਣਾ ਤੀਹਵਾਂ ਸਾਲ ਪੂਰਾ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ।

"ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਕ, ਮਿਸ ਮੋਰਸਟਨ," ਉਹ ਪਤਲੀ, ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ। "ਤੁਹਾਡੇ ਸੇਵਕ, ਸੱਜਣੋ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਮੇਰੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਰੱਖੋ। ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਮਿਸ, ਪਰ ਮੇਰੀ ਪਸੰਦ ਅਨੁਸਾਰ ਸਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਦੱਖਣੀ ਲੰਡਨ ਦੇ ਰੌਲਾ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਰੂਥਲ ਵਿੱਚ ਕਲਾ ਦਾ ਇੱਕ ਓਏਸਿਸ।"

ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਉਸ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਦੀ ਦਿੱਖ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੁਖੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਿੱਤਲ ਦੇ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਹੀਰੇ ਵਾਂਗ ਬੇਢੰਗਾ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਚਮਕਦਾਰ ਪਰਦੇ ਅਤੇ ਟੇਪੇਸਟ੍ਰੀ ਕੰਧਾਂ 'ਤੇ ਲਪੇਟੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਪਿੱਛੇ ਘੁੰਮਦੇ ਹੋਏ ਕੁਝ ਅਮੀਰੀ ਨਾਲ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪੇਂਟਿੰਗ ਜਾਂ ਪੂਰਬੀ ਫੁੱਲਦਾਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਕਾਰਪੇਟ ਅੰਬਰ ਅਤੇ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦਾ ਸੀ, ਇੰਨਾ ਨਰਮ ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਮੋਟਾ ਕਿ ਪੈਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਡੁੱਬ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਾਈ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ। ਦੋ ਵੱਡੀਆਂ ਟਾਈਗਰ-ਸਕਿਨ-ਸਕਿਨਜ਼ ਨੂੰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਇਸਨੇ ਪੂਰਬੀ ਲਗਜ਼ਰੀ ਦੇ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹੁੱਕਾ ਜੋ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚਟਾਈ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਕਮਰੇ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲਗਭਗ ਅਦਿੱਖ ਸੁਨਹਿਰੀ ਤਾਰ ਤੋਂ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਘੁੱਗੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੀਵਾ ਲਟਕਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਸੜਦਾ ਸੀ, ਇਸਨੇ ਹਵਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੂਖਮ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਗੰਧ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤਾ।

"ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਥੈਡੀਅਸ ਸ਼ੋਲਟੋ," ਛੋਟੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਜੇ ਵੀ ਝਟਕੇ ਮਾਰਦਾ ਅਤੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ। "ਇਹ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮਿਸ ਮੋਰਸਟਨ ਹੋ, ਬੇਸ਼ੱਕ। ਅਤੇ ਇਹ ਸੱਜਣ -"

"ਇਹ ਮਿਸਟਰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਡਾ. ਵਾਟਸਨ।"

"ਡਾਕਟਰ, ਹੈ ਨਾ?" ਉਹ ਬਹੁਤ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਹੋ ਕੇ ਚੀਕਿਆ। "ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਪਣਾ ਸਟੈਥੋਸਕੋਪ ਹੈ? ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹਾਂ - ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਦਿਆਲਤਾ ਦਿਖਾਓਗੇ? ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਈਟਰਲ ਵਾਲਵ ਬਾਰੇ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਹੁੰਦੇ। ਜਿਸ ਏਓਰਟਿਕ 'ਤੇ ਮੈਂ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਮਾਈਟਰਲ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡੀ ਰਾਏ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੀ, ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਸਿਵਾਏ ਇਸਦੇ ਕਿ ਉਹ ਡਰ ਦੇ ਅਨੰਦ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਿਰ ਤੋਂ ਪੈਰਾਂ ਤੱਕ ਕੰਬ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਇਹ ਆਮ ਜਾਪਦਾ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਬੇਚੈਨੀ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਚਿੰਤਾ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੋਗੇ, ਮਿਸ ਮੋਰਸਟਨ," ਉਸਨੇ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੀੜਤ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਵਾਲਵ ਬਾਰੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸ਼ੱਕ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਕਿ ਉਹ ਬੇਲੋੜੇ ਹਨ। ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ, ਮਿਸ ਮੋਰਸਟਨ, ਆਪਣੇ ਦਿਲ 'ਤੇ ਦਬਾਅ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਬਚਦੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਹੁਣ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ।"

ਮੈਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਵਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਨਾਜ਼ੁਕ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਬੇਰਹਿਮ ਅਤੇ ਬੇਤੁਕੇ ਹਵਾਲੇ 'ਤੇ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਮਿਸ ਮੋਰਸਟਨ ਬੈਠ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਚਿੱਟਾ ਹੋ ਗਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਇਨਸਾਫ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹ ਵੀ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਭਰਾ ਬਾਰਥੋਲੋਮਿਊ ਕਹੇ। ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਸਤ ਇੱਥੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਵਜੋਂ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਮੈਂ ਜੋ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਉਸ ਦੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਵੀ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਤਿੰਨੋਂ ਭਰਾ ਬਾਰਥੋਲੋਮਿਊ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਲੇਰਾਨਾ ਮੋਰਚਾ ਦਿਖਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਬਾਹਰੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾ ਹੋਵੇ - ਕੋਈ ਪੁਲਿਸ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਅਸੀਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦਖਲ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੁਲਝਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਵੀ ਭਰਾ ਬਾਰਥੋਲੋਮਿਊ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।"

ਉਹ ਇੱਕ ਨੀਵੀਂ ਸੋਫੀ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰ, ਪਾਣੀ ਵਾਲੀਆਂ ਨੀਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅੱਖਾਂ ਮੀਚੀਆਂ।

"ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੋਗੇ, ਉਹ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧੇਗਾ।"

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।

"ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ! ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਿਆਂਟੀ ਦਾ ਇੱਕ ਗਲਾਸ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਮਿਸ ਮੋਰਸਟਨ? ਜਾਂ ਟੋਕੇ ਦਾ? ਮੈਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵਾਈਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਕੀ ਮੈਂ ਇੱਕ ਫਲਾਸਕ ਖੋਲ੍ਹਾਂ? ਨਹੀਂ? ਖੈਰ, ਫਿਰ, ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੰਬਾਕੂ-ਧੂੰਏਂ, ਪੂਰਬੀ ਤੰਬਾਕੂ ਦੀ ਬਲਸਾਮਿਕ ਗੰਧ ਨਾਲ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਘਬਰਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹੁੱਕਾ ਇੱਕ ਅਨਮੋਲ ਸੈਡੇਟਿਵ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।"

ਉਸਨੇ ਵੱਡੇ ਕਟੋਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਟੇਪਰ ਲਗਾਇਆ, ਅਤੇ ਧੂੰਆਂ ਗੁਲਾਬ ਜਲ ਵਿੱਚੋਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਉੱਭਰਿਆ। ਅਸੀਂ ਤਿੰਨੋਂ ਇੱਕ ਅਰਧ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਸੀ, ਸਾਡੇ ਸਿਰ ਅੱਗੇ ਵੱਲ ਅਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਠੋਡੀਆਂ ਸਾਡੇ ਹੱਥਾਂ 'ਤੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਜੀਬ, ਝਟਕੇਦਾਰ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਆਦਮੀ, ਆਪਣੇ ਉੱਚੇ, ਚਮਕਦੇ ਸਿਰ ਨਾਲ, ਵਿਚਕਾਰ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਫੁੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਤਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਅਣਦੇਖਾ ਕਰ ਦਿਓਗੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਅਣਸੁਖਾਵੇਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਓਗੇ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਆਦਮੀ ਵਿਲੀਅਮਜ਼ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਲ ਸਕੇ। ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਵਿਵੇਕ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਭਰੋਸਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹੁਕਮ ਸਨ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਨਾ ਵਧਣ। ਤੁਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੋਗੇ, ਪਰ ਮੈਂ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੰਨਿਆਸ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼ੁੱਧ, ਸੁਆਦ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੇਸੁਆਦੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੋਟੇ ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਤੋਂ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁੰਗੜਨਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਘੱਟ ਹੀ ਮੋਟੇ ਭੀੜ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਜਿਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੇ ਕੁਝ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਮਾਹੌਲ ਨਾਲ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਲਾਵਾਂ ਦਾ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਮੇਰੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਹੈ। ਲੈਂਡਸਕੇਪ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਕੋਰੋਟ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਮਾਹਰ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਸਾਲਵੇਟਰ ਰੋਜ਼ਾ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਬੌਗੇਰੋ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਮੈਂ ਆਧੁਨਿਕ ਫ੍ਰੈਂਚ ਸਕੂਲ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹਾਂ।"

"ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੋਗੇ, ਮਿਸਟਰ ਸ਼ੋਲਟੋ," ਮਿਸ ਮੋਰਸਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੰਟਰਵਿਊ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਛੋਟਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਤਾਂ ਲੱਗਣਾ ਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਨੌਰਵੁੱਡ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਭਰਾ ਬਾਰਥੋਲੋਮਿਊ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਜਾ ਕੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਕੀ ਅਸੀਂ ਭਰਾ ਬਾਰਥੋਲੋਮਿਊ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾ ਸਕੀਏ। ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਗੁੱਸੇ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਉਹ ਰਸਤਾ ਅਪਣਾਇਆ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਸਹੀ ਲੱਗਿਆ ਸੀ। ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਮੇਰੀ ਉਸ ਨਾਲ ਕਾਫ਼ੀ ਸਖ਼ਤ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਹੋਈ। ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਗੁੱਸੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਭਿਆਨਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

"ਜੇ ਅਸੀਂ ਨੌਰਵੁੱਡ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਰੰਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਚੰਗਾ ਰਹੇਗਾ," ਮੈਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕੀਤੀ।

ਉਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਹੱਸਦਾ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦੇ ਕੰਨ ਕਾਫ਼ੀ ਲਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਏ।

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ," ਉਹ ਰੋਇਆ। "ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਅਚਾਨਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲੈ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਕੀ ਕਹੇਗਾ। ਨਹੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾ ਕੇ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਵੇਂ ਖੜ੍ਹੇ ਹਾਂ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਕਈ ਨੁਕਤੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਖੁਦ ਅਣਜਾਣ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਤੱਥ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਖੁਦ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ।"

"ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਮੇਜਰ ਜੌਨ ਸ਼ੋਲਟੋ ਸਨ, ਜੋ ਕਦੇ ਭਾਰਤੀ ਫੌਜ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਨ। ਉਹ ਲਗਭਗ ਗਿਆਰਾਂ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਅੱਪਰ ਨੌਰਵੁੱਡ ਦੇ ਪਾਂਡੀਚੇਰੀ ਲਾਜ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਆਏ ਸਨ। ਉਹ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕਾਫ਼ੀ ਪੈਸਾ, ਕੀਮਤੀ ਉਤਸੁਕਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ, ਅਤੇ ਦੇਸੀ ਨੌਕਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਟਾਫ ਵਾਪਸ ਲਿਆਏ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਫਾਇਦਿਆਂ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇੱਕ ਘਰ ਖਰੀਦਿਆ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਐਸ਼ੋ-ਆਰਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਜੁੜਵਾਂ ਭਰਾ ਬਾਰਥੋਲੋਮਿਊ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਕਲੌਤੇ ਬੱਚੇ ਸੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਕੈਪਟਨ ਮੋਰਸਟਨ ਦੇ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਸਨਸਨੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੇਰਵੇ ਪੜ੍ਹੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਦੋਸਤ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਸਾਡੀਆਂ ਅਟਕਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਸੀਨੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਭੇਤ ਛੁਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ, ਉਹੀ ਸਿਰਫ਼ ਆਰਥਰ ਮੋਰਸਟਨ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਜਾਣਦਾ ਸੀ।"

"ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਭੇਤ, ਕੋਈ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਖ਼ਤਰਾ ਸਾਡੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਉੱਤੇ ਛਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਇਕੱਲੇ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਡਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਾਂਡੀਚੇਰੀ ਲਾਜ ਵਿੱਚ ਦੋ ਇਨਾਮ-ਲੜਕੀਆਂ ਨੂੰ ਪੋਰਟਰਾਂ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਵਿਲੀਅਮਜ਼, ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੱਜ ਰਾਤ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦਾ ਹਲਕਾ ਚੈਂਪੀਅਨ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਪਿਤਾ ਸਾਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਕੜ ਦੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਫ਼ਰਤ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੱਕੜ ਦੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਰਿਵਾਲਵਰ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਆਰਡਰ ਲਈ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਨੁਕਸਾਨ ਰਹਿਤ ਵਪਾਰੀ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ। ਸਾਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਲਈ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦੇਣੀ ਪਈ। ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਇਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਸਮਝਦੇ ਸੀ, ਪਰ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਬਦਲਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

"1882 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਇੱਕ ਚਿੱਠੀ ਮਿਲੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਝਟਕਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਾਸ਼ਤੇ ਦੀ ਮੇਜ਼ ਖੋਲ੍ਹੀ ਤਾਂ ਉਹ ਲਗਭਗ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਉਹ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੱਕ ਚਲੇ ਗਏ। ਚਿੱਠੀ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸੀ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕੇ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਛੋਟਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਕ੍ਰੌਲਿੰਗ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵਧੀ ਹੋਈ ਤਿੱਲੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਉਹ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਿਗੜਦੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਅਪ੍ਰੈਲ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਮੀਦ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਆਖਰੀ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

"ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਰਹਾਣਿਆਂ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ੋਰ-ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਸਾਹ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਫਿਰ ਸਾਡੇ ਹੱਥ ਫੜ ਕੇ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਦਰਦ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਟੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਵਾਂ।"

"'ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਜੋ ਇਸ ਪਰਮ ਪਲ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਮਨ 'ਤੇ ਭਾਰੂ ਹੈ। ਇਹ ਗਰੀਬ ਮੋਰਸਟਨ ਦੇ ਅਨਾਥ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਸਲੂਕ ਹੈ। ਸਰਾਪਿਆ ਲਾਲਚ ਜੋ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਭਰ ਮੇਰਾ ਪਾਪ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਖਜ਼ਾਨਾ ਖੋਹ ਲਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅੱਧਾ ਉਸਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਖੁਦ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਉਪਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਇੰਨੀ ਅੰਨ੍ਹੀ ਅਤੇ ਮੂਰਖ ਚੀਜ਼ ਲਾਲਚ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੀ ਪਿਆਰੀ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕੁਇਨਾਈਨ-ਬੋਤਲ ਦੇ ਕੋਲ ਮੋਤੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਉਹ ਚੈਪਲੇਟ ਦੇਖੋ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਵੰਡਣਾ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦੇ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਨਾਲ ਕੱਢਿਆ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰੋ, ਉਸਨੂੰ ਆਗਰਾ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦਾ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਹਿੱਸਾ ਦਿਓਗੇ। ਪਰ

ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਭੇਜੋ - ਚੈਪਲੇਟ ਵੀ ਨਹੀਂ - ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਆਦਮੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾੜੇ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਠੀਕ ਹੋ ਗਏ ਹਨ।

"'ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਮੋਰਸਟਨ ਦੀ ਮੌਤ ਕਿਵੇਂ ਹੋਈ,' ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ। 'ਉਹ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਦਿਲ ਕਾਰਨ ਦੁਖੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਹਰ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਲੁਕਾਇਆ। ਮੈਂ ਹੀ ਇਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਅਤੇ ਉਹ, ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਲੜੀ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਕੇ, ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਏ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਲੈ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਮੋਰਸਟਨ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿੱਧਾ ਇੱਥੇ ਆਇਆ। ਉਹ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਤੁਰ ਪਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਬੁੱਢੇ ਲਾਲ ਚੌਧਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਹੁਣ ਮਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਮੋਰਸਟਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦੀ ਵੰਡ ਬਾਰੇ ਮਤਭੇਦ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਗਰਮਾ-ਗਰਮ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਆ ਗਏ। ਮੋਰਸਟਨ ਗੁੱਸੇ ਦੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਪਾਸੇ ਦਬਾਇਆ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਗੂੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਖਜ਼ਾਨੇ ਦੀ ਛਾਤੀ ਦੇ ਕੋਨੇ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਕੱਟਿਆ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਉੱਪਰ ਝੁਕਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ, ਮੇਰੀ ਡਰਾਉਣੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ।

"'ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਤੱਕ ਮੈਂ ਅੱਧਾ ਧਿਆਨ ਭਟਕਿਆ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ, ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਪਹਿਲੀ ਇੱਛਾ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਦੀ ਸੀ; ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਪਛਾਣਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਿਆ ਕਿ ਹਰ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਕਤਲ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਝਗੜੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸਦੀ ਮੌਤ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਸੱਟ, ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਵੀ, ਖਜ਼ਾਨੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਤੱਥ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਏ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੁਪਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਪਤਾ ਕਿਉਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ, ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨੌਕਰ, ਲਾਲ ਚੌਧਰ ਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ। ਉਸਨੇ ਚੋਰੀ ਕਰਕੇ ਅੰਦਰ ਆ ਕੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। "ਡਰ ਨਾ ਸਾਹਿਬ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਆਓ ਉਸਨੂੰ ਲੁਕਾ ਦੇਈਏ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸਿਆਣਾ ਕੌਣ ਹੈ?" "ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਾਰਿਆ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। ਲਾਲ ਚੌਧਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ ਅਤੇ ਮੁਸਕਰਾਇਆ। "ਮੈਂ ਇਹ ਸਭ ਸੁਣਿਆ, ਸਾਹਿਬ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਝਗੜਾ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਮਾਰਨਾ ਵੀ ਸੁਣਿਆ। ਪਰ ਮੇਰੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਬੰਦ ਹਨ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਸੁੱਤੇ ਪਏ ਹਨ। ਆਓ ਉਸਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਦੂਰ ਕਰ ਦੇਈਏ।" ਇਹੀ ਮੇਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ। ਜੇ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਨੌਕਰ ਮੇਰੀ ਬੇਗੁਨਾਹੀ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਜਿਊਰੀ-ਬਾਕਸ ਵਿੱਚ ਬਾਰਾਂ ਮੂਰਖ ਵਪਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ? ਲਾਲ ਚੌਂਦਰ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਰਾਤ ਲਾਸ਼ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੰਡਨ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਕੈਪਟਨ ਮੋਰਸਟਨ ਦੇ ਰਹੱਸਮਈ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਨਾਲ ਭਰ ਗਏ। ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਉਸ ਤੋਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਕਸੂਰ ਇਸ ਤੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਛੁਪਾਇਆ, ਸਗੋਂ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਵੀ ਛੁਪਾਇਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਮੋਰਸਟਨ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਚਿੰਬੜਿਆ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿਓ। ਆਪਣੇ ਕੰਨ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵੱਲ ਰੱਖੋ। ਖਜ਼ਾਨਾ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - '

"ਇਸ ਪਲ ਉਸਦੇ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਤਬਦੀਲੀ ਆਈ; ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬਹੁਤ ਘੂਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਉਸਦਾ ਜਬਾੜਾ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਚੀਕਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲ ਸਕਦਾ, 'ਉਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖੋ! ਮਸੀਹ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਉਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖੋ!' ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਵਾਲੀ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਦੇਖਦੇ ਰਹੇ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਸਦੀ ਨਜ਼ਰ ਟਿਕੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਚਿਹਰਾ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਨੱਕ ਦੀ ਸਫ਼ੈਦੀ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਇਸਨੂੰ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਨਾਲ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲਾ, ਵਾਲਾਂ ਵਾਲਾ ਚਿਹਰਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜੰਗਲੀ ਜ਼ਾਲਮ ਅੱਖਾਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੰਘਣੀ ਦੁਰਭਾਵਨਾ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਭੱਜੇ, ਪਰ ਉਹ ਆਦਮੀ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆਏ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਨਬਜ਼ ਧੜਕਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਅਸੀਂ ਉਸ ਰਾਤ ਬਾਗ਼ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਪਰ ਘੁਸਪੈਠੀਏ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਫੁੱਲਾਂ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੈਰ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਰ ਉਸ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਨੇ ਉਸ ਜੰਗਲੀ, ਭਿਆਨਕ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਜਾਦੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਲਦੀ ਹੀ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸਬੂਤ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਗੁਪਤ ਏਜੰਸੀਆਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕਮਰੇ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਸਵੇਰੇ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਮਿਲੀ, ਉਸਦੇ ਅਲਮਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਡੱਬਿਆਂ ਤੋਂ ਰਾਈਫਲ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ 'ਚਾਰਾਂ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ' ਸ਼ਬਦ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਵਾਕੰਸ਼ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਸੀ ਜਾਂ ਸਾਡਾ ਗੁਪਤ ਮਹਿਮਾਨ ਕੌਣ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਨਿਰਣਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਚੋਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਜੀਬ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਉਸ ਡਰ ਨਾਲ ਜੋੜਦੇ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਦੌਰਾਨ ਸਤਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਰਹੱਸ ਹੈ।"

ਛੋਟਾ ਆਦਮੀ ਆਪਣਾ ਹੁੱਕਾ ਦੁਬਾਰਾ ਜਲਾਉਣ ਲਈ ਰੁਕਿਆ ਅਤੇ ਕੁਝ ਪਲਾਂ ਲਈ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਫੁੱਲਿਆ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਬੈਠੇ ਰਹੇ, ਉਸਦੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣ ਰਹੇ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਬਿਰਤਾਂਤ 'ਤੇ ਮਿਸ ਮੋਰਸਟਨ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚਿੱਟੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਗਲਾਸ ਪੀਣ 'ਤੇ ਇਕੱਠੀ ਹੋ ਗਈ ਜੋ ਮੈਂ ਸਾਈਡ-ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵੇਨੇਸ਼ੀਅਨ ਕੈਰਾਫੇ ਤੋਂ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਉਸਦੇ ਲਈ ਡੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ। ਸ਼ੇਰਲੌਕ ਹੋਮਜ਼ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਝੁਕ ਗਿਆ ਅਤੇ ਢੱਕਣ ਉਸਦੀਆਂ ਚਮਕਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ 'ਤੇ ਨੀਵੇਂ ਹੋ ਗਏ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਮੈਂ ਸੋਚਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਿਆ ਕਿ ਉਸੇ ਦਿਨ ਉਸਨੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਕਿੰਨੀ ਕੁੜੱਤਣ ਨਾਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਸਮੱਸਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਟੈਕਸ ਦੇਵੇਗੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਥੈਡੀਅਸ ਸ਼ੋਲਟੋ ਨੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਉਸ ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਾਣ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਉਸਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਵਧੇ ਹੋਏ ਪਾਈਪ ਦੇ ਫੁੱਲਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ।

"ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਭਰਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਉਸ ਖਜ਼ਾਨੇ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਅਤੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਬਾਗ਼ ਦੇ ਹਰ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਖੁਦਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਖੋਦਾਈ ਕੀਤੀ ਪਰ ਇਸਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਿਆ। ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਪਾਗਲਪਨ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ

ਹੀ ਲੁਕਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਗੁੰਮ ਹੋਏ ਧਨ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਉਸ ਚੈਪਲੇਟ ਤੋਂ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕੱਢਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਚੈਪਲੇਟ ਬਾਰੇ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਬਾਰਥੋਲੋਮਿਊ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਚਰਚਾ ਹੋਈ। ਮੋਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤੀ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਸਤਾਂ ਵਿਚਕਾਰ, ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਖੁਦ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਗਲਤੀ ਵੱਲ ਥੋੜ੍ਹਾ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਚੈਪਲੇਟ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਗੱਪਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਮਿਸ ਮੋਰਸਟਨ ਦਾ ਪਤਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਮੋਤੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅੰਤਰਾਲਾਂ 'ਤੇ ਭੇਜਣ ਤਾਂ ਜੋ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਬੇਸਹਾਰਾ ਮਹਿਸੂਸ ਨਾ ਕਰੇ।"

"ਇਹ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ," ਸਾਡੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ; "ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਵਿਚਾਰ ਸੀ।"

ਛੋਟੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਨਿਰਾਦਰ ਨਾਲ ਹਿਲਾਇਆ।

"ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਟਰੱਸਟੀ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਇਹੀ ਉਹ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਲਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਭਰਾ ਬਾਰਥੋਲੋਮਿਊ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਖੁਦ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਪੈਸਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਔਰਤ ਨਾਲ ਇੰਨੇ ਸਕਰਵੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਣਾ ਇੰਨਾ ਬੁਰਾ ਸਵਾਦ ਹੁੰਦਾ। 'ਲੇ ਮੌਵੈਸ ਗੌਂਡਟ ਮੇਨੇ ਆਘੁ ਕਰਾਈਮ।' ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਇੰਨੀ ਦੂਰ ਹੋ ਗਈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕਮਰੇ ਬਣਾਉਣਾ ਬਿਹਤਰ ਸਮਝਿਆ; ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਪਾਂਡੀਚੇਰੀ ਲਾਜ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਪੁਰਾਣੇ ਖਿਟਮੁਟਗਰ ਅਤੇ ਵਿਲੀਅਮਜ਼ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ। ਕੱਲ੍ਹ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਹੈ। ਖਜ਼ਾਨਾ ਲੱਭ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਮਿਸ ਮੋਰਸਟਨ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਿਰਫ ਨੌਰਵੁੱਡ ਜਾਣ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਮੰਗਣ ਲਈ ਹੀ ਬਚਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਭਰਾ ਬਾਰਥੋਲੋਮਿਊ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਸਮਝਾਏ, ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੇ ਤੋਂ, ਜੇ ਸਵਾਗਤ ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।"

ਮਿਸਟਰ ਥੈਡੀਅਸ ਸ਼ੋਲਟੋ ਰੁਕ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਆਲੀਸ਼ਾਨ ਸੋਫੀ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਚੁੱਪ ਰਹੇ, ਰਹੱਸਮਈ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਨਵੇਂ ਵਿਕਾਸ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ। ਹੋਮਜ਼ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ।

"ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਸਰ, ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਆਖਰੀ ਤੱਕ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਸਕੀਏ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹਨੇਰਾ ਹੈ। ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿਸ ਮੋਰਸਟਨ ਨੇ ਹੁਣੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਬਿਨਾਂ ਦੇਰੀ ਕੀਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਉਂਦੇ।"

ਸਾਡੇ ਨਵੇਂ ਜਾਣਕਾਰ ਨੇ ਬਹੁਤ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਆਪਣੇ ਹੁੱਕੇ ਦੀ ਟਿਊਬ ਨੂੰ ਮੋੜਿਆ ਅਤੇ ਪਰਦੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਫਰੌਗਡ ਟੌਪਕੋਟ ਕੱਢਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਟ੍ਰੇਖਾਨ ਕਾਲਰ ਅਤੇ ਕਫ਼ ਸਨ। ਰਾਤ ਦੀ ਬਹੁਤ ਨੇੜਤਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਕੱਸ ਕੇ ਬਟਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਨੂੰ ਖਰਗੋਸ਼ ਦੀ ਚਮੜੀ ਵਾਲੀ ਟੋਪੀ ਪਾ ਕੇ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਟਕਦੇ ਲੈਪੇਟ ਸਨ ਜਿਸਨੇ ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਦੇ ਮੋਬਾਈਲ ਅਤੇ ਚਮਕਦਾਰ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਦਿਖਾਈ ਨਾ ਦੇਵੇ।

"ਮੇਰੀ ਸਿਹਤ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾਜ਼ੁਕ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਵਧ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਮੈਂ ਇੱਕ ਵੈਲੇਟੂਡੀਨੇਰੀਅਨ ਬਣਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ।"

ਸਾਡੀ ਕੈਬ ਬਾਹਰ ਸਾਡਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਡਰਾਈਵਰ ਤੁਰੰਤ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਚੱਲ ਪਿਆ। ਥੈਡੀਅਸ ਸ਼ੋਲਟੋ ਪਹੀਆਂ ਦੀ ਧੜਕਣ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉੱਠਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਬਾਰਥੋਲੋਮਿਊ ਇੱਕ ਚਲਾਕ ਆਦਮੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਖਜ਼ਾਨਾ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਉਹ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਿਤੇ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਘਰ ਦੀ ਸਾਰੀ ਘਣ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਮਾਪ ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਇੰਚ ਵੀ ਬੇਹਿਸਾਬ ਨਾ ਰਹੇ। ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਉਚਾਈ ਚੌਹੱਤਰ ਫੁੱਟ ਸੀ, ਪਰ ਸਾਰੇ ਵੱਖਰੇ ਕਮਰਿਆਂ ਦੀ ਉਚਾਈ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਅਤੇ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲਈ ਹਰ ਭੱਤਾ ਦੇਣ 'ਤੇ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਬੋਰਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਕੁੱਲ ਨੂੰ ਸੱਤਰ ਫੁੱਟ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕਿਆ। ਚਾਰ ਫੁੱਟ ਬੇਹਿਸਾਬ ਸਨ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਲੈਥ ਅਤੇ ਪਲਾਸਟਰ ਦੀ ਛੱਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੋਰੀ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ, ਯਕੀਨਨ, ਉਸਨੂੰ ਇਸਦੇ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੈਰੇਟ ਮਿਲੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਸੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਿਚਕਾਰ ਖਜ਼ਾਨਾ-ਸੰਦੂਕ ਦੋ ਛੱਜਿਆਂ 'ਤੇ ਟਿਕਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਮੋਰੀ ਰਾਹੀਂ ਹੇਠਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਉੱਥੇ ਪਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਅੱਧਾ ਮਿਲੀਅਨ ਸਟਰਲਿੰਗ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਗਿਣਦਾ।"

ਇਸ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਸੁਣ ਕੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸੀ। ਮਿਸ ਮੋਰਸਟਨ, ਕੀ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ, ਇੱਕ ਲੋੜਵੰਦ ਸ਼ਾਸਕ ਤੋਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਅਮੀਰ ਵਾਰਿਸ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਯਕੀਨਨ ਇਹ ਇੱਕ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਦੋਸਤ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਸੀ ਜੋ ਅਜਿਹੀਆਂ ਖ਼ਬਰਾਂ 'ਤੇ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ, ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸ਼ਰਮ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਰਥ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਸੀਸੇ ਵਾਂਗ ਭਾਰੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਵਧਾਈ ਦੇ ਕੁਝ ਰੁਕ-ਰੁਕ ਕੇ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਹੇਠਾਂ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਮੇਰਾ ਸਿਰ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਸਾਡੇ ਨਵੇਂ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਦੇ ਬੋਲ਼ੇਪਣ ਲਈ ਬੋਲ਼ਾ। ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪੱਕਾ ਹਾਈਪੋਕੌਂਡਰੀਆਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਸੁਚੇਤ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਲੱਛਣਾਂ ਦੀਆਂ ਬੇਅੰਤ ਰੇਲਾਂ ਵਹਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਣਗਿਣਤ ਕਵਾਕ ਨਾਸਟ੍ਰਮਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਅਤੇ ਕਿਰਿਆ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੰਗ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚਮੜੇ ਦੇ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਰਾਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਜਵਾਬਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਯਾਦ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਹੋਮਜ਼ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੋ ਬੂੰਦਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੈਸਟਰ-ਆਇਲ ਲੈਣ ਦੇ ਵੱਡੇ ਖ਼ਤਰੇ ਤੋਂ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸੈਡੇਟਿਵ ਵਜੋਂ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਸਟ੍ਰਾਈਕਨਾਈਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨਨ ਰਾਹਤ ਮਿਲੀ ਜਦੋਂ ਸਾਡੀ ਕੈਬ ਇੱਕ ਝਟਕੇ ਨਾਲ ਰੁਕੀ ਅਤੇ ਕੋਚਮੈਨ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ।

"ਇਹ, ਮਿਸ ਮੋਰਸਟਨ, ਪਾਂਡੀਚੇਰੀ ਲਾਜ ਹੈ," ਸ੍ਰੀ ਥੈਡੀਅਸ ਸ਼ੋਲਟੋ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

ਅਧਿਆਇ 5

ਪਾਂਡੀਚੇਰੀ ਲਾਜ ਦੀ ਤ੍ਰਾਸਦੀ

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਰਾਤ ਦੇ ਸਾਹਸ ਦੇ ਇਸ ਆਖਰੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਲਗਭਗ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਮਹਾਨ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਗਿੱਲੀ ਧੁੰਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਰਾਤ ਕਾਫ਼ੀ ਵਧੀਆ ਸੀ। ਪੱਛਮ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਗਰਮ ਹਵਾ ਵਗ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਭਾਰੀ ਬੱਦਲ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮ ਰਹੇ ਸਨ, ਅੱਧਾ ਚੰਨ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਦਰਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਝਾਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕੁਝ ਦੂਰੀ ਤੱਕ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਾਫ਼ ਸੀ, ਪਰ ਥੈਡੀਅਸ ਸ਼ੋਲਟੋ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਬਿਹਤਰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇਣ ਲਈ ਗੱਡੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਈਡਲੈਂਪ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ।

ਪਾਂਡੀਚੇਰੀ ਲਾਜ ਆਪਣੇ ਹੀ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਗੋਲ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਵਾਲਾ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਉੱਪਰ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ ਪੱਥਰ ਦੀ ਕੰਧ ਸੀ। ਇੱਕ ਤੰਗ ਲੋਹੇ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਹੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਰਸਤਾ ਸੀ। ਇਸ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਗਾਈਡ ਨੇ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਡਾਕੀਏ ਨਾਲ ਦਸਤਕ ਦਿੱਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚੂਹੇ ਵਰਗਾ।

"ਕੌਣ ਹੈ?" ਅੰਦਰੋਂ ਇੱਕ ਕਰੂਰ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ।

"ਇਹ ਮੈਂ ਹਾਂ, ਮੈਕਮੁਰਡੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੇਰੀ ਦਸਤਕ ਜ਼ਰੂਰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ।"

ਇੱਕ ਬੁੜਬੁੜਾਉਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਅਤੇ ਚਾਬੀਆਂ ਦੀ ਖੜਖੜ ਅਤੇ ਖੜਖੜਾਉਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ। ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਪਿੱਛੇ ਹਟਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ, ਡੂੰਘੀ ਛਾਤੀ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਲਾਲਟੈਣ ਦੀ ਪੀਲੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਉਸਦੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ ਹੋਏ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਚਮਕ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਝਪਕਦੀਆਂ, ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਅੱਖਾਂ ਸਨ।

"ਉਹ ਤੁਸੀਂ, ਮਿਸਟਰ ਥੈਡੀਅਸ? ਪਰ ਬਾਕੀ ਕੌਣ ਹਨ? ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਮਾਸਟਰ ਤੋਂ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਨਹੀਂ, ਮੈਕਮੁਰਡੋ? ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ! ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਦੋਸਤ ਲਿਆਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।"

"ਉਹ ਅੱਜ ਆਪਣੇ ਕਮਰਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਗਿਆ, ਮਿਸਟਰ ਥੈਡੀਅਸ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਸਤ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰੁਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਹਨ।"

ਇਹ ਇੱਕ ਅਣਕਿਆਸੀ ਰੁਕਾਵਟ ਸੀ। ਥੈਡੀਅਸ ਸ਼ੋਲਟੋ ਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਉਲਝਣ ਅਤੇ ਬੇਵੱਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਇਹ ਤੇਰਾ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਹਾਲ ਹੈ, ਮੈਕਮੁਰਡੋ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਰੰਟੀ ਦੇਵਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੇਰੇ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਉਹ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਵੀ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਜਨਤਕ ਸੜਕ 'ਤੇ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।"

"ਬਹੁਤ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਮਿਸਟਰ ਥੈਡੀਅਸ," ਦਰਬਾਨ ਨੇ ਬੇਝਿਜਕ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ। "ਲੋਕ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਸਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਮਾਲਕ ਦਾ ਕੋਈ ਦੋਸਤ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਦਾ ਚੰਗਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ।"

"ਓਹ, ਹਾਂ, ਤੂੰ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਹੈਂ, ਮੈਕਮਰਡੋ," ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਬੜੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਹੋਵੇਂਗਾ। ਕੀ ਤੈਨੂੰ ਉਹ ਸ਼ੌਕੀਆ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਜੋ ਚਾਰ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਤੇਰੇ ਬੈਨੀਫਿਟ ਵਾਲੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਐਲੀਸਨ ਦੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਦੌਰ ਲੜਿਆ ਸੀ?"

"ਨਹੀਂ ਮਿਸਟਰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼!" ਇਨਾਮ ਜਿੱਤਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਗਰਜਿਆ। "ਰੱਬ ਦੀ ਸੱਚਾਈ! ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਇੰਨੇ ਸ਼ਾਂਤ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਹੁਣੇ ਹੀ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਬਾੜੇ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਉਹ

ਕਰਾਸ-ਹਿੱਟ ਦਿੰਦੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਾਣਦਾ। ਆਹ, ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਹੋ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਬਰਬਾਦ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ! ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਫੈਨਸੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉੱਚਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਸੀ।"

"ਤੂੰ ਦੇਖ ਵਾਟਸਨ, ਜੇ ਸਭ ਕੁਝ ਮੈਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਅਜੇ ਵੀ ਵਿਗਿਆਨਕ ਪੇਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਸਾਡਾ ਦੋਸਤ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਠੰਡ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇਗਾ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ।"

"ਅੰਦਰ ਤੁਸੀਂ ਆਓ, ਸਰ, ਤੁਸੀਂ ਆਓ - ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਸਤ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਬਹੁਤ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਥੈਡੀਅਸ, ਪਰ ਹੁਕਮ ਬਹੁਤ ਸਖ਼ਤ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।"

ਅੰਦਰ, ਇੱਕ ਬੱਜਰੀ ਵਾਲਾ ਰਸਤਾ ਉਜਾੜ ਮੈਦਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦਾ ਹੋਇਆ ਇੱਕ ਘਰ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਝੁੰਡ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਵਰਗਾਕਾਰ ਅਤੇ ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ, ਸਾਰੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਏ ਸਿਵਾਏ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਚੰਦਰਮਾ ਦੀ ਕਿਰਨ ਇੱਕ ਕੋਨੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗਾਰਰੇਟ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚ ਚਮਕੀ। ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਆਕਾਰ, ਇਸਦੀ ਉਦਾਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਮੌਤ ਵਰਗੀ ਚੁੱਪ, ਦਿਲ ਨੂੰ ਠੰਢਾ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਸੀ। ਥੈਡੀਅਸ ਸ਼ੋਲਟੋ ਵੀ ਬੇਚੈਨ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਲਾਲਟੈਣ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੰਬ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਧੜਕ ਰਹੀ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੈਂ ਬਾਰਥੋਲੋਮਿਊ ਨੂੰ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਦੀ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਸਦਾ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ।"

"ਕੀ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਦਾ ਹੈ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਹਾਂ; ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਰੀਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਪਸੰਦੀਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੱਸਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਬਾਰਥੋਲੋਮਿਊ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਚੰਦਰਮਾ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਡਿੱਗਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਚਮਕਦਾਰ ਹੈ, ਪਰ ਅੰਦਰੋਂ ਕੋਈ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।"

"ਕੋਈ ਨਹੀਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਮੈਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਲੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਚਮਕ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

"ਆਹ, ਇਹ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਦਾ ਕਮਰਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਬੁੱਢੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬਰਨਸਟੋਨ ਬੈਠੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਮਿੰਟ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਾਡੇ ਆਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਖ਼ਬਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਘਬਰਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ, ਚੁੱਪ! ਇਹ ਕੀ ਹੈ?"

ਉਸਨੇ ਲਾਲਟੈਣ ਚੁੱਕੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਹਿੱਲਦਾ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇ ਚੱਕਰ ਸਾਡੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਝਿਲਮਿਲਾਉਂਦੇ ਅਤੇ ਹਿੱਲਦੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਮਿਸ ਮੋਰਸਟਨ ਨੇ ਮੇਰਾ ਗੁੱਟ ਫੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਧੜਕਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨਾਲ, ਆਪਣੇ ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹੇ। ਉਸ ਵੱਡੇ ਕਾਲੇ ਘਰ ਵਿੱਚੋਂ ਚੁੱਪ ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਤਰਸਯੋਗ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀਆਂ - ਇੱਕ ਡਰੀ ਹੋਈ ਔਰਤ ਦੀ ਤਿੱਖੀ, ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਚੀਕ।

"ਇਹ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਬਰਨਸਟੋਨ ਹੈ," ਸ਼ੋਲਟੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲੀ ਔਰਤ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਰੁਕੋ। ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗਾ।"

ਉਹ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਜੀਬ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਸਤਕ ਦਿੱਤੀ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਲੰਮੀ ਬੁੱਢੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਝੂਮਣ ਲੱਗ ਪਈ।

"ਓ, ਮਿਸਟਰ ਥੈਡੀਅਸ, ਸਰ, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੋ! ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਥੈਡੀਅਸ, ਸਰ!"

ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਇੱਕ ਦੱਬੀ ਹੋਈ ਇਕਸਾਰਤਾ ਵਿੱਚ ਦਮ ਤੋੜ ਗਈ।

ਸਾਡਾ ਗਾਈਡ ਸਾਡੇ ਲਈ ਲਾਲਟੈਣ ਛੱਡ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਘੁੰਮਾਇਆ ਅਤੇ ਘਰ ਵੱਲ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਕੂੜੇ ਦੇ ਢੇਰਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਮੈਦਾਨ ਨੂੰ ਘੇਰਦੇ ਸਨ। ਮਿਸ ਮੋਰਸਟਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਕੱਠੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਸੂਖਮ ਚੀਜ਼ ਪਿਆਰ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਦੇ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਜਾਂ ਪਿਆਰ ਦੀ ਝਲਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਹੁਣ ਮੁਸੀਬਤ ਦੇ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਹੱਥ ਸੁਭਾਵਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਭਾਲਦੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਇਸ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ, ਪਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਕੁਦਰਤੀ ਚੀਜ਼ ਜਾਪਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਕਸਰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲਾਸਾ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਮੁੜਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਵੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਦੋ ਬੱਚਿਆਂ ਵਾਂਗ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਮਿਲਾ ਕੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਹਨੇਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਸਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ।

"ਕਿੰਨੀ ਅਜੀਬ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ!" ਉਸਨੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

"ਇੰਝ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤਿਲ ਇਸ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੋਣ। ਮੈਂ ਬੈਲਾਰਟ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਪਹਾੜੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਰ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।"

"ਅਤੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਛੇ ਸਾਲ ਇਸਨੂੰ ਲੱਭ ਰਹੇ ਸਨ। ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਬੱਜਰੀ ਦੇ ਟੋਏ ਵਰਗੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।"

ਉਸੇ ਪਲ ਘਰ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਫਟ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਥੈਡੀਅਸ ਸ਼ੋਲਟੋ ਬਾਹਰ ਭੱਜਿਆ ਆਇਆ, ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਅੱਗੇ ਵੱਲ ਵਧੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਡਰ ਸੀ।

"ਬਾਰਥੋਲੋਮਿਊ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਗਲਤ ਹੈ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਮੈਂ ਡਰ ਗਿਆ ਹਾਂ! ਮੇਰੀਆਂ ਨਸਾਂ ਇਸਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ।"

ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਡਰ ਨਾਲ ਅੱਧਾ ਝੁਲਸ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਰੋੜਦੇ, ਕਮਜ਼ੋਰ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ, ਵੱਡੇ ਅਸਤਰਾਖਾਨ ਕਾਲਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਝਾਕਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਡਰੇ ਹੋਏ ਬੱਚੇ ਦੀ ਬੇਵੱਸ, ਆਕਰਸ਼ਕ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਸੀ।

"ਘਰ ਅੰਦਰ ਆਓ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

"ਹਾਂ, ਕਰੋ!" ਥੈਡੀਅਸ ਸ਼ੋਲਟੋ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। "ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।"

ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਗਏ, ਜੋ ਰਸਤੇ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਸੀ। ਬੁੱਢੀ ਔਰਤ ਡਰੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਬੇਚੈਨ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਉੱਪਰ-ਨੀਚੇ ਤੁਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਂਗਲਾਂ ਚੁੱਕ ਰਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਮਿਸ ਮੋਰਸਟਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।

"ਰੱਬ ਤੇਰਾ ਮਿੱਠਾ, ਸ਼ਾਂਤ ਚਿਹਰਾ ਖੁਸ਼ ਰੱਖੇ!" ਉਹ ਇੱਕ ਹਿੰਸਕ ਚੀਕ ਨਾਲ ਰੋਈ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਓਹ, ਪਰ ਅੱਜ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਰਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ!"

ਸਾਡੀ ਸਾਥਣ ਨੇ ਉਸਦੇ ਪਤਲੇ, ਕੰਮ ਨਾਲ ਘਿਸੇ ਹੋਏ ਹੱਥ ਨੂੰ ਥਪਥਪਾਇਆ ਅਤੇ ਦਿਆਲੂ, ਔਰਤ ਵਰਗੇ ਦਿਲਾਸੇ ਦੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਬੁੜਬੁੜਾਏ ਜਿਸ ਨਾਲ ਦੂਜੇ ਦੇ ਖੂਨ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਗੱਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਰੰਗ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ।

"ਮਾਸਟਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਬੰਦ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ," ਉਸਨੇ ਸਮਝਾਇਆ। "ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੀ ਰਹੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਕਸਰ ਇਕੱਲਾ ਰਹਿਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਪਰ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਗਲਤ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਗਈ ਅਤੇ ਕੀਹੋਲ ਵਿੱਚੋਂ ਝਾਤੀ ਮਾਰੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਪਰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀ ਥੈਡੀਅਸ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਪਰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਬਾਰਥੋਲੋਮਿਊ ਸ਼ੋਲਟੋ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ।"

ਸ਼ੈਰਲੌਕ ਹੋਮਜ਼ ਲੈਂਪ ਲੈ ਕੇ ਰਾਹ ਤੁਰ ਪਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਥੈਡੀਅਸ ਸ਼ੋਲਟੋ ਦੇ ਦੰਦ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹ ਇੰਨਾ ਕੰਬ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹਦੇ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉਸਦੀ ਬਾਂਹ ਹੇਠ ਕਰਨਾ ਪਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਗੋਡੇ ਉਸਦੇ ਹੇਠਾਂ ਕੰਬ ਰਹੇ ਸਨ। ਦੋ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਚੜ੍ਹੇ, ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣਾ ਲੈਂਸ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਨਾਰੀਅਲ-ਗੱਦੀ ਉੱਤੇ ਧੂੜ ਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਆਕਾਰਹੀਣ ਧੱਬੇ ਜਾਪਦੇ ਸਨ ਜੋ ਪੌੜੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਪੇਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਕਦਮ ਤੋਂ ਕਦਮ ਤੱਕ ਤੁਰਿਆ, ਲੈਂਪ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਫੜਿਆ, ਅਤੇ ਸੱਜੇ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਤਿੱਖੀ ਨਜ਼ਰਾਂ ਮਾਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਮਿਸ ਮੋਰਸਟਨ ਡਰੀ ਹੋਈ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰਾਣੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਗਈ ਸੀ।

ਪੌੜੀਆਂ ਦੀ ਤੀਜੀ ਉਡਾਣ ਕੁਝ ਲੰਬਾਈ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੋਈ, ਜਿਸ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਭਾਰਤੀ ਟੇਪੇਸਟ੍ਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਤਸਵੀਰ ਸੀ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਤਿੰਨ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਸਨ। ਹੋਮਜ਼ ਉਸੇ ਹੌਲੀ ਅਤੇ ਵਿਧੀਗਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਨੇੜੇ ਰਹੇ, ਸਾਡੇ ਲੰਬੇ ਕਾਲੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਗਲਿਆਰੇ ਵਿੱਚ ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਵਹਿ ਰਹੇ ਸਨ। ਤੀਜਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਉਹੀ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਅਸੀਂ ਭਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਦਸਤਕ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਹੈਂਡਲ ਨੂੰ ਮੋੜਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਅੰਦਰੋਂ ਬੰਦ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੌੜੇ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬੋਲਟ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਲੈਂਪ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਚਾਬੀ ਮੋੜਨ 'ਤੇ, ਮੋਰੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਇਸਦੇ ਵੱਲ ਝੁਕਿਆ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਸਾਹ ਲੈਣ ਦੇ ਤੇਜ਼ ਗ੍ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਉੱਠਿਆ।

"ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਜੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। "ਤੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦਾ ਹੈਂ?"

ਮੈਂ ਖੱਡ ਵੱਲ ਝੁਕਿਆ ਅਤੇ ਡਰ ਨਾਲ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ। ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚੰਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਆ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਅਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਚਮਕਦਾਰ ਚਮਕ ਨਾਲ ਚਮਕਦਾਰ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਸਿੱਧਾ ਵੇਖਦਿਆਂ ਅਤੇ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਲਟਕਦੇ ਹੋਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਹੇਠਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਇੱਕ ਚਿਹਰਾ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ - ਸਾਡੇ ਸਾਥੀ ਥੈਡੀਅਸ ਦਾ ਚਿਹਰਾ। ਉਹੀ ਉੱਚਾ, ਚਮਕਦਾਰ ਸਿਰ, ਲਾਲ ਵਾਲਾਂ ਦਾ ਉਹੀ ਗੋਲਾਕਾਰ ਝੁਰੜੀਆਂ, ਉਹੀ ਖੂਨ ਰਹਿਤ ਚਿਹਰਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਮੁਸਕਰਾਹਟ, ਇੱਕ ਸਥਿਰ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਵਿੱਚ ਸੈੱਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਚੰਨੀ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਬਰਾਹਟ ਜਾਂ ਵਿਗਾੜ ਨਾਲੋਂ ਨਾੜਾਂ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਛੋਟੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਵਰਗਾ ਚਿਹਰਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਆਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਭਰਾ ਅਤੇ ਉਹ ਜੁੜਵਾਂ ਸਨ।

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਹੈ!" ਮੈਂ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ?"

"ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਜ਼ਰੂਰ ਹੇਠਾਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਝਪਟਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਭਾਰ ਤਾਲੇ ਉੱਤੇ ਪਾ ਦਿੱਤਾ।

ਇਹ ਚੀਕਿਆ ਅਤੇ ਕਰਾਹਿਆ ਪਰ ਹਾਰ ਨਾ ਮੰਨੀ। ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਇਸ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗ ਪਏ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਾਰ ਇਹ ਅਚਾਨਕ ਝਟਕੇ ਨਾਲ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਾਰਥੋਲੋਮਿਊ ਸ਼ੋਲਟੋ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਰਸਾਇਣਕ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫਿੱਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੀ ਕੰਧ 'ਤੇ ਕੱਚ ਦੀਆਂ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਦੋਹਰੀ ਲਾਈਨ ਖਿੱਚੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬਨਸਨ ਬਰਨਰ, ਟੈਸਟ-ਟਿਊਬ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਸਨ। ਕੋਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰ ਟੋਕਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ਾਬ ਦੇ ਕਾਰਬੋਏ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਲੀਕ ਹੁੰਦੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ ਜਾਂ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਗੂੜ੍ਹੇ ਰੰਗ ਦੇ ਤਰਲ ਦੀ ਇੱਕ ਧਾਰਾ ਨਿਕਲ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਵਾ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਤਿੱਖੀ, ਤਾਰ ਵਰਗੀ ਗੰਧ ਨਾਲ ਭਾਰੀ ਸੀ। ਕਮਰੇ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਲਾਠੀਆਂ ਅਤੇ ਪਲਾਸਟਰ ਦੇ ਕੂੜੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪੌੜੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੈੱਟ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਛੱਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਲੰਘ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪੌੜੀਆਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਰੱਸੀ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਕੁੰਡਲੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਇਕੱਠੀ ਸੁੱਟੀ ਗਈ ਸੀ।

ਮੇਜ਼ ਦੇ ਕੋਲ ਲੱਕੜ ਦੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਘਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਇੱਕ ਢੇਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਉਸਦੇ ਖੱਬੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਉਹ ਭਿਆਨਕ, ਅਣਜਾਣ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਸੀ। ਉਹ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਠੰਡਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਈ ਘੰਟਿਆਂ ਤੋਂ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ, ਸਗੋਂ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਅੰਗ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮਰੋੜੇ ਅਤੇ ਘੁੰਮੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਕੋਲ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਯੰਤਰ ਪਿਆ ਸੀ - ਇੱਕ ਭੂਰਾ, ਸੰਘਣਾ ਸੋਟੀ, ਜਿਸਦੇ ਪੱਥਰ ਦਾ ਸਿਰ ਹਥੌੜੇ ਵਰਗਾ ਸੀ, ਮੋਟੇ ਸੂਤੀ ਨਾਲ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਫਟੀ ਹੋਈ ਨੋਟ-ਪੇਪਰ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ।

“ਵੇਖ,” ਉਸਨੇ ਭਰਵੱਟੇ ਉੱਚੇ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

ਲਾਲਟੈਣ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਡਰਾਉਣੇ ਰੋਮਾਂਚ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ, "ਚਾਰਾਂ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ।"

"ਰੱਬ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ, ਇਸ ਸਭ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਕਤਲ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਮਰੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਉੱਤੇ ਝੁਕਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਆਹ! ਮੈਨੂੰ ਇਸਦੀ ਉਮੀਦ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ!"

ਉਸਨੇ ਕੰਨ ਦੇ ਉੱਪਰ ਚਮੜੀ ਵਿੱਚ ਫਸੇ ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਗੂੜ੍ਹੇ ਕੰਡੇ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ।

"ਇਹ ਕੰਡੇ ਵਾਂਗ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"ਇਹ ਇੱਕ ਕੰਡਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕੱਢ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜ਼ਹਿਰੀਲਾ ਹੈ।"

ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲੀ ਅਤੇ ਅੰਗੂਠੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਚੁੱਕ ਲਿਆ। ਇਹ ਚਮੜੀ ਤੋਂ ਇੰਨੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦੂਰ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਪਿੱਛੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ। ਖੂਨ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਕਣ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਪੰਕਚਰ ਕਿੱਥੇ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"ਇਹ ਸਭ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਨਾ-ਘੁਲਣਯੋਗ ਰਹੱਸ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਹਨੇਰਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

"ਇਸਦੇ ਉਲਟ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇਹ ਹਰ ਪਲ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਕੇਸ ਲਈ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਗੁੰਮ ਹੋਏ ਲਿੰਕਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।"

ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਭੁੱਲ ਗਏ ਸੀ। ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਦਹਿਸ਼ਤ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਵਾਂਗ, ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਮਰੋੜ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕੁਰਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਚਾਨਕ, ਉਹ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ, ਬੇਚੈਨ ਚੀਕ ਵਿੱਚ ਫੁੱਟ ਪਿਆ।

"ਖਜ਼ਾਨਾ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਖਜ਼ਾਨਾ ਲੁੱਟ ਲਿਆ ਹੈ! ਇਹ ਉਹ ਛੇਕ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਉਤਾਰਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ! ਮੈਂ ਆਖਰੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ! ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਇੱਥੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ।"

"ਉਹ ਸਮਾਂ ਕੀ ਸੀ?"

"ਦਸ ਵੱਜ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਬੁਲਾਈ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਸੀ। ਓਹ, ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ, ਸੱਜਣੋ? ਯਕੀਨਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਹ ਮੈਂ ਸੀ? ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਮੈਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲਿਆਉਂਦਾ? ਓਹ, ਪਿਆਰੇ! ਓਹ, ਪਿਆਰੇ! ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਪਾਗਲ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗਾ!"

ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਨੂੰ ਝਟਕੇ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੜਵੱਲ ਭਰੇ ਜਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਥੱਪੜ ਮਾਰਿਆ।

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸ਼ੋਲਟੋ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ; "ਮੇਰੀ ਸਲਾਹ ਮੰਨੋ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਲਈ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਗੱਡੀ ਚਲਾਓ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰੋ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੱਕ ਇੱਥੇ ਉਡੀਕ ਕਰਾਂਗੇ।"

ਛੋਟੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਅੱਧੇ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਦੇ ਸੁਣਿਆ।

ਅਧਿਆਇ 6

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਇੱਕ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

"ਹੁਣ, ਵਾਟਸਨ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਰਗੜਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਲਈ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਹੈ। ਆਓ ਇਸਦਾ ਚੰਗਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰੀਏ। ਮੇਰਾ ਮਾਮਲਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਲਗਭਗ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ; ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਤਮਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਮਾਮਲਾ ਹੁਣ ਜਿੰਨਾ ਸੌਖਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕੁਝ ਡੂੰਘਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਸਧਾਰਨ!" ਮੈਂ ਵੀਰਜ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ।

"ਜ਼ਰੂਰ," ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਕਲੀਨਿਕਲ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਵਾਂਗ ਆਪਣੀ ਕਲਾਸ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਬੱਸ ਉੱਥੇ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠੋ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਨਾ ਬਣਾ ਦੇਣ। ਹੁਣ ਕੰਮ 'ਤੇ ਜਾਓ! ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਲੋਕ ਕਿਵੇਂ ਆਏ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਗਏ? ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ। ਖਿੜਕੀ ਦਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਲੈਂਪ ਨੂੰ ਉਸ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਇਆ, ਕੁਝ ਦੇਰ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ। "ਖਿੜਕੀ ਅੰਦਰਲੇ ਪਾਸੇ ਛਿੱਲੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਫਰੇਮ-ਵਰਕ ਠੋਸ ਹੈ। ਪਾਸੇ ਕੋਈ ਕਬਜੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਆਓ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹੀਏ। ਨੇੜੇ ਕੋਈ ਪਾਣੀ ਦੀ ਪਾਈਪ ਨਹੀਂ। ਛੱਤ ਬਿਲਕੁਲ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੈ। ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਬਾਰਿਸ਼ ਹੋਈ। ਇੱਥੇ ਸਿਲ 'ਤੇ ਢਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੈਰ ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਟ ਹੈ। ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਗੋਲਾਕਾਰ ਚਿੱਕੜ ਵਾਲਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਫਿਰ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਫਿਰ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ। ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ, ਵਾਟਸਨ! ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਹੈ।"

ਮੈਂ ਗੋਲ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਚਿੱਕੜ ਭਰੀਆਂ ਡਿਸਕਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਇਹ ਪੈਰ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੀਮਤੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਲੱਕੜ ਦੇ ਟੁੰਡ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸੀਲ 'ਤੇ ਬੂਟਮਾਰਕ ਹੈ, ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਬੂਟ ਜਿਸਦੀ ਇੱਕ ਚੌੜੀ ਧਾਤ ਦੀ ਅੱਡੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਲੱਕੜ ਦੇ ਅੰਗੂਠੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ।"

"ਇਹ ਲੱਕੜ ਦੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਹੈ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਪਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵੀ ਰਿਹਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਯੋਗ ਅਤੇ ਕੁਸ਼ਲ ਸਹਿਯੋਗੀ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਕੰਧ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਡਾਕਟਰ?"

ਮੈਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇਖਿਆ। ਘਰ ਦੇ ਉਸ ਕੋਣ 'ਤੇ ਚੰਦਰਮਾ ਅਜੇ ਵੀ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਸੱਠ ਫੁੱਟ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ, ਜਿੱਧਰ ਦੇਖਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਪੈਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਟਿਕਾਣਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਇੱਟਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਰਾਰ।

"ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਅਸੰਭਵ ਹੈ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਬਿਨਾਂ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਪਰ ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਡਾ ਕੋਈ ਦੋਸਤ ਹੁੰਦਾ ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਚੰਗੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਰੱਸੀ ਹੇਠਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਮੈਂ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਇਸਦੇ ਇੱਕ ਸਿਰੇ ਨੂੰ ਕੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵੱਡੇ ਹੁੱਕ ਤੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਦਾ

ਹੈ। ਫਿਰ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸਰਗਰਮ ਆਦਮੀ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਲੱਕੜ ਦੀ ਲੱਤ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ। ਤੁਸੀਂ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਸਹਿਯੋਗੀ ਰੱਸੀ ਨੂੰ ਖਿੱਚਦਾ, ਇਸਨੂੰ ਹੁੱਕ ਤੋਂ ਖੋਲ੍ਹਦਾ, ਖਿੜਕੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ, ਇਸਨੂੰ ਅੰਦਰੋਂ ਫੜ ਲੈਂਦਾ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਭੱਜ ਜਾਂਦਾ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਗੱਲ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਰੱਸੀ 'ਤੇ ਉਂਗਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਸਾਡਾ ਲੱਕੜ ਦੀ ਲੱਤ ਵਾਲਾ ਦੋਸਤ, ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਮਲਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਿੰਗ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਮੇਰਾ ਲੈਂਸ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੂਨ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਰੱਸੀ ਦੇ ਸਿਰੇ ਵੱਲ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੈਂ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਹੇਠਾਂ ਖਿਸਕ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਤੋਂ ਚਮੜੀ ਕੱਢ ਲਈ।"

"ਇਹ ਸਭ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਗੱਲ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਰਹੱਸਮਈ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਾਰੇ ਕੀ? ਉਹ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਆਇਆ?"

"ਹਾਂ, ਸਹਿਯੋਗੀ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸੋਚ-ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਦੁਹਰਾਇਆ। "ਇਸ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਉਹ ਆਮ ਇਲਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਕੇਸ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਹਿਯੋਗੀ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋੜਦਾ ਹੈ - ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਮਾਮਲੇ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਅਤੇ, ਜੇ ਮੇਰੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਮੈਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੇਨੇਗੈਂਬੀਆ ਤੋਂ।"

"ਫਿਰ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਆਇਆ?" ਮੈਂ ਦੁਹਰਾਇਆ। "ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਹੈ; ਖਿੜਕੀ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਚਿਮਨੀ ਰਾਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ?"

"ਗਰੇਟ ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਸੰਭਾਵਨਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ।"

"ਫਿਰ ਕਿਵੇਂ?" ਮੈਂ ਜ਼ਿੱਦ ਕੀਤੀ।

"ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ," ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਅਸੰਭਵ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਜੋ ਵੀ ਬਚਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਅਸੰਭਵ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਸੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ੇ, ਖਿੜਕੀ ਜਾਂ ਚਿਮਨੀ ਰਾਹੀਂ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਛੁਪਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਛੁਪਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ, ਉਹ ਕਦੋਂ ਆਇਆ?"

“ਉਹ ਛੱਤ ਦੇ ਛੇਕ ਵਿੱਚੋਂ ਆਇਆ!” ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ।

"ਬੇਸ਼ੱਕ ਉਸਨੇ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਜ਼ਰੂਰ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਦੀਵਾ ਫੜਨ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋਗੇ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਆਪਣੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਤੱਕ ਵਧਾਵਾਂਗੇ - ਉਹ ਗੁਪਤ ਕਮਰਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖਜ਼ਾਨਾ ਮਿਲਿਆ ਸੀ।"

ਉਹ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ, ਅਤੇ, ਦੋਵਾਂ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬੇੜੀ ਫੜ ਕੇ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੈਰੇਟ ਵਿੱਚ ਝੁਕ ਗਿਆ। ਫਿਰ, ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਭਾਰ ਲੇਟਿਆ, ਉਸਨੇ ਲੈਂਪ ਲਈ ਹੱਥ ਵਧਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਜਿਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਉਹ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਦਸ ਫੁੱਟ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਛੇ ਫੁੱਟ ਸੀ। ਫਰਸ਼ ਛੱਤਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਿਚਕਾਰ ਪਤਲਾ ਲਾਠ ਅਤੇ ਪਲਾਸਟਰ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਤੀਰ ਤੋਂ ਸ਼ਤੀਰ ਤੱਕ ਕਦਮ ਰੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਛੱਤ ਇੱਕ ਸਿਖਰ ਤੱਕ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘਰ ਦੀ ਅਸਲ ਛੱਤ ਦਾ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ੈੱਲ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਫਰਨੀਚਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਇਕੱਠੀ ਹੋਈ ਧੂੜ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਸੰਘਣੀ ਪਈ ਸੀ।

"ਇਹ ਤੂੰ ਹੈਂ, ਤੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹੈਂ," ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਢਲਾਣ ਵਾਲੀ ਕੰਧ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਇੱਕ ਜਾਲ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਹੈ ਜੋ ਛੱਤ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਦਬਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਛੱਤ ਖੁਦ ਹੈ, ਇੱਕ ਹਲਕੇ ਕੋਣ 'ਤੇ ਢਲਾਣ ਵਾਲੀ। ਤਾਂ, ਇਹ ਉਹ ਰਸਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਨੰਬਰ ਇੱਕ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ। ਆਓ ਦੇਖੀਏ ਕਿ ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤ ਦੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਨਿਸ਼ਾਨ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਨ?"

ਉਸਨੇ ਲੈਂਪ ਨੂੰ ਫਰਸ਼ ਨਾਲ ਦਬਾਇਆ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਮੈਂ ਉਸ ਰਾਤ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹੈਰਾਨ, ਹੈਰਾਨ ਭਰੀ ਨਜ਼ਰ ਆਈ। ਮੇਰੇ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਨਿਗਾਹ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਮੇਰੀ ਚਮੜੀ ਮੇਰੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਠੰਡੀ ਸੀ। ਫਰਸ਼ ਨੰਗੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਨਾਲ ਸੰਘਣਾ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ - ਸਾਫ਼, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ, ਪਰ ਇੱਕ ਆਮ ਆਦਮੀ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਅੱਧਾ ਛੋਟਾ।

“ਹੋਮਸ,” ਮੈਂ ਫੁਸਫੁਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, “ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੇ ਇਹ ਭਿਆਨਕ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ।”

ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਵੈ-ਕਬਜ਼ਾ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਪਲ ਭਰ ਲਈ ਡਗਮਗਾ ਗਿਆ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਗੱਲ ਬਿਲਕੁਲ ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਮੈਨੂੰ ਫੇਲ੍ਹ ਕਰ ਗਈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਓ ਹੇਠਾਂ ਚੱਲੀਏ।"

"ਤਾਂ ਫਿਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ?" ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਹੇਠਲਾ ਕਮਰਾ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਖੁਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ," ਉਸਨੇ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਤਰੀਕੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖਿਆਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਮੈਂ ਕੁਝ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਜੋ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰੇ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ," ਉਸਨੇ ਬੇਬਾਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਦੇਖਾਂਗਾ।"

ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਲੈਂਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਟੇਪ ਮਾਪਕ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦਾ ਹੋਇਆ ਮਾਪਦਾ, ਤੁਲਨਾ ਕਰਦਾ, ਜਾਂਚਦਾ ਰਿਹਾ, ਆਪਣੀ ਲੰਬੀ ਪਤਲੀ ਨੱਕ ਨਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਇੰਚ ਦੂਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਮਣਕਿਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚਮਕਦੀਆਂ ਅਤੇ ਡੂੰਘੀਆਂ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਪੰਛੀਆਂ। ਉਸਦੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਇੰਨੀਆਂ ਤੇਜ਼, ਚੁੱਪ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਖੂਨੀ ਕੁੱਤੇ ਦੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਗੰਧ ਕੱਢਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿ ਮੈਂ ਸੋਚਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਭਿਆਨਕ ਅਪਰਾਧੀ ਹੁੰਦਾ ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਊਰਜਾ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਚਾਅ

ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾ ਦਿੰਦਾ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਇੱਕ ਉੱਚੇ ਕਾਂ ਵਿੱਚ ਫੁੱਟ ਪਿਆ।

"ਅਸੀਂ ਜ਼ਰੂਰ ਕਿਸਮਤ ਵਾਲੇ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਨੰਬਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਕ੍ਰੀਓਸੋਟ ਵਿੱਚ ਪੈਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਦਬੂਦਾਰ ਗੰਦਗੀ ਦੇ ਪਾਸੇ ਉਸਦੇ ਛੋਟੇ ਪੈਰ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਦੀ ਰੂਪਰੇਖਾ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਕਾਰਬੌਏ ਵਿੱਚ ਦਰਾੜ ਆ ਗਈ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਇਆ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਕੀ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਕਿਉਂ, ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਹੈ, ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਂ ਇੱਕ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਉਸ ਖੁਸ਼ਬੂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਕਰੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਝੁੰਡ ਇੱਕ ਸ਼ਾਇਰ ਦੇ ਪਾਰ ਇੱਕ ਪਿੱਛੇ ਵਾਲੀ ਹੈਰਿੰਗ ਨੂੰ ਟਰੈਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੇਜ਼ ਗੰਧ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ ਤੱਕ ਟਰੈਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਤਿੰਨ ਦੇ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜੋੜ ਵਾਂਗ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਜਵਾਬ ਸਾਨੂੰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਪਰ ਹੈਲੋ! ਇੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਹਨ।"

ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਭਾਰੀ ਕਦਮਾਂ ਅਤੇ ਉੱਚੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਾਲ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਇੱਕ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਟੱਕਰ ਨਾਲ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ।

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਬੱਸ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਇਸ ਗਰੀਬ ਆਦਮੀ ਦੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਰੱਖੋ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਉਸਦੀ ਲੱਤ 'ਤੇ। ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ?"

ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਇੱਕ ਬੋਰਡ ਵਾਂਗ ਸਖ਼ਤ ਹਨ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੁੰਗੜਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਆਮ ਸਖ਼ਤ ਮੋਰਟਿਸ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ। ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਇਸ ਵਿਗਾੜ, ਇਸ ਹਿਪੋਕ੍ਰੇਟਿਕ ਮੁਸਕਰਾਹਟ, ਜਾਂ 'ਰਾਈਸਸ ਸਾਰਡੋਨੀਕਸ' ਦੇ ਨਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਲੇਖਕ ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਨੂੰ ਕੀ ਸਿੱਟਾ ਸੁਝਾਏਗਾ?"

"ਕਿਸੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਐਲਕਾਲਾਇਡ ਤੋਂ ਮੌਤ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿਸੇ ਸਟ੍ਰਾਈਕਨਾਈਨ ਵਰਗੇ ਪਦਾਰਥ ਤੋਂ ਜੋ ਟੈਟਨਸ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ।"

"ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਉਦੋਂ ਆਇਆ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਚਿਹਰੇ ਦੀਆਂ ਖਿੱਚੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕੀਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਜ਼ਹਿਰ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਕੰਡਾ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਖੋਪੜੀ ਵਿੱਚ ਧੱਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਗੋਲੀ ਮਾਰੀ ਗਈ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜਿਸ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਸੀ ਜੋ ਛੱਤ ਦੇ ਛੇਕ ਵੱਲ ਮੁੜ ਜਾਂਦਾ ਜੇਕਰ ਆਦਮੀ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ। ਹੁਣ ਇਸ ਕੰਡੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੋ।"

ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਲਾਲਟੈਣ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਫੜਿਆ। ਇਹ ਲੰਮਾ, ਤਿੱਖਾ ਅਤੇ ਕਾਲਾ ਸੀ, ਬਿੰਦੂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਚਮਕਦਾਰ ਦਿੱਖ ਵਾਲਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਚਿਪਚਿਪਾ ਪਦਾਰਥ ਇਸ 'ਤੇ ਸੁੱਕ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਧੁੰਦਲਾ ਸਿਰਾ ਛਾਂਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਚਾਕੂ ਨਾਲ ਗੋਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਕੀ ਇਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕੰਡਾ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਨਹੀਂ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਸਹੀ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਥੇ ਨਿਯਮਤ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਬਲ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਨੂੰ ਹਰਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਨੇੜੇ ਆ ਰਹੀਆਂ ਪੌੜੀਆਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਆਈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮੋਟਾ, ਮੋਟਾ ਆਦਮੀ ਸਲੇਟੀ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਆਇਆ। ਉਹ ਲਾਲ ਚਿਹਰਾ, ਭਾਰਾ ਅਤੇ ਭਰਪੂਰ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਛੋਟੀਆਂ ਝਪਕਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਜੋੜੇ ਨਾਲ ਜੋ ਸੁੱਜੀਆਂ ਅਤੇ ਫੁੱਲੀਆਂ ਥੈਲੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਵਰਦੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਧੜਕਦਾ ਥੈਡੀਅਸ ਸ਼ੋਲਟੋ ਉਸਦਾ ਨੇੜਿਓਂ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਇਹ ਇੱਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਹੈ!" ਉਹ ਦੱਬੀ ਹੋਈ, ਕੜਕਵੀਂ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਚੀਕਿਆ। "ਇਹ ਇੱਕ ਸੋਹਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਹੈ! ਪਰ ਇਹ ਸਾਰੇ ਕੌਣ ਹਨ? ਕਿਉਂ, ਘਰ ਖਰਗੋਸ਼-ਵਾਰਨ ਵਾਂਗ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ!"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਐਥਲਨੀ ਜੋਨਸ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਕਿਹਾ।

"ਕਿਉਂ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ!" ਉਸਨੇ ਘੂਰ ਕੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਹਨ, ਸਿਧਾਂਤਕਾਰ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ! ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਿਸ਼ਪਗੇਟ ਜਵੇਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨਾਂ, ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਭਾਸ਼ਣ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਪਾ ਦਿੱਤਾ; ਪਰ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਮੰਨ ਜਾਓਗੇ ਕਿ ਇਹ ਚੰਗੀ ਅਗਵਾਈ ਨਾਲੋਂ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਦੁਆਰਾ ਸੀ।"

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਰਲ ਤਰਕ ਸੀ।"

"ਓਹ, ਆਓ, ਹੁਣ, ਆਓ! ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਆਪ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਮ ਨਾ ਕਰੋ। ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਕੀ ਹੈ? ਮਾੜਾ ਕੰਮ! ਮਾੜਾ ਕੰਮ! ਇੱਥੇ ਸਖ਼ਤ ਤੱਥ - ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨੌਰਵੁੱਡ ਵਿੱਚ ਸੀ! ਜਦੋਂ ਸੁਨੇਹਾ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਦਮੀ ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਮਰਿਆ?"

"ਓਹ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸੁੱਕੇ ਹੋਏ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ।

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ। ਫਿਰ ਵੀ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਈ ਵਾਰ ਸਹੀ ਗੱਲ ਕਹੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ! ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਹੈ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ। ਪੰਜ ਲੱਖ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਗਾਇਬ ਸਨ। ਖਿੜਕੀ ਕਿਵੇਂ ਸੀ?"

"ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ; ਪਰ ਸਿਲ 'ਤੇ ਪੌੜੀਆਂ ਹਨ।"

"ਖੈਰ, ਖੈਰ, ਜੇ ਇਸਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਪੌੜੀਆਂ ਦਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਆਮ ਸਮਝ ਹੈ। ਆਦਮੀ ਸ਼ਾਇਦ ਫਿੱਟ ਹੋਣ 'ਤੇ ਮਰ ਗਿਆ ਹੋਵੇ; ਪਰ ਫਿਰ ਗਹਿਣੇ ਗਾਇਬ ਹਨ। ਹਾ! ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ। ਇਹ ਝਟਕੇ ਕਈ ਵਾਰ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। - ਬੱਸ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੋ, ਸਾਰਜੈਂਟ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ, ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੋਲਟੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਦੋਸਤ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। - ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ, ਹੋਮਜ਼? ਸ਼ੋਲਟੋ, ਆਪਣੇ ਇਕਬਾਲ 'ਤੇ, ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨਾਲ ਸੀ। ਭਰਾ ਫਿੱਟ ਹੋਣ 'ਤੇ ਮਰ ਗਿਆ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਸ਼ੋਲਟੋ ਖਜ਼ਾਨਾ ਲੈ ਕੇ ਚਲਾ ਗਿਆ? ਇਹ ਕਿਵੇਂ?"

"ਜਿਸ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਅੰਦਰੋਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।"

"ਹਮ! ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਨੁਕਸ ਹੈ। ਆਓ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਮ ਸਮਝ ਲਾਗੂ ਕਰੀਏ। ਇਹ ਥੈਡੀਅਸ ਸ਼ੋਲਟੋ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨਾਲ ਸੀ; ਇੱਕ ਝਗੜਾ ਹੋਇਆ ਸੀ: ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਭਰਾ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਗਹਿਣੇ ਗਾਇਬ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਥੈਡੀਅਸ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਉਸਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੁੱਤਾ ਸੀ। ਥੈਡੀਅਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਮਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਦਿੱਖ - ਖੈਰ, ਆਕਰਸ਼ਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ ਕਿ ਮੈਂ ਥੈਡੀਅਸ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਆਪਣਾ ਜਾਲ ਬੁਣ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਜਾਲ ਉਸਦੇ ਉੱਤੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕੇ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਲੱਕੜ ਦਾ ਇਹ ਟੁਕੜਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਜ਼ਹਿਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣ ਦਾ ਪੂਰਾ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਖੋਪੜੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੇਖਦੇ ਹੋ; ਇਹ ਕਾਰਡ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਕੋਲ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਲਚਸਪ ਪੱਥਰ-ਮੁਖੀ ਯੰਤਰ ਪਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਭ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਫਿੱਟ ਬੈਠਦਾ ਹੈ?"

"ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ," ਮੋਟੇ ਜਾਸੂਸ ਨੇ ਘਮੰਡ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਘਰ ਭਾਰਤੀ ਉਤਸੁਕਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਥੈਡੀਅਸ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਉਠਾਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਕਰੰਟ ਜ਼ਹਿਰੀਲਾ ਹੈ ਤਾਂ ਥੈਡੀਅਸ ਨੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਇਸਦੀ ਕਾਤਲਾਨਾ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਾਰਡ ਕੁਝ ਹੌਕਸ-ਪੋਕਸ ਹੈ - ਇੱਕ ਅੰਨ੍ਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਹੀਂ। ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਚਲਾ ਗਿਆ? ਆਹ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇੱਥੇ ਛੱਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੇਕ ਹੈ।"

ਬਹੁਤ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ, ਆਪਣੇ ਭਾਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਗੈਰੇਟ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਭਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਜੋ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਫਾਹਾ ਲੱਭ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

"ਉਹ ਕੁਝ ਲੱਭ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ; "ਉਸ ਕੋਲ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਤਰਕ ਦੀਆਂ ਝਲਕਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਲੋਕਾਂ ਜਿੰਨੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਮੂਰਖ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ!"

"ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ!" ਐਥਲਨੀ ਜੋਨਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਦੁਬਾਰਾ ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ; "ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਤੱਥ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹਨ। ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਛੱਤ ਨਾਲ ਇੱਕ ਟ੍ਰੈਪਡੋਰ ਸੰਚਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਮੈਂ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਸੀ।"

"ਓਹ, ਸੱਚਮੁੱਚ! ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਫਿਰ?" ਉਹ ਇਸ ਖੋਜ 'ਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਨਿਰਾਸ਼ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। "ਖੈਰ, ਜਿਸਨੇ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਸੱਜਣ ਕਿਵੇਂ ਬਚ ਗਿਆ। ਇੰਸਪੈਕਟਰ!"

"ਹਾਂ, ਸਰ," ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ।

"ਮਿਸਟਰ ਸ਼ੋਲਟੋ ਨੂੰ ਇਸ ਪਾਸੇ ਕਦਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਹੋ। - ਮਿਸਟਰ ਸ਼ੋਲਟੋ, ਇਹ ਮੇਰਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਕਹੋਗੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਣੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਭਰਾ ਦੀ ਮੌਤ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ।"

"ਹੁਣੇ ਆ ਗਿਆ! ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ!" ਗਰੀਬ ਆਦਮੀ ਨੇ ਚੀਕ ਕੇ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਬਾਹਰ ਕੱਢੇ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਇਸ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਕਰੋ, ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੋਲਟੋ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਾਅਦਾ ਨਾ ਕਰੋ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸਿਧਾਂਤਕਾਰ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਾਅਦਾ ਨਾ ਕਰੋ!" ਜਾਸੂਸ ਨੇ ਝਿੜਕਿਆ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸੋਚਣ ਨਾਲੋਂ ਔਖਾ ਮਾਮਲਾ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਾਂਗਾ, ਮਿਸਟਰ ਜੋਨਸ, ਸਗੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਇਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਦੋ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਵੇਰਵਾ ਮੁਫ਼ਤ ਵਿੱਚ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਉਸਦਾ ਨਾਮ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਹਰ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਜੋਨਾਥਨ ਸਮਾਲ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਘੱਟ ਪੜ੍ਹਿਆ-ਲਿਖਿਆ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਛੋਟਾ, ਸਰਗਰਮ, ਉਸਦੀ ਸੱਜੀ ਲੱਤ ਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੱਕੜ ਦਾ ਟੁੰਡ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਅੰਦਰਲੇ ਪਾਸੇ ਘਿਸਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਖੱਬੇ ਬੂਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੋਟਾ, ਚੌਰਸ-ਪੰਜਾ ਵਾਲਾ ਤਲਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਅੱਡੀ ਦੁਆਲੇ ਲੋਹੇ ਦੀ ਪੱਟੀ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਅੱਧਖੜ ਉਮਰ ਦਾ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਧੁੱਪ ਨਾਲ ਸੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਰਹਿ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੁਝ ਸੰਕੇਤ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਦੀ ਹਥੇਲੀ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਚਮੜੀ ਗਾਇਬ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਆਦਮੀ -"

"ਆਹ! ਦੂਜੇ ਆਦਮੀ ਨੇ?" ਐਥਲਨੀ ਜੋਨਸ ਨੇ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਿਆ, ਪਰ ਦੂਜੇ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਤੋਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।

"ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਉਤਸੁਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ," ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅੱਡੀ ਮੋੜਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜੋੜੀ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਸਕਾਂਗਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਗੱਲ, ਵਾਟਸਨ।"

ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਪੌੜੀਆਂ ਦੇ ਸਿਰੇ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ।

"ਇਸ ਅਚਾਨਕ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਅਸਲ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

“ਮੈਂ ਹੁਣੇ-ਹੁਣੇ ਇਹੀ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ,” ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; “ਇਹ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਿਸ ਮੋਰਸਟਨ ਇਸ ਦੁਖੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹੇ।”

"ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਘਰ ਲੈ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਅਰ ਕੈਂਬਰਵੈੱਲ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੇਸਿਲ ਫੋਰੈਸਟਰ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਕੇ ਬਾਹਰ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਡਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਾਂਗਾ। ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਥੱਕ ਗਏ ਹੋ?"

"ਨਹੀਂ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕੰਮ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਜਾਣਨ ਤੱਕ ਆਰਾਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਕੁਝ ਔਖੇ ਪਹਿਲੂ ਦੇਖੇ ਹਨ, ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅੱਜ ਰਾਤ ਅਜੀਬ ਹੈਰਾਨੀਆਂ ਦੇ ਇਸ ਤੇਜ਼ ਸਿਲਸਿਲੇ ਨੇ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਿਲਾ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਦੂਰ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਤੁਹਾਡੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੰਮ ਆਵੇਗੀ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੱਲ ਕਰਾਂਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਸਾਥੀ ਜੋਨਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘੋੜੀ ਦੇ ਆਲ੍ਹਣੇ 'ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗੇ ਜੋ ਉਹ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਚੁਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮਿਸ ਮੋਰਸਟਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਲੈਂਬਥ ਵਿਖੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਦੇ ਨੇੜੇ, ਨੰਬਰ 3 ਪਿੰਚਿਨ ਲੇਨ 'ਤੇ ਜਾਓ। ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਤੀਜਾ ਘਰ ਇੱਕ ਪੰਛੀਆਂ ਦੇ ਪਾਲਣ ਵਾਲਾ ਹੈ; ਸ਼ਰਮਨ

ਨਾਮ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਖਰਗੋਸ਼ ਨੂੰ ਫੜੀ ਹੋਈ ਇੱਕ ਨੇਵੀ ਵੇਖੋਗੇ। ਬੁੱਢੇ ਸ਼ਰਮਨ ਨੂੰ ਖੜਕਾਓ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੀਆਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦੱਸੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਟੋਬੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਟੋਬੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕੈਬ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲੈ ਆਓਗੇ।"

"ਇੱਕ ਕੁੱਤਾ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।"

"ਹਾਂ, ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਕਿਸਮ ਦਾ ਮੁੰਡਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ਬੂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੰਡਨ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜਾਸੂਸ ਫੋਰਸ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲੋਂ ਟੋਬੀ ਦੀ ਮਦਦ ਲੈਣੀ ਪਸੰਦ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਲੈ ਆਵਾਂਗਾ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਹੁਣ ਇੱਕ ਹੈ। ਜੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਘੋੜਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵਜੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਮੈਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਦੇਖਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬਰਨਸਟੋਨ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਨੌਕਰ ਤੋਂ ਕੀ ਸਿੱਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ, ਸ਼੍ਰੀ ਥੈਡੀਅਸ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਅਗਲੇ ਗੈਰੇਟ ਵਿੱਚ ਸੌਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਮਹਾਨ ਜੋਨਸ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬਹੁਤੇ ਨਾਜ਼ੁਕ ਵਿਅੰਗ ਸੁਣਾਂਗਾ।"

"ਅਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਣ ਦੇ ਆਦੀ ਹਾਂ ਜੋ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ।"

"ਗੋਏਥੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਰਸਵਾਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।"

ਅਧਿਆਇ 7

ਬੈਰਲ ਦਾ ਐਪੀਸੋਡ

ਪੁਲਿਸ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕੈਬ ਲੈ ਕੇ ਆਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਮਿਸ ਮੋਰਸਟਨ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਗਈ। ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਦੂਤਾਂ ਵਰਗੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਉਸ ਤੋਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸਹਾਰਾ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਸ਼ਾਂਤ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਮੁਸ਼ਕਲ ਝੱਲੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਡਰੀ ਹੋਈ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰਾਣੀ ਦੇ ਕੋਲ ਚਮਕਦਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਪਾਇਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੈਬ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਰੋਣ ਦੇ ਜਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਫੁੱਟ ਪਈ - ਰਾਤ ਦੇ ਸਾਹਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਠੰਡਾ ਅਤੇ ਦੂਰ ਸਮਝਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੇਰੀ ਛਾਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਸੰਘਰਸ਼, ਜਾਂ ਸਵੈ-ਸੰਜਮ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਰੋਕਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਹਮਦਰਦੀ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰ ਉਸ ਵੱਲ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮਿੱਠੇ, ਬਹਾਦਰ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਇੱਕ ਦਿਨ ਦੇ ਅਜੀਬ ਅਨੁਭਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਦੋ ਵਿਚਾਰ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਮੋਹਰ ਲਗਾਈ ਸੀ। ਉਹ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਬੇਸਹਾਰਾ ਸੀ, ਮਨ ਅਤੇ ਨਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਬ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਮਾੜੀ ਗੱਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਮੀਰ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਹੋਮਜ਼ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਸਫਲ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰਿਸ ਹੁੰਦੀ। ਕੀ ਇਹ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਸੀ, ਕੀ ਇਹ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸੀ, ਕਿ ਇੱਕ ਅੱਧੀ ਤਨਖਾਹ ਵਾਲਾ ਸਰਜਨ ਉਸ ਨੇੜਤਾ ਦਾ ਇੰਨਾ ਫਾਇਦਾ

ਉਠਾਵੇ ਜੋ ਮੌਕਾ ਲੈ ਕੇ ਆਈ ਸੀ? ਕੀ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਅਸ਼ਲੀਲ ਕਿਸਮਤ-ਖੋਜ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੀ ਸੀ? ਮੈਂ ਇਹ ਜੋਖਮ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਵਿਚਾਰ ਉਸਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਆਗਰਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਅਟੱਲ ਰੁਕਾਵਟ ਵਾਂਗ ਦਖਲ ਦਿੰਦਾ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਸੇਸਿਲ ਫਾਰੇਸਟਰ ਦੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਲਗਭਗ ਦੋ ਵਜੇ ਸਨ। ਨੌਕਰ ਕੁਝ ਘੰਟੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਫਾਰੇਸਟਰ ਮਿਸ ਮੋਰਸਟਨ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਅਜੀਬ ਸੁਨੇਹੇ ਤੋਂ ਇੰਨੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਉੱਠ ਕੇ ਬੈਠ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਇੱਕ ਅੱਧਖੜ ਉਮਰ ਦੀ, ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਬਾਂਹ ਕਿੰਨੀ ਕੋਮਲਤਾ ਨਾਲ ਦੂਜੇ ਦੀ ਕਮਰ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਆਵਾਜ਼ ਕਿੰਨੀ ਮਾਂ ਵਰਗੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਉਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਤਨਖਾਹ ਵਾਲੀ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਸਤਿਕਾਰਤ ਦੋਸਤ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਈ ਗਈ, ਅਤੇ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਫਾਰੇਸਟਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਸ ਦੱਸਣ ਲਈ ਦਿਲੋਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ ਫੋਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਗਤੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਰਹੇ ਸੀ, ਮੈਂ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਪੌੜੀਆਂ 'ਤੇ ਉਹ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸਮੂਹ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ - ਦੋ ਸੁੰਦਰ, ਚਿਪਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਮੂਰਤੀਆਂ, ਅੱਧਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ, ਰੰਗੀਨ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਚਮਕਦੀ ਹਾਲ-ਲਾਈਟ, ਬੈਰੋਮੀਟਰ, ਅਤੇ ਚਮਕਦਾਰ ਪੌੜੀਆਂ-ਡੰਡੇ। ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਜੰਗਲੀ, ਹਨੇਰੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਜਿਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਸਮਾਈ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਘਰ ਦੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਝਲਕ ਦੇਖਣਾ ਵੀ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ।

ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੈਂ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਸੀ, ਓਨਾ ਹੀ ਜੰਗਲੀ ਅਤੇ ਹਨੇਰਾ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਕ੍ਰਮ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਚੁੱਪ, ਗੈਸ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦਾ ਰਿਹਾ। ਅਸਲ ਸਮੱਸਿਆ ਇਹ ਸੀ: ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਹੁਣ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ। ਕੈਪਟਨ ਮੋਰਸਟਨ ਦੀ ਮੌਤ, ਮੋਤੀਆਂ ਦਾ ਭੇਜਣਾ, ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ, ਪੱਤਰ - ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਡੂੰਘੇ ਅਤੇ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੁਖਦਾਈ ਰਹੱਸ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਇਆ ਸੀ। ਭਾਰਤੀ ਖਜ਼ਾਨਾ, ਮੋਰਸਟਨ ਦੇ ਸਮਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿਲੀ ਉਤਸੁਕ ਯੋਜਨਾ, ਮੇਜਰ ਸ਼ੋਲਟੋ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਅਜੀਬ ਦ੍ਰਿਸ਼, ਖੋਜਕਰਤਾ ਦੇ ਕਤਲ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦੀ ਮੁੜ ਖੋਜ, ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਲੱਖਣ ਸਹਿਯੋਗ, ਕਦਮ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹਥਿਆਰ, ਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸ਼ਬਦ, ਕੈਪਟਨ ਮੋਰਸਟਨ ਦੇ ਚਾਰਟ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ - ਇੱਥੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਭੁਲੇਖਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ-ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਵਿਲੱਖਣ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਕਦੇ ਵੀ ਸੁਰਾਗ ਲੱਭਣ ਤੋਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪਿੰਚਿਨ ਲੇਨ ਲੈਂਬਥ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਟੁੱਟੇ-ਭੱਜੇ, ਦੋ-ਮੰਜ਼ਿਲਾ ਇੱਟਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਤਾਰ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨੰਬਰ 3 'ਤੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਦਸਤਕ ਦੇਣੀ ਪਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਪਰਦੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਮੋਮਬੱਤੀ ਦੀ ਚਮਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਚਿਹਰਾ ਉੱਪਰਲੀ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਚੱਲ, ਤੂੰ ਸ਼ਰਾਬੀ ਆਵਾਰਾ," ਚਿਹਰੇ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜੇ ਤੂੰ ਹੋਰ ਲੜਾਈ ਛੇੜੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੇਨਲ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿਆਂਗਾ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਚਾਲੀ ਕੁੱਤਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਆਂਗਾ।"

"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸੇ ਲਈ ਆਇਆ ਹਾਂ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"ਚੱਲੋ!" ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਚੀਕਿਆ। "ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੋ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਸ ਬੈਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਈਪਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਹੁੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਨ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿਆਂਗਾ!"

"ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਕੁੱਤਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਮੈਂ ਰੋਇਆ।

"ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬਹਿਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ!" ਮਿਸਟਰ ਸ਼ਰਮਨ ਚੀਕਿਆ। "ਹੁਣ ਸਾਫ਼ ਰਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ 'ਤਿੰਨ' ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਵਾਈਪਰ ਹੇਠਾਂ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

"ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼" ਮੈਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ; ਪਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਜਾਦੂਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਖਿੜਕੀ ਤੁਰੰਤ ਡਿੱਗ ਪਈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ। ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਰਮਨ ਇੱਕ ਪਤਲਾ, ਪਤਲਾ ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਮੋਢੇ ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਗਰਦਨ ਟੇਢੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਨੀਲੇ ਰੰਗ ਦੇ ਐਨਕਾਂ ਸਨ।

"ਮਿਸਟਰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਦੇ ਦੋਸਤ ਦਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਵਾਗਤ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅੰਦਰ ਆਓ, ਸਰ। ਬਿੱਜੂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਡੰਗ ਮਾਰਦਾ ਹੈ। ਆਹ, ਸ਼ਰਾਰਤੀ, ਸ਼ਰਾਰਤੀ; ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਚੁੰਮੋਗੇ?" ਇਹ ਇੱਕ ਸਟੌਟ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਟ ਸਿਰ ਅਤੇ ਲਾਲ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੰਜਰੇ ਦੀਆਂ ਸਲਾਖਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਧੱਕਦਾ ਹੈ। "ਇਸਦੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਾ ਕਰੋ, ਸਰ; ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੌਲੀ ਕੀੜਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੰਦ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਭੱਜਣ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬੀਟਲਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਛੋਟਾ ਹੋਣਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਇਸ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਸਰ?"

"ਉਹ ਤੇਰਾ ਇੱਕ ਕੁੱਤਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।"

"ਆਹ! ਉਹ ਟੋਬੀ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਹਾਂ, ਟੋਬੀ ਨਾਮ ਸੀ।"

"ਟੋਬੀ ਇੱਥੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਨੰਬਰ 7 'ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।"

ਉਹ ਆਪਣੀ ਮੋਮਬੱਤੀ ਲੈ ਕੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਉਸ ਅਜੀਬ ਜਾਨਵਰ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ, ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਾਲੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਧੁੰਦਲਾ ਜਿਹਾ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਹਰ ਖੱਡ ਅਤੇ ਕੋਨੇ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਝਾਤ ਮਾਰ ਰਹੀਆਂ, ਚਮਕਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸਨ। ਸਾਡੇ ਸਿਰਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਛੱਤਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਗੰਭੀਰ ਪੰਛੀਆਂ ਦੀ ਕਤਾਰ ਸੀ, ਜੋ ਆਲਸ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਭਾਰ ਇੱਕ ਲੱਤ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਲੱਤ 'ਤੇ ਬਦਲਦੇ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੀਂਦ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ।

ਟੋਬੀ ਇੱਕ ਬਦਸੂਰਤ, ਲੰਬੇ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲਾ, ਕੰਨਾਂ ਵਾਲਾ ਜਾਨਵਰ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ, ਅੱਧਾ ਸਪੈਨੀਏਲ ਅਤੇ ਅੱਧਾ ਲੂਚਰ, ਭੂਰਾ ਅਤੇ ਚਿੱਟਾ ਰੰਗ ਦਾ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਢੰਗੀ, ਘੁੰਮਦੀ ਚਾਲ ਵਾਲਾ। ਇਸਨੇ ਕੁਝ ਝਿਜਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਖੰਡ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜੋ ਪੁਰਾਣੇ ਕੁਦਰਤਵਾਦੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਗੱਠਜੋੜ ਨੂੰ ਸੀਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਕੈਬ ਤੱਕ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਆਈ। ਇਸਨੇ ਮਹਿਲ ਦੀ ਘੜੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਤਿੰਨ ਵੱਜੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਪਾਂਡੀਚੇਰੀ ਲਾਜ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਪਾਇਆ। ਸਾਬਕਾ ਇਨਾਮ-ਯੋਧਾ ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਨੂੰ, ਮੈਂ ਪਾਇਆ, ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਵਜੋਂ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ

ਸ਼ੋਲਟੋ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵੱਲ ਮਾਰਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋ ਕਾਂਸਟੇਬਲਾਂ ਨੇ ਤੰਗ ਗੇਟ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜਾਸੂਸ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈਣ 'ਤੇ ਕੁੱਤੇ ਦੇ ਨਾਲ ਲੰਘਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ।

ਹੋਮਜ਼ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਜੇਬਾਂ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਪਾ ਕੇ, ਪਾਈਪ ਪੀ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਆਹ, ਉਹ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਚੰਗਾ ਕੁੱਤਾ, ਫਿਰ! ਐਥਲਨੀ ਜੋਨਸ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਊਰਜਾ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਦੋਸਤ ਥੈਡੀਅਸ ਨੂੰ, ਸਗੋਂ ਦਰਬਾਨ, ਘਰ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਵੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਸਾਰਜੈਂਟ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ। ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਛੱਡ ਦਿਓ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਆਓ।"

ਅਸੀਂ ਟੋਬੀ ਨੂੰ ਹਾਲ ਦੇ ਮੇਜ਼ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹ ਗਏ। ਕਮਰਾ ਉਵੇਂ ਹੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਛੱਡਿਆ ਸੀ, ਸਿਵਾਏ ਇਸਦੇ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਮੂਰਤੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਚਾਦਰ ਵਿਛਾਈ ਹੋਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਪੁਲਿਸ-ਸਾਰਜੈਂਟ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਲੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬੁੱਲਜ਼ ਆਈ ਦਿਓ, ਸਾਰਜੈਂਟ," ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹੁਣ ਇਸ ਕਾਰਡ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਗਰਦਨ ਦੁਆਲੇ ਬੰਨ੍ਹੋ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਟਕਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਧੰਨਵਾਦ। ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੂਟ ਅਤੇ ਸਟੋਕਿੰਗਜ਼ ਉਤਾਰਨੀਆਂ ਪੈਣਗੀਆਂ। ਬੱਸ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਓ, ਵਾਟਸਨ। ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਰੁਮਾਲ ਕ੍ਰੀਓਸੋਟ ਵਿੱਚ ਡੁਬੋ ਦਿਓ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਗੈਰੇਟ ਵਿੱਚ ਆਓ।"

ਅਸੀਂ ਛੇਕ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹ ਗਏ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਧੂੜ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾਈ।

"ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਓ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਦੇਖਦੇ ਹੋ?"

“ਉਹ ਕਿਸੇ ਬੱਚੇ ਜਾਂ ਛੋਟੀ ਔਰਤ ਦੇ ਹਨ,” ਮੈਂ ਕਿਹਾ, “।

"ਪਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਕਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ। ਕੀ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ?"

"ਉਹ ਹੋਰ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਜਾਪਦੇ ਹਨ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਦੇਖੋ! ਇਹ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਦੱਬੇ ਸੱਜੇ ਪੈਰ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨੰਗੇ ਪੈਰ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੁੱਖ ਫ਼ਰਕ ਕੀ ਹੈ?"

"ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀਆਂ ਉਂਗਲੀਆਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਤੰਗ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਿੰਟ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਪੈਰ ਦੀ ਉਂਗਲੀ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ। ਇਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲ ਯਾਦ ਰੱਖੋ। ਹੁਣ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਉਸ ਫਲੈਪ-ਖਿੜਕੀ ਕੋਲ ਜਾਓਗੇ ਅਤੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਨੂੰ ਸੁੰਘੋਗੇ? ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹੀ ਰਹਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰੁਮਾਲ ਹੈ।"

ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਟੈਰੀ ਗੰਧ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ।

"ਇਹੀ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਪੈਰ ਰੱਖਿਆ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੋਬੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਹੇਠਾਂ ਭੱਜੋ, ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਬਲੌਂਡਿਨ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰੋ।"

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਛੱਤ 'ਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਗਲੋਵਰਮ ਵਾਂਗ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਪਹਾੜੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਰੀਂਗਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਚਿਮਨੀਆਂ ਦੇ ਢੇਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਭੁੱਲ ਗਿਆ, ਪਰ ਉਹ ਹੁਣ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਘੁੰਮਣ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕੋਨੇ ਦੀ ਛੱਤ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਪਾਇਆ।
"ਉਹ ਤੂੰ, ਵਾਟਸਨ?" ਉਹ ਚੀਕਿਆ।
"ਹਾਂ।"
"ਇਹ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਉਹ ਕਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਕੀ ਹੈ?"
"ਇੱਕ ਪਾਣੀ ਦੀ ਬੈਰਲ।"
"ਇਸਦੇ ਉੱਪਰ?"
"ਹਾਂ।"
"ਪੌੜੀ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ?"
"ਨਹੀਂ।"
"ਉਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਘਬਰਾਹਟ ਵਿੱਚ ਪਾਓ! ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਉੱਥੇ ਹੇਠਾਂ ਆਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਾਣੀ ਦੀ ਪਾਈਪ ਕਾਫ਼ੀ ਸਖ਼ਤ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ।"
ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਟੱਕਰ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਲਾਲਟੈਣ ਕੰਧ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤੋਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਹੇਠਾਂ ਆਉਣ ਲੱਗੀ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਹਲਕੇ ਸਪਰਿੰਗ ਨਾਲ ਉਹ ਬੈਰਲ 'ਤੇ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਉੱਥੋਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ।
"ਉਸਦੇ ਮਗਰ ਚੱਲਣਾ ਆਸਾਨ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਟੋਕਿੰਗਜ਼ ਅਤੇ ਬੂਟਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਟਾਈਲਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਢਿੱਲੀਆਂ ਪਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਾਹਲੀ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਇਹ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਰੋਗ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਡਾਕਟਰ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹੋ।"
ਉਹ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਫੜੀ ਸੀ ਉਹ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਜੇਬ ਜਾਂ ਥੈਲੀ ਸੀ ਜੋ ਰੰਗੀਨ ਘਾਹ ਤੋਂ ਬਣੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਦੁਆਲੇ ਕੁਝ ਤਿੱਖੇ ਮਣਕੇ ਲਪੇਟੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਸ਼ਕਲ ਅਤੇ ਆਕਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿਗਰਟ ਦੇ ਡੱਬੇ ਵਰਗਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅੰਦਰ ਗੂੜ੍ਹੀ ਲੱਕੜ ਦੀਆਂ ਅੱਧੀ ਦਰਜਨ ਰੀੜ੍ਹਾਂ ਸਨ, ਇੱਕ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਤਿੱਖੀਆਂ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਗੋਲ, ਜਿਵੇਂ ਬਾਰਥੋਲੋਮਿਊ ਸ਼ੋਲਟੋ ਨੂੰ ਲੱਗੀ ਸੀ।
"ਇਹ ਨਰਕ ਵਰਗੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਾ ਚੁਭੋ। ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹੀ ਉਸ ਕੋਲ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇੱਕ ਲੱਭਣ ਦਾ ਡਰ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਖੁਦ ਵੀ ਮਾਰਟੀਨੀ ਗੋਲੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਾਂਗਾ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਛੇ ਮੀਲ ਦੀ ਦੌੜ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ, ਵਾਟਸਨ?"
“ਜ਼ਰੂਰ,” ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਤੁਹਾਡੀ ਲੱਤ ਇਸਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰੇਗੀ?"
"ਓਹ ਹਾਂ."

"ਇਹ ਤੂੰ ਹੈਂ, ਕੁੱਤਾ! ਚੰਗਾ ਬੁੱਢਾ ਟੋਬੀ! ਇਸਨੂੰ ਸੁੰਘੋ, ਟੋਬੀ, ਇਸਨੂੰ ਸੁੰਘੋ!" ਉਸਨੇ ਕ੍ਰੀਓਸੋਟ ਰੁਮਾਲ ਨੂੰ ਕੁੱਤੇ ਦੇ ਨੱਕ ਹੇਠ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਜੀਵ ਆਪਣੀਆਂ ਫੁੱਲੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹਾਸੋਹੀਣਾ ਕੁੱਕੜ ਆਪਣੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ, ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਮਾਹਰ ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਵਿੰਟੇਜ ਦਾ ਗੁਲਦਸਤਾ ਸੁੰਘ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਫਿਰ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਰੁਮਾਲ ਨੂੰ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਰੱਸੀ ਨੂੰ ਮੋਂਗਰੇਲ ਦੇ ਕਾਲਰ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦੀ ਬੈਰਲ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ। ਜੀਵ ਤੁਰੰਤ ਉੱਚੀਆਂ, ਕੰਬਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਵਿੱਚ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਅਤੇ, ਆਪਣੀ ਨੱਕ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪੂਛ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ, ਇੱਕ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਪਗਡੰਡੀ 'ਤੇ ਥਪਥਪਾ ਕੇ ਚੱਲ ਪਿਆ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੇ ਪੱਟੇ ਨੂੰ ਖਿੱਚਿਆ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੀ ਗਤੀ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ।

ਪੂਰਬ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਚਿੱਟਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਠੰਡੀ ਸਲੇਟੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਦੂਰੀ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸੀ। ਵਰਗਾਕਾਰ, ਵਿਸ਼ਾਲ ਘਰ, ਜਿਸਦੀਆਂ ਕਾਲੀਆਂ, ਖਾਲੀ ਖਿੜਕੀਆਂ ਅਤੇ ਉੱਚੀਆਂ, ਨੰਗੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਸਨ, ਸਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਉੱਚੀਆਂ, ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਉਦਾਸ ਸਨ। ਸਾਡਾ ਰਸਤਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਪਾਰ, ਖਾਈਆਂ ਅਤੇ ਟੋਇਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਦਾਗ਼ ਅਤੇ ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਸਾਰੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਇਸਦੇ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਢੇਰਾਂ ਅਤੇ ਮਾੜੇ ਵਧੇ ਹੋਏ ਝਾੜੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਧੁੰਦਲਾ, ਬਦਸ਼ਗਨ ਦਿੱਖ ਸੀ ਜੋ ਇਸਦੇ ਉੱਪਰ ਲਟਕਦੇ ਕਾਲੇ ਦੁਖਾਂਤ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਟੋਬੀ ਕੰਧ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਬੜੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਰੋਂਦਾ ਹੋਇਆ ਉਸਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਹੇਠ ਭੱਜਿਆ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਬੀਚ ਦੁਆਰਾ ਘੇਰੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਰੁਕ ਗਿਆ। ਜਿੱਥੇ ਦੋਵੇਂ ਕੰਧਾਂ ਜੁੜਦੀਆਂ ਸਨ, ਉੱਥੇ ਕਈ ਇੱਟਾਂ ਢਿੱਲੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਬਚੀਆਂ ਤਰੇੜਾਂ ਘਿਸੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਹੇਠਲੇ ਪਾਸੇ ਗੋਲ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਪੌੜੀ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਹੋਮਜ਼ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ।

"ਇਹ ਲੱਕੜ ਦੇ ਲੱਤ ਦੇ ਹੱਥ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠਾ। "ਤੁਸੀਂ ਚਿੱਟੇ ਪਲਾਸਟਰ 'ਤੇ ਖੂਨ ਦਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਧੱਬਾ ਦੇਖਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਕੱਲ੍ਹ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ ਮੀਂਹ ਨਹੀਂ ਪਿਆ! ਅੱਠ-ਵੀਹ ਘੰਟੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸੜਕ 'ਤੇ ਖੁਸ਼ਬੂ ਫੈਲੀ ਰਹੇਗੀ।"

ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਲੰਡਨ ਸੜਕ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਲੰਘ ਰਹੇ ਵੱਡੇ ਟ੍ਰੈਫਿਕ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਖੁਦ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਹੋਇਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰੇ ਡਰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਏ। ਟੋਬੀ ਕਦੇ ਵੀ ਝਿਜਕਿਆ ਜਾਂ ਹਿੱਲਿਆ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਅਜੀਬ ਘੁੰਮਦੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਰਿਹਾ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕ੍ਰੀਓਸੋਟ ਦੀ ਤਿੱਖੀ ਗੰਧ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਖੁਸ਼ਬੂਆਂ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਸੀ।

"ਇਹ ਨਾ ਸੋਚੋ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਫਲਤਾ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਸੰਭਾਵਨਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪੈਰ ਕੈਮੀਕਲ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੁਣ ਗਿਆਨ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਕਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਅਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸਮਤ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਅਣਗੌਲਿਆ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਨੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਬੌਧਿਕ ਸਮੱਸਿਆ ਬਣਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਿਹਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੁਰਾਗ ਲਈ।"

"ਇੱਥੇ ਸਿਹਰਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਵੀ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਹੋਮਜ਼, ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਤੀਜੇ ਜੈਫਰਸਨ ਹੋਪ ਕਤਲ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤਰੀਕਿਆਂ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ। ਗੱਲ ਮੈਨੂੰ ਡੂੰਘੀ ਅਤੇ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਤੁਸੀਂ ਲੱਕੜ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਇੰਨੇ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਵਰਣਨ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ?"

"ਪਸ਼ੌ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੁੰਡੇ! ਇਹ ਸਾਦਗੀ ਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਨਾਟਕੀ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਸਭ ਪੇਟੈਂਟ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਹੈ। ਦੋ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੋ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ-ਗਾਰਡ ਦੀ ਕਮਾਨ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਦੱਬੇ ਹੋਏ ਖਜ਼ਾਨੇ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਰਾਜ਼ ਸਿੱਖਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਜੋਨਾਥਨ ਸਮਾਲ ਨਾਮ ਦੇ ਇੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਕਸ਼ਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੈਪਟਨ ਮੋਰਸਟਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਚਾਰਟ 'ਤੇ ਨਾਮ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਇਸ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ - ਚਾਰਾਂ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਕੁਝ ਨਾਟਕੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਚਾਰਟ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ, ਅਧਿਕਾਰੀ - ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ - ਖਜ਼ਾਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਮੰਨ ਲਵਾਂਗੇ, ਕਿਸੇ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹੁਣ, ਤਾਂ, ਜੋਨਾਥਨ ਸਮਾਲ ਨੂੰ ਖੁਦ ਖਜ਼ਾਨਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ? ਜਵਾਬ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਚਾਰਟ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਤਾਰੀਖ਼ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੋਰਸਟਨ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨਾਲ ਨੇੜਿਓਂ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੋਨਾਥਨ ਸਮਾਲ ਨੂੰ ਖਜ਼ਾਨਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਖੁਦ ਦੋਸ਼ੀ ਸਨ ਅਤੇ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਸਨ।"

"ਪਰ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"ਇਹ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਪਰਿਕਲਪਨਾ ਹੈ ਜੋ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਆਓ ਦੇਖੀਏ ਕਿ ਇਹ ਸੀਕਵਲ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਫਿੱਟ ਬੈਠਦੀ ਹੈ। ਮੇਜਰ ਸ਼ੋਲਟੋ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਡਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕੀ ਸੀ?"

"ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਬੁਰਾ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਜਾਂ ਬਚ ਨਿਕਲਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਕੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਸਦੇ ਲਈ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਉਹ ਇੱਕ ਲੱਕੜੀ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਗੋਰਾ ਆਦਮੀ, ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਗੋਰੇ ਵਪਾਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਗਲਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ 'ਤੇ ਪਿਸਤੌਲ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਚਾਰਟ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਗੋਰੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਹਿੰਦੂ ਜਾਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹਨ। ਕੋਈ ਹੋਰ ਗੋਰਾ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਲੱਕੜੀ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਜੋਨਾਥਨ ਸਮਾਲ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ-ਜੁਲਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਤਰਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਲਤ ਲੱਗਦਾ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ: ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸੰਖੇਪ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਹੁਣ, ਆਓ ਆਪਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜੋਨਾਥਨ ਸਮਾਲ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਰੱਖੀਏ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਵੇਖੀਏ। ਉਹ ਇੰਗਲੈਂਡ ਆਪਣੇ ਹੱਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਦੋਹਰੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਸ਼ੋਲਟੋ ਕਿੱਥੇ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ,

ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਬਟਲਰ, ਲਾਲ ਰਾਓ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬਰਨਸਟੋਨ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਚਰਿੱਤਰ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਮਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਿਆ ਕਿ ਖਜ਼ਾਨਾ ਕਿੱਥੇ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਜਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਨੌਕਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਜੋ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਚਾਨਕ ਸਮਾਲ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਜਰ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਹੈ। ਇੱਕ ਜਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦਾ ਭੇਤ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮਰ ਜਾਵੇ, ਉਹ ਗਾਰਡਾਂ ਦੀ ਘੰਟੀ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਮਰ ਰਹੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਉਸਦੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੁਆਰਾ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਰੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਫ਼ਰਤ ਨਾਲ ਪਾਗਲ, ਉਹ ਉਸ ਰਾਤ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਖਜ਼ਾਨੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੁਝ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਲੱਭਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਨਿੱਜੀ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਛੋਟੇ ਸ਼ਿਲਾਲੇਖ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਫੇਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਯਾਦ ਛੱਡਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਸੀ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਮੇਜਰ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਰਿਕਾਰਡ ਛੱਡ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਆਮ ਕਤਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਚਾਰ ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ, ਨਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਅਜੀਬ ਹੰਕਾਰ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਆਮ ਹਨ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧੀ ਬਾਰੇ ਕੀਮਤੀ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਭ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋ?"

"ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ।"

"ਹੁਣ ਜੋਨਾਥਨ ਸਮਾਲ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਉਹ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਯਤਨਾਂ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਗੁਪਤ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਇੰਗਲੈਂਡ ਛੱਡ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਅੰਤਰਾਲਾਂ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਗੈਰੇਟ ਦੀ ਖੋਜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਇਸਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਜੋਨਾਥਨ, ਆਪਣੀ ਲੱਕੜ ਦੀ ਲੱਤ ਨਾਲ, ਬਾਰਥੋਲੋਮਿਊ ਸ਼ੋਲਟੋ ਦੇ ਉੱਚੇ ਕਮਰੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਤਸੁਕ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਆਪਣੇ ਨੰਗੇ ਪੈਰ ਨੂੰ ਕ੍ਰੀਓਸੋਟ ਵਿੱਚ ਡੁਬੋ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਟੋਬੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੇ ਮੀਲ ਲੰਗੜਾ ਇੱਕ ਅੱਧੇ-ਤਨਖਾਹ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਖਰਾਬ ਟੈਂਡੋ ਅਚਿਲਿਸ ਨਾਲ।"

"ਪਰ ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਜੋਨਾਥਨ ਨੇ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸਾਥੀ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੋਨਾਥਨ ਦੀ ਨਫ਼ਰਤ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਹ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘੁੰਮਦਾ ਰਿਹਾ, ਉਸ ਤੋਂ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨਾ। ਉਸਨੂੰ ਬਾਰਥੋਲੋਮਿਊ ਸ਼ੋਲਟੋ ਨਾਲ ਕੋਈ ਗੁੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਗਲਾ ਘੁੱਟਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਠੋਕ ਕੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਸੀ: ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਦੀਆਂ ਬੇਰਹਿਮ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀਆਂ ਬਾਹਰ ਆ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਜ਼ਹਿਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ: ਇਸ ਲਈ ਜੋਨਾਥਨ ਸਮਾਲ ਨੇ ਆਪਣਾ ਰਿਕਾਰਡ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਖਜ਼ਾਨੇ ਦੇ ਡੱਬੇ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਖੁਦ ਇਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਰੇਲਗੱਡੀ ਸੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਸਦੀ ਨਿੱਜੀ ਦਿੱਖ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਅੱਧਖੜ ਉਮਰ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਡੇਮਾਨ ਵਰਗੇ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧੁੱਪ ਵਿੱਚ ਸੜਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਉਚਾਈ ਉਸਦੀ ਲੰਬਾਈ ਤੋਂ ਆਸਾਨੀ

ਨਾਲ ਗਿਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲਾ ਹੋਣਾ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਥੈਡੀਅਸ ਸ਼ੋਲਟੋ ਨੂੰ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਹੋਰ ਕੁਝ ਹੈ।"

"ਸਹਿਯੋਗੀ?"

"ਆਹ, ਖੈਰ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਰਹੱਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਵੇਰ ਦੀ ਹਵਾ ਕਿੰਨੀ ਮਿੱਠੀ ਹੈ! ਦੇਖੋ ਕਿ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਬੱਦਲ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਫਲੇਮਿੰਗੋ ਦੇ ਗੁਲਾਬੀ ਖੰਭ ਵਾਂਗ ਕਿਵੇਂ ਤੈਰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸੂਰਜ ਦਾ ਲਾਲ ਕਿਨਾਰਾ ਲੰਡਨ ਦੇ ਬੱਦਲ-ਬੈਂਕ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧੱਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਚਮਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਸੱਟਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਕੰਮ 'ਤੇ ਹਨ। ਕੁਦਰਤ ਦੀਆਂ ਮਹਾਨ ਤੱਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਅਤੇ ਯਤਨਾਂ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਛੋਟਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ! ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜੀਨ ਪੌਲ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਹੋ?"

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਾਰਲਾਈਲ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਕੰਮ ਕੀਤਾ।"

"ਇਹ ਮੂਲ ਝੀਲ ਤੱਕ ਨਾਲੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਜਾਣ ਵਰਗਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕ ਪਰ ਡੂੰਘੀ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਅਸਲ ਮਹਾਨਤਾ ਦਾ ਮੁੱਖ ਸਬੂਤ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਛੋਟੀ ਹੋਣ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਤੁਲਨਾ ਅਤੇ ਕਦਰਦਾਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕੁਲੀਨਤਾ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ। ਰਿਕਟਰ ਵਿੱਚ ਸੋਚਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਪਿਸਤੌਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ?"

"ਮੇਰੀ ਸੋਟੀ ਹੈ।"

"ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੁਫ਼ਾ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੀਏ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੋਨਾਥਨ, ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਛੱਡ ਦਿਆਂਗਾ, ਪਰ ਜੇ ਦੂਜਾ ਬਦਮਾਸ਼ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿਆਂਗਾ।"

ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਰਿਵਾਲਵਰ ਕੱਢਿਆ, ਅਤੇ ਦੋ ਚੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਲੋਡ ਕਰਕੇ, ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜੈਕੇਟ ਦੀ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਪਾ ਲਿਆ।

ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਅਸੀਂ ਟੋਬੀ ਦੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ 'ਤੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਸੀ, ਅੱਧੇ-ਪੇਂਡੂ ਵਿਲਾ-ਲਾਈਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸੜਕਾਂ 'ਤੇ ਜੋ ਮਹਾਂਨਗਰ ਵੱਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਲਗਾਤਾਰ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਮਜ਼ਦੂਰ ਅਤੇ ਡੌਕਮੈਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੈਰਾਨ ਸਨ, ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਸ਼ਟਰ ਉਤਾਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਬੁਰਸ਼ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਚੌਰਸ ਕੋਨੇ ਵਾਲੇ ਜਨਤਕ ਘਰਾਂ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਹੁਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਖੁਰਦਰੇ ਦਿੱਖ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਉੱਭਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਸਵੇਰ ਦੀ ਬਰਫ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੀਆਂ ਦਾੜ੍ਹੀਆਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਰਗੜ ਰਹੇ ਸਨ। ਅਜੀਬ ਕੁੱਤੇ ਘੁੰਮਦੇ ਹੋਏ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਲੰਘ ਰਹੇ ਸੀ, ਪਰ ਸਾਡਾ ਅਨੌਖਾ ਟੋਬੀ ਨਾ ਤਾਂ ਸੱਜੇ ਨਾ ਖੱਬੇ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਨੱਕ ਅਤੇ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਚੀਕਦੇ ਹੋਏ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਗਰਮ ਖੁਸ਼ਬੂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਅਸੀਂ ਸਟ੍ਰੀਥਮ, ਬ੍ਰਿਕਸਟਨ, ਕੈਂਬਰਵੈੱਲ ਤੋਂ ਲੰਘੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਕੇਨਿੰਗਟਨ ਲੇਨ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ, ਓਵਲ ਦੇ ਪੂਰਬ ਵੱਲ ਸਾਈਡ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਕੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਅਸੀਂ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਜ਼ਿਗਜ਼ੈਗ ਸੜਕ ਲਈ ਸੀ, ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਕਿ ਉਹ ਨਿਰੀਖਣ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕਣ। ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਮੁੱਖ ਸੜਕ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਸਨ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਸਾਈਡ ਗਲੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਾਰੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਕੇਨਿੰਗਟਨ ਲੇਨ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਉਹ

ਬਾਂਡ ਸਟਰੀਟ ਅਤੇ ਮਾਈਲਜ਼ ਸਟਰੀਟ ਰਾਹੀਂ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ। ਜਿੱਥੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੀ ਗਲੀ ਨਾਈਟਸ ਪਲੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁੜਦੀ ਹੈ, ਟੋਬੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਇੱਕ ਕੰਨ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਝੁਕ ਕੇ ਪਿੱਛੇ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਦੌੜਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਕੁੱਤੇ ਦੀ ਦੁਚਿੱਤੀ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਚੱਕਰਾਂ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦਾ ਰਿਹਾ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਪਣੀ ਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ ਹਮਦਰਦੀ ਮੰਗ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ।

"ਕੁੱਤੇ ਨਾਲ ਕੀ ਮਸਲਾ ਹੈ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਗਰਜਿਆ। "ਉਹ ਯਕੀਨਨ ਟੈਕਸੀ ਨਹੀਂ ਲੈਣਗੇ ਜਾਂ ਗੁਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਗੇ।"

"ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇੱਥੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ," ਮੈਂ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ।

"ਆਹ! ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ। ਉਹ ਫਿਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ," ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਰਾਹਤ ਦੇ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ।

ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੁਬਾਰਾ ਸੁੰਘਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਊਰਜਾ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਭੱਜ ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਸੀ। ਖੁਸ਼ਬੂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗਰਮ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਨੱਕ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਪਿਆ ਸੀ ਪਰ ਆਪਣੇ ਪੱਟੇ ਨੂੰ ਖਿੱਚਿਆ ਅਤੇ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਹੋਮਜ਼ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਚਮਕ ਤੋਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹਾਂ।

ਸਾਡਾ ਰਸਤਾ ਹੁਣ ਨੌਂ ਐਲਮਜ਼ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਨੂੰ ਲੰਘਦਾ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰੋਡਰਿਕ ਅਤੇ ਨੈਲਸਨ ਦੇ ਵੱਡੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇ, ਵ੍ਹਾਈਟ ਈਗਲ ਟੈਵਰਨ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਅੱਗੇ। ਇੱਥੇ ਕੁੱਤਾ, ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਬੇਚੈਨ, ਸਾਈਡ ਗੇਟ ਰਾਹੀਂ ਦੀਵਾਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਜਿੱਥੇ ਸਾਇਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਕੁੱਤੇ 'ਤੇ ਬਰਾ ਅਤੇ ਸ਼ੇਵਿੰਗ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦਾ ਹੋਇਆ, ਇੱਕ ਗਲੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ, ਇੱਕ ਰਸਤੇ ਦੇ ਦੁਆਲੇ, ਦੋ ਲੱਕੜ ਦੇ ਢੇਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਜੇਤੂ ਚੀਕਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਰਲ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਹੈਂਡ-ਟਰਾਲੀ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਸਨੂੰ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੱਸਦੀ ਹੋਈ ਜੀਭ ਅਤੇ ਝਪਕਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਟੋਬੀ ਡੱਬੇ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਕਦਰਦਾਨੀ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਲਈ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਬੈਰਲ ਦੇ ਡੰਡੇ ਅਤੇ ਟਰਾਲੀ ਦੇ ਪਹੀਏ ਇੱਕ ਗੂੜ੍ਹੇ ਤਰਲ ਨਾਲ ਲਿਬੜੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਹਵਾ ਕ੍ਰੀਓਸੋਟ ਦੀ ਗੰਧ ਨਾਲ ਭਾਰੀ ਸੀ।

ਮੈਂ ਅਤੇ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਖਾਲੀ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਹਾਸੇ ਦਾ ਇੱਕ ਬੇਕਾਬੂ ਦੌਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ।

ਅਧਿਆਇ 8

ਬੇਕਰ ਸਟ੍ਰੀਟ ਅਨਿਯਮਿਤ

"ਹੁਣ ਕੀ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ। "ਟੋਬੀ ਨੇ ਅਚੱਲਤਾ ਲਈ ਆਪਣਾ ਕਿਰਦਾਰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

"ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕੀਤਾ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਉਸਨੂੰ ਬੈਰਲ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਾਰਿਆ ਅਤੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲੈ ਗਿਆ। "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਲੰਡਨ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਕਿੰਨਾ ਕ੍ਰੀਓਸੋਟ

ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਰਸਤਾ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਪਕਾਉਣ ਲਈ। ਇਸ ਲਈ ਗਰੀਬ ਟੋਬੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਸਾਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਮੁੱਖ ਖੁਸ਼ਬੂ 'ਤੇ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।"

"ਹਾਂ। ਅਤੇ, ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਜਾਣ ਲਈ ਕੋਈ ਦੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾਈਟਸ ਪਲੇਸ ਦੇ ਕੋਨੇ 'ਤੇ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਸਤੇ ਉਲਟ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੇ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਗਲਤ ਰਸਤਾ ਫੜ ਲਿਆ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਦੂਜੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ।"

ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਟੋਬੀ ਨੂੰ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈ ਜਾਣ 'ਤੇ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਇੱਕ ਚੌੜੇ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ।

"ਸਾਨੂੰ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਨਾ ਲੈ ਜਾਵੇ ਜਿੱਥੋਂ ਕ੍ਰੀਓਸੋਟ-ਬੈਰਲ ਆਇਆ ਸੀ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਫੁੱਟਪਾਥ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬੈਰਲ ਸੜਕ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਲੰਘਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਅਸਲੀ ਖੁਸ਼ਬੂ 'ਤੇ ਹਾਂ।"

ਇਹ ਬੇਲਮੌਂਟ ਪਲੇਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿੰਸ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦਾ ਹੋਇਆ ਨਦੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਵੱਲ ਝੁਕਦਾ ਸੀ। ਬ੍ਰੌਡ ਸਟਰੀਟ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਇਹ ਪਾਣੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤੱਕ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਲੱਕੜ ਦਾ ਘਾਟ ਸੀ। ਟੋਬੀ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਕਿਨਾਰੇ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹਾ ਰੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰੇ ਹਨੇਰੇ ਵਹਾਅ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਸਾਡੀ ਕਿਸਮਤ ਖਰਾਬ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਕਿਸ਼ਤੀ ਵਿੱਚ ਗਏ ਹਨ।"

ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਘਾਟ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਕਈ ਛੋਟੀਆਂ ਪੰਟਾਂ ਅਤੇ ਸਕਿੱਫ਼ਾਂ ਪਈਆਂ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਟੋਬੀ ਨੂੰ ਵਾਰੀ-ਵਾਰੀ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਲੈ ਗਏ, ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਸੁੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।

ਰੁੱਖੇ ਲੈਂਡਿੰਗ-ਸਟੇਜ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਇੱਟਾਂ ਦਾ ਘਰ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਦੂਜੀ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਲੱਕੜ ਦਾ ਤਖ਼ਤੀ ਬਾਹਰ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। "ਮੋਰਡੇਕਾਈ ਸਮਿਥ" ਇਸਦੇ ਪਾਰ ਵੱਡੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਛਪਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ, ਹੇਠਾਂ, "ਘੰਟੇ ਜਾਂ ਦਿਨ ਤੱਕ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੈਣ ਲਈ ਕਿਸ਼ਤੀਆਂ।" ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਦੂਜਾ ਸ਼ਿਲਾਲੇਖ ਸਾਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਭਾਫ਼ ਲਾਂਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਜਿਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਜੈੱਟੀ ਉੱਤੇ ਕੋਕ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਢੇਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਗੋਲ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨੇ ਇੱਕ ਅਸ਼ੁਭ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ।

"ਇਹ ਬੁਰਾ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਲੋਕ ਮੇਰੀ ਉਮੀਦ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਤੇਜ਼ ਹਨ। ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਲੁਕਾ ਲਏ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਉਹ ਘਰ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਛੇ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਘੁੰਗਰਾਲੇ ਸਿਰ ਵਾਲਾ ਮੁੰਡਾ ਭੱਜਦਾ ਹੋਇਆ ਬਾਹਰ ਆਇਆ, ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਮੋਟਾ, ਲਾਲ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸਪੰਜ ਸੀ।

"ਤੂੰ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾ ਅਤੇ ਨਹਾ ਲੈ, ਜੈਕ," ਉਸਨੇ ਚੀਕਿਆ। "ਵਾਪਸ ਆ ਜਾ, ਤੂੰ ਜਵਾਨ ਇੰਪ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਤੇਰਾ ਪਿਤਾ ਘਰ ਆ ਕੇ ਤੈਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸੇਗਾ।"

"ਪਿਆਰੇ ਛੋਟੇ ਬੰਦੇ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਰਣਨੀਤਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਕਿੰਨਾ ਗੁਲਾਬੀ ਗੱਲ੍ਹਾਂ ਵਾਲਾ ਨੌਜਵਾਨ ਬਦਮਾਸ਼ ਹੈ! ਹੁਣ, ਜੈਕ, ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?"

ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਸੋਚਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਿਲਿਨ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਤੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਚਾਹੇਂਗਾ?"

"ਮੈਨੂੰ ਦੋ ਸ਼ਿਲਿੰਗ ਬਿਹਤਰ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ," ਕੁਝ ਸੋਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਅਦਭੁਤ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹੋ! ਫੜੋ! - ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਬੱਚੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਮਿਥ!"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦੇਵੋ, ਸਰ, ਉਹ ਉਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਹੈ। ਉਹ 'ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ,' ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਆਦਮੀ ਕਈ ਵਾਰ ਬਾਹਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

"ਦੂਰ ਹੋ, ਕੀ ਉਹ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਮਿਸਟਰ ਸਮਿਥ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।"

"ਉਹ ਕੱਲ੍ਹ ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਹੀ ਬਾਹਰ ਹੈ, ਸਰ, ਅਤੇ ਸੱਚ ਕਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਡਰ ਲੱਗਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਗੱਲ ਕਿਸ਼ਤੀ ਬਾਰੇ ਹੁੰਦੀ, ਸਰ, ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਂ ਵੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ।"

"ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਸਟੀਮ ਲਾਂਚ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।"

"ਕਿਉਂ, ਤੁਹਾਡਾ ਭਲਾ ਕਰੋ, ਸਰ, ਇਹ ਭਾਫ਼ ਵਾਲੀ ਲਾਂਚ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹੀ ਗੱਲ ਮੈਨੂੰ ਉਲਝਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਕੋਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਵੂਲਵਿਚ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਲੈ ਜਾਵੇ। ਜੇ ਉਹ ਬਾਰਜ ਵਿੱਚ ਦੂਰ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਹੁੰਦਾ; ਕਈ ਵਾਰ ਇੱਕ ਕੰਮ ਉਸਨੂੰ ਗ੍ਰੇਵਸੈਂਡ ਤੱਕ ਲੈ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਜੇ ਉੱਥੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਕੋਲਿਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਭਾਫ਼ ਵਾਲੀ ਲਾਂਚ ਦਾ ਕੀ ਫਾਇਦਾ?"

"ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦਰਿਆ ਦੇ ਕੰਢੇ ਕਿਸੇ ਘਾਟ ਤੋਂ ਕੁਝ ਖਰੀਦਿਆ ਹੋਵੇ।"

"ਉਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਰ, ਪਰ ਇਹ ਉਸਦਾ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਅਜੀਬ ਬੈਗਾਂ ਲਈ ਵਸੂਲੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ 'ਤੇ ਚੀਕਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਲੱਕੜੀ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਬਦਸੂਰਤ ਚਿਹਰਾ ਅਤੇ ਅਜੀਬ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਉਹ ਇੱਥੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਿਉਂ ਖੜਕਾਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ?"

"ਲੱਕੜ ਦੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਹਲਕੀ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

"ਹਾਂ, ਸਰ, ਇੱਕ ਭੂਰਾ, ਬਾਂਦਰ-ਚਿਹਰਾ ਵਾਲਾ ਬੰਦਾ ਜਿਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਰ ਹੋਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਜਗਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ, ਮੇਰਾ ਆਦਮੀ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਲਾਂਚ ਵਿੱਚ ਭੜਕ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਸਰ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸਹਿਜ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ।"

"ਪਰ, ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਮਿਥ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਤੋਂ ਡਰਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਲੱਕੜ ਦੀ ਲੱਤ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜੋ ਰਾਤ ਨੂੰ ਆਇਆ ਸੀ? ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਯਕੀਨ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

"ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼, ਸਰ। ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਥੋੜ੍ਹੀ ਮੋਟੀ ਅਤੇ ਧੁੰਦਲੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਵਾਈਂਡਰ 'ਤੇ ਠੋਕਰ ਮਾਰੀ - ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਵਜੇ। 'ਇੱਕ ਲੱਤ ਦਿਖਾਓ, ਦੋਸਤ,' ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: 'ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਬਣਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ।' ਮੇਰੇ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਜਿਮ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ - ਉਹ ਮੇਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹੈ - ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ ਬਿਨਾਂ ਚਲੇ ਗਏ। ਮੈਂ ਪੱਥਰਾਂ 'ਤੇ ਲੱਕੜ ਦੀ ਲੱਤ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

"ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਲੱਕੜ ਦੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਇਕੱਲਾ ਸੀ?"

"ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ, ਸਰ, ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ। ਮੈਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ।"

"ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਮਿਥ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਭਾਫ਼ ਲਾਂਚ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਚੰਗੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਹਨ - ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਿਓ, ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ?"

"ਔਰੋਰਾ, ਸਰ।"

"ਆਹ! ਉਹ ਉਹ ਪੁਰਾਣੀ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੀ ਲਾਂਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਪੀਲੀ ਲਕੀਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਚੌੜੀ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ, ਬਿਲਕੁਲ। ਉਹ ਨਦੀ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਵਾਂਗ ਹੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਤਾਜ਼ਾ ਪੇਂਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੋ ਲਾਲ ਧਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਕਾਲੀ।"

"ਧੰਨਵਾਦ। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਮਿਸਟਰ ਸਮਿਥ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ। ਮੈਂ ਨਦੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਔਰੋਰਾ ਦਾ ਕੁਝ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬੇਚੈਨ ਹੋ। ਇੱਕ ਕਾਲਾ ਫਨਲ, ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ?"

"ਨਹੀਂ ਸਰ। ਚਿੱਟੀ ਪੱਟੀ ਵਾਲਾ ਕਾਲਾ।"

"ਆਹ, ਬਿਲਕੁਲ। ਇਹ ਉਹ ਪਾਸੇ ਸਨ ਜੋ ਕਾਲੇ ਸਨ। ਸ਼ੁਭ ਸਵੇਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਮਿਥ। ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਕਿਸ਼ਤੀ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਇੱਕ ਗੱਡੀ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ। ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਨਦੀ ਪਾਰ ਕਰਾਂਗੇ।"

"ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਮੁੱਖ ਗੱਲ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਵ੍ਹੈਰੀ ਦੀਆਂ ਚਾਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਸੀ, "ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਨਾ ਸੋਚਣ ਦਿਓ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਸੀਪ ਵਾਂਗ ਚੁੱਪ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਸੁਣਦੇ ਹੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੀ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਮਿਲਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ।"

"ਸਾਡਾ ਰਸਤਾ ਹੁਣ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰੋਗੇ?"

"ਮੈਂ ਇੱਕ ਲਾਂਚ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਅਰੋਰਾ ਦੇ ਟਰੈਕ 'ਤੇ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗਾ।"

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ, ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਕੰਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਗ੍ਰੀਨਵਿਚ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਨਦੀ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਾਟ ਨੂੰ ਛੂਹਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੁਲ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਮੀਲਾਂ ਤੱਕ ਲੈਂਡਿੰਗ-ਸਥਾਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਭੁਲੇਖਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਕੱਲੇ ਇਸ ਲਈ ਤੁਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਥੱਕਣ ਲਈ ਦਿਨ-ਰਾਤ ਲੱਗ ਜਾਣਗੇ।"

"ਫਿਰ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਰੱਖੋ।"

"ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਆਖਰੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਐਥਲਨੀ ਜੋਨਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਵਾਂਗਾ। ਉਹ ਬੁਰਾ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਏ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਖੁਦ ਇਸ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਸ਼ੌਕ ਹੈ, ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇੰਨੀ ਦੂਰ ਚਲੇ ਗਏ ਹਾਂ।" "ਤਾਂ ਕੀ ਅਸੀਂ ਵ੍ਹਾਰਫਿੰਗਰਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੰਗਣ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?

"ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਮਾੜੀ ਗੱਲ! ਸਾਡੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਪਿੱਛਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਪਰ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਲਦੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੋਨਸ ਦੀ ਊਰਜਾ ਉੱਥੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੰਮ ਆਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੇਸ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਪ੍ਰੈਸ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਭੱਜਣ ਵਾਲੇ ਸੋਚਣਗੇ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਗਲਤ ਖੁਸ਼ਬੂ 'ਤੇ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰੀਏ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਮਿਲਬੈਂਕ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਨੇੜੇ ਉਤਰੇ।

"ਇਹ ਹੈਨਸਮ ਲੈ ਜਾਓ, ਘਰ ਗੱਡੀ ਚਲਾਓ, ਨਾਸ਼ਤਾ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਸੌਂ ਜਾਓ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਫਿਰ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਕਿਸੇ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਰੁਕੋ, ਕੈਬੀ! ਅਸੀਂ ਟੋਬੀ ਨੂੰ ਰੱਖਾਂਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਸਾਡੇ ਕੰਮ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਅਸੀਂ ਗ੍ਰੇਟ ਪੀਟਰ ਸਟਰੀਟ ਪੋਸਟ-ਆਫਿਸ 'ਤੇ ਰੁਕੇ, ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣਾ ਤਾਰ ਭੇਜਿਆ।

"ਤੁਹਾਡੇ ਖ਼ਿਆਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਸ ਲਈ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਸਫ਼ਰ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ।

"ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਿਟੈਕਟਿਵ ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਦਾ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਯਾਦ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਜੈਫਰਸਨ ਹੋਪ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ?"

“ਖੈਰ,” ਮੈਂ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

"ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਅਨਮੋਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਉਹ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੋਰ ਸਰੋਤ ਹਨ, ਪਰ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ। ਉਹ ਤਾਰ ਮੇਰੇ ਗੰਦੇ ਛੋਟੇ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ, ਵਿਗਿੰਸ ਨੂੰ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਗੈਂਗ ਸਾਡੇ ਨਾਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋਣਗੇ।"

ਹੁਣ ਅੱਠ ਤੋਂ ਨੌਂ ਵਜੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਰਾਤ ਦੇ ਲਗਾਤਾਰ ਉਤਸ਼ਾਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਸੀ। ਮੈਂ ਲੰਗੜਾ ਅਤੇ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਮਨ ਵਿੱਚ ਧੁੰਦਲਾ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਹ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਮੂਰਤ ਬੌਧਿਕ ਸਮੱਸਿਆ ਵਜੋਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਬਾਰਥੋਲੋਮਿਊ ਸ਼ੋਲਟੋ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਸੁਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਾਤਲਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਕੋਈ ਤੀਬਰ ਨਫ਼ਰਤ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਖਜ਼ਾਨਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਉਹ, ਜਾਂ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ, ਮਿਸ ਮੋਰਸਟਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇੱਕ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਸੱਚ ਹੈ, ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮਿਲ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਮੇਰੀ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਅਤੇ

ਸਵਾਰਥੀ ਪਿਆਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਹੋਮਜ਼ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਖਜ਼ਾਨਾ ਲੱਭਣ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਦਸ ਗੁਣਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਾਰਨ ਸੀ।

ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ 'ਤੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਲ ਜਾਣ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਤਾਜ਼ਗੀ ਮਿਲੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਨਾਸ਼ਤਾ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਕੌਫੀ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਇਹ ਇੱਥੇ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਅਖ਼ਬਾਰ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਜੋਨਸ ਅਤੇ ਸਰਵ ਵਿਆਪਕ ਰਿਪੋਰਟਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮਾਮਲਾ ਸੁਲਝਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮਾਮਲਾ ਬਹੁਤ ਸੁਣ ਲਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣਾ ਹੈਮ ਅਤੇ ਅੰਡੇ ਖਾਓ।"

ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਕਾਗਜ਼ ਲਿਆ ਅਤੇ ਛੋਟਾ ਨੋਟਿਸ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਸੀ "ਅੱਪਰ ਨੌਰਵੁੱਡ ਵਿਖੇ ਰਹੱਸਮਈ ਕਾਰੋਬਾਰ"।

ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਲਗਭਗ ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ [ਦ ਸਟੈਂਡਰਡ ਨੇ ਕਿਹਾ] ਅੱਪਰ ਨੌਰਵੁੱਡ ਦੇ ਪਾਂਡੀਚੇਰੀ ਲਾਜ ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਬਾਰਥੋਲੋਮਿਊ ਸ਼ੋਲਟੋ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਜੋ ਕਿ ਗਲਤ ਖੇਡ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੋਲਟੋ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਹਿੰਸਾ ਦੇ ਕੋਈ ਅਸਲ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ, ਪਰ ਭਾਰਤੀ ਰਤਨ ਦਾ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਚੋਰੀ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਖੋਜ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਅਤੇ ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਭਰਾ ਸ਼੍ਰੀ ਥੈਡੀਅਸ ਸ਼ੋਲਟੋ ਨਾਲ ਘਰ ਆਏ ਸਨ। ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਇੱਕ ਟੁਕੜੇ ਨਾਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਐਥਲਨੀ ਜੋਨਸ, ਜਾਸੂਸ ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਮੈਂਬਰ, ਨੌਰਵੁੱਡ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਅਲਾਰਮ ਦੇ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸਨ। ਉਸਦੀਆਂ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਤੇ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵੱਲ ਸੇਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਭਰਾ, ਥੈਡੀਅਸ ਸ਼ੋਲਟੋ, ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬਰਨਸਟੋਨ, ਲਾਲ ਰਾਓ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਭਾਰਤੀ ਬਟਲਰ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਰਬਾਨ, ਜਾਂ ਦਰਬਾਨ, ਮੈਕਮਰਡੋ ਦੇ ਨਾਲ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਚੋਰ ਜਾਂ ਚੋਰ ਘਰ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਜੋਨਸ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਤਕਨੀਕੀ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੂਖਮ ਨਿਰੀਖਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਬਦਮਾਸ਼ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਜਾਂ ਖਿੜਕੀ ਰਾਹੀਂ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਸਗੋਂ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਛੱਤ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾ ਚੁੱਕੇ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਟ੍ਰੈਪਡੋਰ ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਹੋਣਗੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਾਸ਼ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ, ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਬੇਤਰਤੀਬ ਚੋਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਅਤੇ ਊਰਜਾਵਾਨ ਕਾਰਵਾਈ ਅਜਿਹੇ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜੋਸ਼ੀਲੇ ਅਤੇ ਨਿਪੁੰਨ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਵੱਡੇ ਫਾਇਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਸੋਚਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਜਾਸੂਸਾਂ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਵਿਕੇਂਦਰੀਕ੍ਰਿਤ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨੇੜਿਓਂ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ।

"ਕੀ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੋਹਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੌਫੀ ਕੱਪ ਉੱਤੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਡਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ?"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਚਾਇਆ ਹੈ।"
"ਮੈਂ ਵੀ। ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਊਰਜਾ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹਮਲੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੁਣ ਸਾਡੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗਾ।"
ਇਸ ਵੇਲੇ ਘੰਟੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਘੰਟੀ ਵੱਜੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਾਡੀ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਣ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਡਸਨ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਚੀਕਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਉੱਚੀ ਕਰਦੇ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਸੀ।
"ਸਵਰਗ ਦੀ ਸੌਂਹ, ਹੋਮਜ਼," ਮੈਂ ਅੱਧਾ ਉੱਠਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਹਨ।"
"ਨਹੀਂ, ਇਹ ਇੰਨਾ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਤਾਕਤ ਹੈ - ਬੇਕਰ ਸਟ੍ਰੀਟ ਅਨਿਯਮਿਤ।"
ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪੌੜੀਆਂ 'ਤੇ ਨੰਗੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਤੇਜ਼ ਆਵਾਜ਼, ਉੱਚੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਗੂੰਜ ਆਈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਗੰਦੇ ਅਤੇ ਖੁਰਦਰੇ ਛੋਟੇ ਗਲੀ ਦੇ ਅਰਬ ਭੱਜੇ ਆਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੰਗਾਮੇ ਭਰੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਭਰੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਲੰਬਾ ਅਤੇ ਵੱਡਾ, ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਉੱਤਮਤਾ ਦੇ ਮਾਹੌਲ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਬਦਨਾਮ ਛੋਟੇ ਡਰਾਉਣੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਸੀ।
"ਤੁਹਾਡਾ ਸੁਨੇਹਾ ਸਮਝ ਗਿਆ, ਸਰ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਲੈ ਆਇਆ। ਟਿਕਟਾਂ ਲਈ ਤਿੰਨ ਬੌਬ ਅਤੇ ਇੱਕ ਟੈਨਰ।"
"ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹੋ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਕੁਝ ਚਾਂਦੀ ਕੱਢਦੇ ਹੋਏ। "ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ, ਵਿਗਿੰਸ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਘਰ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾ ਸਕਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤਾਂ ਸੁਣਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਔਰੋਰਾ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਭਾਫ਼ ਲਾਂਚ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਮਾਲਕ ਮੋਰਡੇਕਾਈ ਸਮਿਥ, ਦੋ ਲਾਲ ਧਾਰੀਆਂ ਵਾਲਾ ਕਾਲਾ, ਚਿੱਟੇ ਪੱਟੀ ਵਾਲਾ ਫਨਲ ਕਾਲਾ। ਉਹ ਕਿਤੇ ਨਦੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁੰਡਾ ਮਿਲਬੈਂਕ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੋਰਡੇਕਾਈ ਸਮਿਥ ਦੇ ਲੈਂਡਿੰਗ-ਸਟੇਜ 'ਤੇ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦੱਸ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸ਼ਤੀ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਕਿਨਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖ਼ਬਰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ। ਕੀ ਇਹ ਸਭ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ?"
"ਹਾਂ, ਗਵਰਨਰ," ਵਿਗਿੰਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਪੁਰਾਣੀ ਤਨਖਾਹ, ਅਤੇ ਉਸ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗਿਨੀ ਜਿਸਨੇ ਕਿਸ਼ਤੀ ਲੱਭ ਲਈ। ਇਹ ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਚਲੇ ਜਾਓ!"
ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਸ਼ਿਲਿੰਗ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਗੂੰਜਣ ਲੱਗੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਵਗਦੇ ਦੇਖਿਆ।
"ਜੇਕਰ ਲਾਂਚ ਪਾਣੀ ਦੇ ਉੱਪਰ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭ ਲੈਣਗੇ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮੇਜ਼ ਤੋਂ ਉੱਠ ਕੇ ਆਪਣੀ ਪਾਈਪ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਸੁਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਅਸੀਂ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਅਸੀਂ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕ ਸਕਦੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਨੂੰ ਔਰੋਰਾ ਜਾਂ ਮਿਸਟਰ ਮੋਰਡੇਕਾਈ ਸਮਿਥ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਜਾਂਦੇ।"

"ਟੋਬੀ ਇਹ ਟੁਕੜੇ ਖਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਹਿੰਮਤ ਕਰਕੇ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੌਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਹੋਮਜ਼?"

"ਨਹੀਂ: ਮੈਂ ਥੱਕਿਆ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਮੇਰਾ ਸੁਭਾਅ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਤਸੁਕ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਥੱਕਿਆ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਲਸ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਥਕਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਿਗਰਟ ਪੀਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਅਜੀਬ ਕਾਰੋਬਾਰ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ। ਜੇ ਕਦੇ ਆਦਮੀ ਕੋਲ ਕੋਈ ਆਸਾਨ ਕੰਮ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਲੱਕੜ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਇੰਨੇ ਆਮ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਦੂਜੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ, ਮੈਨੂੰ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਬਿਲਕੁਲ ਵਿਲੱਖਣ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਉਹ ਦੂਜਾ ਆਦਮੀ ਫਿਰ!"

"ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਉਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਭੇਤ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਵੈਸੇ ਵੀ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣਾਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੁਣ, ਅੰਕੜਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ। ਛੋਟੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ, ਕਦੇ ਵੀ ਬੂਟਾਂ ਨਾਲ ਨਾ ਬੰਨ੍ਹੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ, ਨੰਗੇ ਪੈਰ, ਪੱਥਰ-ਮੁਖੀ ਲੱਕੜ ਦੀ ਗਦਾ, ਬਹੁਤ ਚੁਸਤੀ, ਛੋਟੇ ਜ਼ਹਿਰੀਲੇ ਡਾਰਟ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਕੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ?"

"ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ!" ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਸ਼ਾਇਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਾਰਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜੋ ਜੋਨਾਥਨ ਸਮਾਲ ਦੇ ਸਾਥੀ ਸਨ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਜੀਬ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵੇਖੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਸੋਚਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ, ਪਰ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਚਰਿੱਤਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ। ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਾਇਦੀਪ ਦੇ ਕੁਝ ਵਸਨੀਕ ਛੋਟੇ ਆਦਮੀ ਹਨ, ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਪੈਰ ਲੰਬੇ ਅਤੇ ਪਤਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜੁੱਤੀ ਪਹਿਨਣ ਵਾਲੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦਾ ਵੱਡਾ ਅੰਗੂਠਾ ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਥੌਂਗ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਲੰਘਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਛੋਟੇ ਡਾਰਟਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗੋਲੀ ਮਾਰੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਬਲੋ-ਪਾਈਪ ਤੋਂ ਹਨ। ਹੁਣ, ਫਿਰ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜੰਗਲੀ ਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਲੱਭੀਏ?"

"ਦੱਖਣੀ ਅਮਰੀਕਾ," ਮੈਂ ਜੋਖਮ ਲਿਆ।

ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉੱਪਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ੈਲਫ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਕਿਤਾਬ ਹੇਠਾਂ ਉਤਾਰੀ।

"ਇਹ ਕਿਸੇ ਗਜ਼ਟੀਅਰ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਜਿਲਦ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਨਵੀਨਤਮ ਅਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਥੇ ਕੀ ਹੈ?"

"ਅੰਡੇਮਾਨ ਟਾਪੂ, ਬੰਗਾਲ ਦੀ ਖਾੜੀ ਵਿੱਚ ਸੁਮਾਤਰਾ ਤੋਂ 340 ਮੀਲ ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਸਥਿਤ ਹਨ।

ਹਮ! ਹਮ! ਇਹ ਸਭ ਕੀ ਹੈ? ਨਮੀ ਵਾਲਾ ਮਾਹੌਲ, ਕੋਰਲ ਰੀਫ, ਸ਼ਾਰਕ, ਪੋਰਟ ਬਲੇਅਰ, ਦੋਸ਼ੀ ਬੈਰਕ, ਰਟਲੈਂਡ ਟਾਪੂ, ਕਾਟਨਵੁੱਡ - ਆਹ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ!

"ਅੰਡੇਮਾਨ ਟਾਪੂਆਂ ਦੇ ਆਦਿਵਾਸੀ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਨਸਲ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ ਮਾਨਵ-ਵਿਗਿਆਨੀ ਅਫਰੀਕਾ ਦੇ ਬੁਸ਼ਮੈਨ, ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਡਿਗਰ ਇੰਡੀਅਨ ਅਤੇ ਟੈਰਾ ਡੇਲ ਫਿਊਜੀਅਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਔਸਤ ਕੱਦ ਚਾਰ ਫੁੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪੂਰੇ ਬਾਲਗ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਛੋਟੇ ਹਨ। ਉਹ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ, ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮ ਲੋਕ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਰਪਿਤ ਦੋਸਤੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।"

ਇਸ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਵਾਟਸਨ। ਹੁਣ, ਫਿਰ ਇਹ ਸੁਣੋ।

"ਉਹ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਵੱਡੇ, ਗਲਤ ਆਕਾਰ ਦੇ, ਛੋਟੀਆਂ ਭਿਆਨਕ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਵਿਗੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਰ ਅਤੇ ਹੱਥ ਬਹੁਤ ਛੋਟੇ ਹਨ। ਉਹ ਇੰਨੇ ਬੇਢੰਗੇ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਹਨ ਕਿ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਯਤਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਿੱਤਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਤਬਾਹ ਹੋਏ ਅਮਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਦਹਿਸ਼ਤ ਰਹੇ ਹਨ, ਬਚੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੱਥਰ-ਮੁਖੀ ਡੰਡਿਆਂ ਨਾਲ ਦਿਮਾਗੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜ਼ਹਿਰੀਲੇ ਤੀਰਾਂ ਨਾਲ ਗੋਲੀ ਮਾਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਤਲੇਆਮ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਨਰਭੱਖੀ ਦਾਅਵਤ ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।"

ਚੰਗੇ, ਮਿਲਣਸਾਰ ਲੋਕੋ, ਵਾਟਸਨ! ਜੇ ਇਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਮਦਦਗਾਰ ਸਾਧਨਾਂ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੋਰ ਵੀ ਭਿਆਨਕ ਮੋੜ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਇਹ ਹੈ, ਜੋਨਾਥਨ ਸਮਾਲ ਉਸਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਚੰਗਾ ਸੌਦਾ ਦਿੰਦਾ।"

"ਪਰ ਉਸਦਾ ਇੰਨਾ ਇਕੱਲਾ ਸਾਥੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਗਿਆ?"

"ਆਹ, ਇਹ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹ ਤੈਅ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਮਾਲ ਅੰਡੇਮਾਨ ਤੋਂ ਆਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਟਾਪੂ ਵਾਸੀ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਾਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ, ਵਾਟਸਨ; ਤੁਸੀਂ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਲੇਟ ਜਾਓ ਅਤੇ ਦੇਖੋ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੌਂ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

ਉਸਨੇ ਕੋਨੇ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਵਾਇਲਨ ਚੁੱਕਿਆ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਕੀਤਾ, ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਨੀਵੀਂ, ਸੁਪਨਮਈ, ਸੁਰੀਲੀ ਹਵਾ ਵਜਾਉਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ - ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅੰਗਾਂ, ਉਸਦੇ ਗੰਭੀਰ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਧਨੁਸ਼ ਦੇ ਉਭਾਰ ਅਤੇ ਡਿੱਗਣ ਦੀ ਇੱਕ ਧੁੰਦਲੀ ਯਾਦ ਹੈ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਨਰਮ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਤੈਰਦਾ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ, ਮੈਰੀ ਮੋਰਸਟਨ ਦਾ ਮਿੱਠਾ ਚਿਹਰਾ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਅਧਿਆਇ 9

ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟੁੱਟਾਅ

ਦੁਪਹਿਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਜਾਗਿਆ, ਤਾਕਤਵਰ ਅਤੇ ਤਾਜ਼ਾ ਸੀ। ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਅਜੇ ਵੀ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੈਠਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਸੀ ਸਿਵਾਏ ਇਸਦੇ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਵਾਇਲਨ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਹਿੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਹਨੇਰਾ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ।

"ਤੁਸੀਂ ਗੂੜ੍ਹੀ ਨੀਂਦ ਸੌਂ ਗਏ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡੀ ਗੱਲਬਾਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਗਾ ਦੇਵੇਗੀ।"

"ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਤਾਜ਼ੀ ਖ਼ਬਰ ਹੈ?"

"ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਕੁਝ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਸੀ। ਵਿਗਿੰਸ ਹੁਣੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਲਈ ਆਏ ਹਨ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਲਾਂਚ ਦਾ ਕੋਈ ਸੁਰਾਗ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਿਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਭੜਕਾਊ ਜਾਂਚ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਘੰਟਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ।"

"ਕੀ ਮੈਂ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ? ਮੈਂ ਹੁਣ ਬਿਲਕੁਲ ਤਾਜ਼ਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰਾਤ ਦੀ ਸੈਰ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਤਿਆਰ ਹਾਂ।"

"ਨਹੀਂ; ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਖੁਦ ਚਲੇ ਗਏ ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਸੁਨੇਹਾ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਚਾਹੋ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਚੌਕਸ ਰਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ।"

"ਫਿਰ ਮੈਂ ਕੈਂਬਰਵੈੱਲ ਭੱਜ ਕੇ ਜਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੇਸਿਲ ਫੋਰੈਸਟਰ ਨੂੰ ਮਿਲਾਂਗਾ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਹੀ ਕਿਹਾ ਸੀ।"

"ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੇਸਿਲ ਫਾਰੇਸਟਰ ਬਾਰੇ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਦੀ ਝਲਕ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਖੈਰ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਮਿਸ ਮੋਰਸਟਨ ਬਾਰੇ ਵੀ। ਉਹ ਸੁਣਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸਨ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ।"

"ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਦੱਸਾਂਗਾ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਔਰਤਾਂ 'ਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨਹੀਂ।"

ਮੈਂ ਇਸ ਘਿਣਾਉਣੀ ਭਾਵਨਾ 'ਤੇ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੁਕਿਆ।

"ਮੈਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗਾ," ਮੈਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ।

"ਠੀਕ ਹੈ! ਸ਼ੁਭਕਾਮਨਾਵਾਂ! ਪਰ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਨਦੀ ਪਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਟੋਬੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਉਸਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਕੰਮ ਆਵੇਗਾ।"

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ, ਇੱਕ ਅੱਧੇ-ਸ਼ਾਸਕੀ ਰਾਜੇ ਦੇ ਨਾਲ, ਪਿੰਚਿਨ ਲੇਨ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕੁਦਰਤਵਾਦੀਆਂ ਕੋਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਕੈਂਬਰਵੈੱਲ ਵਿਖੇ ਮੈਂ ਮਿਸ ਮੋਰਸਟਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਾਤ ਦੇ ਸਾਹਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਥੋੜ੍ਹੀ ਥੱਕੀ ਹੋਈ ਪਾਈ ਪਰ ਖ਼ਬਰਾਂ ਸੁਣਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਫੋਰੈਸਟਰ ਵੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਿਆ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੁਖਾਂਤ ਦੇ ਹੋਰ ਭਿਆਨਕ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਂਦੇ ਹੋਏ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੋਲਟੋ ਦੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਮੈਂ ਇਸਦੇ ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਅਤੇ ਢੰਗ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਭੁੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ।

"ਇਹ ਇੱਕ ਰੋਮਾਂਸ ਹੈ!" ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਫੋਰੈਸਟਰ ਨੇ ਚੀਕਿਆ। "ਇੱਕ ਜ਼ਖਮੀ ਔਰਤ, ਪੰਜ ਲੱਖ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ, ਇੱਕ ਕਾਲਾ ਆਦਮਖੋਰ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੱਕੜੀ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਾਲਾ ਬਦਮਾਸ਼। ਉਹ ਰਵਾਇਤੀ ਅਜਗਰ ਜਾਂ ਦੁਸ਼ਟ ਅਰਲ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।"

"ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਦੋ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ," ਮਿਸ ਮੋਰਸਟਨ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਇੱਕ ਚਮਕਦਾਰ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

"ਕਿਉਂ, ਮੈਰੀ, ਤੇਰੀ ਕਿਸਮਤ ਇਸ ਖੋਜ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਤੂੰ ਇੰਨੀ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਹੈਂ। ਜ਼ਰਾ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਇੰਨਾ ਅਮੀਰ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖਣਾ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ!"

ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਲਹਿਰ ਦੌੜ ਗਈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸੰਭਾਵੀ ਔਰਤ 'ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਮਾਣਮੱਤਾ ਸਿਰ ਉਛਾਲਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋਵੇ।

"ਇਹ ਸ਼੍ਰੀ ਥੈਡੀਅਸ ਸ਼ੋਲਟੋ ਲਈ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਮੈਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ; ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਿਆਲਤਾ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰੀਏ।"

ਕੈਂਬਰਵੈੱਲ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਾਮ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਘਰ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨੇਰਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਅਤੇ ਪਾਈਪ ਉਸਦੀ ਕੁਰਸੀ ਦੇ ਕੋਲ ਪਏ ਸਨ, ਪਰ ਉਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਨੋਟ ਦੇਖਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ, ਪਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਬਾਹਰ ਗਏ ਹਨ," ਮੈਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਡਸਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਲਾਇੰਡਸ ਉਤਾਰਨ ਆਈ।

"ਨਹੀਂ, ਸਰ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਰ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਸਰ," ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਫੁਸਫੁਸਾਹਟ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, "ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸਿਹਤ ਲਈ ਡਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।"

"ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਡਸਨ?"

"ਖੈਰ, ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਅਜੀਬ ਹੈ, ਸਰ। ਤੁਹਾਡੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਤੁਰਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ, ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਤੋਂ ਥੱਕ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਘੰਟੀ ਵੱਜਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਪੌੜੀਆਂ 'ਤੇ ਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, 'ਇਹ ਕੀ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਡਸਨ?' ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵੱਲ ਭੱਜ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਦੂਰ ਜਾਂਦੇ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਿਮਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਰ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਠੰਢਕ ਦਵਾਈ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਇੰਨੀ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ।"

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਚੈਨ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਡਸਨ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਬੇਚੈਨ ਕਰਦੀ ਹੈ।"

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਯੋਗ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਣ ਨਾਲ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਲੰਬੀ ਰਾਤ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਮੱਧਮ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਜੋਸ਼ੀਲੀ ਆਤਮਾ ਇਸ ਅਣਇੱਛਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਵੇਂ ਭੜਕ ਰਹੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਖੁਦ ਕੁਝ ਬੇਚੈਨ ਸੀ।

ਨਾਸ਼ਤੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਦਾਸ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਦੋਵਾਂ ਗੱਲਾਂ 'ਤੇ ਬੁਖਾਰ ਵਾਲੇ ਰੰਗ ਦੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਧੱਬੇ ਸਨ।

"ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਠੋਕਰ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ," ਮੈਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਘੁੰਮਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।"

"ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਸੌਂ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਇਹ ਨਰਕ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਮੈਨੂੰ ਖਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਰੁਕਾਵਟ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਕੀ ਸਭ ਕੁਝ ਦੂਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਦਮੀਆਂ, ਲਾਂਚ, ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਖ਼ਬਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ। ਮੈਂ ਹੋਰ ਏਜੰਸੀਆਂ ਨੂੰ ਕੰਮ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਹਰ ਸਾਧਨ ਵਰਤਿਆ ਹੈ। ਪੂਰੀ ਨਦੀ ਦੀ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਭਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਕੋਈ ਖ਼ਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਮਿਥ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਂਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਹਨ।"

"ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਮਿਥ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਗਲਤ ਖੁਸ਼ਬੂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।"
"ਨਹੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਰਣਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ।"
"ਕੀ ਇਹ ਨਦੀ ਦੇ ਉੱਪਰ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ?"
"ਮੈਂ ਇਸ ਸੰਭਾਵਨਾ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਖੋਜ ਦਲ ਹੈ ਜੋ ਰਿਚਮੰਡ ਤੱਕ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ। ਜੇ ਅੱਜ ਕੋਈ ਖ਼ਬਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਤੋਂ ਖੁਦ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਕਿਸ਼ਤੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਦਮੀਆਂ ਲਈ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਪਰ ਜ਼ਰੂਰ, ਜ਼ਰੂਰ, ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਸੁਣਾਂਗੇ।"
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਵਿਗਿੰਸ ਜਾਂ ਹੋਰ ਏਜੰਸੀਆਂ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਨੌਰਵੁੱਡ ਦੁਖਾਂਤ ਬਾਰੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲੇਖ ਸਨ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਬਦਕਿਸਮਤ ਥੈਡੀਅਸ ਸ਼ੋਲਟੋ ਪ੍ਰਤੀ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਰੋਧੀ ਜਾਪਦੇ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਤਾਜ਼ਾ ਵੇਰਵਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਸਿਵਾਏ ਇਸਦੇ ਕਿ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਾੜੀ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕੈਂਬਰਵੈਲ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਵਾਪਸੀ 'ਤੇ ਮੈਂ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਦਾਸ ਪਾਇਆ। ਉਹ ਮੇਰੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਸ਼ਾਮ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਸਥਿਰ ਰਸਾਇਣਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਗਰਮ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਭਾਫ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੰਧ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ। ਸਵੇਰ ਦੇ ਛੋਟੇ ਘੰਟਿਆਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਉਸਦੀਆਂ ਟੈਸਟ-ਟਿਊਬਾਂ ਦੀ ਟਿੰਕਿੰਗ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਬਦਬੂਦਾਰ ਪ੍ਰਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।
ਤੜਕੇ ਸਵੇਰੇ ਮੈਂ ਝੱਟ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹਾ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਰੁੱਖੇ ਮਲਾਹ ਵਾਲੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੀਜਕੇਟ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੋਟਾ ਲਾਲ ਸਕਾਰਫ਼ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।
"ਮੈਂ ਨਦੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਉਲਟਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਰਸਤਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਹਰ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ।"
"ਤਾਂ ਫਿਰ ਮੈਂ ਜ਼ਰੂਰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਆ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?" ਮੈਂ ਕਿਹਾ।
"ਨਹੀਂ; ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਜਾਣ ਤੋਂ ਘਬਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਦਿਨ ਵੇਲੇ ਕੋਈ ਸੁਨੇਹਾ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਗਿੰਸ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਇਸ ਬਾਰੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਸੀ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਨੋਟਸ ਅਤੇ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਖੋਲ੍ਹੋ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਖ਼ਬਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੋ। ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"
"ਬਿਲਕੁਲ।"
"ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਤਾਰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕੋਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਅਜੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਪਾਵਾਂਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇ ਮੈਂ ਕਿਸਮਤ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਸਮਾਂ ਦੂਰ ਨਾ ਰਹਾਂ। ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਮਿਲੇਗੀ।"

ਨਾਸ਼ਤੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਟੈਂਡਰਡ ਖੋਲ੍ਹਣ 'ਤੇ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵੱਲ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸੰਕੇਤ ਸੀ।

ਅੱਪਰ ਨੌਰਵੁੱਡ ਦੁਖਾਂਤ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ [ਇਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ] ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਨੁਮਾਨ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਅਤੇ ਰਹੱਸਮਈ ਹੋਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤਾਜ਼ੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਥੈਡੀਅਸ ਸ਼ੋਲਟੋ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬਰਨਸਟੋਨ, ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਸ਼ਾਮ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਅਸਲ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦਾ ਸੁਰਾਗ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਐਥਲਨੀ ਜੋਨਸ, ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜਾਣੀ-ਪਛਾਣੀ ਊਰਜਾ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਹੋਰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀਆਂ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

"ਇਹ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੈ, ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਹੈ," ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ। "ਦੋਸਤ ਸ਼ੋਲਟੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ। ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ ਕਿ ਨਵਾਂ ਸੁਰਾਗ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਰੂੜ੍ਹੀਵਾਦੀ ਰੂਪ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵੀ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।"

ਮੈਂ ਕਾਗਜ਼ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਉਸੇ ਪਲ ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਪੀੜਾ ਵਾਲੇ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ 'ਤੇ ਪਈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਲਦਾ ਸੀ:

ਹਾਰ ਗਿਆ— ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੋਰਡੇਕਾਈ ਸਮਿਥ, ਕਿਸ਼ਤੀ ਚਾਲਕ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ ਜਿਮ ਪਿਛਲੇ ਮੰਗਲਵਾਰ ਸਵੇਰੇ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਵਜੇ ਸਮਿਥ ਦੇ ਘਾਟ ਤੋਂ ਸਟੀਮ ਲਾਂਚ ਔਰੋਰਾ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲੇ, ਦੋ ਲਾਲ ਧਾਰੀਆਂ ਵਾਲੀ ਕਾਲੀ, ਚਿੱਟੇ ਪੱਟੀ ਵਾਲੀ ਫਨਲ ਕਾਲੀ, ਪੰਜ ਪੌਂਡ ਦੀ ਰਕਮ ਉਸ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਮਿਥ ਨੂੰ ਸਮਿਥ ਦੇ ਘਾਟ 'ਤੇ, ਜਾਂ 221B, ਬੇਕਰ ਸਟ੍ਰੀਟ 'ਤੇ, ਉਕਤ ਮੋਰਡੇਕਾਈ ਸਮਿਥ ਅਤੇ ਲਾਂਚ ਔਰੋਰਾ ਦੇ ਟਿਕਾਣੇ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਦਾ ਕੰਮ ਸੀ। ਬੇਕਰ ਸਟ੍ਰੀਟ ਦਾ ਪਤਾ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਲੱਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਭਗੌੜੇ ਦੁਆਰਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਤਨੀ ਦੀ ਆਪਣੇ ਲਾਪਤਾ ਪਤੀ ਲਈ ਕੁਦਰਤੀ ਚਿੰਤਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਇਹ ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਦਿਨ ਸੀ। ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਦਸਤਕ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਜਾਂ ਗਲੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਤਿੱਖਾ ਕਦਮ ਲੰਘਦਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਹੋਮਜ਼ ਵਾਪਸ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹੈ। ਮੈਂ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਸਾਡੀ ਅਜੀਬ ਖੋਜ ਅਤੇ ਉਸ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਤੇ ਖਲਨਾਇਕ ਜੋੜੀ ਵੱਲ ਭਟਕਦੇ ਸਨ ਜਿਸਦਾ ਅਸੀਂ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ। ਕੀ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ, ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਤਰਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨੁਕਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਸਵੈ-ਧੋਖੇ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ? ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਚੁਸਤ ਅਤੇ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਦਿਮਾਗ ਨੇ ਇਸ ਜੰਗਲੀ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਨੁਕਸਦਾਰ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਹੋਵੇ? ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਗਲਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਸਭ ਤੋਂ ਤੇਜ਼ ਤਰਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਧੋਖਾ ਖਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਤਰਕ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ-ਸੁਧਾਈ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤੀ ਵਿੱਚ ਫਸ ਸਕਦਾ ਸੀ - ਇੱਕ ਸੂਖਮ ਅਤੇ ਅਜੀਬ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਉਸਦੀ ਤਰਜੀਹ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਆਮ ਵਿਆਖਿਆ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮੈਂ ਖੁਦ ਸਬੂਤ ਦੇਖੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੁਣੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਤਸੁਕ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਲੰਬੀ ਲੜੀ ਵੱਲ ਮੁੜ ਕੇ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਮਾਮੂਲੀ ਸਨ ਪਰ ਸਾਰੇ ਇੱਕੋ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਛੁਪਾ ਸਕਿਆ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਹੋਮਜ਼ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਗਲਤ ਸੀ, ਸੱਚਾ ਸਿਧਾਂਤ ਵੀ ਓਨਾ ਹੀ ਬਾਹਰੀ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਤਿੰਨ ਵਜੇ ਘੰਟੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ, ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ, ਅਤੇ, ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ ਕਿ, ਸ਼੍ਰੀ ਐਥਲਨੀ ਜੋਨਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਆਮ ਸਮਝ ਦੇ ਉਸ ਰੁੱਖੇ ਅਤੇ ਮਾਹਰ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਅੱਪਰ ਨੌਰਵੁੱਡ ਵਿਖੇ ਇੰਨੇ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਿਆ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸੁਭਾਅ ਨਿਮਰ ਅਤੇ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਸੀ।

"ਸ਼ੁਭਕਾਮਨਾਵਾਂ, ਸਰ; ਸ਼ੁਭਕਾਮਨਾਵਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਬਾਹਰ ਹਨ, ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਹਾਂ।"

"ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਦੋਂ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗਾ। ਪਰ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੋਗੇ। ਉਹ ਕੁਰਸੀ ਲਓ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿਗਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ।"

"ਧੰਨਵਾਦ; ਜੇ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ," ਉਸਨੇ ਲਾਲ ਬੰਦਨਾ ਰੁਮਾਲ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਪੂੰਝਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

"ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸਕੀ ਅਤੇ ਸੋਡਾ?"

"ਖੈਰ, ਅੱਧਾ ਗਲਾਸ। ਸਾਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇਹ ਬਹੁਤ ਗਰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੌਰਵੁੱਡ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਮੇਰਾ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?"

"ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।"

"ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੋਲਟੋ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਆਪਣਾ ਜਾਲ ਕੱਸ ਕੇ ਖਿੱਚਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਸਰ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਪੌਪ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਛੇਕ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਅਸ਼ਲੀਲ ਸਬੂਤ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਹਿਲਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਿਆ, ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜੋ ਛੱਤਾਂ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹਨੇਰਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਸਨਮਾਨ ਦਾਅ 'ਤੇ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਸਹਾਇਤਾ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

"ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਾ ਕਦੇ ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"ਤੁਹਾਡਾ ਦੋਸਤ, ਮਿਸਟਰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼, ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਸਰ," ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਕੁੱਟਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਨੌਜਵਾਨ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਾ ਪਾ ਸਕੇ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਨਿਯਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਛਾਲ ਮਾਰਨ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਤੇਜ਼ ਹੈ, ਪਰ, ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕੌਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਉਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਤਾਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ੋਲਟੋ ਕਾਰੋਬਾਰ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਸੁਰਾਗ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਉਸਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਹੈ।"

ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਕੱਢ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਪੌਪਲਰ ਤੋਂ ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ ਦੀ ਤਾਰੀਖ਼ ਸੀ।

ਤੁਰੰਤ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ ਜਾਓ [ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਸੀ]। ਜੇ ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਸ਼ੋਲਟੋ ਗੈਂਗ ਦੇ ਟਰੈਕ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਅੰਤ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਆ ਸਕਦੇ ਹੋ।
"ਇਹ ਵਧੀਆ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਖੁਸ਼ਬੂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਲਈ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।
"ਆਹ, ਫਿਰ ਉਸਦੀ ਵੀ ਗਲਤੀ ਹੈ," ਜੋਨਸ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਲੋਕ ਵੀ ਕਈ ਵਾਰ ਸੁੱਟੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਹ ਇੱਕ ਗਲਤ ਅਲਾਰਮ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਇਹ ਮੇਰਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੌਕੇ ਨੂੰ ਖਿਸਕਣ ਨਾ ਦੇਵਾਂ। ਪਰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ।"
ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਕਦਮ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਘਰਘਰਾਹਟ ਅਤੇ ਠਰ-ਠਰ ਕਰ ਰਹੀ ਹੋਵੇ ਜਿਸਨੂੰ ਸਾਹ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆ ਰਹੀ ਹੋਵੇ। ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਵਾਰ ਉਹ ਰੁਕ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚੜ੍ਹਾਈ ਉਸਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਡੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ। ਉਸਦੀ ਦਿੱਖ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਸੀ ਜੋ ਅਸੀਂ ਸੁਣੀਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਸਮੁੰਦਰੀ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਮਟਰ-ਜੈਕੇਟ ਦੇ ਬਟਨ ਉਸਦੇ ਗਲੇ ਤੱਕ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਸਦੀ ਪਿੱਠ ਝੁਕੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਗੋਡੇ ਕੰਬ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਾਹ ਦਰਦਨਾਕ ਦਮੇ ਦਾ ਰੋਗੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਇੱਕ ਮੋਟੇ ਓਕ ਦੇ ਕਡਲ 'ਤੇ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ ਹਵਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫੇਫੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਉੱਚੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਸਦੀ ਠੋਡੀ ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਰੰਗੀਨ ਸਕਾਰਫ਼ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਸਿਵਾਏ ਕੁਝ ਤਿੱਖੀਆਂ ਹਨੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਜੋੜੇ ਦੇ, ਝਾੜੀਆਂ ਵਾਲੇ ਚਿੱਟੇ ਭਰਵੱਟੇ ਅਤੇ ਲੰਬੇ ਸਲੇਟੀ ਸਾਈਡ-ਵਿਸਕਰਾਂ ਨਾਲ ਲਟਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਮਾਸਟਰ ਮਲਾਹ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਸਾਲਾਂ ਅਤੇ ਗਰੀਬੀ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।
"ਇਹ ਕੀ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਯਾਰ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।
ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਬੁਢਾਪੇ ਦੇ ਹੌਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।
"ਕੀ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਇੱਥੇ ਹਨ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਨਹੀਂ; ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਸੁਨੇਹਾ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ।"
"ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਖੁਦ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਕੀ ਇਹ ਮੋਰਡੇਕਾਈ ਸਮਿਥ ਦੀ ਕਿਸ਼ਤੀ ਬਾਰੇ ਸੀ?"
"ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹੈ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਖਜ਼ਾਨਾ ਕਿੱਥੇ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਪਤਾ ਹੈ।"
"ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿਆਂਗਾ।"
"ਇਹ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਹੀ ਦੱਸਣਾ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਝਗੜੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਿੱਦ ਨਾਲ ਦੁਹਰਾਇਆ।
"ਖੈਰ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।"
"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ; ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰਾ ਦਿਨ ਨਹੀਂ ਗੁਆਉਣ ਵਾਲਾ। ਜੇ ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਖੁਦ ਲੱਭਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਦਿੱਖ ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗਾ।"

ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਵਧਿਆ, ਪਰ ਐਥਲਨੀ ਜੋਨਸ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਗਿਆ।

"ਥੋੜਾ ਰੁਕੋ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਥੋਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਰੱਖਾਂਗੇ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ ਜਾਂ ਨਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਡਾ ਦੋਸਤ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।"

ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਭੱਜਿਆ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਐਥਲਨੀ ਜੋਨਸ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣਾ ਚੌੜਾ ਹੱਥ ਰੱਖਿਆ, ਉਸਨੇ ਵਿਰੋਧ ਦੀ ਬੇਕਾਰਤਾ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ।

"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ ਇਹ!" ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੋਟੀ 'ਤੇ ਮੋਹਰ ਲਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਚੀਕਿਆ। "ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੋਵੇਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਫੜੋ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਆਓ!"

"ਤੂੰ ਵੀ ਮਾੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਂਗਾ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਤੈਨੂੰ ਤੇਰੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਬਦਲਾ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਇੱਥੇ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਬੈਠ ਜਾ, ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।"

ਉਹ ਉਦਾਸ ਜਿਹਾ ਆਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਹੱਥਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ ਬੈਠ ਗਿਆ। ਜੋਨਸ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਿਗਾਰ ਅਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਚਾਨਕ, ਹੋਮਜ਼ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸਾਡੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਈ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸਿਗਾਰ ਵੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਆਪਣੀਆਂ ਕੁਰਸੀਆਂ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਏ। ਸਾਡੇ ਨੇੜੇ ਹੋਮਜ਼ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ।

"ਹੋਮਜ਼!" ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਤੂੰ ਇੱਥੇ ਹੈਂ! ਪਰ ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?"

"ਇਹ ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਚਿੱਟੇ ਵਾਲਾਂ ਦਾ ਢੇਰ ਫੜਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਉਹ ਹੈ - ਵਿੱਗ, ਮੁੱਛਾਂ, ਭਰਵੱਟੇ, ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਮੇਰਾ ਭੇਸ ਕਾਫ਼ੀ ਵਧੀਆ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਪ੍ਰੀਖਿਆ 'ਤੇ ਖਰਾ ਉਤਰੇਗਾ।"

"ਆਹ, ਤੂੰ ਬਦਮਾਸ਼!" ਜੋਨਸ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਚੀਕਿਆ। "ਤੂੰ ਇੱਕ ਅਦਾਕਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੁਰਲੱਭ ਅਦਾਕਾਰ ਬਣ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਤੈਨੂੰ ਵਰਕਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਖੰਘ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੇਰੀਆਂ ਉਹ ਕਮਜ਼ੋਰ ਲੱਤਾਂ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਦਸ ਪੌਂਡ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਤੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਚਮਕ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਤੂੰ ਇੰਨੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਗਿਆ, ਤੂੰ ਦੇਖਿਆ।"

"ਮੈਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਉਸ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਗਾਰ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧੀ ਵਰਗ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਨ ਲੱਗ ਪਏ ਹਨ - ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਮੇਰੇ ਕੁਝ ਕੇਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ: ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸਾਦੇ ਭੇਸ ਵਿੱਚ ਜੰਗ ਦੇ ਰਾਹ 'ਤੇ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮੇਰਾ ਤਾਰ ਹੈ?"

"ਹਾਂ; ਇਹੀ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲੈ ਆਇਆ।"

"ਤੁਹਾਡਾ ਕੇਸ ਕਿਵੇਂ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਹੈ?"

"ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਬੇਕਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੋ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੋ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਦੋ ਹੋਰ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਧੀਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਿਹਰਾ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਾਈਨਾਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ। ਕੀ ਇਹ ਸਹਿਮਤ ਹੈ?"

"ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੋਗੇ।"

"ਖੈਰ, ਫਿਰ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਚਾਹਾਂਗਾ, ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਪੁਲਿਸ-ਬੋਟ - ਇੱਕ ਭਾਫ਼ ਵਾਲੀ ਲਾਂਚ - ਜੋ ਕਿ ਸੱਤ ਵਜੇ ਵੈਸਟਮਿੰਸਟਰ ਪੌੜੀਆਂ 'ਤੇ ਹੋਵੇ।"

"ਇਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਸੜਕ ਪਾਰ ਕਰਕੇ ਫ਼ੋਨ ਕਰਕੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਫਿਰ ਵਿਰੋਧ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਦੋ ਪੱਕੇ ਆਦਮੀ ਚਾਹੀਦੇ ਹੋਣਗੇ।"

"ਕਿਸ਼ਤੀ ਵਿੱਚ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਹੋਣਗੇ। ਹੋਰ ਕੀ?"

"ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਖਜ਼ਾਨਾ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਲਈ ਇਹ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਉਹ ਡੱਬਾ ਉਸ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਕੋਲ ਲੈ ਜਾਵੇ ਜਿਸਦੀ ਅੱਧੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸਹੀ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਵਾਲੀ ਪਹਿਲੀ ਹੋਵੇ। ਏਹ, ਵਾਟਸਨ?"

"ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਇੱਕ ਅਨਿਯਮਿਤ ਕਾਰਵਾਈ," ਜੋਨਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਅਨਿਯਮਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਅੱਖ ਮਾਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਤ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੱਕ ਖਜ਼ਾਨਾ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਯਕੀਨਨ। ਇਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੇਰਵੇ ਜੋਨਾਥਨ ਸਮਾਲ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਮਿਲਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇੱਥੇ ਮੇਰੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕਿਤੇ ਹੋਰ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਰਾਖੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ?"

"ਖੈਰ, ਤੁਸੀਂ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਅਜੇ ਤੱਕ ਇਸ ਜੋਨਾਥਨ ਸਮਾਲ ਦੇ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਇੰਟਰਵਿਊ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਹ ਸਮਝ ਆ ਗਿਆ?"

"ਬਿਲਕੁਲ। ਕੀ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹੈ?"

"ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸੀਪੀਆਂ ਅਤੇ ਗਰਾਊਸ ਦਾ ਇੱਕ ਬਰੇਸ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚਿੱਟੀ ਵਾਈਨ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਪਸੰਦ ਹੈ। — ਵਾਟਸਨ, ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਇੱਕ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰ ਵਜੋਂ ਮੇਰੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਿਆ।"

ਟਾਪੂਵਾਸੀ ਦਾ ਅੰਤ

ਸਾਡਾ ਖਾਣਾ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਜਦੋਂ ਵੀ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਬੋਲ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਰਾਤ ਉਸਨੇ ਜ਼ਰੂਰ ਚੁਣਿਆ। ਉਹ ਘਬਰਾਹਟ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇੰਨਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ। ਉਸਨੇ ਕਈ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ - ਚਮਤਕਾਰੀ ਨਾਟਕਾਂ 'ਤੇ, ਮੱਧਯੁਗੀ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਭਾਂਡੇ 'ਤੇ, ਸਟ੍ਰਾਡੀਵੇਰੀਅਸ ਵਾਇਲਨ 'ਤੇ, ਸੀਲੋਨ ਦੇ ਬੁੱਧ ਧਰਮ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਜੰਗੀ ਜਹਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ - ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਭਾਲਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਇਸਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ। ਉਸਦਾ ਚਮਕਦਾਰ ਹਾਸਾ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਉਸਦੀ ਕਾਲੇ ਉਦਾਸੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਐਥਲਨੀ ਜੋਨਸ ਆਪਣੇ ਆਰਾਮ ਦੇ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਿਲਨਸ਼ੀਲ ਆਤਮਾ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਜੀਵੰਤ ਹਵਾ ਨਾਲ ਕੀਤਾ। ਆਪਣੇ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੋਮਜ਼ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਫੜਿਆ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਕਾਰਨ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਿਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਕੱਪੜਾ ਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਘੜੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਗਲਾਸ ਪੋਰਟ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤੇ।

"ਇੱਕ ਬੰਪਰ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਾਡੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਮੁਹਿੰਮ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਲਈ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਚੱਲੀਏ। ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਵਾਟਸਨ ਪਿਸਤੌਲ ਹੈ?"

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮੇਰਾ ਪੁਰਾਣਾ ਸਰਵਿਸ-ਰਿਵਾਲਵਰ ਮੇਰੇ ਡੈਸਕ 'ਤੇ ਹੈ।"

"ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਲੈ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਤਿਆਰ ਰਹਿਣਾ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੈਬ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਾਢੇ ਛੇ ਵਜੇ ਆਰਡਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।"

ਸੱਤ ਵਜੇ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਵੈਸਟਮਿੰਸਟਰ ਘਾਟ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਲਾਂਚ ਸਾਡੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਕੀ ਇਸ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ-ਬੋਟ ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਹੈ?"

"ਹਾਂ, ਉਹ ਹਰਾ ਬੱਤੀ ਪਾਸੇ ਵੱਲ।"

"ਫਿਰ ਇਸਨੂੰ ਉਤਾਰ ਦਿਓ।"

ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਤਬਦੀਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਅਸੀਂ ਜਹਾਜ਼ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹੇ, ਅਤੇ ਰੱਸੀਆਂ ਲਾਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਜੋਨਸ, ਹੋਮਜ਼ ਅਤੇ ਮੈਂ ਡੱਬੇ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਸੀ। ਪਤਵਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਇੰਜਣਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ, ਅਤੇ ਦੋ ਭਾਰੇ ਪੁਲਿਸ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਅੱਗੇ ਸਨ।

"ਕਿੱਥੇ?" ਜੋਨਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਟਾਵਰ ਵੱਲ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੈਕਬਸਨ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੁਕਣ ਲਈ ਕਹੋ।"

ਸਾਡਾ ਜਹਾਜ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਬਾਰਜਾਂ ਦੀਆਂ ਲੰਬੀਆਂ ਕਤਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸਥਿਰ ਹੋਣ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਨਦੀ ਸਟੀਮਰ ਨੂੰ ਓਵਰਹੈਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਹੋਮਜ਼ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਮੁਸਕਰਾਇਆ।

“ਸਾਨੂੰ ਨਦੀ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਫੜਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ,” ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਖੈਰ, ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤੇ ਲਾਂਚ ਨਹੀਂ ਹਨ।"

"ਸਾਨੂੰ ਔਰੋਰਾ ਨੂੰ ਫੜਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਕਲੀਪਰ ਹੋਣ ਦਾ ਇੱਕ ਨਾਮ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਧਰਤੀ ਕਿਵੇਂ ਪਈ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਗੁੱਸਾ ਆਇਆ ਸੀ?"

"ਹਾਂ।"

“ਖੈਰ, ਮੈਂ ਰਸਾਇਣਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਕੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਰਾਮ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਡੇ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਰਾਜਨੇਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਆਰਾਮ ਹੈ। ਇਹੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਹਾਈਡਰੋਕਾਰਬਨ ਨੂੰ ਘੁਲਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸ਼ੋਲਟੋਸ ਦੀ ਸਾਡੀ ਸਮੱਸਿਆ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਦੁਬਾਰਾ ਸੋਚਿਆ। ਮੇਰੇ ਮੁੰਡੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਦਰਿਆ ਦੇ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਸਨ। ਲਾਂਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੈਂਡਿੰਗ-ਸਟੇਜ ਜਾਂ ਘਾਟ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵੀ ਪਰਿਕਲਪਨਾ ਵਜੋਂ ਰਿਹਾ ਜੇਕਰ ਬਾਕੀ ਸਭ ਕੁਝ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਆਦਮੀ ਸਮਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਡਿਗਰੀ ਘੱਟ ਚਲਾਕੀ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਨਾਜ਼ੁਕ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਉਤਪਾਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਸੀ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਬੂਤ ਸਨ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਾਂਡੀਚੇਰੀ ਲਾਜ 'ਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਨਿਗਰਾਨੀ ਰੱਖੀ - ਉਹ ਇੱਕ ਪਲ ਦੇ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਹੀ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਮਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਦਿਨ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ। ਉਸਦੇ ਮਾਮਲੇ। ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦਾ ਸੰਤੁਲਨ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ; "ਇਹ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮੁਹਿੰਮ 'ਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਲਿਆ ਹੋਵੇ।"

"ਨਹੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਸਦੀ ਇਹ ਲੁਕਣ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਛੱਡ ਦੇਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਕ ਦੂਜੀ ਸੋਚ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ। ਜੋਨਾਥਨ ਸਮਾਲ ਨੇ ਜ਼ਰੂਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਦੀ ਅਜੀਬ ਦਿੱਖ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਉੱਪਰੋਂ ਢੱਕਿਆ ਹੋਵੇ, ਗੱਪਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੌਰਵੁੱਡ ਦੁਖਾਂਤ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਹ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਤੇਜ਼ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ ਤੋਂ ਹਨੇਰੇ ਦੀ ਆੜ ਹੇਠ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਪੂਰੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਮਿਥ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸ਼ਤੀ ਮਿਲੀ ਤਾਂ ਤਿੰਨ ਵਜੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਚਮਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਲੋਕ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਮਿਥ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਲਈ ਚੰਗਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ, ਆਖਰੀ ਭੱਜਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਲਾਂਚ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦੇ ਡੱਬੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨਾਂ ਵੱਲ ਭੱਜ ਗਏ। ਕੁਝ ਰਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਾਗਜ਼ ਕੀ ਦੇਖਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੀ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਹਨੇਰੇ ਦੀ ਆੜ ਹੇਠ ਕਿਸੇ ਜਹਾਜ਼ ਵੱਲ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾ ਲੈਣਗੇ।

ਗ੍ਰੇਵਸੈਂਡ ਜਾਂ ਡਾਊਨਜ਼ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਮਰੀਕਾ ਜਾਂ ਕਲੋਨੀਆਂ ਲਈ ਰਸਤੇ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ।

"ਪਰ ਲਾਂਚ? ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਹਿਣ-ਸਹਿਣ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਲਿਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਮੈਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਲਾਂਚ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਅਦਿੱਖ ਹੈ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਾਲ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਦੇਖਿਆ। ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਸੋਚੇਗਾ ਕਿ ਲਾਂਚ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣਾ ਜਾਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਬੰਦਰਗਾਹ 'ਤੇ ਰੱਖਣਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨਾ ਆਸਾਨ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਪੁਲਿਸ ਉਸਦੇ ਟਰੈਕ 'ਤੇ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ, ਉਹ ਲਾਂਚ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਲੁਕਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਜਦੋਂ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਮੈਂ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਖੁਦ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਤਰੀਕਾ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਲਾਂਚ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਿਸ਼ਤੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਮਾਮੂਲੀ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ। ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸ਼ੈੱਡ ਜਾਂ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲੁਕਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸੌਖਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਧਾਰਨ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਅਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਇਸ ਨੁਕਸਾਨ ਰਹਿਤ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਰਿਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਦੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਸਾਰੇ ਗਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਪੰਦਰਾਂ ਵਜੇ ਖਾਲੀ ਹੋ ਗਿਆ, ਪਰ ਸੋਲ੍ਹਵੀਂ - ਜੈਕਬਸਨ ਦੀ - ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਔਰੋਰਾ ਨੂੰ ਦੋ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਲੱਕੜ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪਤਵਾਰ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਮਾਮੂਲੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸਨ। 'ਉਸਦੇ ਪਤਵਾਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ,' ਫੋਰਮੈਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। 'ਉੱਥੇ ਉਹ ਲਾਲ ਧਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਪਈ ਹੈ।' ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਾਪਤਾ ਮਾਲਕ ਮੋਰਡੇਕਾਈ ਸਮਿਥ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੌਣ ਹੇਠਾਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸ਼ਰਾਬ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਾੜਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਲਾਂਚ ਦਾ ਨਾਮ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। 'ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਅੱਜ ਰਾਤ ਅੱਠ ਵਜੇ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ - 'ਅੱਠ ਵਜੇ ਤੇਜ਼, ਦਿਮਾਗ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਦੋ ਸੱਜਣ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਡੀਕਦੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।' ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਚੰਗਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਪੈਸੇ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਲਿੰਗਾਂ ਸੁੱਟ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਕੁਝ ਦੂਰੀ ਤੱਕ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਉਹ ਇੱਕ ਐਲਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਜਾ ਡਿੱਗਿਆ; ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਲਾਂਚ ਦੇ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਸੰਤਰੀ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਪਾਣੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਰੁਮਾਲ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਹਿਲਾਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਲੇਟ ਜਾਵਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਆਦਮੀ, ਖਜ਼ਾਨਾ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ।"

"ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਭ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁਚੱਜੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਹੀ ਆਦਮੀ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ," ਜੋਨਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਜੇ ਮਾਮਲਾ ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਜੈਕਬਸਨ ਦੇ ਯਾਰਡ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਇੱਕ ਟੀਮ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਆਉਂਦੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।"

"ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਆਦਮੀ ਸਮਾਲ ਬਹੁਤ ਚਲਾਕ ਹੈ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਜਾਸੂਸ ਭੇਜਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕੀ ਚੀਜ਼ ਮਿਲਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹਫ਼ਤੇ ਲਈ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਪਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ।"

"ਪਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੋਰਡੇਕਾਈ ਸਮਿਥ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਰਹੇ ਹੋਵੋਗੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੁਕਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦਿਨ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਿਥ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸੌ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਸ ਕੋਲ ਸ਼ਰਾਬ ਹੈ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਨਖਾਹ ਹੈ, ਉਹ ਸਵਾਲ ਕਿਉਂ ਪੁੱਛੇ? ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਸੁਨੇਹੇ ਭੇਜਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਹਰ ਸੰਭਵ ਕੋਰਸ 'ਤੇ ਸੋਚਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ।"

ਜਦੋਂ ਇਹ ਗੱਲਬਾਤ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਥੇਮਜ਼ ਦਰਿਆ 'ਤੇ ਫੈਲੇ ਪੁਲਾਂ ਦੀ ਲੰਬੀ ਲੜੀ ਨੂੰ ਫਿਲਮਾ ਰਹੇ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਹੇ ਸੀ, ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਆਖਰੀ ਕਿਰਨਾਂ ਸੇਂਟ ਪੌਲ ਦੀ ਚੋਟੀ 'ਤੇ ਸਲੀਬ ਨੂੰ ਸੁਨਹਿਰੀ ਰੰਗ ਦੇ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਟਾਵਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਾਮ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ।

"ਇਹ ਜੈਕਬਸਨ ਦਾ ਵਿਹੜਾ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਸਰੀ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਮਾਸਟਾਂ ਅਤੇ ਰਿਗਿੰਗ ਦੇ ਇੱਕ ਟੁਕੜੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। "ਇੱਥੇ ਲਾਈਟਰਾਂ ਦੀ ਇਸ ਤਾਰ ਦੀ ਢੱਕਣ ਹੇਠ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਕਰੂਜ਼ ਕਰੋ।" ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਰਾਤ ਦੇ ਐਨਕਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਜੋੜਾ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕਿਨਾਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। "ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸੰਤਰੀ ਉਸਦੀ ਚੌਕੀ 'ਤੇ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, "ਪਰ ਰੁਮਾਲ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ।"

"ਮੰਨ ਲਓ ਅਸੀਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਵਹਾਅ 'ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਲੇਟ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ," ਜੋਨਸ ਨੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਉਤਸੁਕ ਸੀ, ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਸਟਾਕਰ ਵੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਕੀ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਪਸ਼ਟ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ।

"ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਹਲਕੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਵਿਹੜੇ ਦਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਾਫ਼ ਰਾਤ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਹਾਂ। ਦੇਖੋ ਕਿ ਲੋਕ ਗੈਸਲਾਈਟ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਉੱਥੇ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।"

"ਉਹ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਤੋਂ ਆ ਰਹੇ ਹਨ।"

"ਗੰਦੇ ਦਿਖਣ ਵਾਲੇ ਬਦਮਾਸ਼, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਅਮਰ ਚੰਗਿਆੜੀ ਛੁਪੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚੋਗੇ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਰਹੱਸ ਹੈ ਮਨੁੱਖ!"

"ਕੋਈ ਉਸਨੂੰ ਜਾਨਵਰ ਵਿੱਚ ਛੁਪੀ ਹੋਈ ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ," ਮੈਂ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ।

"ਵਿਨਵੁੱਡ ਰੀਡ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਚੰਗਾ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਅਘੁਲਣਸ਼ੀਲ ਬੁਝਾਰਤ ਹੈ, ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਉਹ ਇੱਕ ਗਣਿਤਿਕ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਕੋਈ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਕੀ ਕਰੇਗਾ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨਾਲ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ

ਇੱਕ ਔਸਤ ਸੰਖਿਆ ਕੀ ਕਰੇਗੀ। ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਥਿਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੰਕੜਾ ਵਿਗਿਆਨੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਰੁਮਾਲ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ? ਯਕੀਨਨ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਚਿੱਟਾ ਲਹਿਰਾਉਣਾ ਹੈ।"

"ਹਾਂ, ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਮੁੰਡਾ ਹੈ," ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ। "ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਅਤੇ ਓਰੋਰਾ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਵਾਂਗ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ! ਪੂਰੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧੋ, ਇੰਜੀਨੀਅਰ। ਪੀਲੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨਾਲ ਉਸ ਲਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਓ। ਸਵਰਗ ਦੀ ਸੌਂਹ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਦੇ ਮਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ ਜੇ ਉਹ ਸਾਡੇ ਵਾਂਗ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ!"

ਉਹ ਵਿਹੜੇ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ ਵਿੱਚੋਂ ਅਣਦੇਖੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖਿਸਕ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਛੋਟੀਆਂ ਕਿਸ਼ਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਲੰਘ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੀ ਗਤੀ ਕਾਫ਼ੀ ਵਧਾ ਲਈ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਹ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਉੱਡ ਰਹੀ ਸੀ, ਕਿਨਾਰੇ ਦੇ ਨੇੜੇ, ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਜੋਨਸ ਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।

"ਉਹ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਸਕਾਂਗੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।"

"ਸਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਫੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ!" ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣੇ ਦੰਦਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਚੀਕਿਆ। "ਇਸਨੂੰ ਹੋਰ ਵਧਾਓ, ਸਟੋਕਰ! ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹੋ ਜੋ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ! ਜੇ ਅਸੀਂ ਕਿਸ਼ਤੀ ਨੂੰ ਸਾੜ ਦੇਈਏ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਮਿਲਣਗੇ!"

ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਉਸਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਪਿੱਛੇ ਸੀ। ਭੱਠੀਆਂ ਗਰਜ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਇੰਜਣ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਧਾਤੂ ਦਿਲ ਵਾਂਗ ਗੂੰਜ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਠੰਢ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸਦਾ ਤਿੱਖਾ, ਖੜ੍ਹਾ ਧੁਰਾ ਸ਼ਾਂਤ ਨਦੀ ਦੇ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਕੱਟਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸੱਜੇ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਦੋ ਲਹਿਰਾਂ ਭੇਜਦਾ ਸੀ। ਇੰਜਣਾਂ ਦੀ ਹਰ ਧੜਕਣ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਜੀਵਤ ਚੀਜ਼ ਵਾਂਗ ਉਛਲਦੇ ਅਤੇ ਕੰਬਦੇ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਧਨੁਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਪੀਲੀ ਲਾਲਟੈਣ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦਾ ਇੱਕ ਲੰਮਾ, ਟਿਮਟਿਮਾਉਂਦਾ ਫਨਲ ਸੁੱਟਦੀ ਸੀ। ਬਿਲਕੁਲ ਅੱਗੇ ਪਾਣੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਹਨੇਰਾ ਧੁੰਦਲਾਪਣ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਰੋਰਾ ਕਿੱਥੇ ਪਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚਿੱਟੇ ਝੱਗ ਦਾ ਘੁੰਮਣਾ ਉਸ ਗਤੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਬਾਰਜਾਂ, ਸਟੀਮਰਾਂ, ਵਪਾਰੀ-ਜਹਾਜ਼ਾਂ, ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਬਾਹਰ, ਇੱਕ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਲੰਘਦੇ ਰਹੇ। ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਅਰੋਰਾ ਗਰਜਦੀ ਰਹੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਟਰੈਕ 'ਤੇ ਨੇੜੇ-ਤੇੜੇ ਚੱਲਦੇ ਰਹੇ।

"ਇਸਨੂੰ ਢੇਰ ਕਰ ਦਿਓ, ਯਾਰੋ, ਢੇਰ ਕਰ ਦਿਓ!" ਹੋਮਜ਼ ਚੀਕਿਆ, ਇੰਜਣ-ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਵੇਖਦਾ ਹੋਇਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਚਮਕ ਉਸਦੇ ਉਤਸੁਕ, ਐਕੁਲੀਨ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਪੈ ਰਹੀ ਸੀ। "ਜਿੰਨਾ ਵੀ ਹੋ ਸਕੇ ਭਾਫ਼ ਪਾਓ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਫਾਇਦਾ ਹੋਵੇਗਾ," ਜੋਨਸ ਨੇ ਔਰੋਰਾ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਹੀ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਾਂਗੇ।"

ਉਸ ਪਲ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਇਹ ਹੋਣੀ ਸੀ, ਤਿੰਨ ਬਾਰਜਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਟੱਗ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਆ ਗਿਆ। ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਹੈਲਮ ਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਹੇਠਾਂ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਟੱਕਰ ਤੋਂ ਬਚ ਗਏ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘੇਰ ਸਕੀਏ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕੀਏ, ਓਰੋਰਾ ਦੋ ਸੌ ਗਜ਼ ਦਾ ਚੰਗਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਧੁੰਦਲਾ, ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੰਧਿਆ ਇੱਕ ਸਾਫ਼, ਤਾਰਿਆਂ ਵਾਲੀ ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਸੈਟਲ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਬਾਇਲਰ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਤਣਾਅ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸ਼ੈੱਲ ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਊਰਜਾ ਨਾਲ ਕੰਬਦਾ ਅਤੇ ਚੀਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਪੂਲ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੇ ਸੀ, ਵੈਸਟ

ਇੰਡੀਆ ਡੌਕਸ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਲੰਬੇ ਡੈਪਟਫੋਰਡ ਰੀਚ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ, ਅਤੇ ਆਈਲ ਆਫ਼ ਡੌਗਸ ਨੂੰ ਘੇਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੁਬਾਰਾ ਉੱਪਰ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਧੁੰਦਲਾ ਧੁੰਦਲਾਪਣ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਸੁੰਦਰ ਓਰੋਰਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ। ਜੋਨਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਰਚਲਾਈਟ ਉਸ ਉੱਤੇ ਮੋੜ ਦਿੱਤੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਡੈੱਕ 'ਤੇ ਚਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਦੇਖ ਸਕੀਏ। ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਸਟਰਨ ਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਗੋਡਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਕਾਲਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਹ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਹਨੇਰਾ ਪੁੰਜ ਪਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਊਫਾਊਂਡਲੈਂਡ ਕੁੱਤੇ ਵਰਗਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਟਿਲਰ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਭੱਠੀ ਦੀ ਲਾਲ ਚਮਕ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੈਂ ਬੁੱਢਾ ਸਮਿਥ, ਕਮਰ ਤੱਕ ਨੰਗਾ, ਅਤੇ ਪਿਆਰੀ ਜਾਨ ਲਈ ਕੋਲੇ ਉਛਾਲਦਾ ਹੋਇਆ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਕੁਝ ਸ਼ੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਅਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਹਰ ਮੋੜ ਅਤੇ ਮੋੜ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੇ ਸੀ ਤਾਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਗ੍ਰੀਨਵਿਚ ਵਿਖੇ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਸੌ ਕਦਮ ਪਿੱਛੇ ਸੀ। ਬਲੈਕਵਾਲ ਵਿਖੇ ਅਸੀਂ ਦੋ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਚੈਕਰਡ ਕਰੀਅਰ ਦੌਰਾਨ ਕਈ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਦੇ ਵੀ ਖੇਡ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਪਾਗਲ, ਉੱਡਦੇ ਮਨੁੱਖ-ਸ਼ਿਕਾਰ ਵਾਂਗ ਇੰਨਾ ਜੰਗਲੀ ਰੋਮਾਂਚ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਥੇਮਜ਼ ਦੇ ਹੇਠਾਂ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ। ਰਾਤ ਦੀ ਚੁੱਪ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੀ ਹਫੜਾ-ਦਫੜੀ ਅਤੇ ਝਪਕਦੀ ਸੁਣ ਸਕਦੇ ਸੀ। ਸਟਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਅਜੇ ਵੀ ਡੈੱਕ 'ਤੇ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਹਿੱਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਉਹ ਉੱਪਰ ਦੇਖਦਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਉਸ ਦੂਰੀ ਨੂੰ ਮਾਪਦਾ ਸੀ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਵੱਖ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੇ ਗਏ ਅਤੇ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੇ ਗਏ। ਜੋਨਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੁਕਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਚਾਰ ਕਿਸ਼ਤੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਦੋਵੇਂ ਕਿਸ਼ਤੀਆਂ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਉੱਡ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਦਰਿਆ ਦੀ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪਹੁੰਚ ਸੀ, ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਬਾਰਕਿੰਗ ਲੈਵਲ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਉਦਾਸ ਪਲਮਸਟੇਡ ਮਾਰਸ਼ ਸਨ। ਸਾਡੇ ਗੜ੍ਹੇ ਪੈਣ 'ਤੇ, ਪਿੱਛੇ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਡੈੱਕ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦੋ ਫੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਮੁੱਠੀਆਂ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਹਿਲਾ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਉੱਚੀ, ਤਿੜਕੀ ਹੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਥਿਰ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉੱਚੀ, ਤਿੜਕੀ ਹੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ। ਉਹ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਆਕਾਰ ਦਾ, ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੱਤਾਂ ਨਾਲ ਸਥਿਰ ਕਰਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪੱਟ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਲੱਕੜ ਦਾ ਟੁੰਡ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਤੇਜ਼, ਗੁੱਸੇ ਭਰੇ ਚੀਕਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ 'ਤੇ, ਡੈੱਕ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਬੰਡਲ ਵਿੱਚ ਹਰਕਤ ਸੀ। ਇਹ ਸਿੱਧਾ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਕਾਲੇ ਆਦਮੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ - ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਜੋ ਮੈਂ ਕਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ - ਇੱਕ ਵੱਡਾ, ਗਲਤ ਆਕਾਰ ਵਾਲਾ ਸਿਰ ਅਤੇ ਉਲਝੇ ਹੋਏ, ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਵਾਲਾਂ ਦਾ ਝਟਕਾ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣਾ ਰਿਵਾਲਵਰ ਕੱਢ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਜੰਗਲੀ, ਵਿਗੜੇ ਹੋਏ ਜੀਵ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਆਪਣਾ ਰਿਵਾਲਵਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੂੜ੍ਹੇ ਕੰਬਲ ਜਾਂ ਗੂੜ੍ਹੇ ਚਾਦਰ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਹੀ ਨੰਗਾ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਚਿਹਰਾ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਸਾਰੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਇੰਨੇ ਡੂੰਘੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖੇ। ਉਸਦੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਇੱਕ ਹਨੇਰੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਾਲ ਚਮਕਦੀਆਂ ਅਤੇ ਸੜਦੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮੋਟੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਉਸਦੇ ਦੰਦਾਂ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਮਰੋੜੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਜੋ ਅੱਧੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਸਨ।

"ਜੇ ਉਹ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅੱਗ ਲਾ ਦਿਓ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਕਿਹਾ।

ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਕਿਸ਼ਤੀ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਸਾਡੀ ਖਾਣ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਖੜ੍ਹੇ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਗੋਰਾ ਆਦਮੀ ਆਪਣੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਦੂਰ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ, ਗਾਲਾਂ ਕੱਢ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਬੌਣਾ ਜਿਸਦਾ ਘਿਣਾਉਣਾ ਚਿਹਰਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਪੀਲੇ ਦੰਦ ਸਾਡੀ ਲਾਲਟੈਣ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਪੀਸ ਰਹੇ ਸਨ।

ਇਹ ਚੰਗਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦਾ ਇੰਨਾ ਸਾਫ਼ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸੀ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਢੱਕਣ ਹੇਠੋਂ ਲੱਕੜ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ, ਗੋਲ ਟੁਕੜਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਕੂਲ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ, ਕੱਢਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤਾੜੀ ਮਾਰੀ। ਸਾਡੇ ਪਿਸਤੌਲ ਇਕੱਠੇ ਵੱਜੇ। ਉਸਨੇ ਘੁੰਮਾਇਆ, ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਉੱਪਰ ਸੁੱਟੀਆਂ ਅਤੇ, ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਦਮ ਘੁੱਟਣ ਵਾਲੀ ਖੰਘ ਨਾਲ, ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦੇ ਚਿੱਟੇ ਘੁੰਮਣਘੇਰੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਸਦੀਆਂ ਜ਼ਹਿਰੀਲੀਆਂ, ਡਰਾਉਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਝਲਕ ਮਿਲੀ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਲੱਕੜ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਤਵਾਰ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਦੀ ਕਿਸ਼ਤੀ ਸਿੱਧੀ ਦੱਖਣੀ ਕੰਢੇ ਵੱਲ ਵਧ ਗਈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਗੋਲੀ ਮਾਰੀ, ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਫੁੱਟ ਦੂਰ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਘੁੰਮ ਰਹੇ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੰਢੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ ਅਤੇ ਉਜਾੜ ਜਗ੍ਹਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਚੰਦਰਮਾ ਦਲਦਲ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰੁਕੇ ਹੋਏ ਪਾਣੀ ਦੇ ਪੂਲ ਅਤੇ ਸੜ ਰਹੀਆਂ ਬਨਸਪਤੀ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਸਨ। ਲਾਂਚ, ਇੱਕ ਮੱਧਮ ਗਰਜ ਨਾਲ, ਚਿੱਕੜ ਦੇ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਦੌੜਿਆ, ਉਸਦਾ ਧਨੁਸ਼ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਆਖਰੀ ਹਿੱਸਾ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਗੌੜਾ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਇਆ, ਪਰ ਉਸਦਾ ਮੁੱਢ ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਗਿੱਲੀ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਿਆ। ਵਿਅਰਥ ਉਹ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਕਰਾਹਦਾ ਰਿਹਾ। ਇੱਕ ਕਦਮ ਵੀ ਉਹ ਅੱਗੇ ਜਾਂ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਬੇਰਹਿਮ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਚੀਕਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੂਜੇ ਪੈਰ ਨਾਲ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਚਿੱਕੜ ਵਿੱਚ ਲੱਤ ਮਾਰੀ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਲੱਕੜ ਦੀ ਪਿੰਨ ਨੂੰ ਚਿਪਚਿਪੇ ਕੰਢੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਡੂੰਘਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਲਾਂਚ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਤਾਂ ਉਹ ਇੰਨਾ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਰੱਸੀ ਦਾ ਸਿਰਾ ਸੁੱਟ ਕੇ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੁਸ਼ਟ ਮੱਛੀ ਵਾਂਗ ਆਪਣੇ ਪਾਸੇ ਖਿੱਚ ਸਕੇ। ਦੋ ਸਮਿਥ, ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ, ਉਦਾਸ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੀ ਲਾਂਚ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਸਨ ਪਰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਏ। ਅਸੀਂ ਖੁਦ ਔਰੋਰਾ ਨੂੰ ਖਿੱਚਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਟਰਨ ਵੱਲ ਤੇਜ਼ ਹੋ ਗਏ। ਭਾਰਤੀ ਕਾਰੀਗਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਠੋਸ ਲੋਹੇ ਦਾ ਸੰਦੂਕ ਡੈੱਕ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਇਹ, ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ, ਉਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੋਲਟੋਸ ਦਾ ਬਦਨਾਮ ਖਜ਼ਾਨਾ ਸੀ। ਕੋਈ ਚਾਬੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਭਾਰਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਕੈਬਿਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਵਧੇ, ਅਸੀਂ ਹਰ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਰਚਲਾਈਟ ਜਗਾਈ, ਪਰ ਆਈਲੈਂਡਰ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਟੇਮਜ਼ ਦੇ ਤਲ 'ਤੇ ਹਨੇਰੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਸਾਡੇ ਕੰਢਿਆਂ 'ਤੇ ਆਏ ਉਸ ਅਜੀਬ ਸੈਲਾਨੀ ਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਪਈਆਂ ਹਨ।

"ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਹੈਚਵੇਅ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਤੇਜ਼ ਸੀ;" ਉੱਥੇ, ਯਕੀਨਨ, ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਖੜ੍ਹੇ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਤਲ ਡਾਰਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਫਸ ਗਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਘੁੰਮ ਗਿਆ ਹੋਣਾ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਇਸ 'ਤੇ

ਮੁਸਕਰਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਸਾਨ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਏ, ਪਰ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਹੋਇਆ ਜੋ ਉਸ ਰਾਤ ਸਾਡੇ ਇੰਨੇ ਨੇੜੇ ਬੀਤ ਗਈ ਸੀ।

ਅਧਿਆਇ 11

ਆਗਰਾ ਦਾ ਮਹਾਨ ਖਜ਼ਾਨਾ

ਓਰ ਕੈਦੀ ਲੋਹੇ ਦੇ ਡੱਬੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੈਬਿਨ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਨੀ ਦੇਰ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਧੁੱਪ ਨਾਲ ਸੜਿਆ ਹੋਇਆ ਲਾਪਰਵਾਹ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲਾ ਸਾਥੀ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਮਹੋਗਨੀ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਲਾਈਨਾਂ ਅਤੇ ਝੁਰੜੀਆਂ ਦਾ ਜਾਲ ਸੀ, ਜੋ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ, ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹਵਾ ਵਾਲੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲੀ ਠੋਡੀ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਮੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਉਮਰ ਪੰਜਾਹ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਆਸਪਾਸ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਕਾਲੇ, ਘੁੰਗਰਾਲੇ ਵਾਲ ਸੰਘਣੇ ਸਲੇਟੀ ਰੰਗ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਸਦਾ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਚਿਹਰਾ ਕੋਈ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਦੇ ਭਾਰੀ ਭਰਵੱਟੇ ਅਤੇ ਹਮਲਾਵਰ ਠੋਡੀ ਉਸਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ 'ਤੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਦਿੰਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਹੱਥਕੜੀਆਂ ਵਾਲੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗੋਦੀ 'ਤੇ ਲੈ ਕੇ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਡੁਬੋਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਤਿੱਖੀਆਂ, ਝਪਕਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਡੱਬੇ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਮਾੜੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਸੰਕੁਚਿਤ ਚਿਹਰੇ ਵਿੱਚ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੁੱਖ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਸੇ ਵਰਗੀ ਚਮਕ ਸੀ।

"ਖੈਰ, ਜੋਨਾਥਨ ਸਮਾਲ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸਿਗਾਰ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ ਹਾਂ, ਸਰ," ਉਸਨੇ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੰਮ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਤਾਬ ਬਾਰੇ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੋਲਟੋ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ। ਇਹ ਉਹ ਛੋਟਾ ਨਰਕ-ਕੌਂਡਾ ਸੀ; ਟੋਂਗਾ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਰਾਪਿਆ ਹੋਇਆ ਡਾਰਟ ਉਸ ਵਿੱਚ ਮਾਰਿਆ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਰ। ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਦੁਖੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਮੇਰਾ ਖੂਨ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਹੋਵੇ। ਮੈਂ ਇਸਦੇ ਲਈ ਰੱਸੀ ਦੇ ਢਿੱਲੇ ਸਿਰੇ ਨਾਲ ਛੋਟੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਇਹ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹ ਸਕਿਆ।"

"ਇੱਕ ਸਿਗਾਰ ਪੀਓ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਫਲਾਸਕ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਖਿੱਚ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਗਿੱਲੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਸ ਕਾਲੇ ਆਦਮੀ ਵਰਗਾ ਛੋਟਾ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਆਦਮੀ ਮਿਸਟਰ ਸ਼ੋਲਟੋ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਰੱਸੀ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਰਹੇ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਲਵੇਗਾ?"

"ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਓਨਾ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜਿੰਨਾ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਹੋ, ਸਰ। ਸੱਚ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਕਮਰਾ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਘਰ ਦੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੋਲਟੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਖਾਣੇ 'ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਗੁਪਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖਾਂਗਾ। ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਬਚਾਅ ਜੋ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ

ਹਾਂ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਸਧਾਰਨ ਸੱਚ ਹੈ। ਹੁਣ, ਜੇ ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਮੇਜਰ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹਲਕੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਪੱਖ ਲੈਂਦਾ। ਮੈਂ ਇਸ ਸਿਗਾਰ ਨੂੰ ਸਿਗਰਟ ਪੀਣ ਨਾਲੋਂ ਉਸਨੂੰ ਚਾਕੂ ਮਾਰਨ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦਾ। ਪਰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਰਾਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ ਸ਼ੋਲਟੋ ਤੋਂ ਪਛੜ ਜਾਵਾਂ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਤੁਸੀਂ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਦੇ ਮਿਸਟਰ ਐਥਲਨੀ ਜੋਨਸ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਹੋ। ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਸੱਚਾ ਵੇਰਵਾ ਮੰਗਾਂਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜ਼ਹਿਰ ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਦਮੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਉਹ ਤਾਂ ਉਹ ਸੀ, ਸਰ। ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਮੋੜ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਚੜ੍ਹਦੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਸਿਰ ਰੱਖ ਕੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਹਿਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਸਰ। ਜੇ ਉਹ ਭੱਜ ਨਾ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਟੋਂਗਾ ਨੂੰ ਅੱਧਾ ਮਾਰ ਦਿੰਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਕਲੱਬ ਛੱਡਣ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੁਝ ਡਾਰਟਸ ਵੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹਿੰਮਤ ਕਰਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ; ਹਾਲਾਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਚੱਲਦੇ ਰਹੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਨਫ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਜਾਪਦੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਕੌੜੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਮੈਂ, ਜਿਸਦਾ ਅੱਧਾ ਮਿਲੀਅਨ ਪੈਸੇ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ ਦਾਅਵਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਅੱਧ ਅੰਡੇਮਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਰੇਕਵਾਟਰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਅੱਧਾ ਡਾਰਟਮੂਰ ਵਿੱਚ ਨਾਲੀਆਂ ਖੋਦਣ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਉਣ ਵਰਗਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਦਿਨ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਵਪਾਰੀ ਅਚਮੇਟ 'ਤੇ ਅੱਖਾਂ ਮੀਟੀਆਂ ਅਤੇ ਆਗਰਾ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਆਦਮੀ 'ਤੇ ਸਰਾਪ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਲਿਆਇਆ ਜਿਸਨੇ ਇਸਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਇਹ ਉਸਦੇ ਲਈ ਲਿਆਇਆ ਕਤਲ, ਮੇਜਰ ਸ਼ੋਲਟੋ ਲਈ ਇਹ ਡਰ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਭਾਵਨਾ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਭਰ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਹੈ।"

ਇਸ ਪਲ ਐਥਲਨੀ ਜੋਨਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਚੌੜਾ ਚਿਹਰਾ ਅਤੇ ਭਾਰੀ ਮੋਢੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਕੈਬਿਨ ਵਿੱਚ ਧੱਕ ਦਿੱਤੇ।

"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪਾਰਟੀ," ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਫਲਾਸਕ 'ਤੇ ਇੱਕ ਖਿੱਚ ਪਾਵਾਂਗਾ, ਹੋਮਜ਼। ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵਧਾਈ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਫੜਿਆ, ਪਰ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਹੋਮਜ਼, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੱਟਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ।"

"ਸਭ ਕੁਝ ਚੰਗਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅੰਤ ਚੰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨਨ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅਰੋਰਾ ਇੰਨਾ ਵਧੀਆ ਕਲਿੱਪਰ ਸੀ।"

"ਸਮਿਥ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਦੀ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਤੇਜ਼ ਲਾਂਚਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸਦੀ ਇੰਜਣਾਂ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਆਦਮੀ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਫੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਨੌਰਵੁੱਡ ਕਾਰੋਬਾਰ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ।"

"ਨਾ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਕੀਤਾ," ਸਾਡਾ ਕੈਦੀ ਚੀਕਿਆ - "ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਲਾਂਚਿੰਗ ਚੁਣੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਉਡਾਣ ਭਰਨ ਵਾਲੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ; ਪਰ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਚੰਗਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜਹਾਜ਼, ਐਸਮੇਰਾਲਡਾ, ਗ੍ਰੇਵਸੈਂਡ ਵਿਖੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਬ੍ਰਾਜ਼ੀਲ ਲਈ ਬਾਹਰ ਵੱਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਸੁੰਦਰ ਮਿਲਣਾ ਸੀ।"

"ਖੈਰ, ਜੇ ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਫੜਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।" ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਮਜ਼ਾ ਆਇਆ ਕਿ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜੋਨਸ ਫੜੇ ਜਾਣ ਦੀ ਤਾਕਤ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਹਵਾ ਦੇਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਛਾਈ ਹਲਕੀ ਜਿਹੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਤੋਂ, ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ 'ਤੇ ਭਾਸ਼ਣ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"ਅਸੀਂ ਇਸ ਵੇਲੇ ਵੌਕਸਹਾਲ ਬ੍ਰਿਜ 'ਤੇ ਹੋਵਾਂਗੇ," ਜੋਨਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ, ਡਾ. ਵਾਟਸਨ, ਖਜ਼ਾਨੇ ਦਾ ਡੱਬਾ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਨਿਯਮਿਤ ਹੈ, ਪਰ ਬੇਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਭੇਜਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤੀ ਚਾਰਜ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਗੱਡੀ ਚਲਾਓਗੇ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ?"

"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਗੱਡੀ ਚਲਾਵਾਂਗਾ।"

"ਇਹ ਅਫ਼ਸੋਸ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਚਾਬੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਬਣਾ ਲਈਏ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਤੋੜਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਚਾਬੀ ਕਿੱਥੇ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਯਾਰ?"

"ਨਦੀ ਦੇ ਤਲ 'ਤੇ," ਸਮਾਲ ਨੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ।

"ਹਮ! ਇਹ ਬੇਲੋੜੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਰਾਹੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਕੰਮ ਕਰਵਾ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਡਾਕਟਰ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਡੱਬਾ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਬੇਕਰ ਸਟ੍ਰੀਟ ਦੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲੈ ਆਓ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਸਟੇਸ਼ਨ ਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ ਉੱਥੇ ਪਾਓਗੇ।"

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵੌਕਸਹਾਲ ਪਹੁੰਚਾਇਆ, ਮੇਰੇ ਭਾਰੀ ਲੋਹੇ ਦੇ ਡੱਬੇ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਠੰਡੇ, ਦਿਆਲੂ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੂੰ ਮੇਰਾ ਸਾਥੀ ਬਣਾਇਆ। ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਘੰਟੇ ਦੀ ਡਰਾਈਵ ਸਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੇਸਿਲ ਫਾਰੇਸਟਰ ਦੇ ਘਰ ਲੈ ਗਈ। ਨੌਕਰ ਇੰਨੀ ਦੇਰ ਨਾਲ ਆਏ ਮਹਿਮਾਨ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੇਸਿਲ ਫਾਰੇਸਟਰ ਸ਼ਾਮ ਲਈ ਬਾਹਰ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਸਮਝਾਇਆ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਿਸ ਮੋਰਸਟਨ ਡਰਾਇੰਗ-ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਡਰਾਇੰਗ-ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਡੱਬਾ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੂੰ ਕੈਬ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਕੇ।

ਉਹ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਖਿੜਕੀ ਕੋਲ ਬੈਠੀ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿੱਟੇ ਰੰਗ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਗਰਦਨ ਅਤੇ ਕਮਰ 'ਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਟੋਕਰੀ ਵਾਲੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਝੁਕੀ, ਆਪਣੇ ਮਿੱਠੇ ਗੰਭੀਰ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਖੇਡ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹਰੇ ਭਰੇ ਵਾਲਾਂ ਦੇ ਅਮੀਰ ਕੋਇਲਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਧੁੰਦਲੇ, ਧਾਤੂ ਚਮਕ ਨਾਲ ਰੰਗ ਰਹੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਛਾਂਦਾਰ ਲੈਂਪ ਦੀ ਨਰਮ ਰੌਸ਼ਨੀ ਉਸ 'ਤੇ ਪਈ। ਇੱਕ ਚਿੱਟਾ ਬਾਂਹ ਅਤੇ ਹੱਥ ਕੁਰਸੀ ਦੇ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪੂਰਾ ਪੋਜ਼ ਅਤੇ ਚਿੱਤਰ ਇੱਕ ਜਜ਼ਬ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਉਦਾਸੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀ

ਆਵਾਜ਼ 'ਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਵੱਲ ਭੱਜੀ, ਅਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਇੱਕ ਚਮਕਦਾਰ ਲਹਿਰ ਨੇ ਉਸਦੇ ਪੀਲੇ ਗੱਲ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੰਗ ਦਿੱਤਾ।

"ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਕੈਬ ਆਉਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਫੋਰੈਸਟਰ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਕਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹੜੀ ਖ਼ਬਰ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਹੋ?"

"ਮੈਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵਧੀਆ ਕੁਝ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਹਾਂ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਡੱਬਾ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਰੱਖਦਿਆਂ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸ਼ੋਰ ਨਾਲ ਬੋਲਦਿਆਂ, ਭਾਵੇਂ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਭਾਰੀ ਸੀ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਹਾਂ ਜੋ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਕਿਸਮਤ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਹਾਂ।"

ਉਸਨੇ ਲੋਹੇ ਦੇ ਡੱਬੇ ਵੱਲ ਨਿਗਾਹ ਮਾਰੀ।

"ਕੀ ਇਹੀ ਉਹ ਖਜ਼ਾਨਾ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਕਾਫ਼ੀ ਠੰਡੇ ਸੁਭਾਅ ਨਾਲ।

"ਹਾਂ, ਇਹ ਆਗਰਾ ਦਾ ਮਹਾਨ ਖਜ਼ਾਨਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਧਾ ਥੈਡੀਅਸ ਸ਼ੋਲਟੋ ਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਦੋ-ਦੋ ਲੱਖ ਹੋਣਗੇ। ਜ਼ਰਾ ਸੋਚੋ! ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਪੌਂਡ ਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਰਾਸ਼ੀ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਅਮੀਰ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਕੀ ਇਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ?"

ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਿਖਾ ਰਿਹਾ ਹੋਣਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੇਰੀਆਂ ਵਧਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੋਖਲਾ ਅੰਗੂਠਾ ਪਾ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਭਰਵੱਟੇ ਥੋੜੇ ਜਿਹੇ ਉੱਠੇ ਹੋਏ ਦੇਖੇ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਜੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਦੇਣਦਾਰ ਹਾਂ।"

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੇਰੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਲਈ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸਦਾ ਪਾਲਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ - ਇੱਕ ਸੁਰਾਗ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੀ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣਾਤਮਕ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਆਖਰੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਇਸਨੂੰ ਲਗਭਗ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।"

"ਡਾ. ਵਾਟਸਨ, ਬੈਠ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

ਮੈਂ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਦਾ ਖੋਜ ਦਾ ਨਵਾਂ ਤਰੀਕਾ, ਔਰੋਰਾ ਦੀ ਖੋਜ, ਐਥਲਨੀ ਜੋਨਸ ਦੀ ਦਿੱਖ, ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਮੁਹਿੰਮ, ਅਤੇ ਥੇਮਜ਼ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਜੰਗਲੀ ਪਿੱਛਾ। ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਸ ਦੇ ਮੇਰੇ ਪਾਠ ਨੂੰ ਫੁੱਟੇ ਹੋਏ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਚਮਕਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਡਾਰਟ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜੋ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਇੰਨੀ ਘੱਟ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਖੁੰਝ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੰਨੀ ਚਿੱਟੀ ਹੋ ਗਈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈ।

"ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਾਣੀ ਪਿਲਾਉਣ ਲਈ ਕਾਹਲੀ ਕੀਤੀ। "ਮੈਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਠੀਕ ਹਾਂ। ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਝਟਕਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਭਿਆਨਕ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਉਦਾਸ ਵੇਰਵੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸਾਂਗਾ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਚਮਕਦਾਰ ਚੀਜ਼ ਵੱਲ ਮੁੜੀਏ। ਇਹ ਖਜ਼ਾਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਚਮਕਦਾਰ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਮੈਨੂੰ

ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮਿਲੀ, ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣਾ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਦਿਲਚਸਪ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਇਨਾਮ ਪ੍ਰਤੀ ਉਦਾਸੀਨ ਰਹਿਣਾ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਜਾਪ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਲਈ ਇੰਨਾ ਖਰਚਾ ਆਇਆ ਸੀ।

"ਕਿੰਨਾ ਸੋਹਣਾ ਡੱਬਾ ਹੈ!" ਉਸਨੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਝੁਕਦਿਆਂ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਭਾਰਤੀ ਕੰਮ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ?"

"ਹਾਂ; ਇਹ ਬਨਾਰਸ ਦਾ ਧਾਤ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਭਾਰੀ!" ਉਸਨੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, ਇਸਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। "ਇਕੱਲਾ ਡੱਬਾ ਜ਼ਰੂਰ ਕੁਝ ਕੀਮਤੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਚਾਬੀ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?"

"ਛੋਟੇ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਥੇਮਜ਼ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਫੋਰੈਸਟਰ ਦਾ ਪੋਕਰ ਉਧਾਰ ਲੈਣਾ ਪਵੇਗਾ।"

ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਮੋਟੀ ਅਤੇ ਚੌੜੀ ਹੈਸਪ ਸੀ, ਜੋ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਬੁੱਧ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਬਣੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਮੈਂ ਪੋਕਰ ਦੇ ਸਿਰੇ ਨੂੰ ਧੱਕਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਲੀਵਰ ਵਾਂਗ ਬਾਹਰ ਵੱਲ ਮੋੜਿਆ। ਹੈਸਪ ਇੱਕ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਝਟਕੇ ਨਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ। ਕੰਬਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਢੱਕਣ ਪਿੱਛੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਦੇਖਦੇ ਰਹੇ। ਡੱਬਾ ਖਾਲੀ ਸੀ!

ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਭਾਰੀ ਸੀ। ਲੋਹੇ ਦਾ ਕੰਮ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਦੋ-ਤਿਹਾਈ ਇੰਚ ਮੋਟਾ ਸੀ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਠੋਸ ਸੀ, ਇੱਕ ਸੰਦੂਕ ਵਾਂਗ ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਤ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਜਾਂ ਟੁਕੜਾ ਜਾਂ ਗਹਿਣੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਲੀ ਸੀ।

“ਖਜ਼ਾਨਾ ਗੁਆਚ ਗਿਆ ਹੈ,” ਮਿਸ ਮੋਰਸਟਨ ਨੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ, ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਲੰਘਦਾ ਜਾਪਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਆਗਰਾ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕਿਵੇਂ ਭਾਰੂ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹਟਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਸੁਆਰਥੀ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਬੇਵਫ਼ਾ, ਗਲਤ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਸੁਨਹਿਰੀ ਰੁਕਾਵਟ ਦੂਰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।

"ਰੱਬ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ!" ਮੇਰਾ ਦਿਲੋਂ ਹੀ ਵੀਰਜ ਨਿਕਲਿਆ।

ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਤੇਜ਼, ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਤਮਕ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਫਿਰ ਮੇਰੀ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ ਹੈਂ," ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਫੜਦਿਆਂ ਕਿਹਾ। ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ। "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹਾਂ, ਮੈਰੀ, ਓਨਾ ਹੀ ਸੱਚਾ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਖਜ਼ਾਨੇ, ਇਹਨਾਂ ਦੌਲਤਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਉਹ ਚਲੇ ਗਏ ਹਨ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹਾਂ। ਇਸੇ ਲਈ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, 'ਰੱਬ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ।'"

“ਫਿਰ ਮੈਂ ਵੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹਾਂ 'ਰੱਬ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ,'”, ਉਸਨੇ ਫੁਸਫੁਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਸੇ ਖਿੱਚਿਆ। ਜਿਸਨੇ ਵੀ ਇੱਕ ਖਜ਼ਾਨਾ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਰਾਤ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਖਜ਼ਾਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।

ਜੋਨਾਥਨ ਸਮਾਲ ਦੀ ਅਜੀਬ ਕਹਾਣੀ

ਕੈਬ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਬਹੁਤ ਧੀਰਜਵਾਨ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਕੋਲ ਦੁਬਾਰਾ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਹੁਤ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਖਾਲੀ ਡੱਬਾ ਦਿਖਾਇਆ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਧੁੰਦਲਾ ਹੋ ਗਿਆ।

"ਇਨਾਮ ਤਾਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ!" ਉਸਨੇ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਜਿੱਥੇ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਉੱਥੇ ਤਨਖਾਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਜੇ ਖਜ਼ਾਨਾ ਉੱਥੇ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਸ ਰਾਤ ਦਾ ਕੰਮ ਸੈਮ ਬ੍ਰਾਊਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਦਸ ਰੁਪਏ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦਾ।"

"ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਥੈਡੀਅਸ ਸ਼ੋਲਟੋ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ; "ਉਹ ਦੇਖੇਗਾ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਨਾਮ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਖ਼ਜ਼ਾਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।"

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।

"ਇਹ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਕੰਮ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਦੁਹਰਾਇਆ; "ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਐਥਲਨੀ ਜੋਨਸ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਚਣਗੇ।"

ਉਸਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸਹੀ ਸਾਬਤ ਹੋਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਖਾਲੀ ਡੱਬਾ ਦਿਖਾਇਆ ਤਾਂ ਜਾਸੂਸ ਕਾਫ਼ੀ ਖਾਲੀ ਜਾਪ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਹੁਣੇ ਹੀ ਪਹੁੰਚੇ ਸਨ, ਕੈਦੀ ਹੋਮਜ਼, ਅਤੇ ਉਹ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਦਲੀਆਂ ਸਨ। ਮੇਰਾ ਸਾਥੀ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸੁਸਤ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਆਰਾਮ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਮਾਲ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਥਿਰ ਬੈਠਾ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਲੱਕੜ ਦੀ ਲੱਤ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਾਲੀ ਲੱਤ ਉੱਤੇ ਝੁਕੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਖਾਲੀ ਡੱਬਾ ਦਿਖਾਇਆ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਝੁਕ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਹੱਸ ਪਿਆ।

"ਇਹ ਤੇਰਾ ਕੰਮ ਹੈ, ਸਮਾਲ," ਐਥਲਨੀ ਜੋਨਸ ਨੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ 'ਤੇ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਪਾਓਗੇ," ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ। "ਇਹ ਮੇਰਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਲੁੱਟ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਰੱਖਾਂਗਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜੀਵਤ ਆਦਮੀ ਦਾ ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਤਿੰਨ ਆਦਮੀ ਨਾ ਹੋਣ ਜੋ ਅੰਡੇਮਾਨ ਕੈਦੀ-ਬੈਰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਂ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਆਪਣੇ ਲਈ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਚਾਰਾਂ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਖੈਰ, ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਉਹੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਜੋ ਮੈਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਖਜ਼ਾਨਾ ਥੇਮਜ਼ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦੇ ਨਾ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਸ਼ੋਲਟੋ ਜਾਂ ਮੋਰਸਟਨ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦੇਣ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਮੀਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਅਸੀਂ ਅਚਮੇਟ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਖਜ਼ਾਨਾ ਉੱਥੇ ਮਿਲੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਚਾਬੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਛੋਟਾ ਟੋਂਗਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਲਾਂਚ ਸਾਨੂੰ ਫੜਨ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਲੁੱਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੋਈ ਰੁਪਏ ਨਹੀਂ ਹਨ।"

"ਤੂੰ ਸਾਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਸਮਾਲ," ਐਥਲਨੀ ਜੋਨਸ ਨੇ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ; "ਜੇ ਤੂੰ ਖਜ਼ਾਨਾ ਥੇਮਜ਼ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਲਈ ਡੱਬਾ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਸੁੱਟਣਾ ਸੌਖਾ ਹੁੰਦਾ।"

"ਮੇਰੇ ਲਈ ਸੁੱਟਣਾ ਸੌਖਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਠੀਕ ਹੋਣਾ ਸੌਖਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਚਲਾਕ, ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਜਿਹੜਾ ਆਦਮੀ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਚਲਾਕ ਸੀ, ਉਹ ਨਦੀ ਦੇ ਤਲ ਤੋਂ ਇੱਕ ਲੋਹੇ ਦਾ ਡੱਬਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਚਲਾਕ ਹੈ। ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪੰਜ ਮੀਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੂਰ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਔਖਾ ਕੰਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਕਰਨਾ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਛੂਹ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਆਏ ਤਾਂ ਮੈਂ ਅੱਧਾ ਪਾਗਲ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ 'ਤੇ ਸੋਗ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਆਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਵੀ ਆਏ ਹਨ, ਪਰ ਮੈਂ ਡੁੱਲੇ ਹੋਏ ਦੁੱਧ 'ਤੇ ਨਾ ਰੋਣਾ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ।"

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਸਮਾਲ," ਜਾਸੂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਨਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਿਹਤਰ ਮੌਕਾ ਹੁੰਦਾ।"

"ਇਨਸਾਫ਼!" ਸਾਬਕਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਚੀਕ ਕੇ ਕਿਹਾ। "ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਇਨਸਾਫ਼! ਇਹ ਲੁੱਟ ਕਿਸਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਇਹ ਸਾਡੀ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਇਹ ਕਿੱਥੋਂ ਦਾ ਇਨਸਾਫ਼ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦੇਵਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਮਾਇਆ? ਦੇਖੋ ਮੈਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕਮਾਇਆ ਹੈ! ਵੀਹ ਸਾਲ ਉਸ ਬੁਖਾਰ ਨਾਲ ਭਰੀ ਦਲਦਲ ਵਿੱਚ, ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਮੈਂਗ੍ਰੋਵ ਦੇ ਰੁੱਖ ਹੇਠ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਗੰਦੇ ਕੈਦੀ-ਝੌਂਪੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜੰਜ਼ੀਰਾਂ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ, ਮੱਛਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ, ਦਰਦ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਹਰ ਸਰਾਪੇ ਕਾਲੇ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲੇ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਧੱਕੇਸ਼ਾਹੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਗੋਰੇ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਖੋਹਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਆਗਰਾ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਕਮਾਇਆ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇਨਸਾਫ਼ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਕੀਮਤ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਇਸਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਸਕੇ! ਮੈਂ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਕੋਠੜੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਆਦਮੀ ਮਹਿਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਦਮੀ ਮੇਰੇ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਜੋ ਮੇਰਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਾਂਗਾ।"

ਸਮਾਲ ਨੇ ਆਪਣਾ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦਾ ਮਖੌਟਾ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਆ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਭੜਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਹੱਥਕੜੀਆਂ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਦੀ ਜੋਸ਼ੀਲੀ ਹਰਕਤ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਮੈਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਦਮੀ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਜਨੂੰਨ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਦਹਿਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੇਜਰ ਸ਼ੋਲਟੋ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਘੇਰਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਖਮੀ ਕੈਦੀ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ।

"ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸਭ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਹਾਣੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸੇ ਕਿੰਨਾ ਕੁ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ।"

“ਖੈਰ, ਸਰ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਗੁੱਟਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਬਰੇਸਲੇਟ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਗੁੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਸੱਚ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਹਰ ਸ਼ਬਦ। ਧੰਨਵਾਦ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਗਲਾਸ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਸੁੱਕਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਇਸ 'ਤੇ ਲਗਾਵਾਂਗਾ।

"ਮੈਂ ਖੁਦ ਵੌਰਸਟਰਸ਼ਾਇਰ ਦਾ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਹਾਂ, ਪਰਸ਼ੋਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਛੋਟੇ ਲੋਕ ਰਹਿੰਦੇ ਮਿਲਣਗੇ। ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਸੱਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਿਹਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਸਥਿਰ, ਚਰਚ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ, ਛੋਟੇ ਕਿਸਾਨ ਸਨ, ਪੇਂਡੂ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਰੋਵਰ ਵਰਗਾ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਲਗਭਗ ਅਠਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਉਲਝ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਰਾਣੀ ਦੀ ਸ਼ਿਲਿੰਗ ਲੈ ਕੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਬੱਫਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਕੇ ਹੀ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਸਕਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਭਾਰਤ ਲਈ ਹੁਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ।"

"ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੈਨਿਕ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਆਪਣੀ ਬੰਦੂਕ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣਾ ਸਿੱਖਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਗੰਗਾ ਵਿੱਚ ਤੈਰਾਕੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਮੂਰਖ ਸੀ। ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਲਈ, ਮੇਰਾ ਕੰਪਨੀ ਸਾਰਜੈਂਟ, ਜੌਨ ਹੋਲਡਰ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤੈਰਾਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਇੱਕ ਮਗਰਮੱਛ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅੱਧਾ ਪਾਰ ਕਰਦੇ ਹੀ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸੱਜੀ ਲੱਤ ਨੂੰ ਗੋਡੇ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਤੱਕ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿੰਨਾ ਸਾਫ਼ ਇੱਕ ਸਰਜਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਝਟਕੇ ਅਤੇ ਖੂਨ ਦੇ ਵਹਾਅ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਇਆ, ਮੈਂ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਹੋਲਡਰ ਮੈਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਕੰਢੇ ਲਈ ਪੈਡਲ ਨਾ ਚਲਾਉਂਦਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਡੁੱਬ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਕਾਰਨ ਪੰਜ ਮਹੀਨੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਸ ਲੱਕੜ ਦੇ ਅੰਗੂਠੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਟੁੰਡ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਇਸ ਤੋਂ ਲੰਗੜਾ ਕੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਫੌਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰਗਰਮ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਅਯੋਗ ਪਾਇਆ।"

"ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਨਿਰਾਸ਼ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਬੇਕਾਰ ਅਪਾਹਜ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜੇ ਮੇਰੇ ਵੀਹਵੇਂ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਜਲਦੀ ਹੀ ਭੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਰਦਾਨ ਸਾਬਤ ਹੋਈ। ਏਬਲ ਵ੍ਹਾਈਟ ਨਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਆਦਮੀ, ਜੋ ਉੱਥੇ ਨੀਲ-ਪਲਾਂਟ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਜੋਂ ਆਇਆ ਸੀ, ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਓਵਰਸੀਅਰ ਉਸਦੇ ਕੁਲੀਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ। ਉਹ ਸਾਡੇ ਕਰਨਲ ਦਾ ਦੋਸਤ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਹਾਦਸੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਕਹਾਣੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਕਰਨਲ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੰਮ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਮੇਰੀ ਲੱਤ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਾਠੀ 'ਤੇ ਚੰਗੀ ਪਕੜ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਪੱਟ ਬਚਿਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਕਰਨਾ ਸੀ ਉਹ ਸੀ ਬਾਗ਼ ਉੱਤੇ ਸਵਾਰੀ ਕਰਨਾ, ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਆਦਮੀਆਂ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਣਾ, ਅਤੇ ਵਿਹਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨਾ। ਤਨਖਾਹ ਵਾਜਬ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਬਾਕੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੀਲ-ਪਲਾਂਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਉਣ ਲਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਏਬਲ ਵ੍ਹਾਈਟ ਇੱਕ ਦਿਆਲੂ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਰੇਗਾ।" ਅਕਸਰ ਮੇਰੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਝੌਂਪੜੀ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪਾਈਪ ਪੀਂਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਗੋਰੇ ਲੋਕ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਦਾ ਨਿੱਘਾਪਣ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਇੱਥੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।

"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸਮਤ ਨਾਲ ਬਹੁਤਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਬਿਤਾਇਆ। ਅਚਾਨਕ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ, ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਵੱਡੀ ਬਗਾਵਤ ਭੜਕ ਉੱਠੀ। ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ ਭਾਰਤ ਸਰੀ ਜਾਂ ਕੈਂਟ ਵਾਂਗ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਪਿਆ ਸੀ; ਅਗਲੇ ਮਹੀਨੇ ਦੋ ਲੱਖ ਕਾਲੇ ਸ਼ੈਤਾਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਨਰਕ ਸੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਸੱਜਣੋ - ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੜ੍ਹਨਾ ਮੇਰੀ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ। ਸਾਡਾ ਬਾਗ ਉੱਤਰ-ਪੱਛਮੀ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਦੀ ਸਰਹੱਦ ਦੇ ਨੇੜੇ ਮੁਤਰਾ ਨਾਮਕ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਸੀ। ਰਾਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਤ ਸਾਰਾ ਅਸਮਾਨ ਸੜਦੇ ਬੰਗਲਿਆਂ ਨਾਲ ਜਗ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਯੂਰਪੀਅਨਾਂ ਦੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਆਗਰਾ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਜਿੱਥੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਦੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਸਨ। ਮਿਸਟਰ ਏਬਲ ਵ੍ਹਾਈਟ ਇੱਕ ਜ਼ਿੱਦੀ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਵਧਾ-ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਚਾਨਕ ਉੱਭਰਨ ਵਾਂਗ ਹੀ ਉੱਡ ਜਾਵੇਗਾ। ਉੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਰਾਂਡੇ 'ਤੇ ਬੈਠਾ, ਵਿਸਕੀ-ਖੂੰਜੇ ਪੀ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਚੇਰੂਟ ਪੀ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਾਰਾ ਦੇਸ਼ ਉਸ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਅੱਗ ਦੀ ਲਪੇਟ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਫਸੇ ਹੋਏ ਸੀ, ਮੈਂ ਅਤੇ ਡਾਸਨ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ, ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਖੈਰ, ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਦਿਨ ਹਾਦਸਾ ਵਾਪਰਿਆ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਦੂਰ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਘਰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਇੱਕ ਖੜ੍ਹੀ ਨਾਲੇ ਦੇ ਤਲ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਪਈ ਜੋ ਸਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਡਾਸਨ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਠੰਡ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਛੂਹ ਗਈ, ਸਾਰੇ ਰਿਬਨ ਵਿੱਚ ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਗਿੱਦੜਾਂ ਅਤੇ ਦੇਸੀ ਕੁੱਤਿਆਂ ਨੇ ਅੱਧੇ ਖਾ ਲਏ ਸਨ। ਸੜਕ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਅੱਗੇ ਜਾ ਕੇ ਡਾਸਨ ਖੁਦ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਭਾਰ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਬਿਲਕੁਲ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਰਿਵਾਲਵਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਚਾਰ ਸਿਪਾਹੀ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਏ ਸਨ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਲਗਾਮ ਲਗਾਈ, ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸ ਪਾਸੇ ਮੁੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਉਸ ਪਲ ਮੈਂ ਏਬਲ ਵ੍ਹਾਈਟ ਦੇ ਬੰਗਲੇ ਤੋਂ ਸੰਘਣਾ ਧੂੰਆਂ ਉੱਠਦਾ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਛੱਤ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਲਪਟਾਂ ਫਟਣ ਲੱਗ ਪਈਆਂ। ਮੈਨੂੰ ਉਦੋਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਕੋਈ ਭਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਜੇ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦਿੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਹੀ ਲੈ ਲਵਾਂਗਾ। ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਉੱਥੋਂ ਮੈਂ ਸੈਂਕੜੇ ਕਾਲੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਲ ਕੋਟ ਅਜੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਸਨ, ਸੜਦੇ ਘਰ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਨੱਚਦੇ ਅਤੇ ਚੀਕਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਗੋਲੀਆਂ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਲੰਘੀਆਂ: ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਝੋਨੇ ਦੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਭੱਜ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਦੇਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਆਗਰਾ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਪਾਇਆ।

"ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ, ਉੱਥੇ ਵੀ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਾਰਾ ਦੇਸ਼ ਮਧੂ-ਮੱਖੀਆਂ ਦੇ ਝੁੰਡ ਵਾਂਗ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਟੋਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬੰਦੂਕਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਫੜੀ ਰੱਖੀ। ਬਾਕੀ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਉਹ ਬੇਵੱਸ ਭਗੌੜੇ ਸਨ। ਇਹ ਸੈਂਕੜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੱਖਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਲੜਾਈ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਾਲਮ ਹਿੱਸਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਆਦਮੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਸੀਂ ਲੜੇ, ਪੈਦਲ, ਘੋੜੇ ਅਤੇ ਤੋਪਚੀ, ਸਾਡੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਚੁਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਫੌਜਾਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਸਿਖਾਇਆ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਦੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬਿਗਲ-ਕਾਲ ਵਜਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਆਗਰਾ ਵਿਖੇ ਤੀਜੀ ਬੰਗਾਲ ਫਿਊਜ਼ੀਲੀਅਰ, ਕੁਝ ਸਿੱਖ, ਘੋੜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਫੌਜਾਂ, ਅਤੇ ਤੋਪਖਾਨੇ ਦੀ ਇੱਕ ਬੈਟਰੀ ਸੀ। ਕਲਰਕਾਂ ਅਤੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ

ਬਣੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ, ਲੱਕੜ ਦੀ ਲੱਤ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ। ਅਸੀਂ ਜੁਲਾਈ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਹਗੰਜ ਵਿਖੇ ਬਾਗ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਨਿਕਲੇ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹਰਾਇਆ, ਪਰ ਸਾਡਾ ਪਾਊਡਰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਡਿੱਗਣਾ ਪਿਆ।"

"ਸਾਨੂੰ ਹਰ ਪਾਸਿਓਂ ਸਭ ਤੋਂ ਬੁਰੀ ਖ਼ਬਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਆਇਆ - ਜਿਸ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਨਕਸ਼ੇ ਨੂੰ ਦੇਖੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਲਖਨਊ ਪੂਰਬ ਵਿੱਚ ਸੌ ਮੀਲ ਅਤੇ ਦੱਖਣ ਵਿੱਚ ਕਾਨਪੁਰ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਬਿਹਤਰ ਹੈ। ਕੰਪਾਸ ਦੇ ਹਰ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਤਸ਼ੱਦਦ, ਕਤਲ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਆਗਰਾ ਸ਼ਹਿਰ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੱਟੜਪੰਥੀਆਂ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਸ਼ੈਤਾਨ-ਪੂਜਕਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਮੁੱਠੀ ਭਰ ਆਦਮੀ ਤੰਗ, ਘੁੰਮਦੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡਾ ਨੇਤਾ ਨਦੀ ਪਾਰ ਕਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਗਰਾ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈ ਲਈ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਦੇ ਉਸ ਪੁਰਾਣੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਜੀਬ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ - ਸਭ ਤੋਂ ਅਜੀਬ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਕਦੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੁਝ ਰਮ ਕੋਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਆਕਾਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘੇਰਾ ਏਕੜ ਅਤੇ ਏਕੜ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਆਧੁਨਿਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਡੀ ਸਾਰੀ ਗੈਰੀਸਨ, ਔਰਤਾਂ, ਬੱਚਿਆਂ, ਸਟੋਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਭ ਕੁਝ ਲੈ ਲਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਜਗ੍ਹਾ ਸੀ। ਪਰ ਆਧੁਨਿਕ ਹਿੱਸਾ ਪੁਰਾਣੇ ਕੁਆਰਟਰ ਦੇ ਆਕਾਰ ਵਰਗਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਬਿੱਛੂਆਂ ਅਤੇ ਸੈਂਟੀਪੀਡਜ਼ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਵੱਡੇ ਉਜਾੜ ਹਾਲਾਂ, ਘੁੰਮਦੇ ਰਸਤਿਆਂ, ਅਤੇ ਲੰਬੇ ਗਲਿਆਰਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਘੁੰਮਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚ ਜਾਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਆਸਾਨ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਇਹ ਸੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੀ ਕੋਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਕੋਈ ਟੋਲਾ ਮਸ਼ਾਲਾਂ ਲੈ ਕੇ ਘੁੰਮਣ-ਫਿਰਨ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

"ਨਦੀ ਪੁਰਾਣੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਗਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਪਾਸਿਆਂ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਸੀ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਪੁਰਾਣੇ ਕੁਆਰਟਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀਆਂ ਫ਼ੌਜਾਂ ਸਨ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਆਦਮੀ ਸਨ, ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕੋਣਾਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਤੋਪਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਆਦਮੀ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਅਣਗਿਣਤ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਤਾਇਨਾਤ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਜੋ ਕੀਤਾ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਕੇਂਦਰੀ ਗਾਰਡਹਾਊਸ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਗੇਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੋਰੇ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਮੂਲ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਹੇਠ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਮੈਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਦੱਖਣ-ਪੱਛਮ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਇਕੱਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਰਾਤ ਦੇ ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਚਾਰਜ ਲੈਣ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਕਮਾਨ ਹੇਠ ਦੋ ਸਿੱਖ ਸੈਨਿਕ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਗਲਤ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਬੰਦੂਕ 'ਤੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾਵਾਂ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕੇਂਦਰੀ ਗਾਰਡ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਮਦਦ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਗਾਰਡ ਦੋ ਸੌ ਕਦਮ ਦੂਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਰਸਤਿਆਂ ਅਤੇ ਗਲਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਭੁਲੇਖੇ ਵਿੱਚ ਕੱਟੀ ਗਈ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ

ਵਧੀਆ ਸੀ।" ਇਸ ਬਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸਲ ਹਮਲੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕੰਮ ਆ ਸਕੇ।

"ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕਮਾਂਡ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਮਾਣ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਕੱਚਾ ਭਰਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਸੀ। ਦੋ ਰਾਤਾਂ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨਾਲ ਪਹਿਰਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਲੰਬੇ, ਭਿਆਨਕ ਦਿੱਖ ਵਾਲੇ ਬੰਦੇ ਸਨ, ਮੁਹੰਮਦ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਅਬਦੁੱਲਾ ਖਾਨ ਨਾਮ ਦੇ, ਦੋਵੇਂ ਪੁਰਾਣੇ ਲੜਾਕੂ ਆਦਮੀ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚਿਲੀਅਨ ਵਾਲਾ ਵਿਖੇ ਸਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਥਿਆਰ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਉਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੋਲ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਆਪਣੀ ਅਜੀਬ ਸਿੱਖ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਬਕਵਾਸ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਆਪਣੇ ਲਈ, ਮੈਂ ਗੇਟਵੇ ਦੇ ਬਾਹਰ ਖੜ੍ਹਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਚੌੜੀ, ਵਗਦੀ ਨਦੀ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਟਿਮਟਿਮਾਉਂਦੀਆਂ ਲਾਈਟਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਢੋਲ ਦੀ ਧੜਕਣ, ਟੋਮਟੋਮ ਦੀ ਗੜਗੜਾਹਟ, ਅਤੇ ਅਫੀਮ ਅਤੇ ਧਮਾਕੇ ਨਾਲ ਸ਼ਰਾਬੀ ਬਾਗੀਆਂ ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਅਤੇ ਚੀਕਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਨਦੀ ਦੇ ਪਾਰ ਸਾਡੇ ਖਤਰਨਾਕ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਨ। ਹਰ ਦੋ ਘੰਟਿਆਂ ਬਾਅਦ ਰਾਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਾਰੀਆਂ ਚੌਕੀਆਂ 'ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ।"

"ਮੇਰੀ ਪਹਿਰ ਦੀ ਤੀਜੀ ਰਾਤ ਹਨੇਰੀ ਅਤੇ ਗੰਦੀ ਸੀ, ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਬਾਰਿਸ਼ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਮੌਸਮ ਵਿੱਚ ਘੰਟੇ-ਦਰ-ਘੰਟੇ ਗੇਟਵੇ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਰਹਿਣਾ ਬਹੁਤ ਔਖਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਗੱਲ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਬਹੁਤੀ ਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਸਵੇਰੇ ਦੋ ਵਜੇ ਦੌਰ ਲੰਘ ਗਏ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਰਾਤ ਦੀ ਥਕਾਵਟ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ, ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਪਾਈਪ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਮਾਚਿਸ ਮਾਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਬੰਦੂਕ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀ। ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸਿੱਖ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਆ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਮੇਰਾ ਫਾਇਰਲੌਕ ਚੁੱਕ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਨੇ ਮੇਰੇ ਗਲੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਚਾਕੂ ਫੜਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੰਦਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਕਦਮ ਹਿਲਾਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦੇਵੇਗਾ।"

"ਮੇਰਾ ਪਹਿਲਾ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਬਾਗ਼ੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਹਮਲੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਸਾਡਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਜਗ੍ਹਾ ਡਿੱਗਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਕਾਨਪੁਰ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੱਜਣ ਸੋਚੋ ਕਿ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇੱਕ ਕੇਸ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗਲੇ 'ਤੇ ਚਾਕੂ ਦੀ ਨੋਕ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ, ਮੈਂ ਚੀਕਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੇਰਾ ਆਖਰੀ ਮੂੰਹ ਸੀ, ਜੋ ਮੁੱਖ ਗਾਰਡ ਨੂੰ ਚੌਕਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਫੜਿਆ ਸੀ ਉਹ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਉਸਨੇ ਫੁਸਫੁਸਾਇਆ: 'ਰੌਲਾ ਨਾ ਪਾਓ। ਕਿਲ੍ਹਾ ਕਾਫ਼ੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ। ਨਦੀ ਦੇ ਇਸ ਪਾਸੇ ਕੋਈ ਬਾਗ਼ੀ ਕੁੱਤੇ ਨਹੀਂ ਹਨ।' ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਘੰਟੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਬੁਲੰਦ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੀਆਂ ਭੂਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਚੁੱਪਚਾਪ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ।

"'ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣੋ, ਸਾਹਿਬ,' ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਬੇ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਅਬਦੁੱਲਾ ਖਾਨ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ। 'ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਚੁੱਪ ਕਰਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਗੱਲ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਜਾਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਈਸਾਈਆਂ ਦੀ ਸਲੀਬ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਸਹੁੰ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਦਿਲ ਅਤੇ ਜਾਨ ਨਾਲ ਹੋ, ਜਾਂ ਫਿਰ ਅੱਜ ਰਾਤ ਤੁਹਾਡਾ ਸਰੀਰ ਖਾਈ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਬਾਗ਼ੀ ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਕੋਲ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਕੋਈ ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹੜਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਮੌਤ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ? ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਤਿੰਨ ਮਿੰਟ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੌਰ ਦੁਬਾਰਾ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"'ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?' ਮੈਂ ਕਿਹਾ। 'ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਹੈ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਟਰੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਚਾਕੂ ਘਰ ਚਲਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਸਵਾਗਤ ਹੈ।"

"'ਇਹ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। 'ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਾਸੀ ਇਸ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਮੀਰ ਬਣਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨੰਗੇ ਚਾਕੂ 'ਤੇ ਸਹੁੰ ਖਾਵਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਗੁਣਾਂ ਵਾਲੀ ਸਹੁੰ, ਜਿਸਨੂੰ ਕਦੇ ਕੋਈ ਸਿੱਖ ਤੋੜਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੁੱਟ ਦਾ ਸਹੀ ਹਿੱਸਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਖਜ਼ਾਨੇ ਦਾ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸਾ ਤੁਹਾਡਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ।'

"'ਪਰ ਫਿਰ ਖਜ਼ਾਨਾ ਕੀ ਹੈ?' ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ। 'ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਂਗ ਅਮੀਰ ਬਣਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਓ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।'

"'ਤਾਂ ਫਿਰ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਦੀ, ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਦੀ, ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਸਲੀਬ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਵੇਂਗਾ ਕਿ ਹੁਣ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਉਠਾਏਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇਗਾ?'

"'ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਵਾਂਗਾ,' ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, 'ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਕਿਲ੍ਹਾ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੋਵੇ।'"

"'ਫਿਰ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਸਾਥੀ ਸਹੁੰ ਖਾਵਾਂਗੇ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦਾ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਸਾਡੇ ਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਵੰਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

"'ਸਿਰਫ਼ ਤਿੰਨ ਹੀ ਹਨ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ।"

"'ਨਹੀਂ; ਦੋਸਤ ਅਕਬਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਜ਼ਰੂਰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਗੇਟ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ, ਮੁਹੰਮਦ ਸਿੰਘ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਗੱਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ, ਸਾਹਿਬ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਫਿਰੰਗੀ 'ਤੇ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕਣੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਝੂਠੇ ਹਿੰਦੂ ਹੁੰਦੇ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਝੂਠੇ ਮੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਖੂਨ ਚਾਕੂ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਸਰੀਰ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ। ਪਰ ਸਿੱਖ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ, ਸੁਣੋ ਜੋ ਮੈਂ ਕਹਿਣਾ ਹੈ।"

"ਉੱਤਰੀ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਾਜਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਦੌਲਤ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਸਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਛੋਟੀਆਂ ਹਨ। ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨੀਵਾਂ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਹੈ

ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸੋਨਾ ਖਰਚ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈਆਂ ਤਾਂ ਉਹ ਸ਼ੇਰ ਅਤੇ ਸ਼ੇਰ ਦੋਵਾਂ ਨਾਲ ਦੋਸਤੀ ਕਰੇਗਾ - ਸਿਪਾਹੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਰਾਜ ਨਾਲ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਲਦੀ ਹੀ, ਉਸਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਗੋਰੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਦਿਨ ਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਖਤਾਪਲਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇੱਕ ਸਾਵਧਾਨ ਆਦਮੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਸਨੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਣਾਈਆਂ ਕਿ, ਜੋ ਵੀ ਹੋ ਸਕੇ, ਉਸਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਰਹਿ ਜਾਵੇ। ਜੋ ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਉਹ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਹਿਲ ਦੇ ਤਿਜੋਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਿਆ, ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਕੀਮਤੀ ਪੱਥਰ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਮੋਤੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਸਨ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਲੋਹੇ ਦੇ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਨੌਕਰ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜ ਦਿੱਤੇ, ਜੋ, ਇੱਕ ਵਪਾਰੀ ਦੇ ਭੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸਨੂੰ ਆਗਰਾ ਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਵੇ, ਉੱਥੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪਿਆ ਰਹੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆ ਜਾਂਦੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਬਾਗ਼ੀ ਜਿੱਤ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦਾ ਪੈਸਾ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਕੰਪਨੀ ਜਿੱਤ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਗਹਿਣੇ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਬਚ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਭੰਡਾਰ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਦੇ ਕਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀਆਂ ਸਰਹੱਦਾਂ 'ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਨ। ਉਸਦੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ, ਸਾਹਿਬ, ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਬਣਦੀ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਨਮਕ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਹੇ ਹਨ।

"ਇਹ ਝੂਠਾ ਵਪਾਰੀ, ਜੋ ਅਚਮੇਤ ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਆਗਰਾ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਪਾਲਕ-ਭਰਾ ਦੋਸਤ ਅਕਬਰ ਹੈ, ਜੋ ਉਸਦਾ ਭੇਤ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਦੋਸਤ ਅਕਬਰ ਨੇ ਅੱਜ ਰਾਤ ਉਸਨੂੰ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਉਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਆਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਉਹ ਮੁਹੰਮਦ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਵੇਗਾ। ਜਗ੍ਹਾ ਇਕੱਲੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਆਉਣ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੁਨੀਆ ਵਪਾਰੀ ਅਚਮੇਤ ਨੂੰ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣੇਗੀ, ਪਰ ਰਾਜੇ ਦਾ ਮਹਾਨ ਖਜ਼ਾਨਾ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਸਾਹਿਬ?"

"ਵੌਰਸਟਰਸ਼ਾਇਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਚੀਜ਼ ਜਾਪਦੀ ਹੈ; ਪਰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਅੱਗ ਅਤੇ ਖੂਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਮੋੜ 'ਤੇ ਮੌਤ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੇ ਆਦੀ ਹੋ ਗਏ ਹੋ। ਵਪਾਰੀ ਅਚਮੇਤ ਜੀਉਂਦਾ ਰਿਹਾ ਜਾਂ ਮਰਿਆ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਹਵਾ ਵਾਂਗ ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਖਜ਼ਾਨੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਇਸ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਪੁਰਾਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲੋਕ ਕਿਵੇਂ ਦੇਖਣਗੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਭਵਿੱਖ ਨੂੰ ਸੋਨੇ ਦੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਜੇਬਾਂ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਣਗੇ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਬਦੁੱਲਾ ਖਾਨ, ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਮੈਂ ਝਿਜਕਦਾ ਹਾਂ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦਬਾ ਦਿੱਤਾ।

"'ਸੋਚੋ, ਸਾਹਿਬ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਜੇਕਰ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕਮਾਂਡੈਂਟ ਫੜ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਾਂ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਗਹਿਣੇ ਸਰਕਾਰ ਲੈ ਲਵੇਗੀ, ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦਮੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਰੁਪਿਆ ਵੀ ਬਿਹਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਫੜਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਬਾਕੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ? ਗਹਿਣੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਵੀ ਓਨੇ ਹੀ ਹੋਣਗੇ ਜਿੰਨੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਸਰਦਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ

ਤੋਂ ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਹਾਂ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਫਿਰ ਦੱਸੋ, ਸਾਹਿਬ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋ, ਜਾਂ ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਸ਼ਮਣ ਵਜੋਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"'ਮੈਂ ਦਿਲੋਂ ਤੇ ਜਾਨੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹਾਂ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ।"

"'ਠੀਕ ਹੈ,' ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਮੈਨੂੰ ਮੇਰਾ ਅੱਗ ਦਾ ਤਾਲਾ ਵਾਪਸ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। 'ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਬਚਨ, ਸਾਡੇ ਵਾਂਗ, ਟੁੱਟਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਅਤੇ ਵਪਾਰੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਹੈ।'

"'ਤਾਂ ਫਿਰ, ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਭਰਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰੋਗੇ?' ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"'ਯੋਜਨਾ ਉਸਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਗੇਟ 'ਤੇ ਜਾਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਮੁਹੰਮਦ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਘੜੀ ਸਾਂਝੀ ਕਰਾਂਗੇ।"

"ਮੀਂਹ ਅਜੇ ਵੀ ਲਗਾਤਾਰ ਪੈ ਰਹੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਰਸਾਤ ਦੇ ਮੌਸਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸੀ। ਭੂਰੇ, ਭਾਰੀ ਬੱਦਲ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਪੱਥਰ ਦੇ ਢੇਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇਖਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਡੂੰਘੀ ਖਾਈ ਸੀ, ਪਰ ਪਾਣੀ ਕਈ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਗਭਗ ਸੁੱਕ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਅਜੀਬ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਜੰਗਲੀ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨਾਲ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਵੱਲ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ।"

"ਅਚਾਨਕ ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਖਾਈ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਛਾਂਦਾਰ ਲਾਲਟੈਣ ਦੀ ਚਮਕ 'ਤੇ ਪਈ। ਇਹ ਟਿੱਲਿਆਂ ਦੇ ਢੇਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਸਾਡੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਆਉਂਦਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ।"

"'ਇਹ ਹਨ!' ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"'ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿਓਗੇ, ਸਾਹਿਬ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਾਂਗ," ਅਬਦੁੱਲਾ ਨੇ ਫੁਸਫੁਸਾਇਆ। 'ਉਸਨੂੰ ਡਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਾ ਦਿਓ। ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਭੇਜ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਅਸੀਂ ਕਰਾਂਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਚੌਕਸੀ ਨਾਲ ਰਹੋਗੇ। ਲਾਲਟੈਣ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰੱਖੋ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਯਕੀਨੀ ਹੋ ਸਕੀਏ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਆਦਮੀ ਹੈ।"

"ਰੋਸ਼ਨੀ ਅੱਗੇ ਟਿਮਟਿਮਾਉਂਦੀ ਰਹੀ, ਹੁਣ ਰੁਕ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਖਾਈ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਦੋ ਹਨੇਰੇ ਚਿੱਤਰ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਢਲਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਨ ਦਿੱਤਾ, ਚਿੱਕੜ ਵਿੱਚੋਂ ਛਿੱਟੇ ਮਾਰੇ, ਅਤੇ ਗੇਟ ਤੱਕ ਅੱਧੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਵਾਂ।"

"'ਉੱਥੇ ਕੌਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?' ਮੈਂ ਦੱਬੀ ਹੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ।

"'ਦੋਸਤੋ,' ਜਵਾਬ ਆਇਆ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਲਾਲਟੈਣ ਖੋਲ੍ਹੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦਾ ਹੜ੍ਹ ਸੁੱਟਿਆ। ਪਹਿਲਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਸਿੱਖ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਕਾਲੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਸੀ ਜੋ ਲਗਭਗ ਉਸਦੇ ਕਮਰਬੰਦ ਤੱਕ ਵਹਿ ਗਈ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਸ਼ੋਅ ਦੇ ਬਾਹਰ ਮੈਂ ਕਦੇ ਇੰਨਾ ਲੰਬਾ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਦੂਜਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਮੋਟਾ, ਗੋਲ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਪੀਲੀ ਪੱਗ ਅਤੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੰਡਲ ਸੀ, ਇੱਕ ਸ਼ਾਲ ਵਿੱਚ ਸਜਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਡਰ ਨਾਲ ਤਰਕਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਰੋੜ ਰਹੇ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਦਰਦ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਖੱਬੇ ਅਤੇ ਸੱਜੇ ਦੋ ਚਮਕਦਾਰ ਛੋਟੀਆਂ ਝਪਕਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਘੁੰਮਦਾ ਰਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਚੂਹਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਛੇਕ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਠੰਢ ਲੱਗ ਗਈ, ਪਰ ਮੈਂ ਖਜ਼ਾਨੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਚਕਮੱਕੇ ਵਾਂਗ ਸਖ਼ਤ ਹੋ

ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮੇਰਾ ਚਿੱਟਾ ਚਿਹਰਾ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਝਪਕੀ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ।

"'ਤੁਹਾਡੀ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਸਾਹਿਬ,' ਉਸਨੇ ਹੂੰਝ ਕੇ ਕਿਹਾ, 'ਦੁਖੀ ਵਪਾਰੀ ਅਚਮੇਤ ਲਈ ਤੁਹਾਡੀ ਸੁਰੱਖਿਆ। ਮੈਂ ਰਾਜਪੂਤਨਾ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਆਗਰਾ ਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਲੈ ਸਕਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਲੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਦੋਸਤ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਇੱਕ ਮੁਬਾਰਕ ਰਾਤ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਾਂ - ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਗਰੀਬ ਮਾਲ।'

"'ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਬੰਡਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ?' ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"'ਇੱਕ ਲੋਹੇ ਦਾ ਡੱਬਾ,' ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, 'ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਛੋਟੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮਾਮਲੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁਆਉਣ ਦਾ ਮੈਨੂੰ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਭਿਖਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਨਾਮ ਦਿਆਂਗਾ, ਨੌਜਵਾਨ ਸਾਹਿਬ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੂੰ ਵੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਆਸਰਾ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ।'

"ਮੈਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਮੋਟੇ, ਡਰੇ ਹੋਏ ਚਿਹਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ, ਓਨਾ ਹੀ ਔਖਾ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਠੰਡੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਮਾਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣਾ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੀ।"

"'ਉਸਨੂੰ ਮੁੱਖ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਕੋਲ ਲੈ ਜਾਓ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। ਦੋ ਸਿੱਖ ਹਰ ਪਾਸਿਓਂ ਉਸ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਆ ਗਏ, ਅਤੇ ਦੈਂਤ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਤੁਰ ਪਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਹਨੇਰੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਅੰਦਰ ਚਲੇ ਗਏ। ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਘਿਰਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਲਾਲਟੈਣ ਲੈ ਕੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਹੀ ਰਿਹਾ।

"ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਇਕੱਲਿਆਂ ਗਲਿਆਰਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆ ਰਹੀ ਸੀ। ਅਚਾਨਕ ਇਹ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਝੜਪਾਂ ਸੁਣੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਰਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੀ। ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ, ਮੇਰੀ ਦਹਿਸ਼ਤ ਵਿੱਚ, ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਭੀੜ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਆ ਰਹੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਦੌੜਦੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਉੱਚੇ ਸਾਹ ਨਾਲ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਲੈਂਟਰ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਿੱਧੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਮੋੜਿਆ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਮੋਟਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਹਵਾ ਵਾਂਗ ਦੌੜ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਖੂਨ ਦਾ ਧੱਬਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਅੱਡੀ ਦੇ ਨੇੜੇ, ਇੱਕ ਸ਼ੇਰ ਵਾਂਗ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ, ਮਹਾਨ ਕਾਲੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲਾ ਸਿੱਖ, ਜਿਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚਾਕੂ ਚਮਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਉਸ ਛੋਟੇ ਵਪਾਰੀ ਵਾਂਗ ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਦੌੜਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਉਹ ਸਿੱਖ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘਦਾ ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਅਜੇ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾ ਲਵੇਗਾ। ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਉਸ ਲਈ ਨਰਮ ਹੋ ਗਿਆ, ਪਰ ਫਿਰ ਉਸਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਕੌੜਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਅੱਗ ਦਾ ਤਾਲਾ ਉਸਦੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਲੰਘਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਗੋਲੀ ਮਾਰਦੇ ਖਰਗੋਸ਼ ਵਾਂਗ ਦੋ ਵਾਰ ਘੁੰਮ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਵੱਲ ਡਗਮਗਾ ਸਕੇ ਸਿੱਖ ਉਸ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਚਾਕੂ ਦੋ ਵਾਰ ਉਸਦੇ ਪਾਸੇ ਦੱਬ ਦਿੱਤਾ। ਆਦਮੀ "ਨਾ ਕਦੇ ਵੀ ਕੁਰਲਾਇਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਹਿੱਲੀਆਂ, ਸਗੋਂ ਉੱਥੇ ਹੀ ਪਿਆ ਰਿਹਾ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਡਿੱਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਿੱਗਣ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਗਰਦਨ ਟੁੱਟ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਸੱਜਣੋ, ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਨਿਭਾ

ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਰ ਗੱਲ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ।"

ਉਹ ਰੁਕ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਉਸ ਵਿਸਕੀ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਲਈ ਵਧਾਏ ਜੋ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉਸ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕਤਾ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਬੇਰਹਿਮ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਚਿੰਤਤ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਲਈ ਜੋ ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਹਮਦਰਦੀ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਅਤੇ ਜੋਨਸ ਆਪਣੇ ਗੋਡਿਆਂ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਬੈਠੇ ਸਨ, ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਸਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰਿਆਂ 'ਤੇ ਉਹੀ ਨਫ਼ਰਤ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਅਤੇ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਸੀ।

"ਇਹ ਸਭ ਬਹੁਤ ਮਾੜਾ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਜੁੱਤੇ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਲੁੱਟ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਰਦ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਲੇ ਕੱਟੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਮੇਰੀ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਹ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਜੇ ਉਹ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਜਾਂਦਾ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਕੋਰਟ-ਮਾਰਸ਼ਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਕ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਨਰਮ ਨਹੀਂ ਸਨ।"

"ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ।

"ਖੈਰ, ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲੈ ਗਏ, ਅਬਦੁੱਲਾ, ਅਕਬਰ, ਅਤੇ ਮੈਂ। ਉਹ ਵੀ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਭਾਰ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਹ ਇੰਨਾ ਛੋਟਾ ਸੀ। ਮੁਹੰਮਦ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਲੈ ਗਏ ਜੋ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲਈ ਸੀ। ਇਹ ਕੁਝ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਘੁੰਮਦਾ ਰਸਤਾ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਖਾਲੀ ਹਾਲ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਇੱਟਾਂ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਫਰਸ਼ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਧੱਸ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਕਬਰ ਬਣ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਵਪਾਰੀ ਅਚਮੇਤ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਢਿੱਲੀਆਂ ਇੱਟਾਂ ਨਾਲ ਢੱਕ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਗਏ।

"ਇਹ ਉਹੀ ਪਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸੁੱਟਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡੱਬਾ ਉਹੀ ਸੀ ਜੋ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਉੱਪਰਲੇ ਉੱਕਰੇ ਹੋਏ ਹੈਂਡਲ ਨਾਲ ਇੱਕ ਚਾਬੀ ਇੱਕ ਰੇਸ਼ਮੀ ਰੱਸੀ ਨਾਲ ਲਟਕਾਈ ਹੋਈ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਲਾਲਟੈਣ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਰਤਨ ਦੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ 'ਤੇ ਚਮਕੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਰਸ਼ੋਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਮੁੰਡਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਬਣਾਈ। ਪਹਿਲੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸੌ ਤੇਤਾਲੀ ਹੀਰੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ, 'ਮਹਾਨ ਮੁਗਲ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਦੂਜਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪੱਥਰ ਹੈ। ਫਿਰ ਨੱਬੇ ਸਤਾਨਵੇਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਧੀਆ ਪੰਨੇ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੌ ਸੱਤਰ ਰੂਬੀ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਛੋਟੇ ਸਨ। ਚਾਲੀ ਕਾਰਬੰਕਲ, ਦੋ ਸੌ ਦਸ ਨੀਲਮ, ਸੱਠ-ਇਕ ਐਗੇਟ, ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਬੇਰੀਲ, ਓਨਿਕਸ, ਬਿੱਲੀਆਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ, ਫਿਰੋਜ਼ੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪੱਥਰ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਤਾ

ਨਹੀਂ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹੋਰ ਜਾਣੂ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਸੌ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਧੀਆ ਮੋਤੀ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਰਾਂ ਸੋਨੇ ਦੇ ਤਾਜ ਵਿੱਚ ਜੜੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਵੈਸੇ, ਇਹ ਆਖਰੀ ਸੰਦੂਕ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਸਨ।

"ਆਪਣੇ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਸੰਦੂਕ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਹੰਮਦ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਲੈ ਗਏ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਭੇਤ ਪ੍ਰਤੀ ਸੱਚੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸਹੁੰ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦੁਹਰਾਇਆ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਲੁੱਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦੇਸ਼ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆ ਜਾਂਦਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਵੰਡਣ ਲਈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਸਨੂੰ ਵੰਡਣ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਇੰਨੇ ਕੀਮਤੀ ਹੀਰੇ ਮਿਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਪਤਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਜਗ੍ਹਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਡੱਬੇ ਨੂੰ ਉਸੇ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ, ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਇੱਟਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਖੋਖਲਾ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਰੱਖਿਆ। ਅਸੀਂ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਨੋਟ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਮੈਂ ਚਾਰ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਣਾਈਆਂ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਲਈ ਇੱਕ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਚਾਰਾਂ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਸੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਾ ਉਠਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਹੁੰ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਹੁੰ ਖਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਤੋੜਿਆ।"

"ਖੈਰ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਬਗਾਵਤ ਦਾ ਕੀ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲਿਆ। ਵਿਲਸਨ ਦੇ ਦਿੱਲੀ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਰ ਕੋਲਿਨ ਦੇ ਲਖਨਊ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਕਮਰ ਟੁੱਟ ਗਈ। ਨਵੇਂ ਸੈਨਿਕ ਆਏ, ਅਤੇ ਨਾਨਾ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਰਹੱਦ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਕਰਨਲ ਗ੍ਰੇਥੇਡ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਇੱਕ ਉੱਡਦਾ ਕਾਲਮ ਆਗਰਾ ਆਇਆ ਅਤੇ ਪਾਂਡੀਜ਼ ਨੂੰ ਉੱਥੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਥਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਚਾਰੇ ਉਮੀਦ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਲੁੱਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਅਚਮੇਟ ਦੇ ਕਾਤਲਾਂ ਵਜੋਂ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਟੁੱਟ ਗਈਆਂ।

"ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ। ਜਦੋਂ ਰਾਜਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗਹਿਣੇ ਅਚਮੇਤ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਪੂਰਬ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕੀ ਲੋਕ ਹਨ: ਤਾਂ ਇਹ ਰਾਜਾ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵੀ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਉੱਤੇ ਜਾਸੂਸ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ। ਇਸ ਦੂਜੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਚਮੇਤ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇਵੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਾਂਗ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਉਹ ਉਸ ਰਾਤ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਪਨਾਹ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਖੁਦ ਉੱਥੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਅਚਮੇਤ ਦਾ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਿਆ। ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਅਜੀਬ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗਾਈਡਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਰਜੈਂਟ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਕਮਾਂਡੈਂਟ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ। ਜਲਦੀ ਹੀ ਪੂਰੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਗਈ, ਅਤੇ ਲਾਸ਼ ਲੱਭੀ ਗਈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸੇ ਪਲ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ

ਸਭ ਕੁਝ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਤਲ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ - ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਰਾਤ ਗੇਟ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਚੌਥਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦਮੀ ਦਾ ਸਾਥ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਗਹਿਣਿਆਂ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਗੱਦੀਓਂ ਲਾਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਾਸ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਤਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਤ ਸੀ। ਤਿੰਨਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੇਰੀ ਸਜ਼ਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੂਜਿਆਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਬਦਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

"ਇਹ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਸਥਿਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਪਾਇਆ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਅਸੀਂ ਚਾਰੇ ਲੱਤਾਂ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸੀ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਕੋਲ ਇੱਕ ਭੇਤ ਸੀ ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹਿਲ ਵਿੱਚ ਪਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦਿਲ ਖਾਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਹਰ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਜੈਕ-ਇਨ-ਆਫਿਸ ਦੇ ਲੱਤ ਅਤੇ ਕਫ਼ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ, ਖਾਣ ਲਈ ਚੌਲ ਅਤੇ ਪੀਣ ਲਈ ਪਾਣੀ ਮਿਲਿਆ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਿਸਮਤ ਬਾਹਰ ਉਸਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ, ਬਸ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ। ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪਾਗਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ; ਪਰ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿੱਦੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਬਸ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਰੋਕਿਆ ਅਤੇ ਬਿਤਾਇਆ।"

"ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਆ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਆਗਰਾ ਤੋਂ ਮਦਰਾਸ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉੱਥੋਂ ਅੰਡੇਮਾਨ ਦੇ ਬਲੇਅਰ ਟਾਪੂ 'ਤੇ। ਇਸ ਬਸਤੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਗੋਰੇ ਕੈਦੀ ਹਨ, ਅਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਪਾਇਆ। ਮੈਨੂੰ ਹੋਪ ਟਾਊਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਝੌਂਪੜੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਮਾਊਂਟ ਹੈਰੀਏਟ ਦੀਆਂ ਢਲਾਣਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਉਦਾਸ, ਬੁਖਾਰ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸਾਫ਼-ਸਫ਼ਾਈ ਤੋਂ ਪਰੇ ਜੰਗਲੀ ਨਰਭੱਖੀ ਮੂਲ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਜੋ ਮੌਕਾ ਦੇਖਦੇ ਹੀ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਜ਼ਹਿਰੀਲਾ ਡਾਰਟ ਉਡਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਤਿਆਰ ਸਨ। ਉੱਥੇ ਖੁਦਾਈ, ਟੋਏ ਪੁੱਟਣਾ ਅਤੇ ਯਾਮ ਲਗਾਉਣਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਹੋਰ ਕੰਮ ਕਰਨੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਕਾਫ਼ੀ ਰੁੱਝੇ ਰਹੇ; ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਲਈ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਂ, ਸਰਜਨ ਲਈ ਦਵਾਈਆਂ ਵੰਡਣਾ ਸਿੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਹਿੱਸਾ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ। ਹਰ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਬਚਣ ਦੇ ਮੌਕੇ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਸੀ; ਪਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਸੈਂਕੜੇ ਮੀਲ ਦੂਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹਵਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਹੈ: ਇਸ ਲਈ ਭੱਜਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਕੰਮ ਸੀ।

"ਸਰਜਨ, ਡਾ. ਸੋਮਰਟਨ, ਇੱਕ ਤੇਜ਼, ਖੇਡ-ਖੇਡ ਵਾਲਾ ਨੌਜਵਾਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨੌਜਵਾਨ ਅਫ਼ਸਰ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਤਾਸ਼ ਖੇਡਦੇ ਸਨ। ਸਰਜਰੀ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਬਣਾਉਂਦੀ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਬੈਠਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਕੋਲ ਸੀ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਖਿੜਕੀ ਸੀ। ਅਕਸਰ, ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਰਜਰੀ ਵਿੱਚ ਲੈਂਪ ਬੁਝਾ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਕੇ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖੇਡ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਖੁਦ ਤਾਸ਼ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਣ ਦਾ ਸ਼ੌਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਲਗਭਗ ਓਨਾ ਹੀ ਚੰਗਾ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਹੋਵੇ। ਉੱਥੇ ਮੇਜਰ ਸ਼ੋਲਟੋ, ਕੈਪਟਨ ਮੋਰਸਟਨ, ਅਤੇ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਬ੍ਰੋਮਲੀ ਬ੍ਰਾਊਨ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ

ਮੂਲ ਫੌਜਾਂ ਦੀ ਕਮਾਂਡ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਸਰਜਨ ਖੁਦ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਜੇਲ੍ਹ-ਅਧਿਕਾਰੀ, ਚਲਾਕ ਬੁੱਢੇ ਹੱਥ ਸਨ ਜੋ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਚਲਾਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਖੇਡ ਖੇਡਦੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਪਾਰਟੀ ਉਹ ਕਰਦੇ ਸਨ।

“ਖੈਰ, ਇੱਕ ਗੱਲ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸਿਪਾਹੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਾਰ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਆਮ ਲੋਕ ਜਿੱਤ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ, ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਕੁਝ ਵੀ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਹੀ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਜੇਲ੍ਹ-ਚੈਪਾਂ ਨੇ ਅੰਡੇਮਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੋਂ ਹੀ ਤਾਸ਼ ਖੇਡਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਖੇਡ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਾਣਦੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਕੀ ਸਿਰਫ਼ ਸਮਾਂ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਖੇਡਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਤਾਸ਼ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਰਾਤੋ-ਰਾਤ ਸਿਪਾਹੀ ਗਰੀਬ ਆਦਮੀ ਉੱਠਦੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਜਿੰਨੇ ਗਰੀਬ ਉਹ ਖੇਡਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹੁੰਦੇ ਗਏ, ਓਨੇ ਹੀ ਉਹ ਖੇਡਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹੁੰਦੇ ਗਏ। ਮੇਜਰ ਸ਼ੋਲਟੋ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟਾਂ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਗੱਲ ਹੱਥਾਂ ਦੇ ਨੋਟਾਂ ਅਤੇ ਵੱਡੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਦੀ ਹੋ ਗਈ। ਉਹ ਕਈ ਵਾਰ ਉਸਨੂੰ ਦਿਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਝ ਸੌਦਿਆਂ ਲਈ ਜਿੱਤ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਿਸਮਤ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਮਾੜੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਉਹ ਗਰਜ ਵਾਂਗ ਕਾਲੀ ਘੁੰਮਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸੌਦਾ ਪੀਣ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਲਿਆ ਜੋ ਉਸਦੇ ਲਈ ਚੰਗਾ ਸੀ।

"ਇੱਕ ਰਾਤ ਉਹ ਆਮ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਾਰ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਝੌਂਪੜੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਤੇ ਕੈਪਟਨ ਮੋਰਸਟਨ ਆਪਣੇ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਠੋਕਰ ਖਾ ਕੇ ਆਏ। ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਪੱਕੇ ਦੋਸਤ ਸਨ, ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਮੇਜਰ ਆਪਣੇ ਨੁਕਸਾਨ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ।"

"'ਸਭ ਕੁਝ ਹੋ ਗਿਆ, ਮੋਰਸਟਨ,' ਉਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੇਰੀ ਝੌਂਪੜੀ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘ ਰਹੇ ਸਨ। 'ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਭੇਜਣੇ ਪੈਣਗੇ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਬਰਬਾਦ ਹੋਇਆ ਆਦਮੀ ਹਾਂ।'

"'ਬਕਵਾਸ, ਬੁੱਢਾ ਬੰਦਾ!' ਦੂਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਥੱਪੜ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ। 'ਮੈਂ ਖੁਦ ਇੱਕ ਭੈੜਾ ਚਿਹਰਾ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਪਰ -' ਮੈਂ ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਸੋਚਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ।"

“ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਮੇਜਰ ਸ਼ੋਲਟੋ ਸਮੁੰਦਰੀ ਕੰਢੇ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ: ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਲਿਆ।

"'ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸਲਾਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਜਰ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"'ਖੈਰ, ਛੋਟੇ, ਇਹ ਕੀ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਚੇਰੂਟ ਕੱਢਦੇ ਹੋਏ ਪੁੱਛਿਆ।

"'ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ, 'ਉਹ ਸਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕੌਣ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਖਜ਼ਾਨਾ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅੱਧਾ ਮਿਲੀਅਨ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਕਿੱਥੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਖੁਦ ਨਹੀਂ ਵਰਤ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਇਹ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਸਹੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਮੇਰੀ ਸਜ਼ਾ ਘਟਾ ਦੇਣਗੇ।"

“‘ਅੱਧਾ ਮਿਲੀਅਨ, ਛੋਟਾ?’ ਉਸਨੇ ਹਾਏ-ਹਾਏ ਕਿਹਾ, ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹਾਂ।

"'ਬਿਲਕੁਲ ਇਹ, ਜਨਾਬ - ਹੀਰਿਆਂ ਅਤੇ ਮੋਤੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਉੱਥੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਪਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪਹਿਲੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਹੈ।"

"'ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ, ਛੋਟੇ ਨੂੰ,' ਉਹ ਹੜਬੜਾ ਕੇ ਬੋਲਿਆ, 'ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ।' ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਰੁਕੇ ਹੋਏ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਹੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਹੈ।

"'ਤਾਂ ਫਿਰ, ਸਰ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?" ਮੈਂ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਕਿਹਾ।

"'ਖੈਰ, ਖੈਰ, ਤੈਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਪਛਤਾਵਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਸੁਣਨ ਦਿਓ, ਛੋਟੇ। ਮੈਨੂੰ ਤੱਥ ਦੱਸੋ।"

"ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸੀ, ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਨਾਲ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਥਾਵਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਗੱਲ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਈ ਤਾਂ ਉਹ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਖੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਸੋਚਾਂ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਿਆ ਰਿਹਾ। ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਿੱਲਜੁਲ ਤੋਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ।"

"'ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਛੋਟੇ," ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। 'ਤੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਦੁਬਾਰਾ ਮਿਲਾਂਗਾ।'

"ਦੋ ਰਾਤਾਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਦੋਸਤ, ਕੈਪਟਨ ਮੋਰਸਟਨ, ਰਾਤ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲਾਲਟੈਣ ਲੈ ਕੇ ਮੇਰੀ ਝੌਂਪੜੀ ਵਿੱਚ ਆਏ।

"'ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਕੈਪਟਨ ਮੋਰਸਟਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹੋਂ ਉਹ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਣ ਦੇ, ਸਮਾਲ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ।

"'ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ?' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। 'ਕੀ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗਾ ਹੈ?'

"ਕੈਪਟਨ ਮੋਰਸਟਨ ਨੇ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।

"'ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ, ਛੋਟਾ," ਮੇਜਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। 'ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਮੈਂ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਭੇਤ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਸਰਕਾਰੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਪਰ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਚਿੰਤਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਬੇਸ਼ੱਕ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਸੋਚ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਕੀ ਮੰਗੋਗੇ? ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।' ਉਸਨੇ ਠੰਡੇ, ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਬੋਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉਤਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਲਾਲਚ ਨਾਲ ਚਮਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।

"'ਕਿਉਂ, ਇਸ ਬਾਰੇ, ਸੱਜਣੋ,' ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਠੰਡਾ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਰ ਉਸ ਵਾਂਗ ਹੀ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, 'ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਸੌਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਚਾਹਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਤਿੰਨ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਮਦਦ ਕਰੋ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਾਈਵਾਲੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੰਡਣ ਲਈ ਪੰਜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਦੇਵਾਂਗੇ।"

"'ਹਮ!' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। 'ਪੰਜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ! ਇਹ ਬਹੁਤਾ ਲੁਭਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"'ਇਹ ਪੰਜਾਹ ਹਜ਼ਾਰ ਪ੍ਰਤੀ ਟੁਕੜਾ ਹੋਵੇਗਾ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"ਪਰ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਸੰਭਵ ਮੰਗਦੇ ਹੋ।"

"'ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ,' ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। 'ਮੈਂ ਸਭ ਕੁਝ ਆਖਰੀ ਵਿਸਥਾਰ ਤੱਕ ਸੋਚ ਲਿਆ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਬਚਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਕੋਈ ਕਿਸ਼ਤੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸਾਡੇ

ਰਹਿਣ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ। ਕਲਕੱਤਾ ਜਾਂ ਮਦਰਾਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਯਾਟਾਂ ਅਤੇ ਯਾਵਲ ਹਨ ਜੋ ਸਾਡੀ ਵਾਰੀ ਦੀ ਚੰਗੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨਗੇ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਲੈ ਕੇ ਆਓਗੇ। ਅਸੀਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਉਸ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਤੱਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।"

"'ਜੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਹੁੰਦਾ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।"

"'ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਂ ਸਾਰੇ ਨਹੀਂ,' ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। 'ਅਸੀਂ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਕੱਠੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।'

"'ਤੂੰ ਦੇਖ, ਮੋਰਸਟਨ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਸਮਾਲ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਦਾ ਪੱਕਾ ਆਦਮੀ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਝਿਜਕਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।'

"'ਇਹ ਇੱਕ ਗੰਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਹੈ,' ਦੂਜੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। 'ਫਿਰ ਵੀ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਪੈਸੇ ਸਾਡੇ ਕਮਿਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਬਚਾਏਗਾ।'

"'ਖੈਰ, ਛੋਟਾ,' ਮੇਜਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਸਾਨੂੰ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਡੱਬਾ ਕਿੱਥੇ ਲੁਕਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਛੁੱਟੀ ਲੈ ਲਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਸਿਕ ਰਾਹਤ-ਬੋਟ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਵਾਪਸ ਜਾਵਾਂਗਾ।'

"'ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਨਹੀਂ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਗਰਮ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ, ਠੰਡਾ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ। 'ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤਿੰਨ ਸਾਥੀਆਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਲੈਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਚਾਰ ਜਾਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ।'

"'ਬਕਵਾਸ!' ਉਹ ਅੰਦਰ ਆ ਗਿਆ। 'ਤਿੰਨ ਕਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸਾਡੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨਾਲ ਕੀ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਹੈ?'

"'ਕਾਲਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨੀਲਾ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ, 'ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ।'

"ਖੈਰ, ਮਾਮਲਾ ਦੂਜੀ ਮੀਟਿੰਗ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਹੰਮਦ ਸਿੰਘ, ਅਬਦੁੱਲਾ ਖਾਨ ਅਤੇ ਦੋਸਤ ਅਕਬਰ ਸਾਰੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ। ਸਾਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਗਰਾ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਚਾਰਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਕੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਖਜ਼ਾਨਾ ਲੁਕਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਜਰ ਸ਼ੋਲਟੋ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਰਤ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਡੱਬਾ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਛੱਡਣਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਯਾਟ ਭੇਜਣੀ ਸੀ ਜੋ ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਰਟਲੈਂਡ ਟਾਪੂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਵੱਲ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਕੈਪਟਨ ਮੋਰਸਟਨ ਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣੀ ਸੀ, ਸਾਨੂੰ ਆਗਰਾ ਮਿਲਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਸਾਨੂੰ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਵੰਡ ਕਰਨੀ ਸੀ, ਉਹ ਮੇਜਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਵੀ ਲੈਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਭ ਅਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਗੰਭੀਰ ਸਹੁੰਆਂ ਨਾਲ ਮੋਹਰ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਮਨ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਬੁੱਲ੍ਹ ਬੋਲ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਕਾਗਜ਼ ਅਤੇ ਸਿਆਹੀ ਨਾਲ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਸਵੇਰ ਤੱਕ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਦੋਵੇਂ ਚਾਰਟ ਤਿਆਰ ਸਨ, ਚਾਰ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਾਲ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ - ਕਿ ਅਬਦੁੱਲਾ, ਅਕਬਰ, ਮੁਹੰਮਦ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਹੈ।

"ਖੈਰ, ਸੱਜਣੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਲੰਬੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾ ਕੇ ਥੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਮਿਸਟਰ ਜੋਨਸ ਮੈਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੋਕੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਬੇਸਬਰੇ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਛੋਟਾ ਕਰਾਂਗਾ।

ਖਲਨਾਇਕ ਸ਼ੋਲਟੋ ਭਾਰਤ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਪਰ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਕੈਪਟਨ ਮੋਰਸਟਨ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਡਾਕ-ਬੋਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਦਿਖਾਇਆ। ਉਸਦੇ ਚਾਚੇ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਦੌਲਤ ਛੱਡ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਫੌਜ ਛੱਡ ਗਿਆ ਸੀ; ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਪੰਜ ਆਦਮੀਆਂ ਨਾਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਆਉਣ ਲਈ ਝੁਕ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੋਰਸਟਨ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਆਗਰਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਾਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਕਿ ਖਜ਼ਾਨਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਦਮਾਸ਼ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਚੋਰੀ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਰਾਜ਼ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਜੀਉਂਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਦਿਨ ਵੇਲੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਅਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪਾਲਿਆ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਭਾਰੀ, ਜਜ਼ਬ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜਨੂੰਨ ਬਣ ਗਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਫਾਂਸੀ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਬਚਣਾ, ਸ਼ੋਲਟੋ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ, ਉਸਦੇ ਗਲੇ 'ਤੇ ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਰੱਖਣਾ - ਇਹ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਸੀ। ਸੋਚਿਆ। ਆਗਰਾ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਵੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ੋਲਟੋ ਦੇ ਕਤਲ ਨਾਲੋਂ ਛੋਟੀ ਗੱਲ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਇਸ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਗਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਜੋ ਮੈਂ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਮੇਰਾ ਸਮਾਂ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਸਾਲ ਸਨ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੁਝ ਦਵਾਈ ਲਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਡਾ. ਸੋਮਰਟਨ ਨੂੰ ਬੁਖਾਰ ਸੀ ਤਾਂ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਅੰਡੇਮਾਨ ਆਈਲੈਂਡਰ ਨੂੰ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ-ਗੈਂਗ ਨੇ ਚੁੱਕ ਲਿਆ। ਉਹ ਮਰਨ ਲਈ ਬਿਮਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਮਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਇਕਾਂਤ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਸੱਪ ਵਾਂਗ ਜ਼ਹਿਰੀਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਤੁਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਪਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਆਪਣੇ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੀ ਝੌਂਪੜੀ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਭਾਸ਼ਾ ਉਸ ਤੋਂ ਸਿੱਖੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ।

"ਟੋਂਗਾ - ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਸੀ - ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਕਿਸ਼ਤੀ ਚਾਲਕ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ, ਵੱਡੀ ਡੰਗੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮਰਪਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰੇਗਾ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬਚਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਰਾਤ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਿਸ਼ਤੀ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਘਾਟ 'ਤੇ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਕਦੇ ਰਾਖੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਚੁੱਕਣਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਈ ਕੱਦੂ ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਰਤਾ ਭਰ ਰਾਲ, ਨਾਰੀਅਲ ਅਤੇ ਸ਼ਕਰਕੰਦੀ ਲੈਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ।"

"ਉਹ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਟੋਂਗਾ ਵਰਗਾ ਪੱਕਾ ਅਤੇ ਸੱਚਾ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦਮੀ ਦਾ ਇੰਨਾ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸਾਥੀ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿਸ ਰਾਤ ਨੂੰ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਰਾਤ ਉਸਦੀ ਕਿਸ਼ਤੀ ਘਾਟ 'ਤੇ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮੌਕਾ ਆਇਆ, ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ-ਗਾਰਡ ਸੀ - ਇੱਕ ਘਟੀਆ ਪਠਾਣ ਜਿਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਗੁਆਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮੌਕਾ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿਸਮਤ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਟਾਪੂ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣਾ ਕਰਜ਼ਾ ਅਦਾ ਕਰ ਸਕਾਂ। ਉਹ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਰੱਖ ਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਾਰਬਾਈਨ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ। ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪੱਥਰ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ।"

"ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਵਿਚਾਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਹਥਿਆਰ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਕਿੱਥੇ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਲੱਕੜ ਦੀ ਲੱਤ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ। ਤਿੰਨ ਲੰਬੇ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਮੈਂ ਉਸ 'ਤੇ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਕਾਰਬਾਈਨ ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ ਨਾਲ ਲਗਾਈ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਰਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਖੋਪੜੀ ਦੇ ਪੂਰੇ ਅਗਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਫੁੱਟ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਇਕੱਠੇ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰ ਗਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸੰਤੁਲਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਿਆ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉੱਠਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਸ਼ਾਂਤ ਪਿਆ ਪਾਇਆ। ਮੈਂ ਕਿਸ਼ਤੀ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰ ਸੀ। ਟੋਂਗਾ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੇਵਤੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਆਇਆ ਸੀ। ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਬਾਂਸ ਦਾ ਬਰਛਾ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਅੰਡੇਮਾਨ ਨਾਰੀਅਲ ਦੀ ਚਟਾਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਹਾਜ਼ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਕਿਸਮਤ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਘੁੰਮ ਰਹੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਗਿਆਰ੍ਹਵੀਂ ਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵਪਾਰੀ ਨੇ ਚੁੱਕ ਲਿਆ ਜੋ ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਤੋਂ ਜਿੱਦਾਹ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਮਲੇਈ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਦੇ ਮਾਲ ਨਾਲ। ਉਹ ਇੱਕ ਰਮ ਭੀੜ ਸਨ, ਅਤੇ ਟੋਂਗਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸੈਟਲ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਏ। ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਗੁਣ ਸੀ: ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਦੇ ਸਨ।

"ਖੈਰ, ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਸਾਰੇ ਸਾਹਸ ਦੱਸਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਛੋਟਾ ਸਾਥੀ ਨੇ ਕੀਤੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਧੰਨਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਰੱਖਾਂਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੂਰਜ ਨਹੀਂ ਚਮਕਦਾ। ਅਸੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਘੁੰਮਦੇ ਰਹੇ, ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਾਨੂੰ ਲੰਡਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਰ ਸਮੇਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਿਆ। ਮੈਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸ਼ੋਲਟੋ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਦੇਖਦਾ ਸੀ। ਸੌ ਵਾਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਲੱਭ ਲਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਆਈ ਕਿ ਸ਼ੋਲਟੋ ਕਿੱਥੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਖਜ਼ਾਨੇ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੀ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਅਜੇ ਵੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਦੋਸਤੀ ਕੀਤੀ ਜੋ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਮੈਂ ਕੋਈ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੋਰੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ - ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਅਜੇ ਵੀ ਗਹਿਣੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਈ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਫੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ; ਪਰ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਚਲਾਕ ਸੀ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੋ ਇਨਾਮ ਜੇਤੂ, ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਖਿਤਮੁਤਗਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ।

"ਇੱਕ ਦਿਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਖ਼ਬਰ ਮਿਲੀ ਕਿ ਉਹ ਮਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਗ਼ ਵੱਲ ਭੱਜ ਗਈ, ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਪੰਜੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਿਸਕ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ, ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਵੇਖਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਵੇਖਿਆ, ਉਸਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸਨ। ਮੈਂ ਲੰਘ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਮੌਕਾ ਸੰਭਾਲਦਾ, ਸਿਰਫ਼ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਜਬਾੜਾ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਉਸੇ ਰਾਤ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਰਿਕਾਰਡ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਗਹਿਣੇ ਕਿੱਥੇ ਲੁਕਾਏ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਲਾਈਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉੱਥੋਂ ਨਿਕਲ ਆਇਆ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਕੌੜਾ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਮਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਜਾਣ

ਕੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਨਫ਼ਰਤ ਦਾ ਕੁਝ ਨਿਸ਼ਾਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸਾਡੇ ਚਾਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖ ਲਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਚਾਰਟ 'ਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਚਿਪਕਾਇਆ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੇ ਕਬਰ 'ਤੇ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਵੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਲੁੱਟਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੂਰਖ ਬਣਾਇਆ।

"ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਮੇਲਿਆਂ ਅਤੇ ਕਾਲੇ ਨਰਭੱਖਰੀ ਵਰਗੀਆਂ ਹੋਰ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਗਰੀਬ ਟੋਂਗਾ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਕੇ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਕਮਾਉਂਦੇ ਸੀ। ਉਹ ਕੱਚਾ ਮਾਸ ਖਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਜੰਗੀ ਨਾਚ ਨੱਚਦਾ ਸੀ: ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਦਿਨ ਦੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਸੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਪਾਂਡੀਚੇਰੀ ਲਾਜ ਤੋਂ ਸਾਰੀਆਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਸੁਣੀਆਂ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਸੁਣਨ ਲਈ ਕੋਈ ਖ਼ਬਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਉਹ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਹੀ ਆਇਆ ਜਿਸਦੀ ਅਸੀਂ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ। ਖਜ਼ਾਨਾ ਮਿਲ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸ਼੍ਰੀ ਬਾਰਥੋਲੋਮਿਊ ਸ਼ੋਲਟੋ ਦੀ ਰਸਾਇਣਕ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਘਰ ਦੇ ਉੱਪਰ ਸੀ। ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਆਇਆ ਅਤੇ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਿਆ ਕਿ ਆਪਣੀ ਲੱਕੜ ਦੀ ਲੱਤ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਇਸ ਤੱਕ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚਾਂਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਛੱਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟ੍ਰੈਪਡੋਰ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ, ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੋਲਟੋ ਦੇ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬਾਰੇ ਵੀ। ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਟੋਂਗਾ ਰਾਹੀਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਕਮਰ ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਰੱਸੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਲੈ ਆਇਆ। ਉਹ ਬਿੱਲੀ ਵਾਂਗ ਚੜ੍ਹ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਛੱਤ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਗਿਆ, ਪਰ, ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਬਾਰਥੋਲੋਮਿਊ ਸ਼ੋਲਟੋ ਅਜੇ ਵੀ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾਉਣ ਲਈ। ਟੋਂਗਾ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਚਲਾਕੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਰੱਸੀ ਕੋਲ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਮੋਰ ਵਾਂਗ ਘਮੰਡ ਨਾਲ ਘੁੰਮਦਾ ਦੇਖਿਆ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਰੱਸੀ ਦੇ ਸਿਰੇ ਨਾਲ ਉਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਖੂਨੀ ਇਮਪ ਲਈ ਸਰਾਪ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦਾ ਡੱਬਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਖੁਦ ਹੇਠਾਂ ਖਿਸਕ ਗਿਆ, ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਚਾਰਾਂ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਛੱਡ ਕੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਗਹਿਣੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੱਕ ਸੀ। ਫਿਰ ਟੋਂਗਾ ਨੇ ਰੱਸੀ ਖਿੱਚੀ, ਖਿੜਕੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਰਸਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਰਸਤੇ ਉਹ ਆਇਆ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਹੋਰ ਕੁਝ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਟਰਮੈਨ ਨੂੰ ਸਮਿਥ ਦੇ ਲਾਂਚ, ਔਰੋਰਾ ਦੀ ਗਤੀ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡੇ ਬੁੱਢੇ ਸਮਿਥ ਨਾਲ ਭੱਜਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸੌਖਾ ਜਹਾਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਜਹਾਜ਼ ਤੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਪਹੁੰਚਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦੇਣੀ ਸੀ। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਕੁਝ ਪੇਚ ਢਿੱਲਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਸਾਡੇ ਭੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਸਭ ਸੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਾਂ, ਸੱਜਣੋ, ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਮੋੜ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਹੈ - ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਬਚਾਅ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਹੈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਕਰਨਾ, ਪਰ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਕਿ ਮੇਜਰ ਸ਼ੋਲਟੋ ਦੁਆਰਾ ਮੈਂ ਕਿੰਨੀ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਕਿੰਨਾ ਬੇਕਸੂਰ ਹਾਂ।"

"ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਬਿਰਤਾਂਤ," ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਲਚਸਪ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਢੁਕਵਾਂ ਸਿੱਟਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦੇ ਆਖਰੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਰੱਸੀ

ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਹੋ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ। ਵੈਸੇ, ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਟੋਂਗਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਡਾਰਟ ਗੁਆ ਦਿੱਤੇ ਹੋਣਗੇ; ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਕਿਸ਼ਤੀ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗੋਲੀ ਮਾਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ।"

"ਉਹ ਸਾਰੇ ਗੁਆ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਸਰ, ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਦੇ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸਦੇ ਬਲੋ-ਪਾਈਪ ਵਿੱਚ ਸੀ।"

"ਆਹ, ਬਿਲਕੁਲ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ।"

"ਕੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨੁਕਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?" ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ।

“ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ, ਧੰਨਵਾਦ,” ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

“ਖੈਰ, ਹੋਮਜ਼,” ਐਥਲਨੀ ਜੋਨਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਤੂੰ ਇੱਕ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਆਦਮੀ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਮਾਹਰ ਹੈਂ; ਪਰ ਡਿਊਟੀ ਤਾਂ ਡਿਊਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਅੱਗੇ ਵਧ ਗਿਆ ਹਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਉਦੋਂ ਹੋਰ ਵੀ ਆਰਾਮ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਸਾਡਾ ਕਹਾਣੀਕਾਰ ਇੱਥੇ ਤਾਲੇ ਅਤੇ ਚਾਬੀ ਹੇਠ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੈਬ ਅਜੇ ਵੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦੋ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਹਨ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ੁਭ ਰਾਤਰੀ।”

“ਸ਼ੁਭ ਰਾਤਰੀ, ਦੋਵੇਂ ਸੱਜਣ,” ਜੋਨਾਥਨ ਸਮਾਲ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਪਹਿਲਾਂ ਤੂੰ, ਛੋਟੇ," ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੇ ਹੋਏ ਸਾਵਧਾਨ ਜੋਨਸ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਮੈਂ ਖਾਸ ਧਿਆਨ ਰੱਖਾਂਗਾ ਕਿ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਲੱਕੜ ਦੀ ਲੱਤ ਨਾਲ ਨਾ ਫਸਾ, ਭਾਵੇਂ ਤੂੰ ਅੰਡੇਮਾਨ ਟਾਪੂਆਂ ਦੇ ਸੱਜਣ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ।"

"ਖੈਰ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਡਰਾਮੇ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋ ਗਿਆ," ਮੈਂ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਚੁੱਪ ਬੈਠਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਖਰੀ ਜਾਂਚ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਮਿਸ ਮੋਰਸਟਨ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵੀ ਪਤੀ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਚੀਕ ਮਾਰੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਓਨਾ ਹੀ ਡਰ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਧਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ।"

ਮੈਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਦੁੱਖ ਹੋਇਆ।

"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੀ ਪਸੰਦ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਹੈ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਸੋਹਣੀਆਂ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਕਦੇ ਮਿਲਿਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਵਰਗੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਪਯੋਗੀ ਹੋਵੇ। ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿੜ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਬਾਕੀ ਕਾਗਜ਼ਾਤਾਂ ਤੋਂ ਆਗਰਾ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ। ਪਰ ਪਿਆਰ ਇੱਕ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਵੀ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਸੱਚੇ ਠੰਡੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਾਂਗਾ।"

"ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਹੈ," ਮੈਂ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਮੇਰਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਤੋਂ ਬਚ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਲੱਗ ਰਹੇ ਹੋ।"

"ਹਾਂ, ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਲਈ ਕੱਪੜੇ ਵਾਂਗ ਲੰਗੜਾ ਰਹਾਂਗਾ।"

"ਅਜੀਬ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਕਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਦਮੀ ਵਿੱਚ ਆਲਸ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਊਰਜਾ ਅਤੇ ਜੋਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਬਦਲਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਧੀਆ ਲੋਫਰ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਸਪ੍ਰਾਈ, ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਥੀ ਵੀ। ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਪੁਰਾਣੇ ਗੋਏਥੇ ਦੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਾਈਨਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ:

"ਇਹ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਇਨਸਾਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਇੱਕ ਨੇਕ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਦਮਾਸ਼ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਵੈਸੇ, ਇਸ ਨੌਰਵੁੱਡ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਘੀ ਮੈਂਬਰ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਲਾਲ ਰਾਓ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਬਟਲਰ ਸੀ: ਇਸ ਲਈ ਜੋਨਸ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵੱਡੇ ਸਫ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੱਛੀ ਫੜਨ ਦਾ ਅਟੁੱਟ ਸਨਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ।

"ਇਹ ਵੰਡ ਕਾਫ਼ੀ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ," ਮੈਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪਤਨੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਜੋਨਸ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਸਿਹਰਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੀ ਬਚਿਆ ਹੈ?"

"ਮੇਰੇ ਲਈ," ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਜੇ ਵੀ ਕੋਕੀਨ ਦੀ ਬੋਤਲ ਬਾਕੀ ਹੈ।" ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਲੰਮਾ ਚਿੱਟਾ ਹੱਥ ਇਸਦੇ ਲਈ ਵਧਾਇਆ।

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਸਾਹਸ

ਬੋਹੇਮੀਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਕੈਂਡਲ

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਲਈ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਔਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਹੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਮ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਉਸਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਉਸਦੇ ਪੂਰੇ ਲਿੰਗ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਇਰੀਨ ਐਡਲਰ ਲਈ ਪਿਆਰ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਭਾਵਨਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ। ਸਾਰੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਹ, ਉਸਦੇ ਠੰਡੇ, ਸਟੀਕ ਪਰ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਸੰਤੁਲਿਤ ਦਿਮਾਗ ਲਈ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਸਨ। ਉਹ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਸਭ ਤੋਂ ਸੰਪੂਰਨ ਤਰਕ ਅਤੇ ਨਿਰੀਖਣ ਮਸ਼ੀਨ ਸੀ ਜੋ ਦੁਨੀਆ ਨੇ ਵੇਖੀ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਮੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗਲਤ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਨਰਮ ਜਨੂੰਨ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਮਜ਼ਾਕ ਅਤੇ ਮਜ਼ਾਕ ਦੇ। ਉਹ ਦਰਸ਼ਕ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਨ - ਮਰਦਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਅਤੇ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਪਰਦਾ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਸ਼ਾਨਦਾਰ। ਪਰ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨਾਜ਼ੁਕ ਅਤੇ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਵਿਵਸਥਿਤ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਘੁਸਪੈਠ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਧਿਆਨ ਭਟਕਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕਾਰਕ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਮਾਨਸਿਕ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਸਾਧਨ ਵਿੱਚ ਗਰਿੱਟ, ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਉੱਚ-ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਲੇ ਲੈਂਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਦਰਾੜ, ਉਸਦੇ ਵਰਗੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਔਰਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਔਰਤ ਸਵਰਗੀ ਆਇਰੀਨ ਐਡਲਰ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਸ਼ੱਕੀ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕੀ ਸੀ।

ਮੈਂ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਵਿਆਹ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਖੁਸ਼ੀ, ਅਤੇ ਘਰੇਲੂ-ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਰੁਚੀਆਂ ਜੋ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਉੱਭਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਮਾਲਕ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਸਾਰਾ ਧਿਆਨ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੋਮਜ਼, ਜੋ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਬੋਹੇਮੀਅਨ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਸਮਾਜ ਦੇ ਹਰ ਰੂਪ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਬੇਕਰ ਸਟ੍ਰੀਟ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ, ਆਪਣੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਫ਼ਤੇ ਤੋਂ ਹਫ਼ਤੇ ਕੋਕੀਨ ਅਤੇ ਇੱਛਾ, ਨਸ਼ੇ ਦੀ ਸੁਸਤੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਉਤਸੁਕ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਭਿਆਨਕ ਊਰਜਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬਦਲਦਾ ਰਿਹਾ। ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਾਂਗ, ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਦੁਆਰਾ ਡੂੰਘਾ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੁਰਾਗਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਹੱਸਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰੀਖਣ ਦੀਆਂ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਕੰਮਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਅਸਪਸ਼ਟ ਬਿਰਤਾਂਤ ਸੁਣਿਆ: ਟ੍ਰੇਪੋਫ ਕਤਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਓਡੇਸਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸੰਮਨ, ਟ੍ਰਿਨਕੋਮਾਲੀ ਵਿਖੇ ਐਟਕਿੰਸਨ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਇਕਲੌਤੀ ਦੁਖਾਂਤ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਬਾਰੇ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਮਿਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਜੋ ਉਸਨੇ ਹਾਲੈਂਡ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਇੰਨੀ ਨਾਜ਼ੁਕਤਾ ਅਤੇ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਦੀ

ਗਤੀਵਿਧੀ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਸੰਕੇਤਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਪ੍ਰੈਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਾਬਕਾ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਸਾਥੀ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਣਦਾ ਸੀ।

ਇੱਕ ਰਾਤ - ਇਹ 20 ਮਾਰਚ, 1888 ਦੀ ਸੀ - ਮੈਂ ਇੱਕ ਮਰੀਜ਼ ਕੋਲ ਯਾਤਰਾ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ (ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਸੀ), ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਰਸਤਾ ਮੈਨੂੰ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਯਾਦ ਰੱਖੇ ਗਏ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਲੁਭਾਉਣੀ ਅਤੇ ਸਕਾਰਲੇਟ ਵਿੱਚ ਸਟੱਡੀ ਦੀਆਂ ਹਨੇਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਖਣ ਦੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਤੀਬਰ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਗ੍ਰਸਤ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵਰਤ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਸਨ, ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ, ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਲੰਮੀ, ਖਾਲੀ ਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਅੰਨ੍ਹੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਹਨੇਰੇ ਸਿਲੂਏਟ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਾਰ ਲੰਘਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਉਹ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ, ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਡੁਬੋ ਕੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਫੜੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਮੇਰੇ ਲਈ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਹਰ ਮੂਡ ਅਤੇ ਆਦਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਰਵੱਈਆ ਅਤੇ ਢੰਗ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਕੰਮ 'ਤੇ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਸ਼ੇ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਸੁਪਨਿਆਂ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨਵੀਂ ਸਮੱਸਿਆ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ 'ਤੇ ਗਰਮ ਸੀ। ਮੈਂ ਘੰਟੀ ਵਜਾਈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਸੀ।

ਉਸਦਾ ਸੁਭਾਅ ਭਾਵੁਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਸੀ; ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਸੀ। ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਾ ਬੋਲ ਕੇ, ਪਰ ਦਿਆਲੂ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਆਰਾਮ ਕੁਰਸੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ, ਆਪਣੇ ਸਿਗਾਰਾਂ ਦੇ ਡੱਬੇ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਡੱਬੇ ਅਤੇ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੈਸੋਜੀਨ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਉਹ ਅੱਗ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਲੱਖਣ ਆਤਮ-ਨਿਰੀਖਣ ਵਾਲੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਵੈੱਡਲਾਕ ਤੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ, ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਤੂੰ ਸਾਢੇ ਸੱਤ ਪੌਂਡ ਵਧ ਗਿਆ ਹੈਂ।"

"ਸੱਤ!" ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਦਰਅਸਲ, ਮੈਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਰ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਰ ਸੋਚੋ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ। ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਫਿਰ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹਾਰਨੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋ।"

"ਫਿਰ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ?"

"ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਗਿੱਲੇ ਹੋ ਰਹੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਢੰਗੀ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹ ਨੌਕਰਾਣੀ ਹੈ?"

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹੋਮਜ਼," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਸਦੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਸਾੜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਵੀਰਵਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਦੀ ਸੈਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਗੜਬੜ ਵਿੱਚ ਘਰ ਆਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਬਦਲ ਲਏ ਹਨ, ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਕਿਵੇਂ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਮੇਰੀ ਜੇਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਅਸੁਧਾਰਯੋਗ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ, ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਹੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋ।"

ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਹੱਸਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲੰਬੇ, ਘਬਰਾਏ ਹੋਏ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਰਗੜਿਆ।

"ਇਹ ਸਾਦਗੀ ਹੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਖੱਬੇ ਜੁੱਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜਿੱਥੇ ਅੱਗ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਰਦੀ ਹੈ, ਚਮੜੇ 'ਤੇ ਛੇ ਲਗਭਗ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਕੱਟ ਲੱਗੇ ਹਨ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਿਸਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਤਲੇ ਦੇ ਕਿਨਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਰਚਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਛਾਲੇ ਹੋਏ ਚਿੱਕੜ ਨੂੰ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਲਈ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਮੇਰੀ ਦੋਹਰੀ ਕਟੌਤੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮਾੜੇ ਮੌਸਮ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਲੰਡਨ ਦੇ ਗੁਲਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘਾਤਕ ਬੂਟਸਲਿਟਿੰਗ ਨਮੂਨਾ ਸੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸੱਜਣ ਮੇਰੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਇਓਡੋਫਾਰਮ ਦੀ ਗੰਧ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਸੱਜੀ ਉਂਗਲੀ 'ਤੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਨਾਈਟ੍ਰੇਟ ਦਾ ਕਾਲਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਟੌਪ-ਟੋਪੀ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਉਛਾਲ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਟੈਥੋਸਕੋਪ ਕਿੱਥੇ ਛੁਪਾਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਡਾਕਟਰੀ ਪੇਸ਼ੇ ਦਾ ਇੱਕ ਸਰਗਰਮ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਐਲਾਨਦਾ।"

ਮੈਂ ਉਸ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਹਾਸਾ ਰੋਕ ਨਾ ਸਕਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸਮਝਾਈ। "ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸਦੇ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ," ਮੈਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, "ਚੀਜ਼ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੀ ਹਾਸੋਹੀਣੀ ਸਰਲ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਖੁਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਤਰਕ ਦੇ ਹਰ ਇੱਕ ਲਗਾਤਾਰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਮੈਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਜਿੰਨੀਆਂ ਹੀ ਚੰਗੀਆਂ ਹਨ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਇੱਕ ਸਿਗਰਟ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। "ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਅੰਤਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਤੁਸੀਂ ਅਕਸਰ ਹਾਲ ਤੋਂ ਇਸ ਕਮਰੇ ਤੱਕ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪੌੜੀਆਂ ਵੇਖੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ।"

"ਅਕਸਰ।"

"ਕਿੰਨੀ ਵਾਰੀ?"

"ਖੈਰ, ਕੁਝ ਸੈਂਕੜੇ ਵਾਰ।"

"ਫਿਰ ਕਿੰਨੇ ਹਨ?"

"ਕਿੰਨੇ? ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ! ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਨਹੀਂ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ। ਹੁਣ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਤਾਰਾਂ ਕਦਮ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਵੈਸੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਛੋਟੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਛੋਟੇ ਤਜ਼ਰਬਿਆਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗੇ ਹੋ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।" ਉਸਨੇ ਮੋਟੇ, ਗੁਲਾਬੀ ਰੰਗ ਦੇ ਨੋਟ-ਪੇਪਰ ਦੀ ਇੱਕ ਚਾਦਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਪਈ ਸੀ। "ਇਹ ਆਖਰੀ ਪੋਸਟ ਤੱਕ ਆਇਆ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਸਨੂੰ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹੋ।"

ਇਹ ਨੋਟ ਤਾਰੀਖ਼ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਦਸਤਖ਼ਤ ਜਾਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

"ਅੱਜ ਰਾਤ ਪੌਣੇ ਅੱਠ ਵਜੇ [ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਸੀ], ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਹੀ ਡੂੰਘੇ ਪਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਯੂਰਪ ਦੇ ਸ਼ਾਹੀ ਘਰਾਣਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਲਈ ਤੁਹਾਡੀਆਂ

ਹਾਲੀਆ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾ-ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਇਹ ਬਿਰਤਾਂਤ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਪਾਸਿਓਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹੋ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡਾ ਮਹਿਮਾਨ ਮਾਸਕ ਪਹਿਨਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਬੁਰਾ ਨਾ ਸਮਝੋ।"

"ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਰਹੱਸ ਹੈ," ਮੈਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਤੁਹਾਡੇ ਖ਼ਿਆਲ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ?"

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਅਜੇ ਕੋਈ ਡਾਟਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਡੇਟਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਬਣਾਉਣਾ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਗਲਤੀ ਹੈ। ਬੇਸਮਝੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ। ਪਰ ਨੋਟ ਖੁਦ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਕੀ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦੇ ਹੋ?"

ਮੈਂ ਲਿਖਤ ਅਤੇ ਉਸ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਸੀ।

"ਜਿਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ," ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਅਜਿਹਾ ਕਾਗਜ਼ ਅੱਧੇ ਕਰਾਊਨ ਪ੍ਰਤੀ ਪੈਕੇਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਖਰੀਦਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਸਖ਼ਤ ਹੈ।"

"ਅਜੀਬ - ਇਹੀ ਉਹੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦਾ ਅਖ਼ਬਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵੱਲ ਫੜੋ।"

ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ "E" ਦੇਖਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟਾ "g", ਇੱਕ "P", ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ "G" ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟਾ "t" ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਬਣਤਰ ਵਿੱਚ ਬੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਨਾਮ; ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਮੋਨੋਗ੍ਰਾਮ, ਸਗੋਂ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਛੋਟੇ 't' ਵਾਲਾ 'G' 'Gesellschaft' ਲਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਜਰਮਨ ਵਿੱਚ 'ਕੰਪਨੀ' ਲਈ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਰਵਾਇਤੀ ਸੰਕੁਚਨ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੀ 'Co.' 'P', ਬੇਸ਼ੱਕ, 'Papier' ਲਈ ਹੈ। ਹੁਣ 'Eg.' ਲਈ ਆਓ ਆਪਣੇ ਮਹਾਂਦੀਪੀ ਗਜ਼ਟੀਅਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀਏ।" ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ੈਲਫਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਭੂਰਾ ਵਾਲੀਅਮ ਉਤਾਰਿਆ। "Eglow, Eglonitz - ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਹਾਂ, Egria। ਇਹ ਇੱਕ ਜਰਮਨ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੈ - ਬੋਹੇਮੀਆ ਵਿੱਚ, ਕਾਰਲਸਬੈਡ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ। 'ਵਾਲਨਸਟਾਈਨ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਇਸਦੀਆਂ ਕਈ ਕੱਚ ਦੀਆਂ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੀਆਂ ਮਿੱਲਾਂ ਲਈ ਇਹ ਕਮਾਲ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ।' ਹਾ, ਹਾ, ਮੇਰੇ ਮੁੰਡੇ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਕੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ?" ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚਮਕ ਗਈਆਂ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸਿਗਰਟ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਨੀਲਾ ਜੇਤੂ ਬੱਦਲ ਭੇਜਿਆ।

“ਕਾਗਜ਼ ਬੋਹੇਮੀਆ ਵਿੱਚ ਬਣਿਆ ਸੀ,” ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"ਬਿਲਕੁਲ। ਅਤੇ ਜਿਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਨੋਟ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇੱਕ ਜਰਮਨ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਵਾਕ ਦੀ ਅਜੀਬ ਬਣਤਰ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ - 'ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਇਹ ਬਿਰਤਾਂਤ ਸਾਨੂੰ ਹਰ ਪਾਸਿਓਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ।' ਇੱਕ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਜਾਂ ਰੂਸੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲਿਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਜਰਮਨ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ ਕ੍ਰਿਆਵਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਇੰਨਾ ਬੇਰਹਿਮ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਜਰਮਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬੋਹੇਮੀਅਨ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣਾ

ਚਿਹਰਾ ਦਿਖਾਉਣ ਨਾਲੋਂ ਮਾਸਕ ਪਹਿਨਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਉਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਮੈਂ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ।"

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਘੋੜਿਆਂ ਦੇ ਖੁਰਾਂ ਅਤੇ ਪਹੀਆਂ ਦੀ ਤੇਜ਼ ਆਵਾਜ਼ ਸੜਕ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਵੱਜਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਘੰਟੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਖਿੱਚ ਆਈ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸੀਟੀ ਮਾਰੀ।

"ਇੱਕ ਜੋੜਾ, ਆਵਾਜ਼ ਦੁਆਰਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਝਾਤੀ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਛੋਟਾ ਬਰੌਗਮ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਜੋੜੀ। ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਡੇਢ ਸੌ ਗਿੰਨੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਹਨ, ਵਾਟਸਨ, ਜੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਾ ਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਹੋਮਜ਼।"

"ਥੋੜਾ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਡਾਕਟਰ। ਜਿੱਥੇ ਹੋ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹੋ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬੋਸਵੈੱਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਗੁਆਚ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਇਹ ਦਿਲਚਸਪ ਹੋਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਗੁਆਉਣਾ ਅਫ਼ਸੋਸ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਪਰ ਤੁਹਾਡਾ ਮੁਵੱਕਿਲ -"

"ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਵੀ। ਉਹ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਡਾਕਟਰ, ਉਸ ਆਰਾਮ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠੋ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਪੂਰਾ ਧਿਆਨ ਦਿਓ।"

ਇੱਕ ਹੌਲੀ ਅਤੇ ਭਾਰੀ ਕਦਮ, ਜਿਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਪੌੜੀਆਂ ਅਤੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ, ਤੁਰੰਤ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਬਾਹਰ ਰੁਕ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਠੋਕਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ।

"ਅੰਦਰ ਆਓ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਜਿਸਦੀ ਉਚਾਈ ਛੇ ਫੁੱਟ ਛੇ ਇੰਚ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਛਾਤੀ ਅਤੇ ਅੰਗ ਹਰਕਿਊਲਿਸ ਵਰਗੇ ਸਨ। ਉਸਦਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਇੱਕ ਅਮੀਰੀ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ, ਬੁਰਾ ਸੁਆਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਡਬਲ-ਬ੍ਰੈਸਟਡ ਕੋਟ ਦੀਆਂ ਸਲੀਵਜ਼ ਅਤੇ ਫਰੰਟਾਂ 'ਤੇ ਅਸਟ੍ਰਾਖਾਨ ਦੇ ਭਾਰੀ ਪੱਟੀਆਂ ਕੱਟੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਡੂੰਘੇ ਨੀਲੇ ਚੋਗਾ ਨੂੰ ਅੱਗ ਦੇ ਰੰਗ ਦੇ ਰੇਸ਼ਮ ਨਾਲ ਕਤਾਰਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਗਰਦਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬਰੋਚ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਬਲਦੀ ਬੇਰੀਲ ਸੀ। ਬੂਟ ਜੋ ਉਸਦੇ ਵੱਛਿਆਂ ਤੱਕ ਅੱਧੇ ਤੱਕ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਅਮੀਰ ਭੂਰੇ ਫਰ ਨਾਲ ਛਾਂਟੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਨੇ ਵਹਿਸ਼ੀ ਅਮੀਰੀ ਦੀ ਛਾਪ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸਦੀ ਪੂਰੀ ਦਿੱਖ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੌੜੀ ਕੰਢੀ ਵਾਲੀ ਟੋਪੀ ਚੁੱਕੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਗੱਲ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਤੱਕ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਕਾਲਾ ਵਿਜ਼ਾਰਡ ਮਾਸਕ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸੇ ਪਲ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਅਜੇ ਵੀ ਇਸ ਵੱਲ ਉੱਚਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅੰਦਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਚਰਿੱਤਰ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਮੋਟਾ, ਲਟਕਦਾ ਬੁੱਲ੍ਹ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੰਬੀ, ਸਿੱਧੀ ਠੋਡੀ ਜੋ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਧੱਕੀ ਗਈ ਸੀ, ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੀ ਸੀ।

"ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮੇਰਾ ਨੋਟ ਸੀ?" ਉਸਨੇ ਡੂੰਘੀ ਸਖ਼ਤ ਆਵਾਜ਼ ਅਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਜਰਮਨ ਲਹਿਜ਼ੇ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਫ਼ੋਨ ਕਰਾਂਗਾ।" ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕਿਸ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਨਾ ਹੈ।

"ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਬੈਠੋ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਸਹਿਯੋਗੀ, ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਹੈ, ਜੋ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਮੇਰੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਕਿਸਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਨ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ?"

"ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਾਉਂਟ ਵੌਨ ਕ੍ਰੈਮ ਕਹਿ ਕੇ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਇੱਕ ਬੋਹੇਮੀਅਨ ਰਈਸ। ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸੱਜਣ, ਤੁਹਾਡਾ ਦੋਸਤ, ਇੱਕ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਅਤੇ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਇਕੱਲੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਮੈਂ ਜਾਣ ਲਈ ਉੱਠਿਆ, ਪਰ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮੇਰਾ ਗੁੱਟ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ। "ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਹਨ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸੱਜਣ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ।"

ਕਾਉਂਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੌੜੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਏ। "ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਪੂਰੀ ਗੁਪਤਤਾ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ; ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਾ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇਗਾ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੰਨਾ ਭਾਰਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਯੂਰਪੀ ਇਤਿਹਾਸ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

“ਮੈਂ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ,” ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਅਤੇ ਮੈਂ।"

"ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਮਾਸਕ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੋਗੇ," ਸਾਡੇ ਅਜੀਬ ਮਹਿਮਾਨ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਆਦਰਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਏਜੰਟ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਅਣਜਾਣ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਸ ਸਿਰਲੇਖ ਨਾਲ ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਸੀ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸੁੱਕੇ ਹੋਏ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

"ਹਾਲਾਤ ਬਹੁਤ ਨਾਜ਼ੁਕ ਹਨ, ਅਤੇ ਹਰ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤਣੀ ਪਵੇਗੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਘੁਟਾਲਾ ਬਣ ਸਕੇ ਅਤੇ ਯੂਰਪ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਾਲ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਬੋਹੇਮੀਆ ਦੇ ਵਿਰਾਸਤੀ ਰਾਜਿਆਂ, ਓਰਮਸਟਾਈਨ ਦੇ ਮਹਾਨ ਘਰਾਣੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਸੀ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ, ਆਪਣੀ ਆਰਾਮ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰਕੇ।

ਸਾਡੇ ਮਹਿਮਾਨ ਨੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਸੁਸਤ, ਲੇਟਵੇਂ ਚਿੱਤਰ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸਨੂੰ ਯੂਰਪ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਤਿੱਖੇ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਊਰਜਾਵਾਨ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਗਾਹਕ ਵੱਲ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਜੇਕਰ ਮਹਾਰਾਜ ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਮਲਾ ਦੱਸਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਆਉਣ," ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, "ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਉਹ ਆਦਮੀ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਉਛਲਿਆ ਅਤੇ ਬੇਕਾਬੂ ਹਲਚਲ ਵਿੱਚ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ-ਨੀਚੇ ਘੁੰਮਦਾ ਰਿਹਾ। ਫਿਰ, ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਮਾਸਕ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। "ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ," ਉਹ ਚੀਕਿਆ; "ਮੈਂ ਰਾਜਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਿਉਂ ਕਰਾਂ?"

"ਕਿਉਂ, ਸੱਚਮੁੱਚ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। "ਮਹਾਰਾਜ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕੈਸਲ ਫੇਲਸਟਾਈਨ ਦੇ ਗ੍ਰੈਂਡ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਬੋਹੇਮੀਆ ਦੇ ਵਿਰਾਸਤੀ ਰਾਜਾ ਵਿਲਹੈਲਮ ਗੋਟਸਰੀਚ ਸਿਗਿਸਮੰਡ ਵਾਨ ਓਰਮਸਟਾਈਨ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ।"

"ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ," ਸਾਡੇ ਅਜੀਬ ਮਹਿਮਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਬੈਠ ਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਉੱਚੇ ਚਿੱਟੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਹੱਥ ਫੇਰਦੇ ਹੋਏ, "ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਇੰਨਾ ਨਾਜ਼ੁਕ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਏਜੰਟ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਗ ਤੋਂ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹਾਂ।"

"ਫਿਰ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਸਲਾਹ ਕਰੋ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਬੰਦ ਕਰ ਲਈਆਂ।

"ਤੱਥ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹਨ: ਲਗਭਗ ਪੰਜ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਵਾਰਸਾ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਫੇਰੀ ਦੌਰਾਨ, ਮੈਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸਾਹਸੀ, ਆਇਰੀਨ ਐਡਲਰ ਨਾਲ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਈ। ਇਹ ਨਾਮ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣੂ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਇੰਡੈਕਸ ਵਿੱਚ ਦੇਖੋ, ਡਾਕਟਰ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹੇ ਬਿਨਾਂ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਉਸਨੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਪੈਰਿਆਂ ਨੂੰ ਡੌਕ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਪਣਾਈ ਹੋਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਜੀਵਨੀ ਇੱਕ ਇਬਰਾਨੀ ਰੱਬੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਟਾਫ-ਕਮਾਂਡਰ ਦੀ ਜੀਵਨੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੈਂਡਵਿਚ ਕੀਤੀ ਜਿਸਨੇ ਡੂੰਘੇ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀਆਂ ਮੱਛੀਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮੋਨੋਗ੍ਰਾਫ ਲਿਖਿਆ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਿਓ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹਮ! 1858 ਵਿੱਚ ਨਿਊ ਜਰਸੀ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ। ਕੰਟ੍ਰਾਲਟੋ - ਹਮ! ਲਾ ਸਕੇਲਾ, ਹਮ! ਵਾਰਸਾ ਦਾ ਪ੍ਰਾਈਮਾ ਡੋਨਾ ਇੰਪੀਰੀਅਲ ਓਪੇਰਾ - ਹਾਂ! ਓਪਰੇਟਿਕ ਸਟੇਜ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ - ਹਾ! ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ - ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ! ਮਹਾਰਾਜ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ ਨਾਲ ਉਲਝ ਗਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੱਤਰ ਲਿਖੇ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਪਰ ਕਿਵੇਂ -"

"ਕੀ ਕੋਈ ਗੁਪਤ ਵਿਆਹ ਹੋਇਆ ਸੀ?"

"ਕੋਈ ਨਹੀਂ।"

"ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਜਾਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨਹੀਂ?"

"ਕੋਈ ਨਹੀਂ।"

"ਫਿਰ ਮੈਂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਇਹ ਨੌਜਵਾਨ ਬਲੈਕਮੇਲਿੰਗ ਜਾਂ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਕਿਵੇਂ ਸਾਬਤ ਕਰੇਗੀ?"

"ਲਿਖਤ ਤਾਂ ਹੈ।"

"ਪੂੰਹ, ਪੂੰਹ! ਜਾਅਲਸਾਜ਼ੀ।"

"ਮੇਰਾ ਨਿੱਜੀ ਨੋਟ-ਪੇਪਰ।"

"ਚੋਰੀ।"

"ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਮੋਹਰ।"

"ਨਕਲ ਕੀਤਾ।"
"ਮੇਰੀ ਫੋਟੋ।"
"ਖਰੀਦਿਆ।"
"ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਫੋਟੋ ਵਿੱਚ ਸੀ।"
"ਓਹ, ਪਿਆਰੇ! ਇਹ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਹੈ! ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਅਵੇਸਲਾਪਣ ਕੀਤਾ ਹੈ।"
"ਮੈਂ ਪਾਗਲ ਸੀ - ਪਾਗਲ।"
"ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।"
"ਮੈਂ ਉਦੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਕ੍ਰਾਊਨ ਪ੍ਰਿੰਸ ਸੀ। ਮੈਂ ਜਵਾਨ ਸੀ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਤੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਹਾਂ।"
"ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਅਸੀਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਸਫਲ ਰਹੇ।"
"ਮਹਾਰਾਜ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਸਨੂੰ ਖਰੀਦਣਾ ਪਵੇਗਾ।"
"ਉਹ ਨਹੀਂ ਵੇਚੇਗੀ।"
"ਚੋਰੀ ਹੋ ਗਈ, ਫਿਰ।"
"ਪੰਜ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਮੇਰੀ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਦੋ ਵਾਰ ਚੋਰਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਲੁੱਟਿਆ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸਦਾ ਸਾਮਾਨ ਮੋੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਦੋ ਵਾਰ ਉਸਨੂੰ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ।"
"ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ?"
"ਬਿਲਕੁਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ।"
ਹੋਮਜ਼ ਹੱਸ ਪਿਆ। "ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਪਰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ," ਰਾਜੇ ਨੇ ਨਿੰਦਿਆ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਬਹੁਤ, ਸੱਚਮੁੱਚ। ਅਤੇ ਉਹ ਫੋਟੋ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ?"
"ਮੈਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨ ਲਈ।"
"ਪਰ ਕਿਵੇਂ?"
"ਮੇਰਾ ਵਿਆਹ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।"
"ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੁਣ ਲਿਆ ਹੈ।"
"ਸਕੈਂਡੇਨੇਵੀਆ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਦੂਜੀ ਧੀ, ਕਲੋਟਿਲਡੇ ਲੋਥਮੈਨ ਵਾਨ ਸੈਕਸੇ-ਮੈਨਿੰਗੇਨ ਨੂੰ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਖ਼ਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋਵੋਗੇ। ਉਹ ਖੁਦ ਕੋਮਲਤਾ ਦੀ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਆਚਰਣ ਬਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ।"
"ਅਤੇ ਆਇਰੀਨ ਐਡਲਰ?"
"ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੋਟੋ ਭੇਜਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਕਰੇਗੀ। ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਕਰੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਪਰ ਉਸ ਕੋਲ ਲੋਹੇ ਦੀ ਰੂਹ ਹੈ। ਉਸ ਕੋਲ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਦ੍ਰਿੜ ਮਰਦਾਂ

ਦਾ ਮਨ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਔਰਤ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰ ਲਵਾਂ, ਕੋਈ ਵੀ ਹੱਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਤੱਕ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗੀ - ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ?"

"ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਹੈ."

"ਅਤੇ ਕਿਉਂ?"

"ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਉਸ ਦਿਨ ਭੇਜੇਗੀ ਜਦੋਂ ਮੰਗਣੀ ਦਾ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਅਗਲੇ ਸੋਮਵਾਰ ਨੂੰ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਓਹ, ਫਿਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਜੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਹਨ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉਬਾਸੀ ਲੈਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮੈਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮਹਾਰਾਜ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਿਣਗੇ?"

"ਜ਼ਰੂਰ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਲੈਂਗਹੈਮ ਵਿਖੇ ਕਾਉਂਟ ਵੌਨ ਕ੍ਰੈਮ ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਪਾਓਗੇ।"

"ਫਿਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਲਾਈਨ ਛੱਡ ਦਿਆਂਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਤਰੱਕੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।"

"ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ, ਅਜਿਹਾ ਕਰੋ। ਮੈਨੂੰ ਪੂਰੀ ਚਿੰਤਾ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਫਿਰ, ਪੈਸੇ ਬਾਰੇ?"

"ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕਾਰਟੇ ਬਲੈਂਚ ਹੈ।"

"ਬਿਲਕੁਲ?"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਸੂਬੇ ਨੂੰ ਉਹ ਫੋਟੋ ਲੈਣ ਲਈ ਦੇਵਾਂਗਾ।"

"ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ?"

ਰਾਜੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੋਗੇ ਹੇਠੋਂ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਚਾਮੋਇਸ ਚਮੜੇ ਦਾ ਥੈਲਾ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ।

“ਇੱਥੇ ਤਿੰਨ ਸੌ ਪੌਂਡ ਸੋਨੇ ਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੱਤ ਸੌ ਦੇ ਨੋਟ ਹਨ,” ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨੋਟ-ਬੁੱਕ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ੀਟ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਰਸੀਦ ਲਿਖੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੀ।

"ਅਤੇ ਮੈਡੇਮੋਇਸੇਲ ਦਾ ਪਤਾ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਕੀ ਬ੍ਰਾਇਓਨੀ ਲਾਜ, ਸਰਪੈਂਟਾਈਨ ਐਵੇਨਿਊ, ਸੇਂਟ ਜੌਨਜ਼ ਵੁੱਡ ਹੈ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ। "ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਵਾਲ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਇਹ ਫੋਟੋ ਇੱਕ ਕੈਬਨਿਟ ਸੀ?"

"ਇਹ ਸੀ."

"ਫਿਰ, ਸ਼ੁਭ ਰਾਤਰੀ, ਮਹਾਰਾਜ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੋਈ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਲੈ ਕੇ ਆਵਾਂਗੇ। ਅਤੇ ਸ਼ੁਭ ਰਾਤਰੀ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ਾਹੀ ਬਰੋਘਮ ਦੇ ਪਹੀਏ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮ ਰਹੇ ਸਨ। "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਦੁਪਹਿਰ ਤਿੰਨ ਵਜੇ ਫ਼ੋਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਇਸ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"

ਠੀਕ ਤਿੰਨ ਵਜੇ ਮੈਂ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ 'ਤੇ ਸੀ, ਪਰ ਹੋਮਜ਼ ਅਜੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਣ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸਵੇਰੇ ਅੱਠ ਵਜੇ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਘਰੋਂ ਨਿਕਲ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਅੱਗ ਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠ ਗਈ, ਉਸਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਲੰਮਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸਦੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਅਜੀਬ ਗੁਣ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਵੀ, ਕੇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਦੇ ਉੱਚੇ ਅਹੁਦੇ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਇੱਕ ਕਿਰਦਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਦਰਅਸਲ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਉਸਦੀ ਮਾਸਟਰਲੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਤੇਜ਼, ਤਿੱਖੀ ਤਰਕ, ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਕਾਰਜ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਤੇਜ਼, ਸੂਖਮ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਰਹੱਸਾਂ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਅਟੱਲ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਇੰਨਾ ਆਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਆਉਣੀ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।

ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚਾਰ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਰਾਬੀ ਦਿਖਣ ਵਾਲਾ ਲਾੜਾ, ਬਦਚਲਣ ਅਤੇ ਮੂੰਹ-ਜ਼ੋਰ, ਸੁੱਜੇ ਹੋਏ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਬਦਨਾਮ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਾਲਾ, ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦੀਆਂ ਭੇਸ ਬਦਲਣ ਦੀਆਂ ਅਦਭੁਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਆਦੀ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਦੇਖਣਾ ਪਿਆ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੋ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਹੀ ਸੀ। ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਹ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੋਂ ਉਹ ਪੰਜ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਟਵੀਡ-ਸੂਟ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ, ਪੁਰਾਣੇ ਵਾਂਗ ਬਾਹਰ ਆਇਆ। ਆਪਣੀਆਂ ਜੇਬਾਂ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਪਾ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਅੱਗ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਫੈਲਾਏ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਦਿਲੋਂ ਹੱਸਿਆ।

"ਖੈਰ, ਸੱਚਮੁੱਚ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਦਾ ਸਾਹ ਘੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਹੱਸਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਲੰਗੜਾ ਅਤੇ ਬੇਵੱਸ ਲੇਟਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

"ਇਹ ਕੀ ਹੈ?"

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵਰਤਿਆ, ਜਾਂ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਕੇ ਖਤਮ ਕੀਤਾ।"

"ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮਿਸ ਆਇਰੀਨ ਐਡਲਰ ਦੀਆਂ ਆਦਤਾਂ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਘਰ, 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖ ਰਹੇ ਹੋ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ; ਪਰ ਅਗਲਾ ਹਿੱਸਾ ਕਾਫ਼ੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਅੱਠ ਵਜੇ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਇੱਕ ਲਾੜੇ ਦੇ ਕਿਰਦਾਰ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ। ਘੋੜਸਵਾਰ ਆਦਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹਮਦਰਦੀ ਅਤੇ ਫ੍ਰੀਮੇਸਨਰੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਣੋ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਜਾਣਨ ਲਈ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਬ੍ਰਾਇਓਨੀ ਲਾਜ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਬਿਜੂ ਵਿਲਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਬਾਗ਼ ਹੈ, ਪਰ ਸੜਕ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਹਮਣੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੋ ਮੰਜ਼ਿਲਾਂ। ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨੂੰ ਚੱਬ ਵਾਲਾ ਤਾਲਾ। ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਵੱਡਾ ਬੈਠਣ ਵਾਲਾ ਕਮਰਾ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਜਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਲਗਭਗ ਫਰਸ਼ ਤੱਕ ਲੰਬੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਉਹ ਬੇਤੁਕੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੰਡੋ ਫਾਸਟਨਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਖੋਲ੍ਹ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਿੱਛੇ ਕੁਝ ਵੀ ਕਮਾਲ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ

ਦੇ ਕਿ ਕੋਚ-ਹਾਊਸ ਦੇ ਉੱਪਰੋਂ ਰਸਤੇ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਿਆ ਅਤੇ ਹਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਇਸਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਦਿਲਚਸਪ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ।

"ਫਿਰ ਮੈਂ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਿਊ ਸੀ ਜੋ ਬਾਗ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਕੰਧ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਓਸਟਲਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਰਗੜਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਪੈਸੇ, ਅੱਧਾ-ਅੱਧਾ ਗਲਾਸ, ਦੋ ਭਰੇ ਤੰਬਾਕੂ, ਅਤੇ ਮਿਸ ਐਡਲਰ ਬਾਰੇ ਜਿੰਨੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ, ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਦੇ ਅੱਧਾ ਦਰਜਨ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜੀਵਨੀਆਂ ਮੈਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਅਤੇ ਆਇਰੀਨ ਐਡਲਰ ਬਾਰੇ ਕੀ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਓਹ, ਉਸਨੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਸਿਰ ਝੁਕਾ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਉਹ ਇਸ ਗ੍ਰਹਿ 'ਤੇ ਬੋਨਟ ਹੇਠ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰਪੈਂਟਾਈਨ-ਮਿਊਜ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਲਈ। ਉਹ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਸੰਗੀਤ ਸਮਾਰੋਹਾਂ ਵਿੱਚ ਗਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਹਰ ਰੋਜ਼ ਪੰਜ ਵਜੇ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਲਈ ਸੱਤ ਵਜੇ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਹੀ ਹੋਰ ਸਮੇਂ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਜਦੋਂ ਉਹ ਗਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਮਰਦ ਮਹਿਮਾਨ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਾਲਾ, ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਹੌਂਸਲਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਦੋ ਵਾਰ ਫ਼ੋਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮੰਦਰ ਦਾ ਇੱਕ ਮਿਸਟਰ ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਨੌਰਟਨ ਹੈ। ਇੱਕ ਕੈਬਮੈਨ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸਪਾਤਰ ਵਜੋਂ ਫਾਇਦੇ ਵੇਖੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਰਪੈਂਟਾਈਨ-ਮਿਊਜ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਵਾਰ ਘਰ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਬ੍ਰਾਇਓਨੀ ਲਾਜ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਤੁਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮੁਹਿੰਮ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

"ਇਹ ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਨੌਰਟਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਕ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਸੀ। ਇਹ ਗੱਲ ਅਸ਼ੁੱਭ ਲੱਗਦੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀ ਸਬੰਧ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੀ ਸੀ? ਕੀ ਉਹ ਉਸਦੀ ਮੁਵੱਕਿਲ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਦੋਸਤ ਸੀ, ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ? ਜੇ ਪਹਿਲੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਫੋਟੋ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਘੱਟ ਸੀ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਇਹ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਬ੍ਰਾਇਓਨੀ ਲਾਜ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਸੱਜਣ ਦੇ ਚੈਂਬਰਾਂ ਵੱਲ ਮੋੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਨਾਜ਼ੁਕ ਬਿੰਦੂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਮੇਰੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨਾਲ ਬੋਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦੇਖਣੀਆਂ ਪੈਣਗੀਆਂ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਮੈਂ ਅਜੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਹੈਂਸਮ ਕੈਬ ਬ੍ਰਾਇਓਨੀ ਲਾਜ ਵੱਲ ਆਈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਬਾਹਰ ਆਇਆ। ਉਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਕਾਲਾ, ਐਕੁਲੀਨ, ਅਤੇ ਮੁੱਛਾਂ ਵਾਲਾ - ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਆਦਮੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਵਿੱਚ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਕੈਬਮੈਨ ਨੂੰ ਉਡੀਕ

ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੌਜੂਦ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਵਾਲੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘ ਗਿਆ।"

"ਉਹ ਘਰ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬੈਠਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਦੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਉੱਪਰ-ਨੀਚੇ ਤੁਰਦਾ, ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਹਿਲਾਉਂਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਕੁਝ ਵੀ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਹ ਉਭਰਿਆ, ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਘਬਰਾਹਟ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਕੈਬ ਵੱਲ ਵਧਿਆ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੋਨੇ ਦੀ ਘੜੀ ਕੱਢੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ, 'ਸ਼ੈਤਾਨ ਵਾਂਗ ਗੱਡੀ ਚਲਾਓ,' ਉਸਨੇ ਚੀਕਿਆ, 'ਪਹਿਲਾਂ ਰੀਜੈਂਟ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਾਸ ਐਂਡ ਹੈਂਕੀ ਦੇ ਕੋਲ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਐਜਵੇਅਰ ਰੋਡ 'ਤੇ ਸੇਂਟ ਮੋਨਿਕਾ ਦੇ ਚਰਚ ਵੱਲ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਵੀਹ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਅੱਧਾ ਗਿਨੀ!'

"ਉਹ ਦੂਰ ਚਲੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਲੇਨ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰਾ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਲੈਂਡੌ ਆਇਆ, ਕੋਚਮੈਨ ਜਿਸਦਾ ਕੋਟ ਸਿਰਫ਼ ਅੱਧਾ ਬਟਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਕੰਨ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਉਸਦੀ ਟਾਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਹਾਰਨੇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਟੈਗ ਬੱਕਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹ ਅਜੇ ਖਿਸਕਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹਾਲ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਗਈ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਆ ਗਈ। ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਝਲਕ ਦੇਖੀ, ਪਰ ਉਹ ਇੱਕ ਪਿਆਰੀ ਔਰਤ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲੀ ਜਿਸ ਲਈ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਮਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"'ਸੇਂਟ ਮੋਨਿਕਾ ਦਾ ਚਰਚ, ਜੌਨ,' ਉਸਨੇ ਚੀਕਿਆ, 'ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀਹ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਅੱਧਾ ਸਾਵਰੇਨ।'"

"ਇਹ ਹਾਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸੀ, ਵਾਟਸਨ। ਮੈਂ ਬਸ ਸੰਤੁਲਨ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਦੌੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਲੈਂਡੌ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਬੈਠਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਕੈਬ ਗਲੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੀ। ਡਰਾਈਵਰ ਨੇ ਇੰਨੇ ਘਟੀਆ ਕਿਰਾਏ ਵੱਲ ਦੋ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਛਾਲ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ। 'ਸੇਂਟ ਮੋਨਿਕਾ ਦਾ ਚਰਚ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ, 'ਅਤੇ ਅੱਧਾ ਸਾਵਰੇਨ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀਹ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ।' ਬਾਰਾਂ ਵੱਜਣ ਵਿੱਚ ਪੱਚੀ ਮਿੰਟ ਸਨ, ਅਤੇ ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸੀ।

"ਮੇਰੀ ਕੈਬ ਵਾਲੇ ਨੇ ਤੇਜ਼ ਗੱਡੀ ਚਲਾਈ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਤੇਜ਼ ਗੱਡੀ ਚਲਾਈ ਸੀ, ਪਰ ਬਾਕੀ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਥੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਕੈਬ ਅਤੇ ਲੈਂਡੌ ਆਪਣੇ ਭਾਫ਼ ਵਾਲੇ ਘੋੜਿਆਂ ਸਮੇਤ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅੰਦਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਉੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪਾਦਰੀ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਹਿਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਤਿੰਨੋਂ ਵੇਦੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਗੰਢ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਲਸੀ ਵਾਂਗ ਸਾਈਡ ਗਲਿਆਰੇ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਜੋ ਕਿਸੇ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਹੈ। ਅਚਾਨਕ, ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ, ਵੇਦੀ 'ਤੇ ਤਿੰਨੋਂ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਮੂੰਹ ਕਰ ਗਏ, ਅਤੇ ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਨੌਰਟਨ ਜਿੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋ ਸਕੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ।"

"'ਰੱਬ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ,' ਉਹ ਚੀਕਿਆ। 'ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰੋਗੇ। ਆਓ! ਆਓ!'

"'ਫਿਰ ਕੀ?' ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"'ਆਓ ਯਾਰ, ਆ ਜਾਓ, ਸਿਰਫ਼ ਤਿੰਨ ਮਿੰਟ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਮੈਨੂੰ ਅੱਧਾ ਘਸੀਟ ਕੇ ਜਗਵੇਦੀ ਵੱਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੱਥੇ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਪਾਇਆ ਜੋ ਮੇਰੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਫੁਸਫੁਸਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ

ਰਹੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਇਰੀਨ ਐਡਲਰ, ਸਪਿੰਸਟਰ, ਨੂੰ ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਨੌਰਟਨ, ਬੈਚਲਰ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹ ਸਭ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਸੱਜਣ ਮੇਰਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਔਰਤ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਾਦਰੀ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਬੇਤੁਕੀ ਸਥਿਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਪਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਕੇ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣੇ ਹੱਸਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਗੈਰ-ਰਸਮੀ ਸੀ, ਕਿ ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਗਵਾਹ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਦਿੱਖ ਨੇ ਲਾੜੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਆਦਮੀ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਣ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ। ਲਾੜੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭੁਸੱਤਾ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਮੌਕੇ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਘੜੀ ਦੀ ਚੇਨ 'ਤੇ ਪਹਿਨਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ।"

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਣਕਿਆਸਿਆ ਮੋੜ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੀ?"

"ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਈਆਂ। ਇੰਝ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਜੋੜਾ ਤੁਰੰਤ ਵਿਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਅਤੇ ਊਰਜਾਵਾਨ ਉਪਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਚਰਚ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ, ਉਹ ਵੱਖ ਹੋ ਗਏ, ਉਹ ਮੰਦਰ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਘਰ। 'ਮੈਂ ਆਮ ਵਾਂਗ ਪੰਜ ਵਜੇ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਗੱਡੀ ਚਲਾਵਾਂਗੀ,' ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸੁਣਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਚਲੀ ਗਈ।"

"ਕਿਹੜੇ ਹਨ?"

"ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਠੰਡਾ ਬੀਫ ਅਤੇ ਬੀਅਰ ਦਾ ਗਲਾਸ," ਉਸਨੇ ਘੰਟੀ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਂ ਖਾਣੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਮੈਂ ਹੋਰ ਵੀ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਵੈਸੇ, ਡਾਕਟਰ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਸਹਿਯੋਗ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋੜਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ?"

"ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ।"

"ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ?"

"ਕਿਸੇ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਲਈ ਨਹੀਂ।"

"ਓਹ, ਕਾਰਨ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ!"

"ਫਿਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਆਦਮੀ ਹਾਂ।"

"ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਪਰ ਤੂੰ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈਂ?"

"ਜਦੋਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਟਰਨਰ ਟ੍ਰੇ ਲੈ ਕੇ ਆਵੇਗੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ। ਹੁਣ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਾਡੀ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਣ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਾਦੇ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਭੁੱਖਾ ਸੀ, "ਮੈਨੂੰ ਖਾਣਾ ਖਾਂਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਲਗਭਗ ਪੰਜ ਵਜੇ ਹਨ। ਦੋ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਐਕਸ਼ਨ

ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਿਸ ਆਇਰੀਨ, ਜਾਂ ਮੈਡਮ, ਸੱਤ ਵਜੇ ਆਪਣੀ ਡਰਾਈਵ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਬ੍ਰਾਇਓਨੀ ਲਾਜ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੀ?"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਗਏ?"

"ਮੈਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?"

"ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਕਰਨਾ। ਸ਼ਾਇਦ ਕੋਈ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਅਣਸੁਖਾਵੀਂ ਘਟਨਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋਵੋ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਚਾਰ ਜਾਂ ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਬੈਠਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਵੇਗੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।"

"ਹਾਂ।"

"ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਰਹਿਣਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵਾਂਗਾ।"

"ਹਾਂ।"

"ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਚੁੱਕਾਂਗਾ - ਤਾਂ - ਤੂੰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੁੱਟੇਂਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸੁੱਟਣ ਲਈ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਅੱਗ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਬੁਲੰਦ ਕਰੇਂਗਾ। ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਤੁਰਦਾ ਹੈਂ?"

"ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ।"

"ਇਹ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਸਿਗਾਰ ਦੇ ਆਕਾਰ ਦਾ ਰੋਲ ਕੱਢਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਇੱਕ ਆਮ ਪਲੰਬਰ ਦਾ ਸਮੋਕਿੰਗ ਰਾਕੇਟ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਸਿਰਿਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕੈਪ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਸਵੈ-ਰੋਸ਼ਨੀ ਮਿਲ ਸਕੇ। ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਇਸ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਅੱਗ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਲੋਕ ਲੈ ਲੈਣਗੇ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਗਲੀ ਦੇ ਸਿਰੇ ਤੱਕ ਤੁਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦਸ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਜੁੜ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ?"

"ਮੈਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਰਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਇਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਸੁੱਟਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਫਿਰ ਅੱਗ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਉਠਾਉਣੀ ਪਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਗਲੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੁਹਾਡੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ।"

"ਬਿਲਕੁਲ।"

"ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਹੁਣ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਨਵੀਂ ਭੂਮਿਕਾ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਕਰਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣੀ ਹੈ।"

ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਿਲਣਸਾਰ ਅਤੇ ਸਾਦੇ-ਮਨ ਵਾਲੇ ਗੈਰ-ਅਨੁਕੂਲ ਪਾਦਰੀ ਦੇ ਕਿਰਦਾਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ। ਉਸਦੀ ਚੌੜੀ ਕਾਲੀ ਟੋਪੀ, ਉਸਦੀ ਬੈਗੀ ਪੈਂਟ, ਉਸਦੀ ਚਿੱਟੀ ਟਾਈ, ਉਸਦੀ ਹਮਦਰਦੀ ਭਰੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ, ਅਤੇ ਆਮ ਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਦਿਆਲੂ ਉਤਸੁਕਤਾ ਅਜਿਹੀ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਸਿਰਫ਼ ਮਿਸਟਰ ਜੌਨ ਹੇਅਰ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਬਦਲਿਆ। ਉਸਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ, ਉਸਦਾ ਢੰਗ, ਉਸਦੀ ਆਤਮਾ ਹਰ ਨਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਨਾਲ ਬਦਲਦੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ

ਮੰਨਿਆ ਸੀ। ਸਟੇਜ ਨੇ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਅਦਾਕਾਰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਗਿਆਨ ਨੇ ਇੱਕ ਤੀਬਰ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਮਾਹਰ ਬਣ ਗਿਆ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬੇਕਰ ਸਟ੍ਰੀਟ ਤੋਂ ਨਿਕਲੇ ਤਾਂ ਪੌਣੇ ਛੇ ਵਜੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਰਪੈਂਟਾਈਨ ਐਵੇਨਿਊ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਅਜੇ ਦਸ ਮਿੰਟ ਬਾਕੀ ਸਨ। ਸ਼ਾਮ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਲੈਂਪ ਜਗ ਰਹੇ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਇਓਨੀ ਲਾਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਤੁਰਦੇ ਸੀ, ਇਸਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ। ਘਰ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਵਰਣਨ ਤੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਲਾਕਾ ਮੇਰੀ ਉਮੀਦ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਿੱਜੀ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗਲੀ ਲਈ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਐਨੀਮੇਟਡ ਸੀ। ਇੱਕ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਗੰਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਸੀ ਜੋ ਸਿਗਰਟ ਪੀਸ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਹੱਸ ਰਹੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਕੈਂਚੀ-ਗ੍ਰਾਈਂਡਰ ਆਪਣੇ ਪਹੀਏ ਨਾਲ, ਦੋ ਗਾਰਡ ਜੋ ਇੱਕ ਨਰਸ-ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਫਲਰਟ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਕਈ ਵਧੀਆ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਨੌਜਵਾਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਸਿਗਾਰ ਲੈ ਕੇ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਆਰਾਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

"ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਘਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਘੁੰਮਦੇ ਰਹੇ, "ਇਹ ਵਿਆਹ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਸਰਲ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਫੋਟੋ ਹੁਣ ਇੱਕ ਦੋਧਾਰੀ ਹਥਿਆਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸ੍ਰੀ ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਨੌਰਟਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖੇ ਜਾਣ ਦੇ ਓਨੇ ਹੀ ਵਿਰੋਧੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡਾ ਮੁਵੱਕਿਲ ਉਸਦੀ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੇ। ਹੁਣ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਅਸੀਂ ਫੋਟੋ ਕਿੱਥੋਂ ਲੱਭੀਏ?"

"ਕਿੱਥੇ, ਸੱਚਮੁੱਚ?"

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਘੁੰਮਦੀ ਰਹੇ। ਇਹ ਅਲਮਾਰੀ ਦਾ ਆਕਾਰ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਾ ਉਸਦੇ ਰਸਤੇ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਅਤੇ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦੀ।"

"ਫਿਰ ਕਿੱਥੇ?"

"ਉਸਦਾ ਬੈਂਕਰ ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਵਕੀਲ। ਇਹ ਦੋਹਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੋਚਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ। ਔਰਤਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੁਪਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣਾ ਗੁਪਤ ਰੱਖਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਸੌਂਪ ਦੇਵੇ? ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਆਦਮੀ 'ਤੇ ਕੀ ਅਸਿੱਧਾ ਜਾਂ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਇਸ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਪਰ ਇਹ ਦੋ ਵਾਰ ਚੋਰੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ।"

"ਪਸ਼ਾ! ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਦਿਖਣਾ ਹੈ।"

"ਪਰ ਤੂੰ ਕਿਵੇਂ ਦਿਖੇਂਗਾ?"

"ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਾਂਗਾ।"

"ਫਿਰ ਕੀ?"

"ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਹਾਂਗਾ।"
"ਪਰ ਉਹ ਇਨਕਾਰ ਕਰੇਗੀ।"
"ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇਗੀ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਪਹੀਆਂ ਦੀ ਗੜਗੜਾਹਟ ਸੁਣਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਸਦੀ ਗੱਡੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਅੱਖਰ-ਪੱਤਰ ਲਾਗੂ ਕਰੋ।"
ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਗੱਡੀ ਦੀਆਂ ਸਾਈਡ-ਲਾਈਟਾਂ ਦੀ ਚਮਕ ਐਵੇਨਿਊ ਦੇ ਮੋੜ 'ਤੇ ਆ ਗਈ। ਇਹ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਚਲਾਕ ਲੈਂਡੌ ਸੀ ਜੋ ਬ੍ਰਾਇਓਨੀ ਲਾਜ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੱਕ ਗੂੰਜ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਵਧਿਆ, ਕੋਨੇ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਰੋਟੀ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤਾਂਬਾ ਕਮਾਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਪਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰੋਟੀ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕੂਹਣੀ ਨਾਲ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਉਸੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਉੱਪਰ ਆਇਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਝਗੜਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਦੋ ਗਾਰਡਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਪੱਖ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਕੈਂਚੀ-ਪੀਸਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਜੋ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਬਰਾਬਰ ਗਰਮ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਔਰਤ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਗੱਡੀ ਤੋਂ ਉਤਰੀ ਸੀ, ਲਾਲ ਅਤੇ ਸੰਘਰਸ਼ਸ਼ੀਲ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੰਢ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮੁੱਠੀਆਂ ਅਤੇ ਡੰਡਿਆਂ ਨਾਲ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਵਾਰ ਕੀਤੇ। ਹੋਮਜ਼ ਔਰਤ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਭੀੜ ਵਿੱਚ ਭੱਜਿਆ; ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਉਸ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਿਆ ਉਸਨੇ ਚੀਕਿਆ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਖੂਨ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਵਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਡਿੱਗਣ 'ਤੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਇੱਕ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਏ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਬੈਠੀਆਂ ਕੁਰਸੀਆਂ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੁਝ ਵਧੀਆ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਲੋਕ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਔਰਤ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜ਼ਖਮੀ ਆਦਮੀ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ। ਆਇਰੀਨ ਐਡਲਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਕਹਾਂਗੀ, ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹ ਗਈ ਸੀ; ਪਰ ਉਹ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ, ਹਾਲ ਦੀਆਂ ਲਾਈਟਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸ਼ਕਲ ਦਿਖਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਗਲੀ ਵੱਲ ਮੁੜ ਰਹੀ ਸੀ।
"ਕੀ ਉਹ ਗਰੀਬ ਸੱਜਣ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ," ਕਈ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਚੀਕੀਆਂ।
"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਜਾਨ ਹੈ!" ਇੱਕ ਹੋਰ ਚੀਕਿਆ। "ਪਰ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਹਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਲਾ ਜਾਵੇਗਾ।"
"ਉਹ ਇੱਕ ਬਹਾਦਰ ਆਦਮੀ ਹੈ," ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜੇਕਰ ਉਹ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਉਸ ਔਰਤ ਦਾ ਪਰਸ ਅਤੇ ਘੜੀ ਹੁੰਦੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਗਿਰੋਹ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਰੁੱਖਾ ਵੀ। ਆਹ, ਉਹ ਹੁਣ ਸਾਹ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੈ।"
"ਉਹ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਲੇਟ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਕੀ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲਿਆ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਮਾਰਮ?"
"ਜ਼ਰੂਰ। ਉਸਨੂੰ ਬੈਠਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਓ। ਇੱਕ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਸੋਫਾ ਹੈ। ਇਸ ਪਾਸੇ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ!"
ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਬ੍ਰਾਇਓਨੀ ਲਾਜ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਸੁਟਵਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਪੋਸਟ ਤੋਂ ਖਿੜਕੀ ਕੋਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਲੈਂਪ ਜਗਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਪਰਦੇ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚੇ ਗਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਪਏ ਹੋਏ ਦੇਖ ਸਕਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਭੂਮਿਕਾ ਲਈ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਜੋ ਉਹ ਨਿਭਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਉਸ ਸੁੰਦਰ ਜੀਵ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੈਂ

ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਉਸ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਦਿਆਲਤਾ ਨਾਲ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਜ਼ਖਮੀ ਆਦਮੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਹੋਮਜ਼ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਧੋਖਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਹੁਣ ਉਸ ਭੂਮਿਕਾ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਜਾਵੇ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਦਿਲ ਸਖ਼ਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਲਸਟਰ ਦੇ ਹੇਠੋਂ ਧੂੰਏਂ ਵਾਲਾ ਰਾਕੇਟ ਲੈ ਲਿਆ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ, ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਹੋਮਜ਼ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਹਿੱਲਦੇ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਹਵਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ। ਇੱਕ ਨੌਕਰਾਣੀ ਭੱਜ ਕੇ ਆਈ ਅਤੇ ਖਿੜਕੀ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀ। ਉਸੇ ਪਲ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉੱਚਾ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਸਿਗਨਲ 'ਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਰਾਕੇਟ "ਅੱਗ!" ਦੀ ਚੀਕ ਨਾਲ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ! ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਹੀ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਭੀੜ, ਚੰਗੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਅਤੇ ਬਿਮਾਰ - ਸੱਜਣ, ਓਸਟਲਰ, ਅਤੇ ਨੌਕਰਾਣੀਆਂ - "ਅੱਗ" ਦੀ ਇੱਕ ਆਮ ਚੀਕ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਈਆਂ! ਧੂੰਏਂ ਦੇ ਸੰਘਣੇ ਬੱਦਲ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਘੁੰਮਦੇ ਹੋਏ। ਮੈਂ ਭੱਜ-ਦੌੜ ਕਰਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਝਲਕ ਦੇਖੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਅੰਦਰੋਂ ਹੋਮਜ਼ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਣ ਲੱਗੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਅਲਾਰਮ ਸੀ। ਚੀਕਦੀ ਭੀੜ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲ ਕੇ ਮੈਂ ਗਲੀ ਦੇ ਕੋਨੇ ਵੱਲ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਦਸ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਬਾਂਹ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਪਾ ਕੇ ਅਤੇ ਹੰਗਾਮੇ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾਣ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਚੁੱਪਚਾਪ ਤੁਰਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਐਜਵੇਅਰ ਰੋਡ ਵੱਲ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਾਂਤ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੋੜ ਲਿਆ।

"ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕੀਤਾ, ਡਾਕਟਰ," ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ।"

"ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਫੋਟੋ ਹੈ?"

"ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ?"

"ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਰੇਗੀ।"

"ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ।"

"ਮੈਂ ਕੋਈ ਭੇਤ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ," ਉਸਨੇ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਮਾਮਲਾ ਬਿਲਕੁਲ ਸਰਲ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਹਰ ਕੋਈ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਮ ਲਈ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸਨ।"

"ਮੈਂ ਵੀ ਇਹੀ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਸੀ।"

"ਫਿਰ, ਜਦੋਂ ਝਗੜਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਦੀ ਹਥੇਲੀ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਗਿੱਲਾ ਲਾਲ ਰੰਗ ਸੀ। ਮੈਂ ਭੱਜ ਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਤਾੜੀ ਮਾਰੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਤਰਸਯੋਗ ਤਮਾਸ਼ਾ ਬਣ ਗਿਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਚਾਲ ਹੈ।"

"ਇਹ ਮੈਂ ਵੀ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

"ਫਿਰ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲੈ ਗਏ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਅੰਦਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਸੀ। ਉਹ ਹੋਰ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ? ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੈਠਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਉਹੀ ਕਮਰਾ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਕਮਰੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਦੇ

ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦ੍ਰਿੜ ਸੀ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਦੇਖਣਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਲਿਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਮੈਂ ਹਵਾ ਲਈ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਿੜਕੀ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮੌਕਾ ਸੀ।"

"ਇਸਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਵੇਂ ਮਦਦ ਕੀਤੀ?"

"ਇਹ ਸਭ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਸੋਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਅੱਗ ਲੱਗ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਤੁਰੰਤ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਵੱਲ ਭੱਜਣ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਹੱਤਵ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਇਆ ਹੈ। ਡਾਰਲਿੰਗਟਨ ਬਦਲ ਘੁਟਾਲੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਉਪਯੋਗੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਰਨਸਵਰਥ ਕੈਸਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ। ਇੱਕ ਵਿਆਹੀ ਔਰਤ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਫੜਦੀ ਹੈ; ਇੱਕ ਅਣਵਿਆਹੀ ਔਰਤ ਆਪਣੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੇ ਡੱਬੇ ਲਈ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅੱਜ ਦੀ ਸਾਡੀ ਔਰਤ ਕੋਲ ਘਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਅਸੀਂ ਭਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਹਲੀ ਕਰੇਗੀ। ਅੱਗ ਦਾ ਅਲਾਰਮ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧੂੰਆਂ ਅਤੇ ਚੀਕਣਾ ਸਟੀਲ ਦੀਆਂ ਨਾੜਾਂ ਨੂੰ ਹਿਲਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸੁੰਦਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਫੋਟੋ ਸੱਜੇ ਘੰਟੀ-ਖਿੱਚ ਦੇ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਸਲਾਈਡਿੰਗ ਪੈਨਲ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਰਿਸੈਸ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਉੱਥੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਝਲਕ ਦੇਖੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਅੱਧਾ ਕੱਢਿਆ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਅਲਾਰਮ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ, ਰਾਕੇਟ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ।" "ਕਦੇ ਤੋਂ। ਮੈਂ ਉੱਠਿਆ, ਅਤੇ ਬਹਾਨੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਘਰੋਂ ਭੱਜ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਝਿਜਕਿਆ ਕਿ ਫੋਟੋ ਤੁਰੰਤ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂ ਜਾਂ ਨਹੀਂ; ਪਰ ਕੋਚਮੈਨ ਅੰਦਰ ਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੀਂਹ ਸਭ ਕੁਝ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਹੁਣ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਸਾਡੀ ਖੋਜ ਲਗਭਗ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਵੀ। ਸਾਨੂੰ ਔਰਤ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਬੈਠਕ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਪਰ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਵੇਗੀ ਤਾਂ ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਲੱਭ ਸਕੇਗੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਫੋਟੋ। ਇਹ ਮਹਾਰਾਜੇ ਲਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ।"

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਦੋਂ ਫ਼ੋਨ ਕਰੋਗੇ?"

"ਸਵੇਰੇ ਅੱਠ ਵਜੇ। ਉਹ ਉੱਠ ਨਹੀਂ ਸਕੇਗੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸਾਫ਼ ਮੈਦਾਨ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਾਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿਆਹ ਦਾ ਅਰਥ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਆਦਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਬਦੀਲੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਦੇਰੀ ਕੀਤੇ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਤਾਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਅਸੀਂ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕੇ ਸੀ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਰੁਕ ਗਏ ਸੀ। ਉਹ ਚਾਬੀ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਜੇਬਾਂ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਲੰਘਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ:

"ਸ਼ੁਭ ਰਾਤਰੀ, ਮਿਸਟਰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼।"

ਉਸ ਸਮੇਂ ਫੁੱਟਪਾਥ 'ਤੇ ਕਈ ਲੋਕ ਸਨ, ਪਰ ਸਵਾਗਤ ਇੱਕ ਪਤਲੇ ਨੌਜਵਾਨ ਵੱਲੋਂ ਆਇਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਅਲਸਟਰ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਉੱਥੋਂ ਲੰਘ ਆਇਆ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਉਹ ਆਵਾਜ਼ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਸੁਣੀ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮੱਧਮ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਾਲੀ ਗਲੀ ਵੱਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਹੁਣ, ਮੈਂ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਦੋਗਲਾ ਕੌਣ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

—

ਮੈਂ ਉਸ ਰਾਤ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ 'ਤੇ ਸੁੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਵੇਰੇ ਆਪਣੇ ਟੋਸਟ ਅਤੇ ਕੌਫੀ 'ਤੇ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸੀ ਜਦੋਂ ਬੋਹੇਮੀਆ ਦਾ ਰਾਜਾ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ।

"ਤੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਮਝ ਲਿਆ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ, ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਦੋਵੇਂ ਮੋਢਿਆਂ ਤੋਂ ਫੜ ਕੇ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਵੱਲ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਹਾਲੇ ਨਹੀ."

"ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਮੀਦਾਂ ਹਨ?"

"ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦਾਂ ਹਨ।"

"ਫਿਰ, ਆਓ। ਮੈਂ ਜਾਣ ਲਈ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਹਾਂ।"

"ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਟੈਕਸੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

"ਨਹੀਂ, ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

“ਫਿਰ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸੌਖਾ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ।” ਅਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਬ੍ਰਾਇਓਨੀ ਲਾਜ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਏ।

"ਆਇਰੀਨ ਐਡਲਰ ਵਿਆਹੀ ਹੋਈ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ।

"ਵਿਆਹਿਆ! ਕਦੋਂ?"

"ਕੱਲ੍ਹ।"

"ਪਰ ਕਿਸਨੂੰ?"

"ਨੌਰਟਨ ਨਾਮ ਦੇ ਇੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਵਕੀਲ ਨੂੰ।"

"ਪਰ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਰੇਗੀ।"

"ਅਤੇ ਉਮੀਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ?"

"ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਡਰ ਤੋਂ ਬਚਾ ਲਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਔਰਤ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਖੈਰ! ਕਾਸ਼ ਉਹ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਹੁੰਦੀ! ਉਹ ਕਿੰਨੀ ਰਾਣੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ!" ਉਹ ਇੱਕ ਉਦਾਸ ਚੁੱਪ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਤੋਂ ਡੁੱਬ ਗਿਆ, ਜੋ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਟੁੱਟੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਸਰਪੈਂਟਾਈਨ ਐਵੇਨਿਊ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇ। ਬ੍ਰਾਇਓਨੀ ਲਾਜ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਔਰਤ ਪੌੜੀਆਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬਰੌਘਮ ਤੋਂ ਕਦਮ ਰੱਖ ਰਹੇ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਵਿਅੰਗਮਈ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼, ਮੈਂ ਮੰਨਦੀ ਹਾਂ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਂ ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼ ਹਾਂ," ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਉਸ ਵੱਲ ਸਵਾਲੀਆ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਭਰੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਦਿਆਂ।

"ਸੱਚਮੁੱਚ! ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈਂ। ਉਹ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਚੈਰਿੰਗ ਕਰਾਸ ਤੋਂ 5:15 ਦੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਰਾਹੀਂ ਮਹਾਂਦੀਪ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਈ।"

"ਕੀ!" ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ, ਉਦਾਸੀ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਚਿੱਟਾ। "ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੰਗਲੈਂਡ ਛੱਡ ਗਈ ਹੈ?"

"ਕਦੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ।"

"ਅਤੇ ਕਾਗਜ਼?" ਰਾਜੇ ਨੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਿਆ। "ਸਭ ਕੁਝ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ।" ਉਹ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਧੱਕਾ ਦੇ ਕੇ ਡਰਾਇੰਗ-ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਿਆ, ਉਸਦੇ ਬਾਅਦ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ। ਫਰਨੀਚਰ ਹਰ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਖਿੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਟੁੱਟੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸ਼ੈਲਫਾਂ ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਰਾਜ਼ਾਂ ਨਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਔਰਤ ਨੇ ਆਪਣੀ ਉਡਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ। ਹੋਮਜ਼ ਘੰਟੀ ਵਜਾਉਣ 'ਤੇ ਭੱਜਿਆ, ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਸਲਾਈਡਿੰਗ ਸ਼ਟਰ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ, ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਫੋਟੋ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਕੱਢਿਆ। ਫੋਟੋ ਖੁਦ ਆਇਰੀਨ ਐਡਲਰ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਚਿੱਠੀ 'ਤੇ "ਸ਼ਰਲੌਕ ਹੋਮਜ਼, ਐਸਕਿਊ. ਬੁਲਾਏ ਜਾਣ ਤੱਕ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।" ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਤਿੰਨਾਂ ਨੇ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਿਆ। ਇਹ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਦੀ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਤਾਰੀਖ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੱਜਿਆ:

ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸ਼ਰਲੌਕ ਹੋਮਸ:

ਤੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕੀਤਾ। ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਲੈ ਲਿਆ। ਅੱਗ ਦੇ ਅਲਾਰਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਫਿਰ, ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੋਚਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਰਾਜਾ ਕਿਸੇ ਏਜੰਟ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਤੂੰ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਪਤਾ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਨਾਲ, ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਤੂੰ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੇ ਪਿਆਰੇ, ਦਿਆਲੂ ਪੁਰਾਣੇ ਪਾਦਰੀ ਬਾਰੇ ਬੁਰਾ ਸੋਚਣਾ ਔਖਾ ਲੱਗਿਆ। ਪਰ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਖੁਦ ਇੱਕ ਅਭਿਨੇਤਰੀ ਵਜੋਂ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮਰਦ ਪਹਿਰਾਵਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਜੌਨ, ਕੋਚਮੈਨ ਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ, ਉੱਪਰ ਭੱਜਿਆ, ਆਪਣੇ ਤੁਰਨ ਵਾਲੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਚਲੇ ਗਏ ਹੇਠਾਂ ਆ ਗਿਆ।

ਖੈਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੱਕ ਗਈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਸ਼ਹੂਰ ਮਿਸਟਰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਲਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਮੈਂ, ਕਾਫ਼ੀ ਬੇਵਕੂਫੀ ਨਾਲ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ੁਭ ਰਾਤਰੀ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਮੰਦਰ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਗਈ।

ਅਸੀਂ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਾਧਨ ਭੱਜਣਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭਿਆਨਕ ਵਿਰੋਧੀ ਮੇਰਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਲ੍ਹਣਾ ਖਾਲੀ ਪਾਓਗੇ। ਫੋਟੋ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਤੁਹਾਡਾ ਮੁਵੱਕਿਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਆਰਾਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਰਾਜਾ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਜੋ ਚਾਹੇ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਬੁਰਾ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਿਰਫ ਆਪਣੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਥਿਆਰ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਦਮ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖੇਗਾ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਫੋਟੋ ਛੱਡਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਪਿਆਰੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼,

ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੱਚੀਂ ਤੁਹਾਡਾ,

ਆਇਰੀਨ ਨੌਰਟਨ, ਨੀ ਐਡਲਰ।

"ਕਿੰਨੀ ਔਰਤ ਹੈ - ਓ, ਕਿੰਨੀ ਔਰਤ ਹੈ!" ਬੋਹੀਮੀਆ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਤਿੰਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਪੱਤਰ ਪੜ੍ਹਿਆ। "ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨੀ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜ ਸੀ? ਕੀ ਉਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਰਾਣੀ ਨਾ ਬਣ ਜਾਂਦੀ? ਕੀ ਇਹ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ?"

"ਮੈਂ ਉਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਜੋ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਹਾਰਾਜ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਜਾਪਦੀ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਠੰਡੇ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਸਫਲ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਿਆ।"

"ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮਹਾਰਾਜ," ਰਾਜਾ ਚੀਕਿਆ; "ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਫਲ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਦਾ ਬਚਨ ਅਟੱਲ ਹੈ। ਫੋਟੋ ਹੁਣ ਓਨੀ ਹੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ।"

"ਮੈਨੂੰ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਦੀ ਇਹ ਗੱਲ ਸੁਣ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ ਰਿਣੀ ਹਾਂ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਨਾਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਅੰਗੂਠੀ" ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪੰਨੇ ਵਾਲੀ ਸੱਪ ਦੀ ਅੰਗੂਠੀ ਕੱਢੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਦੀ ਹਥੇਲੀ 'ਤੇ ਫੜਾ ਦਿੱਤਾ।

"ਮਹਾਰਾਜ ਕੋਲ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਕਦਰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਦਾ ਨਾਮ ਦੱਸਣਾ ਹੀ ਪਵੇਗਾ।"

"ਇਹ ਫੋਟੋ!"

ਰਾਜਾ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ।

"ਆਇਰੀਨ ਦੀ ਫੋਟੋ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਜ਼ਰੂਰ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ।"

"ਮੈਂ ਮਹਾਰਾਜ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ੁਭ ਸਵੇਰ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ।" ਉਸਨੇ ਝੁਕਿਆ, ਅਤੇ, ਉਸ ਹੱਥ ਨੂੰ ਵੇਖੇ ਬਿਨਾਂ ਜੋ ਰਾਜਾ ਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਵਧਾਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵੱਲ ਚੱਲ ਪਿਆ।

ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਘੁਟਾਲੇ ਨੇ ਬੋਹੇਮੀਆ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਦੁਆਰਾ ਹਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਉਹ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਚਲਾਕੀ 'ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਇਰੀਨ ਐਡਲਰ

ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸਦੀ ਫੋਟੋ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਔਰਤ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਰੈੱਡ-ਹੈੱਡਡ ਲੀਗ

ਮੈਂ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਪਤਝੜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਿਨ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ, ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਜ਼ਬੂਤ, ਫੁੱਲਦਾਰ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲੇ, ਲਾਲ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਸੱਜਣ ਨਾਲ ਡੂੰਘੀ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ। ਆਪਣੀ ਘੁਸਪੈਠ ਲਈ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ ਕਿ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੇ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਮੰਗਣੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਵੀ ਹਾਂ। ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ।"

"ਫਿਰ ਮੈਂ ਅਗਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਉਡੀਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸੱਜਣ, ਮਿਸਟਰ ਵਿਲਸਨ, ਮੇਰੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਫਲ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਸਾਥੀ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੰਮ ਆਵੇਗਾ।"

ਉਹ ਮੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸੱਜਣ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਮੋਟੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਵਲੀ ਭਰੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਨਿੱਕੀ ਜਿਹੀ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤੀ।

"ਸੈਟੀ ਅਜ਼ਮਾਓ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੀ ਆਰਾਮ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਮੁੜ ਕੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲੀਆਂ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਮੂਡ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਰਿਵਾਜ ਸੀ। "ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਅਜੀਬ ਹੈ ਅਤੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜੀਵਨ ਦੇ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਾਦੇ ਰੁਟੀਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਲਈ ਆਪਣਾ ਸੁਆਦ ਉਸ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੁਆਰਾ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਤਿਹਾਸ ਲਿਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਕਹਿਣ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੋਗੇ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਛੋਟੇ ਸਾਹਸ ਨੂੰ ਸਜਾਉਣ ਲਈ।"

"ਤੁਹਾਡੇ ਕੇਸ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲੇ ਰਹੇ ਹਨ," ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ।

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਮਿਸ ਮੈਰੀ ਸਦਰਲੈਂਡ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਧਾਰਨ ਸਮੱਸਿਆ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਅਜੀਬ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸੰਜੋਗਾਂ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਜੀਵਨ ਵੱਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯਤਨ ਨਾਲੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਲੇਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

"ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਂ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਠੀਕ ਕਿਹਾ, ਡਾਕਟਰ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਆਉਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਢੇਰ ਲਗਾਉਂਦਾ ਰਹਾਂਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡਾ ਤਰਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ। ਹੁਣ, ਸ਼੍ਰੀ ਜਾਬੇਜ਼ ਵਿਲਸਨ ਇੱਥੇ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਿਰਤਾਂਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ

ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਇਕਵਚਨ ਹੋਣ ਦਾ ਜੋ ਮੈਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਲੱਖਣ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਕਸਰ ਵੱਡੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਛੋਟੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਦੇ-ਕਦੇ, ਸੱਚਮੁੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਾ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਕੋਰਸ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਇਕਵਚਨ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਕਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ, ਸ੍ਰੀ ਵਿਲਸਨ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦਿਆਲਤਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਲਈ ਵੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਅਜੀਬ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਹਰ ਸੰਭਵ ਵੇਰਵੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਚਿੰਤਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਰਾਹ ਦਾ ਕੁਝ ਮਾਮੂਲੀ ਸੰਕੇਤ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੇਧ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੱਥ, ਮੇਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਲੱਖਣ ਹਨ।"

ਮੋਟੇ ਜਿਹੇ ਗਾਹਕ ਨੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਮਾਣ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਫੁੱਲੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗ੍ਰੇਟਕੋਟ ਦੀ ਅੰਦਰਲੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਗੰਦਾ ਅਤੇ ਝੁਰੜੀਆਂ ਵਾਲਾ ਅਖ਼ਬਾਰ ਕੱਢਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਕਾਲਮ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਅੱਗੇ ਵੱਲ ਵਧਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਗਜ਼ ਉਸਦੇ ਗੋਡੇ 'ਤੇ ਚਪਟਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਵੱਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਫੈਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹਨਾਂ ਸੰਕੇਤਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਜਾਂ ਦਿੱਖ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਿਰੀਖਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਸਾਡੇ ਮਹਿਮਾਨ ਨੇ ਇੱਕ ਆਮ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਵਪਾਰੀ, ਮੋਟਾ, ਘਮੰਡੀ ਅਤੇ ਹੌਲੀ ਹੋਣ ਦੇ ਹਰ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਉਸਨੇ ਕਾਫ਼ੀ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਸਲੇਟੀ ਚਰਵਾਹੇ ਦੇ ਚੈੱਕ ਪੈਂਟ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਾਫ਼ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਕਾਲਾ ਫਰੌਕਕੋਟ, ਸਾਹਮਣੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਬਟਨ ਵਾਲਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਪਿੱਤਲ ਦੀ ਐਲਬਰਟ ਚੇਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਧੁੰਦਲਾ ਕਮਰਕੋਟ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਗਹਿਣੇ ਵਜੋਂ ਹੇਠਾਂ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਧਾਤ ਦਾ ਇੱਕ ਵਰਗਾਕਾਰ ਵਿੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਟੁਕੜਾ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਭੁਰਭੁਰਾ ਟੌਪ-ਟੋਪੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਫਿੱਕਾ ਭੂਰਾ ਓਵਰਕੋਟ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਝੁਰੜੀਆਂ ਵਾਲਾ ਮਖਮਲੀ ਕਾਲਰ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਪਿਆ ਸੀ। ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ, ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਦੇਖਾਂਗਾ, ਉਸ ਆਦਮੀ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਕਮਾਲ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਿਵਾਏ ਉਸਦੇ ਭੜਕਦੇ ਲਾਲ ਸਿਰ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਦਾਸੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ।

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਦੀ ਤੇਜ਼ ਨਜ਼ਰ ਮੇਰੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੇਰੀਆਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨਵਾਦੀ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ। "ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਹੱਥੀਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿ ਉਹ ਸੁੰਘਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਫ੍ਰੀਮੇਸਨ ਹੈ, ਕਿ ਉਹ ਚੀਨ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿ ਉਸਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਕੁਝ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸਕਦਾ।"

ਮਿਸਟਰ ਜਾਬੇਜ਼ ਵਿਲਸਨ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਉੱਠੇ, ਆਪਣੀ ਉਂਗਲੀ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ 'ਤੇ ਸਨ।

"ਸ਼ੁਭ-ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਕਿ ਮੈਂ ਹੱਥੀਂ ਕਿਰਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ? ਇਹ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਵਾਂਗ ਸੱਚ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਤਰਖਾਣ ਵਜੋਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਸੀ।"

"ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਰ। ਤੁਹਾਡਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਤੁਹਾਡੇ ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਨਾਲੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਵਧੇਰੇ ਵਿਕਸਤ ਹਨ।"

"ਖੈਰ, ਫਿਰ ਨਸਵਾਰ, ਅਤੇ ਫ੍ਰੀਮੇਸਨਰੀ?"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸ ਕੇ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕਿਉਂਕਿ, ਤੁਹਾਡੇ ਆਰਡਰ ਦੇ ਸਖ਼ਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਆਰਕ-ਐਂਡ-ਕੰਪਾਸ ਬ੍ਰੈਸਟਪਿਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋ।"

"ਆਹ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮੈਂ ਉਹ ਭੁੱਲ ਗਿਆ। ਪਰ ਲਿਖਤ?"

"ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੀ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੱਜਾ ਕਫ਼ ਪੰਜ ਇੰਚ ਤੱਕ ਇੰਨਾ ਚਮਕਦਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਕਫ਼ 'ਤੇ ਕੂਹਣੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਨਿਰਵਿਘਨ ਪੈਚ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਰੱਖਦੇ ਹੋ?"

"ਠੀਕ ਹੈ, ਪਰ ਚੀਨ?"

"ਜਿਸ ਮੱਛੀ ਦਾ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਗੁੱਟ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉੱਪਰ ਟੈਟੂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਚੀਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਟੈਟੂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸਾਹਿਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਮੱਛੀਆਂ ਦੇ ਸਕੇਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਾਜ਼ੁਕ ਗੁਲਾਬੀ ਰੰਗ ਦੇ ਰੰਗ ਦੇਣ ਦੀ ਉਹ ਚਾਲ ਚੀਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਅਜੀਬ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਘੜੀ ਦੀ ਚੇਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਚੀਨੀ ਸਿੱਕਾ ਲਟਕਦਾ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮਾਮਲਾ ਹੋਰ ਵੀ ਸਰਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

ਮਿਸਟਰ ਜਾਬੇਜ਼ ਵਿਲਸਨ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਹੱਸੇ। "ਖੈਰ, ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਚਲਾਕੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। 'ਓਮਨੇ ਇਗਨੋਟਮ ਪ੍ਰੋ ਮੈਗਨੀਫੀਕੋ,' ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਮਾੜੀ ਜਿਹੀ ਸਾਖ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੈ, ਤਬਾਹ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਜੇ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਾਂ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਰਿਹਾ, ਮਿਸਟਰ ਵਿਲਸਨ?"

"ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਹੁਣ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮੋਟੀ ਲਾਲ ਉਂਗਲੀ ਨੂੰ ਕਾਲਮ ਦੇ ਅੱਧ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਇਹ ਇੱਥੇ ਹੈ। ਇਹੀ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਭ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹ ਲਿਆ, ਸਰ।"

ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਕਾਗਜ਼ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ।

ਲਾਲ-ਮੁਖੀ ਲੀਗ ਨੂੰ:

ਲੇਬਨਾਨ, ਪੈਨਸਿਲਵੇਨੀਆ, ਯੂ.ਐੱਸ.ਏ. ਦੇ ਸਵਰਗੀ ਹਿਜ਼ਕੀਆ ਹੌਪਕਿੰਸ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਹੁਣ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਸਾਮੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਲੀਗ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਨਾਮਾਤਰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ 4 ਪੌਂਡ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਲਾਲ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਜੋ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਤੰਦਰੁਸਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕੀ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ

ਉਮਰ ਦੇ ਹਨ, ਯੋਗ ਹਨ। ਸੋਮਵਾਰ ਨੂੰ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ, ਡੰਕਨ ਰੌਸ ਨੂੰ ਲੀਗ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ, 7 ਪੋਪ ਕੋਰਟ, ਫਲੀਟ ਸਟਰੀਟ ਵਿਖੇ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿਓ।

"ਇਸਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ?" ਇਸ ਅਸਾਧਾਰਨ ਐਲਾਨ ਨੂੰ ਦੋ ਵਾਰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੇਰਾ ਵੀਰਜ ਨਿਕਲ ਗਿਆ।

ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਹੱਸਿਆ ਅਤੇ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਕਰਨ ਲੱਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਆਦਤ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉੱਚੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। "ਇਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਆਮ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਤੇ ਹੁਣ, ਮਿਸਟਰ ਵਿਲਸਨ, ਤੁਸੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਜਾਓ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ, ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਬਾਰੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਾ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਸਮਤ 'ਤੇ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ ਹੈ, ਬਾਰੇ ਦੱਸੋ। ਡਾਕਟਰ, ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਗਜ਼ ਅਤੇ ਤਾਰੀਖ ਦਾ ਇੱਕ ਨੋਟ ਬਣਾਓਗੇ।"

"ਇਹ 27 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1890 ਦੀ ਸਵੇਰ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ।"

"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ। ਹੁਣ, ਮਿਸਟਰ ਵਿਲਸਨ?"

“ਖੈਰ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਵੇਂ ਹੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼,” ਜੈਬੇਜ਼ ਵਿਲਸਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੱਥੇ ਨੂੰ ਪੂੰਝਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ; “ਮੇਰਾ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਕੋਬਰਗ ਸਕੁਏਅਰ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋ ਸਹਾਇਕ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਸਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਨੌਕਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਉਹ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਅੱਧੀ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਆਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ।”

"ਇਸ ਮਿਹਨਤੀ ਨੌਜਵਾਨ ਦਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ?" ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਵਿਨਸੈਂਟ ਸਪੌਲਡਿੰਗ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੰਨਾ ਜਵਾਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਉਮਰ ਕਹਿਣਾ ਔਖਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਸਹਾਇਕ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼; ਅਤੇ ਮੈਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਦੁੱਗਣਾ ਕਮਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਪਰ, ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਜੇ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਿਉਂ ਪਾਵਾਂ?"

"ਕਿਉਂ, ਸੱਚਮੁੱਚ? ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਜਾਪਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰੀ ਮਾਰਕੀਟ ਕੀਮਤ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਆਮ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਸਹਾਇਕ ਤੁਹਾਡੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਜਿੰਨਾ ਕਮਾਲ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਓਹ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਪਣੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਹਨ," ਮਿਸਟਰ ਵਿਲਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫੀ ਲਈ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਇੰਨਾ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦਿਮਾਗ਼ ਸੁਧਾਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਕੈਮਰਾ ਲੈ ਕੇ ਭੱਜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਖਰਗੋਸ਼ ਵਾਂਗ ਤਲਾਅ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸਦਾ ਮੁੱਖ ਕਸੂਰ ਹੈ, ਪਰ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਉਹ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਵਰਕਰ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬੁਰਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੈ?"

"ਹਾਂ, ਸਰ। ਉਹ ਅਤੇ ਚੌਦਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕੁੜੀ, ਜੋ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਸਾਦੀ ਖਾਣਾ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਰੱਖਦੀ ਹੈ - ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਕਦੇ ਕੋਈ ਪਰਿਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਤਿੰਨੋਂ ਬਹੁਤ

ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਸਰ; ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਿਰਾਂ 'ਤੇ ਛੱਤ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ੇ ਅਦਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।"

"ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਉਹ ਸੀ ਉਹ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ। ਹੌਸਲਾ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਅੱਠ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਬਾਅਦ ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਦਫ਼ਤਰ ਆਇਆ, ਇਸ ਕਾਗਜ਼ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:"

"'ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਅੱਗੇ ਕਾਮਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਵਿਲਸਨ, ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਲਾਲ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਹੁੰਦਾ।"

"'ਇਹ ਕਿਉਂ?' ਮੈਂ ਪੁੱਛਦਾ ਹਾਂ।"

"'ਕਿਉਂ,' ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, 'ਲੀਗ ਆਫ਼ ਦ ਰੈੱਡ-ਹੈੱਡਡ ਮੈਨ' ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਸਾਮੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦਮੀ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਸਾਮੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਟਰੱਸਟੀ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਹਨ ਕਿ ਪੈਸੇ ਦਾ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜੇ ਮੇਰੇ ਵਾਲਾਂ ਦਾ ਰੰਗ ਹੀ ਬਦਲ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਪੰਘੂੜਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ।'

"'ਕਿਉਂ, ਫਿਰ ਇਹ ਕੀ ਹੈ?' ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ। ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਘਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆ ਗਿਆ, ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਹਫ਼ਤੇ ਭਰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਚਟਾਈ ਉੱਤੇ ਪੈਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਖ਼ਬਰ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ।

"'ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਲਾਲ ਸਿਰ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਲੀਗ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ?" ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"'ਕਦੇ ਨਹੀਂ।'"

"'ਕਿਉਂ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋ।"

"'ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੀ ਕੀਮਤ ਹੈ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"'ਓਹ, ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਸੌ, ਪਰ ਕੰਮ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਕਿੱਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਤੁਸੀਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸੋਚ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕੰਨ ਚੁਭਣ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤਾ ਵਧੀਆ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੋ ਸੌ ਵਾਧੂ ਬਹੁਤ ਕੰਮ ਆਉਂਦੇ।

"'ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸੋ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ।"

"'ਠੀਕ ਹੈ', ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। 'ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਲੀਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਪਤਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੇਰਵਿਆਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਲੀਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਇੱਕ ਅਮਰੀਕੀ ਕਰੋੜਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਿਜ਼ਕੀਆ ਹੌਪਕਿੰਸ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਜੀਬ ਸੀ। ਉਹ ਖੁਦ ਲਾਲ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਾਰੇ ਲਾਲ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀਆਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹਮਦਰਦੀ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋਈ ਤਾਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਵੱਡੀ ਜਾਇਦਾਦ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਸਾਨ ਬਰਥ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਆਜ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀਆਂ

ਹਦਾਇਤਾਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਲ ਉਸ ਰੰਗ ਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਤਨਖਾਹ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ।'

"'ਪਰ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ, 'ਲੱਖਾਂ ਲਾਲ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣਗੇ।'

"'ਇੰਨੇ ਨਹੀਂ ਜਿੰਨੇ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚ ਸਕਦੇ ਹੋ,' ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। 'ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲੰਡਨ ਵਾਸੀਆਂ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਆਦਮੀਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਇਸ ਅਮਰੀਕੀ ਨੇ ਲੰਡਨ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਵਾਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਮੋੜ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ, ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਲ ਹਲਕੇ ਲਾਲ, ਜਾਂ ਗੂੜ੍ਹੇ ਲਾਲ, ਜਾਂ ਅਸਲ ਚਮਕਦਾਰ, ਚਮਕਦਾਰ, ਅੱਗ ਵਰਗੇ ਲਾਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਲਸਨ, ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਅੰਦਰ ਚਲੇ ਜਾਓਗੇ; ਪਰ ਸ਼ਾਇਦ ਕੁਝ ਸੌ ਪੌਂਡ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣਾ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਹੁਣ, ਇਹ ਇੱਕ ਸੱਚਾਈ ਹੈ, ਸੱਜਣੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਕਿ ਮੇਰੇ ਵਾਲ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭਰੇ ਅਤੇ ਅਮੀਰ ਰੰਗ ਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਕਾਬਲਾ ਹੋਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦਮੀ ਜਿੰਨਾ ਹੀ ਚੰਗਾ ਮੌਕਾ ਹਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਕਦੇ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਵਿਨਸੈਂਟ ਸਪੌਲਡਿੰਗ ਇਸ ਬਾਰੇ ਇੰਨਾ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਲਾਭਦਾਇਕ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦਿਨ ਲਈ ਸ਼ਟਰ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਛੁੱਟੀਆਂ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਤਿਆਰ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲ ਪਏ।

"ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਜ਼ਾਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਉੱਤਰ, ਦੱਖਣ, ਪੂਰਬ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਤੋਂ ਹਰ ਉਹ ਆਦਮੀ ਜਿਸਦੇ ਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਲ ਰੰਗ ਸੀ, ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਿਆ ਸੀ। ਫਲੀਟ ਸਟ੍ਰੀਟ ਲਾਲ ਸਿਰਾਂ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੋਪ ਦਾ ਦਰਬਾਰ ਇੱਕ ਕੋਸਟਰ ਦੇ ਸੰਤਰੀ ਬੈਰੋ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪੂਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਹਨ ਜਿੰਨੇ ਉਸ ਇੱਕਲੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਰੰਗ ਦਾ ਹਰ ਰੰਗ ਉਹ ਸਨ - ਤੂੜੀ, ਨਿੰਬੂ, ਸੰਤਰਾ, ਇੱਟ, ਆਇਰਿਸ਼-ਸੈਟਰ, ਜਿਗਰ, ਮਿੱਟੀ; ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਪੌਲਡਿੰਗ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਅਸਲ ਚਮਕਦਾਰ ਲਾਟ-ਰੰਗ ਦਾ ਰੰਗ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕਿੰਨੇ ਲੋਕ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ; ਪਰ ਸਪੌਲਡਿੰਗ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਧੱਕਾ ਦਿੱਤਾ, ਖਿੱਚਿਆ ਅਤੇ ਧੱਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਭੀੜ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਕੱਢਦਾ, ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੌੜੀਆਂ ਤੱਕ ਜੋ ਦਫਤਰ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਪੌੜੀਆਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਦੋਹਰੀ ਧਾਰਾ ਸੀ, ਕੁਝ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਨਿਰਾਸ਼ ਵਾਪਸ ਆ ਰਹੇ ਸਨ; ਪਰ ਅਸੀਂ ਅੰਦਰ ਵੜ ਗਏ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਜਿੰਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ, ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਪਾ ਲਿਆ।"

"ਤੁਹਾਡਾ ਤਜਰਬਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਨੋਰੰਜਕ ਰਿਹਾ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੇ ਰੁਕ ਕੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਚੁਟਕੀ ਭਰ ਨਸਵਾਰ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਯਾਦ ਤਾਜ਼ਾ ਕੀਤੀ। "ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਲਚਸਪ ਬਿਆਨ ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ।"

"ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਿਵਾਏ ਦੋ ਲੱਕੜ ਦੀਆਂ ਕੁਰਸੀਆਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਡੀਲ ਟੇਬਲ ਦੇ, ਜਿਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਬੈਠਾ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਸਿਰ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਲਾਲ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਹਰੇਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨੁਕਸ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਇੰਨਾ ਆਸਾਨ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਸਾਡੀ ਵਾਰੀ ਆਈ ਤਾਂ ਛੋਟਾ ਆਦਮੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਾਕੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਨੁਕੂਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਨਿੱਜੀ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕੇ।"

"'ਇਹ ਸ਼੍ਰੀ ਜਾਬੇਜ਼ ਵਿਲਸਨ ਹਨ,' ਮੇਰੇ ਸਹਾਇਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਅਤੇ ਉਹ ਲੀਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਭਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ।'

"'ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ," ਦੂਜੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। 'ਉਸ ਕੋਲ ਹਰ ਲੋੜ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਇੰਨਾ ਵਧੀਆ ਕੁਝ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇ।' ਉਹ ਇੱਕ ਕਦਮ ਪਿੱਛੇ ਹਟਿਆ, ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਝੁਕਾਇਆ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਾਲਾਂ ਵੱਲ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵੇਖਦਾ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਸ਼ਰਮ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਫਿਰ ਅਚਾਨਕ ਉਹ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਮਰੋੜਿਆ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸਫਲਤਾ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਗਰਮਜੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਵਧਾਈ ਦਿੱਤੀ।

"'ਝਿਜਕਣਾ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। 'ਪਰ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤਣ ਲਈ ਮਾਫ਼ ਕਰੋਗੇ।' ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਫੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਖਿੱਚਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਦਰਦ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ ਨਹੀਂ। 'ਤੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਹੈ,' ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। 'ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਉਵੇਂ ਹੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਦੋ ਵਾਰ ਵਿੱਗਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪੇਂਟ ਦੁਆਰਾ ਧੋਖਾ ਖਾ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੋਚੀ ਦੇ ਮੋਮ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੁਣਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਨਾਲ ਘਿਣਾਉਣਗੀਆਂ।' ਉਹ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਚੀਕਿਆ ਕਿ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਭਰ ਗਈ ਹੈ। ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੀ ਇੱਕ ਚੀਕ ਉੱਠੀ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਏ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਮੈਨੇਜਰ ਦੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਲਾਲ-ਮਾਸੜ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।

"'ਮੇਰਾ ਨਾਮ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਮਿਸਟਰ ਡੰਕਨ ਰੌਸ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਖੁਦ ਸਾਡੇ ਨੇਕ ਦਾਨੀ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੇ ਗਏ ਫੰਡ 'ਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹਾਂ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਵਿਆਹੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਵਿਲਸਨ? ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਕੋਈ ਪਰਿਵਾਰ ਹੈ?'

"ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

"ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਤੁਰੰਤ ਉਤਰ ਗਿਆ।

"'ਪਿਆਰੇ ਮੇਰੇ!' ਉਸਨੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, 'ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਹੈ! ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣ ਕੇ ਦੁੱਖ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਫੰਡ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਲਾਲ-ਮੁੰਡਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਾਰ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਵੀ ਸੀ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮੰਦਭਾਗਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਕੁਆਰੇ ਹੋ।'

"ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਮੇਰਾ ਚਿਹਰਾ ਲੰਮਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ; ਪਰ ਕੁਝ ਮਿੰਟ ਸੋਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਭ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।"

"'ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਇਤਰਾਜ਼ ਘਾਤਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗੇ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੱਲ ਦੱਸਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਫਰਜ਼ ਕਦੋਂ ਨਿਭਾ ਸਕੋਗੇ?'

"'ਖੈਰ, ਇਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਅਜੀਬ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"'ਓਹ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਾ ਕਰੋ, ਮਿਸਟਰ ਵਿਲਸਨ!' ਵਿਨਸੈਂਟ ਸਪੌਲਡਿੰਗ ਨੇ ਕਿਹਾ। 'ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।'

"'ਘੰਟੇ ਕੀ ਹੋਣਗੇ?' ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"'ਦਸ ਤੋਂ ਦੋ।'"

"ਹੁਣ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀ ਦਲਾਲ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਵੀਰਵਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ, ਜੋ ਕਿ ਤਨਖਾਹ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਸਵੇਰੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਕਮਾਈ ਕਰਨਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਰਹੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰਾ ਸਹਾਇਕ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਸੀ।"

"'ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਲੱਗੇਗਾ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ। 'ਅਤੇ ਤਨਖਾਹ?'"

"'ਕੀ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ 4 ਪੌਂਡ ਹੈ?"

"'ਅਤੇ ਕੰਮ?'"

"'ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਮਾਤਰ ਹੈ।'"

"'ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਨਾਮਾਤਰ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ?'"

"'ਖੈਰ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰਾ ਸਮਾਂ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ, ਰਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਪੂਰਾ ਅਹੁਦਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਗੁਆ ਬੈਠੋਗੇ। ਵਸੀਅਤ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਦਫ਼ਤਰ ਤੋਂ ਹਿੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।"

"'ਇਹ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਚਾਰ ਘੰਟੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"'ਕੋਈ ਬਹਾਨਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ,' ਮਿਸਟਰ ਡੰਕਨ ਰੌਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; 'ਨਾ ਬਿਮਾਰੀ, ਨਾ ਕਾਰੋਬਾਰ, ਨਾ ਹੀ ਕੁਝ ਹੋਰ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਰਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਬਿਲੇਟ ਗੁਆ ਬੈਠੋਗੇ।'

"'ਅਤੇ ਕੰਮ?'"

"'ਕੀ ਐਨਸਾਈਕਲੋਪੀਡੀਆ ਬ੍ਰਿਟੈਨਿਕਾ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਉਸ ਪ੍ਰੈਸ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਪਹਿਲੀ ਜਿਲਦ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਿਆਹੀ, ਪੈੱਨ ਅਤੇ ਬਲੋਟਿੰਗ-ਪੇਪਰ ਖੁਦ ਲੱਭਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੇਜ਼ ਅਤੇ ਕੁਰਸੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਵੋਗੇ?"

"'ਜ਼ਰੂਰ,' ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"'ਫਿਰ, ਅਲਵਿਦਾ, ਮਿਸਟਰ ਜਾਬੇਜ਼ ਵਿਲਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਸ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਵਧਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਕਿਸਮਤ ਵਾਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।' ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਹਾਇਕ ਨਾਲ ਘਰ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸੀ।

"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ ਤੱਕ ਮੈਂ ਫਿਰ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਧੋਖਾ ਜਾਂ ਧੋਖਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼

ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਪਰੇ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਹ ਐਨਸਾਈਕਲੋਪੀਡੀਆ ਬ੍ਰਿਟੈਨਿਕਾ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨ ਵਰਗੀ ਸਧਾਰਨ ਚੀਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਨੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨਗੇ। ਵਿਨਸੈਂਟ ਸਪੌਲਡਿੰਗ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਉਹ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਸੌਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਲਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਵੇਰੇ ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸਿਆਹੀ ਦੀ ਇੱਕ ਪੈਨੀ ਦੀ ਬੋਤਲ ਖਰੀਦੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੁਇਲ-ਪੈੱਨ, ਅਤੇ ਸੱਤ ਸ਼ੀਟਾਂ ਦੇ ਫੁੱਲਾਂ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਪੋਪ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਇਆ।

"ਖੈਰ, ਮੇਰੀ ਹੈਰਾਨੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ, ਸਭ ਕੁਝ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਸਹੀ ਸੀ। ਮੇਜ਼ ਮੇਰੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਿਸਟਰ ਡੰਕਨ ਰੌਸ ਉੱਥੇ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਸਕਾਂ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ A ਅੱਖਰ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਗਿਆ; ਪਰ ਉਹ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਦੋ ਵਜੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੁਭਕਾਮਨਾਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।"

“ਇਹ ਦਿਨੋਂ-ਦਿਨ ਚੱਲਦਾ ਰਿਹਾ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਅਤੇ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਨੂੰ ਮੈਨੇਜਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਚਾਰ ਸੁਨਹਿਰੀ ਰਾਜਕੁਮਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਉਤਾਰਿਆ। ਅਗਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਵੀ ਇਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਵੀ ਇਹੀ ਸੀ। ਹਰ ਸਵੇਰ ਮੈਂ ਦਸ ਵਜੇ ਉੱਥੇ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਰ ਦੁਪਹਿਰ ਮੈਂ ਦੋ ਵਜੇ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਹੱਦੋਂ ਵੱਧ ਮਿਸਟਰ ਡੰਕਨ ਰੌਸ ਸਵੇਰੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਾਰ ਹੀ ਅੰਦਰ ਆਉਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਫਿਰ ਵੀ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਦੋਂ ਆਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਬਿਲੇਟ ਇੰਨਾ ਵਧੀਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੰਨਾ ਵਧੀਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਗੁਆਉਣ ਦਾ ਜੋਖਮ ਨਹੀਂ ਲਵਾਂਗਾ।

"ਅੱਠ ਹਫ਼ਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੀਤ ਗਏ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਐਬੋਟਸ, ਤੀਰਅੰਦਾਜ਼ੀ, ਸ਼ਸਤਰ, ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਅਤੇ ਅਟਿਕਾ ਬਾਰੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਲਗਨ ਨਾਲ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਬੀ'ਜ਼ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਇਸਦੀ ਮੈਨੂੰ ਫੁਲਸਕੈਪ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾਉਣੀ ਪਈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਨਾਲ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਸ਼ੈਲਫ ਭਰ ਹੀ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਚਾਨਕ ਸਾਰਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ।"

"ਅੰਤ ਤੱਕ?"

"ਹਾਂ, ਸਰ। ਅਤੇ ਅੱਜ ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਆਮ ਵਾਂਗ ਦਸ ਵਜੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਅਤੇ ਤਾਲਾਬੰਦ ਸੀ, ਪੈਨਲ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਵਰਗਾਕਾਰ ਗੱਤੇ ਦੇ ਬੋਰਡ ਨਾਲ ਇੱਕ ਟੇਕ ਨਾਲ ਹਥੌੜਾ ਮਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਨੋਟ-ਪੇਪਰ ਦੇ ਆਕਾਰ ਦੇ ਚਿੱਟੇ ਗੱਤੇ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਿਆ ਸੀ:

ਲਾਲ-ਮੁਖੀ ਲੀਗ

ਆਈ.ਐਸ.

ਘੁਲ ਗਿਆ।

9 ਅਕਤੂਬਰ, 1890।

ਮੈਂ ਅਤੇ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਐਲਾਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੇ ਦੁਖਦਾਈ ਚਿਹਰੇ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ਾ ਲਿਆ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਹਾਸੋਹੀਣਾ ਪੱਖ ਹਰ ਦੂਜੇ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉੱਪਰ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਹਾਸੇ ਦੀ ਗਰਜ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਏ।

"ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ," ਸਾਡਾ ਮੁਵੱਕਿਲ ਚੀਕਿਆ, ਉਸਦੇ ਭੜਕਦੇ ਸਿਰ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਲਾਲ ਹੋ ਗਿਆ। "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਹੱਸਣ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਧੱਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਅੱਧਾ ਉੱਠਿਆ ਸੀ। "ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਦੁਨੀਆ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਛੱਡਾਂਗਾ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤਾਜ਼ਗੀ ਭਰਿਆ ਅਸਾਧਾਰਨ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿਣ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੋਗੇ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਕਾਰਡ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ?"

"ਮੈਂ ਡਾਂਟ ਗਿਆ, ਸਰ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਲੇਖਾਕਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੈੱਡ-ਹੈੱਡਡ ਲੀਗ ਦਾ ਕੀ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਡੰਕਨ ਰੌਸ ਕੌਣ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਨਾਮ ਉਸਦੇ ਲਈ ਨਵਾਂ ਸੀ।"

"'ਖੈਰ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ, 'ਨੰਬਰ 4 ਵਾਲੇ ਸੱਜਣ।'

"'ਕੀ, ਲਾਲ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ?'"

"'ਹਾਂ।'

"'ਓਹ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਵਿਲੀਅਮ ਮੌਰਿਸ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਨਵਾਂ ਅਹਾਤਾ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਤੱਕ ਮੇਰੇ ਕਮਰੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਸਹੂਲਤ ਵਜੋਂ ਵਰਤ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਕੱਲ੍ਹ ਹੀ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ।"

"'ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿੱਥੋਂ ਲੱਭ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?'"

"'ਓਹ, ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਵਿੱਚ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਹਾਂ, 17 ਕਿੰਗ ਐਡਵਰਡ ਸਟਰੀਟ, ਸੇਂਟ ਪੌਲ ਦੇ ਨੇੜੇ।"

"ਮੈਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਪਤੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਇਹ ਨਕਲੀ ਗੋਡਿਆਂ ਦੇ ਢੱਕਣ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਫੈਕਟਰੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਮਿਸਟਰ ਵਿਲੀਅਮ ਮੌਰਿਸ ਜਾਂ ਮਿਸਟਰ ਡੰਕਨ ਰੌਸ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ।"

"ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕੀਤਾ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਂ ਸੈਕਸੇ-ਕੋਬਰਗ ਸਕੁਏਅਰ ਘਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਹਾਇਕ ਦੀ ਸਲਾਹ ਲਈ। ਪਰ ਉਹ ਮੇਰੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਮੈਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਗੁਆਉਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਗਰੀਬ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗੇ ਹੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਇਆ।"

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਿਆਣਪ ਨਾਲ ਕੀਤਾ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਮਲਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਲੱਗਣ ਵਾਲੇ ਗੰਭੀਰ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਗੰਭੀਰ ਮੁੱਦੇ ਲਟਕ ਰਹੇ ਹੋਣ।"

"ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ!" ਸ੍ਰੀ ਜਾਬੇਜ਼ ਵਿਲਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕਿਉਂ, ਮੇਰਾ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਪੌਂਡ ਭਾਰ ਘਟਿਆ ਹੈ।"

"ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡਾ ਨਿੱਜੀ ਸਬੰਧ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, "ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਅਸਾਧਾਰਨ ਲੀਗ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਤੁਸੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਲਗਭਗ 30 ਪੌਂਡ ਅਮੀਰ ਹੋ, ਹਰ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੋ ਅੱਖਰ A ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਗੁਆਇਆ।"

"ਨਹੀਂ, ਸਰ। ਪਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਕੌਣ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਮਜ਼ਾਕ ਨੂੰ ਖੇਡਣ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੀ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ - ਜੇ ਇਹ ਇੱਕ ਮਜ਼ਾਕ ਸੀ - ਮੇਰੇ 'ਤੇ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਮਹਿੰਗਾ ਮਜ਼ਾਕ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਤੀਹ ਪੌਂਡ ਸੀ।"

"ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਨੁਕਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗੇ। ਅਤੇ, ਪਹਿਲਾਂ, ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਸਵਾਲ, ਸ੍ਰੀ ਵਿਲਸਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਸਹਾਇਕ ਜਿਸਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਧਿਆਨ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ - ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਰਿਹਾ ਸੀ?"

"ਫਿਰ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ।"

"ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਆਇਆ?"

"ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ।"

"ਕੀ ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਬਿਨੈਕਾਰ ਸੀ?"

"ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਸੀ।"

"ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਉਂ ਚੁਣਿਆ?"

"ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੌਖਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਸਤਾ ਮਿਲਦਾ ਸੀ।"

"ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅੱਧੀ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ।"

"ਹਾਂ।"
"ਇਹ ਵਿਨਸੈਂਟ ਸਪੌਲਡਿੰਗ, ਉਹ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੈ?"
"ਛੋਟਾ, ਮਜ਼ਬੂਤ, ਆਪਣੇ ਢੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼, ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਵਾਲ ਨਹੀਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਤੀਹ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਤੇਜ਼ਾਬ ਦੇ ਚਿੱਟੇ ਛਿੱਟੇ ਹਨ।"
ਹੋਮਜ਼ ਬਹੁਤ ਉਤਸ਼ਾਹ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ। "ਮੈਂ ਵੀ ਇਹੀ ਸੋਚਿਆ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਨਾਂ ਦੀਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਲਈ ਵਿੰਨ੍ਹੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ?"
"ਹਾਂ, ਸਰ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੁੰਡਾ ਸੀ ਤਾਂ ਇੱਕ ਜਿਪਸੀ ਨੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਇਹ ਕੀਤਾ ਸੀ।"
"ਹਮ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਡੂੰਘੀ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਿਆ ਹੋਇਆ। "ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੈ?"
"ਓ, ਹਾਂ, ਸਰ; ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਹੁਣੇ ਹੀ ਛੱਡਿਆ ਹੈ।"
"ਅਤੇ ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ?"
"ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ, ਸਰ। ਸਵੇਰ ਦਾ ਕੰਮ ਕਦੇ ਵੀ ਬਹੁਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।"
"ਇਹ ਤਾਂ ਹੋ ਹੀ ਜਾਵੇਗਾ, ਮਿਸਟਰ ਵਿਲਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਰਾਏ ਦੇ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਅੱਜ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਸੋਮਵਾਰ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵਾਂਗੇ।"
"ਖੈਰ, ਵਾਟਸਨ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਸਾਡਾ ਮਹਿਮਾਨ ਸਾਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲਾ ਗਿਆ, "ਤੂੰ ਇਸ ਸਭ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ?"
"ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ," ਮੈਂ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਰਹੱਸਮਈ ਮਾਮਲਾ ਹੈ।"
"ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਜਿੰਨੀ ਅਜੀਬ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਓਨੀ ਹੀ ਘੱਟ ਰਹੱਸਮਈ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਆਮ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਰਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਹਨ ਜੋ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਲਝਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਆਮ ਚਿਹਰੇ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਸਿਗਰਟ ਪੀਣ ਲਈ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਇਹ ਤਿੰਨ ਪਾਈਪਾਂ ਵਾਲੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪੰਜਾਹ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਗੱਲ ਨਾ ਕਰੋ।" ਉਹ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਝੁਕ ਗਿਆ, ਉਸਦੇ ਪਤਲੇ ਗੋਡੇ ਉਸਦੇ ਬਾਜ਼ ਵਰਗੀ ਨੱਕ ਤੱਕ ਖਿੱਚੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਬੈਠਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਕਾਲਾ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਪਾਈਪ ਕਿਸੇ ਅਜੀਬ ਪੰਛੀ ਦੀ ਚੁੰਝ ਵਾਂਗ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੌਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਾਈਪ ਨੂੰ ਮੈਨਟੇਲਪੀਸ 'ਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।
"ਸਾਰਾਸੇਟ ਅੱਜ ਦੁਪਹਿਰ ਸੇਂਟ ਜੇਮਜ਼ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਖੇਡ ਰਿਹਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਖਿਆਲ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ? ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਮਰੀਜ਼ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਲਈ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਹਨ?"
"ਅੱਜ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਅਭਿਆਸ ਕਦੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।"
"ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਪਾਓ ਅਤੇ ਆਓ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿੱਚ ਜਰਮਨ ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਚੰਗਾ ਸੌਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਤਾਲਵੀ ਜਾਂ ਫ੍ਰੈਂਚ

ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੇਰੇ ਸੁਆਦ ਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਤਮ-ਨਿਰੀਖਣ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਤਮ-ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਆਓ!"

ਅਸੀਂ ਅੰਡਰਗਰਾਊਂਡ ਰਾਹੀਂ ਐਲਡਰਸਗੇਟ ਤੱਕ ਸਫ਼ਰ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸੈਰ ਸਾਨੂੰ ਸੈਕਸੇ-ਕੋਬਰਗ ਸਕੁਏਅਰ 'ਤੇ ਲੈ ਗਈ, ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸੀ ਜੋ ਅਸੀਂ ਸਵੇਰੇ ਸੁਣੀ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਭੈੜੀ, ਛੋਟੀ, ਗੰਦੀ-ਭੈੜੀ ਜਗ੍ਹਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਗੰਦੇ ਦੋ-ਮੰਜ਼ਿਲਾ ਇੱਟਾਂ ਵਾਲੇ ਘਰਾਂ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਲਾਈਨਾਂ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਰੇਲਿੰਗ-ਇਨ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀਆਂ ਸਨ, ਜਿੱਥੇ ਘਾਹ-ਫੂਸ ਦਾ ਇੱਕ ਲਾਅਨ ਅਤੇ ਫਿੱਕੇ ਲੌਰੇਲ-ਝਾੜੀਆਂ ਦੇ ਕੁਝ ਝੁੰਡ ਧੂੰਏਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸੁਹਾਵਣੇ ਮਾਹੌਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਖ਼ਤ ਲੜਾਈ ਲੜ ਰਹੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਕੋਨੇ ਵਾਲੇ ਘਰ 'ਤੇ, ਤਿੰਨ ਸੁਨਹਿਰੀ ਗੇਂਦਾਂ ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ "ਜੈਬੇਜ਼ ਵਿਲਸਨ" ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਭੂਰਾ ਬੋਰਡ, ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਸਾਡਾ ਲਾਲ-ਸਿਰ ਵਾਲਾ ਗਾਹਕ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਇਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ ਰੁਕਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਾਰੇ ਪਾਸੇ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਪੱਕੇ ਹੋਏ ਢੱਕਣਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਚਮਕਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਫਿਰ ਉਹ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਗਲੀ ਵੱਲ ਤੁਰਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ ਕੋਨੇ ਵੱਲ, ਅਜੇ ਵੀ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਖੀਰ ਉਹ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦਲਾਲ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਫੁੱਟਪਾਥ 'ਤੇ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾਇਆ। ਇੱਕ ਚਮਕਦਾਰ, ਸਾਫ਼-ਮੁੰਨੇ ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ।

"ਧੰਨਵਾਦ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੋਂ ਸਟ੍ਰੈਂਡ ਤੱਕ ਕਿਵੇਂ ਜਾਓਗੇ।"

“ਤੀਜਾ ਸੱਜੇ, ਚੌਥਾ ਖੱਬੇ,” ਸਹਾਇਕ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਤੁਰੰਤ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਸਿਆਣਾ ਬੰਦਾ, ਉਹ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਚਲੇ ਗਏ। "ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਲੰਡਨ ਦਾ ਚੌਥਾ ਸਭ ਤੋਂ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਿੰਮਤ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਤੀਜੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ।"

"ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਲਸਨ ਦਾ ਸਹਾਇਕ ਰੈੱਡ-ਹੈੱਡਡ ਲੀਗ ਦੇ ਇਸ ਰਹੱਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕੋ।"

"ਉਹ ਨਹੀਂ।"

"ਫਿਰ ਕੀ?"

"ਉਸਦੇ ਪੈਂਟ ਦੇ ਗੋਡੇ।"

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਦੇਖਿਆ?"

"ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਦੇਖਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਸੀ।"

"ਤੁਸੀਂ ਫੁੱਟਪਾਥ 'ਤੇ ਕਿਉਂ ਉਤਰੇ?"

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਡਾਕਟਰ, ਇਹ ਸਮਾਂ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਦੇਖਣ ਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਾਸੂਸ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਸੈਕਸੇ-ਕੋਬਰਗ ਸਕੁਏਅਰ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਆਓ ਹੁਣ ਇਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪਏ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰੀਏ।"

ਜਿਸ ਸੜਕ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਰਿਟਾਇਰਡ ਸੈਕਸੇ-ਕੋਬਰਗ ਸਕੁਏਅਰ ਤੋਂ ਮੋੜ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਇਆ, ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਓਨੀ ਹੀ ਵੱਖਰੀ ਸੀ ਜਿੰਨੀ ਤਸਵੀਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਮੁੱਖ ਧਮਨੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜੋ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ

ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਸੜਕ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਦੋਹਰੀ ਲਹਿਰ ਵਿੱਚ ਵਗਦੇ ਵਪਾਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਧਾਰਾ ਨਾਲ ਬੰਦ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਫੁੱਟਪਾਥ ਪੈਦਲ ਯਾਤਰੀਆਂ ਦੇ ਤੇਜ਼ ਝੁੰਡ ਨਾਲ ਕਾਲੇ ਸਨ। ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਵਧੀਆ ਦੁਕਾਨਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵਪਾਰਕ ਅਹਾਤਿਆਂ ਦੀ ਲਾਈਨ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਉਸ ਫਿੱਕੇ ਅਤੇ ਰੁਕੇ ਹੋਏ ਚੌਂਕ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਸਨ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਛੱਡਿਆ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਿਓ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਕੋਨੇ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਲਾਈਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦੇਖਦਾ ਹੋਇਆ, "ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਘਰਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਲੰਡਨ ਦਾ ਸਹੀ ਗਿਆਨ ਹੋਣਾ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਸ਼ੌਕ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਮੋਰਟੀਮਰ, ਤੰਬਾਕੂਨੋਸ਼ੀ, ਛੋਟੀ ਅਖ਼ਬਾਰ ਦੀ ਦੁਕਾਨ, ਸਿਟੀ ਐਂਡ ਸਬਅਰਬਨ ਬੈਂਕ ਦੀ ਕੋਬਰਗ ਸ਼ਾਖਾ, ਸ਼ਾਕਾਹਾਰੀ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ, ਅਤੇ ਮੈਕਫਾਰਲੇਨ ਦਾ ਕੈਰੇਜ-ਬਿਲਡਿੰਗ ਡਿਪੂ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਦੂਜੇ ਬਲਾਕ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਹੁਣ, ਡਾਕਟਰ, ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਖੇਡੀਏ। ਇੱਕ ਸੈਂਡਵਿਚ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੱਪ ਕੌਫੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵਾਇਲਨ-ਲੈਂਡ ਵੱਲ ਚਲੇ ਜਾਓ, ਜਿੱਥੇ ਸਭ ਕੁਝ ਮਿਠਾਸ, ਸੁਆਦ ਅਤੇ ਸਦਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਲਾਲ-ਮੁਖੀ ਗਾਹਕ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬੁਝਾਰਤਾਂ ਨਾਲ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ।"

ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਇੱਕ ਉਤਸ਼ਾਹੀ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਸੀ, ਉਹ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਮਰੱਥ ਕਲਾਕਾਰ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਆਮ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਵੀ ਸੀ। ਸਾਰੀ ਦੁਪਹਿਰ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਸੰਪੂਰਨ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸਟਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ, ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਨਾਲ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਆਪਣੀਆਂ ਲੰਬੀਆਂ, ਪਤਲੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਹਿਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦਾ ਨਰਮ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦਾ ਚਿਹਰਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੁਸਤ, ਸੁਪਨੇ ਭਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹੋਮਜ਼, ਜਾਸੂਸ-ਹਾਊਂਡ, ਬੇਰਹਿਮ, ਤੇਜ਼-ਬੁੱਧੀ, ਤਿਆਰ-ਬਰ-ਤਿਆਰ ਅਪਰਾਧੀ ਏਜੰਟ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਉਲਟ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਇਕਵਚਨ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦੋਹਰਾ ਸੁਭਾਅ ਵਿਕਲਪਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਅਤਿ ਸਟੀਕਤਾ ਅਤੇ ਚਤੁਰਾਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਸੋਚਿਆ ਹੈ, ਕਾਵਿਕ ਅਤੇ ਚਿੰਤਨਸ਼ੀਲ ਮੂਡ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਸੀ ਜੋ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬਲ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਝੁਕਾਅ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਤਿ ਆਲਸ ਤੋਂ ਭਸਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਊਰਜਾ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ; ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਇੰਨਾ ਭਿਆਨਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਦਿਨ-ਰਾਤ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੁਧਾਰਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਾਲੇ-ਅੱਖਰ ਸੰਸਕਰਣਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਣੀ ਆਰਾਮ ਕੁਰਸੀ ਵਿੱਚ ਆਰਾਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲਾਲਸਾ ਅਚਾਨਕ ਉਸ ਉੱਤੇ ਆ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਤਰਕ ਸ਼ਕਤੀ ਸਹਿਜਤਾ ਦੇ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਵੱਧ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਉਸਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਸਨ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਦੇਖਣਗੇ ਜਿਸਦਾ ਗਿਆਨ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਵਰਗਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਸੇਂਟ ਜੇਮਜ਼ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਸੰਗੀਤ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਸਮਾਂ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।

"ਤੁਸੀਂ ਘਰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਡਾਕਟਰ," ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਬਾਹਰ ਆਏ।

"ਹਾਂ, ਇਹ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਕੁਝ ਕੰਮ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਘੰਟੇ ਲੱਗਣਗੇ। ਕੋਬਰਗ ਸਕੁਏਅਰ 'ਤੇ ਇਹ ਕੰਮ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਹੈ।"

"ਗੰਭੀਰ ਕਿਉਂ?"

"ਚਿੰਤਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਅਪਰਾਧ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਹਰ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਪਰ ਅੱਜ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਹੋਣ ਨਾਲ ਮਾਮਲੇ ਹੋਰ ਵੀ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਅੱਜ ਰਾਤ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਪਵੇਗੀ।"

"ਕਿਸ ਸਮੇਂ ਤੇ?"

"ਦਸ ਕਾਫ਼ੀ ਜਲਦੀ ਹੋਣਗੇ।"

"ਮੈਂ ਦਸ ਵਜੇ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ 'ਤੇ ਹੋਵਾਂਗਾ।"

"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ। ਅਤੇ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਡਾਕਟਰ, ਕੋਈ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਖ਼ਤਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਫੌਜੀ ਰਿਵਾਲਵਰ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪਾ ਲਓ।" ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਹਿਲਾਇਆ, ਆਪਣੀ ਅੱਡੀ ਮੋੜੀ, ਅਤੇ ਭੀੜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ।

ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮੂਰਖਤਾ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਸਤਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਮੈਂ ਉਹ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਉਹ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਕੀ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਦੇਖਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਾਰਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਅਜੇ ਵੀ ਉਲਝਣ ਅਤੇ ਘਿਣਾਉਣਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਕੇਨਸਿੰਗਟਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਕੇ ਗਿਆ, ਮੈਂ ਇਸ ਸਭ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ, ਐਨਸਾਈਕਲੋਪੀਡੀਆ ਦੇ ਲਾਲ ਸਿਰ ਵਾਲੇ ਕਾਪੀਅਰ ਦੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਕਹਾਣੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸੈਕਸੇ-ਕੋਬਰਗ ਸਕੁਏਅਰ ਦੀ ਫੇਰੀ ਤੱਕ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਸ਼ੁੱਭ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੱਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਰਾਤ ਦਾ ਅਭਿਆਨ ਕੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਕਿਉਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਸੀ? ਮੈਨੂੰ ਹੋਮਜ਼ ਤੋਂ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰਵਿਘਨ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲੇ ਮੋਹਰੀ ਦਲਾਲ ਦਾ ਸਹਾਇਕ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਆਦਮੀ ਸੀ - ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜੋ ਇੱਕ ਡੂੰਘੀ ਖੇਡ ਖੇਡ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਬੁਝਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਰਾਤ ਤੱਕ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਾ ਲਿਆਵੇ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਘਰੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਅਤੇ ਪਾਰਕ ਪਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਕਸਫੋਰਡ ਸਟਰੀਟ ਤੋਂ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਪੌਣੇ ਨੌਂ ਵਜੇ ਸਨ। ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਦੋ ਹੈਨਸੋਮ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉੱਪਰੋਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਮੈਂ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਦੋ ਆਦਮੀਆਂ ਨਾਲ ਜੀਵੰਤ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਮੈਂ ਪੀਟਰ ਜੋਨਸ, ਅਧਿਕਾਰਤ ਪੁਲਿਸ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜਾ ਇੱਕ ਲੰਮਾ, ਪਤਲਾ, ਉਦਾਸ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਚਮਕਦਾਰ ਟੋਪੀ ਅਤੇ ਦਮਨਕਾਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਫਰੌਕ-ਕੋਟ ਸੀ।

"ਹਾਏ! ਸਾਡੀ ਪਾਰਟੀ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੀ ਮਟਰ-ਜੈਕੇਟ ਦੇ ਬਟਨ ਲਗਾਉਂਦਿਆਂ ਅਤੇ ਰੈਕ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਭਾਰੀ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੀ ਫ਼ਸਲ ਚੁੱਕਦੇ ਹੋਏ। "ਵਾਟਸਨ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਦੇ ਮਿਸਟਰ ਜੋਨਸ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ? ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਸਟਰ ਮੈਰੀਵੈਦਰ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਅੱਜ ਰਾਤ ਦੇ ਸਾਹਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਸਾਥੀ ਬਣਨ ਵਾਲਾ ਹੈ।"

"ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਜੋੜਿਆਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਡਾਕਟਰ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ," ਜੋਨਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਿਹਾ। "ਸਾਡਾ ਦੋਸਤ ਇੱਥੇ ਪਿੱਛਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਆਦਮੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਬੁੱਢਾ ਕੁੱਤਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਭੱਜਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇ।"

"ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ ਹੰਸ ਸਾਡੇ ਪਿੱਛਾ ਦਾ ਅੰਤ ਸਾਬਤ ਨਾ ਹੋਵੇ," ਮਿਸਟਰ ਮੈਰੀਵੈਦਰ ਨੇ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

"ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰੀ ਹੋਮਜ਼ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਸਰ," ਪੁਲਿਸ ਏਜੰਟ ਨੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਤਰੀਕੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ, ਜੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਿਧਾਂਤਕ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹਨ, ਪਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਸੂਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਵਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ੋਲਟੋ ਕਤਲ ਅਤੇ ਆਗਰਾ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦੇ ਉਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸਰਕਾਰੀ ਫੋਰਸ ਨਾਲੋਂ ਲਗਭਗ ਸਹੀ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

"ਓਹ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਜੋਨਸ, ਤਾਂ ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ," ਅਜਨਬੀ ਨੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਫਿਰ ਵੀ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਬੜ ਦੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸੱਤ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਰਾਤ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਰਬੜ ਨਹੀਂ ਲਈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ," ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਾਅ 'ਤੇ ਖੇਡੋਗੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਖੇਡ ਹੋਰ ਵੀ ਦਿਲਚਸਪ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ, ਮਿਸਟਰ ਮੈਰੀਵੇਦਰ, ਦਾਅ ਲਗਭਗ 30,000 ਪੌਂਡ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ, ਜੋਨਸ, ਇਹ ਉਹ ਆਦਮੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੋਗੇ।"

"ਜੌਨ ਕਲੇ, ਕਾਤਲ, ਚੋਰ, ਭੰਨਤੋੜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਅਤੇ ਜਾਅਲਸਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ। ਉਹ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਮੈਰੀਵੈਦਰ, ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਲੰਡਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧੀ ਨਾਲੋਂ ਆਪਣੇ ਕੰਗਣ ਉਸ 'ਤੇ ਰੱਖਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਾਂਗਾ। ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਨੌਜਵਾਨ ਜੌਨ ਕਲੇ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਦਾਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਾਹੀ ਡਿਊਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਖੁਦ ਈਟਨ ਅਤੇ ਆਕਸਫੋਰਡ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਦਿਮਾਗ ਉਸਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਵਾਂਗ ਚਲਾਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਹਰ ਮੋੜ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਲੱਭਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੰਘੂੜਾ ਤੋੜੇਗਾ, ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਕੌਰਨਵਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਨਾਥ ਆਸ਼ਰਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪੈਸੇ ਇਕੱਠੇ ਕਰੇਗਾ। ਮੈਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅੱਜ ਰਾਤ ਤੁਹਾਡੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਣ ਦਾ ਸੁਭਾਗ ਮਿਲੇਗਾ। ਮੈਂ ਮਿਸਟਰ ਜੌਨ ਕਲੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਛੋਟੀਆਂ ਵਾਰੀ ਵੀ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਮੁਖੀ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦਸ ਵੱਜ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਪਹਿਲਾ ਹੈਨਸਮ ਲਓਗੇ, ਤਾਂ ਵਾਟਸਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਬਾਅਦ ਆਵਾਂਗੇ।"

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਲੰਬੀ ਡਰਾਈਵ ਦੌਰਾਨ ਬਹੁਤਾ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕੈਬ ਵਿੱਚ ਲੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਸੁਣੀਆਂ ਧੁਨਾਂ ਨੂੰ ਗੁਣਗੁਣਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਅਸੀਂ ਗੈਸ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਬੇਅੰਤ ਭੁਲੇਖੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੇ ਹੋਏ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਫਰਿੰਗਟਨ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਏ।

"ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਾਂ," ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਇਹ ਸਾਥੀ ਮੈਰੀਵੈਦਰ ਇੱਕ ਬੈਂਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਜੋਨਸ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਰੱਖਣਾ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਉਹ ਬੁਰਾ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਪਣੇ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਮੂਰਖ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਗੁਣ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਬੁੱਲਡੌਗ ਵਾਂਗ ਬਹਾਦਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਝੀਂਗਾ ਵਾਂਗ ਦ੍ਰਿੜ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਪੰਜੇ ਮਾਰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਡੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।"

ਅਸੀਂ ਉਸੇ ਭੀੜ-ਭੜੱਕੇ ਵਾਲੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਸਵੇਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਸੀ। ਸਾਡੀਆਂ ਕੈਬਾਂ ਨੂੰ ਰਵਾਨਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ, ਸ਼੍ਰੀ ਮੈਰੀਵੇਦਰ ਦੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਤੰਗ ਰਸਤੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੇ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਗਲਿਆਰਾ ਸੀ, ਜੋ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਲੋਹੇ ਦੇ ਗੇਟ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਘੁੰਮਦੇ ਪੱਥਰ ਦੀਆਂ ਪੌੜੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਉਡਾਣ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ, ਜੋ ਇੱਕ ਹੋਰ ਭਿਆਨਕ ਗੇਟ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਮੈਰੀਵੇਦਰ ਇੱਕ ਲਾਲਟੈਣ ਜਗਾਉਣ ਲਈ ਰੁਕੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਹਨੇਰੇ, ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਵਾਲੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਲੈ ਗਏ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਤੀਜਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਤਿਜੋਰੀ ਜਾਂ ਭੰਡਾਰ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਰੇ ਪਾਸੇ ਬਕਸੇ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਬਕਸੇ ਨਾਲ ਢੇਰ ਸੀ।

"ਤੁਸੀਂ ਉੱਪਰੋਂ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੋ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਲਾਲਟੈਣ ਚੁੱਕਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ।

“ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਨਹੀਂ,” ਮਿਸਟਰ ਮੈਰੀਵੈਦਰ ਨੇ ਫ਼ਰਸ਼ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਝੰਡਿਆਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਸੋਟੀ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। “ਕਿਉਂ, ਪਿਆਰੇ, ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਖੋਖਲਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ!” ਉਸਨੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਰ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਾਡੀ ਮੁਹਿੰਮ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕੀ ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਡੱਬਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ 'ਤੇ ਬੈਠਣ ਦੀ ਚੰਗਿਆਈ ਮਿਲੇ, ਅਤੇ ਦਖਲ ਨਾ ਦਿਓ?"

ਗੰਭੀਰ ਮਿਸਟਰ ਮੈਰੀਵੈਦਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਰੇਟ 'ਤੇ ਬੈਠਾ, ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਖਮੀ ਭਾਵ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੋਮਜ਼ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ, ਲਾਲਟੈਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡਦਰਸ਼ੀ ਲੈਂਸ ਨਾਲ, ਪੱਥਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਤਰੇੜਾਂ ਨੂੰ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਦੇਖਣ ਲੱਗਾ। ਉਸਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਸਕਿੰਟ ਕਾਫ਼ੀ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਗਲਾਸ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪਾ ਲਿਆ।

"ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, "ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕ ਸਕਦੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਚੰਗਾ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਫਿਰ ਉਹ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਵੀ ਨਹੀਂ ਗੁਆਉਣਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਉਹ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਬਚਣ ਲਈ ਓਨਾ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਮੇਂ, ਡਾਕਟਰ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ - ਲੰਡਨ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਬੈਂਕ ਦੀ ਸਿਟੀ ਸ਼ਾਖਾ ਦੇ ਤਹਿਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਸ਼੍ਰੀ ਮੈਰੀਵੈਦਰ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਗੇ ਕਿ ਕੁਝ ਕਾਰਨ ਹਨ ਕਿ ਲੰਡਨ ਦੇ ਵਧੇਰੇ ਦਲੇਰ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਸ ਤਹਿਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

"ਇਹ ਸਾਡਾ ਫ੍ਰੈਂਚ ਸੋਨਾ ਹੈ," ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਨੇ ਫੁਸਫੁਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਸਾਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਮਿਲੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

"ਤੁਹਾਡਾ ਫ੍ਰੈਂਚ ਸੋਨਾ?"

"ਹਾਂ। ਕੁਝ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੋਤਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਫਰਾਂਸ ਤੋਂ 30,000 ਨੈਪੋਲੀਅਨ ਉਧਾਰ ਲਏ ਸਨ। ਇਹ ਜਾਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਪੈਸੇ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਸਾਡੇ ਕੋਠੜੀ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਕਰੇਟ 'ਤੇ ਮੈਂ ਬੈਠਾ ਹਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸੀਸੇ ਦੀਆਂ ਪਰਤਾਂ ਵਿਚਕਾਰ 2,000 ਨੈਪੋਲੀਅਨ ਪੈਕ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਰਾਫਾ ਭੰਡਾਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਸ਼ਾਖਾ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸੋਨੇ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਹੈ।"

"ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜਾਇਜ਼ ਸਨ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਤੇ ਹੁਣ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕਰੀਏ। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਮਾਮਲਾ ਸਿਰ 'ਤੇ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਮੈਰੀਵੈਦਰ, ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਹਨੇਰੇ ਲਾਲਟੈਣ ਉੱਤੇ ਪਰਦਾ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣਾ?"

"ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਤਾਸ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਪੈਕੇਟ ਲਿਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਕੈਰੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਰਬੜ ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਇੰਨੀਆਂ ਵੱਧ ਗਈਆਂ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਜੋਖਮ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ। ਅਤੇ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਚੁਣਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਦਲੇਰ ਆਦਮੀ ਹਨ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਵਾਂਗੇ, ਪਰ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸਾਵਧਾਨ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ। ਮੈਂ ਇਸ ਕਰੇਟ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੁਕਾਓ। ਫਿਰ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਨੇੜੇ ਆਓ। ਜੇ ਉਹ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਵਾਟਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰਨ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਾ ਕਰੋ।"

ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਰਿਵਾਲਵਰ, ਜਿਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਮੈਂ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਲੱਕੜ ਦੇ ਡੱਬੇ ਦੇ ਉੱਪਰ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਲਾਲਟੈਣ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਲਾਈਡ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਘੋਰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ - ਅਜਿਹਾ ਪੂਰਨ ਹਨੇਰਾ ਜੋ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ। ਗਰਮ ਧਾਤ ਦੀ ਗੰਧ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਬਣੀ ਰਹੀ ਕਿ ਰੌਸ਼ਨੀ ਅਜੇ ਵੀ ਉੱਥੇ ਹੈ, ਇੱਕ ਪਲ ਦੇ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਚਮਕਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਲਈ, ਮੇਰੀਆਂ ਨਾੜੀਆਂ ਉਮੀਦ ਦੀ ਇੱਕ ਉੱਚਾਈ ਤੱਕ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਅਚਾਨਕ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਤਿਜੋਰੀ ਦੀ ਠੰਡੀ ਗਿੱਲੀ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਅਤੇ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ।

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਰਿਟਰੀਟ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਫੁਸਫੁਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਘਰ ਰਾਹੀਂ ਸੈਕਸੇ-ਕੋਬਰਗ ਸਕੁਏਅਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਜੋਨਸ?"

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਅਤੇ ਦੋ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮੁੱਖ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।"

"ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਛੇਕ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

ਕਿੰਨਾ ਵਧੀਆ ਸਮਾਂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ! ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨੋਟਸ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੌਣਾ ਘੰਟਾ ਹੀ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਰਾਤ ਲਗਭਗ ਬੀਤ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਸਵੇਰ ਸਾਡੇ ਉੱਪਰ ਢਲ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੇਰੇ ਅੰਗ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸਖ਼ਤ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਬਦਲਣ ਤੋਂ ਡਰ ਸੀ; ਫਿਰ ਵੀ ਮੇਰੀਆਂ ਨਾੜੀਆਂ ਤਣਾਅ ਦੀ ਸਿਖਰ ਤੱਕ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸੁਣਨ ਸ਼ਕਤੀ ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਕੋਮਲ ਸਾਹ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਮੈਂ ਭਾਰੀ ਜੋਨਸ ਦੇ ਡੂੰਘੇ, ਭਾਰੀ ਸਾਹ ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਪਤਲੇ, ਹਉਕੇ ਭਰੇ ਨੋਟ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਮੈਂ ਫਰਸ਼ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਚਾਨਕ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਚਮਕ ਪਈ।

ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਪੱਥਰ ਦੇ ਫੁੱਟਪਾਥ 'ਤੇ ਇੱਕ ਚਮਕਦਾਰ ਚੰਗਿਆੜੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਇਹ ਇੱਕ ਪੀਲੀ ਲਕੀਰ ਬਣ ਜਾਣ ਤੱਕ ਲੰਮਾ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਜਾਂ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ, ਇੱਕ ਜ਼ਖ਼ਮ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਜਾਪਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੱਥ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ; ਇੱਕ ਚਿੱਟਾ, ਲਗਭਗ ਔਰਤ ਵਰਗਾ ਹੱਥ, ਜੋ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਹੱਥ, ਆਪਣੀਆਂ ਝੁਲਸਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਨਾਲ, ਫਰਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਇਹ ਅਚਾਨਕ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ, ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਪੱਥਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਚਮਕਦਾਰ ਚੰਗਿਆੜੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਭ ਕੁਝ ਫਿਰ ਹਨੇਰਾ ਹੋ ਗਿਆ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦਾ ਅਲੋਪ ਹੋਣਾ ਸਿਰਫ ਪਲ ਭਰ ਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਪਾਟਦੀ, ਫਟਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ, ਚੌੜੇ, ਚਿੱਟੇ ਪੱਥਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਸਦੇ ਪਾਸੇ ਪਲਟ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਰਗਾਕਾਰ, ਖਾਲੀ ਛੇਕ ਛੱਡ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਲਾਲਟੈਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਗਦੀ ਸੀ। ਕਿਨਾਰੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰਾ, ਮੁੰਡਿਆਂ ਵਰਗਾ ਚਿਹਰਾ ਝਾਕਿਆ, ਜੋ ਇਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਮੋਰੀ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੋਢੇ-ਮੋਟੇ ਅਤੇ ਕਮਰ-ਉੱਚਾ ਖਿੱਚਿਆ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਗੋਡਾ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਟਿਕਿਆ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੋਰੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਖਿੱਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਵਰਗਾ ਹਲਕਾ ਅਤੇ ਛੋਟਾ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਫਿੱਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵਾਲਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਝਟਕਾ ਬਹੁਤ ਲਾਲ ਸੀ।

"ਸਭ ਕੁਝ ਸਾਫ਼ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਫੁਸਫੁਸਾਇਆ। "ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਛੈਣੀ ਅਤੇ ਬੈਗ ਹਨ? ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਕਾਟ! ਛਾਲ ਮਾਰੋ, ਆਰਚੀ, ਛਾਲ ਮਾਰੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਦੇ ਲਈ ਝੂਲਾਂਗਾ!"

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ ਅਤੇ ਘੁਸਪੈਠੀਏ ਨੂੰ ਕਾਲਰ ਤੋਂ ਫੜ ਲਿਆ। ਦੂਜਾ ਮੋਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੱਪੜੇ ਪਾਟਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੋਨਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਕਰਟ ਨੂੰ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਰਿਵਾਲਵਰ ਦੀ ਬੈਰਲ 'ਤੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਚਮਕੀ, ਪਰ ਹੋਮਜ਼ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੀ ਫਸਲ ਆਦਮੀ ਦੇ ਗੁੱਟ 'ਤੇ ਆ ਗਈ, ਅਤੇ ਪਿਸਤੌਲ ਪੱਥਰ ਦੇ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਟਕਰਾ ਗਿਆ।

"ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ, ਜੌਨ ਕਲੇ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ," ਦੂਜੇ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਠੰਡੇ ਸੁਭਾਅ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਠੀਕ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਉਸਦੇ ਕੋਟ-ਟੇਲ ਹਨ।"

"ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਆਦਮੀ ਉਸਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਓਹ, ਸੱਚਮੁੱਚ! ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕੰਮ ਬਹੁਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੂੰ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਤੇਰਾ ਲਾਲ-ਸਿਰੇ ਵਾਲਾ ਵਿਚਾਰ ਬਹੁਤ ਨਵਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸੀ।"
"ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਹੁਣੇ ਦੁਬਾਰਾ ਮਿਲਾਂਗਾ," ਜੋਨਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਛੇਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਨ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ ਹੈ। ਬੱਸ ਰੁਕੋ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਡਰਬੀ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ।"
"ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੰਦੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਨਾ ਛੂਹੋ," ਸਾਡੇ ਕੈਦੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਉਸਦੀਆਂ ਗੁੱਟਾਂ 'ਤੇ ਹੱਥਕੜੀਆਂ ਵੱਜ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਹੀ ਖੂਨ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ 'ਸਰ' ਅਤੇ 'ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ' ਕਹੋ।
"ਠੀਕ ਹੈ," ਜੋਨਸ ਨੇ ਘੂਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਠੀਕ ਹੈ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ, ਸਰ, ਉੱਪਰ ਚਲੇ ਜਾਓ, ਜਿੱਥੋਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਇੱਕ ਕੈਬ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?"
“ਇਹ ਤਾਂ ਬਿਹਤਰ ਹੈ,” ਜੌਨ ਕਲੇ ਨੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਝੁਕ ਕੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਜਾਸੂਸ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਚਲਾ ਗਿਆ।
"ਸੱਚਮੁੱਚ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼," ਮਿਸਟਰ ਮੈਰੀਵੈਦਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਤਹਿਖਾਨੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਰਹੇ ਸੀ, "ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਬੈਂਕ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵਾਪਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਤਜਰਬੇ ਵਿੱਚ ਆਈਆਂ ਬੈਂਕ ਡਕੈਤੀ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਦ੍ਰਿੜ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਸੰਪੂਰਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਖੋਜਿਆ ਅਤੇ ਹਰਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"
"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮਿਸਟਰ ਜੌਨ ਕਲੇ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਛੋਟੇ ਸਕੋਰ ਸਨ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਛੋਟੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਤਜਰਬਾ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਰੈੱਡ-ਹੈੱਡਡ ਲੀਗ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਬਿਰਤਾਂਤ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਪੂਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

—

"ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਸਵੇਰੇ ਤੜਕੇ ਸਮਝਾਇਆ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਵਿਸਕੀ ਅਤੇ ਸੋਡਾ ਦੇ ਗਲਾਸ ਉੱਤੇ ਬੈਠੇ ਸੀ, "ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਤੋਂ ਹੀ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਲੀਗ ਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਇਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਅਤੇ ਐਨਸਾਈਕਲੋਪੀਡੀਆ ਦੀ ਨਕਲ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸੰਭਵ ਉਦੇਸ਼ ਇਸ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚਮਕਦਾਰ ਮੋਹਰੀ ਦਲਾਲ ਨੂੰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਕਈ ਘੰਟਿਆਂ ਲਈ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕ ਤਰੀਕਾ ਸੀ, ਪਰ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਤਰੀਕਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕਲੇ ਦੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਦੇ ਰੰਗ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ 4 ਪੌਂਡ ਇੱਕ ਲਾਲਚ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਖਿੱਚਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਇਹ ਕੀ ਸੀ, ਜੋ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲਈ ਖੇਡ ਰਹੇ ਸਨ? ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ, ਇੱਕ ਠੱਗ ਕੋਲ ਅਸਥਾਈ ਦਫਤਰ ਹੈ, ਦੂਜਾ ਠੱਗ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਉਕਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਉਹ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਹਰ ਸਵੇਰ ਉਸਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ

ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਸਹਾਇਕ ਅੱਧੀ ਤਨਖਾਹ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਮਜ਼ਬੂਤ ਇਰਾਦਾ ਸੀ।"

"ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮਨੋਰਥ ਕੀ ਸੀ?"

"ਜੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਅਸ਼ਲੀਲ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ। ਆਦਮੀ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਛੋਟਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਇੰਨੀਆਂ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਤਿਆਰੀਆਂ ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਖਰਚੇ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਦੇ ਸਕੇ। ਫਿਰ, ਇਹ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੁਝ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਮੈਂ ਸਹਾਇਕ ਦੇ ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫੀ ਦੇ ਸ਼ੌਂਕ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਤਹਿਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਗਾਇਬ ਹੋਣ ਦੀ ਚਾਲ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ। ਤਹਿਖਾਨਾ! ਇਸ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਸੁਰਾਗ ਦਾ ਅੰਤ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਇਸ ਰਹੱਸਮਈ ਸਹਾਇਕ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੰਡਨ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਦਲੇਰ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਪਿਆ। ਉਹ ਤਹਿਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ - ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਕਈ ਘੰਟੇ ਲੱਗਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਫਿਰ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਮੈਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਸੀ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਇਮਾਰਤ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਰੰਗ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।"

"ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਗਏ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਫੁੱਟਪਾਥ 'ਤੇ ਮਾਰ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸੈਲਰ ਅੱਗੇ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਪਿੱਛੇ। ਇਹ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਘੰਟੀ ਵਜਾਈ, ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਸਹਾਇਕ ਨੇ ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਡੇ ਕੁਝ ਝੜਪਾਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਵੱਲ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ। ਉਸਦੇ ਗੋਡੇ ਉਹ ਸਨ ਜੋ ਮੈਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਘਿਸੇ ਹੋਏ, ਝੁਰੜੀਆਂ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਦਾਗਦਾਰ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਖੱਡਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਬਿੰਦੂ ਬਚਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਖੱਡਾਂ ਪਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਕੋਨੇ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਿਆ, ਸਾਡੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਅਹਾਤੇ 'ਤੇ ਸਿਟੀ ਐਂਡ ਸਬਅਰਬਨ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੱਲ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗੀਤ ਸਮਾਰੋਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਘਰ ਚਲੇ ਗਏ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ, ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਅੱਜ ਰਾਤ ਨੂੰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਗੇ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਖੈਰ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੀਗ ਦਫ਼ਤਰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸ਼੍ਰੀ ਜਾਬੇਜ਼ ਵਿਲਸਨ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੁਰੰਗ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਵਰਤਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਖੋਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਸਰਾਫਾ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਦਿਨ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੱਜਣ ਲਈ ਦੋ ਦਿਨ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਜ ਰਾਤ ਆਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ।"

"ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੋਹਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਾਇਆ," ਮੈਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦਿਖਾਵੇ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਬਹੁਤ ਲੰਬੀ ਲੜੀ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਹਰ ਕੜੀ ਸੱਚ ਗੂੰਜਦੀ ਹੈ।"

"ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਥਕਾਵਟ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ," ਉਸਨੇ ਉਬਾਸੀ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਹਾਏ! ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਆ ਰਿਹਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੋਂਦ ਦੀਆਂ ਆਮ ਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਬਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਛੋਟੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।"

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਨਸਲ ਦੇ ਦਾਨੀ ਹੋ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਏ। "ਖੈਰ, ਸ਼ਾਇਦ, ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "'ਲ'ਹੋਮ ਸੀ'ਐਸਟ ਰਿਏਨ — ਲ'ਓਵਰ ਸੀ'ਐਸਟ ਟਾਉਟ,' ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗੁਸਤਾਵ ਫਲੌਬਰਟ ਨੇ ਜਾਰਜ ਸੈਂਡ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ।"

ਪਛਾਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ," ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਅੱਗ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਬੈਠੇ ਸੀ, "ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਮਨ ਦੁਆਰਾ ਕਾਢ ਕੱਢੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਾਲੋਂ ਬੇਅੰਤ ਅਜੀਬ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੋਂਦ ਦੀਆਂ ਆਮ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਮਿਲਾ ਕੇ ਉੱਡ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਮਹਾਨ ਸ਼ਹਿਰ ਉੱਤੇ ਘੁੰਮ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਛੱਤਾਂ ਨੂੰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਹਟਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਜੀਬ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੱਲ ਝਾਤੀ ਮਾਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਅਜੀਬ ਸੰਜੋਗਾਂ, ਯੋਜਨਾਵਾਂ, ਅੰਤਰ-ਉਦੇਸ਼ਾਂ, ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੰਗਲਾਂ, ਪੀੜ੍ਹੀ ਦਰ ਪੀੜ੍ਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਬਾਹਰਲੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਲਪਨਿਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਿੱਟਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਭ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣਾ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ।"

"ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਮਾਮਲੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਗੰਜੇ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਅਸ਼ਲੀਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਡੀਆਂ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਯਥਾਰਥਵਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਤੱਕ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਨਾ ਤਾਂ ਦਿਲਚਸਪ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਲਾਤਮਕ।"

"ਇੱਕ ਯਥਾਰਥਵਾਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਖਾਸ ਚੋਣ ਅਤੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਮੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀਆਂ ਬੇਤੁਕ ਗੱਲਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਰੀਖਕ ਲਈ ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੋ, ਆਮ ਵਾਂਗ ਕੁਝ ਵੀ ਅਸੁਭਾਵਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਮੈਂ ਮੁਸਕਰਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੋਚ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।" ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਬੇਸ਼ੱਕ, ਤਿੰਨ ਮਹਾਂਦੀਪਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਸਲਾਹਕਾਰ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਦੀ ਤੁਹਾਡੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਅਜੀਬ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਥੇ" - ਮੈਂ ਸਵੇਰ ਦਾ ਅਖ਼ਬਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਚੁੱਕਿਆ - "ਆਓ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਹਾਰਕ ਪਰਖ ਕਰੀਏ। ਇੱਥੇ ਪਹਿਲਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ। 'ਪਤੀ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਬੇਰਹਿਮੀ।' ਛਪਾਈ ਦਾ ਅੱਧਾ

ਕਾਲਮ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਮੇਰੇ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਦੂਜੀ ਔਰਤ ਹੈ, ਸ਼ਰਾਬ, ਧੱਕਾ, ਝਟਕਾ, ਸੱਟ, ਹਮਦਰਦ ਭੈਣ ਜਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਣ। ਸਭ ਤੋਂ ਬੇਰਹਿਮ ਲੇਖਕ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੇਰਹਿਮ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ।"

"ਸੱਚਮੁੱਚ, ਤੁਹਾਡੀ ਉਦਾਹਰਣ ਤੁਹਾਡੀ ਦਲੀਲ ਲਈ ਇੱਕ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਵਾਲੀ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਾਗਜ਼ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੀ ਨਜ਼ਰ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਵੇਖਦਿਆਂ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਡੁੰਡਾਸ ਅਲਹਿਦਗੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੁਝ ਛੋਟੇ ਨੁਕਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਤੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰਾਬੀ ਸੀ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਔਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਕਲੀ ਦੰਦ ਕੱਢ ਕੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਕੇ ਹਰ ਭੋਜਨ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਆਦਤ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ, ਤੁਸੀਂ ਮੰਨੋਗੇ, ਇੱਕ ਔਸਤ ਕਹਾਣੀਕਾਰ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਲਈ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਡਾਕਟਰ, ਇੱਕ ਚੁਟਕੀ ਭਰ ਨਸਵਾਰ ਲਓ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਉਦਾਹਰਣ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਪੁਰਾਣੇ ਸੋਨੇ ਦਾ ਨਸਫਬੌਕਸ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ, ਜਿਸਦੇ ਢੱਕਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਨੀਲਮ ਸੀ। ਇਸਦੀ ਸ਼ਾਨ ਉਸਦੇ ਘਰੇਲੂ ਢੰਗਾਂ ਅਤੇ ਸਾਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੋਂ ਇੰਨੀ ਉਲਟ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਿਆ।

"ਆਹ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਆਇਰੀਨ ਐਡਲਰ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇ ਬਦਲੇ ਬੋਹੇਮੀਆ ਦੇ ਰਾਜੇ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਯਾਦਗਾਰੀ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੈ।"

“ਅਤੇ ਅੰਗੂਠੀ?” ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ, ਉਸਦੀ ਉਂਗਲੀ 'ਤੇ ਚਮਕ ਰਹੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਬ੍ਰਿਲਿਅੰਟ ਵੱਲ ਵੇਖਦਿਆਂ।

"ਇਹ ਹਾਲੈਂਡ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਿਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਉਹ ਇੰਨਾ ਨਾਜ਼ੁਕ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਵੀ ਸਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਜੋ ਮੇਰੀਆਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਛੋਟੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗੇ ਰਹੇ ਹਨ।"

"ਅਤੇ ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੁਣੇ ਕੋਈ ਹੈ?" ਮੈਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਕੁਝ ਦਸ ਜਾਂ ਬਾਰਾਂ, ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਜੋ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਉਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਦਿਲਚਸਪ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ਦਰਅਸਲ, ਮੈਂ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰੀਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਖੇਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਤੇਜ਼ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਜੋ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਸੁਹਜ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਵੱਡੇ ਅਪਰਾਧ ਓਨੇ ਹੀ ਸਰਲ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਪਰਾਧ ਓਨਾ ਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਦੇਸ਼। ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰਸੇਲਜ਼ ਤੋਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਿੰਟ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਬਿਹਤਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਗਾਹਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਜਾਂ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਗਲਤ ਹਾਂ।"

ਉਹ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਹਰੇ ਪਰਦਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨੀਰਸ ਨਿਰਪੱਖ ਰੰਗ ਵਾਲੀ ਲੰਡਨ ਗਲੀ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਉੱਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਫੁੱਟਪਾਥ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਔਰਤ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਗਰਦਨ ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਫਰ ਬੋਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਕਰਲਿੰਗ ਲਾਲ ਖੰਭ ਇੱਕ

ਚੌੜੀ ਕੰਢਿਆਂ ਵਾਲੀ ਟੋਪੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਕੰਨ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਕੋਕੇਟਿਸ਼ ਡਚੇਸ ਆਫ਼ ਡੇਵੋਨਸ਼ਾਇਰ ਫੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਝੁਕੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਮਹਾਨ ਪੈਨੋਪਲੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਉਸਨੇ ਘਬਰਾਹਟ, ਝਿਜਕਦੇ ਹੋਏ ਸਾਡੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਵੱਲ ਝਾਤੀ ਮਾਰੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦਾ ਸਰੀਰ ਪਿੱਛੇ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਉਸਦੇ ਦਸਤਾਨੇ ਦੇ ਬਟਨਾਂ ਨਾਲ ਫਿੱਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਅਚਾਨਕ, ਇੱਕ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੈਰਾਕ ਕੰਢੇ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸੜਕ ਪਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਗਈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਘੰਟੀ ਦੀ ਤਿੱਖੀ ਘੰਟੀ ਸੁਣੀ।

"ਮੈਂ ਉਹ ਲੱਛਣ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਦੇਖੇ ਹਨ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਿਗਰਟ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਫੁੱਟਪਾਥ 'ਤੇ ਝੁਕਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਬੰਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਲਾਹ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਸੰਚਾਰ ਲਈ ਬਹੁਤ ਨਾਜ਼ੁਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇੱਥੇ ਵੀ ਅਸੀਂ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਦੁਆਰਾ ਗੰਭੀਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਹੁਣ ਡੋਲਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਮ ਲੱਛਣ ਇੱਕ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਘੰਟੀ ਦੀ ਤਾਰ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਪਿਆਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਕੁੜੀ ਇੰਨੀ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਾਂ ਦੁਖੀ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਥੇ ਉਹ ਸਾਡੇ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।"

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਟੂਟੀ ਵੱਜੀ, ਅਤੇ ਬਟਨਾਂ ਵਾਲਾ ਮੁੰਡਾ ਮਿਸ ਮੈਰੀ ਸਦਰਲੈਂਡ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅੰਦਰ ਆਇਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਔਰਤ ਖੁਦ ਆਪਣੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕਾਲੀ ਸ਼ਕਲ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਪਾਇਲਟ ਕਿਸ਼ਤੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਜਹਾਜ਼ ਵਾਲੇ ਵਪਾਰੀ ਵਾਂਗ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ। ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਉਸ ਆਸਾਨ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਕਮਾਲ ਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਝੁਕਾ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਅਤੇ ਪਰ ਸੰਖੇਪ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਉਸਦੇ ਲਈ ਅਜੀਬ ਸੀ।

"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੀ ਛੋਟੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਟਾਈਪਰਾਈਟਿੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ?"

"ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਰਦੀ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅੱਖਰ ਕਿੱਥੇ ਹਨ ਬਿਨਾਂ ਦੇਖੇ।" ਫਿਰ, ਅਚਾਨਕ ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਭਾਵ ਨੂੰ ਸਮਝਦਿਆਂ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਹਿੰਸਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ, ਡਰ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਚੌੜੇ, ਚੰਗੇ-ਮਜ਼ਾਕ ਵਾਲੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ। "ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼," ਉਸਨੇ ਚੀਕ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਭ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹੋ?"

"ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ; "ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਦੂਸਰੇ ਕੀ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਨ ਕਿਉਂ ਆਓ?"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਸਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਥੇਰੇਜ ਤੋਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਪਤੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੌਖਾ ਲੱਗਿਆ ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮੌਤ ਲਈ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਓ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਵੀ ਇੰਨਾ ਕੁਝ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਅਮੀਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹਰ ਸਾਲ ਸੌ ਹਨ, ਮਸ਼ੀਨ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਕਮਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਦੇਵਾਂਗਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਹੋਸਮਰ ਏਂਜਲ ਦਾ ਕੀ ਬਣਿਆ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਉਂ ਆਏ?" ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਛੱਤ ਵੱਲ ਟਿਕਾਈ ਹੋਈ ਪੁੱਛਿਆ।

ਮਿਸ ਮੈਰੀ ਸਦਰਲੈਂਡ ਦੇ ਕੁਝ ਖਾਲੀ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਨਜ਼ਰ ਆਈ। "ਹਾਂ, ਮੈਂ ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਗੁੱਸਾ ਆਇਆ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਵਿੰਡੀਬੈਂਕ - ਯਾਨੀ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ - ਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਕਿਵੇਂ ਲੈ ਲਿਆ। ਉਹ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਰਹੇਗਾ ਕਿ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪਾਗਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਸ ਆਪਣੇ ਸਮਾਨ ਨਾਲ ਚੱਲਦੀ ਰਹੀ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆ ਗਈ।"

"ਤੇਰਾ ਪਿਤਾ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੇਰਾ ਮਤਰੇਆ ਪਿਤਾ, ਜ਼ਰੂਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਾਮ ਵੱਖਰਾ ਹੈ।"

"ਹਾਂ, ਮੇਰਾ ਸੌਤੇਲਾ ਪਿਤਾ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਿਤਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਵੀ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਵੱਡਾ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਮਾਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ?"

"ਓਹ, ਹਾਂ, ਮਾਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਠੀਕ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲ ਛੋਟਾ ਸੀ। ਪਿਤਾ ਟੋਟਨਹੈਮ ਕੋਰਟ ਰੋਡ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪਲੰਬਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਛੱਡ ਗਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਮਾਂ ਨੇ ਮਿਸਟਰ ਹਾਰਡੀ, ਫੋਰਮੈਨ ਨਾਲ ਚਲਾਇਆ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਮਿਸਟਰ ਵਿੰਡੀਬੈਂਕ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਉੱਤਮ ਸੀ, ਵਾਈਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਯਾਤਰੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਦਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਲਈ 4700 ਪੌਂਡ ਮਿਲੇ, ਜੋ ਕਿ ਓਨੇ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਿੰਨੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਸਨ।"

ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਬਕਵਾਸ ਅਤੇ ਬੇਤੁਕੀ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਬੇਸਬਰੇ ਦੇਖਾਂਗਾ, ਪਰ, ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਉਸਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ ਸੀ।

"ਤੁਹਾਡੀ ਆਪਣੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਆਮਦਨ," ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, "ਕੀ ਇਹ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ?"

"ਓਹ, ਨਹੀਂ ਸਰ। ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਚਾਚਾ ਨੇਡ ਨੇ ਆਕਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਨਿਊਜ਼ੀਲੈਂਡ ਦੇ ਸਟਾਕ ਵਿੱਚ ਹੈ, 4 1/2 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਪੰਜ ਸੌ ਪੌਂਡ ਰਕਮ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਹੀ ਛੂਹ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਸੌ ਵਰਗੀ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਹਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕੁਆਰੀ ਔਰਤ ਲਗਭਗ 60 ਪੌਂਡ ਦੀ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀ ਹੋਮਜ਼, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੈਂ ਘਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਬੋਝ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਵਿੰਡੀਬੈਂਕ ਹਰ ਤਿਮਾਹੀ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਵਿਆਜ ਕੱਢਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਮਾਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਟਾਈਪਰਾਈਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਮਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਕਾਫ਼ੀ

ਵਧੀਆ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ੀਟ 'ਤੇ ਦੋ ਪੈਸੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਪੰਦਰਾਂ ਤੋਂ ਵੀਹ ਸ਼ੀਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ, ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਮਿਸਟਰ ਹੋਸਮਰ ਏਂਜਲ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਬੰਧਾਂ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸੋ।"

ਮਿਸ ਸਦਰਲੈਂਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਲਾਲੀ ਛਾਈ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਘਬਰਾਹਟ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਜੈਕਟ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ। "ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਗੈਸਫਿਟਰਾਂ ਦੀ ਗੇਂਦ 'ਤੇ ਮਿਲੀ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੇ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਟਿਕਟਾਂ ਭੇਜਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਂ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਮਿਸਟਰ ਵਿੰਡੀਬੈਂਕ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਜੇ ਮੈਂ ਐਤਵਾਰ-ਸਕੂਲ ਦੇ ਟ੍ਰੀਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਗੁੱਸੇ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਪਰ ਇਸ ਵਾਰ ਮੈਂ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਵਾਂਗੀ; ਉਸਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਕੀ ਹੱਕ ਸੀ? ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲੋਕ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦੋਸਤ ਉੱਥੇ ਹੋਣੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਪਹਿਨਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮੇਰਾ ਜਾਮਨੀ ਰੰਗ ਦਾ ਪਲੱਸਤਰ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਦਰਾਜ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਫਰਮ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਫਰਾਂਸ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਗਏ, ਮਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ, ਮਿਸਟਰ ਹਾਰਡੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਡਾ ਫੋਰਮੈਨ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਉੱਥੇ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਮਿਸਟਰ ਹੋਸਮਰ ਏਂਜਲ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਦੋਂ ਮਿਸਟਰ ਵਿੰਡੀਬੈਂਕ ਫਰਾਂਸ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਏ ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਗੇਂਦ 'ਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਨਾਰਾਜ਼ ਸਨ।"

"ਓਹ, ਖੈਰ, ਉਹ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਸੀ। ਉਹ ਹੱਸਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਕਰੇਗੀ।"

"ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਗੈਸਫਿਟਰਾਂ ਦੀ ਗੇਂਦ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਮਿਲੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਸਮਰ ਏਂਜਲ।"

"ਹਾਂ, ਸਰ। ਮੈਂ ਉਸ ਰਾਤ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਫ਼ੋਨ ਕਰਕੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਅਸੀਂ ਘਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲੇ - ਯਾਨੀ ਕਿ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੋ ਵਾਰ ਸੈਰ ਲਈ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੁਬਾਰਾ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ, ਅਤੇ ਮਿਸਟਰ ਹੋਸਮਰ ਏਂਜਲ ਹੁਣ ਘਰ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕੇ।"

"ਨਹੀਂ?"

"ਖੈਰ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇ ਉਹ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਮਹਿਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਫਿਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਮਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਔਰਤ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਘੇਰਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਆਪਣਾ ਘੇਰਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ।"

"ਪਰ ਮਿਸਟਰ ਹੋਸਮਰ ਏਂਜਲ ਬਾਰੇ ਕੀ? ਕੀ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ?"

"ਖੈਰ, ਪਿਤਾ ਜੀ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਬਾਅਦ ਦੁਬਾਰਾ ਫਰਾਂਸ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਹੋਸਮਰ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਨਾ ਮਿਲਣਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਲਿਖ ਸਕਦੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਲਿਖਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਵੇਰੇ ਚਿੱਠੀਆਂ ਲੈ ਗਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਮੰਗਣੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਸੱਜਣ ਨਾਲ ਹੋਈ ਸੀ?"

"ਓਹ, ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਸਾਡੀ ਪਹਿਲੀ ਸੈਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੰਗਣੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਹੋਸਮਰ - ਮਿਸਟਰ ਏਂਜਲ - ਲੀਡਨਹਾਲ ਸਟਰੀਟ ਦੇ ਇੱਕ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਕੈਸ਼ੀਅਰ ਸੀ - ਅਤੇ -"

"ਕਿਹੜਾ ਦਫ਼ਤਰ?"

"ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ।"

"ਫਿਰ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ?"

"ਉਹ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸੁੱਤਾ ਪਿਆ ਸੀ।"

"ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਪਤਾ?"

"ਨਹੀਂ - ਸਿਵਾਏ ਇਸਦੇ ਕਿ ਇਹ ਲੀਡਨਹਾਲ ਸਟਰੀਟ ਸੀ।"

"ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੇ ਸੀ?"

"ਲੀਡਨਹਾਲ ਸਟਰੀਟ ਪੋਸਟ-ਆਫਿਸ ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬੁਲਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਫ਼ਤਰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਕਲਰਕ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਬਾਰੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨਗੇ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਟਾਈਪ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਲਿਖੇ ਸਨ, ਪਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਆਉਂਦੇ ਜਾਪਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਟਾਈਪ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮਸ਼ੀਨ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਖਾਏਗਾ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਉਹ ਸੋਚਦਾ ਸੀ।"

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਕੇਤਕ ਸੀ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਛੋਟੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬੇਅੰਤ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਸਟਰ ਹੋਸਮਰ ਏਂਜਲ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਛੋਟੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਯਾਦ ਹਨ?"

"ਉਹ ਬਹੁਤ ਸ਼ਰਮੀਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਉਹ ਦਿਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਾਲੋਂ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਤੁਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਮ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣਾ ਨਫ਼ਰਤ ਹੈ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਸੰਜੀਦਾ ਅਤੇ ਸਲੀਕੇਦਾਰ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵੀ ਕੋਮਲ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਵਾਨ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕੜਵੱਲ ਅਤੇ ਸੁੱਜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਗ੍ਰੰਥੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਉਸਦਾ ਗਲਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਬੋਲਣ ਦਾ ਇੱਕ ਝਿਜਕਦਾ, ਫੁਸਫੁਸਾਉਂਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ ਸੀ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਧੀਆ ਕੱਪੜੇ ਪਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰਾ ਅਤੇ ਸਾਦਾ, ਪਰ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸਨ, ਬਿਲਕੁਲ ਮੇਰੀਆਂ ਵਾਂਗ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਚਮਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੰਗੀਨ ਐਨਕਾਂ ਲਗਾਈਆਂ ਸਨ।"

"ਖੈਰ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸੌਤੇਲਾ ਪਿਤਾ ਮਿਸਟਰ ਵਿੰਡੀਬੈਂਕ ਫਰਾਂਸ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਇਆ?"

"ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਸਮਰ ਏਂਜਲ ਦੁਬਾਰਾ ਘਰ ਆਏ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਆਹ ਕਰ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਸਨ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨੇਮ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਸਹੁੰ ਚੁਕਾਈ, ਕਿ ਜੋ ਵੀ ਹੋਇਆ

ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸੱਚਾ ਰਹਾਂਗਾ। ਮਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਸਹੁੰ ਚੁਕਾਉਣ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਨੂੰਨ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਸੀ। ਮਾਂ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਿਆਰੀ ਸੀ। ਫਿਰ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ; ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਿਤਾ ਬਾਰੇ ਕਦੇ ਵੀ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੱਸਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਮਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼। ਇਹ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਛੁੱਟੀ ਮੰਗਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਾਲ ਵੱਡੇ ਸਨ; ਪਰ ਮੈਂ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਬਾਰਡੋ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਫ੍ਰੈਂਚ ਦਫ਼ਤਰ ਹਨ, ਪਰ ਵਿਆਹ ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਹੀ ਚਿੱਠੀ ਮੈਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆਈ।"

"ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਆ ਗਿਆ?"

"ਹਾਂ, ਸਰ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਹਾਏ! ਇਹ ਤਾਂ ਮੰਦਭਾਗਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਤੁਹਾਡਾ ਵਿਆਹ ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ ਨੂੰ ਹੀ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੀ ਇਹ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਸੀ?"

"ਹਾਂ, ਸਰ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ। ਇਹ ਕਿੰਗਜ਼ ਕਰਾਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੇਂਟ ਸੇਵੀਅਰਜ਼ ਵਿਖੇ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੇਂਟ ਪੈਨਕ੍ਰਾਸ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਨਾਸ਼ਤਾ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਹੋਸਮਰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਹੈਨਸਮ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਦੋ ਸੀ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚਾਰ-ਪਹੀਆ ਵਾਹਨ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹਾਇਆ, ਜੋ ਕਿ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਹੋਰ ਟੈਕਸੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚਰਚ ਪਹੁੰਚੇ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਚਾਰ-ਪਹੀਆ ਵਾਹਨ ਉੱਪਰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕੈਬਮੈਨ ਡੱਬੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ! ਕੈਬਮੈਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕੀ ਬਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਸੀ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਦੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕੀ ਬਣਿਆ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਓਹ, ਨਹੀਂ, ਸਰ! ਉਹ ਇੰਨਾ ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਦਿਆਲੂ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੱਡ ਕੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕਿਉਂ, ਸਾਰੀ ਸਵੇਰ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਰਿਹਾ ਕਿ, ਜੋ ਵੀ ਹੋਇਆ, ਮੈਂ ਸੱਚਾ ਹੋਣਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਅਣਕਿਆਸਾ ਵਾਪਰਿਆ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਜਲਦੀ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਵਾਅਦਾ ਜ਼ਰੂਰ ਲਵੇਗਾ। ਵਿਆਹ ਦੀ ਸਵੇਰ ਲਈ ਇਹ ਗੱਲ ਅਜੀਬ ਲੱਗਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਅਰਥ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਫਿਰ, ਤੁਹਾਡਾ ਆਪਣਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਅਣਕਿਆਸੀ ਆਫ਼ਤ ਆਈ ਹੈ?"

"ਹਾਂ, ਸਰ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਖ਼ਤਰੇ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੱਲ ਨਾ ਕਰਦਾ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਸੀ ਉਹ ਹੋਇਆ।"

"ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ?"

"ਕੋਈ ਨਹੀਂ।"

"ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਵਾਲ। ਤੇਰੀ ਮਾਂ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਲਿਆ?"

"ਉਹ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ।"

"ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਜੀ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ?"

"ਹਾਂ; ਅਤੇ ਉਹ ਸੋਚਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਨਾਲ, ਕਿ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹੋਸਮਰ ਬਾਰੇ ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਮੈਨੂੰ ਚਰਚ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡਣ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਹੁਣ, ਜੇ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਪੈਸੇ ਉਧਾਰ ਲਏ ਹੁੰਦੇ, ਜਾਂ ਜੇ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪੈਸੇ ਉਸ 'ਤੇ ਸੈਟਲ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੇ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਹੋਸਮਰ ਪੈਸੇ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਸੁਤੰਤਰ ਸੀ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਮੇਰੇ ਇੱਕ ਸ਼ਿਲਿੰਗ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਿਖ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਓਹ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਕੇ ਅੱਧਾ ਪਾਗਲ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੌਂ ਸਕਦੀ।" ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਫ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਰੁਮਾਲ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪਈ।

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਾਂਗਾ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉੱਠਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਂਗੇ। ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਭਾਰ ਹੁਣ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਹੋਰ ਨਾ ਰਹਿਣ ਦਿਓ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਸਮਰ ਏਂਜਲ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਯਾਦਾਸ਼ਤ ਤੋਂ ਅਲੋਪ ਹੋਣ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ, ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਤੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਮਿਲਾਂਗਾ?"

"ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਨਹੀਂ।"

"ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ?"

"ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਵਾਲ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿਓਗੇ। ਮੈਨੂੰ ਉਸਦਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੱਤਰ ਦਾ ਸਹੀ ਵੇਰਵਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

"ਮੈਂ ਪਿਛਲੇ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਨਿਕਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਲਈ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਪਰਚੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਉਸਦੇ ਚਾਰ ਪੱਤਰ ਹਨ।"

"ਧੰਨਵਾਦ। ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਪਤਾ?"

"ਨੰਬਰ 31 ਲਿਓਨ ਪਲੇਸ, ਕੈਂਬਰਵੈੱਲ।"

"ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ। ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਏਂਜਲ ਦਾ ਪਤਾ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?"

"ਉਹ ਵੈਸਟਹਾਊਸ ਅਤੇ ਮਾਰਬੈਂਕ ਲਈ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਫੇਨਚਰਚ ਸਟਰੀਟ ਦੇ ਮਹਾਨ ਕਲੈਰੇਟ ਆਯਾਤਕ ਹਨ।"

"ਧੰਨਵਾਦ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਬਿਆਨ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਇੱਥੇ ਛੱਡੋਗੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖੋਗੇ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਪੂਰੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੀਲਬੰਦ ਕਿਤਾਬ ਵਾਂਗ ਰੱਖੋ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਾ ਹੋਣ ਦਿਓ।"

"ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਦਿਆਲੂ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਪਰ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਮੈਂ ਹੋਸਮਰ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਹਾਂਗਾ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਤਿਆਰ ਪਾਵੇਗਾ।"

ਸਾਰੀ ਬੇਤੁਕੀ ਟੋਪੀ ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸਾਡੇ ਮਹਿਮਾਨ ਦੇ ਸਾਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਨੇਕ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦਾ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਬੰਡਲ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਚਲੀ ਗਈ, ਇਸ ਵਾਅਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਆਵੇਗੀ।

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਚੁੱਪ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ, ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਇਕੱਠੇ ਦਬਾ ਕੇ, ਉਸਦੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫੈਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਨਿਗਾਹ ਛੱਤ ਵੱਲ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਰੈਕ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੀ ਅਤੇ ਤੇਲਯੁਕਤ ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਪਾਈਪ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਉਤਾਰਿਆ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਵਜੋਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਝੁਕ ਗਿਆ, ਉਸ ਤੋਂ ਸੰਘਣੇ ਨੀਲੇ ਬੱਦਲਾਂ ਦੇ ਫੁੱਲ ਉੱਡ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਬੇਅੰਤ ਸੁਸਤੀ ਦੀ ਝਲਕ ਸੀ।

"ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪ ਅਧਿਐਨ, ਉਹ ਕੁੜੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਉਸਦੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਦਿਲਚਸਪ ਲੱਗੀ, ਜੋ ਕਿ, ਵੈਸੇ, ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਇੰਡੈਕਸ ਨੂੰ ਵੇਖੋਗੇ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਮਾਮਲੇ ਮਿਲਣਗੇ, '77 ਵਿੱਚ ਐਂਡੋਵਰ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਹੇਗ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਚਾਰ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਵੇਰਵੇ ਸਨ ਜੋ ਮੇਰੇ ਲਈ ਨਵੇਂ ਸਨ। ਪਰ ਕੁੜੀ ਖੁਦ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਿੱਖਿਆਦਾਇਕ ਸੀ।"

"ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਕਾਫ਼ੀ ਕੁਝ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਅਦਿੱਖ ਸੀ," ਮੈਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ।

"ਅਦ੍ਰਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਪਰ ਅਣਦੇਖਿਆ, ਵਾਟਸਨ। ਤੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿੱਥੇ ਦੇਖਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਤੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ। ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਸਲੀਵਜ਼ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ, ਅੰਗੂਠੇ ਦੇ ਨਹੁੰਆਂ ਦੀ ਸੁਚਕਤਾ, ਜਾਂ ਬੂਟ-ਲੇਸ ਤੋਂ ਲਟਕਦੇ ਵੱਡੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾ ਸਕਦਾ। ਹੁਣ, ਤੂੰ ਉਸ ਔਰਤ ਦੇ ਰੂਪ ਤੋਂ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ? ਇਸਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰੋ।"

"ਖੈਰ, ਉਸ ਕੋਲ ਸਲੇਟ ਰੰਗ ਦੀ, ਚੌੜੀ ਕੰਢੀ ਵਾਲੀ ਤੂੜੀ ਵਾਲੀ ਟੋਪੀ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਖੰਭ ਇੱਟਾਂ ਵਰਗੇ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦੇ ਸਨ। ਉਸਦੀ ਜੈਕੇਟ ਕਾਲੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਕਾਲੇ ਮਣਕੇ ਸਿਲਾਈ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਕਾਲੇ ਜੈੱਟ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਝਾਲ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਭੂਰਾ ਸੀ, ਕਾਫ਼ੀ ਰੰਗ ਨਾਲੋਂ ਗੂੜ੍ਹਾ, ਗਰਦਨ ਅਤੇ ਸਲੀਵਜ਼ 'ਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਜਾਮਨੀ ਰੰਗ ਦਾ ਪਲੱਸ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਦਸਤਾਨੇ ਸਲੇਟੀ ਰੰਗ ਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਦੀ ਉਂਗਲੀ 'ਤੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਸਦੇ ਬੂਟ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖੇ। ਉਸਦੇ ਛੋਟੇ ਗੋਲ, ਲਟਕਦੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਮ ਭਾਵਨਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਅਸ਼ਲੀਲ, ਆਰਾਮਦਾਇਕ, ਆਸਾਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਾਫ਼ੀ ਅਮੀਰ ਹੈ।"

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਤਾੜੀਆਂ ਵਜਾਈਆਂ ਅਤੇ ਹੱਸ ਪਿਆ।

"'ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਮੰਨੋ, ਵਾਟਸਨ, ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਢੰਗ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਰੰਗ ਲਈ ਤੇਜ਼ ਨਜ਼ਰ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਮੁੰਡੇ, ਕਦੇ ਵੀ ਆਮ ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਾ ਕਰੋ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੇਰਵਿਆਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰੋ। ਮੇਰੀ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਪਹਿਲਾਂ ਪੈਂਟ ਦਾ ਗੋਡਾ ਲੈਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਇਸ ਔਰਤ ਦੀਆਂ ਸਲੀਵਜ਼ 'ਤੇ ਪਲੱਸ ਸੀ, ਜੋ

ਕਿ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਉਪਯੋਗੀ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ। ਗੁੱਟ ਦੇ ਉੱਪਰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਦੋਹਰੀ ਲਾਈਨ, ਜਿੱਥੇ ਟਾਈਪਰਾਈਟਿਸਟ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਬਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਸੁੰਦਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੱਥ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਿਲਾਈ-ਮਸ਼ੀਨ, ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਨਿਸ਼ਾਨ ਛੱਡਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਖੱਬੇ ਬਾਂਹ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪਾਸੇ ਅੰਗੂਠੇ ਤੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਦੂਰ, ਸਭ ਤੋਂ ਚੌੜੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਪਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ, ਉਸਦੀ ਨੱਕ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਪਿੰਸ-ਨੇਜ਼ ਦੀ ਛਿੱਲ ਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਛੋਟੀ ਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਟਾਈਪਰਾਈਟਿੰਗ 'ਤੇ ਇੱਕ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੌਂਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਉਹ।"

"ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।"

"ਪਰ, ਯਕੀਨਨ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਬੂਟ ਜੋ ਉਸਨੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਨ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਜੀਬ ਸਨ; ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸਜਾਇਆ ਹੋਇਆ ਟੋ-ਕੈਪ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਸਾਦਾ। ਇੱਕ ਪੰਜ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਹੇਠਲੇ ਬਟਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਟਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਪਹਿਲੇ, ਤੀਜੇ ਅਤੇ ਪੰਜਵੇਂ ਵਿੱਚ। ਹੁਣ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਔਰਤ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਘਰੋਂ ਅਜੀਬ ਬੂਟਾਂ, ਅੱਧੇ ਬਟਨਾਂ ਵਾਲੇ, ਨਾਲ ਆਈ ਹੈ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਲਦੀ ਵਿੱਚ ਆਈ ਸੀ।"

“ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੀ?” ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਤਿੱਖੇ ਤਰਕ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਘਰੋਂ ਨਿਕਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੱਪੜੇ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਨੋਟ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਸੱਜਾ ਦਸਤਾਨਾ ਉਂਗਲੀ ਤੋਂ ਫਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਦਸਤਾਨੇ ਅਤੇ ਉਂਗਲੀ ਦੋਵੇਂ ਜਾਮਨੀ ਸਿਆਹੀ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਜਲਦੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਲਮ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਡੂੰਘਾ ਡੁਬੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਹੋਇਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਂਗਲੀ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਇਹ ਸਭ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕਾਫ਼ੀ ਮੁੱਢਲਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਿਸਟਰ ਹੋਸਮਰ ਏਂਜਲ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਵਰਣਨ ਪੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰੋਗੇ?"

ਮੈਂ ਛੋਟੀ ਛਪੀ ਹੋਈ ਪਰਚੀ ਨੂੰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵੱਲ ਫੜਿਆ।

"ਚੌਦ੍ਹਵੀਂ ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ [ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ], ਹੋਸਮਰ ਏਂਜਲ ਨਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਲਾਪਤਾ ਸੀ। ਲਗਭਗ ਪੰਜ ਫੁੱਟ ਸੱਤ ਇੰਚ ਕੱਦ; ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਰੀਰ, ਪੀਲਾ ਰੰਗ, ਕਾਲੇ ਵਾਲ, ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਗੰਜਾ, ਝਾੜੀਆਂ, ਕਾਲੀ ਸਾਈਡ-ਵਿਸਕਰ ਅਤੇ ਮੁੱਛਾਂ; ਰੰਗੀਨ ਐਨਕਾਂ, ਬੋਲਣ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ। ਜਦੋਂ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਕਾਲੇ ਫਰੌਕ-ਕੋਟ ਵਿੱਚ ਰੇਸ਼ਮ, ਕਾਲਾ ਕਮਰਕੋਟ, ਸੋਨੇ ਦੀ ਐਲਬਰਟ ਚੇਨ, ਅਤੇ ਸਲੇਟੀ ਹੈਰਿਸ ਟਵੀਡ ਪੈਂਟ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਜਿਸਦੇ ਉੱਪਰ ਭੂਰੇ ਗੇਟਰ ਲਚਕੀਲੇ-ਸਾਈਡ ਵਾਲੇ ਬੂਟ ਸਨ। ਲੀਡਨਹਾਲ ਸਟਰੀਟ ਦੇ ਇੱਕ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਲਿਆ ਰਿਹਾ ਹੈ -"

"ਇਹ ਤਾਂ ਚੱਲੇਗਾ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਚਿੱਠੀਆਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਵੇਖਦਿਆਂ, "ਉਹ ਬਹੁਤ ਆਮ ਹਨ। ਮਿਸਟਰ ਏਂਜਲ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਉਹ

ਬਾਲਜ਼ਾਕ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨੁਕਤਾ ਹੈ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰੇਗਾ।"

"ਉਹ ਟਾਈਪ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨ," ਮੈਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ।

"ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਦਸਤਖ਼ਤ ਟਾਈਪ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਹੇਠਾਂ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰੇ ਛੋਟੇ 'ਹੋਸਮਰ ਏਂਜਲ' ਨੂੰ ਦੇਖੋ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਇੱਕ ਤਾਰੀਖ ਹੈ, ਪਰ ਲੀਡਨਹਾਲ ਸਟ੍ਰੀਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਉੱਪਰਲਾ ਲਿਖਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਫ਼ੀ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। ਦਸਤਖ਼ਤ ਬਾਰੇ ਨੁਕਤਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਕੇਤਕ ਹੈ - ਦਰਅਸਲ, ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

"ਕਿਸ ਗੱਲ ਦਾ?"

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ, ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ 'ਤੇ ਕਿੰਨੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇ ਜੇਕਰ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।"

"ਨਹੀਂ, ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਦੋ ਚਿੱਠੀਆਂ ਲਿਖਾਂਗਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮਾਮਲਾ ਸੁਲਝ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਇੱਕ ਫਰਮ ਨੂੰ ਹੈ, ਦੂਜਾ ਨੌਜਵਾਨ ਔਰਤ ਦੇ ਸੌਤੇਲੇ ਪਿਤਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਵਿੰਡੀਬੈਂਕ ਨੂੰ, ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਣਾ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਕੱਲ੍ਹ ਸ਼ਾਮ ਛੇ ਵਜੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮਰਦ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰੀਏ। ਅਤੇ ਹੁਣ, ਡਾਕਟਰ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਿੱਠੀਆਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਆਉਣ ਤੱਕ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਅੰਤਰਿਮ ਲਈ ਸ਼ੈਲਫ 'ਤੇ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਤਰਕ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਖਮ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਅਸਾਧਾਰਨ ਊਰਜਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨ ਸਨ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਉਸ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਅਤੇ ਆਸਾਨ ਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਕੁਝ ਠੋਸ ਆਧਾਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਉਸ ਵਿਲੱਖਣ ਰਹੱਸ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਹੀ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਅਸਫਲ ਹੋਣ ਲਈ ਜਾਣਿਆ ਸੀ, ਬੋਹੇਮੀਆ ਦੇ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਆਇਰੀਨ ਐਡਲਰ ਫੋਟੋ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ 'ਦ ਸਾਈਨ ਆਫ਼ ਫੋਰ' ਦੇ ਅਜੀਬ ਕਾਰੋਬਾਰ ਅਤੇ 'ਏ ਸਟੱਡੀ ਇਨ ਸਕਾਰਲੇਟ' ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜ ਕੇ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਉਲਝਣ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੁਲਝਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਦੋਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਅਜੇ ਵੀ ਉਸਦੀ ਕਾਲੀ ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਪਾਈਪ 'ਤੇ ਫੂੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਗਲੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਆਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਪਾਵਾਂਗਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਰੇ ਸੁਰਾਗ ਸਨ ਜੋ ਮਿਸ ਮੈਰੀ ਸਦਰਲੈਂਡ ਦੇ ਲਾਪਤਾ ਹੋਏ ਲਾੜੇ ਦੀ ਪਛਾਣ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਣਗੇ।

ਉਸ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰਤਾ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਮਾਮਲਾ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਮੈਂ ਪੀੜਤ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਰੁੱਝਿਆ ਰਿਹਾ। ਛੇ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੈਨਸਮ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਬੇਕਰ ਸਟ੍ਰੀਟ ਵੱਲ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ, ਅੱਧਾ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਭੇਤ ਦੇ ਹੱਲ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਪਾਇਆ, ਅੱਧਾ ਸੁੱਤਾ ਹੋਇਆ, ਉਸਦਾ ਲੰਮਾ, ਪਤਲਾ ਰੂਪ ਉਸਦੀ ਆਰਾਮ ਕੁਰਸੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਬੋਤਲਾਂ ਅਤੇ ਟੈਸਟ-ਟਿਊਬਾਂ ਦੀ

ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਲੜੀ, ਹਾਈਡ੍ਰੋਕਲੋਰਿਕ ਐਸਿਡ ਦੀ ਤੇਜ਼, ਸਾਫ਼ ਗੰਧ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਦਿਨ ਉਸ ਰਸਾਇਣਕ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰਾ ਸੀ।

"ਖੈਰ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰ ਲਿਆ?" ਮੈਂ ਅੰਦਰ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਹਾਂ। ਇਹ ਬੈਰੀਟਾ ਦਾ ਬਾਈਸਲਫੇਟ ਸੀ।"

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਭੇਤ!" ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ।

"ਓਹ, ਉਹ! ਮੈਂ ਉਸ ਨਮਕ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਰਹੱਸ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਕੁਝ ਵੇਰਵੇ ਦਿਲਚਸਪ ਹਨ। ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ, ਜੋ ਬਦਮਾਸ਼ ਨੂੰ ਛੂਹ ਸਕੇ।"

"ਫਿਰ ਉਹ ਕੌਣ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਿਸ ਸਦਰਲੈਂਡ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਉਸਦਾ ਕੀ ਮਕਸਦ ਸੀ?"

ਮੇਰੇ ਮੂੰਹੋਂ ਸਵਾਲ ਅਜੇ ਨਿਕਲਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਅਜੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਪੈਰ ਡਿੱਗਣ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਠੱਕ-ਠੱਕ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ।

"ਇਹ ਕੁੜੀ ਦਾ ਸੌਤੇਲਾ ਪਿਤਾ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਜੇਮਜ਼ ਵਿੰਡੀਬੈਂਕ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਛੇ ਵਜੇ ਇੱਥੇ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅੰਦਰ ਆ ਜਾਓ!"

ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ, ਦਰਮਿਆਨੇ ਕੱਦ ਦਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਲਗਭਗ ਤੀਹ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ, ਸਾਫ਼-ਮੁੰਨਿਆ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਹਲਕੀ ਚਮੜੀ ਵਾਲਾ, ਨਰਮ, ਸੰਕੇਤਕ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਤਿੱਖੀਆਂ ਅਤੇ ਭੇਦ ਭਰੀਆਂ ਸਲੇਟੀ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲਾ। ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਵੱਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਨਵਾਚਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ, ਆਪਣੀ ਚਮਕਦਾਰ ਟੌਪ-ਟੋਪੀ ਸਾਈਡਬੋਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਲਕੇ ਜਿਹੇ ਧਨੁਸ਼ ਨਾਲ ਨੇੜੇ ਦੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਜਾ ਡਿੱਗਾ।

"ਸ਼ੁਭ ਸ਼ਾਮ, ਮਿਸਟਰ ਜੇਮਜ਼ ਵਿੰਡੀਬੈਂਕ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਪੱਤਰ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਛੇ ਵਜੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਹੈ?"

"ਹਾਂ, ਸਰ। ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਦੇਰ ਨਾਲ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਮੈਨੂੰ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਮਿਸ ਸਦਰਲੈਂਡ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਬਾਰੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾ ਧੋਣੇ ਬਿਹਤਰ ਹਨ। ਇਹ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਈ, ਪਰ ਉਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਤੇਜਿਤ, ਭਾਵੁਕ ਕੁੜੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕਾਬੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਰਕਾਰੀ ਪੁਲਿਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਪਰ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰਿਵਾਰਕ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦਾ ਹੋਣਾ ਸੁਹਾਵਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਇੱਕ ਬੇਕਾਰ ਖਰਚ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਹੋਸਮਰ ਏਂਜਲ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਲੱਭ ਸਕਦੇ ਹੋ?"

"ਇਸਦੇ ਉਲਟ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਕਿਹਾ; "ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਹਰ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਮਿਸਟਰ ਹੋਸਮਰ ਏਂਜਲ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਵਾਂਗਾ।"

ਮਿਸਟਰ ਵਿੰਡੀਬੈਂਕ ਨੇ ਇੱਕ ਹਿੰਸਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਸਤਾਨੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੇ। "ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਇਹ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, "ਕਿ ਇੱਕ ਟਾਈਪਰਾਈਟਰ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਜਿੰਨੀ ਹੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵੇਂ ਨਾ ਹੋਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਦੋ ਬਿਲਕੁਲ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਲਿਖਦੇ। ਕੁਝ ਅੱਖਰ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਘਿਸ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਹੀ ਘਿਸ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਇਸ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਸ਼੍ਰੀ ਵਿੰਡੀਬੈਂਕ, ਕਿ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 'e' ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਧੁੰਦਲੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਅਤੇ 'r' ਦੀ ਪੂਛ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਨੁਕਸ ਹੈ। ਚੌਦਾਂ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਵਧੇਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ।"

"ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਸ਼ੀਨ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਘਸਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ," ਸਾਡੇ ਮਹਿਮਾਨ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਚਮਕਦਾਰ ਛੋਟੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਹੋਮਜ਼ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਖਾਵਾਂਗਾ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਲਚਸਪ ਅਧਿਐਨ ਕੀ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀ ਵਿੰਡੀਬੈਂਕ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਇਨ੍ਹੀਂ ਦਿਨੀਂ ਟਾਈਪਰਾਈਟਰ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਇਸਦੇ ਸਬੰਧ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਛੋਟਾ ਮੋਨੋਗ੍ਰਾਫ ਲਿਖਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਥੇ ਚਾਰ ਅੱਖਰ ਹਨ ਜੋ ਲਾਪਤਾ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਆਉਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਸਿਰਫ਼ 'e' ਧੁੰਦਲੇ ਅਤੇ 'r' ਪੂਛ ਰਹਿਤ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਵੱਡਦਰਸ਼ੀ ਲੈਂਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਚੌਦਾਂ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਉੱਥੇ ਹਨ।"

ਮਿਸਟਰ ਵਿੰਡੀਬੈਂਕ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਚੁੱਕੀ। "ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਫੜ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਫੜੋ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਰ ਲਿਆ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ।"

"ਜ਼ਰੂਰ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਚਾਬੀ ਮੋੜਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਹੈ!"

"ਕੀ! ਕਿੱਥੇ?" ਮਿਸਟਰ ਵਿੰਡੀਬੈਂਕ ਚੀਕਿਆ, ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਚਿੱਟੇ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਫਸੇ ਚੂਹੇ ਵਾਂਗ ਉਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ।

"ਓਹ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਚੱਲੇਗਾ - ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਚੱਲੇਗਾ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਨਰਮੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀ ਵਿੰਡੀਬੈਂਕ। ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਾੜੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੰਨੇ ਸਧਾਰਨ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ। ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ! ਬੈਠੋ ਅਤੇ ਆਓ ਇਸ 'ਤੇ ਗੱਲ ਕਰੀਏ।"

ਸਾਡਾ ਮਹਿਮਾਨ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਭਿਆਨਕ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਨਮੀ ਦੀ ਚਮਕ ਸੀ। "ਇਹ - ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਉਹ ਹੜਬੜਾ ਕੇ ਬੋਲਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਵਿੰਡੀਬੈਂਕ, ਇਹ ਓਨਾ ਹੀ ਜ਼ਾਲਮ, ਸੁਆਰਥੀ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਦੇ ਆਇਆ ਸੀ। ਹੁਣ, ਮੈਨੂੰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਦੌਰ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਗਲਤ ਹੋਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰੋਗੇ।"

ਉਹ ਆਦਮੀ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਡਿੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁਚਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਮੈਂਟਲਪੀਸ ਦੇ ਕੋਨੇ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਅਤੇ, ਆਪਣੀਆਂ ਜੇਬਾਂ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ, ਸਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।

"ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਦੀ ਔਰਤ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਧੀ ਦੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਫ਼ਰਕ ਪਾਉਂਦਾ। ਇਸਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਯਤਨ ਕਰਨਾ ਯੋਗ ਸੀ। ਧੀ ਇੱਕ ਚੰਗੇ, ਮਿਲਣਸਾਰ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਿੱਘੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਨਿੱਜੀ ਫਾਇਦਿਆਂ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਕੁਆਰੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਉਸਦੇ ਵਿਆਹ ਦਾ ਅਰਥ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਸੌ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਦਾ ਮਤਰੇਆ ਪਿਤਾ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਲੈਣ ਤੋਂ ਵਰਜਣ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰਸਤਾ ਅਪਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਉਹ ਅਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਈ, ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਗੇਂਦ 'ਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ। ਉਸਦਾ ਚਲਾਕ ਮਤਰੇਆ ਪਿਤਾ ਫਿਰ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਉਹ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਨਾਲੋਂ ਉਸਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਭੇਸ ਬਦਲਿਆ, ਆਪਣੀਆਂ ਤਿੱਖੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਰੰਗੀਨ ਐਨਕਾਂ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ, ਮੁੱਛਾਂ ਅਤੇ ਝਾੜੀਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਮੁੱਛਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਢੱਕਿਆ, ਉਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਕੇਤਕ ਫੁਸਫੁਸਾਹਟ ਵਿੱਚ ਡੁਬੋ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਕੁੜੀ ਦੀ ਛੋਟੀ ਨਜ਼ਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੁੱਗਣਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ, ਉਹ ਮਿਸਟਰ ਹੋਸਮਰ ਏਂਜਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਕੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।"

"ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮਜ਼ਾਕ ਸੀ," ਸਾਡੇ ਮਹਿਮਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੰਨੀ ਵਹਿ ਜਾਵੇਗੀ।"

"ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਮੁਟਿਆਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਵਹਿ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਸੌਤੇਲਾ ਪਿਤਾ ਫਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਧੋਖੇ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਉਸਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਉਹ ਸੱਜਣ ਦੇ ਧਿਆਨ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਦੀ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਰ ਵੀ ਵਧ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਮਿਸਟਰ ਏਂਜਲ ਨੇ ਫ਼ੋਨ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਅਸਲ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੰਗਣੀ ਹੋਈ, ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕੁੜੀ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵੱਲ ਮੁੜਨ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰੇਗੀ। ਪਰ ਧੋਖਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਫਰਾਂਸ ਦੀਆਂ ਇਹ ਦਿਖਾਵਾ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸਨ। ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਨਾਟਕੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮੁਟਿਆਰ ਦੇ ਮਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਛੱਡ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰੇਮੀ ਵੱਲ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦੇਵੇ। ਇਸ ਲਈ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਦੀਆਂ ਉਹ ਸਹੁੰਆਂ ਇੱਕ ਨੇਮ 'ਤੇ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ

ਉਸੇ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵਾਪਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵੱਲ ਵੀ ਸੰਕੇਤ ਹਨ। ਵਿਆਹ। ਜੇਮਜ਼ ਵਿੰਡੀਬੈਂਕ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮਿਸ ਸਦਰਲੈਂਡ ਹੋਸਮਰ ਏਂਜਲ ਨਾਲ ਇੰਨੀ ਬੱਝੀ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਕਿਸਮਤ ਬਾਰੇ ਇੰਨੀ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋਵੇ ਕਿ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਦਮੀ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣੇਗੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਚਰਚ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੱਕ ਲੈ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਚਾਰ-ਪਹੀਆ ਵਾਹਨ ਦੇ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਚਾਲ ਦੁਆਰਾ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਸੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਵਿੰਡੀਬੈਂਕ!

ਜਦੋਂ ਹੋਮਜ਼ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਮਹਿਮਾਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਰੋਸੇ ਦਾ ਕੁਝ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਫਿੱਕੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਠੰਡਾ ਹਾਸਾ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ।

"ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਹੀ ਤਿੱਖੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਨਾ ਤਿੱਖਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਹੋ ਜੋ ਹੁਣ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋੜ ਰਹੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਕੁਝ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨੂੰ ਬੰਦ ਰੱਖਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਮਲੇ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਬਤ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋ।"

"ਕਾਨੂੰਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਛੂਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹੋਏ, ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਫਿਰ ਵੀ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇ ਉਸ ਮੁਟਿਆਰ ਦਾ ਕੋਈ ਭਰਾ ਜਾਂ ਦੋਸਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕੋਰੜਾ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੋਵ ਦੁਆਰਾ!" ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਆਦਮੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਕੌੜੀ ਹਾਸੀ ਦੇਖ ਕੇ ਲਾਲ ਹੋ ਗਿਆ, "ਇਹ ਮੇਰੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਪ੍ਰਤੀ ਮੇਰੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੀ ਫਸਲ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ -" ਉਸਨੇ ਕੋਰੜੇ ਵੱਲ ਦੋ ਤੇਜ਼ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਦਾ, ਪੌੜੀਆਂ 'ਤੇ ਪੌੜੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ ਠਹਾਕਾ ਹੋਇਆ, ਭਾਰੀ ਹਾਲ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਿਆ, ਅਤੇ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਮਿਸਟਰ ਜੇਮਜ਼ ਵਿੰਡੀਬੈਂਕ ਨੂੰ ਸੜਕ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਗਤੀ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਦੌੜਦੇ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸੀ।

"ਇੱਕ ਬੇਰਹਿਮ ਬਦਮਾਸ਼ ਹੈ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। "ਉਹ ਆਦਮੀ ਅਪਰਾਧ ਤੋਂ ਅਪਰਾਧ ਤੱਕ ਵਧਦਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਮਾੜਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਅਤੇ ਫਾਂਸੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦਾ। ਕੇਸ, ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਤਰਕ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਦਮਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ," ਮੈਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ।

"ਖੈਰ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਤੋਂ ਹੀ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਮਿਸਟਰ ਹੋਸਮਰ ਏਂਜਲ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਉਤਸੁਕ ਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਕੋਈ ਮਜ਼ਬੂਤ ਉਦੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਉਨਾ ਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਮਤਰੇਆ ਪਿਤਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਆਦਮੀ ਕਦੇ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਇੱਕ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਦੋਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਦੂਜਾ ਦੂਰ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਸੰਕੇਤਕ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੰਗੀਨ ਐਨਕਾਂ ਅਤੇ ਉਤਸੁਕ ਆਵਾਜ਼, ਜੋ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕ ਭੇਸ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਝਾੜੀਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਮੁੱਛਾਂ। ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਉਸਦੀ ਦਸਤਖਤ ਟਾਈਪ ਕਰਨ ਦੀ ਅਜੀਬ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਤੋਂ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਜਾਣੀ-ਪਛਾਣੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ

ਇਸਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਨਮੂਨੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਛਾਣ ਲਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਾਰੇ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਤੱਥ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਛੋਟੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਾਰੇ ਇੱਕੋ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।"

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ?"

"ਇੱਕ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ, ਪੁਸ਼ਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਆਸਾਨ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਫਰਮ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਆਦਮੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਛਪਿਆ ਹੋਇਆ ਵੇਰਵਾ ਲੈ ਕੇ। ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਭੇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਮੁੱਛਾਂ, ਐਨਕਾਂ, ਆਵਾਜ਼, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਫਰਮ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯਾਤਰੀ ਦੇ ਵਰਣਨ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਟਾਈਪਰਾਈਟਰ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਖੁਦ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਪਤੇ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਇੱਥੇ ਆਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਜਵਾਬ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹੀ ਮਾਮੂਲੀ ਪਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨੁਕਸ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ। ਉਸੇ ਪੋਸਟ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਫੇਨਚਰਚ ਸਟਰੀਟ ਦੇ ਵੈਸਟਹਾਊਸ ਅਤੇ ਮਾਰਬੈਂਕ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਆਂਦਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਰਣਨ ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜੇਮਜ਼ ਵਿੰਡੀਬੈਂਕ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ-ਜੁਲਦਾ ਹੈ। ਵੋਇਲਾ ਟਾਉਟ!"

"ਅਤੇ ਮਿਸ ਸਦਰਲੈਂਡ?"

"ਜੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨੇਗੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਪੁਰਾਣੀ ਫ਼ਾਰਸੀ ਕਹਾਵਤ ਯਾਦ ਹੋਵੇ, 'ਜੋ ਸ਼ੇਰ ਦਾ ਬੱਚਾ ਚੁੱਕ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਲਈ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਤੋਂ ਭਰਮ ਖੋਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਲਈ ਵੀ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ।' ਹਾਫਿਜ਼ ਵਿੱਚ ਓਨੀ ਹੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਹੋਰੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਓਨਾ ਹੀ ਗਿਆਨ ਹੈ।"

ਬੋਸਕੌਂਬੇ ਵੈਲੀ ਰਹੱਸ

ਇੱਕ ਸਵੇਰ ਅਸੀਂ, ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਨਾਸ਼ਤੇ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਨੌਕਰਾਣੀ ਇੱਕ ਤਾਰ ਲੈ ਕੇ ਆਈ। ਇਹ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਤੋਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੱਜਿਆ:

ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਦਿਨ ਬਚੇ ਹਨ? ਬੌਸਕੋਮ ਵੈਲੀ ਦੁਖਾਂਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਪੱਛਮ ਤੋਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਤਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਓਗੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਵਾ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹਨ। 11:15 ਵਜੇ ਤੱਕ ਪੈਡਿੰਗਟਨ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਜਾਓ।

"ਤੂੰ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈਂ, ਪਿਆਰੇ?" ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਵੇਖਦਿਆਂ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੂੰ ਜਾਵੇਂਗਾ?"

"ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕੀ ਕਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਸ ਵੇਲੇ ਕਾਫ਼ੀ ਲੰਬੀ ਸੂਚੀ ਹੈ।"

"ਓਹ, ਐਂਸਟ੍ਰੂਥਰ ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਫਿੱਕੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤਬਦੀਲੀ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਚੰਗੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋ।"

"ਜੇ ਮੈਂ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਨਾਸ਼ੁਕਰੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਮਿਲਿਆ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਪਰ ਜੇ ਮੈਂ ਜਾਣਾ ਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਸਾਮਾਨ ਪੈਕ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਹੈ।"

ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਕੈਂਪ ਜੀਵਨ ਦੇ ਮੇਰੇ ਤਜਰਬੇ ਨੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਯਾਤਰੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਸੀ। ਮੇਰੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਘੱਟ ਅਤੇ ਸਧਾਰਨ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਗੱਡੀ ਸਮੇਤ ਇੱਕ ਕੈਬ ਵਿੱਚ ਪੈਡਿੰਗਟਨ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵੱਲ ਭੱਜ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਪਲੇਟਫਾਰਮ 'ਤੇ ਉੱਪਰ-ਨੀਚੇ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਲੰਬਾ, ਮੋਟਾ ਸਰੀਰ ਉਸਦੇ ਲੰਬੇ ਸਲੇਟੀ ਯਾਤਰਾ-ਚੋਲੇ ਅਤੇ ਨੇੜੇ-ਫਿਟਿੰਗ ਕੱਪੜੇ ਦੀ ਟੋਪੀ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਵੀ ਮੋਟਾ ਅਤੇ ਉੱਚਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਤੁਹਾਡਾ ਆਉਣਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਸ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਫ਼ਰਕ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਸਥਾਨਕ ਸਹਾਇਤਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬੇਕਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਫਿਰ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਦੋ ਕੋਨਿਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਰੱਖੋਗੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਟਿਕਟਾਂ ਮਿਲ ਜਾਣਗੀਆਂ।"

ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਗੱਡੀ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਸੀ, ਸਿਰਫ਼ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਢੇਰ ਸੀ ਜੋ ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲਿਆਇਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਨੋਟਸ ਲੈਣ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲਾਂ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਦਾ ਰਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਏ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਅਚਾਨਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਗੇਂਦ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟਿਆ ਅਤੇ ਰੈਕ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ।

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਸੁਣਿਆ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਖ਼ਬਾਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ।"

"ਲੰਡਨ ਪ੍ਰੈਸ ਕੋਲ ਬਹੁਤੇ ਪੂਰੇ ਖਾਤੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਹਾਰਤ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਜੋ ਮੈਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਧਾਰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹਨ।"

"ਇਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।"

"ਪਰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੱਚ ਹੈ। ਇਕਸਾਰਤਾ ਲਗਭਗ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਸੁਰਾਗ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਹੀਣ ਅਤੇ ਆਮ ਅਪਰਾਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਓਨਾ ਹੀ ਇਸਨੂੰ ਘਰ ਲਿਆਉਣਾ ਔਖਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਮਾਮਲਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਇਹ ਕਤਲ ਹੈ?"

"ਖੈਰ, ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੋਣ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਹਲਕੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਵਾਂਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਿਆ ਹਾਂ, ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਵਾਂਗਾ।"

"ਬੌਸਕੋਮ ਵੈਲੀ ਹੇਅਰਫੋਰਡਸ਼ਾਇਰ ਵਿੱਚ ਰੌਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਇੱਕ ਪੇਂਡੂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲਕ ਇੱਕ ਮਿਸਟਰ ਜੌਨ ਟਰਨਰ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਪੈਸਾ ਕਮਾਇਆ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਕੋਲ ਜੋ ਫਾਰਮ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਹੈਦਰਲੇ ਦਾ, ਮਿਸਟਰ ਚਾਰਲਸ ਮੈਕਕਾਰਥੀ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆਈ ਵੀ ਸੀ। ਆਦਮੀ ਕਲੋਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਸਣ ਲਈ ਆਏ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ। ਟਰਨਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਕਕਾਰਥੀ ਉਸਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਬਣ ਗਿਆ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ, ਸੰਪੂਰਨ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ, ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਕਸਰ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਮੈਕਕਾਰਥੀ ਦਾ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਸੀ, ਅਠਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਮੁੰਡਾ, ਅਤੇ ਟਰਨਰ ਦੀ ਇੱਕੋ ਉਮਰ ਦੀ ਇੱਕਲੌਤੀ ਧੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀਆਂ ਵੀ ਪਤਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਹ ਗੁਆਂਢੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਸਮਾਜ ਤੋਂ ਬਚਦੇ ਅਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਦੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਮੈਕਕਾਰਥੀ ਖੇਡ ਦੇ ਸ਼ੌਕੀਨ ਸਨ ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਦੀਆਂ ਨਸਲ-ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਮੈਕਕਾਰਥੀ ਨੇ ਦੋ ਨੌਕਰ ਰੱਖੇ - ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੁੜੀ। ਟਰਨਰ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਫ਼ੀ ਘਰ ਸੀ, ਕੁਝ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅੱਧਾ ਦਰਜਨ ਤਾਂ। ਇਹ ਓਨਾ ਹੀ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਸਕਿਆ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੱਥਾਂ ਲਈ।

"3 ਜੂਨ ਨੂੰ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਸੋਮਵਾਰ ਨੂੰ, ਮੈਕਕਾਰਥੀ ਦੁਪਹਿਰ ਤਿੰਨ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਹੈਦਰਲੇ ਵਿਖੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਤੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਅਤੇ ਬੋਸਕੌਂਬ ਪੂਲ ਵੱਲ ਤੁਰ ਪਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਝੀਲ ਹੈ ਜੋ ਬੋਸਕੌਂਬ ਘਾਟੀ ਵਿੱਚੋਂ ਵਗਦੀ ਨਦੀ ਦੇ ਫੈਲਣ ਨਾਲ ਬਣੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਵੇਰੇ ਰੌਸ ਵਿਖੇ ਆਪਣੇ ਸੇਵਾਦਾਰ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਜਲਦੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਤਿੰਨ ਵਜੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮੁਲਾਕਾਤ ਸੀ। ਉਸ ਮੁਲਾਕਾਤ ਤੋਂ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ।"

"ਹੈਦਰਲੇ ਫਾਰਮਹਾਊਸ ਤੋਂ ਬੌਸਕੌਂਬ ਪੂਲ ਤੱਕ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਮੀਲ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੋ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਮੈਦਾਨ ਤੋਂ ਲੰਘਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਔਰਤ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਵਿਲੀਅਮ ਕਰਾਉਡਰ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਟਰਨਰ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੇਮ-ਕੀਪਰ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਗਵਾਹ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਮੈਕਕਾਰਥੀ ਇਕੱਲਾ ਤੁਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਗੇਮ-ਕੀਪਰ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਮੈਕਕਾਰਥੀ ਨੂੰ ਲੰਘਦੇ ਦੇਖਣ ਦੇ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ, ਮਿਸਟਰ ਜੇਮਜ਼ ਮੈਕਕਾਰਥੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ ਹੇਠ ਬੰਦੂਕ ਲੈ ਕੇ ਉਸੇ ਰਸਤੇ

ਜਾਂਦੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਿਤਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨਜ਼ਰ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਵਾਪਰੀ ਦੁਖਾਂਤ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ।"

"ਦੋਵੇਂ ਮੈਕਕਾਰਥੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇਖੇ ਗਏ ਜਦੋਂ ਵਿਲੀਅਮ ਕਰਾਊਡਰ, ਜੋ ਕਿ ਗੇਮ-ਕੀਪਰ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ। ਬੋਸਕੌਂਬ ਪੂਲ ਸੰਘਣਾ ਜੰਗਲੀ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਦੁਆਲੇ ਘਾਹ ਅਤੇ ਕਾਨੇ ਦਾ ਇੱਕ ਕੰਢਾ ਹੈ। ਚੌਦਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕੁੜੀ, ਪੈਟੈਂਸ ਮੋਰਨ, ਜੋ ਕਿ ਬੋਸਕੌਂਬ ਵੈਲੀ ਅਸਟੇਟ ਦੇ ਲਾਜ-ਕੀਪਰ ਦੀ ਧੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਚੁਗ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਹ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉੱਥੇ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਝੀਲ ਦੇ ਨੇੜੇ ਅਤੇ ਜੰਗਲ ਦੀ ਸਰਹੱਦ 'ਤੇ, ਸ਼੍ਰੀ ਮੈਕਕਾਰਥੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਹਿੰਸਕ ਝਗੜਾ ਕਰਦੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੇ। ਉਸਨੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਸ਼੍ਰੀ ਮੈਕਕਾਰਥੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਖ਼ਤ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਠਾਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਿੰਸਾ ਤੋਂ ਇੰਨੀ ਡਰ ਗਈ ਕਿ ਉਹ ਭੱਜ ਗਈ ਅਤੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦੋ ਮੈਕਕਾਰਥੀ ਨੂੰ ਬੋਸਕੌਂਬ ਪੂਲ ਦੇ ਨੇੜੇ ਝਗੜਾ ਕਰਦੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਡਰ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਲੜਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਅਜੇ ਸ਼ਬਦ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਹੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਨੌਜਵਾਨ ਸ਼੍ਰੀ ਮੈਕਕਾਰਥੀ ਲਾਜ ਵੱਲ ਭੱਜ ਕੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਲੱਕੜ, ਅਤੇ ਲਾਜ-ਕੀਪਰ ਦੀ ਮਦਦ ਮੰਗਣ ਲਈ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਬੰਦੂਕ ਜਾਂ ਟੋਪੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਅਤੇ ਬਾਂਹ ਤਾਜ਼ੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਦੇਖੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਤਲਾਅ ਦੇ ਕੰਢੇ ਘਾਹ 'ਤੇ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ। ਸਿਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਭਾਰੀ ਅਤੇ ਧੁੰਦਲੇ ਹਥਿਆਰ ਦੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਵਾਰਾਂ ਨਾਲ ਕੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੱਟਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਬੰਦੂਕ ਦੇ ਬੱਟ-ਐਂਡ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਣ, ਜੋ ਕਿ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਕੁਝ ਕਦਮਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਘਾਹ 'ਤੇ ਪਈ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੰਗਲਵਾਰ ਨੂੰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ 'ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕਤਲ' ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੂੰ ਬੁੱਧਵਾਰ ਨੂੰ ਰੌਸ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਅਸਾਈਜ਼ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਸ ਦੇ ਮੁੱਖ ਤੱਥ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕੋਰੋਨਰ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ-ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਸਨ।"

"ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ," ਮੈਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਜੇਕਰ ਕਦੇ ਹਾਲਾਤੀ ਸਬੂਤ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

"ਹਾਲਾਤ ਸੰਬੰਧੀ ਸਬੂਤ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਚੀਜ਼ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਇਹ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਸਿੱਧਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਬਦਲਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਚੀਜ਼ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮਾਮਲਾ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਵਿੱਚ ਕਈ ਲੋਕ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿਸ ਟਰਨਰ, ਗੁਆਂਢੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਧੀ, ਜੋ ਉਸਦੀ ਬੇਗੁਨਾਹੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ 'ਏ ਸਟੱਡੀ ਇਨ ਸਕਾਰਲੇਟ' ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ, ਕਾਫ਼ੀ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ,

ਮੈਨੂੰ ਕੇਸ ਭੇਜਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਮੱਧ-ਉਮਰ ਦੇ ਸੱਜਣ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਾਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਹਜ਼ਮ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪੱਛਮ ਵੱਲ ਪੰਜਾਹ ਮੀਲ ਪ੍ਰਤੀ ਘੰਟਾ ਦੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਉੱਡ ਰਹੇ ਹਨ।"

"ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਤੱਥ ਇੰਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਿਹਰਾ ਮਿਲੇਗਾ।"

"ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੱਥ ਤੋਂ ਵੱਧ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਸ਼੍ਰੀ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਾ ਹੋਣ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ ਸ਼ੇਖੀ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਾਂਗਾ ਜਾਂ ਨਸ਼ਟ ਕਰਾਂਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਵਰਤਣ, ਜਾਂ ਸਮਝਣ ਦੇ ਵੀ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਉਦਾਹਰਣ ਨੂੰ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਖਿੜਕੀ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਸਵਾਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਸ਼੍ਰੀ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਇੰਨੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਕਿਵੇਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ -"

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਫੌਜੀ ਸਾਫ਼-ਸਫ਼ਾਈ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਸਵੇਰ ਸ਼ੇਵ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਇਸ ਮੌਸਮ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਸੂਰਜ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਾਲ ਸ਼ੇਵ ਕਰਦੇ ਹੋ; ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ੇਵਿੰਗ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਢਿੱਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਜਬਾੜੇ ਦੇ ਕੋਣ ਨੂੰ ਘੇਰਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਾਸਾ ਦੂਜੇ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਨਤੀਜੇ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਨਿਰੀਖਣ ਅਤੇ ਅਨੁਮਾਨ ਦੀ ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਈ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਛੋਟੇ ਨੁਕਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਵਿਚਾਰਨ ਯੋਗ ਹਨ।"

"ਉਹ ਕੀ ਹਨ?"

"ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਤੁਰੰਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ, ਸਗੋਂ ਹੈਦਰਲੇ ਫਾਰਮ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਈ ਸੀ। ਕਾਂਸਟੇਬੁਲਰੀ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਕੈਦੀ ਹੋਣ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੇ ਉਜਾੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਇਸ ਨਿਰੀਖਣ ਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਕੋਰੋਨਰ ਦੀ ਜਿਊਰੀ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।"

"ਇਹ ਇੱਕ ਇਕਬਾਲ ਸੀ," ਮੈਂ ਵੀਰਜ ਨਿਕਲਿਆ।

"ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੇਗੁਨਾਹੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਹੋਇਆ।"

"ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਘਿਨਾਉਣੀ ਲੜੀ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ੱਕੀ ਟਿੱਪਣੀ ਸੀ।"

"ਇਸਦੇ ਉਲਟ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਚਮਕਦਾਰ ਪਾੜਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਬੱਦਲਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਮਾਸੂਮ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਇੰਨਾ ਮੂਰਖ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਨਾ ਦੇਖ ਸਕੇ ਕਿ ਹਾਲਾਤ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਹੁਤ ਕਾਲੇ ਸਨ। ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ, ਜਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਗੁੱਸੇ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸ਼ੱਕੀ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਹੈਰਾਨੀ ਜਾਂ ਗੁੱਸਾ ਕੁਦਰਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ

ਫਿਰ ਵੀ ਇੱਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ੀ ਆਦਮੀ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨੀਤੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਉਸਦੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਉਸਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਆਦਮੀ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਫਿਰ ਕਾਫ਼ੀ ਸਵੈ-ਸੰਜਮ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਵਜੋਂ। ਉਸਦੇ ਤਿਆਗ ਬਾਰੇ ਉਸਦੀ ਟਿੱਪਣੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵੀ ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸੇ ਦਿਨ ਹੁਣ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਬਦ ਬੰਨ੍ਹਣੇ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ, ਛੋਟੀ ਕੁੜੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਸਦਾ ਸਬੂਤ ਇੰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਚੁੱਕਣਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ। ਸਵੈ-ਨਿੰਦਾ ਅਤੇ ਪਛਤਾਵਾ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਸਦੀ ਟਿੱਪਣੀ ਮੈਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਮਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਸਿਹਤਮੰਦ ਮਨ ਦੀਆਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਜਾਪਦੀ ਹੈ।

ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ। "ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਾਮੂਲੀ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ," ਮੈਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ।

"ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।"

"ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਨੌਜਵਾਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ?"

"ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਸਮਰਥਕਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤਾ ਉਤਸ਼ਾਹਜਨਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਨੁਕਤੇ ਹਨ ਜੋ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਪਾਓਗੇ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਖੁਦ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬੰਡਲ ਵਿੱਚੋਂ ਸਥਾਨਕ ਹੇਅਰਫੋਰਡਸ਼ਾਇਰ ਅਖ਼ਬਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਕੱਢੀ, ਅਤੇ ਸ਼ੀਟ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਕੇ ਉਸਨੇ ਉਸ ਪੈਰੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਦਕਿਸਮਤ ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਜੋ ਕੁਝ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ ਉਸ ਬਾਰੇ ਆਪਣਾ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਗੱਡੀ ਦੇ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਲਿਆ:

ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਇਕਲੌਤੇ ਪੁੱਤਰ, ਮਿਸਟਰ ਜੇਮਜ਼ ਮੈਕਕਾਰਥੀ ਨੂੰ ਫਿਰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ: "ਮੈਂ ਬ੍ਰਿਸਟਲ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਘਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਸੋਮਵਾਰ, 3 ਤਰੀਕ ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਹੀ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਪਹੁੰਚਣ ਸਮੇਂ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਘਰੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਲਾੜੇ ਜੌਨ ਕੌਬ ਨਾਲ ਰੌਸ ਵੱਲ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਵਾਪਸੀ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਜਾਲ ਦੇ ਪਹੀਏ ਸੁਣੇ, ਅਤੇ, ਆਪਣੀ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੇ ਅਤੇ ਵਿਹੜੇ ਤੋਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਤੁਰਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਬੰਦੂਕ ਚੁੱਕੀ ਅਤੇ ਬੌਸਕੋਮ ਪੂਲ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਤੁਰ ਪਈ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਖਰਗੋਸ਼-ਵਾਰਨ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ। ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਵਿਲੀਅਮ ਕਰੌਡਰ, ਗੇਮ-ਕੀਪਰ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ; ਪਰ ਉਹ ਇਹ ਸੋਚਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਪੂਲ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਸੌ ਗਜ਼ ਦੂਰ ਮੈਂ 'ਕੂਈ!' ਦੀ ਚੀਕ ਸੁਣੀ। ਜੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਆਮ ਸੰਕੇਤ ਸੀ। ਮੈਂ ਫਿਰ ਜਲਦੀ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੂਲ ਦੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹਾ ਪਾਇਆ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਗੱਲਬਾਤ ਹੋਈ ਜਿਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਹੱਥੋਪਾਈ ਹੋਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਬਹੁਤ ਹਿੰਸਕ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਆਦਮੀ ਸਨ। ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਉਸਦਾ ਜਨੂੰਨ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਹੈਦਰਲੇ ਫਾਰਮ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ 150 ਗਜ਼ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ,

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਚੀਕ ਸੁਣੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਭੱਜ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਮਰਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਬੰਦੂਕ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਫੜ ਲਿਆ, ਪਰ ਉਹ ਲਗਭਗ ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਮਰ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਦਿੱਤੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮਿਸਟਰ ਟਰਨਰ ਦੇ ਲਾਜ-ਕੀਪਰ ਵੱਲ ਗਿਆ, ਜਿਸਦਾ ਘਰ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਸੀ, ਸਹਾਇਤਾ ਮੰਗਣ ਲਈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਕਿਵੇਂ ਲੱਗੀਆਂ। ਉਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਥੋੜ੍ਹਾ ਠੰਡਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਸਰਗਰਮ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ।

ਕੋਰੋਨਰ: ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਮਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ?

ਗਵਾਹ: ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ, ਪਰ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਚੂਹੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਹੀ ਸਮਝ ਸਕਿਆ।

ਕੋਰੋਨਰ: ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਕੀ ਸਮਝਿਆ?

ਗਵਾਹ: ਇਸਦਾ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਭੁਲੇਖੇ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਕੋਰੋਨਰ: ਤੁਹਾਡਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਇਹ ਆਖਰੀ ਝਗੜਾ ਕਿਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਹੋਇਆ ਸੀ?

ਗਵਾਹ: ਮੈਨੂੰ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਕੋਰੋਨਰ: ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਪਵੇਗੀ।

ਗਵਾਹ: ਮੇਰੇ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸਦਾ ਉਸ ਦੁਖਦਾਈ ਦੁਖਾਂਤ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ।

ਕੋਰੋਨਰ: ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ।

ਗਵਾਹ: ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।

ਕੋਰੋਨਰ: ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ "ਕੂਈ" ਦਾ ਰੋਣਾ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਸੰਕੇਤ ਸੀ?

ਗਵਾਹ: ਇਹ ਸੀ।

ਕੋਰੋਨਰ: ਫਿਰ, ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਿਸਟਲ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ ਹੋ, ਇਹ ਕਿਹਾ?

ਗਵਾਹ (ਕਾਫ਼ੀ ਉਲਝਣ ਨਾਲ): ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ।

ਇੱਕ ਜਿਊਰੀਮੈਨ: ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਰੋਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆਏ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਘਾਤਕ ਜ਼ਖਮੀ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ੱਕੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗਿਆ?

ਗਵਾਹ: ਕੁਝ ਵੀ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ।

ਕੋਰੋਨਰ: ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ?

ਗਵਾਹ: ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਭੱਜਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਅਸਪਸ਼ਟ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਭੱਜਿਆ ਤਾਂ

ਮੇਰੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕੁਝ ਪਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਸਲੇਟੀ ਰੰਗ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼, ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੋਟ, ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਪਲੇਡ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਲੱਭਿਆ, ਪਰ ਇਹ ਗਾਇਬ ਸੀ।

"ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਮਦਦ ਲਈ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ?"

"ਹਾਂ, ਇਹ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਸੀ?"

"ਨਹੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਉੱਥੇ ਕੁਝ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ।"

"ਲਾਸ਼ ਤੋਂ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ?"

"ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਗਜ਼ ਦੂਰ।"

"ਅਤੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤੋਂ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ?"

"ਲਗਭਗ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ।"

"ਫਿਰ ਜੇ ਇਸਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਉਦੋਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੇ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਗਜ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ?"

"ਹਾਂ, ਪਰ ਮੇਰੀ ਪਿੱਠ ਇਸ ਵੱਲ ਹੈ।"

ਇਸ ਨਾਲ ਗਵਾਹ ਦੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਈ।

"ਮੈਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ," ਮੈਂ ਕਾਲਮ ਵੱਲ ਨਿਗਾਹ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਕੋਰੋਨਰ ਆਪਣੀਆਂ ਸਮਾਪਤੀ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨੌਜਵਾਨ ਮੈਕਕਾਰਥੀ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸਖ਼ਤ ਸੀ। ਉਹ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤਰਕ ਨਾਲ, ਉਸ ਅੰਤਰ ਵੱਲ ਜੋ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਨਾਲ ਹੀ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਗੱਲਬਾਤ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਉਸਦੇ ਇਕੱਲੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਵੱਲ ਵੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਬਹੁਤ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ।"

ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਹੱਸਿਆ ਅਤੇ ਗੱਦੇ ਵਾਲੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੇਟਾਇਆ। "ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਕੋਰੋਨਰ ਦੋਵੇਂ ਕੁਝ ਦਰਦ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਨੌਜਵਾਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਲਈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਲਪਨਾ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੋਣ ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ? ਬਹੁਤ ਘੱਟ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਝਗੜੇ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਦਾ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਜਿਊਰੀ ਦੀ ਹਮਦਰਦੀ ਦੇਵੇ; ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਚੇਤਨਾ ਤੋਂ ਚੂਹੇ ਦੇ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਹਵਾਲੇ ਅਤੇ ਗਾਇਬ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕੱਪੜੇ ਦੀ ਘਟਨਾ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਬਾਹਰੀ ਚੀਜ਼ ਵਿਕਸਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਸਰ, ਮੈਂ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਦੇਖਾਂਗਾ ਕਿ ਇਹ ਨੌਜਵਾਨ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਉਹ ਪਰਿਕਲਪਨਾ ਸਾਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਲੈ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਇੱਥੇ ਮੇਰੀ ਜੇਬ ਪੈਟਰਾਰਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਅਸੀਂ ਸਵਿੰਡਨ ਵਿੱਚ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵੀਹ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵਾਂਗੇ।"

ਲਗਭਗ ਚਾਰ ਵਜੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਸੁੰਦਰ ਸਟ੍ਰਾਉਡ ਵੈਲੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਚੌੜੇ ਚਮਕਦੇ ਸੇਵਰਨ ਦੇ ਉੱਪਰੋਂ ਲੰਘਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੌਸ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਪੇਂਡੂ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ। ਇੱਕ ਪਤਲਾ, ਫੈਰੇਟ ਵਰਗਾ ਆਦਮੀ, ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਚਲਾਕ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਪਲੇਟਫਾਰਮ 'ਤੇ ਸਾਡੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ

ਸੀ। ਹਲਕੇ ਭੂਰੇ ਡਸਟਕੋਟ ਅਤੇ ਚਮੜੇ ਦੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪੇਂਡੂ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਪਹਿਨਿਆ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਦੇ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਆਈ। ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਹੇਅਰਫੋਰਡ ਆਰਮਜ਼ ਵੱਲ ਚਲੇ ਗਏ ਜਿੱਥੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਕਮਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਇੱਕ ਗੱਡੀ ਆਰਡਰ ਕੀਤੀ ਹੈ," ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਚਾਹ ਦੇ ਕੱਪ ਉੱਤੇ ਬੈਠੇ ਸੀ। "ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਊਰਜਾਵਾਨ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਪਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੋਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ।"

"ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਸੀ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੈਰੋਮੀਟ੍ਰਿਕ ਦਬਾਅ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ।"

ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਹੈਰਾਨ ਨਜ਼ਰ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਮੈਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਕਿਵੇਂ ਹੈ? ਉਨੱਤੀ, ਮੈਂ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਹਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਬੱਦਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਥੇ ਸਿਗਰਟਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਡੱਬਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਸਿਗਰਟ ਪੀਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੋਫਾ ਆਮ ਪੇਂਡੂ ਹੋਟਲ ਦੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਗੱਡੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਾਂਗਾ।"

ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਹੱਸਿਆ। "ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਤੁਸੀਂ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੱਢ ਲਏ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇੱਕ ਪਿਕਸਟਾਫ ਵਾਂਗ ਸਾਫ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੋਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਓਨਾ ਹੀ ਸਾਫ਼ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਕੋਈ ਔਰਤ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਵੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਰਾਏ ਵੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੇਗੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੋ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕਿਉਂ, ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿਓ! ਇੱਥੇ ਉਸਦੀ ਗੱਡੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਹੈ।"

ਉਹ ਅਜੇ ਬੋਲਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਵੇਖੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰੀਆਂ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਭੱਜੀ ਆਈ। ਉਸਦੀਆਂ ਜਾਮਨੀ ਅੱਖਾਂ ਚਮਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਫੁੱਟ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਸਦੇ ਗੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਗੁਲਾਬੀ ਲਾਲੀ ਸੀ, ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਉਸ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਅਤਿਅੰਤ ਉਤਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਓਹ, ਮਿਸਟਰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼!" ਉਹ ਚੀਕਦੀ ਹੋਈ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਵੱਲ ਵੇਖਦੀ ਰਹੀ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਔਰਤ ਵਾਂਗ ਤੇਜ਼ ਸਹਿਜਤਾ ਨਾਲ, ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਵੱਲ ਝੁਕਦੀ ਹੋਈ, "ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੋ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਕੇ ਹੇਠਾਂ ਆਈ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਮਜ਼ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਇਹ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ। ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਨਾ ਕਰੋ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਨੁਕਸ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ; ਪਰ ਉਹ ਇੱਕ ਮੱਖੀ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੋਮਲ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਦੋਸ਼ ਉਸ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਬੇਤੁਕਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਜਾਣਦਾ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗੇ, ਮਿਸ ਟਰਨਰ," ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਜੋ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਕਰਾਂਗਾ।"

"ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਸਬੂਤ ਪੜ੍ਹ ਲਏ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ? ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਖਾਮੀ, ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ ਕਿ ਉਹ ਬੇਕਸੂਰ ਹੈ?"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।"

"ਹੁਣ ਉੱਥੇ!" ਉਹ ਚੀਕਦੀ ਹੋਈ, ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਪਿੱਛੇ ਹਟਾਉਂਦੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਵੱਲ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਦੇਖਦੀ ਹੋਈ। "ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਿਆ! ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।"

ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਏ। "ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਸਾਥੀ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਲਦੀ ਕਰ ਗਿਆ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਪਰ ਉਹ ਸਹੀ ਹੈ। ਓ! ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਹੀ ਹੈ। ਜੇਮਜ਼ ਨੇ ਕਦੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਝਗੜੇ ਬਾਰੇ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਰੋਨਰ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਤ ਸੀ।"

"ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਲੁਕਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਮਜ਼ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਮਤਭੇਦ ਸਨ। ਮਿਸਟਰ ਮੈਕਕਾਰਥੀ ਬਹੁਤ ਚਿੰਤਤ ਸਨ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਆਹ ਹੋਵੇ। ਜੇਮਜ਼ ਅਤੇ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਭਰਾ ਅਤੇ ਭੈਣ ਵਾਂਗ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ; ਪਰ ਬੇਸ਼ੱਕ ਉਹ ਜਵਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ - ਅਤੇ - ਖੈਰ, ਉਹ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਝਗੜੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ।"

"ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਕੀ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਮਿਲਾਪ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੀ?"

"ਨਹੀਂ, ਉਹ ਵੀ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ। ਮਿਸਟਰ ਮੈਕਕਾਰਥੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ।" ਜਦੋਂ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀਆਂ, ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਵਲੀ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਤਾਜ਼ੇ ਨੌਜਵਾਨ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਲਾਲੀ ਆ ਗਈ।

"ਇਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜੇ ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"

"ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਇਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ।"

"ਡਾਕਟਰ?"

"ਹਾਂ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ? ਗਰੀਬ ਪਿਤਾ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਤਾਕਤਵਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਲੇਟ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਡਾ. ਵਿਲੋਜ਼ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਦਿਮਾਗੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਟੁੱਟ ਗਈ ਹੈ। ਮਿਸਟਰ ਮੈਕਕਾਰਥੀ ਹੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਦਾ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜੋ ਵਿਕਟੋਰੀਆ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ।"

"ਹਾਏ! ਵਿਕਟੋਰੀਆ ਵਿੱਚ! ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।"

"ਹਾਂ, ਖਾਣਾਂ 'ਤੇ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ; ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਖਾਣਾਂ 'ਤੇ, ਜਿੱਥੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਟਰਨਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪੈਸਾ ਕਮਾਇਆ।"

"ਹਾਂ, ਜ਼ਰੂਰ।"
"ਧੰਨਵਾਦ, ਮਿਸ ਟਰਨਰ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਹੈ।"
"ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੱਲ੍ਹ ਕੋਈ ਖ਼ਬਰ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋਗੇ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਤੁਸੀਂ ਜੇਮਜ਼ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਜੇਲ੍ਹ ਜਾਓਗੇ। ਓ, ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬੇਕਸੂਰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ।"
"ਮੈਂ ਕਰਾਂਗੀ, ਮਿਸ ਟਰਨਰ।"
"ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਘਰ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਤਾ ਜੀ ਬਹੁਤ ਬਿਮਾਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲੀ ਗਈ। ਅਲਵਿਦਾ, ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰੇ।" ਉਹ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਅੰਦਰ ਆਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਗੱਡੀ ਦੇ ਪਹੀਏ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਖੜਕਦੇ ਸੁਣੇ।
"ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਸ਼ਰਮ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਹੋਮਜ਼," ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਦੀ ਚੁੱਪ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਣ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਕਿਉਂ ਜਗਾਓ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋ? ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੋਮਲ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਬੇਰਹਿਮ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ।"
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਜੇਮਜ਼ ਮੈਕਕਾਰਥੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਰਾਹ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਉਸਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ ਦਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਹੈ?"
"ਹਾਂ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ।"
"ਫਿਰ ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗਾ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਜੇ ਵੀ ਸਮਾਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਹੇਅਰਫੋਰਡ ਲਈ ਰੇਲਗੱਡੀ ਫੜੀਏ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲੀਏ?"
"ਭਰਪੂਰ।"
"ਤਾਂ ਫਿਰ ਆਪਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰੀਏ। ਵਾਟਸਨ, ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੌਲੀ ਲੱਗੇਗਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਘੰਟੇ ਹੀ ਦੂਰ ਰਹਾਂਗਾ।"
ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਉਤਰਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦਾ ਰਿਹਾ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੋਟਲ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਲੇਟ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੀਲੇ ਰੰਗ ਦੇ ਨਾਵਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੁਚੀ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਪਲਾਟ ਇੰਨਾ ਪਤਲਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਡੂੰਘੇ ਰਹੱਸ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਅਸੀਂ ਛੂਹ ਰਹੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਤੱਥ ਵੱਲ ਇੰਨਾ ਲਗਾਤਾਰ ਭਟਕਦਾ ਪਾਇਆ, ਕਿ ਮੈਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਕਮਰੇ ਦੇ ਪਾਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿਨ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ। ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਇਸ ਦੁਖੀ ਨੌਜਵਾਨ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਹੜੀ ਨਰਕ ਵਾਲੀ ਗੱਲ, ਕਿਹੜੀ ਬਿਲਕੁਲ ਅਣਕਿਆਸੀ ਅਤੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਬਿਪਤਾ ਵਾਪਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਪਲ ਜਦੋਂ ਉਸਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਨਾਲ ਪਿੱਛੇ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਗਲੇਡ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਿਆ ਸੀ? ਇਹ ਕੁਝ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਘਾਤਕ ਸੀ। ਇਹ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਮੇਰੀ ਡਾਕਟਰੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੀ? ਮੈਂ ਘੰਟੀ ਵਜਾਈ ਅਤੇ ਹਫਤਾਵਾਰੀ ਕਾਉਂਟੀ ਪੇਪਰ ਮੰਗਵਾਇਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦਾ ਸ਼ਬਦਿਕ ਬਿਰਤਾਂਤ ਸੀ। ਸਰਜਨ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਖੱਬੀ ਪੈਰੀਟਲ ਹੱਡੀ ਦਾ

ਪਿਛਲਾ ਤੀਜਾ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਓਸੀਪੀਟਲ ਹੱਡੀ ਦਾ ਖੱਬਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਕਿਸੇ ਧੁੰਦਲੇ ਹਥਿਆਰ ਦੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਵਾਰ ਨਾਲ ਚਕਨਾਚੂਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਝਟਕਾ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਮਾਰਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਝਗੜਾ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਆਹਮੋ-ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਨੇ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ ਮੋੜ ਲਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਹੋਮਜ਼ ਦਾ ਧਿਆਨ ਇਸ ਵੱਲ ਖਿੱਚਣਾ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਚੂਹੇ ਦਾ ਅਜੀਬ ਮਰਨ ਵਾਲਾ ਹਵਾਲਾ ਸੀ। ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਭੁਲੇਖਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਅਚਾਨਕ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਨਾਲ ਮਰ ਰਿਹਾ ਆਦਮੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੁਲੇਖਾ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ। ਨਹੀਂ, ਇਹ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲਿਆ। ਪਰ ਇਹ ਕੀ ਸੰਕੇਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਮੈਂ ਕੁਝ ਸੰਭਾਵਿਤ ਵਿਆਖਿਆ ਲੱਭਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਹਿਲਾਇਆ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਨੌਜਵਾਨ ਮੈਕਕਾਰਥੀ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖੇ ਗਏ ਸਲੇਟੀ ਕੱਪੜੇ ਦੀ ਘਟਨਾ। ਜੇ ਇਹ ਸੱਚ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਕਾਤਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ, ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਦਾ ਓਵਰਕੋਟ, ਆਪਣੀ ਭੱਜਣ ਦੌਰਾਨ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਅਤੇ ਉਸੇ ਪਲ ਇਸਨੂੰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲੈ ਜਾਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਮਿਲੀ ਹੋਣੀ ਜਦੋਂ ਪੁੱਤਰ ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਕੇ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਕਿੰਨੀ ਰਹੱਸਾਂ ਅਤੇ ਅਸੰਭਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਟਿਸ਼ੂ ਸੀ! ਮੈਨੂੰ ਲੈਸਟਰੇਡ ਦੀ ਰਾਏ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਦੀ ਸੂਝ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਗੁਆ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਹਰ ਤਾਜ਼ਾ ਤੱਥ ਨੌਜਵਾਨ ਮੈਕਕਾਰਥੀ ਦੀ ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੱਕ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾਇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਅਜੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਉੱਚਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਬੈਠਦੇ ਹੋਏ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ, ਮੀਂਹ ਨਾ ਪਵੇ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਅਤੇ ਉਤਸੁਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਸਫ਼ਰ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਕੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਨੌਜਵਾਨ ਮੈਕਕਾਰਥੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਤੋਂ ਕੀ ਸਿੱਖਿਆ?"

"ਕੁਝ ਨਹੀਂ।"

"ਕੀ ਉਹ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦਾ?"

"ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਸੋਚਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਵਾਂਗ ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼-ਦਿਲ ਨੌਜਵਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਸੋਹਣਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਮੈਨੂੰ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਦਿਲੋਂ ਠੀਕ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਸੁਆਦ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ," ਮੈਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, "ਜੇ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਮਿਸ ਟਰਨਰ ਵਰਗੀ ਮਨਮੋਹਕ ਮੁਟਿਆਰ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ।"

"ਆਹ, ਇਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਰਦਨਾਕ ਕਹਾਣੀ ਲਟਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬੰਦਾ ਪਾਗਲਪਨ ਨਾਲ, ਪਾਗਲਪਨ ਨਾਲ, ਉਸ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਪਰ ਲਗਭਗ ਦੋ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮੁੰਡਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪੰਜ ਸਾਲ ਇੱਕ ਬੋਰਡਿੰਗ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੂਰਖ ਬ੍ਰਿਸਟਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਾਰਮੇਡ ਦੇ ਚੁੰਗਲ ਵਿੱਚ ਫਸਣ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰੀ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਪਾਗਲਪਨ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਉਹ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਝਿੜਕਿਆ ਜਾਵੇ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇਣ ਲਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਜੋ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਲਕੁਲ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਰੋਲ ਜਨੂੰਨ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਖਰੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਮਿਸ ਟਰਨਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਆਪਣਾ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਖ਼ਤ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਪਤਾ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦਾ। ਇਹ ਉਸਦੀ ਬਾਰਮੇਡ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬ੍ਰਿਸਟਲ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਬਿਤਾਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ।" ਸੀ। ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਗੌਰ ਕਰੋ। ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਬੁਰਾਈ ਵਿੱਚੋਂ ਚੰਗਿਆਈ ਨਿਕਲੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਾਰਮੇਡ ਲਈ, ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਗੰਭੀਰ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਰਮੂਡਾ ਡੌਕਯਾਰਡ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਖ਼ਬਰ ਨੇ ਨੌਜਵਾਨ ਮੈਕਕਾਰਥੀ ਨੂੰ ਉਸ ਸਭ ਕੁਝ ਲਈ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਦੁੱਖ ਝੱਲਿਆ ਹੈ।"

"ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਬੇਕਸੂਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਸਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ?"

"ਆਹ! ਕੌਣ? ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਧਿਆਨ ਦੋ ਖਾਸ ਗੱਲਾਂ ਵੱਲ ਖਿੱਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਇਹ ਕਿ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦਮੀ ਦੀ ਪੂਲ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ ਬਾਹਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਦੋਂ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗਾ। ਦੂਜਾ ਇਹ ਕਿ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦਮੀ ਨੂੰ 'ਕੂਈ!' ਚੀਕਦੇ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨੁਕਤੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕੇਸ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਆਓ ਅਸੀਂ ਜਾਰਜ ਮੈਰੀਡਿਥ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰੀਏ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਛੋਟੇ-ਮੋਟੇ ਮਾਮਲੇ ਕੱਲ੍ਹ ਤੱਕ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗੇ।"

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਮੀਂਹ ਨਹੀਂ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਸਵੇਰ ਚਮਕਦਾਰ ਅਤੇ ਬੱਦਲ ਰਹਿਤ ਹੋ ਗਈ। ਨੌਂ ਵਜੇ ਲੈਸਟਰੇਡ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਗੱਡੀ ਨਾਲ ਬੁਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਹੈਦਰਲੇ ਫਾਰਮ ਅਤੇ ਬੋਸਕੌਂਬ ਪੂਲ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਗਏ।

"ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਖ਼ਬਰ ਹੈ," ਲੈਸਟਰੇਡ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲ ਦੇ ਮਿਸਟਰ ਟਰਨਰ ਇੰਨੇ ਬਿਮਾਰ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੋਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਲਗਭਗ ਸੱਠ ਸਾਲ; ਪਰ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੇ ਉਸਦਾ ਸਰੀਰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸਿਹਤ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਉਸ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਮੈਕਕਾਰਥੀ ਦਾ ਪੁਰਾਣਾ ਦੋਸਤ ਸੀ, ਅਤੇ,

ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਜੋੜ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਦਾਨੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਹੈਦਰਲੇ ਫਾਰਮ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।"

"ਸੱਚਮੁੱਚ! ਇਹ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਓਹ, ਹਾਂ! ਉਸਨੇ ਸੌ ਹੋਰ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਹਰ ਕੋਈ ਉਸਦੀ ਦਿਆਲਤਾ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

"ਸੱਚਮੁੱਚ! ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਇਕੱਲਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਹ ਮੈਕਕਾਰਥੀ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਆਪਣਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹਿੱਸਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਟਰਨਰ ਪ੍ਰਤੀ ਇੰਨੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਵਿਆਹ ਟਰਨਰ ਦੀ ਧੀ ਨਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ, ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਾਰਸ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਭ ਕੁਝ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਵੇਗਾ? ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਅਜੀਬ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਟਰਨਰ ਖੁਦ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ। ਧੀ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹੀ ਦੱਸਿਆ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੱਢਦੇ?"

"ਅਸੀਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਨੁਮਾਨਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਾਂ," ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਅੱਖ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਹੋਮਜ਼, ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਤੇ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਭੱਜੇ ਬਿਨਾਂ।"

"ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ; "ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਬਹੁਤ ਔਖਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।"

"ਵੈਸੇ ਵੀ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਤੱਥ ਸਮਝ ਲਿਆ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਔਖਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਕੁਝ ਗਰਮਜੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ -"

"ਉਸ ਮੈਕਕਾਰਥੀ ਸੀਨੀਅਰ ਦੀ ਮੌਤ ਮੈਕਕਾਰਥੀ ਜੂਨੀਅਰ ਤੋਂ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਾਰੇ ਸਿਧਾਂਤ ਸਿਰਫ਼ ਚੰਦਰਮਾ ਹਨ।"

"ਖੈਰ, ਚੰਦਰਮਾ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਧੁੰਦ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਚਮਕਦਾਰ ਚੀਜ਼ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਜੇ ਇਹ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਹੈਦਰਲੇ ਫਾਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਗਲਤ ਹਾਂ।"

"ਹਾਂ, ਇਹੀ ਹੈ।" ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ, ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਦਿੱਖ ਵਾਲੀ ਇਮਾਰਤ ਸੀ, ਦੋ ਮੰਜ਼ਿਲਾ, ਸਲੇਟ-ਛੱਤਾਂ ਵਾਲੀ, ਸਲੇਟੀ ਕੰਧਾਂ 'ਤੇ ਵੱਡੇ ਪੀਲੇ ਰੰਗ ਦੇ ਧੱਬੇ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਖਿੱਚੇ ਹੋਏ ਬਲਾਇੰਡ ਅਤੇ ਧੂੰਆਂ ਰਹਿਤ ਚਿਮਨੀਆਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਦਹਿਸ਼ਤ ਦਾ ਭਾਰ ਅਜੇ ਵੀ ਇਸ ਉੱਤੇ ਭਾਰੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਆਵਾਜ਼ ਮਾਰੀ, ਜਦੋਂ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ, ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਬੂਟ ਦਿਖਾਏ ਜੋ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਹਿਨੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਇੱਕ ਜੋੜੇ ਨੂੰ ਵੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਜੋੜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਸੀ। ਸੱਤ ਜਾਂ ਅੱਠ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬਿੰਦੂਆਂ ਤੋਂ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਮਾਪਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੋਮਜ਼ ਵਿਹੜੇ-ਵਿਹੜੇ ਵੱਲ ਲਿਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੋਂ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਉਸ ਘੁੰਮਦੇ ਰਸਤੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਸੀ ਜੋ ਬੋਸਕੋਮ ਪੂਲ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਨਾਲ ਗਰਮ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਬਦਲ ਗਿਆ। ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਸਿਰਫ਼ ਬੇਕਰ ਸਟ੍ਰੀਟ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤ ਚਿੰਤਕ ਅਤੇ ਤਰਕ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਸਨ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ। ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹਨੇਰਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸਦੇ ਭਰਵੱਟੇ ਦੋ ਸਖ਼ਤ ਕਾਲੀਆਂ ਲਾਈਨਾਂ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ

ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਟੀਲ ਦੀ ਚਮਕ ਨਾਲ ਚਮਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਸੰਕੁਚਿਤ ਸਨ, ਅਤੇ ਨਾੜੀਆਂ ਉਸਦੀ ਲੰਬੀ, ਪਤਲੀ ਗਰਦਨ ਵਿੱਚ ਕੋਰੜੇ ਵਾਂਗ ਬਾਹਰ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਸਨ। ਉਸਦੇ ਨਾਸਾਂ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ੁੱਧ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਲਾਲਸਾ ਨਾਲ ਫੈਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਜਾਪਦੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਮਨ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਜਾਂ ਟਿੱਪਣੀ ਉਸਦੇ ਕੰਨਾਂ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਧਿਆਨ ਦੇ ਡਿੱਗ ਪਈ, ਜਾਂ, ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਤੇਜ਼, ਬੇਸਬਰੇ ਚੀਕਣ ਨੂੰ ਭੜਕਾਇਆ। ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਚੁੱਪਚਾਪ ਉਸਨੇ ਉਸ ਟਰੈਕ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾਇਆ ਜੋ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੰਗਲਾਂ ਦੇ ਰਸਤੇ ਬੋਸਕੌਂਬ ਪੂਲ ਵੱਲ ਗਿਆ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਗਿੱਲਾ, ਦਲਦਲੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਘਾਹ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਨ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਘੇਰਦਾ ਸੀ। ਕਈ ਵਾਰ ਹੋਮਜ਼ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਸੀ, ਕਈ ਵਾਰ ਰੁਕ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਹ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਅਤੇ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਤੁਰ ਪਏ, ਜਾਸੂਸ ਉਦਾਸੀਨ ਅਤੇ ਘਿਣਾਉਣਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਉਸ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਹਰ ਕਾਰਵਾਈ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਉਦੇਸ਼ ਵੱਲ ਸੇਧਿਤ ਸੀ।

ਬੋਸਕੌਂਬ ਪੂਲ, ਜੋ ਕਿ ਲਗਭਗ ਪੰਜਾਹ ਗਜ਼ ਦੇ ਪਾਰ ਪਾਣੀ ਦੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਰੀਡ-ਗਰਟ ਵਾਲੀ ਚਾਦਰ ਹੈ, ਹੈਦਰਲੇ ਫਾਰਮ ਅਤੇ ਅਮੀਰ ਮਿਸਟਰ ਟਰਨਰ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਪਾਰਕ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀਮਾ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਜੰਗਲਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਦੂਰ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਕਤਾਰਬੱਧ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਅਸੀਂ ਲਾਲ, ਉੱਗਦੇ ਹੋਏ ਚੋਟੀਆਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸੀ ਜੋ ਅਮੀਰ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਪੂਲ ਦੇ ਹੈਦਰਲੇ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਜੰਗਲ ਬਹੁਤ ਸੰਘਣੇ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਰੁੱਖਾਂ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੀਹ ਕਦਮ ਗਿੱਲੀ ਘਾਹ ਦੀ ਇੱਕ ਤੰਗ ਪੱਟੀ ਸੀ ਜੋ ਝੀਲ ਨੂੰ ਕਤਾਰਬੱਧ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਲੈਸਟਰੇਡ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਸਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦਿਖਾਈ ਜਿੱਥੇ ਲਾਸ਼ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਅਤੇ, ਸੱਚਮੁੱਚ, ਜ਼ਮੀਨ ਇੰਨੀ ਗਿੱਲੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਜ਼ਖਮੀ ਆਦਮੀ ਦੇ ਡਿੱਗਣ ਨਾਲ ਛੱਡੇ ਗਏ ਸਨ। ਹੋਮਜ਼ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਉਤਸੁਕ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਝਾਕਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਮਿੱਧੇ ਹੋਏ ਘਾਹ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪੜ੍ਹਨੀਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਭੱਜਿਆ, ਇੱਕ ਕੁੱਤੇ ਵਾਂਗ ਜੋ ਖੁਸ਼ਬੂ ਚੁੱਕ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ।

"ਤੁਸੀਂ ਪੂਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਲਈ ਗਏ ਸੀ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਂ ਰੇਕ ਨਾਲ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਦਾ ਰਿਹਾ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਹਥਿਆਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਕਿਵੇਂ -"

"ਓਹ, ਟੂਟ, ਟੂਟ! ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ! ਤੁਹਾਡਾ ਖੱਬਾ ਪੈਰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰਲੇ ਮੋੜ ਨਾਲ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਤਿਲ ਇਸਨੂੰ ਲੱਭ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਇਹ ਕਾਨੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਓ, ਇਹ ਸਭ ਕਿੰਨਾ ਸੌਖਾ ਹੁੰਦਾ ਜੇ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੱਝਾਂ ਦੇ ਝੁੰਡ ਵਾਂਗ ਆਉਂਦੇ ਅਤੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਸਾਰੇ ਲੇਟ ਜਾਂਦੇ। ਇੱਥੇ ਉਹ ਪਾਰਟੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਲਾਜ-ਕੀਪਰ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਛੇ ਜਾਂ ਅੱਠ ਫੁੱਟ ਲਈ ਸਾਰੇ ਰਸਤੇ ਢੱਕੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਪਰ ਇੱਥੇ ਇੱਕੋ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਵੱਖਰੇ ਰਸਤੇ ਹਨ।" ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਲੈਂਸ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਾਟਰਪ੍ਰੂਫ਼ 'ਤੇ ਲੇਟ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਹਰ ਸਮੇਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। "ਇਹ ਨੌਜਵਾਨ ਮੈਕਕਾਰਥੀ ਦੇ ਪੈਰ ਹਨ। ਦੋ ਵਾਰ ਉਹ ਤੁਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਹ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਦੌੜਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਤਲੀਆਂ ਦੇ ਡੂੰਘੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਨ ਅਤੇ ਏੜੀਆਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਉਸਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ

ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਭੱਜਿਆ। ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਪੈਰ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਗਤੀ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਇਹ ਕੀ ਹੈ? ਇਹ ਬੰਦੂਕ ਦਾ ਬੱਟ-ਐਂਡ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪੁੱਤਰ ਸੁਣਦਾ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਹ? ਹਾ, ਹਾ! ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਥੇ ਕੀ ਹੈ? ਟਿਪਟੋਜ਼! ਟਿਪਟੋਜ਼! ਵਰਗਾਕਾਰ, ਵੀ, ਕਾਫ਼ੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਬੂਟ! ਉਹ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਆਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਹ ਚੋਗਾ ਲਈ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਹ ਕਿੱਥੋਂ ਆਏ?" ਉਹ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਭੱਜਿਆ, ਕਦੇ ਹਾਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਕਦੇ ਟ੍ਰੈਕ ਲੱਭਦਾ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਜੰਗਲ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੀਚ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਹੇਠ, ਗੁਆਂਢ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਰੁੱਖ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਲੱਭਿਆ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਚੀਕ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਲੇਟ ਗਿਆ। ਕਾਫ਼ੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਉਹ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਿਹਾ, ਪੱਤੇ ਅਤੇ ਸੁੱਕੀਆਂ ਸੋਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ, ਮੈਨੂੰ ਧੂੜ ਵਰਗੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲੈਂਸ ਨਾਲ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ, ਸਗੋਂ ਦਰੱਖਤ ਦੀ ਸੱਕ ਨੂੰ ਵੀ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ। ਕਾਈ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਧਾਗੇਦਾਰ ਪੱਥਰ ਪਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਸੰਭਾਲਿਆ। ਫਿਰ ਉਹ ਲੱਕੜ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਹਾਈਵੇਅ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਸਾਰੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਗੁਆਚ ਗਏ ਸਨ।

"ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲਾ ਮਾਮਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, ਆਪਣੇ ਕੁਦਰਤੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਿਆਂ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਵਾਲਾ ਇਹ ਸਲੇਟੀ ਘਰ ਲਾਜ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਅੰਦਰ ਜਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਮੋਰਨ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਨੋਟ ਲਿਖਾਂਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ ਲਈ ਵਾਪਸ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਕੈਬ ਵੱਲ ਤੁਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋਵਾਂਗਾ।"

ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕੈਬ ਵਾਪਸ ਮਿਲਣ ਅਤੇ ਰੌਸ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਦਸ ਮਿੰਟ ਲੱਗੇ ਸਨ, ਹੋਮਜ਼ ਅਜੇ ਵੀ ਉਹ ਪੱਥਰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਲੱਕੜ ਵਿੱਚੋਂ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ।

"ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਲਚਸਪ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ," ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, ਇਸਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ। "ਕਤਲ ਇਸ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦਾ।"

"ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹਨ।"

"ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ?"

"ਇਸਦੇ ਹੇਠਾਂ ਘਾਹ ਉੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਉੱਥੇ ਕੁਝ ਦਿਨ ਹੀ ਪਿਆ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੱਥੋਂ ਇਸਨੂੰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਟਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਹਥਿਆਰ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਕਾਤਲ?"

"ਕੀ ਇਹ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਵਾਲਾ, ਸੱਜੀ ਲੱਤ ਨਾਲ ਲੰਗੜਾ ਹੈ, ਮੋਟੇ ਤਲ਼ੇ ਵਾਲੇ ਸ਼ੂਟਿੰਗ-ਬੂਟ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਲੇਟੀ ਚੋਗਾ ਪਹਿਨਦਾ ਹੈ, ਭਾਰਤੀ ਸਿਗਾਰ ਪੀਂਦਾ ਹੈ, ਸਿਗਾਰ-ਹੋਲਡਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧੁੰਦਲਾ ਪੈੱਨ-ਚਾਕੂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਹੋਰ ਸੰਕੇਤ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਸਾਡੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਹੱਸ ਪਿਆ। "ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸਿਧਾਂਤ ਸਾਰੇ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹਨ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ-ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਜਿਊਰੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਪਵੇਗਾ।"

"ਨੌਂਸ ਵੈਰੋਨਜ਼," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਤਰੀਕਾ ਅਪਣਾਓ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਤਰੀਕਾ ਅਪਣਾਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਅੱਜ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਰੁੱਝਿਆ ਰਹਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਸ਼ਾਮ ਦੀ ਟ੍ਰੇਨ ਰਾਹੀਂ ਲੰਡਨ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗਾ।"

"ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਅਧੂਰਾ ਛੱਡ ਦਿਓ?"

"ਨਹੀਂ, ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ।"

"ਪਰ ਭੇਤ?"

"ਇਹ ਹੱਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਅਪਰਾਧੀ ਕੌਣ ਸੀ?"

"ਉਹ ਸੱਜਣ ਜਿਸ ਦਾ ਮੈਂ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਪਰ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ?"

"ਯਕੀਨਨ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਇੰਨਾ ਆਬਾਦੀ ਵਾਲਾ ਇਲਾਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਏ। "ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਿਹਾਰਕ ਆਦਮੀ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਗੇਮ-ਪੈਰ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਦਾ ਹਾਸੋਹੀਣਾ ਪਾਤਰ ਬਣ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਠੀਕ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਹਨ ਤੁਹਾਡੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਸਥਾਨ। ਅਲਵਿਦਾ। ਮੈਂ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਲਾਈਨ ਛੱਡ ਦਿਆਂਗਾ।"

ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹੋਟਲ ਵੱਲ ਚੱਲ ਪਏ, ਜਿੱਥੇ ਸਾਨੂੰ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਮਿਲਿਆ। ਹੋਮਜ਼ ਚੁੱਪ ਸੀ ਅਤੇ ਸੋਚਾਂ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਦਰਦ ਭਰੇ ਭਾਵ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉਲਝਣ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ।

"ਦੇਖੋ ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕੱਪੜਾ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠ ਜਾਓ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਲਈ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦਿਓ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਸਲਾਹ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਿਗਾਰ ਜਲਾਓ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦਿਓ।"

"ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕਰੋ।"

"ਖੈਰ, ਹੁਣ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਨੌਜਵਾਨ ਮੈਕਕਾਰਥੀ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਬਾਰੇ ਦੋ ਨੁਕਤੇ ਹਨ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਇੱਕ ਇਹ ਤੱਥ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ, ਉਸਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 'ਕੂਈ!' ਰੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਦੂਜਾ ਚੂਹੇ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸਦਾ ਇੱਕਲੌਤਾ ਮਰਨ ਵਾਲਾ ਹਵਾਲਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਈ ਸ਼ਬਦ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ, ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਕੰਨ ਵਿੱਚ ਇਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਆ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਇਸ ਦੋਹਰੇ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਸਾਡੀ ਖੋਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਮੁੰਡਾ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਇਸ 'ਕੂਈ!' ਦਾ ਕੀ?"

"ਖੈਰ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਪੁੱਤਰ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪੁੱਤਰ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ, ਬ੍ਰਿਸਟਲ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਮੌਕਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੁਣਨ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। 'ਕੂਈ!' ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਸੀ। ਪਰ 'ਕੂਈ' ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆਈ ਚੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਜੋ ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆਈ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਮੈਕਕਾਰਥੀ ਨੂੰ ਬੌਸਕੌਂਬ ਪੂਲ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਸੀ, ਉਹ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜੋ ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਵਿੱਚ ਸੀ।"

"ਫਿਰ ਚੂਹੇ ਬਾਰੇ ਕੀ?"

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੋੜਿਆ ਹੋਇਆ ਕਾਗਜ਼ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। "ਇਹ ਵਿਕਟੋਰੀਆ ਕਲੋਨੀ ਦਾ ਨਕਸ਼ਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਇਸ ਲਈ ਬ੍ਰਿਸਟਲ ਨੂੰ ਤਾਰ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।" ਉਸਨੇ ਨਕਸ਼ੇ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖਿਆ। "ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ?"

"ਆਰਤ," ਮੈਂ ਪੜ੍ਹਿਆ।

"ਅਤੇ ਹੁਣ?" ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ।

"ਬੱਲਾਰਤ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ। ਇਹ ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸਦੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਆਖਰੀ ਦੋ ਅੱਖਰ ਹੀ ਸਮਝੇ ਸਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਾਤਲ ਦਾ ਨਾਮ ਬੋਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫਲਾਣਾ, ਬਲਾਰਤ ਦਾ।"

“ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ!” ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਅਤੇ ਹੁਣ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਮੈਂ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸਲੇਟੀ ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਇੱਕ ਤੀਜਾ ਬਿੰਦੂ ਸੀ ਜੋ, ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਸਿਰਫ਼ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਗਏ ਹਾਂ ਕਿ ਬਲਾਰਟ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਲੇਟੀ ਚੋਗਾ ਵਾਲਾ ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆਈ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਧਾਰਨਾ ਵੱਲ ਹੈ।"

"ਜ਼ਰੂਰ।"

"ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਘਰ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੂਲ ਤੱਕ ਸਿਰਫ਼ ਫਾਰਮ ਜਾਂ ਅਸਟੇਟ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਅਜਨਬੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਘੁੰਮ ਸਕਦੇ ਸਨ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਸਾਡੀ ਅੱਜ ਦੀ ਮੁਹਿੰਮ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਮਾਮੂਲੀ ਜਿਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲੀ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸ ਮੂਰਖ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧੀ ਦੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਬਾਰੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।"

"ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ?"

"ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਤਰੀਕਾ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੀ ਲੰਬਾਈ ਤੋਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਉਸਦੇ ਬੂਟਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਹਾਂ, ਉਹ ਅਜੀਬ ਬੂਟ ਸਨ।"

"ਪਰ ਉਸਦਾ ਲੰਗੜਾਪਨ?"

"ਉਸਦੇ ਸੱਜੇ ਪੈਰ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸਦੇ ਖੱਬੇ ਪੈਰ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਸਪਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਘੱਟ ਭਾਰ ਪਾਇਆ। ਕਿਉਂ? ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਲੰਗੜਾ ਸੀ - ਉਹ ਲੰਗੜਾ ਸੀ।"

"ਪਰ ਉਸਦਾ ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਦਾ ਸੁਭਾਅ।"

"ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਸੱਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰਜਨ ਨੇ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸੱਟ ਤੁਰੰਤ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਲੱਗੀ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਸੀ। ਹੁਣ, ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਇੱਕ ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਦੁਆਰਾ ਨਾ ਹੋਵੇ? ਉਹ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਵਿਚਕਾਰ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦਰੱਖਤ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉੱਥੇ ਸਿਗਰਟ ਵੀ ਪੀਤੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿਗਾਰ ਦੀ ਸੁਆਹ ਮਿਲੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਤੰਬਾਕੂ ਦੀ ਸੁਆਹ ਬਾਰੇ ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗਿਆਨ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਭਾਰਤੀ ਸਿਗਾਰ ਵਜੋਂ ਉਚਾਰਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਇਸ ਵੱਲ ਕੁਝ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਾਈਪ, ਸਿਗਾਰ ਅਤੇ ਸਿਗਰਟ ਤੰਬਾਕੂ ਦੀਆਂ 140 ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਸੁਆਹ 'ਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਮੋਨੋਗ੍ਰਾਫ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਸੁਆਹ ਲੱਭਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਫਿਰ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕਾਈ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਟੁੰਡ ਲੱਭਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸੁੱਟਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਭਾਰਤੀ ਸਿਗਾਰ ਸੀ, ਉਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਜੋ ਰੋਟਰਡਮ ਵਿੱਚ ਰੋਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਸਿਗਾਰ ਵਾਲਾ?"

"ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਿਰਾ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਹੋਲਡਰ ਵਰਤਿਆ। ਸਿਰਾ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੱਟਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਕੱਟ ਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇੱਕ ਧੁੰਦਲਾ ਪੈੱਨ-ਨਾਈਫ ਕੱਢਿਆ।"

"ਹੋਮਜ਼," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਆਦਮੀ ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਜਾਲ ਵਿਛਾਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਮਾਸੂਮ ਮਨੁੱਖੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਚਾਇਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਰੱਸੀ ਨੂੰ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਲਟਕ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਹ ਦਿਸ਼ਾ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵੱਲ ਇਹ ਸਭ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ -"

"ਮਿਸਟਰ ਜੌਨ ਟਰਨਰ," ਹੋਟਲ ਦੇ ਵੇਟਰ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, ਸਾਡੇ ਬੈਠਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਹਿਮਾਨ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਬੁਲਾਇਆ।

ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਹੌਲੀ, ਲੰਗੜਾਂਦੇ ਕਦਮ ਅਤੇ ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਮੋਢੇ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੀ ਦਿੱਖ ਦਿੰਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਦੇ ਸਖ਼ਤ, ਡੂੰਘੇ-ਕਤਾਰ ਵਾਲੇ, ਖੁਰਦਰੇ ਲੱਛਣ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਅੰਗ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਤਾਕਤ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਉਲਝੀ ਹੋਈ ਦਾੜ੍ਹੀ, ਘਿਸੇ ਹੋਏ ਵਾਲ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਲਟਕਦੇ ਭਰਵੱਟੇ ਮਿਲ ਕੇ ਉਸਦੀ ਦਿੱਖ ਨੂੰ ਮਾਣ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਦਿੰਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਸੁਆਹ ਵਰਗਾ ਚਿੱਟਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨੱਕ ਦੇ ਕੋਨੇ ਨੀਲੇ ਰੰਗ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਘਾਤਕ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਬਿਮਾਰੀ ਦੀ ਲਪੇਟ ਵਿੱਚ ਸੀ।

"ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਬੈਠ ਜਾਓ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮੇਰਾ ਨੋਟ ਸੀ?"

"ਹਾਂ, ਲਾਜ-ਕੀਪਰ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਉਠਾਈ। ਤੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਘਪਲਾ ਨਾ ਹੋਵੇ।"

"ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਲੋਕ ਗੱਲ ਕਰਨਗੇ।"

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਉਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ?" ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਥੱਕੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਉਸਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

"ਹਾਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਨਜ਼ਰ ਵੱਲ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ। "ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਮੈਂ ਮੈਕਕਾਰਥੀ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ।"

ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਡੁਬੋ ਲਿਆ। "ਰੱਬ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੇ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਪਰ ਮੈਂ ਉਸ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਿੰਦਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਅਸਾਈਜ਼ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜ਼ਰੂਰ ਬੋਲਦਾ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

"ਜੇ ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਕੁੜੀ ਨਾ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੁਣ ਬੋਲਦਾ। ਇਹ ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਤੋੜ ਦੇਵੇਗਾ - ਇਹ ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਤੋੜ ਦੇਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੁਣੇਗੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੱਲ ਇਸ ਤੱਕ ਨਾ ਪਹੁੰਚੇ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਕੀ?"

"ਮੈਂ ਕੋਈ ਸਰਕਾਰੀ ਏਜੰਟ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਧੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੀ ਇੱਥੇ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨੌਜਵਾਨ ਮੈਕਕਾਰਥੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਇੱਕ ਮਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਹਾਂ," ਬੁੱਢੇ ਟਰਨਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ੂਗਰ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਡਾਕਟਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ ਜੀਵਾਂਗਾ। ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲੋਂ ਆਪਣੀ ਛੱਤ ਹੇਠ ਮਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਾਂਗਾ।"

ਹੋਮਜ਼ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਪੈੱਨ ਅਤੇ ਕਾਗਜ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਬੰਡਲ ਲੈ ਕੇ। "ਕਾਮ ਸਾਨੂੰ ਸੱਚ ਦੱਸ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਤੱਥ ਲਿਖਾਂਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰੋਗੇ, ਅਤੇ ਵਾਟਸਨ ਇੱਥੇ ਇਸਦਾ ਗਵਾਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਨੌਜਵਾਨ ਮੈਕਕਾਰਥੀ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਆਖਰੀ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਦੀ ਬਿਲਕੁਲ ਲੋੜ ਨਾ ਹੋਵੇ।"

"ਇਹ ਵੀ ਠੀਕ ਹੈ," ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਇਹ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਅਸਾਈਜ਼ ਤੱਕ ਜੀਵਾਂਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਐਲਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਸਦਮੇ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਾਂਗਾ; ਅਦਾਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ।"

"ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਮਰੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ, ਮੈਕਕਾਰਥੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਸੀ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਵਰਗੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਪੰਜੇ ਤੋਂ ਬਚਾਵੇ। ਉਸਦੀ ਪਕੜ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਆਇਆ।"

"ਇਹ 60 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਖੁਦਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਦੋਂ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਸੀ, ਗਰਮ-ਖੂਨ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਮੋੜਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ; ਮੈਂ ਬੁਰੇ ਸਾਥੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਗਿਆ, ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਤੀ,

ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਕਿਸਮਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ, ਝਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬਣ ਗਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਹਾਈਵੇ ਡਾਕੂ ਕਹੋਗੇ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਛੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ, ਆਜ਼ਾਦ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸੀ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਟਿਕੇ ਰਹਿਣਾ, ਜਾਂ ਖੁਦਾਈ ਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਵੈਗਨਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ। ਬਲੈਕ ਜੈਕ ਆਫ਼ ਬੈਲਾਰਟ ਉਹ ਨਾਮ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਅਧੀਨ ਮੈਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਕਲੋਨੀ ਵਿੱਚ ਬੈਲਾਰਟ ਗੈਂਗ ਵਜੋਂ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

"ਇੱਕ ਦਿਨ ਬੈਲਾਰਟ ਤੋਂ ਮੈਲਬੌਰਨ ਵੱਲ ਸੋਨੇ ਦਾ ਕਾਫ਼ਲਾ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ। ਛੇ ਸਿਪਾਹੀ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਛੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਨੇੜੇ ਦੀ ਗੱਲ ਸੀ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਾਰ ਕਾਠੀ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਡੇ ਤਿੰਨ ਮੁੰਡੇ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਵੈਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੀਏ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਿਸਤੌਲ ਵੈਗਨ-ਡਰਾਈਵਰ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਹੀ ਆਦਮੀ ਮੈਕਕਾਰਥੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਅੱਗੇ ਕਾਮਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਹੁੰਦੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬਚਾਇਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੀਆਂ ਦੁਸ਼ਟ ਛੋਟੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮੇਰੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਟਿਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਦੇਖੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਾਂ। ਅਸੀਂ ਸੋਨਾ ਲੈ ਕੇ ਭੱਜ ਗਏ, ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਬਣ ਗਏ, ਅਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਚਲੇ ਗਏ। ਉੱਥੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸੈਟਲ ਹੋਣ ਦਾ ਪੱਕਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦੀ, ਜੋ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਮਾਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਵੀ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਜਵਾਨੀ ਵਿੱਚ ਮਰ ਗਈ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਛੋਟੀ ਐਲਿਸ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਸੀ... ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਜਿਸਦਾ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਹੱਥ ਮੈਨੂੰ ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਲੈ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਪੱਤਾ ਪਲਟਿਆ ਅਤੇ ਬੀਤੇ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਕਕਾਰਥੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਇੱਕ ਨਿਵੇਸ਼ ਲਈ ਸ਼ਹਿਰ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਰੀਜੈਂਟ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ, ਉਸਦੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਕੋਟ ਜਾਂ ਪੈਰ ਵਿੱਚ ਬੂਟ ਨਹੀਂ ਸੀ।

"'ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ, ਜੈਕ,' ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਹੱਥ ਮਾਰਦਾ ਹੈ; 'ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਵਾਂਗ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਦੋ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਪੁੱਤਰ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ - ਤਾਂ ਇਹ ਇੰਗਲੈਂਡ ਇੱਕ ਵਧੀਆ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਦੇਸ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਓਲੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਉਹ ਪੱਛਮੀ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਝਿੜਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਉਹ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਮੇਰੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਆਰਾਮ ਸੀ, ਨਾ ਕੋਈ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਨਾ ਕੋਈ ਭੁੱਲਣਹਾਰਤਾ; ਜਿੱਧਰ ਮੈਂ ਮੁੜਾਂ, ਮੇਰੀ ਕੂਹਣੀ 'ਤੇ ਉਸਦਾ ਚਲਾਕ, ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਵਾਲਾ ਚਿਹਰਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਐਲਿਸ ਵੱਡੀ ਹੋਈ, ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਵਿਗੜਦਾ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਪੁਲਿਸ ਨਾਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਤੀਤ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡਰਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਕੋਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਵੀ ਸੀ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਵਾਲ

ਦੇ ਦੇ ਦਿੱਤਾ, ਜ਼ਮੀਨ, ਪੈਸਾ, ਘਰ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਮੰਗੀ ਜੋ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਐਲਿਸ ਲਈ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।

"ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਵੱਡਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਧੀ ਵੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸਿਹਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਝਟਕਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਰੱਖੇ। ਪਰ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਦ੍ਰਿੜ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਸਰਾਪਿਤ ਸਟਾਕ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ; ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਮੁੰਡੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨਫ਼ਰਤ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦਾ ਖੂਨ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਦ੍ਰਿੜ ਰਿਹਾ। ਮੈਕਕਾਰਥੀ ਨੇ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਬੁਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕੀਤੀ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪੂਲ 'ਤੇ ਮਿਲਣਾ ਸੀ।

"ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਗਏ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਇਆ, ਇਸ ਲਈ ਸਿਗਾਰ ਪੀਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਰੱਖਤ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਜੋ ਕੁਝ ਕਾਲਾ ਅਤੇ ਕੌੜਾ ਸੀ, ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਧੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਸੋਚ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਗਲੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੀ ਇੱਕ ਕੁੱਕੜ ਹੋਵੇ। ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਪਾਗਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਜੋ ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰਾ ਸਮਝਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਮੈਂ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ ਤੋੜ ਸਕਦਾ? ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਮਰ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਤਾਸ਼ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਦਿਮਾਗ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਅਤੇ ਅੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਮਜ਼ਬੂਤ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਸੀਲ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਪਰ ਮੇਰੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਕੁੜੀ! ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਉਸ ਗੰਦੀ ਜੀਭ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਕਰਵਾ ਸਕਦਾ। ਮੈਂ ਇਹ ਕੀਤਾ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਮੈਂ ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਕਰਾਂਗਾ। ਜਿੰਨਾ ਡੂੰਘਾ ਮੈਂ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਹਾਦਤ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਤੀਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਮੇਰੀ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਜਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਫਸਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜਕੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਕੁਝ ਗਲਤ ਹੁੰਦਾ।" ਅਤੇ ਜ਼ਹਿਰੀਲਾ ਜਾਨਵਰ। ਉਸਦੀ ਪੁਕਾਰ ਨੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਿਆਂਦਾ; ਪਰ ਮੈਂ ਜੰਗਲ ਦੀ ਛੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਉਡਾਣ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਚੋਗਾ ਲੈਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਪਿਆ। ਸੱਜਣੋ, ਜੋ ਕੁਝ ਵਾਪਰਿਆ, ਉਸ ਦੀ ਇਹੀ ਸੱਚੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਤੁਹਾਡਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨਾ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਉਸ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਜੋ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। "ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਪਰਤਾਵੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਾ ਕਰੀਏ।"

"ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਸਰ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋ?"

"ਤੁਹਾਡੀ ਸਿਹਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਅਸਾਈਜ਼ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਲਈ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਇਕਬਾਲ ਰੱਖਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੈਕਕਾਰਥੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਨਾਸ਼ਵਾਨ ਅੱਖ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਰਾਜ਼, ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੋ ਜਾਂ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹੇਗਾ।"

"ਤਾਂ ਫਿਰ ਅਲਵਿਦਾ," ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਮੌਤਾਂ ਆਉਣਗੀਆਂ, ਤਾਂ ਉਸ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ ਸੌਖਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।" ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਕੰਬਦੇ ਅਤੇ ਕੰਬਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ।
"ਰੱਬ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰੇ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਲੰਬੀ ਚੁੱਪੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਹਾ। "ਕਿਸਮਤ ਗਰੀਬ, ਬੇਸਹਾਰਾ ਕੀੜਿਆਂ ਨਾਲ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਕਿਉਂ ਖੇਡਦੀ ਹੈ? ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਬੈਕਸਟਰ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਬਾਰੇ ਯਾਦ ਨਾ ਆਵੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਹਾਂ, 'ਉੱਥੇ, ਪਰ ਰੱਬ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਲਈ, ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।'"
ਜੇਮਜ਼ ਮੈਕਕਾਰਥੀ ਨੂੰ ਹੋਮਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਕੱਢੇ ਗਏ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਕਈ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਸਾਈਜ਼ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਇੰਟਰਵਿਊ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਓਲਡ ਟਰਨਰ ਸੱਤ ਮਹੀਨੇ ਜੀਉਂਦਾ ਰਿਹਾ, ਪਰ ਹੁਣ ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਧੀ ਆਪਣੇ ਅਤੀਤ 'ਤੇ ਛਾਏ ਕਾਲੇ ਬੱਦਲ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਪੰਜ ਸੰਤਰੀ ਪਿੱਪਸ

ਜਦੋਂ ਮੈਂ '82 ਅਤੇ '90 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨੋਟਸ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਦਿਲਚਸਪ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਚੁਣਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹੜਾ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੁਝ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੇਪਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਜੀਬ ਗੁਣਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਖੇਤਰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਕੋਲ ਇੰਨੀ ਉੱਚ ਪੱਧਰੀ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਾ ਇਹਨਾਂ ਪੇਪਰਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ। ਕੁਝ ਨੇ ਵੀ ਉਸਦੀ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣਾਤਮਕ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਿਰਤਾਂਤਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਬਿਨਾਂ ਅੰਤ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਣਗੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਸਰੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਉਸ ਪੂਰਨ ਤਰਕਪੂਰਨ ਸਬੂਤ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਨੁਮਾਨ ਅਤੇ ਅਨੁਮਾਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਆਖਰੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਕਮਾਲ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਕੁਝ ਵੇਰਵਾ ਦੇਣ ਲਈ ਪਰਤਾਏ ਹਾਂ ਭਾਵੇਂ ਇਸਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨੁਕਤੇ ਹਨ ਜੋ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਕਦੇ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।
'87 ਦੇ ਸਾਲ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਘੱਟ ਜਾਂ ਵੱਧ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਲੜੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਂ ਰਿਕਾਰਡ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੇਰੇ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਪੈਰਾਡੋਲ ਚੈਂਬਰ ਦੇ ਸਾਹਸ, ਐਮੇਚਿਓਰ ਮੈਂਡੀਕੈਂਟ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਸਾਹਸ, ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਫਰਨੀਚਰ ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਵਾਲਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਲੀਸ਼ਾਨ ਕਲੱਬ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਸੱਕ ਸੋਫੀ ਐਂਡਰਸਨ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਤੱਥਾਂ, ਉਫਾ ਟਾਪੂ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਾਈਸ ਪੈਟਰਸਨ ਦੇ ਵਿਲੱਖਣ ਸਾਹਸ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕੈਂਬਰਵੈਲ ਜ਼ਹਿਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯਾਦ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸ਼ੈਰਲੌਕ ਹੋਮਜ਼, ਮਰੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਦੀ ਘੜੀ ਨੂੰ ਸਮੇਟ ਕੇ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਦੋ ਘੰਟੇ ਪਹਿਲਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੌਂ ਗਿਆ ਸੀ

- ਇੱਕ ਕਟੌਤੀ ਜੋ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਮੈਂ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਕਿਸੇ ਤਾਰੀਖ 'ਤੇ ਸਕੈਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਅਜੀਬ ਰੇਲਗੱਡੀ ਵਰਗੀਆਂ ਵਿਲੱਖਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਿਸਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਂ ਹੁਣ ਆਪਣੀ ਕਲਮ ਚੁੱਕੀ ਹਾਂ।

ਇਹ ਸਤੰਬਰ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਸਨ, ਅਤੇ ਸਮ-ਸਮੁੰਦਰੀ ਹਨੇਰੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਹਿੰਸਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਹਵਾ ਚੀਕਦੀ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਰਿਸ਼ ਖਿੜਕੀਆਂ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇੱਥੇ ਮਹਾਨ, ਹੱਥ ਨਾਲ ਬਣੇ ਲੰਡਨ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਰੁਟੀਨ ਤੋਂ ਪਲ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਹਾਨ ਤੱਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਿਆ ਜੋ ਉਸਦੀ ਸਭਿਅਤਾ ਦੇ ਬਾਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਮਨੁੱਖਤਾ 'ਤੇ ਚੀਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਬੇਕਾਬੂ ਜਾਨਵਰ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਾਮ ਹੋਈ, ਤੂਫਾਨ ਉੱਚਾ ਅਤੇ ਉੱਚਾ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਹਵਾ ਚਿਮਨੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਵਾਂਗ ਚੀਕਦੀ ਅਤੇ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪਈ। ਸ਼ੇਰਲੌਕ ਹੋਮਜ਼ ਚੁੱਲ੍ਹੇ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਬੈਠਾ ਆਪਣੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਕਰਾਸ-ਇੰਡੈਕਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਕਲਾਰਕ ਰਸਲ ਦੀਆਂ ਵਧੀਆ ਸਮੁੰਦਰੀ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬਾਹਰੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਹਨੇਰੀ ਦੀ ਚੀਕ ਟੈਕਸਟ ਨਾਲ ਰਲਦੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਾਰਿਸ਼ ਦਾ ਛਿੱਟਾ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਦੇ ਲੰਬੇ ਝੱਖੜ ਵਿੱਚ ਲੰਮਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੇ ਘਰ ਗਈ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਮੈਂ ਫਿਰ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਸੀ।

"ਕਿਉਂ," ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਵੱਲ ਵੇਖਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਘੰਟੀ ਸੀ। ਅੱਜ ਰਾਤ ਕੌਣ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਡਾ ਕੋਈ ਦੋਸਤ?"

"ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਂ ਸੈਲਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।"

"ਫਿਰ ਇੱਕ ਕਲਾਇੰਟ?"

"ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਦਿਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਣ ਦੇ ਕਿਸੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।"

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣੇ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਦਮ ਆਇਆ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਠੱਕ-ਠੱਕ ਹੋਈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਲੰਬੀ ਬਾਂਹ ਨੂੰ ਲੈਂਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਕੁਰਸੀ ਵੱਲ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਵਧਾਇਆ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਬੈਠਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

"ਅੰਦਰ ਆਓ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਨੌਜਵਾਨ ਸੀ, ਬਾਹਰੋਂ ਲਗਭਗ ਦੋ-ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦਾ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਜਾਇਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸਜਾਵਟੀ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਨ, ਉਸਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸੁਚੱਜਾ ਅਤੇ ਕੋਮਲਤਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜੀ ਹੋਈ ਵਹਿੰਦੀ ਛਤਰੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਲੰਬੀ ਚਮਕਦਾਰ ਵਾਟਰਪ੍ਰੂਫ਼ ਦੱਸ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਭਿਆਨਕ ਮੌਸਮ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਦੀਵੇ ਦੀ ਚਮਕ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਫਿੱਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਭਾਰੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੱਡੀ ਚਿੰਤਾ ਨਾਲ ਦੱਬੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇ।

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣਾ ਸੁਨਹਿਰੀ ਪਿੰਸ-ਨੇਜ਼ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵੱਲ ਚੁੱਕਦੇ ਹੋਏ। "ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ। ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਤੂਫਾਨ ਅਤੇ ਮੀਂਹ ਦੇ ਕੁਝ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਿਆਇਆ ਹਾਂ।"
"ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੋਟ ਅਤੇ ਛਤਰੀ ਦੇ ਦਿਓ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਇੱਥੇ ਹੁੱਕ 'ਤੇ ਆਰਾਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵੇਲੇ ਸੁੱਕ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਦੱਖਣ-ਪੱਛਮ ਤੋਂ ਆਏ ਹੋ, ਮੈਂ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"
"ਹਾਂ, ਹੌਰਸ਼ਮ ਤੋਂ।"
"ਉਹ ਮਿੱਟੀ ਅਤੇ ਚਾਕ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਣ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀਆਂ ਟੋਪੀਆਂ 'ਤੇ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਖਰਾ ਹੈ।"
"ਮੈਂ ਸਲਾਹ ਲੈਣ ਆਇਆ ਹਾਂ।"
"ਇਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"
"ਅਤੇ ਮਦਦ ਕਰੋ।"
"ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੰਨਾ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।"
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਮੈਂ ਮੇਜਰ ਪ੍ਰੈਂਡਰਗਾਸਟ ਤੋਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਟੈਂਕਰਵਿਲ ਕਲੱਬ ਸਕੈਂਡਲ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਬਚਾਇਆ।"
"ਆਹ, ਬਿਲਕੁਲ। ਉਸ 'ਤੇ ਕਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਗਲਤ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।"
"ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਵੀ ਹੱਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।"
"ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਿਹਾ।"
"ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਹਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ।"
"ਮੈਨੂੰ ਚਾਰ ਵਾਰ ਕੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਮਰਦਾਂ ਨੇ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੇ।"
"ਪਰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਫਲਤਾਵਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਇਹ ਕੀ ਹੈ?"
"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"
"ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ।"
"ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਅੱਗ ਵੱਲ ਖਿੱਚੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੇਰਵੇ ਦਿਓ।"
"ਇਹ ਕੋਈ ਆਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਖਰੀ ਅਦਾਲਤ ਹਾਂ।"
"ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਸਵਾਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਸਰ, ਕੀ, ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਅਨੁਭਵ ਵਿੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਰਹੱਸਮਈ ਅਤੇ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਸੁਣੀ ਹੈ?"
"ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਥ ਦੱਸੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੇਰਵਿਆਂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਲੱਗਦੇ ਹਨ।"
ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਉੱਪਰ ਖਿੱਚੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗਿੱਲੇ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਵੱਲ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ।

"ਮੇਰਾ ਨਾਮ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੌਨ ਓਪਨਸ਼ਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਰਾਸਤੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ।

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦਾਦਾ ਜੀ ਦੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰ ਸਨ - ਮੇਰਾ ਚਾਚਾ ਏਲੀਅਸ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਜੋਸਫ਼। ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਕੋਵੈਂਟਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਫੈਕਟਰੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਸਾਈਕਲਿੰਗ ਦੀ ਕਾਢ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵੱਡਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਓਪਨਸ਼ਾਅ ਅਟੁੱਟ ਟਾਇਰ ਦਾ ਪੇਟੈਂਟ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਸਫਲਤਾ ਮਿਲੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਵੇਚਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਯੋਗਤਾ ਨਾਲ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ।"

"ਮੇਰਾ ਚਾਚਾ ਏਲੀਅਸ ਜਦੋਂ ਜਵਾਨ ਸੀ ਤਾਂ ਅਮਰੀਕਾ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫਲੋਰੀਡਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਾਗ਼ਬਾਨ ਬਣ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਯੁੱਧ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਜੈਕਸਨ ਦੀ ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਲੜਿਆ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੁੱਡ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਕਰਨਲ ਬਣ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਲੀ ਨੇ ਹਥਿਆਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੇ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਚਾਚਾ ਆਪਣੇ ਬਾਗ਼ਬਾਨ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਸਾਲ ਰਿਹਾ। ਲਗਭਗ 1869 ਜਾਂ 1870 ਵਿੱਚ ਉਹ ਯੂਰਪ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਹੌਰਸ਼ਮ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸਸੇਕਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਲੈ ਲਈ। ਉਸਨੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੌਲਤ ਕਮਾ ਲਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਉਸਦਾ ਕਾਰਨ ਨੀਗਰੋਜ਼ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸਦੀ ਨਫ਼ਰਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੋਟ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਨੀਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸਦੀ ਨਾਪਸੰਦ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਕਰੜੇ ਅਤੇ ਤੇਜ਼-ਗੁੱਸੇ ਵਾਲਾ, ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ-ਭਲਾ ਕਹਿਣ ਵਾਲਾ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਸੁਭਾਅ ਦਾ। ਹੌਰਸ਼ਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਾਰੇ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ, ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਪੈਰ ਰੱਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸਦੇ ਘਰ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਬਾਗ਼ ਅਤੇ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਖੇਤ ਸਨ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਸਰਤ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਕਸਰ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਲਈ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬ੍ਰਾਂਡੀ ਪੀਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਿਗਰਟ ਪੀਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਦੋਸਤ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਭਰਾ ਵੀ ਨਹੀਂ।

"ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਦਰਅਸਲ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਸੀ। ਇਹ 1878 ਦੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਅੱਠ ਜਾਂ ਨੌਂ ਸਾਲ ਰਹਿ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਦਿਆਲੂ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਸ਼ਾਂਤ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬੈਕਗੈਮਨ ਅਤੇ ਡਰਾਫਟ ਖੇਡਣ ਦਾ ਸ਼ੌਕ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਨੌਕਰਾਂ ਅਤੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਦੋਵਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸੋਲਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਘਰ ਦਾ ਕਾਫ਼ੀ ਮਾਲਕ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚਾਬੀਆਂ ਰੱਖ ਲੈਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਮਰਜ਼ੀ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਮੈਂ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਨਿੱਜਤਾ ਵਿੱਚ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਹੀ ਅਪਵਾਦ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਕਮਰਾ ਸੀ, ਅਟਾਰੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਲੱਕੜ ਦਾ ਕਮਰਾ, ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬੰਦ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਮੈਂ ਕੀਹੋਲ ਵਿੱਚੋਂ ਝਾਤੀ ਮਾਰੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਿਆ।" ਪੁਰਾਣੇ ਤਣੇ ਅਤੇ ਬੰਡਲ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

“ਇੱਕ ਦਿਨ - ਇਹ ਮਾਰਚ, 1883 ਦਾ ਦਿਨ ਸੀ - ਕਰਨਲ ਦੀ ਪਲੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੋਹਰ ਵਾਲੀ ਚਿੱਠੀ ਪਈ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਚਿੱਠੀਆਂ ਮਿਲਣੀਆਂ ਕੋਈ ਆਮ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਬਿੱਲ ਤਿਆਰ ਪੈਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਦੋਸਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। 'ਭਾਰਤ ਤੋਂ!' ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਚੁੱਕਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, 'ਪਾਂਡੀਚੇਰੀ ਪੋਸਟਮਾਰਕ! ਇਹ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?' ਇਸਨੂੰ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹੋਏ, ਪੰਜ ਛੋਟੇ ਸੁੱਕੇ ਸੰਤਰੀ ਟੋਏ ਛਾਲ ਮਾਰ ਗਏ, ਜੋ ਉਸਦੀ ਪਲੇਟ 'ਤੇ ਥਪਥਪਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਹੱਸਣ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਮੇਰੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਹਾਸਾ ਨਿਕਲ ਗਿਆ। ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਡਿੱਗ ਗਏ ਸਨ, ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਉਸਦੀ ਚਮੜੀ ਪੁਟੀ ਦਾ ਰੰਗ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਲਿਫਾਫੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਉਸਨੇ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਕੰਬਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, 'ਕੇ. ਕੇ. ਕੇ.!' ਉਸਨੇ ਚੀਕਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ, 'ਮੇਰੇ ਰੱਬ, ਮੇਰੇ ਰੱਬ, ਮੇਰੇ ਪਾਪਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ ਹੈ!'

“‘ਕੀ ਹੈ ਚਾਚਾ ਜੀ?’ ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ।

"'ਮੌਤ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਮੇਜ਼ ਤੋਂ ਉੱਠ ਕੇ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਨਾਲ ਧੜਕਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਮੈਂ ਲਿਫਾਫਾ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਅੰਦਰਲੇ ਫਲੈਪ 'ਤੇ ਲਾਲ ਸਿਆਹੀ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ, ਗੱਮ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉੱਪਰ, ਅੱਖਰ K ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ। ਪੰਜ ਸੁੱਕੇ ਟੋਇਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਭਾਰੀ ਦਹਿਸ਼ਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਮੈਂ ਨਾਸ਼ਤੇ ਦੀ ਮੇਜ਼ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹਿਆ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਜੰਗਾਲ ਵਾਲੀ ਚਾਬੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਅਟਾਰੀ ਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਪਿੱਤਲ ਦਾ ਡੱਬਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਨਕਦੀ ਵਾਲਾ ਡੱਬਾ, ਲੈ ਕੇ ਹੇਠਾਂ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"'ਉਹ ਜੋ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਮੈਂ ਫਿਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਾਂਗਾ,' ਉਸਨੇ ਸਹੁੰ ਖਾ ਕੇ ਕਿਹਾ। 'ਮੈਰੀ ਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਮੈਂ ਅੱਜ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗ ਲਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਹੋਰਸ਼ਮ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਫੋਰਡਹੈਮ ਨੂੰ ਭੇਜਾਂਗਾ।'

"ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵਕੀਲ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ। ਅੱਗ ਤੇਜ਼ ਬਲ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਗਰੇਟ ਵਿੱਚ ਕਾਲੀ, ਫੁੱਲੀ ਸੁਆਹ ਦਾ ਇੱਕ ਢੇਰ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੜੇ ਹੋਏ ਕਾਗਜ਼ ਦਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਿੱਤਲ ਦਾ ਡੱਬਾ ਇਸਦੇ ਕੋਲ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਡੱਬੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ, ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਢੱਕਣ ਉੱਤੇ ਉਹ ਟ੍ਰੇਬਲ K ਛਪਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਸਵੇਰੇ ਲਿਫਾਫੇ ਉੱਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ।"

"'ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ, ਜੌਨ,' ਮੇਰੇ ਚਾਚੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਮੇਰੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਗਵਾਹ ਬਣੋ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਇਸਦੇ ਸਾਰੇ ਫਾਇਦਿਆਂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਾਰੇ ਨੁਕਸਾਨਾਂ ਸਮੇਤ, ਆਪਣੇ ਭਰਾ, ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਛੱਡਦਾ ਹਾਂ, ਜਿੱਥੋਂ ਇਹ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਵੇਗੀ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਮਾਣ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਚੰਗਾ! ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਸਲਾਹ ਲਓ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਘਾਤਕ ਦੁਸ਼ਮਣ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿਓ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਦੋ-ਧਾਰੀ ਚੀਜ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕੀ ਮੋੜ ਲੈਣਗੀਆਂ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਉਸ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰੋ ਜਿੱਥੇ ਮਿਸਟਰ ਫੋਰਡਹੈਮ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ।'

"ਮੈਂ ਹਦਾਇਤ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਦਸਤਖ਼ਤ ਕੀਤੇ, ਅਤੇ ਵਕੀਲ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਿਆ। ਇਸ ਇਕਲੌਤੀ ਘਟਨਾ ਨੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਡੂੰਘਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਸੋਚਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਹਰ ਪਾਸੇ ਘੁੰਮਾਇਆ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਸਮਝ ਸਕਿਆ। ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਡਰ ਦੀ ਅਸਪਸ਼ਟ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਜੋ ਇਸ ਨੇ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਫ਼ਤੇ ਬੀਤਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਭਾਵਨਾ

ਘੱਟ ਤੇਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਗਈ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਆਮ ਰੁਟੀਨ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਚਾਚੇ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਾਜ ਲਈ ਘੱਟ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਮਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਅੰਦਰੋਂ ਬੰਦ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਰਾਬੀ ਜਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਉੱਭਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਰਿਵਾਲਵਰ ਲੈ ਕੇ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਪਾੜ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਚੀਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਡਰਦਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਭੇਡ ਨੂੰ ਵਾੜੇ ਵਿੱਚ, ਮਨੁੱਖ ਜਾਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੁਆਰਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਗਰਮ ਮੁਕਾਬਲੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਹੰਗਾਮੇ ਨਾਲ ਅੰਦਰ ਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜੋ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।" ਉਸਦੀ ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਛੁਪੇ ਹੋਏ ਦਹਿਸ਼ਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੁਣ ਬੇਸ਼ਰਮੀ ਨਾ ਕਰੋ। ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ, ਠੰਡੇ ਦਿਨ ਵੀ, ਨਮੀ ਨਾਲ ਚਮਕਦਾ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਬੇਸਿਨ ਵਿੱਚੋਂ ਨਵਾਂ ਉੱਠਿਆ ਹੋਵੇ।

"ਖੈਰ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਬਰ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਰਾਤ ਆਈ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਾਬੀ ਸਲਾਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਣਾਈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਕਦੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭਣ ਗਏ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਹਰੇ-ਭਰੇ ਤਲਾਅ ਵਿੱਚ ਮੂੰਹ ਹੇਠਾਂ ਪਾਇਆ, ਜੋ ਕਿ ਬਾਗ਼ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੰਸਾ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਫੁੱਟ ਡੂੰਘਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਜਿਊਰੀ ਨੇ, ਉਸਦੀ ਜਾਣੀ-ਪਛਾਣੀ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, 'ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ' ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ। ਪਰ ਮੈਂ, ਜੋ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੌਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਝਿਜਕਦਾ ਸੀ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਾਮਲਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਲਗਭਗ 14,000 ਪੌਂਡ, ਜੋ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਵਿੱਚ ਸਨ।"

"ਇੱਕ ਪਲ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡਾ ਬਿਆਨ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਕਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਚਾਚੇ ਦੁਆਰਾ ਪੱਤਰ ਦੇ ਸਵਾਗਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਕਥਿਤ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੱਸਣ ਦਿਓ।"

"ਇਹ ਪੱਤਰ 10 ਮਾਰਚ, 1883 ਨੂੰ ਆਇਆ। ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਸੱਤ ਹਫ਼ਤੇ ਬਾਅਦ, 2 ਮਈ ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਹੋਈ।"

"ਧੰਨਵਾਦ। ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ।"

"ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੇ ਹੌਰਸ਼ਮ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ, ਅਟਾਰੀ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬੰਦ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਪਿੱਤਲ ਦਾ ਡੱਬਾ ਮਿਲਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਤਬਾਹ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਕਵਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਕਾਗਜ਼ ਦਾ ਲੇਬਲ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਕੇ. ਕੇ. ਕੇ. ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅੱਖਰ ਦੁਹਰਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ 'ਚਿੱਠੇ, ਯਾਦ ਪੱਤਰ, ਰਸੀਦਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰ' ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ, ਸਾਡਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ, ਕਰਨਲ ਓਪਨਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਤਬਾਹ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਬਾਕੀ ਦੇ ਲਈ, ਅਟਾਰੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਿਵਾਏ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਨੋਟ-ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਚਾਚੇ ਦੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਯੁੱਧ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਭਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਹਾਦਰ ਸਿਪਾਹੀ ਦੀ ਸਾਖ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਦੂਸਰੇ ਦੱਖਣੀ ਰਾਜਾਂ ਦੇ

ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਦੌਰਾਨ ਪੁਰਾਣੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਰਾਜਨੀਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰ ਤੋਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਕਾਰਪੇਟ-ਬੈਗ ਸਿਆਸਤਦਾਨਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਸੀ।

"ਖੈਰ, ਇਹ '84 ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਹੋਰਸ਼ੈਮ ਰਹਿਣ ਆਏ ਸਨ, ਅਤੇ '85 ਦੇ ਜਨਵਰੀ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸਭ ਕੁਝ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਵਧੀਆ ਚੱਲਦਾ ਰਿਹਾ। ਨਵੇਂ ਸਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੌਥੇ ਦਿਨ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਤਿੱਖੀ ਚੀਕਦੇ ਸੁਣਿਆ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਨਾਸ਼ਤੇ ਦੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਬੈਠੇ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਉਹ ਇੱਕ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ ਲਿਫਾਫਾ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਹੱਥ ਦੀ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਹਥੇਲੀ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਸੁੱਕੇ ਸੰਤਰੀ ਚੂਚੇ ਲੈ ਕੇ ਬੈਠੇ ਸਨ। ਉਹ ਕਰਨਲ ਬਾਰੇ ਮੇਰੀ ਕੁੱਕੜ-ਬਲਦ ਕਹਾਣੀ 'ਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੱਸਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਡਰਿਆ ਅਤੇ ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹੀ ਗੱਲ ਉਸ 'ਤੇ ਆ ਗਈ ਸੀ।

"'ਕਿਉਂ, ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ, ਜੌਨ?' ਉਹ ਹੜਬੜਾ ਕੇ ਬੋਲਿਆ।

"ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਸੀਸੇ ਵੱਲ ਮੁੜ ਗਿਆ ਸੀ। 'ਇਹ ਕੇ. ਕੇ. ਕੇ. ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"ਉਸਨੇ ਲਿਫਾਫੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੇਖਿਆ। 'ਹਾਂ, ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ,' ਉਹ ਚੀਕਿਆ। 'ਇੱਥੇ ਉਹੀ ਅੱਖਰ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਕੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ?'

"'ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਧੁੱਪ ਵਾਲੀ ਘੰਟੀ 'ਤੇ ਰੱਖੋ,' ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਝਾਤੀ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ ਪੜ੍ਹਿਆ।

"'ਕਿਹੜੇ ਕਾਗਜ਼? ਕਿਹੜਾ ਸਨਡਿਅਲ?' ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।"

"'ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਧੁੱਪ ਘੜੀ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ; 'ਪਰ ਕਾਗਜ਼ ਉਹ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਗਏ ਹਨ।'

"'ਪੂਹ!' ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਹਿੰਮਤ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਪਕੜਦਿਆਂ ਕਿਹਾ। 'ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਸੱਭਿਅਕ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੂਰਖਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਚੀਜ਼ ਕਿੱਥੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ?'

"'ਡੰਡੀ ਤੋਂ,' ਮੈਂ ਪੋਸਟਮਾਰਕ ਵੱਲ ਵੇਖਦਿਆਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"'ਕੋਈ ਬੇਤੁਕਾ ਵਿਹਾਰਕ ਮਜ਼ਾਕ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। 'ਮੈਨੂੰ ਧੁੱਪ ਘੜੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਹੈ? ਮੈਂ ਅਜਿਹੀ ਬਕਵਾਸ ਦਾ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗਾ।'

"'ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਪੁਲਿਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"'ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦਰਦ ਲਈ ਹੱਸੋ। ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ।"

"'ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਿਓ?"

"'ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਬਕਵਾਸਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਰੌਲਾ ਨਹੀਂ ਪਾਵਾਂਗਾ।"

"ਉਸ ਨਾਲ ਬਹਿਸ ਕਰਨਾ ਵਿਅਰਥ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿੱਦੀ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਦਿਲ ਨਾਲ ਘੁੰਮਦਾ ਰਿਹਾ ਜੋ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।"

"ਪੱਤਰ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੀਜੇ ਦਿਨ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਘਰੋਂ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਦੋਸਤ, ਮੇਜਰ ਫ੍ਰੀਬਾਡੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਗਏ, ਜੋ ਪੋਰਟਸਡਾਊਨ ਹਿੱਲ ਉੱਤੇ ਸਥਿਤ ਕਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਕਮਾਂਡਰ ਹੈ। ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਘਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਖ਼ਤਰੇ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਗਲਤ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਮੈਨੂੰ ਮੇਜਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਮਿਲਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ। ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਵਿੱਚ ਪਏ ਡੂੰਘੇ ਚਾਕ-ਖੱਡਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ

ਖੋਪੜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਬੇਹੋਸ਼ ਪਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਕੋਲ ਜਲਦੀ ਗਿਆ, ਪਰ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਚਲਾਣਾ ਕਰ ਗਿਆ। ਉਹ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਫਰੇਹੈਮ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਸ਼ ਉਸਨੂੰ ਅਣਜਾਣ ਸੀ, ਅਤੇ ਚਾਕ-ਖੱਡ ਨੂੰ ਵਾੜ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਜਿਊਰੀ ਨੂੰ 'ਦੁਰਘਟਨਾ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੌਤ' ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹਰ ਤੱਥ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਜੋ ਕਤਲ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਸਕੇ। ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਸਨ ਹਿੰਸਾ, ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ, ਲੁੱਟ-ਖੋਹ ਨਹੀਂ, ਸੜਕਾਂ 'ਤੇ ਅਜਨਬੀਆਂ ਦੇ ਦੇਖੇ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮਨ ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਂਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲਗਭਗ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਦੁਆਲੇ ਕੋਈ ਬੁਰੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਬੁਣੀ ਗਈ ਸੀ।

"ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛੋਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ?" ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਚਾਚੇ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਇੱਕ ਘਟਨਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਸਨ, ਅਤੇ ਖ਼ਤਰਾ ਇੱਕ ਘਰ ਵਿੱਚ ਓਨਾ ਹੀ ਗੰਭੀਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੰਨਾ ਦੂਜੇ ਘਰ ਵਿੱਚ।"

"ਇਹ ਜਨਵਰੀ, '85 ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਗਰੀਬ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦਾ ਦੇਹਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲ ਅਤੇ ਅੱਠ ਮਹੀਨੇ ਬੀਤ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਹੌਰਸ਼ਮ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਰਾਪ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਪਿਛਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਦਿਲਾਸਾ ਲੈਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ; ਕੱਲ੍ਹ ਸਵੇਰੇ ਇਹ ਝਟਕਾ ਉਸੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ 'ਤੇ ਆਇਆ ਸੀ।"

ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਾਸਕੋਟ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮੁਰਝਾ ਹੋਇਆ ਲਿਫਾਫਾ ਕੱਢਿਆ, ਅਤੇ ਮੇਜ਼ ਵੱਲ ਮੁੜਦਿਆਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਪੰਜ ਛੋਟੇ ਸੁੱਕੇ ਸੰਤਰੀ ਟੋਟੇ ਝਾੜੇ।

"ਇਹ ਲਿਫਾਫਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ। "ਡਾਕਖਾਨਾ ਲੰਡਨ ਹੈ - ਪੂਰਬੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ। ਅੰਦਰ ਉਹੀ ਸ਼ਬਦ ਹਨ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੇ ਆਖਰੀ ਸੁਨੇਹੇ 'ਤੇ ਸਨ: 'ਕੇ. ਕੇ. ਕੇ.'; ਅਤੇ ਫਿਰ 'ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਨਡਿਅਲ 'ਤੇ ਰੱਖੋ।'"

"ਤੂੰ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਕੁਝ ਨਹੀਂ।"

"ਕੁਝ ਨਹੀਂ?"

"ਸੱਚ ਦੱਸਾਂ" - ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਆਪਣੇ ਪਤਲੇ, ਚਿੱਟੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਡੁਬੋਇਆ - "ਮੈਂ ਬੇਵੱਸ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸੱਪ ਉਸ ਵੱਲ ਝੁਕ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਰੀਬ ਖਰਗੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਾਂਗ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਬੇਰੋਕ, ਅਣਮਿੱਥੇ ਬੁਰਾਈ ਦੀ ਪਕੜ ਵਿੱਚ ਜਾਪਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਦੂਰਦਰਸ਼ਤਾ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਹੀਂ ਬਚ ਸਕਦੀ।"

"ਤੁਤ!ਤੁਤ!" ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਚੀਕਿਆ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਯਾਰ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹਾਰ ਜਾਓਗੇ। ਊਰਜਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਚਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।"

"ਆਹ!"

"ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੀ ਕਹਾਣੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਸੁਣੀ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਇਹ ਰਾਏ ਬਣਾਈ ਹੈ ਕਿ ਚਿੱਠੀਆਂ ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਮਜ਼ਾਕ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਮੌਤਾਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹਾਦਸੇ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਿਊਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸਨ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਹਿਲਾਏ। "ਅਦਭੁਤ ਮੂਰਖਤਾ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ।

"ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਕੀ ਉਹ ਅੱਜ ਰਾਤ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਆਇਆ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ। ਉਸਦੇ ਹੁਕਮ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਸਨ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਫਿਰ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਤਾੜੀਆਂ ਮਾਰੀਆਂ।

"ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਿਉਂ ਆਏ," ਉਹ ਚੀਕਿਆ, "ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਤੁਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਆਏ?"

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ। ਅੱਜ ਹੀ ਮੈਂ ਮੇਜਰ ਪ੍ਰੈਂਡਰਗਾਸਟ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਿੱਠੀ ਮਿਲੇ ਨੂੰ ਦੋ ਦਿਨ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ - ਕੋਈ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਵੇਰਵਾ ਨਹੀਂ ਜੋ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕੇ?"

"ਇੱਕ ਗੱਲ ਹੈ," ਜੌਨ ਓਪਨਸ਼ਾਅ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਕੋਟ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਘੁਰਿਆ, ਅਤੇ, ਰੰਗੀਨ, ਨੀਲੇ ਰੰਗ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਕੱਢ ਕੇ, ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਯਾਦ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿਸ ਦਿਨ ਮੇਰੇ ਚਾਚੇ ਨੇ ਕਾਗਜ਼ ਸਾੜੇ ਸਨ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸੁਆਹ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪਏ ਛੋਟੇ, ਨਾ ਸੜੇ ਹੋਏ ਹਾਸ਼ੀਏ ਇਸ ਖਾਸ ਰੰਗ ਦੇ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਚਾਦਰ ਮਿਲੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚਣ ਲਈ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ, ਸ਼ਾਇਦ, ਦੂਜਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਡ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਬਾਹੀ ਤੋਂ ਬਚ ਗਏ ਹਨ। ਪਿੱਪਸ ਦੇ ਜ਼ਿਕਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡੀ ਬਹੁਤ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਡਾਇਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਪੰਨਾ ਹੈ। ਲਿਖਤ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਮੇਰੇ ਚਾਚੇ ਦੀ ਹੈ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਲੈਂਪ ਹਿਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਸ਼ੀਟ ਉੱਤੇ ਝੁਕ ਗਏ, ਜਿਸਦੇ ਖੁਰਦਰੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕਿਸੇ ਕਿਤਾਬ ਤੋਂ ਪਾੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਸੀ, "ਮਾਰਚ, 1869," ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਰਹੱਸਮਈ ਨੋਟਿਸ ਸਨ:

ਚੌਥਾ। ਹਡਸਨ ਆਇਆ। ਉਹੀ ਪੁਰਾਣਾ ਪਲੇਟਫਾਰਮ।

7ਵਾਂ। ਸੇਂਟ ਆਗਸਟੀਨ ਦੇ ਮੈਕਕੌਲੀ, ਪੈਰਾਮੋਰ ਅਤੇ ਜੌਨ ਸਵੈਨ 'ਤੇ ਪਿੱਪਸ ਸੈੱਟ ਕਰੋ।

9ਵੀਂ। ਮੈਕੌਲੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮਿਲ ਗਈ।

10ਵਾਂ। ਜੌਨ ਸਵੈਨ ਨੇ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

12 ਤਰੀਕ। ਪੈਰਾਮੋਰ ਗਿਆ। ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ।

"ਧੰਨਵਾਦ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਕਾਗਜ਼ ਮੋੜ ਕੇ ਸਾਡੇ ਮਹਿਮਾਨ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। "ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਲ ਨਹੀਂ ਗੁਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸਕਦੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਘਰ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ?"

"ਇੱਕ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਾਗਜ਼ ਦਾ ਟੁਕੜਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ, ਉਸ ਪਿੱਤਲ ਦੇ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਤੁਸੀਂ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟ ਵੀ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਕਾਗਜ਼ ਤੁਹਾਡੇ ਚਾਚੇ ਦੁਆਰਾ ਸਾੜ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਬਚਿਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ। ਇਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ, ਡੱਬੇ ਨੂੰ ਸਨਡਿਅਲ ਉੱਤੇ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ?"

"ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ।"

"ਫਿਲਹਾਲ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਨਾ ਸੋਚੋ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਇਹ ਹਾਸਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ; ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਜਾਲ ਬੁਣਨਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਵਿਚਾਰ ਉਸ ਗੰਭੀਰ ਖ਼ਤਰੇ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਰਹੱਸ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ," ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਉੱਠ ਕੇ ਆਪਣਾ ਓਵਰਕੋਟ ਖਿੱਚਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਜ਼ਰੂਰ ਤੁਹਾਡੀ ਸਲਾਹ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਾਂਗਾ।"

"ਇੱਕ ਪਲ ਵੀ ਨਾ ਗੁਆਓ। ਅਤੇ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਲੀ ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਖ਼ਤਰੇ ਦਾ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵਾਪਸ ਕਿਵੇਂ ਜਾਓਗੇ?

"ਵਾਟਰਲੂ ਤੋਂ ਰੇਲਗੱਡੀ ਰਾਹੀਂ।"

"ਅਜੇ ਨੌਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਏ। ਗਲੀਆਂ ਭੀੜ-ਭੜੱਕੇ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋਵੋਗੇ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਚਾ ਸਕਦੇ।"

"ਮੈਂ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਹਾਂ।"

"ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ। ਕੱਲ੍ਹ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਂਗਾ।"

"ਤਾਂ ਫਿਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰਸ਼ੈਮ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਂਗਾ?"

"ਨਹੀਂ, ਤੁਹਾਡਾ ਭੇਤ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਹੀ ਲੱਭਾਂਗਾ।"

"ਫਿਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਡੱਬੇ ਅਤੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਖ਼ਬਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬੁਲਾਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਸਲਾਹ ਲਵਾਂਗਾ।" ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਇਆ ਅਤੇ ਵਿਦਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਬਾਹਰ ਹਵਾ ਅਜੇ ਵੀ ਚੀਕ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੀਂਹ ਦੇ ਛਿੱਟੇ ਖਿੜਕੀਆਂ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹ ਅਜੀਬ, ਜੰਗਲੀ ਕਹਾਣੀ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪਾਗਲ ਤੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਈ ਜਾਪਦੀ ਸੀ - ਜਿਵੇਂ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਹਨੇਰੀ ਵਿੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਘਾਹ ਦੀ ਚਾਦਰ ਵਾਂਗ ਉੱਡ ਗਈ ਸੀ - ਅਤੇ ਹੁਣ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਸੋਖ ਲਈ ਗਈ ਸੀ।

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਕੁਝ ਦੇਰ ਚੁੱਪ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ, ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਅੱਗੇ ਵੱਲ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅੱਗ ਦੀ ਲਾਲ ਚਮਕ 'ਤੇ ਟਿਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪਾਈਪ ਜਗਾਈ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਝੁਕ ਕੇ ਉਸਨੇ ਨੀਲੇ ਧੂੰਏਂ ਦੇ ਘੰਟਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਤ ਤੱਕ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, "ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।"

"ਸ਼ਾਇਦ, ਚਾਰ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਨੂੰ ਬਚਾਓ।"

"ਹਾਂ, ਠੀਕ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਉਹਨੂੰ ਬਚਾਓ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਜੌਨ ਓਪਨਸ਼ਾ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੋਲਟੋਸ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਡੇ ਖ਼ਤਰਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਤੁਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।"

"ਪਰ ਕੀ ਤੁਸੀਂ," ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ, "ਇਹ ਖ਼ਤਰੇ ਕੀ ਹਨ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਪੱਕਾ ਸੰਕਲਪ ਬਣਾਇਆ ਹੈ?"

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਫਿਰ ਉਹ ਕੀ ਹਨ? ਇਹ ਕੇ. ਕੇ. ਕੇ. ਕੌਣ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਦੁਖੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਿਉਂ ਕਰਦਾ ਹੈ?"

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕੂਹਣੀਆਂ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖੀਆਂ, ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਸਿਰੇ ਇਕੱਠੇ ਰੱਖੇ। "ਆਦਰਸ਼ ਤਰਕਸ਼ੀਲ," ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, "ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਤੱਥ ਇਸਦੇ ਸਾਰੇ ਬੇਅਰਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਲੜੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਂਦਾ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੀਆਂ ਸਨ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦਾ ਵੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੁਵੀਅਰ ਇੱਕ ਹੱਡੀ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਸਹੀ ਵਰਣਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰੀਖਕ ਜਿਸਨੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੜੀ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ। ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਇਕੱਲੇ ਤਰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਹੱਲ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਇੰਦਰੀਆਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਹੱਲ ਲੱਭਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਲਾ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਉੱਚਤਮ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਲਿਜਾਣ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇ ਜੋ ਉਸਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦੇਖੋਗੇ, ਸਾਰੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ, ਮੁਫ਼ਤ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਕੋਸ਼ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਇੱਕ ਦੁਰਲੱਭ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇੰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਕੋਲ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਹੋਵੇ। ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਲਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਸਹੀ ਯਾਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਵਾਰ, ਸਾਡੀ ਦੋਸਤੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਟੀਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।"

"ਹਾਂ," ਮੈਂ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਦਰਸ਼ਨ, ਖਗੋਲ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤੀ ਸਿਫ਼ਰ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਸਨ। ਬਨਸਪਤੀ ਵਿਗਿਆਨ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ, ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਪੰਜਾਹ ਮੀਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਦੇ ਚਿੱਕੜ ਦੇ ਧੱਬਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭੂ-ਵਿਗਿਆਨ ਡੂੰਘਾ, ਰਸਾਇਣ ਵਿਗਿਆਨ, ਵਿਲੱਖਣ, ਸਰੀਰ ਵਿਗਿਆਨ, ਸਨਸਨੀਖੇਜ਼ ਸਾਹਿਤ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿਲੱਖਣ, ਵਾਇਲਨ-ਵਾਦਕ, ਮੁੱਕੇਬਾਜ਼,

ਤਲਵਾਰਬਾਜ਼, ਵਕੀਲ, ਅਤੇ ਕੋਕੀਨ ਅਤੇ ਤੰਬਾਕੂ ਦੁਆਰਾ ਸਵੈ-ਜ਼ਹਿਰ। ਉਹ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੇ ਮੁੱਖ ਨੁਕਤੇ ਸਨ।"

ਹੋਮਜ਼ ਆਖਰੀ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਮੁਸਕਰਾਇਆ। "ਠੀਕ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਹੁਣ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਦੋਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਦਿਮਾਗੀ ਅਟਾਰੀ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਫਰਨੀਚਰ ਨਾਲ ਸਟਾਕ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਵਰਤ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਉਹ ਆਪਣੀ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਦੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਅੱਜ ਰਾਤ ਸਾਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਸਰੋਤ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਅਮਰੀਕੀ ਵਿਸ਼ਵਕੋਸ਼ ਦਾ ਅੱਖਰ K ਦਿਓ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸ਼ੈਲਫ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਧੰਨਵਾਦ। ਹੁਣ ਆਓ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਦੇਖੀਏ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਕੀ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਧਾਰਨਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਰਨਲ ਓਪਨਸ਼ਾਅ ਕੋਲ ਅਮਰੀਕਾ ਛੱਡਣ ਦਾ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਆਦਮੀ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੂਬਾਈ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਇਕੱਲੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਫਲੋਰੀਡਾ ਦੇ ਮਨਮੋਹਕ ਮਾਹੌਲ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦੇ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਇਕਾਂਤ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸਦਾ ਅਤਿ ਪਿਆਰ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸੁਝਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਪਰਿਕਲਪਨਾ ਵਜੋਂ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਡਰ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਭਜਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਮਰੀਕਾ। ਉਸਨੂੰ ਕਿਸ ਗੱਲ ਦਾ ਡਰ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਇਸਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਿਆਨਕ ਪੱਤਰਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਹੀ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਸਨ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਪੋਸਟਮਾਰਕ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ?"

"ਪਹਿਲਾ ਪਾਂਡੀਚੇਰੀ ਤੋਂ ਸੀ, ਦੂਜਾ ਡੰਡੀ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਲੰਡਨ ਤੋਂ।"

"ਪੂਰਬੀ ਲੰਡਨ ਤੋਂ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਕੀ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦੇ ਹੋ?"

"ਇਹ ਸਾਰੇ ਬੰਦਰਗਾਹ ਹਨ। ਕਿ ਲੇਖਕ ਇੱਕ ਜਹਾਜ਼ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਸੀ।"

"ਸ਼ਾਨਦਾਰ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਸੁਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸੰਭਾਵਨਾ - ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੰਭਾਵਨਾ - ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਲੇਖਕ ਇੱਕ ਜਹਾਜ਼ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਸੀ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਆਓ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ। ਪਾਂਡੀਚੇਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਧਮਕੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੱਤ ਹਫ਼ਤੇ ਬੀਤ ਗਏ, ਡੰਡੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਦਿਨ ਹੀ ਸਨ। ਕੀ ਇਹ ਕੁਝ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ?"

"ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਦੂਰੀ।"

"ਪਰ ਚਿੱਠੀ ਆਉਣ ਲਈ ਅਜੇ ਬਹੁਤ ਦੂਰੀ ਤੈਅ ਕਰਨੀ ਪਈ।"

"ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਗੱਲ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ।"

"ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਜਹਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਆਦਮੀ ਹਨ ਉਹ ਇੱਕ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਿਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੀ ਇਕੱਲੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਜਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਆਪਣੇ ਅੱਗੇ ਭੇਜਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਡੰਡੀ ਤੋਂ ਆਉਣ 'ਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਕਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੱਗਦੇ ਸਨ। ਜੇ ਉਹ ਪਾਂਡੀਚੇਰੀ ਤੋਂ ਸਟੀਮਰ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ। ਪਰ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸੱਤ ਹਫ਼ਤੇ

ਬੀਤ ਗਏ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੱਤ ਹਫ਼ਤੇ ਪੱਤਰ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਡਾਕਬੋਟ ਅਤੇ ਲੇਖਕ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਜਹਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਸਨ।"

"ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ।"

"ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ। ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨਵੇਂ ਕੇਸ ਦੀ ਘਾਤਕ ਜ਼ਰੂਰੀਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਨੌਜਵਾਨ ਓਪਨਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਿਉਂ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਝਟਕਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਭੇਜਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰੀ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਲੱਗੇਗਾ। ਪਰ ਇਹ ਲੰਡਨ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਦੇਰੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।"

"ਭਲਾ ਰੱਬਾ!" ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ। "ਇਸ ਬੇਰਹਿਮ ਅਤਿਆਚਾਰ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

"ਓਪਨਸ਼ਾਅ ਦੁਆਰਾ ਲਿਜਾਏ ਗਏ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੋ ਮੌਤਾਂ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਕੋਰੋਨਰ ਦੀ ਜਿਊਰੀ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇ ਸਕੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਰੋਤ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਹ ਮਤਲਬ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧਾਰਕ ਬਣੋ ਜੋ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕੇ. ਕੇ. ਕੇ. ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅੱਖਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਮਾਜ ਦਾ ਬੈਜ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।"

"ਪਰ ਕਿਸ ਸਮਾਜ ਦਾ?"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ -" ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਦੱਬਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ - "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਕੂ ਕਲਕਸ ਕਲਾਨ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ?"

"ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਪੱਤੇ ਗੋਡੇ ਉੱਤੇ ਪਲਟ ਦਿੱਤੇ। "ਇਹ ਇੱਥੇ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਕਿਹਾ:

"ਕੂ ਕਲਕਸ ਕਲਾਨ। ਇੱਕ ਨਾਮ ਜੋ ਰਾਈਫਲ ਨੂੰ ਕੁੱਕ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਕਾਲਪਨਿਕ ਸਮਾਨਤਾ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਭਿਆਨਕ ਗੁਪਤ ਸਮਾਜ ਘਰੇਲੂ ਯੁੱਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੱਖਣੀ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਾਬਕਾ ਸੰਘੀ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸਥਾਨਕ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਬਣਾਈਆਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਟੈਨੇਸੀ, ਲੁਈਸਿਆਨਾ, ਕੈਰੋਲੀਨਾਸ, ਜਾਰਜੀਆ ਅਤੇ ਫਲੋਰੀਡਾ ਵਿੱਚ। ਇਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੀਗਰੋ ਵੋਟਰਾਂ ਨੂੰ ਡਰਾਉਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਭਜਾਉਣ ਲਈ ਜੋ ਇਸਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਸਨ। ਇਸਦੇ ਗੁੱਸੇ ਤੋਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪਰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭੇਜੀ ਗਈ ਚੇਤਾਵਨੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ - ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਓਕ-ਪੱਤਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਟਹਿਣੀ, ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤਰਬੂਜ ਦੇ ਬੀਜ ਜਾਂ ਸੰਤਰੀ ਪੀਪ। ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪੀੜਤ ਜਾਂ ਤਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਉੱਡ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹਿੰਮਤ ਨਾਲ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੌਤ ਉਸ 'ਤੇ ਅਟੱਲ ਆ ਜਾਂਦੀ, ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਅਣਕਿਆਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ। ਸਮਾਜ ਦਾ ਸੰਗਠਨ ਇੰਨਾ ਸੰਪੂਰਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਤਰੀਕੇ ਇੰਨੇ ਵਿਵਸਥਿਤ ਸਨ, ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਸਫਲ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਜਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੁੱਸੇ

ਦਾ ਪਤਾ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦੇ ਘਰ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸੰਗਠਨ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਦੱਖਣ ਵਿੱਚ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਬਿਹਤਰ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵਧਿਆ-ਫੁੱਲਿਆ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਸਾਲ 1869 ਵਿੱਚ, ਅੰਦੋਲਨ ਅਚਾਨਕ ਢਹਿ ਗਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫੈਲਾਅ ਹੁੰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ।

"ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਖੰਡ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, "ਕਿ ਸਮਾਜ ਦਾ ਅਚਾਨਕ ਟੁੱਟਣਾ ਓਪਨਸ਼ਾਅ ਦੇ ਅਮਰੀਕਾ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਸਮੇਤ ਗਾਇਬ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਯੋਗ ਸੀ। ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ। ਇਹ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਅਦਭੁਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਰਜਿਸਟਰ ਅਤੇ ਡਾਇਰੀ ਦੱਖਣ ਦੇ ਕੁਝ ਪਹਿਲੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਰਾਤ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੌਣਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਬਰਾਮਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ।"

"ਫਿਰ ਉਹ ਪੰਨਾ ਜੋ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ -"

"ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਚੱਲਿਆ, ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਸਹੀ ਯਾਦ ਹੈ, 'ਏ, ਬੀ, ਅਤੇ ਸੀ ਨੂੰ ਪਿਪਸ ਭੇਜੇ' - ਯਾਨੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਭੇਜੀ। ਫਿਰ ਲਗਾਤਾਰ ਐਂਟਰੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਏ ਅਤੇ ਬੀ ਨੇ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਜਾਂ ਦੇਸ਼ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ, ਸੀ ਲਈ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਨਤੀਜਾ। ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਡਾਕਟਰ, ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਹਨੇਰੇ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਰੋਸ਼ਨੀ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਨੌਜਵਾਨ ਓਪਨਸ਼ਾ ਕੋਲ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਕਰਨਾ। ਅੱਜ ਰਾਤ ਕਹਿਣ ਜਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਾਇਲਨ ਸੌਂਪ ਦਿਓ ਅਤੇ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮਾੜੇ ਮੌਸਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਮਾੜੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੀਏ।"

ਸਵੇਰ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਧੁੰਦਲੇ ਪਰਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੱਧਮ ਚਮਕ ਨਾਲ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਮਹਾਨ ਸ਼ਹਿਰ ਉੱਤੇ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਹੇਠਾਂ ਆਇਆ ਤਾਂ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਾਸ਼ਤੇ 'ਤੇ ਸੀ।

"ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਫ਼ ਕਰੋਗੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨੌਜਵਾਨ ਓਪਨਸ਼ਾਅ ਦੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵਿਅਸਤ ਦਿਨ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕੋਗੇ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਇਹ ਮੇਰੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਮੈਨੂੰ ਹੌਰਸ਼ਮ ਜਾਣਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਜਾਓਗੇ?"

"ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਂਗਾ। ਬੱਸ ਘੰਟੀ ਵਜਾਓ ਅਤੇ ਨੌਕਰਾਣੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕੌਫੀ ਲੈ ਕੇ ਆਵੇਗੀ।"

ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਮੇਜ਼ ਤੋਂ ਨਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਖ਼ਬਾਰ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਨਜ਼ਰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਪਾਈ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਿਰਲੇਖ 'ਤੇ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਠੰਢਕ ਪਹੁੰਚਾਈ।

"ਹੋਮਜ਼," ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ, "ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ।"

"ਆਹ!" ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਕੱਪ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਡਰ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ?" ਉਹ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ, ਪਰ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸੀ।

"ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਓਪਨਸ਼ਾਅ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ 'ਵਾਟਰਲੂ ਬ੍ਰਿਜ ਦੇ ਨੇੜੇ ਦੁਖਾਂਤ' ਸਿਰਲੇਖ 'ਤੇ ਪਈ। ਇਹ ਬਿਰਤਾਂਤ ਹੈ:

"ਬੀਤੀ ਰਾਤ ਨੌਂ ਤੋਂ ਦਸ ਵਜੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਵਾਟਰਲੂ ਬ੍ਰਿਜ ਦੇ ਨੇੜੇ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਤਾਇਨਾਤ ਐੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦੇ ਪੁਲਿਸ-ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਕੁੱਕ ਨੇ ਮਦਦ ਲਈ ਚੀਕਣ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਛਿੱਟੇ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਾਤ ਬਹੁਤ ਹਨੇਰੀ ਅਤੇ ਤੂਫਾਨੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਕਈ ਰਾਹਗੀਰਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਬਚਾਅ ਕਾਰਜ ਕਰਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਅਸੰਭਵ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਲਾਰਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ, ਵਾਟਰ-ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ, ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬਰਾਮਦ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਸੱਜਣ ਦਾ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿਲੇ ਇੱਕ ਲਿਫਾਫੇ ਤੋਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੌਨ ਓਪਨਸ਼ਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸਦਾ ਨਿਵਾਸ ਹੌਰਸ਼ਮ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਾਟਰਲੂ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਆਖਰੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਫੜਨ ਲਈ ਜਲਦੀ ਹੇਠਾਂ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਦੀ ਦੇ ਭਾਫ਼ ਵਾਲੀਆਂ ਕਿਸ਼ਤੀਆਂ ਲਈ ਛੋਟੇ ਲੈਂਡਿੰਗ-ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤੋਂ ਤੁਰ ਗਿਆ। ਲਾਸ਼ 'ਤੇ ਹਿੰਸਾ ਦੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਇੱਕ ਮੰਦਭਾਗੀ ਹਾਦਸੇ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਦਰਿਆ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਲੈਂਡਿੰਗ-ਸਟੇਜਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ।"

ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਮਿੰਟ ਚੁੱਪ ਬੈਠੇ ਰਹੇ, ਹੋਮਜ਼ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਕੰਬਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"ਇਹ ਮੇਰੇ ਮਾਣ ਨੂੰ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਪਰ ਇਹ ਮੇਰੇ ਮਾਣ ਨੂੰ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਮਾਮਲਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਰੱਬ ਮੈਨੂੰ ਸਿਹਤ ਭੇਜਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਗਿਰੋਹ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖਾਂਗਾ। ਕਿ ਉਹ ਮਦਦ ਲਈ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਵੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਲਈ ਭੇਜ ਦੇਵਾਂ -!" ਉਹ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਛਾਲ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਬੇਕਾਬੂ ਬੇਚੈਨੀ ਵਿੱਚ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦਾ ਰਿਹਾ, ਉਸਦੇ ਪਤਲੇ ਗੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਲਾਲੀ ਅਤੇ ਘਬਰਾਹਟ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਲੰਬੇ ਪਤਲੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਫੜਨਾ ਅਤੇ ਖੋਲ੍ਹਣਾ।

"ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਚਲਾਕ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੋਣਗੇ," ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਕਿਵੇਂ ਫਸਾ ਸਕਦੇ ਸਨ? ਬੰਨ੍ਹ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਲਾਈਨ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਪੁਲ ਬਹੁਤ ਭੀੜ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਇੰਨੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਵੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ। ਖੈਰ, ਵਾਟਸਨ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕੌਣ ਜਿੱਤੇਗਾ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਬਾਹਰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ!"

"ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ?"

"ਨਹੀਂ; ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪੁਲਿਸ ਆਪ ਬਣਾਂਗਾ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਜਾਲ ਬੁਣ ਲਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਮੱਖੀਆਂ ਫੜ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ।"

ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਰ ਸ਼ਾਮ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਅਜੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਗਭਗ ਦਸ ਵਜੇ ਸਨ, ਫਿੱਕਾ ਅਤੇ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਈਡਬੋਰਡ ਵੱਲ ਤੁਰ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਰੋਟੀ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਪਾੜ ਕੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖਾ ਲਿਆ, ਇਸਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦੇ ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਡਰਾਪ ਨਾਲ ਧੋਤਾ।

"ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਖੇ ਹੋ," ਮੈਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ।

"ਭੁੱਖਾ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੇਰੀ ਯਾਦਾਸ਼ਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ। ਨਾਸ਼ਤੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਖਾਧਾ।"

"ਕੁਝ ਨਹੀਂ?"

"ਇੱਕ ਚੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਸਫਲ ਹੋਏ?"

“ਖੈਰ।”

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਸੁਰਾਗ ਹੈ?"

"ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹਨ। ਨੌਜਵਾਨ ਓਪਨਸ਼ਾਅ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰ ਬਦਲਾ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਕਿਉਂ, ਵਾਟਸਨ, ਆਓ ਆਪਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਟ੍ਰੇਡ-ਮਾਰਕ ਲਗਾ ਦੇਈਏ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਚਿਆ-ਸਮਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ!"

"ਕੀ ਮਤਲਬ ਤੁਹਾਡਾ?"

ਉਸਨੇ ਅਲਮਾਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੰਤਰਾ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪਾੜ ਕੇ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਪਏ ਟੋਟਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਚੋੜ ਦਿੱਤਾ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸਨੇ ਪੰਜ ਲਏ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲਿਫਾਫੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ। ਫਲੈਪ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸਨੇ "S. H. for J. 0" ਲਿਖਿਆ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ "ਕੈਪਟਨ ਜੇਮਜ਼ ਕੈਲਹੌਨ, ਬਾਰਕ ਲੋਨ ਸਟਾਰ, ਸਵਾਨਾਹ, ਜਾਰਜੀਆ" ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ।

"ਇਹ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੰਦਰਗਾਹ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਵੇਗਾ," ਉਸਨੇ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰਾਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਪੂਰਵਗਾਮੀ ਪਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਓਪਨਸ਼ਾ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਇਆ ਸੀ।"

"ਅਤੇ ਇਹ ਕੈਪਟਨ ਕੈਲਹੌਨ ਕੌਣ ਹੈ?"

"ਗੈਂਗ ਦਾ ਲੀਡਰ। ਬਾਕੀਆਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਲੈ ਲਵਾਂਗਾ, ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ।"

"ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਟਰੇਸ ਕੀਤਾ?"

ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸਾਰਾ ਕਾਗਜ਼ ਕੱਢਿਆ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਤਾਰੀਖਾਂ ਅਤੇ ਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਪੂਰਾ ਦਿਨ ਲੋਇਡ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਂ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਦੀਆਂ ਫਾਈਲਾਂ 'ਤੇ ਬਿਤਾਇਆ ਹੈ, '83 ਵਿੱਚ ਜਨਵਰੀ ਅਤੇ ਫਰਵਰੀ ਵਿੱਚ ਪਾਂਡੀਚੇਰੀ ਪਹੁੰਚਣ ਵਾਲੇ ਹਰ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਕੈਰੀਅਰ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਉੱਥੇ ਕਾਫ਼ੀ ਟਨ ਭਾਰ ਵਾਲੇ ਛੱਤੀ ਜਹਾਜ਼ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਲੋਨ ਸਟਾਰ, ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਲੰਡਨ ਤੋਂ ਕਲੀਅਰ ਹੋਣ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਨਾਮ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਇੱਕ ਰਾਜ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਟੈਕਸਾਸ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜਾ; ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜਹਾਜ਼ ਦਾ ਮੂਲ ਅਮਰੀਕੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਕੀ?"

"ਮੈਂ ਡੰਡੀ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਜਨਵਰੀ, '85 ਵਿੱਚ ਸੱਕ ਲੋਨ ਸਟਾਰ ਉੱਥੇ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਸ਼ੱਕ ਪੱਕਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲੰਡਨ ਦੀ ਬੰਦਰਗਾਹ 'ਤੇ ਪਏ ਹਨ।"

"ਹਾਂ?"

"ਲੋਨ ਸਟਾਰ ਪਿਛਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਇੱਥੇ ਆਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਐਲਬਰਟ ਡੌਕ 'ਤੇ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਲਹਿਰਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਸਵਾਨਾਹ ਵੱਲ ਘਰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਗ੍ਰੇਵਸੈਂਡ ਨੂੰ ਤਾਰ ਲਗਾ ਕੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੰਘ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਹਵਾ ਪੂਰਬ ਵੱਲ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਗੁੱਡਵਿਨਜ਼ ਤੋਂ ਪਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਆਈਲ ਆਫ਼ ਵਾਈਟ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰੋਗੇ?"

"ਓਹ, ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹੈ। ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋਵੇਂ ਸਾਥੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਿੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਜਹਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲੇ ਮੂਲ ਨਿਵਾਸੀ ਅਮਰੀਕੀ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਫਿਨ ਅਤੇ ਜਰਮਨ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤਿੰਨੋਂ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਜਹਾਜ਼ ਤੋਂ ਦੂਰ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਟੀਵਡੋਰ ਤੋਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣਾ ਮਾਲ ਲੋਡ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼ ਸਵਾਨਾ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ, ਡਾਕ-ਬੋਟ ਇਸ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਕੇਬਲ ਸਵਾਨਾ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ ਕਿ ਇਹ ਤਿੰਨੇ ਸੱਜਣ ਕਤਲ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਥੇ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹਨ।"

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਨੁੱਖੀ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੌਨ ਓਪਨਸ਼ਾ ਦੇ ਕਾਤਲਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਸੰਤਰੀ ਰੰਗ ਦੇ ਸਿੱਕੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣੇ ਸਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਾਂਗ ਚਲਾਕ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹੈ। ਉਸ ਸਾਲ ਬਹੁਤ ਲੰਬੇ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਸਮੁੰਦਰੀ ਤੂਫ਼ਾਨ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਸਵਾਨਾਹ ਦੇ ਲੋਨ ਸਟਾਰ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਲਈ ਬਹੁਤ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਡੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਅਸੀਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਐਟਲਾਂਟਿਕ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਦੂਰ ਕਿਸ਼ਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸਟਰਨ-ਪੋਸਟ ਇੱਕ ਲਹਿਰ ਦੇ ਟੋਏ ਵਿੱਚ ਝੂਲਦਾ ਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ "L. S" ਅੱਖਰ ਉੱਕਰੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਉਹ ਸਭ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਲੋਨ ਸਟਾਰ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਬਾਰੇ ਜਾਣਾਂਗੇ।

ਮਰੋੜੇ ਹੋਏ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ

ਈਸਾ ਵਿਟਨੀ, ਸੇਂਟ ਜਾਰਜ ਦੇ ਥੀਓਲਾਜੀਕਲ ਕਾਲਜ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ, ਸਵਰਗੀ ਏਲੀਅਸ ਵਿਟਨੀ, ਡੀ.ਡੀ. ਦਾ ਭਰਾ, ਅਫੀਮ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਆਦਤ ਉਸ ਉੱਤੇ ਕਿਸੇ ਮੂਰਖ ਪਾਗਲ ਤੋਂ ਪੈ ਗਈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਡੀ ਕੁਇੰਸੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਅਤੇ ਸੰਵੇਦਨਾਵਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਉਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਤੰਬਾਕੂ ਨੂੰ ਲਾਉਡੇਨਮ ਨਾਲ ਭਿੱਜਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਪਾਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿ ਇਸ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਨਾਲੋਂ ਆਸਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਉਹ ਨਸ਼ੇ ਦਾ ਗੁਲਾਮ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਲਈ ਮਿਸ਼ਰਤ ਦਹਿਸ਼ਤ ਅਤੇ ਤਰਸ ਦੀ ਵਸਤੂ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਹੁਣ ਪੀਲੇ, ਪੇਸਟ ਵਾਲੇ ਚਿਹਰੇ, ਝੁਕਦੇ ਢੱਕਣਾਂ, ਅਤੇ ਪਿੰਨ-ਪੁਆਇੰਟ ਪੁਤਲੀਆਂ ਨਾਲ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਲਪੇਟੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਨੇਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਤਬਾਹੀ ਅਤੇ ਤਬਾਹੀ।

ਇੱਕ ਰਾਤ - ਇਹ ਜੂਨ '89 ਦੀ ਗੱਲ ਸੀ - ਮੇਰੀ ਘੰਟੀ ਵੱਜੀ, ਲਗਭਗ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਉਬਾਸੀ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਘੜੀ ਵੱਲ ਵੇਖਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸੂਈ ਦਾ ਕੰਮ ਉਸਦੀ ਗੋਦੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਚਿਹਰਾ ਬਣਾਇਆ।

"ਇੱਕ ਮਰੀਜ਼!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਹਰ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ।"

ਮੈਂ ਹਉਕਾ ਭਰਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਦਿਨ ਤੋਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਸੀ।

ਸਾਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਕੁਝ ਤੇਜ਼-ਤਰਾਰ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਲਿਨੋਲੀਅਮ 'ਤੇ ਤੇਜ਼ ਕਦਮ। ਸਾਡਾ ਆਪਣਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਔਰਤ, ਕੁਝ ਗੂੜ੍ਹੇ ਰੰਗ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ, ਕਾਲੇ ਪਰਦੇ ਨਾਲ, ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਈ।

"ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੀ ਦੇਰ ਨਾਲ ਫੋਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦੇਵੇਂਗਾ," ਉਸਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਅਚਾਨਕ ਆਪਣਾ ਸੰਜਮ ਗੁਆ ਬੈਠੀ, ਉਹ ਅੱਗੇ ਭੱਜੀ, ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਗਰਦਨ 'ਤੇ ਪਾ ਲਈਆਂ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਰੋ ਪਈ। "ਓਹ, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਹਾਂ!" ਉਹ ਚੀਕ ਪਈ; "ਮੈਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਮਦਦ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

"ਕਿਉਂ," ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪਰਦਾ ਚੁੱਕਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਕੇਟ ਵਿਟਨੀ ਹੈ। ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਕੇਟ! ਜਦੋਂ ਤੂੰ ਅੰਦਰ ਆਈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਤੂੰ ਕੌਣ ਸੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਰਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸਿੱਧਾ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਇਆ।" ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ। ਸੋਗ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬੇ ਲੋਕ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਕੋਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਏ ਜਿਵੇਂ ਪੰਛੀ ਲਾਈਟਹਾਊਸ ਵੱਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

"ਤੁਹਾਡਾ ਆਉਣਾ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਲੱਗਿਆ। ਹੁਣ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਵਾਈਨ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਪੀਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਬੈਠ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਪਸੰਦ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਜੇਮਜ਼ ਨੂੰ ਸੌਣ ਲਈ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ?"

"ਓਹ, ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ! ਮੈਨੂੰ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਸਲਾਹ ਅਤੇ ਮਦਦ ਵੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਈਸਾ ਬਾਰੇ ਹੈ। ਉਹ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਘਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਡਰੀ ਹੋਈ ਹਾਂ!"

ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਮੁਸੀਬਤ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਸਕੂਲ ਦੀ ਸਾਥਣ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ। ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਲਿਆ ਸਕੀਏ?

ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹੀ ਸੀ। ਉਸ ਕੋਲ ਸਭ ਤੋਂ ਪੱਕੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ ਜੋ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਦੂਰ ਪੂਰਬ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਫੀਮ ਦੇ ਗੁਫਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਉਸਦੇ orgies ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਦਿਨ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ, ਮਰੋੜਦਾ ਅਤੇ ਟੁੱਟਦਾ ਹੋਇਆ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਹੁਣ ਜਾਦੂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਅੱਠ-ਚਾਲੀ ਘੰਟੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਥੇ ਪਿਆ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਡੌਕਸ ਦੇ ਢੇਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ, ਜ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਸਾਹ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਯਕੀਨ ਸੀ, ਅੱਪਰ ਸਵੈਂਡਮ ਲੇਨ ਵਿੱਚ ਗੋਲਡ ਬਾਰ ਵਿੱਚ। ਪਰ ਉਸਨੇ ਕੀ ਕਰਨਾ ਸੀ? ਉਹ, ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਅਤੇ ਡਰਪੋਕ ਔਰਤ, ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਵੇਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ ਸੀ?

ਮਾਮਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਹੀ ਰਸਤਾ ਸੀ। ਕੀ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦਾ? ਅਤੇ ਫਿਰ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵਿਚਾਰ ਵਜੋਂ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਉਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਮੈਂ ਈਸਾ ਵਿਟਨੀ ਦੀ ਡਾਕਟਰੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ। ਜੇ ਮੈਂ ਇਕੱਲੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਚਨ 'ਤੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਸ ਪਤੇ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੋ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਕੈਬ ਵਿੱਚ ਘਰ ਭੇਜ ਦਿਆਂਗਾ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਸ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਕੁਰਸੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਬੈਠਕ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਕੰਮ ਲਈ ਇੱਕ ਹੰਸੌਮ ਵਿੱਚ ਪੂਰਬ ਵੱਲ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਭਵਿੱਖ ਹੀ ਦਿਖਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਅਜੀਬ ਸੀ।

ਪਰ ਮੇਰੇ ਸਾਹਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅੱਪਰ ਸਵੈਂਡਮ ਲੇਨ ਇੱਕ ਘਟੀਆ ਗਲੀ ਹੈ ਜੋ ਲੰਡਨ ਬ੍ਰਿਜ ਦੇ ਪੂਰਬ ਵੱਲ ਨਦੀ ਦੇ ਉੱਤਰ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਉੱਚੇ ਘਾਟਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੁਕੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਢਲਾਣ ਵਾਲੀ ਦੁਕਾਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਿਨ-ਸ਼ਾਪ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਇੱਕ ਗੁਫਾ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਰਗੇ ਕਾਲੇ ਪਾੜੇ ਵੱਲ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪੌੜੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਖੜ੍ਹੀ ਉਡਾਣ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਗੁਫਾ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਕੈਬ ਨੂੰ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਲੰਘਿਆ, ਸ਼ਰਾਬੀ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਰੰਤਰ ਕਦਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਖੋਖਲਾ ਹੋਇਆ; ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਟਿਮਟਿਮਾਉਂਦੇ ਤੇਲ-ਲੈਂਪ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੁਆਰਾ ਮੈਂ ਕੁੰਡਲੀ ਲੱਭੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੰਬੇ, ਨੀਵੇਂ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾਇਆ, ਭੂਰੇ ਅਫੀਮ ਦੇ ਧੂੰਏਂ ਨਾਲ ਸੰਘਣਾ ਅਤੇ ਭਾਰੀ, ਅਤੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਬਰਥਾਂ ਨਾਲ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵਾਸੀ ਜਹਾਜ਼ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ।

ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜੀਬ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪੋਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਪਏ ਲਾਸ਼ਾਂ ਦੀ ਝਲਕ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਮੋਢੇ ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਗੋਡੇ ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਸਿਰ ਪਿੱਛੇ ਸੁੱਟੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਠੋਡੀ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਹਨੇਰੀ, ਘੱਟ ਚਮਕ ਵਾਲੀ ਨਜ਼ਰ ਨਵੇਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਵੱਲ ਸੀ। ਕਾਲੇ ਪਰਛਾਵਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇ ਛੋਟੇ ਲਾਲ ਚੱਕਰ ਚਮਕ ਰਹੇ ਸਨ, ਹੁਣ ਚਮਕਦਾਰ, ਹੁਣ ਧੁੰਦਲਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਲਦਾ ਜ਼ਹਿਰ ਧਾਤ ਦੀਆਂ ਪਾਈਪਾਂ ਦੇ ਕਟੋਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਧਦਾ ਜਾਂ ਘੱਟਦਾ ਗਿਆ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਚੁੱਪ ਸਨ, ਪਰ ਕੁਝ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ ਇੱਕ ਅਜੀਬ, ਨੀਵੀਂ, ਇਕਸਾਰ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਤੇਜ਼ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਚਾਨਕ ਚੁੱਪ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ, ਹਰ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਬਲਦੇ ਕੋਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਬ੍ਰੇਜ਼ੀਅਰ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਕੋਲ ਤਿੰਨ ਪੈਰਾਂ ਵਾਲੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਸਟੂਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਲੰਮਾ, ਪਤਲਾ ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਜਬਾੜਾ ਆਪਣੀਆਂ ਦੋ ਮੁੱਠੀਆਂ 'ਤੇ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕੂਹਣੀਆਂ ਆਪਣੇ ਗੋਡਿਆਂ 'ਤੇ, ਅੱਗ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਇੱਕ ਸਲੋਅ ਮਾਲੇਈ ਸੇਵਾਦਾਰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਪਾਈਪ ਅਤੇ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਬਰਥ ਵੱਲ ਬੁਲਾਇਆ।

"ਧੰਨਵਾਦ। ਮੈਂ ਰਹਿਣ ਨਹੀਂ ਆਇਆ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਇੱਥੇ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਈਸਾ ਵਿਟਨੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"

ਮੇਰੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹਰਕਤ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ, ਅਤੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਝਾਤੀ ਮਾਰਦਿਆਂ ਮੈਂ ਵਿਟਨੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਫਿੱਕੀ, ਬੇਢੰਗੀ ਅਤੇ ਬੇਢੰਗੀ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਘੂਰ ਰਹੀ ਸੀ।

"ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ! ਇਹ ਵਾਟਸਨ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। ਉਹ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਦੀ ਤਰਸਯੋਗ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਹਰ ਨਸ ਇੱਕ ਟਵੀਟ ਵਿੱਚ ਸੀ। "ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਵਾਟਸਨ, ਕਿੰਨੇ ਵਜੇ ਹਨ?"

"ਤਕਰੀਬਨ ਗਿਆਰਾਂ।"

"ਕਿਸ ਦਿਨ ਦਾ?"

"ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ, 19 ਜੂਨ ਨੂੰ।"

"ਸ਼ਾਬਾਸ਼! ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬੁੱਧਵਾਰ ਸੀ। ਬੁੱਧਵਾਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਕਿਸ ਲਈ ਡਰਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?" ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪਿਆ।

"ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅੱਜ ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ ਹੈ ਯਾਰ। ਤੇਰੀ ਪਤਨੀ ਇੰਨੇ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਤੇਰਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਤੈਨੂੰ ਸ਼ਰਮ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ!"

"ਮੈਂ ਵੀ ਹਾਂ। ਪਰ ਤੂੰ ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈਂ, ਵਾਟਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਘੰਟੇ ਹੀ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਤਿੰਨ ਪਾਈਪ, ਚਾਰ ਪਾਈਪ - ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕਿੰਨੇ। ਪਰ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਘਰ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਕੇਟ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਡਰਾਵਾਂਗਾ - ਬੇਚਾਰੀ ਛੋਟੀ ਕੇਟ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਦੇ! ਕੀ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਟੈਕਸੀ ਹੈ?"

"ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਵਾਟਸਨ, ਮੇਰਾ ਕੀ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਲੱਭੋ। ਮੈਂ ਬਿਲਕੁਲ ਰੰਗਹੀਣ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।"

ਮੈਂ ਸਲੀਪਰਾਂ ਦੀ ਦੋਹਰੀ ਕਤਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਤੰਗ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ, ਨਸ਼ੇ ਦੇ ਘਿਣਾਉਣੇ, ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਧੂੰਏਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਸਾਹ ਰੋਕਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੇਜਰ ਨੂੰ ਲੱਭਦਾ ਰਿਹਾ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਬ੍ਰੇਜ਼ੀਅਰ ਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠੇ ਲੰਬੇ ਆਦਮੀ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਮੇਰੀ ਸਕਰਟ 'ਤੇ ਇੱਕ ਖਿੱਚ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਧੀਮੀ ਆਵਾਜ਼ ਫੁਸਫੁਸਾਈ, "ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘੋ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖੋ।" ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਮੇਰੇ ਕੰਨਾਂ 'ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਏ। ਮੈਂ ਹੇਠਾਂ ਦੇਖਿਆ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਬੈਠੇ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਹੀ ਆ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਹੁਣ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਲੀਨ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਪਤਲਾ, ਬਹੁਤ ਝੁਰੜੀਆਂ ਵਾਲਾ, ਉਮਰ ਨਾਲ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਇੱਕ ਅਫੀਮ ਪਾਈਪ ਉਸਦੇ ਗੋਡਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਹੇਠਾਂ ਲਟਕ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਥਕਾਵਟ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਮੈਂ ਦੋ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਦੇਖਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਚੀਕ ਵਿੱਚ ਫੁੱਟਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਸੰਜਮ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੋੜ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਉਸਨੂੰ ਨਾ ਦੇਖ ਸਕੇ। ਉਸਦਾ ਫਾਰਮ ਭਰ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਦੀਆਂ ਝੁਰੜੀਆਂ ਦੂਰ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਨੀਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਚਮਕ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ, ਅੱਗ ਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠਾ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਹੈਰਾਨੀ 'ਤੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸ਼ਰਲੌਕ ਹੋਮਜ਼ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਜਾਣ ਲਈ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲ ਮੋੜਿਆ, ਇੱਕ ਘਬਰਾਹਟ ਵਾਲੀ, ਢਿੱਲੀ-ਬੁੱਲ੍ਹੀ ਬੁਢਾਪੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ।

“ਹੋਮਜ਼!” ਮੈਂ ਫੁਸਫੁਸਾਇਆ, “ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੁਫ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?”

"ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਨੀਵਾਂ ਬੋਲੋ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਮੇਰੇ ਕੰਨ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹਨ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਉਸ ਘਟੀਆ ਦੋਸਤ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦਿਆਲਤਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਕਰਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਮੇਰੀ ਬਾਹਰ ਇੱਕ ਕੈਬ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਘਰ ਭੇਜ ਦਿਓ। ਤੁਸੀਂ ਉਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਰਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪੈਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਲੰਗੜਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਕੈਬਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨੋਟ ਭੇਜੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਪਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਬਾਹਰ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰੋਗੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਪੰਜ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋਵਾਂਗਾ।"

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਦੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਦੇਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿਸ਼ਚਤ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੁਹਾਰਤ ਦੀ ਇੰਨੀ ਸ਼ਾਂਤ ਹਵਾ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵਿਟਨੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕੈਬ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਸੀ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਮਿਸ਼ਨ ਅਮਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਲਈ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਲੱਖਣ ਸਾਹਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੀ ਹੋਂਦ ਦੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਸਨ। ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਨੋਟ ਲਿਖ ਲਿਆ, ਵਿਟਨੀ ਦਾ ਬਿੱਲ ਅਦਾ ਕੀਤਾ, ਉਸਨੂੰ ਕੈਬ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਭਜਾਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਬਹੁਤ ਹੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜੀਰੀ ਹੋਈ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਅਫੀਮ ਦੇ ਗੁਦਾਮ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲ ਆਈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨਾਲ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਤੁਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦੋ ਗਲੀਆਂ ਲਈ ਉਹ ਇੱਕ ਝੁਕੀ ਹੋਈ ਪਿੱਠ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਪੈਰ ਦੇ ਨਾਲ ਹਿੱਲਿਆ। ਫਿਰ, ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਵੇਖਦਿਆਂ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹਾਸੇ ਦੇ ਇੱਕ ਦਿਲੋਂ ਦੌਰੇ ਵਿੱਚ ਫਟ ਗਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕੋਕੀਨ ਦੇ ਟੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਫੀਮ-ਸਿਗਰਟਨੋਸ਼ੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਡਾਕਟਰੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ।"

"ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਲੱਭ ਲਵਾਂ।"

"ਮੈਂ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਲੱਭਣ ਆਇਆ ਹਾਂ।"

"ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਮਣ ਲੱਭ ਲਵਾਂਗਾ।"

"ਦੁਸ਼ਮਣ?"

"ਹਾਂ; ਮੇਰੇ ਕੁਦਰਤੀ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਜਾਂ, ਮੈਂ ਕਹਾਂਗਾ, ਮੇਰਾ ਕੁਦਰਤੀ ਸ਼ਿਕਾਰ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਵਾਟਸਨ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੋਟਾਂ ਦੇ ਅਸੰਗਤ ਭੜਾਸ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁਰਾਗ ਲੱਭ ਲਵਾਂਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਗੁਫ਼ਾ ਵਿੱਚ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਦੀ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਦਮਾਸ਼ ਲਾਸਕਰ ਨੇ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਹੈ। ਉਸ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ,

ਪੌਲ ਦੇ ਘਾਟ ਦੇ ਕੋਨੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਜਾਲ-ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਹੈ, ਜੋ ਚੰਦਰਮਾ ਰਹਿਤ ਰਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੀ ਬੀਤਿਆ ਹੈ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਅਜੀਬ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਕੀ! ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਸਰੀਰਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ?"

"ਓਏ, ਲਾਸ਼ਾਂ, ਵਾਟਸਨ। ਸਾਨੂੰ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਸ ਗੁਫ਼ਾ ਵਿੱਚ ਮਾਰੇ ਗਏ ਹਰੇਕ ਗਰੀਬ ਸ਼ੈਤਾਨ ਲਈ 1000 ਪੌਂਡ ਹੁੰਦੇ। ਇਹ ਪੂਰੇ ਦਰਿਆ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਘਿਣਾਉਣਾ ਕਤਲ-ਜਾਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਨੇਵਿਲ ਸੇਂਟ ਕਲੇਅਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਹੋਰ ਕਦੇ ਨਾ ਛੱਡੇ। ਪਰ ਸਾਡਾ ਜਾਲ ਇੱਥੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।" ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਉਂਗਲਾਂ ਆਪਣੇ ਦੰਦਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਰੱਖੀਆਂ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਸੀਟੀ ਮਾਰੀ - ਇੱਕ ਸੰਕੇਤ ਜਿਸਦਾ ਜਵਾਬ ਦੂਰੋਂ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਸੀਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਪਹੀਆਂ ਦੀ ਖੜਖੜ ਅਤੇ ਘੋੜਿਆਂ ਦੇ ਖੁਰਾਂ ਦੀ ਝੜਪ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ।

“ਹੁਣ, ਵਾਟਸਨ,” ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਕੁੱਤਾ-ਗੱਡਾ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਆਇਆ, ਆਪਣੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਲਾਲਟੈਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੀਲੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸੁਨਹਿਰੀ ਸੁਰੰਗਾਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦਾ ਹੋਇਆ। “ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚੱਲੇਂਗਾ, ਹੈ ਨਾ?

"ਜੇ ਮੈਂ ਕੰਮ ਆ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਓਹ, ਇੱਕ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਸਾਥੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੰਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੰਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਦ ਸੀਡਰਸ ਵਿਖੇ ਮੇਰਾ ਕਮਰਾ ਡਬਲ-ਬੈੱਡ ਵਾਲਾ ਹੈ।"

"ਦਿਵਾਰ?"

"ਹਾਂ; ਇਹ ਮਿਸਟਰ ਸੇਂਟ ਕਲੇਅਰ ਦਾ ਘਰ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹਾਂਗਾ।"

"ਫਿਰ ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?"

"ਲੀ ਦੇ ਨੇੜੇ, ਕੈਂਟ ਵਿੱਚ। ਸਾਡੇ ਅੱਗੇ ਸੱਤ ਮੀਲ ਦੀ ਡਰਾਈਵ ਹੈ।"

"ਪਰ ਮੈਂ ਬਿਲਕੁਲ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ।"

"ਬੇਸ਼ੱਕ ਤੂੰ ਹੈਂ। ਤੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਹੁਣੇ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਛਾਲ ਮਾਰ। ਠੀਕ ਹੈ, ਜੌਨ; ਸਾਨੂੰ ਤੇਰੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗੀ। ਇੱਥੇ ਅੱਧਾ ਤਾਜ ਹੈ। ਕੱਲ੍ਹ, ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਮੇਰੇ ਲਈ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ। ਉਸਨੂੰ ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਦੇ ਦਿਓ। ਫਿਰ ਇੰਨਾ ਚਿਰ!"

ਉਸਨੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚਾਬੁਕ ਨਾਲ ਹਿਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਸੁੰਨਸਾਨ ਗਲੀਆਂ ਦੇ ਬੇਅੰਤ ਲੜੀ ਵਿੱਚੋਂ ਭੱਜਦੇ ਗਏ, ਜੋ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਚੌੜੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਚੌੜੇ ਗੁੜ੍ਹੇ ਪੁਲ ਉੱਤੇ ਉੱਡਦੇ ਨਹੀਂ ਰਹੇ, ਸਾਡੇ ਹੇਠਾਂ ਧੁੰਦਲਾ ਦਰਿਆ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਵਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਰੇ ਇੱਟਾਂ ਅਤੇ ਮੋਰਟਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੁਸਤ ਉਜਾੜ ਸੀ, ਇਸਦੀ ਚੁੱਪੀ ਸਿਰਫ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਦੇ ਭਾਰੀ, ਨਿਯਮਤ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼, ਜਾਂ ਕੁਝ ਦੇਰ ਨਾਲ ਆਏ ਮਸਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਗੀਤਾਂ ਅਤੇ ਚੀਕਾਂ ਨਾਲ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਧੁੰਦਲਾ ਤੂਫ਼ਾਨ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਵਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਤਾਰੇ ਬੱਦਲਾਂ ਦੀਆਂ ਦਰਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਧੁੰਦਲੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਮਕ ਰਹੇ ਸਨ। ਹੋਮਜ਼ ਚੁੱਪਚਾਪ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਡੁੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਹਵਾ ਜੋ ਸੋਚਾਂ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਨਵੀਂ ਖੋਜ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੀਆਂ

ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟੈਕਸ ਦਿੰਦੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਕਰੰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਕਈ ਮੀਲ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਕੇ, ਉਪਨਗਰੀਏ ਵਿਲਾ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲੱਗੇ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਿਲਾਇਆ, ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਏ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਾਈਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਹਵਾ ਨਾਲ ਜਗਾਇਆ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

"ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਤੋਹਫ਼ਾ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਅਨਮੋਲ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। 'ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਮੰਨੋ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਦਾ ਹੋਣਾ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਗੱਲ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੁਹਾਵਣੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਅੱਜ ਰਾਤ ਜਦੋਂ ਇਸ ਪਿਆਰੀ ਛੋਟੀ ਔਰਤ ਮੈਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ।"

"ਲੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਦੱਸਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਤੁਕਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਧਾਗੇ ਹਨ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਅੰਤ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ। ਹੁਣ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸਾਂਗਾ, ਵਾਟਸਨ, ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਚੰਗਿਆੜੀ ਦੇਖ ਸਕੋ ਜਿੱਥੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਹਨੇਰਾ ਹੈ।"

"ਤਾਂ ਫਿਰ ਅੱਗੇ ਵਧੋ।"

"ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ - ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮਈ, 1884 ਵਿੱਚ - ਲੀ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਆਇਆ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਨੇਵਿਲ ਸੇਂਟ ਕਲੇਅਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਪੈਸਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਵਿਲਾ ਲਿਆ, ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਜਾਇਆ, ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੰਗੀ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਉਸਨੇ ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਵਿੱਚ ਦੋਸਤ ਬਣਾਏ, ਅਤੇ 1887 ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਸ਼ਰਾਬ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਧੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਹੁਣ ਉਸਦੇ ਦੋ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਕਿੱਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਕਈ ਕੰਪਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੇਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਹਰ ਰਾਤ ਕੈਨਨ ਸਟ੍ਰੀਟ ਤੋਂ 5:14 ਵਜੇ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਾ ਸੀ। ਮਿਸਟਰ ਸੇਂਟ ਕਲੇਅਰ ਹੁਣ ਸੈਂਤੀ ਸਾਲ ਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਸੰਜਮੀ ਆਦਤਾਂ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ, ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਪਤੀ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਿਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਨ ਵਾਲੇ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਜੋੜ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪੂਰੇ ਕਰਜ਼ੇ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਏ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਰਕਮ 88 ਪੌਂਡ 10 ਸਕਿੰਟ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੈਪੀਟਲ ਐਂਡ ਕਾਉਂਟੀਜ਼ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ 'ਤੇ 220 ਪੌਂਡ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਸੋਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿ ਪੈਸੇ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਉਸਦੇ ਮਨ 'ਤੇ ਭਾਰੂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

"ਪਿਛਲੇ ਸੋਮਵਾਰ ਸ਼੍ਰੀ ਨੇਵਿਲ ਸੇਂਟ ਕਲੇਅਰ ਆਮ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜਲਦੀ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਗਏ, ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਦੋ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕੰਮ ਕਰਨੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਇੱਟਾਂ ਦਾ ਡੱਬਾ ਘਰ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣਗੇ। ਹੁਣ, ਸਿਰਫ਼ ਮੌਕਾ ਮਿਲਦੇ ਹੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਇਸੇ ਸੋਮਵਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਮਿਲਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਫ਼ੀ ਕੀਮਤ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਪਾਰਸਲ ਐਬਰਡੀਨ ਸ਼ਿਪਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹੁਣ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਦਫ਼ਤਰ ਫਰਿਜ਼ਨੋ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਅੱਪਰ ਸਵੈਂਡਮ ਲੇਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ

ਅੱਜ ਰਾਤ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੇਂਟ ਕਲੇਅਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ, ਸ਼ਹਿਰ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਈ, ਕੁਝ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਕੀਤੀ, ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵੱਲ ਵਧੀ, ਆਪਣਾ ਪੈਕੇਟ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਠੀਕ 4:35 ਵਜੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਸਵੈਂਡਮ ਲੇਨ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੇ ਹੋਏ ਪਾਇਆ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੇਰਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਹੈ?"

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ।"

"ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ, ਸੋਮਵਾਰ ਬਹੁਤ ਗਰਮ ਦਿਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੇਂਟ ਕਲੇਅਰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਤੁਰਦੀ ਰਹੀ, ਇੱਕ ਟੈਕਸੀ ਦੇਖਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਦੇਖਦੀ ਰਹੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੱਭਦੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਵਾਂਡਮ ਲੇਨ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਚੀਕ ਜਾਂ ਚੀਕ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖਦਿਆਂ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖ ਕੇ ਠੰਡੀ ਹੋ ਗਈ। ਖਿੜਕੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਦੱਸਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਉਸ ਵੱਲ ਹਿਲਾਏ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਇੰਨੇ ਅਚਾਨਕ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਅਟੱਲ ਸ਼ਕਤੀ ਨੇ ਪਿੱਛੇ ਖਿੱਚ ਲਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਗੱਲ ਜੋ ਉਸਦੀ ਤੇਜ਼ ਔਰਤ ਅੱਖ ਨੂੰ ਲੱਗੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਗੂੜ੍ਹਾ ਕੋਟ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਕਾਲਰ ਪਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਨੇਕਟਾਈ।"

"ਇਹ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨਾਲ ਕੁਝ ਗਲਤ ਹੈ, ਉਹ ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰ ਗਈ - ਕਿਉਂਕਿ ਘਰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਗੋਂ ਅਫੀਮ ਦਾ ਉਹ ਗੁਫਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਅੱਜ ਰਾਤ ਪਾਇਆ ਸੀ - ਅਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਭੱਜਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੇ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਵੱਲ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੌੜੀਆਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ, ਉਹ ਇਸ ਲਾਸਕਰ ਬਦਮਾਸ਼ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ, ਇੱਕ ਡੇਨ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ, ਜੋ ਉੱਥੇ ਸਹਾਇਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਾਗਲ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਅਤੇ ਡਰਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ, ਉਹ ਗਲੀ ਵਿੱਚੋਂ ਹੇਠਾਂ ਭੱਜੀ ਅਤੇ, ਦੁਰਲੱਭ ਸ਼ੁਭਕਾਮਨਾਵਾਂ ਨਾਲ, ਫਰਿਜ਼ਨੋ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਨਾਲ ਕਈ ਕਾਂਸਟੇਬਲਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੀ, ਸਾਰੇ ਆਪਣੀ ਬੀਟ ਵੱਲ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਅਤੇ ਦੋ ਆਦਮੀ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਲਗਾਤਾਰ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਉਸ ਕਮਰੇ ਵੱਲ ਚਲੇ ਗਏ ਜਿੱਥੇ ਮਿਸਟਰ ਸੇਂਟ ਕਲੇਅਰ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਉਸ ਪੂਰੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਪਹਿਲੂ ਵਾਲੇ ਅਪਾਹਜ ਬਦਮਾਸ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਜੋ, ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਹੀ ਉਸਦਾ ਘਰ ਬਣ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਅਤੇ ਲਾਸਕਰ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਕਿ ਦੁਪਹਿਰ ਵੇਲੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਇੰਨਾ ਦ੍ਰਿੜ ਸੀ ਕਿ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੇਂਟ ਕਲੇਅਰ ਨੂੰ ਭਰਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ, ਇੱਕ ਚੀਕਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਪਏ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਡੀਲ ਬਾਕਸ 'ਤੇ ਛਾਲ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਢੱਕਣ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀਆਂ ਇੱਟਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਝਰਨਾ ਬਾਹਰ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਇਹ ਉਹ ਖਿਡੌਣਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਘਰ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

"ਇਸ ਖੋਜ, ਅਤੇ ਅਪਾਹਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲਝਣ ਨੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਵਾਇਆ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਗੰਭੀਰ ਸੀ। ਕਮਰਿਆਂ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਘਿਣਾਉਣੇ ਅਪਰਾਧ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲਾ ਕਮਰਾ ਸਾਫ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੈਠਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਜੋਂ ਸਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ

ਛੋਟੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਘਾਟ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਵੇਖਦਾ ਸੀ। ਘਾਟ ਅਤੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਤੰਗ ਪੱਟੀ ਹੈ, ਜੋ ਘੱਟ ਲਹਿਰਾਂ 'ਤੇ ਸੁੱਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਉੱਚ ਲਹਿਰਾਂ 'ਤੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸਾਢੇ ਚਾਰ ਫੁੱਟ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਢੱਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬੈੱਡਰੂਮ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਚੌੜੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਸੀ। ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਖੂਨ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਦੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਕਈ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਤੁਪਕੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਰਦੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸੁੱਟ ਕੇ ਮਿਸਟਰ ਨੇਵਿਲ ਸੇਂਟ ਕਲੇਅਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੱਪੜੇ ਸਨ, ਉਸਦੇ ਕੋਟ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ। ਉਸਦੇ ਬੂਟ, ਉਸਦੇ ਜੁਰਾਬਾਂ, ਉਸਦੀ ਟੋਪੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਘੜੀ - ਸਭ ਉੱਥੇ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਹਿੰਸਾ ਦੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਮਿਸਟਰ ਨੇਵਿਲ ਸੇਂਟ ਕਲੇਅਰ ਦੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਉਸ ਕੋਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਸਤਾ ਨਾ ਲੱਭਿਆ ਜਾ ਸਕਿਆ, ਅਤੇ ਦਵਾਰ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਖੂਨ ਦੇ ਧੱਬੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਵਾਅਦਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਤੈਰ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੁਖਾਂਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਹਿਰਾਂ ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸਨ।

"ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਲਨਾਇਕਾਂ ਬਾਰੇ ਜੋ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤ ਫਸੇ ਜਾਪਦੇ ਸਨ। ਲਾਸਕਰ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਘਟੀਆ ਪਿਛੋਕੜ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਸੇਂਟ ਕਲੇਅਰ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਆਉਣ ਦੇ ਕੁਝ ਸਕਿੰਟਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਪੌੜੀਆਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਹੋਣ ਲਈ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਬਚਾਅ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਗਿਆਨਤਾ ਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਿਊਗ ਬੂਨ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਲਾਪਤਾ ਸੱਜਣ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

"ਲਾਸਕਰ ਮੈਨੇਜਰ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ। ਹੁਣ ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਅਪਾਹਜ ਲਈ ਜੋ ਅਫੀਮ ਦੇ ਡੇਰੇ ਦੀ ਦੂਜੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਖਰੀ ਮਨੁੱਖ ਸੀ ਜਿਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੇਵਿਲ ਸੇਂਟ ਕਲੇਅਰ 'ਤੇ ਟਿਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਹਿਊ ਬੂਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਘਿਣਾਉਣਾ ਚਿਹਰਾ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਹਰ ਉਸ ਆਦਮੀ ਲਈ ਜਾਣੂ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਭਿਖਾਰੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਉਹ ਮੋਮ ਦੇ ਵੈਸਟਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਵਪਾਰ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਥ੍ਰੈਡਨੀਡਲ ਸਟ੍ਰੀਟ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ, ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਕੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਕੋਣ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜੀਵ ਆਪਣੀ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਸੀਟ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਗੋਦੀ ਵਿੱਚ ਮਾਚਿਸ ਦੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸਟਾਕ ਨਾਲ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਲੱਤਾਂ ਮਾਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਤਰਸਯੋਗ ਤਮਾਸ਼ਾ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਫੁੱਟਪਾਥ 'ਤੇ ਪਈ ਚਿਕਨਾਈ ਵਾਲੀ ਚਮੜੇ ਦੀ ਟੋਪੀ ਵਿੱਚ ਦਾਨ ਦੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਬਾਰਿਸ਼ ਡਿੱਗਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਫ਼ਸਲ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ ਜੋ ਉਸਨੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵੱਢੀ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਦਿੱਖ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਇੰਨੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਲੰਘ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।" ਉਸਨੂੰ ਵੇਖੇ ਬਿਨਾਂ। ਸੰਤਰੀ ਵਾਲਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਝਟਕਾ, ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਜ਼ਖ਼ਮ ਨਾਲ ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਇੱਕ ਫਿੱਕਾ ਚਿਹਰਾ, ਜਿਸਦੇ ਸੁੰਗੜਨ ਨਾਲ, ਉਸਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਕਿਨਾਰੇ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਮੋੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਬੁੱਲਡੌਗ ਠੋਡੀ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੂੜ੍ਹੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਜੋੜਾ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਵਾਲਾਂ ਦੇ ਰੰਗ ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ, ਇਹ ਸਭ ਉਸਨੂੰ ਭਿਖਾਰੀਆਂ ਦੀ ਆਮ ਭੀੜ ਵਿੱਚੋਂ ਪਛਾਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਰਾਹਗੀਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸ 'ਤੇ ਸੁੱਟੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੂੜੀ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਿਆਰ

ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਸਿੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਅਫੀਮ ਦੇ ਗੁਫ਼ਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਵਾਲਾ ਆਖਰੀ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਅਸੀਂ ਭਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।"

"ਪਰ ਇੱਕ ਅਪੰਗ!" ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਆਪਣੀ ਜਵਾਨੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਕੱਲੇ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ?"

"ਉਹ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪਾਹਜ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲੰਗੜਾ ਕੇ ਤੁਰਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਦੂਜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਿਆ-ਪੋਸਿਆ ਆਦਮੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਯਕੀਨਨ ਤੁਹਾਡਾ ਡਾਕਟਰੀ ਤਜਰਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸੇਗਾ, ਵਾਟਸਨ, ਕਿ ਇੱਕ ਅੰਗ ਵਿੱਚ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਅਕਸਰ ਦੂਜੇ ਅੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸਾਧਾਰਨ ਤਾਕਤ ਦੁਆਰਾ ਭਰੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।"

"ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ।"

"ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੇਂਟ ਕਲੇਅਰ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਖੂਨ ਦੇਖ ਕੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕੈਬ ਵਿੱਚ ਘਰ ਲੈ ਗਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਬਾਰਟਨ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਕੇਸ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਸੀ, ਨੇ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਵੇ। ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਬੂਨ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਮਿੰਟ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਲਾਸਕਰ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਗਈ, ਬਿਨਾਂ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਮਿਲਿਆ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਸੱਜੀ ਕਮੀਜ਼-ਸਲੀਵ 'ਤੇ ਕੁਝ ਖੂਨ ਦੇ ਧੱਬੇ ਸਨ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿੰਗ-ਫਿੰਗਰ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਨਹੁੰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਕੱਟੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਖੂਨ ਵਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉੱਥੋਂ ਹੀ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਜੋ ਦਾਗ ਦੇਖੇ ਗਏ ਸਨ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸੇ ਸਰੋਤ ਤੋਂ ਆਏ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਮਿਸਟਰ ਨੇਵਿਲ ਸੇਂਟ ਕਲੇਅਰ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਉਸਦੇ ਲਈ ਓਨੀ ਹੀ ਰਹੱਸਮਈ ਸੀ ਜਿੰਨੀ ਪੁਲਿਸ ਲਈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੇਂਟ ਕਲੇਅਰ ਦੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪਾਗਲ ਸੀ ਜਾਂ ਸੁਪਨਾ ਦੇਖ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਸਨੂੰ ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਲੈ ਜਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਇਸ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਕਿ ਲਹਿਰਾਂ ਦੇ ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਤੋਂ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਸੁਰਾਗ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਿਹਾ।

"ਅਤੇ ਇਹ ਹੋਇਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਿੱਕੜ ਦੇ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਉਹ ਲੱਭਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਨੇਵਿਲ ਸੇਂਟ ਕਲੇਅਰ ਦਾ ਕੋਟ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਨੇਵਿਲ ਸੇਂਟ ਕਲੇਅਰ ਦਾ, ਜੋ ਲਹਿਰ ਘਟਣ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਪਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੇਬਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਮਿਲਿਆ?"

"ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।"

"ਨਹੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਓਗੇ। ਹਰ ਜੇਬ ਅੱਧੇ-ਅੱਧੇ ਪੈਸਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਸੀ - 421 ਪੈਸੇ ਅਤੇ 270 ਅੱਧੇ-ਅੱਧੇ ਪੈਸਿਆਂ ਨਾਲ। ਇਹ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਲਹਿਰਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਵਹਿ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੀਰ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਘਾਟ ਅਤੇ ਘਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਲਹਿਰ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਲਾਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸਰੀਰ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਚੂਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਭਾਰ ਵਾਲਾ ਕੋਟ ਬਚਿਆ ਸੀ।"

"ਪਰ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਕੱਪੜੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿਲੇ ਸਨ। ਕੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਕੋਟ ਵਿੱਚ ਪਹਿਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ?"
“ਨਹੀਂ, ਸਰ, ਪਰ ਤੱਥ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਇਸ ਆਦਮੀ ਬੂਨ ਨੇ ਨੇਵਿਲ ਸੇਂਟ ਕਲੇਅਰ ਨੂੰ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖੀ ਅੱਖ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਕੀ ਕਰੇਗਾ? ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੱਪੜਿਆਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਹ ਕੋਟ ਨੂੰ ਫੜ ਲਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਤੈਰੇਗਾ ਅਤੇ ਡੁੱਬੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਹੇਠਾਂ ਝੜਪ ਸੁਣੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਤਨੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉੱਪਰ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਲਾਸਕਰ ਕਨਫੈਡਰੇਟ ਤੋਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਗੁਆਚਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਗੁਪਤ ਭੰਡਾਰ ਵੱਲ ਭੱਜਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮੰਗਣੀ ਦੇ ਫਲ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਸਿੱਕੇ ਭਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਜੇਬਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੋਟ ਡੁੱਬ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਨਾਲ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕਰਦਾ ਜੇ ਉਸਨੇ ਹੇਠਾਂ ਪੌੜੀਆਂ ਦੀ ਭੀੜ ਨਾ ਸੁਣੀ ਹੁੰਦੀ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ। ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਆਈ ਤਾਂ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ।"
"ਇਹ ਯਕੀਨਨ ਸੰਭਵ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।"
"ਖੈਰ, ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਪਰਿਕਲਪਨਾ ਵਜੋਂ ਲਵਾਂਗੇ। ਬੂਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕਿਆ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਭਿਖਾਰੀ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਮਾਸੂਮ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਸਮੇਂ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਵਾਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਨੇਵਿਲ ਸੇਂਟ ਕਲੇਅਰ ਅਫੀਮ ਦੇ ਗੁਦਾਮ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉੱਥੇ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਇਆ, ਉਹ ਹੁਣ ਕਿੱਥੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਿਊਗ ਬੂਨ ਦਾ ਉਸਦੇ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਨਾਲ ਕੀ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਸੀ - ਇਹ ਸਭ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੱਲ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹਨ। ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਨੁਭਵ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਸਰਲ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ।"
ਜਦੋਂ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਇਸ ਵਿਲੱਖਣ ਲੜੀ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਮਹਾਨ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਬਾਹਰਵਾਰ ਘੁੰਮ ਰਹੇ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਆਖਰੀ ਟੁੱਟੇ-ਭੱਜੇ ਘਰ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਗਏ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਪੇਂਡੂ ਵਾੜ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਿੱਲਦੇ ਰਹੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਖਤਮ ਕੀਤੀ, ਅਸੀਂ ਦੋ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੇ, ਜਿੱਥੇ ਕੁਝ ਲਾਈਟਾਂ ਅਜੇ ਵੀ ਖਿੜਕੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚਮਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।
"ਅਸੀਂ ਲੀ ਦੇ ਬਾਹਰਵਾਰ ਹਾਂ," ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਡਰਾਈਵ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਉਂਟੀਆਂ ਨੂੰ ਛੂਹਿਆ ਹੈ, ਮਿਡਲਸੈਕਸ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ, ਸਰੀ ਦੇ ਇੱਕ ਕੋਣ ਤੋਂ ਲੰਘਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਕੈਂਟ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦਰੱਖਤਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਹ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇਖੋ? ਉਹ ਸੀਡਰਸ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਲੈਂਪ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਔਰਤ ਬੈਠੀ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਚਿੰਤਤ ਕੰਨਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ, ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ, ਸਾਡੇ ਘੋੜੇ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਝਪਕਣੀ ਫੜ ਲਈ ਹੈ।"
"ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ ਤੋਂ ਕੇਸ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਚਲਾ ਰਹੇ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੇਂਟ ਕਲੇਅਰ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਆਲਤਾ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਲਈ ਦੋ ਕਮਰੇ ਰੱਖੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਲਈ ਸਵਾਗਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ, ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਕੋਈ ਖ਼ਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ। ਵਾਹ, ਉੱਥੇ, ਵਾਹ!"

ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਵਿਲਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਹੀ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਤਬੇਲਾ-ਮੁੰਡਾ ਘੋੜੇ ਦੇ ਸਿਰ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਦੇ ਹੋਏ ਮੈਂ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਛੋਟੇ, ਘੁੰਮਦੇ ਬੱਜਰੀ ਵਾਲੇ ਡਰਾਈਵ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ ਜੋ ਘਰ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚੇ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸੁਨਹਿਰੀ ਔਰਤ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਹਲਕੇ ਮੁਸਲੀਨ ਡੀ ਸੋਏ ਵਿੱਚ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਗਰਦਨ ਅਤੇ ਗੁੱਟਾਂ 'ਤੇ ਫੁੱਲਦਾਰ ਗੁਲਾਬੀ ਸ਼ਿਫੋਨ ਦਾ ਛੋਹ ਸੀ। ਉਹ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇ ਹੜ੍ਹ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਲ ਦੇ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਹੱਥ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਅੱਧਾ ਉਤਸੁਕਤਾ ਵਿੱਚ ਉੱਠਿਆ ਹੋਇਆ, ਉਸਦਾ ਸਰੀਰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਅਤੇ ਚਿਹਰਾ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ ਹੋਇਆ, ਉਤਸੁਕ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਦੋਹਰੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਖੜ੍ਹਾ ਸਵਾਲ।

"ਅੱਛਾ?" ਉਹ ਚੀਕੀ, "ਅੱਛਾ?" ਅਤੇ ਫਿਰ, ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੋ ਹਾਂ, ਉਸਨੇ ਉਮੀਦ ਦੀ ਇੱਕ ਚੀਕ ਮਾਰੀ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਕਰਾਹ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਈ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਏ।

"ਕੋਈ ਚੰਗੀ ਖ਼ਬਰ ਨਹੀਂ?"

"ਕੋਈ ਨਹੀਂ।"

"ਕੋਈ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ?"

"ਨਹੀਂ।"

"ਇਸ ਲਈ ਰੱਬ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ। ਪਰ ਅੰਦਰ ਆਓ। ਤੁਸੀਂ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਹੋਵੋਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਨ ਬਹੁਤ ਲੰਬਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਹੈ, ਡਾ. ਵਾਟਸਨ। ਉਹ ਮੇਰੇ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਮੌਕਾ ਨੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਲਿਆਉਣ ਅਤੇ ਇਸ ਜਾਂਚ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ," ਉਸਨੇ ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਗਰਮਜੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਫੜਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਅਚਾਨਕ ਆਏ ਝਟਕੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋਗੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਕਮੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿਓਗੇ।"

"ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਮੈਡਮ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਆਫ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਜਾਂ ਇੱਥੇ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਕੋਈ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਖੁਸ਼ ਹੋਵਾਂਗਾ।"

"ਹੁਣ, ਮਿਸਟਰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼," ਔਰਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਾਲੇ ਡਾਇਨਿੰਗ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ, ਜਿਸਦੀ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਠੰਡਾ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਸਾਦੇ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿਓ।"

"ਜ਼ਰੂਰ, ਮੈਡਮ।"

"ਮੇਰੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਹੋਵੋ। ਮੈਂ ਨਾ ਤਾਂ ਪਾਗਲ ਹਾਂ, ਨਾ ਹੀ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਸ਼ੌਕੀਨ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਬਸ ਤੁਹਾਡੀ ਅਸਲੀ, ਅਸਲੀ ਰਾਏ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਕਿਸ ਗੱਲ 'ਤੇ?"

"ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੇਵਿਲ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ?"

"ਸੱਚ ਦੱਸਾਂ ਤਾਂ ਹੁਣ!" ਉਸਨੇ ਦੁਹਰਾਇਆ, ਗਲੀਚੇ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋ ਕੇ ਅਤੇ ਟੋਕਰੀ-ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਝੁਕਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖਦੀ ਹੋਈ।

"ਸੱਚ ਦੱਸਾਂ ਤਾਂ ਮੈਡਮ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਕਤਲ?"

"ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ। ਸ਼ਾਇਦ।"

"ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸ ਦਿਨ ਮਰਿਆ?"

"ਸੋਮਵਾਰ ਨੂੰ."

"ਫਿਰ ਸ਼ਾਇਦ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝਾ ਸਕੋਗੇ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅੱਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ।"

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉੱਠਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਮਿਲ ਗਈ ਹੋਵੇ।

"ਕੀ!" ਉਹ ਗਰਜਿਆ।

“ਹਾਂ, ਅੱਜ।” ਉਹ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੀ ਹੋਈ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ, ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਪਰਚੀ ਫੜੀ ਹੋਈ ਸੀ।

"ਕੀ ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"

"ਜ਼ਰੂਰ।"

ਉਸਨੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਖੋਹ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਪੱਧਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੇ ਲੈਂਪ ਉੱਤੇ ਖਿੱਚਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਛੱਡ ਕੇ ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਲਿਫਾਫਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮੋਟਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਗ੍ਰੇਵਸੈਂਡ ਪੋਸਟਮਾਰਕ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ, ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਦੀ, ਮੋਹਰ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਬਾਅਦ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ।

"ਮੋਟੀ ਲਿਖਤ," ਹੋਮਜ਼ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। "ਯਕੀਨਨ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਪਤੀ ਦੀ ਲਿਖਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੈਡਮ।"

"ਨਹੀਂ, ਪਰ ਘੇਰਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਸਨੇ ਵੀ ਲਿਫਾਫੇ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਜਾ ਕੇ ਪਤਾ ਪੁੱਛਣਾ ਪਿਆ।"

"ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ?"

"ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਨਾਮ ਬਿਲਕੁਲ ਕਾਲੀ ਸਿਆਹੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸੁੱਕ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਲੇਟੀ ਰੰਗ ਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਲੌਟਿੰਗ ਪੇਪਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੇ ਇਸਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਲਿਖਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਧੱਬਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਡੂੰਘੇ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਨਾਮ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਤਾ ਲਿਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਵਿਰਾਮ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇੱਕ ਛੋਟੀ

ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਪਰ ਛੋਟੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਿੰਨੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਓ ਹੁਣ ਚਿੱਠੀ ਵੇਖੀਏ। ਹਾ! ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਘੇਰਾ ਹੈ!"

"ਹਾਂ, ਇੱਕ ਅੰਗੂਠੀ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਦਸਤਖ਼ਤ ਵਾਲੀ ਅੰਗੂਠੀ।"

"ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਪਤੀ ਦਾ ਹੱਥ ਹੈ?"

"ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਹੱਥ।"

"ਇੱਕ?"

"ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਲਿਖਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਹੱਥ। ਇਹ ਉਸਦੀ ਆਮ ਲਿਖਤ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ।"

"ਪਿਆਰੇ ਡਰੋ ਨਾ। ਸਭ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਗਲਤੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰੋ।"

"ਨੇਵਿਲ।

ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਫਲਾਈ-ਲੀਫ਼ ਉੱਤੇ ਪੈਨਸਿਲ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ, ਅੱਠਵੇ ਆਕਾਰ, ਪਾਣੀ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ। ਹਮ! ਅੱਜ ਗ੍ਰੇਵਸੈਂਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੰਦੇ ਅੰਗੂਠੇ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਦੁਆਰਾ ਪੋਸਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਹਾ! ਅਤੇ ਫਲੈਪ ਨੂੰ ਗੰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਗਲਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਤੰਬਾਕੂ ਚਬਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਪਤੀ ਦਾ ਹੱਥ ਹੈ, ਮੈਡਮ?"

"ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਨੇਵਿਲ ਨੇ ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਲਿਖੇ ਸਨ।"

"ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਜ ਗ੍ਰੇਵਸੈਂਡ ਵਿਖੇ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਖੈਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੇਂਟ ਕਲੇਅਰ, ਬੱਦਲ ਹਲਕੇ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿ ਖ਼ਤਰਾ ਟਲ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਪਰ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼।"

"ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਗਲਤ ਖੁਸ਼ਬੂ ਪਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਚਲਾਕ ਜਾਅਲਸਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਅੰਗੂਠੀ ਕੁਝ ਵੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਇਹ ਉਸ ਤੋਂ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ; ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ, ਇਹ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਲਿਖਤ ਹੈ!"

"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸੋਮਵਾਰ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਜ ਹੀ ਪੋਸਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ।"

"ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਚਕਾਰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਵਾਪਰਿਆ ਹੋਵੇ।"

"ਓਹ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੰਨੀ ਡੂੰਘੀ ਹਮਦਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਸ 'ਤੇ ਬੁਰਾਈ ਆਈ ਹੈ। ਜਿਸ ਦਿਨ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਉਸੇ ਦਿਨ ਉਸਨੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੱਟ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਡਾਇਨਿੰਗ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਭੱਜੀ, ਇਸ ਬਹੁਤ ਯਕੀਨ ਨਾਲ ਕਿ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਅਜਿਹੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਰਹਾਂਗਾ?"

"ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣਾਤਮਕ ਤਰਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੀਮਤੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਬੂਤ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਪਤੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚਿੱਠੀਆਂ ਲਿਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਿਉਂ ਰਹੇ?"

"ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਵੀ ਅਸੰਭਵ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਸੋਮਵਾਰ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਟਿੱਪਣੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ?"

"ਨਹੀਂ।"

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਸਵੈਂਡਮ ਲੇਨ ਵਿੱਚ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ?"

"ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ।"

"ਕੀ ਖਿੜਕੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਸੀ?"

"ਹਾਂ।"

"ਫਿਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ?"

"ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ।"

"ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ਼, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਬੇ-ਸ਼ੱਕ ਚੀਕਿਆ?"

"ਹਾਂ।"

"ਮਦਦ ਲਈ ਪੁਕਾਰ, ਤੂੰ ਸੋਚਿਆ?"

"ਹਾਂ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਹਿਲਾਏ।"

"ਪਰ ਇਹ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਚੀਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਉੱਪਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

"ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਖਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ?"

"ਉਹ ਅਚਾਨਕ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ।"

"ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ?"

"ਨਹੀਂ, ਪਰ ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉੱਥੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਲਾਸਕਰ ਪੌੜੀਆਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਸੀ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਡੇ ਪਤੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਮ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਨ?"

"ਪਰ ਉਸਦੇ ਕਾਲਰ ਜਾਂ ਟਾਈ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਨੰਗਾ ਗਲਾ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਦੇਖਿਆ।"

"ਕੀ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਸਵੈਂਡਮ ਲੇਨ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ?"

"ਕਦੇ ਨਹੀਂ।"

"ਕੀ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਅਫੀਮ ਲੈਣ ਦੇ ਕੋਈ ਲੱਛਣ ਦਿਖਾਏ ਸਨ?"

"ਕਦੇ ਨਹੀਂ।"

"ਧੰਨਵਾਦ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੇਂਟ ਕਲੇਅਰ। ਇਹ ਉਹ ਮੁੱਖ ਨੁਕਤੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋਵਾਂਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੱਲ੍ਹ ਸਾਡਾ ਦਿਨ ਬਹੁਤ ਵਿਅਸਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਡਬਲ-ਬੈੱਡ ਵਾਲਾ ਕਮਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਚਾਦਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਰਾਤ ਦੀ ਸਾਹਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਥੱਕ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਜੋ ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਣਸੁਲਝੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਦਿਨਾਂ ਲਈ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਲਈ ਵੀ, ਬਿਨਾਂ ਆਰਾਮ ਕੀਤੇ, ਇਸਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਇਸਨੂੰ ਹਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਵੇਖਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾ ਲੈਂਦਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਡੇਟਾ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਬੈਠਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਕੋਟ ਅਤੇ ਕਮਰਕੋਟ ਉਤਾਰਿਆ, ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਨੀਲਾ ਡਰੈਸਿੰਗ-ਗਾਊਨ ਪਾਇਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ ਸਿਰਹਾਣੇ ਅਤੇ ਸੋਫੇ ਅਤੇ ਆਰਮਚੇਅਰਾਂ ਤੋਂ ਗੱਦੇ ਇਕੱਠੇ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦਾ ਰਿਹਾ। ਇਹਨਾਂ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੂਰਬੀ ਦੀਵਾਨ ਬਣਾਇਆ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਰਾਸਪੈੱਗ ਬੈਠਾ, ਇੱਕ ਔਂਸ ਸ਼ੈਗ ਤੰਬਾਕੂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਚਿਸ ਦਾ ਇੱਕ ਡੱਬਾ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਦੀਵੇ ਦੀ ਮੱਧਮ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਬੈਠਾ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਬਰੀਅਰ ਪਾਈਪ, ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਛੱਤ ਦੇ ਕੋਨੇ 'ਤੇ ਖਾਲੀ ਪਈਆਂ ਸਨ, ਨੀਲਾ ਧੂੰਆਂ ਉਸ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉੱਠ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਚੁੱਪ, ਗਤੀਹੀਣ, ਉਸਦੀਆਂ ਮਜ਼ਬੂਤ-ਸੈਟਿੰਗ ਐਕੁਲੀਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਚਮਕ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸੌਣ ਲਈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਅਚਾਨਕ ਵੀਰਯ ਵਿਕਾਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜਗਾਇਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਗਰਮੀਆਂ ਦੀ ਧੁੱਪ ਨੂੰ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਚਮਕਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਪਾਈਪ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ, ਧੂੰਆਂ ਅਜੇ ਵੀ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਮਰਾ ਇੱਕ ਸੰਘਣੀ ਤੰਬਾਕੂ ਧੁੰਦ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਸ਼ੈਗ ਦੇ ਢੇਰ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਜੋ ਮੈਂ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।

"ਜਾਗੋ, ਵਾਟਸਨ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਹਾਂ।"

"ਸਵੇਰ ਦੀ ਡਰਾਈਵ ਲਈ ਖੇਡ?"

"ਜ਼ਰੂਰ।"

"ਤਾਂ ਫਿਰ ਕੱਪੜੇ ਪਾਓ। ਅਜੇ ਕੋਈ ਹਿੱਲ ਰਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤਬੇਲੇ ਵਾਲਾ ਮੁੰਡਾ ਕਿੱਥੇ ਸੌਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਜਾਲ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਲਵਾਂਗੇ।" ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਹੱਸਿਆ, ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਝਪਕ ਗਈਆਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਦੇ ਉਦਾਸ ਚਿੰਤਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਆਦਮੀ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਘੜੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। ਇਹ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੱਲ-ਜੁੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਚਾਰ ਵਜ ਕੇ ਪੱਚੀ ਮਿੰਟ ਹੋਏ ਸਨ। ਮੈਂ ਅਜੇ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਹੋਮਜ਼ ਖ਼ਬਰ ਲੈ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਕਿ ਮੁੰਡਾ ਘੋੜਾ ਪਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

"ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬੂਟ ਖਿੱਚਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਯੂਰਪ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮੂਰਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਇੱਥੋਂ ਚੈਰਿੰਗ ਕਰਾਸ ਤੱਕ ਲੱਤ ਮਾਰ ਕੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹਾਂ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਚਾਬੀ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?" ਮੈਂ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਬਾਥਰੂਮ ਵਿੱਚ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਓਹ, ਹਾਂ, ਮੈਂ ਮਜ਼ਾਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ," ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਉੱਥੇ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕੱਢਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਗਲੈਡਸਟੋਨ ਬੈਗ ਵਿੱਚ ਪਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਆਓ, ਮੇਰੇ ਮੁੰਡੇ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਤਾਲੇ ਵਿੱਚ ਫਿੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਅਸੀਂ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਵਧੇ, ਅਤੇ ਸਵੇਰ ਦੀ ਚਮਕਦਾਰ ਧੁੱਪ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਏ। ਸੜਕ 'ਤੇ ਸਾਡਾ ਘੋੜਾ ਅਤੇ ਜਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਅੱਧਾ ਕੱਪੜਾ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਤਬੇਲਾ ਮੁੰਡਾ ਸਿਰ 'ਤੇ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਭੱਜ ਕੇ ਅੰਦਰ ਆਏ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਲੰਡਨ ਰੋਡ 'ਤੇ ਭੱਜ ਗਏ। ਕੁਝ ਦੇਸੀ ਗੱਡੀਆਂ ਹਿੱਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਮਹਾਂਨਗਰ ਵਿੱਚ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਵਿਲਾ ਦੀਆਂ ਲਾਈਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹਿਰ ਵਾਂਗ ਚੁੱਪ ਅਤੇ ਬੇਜਾਨ ਸਨ।

"ਇਹ ਕੁਝ ਬਿੰਦੂਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਮਾਮਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਰਪਟ ਦੌੜਾਉਂਦੇ ਹੋਏ। "ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਤਿਲ ਵਾਂਗ ਅੰਨ੍ਹਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਸਿਆਣਪ ਨੂੰ ਦੇਰ ਨਾਲ ਸਿੱਖਣਾ ਇਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਾ ਸਿੱਖਣ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੈ।"

ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਠਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਆਪਣੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਤੋਂ ਨੀਂਦ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਰੀ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਦੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਹੇ ਸੀ। ਵਾਟਰਲੂ ਬ੍ਰਿਜ ਰੋਡ ਤੋਂ ਲੰਘਦੇ ਹੋਏ ਅਸੀਂ ਨਦੀ ਪਾਰ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਵੈਲਿੰਗਟਨ ਸਟਰੀਟ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹੋਏ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਚੱਲ ਪਏ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਬੋ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ। ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਫੋਰਸ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਦੋ ਕਾਂਸਟੇਬਲਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਲੂਟ ਮਾਰਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਘੋੜੇ ਦਾ ਸਿਰ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜਾ ਸਾਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲੈ ਗਿਆ।

"ਕੌਣ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਹੈ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਬ੍ਰੈਡਸਟ੍ਰੀਟ, ਸਰ।"

"ਆਹ, ਬ੍ਰੈਡਸਟ੍ਰੀਟ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਹੋ?" ਇੱਕ ਲੰਮਾ, ਮੋਟਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪੱਥਰ ਦੇ ਝੰਡੇ ਵਾਲੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆਇਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਟੋਪੀ ਅਤੇ ਡੱਡੂ ਵਾਲੀ ਜੈਕੇਟ ਵਿੱਚ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਬ੍ਰੈਡਸਟ੍ਰੀਟ।"

"ਜ਼ਰੂਰ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਇੱਥੇ ਮੇਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਓ।" ਇਹ ਇੱਕ ਛੋਟਾ, ਦਫਤਰ ਵਰਗਾ ਕਮਰਾ ਸੀ, ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਖਾਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੰਧ ਤੋਂ ਇੱਕ ਟੈਲੀਫੋਨ ਨਿਕਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਆਪਣੇ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ।

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼?"

"ਮੈਂ ਉਸ ਭਿਖਾਰੀ, ਬੂਨ ਬਾਰੇ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ - ਜਿਸ 'ਤੇ ਲੀ ਦੇ ਮਿਸਟਰ ਨੇਵਿਲ ਸੇਂਟ ਕਲੇਅਰ ਦੇ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਹਾਂ। ਉਸਨੂੰ ਪਾਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਲਈ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ।"

"ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ। ਕੀ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਥੇ ਹੈ?"

"ਸੈੱਲਾਂ ਵਿੱਚ।"

"ਕੀ ਉਹ ਚੁੱਪ ਹੈ?"

"ਓਹ, ਉਹ ਕੋਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਪਰ ਉਹ ਇੱਕ ਗੰਦਾ ਬਦਮਾਸ਼ ਹੈ।"

"ਗੰਦਾ?"

"ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਧੋਣ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਟਿੰਕਰ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਾਂਗ ਕਾਲਾ ਹੈ। ਖੈਰ, ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਕੇਸ ਸੁਲਝ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਜੇਲ੍ਹ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵੋਗੇ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਰੋਗੇ? ਇਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪਾਸੇ ਆਓ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਬੈਗ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

"ਨਹੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਲਵਾਂਗਾ।"

"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ ਤਾਂ ਇਸ ਪਾਸੇ ਆਓ।" ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਲੈ ਗਿਆ, ਇੱਕ ਬੰਦ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਇੱਕ ਘੁੰਮਦੀ ਪੌੜੀ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਚਿੱਟੇ ਰੰਗ ਦੇ ਲਾਂਘੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਇਆ ਜਿਸਦੇ ਹਰ ਪਾਸੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲਾਈਨ ਸੀ।

“ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਵਾਲਾ ਤੀਜਾ ਉਸਦਾ ਹੈ,” ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। “ਇਹ ਇੱਥੇ ਹੈ!” ਉਸਨੇ ਚੁੱਪਚਾਪ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੈਨਲ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਝਾਤੀ ਮਾਰੀ।

"ਉਹ ਸੌਂ ਰਿਹਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

ਅਸੀਂ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਜਾਲੀ ਵੱਲ ਰੱਖੀਆਂ। ਕੈਦੀ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਕਰਕੇ, ਬਹੁਤ ਡੂੰਘੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ, ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਅਤੇ ਭਾਰੀ ਸਾਹ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਦਰਮਿਆਨੇ ਕੱਦ ਦਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਮੋਟੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪਸੰਦ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਰੰਗੀਨ ਕਮੀਜ਼ ਉਸਦੇ ਫਟੇ ਹੋਏ ਕੋਟ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਹ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਗੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਢੱਕਣ ਵਾਲੀ ਮੈਲ ਇਸਦੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਬਦਸੂਰਤਤਾ ਨੂੰ ਛੁਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਦਾ ਇੱਕ ਚੌੜਾ ਚੱਕਰ ਅੱਖ ਤੋਂ ਠੋਡੀ ਤੱਕ ਇਸ ਉੱਤੇ ਫੈਲ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸੁੰਗੜਨ ਨਾਲ ਉੱਪਰਲੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਵਧ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਦੰਦ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਘਬਰਾਹਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਚਮਕਦਾਰ ਲਾਲ ਵਾਲਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਝਟਕਾ ਉੱਭਰ ਆਇਆ।

"ਉਹ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ?" ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਨਹਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਸੰਦ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ।" ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੇ ਗਲੈਡਸਟੋਨ ਬੈਗ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਵਿੱਚ ਪਾ ਕੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਬਾਥ-ਸਪੰਜ ਕੱਢਿਆ।

"ਉਹ! ਉਹ! ਤੂੰ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਹੈਂ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਹੱਸਿਆ।

"ਹੁਣ, ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬਹੁਤ ਚੁੱਪਚਾਪ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਵੱਡੀ ਚੰਗਿਆਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਬਣਾਵਾਂਗੇ।"

"ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਬੋ ਸਟਰੀਟ ਸੈੱਲਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਸਿਹਰਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ, ਹੈ ਨਾ?" ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਚਾਬੀ ਤਾਲੇ ਵਿੱਚ ਘੁਮਾ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਬਹੁਤ ਚੁੱਪਚਾਪ ਸੈੱਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਏ। ਸਲੀਪਰ ਅੱਧਾ ਮੁੜਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਡੂੰਘੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਲੇਟ ਗਿਆ। ਹੋਮਜ਼ ਪਾਣੀ ਦੇ ਜੱਗ ਵੱਲ ਝੁਕਿਆ, ਆਪਣੇ ਸਪੰਜ ਨੂੰ ਗਿੱਲਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸਨੂੰ ਕੈਦੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦੋ ਵਾਰ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਰਗੜਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕੈਂਟ ਕਾਉਂਟੀ ਵਿੱਚ ਲੀ ਦੇ ਮਿਸਟਰ ਨੇਵਿਲ ਸੇਂਟ ਕਲੇਅਰ ਨਾਲ ਕਰਵਾਉਣ ਦਿਓ," ਉਸਨੇ ਚੀਕਿਆ।

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਜ਼ਾਰਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਉਸ ਆਦਮੀ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਸਪੰਜ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛਿੱਲ ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਰੁੱਖ ਦੀ ਛਿੱਲ। ਉਹ ਮੋਟਾ ਭੂਰਾ ਰੰਗ ਗਿਆ! ਉਹ ਭਿਆਨਕ ਦਾਗ ਵੀ ਗਿਆ ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸੀਵ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਮਰੋੜਿਆ ਹੋਇਆ ਬੁੱਲ੍ਹ ਜਿਸਨੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਘਿਣਾਉਣਾ ਹਾਸਾ ਪਾਇਆ ਸੀ! ਇੱਕ ਮਰੋੜ ਨੇ ਉਲਝੇ ਹੋਏ ਲਾਲ ਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ, ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਬੈਠਾ, ਇੱਕ ਫਿੱਕਾ, ਉਦਾਸ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲਾ, ਸ਼ੁੱਧ ਦਿੱਖ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ, ਕਾਲੇ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਮੁਲਾਇਮ ਚਮੜੀ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਰਗੜ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨੀਂਦ ਭਰੇ ਘਬਰਾਹਟ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘੂਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਅਚਾਨਕ ਐਕਸਪੋਜਰ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਚੀਕਿਆ ਅਤੇ ਸਿਰਹਾਣੇ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਢੱਕ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ।

"ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਵਰਗ!" ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਲਾਪਤਾ ਆਦਮੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਫੋਟੋ ਤੋਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ।"

ਕੈਦੀ ਉਸ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਭਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਮੁੜਿਆ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। "ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਕੀ ਦੋਸ਼ ਹੈ?"

"ਮਿਸਟਰ ਨੇਵਿਲ ਸਟਰੀਟ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਨਾਲ। ਓ, ਆਓ, ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇਸ 'ਤੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਖੈਰ, ਮੈਂ ਫੋਰਸ ਵਿੱਚ ਸਤਾਈ ਸਾਲ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕੇਕ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।"

"ਜੇ ਮੈਂ ਮਿਸਟਰ ਨੇਵਿਲ ਸੇਂਟ ਕਲੇਅਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਬਿਹਤਰ ਕਰਦੇ।"

"ਇਹ ਪਤਨੀ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਬੱਚੇ ਸਨ," ਕੈਦੀ ਨੇ ਹਾਹਾਕਾਰ ਮਚਾ ਦਿੱਤੀ। "ਰੱਬ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੇ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿਆਂਗਾ। ਹੇ ਰੱਬਾ! ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਖੁਲਾਸਾ! ਮੈਂ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਥਪਥਪਾਇਆ।

"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਬੇਸ਼ੱਕ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਿਤ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਮਿਲ ਜਾਵੇ। ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਬ੍ਰੈਡਸਟ੍ਰੀਟ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਉਸ 'ਤੇ ਨੋਟਸ ਬਣਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਹੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦੇਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਕੇਸ ਕਦੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ।"

"ਰੱਬ ਤੁਹਾਡਾ ਭਲਾ ਕਰੇ!" ਕੈਦੀ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਰੋਇਆ। "ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੁਖਦਾਈ ਭੇਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰਕ ਧੱਬੇ ਵਜੋਂ ਛੱਡਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕੈਦ, ਹਾਂ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਫਾਂਸੀ ਵੀ ਸਹਿ ਲੈਂਦਾ।"

"ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਚੈਸਟਰਫੀਲਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਕੂਲ ਮਾਸਟਰ ਸਨ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜਵਾਨੀ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ, ਸਟੇਜ 'ਤੇ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਅਖ਼ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟਰ ਬਣ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਮੇਰੇ ਸੰਪਾਦਕ ਦੀ ਇੱਛਾ ਸੀ ਕਿ ਮਹਾਂਨਗਰ ਵਿੱਚ ਭੀਖ ਮੰਗਣ 'ਤੇ ਲੇਖਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਬਿੰਦੂ ਸੀ ਜਿੱਥੋਂ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਸਾਹਸ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ। ਇੱਕ ਸ਼ੌਕੀਆ ਵਜੋਂ ਭੀਖ ਮੰਗਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਕੇ ਹੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲੇਖਾਂ ਨੂੰ ਅਧਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਤੱਥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਅਦਾਕਾਰ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮੇਕਅੱਪ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭੇਦ ਸਿੱਖ ਲਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੁਨਰ ਲਈ ਹਰੇ-ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਇਆ। ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਪੇਂਟ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਤਰਸਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮੈਂ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਦਾਗ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਮਾਸ-ਰੰਗ ਦੇ ਪਲਾਸਟਰ ਦੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਪਰਚੀ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਨੂੰ ਮੋੜ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਵਾਲਾਂ ਦੇ ਲਾਲ ਸਿਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਢੁਕਵੇਂ ਪਹਿਰਾਵੇ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵਪਾਰਕ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਟੇਸ਼ਨ ਲੈ ਲਿਆ, ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਾਚਿਸ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਪਰ

ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਭਿਖਾਰੀ ਵਾਂਗ। ਸੱਤ ਘੰਟੇ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 26 ਸਕਿੰਟ ਮਿਲੇ ਸਨ। 4d।

"ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲੇਖ ਲਿਖੇ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਰ ਸੋਚਿਆ, ਪਰ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਲਈ ਇੱਕ ਬਿੱਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ 'ਤੇ 25 ਪੌਂਡ ਲਈ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਭੇਜੀ ਗਈ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਪੈਸੇ ਕਿੱਥੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੇ ਹਨ, ਪਰ ਅਚਾਨਕ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਆਇਆ। ਮੈਂ ਲੈਣਦਾਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪੰਦਰਵਾੜੇ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਮੰਗੀ, ਆਪਣੇ ਮਾਲਕਾਂ ਤੋਂ ਛੁੱਟੀ ਮੰਗੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਭੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਭੀਖ ਮੰਗਣ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਇਆ। ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਸਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਰਜ਼ਾ ਚੁਕਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।"

"ਖੈਰ, ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ 2 ਪੌਂਡ ਦੀ ਔਖੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੈਟਲ ਹੋਣਾ ਕਿੰਨਾ ਔਖਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਪੇਂਟ ਲਗਾ ਕੇ, ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ, ਅਤੇ ਚੁੱਪ ਬੈਠ ਕੇ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਕਮਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਹੰਕਾਰ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਲੜਾਈ ਸੀ, ਪਰ ਡਾਲਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤ ਗਏ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਰਿਪੋਰਟਿੰਗ ਕਰਨਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦਿਨ-ਬ-ਦਿਨ ਉਸ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਗਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚੁਣਿਆ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਭਿਆਨਕ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਤਰਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਜੇਬਾਂ ਤਾਂਬੇ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ। ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਮੇਰਾ ਭੇਤ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਨੀਵੀਂ ਗੁਫਾ ਦਾ ਰੱਖਿਅਕ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਸਵਾਂਡਮ ਲੇਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਹਰ ਸਵੇਰ ਇੱਕ ਘਟੀਆ ਭਿਖਾਰੀ ਵਜੋਂ ਉੱਭਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਆਦਮੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਆਦਮੀ, ਇੱਕ ਲਾਸਕਰ, ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਮਰਿਆਂ ਲਈ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਚੰਗੀ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰਾ ਭੇਤ ਉਸਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਾਫ਼ੀ ਪੈਸੇ ਬਚਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਲੰਡਨ ਦੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਭਿਖਾਰੀ ਹਰ ਸਾਲ 700 ਪੌਂਡ ਕਮਾ ਸਕਦਾ ਸੀ - ਜੋ ਕਿ ਮੇਰੀ ਔਸਤ ਕਮਾਈ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ - ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬਣਤਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਰਿਪਾਰਟੀ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਫਾਇਦੇ ਸਨ, ਜਿਸਨੇ ਅਭਿਆਸ ਦੁਆਰਾ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਫ਼ੀ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪਾਤਰ ਬਣਾਇਆ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਚਾਂਦੀ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੈਸਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਧਾਰਾ ਵਹਿ ਗਈ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਦਿਨ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ 2 ਪੌਂਡ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ।"

"ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਅਮੀਰ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ, ਮੈਂ ਹੋਰ ਵੀ ਮਹੱਤਵਾਕਾਂਖੀ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ, ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘਰ ਲੈ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਅਸਲ ਕਿੱਤੇ ਬਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ। ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਪਤਨੀ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰਾ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਹੈ।"

"ਪਿਛਲੇ ਸੋਮਵਾਰ ਮੈਂ ਦਿਨ ਦਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਫੀਮ ਦੇ ਗੁਫਾ ਦੇ ਉੱਪਰ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕੱਪੜੇ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ, ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਟਿਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਮੈਂ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ, ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਢੱਕਣ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਉੱਪਰ ਕੀਤੀਆਂ, ਅਤੇ, ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਪਾਤਰ, ਲਾਸਕਰ ਕੋਲ ਭੱਜ ਕੇ, ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕੇ। ਮੈਂ ਹੇਠਾਂ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉੱਪਰ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹ ਸਕਦੀ। ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤੇ, ਇੱਕ ਭਿਖਾਰੀ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਖਿੱਚੇ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਰੰਗਦਾਰ ਅਤੇ ਵਿੱਗ ਪਾ ਲਿਆ। ਇੱਕ ਪਤਨੀ

ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵਿੰਨ੍ਹ ਸਕਦੀਆਂ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਭੇਸ ਪੂਰਾ ਕਰੋ। ਪਰ ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਤਲਾਸ਼ੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੱਪੜੇ ਮੈਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਖਿੜਕੀ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀ, ਆਪਣੀ ਹਿੰਸਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਕੱਟ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸ ਸਵੇਰੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਕੋਟ ਫੜ ਲਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਤਾਂਬੇ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਚਮੜੇ ਦੇ ਬੈਗ ਤੋਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਪੈਸਾ ਲੈ ਕੇ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਥੇਮਜ਼ ਵਿੱਚ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ। ਹੋਰ ਕੱਪੜੇ ਵੀ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਆ ਗਏ ਹੋਣਗੇ, ਪਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪੌੜੀਆਂ ਉੱਤੇ ਕਾਂਸਟੇਬਲਾਂ ਦੀ ਭੀੜ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਬਾਅਦ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ, ਸਗੋਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਰਾਹਤ ਲਈ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਮਿਸਟਰ ਨੇਵਿਲ ਸੇਂਟ ਕਲੇਅਰ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸਦੇ ਕਾਤਲ ਵਜੋਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਹੋਰ ਕੁਝ ਹੈ। ਮੈਂ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਹੋ ਸਕੇ ਆਪਣਾ ਭੇਸ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦਾ ਪੱਕਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇੱਕ ਗੰਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਬਹੁਤ ਚਿੰਤਤ ਹੋਵੇਗੀ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਅੰਗੂਠੀ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਲਾਸਕਰ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨਾਲ ਹੀ ਇੱਕ ਕਾਹਲੀ ਨਾਲ ਸਕ੍ਰੌਲ ਕਰਕੇ, ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਡਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਉਹ ਨੋਟ ਉਸਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਹੀ ਮਿਲਿਆ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਅੱਛਾ ਰੱਬਾ! ਉਸਨੇ ਕਿੰਨਾ ਹਫ਼ਤਾ ਬਿਤਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ!"

"ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਇਸ ਲਾਸਕਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਹੈ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਬ੍ਰੈਡਸਟ੍ਰੀਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤੇ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਪੋਸਟ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਨੇ ਇਹ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਮਲਾਹ ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਇਹੀ ਤਾਂ ਸੀ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਸਿਰ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ; "ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਕਦੇ ਭੀਖ ਮੰਗਣ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ?"

"ਕਈ ਵਾਰ; ਪਰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕੀ ਸੀ?"

"ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇੱਥੇ ਹੀ ਰੁਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਬ੍ਰੈਡਸਟ੍ਰੀਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜੇ ਪੁਲਿਸ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਿਊ ਬੂਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।"

"ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਗੰਭੀਰ ਸਹੁੰਆਂ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਦਮ ਨਾ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਵੇ। ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਲੱਭੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼, ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਬਹੁਤ ਰਿਣੀ ਹਾਂ। ਕਾਸ਼ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹੋ।"

"ਮੈਂ ਇਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ," ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪੰਜ ਸਿਰਹਾਣਿਆਂ 'ਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਔਂਸ ਸ਼ੈਗ ਪੀ ਕੇ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਬੇਕਰ ਸਟ੍ਰੀਟ ਤੱਕ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਕੇ ਜਾਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਨਾਸ਼ਤੇ ਲਈ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵਾਂਗੇ।"

ਬਲੂ ਕਾਰਬੰਕਲ ਦਾ ਸਾਹਸ

ਮੈਂ ਕ੍ਰਿਸਮਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਜੀ ਸਵੇਰ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਸੀਜ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ੁਭਕਾਮਨਾਵਾਂ ਦੇਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਜਾਮਨੀ ਰੰਗ ਦੇ ਡਰੈਸਿੰਗ-ਗਾਊਨ ਵਿੱਚ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਲੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਉਸਦੀ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਈਪ-ਰੈਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਸਵੇਰ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਢੇਰ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਏ, ਹੱਥ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ। ਸੋਫੇ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਲੱਕੜ ਦੀ ਕੁਰਸੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੰਦੀ ਅਤੇ ਬਦਨਾਮ ਸਖ਼ਤ-ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਟੋਪੀ ਲਟਕਾਈ ਹੋਈ ਸੀ, ਜੋ ਪਹਿਨਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਾੜੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਈ ਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਫਟ ਗਈ ਸੀ। ਕੁਰਸੀ ਦੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਪਏ ਇੱਕ ਲੈਂਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਫੋਰਸੇਪ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਜਾਂਚ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਟੋਪੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਟਕਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਤੁਹਾਡੀ ਮੰਗਣੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ; "ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਟੋਕ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮਾਮਲਾ ਬਿਲਕੁਲ ਮਾਮੂਲੀ ਹੈ" - ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਅੰਗੂਠਾ ਪੁਰਾਣੀ ਟੋਪੀ ਵੱਲ ਵਧਾਇਆ - "ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕੁਝ ਨੁਕਤੇ ਹਨ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਅਤੇ ਹਦਾਇਤ ਤੋਂ ਵੀ ਵਾਂਝੇ ਨਹੀਂ ਹਨ।"

ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਆਰਾਮ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਤੇਜ਼ ਅੱਗ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਗਰਮ ਕੀਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਠੰਡ ਆ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਖਿੜਕੀਆਂ ਬਰਫ਼ ਦੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸੰਘਣੀਆਂ ਸਨ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਮੈਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, "ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਘਰੇਲੂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਕੋਈ ਘਾਤਕ ਕਹਾਣੀ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ - ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਸੁਰਾਗ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਭੇਤ ਦੇ ਹੱਲ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰੇਗਾ।"

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ," ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜੋ ਉਦੋਂ ਵਾਪਰੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਚਾਰ ਮਿਲੀਅਨ ਮਨੁੱਖ ਕੁਝ ਵਰਗ ਮੀਲ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਰਹੇ ਹੋਣਗੇ। ਇੰਨੇ ਸੰਘਣੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਝੁੰਡ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਹਰ ਸੰਭਾਵੀ ਸੁਮੇਲ ਦੇ ਵਾਪਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਜੋ ਅਪਰਾਧਿਕ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਅਤੇ ਅਜੀਬ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਅਨੁਭਵ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।"

"ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ," ਮੈਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, "ਪਿਛਲੇ ਛੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨੋਟਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਤਿੰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਪਰਾਧ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਕਤ ਹਨ।"

"ਬਿਲਕੁਲ। ਤੁਸੀਂ ਆਇਰੀਨ ਐਡਲਰ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੇਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼, ਮਿਸ ਮੈਰੀ ਸਦਰਲੈਂਡ ਦੇ ਇਕਲੌਤੇ ਕੇਸ ਅਤੇ ਮਰੋੜੇ ਹੋਏ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਸਾਹਸ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਉਸੇ ਮਾਸੂਮ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਪੀਟਰਸਨ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?"

"ਹਾਂ।"

"ਇਹ ਟਰਾਫੀ ਉਸੇ ਦੀ ਹੈ।"

"ਇਹ ਉਸਦੀ ਟੋਪੀ ਹੈ।"
"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਲੱਭ ਲਿਆ। ਇਸਦਾ ਮਾਲਕ ਅਣਜਾਣ ਹੈ। ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕੁੱਟੇ ਹੋਏ ਬਿੱਲੀਕੌਂਕ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਬੌਧਿਕ ਸਮੱਸਿਆ ਵਜੋਂ ਦੇਖੋ। ਅਤੇ, ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਇੱਥੇ ਕਿਵੇਂ ਆਇਆ। ਇਹ ਕ੍ਰਿਸਮਸ ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਮੋਟੇ ਹੰਸ ਦੇ ਨਾਲ ਆਇਆ, ਜੋ ਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪੀਟਰਸਨ ਦੀ ਅੱਗ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਭੁੰਨ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ: ਕ੍ਰਿਸਮਸ ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਚਾਰ ਵਜੇ, ਪੀਟਰਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਇਮਾਨਦਾਰ ਸਾਥੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਝਟਕੇ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਟੋਟਨਹੈਮ ਕੋਰਟ ਰੋਡ ਤੋਂ ਘਰ ਵੱਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਉਸਨੇ ਗੈਸਲਾਈਟ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਲੰਬਾ ਆਦਮੀ ਦੇਖਿਆ, ਜੋ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਡਗਮਗਾ ਕੇ ਤੁਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਚਿੱਟਾ ਹੰਸ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਗੁੱਜ ਸਟਰੀਟ ਦੇ ਕੋਨੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਇਸ ਅਜਨਬੀ ਅਤੇ ਖੁਰਦਰੇ ਦੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੰਢ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਕਤਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਟੋਪੀ ਨੂੰ ਲਾਹ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸੋਟੀ ਚੁੱਕੀ ਅਤੇ, ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਘੁੰਮਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਤੋੜ ਦਿੱਤੀ। ਪੀਟਰਸਨ ਨੇ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ; ਪਰ ਉਹ ਆਦਮੀ, ਖਿੜਕੀ ਤੋੜਨ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਵਰਦੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਰਗੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਭੱਜਦੇ ਦੇਖ ਕੇ, ਆਪਣਾ ਹੰਸ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਆਪਣੀ ਅੱਡੀ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਟੋਟਨਹੈਮ ਕੋਰਟ ਰੋਡ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਸਥਿਤ ਛੋਟੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਦੇ ਭੁਲੇਖੇ ਵਿੱਚ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ। ਪੀਟਰਸਨ ਦੇ ਆਉਣ 'ਤੇ ਖੁਰਦਰੇ ਵੀ ਭੱਜ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਕੋਲ ਲੜਾਈ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਅਤੇ ਇਸ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਟੋਪੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਕ੍ਰਿਸਮਸ ਹੰਸ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤ ਦੇ ਲੁੱਟ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਗਏ ਸਨ।"
"ਉਸਨੇ ਕਿਹੜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ?"
"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ, ਸਮੱਸਿਆ ਇਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ 'ਮਿਸਿਜ਼ ਹੈਨਰੀ ਬੇਕਰ ਲਈ' ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਕਾਰਡ 'ਤੇ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਪੰਛੀ ਦੀ ਖੱਬੀ ਲੱਤ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਟੋਪੀ ਦੀ ਲਾਈਨਿੰਗ 'ਤੇ 'H. B.' ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅੱਖਰ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਬੇਕਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਸੈਂਕੜੇ ਹੈਨਰੀ ਬੇਕਰ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਗੁਆਚੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਾਪਸ ਕਰਨਾ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਫਿਰ, ਪੀਟਰਸਨ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ?"
"ਉਹ ਕ੍ਰਿਸਮਸ ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਟੋਪੀ ਅਤੇ ਹੰਸ ਦੋਵੇਂ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ, ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਵੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਸ ਹੰਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰ ਤੱਕ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਸੰਕੇਤ ਸਨ ਕਿ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਠੰਡ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ ਚੰਗਾ ਰਹੇਗਾ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਖਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸਦੇ ਖੋਜੀ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਹੰਸ ਦੀ ਅੰਤਮ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੈ ਜਾਇਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਅਣਜਾਣ ਸੱਜਣ ਦੀ ਟੋਪੀ ਸੰਭਾਲੀ ਰੱਖਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣਾ ਕ੍ਰਿਸਮਸ ਡਿਨਰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।"
"ਕੀ ਉਸਨੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ?"
"ਨਹੀਂ।"
"ਫਿਰ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪਛਾਣ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੁਰਾਗ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

"ਸਿਰਫ਼ ਓਨਾ ਹੀ ਜਿੰਨਾ ਅਸੀਂ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

"ਉਸਦੀ ਟੋਪੀ ਤੋਂ?"

"ਬਿਲਕੁਲ।"

"ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਸ ਪੁਰਾਣੇ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਫੀਲ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ?"

"ਇਹ ਮੇਰਾ ਲੈਂਸ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਤਰੀਕੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਜਿਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਇਹ ਲੇਖ ਪਹਿਨਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੀ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ?"

ਮੈਂ ਫਟੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਆਮ ਗੋਲ ਆਕਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਮ ਕਾਲੀ ਟੋਪੀ ਸੀ, ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਪਹਿਨਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਾੜੀ। ਪਰਤ ਲਾਲ ਰੇਸ਼ਮ ਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਰੰਗੀਨ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਪਾਸੇ "H. B" ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅੱਖਰ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਟੋਪੀ-ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਕੰਢੇ ਵਿੱਚ ਵਿੰਨ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਲਾਸਟਿਕ ਗਾਇਬ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਦੇ ਲਈ, ਇਹ ਫਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਧੂੜ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਈ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਿਆਹੀ ਨਾਲ ਮਲ ਕੇ ਰੰਗੀਨ ਧੱਬਿਆਂ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਸੀ।

“ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ,” ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਦੇ ਦਿੱਤਾ।

"ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਵਾਟਸਨ, ਤੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈਂ। ਪਰ, ਤੂੰ ਜੋ ਦੇਖਦਾ ਹੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਤਰਕ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈਂ। ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸ਼ਰਮੀਲਾ ਹੈਂ।"

"ਫਿਰ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਟੋਪੀ ਤੋਂ ਕੀ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹੋ?"

ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਵੱਲ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਆਤਮ-ਨਿਰੀਖਣ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਜੋ ਉਸਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਸੀ। "ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਘੱਟ ਸੰਕੇਤਕ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, "ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਕੁਝ ਸਿੱਟੇ ਹਨ ਜੋ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹਨ ਜੋ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੇ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੰਤੁਲਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਆਦਮੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਸੀ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਅਮੀਰ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਬੁਰੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਕੋਲ ਦੂਰਦਰਸ਼ੀ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਹੈ, ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਪਛੜਾਈ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਪਤਨ ਨਾਲ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਉੱਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਕਿਸੇ ਬੁਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਸ਼ਾਇਦ ਸ਼ਰਾਬ, ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੱਥ ਲਈ ਵੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹੋਮਜ਼!"

"ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਵੈ-ਮਾਣ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵਿਰੋਧ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜੋ ਬੈਠਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਖਲਾਈ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ, ਅੱਧਖੜ ਉਮਰ ਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਵਾਲ ਘਿਸੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜੋ ਉਸਨੇ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੱਟੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਚੂਨਾ-ਕਰੀਮ ਨਾਲ ਮਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਧੇਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੱਥ ਹਨ ਜੋ ਉਸਦੀ ਟੋਪੀ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਨਾਲ ਹੀ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਗੈਸ ਪਾਈ ਗਈ ਹੋਵੇ।"

"ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਰੂਰ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਹੋਮਜ਼।"
"ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਨਹੀਂ। ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਨਤੀਜੇ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ?"
"ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਮੂਰਖ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਪਾਲਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਆਦਮੀ ਬੁੱਧੀਜੀਵੀ ਸੀ?"
ਜਵਾਬ ਲਈ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਟੋਪੀ ਆਪਣੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਤਾੜੀ ਮਾਰੀ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਆ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨੱਕ ਦੇ ਪੁਲ 'ਤੇ ਟਿਕ ਗਈ। "ਇਹ ਘਣ ਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜਿਸਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਦਿਮਾਗ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਹੋਵੇਗਾ।"
"ਫਿਰ ਉਸਦੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਪਤਨ?"
"ਇਹ ਟੋਪੀ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਪੁਰਾਣੀ ਹੈ। ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਘੁੰਗਰਾਲੇ ਇਹ ਸਮਤਲ ਕੰਢੇ ਉਦੋਂ ਆਏ ਸਨ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕੁਆਲਿਟੀ ਦੀ ਟੋਪੀ ਹੈ। ਰਿਬਡ ਸਿਲਕ ਦੀ ਪੱਟੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪਰਤ ਦੇਖੋ। ਜੇ ਇਹ ਆਦਮੀ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਇੰਨੀ ਮਹਿੰਗੀ ਟੋਪੀ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਟੋਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਯਕੀਨਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਗਿਆ ਹੈ।"
"ਖੈਰ, ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਜ਼ਰੂਰ। ਪਰ ਦੂਰਦਰਸ਼ੀ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਪਿਛਾਖੜੀ ਬਾਰੇ ਕੀ?"
ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਹੱਸ ਪਿਆ। "ਇਹ ਦੂਰਦਰਸ਼ਤਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲ ਹੈਟ-ਸਿਕਿਓਰਰ ਦੀ ਛੋਟੀ ਡਿਸਕ ਅਤੇ ਲੂਪ 'ਤੇ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਟੋਪੀਆਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਵੇਚੇ ਜਾਂਦੇ। ਜੇ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਦੂਰਦਰਸ਼ਤਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਹਵਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਲਾਸਟਿਕ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਉਸਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਦੂਰਦਰਸ਼ਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਸਬੂਤ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉਸਨੇ ਫੀਲ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਦਾਗਾਂ ਨੂੰ ਸਿਆਹੀ ਨਾਲ ਮਲ ਕੇ ਛੁਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਵੈ-ਮਾਣ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਗੁਆਇਆ ਹੈ।"
"ਤੁਹਾਡਾ ਤਰਕ ਯਕੀਨਨ ਮੰਨਣਯੋਗ ਹੈ।"
"ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਉਹ ਅੱਧਖੜ ਉਮਰ ਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਵਾਲ ਘਿਸੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਇਹ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਕੱਟੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਚੂਨਾ-ਕਰੀਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਭ ਲਾਈਨਿੰਗ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਨੇੜਿਓਂ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਲੈਂਸ ਤੋਂ ਵਾਲਾਂ ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਨਾਈ ਦੀ ਕੈਂਚੀ ਦੁਆਰਾ ਸਾਫ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਚਿਪਕਣ ਵਾਲੇ ਜਾਪਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਚੂਨਾ-ਕਰੀਮ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਗੰਧ ਹੈ। ਇਹ ਧੂੜ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ, ਗਲੀ ਦੀ ਕਿਰਚਦਾਰ, ਸਲੇਟੀ ਧੂੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਘਰ ਦੀ ਫੁੱਲੀ ਭੂਰੀ ਧੂੜ ਹੈ, ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਮਾਂ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਟਕਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅੰਦਰ ਨਮੀ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹਨ ਕਿ ਪਹਿਨਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਬਹੁਤ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਪਸੀਨਾ ਵਹਾਇਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਿਖਲਾਈ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ।"
"ਪਰ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ - ਤੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।"

"ਇਸ ਟੋਪੀ ਨੂੰ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਤੋਂ ਬੁਰਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੇਖਾਂਗਾ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਤੇਰੀ ਟੋਪੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੀ ਧੂੜ ਜਮ੍ਹਾ ਹੋਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੇਰੀ ਪਤਨੀ ਤੈਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤੂੰ ਵੀ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਪਿਆਰ ਗੁਆਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਬਦਕਿਸਮਤ ਰਿਹਾ ਹੈਂ।"

"ਪਰ ਉਹ ਕੁਆਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਨਹੀਂ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਲਈ ਸ਼ਾਂਤੀ ਭੇਟ ਵਜੋਂ ਹੰਸ ਨੂੰ ਘਰ ਲਿਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪੰਛੀ ਦੀ ਲੱਤ 'ਤੇ ਲੱਗਿਆ ਕਾਰਡ ਯਾਦ ਰੱਖੋ।"

"ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹਰ ਗੱਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕੱਢਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਗੈਸ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ ਹੋਈ?"

"ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਵੀ, ਸ਼ਾਇਦ ਅਚਾਨਕ ਆ ਜਾਣ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਪੰਜ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਲਦੇ ਹੋਏ ਟੇਲੋ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਅਕਸਰ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਰਾਤ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਟਰਿੰਗ ਮੋਮਬੱਤੀ ਲੈ ਕੇ ਉੱਪਰ ਤੁਰਦਾ ਹੈ। ਵੈਸੇ ਵੀ, ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਗੈਸਜੈੱਟ ਤੋਂ ਟੇਲੋ ਦੇ ਧੱਬੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ?"

"ਖੈਰ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚਲਾਕ ਹੈ," ਮੈਂ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੰਸ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਭ ਊਰਜਾ ਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।"

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਹੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਪੀਟਰਸਨ, ਲਾਲ ਹੋਈਆਂ ਗੱਲ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਘਬਰਾਏ ਹੋਏ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਭੱਜਿਆ।

"ਹੰਸ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼! ਹੰਸ, ਸਰ!" ਉਸਨੇ ਹਾਉਂਕਾ ਭਰਿਆ।

"ਹਾਂ? ਫਿਰ ਇਸਦਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੈ? ਕੀ ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਸੋਈ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਹੈ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰਾ ਦੇਖਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਘੁੰਮਾਇਆ।

"ਦੇਖੋ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ! ਦੇਖੋ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਫ਼ਸਲ ਵਿੱਚੋਂ ਕੀ ਮਿਲਿਆ!" ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਅਤੇ ਹਥੇਲੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਚਮਕਦਾਰ ਨੀਲਾ ਪੱਥਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਆਕਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਲੀ ਤੋਂ ਵੀ ਛੋਟਾ ਸੀ, ਪਰ ਇੰਨਾ ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਚਮਕਦਾਰ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਖੋਖਲੇ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਵਾਂਗ ਚਮਕਦਾ ਸੀ।

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਸੀਟੀ ਵਜਾ ਕੇ ਉੱਠ ਕੇ ਬੈਠ ਗਿਆ। "ਜੋਵ, ਪੀਟਰਸਨ ਦੁਆਰਾ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਖਜ਼ਾਨਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੀ ਹੈ?"

"ਹੀਰਾ, ਸਰ? ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਪੱਥਰ। ਇਹ ਕੱਚ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੱਟਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਪੁਟੀ ਹੋਵੇ।"

"ਇਹ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਪੱਥਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਇਹ ਕੀਮਤੀ ਪੱਥਰ ਹੈ।"

"ਇਹ ਕਾਉਂਟੇਸ ਆਫ਼ ਮੋਰਕਾਰ ਦਾ ਨੀਲਾ ਕਾਰਬੰਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ!" ਮੇਰਾ ਵੀਰਜ ਨਿਕਲ ਗਿਆ।

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਸਦਾ ਆਕਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਲ ਪਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਟਾਈਮਜ਼ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਾਰੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵਿਲੱਖਣ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੀ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ 1000 ਪੌਂਡ ਦਾ ਇਨਾਮ ਬਾਜ਼ਾਰ ਕੀਮਤ ਦੇ ਵੀਹਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਪੌਂਡ! ਦਇਆ ਦਾ ਮਹਾਨ ਮਾਲਕ!" ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਝੁਕ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ।

"ਇਹੀ ਇਨਾਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਵਿਚਾਰ ਹਨ ਜੋ ਕਾਊਂਟੇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅੱਧੀ ਕਿਸਮਤ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨਗੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਹੀਰਾ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

"ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਸਹੀ ਯਾਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੋਟਲ ਕੌਸਮੋਪੋਲਿਟਨ ਵਿੱਚ ਗੁੰਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ," ਮੈਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ।

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ, 22 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ, ਸਿਰਫ਼ ਪੰਜ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ। ਜੌਨ ਹੌਰਨਰ, ਇੱਕ ਪਲੰਬਰ, 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਔਰਤ ਦੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੇ ਕੇਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਬੂਤ ਇੰਨੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਨ ਕਿ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅਸਾਈਜ਼ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਕੁਝ ਵੇਰਵਾ ਹੈ।" ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦਾ ਰਿਹਾ, ਤਾਰੀਖਾਂ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸੁਚਾਰੂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ, ਇਸਨੂੰ ਦੁੱਗਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਹੇਠ ਦਿੱਤਾ ਪੈਰਾ ਪੜ੍ਹਿਆ:

"ਹੋਟਲ ਕੌਸਮੋਪੋਲੀਟਨ ਜਿਊਲ ਡਕੈਤੀ। ਜੌਨ ਹੌਰਨਰ, 26,"

ਪਲੰਬਰ, ਨੂੰ 22 ਵੀਂ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ 'ਤੇ ਕਾਊਂਟੇਸ ਆਫ਼ ਮੋਰਕਾਰ ਦੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੇ ਕੇਸ ਤੋਂ ਨੀਲੇ ਕਾਰਬੰਕਲ ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਕੀਮਤੀ ਰਤਨ ਨੂੰ ਐਬਸਟਰੈਕਟ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਾਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੋਟਲ ਦੇ ਉੱਚ-ਅਟੈਂਡੈਂਟ ਜੇਮਜ਼ ਰਾਈਡਰ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਡਕੈਤੀ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਹੌਰਨਰ ਨੂੰ ਕਾਊਂਟੇਸ ਆਫ਼ ਮੋਰਕਾਰ ਦੇ ਡਰੈਸਿੰਗ-ਰੂਮ ਤੱਕ ਦਿਖਾਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਗਰੇਟ ਦੀ ਦੂਜੀ ਪੱਟੀ ਨੂੰ ਸੋਲਡ ਕਰ ਸਕੇ, ਜੋ ਕਿ ਢਿੱਲੀ ਸੀ। ਉਹ ਹੌਰਨਰ ਨਾਲ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਾਪਸ ਆਉਣ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਹੌਰਨਰ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਿਊਰੋ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੋਰੱਕੋ ਦਾ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਤਾਬੂਤ ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਿਆ, ਕਾਊਂਟੇਸ ਆਪਣਾ ਗਹਿਣਾ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਦਤ ਸੀ, ਡਰੈਸਿੰਗ-ਟੇਬਲ 'ਤੇ ਖਾਲੀ ਪਿਆ ਸੀ। ਰਾਈਡਰ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਅਲਾਰਮ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਹੌਰਨਰ ਨੂੰ ਉਸੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ; ਪਰ ਪੱਥਰ ਨਾ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਦੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ। ਕਾਊਂਟੇਸ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਕੈਥਰੀਨ ਕੁਸੈਕ ਨੇ ਡਕੈਤੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਰਾਈਡਰ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੀ ਚੀਕ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਭੱਜੀ ਗਈ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਆਖਰੀ ਗਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਬ੍ਰੈਡਸਟ੍ਰੀਟ, ਬੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਨੇ ਹੌਰਨਰ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਬਾਰੇ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤੇ, ਜਿਸਨੇ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਸੰਘਰਸ਼ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬੇਗੁਨਾਹੀ ਦਾ ਸਖ਼ਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਕੈਦੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਡਕੈਤੀ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਅਸਾਈਜ਼ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਹੌਰਨਰ, ਜਿਸਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਤੀਬਰ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿਖਾਏ ਸਨ, ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ।

"ਹਮ! ਪੁਲਿਸ-ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇੰਨਾ ਕੁਝ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਕਾਗਜ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। "ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਲਈ ਜਿਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹੱਲ ਕਰਨਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਕ੍ਰਮ ਜੋ ਇੱਕ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਰਾਈਫਲ ਜਵਾਹਰਾਤ ਦੇ ਕੇਸ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਟੋਟਨਹੈਮ ਕੋਰਟ ਰੋਡ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹੰਸ ਦੀ ਫਸਲ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਵਾਟਸਨ, ਸਾਡੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਨੇ ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਘੱਟ ਮਾਸੂਮ ਪਹਿਲੂ ਅਪਨਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਪੱਥਰ ਹੈ; ਪੱਥਰ ਹੰਸ ਤੋਂ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੰਸ ਸ਼੍ਰੀ ਹੈਨਰੀ ਬੇਕਰ ਤੋਂ ਆਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਭੈੜੀ ਟੋਪੀ ਵਾਲਾ ਸੱਜਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੋਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਅਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਸੈੱਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਰਹੱਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਸਰਲ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਜੇ ਇਹ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਪਵੇਗਾ।"

"ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹੋਗੇ?"

"ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਪੈਨਸਿਲ ਅਤੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਉਹ ਪਰਚੀ ਦੇ ਦਿਓ। ਹੁਣ, ਫਿਰ:"

"ਗੁੱਡ ਸਟਰੀਟ ਦੇ ਕੋਨੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹੰਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਾਲੀ ਟੋਪੀ ਮਿਲੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਹੈਨਰੀ ਬੇਕਰ ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ 6:30 ਵਜੇ 221B, ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ 'ਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਕੇ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸੰਖੇਪ ਹੈ।

"ਬਹੁਤ। ਪਰ ਕੀ ਉਹ ਦੇਖੇਗਾ?"

"ਖੈਰ, ਉਹ ਕਾਗਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ, ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਆਦਮੀ ਲਈ, ਨੁਕਸਾਨ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਸੀ। ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਿੜਕੀ ਤੋੜਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਅਤੇ ਪੀਟਰਸਨ ਦੇ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਇੰਨਾ ਡਰ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਭੱਜਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ, ਪਰ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਪ੍ਰੇਰਣਾ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਪਛਤਾਵਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਪੰਛੀ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ, ਦੁਬਾਰਾ, ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਉਸਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਉਸਦਾ ਧਿਆਨ ਇਸ ਵੱਲ ਖਿੱਚੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਹੋ, ਪੀਟਰਸਨ, ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਬਾਜ਼ੀ ਏਜੰਸੀ ਕੋਲ ਭੱਜ ਜਾਓ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਓ।"

"ਕਿਸ ਵਿੱਚ, ਸਰ?"

"ਓਹ, ਗਲੋਬ, ਸਟਾਰ, ਪਾਲ ਮਾਲ, ਸੇਂਟ ਜੇਮਜ਼, ਈਵਨਿੰਗ ਨਿਊਜ਼ ਸਟੈਂਡਰਡ, ਈਕੋ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਜੋ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।"

"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ, ਸਰ। ਅਤੇ ਇਹ ਪੱਥਰ?"

"ਆਹ, ਹਾਂ, ਮੈਂ ਪੱਥਰ ਰੱਖਾਂਗਾ। ਧੰਨਵਾਦ। ਅਤੇ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਪੀਟਰਸਨ, ਵਾਪਸ ਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਹੰਸ ਖਰੀਦੋ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਛੱਡ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਿਵਾਰ ਹੁਣ ਖਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

ਜਦੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪੱਥਰ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ। "ਇਹ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਚੀਜ਼ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਬੱਸ ਦੇਖੋ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਚਮਕਦਾ ਅਤੇ ਚਮਕਦਾ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ

ਹੈ। ਹਰ ਚੰਗਾ ਪੱਥਰ ਹੈ। ਉਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਪਾਲਤੂ ਦਾਣੇ ਹਨ। ਵੱਡੇ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਰ ਪਹਿਲੂ ਇੱਕ ਖੂਨੀ ਕੰਮ ਲਈ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੱਥਰ ਅਜੇ ਵੀਹ ਸਾਲ ਪੁਰਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਦੱਖਣੀ ਚੀਨ ਵਿੱਚ ਅਮੋਏ ਨਦੀ ਦੇ ਕੰਢੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਰਬੰਕਲ ਦੀ ਹਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਕਮਾਲ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਇਹ ਰੂਬੀ ਲਾਲ ਦੀ ਬਜਾਏ ਨੀਲੇ ਰੰਗ ਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਜਵਾਨੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਸਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ। ਦੋ ਕਤਲ ਹੋਏ ਹਨ, ਇੱਕ ਵਿਟ੍ਰੀਓਲ ਸੁੱਟਣਾ, ਇੱਕ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਚਾਲੀ-ਦਾਣੇ ਭਾਰ ਵਾਲੇ ਕ੍ਰਿਸਟਲਾਈਜ਼ਡ ਕੋਲੇ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਕਈ ਡਕੈਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਕੌਣ ਸੋਚੇਗਾ ਕਿ ਇੰਨਾ ਸੋਹਣਾ ਖਿਡੌਣਾ ਫਾਂਸੀ ਅਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਦਾ ਭੰਡਾਰ ਹੋਵੇਗਾ? ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਕਸੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ ਅਤੇ ਕਾਉਂਟੇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲਾਈਨ ਛੱਡ ਦਿਆਂਗਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਹੈ।"

"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਦਮੀ ਹੌਰਨਰ ਬੇਕਸੂਰ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।"

"ਖੈਰ, ਫਿਰ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਸ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਹੈਨਰੀ ਬੇਕਰ ਦਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਸੀ?"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਹੈਨਰੀ ਬੇਕਰ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਮਾਸੂਮ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਪੰਛੀ ਨੂੰ ਉਹ ਚੁੱਕ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਸੋਨੇ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋਣ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੀਮਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੈਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਧਾਰਨ ਟੈਸਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਾਂਗਾ ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਾਡੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ?"

"ਕੁਝ ਨਹੀਂ।"

"ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਦੌਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗਾ। ਪਰ ਮੈਂ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗਾ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਉਲਝੇ ਹੋਏ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਹੱਲ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ। ਮੈਂ ਸੱਤ ਵਜੇ ਖਾਣਾ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਲੱਕੜ ਦਾ ਕੁੱਤਾ ਹੈ। ਵੈਸੇ, ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਡਸਨ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਫ਼ਸਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਢੇ ਛੇ ਵਜੇ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਘਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਆਦਮੀ ਸਕਾਚ ਬੋਨਟ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ, ਇੱਕ ਕੋਟ ਜਿਸਦੇ ਬਟਨ ਉਸਦੀ ਠੋਡੀ ਤੱਕ ਸਨ, ਬਾਹਰ ਚਮਕਦਾਰ ਅਰਧ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਪੱਖੇ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਤੋਂ ਸੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ।

"ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੈਨਰੀ ਬੇਕਰ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਆਰਾਮ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਉੱਠ ਕੇ ਆਪਣੇ ਮਹਿਮਾਨ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। "ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਇਸ ਕੁਰਸੀ ਨੂੰ ਅੱਗ ਕੋਲ ਲੈ ਜਾਓ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਬੇਕਰ। ਇਹ ਇੱਕ ਠੰਡੀ ਰਾਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਸੰਚਾਰ ਸਰਦੀਆਂ ਨਾਲੋਂ

ਗਰਮੀਆਂ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। ਆਹ, ਵਾਟਸਨ, ਤੁਸੀਂ ਹੁਣੇ ਸਹੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਆਏ ਹੋ। ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਟੋਪੀ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਬੇਕਰ?"

"ਹਾਂ, ਸਰ, ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਮੇਰੀ ਟੋਪੀ ਹੈ।"

ਉਹ ਗੋਲ ਮੋਢੇ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸਿਰ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੌੜਾ, ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਚਿਹਰਾ, ਭੂਰੇ ਰੰਗ ਦੀ ਨੋਕਦਾਰ ਦਾੜ੍ਹੀ ਤੱਕ ਢਲਾਣ ਵਾਲਾ। ਨੱਕ ਅਤੇ ਗੱਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ, ਉਸਦੇ ਵਧੇ ਹੋਏ ਹੱਥ ਦੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਕੰਬਣੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਉਸਦੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਬਾਰੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਯਾਦ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਜੰਗਾਲ ਵਾਲਾ ਕਾਲਾ ਫਰੌਕ-ਕੋਟ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਹਮਣੇ ਬਟਨ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਕਾਲਰ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਲੰਮੀਆਂ ਗੁੱਟਾਂ ਉਸਦੀ ਸਲੀਵਜ਼ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਫ਼ ਜਾਂ ਕਮੀਜ਼ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਬੋਲਦਾ ਸੀ, ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦ ਚੁਣਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਆਦਮੀ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੋਈ ਸੀ।

"ਅਸੀਂ ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖੀਆਂ ਹਨ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਪਤਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਖੋਗੇ। ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਇਹ ਜਾਣਨ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।"

ਸਾਡੇ ਮਹਿਮਾਨ ਨੇ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਭਰਿਆ ਮੂੰਹ ਹਾਸਾ ਮਾਰਿਆ। "ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸ਼ਿਲਿੰਗ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਖੁਰਦਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਟੋਲੇ ਨੇ ਮੇਰੀ ਟੋਪੀ ਅਤੇ ਪੰਛੀ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਖੋਹ ਲਏ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਪੈਸੇ ਖਰਚ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਬਹੁਤ ਕੁਦਰਤੀ। ਵੈਸੇ, ਪੰਛੀ ਬਾਰੇ, ਸਾਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਖਾਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਇਸਨੂੰ ਖਾਣ ਲਈ!" ਸਾਡਾ ਮਹਿਮਾਨ ਅੱਧਾ ਆਪਣੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ।

"ਹਾਂ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਪਰ ਮੇਰਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਈਡਬੋਰਡ 'ਤੇ ਇਹ ਦੂਜਾ ਹੰਸ, ਜੋ ਕਿ ਲਗਭਗ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਭਾਰ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਤਾਜ਼ਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੇ ਉਦੇਸ਼ ਦਾ ਵੀ ਓਨਾ ਹੀ ਵਧੀਆ ਜਵਾਬ ਦੇਵੇਗਾ?"

"ਓਹ, ਜ਼ਰੂਰ, ਜ਼ਰੂਰ," ਮਿਸਟਰ ਬੇਕਰ ਨੇ ਸੁੱਖ ਦਾ ਸਾਹ ਲੈ ਕੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਬੇਸ਼ੱਕ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਜੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਪੰਛੀ ਦੇ ਖੰਭ, ਲੱਤਾਂ, ਫਸਲ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ -"

ਉਹ ਆਦਮੀ ਹੱਸ ਪਿਆ। "ਇਹ ਮੇਰੇ ਸਾਹਸ ਦੇ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ਾਂ ਵਜੋਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਜਾਣਕਾਰ ਦੇ ਡਿਸਜੈਕਟਾ ਮੇਮਬਰਾ ਦਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੀ ਫਾਇਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਹੀਂ, ਸਰ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਤੁਹਾਡੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਉਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪੰਛੀ ਵੱਲ ਹੀ ਸੀਮਤ ਰੱਖਾਂਗਾ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਸਾਈਡਬੋਰਡ 'ਤੇ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ।"

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਮੋਢੇ ਉੱਚਾ ਕਰਕੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਤਿੱਖੀ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ।

"ਤਾਂ ਇਹ ਤੇਰੀ ਟੋਪੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਤੇਰਾ ਪੰਛੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਵੈਸੇ, ਕੀ ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਬੋਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਦੂਜੀ ਕਿੱਥੋਂ ਮਿਲੀ? ਮੈਂ ਕੁੱਕੜਾਂ ਦਾ ਸ਼ੌਕੀਨ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਵਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੰਸ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।"

"ਜ਼ਰੂਰ, ਸਰ," ਬੇਕਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਉੱਠਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਨਵੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ ਹੇਠ ਰੱਖ ਲਿਆ ਸੀ। "ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਕੁ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਅਜਾਇਬ ਘਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਅਲਫ਼ਾ ਇਨ ਵਿੱਚ ਅਕਸਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਦਿਨ ਵੇਲੇ ਅਜਾਇਬ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਲਦੇ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਸਾਲ ਸਾਡੇ ਚੰਗੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ, ਵਿੰਡੀਗੇਟ ਨਾਮ ਦੇ, ਨੇ ਇੱਕ ਹੰਸ ਕਲੱਬ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ, ਹਰ ਹਫ਼ਤੇ ਕੁਝ ਪੈਨਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ, ਸਾਨੂੰ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਸਮਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪੰਛੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਪੈਨਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣੂ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ ਰਿਣੀ ਹਾਂ, ਸਰ, ਇੱਕ ਸਕਾਚ ਬੋਨਟ ਲਈ ਨਾ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਸਾਲਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੇਰੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫਿੱਟ ਹੈ।" ਇੱਕ ਹਾਸੋਹੀਣੇ ਸ਼ੋਰ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਝੁਕਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਤੁਰ ਪਿਆ।

"ਮਿਸਟਰ ਹੈਨਰੀ ਬੇਕਰ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਪੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੁੱਖ ਲੱਗੀ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ?"

"ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ।"

"ਫਿਰ ਮੇਰਾ ਸੁਝਾਅ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਨੂੰ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦੇਈਏ ਅਤੇ ਇਸ ਸੁਰਾਗ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਅਪਣਾਈਏ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਗਰਮ ਹੈ।"

"ਹਰ ਹਾਲ।"

ਇਹ ਇੱਕ ਕੌੜੀ ਰਾਤ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅਲਸਟਰਾਂ ਨੂੰ ਖਿੱਚਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਰੱਸੀਆਂ ਲਪੇਟੀਆਂ। ਬਾਹਰ, ਬੱਦਲ ਰਹਿਤ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਤਾਰੇ ਠੰਡੇ ਚਮਕ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਰਾਹਗੀਰਾਂ ਦੇ ਸਾਹ ਧੂੰਏਂ ਵਿੱਚ ਉੱਡ ਰਹੇ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਪਿਸਤੌਲ ਦੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ। ਸਾਡੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਡਾਕਟਰਾਂ ਦੇ ਕੁਆਰਟਰ, ਵਿੰਪੋਲ ਸਟਰੀਟ, ਹਾਰਲੇ ਸਟਰੀਟ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਗਮੋਰ ਸਟਰੀਟ ਤੋਂ ਆਕਸਫੋਰਡ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੇ ਰਹੇ। ਪੌਣੇ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਅਲਫ਼ਾ ਇਨ ਵਿਖੇ ਬਲੂਮਸਬਰੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਗਲੀ ਦੇ ਕੋਨੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਜਨਤਕ ਘਰ ਹੈ ਜੋ ਹੋਲਬੋਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਬਾਰ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਧੱਕਾ ਮਾਰ ਕੇ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਲਾਲ-ਚਿਹਰੇ ਵਾਲੇ, ਚਿੱਟੇ-ਕੱਪੜੇ ਵਾਲੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਬੀਅਰ ਦੇ ਦੋ ਗਲਾਸ ਆਰਡਰ ਕੀਤੇ।

"ਤੁਹਾਡੀ ਬੀਅਰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਹੰਸ ਜਿੰਨੀ ਹੀ ਚੰਗੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੇਰੇ ਹੰਸ!" ਉਹ ਆਦਮੀ ਹੈਰਾਨ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।

"ਹਾਂ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਿਸਟਰ ਹੈਨਰੀ ਬੇਕਰ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਹੰਸ ਕਲੱਬ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਸੀ।"

"ਆਹ! ਹਾਂ, ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਸਰ, ਉਹ ਸਾਡੇ ਹੰਸ ਨਹੀਂ ਹਨ।"

"ਸੱਚਮੁੱਚ! ਫਿਰ ਕਿਸਦਾ?"

"ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਕੋਵੈਂਟ ਗਾਰਡਨ ਦੇ ਇੱਕ ਸੇਲਜ਼ਮੈਨ ਤੋਂ ਦੋ ਦਰਜਨ ਮਿਲੇ ਹਨ।"

"ਸੱਚਮੁੱਚ? ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਕਿਹੜਾ ਸੀ?"

"ਬ੍ਰੈਕਿਨਰਿਜ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਹੈ।"
"ਆਹ! ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਖੈਰ, ਇਹ ਹੈ ਤੁਹਾਡੀ ਚੰਗੀ ਸਿਹਤ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ। ਸ਼ੁਭ ਰਾਤਰੀ।"
"ਹੁਣ ਮਿਸਟਰ ਬ੍ਰੈਕਿਨਰਿਜ ਲਈ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਕੋਟ ਦੇ ਬਟਨ ਲਗਾਉਂਦਿਆਂ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਠੰਡੀ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਆਏ। "ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਵਾਟਸਨ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਲੜੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਹੰਸ ਵਰਗੀ ਘਰੇਲੂ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਪਰ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਸੱਤ ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਜ਼ਰੂਰ ਮਿਲੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਬੇਗੁਨਾਹੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਜਾਂਚ ਉਸਦੇ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਜਾਂਚ ਦੀ ਇੱਕ ਲਾਈਨ ਹੈ ਜੋ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਖੁੰਝ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਸਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਇਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੌੜੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਕਰੀਏ। ਫਿਰ ਦੱਖਣ ਵੱਲ ਮੂੰਹ, ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਮਾਰਚ!"
ਅਸੀਂ ਹੋਲਬੋਰਨ ਪਾਰ ਕਰਕੇ ਐਂਡੇਲ ਸਟਰੀਟ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਗਏ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਝੁੱਗੀਆਂ-ਝੌਂਪੜੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਜ਼ਿਗਜ਼ੈਗ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘ ਕੇ ਕੋਵੈਂਟ ਗਾਰਡਨ ਮਾਰਕੀਟ ਪਹੁੰਚੇ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਸਟਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਉੱਤੇ ਬ੍ਰੈਕਿਨਰਿਜ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਇੱਕ ਘੋੜੇ ਵਰਗਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ, ਜਿਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਤਿੱਖਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਈਡ-ਵਿਸਕਰ ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਇੱਕ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਸ਼ਟਰ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।
"ਸ਼ੁਭ ਸ਼ਾਮ। ਇਹ ਇੱਕ ਠੰਡੀ ਰਾਤ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।
ਸੇਲਜ਼ਮੈਨ ਨੇ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਵੱਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਨਵਾਚਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ।
"ਮੈਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਹੰਸ ਵਿਕ ਗਏ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸੰਗਮਰਮਰ ਦੇ ਨੰਗੇ ਸਲੈਬਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਸਵੇਰੇ ਪੰਜ ਸੌ ਦੇ ਦਿਓ।"
"ਇਹ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਖੈਰ, ਸਟਾਲ 'ਤੇ ਕੁਝ ਗੈਸ-ਫਲੇਰ ਵਾਲੇ ਹਨ।"
"ਆਹ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।"
"ਕਿਸ ਵੱਲੋਂ?"
"ਅਲਫ਼ਾ ਦਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ।"
"ਓਹ, ਹਾਂ; ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੋ ਦਰਜਨ ਭੇਜੇ ਸਨ।"
"ਉਹ ਵੀ ਵਧੀਆ ਪੰਛੀ ਸਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿੱਥੋਂ ਲਿਆਏ?"
ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ ਕਿ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੇ ਸੇਲਜ਼ਮੈਨ ਨੂੰ ਗੁੱਸਾ ਚੜ੍ਹਾ ਦਿੱਤਾ।
"ਹੁਣ, ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ," ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਝੁਕਾ ਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ 'ਤੇ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਰਹੇ ਹੋ? ਆਓ ਹੁਣ ਸਿੱਧਾ ਗੱਲ ਕਰੀਏ।"
"ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸਿੱਧਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਹੰਸ ਕਿਸਨੇ ਵੇਚੇ ਸਨ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਅਲਫ਼ਾ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਸਨ।"
"ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਾਂਗਾ। ਤਾਂ ਹੁਣ!"

"ਓਹ, ਇਹ ਕੋਈ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ; ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਗਰਮ ਕਿਉਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਨਿੱਘਾ! ਜੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਤੰਗ-ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਤੂੰ ਵੀ ਓਨਾ ਹੀ ਨਿੱਘਾ ਹੁੰਦਾ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਚੰਗੇ ਲੇਖ ਲਈ ਚੰਗੇ ਪੈਸੇ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕੰਮ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਇਹ 'ਹੰਗ ਕਿੱਥੇ ਹਨ?' ਅਤੇ 'ਤੁਸੀਂ ਹੰਗ ਕਿਸ ਨੂੰ ਵੇਚੇ?' ਅਤੇ 'ਤੁਸੀਂ ਹੰਗ ਲਈ ਕੀ ਲਓਗੇ?' ਕੋਈ ਸੋਚੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਇਕੱਲੇ ਹੰਗ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹੰਗਾਮੇ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ।"

"ਖੈਰ, ਮੇਰਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ ਕਿ ਸੱਟਾ ਬੰਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ। ਪਰ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪੰਛੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਇਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਫਾਈਵਰ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਪੰਛੀ ਨੂੰ ਮੈਂ ਖਾਧਾ ਹੈ ਉਹ ਦੇਸੀ ਨਸਲ ਦਾ ਹੈ।"

"ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਪੰਜ ਰੁਪਏ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਹੀ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਹੈ," ਸੇਲਜ਼ਮੈਨ ਨੇ ਝਿੜਕਿਆ।

"ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।"

"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪੰਛੀਆਂ ਬਾਰੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਪੰਛੀਆਂ ਨੂੰ ਛਾਂਟਦਾ ਸੀ, ਕਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਿਆ ਹੈ? ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਪੰਛੀ ਜੋ ਅਲਫ਼ਾ ਵਿੱਚ ਗਏ ਸਨ, ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।"

"ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮਨਾ ਸਕੋਗੇ।"

"ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੱਟਾ ਲਗਾਓਗੇ?"

"ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡੇ ਪੈਸੇ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਹੀ ਹਾਂ। ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਰੱਖਾਂਗਾ, ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜ਼ਿੱਦੀ ਨਾ ਬਣਨ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਲਈ।"

ਸੇਲਜ਼ਮੈਨ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਦਾਸ ਜਿਹਾ ਹੱਸਿਆ। "ਬਿੱਲ, ਮੈਨੂੰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲਿਆਓ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

ਛੋਟੇ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਪਤਲੀ ਜਿਹੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਚਿਕਨਾਈ ਵਾਲੀ ਪਿੱਠ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਦੁਆਲੇ ਲਿਆਂਦੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਟਕਦੇ ਲੈਂਪ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਇਕੱਠੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ।

"ਹੁਣ ਤਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਕੌਕਸੁਰ," ਸੇਲਜ਼ਮੈਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੰਸ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਮੇਰੀ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਬਚੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕਿਤਾਬ ਵੇਖੀ?"

"ਖੈਰ?"

"ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਖਰੀਦਦਾ ਹਾਂ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ? ਖੈਰ, ਫਿਰ, ਇਸ ਪੰਨੇ 'ਤੇ ਪੇਂਡੂ ਲੋਕ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨੰਬਰ ਉਹ ਥਾਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵੱਡੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਹੁਣ, ਫਿਰ! ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਦੂਜਾ

ਪੰਨਾ ਲਾਲ ਸਿਆਹੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖਦੇ ਹੋ? ਖੈਰ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਸਪਲਾਇਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਹੈ। ਹੁਣ, ਉਸ ਤੀਜੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਦੇਖੋ। ਬਸ ਇਸਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਓ।"

"ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਓਕਸ਼ਾਟ, 117, ਬ੍ਰਿਕਸਟਨ ਰੋਡ - 249," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪੜ੍ਹਿਆ।

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਸਨੂੰ ਲੇਜਰ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿਓ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਪੰਨੇ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ। "ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੋ, 'ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਓਕਸ਼ਾਟ, 117, ਬ੍ਰਿਕਸਟਨ ਰੋਡ, ਅੰਡੇ ਅਤੇ ਪੋਲਟਰੀ ਸਪਲਾਇਰ।"

"ਤਾਂ ਫਿਰ, ਆਖਰੀ ਐਂਟਰੀ ਕੀ ਹੈ?"

"'22 ਦਸੰਬਰ। 7 ਸਕਿੰਟ 6 ਦਿਨ 'ਤੇ ਚੌਵੀ ਹੰਸ।'"

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਹੋ। ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ?"

"'ਅਲਫ਼ਾ ਦੇ ਮਿਸਟਰ ਵਿੰਡੀਗੇਟ ਨੂੰ 12s 'ਤੇ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ।'"

"ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?"

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਜਾਪ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਵਰਨ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਲੈਬ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਮੂੰਹ ਮੋੜ ਲਿਆ ਜਿਸਦੀ ਨਫ਼ਰਤ ਇੰਨੀ ਡੂੰਘੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕੁਝ ਗਜ਼ ਦੂਰ ਉਹ ਇੱਕ ਲੈਂਪ-ਪੋਸਟ ਹੇਠਾਂ ਰੁਕਿਆ ਅਤੇ ਦਿਲੋਂ, ਸ਼ੋਰ ਰਹਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੱਸਿਆ ਜੋ ਉਸਦੀ ਖਾਸੀਅਤ ਸੀ।

"ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਉਸ ਕੱਟ ਦੇ ਮੁੱਛਾਂ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ 'ਗੁਲਾਬੀ 'ਅਨ' ਨਿਕਲਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਦਾਅ ਲਗਾ ਕੇ ਖਿੱਚ ਸਕਦੇ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 100 ਪੌਂਡ ਘੱਟ ਰੱਖਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਦਮੀ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੀ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾ ਦਿੰਦਾ ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦਾਅ 'ਤੇ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਖੈਰ, ਵਾਟਸਨ, ਅਸੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਬਾਕੀ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਅੱਜ ਰਾਤ ਇਸ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਓਕਸ਼ਾਟ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਬੇਰਹਿਮ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਉਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ -"

ਉਸਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਅਚਾਨਕ ਉਸ ਸਟਾਲ ਤੋਂ ਇੱਕ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਸ਼ੋਰ ਨਾਲ ਰੁਕ ਗਈਆਂ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਗਏ ਸੀ। ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਚੂਹੇ ਵਰਗਾ ਚਿਹਰਾ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਪੀਲੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇ ਚੱਕਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਜੋ ਝੂਲਦੇ ਲੈਂਪ ਦੁਆਰਾ ਸੁੱਟੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬ੍ਰੈਕਿਨਰਿਜ, ਸੇਲਜ਼ਮੈਨ, ਆਪਣੇ ਸਟਾਲ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ, ਕੰਬਦੇ ਹੋਏ ਚਿੱਤਰ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਮੁੱਠੀਆਂ ਹਿਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੀ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਹੰਸ ਦੀ ਬਹੁਤ ਚਿੰਤਾ ਹੈ," ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਕਾਸ਼ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਸ਼ੈਤਾਨ 'ਤੇ ਹੁੰਦੇ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਮੂਰਖਤਾਪੂਰਨ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਤੰਗ ਕਰਦੇ ਆਏ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿਆਂਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਓਕਸ਼ਾਟ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲਿਆਓ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਪਰ ਤੁਹਾਡਾ ਇਸ ਨਾਲ ਕੀ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਹੈ? ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਹੰਸ ਖਰੀਦੇ ਸਨ?"

"ਨਹੀਂ; ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਹੀ ਸੀ," ਛੋਟੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਰੋਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

"ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ, ਇਹ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਓਕਸ਼ਾਟ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ।"

"ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਕਿਹਾ।"

"ਖੈਰ, ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰੂਸੀਆ ਦੇ ਰਾਜੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਹੈ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਜਾਓ!" ਉਹ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਅਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਉੱਡ ਗਿਆ।

"ਹਾਏ! ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਬ੍ਰਿਕਸਟਨ ਰੋਡ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੋਂ ਬਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਫੁਸਫੁਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਓ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਇਸ ਆਦਮੀ ਦਾ ਕੀ ਬਣਨਾ ਹੈ।" ਭੜਕਦੇ ਸਟਾਲਾਂ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਬੈਠੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਗੰਢਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੇ ਹੋਏ, ਮੇਰਾ ਸਾਥੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਛੋਟੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਛੂਹਿਆ। ਉਹ ਭੱਜਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਗੈਸ-ਲਾਈਟ ਵਿੱਚ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਰੰਗ ਦਾ ਹਰ ਨਿਸ਼ਾਨ ਉੱਡ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ? ਤੂੰ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ?" ਉਸਨੇ ਕੰਬਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੋਗੇ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਨਰਮਾਈ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਿਆ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣੇ ਸੇਲਜ਼ਮੈਨ ਨੂੰ ਪੁੱਛੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਤੁਸੀਂ? ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

"ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਹੈ। ਇਹ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹ ਜਾਣਾਂ ਜੋ ਦੂਜੇ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ।"

"ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ?"

"ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਪਤਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਹੰਸ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਜੋ ਬ੍ਰਿਕਸਟਨ ਰੋਡ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਓਕਸ਼ੌਟ ਦੁਆਰਾ ਬ੍ਰੈਕਿਨਰਿਜ ਨਾਮ ਦੇ ਇੱਕ ਸੇਲਜ਼ਮੈਨ ਨੂੰ ਵੇਚੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਸਨੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਅਲਫ਼ਾ ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਵਿੰਡੀਗੇਟ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਕਲੱਬ ਨੂੰ ਵੇਚੇ ਸਨ, ਜਿਸਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਹੈਨਰੀ ਬੇਕਰ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਹਨ।"

"ਓ, ਸਰ, ਤੁਸੀਂ ਉਹੀ ਆਦਮੀ ਹੋ ਜਿਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਤਰਸ ਰਿਹਾ ਸੀ," ਛੋਟੇ ਬੰਦੇ ਨੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕੰਬਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਸਮਝਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ।"

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇੱਕ ਚਾਰ-ਪਹੀਆ ਵਾਹਨ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਜੋ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਇਸ ਹਵਾ ਨਾਲ ਭਰੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਅੱਗੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਕਿਸਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸੁਭਾਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ।"

ਉਹ ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਝਿਜਕਿਆ। "ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਜੌਨ ਰੌਬਿਨਸਨ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ; ਅਸਲੀ ਨਾਮ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਕਿਸੇ ਉਪਨਾਮ ਨਾਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਔਖਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

ਉਸ ਅਜਨਬੀ ਦੇ ਚਿੱਟੇ ਗੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਲਾਲੀ ਆ ਗਈ। "ਠੀਕ ਹੈ ਫਿਰ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰਾ ਅਸਲੀ ਨਾਮ ਜੇਮਜ਼ ਰਾਈਡਰ ਹੈ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਹੋਟਲ ਕੌਸਮੋਪੋਲੀਟਨ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸੇਵਾਦਾਰ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਕੈਬ ਵਿੱਚ ਬੈਠੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸ ਸਕਾਂਗਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ।"

ਉਹ ਛੋਟਾ ਆਦਮੀ ਅੱਧੀਆਂ ਡਰੀਆਂ, ਅੱਧੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਭਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਦੇਖਦਾ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਅਚਾਨਕ ਆਉਣ ਦੀ ਕਗਾਰ 'ਤੇ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਆਫ਼ਤ ਦੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਕੈਬ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਬੇਕਰ ਸਟ੍ਰੀਟ ਦੇ ਬੈਠਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ। ਸਾਡੀ ਗੱਡੀ ਦੌਰਾਨ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਨਵੇਂ ਸਾਥੀ ਦੇ ਉੱਚੇ, ਪਤਲੇ ਸਾਹ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਦੀ ਫੜਫੜਾਉਣ ਅਤੇ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼, ਉਸਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਘਬਰਾਹਟ ਦੇ ਤਣਾਅ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਸੀ।

"ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ। "ਇਸ ਮੌਸਮ ਵਿੱਚ ਅੱਗ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਲੱਗ ਰਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਠੰਡੇ ਲੱਗ ਰਹੇ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਰਾਈਡਰ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਟੋਕਰੀ-ਕੁਰਸੀ ਲੈ ਜਾਓ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਇਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਚੱਪਲਾਂ ਪਾ ਲਵਾਂਗਾ। ਹੁਣ, ਫਿਰ! ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੰਸਾਂ ਦਾ ਕੀ ਬਣਿਆ?"

"ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ."

"ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਹੰਸ ਪਸੰਦ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਪੰਛੀ ਸੀ, ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ - ਚਿੱਟਾ, ਪੂਛ ਦੇ ਪਾਰ ਇੱਕ ਕਾਲੀ ਪੱਟੀ ਦੇ ਨਾਲ।"

ਰਾਈਡਰ ਭਾਵੁਕ ਹੋ ਕੇ ਕੰਬ ਗਿਆ। "ਓ, ਸਰ," ਉਹ ਚੀਕਿਆ, "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਗਿਆ?"

"ਇਹ ਇੱਥੇ ਆ ਗਿਆ।"

"ਇਥੇ?"

"ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪੰਛੀ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ। ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸਨੇ ਮਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਆਂਡਾ ਦਿੱਤਾ - ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸਭ ਤੋਂ ਸੋਹਣਾ, ਚਮਕਦਾਰ ਛੋਟਾ ਨੀਲਾ ਆਂਡਾ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਅਜਾਇਬ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੈ।"

ਸਾਡਾ ਮਹਿਮਾਨ ਲੜਖੜਾ ਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਮੈਨਟੇਲਪੀਸ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਡੱਬਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਨੀਲੇ ਕਾਰਬੰਕਲ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਤਾਰੇ ਵਾਂਗ ਚਮਕਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਠੰਡੀ ਚਮਕਦਾਰ, ਕਈ-ਨੁਕਾਤੀ ਚਮਕ ਨਾਲ। ਰਾਈਡਰ ਇੱਕ ਖਿੱਚੇ ਹੋਏ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਚਮਕਦਾ ਹੋਇਆ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਇਹ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀ ਕਿ ਇਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ।

"ਖੇਡ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਰਾਈਡਰ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਕਿਹਾ। "ਰੁਕੋ, ਯਾਰ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਹੋ ਜਾਓਗੇ! ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬਾਂਹ ਵਾਪਸ ਦੇ ਦਿਓ, ਵਾਟਸਨ। ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਇੰਨਾ ਖੂਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਸਨੂੰ ਬ੍ਰਾਂਡੀ ਦਾ ਇੱਕ ਚਮਚਾ ਦੇਵੋ। ਤਾਂ! ਹੁਣ ਉਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਰ ਮਨੁੱਖੀ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਯਕੀਨਨ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਝੀਂਗਾ ਹੈ!"

ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਉਹ ਲੜਖੜਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਡਿੱਗਣ ਦੇ ਕਰੀਬ ਸੀ, ਪਰ ਬ੍ਰਾਂਡੀ ਨੇ ਉਸਦੀਆਂ ਗੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਰੰਗ ਦੀ ਝਲਕ ਪਾ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਡਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ।

"ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਹਰ ਕੜੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੈਨੂੰ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੋੜ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਾਈਡਰ, ਤੁਸੀਂ ਮੋਰਕਾਰ ਦੀ ਕਾਉਂਟੇਸ ਦੇ ਇਸ ਨੀਲੇ ਪੱਥਰ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ?"

"ਇਹ ਕੈਥਰੀਨ ਕੁਸੈਕ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਤਿੜਕਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਂ ਦੇਖਦੀ ਹਾਂ - ਉਸਦੀ ਲੇਡੀਸ਼ਿਪ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਨੌਕਰਾਣੀ। ਖੈਰ, ਇੰਨੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਚਾਨਕ ਦੌਲਤ ਦਾ ਲਾਲਚ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਬਿਹਤਰ ਆਦਮੀਆਂ ਲਈ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਾਧਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਰਾਈਡਰ, ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਖਲਨਾਇਕ ਬਣ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਆਦਮੀ ਹੌਰਨਰ, ਪਲੰਬਰ, ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਟਿਕ ਜਾਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕੀਤਾ? ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਲੇਡੀ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ - ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਸਾਥੀ ਕੁਸੈਕ - ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਹ ਆਦਮੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਤੁਸੀਂ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ, ਅਲਾਰਮ ਵਜਾਇਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਬਦਕਿਸਮਤ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ -"

ਰਾਈਡਰ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਲੀਚੇ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਗੋਡਿਆਂ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ। "ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਰਹਿਮ ਕਰੋ!" ਉਸਨੇ ਚੀਕਿਆ। "ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ! ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਬਾਰੇ! ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਤੋੜ ਦੇਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ! ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਬਾਈਬਲ 'ਤੇ ਸਹੁੰ ਖਾਵਾਂਗਾ। ਓ, ਇਸਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਾ ਲਿਆਓ! ਮਸੀਹ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਨਾ ਕਰੋ!"

"ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਬੈਠ ਜਾਓ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਹੁਣ ਘਬਰਾ ਕੇ ਰੀਂਗਣਾ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗਰੀਬ ਹੌਰਨਰ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੋਚਿਆ ਜੋ ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਕਟਹਿਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ।"

"ਮੈਂ ਉੱਡ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਮੈਂ ਦੇਸ਼ ਛੱਡ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਸਰ। ਫਿਰ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਟੁੱਟ ਜਾਵੇਗਾ।"

"ਹਮ! ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਾਂਗੇ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਆਓ ਅਗਲੇ ਕੰਮ ਦਾ ਸੱਚਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਸੁਣੀਏ। ਪੱਥਰ ਹੰਸ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਹੰਸ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਆਇਆ? ਸਾਨੂੰ ਸੱਚ ਦੱਸੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਮੀਦ ਉੱਥੇ ਹੀ ਹੈ।"

ਰਾਈਡਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਆਪਣੇ ਸੁੱਕੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਫੇਰੀ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸਾਂਗਾ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਸਰ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜਦੋਂ ਹੌਰਨਰ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਲਈ ਪੱਥਰ ਲੈ ਕੇ ਭੱਜ ਜਾਣਾ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਰਹੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਕਿਸ ਸਮੇਂ ਮੇਰੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕਮਰੇ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲ ਨਾ ਲੈ ਲਵੇ। ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹੇ। ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਕਮਿਸ਼ਨ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਦੇ ਘਰ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਓਕਸ਼ਾਟ ਨਾਮ ਦੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਬ੍ਰਿਕਸਟਨ ਰੋਡ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਬਾਜ਼ਾਰ ਲਈ ਮੁਰਗੀਆਂ ਨੂੰ ਮੋਟਾ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਸਾਰਾ ਰਸਤਾ ਹਰ ਆਦਮੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਮਿਲਿਆ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲਾ ਜਾਂ ਜਾਸੂਸ ਜਾਪਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ, ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ ਇੱਕ ਠੰਡੀ ਰਾਤ ਸੀ, ਬ੍ਰਿਕਸਟਨ ਰੋਡ 'ਤੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਪਸੀਨਾ

ਵਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਕੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਪੀਲਾ ਕਿਉਂ ਸੀ; ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੀ ਲੁੱਟ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਪਿਛਲੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਈਪ ਪੀਤੀ ਅਤੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਰਹੇਗਾ।"

"ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਮੌਡਸਲੇ ਸੀ, ਜੋ ਇੱਕ ਵਾਰ ਬੁਰੇ ਕੰਮ ਲਈ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣੇ ਹੁਣੇ ਪੈਂਟਨਵਿਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਚੋਰਾਂ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਚੋਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਸ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੱਚਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਣਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਸਿੱਧਾ ਕਿਲਬਰਨ ਜਾਵਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਲਵਾਂ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਏਗਾ ਕਿ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਬਦਲਣਾ ਹੈ। ਪਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਸ ਕੋਲ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚਣਾ ਹੈ? ਮੈਂ ਹੋਟਲ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਜੋ ਦੁੱਖ ਝੱਲੇ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਫੜ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕਮਰਕੋਟ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪੱਥਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੰਧ ਨਾਲ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੰਸ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪੈਰਾਂ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਆਇਆ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਜਾਸੂਸ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਹਰਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਨੇ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕ੍ਰਿਸਮਸ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਲਈ ਉਸਦੇ ਹੰਸ ਦੀ ਚੋਣ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਚੰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਆਪਣਾ ਹੰਸ ਲੈ ਕੇ ਜਾਵਾਂਗੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਪੱਥਰ ਕਿਲਬਰਨ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗੀ। ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸ਼ੈੱਡ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪੰਛੀ ਨੂੰ ਭਜਾ ਦਿੱਤਾ - ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਵੱਡਾ, ਚਿੱਟਾ, ਜਿਸਦੀ ਪੂਛ ਬੰਦ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਚੁੰਝ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ, ਮੈਂ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰੀ ਉਂਗਲ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੀ ਸੀ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਪੰਛੀ ਨੇ ਇੱਕ ਘੁੱਟ ਭਰੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਪੱਥਰ ਆਪਣੀ ਨਾੜੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਫਸਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੀਵ ਫੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਕੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁੜਿਆ, ਉਹ ਜਾਨਵਰ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉੱਡ ਗਿਆ।"

"'ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਪੰਛੀ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ, ਜੈਮ?" ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ।

"'ਖੈਰ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ, 'ਤੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕ੍ਰਿਸਮਸ ਲਈ ਇੱਕ ਦੇਵੇਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮੋਟਾ ਸੀ।'

"'ਓਹ,' ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, 'ਅਸੀਂ ਤੇਰਾ ਪੰਛੀ ਤੇਰੇ ਲਈ ਵੱਖਰਾ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ - ਜੈਮ ਦਾ ਪੰਛੀ, ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਉਸ ਪਾਸੇ ਵਾਲਾ ਵੱਡਾ ਚਿੱਟਾ ਪੰਛੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਛੱਬੀ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਡੇ ਲਈ, ਅਤੇ ਦੋ ਦਰਜਨ ਬਾਜ਼ਾਰ ਲਈ ਬਣਦਾ ਹੈ।'

"'ਧੰਨਵਾਦ, ਮੈਗੀ,' ਮੈਂ ਕਹਿੰਦੀ ਹਾਂ; 'ਪਰ ਜੇ ਇਹ ਸਭ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਹੀ ਲੈਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਸੰਭਾਲ ਰਹੀ ਹਾਂ।"

"'ਦੂਜਾ ਤਿੰਨ ਪੌਂਡ ਭਾਰਾ ਹੈ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੋਟਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।'

"'ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਦੂਜਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਹੁਣੇ ਲਵਾਂਗਾ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"'ਓਹ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਸੰਦ ਹੈ,' ਉਸਨੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਘਬਰਾ ਕੇ ਕਿਹਾ। 'ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਹੜਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?'

"'ਉਹ ਚਿੱਟਾ ਜਿਸਦੀ ਪੂਛ ਬੰਦ ਹੈ, ਇੱਜੜ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵਿਚਕਾਰ।"

"'ਓਹ, ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ। ਇਸਨੂੰ ਮਾਰੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਓ।"

"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਉਹੀ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਅਤੇ ਮੈਂ ਪੰਛੀ ਨੂੰ ਕਿਲਬਰਨ ਤੱਕ ਲੈ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਦੱਸਣਾ ਆਸਾਨ ਸੀ। ਉਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਹੱਸਦਾ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦਾ ਦਮ ਘੁੱਟ ਨਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਚਾਕੂ ਲਿਆ ਅਤੇ ਹੰਸ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ। ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੱਥਰ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਭਿਆਨਕ ਗਲਤੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਮੈਂ ਪੰਛੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਦੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਭੱਜ ਕੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਪਿਛਲੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਪੰਛੀ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ।"

"'ਮੈਗੀ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਕਿੱਥੇ ਹਨ?' ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ।

"'ਡੀਲਰ ਕੋਲ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੈਮ।"

"'ਕਿਸ ਡੀਲਰ ਦਾ?'"

"'ਬ੍ਰੈਕਿਨਰਿਜ, ਕੋਵੈਂਟ ਗਾਰਡਨ ਦਾ।'"

"'ਪਰ ਕੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਪੂਛ ਬੰਦ ਸੀ?' ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ, 'ਉਹੀ ਜੋ ਮੈਂ ਚੁਣਿਆ ਸੀ?'

"'ਹਾਂ, ਜੈਮ; ਦੋ ਬੈਰਡ-ਟੇਲਡ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

"ਖੈਰ, ਫਿਰ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਮੈਂ ਇਹ ਸਭ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਭੱਜ ਕੇ ਇਸ ਆਦਮੀ ਬ੍ਰੈਕਿਨਰਿਜ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਜਿੰਨਾ ਮੇਰੇ ਪੈਰ ਮੈਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਸਨ; ਪਰ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਗਏ ਸਨ। ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਉਸਨੂੰ ਅੱਜ ਰਾਤ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਖੈਰ, ਉਸਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਸੋਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਪਾਗਲ ਹੋ ਰਹੀ ਹਾਂ। ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਖੁਦ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਹੁਣ - ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਖੁਦ ਇੱਕ ਬ੍ਰਾਂਡੇਡ ਚੋਰ ਹਾਂ, ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਦੌਲਤ ਨੂੰ ਛੂਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਕਿਰਦਾਰ ਵੇਚਿਆ ਸੀ। ਰੱਬ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੇ! ਰੱਬ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੇ!" ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਦੱਬੇ ਹੋਏ, ਰੋਣ-ਧੱਬਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫੁੱਟ ਪਿਆ।

ਇੱਕ ਲੰਮੀ ਚੁੱਪ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੇ ਭਾਰੀ ਸਾਹ ਲੈਣ ਅਤੇ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਮਾਪੇ ਹੋਏ ਥੱਪੜ ਨੇ ਤੋੜਿਆ। ਫਿਰ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ।

"ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਜਾਓ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਕੀ, ਸਰ! ਓ, ਸਵਰਗ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦੇਵੇ!"

"ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ। ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਜਾਓ!"

ਅਤੇ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਕਾਹਲੀ ਸੀ, ਪੌੜੀਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਠਰ-ਠਰ, ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਖੜਕ, ਅਤੇ ਗਲੀ ਤੋਂ ਦੌੜਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਤੇਜ਼ ਠਰ-ਠਰ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ।

"ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਵਾਟਸਨ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੀ ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਪਾਈਪ ਲਈ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, "ਮੈਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਹੌਰਨਰ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਹੋਰ ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ; ਪਰ

ਇਹ ਆਦਮੀ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਕੇਸ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਘਿਨਾਉਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਜਾਨ ਬਚਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਆਦਮੀ ਦੁਬਾਰਾ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ; ਉਹ ਬਹੁਤ ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਹੁਣੇ ਜੇਲ੍ਹ ਭੇਜੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਭਰ ਲਈ ਜੇਲ੍ਹ-ਪੰਛੀ ਬਣਾ ਦਿਓ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਮਾਫ਼ੀ ਦਾ ਮੌਸਮ ਹੈ। ਚਾਂਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਲੱਖਣ ਅਤੇ ਅਜੀਬ ਸਮੱਸਿਆ ਪਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਹੱਲ ਇਸਦਾ ਆਪਣਾ ਇਨਾਮ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਘੰਟੀ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਦੀ ਚੰਗਿਆਈ ਹੈ, ਡਾਕਟਰ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਂਗੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਪੰਛੀ ਵੀ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੋਵੇਗੀ।"

ਸਪੈਕਲਡ ਬੈਂਡ ਦਾ ਸਾਹਸ

ਪਿਛਲੇ ਅੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੱਤਰ ਅਜੀਬ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨੋਟਸ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਦਿਆਂ, ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੁਖਦਾਈ, ਕੁਝ ਹਾਸੋਹੀਣੇ, ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਅਜੀਬ ਲੱਗਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਆਮ ਨਹੀਂ; ਕਿਉਂਕਿ, ਦੌਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਦੇ ਪਿਆਰ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਂਚ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਅਸਾਧਾਰਨ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵੱਲ ਵੀ ਝੁਕਾਅ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਵਿਭਿੰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਲੱਖਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਜੋ ਸਟੋਕ ਮੋਰਨ ਦੇ ਰਾਇਲੋਟਸ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸਰੀ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਸਨ। ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਘਟਨਾਵਾਂ ਹੋਮਜ਼ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਸਬੰਧ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀਆਂ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬੇਕਰ ਸਟ੍ਰੀਟ ਵਿੱਚ ਬੈਚਲਰ ਵਜੋਂ ਕਮਰੇ ਸਾਂਝੇ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ। ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਗੁਪਤਤਾ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੈਂ ਪਿਛਲੇ ਮਹੀਨੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਔਰਤ ਦੀ ਅਚਾਨਕ ਮੌਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕਤ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਸਹੁੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਵੀ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਤੱਥ ਹੁਣ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਨ ਕਿ ਡਾ. ਗ੍ਰਿਮਸਬੀ ਰੋਇਲੌਟ ਦੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਵਿਆਪਕ ਅਫਵਾਹਾਂ ਹਨ ਜੋ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਭਿਆਨਕ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇਹ ਸਾਲ '83 ਦੇ ਅਪ੍ਰੈਲ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਉੱਠਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹਾ ਦੇਖਿਆ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਦੇਰ ਨਾਲ ਉੱਠਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂਟਲਪੀਸ 'ਤੇ ਘੜੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਪੌਣੇ ਸੱਤ ਵਜੇ ਸਨ, ਮੈਂ ਕੁਝ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਉਸ ਵੱਲ ਅੱਖਾਂ ਮੀਚੀਆਂ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਨਾਲ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਖੁਦ ਆਪਣੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਤ ਸੀ।

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਟੱਕਰ ਮਾਰ ਕੇ ਬਹੁਤ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਇਹ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਡਸਨ ਨੂੰ ਟੱਕਰ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ।"

"ਫਿਰ ਇਹ ਕੀ ਹੈ - ਅੱਗ?"

"ਨਹੀਂ; ਇੱਕ ਕਲਾਇੰਟ। ਇੰਝ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਬਹੁਤ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆਈ ਹੈ, ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਪਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੁਣ ਬੈਠਕ ਵਿੱਚ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ, ਜਦੋਂ ਜਵਾਨ ਔਰਤਾਂ ਸਵੇਰ ਦੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਮਹਾਂਨਗਰ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਸੁੱਤੇ ਪਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਸਤਰਿਆਂ ਤੋਂ ਉੱਠਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ

ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ ਮਾਮਲਾ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ, ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਇਸਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੋਗੇ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਗੁਆਵਾਂਗਾ।"

ਮੈਨੂੰ ਹੋਮਜ਼ ਦੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿੰਨੀ ਕਿ ਅਨੁਭਵਾਂ ਜਿੰਨੀ ਤੇਜ਼, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇੱਕ ਤਰਕਪੂਰਨ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਇਆ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਮੈਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾ ਲਏ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਨਾਲ ਬੈਠਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਈ। ਕਾਲੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਅਤੇ ਭਾਰੀ ਪਰਦਾ ਪਹਿਨੀ ਇੱਕ ਔਰਤ, ਜੋ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠੀ ਸੀ, ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਉੱਠੀ।

"ਸ਼ੁਭ ਸਵੇਰ, ਮੈਡਮ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਹੈ। ਇਹ ਮੇਰਾ ਕਰੀਬੀ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਸਹਿਯੋਗੀ, ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਓਨੀ ਹੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਹਾ! ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਡਸਨ ਨੂੰ ਅੱਗ ਬਾਲਣ ਦੀ ਚੰਗੀ ਸਮਝ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ, ਇਸ ਵੱਲ ਆਓ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਕੱਪ ਗਰਮ ਕੌਫੀ ਦਾ ਆਰਡਰ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੰਬ ਰਹੇ ਹੋ।"

"ਠੰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਕੰਬਣੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ," ਔਰਤ ਨੇ ਧੀਮੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, ਬੇਨਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀ ਸੀਟ ਬਦਲੀ।

"ਫਿਰ ਕੀ?"

"ਇਹ ਡਰ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਇਹ ਦਹਿਸ਼ਤ ਹੈ।" ਉਸਨੇ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣਾ ਪਰਦਾ ਚੁੱਕਿਆ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬੇਚੈਨੀ ਦੀ ਤਰਸਯੋਗ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਸਾਰਾ ਖਿਲਰਿਆ ਅਤੇ ਸਲੇਟੀ ਸੀ, ਬੇਚੈਨ ਡਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ, ਕਿਸੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਨਵਰ ਵਾਂਗ। ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਤੀਹ ਸਾਲ ਦੀ ਔਰਤ ਵਰਗੇ ਸਨ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਵਾਲ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਲੇਟੀ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬੇਢੰਗਾ ਸੀ। ਸ਼ੇਰਲੌਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਇੱਕ ਤੇਜ਼, ਵਿਆਪਕ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਭਜਾ ਦਿੱਤਾ।

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਰਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ," ਉਸਨੇ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, ਅੱਗੇ ਝੁਕ ਕੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਹੱਥ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ। "ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਮਾਮਲਾ ਠੀਕ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗੇ, ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਰੇਲਗੱਡੀ ਰਾਹੀਂ ਆਏ ਹੋ, ਮੈਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ।"

"ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?"

"ਨਹੀਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਖੱਬੇ ਦਸਤਾਨੇ ਦੀ ਹਥੇਲੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸੀ ਟਿਕਟ ਦਾ ਦੂਜਾ ਅੱਧ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਲਦੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਸਟੇਸ਼ਨ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਭਾਰੀ ਸੜਕਾਂ 'ਤੇ ਕੁੱਤੇ ਦੀ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਸਵਾਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।"

ਔਰਤ ਨੇ ਹਿੰਸਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਵੱਲ ਘਬਰਾਹਟ ਨਾਲ ਤੱਕਿਆ।

"ਕੋਈ ਰਹੱਸ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਮੈਡਮ," ਉਸਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਡੀ ਜੈਕਟ ਦੀ ਖੱਬੀ ਬਾਂਹ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸੱਤ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਚਿੱਕੜ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਾਨ ਬਿਲਕੁਲ ਤਾਜ਼ੇ ਹਨ। ਕੁੱਤੇ ਦੀ ਗੱਡੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਾਹਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਿੱਕੜ ਸੁੱਟਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਡਰਾਈਵਰ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਬੈਠਦੇ ਹੋ।"

"ਤੁਹਾਡੇ ਕਾਰਨ ਜੋ ਵੀ ਹੋਣ, ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਛੇ ਵਜੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਘਰ ਤੋਂ ਚੱਲ ਪਈ, ਵੀਹ ਵਜੇ ਲੈਦਰਹੈੱਡ ਪਹੁੰਚੀ, ਅਤੇ ਵਾਟਰਲੂ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਰਾਹੀਂ ਆਈ। ਸਰ, ਮੈਂ ਇਸ ਤਣਾਅ ਨੂੰ ਹੋਰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ; ਜੇ ਇਹ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਪਾਗਲ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੀ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਜਾਵੇ - ਕੋਈ ਨਹੀਂ, ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜੋ ਮੇਰੀ ਪਰਵਾਹ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ, ਗਰੀਬ ਆਦਮੀ, ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼; ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਫਰਿੰਟੋਸ਼ ਤੋਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੀ ਸਖ਼ਤ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਤੋਂ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਪਤਾ ਮਿਲਿਆ। ਓ, ਸਰ, ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਵੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮੇਰੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਸੰਘਣੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਇਸ ਵੇਲੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਨਾਮ ਦੇਣਾ ਮੇਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਜਾਂ ਛੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਵਿਆਹ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਨਾਸ਼ੁਕਰੇ ਨਹੀਂ ਪਾਓਗੇ।"

ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣੇ ਡੈਸਕ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ, ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕੇਸ-ਬੁੱਕ ਕੱਢੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ।

"ਫ਼ਰੀਨਟੋਸ਼," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਕੇਸ ਯਾਦ ਹੈ; ਇਹ ਇੱਕ ਓਪਲ ਟਾਇਰਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਸੀ, ਵਾਟਸਨ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਡਮ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੇਸ ਦੀ ਉਹੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਨਾਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੇਰਾ ਪੇਸ਼ਾ ਆਪਣਾ ਇਨਾਮ ਹੈ; ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜੋ ਵੀ ਖਰਚਾ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਰੱਖੋ ਜੋ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਹਾਏ!" ਸਾਡੇ ਮਹਿਮਾਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੇਰੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਭਿਆਨਕਤਾ ਇਸ ਤੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਡਰ ਇੰਨੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸ਼ੱਕ ਇੰਨੇ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਮਾਮੂਲੀ ਲੱਗ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕਿ ਉਹ ਵੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਮਦਦ ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ, ਉਹ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਘਬਰਾਹਟ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਦੀਆਂ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਵਜੋਂ ਦੇਖਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਜਵਾਬਾਂ ਅਤੇ ਟਾਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਪਰ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀ ਹੋਮਜ਼, ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖੀ ਦਿਲ ਦੀ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਨੂੰ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਘੇਰਨ ਵਾਲੇ ਖ਼ਤਰਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਵੇਂ ਚੱਲਣਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਮੈਡਮ।"

"ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਹੈਲਨ ਸਟੋਨਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਤਰੇਏ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਹੀ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੇ ਸੈਕਸਨ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਸਰੀ ਦੀ ਪੱਛਮੀ ਸਰਹੱਦ 'ਤੇ ਸਟੋਕ ਮੋਰਨ ਦੇ ਰਾਇਲੋਟਸ ਦਾ ਆਖਰੀ ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਪਰਿਵਾਰ ਹੈ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ। "ਇਹ ਨਾਮ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣੂ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਇਹ ਪਰਿਵਾਰ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅਮੀਰ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਉੱਤਰ ਵਿੱਚ ਬਰਕਸ਼ਾਇਰ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਹੈਂਪਸ਼ਾਇਰ ਤੱਕ ਸਰਹੱਦਾਂ ਤੋਂ ਪਾਰ ਫੈਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਿਛਲੀ ਸਦੀ ਵਿੱਚ, ਲਗਾਤਾਰ

ਚਾਰ ਵਾਰਸ ਇੱਕ ਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਫਜ਼ੂਲ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਰੀਜੈਂਸੀ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜੁਏਬਾਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੁਝ ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਦੋ ਸੌ ਸਾਲ ਪੁਰਾਣੇ ਘਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਖੁਦ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਹੇਠ ਦੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਆਖਰੀ ਸਕੁਆਇਰ ਨੇ ਉੱਥੇ ਆਪਣੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ, ਇੱਕ ਕੁਲੀਨ ਗਰੀਬ ਦੀ ਭਿਆਨਕ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉਂਦੇ ਹੋਏ; ਪਰ ਉਸਦੇ ਇਕਲੌਤੇ ਪੁੱਤਰ, ਮੇਰੇ ਮਤਰੇਏ ਪਿਤਾ, ਨੇ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਵੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਢਾਲਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਇੱਕ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਤੋਂ ਪੇਸ਼ਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਡਾਕਟਰੀ ਡਿਗਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਲਕੱਤਾ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ, ਆਪਣੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਹੁਨਰ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਅਭਿਆਸ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੋਈਆਂ ਕੁਝ ਡਕੈਤੀਆਂ ਕਾਰਨ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਜੱਦੀ ਬਟਲਰ ਨੂੰ ਕੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਬਚ ਗਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਦੁੱਖ ਝੱਲਿਆ ... ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਆਦਮੀ ਵਜੋਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ।

"ਜਦੋਂ ਡਾ. ਰੋਇਲੌਟ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮੇਰੀ ਮਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਟੋਨਰ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਬੰਗਾਲ ਆਰਟਿਲਰੀ ਦੇ ਮੇਜਰ-ਜਨਰਲ ਸਟੋਨਰ ਦੀ ਜਵਾਨ ਵਿਧਵਾ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਜੂਲੀਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਜੁੜਵਾਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦੇ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਸਮੇਂ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਸਾਲ ਦੇ ਸੀ। ਉਸ ਕੋਲ ਕਾਫ਼ੀ ਰਕਮ ਸੀ - ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 1000 ਪੌਂਡ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ - ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਨੇ ਡਾ. ਰੋਇਲੌਟ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਰਹੇ ਸੀ, ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਾਲਾਨਾ ਰਕਮ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ - ਉਸਦੀ ਅੱਠ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਕਰੂ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਰੇਲਵੇ ਹਾਦਸੇ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਡਾ. ਰੋਇਲੌਟ ਨੇ ਫਿਰ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸਟੋਕ ਮੋਰਨ ਵਿਖੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਜੱਦੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਲੈ ਗਏ। ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਨੇ ਜੋ ਪੈਸਾ ਛੱਡਿਆ ਸੀ ਉਹ ਸਾਡੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਸੀ।"

"ਪਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਡੇ ਮਤਰੇਏ ਪਿਤਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਤਬਦੀਲੀ ਆਈ। ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਨਾਲ ਦੋਸਤੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਸਟੋਕ ਮੋਰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਰਾਇਲੌਟ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੀ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸੀਟ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ ਸਨ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਹੀ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦਾ ਸੀ ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਨਾਲ ਭਿਆਨਕ ਝਗੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਜੋ ਵੀ ਉਸਦਾ ਰਸਤਾ ਕੱਟ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਗੁੱਸੇ ਦੀ ਹਿੰਸਾ ਜੋ ਪਾਗਲਪਨ ਵੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮਰਦਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਰਾਸਤੀ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮਤਰੇਏ ਪਿਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ, ਗਰਮ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਕਾਰਨ ਇਹ ਤੇਜ਼ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਝਗੜਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਹੋਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਪੁਲਿਸ-ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋਈਆਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪਿੰਡ ਦਾ ਦਹਿਸ਼ਤ ਬਣ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਲੋਕ ਉਸਦੇ ਆਉਣ 'ਤੇ ਉੱਡ ਜਾਣਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਤਾਕਤਵਰ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਬੇਕਾਬੂ ਹੈ।"

"ਪਿਛਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਉਸਨੇ ਸਥਾਨਕ ਲੁਹਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਾਂਦਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਰਾ ਪੈਸਾ ਜੋ ਮੈਂ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਦੇ ਕੇ ਹੀ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਜਨਤਕ ਖੁਲਾਸੇ ਨੂੰ ਟਾਲ ਸਕਿਆ। ਭਟਕਦੇ ਜਿਪਸੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ

ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਦੋਸਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਆਵਾਰਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਏਕੜ ਕੰਡਿਆਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡੇਰਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੰਬੂਆਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾਨ ਨਿਵਾਜ਼ੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਕਈ ਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਲਈ ਭਟਕਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਜਾਨਵਰਾਂ ਲਈ ਵੀ ਜਨੂੰਨ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਪੱਤਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਭੇਜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਚੀਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੰਗੂਰ ਹੈ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਮੈਦਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਘੁੰਮਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਜਿੰਨਾ ਡਰਦੇ ਹਨ।"

"ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਤੋਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੇਰੀ ਗਰੀਬ ਭੈਣ ਜੂਲੀਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਹੁਤਾ ਆਨੰਦ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਕੋਈ ਵੀ ਨੌਕਰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਘਰ ਦਾ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਤੀਹ ਸਾਲ ਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਦੇ ਵਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਿੱਟੇ ਹੋਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵਾਲ ਚਿੱਟੇ ਹੋਏ ਹਨ।"

"ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੇਰੀ ਭੈਣ ਮਰ ਗਈ?"

"ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਮਰ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ, ਜਿਸ ਜੀਵਨ ਦਾ ਮੈਂ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਜੀਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਅਤੇ ਅਹੁਦੇ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦੇਖਦੇ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਡੀ ਇੱਕ ਮਾਸੀ ਸੀ, ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਭੈਣ, ਮਿਸ ਹੋਨੋਰੀਆ ਵੈਸਟਫਾਈਲ, ਜੋ ਹੈਰੋ ਦੇ ਨੇੜੇ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਇਸ ਔਰਤ ਦੇ ਘਰ ਛੋਟੀਆਂ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਜੂਲੀਆ ਦੋ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਕ੍ਰਿਸਮਸ 'ਤੇ ਉੱਥੇ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਅੱਧੇ ਤਨਖਾਹ ਵਾਲੇ ਮਰੀਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਮੰਗਣੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਮਤਰੇਏ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਮੰਗਣੀ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਜਦੋਂ ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਵਾਪਸ ਆਈ ਅਤੇ ਵਿਆਹ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ; ਪਰ ਵਿਆਹ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਦੇ ਇੱਕ ਪੰਦਰਵਾੜੇ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਉਹ ਭਿਆਨਕ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਇਕਲੌਤੇ ਸਾਥੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।"

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਸਿਰ ਗੱਦੀ ਵਿੱਚ ਡੁਬੋ ਕੇ ਪਿੱਛੇ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਢੱਕਣ ਅੱਧੇ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਹਿਮਾਨ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਵੇਰਵਿਆਂ ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਵੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੇਰੇ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਆਸਾਨ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਸਮੇਂ ਦੀ ਹਰ ਘਟਨਾ ਮੇਰੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਛਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਜਾਗੀਰ-ਘਰ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਵਿੰਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੰਗ ਦੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਹਨ, ਬੈਠਕਾਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਬਲਾਕ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੈੱਡਰੂਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਡਾ. ਰਾਇਲੌਟ ਦਾ ਹੈ, ਦੂਜਾ ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਸੰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਸਾਰੇ ਇੱਕੋ ਗਲਿਆਰੇ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਦਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ?"

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ।"

"ਤਿੰਨਾਂ ਕਮਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਲਾਅਨ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਘਾਤਕ ਰਾਤ ਡਾ. ਰੋਇਲੋਟ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਤੇਜ਼ ਭਾਰਤੀ ਸਿਗਾਰਾਂ ਦੀ ਗੰਧ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪੀਣ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਆਪਣਾ ਕਮਰਾ ਛੱਡ

ਕੇ ਮੇਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਬੈਠੀ ਰਹੀ, ਆਪਣੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਆਹ ਬਾਰੇ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੀ ਰਹੀ। ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਉੱਠੀ, ਪਰ ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਰੁਕ ਗਈ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਦੇਖਿਆ।"

"'ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਹੈਲਨ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਰਾਤ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀਟੀ ਵਜਾਉਂਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ?'

"'ਕਦੇ ਨਹੀਂ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ।"

"'ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਸੀਟੀ ਨਹੀਂ ਵਜਾ ਸਕਦੇ?"

"'ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਕਿਉਂ?"

"'ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਛਲੀਆਂ ਕੁਝ ਰਾਤਾਂ ਦੌਰਾਨ, ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ, ਸਵੇਰੇ ਤਿੰਨ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ, ਇੱਕ ਮੱਧਮ, ਸਾਫ਼ ਸੀਟੀ ਸੁਣੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਹਲਕੀ ਨੀਂਦ ਸੌਂਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜਗਾਇਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿੱਥੋਂ ਆਇਆ, ਸ਼ਾਇਦ ਅਗਲੇ ਕਮਰੇ ਤੋਂ, ਸ਼ਾਇਦ ਲਾਅਨ ਤੋਂ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛਾਂਗਾ ਕਿ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।"

"'ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬਦਕਿਸਮਤ ਜਿਪਸੀ ਹੋਣਗੇ।"

"'ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਜੇ ਇਹ ਲਾਅਨ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ।"

"'ਆਹ, ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੌਂਦਾ ਹਾਂ।"

"'ਖੈਰ, ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ।" ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਮੁਸਕਰਾਇਆ, ਮੇਰਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਪਲਾਂ ਬਾਅਦ ਮੈਨੂੰ ਤਾਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਚਾਬੀ ਘੁੰਮਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ।"

"ਸੱਚਮੁੱਚ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਾਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੰਦ ਰੱਖਣ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਸੀ?"

"ਹਮੇਸ਼ਾ।"

"ਅਤੇ ਕਿਉਂ?"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਇੱਕ ਚੀਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੰਗੂਰ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਕੋਈ ਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ।"

"ਮੈਂ ਉਸ ਰਾਤ ਸੌਂ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ। ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਅਸਪਸ਼ਟ ਭਾਵਨਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਭੈਣ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੁੜਵਾਂ ਬੱਚੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਕੜੀਆਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਸੂਖਮ ਹਨ ਜੋ ਦੋ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਇੰਨੀਆਂ ਨੇੜਿਓਂ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ ਰਾਤ ਸੀ। ਬਾਹਰ ਹਵਾ ਗੂੰਜ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਾਰਿਸ਼ ਧੜਕ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਖਿੜਕੀਆਂ 'ਤੇ ਛਿੜਕ ਰਹੀ ਸੀ। ਅਚਾਨਕ, ਹਨੇਰੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ੋਰ ਵਿਚਕਾਰ, ਇੱਕ ਡਰੀ ਹੋਈ ਔਰਤ ਦੀ ਜੰਗਲੀ ਚੀਕ ਚੀਕ ਉੱਠੀ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ ਛਾਲ ਮਾਰੀ, ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਲ ਲਪੇਟ ਲਈ, ਅਤੇ ਗਲਿਆਰੇ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਸੀਟੀ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਪਲਾਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਘੰਟੀ ਵੱਜਣ ਵਾਲੀ ਆਵਾਜ਼, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਤ ਦਾ ਇੱਕ ਢੇਰ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਹੋਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਭੱਜਿਆ, ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਇਸਦੇ ਕਬਜ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਘੁੰਮਦਾ ਰਿਹਾ। ਮੈਂ ਡਰ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੀ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਗਲਿਆਰੇ-ਲੈਂਪ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਾਲ ਮੈਂ

ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਣ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਡਰ ਨਾਲ ਪੀਲਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਮਦਦ ਲਈ ਹੱਥ-ਪੈਰ ਮਾਰਦੀ ਹੋਈ, ਉਸਦਾ ਸਾਰਾ ਸਰੀਰ ਸ਼ਰਾਬੀ ਵਾਂਗ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਹਿੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਕੋਲ ਭੱਜਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਉਸ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਪਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸਦੇ ਗੋਡੇ ਢਿੱਲੇ ਪੈ ਗਏ ਅਤੇ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਈ। ਉਹ ਭਿਆਨਕ ਦਰਦ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਵਾਂਗ ਕਰਾਹ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅੰਗ ਭਿਆਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਬ ਰਹੇ ਸਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਝੁਕਿਆ ਉਸਨੇ ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਚੀਕਿਆ ਜੋ ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਾਂਗਾ, 'ਹਾਏ ਰੱਬਾ! ਹੈਲਨ! ਇਹ ਬੈਂਡ ਸੀ! ਧੱਬੇਦਾਰ ਬੈਂਡ!' ਕੁਝ ਹੋਰ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬੇਚੈਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਕਮਰੇ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲੀ ਨਾਲ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਛੁਰਾ ਮਾਰਿਆ, ਪਰ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਕੜਵੱਲ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਭੱਜ ਕੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ, ਆਪਣੇ ਮਤਰੇਏ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਡਰੈਸਿੰਗ-ਗਾਊਨ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਹੋਇਆ ਮਿਲਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਦੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਬੇਹੋਸ਼ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਾਂਡੀ ਡੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਡਾਕਟਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਭੇਜਿਆ, ਸਾਰੇ ਯਤਨ ਵਿਅਰਥ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਡੁੱਬ ਗਈ ਅਤੇ ਠੀਕ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮਰ ਗਈ। ਉਸਦੀ ਹੋਸ਼। ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਭੈਣ ਦਾ ਇਹ ਭਿਆਨਕ ਅੰਤ ਸੀ।"

"ਇੱਕ ਮਿੰਟ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਸੀਟੀ ਅਤੇ ਧਾਤੂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨ ਹੈ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾ ਸਕਦੇ ਹੋ?"

"ਇਹੀ ਗੱਲ ਕਾਉਂਟੀ ਕੋਰੋਨਰ ਨੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛੀ ਸੀ। ਇਹ ਮੇਰਾ ਪੱਕਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਹਨੇਰੀ ਦੇ ਤੂਫ਼ਾਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਘਰ ਦੇ ਫਟਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਧੋਖਾ ਖਾ ਗਿਆ ਹੋਵਾਂ।"

"ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਭੈਣ ਨੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਨ?"

"ਨਹੀਂ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਈਟ-ਡਰੈੱਸ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਾਚਿਸ ਦਾ ਸੜਿਆ ਹੋਇਆ ਟੁੰਡ ਮਿਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਾਚਿਸ ਦੀ ਡੱਬੀ।"

"ਇਹ ਦਿਖਾਉਣਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਬੱਤੀ ਮਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਲਾਰਮ ਵੱਜਿਆ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ। ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਅਤੇ ਕੋਰੋਨਰ ਕਿਹੜੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ?"

"ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਡਾ. ਰੋਇਲੋਟ ਦਾ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਕਾਉਂਟੀ ਵਿੱਚ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਦਨਾਮ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਮੌਤ ਦਾ ਕੋਈ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਮੇਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਿਆ ਕਿ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਅੰਦਰਲੇ ਪਾਸੇ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਖਿੜਕੀਆਂ ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੇ ਸ਼ਟਰ ਨਾਲ ਬੰਦ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੌੜੀਆਂ ਲੋਹੇ ਦੀਆਂ ਬਾਰਾਂ ਸਨ, ਜੋ ਹਰ ਰਾਤ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਕੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਕਾਫ਼ੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਰਸ਼ ਦੀ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਵੀ ਇਹੀ ਸੀ। ਚਿਮਨੀ ਚੌੜੀ ਹੈ, ਪਰ ਚਾਰ ਵੱਡੇ ਸਟੈਪਲਾਂ ਨਾਲ ਬੰਦ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਜਦੋਂ ਆਪਣੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਤਾਂ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਇਕੱਲੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੰਸਾ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸਨ।"

"ਜ਼ਹਿਰ ਬਾਰੇ ਕੀ?"

"ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ।"

"ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਬਦਕਿਸਮਤ ਔਰਤ ਦੀ ਮੌਤ ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਹੋਈ?"

"ਇਹ ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਡਰ ਅਤੇ ਘਬਰਾਹਟ ਦੇ ਸਦਮੇ ਨਾਲ ਹੋਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਡਰਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।"

"ਕੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਜਿਪਸੀ ਸਨ?"

"ਹਾਂ, ਉੱਥੇ ਲਗਭਗ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ।"

"ਆਹ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸੰਕੇਤ ਤੋਂ ਇੱਕ ਬੈਂਡ - ਇੱਕ ਧੱਬੇਦਾਰ ਬੈਂਡ ਬਾਰੇ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ?"

"ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਮਨਮੋਹਕ ਗੱਲਾਂ ਸਨ, ਕਈ ਵਾਰ ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਕਿਸੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਸ਼ਾਇਦ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਿਪਸੀ ਲੋਕਾਂ ਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕੀ ਧੱਬੇਦਾਰ ਰੁਮਾਲ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰਾਂ 'ਤੇ ਪਹਿਨਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਅਜੀਬ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਉਸਨੇ ਵਰਤਿਆ ਸੀ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਉਸ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਹਿਲਾਇਆ ਜੋ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ।

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਡੂੰਘੇ ਪਾਣੀ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ।"

"ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋ ਸਾਲ ਬੀਤ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਇਕੱਲੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ ਪਹਿਲਾਂ, ਇੱਕ ਪਿਆਰੇ ਦੋਸਤ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਮੰਗਣ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਆਰਮੀਟੇਜ ਹੈ - ਪਰਸੀ ਆਰਮੀਟੇਜ - ਰੀਡਿੰਗ ਦੇ ਨੇੜੇ ਕ੍ਰੇਨ ਵਾਟਰ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਮਿਸਟਰ ਆਰਮੀਟੇਜ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪੁੱਤਰ। ਮੇਰੇ ਮਤਰੇਏ ਪਿਤਾ ਨੇ ਮੈਚ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਵਿਆਹ ਬਸੰਤ ਰੁੱਤ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਦੋ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਪੱਛਮੀ ਵਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮੁਰੰਮਤ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਦੀ ਕੰਧ ਨੂੰ ਵਿੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਪਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਸੌਣਾ ਪਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੌਂ ਰਹੀ ਸੀ। ਫਿਰ, ਮੇਰੇ ਡਰ ਦੇ ਰੋਮਾਂਚ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਜਦੋਂ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਜਾਗਦਾ ਪਿਆ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਭਿਆਨਕ ਕਿਸਮਤ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਅਚਾਨਕ ਰਾਤ ਦੀ ਚੁੱਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੀਵੀਂ ਸੀਟੀ ਸੁਣੀ ਜੋ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਦੀਵਾ ਜਗਾਇਆ, ਪਰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਸੌਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹਿੱਲ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਿਆ, ਮੈਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ, ਕਰਾਊਨ ਇਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਕੁੱਤੇ ਵਾਲੀ ਗੱਡੀ ਫੜੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਲਟ ਹੈ, ਅਤੇ ਲੈਦਰਹੈੱਡ ਵੱਲ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੋਂ ਮੈਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਸਲਾਹ ਲੈਣ ਦੇ ਇੱਕੋ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਆਇਆ ਹਾਂ।

"ਤੂੰ ਸਿਆਣਪ ਕੀਤੀ ਹੈ," ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਕੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ?"

"ਹਾਂ, ਸਾਰੇ।"

"ਮਿਸ ਰੋਇਲੋਟ, ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸੌਤੇਲੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ।"

"ਕਿਉਂ, ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ?"

ਜਵਾਬ ਲਈ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਾਲੇ ਲੇਸ ਦੇ ਫਰਿਲ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਸਾਡੇ ਮਹਿਮਾਨ ਦੇ ਗੋਡੇ 'ਤੇ ਪਏ ਹੱਥ ਦੀ ਝਾਲ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਚਿੱਟੇ ਗੁੱਟ 'ਤੇ ਪੰਜ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਪੀਲੇ ਧੱਬੇ, ਚਾਰ ਉਂਗਲਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅੰਗੂਠੇ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਛਾਪੇ ਗਏ ਸਨ।

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਔਰਤ ਨੇ ਡੂੰਘਾ ਰੰਗ ਲਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਜ਼ਖਮੀ ਗੁੱਟ ਨੂੰ ਢੱਕ ਲਿਆ। "ਉਹ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਆਦਮੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਇੱਕ ਲੰਮੀ ਚੁੱਪ ਛਾਈ ਰਹੀ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਠੋਡੀ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਅੱਗ ਵੱਲ ਤੱਕਦਾ ਰਿਹਾ।

"ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਡੂੰਘਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਇੱਥੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਵੇਰਵੇ ਹਨ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਗੁਆਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਸਟੋਕ ਮੋਰਨ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕੀ ਸਾਡੇ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਮਤਰੇਏ ਪਿਤਾ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਮਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ?"

"ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋਇਆ, ਉਸਨੇ ਅੱਜ ਕਿਸੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੰਮ ਲਈ ਸ਼ਹਿਰ ਆਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਬਾਹਰ ਰਹੇਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੁਣ ਇੱਕ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰਾਣੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਬੁੱਢੀ ਅਤੇ ਮੂਰਖ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਹਟਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਸ਼ਾਨਦਾਰ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਵਾਟਸਨ?"

"ਕਦੇ ਨਹੀਂ।"

"ਫਿਰ ਆਪਾਂ ਦੋਵੇਂ ਆਵਾਂਗੇ। ਤੂੰ ਆਪ ਕੀ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈਂ?"

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਕੰਮ ਹਨ ਜੋ ਮੈਂ ਹੁਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹਾਂਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਪਰ ਮੈਂ ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ ਦੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਰਾਹੀਂ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਆਉਣ ਲਈ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕਾਂ।"

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੁਪਹਿਰ ਵੇਲੇ ਸਾਡੇ ਆਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਛੋਟੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਮਾਮਲੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਕੇ ਨਾਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ?"

"ਨਹੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੁਸੀਬਤ ਦੱਸੀ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਲਕਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਅੱਜ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਮਿਲਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਾਂਗੀ।" ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਮੋਟਾ ਕਾਲਾ ਪਰਦਾ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਲਾਹ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲੀ ਗਈ।

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਭ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ, ਵਾਟਸਨ?" ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਝੁਕਦੇ ਹੋਏ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹਨੇਰਾ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਮਾਮਲਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।"

"ਕਾਫ਼ੀ ਹਨੇਰਾ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ।"

"ਫਿਰ ਵੀ ਜੇ ਔਰਤ ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਫਰਸ਼ ਅਤੇ ਕੰਧਾਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ, ਖਿੜਕੀ ਅਤੇ ਚਿਮਨੀ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਕੱਲੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਰਹੱਸਮਈ ਅੰਤ ਨੂੰ ਮਿਲੀ।"

"ਤਾਂ ਫਿਰ, ਇਹਨਾਂ ਰਾਤ ਦੀਆਂ ਸੀਟੀਆਂ ਦਾ ਕੀ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਰ ਰਹੀ ਔਰਤ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਜੀਬ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਕੀ ਬਣਦਾ ਹੈ?"
"ਮੈਂ ਸੋਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।"
"ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸੀਟੀਆਂ ਵਜਾਉਣ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਦੇ ਹੋ, ਜਿਪਸੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਜੋ ਇਸ ਬੁੱਢੇ ਡਾਕਟਰ ਨਾਲ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਬੰਧ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਹਰ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਆਪਣੀ ਮਤਰੇਈ ਧੀ ਦੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦਾ ਮਰਨ ਵਾਲਾ ਸੰਕੇਤ, ਅਤੇ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਮਿਸ ਹੈਲਨ ਸਟੋਨਰ ਨੇ ਇੱਕ ਧਾਤੂ ਦੀ ਘੰਟੀ ਸੁਣੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਧਾਤ ਦੀਆਂ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਸ਼ਟਰ ਵਾਪਸ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਡਿੱਗਣ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੋਚਣ ਦਾ ਚੰਗਾ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਲਾਈਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਰਹੱਸ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"
"ਪਰ ਫਿਰ, ਜਿਪਸੀ ਕੀ ਕਰਦੇ ਸਨ?"
"ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।"
"ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।"
"ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਸਟੋਕ ਮੋਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਘਾਤਕ ਹਨ, ਜਾਂ ਕੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਕੀ!"
ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀਰਜ ਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਅਚਾਨਕ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਪੁਸ਼ਾਕ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨੋਖਾ ਮਿਸ਼ਰਣ ਸੀ, ਇੱਕ ਕਾਲਾ ਟੌਪ-ਟੋਪ, ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਫਰੌਕ-ਕੋਟ, ਅਤੇ ਉੱਚੇ ਗੇਟਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਜੋੜਾ, ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਰ-ਫਸਲ ਝੂਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੰਨਾ ਲੰਬਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਟੋਪੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਕਰਾਸ ਬਾਰ ਨੂੰ ਬੁਰਸ਼ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਚੌੜਾਈ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਚਿਹਰਾ, ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਝੁਰੜੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਸੂਰਜ ਨਾਲ ਪੀਲਾ, ਅਤੇ ਹਰ ਦੁਸ਼ਟ ਜਨੂੰਨ ਨਾਲ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਬਦਲ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੀਆਂ ਡੂੰਘੀਆਂ, ਪਿੱਤ-ਛਿੱਟੀਆਂ ਅੱਖਾਂ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਉੱਚੀ, ਪਤਲੀ, ਮਾਸ ਰਹਿਤ ਨੱਕ, ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਪੁਰਾਣੇ ਪੰਛੀ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦੀ ਸੀ।
"ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹੋਮਜ਼ ਕੌਣ ਹੈ?" ਇਸ ਪ੍ਰੇਤ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਮੇਰਾ ਨਾਮ, ਸਰ; ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਫਾਇਦਾ ਹੈ," ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਂ ਸਟੋਕ ਮੋਰਨ ਤੋਂ ਡਾ. ਗ੍ਰੀਮਸਬੀ ਰੋਇਲੋਟ ਹਾਂ।"
"ਸੱਚਮੁੱਚ, ਡਾਕਟਰ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਬੈਠਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ।"
"ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ। ਮੇਰੀ ਸੌਤੇਲੀ ਧੀ ਇੱਥੇ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭ ਲਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਕਹਿ ਰਹੀ ਹੈ?"
"ਸਾਲ ਦੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇਹ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਠੰਡ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਕੀ ਕਹਿ ਰਹੀ ਸੀ?" ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ।
"ਪਰ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕ੍ਰੋਕਸ ਚੰਗੇ ਵਾਅਦੇ ਕਰਦੇ ਹਨ," ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਬੇਝਿਜਕ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ।

"ਹਾਏ! ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ, ਕੀ?" ਸਾਡੇ ਨਵੇਂ ਮਹਿਮਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇੱਕ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਿਕਾਰ ਵਾਲੀ ਫ਼ਸਲ ਨੂੰ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ। "ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਤੂੰ ਬਦਮਾਸ਼! ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਤੂੰ ਹੋਮਜ਼ ਹੈਂ, ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।"

ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਮੁਸਕਰਾਇਆ।

"ਹੋਮਸ, ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਬੰਦਾ!"

ਉਸਦੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਹੋਰ ਫੈਲ ਗਈ।

"ਹੋਮਸ, ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਦਾ ਜੈਕ-ਇਨ-ਆਫਿਸ!"

ਹੋਮਜ਼ ਦਿਲੋਂ ਹੱਸਿਆ। "ਤੁਹਾਡੀ ਗੱਲਬਾਤ ਬਹੁਤ ਮਨੋਰੰਜਕ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਲਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਡਰਾਫਟ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਕਹਿ ਦੇਣ 'ਤੇ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਮੇਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਾ ਕਰੋ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਸ ਸਟੋਨਰ ਇੱਥੇ ਆ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭ ਲਿਆ! ਮੈਂ ਗਲਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਖਤਰਨਾਕ ਆਦਮੀ ਹਾਂ! ਦੇਖੋ ਇੱਥੇ।" ਉਹ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਪੋਕਰ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵੱਡੇ ਭੂਰੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮੋੜ ਵਿੱਚ ਮੋੜ ਦਿੱਤਾ।

"ਦੇਖ, ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਹੱਥੋਂ ਬਚਾ ਕੇ ਰੱਖ," ਉਸਨੇ ਚੀਕਿਆ, ਅਤੇ ਮਰੋੜਿਆ ਹੋਇਆ ਪੋਕਰ ਚੁੱਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਦਾ ਹੋਇਆ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਿਆ।

"ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਿਲਣਸਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਭਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦਿਖਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੀ ਪਕੜ ਉਸਦੀ ਪਕੜ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।" ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੇ ਸਟੀਲ ਪੋਕਰ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸਿੱਧਾ ਕੀਤਾ।

"ਮੰਨੋ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਜਾਸੂਸ ਫੋਰਸ ਨਾਲ ਉਲਝਾਉਣ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ! ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਘਟਨਾ ਸਾਡੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਜੋਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਦੋਸਤ ਇਸ ਵਹਿਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਸਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਹੁਣ, ਵਾਟਸਨ, ਅਸੀਂ ਨਾਸ਼ਤਾ ਆਰਡਰ ਕਰਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਡਾਕਟਰਜ਼ ਕਾਮਨਜ਼ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਡੇਟਾ ਮਿਲੇਗਾ ਜੋ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

—

ਜਦੋਂ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣੀ ਸੈਰ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਵਜੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਨੀਲੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ੀਟ ਫੜੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਨੋਟਸ ਅਤੇ ਅੰਕੜੇ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਸਨ।

"ਮੈਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤਨੀ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇਖੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਸਦੇ ਸਹੀ ਅਰਥ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਿਵੇਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੀਮਤਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ, ਜੋ ਪਤਨੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ 1100 ਪੌਂਡ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਘੱਟ ਸੀ, ਹੁਣ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਕੀਮਤਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਰਾਵਟ ਦੇ ਕਾਰਨ, 750 ਪੌਂਡ ਤੋਂ

ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਧੀ ਵਿਆਹ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 250 ਪੌਂਡ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਦੋਵੇਂ ਕੁੜੀਆਂ ਦਾ ਵਿਆਹ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਸ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਹਿੱਸਾ ਹੁੰਦਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਪਾਹਜ ਕਰ ਦਿੰਦੀ। ਮੇਰਾ ਸਵੇਰ ਦਾ ਕੰਮ ਬਰਬਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਇਰਾਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਹੁਣ, ਵਾਟਸਨ, ਇਹ ਡਰਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਖੁਦ ਉਸਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪ ਹਾਂ; ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਤਿਆਰ ਹੋ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਕੈਬ ਬੁਲਾਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਵਾਟਰਲੂ ਚਲਾਵਾਂਗੇ। ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਰਿਵਾਲਵਰ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿਓਗੇ। ਇੱਕ ਏਲੀ ਦਾ ਨੰਬਰ 2 ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਦਲੀਲ ਹੈ "ਉਹ ਸੱਜਣ ਜੋ ਸਟੀਲ ਦੇ ਪੋਕਰਾਂ ਨੂੰ ਗੰਢਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੰਦਾਂ ਦਾ ਬੁਰਸ਼ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਵਾਟਰਲੂ ਵਿਖੇ ਅਸੀਂ ਲੈਦਰਹੈੱਡ ਲਈ ਇੱਕ ਰੇਲਗੱਡੀ ਫੜਨ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਸਟੇਸ਼ਨ ਸਰਾਏ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜਾਲ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਿਆ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਸਰੀ ਲੇਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚਾਰ ਜਾਂ ਪੰਜ ਮੀਲ ਤੱਕ ਗੱਡੀ ਚਲਾਈ। ਇਹ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਦਿਨ ਸੀ, ਇੱਕ ਚਮਕਦਾਰ ਸੂਰਜ ਅਤੇ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਲਚਕੀਲੇ ਬੱਦਲ ਸਨ। ਰੁੱਖ ਅਤੇ ਰਸਤੇ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਬਾੜੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਹਰੀਆਂ ਟਹਿਣੀਆਂ ਕੱਢ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਹਵਾ ਨਮੀ ਵਾਲੀ ਧਰਤੀ ਦੀ ਸੁਹਾਵਣੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਸੰਤ ਦੇ ਮਿੱਠੇ ਵਾਅਦੇ ਅਤੇ ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਅੰਤਰ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਸਾਥੀ ਜਾਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਉਸਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਮੋੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਉਸਦੀ ਟੋਪੀ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਖਿੱਚੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਠੋਡੀ ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਡੁੱਬੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਸਭ ਤੋਂ ਡੂੰਘੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਬੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਚਾਨਕ, ਉਸਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਮੇਰੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਟੇਪ ਮਾਰੀ, ਅਤੇ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ।

"ਉੱਥੇ ਦੇਖੋ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਲੱਕੜ ਵਾਲਾ ਪਾਰਕ, ਇੱਕ ਹਲਕੀ ਢਲਾਣ ਵਿੱਚ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ, ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਝੁੰਡ ਵਿੱਚ ਸੰਘਣਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਟਾਹਣੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣੀ ਹਵੇਲੀ ਦੇ ਸਲੇਟੀ ਗੈਬਲ ਅਤੇ ਉੱਚੀ ਛੱਤ ਵਾਲਾ ਰੁੱਖ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ।

"ਸਟੋਕ ਮੋਰਨ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

“ਹਾਂ, ਸਰ, ਇਹ ਡਾ. ਗ੍ਰਿਮਸਬੀ ਰੋਇਲੋਟ ਦਾ ਘਰ ਹੈ,” ਡਰਾਈਵਰ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ।

"ਉੱਥੇ ਕੁਝ ਇਮਾਰਤ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ।"

"ਉੱਥੇ ਪਿੰਡ ਹੈ," ਡਰਾਈਵਰ ਨੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਕੁਝ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਛੱਤਾਂ ਦੇ ਝੁੰਡ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਘਰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ੈਲੀ ਤੋਂ ਲੰਘਣਾ ਛੋਟਾ ਲੱਗੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਖੇਤਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰੋਂ ਪੈਦਲ ਰਸਤਾ। ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਔਰਤ ਤੁਰ ਰਹੀ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਉਹ ਔਰਤ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਮਿਸ ਸਟੋਨਰ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਪੂੰਝਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਸੁਝਾਅ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਅਸੀਂ ਉਤਰੇ, ਆਪਣਾ ਕਿਰਾਇਆ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਜਾਲ ਲੈਦਰਹੈੱਡ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹਿੱਲਿਆ।

"ਮੈਂ ਵੀ ਇਹੀ ਸੋਚਿਆ ਸੀ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਟਾਈਲ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹੇ, "ਕਿ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਰਕੀਟੈਕਟ ਵਜੋਂ ਆਏ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕੰਮ ਲਈ। ਇਹ ਉਸਦੀ ਗੱਪਸ਼ੱਪ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੁਭ ਦੁਪਹਿਰ, ਮਿਸ ਸਟੋਨਰ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਖਰੇ ਉਤਰੇ ਹਾਂ।"

ਸਾਡੀ ਸਵੇਰ ਦੀ ਕਲਾਇੰਟ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਜਲਦੀ ਅੱਗੇ ਆਈ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬਹੁਤ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਗਰਮਜੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਚੀਕਿਆ। "ਸਭ ਕੁਝ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਡਾ. ਰੋਇਲੋਟ ਸ਼ਹਿਰ ਚਲੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਾਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਸ ਆਉਣਗੇ।"

"ਸਾਨੂੰ ਡਾਕਟਰ ਨਾਲ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਸੁਭਾਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮਿਸ ਸਟੋਨਰ ਸੁਣਦੇ ਹੀ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਚਿੱਟੇ ਹੋ ਗਏ।

"ਸ਼ਾਬਾਸ਼!" ਉਹ ਚੀਕੀ, "ਤਾਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਆ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਤਾਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।"

"ਉਹ ਇੰਨਾ ਚਲਾਕ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਕਦੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਕੀ ਕਹੇਗਾ?"

"ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਚਲਾਕ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੱਜ ਰਾਤ ਉਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਹਿੰਸਕ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੈਰੋ ਵਿਖੇ ਤੁਹਾਡੀ ਮਾਸੀ ਦੇ ਘਰ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਹੁਣ, ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਓ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਸੀਂ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੈ।"

ਇਮਾਰਤ ਸਲੇਟੀ, ਲਾਲ ਰੰਗ ਦੇ ਪੱਥਰ ਦੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਹਿੱਸਾ ਉੱਚਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋ ਮੁੜਦੇ ਖੰਭ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਕੜੇ ਦੇ ਪੰਜੇ, ਹਰ ਪਾਸੇ ਸੁੱਟੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਖੰਭ ਵਿੱਚ ਖਿੜਕੀਆਂ ਟੁੱਟੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਬੋਰਡਾਂ ਨਾਲ ਬੰਦ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਛੱਤ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਢਹਿ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਬਰਬਾਦੀ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਸੀ। ਕੇਂਦਰੀ ਹਿੱਸਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਬਿਹਤਰ ਮੁਰੰਮਤ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਪਰ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਾਲਾ ਬਲਾਕ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਖਿੜਕੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਲਾਇੰਡ, ਚਿਮਨੀਆਂ ਤੋਂ ਨੀਲਾ ਧੂੰਆਂ ਉੱਪਰ ਉੱਠਦਾ ਹੋਇਆ, ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਪਰਿਵਾਰ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਾਲੀ ਕੰਧ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਸਕੈਫੋਲਡਿੰਗ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੱਥਰ ਦਾ ਕੰਮ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਸਾਡੀ ਫੇਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਮੇ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਹੋਮਜ਼ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਖਰਾਬ-ਛਾਂਟੇ ਹੋਏ ਲਾਅਨ ਦੇ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਤੁਰਿਆ ਅਤੇ ਖਿੜਕੀਆਂ ਦੇ ਬਾਹਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਡੂੰਘਾ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਸ ਕਮਰੇ ਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਸੌਂਦੇ ਸੀ, ਵਿਚਕਾਰ ਵਾਲਾ ਤੁਹਾਡੀ ਭੈਣ ਦੇ ਕਮਰੇ ਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਲਾ ਡਾਕਟਰ ਰੋਇਲੌਟ ਦੇ ਕਮਰੇ ਦਾ ਹੈ?"

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੌਂ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

"ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਬਕਾਇਆ ਹਨ। ਵੈਸੇ, ਉਸ ਸਿਰੇ ਦੀ ਕੰਧ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਦੀ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ।"

"ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹਾਨਾ ਸੀ।"

"ਆਹ! ਇਹ ਤਾਂ ਸੰਕੇਤਕ ਹੈ। ਹੁਣ, ਇਸ ਤੰਗ ਵਿੰਗ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਉਹ ਗਲਿਆਰਾ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਇਹ ਤਿੰਨ ਕਮਰੇ ਖੁੱਲ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਖਿੜਕੀਆਂ ਹਨ?"

"ਹਾਂ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਛੋਟੇ। ਕਿਸੇ ਦੇ ਲੰਘਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਤੰਗ।"

"ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਬੰਦ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਸੀ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕਮਰੇ ਉਸ ਪਾਸਿਓਂ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਨ। ਹੁਣ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਟਰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋਗੇ?"

ਮਿਸ ਸਟੋਨਰ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ਟਰ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਹਰ ਸੰਭਵ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਰ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਚਾਕੂ ਲੰਘਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਲੈਂਸ ਨਾਲ ਕਬਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਹ ਠੋਸ ਲੋਹੇ ਦੇ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਸ਼ਾਲ ਚਿਣਾਈ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਬਣੇ ਹੋਏ ਸਨ। "ਹਮ!" ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਠੋਡੀ ਖੁਰਚਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰਾ ਸਿਧਾਂਤ ਜ਼ਰੂਰ ਕੁਝ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਟਰਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲਡ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਖੈਰ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਕੀ ਅੰਦਰੋਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।"

ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸਾਈਡ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਚਿੱਟੇ ਰੰਗ ਦੇ ਕੋਰੀਡੋਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਿੱਥੋਂ ਤਿੰਨ ਬੈੱਡਰੂਮ ਖੁੱਲ੍ਹਦੇ ਸਨ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਤੀਜੇ ਕਮਰੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਦੂਜੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਿਸ ਸਟੋਨਰ ਹੁਣ ਸੁੱਤੀ ਪਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਨਾਲ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਘਰੇਲੂ ਛੋਟਾ ਕਮਰਾ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਛੱਤ ਨੀਵੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਫਾਇਰਪਲੇਸ ਸੀ, ਪੁਰਾਣੇ ਪੇਂਡੂ ਘਰਾਂ ਦੇ ਫੈਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਇੱਕ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭੂਰੇ ਰੰਗ ਦੇ ਦਰਾਜ਼ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ, ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੰਗ ਚਿੱਟਾ-ਕਾਊਂਟਰਪੈਨ ਵਾਲਾ ਬਿਸਤਰਾ, ਅਤੇ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਡਰੈਸਿੰਗ-ਟੇਬਲ। ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਦੋ ਛੋਟੀਆਂ ਵਿਕਰ-ਵਰਕ ਕੁਰਸੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਫਰਨੀਚਰ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਸਨ, ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਲਟਨ ਕਾਰਪੇਟ ਦੇ ਇੱਕ ਵਰਗ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ। ਗੋਲ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਕੰਧਾਂ ਦੀ ਪੈਨਲਿੰਗ ਭੂਰੇ, ਕੀੜੇ-ਖਾਧੇ ਓਕ ਦੇ ਸਨ, ਇੰਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਅਤੇ ਰੰਗੀਨ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਘਰ ਦੀ ਅਸਲ ਇਮਾਰਤ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕੁਰਸੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚਿਆ ਅਤੇ ਚੁੱਪ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਅਤੇ ਉੱਪਰ-ਹੇਠਾਂ ਘੁੰਮਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ, ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਦੇ ਹਰ ਵੇਰਵੇ ਨੂੰ ਲੈ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।

"ਉਹ ਘੰਟੀ ਕਿੱਥੋਂ ਸੰਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੋਟੀ ਬੈਲਟ-ਰੱਸੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੁੱਛਿਆ ਜੋ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਕੋਲ ਲਟਕਦੀ ਸੀ, ਟੇਸਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਾਈਲੋਅ ਉੱਤੇ ਪਈ ਸੀ।

"ਇਹ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਦੂਜੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲੋਂ ਨਵਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ?"

"ਹਾਂ, ਇਹ ਉੱਥੇ ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਤੁਹਾਡੀ ਭੈਣ ਨੇ ਇਹ ਮੰਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਕਦੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ। ਅਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਸੀ ਜੋ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ।"

"ਦਰਅਸਲ, ਉੱਥੇ ਇੰਨੀ ਵਧੀਆ ਘੰਟੀ-ਖਿੱਚ ਲਗਾਉਣਾ ਬੇਲੋੜਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਮਾਫ਼ ਕਰੋਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਇਸ ਫਰਸ਼ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦਾ।" ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈਂਸ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੂੰਹ ਭਾਰ ਝੁਕਾਇਆ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪਿੱਛੇ-ਅੱਗੇ ਰਿੜ੍ਹਦਾ ਰਿਹਾ, ਬੋਰਡਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਤਰੇੜਾਂ ਦੀ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਕੰਮ ਨਾਲ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਚੈਂਬਰ ਪੈਨਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬਿਸਤਰੇ ਵੱਲ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਇਸਨੂੰ ਘੂਰਨ ਅਤੇ ਕੰਧ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਘੰਟੀ-ਰੱਸੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਖਿੱਚ ਦਿੱਤੀ।

"ਕਿਉਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਕੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਵੱਜੇਗਾ?"

"ਨਹੀਂ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਤਾਰ ਨਾਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਵੈਂਟੀਲੇਟਰ ਲਈ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਖੁੱਲਣ ਵਾਲੇ ਸਥਾਨ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਹੁੱਕ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।"

"ਕਿੰਨਾ ਬੇਤੁਕਾ! ਮੈਂ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ।"

"ਬਹੁਤ ਅਜੀਬ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਰੱਸੀ ਨੂੰ ਖਿੱਚਦੇ ਹੋਏ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। "ਇਸ ਕਮਰੇ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਲੱਖਣ ਨੁਕਤੇ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਇੱਕ ਬਿਲਡਰ ਕਿੰਨਾ ਮੂਰਖ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਦੂਜੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਵੈਂਟੀਲੇਟਰ ਖੋਲ੍ਹ ਦੇਵੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ, ਉਸੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ, ਉਹ ਬਾਹਰੀ ਹਵਾ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ!"

"ਇਹ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਆਧੁਨਿਕ ਹੈ," ਔਰਤ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਘੰਟੀ-ਰੱਸੀ ਦੇ ਲਗਭਗ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਹੋ ਗਿਆ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ।

"ਹਾਂ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਈ ਛੋਟੀਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।"

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਲਚਸਪ ਕਿਰਦਾਰ ਦੇ ਜਾਪਦੇ ਸਨ - ਨਕਲੀ ਘੰਟੀ-ਰੱਸੀਆਂ, ਅਤੇ ਵੈਂਟੀਲੇਟਰ ਜੋ ਹਵਾਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ, ਮਿਸ ਸਟੋਨਰ, ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਆਪਣੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰਲੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗੇ।"

ਡਾ. ਗ੍ਰਿਮਸਬੀ ਰੋਇਲੌਟ ਦਾ ਕਮਰਾ ਉਸਦੀ ਮਤਰੇਈ ਧੀ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਸੀ, ਪਰ ਸਾਦਾ ਸਜਾਵਟ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਕੈਂਪ-ਬੈੱਡ, ਕਿਤਾਬਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਲੱਕੜ ਦਾ ਸ਼ੈਲਫ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਤਕਨੀਕੀ ਚਰਿੱਤਰ ਵਾਲਾ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਆਰਾਮ ਕੁਰਸੀ, ਵਿਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਸਾਦੀ ਲੱਕੜ ਦੀ ਕੁਰਸੀ, ਇੱਕ ਗੋਲ ਮੇਜ਼, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਲੋਹੇ ਦਾ ਸੇਫ, ਮੁੱਖ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਨ ਜੋ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੀਆਂ। ਹੋਮਜ਼ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਘੁੰਮਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ।

"ਇੱਥੇ ਕੀ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਤਿਜੋਰੀ 'ਤੇ ਹੱਥ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੇਰੇ ਸੌਤੇਲੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਕਾਗਜ਼ਾਤ।"

"ਓਹ! ਤੂੰ ਅੰਦਰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ?"

"ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਾਰ, ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।"

"ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਿੱਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ। ਕਿੰਨਾ ਅਜੀਬ ਵਿਚਾਰ ਹੈ!"

“ਖੈਰ, ਇਹ ਦੇਖੋ!” ਉਸਨੇ ਦੁੱਧ ਦੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਤਸਲੀ ਚੁੱਕੀ ਜੋ ਇਸਦੇ ਉੱਪਰ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ।
"ਨਹੀਂ; ਅਸੀਂ ਬਿੱਲੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ। ਪਰ ਇੱਕ ਚੀਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੰਗੂਰ ਹੈ।"
"ਆਹ, ਹਾਂ, ਬਿਲਕੁਲ! ਖੈਰ, ਇੱਕ ਚੀਤਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਬਿੱਲੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਦੁੱਧ ਦੀ ਇੱਕ ਤਸ਼ਤਰੀ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ, ਮੈਂ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।" ਉਹ ਲੱਕੜ ਦੀ ਕੁਰਸੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸੀਟ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।
"ਧੰਨਵਾਦ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਉੱਠ ਕੇ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਲੈਂਸ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ। "ਹੈਲੋ! ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ!"
ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਉਸਦੀ ਨਜ਼ਰ ਖਿੱਚੀ ਉਹ ਸੀ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਇੱਕ ਕੋਨੇ 'ਤੇ ਲਟਕਿਆ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਕੁੱਤੇ ਦਾ ਕੋੜਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੋੜੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਵਿੰਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਰੜੇ ਦੀ ਇੱਕ ਲੂਪ ਬਣ ਜਾਵੇ।
"ਤੁਹਾਡਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ?"
"ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਆਮ ਕੋੜੇ ਹਨ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਕਿਉਂ ਬੰਨ੍ਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਇਹ ਇੰਨਾ ਆਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ? ਆਹ, ਮੈਂ! ਇਹ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਟ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਚਲਾਕ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਵੱਲ ਮੋੜਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣ ਕਾਫ਼ੀ ਦੇਖ ਲਿਆ ਹੈ, ਮਿਸ ਸਟੋਨਰ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਲਾਅਨ 'ਤੇ ਚੱਲਾਂਗੇ।"
ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਇੰਨਾ ਉਦਾਸ ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਮੱਥੇ ਇੰਨਾ ਕਾਲਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਇਸ ਜਾਂਚ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਮੁੜਨ ਵੇਲੇ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਕਈ ਵਾਰ ਲਾਅਨ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਤੁਰੇ ਸੀ, ਨਾ ਤਾਂ ਮਿਸ ਸਟੋਨਰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਣਾ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੋਚ ਤੋਂ ਜਾਗ ਨਾ ਗਿਆ।
"ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਮਿਸ ਸਟੋਨਰ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਮੇਰੀ ਸਲਾਹ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"
"ਮੈਂ ਜ਼ਰੂਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਾਂਗਾ।"
"ਮਾਮਲਾ ਇੰਨਾ ਗੰਭੀਰ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਝਿਜਕ ਲਈ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੁਹਾਡੀ ਪਾਲਣਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।"
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਂ।"
"ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਤੇ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਰਾਤ ਬਿਤਾਉਣੀ ਪਵੇਗੀ।"
ਮੈਂ ਅਤੇ ਮਿਸ ਸਟੋਨਰ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।
"ਹਾਂ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦਿਓ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹੀ ਪਿੰਡ ਦਾ ਸਰਾਂ ਹੈ?"
"ਹਾਂ, ਇਹ ਤਾਜ ਹੈ।"
"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ। ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਉੱਥੋਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣਗੀਆਂ?"
"ਜ਼ਰੂਰ।"

"ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸੌਤੇਲਾ ਪਿਤਾ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰ ਦਰਦ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਰਾਤ ਲਈ ਛੱਡਦੇ ਸੁਣੋਗੇ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਸ਼ਟਰ ਖੋਲ੍ਹਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਝੌਂਪੜੀ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਕੇਤ ਵਜੋਂ ਉੱਥੇ ਆਪਣਾ ਲੈਂਪ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਲੈ ਕੇ ਚਲੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਉਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ, ਮੁਰੰਮਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਰਾਤ ਬਿਤਾ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

"ਓਹ, ਹਾਂ, ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ।"

"ਬਾਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿਓ।"

"ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰੋਗੇ?"

"ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਰਾਤ ਬਿਤਾਵਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਸ਼ੋਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਾਂਗੇ ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ," ਮਿਸ ਸਟੋਨਰ ਨੇ ਮੇਰੀ ਸਾਥੀ ਦੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

"ਸ਼ਾਇਦ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ।"

"ਫਿਰ, ਤਰਸ ਖਾਤਰ, ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕੀ ਸੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਬੋਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕੀ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਵਿਚਾਰ ਸਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੀ ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਚਾਨਕ ਡਰ ਨਾਲ ਮਰ ਗਈ ਹੈ।"

"ਨਹੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਕੋਈ ਹੋਰ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਅਤੇ ਹੁਣ, ਮਿਸ ਸਟੋਨਰ, ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਡਾ. ਰੋਇਲੌਟ ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਦੇਖ ਲੈਂਦਾ ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿਅਰਥ ਹੋ ਜਾਂਦੀ। ਅਲਵਿਦਾ, ਅਤੇ ਬਹਾਦਰ ਬਣੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਕਰੋਗੇ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖ਼ਤਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗੇ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।"

ਮੈਨੂੰ ਅਤੇ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਕਰਾਊਨ ਇਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੈੱਡਰੂਮ ਅਤੇ ਬੈਠਣ ਵਾਲਾ ਕਮਰਾ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਆਈ। ਉਹ ਉੱਪਰਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਐਵੇਨਿਊ ਗੇਟ ਅਤੇ ਸਟੋਕ ਮੋਰਨ ਮੈਨਰ ਹਾਊਸ ਦੇ ਵੱਸੇ ਹੋਏ ਵਿੰਗ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸੀ। ਸ਼ਾਮ ਵੇਲੇ ਅਸੀਂ ਡਾ. ਗ੍ਰਿਮਸਬੀ ਰਾਇਲੌਟ ਨੂੰ ਲੰਘਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਦਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਰੂਪ ਉਸ ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਕੋਲ ਉੱਭਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਭਜਾਇਆ ਸੀ। ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਭਾਰੀ ਲੋਹੇ ਦੇ ਗੇਟਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਗੂੰਜ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਉਸ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਫੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਮੁੱਠੀਆਂ ਉਸ 'ਤੇ ਹਿਲਾਈਆਂ। ਜਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਅਚਾਨਕ ਰੁੱਖਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਉੱਠਦੀ ਦੇਖੀ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇੱਕ ਬੈਠਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦੀਵਾ ਜਗ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਵਾਟਸਨ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਬੈਠੇ ਸੀ, "ਮੈਨੂੰ ਅੱਜ ਰਾਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਝਿਜਕ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਖ਼ਤਰੇ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਤੱਤ ਹੈ।"

"ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"
"ਤੁਹਾਡੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਨਮੋਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।"
"ਫਿਰ ਮੈਂ ਜ਼ਰੂਰ ਆਵਾਂਗਾ।"
"ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਬਹੁਤ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਹੈ।"
"ਤੁਸੀਂ ਖ਼ਤਰੇ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।"
"ਨਹੀਂ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਰ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਸਭ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਮੈਂ ਕੀਤਾ।"
"ਮੈਂ ਘੰਟੀ ਵਾਲੀ ਰੱਸੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਕਮਾਲ ਦਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕੀ ਮਕਸਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਇਕਰਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਮੇਰੀ ਕਲਪਨਾ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਹੈ।"
"ਤੁਸੀਂ ਵੈਂਟੀਲੇਟਰ ਵੀ ਦੇਖਿਆ?"
"ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਦੋ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਵਿਹੜਾ ਹੋਣਾ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਇੰਨਾ ਛੋਟਾ ਸੀ ਕਿ ਚੂਹਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਲੰਘ ਸਕਦਾ ਸੀ।"
"ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸਟੋਕ ਮੋਰਨ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਵੈਂਟੀਲੇਟਰ ਲੱਭਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹੋਮਜ਼!"
"ਓਹ, ਹਾਂ, ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਡਾ. ਰੋਇਲੋਟ ਦੇ ਸਿਗਾਰ ਨੂੰ ਸੁੰਘ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਹੁਣ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸੰਚਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੋਰੋਨਰ ਦੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ 'ਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਵੈਂਟੀਲੇਟਰ ਕੱਢਿਆ।"
"ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?"
"ਖੈਰ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਖਜੂਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਸੰਯੋਗ ਹੈ। ਇੱਕ ਵੈਂਟੀਲੇਟਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਰੱਸੀ ਲਟਕਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਜੋ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਸੌਂਦੀ ਹੈ ਮਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ?"
"ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ।"
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਬਿਸਤਰੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਜੀਬ ਦੇਖਿਆ?"
"ਨਹੀਂ।"
"ਇਹ ਫਰਸ਼ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਬਿਸਤਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ ਹੈ?"
"ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ।"
"ਔਰਤ ਆਪਣਾ ਬਿਸਤਰਾ ਹਿਲਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵੈਂਟੀਲੇਟਰ ਅਤੇ ਰੱਸੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਘੰਟੀ-ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ।"
"ਹੋਮਸ," ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ, "ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਗੱਲ ਧੁੰਦਲੀ ਜਿਹੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵੱਲ ਤੁਸੀਂ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਸੂਖਮ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਹੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਹਾਂ।"

"ਕਾਫ਼ੀ ਸੂਖਮ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਭਿਆਨਕ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਡਾਕਟਰ ਗਲਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੋਲ ਹਿੰਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਪਾਮਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿਚਰਡ ਆਪਣੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਨ। ਇਹ ਆਦਮੀ ਹੋਰ ਵੀ ਡੂੰਘਾ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ, ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਵੀ ਡੂੰਘਾ ਹਮਲਾ ਕਰ ਸਕਾਂਗੇ। ਪਰ ਰਾਤ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕਾਫ਼ੀ ਭਿਆਨਕਤਾ ਹੋਵੇਗੀ; ਭਲਾਈ ਲਈ ਆਓ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ ਪਾਈਪ ਰੱਖੀਏ ਅਤੇ ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਚੀਜ਼ ਵੱਲ ਮੋੜੀਏ।"

* * *

ਨੌਂ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਦਰੱਖਤਾਂ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਬੁਝ ਗਈ, ਅਤੇ ਮੈਨਰ ਹਾਊਸ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਹਨੇਰਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਦੋ ਘੰਟੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਬੀਤ ਗਏ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਅਚਾਨਕ, ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਚਮਕਦਾਰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਚਮਕੀ।

"ਇਹ ਸਾਡਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਉੱਠਦੇ ਹੋਏ; "ਇਹ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।"

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਏ, ਉਸਨੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਦੇਰ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਜਾ ਰਹੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਰਾਤ ਬਿਤਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਹਨੇਰੀ ਸੜਕ 'ਤੇ ਸੀ, ਸਾਡੇ ਚਿਹਰਿਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਠੰਢੀ ਹਵਾ ਵਗ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੀਲੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚਮਕ ਰਹੀ ਸੀ ਜੋ ਸਾਡੇ ਉਦਾਸ ਕੰਮ 'ਤੇ ਸਾਡੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ।

ਪੁਰਾਣੇ ਪਾਰਕ ਦੀ ਕੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਰੰਮਤ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੋਖਲੇਪਣ ਕਾਰਨ, ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ। ਰੁੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਲਾਅਨ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ, ਇਸਨੂੰ ਪਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਖਿੜਕੀ ਰਾਹੀਂ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਹੀ ਵਾਲੇ ਸੀ ਕਿ ਲੌਰੇਲ ਝਾੜੀਆਂ ਦੇ ਝੁੰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਬੱਚਾ ਬਾਹਰ ਆਇਆ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਘਾਹ 'ਤੇ ਝੁਲਸਦੇ ਹੋਏ ਲੱਤਾਂ ਨਾਲ ਸੁੱਟਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਲਾਅਨ ਦੇ ਪਾਰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਿਆ।

"ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ!" ਮੈਂ ਫੁਸਫੁਸਾਇਆ; "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ?"

ਹੋਮਜ਼ ਪਲ ਭਰ ਲਈ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਘਬਰਾ ਗਿਆ। ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਉਸਦੀ ਬੇਚੈਨੀ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਗੁੱਟ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵਾਂਗ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਉਹ ਇੱਕ ਮੱਧਮ ਜਿਹਾ ਹਾਸਾ ਆਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਮੇਰੇ ਕੰਨ ਨਾਲ ਲਗਾਏ।

"ਇਹ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਘਰ ਹੈ," ਉਹ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। "ਇਹ ਉਹੀ ਲੰਗੂਰ ਹੈ।"

ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਜੀਬ ਪਾਲਤੂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਚੀਤਾ ਵੀ ਸੀ; ਸ਼ਾਇਦ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਹੋਮਜ਼ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਜੁੱਤੇ ਉਤਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੈੱਡਰੂਮ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਾਇਆ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਆਰਾਮ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ। ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਸ਼ਟਰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ, ਲੈਂਪ ਨੂੰ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਕਮਰੇ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘਸੀਟ ਲਈਆਂ। ਸਭ ਕੁਝ ਉਵੇਂ ਹੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਦਿਨ ਵੇਲੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਦੀ ਤੁਰ੍ਹੀ ਵਜਾਉਂਦਿਆਂ, ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਕੰਨ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਇੰਨੀ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਫੁਸਫੁਸਾਈ ਕਿ ਮੈਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ:

"ਸਾਡੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਲਈ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਵੀ ਘਾਤਕ ਹੋਵੇਗੀ।"

ਮੈਂ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਸੁਣ ਲਿਆ ਹੈ।
"ਸਾਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇ ਬੈਠਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਉਹ ਵੈਂਟੀਲੇਟਰ ਰਾਹੀਂ ਦੇਖ ਲਵੇਗਾ।"
ਮੈਂ ਫਿਰ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।
"ਸੌਂ ਨਾ ਜਾਓ; ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਪਵੇ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਪਿਸਤੌਲ ਤਿਆਰ ਰੱਖੋ। ਮੈਂ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਬੈਠਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ।"
ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਰਿਵਾਲਵਰ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਕੋਨੇ 'ਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ।
ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਪਤਲਾ ਸੋਟਾ ਲਿਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ। ਇਸਦੇ ਕੋਲ ਉਸਨੇ ਮਾਚਿਸ ਦਾ ਡੱਬਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੋਮਬੱਤੀ ਦਾ ਟੁੰਡ ਰੱਖਿਆ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਲੈਂਪ ਬੁਝਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।
ਮੈਂ ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਚੌਕਸੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਭੁੱਲ ਸਕਦਾ ਹਾਂ? ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ, ਸਾਹ ਲੈਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰਾ ਸਾਥੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ, ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਫੁੱਟ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ, ਉਸੇ ਘਬਰਾਹਟ ਵਾਲੇ ਤਣਾਅ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਖੁਦ ਸੀ। ਸ਼ਟਰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕਿਰਨ ਨੂੰ ਕੱਟ ਦਿੰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਪੂਰਨ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਬਾਹਰੋਂ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਇੱਕ ਰਾਤਰੀ ਪੰਛੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਉਂਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਾਡੀ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਖਿੱਚੀ ਬਿੱਲੀ ਵਰਗੀ ਚੀਕ, ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਸੀ ਕਿ ਚੀਤਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਆਜ਼ਾਦ ਹੈ। ਦੂਰ ਅਸੀਂ ਪੈਰਿਸ਼ ਘੜੀ ਦੀਆਂ ਡੂੰਘੀਆਂ ਸੁਰਾਂ ਸੁਣ ਸਕਦੇ ਸੀ, ਜੋ ਹਰ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਦੇ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਵਿੱਚ ਗੂੰਜਦੀਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜਾਪਦੇ ਸਨ, ਉਹ ਚੌਥਾਈ! ਬਾਰਾਂ ਵੱਜੇ, ਇੱਕ ਅਤੇ ਦੋ ਅਤੇ ਤਿੰਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਅਸੀਂ ਚੁੱਪਚਾਪ ਬੈਠੇ ਰਹੇ ਜੋ ਵੀ ਵਾਪਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ।
ਅਚਾਨਕ ਵੈਂਟੀਲੇਟਰ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੀ ਇੱਕ ਪਲ ਭਰ ਦੀ ਚਮਕ ਆਈ, ਜੋ ਤੁਰੰਤ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਈ, ਪਰ ਇਸਦੇ ਬਾਅਦ ਸੜਦੇ ਤੇਲ ਅਤੇ ਗਰਮ ਧਾਤ ਦੀ ਤੇਜ਼ ਗੰਧ ਆ ਗਈ। ਅਗਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੇ ਹਨੇਰਾ ਲਾਲਟੈਣ ਜਗਾਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਹਰਕਤ ਦੀ ਇੱਕ ਕੋਮਲ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਭ ਕੁਝ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਚੁੱਪ ਹੋ ਗਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਗੰਧ ਤੇਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਗਈ। ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਤੱਕ ਮੈਂ ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾ ਕੇ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ। ਫਿਰ ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦੇਣ ਲੱਗੀ - ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕੋਮਲ, ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਆਵਾਜ਼, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਕੇਤਲੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਨਿਕਲ ਰਹੀ ਭਾਫ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਜੈੱਟ ਦੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸੁਣਿਆ, ਹੋਮਜ਼ ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ ਉਛਲਿਆ, ਇੱਕ ਮਾਚਿਸ ਮਾਰੀ, ਅਤੇ ਘੰਟੀ-ਖਿੱਚ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਵਾਰ ਕੀਤਾ।
"ਤੂੰ ਇਹ ਦੇਖਦਾ ਹੈਂ, ਵਾਟਸਨ?" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਤੂੰ ਇਹ ਦੇਖਦਾ ਹੈਂ?"
ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਸ ਪਲ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਲਾਈਟ ਮਾਰੀ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਮੱਧਮ, ਸਾਫ਼ ਸੀਟੀ ਸੁਣੀ, ਪਰ ਮੇਰੀਆਂ ਥੱਕੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਅਚਾਨਕ ਚਮਕ ਆਉਣ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਇੰਨੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਕੀ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਘਾਤਕ ਪੀਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦਹਿਸ਼ਤ ਅਤੇ ਘਿਣਾਉਣੇਪਣ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।
ਉਸਨੇ ਹੜਤਾਲ ਕਰਨੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਵੈਂਟੀਲੇਟਰ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਅਚਾਨਕ ਰਾਤ ਦੀ ਚੁੱਪ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਚੀਕ ਟੁੱਟ ਗਈ ਜੋ ਮੈਂ ਕਦੇ ਸੁਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਉੱਚੀ ਅਤੇ ਉੱਚੀ ਹੋ ਗਈ, ਦਰਦ, ਡਰ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਦੀ

ਇੱਕ ਘੋਰ ਚੀਕ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਚੀਕ ਵਿੱਚ ਰਲ ਗਈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਦੂਰ ਦੇ ਪਾਦਰੀਆਂ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਉਸ ਚੀਕ ਨੇ ਸੌਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰਿਆਂ ਤੋਂ ਉਠਾਇਆ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਠੰਡਾ ਕਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੋਮਜ਼ ਵੱਲ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਵੱਲ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਦੇ ਆਖਰੀ ਗੂੰਜ ਉਸ ਚੁੱਪ ਵਿੱਚ ਮਰ ਨਹੀਂ ਗਏ ਜਿੱਥੋਂ ਇਹ ਉੱਠਿਆ।

"ਇਸਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?" ਮੈਂ ਹਾਸੀ ਮਾਰੀ।

"ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ, ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਲਈ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਪਿਸਤੌਲ ਲੈ ਜਾਓ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਡਾ. ਰੋਇਲੌਟ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਵਾਂਗੇ।"

ਗੰਭੀਰ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਦੀਵਾ ਜਗਾਇਆ ਅਤੇ ਗਲਿਆਰੇ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ। ਅੰਦਰੋਂ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਸਨੇ ਦੋ ਵਾਰ ਕਮਰੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਦਸਤਕ ਦਿੱਤੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਹੈਂਡਲ ਮੋੜਿਆ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ, ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਪਿਸਤੌਲ ਸੀ।

ਇਹ ਇੱਕ ਅਨੋਖਾ ਨਜ਼ਾਰਾ ਸੀ ਜੋ ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ। ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹਨੇਰਾ ਲਾਲਟੈਨ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਸ਼ਟਰ ਅੱਧਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਲੋਹੇ ਦੀ ਤਿਜੋਰੀ 'ਤੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਇੱਕ ਚਮਕਦਾਰ ਕਿਰਨ ਸੁੱਟ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਕੋਲ, ਲੱਕੜ ਦੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ, ਡਾ. ਗ੍ਰਿਮਸਬੀ ਰਾਇਲੋਟ ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਸਲੇਟੀ ਡਰੈਸਿੰਗ-ਗਾਊਨ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਸਨ, ਉਸਦੇ ਨੰਗੇ ਗਿੱਟੇ ਹੇਠਾਂ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੈਰ ਲਾਲ ਅੱਡੀ ਰਹਿਤ ਤੁਰਕੀ ਚੱਪਲਾਂ ਵਿੱਚ ਫਸੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਸਦੀ ਗੋਦੀ ਦੇ ਪਾਰ ਲੰਬੇ ਝਟਕਿਆਂ ਵਾਲਾ ਛੋਟਾ ਸਟਾਕ ਪਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਦਿਨ ਵੇਲੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਠੋਡੀ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਝੁਕੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਅੱਖਾਂ ਛੱਤ ਦੇ ਕੋਨੇ ਵੱਲ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ, ਸਖ਼ਤ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਟਿੱਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਉਸਦੇ ਮੱਥੇ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਪੀਲੀ ਪੱਟੀ ਸੀ, ਭੂਰੇ ਧੱਬਿਆਂ ਨਾਲ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਦੁਆਲੇ ਕੱਸ ਕੇ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਜਾਪਦੇ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਅੰਦਰ ਗਏ ਉਸਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਆਵਾਜ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਗਤੀ ਕੀਤੀ।

"ਬੈਂਡ! ਧੱਬੇਦਾਰ ਬੈਂਡ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਫੁਸਫੁਸਾਇਆ।

ਮੈਂ ਇੱਕ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਅਜੀਬ ਟੋਪੀ ਵਾਲਾ ਕੱਪੜਾ ਹਿੱਲਣ ਲੱਗਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਘਿਣਾਉਣੇ ਸੱਪ ਦਾ ਬੈਠਾ ਹੀਰੇ ਦੇ ਆਕਾਰ ਦਾ ਸਿਰ ਅਤੇ ਫੁੱਲੀ ਹੋਈ ਗਰਦਨ ਉੱਭਰੀ।

"ਇਹ ਇੱਕ ਦਲਦਲ ਵਿੱਚ ਫਸਣ ਵਾਲਾ ਸੱਪ ਹੈ!" ਹੋਮਜ਼ ਚੀਕਿਆ; "ਭਾਰਤ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਘਾਤਕ ਸੱਪ। ਉਹ ਡੰਗਣ ਦੇ ਦਸ ਸਕਿੰਟਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਿੰਸਾ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਹਿੰਸਕ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਉਸ ਟੋਏ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਦੂਜੇ ਲਈ ਖੋਦਦਾ ਹੈ। ਆਓ ਇਸ ਜੀਵ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਉਸਦੀ ਗੁਫ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦੇਈਏ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਮਿਸ ਸਟੋਨਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਪਨਾਹ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਾਉਂਟੀ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ।"

ਬੋਲਦੇ ਬੋਲਦੇ ਉਸਨੇ ਮਰੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਦੀ ਗੋਦੀ ਵਿੱਚੋਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੁੱਤੇ ਦਾ ਕੋਰੜਾ ਕੱਢਿਆ, ਅਤੇ ਸੱਪ ਦੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਫੰਦਾ ਪਾ ਕੇ, ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਭਿਆਨਕ ਟਿੱਲੇ ਤੋਂ ਖਿੱਚਿਆ ਅਤੇ, ਇਸਨੂੰ ਬਾਂਹ ਦੀ ਲੰਬਾਈ 'ਤੇ ਚੁੱਕ ਕੇ, ਲੋਹੇ ਦੀ ਤਿਜੋਰੀ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

—

ਸਟੋਕ ਮੋਰਨ ਦੇ ਡਾ. ਗ੍ਰਿਮਸਬੀ ਰੋਇਲੌਟ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸੱਚੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਬਿਰਤਾਂਤ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਕਰਾਂ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਇਹ ਦੱਸ ਕੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਡਰੀ ਹੋਈ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਦੁਖਦਾਈ ਖ਼ਬਰ ਦਿੱਤੀ, ਕਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਸਵੇਰ ਦੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਰਾਹੀਂ ਹੈਰੋ ਵਿਖੇ ਉਸਦੀ ਚੰਗੀ ਮਾਸੀ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਪਹੁੰਚਾਇਆ, ਕਿਵੇਂ ਸਰਕਾਰੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਹੌਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਇੱਕ ਖਤਰਨਾਕ ਪਾਲਤੂ ਜਾਨਵਰ ਨਾਲ ਬੇਵਕੂਫੀ ਨਾਲ ਖੇਡਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਜੋ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਵਾਪਸ ਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ।

"ਮੈਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਅੰਕੜਿਆਂ ਤੋਂ ਤਰਕ ਕਰਨਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਿੰਨਾ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਪਸੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ, ਅਤੇ 'ਬੈਂਡ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਜੋ ਕਿ ਗਰੀਬ ਕੁੜੀ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸ ਦਿੱਖ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਜਿਸਦੀ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮੈਚ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੁਆਰਾ ਜਲਦੀ ਝਲਕ ਵੇਖੀ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਖੁਸ਼ਬੂ 'ਤੇ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਇਸ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਕਮਰੇ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਖ਼ਤਰਾ ਸੀ ਉਹ ਖਿੜਕੀ ਜਾਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਇਸ ਵੈਂਟੀਲੇਟਰ ਵੱਲ, ਅਤੇ ਬੈੱਡ ਨਾਲ ਲਟਕਦੀ ਘੰਟੀ-ਰੱਸੀ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਡਮੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਬਿਸਤਰਾ ਫਰਸ਼ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਰੱਸੀ ਛੇਕ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਅਤੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਪੁਲ ਵਜੋਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਸੱਪ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਤੁਰੰਤ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਨਾਲ ਲੈਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਆਏ ਜੀਵ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਸੀ। ਜ਼ਹਿਰ ਦੇ ਇੱਕ ਰੂਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਸਾਇਣਕ ਟੈਸਟ ਦੁਆਰਾ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੋਜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਚਲਾਕ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਪੂਰਬੀ ਸਿਖਲਾਈ ਲਈ ਸੀ। ਜਿਸ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਜ਼ਹਿਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਵੇਗਾ, ਉਸਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ, ਇੱਕ ਫਾਇਦਾ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲਾ ਕੋਰੋਨਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਦੋ ਛੋਟੇ ਹਨੇਰੇ ਪੰਕਚਰ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਗੇ ਕਿ ਜ਼ਹਿਰ ਦੇ ਫੈਂਗਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਿੱਥੇ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਸੀਟੀ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਉਸਨੂੰ ਸਵੇਰ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੱਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਦੁੱਧ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਲਈ। ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਵੈਂਟੀਲੇਟਰ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਾ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਲੱਗਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਨਾਲ ਕਿ ਇਹ ਰੱਸੀ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕੱਟ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਲਈ ਹਰ ਰਾਤ ਬਚ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਜਲਦੀ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

"ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹਨਾਂ ਸਿੱਟਿਆਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਕੁਰਸੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਆਦਤ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਬੇਸ਼ੱਕ ਵੈਂਟੀਲੇਟਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਤਿਜੋਰੀ, ਦੁੱਧ ਦੀ ਤਸ਼ਤਰੀ, ਅਤੇ ਵ੍ਹਿਪਕਾਰਡ ਦਾ ਲੂਪ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਨ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਬਚੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਮਿਸ ਸਟੋਨਰ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣੀ ਗਈ ਧਾਤੂ ਦੀ ਘੰਟੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਮਤਰੇਏ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਤਿਜੋਰੀ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਇਸਦੇ ਭਿਆਨਕ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ 'ਤੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਬੰਦ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਂ ਕੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਜੀਵ ਨੂੰ ਚੀਕਦੇ ਸੁਣਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਰੌਸ਼ਨੀ ਜਗਾਈ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।"

"ਇਸਨੂੰ ਵੈਂਟੀਲੇਟਰ ਰਾਹੀਂ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ।"

"ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਹੋਇਆ। ਮੇਰੀ ਸੋਟੀ ਦੇ ਕੁਝ ਵਾਰ ਘਰ ਆ ਗਏ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਫ਼ਰਤ ਭਰੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਭੜਕਾਇਆ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਪਹਿਲੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਉੱਡ ਗਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਡਾ. ਗ੍ਰੀਮਜ਼ਬੀ ਰਾਇਲੋਟ ਦੀ ਮੌਤ ਲਈ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਸਦਾ ਮੇਰੇ ਜ਼ਮੀਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਭਾਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।"

ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਅੰਗੂਠੇ ਦਾ ਸਾਹਸ

ਸਾਡੀ ਨੇੜਤਾ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਹੱਲ ਲਈ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਸਿਰਫ ਦੋ ਹੀ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਸੀ - ਸ਼੍ਰੀ ਹੈਦਰਲੇ ਦਾ ਅੰਗੂਠਾ, ਅਤੇ ਕਰਨਲ ਵਾਰਬਰਟਨ ਦਾ ਪਾਗਲਪਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਇੱਕ ਤਿੱਖੇ ਅਤੇ ਅਸਲੀ ਨਿਰੀਖਕ ਲਈ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਦੂਜਾ ਆਪਣੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਨਾਟਕੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਸਨੇ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਤਰਕ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਟੌਤੀਤਮਕ ਤਰੀਕਿਆਂ ਲਈ ਘੱਟ ਖੁੱਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਨਤੀਜੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ। ਕਹਾਣੀ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ, ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ, ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਬਿਰਤਾਂਤਾਂ ਵਾਂਗ, ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਦੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਛਪਾਈ ਦੇ ਇੱਕ ਅੱਧੇ-ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਲਾਕ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਥ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਵਿਕਸਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਰਹੱਸ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਨਵੀਂ ਖੋਜ ਇੱਕ ਕਦਮ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰੀ ਸੱਚਾਈ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਡੂੰਘਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਨਾਲ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ।

ਇਹ '89 ਦੀਆਂ ਗਰਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਾਪਰੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਹੁਣ ਸਾਰ ਦੇਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਬੇਕਰ ਸਟ੍ਰੀਟ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਲਗਾਤਾਰ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ

ਬੋਹੇਮੀਅਨ ਆਦਤਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਵੀ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵੀ ਆਵੇ। ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਲਗਾਤਾਰ ਵਧਦੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪੈਡਿੰਗਟਨ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਮਰੀਜ਼ ਮਿਲੇ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਦਰਦਨਾਕ ਅਤੇ ਲੰਮੀ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਦੇ ਵੀ ਮੇਰੇ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹਰ ਉਸ ਪੀੜਤ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਥੱਕਿਆ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਸਵੇਰ, ਸੱਤ ਵਜੇ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਦਸਤਕ ਦੇਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣ ਕੇ ਜਗਾਇਆ ਕਿ ਦੋ ਆਦਮੀ ਪੈਡਿੰਗਟਨ ਤੋਂ ਆਏ ਹਨ ਅਤੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤਜਰਬੇ ਤੋਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਰੇਲਵੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਹੇਠਾਂ ਆ ਗਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ, ਮੇਰਾ ਪੁਰਾਣਾ ਸਹਿਯੋਗੀ, ਗਾਰਡ, ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਕੱਸ ਕੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

"ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲਿਆਇਆ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਫੁਸਫੁਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਅੰਗੂਠਾ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ; "ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਇਹ ਕੀ ਹੈ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਢੰਗ ਤੋਂ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਅਜੀਬ ਜੀਵ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"ਇਹ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਮਰੀਜ਼ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਫੁਸਫੁਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪੇ ਲੈ ਆਵਾਂਗਾ; ਫਿਰ ਉਹ ਭੱਜ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਹੈ, ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ-ਠਾਕ। ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਡਾਕਟਰ; ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮੇਰੇ ਡੂਟੀਜ਼ ਹਨ, ਬਿਲਕੁਲ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਂਗ ਹੀ।" ਅਤੇ ਉਹ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਇਹ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਦਲਾਲ, ਮੈਨੂੰ ਉਸਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵੀ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ।

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਬੈਠਾ ਵੇਖਿਆ। ਉਹ ਚੁੱਪਚਾਪ ਹੀਦਰ ਟਵੀਡ ਦਾ ਸੂਟ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਰਮ ਕੱਪੜੇ ਦੀ ਟੋਪੀ ਉਸਨੇ ਮੇਰੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਉੱਤੇ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਇੱਕ ਹੱਥ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਰੁਮਾਲ ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਖੂਨ ਦੇ ਧੱਬਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਜਵਾਨ ਸੀ, ਪੰਜਾਹ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ, ਮਰਦਾਨਾ ਚਿਹਰਾ ਵਾਲਾ; ਪਰ ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪੀਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਤੇਜ਼ ਬੇਚੈਨੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੀ ਸਾਰੀ ਦਿਮਾਗੀ ਤਾਕਤ ਲੱਗ ਗਈ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਘਰ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ, ਡਾਕਟਰ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਮੇਰਾ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਹਾਦਸਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਰੇਲਗੱਡੀ ਰਾਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੈਡਿੰਗਟਨ ਵਿੱਚ ਡਾਕਟਰ ਕਿੱਥੇ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਣ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਆਲਤਾ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲੈ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਰਡ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸਾਈਡ-ਟੇਬਲ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। "ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਵਿਕਟਰ ਹੈਦਰਲੇ, ਹਾਈਡ੍ਰੌਲਿਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, 1 6A. ਵਿਕਟੋਰੀਆ ਸਟਰੀਟ (3d ਮੰਜ਼ਿਲ)।" "ਇਹ ਮੇਰੇ ਸਵੇਰ ਦੇ ਮਹਿਮਾਨ ਦਾ ਨਾਮ, ਸ਼ੈਲੀ ਅਤੇ ਨਿਵਾਸ ਸੀ। "ਮੈਨੂੰ ਅਫ਼ਸੋਸ

ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਡੀਕਦੇ ਰੱਖਿਆ," ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ-ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠਦਿਆਂ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਰਾਤ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੋਂ ਤਾਜ਼ਾ ਹੋ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਕਸਾਰ ਕੰਮ ਹੈ।"

"ਓਹ, ਮੇਰੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਇਕਾਂਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਹੱਸ ਪਿਆ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਦਿਲੋਂ ਹੱਸਿਆ, ਇੱਕ ਉੱਚੀ, ਘੰਟੀ ਵਾਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ, ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਝੁਕਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਾਸਿਆਂ ਨੂੰ ਹਿਲਾਇਆ। ਮੇਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਡਾਕਟਰੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀਆਂ ਉਸ ਹਾਸੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਹੋਈਆਂ।

"ਰੁਕੋ!" ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ; "ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰੋ!" ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਕੈਰੇਫ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਪਾਣੀ ਡੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਬੇਕਾਰ ਸੀ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਿੰਸਕ ਵਿਸਫੋਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੁਭਾਅ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਸੰਕਟ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਬਹੁਤ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਫਿੱਕਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਹਾਉਂਕਾ ਭਰਿਆ।

"ਬੀਮਾਰ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਪੀਓ।" ਮੈਂ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਬ੍ਰਾਂਡੀ ਡੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਖੂਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਗੱਲ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰੰਗ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਲੱਗ ਪਿਆ।

"ਇਹ ਤਾਂ ਬਿਹਤਰ ਹੈ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਤੇ ਹੁਣ, ਡਾਕਟਰ, ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੇਰੇ ਅੰਗੂਠੇ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖੋਗੇ, ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਜਿੱਥੇ ਮੇਰਾ ਅੰਗੂਠਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।"

ਉਸਨੇ ਰੁਮਾਲ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ। ਇਸਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਮੇਰੀਆਂ ਸਖ਼ਤ ਨਾੜਾਂ ਵੀ ਕੰਬ ਗਈਆਂ। ਚਾਰ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਲਾਲ, ਸਪੰਜੀ ਸਤ੍ਹਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਅੰਗੂਠਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਸਨੂੰ ਜੜ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਕੱਟਿਆ ਜਾਂ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਸ਼ਾਬਾਸ਼!" ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ, "ਇਹ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਸੱਟ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਖੂਨ ਵਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਹਾਂ, ਇਹ ਹੋਇਆ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬੇਹੋਸ਼ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਹੋਸ਼ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਅਜੇ ਵੀ ਖੂਨ ਵਗ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਰੁਮਾਲ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿਰੇ ਨੂੰ ਗੁੱਟ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਬਹੁਤ ਕੱਸ ਕੇ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਟਹਿਣੀ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ।"

"ਸ਼ਾਨਦਾਰ! ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸਰਜਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।"

"ਇਹ ਹਾਈਡ੍ਰੌਲਿਕਸ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਸੂਬੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਹੈ।"

"ਇਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ," ਮੈਂ ਜ਼ਖ਼ਮ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਅਤੇ ਤਿੱਖੇ ਯੰਤਰ ਨਾਲ।"

"ਇੱਕ ਕਲੀਵਰ ਵਰਗੀ ਚੀਜ਼," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਦਸਾ?"

"ਕਦੇ ਨਹੀਂ।"

"ਕੀ! ਇੱਕ ਕਾਤਲਾਨਾ ਹਮਲਾ?"

"ਬਹੁਤ ਹੀ ਕਾਤਲ।"

"ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਡਰਾਉਂਦੇ ਹੋ।"

ਮੈਂ ਜ਼ਖ਼ਮ ਨੂੰ ਸਪੰਜ ਨਾਲ ਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ, ਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ, ਪੱਟੀ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਸੂਤੀ ਝੱਗ ਅਤੇ ਕਾਰਬੋਲਾਈਜ਼ਡ ਪੱਟੀਆਂ ਨਾਲ ਢੱਕ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਝਿਜਕੇ ਲੇਟ ਗਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਕੱਟਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ।
"ਇਹ ਕਿਵੇਂ?" ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਪੂੰਜੀ! ਤੇਰੀ ਬ੍ਰਾਂਡੀ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਪੱਟੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਆਦਮੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸਹਿਣਾ ਪਿਆ ਹੈ।"
"ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਨਾ ਹੀ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।"
"ਓਹ, ਨਹੀਂ, ਹੁਣ ਨਹੀਂ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਦੱਸਣੀ ਪਵੇਗੀ; ਪਰ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਜੇ ਮੇਰੇ ਇਸ ਜ਼ਖ਼ਮ ਦੇ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਨਾ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਸਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹਨ; ਅਤੇ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮੇਰੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਸੁਰਾਗ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਇੰਨੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਨਿਆਂ ਹੋਵੇਗਾ।"
"ਹਾ!" ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ, "ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਸਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਹੱਲ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਰਕਾਰੀ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਕੋਲ ਆਓ।"
"ਓਹ, ਮੈਂ ਉਸ ਬੰਦੇ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ," ਮੇਰੇ ਮਹਿਮਾਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਮਾਮਲਾ ਉਠਾਏਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਵੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਾਓਗੇ?"
"ਮੈਂ ਬਿਹਤਰ ਕਰਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਖੁਦ ਉਸ ਕੋਲ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ।"
"ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਕੈਬ ਬੁਲਾਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਚੱਲਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਨਾਸ਼ਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਪਹੁੰਚਾਂਗੇ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਠੀਕ ਲੱਗਦਾ ਹੈ?"
"ਹਾਂ; ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ, ਮੈਨੂੰ ਆਰਾਮ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ।"
“ਫਿਰ ਮੇਰਾ ਨੌਕਰ ਇੱਕ ਟੈਕਸੀ ਬੁਲਾਏਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋਵਾਂਗਾ।” ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ, ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਮਾਮਲਾ ਸਮਝਾਇਆ, ਅਤੇ ਪੰਜ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੈਨਸਮ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਜਾਣਕਾਰ ਨਾਲ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ ਵੱਲ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣੇ ਡ੍ਰੈਸਿੰਗ-ਗਾਊਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬੈਠਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਰਾਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਦ ਟਾਈਮਜ਼ ਦਾ ਦਰਦ ਕਾਲਮ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਨਾਸ਼ਤੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਪਾਈਪ ਪੀ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨ ਦੇ ਉਸਦੇ ਧੂੰਏਂ ਤੋਂ ਬਚੇ ਸਾਰੇ ਪਲੱਗ ਅਤੇ ਡੌਂਟਲਸ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਸੀ, ਸਾਰੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁੱਕੇ ਅਤੇ ਮੈਂਟਲਪੀਸ ਦੇ ਕੋਨੇ 'ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਂਤ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ, ਤਾਜ਼ੇ ਰੈਸ਼ਰ ਅਤੇ ਅੰਡੇ ਆਰਡਰ ਕੀਤੇ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦਿਲਕਸ਼ ਭੋਜਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਇਹ

ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸਾਡੀ ਨਵੀਂ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਬਿਠਾਇਆ, ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਸਿਰਹਾਣਾ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਂਡੀ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਇੱਕ ਗਲਾਸ ਆਪਣੀ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ।

"ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਆਸਾਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਅਨੁਭਵ ਕੋਈ ਆਮ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ, ਮਿਸਟਰ ਹੈਦਰਲੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ, ਉੱਥੇ ਲੇਟ ਜਾਓ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ। ਸਾਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਥੱਕ ਜਾਓ ਤਾਂ ਰੁਕੋ ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਉਤੇਜਕ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਬਣਾਈ ਰੱਖੋ।"

"ਧੰਨਵਾਦ," ਮੇਰੇ ਮਰੀਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪੱਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਸ਼ਤੇ ਨੇ ਇਲਾਜ ਪੂਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੀਮਤੀ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਘੱਟ ਲਵਾਂਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਅਜੀਬ ਅਨੁਭਵਾਂ 'ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਚਰਚਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਂਗਾ।"

ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣੀ ਵੱਡੀ ਆਰਾਮ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਥੱਕੇ ਹੋਏ, ਭਾਰੀ ਢੱਕਣ ਵਾਲੇ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਨਾਲ ਬੈਠਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੇ ਉਤਸੁਕ ਅਤੇ ਉਤਸੁਕ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਢੱਕ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਚੁੱਪਚਾਪ ਉਸ ਅਜੀਬ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਸਾਡੇ ਮਹਿਮਾਨ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸੀ ਸੀ।

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਨਾਥ ਅਤੇ ਕੁਆਰਾ ਹਾਂ, ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕਲਾ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਪੇਸ਼ੇ ਵਜੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹਾਈਡ੍ਰੌਲਿਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਗ੍ਰੀਨਵਿਚ ਦੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਫਰਮ, ਵੇਨਰ ਐਂਡ ਮੈਥੇਸਨ ਵਿੱਚ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦਾ ਕਾਫ਼ੀ ਤਜਰਬਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦੋ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗਰੀਬ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਫ਼ੀ ਪੈਸਾ ਕਮਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਵਿਕਟੋਰੀਆ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਚੈਂਬਰ ਲੈ ਲਏ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਸੁਤੰਤਰ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉਦਾਸ ਅਨੁਭਵ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖਾਸ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਤਿੰਨ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਨੌਕਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪੇਸ਼ੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਕੁੱਲ ਕਮਾਈ 27 ਪੌਂਡ 10 ਸਕਿੰਟ ਹੈ। ਹਰ ਰੋਜ਼, ਸਵੇਰੇ ਨੌਂ ਵਜੇ ਤੋਂ ਦੁਪਹਿਰ ਚਾਰ ਵਜੇ ਤੱਕ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਡੇਰੇ ਵਿੱਚ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਡੁੱਬਣ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਅਭਿਆਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ।"

"ਕੱਲ੍ਹ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਦਫ਼ਤਰ ਛੱਡਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੇਰਾ ਕਲਰਕ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਕਿ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਕੰਮ 'ਤੇ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਕਾਰਡ ਵੀ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ, ਜਿਸ 'ਤੇ 'ਕਰਨਲ ਲਾਈਸੈਂਡਰ ਸਟਾਰਕ' ਦਾ ਨਾਮ ਉੱਕਰਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਨੇੜੇ ਕਰਨਲ ਖੁਦ ਆਇਆ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜੋ ਕਿ ਦਰਮਿਆਨੇ ਆਕਾਰ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਡਾ ਸੀ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਤਲਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਇੰਨਾ ਪਤਲਾ ਆਦਮੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਪੂਰਾ ਚਿਹਰਾ ਨੱਕ ਅਤੇ ਠੋਡੀ ਤੱਕ ਤਿੱਖਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਗੱਲ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਮੜੀ ਉਸਦੀਆਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੱਡੀਆਂ ਉੱਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਖਿੱਚੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋਣਾ ਉਸਦੀ ਕੁਦਰਤੀ ਆਦਤ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਬਿਮਾਰੀ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਅੱਖ ਚਮਕਦਾਰ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਕਦਮ ਤੇਜ਼ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਹਾਰਾ ਯਕੀਨੀ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਦਾ ਪਰ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਉਮਰ, ਮੈਨੂੰ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਚਾਲੀ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੋਵੇਗੀ।

"'ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੈਦਰਲੀ?' ਉਸਨੇ ਜਰਮਨ ਲਹਿਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। 'ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੈਦਰਲੀ, ਤੁਹਾਡੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਮਾਹਰ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਸਮਝਦਾਰ ਅਤੇ ਭੇਤ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਵੀ ਹੈ।'

"ਮੈਂ ਝੁਕਿਆ, ਓਨਾ ਹੀ ਖੁਸ਼ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਕੋਈ ਨੌਜਵਾਨ ਇਸ ਸੰਬੋਧਨ 'ਤੇ ਕਰਦਾ ਹੈ। 'ਕੀ ਮੈਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨਾ ਵਧੀਆ ਕਿਰਦਾਰ ਦਿੱਤਾ?'"

"'ਖੈਰ, ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਨਾ ਦੱਸਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਇੱਕੋ ਸਰੋਤ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕ ਅਨਾਥ ਅਤੇ ਕੁਆਰੇ ਹੋ ਅਤੇ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹੋ।"

"'ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੈ,' ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; 'ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੋਗੇ ਜੇ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਮੇਰੀਆਂ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ?'

"'ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹੀ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਜੋ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਹੈ, ਪਰ ਪੂਰਨ ਗੁਪਤਤਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ - ਪੂਰਨ ਗੁਪਤਤਾ, ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਬੇਸ਼ੱਕ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਇਸਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਇਕੱਲਾ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।"

"'ਜੇ ਮੈਂ ਗੁਪਤ ਰੱਖਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ, 'ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨਿਰਭਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।'

"ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੰਝ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇੰਨੀ ਸ਼ੱਕੀ ਅਤੇ ਸਵਾਲੀਆ ਅੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀ।

"'ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦੇ ਹੋ?' ਉਸਨੇ ਅਖੀਰ ਕਿਹਾ।"

"'ਹਾਂ, ਮੈਂ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

"'ਪਹਿਲਾਂ, ਦੌਰਾਨ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੁੱਪ? ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ, ਨਾ ਤਾਂ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ?"

"'ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣਾ ਬਚਨ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।'

"'ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ।' ਉਹ ਅਚਾਨਕ ਉੱਠਿਆ, ਅਤੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਵਾਂਗ ਚਮਕਦਾ ਹੋਇਆ ਉਸਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ। ਬਾਹਰਲਾ ਰਸਤਾ ਖਾਲੀ ਸੀ।"

"'ਠੀਕ ਹੈ,' ਉਸਨੇ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। 'ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਲਰਕ ਕਈ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਉਤਸੁਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।' ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਮੇਰੀ ਕੁਰਸੀ ਦੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਖਿੱਚੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਖਣ ਲੱਗਾ।

"ਇਸ ਮਾਸਹੀਣ ਆਦਮੀ ਦੀਆਂ ਅਜੀਬ ਹਰਕਤਾਂ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਘਿਰਣਾ ਅਤੇ ਡਰ ਵਰਗੀ ਭਾਵਨਾ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਲੱਗ ਪਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਗੁਆਉਣ ਦਾ ਡਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬੇਸਬਰੀ ਦਿਖਾਉਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਿਆ।"

"'ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਦੱਸੋ, ਸਰ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ; 'ਮੇਰਾ ਸਮਾਂ ਕੀਮਤੀ ਹੈ।' ਉਸ ਆਖਰੀ ਵਾਕ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿਓ, ਪਰ ਸ਼ਬਦ ਮੇਰੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਆ ਗਏ।"

"'ਇੱਕ ਰਾਤ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਪੰਜਾਹ ਗਿੰਨੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਢੁਕਵੇਂ ਲੱਗਣਗੇ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"'ਬਹੁਤ ਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ।'"

"'ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਤ ਦਾ ਕੰਮ, ਪਰ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਦਾ ਕੰਮ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹਾਈਡ੍ਰੌਲਿਕ ਸਟੈਂਪਿੰਗ ਮਸ਼ੀਨ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡੀ ਰਾਏ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿ ਖਰਾਬ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕੀ ਗਲਤ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇਸਨੂੰ ਖੁਦ ਠੀਕ ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ?"

"'ਕੰਮ ਹਲਕਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਨਖਾਹ ਚੰਗੀ ਹੈ।"

"'ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਚਾਹਾਂਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਆਖਰੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਰਾਹੀਂ ਆਓ।"

"'ਕਿੱਥੇ?'"

"'ਬਰਕਸ਼ਾਇਰ ਵਿੱਚ ਆਈਫੋਰਡ ਵੱਲ। ਇਹ ਆਕਸਫੋਰਡਸ਼ਾਇਰ ਦੀਆਂ ਸਰਹੱਦਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਰੀਡਿੰਗ ਤੋਂ ਸੱਤ ਮੀਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਪੈਡਿੰਗਟਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਰੇਲਗੱਡੀ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਲਗਭਗ 11:15 ਵਜੇ ਲੈ ਜਾਵੇਗੀ।"

"'ਬਹੁਤ ਅੱਛਾ.'

"'ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਆਵਾਂਗਾ।'

"'ਫਿਰ ਕੋਈ ਡਰਾਈਵ ਹੈ?'"

"'ਹਾਂ, ਸਾਡੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਇਹ ਆਈਫੋਰਡ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਸੱਤ ਮੀਲ ਦੂਰ ਹੈ।"

"'ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਥੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਾਪਸ ਰੇਲਗੱਡੀ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਰੁਕਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"'ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਝਿੜਕ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

"'ਇਹ ਬਹੁਤ ਅਜੀਬ ਹੈ। ਕੀ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ?'"

"ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਰ ਨਾਲ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸੁਵਿਧਾ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ, ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਅਤੇ ਅਣਜਾਣ ਆਦਮੀ, ਇੱਕ ਫੀਸ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਤੋਂ ਰਾਏ ਮੰਗੇਗੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਪੰਜਾਹ ਗਿੰਨੀਆਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਿੰਨੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਣਗੇ। 'ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ, 'ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਢਾਲਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ।"

"'ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੁਭਾਵਿਕ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਜੋ ਗੁਪਤਤਾ ਦੀ ਸਹੁੰ ਲਈ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਾਂ?"

"'ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ।'"

"'ਫਿਰ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਜਾਣਦੇ ਹੋਵੋਗੇ ਕਿ ਫੁੱਲਰ'ਸ-ਅਰਥ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਉਤਪਾਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਮਿਲਦਾ ਹੈ?"

"'ਮੈਂ ਇਹ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।'"

"'ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਰੀਡਿੰਗ ਤੋਂ ਦਸ ਮੀਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਖਰੀਦੀ ਸੀ - ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ। ਮੈਂ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਫੁੱਲਰ'ਸ-ਅਰਥ ਦਾ ਭੰਡਾਰ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਭੰਡਾਰ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਛੋਟਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੱਜੇ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਦੋ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਲਿੰਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਸੀ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਦੋਵੇਂ, ਮੇਰੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਚੰਗੇ ਲੋਕ ਬਿਲਕੁਲ ਅਣਜਾਣ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਸੋਨੇ ਦੀ ਖਾਨ ਜਿੰਨੀ ਕੀਮਤੀ ਸੀ। ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਅਸਲ ਕੀਮਤ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖਰੀਦਿਆ ਜਾਵੇ, ਪਰ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਪੂੰਜੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮੈਂ ਇਹ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕੁਝ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਪੈਸੇ ਕਮਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਗੁਆਂਢੀ ਖੇਤ ਖਰੀਦਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਹਾਈਡ੍ਰੌਲਿਕ ਪ੍ਰੈਸ ਬਣਾਇਆ। ਇਹ ਪ੍ਰੈਸ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ, ਖਰਾਬ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਸਲਾਹ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਭੇਤ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਈਰਖਾ ਨਾਲ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹਾਈਡ੍ਰੌਲਿਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਆ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਜੇ ਤੱਥ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੌਕੇ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹਿ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸੋਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਆਈਫੋਰਡ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਸਭ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗਾ?

"'ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਿਲਕੁਲ ਪਿੱਛੇ ਹਾਂ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ। 'ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਗੱਲ ਜੋ ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਫੁੱਲਰ'ਸ-ਅਰਥ ਦੀ ਖੁਦਾਈ ਵਿੱਚ ਹਾਈਡ੍ਰੌਲਿਕ ਪ੍ਰੈਸ ਦੀ ਕੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜਿਸਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਟੋਏ ਵਿੱਚੋਂ ਬੱਜਰੀ ਵਾਂਗ ਪੁੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

"'ਆਹ!' ਉਸਨੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, 'ਸਾਡੀ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਇੱਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਕੁਚਿਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸੇ ਬਿਨਾਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵੇਰਵਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੈਦਰਲੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।' ਉਹ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਉੱਠਿਆ। 'ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਉਡੀਕ ਕਰਾਂਗਾ, ਆਈਫੋਰਡ ਵਿੱਚ 11:15 ਵਜੇ।'

"'ਮੈਂ ਜ਼ਰੂਰ ਉੱਥੇ ਹੋਵਾਂਗਾ।'"

"'ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ।' ਉਸਨੇ ਆਖਰੀ ਲੰਬੀ, ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਵਲੀ ਭਰੀ ਨਿਗਾਹ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਇੱਕ ਠੰਡੀ, ਗਿੱਲੀ ਪਕੜ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਦਬਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਿਆ।

"ਖੈਰ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਠੰਢੇ ਦਿਮਾਗ ਨਾਲ ਸੋਚਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਸੋਚ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਇਸ ਅਚਾਨਕ ਕਮਿਸ਼ਨ 'ਤੇ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਫੀਸ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦਸ ਗੁਣਾ ਸੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਮੰਗਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਭਵ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਹੋਰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮੇਰੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਢੰਗ ਨੇ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਣਸੁਖਾਵਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਫੁੱਲਰ'ਸ-ਧਰਤੀ ਬਾਰੇ ਉਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਆਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਅਤਿ ਚਿੰਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਾ ਦੱਸਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਸਾਰੇ ਡਰ ਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਇੱਕ ਦਿਲਕਸ਼ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ, ਪੈਡਿੰਗਟਨ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਰੱਖਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ।

"ਰੀਡਿੰਗ ਵੇਲੇ ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀ ਗੱਡੀ, ਸਗੋਂ ਆਪਣਾ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵੀ ਬਦਲਣਾ ਪਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਆਈਫੋਰਡ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਆਖਰੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਲਈ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਮੱਧਮ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਾਲੇ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਇਕੱਲਾ ਯਾਤਰੀ ਸੀ ਜੋ ਉੱਥੇ ਉਤਰਿਆ, ਅਤੇ ਪਲੇਟਫਾਰਮ 'ਤੇ ਲਾਲਟੈਣ ਲੈ ਕੇ ਇੱਕ ਸੁਸਤ ਪੋਰਟਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਵਿਕਟ ਗੇਟ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ, ਮੈਂ ਸਵੇਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਜਾਣਕਾਰ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਿੱਚ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਇਆ। ਬਿਨਾਂ ਕੁਝ ਕਹੇ ਉਸਨੇ ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ ਫੜ ਲਈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹਾ ਲਿਆ, ਜਿਸਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਦੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਖਿੱਚੀਆਂ, ਲੱਕੜ ਦੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਟੇਪ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਘੋੜਾ ਜਿੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਉੱਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਚਲੇ ਗਏ।"

"ਇੱਕ ਘੋੜਾ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਵਿੱਚੇ ਹੀ ਕਿਹਾ।

"ਹਾਂ, ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਰੰਗ ਦੇਖਿਆ?"

"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਾਈਡ-ਲਾਈਟਾਂ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਛਾਤੀ ਵਰਗਾ ਸੀ।"

"ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਜਾਂ ਤਾਜ਼ਾ?"

"ਓਹ, ਤਾਜ਼ਾ ਅਤੇ ਚਮਕਦਾਰ।"

"ਧੰਨਵਾਦ। ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੋਕਿਆ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਦਿਲਚਸਪ ਬਿਆਨ ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ।"

"ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਦੂਰ ਚਲੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਗੱਡੀ ਚਲਾਈ। ਕਰਨਲ ਲਾਈਸੈਂਡਰ ਸਟਾਰਕ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਸੱਤ ਮੀਲ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਿਸ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਜਾ ਰਹੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਚੱਲੇ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਇਹ ਬਾਰਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹਰ ਸਮੇਂ ਚੁੱਪਚਾਪ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਤੀਬਰਤਾ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਪੇਂਡੂ ਸੜਕਾਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਝੁਕਦੇ ਅਤੇ ਝਟਕੇ ਖਾਂਦੇ ਸੀ। ਮੈਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਤੋਂ

ਬਾਹਰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਉਹ ਠੰਡੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੀਆਂ ਬਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੰਘਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਚਮਕਦਾਰ ਧੁੰਦਲੇਪਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਕਦੇ-ਕਦੇ ਮੈਂ ਯਾਤਰਾ ਦੀ ਇਕਸਾਰਤਾ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਲਈ ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨ ਦਾ ਜੋਖਮ ਲਿਆ, ਪਰ ਕਰਨਲ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇਕ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਜਲਦੀ ਹੀ ਝਟਕੇਦਾਰ ਹੋ ਗਈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੜਕ ਦੀ ਟੱਕਰ ਇੱਕ ਬੱਜਰੀ-ਡਰਾਈਵ ਦੀ ਕਰਿਸਪ ਨਿਰਵਿਘਨਤਾ ਲਈ ਬਦਲ ਗਈ, ਅਤੇ ਗੱਡੀ ਇੱਕ ਥਾਂ 'ਤੇ ਆ ਗਈ।" ਕਰਨਲ ਲਾਈਸੈਂਡਰ ਸਟਾਰਕ ਬਾਹਰ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਰਾਂਡੇ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚ ਲਿਆ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖਾਲੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੀ, ਸਿੱਧੇ ਗੱਡੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਕੇ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਘਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨੂੰ ਫੜਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਦਹਿਲੀਜ਼ ਪਾਰ ਕੀਤੀ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਸਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਟਕਰਾਇਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਗੱਡੀ ਦੇ ਦੂਰ ਜਾਣ 'ਤੇ ਪਹੀਆਂ ਦੀ ਹਲਕੀ ਜਿਹੀ ਖੜਕਦੀ ਸੁਣੀ।

"ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਘੋਰ ਹਨੇਰਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਰਨਲ ਮਾਚਿਸਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹਾਂ ਹੇਠ ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਅਚਾਨਕ ਰਸਤੇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਬੀ, ਸੁਨਹਿਰੀ ਪੱਟੀ ਬਾਹਰ ਆਈ। ਇਹ ਚੌੜਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੀਵਾ ਲੈ ਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਦੇ ਉੱਪਰ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਅੱਗੇ ਵੱਲ ਧੱਕ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਗੂੜ੍ਹੇ ਪਹਿਰਾਵੇ 'ਤੇ ਚਮਕਦੀ ਚਮਕ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਸਮੱਗਰੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਇਸ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਬੋਲੇ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਮੋਨੋਸਾਈਲੇਬਲ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇੰਨੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੀਵਾ ਉਸਦੇ ਹੱਥੋਂ ਡਿੱਗਣ ਦੇ ਕਰੀਬ ਸੀ। ਕਰਨਲ ਸਟਾਰਕ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਗਿਆ, ਉਸਦੇ ਕੰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੋਂ ਉਹ ਆਈ ਸੀ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਦੀਵਾ ਲੈ ਕੇ ਦੁਬਾਰਾ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਤੁਰ ਪਿਆ।

"'ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮਿੰਟ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਮਿਲੇਗੀ," ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ, ਛੋਟਾ, ਸਾਦਾ ਸਜਾਵਟ ਵਾਲਾ ਕਮਰਾ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਗੋਲ ਮੇਜ਼ ਸੀ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਕਈ ਜਰਮਨ ਕਿਤਾਬਾਂ ਖਿੰਡੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਕਰਨਲ ਸਟਾਰਕ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਹਾਰਮੋਨੀਅਮ ਦੇ ਉੱਪਰ ਲੈਂਪ ਰੱਖਿਆ। 'ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲ ਵੀ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ।

"ਮੈਂ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਪਈਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਜਰਮਨ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਵਿਗਿਆਨ ਬਾਰੇ ਗ੍ਰੰਥ ਸਨ, ਬਾਕੀ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਸਨ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਤੁਰ ਪਿਆ, ਇਸ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪੇਂਡੂ ਖੇਤਰ ਦੀ ਕੁਝ ਝਲਕ ਮਿਲ ਸਕੇ, ਪਰ ਇੱਕ ਓਕ ਸ਼ਟਰ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੰਦ ਸੀ, ਇਸਦੇ ਪਾਰ ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਚੁੱਪ ਘਰ ਸੀ। ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਘੜੀ ਟਿਕ ਟਿਕ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਅਜੇ ਵੀ ਘਾਤਕ ਸੀ। ਬੇਚੈਨੀ ਦੀ ਇੱਕ ਅਸਪਸ਼ਟ ਭਾਵਨਾ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਲੱਗੀ। ਇਹ ਜਰਮਨ ਲੋਕ ਕੌਣ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਅਜੀਬ, ਬਾਹਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ? ਅਤੇ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਕਿੱਥੇ ਸੀ? ਮੈਂ ਆਈਫੋਰਡ ਤੋਂ ਦਸ ਮੀਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੂਰ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਪਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਉੱਤਰ, ਦੱਖਣ, ਪੂਰਬ, ਜਾਂ ਪੱਛਮ ਹੋਵੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਲਈ, ਰੀਡਿੰਗ, ਅਤੇ

ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਰ ਵੱਡੇ ਕਸਬੇ, ਉਸ ਘੇਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਜਗ੍ਹਾ ਇੰਨੀ ਇਕਾਂਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਆਖ਼ਰਕਾਰ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀ, ਪੂਰਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਤੋਂ, ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਗਤੀ ਕੀਤੀ, ਗੁਣਗੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਮੇਰੇ ਹੌਂਸਲੇ ਬੁਲੰਦ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਤੇ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪੰਜਾਹ-ਗਿੰਨੀ ਫੀਸ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਮਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਸੁਰ।

"ਅਚਾਨਕ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੁੱਪ ਹੋਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ, ਮੇਰੇ ਕਮਰੇ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ। ਔਰਤ ਮੋਰੀ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹਾਲ ਦਾ ਹਨੇਰਾ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਲੈਂਪ ਦੀ ਪੀਲੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਉਸਦੇ ਉਤਸੁਕ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਮਾਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਡਰ ਨਾਲ ਬਿਮਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੇ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਠੰਢਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਕੰਬਦੀ ਉਂਗਲੀ ਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਕੁਝ ਫੁਸਫੁਸਦੇ ਸ਼ਬਦ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਮਾਰੇ, ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਡਰੇ ਹੋਏ ਘੋੜੇ ਵਾਂਗ, ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।"

"'ਮੈਂ ਜਾਵਾਂਗੀ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਬੋਲਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ; 'ਮੈਂ ਜਾਵਾਂਗੀ। ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।'

"'ਪਰ, ਮੈਡਮ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ, 'ਮੈਂ ਅਜੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਮਸ਼ੀਨ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।'

"'ਤੁਹਾਡੇ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਕੋਈ ਫ਼ਾਇਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ,' ਉਹ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦੀ ਰਹੀ। 'ਤੁਸੀਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਸਕਦੇ ਹੋ; ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦਾ।' ਅਤੇ ਫਿਰ, ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਮੈਂ ਮੁਸਕਰਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ, ਉਸਨੇ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੀ ਮਜਬੂਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੋੜ ਕੇ ਇੱਕ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਵਧੀ। 'ਸਵਰਗ ਦੇ ਪਿਆਰ ਲਈ!' ਉਸਨੇ ਫੁਸਫੁਸਾਇਆ, 'ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਥੋਂ ਚਲੇ ਜਾਓ!'

"ਪਰ ਮੈਂ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਕੁਝ ਜ਼ਿੱਦੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਤਿਆਰ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪੰਜਾਹ-ਗਿੰਨੀ ਫੀਸ, ਆਪਣੀ ਥਕਾਵਟ ਭਰੀ ਯਾਤਰਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਅਣਸੁਖਾਵੀਂ ਰਾਤ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। ਕੀ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਜਾਣਾ ਸੀ? ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜੋ ਮੇਰਾ ਬਣਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂ ਭੱਜ ਜਾਵਾਂ? ਇਹ ਔਰਤ, ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਮੋਨੋਮੈਨਿਆਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਬਰ ਨਾਲ, ਭਾਵੇਂ ਉਸਦੇ ਢੰਗ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਫਿਰ ਵੀ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਸੀ ਉੱਥੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਵਿਆਉਣ ਹੀ ਵਾਲੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਉੱਪਰੋਂ ਖੜਕਿਆ, ਅਤੇ ਪੌੜੀਆਂ 'ਤੇ ਕਈ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਸੁਣਿਆ, ਇੱਕ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਉੱਪਰ ਕੀਤੇ, ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਓਨੀ ਹੀ ਚੁੱਪਚਾਪ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਈ ਜਿੰਨੀ ਉਹ ਆਈ ਸੀ।"

“ਨਵੇਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕਰਨਲ ਲਾਈਸੈਂਡਰ ਸਟਾਰਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ, ਮੋਟਾ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਦੋਹਰੀ ਠੋਡੀ ਦੇ ਕ੍ਰੀਜ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਚਿਨਚਿਲਾ ਦਾੜ੍ਹੀ ਉੱਗ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਮਿਸਟਰ ਫਰਗੂਸਨ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

"'ਇਹ ਮੇਰਾ ਸੈਕਟਰੀ ਅਤੇ ਮੈਨੇਜਰ ਹੈ,' ਕਰਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ। 'ਵੈਸੇ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਹੁਣੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਰਾਫਟ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ।'

"'ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ, 'ਮੈਂ ਖੁਦ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਮਰਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਨੇੜੇ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ।'

"ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਆਪਣੀ ਇੱਕ ਸ਼ੱਕੀ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ। 'ਸ਼ਾਇਦ ਸਾਨੂੰ ਕੰਮ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। 'ਮਿਸਟਰ ਫਰਗੂਸਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਸ਼ੀਨ ਦੇਖਣ ਲਈ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗੇ।'

"'ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਪਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ।'"

"'ਓ, ਨਹੀਂ, ਇਹ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ।"

"'ਕੀ, ਤੁਸੀਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਧਰਤੀ ਪੁੱਟਦੇ ਹੋ?'"

"'ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸੰਕੁਚਿਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਮਸ਼ੀਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੋ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਗਲਤ ਹੈ।"

"ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਉੱਪਰ ਚਲੇ ਗਏ, ਕਰਨਲ ਪਹਿਲਾਂ ਲੈਂਪ ਲੈ ਕੇ, ਮੋਟਾ ਮੈਨੇਜਰ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ। ਇਹ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਘਰ ਦਾ ਇੱਕ ਭੁਲੱਕੜ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗਲਿਆਰੇ, ਰਸਤੇ, ਤੰਗ ਘੁੰਮਦੀਆਂ ਪੌੜੀਆਂ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਨੀਵੇਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਖੋਖਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੇ ਉੱਪਰ ਕੋਈ ਕਾਰਪੇਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਫਰਨੀਚਰ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਲਾਸਟਰ ਕੰਧਾਂ ਤੋਂ ਛਿੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਮੀ ਹਰੇ, ਗੈਰ-ਸਿਹਤਮੰਦ ਧੱਬਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫੁੱਟ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਬੇਫਿਕਰ ਹਵਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਔਰਤ ਦੀਆਂ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਿਆ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੋ ਸਾਥੀਆਂ 'ਤੇ ਤਿੱਖੀ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖੀ। ਫਰਗੂਸਨ ਇੱਕ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਚੁੱਪ ਆਦਮੀ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਸਾਥੀ-ਦੇਸ਼ ਵਾਸੀ ਸੀ।

"ਕਰਨਲ ਲਾਈਸੈਂਡਰ ਸਟਾਰਕ ਅਖੀਰ ਇੱਕ ਨੀਵੇਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਅੱਗੇ ਰੁਕਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ, ਵਰਗਾਕਾਰ ਕਮਰਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਤਿੰਨੋਂ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸੀ। ਫਰਗੂਸਨ ਬਾਹਰ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਕਰਨਲ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲੈ ਆਂਦਾ।"

"'ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਹਾਂ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਾਈਡ੍ਰੌਲਿਕ ਪ੍ਰੈਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਣਸੁਖਾਵੀਂ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਇਸਨੂੰ ਚਾਲੂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਛੋਟੇ ਚੈਂਬਰ ਦੀ ਛੱਤ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਤਰਦੇ ਪਿਸਟਨ ਦਾ ਸਿਰਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਧਾਤ ਦੇ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਕਈ ਟਨ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ ਹੇਠਾਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਹਰ ਪਾਣੀ ਦੇ ਛੋਟੇ ਪਾਸੇ ਵਾਲੇ ਕਾਲਮ ਹਨ ਜੋ ਬਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰਿਤ ਅਤੇ ਗੁਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣੂ ਹੈ। ਮਸ਼ੀਨ ਕਾਫ਼ੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਚਲਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਠੋਰਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਚੰਗਿਆਈ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਹੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।'

"ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਲੈਂਪ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਮਸ਼ੀਨ ਦੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਬਾਅ ਪਾਉਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬਾਹਰੋਂ ਲੰਘਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੀਵਰਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕਦਮ ਸੁੰਗੜਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਲੀਕੇਜ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਦੇ ਸਿਲੰਡਰ ਵਿੱਚੋਂ ਪਾਣੀ ਦਾ ਰਿਸਰਚ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਇੰਡੀਆ-ਰਬੜ ਬੈਂਡ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਡਰਾਈਵਿੰਗ-ਰਾਡ ਦੇ ਸਿਰ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁੰਗੜ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਸਾਕਟ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ

ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਈ ਵਿਹਾਰਕ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੇ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਠੀਕ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਮਸ਼ੀਨ ਦੇ ਮੁੱਖ ਚੈਂਬਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ। ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਫੁੱਲਰ-ਧਰਤੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸਿਰਫ਼ ਨਿਰਮਾਣ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਬੇਤੁਕਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇੰਨਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਇੰਜਣ ਇੰਨੇ ਅਧੂਰੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੰਧਾਂ ਲੱਕੜ ਦੀਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਫਰਸ਼ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਲੋਹੇ ਦੇ ਟੋਏ ਨਾਲ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਉੱਤੇ ਧਾਤ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਦਾ ਇੱਕ ਛਿੱਟਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਝੁਕ ਕੇ ਇਸਨੂੰ ਖੁਰਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਜਰਮਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਵਿਸਮਿਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਕਰਨਲ ਦਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਚਿਹਰਾ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"'ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?' ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।"

"ਮੈਨੂੰ ਗੁੱਸਾ ਆਇਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾ ਕੇ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੀ ਸੀ। 'ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਫੁੱਲਰ'ਸ-ਅਰਥ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ; 'ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਮਸ਼ੀਨ ਬਾਰੇ ਬਿਹਤਰ ਸਲਾਹ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ।'

"ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬੋਲੀ ਦੀ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ 'ਤੇ ਪਛਤਾਵਾ ਹੋਇਆ। ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਸਖ਼ਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਸਲੇਟੀ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਰੌਸ਼ਨੀ ਚਮਕ ਆਈ।"

"'ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਤੈਨੂੰ ਮਸ਼ੀਨ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ।' ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਕਦਮ ਪਿੱਛੇ ਹਟਿਆ, ਛੋਟੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨੂੰ ਧੱਕਾ ਮਾਰਿਆ, ਅਤੇ ਤਾਲੇ ਦੀ ਚਾਬੀ ਘੁਮਾ ਦਿੱਤੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ ਅਤੇ ਹੈਂਡਲ ਨੂੰ ਖਿੱਚਿਆ, ਪਰ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲੱਤਾਂ ਅਤੇ ਧੱਕਿਆਂ ਅੱਗੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਝੁਕਿਆ। 'ਹੈਲੋ!' ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ। 'ਹੈਲੋ! ਕਰਨਲ! ਮੈਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢੋ!'

"ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਚਾਨਕ ਚੁੱਪ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਲੀਵਰਾਂ ਦੀ ਝੜਪ ਅਤੇ ਲੀਕ ਹੋ ਰਹੇ ਸਿਲੰਡਰ ਦੀ ਧੜਕਣ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇੰਜਣ ਨੂੰ ਕੰਮ 'ਤੇ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਲੈਂਪ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਟ੍ਰੌਫ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਇਸਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਾਲ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕਾਲੀ ਛੱਤ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਆ ਰਹੀ ਸੀ, ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ, ਝਟਕੇ ਨਾਲ, ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਜੋ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਆਕਾਰਹੀਣ ਮਿੱਝ ਵਿੱਚ ਪੀਸ ਦੇਵੇਗੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੀਕਦਾ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਤਾਲੇ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਨਹੁੰਆਂ ਨਾਲ ਘਸੀਟਦਾ ਹੋਇਆ। ਮੈਂ ਕਰਨਲ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿਓ, ਪਰ ਲੀਵਰਾਂ ਦੀ ਬੇਰਹਿਮ ਝੜਪ ਨੇ ਮੇਰੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਨੂੰ ਡੁੱਬ ਦਿੱਤਾ। ਛੱਤ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਫੁੱਟ ਉੱਪਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਸਖ਼ਤ, ਖੁਰਦਰੀ ਸਤ੍ਹਾ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਚਮਕ ਉੱਠੀ ਕਿ ਮੇਰੀ ਮੌਤ ਦਾ ਦਰਦ ਉਸ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਲੇਟ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਭਾਰ ਮੇਰੀ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ 'ਤੇ ਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਝਟਕੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਕੇ ਕੰਬ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਸੌਖਾ ਦੂਜੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਸ਼ਾਇਦ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਕੀ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ

ਹਿੰਮਤ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਲੇਟ ਕੇ ਉਸ ਘਾਤਕ ਕਾਲੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗਦੇ ਦੇਖਾਂ? ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਿੱਧਾ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਮੇਰੀ ਅੱਖ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਫੜ ਗਈ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦ ਦੀ ਇੱਕ ਲਹਿਰ ਵਾਪਸ ਲਿਆਂਦੀ।

"ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਫਰਸ਼ ਅਤੇ ਛੱਤ ਲੋਹੇ ਦੀਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਕੰਧਾਂ ਲੱਕੜ ਦੀਆਂ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਝਾਤ ਮਾਰੀ, ਮੈਂ ਦੋ ਬੋਰਡਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੀਲੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੀ ਇੱਕ ਪਤਲੀ ਲਕੀਰ ਦੇਖੀ, ਜੋ ਚੌੜੀ ਹੁੰਦੀ ਗਈ ਅਤੇ ਚੌੜੀ ਹੁੰਦੀ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਪੈਨਲ ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਧੱਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਿਆ ਕਿ ਇੱਥੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਸੀ ਜੋ ਮੌਤ ਤੋਂ ਦੂਰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਅਗਲੇ ਹੀ ਪਲ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਅੱਧਾ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ। ਪੈਨਲ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਦੁਬਾਰਾ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਲੈਂਪ ਦੇ ਟਕਰਾਉਣ ਅਤੇ ਕੁਝ ਪਲਾਂ ਬਾਅਦ ਧਾਤ ਦੇ ਦੋ ਸਲੈਬਾਂ ਦੀ ਘੰਟੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੇਰਾ ਬਚਣਾ ਕਿੰਨਾ ਤੰਗ ਸੀ।

"ਮੇਰੀ ਗੁੱਟ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਖਿੱਚਣ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੰਗ ਗਲਿਆਰੇ ਦੇ ਪੱਥਰ ਦੇ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਪਿਆ ਪਾਇਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਔਰਤ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਝੁਕ ਕੇ ਆਪਣੇ ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਖਿੱਚ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੋਮਬੱਤੀ ਫੜੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਹ ਉਹੀ ਚੰਗਾ ਦੋਸਤ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਨੂੰ ਮੈਂ ਇੰਨੀ ਮੂਰਖਤਾ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।"

"'ਆਓ! ਆਓ!" ਉਹ ਸਾਹ ਰੋਕ ਕੇ ਚੀਕੀ। 'ਉਹ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਇੱਥੇ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਉਹ ਦੇਖਣਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਓ, ਇੰਨਾ ਕੀਮਤੀ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਨਾ ਕਰੋ, ਪਰ ਆਓ!"

"ਇਸ ਵਾਰ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ। ਮੈਂ ਲੜਖੜਾ ਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਲਾਂਘੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇੱਕ ਘੁੰਮਦੀ ਪੌੜੀ ਹੇਠਾਂ ਭੱਜਿਆ। ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਰਸਤਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਚੌੜੇ ਰਸਤੇ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚੇ, ਸਾਨੂੰ ਦੌੜਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਅਤੇ ਦੋ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਚੀਕਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਉਸ ਫਰਸ਼ ਤੋਂ ਜਵਾਬ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ। ਮੇਰਾ ਗਾਈਡ ਰੁਕਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵਾਂਗ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜੋ ਇੱਕ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਚੰਦਰਮਾ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਸੀ।"

"'ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਹੈ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। 'ਇਹ ਉੱਚਾ ਹੈ, ਪਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਛਾਲ ਮਾਰ ਸਕੋ।'

"ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਬੋਲ ਰਹੀ ਸੀ, ਰਸਤੇ ਦੇ ਅਗਲੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਰਨਲ ਲਾਈਸੈਂਡਰ ਸਟਾਰਕ ਦੀ ਪਤਲੀ ਜਿਹੀ ਮੂਰਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲਾਲਟੈਣ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਕਸਾਈ ਦੇ ਛੁਰੇ ਵਰਗਾ ਹਥਿਆਰ ਲੈ ਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਮੈਂ ਬੈੱਡਰੂਮ ਦੇ ਪਾਰ ਭੱਜਿਆ, ਖਿੜਕੀ ਖੋਲ੍ਹੀ, ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਦੇਖਿਆ। ਚਾਂਦਨੀ ਵਿੱਚ ਬਾਗ਼ ਕਿੰਨਾ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਮਿੱਠਾ ਅਤੇ ਸਿਹਤਮੰਦ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਤੀਹ ਫੁੱਟ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੇਠਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਸੀਲ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ, ਪਰ ਮੈਂ ਛਾਲ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਝਿਜਕਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਦਮਾਸ਼ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀ ਹੋਇਆ। ਜੇ ਉਹ ਗਲਤ ਸੀ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜੋਖਮ 'ਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਧੱਕਦਾ ਹੋਇਆ; ਪਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਉਸਦੇ ਦੁਆਲੇ ਸੁੱਟ ਲਈਆਂ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਫੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ।

"'ਫ੍ਰਿਟਜ਼! ਫ੍ਰਿਟਜ਼!" ਉਸਨੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਚੀਕਿਆ, 'ਪਿਛਲੀ ਵਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਯਾਦ ਰੱਖੋ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਹ ਚੁੱਪ ਰਹੇਗਾ! ਓ, ਉਹ ਚੁੱਪ ਰਹੇਗਾ!'
"'ਤੂੰ ਪਾਗਲ ਹੈਂ, ਏਲੀਜ਼!' ਉਹ ਚੀਕਿਆ, ਉਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋਣ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। 'ਤੂੰ ਸਾਡੀ ਬਰਬਾਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੰਘਣ ਦਿਓ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ!' ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਭੱਜਦੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੇ ਭਾਰੀ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਵਾਰ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਵਾਰ ਪਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸੀਲ ਨਾਲ ਲਟਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਮੱਧਮ ਦਰਦ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ, ਮੇਰੀ ਪਕੜ ਢਿੱਲੀ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੇਠਾਂ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਿਆ।"
"ਮੈਂ ਹਿੱਲ ਗਿਆ ਪਰ ਡਿੱਗਣ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ; ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਅਜੇ ਖ਼ਤਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਚਾਨਕ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਭੱਜਿਆ, ਇੱਕ ਘਾਤਕ ਚੱਕਰ ਆਉਣੇ ਅਤੇ ਬਿਮਾਰੀ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਆ ਗਈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵੱਲ ਨਿਗਾਹ ਮਾਰੀ, ਜੋ ਦਰਦ ਨਾਲ ਧੜਕ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੇਰਾ ਅੰਗੂਠਾ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਵਿੱਚੋਂ ਖੂਨ ਵਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਰੁਮਾਲ ਇਸ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਬੰਨ੍ਹਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਚਾਨਕ ਗੂੰਜ ਆਈ, ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਹੀ ਪਲ ਮੈਂ ਗੁਲਾਬ ਦੀਆਂ ਝਾੜੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਮੁਰਦਾ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ।"
"ਮੈਂ ਕਿੰਨੀ ਦੇਰ ਬੇਹੋਸ਼ ਰਿਹਾ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਚੰਦ ਡੁੱਬ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਤਾਂ ਇੱਕ ਚਮਕਦਾਰ ਸਵੇਰ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਕੱਪੜੇ ਤ੍ਰੇਲ ਨਾਲ ਗਿੱਲੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਕੋਟ-ਬਾਂਹ ਮੇਰੇ ਜ਼ਖਮੀ ਅੰਗੂਠੇ ਤੋਂ ਖੂਨ ਨਾਲ ਭਿੱਜ ਗਈ ਸੀ। ਇਸਦੀ ਧੁੰਦਲੀ ਝਲਕ ਨੇ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਰਾਤ ਦੇ ਸਾਹਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵੇਰਵੇ ਯਾਦ ਕਰਾਏ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਉੱਠਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋ ਸਕਾਂ। ਪਰ ਮੇਰੀ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਝਾਤੀ ਮਾਰਨ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਨਾ ਤਾਂ ਘਰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬਾਗ਼ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਹਾਈਵੇਅ ਦੇ ਨੇੜੇ ਵਾੜ ਦੇ ਇੱਕ ਕੋਣ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਇਮਾਰਤ ਸੀ, ਜੋ ਸਾਬਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਤਾਂ ਉਹੀ ਸਟੇਸ਼ਨ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ। ਜੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਹੱਥ 'ਤੇ ਬਦਸੂਰਤ ਜ਼ਖ਼ਮ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਿਆਨਕ ਘੰਟਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਜੋ ਕੁਝ ਬੀਤਿਆ ਸੀ ਉਹ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਸੁਪਨਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ।"
"ਅੱਧਾ ਘਬਰਾਹਟ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਵੇਰ ਦੀ ਟ੍ਰੇਨ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ। ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਰੀਡਿੰਗ ਲਈ ਇੱਕ ਟ੍ਰੇਨ ਆਵੇਗੀ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹੀ ਪੋਰਟਰ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਕਰਨਲ ਲਾਈਸੈਂਡਰ ਸਟਾਰਕ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਨਾਮ ਉਸਨੂੰ ਅਜੀਬ ਸੀ। ਕੀ ਉਸਨੇ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਮੇਰੇ ਲਈ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੋਈ ਗੱਡੀ ਦੇਖੀ ਸੀ? ਨਹੀਂ, ਉਸਨੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ ਸੀ। ਕੀ ਨੇੜੇ ਕਿਤੇ ਕੋਈ ਪੁਲਿਸ-ਥਾਣਾ ਸੀ? ਇੱਕ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਮੀਲ ਦੂਰ ਸੀ।"
"ਮੇਰੇ ਲਈ ਜਾਣਾ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਸੀ, ਮੈਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਬਿਮਾਰ ਸੀ। ਮੈਂ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਹਿਰ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਛੇ ਵਜੇ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਹੋਇਆ

ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਦੀ ਪੱਟੀ ਕਰਨ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਦਿਆਲੂ ਸੀ। ਮੈਂ ਕੇਸ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦੇ ਹੋ।"

ਇਸ ਅਸਾਧਾਰਨ ਬਿਰਤਾਂਤ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਚੁੱਪ ਬੈਠੇ ਰਹੇ। ਫਿਰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸ਼ੈਲਫ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਆਮ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਉਤਾਰਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਟਿੰਗਾਂ ਰੱਖੀਆਂ ਸਨ।

"ਇਹ ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਲਚਸਪ ਲੱਗੇਗਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਰੇ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਛਪਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸੁਣੋ:

"ਨੌਵੀਂ ਜਮਾਤ ਨੂੰ, ਮਿਸਟਰ ਜੇਰੇਮੀਆਹ ਹੇਲਿੰਗ, ਛੱਬੀ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ, ਇੱਕ ਹਾਈਡ੍ਰੌਲਿਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਗੁਆਚ ਗਏ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਦਸ ਵਜੇ ਆਪਣੇ ਘਰੋਂ ਨਿਕਲ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਨ —

ਆਦਿ, ਆਦਿ। ਹਾ! ਇਹ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਰਨਲ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਸ਼ੀਨ ਨੂੰ ਓਵਰਹਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।"

"ਸ਼ਾਬਾਸ਼!" ਮੇਰਾ ਮਰੀਜ਼ ਚੀਕਿਆ। "ਫਿਰ ਇਹ ਉਸ ਕੁੜੀ ਦੇ ਕਹਿਣ ਦੀ ਗੱਲ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹੈ।"

"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਰਨਲ ਇੱਕ ਠੰਡਾ ਅਤੇ ਬੇਚੈਨ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦ੍ਰਿੜ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰਲੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਡਾਕੂਆਂ ਨੇ ਜੋ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲਏ ਜਹਾਜ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਾ। ਖੈਰ, ਹੁਣ ਹਰ ਪਲ ਕੀਮਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੇ ਬਰਾਬਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਈਫੋਰਡ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਜਾਵਾਂਗੇ।"

ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਰੇਲਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਰੀਡਿੰਗ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਬਰਕਸ਼ਾਇਰ ਪਿੰਡ ਵੱਲ ਜਾ ਰਹੇ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼, ਹਾਈਡ੍ਰੌਲਿਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਦਾ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਬ੍ਰੈਡਸਟ੍ਰੀਟ, ਇੱਕ ਸਾਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੀ। ਬ੍ਰੈਡਸਟ੍ਰੀਟ ਨੇ ਸੀਟ 'ਤੇ ਕਾਉਂਟੀ ਦਾ ਇੱਕ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨਕਸ਼ਾ ਫੈਲਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੰਪਾਸਾਂ ਵਿੱਚ ਆਈਫੋਰਡ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਇੱਕ ਚੱਕਰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਚੱਕਰ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਦਸ ਮੀਲ ਦੇ ਘੇਰੇ 'ਤੇ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜੋ ਜਗ੍ਹਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਉਸ ਲਾਈਨ ਦੇ ਨੇੜੇ ਕਿਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦਸ ਮੀਲ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਸਰ।"

"ਇਹ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਦੀ ਵਧੀਆ ਡਰਾਈਵ ਸੀ।"

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬੇਹੋਸ਼ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਆਏ ਸਨ?"

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ਰੂਰ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਇੱਕ ਉਲਝਣ ਵਾਲੀ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਿਤੇ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਬੇਹੋਸ਼ ਪਿਆ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੈਨੂੰ ਕਿਉਂ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਔਰਤ ਦੀਆਂ ਮਿੰਨਤਾਂ ਤੋਂ ਬਦਮਾਸ਼ ਨਰਮ ਪੈ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਘੱਟ ਹੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੇਰਹਿਮ ਚਿਹਰਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ।"

"ਓਹ, ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇਹ ਸਭ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗੇ," ਬ੍ਰੈਡਸਟ੍ਰੀਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਖੈਰ, ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਚੱਕਰ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕਿਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਲੋਕ ਮਿਲਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਸੀਂ ਭਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਕਿਹਾ।

"ਸੱਚਮੁੱਚ, ਹੁਣ!" ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਬਣਾ ਲਈ ਹੈ! ਆਓ, ਹੁਣ ਦੇਖੀਏ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕੌਣ ਸਹਿਮਤ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਦੱਖਣ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਦੇਸ਼ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਜਾੜ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਮੈਂ ਪੂਰਬ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ," ਮੇਰੇ ਮਰੀਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਂ ਪੱਛਮ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹਾਂ," ਸਾਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਉੱਥੇ ਕਈ ਸ਼ਾਂਤ ਛੋਟੇ ਪਿੰਡ ਹਨ।"

"ਅਤੇ ਮੈਂ ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਹਾਂ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਪਹਾੜੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਦੋਸਤ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਗੱਡੀ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ।"

"ਆਓ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਬੋਲਿਆ; "ਇਹ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੰਪਾਸ ਨੂੰ ਬਾਕਸ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕਾਸਟਿੰਗ ਵੋਟ ਕਿਸ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ?"

"ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਗਲਤ ਹੋ।"

"ਪਰ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ।"

"ਓਹ, ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ।" ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲੀ ਚੱਕਰ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ। "ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਾਂਗੇ।"

"ਪਰ ਬਾਰਾਂ ਮੀਲ ਦੀ ਡਰਾਈਵ?" ਹੈਦਰਲੇ ਨੇ ਹਾਹਾਕਾਰ ਮਚਾ ਦਿੱਤੀ।

"ਛੇ ਬਾਹਰ ਅਤੇ ਛੇ ਪਿੱਛੇ। ਕੁਝ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਘੋੜਾ ਅੰਦਰ ਆਏ ਤਾਂ ਉਹ ਤਾਜ਼ਾ ਅਤੇ ਚਮਕਦਾਰ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਭਾਰੀ ਸੜਕਾਂ 'ਤੇ ਬਾਰਾਂ ਮੀਲ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ?"

"ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵਤ ਚਾਲ ਹੈ," ਬ੍ਰੈਡਸਟ੍ਰੀਟ ਨੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਕਿਹਾ। "ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਸ ਗਿਰੋਹ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸਿੱਕੇ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਸ਼ੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਮਿਸ਼ਰਣ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈ ਲਈ ਹੈ।"

"ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਚਲਾਕ ਗਿਰੋਹ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਅੱਧੇ ਤਾਜ ਬਣ ਰਹੇ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੀਡਿੰਗ ਤੱਕ ਵੀ ਲੱਭਿਆ, ਪਰ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਢੱਕੇ ਹੋਏ ਸਨ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣੇ ਹੱਥ ਸਨ। ਪਰ ਹੁਣ, ਇਸ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਮੌਕੇ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਸਹੀ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।"

ਪਰ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਗਲਤ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਣ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਆਈਫੋਰਡ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਧੂੰਏਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਥੰਮ੍ਹ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਵਿੱਚ ਦਰੱਖਤਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਝੁੰਡ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਉੱਠ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਲੈਂਡਸਕੇਪ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸ਼ੁਤਰਮੁਰਗ ਦੇ ਖੰਭ ਵਾਂਗ ਲਟਕ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਇੱਕ ਘਰ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ?" ਬ੍ਰੈਡਸਟ੍ਰੀਟ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਜਦੋਂ ਰੇਲਗੱਡੀ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਚੱਲ ਪਈ।

"ਹਾਂ, ਸਰ!" ਸਟੇਸ਼ਨ ਮਾਸਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਇਹ ਕਦੋਂ ਫਟਿਆ?"
"ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਾਤ ਦਾ ਸੀ, ਸਰ, ਪਰ ਹੁਣ ਹਾਲਾਤ ਹੋਰ ਵੀ ਵਿਗੜ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਅੱਗ ਦੀ ਲਪੇਟ ਵਿੱਚ ਹੈ।"
"ਇਹ ਕਿਸਦਾ ਘਰ ਹੈ?"
"ਡਾ. ਬੇਚਰ ਦਾ।"
“ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ,” ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਕੀ ਡਾ. ਬੇਚਰ ਇੱਕ ਜਰਮਨ, ਬਹੁਤ ਪਤਲਾ, ਲੰਬਾ, ਤਿੱਖਾ ਨੱਕ ਵਾਲਾ ਹੈ?”
ਸਟੇਸ਼ਨ-ਮਾਸਟਰ ਦਿਲੋਂ ਹੱਸਿਆ। "ਨਹੀਂ, ਸਰ, ਡਾ. ਬੇਚਰ ਇੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੈਰਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਬਿਹਤਰ ਲਾਈਨ ਵਾਲਾ ਵੈਸਟਕੋਟ ਹੈ। ਪਰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਮਰੀਜ਼, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੰਝ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵਧੀਆ ਬਰਕਸ਼ਾਇਰ ਬੀਫ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਏਗਾ।"
ਸਟੇਸ਼ਨ ਮਾਸਟਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਭਾਸ਼ਣ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਅੱਗ ਵੱਲ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਧ ਰਹੇ ਸੀ। ਸੜਕ ਇੱਕ ਨੀਵੀਂ ਪਹਾੜੀ ਦੇ ਉੱਪਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਚੌੜੀ ਸਫ਼ੈਦੀ ਵਾਲੀ ਇਮਾਰਤ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਹਰ ਖੰਭੇ ਅਤੇ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਅੱਗ ਲੱਗ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਫਾਇਰ ਇੰਜਣ ਅੱਗ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਕਾਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।
"ਬੱਸ! ਇਹੀ!" ਹੈਦਰਲੀ ਨੇ ਤੀਬਰ ਉਤਸ਼ਾਹ ਵਿੱਚ ਚੀਕਿਆ। "ਉੱਥੇ ਬੱਜਰੀ-ਡਰਾਈਵ ਹੈ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਗੁਲਾਬ ਦੀਆਂ ਝਾੜੀਆਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਲੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ। ਉਹ ਦੂਜੀ ਖਿੜਕੀ ਉਹ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਮੈਂ ਛਾਲ ਮਾਰੀ ਸੀ।"
"ਖੈਰ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਤਾਂ ਲੈ ਹੀ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਤੇਰਾ ਤੇਲ-ਲੈਂਪ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰੈਸ ਵਿੱਚ ਕੁਚਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਲੱਕੜ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਡਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਸਨ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕੇ। ਹੁਣ ਇਸ ਭੀੜ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਰੱਖੋ ਆਪਣੇ ਕੱਲ੍ਹ ਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਲਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਸੌ ਮੀਲ ਦੂਰ ਹਨ।"
ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਦਾ ਡਰ ਸੱਚ ਹੋ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਉਸ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ, ਭਿਆਨਕ ਜਰਮਨ, ਜਾਂ ਉਦਾਸ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਬਾਰੇ ਕਦੇ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ ਗਈ। ਉਸ ਸਵੇਰ ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੱਡੀ ਮਿਲੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਲੋਕ ਅਤੇ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਡੱਬੇ ਸਨ ਜੋ ਰੀਡਿੰਗ ਵੱਲ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਪਰ ਉੱਥੇ ਭਗੌੜਿਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਦੀ ਚਤੁਰਾਈ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਠਿਕਾਣੇ ਦਾ ਕੋਈ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸੁਰਾਗ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ। ਅੱਗ ਬੁਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਜੀਬ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੰਦਰ ਲੱਭੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਦੂਜੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੀ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਮਨੁੱਖੀ ਅੰਗੂਠੇ ਨੂੰ ਲੱਭ ਕੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਦੇ ਨੇੜੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯਤਨ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਲਪਟਾਂ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰ ਲਿਆ, ਪਰ ਛੱਤ ਡਿੱਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਇੰਨੀ ਤਬਾਹੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈ ਕਿ, ਕੁਝ ਮਰੋੜੇ ਹੋਏ ਸਿਲੰਡਰਾਂ ਅਤੇ ਲੋਹੇ ਦੀਆਂ ਪਾਈਪਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਜਿਸਦੀ ਕੀਮਤ ਸਾਡੇ ਬਦਕਿਸਮਤ ਜਾਣਕਾਰ ਨੂੰ ਇੰਨੀ

ਮਹਿੰਗੀ ਪਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਬਾਹਰੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਿੱਕਲ ਅਤੇ ਟੀਨ ਦੇ ਵੱਡੇ ਸਮੂਹ ਸਟੋਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਕੋਈ ਸਿੱਕੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਾਰੀ ਬਕਸੇ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸਾਡੇ ਹਾਈਡ੍ਰੌਲਿਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਨੂੰ ਬਾਗ਼ ਤੋਂ ਉਸ ਥਾਂ ਤੱਕ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਹੋਸ਼ ਆ ਗਈ, ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਇੱਕ ਰਹੱਸ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਜੇਕਰ ਨਰਮ ਉੱਲੀ ਨਾ ਹੁੰਦੀ, ਜਿਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠਾਂ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਪੈਰ ਬਹੁਤ ਛੋਟੇ ਸਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਡੇ। ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ, ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ ਕਿ ਚੁੱਪ ਅੰਗਰੇਜ਼, ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਦਲੇਰ ਜਾਂ ਘੱਟ ਕਾਤਲ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਔਰਤ ਨੂੰ ਬੇਹੋਸ਼ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਖ਼ਤਰੇ ਦੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਸੀ।

"ਖੈਰ," ਸਾਡੇ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਨੇ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਲੰਡਨ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਸੀਟਾਂ 'ਤੇ ਬੈਠੇ, "ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਕਾਰੋਬਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ! ਮੇਰਾ ਅੰਗੂਠਾ ਗੁਆਚ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਪੰਜਾਹ ਗਿੰਨੀ ਫੀਸ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਮਿਲਿਆ ਹੈ?"

"ਅਨੁਭਵ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਕੀਮਤੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ; ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬਾਕੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੰਗਤ ਹੋਣ ਦਾ ਮਾਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।"

ਨੋਬਲ ਬੈਚਲਰ ਦਾ ਸਾਹਸ

ਲਾਰਡ ਸੇਂਟ ਸਾਈਮਨ ਵਿਆਹ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਉਤਸੁਕ ਅੰਤ, ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚੇ ਦਾਇਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਬਦਕਿਸਮਤ ਲਾੜਾ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਘੁਟਾਲਿਆਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਤਿੱਖੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਚਾਰ ਸਾਲ ਪੁਰਾਣੇ ਡਰਾਮੇ ਤੋਂ ਗੱਪਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰੇ ਤੱਥ ਕਦੇ ਵੀ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਘਟਨਾ ਦੇ ਕੁਝ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸਕੈਚ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਯਾਦ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਹੋਮਜ਼ ਨਾਲ ਕਮਰਾ ਸਾਂਝਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਹ ਦੁਪਹਿਰ ਦੀ ਸੈਰ ਤੋਂ ਘਰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਇੱਕ ਚਿੱਠੀ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਰਹੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਸਮ ਅਚਾਨਕ ਮੀਂਹ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ ਸੀ, ਤੇਜ਼ ਪਤਝੜ ਦੀਆਂ ਹਵਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਜੇਜ਼ੈਲ ਗੋਲੀ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਅੰਗ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲਿਆਂਦੀ ਸੀ, ਮੇਰੀ ਅਫਗਾਨ ਮੁਹਿੰਮ ਦੇ ਇੱਕ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਧੁੰਦਲੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਧੜਕਦੀ ਰਹੀ। ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਇੱਕ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਦੂਜੀ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਦੇ ਬੱਦਲ ਨਾਲ ਘੇਰ ਲਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਦਿਨ ਦੀਆਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਨਾਲ ਸੰਤ੍ਰਿਪਤ ਨਹੀਂ

ਹੋਇਆ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸੁਸਤ ਪਿਆ ਰਿਹਾ, ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਲਿਫਾਫੇ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਕਰੈਸਟ ਅਤੇ ਮੋਨੋਗ੍ਰਾਮ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਲਸ ਨਾਲ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਦਾ ਨੇਕ ਪੱਤਰਕਾਰ ਕੌਣ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

"ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਫੈਸ਼ਨੇਬਲ ਪੱਤਰ ਹੈ," ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਵੇਰ ਦੀਆਂ ਚਿੱਠੀਆਂ, ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਸਹੀ ਯਾਦ ਹੈ, ਇੱਕ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਵਾਰ-ਵੇਟਰ ਵੱਲੋਂ ਸਨ।"

"ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਦਾ ਸੁਹਜ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਤੇ ਨਿਮਰ ਲੋਕ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਦਿਲਚਸਪ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਅਣਚਾਹੇ ਸਮਾਜਿਕ ਸੰਮਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਬੋਰ ਹੋਣ ਜਾਂ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।"

ਉਸਨੇ ਮੋਹਰ ਤੋੜੀ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ।

"ਓਹ, ਆਖ਼ਿਰਕਾਰ, ਇਹ ਕੁਝ ਦਿਲਚਸਪ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਮਾਜਿਕ ਨਹੀਂ?"

"ਨਹੀਂ, ਬਿਲਕੁਲ ਪੇਸ਼ੇਵਰ।"

"ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੇਕ ਗਾਹਕ ਤੋਂ?"

"ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ।"

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਧਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਵਾਟਸਨ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ, ਕਿ ਮੇਰੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਉਸਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਿੱਤ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਵੀਂ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਵੀ ਘਾਟ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪੇਪਰਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ, ਹੈ ਨਾ?"

"ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਮੈਂ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਪਏ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਗੱਠੜੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਇਹ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਨੂੰ ਪੋਸਟ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੋਗੇ। ਮੈਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਖ਼ਬਰਾਂ ਅਤੇ ਦਰਦਨਾਕ ਕਾਲਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦਾ। ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਿੱਖਿਆਦਾਇਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਹਾਲ ਹੀ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਨੇੜਿਓਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਲਾਰਡ ਸੇਂਟ ਸਾਈਮਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਆਹ ਬਾਰੇ ਜ਼ਰੂਰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਵੇਗਾ?"

"ਓਹ, ਹਾਂ, ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ।"

"ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਜੋ ਚਿੱਠੀ ਹੈ ਉਹ ਲਾਰਡ ਸੇਂਟ ਸਾਈਮਨ ਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਵਾਪਸ ਕਰਨੇ ਪੈਣਗੇ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੁਝ ਵੀ ਦੱਸਣਾ ਪਵੇਗਾ।" ਉਹ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:

ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸ਼ਰਲੌਕ ਹੋਮਸ:

"ਲਾਰਡ ਬੈਕਵਾਟਰ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਵਿਵੇਕ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਰਦਨਾਕ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਦੇ ਮਿਸਟਰ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ

ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਸਹਿਯੋਗ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਕੁਝ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਦੁਪਹਿਰ ਚਾਰ ਵਜੇ ਫ਼ੋਨ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰੁਝੇਵਾਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿਓਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ।"

"ਤੁਹਾਡਾ ਵਫ਼ਾਦਾਰ,

"ਸੇਂਟ ਸਾਈਮਨ।

"ਇਹ ਗ੍ਰੋਸਵੇਨਰ ਮੈਨਸ਼ਨਜ਼ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਕੁਇਲ ਪੈੱਨ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਸਵਾਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੱਜੀ ਛੋਟੀ ਉਂਗਲੀ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਪਾਸੇ ਸਿਆਹੀ ਦਾ ਧੱਬਾ ਲੱਗਣ ਦਾ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਮੋੜਦੇ ਹੋਏ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ।

"ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚਾਰ ਵਜੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਿੰਨ ਵੱਜੇ ਹਨ। ਉਹ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਇੱਥੇ ਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

"ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ, ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਲਟ ਦਿਓ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਅੰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕਰੋ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡਾ ਮੁਵੱਕਿਲ ਕੌਣ ਹੈ।" ਉਸਨੇ ਮੈਨਟੇਲਪੀਸ ਦੇ ਕੋਲ ਹਵਾਲਾ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲਾਈਨ ਤੋਂ ਲਾਲ-ਕਵਰ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਚੁਣੀ। "ਇਹ ਉਹ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਬੈਠ ਕੇ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੋਡੇ 'ਤੇ ਸਮਤਲ ਕੀਤਾ। "ਲਾਰਡ ਰੌਬਰਟ ਵਾਲਸਿੰਘਮ ਡੀ ਵੇਰੇ ਸੇਂਟ ਸਾਈਮਨ, ਬਾਲਮੋਰਲ ਦੇ ਡਿਊਕ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪੁੱਤਰ। ਹਮ! ਹਥਿਆਰ: ਅਜ਼ੂਰ, ਇੱਕ ਫੈਸ ਸੇਬਲ ਉੱਤੇ ਤਿੰਨ ਕੈਲਟ੍ਰੌਪ ਇਨ ਚੀਫ। 1846 ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ। ਉਸਦੀ ਉਮਰ ਇੱਕਤਾਲੀ ਸਾਲ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਆਹ ਲਈ ਪਰਿਪੱਕ ਹੈ। ਇੱਕ ਦੇਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਕਲੋਨੀਆਂ ਲਈ ਅੰਡਰ-ਸੈਕਟਰੀ ਸੀ। ਡਿਊਕ, ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ, ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਵਿਦੇਸ਼ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਵੰਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਪਲਾਂਟਾਜੇਨੇਟ ਖੂਨ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਡਿਸਟਾਫ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਟਿਊਡਰ। ਹਾ! ਖੈਰ, ਇਸ ਸਭ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਿੱਖਿਆਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਵਾਟਸਨ ਵੱਲ ਮੁੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕੁਝ ਹੋਰ ਠੋਸ ਲਈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਤੱਥ ਕਾਫ਼ੀ ਹਾਲੀਆ ਹਨ, ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਲੱਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਓਹ, ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਗ੍ਰੋਸਵੇਨਰ ਸਕੁਏਅਰ ਫਰਨੀਚਰ ਵੈਨ ਦੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਹੁਣ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਤੋਂ ਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਖਬਾਰਾਂ ਦੇ ਚੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੱਸੋ।"

"ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਨੋਟਿਸ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਰਨਿੰਗ ਪੋਸਟ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਤਾਰੀਖਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਕੁਝ ਹਫ਼ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਹਨ:"

"ਇੱਕ ਵਿਆਹ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ [ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ] ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਫਵਾਹ ਸਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਹੀ ਬਾਲਮੋਰਲ ਦੇ ਡਿਊਕ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪੁੱਤਰ ਲਾਰਡ ਰੌਬਰਟ ਸੇਂਟ ਸਾਈਮਨ ਅਤੇ ਸੈਨ ਫਰਾਂਸਿਸਕੋ, ਕੈਲਫੋਰਨੀਆ, ਯੂ.ਐਸ.ਏ. ਦੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਐਲੋਇਸੀਅਸ ਡੋਰਨ ਦੀ ਇਕਲੌਤੀ ਧੀ ਮਿਸ ਹੈਟੀ ਡੋਰਨ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਆਹ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਗੱਲ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਲੰਬੀਆਂ, ਪਤਲੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਅੱਗ ਵੱਲ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

"ਉਸੇ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਇੱਕ ਸੋਸਾਇਟੀ ਪੇਪਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਵਧਾਉਂਦਾ ਇੱਕ ਪੈਰਾ ਸੀ। ਆਹ, ਇਹ ਹੈ:

"ਜਲਦੀ ਹੀ ਵਿਆਹ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਉੱਠੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕਤ-ਵਪਾਰ ਸਿਧਾਂਤ ਸਾਡੇ ਘਰੇਲੂ ਉਤਪਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਭਾਰੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਗ੍ਰੇਟ ਬ੍ਰਿਟੇਨ ਦੇ ਕੁਲੀਨ ਘਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਐਟਲਾਂਟਿਕ ਦੇ ਪਾਰੋਂ ਸਾਡੇ ਨਿਰਪੱਖ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਦੌਰਾਨ ਇਨਾਮਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਮਨਮੋਹਕ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖੋਹੇ ਗਏ ਹਨ। ਲਾਰਡ ਸੇਂਟ ਸਾਈਮਨ, ਜਿਸਨੇ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੋਟੇ ਦੇਵਤੇ ਦੇ ਤੀਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਬੂਤ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ, ਨੇ ਹੁਣ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੇ ਇੱਕ ਕਰੋੜਪਤੀ ਦੀ ਮਨਮੋਹਕ ਧੀ ਮਿਸ ਹੈਟੀ ਡੋਰਨ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮਿਸ ਡੋਰਨ, ਜਿਸਦਾ ਸੁੰਦਰ ਚਿੱਤਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਚਿਹਰਾ ਵੈਸਟਬਰੀ ਹਾਊਸ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਦਾ ਸੀ, ਇੱਕਲੌਤੀ ਔਲਾਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਦਾਜ ਛੇ ਅੰਕਾਂ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਧ ਜਾਵੇਗਾ, ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਉਮੀਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਭੇਤ ਹੈ ਕਿ ਬਾਲਮੋਰਲ ਦੇ ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਵੇਚਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਲਾਰਡ ਸੇਂਟ ਸਾਈਮਨ ਕੋਲ ਬਿਰਚਮੂਰ ਦੀ ਛੋਟੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਆਪਣੀ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੀ ਵਾਰਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਗੱਠਜੋੜ ਦਾ ਲਾਭ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਔਰਤ ਤੋਂ ਇੱਕ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਪੀਅਰਸ ਵਿੱਚ ਆਸਾਨ ਅਤੇ ਆਮ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਏਗਾ।

"ਹੋਰ ਕੁਝ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉਬਾਸੀ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਓਹ, ਹਾਂ; ਬਹੁਤ ਕੁਝ। ਫਿਰ ਮਾਰਨਿੰਗ ਪੋਸਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੋਟ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਹ ਸੇਂਟ ਜਾਰਜ, ਹੈਨੋਵਰ ਸਕੁਏਅਰ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਿਰਫ਼ ਅੱਧਾ ਦਰਜਨ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਪਾਰਟੀ ਲੈਂਕੈਸਟਰ ਗੇਟ 'ਤੇ ਸਜਾਏ ਹੋਏ ਘਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗੀ ਜਿਸਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਅਲੋਇਸੀਅਸ ਡੋਰਨ ਨੇ ਲਿਆ ਹੈ। ਦੋ ਦਿਨ ਬਾਅਦ - ਯਾਨੀ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਬੁੱਧਵਾਰ ਨੂੰ - ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਘੋਸ਼ਣਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਹ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਨੀਮੂਨ ਪੀਟਰਸਫੀਲਡ ਦੇ ਨੇੜੇ ਲਾਰਡ ਬੈਕਵਾਟਰ ਦੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਨੋਟਿਸ ਹਨ ਜੋ ਦੁਲਹਨ ਦੇ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ ਸਨ।"

"ਕੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਔਰਤ ਦਾ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣਾ।"

"ਫਿਰ ਉਹ ਕਦੋਂ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਈ?"

"ਵਿਆਹ ਦੇ ਨਾਸ਼ਤੇ ਤੇ।"

"ਸੱਚਮੁੱਚ। ਇਹ ਇਸ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ; ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਕਾਫ਼ੀ ਨਾਟਕੀ।"

"ਹਾਂ; ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਆਮ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਲੱਗਿਆ।"

"ਉਹ ਅਕਸਰ ਸਮਾਰੋਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗਾਇਬ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਹਨੀਮੂਨ ਦੌਰਾਨ; ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਕੁਝ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਵੇਰਵੇ ਦੇਣ ਦਿਓ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਅਧੂਰੇ ਹਨ।"

"ਸ਼ਾਇਦ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

"ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਹਨ, ਉਹ ਕੱਲ੍ਹ ਦੇ ਇੱਕ ਸਵੇਰ ਦੇ ਅਖ਼ਬਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਵਾਂਗਾ। ਇਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ, 'ਇੱਕ ਫੈਸ਼ਨੇਬਲ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਇਕਵਚਨ ਘਟਨਾ':

"ਲਾਰਡ ਰੌਬਰਟ ਸੇਂਟ ਸਾਈਮਨ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀਆਂ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਦਰਦਨਾਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਘਬਰਾਹਟ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਾਰੋਹ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੱਲ੍ਹ ਦੇ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਹੀ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਿਛਲੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਪਰ ਹੁਣ ਸਿਰਫ ਅਜੀਬ ਅਫਵਾਹਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਇੰਨੀ ਲਗਾਤਾਰ ਫੈਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਦੋਸਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਹੁਣ ਇਸ ਵੱਲ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਨਤਕ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਗੱਲਬਾਤ ਲਈ ਇੱਕ ਆਮ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।"

"ਸੇਂਟ ਜਾਰਜ, ਹੈਨੋਵਰ ਸਕੁਏਅਰ ਵਿਖੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਹ ਸਮਾਰੋਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤ ਸੀ, ਲਾੜੀ ਦੇ ਪਿਤਾ, ਮਿਸਟਰ ਅਲੋਇਸੀਅਸ ਡੋਰਨ, ਡਚੇਸ ਆਫ਼ ਬਾਲਮੋਰਲ, ਲਾਰਡ ਬੈਕਵਾਟਰ, ਲਾਰਡ ਯੂਸਟੇਸ, ਅਤੇ ਲੇਡੀ ਕਲਾਰਾ ਸੇਂਟ ਸਾਈਮਨ (ਲਾੜੇ ਦਾ ਛੋਟਾ ਭਰਾ ਅਤੇ ਭੈਣ), ਅਤੇ ਲੇਡੀ ਅਲੀਸੀਆ ਵਿਟਿੰਗਟਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪੂਰੀ ਪਾਰਟੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਲੈਂਕੈਸਟਰ ਗੇਟ ਵਿਖੇ ਮਿਸਟਰ ਅਲੋਇਸੀਅਸ ਡੋਰਨ ਦੇ ਘਰ ਗਈ, ਜਿੱਥੇ ਨਾਸ਼ਤਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੁਆਰਾ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਲਾੜੀ ਦੀ ਪਾਰਟੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਲਾਰਡ ਸੇਂਟ ਸਾਈਮਨ 'ਤੇ ਕੁਝ ਦਾਅਵਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਦਰਦਨਾਕ ਅਤੇ ਲੰਬੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਬਟਲਰ ਅਤੇ ਫੁੱਟਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਾੜੀ, ਜੋ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਇਸ ਅਣਸੁਖਾਵੀਂ ਰੁਕਾਵਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਈ ਸੀ, ਬਾਕੀਆਂ ਨਾਲ ਨਾਸ਼ਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੈਠੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਅਚਾਨਕ ਬਿਮਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਗਈ। ਉਸਦੀ ਲੰਮੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਨੇ ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਈ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਲਸਟਰ ਅਤੇ ਬੋਨਟ ਫੜਿਆ, ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਰਸਤੇ ਵੱਲ ਉਤਰ ਗਈ। ਇੱਕ ਪੈਦਲ ਯਾਤਰੀ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੱਪੜੇ ਪਾ ਕੇ ਘਰੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੀ ਮਾਲਕਣ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਕਿ ਉਸਦੀ ਧੀ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀ ਅਲੋਇਸੀਅਸ ਡੋਰਨ ਨੇ ਲਾੜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਤੁਰੰਤ ਪੁਲਿਸ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਲੱਖਣ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੱਲ੍ਹ ਦੇਰ ਰਾਤ ਤੱਕ, ਲਾੜੀ ਦੇ ਠਿਕਾਣੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਖੇਡ ਦੀਆਂ ਅਫਵਾਹਾਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਉਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਅਸਲ ਗੜਬੜ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਕਿ, ਈਰਖਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ, ਉਹ ਦੁਲਹਨ ਦੇ ਅਜੀਬ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਕੀ ਇਹੀ ਸਭ ਹੈ?"

"ਸਵੇਰ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਚੀਜ਼, ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ -"

"ਮਿਸ ਫਲੋਰਾ ਮਿੱਲਰ, ਉਹ ਔਰਤ ਜਿਸਨੇ ਗੜਬੜ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਐਲੇਗਰੋ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਾਂਸਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਲਾੜੇ ਨੂੰ ਜਾਣਦੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੇਰਵੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਮਾਮਲਾ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ - ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਜਨਤਕ ਪ੍ਰੈਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਲਚਸਪ ਮਾਮਲਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਲਈ ਨਹੀਂ ਗੁਆਉਂਦਾ। ਪਰ ਘੰਟੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਘੰਟੀ ਵੱਜਦੀ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਘੜੀ ਚਾਰ ਤੋਂ ਕੁਝ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡਾ ਉੱਤਮ ਗਾਹਕ ਸਾਬਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਾਣ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਨਾ ਵੇਖ, ਵਾਟਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਗਵਾਹ ਹੋਣਾ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਸਿਰਫ ਆਪਣੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਲਈ ਇੱਕ ਚੈੱਕ ਵਜੋਂ।"

"ਲਾਰਡ ਰਾਬਰਟ ਸੇਂਟ ਸਾਈਮਨ," ਸਾਡੇ ਪੇਜ-ਬੁਆਏ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹੋਏ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਅੰਦਰ ਆਇਆ, ਇੱਕ ਸੁਹਾਵਣਾ, ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਚਿਹਰਾ, ਉੱਚੀ ਨੱਕ ਅਤੇ ਪੀਲਾ, ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਕੁਝ ਸ਼ਾਇਦ ਘਮੰਡ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਸਥਿਰ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਅੱਖ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਸਦਾ ਸੁਹਾਵਣਾ ਹਿੱਸਾ ਕਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਢੰਗ ਤੇਜ਼ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਦੀ ਆਮ ਦਿੱਖ ਉਮਰ ਦਾ ਅਣਉਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੰਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਰਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸਦਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਅੱਗੇ ਵੱਲ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਗੋਡਿਆਂ ਦਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਮੋੜ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਵਾਲ ਵੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੁੰਗਰਾਲੇ ਕੰਢਿਆਂ ਵਾਲੀ ਟੋਪੀ ਨੂੰ ਉਤਾਰਿਆ ਸੀ, ਕਿਨਾਰਿਆਂ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਘਿਸੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਪਤਲੇ ਸਨ। ਉਸਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਉੱਚੇ ਕਾਲਰ, ਕਾਲੇ ਫਰੌਕ-ਕੋਟ, ਚਿੱਟੇ ਕਮਰਕੋਟ, ਪੀਲੇ ਦਸਤਾਨੇ, ਪੇਟੈਂਟ-ਚਮੜੇ ਦੇ ਜੁੱਤੇ ਅਤੇ ਹਲਕੇ ਰੰਗ ਦੇ ਗੇਟਰਾਂ ਨਾਲ, ਫੋਪੀਨੈਸ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤੱਕ ਸਾਵਧਾਨ ਸੀ। ਉਹ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਖੱਬੇ ਤੋਂ ਸੱਜੇ ਮੋੜਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਉਸ ਰੱਸੀ ਨੂੰ ਹਿਲਾਇਆ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੇ ਸੁਨਹਿਰੀ ਐਨਕਾਂ ਨੂੰ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"ਸ਼ੁਭਦਿਲ, ਲਾਰਡ ਸੇਂਟ ਸਾਈਮਨ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉੱਠ ਕੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ। "ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਟੋਕਰੀ ਵਾਲੀ ਕੁਰਸੀ ਲੈ ਜਾਓ। ਇਹ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਸਹਿਯੋਗੀ, ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਹੈ। ਅੱਗ ਵੱਲ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਖਿੱਚੋ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਗੱਲ ਕਰਾਂਗੇ।"

"ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁਖਦਾਈ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਈ ਨਾਜ਼ੁਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਲਿਆ ਹੈ ਸਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਮਾਜ ਦੇ ਇੱਕੋ ਵਰਗ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਸਨ।"

"ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

"ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ।"

"ਮੇਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਖਰੀ ਮੁਵੱਕਿਲ ਇੱਕ ਰਾਜਾ ਸੀ।"

"ਓਹ, ਸੱਚਮੁੱਚ! ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਤੇ ਕਿਹੜਾ ਰਾਜਾ?"

"ਸਕੈਂਡੇਨੇਵੀਆ ਦਾ ਰਾਜਾ।"

"ਕੀ! ਕੀ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ?"
"ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਨਰਮਾਈ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੂਜੇ ਗਾਹਕਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਹੀ ਗੁਪਤਤਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਗਾਹਕਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"
"ਬਿਲਕੁਲ! ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ! ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ! ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।"
"ਧੰਨਵਾਦ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸਿੱਖ ਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਜਨਤਕ ਪ੍ਰਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨ ਸਕਦਾ ਹਾਂ - ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਲੇਖ ਦੁਲਹਨ ਦੇ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਬਾਰੇ।"
ਲਾਰਡ ਸੇਂਟ ਸਾਈਮਨ ਨੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਨਿਗਾਹ ਮਾਰੀ। "ਹਾਂ, ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਗੱਲ ਹੈ।"
"ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੂਰਕ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵਾਲ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"
"ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕਰੋ।"
"ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮਿਸ ਹੈਟੀ ਡੋਰਨ ਨੂੰ ਕਦੋਂ ਮਿਲੇ ਸੀ?"
"ਇੱਕ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਸੈਨ ਫਰਾਂਸਿਸਕੋ ਵਿੱਚ।"
"ਤੁਸੀਂ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ?"
"ਹਾਂ।"
"ਕੀ ਤੇਰੀ ਮੰਗਣੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ?"
"ਨਹੀਂ।"
"ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਦੋਸਤਾਨਾ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦੇ ਸੀ?"
"ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਮਾਜ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਾ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੇਖ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਮਜ਼ਾ ਲਿਆ ਸੀ।"
"ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ ਬਹੁਤ ਅਮੀਰ ਹੈ?"
"ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤ ਢਲਾਣ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"
"ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਪੈਸਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਇਆ?"
"ਮਾਈਨਿੰਗ ਵਿੱਚ। ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਸੋਨਾ ਲੱਭਿਆ, ਇਸਨੂੰ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ।"
"ਹੁਣ, ਉਸ ਮੁਟਿਆਰ - ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ?"
ਰਈਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਐਨਕ ਥੋੜ੍ਹਾ ਤੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅੱਗ ਵੱਲ ਦੇਖਣ ਲੱਗਾ। "ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਵੀਹ ਸਾਲ ਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਇੱਕ ਮਾਈਨਿੰਗ ਕੈਂਪ ਵਿੱਚ ਆਜ਼ਾਦ ਭੱਜਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜੰਗਲਾਂ ਜਾਂ ਪਹਾੜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਘੁੰਮਦੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਸਕੂਲ ਮਾਸਟਰ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਕੁਦਰਤ ਤੋਂ ਆਈ ਹੈ। ਉਹ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟੌਮਬੌਏ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲੀ, ਜੰਗਲੀ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ। ਉਹ ਤੇਜ਼ ਹੈ - ਜਵਾਲਾਮੁਖੀ, ਮੈਂ ਕਹਿਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ

ਵਿੱਚ ਨਿਡਰ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਨਾਮ ਨਾ ਦਿੰਦਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ" - ਉਸਨੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਸ਼ਾਨ ਨਾਲ ਖੰਘ ਦਿੱਤੀ - "ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨੇਕ ਔਰਤ ਨਾ ਸਮਝਦਾ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਆਤਮ-ਬਲੀਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਉਸ ਲਈ ਘਿਣਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਉਸਦੀ ਫੋਟੋ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲਿਆਇਆ ਹਾਂ।" ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਲਾਕੇਟ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪਿਆਰੀ ਔਰਤ ਦਾ ਪੂਰਾ ਚਿਹਰਾ ਦਿਖਾਇਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਫੋਟੋ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਹਾਥੀ ਦੰਦ ਦਾ ਛੋਟਾ ਚਿੱਤਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਲਾਕਾਰ ਨੇ ਚਮਕਦਾਰ ਕਾਲੇ ਵਾਲਾਂ, ਵੱਡੀਆਂ ਕਾਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮੂੰਹ ਦਾ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇਸ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਲਾਕੇਟ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਲਾਰਡ ਸੇਂਟ ਸਾਈਮਨ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਦੇ ਦਿੱਤਾ।

"ਫਿਰ ਉਹ ਮੁਟਿਆਰ ਲੰਡਨ ਆਈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਕੀਤਾ?"

"ਹਾਂ, ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ ਉਸਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਲੰਡਨ ਸੀਜ਼ਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਲੈ ਆਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਮਿਲਿਆ, ਉਸ ਨਾਲ ਮੰਗਣੀ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਦਾਜ ਲੈ ਕੇ ਆਈ?"

"ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਦਾਜ। ਮੇਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਆਮ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ।"

"ਅਤੇ ਇਹ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਆਹ ਇੱਕ ਅਸਲ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।"

"ਬਹੁਤ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਸ ਡੋਰਨ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ?"

"ਹਾਂ।"

"ਕੀ ਉਹ ਚੰਗੇ ਮੂਡ ਵਿੱਚ ਸੀ?"

"ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕਦੇ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਰਹੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਸੱਚਮੁੱਚ! ਇਹ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ। ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਵਾਲੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ?"

"ਉਹ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਚਮਕਦਾਰ ਸੀ - ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸਮਾਰੋਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੱਕ।"

"ਅਤੇ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਦੇਖਿਆ?"

"ਖੈਰ, ਸੱਚ ਦੱਸਾਂ ਤਾਂ, ਮੈਂ ਉਦੋਂ ਪਹਿਲੇ ਸੰਕੇਤ ਦੇਖੇ ਜੋ ਮੈਂ ਕਦੇ ਦੇਖੇ ਸਨ ਕਿ ਉਸਦਾ ਗੁੱਸਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਤਿੱਖਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਘਟਨਾ ਦੱਸਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਾਮੂਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕਦਾ।"

"ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਮਿਲ ਜਾਵੇ, ਇਸ ਸਭ ਲਈ।"

"ਓਹ, ਇਹ ਬਚਕਾਨਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਵੇਸਟ੍ਰੀ ਵੱਲ ਗਏ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਗੁਲਦਸਤਾ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੀ ਪਿਊ ਤੋਂ ਲੰਘ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਪਿਊ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਇੱਕ ਪਲ ਦੀ ਦੇਰੀ ਹੋਈ, ਪਰ ਪਿਊ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਸੱਜਣ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਉਸਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਡਿੱਗਣ ਲਈ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ, ਘਰ ਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਹ ਇਸ ਮਾਮੂਲੀ ਜਿਹੇ ਕੰਮ ਲਈ ਬੇਤੁਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਜਾਪਦੀ ਸੀ।"

"ਸੱਚਮੁੱਚ! ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪਿਊ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਸੀ। ਫਿਰ ਕੁਝ ਆਮ ਲੋਕ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਸਨ?"
"ਓਹ, ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਚਰਚ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ।"
"ਇਹ ਸੱਜਣ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਸੀ?"
"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ; ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਆਮ ਦਿੱਖ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਦਿੱਖ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ। ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਦੂਰ ਭਟਕ ਰਹੇ ਹਾਂ।"
"ਫਿਰ ਲੇਡੀ ਸੇਂਟ ਸਾਈਮਨ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਈ, ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਖੁਸ਼ ਮਨ ਨਾਲ। ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ ਉਸਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ?"
"ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ।"
"ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਕੌਣ ਹੈ?"
"ਐਲਿਸ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਅਮਰੀਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਤੋਂ ਆਈ ਹੈ।"
"ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਨੌਕਰ?"
"ਥੋੜ੍ਹਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੀ। ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮਾਲਕਣ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੇਖਦੇ ਹਨ।"
"ਉਹ ਇਸ ਐਲਿਸ ਨਾਲ ਕਿੰਨੀ ਦੇਰ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਰਹੀ?"
"ਓਹ, ਕੁਝ ਮਿੰਟ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸੋਚਣ ਲਈ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸੀ।"
"ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ?"
"ਲੇਡੀ ਸੇਂਟ ਸਾਈਮਨ ਨੇ 'ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਛਾਲ ਮਾਰਨ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਲੈਂਗ ਵਰਤਣ ਦੀ ਆਦੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਸੀ।"
"ਅਮਰੀਕੀ ਭਾਸ਼ਾ ਕਈ ਵਾਰ ਬਹੁਤ ਭਾਵਪੂਰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਖਤਮ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ?"
"ਉਹ ਨਾਸ਼ਤੇ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਗਈ।"
"ਤੁਹਾਡੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ?"
"ਨਹੀਂ, ਇਕੱਲੀ। ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸੁਤੰਤਰ ਸੀ। ਫਿਰ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦਸ ਮਿੰਟ ਬੈਠ ਗਏ, ਤਾਂ ਉਹ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਉੱਠੀ, ਮੁਆਫ਼ੀ ਦੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦੀ ਹੋਈ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲੀ ਗਈ। ਉਹ ਕਦੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਈ।"
"ਪਰ ਇਹ ਨੌਕਰਾਣੀ, ਐਲਿਸ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਦੀ ਹਾਂ, ਬਿਆਨ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਗਈ, ਆਪਣੀ ਦੁਲਹਨ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਅਲਸਟਰ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ, ਇੱਕ ਬੋਨਟ ਪਾਇਆ, ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਚਲੀ ਗਈ।"
"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਹਾਈਡ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਫਲੋਰਾ ਮਿਲਰ ਦੇ ਨਾਲ ਘੁੰਮਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ, ਇੱਕ ਔਰਤ ਜੋ ਹੁਣ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਉਸ ਸਵੇਰੇ ਮਿਸਟਰ ਡੋਰਨ ਦੇ ਘਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਗੜਬੜ ਕੀਤੀ ਸੀ।"

"ਆਹ, ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਸਬੰਧਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਜਾਣਕਾਰੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

ਲਾਰਡ ਸੇਂਟ ਸਾਈਮਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਏ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਭਰਵੀਆਂ ਉੱਚੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ। "ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਦੋਸਤਾਨਾ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆ ਰਹੇ ਹਾਂ - ਮੈਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਬਹੁਤ ਦੋਸਤਾਨਾ ਢੰਗ ਨਾਲ। ਉਹ ਐਲੇਗਰੋ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਕਦੇ ਵੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਕੀ ਹਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਹੋਮਜ਼। ਫਲੋਰਾ ਇੱਕ ਪਿਆਰੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਸੀ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗਰਮ ਦਿਮਾਗ ਵਾਲੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸ਼ਰਧਾ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਮੇਰਾ ਵਿਆਹ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਭਿਆਨਕ ਚਿੱਠੀਆਂ ਲਿਖੀਆਂ, ਅਤੇ, ਸੱਚ ਦੱਸਾਂ, ਮੈਂ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਮਨਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਕਿਤੇ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਘਪਲਾ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਉਹ ਸਾਡੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਸ਼੍ਰੀ ਡੋਰਨ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਆਈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਧੱਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਪ੍ਰਤੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲੇ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਧਮਕੀ ਵੀ ਦਿੱਤੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉੱਥੇ ਨਿੱਜੀ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਾਹਰ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਝਗੜਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਚੁੱਪ ਹੋ ਗਈ।"

"ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਇਹ ਸਭ ਸੁਣਿਆ?"

"ਨਹੀਂ, ਰੱਬ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।"

"ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਇਸੇ ਔਰਤ ਨਾਲ ਤੁਰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ?"

"ਹਾਂ। ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਦੇ ਮਿਸਟਰ ਲੈਸਟਰੇਡ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫਲੋਰਾ ਨੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਲਈ ਕੋਈ ਭਿਆਨਕ ਜਾਲ ਵਿਛਾ ਦਿੱਤਾ।"

"ਖੈਰ, ਇਹ ਇੱਕ ਸੰਭਵ ਧਾਰਨਾ ਹੈ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ?"

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਫਲੋਰਾ ਮੱਖੀ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਏਗੀ।"

"ਫਿਰ ਵੀ, ਈਰਖਾ ਪਾਤਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਰੂਪ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਜੋ ਹੋਇਆ ਉਸ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡਾ ਆਪਣਾ ਸਿਧਾਂਤ ਕੀ ਹੈ?"

"ਖੈਰ, ਸੱਚਮੁੱਚ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ ਲੱਭਣ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਤੱਥ ਦੱਸ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਦੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਉਤੇਜਨਾ, ਉਹ ਚੇਤਨਾ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸਮਾਜਿਕ ਤਰੱਕੀ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਤਰੱਕੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਨੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਘਬਰਾਹਟ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ।"

"ਛੋਟੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਿ ਉਹ ਅਚਾਨਕ ਪਾਗਲ ਹੋ ਗਈ ਸੀ?"

"ਖੈਰ, ਸੱਚਮੁੱਚ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਮੋੜ ਲਿਆ ਹੈ - ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗਾ, ਪਰ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੱਲ 'ਤੇ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਸਫਲਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਖੈਰ, ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਪਰਿਕਲਪਨਾ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਅਤੇ ਹੁਣ, ਲਾਰਡ ਸੇਂਟ ਸਾਈਮਨ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਲਗਭਗ ਸਾਰਾ ਡਾਟਾ ਹੈ। ਕੀ ਮੈਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਸ਼ਤੇ ਦੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਇਸ ਲਈ ਬਿਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇਖ ਸਕੋ?"

"ਅਸੀਂ ਸੜਕ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਅਤੇ ਪਾਰਕ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸੀ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਾਂਗਾ।"

"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਕਿਸਮਤ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ," ਸਾਡੇ ਗਾਹਕ ਨੇ ਉੱਠਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।"

"ਆਹ? ਉਹ ਕੀ ਸੀ?"

"ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।"

"ਤਾਂ ਫਿਰ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?"

"ਇਹ ਇੱਕ ਵੇਰਵਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਾਂਗਾ।"

ਲਾਰਡ ਸੇਂਟ ਸਾਈਮਨ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ। "ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਸਿਆਣੇ ਸਿਰਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਪਵੇਗੀ," ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਝੁਕਦੇ ਹੋਏ ਉਹ ਚਲਾ ਗਿਆ।

"ਇਹ ਲਾਰਡ ਸੇਂਟ ਸਾਈਮਨ ਦਾ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਰੱਖ ਕੇ ਸਤਿਕਾਰਿਆ," ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਾਰੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਿਸਕੀ, ਸੋਡਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਿਗਾਰ ਲਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ ਕੱਢ ਲਏ ਸਨ।"

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹੋਮਜ਼!"

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਈ ਸਮਾਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨੋਟ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਫ਼ੀ ਤੇਜ਼ ਸਨ। ਮੇਰੀ ਪੂਰੀ ਜਾਂਚ ਨੇ ਮੇਰੇ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਤੀ ਸਬੂਤ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਬਹੁਤ ਯਕੀਨਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਦੁੱਧ ਵਿੱਚ ਟਰਾਊਟ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਥੋਰੋ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ।"

"ਪਰ ਮੈਂ ਉਹ ਸਭ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।"

"ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਐਬਰਡੀਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਉਦਾਹਰਣ ਸੀ, ਅਤੇ ਫ੍ਰੈਂਕੋ-ਪ੍ਰਸ਼ੀਅਨ ਯੁੱਧ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਮਿਊਨਿਖ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਸੀ। ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ - ਪਰ, ਹੈਲੋ, ਇੱਥੇ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਹੈ! ਸ਼ੁਭ ਦੁਪਹਿਰ, ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ! ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਈਡਬੋਰਡ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਟੰਬਲਰ ਮਿਲੇਗਾ, ਅਤੇ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਸਿਗਾਰ ਹਨ।"

ਸਰਕਾਰੀ ਜਾਸੂਸ ਨੇ ਇੱਕ ਪੀਜੈਕੇਟ ਅਤੇ ਕ੍ਰਾਵਟ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਦਿੱਖ ਮਿਲੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਲਾ ਕੈਨਵਸ ਬੈਗ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਹ ਖੁਦ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਿਗਾਰ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਭੇਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਫਿਰ ਕੀ ਹਾਲ ਹੈ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਚਮਕ ਲੈ ਕੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਤੁਸੀਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਲੱਗ ਰਹੇ ਹੋ।"

"ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਨਰਕ ਭਰਿਆ ਸੇਂਟ ਸਾਈਮਨ ਵਿਆਹ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਸਿਰ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੂਛ।"

"ਸੱਚਮੁੱਚ! ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।"

"ਕਿਸਨੇ ਕਦੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਿਸ਼ਰਤ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ? ਹਰ ਸੁਰਾਗ ਮੇਰੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਖਿਸਕਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਇਸ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

"ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਗਿੱਲਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਣਾ ਗਿਆ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪੀਜੈਕੇਟ ਦੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਸੱਪ ਨੂੰ ਘਸੀਟ ਰਿਹਾ ਸੀ।"

"ਸਵਰਗ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ, ਕਿਸ ਲਈ?"

"ਲੇਡੀ ਸੇਂਟ ਸਾਈਮਨ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ।"

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਝੁਕ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦਿਲੋਂ ਹੱਸ ਪਿਆ।

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਟ੍ਰੈਫਲਗਰ ਸਕੁਏਅਰ ਫੁਹਾਰੇ ਦੇ ਬੇਸਿਨ ਨੂੰ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਕਿਉਂ? ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ?"

"ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਲੱਭਣ ਦਾ ਓਨਾ ਹੀ ਵਧੀਆ ਮੌਕਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ।"

ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਵੱਲ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਪਤਾ ਹੈ," ਉਹ ਚੀਕਿਆ।

"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਤੱਥ ਸੁਣੇ ਹਨ, ਪਰ ਮੇਰਾ ਮਨ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਓਹ, ਸੱਚਮੁੱਚ! ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸੱਪ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭੂਮਿਕਾ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾਉਂਦਾ?"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਅਸੰਭਵ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਦੱਸੋਗੇ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲਿਆ?" ਉਸਨੇ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣਾ ਬੈਗ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਭਰੇ ਰੇਸ਼ਮ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਕੱਪੜੇ, ਚਿੱਟੇ ਸਾਟਿਨ ਜੁੱਤੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਜੋੜਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੁਲਹਨ ਦਾ ਮਾਲਾ ਅਤੇ ਪਰਦਾ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਸਾਰੇ ਰੰਗੀਨ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਭਿੱਜ ਗਏ ਸਨ। "ਉੱਥੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਢੇਰ ਦੇ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਵਿਆਹ ਦੀ ਅੰਗੂਠੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋਏ। "ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਤੋੜਨ ਲਈ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗਿਰੀ ਹੈ, ਮਾਸਟਰ ਹੋਮਜ਼।"

"ਓਹ, ਸੱਚਮੁੱਚ!" ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਨੀਲੀਆਂ ਛੱਲੀਆਂ ਉਡਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੱਪ ਤੋਂ ਖਿੱਚ ਲਿਆ?"

"ਨਹੀਂ। ਉਹ ਇੱਕ ਪਾਰਕ ਕੀਪਰ ਦੁਆਰਾ ਹਾਸ਼ੀਏ ਦੇ ਨੇੜੇ ਤੈਰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਉਸਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੱਪੜੇ ਉੱਥੇ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਲਾਸ਼ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।"

"ਇਸੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਤਰਕ ਨਾਲ, ਹਰ ਆਦਮੀ ਦਾ ਸਰੀਰ ਉਸਦੀ ਅਲਮਾਰੀ ਦੇ ਆਸ ਪਾਸ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ?"

"ਕੁਝ ਸਬੂਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਫਲੋਰਾ ਮਿਲਰ ਦੇ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ।"

"ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੱਗੇਗਾ।"

"ਕੀ ਤੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੁਣ ਹੈਂ?" ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਕੁਝ ਕੁੜੱਤਣ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ, ਹੋਮਜ਼, ਕਿ ਤੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਵਿਹਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈਂ। ਤੂੰ ਇੰਨੇ ਹੀ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਗਲਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਪਹਿਰਾਵਾ ਮਿਸ ਫਲੋਰਾ ਮਿੱਲਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ?"

"ਡਰੈੱਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜੇਬ ਹੈ। ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਰਡ-ਕੇਸ ਹੈ। ਕਾਰਡ-ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੋਟ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ ਉਹੀ ਨੋਟ।" ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਮਾਰਿਆ। "ਇਹ ਸੁਣੋ:

"ਜਦੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖੋਗੇ। ਤੁਰੰਤ ਆਓ।"

"ਐਫ. ਐੱਚ. ਐੱਮ.

ਹੁਣ ਮੇਰਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਲੇਡੀ ਸੇਂਟ ਸਾਈਮਨ ਨੂੰ ਫਲੋਰਾ ਮਿਲਰ ਨੇ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਸੰਘੀ ਸਾਥੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ, ਉਸਦੇ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ। ਇੱਥੇ, ਉਸਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅੱਖਰਾਂ ਨਾਲ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਉਹੀ ਨੋਟ ਹੈ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਖਿਸਕ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ ਲੁਭਾਇਆ ਸੀ।

"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ, ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੋ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦਿਓ।" ਉਸਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸੋਚੇ ਸਮਝੇ ਕਾਗਜ਼ ਚੁੱਕਿਆ, ਪਰ ਉਸਦਾ ਧਿਆਨ ਤੁਰੰਤ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਚੀਕ ਮਾਰੀ। "ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਹਾਏ! ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ?"

"ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਹੀ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਲੋਂ ਵਧਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।"

ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਆਪਣੀ ਜਿੱਤ ਵਿੱਚ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਝੁਕਾ ਕੇ ਦੇਖਣ ਲੱਗਾ। "ਕਿਉਂ," ਉਸਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਪਾਸੇ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹੋ!"

"ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਇਹ ਸਹੀ ਪਾਸਾ ਹੈ।"

"ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ? ਤੂੰ ਪਾਗਲ ਹੈਂ! ਇਹ ਰਿਹਾ ਪੈਨਸਿਲ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਨੋਟ।"

"ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਹੋਟਲ ਬਿੱਲ ਦਾ ਟੁਕੜਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ।"

"ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ," ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਚੌਥਾ ਅਕਤੂਬਰ, ਕਮਰੇ 8 ਵਜੇ, ਨਾਸ਼ਤਾ 2 ਵਜੇ, ਕਾਕਟੇਲ 1 ਵਜੇ, ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਖਾਣਾ 2 ਵਜੇ, 6 ਵਜੇ, ਗਲਾਸ ਸ਼ੈਰੀ, 8 ਵਜੇ।

ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।"

"ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ। ਨੋਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅੱਖਰ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਵਧਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਮੈਂ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ," ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਉੱਠਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਅੱਗ ਕੋਲ ਬੈਠ ਕੇ ਵਧੀਆ ਸਿਧਾਂਤ ਘੜਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਸ਼ੁਭਕਾਮਨਾਵਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਤਹਿ ਤੱਕ ਕਿਹੜਾ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ।" ਉਸਨੇ ਕੱਪੜੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ, ਬੈਗ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤੇ, ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਵਧਿਆ।

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਇਸ਼ਾਰਾ, ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ," ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਗਾਇਬ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਅਸਲ ਹੱਲ ਦੱਸਾਂਗਾ। ਲੇਡੀ ਸੇਂਟ ਸਾਈਮਨ ਇੱਕ ਮਿੱਥ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਦੇ ਹੋਇਆ ਹੈ।"

ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਵੱਲ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ। ਫਿਰ ਉਹ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ, ਆਪਣੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਹੱਥ ਮਾਰਿਆ, ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਚਲਾ ਗਿਆ।

ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਹੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣਾ ਓਵਰਕੋਟ ਪਾਉਣ ਲਈ ਉੱਠਿਆ। "ਬਾਹਰੀ ਕੰਮ ਬਾਰੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਤਾਂ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, "ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ, ਮੈਨੂੰ ਤੈਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਪੰਜ ਵਜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਕੱਲਾ ਰਹਿਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਹਲਵਾਈ ਦਾ ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਫਲੈਟ ਡੱਬਾ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲਿਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ, ਮੇਰੀ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਨਿਮਰ ਰਿਹਾਇਸ਼-ਘਰ ਮਹੋਗਨੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਐਪਿਕਿਊਰੀਅਨ ਛੋਟਾ ਠੰਡਾ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ। ਠੰਡੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਕੱਕੜ, ਇੱਕ ਤਿੱਤਰ, ਇੱਕ ਪੇਟ ਡੀ ਫੋਈ ਗ੍ਰਾਸ ਪਾਈ ਦੇ ਕੁਝ ਟੁਕੜੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਅਤੇ ਜਾਲੀਦਾਰ ਬੋਤਲਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਐਸ਼ੋ-ਆਰਾਮ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰੇ ਦੋ ਮਹਿਮਾਨ ਅਰਬੀ ਰਾਤਾਂ ਦੇ ਜੀਨੀ ਵਾਂਗ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਏ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਕਿ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਪਤੇ 'ਤੇ ਆਰਡਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਨੌਂ ਵਜੇ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ, ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ। ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਸਨ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਅੱਖ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੌਸ਼ਨੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸੋਚਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਤੋਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ।

“ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ,” ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਮਲਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

"ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਤ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੰਜ ਲਈ ਲੇਟ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

"ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸੰਗਤ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ ਕਿ ਲਾਰਡ ਸੇਂਟ ਸਾਈਮਨ ਅਜੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇ। ਹਾਹਾ! ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਪੌੜੀਆਂ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।"

ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਾਡਾ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਮਹਿਮਾਨ ਸੀ ਜੋ ਅੰਦਰ ਆਇਆ, ਆਪਣੀਆਂ ਐਨਕਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਲਟਕਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੁਲੀਨ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨਾਲ।

"ਫਿਰ ਮੇਰਾ ਦੂਤ ਤੁਹਾਡੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਮੱਗਰੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹੱਦੋਂ ਵੱਧ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਦਾ ਚੰਗਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ?"
"ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੰਭਵ।"
ਲਾਰਡ ਸੇਂਟ ਸਾਈਮਨ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਹੱਥ ਫੇਰਿਆ।
"ਡਿਊਕ ਕੀ ਕਹੇਗਾ," ਉਸਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ, "ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੁਣੇਗਾ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ?"
"ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਹਾਦਸਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕੋਈ ਅਪਮਾਨ ਹੋਵੇ।"
"ਆਹ, ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ।"
"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਔਰਤ ਹੋਰ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਦਾ ਅਚਾਨਕ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਪਛਤਾਵੇ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਮਾਂ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਜਿਹੇ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ।"
"ਇਹ ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਸੀ, ਸਰ, ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਮਾਮੂਲੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ," ਲਾਰਡ ਸੇਂਟ ਸਾਈਮਨ ਨੇ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਗਰੀਬ ਕੁੜੀ ਲਈ ਭੱਤਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਇੰਨੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।"
"ਮੈਂ ਕੋਈ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਹੁਤ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।"
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਘੰਟੀ ਵੱਜਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹਾਂ, ਲੈਂਡਿੰਗ 'ਤੇ ਪੌੜੀਆਂ ਹਨ। ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਨਰਮ ਨਜ਼ਰੀਆ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮਨਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਲਾਰਡ ਸੇਂਟ ਸਾਈਮਨ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਲਿਆਇਆ ਹਾਂ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਵਧੇਰੇ ਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।" ਉਸਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਅਤੇ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਬੁਲਾਇਆ। "ਲਾਰਡ ਸੇਂਟ ਸਾਈਮਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਫਰਾਂਸਿਸ ਹੇਅ ਮੌਲਟਨ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿਓ। ਉਹ ਔਰਤ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਿਲ ਚੁੱਕੇ ਹੋ।"
ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਵੇਂ ਆਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਸਾਡਾ ਮੁਵੱਕਿਲ ਆਪਣੀ ਸੀਟ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਿੱਧਾ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹੇਠਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਫਰੌਕ-ਕੋਟ ਦੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਾਲੀ ਇੱਜ਼ਤ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਸੀ। ਔਰਤ ਨੇ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉਸ ਵੱਲ ਵਧਾਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਫਿਰ ਵੀ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚੁੱਕਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਉਸਦੇ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦੇ ਲਈ ਠੀਕ ਸੀ, ਸ਼ਾਇਦ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਚਿਹਰਾ ਅਜਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਸੀ।
"ਤੂੰ ਗੁੱਸੇ ਹੈਂ, ਰਾਬਰਟ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਹੋਣ ਦਾ ਹਰ ਕਾਰਨ ਹੈ।"
"ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ੀ ਨਾ ਮੰਗੋ," ਲਾਰਡ ਸੇਂਟ ਸਾਈਮਨ ਨੇ ਕੌੜੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।
"ਓਹ, ਹਾਂ, ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ; ਪਰ ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਘਬਰਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਫਰੈਂਕ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਖਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ

ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਕੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਹੈਰਾਨੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਵੇਦੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਡਿੱਗ ਕੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਿਆ।"

"ਸ਼ਾਇਦ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੌਲਟਨ, ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲੇ ਜਾਈਏ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?"

"ਜੇ ਮੈਂ ਕੋਈ ਰਾਏ ਦੇਵਾਂ," ਅਜੀਬ ਸੱਜਣ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, "ਅਸੀਂ ਇਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਗੁਪਤਤਾ ਰੱਖ ਲਈ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ, ਮੈਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰਾ ਯੂਰਪ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਸੁਣੇ।" ਉਹ ਇੱਕ ਛੋਟਾ, ਚਾਲਬਾਜ਼, ਧੁੱਪ ਨਾਲ ਸੜਿਆ ਹੋਇਆ, ਸਾਫ਼-ਮੁੰਨਿਆ ਹੋਇਆ, ਤਿੱਖਾ ਚਿਹਰਾ ਅਤੇ ਸੁਚੇਤ ਢੰਗ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ।

"ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਤੁਰੰਤ ਦੱਸਾਂਗੀ," ਔਰਤ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਅਤੇ ਫਰੈਂਕ 1984 ਵਿੱਚ ਰੌਕੀਜ਼ ਦੇ ਨੇੜੇ ਮੈਕਕੁਇਰ ਦੇ ਕੈਂਪ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਇੱਕ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮੰਗਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਫਰੈਂਕ ਅਤੇ ਮੈਂ; ਪਰ ਫਿਰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੇ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਢੇਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਗਰੀਬ ਫਰੈਂਕ ਦਾ ਇੱਕ ਦਾਅਵਾ ਸੀ ਜੋ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਜਿੰਨਾ ਅਮੀਰ ਪਿਤਾ ਜੀ ਹੁੰਦੇ ਗਏ, ਓਨਾ ਹੀ ਗਰੀਬ ਫਰੈਂਕ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਮੰਗਣੀ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ 'ਫ੍ਰਿਸਕੋ' ਲੈ ਗਏ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਫਰੈਂਕ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਉੱਥੇ ਮੇਰਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਜਾਣੇ ਬਿਨਾਂ ਦੇਖਿਆ। ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਪਾਗਲ ਕਰ ਦਿੰਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਭ ਆਪਣੇ ਲਈ ਠੀਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਫਰੈਂਕ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਢੇਰ ਵੀ ਬਣਾ ਲਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਕੋਲ ਪਿਤਾ ਜਿੰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਉਸਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। 'ਫਿਰ ਸਾਡਾ ਵਿਆਹ ਤੁਰੰਤ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਤੂੰ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੱਕ ਤੇਰਾ ਪਤੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ?' ਖੈਰ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਇੰਨੀ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਠੀਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਪਾਦਰੀ ਤਿਆਰ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਉੱਥੇ ਹੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਫਰੈਂਕ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਦੀ ਭਾਲ ਲਈ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਪਾ ਗਿਆ।

"ਅਗਲਾ ਮੈਂ ਫਰੈਂਕ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮੋਂਟਾਨਾ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਐਰੀਜ਼ੋਨਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਿੰਗ ਕਰਨ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਂ ਨਿਊ ਮੈਕਸੀਕੋ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਲੰਮੀ ਅਖ਼ਬਾਰੀ ਕਹਾਣੀ ਆਈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਇੱਕ ਮਾਈਨਰ ਕੈਂਪ 'ਤੇ ਅਪਾਚੇ ਇੰਡੀਅਨਜ਼ ਨੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਾਰੇ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਫਰੈਂਕ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਬਹੁਤ ਬਿਮਾਰ ਰਿਹਾ। ਪਾਪਾ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਆ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ 'ਫ੍ਰਿਸਕੋ' ਦੇ ਅੱਧੇ ਡਾਕਟਰਾਂ ਕੋਲ ਲੈ ਗਏ। ਇੱਕ ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਵੀ ਖ਼ਬਰ ਨਹੀਂ ਆਈ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਸ਼ੱਕ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਫਰੈਂਕ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਲਾਰਡ ਸੇਂਟ ਸਾਈਮਨ 'ਫ੍ਰਿਸਕੋ' ਆਏ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਲੰਡਨ ਆਏ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਆਹ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਪਾਪਾ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਹਰ ਸਮੇਂ

ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦਮੀ ਕਦੇ ਵੀ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕੇਗਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਗਰੀਬ ਫਰੈਂਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।"

"ਫਿਰ ਵੀ, ਜੇ ਮੈਂ ਲਾਰਡ ਸੇਂਟ ਸਾਈਮਨ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਬੇਸ਼ੱਕ ਮੈਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਇਆ ਹੁੰਦਾ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਵੇਦੀ 'ਤੇ ਇਸ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਓਨੀ ਹੀ ਚੰਗੀ ਪਤਨੀ ਬਣਾਵਾਂ ਜਿੰਨੀ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਵੇਦੀ ਦੀਆਂ ਰੇਲਿੰਗਾਂ 'ਤੇ ਆਇਆ, ਮੈਂ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਫਰੈਂਕ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਪਿਊ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦਾ ਭੂਤ ਸੀ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਉੱਥੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਸੀ, ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ ਜਾਂ ਦੁਖੀ। ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਡਿੱਗਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਉਲਟ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਾਦਰੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਮੇਰੇ ਕੰਨ ਵਿੱਚ ਮਧੂ-ਮੱਖੀ ਦੀ ਗੂੰਜ ਵਾਂਗ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਸੇਵਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਚੁੱਕੀ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਟੁਕੜੇ 'ਤੇ ਲਿਖਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੇ ਹੋਏ ਉਸਦੀ ਬੈਠਕ ਪਾਸ ਕੀਤੀ, ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਗੁਲਦਸਤਾ ਉਸਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਫੁੱਲ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਨੋਟ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਲਾਈਨ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੇਰਾ ਪਹਿਲਾ ਫਰਜ਼ ਹੁਣ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹੀ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗਾ।

"ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਵਿੱਚ ਜਾਣਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸਦੀ ਦੋਸਤ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਨਾ ਕਹਿਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪੈਕ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਅਲਸਟਰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲਾਰਡ ਸੇਂਟ ਸਾਈਮਨ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮਹਾਨ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਸੀ। ਮੈਂ ਬੱਸ ਭੱਜਣ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਉਣ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ। ਮੈਂ ਦਸ ਮਿੰਟ ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਫਰੈਂਕ ਨੂੰ ਸੜਕ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇਖਿਆ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਤੁਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਖਿਸਕ ਗਿਆ, ਆਪਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪਹਿਨ ਲਈਆਂ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਗਿਆ। ਕੋਈ ਔਰਤ ਮੈਨੂੰ ਲਾਰਡ ਸੇਂਟ ਸਾਈਮਨ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਆਈ - ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇੰਝ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਕੋਈ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਭੇਤ ਹੋਵੇ - ਪਰ ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਫਰੈਂਕ ਨੂੰ ਪਛਾੜ ਲਿਆ। ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਇੱਕ ਕੈਬ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹ ਗਏ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਗੋਰਡਨ ਸਕੁਏਅਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਰਿਹਾਇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ ਜੋ ਉਸਨੇ ਲਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਮੇਰਾ ਸੱਚਾ ਵਿਆਹ ਸੀ। ਫਰੈਂਕ ਅਪਾਚੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੈਦੀ ਸੀ, ਸੀ ਬਚ ਨਿਕਲਿਆ, 'ਫ੍ਰਿਸਕੋ' ਆਇਆ, ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਮਰਿਆ ਸਮਝ ਕੇ

ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਮੇਰਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਅਖੀਰ ਮੇਰੇ ਦੂਜੇ ਵਿਆਹ ਵਾਲੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਹੀ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਆ ਗਿਆ।

"ਮੈਂ ਇਹ ਇੱਕ ਅਖ਼ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ," ਅਮਰੀਕੀ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ। "ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਾਮ ਅਤੇ ਚਰਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਔਰਤ ਕਿੱਥੇ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ।"

"ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਰੈਂਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਇੰਨਾ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਗਾਇਬ ਹੋ ਜਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਨਾ ਦੇਖਾਂ - ਬਸ ਇੱਕ ਲਾਈਨ ਭੇਜ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸ਼ਾਇਦ, ਉਸਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਮੈਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਲਾਰਡਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨਾਸ਼ਤੇ ਦੀ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਬੈਠੇ ਸਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਫਰੈਂਕ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਅਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲੈ ਲਈਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਬੰਡਲ ਬਣਾਇਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੇਰਾ ਪਤਾ ਨਾ ਲੱਗੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਲੱਭ ਸਕੇ। ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਪੈਰਿਸ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਚੰਗਾ ਸੱਜਣ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆਇਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਲੱਭਿਆ ਇਹ ਮੇਰੇ ਸੋਚਣ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਦਿਆਲਤਾ ਨਾਲ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਗਲਤ ਸੀ ਅਤੇ ਫਰੈਂਕ ਸਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇੰਨੇ ਗੁਪਤ ਸੀ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਲਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਲਾਰਡ ਸੇਂਟ ਸਾਈਮਨ ਨਾਲ ਇਕੱਲੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਉਸਦੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ। ਇੱਕ ਵਾਰ। ਹੁਣ, ਰਾਬਰਟ, ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਭ ਸੁਣ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਘਟੀਆ ਨਹੀਂ ਸੋਚੋਗੇ।

ਲਾਰਡ ਸੇਂਟ ਸਾਈਮਨ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਸਖ਼ਤ ਰਵੱਈਏ ਨੂੰ ਢਿੱਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਲੰਬੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਨੂੰ ਭਰਵੱਟੇ ਭਰ ਕੇ ਅਤੇ ਦਬਾਏ ਹੋਏ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ ਸੀ।

"ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਇਹ ਮੇਰਾ ਰਿਵਾਜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨਿੱਜੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਾਂ।"

"ਫਿਰ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ? ਮੇਰੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੂੰ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਮਿਲਾਏਂਗਾ?"

"ਓਹ, ਜ਼ਰੂਰ, ਜੇ ਇਸ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਖੁਸ਼ੀ ਮਿਲਦੀ।" ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਅਤੇ ਠੰਡੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਸ ਹੱਥ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਜੋ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤਾ।

"ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦੋਸਤਾਨਾ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੋਗੇ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੰਗ ਰਹੇ ਹੋ," ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲੀਆ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਇਹਨਾਂ 'ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਭ-ਰਾਤਰੀ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਕਰਾਂਗਾ।" ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਕਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਿਆ।

"ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਆਪਣੀ ਸੰਗਤ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰੋਗੇ," ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇੱਕ ਅਮਰੀਕੀ, ਮਿਸਟਰ ਮੌਲਟਨ, ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹਾਂ ਜੋ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਜੇ ਦੀ ਮੂਰਖਤਾ ਅਤੇ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਗਲਤੀ ਸਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ਵ-ਵਿਆਪੀ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਬਣਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕੇਗੀ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਝੰਡੇ ਹੇਠ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਅਤੇ ਧਾਰੀਆਂ ਵਾਲੇ ਯੂਨੀਅਨ ਜੈਕ ਦਾ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸਾ ਹੋਵੇਗਾ।"

—

"ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪ ਰਿਹਾ ਹੈ," ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਮਹਿਮਾਨ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ, ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, "ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਿੰਨੀ ਸਰਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਔਰਤ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਦਰਤੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਨਤੀਜਾ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਦੇ ਮਿਸਟਰ ਲੈਸਟਰੇਡ ਦੁਆਰਾ, ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਜੀਬ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।"

"ਫਿਰ ਤੂੰ ਖੁਦ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਕਸੂਰਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ?"

"ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਤੋਂ, ਦੋ ਤੱਥ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਨ, ਇੱਕ ਇਹ ਕਿ ਔਰਤ ਵਿਆਹ ਦੀ ਰਸਮ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਜ਼ਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਤਿਆਰ ਸੀ, ਦੂਜਾ ਇਹ ਕਿ ਉਸਨੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੇ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਛਤਾਵਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੇਰ ਵੇਲੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਮਨ ਬਦਲ ਗਿਆ। ਉਹ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਾਹਰ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਲਾੜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਕੀ ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ? ਜੇ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਮਰੀਕਾ ਤੋਂ ਕੋਈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਘੱਟ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਇੰਨਾ ਡੂੰਘਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਦੇਖਣ ਨਾਲ ਹੀ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਲਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ, ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਅਮਰੀਕੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਇਹ ਅਮਰੀਕੀ ਕੌਣ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਉਸ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਿਉਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਮੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਇੱਕ ਪਤੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਜਵਾਨੀ ਔਰਤਪਣ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ, ਔਖੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਅਜੀਬ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਸੀ।" ਸੇਂਟ ਸਾਈਮਨ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਪਿਊ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਬਾਰੇ, ਦੁਲਹਨ ਦੇ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਬਾਰੇ, ਇੱਕ ਨੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਯੰਤਰ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਗੁਲਦਸਤਾ ਸੁੱਟਣਾ, ਉਸਦੀ ਗੁਪਤ ਨੌਕਰਾਣੀ ਵੱਲ ਉਸਦਾ ਸਹਾਰਾ, ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ-ਛਾਲਾਂ ਮਾਰਨ ਲਈ ਉਸਦੇ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੰਕੇਤ - ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਖਾਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਉਸ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਅਵਾ ਹੈ - ਸਾਰੀ ਸਥਿਤੀ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਈ। ਉਹ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਪਿਛਲਾ ਪਤੀ - ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਬਾਰੇ।

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਲੱਭਿਆ?"

"ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਦੋਸਤ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਕੀਮਤ ਉਸਨੂੰ ਖੁਦ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ। ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅੱਖਰ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਨ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਕੀਮਤੀ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਲੰਡਨ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਚੋਣਵੇਂ ਹੋਟਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਬਿੱਲ ਨਿਪਟਾਇਆ ਸੀ।"

"ਤੁਸੀਂ ਚੋਣ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਕਿਵੇਂ ਲਗਾਇਆ?"

"ਚੁਣਵੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ। ਇੱਕ ਬਿਸਤਰੇ ਲਈ ਅੱਠ ਸ਼ਿਲਿੰਗ ਅਤੇ ਸ਼ੈਰੀ ਦੇ ਇੱਕ ਗਲਾਸ ਲਈ ਅੱਠ ਪੈਨਸ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਿੰਗੇ ਹੋਟਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਦਰ 'ਤੇ ਚਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਜੋ ਮੈਂ ਨੌਰਥੰਬਰਲੈਂਡ ਐਵੇਨਿਊ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਫਰਾਂਸਿਸ ਐਚ. ਮੌਲਟਨ, ਇੱਕ ਅਮਰੀਕੀ ਸੱਜਣ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਂਟਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ 'ਤੇ, ਮੈਨੂੰ ਉਹੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਮਿਲੀਆਂ ਜੋ ਮੈਂ ਡੁਪਲੀਕੇਟ ਬਿੱਲ ਵਿੱਚ ਵੇਖੀਆਂ ਸਨ। ਉਸਦੇ ਪੱਤਰ 226 ਗੋਰਡਨ ਸਕੁਏਅਰ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜੇ ਜਾਣੇ ਸਨ; ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜੋੜੇ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਪਿਤਾ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦਾ ਉੱਦਮ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਹਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਲਾਰਡ ਸੇਂਟ ਸਾਈਮਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਮਿਲਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਲਾਕਾਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ।"

"ਪਰ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ," ਮੈਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਉਸਦਾ ਆਚਰਣ ਯਕੀਨਨ ਬਹੁਤਾ ਦਿਆਲੂ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਆਹ, ਵਾਟਸਨ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਦਿਆਲੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੋਗੇ, ਜੇਕਰ, ਵਿਆਹ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਕਿਸਮਤ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਪਾਇਆ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਲਾਰਡ ਸੇਂਟ ਸਾਈਮਨ ਦਾ ਬਹੁਤ ਦਿਆਲਤਾ ਨਾਲ ਨਿਰਣਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਵਾਂਗੇ। ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਉੱਪਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰਾ ਵਾਇਲਨ ਫੜਾਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਮੱਸਿਆ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਅਜੇ ਹੱਲ ਕਰਨੀ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਦਾਸ ਪਤਝੜ ਦੀਆਂ ਸ਼ਾਮਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਦੂਰ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।"

ਬੇਰਿਲ ਕੋਰੋਨੇਟ ਦਾ ਸਾਹਸ

"ਹੋਮਜ਼," ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਵੇਰ ਸਾਡੀ ਬਾਊ-ਬਾਰ ਵਾਲੀ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਕੇ ਗਲੀ ਵੱਲ ਦੇਖਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, "ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਆਦਮੀ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਦੁਖਦਾਈ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਉਸਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦੇਣ।"

ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਆਪਣੀ ਆਰਾਮ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਆਲਸ ਨਾਲ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਡਰੈਸਿੰਗ-ਗਾਊਨ ਦੀਆਂ ਜੇਬਾਂ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਮੇਰੇ ਮੋਢੇ ਉੱਤੇ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਚਮਕਦਾਰ, ਤਾਜ਼ੀ ਫਰਵਰੀ ਦੀ ਸਵੇਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ

ਦਿਨ ਦੀ ਬਰਫ਼ ਅਜੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡੂੰਘੀ ਪਈ ਸੀ, ਸਰਦੀਆਂ ਦੀ ਧੁੱਪ ਵਿੱਚ ਚਮਕ ਰਹੀ ਸੀ। ਬੇਕਰ ਸਟ੍ਰੀਟ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇਸਨੂੰ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਨੇ ਭੂਰੇ ਰੰਗ ਦੇ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਪੱਟੀ ਵਿੱਚ ਵਾਹ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਅਤੇ ਫੁੱਟਪਾਥਾਂ ਦੇ ਢੇਰ ਵਾਲੇ ਕਿਨਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਓਨਾ ਹੀ ਚਿੱਟਾ ਪਿਆ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਡਿੱਗਣ ਵੇਲੇ ਸੀ। ਸਲੇਟੀ ਫੁੱਟਪਾਥ ਸਾਫ਼ ਅਤੇ ਖੁਰਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿਲਕਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਆਮ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਯਾਤਰੀ ਸਨ। ਦਰਅਸਲ, ਮੈਟਰੋਪੋਲੀਟਨ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਇਕੱਲੇ ਸੱਜਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਅਜੀਬ ਵਿਵਹਾਰ ਨੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਸੀ।

ਉਹ ਲਗਭਗ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਲੰਬਾ, ਭਾਰਾ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ, ਮਜ਼ਬੂਤ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਾਲਾ ਚਿਹਰਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਮਾਂਡਿੰਗ ਸ਼ਕਲ ਵਾਲਾ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਉਦਾਸ ਪਰ ਅਮੀਰ ਸਟਾਈਲ ਵਿੱਚ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਕਾਲਾ ਫਰੌਕ-ਕੋਟ, ਚਮਕਦਾਰ ਟੋਪੀ, ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰੇ ਭੂਰੇ ਗੇਟਰ, ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਮੋਤੀ-ਸਲੇਟੀ ਪੈਂਟ। ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਉਸਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਦੇ ਉਲਟ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਖ਼ਤ ਦੌੜ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਦੇ-ਕਦੇ ਛੋਟੇ ਸਪਰਿੰਗਾਂ ਨਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਆਦਮੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ ਲੱਤਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਆਦੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਦੌੜਦਾ ਸੀ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਉੱਪਰ-ਨੀਚੇ ਝਟਕਾ ਦਿੱਤਾ, ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਅਸਾਧਾਰਨ ਮੋੜਾਂ ਵਿੱਚ ਮਰੋੜਿਆ।

"ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ। "ਉਹ ਘਰਾਂ ਦੇ ਨੰਬਰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਥੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਰਗੜਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

"ਇਥੇ?"

"ਹਾਂ; ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਨ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਲੱਛਣਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਹਾ! ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ?" ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਆਦਮੀ, ਫੁੱਲਦਾ ਅਤੇ ਫੂਕਦਾ ਹੋਇਆ, ਸਾਡੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਘੰਟੀ ਵਜਾ ਦਿੱਤੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਰਾ ਘਰ ਘੰਟੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਗੂੰਜ ਨਾ ਗਿਆ।

ਕੁਝ ਪਲਾਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਸਾਡੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਜੇ ਵੀ ਫੁੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਜੇ ਵੀ ਇਸ਼ਾਰੇ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੀ ਇੰਨੀ ਸਥਿਰ ਝਲਕ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ਮੁਸਕਰਾਹਟਾਂ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਡਰ ਅਤੇ ਤਰਸ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈਆਂ। ਕੁਝ ਦੇਰ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸਕਿਆ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਉਛਾਲਦਾ ਰਿਹਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਫਿਰ, ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਉੱਠ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਕੰਧ ਨਾਲ ਇੰਨੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਉਸ 'ਤੇ ਭੱਜੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਾੜ ਕੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲੈ ਗਏ। ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਈਜ਼ੀ-ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ, ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠਾ, ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਥਪਥਪਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸੌਖੇ, ਸ਼ਾਂਤ ਸੁਰਾਂ ਵਿੱਚ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਵਰਤਣਾ ਹੈ।

"ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਣ ਲਈ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਏ ਹੋ, ਹੈ ਨਾ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਨਾਲ ਥੱਕ ਗਏ ਹੋ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸਮੱਸਿਆ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਵਾਂਗਾ।"

ਉਹ ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉੱਚੀ ਛਾਤੀ ਨਾਲ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ, ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਲੜਦਾ ਰਿਹਾ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਰੁਮਾਲ ਆਪਣੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਫੇਰਿਆ, ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਕੱਸੇ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਮੋੜਿਆ।

"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪਾਗਲ ਸਮਝਦੇ ਹੋ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਂ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਮੁਸੀਬਤ ਆਈ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਰੱਬ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ! - ਇੱਕ ਮੁਸੀਬਤ ਜੋ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨੂੰ ਬੇਚੈਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਇੰਨੀ ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਭਿਆਨਕ ਹੈ। ਜਨਤਕ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ ਮੈਨੂੰ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਹਾਂ ਜਿਸਦੇ ਚਰਿੱਤਰ 'ਤੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕਦੇ ਦਾਗ਼ ਨਹੀਂ ਲੱਗਿਆ ਹੈ। ਨਿੱਜੀ ਦੁੱਖ ਵੀ ਹਰ ਆਦਮੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ; ਪਰ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣਾ, ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਭਿਆਨਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਮੈਂ ਇਕੱਲਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਮਾਮਲੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਨਾ ਲੱਭਿਆ ਜਾਵੇ।"

"ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ, ਸਰ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰੋ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਦਿਓ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਕੀ ਬੀਤਿਆ ਹੈ।"

"ਮੇਰਾ ਨਾਮ," ਸਾਡੇ ਮਹਿਮਾਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਅਲੈਗਜ਼ੈਂਡਰ ਹੋਲਡਰ ਹਾਂ, ਥ੍ਰੈਡਨੀਡਲ ਸਟਰੀਟ ਦੇ ਹੋਲਡਰ ਅਤੇ ਸਟੀਵਨਸਨ ਦੀ ਬੈਂਕਿੰਗ ਫਰਮ ਦਾ।"

ਇਹ ਨਾਮ ਸਾਨੂੰ ਲੰਡਨ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਦੂਜੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਭਾਈਵਾਲ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ, ਲੰਡਨ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਤਰਸਯੋਗ ਪਾਸ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਅਸੀਂ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਂ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਸਹਿਯੋਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਜਲਦੀ ਆ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਅੰਡਰਗਰਾਊਂਡ ਦੇ ਕੋਲ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉੱਥੋਂ ਪੈਦਲ ਜਲਦੀ ਆਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੈਬਾਂ ਇਸ ਬਰਫ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਲੰਘਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਹ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਹਾਂ ਜੋ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕਸਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਬਿਹਤਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਾਂਗਾ।"

"ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਫਲ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਫੰਡਾਂ ਲਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਿਵੇਸ਼ ਲੱਭਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ 'ਤੇ ਜਿੰਨਾ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਓਨਾ ਹੀ ਸਾਡੇ ਸੰਪਰਕ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਜਮ੍ਹਾਂਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਧਾਉਣ 'ਤੇ ਵੀ। ਪੈਸਾ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਡੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲਾਭਦਾਇਕ ਸਾਧਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬੇਦਾਗ਼ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨੇਕ ਪਰਿਵਾਰ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ, ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀਆਂ ਜਾਂ ਪਲੇਟ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ 'ਤੇ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।"

"ਕੱਲ੍ਹ ਸਵੇਰੇ ਮੈਂ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਕਲਰਕ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਕਾਰਡ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ। ਮੈਂ ਨਾਮ ਦੇਖ ਕੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਖੈਰ, ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਨਾਮ ਸੀ ਜੋ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘਰੇਲੂ ਸ਼ਬਦ ਹੈ - ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ, ਉੱਤਮ, ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ। ਮੈਂ ਸਨਮਾਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ ਜੋ ਇੱਕ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੰਮ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

"'ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਲਡਰ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੇਣ ਦੀ ਆਦਤ ਹੈ।'

"'ਫਰਮ ਅਜਿਹਾ ਉਦੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਚੰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।" ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"'ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ 50,000 ਪੌਂਡ ਹੋਣ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਤੋਂ ਦਸ ਗੁਣਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਾਮੂਲੀ ਰਕਮ ਉਧਾਰ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਖੁਦ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਹੇਠ ਰੱਖਣਾ ਮੂਰਖਤਾ ਹੈ।'

“'ਮੈਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਰਕਮ ਕਿੰਨੀ ਦੇਰ ਲਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?' ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"'ਅਗਲੇ ਸੋਮਵਾਰ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ਗੀ ਰਕਮ ਜ਼ਰੂਰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਵਿਆਜ ਲੈਣਾ ਸਹੀ ਸਮਝੋ। ਪਰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਪੈਸੇ ਤੁਰੰਤ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ।"

"'ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਪਰਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੇ ਇਸਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, 'ਜੇਕਰ ਇਹ ਦਬਾਅ ਇਸ ਦੇ ਸਹਿਣ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਾ ਹੁੰਦਾ। ਜੇ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮੈਂ ਇਹ ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਨਾਲ ਇਨਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ, ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਹਰ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।'

"'ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਸੰਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਇੱਕ ਵਰਗਾਕਾਰ, ਕਾਲਾ ਮੋਰੋਕੋ ਦਾ ਕੇਸ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਦੇ ਕੋਲ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਿਆ। 'ਤੁਸੀਂ ਬੇਰਿਲ ਕੋਰੋਨੇਟ ਬਾਰੇ ਜ਼ਰੂਰ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ?'

"'ਸਾਮਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਕੀਮਤੀ ਜਨਤਕ ਸੰਪਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"'ਬਿਲਕੁਲ।' ਉਸਨੇ ਕੇਸ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ, ਨਰਮ, ਮਾਸ-ਰੰਗ ਦੇ ਮਖਮਲ ਵਿੱਚ ਜੜੇ ਹੋਏ, ਗਹਿਣਿਆਂ ਦਾ ਉਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਟੁਕੜਾ ਪਿਆ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। 'ਇੱਥੇ ਉਨੱਤੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬੇਰੀਲ ਹਨ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਅਣਗਿਣਤ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਤਾਜ ਦੀ ਕੀਮਤ ਉਸ ਰਕਮ ਤੋਂ ਦੁੱਗਣੀ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਮੰਗੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਛੱਡਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ।'

“ਮੈਂ ਕੀਮਤੀ ਕੇਸ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਮੁਵੱਕਿਲ ਵੱਲ ਕੁਝ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ।

"'ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਹੈ?' ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।"

"'ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ੱਕ ਹੈ -'

"'ਮੇਰੇ ਇਸਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਕੀ ਕਾਰਨ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਕੀਨੀ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ੁੱਧ ਰੂਪ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਕੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ?'

"'ਭਰਪੂਰ।'"

"'ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਲਡਰ, ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਭਰੋਸੇ ਦਾ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਬੂਤ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਸੁਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਮਝਦਾਰ ਰਹੋ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਪਾਂ ਤੋਂ ਬਚੋ, ਸਗੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਇਸ ਤਾਜ ਨੂੰ ਹਰ ਸੰਭਵ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖੋ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਜਨਤਕ ਘੁਟਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨ ਲਗਭਗ ਇਸਦੇ ਪੂਰੇ ਨੁਕਸਾਨ ਜਿੰਨਾ ਗੰਭੀਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਕੋਈ ਬੇਰੀਲ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਪੂਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਛੱਡਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਮਵਾਰ ਸਵੇਰੇ ਇਸਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੁਲਾਵਾਂਗਾ।"

"ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮੁਵੱਕਿਲ ਜਾਣ ਲਈ ਬੇਚੈਨ ਸੀ, ਮੈਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਪਰ ਆਪਣੇ ਕੈਸ਼ੀਅਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਕੇ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੰਜਾਹ 1000 ਪੌਂਡ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇ ਨੋਟ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਇਕੱਲਾ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਪਿਆ ਕੀਮਤੀ ਡੱਬਾ, ਮੈਂ ਇਸ ਵੱਡੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਸ਼ੰਕਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸੋਚਿਆ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਿਆ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਘੁਟਾਲਾ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲੈਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਪਛਤਾਵਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੁਣ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਤਿਜੋਰੀ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਵੱਲ ਮੁੜ ਗਿਆ।"

"ਜਦੋਂ ਸ਼ਾਮ ਹੋਈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਕੀਮਤੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡਣਾ ਇੱਕ ਬੇਵਕੂਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਬੈਂਕਰਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿਜੋਰੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਚੁੱਕੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ? ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਥਿਤੀ ਕਿੰਨੀ ਭਿਆਨਕ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ! ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਗਲੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ-ਪਿੱਛੇ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਮੇਰੀ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਕੈਬ ਬੁਲਾਈ ਅਤੇ ਸਟ੍ਰੀਥਮ ਵਿਖੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵੱਲ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਗਹਿਣਾ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸਾਹ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਉੱਪਰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਡਰੈਸਿੰਗ-ਰੂਮ ਦੇ ਬਿਊਰੋ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।"

"ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਾਲੇ, ਸ਼੍ਰੀ ਹੋਮਜ਼, ਲਈ ਇੱਕ ਗੱਲ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝੋ। ਮੇਰਾ ਲਾੜਾ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਪੰਨਾ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੌਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੀਆਂ ਤਿੰਨ ਨੌਕਰਾਣੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੋਰ, ਲੂਸੀ ਪਾਰ, ਦੂਜੀ ਵੇਟਿੰਗ-ਨੌਕਰਾਣੀ, ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮਹੀਨੇ ਹੀ ਆਈ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਿਰਦਾਰ ਨਾਲ ਆਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੈਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਕੁੜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ

ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਘੁੰਮਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਕਮੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭੀ ਹੈ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੰਗੀ ਕੁੜੀ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ।

"ਨੌਕਰਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ। ਮੇਰਾ ਪਰਿਵਾਰ ਖੁਦ ਇੰਨਾ ਛੋਟਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਇੱਕਲੌਤਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ, ਆਰਥਰ। ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼ - ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਨਿਰਾਸ਼ਾ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਖੁਦ ਦੋਸ਼ੀ ਹਾਂ। ਲੋਕ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਪਿਆਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਫਿੱਕੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਿਆ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਸਾਡੇ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਬਿਹਤਰ ਹੁੰਦਾ ਜੇ ਮੈਂ ਹੋਰ ਸਖ਼ਤ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਲਈ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।"

"ਇਹ ਸੁਭਾਵਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੇਰਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਮੋੜ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਬੇਰਹਿਮ, ਜ਼ਿੱਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੱਚ ਕਹਾਂ ਤਾਂ, ਮੈਂ ਉਸ 'ਤੇ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਵਾਨ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਕੁਲੀਨ ਕਲੱਬ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ, ਮਨਮੋਹਕ ਵਿਵਹਾਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਲੰਬੇ ਪਰਸ ਅਤੇ ਮਹਿੰਗੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਵਾਲੇ ਕਈ ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਬਣ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਤਾਸ਼ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਖੇਡਣਾ ਅਤੇ ਮੈਦਾਨ 'ਤੇ ਪੈਸੇ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖਿਆ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਭੱਤੇ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ਗੀ ਦੇਵਾਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਸਕੇ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਉਸ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਹ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਹਰ ਵਾਰ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤ, ਸਰ ਜਾਰਜ ਬਰਨਵੈਲ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਵਾਪਸ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ।"

"ਅਤੇ, ਸੱਚਮੁੱਚ, ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਰ ਜਾਰਜ ਬਰਨਵੈਲ ਵਰਗਾ ਆਦਮੀ ਉਸ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਅਕਸਰ ਮੇਰੇ ਘਰ ਲਿਆਉਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਢੰਗ ਦੇ ਮੋਹ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਰਥਰ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹੈ, ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਤੱਕ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਇੱਕ ਆਦਮੀ, ਇੱਕ ਜੋ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਖਿਆ, ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਭਾਸ਼ਣਕਾਰ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਨਿੱਜੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਠੰਡੇ ਲਹੂ ਨਾਲ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ, ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਗਲੈਮਰ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ, ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਸਨਕੀ ਭਾਸ਼ਣ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਨਜ਼ਰ ਆਈ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਯਕੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਡੂੰਘਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੇਰੀ ਛੋਟੀ ਮੈਰੀ ਵੀ ਸੋਚਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਔਰਤ ਵਰਗੀ ਤੇਜ਼ ਸਮਝ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਹੁਣ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਦੱਸੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਉਹ ਮੇਰੀ ਭਤੀਜੀ ਹੈ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਪੰਜ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਮਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਗੋਦ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਧੀ ਵਾਂਗ ਦੇਖਦੀ ਆ ਰਹੀ ਹਾਂ। ਉਹ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੂਰਜ ਦੀ ਕਿਰਨ ਹੈ - ਮਿੱਠੀ, ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ, ਸੁੰਦਰ, ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਅਤੇ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰ, ਫਿਰ ਵੀ ਇੱਕ ਔਰਤ ਜਿੰਨੀ ਕੋਮਲ, ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਕੋਮਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਮੇਰਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਦੇ ਮੇਰੀਆਂ

ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗਈ ਹੈ। ਦੋ ਵਾਰ ਮੇਰੇ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਹਰ ਵਾਰ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਉਸਨੂੰ ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਖਿੱਚ ਸਕਦਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਉਹ ਹੁੰਦੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਵਿਆਹ ਉਸਦੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਪਰ ਹੁਣ, ਹਾਏ! ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ - ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ!

“ਹੁਣ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜੋ ਮੇਰੀ ਛੱਤ ਹੇਠ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਦੁਖਦਾਈ ਕਹਾਣੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗਾ।

"ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਰਾਇੰਗ-ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਕੌਫੀ ਪੀ ਰਹੇ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਰਥਰ ਅਤੇ ਮੈਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਤਜਰਬਾ ਦੱਸਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਕੀਮਤੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਬਾਰੇ ਜੋ ਸਾਡੀ ਛੱਤ ਹੇਠ ਸੀ, ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਕਲਾਇੰਟ ਦਾ ਨਾਮ ਲੁਕਾ ਕੇ। ਲੂਸੀ ਪਾਰ, ਜੋ ਕੌਫੀ ਲੈ ਕੇ ਆਈ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ; ਪਰ ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਨਹੀਂ ਖਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਸੀ। ਮੈਰੀ ਅਤੇ ਆਰਥਰ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਤਾਜ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਕਰਨਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ।"

"‘ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ?’ ਆਰਥਰ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"'ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਬਿਊਰੋ ਵਿੱਚ।'"

"'ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਰੱਬ ਕਰੇ ਘਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਚੋਰੀ ਨਾ ਹੋਵੇ।" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"'ਇਹ ਬੰਦ ਹੈ,' ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"'ਓਹ, ਕੋਈ ਵੀ ਪੁਰਾਣੀ ਚਾਬੀ ਉਸ ਬਿਊਰੋ ਵਿੱਚ ਫਿੱਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਛੋਟਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਬਾਕਸ-ਰੂਮ ਅਲਮਾਰੀ ਦੀ ਚਾਬੀ ਨਾਲ ਖੁਦ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਸੀ।"

"ਉਹ ਅਕਸਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਜੀਬ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੋਚਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਰਾਤ ਉਹ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਮੇਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ।"

"'ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ, ਡੈਡੀ," ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੀਵੀਆਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, 'ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ 200 ਪੌਂਡ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ?'

"'ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ!' ਮੈਂ ਤਿੱਖਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। 'ਮੈਂ ਪੈਸੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਦਾਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।'

"'ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਦਿਆਲੂ ਹੋ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਪਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਪੈਸੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਕਲੱਬ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾ ਸਕਾਂਗਾ।'

"‘ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਗੱਲ ਵੀ!’ ਮੈਂ ਰੋਇਆ।

"'ਹਾਂ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੋਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਆਦਮੀ ਵਜੋਂ ਛੱਡ ਦਿਆਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। 'ਮੈਂ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੈਸੇ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨੇ ਪੈਣਗੇ, ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲੈਣ ਦਿੰਦੇ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਅਜ਼ਮਾਉਣੇ ਪੈਣਗੇ।"

"ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਹੀਨੇ ਦੌਰਾਨ ਤੀਜੀ ਮੰਗ ਸੀ। 'ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪੈਸੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ,' ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਝੁਕਿਆ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਹੇ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ।"

"ਜਦੋਂ ਉਹ ਚਲਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਬਿਊਰੋ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਕਿ ਮੇਰਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਤਾਲਾ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਘਰ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ - ਇੱਕ ਡਿਊਟੀ ਜੋ ਮੈਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਰੀ ਨੂੰ ਛੱਡਦੀ ਹਾਂ ਪਰ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਉਸ ਰਾਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਿਭਾਉਣਾ ਚੰਗਾ ਸਮਝਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆਇਆ, ਮੈਂ ਮੈਰੀ ਨੂੰ ਹਾਲ ਦੀ ਸਾਈਡ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ।"

"'ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਡੈਡੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ, ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਕੇ, 'ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨੌਕਰਾਣੀ ਲੂਸੀ ਨੂੰ ਅੱਜ ਰਾਤ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ?'

"'ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ।'"

"'ਉਹ ਹੁਣੇ ਪਿਛਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਅੰਦਰ ਆਈ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਸਾਈਡ ਗੇਟ 'ਤੇ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"'ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਪੱਕਾ ਹੈ?'"

"'ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ, ਡੈਡੀ।"

"'ਫਿਰ, ਸ਼ੁਭ ਰਾਤਰੀ।' ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਚੁੰਮਿਆ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਆਪਣੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸੌਂ ਗਿਆ।

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਜਿਸਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਕਰੋ ਜੋ ਮੈਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।"

"ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਤੁਹਾਡਾ ਬਿਆਨ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਹੁਣ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੌਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਾ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਮੈਨੂੰ ਆਮ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਸਵੇਰੇ ਦੋ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ, ਮੈਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਜਾਗ ਆਈ। ਮੇਰੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਖਿੜਕੀ ਕਿਤੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਚਾਨਕ, ਮੇਰੀ ਦਹਿਸ਼ਤ ਲਈ, ਅਗਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ। ਮੈਂ ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ ਖਿਸਕ ਗਿਆ, ਸਾਰੇ ਡਰ ਨਾਲ ਧੜਕਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਡਰੈਸਿੰਗ-ਰੂਮ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਝਾਤੀ ਮਾਰੀ।"

"'ਆਰਥਰ!' ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ, 'ਤੂੰ ਖਲਨਾਇਕ! ਤੂੰ ਚੋਰ! ਤੇਰੀ ਹਿੰਮਤ ਕਿਵੇਂ ਹੋਈ ਉਸ ਤਾਜ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਦੀ?'

"ਗੈਸ ਅੱਧੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਦੁਖੀ ਮੁੰਡਾ, ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀ ਕਮੀਜ਼ ਅਤੇ ਪੈਂਟ ਵਿੱਚ ਸਜਿਆ ਹੋਇਆ, ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਜ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਇਸ 'ਤੇ ਝਿਜਕ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਮੋੜ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਰੋਣ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਕੜ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੌਤ ਵਾਂਗ ਫਿੱਕਾ ਪੈ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਸੋਨੇ ਦੇ ਕੋਨਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਬੇਰੀਲ ਸਨ, ਗਾਇਬ ਸੀ।"

"'ਤੂੰ ਬਲੈਕਗਾਰਡ!' ਮੈਂ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੀਕਿਆ। 'ਤੂੰ ਇਸਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ! ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਕੀਤਾ ਹੈ! ਉਹ ਗਹਿਣੇ ਕਿੱਥੇ ਹਨ ਜੋ ਤੂੰ ਚੋਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ?'

"'ਚੋਰੀ ਹੋ ਗਈ!' ਉਹ ਚੀਕਿਆ।

"'ਹਾਂ, ਚੋਰ!' ਮੈਂ ਗਰਜਿਆ, ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ ਤੋਂ ਹਿਲਾਇਆ।

"'ਕੋਈ ਵੀ ਲਾਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ ਲਾਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"'ਤਿੰਨ ਲਾਪਤਾ ਹਨ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹਨ। ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਝੂਠਾ ਅਤੇ ਚੋਰ ਵੀ ਕਹਾਂ? ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਟੁਕੜਾ ਪਾੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ?"

"'ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ-ਭਲਾ ਕਿਹਾ ਹੈ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਹੋਰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰਨਾ ਚੁਣਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਵੇਰੇ ਤੁਹਾਡਾ ਘਰ ਛੱਡ ਕੇ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾ ਲਵਾਂਗਾ।'

"'ਤੂੰ ਇਸਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦੇਵੇਂਗਾ!' ਮੈਂ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਅੱਧਾ ਪਾਗਲ ਹੋ ਕੇ ਚੀਕਿਆ। 'ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਤਹਿ ਤੱਕ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਵਾਂਗਾ।'

"'ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖੋਗੇ,' ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਜਨੂੰਨ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਸੀ। 'ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਲੱਭਣ ਦਿਓ ਜੋ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।'

"ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸਾਰਾ ਘਰ ਹੈਰਾਨ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਉੱਚੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਮੈਰੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਈ, ਅਤੇ ਤਾਜਪੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਆਰਥਰ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ ਹੀ, ਉਸਨੇ ਸਾਰੀ ਕਹਾਣੀ ਪੜ੍ਹ ਲਈ ਅਤੇ ਚੀਕਦੇ ਹੋਏ, ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਈ। ਮੈਂ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਜਾਂਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ। ਜਦੋਂ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ, ਤਾਂ ਆਰਥਰ, ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਜੋੜ ਕੇ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਮੇਰਾ ਇਰਾਦਾ ਉਸ 'ਤੇ ਚੋਰੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਹੁਣ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ, ਪਰ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਮਾਮਲਾ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਰਬਾਦ ਹੋਇਆ ਤਾਜਪੋਸ਼ੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ। ਮੈਂ ਦ੍ਰਿੜ ਸੀ ਕਿ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"'ਘੱਟੋ-ਘੱਟ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਕਦਮ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ। ਜੇ ਮੈਂ ਪੰਜ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਜਾਵਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ।'

"'ਤਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਬਚ ਸਕੇਂ, ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਤੂੰ ਜੋ ਚੋਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਛੁਪਾ ਸਕੇਂ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। ਅਤੇ ਫਿਰ, ਮੈਨੂੰ ਜਿਸ ਭਿਆਨਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਯਾਦ ਰੱਖੇ ਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰੀ ਇੱਜ਼ਤ, ਸਗੋਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਡੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਦਾਅ 'ਤੇ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਘੁਟਾਲਾ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜੋ ਕੌਮ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਉਹ ਇਹ ਸਭ ਟਾਲ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਦੇਵੇ ਕਿ ਉਸਨੇ ਤਿੰਨ ਗੁੰਮ ਹੋਏ ਪੱਥਰਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਕੀਤਾ ਸੀ।"

"'ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ; 'ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਏ ਹੋ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਇਕਬਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਹੋਰ ਘਿਣਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸ ਕੇ ਕਿ ਬੇਰੀਲ ਕਿੱਥੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇਗਾ।"

"'ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮਾਫ਼ੀ ਰੱਖੋ ਜੋ ਇਹ ਮੰਗਦੇ ਹਨ,' ਉਸਨੇ ਮਜ਼ਾਕ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਮੂੰਹ ਮੋੜ ਲਿਆ। ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਲਈ ਇੰਨਾ ਸਖ਼ਤ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਤਰੀਕਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਉਸਦੀ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ, ਸਗੋਂ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਦੀ ਅਤੇ ਘਰ ਦੇ ਹਰ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਗਈ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਹੀਰੇ ਲੁਕਾਏ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ; ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਿਆ, ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਬਦਕਿਸਮਤ ਮੁੰਡਾ ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਸਮਝਾਉਣ ਅਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਲਈ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹ ਸਕਿਆ। ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕੋਠੜੀ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ, ਸਾਰੀਆਂ ਪੁਲਿਸ ਰਸਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮੁਹਾਰਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਜਲਦੀ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਵੇਲੇ ਇਸਦਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਖਰਚਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 1000 ਪੌਂਡ ਦਾ ਇਨਾਮ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ, ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ! ਮੈਂ ਇੱਕ ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਇੱਜ਼ਤ, ਆਪਣੇ ਹੀਰੇ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਪੁੱਤਰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਓ, ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ!"

ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਹੱਥ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਹਿਲਾਇਆ, ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਵਾਂਗ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਹੀ ਚੀਕ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਦੁੱਖ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ।

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਚੁੱਪ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ, ਆਪਣੀਆਂ ਭਰਵੱਟੇ ਬੁਣੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅੱਗ 'ਤੇ ਟਿਕਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ।

“ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੰਗਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ?” ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ, ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਆਰਥਰ ਦੇ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਦੋਸਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਸਰ ਜਾਰਜ ਬਰਨਵੈਲ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਕਈ ਵਾਰ ਆਏ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਂਦੇ ਹੋ?"

"ਆਰਥਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਰੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਘਰ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਕੁੜੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਸਾਧਾਰਨ ਹੈ।"

"ਉਹ ਸ਼ਾਂਤ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਚੌਵੀ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਹੈ।"

"ਇਹ ਮਾਮਲਾ, ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਉਸ ਤੋਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਝਟਕਾ ਲੱਗਾ ਹੈ।"

"ਭਿਆਨਕ! ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੈ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ?"

"ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਜ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੀ ਤਾਜ ਦਾ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸਾ ਬਿਲਕੁਲ ਜ਼ਖਮੀ ਸੀ?"

"ਹਾਂ, ਇਹ ਮਰੋੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।"

"ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ?"

"ਰੱਬ ਤੁਹਾਡਾ ਭਲਾ ਕਰੇ! ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਲਈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਜੋ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਪਰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਕੰਮ ਹੈ। ਉਹ ਉੱਥੇ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ? ਜੇ ਉਸਦਾ ਮਕਸਦ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ?"

"ਬਿਲਕੁਲ। ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਝੂਠ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਘੜਿਆ? ਉਸਦੀ ਚੁੱਪੀ ਮੈਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਨੂੰ ਕੱਟਦੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਕਈ ਵਿਲੱਖਣ ਨੁਕਤੇ ਹਨ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਉਸ ਰੌਲੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਿਆ ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਜਗਾਇਆ?"

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਆਰਥਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਇੱਕ ਸੰਭਾਵਿਤ ਕਹਾਣੀ! ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ 'ਤੇ ਤੁਲਿਆ ਹੋਇਆ ਆਦਮੀ ਘਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀਰਿਆਂ ਦੇ ਗਾਇਬ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਿਹਾ?"

"ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਮਾਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫਰਨੀਚਰ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।"

"ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇਖਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਹੈ?"

"ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਊਰਜਾ ਦਿਖਾਈ ਹੈ। ਪੂਰੇ ਬਾਗ਼ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ।"

"ਹੁਣ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਰ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸੋਚਣ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡੂੰਘਾ ਹੈ? ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਮਾਮਲਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ; ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਬਹੁਤ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਪੁੱਤਰ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆਇਆ, ਬਹੁਤ ਜੋਖਮ ਲੈ ਕੇ, ਤੁਹਾਡੇ ਡਰੈਸਿੰਗ-ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਗਿਆ, ਤੁਹਾਡਾ ਬਿਊਰੋ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਤੁਹਾਡਾ ਤਾਜ ਕੱਢਿਆ, ਮੁੱਖ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਹਿੱਸਾ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਗ੍ਹਾ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਉਨਤਾਲੀ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਰਤਨ ਛੁਪਾ ਲਏ, ਇੰਨੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਕਿ ਕੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੂਜੇ ਛੱਤੀਸਿਆਂ ਨਾਲ ਉਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੋਜੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਖ਼ਤਰੇ ਲਈ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਪੁੱਛਦਾ ਹਾਂ, ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਸਿਧਾਂਤ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੈ?"

"ਪਰ ਹੋਰ ਕੀ ਹੈ?" ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਨੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਜੇ ਉਸਦੇ ਇਰਾਦੇ ਬੇਕਸੂਰ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦਾ?"

"ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਸਾਡਾ ਕੰਮ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ, ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਲਡਰ, ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਸਟ੍ਰੀਥਮ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਵਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਵੇਰਵਿਆਂ 'ਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਲਗਾਵਾਂਗੇ।"

ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਹਿੰਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਉਤਸੁਕ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਅਤੇ ਹਮਦਰਦੀ ਉਸ ਕਹਾਣੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈ ਸੀ ਜੋ ਅਸੀਂ ਸੁਣੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਬੈਂਕਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਮੈਨੂੰ ਓਨਾ ਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਇਹ ਉਸਦੇ ਦੁਖੀ ਪਿਤਾ ਲਈ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਮੀਦ ਲਈ ਕੁਝ ਆਧਾਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ। ਉਹ ਦੱਖਣੀ ਉਪਨਗਰ ਤੱਕ ਪੂਰੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲਿਆ, ਪਰ ਆਪਣੀ ਠੋਡੀ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖ

ਕੇ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ, ਸਭ ਤੋਂ ਡੂੰਘੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਿਆ ਹੋਇਆ। ਸਾਡੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੇ ਉਮੀਦ ਦੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਝਲਕ 'ਤੇ ਤਾਜ਼ਾ ਦਿਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬੇਤੁਕੀ ਗੱਲਬਾਤ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਰੇਲਵੇ ਯਾਤਰਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸੈਰ ਸਾਨੂੰ ਫੇਅਰਬੈਂਕ ਲੈ ਆਈ, ਜੋ ਕਿ ਮਹਾਨ ਵਿੱਤਦਾਤਾ ਦਾ ਸਾਦਾ ਨਿਵਾਸ ਸੀ।

ਫੇਅਰਬੈਂਕ ਚਿੱਟੇ ਪੱਥਰ ਦਾ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਆਕਾਰ ਦਾ ਵਰਗਾਕਾਰ ਘਰ ਸੀ, ਜੋ ਸੜਕ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਿੱਛੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਡਬਲ ਕੈਰੇਜ-ਸਵੀਪ, ਇੱਕ ਬਰਫ਼ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਲਾਅਨ, ਦੋ ਵੱਡੇ ਲੋਹੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਲੱਕੜ ਦੀ ਝਾੜੀ ਸੀ, ਜੋ ਸੜਕ ਤੋਂ ਰਸੋਈ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੱਕ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਦੋ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰੇ ਵਾੜਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਤੰਗ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੀ ਸੀ। ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਲੇਨ ਚੱਲਦੀ ਸੀ ਜੋ ਤਬੇਲਿਆਂ ਵੱਲ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇੱਕ ਜਨਤਕ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਘੱਟ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ, ਰਸਤਾ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਸਾਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਛੱਡ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਘਰ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ, ਸਾਹਮਣੇ, ਵਪਾਰੀਆਂ ਦੇ ਰਸਤੇ ਦੇ ਹੇਠਾਂ, ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਬਾਗ਼ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਤਬੇਲੇ ਵਾਲੀ ਲੇਨ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਉਹ ਇੰਨਾ ਲੰਮਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮਿਸਟਰ ਹੋਲਡਰ ਡਾਇਨਿੰਗ-ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਗਏ ਅਤੇ ਅੱਗ ਕੋਲ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆ ਜਾਂਦਾ। ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਚੁੱਪਚਾਪ ਬੈਠੇ ਸੀ ਜਦੋਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਅੰਦਰ ਆਈ। ਉਹ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਕੱਦ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਉੱਪਰ, ਪਤਲੀ, ਕਾਲੇ ਵਾਲਾਂ ਅਤੇ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲੀ ਸੀ, ਜੋ ਉਸਦੀ ਚਮੜੀ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਪੀਲੇਪਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨੇਰਾ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਘਾਤਕ ਪੀਲਾਪਨ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਵੀ ਖੂਨ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਸਨ, ਪਰ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਰੋਣ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਚੁੱਪਚਾਪ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਗਈ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੁੱਖ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਚਰਿੱਤਰ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਵੈ-ਸੰਜਮ ਦੀ ਅਥਾਹ ਸਮਰੱਥਾ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਸਿੱਧੀ ਆਪਣੇ ਚਾਚੇ ਕੋਲ ਗਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਿੱਠੀ ਔਰਤ ਵਰਗੀ ਲਾਡ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਫੇਰਿਆ।

"ਤੁਸੀਂ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਕਿ ਆਰਥਰ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਹੈ ਨਾ ਡੈਡੀ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਮੇਰੀ ਕੁੜੀ, ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਤੱਕ ਜਾਂਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

"ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬੇਕਸੂਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਔਰਤ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਨਾ ਸਖ਼ਤ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਛਤਾਵਾ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਜੇ ਉਹ ਬੇਕਸੂਰ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਹ ਚੁੱਪ ਕਿਉਂ ਹੈ?"

"ਕੌਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ? ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੰਨਾ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਉਸ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਬਚ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਤਾਜ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਸੀ?"

"ਓਹ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਦੇਖਣ ਲਈ ਹੀ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ। ਓ, ਜ਼ਰੂਰ, ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਉਹ ਬੇਕਸੂਰ ਹੈ। ਗੱਲ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਓ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਾ ਕਹੋ। ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਪਿਆਰੇ ਆਰਥਰ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਹੈ!"

"ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਡਿੱਗਣ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਹੀਰੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਜਾਂਦੇ - ਕਦੇ ਨਹੀਂ, ਮੈਰੀ! ਆਰਥਰ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਪਿਆਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਭਿਆਨਕ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਗੱਲ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਮੈਂ ਲੰਡਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆਇਆ ਹਾਂ।"

"ਇਹ ਸੱਜਣ?" ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਮੂੰਹ ਕਰਕੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਨਹੀਂ, ਉਸਦਾ ਦੋਸਤ। ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਦੇਈਏ। ਉਹ ਹੁਣ ਸਥਿਰ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਹੈ।"

"ਸਥਿਰ ਗਲੀ?" ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਾਲੀ ਭਰਵੱਟੀਆਂ ਉੱਚੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ। "ਉਹ ਉੱਥੇ ਕੀ ਲੱਭਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਆਹ! ਇਹ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਹੈ, ਸਰ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਵੋਗੇ, ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਸੱਚ ਹੈ, ਕਿ ਮੇਰਾ ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ ਆਰਥਰ ਇਸ ਅਪਰਾਧ ਤੋਂ ਬੇਕਸੂਰ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਰਾਇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਂਝੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ," ਹੋਮਜ਼ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਆਪਣੇ ਜੁੱਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬਰਫ਼ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਮੈਟ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਗਿਆ। "ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਮਿਸ ਮੈਰੀ ਹੋਲਡਰ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਨ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"

"ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ, ਸਰ, ਜੇ ਇਹ ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਤੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਖੁਦ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ?"

"ਕੁਝ ਨਹੀਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰੇ ਚਾਚੇ ਨੇ ਇੱਥੇ ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਬੋਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਇਹ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੇਠਾਂ ਆ ਗਿਆ।"

"ਤੁਸੀਂ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਖਿੜਕੀਆਂ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਸੀ?"

"ਹਾਂ।"

"ਕੀ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ?"

"ਹਾਂ।"

"ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਕ ਨੌਕਰਾਣੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਹੈ? ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਆਪਣੇ ਚਾਚੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਗਈ ਸੀ?"

"ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਹੀ ਕੁੜੀ ਸੀ ਜੋ ਡਰਾਇੰਗ-ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਚਾਚੇ ਦੀਆਂ ਤਾਜਪੋਸ਼ੀ ਬਾਰੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਸੁਣੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ।"

"ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਗਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਡਕੈਤੀ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਹੋਵੇ।"

"ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਕੀ ਫਾਇਦਾ ਹੈ," ਬੈਂਕਰ ਨੇ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਰਥਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਜ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਹੈ?"

"ਥੋੜਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਲਡਰ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਕੁੜੀ ਬਾਰੇ, ਮਿਸ ਹੋਲਡਰ। ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਰਸੋਈ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ?"

"ਹਾਂ; ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦੇਖਣ ਗਿਆ ਕਿ ਕੀ ਰਾਤ ਲਈ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ। ਮੈਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਵੀ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?"

"ਓਹ, ਹਾਂ! ਉਹ ਉਹੀ ਕਰਿਆਨੇ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੀਆਂ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਫਰਾਂਸਿਸ ਪ੍ਰਾਸਪਰ ਹੈ।"

"ਉਹ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ - ਭਾਵ, ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਜਿੰਨੀ ਦੂਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ?"

"ਹਾਂ, ਉਸਨੇ ਕੀਤਾ।"

"ਅਤੇ ਉਹ ਲੱਕੜ ਦੀ ਲੱਤ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਹੈ?"

ਮੁਟਿਆਰ ਦੀਆਂ ਭਾਵਪੂਰਨ ਕਾਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਡਰ ਜਿਹਾ ਉੱਭਰ ਆਇਆ। "ਕਿਉਂ, ਤੂੰ ਇੱਕ ਜਾਦੂਗਰ ਵਾਂਗ ਹੈਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ?" ਉਹ ਮੁਸਕਰਾਈ, ਪਰ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਪਤਲੇ, ਉਤਸੁਕ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਹੀਂ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਉੱਪਰ ਜਾਣ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਦੁਬਾਰਾ ਘਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਜਾਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ। ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਨੂੰ ਉੱਪਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੇਠਲੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ।"

ਉਹ ਇੱਕ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਤੱਕ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਤੁਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਵੱਡੇ ਪਾਸੇ ਰੁਕਿਆ ਜੋ ਹਾਲ ਤੋਂ ਤਬੇਲੇ ਵਾਲੀ ਲੇਨ ਵੱਲ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਵੱਡਦਰਸ਼ੀ ਲੈਂਸ ਨਾਲ ਸੀਲ ਦੀ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। "ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਜਾਵਾਂਗੇ," ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ।

ਬੈਂਕਰ ਦਾ ਡਰੈਸਿੰਗ ਰੂਮ ਇੱਕ ਸਾਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਜਾਇਆ ਗਿਆ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਕਮਰਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਲੇਟੀ ਕਾਰਪੇਟ, ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਬਿਊਰੋ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਪਹਿਲਾਂ ਬਿਊਰੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਤਾਲੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ।

"ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਕਿਹੜੀ ਚਾਬੀ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸੀ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਉਹ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਖੁਦ ਦੱਸਿਆ ਸੀ - ਲੱਕੜ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਦੀ ਅਲਮਾਰੀ ਦਾ।"

"ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਇੱਥੇ ਹੈ?"

"ਇਹੀ ਤਾਂ ਡਰੈਸਿੰਗ-ਟੇਬਲ 'ਤੇ ਪਿਆ ਹੈ।"

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸੰਭਾਲਿਆ ਅਤੇ ਬਿਊਰੋ ਖੋਲ੍ਹਿਆ।

"ਇਹ ਇੱਕ ਬੇ-ਰੌਲਾ ਤਾਲਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਗਾਇਆ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਬਕਸੇ ਵਿੱਚ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ, ਤਾਜ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।" ਉਸਨੇ ਕੇਸ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਮੁਕਟ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਕੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ। ਇਹ ਜੌਹਰੀ ਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਨਮੂਨਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਛੱਤੀਸ ਪੱਥਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਨ ਜੋ ਮੈਂ ਕਦੇ ਦੇਖੇ ਹਨ। ਤਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਤਿੜਕੀ ਹੋਈ ਕਿਨਾਰੀ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਤਿੰਨ ਰਤਨ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਕੋਨਾ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਹੁਣ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਲਡਰ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਉਹ ਕੋਨਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਗੁਆਚ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੀ ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿਓ।"

ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਡਰ ਕੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ। "ਮੈਨੂੰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਫਿਰ ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ।" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਇਸ 'ਤੇ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ, ਪਰ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਉਂਗਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਤੋੜਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗੇਗਾ। ਇੱਕ ਆਮ ਆਦਮੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਹੁਣ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਲਡਰ? ਪਿਸਤੌਲ ਦੀ ਗੋਲੀ ਵਾਂਗ ਆਵਾਜ਼ ਆਵੇਗੀ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਤੁਹਾਡੇ ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਗਜ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ?"

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕੀ ਸੋਚਾਂ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਹਨੇਰਾ ਹੈ।"

"ਪਰ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਸਾਡੇ ਜਾਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਲਕਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਖਿਆਲ ਹੈ, ਮਿਸ ਹੋਲਡਰ?"

"ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਚਾਚੇ ਦੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਜੁੱਤੀਆਂ ਜਾਂ ਚੱਪਲਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ?"

"ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਿਵਾਏ ਉਸਦੇ ਪੈਂਟ ਅਤੇ ਕਮੀਜ਼ ਦੇ।"

"ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ। ਇਸ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਸਾਨੂੰ ਯਕੀਨਨ ਅਸਾਧਾਰਨ ਕਿਸਮਤ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡੀ ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਲਡਰ, ਮੈਂ ਹੁਣ ਬਾਹਰ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗਾ।"

ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਗਿਆ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਬੇਲੋੜਾ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਹ ਕੰਮ 'ਤੇ ਰਿਹਾ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਉਸਦੇ ਪੈਰ ਬਰਫ਼ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਲੱਛਣ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਨ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਖ ਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਦੇਖਣ ਨੂੰ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਲਡਰ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾ ਕੇ ਤੁਹਾਡੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਪਰ ਹੀਰੇ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹਨ?"

"ਮੈਂ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।"

ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਮਰੋੜੇ। "ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਾਂਗਾ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਪੁੱਤਰ? ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਦਿੰਦੇ ਹੋ?"

"ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਫਿਰ, ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਇਹ ਕਾਲਾ ਧੰਦਾ ਕੀ ਸੀ ਜੋ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ?"

"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਸਵੇਰੇ ਨੌਂ ਤੋਂ ਦਸ ਵਜੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੇਰੇ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ ਦੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਟ ਬਲੈਂਚ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਹੀਰੇ ਵਾਪਸ ਮਿਲ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਰਕਮ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਾ ਰੱਖੋ ਜੋ ਮੈਂ ਕੱਢ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਦਿਆਂਗਾ।"

"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ। ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੇਖਾਂਗਾ। ਅਲਵਿਦਾ; ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਾਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਇੱਥੇ ਆਉਣਾ ਪਵੇ।"

ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਦਾ ਮਨ ਹੁਣ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਪੱਕਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਦੇ ਸਿੱਟੇ ਮੇਰੇ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਸਨ। ਘਰ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਕਈ ਵਾਰ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇ ਵੱਲ ਭੱਜ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨ ਲਈ। ਅਜੇ ਤਿੰਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ। ਉਹ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵੱਲ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਮ ਲੋਫਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਹੇਠਾਂ ਆ ਗਿਆ। ਉਸਦਾ ਕਾਲਰ ਉੱਪਰ ਕਰਕੇ, ਉਸਦਾ ਚਮਕਦਾਰ, ਬੀਜਦਾਰ ਕੋਟ, ਉਸਦਾ ਲਾਲ ਕ੍ਰਾਵਟ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਘਿਸੇ ਹੋਏ ਬੂਟਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਕਲਾਸ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਨਮੂਨਾ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ," ਉਸਨੇ ਫਾਇਰਪਲੇਸ ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵੱਲ ਵੇਖਦਿਆਂ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆ ਸਕੇਂ, ਵਾਟਸਨ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿਹੜਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।" ਉਸਨੇ ਸਾਈਡਬੋਰਡ 'ਤੇ ਜੋੜ ਤੋਂ ਬੀਫ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਕੱਟਿਆ, ਇਸਨੂੰ ਦੋ ਰਾਉਂਡ ਬਰੈੱਡ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੈਂਡਵਿਚ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਬੇਰਹਿਮ ਭੋਜਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪਾ ਕੇ ਆਪਣੀ ਮੁਹਿੰਮ 'ਤੇ ਚੱਲ ਪਿਆ।

ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਚਾਹ ਪੀਤੀ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਜੋਸ਼ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਇਲਾਸਟਿਕ ਵਾਲਾ ਬੂਟ ਫੜੀ। ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਚਾਹ ਦਾ ਕੱਪ ਪੀਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ।

"ਮੈਂ ਲੰਘਦੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰਫ਼ ਅੰਦਰ ਦੇਖਿਆ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

"ਕਿੱਥੇ?"

"ਓਹ, ਵੈਸਟ ਐਂਡ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ। ਮੈਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਨਾ ਕਰਨਾ, ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਦੇਰ ਹੋ ਜਾਵੇ।"

"ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹੋ?"

"ਓਹ, ਇਹ ਤਾਂ ਠੀਕ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਟ੍ਰੀਥਮ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਘਰ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪਿਆਰੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਸੌਦੇ ਲਈ ਗੁਆਉਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਗੱਪਾਂ ਮਾਰਦੇ ਨਹੀਂ ਬੈਠਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਦਨਾਮ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰ ਕੇ ਆਪਣੇ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਤਰੀਕੇ ਤੋਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚਮਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਤਲੇ ਗੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਰੰਗ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਵੀ ਸੀ। ਉਹ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਵਧਿਆ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਹਾਲ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਖੜਕਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਸੁਹਾਵਣੇ ਸ਼ਿਕਾਰ 'ਤੇ ਨਿਕਲ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੈਂ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਕੋਈ ਅਸਾਧਾਰਨ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦਿਨ ਅਤੇ ਰਾਤਾਂ ਲਈ ਬਾਹਰ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਖੁਸ਼ਬੂ ਨਾਲ ਗਰਮ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਦੀ ਦੇਰ ਨਾਲ ਆਉਣਾ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਸਮੇਂ ਆਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸਵੇਰੇ ਨਾਸ਼ਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੌਫੀ ਦਾ ਕੱਪ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕਾਗਜ਼ ਲੈ ਕੇ ਸੀ, ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਤਾਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਜਾਵਟੀ।

"ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਦੇਵੇਂਗਾ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਤੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਦੀ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਜਲਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਹੈ।"

"ਕਿਉਂ, ਹੁਣ ਨੌਂ ਵਜੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਜੇ ਉਹ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਘੰਟੀ ਸੁਣੀ ਹੈ।"

ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਾਡਾ ਦੋਸਤ ਸੀ ਜੋ ਵਿੱਤਦਾਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਆਈ ਤਬਦੀਲੀ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਜੋ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਚੌੜਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਉੱਲੀ ਦਾ ਸੀ, ਹੁਣ ਚੁੰਝਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਡਿੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਵਾਲ ਮੈਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਰੰਗਤ ਚਿੱਟੇ ਜਾਪਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਥਕਾਵਟ ਅਤੇ ਸੁਸਤੀ ਨਾਲ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸਵੇਰ ਦੀ ਹਿੰਸਾ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਰਦਨਾਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਲਈ ਅੱਗੇ ਧੱਕਿਆ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੀ ਸਖ਼ਤ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਇੱਕ ਇਕੱਲਾ ਅਤੇ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਦੁੱਖ ਦੂਜੇ ਦੁੱਖ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਭਤੀਜੀ, ਮੈਰੀ, ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਗਈ ਹੈ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ?"

"ਹਾਂ। ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਉਸਦਾ ਬਿਸਤਰਾ ਨਹੀਂ ਸੁੱਤਾ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਕਮਰਾ ਖਾਲੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਹਾਲ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨੋਟ ਪਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ, ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਮੁੰਡੇ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਨਾਲ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਹੁੰਦਾ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਮੇਰਾ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਉਹ ਟਿੱਪਣੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਇਸ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ:

"ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਚਾਚਾ:"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਮੁਸੀਬਤ ਲਿਆਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਭਿਆਨਕ ਮੁਸੀਬਤ ਕਦੇ ਨਾ ਆਉਂਦੀ। ਮੈਂ, ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ, ਤੁਹਾਡੀ ਛੱਤ ਹੇਠ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਭਵਿੱਖ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਲੱਭੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਅਰਥ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾੜੀ ਸੇਵਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਮੌਤ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਾਂ

"ਤੁਹਾਡਾ ਪਿਆਰਾ

"ਮੈਰੀ।

"ਉਸ ਨੋਟ ਤੋਂ ਉਸਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼? ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੰਭਵ ਹੱਲ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਲਡਰ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੋ।"

"ਹਾਏ! ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ! ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼; ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ! ਹੀਰੇ ਕਿੱਥੇ ਹਨ?"

"ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਹਰੇਕ 1000 ਪੌਂਡ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰਕਮ ਨਹੀਂ ਸੋਚੋਗੇ?"

"ਮੈਂ ਦਸ ਦੇਵਾਂਗਾ।"

"ਇਹ ਬੇਲੋੜਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰ ਲੈਣਗੇ। ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਇਨਾਮ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੀ ਚੈੱਕ-ਬੁੱਕ ਹੈ? ਇਹ ਇੱਕ ਪੈੱਨ ਹੈ। ਬਿਹਤਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ 4000 ਪੌਂਡ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦੋ।"

ਘਬਰਾਏ ਹੋਏ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਬੈਂਕਰ ਨੇ ਲੋੜੀਂਦਾ ਚੈੱਕ ਕੱਢਿਆ। ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣੇ ਮੇਜ਼ ਵੱਲ ਗਿਆ, ਤਿੰਨ ਹੀਰਿਆਂ ਵਾਲਾ ਸੋਨੇ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਤਿਕੋਣਾ ਟੁਕੜਾ ਕੱਢਿਆ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ।

ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਚੀਕ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਕਲਾਇੰਟ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਿਆ।

"ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ!" ਉਸਨੇ ਹਾਏ-ਹਾਏ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਬਚ ਗਿਆ ਹਾਂ! ਮੈਂ ਬਚ ਗਿਆ ਹਾਂ!"

ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਓਨੀ ਹੀ ਭਾਵੁਕ ਸੀ ਜਿੰਨੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਦੁੱਖ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਹੀਰੇ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਨਾਲ ਲਗਾ ਲਏ।

"ਮਿਸਟਰ ਹੋਲਡਰ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਦੇਣਦਾਰ ਹੋ," ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

"ਆਓ!" ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪੈੱਨ ਫੜਿਆ। "ਰਕਮ ਦੱਸੋ, ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ।"

"ਨਹੀਂ, ਇਹ ਕਰਜ਼ਾ ਮੇਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨੇਕ ਮੁੰਡੇ, ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗਦੇ ਹੋ, ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਭਾਲਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਦੇਖ ਕੇ ਮਾਣ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਮੌਕਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਇਹ ਆਰਥਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਗਿਆ?"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਅੱਜ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ! ਤਾਂ ਫਿਰ ਆਓ ਆਪਾਂ ਤੁਰੰਤ ਉਸ ਕੋਲ ਚੱਲੀਏ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕੀਏ ਕਿ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸਭ ਕੁਝ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਲਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਇੰਟਰਵਿਊ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕਹਾਣੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸੇਗਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਬੂਲ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਸਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਵੇਰਵੇ ਜੋ ਅਜੇ ਮੈਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਜੋੜਨੇ ਪਏ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅੱਜ ਸਵੇਰ ਦੀ ਤੁਹਾਡੀ ਖ਼ਬਰ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਖੋਲ੍ਹ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

"ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਫਿਰ, ਇਹ ਅਸਾਧਾਰਨ ਰਹੱਸ ਕੀ ਹੈ!"

"ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਕਦਮ ਦਿਖਾਵਾਂਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਦੱਸਣ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਹਿਣਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸੁਣਨਾ ਸਭ ਤੋਂ ਔਖਾ ਹੈ: ਸਰ ਜਾਰਜ ਬਰਨਵੈਲ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਭਤੀਜੀ ਮੈਰੀ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਮਝ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ ਹੁਣ ਇਕੱਠੇ ਭੱਜ ਗਏ ਹਨ।"

"ਮੇਰੀ ਮੈਰੀ? ਅਸੰਭਵ!"

"ਇਹ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਸੰਭਵ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ; ਇਹ ਪੱਕਾ ਹੈ। ਨਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਪੁੱਤਰ ਇਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਅਸਲੀ ਕਿਰਦਾਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਖਤਰਨਾਕ ਆਦਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ - ਇੱਕ ਬਰਬਾਦ ਜੂਏਬਾਜ਼, ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਹਤਾਸ਼ ਖਲਨਾਇਕ, ਦਿਲ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ। ਤੁਹਾਡੀ ਭਤੀਜੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀਆਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸਹੁੰਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੌ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਕੱਲੀ ਹੀ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਛੂਹਿਆ ਹੈ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੀ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਹ ਉਸਦੀ ਔਜ਼ਾਰ ਬਣ ਗਈ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਹਰ ਸ਼ਾਮ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਆਦਤ ਸੀ।"

"ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਰਾਂਗਾ!" ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਨੇ ਸੁਆਹ ਹੋਏ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ।

“ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਤੁਹਾਡੀ ਭਤੀਜੀ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਗਈ ਸੀ। ਹੇਠਾਂ ਖਿਸਕ ਗਈ ਅਤੇ ਖਿੜਕੀ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜੋ ਕਿ ਤਬੇਲੇ ਵਾਲੀ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਬਰਫ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਦਬਾਏ ਹੋਏ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਤਾਜ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ। ਸੋਨੇ ਲਈ ਉਸਦੀ ਦੁਸ਼ਟ ਲਾਲਸਾ ਇਸ ਖ਼ਬਰ 'ਤੇ ਭੜਕ ਉੱਠੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਝੁਕਾ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਮੀ ਦਾ ਪਿਆਰ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਪਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਬੁਝਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਖਿੜਕੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨੌਕਰ ਦੇ ਭੱਜਣ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚ ਸੀ।

“ਤੁਹਾਡਾ ਮੁੰਡਾ, ਆਰਥਰ, ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਇੰਟਰਵਿਊ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੌਣ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਆਪਣੇ ਕਲੱਬ ਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਬਾਰੇ ਬੇਚੈਨੀ ਕਾਰਨ ਉਹ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁੱਤਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਨਰਮ ਕਦਮ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਵੇਖਦਿਆਂ, ਆਪਣੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਰਸਤੇ ਦੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਚੋਰੀ-ਛਿਪੇ ਤੁਰਦੇ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਡਰੈਸਿੰਗ-ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਗਾਇਬ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਈ। ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਘਬਰਾ ਕੇ, ਮੁੰਡਾ ਕੁਝ ਕੱਪੜੇ ਪਾ ਕੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਉੱਥੇ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇਸ ਅਜੀਬ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਉਹ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੁਬਾਰਾ ਬਾਹਰ ਆਈ, ਅਤੇ ਰਸਤੇ ਦੇ ਲੈਂਪ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਮਤੀ ਤਾਜ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਲੰਘ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਹ, ਡਰ ਨਾਲ ਰੋਮਾਂਚਿਤ, ਭੱਜਿਆ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਰਦੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਖਿਸਕ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੋਂ ਉਹ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਚੋਰੀ-ਛਿਪੇ ਖਿੜਕੀ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹੋਏ, ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤਾਜ ਵੰਡਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸਨੂੰ

ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਬੰਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਪਰਦੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਹ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਸੀ, ਉਹ ਉਸ ਔਰਤ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਸੰਪਰਕ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਚਲੀ ਗਈ, ਉਸਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕਿੰਨੀ ਭਿਆਨਕ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨਾ ਕਿੰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ। ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਭੱਜਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਨੰਗੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਖਿੜਕੀ ਖੋਲ੍ਹੀ, ਬਰਫ਼ ਵਿੱਚ ਛਾਲ ਮਾਰੀ, ਅਤੇ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਭੱਜਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਚੰਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਨੇਰੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ। ਸਰ ਜਾਰਜ ਬਰਨਵੈਲ ਨੇ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਆਰਥਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਘਰਸ਼ ਹੋਇਆ, ਤੁਹਾਡਾ ਮੁੰਡਾ ਤਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਖਿੱਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਉਸਦਾ ਵਿਰੋਧੀ। ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ, ਤੁਹਾਡੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਸਰ ਜਾਰਜ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਅੱਖ 'ਤੇ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਅਚਾਨਕ ਕੁਝ ਟੁੱਟ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਪੁੱਤਰ, ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਜ ਹੈ, ਵਾਪਸ ਭੱਜਿਆ, ਖਿੜਕੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਤੁਹਾਡੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਹੁਣੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਤਾਜ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਮਰੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।"

"ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ?" ਬੈਂਕਰ ਨੇ ਹਾਹਾਕਾਰ ਮਚਾ ਦਿੱਤੀ।

"ਤਦ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨਾਮ ਲੈ ਕੇ ਉਸਦਾ ਗੁੱਸਾ ਭੜਕਾਇਆ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਤੋਂ ਗਰਮਜੋਸ਼ੀ ਭਰੇ ਧੰਨਵਾਦ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਉਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਧਿਆਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਵਧੇਰੇ ਦਲੇਰਾਨਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਅਪਣਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਭੇਤ ਸੰਭਾਲਿਆ।"

"ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਉਹ ਚੀਕ ਪਈ ਅਤੇ ਤਾਜ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਈ," ਮਿਸਟਰ ਹੋਲਡਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹਾਏ, ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ! ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਮੂਰਖ ਸੀ! ਅਤੇ ਉਹ ਪੰਜ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗ ਰਿਹਾ ਸੀ! ਪਿਆਰਾ ਸਾਥੀ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਗੁੰਮਿਆ ਹੋਇਆ ਟੁਕੜਾ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਿੰਨੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਹੈ!'

"ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਘਰ ਪਹੁੰਚਿਆ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਇਸ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਬਰਫ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹਨ ਜੋ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਾਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਡਿੱਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਛਾਪਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਠੰਡ ਸੀ। ਮੈਂ ਵਪਾਰੀਆਂ ਦੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਲੰਘਿਆ, ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਕੁਚਲਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਰੇ, ਰਸੋਈ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਦੂਰ ਪਾਸੇ, ਇੱਕ ਔਰਤ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਗੋਲ ਛਾਪਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਲੱਕੜ ਦੀ ਲੱਤ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਔਰਤ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਭੱਜ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡੂੰਘੇ ਪੈਰ ਦੇ ਅੰਗੂਠੇ ਅਤੇ ਹਲਕੇ ਅੱਡੀ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਲੱਕੜ ਦੀ ਲੱਤ ਥੋੜ੍ਹੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਨੌਕਰਾਣੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਬੇਤਰਤੀਬ ਟ੍ਰੈਕਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਵੇਖੇ

ਬਿਨਾਂ ਬਾਗ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਲੰਘਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਪੁਲਿਸ ਸਮਝ ਲਿਆ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸਥਿਰ ਲੇਨ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਤਾਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਅਤੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਸੀ। ਕਹਾਣੀ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਰਫ਼ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਗਈ ਸੀ।

"ਇੱਕ ਬੂਟ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਦੋਹਰੀ ਲਾਈਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਦੋਹਰੀ ਲਾਈਨ ਜੋ ਮੈਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਵੇਖੀ, ਇੱਕ ਨੰਗੇ ਪੈਰਾਂ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਸੀ। ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਉਸ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਦੂਜਾ ਤੁਹਾਡਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ। ਪਹਿਲਾ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਤੁਰਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਦੂਜਾ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਭੱਜਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਬੂਟ ਦੇ ਡਿਪਰੈਸ਼ਨ ਉੱਤੇ ਉਸਦੀ ਚਾਲ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਨ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦੂਜੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੰਘ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਹਾਲ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਲੈ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ ਬੂਟਾਂ ਨੇ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਾਰੀ ਬਰਫ਼ ਨੂੰ ਘਿਸਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ ਵੱਲ ਤੁਰਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਲੇਨ ਤੋਂ ਸੌ ਗਜ਼ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ। ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਬੂਟਾਂ ਦਾ ਮੂੰਹ ਗੋਲ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਬਰਫ਼ ਕੱਟੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਖੂਨ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਬੂੰਦਾਂ ਡਿੱਗੀਆਂ ਸਨ, ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਮੈਂ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬੂਟ ਫਿਰ ਲੇਨ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦੌੜ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਖੂਨ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਧੱਬੇ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਹਾਈਵੇਅ 'ਤੇ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਫੁੱਟਪਾਥ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਸੁਰਾਗ ਦਾ ਅੰਤ ਸੀ।"

"ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲੈਂਸ ਨਾਲ ਹਾਲ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਅਤੇ ਢਾਂਚੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਕਦਮ ਦੀ ਰੂਪਰੇਖਾ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਗਿੱਲਾ ਪੈਰ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਵੇਲੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਦੋਂ ਇੱਕ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਬਾਹਰ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਕੋਈ ਹੀਰੇ ਲਿਆਇਆ ਸੀ; ਕੰਮ ਤੁਹਾਡੇ ਪੁੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਉਸਨੇ ਚੋਰ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਉਸ ਨਾਲ ਸੰਘਰਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਤਾਜ ਨੂੰ ਖਿੱਚਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਤਾਕਤ ਨੇ ਸੱਟਾਂ ਲਗਾਈਆਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਇਕੱਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਇਨਾਮ ਲੈ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦੀ ਪਕੜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਛੱਡ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੈਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ। ਹੁਣ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਦਮੀ ਕੌਣ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕੌਣ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਤਾਜ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ?"

"ਇਹ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਅਸੰਭਵ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਜੋ ਵੀ ਬਚਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਅਸੰਭਵ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਸੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡੀ ਭਤੀਜੀ ਅਤੇ ਨੌਕਰਾਣੀਆਂ ਹੀ ਬਚੀਆਂ ਸਨ। ਪਰ ਜੇ ਇਹ ਨੌਕਰਾਣੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਪੁੱਤਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਕਿਉਂ ਠਹਿਰਾਵੇ? ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਸੰਭਵ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵਿਆਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦਾ ਭੇਤ ਕਿਉਂ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭੇਤ ਇੱਕ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਆਇਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਤਾਜ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿਵੇਂ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਬਣ ਗਿਆ।"

"ਅਤੇ ਇਹ ਕੌਣ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦਾ ਸਾਥੀ ਸੀ? ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਰ ਕੌਣ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ

ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦਾ ਘੇਰਾ ਬਹੁਤ ਸੀਮਤ ਸੀ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਰ ਜਾਰਜ ਬਰਨਵੈਲ ਵੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਔਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਦਨਾਮ ਆਦਮੀ ਵਜੋਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਉਹ ਬੂਟ ਪਹਿਨੇ ਸਨ ਅਤੇ ਗੁੰਮ ਹੋਏ ਹੀਰੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੇ ਸਨ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਆਰਥਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭ ਲਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਫਿਰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁੰਡਾ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

"ਖੈਰ, ਤੁਹਾਡੀ ਆਪਣੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਹੀ ਦੱਸੇਗੀ ਕਿ ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਕੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਲੋਫਰ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਸਰ ਜਾਰਜ ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ, ਉਸਦੇ ਵੈਲੇਟ ਨਾਲ ਇੱਕ ਜਾਣਕਾਰ ਨੂੰ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ, ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਵੱਢ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਛੇ ਸ਼ਿਲਿੰਗ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਉਸਦੇ ਸੁੱਟੇ ਹੋਏ ਜੁੱਤੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਜੋੜਾ ਖਰੀਦ ਕੇ ਸਭ ਕੁਝ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਸਟ੍ਰੀਥਮ ਵੱਲ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਪਟੜੀਆਂ 'ਤੇ ਫਿੱਟ ਸਨ।"

"ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਰਾਬ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਆਵਾਰਾ ਦੇਖਿਆ," ਮਿਸਟਰ ਹੋਲਡਰ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਬਿਲਕੁਲ। ਇਹ ਮੈਂ ਹੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਘਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਬਦਲ ਲਏ। ਇਹ ਇੱਕ ਨਾਜ਼ੁਕ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਉਦੋਂ ਨਿਭਾਉਣਾ ਪਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਘੁਟਾਲੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇੰਨਾ ਚਲਾਕ ਖਲਨਾਇਕ ਦੇਖੇਗਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਹੱਥ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਮੈਂ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਪਹਿਲਾਂ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਸਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਰੀ ਹਰ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਨ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕੰਧ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਵਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਪਿਸਤੌਲ ਮਾਰੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਰ ਸਮਝਦਾਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੱਥਰਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ 1000 ਪੌਂਡ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਥਰ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਇਸਨੇ ਦੁੱਖ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸੰਕੇਤ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦੇ ਜੋ ਉਸਨੇ ਦਿਖਾਏ ਸਨ। 'ਕਿਉਂ, ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸੁੱਟ ਦਿਓ!' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨਾਂ ਲਈ ਛੇ ਸੌ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ!' ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਸ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦਾ ਪਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ ਜਿਸ ਕੋਲ ਉਹ ਸਨ, ਉਸਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕਿ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚੱਲੇਗਾ। ਮੈਂ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਗਿਆ "ਉਸਨੂੰ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਝਿਜਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਨੂੰ ਸਾਡੇ ਪੱਥਰ 1000 ਪੌਂਡ ਪ੍ਰਤੀ ਪੀਸ ਮਿਲੇ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਔਖਾ ਦਿਨ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਇੱਕ ਦਿਨ ਜਿਸਨੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਜਨਤਕ ਘੁਟਾਲੇ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਹੈ," ਬੈਂਕਰ ਨੇ ਉੱਠਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਸਰ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਰਹੇ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੀਤੇ ਲਈ ਨਾਸ਼ੁਕਰ ੇ ਨਹੀਂ ਪਾਓਗੇ। ਤੁਹਾਡਾ ਹੁਨਰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਸ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਮੁੰਡੇ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਲਤੀ ਲਈ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗ ਸਕਾਂ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਗਰੀਬ ਮੈਰੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਛੂਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਹੁਨਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਕਿੱਥੇ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਵਾਪਸ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਉਹ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਹੈ, ਸਰ ਜਾਰਜ ਬਰਨਵੈੱਲ ਉੱਥੇ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਾਪ ਜੋ ਵੀ ਹੋਣ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲੇਗੀ।"

ਤਾਂਬੇ ਦੇ ਬੀਚਾਂ ਦਾ ਸਾਹਸ

"ਉਸ ਆਦਮੀ ਲਈ ਜੋ ਕਲਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ," ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਡੇਲੀ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਦੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਸ਼ੀਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਸੁੱਟਦੇ ਹੋਏ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, "ਇਹ ਅਕਸਰ ਇਸਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨੀਵੇਂ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੁਸ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵਾਟਸਨ, ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਛੋਟੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗੇ ਰਹੇ ਹੋ, ਅਤੇ, ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ, ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਸਜਾਉਣ ਲਈ, ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਅਤੇ ਸਨਸਨੀਖੇਜ਼ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਹਨਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਮਾਮੂਲੀ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਟੌਤੀ ਅਤੇ ਤਰਕਪੂਰਨ ਸੰਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੂਬਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ," ਮੈਂ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਨਸਨੀਖੇਜ਼ਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਸ਼ਾਇਦ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਚਿਮਟਿਆਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਚਮਕਦਾ ਹੋਇਆ ਸਿੰਡਰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਲੰਬੀ ਚੈਰੀ-ਲੱਕੜ ਦੀ ਪਾਈਪ ਨੂੰ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਉਸਦੀ ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਣ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਧਿਆਨ ਦੇ ਮੂਡ ਦੀ ਬਜਾਏ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਸੀ - "ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੱਕ ਉਸ ਗੰਭੀਰ ਤਰਕ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦੇ ਕੰਮ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰੱਖਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣੇ ਹਰੇਕ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੰਗ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਇਨਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ," ਮੈਂ ਕੁਝ ਠੰਡੇ ਸੁਭਾਅ ਨਾਲ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਹੰਕਾਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਵਿਲੱਖਣ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਾਰਕ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।

"ਨਹੀਂ, ਇਹ ਸੁਆਰਥ ਜਾਂ ਹੰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਆਦਤ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ। "ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਲਈ ਪੂਰਾ ਇਨਸਾਫ਼ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਚੀਜ਼ ਹੈ - ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਪਰੇ ਇੱਕ ਚੀਜ਼। ਅਪਰਾਧ ਆਮ ਹੈ। ਤਰਕ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਬਜਾਏ ਤਰਕ 'ਤੇ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਭਾਸ਼ਣਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

ਇਹ ਬਸੰਤ ਰੁੱਤ ਦੀ ਇੱਕ ਠੰਡੀ ਸਵੇਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਬੇਕਰ ਸਟ੍ਰੀਟ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਅੱਗ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਨਾਸ਼ਤੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੈਠੇ ਸੀ। ਗੂੜ੍ਹੇ ਰੰਗ ਦੇ ਘਰਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਈਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸੰਘਣੀ ਧੁੰਦ ਛਾਈ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ

ਵਿਰੋਧੀ ਖਿੜਕੀਆਂ ਭਾਰੀ ਪੀਲੇ ਫੁੱਲਾਂ ਦੇ ਹਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਨੇਰੇ, ਆਕਾਰਹੀਣ ਧੁੰਦ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਸਾਡੀ ਗੈਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਸੀ ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਕੱਪੜੇ ਅਤੇ ਚੀਨ ਅਤੇ ਧਾਤ ਦੀ ਝਲਕ ਉੱਤੇ ਚਮਕ ਰਹੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਜ਼ ਅਜੇ ਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਸਾਰੀ ਸਵੇਰ ਚੁੱਪ ਰਿਹਾ, ਲਗਾਤਾਰ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਕਾਲਮਾਂ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਦਾ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਮੇਰੀਆਂ ਸਾਹਿਤਕ ਕਮੀਆਂ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਭਾਸ਼ਣ ਦੇਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ।

"ਉਸੇ ਸਮੇਂ," ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵਿਰਾਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਆਪਣੀ ਲੰਬੀ ਪਾਈਪ 'ਤੇ ਫੂੱਲਦਾ ਹੋਇਆ ਬੈਠਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, "ਤੁਸੀਂ ਸਨਸਨੀਖੇਜ਼ਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਈ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੰਨੇ ਦਿਆਲੂ ਰਹੇ ਹੋ, ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਇਲਾਜ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਇਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਛੋਟਾ ਮਾਮਲਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਬੋਹੇਮੀਆ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਮਿਸ ਮੈਰੀ ਸਦਰਲੈਂਡ ਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਤਜਰਬਾ, ਮਰੋੜੇ ਹੋਏ ਬੁੱਲ੍ਹ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਸਮੱਸਿਆ, ਅਤੇ ਨੇਕ ਕੁਆਰੇ ਦੀ ਘਟਨਾ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਘੇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਨ। ਪਰ ਸਨਸਨੀਖੇਜ਼ ਤੋਂ ਬਚਣ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮਾਮੂਲੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

"ਅੰਤ ਸ਼ਾਇਦ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਨਵੇਂ ਅਤੇ ਦਿਲਚਸਪ ਸਨ।"

"ਪਸ਼ਾ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ, ਜਨਤਾ ਕੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਮਹਾਨ ਬੇਪਰਵਾਹ ਜਨਤਾ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਜੁਲਾਹੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੰਦਾਂ ਤੋਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕੰਪੋਜ਼ੀਟਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖੱਬੇ ਅੰਗੂਠੇ ਤੋਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਦੱਸ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਅਤੇ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਬਾਰੀਕ ਰੰਗਾਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕਰਦੀ ਹੈ! ਪਰ, ਸੱਚਮੁੱਚ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮਾਮੂਲੀ ਹੋ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਹਾਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨ ਬੀਤ ਗਏ ਹਨ। ਆਦਮੀ, ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਅਪਰਾਧੀ ਆਦਮੀ, ਸਾਰਾ ਉੱਦਮ ਅਤੇ ਮੌਲਿਕਤਾ ਗੁਆ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਗੁਆਚੀਆਂ ਲੀਡ ਪੈਨਸਿਲਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬੋਰਡਿੰਗ-ਸਕੂਲਾਂ ਤੋਂ ਨੌਜਵਾਨ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਏਜੰਸੀ ਵਿੱਚ ਪਤਿਤ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਨੂੰ ਛੂਹ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਨੋਟ ਜੋ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਜ਼ੀਰੋ-ਪੁਆਇੰਟ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ। ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹੋ!" ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਇੱਕ ਕੁਚਲਿਆ ਹੋਇਆ ਪੱਤਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ।

ਇਹ ਪਿਛਲੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਮੋਂਟੇਗ ਪਲੇਸ ਤੋਂ ਮਿਤੀ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਲਿਆ:

ਪਿਆਰੇ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਸ:

ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਗਵਰਨੈਸ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਸੁਵਿਧਾ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਸਾਢੇ ਦਸ ਵਜੇ ਫ਼ੋਨ ਕਰਾਂਗਾ।

ਤੁਹਾਡਾ ਵਫ਼ਾਦਾਰ,

ਵਾਇਲਟ ਸ਼ਿਕਾਰੀ।

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਂ ਨਹੀਂ।"

"ਹੁਣ ਸਾਢੇ ਦਸ ਵੱਜ ਗਏ ਹਨ।"
"ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੀ ਅੰਗੂਠੀ ਹੈ।"
"ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸੋਚਣ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਿਲਚਸਪ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਨੀਲੇ ਕਾਰਬੰਕਲ ਦਾ ਮਾਮਲਾ, ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਨਕੀ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਤ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"
"ਖੈਰ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਇਹੀ ਉਮੀਦ ਕਰੀਏ। ਪਰ ਸਾਡੇ ਸ਼ੰਕੇ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ, ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਵਾਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਉਹੀ ਹੈ।"
ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਸਾਦੀ ਪਰ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰੀ ਕੱਪੜੇ ਪਾਈ ਹੋਈ ਸੀ, ਚਮਕਦਾਰ, ਤੇਜ਼ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲੀ, ਪਲੋਵਰ ਦੇ ਆਂਡੇ ਵਾਂਗ ਝੁਰੜੀਆਂ ਵਾਲੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੇ ਤੇਜ਼ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਿਸਨੇ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਵੱਖਰਾ ਢੰਗ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।
"ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਦਿਓਗੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਸਾਥੀ ਉਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਠਿਆ, "ਪਰ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਜੀਬ ਅਨੁਭਵ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਈ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੈਂ ਸਲਾਹ ਲੈ ਸਕਾਂ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਦਿਆਲੂ ਹੋਵੋਗੇ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਮਿਜ਼ ਹੰਟਰ, ਬੈਠਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਕਰ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਵਾਂਗਾ।"
ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਕਲਾਇੰਟ ਦੇ ਢੰਗ ਅਤੇ ਬੋਲੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਖੋਜੀ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਢੱਕਣਾਂ ਨੂੰ ਝੁਕਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਸੁਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਕਰਕੇ, ਉਸਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕੀਤਾ।
"ਮੈਂ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਕਰਨਲ ਸਪੈਂਸ ਮੁਨਰੋ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਵਰਨੈਸ ਰਹੀ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕਰਨਲ ਨੂੰ ਨੋਵਾ ਸਕੋਸ਼ੀਆ ਦੇ ਹੈਲੀਫੈਕਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਯੁਕਤੀ ਮਿਲੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਅਮਰੀਕਾ ਲੈ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਪਾਇਆ। ਮੈਂ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਸਫਲਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਏ ਗਏ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਪੈਸੇ ਘੱਟਣ ਲੱਗੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
"ਵੈਸਟ ਐਂਡ ਵਿੱਚ ਗਵਰਨੈਸ ਲਈ ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਏਜੰਸੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਵੈਸਟਵੇਅ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਮੈਂ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫ਼ੋਨ ਕਰਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦੇਖ ਸਕੀਏ ਕਿ ਕੀ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵੈਸਟਵੇਅ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਦਾ ਨਾਮ ਸੀ, ਪਰ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਿਸ ਸਟੋਪਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਇੱਕ ਐਂਟਰਰੂਮ ਵਿੱਚ ਉਡੀਕ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਦਿਖਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਲੇਜ਼ਰ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਕੋਲ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ।"
"ਖੈਰ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪਿਛਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਮ ਵਾਂਗ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ, ਪਰ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮਿਸ ਸਟੋਪਰ ਇਕੱਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਭਾਰੀ ਠੋਡੀ ਜਿਸਦੀ

ਗਲੇ ਉੱਤੇ ਤਹਿ ਕਰਕੇ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਆਦਮੀ ਉਸਦੀ ਕੂਹਣੀ ਕੋਲ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਨੱਕ 'ਤੇ ਐਨਕ ਲਗਾਈ ਹੋਈ ਸੀ, ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਅੰਦਰ ਆਇਆ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਛਾਲ ਮਾਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਮਿਸ ਸਟੋਪਰ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ।"

"'ਇਹ ਤਾਂ ਚੱਲੇਗਾ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; 'ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮੰਗ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪੂੰਜੀ! ਪੂੰਜੀ!' ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਿਆਲੂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰਗੜਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੰਨਾ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਦਿੱਖ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਸੀ।"

"'ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਮਿਸ?' ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।"

"'ਹਾਂ, ਸਰ।'"

"'ਸ਼ਾਸਕ ਵਜੋਂ?'"

"'ਹਾਂ, ਸਰ।'"

"'ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਹੜੀ ਤਨਖਾਹ ਪੁੱਛਦੇ ਹੋ?"

"'ਕਰਨਲ ਸਪੈਂਸ ਮੁਨਰੋ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਪਿਛਲੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਮੇਰਾ ਹਰ ਮਹੀਨੇ 4 ਪੌਂਡ ਭਾਰ ਸੀ।"

"'ਓਹ, ਟੂਟ, ਟੂਟ! ਪਸੀਨਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ - ਰੈਂਕ ਪਸੀਨਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ, ਆਪਣੇ ਮੋਟੇ ਹੱਥ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਜੋ ਉਬਲਦੇ ਜਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਹੈ। 'ਕੋਈ ਵੀ ਇੰਨੀਆਂ ਆਕਰਸ਼ਣਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਤਰਸਯੋਗ ਰਕਮ ਕਿਵੇਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ?'

"'ਮੇਰੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ, ਸਰ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਲਪਨਾ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। 'ਥੋੜੀ ਜਿਹੀ ਫ੍ਰੈਂਚ, ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਜਰਮਨ, ਸੰਗੀਤ, ਅਤੇ ਡਰਾਇੰਗ -'

"'ਤੁਟ,ਤੁਟ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। 'ਇਹ ਸਭ ਸਵਾਲ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਪਰੇ ਹੈ। ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਔਰਤ ਵਾਲਾ ਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਇਹ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੀ ਪਰਵਰਿਸ਼ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਉਂ, ਕੋਈ ਵੀ ਸੱਜਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਿੰਨ ਅੰਕੜਿਆਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੁਝ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਮੈਡਮ, ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਤਨਖਾਹ 100 ਪੌਂਡ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਕਿ ਮੈਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਬੇਸਹਾਰਾ ਸੀ, ਅਜਿਹੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਸੱਚ ਹੋਣ ਲਈ ਲਗਭਗ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੱਜਣ ਨੇ, ਸ਼ਾਇਦ ਮੇਰੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਝਲਕ ਵੇਖ ਕੇ, ਇੱਕ ਜੇਬ-ਬੁੱਕ ਖੋਲ੍ਹੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੋਟ ਕੱਢਿਆ।"

"'ਇਹ ਮੇਰਾ ਵੀ ਰਿਵਾਜ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁਹਾਵਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਚਿੱਟੇ ਝੁਰੜੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੋ ਛੋਟੀਆਂ ਚਮਕਦੀਆਂ ਚੀਰ ਨਹੀਂ ਸਨ, 'ਮੇਰੀਆਂ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅੱਧੀ ਤਨਖਾਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਅਲਮਾਰੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਕਣ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇੰਝ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇੰਨੇ ਦਿਲਚਸਪ ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਵਿਚਾਰਸ਼ੀਲ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਪੇਸ਼ਗੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਸਹੂਲਤ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ

ਵੀ ਪੂਰੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਰ ਜਾਣਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ।"

"'ਕੀ ਮੈਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਸਰ?' ਮੈਂ ਕਿਹਾ।"

"'ਹੈਂਪਸ਼ਾਇਰ। ਮਨਮੋਹਕ ਪੇਂਡੂ ਜਗ੍ਹਾ। ਕਾਪਰ ਬੀਚ, ਵਿਨਚੈਸਟਰ ਤੋਂ ਪੰਜ ਮੀਲ ਦੂਰ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰਾ ਦੇਸ਼ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਮੁਟਿਆਰ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰਾ ਪੁਰਾਣਾ ਪੇਂਡੂ ਘਰ।"

"'ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਫਰਜ਼, ਸਰ? ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਹੋਣਗੇ।"

"'ਇੱਕ ਬੱਚਾ - ਇੱਕ ਪਿਆਰਾ ਛੋਟਾ ਰੋਮਪਰ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਛੇ ਸਾਲ ਦਾ ਹੈ। ਓਏ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਚੱਪਲ ਨਾਲ ਕਾਕਰੋਚਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖ ਸਕਦੇ! ਸਮੈਕ! ਸਮੈਕ! ਸਮੈਕ! ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਖ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤਿੰਨ ਚਲੇ ਗਏ!" ਉਹ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਝੁਕਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਹੱਸਿਆ।

“ਮੈਂ ਬੱਚੇ ਦੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੈਰਾਨ ਸੀ, ਪਰ ਪਿਤਾ ਦੇ ਹਾਸੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸੋਚਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

“‘ਤਾਂ ਫਿਰ,’ ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ, ‘ਮੇਰਾ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਫਰਜ਼ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲੈਣਾ ਹੈ?’

"'ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਇਕੱਲਾ ਨਹੀਂ, ਇਕੱਲਾ ਨਹੀਂ, ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਮੁਟਿਆਰ," ਉਹ ਚੀਕਿਆ। 'ਤੁਹਾਡਾ ਫਰਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਸੂਝ ਸੁਝਾਏਗੀ, ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਛੋਟੇ-ਮੋਟੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਹੋਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਇੱਕ ਔਰਤ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ, ਹੈਂ?'

"'ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਪਯੋਗੀ ਬਣਾ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।'

"'ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਹੁਣ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ। ਅਸੀਂ ਫੈਡੀ ਲੋਕ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਫੈਡੀ ਪਰ ਦਿਆਲੂ। ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਹਿਨਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ ਜੋ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਇੱਛਾ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ। ਹਹ?'

"'ਨਹੀਂ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ।

"'ਜਾਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠਣਾ, ਜਾਂ ਉੱਥੇ ਬੈਠਣਾ, ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ?"

"'ਓਹ, ਨਹੀਂ।'"

“‘ਜਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਵਾਲ ਬਹੁਤ ਛੋਟੇ ਕੱਟ ਲੈਣੇ ਨੇ?’

"ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਨਾਂ 'ਤੇ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਮੇਰੇ ਵਾਲ ਕੁਝ ਹਰੇ-ਭਰੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੈਸਟਨਟ ਰੰਗ ਦੇ ਹਨ। ਇਸਨੂੰ ਕਲਾਤਮਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੇਤਰਤੀਬ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਸਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੇਣ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

“‘ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਅਸੰਭਵ ਹੈ,’ ਮੈਂ ਕਿਹਾ। ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਨੂੰ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਪਰਛਾਵਾਂ ਲੰਘਦਾ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ।

"'ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। 'ਇਹ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਪਸੰਦੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਸ਼ੌਕ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਮੈਡਮ, ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਸ਼ੌਕਾਂ ਬਾਰੇ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕੱਟੋਗੇ?'

"'ਨਹੀਂ, ਸਰ, ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ,' ਮੈਂ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"'ਆਹ, ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ; ਫਿਰ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੁਲਝ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਫ਼ਸੋਸ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮਿਸ ਸਟੋਪਰ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਜਵਾਨ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।"

"ਮੈਨੇਜਰ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਆਪਣੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੀ ਹੋਈ ਬੈਠੀ ਸੀ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੀ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਬੋਲੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਇੰਨੀ ਨਫ਼ਰਤ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਕਮਿਸ਼ਨ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਕਿਤਾਬਾਂ ਉੱਤੇ ਲਿਖਿਆ ਜਾਵੇ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"'ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ, ਮਿਸ ਸਟੋਪਰ।"

"'ਖੈਰ, ਸੱਚਮੁੱਚ, ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਬੇਕਾਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਤਿੱਖੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। 'ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਜਿਹਾ ਮੌਕਾ ਲੱਭਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਿਹਨਤ ਕਰਾਂਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ੁਭਕਾਮਨਾਵਾਂ, ਮਿਸ ਹੰਟਰ।" ਉਸਨੇ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਮਾਰਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪੰਨੇ ਨੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ।

"ਖੈਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਅਲਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਅਤੇ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਬਿੱਲ ਸਨ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣ ਲੱਗਾ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰਿਆ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅਜੀਬ ਫੈਸ਼ਨ ਸਨ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅਸਾਧਾਰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਆਪਣੀ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਗਵਰਨੈਂਸਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ 100 ਪੌਂਡ ਮਿਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੇਰੇ ਵਾਲਾਂ ਦਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੀ ਫਾਇਦਾ ਸੀ? ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਇਸਨੂੰ ਛੋਟਾ ਪਾ ਕੇ ਸੁਧਾਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਮੈਂ ਸੋਚਣ ਲਈ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਲਗਭਗ ਆਪਣੇ ਹੰਕਾਰ 'ਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਏਜੰਸੀ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਜਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪੁੱਛਾਂ ਕਿ ਕੀ ਜਗ੍ਹਾ ਅਜੇ ਵੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਖੁਦ ਸੱਜਣ ਤੋਂ ਇਹ ਪੱਤਰ ਮਿਲਿਆ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਇੱਥੇ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਵਾਂਗਾ:

"ਵਿਨਚੈਸਟਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਕਾਪਰ ਬੀਚ।

"ਪਿਆਰੀ ਮਿਸ ਹੰਟਰ:

"ਮਿਸ ਸਟੋਪਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਆਲਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਪਤਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਥੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਬਹੁਤ ਚਿੰਤਤ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਮੇਰੇ ਵਰਣਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋਈ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ

ਅਸੁਵਿਧਾ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ 30 ਪੌਂਡ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ 120 ਪੌਂਡ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਫੈਸ਼ਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਨੀਲੇ ਰੰਗ ਦਾ ਇੱਕ ਖਾਸ ਰੰਗ ਪਸੰਦ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਵੇਰੇ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਹਿਨੋ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਖਰੀਦਣ ਦੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਧੀ ਐਲਿਸ (ਹੁਣ ਫਿਲਾਡੇਲਫੀਆ ਵਿੱਚ) ਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਫਿੱਟ ਕਰੇਗਾ। ਫਿਰ, ਇੱਥੇ ਜਾਂ ਉੱਥੇ ਬੈਠਣ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਅਸੁਵਿਧਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਲਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਅਫ਼ਸੋਸ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸਾਡੀ ਛੋਟੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੌਰਾਨ ਇਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਿਆ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਦ੍ਰਿੜ ਰਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਵਧੀ ਹੋਈ ਤਨਖਾਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਬੱਚੇ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੇ ਫਰਜ਼ ਬਹੁਤ ਹਲਕੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਨਚੈਸਟਰ ਵਿਖੇ ਕੁੱਤੇ ਦੀ ਗੱਡੀ ਨਾਲ ਮਿਲਾਂਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸੋ।

"ਤੁਹਾਡਾ ਵਫ਼ਾਦਾਰ,

“ਜੈਫਰੋ ਰੁਕਾਸਟਲ।

"ਇਹ ਉਹ ਪੱਤਰ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣੇ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਮਨ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਆਖਰੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਮਾਮਲਾ ਤੁਹਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਮਿਸ ਹੰਟਰ, ਜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਪੱਕਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹੱਲ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

"ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨਹੀਂ ਦਿਓਗੇ?"

"ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੰਦੇ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਇਸ ਸਭ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼?"

"ਆਹ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਡਾਟਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਕੋਈ ਰਾਏ ਬਣਾਈ ਹੈ?"

"ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਸੰਭਵ ਹੱਲ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਮਿਸਟਰ ਰੁਕਾਸਲ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਆਲੂ, ਨੇਕ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਜਾਪਦੇ ਸਨ। ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਪਾਗਲ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਡਰ ਤੋਂ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸ਼ਰਣ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਲਿਜਾਇਆ ਨਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕੋਪ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਂਦਾ ਹੈ?"

"ਇਹ ਇੱਕ ਸੰਭਵ ਹੱਲ ਹੈ - ਦਰਅਸਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਭਾਵੀ ਹੱਲ ਹੈ। ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਲਈ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਘਰ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ।"

"ਪਰ ਪੈਸੇ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼ ਪੈਸੇ!"

"ਹਾਂ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਤਨਖਾਹ ਚੰਗੀ ਹੈ - ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ। ਇਹੀ ਗੱਲ ਮੈਨੂੰ ਬੇਚੈਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ 120 ਪੌਂਡ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਕਿਉਂ ਦੇਣਗੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ 40 ਪੌਂਡ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ? ਇਸ ਪਿੱਛੇ ਕੋਈ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਾਰਨ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਾਲਾਤ ਦੱਸਾਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਮਝ ਜਾਓਗੇ ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਾਕਤਵਰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਓਹ, ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸਮੱਸਿਆ ਸਭ ਤੋਂ ਦਿਲਚਸਪ ਹੋਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਈ ਹੈ। ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਜਾਂ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ -"

"ਖ਼ਤਰਾ! ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਖ਼ਤਰੇ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਦੇ ਹੋ?"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ। "ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕੀਏ ਤਾਂ ਇਹ ਖ਼ਤਰਾ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਦਿਨ ਜਾਂ ਰਾਤ, ਇੱਕ ਤਾਰ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਲਈ ਲਿਆਵੇਗਾ।"

"ਬੱਸ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋ ਗਿਆ।" ਉਹ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉੱਠੀ, ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਚਿੰਤਾ ਦੂਰ ਹੋ ਗਈ। "ਮੈਂ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਹੈਂਪਸ਼ਾਇਰ ਜਾਵਾਂਗੀ। ਮੈਂ ਮਿਸਟਰ ਰੁਕਾਸਲ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਲਿਖਾਂਗੀ, ਅੱਜ ਰਾਤ ਆਪਣੇ ਮਾੜੇ ਵਾਲ ਤਿਆਗ ਦੇਵਾਂਗੀ, ਅਤੇ ਕੱਲ੍ਹ ਵਿਨਚੈਸਟਰ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੀ।" ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਕੁਝ ਧੰਨਵਾਦੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਭ ਰਾਤਰੀ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲ ਪਈ।

"ਘੱਟੋ-ਘੱਟ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਤੇਜ਼, ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਪੌੜੀਆਂ ਉਤਰਦੇ ਸੁਣਿਆ, "ਉਹ ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣ ਦੇ ਬਹੁਤ ਯੋਗ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹੋਣਾ ਹੀ ਪਵੇਗਾ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਗਲਤ ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਸਾਨੂੰ ਕਈ ਦਿਨ ਬੀਤਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਈ ਜਾਂਦੀ।"

ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਲੱਗਿਆ। ਇੱਕ ਪੰਦਰਵਾੜਾ ਬੀਤ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਉਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਸੋਚਦਾ ਰਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਇਕੱਲੀ ਔਰਤ ਮਨੁੱਖੀ ਅਨੁਭਵ ਦੇ ਕਿਸ ਅਜੀਬ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਭਟਕ ਗਈ ਹੈ। ਅਸਾਧਾਰਨ ਤਨਖਾਹ, ਉਤਸੁਕ ਹਾਲਾਤ, ਹਲਕੇ ਫਰਜ਼, ਸਭ ਕੁਝ ਕਿਸੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਚੀਜ਼ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਇੱਕ ਫੈਸ਼ਨ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼, ਜਾਂ ਕੀ ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਸੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਖਲਨਾਇਕ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਮੇਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਅਕਸਰ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਲਈ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਬੁਣੇ ਹੋਏ ਭਰਵੱਟੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਮੂਰਤ ਹਵਾ ਨਾਲ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਦੀ ਲਹਿਰ ਨਾਲ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। "ਡਾਟਾ! ਡਾਟਾ! ਡਾਟਾ!" ਉਹ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ। "ਮੈਂ ਮਿੱਟੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਟਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ।" ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭੈਣ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਜੋ ਤਾਰ ਮਿਲਿਆ ਉਹ ਇੱਕ ਰਾਤ ਦੇਰ ਨਾਲ ਆਇਆ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਚੱਲੀਆਂ ਰਸਾਇਣਕ ਖੋਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਕਸਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਵਾਬੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਟੈਸਟ-ਟਿਊਬ ਉੱਤੇ ਝੁਕਿਆ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸਵੇਰੇ ਨਾਸ਼ਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਆਉਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਪੀਲਾ ਲਿਫਾਫਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਸੁਨੇਹੇ ਵੱਲ ਵੇਖਦਿਆਂ, ਇਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ।

"ਬਸ ਬ੍ਰੈਡਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰੇਨਾਂ ਦੇਖੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰਸਾਇਣਕ ਅਧਿਐਨ ਵੱਲ ਮੁੜ ਗਿਆ।

ਇਹ ਸੰਮਨ ਸੰਖੇਪ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ।
ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਕੱਲ੍ਹ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਵਿਨਚੈਸਟਰ ਦੇ ਬਲੈਕ ਸਵੈਨ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਰਹੋ [ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਸੀ]। ਜ਼ਰੂਰ ਆਓ! ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਹਾਂ।
ਸ਼ਿਕਾਰੀ।
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਓਗੇ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਵੇਖਦਿਆਂ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਮੈਨੂੰ ਇੱਛਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"
"ਫਿਰ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖੋ।"
"ਸਾਢੇ ਨੌਂ ਵਜੇ ਇੱਕ ਟ੍ਰੇਨ ਹੈ," ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬ੍ਰੈਡਸ਼ਾ ਵੱਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਵਿਨਚੈਸਟਰ ਤੋਂ 11:30 ਵਜੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ।"
"ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ। ਫਿਰ ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਨੂੰ ਐਸੀਟੋਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਪੁਰਾਣੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵੱਲ ਵਧ ਚੁੱਕੇ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਸਵੇਰ ਦੇ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਹੈਂਪਸ਼ਾਇਰ ਸਰਹੱਦ ਪਾਰ ਕਰ ਗਏ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਆਦਰਸ਼ ਬਸੰਤ ਦਾ ਦਿਨ ਸੀ, ਇੱਕ ਹਲਕਾ ਨੀਲਾ ਅਸਮਾਨ, ਪੱਛਮ ਤੋਂ ਪੂਰਬ ਵੱਲ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਚਿੱਟੇ ਬੱਦਲਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸੂਰਜ ਬਹੁਤ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਤਸ਼ਾਹਜਨਕ ਛੋਹ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਊਰਜਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਿਨਾਰਾ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਰੇ ਪੇਂਡੂ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ, ਐਲਡਰਸ਼ਾਟ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦੀਆਂ ਪਹਾੜੀਆਂ ਤੱਕ, ਨਵੇਂ ਪੱਤਿਆਂ ਦੇ ਹਲਕੇ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਖੇਤਾਂ ਦੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਲਾਲ ਅਤੇ ਸਲੇਟੀ ਛੱਤਾਂ ਬਾਹਰ ਝਾਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।
"ਕੀ ਇਹ ਤਾਜ਼ੇ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹਨ?" ਮੈਂ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ ਦੀ ਧੁੰਦ ਤੋਂ ਤਾਜ਼ਾ ਆਏ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਪੂਰੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ।
ਪਰ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਮੇਰੇ ਵਰਗੇ ਮੋੜ ਵਾਲੇ ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਸਰਾਪਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਾਸ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਦੇਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਇਕੱਲਤਾ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ।"
"ਸ਼ਾਬਾਸ਼!" ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ। "ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰੇ ਪੁਰਾਣੇ ਘਰਾਂ ਨਾਲ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਕੌਣ ਜੋੜੇਗਾ?"
"ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਡਰ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ, ਮੇਰੇ ਤਜਰਬੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ, ਕਿ ਲੰਡਨ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਨੀਵੀਆਂ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਪੇਂਡੂ ਇਲਾਕਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਪਾਪ ਦਾ ਭਿਆਨਕ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ।"
"ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਡਰਾਉਂਦੇ ਹੋ!"

"ਪਰ ਕਾਰਨ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਰਾਏ ਦਾ ਦਬਾਅ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਗਲੀ ਇੰਨੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਤਸੀਹੇ ਦਿੱਤੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਚੀਕ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਰਾਬੀ ਦੇ ਮੁੱਕੇ ਦੀ ਆਵਾਜ਼, ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਮਦਰਦੀ ਅਤੇ ਗੁੱਸਾ ਪੈਦਾ ਨਾ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਨਿਆਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਕਦੇ ਇੰਨੀ ਨੇੜੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਵੇ, ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਕਟਹਿਰੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਕਦਮ ਹੈ। ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਇਕੱਲੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖੋ, ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਗਰੀਬ ਅਗਿਆਨੀ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਨਰਕ ਵਰਗੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ, ਲੁਕੀ ਹੋਈ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਜੋ ਸਾਲ-ਦਰ-ਸਾਲ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਚੱਲ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਿਆਣਾ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਇਹ ਔਰਤ ਜੋ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਮਦਦ ਮੰਗਦੀ ਹੈ, ਵਿਨਚੇਸਟਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਲਈ ਡਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਪੰਜ ਮੀਲ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਖ਼ਤਰਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਖ਼ਤਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਨਹੀਂ। ਜੇ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਵਿਨਚੈਸਟਰ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਭੱਜ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਕੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ?"

"ਮੈਂ ਸੱਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰੇਗੀ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜਾ ਸਹੀ ਹੈ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਤਾਜ਼ਾ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਾਡੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇਗੀ। ਖੈਰ, ਉੱਥੇ ਗਿਰਜਾਘਰ ਦਾ ਟਾਵਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸਿੱਖ ਲਵਾਂਗੇ ਜੋ ਮਿਸ ਹੰਟਰ ਨੇ ਦੱਸਣਾ ਹੈ।"

ਬਲੈਕ ਸਵੈਨ ਹਾਈ ਸਟਰੀਟ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸਰਾਏ ਹੈ, ਜੋ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੌਜਵਾਨ ਔਰਤ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਬੈਠਣ ਵਾਲਾ ਕਮਰਾ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਸਾਡੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚੰਗਾ ਸੁਭਾਅ ਹੈ; ਪਰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਸਲਾਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਨਮੋਲ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਸਾਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਇਹ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਜਲਦੀ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਮਿਸਟਰ ਰੁਕਾਸਲ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵਜੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਆਉਣ ਲਈ ਉਸਦੀ ਛੁੱਟੀ ਮਿਲ ਗਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਮਕਸਦ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਪਤਾ ਸੀ।"

"ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਇਸਦੇ ਸਹੀ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦਿਓ।" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਲੰਬੀਆਂ ਪਤਲੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਅੱਗ ਵੱਲ ਧੱਕੀਆਂ ਅਤੇ ਸੁਣਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ।

"ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਰੁਕਾਸਲ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮਿਲਿਆ ਹਾਂ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸਹਿਜ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।"

"ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ?"

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ। ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਉਵੇਂ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਹੇਠਾਂ ਆਇਆ, ਸ੍ਰੀ ਰੁਕਾਸਲ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕੁੱਤੇ ਦੀ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਕਾਪਰ ਬੀਚਾਂ ਵੱਲ ਲੈ ਗਏ। ਇਹ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਸੁੰਦਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸੁੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਘਰ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਵਰਗਾਕਾਰ ਬਲਾਕ ਹੈ, ਚਿੱਟਾ ਧੋਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਰਾ ਰੰਗ ਅਤੇ ਨਮੀ ਅਤੇ ਖਰਾਬ ਮੌਸਮ ਨਾਲ ਧੱਬੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਸਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਮੈਦਾਨ ਹਨ, ਤਿੰਨ ਪਾਸੇ ਜੰਗਲ ਹਨ, ਅਤੇ ਚੌਥੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਖੇਤ ਹੈ ਜੋ ਸਾਊਥੈਂਪਟਨ ਹਾਈਰੋਡ ਵੱਲ ਢਲਾਣ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਸੌ ਗਜ਼ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ। ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲਾ ਇਹ ਮੈਦਾਨ ਘਰ ਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਜੰਗਲ ਲਾਰਡ ਸਾਊਥਰਟਨ ਦੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸਥਾਨਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ। ਹਾਲ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤਾਂਬੇ ਦੇ ਬੀਚਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਝੁੰਡ ਨੇ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

"ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਇਆ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਮਿਲਣਸਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਉਸਨੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਈ। ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਉਸ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੱਚਾਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਰੁਕਾਸਲ ਪਾਗਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਚੁੱਪ, ਫਿੱਕੇ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਪਾਇਆ, ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ, ਤੀਹ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਪੈਂਤਾਲੀ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਤੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਸੱਤ ਸਾਲ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਪਤਨੀ ਤੋਂ ਉਸਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਬੱਚਾ ਫਿਲਾਡੇਲਫੀਆ ਗਈ ਧੀ ਸੀ। ਮਿਸਟਰ ਰੁਕਾਸਲ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਤਰੇਈ ਮਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਬੇਲੋੜੀ ਨਫ਼ਰਤ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਧੀ ਵੀਹ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ - ਕਿ ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਜਵਾਨ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਬੇਆਰਾਮ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਰੁਕਾਸਲ ਮੈਨੂੰ ਮਨ ਅਤੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਬੇਰੰਗ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਲਟ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਆਸਾਨ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਪੁੱਤਰ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਸਮਰਪਿਤ ਸੀ। ਉਸਦੀਆਂ ਹਲਕੀਆਂ ਸਲੇਟੀ ਅੱਖਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਤੱਕ ਲਗਾਤਾਰ ਭਟਕਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਸਨ, ਹਰ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਵੇਖਦੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਜੇ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦੇ, ਰੌਲੇ-ਰੱਪੇ ਵਾਲੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਸ ਨਾਲ ਦਿਆਲੂ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਉਹ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ ਜੋੜਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਗੁਪਤ ਦੁੱਖ ਸੀ, ਇਸ ਔਰਤ। ਉਹ ਅਕਸਰ ਡੂੰਘੀ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉਦਾਸ ਨਜ਼ਰ ਦੇ ਨਾਲ। ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਈ ਵਾਰ ਸੋਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਬੱਚੇ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਮਨ 'ਤੇ ਭਾਰੂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇੰਨੇ ਵਿਗੜੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਮਾੜੇ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲੇ ਛੋਟੇ ਜੀਵ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਲਈ ਛੋਟਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਸਿਰ ਕਾਫ਼ੀ ਅਨੁਪਾਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਨੂੰਨ ਦੇ ਬੇਰਹਿਮ ਦੌਰਿਆਂ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲਾਂ ਵਿਚਕਾਰ

ਇੱਕ ਬਦਲ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਜੀਵ ਨੂੰ ਦਰਦ ਦੇਣਾ" "ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਚੂਹਿਆਂ, ਛੋਟੇ ਪੰਛੀਆਂ ਅਤੇ ਕੀੜੇ-ਮਕੌੜਿਆਂ ਨੂੰ ਫੜਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਜੀਵ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ, ਦਰਅਸਲ, ਉਸਦਾ ਮੇਰੀ ਕਹਾਣੀ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵੇਰਵਿਆਂ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ," ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, "ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਲੱਗਣ ਜਾਂ ਨਾ।"

"ਮੈਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਚੀਜ਼ ਨਾ ਖੁੰਝ ਜਾਵੇ। ਘਰ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਅਣਸੁਖਾਵੀਂ ਗੱਲ, ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਸੀ ਨੌਕਰਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ। ਇੱਥੇ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਹਨ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ। ਟੋਲਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਹੈ, ਇੱਕ ਰੁੱਖਾ, ਬੇਰਹਿਮ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਵਾਲਾਂ ਅਤੇ ਮੁੱਛਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਗੰਧ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਦੋ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਸ਼੍ਰੀ ਰੁਕਾਸਟਲ ਨੇ ਇਸ ਵੱਲ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਲੰਬੀ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਔਰਤ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਖੱਟਾ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੁਕਾਸਟਲ ਵਾਂਗ ਚੁੱਪ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਿਲਣਸਾਰ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕੋਝਾ ਜੋੜਾ ਹੈ, ਪਰ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਮਾਂ ਨਰਸਰੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਇੱਕ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਹਨ।"

"ਕਾਪਰ ਬੀਚਜ਼ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹੀ; ਤੀਜੇ ਦਿਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੁਕਾਸਲ ਨਾਸ਼ਤੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੇਠਾਂ ਆਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਕਿਹਾ।

"'ਓਹ, ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, 'ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ, ਮਿਸ ਹੰਟਰ, ਸਾਡੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਲ ਕੱਟਣ ਲਈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਦਿੱਖ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਘਟਾਇਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਦੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਬਿਜਲੀ-ਨੀਲਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਤੁਹਾਡਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਓਗੇ, ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਪਹਿਨਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।'

"ਜੋ ਪਹਿਰਾਵਾ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ ਉਹ ਨੀਲੇ ਰੰਗ ਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੇਜ ਰੰਗ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਨੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਸਨ। ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਮਾਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਫਿੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੁਕਾਸਲ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਇਸਦੀ ਦਿੱਖ 'ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਸਦੀ ਜੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਅਤਿਕਥਨੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਡਰਾਇੰਗ-ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਕਮਰਾ ਹੈ, ਜੋ ਘਰ ਦੇ ਪੂਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਲੰਬੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਫਰਸ਼ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਕੁਰਸੀ ਕੇਂਦਰੀ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਪਿੱਠ ਇਸ ਵੱਲ ਮੁੜੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਬੈਠਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਸ਼੍ਰੀ ਰੁਕਾਸਲ, ਕਮਰੇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਤੁਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਸੁਣਾਉਣ ਲੱਗ ਪਏ ਜੋ ਮੈਂ ਕਦੇ ਸੁਣੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਹਾਸੋਹੀਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਹੱਸਦਾ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਕਾਫ਼ੀ ਥੱਕ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੁਕਾਸਲ, ਜਿਸਦੀ ਹਾਸੇ ਦੀ ਕੋਈ ਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਦੇ ਵੀ ਇੰਨੀ ਮੁਸਕਰਾਈ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਬੈਠ ਗਈ।" ਉਸਦੀ ਗੋਦੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਉਦਾਸ, ਚਿੰਤਤ ਝਲਕ। ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ, ਮਿਸਟਰ

ਰੁਕਾਸਲ ਨੇ ਅਚਾਨਕ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਦਿਨ ਦੀਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਰਸਰੀ ਵਿੱਚ ਛੋਟੇ ਐਡਵਰਡ ਕੋਲ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।

"ਦੋ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਇਹੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਬਿਲਕੁਲ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ। ਮੈਂ ਫਿਰ ਆਪਣਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਬਦਲਿਆ, ਫਿਰ ਮੈਂ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਕਹਾਣੀਆਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਦਿਲੋਂ ਹੱਸਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਭੰਡਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਉਸਨੇ ਅਨੋਖੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਪੀਲਾ ਪਿੱਠ ਵਾਲਾ ਨਾਵਲ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਕੁਰਸੀ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਹਿਲਾਇਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਪੰਨੇ 'ਤੇ ਨਾ ਪਵੇ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਲਗਭਗ ਦਸ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਇੱਕ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਚਾਨਕ, ਇੱਕ ਵਾਕ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਰੁਕਣ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਬਦਲਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ।"

"ਤੁਸੀਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼, ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਉਤਸੁਕ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਅਸਾਧਾਰਨ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮੂੰਹ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਮੋੜਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਡੁੱਬ ਗਿਆ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਸੋਚਿਆ। ਮੇਰਾ ਹੱਥ-ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ ਵਿਚਾਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਰੁਮਾਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਛੁਪਾ ਲਿਆ। ਅਗਲੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਆਪਣੀ ਹਾਸੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਰੁਮਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨਾਲ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਸੀ। ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਸੀ। ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਹ ਮੇਰਾ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੂਜੀ ਨਜ਼ਰ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸਾਊਥੈਂਪਟਨ ਰੋਡ 'ਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸਲੇਟੀ ਸੂਟ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਮੇਰੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸੜਕ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਾਈਵੇਅ ਹੈ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੋਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਆਦਮੀ ਰੇਲਿੰਗ ਨਾਲ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਸਾਡੇ ਖੇਤ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਉੱਪਰ ਉੱਠਿਆ। ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਰੁਮਾਲ ਹੇਠਾਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੁਕਾਸਟਲ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖੋਜੀ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਟਿਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਕੀ ਸੀ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਉੱਠੀ।

"'ਜੈਫਰੋ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਉੱਥੇ ਸੜਕ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬੇਸ਼ਰਮੀ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜੋ ਮਿਸ ਹੰਟਰ ਵੱਲ ਘੂਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।'

"'ਤੁਹਾਡਾ ਕੋਈ ਦੋਸਤ ਨਹੀਂ, ਮਿਸ ਹੰਟਰ?' ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।"

"'ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ।"

"'ਪਿਆਰੇ! ਕਿੰਨਾ ਬੇਸ਼ਰਮੀ ਵਾਲਾ! ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰੋ।"

"'ਯਕੀਨਨ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਾ ਦੇਣਾ ਹੀ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ।"

"'ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਸਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਥੇ ਹੀ ਘੁੰਮਦੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜੋ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਵੇਂ ਹੀ ਹਿਲਾ ਕੇ ਦੂਰ ਭੇਜੋ।"

"ਮੈਂ ਉਹੀ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੁਕਾਸਲ ਨੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੈਠੀ, ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਨੀਲਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੜਕ 'ਤੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।"

"ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਡੀ ਕਹਾਣੀ ਸਭ ਤੋਂ ਦਿਲਚਸਪ ਹੋਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਖਰਾ ਪਾਓਗੇ, ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਘਟਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਬੰਧ ਹੋਵੇ। ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਾਪਰ ਬੀਚਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਮਿਸਟਰ ਰੁਕਾਸਲ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਆਊਟਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ ਜੋ ਰਸੋਈ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚੇ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਚੇਨ ਦੀ ਤਿੱਖੀ ਧੜਕਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਘੁੰਮਣ ਵਰਗੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ।"

"'ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ!' ਮਿਸਟਰ ਰੁਕਾਸਲ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੋ ਫੱਟਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਦਰਾੜ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। 'ਕੀ ਉਹ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ?'

“ਮੈਂ ਅੰਦਰ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੋ ਚਮਕਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ।

“'ਡਰ ਨਾ,' ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਮੇਰੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ। 'ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਰਲੋ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਮਾਸਟਿਫ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬੁੱਢਾ ਟੋਲਰ, ਮੇਰਾ ਲਾੜਾ, ਇਕਲੌਤਾ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਖੁਆਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਰ੍ਹੋਂ ਵਾਂਗ ਤਿੱਖਾ ਹੋਵੇ। ਟੋਲਰ ਉਸਨੂੰ ਹਰ ਰਾਤ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਉਸ ਅਪਰਾਧੀ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੰਦ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਭਲਿਆਈ ਲਈ, ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਹਾਨੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਦਹਿਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਪੈਰ ਨਾ ਰੱਖੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।'

"ਇਹ ਚੇਤਾਵਨੀ ਕੋਈ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਦੋ ਰਾਤਾਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਸਵੇਰੇ ਦੋ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਆਪਣੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇਖਿਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਚਾਂਦਨੀ ਰਾਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਘਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲਾ ਲਾਅਨ ਚਾਂਦੀ ਨਾਲ ਰੰਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਦਿਨ ਵਾਂਗ ਚਮਕਦਾਰ ਸੀ। ਮੈਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤ ਸੁੰਦਰਤਾ ਵਿੱਚ ਮਗਨ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਤਾਂਬੇ ਦੀਆਂ ਬੀਚਾਂ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਹੇਠ ਕੁਝ ਹਿੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਚਾਂਦਨੀ ਵਿੱਚ ਉੱਭਰਿਆ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਕੁੱਤਾ ਸੀ, ਵੱਛੇ ਜਿੰਨਾ ਵੱਡਾ, ਪੀਲਾ ਰੰਗ, ਲਟਕਦੇ ਜਬਾੜੇ, ਕਾਲੇ ਮੂੰਹ ਅਤੇ ਵੱਡੀਆਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਨਾਲ। ਇਹ ਲਾਅਨ ਦੇ ਪਾਰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਤੁਰਿਆ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਿੱਚ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਨੇ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਠੰਡ ਭੇਜੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਕੋਈ ਚੋਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

“ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਜੀਬ ਤਜਰਬਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਾਲ ਕੱਟੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤਣੇ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਕੋਇਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਸ਼ਾਮ, ਬੱਚੇ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਫਰਨੀਚਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਦਰਾਜ਼ ਸੀ, ਦੋ ਉੱਪਰਲੇ ਖਾਲੀ ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਨ, ਹੇਠਲਾ ਬੰਦ ਸੀ। ਮੈਂ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਿਨਨ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ

ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਅਜੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਪੈਕ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੀਜੇ ਦਰਾਜ਼ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਨਾਰਾਜ਼ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਕਿਸੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਚਾਬੀਆਂ ਦਾ ਝੁੰਡ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਪਹਿਲੀ ਚਾਬੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਨਾਲ ਫਿੱਟ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਓਗੇ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਸੀ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਵਾਲਾਂ ਦਾ ਕੋਇਲ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਜੀਬ ਰੰਗ ਅਤੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੋਟਾਈ ਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਫਿਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਅਸੰਭਵਤਾ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਆ ਗਈ। ਮੇਰੇ ਵਾਲ ਦਰਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਬੰਦ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ? ਕੰਬਦੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਤਣਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ, ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਵਾਲ ਕੱਢੇ। ਮੈਂ ਦੋਵੇਂ ਵਾਲ ਇਕੱਠੇ ਰੱਖੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਨ। ਕੀ ਇਹ ਅਸਾਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ? ਮੈਂ ਜਿੰਨਾ ਚਾਹਾਂਗਾ, ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਅਜੀਬ ਵਾਲ ਦਰਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਰੁੱਕੈਸਟਲਜ਼ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਦਰਾਜ਼ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਲਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।"

"ਮੈਂ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਹੋਮਜ਼, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਹੀ ਪੂਰੇ ਘਰ ਦੀ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਯੋਜਨਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਵਿੰਗ ਸੀ ਜੋ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਵੱਸਦਾ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਜੋ ਟੋਲਰਾਂ ਦੇ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਸੀ, ਇਸ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬੰਦ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਦਿਨ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹਿਆ, ਮੈਂ ਸ਼੍ਰੀ ਰੁਕਾਸਟਲ ਨੂੰ ਇਸ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ ਮਿਲਿਆ, ਉਸਦੀਆਂ ਚਾਬੀਆਂ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਗੋਲ, ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰਾ ਵਿਅਕਤੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਆਦਤ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਗੱਲ੍ਹ ਲਾਲ ਸਨ, ਉਸਦਾ ਮੱਥੇ ਸਾਰੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਸੁੰਗੜ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਨਾੜੀਆਂ ਉਸਦੇ ਮੰਦਰਾਂ 'ਤੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਬਦ ਜਾਂ ਨਜ਼ਰ ਦੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਲੰਘ ਗਿਆ।"

"ਇਸਨੇ ਮੇਰੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ, ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਚਾਰਜ ਨਾਲ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਸੈਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਹਰ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਪਾਸੇ ਘੁੰਮਿਆ ਜਿੱਥੋਂ ਮੈਂ ਘਰ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਦੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚਾਰ ਲਗਾਤਾਰ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਸਿਰਫ਼ ਗੰਦੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਚੌਥਾ ਬੰਦ ਸੀ। ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਸੁੰਨਸਾਨ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਉੱਪਰ-ਨੀਚੇ ਟਹਿਲਦਾ ਰਿਹਾ, ਕਦੇ-ਕਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਵੇਖਦਾ ਰਿਹਾ, ਮਿਸਟਰ ਰੁਕਾਸਲ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਬਾਹਰ ਆਏ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਾਂਗ ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ।"

"'ਆਹ!' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਜੇ ਮੈਂ ਬਿਨਾਂ ਕੁਝ ਕਹੇ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘ ਗਿਆ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਰੁੱਖਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਮੁਟਿਆਰ। ਮੈਂ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੀ ਹੋਈ ਸੀ।'

"ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। 'ਵੈਸੇ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ, 'ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਉੱਪਰ ਕਾਫ਼ੀ ਖਾਲੀ ਕਮਰੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਸ਼ਟਰ ਉੱਪਰ ਹਨ।'

“ਉਹ ਹੈਰਾਨ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਮੇਰੀ ਟਿੱਪਣੀ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ।

"'ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫੀ ਮੇਰੇ ਸ਼ੌਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। 'ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਆਪਣਾ ਹਨੇਰਾ ਕਮਰਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਪਰ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ! ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੀ ਸੁਚੇਤ ਮੁਟਿਆਰ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਹਾਂ। ਕੌਣ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੇਗਾ? ਕੌਣ ਕਦੇ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੇਗਾ?' ਉਸਨੇ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਲਹਿਜੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਜ਼ਾਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਸ਼ੱਕ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਪੜ੍ਹੀ, ਪਰ ਕੋਈ ਮਜ਼ਾਕ ਨਹੀਂ।

"ਖੈਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼, ਜਿਸ ਪਲ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਆਈ ਕਿ ਉਸ ਕਮਰਿਆਂ ਦੇ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੇਰਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਇਹ ਫਰਜ਼ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਸੀ - ਇੱਕ ਭਾਵਨਾ ਕਿ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਤੋਂ ਕੁਝ ਚੰਗਾ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਔਰਤ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਔਰਤ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਭਾਵਨਾ ਦਿੱਤੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਉੱਥੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਵਰਜਿਤ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੌਕੇ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਸੀ।

"ਇਹ ਮੌਕਾ ਕੱਲ੍ਹ ਹੀ ਆਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ, ਮਿਸਟਰ ਰੁਕਾਸਟਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਟੋਲਰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੋਵੇਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੁੰਨਸਾਨ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਲੱਭਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਸਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਕਾਲਾ ਲਿਨਨ ਬੈਗ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੱਲ੍ਹ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸ਼ਰਾਬੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਚਾਬੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਹੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮਿਸਟਰ ਅਤੇ ਮਿਸਿਜ਼ ਰੁਕਾਸਟਲ ਦੋਵੇਂ ਹੇਠਾਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਬੱਚਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਮੌਕਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਤਾਲੇ ਵਿੱਚ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਚਾਬੀ ਘੁਮਾ ਦਿੱਤੀ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਖਿਸਕ ਗਿਆ।

"ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਰਸਤਾ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਾਰਪੇਟ ਵਾਲਾ, ਜੋ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਸੱਜੇ ਕੋਣ 'ਤੇ ਮੁੜਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਕੋਨੇ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਹਰ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ, ਧੂੜ ਭਰੇ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲ, ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਦੋ ਖਿੜਕੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ, ਮਿੱਟੀ ਨਾਲ ਇੰਨੇ ਸੰਘਣੇ ਕਿ ਸ਼ਾਮ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੱਧਮ ਜਿਹੀ ਚਮਕਦੀ ਸੀ। ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਬਾਹਰ ਇੱਕ ਲੋਹੇ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਦੀਆਂ ਚੌੜੀਆਂ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਕੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੰਗ ਨਾਲ ਤਾਲਾ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਰੱਸੀ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਵੀ ਬੰਦ ਸੀ, ਅਤੇ ਚਾਬੀ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਬੈਰੀਕੇਡ ਵਾਲਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬਾਹਰੋਂ ਬੰਦ ਖਿੜਕੀ ਨਾਲ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਇਸਦੇ ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਝਲਕ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਮਰਾ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਕਾਈਲਾਈਟ ਸੀ ਜੋ ਉੱਪਰੋਂ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦਿੰਦੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਭਿਆਨਕ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਿਹੜਾ ਰਾਜ਼ ਲੁਕਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਅਚਾਨਕ ਕਮਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਹੇਠੋਂ ਚਮਕਦੀ ਮੱਧਮ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਚੀਰਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਪਰਛਾਵਾਂ ਅੱਗੇ-ਪਿੱਛੇ ਲੰਘਦਾ ਦੇਖਿਆ। ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਪਾਗਲ, ਬੇਲੋੜਾ ਡਰ ਉੱਠਿਆ। ਮੇਰੀਆਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਸਾਂ ਮੈਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਫੇਲ੍ਹ ਕਰ ਗਈਆਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਭੱਜਿਆ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੱਜਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਭਿਆਨਕ ਹੱਥ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਮੇਰੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਦੀ ਸਕਰਟ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਬੈਠਾ ਹੋਵੇ। ਮੈਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਭੱਜ ਕੇ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ, ਅਤੇ ਸਿੱਧਾ ਮਿਸਟਰ ਰੁਕਾਸਲ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਵੱਜਾ, ਜੋ ਬਾਹਰ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

"'ਤਾਂ,' ਉਸਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, 'ਫਿਰ ਇਹ ਤੂੰ ਹੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ।'
"'ਓਹ, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਡਰ ਗਿਆ ਹਾਂ!' ਮੈਂ ਹੂੰਝਿਆ।
"'ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਮੁਟਿਆਰ! ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਮੁਟਿਆਰ!' - ਤੁਸੀਂ ਸੋਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕਿ ਉਸਦਾ ਸੁਭਾਅ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਭਰਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ - 'ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਕਿਸ ਗੱਲ ਨੇ ਡਰਾਇਆ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਮੁਟਿਆਰ?"
"ਪਰ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੀ ਭੜਕਾਊ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੋਲਿਆ। ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੌਕਸ ਸੀ।"
"'ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਮੂਰਖ ਸੀ ਕਿ ਖਾਲੀ ਵਿੰਗ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਬੈਠ ਗਿਆ,' ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। 'ਪਰ ਇਸ ਮੱਧਮ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੰਨਾ ਇਕੱਲਾ ਅਤੇ ਡਰਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਡਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਬਾਹਰ ਭੱਜ ਗਿਆ। ਓ, ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਉੱਥੇ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਹੈ!'
"'ਬੱਸ ਇਹੀ?' ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਵੇਖਦਿਆਂ ਕਿਹਾ।
"'ਕਿਉਂ, ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੋਚਿਆ?' ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।
"'ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ?"
"'ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ।"
"'ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ?" ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਸਭ ਤੋਂ ਦੋਸਤਾਨਾ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੁਸਕਰਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।
"'ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ
"'ਖੈਰ, ਫਿਰ, ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਉਸ ਦਹਿਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਪੈਰ ਰੱਖਿਆ' - ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਗੁੱਸੇ ਦੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਵਿੱਚ ਸਖ਼ਤ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਭੂਤ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ - 'ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਸਟਿਫ ਕੋਲ ਸੁੱਟ ਦਿਆਂਗਾ।'
"ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਡਰ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕੀਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਕੇ ਭੱਜ ਗਿਆ ਹੋਣਾ। ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਪਿਆ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ, ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼। ਮੈਂ ਕੁਝ ਸਲਾਹ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉੱਥੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਘਰ ਤੋਂ, ਔਰਤ ਦੇ ਆਦਮੀ ਤੋਂ, ਨੌਕਰਾਂ ਤੋਂ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬੱਚੇ ਤੋਂ ਵੀ ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਭਿਆਨਕ ਸਨ। ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਸਭ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਮੈਂ ਘਰੋਂ ਭੱਜ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੇਰੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਲਗਭਗ ਮੇਰੇ ਡਰਾਂ ਜਿੰਨੀ ਹੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਮਨ ਜਲਦੀ ਹੀ ਬਣ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਤਾਰ ਭੇਜਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਅਤੇ ਚੋਗਾ ਪਾਇਆ, ਦਫਤਰ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਘਰ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਅੱਧਾ ਮੀਲ ਦੂਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ, ਬਹੁਤ ਹਲਕਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਸ਼ੱਕ ਆਇਆ ਕਿ ਕਿਤੇ ਕੁੱਤਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਨਾ ਜਾਵੇ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਆਇਆ ਕਿ ਟੋਲਰ ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲਾ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਇਸ ਜੰਗਲੀ ਜੀਵ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ, ਜਾਂ ਜੋ ਹਿੰਮਤ ਕਰੇਗਾ।" ਉਸਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਨ ਲਈ। ਮੈਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅੰਦਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੇ

ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਜਾਗਦਾ ਰਿਹਾ। ਮੈਨੂੰ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਵਿਨਚੈਸਟਰ ਆਉਣ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਆਈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵਜੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੁਕਾਸਲ ਇੱਕ ਮੁਲਾਕਾਤ 'ਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਸ਼ਾਮ ਬਾਹਰ ਰਹਿਣਗੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਬੱਚੇ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨੀ ਪਵੇ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਸਾਹਸ ਦੱਸ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਹੋਮਜ਼, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਮੈਂ ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਇਸ ਅਸਾਧਾਰਨ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਜਾਦੂ ਨਾਲ ਸੁਣ ਰਹੇ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਹੁਣ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ-ਨੀਚੇ ਤੁਰਿਆ, ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਆਪਣੀਆਂ ਜੇਬਾਂ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਡੂੰਘੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਸੀ।

"ਕੀ ਟੋਲਰ ਅਜੇ ਵੀ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਹਾਂ। ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੁਕਾਸਟਲ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।"

"ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ। ਅਤੇ ਰੁਕਾਸਟਲ ਅੱਜ ਰਾਤ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ?"

"ਹਾਂ।"

"ਕੀ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਤਾਲਾ ਵਾਲਾ ਤਹਿਖਾਨਾ ਹੈ?"

"ਹਾਂ, ਵਾਈਨ-ਸੇਲਰ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰ ਕੁੜੀ ਵਾਂਗ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਮਿਸ ਹੰਟਰ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਨਾਮਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਔਰਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।"

"ਮੈਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ। ਇਹ ਕੀ ਹੈ?"

"ਅਸੀਂ ਸੱਤ ਵਜੇ ਤੱਕ ਕਾਪਰ ਬੀਚਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵਾਂਗੇ, ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਮੈਂ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਰੁਕਾਸਟਲ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਟੋਲਰ, ਸਾਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ, ਅਸਮਰੱਥ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਿਰਫ਼ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਟੋਲਰ ਹੀ ਬਚੀ ਹੈ, ਜੋ ਅਲਾਰਮ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਲਈ ਤਹਿਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ 'ਤੇ ਚਾਬੀ ਮੋੜ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੌਖਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

"ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਰਾਂਗਾ।."

"ਸ਼ਾਨਦਾਰ! ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਾਂਗੇ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਸੰਭਵ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਹ ਕੈਦੀ ਕੌਣ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧੀ, ਮਿਸ ਐਲਿਸ ਰੁਕਾਸਟਲ ਹੈ, ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਸਹੀ ਯਾਦ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਮਰੀਕਾ ਗਈ ਸੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਕੱਦ, ਆਕਾਰ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਲਾਂ ਦੇ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਵਰਗੀ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਵਾਲ ਕੱਟੇ ਗਏ ਸਨ, ਬਹੁਤ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਬਿਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਲੰਘੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਇੱਕ ਉਤਸੁਕ ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਆ ਗਏ। ਸੜਕ 'ਤੇ ਆਦਮੀ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਦੋਸਤ ਸੀ - ਸ਼ਾਇਦ

ਉਸਦੀ ਮੰਗੇਤਰ - ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੁੜੀ ਦਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਹਿਨਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵਰਗੇ ਸੀ, ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਹਾਸੇ ਤੋਂ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਤੋਂ ਯਕੀਨ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮਿਸ ਰੁਕਾਸਟਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁਸ਼ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੁਣ ਉਸਦਾ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਸ ਨਾਲ। ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਗੰਭੀਰ ਨੁਕਤਾ ਬੱਚੇ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਹੈ।"

"ਇਸਦਾ ਇਸ ਨਾਲ ਕੀ ਸਬੰਧ ਹੈ?" ਮੈਂ ਵੀਰਜ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਤੁਸੀਂ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਲਗਾਤਾਰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ ਕਿ ਇਹ ਉਲਟ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਅਸਲ ਸਮਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਬੱਚੇ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਅਸਧਾਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਾਲਮ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਜ਼ਾਲਮਤਾ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇਹ ਆਪਣੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ, ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਉਸ ਗਰੀਬ ਕੁੜੀ ਲਈ ਬੁਰਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼," ਸਾਡਾ ਮੁਵੱਕਿਲ ਚੀਕਿਆ। "ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਓ, ਆਓ ਇਸ ਗਰੀਬ ਜੀਵ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਲ ਵੀ ਨਾ ਗੁਆਈਏ।"

"ਸਾਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚਲਾਕ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਸੱਤ ਵਜੇ ਤੱਕ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋਵਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗੀ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਭੇਤ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾ ਲਵਾਂਗੇ।"

ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕਹੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਰਸਤੇ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਜਾਲ ਵਿਛਾ ਕੇ ਸਿਰਫ਼ ਸੱਤ ਵਜੇ ਪਹੁੰਚੇ ਸੀ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤਾਂਬੇ ਦੇ ਬੀਚਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਸੀ। ਡੁੱਬਦੇ ਸੂਰਜ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕਾਲੇ ਪੱਤਿਆਂ ਨਾਲ ਸੜੀ ਹੋਈ ਧਾਤ ਵਾਂਗ ਚਮਕਦੇ ਰੁੱਖਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ ਘਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਮਿਸ ਹੰਟਰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੀ ਹੋਈ ਨਾ ਖੜੀ ਹੋਵੇ।

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਲਿਆ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

ਹੇਠਾਂ ਕਿਤੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਗੜਗੜਾਹਟ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ। "ਉਹ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਟੋਲਰ ਹੈ ਜੋ ਕੋਠੜੀ ਵਿੱਚ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਰਸੋਈ ਦੇ ਗਲੀਚੇ 'ਤੇ ਲੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਹਨ ਉਸਦੀਆਂ ਚਾਬੀਆਂ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਰੁਕਾਸਲ ਦੀਆਂ ਨਕਲਾਂ ਹਨ।"

"ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕੀਤਾ ਹੈ!" ਹੋਮਜ਼ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ। "ਹੁਣ ਰਾਹ ਦਿਖਾਓ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇਸ ਕਾਲੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਅੰਤ ਦੇਖਾਂਗੇ।"

ਅਸੀਂ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹੀਆਂ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਇੱਕ ਰਸਤੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਬੈਰੀਕੇਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਾਇਆ ਜਿਸਦਾ ਵਰਣਨ ਮਿਸ ਹੰਟਰ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਰੱਸੀ ਕੱਟ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਵਰਸ ਬਾਰ ਨੂੰ ਹਟਾ

ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਤਾਲੇ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਚਾਬੀਆਂ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਅੰਦਰੋਂ ਕੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਆਈ, ਅਤੇ ਚੁੱਪੀ 'ਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਬੱਦਲਵਾਈ ਹੋ ਗਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਮਿਸ ਹੰਟਰ, ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਬਿਨਾਂ ਅੰਦਰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ, ਵਾਟਸਨ, ਆਪਣਾ ਮੋਢਾ ਲਗਾਓ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਕੀ ਅਸੀਂ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੇ।"

ਇਹ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਟੁੱਟਾ-ਭੱਜਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਸਾਂਝੀ ਤਾਕਤ ਅੱਗੇ ਝੱਟ ਝੁੱਕ ਗਿਆ। ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਭੱਜੇ। ਇਹ ਖਾਲੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਪੈਲੇਟ ਬੈੱਡ, ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਮੇਜ਼ ਅਤੇ ਲਿਨਨ ਦੀ ਇੱਕ ਟੋਕਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਫਰਨੀਚਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉੱਪਰਲੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੈਦੀ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਬਦਮਾਸ਼ੀ ਹੋਈ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਇਸ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨੇ ਮਿਸ ਹੰਟਰ ਦੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਨੂੰ ਭਜਾ ਲਿਆ ਹੈ।"

"ਪਰ ਕਿਵੇਂ?"

"ਸਕਾਈਲਾਈਟ ਰਾਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਦੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸੰਭਾਲਿਆ।" ਉਹ ਛੱਤ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ। "ਆਹ, ਹਾਂ," ਉਹ ਚੀਕਿਆ, "ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਾਲੀ ਪੌੜੀ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਛੱਤਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ।"

"ਪਰ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ," ਮਿਸ ਹੰਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਜਦੋਂ ਰੁਕੈਸਲ ਚਲੇ ਗਏ ਤਾਂ ਪੌੜੀ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਉਹ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਰ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਚਲਾਕ ਅਤੇ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਆਦਮੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਹੀ ਹੁੰਦਾ ਜਿਸਦੇ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਮੈਂ ਹੁਣ ਪੌੜੀਆਂ 'ਤੇ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ, ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪਿਸਤੌਲ ਤਿਆਰ ਰੱਖਣਾ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਉਸਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਨਿਕਲੇ ਹੀ ਸਨ ਕਿ ਕਮਰੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਆਇਆ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮੋਟਾ ਅਤੇ ਭਾਰਾ ਆਦਮੀ, ਜਿਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਸੋਟੀ ਸੀ। ਮਿਸ ਹੰਟਰ ਚੀਕ ਉੱਠੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਕੰਧ ਨਾਲ ਸੁੰਗੜ ਗਈ, ਪਰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ।

"ਤੂੰ ਬਦਮਾਸ਼!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੇਰੀ ਧੀ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?"

ਮੋਟੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਾਈਆਂ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਅਸਮਾਨ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ।

"ਇਹ ਮੇਰਾ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਤੁਸੀਂ ਚੋਰ! ਜਾਸੂਸ ਅਤੇ ਚੋਰ! ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ? ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਕਰਾਂਗਾ!" ਉਹ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਜਿੰਨੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ।

"ਉਹ ਕੁੱਤੇ ਲਈ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ!" ਮਿਸ ਹੰਟਰ ਨੇ ਚੀਕਿਆ।

“ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮੇਰਾ ਰਿਵਾਲਵਰ ਹੈ,” ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"ਮੁੱਢਲਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਣਾ ਹੀ ਚੰਗਾ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਪੌੜੀਆਂ ਉਤਰਨ ਲੱਗੇ। ਅਸੀਂ ਹਾਲ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਏ ਸੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਕੁੱਤੇ ਦੇ ਭਜਾਉਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਦਰਦ ਦੀ ਇੱਕ ਚੀਕ, ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਸਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਸੀ। ਲਾਲ

ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਕੰਬਦੇ ਅੰਗਾਂ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਲੜਖੜਾਹਟ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਬਾਹਰ ਆਇਆ।

"ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਖਾਣਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਜਲਦੀ ਕਰੋ, ਜਲਦੀ ਕਰੋ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ!"

ਮੈਂ ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਭੱਜ ਕੇ ਘਰ ਦੇ ਕੋਣ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ, ਟੋਲਰ ਸਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਉਹ ਵੱਡਾ ਭੁੱਖਾ ਜਾਨਵਰ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਕਾਲਾ ਮੂੰਹ ਰੁਕੈਸਲ ਦੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਦੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਚੀਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਭੱਜਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਇਸਦੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਉਡਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਇਸਦੇ ਤੇਜ਼ ਚਿੱਟੇ ਦੰਦ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸਦੀ ਗਰਦਨ ਦੇ ਵੱਡੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਰਹੇ ਸਨ। ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ, ਜਿਉਂਦਾ ਪਰ ਭਿਆਨਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਗਾੜਿਆ ਹੋਇਆ, ਘਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ। ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਡਰਾਇੰਗ-ਰੂਮ ਦੇ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਲਿਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋਏ ਟੋਲਰ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਖ਼ਬਰ ਦੇਣ ਲਈ ਭੇਜ ਕੇ, ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਦਰਦ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਉਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੰਬੀ, ਗੁੜ੍ਹੀ ਔਰਤ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਈ।

"ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਟੋਲਰ!" ਮਿਸ ਹੰਟਰ ਨੇ ਚੀਕਿਆ।

"ਹਾਂ, ਮਿਸ। ਮਿਸਟਰ ਰੁਕਾਸਲ ਨੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ। ਆਹ, ਮਿਸ, ਇਹ ਅਫ਼ਸੋਸ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿੰਦਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਦਰਦ ਬੇਕਾਰ ਗਏ ਹਨ।"

"ਹਾ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਵੇਖਦਿਆਂ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਟੋਲਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣਦੀ ਹੈ।"

"ਹਾਂ, ਸਰ, ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ।"

"ਫਿਰ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ, ਬੈਠੋ, ਅਤੇ ਆਓ ਇਸਨੂੰ ਸੁਣੀਏ ਕਿਉਂਕਿ ਕਈ ਨੁਕਤੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿਆਂਗੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਜੇ ਮੈਂ ਕੋਠੜੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਸਕਦੀ। ਜੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪੁਲਿਸ-ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਦੋਸਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਮਿਸ ਐਲਿਸ ਦੀ ਵੀ ਦੋਸਤ ਸੀ।"

"ਉਹ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮਿਸ ਐਲਿਸ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਕਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਉਸਦੇ ਲਈ ਕਦੇ ਵੀ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਦੇ ਘਰ ਮਿਸਟਰ ਫੌਲਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਿੱਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਮਿਸ ਐਲਿਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸਨ, ਪਰ ਉਹ ਇੰਨੀ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਧੀਰਜਵਾਨ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਬਲਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਮਿਸਟਰ ਰੁਕਾਸਲ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਪਤੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਮੰਗਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ

ਇੱਕ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਵਿਆਹ ਕਰੇ ਜਾਂ ਨਾ ਕਰੇ, ਉਹ ਉਸਦੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕੇ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਦਿਮਾਗੀ ਬੁਖਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਛੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਤੱਕ ਮੌਤ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਠੀਕ ਹੋ ਗਈ, ਸਭ ਕੁਝ ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਿੱਚ ਥੱਕ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸੁੰਦਰ ਵਾਲ ਕੱਟ ਦਿੱਤੇ ਗਏ; ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਆਇਆ।" ਉਸਦੇ ਜਵਾਨ ਆਦਮੀ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਓਨਾ ਹੀ ਸੱਚਾ ਮੰਨਦਾ ਰਿਹਾ ਜਿੰਨਾ ਆਦਮੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਆਹ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗੇ ਰਹੇ ਹੋ, ਉਹ ਮਾਮਲਾ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਸਾਰੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਫਿਰ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਰੁਕਾਸਲ ਨੇ ਕੈਦ ਦੀ ਇਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ?"

"ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ."

"ਅਤੇ ਮਿਸਟਰ ਫੌਲਰ ਦੀ ਅਸਹਿਮਤ ਜ਼ਿੱਦ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਮਿਸ ਹੰਟਰ ਨੂੰ ਲੰਡਨ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਲਿਆਂਦਾ।"

"ਬੱਸ ਇਹੀ ਸੀ, ਸਰ।"

"ਪਰ ਮਿਸਟਰ ਫਾਊਲਰ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿੜ ਆਦਮੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼ ਵਾਂਗ, ਘਰ ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਕਰ ਲਈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੁਝ ਦਲੀਲਾਂ, ਧਾਤੂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਏ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਦਿਲਚਸਪੀਆਂ ਉਸਦੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸਨ।"

"ਮਿਸਟਰ ਫਾਊਲਰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਆਲੂ ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਲ ਵਾਲਾ ਸੱਜਣ ਸੀ," ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਟੋਲਰ ਨੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

"ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਚੰਗੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਪੀਣ ਦੀ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਲਕ ਬਾਹਰ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਪੌੜੀ ਤਿਆਰ ਹੋਵੇ।"

"ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ, ਸਰ, ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਹੋਇਆ।"

"ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗਦੇ ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਟੋਲਰ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਉਲਝਾਇਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਕੰਟਰੀ ਸਰਜਨ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੁਕਾਸਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਵਾਟਸਨ, ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਮਿਸ ਹੰਟਰ ਨੂੰ ਵਿਨਚੈਸਟਰ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਸਾਡਾ ਸਥਾਨ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ।"

ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤਾਂਬੇ ਦੀਆਂ ਬੀਚਾਂ ਵਾਲੇ ਭਿਆਨਕ ਘਰ ਦਾ ਭੇਤ ਸੁਲਝ ਗਿਆ। ਮਿਸਟਰ ਰੁਕਾਸਲ ਬਚ ਗਿਆ, ਪਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਟੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਆਦਮੀ ਰਿਹਾ, ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੀ ਸਮਰਪਿਤ ਪਤਨੀ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨੌਕਰਾਂ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਰੁਕਾਸਲ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਜੀਵਨ ਬਾਰੇ ਇੰਨਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਮਿਸਟਰ ਫਾਊਲਰ ਅਤੇ ਮਿਸ ਰੁਕਾਸਲ ਦਾ ਵਿਆਹ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੁਆਰਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਡਾਣ ਤੋਂ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਸਾਊਥੈਂਪਟਨ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੁਣ ਮਾਰੀਸ਼ਸ ਟਾਪੂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਧਾਰਕ ਹੈ। ਮਿਸ ਵਾਇਲਟ ਹੰਟਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ, ਮੇਰੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਹ ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬਣ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੁਣ ਵਾਲਸਾਲ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਸਕੂਲ ਦੀ ਮੁਖੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਸਫਲਤਾ ਮਿਲੀ ਹੈ।

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਦੀਆਂ ਯਾਦਾਂ

ਸਿਲਵਰ ਬਲੇਜ਼

"ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ, ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਨਾਸ਼ਤੇ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਬੈਠੇ ਸੀ।

"ਜਾਓ! ਕਿੱਥੇ?"

"ਡਾਰਟਮੂਰ ਨੂੰ; ਕਿੰਗਜ਼ ਪਾਈਲੈਂਡ ਨੂੰ।"

ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਦਰਅਸਲ, ਮੇਰੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਹੈਰਾਨੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਅਸਾਧਾਰਨ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਲਝਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗੱਲਬਾਤ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਦਿਨ ਲਈ ਮੇਰਾ ਸਾਥੀ ਆਪਣੀ ਠੋਡੀ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਭਰਵੱਟੇ ਬੁਣੇ ਹੋਏ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦਾ ਰਿਹਾ, ਆਪਣੀ ਪਾਈਪ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਾਲੇ ਤੰਬਾਕੂ ਨਾਲ ਚਾਰਜ ਅਤੇ ਰੀਚਾਰਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਜਾਂ ਟਿੱਪਣੀ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਬੋਲਾ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਨਿਊਜ਼ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਹਰ ਅਖ਼ਬਾਰ ਦੇ ਤਾਜ਼ੇ ਐਡੀਸ਼ਨ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ, ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦੇਣ ਲਈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਚੁੱਪ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਨਤਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਮੱਸਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੀ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੀ ਵੇਸੈਕਸ ਕੱਪ ਲਈ ਮਨਪਸੰਦ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਗਾਇਬ ਹੋਣਾ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਟ੍ਰੇਨਰ ਦਾ ਦੁਖਦਾਈ ਕਤਲ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਅਚਾਨਕ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਲਈ ਨਿਕਲਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਹੀ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ।

"ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਵਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਜਾ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਤੁਸੀਂ ਆ ਕੇ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਅਹਿਸਾਨ ਕਰੋਗੇ। ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਸਮਾਂ ਬੇਕਾਰ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨੁਕਤੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵਿਲੱਖਣ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪੈਡਿੰਗਟਨ ਵਿਖੇ ਆਪਣੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਫੜਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਫੀਲਡ-ਗਲਾਸ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲਿਆ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰੋਗੇ।"

ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਐਕਸੀਟਰ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਗੱਡੀ ਦੇ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼, ਆਪਣੇ ਤਿੱਖੇ, ਉਤਸੁਕ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਨਾਂ ਵਾਲੇ ਟ੍ਰੈਵਲਿੰਗ-ਕੈਪ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ, ਪੈਡਿੰਗਟਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਤਾਜ਼ੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦੇ ਬੰਡਲ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਡੁੱਬ ਗਿਆ। ਅਸੀਂ ਰੀਡਿੰਗ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਆਏ ਸੀ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਖਰੀ ਕਾਗਜ਼ ਸੀਟ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਿਗਾਰ-ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ।

"ਅਸੀਂ ਠੀਕ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਘੜੀ ਵੱਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਇਸ ਵੇਲੇ ਸਾਡਾ ਰੇਟ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਮੀਲ ਪ੍ਰਤੀ ਘੰਟਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਚੌਥਾਈ-ਮੀਲ ਦੀਆਂ ਪੋਸਟਾਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀਆਂ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ। ਪਰ ਇਸ ਲਾਈਨ 'ਤੇ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਪੋਸਟਾਂ ਸੱਠ ਗਜ਼ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਗਣਨਾ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜੌਨ ਸਟ੍ਰੈਕਰ ਦੇ ਕਤਲ ਅਤੇ ਸਿਲਵਰ ਬਲੇਜ਼ ਦੇ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਦੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਅਤੇ ਕਰੌਨਿਕਲ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।"

"ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਤਰਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਕਲਾ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਬੂਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਛਾਂਟੀ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਖਾਂਤ ਇੰਨਾ ਅਸਾਧਾਰਨ, ਇੰਨਾ ਸੰਪੂਰਨ ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇੰਨਾ ਨਿੱਜੀ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅੰਦਾਜ਼ੇ, ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਪਰਿਕਲਪਨਾ ਦੀ ਬਹੁਤਾਤ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹਾਂ। ਮੁਸ਼ਕਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਿਧਾਂਤਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟਰਾਂ ਦੇ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਤੋਂ ਤੱਥ - ਬਿਲਕੁਲ ਨਾ ਮੰਨਣਯੋਗ ਤੱਥ - ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨਾ। ਫਿਰ, ਇਸ ਠੋਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਸਾਡਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਖੀਏ ਕਿ ਕਿਹੜੇ ਸਿੱਟੇ ਕੱਢੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਹੜੇ ਖਾਸ ਨੁਕਤੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸਾਰਾ ਰਹੱਸ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ। ਮੰਗਲਵਾਰ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਘੋੜੇ ਦੇ ਮਾਲਕ ਕਰਨਲ ਰੌਸ ਅਤੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਗ੍ਰੈਗਰੀ, ਜੋ ਕਿ ਕੇਸ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਦੋਵਾਂ ਤੋਂ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਮਿਲੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।"

"ਮੰਗਲਵਾਰ ਸ਼ਾਮ!" ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਅਤੇ ਅੱਜ ਵੀਰਵਾਰ ਸਵੇਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਗਏ?"

"ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ - ਜੋ ਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ, ਇੱਕ ਆਮ ਘਟਨਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸੋਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਰਾਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਘੋੜਾ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਲੁਕਿਆ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਡਾਰਟਮੂਰ ਦੇ ਉੱਤਰ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਘੱਟ ਆਬਾਦੀ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ। ਕੱਲ੍ਹ ਘੰਟੇ-ਘੰਟੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸੁਣਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਲੱਭ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜੌਨ ਸਟ੍ਰੈਕਰ ਦਾ ਕਾਤਲ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਵੇਰ ਆਈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਫਿਟਜ਼ਰੋਏ ਸਿੰਪਸਨ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਕੁਝ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੱਲ੍ਹ ਬਰਬਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ।"

"ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਸਿਧਾਂਤ ਬਣਾਇਆ ਹੈ?"

"ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮੈਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਆ ਗਈ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੱਸਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਜਿੰਨਾ ਕੁਝ ਵੀ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।"

ਮੈਂ ਗੱਦੀਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਲੇਟ ਗਿਆ, ਆਪਣਾ ਸਿਗਾਰ ਫੁਲਾਇਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੋਮਜ਼, ਅੱਗੇ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਆਪਣੀ ਲੰਬੀ, ਪਤਲੀ ਉਂਗਲੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਦੀ ਹਥੇਲੀ 'ਤੇ ਬਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਕੈਚ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਸਾਡੀ ਯਾਤਰਾ ਵੱਲ ਲੈ ਗਈਆਂ ਸਨ।

"ਸਿਲਵਰ ਬਲੇਜ਼," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸੋਮੋਮੀ ਸਟਾਕ ਤੋਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਪੂਰਵਜ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਰਿਕਾਰਡ ਹੈ। ਉਹ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਪੰਜਵੇਂ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਹਰੇਕ ਇਨਾਮ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਿਸਮਤ ਵਾਲੇ ਮਾਲਕ ਕਰਨਲ ਰੌਸ ਨੂੰ ਮੋੜਿਆ ਹੈ। ਤਬਾਹੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਉਹ ਵੈਸੈਕਸ ਕੱਪ ਲਈ ਪਹਿਲਾ ਪਸੰਦੀਦਾ ਸੀ, ਉਸ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸੱਟਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰੇਸਿੰਗ ਜਨਤਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਪਸੰਦੀਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਉਸ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਰਕਮ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਅਗਲੇ ਮੰਗਲਵਾਰ ਨੂੰ ਝੰਡੇ ਦੇ ਡਿੱਗਣ ਵੇਲੇ ਸਿਲਵਰ ਬਲੇਜ਼ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਵਿੱਚ ਸੀ।

"ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਕਿੰਗਜ਼ ਪਾਈਲੈਂਡ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਕਰਨਲ ਦਾ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ-ਸਟੇਬਲ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਮਨਪਸੰਦ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਹਰ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਟ੍ਰੇਨਰ, ਜੌਨ ਸਟ੍ਰੈਕਰ, ਇੱਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਜੌਕੀ ਹੈ ਜੋ ਕਰਨਲ ਰੌਸ ਦੇ ਰੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਤੋਲਣ ਵਾਲੀ ਕੁਰਸੀ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਾਰਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਉਸਨੇ ਪੰਜ ਸਾਲ ਜੌਕੀ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਸੱਤ ਸਾਲ ਟ੍ਰੇਨਰ ਵਜੋਂ ਕਰਨਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜੋਸ਼ੀਲੇ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰ ਨੌਕਰ ਵਜੋਂ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਅਧੀਨ ਤਿੰਨ ਮੁੰਡੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਥਾਪਨਾ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ ਚਾਰ ਘੋੜੇ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੁੰਡੇ ਹਰ ਰਾਤ ਤਬੇਲੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਕੀ ਲੌਫਟ ਵਿੱਚ ਸੌਂਦੇ ਸਨ। ਤਿੰਨੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਿਰਦਾਰਾਂ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਜੌਨ ਸਟ੍ਰੈਕਰ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਆਹਿਆ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਤਬੇਲੇ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਦੋ ਸੌ ਗਜ਼ ਦੂਰ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਵਿਲਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਕੋਈ ਬੱਚੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇੱਕ ਨੌਕਰਾਣੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਦਾ ਘੇਰਾ ਬਹੁਤ ਇਕੱਲਾ ਹੈ, ਪਰ ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਲਗਭਗ ਅੱਧਾ ਮੀਲ ਦੂਰ ਵਿਲਾ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸਮੂਹ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਟੈਵਿਸਟੌਕ ਠੇਕੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਯੋਗ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਆਨੰਦ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।" ਸ਼ੁੱਧ ਡਾਰਟਮੂਰ ਹਵਾ। ਟੈਵਿਸਟੌਕ ਖੁਦ ਪੱਛਮ ਵੱਲ ਦੋ ਮੀਲ ਦੂਰ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੂਰ ਦੇ ਪਾਰ, ਲਗਭਗ ਦੋ ਮੀਲ ਦੂਰ, ਮੈਪਲਟਨ ਦਾ ਵੱਡਾ ਸਿਖਲਾਈ ਕੇਂਦਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਲਾਰਡ ਬੈਕਵਾਟਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀਲਾਸ ਬ੍ਰਾਊਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਦੂਜੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਮੂਰ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਉਜਾੜ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਘੁੰਮਦੇ ਜਿਪਸੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਿਛਲੇ ਸੋਮਵਾਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਤਬਾਹੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਅਜਿਹੀ ਸੀ।

"ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਕਸਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਆਮ ਵਾਂਗ ਪਾਣੀ ਪਿਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਤਬੇਲੇ ਨੌਂ ਵਜੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਦੋ ਮੁੰਡੇ ਟ੍ਰੇਨਰ ਦੇ ਘਰ ਵੱਲ ਤੁਰ ਪਏ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਸੋਈ ਵਿੱਚ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਤੀਜਾ, ਨੇਡ ਹੰਟਰ, ਪਹਿਰੇ 'ਤੇ ਰਿਹਾ। ਨੌਂ ਵਜੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ, ਨੌਕਰਾਣੀ, ਐਡਿਥ ਬੈਕਸਟਰ, ਉਸਦਾ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਤਬੇਲੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਰੀ ਹੋਏ ਮਟਨ ਦਾ ਇੱਕ ਡਿਸ਼ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਤਰਲ ਪਦਾਰਥ ਨਹੀਂ ਲਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਤਬੇਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਦੀ ਟੂਟੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਯਮ ਸੀ ਕਿ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪੀਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਨੌਕਰਾਣੀ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਲਾਲਟੈਣ ਲੈ ਕੇ ਗਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਹਨੇਰਾ ਸੀ ਅਤੇ ਰਸਤਾ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਮੂਰ ਦੇ ਪਾਰ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।"

"ਐਡੀਥ ਬੈਕਸਟਰ ਤਬੇਲੇ ਤੋਂ ਤੀਹ ਗਜ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ ਜਦੋਂ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਰੁਕਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਲਾਲਟੈਣ ਦੁਆਰਾ ਸੁੱਟੇ ਗਏ ਪੀਲੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਰੱਖਿਆ ਉਸਨੇ

ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸਲੀਕੇਦਾਰ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ, ਟਵੀਡ ਦੇ ਸਲੇਟੀ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਕੱਪੜੇ ਦੀ ਟੋਪੀ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਗੇਟਰ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਸੋਟੀ ਫੜੀ ਹੋਈ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨੋਬ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੀਲੇਪਣ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਘਬਰਾਹਟ ਤੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈ। ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਉਮਰ, ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾਲੋਂ ਤੀਹ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਵੇਗੀ।"

"'ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੱਥੇ ਹਾਂ?' ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। 'ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਲਾਲਟੈਣ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵੇਖੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਲਗਭਗ ਮੂਰ 'ਤੇ ਸੌਣ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ ਸੀ।'

"'ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਗਜ਼ ਪਾਈਲੈਂਡ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ ਸਟੇਬਲ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੋ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"'ਓਹ, ਸੱਚਮੁੱਚ! ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਝਟਕਾ!' ਉਹ ਚੀਕਿਆ। 'ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਤਬੇਲਾ ਵਾਲਾ ਮੁੰਡਾ ਹਰ ਰਾਤ ਉੱਥੇ ਇਕੱਲਾ ਸੌਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਉਸਦਾ ਖਾਣਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਲਈ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਪਹਿਰਾਵੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਕਮਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਾਣ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਰੋਗੇ?" ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਵੈਸਟਕੋਟ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਚਿੱਟੇ ਕਾਗਜ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਕੱਢਿਆ। 'ਦੇਖੋ ਕਿ ਮੁੰਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਅੱਜ ਰਾਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਫਰੌਕ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਖਰੀਦਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।'

"ਉਹ ਉਸਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਤੋਂ ਡਰ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੋਲੋਂ ਦੀ ਉਸ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਭੱਜ ਗਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਖਾਣਾ ਵੰਡਣ ਦੀ ਆਦਤ ਰੱਖਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੰਟਰ ਅੰਦਰ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਜਨਬੀ ਦੁਬਾਰਾ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।"

"'ਸ਼ੁਭ ਸ਼ਾਮ,' ਉਸਨੇ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਝਾਕਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। 'ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ।' ਕੁੜੀ ਨੇ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਬੰਦ ਹੱਥ ਵਿੱਚੋਂ ਛੋਟੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਪੈਕੇਟ ਦਾ ਕੋਨਾ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੇ ਦੇਖਿਆ।

"'ਤੁਹਾਡਾ ਇੱਥੇ ਕੀ ਕੰਮ ਹੈ?" ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"'ਇਹ ਕਾਰੋਬਾਰ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।' ਦੂਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ। 'ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਵੇਸੈਕਸ ਕੱਪ ਲਈ ਦੋ ਘੋੜੇ ਹਨ - ਸਿਲਵਰ ਬਲੇਜ਼ ਅਤੇ ਬੇਅਰਡ। ਮੈਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਦਿਓ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹਾਰਨ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹੋਵੋਗੇ। ਕੀ ਇਹ ਇੱਕ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰ 'ਤੇ ਬੇਅਰਡ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪੰਜ ਫਰਲਾਂਗ ਵਿੱਚ ਸੌ ਗਜ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤਬੇਲੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੈਸੇ ਉਸ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਹਨ?'

"'ਤਾਂ, ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈਂ!' ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਚੀਕਿਆ। 'ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦਿਖਾਵਾਂਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿੰਗਜ਼ ਪਾਈਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਵੇਂ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।' ਉਹ ਝੱਟ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਤਬੇਲੇ ਦੇ ਪਾਰ ਭੱਜਿਆ। ਕੁੜੀ ਘਰ ਵੱਲ ਭੱਜ ਗਈ, ਪਰ ਭੱਜਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੇ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਅਜਨਬੀ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਹੰਟਰ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਭੱਜਿਆ ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਾ।"

"ਇੱਕ ਮਿੰਟ," ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ। "ਕੀ ਤਬੇਲੇ ਵਾਲਾ ਮੁੰਡਾ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਭੱਜਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਛੱਡ ਗਿਆ ਸੀ?"

"ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਵਾਟਸਨ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ!" ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। "ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਡਾਰਟਮੂਰ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਾਰ ਭੇਜਿਆ। ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਜੋੜ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਖਿੜਕੀ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਸਕੇ।"

"ਹੰਟਰ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਲਾੜਿਆਂ ਦੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਟ੍ਰੇਨਰ ਨੂੰ ਸੁਨੇਹਾ ਭੇਜਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਟ੍ਰੈਕਰ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣ ਕੇ ਬਹੁਤ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਸਦੀ ਅਸਲ ਮਹੱਤਤਾ ਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਚੈਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਟ੍ਰੈਕਰ, ਸਵੇਰੇ ਇੱਕ ਵਜੇ ਉੱਠ ਕੇ, ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਕੱਪੜੇ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਘੋੜਿਆਂ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਚਿੰਤਾ ਕਾਰਨ ਸੌਂ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਤਬੇਲੇ ਵੱਲ ਤੁਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਘਰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਨਾਲ ਮੀਂਹ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਵੱਡਾ ਮੈਕਿੰਟੋਸ਼ ਖਿੱਚਿਆ ਅਤੇ ਘਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

"ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਟ੍ਰੈਕਰ ਸਵੇਰੇ ਸੱਤ ਵਜੇ ਉੱਠੀ ਤਾਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਅਜੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਉਸਨੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ, ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਤਬੇਲੇ ਵੱਲ ਚਲੀ ਗਈ। ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ; ਅੰਦਰ, ਇੱਕ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਬੈਠਾ, ਹੰਟਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਹੋਸ਼ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਮਨਪਸੰਦ ਦਾ ਸਟਾਲ ਖਾਲੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਟ੍ਰੇਨਰ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਦੋ ਮੁੰਡੇ ਜੋ ਹਾਰਨੇਸ-ਰੂਮ ਦੇ ਉੱਪਰ ਤੂੜੀ ਕੱਟਣ ਵਾਲੇ ਲਾਫਟ ਵਿੱਚ ਸੌਂਦੇ ਸਨ, ਜਲਦੀ ਹੀ ਜਾਗ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਗੂੜ੍ਹੀ ਨੀਂਦ ਸੌਂਦੇ ਹਨ। ਹੰਟਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦਵਾਈ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਸੌਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਮੁੰਡੇ ਅਤੇ ਦੋ ਔਰਤਾਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਭੱਜ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਟ੍ਰੇਨਰ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਕਸਰਤ ਲਈ ਬਾਹਰ ਲੈ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਘਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਟਿੱਲੇ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਨ 'ਤੇ, ਜਿੱਥੋਂ ਸਾਰੇ ਗੁਆਂਢੀ ਮੂਰ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਹ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਲਾਪਤਾ ਮਨਪਸੰਦ ਦੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕੇ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਦੁਖਾਂਤ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸਨ।"

"ਤਬੇਲੇ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਮੀਲ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਜੌਨ ਸਟ੍ਰੈਕਰ ਦਾ ਓਵਰਕੋਟ ਇੱਕ ਫਰਜ਼-ਝਾੜੀ ਤੋਂ ਲਹਿਰਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਮੂਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਟੋਰੇ ਦੇ ਆਕਾਰ ਦਾ ਡਿਪਰੈਸ਼ਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਹੇਠਾਂ ਬਦਕਿਸਮਤ ਟ੍ਰੇਨਰ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਮਿਲੀ। ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਕਿਸੇ ਭਾਰੀ ਹਥਿਆਰ ਦੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਵਾਰ ਨਾਲ ਚਕਨਾਚੂਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਪੱਟ 'ਤੇ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਲੰਮਾ, ਸਾਫ਼ ਕੱਟ ਸੀ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤਿੱਖੇ ਯੰਤਰ ਨਾਲ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਸਟ੍ਰੈਕਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਚਾਕੂ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਹੈਂਡਲ ਤੱਕ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲੱਥਪੱਥ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਲਾਲ ਅਤੇ ਕਾਲਾ ਰੇਸ਼ਮੀ ਕ੍ਰੈਵਟ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੇ ਪਿਛਲੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਉਸ ਅਜਨਬੀ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਨੇ ਜਾਣ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਸੀ ਜੋ ਤਬੇਲੇ ਦਾ ਦੌਰਾ

ਕਰਨ ਆਇਆ ਸੀ। ਹੰਟਰ, ਆਪਣੀ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਤੋਂ ਠੀਕ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਕ੍ਰੈਵਟ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਬਾਰੇ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਉਸੇ ਅਜਨਬੀ ਨੇ, ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਕੇ, ਉਸਦੇ ਕਰੀ ਹੋਏ ਮਟਨ ਨੂੰ ਨਸ਼ੀਲਾ ਪਦਾਰਥ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੌਕੀਦਾਰ ਦੇ ਤਬੇਲੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।" ਲਾਪਤਾ ਘੋੜੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਘਾਤਕ ਖੋੜ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਪਏ ਚਿੱਕੜ ਵਿੱਚ ਭਰਪੂਰ ਸਬੂਤ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉੱਥੇ ਸੀ। ਪਰ ਉਸ ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਉਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਡਾਰਟਮੂਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜਿਪਸੀ ਚੌਕਸ ਹਨ, ਉਸਦੀ ਕੋਈ ਖ਼ਬਰ ਨਹੀਂ ਆਈ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤਬੇਲੇ ਵਾਲੇ ਮੁੰਡੇ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੇ ਗਏ ਉਸਦੇ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਪਾਊਡਰ ਅਫੀਮ ਦੀ ਕਾਫ਼ੀ ਮਾਤਰਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਘਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਸੇ ਰਾਤ ਉਸੇ ਪਕਵਾਨ ਦਾ ਸੇਵਨ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮਾੜੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਕੀਤਾ।

"ਇਹ ਕੇਸ ਦੇ ਮੁੱਖ ਤੱਥ ਹਨ, ਸਾਰੇ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਪਰੇ, ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਬੇਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਦੁਬਾਰਾ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

"ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਗ੍ਰੈਗਰੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਕੇਸ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਕਲਪਨਾ ਦੀ ਦਾਤ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਉੱਚਾਈਆਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲਿਆ ਅਤੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਲਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਨਾਮ, ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਫਿਟਜ਼ਰੋਏ ਸਿੰਪਸਨ ਸੀ। ਉਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਜਨਮ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਮੈਦਾਨ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਪੈਸਾ ਬਰਬਾਦ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਹੁਣ ਲੰਡਨ ਦੇ ਖੇਡ ਕਲੱਬਾਂ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਸਾਊ ਬੁੱਕ-ਮੇਕਿੰਗ ਕਰਕੇ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਸੱਟੇਬਾਜ਼ੀ-ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਮਨਪਸੰਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਪੌਂਡ ਦੀ ਰਕਮ ਤੱਕ ਦਾਅ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਇਹ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਗਜ਼ ਪਾਈਲੈਂਡ ਘੋੜਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਡਾਰਟਮੂਰ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਸੰਦੀਦਾ ਡੇਸਬਰੋ ਬਾਰੇ ਵੀ, ਜੋ ਮੈਪਲਟਨ ਅਸਤਬਲ ਵਿੱਚ ਸੀਲਾਸ ਬ੍ਰਾਊਨ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਕੋਈ ਭਿਆਨਕ ਇਰਾਦੇ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਪਹਿਲੀ ਹੱਥ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਉਸਦੇ ਕਰੈਵਟ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਫਿੱਕਾ ਪੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦਮੀ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਗਿੱਲੇ ਕੱਪੜੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੋਟੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਪੇਨਾਂਗ ਵਕੀਲ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਸੋਟੀ ਸੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਸੀਸੇ ਦਾ ਭਾਰ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਹਥਿਆਰ ਸੀ ਜੋ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਮਾਰਨ ਨਾਲ, ਭਿਆਨਕ ਸੱਟਾਂ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਟ੍ਰੇਨਰ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉਸਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਜ਼ਖ਼ਮ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਟ੍ਰੈਕਰ ਦੇ ਚਾਕੂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਸੀ ਕਿ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਸਦੇ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਸਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਵਾਟਸਨ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬੇਅੰਤ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹੋਵਾਂਗਾ।"

ਮੈਂ ਉਸ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਜੋ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ, ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਤੱਥ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣੂ ਸਨ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਪੇਖਿਕ ਮਹੱਤਵ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਝਿਆ ਸੀ।

"ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਮੈਂ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿ ਸਟ੍ਰੈਕਰ 'ਤੇ ਚੀਰਿਆ ਹੋਇਆ ਜ਼ਖ਼ਮ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੱਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕੜਵੱਲ ਵਾਲੇ ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਚਾਕੂ ਕਾਰਨ ਹੋਇਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

"ਇਹ ਸੰਭਵ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ; ਇਹ ਸੰਭਾਵਿਤ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਨੁਕਤਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਗਾਇਬ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਹੁਣ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਸਿਧਾਂਤ ਦੱਸਦੇ ਹਾਂ, ਉਸ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਹਨ," ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਪੁਲਿਸ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਫਿਟਜ਼ਰੋਏ ਸਿੰਪਸਨ, ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਨਸ਼ੀਲਾ ਪਦਾਰਥ ਪਿਲਾ ਕੇ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਡੁਪਲੀਕੇਟ ਚਾਬੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ, ਤਬੇਲੇ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦਾ ਹੈ, ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ। ਉਸਦੀ ਲਗਾਮ ਗਾਇਬ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸਿੰਪਸਨ ਨੇ ਇਹ ਲਗਾਇਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਕੇ, ਉਹ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਮੂਰ ਦੇ ਉੱਪਰ ਲੈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਟ੍ਰੇਨਰ ਮਿਲਿਆ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਝਗੜਾ ਹੋਇਆ। ਸਿੰਪਸਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਭਾਰੀ ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਟ੍ਰੇਨਰ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਛੋਟੀ ਚਾਕੂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਜੋ ਸਟ੍ਰੈਕਰ ਨੇ ਸਵੈ-ਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਚੋਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਗੁਪਤ ਲੁਕਣ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਲੈ ਗਿਆ, ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੌਰਾਨ ਬੋਲਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੂਰ 'ਤੇ ਭਟਕ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਅਜੇ ਵੀ ਅਸੰਭਵ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਾਂਗਾ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਅੱਗੇ ਕਿਵੇਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

ਸ਼ਾਮ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਟੈਵਿਸਟੌਕ ਦੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਕਸਬੇ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ, ਜੋ ਕਿ ਡਾਰਟਮੂਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਚੱਕਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਢਾਲ ਦੇ ਮਾਲਕ ਵਾਂਗ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸੱਜਣ ਸਾਡੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ - ਇੱਕ ਲੰਮਾ, ਗੋਰਾ ਆਦਮੀ ਜਿਸਦੇ ਵਾਲ ਅਤੇ ਦਾੜ੍ਹੀ ਸ਼ੇਰ ਵਰਗੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸਨ; ਦੂਜਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ, ਸੁਚੇਤ ਵਿਅਕਤੀ, ਬਹੁਤ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰਾ ਅਤੇ ਚਮਕਦਾਰ, ਇੱਕ ਫਰੌਕ-ਕੋਟ ਅਤੇ ਗੇਟਰ ਵਿੱਚ, ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਸਾਈਡ-ਵਿਸਕਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਐਨਕ ਨਾਲ। ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਕਰਨਲ ਰੌਸ ਸੀ, ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਖਿਡਾਰੀ; ਦੂਜਾ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਗ੍ਰੈਗਰੀ; ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜੋ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਜਾਸੂਸ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਆਏ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼," ਕਰਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇੱਥੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਗਰੀਬ ਸਟ੍ਰੈਕਰ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਸਰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ।"

"ਕੀ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਹੈ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਤਰੱਕੀ ਕੀਤੀ ਹੈ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਬਾਹਰ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਗੱਡੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਲਾਈਟ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੋਗੇ, ਅਸੀਂ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਲੈਂਡੌ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਸੀ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਡੇਵੋਨਸ਼ਾਇਰ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮ ਰਹੇ ਸੀ। ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਗ੍ਰੈਗਰੀ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਧਾਰਾ ਵਹਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੋਮਜ਼ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਜਾਂ ਇੰਟਰਜੈਕਸ਼ਨ ਸੁੱਟਦਾ ਸੀ। ਕਰਨਲ ਰੌਸ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਮੋੜ ਕੇ ਪਿੱਛੇ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਟੋਪੀ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਝੁਕੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਦੋ ਜਾਸੂਸਾਂ ਦੇ ਸੰਵਾਦ ਨੂੰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਗ੍ਰੈਗਰੀ ਆਪਣਾ ਸਿਧਾਂਤ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਲਗਭਗ ਉਹੀ ਸੀ ਜੋ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਰੇਲਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।

"ਫਿਟਜ਼ਰੋਏ ਸਿੰਪਸਨ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਜਾਲ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, "ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡਾ ਆਦਮੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਬੂਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਵਿਕਾਸ ਇਸਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਸਟ੍ਰੈਕਰ ਦੇ ਚਾਕੂ ਬਾਰੇ ਕੀ?"

"ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਡਿੱਗਣ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰ ਲਿਆ।"

"ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਆ ਰਹੇ ਸੀ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਆਦਮੀ ਸਿੰਪਸਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ। ਉਸ ਕੋਲ ਨਾ ਤਾਂ ਚਾਕੂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜ਼ਖ਼ਮ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ। ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਬੂਤ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹਨ। ਉਸਨੂੰ ਮਨਪਸੰਦ ਦੇ ਗਾਇਬ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ। ਉਸ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਤਬੇਲੇ ਵਾਲੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਜ਼ਹਿਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ; ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਤੂਫਾਨ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਸੀ; ਉਹ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਲੈਸ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਕਰੈਵਟ ਮਰੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਜਿਊਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ। "ਇੱਕ ਚਲਾਕ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸਭ ਕੁਝ ਪਾੜ ਕੇ ਪਾੜ ਦੇਵੇਗਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਤਬੇਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਉਂ ਕੱਢੇਗਾ? ਜੇ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਉੱਥੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਕੀ ਉਸਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਡੁਪਲੀਕੇਟ ਚਾਬੀ ਮਿਲੀ ਹੈ? ਕਿਸ ਰਸਾਇਣ ਵਿਗਿਆਨੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਾਊਡਰ ਅਫੀਮ ਵੇਚੀ ਸੀ? ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਉਹ, ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ, ਇੱਕ ਘੋੜਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਘੋੜਾ ਕਿੱਥੇ ਲੁਕਾ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਉਸ ਕਾਗਜ਼ ਬਾਰੇ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਕੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਨੌਕਰਾਣੀ ਤਬੇਲੇ ਵਾਲੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਦੇਵੇ?"

"ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਸ ਪੌਂਡ ਦਾ ਨੋਟ ਸੀ। ਇੱਕ ਉਸਦੇ ਪਰਸ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਹੋਰ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਇੰਨੀਆਂ ਭਿਆਨਕ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿੰਨੀਆਂ ਉਹ ਜਾਪਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਲਈ ਅਜਨਬੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਗਰਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਟੈਵਿਸਟੌਕ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਾਰ ਠਹਿਰਿਆ ਹੈ। ਅਫੀਮ ਸ਼ਾਇਦ ਲੰਡਨ ਤੋਂ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸੀ। ਚਾਬੀ, ਆਪਣਾ ਮਕਸਦ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਘੋੜਾ ਮੂਰ ਉੱਤੇ ਕਿਸੇ ਟੋਏ ਜਾਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਖਾਣਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਉਹ ਕ੍ਰਾਵਟ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ?"

"ਉਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਤੱਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਤਬੇਲੇ ਤੋਂ ਲੈ ਜਾਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੰਨ ਚੁਭੇ।

"ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਮਿਲੇ ਹਨ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਪਸੀਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਟੋਲੀ ਨੇ ਸੋਮਵਾਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਉਸ ਥਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮੀਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਡੇਰਾ ਲਾਇਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਕਤਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੰਗਲਵਾਰ ਨੂੰ ਉਹ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ। ਹੁਣ, ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਸਿੰਪਸਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਿਪਸੀਜ਼ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਸਮਝ ਸੀ, ਕੀ ਉਹ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਫੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੀ ਉਹ ਹੁਣ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ?"

"ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਸੰਭਵ ਹੈ।"

"ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਿਪਸੀਜ਼ ਲਈ ਮੂਰ ਦੀ ਭਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਟੈਵਿਸਟੌਕ ਦੇ ਹਰ ਤਬੇਲੇ ਅਤੇ ਆਊਟਹਾਊਸ ਦੀ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਸ ਮੀਲ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ।"

"ਇੱਕ ਹੋਰ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ-ਸਟੇਬਲ ਬਿਲਕੁਲ ਨੇੜੇ ਹੈ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ?"

"ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਾਰਕ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਡੇਸਬਰੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਘੋੜਾ, ਸੱਟੇਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਨਪਸੰਦ ਦੇ ਗਾਇਬ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ। ਟ੍ਰੇਨਰ, ਸੀਲਾਸ ਬ੍ਰਾਊਨ, ਨੇ ਇਸ ਘਟਨਾ 'ਤੇ ਵੱਡੇ ਸੱਟੇ ਲਗਾਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਗਰੀਬ ਸਟ੍ਰੈਕਰ ਦਾ ਕੋਈ ਦੋਸਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਤਬੇਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਇਸ ਆਦਮੀ ਸਿੰਪਸਨ ਨੂੰ ਮੈਪਲਟਨ ਦੇ ਤਬੇਲਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ?"

"ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ।"

ਹੋਮਜ਼ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਪਿੱਛੇ ਝੁਕ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ। ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਬਾਅਦ ਸਾਡਾ ਡਰਾਈਵਰ ਇੱਕ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰੇ ਛੋਟੇ ਲਾਲ-ਇੱਟਾਂ ਵਾਲੇ ਵਿਲਾ 'ਤੇ ਰੁਕਿਆ ਜਿਸਦੇ ਉੱਪਰੋਂ ਲਟਕਦੀਆਂ ਛਾਵਾਂ ਸਨ ਜੋ ਸੜਕ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਸਨ। ਕੁਝ ਦੂਰੀ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਪੈਡੌਕ ਦੇ ਪਾਰ, ਇੱਕ ਲੰਮੀ ਸਲੇਟੀ-ਟਾਈਲ ਵਾਲੀ ਇਮਾਰਤ ਪਈ ਸੀ। ਹਰ ਦੂਜੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਮੂਰ ਦੇ ਨੀਵੇਂ ਮੋੜ, ਫਿੱਕੇ ਹੋਏ ਫਰਨਾਂ ਤੋਂ ਕਾਂਸੀ ਦੇ ਰੰਗ ਦੇ, ਅਸਮਾਨ-ਰੇਖਾ ਤੱਕ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਸਿਰਫ ਟੈਵਿਸਟੌਕ ਦੀਆਂ ਢਲਾਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤੋੜੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਵੱਲ ਘਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਮੈਪਲਟਨ ਦੇ ਤਬੇਲੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ, ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਸਮਾਨ 'ਤੇ ਟਿਕਾਈ ਰੱਖ ਕੇ ਪਿੱਛੇ ਝੁਕਦਾ ਰਿਹਾ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲੀਨ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਬਾਂਹ ਨੂੰ ਛੂਹਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਹਿੰਸਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ ਅਤੇ ਗੱਡੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ।

"ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ," ਉਸਨੇ ਕਰਨਲ ਰੌਸ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। "ਮੈਂ ਦਿਨ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ।" ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚਮਕ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਉਤਸ਼ਾਹ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਰਾਹਾਂ 'ਤੇ ਸੀ, ਕਿ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਇੱਕ ਸੁਰਾਗ 'ਤੇ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਿੱਥੋਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ।

"ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਜਾਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰੋਗੇ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼?" ਗ੍ਰੈਗਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਰੁਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਟ੍ਰੈਕਰ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਵਾਪਸ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ?"

"ਹਾਂ, ਉਹ ਉੱਪਰ ਪਿਆ ਹੈ। ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੱਲ੍ਹ ਹੈ।"

"ਉਹ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਕਰਨਲ ਰੌਸ?"

"ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਸੇਵਕ ਪਾਇਆ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਸੂਚੀ ਬਣਾਈ ਹੈ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ?"

"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਚੀਜ਼ਾਂ ਖੁਦ ਬੈਠਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ।"

"ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।" ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਬੈਠ ਗਏ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਇੱਕ ਵਰਗਾਕਾਰ ਟੀਨ ਦਾ ਡੱਬਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਢੇਰ ਰੱਖਿਆ। ਉੱਥੇ ਵੈਸਟਾਸ ਦਾ ਇੱਕ ਡੱਬਾ, ਦੋ ਇੰਚ ਟੇਲੋ ਮੋਮਬੱਤੀ, ਇੱਕ ਏਡੀਪੀ ਬ੍ਰੀਅਰ-ਰੂਟ ਪਾਈਪ, ਅੱਧਾ ਔਂਸ ਲੰਬੇ ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਕੈਵੇਂਡਿਸ਼ ਨਾਲ ਸੀਲਸਕਿਨ ਦਾ ਇੱਕ ਥੈਲਾ, ਸੋਨੇ ਦੀ ਚੇਨ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਘੜੀ, ਸੋਨੇ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਸਾਵਰੇਨ, ਇੱਕ ਐਲੂਮੀਨੀਅਮ ਪੈਨਸਿਲ-ਕੇਸ, ਕੁਝ ਕਾਗਜ਼, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਾਥੀ ਦੰਦ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ ਚਾਕੂ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵੇਇਸ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਲੰਡਨ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਾਜ਼ੁਕ, ਅਟੱਲ ਬਲੇਡ ਸੀ।

"ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਲੱਖਣ ਚਾਕੂ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇਸਨੂੰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਇਸਦੀ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। "ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਖੂਨ ਦੇ ਧੱਬੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਮਰੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਦੀ ਪਕੜ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਵਾਟਸਨ, ਇਹ ਚਾਕੂ ਜ਼ਰੂਰ ਤੁਹਾਡੀ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਹੈ?"

"ਇਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਮੋਤੀਆਬਿੰਦ ਚਾਕੂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਂ ਵੀ ਇਹੀ ਸੋਚਿਆ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਾਜ਼ੁਕ ਕੰਮ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਾਜ਼ੁਕ ਬਲੇਡ। ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਲਈ ਔਖੇ ਸਫ਼ਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣਾ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।"

"ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਕਾਰ੍ਕ ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਸਕ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੀ ਲਾਸ਼ ਦੇ ਕੋਲ ਮਿਲੀ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਚਾਕੂ ਡ੍ਰੈਸਿੰਗ-ਟੇਬਲ 'ਤੇ ਪਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਮਾੜਾ ਹਥਿਆਰ ਸੀ, ਪਰ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹਥਿਆਰ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

"ਬਹੁਤ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਕੀ?"

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਪਰਾਗ ਡੀਲਰਾਂ ਦੇ ਖਾਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕਰਨਲ ਰੌਸ ਵੱਲੋਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਪੱਤਰ ਹੈ। ਇਹ ਦੂਜਾ ਇੱਕ ਮਿਲਨਰ ਦਾ ਪੰਦਰਾਂ ਪੌਂਡ ਦਾ ਖਾਤਾ ਹੈ ਜੋ ਬਾਂਡ ਸਟਰੀਟ ਦੀ ਮੈਡਮ ਲੇਸੁਰੀਅਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਲੀਅਮ ਡਰਬੀਸ਼ਾਇਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਟ੍ਰੈਕਰ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਡਰਬੀਸ਼ਾਇਰ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਦੋਸਤ ਸੀ ਅਤੇ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਉਸਦੇ ਪੱਤਰ ਇੱਥੇ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ।"

"ਮੈਡਮ ਡਰਬੀਸ਼ਾਇਰ ਦੇ ਸੁਆਦ ਕੁਝ ਮਹਿੰਗੇ ਸਨ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, ਬਿਰਤਾਂਤ ਵੱਲ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ। "ਇੱਕ ਪਹਿਰਾਵੇ ਲਈ ਬਾਈ ਗਿਨੀ ਕਾਫ਼ੀ ਭਾਰੀ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਬੈਠਕ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਏ, ਇੱਕ ਔਰਤ, ਜੋ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਨੇ ਇੱਕ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਵਧ ਕੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖਿਆ। ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਮਲੀਨ, ਪਤਲਾ ਅਤੇ ਉਤਸੁਕ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਕਿਸੇ ਭਿਆਨਕ ਘਟਨਾ ਦੀ ਛਾਪ ਛਪੀ ਹੋਈ ਸੀ।

"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਮਿਲ ਗਏ? ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਮਿਲ ਗਏ?" ਉਸਨੇ ਹੂੰਝ ਕੇ ਕਿਹਾ।

"ਨਹੀਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਟ੍ਰੈਕਰ। ਪਰ ਸ਼੍ਰੀ ਹੋਮਜ਼ ਇੱਥੇ ਲੰਡਨ ਤੋਂ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਆਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਾਂਗੇ ਜੋ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ।"

"ਯਕੀਨਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਲਾਈਮਾਊਥ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਗਾਰਡਨ-ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਟ੍ਰੈਕਰ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਨਹੀਂ, ਸਰ; ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਹੋ।"

"ਪਿਆਰੇ! ਕਿਉਂ, ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਤੂੰ ਸ਼ੁਤਰਮੁਰਗ-ਖੰਭਾਂ ਦੀ ਛਾਂਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕਬੂਤਰ ਦੇ ਰੰਗ ਦੇ ਰੇਸ਼ਮ ਦਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਾਇਆ ਸੀ।"

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਦੇ ਅਜਿਹਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਰ," ਔਰਤ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਆਹ, ਇਹ ਗੱਲ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਅਤੇ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗਦੇ ਹੋਏ ਉਹ ਬਾਹਰ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਚੱਲ ਪਿਆ। ਮੂਰ ਦੇ ਪਾਰ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਪੈਦਲ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਖੱਡ ਤੱਕ ਲੈ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਲਾਸ਼ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਫਰਜ਼-ਝਾੜੀ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕੋਟ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਉਸ ਰਾਤ ਹਵਾ ਨਹੀਂ ਸੀ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਕੋਈ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ ਮੀਂਹ ਪਵੇਗਾ।"

"ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਓਵਰਕੋਟ ਨੂੰ ਫਰਜ਼-ਝਾੜੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਉਡਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉੱਥੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਹਾਂ, ਇਹ ਝਾੜੀ ਦੇ ਪਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਿੱਧੀ ਗਈ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸੋਮਵਾਰ ਰਾਤ ਤੋਂ ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪੈਰ ਆ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।"

"ਇੱਥੇ ਪਾਸੇ ਚਟਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਵਿਛਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਾਂ।"

"ਸ਼ਾਨਦਾਰ।"

"ਇਸ ਬੈਗ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਟ੍ਰੈਕਰ ਦੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਬੂਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਫਿਟਜ਼ਰੋਏ ਸਿੰਪਸਨ ਦੇ ਜੁੱਤੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਅਤੇ ਸਿਲਵਰ ਬਲੇਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਸਟ ਹਾਰਸਸ਼ੂ ਹੈ।"

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਛਾੜ ਦਿੱਤਾ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਬੈਗ ਲਿਆ, ਅਤੇ, ਖੋੜ ਵਿੱਚ ਉਤਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਚਟਾਈ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੇਂਦਰੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਫੈਲਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਠੋਡੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਿੱਧੇ ਹੋਏ ਚਿੱਕੜ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਅਧਿਐਨ

ਕੀਤਾ। "ਹੈਲੋ!" ਉਸਨੇ ਅਚਾਨਕ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਕੀ ਹੈ?" ਇਹ ਇੱਕ ਮੋਮ ਦਾ ਵੈਸਟਾ ਸੀ, ਅੱਧਾ ਸੜਿਆ ਹੋਇਆ, ਜੋ ਚਿੱਕੜ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਲੱਕੜ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਟੁਕੜੇ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ।
"ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।
"ਇਹ ਅਦਿੱਖ ਸੀ, ਚਿੱਕੜ ਵਿੱਚ ਦੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਦੇਖਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਸੀ।"
"ਕੀ! ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਮਿਲਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਸੀ?"
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
ਉਸਨੇ ਬੈਗ ਵਿੱਚੋਂ ਬੂਟ ਕੱਢੇ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਦੇ ਛਾਪਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਖੋਖਲੇ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫਰਨਾਂ ਅਤੇ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦਾ ਰਿਹਾ।
"ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਕੋਈ ਪੱਟੜੀ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਹਰ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸੌ ਗਜ਼ ਤੱਕ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ।"
"ਸੱਚਮੁੱਚ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉੱਠਦਿਆਂ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੁਬਾਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਹਨੇਰਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੂਰ ਉੱਤੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਸੈਰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸਮਤ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਘੋੜੇ ਦੀ ਨਾਲ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪਾ ਲਵਾਂਗਾ।"
ਕਰਨਲ ਰੌਸ, ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਢੰਗ 'ਤੇ ਬੇਸਬਰੀ ਦੇ ਕੁਝ ਸੰਕੇਤ ਦਿਖਾਏ ਸਨ, ਨੇ ਆਪਣੀ ਘੜੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। "ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆਓ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕਈ ਨੁਕਤੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਸਲਾਹ ਪਸੰਦ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਇਹ ਕਿ ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਕੱਪ ਲਈ ਐਂਟਰੀਆਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਦਾ ਨਾਮ ਹਟਾਉਣਾ ਜਨਤਾ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ। "ਮੈਨੂੰ ਨਾਮ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
ਕਰਨਲ ਝੁਕਿਆ। "ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਰਾਏ ਜਾਣ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ, ਸਰ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸੈਰ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਓਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਗਰੀਬ ਸਟ੍ਰੈਕਰ ਦੇ ਘਰ ਪਾਓਗੇ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਟੈਵਿਸਟੌਕ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"
ਉਹ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਮੁੜਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਮੂਰ ਪਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ। ਮੈਪਲਟਨ ਦੇ ਤਬੇਲੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਲੱਗਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਮਾ ਢਲਾਣ ਵਾਲਾ ਮੈਦਾਨ ਸੋਨੇ ਨਾਲ ਰੰਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਮੀਰ, ਲਾਲ ਭੂਰੇ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਫਿੱਕੇ ਫਰਨ ਅਤੇ ਝਾੜੀਆਂ ਨੇ ਸ਼ਾਮ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਲੈਂਡਸਕੇਪ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸ਼ਾਨ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ 'ਤੇ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਗਈ, ਜੋ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਡੂੰਘੀ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।
"ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੌਨ ਸਟ੍ਰੈਕਰ ਨੂੰ ਕਿਸਨੇ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਘੋੜੇ ਦਾ ਕੀ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ, ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਉਹ ਦੁਖਾਂਤ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਘੋੜਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਮੂਹਿਕ ਜੀਵ ਹੈ। ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਿੰਗਜ਼ ਪਾਈਲੈਂਡ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂ ਮੈਪਲਟਨ ਜਾਣ ਦੀ। ਉਸਨੂੰ ਮੂਰ 'ਤੇ ਜੰਗਲੀ ਕਿਉਂ ਭੱਜਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ? ਉਸਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ

ਜ਼ਰੂਰ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੁੰਦਾ। ਅਤੇ ਜਿਪਸੀ ਉਸਨੂੰ ਕਿਉਂ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲੈਣ? ਇਹ ਲੋਕ ਮੁਸੀਬਤ ਬਾਰੇ ਸੁਣਦੇ ਹੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ। ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਜੋਖਮ ਲੈਣਗੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕੁਝ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਯਕੀਨਨ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਹਿ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਗਜ਼ ਪਾਈਲੈਂਡ ਜਾਂ ਮੈਪਲਟਨ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਕਿੰਗਜ਼ ਪਾਈਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਮੈਪਲਟਨ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਆਓ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਪਰਿਕਲਪਨਾ ਵਜੋਂ ਲਈਏ ਅਤੇ ਦੇਖੀਏ ਕਿ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਮੂਰ ਦਾ ਇਹ ਹਿੱਸਾ ਬਹੁਤ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਸੁੱਕਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਮੈਪਲਟਨ ਵੱਲ ਡਿੱਗਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੋਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਸ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਟੋਆ ਹੈ, ਜੋ ਸੋਮਵਾਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਗਿੱਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਾਡਾ ਅਨੁਮਾਨ ਸਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਘੋੜਾ ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਗਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਬਿੰਦੂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲੱਭਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।"

ਇਸ ਗੱਲਬਾਤ ਦੌਰਾਨ ਅਸੀਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਤੁਰ ਰਹੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਮਿੰਟਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਖੱਡ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਂਦਾ। ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਮੈਂ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਕੰਢੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਤੁਰਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ, ਪਰ ਮੈਂ ਪੰਜਾਹ ਕਦਮ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚੱਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਚੀਕਦੇ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ। ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਰਮ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘੋੜੇ ਦਾ ਰਸਤਾ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਜੁੱਤੀ ਕੱਢੀ ਸੀ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਢਾਲ ਰਹੀ ਸੀ।

"ਕਲਪਨਾ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇਖੋ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਉਹ ਗੁਣ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਗ੍ਰੈਗਰੀ ਵਿੱਚ ਘਾਟ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਨੁਮਾਨ 'ਤੇ ਅਮਲ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਪਾਇਆ। ਆਓ ਅੱਗੇ ਵਧੀਏ।"

ਅਸੀਂ ਦਲਦਲੀ ਤਲ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਮੀਲ ਸੁੱਕੇ, ਸਖ਼ਤ ਮੈਦਾਨ ਤੋਂ ਲੰਘੇ। ਜ਼ਮੀਨ ਫਿਰ ਢਲਾਣ ਵਾਲੀ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪਟੜੀਆਂ 'ਤੇ ਆ ਗਏ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਧੇ ਮੀਲ ਲਈ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਪਲਟਨ ਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਨੇੜੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ। ਇਹ ਹੋਮਜ਼ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਜਿੱਤ ਦੀ ਝਲਕ ਨਾਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਘੋੜਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦਾ ਪਟੜੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ।

“ਘੋੜਾ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕੱਲਾ ਸੀ,” ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ।

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕੱਲਾ ਸੀ। ਹਾਇ, ਇਹ ਕੀ ਹੈ?"

ਦੋਹਰਾ ਰਸਤਾ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਕਿੰਗਜ਼ ਪਾਈਲੈਂਡ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸੀਟੀ ਮਾਰੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਚੱਲ ਪਏ। ਉਸਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਸਨ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਤਫਾਕ ਨਾਲ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ ਕਿ ਉਹੀ ਰਸਤਾ ਉਲਟ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ, ਵਾਟਸਨ," ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਸਫ਼ਰ ਬਚਾ ਲਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹੀ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਸਕਦੇ ਸੀ। ਆਓ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲੀਏ।"

ਸਾਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਪਿਆ। ਇਹ ਮੈਪਲਟਨ ਦੇ ਤਬੇਲਿਆਂ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਤੱਕ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਡਾਮਰ ਦੇ ਪੱਥਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚੇ, ਇੱਕ ਲਾੜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਭੱਜ ਕੇ ਬਾਹਰ ਆਇਆ।

“ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਘੁੰਮਦਾ-ਫਿਰਦਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ,” ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲੀ ਅਤੇ ਅੰਗੂਠਾ ਆਪਣੀ ਕਮਰਕੋਟ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਜੇ ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਸਵੇਰੇ ਪੰਜ ਵਜੇ ਫ਼ੋਨ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਲਕ, ਸ਼੍ਰੀ ਸੀਲਾਸ ਬ੍ਰਾਊਨ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿਓ, ਸਰ, ਜੇ ਕੋਈ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਥੇ ਉਹ ਹੈ, ਸਰ, ਤੁਹਾਡੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਖੁਦ ਦੇਣ ਲਈ। ਨਹੀਂ, ਸਰ, ਨਹੀਂ, ਇਹ ਓਨਾ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਮੇਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਛੂਹਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖ ਸਕੇ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ।"

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਿਆ ਅੱਧਾ ਤਾਜ ਬਦਲਿਆ, ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਦਿੱਖ ਵਾਲਾ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੀ ਫ਼ਸਲ ਝੂਲਦੇ ਹੋਏ ਗੇਟ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ।

"ਇਹ ਕੀ ਹੈ, ਡਾਸਨ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਕੋਈ ਗੱਪਾਂ ਨਹੀਂ! ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰ! ਅਤੇ ਤੂੰ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਇੱਥੇ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ?"

"ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਦਸ ਮਿੰਟ ਦੀ ਗੱਲ, ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਸਰ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਿੱਠੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ।

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਅਜਨਬੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ। ਚਲੇ ਜਾਓ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕੁੱਤਾ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਹੋਮਜ਼ ਅੱਗੇ ਝੁਕਿਆ ਅਤੇ ਟ੍ਰੇਨਰ ਦੇ ਕੰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਿਹਾ। ਉਹ ਹਿੰਸਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੋਲਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਲਾਲ ਹੋ ਕੇ ਮੰਦਰਾਂ ਵੱਲ ਚਲਾ ਗਿਆ।

"ਇਹ ਝੂਠ ਹੈ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਇੱਕ ਨਰਕ ਭਰਿਆ ਝੂਠ!"

"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ। ਕੀ ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਇੱਥੇ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹਿਸ ਕਰੀਏ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਰਲਰ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕਰੀਏ?"

"ਓ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਅੰਦਰ ਆਓ।"

ਹੋਮਜ਼ ਮੁਸਕਰਾਇਆ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਰੋਕਾਂਗਾ, ਵਾਟਸਨ।" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹੁਣ। ਮਿਸਟਰ ਬ੍ਰਾਊਨ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹਾਂ।"

ਵੀਹ ਮਿੰਟ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਲਾਲ ਰੰਗ ਸਾਰੇ ਸਲੇਟੀ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਫਿੱਕੇ ਪੈ ਗਏ ਸਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਹੋਮਜ਼ ਅਤੇ ਟ੍ਰੇਨਰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਆਏ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਸੀਲਾਸ ਬ੍ਰਾਊਨ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀ ਜਿੰਨੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਆਈ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਸੁਆਹ ਵਾਲਾ ਪੀਲਾ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਪਸੀਨੇ ਦੇ ਮਣਕੇ ਚਮਕ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੰਬਦੇ ਰਹੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਫਸਲ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟਾਹਣੀ ਵਾਂਗ ਹਿੱਲਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਧੱਕੇਸ਼ਾਹੀ, ਦਬਦਬਾ ਵਾਲਾ ਢੰਗ ਵੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕੁੱਤੇ ਵਾਂਗ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਘਿਸਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਸਭ ਕੁਝ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਉਸ ਵੱਲ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ। ਦੂਜੇ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਧਮਕੀ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਕੀਤੀ।

"ਓਹ, ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਉੱਥੇ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ?"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸੋਚਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਹੱਸ ਪਿਆ। "ਨਹੀਂ, ਨਾ ਕਰੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਲਿਖਾਂਗਾ। ਹੁਣ ਕੋਈ ਚਾਲ ਨਹੀਂ, ਜਾਂ -"

"ਓਹ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ!"

"ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਖੈਰ, ਤੁਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣੋਗੇ।" ਉਹ ਕੰਬਦੇ ਹੱਥ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਆਪਣੀ ਅੱਡੀ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਜੋ ਦੂਜੇ ਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਵਧਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਕਿੰਗਜ਼ ਪਾਈਲੈਂਡ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਗਏ।

"ਮਾਸਟਰ ਸੀਲਾਸ ਬ੍ਰਾਊਨ ਨਾਲੋਂ ਬਦਮਾਸ਼, ਡਰਪੋਕ ਅਤੇ ਚੋਰੀ-ਛਿਪੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੰਪੂਰਨ ਮਿਸ਼ਰਣ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਮਿਲਿਆ ਹਾਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਤੁਰ ਰਹੇ ਸੀ।

"ਫਿਰ ਉਸ ਕੋਲ ਘੋੜਾ ਹੈ?"

"ਉਸਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਸਹੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਸਵੇਰ ਉਸਦੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਕੀ ਸਨ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਤੁਸੀਂ ਛਾਪਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜੀਬ ਵਰਗੀ ਉਂਗਲਾਂ ਦੇਖੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਬੂਟ ਬਿਲਕੁਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਸਨ। ਦੁਬਾਰਾ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਤਹਿਤ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਿਵੇਂ, ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਰਿਵਾਜ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੇਠਾਂ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਘੋੜਾ ਮੂਰ ਉੱਤੇ ਘੁੰਮਦਾ ਦੇਖਿਆ। ਉਹ ਇਸ ਵੱਲ ਕਿਵੇਂ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਹੈਰਾਨੀ, ਚਿੱਟੇ ਮੱਥੇ ਤੋਂ, ਜਿਸਨੇ ਮਨਪਸੰਦ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਪਛਾਣਨ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਮੌਕੇ ਨੇ ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਘੋੜਾ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਹਰਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਪੈਸਾ ਲਗਾਇਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਉਸਨੂੰ ਕਿੰਗਜ਼ ਪਾਈਲੈਂਡ ਵਾਪਸ ਲੈ ਜਾਣ ਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਦਿਖਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦੌੜ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੱਕ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਲੁਕਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਿਵੇਂ ਲੈ ਜਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਪਲਟਨ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਲੁਕਾਇਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਹਰ ਵੇਰਵਾ ਦੱਸਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਆਪਣੀ ਚਮੜੀ ਬਚਾਉਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ।"

"ਪਰ ਉਸਦੇ ਤਬੇਲੇ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਗਈ ਸੀ?"

"ਓਹ, ਉਸ ਵਰਗੇ ਬੁੱਢੇ ਘੋੜੇ-ਫਰੇਬ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਚਕਮਾ ਹੈ।"

"ਪਰ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਡਰਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਉਸਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਹਿੱਤ ਹੈ?"

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ, ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅੱਖ ਦੀ ਪੁਤਲੀ ਵਾਂਗ ਰਾਖੀ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਦਇਆ ਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਮੀਦ ਇਸਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਹੈ।"

"ਕਰਨਲ ਰੌਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤੀ ਦਇਆ ਦਿਖਾਏਗਾ।"

"ਮਾਮਲਾ ਕਰਨਲ ਰੌਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਅਪਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਮਰਜ਼ੀ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਘੱਟ। ਇਹੀ ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ, ਪਰ ਕਰਨਲ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਜਿਹਾ ਘੋੜਸਵਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ। ਉਸਨੂੰ ਘੋੜੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਾ ਕਹੋ।"

"ਯਕੀਨਨ ਤੁਹਾਡੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ।"

"ਅਤੇ ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਬਹੁਤ ਮਾਮੂਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਜੌਨ ਸਟ੍ਰੈਕਰ ਨੂੰ ਕਿਸਨੇ ਮਾਰਿਆ।"

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰੋਗੇ?"

"ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਰਾਤ ਦੀ ਟ੍ਰੇਨ ਰਾਹੀਂ ਲੰਡਨ ਵਾਪਸ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ।"

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਸਾਨੂੰ ਡੇਵੋਨਸ਼ਾਇਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਘੰਟੇ ਹੀ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਛੱਡਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਇੰਨੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਟ੍ਰੇਨਰ ਦੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇ, ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸਕਿਆ। ਕਰਨਲ ਅਤੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਪਾਰਲਰ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

"ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਨਾਈਟ-ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਰਾਹੀਂ ਸ਼ਹਿਰ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੁੰਦਰ ਡਾਰਟਮੂਰ ਹਵਾ ਦਾ ਇੱਕ ਮਨਮੋਹਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸਾਹ ਲਿਆ ਹੈ।"

ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ, ਅਤੇ ਕਰਨਲ ਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਮਜ਼ਾਕ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮ ਗਏ।

"ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਗਰੀਬ ਸਟ੍ਰੈਕਰ ਦੇ ਕਾਤਲ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਏ। "ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰ ਗੰਭੀਰ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਪੂਰੀ ਉਮੀਦ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੁਹਾਡਾ ਘੋੜਾ ਮੰਗਲਵਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜੌਕੀ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਰੱਖੋ। ਕੀ ਮੈਂ ਮਿਸਟਰ ਜੌਨ ਸਟ੍ਰੈਕਰ ਦੀ ਇੱਕ ਫੋਟੋ ਮੰਗ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"

ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਇੱਕ ਲਿਫਾਫੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ।

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਗ੍ਰੈਗਰੀ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲੰਡਨ ਸਲਾਹਕਾਰ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਨਿਰਾਸ਼ ਹਾਂ," ਕਰਨਲ ਰੌਸ ਨੇ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ। "ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਅੱਗੇ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਇਆ ਸੀ।"

"ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਦਾ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਘੋੜਾ ਦੌੜੇਗਾ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਉਸਦਾ ਭਰੋਸਾ ਹੈ," ਕਰਨਲ ਨੇ ਮੋਢੇ ਉੱਚੇ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਘੋੜਾ ਰੱਖਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ।

"ਹੁਣ, ਸੱਜਣੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਟੈਵਿਸਟੌਕ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਤਿਆਰ ਹਾਂ।"

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹੇ, ਇੱਕ ਤਬੇਲੇ ਵਾਲੇ ਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ। ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਆਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕ ਕੇ ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਬਾਂਹ ਨੂੰ ਛੂਹਿਆ।

"ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਵਾੜੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਭੇਡਾਂ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕੌਣ ਕਰਦਾ ਹੈ?"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਸਰ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਗਲਤ ਦੇਖਿਆ ਹੈ?"

"ਖੈਰ, ਸਰ, ਬਹੁਤਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਲੰਗੜੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਸਰ।"

ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਹੋਮਜ਼ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹੱਸਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਰਗੜਿਆ।

"ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਸ਼ਾਟ, ਵਾਟਸਨ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਸ਼ਾਟ," ਉਸਨੇ ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ ਨੂੰ ਚੂੰਮਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਗ੍ਰੇਗਰੀ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਭੇਡਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਲੱਖਣ ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਦਿਓ। ਗੱਡੀ ਚਲਾਓ, ਕੋਚਮੈਨ!"

ਕਰਨਲ ਰੌਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਉਸਦੀ ਮਾੜੀ ਰਾਏ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਧਿਆਨ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਮਝਦੇ ਹੋ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ।"

"ਕੀ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਨੁਕਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵੱਲ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣਾ ਚਾਹੋਗੇ?"

"ਰਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕੁੱਤੇ ਦੀ ਅਜੀਬ ਘਟਨਾ ਵੱਲ।"

"ਕੁੱਤੇ ਨੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।"

"ਇਹ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਘਟਨਾ ਸੀ," ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ।

ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਦੁਬਾਰਾ ਟ੍ਰੇਨ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰ ਸੀ, ਵੈਸੈਕਸ ਕੱਪ ਦੀ ਦੌੜ ਦੇਖਣ ਲਈ ਵਿੰਚੈਸਟਰ ਜਾ ਰਹੇ ਸੀ। ਕਰਨਲ ਰੌਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਬਾਹਰ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲਿਆ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਗੱਡੀ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਪਰੇ ਕੋਰਸ ਵੱਲ ਲੈ ਗਏ। ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਗੰਭੀਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸੁਭਾਅ ਬਹੁਤ ਠੰਡਾ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋਵੋਗੇ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

ਕਰਨਲ ਬਹੁਤ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। "ਮੈਂ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਮੈਦਾਨ 'ਤੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਸਿਲਵਰ ਬਲੇਜ਼ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਚਿੱਟੇ ਮੱਥੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮੱਥੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰਲੇ ਪੈਰ ਨਾਲ ਜਾਣਦਾ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਸੱਟਾ ਕਿਵੇਂ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ?"

"ਖੈਰ, ਇਹ ਇਸਦਾ ਦਿਲਚਸਪ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਪੰਦਰਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ, ਪਰ ਕੀਮਤ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਗਈ ਹੈ, ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਹਮ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਪਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ।"

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਡਰੈਗ ਗ੍ਰੈਂਡਸਟੈਂਡ ਦੇ ਨੇੜੇ ਐਨਕਲੋਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਵਧਿਆ, ਮੈਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਾਰਡ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।

ਵੈਸੈਕਸ ਪਲੇਟ [ਇਹ ਦੌੜਦੀ ਸੀ] 50 ਸੋਵ। ਹਰੇਕ ਘੰਟਾ ਫੁੱਟ 1000 ਸੋਵ। ਚਾਰ ਅਤੇ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ। ਦੂਜਾ, 300 ਪੌਂਡ। ਤੀਜਾ, 200 ਪੌਂਡ। ਨਵਾਂ ਕੋਰਸ (ਇੱਕ ਮੀਲ ਅਤੇ ਪੰਜ ਫਰਲਾਂਗ)।

1. ਮਿਸਟਰ ਹੀਥ ਨਿਊਟਨ ਦੀ 'ਦਿ ਨੀਗਰੋ'। ਲਾਲ ਟੋਪੀ। ਦਾਲਚੀਨੀ ਜੈਕੇਟ।
2. ਕਰਨਲ ਵਾਰਡਲਾ ਦਾ ਮੁੱਕੇਬਾਜ਼। ਗੁਲਾਬੀ ਟੋਪੀ। ਨੀਲੀ ਅਤੇ ਕਾਲੀ ਜੈਕੇਟ।
3. ਲਾਰਡ ਬੈਕਵਾਟਰ ਦਾ ਡੇਸਬਰੋ। ਪੀਲੀ ਟੋਪੀ ਅਤੇ ਸਲੀਵਜ਼।
4. ਕਰਨਲ ਰੌਸ ਦੀ ਸਿਲਵਰ ਬਲੇਜ਼। ਕਾਲੀ ਟੋਪੀ। ਲਾਲ ਜੈਕਟ।
5. ਬਾਲਮੋਰਲ ਦੇ ਆਇਰਿਸ ਦੇ ਡਿਊਕ। ਪੀਲੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਲੀਆਂ ਧਾਰੀਆਂ।
6. ਲਾਰਡ ਸਿੰਗਲਫੋਰਡ ਦਾ ਰੈਸਪਰ। ਜਾਮਨੀ ਕੈਪ। ਕਾਲੀਆਂ ਸਲੀਵਜ਼।

"ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਦੂਜਾ ਸ਼ਬਦ ਖੁਰਚਿਆ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ਬਦ 'ਤੇ ਲਾਈਆਂ," ਕਰਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕਿਉਂ, ਉਹ ਕੀ ਹੈ? ਸਿਲਵਰ ਬਲੇਜ਼ ਪਸੰਦੀਦਾ?"

"ਸਿਲਵਰ ਬਲੇਜ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪੰਜ ਤੋਂ ਚਾਰ!" ਰਿੰਗ ਤੋਂ ਗਰਜ ਉੱਠੀ। "ਸਿਲਵਰ ਬਲੇਜ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪੰਜ ਤੋਂ ਚਾਰ! ਡੇਸਬਰੋ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪੰਜ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ! ਮੈਦਾਨ 'ਤੇ ਪੰਜ ਤੋਂ ਚਾਰ!"

"ਨੰਬਰ ਵੱਧ ਹਨ," ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ। "ਉਹ ਸਾਰੇ ਛੇ ਹਨ।"

"ਸਾਰੇ ਛੇ ਉੱਥੇ ਹਨ? ਫਿਰ ਮੇਰਾ ਘੋੜਾ ਦੌੜ ਰਿਹਾ ਹੈ," ਕਰਨਲ ਨੇ ਬੜੇ ਚਿੰਤਤ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ। ਮੇਰੇ ਰੰਗ ਅਜੇ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਏ।"

"ਸਿਰਫ਼ ਪੰਜ ਪਾਸ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਹ ਉਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬੇ ਘੋੜਾ ਤੋਲਣ ਵਾਲੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘਿਆ, ਜਿਸਦੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਕਰਨਲ ਦਾ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਕਾਲਾ ਅਤੇ ਲਾਲ ਰੰਗ ਸੀ।

"ਇਹ ਮੇਰਾ ਘੋੜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਮਾਲਕ ਚੀਕਿਆ। "ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵੀ ਚਿੱਟਾ ਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼?"

"ਖੈਰ, ਖੈਰ, ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ," ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਬੇਝਿਜਕ ਕਿਹਾ। ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਉਹ ਮੇਰੇ ਫੀਲਡਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ। "ਰਾਜਧਾਨੀ! ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸ਼ੁਰੂਆਤ!" ਉਹ ਅਚਾਨਕ ਚੀਕਿਆ। "ਉਹ ਆ ਰਹੇ ਹਨ, ਮੋੜ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ!"

ਸਾਡੇ ਡਰੈਗ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਿੱਧੇ ਉੱਪਰ ਆਏ। ਛੇ ਘੋੜੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਇੰਨੇ ਨੇੜੇ ਸਨ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਰਪੇਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਢੱਕ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਪਲਟਨ ਦੇ ਤਬੇਲੇ ਦਾ ਪੀਲਾ ਹਿੱਸਾ ਅੱਧਾ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਡੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਡੇਸਬਰੋ ਦੇ ਬੋਲਟ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਕਰਨਲ ਦਾ ਘੋੜਾ, ਜੋ ਕਿ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਦੂਰ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ, ਡਿਊਕ ਆਫ਼ ਬਾਲਮੋਰਲ ਦੇ ਆਇਰਿਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਛੇ ਲੰਬਾਈ ਦੀ ਚੌਕੀ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਗਿਆ, ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਤੀਜਾ ਸਥਾਨ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਇਹ ਮੇਰੀ ਨਸਲ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ," ਕਰਨਲ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ 'ਤੇ ਹੱਥ ਫੇਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਸਿਰ ਜਾਂ ਪੂਛ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਰਹੱਸ ਕਾਫ਼ੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼?"

"ਯਕੀਨਨ, ਕਰਨਲ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਓ ਆਪਾਂ ਸਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਘੁੰਮੀਏ ਅਤੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਦੇਖੀਏ। ਉਹ ਇੱਥੇ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਤੋਲਣ ਵਾਲੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ, ਜਿੱਥੇ ਸਿਰਫ਼ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ

ਦੋਸਤ ਹੀ ਦਾਖਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦਾ ਮੂੰਹ ਅਤੇ ਲੱਤ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਸਪਿਰਿਟ ਨਾਲ ਧੋਣੀ ਪਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਪੁਰਾਣਾ ਸਿਲਵਰ ਬਲੇਜ਼ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਸਾਹ ਰੋਕ ਲਿਆ!"

"ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਜਾਉਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲੈ ਲਈ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਰ, ਤੁਸੀਂ ਕਮਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਘੋੜਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤੰਦਰੁਸਤ ਅਤੇ ਵਧੀਆ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਜ਼ਾਰ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਘੋੜਾ ਬਰਾਮਦ ਕਰਕੇ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਜੌਨ ਸਟ੍ਰੈਕਰ ਦੇ ਕਾਤਲ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਡਾ ਕੰਮ ਕਰੋਗੇ।"

"ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਕਿਹਾ।

ਕਰਨਲ ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। "ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ! ਫਿਰ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?"

"ਉਹ ਇੱਥੇ ਹੈ।"

"ਇੱਥੇ! ਕਿੱਥੇ?"

"ਇਸ ਵੇਲੇ ਮੇਰੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ।"

ਕਰਨਲ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਭੜਕ ਉੱਠਿਆ। "ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪ੍ਰਤੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਹੇਠ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਹੁਣੇ ਕਹੀ ਗਈ ਗੱਲ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਮਾੜਾ ਮਜ਼ਾਕ ਜਾਂ ਅਪਮਾਨ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਹੱਸ ਪਿਆ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੋੜਿਆ, ਕਰਨਲ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਸਲੀ ਕਾਤਲ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ।" ਉਹ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉਸ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਚਮਕਦਾਰ ਗਰਦਨ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ।

"ਘੋੜਾ!" ਕਰਨਲ ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੋਵੇਂ ਚੀਕ ਪਏ।

"ਹਾਂ, ਘੋੜਾ। ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਘਟਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਕਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਵੈ-ਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜੌਨ ਸਟ੍ਰੈਕਰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਯੋਗ ਸੀ। ਪਰ ਘੰਟੀ ਚੱਲਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਅਗਲੀ ਦੌੜ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਜਿੱਤਣ ਲਈ ਖੜ੍ਹਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਲੰਮੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਹੋਰ ਢੁਕਵੇਂ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਾਂਗਾ।"

ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਲੰਡਨ ਵਾਪਸ ਘੁੰਮ ਰਹੇ ਸੀ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਪੁਲਮੈਨ ਕਾਰ ਦਾ ਕੋਨਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨਲ ਰੌਸ ਲਈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਵੀ ਛੋਟੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਦੀ ਉਸ ਸੋਮਵਾਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਡਾਰਟਮੂਰ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ-ਸਟੇਬਲ 'ਤੇ ਵਾਪਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣ ਰਹੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਧਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਇਆ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਅਖਬਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਜੋ ਵੀ ਸਿਧਾਂਤ ਬਣਾਏ ਸਨ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਸਨ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉੱਥੇ ਸੰਕੇਤ ਸਨ, ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਨਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ

ਅਸਲ ਅਰਥ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਡੇਵੋਨਸ਼ਾਇਰ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਗਿਆ ਕਿ ਫਿਟਜ਼ਰੋਏ ਸਿੰਪਸਨ ਅਸਲ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਬੂਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਰੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਟ੍ਰੇਨਰ ਦੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚੇ, ਕਿ ਕਰੀ ਕੀਤੇ ਮਟਨ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਤਾ ਮੈਨੂੰ ਆਈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰੇ ਉਤਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਹੈਰਾਨ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇੰਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੁਰਾਗ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

"ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ," ਕਰਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਹੁਣ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡੀ ਕਿਵੇਂ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਮੇਰੀ ਤਰਕ ਦੀ ਲੜੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਕੜੀ ਸੀ। ਪਾਊਡਰ ਅਫੀਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵਾਦਹੀਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਸੁਆਦ ਅਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਅਨੁਭਵੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਆਮ ਪਕਵਾਨ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਖਾਣ ਵਾਲਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਸਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾ ਲੈਂਦਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ। ਇੱਕ ਕਰੀ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹ ਮਾਧਿਅਮ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਸੁਆਦ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਂਦਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਭਵ ਧਾਰਨਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਅਜਨਬੀ, ਫਿਟਜ਼ਰੋਏ ਸਿੰਪਸਨ, ਉਸ ਰਾਤ ਟ੍ਰੇਨਰ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਕਰੀ ਪਰੋਸਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਇਤਫ਼ਾਕ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਉਹ ਉਸੇ ਰਾਤ ਪਾਊਡਰ ਅਫੀਮ ਦੇ ਨਾਲ ਆਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਪਕਵਾਨ ਪਰੋਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਸੁਆਦ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਿੰਪਸਨ ਨੂੰ ਕੇਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਸਟ੍ਰੈਕਰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਦੋ ਲੋਕ ਜੋ ਉਸ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਲਈ ਕਰੀ ਵਾਲਾ ਮਟਨ ਚੁਣ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਅਫੀਮ ਨੂੰ ਤਬੇਲੇ ਵਾਲੇ ਮੁੰਡੇ ਲਈ ਡਿਸ਼ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੂਜਿਆਂ ਕੋਲ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਲਈ ਉਹੀ ਸੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮਾੜੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ। ਫਿਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸ ਕੋਲ ਨੌਕਰਾਣੀ ਦੇ ਦੇਖੇ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਡਿਸ਼ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਸੀ?

"ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਕੁੱਤੇ ਦੀ ਚੁੱਪ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਅਨੁਮਾਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਿੰਪਸਨ ਘਟਨਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਤਬੇਲੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਘੋੜਾ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਲਿਆਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਇੰਨਾ ਭੌਂਕਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਲੌਫਟ ਵਿੱਚ ਦੋ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਜਗਾ ਸਕੇ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦਾ ਮਹਿਮਾਨ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਕੁੱਤਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਯਕੀਨ ਸੀ, ਜਾਂ ਲਗਭਗ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਜੌਨ ਸਟ੍ਰੈਕਰ ਰਾਤ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਤਬੇਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਿਲਵਰ ਬਲੇਜ਼ ਕੱਢਿਆ। ਕਿਸ ਮਕਸਦ ਲਈ? ਇੱਕ ਬੇਈਮਾਨ ਲਈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੀ ਤਬੇਲੇ ਵਾਲੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਨਸ਼ਾ ਕਿਉਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਇਹ ਜਾਣਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਟ੍ਰੇਨਰਾਂ ਨੇ ਏਜੰਟਾਂ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਘੋੜਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੱਖ ਕੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਕੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੈਸੇ ਕਮਾਏ ਹਨ। ਕਈ ਵਾਰ ਇਹ ਇੱਕ ਖਿੱਚਣ ਵਾਲਾ ਜੌਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਇਹ ਕੁਝ ਪੱਕਾ ਅਤੇ ਸੂਖਮ ਸਾਧਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਕੀ ਸੀ? ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀਆਂ ਜੇਬਾਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇਗੀ।"

"ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ। ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਇਕੱਲੇ ਚਾਕੂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲ ਸਕਦੇ ਜੋ ਮਰੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਚਾਕੂ ਜਿਸਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਝਦਾਰ ਆਦਮੀ ਹਥਿਆਰ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਚੁਣੇਗਾ। ਇਹ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਾ.

ਵਾਟਸਨ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਚਾਕੂ ਸੀ ਜੋ ਸਰਜਰੀ ਵਿੱਚ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨਾਜ਼ੁਕ ਓਪਰੇਸ਼ਨਾਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸ ਰਾਤ ਇੱਕ ਨਾਜ਼ੁਕ ਓਪਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਕਰਨਲ ਰੌਸ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਘਾਹ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਆਪਕ ਤਜਰਬੇ ਨਾਲ, ਕਿ ਘੋੜੇ ਦੇ ਹੈਮ ਦੇ ਨਸਾਂ 'ਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਚੋਟ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਚਮੜੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਾ ਛੱਡੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਲਾਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਘੋੜੇ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਲੰਗੜਾਪਨ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਸਰਤ ਵਿੱਚ ਦਬਾਅ ਜਾਂ ਗਠੀਏ ਦੇ ਛੂਹਣ ਕਾਰਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਕਦੇ ਵੀ ਗਲਤ ਖੇਡ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਖਲਨਾਇਕ! ਬਦਮਾਸ਼!" ਕਰਨਲ ਚੀਕਿਆ।

"ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਥੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੌਨ ਸਟ੍ਰੇਕਰ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਮੂਰ 'ਤੇ ਕਿਉਂ ਲੈ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇੰਨਾ ਜੋਸ਼ੀਲਾ ਜੀਵ ਚਾਕੂ ਦੀ ਚੁਭਣ 'ਤੇ ਜ਼ਰੂਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੁੱਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਗਾਉਂਦਾ। ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਕਰਨਾ ਬਿਲਕੁਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ।"

"ਮੈਂ ਅੰਨ੍ਹਾ ਸੀ!" ਕਰਨਲ ਚੀਕਿਆ। "ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਸੇ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਮੋਮਬੱਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮਾਚਿਸ ਮਾਰੀ।"

"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ। ਪਰ ਉਸਦੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ ਮੈਂ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਢੰਗ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ, ਸਗੋਂ ਇਸਦੇ ਮਨੋਰਥਾਂ ਦਾ ਵੀ ਪਤਾ ਲੱਗਾ। ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਕਰਨਲ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਆਦਮੀ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਬਿੱਲ ਆਪਣੀਆਂ ਜੇਬਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਬਿੱਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਕੁਝ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਸਟ੍ਰੇਕਰ ਦੋਹਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਸਥਾਪਨਾ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਬਿੱਲ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਔਰਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਿਸਦਾ ਮਹਿੰਗੇ ਸਵਾਦ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੌਕਰਾਂ ਨਾਲ ਉਦਾਰ ਹੋ, ਕੋਈ ਇਹ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਵੀਹ-ਗਿੰਨੀ ਵਾਕਿੰਗ ਡਰੈੱਸ ਖਰੀਦ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਟ੍ਰੇਕਰ ਤੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਣੇ ਬਿਨਾਂ ਪਹਿਰਾਵੇ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਤੱਕ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਮੈਂ ਮਿਲਨਰ ਦੇ ਪਤੇ ਦਾ ਇੱਕ ਨੋਟ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਟ੍ਰੇਕਰ ਦੀ ਫੋਟੋ ਨਾਲ ਉੱਥੇ ਬੁਲਾ ਕੇ ਮੈਂ ਮਿਥਿਹਾਸਕ ਡਰਬੀਸ਼ਾਇਰ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ। ਸਟ੍ਰੇਕਰ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖੋਖਲੇ ਪਾਸੇ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਅਦਿੱਖ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਿੰਪਸਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਉਡਾਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਕ੍ਰੈਵਟ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਟ੍ਰੇਕਰ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ - ਕਿਸੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ, ਸ਼ਾਇਦ, ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਘੋੜੇ ਦੀ ਲੱਤ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਖੋਖਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਘੋੜੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰੌਸ਼ਨੀ ਮਾਰੀ ਸੀ; ਪਰ ਜਾਨਵਰ, ਅਚਾਨਕ ਚਮਕ ਤੋਂ ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀ ਅਜੀਬ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਨਾਲ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਸ਼ਰਾਰਤ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ, ਬਾਹਰ ਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਟੀਲ ਦੀ ਜੁੱਤੀ ਨੇ ਸਟ੍ਰੇਕਰ ਦੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਰਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ, ਮੀਂਹ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਆਪਣਾ ਨਾਜ਼ੁਕ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਓਵਰਕੋਟ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਡਿੱਗਿਆ, ਉਸਦੇ ਚਾਕੂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਪੱਟ ਨੂੰ ਵੱਢ ਦਿੱਤਾ। ਕੀ ਮੈਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਾਂ?"

"ਸ਼ਾਨਦਾਰ!" ਕਰਨਲ ਚੀਕਿਆ। "ਸ਼ਾਨਦਾਰ! ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਉੱਥੇ ਹੁੰਦੇ!"

"ਮੇਰਾ ਆਖਰੀ ਸ਼ਾਟ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ, ਬਹੁਤ ਲੰਬਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਯਾਦ ਆਈ ਕਿ ਸਟ੍ਰੈਕਰ ਵਰਗਾ ਚਲਾਕ ਆਦਮੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਅਭਿਆਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਨਾਜ਼ੁਕ ਨਸਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਅਭਿਆਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਭੇਡਾਂ 'ਤੇ ਪਈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਮੇਰਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਸਹੀ ਸੀ।"

"ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਲੰਡਨ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਮਿਲਨਰ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਸਟ੍ਰੈਕਰ ਨੂੰ ਡਰਬੀਸ਼ਾਇਰ ਨਾਮ ਦੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਗਾਹਕ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਲੇਰ ਪਤਨੀ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਮਹਿੰਗੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਖ਼ਤ ਪੱਖਪਾਤ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਔਰਤ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰ ਅਤੇ ਕੰਨਾਂ 'ਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਡੁਬੋ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਦੁਖਦਾਈ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਸਮਝਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਗੱਲ ਦੇ," ਕਰਨਲ ਨੇ ਪੁਕਾਰਿਆ। "ਘੋੜਾ ਕਿੱਥੇ ਸੀ?"

"ਆਹ, ਇਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਇਸਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਮ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਮੈਂ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਕਲੈਫਮ ਜੰਕਸ਼ਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਦਸ ਮਿੰਟਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵਿਕਟੋਰੀਆ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿਗਾਰ ਪੀਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਕਰਨਲ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

ਪੀਲਾ ਚਿਹਰਾ

[ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਵਿਲੱਖਣ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜੀਬ ਨਾਟਕ ਦੇ ਸਰੋਤੇ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਦਾਕਾਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਇਹਨਾਂ ਛੋਟੇ ਸਕੈਚਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਸੁਭਾਵਿਕ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀਆਂ ਅਸਫਲਤਾਵਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸਦੀਆਂ ਸਫਲਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੀ ਸਾਖ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਕਿਉਂਕਿ, ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਉਦੋਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਊਰਜਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਬਹੁਪੱਖੀਤਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਸੀ - ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਅਸਫਲ ਹੋਇਆ ਉੱਥੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਕਹਾਣੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਿੱਟੇ ਦੇ ਰਹਿ ਗਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਈ ਵਾਰ, ਇਹ ਸੰਭਾਵਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਗਲਤੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਵੀ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਅੱਧਾ ਦਰਜਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨੋਟ ਹਨ, ਮਸਗ੍ਰੇਵ ਰੀਤੀਅਲ ਦਾ ਸਾਹਸ ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਮੈਂ ਦੱਸਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਦੋ ਹਨ ਜੋ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ।]

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜੋ ਕਸਰਤ ਲਈ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਕਸਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਆਦਮੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਆਪਣੇ ਭਾਰ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਮੁੱਕੇਬਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਕਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ; ਪਰ ਉਹ ਉਦੇਸ਼ ਰਹਿਤ ਸਰੀਰਕ ਮਿਹਨਤ ਨੂੰ ਊਰਜਾ ਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਵਜੋਂ ਦੇਖਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਥੱਕਦਾ ਸੀ ਸਿਵਾਏ ਉੱਥੇ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਵਸਤੂ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਅਣਥੱਕ ਅਤੇ ਅਟੱਲ ਸੀ। ਇਹ ਗੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਖੁਰਾਕ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ

ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਆਦਤਾਂ ਤਪੱਸਿਆ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤੱਕ ਸਧਾਰਨ ਸਨ। ਕੋਕੀਨ ਦੀ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬੁਰਾਈ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਿਰਫ ਹੋਂਦ ਦੀ ਇਕਸਾਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਜੋਂ ਨਸ਼ੇ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਜਦੋਂ ਕੇਸ ਘੱਟ ਸਨ ਅਤੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਦਿਲਚਸਪ ਨਹੀਂ ਸਨ।

ਬਸੰਤ ਰੁੱਤ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਹ ਇੰਨਾ ਆਰਾਮ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਸੈਰ ਕਰਨ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਹਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਹਲਕੀਆਂ ਟਾਹਣੀਆਂ ਐਲਮ ਉੱਤੇ ਫੁੱਟ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਚੈਸਟਨੱਟ ਦੇ ਚਿਪਚਿਪੇ ਬਰਛੇ ਦੇ ਸਿਰ ਆਪਣੇ ਪੰਜ-ਗੁਣਾ ਪੱਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫਟਣ ਲੱਗੇ ਸਨ। ਦੋ ਘੰਟੇ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਘੁੰਮਦੇ ਰਹੇ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੋ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਢੁਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਨੇੜਿਓਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਲਗਭਗ ਪੰਜ ਵਜੇ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਬੇਕਰ ਸਟ੍ਰੀਟ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਏ।

"ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਸਰ," ਸਾਡੇ ਪੇਜ-ਬੁਆਏ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹੀ ਕਿਹਾ। "ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਸਰ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਨਿੰਦਿਆ ਭਰੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ। "ਦੁਪਹਿਰ ਦੀ ਸੈਰ ਲਈ ਇੰਨਾ ਕੁਝ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਸੱਜਣ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ?"

"ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ."

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ?"

"ਹਾਂ, ਸਰ, ਉਹ ਅੰਦਰ ਆਇਆ।"

"ਉਸਨੇ ਕਿੰਨਾ ਚਿਰ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ?"

"ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ, ਸਰ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਚੈਨ ਸੱਜਣ ਸੀ, ਸਰ ਇੱਥੇ ਹਰ ਸਮੇਂ ਘੁੰਮਦਾ ਅਤੇ ਠੋਕਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਬਾਹਰ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸਰ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਚੀਕਦਾ ਹੈ, 'ਕੀ ਉਹ ਆਦਮੀ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ?' ਇਹ ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦ ਸਨ, ਸਰ। 'ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਸ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਰ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ,' ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। 'ਫਿਰ ਮੈਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਦਮ ਘੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ,' ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। 'ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵਾਂਗਾ।' ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਉੱਠਦਾ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ।"

"ਖੈਰ, ਖੈਰ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ। "ਇਹ ਬਹੁਤ ਤੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਕੇਸ ਦੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਆਦਮੀ ਦੀ ਬੇਸਬਰੀ ਤੋਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋਵੇ। ਵਾਹ! ਇਹ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਪਾਈਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਪੁਰਾਣਾ ਬਰੀਅਰ ਜਿਸਦਾ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਡੰਡਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਤੰਬਾਕੂਨੋਸ਼ੀ ਅੰਬਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੈ ਕਿ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਅਸਲੀ ਅੰਬਰ ਮਾਊਥਪੀਸ ਹਨ? ਕੁਝ ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੱਖੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਖੈਰ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਈਪ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡਣ ਲਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਦਿੰਦਾ ਹੈ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਪਾਈਪ ਦੀ ਅਸਲ ਕੀਮਤ ਸੱਤ ਅਤੇ ਛੇ ਪੈਨਸ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਇਸਦੀ ਦੋ ਵਾਰ ਮੁਰੰਮਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਲੱਕੜ ਦੇ ਡੰਡੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਅੰਬਰ ਵਿੱਚ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਮੁਰੰਮਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਚਾਂਦੀ ਦੀਆਂ ਪੱਟੀਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਾਈਪ ਦੀ ਅਸਲ ਕੀਮਤ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਪਾਈਪ ਦੀ ਬਹੁਤ ਕਦਰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸੇ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਸਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

"ਹੋਰ ਕੁਝ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਪਾਈਪ ਨੂੰ ਘੁੰਮਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਜੀਬ ਸੋਚ ਭਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਲੰਬੀ, ਪਤਲੀ ਉਂਗਲੀ ਨਾਲ ਇਸ 'ਤੇ ਠੋਕਰ ਮਾਰੀ, ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਹੱਡੀ 'ਤੇ ਲੈਕਚਰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ।

"ਪਾਈਪ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੁਝ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਸ਼ਾਇਦ ਘੜੀਆਂ ਅਤੇ ਬੂਟਲੇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਥੇ ਸੰਕੇਤ ਨਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ। ਮਾਲਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਵਾਲਾ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਦੰਦਾਂ ਵਾਲਾ, ਆਪਣੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਪਰਵਾਹ, ਅਤੇ ਆਰਥਿਕਤਾ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਤੁਕੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਅੱਖ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਟੇਢੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਤਰਕ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ।

"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਸੱਤ ਸ਼ਿਲਿੰਗ ਪਾਈਪ ਪੀਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਅਮੀਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?" ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"ਇਹ ਗ੍ਰੋਸਵੇਨਰ ਮਿਸ਼ਰਣ ਅੱਠ ਪੈਨਸ ਪ੍ਰਤੀ ਔਂਸ 'ਤੇ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਹਥੇਲੀ 'ਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਥੱਪੜ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅੱਧੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਧੂੰਆਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਫਾਇਤੀ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਹੋਰ ਨੁਕਤੇ?"

"ਉਸਨੂੰ ਲੈਂਪਾਂ ਅਤੇ ਗੈਸ ਜੈੱਟਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਪਾਈਪ ਜਗਾਉਣ ਦੀ ਆਦਤ ਰਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸੜ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਮਾਚਿਸ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਾਈਪ ਦੇ ਪਾਸੇ ਮਾਚਿਸ ਕਿਉਂ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ? ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕਟੋਰੇ ਨੂੰ ਸੜਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਸਨੂੰ ਦੀਵੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਜਗਾ ਸਕਦੇ। ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਪਾਈਪ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪਾਈਪ ਨੂੰ ਦੀਵੇ ਨਾਲ ਫੜਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਨੂੰ ਲਾਟ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਫੜਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦੂਜੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਇੱਕ ਸਥਿਰਤਾ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਅੰਬਰ ਨੂੰ ਕੱਟ ਲਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀ, ਊਰਜਾਵਾਨ ਸਾਥੀ, ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਦੰਦਾਂ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਮੈਂ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੌੜੀਆਂ 'ਤੇ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੀ ਪਾਈਪ ਤੋਂ ਵੀ ਦਿਲਚਸਪ ਕੁਝ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਸਾਡਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਨੌਜਵਾਨ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਤੰਦਰੁਸਤ ਸੀ ਪਰ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਇੱਕ ਗੂੜ੍ਹੇ ਸਲੇਟੀ ਰੰਗ ਦਾ ਸੂਟ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭੂਰਾ ਚੌੜਾ ਜਾਗਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਲਗਭਗ ਤੀਹ ਸਾਲ ਦਾ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਾਲ ਵੱਡਾ ਸੀ।
"ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ," ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਦਸਤਕ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਹਾਂ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਮੈਨੂੰ ਦਸਤਕ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਇਸੇ 'ਤੇ ਹੀ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।" ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੇਰਿਆ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਅੱਧਾ ਘਬਰਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਡਿੱਗ ਪਿਆ।
"ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਰਾਤਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਸੌਂਦੇ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੌਖੇ ਅਤੇ ਮਿੱਠੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀਆਂ ਨਸਾਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਰਖਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਮੈਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਵੇਂ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"
"ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਸਲਾਹ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਸਰ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕੀ ਕਰਾਂ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਉਜਾੜ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ।"
"ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸਲਾਹਕਾਰ ਜਾਸੂਸ ਵਜੋਂ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?"
"ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਮਝਦਾਰ ਆਦਮੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਰਾਏ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ - ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ। ਮੈਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅੱਗੇ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕੋਗੇ।"
ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੀਆਂ ਜਿਹੀਆਂ, ਤਿੱਖੀਆਂ, ਝਟਕੇਦਾਰ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਬੋਲਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਬੋਲਣਾ ਵੀ ਉਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੁਖਦਾਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪੂਰੀ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਉਸਦੀਆਂ ਝੁਕਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਸੀ।
"ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਾਜ਼ੁਕ ਗੱਲ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੋਈ ਵੀ ਆਪਣੇ ਘਰੇਲੂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਅਜਨਬੀਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਬਾਰੇ ਦੋ ਆਦਮੀਆਂ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਕਰਨਾ ਭਿਆਨਕ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਇਹ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸਲਾਹ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"
"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸ਼੍ਰੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਮੁਨਰੋ -" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ।
ਸਾਡਾ ਮਹਿਮਾਨ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ। "ਕੀ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ, "ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?"
"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਗੁਪਤ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਸੁਝਾਅ ਦੇਵਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਦੀ ਲਾਈਨਿੰਗ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਲਿਖਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਓ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਤਾਜ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲ ਮੋੜ ਦਿਓ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਕਹਿਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਇਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਜੀਬ ਭੇਦ ਸੁਣੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਦੁਖੀ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਸੁਭਾਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਾਬਤ ਹੋਵੇ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਓ?"
ਸਾਡੇ ਮਹਿਮਾਨ ਨੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਹੱਥ ਫੇਰਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਔਖਾ ਲੱਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਹਰ ਇਸ਼ਾਰੇ ਅਤੇ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਤੋਂ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸੰਜਮੀ, ਸਵੈ-ਨਿਰਭਰ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਹੰਕਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਛਿੱਲ

ਸੀ, ਆਪਣੇ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਕਾਬ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਅਚਾਨਕ, ਆਪਣੇ ਬੰਦ ਹੱਥ ਦੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਸੰਜਮ ਨੂੰ ਹਵਾਵਾਂ ਵੱਲ ਸੁੱਟਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ:

"ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਹੋਮਜ਼," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਿਆਹੁਤਾ ਆਦਮੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਂ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਓਨੇ ਹੀ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਓਨੇ ਹੀ ਖੁਸ਼ ਰਹਿੰਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਿੰਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਦੋ ਜੋੜੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪਿਆ, ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਸੋਚ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਰਮ ਵਿੱਚ। ਅਤੇ ਹੁਣ, ਪਿਛਲੇ ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ, ਅਚਾਨਕ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਹ ਔਰਤ ਹੋਵੇ ਜੋ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬੁਰਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਦੂਰ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਉਂ।

"ਹੁਣ ਇੱਕ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀ ਹੋਮਜ਼, ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਐਫੀ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦਿਓ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਦੇ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਹਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ। ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਔਰਤ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇਹ ਰਾਜ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ।"

"ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਤੱਥ ਦੱਸਣ ਦਿਓ, ਮਿਸਟਰ ਮੁਨਰੋ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕੁਝ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

“ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਐਫੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਾਫ਼ੀ ਛੋਟੀ ਸੀ - ਸਿਰਫ਼ ਪੱਚੀ ਸਾਲ ਦੀ। ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਉਦੋਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹੇਬਰੋਨ ਸੀ। ਉਹ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਅਮਰੀਕਾ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਟਲਾਂਟਾ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਹੇਬਰੋਨ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਵਾਲੀ ਵਕੀਲ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਪੀਲਾ ਬੁਖਾਰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਫੈਲ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਪਤੀ ਅਤੇ ਬੱਚਾ ਦੋਵੇਂ ਇਸ ਨਾਲ ਮਰ ਗਏ। ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਮੌਤ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਇਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਮਰੀਕਾ ਤੋਂ ਬਿਮਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਮਿਡਲਸੈਕਸ ਦੇ ਪਿੰਨਰ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਪਹਿਲੀ ਮਾਸੀ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ। ਮੈਂ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਲਗਭਗ ਚਾਰ ਹਜ਼ਾਰ ਪੰਜ ਸੌ ਪੌਂਡ ਦੀ ਪੂੰਜੀ ਸੀ, ਜੋ ਉਸਨੇ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਔਸਤਨ ਸੱਤ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲੀ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪਿੰਨਰ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਹੋਏ ਸਨ; ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਏ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਬਾਅਦ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ।

"ਮੈਂ ਖੁਦ ਇੱਕ ਹੌਪ ਵਪਾਰੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਆਮਦਨ ਸੱਤ ਜਾਂ ਅੱਠ ਸੌ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਨੌਰਬਰੀ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਅੱਸੀ ਪੌਂਡ-ਪ੍ਰਤੀ-ਸਾਲਾ ਵਿਲਾ ਲਿਆ। ਸਾਡੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸਰਾਏ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਉੱਪਰ ਦੋ ਘਰ ਸਨ, ਅਤੇ ਖੇਤ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਝੌਂਪੜੀ ਸੀ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅੱਧੇ ਰਸਤੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਘਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਖਾਸ ਮੌਸਮਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਗਰਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਰਨ ਲਈ ਘੱਟ ਕੰਮ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਾਡੇ ਪੇਂਡੂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਓਨੇ ਹੀ ਖੁਸ਼ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਸਰਾਪੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਦੇ ਵੀ ਪਰਛਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ।

"ਅੱਗੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਦੱਸਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਮੈਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੀ - ਮੇਰੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜੇ ਮੇਰੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਮਾਮਲੇ ਗਲਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਔਖਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਮੰਨਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਹੋ ਗਿਆ। ਖੈਰ, ਲਗਭਗ ਛੇ ਹਫ਼ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਈ ਸੀ।"

"'ਜੈਕ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਜਦੋਂ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪੈਸੇ ਲਏ ਸੀ ਤਾਂ ਤੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਕੁਝ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਮੰਗਾਂਗਾ।'

"'ਜ਼ਰੂਰ' ਮੈਂ ਕਿਹਾ। 'ਇਹ ਸਭ ਤੁਹਾਡਾ ਆਪਣਾ ਹੈ।'"

"'ਖੈਰ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਮੈਨੂੰ ਸੌ ਪੌਂਡ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।'

"ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਝਿਜਕਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਪਹਿਰਾਵਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਭਾਲ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ।

"'ਕਿਸ ਲਈ?' ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"'ਓਹ,' ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, 'ਤੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਤੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰਾ ਬੈਂਕਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਬੈਂਕਰ ਕਦੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਦੇ, ਤੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ।"

"'ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਬੇਸ਼ੱਕ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਹੋਣਗੇ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"'ਓਹ, ਹਾਂ, ਮੇਰਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਹੀ ਮਤਲਬ ਹੈ।"

"'ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸੋਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਿਸ ਲਈ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?"

"'ਕਿਸੇ ਦਿਨ, ਸ਼ਾਇਦ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ, ਜੈਕ।"

"ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਪਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਭੇਤ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਚੈੱਕ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ। ਇਸਦਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜੋ ਹੋਇਆ ਉਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਹੀ ਸਹੀ ਸਮਝਿਆ।"

"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡੇ ਘਰ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਇੱਕ ਝੌਂਪੜੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਖੇਤ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੜਕ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਮੁੜਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਕਾਚ ਫਰ ਦੇ ਰੁੱਖਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸੁੰਦਰ ਬਾਗ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉੱਥੇ ਸੈਰ ਕਰਨ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸ਼ੌਕ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਰੁੱਖ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਗੁਆਂਢੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਝੌਂਪੜੀ ਇਸ ਅੱਠ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਪਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਫ਼ਸੋਸ ਦੀ ਗੱਲ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਦੋ-ਮੰਜ਼ਿਲਾ ਜਗ੍ਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦਾ ਵਰਾਂਡਾ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਹਨੀਸਕਲ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਈ ਵਾਰ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੋਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵਧੀਆ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਘਰ ਹੋਵੇਗਾ।

"ਖੈਰ, ਪਿਛਲੇ ਸੋਮਵਾਰ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਮੈਂ ਉਸੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਸੈਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਵੈਨ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਮਿਲੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬਰਾਂਡੇ ਦੇ ਕੋਲ ਘਾਹ ਦੇ ਪਲਾਟ 'ਤੇ ਕਾਰਪੇਟਾਂ ਅਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਢੇਰ ਪਿਆ ਦੇਖਿਆ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਝੌਂਪੜੀ ਨੂੰ ਆਖਰਕਾਰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਲੰਘਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਰੁਕ ਕੇ, ਇੱਕ ਵਿਹਲੇ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਨਜ਼ਰ ਉਸ 'ਤੇ ਪਾਈ ਅਤੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕਿਹੋ ਜਿਹੇ ਲੋਕ ਸਨ ਜੋ ਸਾਡੇ ਇੰਨੇ ਨੇੜੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਆਏ

ਸਨ। ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਮੈਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇੱਕ ਚਿਹਰਾ ਉੱਪਰਲੀ ਖਿੜਕੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਸ ਚਿਹਰੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੀ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਪਰ ਇਹ ਮੇਰੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਠੰਢਕ ਫੈਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਦੂਰ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਲੱਛਣਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਿਆ, ਪਰ ਚਿਹਰੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਅਣਮਨੁੱਖੀ ਸੀ। ਇਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨੇੜਲਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਚਿਹਰਾ ਅਚਾਨਕ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ, ਇੰਨਾ ਅਚਾਨਕ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਕਮਰੇ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਲਈ ਖੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਿਆ ਕਿ ਚਿਹਰਾ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਔਰਤ ਦਾ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਸੀ। ਪਰ ਇਸਦਾ ਰੰਗ ਉਹ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਚਮਕਦਾਰ ਚਾਕ ਵਰਗਾ ਚਿੱਟਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਸੈੱਟ ਅਤੇ ਸਖ਼ਤ ਸੀ ਜੋ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕਾਟੇਜ ਦੇ ਨਵੇਂ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਰ ਦੇਖਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਨੇੜੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾਇਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਇੱਕ ਉੱਚੀ, ਪਤਲੀ ਔਰਤ ਨੇ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਿਸਦੇ ਕਠੋਰ, ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਚਿਹਰੇ ਸਨ।"

"'ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?' ਉਸਨੇ ਉੱਤਰੀ ਲਹਿਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਂ ਉਸ ਪਾਰ ਤੇਰਾ ਗੁਆਂਢੀ ਹਾਂ," ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। 'ਮੈਂ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਹੁਣੇ ਹੀ ਘਰ ਆਇਆ ਹੈਂ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ -'

"'ਓਏ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੋਂ ਪੁੱਛਾਂਗੇ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਗੁੱਸੇ ਭਰੇ ਝਿੜਕ ਤੋਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋ ਕੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ ਮੋੜ ਲਈ ਅਤੇ ਘਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਸਾਰੀ ਸ਼ਾਮ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਮੇਰਾ ਮਨ ਅਜੇ ਵੀ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਅਤੇ ਔਰਤ ਦੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਉਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਾ ਕਹਿਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਘਬਰਾਹਟ ਵਾਲੀ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਣਾਅ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਅਣਸੁਖਾਵੇਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰੇ ਜੋ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਸੌਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਝੌਂਪੜੀ ਹੁਣ ਭਰੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।

"ਮੈਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੂੜ੍ਹੀ ਨੀਂਦ ਸੌਂਦਾ ਹਾਂ। ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਖੜ੍ਹੀ ਮਜ਼ਾਕ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਤ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਗਾ ਸਕਦਾ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਖਾਸ ਰਾਤ ਨੂੰ, ਕੀ ਇਹ ਮੇਰੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸਾਹਸ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਉਤੇਜਨਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਆਮ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਲਕੀ ਨੀਂਦ ਸੌਂ ਗਿਆ। ਅੱਧੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਅਹਿਸਾਸ ਸੀ ਕਿ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਚਾਦਰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਟੋਪੀ 'ਤੇ ਫਿਸਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਬੇਵਕਤੀ ਤਿਆਰੀ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਕੁਝ ਨੀਂਦ ਭਰੇ ਸ਼ਬਦ ਬੁੜਬੁੜਾਉਣ ਲਈ ਮੇਰੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਫੁੱਟ ਗਏ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਅਚਾਨਕ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਧੀਆਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮੋਮਬੱਤੀ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਪਈਆਂ, ਅਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਗੂੰਗਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ

ਸੀ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਸੀ। ਉਹ ਘਾਤਕ ਪੀਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਸਾਹ ਲੈ ਰਹੀ ਸੀ, ਬਿਸਤਰੇ ਵੱਲ ਚੁਪਚਾਪ ਦੇਖ ਰਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਚਾਦਰ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਸੁੱਤਾ ਹੋਇਆ ਹਾਂ, ਉਹ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਖਿਸਕ ਗਈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਚੀਕਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਆਵਾਜ਼ ਸਿਰਫ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ਿਆਂ ਤੋਂ ਹੀ ਆ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰੇਲਿੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਅੰਗੂਠੇ ਮਾਰ ਕੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਜਾਗ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਸਿਰਹਾਣੇ ਹੇਠੋਂ ਆਪਣੀ ਘੜੀ ਕੱਢੀ। ਸਵੇਰ ਦੇ ਤਿੰਨ ਵੱਜ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਸਵੇਰੇ ਤਿੰਨ ਵਜੇ ਪੇਂਡੂ ਸੜਕ 'ਤੇ ਕੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ?

"ਮੈਂ ਲਗਭਗ ਵੀਹ ਮਿੰਟ ਬੈਠਾ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਘੁੰਮਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਿਤ ਵਿਆਖਿਆ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਰਿਹਾ, ਇਹ ਓਨਾ ਹੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਅਤੇ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਪਦਾ ਰਿਹਾ। ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਬੰਦ ਹੋਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹੋਏ ਆ ਗਏ।"

"'ਤੁਸੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿੱਥੇ ਸੀ, ਐਫੀ?" ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬੋਲਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਹਿੰਸਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਾਫ-ਹਾਫ ਚੀਕ ਮਾਰੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਰੋਣਾ ਅਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣਾ ਮੈਨੂੰ ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਾ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਯੋਗ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ, ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਰੋਂਦੇ ਅਤੇ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਠੰਡਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।"

"'ਤੂੰ ਜਾਗ, ਜੈਕ!' ਉਹ ਘਬਰਾਹਟ ਭਰੀ ਹਾਸੀ ਨਾਲ ਚੀਕੀ। 'ਕਿਉਂ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਵੀ ਤੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਗਾ ਸਕਦਾ।'

"'ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਸੀ?' ਮੈਂ ਹੋਰ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ।"

"'ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਚਾਦਰ ਦੇ ਬੰਨ੍ਹ ਖੋਲ੍ਹੇ ਤਾਂ ਉਸਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਕੰਬ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। 'ਕਿਉਂ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ। ਸੱਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਜਿਵੇਂ ਮੇਰਾ ਦਮ ਘੁੱਟ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਤਾਜ਼ੀ ਹਵਾ ਦੇ ਸਾਹ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਇੱਛਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਨਾ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹਾਂ।'

"ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਉਸਦੇ ਆਮ ਸੁਰਾਂ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਝੂਠ ਬੋਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਕੰਧ ਵੱਲ ਕਰ ਲਿਆ, ਦਿਲੋਂ ਬਿਮਾਰ, ਮੇਰਾ ਮਨ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਜ਼ਹਿਰੀਲੇ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਕੀ ਛੁਪਾ ਰਹੀ ਸੀ? ਉਸ ਅਜੀਬ ਮੁਹਿੰਮ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਸੀ? ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੁੱਛਣ ਤੋਂ ਝਿਜਕਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਝੂਠ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਮੈਂ ਸੁੱਟਦਾ ਅਤੇ ਡਿੱਗਦਾ ਰਿਹਾ, ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ ਘੜਦਾ ਰਿਹਾ, ਹਰ ਇੱਕ ਆਖਰੀ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਅਸੰਭਵ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਦਿਨ ਸ਼ਹਿਰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਿਆ। ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਵੀ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਸਵਾਲੀਆ ਨਜ਼ਰਾਂ ਤੋਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਨਿਗਾਹ ਮਾਰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਮਝ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਨਾਸ਼ਤੇ ਦੌਰਾਨ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਸੈਰ ਲਈ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਸਵੇਰ ਦੀ ਤਾਜ਼ੀ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਸਕਾਂ।"

"ਮੈਂ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਪੈਲੇਸ ਤੱਕ ਗਿਆ, ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਜੇ ਤੱਕ ਨੌਰਬਰੀ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੇਰਾ ਰਸਤਾ ਮੈਨੂੰ ਕਾਟੇਜ ਤੋਂ ਪਾਰ ਲੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਖਿੜਕੀਆਂ ਵੱਲ ਦੇਖਣ ਲਈ ਰੁਕਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਉਸ ਅਜੀਬ ਚਿਹਰੇ ਦੀ ਇੱਕ ਝਲਕ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਮੇਰੀ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਜਦੋਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਅਚਾਨਕ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਬਾਹਰ ਚਲੀ ਗਈ।"

"ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਪਰ ਮੇਰੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਘੱਟ ਸਨ ਜੋ ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਾਪਸ ਸੁੰਗੜਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਫਿਰ, ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਸਾਰਾ ਲੁਕਾਅ ਕਿੰਨਾ ਬੇਕਾਰ ਹੈ, ਉਹ ਅੱਗੇ ਆਈ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚਿੱਟੇ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਡਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਜੋ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨੂੰ ਝੁਠਲਾਉਂਦੀਆਂ ਸਨ।"

"'ਆਹ, ਜੈਕ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਆਈ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹਾਂ। ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਜੈਕ? ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੁੱਸੇ ਨਹੀਂ ਹੈਂ?"

"'ਤਾਂ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ, 'ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਗਏ ਸੀ।'

"'ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ?' ਉਹ ਰੋ ਪਈ।"

"'ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਏ ਹੋ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ। ਇਹ ਲੋਕ ਕੌਣ ਹਨ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਨੀ ਦੇਰ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?"

"'ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ।'"

"'ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਝੂਠ ਹੈ?' ਮੈਂ ਰੋਇਆ। 'ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬੋਲਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਆਵਾਜ਼ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਕਦੋਂ ਕੋਈ ਭੇਤ ਮਿਲਿਆ ਹੈ? ਮੈਂ ਉਸ ਝੌਂਪੜੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਤਹਿ ਤੱਕ ਜਾਂਚ ਕਰਾਂਗਾ।"

"'ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਜੈਕ, ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ!" ਉਹ ਬੇਕਾਬੂ ਭਾਵੁਕ ਹੋ ਗਈ। ਫਿਰ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਉਸਨੇ ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ ਫੜ ਲਈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਪਿੱਛੇ ਖਿੱਚ ਲਿਆ।

"'ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰ, ਜੈਕ,' ਉਹ ਰੋਈ। 'ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਤੈਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਾਂਗੀ, ਪਰ ਜੇ ਤੂੰ ਉਸ ਝੌਂਪੜੀ ਵਿੱਚ ਵੜਿਆ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਸਿਵਾਏ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲੇਗਾ।' ਫਿਰ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਝਿੜਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਉਹ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਜੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚਿੰਬੜ ਗਈ।

"'ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ, ਜੈਕ!' ਉਹ ਚੀਕਦੀ ਰਹੀ। 'ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਾਰ ਭਰੋਸਾ ਕਰ। ਤੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ 'ਤੇ ਪਛਤਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਤੂੰ ਜਾਣਦੀ ਹੈਂ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਤੇਰੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਭੇਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਸਾਡੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਅ 'ਤੇ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਜੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਘਰ ਆਵੇਂ ਤਾਂ ਸਭ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇ ਤੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਉਸ ਝੌਂਪੜੀ ਵਿੱਚ ਵੜ ਗਈ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਭ ਕੁਝ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਉਸਦੇ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਗੰਭੀਰਤਾ, ਇੰਨੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਅੱਗੇ ਬੇਦਿਲ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ।"

"'ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ," ਮੈਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। 'ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਤੋਂ ਇਹ ਭੇਤ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਭੇਤ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਹੁਣ ਰਾਤ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮੁਲਾਕਾਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਲੁਕਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਜੋ ਬੀਤੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

"'ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋਗੇ,' ਉਸਨੇ ਸੁੱਖ ਦਾ ਸਾਹ ਲੈਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ। 'ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਵੇਂ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਚਲੇ ਜਾਓ - ਓ, ਘਰ ਵੱਲ ਚਲੇ ਜਾਓ।"

"ਫਿਰ ਵੀ ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ ਨੂੰ ਖਿੱਚਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਝੌਂਪੜੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਲੈ ਗਈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਗਏ ਮੈਂ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉੱਪਰਲੀ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਪੀਲਾ ਗੁੱਸੇ ਵਾਲਾ ਚਿਹਰਾ ਸਾਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਜੀਵ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀ ਸਬੰਧ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਜਾਂ ਉਹ ਮੋਟੀ, ਰੁੱਖੀ ਔਰਤ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਜੁੜ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਇਹ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਬੁਝਾਰਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮਨ ਕਦੇ ਵੀ ਆਰਾਮ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦਾ।"

"ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋ ਦਿਨ ਮੈਂ ਘਰ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਸਾਡੀ ਮੰਗਣੀ ਦੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੀਜੇ ਦਿਨ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਾਫ਼ੀ ਸਬੂਤ ਸਨ ਕਿ ਉਸਦਾ ਗੰਭੀਰ ਵਾਅਦਾ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਫਰਜ਼ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।"

"ਮੈਂ ਉਸ ਦਿਨ ਸ਼ਹਿਰ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ 3:36 ਵਜੇ ਦੀ ਬਜਾਏ 2:40 ਵਜੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਮੇਰੀ ਆਮ ਰੇਲਗੱਡੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਨੌਕਰਾਣੀ ਹੈਰਾਨ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਭੱਜੀ।

"'ਤੇਰੀ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"'ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੈਰ ਕਰਨ ਗਈ ਹੈ,' ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਮੇਰਾ ਮਨ ਇਕਦਮ ਸ਼ੱਕ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹ ਘਰ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਮੈਂ ਉੱਪਰਲੀ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਝੌਂਪੜੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਝਾਤੀ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਖੇਤ ਵਿੱਚੋਂ ਝੌਂਪੜੀ ਵੱਲ ਭੱਜਦਾ ਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ। ਫਿਰ ਬੇਸ਼ੱਕ ਮੈਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਉੱਥੇ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾ ਲਵਾਂ। ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਝੰਜੋੜਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਭੱਜ ਕੇ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਪਾਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ

ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੂੰ ਗਲੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਰੁਕਿਆ। ਝੌਂਪੜੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਭੇਤ ਪਿਆ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ 'ਤੇ ਪਰਛਾਵਾਂ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਕਿ, ਕੁਝ ਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਇਹ ਹੁਣ ਭੇਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਦਸਤਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਪਰ ਹੈਂਡਲ ਮੋੜਿਆ ਅਤੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਿਆ।"

"ਗਰਾਊਂਡ ਫਲੋਰ 'ਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਸੀ। ਰਸੋਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੇਤਲੀ ਅੱਗ 'ਤੇ ਗਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਕਾਲੀ ਬਿੱਲੀ ਟੋਕਰੀ ਵਿੱਚ ਕੁੰਡਲੀ ਪਈ ਸੀ; ਪਰ ਉਸ ਔਰਤ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਦੂਜੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਭੱਜਿਆ, ਪਰ ਉਹ ਵੀ ਉਨਾ ਹੀ ਸੁੰਨਸਾਨ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਉੱਪਰ ਗਿਆ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਦੋ ਹੋਰ ਕਮਰੇ ਖਾਲੀ ਅਤੇ ਸੁੰਨਸਾਨ ਮਿਲੇ। ਪੂਰੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫਰਨੀਚਰ ਅਤੇ ਤਸਵੀਰਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਆਮ ਅਤੇ ਅਸ਼ਲੀਲ ਵਰਣਨ ਦੀਆਂ ਸਨ, ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਦੇ ਜਿਸਦੀ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਮੈਂ ਅਜੀਬ ਚਿਹਰਾ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ, ਕੌੜੇ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਏ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੈਨਟੇਲਪੀਸ 'ਤੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਇੱਕ ਪੂਰੀ-ਲੰਬਾਈ ਵਾਲੀ ਫੋਟੋ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਮੇਰੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਲਈ ਗਈ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਕਾਫ਼ੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਰੁਕਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਘਰ ਬਿਲਕੁਲ ਖਾਲੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਉੱਥੋਂ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਆਪਣੇ ਦਿਲ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਭਾਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਆਈ; ਪਰ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ, ਉਸਨੂੰ ਧੱਕਾ ਦੇ ਕੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਹ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਆ ਗਈ।

"'ਮੈਨੂੰ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਤੋੜਿਆ, ਜੈਕ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਪਰ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਹਾਲਾਤ ਪਤਾ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੰਦੇ।'

"'ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸੋ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ।"

"'ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਜੈਕ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ," ਉਹ ਚੀਕੀ।

"'ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ ਕਿ ਉਸ ਝੌਂਪੜੀ ਵਿੱਚ ਕੌਣ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਫੋਟੋ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਕੇ ਮੈਂ ਘਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਕੱਲ੍ਹ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਅਜੀਬ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਪਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨਾ ਹਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਲਈ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਅਚਾਨਕ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਜਲਦੀ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪਦਾ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਕਰੋ। ਪਰ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਮੈਨੂੰ ਜਲਦੀ ਦੱਸੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੁੱਖ ਮੇਰੇ ਸਹਿਣ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ।"

ਮੈਂ ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇਸ ਅਸਾਧਾਰਨ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਝਟਕੇਦਾਰ, ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਸਾਥੀ ਹੁਣ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਚੁੱਪ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ, ਆਪਣੀ ਠੋਡੀ ਆਪਣੇ ਹੱਥ 'ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ, ਸੋਚਾਂ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚਿਆ ਹੋਇਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ," ਉਸਨੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਹੁੰ ਖਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਸੀ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ?"

"ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦੂਰ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ।"

"ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਅਸਹਿਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਜਾਪਦੇ ਹੋ।"

"ਇਹ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਰੰਗ ਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਕਠੋਰਤਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਨੇੜੇ ਆਇਆ ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਝਟਕੇ ਨਾਲ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ।"

"ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਸੌ ਪੌਂਡ ਮੰਗੇ ਕਿੰਨੇ ਦਿਨ ਹੋ ਗਏ ਹਨ?"

"ਲਗਭਗ ਦੋ ਮਹੀਨੇ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਉਸਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪਤੀ ਦੀ ਫੋਟੋ ਦੇਖੀ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ, ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਅਟਲਾਂਟਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਅੱਗ ਲੱਗ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਤਬਾਹ ਹੋ ਗਏ ਸਨ।"

"ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਕੋਲ ਮੌਤ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।"

"ਹਾਂ, ਅੱਗ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਡੁਪਲੀਕੇਟ ਮਿਲਿਆ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਹੋ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ?"

"ਨਹੀਂ।"

"ਕੀ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਖਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ?"

"ਨਹੀਂ।"

"ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਚਿੱਠੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ?"

"ਨਹੀਂ।"

"ਧੰਨਵਾਦ। ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਝੌਂਪੜੀ ਹੁਣ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਜਾੜ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਆਉਣ ਅਤੇ ਚਲੇ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਕੱਲ੍ਹ ਤੁਹਾਡੇ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਹੁਣ ਵਾਪਸ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨੌਰਬਰੀ ਵਾਪਸ ਜਾਓ ਅਤੇ ਝੌਂਪੜੀ ਦੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਜਾਂਚ ਕਰੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵੱਸਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਅੰਦਰ ਨਾ ਜਾਓ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਤਾਰ ਭੇਜੋ। ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋਵਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਤਹਿ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵਾਂਗੇ।"

"ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਖਾਲੀ ਹੈ?"

"ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਬਾਹਰ ਆਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਾਂਗਾ। ਅਲਵਿਦਾ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਨਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ," ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸ਼੍ਰੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਮੁਨਰੋ ਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੱਕ ਲੈ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆਇਆ। "ਤੁਹਾਡਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ?"

“ਇਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਬਹੁਤ ਭੈੜੀ ਸੀ,” ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਹਾਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਲੈਕਮੇਲ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਗਲਤ ਹਾਂ।"

"ਅਤੇ ਬਲੈਕਮੇਲਰ ਕੌਣ ਹੈ?"

"ਖੈਰ, ਇਹ ਉਹੀ ਜੀਵ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਫੋਟੋ ਉਸਦੀ ਚੁੱਲ੍ਹੇ ਦੇ ਉੱਪਰ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਕਹਿਣ ਤੇ, ਵਾਟਸਨ, ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਉਸ ਗੁੱਸੇ ਭਰੇ ਚਿਹਰੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਆਕਰਸ਼ਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੁਨੀਆ ਲਈ ਇਹ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਗੁਆਉਂਦਾ।"

"ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ?"

"ਹਾਂ, ਇੱਕ ਆਰਜ਼ੀ। ਪਰ ਜੇ ਇਹ ਸਹੀ ਨਾ ਨਿਕਲਿਆ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਔਰਤ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਤੀ ਉਸ ਝੌਂਪੜੀ ਵਿੱਚ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ?"

"ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਚਿੰਤਾ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਦੂਜੀ ਪਤਨੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਾ ਹੋਵੇ? ਤੱਥ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ, ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨ: ਇਹ ਔਰਤ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਘਿਣਾਉਣੇ ਗੁਣ ਪੈਦਾ ਹੋਏ, ਜਾਂ ਕੀ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਹੀਏ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਘਿਣਾਉਣੀ ਬਿਮਾਰੀ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਹ ਕੋੜ੍ਹੀ ਜਾਂ ਮੂਰਖ ਬਣ ਗਿਆ? ਉਹ ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਉਸ ਤੋਂ ਭੱਜ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਬਦਲਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸੋਚਦੀ ਹੈ, ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਕਾਫ਼ੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਮੌਤ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਉਸਨੇ ਧਾਰਨ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਅਚਾਨਕ ਉਸਦਾ ਠਿਕਾਣਾ ਉਸਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਲੱਭਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ, ਅਸੀਂ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਬੇਈਮਾਨ ਔਰਤ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਪਾਹਜ ਨਾਲ ਜੋੜ ਲਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਕਾਬ ਕਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸੌ ਪੌਂਡ ਮੰਗਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਇਸਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਪਤੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਝੌਂਪੜੀ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਆਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਉਹ ਉਡੀਕ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਸੌਂ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਕਾਹਲੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਸਫਲਤਾ ਨਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ, ਉਹ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਦੁਬਾਰਾ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਫਿਰ ਉੱਥੇ ਨਾ ਜਾਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਿਆਨਕ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਉਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਉਹ ਫੋਟੋ ਉਤਾਰ ਲਈ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਤੋਂ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਨੌਕਰਾਣੀ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਭੱਜੀ ਆਈ ਕਿ

ਮਾਲਕ ਘਰ ਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਤਨੀ, ਇਹ ਜਾਣਦੀ ਹੋਈ ਕਿ ਉਹ ਸਿੱਧਾ ਝੌਂਪੜੀ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ, ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ, ਦੇਵਦਾਰ ਦੇ ਰੁੱਖਾਂ ਦੇ ਝੁੰਡ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਾਇਦ, ਜਿਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨੇੜੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣ ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਾਹਰ ਲੈ ਗਈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੇ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਉਜਾੜ ਪਾਇਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਸਿਧਾਂਤ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ?"

"ਇਹ ਸਭ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੈ।"

"ਪਰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇਹ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਤੱਥ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਨੂੰ ਨੌਰਬਰੀ ਵਿਖੇ ਸਾਡੇ ਦੋਸਤ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ।"

ਪਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਆ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਚਾਹ ਖਤਮ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਝੌਂਪੜੀ ਅਜੇ ਵੀ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਹੈ [ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ]। ਮੈਂ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਚਿਹਰਾ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਸੱਤ ਵਜੇ ਦੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਨੂੰ ਮਿਲਾਂਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੱਕ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਾਂਗਾ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ ਤਾਂ ਉਹ ਪਲੇਟਫਾਰਮ 'ਤੇ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਲੈਂਪਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਫਿੱਕਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਕੰਬ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਉੱਥੇ ਹਨ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼," ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਹੇਠਾਂ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਝੌਂਪੜੀ ਵਿੱਚ ਲਾਈਟਾਂ ਦੇਖੀਆਂ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਇਸਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਸੁਲਝਾ ਲਵਾਂਗੇ।"

"ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੀ ਕੀ ਯੋਜਨਾ ਹੈ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਹਨੇਰੇ ਰੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਸੜਕ 'ਤੇ ਤੁਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਅੰਦਰ ਜਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਖੁਦ ਦੇਖਾਂਗਾ ਕਿ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੌਣ ਹੈ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਉੱਥੇ ਰਹੋ।"

"ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਇਹ ਭੇਤ ਨਾ ਸੁਲਝਾਉਣਾ ਹੀ ਬਿਹਤਰ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦ੍ਰਿੜ ਹੋ?"

"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਦ੍ਰਿੜ ਹਾਂ।"

"ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ। ਕੋਈ ਵੀ ਸੱਚਾਈ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸ਼ੱਕ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਉੱਪਰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਵਿੱਚ ਪਾ ਰਹੇ ਹਾਂ; ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸਦੇ ਯੋਗ ਹੈ।"

ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹਨੇਰੀ ਰਾਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਹਾਈਵੇਅ ਤੋਂ ਇੱਕ ਤੰਗ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਮੁੜੇ, ਡੂੰਘੇ ਖੱਡੇ, ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਵਾੜਾਂ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਹਲਕੀ ਜਿਹੀ ਬਾਰਿਸ਼ ਹੋਣ ਲੱਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼੍ਰੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਮੁਨਰੋ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧੇ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਠੋਕਰ ਖਾਧੀ।

"ਮੇਰੇ ਘਰ ਦੀਆਂ ਲਾਈਟਾਂ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ, ਰੁੱਖਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਝੌਂਪੜੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। "ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਝੌਂਪੜੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੋੜ ਮੁੜੇ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਮਾਰਤ ਸੀ। ਕਾਲੇ ਅਗਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗੀ ਇੱਕ ਪੀਲੀ ਪੱਟੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਸੀ ਕਿ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉੱਪਰਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੀ ਇੱਕ ਖਿੜਕੀ ਚਮਕਦਾਰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਅਸੀਂ ਪਰਦੇ ਦੇ ਪਾਰ ਇੱਕ ਹਨੇਰਾ ਧੁੰਦਲਾਪਣ ਦੇਖਿਆ।

"ਉਹ ਜੀਵ ਹੈ!" ਗ੍ਰਾਂਟ ਮੁਨਰੋ ਚੀਕਿਆ। "ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕੋਈ ਉੱਥੇ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਆਓ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸਭ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਅਸੀਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚੇ, ਪਰ ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਔਰਤ ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਈ ਅਤੇ ਦੀਵੇ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇ ਸੁਨਹਿਰੀ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋ ਗਈ। ਮੈਂ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਿਆ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਰਵੱਈਏ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟੇ ਹੋਏ ਸਨ।

"ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਨਾ ਕਰੋ, ਜੈਕ!" ਉਹ ਚੀਕ ਪਈ। "ਮੇਰੀ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਆਓਗੇ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਿਹਤਰ ਸੋਚੋ, ਪਿਆਰੇ! ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਪਛਤਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ।"

"ਮੈਂ ਤੇਰੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਤੋਂ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਐਫੀ," ਉਹ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ। "ਮੈਨੂੰ ਜਾਣ ਦਿਓ! ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਲੰਘਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਸੁਲਝਾ ਲੈਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ!" ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਤੁਰ ਪਏ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਇੱਕ ਬੁੱਢੀ ਔਰਤ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਭੱਜੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਪੌੜੀਆਂ 'ਤੇ ਸੀ। ਗ੍ਰਾਂਟ ਮੁਨਰੋ ਉੱਪਰਲੇ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਭੱਜਿਆ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਅੰਦਰ ਵੜੇ।

ਇਹ ਇੱਕ ਆਰਾਮਦਾਇਕ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਜਾਇਆ ਹੋਇਆ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਦੋ ਮੋਮਬੱਤੀਆਂ ਬਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਦੋ ਮੈਂਟਲਪੀਸ ਉੱਤੇ। ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਝੁਕ ਕੇ, ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਕੁੜੀ ਬੈਠੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਪਾਸੇ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਲਾਲ ਫ੍ਰੌਕ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਲੰਬੇ ਚਿੱਟੇ ਦਸਤਾਨੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਘੁੰਮਦੀ ਸੀ, ਮੈਂ ਹੈਰਾਨੀ ਅਤੇ ਡਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਮਾਰੀ। ਜਿਸ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਅਜੀਬ ਕਿਸਮ ਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਸਨ। ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਭੇਤ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਬੱਚੇ ਦੇ ਕੰਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਾਸਕ ਉਤਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕੋਲੇ ਵਰਗੀ ਕਾਲੀ ਨੀਗਰਸ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸਦੇ ਸਾਰੇ ਚਿੱਟੇ ਦੰਦ ਸਾਡੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਚਿਹਰਿਆਂ 'ਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਵਿੱਚ ਚਮਕ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਕਰਕੇ ਹੱਸ ਪਿਆ; ਪਰ ਗ੍ਰਾਂਟ ਮੁਨਰੋ ਘੂਰਦਾ ਹੋਇਆ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਉਸਦੇ ਗਲੇ ਨੂੰ ਫੜੀ ਬੈਠਾ ਸੀ।

"ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਦੱਸਾਂਗੀ," ਔਰਤ ਨੇ ਮਾਣ ਨਾਲ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਝਾੜੂ ਫੇਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ, ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਪਤੀ ਅਟਲਾਂਟਾ ਵਿੱਚ ਮਰ ਗਿਆ। ਮੇਰਾ ਬੱਚਾ ਬਚ ਗਿਆ।"

"ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਾ?"

ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਲਾਕੇਟ ਕੱਢਿਆ। "ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕਦੇ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ।"

"ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ।"

ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸਪਰਿੰਗ ਨੂੰ ਛੂਹਿਆ, ਅਤੇ ਅਗਲਾ ਹਿੱਸਾ ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਸੀ ਜੋ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਅਫ਼ਰੀਕੀ ਮੂਲ ਦੇ ਲੱਛਣਾਂ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਨ।

"ਉਹ ਜੌਨ ਹੇਬਰੋਨ ਹੈ, ਅਟਲਾਂਟਾ ਦਾ," ਔਰਤ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੀ ਵਧੀਆ ਆਦਮੀ ਕਦੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਸਲ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰ ਲਿਆ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਜੀਉਂਦਾ ਸੀ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਇਸਦਾ ਪਛਤਾਵਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਸਾਡੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡੇ ਇਕਲੌਤੇ ਬੱਚੇ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ। ਅਜਿਹੇ ਮੈਚਾਂ ਵਿੱਚ ਅਕਸਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਛੋਟੀ ਲੂਸੀ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਾਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਕਾਲੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਗੋਰੀ, ਉਹ ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਪਿਆਰੀ ਛੋਟੀ ਕੁੜੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਤੂ ਜਾਨਵਰ ਹੈ।" ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਜੀਵ ਨੇ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਭੱਜ ਕੇ ਔਰਤ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਕੇ ਆਪਣਾ ਘਰ ਬਣਾ ਲਿਆ। "ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਅਮਰੀਕਾ ਛੱਡ ਕੇ ਗਈ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਸਿਹਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਬਦੀਲੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸਕਾਚ ਔਰਤ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਦੇ ਸਾਡੀ ਨੌਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬੱਚੀ ਵਜੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੌਕਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੈਕ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖਿਆ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬੱਚੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਡਰਦੀ ਸੀ। ਰੱਬ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦੇਵੇ, ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੁਆ ਦੇਵਾਂ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨੀ ਪਈ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਛੋਟੀ ਕੁੜੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਗਈ। ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਗੁਪਤ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਨਰਸ ਤੋਂ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਭਾਰੀ ਇੱਛਾ ਆ ਗਈ। ਮੈਂ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੰਘਰਸ਼ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਵਿਅਰਥ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਖ਼ਤਰਾ ਪਤਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਜੇ ਇਹ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਲਈ ਹੁੰਦਾ। ਮੈਂ ਨਰਸ ਨੂੰ ਸੌ ਪੌਂਡ ਭੇਜੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਝੌਂਪੜੀ ਬਾਰੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇੱਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕੇ। ਗੁਆਂਢਣ, ਮੇਰਾ ਉਸ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਦਿਖਾਈ ਨਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਦਿਨ ਵੇਲੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਚਿਹਰਾ ਅਤੇ ਹੱਥ ਢੱਕ ਲਏ ਤਾਂ ਜੋ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਨ ਉਹ ਵੀ ਗੁਆਂਢ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਲਾ ਬੱਚਾ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਗੱਪਾਂ ਨਾ ਮਾਰਨ। ਜੇ ਮੈਂ ਘੱਟ ਸਾਵਧਾਨ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਿਆਣਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਡਰ ਨਾਲ ਅੱਧਾ ਪਾਗਲ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗੀ।

ਇਹ ਤੂੰ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਝੌਂਪੜੀ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਸਵੇਰ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਤਸ਼ਾਹ ਕਾਰਨ ਸੌਂ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਿਆ, ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਜਗਾਉਣਾ ਕਿੰਨਾ ਔਖਾ ਹੈ। ਪਰ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸੀ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਮੇਰਾ ਭੇਤ ਤੇਰੇ ਰਹਿਮ 'ਤੇ ਸੀ, ਪਰ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਫਾਇਦੇ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਰਿਹਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ, ਨਰਸ ਅਤੇ ਬੱਚਾ ਪਿਛਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਏ ਜਦੋਂ ਤੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਭੱਜ ਕੇ ਅੰਦਰ ਆਇਆ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਅੱਜ ਰਾਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪੁੱਛਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡਾ, ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਕੀ ਬਣੇਗਾ?" ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਫੜੇ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ।

ਗ੍ਰਾਂਟ ਮੁਨਰੋ ਦੇ ਚੁੱਪੀ ਤੋੜਨ ਤੋਂ ਦਸ ਮਿੰਟ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਜਵਾਬ ਆਇਆ ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਜਵਾਬ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਸੋਚਣਾ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਛੋਟੀ ਬੱਚੀ ਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਚੁੰਮਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਉਸਨੂੰ ਚੁੱਕਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਦੂਜਾ ਹੱਥ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਵੱਲ ਵਧਾਇਆ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ।

"ਅਸੀਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਧੇਰੇ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਬਹੁਤਾ ਚੰਗਾ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਐਫੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹਾਂ ਜਿੰਨਾ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਹੋਣ ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

ਮੈਂ ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬਾਹਰ ਆਏ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ ਫੜ ਲਈ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਅਸੀਂ ਨੌਰਬਰੀ ਨਾਲੋਂ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਉਪਯੋਗੀ ਹੋਵਾਂਗੇ।"

ਉਸ ਰਾਤ ਦੇਰ ਰਾਤ ਤੱਕ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜਗਦੀ ਹੋਈ ਮੋਮਬੱਤੀ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵੱਲ ਮੁੜ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ।

"ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਇਹ ਲੱਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਤਮਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਦਰਦ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੇਰੇ ਕੰਨ ਵਿੱਚ 'ਨੌਰਬਰੀ' ਬੋਲੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬੇਅੰਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਰਹਾਂਗਾ।"

ਸਟਾਕ-ਬਰੋਕਰ ਦਾ ਕਲਰਕ

ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਪੈਡਿੰਗਟਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ। ਬੁੱਢੇ ਮਿਸਟਰ ਫਾਰਕੁਹਾਰ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ, ਕੋਲ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਜਨਰਲ ਅਭਿਆਸ ਸੀ; ਪਰ ਉਸਦੀ ਉਮਰ, ਅਤੇ ਸੇਂਟ ਵਿਟਸ ਦੇ ਨਾਚ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਬਿਮਾਰੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਪੀੜਤ ਸੀ, ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਤਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜਨਤਾ ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦੀ ਕਿ ਜੋ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰੇਗਾ ਉਹ ਖੁਦ ਤੰਦਰੁਸਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੀਆਂ ਇਲਾਜ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਨਾਲ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਉਸਦੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਮੇਰੇ ਪੂਰਵਜ ਨੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕੀਤਾ, ਉਸਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਵਿੱਚ ਗਿਰਾਵਟ ਆਈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਖਰੀਦਿਆ ਤਾਂ ਇਹ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੇ ਤਿੰਨ ਸੌ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਵਾਨੀ ਅਤੇ ਊਰਜਾ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਵਧੇਗੀ।

ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਸੰਭਾਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਕੰਮ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦੇਖਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਬੇਕਰ ਸਟ੍ਰੀਟ ਜਾਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਖੁਦ ਕਿਤੇ ਵੀ ਘੱਟ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ ਜਦੋਂ, ਜੂਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸਵੇਰ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਨਾਸ਼ਤੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਮੈਡੀਕਲ ਜਰਨਲ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਘੰਟੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਘੰਟੀ ਵੱਜਦੀ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੇਰੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸਾਥੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਉੱਚੀ, ਕੁਝ ਤਿੱਖੀ ਸੁਰ ਆਈ।

"ਆਹ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ! ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਾਟਸਨ ਚਾਰ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸਾਰੇ ਛੋਟੇ-ਮੋਟੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਠੀਕ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।"

“ਧੰਨਵਾਦ, ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਬਹੁਤ ਠੀਕ ਹਾਂ,” ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਗਰਮਜੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

"ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ," ਉਸਨੇ ਰੌਕਿੰਗ-ਚੇਅਰ 'ਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਡਾਕਟਰੀ ਅਭਿਆਸ ਦੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਾਡੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਕਟੌਤੀ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

"ਇਸਦੇ ਉਲਟ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇਹ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨੋਟਸ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੁਝ ਪਿਛਲੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵਰਗੀਕ੍ਰਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਨੂੰ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸਮਝੋਗੇ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਅਨੁਭਵਾਂ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ।"

"ਅੱਜ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ?"

"ਹਾਂ, ਅੱਜ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ।"

"ਅਤੇ ਬਰਮਿੰਘਮ ਜਿੰਨਾ ਦੂਰ?"

"ਜ਼ਰੂਰ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ।"

"ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ?"

"ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਦੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਰਜ਼ਾ ਉਤਾਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।"

"ਹਾਏ! ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅੱਧੇ ਬੰਦ ਢੱਕਣਾਂ ਹੇਠੋਂ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਮੈਂ ਸਮਝ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਬਿਮਾਰ ਹੋ। ਗਰਮੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ੁਕਾਮ ਹਮੇਸ਼ਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।"

"ਪਿਛਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਮੈਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਠੰਢ ਕਾਰਨ ਘਰ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰਿਹਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਹਰ ਨਿਸ਼ਾਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

"ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਲੱਗ ਰਹੇ ਹੋ।"

"ਫਿਰ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ?"

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਤਰੀਕੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ।"

"ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕੱਢਿਆ?"

"ਜ਼ਰੂਰ।"

"ਅਤੇ ਕਿਸ ਤੋਂ?"

"ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਚੱਪਲਾਂ ਤੋਂ।"

ਮੈਂ ਨਵੇਂ ਪੇਟੈਂਟ-ਚਮੜੇ ਵੱਲ ਨਿਗਾਹ ਮਾਰੀ ਜੋ ਮੈਂ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸੀ। "ਕਿਵੇਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ -" ਮੈਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮੇਰੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇ ਦਿੱਤਾ।

"ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਚੱਪਲਾਂ ਨਵੀਆਂ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਤਲੇ ਦਿਖਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਝੁਲਸ ਗਏ ਹਨ। ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਗਿੱਲੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੁੱਕਣ ਨਾਲ ਸੜ ਗਏ ਹੋਣਗੇ। ਪਰ ਪੌੜੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਕਾਗਜ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਗੋਲਾਕਾਰ ਵੇਫਰ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਦੁਕਾਨਦਾਰ ਦੇ ਚਿੱਤਰਲਿਫਿਕ ਹਨ। ਗਿੱਲੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਉਦੋਂ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਅੱਗ ਵੱਲ ਫੈਲਾ ਕੇ ਬੈਠੇ ਹੁੰਦੇ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜੂਨ ਦੇ ਇੰਨੇ ਗਿੱਲੇ ਮੌਸਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਸਿਹਤ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ।"

ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤਰਕਾਂ ਵਾਂਗ, ਜਦੋਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਇਹ ਗੱਲ ਵੀ ਸਾਦਗੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਵਿੱਚ ਕੁੜੱਤਣ ਦੀ ਛਾਂ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਾਉਣ ਵੇਲੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂ।" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਤੀਜੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਬਰਮਿੰਘਮ ਆਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ?"

"ਜ਼ਰੂਰ। ਮਾਮਲਾ ਕੀ ਹੈ?"

"ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਭ ਟ੍ਰੇਨ ਵਿੱਚ ਸੁਣੋਗੇ। ਮੇਰਾ ਮੁਵੱਕਿਲ ਬਾਹਰ ਚਾਰ-ਪਹੀਆ ਵਾਹਨ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣੇ ਆ ਸਕਦੇ ਹੋ?"

"ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ।" ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟ ਲਿਖਿਆ, ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਮਾਮਲਾ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ, ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਿਆ।

“ਤੁਹਾਡਾ ਗੁਆਂਢੀ ਡਾਕਟਰ ਹੈ।” ਉਸਨੇ ਪਿੱਤਲ ਦੀ ਥਾਲੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

"ਹਾਂ, ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਇੱਕ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਖਰੀਦੀ ਸੀ।"

"ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਸਥਾਪਿਤ?"

"ਬਿਲਕੁਲ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਹੀ। ਦੋਵੇਂ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਘਰ ਬਣੇ ਸਨ।"

"ਆਹ! ਫਿਰ ਤੂੰ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ?"

"ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ, ਮੇਰੇ ਮੁੰਡੇ। ਤੇਰੀਆਂ ਜੁੱਤੀਆਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲੋਂ ਤਿੰਨ ਇੰਚ ਡੂੰਘੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਕੈਬ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਇਹ ਸੱਜਣ ਮੇਰਾ ਕਲਾਇੰਟ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹਾਲ ਪਾਈਕ੍ਰਾਫਟ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਣ ਦਿਓ। ਕੈਬ ਵਾਲੇ, ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਚਾਬਕ ਮਾਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਫੜਨ ਲਈ ਬਸ ਸਮਾਂ ਹੈ।"

ਜਿਸ ਆਦਮੀ ਦਾ ਮੈਂ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਉਹ ਇੱਕ ਸੁਚੱਜੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਣਿਆ, ਤਾਜ਼ਗੀ ਭਰਿਆ ਨੌਜਵਾਨ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰਾ, ਇਮਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਕਰਿਸਪ, ਪੀਲੀ ਮੁੱਛਾਂ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚਮਕਦਾਰ ਟੌਪ-ਟੋਪੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰੇ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦਾ ਸੂਟ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਸੀ - ਇੱਕ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਨੌਜਵਾਨ ਸ਼ਹਿਰੀ ਆਦਮੀ, ਉਸ ਕਲਾਸ ਦਾ ਜਿਸਨੂੰ ਕੋਕਨੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੀਆਂ ਕਰੈਕ ਵਾਲੰਟੀਅਰ ਰੈਜੀਮੈਂਟਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਟਾਪੂਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦਮੀ ਨਾਲੋਂ ਵਧੀਆ ਐਥਲੀਟ ਅਤੇ ਖਿਡਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਉਸਦਾ ਗੋਲ, ਲਾਲ ਚਿਹਰਾ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਕੋਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅੱਧ-ਹਾਸੋਹੀਣੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚੇ ਹੋਏ ਜਾਪਦੇ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਬਰਮਿੰਘਮ ਦੀ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸੀ, ਮੈਂ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਹੜੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਸੀ।

"ਸਾਡੀ ਇੱਥੇ ਸੱਤਰ ਮਿੰਟਾਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦੌੜ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ, ਸ਼੍ਰੀ ਹਾਲ ਪਾਈਕ੍ਰਾਫਟ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪ ਅਨੁਭਵ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸੋ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੇ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਹੋਰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ। ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਣਨਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਜੋ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਉਹ ਅਸਾਧਾਰਨ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਓਨੇ ਹੀ ਪਿਆਰੇ ਹਨ ਜਿੰਨੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਹਨ। ਹੁਣ, ਸ਼੍ਰੀ ਪਾਈਕ੍ਰਾਫਟ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਰੋਕਾਂਗਾ।"

ਸਾਡੇ ਨੌਜਵਾਨ ਸਾਥੀ ਨੇ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਚਮਕ ਲੈ ਕੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜਾ ਹਿੱਸਾ ਇਹ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉਲਝੇ ਹੋਏ ਮੂਰਖ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਹ ਸਭ ਠੀਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਪਰ ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਪੰਘੂੜਾ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਨਰਮ ਜੌਨੀ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਡਾ. ਵਾਟਸਨ, ਪਰ ਇਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:

“ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਡਰੇਪਰ ਗਾਰਡਨਜ਼ ਦੇ ਕੋਕਸਨ ਐਂਡ ਵੁੱਡਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਿਲੇਟ ਸੀ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਸੰਤ ਰੁੱਤ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਵੈਨੇਜ਼ੁਏਲਾ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਅੰਦਰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਕ੍ਰੌਪਰ

ਆਇਆ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪੰਜ ਸਾਲ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸਮੈਸ਼ ਆਇਆ ਤਾਂ ਬੁੱਢੇ ਕੋਕਸਨ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਪੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਬੇਸ਼ੱਕ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਕਲਰਕ ਭੱਜ ਗਏ, ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸਤਾਈ। ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਉਸੇ ਲੇਅ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਲੋਕ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਠੰਡ ਸੀ। ਮੈਂ ਕੋਕਸਨ ਵਿੱਚ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਪੌਂਡ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲਗਭਗ ਸੱਤਰ ਬਚਾਏ ਸਨ, ਪਰ ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਕੇ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਟੀਥਰ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਸਟੈਂਪ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਿਪਕਾਉਣ ਲਈ ਲਿਫਾਫੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਲੱਭ ਸਕਿਆ। ਮੈਂ ਦਫ਼ਤਰ ਦੀਆਂ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹਦੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਬੂਟ ਘਿਸ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਬਿਲੇਟ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।

"ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਮੈਂ ਲੋਂਬਾਰਡ ਸਟਰੀਟ ਦੀ ਮਹਾਨ ਸਟਾਕ-ਬ੍ਰੋਕਿੰਗ ਫਰਮ, ਮਾਵਸਨ ਐਂਡ ਵਿਲੀਅਮਜ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਦੇਖੀ। ਮੈਂ ਹਿੰਮਤ ਕਰਕੇ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਈ.ਸੀ. ਤੁਹਾਡੀ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਲੰਡਨ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅਮੀਰ ਘਰ ਬਾਰੇ ਹੈ। ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸਿਰਫ਼ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਭੇਜੀ, ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਮੀਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ਵਾਪਸੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਜਵਾਬ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਅਗਲੇ ਸੋਮਵਾਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਤੁਰੰਤ ਸੰਭਾਲ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਮੇਰੀ ਦਿੱਖ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਹੋਵੇ। ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਨੇਜਰ ਸਿਰਫ਼ ਢੇਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਡੁਬੋ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਪਹਿਲਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਵੈਸੇ ਵੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਮੇਰੀ ਪਾਰੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਬਿਹਤਰ ਖੁਸ਼ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਪੇਚ ਇੱਕ ਪੌਂਡ ਪ੍ਰਤੀ ਹਫ਼ਤੇ ਵਾਧਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਡਿਊਟੀਆਂ ਲਗਭਗ ਕੋਕਸਨ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਨ।"

"ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਅਜੀਬ ਹਿੱਸੇ ਵੱਲ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਹੈਂਪਸਟੇਡ ਦੇ ਰਸਤੇ, 17 ਪੋਟਰਜ਼ ਟੈਰੇਸ ਵਿੱਚ ਖੁਦਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਖੈਰ, ਮੈਂ ਉਸੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਬੈਠਾ ਸਿਗਰਟਨੋਸ਼ੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਮੇਰੀ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਣ ਇੱਕ ਕਾਰਡ ਲੈ ਕੇ ਆਈ ਜਿਸ 'ਤੇ 'ਆਰਥਰ ਪਿੰਨਰ, ਵਿੱਤੀ ਏਜੰਟ' ਛਪਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਬੇਸ਼ੱਕ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਉਹ ਅੰਦਰ ਆਇਆ, ਇੱਕ ਦਰਮਿਆਨੇ ਆਕਾਰ ਦਾ ਕਾਲੇ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲਾ, ਗੂੜ੍ਹੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲਾ, ਕਾਲੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ, ਜਿਸਦੀ ਨੱਕ 'ਤੇ ਚਮਕ ਦੀ ਛੋਹ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਤਰੀਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਤਿੱਖੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਜੋ ਸਮੇਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਜਾਣਦਾ ਸੀ।"

"'ਮਿਸਟਰ ਹਾਲ ਪਾਈਕ੍ਰਾਫਟ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ?' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।"

"'ਹਾਂ, ਸਰ,' ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਇੱਕ ਕੁਰਸੀ ਉਸ ਵੱਲ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ।

"'ਕਾਕਸਨ ਐਂਡ ਵੁੱਡਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਮੰਗਣੀ ਹੋਈ ਹੈ?'"

"'ਹਾਂ, ਸਰ।'"

"'ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੌਸਨ ਦੇ ਸਟਾਫ 'ਤੇ।"

"'ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ।'"

"'ਖੈਰ।' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਸੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਵਿੱਤੀ ਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਸਾਧਾਰਨ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੁਣੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਰਕਰ ਯਾਦ ਹੈ, ਜੋ ਕੋਕਸਨ ਦਾ ਮੈਨੇਜਰ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ।'

"ਬੇਸ਼ੱਕ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ। ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਤੇਜ਼ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਕਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।"

"'ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਚੰਗੀ ਹੈ?' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।"

"'ਬਹੁਤ ਸਹੀ,' ਮੈਂ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"'ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕੰਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਬਾਜ਼ਾਰ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਬਣਾਈ ਰੱਖਿਆ ਹੈ?' ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।"

"'ਹਾਂ। ਮੈਂ ਹਰ ਸਵੇਰੇ ਸਟਾਕ-ਐਕਸਚੇਂਜ ਸੂਚੀ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹਾਂ।"

"'ਹੁਣ ਇਹ ਅਸਲ ਉਪਯੋਗਤਾ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ!' ਉਹ ਚੀਕਿਆ। 'ਇਹੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ! ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਟੈਸਟ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ? ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਿਓ। ਆਇਰਸ਼ਾਇਰ ਕਿਵੇਂ ਹਨ?"

"'ਇੱਕ ਸੌ ਛੇ ਅਤੇ ਪੌਣੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸੌ ਪੰਜ ਅਤੇ ਸੱਤ-ਅੱਠਵੇਂ ਤੱਕ।'

"'ਅਤੇ ਨਿਊਜ਼ੀਲੈਂਡ ਇਕਜੁੱਟ ਹੋ ਗਿਆ?'"

"'ਇੱਕ ਸੌ ਚਾਰ।'"

"'ਅਤੇ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਬ੍ਰੋਕਨ ਹਿਲਜ਼?'"

"ਸੱਤ ਤੋਂ ਸੱਤ-ਛੇ।"

"'ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ!' ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਉੱਪਰ ਕਰਕੇ ਚੀਕਿਆ। 'ਇਹ ਮੇਰੇ ਸੁਣੇ ਹੋਏ ਸਾਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਮੁੰਡੇ, ਮੇਰੇ ਮੁੰਡੇ, ਤੂੰ ਮਾਵਸਨ ਦੇ ਕਲਰਕ ਬਣਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈਂ!'

"ਇਸ ਗੁੱਸੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚ ਸਕਦੇ ਹੋ। 'ਖੈਰ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ, 'ਦੂਜੇ ਲੋਕ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਓਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ ਜਿੰਨਾ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਪਿੰਨਰ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜਗ੍ਹਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨਾ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ।'

"'ਪਓਹ, ਯਾਰ; ਤੈਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉੱਠਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਅਸਲੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈਂ। ਹੁਣ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਯੋਗਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮਾਪਣ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਜੋ ਕੁਝ ਹੈ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਘੱਟ ਹੈ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਮਾਵਸਨ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਹਲਕਾ ਤੋਂ ਹਨੇਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਿਓ। ਤੂੰ ਮਾਵਸਨ ਕਦੋਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈਂ?"

"'ਸੋਮਵਾਰ ਨੂੰ.'

"'ਹਾ, ਹਾ! ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਖੇਡ-ਖੇਡਣ ਦਾ ਜੋਖਮ ਲੈ ਲਵਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨਾ ਜਾਓ।"

"'ਮਾਵਸਨ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ'?"

"'ਨਹੀਂ, ਸਰ। ਉਸ ਦਿਨ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਫ੍ਰੈਂਕੋ-ਮਿਡਲੈਂਡ ਹਾਰਡਵੇਅਰ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਹੋਵੋਗੇ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਕਸਬਿਆਂ ਅਤੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੌ ਚੌਂਤੀ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਸੇਲਜ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਤੇ ਸੈਨ ਰੇਮੋ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਇਸਨੇ ਮੇਰਾ ਸਾਹ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ। 'ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ।" ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"'ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ। ਇਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚੁੱਪ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੀ ਪੂੰਜੀ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਾਹਕੀ ਲਈ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇਣਾ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਗੱਲ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਭਰਾ, ਹੈਰੀ ਪਿਨਰ, ਪ੍ਰਮੋਟਰ ਹੈ, ਅਤੇ

ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਤੈਰਾਕੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਸਸਤੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ, ਧੱਕਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਜਿਸਦੇ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸੀ। ਪਾਰਕਰ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਅੱਜ ਰਾਤ ਇੱਥੇ ਲੈ ਆਇਆ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਪੰਜ ਸੌ ਦੀ ਹੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

"'ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਸੌ!' ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ।

"'ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਇਹੀ; ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਏਜੰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਕਾਰੋਬਾਰ 'ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਮਿਸ਼ਨ ਮਿਲੇਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਤਨਖਾਹ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਵੇਗਾ।"

"'ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਹਾਰਡਵੇਅਰ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ।"

"'ਤੂੰ, ਮੇਰੇ ਮੁੰਡੇ, ਤੈਨੂੰ ਅੰਕੜਿਆਂ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਹੈ।"

"ਮੇਰਾ ਸਿਰ ਘੁੰ-ਘੁੰ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਰ ਅਚਾਨਕ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਠੰਢ ਆ ਗਈ।"

"'ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ। 'ਮਾਵਸਨ ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਸੌ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮਾਵਸਨ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ। ਹੁਣ, ਸੱਚਮੁੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਕੰਪਨੀ ਬਾਰੇ ਇੰਨਾ ਘੱਟ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ -'

"'ਆਹ, ਚਲਾਕ, ਚਲਾਕ!" ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੰਦ ਵਿੱਚ ਚੀਕਿਆ। 'ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਆਦਮੀ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ, ਇੱਥੇ ਸੌ ਪੌਂਡ ਦਾ ਇੱਕ ਨੋਟ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ਗੀ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

"'ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੋਹਣਾ ਹੈ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ। 'ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਕਦੋਂ ਸੰਭਾਲਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ?'"

"'ਕੱਲ੍ਹ ਇੱਕ ਵਜੇ ਬਰਮਿੰਘਮ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। 'ਮੇਰੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੋਟ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਕੋਲ ਲੈ ਜਾਓਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ 126B ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸਟਰੀਟ 'ਤੇ ਪਾਓਗੇ, ਜਿੱਥੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਅਸਥਾਈ ਦਫਤਰ ਸਥਿਤ ਹਨ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਉਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਮੰਗਣੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।'

"'ਸੱਚਮੁੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਪਿੰਨਰ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ।"

"'ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਮੁੰਡੇ। ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਛੋਟੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ - ਸਿਰਫ਼ ਰਸਮੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਕਾਗਜ਼ ਹੈ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇਸ 'ਤੇ ਲਿਖੋ "ਮੈਂ ਫ੍ਰੈਂਕੋ-ਮਿਡਲੈਂਡ ਹਾਰਡਵੇਅਰ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਮੈਨੇਜਰ ਵਜੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 500 ਪੌਂਡ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਹਾਂ।"

"ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਕਹਿਣ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਾਗਜ਼ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪਾ ਲਿਆ।

"'ਇੱਕ ਹੋਰ ਵੇਰਵਾ ਹੈ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। 'ਤੁਸੀਂ ਮਾਵਸਨ ਦੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋ?'

"ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਮੌਸਨ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਸੀ। 'ਮੈਂ ਲਿਖ ਕੇ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਵਾਂਗਾ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ।"

"'ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਜੋ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਰੋ। ਮੇਰਾ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਮਾਵਸਨ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਸੀ; ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ

ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫਰਮ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਗੁੱਸਾ ਗੁਆ ਬੈਠਾ। "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੇ ਆਦਮੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਕੀਮਤ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"ı"ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਵੱਡੀ ਕੀਮਤ ਨਾਲੋਂ ਸਾਡੀ ਛੋਟੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਵੇਗਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ı"ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪੰਜ ਰੁਪਏ ਦੇਵਾਂਗਾ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਤਾਂ ਜੋ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਆਵੇ ਤਾਂ ਤੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਸੁਣ ਨਾ ਸਕੇਂ।"

"ı"ਹੋ ਗਿਆ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਨਾਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਇੰਨੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਛੱਡੇਗਾ।" ਇਹ ਉਸਦੇ ਹੀ ਸ਼ਬਦ ਸਨ।

"'ਉਹ ਬੇਈਮਾਨ ਬਦਮਾਸ਼!' ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ। 'ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇੰਨਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਵਿਚਾਰਾਂ? ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਨਾ ਲਿਖਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜ਼ਰੂਰ ਨਹੀਂ ਲਿਖਾਂਗਾ।"

"'ਚੰਗਾ! ਇਹ ਤਾਂ ਵਾਅਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਉੱਠਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। 'ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਲਈ ਇੰਨਾ ਵਧੀਆ ਆਦਮੀ ਮਿਲਣ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਸੌ ਪੌਂਡ ਦਾ ਪੇਸ਼ਗੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਚਿੱਠੀ ਹੈ। ਪਤਾ ਨੋਟ ਕਰ ਲਓ। 126B ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸਟ੍ਰੀਟ, ਅਤੇ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਕੱਲ੍ਹ ਇੱਕ ਵਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਹੈ। ਸ਼ੁਭ ਰਾਤਰੀ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਸਾਰੀ ਕਿਸਮਤ ਮਿਲੇ ਜਿਸਦੇ ਤੁਸੀਂ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ!'

"ਬੱਸ ਇਹੀ ਕੁਝ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਇਆ, ਜਿੰਨਾ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਡਾ. ਵਾਟਸਨ, ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਕਿਸਮਤ 'ਤੇ ਕਿੰਨਾ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੈਂ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜੱਫੀ ਪਾ ਕੇ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਮੈਂ ਇੱਕ ਰੇਲਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਬਰਮਿੰਘਮ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਲੱਗਣਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸਮਾਨ ਨਿਊ ਸਟਰੀਟ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸ ਪਤੇ 'ਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਇਹ ਮੇਰੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪੌਣਾ ਘੰਟਾ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ। 126B ਦੋ ਵੱਡੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਰਸਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਇੱਕ ਘੁੰਮਦੀ ਹੋਈ ਪੱਥਰ ਦੀ ਪੌੜੀ ਵੱਲ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਜਿੱਥੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਫਲੈਟ ਸਨ, ਕੰਪਨੀਆਂ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਦਫਤਰਾਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨ ਲਓ। ਕੰਧ 'ਤੇ ਹੇਠਾਂ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਪਰ ਫ੍ਰੈਂਕੋ-ਮਿਡਲੈਂਡ ਹਾਰਡਵੇਅਰ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਬੂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਲ ਰੱਖ ਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ, ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਧੋਖਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸ ਆਦਮੀ ਵਰਗਾ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਉਹੀ ਸ਼ਕਲ ਅਤੇ ਆਵਾਜ਼, ਪਰ ਉਹ ਸਾਫ਼-ਮੁੰਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਾਲ ਹਲਕੇ ਸਨ।"

"'ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮਿਸਟਰ ਹਾਲ ਪਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਹੋ?' ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।"

"'ਹਾਂ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ।"

"'ਓਹ! ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈਂ। ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਦਾ ਇੱਕ ਨੋਟ ਆਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਤੇਰੀਆਂ ਸਿਫ਼ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਗਾਈਆਂ।"

"'ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਤਾਂ ਮੈਂ ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।'"

"'ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਪਿਛਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਹੀ ਇਹ ਅਸਥਾਈ ਇਮਾਰਤਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਓ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਗੱਲ ਕਰਾਂਗੇ।"

"ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ ਪੌੜੀ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ, ਸਲੇਟਾਂ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਹੇਠਾਂ, ਕੁਝ ਖਾਲੀ, ਧੂੜ ਭਰੇ ਛੋਟੇ ਕਮਰੇ ਸਨ, ਬਿਨਾਂ ਕਾਰਪੇਟ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪਰਦੇ ਦੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਲੈ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਦਫ਼ਤਰ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚਮਕਦਾਰ ਮੇਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਲਰਕਾਂ ਦੀਆਂ ਕਤਾਰਾਂ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਦਤ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਦੋ ਡੀਲ ਕੁਰਸੀਆਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਮੇਜ਼ ਵੱਲ ਸਿੱਧਾ ਵੇਖਦਾ ਰਿਹਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੇਜਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰੱਦੀ-ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਟੋਕਰੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਰਾ ਫਰਨੀਚਰ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।"

"'ਨਿਰਾਸ਼ ਨਾ ਹੋਵੋ, ਮਿਸਟਰ ਪਾਈਕ੍ਰਾਫਟ," ਮੇਰੇ ਨਵੇਂ ਜਾਣਕਾਰ ਨੇ ਮੇਰੇ ਚਿਹਰੇ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿਹਾ। 'ਰੋਮ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਣਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਪੈਸਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਕੱਟਦੇ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਬੈਠੋ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਪੱਤਰ ਦੇਣ ਦਿਓ।"

"ਮੈਂ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ।

"'ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਆਰਥਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਹੈ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਚਲਾਕ ਜੱਜ ਹੈ। ਉਹ ਲੰਡਨ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਰਮਿੰਘਮ ਦੀ; ਪਰ ਇਸ ਵਾਰ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਸਲਾਹ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਾਂਗਾ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸਮਝੋ।'

"'ਮੇਰੇ ਕੀ ਫਰਜ਼ ਹਨ?' ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"'ਤੁਸੀਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪੈਰਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਡਿਪੂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰੋਗੇ, ਜੋ ਫਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੌ ਚੌਂਤੀ ਏਜੰਟਾਂ ਦੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਰੌਕਰੀ ਦਾ ਹੜ੍ਹ ਲਿਆਵੇਗਾ। ਖਰੀਦ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਤੁਸੀਂ ਬਰਮਿੰਘਮ ਵਿੱਚ ਰਹੋਗੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਪਯੋਗੀ ਬਣਾਓਗੇ।"

"'ਕਿਵੇਂ?'

"ਜਵਾਬ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਦਰਾਜ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਲਾਲ ਕਿਤਾਬ ਕੱਢੀ।

"'ਇਹ ਪੈਰਿਸ ਦੀ ਇੱਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਪਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਘਰ ਲੈ ਜਾਓ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਹਾਰਡਵੇਅਰ ਵੇਚਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਤਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕਰੋ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਾਂ।"

"'ਯਕੀਨਨ, ਵਰਗੀਕ੍ਰਿਤ ਸੂਚੀਆਂ ਹਨ?' ਮੈਂ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ।

"'ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਿਸਟਮ ਸਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਇਸ 'ਤੇ ਡਟੇ ਰਹੋ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸੋਮਵਾਰ, ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ ਤੱਕ ਸੂਚੀਆਂ ਦੇਣ ਦਿਓ। ਸ਼ੁਭਕਾਮਨਾਵਾਂ, ਸ਼੍ਰੀ ਪਾਈਕ੍ਰਾਫਟ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਜੋਸ਼ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਮਾਲਕ ਪਾਓਗੇ।"

"ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਵੱਡੀ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ ਹੇਠ ਰੱਖ ਕੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਰੋਧੀ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਹੋਟਲ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ, ਮੈਂ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਸੌ ਪੌਂਡ ਸਨ; ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਦਫਤਰਾਂ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼, ਕੰਧ 'ਤੇ ਨਾਮ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਨੁਕਤੇ ਜੋ ਇੱਕ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਨੇ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਛੱਡਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੁਝ ਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮੇਰੇ ਪੈਸੇ ਸਨ,

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਟਿਕ ਗਿਆ। ਸਾਰਾ ਐਤਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਕੰਮ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਸੋਮਵਾਰ ਤੱਕ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ H ਤੱਕ ਹੀ ਪਹੁੰਚ ਸਕਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਗਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਢਹਿ-ਢੇਰੀ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਬੁੱਧਵਾਰ ਤੱਕ ਇਸਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ ਆਓ। ਬੁੱਧਵਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਅਧੂਰਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ ਤੱਕ ਕੰਮ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ - ਯਾਨੀ ਕੱਲ੍ਹ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਹੈਰੀ ਪਿਨਰ ਕੋਲ ਲੈ ਆਇਆ।

"'ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ-ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੰਮ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਕੇ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸੂਚੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋਵੇਗੀ।"

"'ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਲੱਗਿਆ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ।"

"'ਅਤੇ ਹੁਣ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਫਰਨੀਚਰ ਦੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਬਣਾਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਕਰੌਕਰੀ ਵੇਚਦੀਆਂ ਹਨ।'

"'ਬਹੁਤ ਅੱਛਾ.'

"'ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਸ਼ਾਮ ਸੱਤ ਵਜੇ ਆ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰੋ। ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਡੇਅਜ਼ ਮਿਊਜ਼ਿਕ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਘੰਟੇ ਬਿਤਾਉਣ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਿਹਨਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।" ਉਹ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਹੱਸ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਵਾਲਾ ਦੂਜਾ ਦੰਦ ਸੋਨੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।"

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਰਗੜੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਤੁਸੀਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਡਾ. ਵਾਟਸਨ, ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ: "ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਮਾਵਸਨ ਦੇ ਨਾ ਜਾਣ 'ਤੇ ਹੱਸਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਦੰਦ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੋਨੇ ਦੀ ਚਮਕ ਨੇ ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਫੜ ਲਈ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਵਾਜ਼ ਅਤੇ ਚਿੱਤਰ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਦਲੀਆਂ ਜੋ ਇੱਕ ਰੇਜ਼ਰ ਜਾਂ ਵਿੱਗ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਤੁਸੀਂ ਦੋ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕੋ ਦੰਦ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਝੁਕਾਇਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ, ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਇਹ ਜਾਣਦਿਆਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਡੀਆਂ 'ਤੇ। ਵਾਪਸ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਹੋਟਲ ਗਿਆ, ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਠੰਡੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਬੇਸਿਨ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੋਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਲੰਡਨ ਤੋਂ ਬਰਮਿੰਘਮ ਕਿਉਂ ਭੇਜਿਆ ਸੀ? ਉਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਥੇ ਕਿਉਂ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ? ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਕਿਉਂ ਲਿਖਿਆ ਸੀ? ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਚਾਨਕ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜੋ ਮੇਰੇ ਲਈ ਹਨੇਰਾ ਸੀ ਉਹ ਮਿਸਟਰ ਸ਼ਰਲੌਕ ਹੋਮਜ਼ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹਲਕਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਰਾਤ ਦੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਰਾਹੀਂ ਸ਼ਹਿਰ ਜਾਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਬਰਮਿੰਘਮ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣ ਦਾ।

ਸਟਾਕ-ਬ੍ਰੋਕਰ ਦੇ ਕਲਰਕ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਤਜਰਬੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਵਿਰਾਮ ਆਇਆ। ਫਿਰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮੇਰੀ ਵੱਲ ਆਪਣੀ ਨਜ਼ਰ ਟਿਕਾਈ, ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਗੱਦੀਆਂ 'ਤੇ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਇੱਕ ਮਾਹਰ ਵਾਂਗ ਜਿਸਨੇ ਹੁਣੇ ਹੀ ਇੱਕ ਧੂਮਕੇਤੂ ਵਿੰਟੇਜ ਦਾ ਆਪਣਾ ਪਹਿਲਾ ਘੁੱਟ ਲਿਆ ਹੈ।

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ, ਹੈ ਨਾ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨੁਕਤੇ ਹਨ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵੋਗੇ ਕਿ ਫ੍ਰੈਂਕੋ-ਮਿਡਲੈਂਡ ਹਾਰਡਵੇਅਰ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਅਸਥਾਈ ਦਫਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਆਰਥਰ ਹੈਰੀ ਪਿਨਰ ਨਾਲ ਇੱਕ ਇੰਟਰਵਿਊ, ਸਾਡੇ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਓਹ, ਬਸ ਕਾਫ਼ੀ," ਹਾਲ ਪਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਦੋ ਦੋਸਤ ਹੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਿਲੇਟ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਦਰਤੀ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਕੋਲ ਲੈ ਜਾਵਾਂ?"

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ, ਬੇਸ਼ੱਕ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਉਸ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਤੋਂ ਕੁਝ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਤੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੇ ਗੁਣ ਹਨ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਕੀਮਤੀ ਬਣਾ ਦੇਣਗੇ? ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ -" ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਨਹੁੰ ਕੱਟਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਦੇਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਨਿਊ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਣ ਤੱਕ ਉਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ।

ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਸੱਤ ਵਜੇ ਅਸੀਂ ਤਿੰਨੇ ਜਣੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸਟਰੀਟ ਤੋਂ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਵੱਲ ਤੁਰ ਰਹੇ ਸੀ।

"ਸਾਡੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ," ਸਾਡੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਉੱਥੇ ਸਿਰਫ਼ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜਗ੍ਹਾ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸੁੰਨਸਾਨ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।"

"ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ।

"ਜੋਵ ਦੀ ਕਿਸਮਤ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ!" ਕਲਰਕ ਚੀਕਿਆ। "ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਤੁਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ, ਕਾਲੇ, ਚੰਗੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸੜਕ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਭੀੜ-ਭੜੱਕਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਮੁੰਡੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਅਖ਼ਬਾਰ ਦੇ ਨਵੀਨਤਮ ਸੰਸਕਰਣ ਲਈ ਰੌਲਾ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ, ਕੈਬਾਂ ਅਤੇ ਬੱਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਭੱਜਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਖਰੀਦ ਲਿਆ। ਫਿਰ, ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜ ਕੇ, ਉਹ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ।

"ਇਹ ਉਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ!" ਹਾਲ ਪਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਚੀਕਿਆ। "ਇਹ ਉਹ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਓ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਜਿੰਨੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਹੋ ਸਕੇ ਠੀਕ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ।"

ਉਸਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ, ਅਸੀਂ ਪੰਜ ਮੰਜ਼ਿਲਾਂ ਚੜ੍ਹੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅੱਧੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਕਲਾਇੰਟ ਨੇ ਦਸਤਕ ਦਿੱਤੀ। ਅੰਦਰੋਂ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਖਾਲੀ, ਬਿਨਾਂ ਸਜਾਏ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਲ ਪਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਇੱਕਲੇ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਉਹ ਆਦਮੀ ਬੈਠਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸ਼ਾਮ ਦਾ ਅਖ਼ਬਾਰ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਚਿਹਰੇ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸ 'ਤੇ ਦੁੱਖ ਦੇ ਇੰਨੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਨ, ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਪਰੇ ਕੁਝ - ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਭਰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਉਂਦੀ

ਹੈ। ਉਸਦਾ ਮੱਥੇ ਪਸੀਨੇ ਨਾਲ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਗੱਲ੍ਹ ਮੱਛੀ ਦੇ ਢਿੱਡ ਦੇ ਧੁੰਦਲੇ, ਮਰੇ ਹੋਏ ਚਿੱਟੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਜੰਗਲੀ ਅਤੇ ਘੂਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਕਲਰਕ ਵੱਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਾਡੇ ਕੰਡਕਟਰ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈਰਾਨੀ ਤੋਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਆਮ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਸੀ।

"ਤੁਸੀਂ ਬਿਮਾਰ ਲੱਗ ਰਹੇ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਪਿੰਨਰ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਹਾਂ, ਮੇਰੀ ਸਿਹਤ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਦੂਜੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬੋਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਸੁੱਕੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੱਟਦਾ ਹੋਇਆ। "ਇਹ ਸੱਜਣ ਕੌਣ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲਿਆਏ ਹੋ?"

"ਇੱਕ ਬਰਮੰਡਸੀ ਦੇ ਮਿਸਟਰ ਹੈਰਿਸ ਹਨ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਮਿਸਟਰ ਪ੍ਰਾਈਸ ਹਨ," ਸਾਡੇ ਕਲਰਕ ਨੇ ਚਮਕਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਸੱਜਣ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਜਗ੍ਹਾ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗੀ।"

"ਬਹੁਤ ਸੰਭਵ ਹੈ! ਬਹੁਤ ਸੰਭਵ ਹੈ!" ਮਿਸਟਰ ਪਿਨਰ ਨੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਾਂਗੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਖਾਸ ਲਾਈਨ ਕੀ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੈਰਿਸ?"

"ਮੈਂ ਇੱਕ ਲੇਖਾਕਾਰ ਹਾਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਆਹ, ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਪਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ। ਮਿਸਟਰ ਪ੍ਰਾਈਸ?"

"ਇੱਕ ਕਲਰਕ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਨੂੰ ਪੂਰੀ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਵੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਂਗੇ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਾਂਗਾ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਓ। ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਛੱਡ ਦਿਓ!"

ਇਹ ਆਖਰੀ ਸ਼ਬਦ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਨਿਕਲ ਗਏ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਪਾਬੰਦੀ ਜੋ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਟ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਹੋਮਜ਼ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਹਾਲ ਪਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਮੇਜ਼ ਵੱਲ ਇੱਕ ਕਦਮ ਵਧਿਆ।

"ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਪਿਨਰ, ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਲੈਣ ਲਈ ਇੱਥੇ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਕੇ ਆਇਆ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਯਕੀਨਨ, ਮਿਸਟਰ ਪਾਈਕ੍ਰਾਫਟ, ਬਿਲਕੁਲ," ਦੂਜੇ ਨੇ ਸ਼ਾਂਤ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਪਲ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਸਤ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਨਾ ਕਰਨ। ਜੇ ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੇ ਸਬਰ ਨੂੰ ਤੋੜ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤਿੰਨ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਵਾਂਗਾ।" ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿਮਰਤਾ ਭਰੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਉੱਠਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕਦਿਆਂ, ਉਹ ਕਮਰੇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

"ਹੁਣ ਕੀ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਫੁਸਫੁਸਾਇਆ। "ਕੀ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪਰਚੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ?"

"ਅਸੰਭਵ," ਪਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਇੰਝ ਕਿਉਂ?"
"ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਅੰਦਰਲੇ ਕਮਰੇ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"
"ਕੋਈ ਨਿਕਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ?"
"ਕੋਈ ਨਹੀਂ।"
"ਕੀ ਇਹ ਫਰਨੀਚਰ ਨਾਲ ਲੈਸ ਹੈ?"
"ਇਹ ਕੱਲ੍ਹ ਖਾਲੀ ਸੀ।"
"ਫਿਰ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਤਾਂ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ। ਜੇ ਕਦੇ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਤਿੰਨ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਹਿਸ਼ਤ ਨਾਲ ਪਾਗਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦਾ ਨਾਮ ਪਿੰਨਰ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੀਆਂ ਥਰਥਰਾਹਟਾਂ ਕਿਉਂ ਆ ਰਹੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ?"
"ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਾਸੂਸ ਹਾਂ," ਮੈਂ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ।
"ਬੱਸ," ਪਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਚੀਕਿਆ।
ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ। "ਉਹ ਪੀਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਤਾਂ ਉਹ ਪੀਲਾ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ -"
ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਤੋਂ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਠੋਕਰ ਨਾਲ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ।
"ਇਹ ਦੋਗਲਾ ਬੰਦਾ ਆਪਣੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੇ ਕਿਸ ਲਈ ਦਸਤਕ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ?" ਕਲਰਕ ਚੀਕਿਆ।
ਫਿਰ ਤੋਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਬੰਦ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਉਮੀਦ ਨਾਲ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਵੱਲ ਵੇਖਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਸਖ਼ਤ ਹੋ ਗਿਆ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਤੀਬਰ ਉਤਸ਼ਾਹ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਝੁਕ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਗੂੰਜਣ, ਗੂੰਜਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ, ਅਤੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਢੋਲਕ ਵਜਾਉਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ। ਹੋਮਜ਼ ਕਮਰੇ ਦੇ ਪਾਰ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਭੱਜਿਆ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਧੱਕਿਆ। ਇਹ ਅੰਦਰਲੇ ਪਾਸੇ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਭਾਰ ਨਾਲ ਇਸ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਏ। ਇੱਕ ਕਬਜਾ ਟੁੱਟ ਗਿਆ, ਫਿਰ ਦੂਜਾ, ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਇੱਕ ਟੱਕਰ ਨਾਲ ਹੇਠਾਂ ਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਉੱਤੇ ਭੱਜਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅੰਦਰਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ। ਇਹ ਖਾਲੀ ਸੀ।
ਪਰ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡੀ ਗਲਤੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਕੋਨੇ 'ਤੇ, ਉਸ ਕਮਰੇ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਕੋਨੇ 'ਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਛੱਡਿਆ ਸੀ, ਦੂਜਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਉਸ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। ਇੱਕ ਕੋਟ ਅਤੇ ਕਮਰਕੋਟ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਪਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਹੁੱਕ ਤੋਂ, ਉਸਦੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬ੍ਰੇਸਾਂ ਨਾਲ, ਫ੍ਰੈਂਕੋ-ਮਿਡਲੈਂਡ ਹਾਰਡਵੇਅਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਲਟਕਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਗੋਡੇ ਉੱਪਰ ਖਿੱਚੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਕੋਣ 'ਤੇ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸਦੀ ਅੱਡੀ ਦੀ ਖੜਕਾਈ ਨੇ ਉਹ ਆਵਾਜ਼ ਕੀਤੀ ਜੋ ਸਾਡੀ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਟੁੱਟ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਮਰ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਫੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਿਆ ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੋਮਜ਼ ਅਤੇ ਪਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਨੇ ਚਮੜੀ ਦੇ ਪਤਲੇ ਕਰੀਜ਼ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਏ ਲਚਕੀਲੇ ਬੈਂਡ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੇ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਦੂਜੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਰੰਗ ਦੇ

ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਪਿਆ ਸੀ, ਹਰ ਸਾਹ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਜਾਮਨੀ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਫੂੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ - ਉਸ ਸਭ ਦਾ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਤਬਾਹੀ ਜੋ ਉਹ ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ।

"ਤੂੰ ਉਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦਾ ਹੈਂ, ਵਾਟਸਨ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

ਮੈਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਝੁਕ ਕੇ ਉਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਉਸਦੀ ਨਬਜ਼ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਰੁਕ-ਰੁਕ ਕੇ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦਾ ਸਾਹ ਲੰਮਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਪਲਕਾਂ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਕੰਬਣੀ ਹੋਈ, ਜਿਸਦੇ ਹੇਠਾਂ ਗੋਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਪਤਲਾ ਚਿੱਟਾ ਚੀਰ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਇਹ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਛੂਹਣ ਅਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਕੰਮ ਸੀ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਉਹ ਹੁਣ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਬੱਸ ਉਹ ਖਿੜਕੀ ਖੋਲ੍ਹ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦਾ ਕੈਰਾਫ਼ ਦੇ ਦੇ।" ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਕਾਲਰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਠੰਡਾ ਪਾਣੀ ਡੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਡੁਬੋਇਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਲੰਮਾ, ਕੁਦਰਤੀ ਸਾਹ ਨਹੀਂ ਲਿਆ। "ਇਹ ਹੁਣ ਸਿਰਫ ਸਮੇਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ," ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

ਹੋਮਜ਼ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਉਸਦੇ ਪੈਂਟ ਦੀਆਂ ਜੇਬਾਂ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਠੋਡੀ ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਹੁਣੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਉਣਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਕੇਸ ਦੇਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ।"

"ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਧੰਨ ਰਹੱਸ ਹੈ," ਪਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਖੁਰਕਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ -"

"ਪੂਹ! ਇਹ ਸਭ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਆਖਰੀ ਅਚਾਨਕ ਹਰਕਤ ਹੈ।"

"ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਗਏ?"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਤੂੰ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈਂ, ਵਾਟਸਨ?"

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਏ। "ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਡੂੰਘਾਈਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਗਿਆ ਹਾਂ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"ਓਹ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਸਿੱਟੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਬਾਰੇ ਕੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ?"

"ਖੈਰ, ਇਹ ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਦੋ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ ਟਿਕਾਣਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਹੈ ਪਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਲਿਖਣਾ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਇਸ ਬੇਤੁਕੀ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ ਕਿ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਸੰਕੇਤਕ ਹੈ?"

"ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਗੱਲ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਹਾਂ।"

"ਖੈਰ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਿਉਂ ਕਰਵਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ? ਵਪਾਰਕ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਦੁਨਿਆਵੀ ਵਪਾਰਕ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਕਿਉਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ, ਮੇਰੇ ਨੌਜਵਾਨ ਦੋਸਤ, ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕ ਸਨ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ?"

"ਅਤੇ ਕਿਉਂ?"

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਕਿਉਂ? ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨਾਲ ਕੁਝ ਤਰੱਕੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਕਿਉਂ? ਇਸਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਢੁਕਵਾਂ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਤੁਹਾਡੀ ਲਿਖਤ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਨਮੂਨਾ ਲੈਣਾ ਪਿਆ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਦੂਜੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ 'ਤੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਨੁਕਤਾ ਪਿਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਪਰ ਇਸ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਿਸਟਰ ਹਾਲ ਪਾਈਕ੍ਰਾਫਟ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਸੋਮਵਾਰ ਸਵੇਰੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।"

"ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ!" ਸਾਡਾ ਮੁਵੱਕਿਲ ਚੀਕਿਆ, "ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਮੱਖੀ ਹਾਂ!"

"ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋ। ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਜਗ੍ਹਾ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਆਇਆ ਜਿਸਨੇ ਉਸ ਹੱਥ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਹੱਥ ਲਿਖੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਬੇਸ਼ੱਕ ਖੇਡ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰ ਅੰਤਰਾਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਬਦਮਾਸ਼ ਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਨਕਲ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਕਦੇ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ।"

"ਕੋਈ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ," ਹਾਲ ਪਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਿਹਤਰ ਸੋਚਣ ਤੋਂ ਬਚੋ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਉਣ ਦਿਓ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਡਬਲ ਮਾਵਸਨ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਪੇਸ਼ਗੀ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਡਲੈਂਡਜ਼ ਭਜਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੰਡਨ ਜਾਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਕੰਮ ਦਿੱਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਖੇਡ ਨੂੰ ਤੋੜ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਸਭ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ।"

"ਪਰ ਇਹ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਿਉਂ ਕਰੇ?"

"ਖੈਰ, ਇਹ ਵੀ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਹੀ ਹਨ। ਦੂਜਾ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਭੇਸ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮੰਗਣੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਦਾ। ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਆਪਣਾ ਰੂਪ ਬਦਲਿਆ, ਅਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਸਮਾਨਤਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ, ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸਮਾਨਤਾ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਪਰ ਸੋਨੇ ਦੀ ਭਰਾਈ ਦੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਮੌਕੇ ਲਈ, ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ੱਕ ਸ਼ਾਇਦ ਕਦੇ ਵੀ ਪੈਦਾ ਨਾ ਹੁੰਦੇ।"

ਹਾਲ ਪਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਹਿਲਾਏ। "ਅੱਛਾ ਪ੍ਰਭੂ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ, "ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੂਰਖ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਦੂਜਾ ਹਾਲ ਪਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਮਾਵਸਨ ਵਿਖੇ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼? ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ।"

"ਸਾਨੂੰ ਮਾਵਸਨ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।"

"ਉਹ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਨੂੰ ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ ਬੰਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।"

"ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਦਰਬਾਨ ਜਾਂ ਸੇਵਾਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ -"
"ਆਹ, ਹਾਂ, ਉਹ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਗਾਰਡ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਚਰਚਾ ਸੁਣੀ ਸੀ।"
"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ, ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਤਾਰ ਦੇਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਦੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਕੀ ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਮ ਦਾ ਕੋਈ ਕਲਰਕ ਉੱਥੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਪਰ ਜੋ ਇੰਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੀ ਇੱਕ ਬਦਮਾਸ਼ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਫਾਹਾ ਲੈ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਕਾਗਜ਼!" ਸਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ। ਉਹ ਆਦਮੀ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਚਿੱਟਾ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸੀ ਵਾਲੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੱਥ ਘਬਰਾਹਟ ਨਾਲ ਉਸ ਚੌੜੀ ਲਾਲ ਪੱਟੀ 'ਤੇ ਰਗੜ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸਦੇ ਗਲੇ ਨੂੰ ਘੇਰ ਰਹੀ ਸੀ।
"ਕਾਗਜ਼! ਬੇਸ਼ੱਕ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਅੰਗ ਵਿੱਚ ਚੀਕਿਆ। "ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਮੂਰਖ ਸੀ! ਮੈਂ ਸਾਡੀ ਫੇਰੀ ਬਾਰੇ ਇੰਨਾ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਕਾਗਜ਼ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਯਕੀਨਨ, ਭੇਤ ਉੱਥੇ ਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।" ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਸਮਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿੱਤ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਫਟ ਗਈ। "ਇਸਨੂੰ ਦੇਖੋ, ਵਾਟਸਨ," ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਇਹ ਲੰਡਨ ਦਾ ਇੱਕ ਅਖ਼ਬਾਰ ਹੈ, ਈਵਨਿੰਗ ਸਟੈਂਡਰਡ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸੰਸਕਰਣ। ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਸੁਰਖੀਆਂ ਵੇਖੋ: 'ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ। ਮੌਸਨ ਅਤੇ ਵਿਲੀਅਮਜ਼ 'ਤੇ ਕਤਲ। ਵਿਸ਼ਾਲ ਡਕੈਤੀ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼। ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਫੜਨਾ।' ਇੱਥੇ, ਵਾਟਸਨ, ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇਸਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਉਤਸੁਕ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇਸਨੂੰ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹੋ।"
ਅਖ਼ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਇਹ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਘਟਨਾ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਲਿਆ:
"ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਅੱਜ ਦੁਪਹਿਰ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਫੜਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲੁੱਟ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੋਈ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮਸ਼ਹੂਰ ਵਿੱਤੀ ਘਰਾਣਾ, ਮੌਸਨ ਅਤੇ ਵਿਲੀਅਮਜ਼, ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਦੇ ਰਖਵਾਲੇ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਇੱਕ ਮਿਲੀਅਨ ਸਟਰਲਿੰਗ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਮੈਨੇਜਰ ਉਸ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪ੍ਰਤੀ ਇੰਨਾ ਸੁਚੇਤ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵੱਡੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਈ ਸੀ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਉਸਾਰੀ ਦੀਆਂ ਤਿਜੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਚੌਕੀਦਾਰ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਦਿਨ-ਰਾਤ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਹਾਲ ਪਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਨਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਕਲਰਕ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਬੈਡਿੰਗਟਨ ਸੀ, ਜੋ ਮਸ਼ਹੂਰ ਜਾਅਲਸਾਜ਼ ਅਤੇ ਕਰੈਕਮੈਨ ਸੀ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨਾਲ, ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਉਭਰਿਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਜੋ ਅਜੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਉਹ ਇੱਕ ਝੂਠੇ ਨਾਮ ਹੇਠ, ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਾਲਿਆਂ ਦੇ ਢਾਲਣ, ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ। ਸਟ੍ਰਾਂਗਰੂਮ ਅਤੇ ਤਿਜੋਰੀਆਂ।
"ਮਾਵਸਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਿਵਾਜ ਹੈ ਕਿ ਕਲਰਕ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ ਵੇਲੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਸ਼ਹਿਰ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਾਰਜੈਂਟ ਟੂਸਨ, ਇੱਕ ਵਜ ਕੇ ਵੀਹ ਮਿੰਟ 'ਤੇ ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆਉਂਦੇ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਕੁਝ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ। ਉਸਦਾ ਸ਼ੱਕ ਜਾਗਿਆ, ਸਾਰਜੈਂਟ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਪੋਲੌਕ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਖ਼ਤ

ਵਿਰੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਦਲੇਰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਡਕੈਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬੈਗ ਵਿੱਚੋਂ ਖਾਣਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੰਪਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਸਕ੍ਰਿੱਪ ਦੇ ਨਾਲ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਲੱਖ ਪੌਂਡ ਦੇ ਅਮਰੀਕੀ ਰੇਲਵੇ ਬਾਂਡ ਮਿਲੇ। ਅਹਾਤੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ ਬਦਕਿਸਮਤ ਚੌਕੀਦਾਰ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦੁੱਗਣੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਤਿਜੋਰੀ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟੀ ਹੋਈ ਮਿਲੀ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਸੋਮਵਾਰ ਸਵੇਰ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਲੱਭਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਸਾਰਜੈਂਟ ਟੂਸਨ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾ ਹੁੰਦੀ। ਆਦਮੀ ਦੀ ਖੋਪੜੀ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਪੋਕਰ ਦੇ ਇੱਕ ਝਟਕੇ ਨਾਲ ਚਕਨਾਚੂਰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਬੈਡਿੰਗਟਨ ਨੇ ਇਹ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਕੁਝ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਚੌਕੀਦਾਰ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, "ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵੱਡੀ ਤਿਜੋਰੀ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣਾ ਲੁੱਟ ਦਾ ਸਾਮਾਨ ਲੈ ਕੇ ਭੱਜ ਗਿਆ। ਉਸਦਾ ਭਰਾ, ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਸਮੇਂ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪੁਲਿਸ ਉਸਦੇ ਠਿਕਾਣੇ ਬਾਰੇ ਸਰਗਰਮ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਅਸੀਂ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਮੁਸੀਬਤ ਤੋਂ ਬਚਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਖਿੜਕੀ ਕੋਲ ਬੈਠੇ ਬਦਮਾਸ਼ ਚਿੱਤਰ ਵੱਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ। "ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਮਿਸ਼ਰਣ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇੱਕ ਖਲਨਾਇਕ ਅਤੇ ਕਾਤਲ ਵੀ ਇੰਨਾ ਪਿਆਰ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸਦਾ ਭਰਾ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਗਰਦਨ ਜ਼ਬਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਡਾਕਟਰ ਅਤੇ ਮੈਂ ਚੌਕਸ ਰਹਾਂਗੇ, ਮਿਸਟਰ ਪਾਈਕ੍ਰਾਫਟ, ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਪੁਲਿਸ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਹੋਵੇ।"

"ਗਲੋਰੀਆ ਸਕਾਟ"

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਕਾਗਜ਼ ਹਨ," ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਸਰਦੀਆਂ ਦੀ ਰਾਤ ਅੱਗ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਬੈਠੇ ਸੀ, "ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ, ਵਾਟਸਨ, ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਨੀ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਗਲੋਰੀਆ ਸਕਾਟ ਦੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਕੇਸ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਜਸਟਿਸ ਆਫ਼ ਦ ਪੀਸ ਟ੍ਰੇਵਰ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਡਰ ਨਾਲ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ।"

ਉਸਨੇ ਦਰਾਜ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਧੱਬਾ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸਿਲੰਡਰ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਟੇਪ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਲੇਟ-ਸਲੇਟੀ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਅੱਧੀ ਸ਼ੀਟ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਨੋਟ ਦਿੱਤਾ।

ਲੰਡਨ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਗਾਤਾਰ ਵੱਧ ਰਹੀ ਹੈ [ਇਹ ਚੱਲਦੀ ਰਹੀ]। ਸਾਡਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਹੈੱਡ-ਕੀਪਰ ਹਡਸਨ ਨੂੰ ਹੁਣ ਫਲਾਈ-ਪੇਪਰ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮੁਰਗੀ-ਤਿੱਤਰ ਦੀ ਜਾਨ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਸਾਰੇ ਆਰਡਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਇਸ ਰਹੱਸਮਈ ਸੁਨੇਹੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਹੋਮਜ਼ ਮੇਰੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਦੇਖ ਕੇ ਹੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਤੁਸੀਂ ਥੋੜੇ ਘਬਰਾਏ ਹੋਏ ਲੱਗ ਰਹੇ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਦਹਿਸ਼ਤ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਿਆਨਕ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।"

"ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਤੱਥ ਕਾਇਮ ਹੈ ਕਿ ਪਾਠਕ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵਧੀਆ, ਮਜ਼ਬੂਤ ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਇਸਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਰਿਆ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਪਿਸਤੌਲ ਦਾ ਬੱਟ ਐਂਡ ਹੋਵੇ।"

"ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਜਗਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣੇ ਇਹ ਕਿਉਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਦੇ ਬਹੁਤ ਖਾਸ ਕਾਰਨ ਸਨ?"

"ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਮੌਕਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਮੰਗਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।"

ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਤੋਂ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਖੋਜ ਵੱਲ ਕੀ ਮੋੜਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਸੰਚਾਰੀ ਹਾਸੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਫੜਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਹ ਆਪਣੀ ਆਰਾਮ ਕੁਰਸੀ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗੋਡਿਆਂ 'ਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਫੈਲਾਏ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪਾਈਪ ਜਗਾਈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਦੇਰ ਲਈ ਸਿਗਰਟ ਪੀਂਦੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ।

"ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਵਿਕਟਰ ਟ੍ਰੇਵਰ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਬਣਾਇਆ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਮਿਲਣਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਵਾਟਸਨ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਧੋਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਛੋਟੇ ਤਰੀਕਿਆਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਸ਼ੌਕੀਨ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਸਾਲ ਦੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨਾਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਰਲਦਾ ਸੀ। ਬਾਰ ਫੈਂਸਿੰਗ ਅਤੇ ਮੁੱਕੇਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਐਥਲੈਟਿਕ ਰੁਚੀ ਘੱਟ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੇਰੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੀ ਲਾਈਨ ਦੂਜੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਖਰੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸੰਪਰਕ ਬਿੰਦੂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਟ੍ਰੇਵਰ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਵੇਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਚੈਪਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ ਟੈਰੀਅਰ ਦੇ ਹਾਦਸੇ ਦੁਆਰਾ ਮੇਰੇ ਗਿੱਟੇ 'ਤੇ ਜੰਮ ਗਿਆ।

"ਇਹ ਦੋਸਤੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਤਰੀਕਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਟ੍ਰੇਵਰ ਮੇਰਾ ਹਾਲ-ਚਾਲ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਸੀ ਪਰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਸਦੀਆਂ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਲੰਮੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ, ਅਤੇ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਕਰੀਬੀ ਦੋਸਤ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਦਿਲੋਂ, ਪੂਰੇ ਖੂਨ ਵਾਲਾ ਸਾਥੀ ਸੀ, ਜੋਸ਼ ਅਤੇ ਊਰਜਾ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇ ਸਾਂਝੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਦੋਸਤ ਰਹਿਤ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਏਕਤਾ ਦਾ ਬੰਧਨ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਨੋਰਫੋਕ ਵਿੱਚ ਡੋਨੀਥੋਰਪ ਵਿਖੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਬੁਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਲੰਬੀ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਉਸਦੀ ਮਹਿਮਾਨ ਨਿਵਾਜ਼ੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ।"

"ਪੁਰਾਣਾ ਟ੍ਰੇਵਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਸ਼ੀਲ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਜੇ.ਪੀ., ਅਤੇ ਇੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਡੋਨੀਥੋਰਪ ਬ੍ਰੌਡਜ਼ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਲੈਂਗਮੇਰ ਦੇ ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਪਿੰਡ ਹੈ। ਘਰ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੀ, ਚੌੜੀ, ਓਕ-ਬੀਮ ਵਾਲੀ ਇੱਟਾਂ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੱਕ ਜਾਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਚੂਨੇ ਦੀਆਂ ਕਤਾਰਬੱਧ ਗਲੀ ਸੀ। ਵਾੜਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਜੰਗਲੀ-ਬਤਖਾਂ ਦੀ ਸ਼ੂਟਿੰਗ ਸੀ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਚੰਗੀ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨ, ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਪਰ ਚੋਣਵੀਂ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਨਿਵਾਸੀ ਤੋਂ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਰਸੋਈਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇੱਕ ਚਾਲਬਾਜ਼ ਆਦਮੀ ਹੋਵੇ ਜੋ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਸੁਹਾਵਣਾ ਮਹੀਨਾ ਨਹੀਂ ਬਿਤਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

"ਟ੍ਰੇਵਰ ਸੀਨੀਅਰ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਉਸਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ।
"ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਧੀ ਸੀ, ਪਰ ਬਰਮਿੰਘਮ ਦੀ ਫੇਰੀ ਦੌਰਾਨ ਉਸਦੀ ਡਿਪਥੀਰੀਆ ਨਾਲ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਪਿਤਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਿਖਾਈ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਪਰ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸਖ਼ਤ ਤਾਕਤ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪਤਾ ਹੋਣ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਹਿੱਸਾ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਜੋ ਕੁਝ ਸਿੱਖਿਆ ਸੀ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਸੀ। ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਮੋਟਾ, ਗੂੜ੍ਹਾ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਵਾਲਾਂ ਦੇ ਝਟਕੇ, ਭੂਰਾ, ਮੌਸਮ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਚਿਹਰਾ, ਅਤੇ ਨੀਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਭਿਆਨਕਤਾ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤੱਕ ਉਤਸੁਕ ਸਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਦੀ ਪੇਂਡੂ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿਆਲਤਾ ਅਤੇ ਦਾਨ ਲਈ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਬੈਂਚ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਵਾਕਾਂ ਦੀ ਨਰਮੀ ਲਈ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।"
"ਇੱਕ ਸ਼ਾਮ, ਮੇਰੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੰਦਰਗਾਹ ਦੇ ਇੱਕ ਗਲਾਸ ਉੱਤੇ ਬੈਠੇ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਨੌਜਵਾਨ ਟ੍ਰੇਵਰ ਨੇ ਨਿਰੀਖਣ ਅਤੇ ਅਨੁਮਾਨ ਦੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਦਤਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਬਣਾ ਲਈਆਂ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਉਸ ਭੂਮਿਕਾ ਦੀ ਕਦਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਨਿਭਾਉਣਗੇ। ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਮਾਮੂਲੀ ਕਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਵਰਣਨ ਵਿੱਚ ਅਤਿਕਥਨੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।"
"'ਆਓ, ਹੁਣ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼,' ਉਸਨੇ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। 'ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਕੱਢ ਸਕਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵਿਸ਼ਾ ਹਾਂ।'
"'ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ,' ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। 'ਮੇਰਾ ਸੁਝਾਅ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਿਛਲੇ ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਹਮਲੇ ਦੇ ਡਰੋਂ ਘੁੰਮ ਰਹੇ ਹੋ।'
"ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਹਾਸਾ ਫਿੱਕਾ ਪੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।
"'ਖੈਰ, ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸੱਚ ਹੈ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। 'ਤੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਵਿਕਟਰ,' ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ, 'ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਗਿਰੋਹ ਨੂੰ ਤੋੜਿਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਚਾਕੂ ਮਾਰਨ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ, ਅਤੇ ਸਰ ਐਡਵਰਡ ਹੋਲੀ 'ਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਮਲਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਚੌਕਸ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਹੈ।'
"'ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਸੋਟੀ ਹੈ,' ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। 'ਸ਼ਿਲਾਲੇਖ ਤੋਂ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਛੇਕਣ ਅਤੇ ਪਿਘਲੇ ਹੋਏ ਸੀਸੇ ਨੂੰ ਛੇਕ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਹਥਿਆਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਮੈਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਵਰਤੋਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਖ਼ਤਰਾ ਨਾ ਹੋਵੇ।"
"'ਹੋਰ ਕੁਝ?' ਉਸਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਪੁੱਛਿਆ।"
"'ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਜਵਾਨੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸੌਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।'"
"'ਫਿਰ ਠੀਕ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ? ਕੀ ਮੇਰਾ ਨੱਕ ਸਿੱਧਾ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਬਾਹਰ ਆ ਗਿਆ ਹੈ?"
"'ਨਹੀਂ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ। 'ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਨ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਜਿਹਾ ਚਪਟਾ ਅਤੇ ਸੰਘਣਾਪਣ ਹੈ ਜੋ ਮੁੱਕੇਬਾਜ਼ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

"'ਹੋਰ ਕੁਝ?'
"'ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਕੈਲੋਸੀਟੀਆਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਖੋਦ ਲਿਆ ਹੈ।"
"'ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਪੈਸੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਮਾਏ।'"
"'ਤੁਸੀਂ ਨਿਊਜ਼ੀਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਹੋ।'"
"'ਫਿਰ ਠੀਕ।'"
"'ਤੁਸੀਂ ਜਪਾਨ ਗਏ ਹੋ।'
"'ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚ।'"
"'ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨੇੜਿਓਂ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹੋ ਜਿਸਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅੱਖਰ ਜੇ. ਏ. ਸਨ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੁੱਲਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ।"
"ਮਿਸਟਰ ਟ੍ਰੇਵਰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ, ਆਪਣੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਨੀਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਜਿਹੀ ਜੰਗਲੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਟਿਕਾਈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੱਪੜੇ ਉੱਤੇ ਵਿਛੇ ਹੋਏ ਛੋਟੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਰੱਖ ਕੇ, ਇੱਕ ਮੁਰਦਾ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ।
"ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਵਾਟਸਨ, ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੋਵੇਂ ਕਿੰਨੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਦਾ ਹਮਲਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਚੱਲਿਆ - ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸਦਾ ਕਾਲਰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਐਨਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਪਾਣੀ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਛਿੜਕਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਵਾਰ ਹਾਉਂਕਾ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਉੱਠ ਕੇ ਬੈਠ ਗਿਆ।"
"'ਆਹ, ਮੁੰਡਿਓ,' ਉਸਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, 'ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਜਿੰਨਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਦਿਖਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਠੋਕਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸੰਭਾਲਦੇ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜਾਸੂਸ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਜੀਵਨ ਰੇਖਾ ਹੈ, ਸਰ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਗੱਲ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਿਸਨੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਕੁਝ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।"
"ਅਤੇ ਉਹ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼, ਮੇਰੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਤਿਕਥਨੀ ਵਾਲੇ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋਗੇ, ਵਾਟਸਨ, ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਚੀਜ਼ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਵਾਇਆ ਕਿ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ਾ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸਿਰਫ਼ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ੌਕ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਸਮੇਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਦੀ ਅਚਾਨਕ ਬਿਮਾਰੀ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚਿੰਤਤ ਸੀ ਕਿ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੋਚ ਸਕਿਆ।"
"'ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ?" ਮੈਂ ਕਿਹਾ।
"'ਖੈਰ, ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਰੂਰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕੋਮਲ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਛੂਹਿਆ ਹੈ। ਕੀ ਮੈਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?" ਉਹ ਹੁਣ ਅੱਧੇ ਮਜ਼ਾਕ ਵਾਲੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਬੋਲਿਆ, ਪਰ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਅਜੇ ਵੀ ਡਰ ਦੀ ਇੱਕ ਝਲਕ ਛਾਈ ਹੋਈ ਸੀ।
"'ਇਹ ਤਾਂ ਸਾਦਗੀ ਹੀ ਹੈ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ। 'ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਮੱਛੀ ਨੂੰ ਕਿਸ਼ਤੀ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ ਖੋਲ੍ਹੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜੇ.ਏ. ਦੀ ਕੂਹਣੀ ਦੇ ਮੋੜ 'ਤੇ ਟੈਟੂ ਬਣਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੱਖਰ ਅਜੇ ਵੀ ਪੜ੍ਹਨਯੋਗ ਸਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਧੁੰਦਲੀ ਦਿੱਖ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੀ ਚਮੜੀ ਦੇ ਧੱਬੇ ਤੋਂ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣ

ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਫਿਰ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅੱਖਰ ਕਦੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ।'

"'ਤੇਰੀ ਅੱਖ ਕਿੰਨੀ ਵਧੀਆ ਹੈ!' ਉਹ ਸੁੱਖ ਦਾ ਸਾਹ ਲੈ ਕੇ ਚੀਕਿਆ। 'ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਵੇਂ ਹੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਤੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈਂ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਸਾਰੇ ਭੂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਡੇ ਪੁਰਾਣੇ ਪਿਆਰਿਆਂ ਦੇ ਭੂਤ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੇ ਹਨ। ਬਿਲੀਅਰਡ-ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਆਓ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ ਸਿਗਾਰ ਪੀਓ।"

"ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ, ਉਸਦੀ ਸਾਰੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮਿਸਟਰ ਟ੍ਰੇਵਰ ਦੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਤੀ ਰਵੱਈਏ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਵੀ ਇਸ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। 'ਤੁਸੀਂ ਗਵਰਨਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਮੋੜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਕਿ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਕੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ।' ਉਸਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਉਸਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਹਰ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਝਾਤ ਮਾਰਦਾ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨਾ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬੇਚੈਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸੇ ਦਿਨ, ਮੇਰੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਜੋ ਸੀਕਵਲ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਾਬਤ ਹੋਈ।

"ਅਸੀਂ ਤਿੰਨੋਂ ਬਾਹਰ ਲਾਅਨ ਵਿੱਚ ਗਾਰਡਨ ਕੁਰਸੀਆਂ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਸੀ, ਧੁੱਪ ਸੇਕ ਰਹੇ ਸੀ ਅਤੇ ਬ੍ਰੌਡਜ਼ ਦੇ ਪਾਰ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਰਹੇ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਨੌਕਰਾਣੀ ਬਾਹਰ ਆਈ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੀ ਕਿ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜੋ ਮਿਸਟਰ ਟ੍ਰੇਵਰ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।

"'ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ?' ਮੇਰੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"'ਉਹ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ।"

"'ਫਿਰ ਉਹ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ?'"

"'ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪਲ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

"'ਉਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਘੁੰਮਣ-ਫਿਰਨ ਦਾ ਢੰਗ ਦਿਖਾਓ।' ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਵਿਸਮਾਦੀ ਆਦਮੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਘਬਰਾਹਟ ਅਤੇ ਤੁਰਨ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਜੈਕੇਟ ਪਾਈ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਤਾਰ ਦਾ ਛਿੱਟਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਲਾਲ-ਕਾਲਾ ਚੈੱਕ ਕਮੀਜ਼, ਡੰਗਰੀ ਪੈਂਟ, ਅਤੇ ਭਾਰੀ ਬੂਟ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਪਤਲਾ ਅਤੇ ਭੂਰਾ ਅਤੇ ਚਲਾਕ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੀਲੇ ਦੰਦਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਅਨਿਯਮਿਤ ਲਕੀਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸੁੰਗੜੇ ਹੋਏ ਹੱਥ ਅੱਧੇ ਬੰਦ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਮਲਾਹਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਲਾਅਨ ਵਿੱਚ ਝੁਕਦਾ ਹੋਇਆ ਆਇਆ, ਮੈਂ ਸ਼੍ਰੀ ਟ੍ਰੇਵਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਿਚਕੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਅਤੇ, ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ, ਉਹ ਘਰ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਿਆ। ਉਹ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘਿਆ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬ੍ਰਾਂਡੀ ਦੀ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਗੰਧ ਦੀ ਬਦਬੂ ਆਈ।

"'ਖੈਰ, ਮੇਰੇ ਯਾਰ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। 'ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?'

"ਮਲਾਹ ਉਸ ਵੱਲ ਸੁੱਜੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਅਤੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"'ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ?' ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।"

"'ਕਿਉਂ, ਪਿਆਰੇ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਹਡਸਨ ਹੈ," ਮਿਸਟਰ ਟ੍ਰੇਵਰ ਨੇ ਹੈਰਾਨੀ ਦੇ ਲਹਿਜੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ।

"'ਹਡਸਨ, ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਸਰ,' ਮਲਾਹ ਨੇ ਕਿਹਾ। 'ਕਿਉਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਤੀਹ ਸਾਲ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਹਾਰਨੇਸ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣਾ ਨਮਕੀਨ ਮਾਸ ਕੱਢ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।'

"'ਟੂਟ, ਤੂੰ ਪਾਵੇਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਪੁਰਾਣਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਿਆ," ਮਿਸਟਰ ਟ੍ਰੇਵਰ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, ਅਤੇ, ਮਲਾਹ ਵੱਲ ਤੁਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਧੀਮੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਿਹਾ। 'ਰਸੋਈ ਵਿੱਚ ਜਾਓ,' ਉਸਨੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, 'ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖਾਣਾ-ਪੀਣਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸਥਿਤੀ ਲੱਭ ਲਵਾਂਗਾ।'

"'ਧੰਨਵਾਦ, ਸਰ,' ਮਲਾਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੱਥੇ ਨੂੰ ਛੂਹਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। 'ਮੈਂ ਅੱਠ ਗੰਢਾਂ ਵਾਲੇ ਟ੍ਰੈਂਪ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਛੋਟਾ ਹੱਥ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਰਾਮ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਮਿਸਟਰ ਬੈਡੋਜ਼ ਨਾਲ ਕਰਾਂ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ।'

"'ਆਹ!' ਮਿਸਟਰ ਟ੍ਰੇਵਰ ਚੀਕਿਆ। 'ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਬੈਡੋਜ਼ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?'

"'ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿਓ, ਸਰ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਪੁਰਾਣੇ ਦੋਸਤ ਕਿੱਥੇ ਹਨ," ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਨੌਕਰਾਣੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਰਸੋਈ ਵੱਲ ਝੁਕ ਗਿਆ। ਮਿਸਟਰ ਟ੍ਰੇਵਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਖੁਦਾਈ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਜਹਾਜ਼ ਦਾ ਸਾਥੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਸਾਨੂੰ ਲਾਅਨ 'ਤੇ ਛੱਡ ਕੇ, ਉਹ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਡਾਇਨਿੰਗ-ਰੂਮ ਦੇ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਪਾਇਆ। ਸਾਰੀ ਘਟਨਾ ਨੇ ਮੇਰੇ ਮਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭੈੜੀ ਛਾਪ ਛੱਡੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਡੋਨੀਥੋਰਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਫ਼ਸੋਸ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੇਰੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਲਈ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਲੰਬੀ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਮਹੀਨੇ ਦੌਰਾਨ ਹੋਇਆ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲੰਡਨ ਦੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਜੈਵਿਕ ਰਸਾਇਣ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਹਫ਼ਤੇ ਬਿਤਾਏ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਦਿਨ, ਜਦੋਂ ਪਤਝੜ ਬਹੁਤ ਅੱਗੇ ਵਧ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਛੁੱਟੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਨ, ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਡੋਨੀਥੋਰਪ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੀ ਸਲਾਹ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਬਹੁਤ ਲੋੜ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਮੈਂ ਸਭ ਕੁਝ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਗਿਆ।"

"ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕੁੱਤੇ ਵਾਲੀ ਗੱਡੀ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਭਰੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹ ਪਤਲਾ ਅਤੇ ਬੇਚੈਨ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਚੀ, ਖੁਸ਼ਮਿਜ਼ਾਜ ਢੰਗ ਗੁਆ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੀ।"

"'ਰਾਜਪਾਲ ਮਰ ਰਿਹਾ ਹੈ,' ਇਹ ਉਸਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਬਦ ਸਨ।

"'ਅਸੰਭਵ!' ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ। 'ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ?'

"'ਅਪੋਪਲੇਕਸੀਆ। ਘਬਰਾਹਟ ਵਾਲਾ ਝਟਕਾ। ਉਹ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਖਤਰੇ ਦੀ ਕਗਾਰ 'ਤੇ ਰਿਹਾ। ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਲੱਭ ਸਕਾਂਗੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।"

"ਮੈਂ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਵਾਟਸਨ, ਇਸ ਅਚਾਨਕ ਖ਼ਬਰ ਤੋਂ ਡਰ ਗਿਆ ਸੀ।

"'ਇਹ ਕੀ ਕਾਰਨ ਹੈ?' ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"'ਆਹ, ਇਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਅੰਦਰ ਜਾਓ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਬੰਦਾ ਯਾਦ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਆਇਆ ਸੀ?'

"'ਬਿਲਕੁਲ।'"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਸ ਦਿਨ ਅਸੀਂ ਕਿਸਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦਿੱਤਾ ਸੀ?"

"'ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ.'

"'ਇਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਸੀ, ਹੋਮਜ਼,' ਉਹ ਚੀਕਿਆ।"

"ਮੈਂ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ।

"'ਹਾਂ, ਇਹ ਖੁਦ ਸ਼ੈਤਾਨ ਸੀ। ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ - ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਗਵਰਨਰ ਨੇ ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਜਾਨ ਕੁਚਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਸਰਾਪੇ ਹਡਸਨ ਦੁਆਰਾ।"

"'ਫਿਰ ਉਸ ਕੋਲ ਕਿਹੜੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ?'"

"'ਆਹ, ਇਹੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਕੁਝ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਦਿਆਲੂ, ਦਾਨੀ ਚੰਗਾ ਪੁਰਾਣਾ ਗਵਰਨਰ - ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਬਦਮਾਸ਼ ਦੇ ਚੁੰਗਲ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਫਸ ਸਕਦਾ ਸੀ! ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੋ, ਹੋਮਜ਼। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਵਿਵੇਕ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਭਰੋਸਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਲਾਹ ਦੇਵੋਗੇ।"

"ਅਸੀਂ ਸਫੈਦ ਪੇਂਡੂ ਸੜਕ 'ਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਹੇ ਸੀ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬ੍ਰੌਡਜ਼ ਦਾ ਲੰਬਾ ਹਿੱਸਾ ਡੁੱਬਦੇ ਸੂਰਜ ਦੀ ਲਾਲ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਝੀਲ ਤੋਂ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਚੀਆਂ ਚਿਮਨੀਆਂ ਅਤੇ ਝੰਡੇ ਦੇ ਡੰਡੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਸਕੁਆਇਰ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ।"

"'ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਸਾਥੀ ਮਾਲੀ ਬਣਾਇਆ,' - ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਅਤੇ ਫਿਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਉਸਨੂੰ ਬਟਲਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਘਰ ਉਸਦੇ ਰਹਿਮ 'ਤੇ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਘੁੰਮਦਾ ਫਿਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਮਰਜ਼ੀ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਨੌਕਰਾਣੀਆਂ ਨੇ ਉਸਦੀਆਂ ਸ਼ਰਾਬੀ ਆਦਤਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਘਟੀਆ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ। ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਉਹ ਸਾਥੀ ਕਿਸ਼ਤੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਬੰਦੂਕ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੋਟੀਆਂ ਸ਼ੂਟਿੰਗ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਇੰਨੇ ਮਜ਼ਾਕੀਆ, ਝਿੜਕਦੇ, ਬੇਰਹਿਮ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਵੀਹ ਵਾਰ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦਾ ਜੇ ਉਹ ਮੇਰੀ ਉਮਰ ਦਾ ਆਦਮੀ ਹੁੰਦਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਹੋਮਜ਼, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੱਸ ਕੇ ਰੱਖਣਾ ਪਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ, ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਰ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਸਿਆਣਾ ਆਦਮੀ ਨਾ ਹੁੰਦਾ।

"'ਖੈਰ, ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹਾਲਾਤ ਬਦ ਤੋਂ ਬਦਤਰ ਹੁੰਦੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਨਵਰ ਹਡਸਨ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦਾ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਦਿਨ ਮੇਰੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਕੁਝ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਮੋਢਿਆਂ ਤੋਂ ਫੜ ਕੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਗੁੱਸੇ ਭਰੇ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਦੋ ਜ਼ਹਿਰੀਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਚਲਾ ਗਿਆ ਜੋ ਉਸਦੀ ਜੀਭ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਧਮਕੀਆਂ ਦੇ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਗਰੀਬ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀ ਹੋਇਆ, ਪਰ ਪਿਤਾ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਏ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਹਡਸਨ ਤੋਂ

ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਬਦਮਾਸ਼ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਇੰਨੀਆਂ ਆਜ਼ਾਦੀਆਂ ਲੈਣ ਦੀ ਕਿਵੇਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"।"ਆਹ, ਮੇਰੇ ਮੁੰਡੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ, ਪਰ ਤੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਪਰ ਤੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ, ਵਿਕਟਰ। ਮੈਂ ਦੇਖਾਂਗਾ ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ, ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਗਰੀਬ ਬੁੱਢੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰੇਂਗਾ, ਹੈ ਨਾ ਮੁੰਡੇ?" ਉਹ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰ ਲਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"'ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਰਿਲੀਜ਼ ਵਾਂਗ ਲੱਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਡਸਨ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੈਠੇ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਡਾਇਨਿੰਗ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅੱਧੇ ਸ਼ਰਾਬੀ ਆਦਮੀ ਦੀ ਮੋਟੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ।"

"।"ਮੈਂ ਨਾਰਫੋਕ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭੁੱਖਾ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਹੈਂਪਸ਼ਾਇਰ ਵਿੱਚ ਮਿਸਟਰ ਬੈਡੋਜ਼ ਕੋਲ ਭੱਜ ਕੇ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਓਨਾ ਹੀ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੰਨਾ ਤੁਸੀਂ।"

"।"ਤੁਸੀਂ ਬੇਰਹਿਮ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਹਡਸਨ, ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ," ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਸੰਜਮ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਖੂਨ ਉਬਾਲ ਆਇਆ।

“।“ਮੈਂ ਆਪਣੀ ‘ਮਾਫ਼ੀ’ ਨਹੀਂ ਲਈ,” ਉਸਨੇ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, ਮੇਰੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਵੇਖਦਾ ਹੋਇਆ।

“।“ਵਿਕਟਰ, ਤੂੰ ਇਹ ਮੰਨੇਂਗਾ ਕਿ ਤੂੰ ਇਸ ਯੋਗ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਹੈ,” ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

“।“ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਬਰ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ,” ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"।"ਓਹ, ਤੂੰ ਕਰਦਾ ਹੈਂ, ਕਰਦਾ ਹੈਂ?" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ, ਯਾਰ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੇਖਾਂਗੇ!"

"'ਉਹ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਿਆ, ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਤਰਸਯੋਗ ਘਬਰਾਹਟ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਕੇ। ਰਾਤੋ-ਰਾਤ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਤੁਰਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਆਖਰੀ ਪਤਝੜ ਵਿੱਚ ਝਟਕਾ ਲੱਗਿਆ।"

“'ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ?’ ਮੈਂ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ।

"'ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਢੰਗ ਨਾਲ। ਕੱਲ੍ਹ ਸ਼ਾਮ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਲਈ ਇੱਕ ਚਿੱਠੀ ਆਈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਫੋਰਡਿੰਗਮ ਪੋਸਟਮਾਰਕ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਆਪਣੇ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਤਾੜੀਆਂ ਮਾਰੀਆਂ, ਅਤੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਚੱਕਰਾਂ ਵਿੱਚ ਭੱਜਣ ਲੱਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਹੋਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਖਿੱਚਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਮੂੰਹ ਅਤੇ ਪਲਕਾਂ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਸੁੱਜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਦੌਰਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਡਾ. ਫੋਰਡਮ ਤੁਰੰਤ ਆਏ। ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਪਾ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਅਧਰੰਗ ਫੈਲ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਹੋਸ਼ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਾਂਗੇ।"

"'ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਡਰਾਉਂਦਾ ਹੈਂ, ਟ੍ਰੇਵਰ!' ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ। 'ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਸ ਚਿੱਠੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇੰਨਾ ਭਿਆਨਕ ਨਿਕਲਿਆ?'

"'ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਇਸਦਾ ਨਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਸੁਨੇਹਾ ਬੇਤੁਕਾ ਅਤੇ ਮਾਮੂਲੀ ਸੀ। ਆਹ, ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ, ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਸੀ!"

"ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਐਵੇਨਿਊ ਦੇ ਮੋੜ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਆਏ ਅਤੇ ਮੱਧਮ ਪੈ ਰਹੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਘਰ ਦੇ ਹਰ ਅੰਨ੍ਹੇ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਭੱਜੇ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਕੰਬ ਗਿਆ, ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦਾ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਉੱਭਰਿਆ।"

"'ਇਹ ਕਦੋਂ ਹੋਇਆ, ਡਾਕਟਰ?" ਟ੍ਰੇਵਰ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"'ਤੁਹਾਡੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ।'"

"'ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਹੋਸ਼ ਆ ਗਿਆ?'"

"'ਅੰਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ।"

"'ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੋਈ ਸੁਨੇਹਾ?'"

"'ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਿ ਕਾਗਜ਼ ਜਪਾਨੀ ਕੈਬਨਿਟ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਦਰਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਸਨ।"

"ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਨਾਲ ਮੌਤ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ, ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਜਿੰਨਾ ਉਦਾਸ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਟ੍ਰੇਵਰ, ਮੁੱਕੇਬਾਜ਼, ਯਾਤਰੀ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਦੀ ਖੁਦਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਅਤੀਤ ਕੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਤੇਜ਼ਾਬ-ਚਿਹਰੇ ਵਾਲੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਰੱਖਿਆ ਸੀ? ਕਿਉਂ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਅੱਧੇ-ਮਿਟੇ ਹੋਏ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅੱਖਰਾਂ ਦੇ ਸੰਕੇਤ 'ਤੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਕੋਲ ਫੋਰਡਿੰਗਮ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਡਰ ਨਾਲ ਮਰ ਜਾਵੇ? ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਆਇਆ ਕਿ ਫੋਰਡਿੰਗਮ ਹੈਂਪਸ਼ਾਇਰ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਮਿਸਟਰ ਬੈਡੋਜ਼, ਜਿਸਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼ ਮਿਲਣ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਲੈਕਮੇਲ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ, ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਵੀ ਹੈਂਪਸ਼ਾਇਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ, ਇਹ ਪੱਤਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਹਡਸਨ, ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼ ਤੋਂ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਭੇਤ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਮੌਜੂਦ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਇਹ ਬੈਡੋਜ਼ ਤੋਂ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਘ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਫਿਰ ਇਹ ਪੱਤਰ ਮਾਮੂਲੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੇਤੁਕਾ, ਜਿਵੇਂ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ? ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਲਾਕ ਗੁਪਤ ਕੋਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਅਰਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਦੂਜਾ ਅਰਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪੱਤਰ ਜ਼ਰੂਰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਅਰਥ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਤੱਕ ਮੈਂ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੋਂਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਇੱਕ ਦੀਵਾ ਲੈ ਕੇ ਆਈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਅੱਡੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਟ੍ਰੇਵਰ, ਫਿੱਕਾ ਪਰ ਸ਼ਾਂਤ, ਇਹਨਾਂ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਆਇਆ ਜੋ ਮੇਰੇ ਗੋਡੇ 'ਤੇ ਪਏ ਹਨ। ਉਹ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠਾ, ਲੈਂਪ ਨੂੰ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਨੋਟ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਸਲੇਟੀ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ੀਟ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। 'ਲੰਡਨ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਗਾਤਾਰ ਵੱਧ ਰਹੀ ਹੈ,' ਇਹ ਚੱਲਿਆ। 'ਹੈੱਡ-ਕੀਪਰ ਹਡਸਨ, ਸਾਡਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ, ਹੁਣ ਫਲਾਈ-ਪੇਪਰ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮੁਰਗੀ-ਤਿੱਤਰ ਦੀ ਜਾਨ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਸਾਰੇ ਆਰਡਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।'

“ਮੈਂ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਚਿਹਰਾ ਓਨਾ ਹੀ ਘਬਰਾਹਟ ਵਾਲਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਹੁਣੇ ਹੁਣੇ ਤੁਹਾਡਾ ਚਿਹਰਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਸੁਨੇਹਾ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਵੇਂ ਹੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਇਸ ਅਜੀਬ ਸੁਮੇਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਪਤ ਅਰਥ ਦੱਬਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਫਲਾਈ-ਪੇਪਰ' ਅਤੇ 'ਮੁਰਗੀ-ਤਿੱਤਰ' ਵਰਗੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਵਿਵਸਥਿਤ ਮਹੱਤਵ ਸੀ? ਅਜਿਹਾ ਅਰਥ ਮਨਮਾਨੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਘਿਣ ਆਉਂਦੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਡਸਨ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਸੀ ਕਿ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਉਹੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮਲਾਹ ਦੀ ਬਜਾਏ ਬੈੱਡੋਜ਼ ਤੋਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਅਜ਼ਮਾਇਆ, ਪਰ 'ਜੀਵਨ ਤਿੱਤਰ ਦੀ ਮੁਰਗੀ' ਦਾ ਸੁਮੇਲ ਉਤਸ਼ਾਹਜਨਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਵਿਕਲਪਿਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਨਾ ਤਾਂ 'ਦਾ ਆਫ ਫਾਰ' ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ 'ਸਪਲਾਈ ਗੇਮ ਲੰਡਨ' ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾਉਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ।

"ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਬੁਝਾਰਤ ਦੀ ਚਾਬੀ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਹਰ ਤੀਜਾ ਸ਼ਬਦ, ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਸੁਨੇਹਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬੁੱਢੇ ਟ੍ਰੇਵਰ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵੱਲ ਧੱਕ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਛੋਟਾ ਅਤੇ ਸੰਖੇਪ ਸੀ, ਚੇਤਾਵਨੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਇਆ:"

"'ਖੇਡ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਹਡਸਨ ਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਉੱਡੋ।"

"ਵਿਕਟਰ ਟ੍ਰੇਵਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੰਬਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਡੁਬੋ ਲਿਆ। 'ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਉਹੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। 'ਇਹ ਮੌਤ ਤੋਂ ਵੀ ਭੈੜਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਬਦਨਾਮੀ ਵੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਹਨਾਂ "ਮੁਖੀ-ਰੱਖਿਅਕਾਂ" ਅਤੇ "ਮੁਰਗੀਆਂ-ਤਿੱਤਰਾਂ" ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ?'

"'ਇਸਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਲਈ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਾਧਨ ਨਾ ਹੁੰਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਉਸਨੇ "ਦਿ... ਗੇਮ... ਹੈ" ਲਿਖ ਕੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਵਿਵਸਥਿਤ ਸਿਫਰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਹਰੇਕ ਸਪੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਦੋ ਸ਼ਬਦ ਭਰਨੇ ਪਏ। ਉਹ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਉਸਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਜਿਹੇ ਸਨ ਜੋ ਖੇਡ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਨਾਲ ਯਕੀਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਉਤਸ਼ਾਹੀ ਸ਼ਾਟ ਹੈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਜਨਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬੈੱਡੋਜ਼ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?'

"'ਕਿਉਂ, ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਗਰੀਬ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਹਰ ਪਤਝੜ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜੰਗਲਾਂ 'ਤੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਸੱਦਾ ਮਿਲਦਾ ਸੀ।'

"'ਫਿਰ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸੇ ਵੱਲੋਂ ਹੀ ਨੋਟ ਆਉਂਦਾ ਹੈ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ। 'ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਭੇਤ ਸੀ ਜੋ ਮਲਾਹ ਹਡਸਨ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰਤ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।'

"'ਹਾਏ, ਹੋਮਜ਼, ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਾਪ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ!' ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਚੀਕਿਆ। 'ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਭੇਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਉਹ ਬਿਆਨ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ

ਹਡਸਨ ਤੋਂ ਖ਼ਤਰਾ ਨੇੜੇ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜਾਪਾਨੀ ਕੈਬਨਿਟ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਇਸਨੂੰ ਲੈ ਜਾਓ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਖੁਦ ਕਰਨ ਦੀ ਨਾ ਤਾਂ ਤਾਕਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹਿੰਮਤ ਹੈ।"

"ਇਹ ਉਹੀ ਕਾਗਜ਼ ਹਨ, ਵਾਟਸਨ, ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਵਾਂਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਰਾਤ ਉਸਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰੋਂ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, 'ਬਾਰਕ ਗਲੋਰੀਆ ਸਕਾਟ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਕੁਝ ਵੇਰਵੇ, 8 ਅਕਤੂਬਰ, 1855 ਨੂੰ ਫਾਲਮਾਊਥ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ, ਐਨ. ਲੈਟ. 15 ਡਿਗਰੀ 20' ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਤੱਕ। ਡਬਲਯੂ. ਲੌਂਗ. 25 ਡਿਗਰੀ 14', 6 ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ।' ਇਹ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਦਾ ਹੈ।

"'ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ, ਪਿਆਰੇ ਪੁੱਤਰ, ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਆਖਰੀ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਬਦਨਾਮੀ ਹਨੇਰਾ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਲਿਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਡਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਕਾਉਂਟੀ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਡਿੱਗਣਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਦਿਲੋਂ ਛੂਹਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਇਹ ਉਹ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕਦੇ ਮੇਰਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦਾ। ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਝਟਕਾ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਲਟਕਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਪੜ੍ਹੋ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸਿੱਧੇ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਜਾਣ ਸਕੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ ਦੋਸ਼ੀ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇਕਰ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਜੋ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਹੋਵੇ!), ਤਾਂ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ ਇਹ ਕਾਗਜ਼ ਅਜੇ ਵੀ ਤਬਾਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ, ਤੁਹਾਡੇ ਪਵਿੱਤਰ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਦੁਆਰਾ, ਆਪਣੀ ਪਿਆਰੀ ਮਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰਹੇ ਪਿਆਰ ਦੁਆਰਾ, ਇਸਨੂੰ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਣ ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਸੋਚਣ ਲਈ ਨਾ ਦਿਓ।"

"ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਨਜ਼ਰ ਇਸ ਲਾਈਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਵੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬੇਨਕਾਬ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਘਰ ਤੋਂ ਘਸੀਟਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਨੂੰ ਮੌਤ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਮੋਹਰ ਲਗਾ ਕੇ ਪਿਆ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਮਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰ ਸ਼ਬਦ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਨੰਗਾ ਸੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਦਇਆ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ।"

"'ਮੇਰਾ ਨਾਮ, ਪਿਆਰੇ ਮੁੰਡੇ, ਟ੍ਰੇਵਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜਵਾਨੀ ਵਿੱਚ ਜੇਮਜ਼ ਆਰਮੀਟੇਜ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਝਟਕਾ ਲੱਗਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕਾਲਜ ਦੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਭੇਤ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਆਰਮੀਟੇਜ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਲੰਡਨ ਦੇ ਇੱਕ ਬੈਂਕਿੰਗ-ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਰਮੀਟੇਜ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਵਾਜਾਈ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਨਾ ਸੋਚੋ, ਲਾਡੀ। ਇਹ ਸਨਮਾਨ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਸੀ, ਅਖੌਤੀ, ਜਿਸਦਾ ਮੈਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜੋ ਇਹ ਕਰਨ ਲਈ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਵਿੱਚ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਗੁਆਉਣ ਦੀ ਕੋਈ

ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨੇ ਮੇਰਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਪੈਸਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਂ ਗਿਣਿਆ ਸੀ ਕਦੇ ਵੀ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂਚ ਨੇ ਮੇਰੀ ਘਾਟ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ। ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਰਮੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਹੁਣ ਨਾਲੋਂ ਤੀਹ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਵਧੇਰੇ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਤੀਹਵੇਂ ਜਨਮਦਿਨ 'ਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੈਂਤੀ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨਾਲ ਜੰਜ਼ੀਰਾਂ ਨਾਲ ਜਕੜਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ। ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸੱਕ ਗਲੋਰੀਆ ਸਕਾਟ ਦੇ 'ਟਵਿਨ-ਡੇਕਸ' ਵਿੱਚ।
"'ਇਹ 1955 ਦਾ ਸਾਲ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਰੀਮੀਆ ਯੁੱਧ ਆਪਣੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕੈਦੀ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਾਲੇ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਆਵਾਜਾਈ ਲਈ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਛੋਟੇ ਅਤੇ ਘੱਟ ਢੁਕਵੇਂ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਿਆ। ਗਲੋਰੀਆ ਸਕਾਟ ਚੀਨੀ ਚਾਹ ਦੇ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੀ, ਭਾਰੀ ਝੁਕਦੀ, ਚੌੜੀ ਬੀਮ ਵਾਲੀ ਕਿਸ਼ਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਕਲਿੱਪਰਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਪੰਜ ਸੌ ਟਨ ਦੀ ਕਿਸ਼ਤੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅਠੱਤੀ ਜੇਲ੍ਹ-ਪੰਛੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਇੱਕ ਚਾਲਕ ਦਲ ਦੇ ਛੱਬੀ, ਅਠਾਰਾਂ ਸਿਪਾਹੀ, ਇੱਕ ਕਪਤਾਨ, ਤਿੰਨ ਸਾਥੀ, ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ, ਇੱਕ ਪਾਦਰੀ ਅਤੇ ਚਾਰ ਵਾਰਡਰ ਲੈ ਕੇ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਫਾਲਮਾਊਥ ਤੋਂ ਜਹਾਜ਼ ਚਲਾਇਆ ਤਾਂ ਲਗਭਗ ਸੌ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ।
"'ਮੁਜਰਮਾਂ ਦੀਆਂ ਕੋਠੜੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਮੋਟੇ ਓਕ ਦੇ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੈਦੀ-ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਾਫ਼ੀ ਪਤਲੇ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸਨ। ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ, ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ, ਉਹ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਘਾਟੀ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਸਾਫ਼, ਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਚਿਹਰਾ, ਇੱਕ ਲੰਮਾ, ਪਤਲਾ ਨੱਕ, ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਗਿਰੀਦਾਰ ਜਬਾੜੇ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਚੁੱਕਿਆ, ਤੁਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅੰਦਾਜ਼ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਉਸਦੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਉਚਾਈ ਲਈ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਿਰ ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ ਤੱਕ ਆਇਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਢੇ ਛੇ ਫੁੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਮਾਪ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਚਿਹਰਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਦੇਖਣਾ ਅਜੀਬ ਸੀ ਜੋ ਊਰਜਾ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਰਫੀਲੇ ਤੂਫਾਨ ਵਿੱਚ ਅੱਗ ਵਾਂਗ ਸੀ। ਫਿਰ, ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰਾ ਗੁਆਂਢੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ, ਰਾਤ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕੰਨ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਫੁਸਫੁਸਾਈ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਕੱਟਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੋਰੀ ਜਿਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
"।"ਹਲੋ, ਚਮੀ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਇੱਥੇ ਕਿਸ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈਂ?"
"'ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਵਾਰੀ-ਵਾਰੀ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।'
"।"ਮੈਂ ਜੈਕ ਪ੍ਰੈਂਡਰਗਾਸਟ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਰੱਬ ਦੀ ਸਹੁੰ! ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੇਣਾ ਸਿੱਖ ਲਵੇਂਗਾ।"
"ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਸੁਣਨਾ ਯਾਦ ਆਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਸਨਸਨੀ ਮਚਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਆਦਮੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ

ਯੋਗਤਾ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਪਰ ਲਾਇਲਾਜ ਬੁਰੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੀ ਇੱਕ ਚਲਾਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੁਆਰਾ ਲੰਡਨ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਪਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ।"

"ι"ਹਾ, ਹਾ! ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰਾ ਕੇਸ ਯਾਦ ਹੈ!" ਉਸਨੇ ਮਾਣ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

"ι"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ", ਸੱਚਮੁੱਚ।"

"ι"ਫਿਰ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਅਜੀਬ ਯਾਦ ਆਵੇ?"

"ι"ਫਿਰ ਉਹ ਕੀ ਸੀ?"

"ι"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਲਗਭਗ ਪੌਣੇ ਦੋ ਲੱਖ ਹੁੰਦੇ, ਹੈ ਨਾ?"

"ι"ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ।"

“ι"ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਬਰਾਮਦ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਹੈਂ?”

"ι"ਨਹੀਂ।"

"ι"ਖੈਰ, ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬਕਾਇਆ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

“ι"ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ,” ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"ι"ਮੇਰੀ ਉਂਗਲੀ ਅਤੇ ਅੰਗੂਠੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ," ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਰੱਬ ਦੀ ਸੌਂਹ! ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਵਾਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੌਂਡ ਹਨ। ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਪੈਸਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸੰਭਾਲਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਲਾਉਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਚਿਨ ਚਾਈਨਾ ਕੋਸਟਰ ਦੇ ਚੂਹਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਬੀਟਲ ਨਾਲ ਭਰੇ, ਉੱਲੀਦਾਰ ਪੁਰਾਣੇ ਤਾਬੂਤ ਦੀ ਬਦਬੂਦਾਰ ਪਕੜ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਆਪਣੇ ਬ੍ਰੀਚ ਪਹਿਨੇਗਾ। ਨਹੀਂ, ਸਰ, ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਆਪਣੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ 'ਤੇ ਲੇਟ ਸਕਦੇ ਹੋ! ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਫੜੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਚੁੰਮ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ।"

"'ਇਹ ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ੈਲੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਪਰ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪਰਖਿਆ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਸਹੁੰ ਚੁਕਾਈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਹਾਜ਼ ਦੀ ਕਮਾਨ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਸੀ। ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਕੈਦੀਆਂ ਨੇ ਜਹਾਜ਼ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸਨੂੰ ਰਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪ੍ਰੇਂਡਰਗਾਸਟ ਆਗੂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪੈਸਾ ਪ੍ਰੇਰਕ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ।"

“ι"ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਹੁੰਦਾ,” ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਇੱਕ ਦੁਰਲੱਭ ਚੰਗਾ ਆਦਮੀ, ਇੱਕ ਬੈਰਲ ਦੇ ਸਟਾਕ ਜਿੰਨਾ ਸੱਚਾ। ਉਸ ਕੋਲ ਡਿੱਬ ਹਨ, ਉਸ ਕੋਲ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਕਿਉਂ, ਉਹ ਇਸ ਜਹਾਜ਼ ਦਾ ਪਾਦਰੀ ਹੈ - ਪਾਦਰੀ, ਘੱਟ ਨਹੀਂ! ਉਹ ਇੱਕ ਕਾਲੇ ਕੋਟ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਸਹੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਪੈਸੇ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀਲ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮੁੱਖ-ਟਰੱਕ ਤੱਕ ਚੀਜ਼ ਖਰੀਦ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਚਾਲਕ ਦਲ ਉਸਦਾ, ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਕਦ ਛੋਟ ਦੇ ਨਾਲ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਖਰੀਦ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਰ ਲਿਆ। ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਦੋ ਵਾਰਡਰ ਅਤੇ ਮੇਰਾਰ, ਦੂਜਾ ਸਾਥੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਇਸਦੇ ਯੋਗ ਸਮਝਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਖੁਦ ਕਪਤਾਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ।”

“ι"ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?” ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"।"ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਖਿਆਲ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਦੇ ਕੋਟ ਦਰਜ਼ੀ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਲਾਲ ਬਣਾਵਾਂਗੇ।"

“।"ਪਰ ਉਹ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਹਨ,” ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"।"ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੋਵਾਂਗੇ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਮਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਲਈ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਬ੍ਰੇਸ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਜਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਚਾਲਕ ਦਲ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲਿਜਾ ਸਕਦੇ, ਤਾਂ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਮਿਸਜ਼ ਬੋਰਡਿੰਗ-ਸਕੂਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਦੇਖੋ ਕਿ ਕੀ ਉਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

“"ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੂਜੇ ਗੁਆਂਢੀ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਪਾਇਆ, ਜਿਸਦਾ ਅਪਰਾਧ ਜਾਅਲਸਾਜ਼ੀ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਈਵਾਨਸ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ, ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੁਣ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਦੱਖਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਆਦਮੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਤਿਆਰ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਖਾੜੀ ਪਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਕੈਦੀ ਸਨ ਜੋ ਗੁਪਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਦਿਮਾਗ ਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਪੀਲੀਆ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

"ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਜਹਾਜ਼ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਚਾਲਕ ਦਲ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਸੀ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਕੰਮ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਕਲੀ ਪਾਦਰੀ ਸਾਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਡੀਆਂ ਕੋਠੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਇੱਕ ਕਾਲਾ ਬੈਗ ਲੈ ਕੇ, ਜੋ ਕਿ ਟ੍ਰੈਕਟਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੰਨੀ ਵਾਰ ਆਇਆ ਕਿ ਤੀਜੇ ਦਿਨ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਹਰੇਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰਿਆਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਾਈਲ, ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਬ੍ਰੇਸ, ਇੱਕ ਪੌਂਡ ਪਾਊਡਰ ਅਤੇ ਵੀਹ ਸਲੱਗ ਰੱਖ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਦੋ ਵਾਰਡਰ ਪ੍ਰੈਂਡਰਗਾਸਟ ਦੇ ਏਜੰਟ ਸਨ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਸਾਥੀ ਉਸਦਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਸੀ। ਕਪਤਾਨ, ਦੋ ਸਾਥੀ, ਦੋ ਵਾਰਡਰ, ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਮਾਰਟਿਨ, ਉਸਦੇ ਅਠਾਰਾਂ ਸਿਪਾਹੀ, ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸੀ ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾ ਵਰਤਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣਾ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਾਡੀ ਉਮੀਦ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ।

"'ਇੱਕ ਸ਼ਾਮ, ਸਾਡੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਤੀਜੇ ਹਫ਼ਤੇ ਬਾਅਦ, ਡਾਕਟਰ ਇੱਕ ਬਿਮਾਰ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਬੰਕ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖ ਕੇ, ਉਸਨੂੰ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਦੀ ਰੂਪਰੇਖਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ। ਜੇ ਉਹ ਚੁੱਪ ਰਹਿੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਸਾਰੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਉਡਾ ਦਿੰਦਾ, ਪਰ ਉਹ ਘਬਰਾਇਆ ਹੋਇਆ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਬੰਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਫਿੱਕਾ ਪੈ ਗਿਆ ਕਿ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਕਿ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ। ਅਲਾਰਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸਦਾ ਗਲਾ ਘੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਡੈੱਕ ਵੱਲ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਕਾਹਲੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਹੇ ਸੀ। ਦੋ ਸੰਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰਲ ਵੀ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਭੱਜਿਆ ਆਇਆ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਕੀ ਹੈ। ਸਟੇਟਰੂਮ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਦੋ ਹੋਰ ਸਿਪਾਹੀ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬੰਦੂਕਾਂ ਲੋਡ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀਆਂ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਕਦੇ ਗੋਲੀ ਨਹੀਂ ਚਲਾਈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸੰਗੀਨਾਂ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ

ਹੋਏ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਕੈਪਟਨ ਦੇ ਕੈਬਿਨ ਵਿੱਚ ਭੱਜੇ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਅੰਦਰੋਂ ਇੱਕ ਧਮਾਕਾ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਥੇ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਨਾਲ ਪਿਆ ਸੀ।" ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਟੰਗੇ ਹੋਏ ਐਟਲਾਂਟਿਕ ਦੇ ਚਾਰਟ ਉੱਤੇ ਲਿਬੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਾਦਰੀ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸਿਗਰਟਨੋਸ਼ੀ ਵਾਲੀ ਪਿਸਤੌਲ ਆਪਣੀ ਕੂਹਣੀ 'ਤੇ ਲੈ ਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਚਾਲਕ ਦਲ ਨੇ ਫੜ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਸੁਲਝ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।

"'ਸਟੇਟਰੂਮ ਕੈਬਿਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਆ ਕੇ ਸੋਫੀਆਂ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਏ, ਸਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਪਾਗਲ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋ ਗਏ ਹਾਂ। ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਲਾਕਰ ਸਨ, ਅਤੇ ਵਿਲਸਨ, ਨਕਲੀ ਪਾਦਰੀ, ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਧੱਕਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਭੂਰੀ ਸ਼ੈਰੀ ਕੱਢੀ। ਅਸੀਂ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀਆਂ ਗਰਦਨਾਂ ਤੋੜੀਆਂ, ਸਮਾਨ ਟੰਬਲਰਾਂ ਵਿੱਚ ਡੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਟ ਰਹੇ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੇ ਸਾਡੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮਸਕੇਟਾਂ ਦੀ ਗਰਜ ਆਈ, ਅਤੇ ਸੈਲੂਨ ਧੂੰਏਂ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜਗ੍ਹਾ ਇੱਕ ਚੀਕਣੀ ਸੀ। ਵਿਲਸਨ ਅਤੇ ਅੱਠ ਹੋਰ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਉੱਪਰ ਝੁਰੜੀਆਂ ਮਾਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਖੂਨ ਅਤੇ ਭੂਰੀ ਸ਼ੈਰੀ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬਿਮਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਤੋਂ ਇੰਨੇ ਡਰ ਗਏ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪ੍ਰੇਂਡਰਗਾਸਟ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਕੰਮ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਬਲਦ ਵਾਂਗ ਚੀਕਿਆ ਅਤੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਸਾਰੇ ਸਮਾਨ ਨਾਲ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ। ਉਸਦੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਬਾਹਰ ਭੱਜੇ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦਸ ਆਦਮੀ ਮਲ 'ਤੇ ਸਨ। ਸੈਲੂਨ ਟੇਬਲ ਦੇ ਉੱਪਰ ਝੂਲੇ ਦੀਆਂ ਸਕਾਈਲਾਈਟਾਂ ਥੋੜ੍ਹੀਆਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਫਾਹੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੋਡ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਦਮੀਆਂ ਵਾਂਗ ਇਸ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ; ਪਰ ਸਾਡਾ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੰਜ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਹੇ ਰੱਬਾ! ਕੀ ਕਦੇ ਉਸ ਜਹਾਜ਼ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਬੁੱਚੜਖਾਨਾ ਸੀ! ਪ੍ਰੈਂਡਰਗਾਸਟ ਇੱਕ ਗੁੱਸੇ ਵਾਲਾ ਸ਼ੈਤਾਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੁੱਕਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਬੱਚੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਜਾਂ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਜਹਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਕ ਸਾਰਜੈਂਟ ਸੀ ਜੋ ਬਹੁਤ ਜ਼ਖਮੀ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਸਮੇਂ ਲਈ ਤੈਰਦਾ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਨੇ ਦਇਆ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਉਡਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਲੜਾਈ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਸੀ ਸਿਵਾਏ ਵਾਰਡਰਾਂ, ਸਾਥੀਆਂ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਦੇ।

"'ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਵੱਡਾ ਝਗੜਾ ਹੋਇਆ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਜਿਹੇ ਸਨ ਜੋ ਆਪਣੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਵਾਪਸ ਜਿੱਤਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਖੁਸ਼ ਸਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੀਆਂ ਰੂਹਾਂ 'ਤੇ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਬੰਦੂਕਾਂ ਨਾਲ ਮਾਰਨਾ ਇੱਕ ਗੱਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਠੰਡੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿਣਾ ਦੂਜੀ ਗੱਲ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਠ, ਪੰਜ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਮਲਾਹ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ। ਪਰ ਕੋਈ ਹਿੱਲਦਾ-ਜੁਲਦਾ ਪ੍ਰੇਂਡਰਗਾਸਟ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਸਾਡੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਇਸਦਾ ਸਾਫ਼ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਗਵਾਹੀ-ਬਾਕਸ ਵਿੱਚ ਹਿਲਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਲੀ ਜੀਭ ਨਹੀਂ ਛੱਡੇਗਾ। ਇਹ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਗਭਗ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਕਿਸ਼ਤੀ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ 'ਤੇ ਛਾਲ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖੂਨ-ਪਿਆਸੇ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਤੰਗ ਆ ਚੁੱਕੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ

ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋਰ ਵੀ ਬੁਰਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਨੂੰ ਹਰ ਇੱਕ ਮਲਾਹ ਦੇ ਟੋਗ ਦਾ ਇੱਕ ਸੂਟ, ਪਾਣੀ ਦਾ ਇੱਕ ਬੈਰਲ, ਦੋ ਡੱਬੇ, ਇੱਕ ਕਬਾੜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਿਸਕੁਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੰਪਾਸ। ਪ੍ਰੇਂਡਰਗਾਸਟ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਚਾਰਟ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਤਬਾਹ ਹੋਏ ਮਲਾਹ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਹਾਜ਼ ਲੈਟ ਵਿੱਚ 15 ਡਿਗਰੀ ਅਤੇ ਲੌਂਗ ਵਿੱਚ 25 ਡਿਗਰੀ ਪੱਛਮ ਵੱਲ ਡਿੱਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਪੇਂਟਰ ਨੂੰ ਕੱਟ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ।

"'ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਪੁੱਤਰ। ਜਹਾਜ਼ ਚੜ੍ਹਨ ਦੌਰਾਨ ਮਲਾਹਾਂ ਨੇ ਅਗਲੇ ਵਿਹੜੇ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਵਰਗਾਕਾਰ ਲੈ ਆਏ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉੱਤਰ ਅਤੇ ਪੂਰਬ ਤੋਂ ਹਲਕੀ ਹਵਾ ਆ ਰਹੀ ਸੀ, ਛਾਲ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋਣ ਲੱਗ ਪਈ। ਸਾਡੀ ਕਿਸ਼ਤੀ ਲੰਬੇ, ਨਿਰਵਿਘਨ ਰੋਲਰਾਂ 'ਤੇ ਪਈ ਸੀ, ਉੱਠਦੀ ਅਤੇ ਡਿੱਗਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਤੇ ਇਵਾਨਸ, ਜੋ ਕਿ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਸੀ, ਚਾਦਰਾਂ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਰਹੇ ਸੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸ ਤੱਟ ਲਈ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਸਵਾਲ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੇਪ ਵਰਡੇ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਪੰਜ ਸੌ ਮੀਲ ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਫ਼ਰੀਕੀ ਤੱਟ ਪੂਰਬ ਵੱਲ ਲਗਭਗ ਸੱਤ ਸੌ ਮੀਲ। ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਹਵਾ ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਆ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਸੀਅਰਾ ਲਿਓਨ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਉਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਮੋੜ ਲਿਆ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਛਾਲ ਸਾਡੇ ਸਟਾਰਬੋਰਡ ਕੁਆਰਟਰ 'ਤੇ ਲਗਭਗ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਝੁਕ ਰਹੀ ਸੀ। ਅਚਾਨਕ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਅਸੀਂ ਉਸ ਤੋਂ ਧੂੰਏਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਘਣਾ ਕਾਲਾ ਬੱਦਲ ਉੱਠਦਾ ਦੇਖਿਆ, ਜੋ ਅਸਮਾਨ ਰੇਖਾ 'ਤੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਰੁੱਖ ਵਾਂਗ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਕੁਝ ਸਕਿੰਟਾਂ ਬਾਅਦ ਗਰਜ ਵਰਗੀ ਗਰਜ ਫਟ ਗਈ। ਸਾਡੇ ਕੰਨਾਂ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਧੂੰਆਂ ਪਤਲਾ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ, ਗਲੋਰੀਆ ਸਕਾਟ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ। ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਕਿਸ਼ਤੀ ਦੇ ਸਿਰੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਘੁੰਮਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਜਿੱਥੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਉੱਪਰ ਅਜੇ ਵੀ ਧੁੰਦ ਛਾਈ ਹੋਈ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਤਬਾਹੀ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਸੀ।

"'ਸਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਲੱਗ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਨਾਲ ਆ ਗਏ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਕਿਸ਼ਤੀ ਅਤੇ ਲਹਿਰਾਂ 'ਤੇ ਉੱਠਦੇ ਅਤੇ ਡਿੱਗਦੇ ਕਈ ਬਕਸੇ ਅਤੇ ਚਟਾਨਾਂ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਸਾਨੂੰ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਸਨ ਕਿ ਜਹਾਜ਼ ਕਿੱਥੇ ਡਿੱਗਿਆ ਸੀ; ਪਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਏ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਮਦਦ ਲਈ ਇੱਕ ਪੁਕਾਰ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਮਲਬੇ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸਦੇ ਪਾਰ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸ਼ਤੀ 'ਤੇ ਖਿੱਚਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਹਡਸਨ ਨਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਮਲਾਹ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ, ਜੋ ਇੰਨਾ ਸੜਿਆ ਅਤੇ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਤੱਕ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਿਆ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ।"

"'ਇੰਝ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰੇਂਡਰਗਾਸਟ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਗਿਰੋਹ ਨੇ ਬਾਕੀ ਪੰਜ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਸੀ। ਦੋ ਵਾਰਡਰਾਂ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਕੇ ਜਹਾਜ਼ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੀਜੇ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਵੀ। ਪ੍ਰੇਂਡਰਗਾਸਟ ਫਿਰ 'ਟਵਿੰਡੇਕਸ' ਵਿੱਚ ਉਤਰਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਬਦਕਿਸਮਤ ਸਰਜਨ ਦਾ ਗਲਾ ਵੱਢ ਦਿੱਤਾ। ਸਿਰਫ਼ ਪਹਿਲਾ ਸਾਥੀ ਬਚਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਇੱਕ ਦਲੇਰ ਅਤੇ ਸਰਗਰਮ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਖੂਨੀ ਚਾਕੂ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬੰਧਨ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤੇ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਢਿੱਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਡੈੱਕ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਭੱਜਦੇ ਹੋਏ ਉਹ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਕੈਦੀ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਦੋਸ਼ੀ, ਜੋ ਉਸਦੀ

ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਨਾਲ ਉਤਰੇ, ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਪਾਊਡਰ-ਬੈਰਲ ਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠਾ ਇੱਕ ਮਾਚਿਸ ਦੀ ਡੱਬੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਇਆ, ਜੋ ਕਿ ਸਵਾਰ ਸੌ ਸੌ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਹੁੰ ਖਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੇੜਛਾੜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਰੇ ਹੱਥ ਉਡਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਧਮਾਕਾ ਹੋਇਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਡਸਨ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸਾਥੀ ਦੀ ਮਾਚਿਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਗਲਤ ਦਿਸ਼ਾ ਵਾਲੀ ਗੋਲੀ ਕਾਰਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਾਰਨ ਜੋ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸੀ।" ਗਲੋਰੀਆ ਸਕਾਟ ਅਤੇ ਉਸ ਭੀੜ ਦਾ ਅੰਤ ਜੋ ਉਸਦੀ ਕਮਾਨ ਸੰਭਾਲਦਾ ਸੀ।

"'ਇਹ, ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੁੰਡੇ, ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਸਾਨੂੰ ਬ੍ਰਿਗੇਡੀਅਰ ਹੌਟਸਪੁਰ ਨੇ ਚੁੱਕਿਆ, ਜੋ ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਕਪਤਾਨ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਆਈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਯਾਤਰੀ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਹਾਂ ਜੋ ਡੁੱਬ ਗਿਆ ਸੀ। ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਜਹਾਜ਼ ਗਲੋਰੀਆ ਸਕਾਟ ਨੂੰ ਐਡਮਿਰਲਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚ ਜਾਣ ਵਜੋਂ ਸੈੱਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਅਸਲ ਕਿਸਮਤ ਬਾਰੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ। ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਯਾਤਰਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੌਟਸਪੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਿਡਨੀ ਵਿੱਚ ਉਤਾਰਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਇਵਾਨਸ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਬਦਲ ਲਏ ਅਤੇ ਖੁਦਾਈ ਲਈ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾਇਆ, ਜਿੱਥੇ, ਸਾਰੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਤੋਂ ਇਕੱਠੀ ਹੋਈ ਭੀੜ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੁਰਾਣੀ ਪਛਾਣ ਗੁਆਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਆਈ। ਬਾਕੀ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ, ਅਸੀਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਅਮੀਰ ਬਸਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵਜੋਂ ਵਾਪਸ ਆਏ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਪੇਂਡੂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਖਰੀਦੀਆਂ। ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਅਤੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡਾ ਅਤੀਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਦਫ਼ਨ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ, ਮੇਰੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆਏ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਮਲਬੇ ਤੋਂ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੱਭ ਲਿਆ ਸੀ।" ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਡਰਾਂ 'ਤੇ ਜੀਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਜਾਓਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਡਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹਮਦਰਦੀ ਕਰੋਗੇ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਭਰਦੇ ਹਨ, ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜੀਭ 'ਤੇ ਧਮਕੀਆਂ ਲੈ ਕੇ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਦੂਜੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕੋਲ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ।

"ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਇੰਨੇ ਕੰਬਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੜ੍ਹਨਾ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ, 'ਬੈਡੋਜ਼ ਸਾਈਫਰ ਵਿੱਚ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐੱਚ. ਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਿਆਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਸਾਡੀਆਂ ਰੂਹਾਂ 'ਤੇ ਰਹਿਮ ਕਰੋ!'"

"ਇਹ ਉਹ ਬਿਰਤਾਂਤ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸ ਰਾਤ ਨੌਜਵਾਨ ਟ੍ਰੇਵਰ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ, ਕਿ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਨਾਟਕੀ ਸੀ। ਚੰਗਾ ਬੰਦਾ ਇਸ 'ਤੇ ਦਿਲ ਟੁੱਟ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਤਰਾਈ ਚਾਹ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਉਹ ਠੀਕ ਹੈ। ਮਲਾਹ ਅਤੇ ਬੈਡੋਜ਼ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਬਾਰੇ ਵੀ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਦਿਨ ਚੇਤਾਵਨੀ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਏ। ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਬੈਡੋਜ਼ ਨੇ ਧਮਕੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੰਮ ਸਮਝ ਲਿਆ ਸੀ। ਹਡਸਨ ਨੂੰ ਲੁਕਦਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬੈਡੋਜ਼ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਭੱਜ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸੱਚਾਈ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਬੈਡੋਜ਼, ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵੱਲ ਧੱਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੇ ਹਡਸਨ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿੰਨੇ ਪੈਸੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਰੱਖ

ਸਕਦਾ ਸੀ, ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਹਨ, ਡਾਕਟਰ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਲਈ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਹਨ।" ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਤਹਿ ਦਿਲੋਂ ਹਾਜ਼ਰ ਹਾਂ।

ਮਸਗ੍ਰੇਵ ਰਸਮ

ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਕਿਰਦਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਸੰਗਤੀ ਜੋ ਅਕਸਰ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਉਸਦੇ ਸੋਚਣ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰਾ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਧੀਵਾਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਦੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸ਼ਾਂਤ ਪ੍ਰਾਈਮੈਂਸ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਆਦਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗੰਦੇ ਆਦਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਸਾਥੀ-ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਭਟਕਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਖੁਦ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਰਵਾਇਤੀ ਹਾਂ। ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਖੁਰਦ-ਬੁਰਦ ਕੰਮ, ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਬੋਹੇਮੀਅਨਵਾਦ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਆ ਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰੀ ਆਦਮੀ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਢਿੱਲਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸੀਮਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਸਿਗਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕੋਲੇ ਦੇ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਆਪਣਾ ਤੰਬਾਕੂ ਇੱਕ ਫਾਰਸੀ ਚੱਪਲ ਦੇ ਪੈਰ ਦੇ ਸਿਰੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਇੱਕ ਜੈਕ-ਚਾਕੂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਮੈਨਟੇਲਪੀਸ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨੇਕ ਹਵਾ ਦੇਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਿਸਤੌਲ ਅਭਿਆਸ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹਵਾ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਹੋਮਜ਼, ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਹਾਸੇ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਹੇਅਰ-ਟ੍ਰਿਗਰ ਅਤੇ ਸੌ ਬਾਕਸਰ ਕਾਰਤੂਸਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਆਰਾਮ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬੁਲੇਟ-ਪੌਕਸ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਦੇਸ਼ ਭਗਤੀ ਦੇ ਵੀ.ਆਰ. ਨਾਲ ਉਲਟ ਕੰਧ ਨੂੰ ਸਜਾਉਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪੱਕਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਨਾ ਤਾਂ ਮਾਹੌਲ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਾਡੇ ਕਮਰੇ ਦੀ ਦਿੱਖ ਸੁਧਰੀ ਹੈ।

ਸਾਡੇ ਕਮਰੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਸਾਇਣਾਂ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਣਕਿਆਸੀ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਘੁੰਮਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੱਖਣ-ਕਟੋਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਪਸੰਦੀਦਾ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਘੁੰਮਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਉਸਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਮੁੱਦਾ ਸਨ। ਉਸਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦਾ ਡਰ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਹ ਜੋ ਉਸਦੇ ਪਿਛਲੇ ਕੇਸਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਹਰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਾਰ ਹੀ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਡੌਕ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਊਰਜਾ ਇਕੱਠੀ ਕਰਦਾ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਅਸੰਗਤ ਯਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਾਰਨਾਮੇ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਜੁੜਿਆ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋਸ਼ੀਲੇ ਊਰਜਾ ਦੇ ਵਿਸਫੋਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੁਸਤਤਾ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਾਇਲਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨਾਲ ਲੇਟ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਸੋਫੇ ਤੋਂ ਮੇਜ਼ ਤੱਕ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਹਿੱਲਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਹੀਨੇ-ਦਰ-ਮਹੀਨੇ ਉਸਦੇ ਕਾਗਜ਼ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਗਏ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਮਰੇ ਦੇ ਹਰ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਹੱਥ-ਲਿਖਤਾਂ ਦੇ ਬੰਡਲ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜੋ ਸਾੜਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਰਦੀਆਂ ਦੀ ਰਾਤ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅੱਗ ਕੋਲ ਇਕੱਠੇ ਬੈਠੇ ਸੀ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਦਾ ਹੌਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਆਮ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਅੰਸ਼ ਚਿਪਕਾਏ ਸਨ, ਉਹ ਅਗਲੇ ਦੋ ਘੰਟੇ ਸਾਡੇ ਕਮਰੇ ਨੂੰ ਥੋੜਾ ਹੋਰ ਰਹਿਣ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਲਗਾ

ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮੇਰੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਨਿਆਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਉਦਾਸ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੋਂ ਉਹ ਹੁਣੇ ਹੀ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਟੀਨ ਡੱਬਾ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਖਿੱਚਦਾ ਹੋਇਆ ਵਾਪਸ ਆਇਆ। ਇਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਫਰਸ਼ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ, ਇਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਸਟੂਲ 'ਤੇ ਬੈਠ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਢੱਕਣ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਬੰਡਲ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਜੋ ਲਾਲ ਟੇਪ ਨਾਲ ਵੱਖਰੇ ਪੈਕੇਜਾਂ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"ਇੱਥੇ ਕਾਫ਼ੀ ਕੇਸ ਹਨ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਦਿਆਂ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਭ ਕੁਝ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕੁਝ ਕੱਢਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ।"

"ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਕੰਮ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਹਨ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ। "ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਇੱਛਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਨੋਟਸ ਹੋਣ।"

"ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਮੁੰਡੇ, ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਜੀਵਨੀਕਾਰ ਦੇ ਮੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਨ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।" ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਬੰਡਲ ਨੂੰ ਕੋਮਲ, ਪਿਆਰ ਭਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੁੱਕਿਆ। "ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਸਫਲਤਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਛੋਟੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਟਾਰਲੇਟਨ ਕਤਲਾਂ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਹੈ, ਅਤੇ ਵੈਂਬੇਰੀ, ਸ਼ਰਾਬ ਵਪਾਰੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ, ਅਤੇ ਬੁੱਢੀ ਰੂਸੀ ਔਰਤ ਦਾ ਸਾਹਸ, ਅਤੇ ਐਲੂਮੀਨੀਅਮ ਬੈਸਾਖੀ ਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਮਾਮਲਾ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਕਲੱਬ-ਫੁੱਟ ਦੀ ਰਿਕੋਲੇਟੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਹੈ। ਅਤੇ ਇੱਥੇ - ਆਹ, ਹੁਣ, ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਰੀਚਰ ਹੈ।"

ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ ਛਾਤੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਤੱਕ ਸੁੱਟੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਲੱਕੜ ਦਾ ਡੱਬਾ ਉੱਪਰ ਲਿਆਂਦਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਲਾਈਡਿੰਗ ਢੱਕਣ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਖਿਡੌਣੇ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅੰਦਰੋਂ ਉਸਨੇ ਕਾਗਜ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ, ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੀ ਪਿੱਤਲ ਦੀ ਚਾਬੀ, ਲੱਕੜ ਦਾ ਇੱਕ ਕਿੱਲਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤਾਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਗੋਲਾ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਧਾਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੰਗਾਲ ਵਾਲੇ ਪੁਰਾਣੇ ਡਿਸਕ ਕੱਢੇ।

"ਖੈਰ, ਮੇਰੇ ਮੁੰਡੇ, ਇਸ ਟੁਕੜੇ ਦਾ ਤੈਨੂੰ ਕੀ ਫਾਇਦਾ?" ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਹਾਵ-ਭਾਵ 'ਤੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਇਹ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਹੈ।"

"ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਦੁਆਲੇ ਲਟਕਦੀ ਕਹਾਣੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਉਤਸੁਕ ਲੱਗੇਗੀ।"

"ਫਿਰ ਇਹਨਾਂ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ?"

"ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਿ ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ ਹਨ।"

"ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ?"

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਚਮਕ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਇਹੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮਸਗ੍ਰੇਵ ਰੀਤੀ ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਸਾਹਸ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਬਚਿਆ ਹੈ।"

ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਕੇਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਵੇਰਵੇ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿਓਗੇ।"

"ਅਤੇ ਕੂੜਾ ਉਵੇਂ ਹੀ ਰਹਿਣ ਦਿਓ?" ਉਹ ਸ਼ਰਾਰਤ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ। "ਤੁਹਾਡੀ ਸਾਫ਼-ਸਫ਼ਾਈ 'ਤੇ ਬਹੁਤਾ ਬੋਝ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ, ਵਾਟਸਨ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨੁਕਤੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਜਾਂ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਲੱਖਣ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੇਰੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਜ਼ਰੂਰ ਅਧੂਰਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਲੱਖਣ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਕੋਈ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਗਲੋਰੀਆ ਸਕਾਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਖੀ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਗੱਲਬਾਤ ਜਿਸਦੀ ਕਿਸਮਤ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਉਸ ਪੇਸ਼ੇ ਵੱਲ ਮੋੜਿਆ ਜੋ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਕੰਮ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਦੂਰ-ਦੂਰ ਤੱਕ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਾ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਫੋਰਸ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੱਕੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਖਰੀ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਜਾਣਦੇ ਸੀ, ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ 'ਏ ਸਟੱਡੀ ਇਨ ਸਕਾਰਲੇਟ' ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਹੁਤ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਹੀਂ, ਸਬੰਧ ਸਥਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਇਹ ਸਮਝ ਸਕੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੱਗਿਆ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਤਰੱਕੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਪਈ।"

"ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਲੰਡਨ ਆਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮੋਂਟੇਗ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਕਮਰੇ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਕੋਨੇ 'ਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਹਲੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਕੇ ਭਰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਕੁਸ਼ਲ ਬਣਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਕਦੇ-ਕਦੇ ਮੇਰੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਆਉਂਦੇ ਸਨ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸਾਥੀ-ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਰਾਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਆਖਰੀ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਉੱਥੇ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਬਾਰੇ ਚੰਗੀ ਚਰਚਾ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤੀਜਾ ਕੇਸ ਮਸਗ੍ਰੇਵ ਰੀਤੀ ਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਉਸ ਇਕਵਚਨ ਲੜੀ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਮੁੱਦੇ ਜੋ ਦਾਅ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵੱਲ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਚਾਲ ਨੂੰ ਲੱਭਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਹੁਣ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ।"

"ਰੇਜੀਨਾਲਡ ਮੁਸਗ੍ਰੇਵ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਉਸ ਨਾਲ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਸੀ। ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਡਰਗ੍ਰੈਜੂਏਟਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜੋ ਕੁਝ ਹੰਕਾਰ ਵਜੋਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਤਿ ਕੁਦਰਤੀ ਘਮੰਡ ਨੂੰ ਢੱਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੀ। ਦਿੱਖ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕੁਲੀਨ ਕਿਸਮ ਦਾ, ਪਤਲਾ, ਉੱਚਾ ਨੱਕ ਵਾਲਾ, ਅਤੇ ਵੱਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲਾ, ਸੁਸਤ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਦਰਬਾਰੀ ਵਿਵਹਾਰ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਵੰਸ਼ਜ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਦੀ ਸ਼ਾਖਾ ਇੱਕ ਕੈਡੇਟ ਸੀ ਜੋ ਸੋਲ੍ਹਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਉੱਤਰੀ ਮੁਸਗ੍ਰੇਵ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪੱਛਮੀ ਸਸੇਕਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਹਰਲਸਟੋਨ ਦਾ ਮੈਨਰ ਹਾਊਸ ਸ਼ਾਇਦ ਕਾਉਂਟੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੀ ਆਬਾਦ ਇਮਾਰਤ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਜਨਮ ਸਥਾਨ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਚਿਪਕਦੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸਦੇ ਫਿੱਕੇ, ਤਿੱਖੇ ਚਿਹਰੇ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਸਲੇਟੀ ਆਰਚਵੇਅ ਅਤੇ ਮੋਲੀਅਨ ਖਿੜਕੀਆਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਗੀਰੂ ਰੱਖ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਮਲਬੇ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਵਾਰ ਅਸੀਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਏ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਹ

ਹੋਰ ਵੀ ਯਾਦ ਹੈ। ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਨਿਰੀਖਣ ਅਤੇ ਅਨੁਮਾਨ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਿਖਾਈ।

"ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਸਵੇਰ ਉਹ ਮੋਂਟੇਗ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਬਦਲਿਆ ਸੀ, ਫੈਸ਼ਨ ਦੇ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਵਾਂਗ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ - ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਡੈਂਡੀ ਸੀ - ਅਤੇ ਉਸੇ ਸ਼ਾਂਤ, ਸੁਹਾਵਣੇ ਢੰਗ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਦਾ ਸੀ।"

"'ਤੁਹਾਡਾ ਸਭ ਕਿਵੇਂ ਰਿਹਾ, ਮੁਸਗ੍ਰੇਵ?' ਸਾਡੇ ਹੱਥ ਮਿਲਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"'ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਮੇਰੇ ਗਰੀਬ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; 'ਉਹ ਲਗਭਗ ਦੋ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਬੇਸ਼ੱਕ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹਰਲਸਟੋਨ ਅਸਟੇਟ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਵੀ ਹਾਂ, ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇੱਕ ਵਿਅਸਤ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਹੋਮਜ਼, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਹਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵੱਲ ਮੋੜ ਰਹੇ ਹੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰਦੇ ਸੀ?'

"'ਹਾਂ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ, 'ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਜੀਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।'

"'ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵੇਲੇ ਤੁਹਾਡੀ ਸਲਾਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਰਲਸਟੋਨ ਵਿਖੇ ਸਾਡੇ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਜੀਬ ਕੰਮ ਹੋਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਅਸਾਧਾਰਨ ਅਤੇ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਵਾਟਸਨ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ, ਉਹ ਮੌਕਾ ਜਿਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਬੇਰੁਖੀ ਦੌਰਾਨ ਹੌਂਸਲਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੇਰੀ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਦੂਸਰੇ ਅਸਫਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਖਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਸੀ।"

"'ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਵੇਰਵੇ ਮਿਲਣ ਦਿਓ,' ਮੈਂ ਰੋਇਆ।"

"ਰੇਜਿਨਾਲਡ ਮੁਸਗ੍ਰੇਵ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਿਗਰਟ ਜਗਾਈ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਵੱਲ ਵਧਾਈ ਸੀ।

"'ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਕੁਆਰਾ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਹਰਲਸਟੋਨ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸਟਾਫ ਰੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਵੀ ਸੰਭਾਲਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਤਿਤਰ ਦੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਘਰ-ਪਾਰਟੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਛੋਟੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਅੱਠ ਨੌਕਰਾਣੀਆਂ ਹਨ, ਰਸੋਈਆ, ਬਟਲਰ, ਦੋ ਪੈਦਲ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੁੰਡਾ। ਬਾਗ ਅਤੇ ਤਬੇਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਸਟਾਫ ਹੈ।

"ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੌਕਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਸਾਡੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਬਰੰਟਨ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਬਟਲਰ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪਾਲਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਸਕੂਲ ਮਾਸਟਰ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਬਹੁਤ ਊਰਜਾ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਅਨਮੋਲ ਬਣ ਗਿਆ। ਉਹ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹੋਇਆ, ਸੁੰਦਰ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮੱਥੇ ਵਾਲਾ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੈ, ਉਹ ਹੁਣ ਚਾਲੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਫਾਇਦਿਆਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਨਾਲ - ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਈ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਬੋਲ

ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਹਰ ਸੰਗੀਤਕ ਸਾਜ਼ ਵਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਊਰਜਾ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ। ਹਰਲਸਟੋਨ ਦਾ ਬਟਲਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਯਾਦ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।"

"ਪਰ ਇਸ ਮਹਾਨ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤ ਦਾ ਇੱਕ ਕਸੂਰ ਹੈ। ਉਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਡੌਨ ਜੁਆਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਸ ਵਰਗੇ ਆਦਮੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ ਪੇਂਡੂ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਵਿਆਹ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਸਭ ਠੀਕ ਸੀ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਿਧਵਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਕੁਝ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਸੈਟਲ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਮੰਗਣੀ ਸਾਡੀ ਦੂਜੀ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰਾਣੀ, ਰਾਚੇਲ ਹਾਵੇਲਜ਼ ਨਾਲ ਹੋ ਗਈ ਸੀ; ਪਰ ਉਸਨੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੈੱਡ ਗੇਮ-ਕੀਪਰ ਦੀ ਧੀ, ਜੈਨੇਟ ਟ੍ਰੇਗੇਲਿਸ ਨਾਲ ਪਾਲਿਆ ਹੈ। ਰਾਚੇਲ - ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਕੁੜੀ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਉਤੇਜਿਤ ਵੈਲਸ਼ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਹੈ - ਨੂੰ ਦਿਮਾਗੀ ਬੁਖਾਰ ਦਾ ਤੇਜ਼ ਅਹਿਸਾਸ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਹੁਣ ਘਰ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੀ ਹੈ - ਜਾਂ ਕੱਲ੍ਹ ਤੱਕ ਕਰਦੀ ਸੀ - ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸਵੈ ਦੇ ਕਾਲੀ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਾਂਗ। ਇਹ ਹਰਲਸਟੋਨ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਪਹਿਲਾ ਡਰਾਮਾ ਸੀ; ਪਰ ਇੱਕ ਦੂਜਾ ਡਰਾਮਾ ਸਾਡੇ ਦਿਮਾਗਾਂ ਤੋਂ ਇਸਨੂੰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਬਟਲਰ ਬਰੰਟਨ ਦੀ ਬਦਨਾਮੀ ਅਤੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ।"

"'ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਦਮੀ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਬੁੱਧੀ ਨੇ ਉਸਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਅਟੱਲ ਉਤਸੁਕਤਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹਾਦਸੇ ਨੇ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਇਸ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ।"

"'ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਘਰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭੀੜ-ਭੜੱਕੇ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਇੱਕ ਦਿਨ - ਵੀਰਵਾਰ ਰਾਤ ਨੂੰ, ਹੋਰ ਸਹੀ ਕਹਿਣ ਲਈ - ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੂਰਖਤਾ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕੱਪ ਸਖ਼ਤ ਕੈਫੇ ਨੋਇਰ ਪੀ ਲਿਆ ਸੀ। ਸਵੇਰੇ ਦੋ ਵਜੇ ਤੱਕ ਇਸ ਨਾਲ ਜੂਝਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਾਵਲ ਜੋ ਮੈਂ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਮੋਮਬੱਤੀ ਜਗਾਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਤਾਬ ਬਿਲੀਅਰਡ-ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਡਰੈਸਿੰਗ-ਗਾਊਨ ਖਿੱਚਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਨਿਕਲ ਪਿਆ।"

"'ਬਿਲੀਅਰਡ-ਰੂਮ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਪੌੜੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਉਡਾਣ ਉਤਰਨੀ ਪਈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਰਸਤੇ ਦੇ ਸਿਰੇ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਜੋ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਅਤੇ ਬੰਦੂਕ-ਕਮਰੇ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਕੋਰੀਡੋਰ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦੇਖਿਆ। ਮੈਂ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਇੱਕ ਝਲਕ ਆਉਂਦੀ ਦੇਖੀ। ਮੈਂ ਸੌਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੈਂਪ ਬੁਝਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੇਰਾ ਪਹਿਲਾ ਵਿਚਾਰ ਚੋਰ ਦਾ ਸੀ। ਹਰਲਸਟੋਨ ਦੇ ਕੋਰੀਡੋਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਟਰਾਫੀਆਂ ਨਾਲ ਸਜਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਜੰਗੀ ਕੁਹਾੜੀ ਚੁੱਕੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਆਪਣੀ ਮੋਮਬੱਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਕੇ, ਮੈਂ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਝੁਕਿਆ ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਝਾਤੀ ਮਾਰੀ।"

"'ਬਰੰਟਨ, ਬਟਲਰ, ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੱਪੜੇ ਪਾ ਕੇ, ਇੱਕ ਆਸਾਨ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਕਾਗਜ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਜੋ ਉਸਦੇ ਗੋਡੇ 'ਤੇ ਨਕਸ਼ੇ ਵਰਗਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਮੱਥੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥ 'ਤੇ ਡੂੰਘੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਮੂਕ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੇਜ਼ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਟੇਪਰ ਨੇ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਛੱਡੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੱਪੜੇ ਪਾ ਕੇ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਅਚਾਨਕ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ, ਅਤੇ, ਪਾਸੇ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਬਿਊਰੋ ਵੱਲ ਤੁਰਦਿਆਂ, ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਰਾਜ਼ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਕਾਗਜ਼ ਲਿਆ, ਅਤੇ, ਆਪਣੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਟੇਪਰ ਦੇ ਕੋਲ ਸਮਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਇਸਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਡੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਇਸ ਸ਼ਾਂਤ ਜਾਂਚ 'ਤੇ ਮੇਰਾ ਗੁੱਸਾ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨਾ ਦੂਰ ਕਰ ਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਅਤੇ ਬਰੰਟਨ ਨੇ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਦੇਖਿਆ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਡਰ ਨਾਲ ਚਮਕਦਾਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਚਾਰਟ ਵਰਗਾ ਕਾਗਜ਼ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਸੀ।" ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"।"ਤਾਂ!" ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਭਰੋਸੇ ਦਾ ਬਦਲਾ ਚੁਕਾਉਂਦੇ ਹੋ ਜੋ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਛੱਡ ਦਿਓਗੇ।"

"ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਝੁਕਿਆ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁਚਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੁਝ ਕਹੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘ ਗਿਆ ਹੈ। ਟੇਪਰ ਅਜੇ ਵੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਾਗਜ਼ ਕੀ ਸੀ ਜੋ ਬਰੰਟਨ ਨੇ ਬਿਊਰੋ ਤੋਂ ਲਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਮਸਗ੍ਰੇਵ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜ ਨਾਮਕ ਇੱਕਵਚਨ ਪੁਰਾਣੇ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲਾਂ ਅਤੇ ਜਵਾਬਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਰਸਮ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਮਸਗ੍ਰੇਵ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਜਵਾਨ ਹੋਣ 'ਤੇ ਲੰਘਦਾ ਆਇਆ ਹੈ - ਨਿੱਜੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਪੁਰਾਤੱਤਵ-ਵਿਗਿਆਨੀ ਲਈ ਕੁਝ ਘੱਟ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਬਲੇਜ਼ਨਿੰਗ ਅਤੇ ਦੋਸ਼, ਪਰ ਕੋਈ ਵਿਹਾਰਕ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"'ਸਾਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਖ਼ਬਾਰ ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ।"

"'ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ,' ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਝਿਜਕ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। 'ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਪਣਾ ਬਿਆਨ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ: ਮੈਂ ਬਿਊਰੋ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਤਾਲਾ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ, ਉਸ ਚਾਬੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਜੋ ਬਰੰਟਨ ਨੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਣ ਲਈ ਮੁੜਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ ਕਿ ਬਟਲਰ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ।"

"।"ਮਿਸਟਰ ਮੁਸਗ੍ਰੇਵ, ਸਰ," ਉਸਨੇ ਭਾਵੁਕ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਚੀਕਿਆ, "ਮੈਂ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਸਰ। ਮੈਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਮਾਣ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਮੇਰਾ ਖੂਨ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਰ - ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੋਵੇਗਾ - ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵੱਲ ਧੱਕਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਬੀਤ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੇ, ਤਾਂ ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦਿਓ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਓ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ। ਮੈਂ ਇਹ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਮੁਸਗ੍ਰੇਵ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ।"

"ਤੂੰ ਬਹੁਤਾ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈਂ, ਬਰੰਟਨ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਤੇਰਾ ਆਚਰਣ ਸਭ ਤੋਂ ਬਦਨਾਮ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੈਂ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਨਾਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੂਰ ਲੈ ਜਾਓ, ਅਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ।"

"'ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤਾ, ਸਰ?" ਉਹ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਚੀਕਿਆ। "ਇੱਕ ਪੰਦਰਵਾੜਾ - ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਪੰਦਰਵਾੜਾ ਤਾਂ ਕਹੋ!"

"'ਇੱਕ ਹਫ਼ਤਾ," ਮੈਂ ਦੁਹਰਾਇਆ, "ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਨਰਮੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ।"

"'ਉਹ ਭੱਜ ਗਿਆ, ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਡਿੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਬੱਤੀ ਬੁਝਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ।'

"ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਬਰੰਟਨ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਜੋ ਬੀਤਿਆ ਉਸ ਵੱਲ ਕੋਈ ਇਸ਼ਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਢੱਕੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੀਜੀ ਸਵੇਰ, ਉਹ ਨਾਸ਼ਤੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਆਦਤ ਸੀ, ਦਿਨ ਲਈ ਮੇਰੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਡਾਇਨਿੰਗ-ਰੂਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ, ਮੈਂ ਨੌਕਰਾਣੀ, ਰਾਚੇਲ ਹਾਵੇਲਜ਼ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਠੀਕ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਿੱਕੀ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਹੋਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ।

"'ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਵੋਗੇ ਤਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਓ।"

"'ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਇੰਨੇ ਅਜੀਬ ਭਾਵਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੋਣ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਦਿਮਾਗ਼ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਹੈ।"

"'ਮੈਂ ਕਾਫ਼ੀ ਤਾਕਤਵਰ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਮਸਗ੍ਰੇਵ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"'ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ ਡਾਕਟਰ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਕੰਮ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਜਾਓਗੇ ਤਾਂ ਬਸ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਮੈਂ ਬਰੰਟਨ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"

"'ਬਟਲਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"'ਚਲਾ ਗਿਆ! ਕਿੱਥੇ ਗਿਆ?"

"'ਉਹ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਓਹ, ਹਾਂ, ਉਹ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ!" ਉਹ ਚੀਕਾਂ ਮਾਰਦੀ ਹੋਈ ਕੰਧ ਨਾਲ ਡਿੱਗ ਪਈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ, ਇਸ ਅਚਾਨਕ ਹਿਸਟੀਰੀਕਲ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਡਰੀ ਹੋਈ, ਮਦਦ ਮੰਗਣ ਲਈ ਘੰਟੀ ਵੱਲ ਭੱਜੀ। ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ, ਅਜੇ ਵੀ ਚੀਕ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਰੋ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਬਰੰਟਨ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਬਿਸਤਰਾ ਸੁੱਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਰਾਤ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਨੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਘਰੋਂ ਕਿਵੇਂ ਨਿਕਲ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਵੇਰੇ ਖਿੜਕੀਆਂ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੋਵੇਂ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਉਸਦੇ ਕੱਪੜੇ, ਉਸਦੀ ਘੜੀ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ

ਉਸਦੇ ਪੈਸੇ ਵੀ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਪਰ ਕਾਲਾ ਸੂਟ ਜੋ ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਨਦਾ ਸੀ ਗਾਇਬ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਚੱਪਲ ਵੀ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਬੂਟ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਗਏ ਸਨ। ਫਿਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਬਟਲਰ ਬਰੰਟਨ ਕਿੱਥੇ ਗਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਸਦਾ ਕੀ ਬਣ ਸਕਦਾ ਸੀ?

"'ਬੇਸ਼ੱਕ ਅਸੀਂ ਘਰ ਨੂੰ ਤਹਿਖਾਨੇ ਤੋਂ ਗੈਰੇਟ ਤੱਕ ਲੱਭਿਆ, ਪਰ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਾ। ਇਹ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਘਰ ਦਾ ਇੱਕ ਭੁਲੱਕੜ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਅਸਲ ਵਿੰਗ, ਜੋ ਹੁਣ ਲਗਭਗ ਅਬਾਦ ਹੈ; ਪਰ ਅਸੀਂ ਹਰ ਕਮਰੇ ਅਤੇ ਤਹਿਖਾਨੇ ਦੀ ਭੰਨਤੋੜ ਕੀਤੀ, ਬਿਨਾਂ ਲਾਪਤਾ ਆਦਮੀ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲੱਭਿਆ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ਯੋਗ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਮੈਂ ਸਥਾਨਕ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ, ਪਰ ਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਮੀਂਹ ਪਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਘਰ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਲਾਅਨ ਅਤੇ ਰਸਤਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਵਿਅਰਥ। ਮਾਮਲੇ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਵਿਕਾਸ ਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਅਸਲ ਰਹੱਸ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

"'ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਰਾਚੇਲ ਹਾਵੇਲਜ਼ ਇੰਨੀ ਬਿਮਾਰ ਸੀ, ਕਦੇ ਕਦੇ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀ, ਕਦੇ ਕਦੇ ਪਾਗਲਪਨ ਵਿੱਚ, ਕਿ ਇੱਕ ਨਰਸ ਨੂੰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਬੈਠਣ ਲਈ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਰੰਟਨ ਦੇ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੀਜੀ ਰਾਤ, ਨਰਸ, ਆਪਣੇ ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁੱਤੀ ਹੋਈ ਦੇਖ ਕੇ, ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਝਪਕੀ ਲੈ ਗਈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠੀ ਤਾਂ ਬਿਸਤਰਾ ਖਾਲੀ, ਖਿੜਕੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਅਤੇ ਅਪਾਹਜ ਦੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ। ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਜਾਗ ਪਈ, ਅਤੇ ਦੋ ਪੈਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ, ਤੁਰੰਤ ਲਾਪਤਾ ਕੁੜੀ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲ ਪਈ। ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਔਖਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਹੜੀ ਦਿਸ਼ਾ ਲਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ, ਉਸਦੀ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਲਾਅਨ ਦੇ ਪਾਰ ਮੇਰ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤੱਕ ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਦਾ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਬਜਰੀ ਵਾਲੇ ਰਸਤੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਮੈਦਾਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਝੀਲ ਅੱਠ ਫੁੱਟ ਡੂੰਘੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਗਰੀਬ ਪਾਗਲ ਕੁੜੀ ਦਾ ਰਸਤਾ ਇਸਦੇ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।"

"'ਬੇਸ਼ੱਕ, ਅਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਬਹੁਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਲਾਸ਼ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਣਕਿਆਸੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਸਤ੍ਹਾ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਲਿਨਨ ਬੈਗ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੀ ਜੰਗਾਲ ਲੱਗੀ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਰੰਗੀਨ ਧਾਤ ਦਾ ਇੱਕ ਢੇਰ ਅਤੇ ਕੰਕਰ ਜਾਂ ਕੱਚ ਦੇ ਕਈ ਗੂੜ੍ਹੇ ਰੰਗ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਸਨ। ਇਹ ਅਜੀਬ ਖੋਜ ਉਹੀ ਸੀ ਜੋ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ, ਅਤੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਹਰ ਸੰਭਵ ਖੋਜ ਅਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ, ਸਾਨੂੰ ਰਾਚੇਲ ਹਾਵੇਲਜ਼ ਜਾਂ ਰਿਚਰਡ ਬਰੰਟਨ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ। ਕਾਉਂਟੀ ਪੁਲਿਸ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਖਰੀ ਸਰੋਤ ਵਜੋਂ ਆਈ ਹਾਂ।'

"ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਵਾਟਸਨ, ਮੈਂ ਕਿੰਨੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਇਸ ਅਸਾਧਾਰਨ ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਾਂਝਾ ਧਾਗਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਲਟਕ ਸਕਣ। ਬਟਲਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨੌਕਰਾਣੀ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ। ਨੌਕਰਾਣੀ ਬਟਲਰ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ ਵੈਲਸ਼ ਖੂਨ ਦੀ ਸੀ, ਅੱਗ ਵਰਗੀ ਅਤੇ ਭਾਵੁਕ। ਉਸਦੇ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਉਹ ਬਹੁਤ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਉਤਸੁਕ ਸਮੱਗਰੀ ਵਾਲਾ ਇੱਕ

ਬੈਗ ਝੀਲ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਕਾਰਕ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਦਿਲ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਇਸ ਲੜੀ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਕੀ ਸੀ? ਇਸ ਉਲਝੀ ਹੋਈ ਲਾਈਨ ਦਾ ਅੰਤ ਉੱਥੇ ਸੀ।"

"'ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਕਾਗਜ਼ ਜ਼ਰੂਰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਮਸਗ੍ਰੇਵ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ, 'ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡੇ ਇਸ ਬਟਲਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਗੁਆਉਣ ਦੇ ਜੋਖਮ 'ਤੇ ਵੀ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨਾ ਯੋਗ ਸਮਝਿਆ ਸੀ।'

"'ਇਹ ਸਾਡੀ ਇਹ ਰਸਮ, ਇੱਕ ਬੇਤੁਕਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। 'ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਪੁਰਾਤਨਤਾ ਦੀ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲੀ ਕਿਰਪਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਬਹਾਨਾ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਥੇ ਸਵਾਲਾਂ ਅਤੇ ਜਵਾਬਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ।"

"ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਹੀ ਕਾਗਜ਼ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਥੇ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਅਜੀਬ ਕੈਟੇਚਿਜ਼ਮ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਪਾਲਣ ਹਰ ਮੁਸਗ੍ਰੇਵ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਉਣ 'ਤੇ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵਾਲ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਵਾਂਗਾ।"

"'ਇਹ ਕਿਸਦਾ ਸੀ?'"

"'ਉਹ ਜੋ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ।'"

"'ਇਹ ਕਿਸ ਕੋਲ ਹੋਵੇਗਾ?'"

"'ਉਹ ਜੋ ਆਵੇਗਾ।'"

"'ਸੂਰਜ ਕਿੱਥੇ ਸੀ?'"

"'ਓਕ ਦੇ ਉੱਪਰ।'"

"'ਪਰਛਾਵਾਂ ਕਿੱਥੇ ਸੀ?'"

"'ਐਲਮ ਦੇ ਰੁੱਖ ਹੇਠ।'"

"'ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕਦਮ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ?'"

"'ਉੱਤਰ ਦਸ ਅਤੇ ਦਸ, ਪੂਰਬ ਪੰਜ ਅਤੇ ਪੰਜ, ਦੱਖਣ ਦੋ ਅਤੇ ਦੋ, ਪੱਛਮ ਇੱਕ ਅਤੇ ਇੱਕ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੇਠਾਂ।"

"'ਅਸੀਂ ਇਸਦੇ ਬਦਲੇ ਕੀ ਦੇਈਏ?'"

"'ਇਹ ਸਭ ਸਾਡਾ ਹੈ।'"

"‘ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਕਿਉਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?’

"'ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ।'"

"'ਮੂਲ ਲਿਖਤ ਦੀ ਕੋਈ ਤਾਰੀਖ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਤਾਰ੍ਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਮੱਧ ਦੇ ਸਪੈਲਿੰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ,' ਮੁਸਗ੍ਰੇਵ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। 'ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਰਹੱਸ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।'

"'ਘੱਟੋ-ਘੱਟ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ, 'ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰਹੱਸ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦਾ ਹੱਲ ਦੂਜੇ ਦਾ ਹੱਲ ਸਾਬਤ ਹੋਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੋਗੇ, ਮਸਗ੍ਰੇਵ, ਜੇ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਬਟਲਰ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚਲਾਕ ਆਦਮੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀਆਂ ਦਸ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸਪਸ਼ਟ ਸਮਝ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।"

"'ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ,' ਮੁਸਗ੍ਰੇਵ ਨੇ ਕਿਹਾ। 'ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਗਜ਼ ਕੋਈ ਵਿਹਾਰਕ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ।'

"'ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਹਾਰਕ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਰੰਟਨ ਨੇ ਵੀ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਉਸਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸਨੂੰ ਉਸ ਰਾਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਰਾਤ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਫੜਿਆ ਸੀ।"

"'ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।"

"'ਉਹ ਬਸ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਆਖਰੀ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਯਾਦ ਤਾਜ਼ਾ ਕਰ ਦੇਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਨਕਸ਼ਾ ਜਾਂ ਚਾਰਟ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਖਰੜੇ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।"

"'ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਪਰ ਉਸਦਾ ਸਾਡੇ ਇਸ ਪੁਰਾਣੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਰਿਵਾਜ ਨਾਲ ਕੀ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਰਿਗਮੈਰੋਲ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ?"

"'ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ; 'ਤੁਹਾਡੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਸਸੇਕਸ ਲਈ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੀ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੋਰ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਾਂਗੇ।'"

"ਉਸੇ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਹਰਲਸਟੋਨ ਵਿਖੇ ਮਿਲੇ ਸੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਪੁਰਾਣੀ ਇਮਾਰਤ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਦੇਖੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਵਰਣਨ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਣਗੇ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਆਪਣਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰੱਖਾਂਗਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ L ਦੇ ਆਕਾਰ ਵਿੱਚ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਲੰਬਾ ਬਾਂਹ ਵਧੇਰੇ ਆਧੁਨਿਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਛੋਟਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਨਿਊਕਲੀਅਸ ਜਿਸ ਤੋਂ ਦੂਜਾ ਵਿਕਸਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਪੁਰਾਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਨੀਵੇਂ, ਭਾਰੀ-ਲਿੰਟਲ ਵਾਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਉੱਤੇ, ਤਾਰੀਖ, 1607 ਛਾਂਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਮਾਹਰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਕਿ ਬੀਮ ਅਤੇ ਪੱਥਰ ਦਾ ਕੰਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਮੋਟੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਅਤੇ ਛੋਟੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਨੇ ਪਿਛਲੀ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਵਿੰਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਨੂੰ ਹੁਣ ਇੱਕ ਭੰਡਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਭੰਡਾਰ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਵਧੀਆ ਪੁਰਾਣੀ ਲੱਕੜ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪਾਰਕ ਘਰ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਝੀਲ, ਜਿਸਦਾ ਮੇਰੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਐਵੇਨਿਊ ਦੇ ਨੇੜੇ, ਇਮਾਰਤ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਦੋ ਸੌ ਗਜ਼ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੈ।

"ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੱਕਾ ਯਕੀਨ ਸੀ, ਵਾਟਸਨ, ਕਿ ਇੱਥੇ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਹੱਸ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਸਗੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਮਸਗ੍ਰੇਵ ਰੀਤੀ ਰਿਵਾਜ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੁਰਾਗ ਫੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਬਟਲਰ ਬਰੰਟਨ ਅਤੇ ਨੌਕਰਾਣੀ ਹਾਵੇਲਜ਼ ਦੋਵਾਂ ਬਾਰੇ ਸੱਚਾਈ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਊਰਜਾਵਾਂ ਉਸ ਵੱਲ ਮੋੜ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਇਹ ਨੌਕਰ ਇਸ ਪੁਰਾਣੇ ਫਾਰਮੂਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਹਾਰਤ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਨਾ ਚਿੰਤਤ ਕਿਉਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਪੇਂਡੂ ਸਕੁਆਇਰਾਂ ਦੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਤੋਂ ਬਚ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਨਿੱਜੀ ਲਾਭ ਦੀ ਉਮੀਦ ਸੀ। ਫਿਰ ਇਹ ਕੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਉਸਦੀ ਕਿਸਮਤ 'ਤੇ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ ਸੀ?"

"ਰੀਤੀਵਲ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਮਾਪ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿਸਦਾ ਬਾਕੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਲੱਭ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਪੱਖ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਾਜ਼ ਕੀ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਮਸਗ੍ਰੇਵਜ਼ ਨੇ ਇੰਨੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਸੁਗੰਧਿਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਗਾਈਡ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇੱਕ ਓਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਐਲਮ। ਓਕ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਘਰ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਹਮਣੇ, ਡਰਾਈਵ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ, ਓਕ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਪੁਰਖ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਰੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜੋ ਮੈਂ ਕਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।"

"'ਇਹ ਉੱਥੇ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਰਸਮ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਲੰਘ ਰਹੇ ਸੀ।

"'ਇਹ ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਨੌਰਮਨ ਫਤਹਿ ਵੇਲੇ ਉੱਥੇ ਸੀ,' ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। 'ਇਸਦਾ ਘੇਰਾ ਤੇਈ ਫੁੱਟ ਹੈ।'

"ਇੱਥੇ ਮੇਰੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਬਿੰਦੂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੀ।

"'ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਪੁਰਾਣੇ ਐਲਮ ਹਨ?' ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।"

"'ਉਸ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਦਸ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਬਿਜਲੀ ਡਿੱਗ ਪਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦਾ ਮੁੱਢ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।"

"'ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਹੁੰਦਾ ਸੀ?"

"'ਓਹ, ਹਾਂ।'"

"'ਕੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਐਲਮ ਨਹੀਂ ਹਨ?'"

"'ਪੁਰਾਣੇ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬੀਚ ਹਨ।'"

"'ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਵਧਿਆ ਹੈ।"

"ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਕੁੱਤੇ ਵਾਲੀ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਆਏ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਮੁਵੱਕਿਲ ਮੈਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਵੜੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਲਾਅਨ ਦੇ ਉਸ ਜ਼ਖ਼ਮ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਐਲਮ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਓਕ ਅਤੇ ਘਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲਗਭਗ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਜਾਂਚ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ।"

"'ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਐਲਮ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚਾ ਸੀ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"'ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਚੌਂਹਠ ਫੁੱਟ ਸੀ।"

"'ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ?' ਮੈਂ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ।

"'ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਪੁਰਾਣਾ ਅਧਿਆਪਕ ਮੈਨੂੰ ਤਿਕੋਣਮਿਤੀ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਚਾਈ ਮਾਪਣ ਦਾ ਰੂਪ ਲੈਂਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਮੁੰਡਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਹਰ ਰੁੱਖ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਸੀ।"

"ਇਹ ਇੱਕ ਅਣਕਿਆਸੀ ਕਿਸਮਤ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਡੇਟਾ ਮੇਰੀ ਉਮੀਦ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ।"

"'ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ,' ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ, 'ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਬਟਲਰ ਨੇ ਕਦੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਹੈ?'

"ਰੇਜਿਨਾਲਡ ਮੁਸਗ੍ਰੇਵ ਨੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। 'ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਹੈ,' ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, 'ਬਰੰਟਨ ਨੇ ਕੁਝ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾੜੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਬਹਿਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਦਰੱਖਤ ਦੀ ਉਚਾਈ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ।'

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਖ਼ਬਰ ਸੀ, ਵਾਟਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਸੀ। ਮੈਂ ਸੂਰਜ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। ਇਹ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਹਿਸਾਬ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੁਰਾਣੇ ਓਕ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀਆਂ ਟਾਹਣੀਆਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਲੇਟ ਜਾਵੇਗਾ। ਰਸਮ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਫਿਰ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਐਲਮ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਦਾ ਅਰਥ ਪਰਛਾਵੇਂ ਦੇ ਦੂਰ ਦੇ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤਣੇ ਨੂੰ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਵਜੋਂ ਚੁਣਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਫਿਰ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਪਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸੂਰਜ ਓਕ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਫ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਰਛਾਵੇਂ ਦਾ ਦੂਰ ਦਾ ਸਿਰਾ ਕਿੱਥੇ ਡਿੱਗਦਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਹੋਮਜ਼, ਜਦੋਂ ਐਲਮ ਹੁਣ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਖੈਰ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਬਰੰਟਨ ਇਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੋਈ ਅਸਲ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਮਸਗ੍ਰੇਵ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਕਿੱਲਾ ਚਿੱਟਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਇਸ ਲੰਬੇ ਰੱਸੇ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਵਿਹੜੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗੰਢ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਮੱਛੀ ਫੜਨ ਵਾਲੀ ਡੰਡੇ ਦੀਆਂ ਦੋ ਲੰਬਾਈਆਂ ਲਈਆਂ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ ਛੇ ਫੁੱਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੀਆਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕਲਾਇੰਟ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਐਲਮ ਸੀ। ਸੂਰਜ ਓਕ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਚਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਡੰਡੇ ਨੂੰ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਬੰਨ੍ਹਿਆ, ਪਰਛਾਵੇਂ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਦੱਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਮਾਪਿਆ। ਇਹ ਨੌਂ ਫੁੱਟ ਲੰਬਾਈ ਦਾ ਸੀ।

"ਬੇਸ਼ੱਕ ਹੁਣ ਹਿਸਾਬ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਛੇ ਫੁੱਟ ਦੀ ਇੱਕ ਡੰਡੇ ਨੇ ਨੌਂ ਦਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਸੁੱਟਿਆ, ਤਾਂ ਚੌਂਹਠ ਫੁੱਟ ਦਾ ਇੱਕ ਰੁੱਖ ਨੱਬੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੁੱਟ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੀ ਲਕੀਰ ਬੇਸ਼ੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਲਕੀਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੈਂ ਦੂਰੀ ਮਾਪੀ, ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਘਰ ਦੀ ਕੰਧ ਦੇ ਲਗਭਗ ਲੈ ਆਂਦਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਿੱਲਾ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਵਾਟਸਨ, ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਕਿੱਲੇ ਦੇ ਦੋ ਇੰਚ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੈਂ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ੰਕੂਦਾਰ ਡਿਪਰੈਸ਼ਨ ਦੇਖਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਬਰੰਟਨ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਮਾਪਾਂ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਸੀ।"

"ਇਸ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਕਦਮ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਜੇਬ-ਕੰਪਾਸ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਖ ਬਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਲਿਆ। ਹਰੇਕ ਪੈਰ ਨਾਲ ਦਸ ਕਦਮ ਮੈਨੂੰ ਘਰ ਦੀ ਕੰਧ ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਲੈ ਗਏ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਇੱਕ ਖੰਭੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੰਜ ਪੂਰਬ ਵੱਲ ਅਤੇ ਦੋ ਦੱਖਣ ਵੱਲ ਚੱਲ ਪਿਆ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਦਹਿਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਲੈ ਗਿਆ। ਪੱਛਮ ਵੱਲ ਦੋ ਕਦਮਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ ਕਿ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਪੱਥਰ ਦੇ ਝੰਡੇ ਵਾਲੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਦੋ ਕਦਮ ਹੇਠਾਂ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਸਮ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੀ ਇੰਨੀ ਠੰਢ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੋਈ, ਵਾਟਸਨ। ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਗਣਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗਲਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਡੁੱਬਦਾ ਸੂਰਜ ਰਸਤੇ ਦੇ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ, ਪੈਰਾਂ ਨਾਲ ਘਿਸੇ ਹੋਏ ਸਲੇਟੀ ਪੱਥਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਹ ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਇਕੱਠੇ ਸੀਮਿੰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਹਿਲਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਰੰਟਨ ਇੱਥੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਟੇਪ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਇਹ ਸਾਰੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਵੱਜ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਰਾੜ ਜਾਂ ਦਰਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ, ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਮੁਸਗ੍ਰੇਵ, ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅਰਥ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਸੀ, ਨੇ ਮੇਰੀਆਂ ਗਣਨਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਹੱਥ-ਲਿਖਤ ਕੱਢੀ।"

"'ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ,' ਉਹ ਚੀਕਿਆ। 'ਤੁਸੀਂ "ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ" ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।'

"ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਖੁਦਾਈ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ, ਪਰ ਹੁਣ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਗਲਤ ਸੀ। 'ਫਿਰ ਇਸ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਕੋਈ ਤਹਿਖਾਨਾ ਹੈ?' ਮੈਂ ਰੋਇਆ।"

"'ਹਾਂ, ਅਤੇ ਘਰ ਜਿੰਨਾ ਪੁਰਾਣਾ। ਇੱਥੇ ਹੇਠਾਂ, ਇਸ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ।"

"ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਘੁੰਮਦੀ ਹੋਈ ਪੱਥਰ ਦੀ ਪੌੜੀ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰੇ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਨੇ, ਇੱਕ ਮਾਚਿਸ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਲਾਲਟੈਣ ਜਗਾਇਆ ਜੋ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੈਰਲ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਖਰਕਾਰ ਅਸਲ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਆ ਗਏ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਕੱਲੇ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲੱਕੜ ਦੇ ਭੰਡਾਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਬਿਲਟਸ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਹੁਣ ਪਾਸਿਆਂ 'ਤੇ ਢੇਰ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਾਫ਼ ਜਗ੍ਹਾ ਛੱਡੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਭਾਰੀ ਝੰਡਾ ਪੱਥਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਜੰਗਾਲ ਲੱਗੀ ਲੋਹੇ ਦੀ ਰਿੰਗ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮੋਟਾ ਚਰਵਾਹੇ ਦਾ ਚੈੱਕ ਮਫਲਰ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।"

"'ਜੋਵ ਦੁਆਰਾ!' ਮੇਰਾ ਮੁਵੱਕਿਲ ਚੀਕਿਆ। 'ਇਹ ਬਰੰਟਨ ਦਾ ਮਫਲਰ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਉਸ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਖਲਨਾਇਕ ਇੱਥੇ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ?"

"ਮੇਰੇ ਸੁਝਾਅ 'ਤੇ ਕਾਉਂਟੀ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਕੁਝ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਂ ਕਰੈਵਟ ਨੂੰ ਖਿੱਚ ਕੇ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਹੀ ਹਿਲਾ ਸਕਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਲਿਜਾਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਬਲੈਕ ਹੋਲ ਉਬਾਸੀ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਸਗ੍ਰੇਵ, ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਕੇ, ਲੈਂਟਰ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਧੱਕ ਰਿਹਾ ਸੀ।"

"ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਕਮਰਾ ਲਗਭਗ ਸੱਤ ਫੁੱਟ ਡੂੰਘਾ ਅਤੇ ਚਾਰ ਫੁੱਟ ਵਰਗਾਕਾਰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਸਕੁਐਟ, ਪਿੱਤਲ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਲੱਕੜ ਦਾ ਡੱਬਾ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਢੱਕਣ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਤਾਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਉਤਸੁਕ ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੀ ਚਾਬੀ ਨਿਕਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਹ ਧੂੜ ਦੀ ਇੱਕ ਮੋਟੀ ਪਰਤ ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰੋਂ ਫਰਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਮੀ ਅਤੇ ਕੀੜੇ ਲੱਕੜ ਵਿੱਚੋਂ ਖਾ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਸਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਪਾਸੇ ਜੀਵੰਤ ਉੱਲੀ ਦੀ ਫਸਲ ਉੱਗ ਰਹੀ ਸੀ। ਧਾਤ ਦੀਆਂ ਕਈ ਡਿਸਕਾਂ, ਪੁਰਾਣੇ ਸਿੱਕੇ, ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਡੱਬੇ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਪੁਰਾਣੀ ਛਾਤੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਖਿਆਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਟਿਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਜੋ ਇਸਦੇ ਕੋਲ ਝੁਕੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਸੀ, ਜੋ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦਾ ਸੂਟ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਹੈਮਜ਼ ਉੱਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਮੱਥੇ ਡੱਬੇ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਡੁੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥ ਇਸਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਰਵੱਈਏ ਨੇ ਸਾਰਾ ਜੰਮਿਆ ਹੋਇਆ ਖੂਨ ਚਿਹਰੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦਮੀ ਉਸ ਵਿਗੜੇ ਹੋਏ ਜਿਗਰ-ਰੰਗ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਪਰ ਉਸਦਾ ਕੱਦ, ਉਸਦਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਾਲ ਇਹ ਸਭ ਮੇਰੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਖਿੱਚਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਸਦਾ ਗੁੰਮ ਹੋਇਆ ਬਟਲਰ ਸੀ। ਉਹ ਕੁਝ ਦਿਨ ਮਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਜ਼ਖ਼ਮ ਜਾਂ

ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਭਿਆਨਕ ਅੰਤ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਕੋਠੜੀ ਤੋਂ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਇਆ ਜੋ ਲਗਭਗ ਓਨੀ ਹੀ ਭਿਆਨਕ ਸੀ ਜਿੰਨੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ।"

“ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ, ਵਾਟਸਨ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਨਿਰਾਸ਼ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਰਸਮ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਗ੍ਹਾ ਮਿਲ ਗਈ ਸੀ; ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਜਾਣਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਸੀ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਨੇ ਇੰਨੀਆਂ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਨਾਲ ਕੀ ਛੁਪਾਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਬਰੰਟਨ ਦੀ ਕਿਸਮਤ 'ਤੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾਈ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਪਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸਮਤ ਉਸ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਆਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਈ ਔਰਤ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡੱਬੇ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੋਚਿਆ।

"ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਤਰੀਕੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਵਾਟਸਨ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ, ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦੀ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਖੁਦ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਬਰੰਟਨ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਕਾਫ਼ੀ ਵਧੀਆ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਮਾਮਲਾ ਸਰਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਸਮੀਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਭੱਤਾ ਦੇਣਾ ਬੇਲੋੜਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਖਗੋਲ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਕੀਮਤੀ ਛੁਪਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਜਿਸ ਪੱਥਰ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਹ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇ ਹਿੱਲਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਸੀ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਕੀ ਕਰੇਗਾ? ਉਸਨੂੰ ਬਾਹਰੋਂ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਵੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੋਵੇ, ਬਿਨਾਂ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਬੰਦਿਸ਼ ਅਤੇ ਖੋਜ ਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਜੋਖਮ ਦੇ। ਜੇ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣਾ ਸਹਾਇਕ ਰੱਖਣਾ ਬਿਹਤਰ ਸੀ। ਪਰ ਉਹ ਕਿਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਇਹ ਕੁੜੀ ਉਸ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਸੀ। ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦਾ ਪਿਆਰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਬੁਰਾ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਕੁੜੀ ਹਾਵੇਲਜ਼ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੇਗਾ। ਇਕੱਠੇ ਉਹ ਰਾਤ ਨੂੰ ਤਹਿਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਤਾਕਤ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇ।

"ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਲਈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਲਈ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਕੰਮ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣਾ। ਇੱਕ ਖੂੰਖਾਰ ਸਸੇਕਸ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕੋਈ ਹਲਕਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਲੱਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀ ਕਰਨਗੇ? ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਨੂੰ ਖੁਦ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬਿਲੇਟਾਂ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜੋ ਫਰਸ਼ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਉਹੀ ਮਿਲਿਆ ਜੋ ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਟੁਕੜੇ, ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਫੁੱਟ ਲੰਬੇ, ਦੇ ਇੱਕ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਇੰਡੈਂਟੇਸ਼ਨ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਈਆਂ ਦੇ ਪਾਸਿਆਂ 'ਤੇ ਸਮਤਲ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਾਫ਼ੀ ਭਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਕੁਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਖਿੱਚਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਚਿੰਕ ਵਿੱਚ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ

ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਖੁੱਲ੍ਹਣਾ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਸੀ ਕਿ ਲੰਘਣ ਲਈ, ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਲੰਬਾਈ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਇੱਕ ਬਿਲੇਟ ਦੁਆਰਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰੱਖਦੇ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਲੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੰਡੈਂਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੱਥਰ ਦਾ ਸਾਰਾ ਭਾਰ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਦੂਜੇ ਸਲੈਬ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਦਬਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸੀ।"

"ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਇਸ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੇ ਡਰਾਮੇ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ? ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਮੋਰੀ ਵਿੱਚ ਫਿੱਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਬਰੰਟਨ ਸੀ। ਕੁੜੀ ਨੇ ਉੱਪਰ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਬਰੰਟਨ ਨੇ ਡੱਬਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਸ਼ਾਇਦ ਸਮੱਗਰੀ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ - ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣੀਆਂ ਸਨ - ਅਤੇ ਫਿਰ - ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੀ ਹੋਇਆ?"

"ਇਸ ਜੋਸ਼ੀਲੀ ਸੇਲਟਿਕ ਔਰਤ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲੇ ਦੀ ਕਿਹੜੀ ਧੁਖਦੀ ਅੱਗ ਅਚਾਨਕ ਭੜਕ ਉੱਠੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਬੁਰਾ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ ਸੀ == ਉਸ ਨਾਲ ਬੁਰਾ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ, ਸ਼ਾਇਦ, ਸਾਡੇ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ - ਉਸਦੀ ਤਾਕਤ ਵਿੱਚ? ਕੀ ਇਹ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਸੀ ਕਿ ਲੱਕੜ ਖਿਸਕ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪੱਥਰ ਨੇ ਬਰੰਟਨ ਨੂੰ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੀ ਕਬਰ ਬਣ ਗਈ ਸੀ? ਕੀ ਉਹ ਸਿਰਫ ਉਸਦੀ ਕਿਸਮਤ ਬਾਰੇ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਦੀ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ? ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਅਚਾਨਕ ਸੱਟ ਨੇ ਸਹਾਰਾ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਲੈਬ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਦਿੱਤਾ ਸੀ? ਜੋ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਔਰਤ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਫੜੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਘੁੰਮਦੀ ਪੌੜੀ 'ਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਉੱਡਦੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਕੰਨ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਨਾਲ ਅਤੇ ਪੱਥਰ ਦੇ ਸਲੈਬ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਗਲ ਹੱਥਾਂ ਦੇ ਢੋਲ ਨਾਲ ਵੱਜ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਉਸਦੇ ਬੇਵਫ਼ਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਦੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਦਬਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।"

"ਇਹ ਸੀ ਉਸਦੇ ਸਫ਼ੈਦ ਚਿਹਰੇ, ਉਸਦੇ ਕੰਬਦੇ ਨਸਾਂ, ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਉਸਦੇ ਹਿੰਸਕ ਹਾਸੇ ਦਾ ਰਾਜ਼। ਪਰ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸੀ? ਉਸਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਕੀ ਕੀਤਾ ਸੀ? ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਉਹੀ ਪੁਰਾਣਾ ਧਾਤ ਅਤੇ ਕੰਕਰ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਤੋਂ ਖਿੱਚੇ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਆਖਰੀ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।"

"ਵੀਹ ਮਿੰਟਾਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਬੇਚੈਨ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਰਿਹਾ। ਮੁਸਗ੍ਰੇਵ ਅਜੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਫਿੱਕੇ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਲਾਲਟੈਣ ਲਹਿਰਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਟੋਏ ਵਿੱਚ ਝਾਤੀ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।"

"'ਇਹ ਚਾਰਲਸ ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਸਿੱਕੇ ਹਨ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਪਏ ਕੁਝ ਸਿੱਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ; 'ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਰਸਮ ਲਈ ਆਪਣੀ ਤਾਰੀਖ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ।'

"'ਸਾਨੂੰ ਚਾਰਲਸ ਦ ਫਸਟ ਦਾ ਕੁਝ ਹੋਰ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ,' ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਰੀਤੀ ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਅਰਥ ਅਚਾਨਕ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਟੁੱਟ ਪਏ। 'ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਬੈਗ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇਖਣ ਦਿਓ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਮਾਮੂਲੀ ਤੋਂ ਫੜਿਆ ਸੀ।'

"ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਅਧਿਐਨ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹੇ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮਲਬਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਘੱਟ ਸਮਝਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਤ ਲਗਭਗ ਕਾਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪੱਥਰ ਚਮਕ ਰਹਿਤ ਅਤੇ ਨੀਰਸ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਰਗੜਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਖੋਖਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੰਗਿਆੜੀ ਵਾਂਗ ਚਮਕਿਆ। ਧਾਤ ਦਾ ਕੰਮ ਇੱਕ ਡਬਲ ਰਿੰਗ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਮੋੜਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਅਸਲ ਸ਼ਕਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।"

"'ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ, 'ਕਿ ਸ਼ਾਹੀ ਦਲ ਨੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਰਾਜੇ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਆਪਣੀ ਸਰਦਾਰੀ ਬਣਾਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਏ ਤਾਂ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਆਪਣੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕੀਮਤੀ ਚੀਜ਼ਾਂ

ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਦੱਬ ਕੇ ਛੱਡ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਉਹ ਵਧੇਰੇ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆਉਣ।'

"'ਮੇਰਾ ਪੂਰਵਜ, ਸਰ ਰਾਲਫ਼ ਮੁਸਗ੍ਰੇਵ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਘੋੜਸਵਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਚਾਰਲਸ ਦੂਜੇ ਦੇ ਘੁੰਮਣ-ਫਿਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਸੀ," ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"'ਆਹ, ਸੱਚਮੁੱਚ!' ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। 'ਖੈਰ, ਹੁਣ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਖਰੀ ਲਿੰਕ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ 'ਤੇ ਵਧਾਈ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਦੁਖਦਾਈ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮੁੱਲ ਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਇਤਿਹਾਸਕ ਉਤਸੁਕਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ।"

"'ਫਿਰ ਇਹ ਕੀ ਹੈ?' ਉਹ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਹੱਸ ਪਿਆ।"

"'ਇਹ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਤਾਜ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"'ਤਾਜ!'

"'ਬਿਲਕੁਲ। ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਰਸਮ ਕੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਚੱਲਦਾ ਹੈ? "ਇਹ ਕਿਸਦਾ ਸੀ?" "ਉਹ ਜੋ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ।" ਇਹ ਚਾਰਲਸ ਦੀ ਫਾਂਸੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀ। ਫਿਰ, "ਇਹ ਕਿਸਦਾ ਹੋਵੇਗਾ?" "ਉਹ ਜੋ ਆਵੇਗਾ।" ਇਹ ਚਾਰਲਸ ਦੂਜਾ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਆਗਮਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਟੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਆਕਾਰਹੀਣ ਡਾਇਡੇਮ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸ਼ਾਹੀ ਸਟੂਅਰਟਸ ਦੇ ਭਰਵੱਟੇ ਘੇਰਦਾ ਸੀ।'

"'ਅਤੇ ਇਹ ਤਲਾਅ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਆਇਆ?"

"'ਆਹ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਲੱਗੇਗਾ।" ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਲੰਬੀ ਲੜੀ ਦੱਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਬਣਾਈ ਸੀ। ਸੰਧਿਆ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਕਹਾਣੀ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚੰਦਰਮਾ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"'ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਚਾਰਲਸ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦਾ ਤਾਜ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ?" ਮੁਸਗ੍ਰੇਵ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਲਿਨਨ ਬੈਗ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਧੱਕਦੇ ਹੋਏ।

"'ਆਹ, ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਇੱਕ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਉਂਗਲ ਰੱਖੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਕਦੇ ਵੀ ਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਾਂਗੇ। ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸਗ੍ਰੇਵ ਜਿਸਨੇ ਇਹ ਭੇਤ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਾਰਨ ਇਸ ਗਾਈਡ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਅਰਥ ਸਮਝਾਏ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਵੰਸ਼ਜ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਇਹ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਜਿਸਨੇ ਇਸਦਾ ਭੇਤ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਉੱਦਮ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ।"

"ਅਤੇ ਇਹੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ ਮਸਗ੍ਰੇਵ ਰੀਤੀ ਰਿਵਾਜ ਦੀ, ਵਾਟਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਹਰਲਸਟੋਨ ਵਿਖੇ ਤਾਜ ਹੈ - ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਪਈ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਲਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਔਰਤ ਬਾਰੇ ਕਦੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਨਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੰਗਲੈਂਡ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਯਾਦ ਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰ ਤੋਂ ਪਾਰ ਕਿਸੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਲੈ ਗਈ।"

ਰੀਗੇਟ ਪਹੇਲੀ

ਇਹ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਦੀ ਸਿਹਤ 1987 ਦੀ ਬਸੰਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਭਾਰੀ ਮਿਹਨਤਾਂ ਕਾਰਨ ਹੋਏ ਤਣਾਅ ਤੋਂ ਠੀਕ ਹੋਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਨੀਦਰਲੈਂਡ-ਸੁਮਾਤਰਾ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਬੈਰਨ ਮੌਪਰਟੂਇਸ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦਾ ਸਾਰਾ ਸਵਾਲ ਜਨਤਾ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਤਾਜ਼ਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤੀ ਅਤੇ ਵਿੱਤ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਡੂੰਘਾ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਕੈਚਾਂ ਦੀ ਇਸ ਲੜੀ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਵਿਸ਼ੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਸਿੱਧੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇੱਕ ਇਕੱਲੀ ਅਤੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਸਮੱਸਿਆ ਵੱਲ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਅਪਰਾਧ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਭਰ ਦੀ ਲੜਾਈ ਲੜੀ।

ਆਪਣੇ ਨੋਟਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਮੈਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਚੌਦਾਂ ਅਪ੍ਰੈਲ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਲਿਓਨਜ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹੋਮਜ਼ ਹੋਟਲ ਡੁਲੌਂਗ ਵਿੱਚ ਬਿਮਾਰ ਪਿਆ ਹੈ। ਚੌਵੀ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਬਿਮਾਰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਰਾਹਤ ਮਿਲੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਲੱਛਣਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਭਿਆਨਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਦਾ ਲੋਹੇ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵੀ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਚੱਲੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਦਬਾਅ ਹੇਠ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਪੰਦਰਾਂ ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਲਗਾਤਾਰ ਪੰਜ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲੱਗਾ ਰਿਹਾ। ਉਸਦੀ ਮਿਹਨਤ ਦਾ ਜੇਤੂ ਮੁੱਦਾ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਭਿਆਨਕ ਮਿਹਨਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਚਾ ਸਕਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਯੂਰਪ ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਗੂੰਜ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਕਮਰਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਧਾਈਆਂ ਦੇ ਤਾਰਾਂ ਨਾਲ ਗਿੱਟੇ ਤੱਕ ਡੂੰਘਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਕਾਲੇ ਉਦਾਸੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਪਾਇਆ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਗਿਆਨ ਵੀ ਕਿ ਉਹ ਉੱਥੇ ਸਫਲ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਤਿੰਨ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਅਸਫਲ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਯੂਰਪ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸਫਲ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਨੂੰ ਹਰ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਪਛਾੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਘਬਰਾਹਟ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਜਗਾਉਣ ਲਈ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਸੀ।

ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ ਵਾਪਸ ਆਏ; ਪਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਤਬਦੀਲੀ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਬਸੰਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਵੀ ਆਕਰਸ਼ਣਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਪੁਰਾਣਾ ਦੋਸਤ, ਕਰਨਲ ਹੇਟਰ, ਜੋ ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਦੇਖਭਾਲ ਹੇਠ ਆਇਆ ਸੀ, ਹੁਣ ਸਰੀ ਵਿੱਚ ਰੀਗੇਟ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਘਰ ਲੈ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਕੋਲ ਮੁਲਾਕਾਤ 'ਤੇ ਆਉਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਆਖਰੀ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਦੀ ਪਰਾਹੁਣਚਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਕੂਟਨੀਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਸਮਝ ਆਇਆ ਕਿ ਇਹ ਸਥਾਪਨਾ ਇੱਕ ਕੁਆਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੇਰੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਲਿਓਨਜ਼ ਤੋਂ ਵਾਪਸੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਕਰਨਲ ਦੀ ਛੱਤ ਹੇਠ ਸੀ। ਹੇਟਰ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਬੁੱਢਾ ਸਿਪਾਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਪਾਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਕਿ ਹੋਮਜ਼ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸਾਂਝਾ ਹੈ।

ਜਿਸ ਸ਼ਾਮ ਅਸੀਂ ਪਹੁੰਚੇ, ਉਸ ਦਿਨ ਅਸੀਂ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਰਨਲ ਦੇ ਬੰਦੂਕ-ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਸੀ, ਹੋਮਜ਼ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਲੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਅਤੇ ਹੇਟਰ ਪੂਰਬੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਉਸਦੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸ਼ਸਤਰਖਾਨੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸੀ।
"ਵੈਸੇ," ਉਸਨੇ ਅਚਾਨਕ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਲਾਰਮ ਵੱਜਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪਿਸਤੌਲ ਉੱਪਰ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ।"
"ਇੱਕ ਅਲਾਰਮ!" ਮੈਂ ਕਿਹਾ।
"ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਡਰ ਲੱਗਿਆ ਹੈ। ਓਲਡ ਐਕਟਨ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਕਾਉਂਟੀ ਦੇ ਮਹਾਨ ਆਗੂਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਸੋਮਵਾਰ ਨੂੰ ਤੋੜ-ਫੋੜ ਹੋਈ ਸੀ। ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਪਰ ਸਾਥੀ ਅਜੇ ਵੀ ਫਰਾਰ ਹਨ।"
"ਕੋਈ ਸੁਰਾਗ ਨਹੀਂ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਰਨਲ ਵੱਲ ਅੱਖ ਟੇਕਦੇ ਹੋਏ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਜੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਧਿਆਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼, ਇਸ ਮਹਾਨ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮਾਮਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।"
ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨੂੰ ਹੱਥ ਹਿਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਦੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰ ਗਈ ਸੀ।
"ਕੀ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਸੀ?"
"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਚੋਰਾਂ ਨੇ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਵਿੱਚ ਲੁੱਟ-ਖੋਹ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਿਲਿਆ। ਸਾਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਉਲਟਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਦਰਾਜ਼ ਫਟ ਗਏ, ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਸਾਂ ਦੀ ਲੁੱਟ-ਖੋਹ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੋਪ ਦੇ ਹੋਮਰ ਦੀ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਮਾਤਰਾ, ਦੋ ਪਲੇਟਡ ਮੋਮਬੱਤੀਆਂ, ਇੱਕ ਹਾਥੀ ਦੰਦ ਦਾ ਲੈਟਰ-ਵੇਟ, ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਓਕ ਬੈਰੋਮੀਟਰ, ਅਤੇ ਸੂਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਗੋਲਾ ਸਭ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ।"
"ਕਿੰਨਾ ਅਸਾਧਾਰਨ ਭੰਡਾਰ ਹੈ!" ਮੈਂ ਕਿਹਾ।
"ਓਹ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਫੜ ਲਿਆ ਜੋ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ।"
ਹੋਮਜ਼ ਸੋਫੇ ਤੋਂ ਘੂਰ-ਘੂਰ ਕੇ ਬੋਲਿਆ।
"ਕਾਉਂਟੀ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ -"
ਪਰ ਮੈਂ ਚੇਤਾਵਨੀ ਵਾਲੀ ਉਂਗਲੀ ਚੁੱਕੀ।
"ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਆਏ ਹੋ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ। ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਨਾੜਾਂ ਟੁੱਟ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹੋਣ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਸਮੱਸਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਨਾ ਕਰੋ।"
ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਰਨਲ ਵੱਲ ਹਾਸੋਹੀਣੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਏ, ਅਤੇ ਗੱਲ ਘੱਟ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵੱਲ ਵਧ ਗਈ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕਿਸਮਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੀ ਸਾਰੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਿਅਰਥ ਜਾਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਸਮੱਸਿਆ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆ ਪਈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮੋੜ ਲਿਆ ਜਿਸਦਾ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਨਾਸ਼ਤੇ 'ਤੇ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਰਨਲ ਦਾ ਬਟਲਰ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਕੇ ਅੰਦਰ ਆਇਆ।
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਖ਼ਬਰ ਸੁਣੀ ਹੈ ਸਰ?" ਉਸਨੇ ਹਾਏ-ਹਾਏ ਕਿਹਾ। "ਕਨਿੰਘਮ ਦੇ ਘਰ, ਸਰ!"

“ਚੋਰੀ!” ਕਰਨਲ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕੌਫੀ ਕੱਪ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਚੀਕਿਆ।

"ਕਤਲ!"

ਕਰਨਲ ਨੇ ਸੀਟੀ ਮਾਰੀ। "ਜੋਵ ਦੁਆਰਾ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਫਿਰ ਕੌਣ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ? ਜੇ.ਪੀ. ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ?"

"ਨਾ ਤਾਂ ਸਰ। ਇਹ ਕੋਚਮੈਨ ਵਿਲੀਅਮ ਸੀ। ਦਿਲ ਨੂੰ ਛੂਹ ਗਿਆ, ਸਰ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ।"

"ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸਨੇ ਗੋਲੀ ਮਾਰੀ?"

"ਚੋਰ, ਸਰ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚਲਾਕ ਸੀ ਅਤੇ ਭੱਜ ਗਿਆ। ਉਹ ਅਜੇ ਪੈਂਟਰੀ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਤੋੜ ਕੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਆਇਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਲੀਅਮ ਉਸ 'ਤੇ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਚਾਉਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਅੰਤ ਕਰ ਗਿਆ।"

"ਕਿੰਨੇ ਵਜੇ?"

"ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਸੀ, ਸਰ, ਕਿਤੇ ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ।"

“ਆਹ, ਫਿਰ, ਅਸੀਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਾਂਗੇ,” ਕਰਨਲ ਨੇ ਠੰਡੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਨਾਸ਼ਤੇ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਬੈਠ ਗਿਆ। “ਇਹ ਇੱਕ ਘਟੀਆ ਕਾਰੋਬਾਰ ਹੈ,” ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਬਟਲਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ; “ਉਹ ਇੱਥੇ ਸਾਡਾ ਮੋਹਰੀ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਬੁੱਢਾ ਕਨਿੰਘਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚੰਗਾ ਆਦਮੀ ਵੀ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਗੱਲੋਂ ਟੁੱਟ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਦਮੀ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਨੌਕਰ ਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਉਹੀ ਖਲਨਾਇਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਐਕਟਨ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਘੁਸਪੈਠ ਕੀਤੀ ਸੀ।”

"ਅਤੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਲੱਖਣ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਚੋਰੀ ਕਰ ਲਿਆ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਕਿਹਾ।

"ਬਿਲਕੁਲ।"

"ਹਮ! ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸਰਲ ਮਾਮਲਾ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ 'ਤੇ ਇਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਉਤਸੁਕ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ? ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਚੋਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਗਿਰੋਹ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦੇਣਗੇ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕੋ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਪੰਘੂੜੇ ਨਹੀਂ ਤੋੜਨਗੇ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਇਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦਾ ਆਖਰੀ ਪੈਰਿਸ਼ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਚੋਰ ਜਾਂ ਚੋਰ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ - ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਅਜੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸਿੱਖਣਾ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਸਥਾਨਕ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਹੈ," ਕਰਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਐਕਟਨ ਅਤੇ ਕਨਿੰਘਮ ਹੀ ਉਹ ਥਾਵਾਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਥੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਹਨ।"

"ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅਮੀਰ?"

"ਖੈਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਖੂਨ ਚੂਸਿਆ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਓਲਡ ਐਕਟਨ ਦਾ ਕਨਿੰਘਮ ਦੀ ਅੱਧੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕੁਝ ਦਾਅਵਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਕੀਲ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਇਸ 'ਤੇ ਡਟੇ ਹੋਏ ਹਨ।"

"ਜੇ ਇਹ ਕੋਈ ਸਥਾਨਕ ਖਲਨਾਇਕ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਭਜਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉਬਾਸੀ ਲੈਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ। "ਠੀਕ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ, ਮੇਰਾ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

“ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਫਾਰੈਸਟਰ, ਸਰ,” ਬਟਲਰ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

ਅਧਿਕਾਰੀ, ਇੱਕ ਚਲਾਕ, ਜੋਸ਼ੀਲਾ ਚਿਹਰਾ ਵਾਲਾ ਨੌਜਵਾਨ, ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ। "ਸ਼ੁਭ ਸਵੇਰ, ਕਰਨਲ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ ਦੇ ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼ ਇੱਥੇ ਹਨ।"

ਕਰਨਲ ਨੇ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਵੱਲ ਹੱਥ ਹਿਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਝੁਕ ਗਿਆ।

"ਅਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਪਾਰ ਜਾਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰੋਗੇ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼।"

"ਕਿਸਮਤ ਤੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਜਦੋਂ ਤੂੰ ਅੰਦਰ ਆਇਆ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ। ਸ਼ਾਇਦ ਤੂੰ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਵੇਰਵੇ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈਂ।" ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਝੁਕਿਆ, ਉਸੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਰਵੱਈਏ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੇਸ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਸੀ।

"ਸਾਨੂੰ ਐਕਟਨ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੁਰਾਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਇੱਥੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਧਿਰ ਹੈ। ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਆਹ!"

"ਹਾਂ, ਸਰ। ਪਰ ਉਹ ਇੱਕ ਹਿਰਨ ਵਾਂਗ ਭੱਜ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਗਰੀਬ ਵਿਲੀਅਮ ਕਿਰਵਾਨ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਵਾਲੀ ਗੋਲੀ ਚੱਲੀ ਸੀ। ਮਿਸਟਰ ਕਨਿੰਘਮ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬੈੱਡਰੂਮ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਮਿਸਟਰ ਐਲੇਕ ਕਨਿੰਘਮ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ। ਜਦੋਂ ਅਲਾਰਮ ਵੱਜਿਆ ਤਾਂ ਪੌਣੇ ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ ਸਨ। ਮਿਸਟਰ ਕਨਿੰਘਮ ਹੁਣੇ ਹੀ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਲੇਟਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਿਸਟਰ ਐਲੇਕ ਆਪਣੇ ਡਰੈਸਿੰਗ-ਗਾਊਨ ਵਿੱਚ ਪਾਈਪ ਪੀ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਵਿਲੀਅਮ, ਕੋਚਮੈਨ ਨੂੰ ਮਦਦ ਲਈ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਮਿਸਟਰ ਐਲੇਕ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਭੱਜਿਆ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਕੀ ਹੈ। ਪਿਛਲਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਪੌੜੀਆਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਦੋ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਇਕੱਠੇ ਕੁਸ਼ਤੀ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ, ਦੂਜਾ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਕਾਤਲ ਬਾਗ ਦੇ ਪਾਰ ਅਤੇ ਬਾੜੇ ਦੇ ਪਾਰ ਭੱਜ ਗਿਆ। ਮਿਸਟਰ ਕਨਿੰਘਮ, ਆਪਣੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸੜਕ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਪਰ ਤੁਰੰਤ ਉਸਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮਿਸਟਰ ਐਲੇਕ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਰੁਕ ਗਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਮਰ ਰਹੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਲਨਾਇਕ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਪਰੇ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਦਰਮਿਆਨੇ ਆਕਾਰ ਦਾ ਆਦਮੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹਨੇਰੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਨਿੱਜੀ ਸੁਰਾਗ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਪਰ ਅਸੀਂ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਨਬੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭ ਲਵਾਂਗੇ।

"ਇਹ ਵਿਲੀਅਮ ਉੱਥੇ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ? ਕੀ ਉਸਨੇ ਮਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਸੀ?"

"ਇੱਕ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨਾਲ ਲਾਜ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸਾਥੀ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਘਰ ਵੱਲ ਇਸ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਤੁਰਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਉੱਥੇ ਠੀਕ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਸ ਐਕਟਨ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਚੌਕਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਲੁਟੇਰੇ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਤੋੜਿਆ ਹੋਵੇਗਾ - ਤਾਲਾ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਜਦੋਂ ਵਿਲੀਅਮ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਿਆ।"

"ਕੀ ਵਿਲੀਅਮ ਨੇ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਕਿਹਾ?"

"ਉਹ ਬਹੁਤ ਬੁੱਢੀ ਅਤੇ ਬੋਲ਼ੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਸਦਮੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅੱਧਾ-ਮੂਰਖ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਥਿਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਵੱਲ ਦੇਖੋ!"

ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਨੋਟਬੁੱਕ ਵਿੱਚੋਂ ਫਟੇ ਹੋਏ ਕਾਗਜ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਟੁਕੜਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੋਡੇ ਉੱਤੇ ਫੈਲਾ ਦਿੱਤਾ।

"ਇਹ ਮਰੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਦੀ ਉਂਗਲੀ ਅਤੇ ਅੰਗੂਠੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਚਾਦਰ ਤੋਂ ਪਾਟਿਆ ਹੋਇਆ ਟੁਕੜਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਇਸ ਉੱਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਮਾਂ ਉਹੀ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਗਰੀਬ ਆਦਮੀ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਹੋਈ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕਾਤਲ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਕੀ ਚਾਦਰ ਪਾੜ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਉਸਨੇ ਕਾਤਲ ਤੋਂ ਇਹ ਟੁਕੜਾ ਲੈ ਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਲਗਭਗ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਇੱਕ ਮੁਲਾਕਾਤ ਹੋਵੇ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਾਗਜ਼ ਦਾ ਟੁਕੜਾ ਚੁੱਕਿਆ, ਜਿਸਦਾ ਇੱਕ ਨਕਲ ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਤਿਮਾਹੀ ਤੋਂ ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ

ਕੀ ਸਿੱਖੋ

ਮਈ

"ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਮੁਲਾਕਾਤ ਹੈ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਇੱਕ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਲੀਅਮ ਕਿਰਵਾਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਆਦਮੀ ਹੋਣ ਦੀ ਸਾਖ ਸੀ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੋਰ ਨਾਲ ਮੇਲ-ਜੋਲ ਹੋਵੇ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਮਿਲਿਆ ਹੋਵੇ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਤੋੜਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜ ਪਏ ਹੋਣ।"

"ਇਹ ਲਿਖਤ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਇਸਦੀ ਤੀਬਰ ਇਕਾਗਰਤਾ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਇਹ ਮੇਰੇ ਸੋਚਣ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਡੂੰਘੇ ਪਾਣੀ ਹਨ।" ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ 'ਤੇ ਝੁਕਾਇਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਲੰਡਨ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਮਾਹਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਤੇ ਮੁਸਕਰਾਇਆ।

"ਤੁਹਾਡੀ ਆਖਰੀ ਟਿੱਪਣੀ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਕਿਹਾ, "ਚੋਰ ਅਤੇ ਨੌਕਰ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਬਾਰੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਤੱਕ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦਾ ਨੋਟ ਹੋਣਾ, ਇੱਕ ਚਲਾਕ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਭਵ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਲਿਖਤ ਖੁੱਲ੍ਹਦੀ ਹੈ -" ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਦੁਬਾਰਾ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਡੁਬੋਇਆ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਡੂੰਘੀ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਚੁੱਕਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਗੱਲ੍ਹ ਰੰਗ ਨਾਲ ਰੰਗੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉਸਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਚਮਕਦਾਰ ਸਨ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਪੁਰਾਣੀ ਊਰਜਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ।

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਆਕਰਸ਼ਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿਓਗੇ, ਕਰਨਲ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਵਾਟਸਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਛੋਟੀਆਂ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨਾਲ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋਵਾਂਗਾ।"

ਡੇਢ ਘੰਟਾ ਬੀਤ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਇਕੱਲਾ ਵਾਪਸ ਆਇਆ।

"ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼ ਬਾਹਰ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਚਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਘਰ ਵੱਲ ਚੱਲੀਏ।"

"ਮਿਸਟਰ ਕਨਿੰਘਮ ਨੂੰ?"

"ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ."

"ਕਾਹਦੇ ਵਾਸਤੇ?"

ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਏ। "ਮੈਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸਰ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼ ਅਜੇ ਆਪਣੀ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉੱਭਰ ਨਹੀਂ ਸਕੇ ਹਨ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਅਜੀਬ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਹਨ।"

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਦ ਨੂੰ ਅਲਾਰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਾਗਲਪਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਸੀ।"

"ਕੁਝ ਲੋਕ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸਦੇ ਤਰੀਕੇ ਵਿੱਚ ਪਾਗਲਪਨ ਸੀ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। "ਪਰ ਉਹ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਕਰਨਲ, ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਤਿਆਰ ਹੋ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਬਾਹਰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਅਸੀਂ ਹੋਲਮਜ਼ ਨੂੰ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ-ਹੇਠਾਂ ਘੁੰਮਦਾ ਵੇਖਿਆ, ਉਸਦੀ ਠੋਡੀ ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਡੁੱਬ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਉਸਦੀਆਂ ਪੈਂਟਾਂ ਦੀਆਂ ਜੇਬਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟੇ।

"ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵੱਧਦੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਵਾਟਸਨ, ਤੁਹਾਡੀ ਦੇਸ਼ ਯਾਤਰਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਸਵੇਰ ਬਹੁਤ ਸੋਹਣੀ ਰਹੀ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹੋ," ਕਰਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਅਤੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਮਿਲ ਕੇ ਕਾਫ਼ੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ।"

"ਕੋਈ ਸਫਲਤਾ?"

"ਖੈਰ, ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇਖੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੁਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕੀ ਕੀਤਾ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਦਕਿਸਮਤ ਆਦਮੀ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦੇਖੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਰਿਵਾਲਵਰ ਦੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਨਾਲ ਹੋਈ ਸੀ।"

"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਸੀ, ਫਿਰ?"

"ਓਹ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਠੀਕ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਨਿਰੀਖਣ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਮਿਸਟਰ ਕਨਿੰਘਮ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨਾਲ ਇੱਕ ਇੰਟਰਵਿਊ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਉਸ ਸਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਕਾਤਲ ਆਪਣੀ ਉਡਾਣ ਵਿੱਚ ਬਾਗ਼-ਹੇਜ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪ ਸੀ।"

"ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ।"

"ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਗਰੀਬ ਦੀ ਮਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਬੁੱਢੀ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਕੀ ਹੈ?"

"ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਜੀਬ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਸਾਡੀ ਹੁਣ ਦੀ ਫੇਰੀ ਇਸਨੂੰ ਘੱਟ ਅਸਪਸ਼ਟ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਆਦਮੀ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕਾਗਜ਼ ਦਾ ਟੁਕੜਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਸਮਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ।"

"ਇਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸੁਰਾਗ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼।"

"ਇਹ ਇੱਕ ਸੁਰਾਗ ਜ਼ਰੂਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਸਨੇ ਵੀ ਉਹ ਨੋਟ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਉਹੀ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿਲੀਅਮ ਕਿਰਵਾਨ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਕਾਗਜ਼ ਦਾ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸਾ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚਿਆ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਇਹ ਮਰੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਖੋਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੋਈ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਲਈ ਇੰਨਾ ਉਤਸੁਕ ਕਿਉਂ ਸੀ? ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਦਾ ਕੀ ਕਰੇਗਾ? ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿਓ, ਸ਼ਾਇਦ, ਇਹ ਕਦੇ ਨਾ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਕੋਨਾ ਲਾਸ਼ ਦੀ ਪਕੜ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਚਾਦਰ ਦਾ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸਾ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਭੇਤ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।"

"ਹਾਂ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਫੜਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦੀ ਜੇਬ ਕਿਵੇਂ ਕੱਟ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?"

"ਖੈਰ, ਖੈਰ, ਇਹ ਸੋਚਣ ਯੋਗ ਸੀ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨੁਕਤਾ ਹੈ। ਨੋਟ ਵਿਲੀਅਮ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਹ ਆਪਣਾ ਸੁਨੇਹਾ ਮੂੰਹ-ਜ਼ਬਾਨੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਨੋਟ ਕੌਣ ਲਿਆਇਆ? ਜਾਂ ਇਹ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਆਇਆ?"

"ਮੈਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਹੈ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੱਲ੍ਹ ਦੁਪਹਿਰ ਦੀ ਡਾਕ ਤੱਕ ਵਿਲੀਅਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚਿੱਠੀ ਮਿਲੀ। ਲਿਫਾਫਾ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਸ਼ਾਨਦਾਰ!" ਹੋਮਜ਼ ਚੀਕਿਆ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਤਾੜੀ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ। "ਤੁਸੀਂ ਡਾਕੀਏ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਖੈਰ, ਇਹ ਲਾਜ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉੱਪਰ ਆਓਗੇ, ਕਰਨਲ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦਿਖਾਵਾਂਗਾ।"

ਅਸੀਂ ਉਸ ਸੁੰਦਰ ਝੌਂਪੜੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੇ ਜਿੱਥੇ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦਮੀ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਓਕ-ਕਤਾਰ ਵਾਲੇ ਰਸਤੇ ਉੱਤੇ ਚੱਲ ਕੇ ਸੁੰਦਰ ਪੁਰਾਣੇ ਕਵੀਨ ਐਨ ਘਰ ਵੱਲ ਗਏ, ਜਿਸਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਲਿੰਟਲ 'ਤੇ ਮਾਲਪਲਾਕੇਟ ਦੀ ਤਾਰੀਖ਼ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਹੋਮਜ਼ ਅਤੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਸਾਨੂੰ ਇਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਲੈ ਗਏ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਸਾਈਡ ਗੇਟ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇ, ਜੋ ਕਿ ਬਾਗ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੁਆਰਾ ਸੜਕ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਹੇਜ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਰਸੋਈ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ।

"ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿਓ, ਅਫ਼ਸਰ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹੁਣ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੌੜੀਆਂ 'ਤੇ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਨੌਜਵਾਨ ਮਿਸਟਰ ਕਨਿੰਘਮ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਦੋ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਥਾਂ 'ਤੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਹਾਂ। ਬੁੱਢਾ ਮਿਸਟਰ ਕਨਿੰਘਮ ਉਸ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਸੀ - ਦੂਜਾ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ - ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਉਸ ਝਾੜੀ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਭੱਜਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਪੁੱਤਰ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਸੀ। ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਝਾੜੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਸ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਮਿਸਟਰ ਐਲੇਕ ਬਾਹਰ ਭੱਜਿਆ ਅਤੇ ਜ਼ਖਮੀ ਆਦਮੀ ਦੇ ਕੋਲ ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਦਿੱਤੇ। ਜ਼ਮੀਨ ਬਹੁਤ ਸਖ਼ਤ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹਨ।" ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਦੋ ਆਦਮੀ ਘਰ ਦੇ ਕੋਣ ਤੋਂ, ਬਾਗ਼ ਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹੇਠਾਂ ਆਏ। ਇੱਕ

ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ, ਡੂੰਘੀਆਂ-ਕਤਾਰਬੱਧ, ਭਾਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲਾ ਚਿਹਰਾ; ਦੂਜਾ ਇੱਕ ਹੌਂਸਲਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਨੌਜਵਾਨ ਆਦਮੀ, ਜਿਸਦਾ ਚਮਕਦਾਰ, ਮੁਸਕਰਾਉਂਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪਹਿਰਾਵਾ ਉਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਲੈ ਆਇਆ ਸੀ।

"ਫਿਰ ਵੀ ਇਸੇ 'ਤੇ?" ਉਸਨੇ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਲੰਡਨ ਵਾਲੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਸੂਰਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਜਲਦੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੇ।"

"ਆਹ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਮਾਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਚੰਗੇ-ਮਜ਼ਾਕ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

"ਤੂੰ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਚਾਹੇਂਗਾ," ਨੌਜਵਾਨ ਐਲਕ ਕਨਿੰਘਮ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕਿਉਂ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸੁਰਾਗ ਹੈ।"

"ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਅਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਮਿਲ ਜਾਵੇ - ਤਾਂ ਹੀ ਰੱਬ ਹੈ। ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼! ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ?"

ਮੇਰੇ ਗਰੀਬ ਦੋਸਤ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਅਚਾਨਕ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਘੁੰਮ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦਰਦ ਨਾਲ ਕੰਬ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੱਬੀ ਹੋਈ ਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਸੀ। ਹਮਲੇ ਦੀ ਅਚਾਨਕਤਾ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਤੋਂ ਡਰੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਰਸੋਈ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਲੇਟ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਭਾਰੀ ਸਾਹ ਲਿਆ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਲਈ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉੱਠਿਆ।

"ਵਾਟਸਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਠੀਕ ਹੋਇਆ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਸਮਝਾਇਆ। "ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਅਚਾਨਕ ਘਬਰਾਹਟ ਦੇ ਹਮਲਿਆਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹਾਂ।"

"ਕੀ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਘਰ ਭੇਜ ਦਿਆਂ?" ਬੁੱਢੇ ਕਨਿੰਘਮ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਖੈਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

"ਇਹ ਕੀ ਹੈ?"

"ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਗਰੀਬ ਵਿਲੀਅਮ ਦਾ ਆਉਣਾ ਚੋਰ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਡਾਕੂ ਕਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਇਆ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ," ਮਿਸਟਰ ਕਨਿੰਘਮ ਨੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਕਿਉਂ, ਮੇਰਾ ਪੁੱਤਰ ਐਲੇਕ ਅਜੇ ਸੌਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਜ਼ਰੂਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਘੁੰਮਦੇ-ਫਿਰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਬੈਠਾ ਸੀ?"

"ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਡ੍ਰੈਸਿੰਗ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਸਿਗਰਟ ਪੀ ਰਿਹਾ ਸੀ।"

"ਉਹ ਕਿਹੜੀ ਖਿੜਕੀ ਹੈ?"

"ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਆਖਰੀ ਵਾਲਾ, ਅੱਗੇ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦਾ।"

"ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਵੇਂ ਦੀਵੇ ਜਗ ਗਏ ਸਨ, ਬਿਲਕੁਲ?"

"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ।"

"ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਲੱਖਣ ਨੁਕਤੇ ਹਨ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਇਹ ਅਸਾਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਚੋਰ - ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੋਰ ਜਿਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਤਜਰਬਾ ਸੀ - ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਇੱਕ ਘਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਾਖਲ ਹੋ ਜਾਵੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਲਾਈਟਾਂ ਤੋਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਦੋ ਮੈਂਬਰ ਅਜੇ ਵੀ ਚੱਲ ਰਹੇ ਸਨ?"

"ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਇੱਕ ਠੰਡਾ ਹੱਥ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਠੀਕ ਹੈ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਜੇ ਮਾਮਲਾ ਅਜੀਬ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਮੰਗਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ," ਨੌਜਵਾਨ ਮਿਸਟਰ ਐਲੇਕ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਵਿਲੀਅਮ ਦੇ ਉਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਘਰ ਲੁੱਟ ਲਿਆ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਤੁਕਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ। ਕੀ ਅਸੀਂ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਪਾਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਗੁਆ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗੇ?"

"ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕੀ ਸਨ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਚੋਰ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਜੀਬ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ ਲਾਈਨਾਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਉਸ ਅਜੀਬ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖੋ ਜੋ ਉਸਨੇ ਐਕਟਨ ਤੋਂ ਲਈਆਂ ਸਨ - ਇਹ ਕੀ ਸੀ? - ਇੱਕ ਤਾਰ ਦਾ ਗੋਲਾ, ਇੱਕ ਅੱਖਰ-ਭਾਰ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਹੋਰ ਕੀ ਔਡਜ਼ ਅਤੇ ਐਂਡ ਹਨ।"

"ਖੈਰ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼," ਬੁੱਢੇ ਕਨਿੰਘਮ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਜਾਂ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜੋ ਵੀ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

"ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਇਨਾਮ ਦਿਓ - ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰਕਮ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ। ਮੈਂ ਫਾਰਮ ਇੱਥੇ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਪੰਜਾਹ ਪੌਂਡ ਕਾਫ਼ੀ ਸਨ।"

“ਮੈਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਪੰਜ ਸੌ ਦੇਵਾਂਗਾ,” ਜੇ.ਪੀ. ਨੇ ਹੋਮਜ਼ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਕਾਗਜ਼ ਅਤੇ ਪੈਨਸਿਲ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕਿਹਾ। “ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ,” ਉਸਨੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵੱਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ।"

"ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹੋ, 'ਜਦੋਂ ਕਿ, ਮੰਗਲਵਾਰ ਸਵੇਰੇ ਪੌਣੇ ਇੱਕ ਵਜੇ ਇੱਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ,' ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪੌਣੇ ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ ਸੀ।"

ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗਲਤੀ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਹੋਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਹੋਮਜ਼ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਤੀਬਰਤਾ ਨਾਲ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਉਸਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਹੀ ਸਮਝਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਹਾਲੀਆ ਬਿਮਾਰੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਹਿਲਾ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਘਟਨਾ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ। ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਭਰਵੀਆਂ ਉੱਚੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਅਤੇ ਐਲਕ ਕਨਿੰਘਮ ਹੱਸ ਪਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬੁੱਢੇ ਸੱਜਣ ਨੇ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਿਆ ਅਤੇ ਕਾਗਜ਼ ਵਾਪਸ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ।

"ਇਸਨੂੰ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਛਾਪੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਪਰਚੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪਾ ਲਿਆ।

"ਅਤੇ ਹੁਣ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਘਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਈਏ ਕਿ ਇਹ ਬੇਤਰਤੀਬ ਚੋਰ, ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਲੈ ਕੇ ਜਾਵੇ।"

ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਛੈਣੀ ਜਾਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਚਾਕੂ ਅੰਦਰ ਧੱਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਤਾਲਾ ਵਾਪਸ ਧੱਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਇਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਧੱਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਬਾਰ ਨਹੀਂ ਵਰਤਦੇ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਸਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਪਈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਕੁੱਤਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ?"

"ਹਾਂ, ਪਰ ਉਹ ਘਰ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਜੰਜ਼ੀਰਾਂ ਨਾਲ ਜਕੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।"

"ਨੌਕਰ ਕਦੋਂ ਸੌਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ?"

"ਲਗਭਗ ਦਸ।"

"ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਲੀਅਮ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਸੀ?"

"ਹਾਂ।"

"ਇਹ ਅਨੋਖੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਖਾਸ ਰਾਤ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਜਾਗਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ, ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਘਰ ਉੱਤੇ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋਗੇ, ਸ਼੍ਰੀ ਕਨਿੰਘਮ।"

ਪੱਥਰ ਦੇ ਝੰਡੇ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਰਸਤਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਰਸੋਈਆਂ ਦੂਰ ਟਹਿਣੀਆਂ ਸਨ, ਇੱਕ ਲੱਕੜ ਦੀ ਪੌੜੀ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਧਾ ਘਰ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਤੱਕ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਦੂਜੀ ਸਜਾਵਟੀ ਪੌੜੀ ਦੇ ਉਲਟ ਲੈਂਡਿੰਗ 'ਤੇ ਨਿਕਲਿਆ ਜੋ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਹਾਲ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਆਈ ਸੀ। ਇਸ ਲੈਂਡਿੰਗ ਵਿੱਚੋਂ ਡਰਾਇੰਗ-ਰੂਮ ਅਤੇ ਕਈ ਬੈੱਡਰੂਮ ਖੁੱਲ੍ਹੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਸਟਰ ਕਨਿੰਘਮ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਹੋਮਜ਼ ਘਰ ਦੀ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਤੁਰਿਆ। ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਤੋਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਗਰਮ ਖੁਸ਼ਬੂ 'ਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਅਨੁਮਾਨ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ।

"ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਸਰ," ਮਿਸਟਰ ਕਨਿੰਘਮ ਨੇ ਕੁਝ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਬਹੁਤ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੌੜੀਆਂ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਮੇਰਾ ਕਮਰਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਕਮਰਾ ਇਸ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਛੱਡਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਚੋਰ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇੱਥੇ ਆਉਣਾ ਸੰਭਵ ਸੀ।"

"ਤੈਨੂੰ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਖੁਸ਼ਬੂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਪਸੰਦ ਹੈ," ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬਦਤਮੀਜ਼ੀ ਵਾਲੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

"ਫਿਰ ਵੀ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਰ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਮੈਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਬੈੱਡਰੂਮ ਦੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ ਤੱਕ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਕਮਰਾ ਹੈ" - ਉਸਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਧੱਕਾ ਦੇ ਕੇ ਖੋਲ੍ਹਿਆ - "ਅਤੇ ਇਹ, ਮੇਰਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਡਰੈਸਿੰਗ-

ਰੂਮ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬੈਠਾ ਸਿਗਰਟ ਪੀ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਲਾਰਮ ਵੱਜਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਕਿੱਥੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਪਾਰ ਕੀਤਾ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਧੱਕਾ ਦੇ ਕੇ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਕਮਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ?" ਮਿਸਟਰ ਕਨਿੰਘਮ ਨੇ ਤਿੱਖੇ ਜਿਹੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

"ਧੰਨਵਾਦ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹ ਸਭ ਦੇਖ ਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।"

"ਫਿਰ ਜੇ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਮੇਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

"ਜੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਜੇ.ਪੀ. ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਏ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਦਾ ਸਜਾਵਟੀ ਅਤੇ ਆਮ ਕਮਰਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਖਿੜਕੀ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅੱਗੇ ਵਧੇ, ਹੋਮਜ਼ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਮੂਹ ਦੇ ਆਖਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਏ। ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਕੋਲ ਸੰਤਰਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਟੋਰੀ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਇੱਕ ਕੈਰਾਫ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੇ ਹੋਏ ਹੋਮਜ਼, ਮੇਰੀ ਅਣਕਿਆਸੀ ਹੈਰਾਨੀ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਝੁਕ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਸਾਰੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ। ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫਲ ਕਮਰੇ ਦੇ ਹਰ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮ ਗਿਆ।

"ਤੂੰ ਹੁਣ ਇਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਠੰਡੇ ਜਿਹੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਤੂੰ ਕਾਰਪੇਟ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਘਪਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

ਮੈਂ ਕੁਝ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਝੁਕ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫਲ ਚੁੱਕਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਸਮਝ ਕੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਮੇਰਾ ਸਾਥੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਦੋਸ਼ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਲਵਾਂ। ਬਾਕੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਉਹੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੇਜ਼ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ।

"ਹਾਏ!" ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਚੀਕਿਆ, "ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ?"

ਹੋਮਜ਼ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਪਲ ਰੁਕੋ," ਨੌਜਵਾਨ ਐਲੇਕ ਕਨਿੰਘਮ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਬੰਦਾ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਓ, ਪਿਤਾ ਜੀ, ਅਤੇ ਦੇਖੋ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ!"

ਉਹ ਭੱਜ ਕੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਏ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਕਰਨਲ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਘੂਰਦੇ ਹੋਏ ਛੱਡ ਕੇ।

"'ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਮੰਨੋ, ਮੈਂ ਮਾਸਟਰ ਐਲੇਕ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ," ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਇਸ ਬਿਮਾਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ -"

ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦ ਅਚਾਨਕ "ਮਦਦ! ਮਦਦ! ਕਤਲ!" ਦੀ ਚੀਕ ਨਾਲ ਟੁੱਟ ਗਏ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਰੋਮਾਂਚ ਨਾਲ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਕਿ ਇਹ ਆਵਾਜ਼ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਪਾਗਲ ਹੋ ਕੇ ਲੈਂਡਿੰਗ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ। ਚੀਕਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਉੱਚੀ, ਬੇਲੋੜੀ ਚੀਕ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਉਸ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਆ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗਏ ਸੀ। ਮੈਂ ਭੱਜ ਕੇ ਅੰਦਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਪਰੇ ਡਰੈਸਿੰਗ-ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਦੋਵੇਂ ਕਨਿੰਘਮ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਸਿਰ ਝੁਕਾਏ ਹੋਏ ਚਿੱਤਰ ਉੱਤੇ ਝੁਕ ਰਹੇ ਸਨ, ਛੋਟਾ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਗਲਾ ਫੜ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਵੱਡਾ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਗੁੱਟ ਨੂੰ ਮਰੋੜ ਰਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਤਿੰਨਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਲੜਖੜਾ ਗਿਆ, ਬਹੁਤ ਪੀਲਾ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

“ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਇਹਨਾਂ ਬੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰੋ,” ਉਸਨੇ ਹਾਉਂਕਾ ਮਾਰਿਆ।
"ਕਿਸ ਦੋਸ਼ 'ਤੇ?"
"ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੋਚਮੈਨ, ਵਿਲੀਅਮ ਕਿਰਵਾਨ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਦਾ।"
ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। "ਓ, ਹੁਣ ਆਓ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼," ਉਸਨੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ -"
"ਤੂੰ ਯਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਵੱਲ ਦੇਖ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਚੀਕਿਆ।
ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖੀ ਚਿਹਰਿਆਂ 'ਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਇਕਬਾਲ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਸੁੰਨ ਅਤੇ ਘਬਰਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਭਾਰੀ, ਉਦਾਸੀ ਭਰੇ ਭਾਵ ਸਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਉਹ ਸਾਰਾ ਮਜ਼ਾਕੀਆ, ਤੇਜ਼ ਅੰਦਾਜ਼ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਖਤਰਨਾਕ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਭਿਆਨਕਤਾ ਉਸਦੀਆਂ ਹਨੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਚਮਕ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸੁੰਦਰ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਰਹੀ ਸੀ। ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਪਰ, ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਵਧਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸੀਟੀ ਵਜਾਈ। ਬੁਲਾਉਣ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਆਏ।
"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਕਨਿੰਘਮ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਇੱਕ ਬੇਤੁਕੀ ਗਲਤੀ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਆਹ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਰੋਗੇ? ਇਸਨੂੰ ਸੁੱਟ ਦਿਓ!" ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਿਵਾਲਵਰ ਜੋ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਕੁੱਕੜ ਮਾਰਨ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ।
"ਇਹਨੂੰ ਰੱਖ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਚੁੱਪਚਾਪ ਇਸ 'ਤੇ ਪੈਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ; "ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਲਾਭਦਾਇਕ ਲੱਗੇਗਾ। ਪਰ ਇਹੀ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ।" ਉਸਨੇ ਕਾਗਜ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਟੁਕੜਾ ਚੁੱਕਿਆ।
"ਬਾਕੀ ਹੋਈ ਚਾਦਰ!" ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਚੀਕਿਆ।
"ਬਿਲਕੁਲ।"
"ਅਤੇ ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਸੀ?"
"ਜਿੱਥੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਹੁਣੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਕਰਨਲ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਵਾਟਸਨ ਹੁਣ ਵਾਪਸ ਆ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੈਦੀਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜ਼ਰੂਰ ਦੇਖੋਗੇ।"
ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਖਰਾ ਉਤਰਿਆ, ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਵਜੇ ਉਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕਰਨਲ ਦੇ ਸਮੋਕਿੰਗ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਆ ਗਿਆ। ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਬਜ਼ੁਰਗ ਸੱਜਣ ਵੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਮਿਸਟਰ ਐਕਟਨ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਘਰ ਅਸਲ ਚੋਰੀ ਦਾ ਸਥਾਨ ਸੀ।
"ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਐਕਟਨ ਉਦੋਂ ਮੌਜੂਦ ਰਹਿਣ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਦਿਖਾ ਰਿਹਾ ਸੀ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੁਭਾਵਿਕ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲਵੇ। ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਕਰਨਲ, ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਾ ਪਛਤਾਵਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਵਰਗੇ ਤੂਫਾਨੀ ਪੇਟ੍ਰਲ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ।"

“ਇਸਦੇ ਉਲਟ,” ਕਰਨਲ ਨੇ ਗਰਮਜੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, “ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਸਨਮਾਨ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਤੀਜੇ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਸੁਰਾਗ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।”

"ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਵਿਆਖਿਆ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੀ ਆਦਤ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੁਕਾਉਂਦਾ, ਨਾ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਵਾਟਸਨ ਤੋਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ, ਪਹਿਲਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਡ੍ਰੈਸਿੰਗ-ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਦਸਤਕ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਹਿੱਲ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬ੍ਰਾਂਡੀ ਦੇ ਇੱਕ ਡੈਸ਼ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਾਂਗਾ, ਕਰਨਲ। ਮੇਰੀ ਤਾਕਤ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਪਰਖੀ ਗਈ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਘਬਰਾਹਟ ਵਾਲੇ ਹਮਲੇ ਨਹੀਂ ਹੋਏ।"

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਦਿਲੋਂ ਹੱਸਿਆ। "ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ 'ਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਆਵਾਂਗੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਇਸਦੇ ਸਹੀ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਰੱਖਾਂਗਾ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨੁਕਤੇ ਦਿਖਾਵਾਂਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਰੋਕੋ।"

"ਖੋਜ ਦੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਈ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਜੋ ਕਿ ਇਤਫਾਕਨ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਹੜੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ, ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਸਕੋ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਊਰਜਾ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਹੀ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਚਾਬੀ ਮਰੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਵਿੱਚ ਲੱਭਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

"ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਧਿਆਨ ਇਸ ਤੱਥ ਵੱਲ ਖਿੱਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਐਲੇਕ ਕਨਿੰਘਮ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਸਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਹਮਲਾਵਰ, ਵਿਲੀਅਮ ਕਿਰਵਾਨ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਤੁਰੰਤ ਭੱਜ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਿਸਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਆਦਮੀ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਕਾਗਜ਼ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਜੇ ਇਹ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਐਲੇਕ ਕਨਿੰਘਮ ਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਕਈ ਨੌਕਰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਗੱਲ ਸਧਾਰਨ ਹੈ, ਪਰ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਉਂਟੀ ਦੇ ਮਹਾਨ ਆਗੂਆਂ ਦਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੁਣ, ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਤੱਥ ਮੈਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣ, ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਜਾਂਚ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਭੂਮਿਕਾ ਵੱਲ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸ਼ੱਕ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਇਆ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਐਲੇਕ ਕਨਿੰਘਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਭਾਈ ਗਈ ਸੀ।"

"ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਉਸ ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਕੋਨੇ ਦੀ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜੋ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਥੇ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ?"

“ਇਸਦੀ ਦਿੱਖ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਨਿਯਮਿਤ ਹੈ,” ਕਰਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਰ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪੁਕਾਰਿਆ, "ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਵੇਂ ਸ਼ਬਦ ਲਿਖਣ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਧਿਆਨ 'at' ਅਤੇ 'to' ਦੇ ਮਜ਼ਬੂਤ t's ਵੱਲ ਖਿੱਚਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ 'quarter' ਅਤੇ 'twelve' ਦੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਓਗੇ। ਇਹਨਾਂ ਚਾਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਖੇਪ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੂਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਏਗਾ ਕਿ 'ਸਿੱਖੋ' ਅਤੇ 'ਸ਼ਾਇਦ' ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ 'ਕੀ' ਕਮਜ਼ੋਰ ਵਿੱਚ।"

"ਜੋਵ ਦੀ ਸਹੁੰ, ਇਹ ਦਿਨ ਵਾਂਗ ਸਾਫ਼ ਹੈ!" ਕਰਨਲ ਚੀਕਿਆ। "ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਦੋ ਆਦਮੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਕਿਉਂ ਲਿਖਣ?"

"ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਬਹੁਤ ਮਾੜਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜੋ ਦੂਜੇ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਨੇ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜੋ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਦਾ ਬਰਾਬਰ ਹੱਥ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਦੋ ਆਦਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸਨੇ 'at' ਅਤੇ 'to' ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਉਹ ਹੀ ਰਿੰਗਲੀਡਰ ਸੀ।"

"ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ?"

"ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਹੱਥ ਦੇ ਦੂਜੇ ਹੱਥ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਤੋਂ ਹੀ ਕੱਢ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਕਾਰਨ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਟੁਕੜੇ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੋਗੇ ਕਿ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੱਥ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਬਦ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿਖੇ, ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਖਾਲੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਖਾਲੀ ਥਾਵਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਦੂਜੇ ਆਦਮੀ ਕੋਲ 'at' ਅਤੇ 'to' ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਣੇ 'ਕੁਆਰਟਰ' ਨੂੰ ਫਿੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਦਬਾਅ ਸੀ, ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਿਖੇ ਗਏ ਸਨ। ਜਿਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਬਦ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿਖੇ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਹ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਸੀ।"

"ਸ਼ਾਨਦਾਰ!" ਮਿਸਟਰ ਐਕਟਨ ਚੀਕਿਆ।

"ਪਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਤਹੀ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਪਤਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਉਮਰ ਉਸਦੀ ਲਿਖਤ ਤੋਂ ਕੱਢਣਾ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮਾਹਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਾਫ਼ੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਮ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਸਹਿਣਯੋਗ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਅਸਲ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਮ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਾੜੀ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਬੁਢਾਪੇ ਦੇ ਸੰਕੇਤਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਅਪਾਹਜ ਜਵਾਨ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਦੇ ਦਲੇਰ, ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੱਥ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੀ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਪਿੱਠ ਵਾਲੀ ਦਿੱਖ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਟੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕਰਾਸਿੰਗ ਗੁਆਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਆਦਮੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਧਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਬਿਨਾਂ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘਾਤਕ ਹੋਏ।"

"ਸ਼ਾਨਦਾਰ!" ਮਿਸਟਰ ਐਕਟਨ ਫਿਰ ਚੀਕਿਆ।

"ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੁਕਤਾ ਹੈ ਜੋ ਸੂਖਮ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਾਂਝਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਜੋ ਖੂਨ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹਨ। ਇਹ ਯੂਨਾਨੀ ਈ' ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ

ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਛੋਟੇ ਨੁਕਤੇ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕੋ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਲਿਖਤ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਨਮੂਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰਕ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਪੇਪਰ ਦੀ ਮੇਰੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਮੁੱਖ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਤੇਈ ਹੋਰ ਕਟੌਤੀਆਂ ਸਨ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਮਾਹਰਾਂ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਦਿਲਚਸਪ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਮੇਰੇ ਮਨ 'ਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਡੂੰਘਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਨਿੰਘਮ, ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਇਹ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ।"

"ਇਤਨੀ ਦੂਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰਾ ਅਗਲਾ ਕਦਮ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੀ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਮਦਦ ਕਰਨਗੇ। ਮੈਂ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਨਾਲ ਘਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਦੇਖਣਾ ਸੀ। ਮਰੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ 'ਤੇ ਜ਼ਖ਼ਮ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪੂਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ, ਚਾਰ ਗਜ਼ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਰਿਵਾਲਵਰ ਤੋਂ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੱਪੜਿਆਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪਾਊਡਰ ਕਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਐਲਕ ਕਨਿੰਘਮ ਨੇ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਦੋਵੇਂ ਆਦਮੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਦੁਬਾਰਾ, ਦੋਵੇਂ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਜਿੱਥੇ ਆਦਮੀ ਸੜਕ 'ਤੇ ਭੱਜ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਚੌੜੀ ਖਾਈ ਹੈ, ਤਲ 'ਤੇ ਗਿੱਲੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਖਾਈ ਬਾਰੇ ਬੂਟ-ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੇ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਕਨਿੰਘਮ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਘਟਨਾ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਅਣਜਾਣ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਇਕੱਲੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਸਟਰ ਐਕਟਨ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਅਸਲ ਚੋਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਕਰਨਲ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਜੋ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ, ਮਿਸਟਰ ਐਕਟਨ, ਅਤੇ ਕਨਿੰਘਮ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਇਹ ਖਿਆਲ ਆਇਆ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਸਨ ਜੋ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ," ਸ਼੍ਰੀ ਐਕਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਮੇਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦਾਅਵਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੀ ਕਾਗਜ਼ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ - ਜੋ ਕਿ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਮੇਰੇ ਵਕੀਲਾਂ ਦੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਸੀ - ਤਾਂ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਾਡੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੰਦੇ।"

"ਇਹ ਤਾਂ ਤੂੰ ਹੈਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਇੱਕ ਖ਼ਤਰਨਾਕ, ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਭਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਨੌਜਵਾਨ ਐਲੇਕ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਨਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਆਮ ਚੋਰੀ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾ ਕੇ, ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਹੱਥ ਪਾ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਲੈ ਗਏ। ਇਹ ਸਭ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਅਜੇ ਵੀ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਉਸ ਨੋਟ ਦੇ ਗੁੰਮ ਹੋਏ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਐਲੇਕ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਮਰੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਡਰੈਸਿੰਗ-ਗਾਊਨ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਹੋਰ ਕਿੱਥੇ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਉੱਥੇ ਸੀ। ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਘਰ ਗਏ।

"ਕਨਿੰਘਮ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨਨ ਰਸੋਈ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਬਾਹਰ ਯਾਦ ਹੈ। ਇਹ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਮਹੱਤਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਹੋਂਦ ਬਾਰੇ ਯਾਦ ਨਾ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਵੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਦੇਰੀ ਕੀਤੇ ਇਸਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦੱਸਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ ਜਦੋਂ, ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਮੌਕੇ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਝਟਕੇ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੱਲਬਾਤ ਬਦਲ ਦਿੱਤੀ।"

"ਸ਼ਾਬਾਸ਼!" ਕਰਨਲ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਬੋਲਿਆ, "ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਸਾਰੀ ਹਮਦਰਦੀ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਫ਼ਰਜ਼ ਇੱਕ ਧੋਖਾ ਸੀ?"

"ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬੋਲਦਿਆਂ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ," ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ, ਇਸ ਆਦਮੀ ਵੱਲ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਵੇਖਦਾ ਹੋਇਆ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਚਤੁਰਾਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਨਵੇਂ ਪੜਾਅ ਨਾਲ ਉਲਝਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਇਹ ਇੱਕ ਕਲਾ ਹੈ ਜੋ ਅਕਸਰ ਉਪਯੋਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਯੰਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਚਤੁਰਾਈ ਸੀ, ਬੁੱਢੇ ਕਨਿੰਘਮ ਤੋਂ 'ਬਾਰਾਂ' ਸ਼ਬਦ ਲਿਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ 'ਬਾਰਾਂ' ਨਾਲ ਕਰ ਸਕਾਂ।"

"ਓਹ, ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਮੂਰਖ ਸੀ!" ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹਮਦਰਦੀ ਦੇ ਰਹੇ ਸੀ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਭਰਿਆ ਦਰਦ ਦੇਣ ਦਾ ਅਫ਼ਸੋਸ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਇਕੱਠੇ ਉੱਪਰ ਚਲੇ ਗਏ, ਅਤੇ, ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਡ੍ਰੈਸਿੰਗ-ਗਾਊਨ ਲਟਕਦਾ ਦੇਖਿਆ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਮੇਜ਼ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਪਲ ਲਈ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਅਤੇ ਜੇਬਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਖਿਸਕ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਕਾਗਜ਼ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ - ਜੋ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਸੀ - ਜਦੋਂ ਦੋ ਕਨਿੰਘਮ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੀ ਤੁਰੰਤ ਅਤੇ ਦੋਸਤਾਨਾ ਸਹਾਇਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਹੀ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੰਦੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਉਸ ਨੌਜਵਾਨ ਦੀ ਪਕੜ ਮੇਰੇ ਗਲੇ 'ਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਮੇਰੇ ਹੱਥੋਂ ਕਾਗਜ਼ ਛੁਡਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਗੁੱਟ ਨੂੰ ਘੁੰਮਾਇਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਚਾਨਕ ਤਬਦੀਲੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

"ਮੈਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬੁੱਢੇ ਕਨਿੰਘਮ ਨਾਲ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਭੂਤ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਰਿਵਾਲਵਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਉਡਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਨਿੰਘਮ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਇੰਨਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਦਿਲ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰੀ ਛਾਤੀ ਬਣਾ ਲਈ। ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਲੀਅਮ ਨੇ ਉਸ ਰਾਤ ਆਪਣੇ ਦੋ ਮਾਲਕਾਂ ਦਾ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਿਸਟਰ ਐਕਟਨ 'ਤੇ ਛਾਪਾ ਮਾਰਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਬਲੈਕਮੇਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਬੇਨਕਾਬ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਿਸਟਰ ਐਲੇਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਖੇਡਾਂ ਖੇਡਣ ਲਈ ਇੱਕ ਖਤਰਨਾਕ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਇਹ ਉਸਦੀ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਦਾ ਇੱਕ ਝਟਕਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਚੋਰੀ ਦੇ ਡਰ ਵਿੱਚ

ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਪੇਂਡੂ ਇਲਾਕਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਡਰਦਾ ਸੀ। ਵਿਲੀਅਮ ਨੂੰ ਨਕਲੀ ਬਣਾ ਕੇ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਪੂਰਾ ਨੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਉਪਕਰਣਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ 'ਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਰ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੱਕ ਕਦੇ ਵੀ ਪੈਦਾ ਨਾ ਹੁੰਦਾ।"

“ਅਤੇ ਨੋਟ?” ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਕਾਗਜ਼ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ।

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਹੀ ਆਓਗੇ
ਪੂਰਬੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਜਾਓਗੇ
ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ
ਤੁਹਾਡੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੇਵਾ ਬਣੋ
ਐਨੀ ਮੌਰਿਸਨ ਨੂੰ। ਪਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਾ ਕਹੋ।
ਗੱਲ ਉੱਤੇ।

"ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਬੇਸ਼ੱਕ, ਸਾਨੂੰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਐਲੇਕ ਕਨਿੰਘਮ, ਵਿਲੀਅਮ ਕਿਰਵਾਨ ਅਤੇ ਐਨੀ ਮੌਰੀਸਨ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀ ਸਬੰਧ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਨਤੀਜਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਲ ਨੂੰ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪੀ'ਜ਼ ਅਤੇ ਜੀ'ਜ਼ ਦੀਆਂ ਪੂਛਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ। ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਆਈ-ਡੌਟਸ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਵਾਟਸਨ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਸ਼ਾਂਤ ਆਰਾਮ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸਫਲਤਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਬੇਕਰ ਸਟ੍ਰੀਟ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗਾ।"

ਟੇਢਾ ਆਦਮੀ

ਇੱਕ ਗਰਮੀਆਂ ਦੀ ਰਾਤ, ਮੇਰੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਕੁਝ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਚੁੱਲ੍ਹੇ ਕੋਲ ਬੈਠਾ ਆਖਰੀ ਪਾਈਪ ਪੀ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਾਵਲ 'ਤੇ ਸਿਰ ਹਿਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਦਿਨ ਦਾ ਕੰਮ ਬਹੁਤ ਥਕਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਾਲ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਤਾਲੇ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਨੌਕਰ ਵੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸੀਟ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਾਈਪ ਦੀ ਰਾਖ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਘੰਟੀ ਦੀ ਘੰਟੀ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ।

ਮੈਂ ਘੜੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। ਪੌਣੇ ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ ਸਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਦੇਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਮਹਿਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਰੀਜ਼, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਬੈਠਾ ਹੋਣਾ। ਗੁੱਸੇ ਭਰੇ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। ਮੇਰੀ ਹੈਰਾਨੀ ਲਈ ਇਹ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਕਦਮਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ।

"ਆਹ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫੜਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ।"

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ, ਅੰਦਰ ਆਓ।"

"ਤੁਸੀਂ ਹੈਰਾਨ ਲੱਗ ਰਹੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ! ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਰਾਹਤ ਮਿਲੀ, ਮੈਨੂੰ ਵੀ! ਹਮ! ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਬੈਚਲਰ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਆਰਕੇਡੀਆ ਮਿਸ਼ਰਣ ਪੀਂਦੇ ਹੋ, ਫਿਰ! ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਟ 'ਤੇ ਉਹ ਫੁੱਲੀ ਸੁਆਹ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਆਸਾਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵਰਦੀ ਪਹਿਨਣ ਦੇ ਆਦੀ ਹੋ, ਵਾਟਸਨ। ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਰੁਮਾਲ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਦਤ ਬਣਾਈ ਰੱਖਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਸ਼ੁੱਧ ਨਸਲ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਲੰਘੋਗੇ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਰਾਤ ਭਰ ਜਗਾ ਸਕਦੇ ਹੋ?"

"ਆਨੰਦ ਨਾਲ."

"ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਲਈ ਬੈਚਲਰ ਕੁਆਰਟਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸੱਜਣ ਮਹਿਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਹੈਟ-ਸਟੈਂਡ ਵੀ ਇਹੀ ਦੱਸਦਾ ਹੈ।"

"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਧੰਨਵਾਦ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਖਾਲੀ ਖੁੰਟੀ ਭਰ ਦਿਆਂਗਾ। ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਦੁੱਖ ਹੋਇਆ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਕਾਮੇ ਹਨ। ਉਹ ਬੁਰਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਨਾਲੀਆਂ ਨਹੀਂ?"

"ਨਹੀਂ, ਗੈਸ।"

"ਆਹ! ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਿਨੋਲੀਅਮ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਬੂਟ ਦੇ ਦੋ ਮੇਖਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਉਸ 'ਤੇ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਧੰਨਵਾਦ, ਮੈਂ ਵਾਟਰਲੂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਪਾਈਪ ਪੀਵਾਂਗਾ।"

ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਥੈਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਦੇਰ ਚੁੱਪਚਾਪ ਸਿਗਰਟ ਪੀਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਮੈਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇੰਨੀ ਦੇਰ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕੰਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇਸ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਆ ਜਾਂਦਾ।

"ਮੈਂ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਰੁੱਝੇ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ।

"ਹਾਂ, ਮੇਰਾ ਦਿਨ ਬਹੁਤ ਵਿਅਸਤ ਰਿਹਾ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਇਹ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰਿਆ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਕਿਵੇਂ ਕੱਢਿਆ।"

ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਹੱਸ ਪਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਜਾਣਨ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਦੌਰ ਛੋਟਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਤੁਰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਲੰਬਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੈਂਸਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਬੂਟ, ਭਾਵੇਂ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੰਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੈਂਸਮ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਇੰਨੇ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਹੋ।"

“ਸ਼ਾਨਦਾਰ!” ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ।

"ਮੁੱਢਲਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਤਰਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਗੁਆਂਢੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਬਿੰਦੂ ਗੁਆ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਜੋ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ। ਇਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ, ਤੁਹਾਡੇ ਇਹਨਾਂ ਛੋਟੇ ਸਕੈਚਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ, ਜੋ ਕਿ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਖੌਲੀਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮੱਸਿਆ ਦੇ ਕੁਝ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣ 'ਤੇ

ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਾਠਕ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ। ਹੁਣ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਕੇਸ ਦੇ ਕਈ ਧਾਗੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਉਲਝਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਪਰ ਮੈਂ ਉਹ ਲਵਾਂਗਾ, ਵਾਟਸਨ, ਮੈਂ ਉਹ ਲਵਾਂਗਾ!" ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚਮਕ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਤਲੇ ਗੱਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਲਾਲੀ ਆ ਗਈ। ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਉਸਦੇ ਤਿੱਖੇ, ਤੀਬਰ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਪਰਦਾ ਉੱਠ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਉਹ ਲਾਲ-ਇੰਡੀਅਨ ਸ਼ਾਂਤਤਾ ਮੁੜ ਆ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉਸਨੂੰ ਆਦਮੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਮਸ਼ੀਨ ਸਮਝਦੇ ਸਨ।

"ਸਮੱਸਿਆ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੀਆਂ ਅਸਧਾਰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਹੱਲ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਆਖਰੀ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਸਾਥ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮੇਰੀ ਕਾਫ਼ੀ ਸੇਵਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਐਲਡਰਸ਼ਾਟ ਤੱਕ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ?"

"ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜੈਕਸਨ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਜ਼ਰੂਰ ਲਵੇਗਾ।"

"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ। ਮੈਂ ਵਾਟਰਲੂ ਤੋਂ 11:10 ਵਜੇ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਇਸ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਸਮਾਂ ਮਿਲੇਗਾ।"

"ਫਿਰ, ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਨੀਂਦ ਨਹੀਂ ਆ ਰਹੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੀ ਕਰਨਾ ਬਾਕੀ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਸਕੈਚ ਦੇਵਾਂਗਾ।"

"ਤੁਹਾਡੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਨੀਂਦ ਆ ਰਹੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਕਾਫ਼ੀ ਜਾਗ ਗਿਆ ਹਾਂ।"

"ਮੈਂ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਸੰਕੁਚਿਤ ਕਰਾਂਗਾ, ਕੇਸ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕੁਝ ਵੀ ਛੱਡੇ ਬਿਨਾਂ। ਇਹ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਕੁਝ ਬਿਰਤਾਂਤ ਵੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਐਲਡਰਸ਼ੌਟ ਵਿਖੇ ਰਾਇਲ ਮੁਨਸਟਰਜ਼ ਦੇ ਕਰਨਲ ਬਾਰਕਲੇ ਦਾ ਕਥਿਤ ਕਤਲ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

"ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ।"

"ਇਸਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਬਹੁਤਾ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ, ਸਥਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੱਡ ਕੇ। ਤੱਥ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਦਿਨ ਪੁਰਾਣੇ ਹਨ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇਹ ਹਨ:

"ਰਾਇਲ ਮੁਨਸਟਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਆਇਰਿਸ਼ ਰੈਜੀਮੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਇਸਨੇ ਕ੍ਰੀਮੀਆ ਅਤੇ ਵਿਦਰੋਹ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅਚੰਭੇ ਕੀਤੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹਰ ਸੰਭਵ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਕਮਾਂਡ ਸੋਮਵਾਰ ਰਾਤ ਤੱਕ ਜੇਮਜ਼ ਬਾਰਕਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇੱਕ ਬਹਾਦਰ ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕ, ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਵਜੋਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਵਿਦਰੋਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨਡ ਰੈਂਕ 'ਤੇ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਰੈਜੀਮੈਂਟ ਦੀ ਕਮਾਂਡ ਕਰਨ ਲਈ ਜੀਉਂਦਾ ਰਿਹਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਇੱਕ ਬੰਦੂਕ ਚੁੱਕੀ ਸੀ।"

"ਕਰਨਲ ਬਾਰਕਲੇ ਦਾ ਵਿਆਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਸਾਰਜੈਂਟ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ, ਜਿਸਦਾ ਪਹਿਲਾ ਨਾਮ ਮਿਸ ਨੈਨਸੀ ਡੇਵੋਏ ਸੀ, ਉਸੇ ਕੋਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਰੰਗ-ਸਾਰਜੈਂਟ ਦੀ ਧੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਨੌਜਵਾਨ ਜੋੜਾ (ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਜਵਾਨ ਸਨ) ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਕੁਝ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸਮਾਜਿਕ ਟਕਰਾਅ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਢਾਲ ਲੈਂਦੇ ਜਾਪਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬਾਰਕਲੇ ਹਮੇਸ਼ਾ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਰੈਜੀਮੈਂਟ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਓਨੀ ਹੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਰਹੀ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਅਫਸਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਜੋੜ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਵਿਆਹ ਤੀਹ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਰਾਣੀ ਵਰਗਾ ਦਿੱਖ ਵਾਲੀ ਹੈ।"

"ਕਰਨਲ ਬਾਰਕਲੇ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜੀਵਨ ਇੱਕਸਾਰ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਮੇਜਰ ਮਰਫੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਰਿਣੀ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਜੋੜੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਗਲਤਫਹਿਮੀ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ। ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ, ਉਹ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਰਕਲੇ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਪ੍ਰਤੀ ਸ਼ਰਧਾ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਬਾਰਕਲੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸ਼ਰਧਾ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਇੱਕ ਦਿਨ ਲਈ ਵੀ ਉਸ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਬੇਚੈਨ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉਹ, ਭਾਵੇਂ ਸਮਰਪਿਤ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸੀ, ਘੱਟ ਜ਼ਿੱਦੀ ਪਿਆਰ ਵਾਲੀ ਸੀ। ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੈਜੀਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੱਧ-ਉਮਰ ਦੇ ਜੋੜੇ ਦੇ ਮਾਡਲ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਸੀ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਖਾਂਤ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰ ਸਕੇ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸੀ।"

"ਕਰਨਲ ਬਾਰਕਲੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਿਰਦਾਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਲੱਖਣ ਗੁਣ ਜਾਪਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਮ ਮੂਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੌਂਸਲਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ, ਖੁਸ਼ਮਿਜ਼ਾਜ ਬਜ਼ੁਰਗ ਸਿਪਾਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਕਈ ਵਾਰ ਅਜਿਹਾ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਹਿੰਸਾ ਅਤੇ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਇਹ ਪੱਖ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਮੁੜਿਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਤੱਥ ਜਿਸਨੇ ਮੇਜਰ ਮਰਫੀ ਅਤੇ ਪੰਜ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਸੀ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਉਦਾਸੀ ਜੋ ਕਈ ਵਾਰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਆਉਂਦੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਜਰ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ, ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਅਕਸਰ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਨਿਕਲਦੀ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਦਿੱਖ ਹੱਥ ਦੁਆਰਾ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਗੜਬੜ-ਮੇਜ਼ ਦੇ ਅਨੰਦ ਅਤੇ ਤੂੜੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦਿਨਾਂ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਮੂਡ ਉਸ 'ਤੇ ਸੀ, ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਡੂੰਘੀ ਉਦਾਸੀ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਅਤੇ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਇੱਕ ਖਾਸ ਰੰਗ ਉਸਦੇ ਕਿਰਦਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਗੁਣ ਸਨ ਜੋ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਅਫਸਰਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੇ ਇਕੱਲੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਨਾਪਸੰਦ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਹਨੇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਾਲਗ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਸੀ, ਅਕਸਰ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਨੁਮਾਨ।

"ਰਾਇਲ ਮੁਨਸਟਰਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਬਟਾਲੀਅਨ (ਜੋ ਕਿ ਪੁਰਾਣੀ ਇੱਕ ਸੌ ਸਤਾਰਵੀਂ ਹੈ) ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਐਲਡਰਸ਼ੌਟ ਵਿਖੇ ਤਾਇਨਾਤ ਹੈ। ਵਿਆਹੇ ਹੋਏ ਅਫ਼ਸਰ ਬੈਰਕਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਰਨਲ ਇਸ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉੱਤਰੀ ਕੈਂਪ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਅੱਧਾ ਮੀਲ ਦੂਰ 'ਲਾਚੀਨ' ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਵਿਲਾ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਘਰ ਆਪਣੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦੇ ਪੱਛਮ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਹਾਈਰੋਡ ਤੋਂ ਤੀਹ ਗਜ਼ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਕੋਚਮੈਨ ਅਤੇ ਦੋ ਨੌਕਰਾਣੀਆਂ ਨੌਕਰਾਂ ਦੇ ਸਟਾਫ ਦਾ ਰੂਪ

ਧਾਰਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਮਾਲਕਣ ਦੇ ਨਾਲ ਲਾਚੀਨ ਦੇ ਇਕੱਲੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਰਕਲੇਜ਼ ਦੇ ਕੋਈ ਬੱਚੇ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਨਿਵਾਸੀ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਦਾ ਆਉਣਾ ਆਮ ਗੱਲ ਸੀ।"

"ਹੁਣ ਪਿਛਲੇ ਸੋਮਵਾਰ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਨੌਂ ਤੋਂ ਦਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲਾਚੀਨ ਵਿਖੇ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਮਾਗਮਾਂ ਲਈ।

"ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬਾਰਕਲੇ, ਇੰਝ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ ਦੀ ਮੈਂਬਰ ਸੀ ਅਤੇ ਸੇਂਟ ਜਾਰਜ ਦੇ ਗਿਲਡ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਵਾਟ ਸਟਰੀਟ ਚੈਪਲ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਫਟੇ ਹੋਏ ਕੱਪੜੇ ਮਿਲ ਸਕਣ। ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਅੱਠ ਵਜੇ ਗਿਲਡ ਦੀ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬਾਰਕਲੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਬਾਹਰ ਆ ਗਈ ਸੀ। ਘਰੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸਨੂੰ ਕੋਚਮੈਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਆਮ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵੇਗੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਮਿਸ ਮੌਰੀਸਨ, ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਜੋ ਅਗਲੇ ਵਿਲਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਇਕੱਠੇ ਆਪਣੀ ਮੀਟਿੰਗ ਲਈ ਚਲੇ ਗਏ। ਇਹ ਚਾਲੀ ਮਿੰਟ ਚੱਲਿਆ, ਅਤੇ ਪੌਣੇ ਨੌਂ ਵਜੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬਾਰਕਲੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਲੰਘਦੀ ਹੋਈ ਮਿਸ ਮੌਰੀਸਨ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਛੱਡ ਗਈ ਸੀ।"

"ਲਾਚੀਨ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਕਮਰਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਸਵੇਰ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੜਕ ਵੱਲ ਮੂੰਹ ਕਰਕੇ ਲਾਅਨ ਵੱਲ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੇ ਫੋਲਡਿੰਗ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੁਆਰਾ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਲਾਅਨ ਤੀਹ ਗਜ਼ ਚੌੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈਵੇਅ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਨੀਵੀਂ ਕੰਧ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਲੋਹੇ ਦੀ ਰੇਲਿੰਗ ਹੈ। ਇਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬਾਰਕਲੇ ਆਪਣੀ ਵਾਪਸੀ 'ਤੇ ਗਈ ਸੀ। ਬਲਾਇੰਡਸ ਹੇਠਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਕਮਰਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬਾਰਕਲੇ ਨੇ ਖੁਦ ਦੀਵਾ ਜਗਾਇਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਘੰਟੀ ਵਜਾਈ, ਜੇਨ ਸਟੀਵਰਟ, ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੂੰ ਚਾਹ ਦਾ ਕੱਪ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੀ ਆਮ ਆਦਤਾਂ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਸੀ। ਕਰਨਲ ਡਾਇਨਿੰਗ-ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਪਰ, ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਸਵੇਰ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਕੋਚਮੈਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਹਾਲ ਪਾਰ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਵੜਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਜ਼ਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ।"

"ਚਾਹੀ ਜੋ ਮੰਗਵਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਦਸ ਮਿੰਟਾਂ ਬਾਅਦ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ; ਪਰ ਨੌਕਰਾਣੀ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚੀ, ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਮਾਲਕਣ ਦੀਆਂ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਬਹਿਸਾਂ ਦੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਸੁਣ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਈ। ਉਸਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਦਸਤਕ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਹੈਂਡਲ ਵੀ ਮੋੜਿਆ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਅੰਦਰੋਂ ਬੰਦ ਸੀ। ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਰਸੋਈਏ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਭੱਜੀ, ਅਤੇ ਕੋਚਮੈਨ ਦੇ ਨਾਲ ਦੋ ਔਰਤਾਂ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਆਈਆਂ ਅਤੇ ਝਗੜੇ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਭੜਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਸਹਿਮਤ ਸਨ ਕਿ ਸਿਰਫ ਦੋ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ, ਬਾਰਕਲੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀਆਂ। ਬਾਰਕਲੇ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੱਬੀਆਂ ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਨਾ ਦੇਵੇ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਔਰਤ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਬਹੁਤ ਕੌੜੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਉੱਚੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਸਾਫ਼ ਸੁਣਾਈ ਦੇ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। 'ਤੂੰ ਡਰਪੋਕ!' ਉਸਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਇਆ। 'ਹੁਣ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਹੁਣ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਾਪਸ ਦੇ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਉਹੀ ਹਵਾ ਸਾਹ ਨਹੀਂ ਲਵਾਂਗੀ! ਤੂੰ ਡਰਪੋਕ! ਤੂੰ ਡਰਪੋਕ!' ਉਹ ਉਸਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਸਨ, ਅਚਾਨਕ ਭਿਆਨਕ ਚੀਕ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ। ਆਦਮੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼, ਟੱਕਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਔਰਤ ਦੀ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਚੀਕ। ਇਹ ਯਕੀਨ ਹੋ

ਗਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਦੁਖਾਂਤ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ, ਕੋਚਮੈਨ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਮਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅੰਦਰੋਂ ਚੀਕਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੀਕਾਂ ਆ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਅਤੇ ਨੌਕਰਾਣੀਆਂ ਡਰ ਨਾਲ ਇੰਨੀਆਂ ਭਟਕ ਗਈਆਂ ਸਨ ਕਿ ਉਸਦੀ ਕੋਈ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਅਚਾਨਕ ਵਿਚਾਰ ਉਸਨੂੰ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਹਾਲ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਭੱਜਿਆ ਅਤੇ ਲਾਅਨ ਵੱਲ ਘੁੰਮਿਆ ਜਿਸ 'ਤੇ ਲੰਬੀਆਂ ਫ੍ਰੈਂਚ ਖਿੜਕੀਆਂ ਖੁੱਲ੍ਹਦੀਆਂ ਸਨ। ਖਿੜਕੀ ਦਾ ਇੱਕ ਪਾਸਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਗਰਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਆਮ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਉਸਦੀ ਮਾਲਕਣ ਚੀਕਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਪਈ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪੈਰ ਇੱਕ ਆਰਮਚੇਅਰ ਦੇ ਪਾਸੇ ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਫੈਂਡਰ ਦੇ ਕੋਨੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸੀ, ਬਦਕਿਸਮਤ ਸਿਪਾਹੀ ਆਪਣੇ ਹੀ ਖੂਨ ਦੇ ਤਲਾਅ ਵਿੱਚ ਪੱਥਰ ਨਾਲ ਮਰਿਆ ਪਿਆ ਸੀ।

"ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕੋਚਮੈਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਵਿਚਾਰ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਸੀ। ਪਰ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਵਿਲੱਖਣ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪੇਸ਼ ਆਈ। ਚਾਬੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਮਿਲ ਸਕਿਆ। ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਖਿੜਕੀ ਰਾਹੀਂ ਬਾਹਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ, ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਮਦਦ ਲੈ ਕੇ, ਉਹ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ। ਔਰਤ, ਜਿਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ੱਕ ਸੀ, ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ, ਅਜੇ ਵੀ ਅਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ। ਫਿਰ ਕਰਨਲ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੁਖਾਂਤ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ।"

"ਜਿਸ ਸੱਟ ਤੋਂ ਬਦਕਿਸਮਤ ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਦੋ ਇੰਚ ਲੰਬਾ ਇੱਕ ਦਾਗ਼ਦਾਰ ਕੱਟ ਪਾਇਆ ਗਿਆ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਧੁੰਦਲੇ ਹਥਿਆਰ ਦੇ ਹਿੰਸਕ ਵਾਰ ਕਾਰਨ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹਥਿਆਰ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਰਸ਼ 'ਤੇ, ਸਰੀਰ ਦੇ ਨੇੜੇ, ਹੱਡੀਆਂ ਦੇ ਹੈਂਡਲ ਨਾਲ ਸਖ਼ਤ ਉੱਕਰੀ ਹੋਈ ਲੱਕੜ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨੋਖਾ ਕਲੱਬ ਪਿਆ ਸੀ। ਕਰਨਲ ਕੋਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਲੜਾਈ ਲੜੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਲੱਬ ਉਸਦੇ ਟਰਾਫੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਨੌਕਰ ਇਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਉਤਸੁਕਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਲੱਭੀ ਗਈ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਅਣਜਾਣ ਤੱਥ ਦੇ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬਾਰਕਲੇ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਨਾ ਹੀ ਪੀੜਤ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਮਰੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਗੁੰਮ ਹੋਈ ਚਾਬੀ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਐਲਡਰਸ਼ੌਟ ਦੇ ਇੱਕ ਤਾਲੇ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਪਿਆ।"

"ਇਹੀ ਹਾਲਤ ਸੀ, ਵਾਟਸਨ, ਜਦੋਂ ਮੰਗਲਵਾਰ ਸਵੇਰੇ ਮੈਂ, ਮੇਜਰ ਮਰਫੀ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ, ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਐਲਡਰਸ਼ਾਟ ਗਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋਗੇ ਕਿ ਸਮੱਸਿਆ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲੀ ਸੀ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਵਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸੀ।"

"ਕਮਰੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਨੌਕਰਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਉਹ ਤੱਥ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਿਹਾ ਜੋ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ। ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਜੇਨ ਸਟੀਵਰਟ, ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਆਈ। ਤੁਹਾਨੂੰ

ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਝਗੜੇ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣ ਕੇ ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨੌਕਰਾਂ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ। ਉਸ ਪਹਿਲੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਕੱਲੀ ਸੀ, ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਮਾਲਕਣ ਦੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਇੰਨੀਆਂ ਨੀਵੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਰਾਂ ਤੋਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬਾਹਰ ਆ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦਬਾਇਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਆਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਡੇਵਿਡ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਵਾਰ ਬੋਲਿਆ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਬਿੰਦੂ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਝਗੜੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵੱਲ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਰਨਲ ਦਾ ਨਾਮ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ, ਜੇਮਜ਼ ਸੀ।"

"ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੱਲ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਨੌਕਰਾਂ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਦੋਵਾਂ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਡੂੰਘਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਕਰਨਲ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦਾ ਵਿਗਾੜ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ, ਇਸਨੇ ਡਰ ਅਤੇ ਦਹਿਸ਼ਤ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਚਿਹਰਾ ਮੰਨਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਦੇਖ ਕੇ ਹੀ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਏ, ਪ੍ਰਭਾਵ ਇੰਨਾ ਭਿਆਨਕ ਸੀ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਭਿਆਨਕਤਾ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਇਆ ਸੀ। ਇਹ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਪੁਲਿਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਫ਼ੀ ਢੁਕਵਾਂ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਕਰਨਲ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਉਸ 'ਤੇ ਕਾਤਲਾਨਾ ਹਮਲਾ ਕਰਦੇ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਨਾ ਹੀ ਜ਼ਖ਼ਮ ਦਾ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਹੋਣਾ ਇਸ ਪ੍ਰਤੀ ਘਾਤਕ ਇਤਰਾਜ਼ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੱਟ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਮੁੜਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਖੁਦ ਔਰਤ ਤੋਂ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕੀ, ਜੋ ਦਿਮਾਗੀ ਬੁਖਾਰ ਦੇ ਤੇਜ਼ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਗਲ ਸੀ।

"ਪੁਲਿਸ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮਿਸ ਮੌਰੀਸਨ, ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਬਾਰਕਲੇ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਗਈ ਸੀ, ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸਾਥੀ ਦੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ 'ਤੇ ਉਸ ਬਦਸਲੂਕੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕੀ ਸੀ।

"ਇਹ ਤੱਥ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਾਟਸਨ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਕਈ ਪਾਈਪਾਂ ਧੂੰਆਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਇਤਫਾਕਨ ਸਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਲੱਖਣ ਅਤੇ ਸੰਕੇਤਕ ਬਿੰਦੂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਚਾਬੀ ਦਾ ਇੱਕਲਾ ਗਾਇਬ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੋਜ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਨਾ ਤਾਂ ਕਰਨਲ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਰਨਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਇਸਨੂੰ ਲੈ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਤੀਜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਤੀਜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸਿਰਫ ਖਿੜਕੀ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਅੰਦਰ ਆ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਮਰੇ ਅਤੇ ਲਾਅਨ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਸ ਰਹੱਸਮਈ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕੁਝ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਤਰੀਕੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਵਾਟਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਖੋਜਣ ਵਾਲੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋਇਆ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੜਕ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ ਲਾਅਨ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਦੇ ਪੰਜ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ: ਇੱਕ ਸੜਕ ਵਿੱਚ ਹੀ, ਉਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ... ਨੀਵੀਂ ਕੰਧ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਏ, ਦੋ ਲਾਅਨ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਦੋ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਬੋਰਡਾਂ 'ਤੇ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਅਨ ਪਾਰ ਕਰ ਗਿਆ ਸੀ,

ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਉਸਦੀ ਅੱਡੀ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਡੂੰਘੇ ਸਨ। ਪਰ ਇਹ ਉਹ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਉਸਦਾ ਸਾਥੀ ਸੀ।"

"ਉਸਦਾ ਸਾਥੀ!"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਟਿਸ਼ੂ-ਪੇਪਰ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਸ਼ੀਟ ਕੱਢੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਗੋਡੇ ਉੱਤੇ ਖੋਲ੍ਹਿਆ।

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

ਕਾਗਜ਼ ਕਿਸੇ ਛੋਟੇ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਨ, ਜੋ ਲੰਬੇ ਨਹੁੰਆਂ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਸਨ, ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਿੰਟ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਮਿਠਾਈ ਦੇ ਚਮਚੇ ਜਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

"ਇਹ ਇੱਕ ਕੁੱਤਾ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਪਰਦੇ ਉੱਤੇ ਦੌੜਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ? ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਜੀਵ ਦੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟ ਨਿਸ਼ਾਨ ਮਿਲੇ ਹਨ।"

"ਫਿਰ ਇੱਕ ਬਾਂਦਰ?"

"ਪਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਬਾਂਦਰ ਦੀ ਛਾਪ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਇਹ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

"ਨਾ ਕੁੱਤਾ, ਨਾ ਬਿੱਲੀ, ਨਾ ਬਾਂਦਰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਜੀਵ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਜਾਣੂ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਮਾਪਾਂ ਤੋਂ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਚਾਰ ਪ੍ਰਿੰਟ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਜਾਨਵਰ ਗਤੀਹੀਣ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਇਹ ਅਗਲੇ ਪੈਰ ਤੋਂ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਪੰਦਰਾਂ ਇੰਚ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਗਰਦਨ ਅਤੇ ਸਿਰ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਜੋੜੋ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਜੀਵ ਦੋ ਫੁੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਲੰਬਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ - ਸ਼ਾਇਦ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਪੂਛ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ। ਪਰ ਹੁਣ ਇਸ ਹੋਰ ਮਾਪ ਨੂੰ ਵੇਖੋ। ਜਾਨਵਰ ਹਿੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸਦੀ ਚਾਲ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਇੰਚ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸੰਕੇਤ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਛੋਟੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਇੰਨਾ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਕਿ ਇਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਾਲ ਛੱਡ ਦੇਵੇ। ਪਰ ਇਸਦਾ ਆਮ ਆਕਾਰ ਉਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਪਰਦਾ ਉੱਪਰ ਦੌੜ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮਾਸਾਹਾਰੀ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕੱਢਦੇ ਹੋ?"

"ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਰਦੇ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ। ਇੱਕ ਕੈਨਰੀ ਦਾ ਪਿੰਜਰਾ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਪੰਛੀ ਨੂੰ ਫੜਨਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।"

"ਫਿਰ ਉਹ ਜਾਨਵਰ ਕੀ ਸੀ?"

"ਆਹ, ਜੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨਾਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ, ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਨੇਵਲ ਅਤੇ ਸਟੋਟ ਕਬੀਲੇ ਦਾ ਕੋਈ ਜੀਵ ਸੀ - ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜੀਵ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।"

"ਪਰ ਇਸਦਾ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਕੀ ਸਬੰਧ ਸੀ?"

"ਇਹ ਵੀ ਅਜੇ ਵੀ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਸੜਕ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਜੋ ਬਾਰਕਲੇਜ਼ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ - ਬਲਾਇੰਡਸ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕਮਰਾ ਰੋਸ਼ਨ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਲਾਅਨ ਦੇ ਪਾਰ ਭੱਜਿਆ, ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਰਨਲ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਰਾਬਰ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਕਰਨਲ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਡਰ ਕਾਰਨ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਫੈਂਡਰ ਦੇ ਕੋਨੇ 'ਤੇ ਵੱਢ ਦਿੱਤਾ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਦਿਲਚਸਪ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਘੁਸਪੈਠੀਏ ਜਦੋਂ ਉਹ ਚਲਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਚਾਬੀ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਿਆ।"

"ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਸਪਸ਼ਟ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਡੂੰਘਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਮਾਮਲਾ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਤੋਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਸੱਚਮੁੱਚ, ਵਾਟਸਨ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਚਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਐਲਡਰਸ਼ੌਟ ਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਧੰਨਵਾਦ, ਤੁਸੀਂ ਰੁਕਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਚਲੇ ਗਏ ਹੋ।"

"ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਪੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬਾਰਕਲੇ ਸਾਢੇ ਸੱਤ ਵਜੇ ਘਰੋਂ ਨਿਕਲੀ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਚੰਗੇ ਸਬੰਧ ਸਨ। ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਦਿਖਾਵੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਕੋਚਮੈਨ ਨੇ ਕਰਨਲ ਨਾਲ ਦੋਸਤਾਨਾ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ, ਇਹ ਵੀ ਓਨਾ ਹੀ ਪੱਕਾ ਸੀ ਕਿ, ਉਸਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਉਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਘੱਟ ਸੀ, ਇੱਕ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਔਰਤ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਚਾਹ ਪੀਣ ਲਈ ਉੱਡ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਆਉਣ 'ਤੇ, ਹਿੰਸਕ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਸੱਤ-ਤੀਹ ਤੋਂ ਨੌਂ ਵਜੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸਦੀ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਮਿਸ ਮੌਰੀਸਨ ਉਸ ਪੂਰੇ ਡੇਢ ਘੰਟੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਦੇ ਇਨਕਾਰ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਪੱਕਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਮੇਰਾ ਪਹਿਲਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਅਤੇ ਬੁੱਢੇ ਸਿਪਾਹੀ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਅੰਸ਼ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਨੇ ਹੁਣ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ, ਅਤੇ ਕੁੜੀ ਦੇ ਇਨਕਾਰ ਲਈ ਵੀ ਕਿ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਸੁਣੇ ਗਏ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਗਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਡੇਵਿਡ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਰਨਲ ਦਾ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਲਈ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਪਿਆਰ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤੋਲਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਇਸ ਦੂਜੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਦੁਖਦਾਈ ਘੁਸਪੈਠ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਕਹੋ, ਜੋ ਕਿ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਪਹਿਲਾਂ ਜੋ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਸ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣਾ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ, ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ, ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ ਕਿ ਕਰਨਲ ਅਤੇ ਮਿਸ ਮੌਰੀਸਨ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਵੀ ਸੀ, ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਕੋਲ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੁਰਾਗ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬਾਰਕਲੇ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਨਫ਼ਰਤ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਮਿਸ ਐਮ. ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰਸਤਾ ਅਪਣਾਇਆ, ਉਸਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ

ਉਸਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਣ ਦਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਦੋਸਤ, ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਬਾਰਕਲੇ, ਸ਼ਾਇਦ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮਾਮਲਾ ਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂੰਜੀ ਦੋਸ਼ 'ਤੇ ਕਟਹਿਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਵੇਗੀ।

"ਮਿਸ ਮੌਰੀਸਨ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਅਲੌਕਿਕ ਕੁੜੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਡਰਪੋਕ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਸੁਨਹਿਰੇ ਵਾਲ ਹਨ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਆਣਪ ਅਤੇ ਆਮ ਸਮਝ ਦੀ ਘਾਟ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਮੇਰੇ ਬੋਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੋਚਦੀ ਰਹੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਮੁੜ ਕੇ, ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਦੀ ਤੇਜ਼ ਹਵਾ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਾਭ ਲਈ ਸੰਖੇਪ ਕਰਾਂਗਾ।"

"'ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸਹੇਲੀ ਨਾਲ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੀ, ਅਤੇ ਵਾਅਦਾ ਤਾਂ ਵਾਅਦਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; 'ਪਰ ਜੇ ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਉਸ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ, ਬੇਚਾਰੀ ਪਿਆਰੀ, ਬਿਮਾਰੀ ਕਾਰਨ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਾਅਦੇ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਦੱਸਾਂਗੀ ਕਿ ਸੋਮਵਾਰ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ।"

"ਅਸੀਂ ਵਾਟ ਸਟਰੀਟ ਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪੌਣੇ ਨੌਂ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਵਾਪਸ ਆ ਰਹੇ ਸੀ। ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਹਡਸਨ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣਾ ਪਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤ ਰਸਤਾ ਹੈ। ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਲੈਂਪ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਇਸ ਲੈਂਪ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚੇ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਆਉਂਦਿਆਂ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਸਦੀ ਪਿੱਠ ਬਹੁਤ ਝੁਕੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਡੱਬੇ ਵਰਗਾ ਕੁਝ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਨੀਵਾਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗੋਡਿਆਂ ਨੂੰ ਝੁਕਾ ਕੇ ਤੁਰਦਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘ ਰਹੇ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਲੈਂਪ ਦੁਆਰਾ ਸੁੱਟੇ ਗਏ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਦੇਖਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਉਹ ਰੁਕ ਗਿਆ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਚੀਕਿਆ, "ਮੇਰੇ ਰੱਬ, ਇਹ ਨੈਨਸੀ ਹੈ!" ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਬਾਰਕਲੇ ਮੌਤ ਵਾਂਗ ਚਿੱਟੇ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਭਿਆਨਕ ਦਿੱਖ ਵਾਲੇ ਜੀਵ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨਾ ਫੜਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ। ਮੈਂ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ, ਮੇਰੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ, ਉਸ ਸਾਥੀ ਨਾਲ ਕਾਫ਼ੀ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ।

""ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੂੰ ਤੀਹ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਮਰ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਹੈਨਰੀ," ਉਸਨੇ ਕੰਬਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ।

""ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਿਹਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਸੁਣ ਕੇ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਲੱਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ। ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹਨੇਰਾ, ਡਰਾਉਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚਮਕ ਸੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਵਾਲ ਅਤੇ ਮੁੱਛਾਂ ਸਲੇਟੀ ਰੰਗ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਸੁੱਕੇ ਸੇਬ ਵਾਂਗ ਸੁੰਗੜਿਆ ਅਤੇ ਸੁੱਜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

""ਬਸ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਰਾਹ ਤੁਰੋ, ਪਿਆਰੀ," ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਬਾਰਕਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ। ਡਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।" ਉਸਨੇ ਦਲੇਰੀ ਨਾਲ ਬੋਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਪੀਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਬਣ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆ ਰਹੀ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਉਹੀ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਫਿਰ ਉਹ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਆਈ ਜਿਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬਲਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਅਪਾਹਜ ਬਦਮਾਸ਼ ਲੈਂਪ-ਪੋਸਟ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਫੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਮੁੱਠੀਆਂ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਹਿਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਪਾਗਲ ਹੋਵੇ। ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਇੱਕ

ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਫੜਿਆ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਾ ਦੱਸਾਂ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ।"

"""ਇਹ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਜਾਣਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਚੁੰਮਿਆ, ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਸਾਰੀ ਸੱਚਾਈ ਦੱਸ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਤੋਂ ਲੁਕਾਇਆ ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਦੋਂ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਦੋਸਤ ਕਿਸ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇ।"

"ਉਸਦਾ ਬਿਆਨ ਸੀ, ਵਾਟਸਨ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਇੱਕ ਹਨੇਰੀ ਰਾਤ 'ਤੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਾਂਗ ਸੀ। ਹਰ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਕੱਟੀ ਗਈ ਸੀ, ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੀ ਅਸਲ ਜਗ੍ਹਾ ਮੰਨਣ ਲੱਗ ਪਈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਕ੍ਰਮ ਦੀ ਇੱਕ ਪਰਛਾਵੀਂ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਅਗਲਾ ਕਦਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬਾਰਕਲੇ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਸੀ। ਜੇ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਐਲਡਰਸ਼ਾਟ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਾਗਰਿਕ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਗੜੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਨੇ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਹੋਣਾ ਯਕੀਨੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ ਤੱਕ - ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ, ਵਾਟਸਨ - ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਆਦਮੀ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈਨਰੀ ਵੁੱਡ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸੇ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਔਰਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲੀਆਂ ਸਨ। ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਪੰਜ ਦਿਨ ਹੋਏ ਹਨ। ਇੱਕ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ-ਏਜੰਟ ਦੇ ਕਿਰਦਾਰ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਣ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਪਾਂ ਹੋਈਆਂ। ਉਹ ਆਦਮੀ ਪੇਸ਼ੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਜਾਦੂਗਰ ਅਤੇ ਕਲਾਕਾਰ ਹੈ, ਰਾਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੰਟੀਨਾਂ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ 'ਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਜਾਨਵਰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।" ਉਸ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਣ ਕਾਫ਼ੀ ਡਰੀ ਹੋਈ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਾਨਵਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਕੁਝ ਚਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਦਾ ਹੈ। ਔਰਤ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨਾ ਕੁਝ ਦੱਸਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਸੀ ਕਿ ਆਦਮੀ ਜੀਉਂਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਈ ਵਾਰ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਬੋਲਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪਿਛਲੀਆਂ ਦੋ ਰਾਤਾਂ ਤੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਹੂੰਝਦੇ ਅਤੇ ਰੋਂਦੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਸੀ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪੈਸੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਫਲੋਰਿਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ, ਵਾਟਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਭਾਰਤੀ ਰੁਪਿਆ ਸੀ।

"ਤਾਂ ਹੁਣ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ, ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਖੜ੍ਹੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਉਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਔਰਤਾਂ ਇਸ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਈਆਂ ਤਾਂ ਉਹ ਕੁਝ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਖਿੜਕੀ ਰਾਹੀਂ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਾ ਦੇਖਿਆ, ਕਿ ਉਹ ਭੱਜ ਕੇ ਅੰਦਰ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਜੀਵ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਗਿਆ ਸੀ, ਢਿੱਲਾ ਪੈ ਗਿਆ। ਇਹ ਸਭ ਬਹੁਤ ਪੱਕਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ।"

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋ?"

"ਬਿਲਕੁਲ - ਪਰ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ।"
"ਅਤੇ ਮੈਂ ਗਵਾਹ ਹਾਂ?"
"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਹੀ ਚੰਗੇ ਹੋ। ਜੇ ਉਹ ਮਾਮਲਾ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਠੀਕ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਵਾਰੰਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਉੱਥੇ ਹੋਵੇਗਾ?"
"ਤੁਸੀਂ ਯਕੀਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕੁਝ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਵਰਤੀਆਂ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਬੇਕਰ ਸਟ੍ਰੀਟ ਦੇ ਇੱਕ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਪਹਿਰਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬੁਰਕੀ ਵਾਂਗ ਚਿਪਕਿਆ ਰਹੇਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਉਹ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਹਡਸਨ ਸਟ੍ਰੀਟ ਵਿੱਚ ਲੱਭ ਲਵਾਂਗੇ, ਵਾਟਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਖੁਦ ਅਪਰਾਧੀ ਹੋਵਾਂਗਾ ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ।"
ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਖਾਂਤ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪਾਇਆ, ਅਤੇ, ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ, ਅਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਹਡਸਨ ਸਟਰੀਟ ਵੱਲ ਚੱਲ ਪਏ। ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਦੀ ਉਸਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੈਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਹੋਮਜ਼ ਦੱਬੇ ਹੋਏ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਖੁਦ ਉਸ ਅੱਧੀ-ਖੇਡ, ਅੱਧੀ-ਬੌਧਿਕ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਝੰਜੋੜ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਸੀ।
"ਇਹ ਉਹੀ ਗਲੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਮੁੜੇ ਜੋ ਸਾਦੇ ਦੋ-ਮੰਜ਼ਿਲਾ ਇੱਟਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। "ਆਹ, ਇੱਥੇ ਸਿੰਪਸਨ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ।"
"ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼," ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਗਲੀ ਦਾ ਅਰਬ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਭੱਜਦਾ ਹੋਇਆ ਚੀਕਿਆ।
"ਚੰਗਾ, ਸਿੰਪਸਨ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉਸਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਥਪਥਪਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਆਓ, ਵਾਟਸਨ। ਇਹ ਘਰ ਹੈ।" ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਕਾਰਡ ਇੱਕ ਸੁਨੇਹਾ ਦੇ ਨਾਲ ਭੇਜਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੰਮ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਆਹਮੋ-ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਮਿਲਣ ਆਏ ਸੀ। ਗਰਮ ਮੌਸਮ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਹ ਅੱਗ ਉੱਤੇ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਛੋਟਾ ਕਮਰਾ ਇੱਕ ਤੰਦੂਰ ਵਰਗਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਦਮੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਰੋੜਿਆ ਹੋਇਆ ਬੈਠਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੈਠਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਵਿਕਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਅਦੁੱਤੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ; ਪਰ ਉਹ ਚਿਹਰਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਘਿਸਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਗੂੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਲਈ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਹੁਣ ਪੀਲੀਆਂ, ਪੀਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਸ਼ੱਕੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ, ਬਿਨਾਂ ਬੋਲੇ ਜਾਂ ਉੱਠੇ, ਉਸਨੇ ਦੋ ਕੁਰਸੀਆਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ।
"ਮਿਸਟਰ ਹੈਨਰੀ ਵੁੱਡ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸਵਰਗਵਾਸੀ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਕਰਨਲ ਬਾਰਕਲੇ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਇਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਆ ਗਿਆ ਹਾਂ।"
"ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?"
"ਇਹੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮਾਮਲਾ ਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬਾਰਕਲੇ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੋਸਤ ਹੈ, 'ਤੇ ਕਤਲ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।"
ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਹਿੰਸਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ," ਉਹ ਚੀਕਿਆ, "ਨਾ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਹੁੰ ਖਾਓਗੇ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹੋ?"

"ਕਿਉਂ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੇ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।"

"ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ! ਕੀ ਤੂੰ ਖੁਦ ਪੁਲਿਸ ਵਿੱਚ ਹੈਂ?"

"ਨਹੀਂ।"

"ਫਿਰ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਕੰਮ ਹੈ?"

"ਇਨਸਾਫ਼ ਹੁੰਦਾ ਦੇਖਣਾ ਹਰ ਆਦਮੀ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਬੇਕਸੂਰ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋ।"

"ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।"

"ਫਿਰ ਕਰਨਲ ਜੇਮਜ਼ ਬਾਰਕਲੇ ਨੂੰ ਕਿਸਨੇ ਮਾਰਿਆ?"

"ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਭਵਿੱਖ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਪਰ, ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣਾ ਸੀ। ਜੇ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਦੋਸ਼ੀ ਜ਼ਮੀਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨਾ ਮਾਰਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਖੂਨ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ 'ਤੇ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਾਂ। ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ, ਸਰ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਊਠ ਵਾਂਗ ਪਿੱਠ ਨਾਲ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਪਸਲੀਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਵਿਗੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਾਰਪੋਰਲ ਹੈਨਰੀ ਵੁੱਡ ਇੱਕ ਸੌ ਸਤਾਰ੍ਹਵੇਂ ਫੁੱਟ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ, ਛਾਉਣੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਭੂਰਟੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਬਾਰਕਲੇ, ਜਿਸਦੀ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਜੈਂਟ ਸੀ, ਅਤੇ ਰੈਜੀਮੈਂਟ ਦੀ ਸੁੰਦਰੀ, ਅਯ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕੁੜੀ ਜਿਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਸਾਹ ਸੀ, ਰੰਗ-ਸਾਰਜੈਂਟ ਦੀ ਧੀ ਨੈਨਸੀ ਡੇਵੋਏ ਸੀ। ਦੋ ਆਦਮੀ ਸਨ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਅੱਗ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਗਰੀਬ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਸੀ।"

"ਖੈਰ, ਭਾਵੇਂ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਉਸਦਾ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ ਉਸਦਾ ਵਿਆਹ ਬਾਰਕਲੇ ਨਾਲ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਹਾਰਮ-ਸਕਾਰਮ, ਲਾਪਰਵਾਹ ਮੁੰਡਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੂਰੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਪੱਟੀ ਲਈ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਕੁੜੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸੱਚੀ ਰਹੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਬਗਾਵਤ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਨਰਕ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖ ਲੈਂਦਾ।"

"ਅਸੀਂ ਭੂਰਟੀ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਸੀ, ਸਾਡੀ ਰੈਜੀਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਤੋਪਖਾਨੇ ਦੀ ਅੱਧੀ ਬੈਟਰੀ, ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਾਗਰਿਕ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਸਨ। ਸਾਡੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਬਾਗ਼ੀ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਚੂਹਿਆਂ ਦੇ ਪਿੰਜਰੇ ਦੁਆਲੇ ਟੈਰੀਅਰਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਵਾਂਗ ਉਤਸੁਕ ਸਨ। ਇਸਦੇ ਦੂਜੇ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਲਗਭਗ ਸਾਡਾ ਪਾਣੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਅਸੀਂ ਜਨਰਲ ਨੀਲ ਦੇ ਕਾਲਮ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਵਧ ਰਿਹਾ

ਸੀ। ਇਹ ਸਾਡਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਅਤੇ ਜਨਰਲ ਨੀਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖ਼ਤਰੇ ਬਾਰੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਇਆ। ਮੇਰੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਗਈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਾਰਜੈਂਟ ਬਾਰਕਲੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਆਦਮੀ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਰਸਤਾ ਬਣਾਇਆ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮੈਂ ਬਾਗੀ ਲਾਈਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸੇ ਰਾਤ ਦਸ ਵਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਨਿਕਲ ਪਿਆ। ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਜਾਨਾਂ ਸਨ, ਪਰ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਰਾਤ ਕੰਧ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ।

"ਮੇਰਾ ਰਸਤਾ ਇੱਕ ਸੁੱਕੇ ਹੋਏ ਪਾਣੀ ਦੇ ਨਾਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸਾਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾ ਲਵੇਗਾ; ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਇਸਦੇ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਛੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸੱਟ ਨਾਲ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹੱਥ-ਪੈਰ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਪਰ ਅਸਲ ਝਟਕਾ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਸਮਝ ਸਕਿਆ ਸੁਣਿਆ, ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਸਾਥੀ, ਉਹੀ ਆਦਮੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਨੇ ਇੱਕ ਦੇਸੀ ਨੌਕਰ ਰਾਹੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਫੜਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

"ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜੇਮਜ਼ ਬਾਰਕਲੇ ਕੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਭੂਰਟੀ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਨੀਲ ਨੇ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ, ਪਰ ਬਾਗ਼ੀ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਵੇਲੇ ਲੈ ਗਏ, ਅਤੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਇੱਕ ਗੋਰਾ ਚਿਹਰਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਤਸੀਹੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਫੜ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਤਸੀਹੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨੇਪਾਲ ਭੱਜਣ ਵਾਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਏ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਂ ਦਾਰਜੀਲਿੰਗ ਤੋਂ ਪਾਰ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਦੇ ਪਹਾੜੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਗ਼ੀਆਂ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਮੈਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗੁਲਾਮ ਬਣ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਗਿਆ; ਪਰ ਦੱਖਣ ਜਾਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮੈਨੂੰ ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਜਾਣਾ ਪਿਆ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਫਗਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ। ਉੱਥੇ ਮੈਂ ਕਈ ਸਾਲ ਭਟਕਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮੂਲ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿੱਖੀਆਂ ਜਾਦੂਈ ਚਾਲਾਂ ਨਾਲ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਲਈ, ਇੱਕ ਦੁਖੀ ਅਪਾਹਜ, ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਕੀ ਫਾਇਦਾ ਸੀ?" ਸਾਥੀਓ? ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਨੈਨਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪੁਰਾਣੇ ਦੋਸਤ ਹੈਰੀ ਵੁੱਡ ਨੂੰ ਚਿੰਪੈਂਜ਼ੀ ਵਾਂਗ ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਜਿਉਂਦਾ ਅਤੇ ਰੀਂਗਦਾ ਦੇਖਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸਦੀ ਪਿੱਠ ਸਿੱਧੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਮਰ ਗਿਆ ਸਮਝਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਮਰ ਗਈ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਾਰਕਲੇ ਨੇ ਨੈਨਸੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਰੈਜੀਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਸਨੇ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਬੋਲਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

"ਪਰ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਬੁੱਢਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਘਰ ਦੀ ਤਾਂਘ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਚਮਕਦਾਰ ਹਰੇ ਭਰੇ ਖੇਤਾਂ ਅਤੇ ਬਾੜਿਆਂ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਮਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ

ਪਾਰ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਬਚਤ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਆਇਆ ਜਿੱਥੇ ਸਿਪਾਹੀ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਕਮਾਈ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਤੁਹਾਡੀ ਕਹਾਣੀ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ," ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬਾਰਕਲੇ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਆਪਸੀ ਪਛਾਣ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਘਰ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਖਿੜਕੀ ਰਾਹੀਂ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਾ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਦੰਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ। ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਲਾਅਨ ਦੇ ਪਾਰ ਭੱਜ ਗਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਟੁੱਟ ਪਏ।"

"ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ, ਸਰ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਉਹ ਇੰਝ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਫੈਂਡਰ 'ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ ਉੱਪਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਪਰ ਡਿੱਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਹ ਮਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਮੌਤ ਨੂੰ ਓਨਾ ਹੀ ਸਾਫ਼ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਅੱਗ ਉੱਤੇ ਉਹ ਲਿਖਤ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰੀ ਨੰਗੀ ਨਜ਼ਰ ਉਸਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦਿਲ ਵਿੱਚੋਂ ਗੋਲੀ ਵਾਂਗ ਲੰਘੀ।"

"ਅਤੇ ਫਿਰ?"

"ਫਿਰ ਨੈਨਸੀ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਹੱਥੋਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਚਾਬੀ ਫੜ ਲਈ, ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਅਤੇ ਮਦਦ ਲੈਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਇਹ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਕੇ ਭੱਜ ਜਾਣਾ ਬਿਹਤਰ ਲੱਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਚੀਜ਼ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਲੀ ਲੱਗ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਵੈਸੇ ਵੀ ਮੇਰਾ ਭੇਤ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਆਪਣੀ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਚਾਬੀ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਟੈਡੀ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀ ਸੋਟੀ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਪਰਦੇ ਉੱਤੇ ਭੱਜ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਫਿਸਲ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਭੱਜ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਭੱਜ ਗਈ।"

"ਟੈਡੀ ਕੌਣ ਹੈ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

ਆਦਮੀ ਝੁਕਿਆ ਅਤੇ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਝੌਂਪੜੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ। ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਲਾਲ-ਭੂਰਾ ਜੀਵ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ, ਪਤਲਾ ਅਤੇ ਹਲਕਾ, ਇੱਕ ਸਟੋਟ ਵਰਗੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਵਾਲਾ, ਇੱਕ ਲੰਮਾ, ਪਤਲਾ ਨੱਕ, ਅਤੇ ਦੋ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਲਾਲ ਅੱਖਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖੀਆਂ ਸਨ।

"ਇਹ ਇੱਕ ਮੂੰਗੀ ਹੈ," ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ।

“ਖੈਰ, ਕੁਝ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਚਨਿਊਮੋਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ,” ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। “ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੱਪ ਫੜਨ ਵਾਲਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਟੈਡੀ ਕੋਬਰਾ ਫੜਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੰਦ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਟੈਡੀ ਹਰ ਰਾਤ ਕੰਟੀਨ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਫੜਦਾ ਹੈ।

"ਕੋਈ ਹੋਰ ਗੱਲ ਹੈ, ਸਰ?"

"ਖੈਰ, ਜੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬਾਰਕਲੇ ਗੰਭੀਰ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਫਸ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਦੁਬਾਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣੀ ਪੈ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

"ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਆਵਾਂਗਾ।"

"ਪਰ ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਮਰੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਸ ਘੋਟਾਲੇ ਨੂੰ ਉਭਾਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬੁਰਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਤੀਹ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਉਸਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਬੁਰੇ ਕੰਮ ਲਈ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿੰਦਿਆ ਹੈ। ਆਹ, ਗਲੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਮੇਜਰ ਮਰਫੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਲਵਿਦਾ, ਵੁੱਡ। ਮੈਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਕੱਲ੍ਹ ਤੋਂ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਹੈ।"

ਅਸੀਂ ਮੇਜਰ ਨੂੰ ਓਵਰਟੇਕ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕੋਨੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇ।

"ਆਹ, ਹੋਮਜ਼," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰਾ ਹੰਗਾਮਾ ਬੇਕਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ?"

"ਫਿਰ ਕੀ?"

"ਜਾਂਚ ਹੁਣੇ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਨੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਮੌਤ ਅਪੋਪਲੈਕਸੀ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਧਾਰਨ ਮਾਮਲਾ ਸੀ।"

"ਓਹ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਤਹੀ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਆਓ, ਵਾਟਸਨ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਐਲਡਰਸ਼ਾਟ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਇੱਕ ਗੱਲ ਹੈ," ਮੈਂ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵੱਲ ਤੁਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਜੇ ਪਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਜੇਮਜ਼ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਹੈਨਰੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਡੇਵਿਡ ਬਾਰੇ ਇਹ ਕੀ ਗੱਲ ਸੀ?"

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਮੈਨੂੰ ਸਾਰੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਉਹ ਆਦਰਸ਼ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਹੁੰਦਾ ਜਿਸਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਨਾਮੀ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਸੀ।"

"ਬਦਨਾਮੀ ਦਾ?"

"ਹਾਂ; ਡੇਵਿਡ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਭਟਕ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਾਰਜੈਂਟ ਜੇਮਜ਼ ਬਾਰਕਲੇ ਵਾਂਗ ਉਸੇ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਊਰੀਯਾਹ ਅਤੇ ਬਥਸ਼ਬਾ ਦਾ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਯਾਦ ਹੈ? ਮੇਰਾ ਬਾਈਬਲੀ ਗਿਆਨ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਖਰਾਬ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਾਣੀ ਸਮੂਏਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇਗੀ।"

ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟ ਮਰੀਜ਼

ਯਾਦਾਂ ਦੀ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਸੰਗਤ ਲੜੀ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਦਿਆਂ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਮਾਨਸਿਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਚੁਣਨ ਵਿੱਚ ਆਈ ਹੈ ਜੋ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਉਦੇਸ਼ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣਗੀਆਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣਾਤਮਕ ਤਰਕ ਦਾ ਕੁਝ ਟੂਰ ਡੀ ਫੋਰਸ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਲੱਖਣ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤੱਥ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਕਸਰ ਇੰਨੇ ਮਾਮੂਲੀ ਜਾਂ ਇੰਨੇ ਆਮ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਨਤਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਅਕਸਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਖੋਜਾਂ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਤ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਤੱਥ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਮਾਲ ਦੇ ਅਤੇ ਨਾਟਕੀ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਜੋ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਜੀਵਨੀਕਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ "ਏ ਸਟੱਡੀ ਇਨ ਸਕਾਰਲੇਟ" ਦੇ

ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੂਜਾ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਗਲੋਰੀਆ ਸਕਾਟ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਸਾਇਲਾ ਅਤੇ ਚੈਰੀਬਡਿਸ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਨਾਂ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਧਮਕੀਆਂ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਕੰਮ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਹੁਣ ਲਿਖਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਜੋ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਹੈ, ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਲੜੀ ਇੰਨੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਲੜੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੱਡਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਅਕਤੂਬਰ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨੇੜੇ ਦਾ, ਮੀਂਹ ਵਾਲਾ ਦਿਨ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਪਰਦੇ ਅੱਧੇ-ਖਿੱਚੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਝੁਕਿਆ ਪਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਸਵੇਰ ਦੀ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਲਈ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਠੰਡੇ ਨਾਲੋਂ ਗਰਮੀ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਨੱਬੇ ਦਾ ਥਰਮਾਮੀਟਰ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਕਾਗਜ਼ ਦਿਲਚਸਪ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੰਸਦ ਉੱਠ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਹਰ ਕੋਈ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਨਿਊ ਫੋਰੈਸਟ ਦੇ ਗਲੇਡਜ਼ ਜਾਂ ਸਾਊਥਸੀ ਦੇ ਸ਼ਿੰਗਲ ਲਈ ਤਰਸ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਬੈਂਕ ਖਾਤੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਛੁੱਟੀ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਨਾ ਤਾਂ ਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਮੁੰਦਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਆਕਰਸ਼ਣ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਪੰਜ ਲੱਖ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵਿਚਕਾਰ ਲੇਟਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਤੰਤੂ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੇ ਹੋਏ, ਹਰ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਅਫਵਾਹ ਜਾਂ ਅਣਸੁਲਝੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ। ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਕਦਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਬਦੀਲੀ ਉਦੋਂ ਆਈ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਅਪਰਾਧੀ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਮਨ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਮੋੜ ਲਿਆ।

ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਹੋਮਜ਼ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਖਾਲੀ ਕਾਗਜ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਝੁਕਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਭੂਰੇ ਰੰਗ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਅਚਾਨਕ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ।

"ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਝਗੜੇ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਤੁਕਾ ਤਰੀਕਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।"

"ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਤੁਕਾ!" ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਅਚਾਨਕ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅੰਦਰਲੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਗੂੰਜਿਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਰਿਹਾ।

"ਇਹ ਕੀ ਹੈ, ਹੋਮਜ਼?" ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ। "ਇਹ ਉਸ ਸਭ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

ਉਹ ਮੇਰੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ 'ਤੇ ਦਿਲੋਂ ਹੱਸ ਪਿਆ।

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੋ ਦੇ ਇੱਕ ਸਕੈਚ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪੈਰ੍ਹਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੇੜਲਾ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਅਣਕਹੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਲੇਖਕ ਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਟੂਰ ਡੀ ਫੋਰਸ ਵਜੋਂ ਮੰਨਣ ਲਈ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦੇ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਇਸ ਟਿੱਪਣੀ 'ਤੇ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਉਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਆਦਤ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ।"

"ਓਹ ਨਹੀਂ!"

"ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਡੀ ਜੀਭ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਪਰ ਜ਼ਰੂਰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਭਰਵੱਟਿਆਂ ਨਾਲ। ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕਾਗਜ਼ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟਦੇ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦਾ, ਇੱਕ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਸੀ।"

ਪਰ ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। "ਉਸ ਉਦਾਹਰਣ ਵਿੱਚ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਤਰਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ ਕੱਢੇ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ। ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਸਹੀ ਯਾਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਪੱਥਰਾਂ ਦੇ ਢੇਰ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਤਾਰਿਆਂ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਵੀ। ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਚੁੱਪਚਾਪ ਬੈਠਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਸੁਰਾਗ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"

"ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸੇਵਕ ਹਨ।"

"ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਮੇਰੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ?"

"ਤੁਹਾਡੇ ਚਿਹਰੇ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ। ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਦ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਸੋਚ ਕਿਵੇਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ?"

"ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।"

"ਫਿਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ। ਆਪਣਾ ਕਾਗਜ਼ ਸੁੱਟਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਕਿਹੜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ, ਤੁਸੀਂ ਅੱਧੇ ਮਿੰਟ ਲਈ ਖਾਲੀ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਨਾਲ ਬੈਠੇ ਰਹੇ। ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਜਨਰਲ ਗੋਰਡਨ ਦੀ ਤੁਹਾਡੀ ਨਵੀਂ ਫਰੇਮ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਸਵੀਰ 'ਤੇ ਟਿਕੀਆਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਚਿਹਰੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਰੇਲਗੱਡੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਗਈ। ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਹੈਨਰੀ ਵਾਰਡ ਬੀਚਰ ਦੇ ਫਰੇਮ ਰਹਿਤ ਪੋਰਟਰੇਟ ਵੱਲ ਮੁੜ ਗਈਆਂ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਕੰਧ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਬੇਸ਼ੱਕ ਤੁਹਾਡਾ ਅਰਥ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਸੋਚ ਰਹੇ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਪੋਰਟਰੇਟ ਫਰੇਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਖਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਗੋਰਡਨ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੱਲੇ ਹੋ!" ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਭਟਕ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਬੀਚਰ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਤਰ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚੀਕਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਅੱਗੇ ਵੱਲ ਦੇਖਦੇ ਰਹੇ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਚਿਹਰਾ ਸੋਚਵਾਨ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਬੀਚਰ ਦੇ ਕਰੀਅਰ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਉਸ ਮਿਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜੋ ਉਸਨੇ ਘਰੇਲੂ ਯੁੱਧ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉੱਤਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਧੇਰੇ ਅਸ਼ਾਂਤ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਜੋਸ਼ ਭਰਿਆ ਗੁੱਸਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਇੰਨੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚੇ ਬਿਨਾਂ ਬੀਚਰ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚ ਸਕਦੇ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤਸਵੀਰ ਤੋਂ ਭਟਕਦੀਆਂ ਵੇਖੀਆਂ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੋਇਆ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਹੁਣ ਘਰੇਲੂ ਯੁੱਧ ਵੱਲ ਮੁੜ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਸੈੱਟ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚਮਕ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥ ਫੜੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਸ ਬਹਾਦਰੀ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਹੇ ਸੀ ਜੋ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਹਤਾਸ਼ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਪਰ ਫਿਰ, ਫਿਰ, ਤੁਹਾਡਾ ਚਿਹਰਾ ਉਦਾਸ ਹੋ

ਗਿਆ; ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ। ਤੁਸੀਂ ਉਦਾਸੀ, ਦਹਿਸ਼ਤ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਬੇਕਾਰ ਬਰਬਾਦੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ। ਤੁਹਾਡਾ ਹੱਥ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਝਲਕ ਗਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਹੱਲ ਦੇ ਇਸ ਢੰਗ ਦੇ ਹਾਸੋਹੀਣੇ ਪੱਖ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਮਾਗ 'ਤੇ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਬੇਤੁਕਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਅਨੁਮਾਨ ਸਹੀ ਸਨ।

"ਬਿਲਕੁਲ!" ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਅਤੇ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ।"

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਤਹੀ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਕੁਝ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਦਿਖਾਇਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਸ਼ਾਮ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹਵਾ ਲੈ ਕੇ ਆਈ ਹੈ। ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਣ-ਫਿਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹੋਗੇ?"

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਬੈਠਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਅੱਕ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਤਿੰਨ ਘੰਟੇ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਘੁੰਮਦੇ ਰਹੇ, ਫਲੀਟ ਸਟਰੀਟ ਅਤੇ ਸਟ੍ਰੈਂਡ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀਵਨ ਦੇ ਬਦਲਦੇ ਕੈਲੀਡੋਸਕੋਪ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਰਹੇ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਉਤਰਦਾ ਅਤੇ ਵਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੱਲਬਾਤ, ਵੇਰਵੇ ਦੀ ਡੂੰਘੀ ਪਾਲਣਾ ਅਤੇ ਸੂਖਮ ਅਨੁਮਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਮੋਹਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਸ ਵਜੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਬਰੌਘਮ ਸਾਡੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਹਮ! ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਦਾ - ਜਨਰਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਪਰ ਅਜੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਨ ਆਓ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ! ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ!"

ਮੈਂ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਤੋਂ ਇੰਨਾ ਜਾਣੂ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਤਰਕ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਸਕਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖ ਸਕਿਆ ਕਿ ਬਰੌਘਮ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੈਂਪ-ਲਾਈਟ ਵਿੱਚ ਲਟਕਦੇ ਵਿਕਰ ਟੋਕਰੀ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਡਾਕਟਰੀ ਯੰਤਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਤੇਜ਼ ਕਟੌਤੀ ਲਈ ਡੇਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉੱਪਰ ਸਾਡੀ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਦੇਰ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸੀ। ਕੁਝ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਕਿ ਇੰਨੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਭਰਾ ਡਾਕਟਰ ਕੀ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਸਾਡੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਗਿਆ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਅੰਦਰ ਵੜੇ, ਅੱਗ ਦੇ ਕੋਲ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਫਿੱਕਾ, ਪਤਲਾ-ਚਿਹਰਾ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ, ਜਿਸਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਰੇਤਲੀ ਮੁੱਛਾਂ ਸਨ, ਉੱਠਿਆ। ਉਸਦੀ ਉਮਰ ਸ਼ਾਇਦ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਤੀਹ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦਾ ਉਦਾਸ ਜਿਹਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸਿਹਤਮੰਦ ਰੰਗ ਉਸ ਜੀਵਨ ਬਾਰੇ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੀ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜਵਾਨੀ ਖੋਹ ਲਈ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਢੰਗ ਘਬਰਾਹਟ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮੀਲਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਸੱਜਣ ਵਾਂਗ, ਅਤੇ ਉਹ ਪਤਲਾ ਚਿੱਟਾ ਹੱਥ ਜੋ ਉਸਨੇ ਉੱਠਦੇ ਸਮੇਂ ਮੈਨਟੇਲਪੀਸ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਸਰਜਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਕਲਾਕਾਰ ਦਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਉਦਾਸ ਸੀ - ਇੱਕ ਕਾਲਾ ਫਰੌਕਕੋਟ, ਗੂੜ੍ਹਾ ਪੈਂਟ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਟਾਈ 'ਤੇ ਰੰਗ ਦਾ ਛੋਹ।

"ਸ਼ੁਭ ਸ਼ਾਮ, ਡਾਕਟਰ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਮਿੰਟ ਹੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ।"

"ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਕੋਚਮੈਨ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ?"

"ਨਹੀਂ, ਇਹ ਸਾਈਡ-ਟੇਬਲ 'ਤੇ ਪਈ ਮੋਮਬੱਤੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਓ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਵੇਂ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਡਾ. ਪਰਸੀ ਟ੍ਰੇਵੇਲੀਅਨ ਹੈ," ਸਾਡੇ ਮਹਿਮਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਂ 403 ਬਰੂਕ ਸਟਰੀਟ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਨਸਾਂ ਦੇ ਜਖਮਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮੋਨੋਗ੍ਰਾਫ ਦੇ ਲੇਖਕ ਨਹੀਂ ਹੋ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਪਤਾ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਪੀਲੇ ਗਲ੍ਹ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਲਹਿ ਗਏ।

"ਮੈਂ ਇਸ ਕੰਮ ਬਾਰੇ ਇੰਨਾ ਘੱਟ ਹੀ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਮਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦੀ ਵਿਕਰੀ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ। ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਹੋ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ।"

"ਇੱਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਫੌਜੀ ਸਰਜਨ।"

"ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਸ਼ੌਕ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੋਂ ਹੀ ਘਬਰਾਹਟ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਬੇਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹੀ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼, ਅਤੇ ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਸਮਾਂ ਕਿੰਨਾ ਕੀਮਤੀ ਹੈ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਬਰੂਕ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਲੱਖਣ ਸਮੂਹ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੱਜ ਰਾਤ ਉਹ ਇੰਨੇ ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹ ਗਏ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਲਾਹ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਮੰਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਘੰਟਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ।"

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਾਈਪ ਜਗਾਈ। "ਤੁਹਾਡਾ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਵਾਗਤ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵੇਰਵਾ ਦੇਣ ਦਿਓ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਇੰਨੇ ਮਾਮੂਲੀ ਹਨ," ਡਾ. ਟ੍ਰੇਵੇਲੀਅਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਮ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਮਾਮਲਾ ਇੰਨਾ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਮੋੜ ਆਇਆ ਹੈ ਉਹ ਇੰਨਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹੈ, ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਸਭ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਨਿਰਣਾ ਕਰੋਗੇ ਕਿ ਕੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਨਹੀਂ।

"ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕਾਲਜ ਕੈਰੀਅਰ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਲੰਡਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਬੰਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚੋਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਬੇਲੋੜੀ ਗਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜੇ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਕੈਰੀਅਰ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਖੋਜ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, ਕਿੰਗਜ਼ ਕਾਲਜ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਸੀ ਕਿ ਕੈਟਾਲੇਪਸੀ ਦੇ ਰੋਗ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਦੁਆਰਾ ਕਾਫ਼ੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨਰਵਸ ਜਖਮਾਂ 'ਤੇ ਮੋਨੋਗ੍ਰਾਫ ਦੁਆਰਾ ਬਰੂਸ ਪਿੰਕਰਟਨ ਇਨਾਮ ਅਤੇ ਮੈਡਲ ਜਿੱਤਿਆ ਜਿਸਦਾ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਹੁਣੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ

ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਆਮ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕੈਰੀਅਰ ਸੀ।"

"ਪਰ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਰੁਕਾਵਟ ਮੇਰੀ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਮਝ ਜਾਓਗੇ, ਇੱਕ ਮਾਹਰ ਜੋ ਉੱਚਾ ਉਦੇਸ਼ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਕੈਵੇਂਡਿਸ਼ ਸਕੁਏਅਰ ਕੁਆਰਟਰ ਦੀਆਂ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਿਰਾਏ ਅਤੇ ਫਰਨੀਚਰ ਖਰਚੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਖਰਚੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਵਾਲੀ ਗੱਡੀ ਅਤੇ ਘੋੜਾ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਰਨਾ ਮੇਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਬਾਹਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਆਰਥਿਕਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮੈਂ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪਲੇਟ ਰੱਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਬਚਤ ਕਰ ਸਕਾਂਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਚਾਨਕ, ਇੱਕ ਅਣਕਿਆਸੀ ਘਟਨਾ ਨੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸੰਭਾਵਨਾ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀ।

"ਇਹ ਬਲੇਸਿੰਗਟਨ ਨਾਮ ਦੇ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਸੀ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਅਣਜਾਣ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਸਵੇਰ ਮੇਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਿਆ।"

"'ਤੁਸੀਂ ਉਹੀ ਪਰਸੀ ਟ੍ਰੇਵੇਲੀਅਨ ਹੋ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣਾ ਕਰੀਅਰ ਇੰਨਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਇਨਾਮ ਜਿੱਤਿਆ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਂ ਝੁਕਿਆ।

"'ਮੈਨੂੰ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਜਵਾਬ ਦਿਓ,' ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, 'ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਪਾਓਗੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਉਹ ਸਾਰੀ ਚਤੁਰਾਈ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਸਫਲ ਆਦਮੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਚਾਲ ਹੈ?'

"ਮੈਂ ਸਵਾਲ ਦੀ ਅਚਾਨਕਤਾ 'ਤੇ ਮੁਸਕਰਾਏ ਬਿਨਾਂ ਨਾ ਰਹਿ ਸਕਿਆ।

"'ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ।"

"'ਕੋਈ ਬੁਰੀਆਂ ਆਦਤਾਂ? ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਵੱਲ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚਿਆ, ਹੈਂ?'"

"'ਸੱਚਮੁੱਚ, ਸਰ!' ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ।

"'ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ! ਇਹ ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ! ਪਰ ਮੈਂ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਤੁਸੀਂ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋ?"

"ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਏ।

"'ਆਓ, ਆਓ!' ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। 'ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਜੇਬ ਨਾਲੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ, ਹੈ ਨਾ? ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਰੁੱਕ ਸਟਰੀਟ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹੋਗੇ?"

"ਮੈਂ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ।

"'ਓਹ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਨਹੀਂ," ਉਹ ਚੀਕਿਆ। 'ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਲੱਗੇਗਾ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਹਜ਼ਾਰ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਡੁਬੋ ਦਿਆਂਗਾ।"

"'ਪਰ ਕਿਉਂ?' ਮੈਂ ਸਾਹ ਲਿਆ।

"'ਖੈਰ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਵਾਂਗ ਹੈ, ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਨਾਲੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ।"

"'ਤਾਂ ਫਿਰ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ?"

"'ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਘਰ ਲੈ ਲਵਾਂਗਾ, ਇਸਨੂੰ ਸਜਾਵਾਂਗਾ, ਨੌਕਰਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਚਲਾਵਾਂਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਨੂੰ ਘਿਸਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੇਬ ਖਰਚ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਤਿੰਨ ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸਾ ਮੈਨੂੰ ਦੇ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਹਿੱਸਾ ਆਪਣੇ ਲਈ ਰੱਖੋ।"

"ਇਹ ਅਜੀਬ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਸੀ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਜਿਸ ਨਾਲ ਬਲੈਸਿੰਗਟਨ ਆਦਮੀ ਨੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬਿਰਤਾਂਤ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਥਕਾਵਾਂਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ। ਇਸਦਾ ਅੰਤ ਮੈਂ ਅਗਲੇ ਲੇਡੀ ਡੇਅ 'ਤੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਅਭਿਆਸ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਸੁਝਾਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਨਿਵਾਸੀ ਮਰੀਜ਼ ਦੇ ਕਿਰਦਾਰ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਖੁਦ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੀ, ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਡਾਕਟਰੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੇ ਦੋ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕਮਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਬੈਠਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਅਤੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਵਿਲੱਖਣ ਆਦਤਾਂ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਸੰਗਤ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਨਿਯਮਿਤ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਪੱਖੋਂ ਉਹ ਨਿਯਮਤ ਸੀ। ਹਰ ਸ਼ਾਮ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਉਹ ਕੰਸਲਟੈਂਸੀ-ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਹਰ ਗਿਨੀ ਲਈ ਪੰਜ ਅਤੇ ਤਿੰਨ-ਪੈਂਸ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਕਮਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸਟ੍ਰਾਂਗਬਾਕਸ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।"

"ਮੈਂ ਪੂਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਅੰਦਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਪਛਤਾਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਤੋਂ ਹੀ ਇਹ ਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਕੁਝ ਚੰਗੇ ਕੇਸ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਜਿੱਤੀ ਸਾਖ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਲਿਆਂਦਾ, ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

"ਬਹੁਤ ਕੁਝ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਮੇਰੇ ਪਿਛਲੇ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਮਿਸਟਰ ਬਲੈਸਿੰਗਟਨ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਸਬੰਧਾਂ ਲਈ। ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਰਾਤ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਕੀ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ।"

"ਕੁਝ ਹਫ਼ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਸਟਰ ਬਲੈਸਿੰਗਟਨ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ, ਕਾਫ਼ੀ ਬੇਚੈਨੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ। ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਚੋਰੀ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਵੈਸਟ ਐਂਡ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੰਘਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬੋਲਟ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਤੱਕ ਉਹ ਬੇਚੈਨੀ ਦੀ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ, ਲਗਾਤਾਰ ਖਿੜਕੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਝਾਕਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸੈਰ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਤਰੀਕੇ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਡਰ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਹ ਇੰਨਾ ਹਮਲਾਵਰ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਾ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਿਆ। ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ, ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਸਮਾਂ ਬੀਤਦਾ ਗਿਆ, ਉਸਦੇ ਡਰ ਖਤਮ ਹੁੰਦੇ ਜਾਪਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਨੂੰ ਨਵਿਆਇਆ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਘਟਨਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਤਰਸਯੋਗ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹੁਣ ਪਿਆ ਹੈ।"

"ਇਹ ਹੋਇਆ। ਦੋ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਚਿੱਠੀ ਮਿਲੀ ਜੋ ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਈ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਨਾ ਤਾਂ ਪਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤਾਰੀਖ਼ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ।"

"ਇੱਕ ਰੂਸੀ ਰਈਸ ਜੋ ਹੁਣ ਇੰਗਲੈਂਡ [ਇਹ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ] ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਡਾ. ਪਰਸੀ ਟ੍ਰੇਵੇਲੀਅਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਸਹਾਇਤਾ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਕੈਟਾਲੇਪਟਿਕ ਹਮਲਿਆਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਡਾ. ਟ੍ਰੇਵੇਲੀਅਨ ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ। ਉਹ ਕੱਲ੍ਹ ਸ਼ਾਮ ਲਗਭਗ ਪੌਣੇ ਛੇ ਵਜੇ ਫ਼ੋਨ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਡਾ. ਟ੍ਰੇਵੇਲੀਅਨ ਘਰ ਰਹਿਣਾ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਬਣਾ ਦੇਣਗੇ।"

"ਇਸ ਚਿੱਠੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਿਖਾਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੈਟਾਲੇਪਸੀ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਮੁਸ਼ਕਲ ਬਿਮਾਰੀ ਦੀ ਦੁਰਲੱਭਤਾ ਹੈ। ਫਿਰ, ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਮਰੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੰਨਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ।"

"ਉਹ ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਪਤਲਾ, ਸੰਜਮੀ, ਅਤੇ ਆਮ - ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਰੂਸੀ ਕੁਲੀਨ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਰੂਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਦੀ ਦਿੱਖ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਲੰਬਾ ਨੌਜਵਾਨ ਸੀ, ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁੰਦਰ, ਇੱਕ ਹਨੇਰਾ, ਭਿਆਨਕ ਚਿਹਰਾ, ਅਤੇ ਹਰਕਿਊਲਿਸ ਦੇ ਅੰਗ ਅਤੇ ਛਾਤੀ ਵਾਲਾ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਅੰਦਰ ਗਏ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਦੂਜੇ ਦੀ ਬਾਂਹ ਹੇਠ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕੋਮਲਤਾ ਨਾਲ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬਿਠਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਜਿਸਦੀ ਕੋਈ ਉਸਦੀ ਦਿੱਖ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

"'ਡਾਕਟਰ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਆਉਣ ਦਾ ਬਹਾਨਾ ਬਣਾਓਗੇ," ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਫੁਸਫੁਸਾਹਟ ਨਾਲ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ। 'ਇਹ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿਹਤ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ।'

"ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ। 'ਕੀ ਤੁਸੀਂ, ਸ਼ਾਇਦ, ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਦੌਰਾਨ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੋਗੇ?' ਮੈਂ ਕਿਹਾ।"

"'ਦੁਨੀਆਂ ਲਈ ਨਹੀਂ,' ਉਹ ਡਰ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ। 'ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਰਦਨਾਕ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਭਿਆਨਕ ਦੌਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਚ ਸਕਾਂਗਾ। ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਦਿਮਾਗੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੋਗੇ, ਮੈਂ ਉਡੀਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਾਂਗਾ।"

“ਇਸ ਲਈ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮੈਂ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਨੌਜਵਾਨ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮਰੀਜ਼ ਉਸਦੇ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਏ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਂ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਨੋਟਸ ਲਏ। ਉਹ ਬੁੱਧੀਮਾਨਤਾ ਲਈ ਖਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਜਵਾਬ ਅਕਸਰ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸਨ, ਜਿਸਦਾ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਸਾਡੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਸੀਮਤ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਚਾਨਕ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਲਿਖਣ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਸਿੱਧਾ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਬਿਲਕੁਲ ਖਾਲੀ ਅਤੇ ਸਖ਼ਤ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਫਿਰ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਰਹੱਸਮਈ ਬਿਮਾਰੀ ਦੀ ਪਕੜ ਵਿੱਚ ਸੀ।

"ਮੇਰੀ ਪਹਿਲੀ ਭਾਵਨਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਤਰਸ ਅਤੇ ਡਰਾਉਣੀ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਦੂਜਾ, ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ, ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਰੀਜ਼ ਦੀ ਨਬਜ਼ ਅਤੇ ਤਾਪਮਾਨ ਦੇ ਨੋਟ ਬਣਾਏ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਕਠੋਰਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਅਸਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਮੇਰੇ

ਪਿਛਲੇ ਤਜ਼ਰਬਿਆਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਮਾਈਲ ਦੇ ਨਾਈਟ੍ਰਾਈਟ ਦੇ ਸਾਹ ਰਾਹੀਂ ਚੰਗੇ ਨਤੀਜੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਇਸਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਮੌਕਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਬੋਤਲ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਛੱਡ ਕੇ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਭੱਜਿਆ। ਇਸਨੂੰ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰੀ ਹੋਈ - ਪੰਜ ਮਿੰਟ, ਮੰਨ ਲਓ - ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ। ਕਮਰੇ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਦੇਖ ਕੇ ਅਤੇ ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਦੇਖ ਕੇ ਮੇਰੀ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ।"

“ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮੇਰਾ ਪਹਿਲਾ ਕੰਮ ਵੇਟਿੰਗ-ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਭੱਜਣਾ ਸੀ। ਪੁੱਤਰ ਵੀ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਸੀ, ਪਰ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਪੰਨਾ ਜੋ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਮੁੰਡਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਲਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਦੌੜਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮਰੇ ਦੀ ਘੰਟੀ ਵਜਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਰਹੱਸ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ। ਸ਼੍ਰੀ ਬਲੇਸਿੰਗਟਨ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਆਪਣੀ ਸੈਰ ਤੋਂ ਅੰਦਰ ਆਏ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ, ਸੱਚ ਦੱਸਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਘੱਟ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

“ਖੈਰ, ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਰੂਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਦੋਂ ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਮੇਰੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਏ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਆਏ ਸਨ।

"ਡਾਕਟਰ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੱਲ੍ਹ ਮੇਰੇ ਅਚਾਨਕ ਜਾਣ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੁਆਫ਼ੀ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ," ਮੇਰੇ ਮਰੀਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"'ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ ਸੀ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ।"

"'ਖੈਰ, ਸੱਚ ਇਹ ਹੈ,' ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, 'ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਠੀਕ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਮਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਧੁੰਦਲਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਘਬਰਾਹਟ ਵਿੱਚ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲ ਗਿਆ।'

"'ਅਤੇ ਮੈਂ,' ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਵੇਟਿੰਗ-ਰੂਮ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੇ ਦੇਖ ਕੇ, ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਘਰ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇ, ਮੈਨੂੰ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਣ ਲੱਗਾ।'

"'ਖੈਰ,' ਮੈਂ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, 'ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਉਲਝਾ ਦਿੱਤਾ; ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ, ਸਰ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਵੇਟਿੰਗ-ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਰੱਖੋਗੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸਾਡੀ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਕਿ ਇੰਨੇ ਅਚਾਨਕ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।'

“ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਤੱਕ ਮੈਂ ਉਸ ਬਜ਼ੁਰਗ ਸੱਜਣ ਦੇ ਲੱਛਣਾਂ ਬਾਰੇ ਉਸ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਉਸਨੂੰ ਦਵਾਈ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਦੇਖਿਆ।

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਬਲੈਸਿੰਗਟਨ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਨ ਦੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਸਰਤ ਲਈ ਚੁਣਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉੱਪਰੋਂ ਲੰਘ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਭੱਜਦੇ ਹੋਏ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਆ ਗਿਆ ਜੋ ਘਬਰਾਹਟ ਨਾਲ ਪਾਗਲ ਹੋਵੇ।"

"'ਮੇਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕੌਣ ਆਇਆ ਹੈ?' ਉਹ ਚੀਕਿਆ।"

"'ਕੋਈ ਨਹੀਂ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ।"

"'ਇਹ ਝੂਠ ਹੈ!' ਉਹ ਚੀਕਿਆ। 'ਉੱਪਰ ਆਓ ਅਤੇ ਦੇਖੋ!'

"ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਡਰ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਤੋਂ ਅੱਧਾ ਬਾਹਰ ਜਾਪ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਉੱਪਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਹਲਕੇ ਕਾਰਪੇਟ 'ਤੇ ਕਈ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ।"

"'ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਹਨ?" ਉਹ ਚੀਕਿਆ।

"ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਤਾਜ਼ੇ ਸਨ। ਅੱਜ ਦੁਪਹਿਰ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ ਮੀਂਹ ਪਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮਰੀਜ਼ ਹੀ ਫੋਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਫਿਰ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਵੇਟਿੰਗ-ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਆਦਮੀ, ਕਿਸੇ ਅਣਜਾਣ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਨਿਵਾਸੀ ਮਰੀਜ਼ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੁਝ ਵੀ ਛੂਹਿਆ ਜਾਂ ਲਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਨ ਜੋ ਸਾਬਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਘੁਸਪੈਠ ਇੱਕ ਨਿਰਸੰਦੇਹ ਤੱਥ ਸੀ।"

"ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਬਲੈਸਿੰਗਟਨ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਸੋਚਣ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਜਾਪ ਰਹੇ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਮਨ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ। ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਰਾਮ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕਸਾਰ ਬੋਲਣ ਲਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਬੁਲਾ ਸਕਿਆ। ਇਹ ਉਸਦਾ ਸੁਝਾਅ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੇਸ਼ੱਕ ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਇਸਦੀ ਸਾਰਥਕਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਘਟਨਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਲੱਖਣ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਇਸਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਧਾ ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਬਰੌਘਮ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਓਗੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰ ਸਕੋਗੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਸਕੋਗੇ।"

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇਸ ਲੰਬੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਨੂੰ ਬੜੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਗ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਬੇਚੈਨ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਢੱਕਣ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਭਾਰੀ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਧੂੰਆਂ ਉਸਦੀ ਪਾਈਪ ਤੋਂ ਹੋਰ ਵੀ ਸੰਘਣਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਹਰੇਕ ਉਤਸੁਕ ਐਪੀਸੋਡ ਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਾਡੇ ਮਹਿਮਾਨ ਨੇ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਹੋਮਜ਼ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਉੱਠਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਟੋਪੀ ਦਿੱਤੀ, ਮੇਜ਼ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਚੁੱਕੀ, ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਟ੍ਰੇਵੇਲੀਅਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੱਕ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਘੰਟੇ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਸਾਨੂੰ ਬਰੂਕ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਦਾਸ, ਸਮਤਲ-ਮੁਖੀ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਵੈਸਟ ਐਂਡ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਪੰਨੇ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਚੌੜੀ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਰਪੇਟ ਕੀਤੀ ਪੌੜੀ ਚੜ੍ਹਨ ਲੱਗੇ।

ਪਰ ਇੱਕ ਅਚਾਨਕ ਰੁਕਾਵਟ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ। ਉੱਪਰਲੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਅਚਾਨਕ ਬੁਝ ਗਈ, ਅਤੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਗੂੰਜਦੀ, ਕੰਬਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ।

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਪਿਸਤੌਲ ਹੈ," ਇਹ ਚੀਕਿਆ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਨੇੜੇ ਆਏ ਤਾਂ ਮੈਂ ਗੋਲੀ ਚਲਾ ਦਿਆਂਗਾ।"

"ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਘਿਣਾਉਣਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਬਲੈਸਿੰਗਟਨ," ਡਾ. ਟ੍ਰੇਵੇਲੀਅਨ ਚੀਕਿਆ।

"ਓਹ, ਫਿਰ ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੋ, ਡਾਕਟਰ," ਵੱਡੀ ਰਾਹਤ ਨਾਲ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਉਹ ਹੋਰ ਸੱਜਣ, ਕੀ ਇਹ ਉਹੀ ਹਨ ਜੋ ਉਹ ਹੋਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ?"

ਸਾਨੂੰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਸੀ।

"ਹਾਂ, ਹਾਂ, ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ," ਅਖੀਰ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਉੱਪਰ ਆ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਜੇਕਰ ਮੇਰੀਆਂ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

ਉਸਨੇ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਪੌੜੀਆਂ ਦਾ ਗੈਸੋਲੀਨ ਦੁਬਾਰਾ ਚਾਲੂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਦਿੱਖ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਸਦਾ ਰੂਪ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼, ਉਸਦੇ ਝੁਲਸਦੇ ਹੋਏ ਨਾੜਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਮੋਟਾ ਸੀ, ਪਰ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਮੋਟਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਚਮੜੀ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਢਿੱਲੇ ਥੈਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲਟਕਦੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਖੂਨੀ ਕੁੱਤੇ ਦੀਆਂ ਗੱਲ੍ਹਾਂ। ਉਹ ਇੱਕ ਬਿਮਾਰ ਰੰਗ ਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਤਲੇ, ਰੇਤਲੇ ਵਾਲ ਉਸਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਤੀਬਰਤਾ ਨਾਲ ਝੁਲਸ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪਿਸਤੌਲ ਫੜੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਵਧੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪਾ ਲਿਆ।

"ਸ਼ੁਭ ਸ਼ਾਮ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਆਉਣ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਸਲਾਹ ਦੀ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਦੇ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਾ. ਟ੍ਰੇਵੇਲੀਅਨ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਘੁਸਪੈਠ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਦੋ ਆਦਮੀ ਕੌਣ ਹਨ, ਮਿਸਟਰ ਬਲੈਸਿੰਗਟਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਿਉਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ?"

"ਖੈਰ, ਖੈਰ," ਨਿਵਾਸੀ ਮਰੀਜ਼ ਨੇ ਘਬਰਾਹਟ ਭਰੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਔਖਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼।"

"ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ?"

"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇੱਥੇ ਆਓ। ਬੱਸ ਇੱਥੇ ਕਦਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ।"

ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਜਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ," ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਕਾਲੇ ਡੱਬੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼ - ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਨਿਵੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਾ. ਟ੍ਰੇਵੇਲੀਅਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਗੇ। ਪਰ ਮੈਂ ਬੈਂਕਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਬੈਂਕਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਜੋ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕੋ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਣਜਾਣ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਬਲੇਸਿੰਗਟਨ ਵੱਲ ਸਵਾਲੀਆ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।

"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਲਾਹ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਨਫ਼ਰਤ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਅੱਡੀ ਮੋੜੀ। "ਸ਼ੁੱਭ ਰਾਤਰੀ, ਡਾ. ਟ੍ਰੇਵੇਲੀਅਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੋਈ ਸਲਾਹ ਨਹੀਂ?" ਬਲੇਸਿੰਗਟਨ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਚੀਕਿਆ।

"ਸਰ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੀ ਸਲਾਹ ਹੈ ਕਿ ਸੱਚ ਬੋਲੋ।"

ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਘਰ ਵੱਲ ਪੈਦਲ ਜਾ ਰਹੇ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਆਕਸਫੋਰਡ ਸਟਰੀਟ ਪਾਰ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਰਲੇ ਸਟਰੀਟ ਦੇ ਅੱਧੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕੇ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਤੋਂ ਕੋਈ ਖ਼ਬਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ।

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਨੇ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ।"

“ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ,” ਮੈਂ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ।

"ਖੈਰ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਆਦਮੀ ਹਨ - ਸ਼ਾਇਦ ਹੋਰ, ਪਰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦੋ - ਜੋ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਇਸ ਸਾਥੀ ਬਲੇਸਿੰਗਟਨ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਉਹ ਨੌਜਵਾਨ ਬਲੇਸਿੰਗਟਨ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਵੜ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਨੇ, ਇੱਕ ਚਲਾਕ ਯੰਤਰ ਦੁਆਰਾ, ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ।"

"ਅਤੇ ਕੈਟਾਲੇਪਸੀ?"

"ਇੱਕ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਨਕਲ, ਵਾਟਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸਾਡੇ ਮਾਹਰ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਸਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਖੁਦ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਫਿਰ?"

"ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਮੌਕਾ ਹੈ ਕਿ ਬਲੇਸਿੰਗਟਨ ਹਰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਲਈ ਇੰਨਾ ਅਸਾਧਾਰਨ ਘੰਟਾ ਚੁਣਨ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ ਕਿ ਵੇਟਿੰਗ-ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮਰੀਜ਼ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਹ ਘੰਟਾ ਬਲੇਸਿੰਗਟਨ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਰੁਟੀਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਜੇ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਲੁੱਟ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇਸਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਦੀ ਕੁਝ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਅੱਖ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਇਹ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਚਮੜੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਡਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਦਮੀ ਬਿਨਾਂ ਜਾਣੇ ਦੋ ਅਜਿਹੇ ਬਦਲਾਖੋਰ ਦੁਸ਼ਮਣ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਦਮੀ ਕੌਣ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਦਬਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਕੱਲ੍ਹ ਉਸਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਸੰਚਾਰੀ ਮੂਡ ਵਿੱਚ ਪਾਵੇ।"

"ਕੀ ਕੋਈ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਮੈਂ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ, "ਬੇਸ਼ੱਕ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸੰਭਵ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਹੈ? ਕੀ ਉਤਪ੍ਰੇਰਕ ਰੂਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕਹਾਣੀ ਡਾ. ਟ੍ਰੇਵੇਲੀਅਨ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਬਲੇਸਿੰਗਟਨ ਦੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹੈ?"

ਮੈਂ ਗੈਸ-ਲਾਈਟ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਇਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵਿਦਾਇਗੀ 'ਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ੀ ਭਰੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਦਿਖਾਈ।

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਏ ਪਹਿਲੇ ਹੱਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਪੌੜੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਪੇਟ 'ਤੇ ਛਾਪ ਛੱਡੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮੇਰੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਬੇਲੋੜਾ ਹੋ ਗਿਆ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਜੁੱਤੇ ਬਲੇਸਿੰਗਟਨ ਵਾਂਗ ਤਿੱਖੇ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਚੌਰਸ ਸਨ, ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਜੁੱਤੇ ਨਾਲੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਇੱਕ ਇੰਚ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਲੰਬੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋਗੇ ਕਿ ਉਸਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤਤਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਇਸ 'ਤੇ ਸੌਂ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਬਰੁੱਕ ਸਟਰੀਟ ਤੋਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋਵਾਂਗਾ।"

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਜਲਦੀ ਹੀ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਾਟਕੀ ਢੰਗ ਨਾਲ। ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਸਾਢੇ ਸੱਤ ਵਜੇ, ਦਿਨ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮੱਧਮ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਡਰੈਸਿੰਗ-ਗਾਊਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹਾ ਪਾਇਆ।

"ਇੱਕ ਬਰੂਹਮ ਸਾਡਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਫਿਰ ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ?"

"ਬਰੁੱਕ ਸਟਰੀਟ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ।"

"ਕੋਈ ਤਾਜ਼ੀ ਖ਼ਬਰ?"

"ਦੁਖਦਾਈ, ਪਰ ਅਸਪਸ਼ਟ," ਉਸਨੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਖਿੱਚਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਇਸ ਵੱਲ ਦੇਖੋ - ਇੱਕ ਨੋਟਬੁੱਕ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ੀਟ, ਜਿਸ 'ਤੇ 'ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਤੁਰੰਤ ਆ ਜਾਓ। ਪੀ. ਟੀ.,' ਪੈਨਸਿਲ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਦੋਸਤ, ਡਾਕਟਰ, ਨੂੰ ਇਹ ਲਿਖਣ ਵੇਲੇ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਈ। ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ, ਆਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਾਲ ਹੈ।"

ਪੌਣੇ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ। ਉਹ ਡਰਾਉਣੇ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਭੱਜਦਾ ਹੋਇਆ ਆਇਆ।

"ਓਹ, ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਕੰਮ ਹੈ!" ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਚੀਕਿਆ।

"ਫਿਰ ਕੀ?"

"ਬਲੈਸਿੰਗਟਨ ਨੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ!"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸੀਟੀ ਮਾਰੀ।

"ਹਾਂ, ਉਸਨੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਫਾਹਾ ਲੈ ਲਿਆ।"

ਅਸੀਂ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸਦਾ ਵੇਟਿੰਗ-ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ," ਉਹ ਰੋਇਆ। "ਪੁਲਿਸ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਹੈ। ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਦੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ?"

"ਉਹ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਸਵੇਰੇ ਇੱਕ ਕੱਪ ਚਾਹ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਨੌਕਰਾਣੀ ਅੰਦਰ ਆਈ, ਲਗਭਗ ਸੱਤ ਵਜੇ, ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਬਦਕਿਸਮਤ ਆਦਮੀ ਕਮਰੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਰੱਸੀ ਉਸ ਹੁੱਕ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ

ਜਿਸ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਲੈਂਪ ਲਟਕਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸੇ ਡੱਬੇ ਦੇ ਉੱਪਰੋਂ ਛਾਲ ਮਾਰ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਦਿਖਾਇਆ ਸੀ।"

ਹੋਮਜ਼ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਡੂੰਘੀ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਿਆ ਰਿਹਾ।

"ਤੁਹਾਡੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ," ਉਸਨੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਜਾ ਕੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"

ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹੇ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਾਕਟਰ ਆਇਆ।

ਇਹ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸੀ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਬੈੱਡਰੂਮ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਮਿਲਿਆ। ਮੈਂ ਇਸ ਆਦਮੀ ਬਲੇਸਿੰਗਟਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਢਿੱਲੇਪਣ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਹੁੱਕ ਤੋਂ ਲਟਕਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਦਿੱਖ ਵਿੱਚ ਦੁਰਲੱਭ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਗਰਦਨ ਇੱਕ ਵੱਢੀ ਹੋਈ ਮੁਰਗੀ ਵਾਂਗ ਬਾਹਰ ਖਿੱਚੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸਾ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਹੋਰ ਵੀ ਮੋਟਾ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਲੰਬੇ ਨਾਈਟ ਡਰੈੱਸ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸੁੱਜੇ ਹੋਏ ਗਿੱਟੇ ਅਤੇ ਬੇਢੰਗੇ ਪੈਰ ਇਸਦੇ ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਪੁਲਿਸ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਇੱਕ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਨੋਟਸ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਆਹ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼," ਉਸਨੇ ਦਿਲੋਂ ਕਿਹਾ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਅੰਦਰ ਆਇਆ, "ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ।"

"ਸ਼ੁਭ ਸਵੇਰ, ਲੈਨਰ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਘੁਸਪੈਠੀਏ ਨਹੀਂ ਸਮਝੋਗੇ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ?"

"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਰਾਏ ਬਣਾਈ ਹੈ?"

"ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਆਦਮੀ ਡਰ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਹੋਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁੱਤਾ ਪਿਆ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ। ਉਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਾਫ਼ੀ ਡੂੰਘਾ ਹੈ। ਸਵੇਰੇ ਪੰਜ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਖੁਦਕੁਸ਼ੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਆਮ ਹਨ। ਇਹ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬਾਰੇ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮਾਮਲਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਮਰੇ ਹੋਏ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਘੰਟੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਕਠੋਰਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਖਾਸ ਦੇਖਿਆ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਵਾਸ਼-ਹੈਂਡ ਸਟੈਂਡ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਕ੍ਰੂ-ਡਰਾਈਵਰ ਅਤੇ ਕੁਝ ਪੇਚ ਮਿਲੇ ਹਨ। ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਤ ਨੂੰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਿਗਰਟ ਪੀਤੀ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਚਾਰ ਸਿਗਾਰ-ਐਂਡ ਹਨ ਜੋ ਮੈਂ ਫਾਇਰਪਲੇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਚੁਣੇ ਹਨ।"

"ਹਮ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਉਸਦਾ ਸਿਗਾਰ-ਹੋਲਡਰ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ।"

"ਫਿਰ ਉਸਦਾ ਸਿਗਾਰ-ਕੇਸ?"

"ਹਾਂ, ਇਹ ਉਸਦੀ ਕੋਟ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਸੀ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪਏ ਇੱਕੋ ਸਿਗਾਰ ਨੂੰ ਸੁੰਘਿਆ।

"ਓਹ, ਇਹ ਹਵਾਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਹੋਰ ਸਿਗਾਰ ਅਜੀਬ ਕਿਸਮ ਦੇ ਹਨ ਜੋ ਡੱਚਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀਆਂ ਪੂਰਬੀ ਭਾਰਤੀ ਬਸਤੀਆਂ ਤੋਂ ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੂੜੀ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਬ੍ਰਾਂਡ ਨਾਲੋਂ ਆਪਣੀ ਲੰਬਾਈ ਲਈ ਪਤਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।" ਉਸਨੇ ਚਾਰੇ ਸਿਰੇ ਚੁੱਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਜੇਬ-ਲੈਂਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ।

"ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਲਡਰ ਤੋਂ ਧੂੰਆਂ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋ ਬਿਨਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਦੋ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤਿੱਖੇ ਚਾਕੂ ਨਾਲ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੋ ਦੇ ਸਿਰੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਦੰਦਾਂ ਦੇ ਸੈੱਟ ਨਾਲ ਕੱਟੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਕੋਈ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸ੍ਰੀ ਲੈਨਰ। ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਡੂੰਘੀ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਅਤੇ ਠੰਡੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਤਲ ਹੈ।"

"ਅਸੰਭਵ!" ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਚੀਕਿਆ।

"ਅਤੇ ਕਿਉਂ?"

"ਕੋਈ ਵੀ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਬੇਢੰਗੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਮਾਰ ਦੇਵੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਕੇ?"

"ਇਹੀ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ।"

"ਉਹ ਅੰਦਰ ਕਿਵੇਂ ਆ ਸਕਦੇ ਸਨ?"

"ਮੁਹੱਲੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ।"

"ਇਸਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੱਦਾਂ ਪਤਾ?"

"ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੇਖੇ। ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਇੱਕ ਮਿੰਟ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਕੋਲ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਤਾਲਾ ਮੋੜ ਕੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਅੰਦਰਲੀ ਚਾਬੀ ਕੱਢੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਵੀ ਮੁਆਇਨਾ ਕੀਤਾ। ਬਿਸਤਰਾ, ਕਾਰਪੇਟ, ਕੁਰਸੀਆਂ, ਮੈਂਟਲਪੀਸ, ਲਾਸ਼ ਅਤੇ ਰੱਸੀ ਦੀ ਵਾਰੀ-ਵਾਰੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਾ ਦੱਸਿਆ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਅਤੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਉਸ ਮਾੜੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਚਾਦਰ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਰੱਖਿਆ।

"ਇਸ ਰੱਸੀ ਬਾਰੇ ਕੀ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਇਹ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ," ਡਾ. ਟ੍ਰੇਵੇਲੀਅਨ ਨੇ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਹੇਠੋਂ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਕੋਇਲ ਕੱਢਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਅੱਗ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਘਬਰਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਪੌੜੀਆਂ ਸੜਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਖਿੜਕੀ ਰਾਹੀਂ ਬਚ ਸਕੇ।"

"ਇਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਕਿਹਾ। "ਹਾਂ, ਅਸਲ ਤੱਥ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਦੁਪਹਿਰ ਤੱਕ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ। ਮੈਂ ਬਲੇਸਿੰਗਟਨ ਦੀ ਇਹ ਫੋਟੋ ਲਵਾਂਗਾ, ਜੋ ਮੈਂ ਮੈਨਟੇਲਪੀਸ 'ਤੇ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੇਰੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ!" ਡਾਕਟਰ ਚੀਕਿਆ।

"ਓਹ, ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਸਨ: ਨੌਜਵਾਨ ਆਦਮੀ, ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ, ਅਤੇ ਤੀਜਾ, ਜਿਸਦੀ ਪਛਾਣ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸੁਰਾਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਦੋ, ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦੱਸਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਉਹੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰੂਸੀ ਕਾਉਂਟ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਭੇਸ ਧਾਰਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਵੇਰਵਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਸੰਘੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਇਹ ਪੰਨੇ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ, ਡਾਕਟਰ।"

"ਨੌਜਵਾਨ ਇਮਪਾਇਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਰਿਹਾ," ਡਾ. ਟ੍ਰੇਵੇਲੀਅਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਨੌਕਰਾਣੀ ਅਤੇ ਰਸੋਈਆ ਹੁਣੇ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭ ਰਹੇ ਸਨ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਏ।

"ਉਸਨੇ ਇਸ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਾਮੂਲੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤਿੰਨ ਆਦਮੀ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿਰ ਦੇ ਅੰਗੂਠੇ 'ਤੇ ਕੀਤਾ, ਪਹਿਲਾਂ ਵੱਡਾ ਆਦਮੀ, ਦੂਜਾ ਛੋਟਾ ਆਦਮੀ, ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਅਣਜਾਣ ਆਦਮੀ -"

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹੋਮਜ਼!" ਮੇਰਾ ਵੀਰਜ ਨਿਕਲ ਗਿਆ।

"ਓਹ, ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰੋਂ ਲਗਾਉਣ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਸੀ। ਫਿਰ, ਉਹ ਮਿਸਟਰ ਬਲੈਸਿੰਗਟਨ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਗਏ, ਜਿਸਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਤਾਰ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚਾਬੀ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ। ਲੈਂਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੀ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਾਰਡ 'ਤੇ ਖੁਰਚਿਆਂ ਤੋਂ ਸਮਝ ਸਕੋਗੇ, ਜਿੱਥੇ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮਿਸਟਰ ਬਲੈਸਿੰਗਟਨ ਦਾ ਮੂੰਹ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੁੱਤਾ ਪਿਆ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਉਹ ਡਰ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਅਧਰੰਗੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਕਿ ਚੀਕਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਕੰਧਾਂ ਮੋਟੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਚੀਕ, ਜੇ ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਕਹਿਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਸੁਣਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।"

"ਉਸਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਕਿਸੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸੀ। ਇਹ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਚੱਲਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਦੋਂ ਇਹ ਸਿਗਾਰ ਪੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਵੱਡਾ ਆਦਮੀ ਉਸ ਵਿਕਰ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ; ਇਹ ਉਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਸਿਗਾਰ-ਹੋਲਡਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਛੋਟਾ ਆਦਮੀ ਉਸ ਪਾਸੇ ਬੈਠਾ ਸੀ; ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸੁਆਹ ਦਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੀਨੇ 'ਤੇ ਮਾਰੀ। ਤੀਜਾ ਫਾਲੋ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਚੱਲਦਾ ਰਿਹਾ। ਬਲੈਸਿੰਗਟਨ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਸਿੱਧਾ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।"

"ਖੈਰ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਲੇਸਿੰਗਟਨ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋਇਆ। ਮਾਮਲਾ ਇੰਨਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਤੈਅ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਬਲਾਕ ਜਾਂ ਪੁਲੀ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਸਨ ਜੋ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਤਖ਼ਤੇ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪੇਚ-ਡਰਾਈਵਰ ਅਤੇ ਉਹ ਪੇਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ, ਇਸਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੁੱਕ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੁਸੀਬਤ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ। ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਚਲੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਥੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।"

ਅਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਰਾਤ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਇਸ ਸਕੈਚ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇੰਨੇ ਸੂਖਮ ਅਤੇ ਬਾਰੀਕ ਸੰਕੇਤਾਂ ਤੋਂ ਕੱਢਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਤਰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਪਾਲਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ। ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਤੁਰੰਤ ਪੰਨੇ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਲਈ ਭੱਜ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਨਾਸ਼ਤੇ ਲਈ ਬੇਕਰ ਸਟ੍ਰੀਟ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ।

"ਮੈਂ ਤਿੰਨ ਵਜੇ ਤੱਕ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਖਾਣਾ ਖਤਮ ਕਰ ਲਿਆ। "ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਦੋਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਇੱਥੇ ਮਿਲਣਗੇ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦੇਣਗੇ ਜੋ ਕੇਸ ਅਜੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਸਾਡੇ ਮਹਿਮਾਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੌਣੇ ਚਾਰ ਵਜੇ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਤੋਂ, ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ-ਠਾਕ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਕੋਈ ਖ਼ਬਰ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ?"

"ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਮੁੰਡਾ ਹੈ, ਸਰ।"

"ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਦਮੀ ਹਨ।"

"ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਉਹ ਹਨ!" ਅਸੀਂ ਤਿੰਨੋਂ ਚੀਕਿਆ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ।"

"ਖੈਰ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਮਿਲ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਅਖੌਤੀ ਬਲੈਸਿੰਗਟਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਹਮਲਾਵਰ ਵੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਬਿਡਲ, ਹੇਵਰਡ ਅਤੇ ਮੋਫੈਟ ਹਨ।"

"ਵਰਥਿੰਗਡਨ ਬੈਂਕ ਗੈਂਗ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਚੀਕਿਆ।

"ਬਿਲਕੁਲ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਫਿਰ ਬਲੈਸਿੰਗਟਨ ਜ਼ਰੂਰ ਸਟਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

“ਬਿਲਕੁਲ,” ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਕਿਉਂ, ਇਹ ਤਾਂ ਬਲੌਰ ਵਾਂਗ ਸਾਫ਼ ਹੈ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਪਰ ਮੈਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰੇਵੇਲੀਅਨ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਘਬਰਾਹਟ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਵੌਰਥਿੰਗਡਨ ਬੈਂਕ ਦਾ ਵੱਡਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸੀ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਆਦਮੀ ਸਨ - ਇਹ ਚਾਰ ਅਤੇ ਪੰਜਵਾਂ ਕਾਰਟਰਾਈਟ। ਟੋਬਿਨ, ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਚੋਰ ਸੱਤ ਹਜ਼ਾਰ ਪੌਂਡ ਲੈ ਕੇ ਭੱਜ ਗਏ। ਇਹ 1875 ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਪੰਜ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸਬੂਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਹ ਬਲੈਸਿੰਗਟਨ ਜਾਂ ਸਟਨ, ਜੋ ਕਿ ਗਿਰੋਹ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜਾ ਸੀ, ਮੁਖਬਰ ਬਣ ਗਿਆ। ਉਸਦੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਕਾਰਟਰਾਈਟ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋਈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ, ਜੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਗੱਦਾਰ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ। ਦੋ ਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਸਫਲ ਰਹੇ; ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਇਹ ਨਿਕਲ ਗਿਆ। ਕੀ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਡਾ. ਟ੍ਰੇਵੇਲੀਅਨ?"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ," ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਹ ਇੰਨਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ, ਉਹੀ ਦਿਨ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਬਾਰੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਚੋਰੀ ਬਾਰੇ ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਸਿਰਫ਼ ਅੰਨ੍ਹੇ ਵਰਗੀ ਸੀ।"

"ਪਰ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਿਆ?"

"ਖੈਰ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਰ, ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਬਦਲਾਖੋਰ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਹੋ ਸਕੇ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਲੁਕਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਭੇਤ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਬਦਕਿਸਮਤ ਸੀ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਢਾਲ ਹੇਠ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਢਾਲ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਨਿਆਂ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਅਜੇ ਵੀ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।"

ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟ ਮਰੀਜ਼ ਅਤੇ ਬਰੂਕ ਸਟ੍ਰੀਟ ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਹੀ ਹਾਲਾਤ ਸਨ। ਉਸ ਰਾਤ ਤੋਂ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨਾਂ ਕਾਤਲਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ 'ਤੇ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਦਕਿਸਮਤ ਸਟੀਮਰ ਨੋਰਾਹ ਕ੍ਰੀਨਾ ਦੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਪੁਰਤਗਾਲੀ ਤੱਟ 'ਤੇ, ਓਪੋਰਟੋ ਦੇ ਉੱਤਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਲੀਗਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਰੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਗੁਆਚ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਨੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਟੁੱਟ ਗਈ, ਅਤੇ ਬਰੂਕ ਸਟ੍ਰੀਟ ਰਹੱਸ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਹੁਣ ਤੱਕ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਨਤਕ ਪ੍ਰਿੰਟ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜਿੱਠਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ।

ਯੂਨਾਨੀ ਦੁਭਾਸ਼ੀਏ

ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਲੰਬੀ ਅਤੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕਦੇ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਾਰੇ। ਉਸਦੀ ਇਸ ਸੰਜਮਤਾ ਨੇ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਕੁਝ ਅਣਮਨੁੱਖੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਵਰਤਾਰਾ, ਦਿਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦਿਮਾਗ, ਮਨੁੱਖੀ ਹਮਦਰਦੀ ਵਿੱਚ ਓਨਾ ਹੀ ਘਾਟਾ ਸਮਝਦਾ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸੀ। ਔਰਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸਦਾ ਨਫ਼ਰਤ ਅਤੇ ਨਵੀਆਂ ਦੋਸਤੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਉਸਦਾ ਝੁਕਾਅ ਦੋਵੇਂ ਉਸਦੇ ਭਾਵਨਾਹੀਣ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਖਾਸ ਸਨ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਹਰ ਸੰਦਰਭ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਬਾਉਣ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਅਨਾਥ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ; ਪਰ ਇੱਕ ਦਿਨ, ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ, ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ।

ਇਹ ਗਰਮੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਚਾਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਗੱਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਗੱਲਬਾਤ, ਜੋ ਗੋਲਫ ਕਲੱਬਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਗ੍ਰਹਿਣ ਦੇ ਟੇਢੇਪਣ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਬੇਢੰਗੇ, ਸਪੈਸਮੋਡਿਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਘੁੰਮਦੀ ਰਹੀ ਸੀ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਟੈਵਿਜ਼ਮ ਅਤੇ ਖ਼ਾਨਦਾਨੀ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਆ ਗਈ। ਚਰਚਾ ਅਧੀਨ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਲੱਖਣ ਤੋਹਫ਼ਾ ਉਸਦੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਕਾਰਨ ਕਿੰਨਾ ਦੂਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸਿਖਲਾਈ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ ਸੀ।

"ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਜੋ ਕੁਝ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਨਿਰੀਖਣ ਦੀ ਫੈਕਲਟੀ ਅਤੇ ਕਟੌਤੀ ਲਈ ਤੁਹਾਡੀ ਵਿਲੱਖਣ ਸਹੂਲਤ ਤੁਹਾਡੀ ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ।"

"ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ," ਉਸਨੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੇਰੇ ਪੁਰਖੇ ਪੇਂਡੂ ਸਕੁਆਇਰ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਰਗ ਦੇ ਸੁਭਾਵਿਕ ਜੀਵਨ ਵਾਂਗ ਹੀ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਪਰ, ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ, ਮੇਰੀ ਵਾਰੀ ਮੇਰੀਆਂ ਨਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਦਾਦੀ ਨਾਲ ਆਈ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਕਿ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਕਲਾਕਾਰ ਵਰਨੇਟ ਦੀ ਭੈਣ ਸੀ। ਖੂਨ ਵਿੱਚ ਕਲਾ ਅਜੀਬ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

"ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਖ਼ਾਨਦਾਨੀ ਹੈ?"

"ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਮਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਕੋਲ ਇਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ।"

ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੇਰੇ ਲਈ ਖ਼ਬਰ ਸੀ। ਜੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀਆਂ ਵਿਲੱਖਣ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਆਦਮੀ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜਨਤਾ ਨੇ ਉਸ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ? ਮੈਂ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਿਆ, ਇੱਕ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਦੀ ਨਿਮਰਤਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਉੱਤਮ ਮੰਨਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ। ਮੇਰੇ ਸੁਝਾਅ 'ਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਹੱਸ ਪਿਆ।

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜੋ ਨਿਮਰਤਾ ਨੂੰ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਰਕਸ਼ਾਸਤਰੀ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਘੱਟ ਸਮਝਣਾ ਸੱਚਾਈ ਤੋਂ ਓਨਾ ਹੀ ਭਟਕਣਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਧਾ-

ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਦੱਸਣਾ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਕੋਲ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਨਿਰੀਖਣ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਸਹੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਸੱਚ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

"ਕੀ ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਜੂਨੀਅਰ ਹੈ?"

"ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਸੱਤ ਸਾਲ ਵੱਡਾ।"

"ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਣਜਾਣ ਹੈ?"

"ਓਹ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੀ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਕਿੱਥੇ?"

"ਖੈਰ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਡਾਇਓਜੀਨਸ ਕਲੱਬ ਵਿੱਚ।"

ਮੈਂ ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਬਾਰੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਚਿਹਰਾ ਵੀ ਇਹੀ ਗੱਲ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਘੜੀ ਕੱਢ ਲਈ ਸੀ।

"ਡਾਇਓਜੀਨਸ ਕਲੱਬ ਲੰਡਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਕੁਈਰ ਕਲੱਬ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਸਭ ਤੋਂ ਕੁਈਰ ਆਦਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਾਢੇ ਪੰਜ ਵਜੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਵੀਹ ਵਜੇ ਤੱਕ ਉੱਥੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਛੇ ਵਜੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸੁੰਦਰ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਸੈਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋ ਉਤਸੁਕਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ।"

ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਰੀਜੈਂਟ ਦੇ ਸਰਕਸ ਵੱਲ ਤੁਰ ਰਹੇ ਸੀ।

"ਤੁਸੀਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋ," ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਕਿਉਂ ਹੈ ਕਿ ਮਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਸੂਸੀ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੈ।"

"ਪਰ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ -"

"ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਨਿਰੀਖਣ ਅਤੇ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਜਾਸੂਸ ਦੀ ਕਲਾ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਤਰਕ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਅਪਰਾਧੀ ਏਜੰਟ ਹੁੰਦਾ। ਪਰ ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਊਰਜਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਲਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਹੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੈਣ ਨਾਲੋਂ ਗਲਤ ਸਮਝਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰੇਗਾ। ਵਾਰ-ਵਾਰ ਮੈਂ ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸਮੱਸਿਆ ਲੈ ਕੇ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਹਾਰਕ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਜੱਜ ਜਾਂ ਜਿਊਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਹ ਉਸਦਾ ਪੇਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਜੋ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ ਉਹ ਉਸਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ੌਕੀਨ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਿਜ਼ ਸ਼ੌਕ ਹੈ। ਉਸ ਕੋਲ ਅੰਕੜਿਆਂ ਦੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਫ਼ੈਕਲਟੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਕੁਝ ਸਰਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਆਡਿਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਪਾਲ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਹਰ ਸਵੇਰੇ ਵ੍ਹਾਈਟਹਾਲ ਦੇ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਸ਼ਾਮ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਉਹ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਸਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ, ਸਿਵਾਏ ਡਾਇਓਜੀਨਸ ਕਲੱਬ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਕਮਰਿਆਂ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਨਾਮ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ।"

"ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ। ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਕੁਝ ਸ਼ਰਮੀਲੇਪਣ ਕਾਰਨ, ਕੁਝ ਬਦਤਮੀਜ਼ੀ ਕਾਰਨ, ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਦੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਕੁਰਸੀਆਂ ਅਤੇ ਨਵੀਨਤਮ ਰਸਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਘਿਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਡਾਇਓਜੀਨਸ ਕਲੱਬ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅਸੰਗਤ ਅਤੇ ਅਸੰਗਤ ਆਦਮੀ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਨਬੀ ਦੇ ਕਮਰੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਅਪਰਾਧ, ਜੇਕਰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਣ, ਤਾਂ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕੱਢੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਸੰਸਥਾਪਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਖੁਦ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤ ਮਾਹੌਲ ਪਾਇਆ ਹੈ।"

ਅਸੀਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ-ਕਰਦੇ ਪਾਲ ਮਾਲ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੇਂਟ ਜੇਮਜ਼ ਦੇ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਜਾ ਰਹੇ ਸੀ। ਸ਼ੇਰਲੌਕ ਹੋਮਜ਼ ਕਾਰਲਟਨ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਰੁਕਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਬੋਲਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਰਸਤਾ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੇ ਪੈਨਲਿੰਗ ਰਾਹੀਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਅਤੇ ਆਲੀਸ਼ਾਨ ਕਮਰੇ ਦੀ ਝਲਕ ਦੇਖੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਆਦਮੀ ਬੈਠੇ ਸਨ ਅਤੇ ਅਖ਼ਬਾਰ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਸਨ, ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਜੋ ਪਾਲ ਮਾਲ ਵੱਲ ਦੇਖਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਲਈ ਛੱਡ ਕੇ, ਉਹ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਿਰਫ ਉਸਦਾ ਭਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਹੋਮਜ਼ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਮੋਟਾ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਸਰੀਰ ਬਿਲਕੁਲ ਮੋਟਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ, ਭਾਵੇਂ ਵੱਡਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਤਿੱਖਾਪਨ ਨੂੰ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੀ। ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਲਕੇ, ਪਾਣੀ ਵਰਗੇ ਸਲੇਟੀ ਰੰਗ ਦੀਆਂ ਸਨ, ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਉਸ ਦੂਰ, ਆਤਮ-ਨਿਰੀਖਣ ਵਾਲੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੀਆਂ ਸਨ ਜੋ ਮੈਂ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ, ਸਰ," ਉਸਨੇ ਮੋਹਰ ਦੇ ਛੱਲੇ ਵਾਂਗ ਚੌੜਾ, ਮੋਟਾ ਹੱਥ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਬਣੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਬਾਰੇ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ। ਵੈਸੇ, ਸ਼ੇਰਲਾਕ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਮਿਲਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸ ਮੈਨਰ ਹਾਊਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰ ਸਕਾਂ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਡੂੰਘਾਈ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਬਾਹਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

"ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰ ਲਿਆ," ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

"ਇਹ ਐਡਮਜ਼ ਸੀ, ਬੇਸ਼ੱਕ।"

"ਹਾਂ, ਇਹ ਐਡਮਜ਼ ਸੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਤੋਂ ਹੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨ ਸੀ।" ਦੋਵੇਂ ਕਲੱਬ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਬੈਠ ਗਏ। "ਜੋ ਵੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਲਈ ਇਹ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ," ਮਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਿਸਮਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖੋ! ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖੋ ਜੋ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਆ ਰਹੇ ਹਨ।"

"ਬਿਲੀਅਰਡ-ਮਾਰਕਰ ਅਤੇ ਦੂਜਾ?"

"ਬਿਲਕੁਲ। ਤੁਸੀਂ ਦੂਜੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ?"

ਦੋਵੇਂ ਆਦਮੀ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੁਕ ਗਏ ਸਨ। ਕਮਰਕੋਟ ਦੀ ਜੇਬ ਉੱਤੇ ਕੁਝ ਚਾਕ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਬਿਲੀਅਰਡਜ਼ ਦੇ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਨ ਜੋ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਦੂਜਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ, ਗੂੜ੍ਹਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਟੋਪੀ ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਧੱਕੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਬਾਂਹ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਕਈ ਪੈਕੇਜ ਸਨ।

"ਇੱਕ ਬੁੱਢਾ ਸਿਪਾਹੀ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ," ਸ਼ਰਲੌਕ ਨੇ ਕਿਹਾ।

“ਅਤੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਛੁੱਟੀ ਮਿਲੀ ਹੈ,” ਭਰਾ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ।

"ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਾਨ-ਕਮਿਸ਼ਨਡ ਅਫਸਰ।"

"ਰਾਇਲ ਤੋਪਖਾਨਾ, ਮੈਨੂੰ ਪਸੰਦ ਹੈ," ਸ਼ਰਲਕ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ।"

"ਪਰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਨਾਲ।"

"ਬੱਚਿਓ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੁੰਡੇ, ਬੱਚਿਓ।"

“ਆਓ,” ਮੈਂ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, “ਇਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ।”

"ਜ਼ਰੂਰ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਔਖਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੁਭਾਅ, ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ, ਅਤੇ ਧੁੱਪ ਨਾਲ ਭਰੀ ਚਮੜੀ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਸਿਪਾਹੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਇਹ ਗੱਲ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸੇਵਾ ਛੱਡ ਕੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਬਿਤਾਇਆ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਅਸਲੇ ਦੇ ਬੂਟ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ," ਮਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਉਸ ਕੋਲ ਘੋੜਸਵਾਰ ਫੌਜ ਦੀ ਚਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਪਾਈ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮੱਥੇ ਦੇ ਉਸ ਪਾਸੇ ਦੀ ਹਲਕੀ ਚਮੜੀ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਭਾਰ ਉਸਦੇ ਸੈਪਰ ਹੋਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਉਹ ਤੋਪਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਹੈ।"

"ਫਿਰ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਸਦਾ ਪੂਰਾ ਸੋਗ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰੇ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਖੁਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਵਾਂਗ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਚੀਜ਼ਾਂ ਖਰੀਦ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇੱਕ ਖੜਕਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਹੈ। ਪਤਨੀ ਸ਼ਾਇਦ ਬੱਚੇ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਮਰ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਸਦੀ ਬਾਂਹ ਹੇਠ ਇੱਕ ਤਸਵੀਰ-ਕਿਤਾਬ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੱਚੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਆਉਣ ਲੱਗੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਕੋਲ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਤੇਜ਼ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਮੁਸਕਰਾਇਆ। ਮਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਨੇ ਕੱਛੂ-ਖੋਪ ਵਾਲੇ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚੋਂ ਨਸਵਾਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ, ਲਾਲ ਰੇਸ਼ਮੀ ਰੁਮਾਲ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਕੋਟ ਦੇ ਅਗਲੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਭਟਕਦੇ ਦਾਣੇ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤੇ।

"ਵੈਸੇ, ਸ਼ੇਰਲਾਕ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਸੀ - ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਲੱਖਣ ਸਮੱਸਿਆ - ਜੋ ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਈ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਊਰਜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ

ਅਧੂਰੇ ਢੰਗ ਦੇ, ਪਰ ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅੰਦਾਜ਼ਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਤੱਥ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ -"

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮਾਈਕ੍ਰਾਫਟ, ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

ਭਰਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ-ਬੁੱਕ ਦੇ ਇੱਕ ਪੱਤੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਨੋਟ ਲਿਖਿਆ, ਅਤੇ ਘੰਟੀ ਵਜਾ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਵੇਟਰ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ।

"ਮੈਂ ਸ਼੍ਰੀ ਮੇਲਾਸ ਨੂੰ ਪਾਰ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਮੇਰੇ ਉੱਪਰ ਵਾਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਠਹਿਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਉਸ ਨਾਲ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਆਪਣੀ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ। ਸ਼੍ਰੀ ਮੇਲਾਸ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਯੂਨਾਨੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਗਿਆਨੀ ਹੈ। ਉਹ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਭਾਸ਼ੀਏ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਮੀਰ ਪੂਰਬੀ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਗਾਈਡ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਕਮਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨੌਰਥੰਬਰਲੈਂਡ ਐਵੇਨਿਊ ਹੋਟਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਦੱਸਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿਆਂਗਾ।"

ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਬਾਅਦ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਛੋਟਾ, ਮੋਟਾ ਆਦਮੀ ਜੁੜਿਆ ਜਿਸਦਾ ਜੈਤੂਨ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਅਤੇ ਕੋਲੇ ਦੇ ਕਾਲੇ ਵਾਲ ਉਸਦੇ ਦੱਖਣੀ ਮੂਲ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਦਾ ਭਾਸ਼ਣ ਇੱਕ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਵਰਗਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨਾਲ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਕਾਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਚਮਕ ਉੱਠੀਆਂ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਮਾਹਰ ਉਸਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਮੈਨੂੰ ਸਿਹਰਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ - ਮੇਰੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ," ਉਸਨੇ ਰੋਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ, ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਪਰ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਸਹਿਜ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਗਰੀਬ ਆਦਮੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਪਲਾਸਟਰ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਕੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਹਾਂ," ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਇਹ ਬੁੱਧਵਾਰ ਸ਼ਾਮ ਹੈ," ਸ਼੍ਰੀ ਮੇਲਾਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਖੈਰ, ਫਿਰ, ਇਹ ਸੋਮਵਾਰ ਦੀ ਰਾਤ ਸੀ - ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਦੁਭਾਸ਼ੀਏ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਮੇਰੇ ਗੁਆਂਢੀ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਾਰੀਆਂ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ - ਜਾਂ ਲਗਭਗ ਸਾਰੀਆਂ - ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜਨਮ ਤੋਂ ਯੂਨਾਨੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਯੂਨਾਨੀ ਨਾਮ ਨਾਲ, ਇਹ ਉਸ ਖਾਸ ਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ। ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਯੂਨਾਨੀ ਦੁਭਾਸ਼ੀਏ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਹੋਟਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ।"

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜੀਬ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਵਿੱਚ ਫਸ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਯਾਤਰੀ ਜੋ ਦੇਰ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਸੋਮਵਾਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਮਿਸਟਰ ਲੈਟੀਮਰ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਫੈਸ਼ਨੇਬਲ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਾਲਾ ਨੌਜਵਾਨ, ਮੇਰੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਕੈਬ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜੋ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਇੱਕ ਯੂਨਾਨੀ ਦੋਸਤ ਉਸਨੂੰ ਕੰਮ 'ਤੇ ਮਿਲਣ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਬੋਲ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਦੁਭਾਸ਼ੀਏ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਉਸਦਾ

ਘਰ ਕੇਨਸਿੰਗਟਨ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਵਿੱਚ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਉਤਰੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੈਬ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਉਣ ਲਈ।

"ਮੈਂ ਕੈਬ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸ਼ੱਕ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਉਹ ਗੱਡੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਲੰਡਨ ਲਈ ਆਮ ਚਾਰ-ਪਹੀਆ ਵਾਲੀ ਬਦਨਾਮੀ ਨਾਲੋਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਜਗ੍ਹਾ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਟਿੰਗਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਟੁੱਟੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਅਮੀਰ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦੀਆਂ ਸਨ। ਮਿਸਟਰ ਲੈਟੀਮਰ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਸਨ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਚੈਰਿੰਗ ਕਰਾਸ ਰਾਹੀਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਫਟਸਬਰੀ ਐਵੇਨਿਊ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਚੱਲ ਪਏ। ਅਸੀਂ ਆਕਸਫੋਰਡ ਸਟ੍ਰੀਟ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਆਏ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੌਂਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕੇਨਸਿੰਗਟਨ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਗੋਲ ਰਸਤਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਸ਼ਬਦ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਵਿਵਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕੇ ਗਏ ਸਨ।"

"ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਸੀਸੇ ਨਾਲ ਲੱਦਿਆ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭਿਆਨਕ ਦਿਖਣ ਵਾਲਾ ਬਲਜੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਪਿੱਛੇ-ਅੱਗੇ ਬਦਲਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਦਾ ਭਾਰ ਅਤੇ ਤਾਕਤ ਪਰਖਣ ਲਈ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਵਾਲੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਹਰ ਪਾਸੇ ਦੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਖਿੱਚੀਆਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਗਜ਼ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੇਖ ਨਾ ਸਕਾਂ।"

"'ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਲਈ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਮੇਲਾਸ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। 'ਸੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ ਕਿ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਕਿਹੜੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਅਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਲੱਭ ਸਕੋ।"

"ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਬੋਧਨ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਸਾਥੀ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ, ਚੌੜੇ ਮੋਢਿਆਂ ਵਾਲਾ ਨੌਜਵਾਨ ਸੀ, ਅਤੇ, ਹਥਿਆਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।"

"'ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਵਿਵਹਾਰ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਲੈਟੀਮਰ,' ਮੈਂ ਹੜਬੜਾ ਕੇ ਕਿਹਾ। 'ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ।'

"'ਇਹ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਾਂਗੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਮੇਲਾਸ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅੱਜ ਰਾਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਅਲਾਰਮ ਵਜਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਮੇਰੇ ਹਿੱਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਚੀਜ਼ ਸਮਝੋਗੇ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਹੋ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਹੋ।'

"ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਾਂਤ ਸਨ, ਪਰ ਉਸਦਾ ਕਹਿਣ ਦਾ ਢੰਗ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤਿੱਖਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਸੀ। ਮੈਂ ਚੁੱਪ ਬੈਠਾ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਅਸਾਧਾਰਨ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਉਸਦਾ ਕੀ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਲਗਭਗ ਦੋ ਘੰਟੇ ਅਸੀਂ ਗੱਡੀ ਚਲਾਈ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਕਈ ਵਾਰ ਪੱਥਰਾਂ ਦੀ ਖੜਖੜਾਹਟ ਇੱਕ ਪੱਕੇ ਕਾਜ਼ਵੇਅ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਈਆਂ 'ਤੇ ਸਾਡਾ ਨਿਰਵਿਘਨ, ਚੁੱਪ ਰਸਤਾ ਡਾਮਰ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਸੀ; ਪਰ, ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਇਸ ਭਿੰਨਤਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੁਝ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਹਾਂ। ਹਰੇਕ ਖਿੜਕੀ ਉੱਤੇ ਕਾਗਜ਼ ਰੌਸ਼ਨੀ ਲਈ ਅਭੇਦ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੇ ਕੰਮ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਨੀਲਾ ਪਰਦਾ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਾਲ ਮਾਲ ਤੋਂ ਨਿਕਲੇ ਤਾਂ ਪੌਣੇ ਸੱਤ ਵਜੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਘੜੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਖਰਕਾਰ ਰੁਕ ਗਏ ਤਾਂ ਨੌਂ ਵੱਜ ਕੇ ਦਸ ਮਿੰਟ ਹੋਏ ਸਨ। ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਖਿੜਕੀ ਹੇਠਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਨੀਵੇਂ, ਕਮਾਨਾਂ ਵਾਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਝਲਕ ਦੇਖੀ ਜਿਸਦੇ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਦੀਵਾ ਬਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਗੱਡੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਉਤਰਿਆ ਤਾਂ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਾਇਆ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਹਰ ਪਾਸੇ ਲਾਅਨ ਅਤੇ ਰੁੱਖਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਅਸਪਸ਼ਟ ਛਾਪ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸਨ, ਜਾਂ ਸੱਚਾ ਦੇਸ਼, ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

"ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਰੰਗੀਨ ਗੈਸ-ਲੈਂਪ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਨੀਵਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਹਾਲ ਕੁਝ ਆਕਾਰ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਤਸਵੀਰਾਂ ਨਾਲ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੱਧਮ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਸੀ ਉਹ ਇੱਕ ਛੋਟਾ, ਭੈੜਾ ਦਿੱਖ ਵਾਲਾ, ਗੋਲ ਮੋਢਿਆਂ ਵਾਲਾ ਅੱਧਖੜ ਉਮਰ ਦਾ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਤਾਂ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਚਮਕ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਐਨਕਾਂ ਲਗਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ।"

"ਕੀ ਇਹ ਮਿਸਟਰ ਮੇਲਾਸ ਹੈ, ਹੈਰੋਲਡ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"'ਹਾਂ।'

"'ਸ਼ਾਬਾਸ਼, ਸ਼ਾਬਾਸ਼! ਕੋਈ ਬੁਰਾਈ ਨਹੀਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਮੇਲਾਸ, ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਸਕਦੇ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਛਤਾਵਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਚਾਲ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਰੱਬ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰੇ!" ਉਹ ਘਬਰਾਹਟ, ਝਟਕੇਦਾਰ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਬੋਲਿਆ, ਅਤੇ ਵਿਚਕਾਰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਹਾਸੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੂਜੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ।"

"'ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ?' ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।"

"'ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਯੂਨਾਨੀ ਸੱਜਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ। ਪਰ ਜਿੰਨਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਕਹੋ, ਜਾਂ -' ਇੱਥੇ ਫਿਰ ਘਬਰਾਹਟ ਵਾਲੀ ਹਾਸੀ ਆਈ - 'ਤੁਹਾਡਾ ਜਨਮ ਹੀ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੁੰਦਾ।'"

"ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦਿਖਾਇਆ ਜੋ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਜਾਇਆ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਰੌਸ਼ਨੀ ਇੱਕ ਅੱਧੇ ਬੰਦ ਕੀਤੇ ਲੈਂਪ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਮਰਾ ਜ਼ਰੂਰ ਵੱਡਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਪੈਰ ਕਾਰਪੇਟ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਏ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦੀ ਅਮੀਰੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਮਖਮਲੀ ਕੁਰਸੀਆਂ, ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਚਿੱਟੀ ਸੰਗਮਰਮਰ ਦੀ ਮੈਨਟੇਲਪੀਸ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਜਾਪਾਨੀ ਬਸਤ੍ਰ ਦਾ ਇੱਕ ਸੂਟ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ। ਦੀਵੇ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਕੁਰਸੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਨੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਛੋਟਾ ਸਾਨੂੰ ਛੱਡ ਗਿਆ ਸੀ,

ਪਰ ਉਹ ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਗਿਆ ਜੋ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਢਿੱਲਾ ਡਰੈਸਿੰਗ-ਗਾਊਨ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਵਧਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਮੱਧਮ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ, ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਦਿੱਖ 'ਤੇ ਡਰ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਹ ਘਾਤਕ ਪੀਲਾ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੀ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀਆਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੀਆਂ, ਚਮਕਦਾਰ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਜਿਸਦੀ ਆਤਮਾ ਉਸਦੀ ਤਾਕਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ। ਪਰ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਕੇਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈਰਾਨ ਕੀਤਾ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਭਿਆਨਕ ਸੀ।" ਸਟਿੱਕਿੰਗ-ਪਲਾਸਟਰ ਨਾਲ ਕਰਾਸ-ਕਰਾਸ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਪੈਡ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ ਉੱਤੇ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"'ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸਲੇਟ ਹੈ, ਹੈਰੋਲਡ?' ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਚੀਕਿਆ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਜੀਬ ਜੀਵ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। 'ਕੀ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਢਿੱਲੇ ਹਨ? ਹੁਣ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪੈਨਸਿਲ ਦਿਓ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣੇ ਹਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਮੇਲਾਸ, ਅਤੇ ਉਹ ਜਵਾਬ ਲਿਖੇਗਾ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਕਾਗਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ?"

"ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਅੱਗ ਭੜਕ ਉੱਠੀ।

"'ਕਦੇ ਨਹੀਂ!' ਉਸਨੇ ਸਲੇਟ ਉੱਤੇ ਯੂਨਾਨੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ।

"'ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਰਤ ਦੇ?' ਮੈਂ ਸਾਡੇ ਜ਼ਾਲਮ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"'ਸਿਰਫ਼ ਤਾਂ ਹੀ ਜੇ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਵਿਆਹ ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਯੂਨਾਨੀ ਪਾਦਰੀ ਨਾਲ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਦੇਖਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ।"

"ਉਹ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਜ਼ਹਿਰੀਲੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੱਸ ਪਿਆ।

"'ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੇਰੇ ਲਈ ਕੀ ਉਡੀਕ ਰਿਹਾ ਹੈ?"

"'ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ।'"

"ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਅਤੇ ਜਵਾਬਾਂ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਡੀ ਅਜੀਬ ਅੱਧ-ਬੋਲੀ, ਅੱਧ-ਲਿਖਤੀ ਗੱਲਬਾਤ ਬਣਾਈ। ਵਾਰ-ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਣਾ ਪਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਹਾਰ ਮੰਨ ਕੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰੇਗਾ। ਵਾਰ-ਵਾਰ ਮੇਰਾ ਉਹੀ ਗੁੱਸੇ ਭਰਿਆ ਜਵਾਬ ਸੀ। ਪਰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਨੁਮਾ ਵਿਚਾਰ ਆਇਆ। ਮੈਂ ਹਰੇਕ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਵਾਕ ਜੋੜਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ, ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਮਾਸੂਮ, ਇਹ ਜਾਂਚਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਸਾਡੇ ਸਾਥੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਪਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਖਤਰਨਾਕ ਖੇਡ ਖੇਡੀ। ਸਾਡੀ ਗੱਲਬਾਤ ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਲੀ:

"'ਇਸ ਜ਼ਿੱਦ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਵੀ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ?"

"'ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਹਾਂ।"

"'ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਸਮਤ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਕਿੰਨੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੋ?"

"'ਇੰਝ ਹੀ ਰਹਿਣ ਦਿਓ। ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤੇ।"

"'ਜਾਇਦਾਦ ਕਦੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਹੈ?"

"'ਇਹ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਭੁੱਖੇ ਮਰਵਾ ਰਹੇ ਹਨ।"

"'ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਦਸਤਖਤ ਕਰ ਦਿਓ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋ ਜਾਓਗੇ। ਇਹ ਕਿਹੜਾ ਘਰ ਹੈ?"

"'ਮੈਂ ਕਦੇ ਦਸਤਖਤ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ।"
"'ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੀ ਕੋਈ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ। ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ?"
"'ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਨ ਦਿਓ। ਕ੍ਰਾਟੀਡੇਸ।"
"'ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਦਸਤਖ਼ਤ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੋਂ ਦੇ ਹੋ?"
"'ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਾਂਗਾ। ਐਥਨਜ਼।"
"ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਹੋਰ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੱਕ ਹੇਠ ਸਾਰੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਅਗਲੇ ਸਵਾਲ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਮਾਮਲਾ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਉਸੇ ਪਲ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਈ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਿਆ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣ ਸਕਾਂ ਕਿ ਉਹ ਲੰਬੀ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਸੀ, ਕਾਲੇ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਢਿੱਲਾ ਚਿੱਟਾ ਗਾਊਨ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।"
"'ਹੈਰੋਲਡ,' ਉਸਨੇ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਲਹਿਜੇ ਨਾਲ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਬੋਲਦਿਆਂ ਕਿਹਾ। 'ਮੈਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਬਹੁਤ ਇਕੱਲਾਪਣ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ - ਓ ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ, ਇਹ ਪੌਲ ਹੈ!"
"ਇਹ ਆਖਰੀ ਸ਼ਬਦ ਯੂਨਾਨੀ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਪਲ ਆਦਮੀ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਲਾਸਤਰ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਚੀਕਦੇ ਹੋਏ 'ਸੋਫੀ! ਸੋਫੀ!' ਔਰਤ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜੱਫੀ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਛੋਟੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਜ਼ੁਰਗ ਨੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੂਜੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਘਸੀਟ ਕੇ ਲੈ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਮੈਂ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲਾ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਉੱਠਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕੇ ਕਿ ਇਹ ਘਰ ਕੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਸੀ। ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਟਿਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ।
"'ਇਹ ਤਾਂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਮਿਸਟਰ ਮੇਲਾਸ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। 'ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿੱਜੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਿ ਸਾਡਾ ਦੋਸਤ ਜੋ ਯੂਨਾਨੀ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਇਹ ਗੱਲਬਾਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਪੂਰਬ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਸਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਸੁਣ ਕੇ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹੋਏ।'
"ਮੈਂ ਝੁਕਿਆ।
"'ਇੱਥੇ ਪੰਜ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹਨ,' ਉਹ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਵਧਦੇ ਹੋਏ ਬੋਲਿਆ, 'ਜੋ ਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ, ਕਾਫ਼ੀ ਫੀਸ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ,' ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਮੇਰੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਥੱਪੜ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, 'ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋ - ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਆਤਮਾ, ਮਨ - ਖੈਰ, ਰੱਬ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ 'ਤੇ ਰਹਿਮ ਕਰੇ!'
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮੂਲੀ ਦਿੱਖ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਅਤੇ ਦਹਿਸ਼ਤ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਹੁਣ ਬਿਹਤਰ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਦੀਵੇ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਉਸ ਉੱਤੇ ਚਮਕ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਉੱਚੇ ਅਤੇ ਨੀਲੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਨੋਕਦਾਰ ਦਾੜ੍ਹੀ ਧਾਗੇ ਵਾਲੀ ਅਤੇ ਕੁਪੋਸ਼ਿਤ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ

ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਅਤੇ ਪਲਕਾਂ ਸੇਂਟ ਵਿਟਸ ਦੇ ਨਾਚ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਲਗਾਤਾਰ ਮਰੋੜ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਮੈਂ ਇਹ ਸੋਚਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਅਜੀਬ, ਆਕਰਸ਼ਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਹਾਸਾ ਵੀ ਕਿਸੇ ਘਬਰਾਹਟ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦਾ ਲੱਛਣ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦਾ ਡਰ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਸੀ, ਸਟੀਲ ਸਲੇਟੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘਾਤਕ, ਅਟੱਲ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਠੰਡੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਸੀ।"

"'ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। 'ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਾਧਨ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੱਡੀ ਉਡੀਕਦੀ ਮਿਲੇਗੀ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖ ਲਵੇਗਾ।'

"ਮੈਨੂੰ ਹਾਲ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣਾ ਪਿਆ ਅਤੇ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਇਆ ਗਿਆ, ਫਿਰ ਦਰੱਖਤਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਾਗ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਪਲ ਦੀ ਝਲਕ ਮਿਲੀ। ਮਿਸਟਰ ਲੈਟੀਮਰ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਤੁਰ ਪਏ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੁਝ ਕਹੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈ ਲਈ। ਚੁੱਪਚਾਪ ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਖਿੜਕੀਆਂ ਉੱਚੀਆਂ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਬੇਅੰਤ ਦੂਰੀ ਤੱਕ ਗੱਡੀ ਚਲਾਈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਤੋਂ ਠੀਕ ਬਾਅਦ, ਗੱਡੀ ਉੱਪਰ ਨਹੀਂ ਆਈ।"

"'ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹੀ ਉਤਰੋਗੇ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਮੇਲਾਸ,' ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। 'ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਤੋਂ ਇੰਨੀ ਦੂਰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ, ਪਰ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਤਰਫੋਂ ਗੱਡੀ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।'

"ਉਸਨੇ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕੋਚਮੈਨ ਨੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਟੱਕਰ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਗੱਡੀ ਹਿੱਲ ਗਈ। ਮੈਂ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ। ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਰਮ ਆਮ 'ਤੇ ਸੀ ਜੋ ਹਨੇਰੇ ਫਰਜ਼-ਝਾੜੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਦੂਰ ਘਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲਾਈਨ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਉੱਪਰਲੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਰੇਲਵੇ ਦੇ ਲਾਲ ਸਿਗਨਲ-ਲੈਂਪ ਵੇਖੇ।

"ਮੈਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੀ ਗੱਡੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਜ਼ਰਾਂ ਤੋਂ ਓਹਲੇ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੱਥੇ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਆਇਆ, ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਰੇਲਵੇ ਪੋਰਟਰ ਸੀ।"

"'ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਕਿਹੜੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ?' ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"'ਵੈਂਡਸਵਰਥ ਕਾਮਨ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।"

"'ਕੀ ਮੈਂ ਸ਼ਹਿਰ ਲਈ ਰੇਲਗੱਡੀ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?'"

"'ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਲੈਫਮ ਜੰਕਸ਼ਨ ਤੱਕ ਇੱਕ ਮੀਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤੁਰਦੇ ਹੋ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਤੁਸੀਂ ਵਿਕਟੋਰੀਆ ਤੱਕ ਆਖਰੀ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਪਹੁੰਚ ਜਾਓਗੇ।'

"ਤਾਂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਸਾਹਸ ਦਾ ਅੰਤ ਸੀ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੱਥੇ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਕਿਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੁਝ ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਦੇ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਗਲਤ ਖੇਡ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਦੁਖੀ ਆਦਮੀ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਮਿਸਟਰ ਮਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸੀ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ।"

ਇਸ ਅਸਾਧਾਰਨ ਬਿਰਤਾਂਤ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਚੁੱਪ ਬੈਠੇ ਰਹੇ। ਫਿਰ ਸ਼ੇਰਲੌਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਕੋਈ ਕਦਮ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
ਮਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਨੇ ਡੇਲੀ ਨਿਊਜ਼ ਚੁੱਕੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਈਡ-ਟੇਬਲ 'ਤੇ ਪਈ ਸੀ।
"ਕੋਈ ਵੀ ਜੋ ਪੌਲ ਕ੍ਰਾਟਾਈਡਸ ਨਾਮਕ ਯੂਨਾਨੀ ਸੱਜਣ ਦੇ ਠਿਕਾਣੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤੋਂ ਐਥਨਜ਼, ਜੋ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਬੋਲਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।
ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
ਯੂਨਾਨੀ ਔਰਤ ਜਿਸਦਾ ਪਹਿਲਾ ਨਾਮ ਸੋਫੀ ਹੈ। X 2473।
"ਇਹ ਸਾਰੇ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ।"
"ਯੂਨਾਨੀ ਵਿਰਾਸਤ ਬਾਰੇ ਕੀ?"
"ਮੈਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ।"
"ਫਿਰ ਐਥਨਜ਼ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਮੁਖੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤਾਰ?"
"ਸ਼ਰਲੌਕ ਕੋਲ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸਾਰੀ ਊਰਜਾ ਹੈ," ਮਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਖੈਰ, ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਸੰਭਵ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੇਸ ਨੂੰ ਚੁੱਕੋ ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ।"
"ਜ਼ਰੂਰ," ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਉੱਠਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿਆਂਗਾ, ਅਤੇ ਮਿਸਟਰ ਮੇਲਾਸ ਨੂੰ ਵੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਮਿਸਟਰ ਮੇਲਾਸ, ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਬੇਸ਼ੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।"
ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਘਰ ਜਾ ਰਹੇ ਸੀ, ਹੋਮਜ਼ ਇੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਰੁਕਿਆ ਅਤੇ ਕਈ ਤਾਰਾਂ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀਆਂ।
"ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, "ਸਾਡੀ ਸ਼ਾਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਗਈ। ਮੇਰੇ ਕੁਝ ਸਭ ਤੋਂ ਦਿਲਚਸਪ ਮਾਮਲੇ ਮਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਏ ਹਨ। ਜਿਸ ਸਮੱਸਿਆ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਵੀ ਕੁਝ ਵਿਲੱਖਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ।"
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਹੱਲ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ?"
"ਖੈਰ, ਜਿੰਨਾ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਕਵਚਨ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਬਾਕੀ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਕੋਈ ਸਿਧਾਂਤ ਬਣਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।"
"ਇੱਕ ਅਸਪਸ਼ਟ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਹਾਂ।"
"ਫਿਰ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਸੀ?"
"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਯੂਨਾਨੀ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਹੈਰੋਲਡ ਲੈਟੀਮਰ ਨਾਮ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਇਆ ਸੀ।"
"ਕਿੱਥੋਂ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ?"
"ਐਥਨਜ਼, ਸ਼ਾਇਦ।"

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ। "ਇਹ ਨੌਜਵਾਨ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬੋਲ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਔਰਤ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਬੋਲ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਅੰਦਾਜ਼ਾ - ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਯੂਨਾਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਖੈਰ, ਫਿਰ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਵਾਂਗੇ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੀ ਫੇਰੀ 'ਤੇ ਆਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਹੈਰੋਲਡ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਉੱਡਣ ਲਈ ਮਨਾ ਲਿਆ ਸੀ।"

"ਇਹ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਭਰਾ - ਇਸ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਿਸ਼ਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਯੂਨਾਨ ਤੋਂ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਬੇਵਕੂਫੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨੌਜਵਾਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵੱਡੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਹਿੰਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਕੁੜੀ ਦੀ ਕਿਸਮਤ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਹਥਿਆਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਕਾਗਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਵਾ ਸਕੇ। ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੁਭਾਸ਼ੀਏ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਮਿਸਟਰ ਮੇਲਾਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਦੇ ਆਉਣ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦੁਆਰਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

"ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਵਾਟਸਨ!" ਹੋਮਜ਼ ਚੀਕਿਆ। "ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਾਈ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਾਰੇ ਪੱਤੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅਚਾਨਕ ਹਿੰਸਾ ਦੀ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਡਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਸਮਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਹ ਘਰ ਕਿੱਥੇ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਲੱਭ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?"

"ਖੈਰ, ਜੇ ਸਾਡਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਸਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁੜੀ ਦਾ ਨਾਮ ਸੋਫੀ ਕ੍ਰਾਟਾਈਡਜ਼ ਹੈ ਜਾਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਹ ਸਾਡੀ ਮੁੱਖ ਉਮੀਦ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਰਾ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਜਨਬੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਹੈਰੋਲਡ ਦੁਆਰਾ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਇਹ ਸਬੰਧ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਗਿਆ ਹੈ - ਕੁਝ ਹਫ਼ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ - ਕਿਉਂਕਿ ਯੂਨਾਨ ਵਿੱਚ ਭਰਾ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਮਿਲਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਸੇ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਮਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਾ ਕੁਝ ਜਵਾਬ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਅਸੀਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ-ਕਰਦੇ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ ਸਥਿਤ ਆਪਣੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਪਹਿਲਾਂ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਕਮਰੇ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਉਸਨੇ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ। ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਵੱਲ ਦੇਖਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਵੀ ਓਨਾ ਹੀ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਉਸਦਾ ਭਰਾ ਮਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਆਰਾਮ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਸਿਗਰਟ ਪੀ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਅੰਦਰ ਆਓ, ਸ਼ਰਲੌਕ! ਅੰਦਰ ਆਓ, ਸਰ," ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਹੈਰਾਨ ਚਿਹਰਿਆਂ ਵੱਲ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਨਰਮਾਈ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਇੰਨੀ ਊਰਜਾ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਸ਼ਰਲੌਕ? ਪਰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਕੇਸ ਮੈਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਕਿਵੇਂ ਆਏ?"

"ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਹੰਸਮਸ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਲੰਘਾਇਆ।"

"ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਵਿਕਾਸ ਹੋਇਆ ਹੈ?"

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸੀ।"

"ਆਹ!"

"ਹਾਂ, ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਆ ਗਿਆ।"

"ਅਤੇ ਕਿਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ?"

ਮਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ੀਟ ਕੱਢੀ।

"ਇਹ ਇੱਥੇ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸ਼ਾਹੀ ਕਰੀਮ ਪੇਪਰ ਉੱਤੇ J ਪੈੱਨ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸਰੀਰ ਵਾਲੇ ਮੱਧ-ਉਮਰ ਦੇ ਆਦਮੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

"ਸਰ [ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ]:

"ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਜ ਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਨੌਜਵਾਨ ਔਰਤ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਦਰਦਨਾਕ ਇਤਿਹਾਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦ ਮਿਰਟਲਸ, ਬੇਕਨਹੈਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੀ ਹੈ।"

"ਤੁਹਾਡਾ ਵਫ਼ਾਦਾਰ,

"ਜੇ. ਡੇਵਨਪੋਰਟ।

"ਉਹ ਲੋਅਰ ਬ੍ਰਿਕਸਟਨ ਤੋਂ ਲਿਖਦਾ ਹੈ," ਮਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਉਸ ਕੋਲ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਕੇ ਜਾਵਾਂਗੇ, ਸ਼ੇਰਲਾਕ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੇਰਵੇ ਸਿੱਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?"

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮਾਈਕ੍ਰਾਫਟ, ਭਰਾ ਦੀ ਜਾਨ ਭੈਣ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੀਮਤੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਵਿੱਚ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਬੈਕਨਹੈਮ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਘਾਟ ਉਤਾਰਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰ ਘੰਟਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਬਿਹਤਰ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਮਿਸਟਰ ਮੇਲਾਸ ਨੂੰ ਲੈ ਆਈਏ," ਮੈਂ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ। "ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਦੁਭਾਸ਼ੀਏ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

"ਸ਼ਾਨਦਾਰ," ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਚਾਰ-ਪਹੀਆ ਵਾਹਨ ਮੰਗਵਾਓ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਚੱਲਾਂਗੇ।" ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੇ ਮੇਜ਼-ਦਰਾਜ਼ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਰਿਵਾਲਵਰ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ। "ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਜੋ ਅਸੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਗਿਰੋਹ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੇ ਹਾਂ।"

ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਪਾਲ ਮਾਲ ਵਿੱਚ, ਮਿਸਟਰ ਮੇਲਾਸ ਦੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇ, ਲਗਭਗ ਹਨੇਰਾ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕਿੱਥੇ?" ਮਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ, ਸਰ," ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੱਜਣ ਨਾਲ ਇੱਕ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਕੀ ਸੱਜਣ ਨੇ ਕੋਈ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ?"
"ਨਹੀਂ ਸਰ।"
"ਉਹ ਲੰਬਾ, ਸੋਹਣਾ, ਗੂੜ੍ਹਾ ਨੌਜਵਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ?"
"ਓਹ, ਨਹੀਂ, ਸਰ। ਉਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸੱਜਣ ਸੀ, ਐਨਕਾਂ ਵਾਲਾ, ਚਿਹਰਾ ਪਤਲਾ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਢੰਗ-ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁਹਾਵਣਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਹਰ ਸਮੇਂ ਹੱਸਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ।"
"ਆਓ!" ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਅਚਾਨਕ ਚੀਕਿਆ। "ਇਹ ਗੰਭੀਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਵੱਲ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਰਹੇ ਸੀ। "ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਨੇ ਫਿਰ ਮੇਲਾਸ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਸਰੀਰਕ ਹਿੰਮਤ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦੂਜੀ ਰਾਤ ਆਪਣੇ ਤਜਰਬੇ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਖਲਨਾਇਕ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਡਰਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਹ ਉਸਦੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ, ਉਸਨੂੰ ਵਰਤਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ੀ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ।"
ਸਾਡੀ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ, ਰੇਲਗੱਡੀ ਫੜ ਕੇ, ਅਸੀਂ ਗੱਡੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਜਾਂ ਜਲਦੀ ਬੈਕਨਹੈਮ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ, ਸਾਨੂੰ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਸਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਲੱਗਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਸਕੀਏ। ਲੰਡਨ ਬ੍ਰਿਜ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੌਣੇ ਦਸ ਵਜੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੈਕਨਹੈਮ ਪਲੇਟਫਾਰਮ 'ਤੇ ਉਤਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡੇਢ ਵਜੇ ਸਨ। ਅੱਧੇ ਮੀਲ ਦੀ ਡਰਾਈਵ ਸਾਨੂੰ ਦ ਮਿਰਟਲਸ ਲੈ ਆਈ - ਇੱਕ ਵੱਡਾ, ਹਨੇਰਾ ਘਰ ਜੋ ਸੜਕ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਆਪਣੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕੈਬ ਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਡਰਾਈਵ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਏ।
"ਸਾਰੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਹਨੇਰੀਆਂ ਹਨ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਘਰ ਉਜਾੜ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।"
"ਸਾਡੇ ਪੰਛੀ ਉੱਡ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਲ੍ਹਣਾ ਖਾਲੀ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ?"
"ਪਿਛਲੇ ਘੰਟੇ ਦੌਰਾਨ ਸਾਮਾਨ ਨਾਲ ਭਰੀ ਇੱਕ ਗੱਡੀ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।"
ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਹੱਸ ਪਿਆ। "ਮੈਂ ਗੇਟ-ਲੈਂਪ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਪਹੀਏ ਦੇ ਟਰੈਕ ਦੇਖੇ, ਪਰ ਸਾਮਾਨ ਕਿੱਥੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ?"
"ਤੁਸੀਂ ਉਹੀ ਪਹੀਏ-ਟਰੈਕ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਜਾਂਦੇ ਦੇਖੇ ਹੋਣਗੇ। ਪਰ ਬਾਹਰ ਵੱਲ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਡੂੰਘੇ ਸਨ - ਇੰਨੇ ਡੂੰਘੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਯਕੀਨ ਨਾਲ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਗੱਡੀ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਾਰ ਸੀ।"
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਪਰੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਮਿਲਦੀ ਹੈ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਰਨਾ ਆਸਾਨ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਜੇ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗੇ।"
ਉਸਨੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਦਸਤਕ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਘੰਟੀ ਖਿੱਚੀ, ਪਰ ਕੋਈ ਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਹੋਮਜ਼ ਖਿਸਕ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ।
"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਖਿੜਕੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਇਹ ਇੱਕ ਰਹਿਮ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਫੋਰਸ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਹੋ, ਨਾ ਕਿ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਚਲਾਕ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਕੈਚ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਮੋੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। "ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਬਿਨਾਂ ਸੱਦੇ ਦੇ ਦਾਖਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾਇਆ, ਜੋ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮੇਲਾਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਸੀ। ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਲਾਲਟੈਣ ਜਗਾਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਦੋ ਦਰਵਾਜ਼ੇ, ਪਰਦਾ, ਲੈਂਪ ਅਤੇ ਜਾਪਾਨੀ ਡਾਕ ਦਾ ਸੂਟ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਦੋ ਗਲਾਸ, ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਬ੍ਰਾਂਡੀ-ਬੋਤਲ, ਅਤੇ ਖਾਣੇ ਦੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਹਿੱਸੇ ਪਏ ਸਨ।

"ਉਹ ਕੀ ਹੈ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਅਚਾਨਕ ਪੁੱਛਿਆ।

ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਸੁਣ ਰਹੇ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਸਿਰਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰੋਂ ਇੱਕ ਮੱਧਮ ਕਰਾਹਟ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆ ਰਹੀ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ ਅਤੇ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਆ ਗਿਆ। ਉੱਪਰੋਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ। ਉਹ ਭੱਜਿਆ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਅੱਡੀਆਂ ਵੱਲ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦਾ ਭਰਾ ਮਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਉਸਦੇ ਵੱਡੇ ਸਮੂਹ ਨੇ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ, ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ।

ਦੂਜੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਹੀ ਭਿਆਨਕ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਆ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਕਈ ਵਾਰ ਇੱਕ ਮੱਧਮ ਬੁੜਬੁੜਾਉਣ ਵਾਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਦੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਚੀਕ ਵਿੱਚ ਉੱਠਦੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਬੰਦ ਸੀ, ਪਰ ਚਾਬੀ ਬਾਹਰ ਰਹਿ ਗਈ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਭੱਜਿਆ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਆਇਆ, ਪਰ ਉਹ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਬਾਹਰ ਆ ਗਿਆ, ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਗਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ।

"ਇਹ ਕੋਲਾ ਹੈ," ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਇਸਨੂੰ ਸਮਾਂ ਦਿਓ। ਇਹ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਅੰਦਰ ਝਾਤੀ ਮਾਰ ਕੇ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਰੌਸ਼ਨੀ ਇੱਕ ਮੱਧਮ ਨੀਲੀ ਲਾਟ ਤੋਂ ਆ ਰਹੀ ਸੀ ਜੋ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਪਿੱਤਲ ਦੇ ਤਿਪਾਈ ਤੋਂ ਟਿਮਟਿਮਾਉਂਦੀ ਸੀ। ਇਸਨੇ ਫਰਸ਼ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਗਰਮ, ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਚੱਕਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਕੰਧ ਨਾਲ ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਦੋ ਮੂਰਤੀਆਂ ਦੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਲੂਮ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਜ਼ਹਿਰੀਲਾ ਸਾਹ ਆਇਆ ਜਿਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਹਾਫ-ਹਾਫ ਅਤੇ ਖੰਘਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹੋਮਜ਼ ਤਾਜ਼ੀ ਹਵਾ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਪੌੜੀਆਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਭੱਜਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਖਿੜਕੀ ਉੱਪਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮ ਤਿਪਾਈ ਨੂੰ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ।

"ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰ ਆ ਸਕਦੇ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਹੂੰਝ ਕੇ ਫਿਰ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ। "ਮੋਮਬੱਤੀ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ ਮਾਚਿਸ ਮਾਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਲਾਈਟ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਾਂਗੇ, ਮਾਈਕ੍ਰਾਫਟ, ਹੁਣੇ!"

ਅਸੀਂ ਕਾਹਲੀ ਨਾਲ ਜ਼ਹਿਰੀਲੇ ਆਦਮੀਆਂ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਾਲੇ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਘਸੀਟ ਕੇ ਲੈ ਗਏ। ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਨੀਲੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਸਨ, ਸੁੱਜੇ ਹੋਏ, ਭੀੜੇ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ। ਦਰਅਸਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੱਛਣ ਇੰਨੇ ਵਿਗੜੇ ਹੋਏ ਸਨ ਕਿ, ਉਸਦੀ ਕਾਲੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਅਤੇ ਮੋਟੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਯੂਨਾਨੀ ਦੁਭਾਸ਼ੀਏ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸੀ ਜੋ ਡਾਇਓਜੀਨਸ ਕਲੱਬ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਘੰਟੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਅਤੇ ਪੈਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ

ਇੱਕ ਅੱਖ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਹਿੰਸਕ ਵਾਰ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਨ। ਦੂਜਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੇ ਆਖਰੀ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਪੈਟਰਨ ਵਿੱਚ ਸਟਿੱਕਿੰਗ-ਪਲਾਸਟਰ ਦੀਆਂ ਕਈ ਪੱਟੀਆਂ ਵਿਵਸਥਿਤ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਲੇਟਾਇਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਰੋਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਲਈ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਨਾਲ ਆਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਿਸਟਰ ਮੇਲਾਸ ਅਜੇ ਵੀ ਜਿਉਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਅਮੋਨੀਆ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਂਡੀ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ, ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਦੇਖ ਕੇ ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਹੋਈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਹਨੇਰੀ ਵਾਦੀ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਖਿੱਚ ਲਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਾਰੇ ਰਸਤੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਕਹਾਣੀ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਣੀ ਪਈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਕਹਾਣੀ ਜੋ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਮਹਿਮਾਨ ਨੇ, ਉਸਦੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹੀ, ਉਸਦੀ ਬਾਂਹ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਨ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੱਢ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਅਤੇ ਅਟੱਲ ਮੌਤ ਦੇ ਡਰ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਲਗਭਗ ਮਨਮੋਹਕ ਸੀ, ਉਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜੋ ਇਸ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਬਦਮਾਸ਼ ਨੇ ਬਦਕਿਸਮਤ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਗਿਆਨੀ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕੰਬਦੇ ਹੱਥਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਲੈਨਚਡ ਗੱਲ੍ਹ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਬੋਲ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬੇਕਨਹੈਮ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿੱਚ ਦੁਭਾਸ਼ੀਏ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਨਾਟਕੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਮੌਤ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਹਰ ਧਮਕੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਬੂਤ ਲੱਭ ਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਲਾਸ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੋ ਕਿ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸੋਟੀ ਦੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਨਾਲ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਉੱਤੇ ਝੁਕਦੇ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ।

ਅਤੇ ਇਹ ਯੂਨਾਨੀ ਦੁਭਾਸ਼ੀਏ ਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਜੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਰਹੱਸ ਵਿੱਚ ਉਲਝੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਸੱਜਣ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਕੇ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਏ ਜਿਸਨੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਕਿ ਬਦਕਿਸਮਤ ਮੁਟਿਆਰ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਯੂਨਾਨੀ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਗਈ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਉਹ ਹੈਰੋਲਡ ਲੈਟੀਮਰ ਨਾਮ ਦੇ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਉੱਡਣ ਲਈ ਮਨਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੀਆਂ ਸਹੇਲੀਆਂ, ਇਸ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ, ਐਥਨਜ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਕੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਧੋ ਲਏ ਸਨ। ਭਰਾ, ਇੰਗਲੈਂਡ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ, ਬੇਵਕੂਫੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੈਟੀਮਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਵਿਲਸਨ ਕੈਂਪ ਸੀ - ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਸੀ - ਇੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਦਾ ਆਦਮੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੇ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਕਿ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਕਾਰਨ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਬੇਵੱਸ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਕੈਦੀ ਬਣਾ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਅਤੇ ਭੁੱਖਮਰੀ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕੁੜੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਪਲੱਸਤਰ ਇਸ ਲਈ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਣਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਜਾਵੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਦੇ ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਝਲਕ ਪਾ ਲਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਦੀ ਔਰਤੀ

ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਤੁਰੰਤ ਭੇਸ ਬਦਲ ਕੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜਦੋਂ, ਦੁਭਾਸ਼ੀਏ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਗਰੀਬ ਕੁੜੀ ਖੁਦ ਇੱਕ ਕੈਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਜੋ ਕੋਚਮੈਨ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ, ਜੋ ਦੋਵੇਂ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਕਾਰਾਂ ਦੇ ਔਜ਼ਾਰ ਸਨ। ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾ ਕੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭੇਤ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਕੁੜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਦੋ ਬਦਮਾਸ਼ ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਸਜਾਏ ਹੋਏ ਘਰ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਏ ਸਨ ਜਿਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਿਆ ਸੀ, ਪਹਿਲਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲਿਆ ਜਿਸਨੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਬੁਡਾ-ਪੇਸਥ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ ਅਖ਼ਬਾਰ ਦੀ ਕਟਿੰਗ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਦੋ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਜੋ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨਾਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਦੁਖਦਾਈ ਅੰਤ ਨਾਲ ਮਿਲੇ ਸਨ। ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਚਾਕੂ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੰਗਰੀ ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਝਗੜਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਘਾਤਕ ਸੱਟਾਂ ਮਾਰੀਆਂ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੋਮਜ਼ ਸੋਚਣ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਤਰੀਕੇ ਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਅੱਜ ਤੱਕ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਯੂਨਾਨੀ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਲੱਭ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਿੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਦੇ ਗਲਤੀਆਂ ਦਾ ਬਦਲਾ ਕਿਵੇਂ ਲਿਆ ਗਿਆ।

ਜਲ ਸੈਨਾ ਸੰਧੀ

ਮੇਰੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਜੁਲਾਈ ਦਾ ਮਹੀਨਾ ਦਿਲਚਸਪ ਤਿੰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਯਾਦਗਾਰੀ ਬਣ ਗਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੇਰਲੌਕ ਹੋਮਜ਼ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਮਿਲਿਆ। ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨੋਟਸ ਵਿੱਚ "ਦੂਜੇ ਦਾ ਸਾਹਸ", "ਨੇਵਲ ਸੰਧੀ ਦਾ ਸਾਹਸ" ਅਤੇ "ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਕੈਪਟਨ ਦਾ ਸਾਹਸ" ਦੇ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਹੇਠ ਦਰਜ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਇੰਨਾ ਮਹੱਤਵ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਇਸਨੂੰ ਜਨਤਕ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਮਜ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣਾਤਮਕ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਅਜੇ ਵੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੀ ਲਗਭਗ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਰਿਪੋਰਟ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਪੈਰਿਸ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਮਾਨਸੀਉਰ ਡੁਬੁਗ ਅਤੇ ਡੈਂਟਜ਼ਿਗ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਮਾਹਰ ਫ੍ਰਿਟਜ਼ ਵਾਨ ਵਾਲਡਬੌਮ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਅਸਲ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਸਾਈਡ-ਮਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਊਰਜਾ ਬਰਬਾਦ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਵੀਂ ਸਦੀ ਆ ਚੁੱਕੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸੂਚੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮਹੱਤਵ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਈ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਲੱਖਣ ਕਿਰਦਾਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਆਪਣੇ ਸਕੂਲ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਮੇਰਾ ਸੰਬੰਧ ਪਰਸੀ ਫੇਲਪਸ ਨਾਮ ਦੇ ਇੱਕ ਮੁੰਡੇ ਨਾਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਮੇਰੀ ਉਮਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਦੋ ਜਮਾਤਾਂ ਅੱਗੇ ਸੀ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਮੁੰਡਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਕੂਲ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ

ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਰ ਇਨਾਮ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਿਆ, ਆਪਣੇ ਕਾਰਨਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਜਿੱਤ ਕੇ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕੈਂਬਰਿਜ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਰੀਅਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ। ਉਹ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਛੋਟੇ ਮੁੰਡੇ ਇਕੱਠੇ ਸੀ ਤਾਂ ਵੀ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਦਾ ਭਰਾ ਲਾਰਡ ਹੋਲਡਹਰਸਟ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਰੂੜੀਵਾਦੀ ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਸੀ। ਇਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਸਾਨੂੰ ਖੇਡ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਉਕਸਾਉਣਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਵਿਕਟ ਨਾਲ ਮਾਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਗੱਲ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਤਾਂ ਇਹ ਹੋਰ ਗੱਲ ਸੀ। ਮੈਂ ਧੁੰਦਲਾ ਜਿਹਾ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਵਿਦੇਸ਼ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਅਹੁਦਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਗਲੇ ਪੱਤਰ ਨੇ ਉਸਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਇਆ:

ਬ੍ਰਾਈਰਬ੍ਰੇ, ਵੋਕਿੰਗ।

ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ:

ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ "ਟੈਡਪੋਲ" ਫੇਲਪਸ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜੋ ਪੰਜਵੇਂ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਚਾਚੇ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਮੈਨੂੰ ਵਿਦੇਸ਼ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਅਚਾਨਕ ਮੇਰੇ ਕਰੀਅਰ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਆਈ।

ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਘਟਨਾ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਲਿਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਬੇਨਤੀ ਮੰਨ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਹੁਣੇ ਨੌਂ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਦਿਮਾਗੀ ਬੁਖਾਰ ਤੋਂ ਠੀਕ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹਾਂ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਲਿਆ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਜਾਣਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ। ਹਰ ਮਿੰਟ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਸਸਪੈਂਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਉਸਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਓ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਸਲਾਹ ਜਲਦੀ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਦੀ ਕਦਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਹੋਣ ਦੇ ਡਰੋਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੋਚਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਇੰਨਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲਿਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਲਿਖ ਕੇ।

ਉਸਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ।

ਤੁਹਾਡਾ ਪੁਰਾਣਾ ਸਕੂਲ-ਸਾਥੀ,

ਪਰਸੀ ਫੈਲਪਸ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਪੱਤਰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਛੂਹ ਲਿਆ, ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਦੀਆਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਤਰਸਯੋਗ। ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਇੱਕ ਮੁਸ਼ਕਲ ਮਾਮਲਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਅਜ਼ਮਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਬੇਸ਼ੱਕ ਮੈਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਨੂੰ

ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੀ ਮਦਦ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਉਸਦਾ ਮੁਵੱਕਿਲ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਈ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਗੁਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਸ਼ਤੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਪਾਇਆ।

ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣੀ ਸਾਈਡ-ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਆਪਣਾ ਡਰੈਸਿੰਗ-ਗਾਊਨ ਪਹਿਨ ਕੇ ਇੱਕ ਰਸਾਇਣਕ ਜਾਂਚ 'ਤੇ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਵਕਰਦਾਰ ਜਵਾਬ ਬਨਸਨ ਬਰਨਰ ਦੀ ਨੀਲੀ ਲਾਟ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਉਬਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਡਿਸਟਿਲਡ ਬੂੰਦਾਂ ਦੋ-ਲੀਟਰ ਮਾਪ ਵਿੱਚ ਸੰਘਣੀਆਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਜਾਣ 'ਤੇ ਬੜੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ, ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਉਸਦੀ ਜਾਂਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਰਾਮ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬਿਠਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਜਾਂ ਉਸ ਬੋਤਲ ਵਿੱਚ ਡੁਬੋਇਆ, ਆਪਣੇ ਕੱਚ ਦੇ ਪਾਈਪੇਟ ਨਾਲ ਹਰੇਕ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਬੂੰਦਾਂ ਕੱਢੀਆਂ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟੈਸਟ-ਟਿਊਬ ਲੈ ਆਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਘੋਲ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਲਿਟਮਸ-ਪੇਪਰ ਦੀ ਇੱਕ ਪਰਚੀ ਫੜੀ ਹੋਈ ਸੀ।

"ਤੂੰ ਇੱਕ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਹੈਂ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜੇ ਇਹ ਕਾਗਜ਼ ਨੀਲਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਲਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ।" ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਟੈਸਟ-ਟਿਊਬ ਵਿੱਚ ਡੁਬੋਇਆ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕਦਮ ਇੱਕ ਧੁੰਦਲੇ, ਗੰਦੇ ਲਾਲ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ। "ਹਮ! ਮੈਂ ਵੀ ਇਹੀ ਸੋਚਿਆ ਸੀ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਵਾਟਸਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਫਾਰਸੀ ਚੱਪਲ ਵਿੱਚ ਤੰਬਾਕੂ ਮਿਲੇਗਾ।" ਉਹ ਆਪਣੀ ਮੇਜ਼ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਕਈ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਲਿਖੇ, ਜੋ ਪੇਜ-ਬੁਆਏ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗੋਡਿਆਂ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਖਿੱਚਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਉਸਦੀਆਂ ਲੰਬੀਆਂ, ਪਤਲੀਆਂ ਸ਼ਿਨਾਂ ਦੁਆਲੇ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀਆਂ।

"ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਮ ਜਿਹਾ ਕਤਲ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੂੰ ਕੁਝ ਬਿਹਤਰ ਸੋਚਦਾ ਹੈਂ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਤੂੰ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਤੂਫ਼ਾਨੀ ਤੂਫ਼ਾਨ ਹੈਂ, ਵਾਟਸਨ। ਇਹ ਕੀ ਹੈ?"

ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਚਿੱਠੀ ਫੜਾ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ।

"ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ, ਹੈ ਨਾ?" ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਵਾਪਸ ਦਿੱਤਾ।

"ਬਿਲਕੁਲ ਕੁਝ ਵੀ।"

"ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਲਿਖਤ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ।"

"ਪਰ ਇਹ ਲਿਖਤ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਬਿਲਕੁਲ। ਇਹ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦਾ ਹੈ।"

"ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ," ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ।

"ਨਹੀਂ, ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੁਰਲੱਭ ਚਰਿੱਤਰ ਵਾਲੀ ਔਰਤ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਜਾਂਚ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਇੱਕ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਮੁਵੱਕਿਲ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿਸਦਾ, ਚੰਗੇ ਜਾਂ ਬੁਰੇ ਲਈ, ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸੁਭਾਅ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਗ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਤਿਆਰ ਹੋ ਤਾਂ ਅਸੀਂ

ਤੁਰੰਤ ਵੋਕਿੰਗ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਂਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਡਿਪਲੋਮੈਟਿਸਟ ਨੂੰ ਦੇਖਾਂਗੇ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਬੁਰੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਲਿਖਦਾ ਹੈ।"
ਅਸੀਂ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਸੀ ਕਿ ਵਾਟਰਲੂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਜਲਦੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਫੜ ਲਈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੋਕਿੰਗ ਦੇ ਦੇਵਦਾਰ ਦੇ ਜੰਗਲਾਂ ਅਤੇ ਹੀਥਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪਾਇਆ। ਬ੍ਰਾਈਅਰਬ੍ਰੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਦੀ ਪੈਦਲ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਸ਼ਾਲ ਮੈਦਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਅਲੱਗ ਘਰ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ। ਆਪਣੇ ਕਾਰਡ ਭੇਜਣ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਜਾਏ ਗਏ ਡਰਾਇੰਗ-ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੋਟਾ ਆਦਮੀ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਿਆ ਜਿਸਨੇ ਸਾਡਾ ਬਹੁਤ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ। ਉਸਦੀ ਉਮਰ ਚਾਲੀ ਜਾਂ ਤੀਹ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਗੱਲ੍ਹ ਇੰਨੇ ਲਾਲ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਇੰਨੀਆਂ ਖੁਸ਼ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਮੋਟੇ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਮੁੰਡੇ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੰਦਾ ਸੀ।
"ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਹੱਥ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਪਰਸੀ ਸਾਰੀ ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਹਾਲ ਪੁੱਛਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਆਹ, ਬੇਚਾਰਾ ਬੁੱਢਾ ਬੰਦਾ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੂੜੀ ਨਾਲ ਚਿੰਬੜਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ! ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਸ਼ੇ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਜ਼ਿਕਰ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੁਖਦਾਈ ਹੈ।"
"ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਵੇਰਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋ।"
ਸਾਡਾ ਜਾਣਕਾਰ ਹੈਰਾਨ ਨਜ਼ਰ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਹੇਠਾਂ ਵੇਖ ਕੇ, ਉਹ ਹੱਸਣ ਲੱਗ ਪਿਆ।
"ਬੇਸ਼ੱਕ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਾਕੇਟ 'ਤੇ ਜੇਐਚ ਮੋਨੋਗ੍ਰਾਮ ਦੇਖਿਆ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਚਲਾਕੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜੋਸਫ਼ ਹੈਰੀਸਨ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਸੀ ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਐਨੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਵਿਆਹ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਓਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਹੱਥ-ਪੈਰ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਅਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਅੰਦਰ ਚਲੇ ਜਾਈਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਬੇਸਬਰੇ ਹੈ।"
ਜਿਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਡਰਾਇੰਗ-ਰੂਮ ਵਾਲੀ ਹੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਸੀ। ਇਹ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਬੈਠਣ ਲਈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਬੈੱਡਰੂਮ ਲਈ ਸਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਰ ਕੋਨੇ ਅਤੇ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਫੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁੰਦਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਫਿੱਕਾ ਅਤੇ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਲੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਗ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਅਤੇ ਗਰਮੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤ ਹਵਾ ਆ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਔਰਤ ਬੈਠੀ ਸੀ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਉੱਠੀ।
"ਕੀ ਮੈਂ ਚਲੀ ਜਾਵਾਂ, ਪਰਸੀ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਫੜ ਲਿਆ। "ਤੂੰ ਕਿਵੇਂ ਹੈਂ, ਵਾਟਸਨ?" ਉਸਨੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਤੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਛਾਂ ਹੇਠ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਸਹੁੰ ਖਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੇਰਾ ਮਸ਼ਹੂਰ ਦੋਸਤ, ਮਿਸਟਰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਹੈ?"
ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਬੈਠ ਗਏ। ਉਹ ਮੋਟਾ ਨੌਜਵਾਨ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਅਜੇ ਵੀ ਅਪਾਹਜ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਬੈਠੀ ਰਹੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਦਿੱਖ ਵਾਲੀ ਔਰਤ

ਸੀ, ਸਮਰੂਪਤਾ ਲਈ ਥੋੜ੍ਹੀ ਛੋਟੀ ਅਤੇ ਮੋਟੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਜੈਤੂਨ ਰੰਗ, ਵੱਡੀਆਂ, ਗੁੜ੍ਹੀਆਂ, ਇਤਾਲਵੀ ਅੱਖਾਂ, ਅਤੇ ਡੂੰਘੇ ਕਾਲੇ ਵਾਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਅਮੀਰੀ ਦੇ ਨਾਲ। ਉਸਦੇ ਅਮੀਰ ਰੰਗਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਚਿੱਟੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਹੋਰ ਵੀ ਘਿਸਿਆ ਅਤੇ ਬੇਢੰਗਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ।

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ," ਉਸਨੇ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਉੱਠਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਹੋਰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਡੁੱਬਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਸਫਲ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨੇ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

"ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਾਟਸਨ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਮੈਂ ਵਿਦੇਸ਼ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਚਾਚਾ, ਲਾਰਡ ਹੋਲਡਹਰਸਟ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੁਆਰਾ, ਮੈਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਚਾਚਾ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਵਿਦੇਸ਼ ਮੰਤਰੀ ਬਣੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਈ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਮਿਸ਼ਨ ਦਿੱਤੇ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਫਲ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਇਆ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਕੁਸ਼ਲਤਾ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਭਰੋਸਾ ਹੋ ਗਿਆ।"

"ਲਗਭਗ ਦਸ ਹਫ਼ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ - ਹੋਰ ਸਹੀ ਕਹਿਣ ਲਈ, 23 ਮਈ ਨੂੰ - ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ, ਅਤੇ, ਮੇਰੇ ਕੀਤੇ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਟਰੱਸਟ ਕਮਿਸ਼ਨ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਚਲਾਵਾਂਗਾ।

"'ਇਹ,' ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਊਰੋ ਤੋਂ ਕਾਗਜ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਸਲੇਟੀ ਰੋਲ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, 'ਇੰਗਲੈਂਡ ਅਤੇ ਇਟਲੀ ਵਿਚਕਾਰ ਉਸ ਗੁਪਤ ਸੰਧੀ ਦਾ ਮੂਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ, ਮੈਨੂੰ ਅਫਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਅਫਵਾਹਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਨਤਕ ਪ੍ਰੈਸ ਵਿੱਚ ਆ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅੱਗੇ ਕੁਝ ਵੀ ਲੀਕ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਜਾਂ ਰੂਸੀ ਦੂਤਾਵਾਸ ਇਹਨਾਂ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨਗੇ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਵਾਉਣਾ ਬਿਲਕੁਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰਾ ਬਿਊਰੋ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡੈਸਕ ਹੈ?'

"'ਹਾਂ, ਸਰ।'"

"'ਫਿਰ ਸੰਧੀ ਲੈ ਜਾਓ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਓ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਵਾਂਗਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਦੂਸਰੇ ਚਲੇ ਜਾਣ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਵਿਹਲੇ ਸਮੇਂ ਇਸਦੀ ਨਕਲ ਕਰ ਸਕੋ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਡਰ ਦੇ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਓ, ਤਾਂ ਅਸਲ ਅਤੇ ਖਰੜਾ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਡੈਸਕ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਕੱਲ੍ਹ ਸਵੇਰੇ ਮੈਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੌਂਪ ਦਿਓ।"

"ਮੈਂ ਕਾਗਜ਼ ਲਏ ਅਤੇ -"

"ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਪਲ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲਬਾਤ ਦੌਰਾਨ ਇਕੱਲੇ ਸੀ?"

"ਬਿਲਕੁਲ।"

"ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ?"

"ਹਰ ਪਾਸੇ ਤੀਹ ਫੁੱਟ।"

"ਵਿਚਕਾਰ?"

"ਹਾਂ, ਇਸ ਬਾਰੇ।"

"ਅਤੇ ਨੀਵੀਂ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?"

"ਮੇਰੇ ਚਾਚੇ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਬੋਲਦਾ ਸੀ।"

“ਧੰਨਵਾਦ,” ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ; “ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਰਹੋ।”

“ਮੈਂ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਕਲਰਕਾਂ ਦੇ ਚਲੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ। ਮੇਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਚਾਰਲਸ ਗੋਰੋਟ, ਕੋਲ ਕੁਝ ਬਕਾਇਆ ਕੰਮ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਛੱਡ ਕੇ ਬਾਹਰ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਜਲਦੀ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜੋਸਫ਼ - ਉਹ ਮਿਸਟਰ ਹੈਰੀਸਨ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ - ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਦੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਰਾਹੀਂ ਵੋਕਿੰਗ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਫੜ ਲਵਾਂ।

"ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸੰਧੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਇੰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਚਾਚਾ ਜੀ ਨੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਤਿਕਥਨੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਮੈਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸਨੇ ਟ੍ਰਿਪਲ ਅਲਾਇੰਸ ਪ੍ਰਤੀ ਗ੍ਰੇਟ ਬ੍ਰਿਟੇਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਜੋ ਇਹ ਦੇਸ਼ ਮੈਡੀਟੇਰੀਅਨ ਵਿੱਚ ਇਟਲੀ ਦੇ ਬੇੜੇ ਉੱਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੜ੍ਹਤ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਏਗਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਲ ਸੈਨਾ ਦੇ ਸਨ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਪਤਵੰਤਿਆਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਝਾਤ ਮਾਰੀਆਂ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਨਕਲ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਗਿਆ।"

"ਇਹ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੀ, ਜੋ ਫ੍ਰੈਂਚ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਛੱਬੀ ਵੱਖਰੇ ਲੇਖ ਸਨ। ਮੈਂ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕਿਆ ਕਾਪੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਪਰ ਨੌਂ ਵਜੇ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਨੌਂ ਲੇਖ ਹੀ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਫੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਸੁਸਤੀ ਅਤੇ ਮੂਰਖ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਤੋਂ ਅਤੇ ਲੰਬੇ ਦਿਨ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੀ। ਇੱਕ ਕੱਪ ਕੌਫੀ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਇੱਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰੇਅਰ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਪੌੜੀਆਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਲਾਜ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਈ ਜੋ ਓਵਰਟਾਈਮ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਤਮਾ-ਲੈਂਪ 'ਤੇ ਕੌਫੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਆਦਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਘੰਟੀ ਵਜਾਈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਔਰਤ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਸੰਮਨ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਇੱਕ ਵੱਡੇ, ਮੋਟੇ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲੀ, ਬਜ਼ੁਰਗ ਔਰਤ, ਇੱਕ ਐਪਰਨ ਵਿੱਚ। ਉਸਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਖਾਣਾ ਪਕਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕੌਫੀ ਦਾ ਆਰਡਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।"

"ਮੈਂ ਦੋ ਹੋਰ ਲੇਖ ਲਿਖੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨੀਂਦ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਫੈਲਾਉਣ ਲਈ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ-ਨੀਚੇ ਤੁਰਿਆ। ਮੇਰੀ ਕੌਫੀ ਅਜੇ ਨਹੀਂ ਆਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਦੇਰੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਗਲਿਆਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਜਾਣ ਲੱਗਾ। ਇੱਕ ਸਿੱਧਾ ਰਸਤਾ ਸੀ, ਮੱਧਮ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਾਲਾ, ਜੋ ਉਸ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਰਸਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਵਕਰਦਾਰ ਪੌੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਹੇਠਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਲਾਜ ਸੀ। ਇਸ ਪੌੜੀ ਦੇ ਅੱਧੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਲੈਂਡਿੰਗ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰਸਤਾ ਸੱਜੇ ਕੋਣਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੂਜਾ ਇੱਕ ਦੂਜੀ ਛੋਟੀ ਪੌੜੀ ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ

ਨੌਕਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਚਾਰਲਸ ਸਟ੍ਰੀਟ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵੇਲੇ ਕਲਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸ਼ਾਰਟ ਕੱਟ ਵਜੋਂ ਵੀ। ਇੱਥੇ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਇੱਕ ਮੋਟਾ ਚਾਰਟ ਹੈ।"

"ਧੰਨਵਾਦ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਦਾ ਹਾਂ," ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਪੌੜੀਆਂ ਉਤਰ ਕੇ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਗੂੜ੍ਹੀ ਨੀਂਦ ਸੁੱਤੇ ਪਾਇਆ, ਕੇਤਲੀ ਸਪਿਰਿਟ-ਲੈਂਪ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਉਬਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਕੇਤਲੀ ਉਤਾਰੀ ਅਤੇ ਲੈਂਪ ਬੁਝਾ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਣੀ ਫਰਸ਼ ਉੱਤੇ ਵਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਹਿਲਾਉਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁੱਤਾ ਪਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਘੰਟੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਵੱਜੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਝਟਕੇ ਨਾਲ ਜਾਗ ਪਿਆ।"

"'ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਫੇਲਪਸ, ਸਰ!' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਘਬਰਾਹਟ ਨਾਲ ਵੇਖਦਾ ਹੋਇਆ।"

"'ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਆਇਆ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੀ ਕੌਫੀ ਤਿਆਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।"

"'ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਨੀਂਦ ਆ ਗਈ, ਮੈਂ ਕੇਤਲੀ ਉਬਾਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸਰ।' ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੰਬਦੀ ਹੋਈ ਘੰਟੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਵਧਦੀ ਹੈਰਾਨੀ ਸੀ।"

"'ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹੁੰਦੇ, ਸਰ, ਤਾਂ ਘੰਟੀ ਕਿਸਨੇ ਵਜਾਈ ਸੀ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"'ਘੰਟੀ!' ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ। 'ਇਹ ਕਿਹੜੀ ਘੰਟੀ ਹੈ?'"

"'ਇਹ ਉਸ ਕਮਰੇ ਦੀ ਘੰਟੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ।"

"ਇੱਕ ਠੰਡਾ ਹੱਥ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਘੇਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ, ਕੋਈ ਉਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਮੇਰਾ ਕੀਮਤੀ ਸੰਧੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਪਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਰਸਤੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਭੱਜਿਆ। ਗਲਿਆਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਭ ਕੁਝ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਛੱਡਿਆ ਸੀ, ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਿ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਉਸ ਮੇਜ਼ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਸਨ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਪਏ ਸਨ। ਕਾਪੀ ਉੱਥੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸਲੀ ਗਾਇਬ ਸੀ।"

ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਮਲਣ ਲੱਗਾ। ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਮੱਸਿਆ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸੀ। "ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ, ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕੀਤਾ?" ਉਹ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ।

"ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਕਿ ਚੋਰ ਜ਼ਰੂਰ ਪਾਸੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਆਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਮਿਲਿਆ ਹੋਣਾ ਜੇ ਉਹ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਆਇਆ ਹੁੰਦਾ।"

"ਤੁਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਵੇਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਸ ਗਲਿਆਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲੁਕਿਆ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣੇ ਮੱਧਮ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ?"

ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਚੂਹਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਮਰੇ ਜਾਂ ਗਲਿਆਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲੁਕਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕੋਈ ਢੱਕਣ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਧੰਨਵਾਦ। ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ।"

"ਕਮਿਸ਼ਨੇਅਰ, ਮੇਰੇ ਫਿੱਕੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਡਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਉੱਪਰ ਆ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਗਲਿਆਰੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਭੱਜੇ ਅਤੇ ਚਾਰਲਸ ਸਟਰੀਟ ਵੱਲ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ

ਉਤਰੇ। ਹੇਠਾਂ ਵਾਲਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਸੀ ਪਰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਭੱਜ ਕੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਏ। ਮੈਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਗੁਆਂਢੀ ਘੜੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਘੰਟੀਆਂ ਵੱਜੀਆਂ। ਪੌਣੇ ਦਸ ਵਜੇ ਸਨ।"

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਮੀਜ਼ ਦੀ ਕਫ਼ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨੋਟ ਲਿਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

"ਰਾਤ ਬਹੁਤ ਹਨੇਰੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਗਰਮ ਮੀਂਹ ਪੈ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਚਾਰਲਸ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਵਾਈਟਹਾਲ ਵਿੱਚ, ਸਿਰੇ 'ਤੇ, ਆਮ ਵਾਂਗ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਫੁੱਟਪਾਥ 'ਤੇ ਭੱਜੇ, ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਨੰਗੇ ਸਿਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਰ ਕੋਨੇ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲਾ ਖੜ੍ਹਾ ਮਿਲਿਆ।"

"'ਇੱਕ ਡਕੈਤੀ ਹੋਈ ਹੈ,' ਮੈਂ ਹੂੰਝ ਕੇ ਕਿਹਾ। 'ਵਿਦੇਸ਼ ਦਫ਼ਤਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਚੋਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੀ ਕੋਈ ਇਸ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਲੰਘਿਆ ਹੈ?'

"'ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਪੌਣੇ ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਖੜ੍ਹਾ ਹਾਂ, ਸਰ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲੰਘਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਲੰਮੀ ਅਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਔਰਤ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਪੈਸਲੀ ਸ਼ਾਲ ਸੀ।'

"'ਆਹ, ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਹੈ,' ਕਮਿਸ਼ਨਰੇਅਰ ਚੀਕਿਆ; 'ਕੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਲੰਘਿਆ?'

"'ਕੋਈ ਨਹੀਂ.'

"'ਫਿਰ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਉਸੇ ਪਾਸੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਪਾਸੇ ਚੋਰ ਗਿਆ ਸੀ," ਉਹ ਆਦਮੀ ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ ਖਿੱਚਦਾ ਹੋਇਆ ਚੀਕਿਆ।

“ਪਰ ਮੈਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਸ਼ੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤੇ।

“‘ਔਰਤ ਕਿਸ ਪਾਸੇ ਗਈ?’ ਮੈਂ ਰੋਇਆ।

"'ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ, ਸਰ। ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਲੰਘਣਾ ਦੇਖਿਆ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਖਾਸ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਜਲਦੀ ਵਿੱਚ ਜਾਪਦੀ ਸੀ।"

"'ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ?"

"'ਓਹ, ਬਹੁਤੇ ਮਿੰਟ ਨਹੀਂ।"

"'ਪਿਛਲੇ ਪੰਜਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ?'"

"'ਖੈਰ, ਇਹ ਪੰਜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।"

"'ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਸਰ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਹਰ ਮਿੰਟ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ," ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਚੀਕਿਆ; 'ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਮੇਰੀ ਬੁੱਢੀ ਔਰਤ ਦਾ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਗਲੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਆ ਜਾਓ। ਖੈਰ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ।' ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਹ ਦੂਜੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਭੱਜ ਗਿਆ।

“ਪਰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬਾਂਹ ਤੋਂ ਫੜ ਲਿਆ।

"'ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ?' ਮੈਂ ਕਿਹਾ।"

"'16 ਆਈਵੀ ਲੇਨ, ਬ੍ਰਿਕਸਟਨ,' ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। 'ਪਰ ਮਿਸਟਰ ਫੇਲਪਸ, ਕਿਸੇ ਝੂਠੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖਿੱਚਣ ਨਾ ਦਿਓ। ਗਲੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਆਓ ਅਤੇ ਦੇਖੀਏ ਕਿ ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਸੁਣਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।'

"ਉਸਦੀ ਸਲਾਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕੁਝ ਵੀ ਗੁਆਉਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਜਲਦੀ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰੇ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਸੜਕ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਨਾਲ ਭਰੀ ਪਈ ਮਿਲੀ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਆਉਂਦੇ-ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਸਾਰੇ ਇੰਨੀ ਗਿੱਲੀ ਰਾਤ ਵਿੱਚ

ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕ ਸਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕੇ ਕਿ ਕੌਣ ਲੰਘਿਆ ਹੈ।

"ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਦਫ਼ਤਰ ਵਾਪਸ ਆਏ ਅਤੇ ਪੌੜੀਆਂ ਅਤੇ ਰਸਤੇ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਪਰ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਕਮਰੇ ਵੱਲ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਕੋਰੀਡੋਰ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰੀਮੀ ਲਿਨੋਲੀਅਮ ਨਾਲ ਵਿਛਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸਦੀ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੈਰ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੀ ਰੂਪਰੇਖਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ।"

"ਕੀ ਸਾਰੀ ਸ਼ਾਮ ਮੀਂਹ ਪੈਂਦਾ ਰਿਹਾ?"

"ਤਕਰੀਬਨ ਸੱਤ ਵਜੇ ਤੋਂ।"

"ਫਿਰ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਔਰਤ ਜੋ ਨੌਂ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਈ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਚਿੱਕੜ ਵਾਲੇ ਬੂਟਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ?"

"ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਉਠਾਇਆ। ਇਹ ਗੱਲ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਯਾਦ ਆਈ। ਚਾਰ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬੂਟ ਉਤਾਰਨ ਅਤੇ ਸੂਚੀਬੱਧ ਚੱਪਲਾਂ ਪਾਉਣ ਦੀ ਆਦਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।"

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਫਿਰ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਾਤ ਗਿੱਲੀ ਸੀ? ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਅੱਗੇ ਕੀ ਕੀਤਾ?"

"ਅਸੀਂ ਕਮਰੇ ਦੀ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਗੁਪਤ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਖਿੜਕੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਤੀਹ ਫੁੱਟ ਦੂਰ ਹਨ। ਦੋਵੇਂ ਅੰਦਰੋਂ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਕਾਰਪੇਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟ੍ਰੈਪਡੋਰ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਛੱਤ ਆਮ ਚਿੱਟੇ ਧੱਬੇ ਵਾਲੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਸਨੇ ਵੀ ਮੇਰੇ ਕਾਗਜ਼ ਚੋਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਆ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

"ਚੁੱਲ੍ਹੇ ਬਾਰੇ ਕੀ?"

"ਉਹ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵਰਤਦੇ। ਇੱਕ ਚੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਘੰਟੀ ਵਾਲੀ ਰੱਸੀ ਮੇਰੇ ਡੈਸਕ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਤਾਰ ਨਾਲ ਲਟਕਦੀ ਹੈ। ਜਿਸਨੇ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਵਜਾਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਡੈਸਕ 'ਤੇ ਹੀ ਆਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਅਪਰਾਧੀ ਘੰਟੀ ਕਿਉਂ ਵਜਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਟੱਲ ਰਹੱਸ ਹੈ।"

"ਯਕੀਨਨ ਇਹ ਘਟਨਾ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਅਗਲੇ ਕਦਮ ਕੀ ਸਨ? ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਮਰੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਘੁਸਪੈਠੀਏ ਨੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਛੱਡਿਆ ਹੈ - ਕੋਈ ਸਿਗਾਰ ਦਾ ਸਿਰਾ ਜਾਂ ਡਿੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਦਸਤਾਨੇ ਜਾਂ ਵਾਲਾਂ ਦਾ ਪਿੰਨ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਚੀਜ਼?"

"ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਕੋਈ ਗੰਧ ਨਹੀਂ?"

"ਖੈਰ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ।"

"ਆਹ, ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਤੰਬਾਕੂ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤੀ ਹੁੰਦੀ।"

"ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਸਿਗਰਟ ਨਹੀਂ ਪੀਂਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਤੰਬਾਕੂ ਦੀ ਬਦਬੂ ਆਉਂਦੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸੁਰਾਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਠੋਸ ਤੱਥ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪਤਨੀ - ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ

ਟੈਂਜੇ ਨਾਮ ਸੀ - ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਉੱਥੋਂ ਨਿਕਲ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਿਆ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਗੱਲ ਸੀ ਜਦੋਂ ਔਰਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਘਰ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਕਿ ਸਾਡੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਯੋਜਨਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਔਰਤ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਜਾਵੇ, ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਕੋਲ ਹਨ।"

"ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਅਲਾਰਮ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਿਸਟਰ ਫੋਰਬਸ, ਜਾਸੂਸ, ਤੁਰੰਤ ਆ ਗਏ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਿਆ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਹੈਨਸਮ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਉਸ ਪਤੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਜੋ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਟੈਂਜੀ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਧੀ ਸਾਬਤ ਹੋਈ। ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਅਜੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ।"

"ਲਗਭਗ ਦਸ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਦਸਤਕ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁਦ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਅਸੀਂ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਿੱਤਾ। ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ, 'ਮਾਂ, ਘਰ ਵਿੱਚ ਦੋ ਆਦਮੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ,' ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚੋਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਪੈੜ ਸੁਣੀ। ਫੋਰਬਸ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਪਿਛਲੇ ਕਮਰੇ ਜਾਂ ਰਸੋਈ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਏ, ਪਰ ਔਰਤ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਬੇਵਕੂਫ਼ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਅਚਾਨਕ ਮੈਨੂੰ ਪਛਾਣਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਹੈਰਾਨੀ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਆ ਗਿਆ।

"'ਕਿਉਂ, ਜੇ ਇਹ ਦਫ਼ਤਰ ਦੇ ਮਿਸਟਰ ਫੇਲਪਸ ਨਹੀਂ ਹਨ!" ਉਹ ਚੀਕੀ।

"'ਆਓ, ਆਓ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਭੱਜ ਗਏ ਸੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਕੌਣ ਸਮਝਦੇ ਸੀ?" ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"'ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦਲਾਲ ਹੋ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵਪਾਰੀ ਨਾਲ ਕੁਝ ਸਮੱਸਿਆ ਹੋਈ ਹੈ।'

"'ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।' ਫੋਰਬਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। 'ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵਿਦੇਸ਼ ਦਫ਼ਤਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਗਜ਼ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਨਿਪਟਾਉਣ ਲਈ ਇੱਥੇ ਭੱਜੇ ਸੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਲਈ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ ਪਵੇਗਾ।'

"ਉਸਨੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਵਿਅਰਥ ਸੀ। ਇੱਕ ਚਾਰ-ਪਹੀਆ ਵਾਹਨ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਤਿੰਨੋਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਗਏ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਸੋਈ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਰਸੋਈ ਦੀ ਅੱਗ ਦੀ, ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਲੈ ਕੇ ਭੱਜ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਕੱਲੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਸੇ ਸੁਆਹ ਜਾਂ ਸਕ੍ਰੈਪ ਦੇ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਮਹਿਲਾ ਖੋਜਕਰਤਾ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਦੁਬਿਧਾ ਦੀ ਪੀੜ ਵਿੱਚ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਲੈ ਕੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਈ। ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦੇ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਸਨ।"

"ਫਿਰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮੇਰੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਭਿਆਨਕ ਰੂਪ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਆਇਆ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੈਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੰਮ ਨੇ ਸੋਚ ਨੂੰ ਸੁੰਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਸੰਧੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇੰਨਾ ਭਰੋਸਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਸੋਚਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਨਤੀਜਾ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਹੁਣ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਰਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਵਿਹਲ ਸੀ। ਇਹ ਭਿਆਨਕ ਸੀ। ਵਾਟਸਨ ਉੱਥੇ

ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘਬਰਾਹਟ ਵਾਲਾ, ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਮੁੰਡਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੇਰਾ ਸੁਭਾਅ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਚਾਚੇ ਅਤੇ ਕੈਬਨਿਟ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ, ਉਸ ਸ਼ਰਮ ਬਾਰੇ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸ ਉੱਤੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਤੇ, ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਤੇ ਲਿਆਂਦੀ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਹਾਦਸੇ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਸੀ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਦਸਿਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਭੱਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਜਿੱਥੇ ਕੂਟਨੀਤਕ ਹਿੱਤ ਦਾਅ 'ਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਗਿਆ, ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕੀਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਬਣਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦੀ ਧੁੰਦਲੀ ਯਾਦ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਭੀੜ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵਾਟਰਲੂ ਵੱਲ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵੋਕਿੰਗ ਟ੍ਰੇਨ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ। ਮੈਂ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੰਨਾ ਦੂਰ ਆ ਜਾਂਦਾ ਜੇ ਡਾਕਟਰ ਫੇਰੀਅਰ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਨੇੜੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਰੇਲਗੱਡੀ ਰਾਹੀਂ ਹੇਠਾਂ ਨਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ। ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਬਹੁਤ ਦਿਆਲਤਾ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਚੰਗਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਦੌਰਾ ਪੈ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹਾਲਾਤ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਦੋਂ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਘੰਟੀ ਵੱਜਣ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰਿਆਂ ਤੋਂ ਜਗਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ। ਇੱਥੇ ਗਰੀਬ ਐਨੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਟੁੱਟੇ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਡਾਕਟਰ ਫੇਰੀਅਰ ਨੇ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਜਾਸੂਸ ਤੋਂ ਇੰਨਾ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਬਿਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਜੋਸਫ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਬਿਮਾਰੀ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ। ਇੱਥੇ ਮੈਂ ਪਿਆ ਹਾਂ। ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਨੌਂ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਬੇਹੋਸ਼, ਅਤੇ ਦਿਮਾਗੀ ਬੁਖਾਰ ਨਾਲ ਭੜਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜੇ ਇਹ ਇੱਥੇ ਮਿਸ ਹੈਰੀਸਨ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਨਾ ਹੁੰਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਦਿਨੇ ਮੇਰੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਭਾੜੇ ਦੀ ਨਰਸ ਨੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਪਾਗਲਪਨ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਮੇਰਾ ਕਾਰਨ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਪਿਛਲੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਹੀ ਮੇਰੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਕਾਫ਼ੀ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕਦੇ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਕੀਤਾ ਉਹ ਸੀ ਤਾਰਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਨਾ।" ਸ੍ਰੀ ਫੋਰਬਸ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੇਸ ਸੀ। ਉਹ ਬਾਹਰ ਆਏ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਸਭ ਕੁਝ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਕੋਈ ਸੁਰਾਗ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਹਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾਏ। ਫਿਰ ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਗੋਰੋਟ 'ਤੇ ਟਿਕ ਗਿਆ, ਜੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਸ ਰਾਤ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਓਵਰਟਾਈਮ ਰਿਹਾ। ਉਸਦਾ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਫ੍ਰੈਂਚ ਨਾਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਦੋ ਨੁਕਤੇ ਸਨ ਜੋ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਸਕਦੇ ਸਨ; ਪਰ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਨਹੀਂ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਲੋਕ ਹਿਊਗੇਨੋਟ ਮੂਲ ਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਹਮਦਰਦੀ ਅਤੇ ਪਰੰਪਰਾ ਵਿੱਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਹਨ। ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਫਸਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਮਾਮਲਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲ ਮੁੜਦਾ ਹਾਂ, ਸ੍ਰੀ ਹੋਮਜ਼, ਬਿਲਕੁਲ ਮੇਰੀ ਆਖਰੀ ਉਮੀਦ ਵਜੋਂ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਅਹੁਦਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਖੋਹ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਇਸ ਲੰਬੇ ਪਾਠ ਤੋਂ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਗੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਨਰਸ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਉਤੇਜਕ ਦਵਾਈ ਦਾ ਗਲਾਸ ਡੋਲ੍ਹ ਰਹੀ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਚੁੱਪਚਾਪ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ, ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਕੇ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਰਵੱਈਏ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਸੁਸਤ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਤੀਬਰ ਸਵੈ-ਲੀਨਤਾ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ।
"ਤੁਹਾਡਾ ਬਿਆਨ ਇੰਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਵਾਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਖਾਸ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ?"
"ਕੋਈ ਨਹੀਂ."
"ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਇੱਥੇ ਮਿਸ ਹੈਰੀਸਨ ਨਹੀਂ ਹਨ?"
"ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਆਰਡਰ ਮਿਲਣ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੋਕਿੰਗ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ।"
"ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਆਇਆ?"
"ਕੋਈ ਨਹੀਂ।"
"ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਉਣ-ਜਾਣ ਦਾ ਪਤਾ ਸੀ?"
"ਓਹ, ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਉੱਤੇ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।"
"ਫਿਰ ਵੀ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸੰਧੀ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਇਹ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹਨ।"
"ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ।"
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰੇਅਰ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?"
"ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਬੁੱਢਾ ਸਿਪਾਹੀ ਹੈ।"
"ਕਿਹੜੀ ਰੈਜੀਮੈਂਟ?"
"ਓਹ, ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ - ਗੋਲਡਸਟ੍ਰੀਮ ਗਾਰਡਜ਼।"
"ਧੰਨਵਾਦ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਂ ਫੋਰਬਸ ਤੋਂ ਵੇਰਵੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੱਥ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਵਰਤਦੇ। ਗੁਲਾਬ ਕਿੰਨੀ ਪਿਆਰੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ!"
ਉਹ ਸੋਫੇ ਤੋਂ ਲੰਘ ਕੇ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਖਿੜਕੀ ਕੋਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਾਈ-ਗੁਲਾਬ ਦੇ ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਡੰਡੇ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਿਆ, ਲਾਲ ਅਤੇ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੇ ਸੁਹਾਵਣੇ ਮਿਸ਼ਰਣ ਵੱਲ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਉਸਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਪੜਾਅ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕੁਦਰਤੀ ਵਸਤੂਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਡੂੰਘੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।
"ਧਰਮ ਵਾਂਗ ਕਟੌਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਸ਼ਟਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ ਨਾਲ ਝੁਕਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਇਸਨੂੰ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਹੀ ਵਿਗਿਆਨ ਵਜੋਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਚੰਗਿਆਈ ਦਾ ਸਾਡਾ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਭਰੋਸਾ ਮੈਨੂੰ ਫੁੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਟਿਕਾਣਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਸਾਡੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਸਾਡੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ, ਸਾਡਾ ਭੋਜਨ, ਇਹ ਸਭ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸਾਡੇ ਹੋਂਦ ਲਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਗੁਲਾਬ ਇੱਕ ਵਾਧੂ

ਹੈ। ਇਸਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਰੰਗ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਚੰਗਿਆਈ ਹੈ ਜੋ ਵਾਧੂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਫੁੱਲਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਉਮੀਦ ਕਰਨਾ ਹੈ।"

ਪਰਸੀ ਫੇਲਪਸ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਨਰਸ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੌਰਾਨ ਹੋਮਜ਼ ਵੱਲ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰਿਆਂ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਛਾਈ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਾਈ-ਗੁਲਾਬ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਉਦਾਸੀ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕੁਝ ਮਿੰਟ ਚੱਲਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਔਰਤ ਇਸ 'ਤੇ ਭੜਕ ਨਹੀਂ ਗਈ।

"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਭੇਤ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼?" ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਓਹ, ਰਹੱਸ!" ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਹਕੀਕਤਾਂ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ। "ਖੈਰ, ਇਹ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਬੇਤੁਕਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਅਤੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੁਕਤੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਾਂਗਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਸੁਰਾਗ ਮਿਲਦਾ ਹੈ?"

"ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸੱਤ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਪਰ ਬੇਸ਼ੱਕ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਹੈ?"

"ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਹੈ।"

"ਕੀ!"

"ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ।"

"ਫਿਰ ਲੰਡਨ ਜਾਓ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੋ।"

"ਤੁਹਾਡੀ ਸਲਾਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਮਿਸ ਹੈਰੀਸਨ।" ਹੋਮਜ਼ ਉੱਠਦੇ ਹੋਏ ਬੋਲਿਆ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਮਿਸਟਰ ਫੇਲਪਸ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਝੂਠੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਉਲਝਣ ਦਿਓ। ਮਾਮਲਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।"

"ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ, ਮੈਨੂੰ ਬੁਖਾਰ ਰਹੇਗਾ," ਡਿਪਲੋਮੈਟ ਨੇ ਚੀਕਿਆ।

"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਉਸੇ ਰੇਲਗੱਡੀ ਰਾਹੀਂ ਬਾਹਰ ਆਵਾਂਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵੱਧ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੈਗੇਟਿਵ ਆਵੇਗੀ।"

"ਰੱਬ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਉਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸੀਸ ਦੇਵੇ," ਸਾਡਾ ਮੁਵੱਕਿਲ ਰੋਇਆ। "ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਵੈਸੇ, ਮੈਨੂੰ ਲਾਰਡ ਹੋਲਡਹਰਸਟ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ।"

"ਹਾਏ! ਉਸਨੇ ਕੀ ਕਿਹਾ?"

"ਉਹ ਠੰਡਾ ਸੀ, ਪਰ ਕਠੋਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮੈਂ ਹਿੰਮਤ ਕਰਕੇ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਗੰਭੀਰ ਬਿਮਾਰੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ। ਉਸਨੇ ਦੁਹਰਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਭਵਿੱਖ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ - ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮੇਰੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ - ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰੀ ਸਿਹਤ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ।"

"ਖੈਰ, ਇਹ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਸ਼ੀਲ ਸੀ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਆਓ, ਵਾਟਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਦਿਨ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ।"

ਮਿਸਟਰ ਜੋਸਫ਼ ਹੈਰੀਸਨ ਸਾਨੂੰ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵੱਲ ਲੈ ਗਏ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਪੋਰਟਸਮਾਊਥ ਟ੍ਰੇਨ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹ ਰਹੇ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਡੂੰਘੀ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਕਲੈਫਮ ਜੰਕਸ਼ਨ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਗਏ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ।

"ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਾਈਨ ਰਾਹੀਂ ਆਉਣਾ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਉੱਚੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਦੇਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ।"

ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਕਾਫ਼ੀ ਘਿਣਾਉਣਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਸਮਝਾ ਦਿੱਤੀ।

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡੀਆਂ, ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਝੁੰਡਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖੋ ਜੋ ਸਲੇਟਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉੱਠ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਸੀਸੇ ਦੇ ਰੰਗ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਇੱਟਾਂ ਦੇ ਟਾਪੂ।"

"ਬੋਰਡ-ਸਕੂਲ।"

"ਰੌਸ਼ਨੀ ਘਰ, ਮੇਰੇ ਮੁੰਡੇ! ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਬੀਕਾਂ! ਹਰੇਕ ਵਿੱਚ ਸੈਂਕੜੇ ਚਮਕਦਾਰ ਛੋਟੇ ਬੀਜਾਂ ਵਾਲੇ ਕੈਪਸੂਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਭਵਿੱਖ ਦਾ ਬੁੱਧੀਮਾਨ, ਬਿਹਤਰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਉੱਗੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਦਮੀ ਫੇਲਪਸ ਸ਼ਰਾਬ ਨਹੀਂ ਪੀਂਦਾ?"

"ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।"

"ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਹਰ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਬੇਚਾਰਾ ਸ਼ੈਤਾਨ ਜ਼ਰੂਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਡੂੰਘੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਾਂਗੇ। ਮਿਸ ਹੈਰੀਸਨ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ?"

"ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਚਰਿੱਤਰ ਵਾਲੀ ਕੁੜੀ।"

"ਹਾਂ, ਪਰ ਉਹ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਗਲਤ ਹਾਂ। ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਭਰਾ ਨੌਰਥੰਬਰਲੈਂਡ ਦੇ ਕਿਸੇ ਉੱਪਰਲੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਲੋਹੇ ਦੇ ਮਾਹਰ ਦੇ ਇਕਲੌਤੇ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਪਿਛਲੀ ਸਰਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸਦੀ ਮੰਗਣੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਆਈ, ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਵਜੋਂ। ਫਿਰ ਹਾਦਸਾ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਰੁਕੀ ਰਹੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਭਰਾ ਜੋਸਫ਼, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਸਮਝਦਾ ਹੋਇਆ, ਵੀ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਿਹਾ। ਮੈਂ ਕੁਝ ਸੁਤੰਤਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ। ਪਰ ਅੱਜ ਦਾ ਦਿਨ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦਾ ਦਿਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ -" ਮੈਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ।

"ਓਹ, ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਿਲਚਸਪ ਲੱਗਦੇ ਹਨ -" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕੁਝ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਦਿਨ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਚੱਲ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਲ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁਸਤ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

"ਸ਼ਾਨਦਾਰ," ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹਾਸੇ-ਮਜ਼ਾਕ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗੇ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਫੋਰਬਸ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਸਾਨੂੰ ਉਹ

ਸਾਰੇ ਵੇਰਵੇ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਕੇਸ ਕਿਸ ਪੱਖ ਤੋਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸੁਰਾਗ ਹੈ?"

"ਖੈਰ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕਈ ਹਨ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਹੋਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਕੇ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਟਰੈਕ ਕਰਨਾ ਸਭ ਤੋਂ ਔਖਾ ਅਪਰਾਧ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਉਦੇਸ਼ਹੀਣ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਉਦੇਸ਼ਹੀਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕੌਣ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਕਮਾਉਂਦਾ ਹੈ? ਇੱਥੇ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਰਾਜਦੂਤ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਰੂਸੀ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਚ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਲਾਰਡ ਹੋਲਡਹਰਸਟ ਹੈ।"

"ਲਾਰਡ ਹੋਲਡਹਰਸਟ!"

"ਖੈਰ, ਇਹ ਸੋਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਜਨੇਤਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਨਸ਼ਟ ਹੋਣ ਦਾ ਅਫ਼ਸੋਸ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਲਾਰਡ ਹੋਲਡਹਰਸਟ ਦੇ ਸਨਮਾਨਯੋਗ ਰਿਕਾਰਡ ਵਾਲਾ ਰਾਜਨੇਤਾ ਨਹੀਂ?"

"ਇਹ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਅਣਡਿੱਠਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਮਹਾਂਪੁਰਖ ਨੂੰ ਮਿਲਾਂਗੇ ਅਤੇ ਪਤਾ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਲਈ ਪੈਦਲ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ।"

"ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ?"

"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਵੋਕਿੰਗ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਲੰਡਨ ਦੇ ਹਰ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਅਖ਼ਬਾਰ ਨੂੰ ਤਾਰ ਭੇਜੇ ਸਨ। ਇਹ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ।"

ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਨੋਟਬੁੱਕ ਤੋਂ ਪਾੜਿਆ ਹੋਇਆ ਇੱਕ ਸ਼ੀਟ ਫੜਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਉੱਤੇ ਪੈਨਸਿਲ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ:

10 ਪੌਂਡ ਇਨਾਮ। ਉਸ ਕੈਬ ਦਾ ਨੰਬਰ ਜਿਸਨੇ 23 ਮਈ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਪੌਣੇ ਦਸ ਵਜੇ ਚਾਰਲਸ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਵਿਦੇਸ਼ ਦਫ਼ਤਰ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਕਿਰਾਇਆ ਘਟਾਇਆ ਸੀ। 221B, ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰੋ।

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਚੋਰ ਟੈਕਸੀ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ?"

"ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਪਰ ਜੇ ਮਿਸਟਰ ਫੇਲਪਸ ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹਨ ਕਿ ਕਮਰੇ ਜਾਂ ਗਲਿਆਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲੁਕਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਬਾਹਰੋਂ ਆਇਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਇੰਨੀ ਗਿੱਲੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਬਾਹਰੋਂ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਲਿਨੋਲੀਅਮ 'ਤੇ ਨਮੀ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ, ਜਿਸਦੀ ਉਸਦੇ ਲੰਘਣ ਦੇ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਕੈਬ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ। ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕੈਬ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

"ਇਹ ਮੰਨਣਯੋਗ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੁਰਾਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਘੰਟੀ ਹੈ - ਜੋ ਕਿ ਕੇਸ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਲੱਖਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਘੰਟੀ ਕਿਉਂ ਵਜਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ? ਕੀ ਇਹ ਚੋਰ ਨੇ ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ? ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ ਕੋਈ ਸੀ ਜੋ ਚੋਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇਹ ਕੀਤਾ ਸੀ? ਜਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਹਾਦਸਾ ਸੀ? ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ ਸੀ -?" ਉਹ ਤੀਬਰ ਅਤੇ ਚੁੱਪ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਡੁੱਬ ਗਿਆ

ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਉੱਭਰਿਆ ਸੀ; ਪਰ ਮੈਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਹਰ ਮੂਡ ਦਾ ਆਦੀ ਸੀ, ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਸੰਭਾਵਨਾ ਅਚਾਨਕ ਉਸਦੇ ਉੱਤੇ ਆ ਗਈ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਟਰਮੀਨਸ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਵੀਹ ਵੱਜ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਬੁਫੇ 'ਤੇ ਕਾਹਲੀ ਨਾਲ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਵੱਲ ਵਧੇ। ਹੋਮਜ਼ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਫੋਰਬਸ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸਵਾਗਤ ਲਈ ਉਡੀਕਦੇ ਹੋਏ ਪਾਇਆ - ਇੱਕ ਛੋਟਾ, ਲੂੰਬੜੀ ਆਦਮੀ ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਤਿੱਖਾ ਸੀ ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਸਤਾਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਠੰਡਾ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਆਏ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼," ਉਸਨੇ ਤਿੱਖੇ ਜਿਹੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲੀ ਸਾਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਤਿਆਰ ਹੋ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਕੇਸ ਖਤਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ।"

"ਇਸਦੇ ਉਲਟ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਪਿਛਲੇ ਤਪੰਜਾ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਸਿਰਫ਼ ਚਾਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਉਨਤਾਲੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਸਿਹਰਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਨਾ ਜਾਣਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਵਾਨ ਅਤੇ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਹੋ, ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰੋਗੇ, ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਇਸ਼ਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ," ਜਾਸੂਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਅੰਦਾਜ਼ ਬਦਲਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਸ ਕੇਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸਿਹਰਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਕਿਹੜੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਹਨ?"

"ਕਮਿਸ਼ਨੇਅਰ ਟੈਂਗੇ ਨੂੰ ਛਾਂਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਗਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਕਿਰਦਾਰ ਨਾਲ ਛੱਡਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਰਿਹਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਇੱਕ ਬੁਰੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਛਾਇਆ ਕੀਤਾ ਹੈ?"

"ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਟੈਂਜੀ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਔਰਤ ਦੋ ਵਾਰ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਠੀਕ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸਕੀ।"

"ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਲਾਲ ਹਨ?"

"ਹਾਂ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਮਿਲ ਗਏ।"

"ਪੈਸੇ ਕਿੱਥੋਂ ਆਏ?"

"ਇਹ ਸਭ ਠੀਕ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਬਕਾਇਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ।"

"ਜਦੋਂ ਮਿਸਟਰ ਫੇਲਪਸ ਨੇ ਕੌਫੀ ਲਈ ਘੰਟੀ ਵਜਾਈ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਘੰਟੀ ਵਜਾਉਣ ਦਾ ਕੀ ਕਾਰਨ ਦੱਸਿਆ?"

"ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਬਹੁਤ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਆਰਾਮ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ।"

"ਖੈਰ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਸੁੱਤੇ ਪਏ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਔਰਤ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਰਾਤ ਜਲਦੀ ਕਿਉਂ ਭੱਜ ਗਈ? ਉਸਦੀ ਜਲਦੀ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ।"

"ਉਹ ਆਮ ਨਾਲੋਂ ਦੇਰ ਨਾਲ ਆਈ ਸੀ ਅਤੇ ਘਰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਮਿਸਟਰ ਫੇਲਪਸ, ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਵੀਹ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਘਰ ਪਹੁੰਚ ਗਏ?"

"ਉਹ ਬੱਸ ਅਤੇ ਹੈਨਸਮ ਵਿੱਚਲੇ ਫਰਕ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਮਝਾਉਂਦੀ ਹੈ।"

"ਕੀ ਉਸਨੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ, ਆਪਣੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚਦਿਆਂ ਹੀ, ਉਹ ਪਿਛਲੀ ਰਸੋਈ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਭੱਜ ਗਈ?"

"ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਦਲਾਲਾਂ ਨੂੰ ਚੁਕਾਉਣ ਲਈ ਪੈਸੇ ਸਨ।"

"ਉਸ ਕੋਲ ਹਰ ਗੱਲ ਦਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਜਵਾਬ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਜਾਣ ਵੇਲੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਚਾਰਲਸ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਸੀ?"

"ਉਸਨੇ ਸਿਵਾਏ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਦੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ।"

"ਖੈਰ, ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ?"

"ਕਲਰਕ ਗੋਰੋਟ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੌਂ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾ ਸਕਦੇ।"

"ਹੋਰ ਕੁਝ?"

"ਖੈਰ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਿਧਾਂਤ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਘੰਟੀ ਕਿਵੇਂ ਵੱਜੀ?"

"ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਹਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਵੀ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਲਾਰਮ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਹੱਥ ਸੀ।"

"ਹਾਂ, ਇਹ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਉਸ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦ। ਜੇ ਮੈਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣੋਗੇ। ਆਓ। ਵਾਟਸਨ।"

"ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ?" ਮੈਂ ਦਫ਼ਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੇ ਹੋਏ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਕੈਬਨਿਟ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਲਾਰਡ ਹੋਲਡਹਰਸਟ ਦਾ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲੈਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ।"

ਅਸੀਂ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਸੀ ਕਿ ਲਾਰਡ ਹੋਲਡਹਰਸਟ ਅਜੇ ਵੀ ਡਾਊਨਿੰਗ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਚੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣਾ ਕਾਰਡ ਭੇਜਣ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ। ਰਾਜਨੇਤਾ ਨੇ ਸਾਡਾ ਸਵਾਗਤ ਉਸ ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਕਮਾਲ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਫਾਇਰਪਲੇਸ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਦੋ ਆਲੀਸ਼ਾਨ ਲਾਉਂਜ 'ਤੇ ਬਿਠਾਇਆ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਗਲੀਚੇ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ, ਆਪਣੇ ਹਲਕੇ, ਲੰਬੇ ਸਰੀਰ, ਉਸਦੇ ਤਿੱਖੇ ਗੁਣਾਂ, ਵਿਚਾਰਸ਼ੀਲ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਲੇਟੀ ਰੰਗ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਵਾਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਉਸ ਆਮ ਕਿਸਮ ਦੇ ਨਹੀਂ, ਇੱਕ ਕੁਲੀਨ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਜੋ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕੁਲੀਨ ਹੈ।

"ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜਾਣੂ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼," ਉਸਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਅਤੇ ਬੇਸ਼ੱਕ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਫੇਰੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹੋਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਹਨਾਂ ਦਫਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੀ ਮੈਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?"

"ਮਿਸਟਰ ਪਰਸੀ ਫੇਲਪਸ ਦੇ ਵਿੱਚ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਆਹ, ਮੇਰਾ ਬਦਕਿਸਮਤ ਭਤੀਜਾ! ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਾਡੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰੀ ਕਾਰਨ ਮੇਰੇ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਦਾ ਪਾਉਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਘਟਨਾ ਦਾ ਉਸਦੇ ਕਰੀਅਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਵੇਗਾ।"

"ਪਰ ਜੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਮਿਲ ਜਾਵੇ?"

"ਆਹ, ਇਹ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਵੱਖਰਾ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਸਵਾਲ ਸਨ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਲਾਰਡ ਹੋਲਡਹਰਸਟ।"

"ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਕਾਪੀ ਲੈਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਇਸੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਸਨ?"

"ਇਹ ਸੀ."

"ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇ?"

"ਇਹ ਸਵਾਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਇਰਾਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਧੀ ਦੀ ਕਾਪੀ ਦੇਣ ਦਾ ਸੀ?"

"ਕਦੇ ਨਹੀਂ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨ ਹੈ?"

"ਬਿਲਕੁਲ।"

"ਖੈਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਮਿਸਟਰ ਫੇਲਪਸ ਨੇ ਕਦੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਚੋਰ ਦਾ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਚਾਨਕ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਮੌਕਾ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਲਿਆ।"

ਰਾਜਨੇਤਾ ਮੁਸਕਰਾਇਆ। "ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸੂਬੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲੈ ਜਾਓ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਸੋਚਿਆ। "ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨੁਕਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਰ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਇਸ ਸੰਧੀ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

ਰਾਜਨੇਤਾ ਦੇ ਭਾਵਪੂਰਤ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪਰਛਾਵਾਂ ਲੰਘ ਗਿਆ। "ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਨਤੀਜੇ ਸੱਚਮੁੱਚ।"

"ਅਤੇ ਕੀ ਉਹ ਵਾਪਰੇ ਹਨ?"

"ਹਾਲੇ ਨਹੀ."

"ਜੇਕਰ ਸੰਧੀ, ਮੰਨ ਲਓ, ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਜਾਂ ਰੂਸੀ ਵਿਦੇਸ਼ ਦਫ਼ਤਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੁਣਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ?"

"ਮੈਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਲਾਰਡ ਹੋਲਡਹਰਸਟ ਨੇ ਗੁੱਸੇ ਭਰੇ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

"ਕਿਉਂਕਿ ਲਗਭਗ ਦਸ ਹਫ਼ਤੇ ਬੀਤ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਸੰਧੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ।"

ਲਾਰਡ ਹੋਲਡਹਰਸਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਏ।

"ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਕਿ ਚੋਰ ਨੇ ਸੰਧੀ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਲਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਫਰੇਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਲਟਕਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।"

"ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਬਿਹਤਰ ਕੀਮਤ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

"ਜੇ ਉਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਰ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਕੀਮਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ। ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੰਧੀ ਗੁਪਤ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ।"

"ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਇੱਕ ਸੰਭਵ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਚੋਰ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਕੋਈ ਬਿਮਾਰੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ -"

"ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਦਿਮਾਗੀ ਬੁਖਾਰ ਦਾ ਹਮਲਾ?" ਰਾਜਨੇਤਾ ਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਬੇਝਿਜਕ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ। "ਅਤੇ ਹੁਣ ਲਾਰਡ ਹੋਲਡਹਰਸਟ, ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੀਮਤੀ ਸਮਾਂ ਲੈ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ੁਭਕਾਮਨਾਵਾਂ ਦੇਵਾਂਗੇ।"

"ਤੁਹਾਡੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਹਰ ਸਫਲਤਾ, ਅਪਰਾਧੀ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ," ਰਈਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਝੁਕਾ ਕੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਉਹ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਆਦਮੀ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਵ੍ਹਾਈਟਹਾਲ ਵਿੱਚ ਆਏ। "ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਮੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਫੋਨ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਸਦੇ ਬੂਟ ਹੱਲ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਹੁਣ, ਵਾਟਸਨ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਜਾਇਜ਼ ਕੰਮ ਤੋਂ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਰੋਕਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਅੱਜ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੈਬ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪ੍ਰਤੀ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਉਸੇ ਰੇਲਗੱਡੀ ਰਾਹੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵੋਕਿੰਗ ਆਓਗੇ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਲਈ ਸੀ।"

* * *

ਮੈਂ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਵੋਕਿੰਗ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਏ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਉਸਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਚਾਹਿਆ, ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਚੱਲਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਦਿੱਖ ਤੋਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੇਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਉਸਦੀ ਗੱਲਬਾਤ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ, ਬਰਟੀਲਨ ਮਾਪ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਬਾਰੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਵਿਦਵਾਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜੋਸ਼ੀਲੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ।

ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕਲਾਇੰਟ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸਦੀ ਸਮਰਪਿਤ ਨਰਸ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੇਠ ਪਾਇਆ, ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਬਿਹਤਰ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਤਾਂ ਉਹ ਸੋਫੇ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੇ ਸਾਡਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ।

"ਕੋਈ ਖ਼ਬਰ?" ਉਸਨੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੇਰੀ ਰਿਪੋਰਟ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਫੋਰਬਸ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਚਾਚੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੀਆਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਰੇਲਗੱਡੀਆਂ ਪੈਦਲ ਚਲਾਈਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕੁਝ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਤੂੰ ਹੌਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹਾਰਿਆ?"

"ਕਦੇ ਨਹੀਂ।"

"ਰੱਬ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਅਸੀਸ ਦੇਵੇ!" ਮਿਸ ਹੈਰੀਸਨ ਚੀਕਿਆ। "ਜੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਹਿੰਮਤ ਅਤੇ ਸਬਰ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀਏ ਤਾਂ ਸੱਚਾਈ ਜ਼ਰੂਰ ਸਾਹਮਣੇ ਆਵੇਗੀ।"

"ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ," ਫੇਲਪਸ ਨੇ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਬੈਠਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਹਾਂ, ਰਾਤ ਨੂੰ ਸਾਡਾ ਇੱਕ ਸਾਹਸ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ।" ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਉਸਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਡਰ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਭਿਆਨਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਅਚੇਤ ਕੇਂਦਰ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਮੇਰੀ ਇੱਜ਼ਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਵੀ ਹੈ?"

"ਆਹ!" ਹੋਮਜ਼ ਚੀਕਿਆ।

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਦੇ ਤਜਰਬੇ ਤੋਂ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ।"

"ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸੁਣਨ ਦਿਓ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਰਾਤ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਨਰਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੌਂ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੰਨੀ ਬਿਹਤਰ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਰਾਤ ਦੀ ਲਾਈਟ ਬਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਖੈਰ, ਸਵੇਰੇ ਦੋ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਮੈਂ ਹਲਕੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਹਲਕੀ ਜਿਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਜਗਾਇਆ। ਇਹ ਉਸ ਆਵਾਜ਼ ਵਰਗੀ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਚੂਹਾ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਤਖ਼ਤੇ ਨੂੰ ਕੁਤਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਸੁਣਦਾ ਰਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਉਸੇ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ ਉੱਚਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਧਾਤੂ ਦੀ ਸਨਿਕ ਆਈ। ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਬੈਠ ਗਈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਹੁਣ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਕੀ ਸਨ। ਪਹਿਲੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਸੇ ਯੰਤਰ ਨੂੰ ਪੱਟਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਚੀਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕੱਢਣ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਕੈਚ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਦਬਾਉਣ ਕਰਕੇ ਆਈਆਂ ਸਨ।"

"ਫਿਰ ਲਗਭਗ ਦਸ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਰੁਕਿਆ ਰਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜਗਾਇਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹਲਕੀ ਜਿਹੀ ਕਰੈਕਿੰਗ ਸੁਣੀ ਕਿਉਂਕਿ ਖਿੜਕੀ ਬਹੁਤ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਹੋਰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਨਾੜਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਨਹੀਂ ਰਹੀਆਂ। ਮੈਂ ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ਟਰ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੇ। ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਫਲੈਸ਼ ਵਾਂਗ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਚਾਦਰ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਗੱਲ ਦਾ ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਯਕੀਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਹੈ

ਕਿ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਥਿਆਰ ਸੀ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਚਾਕੂ ਵਾਂਗ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਭੱਜਣ ਲਈ ਮੁੜਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਚਮਕ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖੀ।"

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਕੀ ਕੀਤਾ?"

"ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਾਕਤਵਰ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਖਿੜਕੀ ਰਾਹੀਂ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੀ, ਮੈਂ ਘੰਟੀ ਵਜਾਈ ਅਤੇ ਘਰ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਸੋਈ ਵਿੱਚ ਘੰਟੀ ਵੱਜਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਨੌਕਰ ਉੱਪਰ ਸੌਂਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਰੌਲਾ ਪਾਇਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਯੂਸੁਫ਼ ਹੇਠਾਂ ਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਬਾਕੀਆਂ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ। ਯੂਸੁਫ਼ ਅਤੇ ਲਾੜੇ ਨੂੰ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਬਾਹਰ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਮਿਲੇ, ਪਰ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਮੌਸਮ ਇੰਨਾ ਖੁਸ਼ਕ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘਾਹ ਦੇ ਪਾਰ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਲੱਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲੱਕੜ ਦੀ ਵਾੜ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ ਜੋ ਸੜਕ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਲੰਘ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰੇਲਿੰਗ ਦੇ ਉੱਪਰੋਂ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ। ਮੈਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਸਥਾਨਕ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਰਾਏ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

ਸਾਡੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਦੀ ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ 'ਤੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਬੇਕਾਬੂ ਉਤਸ਼ਾਹ ਵਿੱਚ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਣ ਲੱਗਾ।

"ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇਕੱਲੀਆਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀਆਂ," ਫੇਲਪਸ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸਾਹਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹਿਲਾ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਘਰ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮ ਸਕਦੇ ਹੋ?"

"ਓਹ, ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਧੁੱਪ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਯੂਸੁਫ਼ ਵੀ ਆਵੇਗਾ।"

"ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ," ਮਿਸ ਹੈਰੀਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਨਹੀਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਹੀ ਬੈਠਣ ਲਈ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਹੋ।"

ਉਹ ਮੁਟਿਆਰ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਦੇ ਅਹਿਸਾਸ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਦਾ ਭਰਾ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਚਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਚੱਲ ਪਏ। ਅਸੀਂ ਲਾਅਨ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਨੌਜਵਾਨ ਡਿਪਲੋਮੈਟ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਬਾਹਰ ਵੱਲ ਗਏ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਨ, ਪਰ ਉਹ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧੁੰਦਲੇ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸਨ। ਹੋਮਜ਼ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਝੁਕਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਉੱਠਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਕੋਈ ਇਸ ਦਾ ਬਹੁਤਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਆਓ ਘਰ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮੀਏ ਅਤੇ ਦੇਖੀਏ ਕਿ ਚੋਰ ਨੇ ਇਹ ਖਾਸ ਕਮਰਾ ਕਿਉਂ ਚੁਣਿਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਡਰਾਇੰਗ-ਰੂਮ ਅਤੇ ਡਾਇਨਿੰਗ-ਰੂਮ ਦੀਆਂ ਉਹ ਵੱਡੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਉਸ ਲਈ ਹੋਰ ਵੀ ਆਕਰਸ਼ਕ ਹੋਣਗੀਆਂ।"

"ਉਹ ਸੜਕ ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ," ਸ੍ਰੀ ਜੋਸਫ਼ ਹੈਰੀਸਨ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ।

"ਆਹ, ਹਾਂ, ਬਿਲਕੁਲ। ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਉਸਨੇ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਕਿਸ ਲਈ ਹੈ?"

"ਇਹ ਵਪਾਰੀਆਂ ਲਈ ਪਾਸੇ ਦਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਹ ਰਾਤ ਨੂੰ ਬੰਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।"

"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਲਾਰਮ ਵੱਜਿਆ ਹੈ?"

“ਕਦੇ ਨਹੀਂ,” ਸਾਡੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਪਲੇਟ ਰੱਖਦੇ ਹੋ, ਜਾਂ ਚੋਰਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋ?"

"ਕੁਝ ਵੀ ਕੀਮਤੀ ਨਹੀਂ।"

ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣੀਆਂ ਜੇਬਾਂ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਪਾ ਕੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਭਰੀ ਹਵਾ ਜੋ ਉਸਦੇ ਲਈ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸੀ।

"ਵੈਸੇ," ਉਸਨੇ ਜੋਸਫ਼ ਹੈਰੀਸਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਜਗ੍ਹਾ ਮਿਲੀ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸਾਥੀ ਵਾੜ ਟੱਪਿਆ ਸੀ। ਆਓ ਆਪਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀਏ!"

ਉਹ ਮੋਟਾ ਨੌਜਵਾਨ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਲੈ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਲੱਕੜ ਦੀ ਰੇਲਿੰਗ ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਤਰੇੜ ਆ ਗਈ ਸੀ। ਲੱਕੜ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਟੁਕੜਾ ਹੇਠਾਂ ਲਟਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਖਿੱਚਿਆ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ।

"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ? ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਪੁਰਾਣਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ?"

"ਖੈਰ, ਸ਼ਾਇਦ ਅਜਿਹਾ।"

"ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਛਾਲ ਮਾਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ। ਆਓ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਚੱਲੀਏ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਗੱਲ ਕਰੀਏ।"

ਪਰਸੀ ਫੇਲਪਸ ਆਪਣੇ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਜੀਜੇ ਦੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਬਹੁਤ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਤੁਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਲਾਅਨ ਦੇ ਪਾਰ ਤੁਰਿਆ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਬਾਕੀਆਂ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਬੈੱਡਰੂਮ ਦੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਸੀ।

"ਮਿਸ ਹੈਰੀਸਨ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਤੀਬਰਤਾ ਨਾਲ ਬੋਲਦਿਆਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਹੋ। ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਉੱਥੇ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਦੀ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਹੋ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ।"

"ਯਕੀਨਨ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼," ਕੁੜੀ ਨੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

"ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸੌਣ ਜਾਓ ਤਾਂ ਇਸ ਕਮਰੇ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬਾਹਰੋਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਓ ਅਤੇ ਚਾਬੀ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖੋ। ਇਹ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰੋ।"

"ਪਰ ਪਰਸੀ?"

"ਉਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਲੰਡਨ ਆਵੇਗਾ।"

"ਅਤੇ ਕੀ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹੀ ਰਹਾਂ?"

"ਇਹ ਉਸਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜਲਦੀ! ਵਾਅਦਾ ਕਰੋ!"

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਬਾਕੀ ਦੋ ਆਏ, ਉਸਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਝੱਟ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ।

"ਤੂੰ ਉੱਥੇ ਬੈਠ ਕੇ ਕਿਉਂ ਪੋਚਾ ਫੇਰ ਰਹੀ ਹੈਂ, ਐਨੀ?" ਉਸਦਾ ਭਰਾ ਚੀਕਿਆ। "ਬਾਹਰ ਧੁੱਪ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾ!"

"ਨਹੀਂ, ਧੰਨਵਾਦ, ਜੋਸਫ਼। ਮੈਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸਿਰ ਦਰਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਮਰਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਠੰਡਾ ਅਤੇ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਹੈ।"

"ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਦੇ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼?" ਸਾਡੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਖੈਰ, ਇਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੁੱਖ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਲੰਡਨ ਆਓਗੇ ਤਾਂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਇੱਕਦਮ?"

"ਠੀਕ ਹੈ, ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਤੁਸੀਂ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਹੋ ਸਕੋ। ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਕਹੋ।"

"ਮੈਂ ਕਾਫ਼ੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜੇ ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕੋਈ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਸੰਭਵ।"

"ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਉੱਥੇ ਰਹਾਂ?"

"ਮੈਂ ਬਸ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।"

"ਫਿਰ, ਜੇ ਮੇਰਾ ਰਾਤ ਦਾ ਦੋਸਤ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਪੰਛੀ ਨੂੰ ਉੱਡਦਾ ਹੋਇਆ ਪਾਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋਗੇ ਕਿ ਯੂਸੁਫ਼ ਸਾਡੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਆਵੇ?"

"ਓਹ, ਨਹੀਂ, ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਵਾਟਸਨ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰੇਗਾ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿਓਗੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਵਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਤਿੰਨੋਂ ਇਕੱਠੇ ਸ਼ਹਿਰ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਵਾਂਗੇ।"

ਇਹ ਉਸਦੇ ਸੁਝਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮਿਸ ਹੈਰੀਸਨ ਨੇ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਸੁਝਾਅ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੈੱਡਰੂਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਚਾਲਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੀ ਸੀ, ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਔਰਤ ਨੂੰ ਫੇਲਪਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਨਾ ਰੱਖਣ ਲਈ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਉਸਦੀ ਵਾਪਸੀ ਵਾਲੀ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਸੀ, ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਡਾਇਨਿੰਗ-ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਂਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੋਮਜ਼ ਕੋਲ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵੀ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈਰਾਨੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ, ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੀ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਵੋਕਿੰਗ ਛੱਡਣ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

"ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਛੋਟੇ ਨੁਕਤੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਡੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਫੇਲਪਸ, ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੇਗੀ। ਵਾਟਸਨ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਲੰਡਨ ਪਹੁੰਚੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਸਾਡੇ ਦੋਸਤ ਨਾਲ ਬੇਕਰ ਸਟ੍ਰੀਟ 'ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਕੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰੋਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਾਂਗਾ। ਇਹ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਾਣੇ ਸਕੂਲ-ਸਾਥੀ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਫੇਲਪਸ ਅੱਜ ਰਾਤ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਬੈੱਡਰੂਮ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਨਾਸ਼ਤੇ ਲਈ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਰੇਲਗੱਡੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਅੱਠ ਵਜੇ ਵਾਟਰਲੂ ਲੈ ਜਾਵੇਗੀ।"

"ਪਰ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਜਾਂਚ ਬਾਰੇ ਕੀ?" ਫੇਲਪਸ ਨੇ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਅਸੀਂ ਇਹ ਕੱਲ੍ਹ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵੇਲੇ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਵਧੇਰੇ ਤੁਰੰਤ ਕੰਮ ਆ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬ੍ਰਾਈਰਬ੍ਰੇ ਵਿਖੇ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ," ਫੇਲਪਸ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਪਲੇਟਫਾਰਮ ਤੋਂ ਹਿੱਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ।

“ਮੈਨੂੰ ਬ੍ਰੀਅਰਬ੍ਰੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਉਮੀਦ ਹੈ,” ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੇ ਹੀ ਖ਼ੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਹਿਲਾਇਆ।

ਮੈਂ ਅਤੇ ਫੇਲਪਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਨਵੇਂ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਕੋਈ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸਕਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਹੋਈ ਚੋਰੀ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਸੁਰਾਗ ਲੱਭਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਇਹ ਕੋਈ ਚੋਰ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਲਈ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਆਮ ਚੋਰ ਸੀ।"

"ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੁਹਾਡਾ ਆਪਣਾ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ?"

"ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਮੰਨੋ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਸਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ ਜਾਂ ਨਾ ਕਰੋ, ਪਰ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਕੋਈ ਡੂੰਘੀ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਜੋ ਮੇਰੀ ਸਮਝ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਬੇਤੁਕਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ! ਇੱਕ ਚੋਰ ਨੂੰ ਬੈੱਡਰੂਮ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਉਂ ਵੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਲੁੱਟ ਦੀ ਕੋਈ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਚਾਕੂ ਲੈ ਕੇ ਕਿਉਂ ਆਵੇ?"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਘਰ ਤੋੜਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਜਿੰਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ?"

"ਓਹ, ਨਹੀਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਚਾਕੂ ਸੀ। ਮੈਂ ਬਲੇਡ ਦੀ ਚਮਕ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖੀ।"

"ਪਰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਇੰਨਾ ਵੈਰ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?"

"ਆਹ, ਇਹੀ ਤਾਂ ਸਵਾਲ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਜੇ ਹੋਮਜ਼ ਵੀ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਹੈ ਨਾ? ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਸਿਧਾਂਤ ਸਹੀ ਹੈ, ਜੇ ਉਹ ਉਸ ਆਦਮੀ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਮੁੰਦਰੀ ਸੰਧੀ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਅੱਗੇ ਵਧ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਬੇਤੁਕਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੁੱਟਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜਾ ਤੁਹਾਡੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ।"

"ਪਰ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਬ੍ਰਾਈਰਬ੍ਰੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਰਿਹਾ।"

“ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ,” ਮੈਂ ਕਿਹਾ, “ਪਰ ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ ਕਿ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਚੰਗੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਕੁਝ ਕਰਦਾ ਹੈ,” ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਗੱਲਬਾਤ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵੱਲ ਵਧ ਗਈ।

ਪਰ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਥਕਾਵਟ ਵਾਲਾ ਦਿਨ ਸੀ। ਫੈਲਪਸ ਆਪਣੀ ਲੰਬੀ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬੇਚੈਨ ਅਤੇ ਘਬਰਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਵਿਅਰਥ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ, ਸਮਾਜਿਕ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਖੱਡ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੀ ਗੁਆਚੀ ਹੋਈ ਸੰਧੀ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਂਦਾ, ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦਾ, ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਂਦਾ, ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਂਦਾ ਕਿ ਹੋਮਜ਼ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਲਾਰਡ ਹੋਲਡਹਰਸਟ ਕੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸਾਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਕਿਹੜੀ ਖ਼ਬਰ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਾਮ ਹੁੰਦੀ ਗਈ ਉਸਦਾ ਉਤਸ਼ਾਹ ਕਾਫ਼ੀ ਦਰਦਨਾਕ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ।

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਮਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।"
"ਪਰ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇੰਨੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦੀ?"
"ਓਹ, ਹਾਂ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਸੁਰਾਗ ਦਿੰਦੇ ਸਨ।"
"ਪਰ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਜਿੱਥੇ ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ ਹਿੱਤ ਦਾਅ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਹੋਣ?"
"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ। ਮੇਰੀ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਯੂਰਪ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸ਼ਾਸਕ ਘਰਾਣਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ।"
"ਪਰ ਤੂੰ ਉਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ, ਵਾਟਸਨ। ਉਹ ਇੰਨਾ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਸ਼ਾਵਾਦੀ ਹੈ? ਕੀ ਤੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਰੱਖਦਾ ਹੈ?"
"ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ।"
"ਇਹ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ।"
"ਇਸਦੇ ਉਲਟ। ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਹਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਖੁਸ਼ਬੂ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਚੁੱਪ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਘਬਰਾਉਣ ਨਾਲ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੌਂ ਜਾਓ ਅਤੇ ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਸਾਡੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਸ ਲਈ ਤਾਜ਼ਾ ਰਹੋ।"
ਮੈਂ ਅਖੀਰ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਸਲਾਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਮਨਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਢੰਗ ਤੋਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਲਈ ਨੀਂਦ ਦੀ ਬਹੁਤੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਉਸਦਾ ਮੂਡ ਛੂਤ ਵਾਲਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਖੁਦ ਹੀ ਪਿਆ ਰਿਹਾ, ਇਸ ਅਜੀਬ ਸਮੱਸਿਆ 'ਤੇ ਸੋਚ-ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਸੌ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਕਾਢ ਕੱਢਦਾ ਰਿਹਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਪਿਛਲੇ ਨਾਲੋਂ ਅਸੰਭਵ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਵੋਕਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਰਿਹਾ? ਉਸਨੇ ਮਿਸ ਹੈਰੀਸਨ ਨੂੰ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਬਿਮਾਰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਿਹਾ? ਉਹ ਇੰਨਾ ਧਿਆਨ ਕਿਉਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬ੍ਰਾਈਰਬ੍ਰੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਾ ਦੱਸੇ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ? ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਹਿਲਾਇਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਕੁਝ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੌਂ ਨਾ ਗਿਆ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰੇ।
ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਜਾਗਿਆ ਤਾਂ ਸੱਤ ਵਜੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਫੇਲਪਸ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵੱਲ ਤੁਰ ਪਿਆ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬੇਸੁਆਦ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੀਂਦ ਨਾ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਤ ਬਿਤਾਈ। ਉਸਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਹੋਮਜ਼ ਅਜੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ।
"ਉਹ ਇੱਥੇ ਉਦੋਂ ਹੀ ਆਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਜਾਂ ਦੇਰ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪਲ ਵੀ ਨਹੀਂ।"
ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸ਼ਬਦ ਸੱਚ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਠ ਵਜੇ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਹੰਸੋਮ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਦੋਸਤ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਇਆ। ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਖੱਬਾ ਹੱਥ ਪੱਟੀ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਫਿੱਕਾ ਸੀ। ਉਹ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਉੱਪਰ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਮਾਂ ਹੀ ਲੱਗਿਆ ਸੀ।

"ਉਹ ਇੱਕ ਕੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਆਦਮੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਫੇਲਪਸ ਚੀਕਿਆ।
ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸਹੀ ਸੀ। "ਆਖ਼ਰਕਾਰ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਸੁਰਾਗ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਥੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਹੈ।"
ਫੇਲਪਸ ਨੇ ਹਾਹਾਕਾਰ ਮਚਾ ਦਿੱਤੀ।
"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਵਾਪਸੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਉਮੀਦ ਸੀ। ਪਰ ਯਕੀਨਨ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਕੱਲ੍ਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੀ ਗੱਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ?"
"ਤੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਹੋਮਜ਼?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ।
"ਟੁਟ, ਇਹ ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਬੇਢੰਗੀ ਦੀ ਇੱਕ ਝਰੀਟ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸ਼ੁਭ-ਸਮਾਰੋਹ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਕੇਸ, ਮਿਸਟਰ ਫੇਲਪਸ, ਯਕੀਨਨ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਹਨੇਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ।"
"ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਪਰੇ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ।"
"ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਨੁਭਵ ਰਿਹਾ ਹੈ।"
"ਉਹ ਪੱਟੀ ਸਾਹਸਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੀ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸੋਗੇ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ?"
"ਨਾਸ਼ਤੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ। ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਸਰੀ ਦੀ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਤੀਹ ਮੀਲ ਸਾਹ ਲਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੈਬਮੈਨ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਤੋਂ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਆਇਆ? ਖੈਰ, ਖੈਰ, ਅਸੀਂ ਹਰ ਵਾਰ ਸਕੋਰ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।"
ਮੇਜ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਛਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਘੰਟੀ ਵਜਾਉਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਡਸਨ ਚਾਹ ਅਤੇ ਕੌਫੀ ਲੈ ਕੇ ਅੰਦਰ ਆਈ। ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਤਿੰਨ ਕਵਰ ਲੈ ਕੇ ਆਈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਮੇਜ਼ ਵੱਲ ਵਧੇ, ਹੋਮਜ਼ ਭੁੱਖਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਉਤਸੁਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਫੇਲਪਸ ਉਦਾਸੀ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉਦਾਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ।
"ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਡਸਨ ਨੇ ਮੌਕੇ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚ ਲਿਆ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਕਰੀਡ ਚਿਕਨ ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਸ਼ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹੋਏ। "ਉਸਦਾ ਖਾਣਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਨਾਸ਼ਤੇ ਦਾ ਓਨਾ ਹੀ ਚੰਗਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਇੱਕ ਸਕਾਚਵੂਮੈਨ। ਵਾਟਸਨ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਉੱਥੇ ਕੀ ਹੈ?"
“ਹੈਮ ਅਤੇ ਆਂਡੇ,” ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਚੰਗਾ! ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਲੈਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਫੇਲਪਸ - ਕਰੀ ਹੋਈ ਮੁਰਗੀ ਜਾਂ ਆਂਡੇ, ਜਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਮਦਦ ਕਰੋਗੇ?"
"ਧੰਨਵਾਦ। ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਖਾ ਸਕਦਾ," ਫੇਲਪਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਓ, ਆਓ! ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡਿਸ਼ ਅਜ਼ਮਾਓ।"
"ਧੰਨਵਾਦ, ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹਾਂਗਾ।"
“ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ,” ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇੱਕ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਝਪਕਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, “ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ?”
ਫੇਲਪਸ ਨੇ ਕਵਰ ਚੁੱਕਿਆ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਚੀਕ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਜਿਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਉਸ ਪਲੇਟ ਵਾਂਗ ਚਿੱਟਾ ਸੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਹ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਨੀਲੇ-ਸਲੇਟੀ ਕਾਗਜ਼ ਦਾ ਇੱਕ

ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸਿਲੰਡਰ ਪਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ, ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਨਿਗਲ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਗਲਪਨ ਨਾਲ ਨੱਚਿਆ, ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਨਾਲ ਦਬਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਚੀਕਿਆ। ਫਿਰ ਉਹ ਵਾਪਸ ਇੱਕ ਆਰਾਮ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਇੰਨਾ ਲੰਗੜਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਉਸਦੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਾਂਡੀ ਪਾਉਣੀ ਪਈ।

"ਉੱਥੇ! ਉੱਥੇ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਥਪਥਪਾਉਂਦੇ ਹੋਏ। "ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਇਹ ਸੁੱਟਣਾ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਥੇ ਵਾਟਸਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਨਾਟਕੀ ਦੇ ਛੋਹ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।"

ਫੇਲਪਸ ਨੇ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਫੜਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਚੁੰਮਿਆ। "ਰੱਬ ਤੈਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦੇਵੇ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਇੱਜ਼ਤ ਬਚਾਈ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਦਾਅ 'ਤੇ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਓਨਾ ਹੀ ਘਿਣਾਉਣਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਗਲਤੀ ਕਰਨਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਫੇਲਪਸ ਨੇ ਕੀਮਤੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਆਪਣੇ ਕੋਟ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਅੰਦਰਲੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ।

"ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਸ਼ਤਾ ਹੋਰ ਰੋਕਾਂ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਸੀ।"

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕੌਫੀ ਦਾ ਕੱਪ ਨਿਗਲਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਹੈਮ ਅਤੇ ਆਂਡਿਆਂ ਵੱਲ ਮੋੜਿਆ। ਫਿਰ ਉਹ ਉੱਠਿਆ, ਆਪਣੀ ਪਾਈਪ ਜਗਾਈ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ।

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਸਰੀ ਦੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਪਿੰਡ ਰਿਪਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਨਮੋਹਕ ਸੈਰ ਲਈ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਚਾਹ ਪੀਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਫਲਾਸਕ ਨੂੰ ਭਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਸੈਂਡਵਿਚ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਗਜ਼ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤੀ। ਮੈਂ ਸ਼ਾਮ ਤੱਕ ਉੱਥੇ ਰਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਵੋਕਿੰਗ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬ੍ਰੀਅਰਬ੍ਰੇ ਦੇ ਬਾਹਰ ਹਾਈ ਰੋਡ 'ਤੇ ਪਾਇਆ।"

"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਸੜਕ ਸਾਫ਼ ਹੋਣ ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ - ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਉਣ-ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ - ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਂ ਵਾੜ ਟੱਪ ਕੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ।"

"ਯਕੀਨਨ ਗੇਟ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ!" ਫੇਲਪਸ ਨੇ ਚੀਕ ਕੇ ਕਿਹਾ।

"ਹਾਂ, ਪਰ ਮੇਰਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਸੁਆਦ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਚੁਣੀ ਜਿੱਥੇ ਤਿੰਨ ਦੇਵਦਾਰ ਦੇ ਰੁੱਖ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਦੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਮੈਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਦਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮੌਕਾ ਨਾ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਝੁਕ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਤੱਕ ਰੀਂਗਦਾ ਰਿਹਾ - ਆਪਣੇ ਪੈਂਟ ਦੇ ਗੋਡਿਆਂ ਦੀ ਬਦਨਾਮ ਹਾਲਤ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ - ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਹਮਣੇ ਰੋਡੋਡੈਂਡਰਨ ਦੇ ਝੁੰਡ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਉੱਥੇ ਮੈਂ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ।

"ਅੰਨ੍ਹਾ ਤੁਹਾਡੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਮਿਸ ਹੈਰੀਸਨ ਨੂੰ ਮੇਜ਼ ਕੋਲ ਬੈਠੀ ਪੜ੍ਹਦੀ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪੌਣੇ ਦਸ ਵਜੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਬੰਦ ਕੀਤੀ, ਸ਼ਟਰ ਲਗਾਏ, ਅਤੇ ਛੁੱਟੀ ਲੈ ਲਈ।"

"ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਤਾਲੇ ਦੀ ਚਾਬੀ ਘੁਮਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।"

"ਚਾਬੀ!" ਫੇਲਪਸ ਨੇ ਚੀਕ ਕੇ ਕਿਹਾ।

"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਮਿਸ ਹੈਰੀਸਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰੋਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੌਣ ਵੇਲੇ ਚਾਬੀ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਰੱਖਣ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਚਿੱਠੀ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਹਰ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਯਕੀਨਨ ਉਸਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਉਹ ਕਾਗਜ਼ ਤੁਹਾਡੀ ਕੋਟ-ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।" ਉਹ ਫਿਰ ਚਲੀ ਗਈ ਅਤੇ ਲਾਈਟਾਂ ਬੁਝ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਰੋਡੋਡੈਂਡਰਨ-ਝਾੜੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਰਹਿ ਗਿਆ।

"ਰਾਤ ਠੀਕ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਬਹੁਤ ਥਕਾਵਟ ਵਾਲੀ ਜਾਗਦੀ ਸੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਉਤਸ਼ਾਹ ਹੈ ਜੋ ਖਿਡਾਰੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਾਟਰਕੋਰਸ ਦੇ ਕੋਲ ਲੇਟਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਮੈਚ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ - ਲਗਭਗ ਓਨਾ ਹੀ ਲੰਮਾ, ਵਾਟਸਨ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਘਾਤਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਪੈਕਲਡ ਬੈਂਡ ਦੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸਮੱਸਿਆ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। ਵੋਕਿੰਗ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਚਰਚ-ਘੜੀ ਸੀ ਜੋ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਨਾਲ ਟਕਰਾਈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਵੇਰੇ ਦੋ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ, ਮੈਂ ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਬੋਲਟ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਧੱਕਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚਾਬੀ ਦੇ ਚੀਕਣ ਦੀ ਕੋਮਲ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ। ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਨੌਕਰਾਂ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮਿਸਟਰ ਜੋਸਫ਼ ਹੈਰੀਸਨ ਚੰਦਰਮਾ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਏ।"

"ਜੋਸਫ਼!" ਫੇਲਪਸ ਨੇ ਵੀਰਜ ਕੱਢਿਆ।

"ਉਹ ਨੰਗੇ ਸਿਰ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਾਲਾ ਚੋਗਾ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਲਾਰਮ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਲੁਕਾ ਸਕੇ। ਉਹ ਕੰਧ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਹੇਠ ਸਿਰ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਤੁਰਿਆ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਖਿੜਕੀ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਬਲੇਡ ਵਾਲਾ ਚਾਕੂ ਸੈਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਾਇਆ ਅਤੇ ਕੈਚ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਖਿੜਕੀ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਸ਼ਟਰ ਵਿੱਚ ਦਰਾੜ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣਾ ਚਾਕੂ ਪਾ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਬਾਰ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਧੱਕਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ।"

"ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਲੇਟਿਆ ਸੀ, ਉੱਥੋਂ ਮੈਨੂੰ ਕਮਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਹਰ ਹਰਕਤ ਦਾ ਸੰਪੂਰਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਦੋ ਮੋਮਬੱਤੀਆਂ ਜਗਾਈਆਂ ਜੋ ਮੈਂਟੇਲਪੀਸ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਕਾਰਪੇਟ ਦੇ ਕੋਨੇ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਮੋੜਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਝੁਕਿਆ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦਾ ਇੱਕ ਵਰਗਾਕਾਰ ਟੁਕੜਾ ਚੁੱਕਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਲੰਬਰ ਗੈਸ-ਪਾਈਪਾਂ ਦੇ ਜੋੜਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਛੱਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਟੀ ਜੋੜ ਨੂੰ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਪਾਈਪ ਨੂੰ ਛੱਡਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਰਸੋਈ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲੁਕਣ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਉਸਨੇ ਕਾਗਜ਼ ਦਾ ਉਹ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸਿਲੰਡਰ ਕੱਢਿਆ, ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਧੱਕਿਆ, ਕਾਰਪੇਟ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕੀਤਾ, ਮੋਮਬੱਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਡਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਸਿੱਧਾ ਮੇਰੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਬਾਹਰ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਖੈਰ, ਉਸ ਕੋਲ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਿਹਰਾ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ਾਲਮਪੁਣਾ ਹੈ," ਮਾਸਟਰ ਜੋਸਫ਼ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਚਾਕੂ ਨਾਲ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਦੋ ਵਾਰ ਫੜਨਾ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਹੱਥੋਂ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਕੱਟ ਗਏ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕਲੀ ਅੱਖ ਤੋਂ ਕਤਲ ਵਰਗਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਤਰਕ

ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਕਾਗਜ਼ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਫੋਰਬਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ। ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੰਛੀ ਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਜਲਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਸ਼ੱਕ ਹੈ, ਉਹ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਲ੍ਹਣਾ ਖਾਲੀ ਪਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਉਂ, ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਲਈ ਲਾਰਡ ਹੋਲਡਹਰਸਟ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ ਪਰਸੀ ਫੇਲਪਸ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਕਦੇ ਵੀ ਪੁਲਿਸ-ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਨਾ ਪਹੁੰਚੇ।"

"ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ!" ਸਾਡਾ ਮੁਵੱਕਿਲ ਹੱਸ ਪਿਆ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਸ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਲੰਬੇ ਤਸੀਹੇ ਦੌਰਾਨ ਚੋਰੀ ਹੋਏ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਹਰ ਸਮੇਂ ਮੇਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਨ?"

"ਤਾਂ ਇਹ ਸੀ।"

"ਅਤੇ ਯੂਸੁਫ਼! ਯੂਸੁਫ਼ ਇੱਕ ਖਲਨਾਇਕ ਅਤੇ ਚੋਰ!"

"ਹਮ! ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਯੂਸੁਫ਼ ਦਾ ਕਿਰਦਾਰ ਉਸ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡੂੰਘਾ ਅਤੇ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਕੋਈ ਉਸਦੀ ਦਿੱਖ ਤੋਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦਾ। ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਜੋ ਕੁਝ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲੱਕੜਾਂ ਨਾਲ ਖੇਡਦੇ ਹੋਏ ਬਹੁਤ ਹਾਰ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਸੁਆਰਥੀ ਆਦਮੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਜਦੋਂ ਮੌਕਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਸਾਖ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਫੜਨ ਦਿੱਤਾ।"

ਪਰਸੀ ਫੇਲਪਸ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਬੈਠ ਗਿਆ। "ਮੇਰਾ ਸਿਰ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

"ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਮੁਸ਼ਕਲ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, "ਇਹ ਤੱਥ ਸੀ ਕਿ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਬੂਤ ਸਨ। ਜੋ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ ਉਹ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਢੱਕਿਆ ਅਤੇ ਛੁਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣਨਾ ਸੀ ਜੋ ਅਸੀਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਇਸ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਲੜੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਯੂਸੁਫ਼ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਹੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਰਾਤ ਉਸ ਨਾਲ ਘਰ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁਲਾਵੇ, ਵਿਦੇਸ਼ ਦਫ਼ਤਰ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਇੰਨਾ ਉਤਸੁਕ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਯੂਸੁਫ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕੁਝ ਵੀ ਲੁਕਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ - ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਡਾਕਟਰ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਯੂਸੁਫ਼ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਸੀ - ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਏ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਪਹਿਲੀ ਰਾਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਦਿਨ ਨਰਸ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਸੀ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘੁਸਪੈਠੀਏ ਘਰ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸੀ।"

"ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ!"

"ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਹੈ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ: ਇਹ ਜੋਸਫ਼ ਹੈਰੀਸਨ ਚਾਰਲਸ ਸਟਰੀਟ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਜਾਣਦਾ ਹੋਇਆ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਸਿੱਧਾ ਤੁਹਾਡੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਉਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਘੰਟੀ ਵਜਾਈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ

ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਉਸਦੀ ਨਜ਼ਰ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਪਏ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਪਈ। ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਮੌਕਾ ਉਸਦੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤੀ ਰਾਜ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੁਝ ਮਿੰਟ ਬੀਤ ਗਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ, ਸੁੱਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਤੁਹਾਡਾ ਧਿਆਨ ਘੰਟੀ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਚੋਰ ਨੂੰ ਭੱਜਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਨ।"

"ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਰਾਹੀਂ ਵੋਕਿੰਗ ਵੱਲ ਤੁਰ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲੁੱਟ ਦੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤੀ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਛੁਪਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਦੂਤਾਵਾਸ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ, ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਕੀਮਤ ਮਿਲਣੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੀ ਅਚਾਨਕ ਵਾਪਸੀ ਆਈ। ਉਸਨੂੰ, ਇੱਕ ਪਲ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਬਿਨਾਂ, ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ ਉੱਥੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਸਦੇ ਲਈ ਸਥਿਤੀ ਜ਼ਰੂਰ ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਮੌਕਾ ਦੇਖ ਲਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਜਾਗਣ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਰਾਤ ਆਪਣਾ ਆਮ ਡਰਾਫਟ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸ ਡਰਾਫਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਏਗਾ ਜਦੋਂ ਵੀ ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਮਿਸ ਹੈਰੀਸਨ ਨੂੰ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਅੰਦਰ ਰੱਖਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਾਡਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਾ ਲਗਾ ਸਕੇ। ਫਿਰ, ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਤੱਟ ਸਾਫ਼ ਹੈ, ਮੈਂ ਚੌਕਸੀ ਕੀਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਸ਼ਾਇਦ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਪਰ ਮੇਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਤਖ਼ਤੇ ਅਤੇ ਸਕਰਟਿੰਗ ਪਾੜਨ ਦੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੁਕਣ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਲੈ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੇਅੰਤ ਮੁਸੀਬਤ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ। ਕੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨੁਕਤਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"

"ਉਸਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਖਿੜਕੀ ਕਿਉਂ ਤੋੜੀ," ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ, "ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਅੰਦਰ ਆ ਸਕਦਾ ਸੀ?"

"ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਸੱਤ ਬੈੱਡਰੂਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਲਾਅਨ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਹੋਰ ਕੁਝ?"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ," ਫੇਲਪਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, "ਕਿ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਕਾਤਲਾਨਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ? ਚਾਕੂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਔਜ਼ਾਰ ਵਜੋਂ ਸੀ।"

"ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਉਂਦਿਆਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਜੋਸਫ਼ ਹੈਰੀਸਨ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਹਿਮ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।"

ਆਖਰੀ ਸਮੱਸਿਆ

ਭਾਰੀ ਦਿਲ ਨਾਲ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਲਮ ਚੁੱਕ ਕੇ ਇਹ ਆਖਰੀ ਸ਼ਬਦ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਲੱਖਣ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਾਂਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਅਸੰਗਤ ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਜੀਬ ਤਜ਼ਰਬਿਆਂ ਦਾ ਕੁਝ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ "ਸਟੱਡੀ ਇਨ ਸਕਾਰਲੇਟ" ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤਾ ਸੀ, "ਨੇਵਲ ਸੰਧੀ" ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ - ਇੱਕ ਦਖਲ ਜਿਸਦਾ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੇਚੀਦਗੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਇਰਾਦਾ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰੁਕਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਾ ਕਹਿਣਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਲੀਪਣ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਨੇ ਭਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਰਨਲ ਜੇਮਜ਼ ਮੋਰੀਆਰਟੀ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੀ ਯਾਦ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਜਨਤਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਵਾਪਰੇ ਸਨ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੱਚਾਈ ਸਿਰਫ਼ ਮੈਂ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਮਕਸਦ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਜਨਤਕ ਪ੍ਰੈਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਤਿੰਨ ਹੀ ਖ਼ਬਰਾਂ ਆਈਆਂ ਹਨ: 6 ਮਈ, 1891 ਨੂੰ ਜਰਨਲ ਡੀ ਜੇਨੇਵ ਵਿੱਚ, 7 ਮਈ ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਇਟਰ ਦਾ ਭੇਜਣਾ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਪੱਤਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਖੇਪ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਆਖਰੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣ ਦਿਖਾਵਾਂਗਾ, ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਵਿਗਾੜ ਹੈ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਹ ਦੱਸਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਮੋਰੀਆਰਟੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਵਿਚਕਾਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੋਮਜ਼ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੌਜੂਦ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੂੜ੍ਹੇ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਬਦਲਾਅ ਆਇਆ। ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਮੌਕੇ ਘੱਟ ਹੀ ਵਧਦੇ ਗਏ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ 1890 ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਮਾਮਲੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਸਾਲ ਦੀ ਸਰਦੀਆਂ ਅਤੇ 1891 ਦੀ ਬਸੰਤ ਰੁੱਤ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹੋਮਜ਼ ਤੋਂ ਦੋ ਨੋਟ ਮਿਲੇ, ਜੋ ਨਾਰਬੋਨ ਅਤੇ ਨਾਈਮਸ ਤੋਂ ਮਿਤੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਫਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਠਹਿਰਨਾ ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਕੁਝ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ 24 ਅਪ੍ਰੈਲ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਮ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੀਲਾ ਅਤੇ ਪਤਲਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਵਰਤ ਰਿਹਾ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮੇਰੇ ਦਿੱਖ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ; "ਮੈਂ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਦਬਾਅ ਹੇਠ ਹਾਂ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਟਰ ਬੰਦ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ?"
ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਲੱਗੇ ਲੈਂਪ ਤੋਂ ਰੌਸ਼ਨੀ ਆ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਮੈਂ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਕੰਧ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਘੁੰਮ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸ਼ਟਰਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਖਿੱਚਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਬੋਲਟ ਕੀਤਾ।
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦਾ ਡਰ ਹੈ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਹਾਂ।"
"ਕਿਸ ਗੱਲ ਦਾ?"
"ਹਵਾਈ ਬੰਦੂਕਾਂ ਦੀ।"
"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹੋਮਜ਼, ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ?"
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਵਾਟਸਨ, ਇਹ ਸਮਝਣ ਲਈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘਬਰਾਇਆ ਹੋਇਆ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਜਦੋਂ ਖ਼ਤਰਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨੇੜੇ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹਿੰਮਤ ਨਾਲੋਂ ਮੂਰਖਤਾ ਹੈ। ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਮੈਚ ਲਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?" ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸਿਗਰਟ ਦੇ ਧੂੰਏਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਿੱਚਿਆ ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਸਦੇ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹੋਵੇ।
"ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੀ ਦੇਰ ਨਾਲ ਫ਼ੋਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਬਣੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਛਲੇ ਬਾਗ਼ ਦੀ ਕੰਧ ਟੱਪ ਕੇ ਹੁਣੇ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿਓ।"
"ਪਰ ਇਸ ਸਭ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।
ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਫੜਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੀਵੇ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਦੋ ਪੱਟੇ ਫਟ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਖੂਨ ਵਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ।
"ਇਹ ਕੋਈ ਹਵਾਦਾਰ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ," ਉਸਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਇਹ ਇੰਨਾ ਠੋਸ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਤੋੜ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਾਟਸਨ ਅੰਦਰ ਹੈ?"
"ਉਹ ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਕਾਤ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਗਈ ਹੋਈ ਹੈ।"
"ਸੱਚਮੁੱਚ! ਤੁਸੀਂ ਇਕੱਲੇ ਹੋ?"
"ਬਿਲਕੁਲ।"
"ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇਣਾ ਸੌਖਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਲਈ ਮਹਾਂਦੀਪ ਵਿੱਚ ਆਓ।"
"ਕਿੱਥੇ?"
"ਓਹ, ਕਿਤੇ ਵੀ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਭ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ।"
ਇਸ ਸਭ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਅਜੀਬ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਛੁੱਟੀਆਂ ਮਨਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਫਿੱਕੇ, ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਚਿਹਰੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀਆਂ ਨਸਾਂ ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਣਾਅ 'ਤੇ ਸਨ।

ਉਸਨੇ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ, ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਸਿਰੇ ਇਕੱਠੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕੂਹਣੀਆਂ ਆਪਣੇ ਗੋਡਿਆਂ 'ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ।

"ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਕਦੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਮੋਰੀਆਰਟੀ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਕਦੇ ਨਹੀਂ।"

"ਓਏ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਹੈ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਇਹ ਆਦਮੀ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਉਸ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ। ਇਹੀ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਟਸਨ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਹਰਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਜੇ ਮੈਂ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਕਰੀਅਰ ਆਪਣੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸ਼ਾਂਤ ਲਾਈਨ ਵੱਲ ਮੁੜਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਸਕੈਂਡੇਨੇਵੀਆ ਦੇ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਗਣਰਾਜ ਲਈ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸ਼ਾਂਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜੀਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਆਪਣੀਆਂ ਰਸਾਇਣਕ ਖੋਜਾਂ 'ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਪਰ ਮੈਂ ਆਰਾਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਵਾਟਸਨ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਚੁੱਪ ਨਹੀਂ ਬੈਠ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੇ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਮੋਰੀਆਰਟੀ ਵਰਗਾ ਆਦਮੀ ਲੰਡਨ ਦੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ?"

"ਉਸਦਾ ਕਰੀਅਰ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਚੰਗੇ ਜਨਮ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਿੱਖਿਆ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਕੁਦਰਤ ਨੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਗਣਿਤਿਕ ਫੈਕਲਟੀ ਨਾਲ ਨਿਵਾਜਿਆ ਹੈ। ਇੱਕੀ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਦੋਪੰਥੀ ਪ੍ਰਮੇਏ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗ੍ਰੰਥ ਲਿਖਿਆ, ਜਿਸਦਾ ਯੂਰਪੀਅਨ ਪ੍ਰਚਲਨ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਬਲ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਸਾਡੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਗਣਿਤ ਦੀ ਚੇਅਰ ਜਿੱਤੀ, ਅਤੇ, ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ, ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਰੀਅਰ ਸੀ। ਪਰ ਉਸ ਆਦਮੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਵਿਰਾਸਤੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀਆਂ ਸਨ। ਉਸਦੇ ਖੂਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਤਣਾਅ ਦੌੜ ਗਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਮਾਨਸਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬੇਅੰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਹਨੇਰੀਆਂ ਅਫਵਾਹਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਚੇਅਰ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਲੰਡਨ ਆਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਫੌਜ ਕੋਚ ਵਜੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ। ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਪਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੋ ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਉਹ ਮੈਂ ਖੁਦ ਖੋਜਿਆ ਹੈ।"

"ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਵਾਟਸਨ, ਲੰਡਨ ਦੇ ਉੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਜਿੰਨਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਲਗਾਤਾਰ ਅਪਰਾਧੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕਿਸੇ ਸ਼ਕਤੀ, ਕਿਸੇ ਡੂੰਘੀ ਸੰਗਠਨ ਸ਼ਕਤੀ ਬਾਰੇ ਸੁਚੇਤ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਗਲਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਢਾਲ ਸੁੱਟਦੀ ਹੈ। ਵਾਰ-ਵਾਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ - ਜਾਅਲਸਾਜ਼ੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ, ਡਕੈਤੀਆਂ, ਕਤਲ - ਮੈਂ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਣਜਾਣ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਲਾਹ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ ਹੈ। ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਪਰਦੇ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ

ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਮਾਂ ਆਇਆ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਧਾਗਾ ਫੜਿਆ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਮੈਨੂੰ, ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਚਲਾਕ ਮੋੜਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਗਣਿਤਿਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹਸਤੀ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਮੋਰੀਆਰਟੀ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਲੈ ਗਿਆ।"

"ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੈਪੋਲੀਅਨ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ। ਉਹ ਅੱਧੀ ਬੁਰਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਹੈ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਜੋ ਇਸ ਮਹਾਨ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਅਣਪਛਾਤੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤਿਭਾਸ਼ਾਲੀ, ਇੱਕ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ, ਇੱਕ ਅਮੂਰਤ ਚਿੰਤਕ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਦਿਮਾਗ ਪਹਿਲੇ ਕ੍ਰਮ ਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਗਤੀਹੀਣ ਬੈਠਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਮੱਕੜੀ ਆਪਣੇ ਜਾਲ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਕਿਰਨਾਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦੇ ਤਰਕਸ਼ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਿਰਫ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਸਦੇ ਏਜੰਟ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਗਠਿਤ ਹਨ। ਕੀ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਕਾਗਜ਼ ਨੂੰ ਅਮੂਰਤ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਕਹਾਂਗੇ, ਇੱਕ ਘਰ ਨੂੰ ਰਾਈਫਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ - ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮਾਮਲਾ ਸੰਗਠਿਤ ਅਤੇ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਏਜੰਟ ਫੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਲਈ ਪੈਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਕੇਂਦਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜੋ ਏਜੰਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਦੇ ਵੀ ਫੜੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ - ਕਦੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਹ ਉਹ ਸੰਗਠਨ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਕੱਢਿਆ, ਵਾਟਸਨ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਊਰਜਾ ਬੇਨਕਾਬ ਕਰਨ ਅਤੇ ਤੋੜਨ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।"

"ਪਰ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਘੇਰੇ ਨਾਲ ਇੰਨੀ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਘੇਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ, ਮੈਂ ਜੋ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਕਰੋ, ਸਬੂਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਆਖਰਕਾਰ ਇੱਕ ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਬੌਧਿਕ ਬਰਾਬਰ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮੇਰਾ ਡਰ ਉਸਦੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚ ਗਿਆ। ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ - ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ, ਛੋਟੀ ਯਾਤਰਾ ਪਰ ਇਹ ਉਸਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਪਣਾ ਮੌਕਾ ਸੀ, ਅਤੇ, ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਦੁਆਲੇ ਆਪਣਾ ਜਾਲ ਬੁਣਿਆ ਹੈ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਹ ਸਭ ਬੰਦ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ - ਯਾਨੀ ਕਿ ਅਗਲੇ ਸੋਮਵਾਰ ਨੂੰ - ਮਾਮਲੇ ਪੱਕੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ, ਉਸਦੇ ਗਿਰੋਹ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੁੱਖ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ। ਫਿਰ ਸਦੀ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਚਾਲੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਹੱਸਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਰੱਸੀ ਆਵੇਗੀ; ਪਰ ਜੇ ਅਸੀਂ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਸਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਤੋਂ ਆਖਰੀ ਸਮੇਂ ਵੀ ਖਿਸਕ ਸਕਦੇ ਹਨ।" ਪਲ।

"ਹੁਣ, ਜੇ ਮੈਂ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਮੋਰੀਆਰਟੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਚਲਾਕ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਹਰ ਕਦਮ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮਿਹਨਤ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਖਿੱਚਦਾ ਸੀ। ਵਾਰ-ਵਾਰ ਉਹ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਚੁੱਪ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਬਿਰਤਾਂਤ ਲਿਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਖੋਜ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਜ਼ੋਰ-ਅਤੇ-ਪੈਰੀ ਕੰਮ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈ ਲਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇੰਨੀ ਉਚਾਈ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦੁਆਰਾ ਇੰਨਾ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਡੂੰਘਾ ਕੱਟਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ

ਹੇਠਾਂ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਆਖਰੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਫ਼ੈਸਰ ਮੋਰੀਆਰਟੀ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ।"

"ਮੇਰੀਆਂ ਨਾੜੀਆਂ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਹੀ ਹਨ, ਵਾਟਸਨ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਦਾ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡੁੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਦਿੱਖ ਮੈਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਜਾਣੂ ਲੱਗ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਲੰਬਾ ਅਤੇ ਪਤਲਾ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਮੱਥੇ ਇੱਕ ਚਿੱਟੇ ਮੋੜ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅੱਖਾਂ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘੀਆਂ ਡੁੱਬੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਸਾਫ਼-ਮੁੰਨਿਆ ਹੋਇਆ, ਫਿੱਕਾ ਅਤੇ ਸੰਨਿਆਸੀ ਦਿੱਖ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਫ਼ੈਸਰ ਦੀ ਕੁਝ ਝਲਕ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ ਬਹੁਤ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਗੋਲ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਸੱਪਾਂ ਵਾਲੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਘੁੰਮਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸੁੱਜੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।"

"'ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲਾ ਵਿਕਾਸ ਮੇਰੀ ਉਮੀਦ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਹੈ,' ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। 'ਆਪਣੇ ਡਰੈਸਿੰਗ-ਗਾਊਨ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਉਂਗਲੀ ਨਾਲ ਰੱਖਣਾ ਇੱਕ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਆਦਤ ਹੈ।'

"ਸੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ 'ਤੇ ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸ ਅਤਿਅੰਤ ਨਿੱਜੀ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਹਾਂ। ਉਸਦੇ ਲਈ ਬਚਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਸੀ ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਕਰਵਾਉਣਾ। ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਦਰਾਜ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਰਿਵਾਲਵਰ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕੱਪੜੇ ਵਿੱਚੋਂ ਢੱਕ ਲਿਆ। ਉਸਦੀ ਟਿੱਪਣੀ 'ਤੇ ਮੈਂ ਹਥਿਆਰ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਮੁਸਕਰਾਇਆ ਅਤੇ ਝਪਕਿਆ, ਪਰ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਵਾਈ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ।"

"'ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"'ਇਸਦੇ ਉਲਟ,' ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, 'ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠੋ। ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"'ਮੈਂ ਜੋ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਉਹ ਸਭ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਆ ਚੁੱਕਾ ਹੈ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"'ਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਜਵਾਬ ਤੁਹਾਡੇ ਜਵਾਬ ਤੋਂ ਪਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ,' ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"'ਤੁਸੀਂ ਡਟੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ?'"

"'ਬਿਲਕੁਲ।'"

"ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਪਾਇਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਮੇਜ਼ ਤੋਂ ਪਿਸਤੌਲ ਚੁੱਕੀ। ਪਰ ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮੈਮੋਰੰਡਮ-ਬੁੱਕ ਕੱਢੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਤਾਰੀਖਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਸਨ।"

"'ਤੂੰ ਚੌਥੀ ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਮੇਰਾ ਰਸਤਾ ਰੋਕ ਲਿਆ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। 'ਤਿੰਨਵੀਂ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ; ਫਰਵਰੀ ਦੇ ਅੱਧ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੇ ਕਾਰਨ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਹੋਈ; ਮਾਰਚ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਆਈ; ਅਤੇ ਹੁਣ, ਅਪ੍ਰੈਲ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਲਗਾਤਾਰ ਅਤਿਆਚਾਰਾਂ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ

ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਗੁਆਉਣ ਦਾ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ। ਸਥਿਤੀ ਅਸੰਭਵ ਹੁੰਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।"

"'ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸੁਝਾਅ ਹੈ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"'ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸੁੱਟ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼," ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। 'ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਜ਼ਰੂਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ।'

"'ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ।"

"'ਟੁਟ,ਟੁਟ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। 'ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਸਮਝ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਦੇਖੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਨਤੀਜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਸਰੋਤ ਬਚਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਬੌਧਿਕ ਉਪਹਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਜੂਝ ਰਹੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਤਿਅੰਤ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਮੁਸਕਰਾਓ, ਸਰ, ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੋਵੇਗਾ।"

"'ਖ਼ਤਰਾ ਮੇਰੇ ਕਿੱਤੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ,' ਮੈਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ।

"'ਇਹ ਖ਼ਤਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। 'ਇਹ ਅਟੱਲ ਤਬਾਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੰਗਠਨ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ, ਜਿਸਦੀ ਪੂਰੀ ਹੱਦ ਤੁਸੀਂ, ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਚਤੁਰਾਈ ਨਾਲ, ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਮਿੱਧੇ ਜਾਓ।"

"'ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ,' ਮੈਂ ਉੱਠਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, 'ਕਿ ਇਸ ਗੱਲਬਾਤ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਉਸ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਮੇਰੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।'

"ਉਹ ਵੀ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਚੁੱਪਚਾਪ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ, ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।

"'ਖੈਰ, ਖੈਰ,' ਉਸਨੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। 'ਇਹ ਅਫ਼ਸੋਸ ਦੀ ਗੱਲ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਹ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਖੇਡ ਦੀ ਹਰ ਚਾਲ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਲੜਾਈ ਰਹੀ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਟਹਿਰੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕਟਹਿਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹਰਾ ਸਕੋਗੇ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਤਬਾਹੀ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਚਲਾਕ ਹੋ, ਤਾਂ ਯਕੀਨ ਰੱਖੋ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਵੀ ਓਨਾ ਹੀ ਕਰਾਂਗਾ।'

"'ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਤਾਰੀਫ਼ਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ, ਮਿਸਟਰ ਮੋਰੀਆਰਟੀ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। 'ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ।"

"'ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਦੂਜੇ ਦਾ ਨਹੀਂ," ਉਸਨੇ ਘੂਰ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਝਾਕਦਾ ਅਤੇ ਪਲਕਾਂ ਮਾਰਦਾ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ।"

"ਇਹ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਮੋਰੀਆਰਟੀ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਇਕਲੌਤੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਸੀ। ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸਨੇ ਮੇਰੇ ਮਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਣਸੁਖਾਵਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਛੱਡਿਆ। ਉਸਦੀ ਨਰਮ, ਸਟੀਕ ਬੋਲੀ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਛੱਡਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਧੱਕੇਸ਼ਾਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ: 'ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੁਲਿਸ ਸਾਵਧਾਨੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ?' ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਝਟਕਾ ਉਸਦੇ ਏਜੰਟਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਪਵੇਗਾ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਬੂਤ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਮਲਾ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ?"

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਮੋਰੀਆਰਟੀ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਘਾਹ ਉੱਗਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਕਰੀਬ ਆਕਸਫੋਰਡ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਹਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਬੈਂਟਿੰਕ ਸਟਰੀਟ ਤੋਂ ਵੈਲਬੈਕ ਸਟਰੀਟ ਵੱਲ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕੋਨੇ ਤੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਦੋ ਘੋੜਿਆਂ ਵਾਲੀ ਵੈਨ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਘੁੰਮ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਆ ਡਿੱਗੀ। ਮੈਂ ਪੈਦਲ ਰਸਤੇ ਲਈ ਭੱਜਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਕਿੰਟ ਦੇ ਅੰਸ਼ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ। ਵੈਨ ਮੈਰੀਲੇਬੋਨ ਲੇਨ ਦੇ ਕੋਲ ਟਕਰਾ ਗਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਚਲੀ ਗਈ। ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫੁੱਟਪਾਥ 'ਤੇ ਰਿਹਾ, ਵਾਟਸਨ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਵੇਰੇ ਸਟਰੀਟ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਤੁਰਿਆ, ਇੱਕ ਘਰ ਦੀ ਛੱਤ ਤੋਂ ਇੱਕ ਇੱਟ ਡਿੱਗ ਪਈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਟੁੱਟ ਗਈ। ਮੈਂ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਕੁਝ ਮੁਰੰਮਤ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਲਈ ਛੱਤ 'ਤੇ ਸਲੇਟ ਅਤੇ ਇੱਟਾਂ ਦੇ ਢੇਰ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਵਾਉਣਗੇ ਕਿ ਹਵਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗ ਗਈ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਮੈਂ ਬਿਹਤਰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਕੁਝ ਵੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਕੈਬ ਲਈ ਅਤੇ ਪਾਲ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਦਿਨ ਬਿਤਾਇਆ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਆ ਗਿਆ ਹਾਂ।" ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਰਫ ਨੇ ਬਲਜਡਨ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ; ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੂਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਸੱਜਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਿਤ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਲੱਭਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸਦੇ ਅਗਲੇ ਦੰਦਾਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਭੌਂਕੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਗਣਿਤ ਕੋਚ, ਜੋ ਕਿ, ਮੈਂ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਦਸ ਮੀਲ ਦੂਰ ਇੱਕ ਬਲੈਕ-ਬੋਰਡ 'ਤੇ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਹੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੋਗੇ, ਵਾਟਸਨ, ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਮੇਰਾ ਪਹਿਲਾ ਕੰਮ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ਟਰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਲਈ ਤੁਹਾਡੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੁੱਖ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਿਕਾਸ ਦੁਆਰਾ।

ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਦੇ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਚੁੱਪਚਾਪ ਬੈਠਾ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਦਿਨ ਬਣ ਗਈਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ।

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਰਾਤ ਬਿਤਾਓਗੇ?" ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਮਹਿਮਾਨ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਣਾ ਲਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਮਾਮਲਾ ਹੁਣ ਇੰਨਾ ਅੱਗੇ ਵਧ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਜ਼ਾ ਲਈ ਮੇਰੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ

ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਭੱਜਣ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਮਹਾਂਦੀਪ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

"ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਸ਼ਾਂਤ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਮਿਲਣਸਾਰ ਗੁਆਂਢੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਆ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਕੱਲ੍ਹ ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਹੈ?"

"ਜੇਕਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ।"

"ਓਹ, ਹਾਂ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਖਰ-ਅੱਖਰ ਮੰਨੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਯੂਰਪ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਚਲਾਕ ਠੱਗ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਦੋ-ਹੱਥੀ ਖੇਡ ਖੇਡ ਰਹੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਸੁਣੋ! ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਵਿਕਟੋਰੀਆ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਪਤੇ ਦੇ ਇੱਕ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਦੂਤ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਵੀ ਸਮਾਨ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਉਸਨੂੰ ਭੇਜੋਗੇ। ਸਵੇਰੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਹੈਨਸਮ ਨੂੰ ਬੁਲਾਓਗੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਆਦਮੀ ਚਾਹੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾ ਜਾਂ ਦੂਜਾ ਨਾ ਲਵੇ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਹੈਨਸਮ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਛਾਲ ਮਾਰੋਗੇ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਲੋਥਰ ਆਰਕੇਡ ਦੇ ਸਟ੍ਰੈਂਡ ਐਂਡ ਵੱਲ ਗੱਡੀ ਚਲਾਓਗੇ, ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਪਰਚੀ 'ਤੇ ਕੈਬਮੈਨ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੌਂਪੋਗੇ, ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਨਾ ਸੁੱਟੇ। ਆਪਣਾ ਕਿਰਾਇਆ ਤਿਆਰ ਰੱਖੋ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕੈਬ ਰੁਕਦੀ ਹੈ, ਆਰਕੇਡ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੋ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੌਣੇ ਨੌਂ ਵਜੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿਓ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਬਰੌਘਮ ਕਰਬ ਦੇ ਨੇੜੇ ਉਡੀਕਦਾ ਮਿਲੇਗਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਕਾਲਰ ਲਾਲ ਰੰਗ ਨਾਲ ਟਿਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਕਰੋਗੇ ਕਦਮ ਰੱਖੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਾਂਟੀਨੈਂਟਲ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਲਈ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਵਿਕਟੋਰੀਆ ਪਹੁੰਚ ਜਾਓਗੇ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਮਿਲਾਂ?"

"ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ। ਸਾਹਮਣੇ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਗੱਡੀ ਸਾਡੇ ਲਈ ਰਾਖਵੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਤਾਂ ਫਿਰ ਗੱਡੀ ਸਾਡੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਹੈ?"

"ਹਾਂ।"

ਇਹ ਵਿਅਰਥ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ ਤੱਕ ਰੁਕਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸੋਚਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਛੱਤ 'ਤੇ ਮੁਸੀਬਤ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਹੇਠਾਂ ਉਹ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਕੱਲ੍ਹ ਲਈ ਸਾਡੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਜਲਦੀ-ਜਲਦੀ ਗੱਲਾਂ ਕਰਕੇ ਉਹ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਆਇਆ, ਮੋਰਟੀਮਰ ਸਟਰੀਟ ਵੱਲ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕੰਧ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਇੱਕ ਹੈਂਸਮ ਲਈ ਸੀਟੀ ਵਜਾਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਭੱਜਦੇ ਹੋਏ ਸੁਣਿਆ।

ਸਵੇਰੇ ਮੈਂ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ। ਇੱਕ ਹੈਨਸਮ ਇੰਨੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਨਾਸ਼ਤੇ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਲੋਥਰ ਆਰਕੇਡ ਵੱਲ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਗਤੀ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਲੰਘਿਆ। ਇੱਕ ਬਰੌਘਮ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਡਰਾਈਵਰ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਹਨੇਰੇ ਕੱਪੜੇ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਅੰਦਰ ਕਦਮ ਰੱਖਿਆ, ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਵਿਕਟੋਰੀਆ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵੱਲ ਭੱਜ ਗਿਆ। ਉੱਥੇ ਉਤਰਦੇ ਹੀ ਉਸਨੇ ਗੱਡੀ ਮੋੜ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਇੱਕ ਵੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ ਦੁਬਾਰਾ ਭੱਜ ਗਿਆ।

ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਭ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਸਾਮਾਨ ਮੇਰਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਡੱਬੇ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਆਈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਘੱਟ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰੇਲਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ "ਮੰਗੀ ਹੋਈ" ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਮੇਰੀ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਰੋਤ ਹੋਮਜ਼ ਦਾ ਨਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਸਟੇਸ਼ਨ ਘੜੀ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਸੱਤ ਮਿੰਟ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸੀ। ਵਿਅਰਥ ਮੈਂ ਯਾਤਰੀਆਂ ਅਤੇ ਛੁੱਟੀ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਹਲਕੇ ਚਿੱਤਰ ਦੀ ਭਾਲ ਕੀਤੀ। ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਇਤਾਲਵੀ ਪਾਦਰੀ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮਿੰਟ ਬਿਤਾਏ, ਜੋ ਇੱਕ ਪੋਰਟਰ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਟੁੱਟੀ-ਫੁੱਟੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਸਾਮਾਨ ਪੈਰਿਸ ਤੱਕ ਬੁੱਕ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਫਿਰ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪੋਰਟਰ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਪੋਰਟਰ ਨੇ, ਟਿਕਟ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਜੀਰੇ ਇਤਾਲਵੀ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਯਾਤਰਾ ਸਾਥੀ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਾ ਬੇਕਾਰ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਇੱਕ ਘੁਸਪੈਠ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਇਟਾਲੀਅਨ ਉਸਦੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀਮਤ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾ ਕੇ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਵੱਲ ਦੇਖਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਡਰ ਦੀ ਠੰਢ ਆ ਗਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਤ ਨੂੰ ਕੋਈ ਝਟਕਾ ਲੱਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਾਰੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਬੰਦ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸੀਟੀ ਵੱਜ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ -

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ," ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ, "ਤੂੰ ਗੁੱਡ-ਮੌਰਨਿੰਗ ਕਹਿਣ ਦੀ ਵੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।"

ਮੈਂ ਬੇਕਾਬੂ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਮੁੜਿਆ। ਉਸ ਬਜ਼ੁਰਗ ਧਾਰਮਿਕ ਆਗੂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਮੋੜ ਲਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਝੁਰੜੀਆਂ ਦੂਰ ਹੋ ਗਈਆਂ, ਨੱਕ ਠੋਡੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਹੇਠਲਾ ਬੁੱਲ੍ਹ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੂੰਹ ਬੁੜਬੁੜਾਉਣ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਧੁੰਦਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅੱਗ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ, ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਚਿੱਤਰ ਫੈਲ ਗਿਆ। ਅਗਲੇ ਹੀ ਪਲ ਪੂਰਾ ਢਹਿ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਓਨੀ ਹੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਚਲਾ ਗਿਆ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਉਹ ਆਇਆ ਸੀ।

"ਸ਼ਾਬਾਸ਼!" ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ, "ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ!"

"ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਅਜੇ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਫੁਸਫੁਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਸੋਚਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਤੇਜ਼ ਹਨ। ਆਹ, ਉੱਥੇ ਮੋਰੀਆਰਟੀ ਖੁਦ ਹੈ।"

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਹੋਮਜ਼ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਟ੍ਰੇਨ ਚੱਲਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਆਦਮੀ ਭੀੜ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਧੱਕਦਾ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਹਿਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਟ੍ਰੇਨ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਗਤੀ ਇਕੱਠੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਏ।

"ਸਾਡੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੱਟਿਆ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। ਉਹ ਉੱਠਿਆ, ਅਤੇ ਕਾਲਾ ਕੈਸੌਕ ਅਤੇ ਟੋਪੀ ਜੋ ਉਸਦਾ ਭੇਸ ਬਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਉਤਾਰ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੈਂਡ ਬੈਗ ਵਿੱਚ ਪੈਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਵੇਰ ਦਾ ਅਖ਼ਬਾਰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ?"

"ਨਹੀਂ।"
"ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਬੇਕਰ ਸਟ੍ਰੀਟ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ?"
"ਬੇਕਰ ਸਟ੍ਰੀਟ?"
"ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਸਾਡੇ ਕਮਰਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ। ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।"
"ਸ਼ਾਬਾਸ਼, ਹੋਮਜ਼, ਇਹ ਅਸਹਿਣਯੋਗ ਹੈ!"
"ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਲਜੀਅਨਮੈਨ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਮੇਰਾ ਪਤਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹੋਣਗੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਮੋਰੀਆਰਟੀ ਵਿਕਟੋਰੀਆ ਆਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ?"
"ਮੈਂ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਕੀਤਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।"
"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਰੌਘਮ ਮਿਲ ਗਿਆ?"
"ਹਾਂ, ਇਹ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।"
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕੋਚਮੈਨ ਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ?"
"ਨਹੀਂ।"
"ਇਹ ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਮਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਭਰੋਸੇ ਵਿੱਚ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਘੁੰਮਣਾ ਇੱਕ ਫਾਇਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮੋਰੀਆਰਟੀ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਰੀਏ।"
"ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸ਼ਤੀ ਇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਚੱਲਦੀ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"
"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਬੌਧਿਕ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਰੁਕਾਵਟ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ, ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਇੰਨਾ ਨੀਚ ਕਿਉਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ?"
"ਉਹ ਕੀ ਕਰੇਗਾ?"
"ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰੋਗੇ?"
"ਇੱਕ ਖਾਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੋ।"
"ਪਰ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੋਵੇਗੀ।"
"ਨਹੀਂ। ਇਹ ਰੇਲਗੱਡੀ ਕੈਂਟਰਬਰੀ ਵਿੱਚ ਰੁਕਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਕਿਸ਼ਤੀ 'ਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਘੰਟੇ ਦੀ ਦੇਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਫੜ ਲਵੇਗਾ।"
"ਕੋਈ ਸੋਚੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਪਰਾਧੀ ਹਾਂ। ਆਓ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਆਉਣ 'ਤੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਲਈਏ।"

"ਇਹ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨ ਵਰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਨੂੰ ਵੱਡੀਆਂ ਮੱਛੀਆਂ ਨੂੰ ਫੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਛੋਟੀਆਂ ਜਾਲ ਤੋਂ ਸੱਜੇ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਭੱਜਣਗੀਆਂ। ਸੋਮਵਾਰ ਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਫੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਕੀ?"

"ਅਸੀਂ ਕੈਂਟਰਬਰੀ ਜਾਵਾਂਗੇ।"

"ਅਤੇ ਫਿਰ?"

"ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ ਸਾਨੂੰ ਨਿਊਹੈਵਨ ਤੱਕ ਇੱਕ ਕਰਾਸ-ਕੰਟਰੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਿੱਪੇ ਤੱਕ। ਮੋਰੀਆਰਟੀ ਫਿਰ ਉਹੀ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪੈਰਿਸ ਜਾਵੇਗਾ, ਸਾਡਾ ਸਾਮਾਨ ਮਾਰਕ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਡਿਪੂ 'ਤੇ ਦੋ ਦਿਨ ਉਡੀਕ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਝ ਕਾਰਪੇਟ-ਬੈਗਾਂ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ ਕਰਾਂਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਾਂਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਸੀਂ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਹਲੇ ਸਮੇਂ ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ, ਲਕਸਮਬਰਗ ਅਤੇ ਬਾਸਲ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾਵਾਂਗੇ।"

ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਕੈਂਟਰਬਰੀ ਤੋਂ ਉਤਰੇ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਨਿਊਹੈਵਨ ਲਈ ਰੇਲਗੱਡੀ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।

ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਗਾਇਬ ਹੋ ਰਹੀ ਸਾਮਾਨ ਵਾਲੀ ਵੈਨ ਵੱਲ ਕਾਫ਼ੀ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਅਲਮਾਰੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ ਖਿੱਚੀ ਅਤੇ ਲਾਈਨ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ।

"ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

ਦੂਰ, ਕੈਂਟਿਸ਼ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਧੂੰਏਂ ਦਾ ਇੱਕ ਪਤਲਾ ਜਿਹਾ ਛਿੱਟਾ ਉੱਠਿਆ। ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਗੱਡੀ ਅਤੇ ਇੰਜਣ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਮੋੜ 'ਤੇ ਉੱਡਦੇ ਹੋਏ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੇ ਜੋ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਾਮਾਨ ਦੇ ਢੇਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਇੱਕ ਖੜਾਕ ਅਤੇ ਗਰਜ ਨਾਲ ਲੰਘਿਆ, ਗਰਮ ਹਵਾ ਦਾ ਇੱਕ ਝਟਕਾ ਸਾਡੇ ਚਿਹਰਿਆਂ 'ਤੇ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਗੱਡੀ ਨੂੰ ਬਿੰਦੂਆਂ ਉੱਤੇ ਘੁੰਮਦੇ ਅਤੇ ਹਿੱਲਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਦੇ ਸੀ। "ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਸਾਡੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਝਟਕਾ ਹੁੰਦਾ ਜੇ ਉਹ ਉਹੀ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਂਦਾ ਜੋ ਮੈਂ ਕੱਢਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਦਾ।"

"ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਫੜ ਲੈਂਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਕੀ ਕਰਦਾ?"

"ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਾਤਲਾਨਾ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਖੇਡ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਲੋਕ ਖੇਡ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਨਿਊਹੈਵਨ ਦੇ ਬੁਫੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭੁੱਖੇ ਮਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਗੁਆ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਅਸੀਂ ਉਸੇ ਰਾਤ ਬ੍ਰਸੇਲਜ਼ ਲਈ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਦੋ ਦਿਨ ਬਿਤਾਏ, ਤੀਜੇ ਦਿਨ ਸਟ੍ਰਾਸਬਰਗ ਤੱਕ ਚੱਲ ਪਏ। ਸੋਮਵਾਰ ਸਵੇਰੇ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਲੰਡਨ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਵਾਬ ਮਿਲਿਆ ਜੋ ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਕੌੜੇ ਸਰਾਪ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਜਾਲੀ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ।

"ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ!" ਉਹ ਕੁਰਲਾ ਕੇ ਬੋਲਿਆ। "ਉਹ ਬਚ ਗਿਆ ਹੈ!"

"ਮੋਰੀਆਰਟੀ?"

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਪੂਰੇ ਗੈਂਗ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦੇਸ਼ ਛੱਡਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਖੇਡ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਵਾਟਸਨ।"

"ਕਿਉਂ?"

"ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਸਾਥੀ ਪਾਓਗੇ। ਇਸ ਆਦਮੀ ਦਾ ਕੰਮ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਲੰਡਨ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਗੁਆਚ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਕਿਰਦਾਰ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਊਰਜਾ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

ਇਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਸਫਲ ਹੋਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਦੋਸਤ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਅਸੀਂ ਸਟ੍ਰਾਸਬਰਗ ਸੈਲ-ਏ-ਮੈਨਜਰ ਵਿੱਚ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਲਈ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਬਹਿਸ ਕਰਦੇ ਰਹੇ, ਪਰ ਉਸੇ ਰਾਤ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਨੇਵਾ ਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਸੀ।

ਇੱਕ ਮਨਮੋਹਕ ਹਫ਼ਤੇ ਲਈ ਅਸੀਂ ਰੋਨ ਦੀ ਘਾਟੀ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੇ ਰਹੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਲਿਊਕ 'ਤੇ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਜੈਮੀ ਦੱਰੇ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾਇਆ, ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਬਰਫ਼ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੰਟਰਲੇਕਨ ਦੇ ਰਸਤੇ, ਮੀਰਿੰਗੇਨ ਤੱਕ। ਇਹ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਯਾਤਰਾ ਸੀ, ਹੇਠਾਂ ਬਸੰਤ ਦਾ ਮਿੱਠਾ ਹਰਾ, ਉੱਪਰ ਸਰਦੀਆਂ ਦਾ ਕੁਆਰਾ ਚਿੱਟਾ; ਪਰ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਹੋਮਜ਼ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਉਸ ਪਰਛਾਵੇਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਿਆ ਜੋ ਉਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਪਿਆ ਸੀ। ਘਰੇਲੂ ਅਲਪਾਈਨ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਕੱਲੇ ਪਹਾੜੀ ਦੱਰਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸਦੀਆਂ ਤੇਜ਼ ਨਜ਼ਰਾਂ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਲੰਘਣ ਵਾਲੇ ਹਰ ਚਿਹਰੇ ਦੀ ਉਸਦੀ ਤਿੱਖੀ ਜਾਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿ ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਕੀਨ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਕਿ, ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਅਸੀਂ ਚੱਲੀਏ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਖ਼ਤਰੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜੋ ਸਾਡੇ ਕਦਮਾਂ ਨੂੰ ਘੇਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਇੱਕ ਵਾਰ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਜੈਮੀ ਤੋਂ ਲੰਘੇ, ਅਤੇ ਉਦਾਸੀ ਭਰੇ ਡੌਬੇਂਸੀ ਦੀ ਸਰਹੱਦ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਤੁਰੇ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਚੱਟਾਨ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਦੀ ਚੱਟਾਨ ਤੋਂ ਖਿਸਕ ਗਈ ਸੀ, ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗ ਪਈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਝੀਲ ਵਿੱਚ ਗਰਜ ਗਈ। ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਹੋਮਜ਼ ਚੱਟਾਨ ਵੱਲ ਦੌੜ ਗਿਆ, ਅਤੇ, ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਚੋਟੀ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਕੇ, ਹਰ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਗਰਦਨ ਘੁਮਾ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਵਿਅਰਥ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡੇ ਗਾਈਡ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਬਸੰਤ ਰੁੱਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਪੱਥਰਾਂ ਦਾ ਡਿੱਗਣਾ ਇੱਕ ਆਮ ਮੌਕਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਮੁਸਕਰਾਇਆ ਜੋ ਉਸਦੀ ਉਮੀਦ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਚੌਕਸੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਉਦਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੇ ਉਤਸ਼ਾਹੀ ਜੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਉਸਨੂੰ

ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਸਮਾਜ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਮੋਰੀਆਰਟੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਕਰੀਅਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਏਗਾ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਵਾਟਸਨ, ਕਿ ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਜੀਇਆ," ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਜੇਕਰ ਮੇਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਅੱਜ ਰਾਤ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਵੀ ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਸੰਜਮ ਨਾਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਲੰਡਨ ਦੀ ਹਵਾ ਮੇਰੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਲਈ ਮਿੱਠੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਗਲਤ ਪਾਸੇ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਕੁਦਰਤ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਪਰਤਾਇਆ ਗਿਆ ਹਾਂ ਨਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਤਹੀ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸਾਡੀ ਨਕਲੀ ਸਮਾਜ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਉਸ ਦਿਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਯੂਰਪ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਖਤਰਨਾਕ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਫੜਨ ਜਾਂ ਅਲੋਪ ਹੋਣ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਕਰੀਅਰ ਸਿਰਜ ਲਵਾਂਗਾ।"

ਮੈਂ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸਾਂਗਾ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਸਟੀਕ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਲਈ ਦੱਸਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵੇਰਵੇ ਨੂੰ ਨਾ ਛੱਡਾਂ।

ਇਹ 3 ਮਈ ਨੂੰ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਮੀਰਿੰਗੇਨ ਦੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਪਿੰਡ ਪਹੁੰਚੇ, ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਐਂਗਲਿਸ਼ਰ ਹਾਫ ਵਿੱਚ ਠਹਿਰੇ, ਫਿਰ ਬਜ਼ੁਰਗ ਪੀਟਰ ਸਟੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਇੱਕ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਆਦਮੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਬੋਲਦਾ ਸੀ, ਲੰਡਨ ਦੇ ਗ੍ਰੋਸਵੇਨਰ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਵੇਟਰ ਵਜੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ, ਚੌਥੀ ਦੀ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਪਹਾੜੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰੋਸੇਨਲੌਈ ਦੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਰਾਤ ਬਿਤਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਚੱਲ ਪਏ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਖ਼ਤ ਹੁਕਮ ਸਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਰੀਚੇਨਬਾਖ ਦੇ ਝਰਨੇ, ਜੋ ਕਿ ਪਹਾੜੀਆਂ ਦੇ ਅੱਧੇ ਉੱਪਰ ਹਨ, ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਏ ਬਿਨਾਂ, ਪਾਰ ਨਾ ਕਰੀਏ।

ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਡਰਾਉਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ। ਪਿਘਲਦੀ ਬਰਫ਼ ਨਾਲ ਸੁੱਜਿਆ ਹੋਇਆ ਦਰਿਆ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਖੱਡ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਸਪਰੇਅ ਇੱਕ ਸੜਦੇ ਘਰ ਦੇ ਧੂੰਏਂ ਵਾਂਗ ਉੱਡਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਸ਼ਾਫਟ ਵਿੱਚ ਨਦੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਡਿੱਗਦੀ ਹੈ ਉਹ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਖੱਡ ਹੈ, ਜੋ ਚਮਕਦਾਰ ਕੋਲੇ ਵਰਗੀ ਕਾਲੀ ਚੱਟਾਨ ਨਾਲ ਘਿਰੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਣਗਿਣਤ ਡੂੰਘਾਈ ਦੇ ਇੱਕ ਕਰੀਮ, ਉਬਲਦੇ ਟੋਏ ਵਿੱਚ ਤੰਗ ਹੈ, ਜੋ ਕੰਢਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਾਣੇਦਾਰ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਅੱਗੇ ਵੱਲ ਧੱਕਦੀ ਹੈ। ਹਰੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਲੰਮਾ ਝੁਕਾਅ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਗਰਜਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਪਰੇਅ ਦਾ ਮੋਟਾ ਟਿਮਟਿਮਾਉਂਦਾ ਪਰਦਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਉੱਪਰ ਵੱਲ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਰੰਤਰ ਚੱਕਰ ਅਤੇ ਸ਼ੋਰ ਨਾਲ ਘਬਰਾਹਟ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕਿਨਾਰੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਹੇਠਾਂ ਕਾਲੀਆਂ ਚੱਟਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਟੁੱਟਦੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਚਮਕ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੱਧ-ਮਨੁੱਖੀ ਚੀਕ ਸੁਣ ਰਹੇ ਸੀ ਜੋ ਅਥਾਹ ਕੁੰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਸਪਰੇਅ ਨਾਲ ਗੂੰਜ ਰਹੀ ਸੀ।

ਪਤਝੜ ਦੇ ਅੱਧ ਵਿਚਕਾਰ ਰਸਤਾ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਪੂਰਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਮਿਲ ਸਕੇ, ਪਰ ਇਹ ਅਚਾਨਕ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਯਾਤਰੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਆਇਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁੜੇ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਸਵਿਸ ਮੁੰਡਾ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚਿੱਠੀ ਲੈ ਕੇ ਭੱਜਦਾ ਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ। ਇਸ 'ਤੇ ਉਸ ਹੋਟਲ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਛੱਡਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਮੈਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਹੀ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਔਰਤ ਆ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਖਪਤ ਦੇ ਆਖਰੀ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਹ ਡੇਵੋਸ ਪਲਾਟਜ਼ ਵਿੱਚ ਸਰਦੀਆਂ ਬਿਤਾ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਲੂਸਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਲਈ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੀ

ਸੀ, ਜਦੋਂ ਅਚਾਨਕ ਖੂਨ ਵਹਿ ਗਿਆ। ਇਹ ਸੋਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਘੰਟੇ ਨਹੀਂ ਜੀ ਸਕਦੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਉਸ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਦਿਲਾਸਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ, ਜੇ ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂ, ਆਦਿ। ਚੰਗੇ ਸਟੀਲਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਪੋਸਟਸਕ੍ਰਿਪਟ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਮੇਰੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਅਹਿਸਾਨ ਸਮਝੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਔਰਤ ਨੇ ਇੱਕ ਸਵਿਸ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਇਹ ਅਪੀਲ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਅਣਦੇਖਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਅਣਜਾਣ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਮਰ ਰਹੀ ਇੱਕ ਸਾਥੀ-ਦੇਸ਼ਵਾਸੀ ਔਰਤ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਦੇਣਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਹੋਮਜ਼ ਛੱਡਣ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ੱਕ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਹਿਮਤੀ ਬਣ ਗਈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਮੀਰਿੰਗੇਨ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਨੌਜਵਾਨ ਸਵਿਸ ਦੂਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਗਾਈਡ ਅਤੇ ਸਾਥੀ ਵਜੋਂ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਪਤਝੜ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਰੁਕੇਗਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਹਾੜੀ ਉੱਤੇ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਤੁਰ ਕੇ ਰੋਸੇਨਲੌਈ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਜੁੜਨਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜਿਆ, ਮੈਂ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਦੀ ਪਿੱਠ ਇੱਕ ਚੱਟਾਨ ਨਾਲ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਮੋੜੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਪਾਣੀ ਦੇ ਤੇਜ਼ ਵਹਾਅ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿਸਮਤ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਢਲਾਣ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਦੇਖਿਆ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਡਿੱਗਣ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਹ ਵਿੰਗਾ ਰਸਤਾ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਪਹਾੜੀਆਂ ਦੇ ਮੋਢਿਆਂ ਤੋਂ ਲੰਘਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਤੁਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ।

ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸਦੀ ਕਾਲੀ ਮੂਰਤੀ ਨੂੰ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਊਰਜਾ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਤੁਰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚੋਂ ਫਿਰ ਚਲਾ ਗਿਆ।

ਮੈਨੂੰ ਮੀਰਿੰਗੇਨ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੁਰਾਣਾ ਸਟੀਲਰ ਆਪਣੇ ਹੋਟਲ ਦੇ ਵਰਾਂਡੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ।

"ਠੀਕ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਆਇਆ, "ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਮਾੜੀ ਨਹੀਂ ਹੈ?"

ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਲਹਿਰ ਦੌੜ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਵੱਟੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਕੰਬਦੇ ਹੀ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਮੇਰੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮ ਗਿਆ।

"ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ?" ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਚਿੱਠੀ ਕੱਢਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਿਮਾਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਔਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ?"

"ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਪਰ ਇਸ ਉੱਤੇ ਹੋਟਲ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ! ਹਾਏ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਉਸ ਲੰਬੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ -"

ਪਰ ਮੈਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਡਰ ਦੇ ਮਾਰੇ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਿੰਡ ਦੀ ਗਲੀ ਵਿੱਚੋਂ ਭੱਜ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਰਸਤੇ ਵੱਲ ਵਧ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੈਂ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਉਤਰਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਾਂ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਦੋ ਹੋਰ ਲੰਘ ਗਏ ਸਨ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ

ਰੀਚੇਨਬਾਖ ਦੇ ਡਿੱਗਣ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਪਾਇਆ। ਹੋਮਜ਼ ਦਾ ਐਲਪਾਈਨ-ਸਟਾਕ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਚੱਟਾਨ ਨਾਲ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਅਰਥ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ। ਮੇਰਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਜਵਾਬ ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੀਆਂ ਚੱਟਾਨਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਰੋਲਿੰਗ ਗੂੰਜ ਵਿੱਚ ਗੂੰਜ ਰਹੀ ਸੀ।

ਇਹ ਉਸ ਅਲਪਾਈਨ-ਸਟੌਕ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਠੰਡਾ ਅਤੇ ਬਿਮਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਉਦੋਂ ਰੋਸੇਨਲੌਈ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਉਸ ਤਿੰਨ ਫੁੱਟ ਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹੀ ਰਿਹਾ, ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਪਰਤੱਖ ਕੰਧ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਪਰਤੱਖ ਬੂੰਦ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਫੜ ਲੈਂਦਾ। ਨੌਜਵਾਨ ਸਵਿਸ ਵੀ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਮੋਰੀਆਰਟੀ ਦੀ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਛੱਡ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ? ਸਾਨੂੰ ਕੌਣ ਦੱਸਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਦੋਂ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ?

ਮੈਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਮਿੰਟ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਖੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਘਟਨਾ ਦੀ ਭਿਆਨਕਤਾ ਨਾਲ ਹੈਰਾਨ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਖਾਂਤ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲੱਗਾ। ਇਹ ਕਰਨਾ, ਅਫ਼ਸੋਸ, ਬਹੁਤ ਆਸਾਨ ਸੀ। ਸਾਡੀ ਗੱਲਬਾਤ ਦੌਰਾਨ ਅਸੀਂ ਰਸਤੇ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਗਏ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਲਪਾਈਨ-ਸਟੌਕ ਨੇ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਖੜ੍ਹੇ ਸੀ। ਕਾਲੀ ਮਿੱਟੀ ਸਪਰੇਅ ਦੇ ਨਿਰੰਤਰ ਵਹਾਅ ਦੁਆਰਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਨਰਮ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੰਛੀ ਇਸ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਪੈਰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਰਸਤੇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੀਆਂ ਦੋ ਲਾਈਨਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਸਨ, ਦੋਵੇਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਕੋਈ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਗਜ਼ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਸਾਰੀ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਇੱਕ ਟੁਕੜੇ ਵਿੱਚ ਵਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਖੱਡ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਵਾਲੇ ਕੰਢੇਦਾਰ ਝਾੜੀਆਂ ਅਤੇ ਫਰਨ ਪਾਟ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਘਸੀਟ ਗਏ ਸਨ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਭਾਰ ਲੇਟ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਪਰੇਅ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਉੱਡਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖਿਆ। ਮੇਰੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਨੇਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਕਾਲੀਆਂ ਕੰਧਾਂ 'ਤੇ ਨਮੀ ਦੀ ਚਮਕ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਰ ਸ਼ਾਫਟ ਦੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਪਾਣੀ ਦੀ ਚਮਕ। ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ; ਪਰ ਡਿੱਗਣ ਦੀ ਉਹੀ ਅੱਧ-ਮਨੁੱਖੀ ਚੀਕ ਮੇਰੇ ਕੰਨਾਂ ਤੱਕ ਵਾਪਸ ਪਹੁੰਚੀ।

ਪਰ ਇਹ ਕਿਸਮਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ, ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਸਾਥੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਭਕਾਮਨਾਵਾਂ ਦਾ ਆਖਰੀ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਅਲਪਾਈਨ-ਸਟਾਕ ਇੱਕ ਚੱਟਾਨ ਨਾਲ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਰਸਤੇ ਵੱਲ ਵਧਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਪੱਥਰ ਦੇ ਉੱਪਰੋਂ ਕਿਸੇ ਚਮਕਦਾਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਚਮਕ ਨੇ ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਖਿੱਚੀ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਦਿਆਂ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਸਿਗਰਟ-ਕੇਸ ਤੋਂ ਆਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਚੁੱਕਦਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਵਰਗਾਕਾਰ ਕਾਗਜ਼ ਚੁੱਕਿਆ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਲਹਿਰਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਨੋਟਬੁੱਕ ਤੋਂ ਪਾੜੇ ਹੋਏ ਤਿੰਨ ਪੰਨੇ ਸਨ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਆਦਮੀ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਸੀ ਕਿ ਦਿਸ਼ਾ ਓਨੀ ਹੀ ਸਟੀਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਲਿਖਤ ਓਨੀ ਹੀ ਦ੍ਰਿੜ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਉਸਦੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਗਈ ਹੋਵੇ।

ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ [ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ]:

ਮੈਂ ਇਹ ਕੁਝ ਲਾਈਨਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਮੋਰੀਆਰਟੀ ਦੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਨਾਲ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਚਰਚਾ ਲਈ ਮੇਰੀ ਸਹੂਲਤ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਕੈਚ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਪੁਲਿਸ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਡੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਰੱਖਿਆ। ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਰਾਏ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਬਣਾਈ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ ਨੂੰ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਰਦ ਦੇਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਕਰੀਅਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸੰਕਟ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਭਾਵੀ ਸਿੱਟਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਦਰਅਸਲ, ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੂਰਾ ਇਕਬਾਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਮੀਰਿੰਗੇਨ ਦਾ ਪੱਤਰ ਇੱਕ ਧੋਖਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਸਮਝ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਕੰਮ 'ਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਵਿਕਾਸ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਪੈਟਰਸਨ ਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਗਿਰੋਹ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਪੀਜਨਹੋਲ ਐਮ. ਵਿੱਚ ਹਨ, ਇੱਕ ਨੀਲੇ ਲਿਫਾਫੇ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ "ਮੋਰੀਆਰਟੀ" ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਮਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਾਟਸਨ ਨੂੰ ਮੇਰੀਆਂ ਸ਼ੁਭਕਾਮਨਾਵਾਂ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ, ਮੈਨੂੰ ਮੰਨੋ।

ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਲੋਂ ਤੁਹਾਡਾ,

ਸ਼ਰਲੌਕ ਹੋਮਸ।

ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਹੀ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਬਚੀ ਹੈ। ਮਾਹਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਘੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਮੁਕਾਬਲਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਹੋਣ ਕਰਕੇ। ਲਾਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਮਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਬਿਲਕੁਲ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ, ਘੁੰਮਦੇ ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਉਬਲਦੇ ਝੱਗ ਦੇ ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਕੜਾਹੀ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ, ਸਭ ਤੋਂ ਖਤਰਨਾਕ ਅਪਰਾਧੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਚੈਂਪੀਅਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਪਿਆ ਰਹੇਗਾ। ਸਵਿਸ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਣਗਿਣਤ ਏਜੰਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੋਰੀਆਰਟੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਗੈਂਗ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਜਨਤਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਜੋ ਸਬੂਤ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਗਠਨ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਨਕਾਬ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਆਦਮੀ ਦਾ ਹੱਥ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਕਿੰਨਾ ਭਾਰੂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਮੁਖੀ ਬਾਰੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਕੁਝ ਵੇਰਵੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਰੀਅਰ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ ਚੈਂਪੀਅਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਹਮਲੇ ਕਰਕੇ ਉਸਦੀ ਯਾਦਾਸ਼ਤ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸਿਆਣਾ ਆਦਮੀ ਮੰਨਾਂਗਾ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਕਦੇ ਜਾਣਿਆ ਹੈ।

ਬਾਸਕਰਵਿਲਜ਼ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਜਾਨਵਰ

ਮਿਸਟਰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼

ਮਿਸਟਰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼, ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੇਰੇ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਨਾਲ ਉੱਠਦੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੌਕਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਜਾਗਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਨਾਸ਼ਤੇ ਦੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਚੁੱਲ੍ਹੇ ਦੇ ਗਲੀਚੇ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਸੋਟੀ ਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ ਜੋ ਸਾਡੇ ਮਹਿਮਾਨ ਨੇ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਲੱਕੜ ਦਾ ਇੱਕ ਬਰੀਕ, ਮੋਟਾ ਟੁਕੜਾ ਸੀ, ਬਲਬਸ-ਸਿਰ ਵਾਲਾ, ਉਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਜਿਸਨੂੰ "ਪੇਨਾਂਗ ਵਕੀਲ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿਰ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਚੌੜਾ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਪੱਟੀ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਇੰਚ ਚੌੜਾ ਸੀ। "ਜੇਮਜ਼ ਮੋਰਟੀਮਰ, ਐਮ.ਆਰ.ਸੀ.ਐਸ. ਨੂੰ, ਉਸਦੇ ਸੀ.ਸੀ.ਐਚ. ਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਵੱਲੋਂ," ਇਸ 'ਤੇ ਉੱਕਰੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ "1884" ਦੀ ਤਾਰੀਖ਼ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਅਜਿਹੀ ਸੋਟੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰਕ ਅਭਿਆਸੀ ਚੁੱਕਦਾ ਸੀ - ਮਾਣਯੋਗ, ਠੋਸ ਅਤੇ ਭਰੋਸਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ।
"ਖੈਰ, ਵਾਟਸਨ, ਤੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦਾ ਹੈਂ?"
ਹੋਮਜ਼ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ ਕਰਕੇ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ? ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਰ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਅੱਖਾਂ ਹਨ।"
"ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਪਲੇਟ ਵਾਲੀ ਕੌਫੀ-ਪੌਟ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ, ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਵਾਟਸਨ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਮਹਿਮਾਨ ਦੀ ਸੋਟੀ ਤੋਂ ਕੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ? ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇੰਨੇ ਬਦਕਿਸਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਚਾਨਕ ਯਾਦਗਾਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦਿਓ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ।"
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਿਆ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, "ਕਿ ਡਾ. ਮੋਰਟੀਮਰ ਇੱਕ ਸਫਲ, ਬਜ਼ੁਰਗ ਡਾਕਟਰ ਹਨ, ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਲੋਕ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦਾ ਇਹ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।"
"ਚੰਗਾ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸ਼ਾਨਦਾਰ!"
"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਭਾਵਨਾ ਉਸ ਦੇ ਇੱਕ ਦੇਸ਼ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਫੇਰੀ ਪੈਦਲ ਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।"
"ਇੰਝ ਕਿਉਂ?"
"ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੋਟੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਸੀ, ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਠੋਕਰ ਮਾਰੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕੋਈ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਅਭਿਆਸੀ ਇਸਨੂੰ ਚੁੱਕ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੋਟੇ-ਲੋਹੇ ਦਾ ਫੈਰੂਲ ਘਿਸ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਤੁਰਿਆ ਹੈ।"
"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਅਤੇ ਫਿਰ, ਇੱਥੇ 'ਸੀ.ਸੀ.ਐੱਚ. ਦੇ ਦੋਸਤ' ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਮਥਿੰਗ ਹੰਟ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਥਾਨਕ ਸ਼ਿਕਾਰ ਜਿਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਕੁਝ ਸਰਜੀਕਲ ਸਹਾਇਤਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।"
"ਸੱਚਮੁੱਚ, ਵਾਟਸਨ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸਮਝਦੇ ਹੋ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਪਿੱਛੇ ਧੱਕਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸਿਗਰਟ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਚਮਕਦਾਰ ਨਾ ਹੋਵੋ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇ ਸੰਚਾਲਕ ਹੋ। ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਸਨੂੰ ਉਤੇਜਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ, ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹਾਂ।"
ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇੰਨਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸਦੀ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਵੀ ਮਾਣ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਮੁਹਾਰਤ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਾਂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ। ਉਸਨੇ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਤੋਂ ਸੋਟੀ ਲੈ ਲਈ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਨੰਗੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਫਿਰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸਿਗਰਟ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖੀ, ਅਤੇ ਸੋਟੀ ਨੂੰ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਉੱਤਲ ਲੈਂਸ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਖਿਆ।
"ਦਿਲਚਸਪ, ਭਾਵੇਂ ਮੁੱਢਲਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੋਫੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮਨਪਸੰਦ ਕੋਨੇ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਆਇਆ। "ਸਟਿੱਕ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਸੰਕੇਤ ਜ਼ਰੂਰ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਕਈ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦਾ ਆਧਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।"
"ਕੀ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਬਚ ਗਿਆ ਹੈ?" ਮੈਂ ਕੁਝ ਸਵੈ-ਮਹੱਤਤਾ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ। "ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ?"
"ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਿੱਟੇ ਗਲਤ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਉਤੇਜਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਸੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਸੱਚਾਈ ਵੱਲ ਸੇਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਹੋ। ਉਹ ਆਦਮੀ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪੇਂਡੂ ਅਭਿਆਸੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੱਲਦਾ ਹੈ।"
"ਫਿਰ ਮੈਂ ਸਹੀ ਸੀ।"
"ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ।"
"ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸੀ।"
"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਸਾਰੇ ਨਹੀਂ - ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਮੈਂ ਸੁਝਾਅ ਦੇਵਾਂਗਾ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਸ਼ਿਕਾਰ ਨਾਲੋਂ ਹਸਪਤਾਲ ਤੋਂ ਆਉਣ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਅੱਗੇ 'ਸੀ.ਸੀ.' ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅੱਖਰ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ 'ਚੈਰਿੰਗ ਕਰਾਸ' ਸ਼ਬਦ ਬਹੁਤ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਝਾਉਂਦੇ ਹਨ।"
"ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

"ਸੰਭਾਵਨਾ ਉਸੇ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਪਰਿਕਲਪਨਾ ਵਜੋਂ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਅਣਜਾਣ ਵਿਜ਼ਟਰ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਆਧਾਰ ਹੈ।"

"ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ, ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ 'ਸੀ.ਸੀ.ਐੱਚ.' ਦਾ ਅਰਥ 'ਚੈਰਿੰਗ ਕਰਾਸ ਹਸਪਤਾਲ' ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਕੀ ਸਿੱਟੇ ਕੱਢ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?"

"ਕੀ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ? ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਤਰੀਕੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੋ!"

"ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਿੱਟੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਪਿੰਡ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖੋ। ਕਿਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੋਵੇਗੀ? ਉਸਦੇ ਦੋਸਤ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦੋਂ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣਗੇ? ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਡਾ. ਮੋਰਟੀਮਰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਅਭਿਆਸ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਹਸਪਤਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟ ਗਏ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਹਸਪਤਾਲ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪੇਂਡੂ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਆਈ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਸਾਡੇ ਅਨੁਮਾਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਸੀ?"

"ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਸੰਭਾਵਿਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।"

"ਹੁਣ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਉਹ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਸਟਾਫ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਲੰਡਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਆਦਮੀ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਕੀ ਸੀ? ਜੇ ਉਹ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਸਟਾਫ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹਾਊਸ-ਸਰਜਨ ਜਾਂ ਹਾਊਸ-ਡਾਕਟਰ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ - ਇੱਕ ਸੀਨੀਅਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜ਼ਿਆਦਾ। ਅਤੇ ਉਹ ਪੰਜ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਤਾਰੀਖ਼ ਸਟਿੱਕ 'ਤੇ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਡੀ ਕਬਰ, ਮੱਧ-ਉਮਰ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਤੀਹ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦਾ ਨੌਜਵਾਨ ਸਾਥੀ ਉੱਭਰਦਾ ਹੈ, ਮਿਲਣਸਾਰ, ਅਣਉਚਿਤ, ਗੈਰ-ਮਨ ਵਾਲਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਨਪਸੰਦ ਕੁੱਤੇ ਦਾ ਮਾਲਕ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਟੈਰੀਅਰ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਾਸਟਿਫ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ।"

ਜਦੋਂ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣੀ ਸੋਫੀ ਵਿੱਚ ਪਿੱਛੇ ਝੁਕਿਆ ਅਤੇ ਛੱਤ ਤੱਕ ਧੂੰਏਂ ਦੇ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਹਿੱਲਦੇ ਹੋਏ ਰਿੰਗ ਉਡਾਏ ਤਾਂ ਮੈਂ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਹੱਸ ਪਿਆ।

"ਬਾਅਦਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਂਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਉਮਰ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕਰੀਅਰ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੇਰਵੇ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।" ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਮੈਡੀਕਲ ਸ਼ੈਲਫ ਤੋਂ ਮੈਡੀਕਲ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹਟਾਈ ਅਤੇ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ। ਕਈ ਮੋਰਟੀਮਰ ਸਨ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਸਾਡਾ ਵਿਜ਼ਟਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ।

"ਮੋਰਟੀਮਰ, ਜੇਮਜ਼, ਐਮ.ਆਰ.ਸੀ.ਐਸ., 1882, ਗ੍ਰਿਮਪੇਨ, ਡਾਰਟਮੂਰ, ਡੇਵੋਨ। ਹਾਊਸ-ਸਰਜਨ, 1882 ਤੋਂ 1884 ਤੱਕ, ਚੈਰਿੰਗ ਕਰਾਸ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ। ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਪੈਥੋਲੋਜੀ ਲਈ ਜੈਕਸਨ ਇਨਾਮ ਦੇ ਜੇਤੂ, 'ਕੀ ਬਿਮਾਰੀ ਇੱਕ ਉਲਟਾ ਹੈ?' ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲੇ ਲੇਖ ਦੇ ਨਾਲ ਸਵੀਡਿਸ਼ ਪੈਥੋਲੋਜੀਕਲ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਮੈਂਬਰ। 'ਸਮ ਫ੍ਰੀਕਸ ਆਫ਼

ਐਟਾਵਿਜ਼ਮ' (ਲੈਂਸੇਟ 1882) ਦੇ ਲੇਖਕ। 'ਡੂ ਵੀ ਪ੍ਰੋਗਰੈਸ?' (ਜਰਨਲ ਆਫ਼ ਸਾਈਕੋਲੋਜੀ, ਮਾਰਚ, 1883)। ਗ੍ਰਿਮਪੇਨ, ਥੌਰਸਲੇ ਅਤੇ ਹਾਈ ਬੈਰੋ ਦੇ ਪੈਰਿਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ।"

"ਉਸ ਸਥਾਨਕ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ, ਵਾਟਸਨ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇੱਕ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਇੱਕ ਪੇਂਡੂ ਡਾਕਟਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਜਾਇਜ਼ ਹਾਂ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਸਹੀ, ਮਿਲਣਸਾਰ, ਅਣਉੱਚਾ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਮਨ ਵਾਲਾ ਯਾਦ ਹੈ। ਇਹ ਮੇਰਾ ਤਜਰਬਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮਿਲਣਸਾਰ ਆਦਮੀ ਹੀ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਅਣਉੱਚਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਲੰਡਨ ਦੇ ਕਰੀਅਰ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਮਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੀ ਸੋਟੀ ਛੱਡਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਆਪਣਾ ਵਿਜ਼ਟਿੰਗ ਕਾਰਡ।"

"ਅਤੇ ਕੁੱਤਾ?"

"ਇਸ ਸੋਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲਿਜਾਣ ਦੀ ਆਦਤ ਰਹੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਸੋਟੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਕੁੱਤੇ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਕੱਸ ਕੇ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੰਦਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਕੁੱਤੇ ਦਾ ਜਬਾੜਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟੈਰੀਅਰ ਲਈ ਬਹੁਤ ਚੌੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਾਸਟਿਫ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਚੌੜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਹਾਂ, ਜੋਵ ਦੁਆਰਾ, ਇਹ ਇੱਕ ਘੁੰਗਰਾਲੇ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲਾ ਸਪੈਨੀਏਲ ਹੈ।"

ਉਹ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਹੁਣ ਉਹ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਪਰਦੇ ਵਿੱਚ ਰੁਕ ਗਿਆ। ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਗੂੰਜ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਇੰਨਾ ਯਕੀਨ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ?"

"ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਧਾਰਨ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਿ ਮੈਂ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਹੀ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਅੰਗੂਠੀ ਹੈ। ਹਿੱਲੋ ਨਾ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਵਾਟਸਨ। ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਭਰਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਨਾਟਕੀ ਪਲ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪੌੜੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਦਮ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਚੰਗੇ ਲਈ ਜਾਂ ਮਾੜੇ ਲਈ। ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਆਦਮੀ, ਡਾ. ਜੇਮਜ਼ ਮੋਰਟਿਮਰ, ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਮਾਹਰ, ਸ਼ਰਲਕ ਹੋਮਜ਼ ਤੋਂ ਕੀ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ? ਅੰਦਰ ਆਓ!"

ਸਾਡੇ ਮਹਿਮਾਨ ਦਾ ਰੂਪ ਮੇਰੇ ਲਈ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਆਮ ਪੇਂਡੂ ਅਭਿਆਸੀ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ, ਪਤਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਚੁੰਝ ਵਰਗੀ ਲੰਬੀ ਨੱਕ ਸੀ, ਜੋ ਦੋ ਤਿੱਖੀਆਂ, ਸਲੇਟੀ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਬੈਠੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਰਿਮ ਵਾਲੇ ਐਨਕਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਚਮਕਦੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪਰ ਕਾਫ਼ੀ ਢਿੱਲੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਫਰੌਕ-ਕੋਟ ਗੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੈਂਟ ਭਿੱਜੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਭਾਵੇਂ ਜਵਾਨ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਲੰਬੀ ਪਿੱਠ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਝੁਕੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵੱਲ ਧੱਕਾ ਅਤੇ ਦਿਆਲਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਆਮ ਹਵਾ ਨਾਲ ਤੁਰਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਉਸਦੀ ਨਜ਼ਰ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੋਟੀ 'ਤੇ ਪਈ, ਅਤੇ ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਅੰਗ ਨਾਲ ਉਸ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ। "ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ

ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਛੱਡਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਸ਼ਿਪਿੰਗ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ। ਮੈਂ ਦੁਨੀਆ ਲਈ ਉਹ ਸੋਟੀ ਨਹੀਂ ਗੁਆਵਾਂਗਾ।"

"ਇੱਕ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ, ਮੈਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ."

"ਚੈਰਿੰਗ ਕਰਾਸ ਹਸਪਤਾਲ ਤੋਂ?"

"ਮੇਰੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਉੱਥੋਂ ਦੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਦੋਸਤਾਂ ਤੋਂ।"

"ਪਿਆਰੇ, ਪਿਆਰੇ, ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਹੈ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

ਡਾ. ਮੋਰਟਿਮਰ ਨੇ ਹਲਕੀ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਐਨਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਝਪਕੀ ਮਾਰੀ।

"ਇਹ ਬੁਰਾ ਕਿਉਂ ਸੀ?"

"ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਵਿਆਹ, ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ?"

"ਹਾਂ, ਸਰ। ਮੈਂ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਹਸਪਤਾਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਵੀ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਘਰ ਬਣਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ।"

"ਆਓ, ਆਓ, ਅਸੀਂ ਇੰਨੇ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਤੇ ਹੁਣ, ਡਾ. ਜੇਮਜ਼ ਮੋਰਟਿਮਰ -"

"ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ - ਇੱਕ ਨਿਮਰ ਐਮ.ਆਰ.ਸੀ.ਐਸ."

"ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਦਿਮਾਗ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ।"

"ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛਲ-ਛਾਪ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਮਹਾਨ ਅਣਜਾਣ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਕੰਢੇ ਤੋਂ ਗੋਲੇ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ। ਮੇਰਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਿਸਟਰ ਸ਼ਰਲੌਕ ਹੋਮਜ਼ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ - ਨਹੀਂ।"

"ਨਹੀਂ, ਇਹ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਹੈ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ, ਸਰ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੀ ਡੋਲੀਕੋਸੇਫਾਲਿਕ ਖੋਪੜੀ ਜਾਂ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਸੁਪਰਾ-ਔਰਬਿਟਲ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਪੈਰੀਟਲ ਫਿਸ਼ਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲੀ ਚਲਾਉਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ? ਸਰ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸਲੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤੁਹਾਡੀ ਖੋਪੜੀ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਸਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਨਵ-ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਜਾਇਬ ਘਰ ਲਈ ਇੱਕ ਗਹਿਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਮੇਰਾ ਇਰਾਦਾ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਖੋਪੜੀ ਦੀ ਲਾਲਸਾ ਹੈ।"

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸਾਡੇ ਅਜੀਬ ਮਹਿਮਾਨ ਨੂੰ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬਿਠਾਇਆ। "ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਤਸ਼ਾਹੀ ਹੋ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਸਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਉਂਗਲੀ ਤੋਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸਿਗਰਟਾਂ ਖੁਦ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇੱਕ ਨੂੰ ਜਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਾ ਕਰੋ।"

ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਾਗਜ਼ ਅਤੇ ਤੰਬਾਕੂ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਨਿਪੁੰਨਤਾ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਘੁਮਾਇਆ। ਉਸਦੀਆਂ ਲੰਬੀਆਂ, ਕੰਬਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਇੱਕ ਕੀੜੇ ਦੇ ਐਂਟੀਨਾ ਵਾਂਗ ਚੁਸਤ ਅਤੇ ਬੇਚੈਨ ਸਨ।

ਹੋਮਜ਼ ਚੁੱਪ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਤੇਜ਼ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਾਡੇ ਉਤਸੁਕ ਸਾਥੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਿਖਾਈ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਸਰ," ਉਸਨੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਅਤੇ ਅੱਜ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਇੱਥੇ ਬੁਲਾਉਣ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰੀ ਖੋਪੜੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ?"

"ਨਹੀਂ, ਸਰ, ਨਹੀਂ; ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਖੁਦ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਵਿਹਾਰਕ ਆਦਮੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪਛਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਮਾਹਰ ਹੋ - "

"ਸੱਚਮੁੱਚ, ਸਰ! ਕੀ ਮੈਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਹੋਣ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਿਸਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕੁਝ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਬਿਲਕੁਲ ਵਿਗਿਆਨਕ ਦਿਮਾਗ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਲਈ, ਸ਼੍ਰੀ ਬਰਟੀਲਨ ਦਾ ਕੰਮ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਕਰਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ?"

"ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਸਰ, ਬਿਲਕੁਲ ਵਿਗਿਆਨਕ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ। ਪਰ ਇੱਕ ਵਿਹਾਰਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਕੱਲੇ ਹੋ। ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਹੈ, ਸਰ, ਮੈਂ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ - "

"ਬਸ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਡਾ. ਮੋਰਟਿਮਰ, ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰੋਗੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਝਿਜਕ ਦੇ ਮੈਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸੋ ਕਿ ਉਸ ਸਮੱਸਿਆ ਦੀ ਅਸਲ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਕੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋ।"

ਬਾਸਕਰਵਿਲਜ਼ ਦਾ ਸਰਾਪ

“ਮੇਰੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੱਥ-ਲਿਖਤ ਹੈ,” ਡਾ. ਜੇਮਜ਼ ਮੋਰਟਿਮਰ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਇਹ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਹੱਥ-ਲਿਖਤ ਹੈ।"

"ਅਠਾਰਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਜਾਅਲਸਾਜ਼ੀ ਨਾ ਹੋਵੇ।"

"ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਸਰ?"

"ਤੁਸੀਂ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਮੇਰੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਇੰਚ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਮਾੜਾ ਮਾਹਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਇੱਕ ਦਹਾਕੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਤਾਰੀਖ਼ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਮੇਰਾ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਮੋਨੋਗ੍ਰਾਫ਼ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ 1730 ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ।"

"ਸਹੀ ਤਾਰੀਖ਼ 1742 ਹੈ।" ਡਾ. ਮੋਰਟਿਮਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਇਸਨੂੰ ਕੱਢਿਆ। "ਇਹ ਪਰਿਵਾਰਕ ਕਾਗਜ਼ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਦੁਆਰਾ ਮੇਰੀ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਦੁਖਦਾਈ ਮੌਤ ਨੇ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਡੇਵੋਨਸ਼ਾਇਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਉਤਸ਼ਾਹ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਨਿੱਜੀ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸਦਾ ਮੈਡੀਕਲ ਸਹਾਇਕ ਵੀ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਦਿਮਾਗ

ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਸਰ, ਚਲਾਕ, ਵਿਹਾਰਕ, ਅਤੇ ਓਨਾ ਹੀ ਕਲਪਨਾਸ਼ੀਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਖੁਦ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਨੇ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਮਨ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਅੰਤ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ ਜੋ ਆਖਰਕਾਰ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾੜ ਗਿਆ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਖਰੜੇ ਲਈ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੋਡੇ 'ਤੇ ਚਪਟਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

"ਵਾਟਸਨ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਲੰਬੇ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਅੱਖਰਾਂ ਦੀ ਵਿਕਲਪਿਕ ਵਰਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਈ ਸੰਕੇਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤਾਰੀਖ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ।"

ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ ਤੋਂ ਪੀਲੇ ਕਾਗਜ਼ ਅਤੇ ਫਿੱਕੀ ਲਿਪੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। ਸਿਰ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ: "ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਹਾਲ," ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਵੱਡੇ, ਖਿਲਾਰੇ ਹੋਏ ਚਿੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ: "1742।"

"ਇਹ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।"

"ਹਾਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਖਾਸ ਦੰਤਕਥਾ ਦਾ ਬਿਆਨ ਹੈ ਜੋ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਚਲਦੀ ਹੈ।"

"ਪਰ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵੀ ਆਧੁਨਿਕ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰਕ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?"

"ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਧੁਨਿਕ। ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਹਾਰਕ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਮਾਮਲਾ, ਜਿਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਚੌਵੀ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਖਰੜਾ ਛੋਟਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨੇੜਿਓਂ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਵਾਂਗਾ।"

ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਝੁਕ ਗਿਆ, ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਸਿਰੇ ਇਕੱਠੇ ਰੱਖੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਲਈਆਂ, ਇੱਕ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ। ਡਾ. ਮੋਰਟੀਮਰ ਨੇ ਖਰੜੇ ਨੂੰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵੱਲ ਮੋੜਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਉੱਚੀ, ਤਿੱਖੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਉਤਸੁਕ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਪੜ੍ਹੀ: -

"ਬਾਸਕਰਵਿਲਜ਼ ਦੇ ਹਾਉਂਡ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬਿਆਨ ਆਏ ਹਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹਿਊਗੋ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਤੋਂ ਸਿੱਧੀ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਹਾਣੀ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਲਈ ਸੀ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਸੈੱਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰੋ, ਉਹੀ ਨਿਆਂ ਜੋ ਪਾਪ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਆਲਤਾ ਨਾਲ ਮਾਫ਼ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਬੰਦੀ ਇੰਨੀ ਭਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਤੇ ਪਛਤਾਵਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਤੋਂ ਸਿੱਖੋ ਕਿ ਅਤੀਤ ਦੇ ਫਲਾਂ ਤੋਂ ਨਾ ਡਰੋ, ਸਗੋਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਭੈੜੇ ਜਨੂੰਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੇ ਇੰਨਾ ਦੁਖੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਦੁਬਾਰਾ ਸਾਡੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਲਈ ਨਾ ਛੱਡੇ ਜਾਣ।"

"ਤਾਂ ਇਹ ਜਾਣੋ ਕਿ ਮਹਾਨ ਬਗਾਵਤ ਦੇ ਸਮੇਂ (ਜਿਸਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹਾਂ) ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਦਾ ਇਹ ਮੈਨੋਰ ਉਸ ਨਾਮ ਦੇ ਹਿਊਗੋ ਕੋਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜੰਗਲੀ, ਅਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਧਰਮਹੀਣ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਇਹ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਨੇ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਹ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸੰਤਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਪ੍ਰਫੁੱਲਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਪਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਬੇਰਹਿਮ ਅਤੇ ਜ਼ਾਲਮ ਹਾਸੇ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਪਨਾਮ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਸੰਭਾਵਤ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਹਿਊਗੋ ਨੂੰ

ਇੱਕ ਯੋਮਨ ਦੀ ਧੀ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ (ਜੇ, ਸੱਚਮੁੱਚ, ਇੰਨੇ ਹਨੇਰੇ ਜਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਚਮਕਦਾਰ ਨਾਮ ਹੇਠ ਜਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ) ਜਿਸਨੇ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਅਸਟੇਟ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਰੱਖੀਆਂ ਸਨ। ਪਰ ਜਵਾਨ ਕੁੜੀ, ਸਮਝਦਾਰ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ ਵਾਲੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਤੋਂ ਬਚੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਬੁਰੇ ਨਾਮ ਤੋਂ ਡਰਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇੱਕ ਮਾਈਕਲਮਾਸ ਇਹ ਹਿਊਗੋ, ਆਪਣੇ ਪੰਜ ਜਾਂ ਛੇ ਵਿਹਲੇ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਸਾਥੀਆਂ ਨਾਲ, ਫਾਰਮ 'ਤੇ ਚੋਰੀ ਕਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੁੜੀ ਨੂੰ, ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਭਰਾ ਘਰ ਤੋਂ ਲੈ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਲੈ ਆਏ ਸਨ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉੱਪਰਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਹਿਊਗੋ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤ ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਕੈਰੋਉਸ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਗਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਰਾਤ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਸੀ। ਹੁਣ, ਉੱਪਰਲੀ ਗਰੀਬ ਕੁੜੀ ਦੀ ਸਮਝ ਗਾਉਣ ਅਤੇ ਚੀਕਣ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਸਹੁੰਆਂ 'ਤੇ ਘੁੰਮ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਆ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਿਊਗੋ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਜਿਹੇ ਸਨ ਜੋ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਡਰ ਦੇ ਤਣਾਅ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਉਹ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਬਹਾਦਰ ਜਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਰਗਰਮ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਡਰਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਈਵੀ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਜੋ ਦੱਖਣੀ ਕੰਧ ਨੂੰ ਢੱਕਦਾ ਸੀ (ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਢੱਕਦਾ ਹੈ) ਉਹ ਛੱਪੜਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆ ਗਈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੂਰ ਦੇ ਪਾਰ ਘਰ ਵੱਲ ਗਈ, ਹਾਲ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਫਾਰਮ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਤਿੰਨ ਲੀਗ ਸਨ।

"ਇਹ ਸੰਭਾਵਤ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਹਿਊਗੋ ਆਪਣੇ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਣਾ-ਪੀਣਾ - ਸ਼ਾਇਦ ਹੋਰ ਭੈੜੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ - ਆਪਣੇ ਕੈਦੀ ਲਈ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਛੱਡ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿੰਜਰਾ ਖਾਲੀ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਪੰਛੀ ਭੱਜ ਗਿਆ। ਫਿਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵਰਗਾ ਹੋ ਗਿਆ ਜਿਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ, ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਡਾਇਨਿੰਗ-ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਉਤਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਵੱਡੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਛਾਲ ਮਾਰਿਆ, ਝੰਡੇ ਅਤੇ ਖੰਭੇ ਉਸਦੇ ਅੱਗੇ ਉੱਡ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਾਰੀ ਸੰਗਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਚੀਕਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸੇ ਰਾਤ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬੁਰਾਈ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਪਛਾੜ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਤਮਾਸ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਗੁੱਸੇ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੁਸ਼ਟ ਜਾਂ, ਇਹ ਬਾਕੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਚੀਕਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ 'ਤੇ ਕੁੱਤੇ ਪਾ ਦੇਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਹਿਊਗੋ ਘਰੋਂ ਭੱਜਿਆ, ਆਪਣੇ ਲਾੜਿਆਂ ਨੂੰ ਚੀਕਦਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਘੋੜੀ 'ਤੇ ਕਾਠੀ ਪਾਉਣ ਅਤੇ ਪੈਕ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ, ਅਤੇ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਨੌਕਰਾਣੀ ਦਾ ਰੁਮਾਲ ਦੇ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਈਨ 'ਤੇ ਝੁਕਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੰਦਰਮਾ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਮੂਰ ਉੱਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੀਕਿਆ।"

"ਹੁਣ, ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਤਮਾਸ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹੇ, ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਕਿ ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਇੱਕ ਦਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਬੁੱਧੀਆਂ ਜਾਗ ਪਈਆਂ ਕਿ ਇਸ ਕੰਮ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਕੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਮੂਰਲੈਂਡਜ਼ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਸਭ ਕੁਝ ਹੰਗਾਮੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਕੁਝ ਆਪਣੇ ਪਿਸਤੌਲ ਮੰਗ ਰਹੇ ਸਨ, ਕੁਝ ਆਪਣੇ ਘੋੜਿਆਂ ਲਈ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੋਤਲ ਲਈ। ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਗਲ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮਝ ਵਾਪਸ ਆਈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ, ਤੇਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ, ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਚੰਦਰਮਾ ਸਾਫ਼ ਚਮਕਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਏ, ਉਹ ਰਸਤਾ ਲੈ ਕੇ ਜੋ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।"

"ਉਹ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਮੀਲ ਤੁਰੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੁਰਲੈਂਡਜ਼ 'ਤੇ ਰਾਤ ਦੇ ਚਰਵਾਹਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਪੁਕਾਰਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਆਦਮੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਹਾਣੀ ਹੈ, ਡਰ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਪਾਗਲ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬੋਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਦੁਖੀ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਕੁੱਤੇ। 'ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਦੇਖਿਆ ਹੈ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਕਿਉਂਕਿ ਹਿਊਗੋ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਾਲੀ ਘੋੜੀ 'ਤੇ ਲੰਘਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਗੁੰਗਾ ਨਰਕ ਦਾ ਕੁੱਤਾ ਦੌੜਿਆ ਜਿਵੇਂ ਰੱਬ ਨਾ ਕਰੇ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਡੀਆਂ 'ਤੇ ਕਦੇ ਨਾ ਹੋਵੇ।' ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਰਾਬੀ ਸਕੁਆਇਰਾਂ ਨੇ ਚਰਵਾਹੇ ਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧ ਗਏ। ਪਰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਛੱਲਾਂ ਠੰਢੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੂਰ ਦੇ ਪਾਰ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਦੌੜ ਆਈ, ਅਤੇ ਕਾਲੀ ਘੋੜੀ, ਚਿੱਟੇ ਝੱਗ ਨਾਲ ਭਰੀ, ਪਿਛਲੇ ਲਗਾਮ ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਕਾਠੀ ਨਾਲ ਲੰਘ ਗਈ। ਫਿਰ ਮਸਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਕੱਠੇ ਨੇੜੇ ਸਵਾਰ ਹੋਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਡਰ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਮੂਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਗਏ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਰ ਕੋਈ, ਜੇ ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਮੋੜ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ। ਸਿਰ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਸਵਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕੁੱਤਿਆਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ। ਇਹ, ਭਾਵੇਂ ਆਪਣੀ ਬਹਾਦਰੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਨਸਲ ਲਈ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਡੂੰਘੇ ਟੋਏ ਜਾਂ ਗੋਇਲ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਮੂਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਝੁੰਡ ਵਿੱਚ ਘੁਸਰ-ਮੁਸਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਕੁਝ ਦੂਰ ਖਿਸਕ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕੁਝ, ਤੇਜ਼ ਚੀਕਾਂ ਅਤੇ ਘੂਰਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ, ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੰਗ ਘਾਟੀ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸਨ।

"ਕੰਪਨੀ ਰੁਕ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਜੀਦਾ ਆਦਮੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਕਦੇ ਵੀ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਣਗੇ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ, ਸਭ ਤੋਂ ਦਲੇਰ, ਜਾਂ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਗੋਇਲ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧੇ। ਹੁਣ, ਇਹ ਇੱਕ ਚੌੜੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਵੱਡੇ ਪੱਥਰ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ, ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਉੱਥੇ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ, ਜੋ ਪੁਰਾਣੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਭੁੱਲੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ। ਚੰਨ ਸਾਫ਼ ਹੋਣ 'ਤੇ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਹ ਦੁਖੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਪਈ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਡਿੱਗ ਪਈ ਸੀ, ਡਰ ਅਤੇ ਥਕਾਵਟ ਨਾਲ ਮਰ ਗਈ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਅਜੇ ਤੱਕ ਉਸਦੇ ਨੇੜੇ ਪਏ ਹਿਊਗੋ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਦਲੇਰ ਰਾਇਸਟਰਾਂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ 'ਤੇ ਵਾਲ ਉਭਾਰੇ ਸਨ, ਪਰ ਇਹ ਉਹ ਸੀ ਜੋ ਹਿਊਗੋ ਦੇ ਉੱਪਰ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਗਲੇ 'ਤੇ ਚੀਰਦਾ ਹੋਇਆ, ਇੱਕ ਭੈੜੀ ਚੀਜ਼ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਮਹਾਨ, ਕਾਲਾ ਜਾਨਵਰ, ਇੱਕ ਕੁੱਤੇ ਵਰਗਾ ਆਕਾਰ ਦਾ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੁੱਤੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅੱਖ ਟਿਕੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸਨ, ਚੀਜ਼ ਨੇ ਹਿਊਗੋ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਦਾ ਗਲਾ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ, 'ਤੇ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬਲਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਟਪਕਦੇ ਜਬਾੜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਘੁੰਮਾਏ, ਤਿੰਨੋਂ ਡਰ ਨਾਲ ਚੀਕ ਉੱਠੇ ਅਤੇ ਪਿਆਰੀ ਜਾਨ ਲਈ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਏ, ਅਜੇ ਵੀ ਚੀਕਦੇ ਹੋਏ, ਮੂਰ ਦੇ ਪਾਰ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ, ਉਸੇ ਰਾਤ ਜੋ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੋਵੇਂ ਆਪਣੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਸਨ।

"ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰੋ, ਇਹੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ, ਕੁੱਤੇ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਦਹਿਸ਼ਤ ਹੈ ਜਿਸ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰ ਆਪਣੀਆਂ ਮੌਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾਖੁਸ਼ ਰਹੇ ਹਨ, ਜੋ ਅਚਾਨਕ, ਖੂਨੀ ਅਤੇ ਰਹੱਸਮਈ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਅਨੰਤ ਚੰਗਿਆਈ ਵਿੱਚ

ਪਨਾਹ ਦੇਈਏ, ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਤੀਜੀ ਜਾਂ ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਸੂਮਾਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ। ਉਸ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰੋ, ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਨੇਰੇ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਬੁਰਾਈ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਉੱਚੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਮੂਰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰੋ।"

"[ਇਹ ਹਿਊਗੋ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਵੱਲੋਂ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਰੌਜਰ ਅਤੇ ਜੌਨ ਨੂੰ, ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਐਲਿਜ਼ਾਬੈਥ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਾ ਕਹਿਣ।"]"

ਜਦੋਂ ਡਾ. ਮੋਰਟਿਮਰ ਨੇ ਇਹ ਇਕੱਲਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਪੜ੍ਹ ਲਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਐਨਕ ਆਪਣੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਉਬਾਸੀ ਲਈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਿਗਰਟ ਦਾ ਸਿਰਾ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ।

"ਅੱਛਾ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦਿਲਚਸਪ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ?"

"ਪਰੀ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿਕਰਤਾ ਨੂੰ।"

ਡਾ. ਮੋਰਟੀਮਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੋੜਿਆ ਹੋਇਆ ਅਖ਼ਬਾਰ ਕੱਢਿਆ।

"ਹੁਣ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਤਾਜ਼ਾ ਦੱਸਾਂਗੇ। ਇਹ ਇਸ ਸਾਲ 14 ਮਈ ਦਾ ਡੇਵੋਨ ਕਾਉਂਟੀ ਕ੍ਰੋਨਿਕਲ ਹੈ। ਇਹ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਬਾਕਰਵਿਲ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਇਆ ਸੀ।"

ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਥੋੜ੍ਹਾ ਅੱਗੇ ਝੁਕਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਭਾਵਪੂਰਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਸਾਡੇ ਮਹਿਮਾਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਐਨਕਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ:

"ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਬਾਸਕਰਵਿਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਅਗਲੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਡ-ਡੇਵੋਨ ਲਈ ਸੰਭਾਵੀ ਲਿਬਰਲ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਜੋਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੀ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਅਚਾਨਕ ਮੌਤ ਨੇ ਕਾਉਂਟੀ ਵਿੱਚ ਉਦਾਸੀ ਫੈਲਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਦੋਸਤਾਨਾਤਾ ਅਤੇ ਅਤਿ ਉਦਾਰਤਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਜਿੱਤਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਏ ਸਨ। ਨੌਵੌਕਸ ਅਮੀਰੀ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਲੱਭਣਾ ਤਾਜ਼ਗੀ ਭਰਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਉਂਟੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਵੰਸ਼ਜ ਜੋ ਬੁਰੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਿਆ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਲਾਈਨ ਦੀ ਡਿੱਗੀ ਹੋਈ ਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਰ ਚਾਰਲਸ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਦੱਖਣੀ ਅਫ਼ਰੀਕੀ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਕਮਾਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਿਆਣੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੱਕਰ ਕੱਟਣ ਤੱਕ ਚੱਲਦੇ ਹਨ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ। ਉਸਨੂੰ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਨਿਵਾਸ ਸੰਭਾਲੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਸਾਲ ਹੋਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਆਮ ਚਰਚਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਦੀਆਂ ਉਹ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਸਨ ਜੋ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਖੁਦ ਬੇਔਲਾਦ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਉਸਦੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਇੱਛਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰਾ... ਪੇਂਡੂ ਖੇਤਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੀ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਤੋਂ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ

ਉਸਦੇ ਅਚਾਨਕ ਅੰਤ 'ਤੇ ਸੋਗ ਮਨਾਉਣ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਕਾਰਨ ਹੋਣਗੇ। ਸਥਾਨਕ ਅਤੇ ਕਾਉਂਟੀ ਚੈਰਿਟੀਜ਼ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਉਦਾਰ ਦਾਨ ਦਾ ਅਕਸਰ ਇਹਨਾਂ ਕਾਲਮਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

"ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਫਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਥਾਨਕ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਗਲਤ ਖੇਡ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਦਿਮਾਗੀ ਆਦਤ ਦਾ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਕਾਫ਼ੀ ਦੌਲਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਸਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸਾਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਨੌਕਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬੈਰੀਮੋਰ ਨਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਆਹੁਤਾ ਜੋੜਾ ਸੀ, ਪਤੀ ਬਟਲਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰ ਵਜੋਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ, ਕਈ ਦੋਸਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਦੀ ਸਿਹਤ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵਿਗੜ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਲ ਦੇ ਕੁਝ ਪਿਆਰ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀਆਂ, ਸਾਹ ਚੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਘਬਰਾਹਟ ਦੇ ਤਣਾਅ ਦੇ ਤੇਜ਼ ਹਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸਹਾਇਕ, ਡਾ. ਜੇਮਜ਼ ਮੋਰਟਿਮਰ ਨੇ ਵੀ ਇਸੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

"ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਸਧਾਰਨ ਹਨ। ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਨੂੰ ਹਰ ਰਾਤ ਸੌਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਹਾਲ ਦੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਯੂ ਐਲੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਦੀ ਆਦਤ ਸੀ। ਬੈਰੀਮੋਰਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦਾ ਰਿਵਾਜ ਸੀ। 4 ਮਈ ਨੂੰ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਨੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਲੰਡਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਇਰਾਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਬੈਰੀਮੋਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਾਮਾਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਰਾਤ ਉਹ ਆਮ ਵਾਂਗ ਆਪਣੀ ਰਾਤ ਦੀ ਸੈਰ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਉਸਨੂੰ ਸਿਗਾਰ ਪੀਣ ਦੀ ਆਦਤ ਸੀ। ਉਹ ਕਦੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ ਬੈਰੀਮੋਰ, ਹਾਲ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਅਜੇ ਵੀ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਦੇਖ ਕੇ ਘਬਰਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਲਾਲਟੈਣ ਜਗਾ ਕੇ, ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲਿਆ। ਦਿਨ ਗਿੱਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਗਲੀ ਵਿੱਚੋਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਲੱਭੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਸੈਰ ਦੇ ਅੱਧੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗੇਟ ਹੈ ਜੋ ਮੂਰ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲੇ ਸਨ ਕਿ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ। ਫਿਰ ਉਹ ਗਲੀ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਸਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੀ ਲਾਸ਼ ਮਿਲੀ। ਇੱਕ ਤੱਥ ਜਿਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਦਾ ਬਿਆਨ ਬੈਰੀਮੋਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੂਰ-ਗੇਟ ਤੋਂ ਲੰਘਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਥੋਂ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ 'ਤੇ ਤੁਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਮਰਫੀ, ਇੱਕ ਜਿਪਸੀ ਘੋੜਾ-ਵਪਾਰਕ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੂਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਮਾੜਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਚੀਕਾਂ ਸੁਣੀਆਂ, ਪਰ ਉਹ ਇਹ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਦਿਸ਼ਾ ਤੋਂ ਆਏ ਸਨ। ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਹਿੰਸਾ ਦੇ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੇ ਲਗਭਗ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ਯੋਗ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਵਿਗਾੜ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ - ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਕਿ ਡਾ. ਮੋਰਟੀਮਰ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਮਰੀਜ਼ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਿਆ ਸੀ - ਇਹ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਲੱਛਣ ਹੈ ਜੋ ਸਾਹ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਅਤੇ ਦਿਲ ਦੀ ਥਕਾਵਟ ਤੋਂ ਮੌਤ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸਾਧਾਰਨ ਨਹੀਂ

ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਜਾਂਚ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਚੱਲ ਰਹੀ ਜੈਵਿਕ ਬਿਮਾਰੀ ਦਿਖਾਈ, ਅਤੇ ਕੋਰੋਨਰ ਦੀ ਜਿਊਰੀ ਨੇ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਦਾ ਵਾਰਸ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੈਟਲ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਦੁਖਦਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਰੋਨਰ ਦੀ ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਖੋਜ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰੋਮਾਂਟਿਕ ਕਹਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫੁਸਫੁਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਹਾਲ ਲਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਲੱਭਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਸ਼੍ਰੀ ਹੈਨਰੀ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਹਨ, ਜੇ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੁੰਦੇ, ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਦੇ ਛੋਟੇ ਭਰਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ। ਜਿਸ ਨੌਜਵਾਨ ਬਾਰੇ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਡਾ. ਮੋਰਟੀਮਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕਾਗਜ਼ ਦੁਬਾਰਾ ਮੋੜਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪਾ ਲਿਆ।

"ਇਹ ਜਨਤਕ ਤੱਥ ਹਨ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਬਾਕਰਵਿਲ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ।"

"ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵੱਲ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਜੋ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੁਝ ਅਖਬਾਰਾਂ ਦੀ ਟਿੱਪਣੀ ਦੇਖੀ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਵੈਟੀਕਨ ਕੈਮਿਓ ਦੇ ਉਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੋਪ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਚਿੰਤਾ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਕਈ ਦਿਲਚਸਪ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਟੁੱਟ ਗਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਇਸ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਜਨਤਕ ਤੱਥ ਹਨ?"

"ਇਹ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

“ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲੈਣ ਦਿਓ।” ਉਹ ਪਿੱਛੇ ਝੁਕਿਆ, ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਬੇਚੈਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਅਪਣਾਇਆ।

"ਅਜਿਹਾ ਕਰਕੇ," ਡਾ. ਮੋਰਟਿਮਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਨੇ ਕੁਝ ਮਜ਼ਬੂਤ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿਖਾਉਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, "ਮੈਂ ਉਹ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ। ਕੋਰੋਨਰ ਦੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਤੋਂ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਮੇਰਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਨੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦੇਣ ਦੀ ਜਨਤਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਸੰਕੋਚ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਹਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਖ਼ਬਾਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਸਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਭਿਆਨਕ ਸਾਖ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਦਾਗ਼ ਰਹੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਜਿੰਨਾ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਉਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦੱਸਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵਿਹਾਰਕ ਚੰਗਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

"ਮੂਰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਆਬਾਦੀ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਲੋਕ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਬਹੁਤ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਹਿੱਸਾ ਦੇਖਿਆ। ਲੈਫਟਰ ਹਾਲ ਦੇ ਮਿਸਟਰ ਫ੍ਰੈਂਕਲੈਂਡ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀਵਾਦੀ ਮਿਸਟਰ ਸਟੈਪਲਟਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਕਈ ਮੀਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਇੱਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਮੌਕੇ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆ। ਉਹ ਦੱਖਣੀ ਅਫ਼ਰੀਕਾ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਵਿਗਿਆਨਕ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਾਪਸ ਲਿਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮਨਮੋਹਕ ਸ਼ਾਮਾਂ ਅਸੀਂ ਬੁਸ਼ਮੈਨ ਅਤੇ ਹੌਟੈਂਟੋਟ ਦੀ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਸਰੀਰ ਵਿਗਿਆਨ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਬਿਤਾਈਆਂ ਹਨ।

"ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਈ ਕਿ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਦਾ ਦਿਮਾਗੀ ਸਿਸਟਮ ਟੁੱਟਣ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਕਥਾ ਨੂੰ ਦਿਲੋਂ ਮੰਨ ਲਿਆ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ - ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਤੁਰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਕੁਝ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਮੂਰ 'ਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ਯੋਗ ਲੱਗੇ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼, ਉਸਨੂੰ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਕਿਸਮਤ ਲਟਕ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਜੋ ਉਹ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ, ਉਤਸ਼ਾਹਜਨਕ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਕਿਸੇ ਭਿਆਨਕ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਉਸਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਸਤਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਡਾਕਟਰੀ ਸਫ਼ਰ 'ਤੇ ਕਦੇ ਕੋਈ ਅਜੀਬ ਜੀਵ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕੁੱਤੇ ਦੇ ਭਜਾਉਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਸਵਾਲ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਪੁੱਛਿਆ, ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਜੋ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਕੰਬਦੀ ਸੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਘਾਤਕ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਘਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਹਾਲ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸ਼ੋਅ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮੇਰੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਟਿੱਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਦੇਖੀਆਂ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਦਹਿਸ਼ਤ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਘੁੰਮਦਾ-ਫਿਰਦਾ ਘੁੰਮਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਝਲਕ ਦੇਖਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਡਰਾਈਵ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਕਾਲਾ ਵੱਛਾ ਲੰਘਦਾ ਸਮਝਿਆ। ਉਹ ਇੰਨਾ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਅਤੇ ਘਬਰਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਿਆ ਜਿੱਥੇ ਜਾਨਵਰ ਸੀ ਅਤੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਣਾ ਪਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਘਟਨਾ ਨੇ ਉਸਦੇ ਮਨ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ। ਮੈਂ ਸਾਰੀ ਸ਼ਾਮ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਸੀ, ਉਸ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਦਿਖਾਈ ਸੀ, ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਬਿਰਤਾਂਤ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਆਉਣ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਘਟਨਾ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਇਸ ਲਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਦੁਖਾਂਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਮੂਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਉਤੇਜਨਾ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਮੇਰੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਹੀ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਲੰਡਨ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਿਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਜਿਸ ਲਗਾਤਾਰ ਚਿੰਤਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਭਾਵੇਂ ਇਸਦਾ ਕਾਰਨ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਅਜੀਬ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿਹਤ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਭਟਕਣਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮਹੀਨੇ ਬਿਤਾਉਣ ਨਾਲ ਉਹ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦੇਣਗੇ। ਮਿਸਟਰ ਸਟੈਪਲਟਨ, ਇੱਕ ਆਪਸੀ ਦੋਸਤ ਜੋ ਆਪਣੀ ਸਿਹਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਚਿੰਤਤ ਸੀ, ਦਾ ਵੀ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਸੀ। ਆਖਰੀ ਪਲ 'ਤੇ ਇਹ ਭਿਆਨਕ ਆਫ਼ਤ ਆਈ।"

"ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ, ਬਟਲਰ ਬੈਰੀਮੋਰ, ਜਿਸਨੇ ਇਹ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਨੇ ਪਰਕਿਨਸ ਨੂੰ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਦੇਰ ਨਾਲ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਘਟਨਾ ਦੇ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਹਾਲ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ

ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਯੂ ਐਲੀ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ, ਮੈਂ ਮੂਰ-ਗੇਟ 'ਤੇ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇਖੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਿੰਟਸ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਨਰਮ ਬੱਜਰੀ 'ਤੇ ਬੈਰੀਮੋਰ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸਰੀਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੱਕ ਛੂਹਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਪਏ ਸਨ, ਉਸਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਉਸਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਪੁੱਟੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਕੁਝ ਤੇਜ਼ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਇੰਨੀਆਂ ਹਿੱਲ ਗਈਆਂ ਸਨ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਪਛਾਣ ਦੀ ਸਹੁੰ ਨਹੀਂ ਖਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕੋਈ ਸਰੀਰਕ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਬੈਰੀਮੋਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਗਲਤ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰੀਰ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਪਰ ਮੈਂ ਕੀਤਾ - ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ, ਪਰ ਤਾਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਾਫ਼।"

"ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ?"

"ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ।"

"ਮਰਦ ਦਾ ਜਾਂ ਔਰਤ ਦਾ?"

ਡਾ. ਮੋਰਟਿਮਰ ਨੇ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਅਜੀਬ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਲਗਭਗ ਫੁਸਫੁਸਾਹਟ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਈ:

"ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼, ਉਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਕੁੱਤੇ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਨ!"

ਸਮੱਸਿਆ

ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਕੰਬਣੀ ਦੌੜ ਗਈ। ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੋਮਾਂਚ ਸੀ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਉਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸੀ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਝੁਕਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਖ਼ਤ, ਸੁੱਕੀ ਚਮਕ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਦੋਂ ਨਿਕਲਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ?"

"ਜਿੰਨਾ ਸਾਫ਼ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ।"

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ?"

"ਕੀ ਫਾਇਦਾ?"

"ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ?"

"ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਵੀਹ ਗਜ਼ ਦੂਰ ਸਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦੰਤਕਥਾ ਦਾ ਪਤਾ ਨਾ ਹੁੰਦਾ।"

"ਮੂਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਭੇਡ-ਕੁੱਤੇ ਹਨ?"

"ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਇਹ ਕੋਈ ਭੇਡ-ਕੁੱਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਵੱਡਾ ਸੀ?"

"ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ।"

"ਪਰ ਇਹ ਲਾਸ਼ ਦੇ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆਇਆ?"

"ਨਹੀਂ।"

"ਕਿਹੋ ਜਿਹੀ ਰਾਤ ਸੀ?"

"ਗਿੱਲਾ ਅਤੇ ਕੱਚਾ।"

"ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੀਂਹ ਨਹੀਂ ਪੈ ਰਿਹਾ?"

"ਨਹੀਂ।"

"ਇਹ ਗਲੀ ਕਿਹੋ ਜਿਹੀ ਹੈ?"

"ਪੁਰਾਣੇ ਯੂ ਬਾੜੇ ਦੀਆਂ ਦੋ ਲਾਈਨਾਂ ਹਨ, ਬਾਰਾਂ ਫੁੱਟ ਉੱਚੀਆਂ ਅਤੇ ਅਭੇਦ। ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਸੈਰ ਲਗਭਗ ਅੱਠ ਫੁੱਟ ਚੌੜੀ ਹੈ।"

"ਕੀ ਵਾੜਿਆਂ ਅਤੇ ਸੈਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਹੈ?"

"ਹਾਂ, ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਘਾਹ ਦੀ ਇੱਕ ਪੱਟੀ ਲਗਭਗ ਛੇ ਫੁੱਟ ਚੌੜੀ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਯੂ ਬਾੜ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗੇਟ ਦੁਆਰਾ ਅੰਦਰ ਵੜਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?"

"ਹਾਂ, ਵਿਕਟ-ਗੇਟ ਜੋ ਮੂਰ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

"ਕੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ?"

"ਕੋਈ ਨਹੀਂ।"

"ਤਾਂ ਕਿ ਯਿਊ ਗਲੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਘਰ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਜਾਂ ਫਿਰ ਮੂਰ-ਗੇਟ ਰਾਹੀਂ ਅੰਦਰ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ?"

"ਦੂਰ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗਰਮੀਆਂ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਿਕਾਸ ਹੈ।"

"ਕੀ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਇਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਸਨ?"

"ਨਹੀਂ; ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਪੰਜਾਹ ਗਜ਼ ਦੂਰ ਪਿਆ ਸੀ।"

"ਹੁਣ, ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਡਾ. ਮੋਰਟਿਮਰ - ਅਤੇ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ - ਜੋ ਨਿਸ਼ਾਨ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੇ ਉਹ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਸਨ, ਘਾਹ 'ਤੇ ਨਹੀਂ?"

"ਘਾਹ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ।"

"ਕੀ ਉਹ ਰਸਤੇ ਦੇ ਉਸੇ ਪਾਸੇ ਸਨ ਜਿਸ ਪਾਸੇ ਮੂਰ-ਗੇਟ ਹੈ?"

"ਹਾਂ; ਉਹ ਮੂਰ-ਗੇਟ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਰਸਤੇ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਸਨ।"

"ਤੁਹਾਡੀ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ। ਕੀ ਵਿਕਟ-ਗੇਟ ਬੰਦ ਸੀ?"

"ਬੰਦ ਅਤੇ ਤਾਲਾ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ।"

"ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚਾ ਸੀ?"

"ਲਗਭਗ ਚਾਰ ਫੁੱਟ ਉੱਚਾ।"

"ਫਿਰ ਕੋਈ ਇਸ ਤੋਂ ਪਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ?"

"ਹਾਂ।"

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਵਿਕਟ-ਗੇਟ ਕੋਲ ਕਿਹੜੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੇਖੇ?"

"ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ।"

"ਸ਼ਾਬਾਸ਼! ਕੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ?"

"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ।"

"ਅਤੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ?"

"ਇਹ ਸਭ ਬਹੁਤ ਉਲਝਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੰਜ ਜਾਂ ਦਸ ਮਿੰਟ ਲਈ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ?"

"ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਸਿਗਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਸੁਆਹ ਦੋ ਵਾਰ ਡਿੱਗ ਚੁੱਕੀ ਸੀ।"

"ਸ਼ਾਨਦਾਰ! ਇਹ ਸਾਡਾ ਸਾਥੀ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ, ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਾਂਗ। ਪਰ ਨਿਸ਼ਾਨ?"

"ਉਸਨੇ ਬੱਜਰੀ ਦੇ ਉਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਟੁਕੜੇ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣ ਸਕਿਆ।"

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉਸਦੇ ਗੋਡੇ 'ਤੇ ਮਾਰਿਆ।

"ਜੇ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਹੁੰਦਾ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਜਿਸਨੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਮਾਹਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੌਕੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ। ਉਹ ਬੱਜਰੀ ਵਾਲਾ ਪੰਨਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਮੀਂਹ ਨਾਲ ਧੱਬਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਤਸੁਕ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੇ ਟੋਇਆਂ ਨਾਲ ਵਿਗੜ ਗਿਆ ਸੀ। ਓ, ਡਾ. ਮੋਰਟੀਮਰ, ਡਾ. ਮੋਰਟੀਮਰ, ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ! ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਹੈ।"

"ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸੇ ਬਿਨਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ -"

"ਤੁਸੀਂ ਝਿਜਕਦੇ ਕਿਉਂ ਹੋ?"

"ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਖੇਤਰ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਭ ਤੋਂ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਜਾਸੂਸ ਬੇਵੱਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

"ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਚੀਜ਼ ਅਲੌਕਿਕ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ।"

"ਨਹੀਂ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਰੂਰ ਸੋਚਦੇ ਹੋ।"

"ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਇਸ ਦੁਖਾਂਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਨੂੰ ਕਈ ਅਜਿਹੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਸੁਣਨ ਨੂੰ ਮਿਲੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਸਥਾਪਤ ਕ੍ਰਮ ਨਾਲ ਮੇਲ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਹੈ।"

"ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ?"

"ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਮੂਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜੀਵ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਭੂਤ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਵਿਗਿਆਨ ਲਈ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਕੋਈ ਜਾਨਵਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਉਹ

ਸਾਰੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਜੀਵ ਸੀ, ਚਮਕਦਾਰ, ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਸਪੈਕਟ੍ਰਮ। ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਸਿਰ ਵਾਲਾ ਪੇਂਡੂ, ਇੱਕ ਫੈਰੀਅਰ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੂਰਲੈਂਡ ਕਿਸਾਨ, ਜੋ ਸਾਰੇ ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੀ ਉਹੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਬਿਲਕੁਲ ਦੰਤਕਥਾ ਦੇ ਨਰਕ-ਹਾਊਂਡ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਦਹਿਸ਼ਤ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜੋ ਰਾਤ ਨੂੰ ਮੂਰ ਪਾਰ ਕਰੇਗਾ।"

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ, ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿੱਖਿਅਤ ਆਦਮੀ, ਇਸਨੂੰ ਅਲੌਕਿਕ ਮੰਨਦੇ ਹੋ?"

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਹੈ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਏ।

"ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਂਚਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰੱਖਿਆ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇੱਕ ਨਿਮਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਬੁਰਾਈ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਬੁਰਾਈ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ, ਸ਼ਾਇਦ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਾਕਾਂਖੀ ਕੰਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਪੈਰਾਂ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਭੌਤਿਕ ਹੈ।"

"ਅਸਲੀ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਕੁੱਤਾ ਆਦਮੀ ਦਾ ਗਲਾ ਖਿੱਚ ਕੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੱਗਰੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਵੀ ਸੀ।"

"ਮੈਂ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਲੌਕਿਕਵਾਦੀਆਂ ਕੋਲ ਕਾਫ਼ੀ ਚਲੇ ਗਏ ਹੋ। ਪਰ ਹੁਣ, ਡਾ. ਮੋਰਟੀਮਰ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸੋ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਨ ਕਿਉਂ ਆਏ ਹੋ? ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕੋ ਸਾਹ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਬੇਕਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਕਰਾਂ।"

"ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਰੋ।"

"ਫਿਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਵੇਂ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"

"ਮੈਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇ ਕੇ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਵਾਟਰਲੂ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ" - ਡਾ. ਮੋਰਟਿਮਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਘੜੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ - "ਬਿਲਕੁਲ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਅਤੇ ਪੌਣੇ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ।"

"ਉਹ ਵਾਰਸ ਹੈ?"

"ਹਾਂ। ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ ਸੱਜਣ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੇ ਬਿਰਤਾਂਤਾਂ ਤੋਂ ਉਹ ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਟਰੱਸਟੀ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਬੋਲਦਾ ਹਾਂ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ?"

"ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਜਿਸਦਾ ਅਸੀਂ ਪਤਾ ਲਗਾ ਸਕੇ ਹਾਂ ਉਹ ਰੌਜਰ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਸੀ, ਜੋ ਤਿੰਨ ਭਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਗਰੀਬ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਸੀ। ਦੂਜਾ ਭਰਾ, ਜੋ ਜਵਾਨੀ ਵਿੱਚ ਮਰ ਗਿਆ, ਇਸ ਮੁੰਡੇ ਹੈਨਰੀ ਦਾ ਪਿਤਾ ਹੈ। ਤੀਜਾ, ਰੌਜਰ, ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਕਾਲਾ ਭੇਡ ਸੀ। ਉਹ ਪੁਰਾਣੇ ਮਾਸਟਰ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਸਟ੍ਰੇਨ ਤੋਂ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਬੁੱਢੇ ਹਿਊਗੋ ਦੀ ਪਰਿਵਾਰਕ ਤਸਵੀਰ ਦੀ ਉਹੀ ਤਸਵੀਰ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਗਰਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ, ਮੱਧ ਅਮਰੀਕਾ ਭੱਜ ਗਿਆ, ਅਤੇ 1876 ਵਿੱਚ ਪੀਲੇ ਬੁਖਾਰ ਨਾਲ ਉੱਥੇ ਮਰ ਗਿਆ। ਹੈਨਰੀ ਬਾਸਕਰਵਿਲਜ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਆਖਰੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਅਤੇ ਪੰਜ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ

ਉਸਨੂੰ ਵਾਟਰਲੂ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਮਿਲਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਤਾਰ ਮਿਲੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਸਾਊਥੈਂਪਟਨ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿਓਗੇ?"

"ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੇ ਘਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇ?"

"ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ? ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਹਰ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਜੋ ਉੱਥੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਭਵਿੱਖ ਬੁਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇਸ, ਪੁਰਾਣੀ ਨਸਲ ਦੇ ਆਖਰੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਦੌਲਤ ਦੇ ਵਾਰਸ ਨੂੰ, ਉਸ ਘਾਤਕ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਵਿਰੁੱਧ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦੇ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪੂਰੇ ਗਰੀਬ, ਉਦਾਸ ਪੇਂਡੂ ਖੇਤਰ ਦੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਹਾਲ ਦਾ ਕੋਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਜਾਣਗੇ। ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਕਿਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦਿਲਚਸਪੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਮਲਾ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਸਲਾਹ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੋਚਿਆ।

"ਸਾਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਹੀਏ ਤਾਂ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਏਜੰਸੀ ਹੈ ਜੋ ਡਾਰਟਮੂਰ ਨੂੰ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਲਈ ਇੱਕ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਿਵਾਸ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ - ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ?"

"ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮੈਂ ਇਹ ਤਾਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੁਝ ਸਬੂਤ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਬਿਲਕੁਲ। ਪਰ ਯਕੀਨਨ, ਜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਅਲੌਕਿਕ ਸਿਧਾਂਤ ਸਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਡੇਵੋਨਸ਼ਾਇਰ ਵਾਂਗ ਹੀ ਬੁਰਾਈ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸ਼ੈਤਾਨ ਜਿਸ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਸਥਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੈਰਿਸ਼ ਵੈਸਟਰੀ ਹੋਵੇ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸੰਭਵ ਚੀਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਤੁਸੀਂ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਓਨਾ ਹੀ ਬੇਢੰਗੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਜਿੰਨਾ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਨਿੱਜੀ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਸਲਾਹ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਡੇਵੋਨਸ਼ਾਇਰ ਵਿੱਚ ਓਨਾ ਹੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹੇਗਾ ਜਿੰਨਾ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ। ਉਹ ਪੰਜਾਹ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰੋਗੇ?"

"ਮੈਂ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਸਰ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਟੈਕਸੀ ਲਓ, ਆਪਣੇ ਸਪੈਨੀਏਲ ਨੂੰ ਬੁਲਾਓ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਖੁਰਚ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਬਾਕਰਵਿਲ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਵਾਟਰਲੂ ਜਾਓ।"

"ਅਤੇ ਫਿਰ?"

"ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹੋਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਲੈਂਦਾ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗੇਗਾ?"

"ਚੌਵੀ ਘੰਟੇ। ਕੱਲ੍ਹ ਦਸ ਵਜੇ, ਡਾ. ਮੋਰਟਿਮਰ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਬੁਲਾਓਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲਿਆਓਗੇ ਤਾਂ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਮੇਰੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਮੈਂ ਇਹ ਕਰਾਂਗਾ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼।" ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਕਮੀਜ਼ ਦੇ ਕਫ਼ 'ਤੇ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦਾ ਸਮਾਂ ਲਿਖਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਜੀਬ, ਝਾਤੀ ਮਾਰਦੇ, ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੌੜੀਆਂ ਦੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਿਆ।

"ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਵਾਲ, ਡਾ. ਮੋਰਟਿਮਰ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਤੱਖ ਨੂੰ ਮੂਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ?"

"ਤਿੰਨ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ।"

"ਕੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ?"

"ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ।"

"ਧੰਨਵਾਦ। ਸ਼ੁਭ ਸਵੇਰ।"

ਹੋਮਜ਼ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਉਸ ਸ਼ਾਂਤ ਰੂਪ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਅਨੁਕੂਲ ਕੰਮ ਸੀ।

"ਬਾਹਰ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਵਾਟਸਨ?"

"ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।"

"ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ, ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮਦਦ ਲਈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਪਰ ਇਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੈ, ਕੁਝ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣਾਂ ਤੋਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਵਿਲੱਖਣ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰੈਡਲੀ ਦੇ ਪਾਸੋਂ ਲੰਘਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸ਼ੈਗ ਤੰਬਾਕੂ ਦਾ ਇੱਕ ਪੌਂਡ ਭੇਜਣ ਲਈ ਕਹੋਗੇ? ਧੰਨਵਾਦ। ਇਹ ਵੀ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਸ ਨਾ ਆਉਣਾ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਬਣਾ ਸਕੋ। ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਦਿਲਚਸਪ ਸਮੱਸਿਆ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਸਾਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ।"

ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਲਈ ਇਕਾਂਤ ਅਤੇ ਇਕਾਂਤ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਘੰਟਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਤੀਬਰ ਮਾਨਸਿਕ ਇਕਾਗਰਤਾ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਹਰ ਕਣ ਨੂੰ ਤੋਲਦਾ ਸੀ, ਵਿਕਲਪਿਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਹੜੇ ਨੁਕਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਹੜੇ ਗੈਰ-ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਦਿਨ ਆਪਣੇ ਕਲੱਬ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ ਤੱਕ ਬੇਕਰ ਸਟ੍ਰੀਟ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਬੈਠਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਲਗਭਗ ਨੌਂ ਵਜੇ ਸਨ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅੱਗ ਲੱਗ ਗਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਮਰਾ ਧੂੰਏਂ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਲੱਗੇ ਦੀਵੇ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਇਸ ਨਾਲ ਧੁੰਦਲੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਮੇਰਾ ਡਰ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੇਜ਼ ਮੋਟੇ ਤੰਬਾਕੂ ਦੇ ਤੇਜ਼ ਧੂੰਏਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰਾ ਗਲਾ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਖੰਘਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਧੁੰਦ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੈਨੂੰ ਹੋਮਜ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਧੁੰਦਲਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਮਿਲਿਆ ਜੋ ਉਸਦੇ ਡਰੈਸਿੰਗ-ਗਾਊਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਕੁਰਸੀ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਉਸਦੀ ਕਾਲੀ ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਪਾਈਪ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਕਈ ਰੋਲ ਪਏ ਸਨ।

"ਠੰਡ ਲੱਗ ਗਈ, ਵਾਟਸਨ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਨਹੀਂ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਹਿਰੀਲਾ ਮਾਹੌਲ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਮੋਟਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

"ਮੋਟਾ! ਇਹ ਅਸਹਿਣਯੋਗ ਹੈ।"

"ਤਾਂ ਖਿੜਕੀ ਖੋਲ੍ਹ! ਤੂੰ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਆਪਣੇ ਕਲੱਬ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ।"

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹੋਮਜ਼!"

"ਕੀ ਮੈਂ ਸਹੀ ਹਾਂ?"

"ਜ਼ਰੂਰ, ਪਰ ਕਿਵੇਂ?"

ਉਹ ਮੇਰੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਹਾਵ-ਭਾਵ 'ਤੇ ਹੱਸ ਪਿਆ।

"ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਤਾਜ਼ਗੀ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਤੁਹਾਡੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਮੀਂਹ ਅਤੇ ਗਿੱਲੇ ਦਿਨ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਟੋਪੀ ਅਤੇ ਬੂਟਾਂ 'ਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਚਮਕ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਦੋਸਤਾਂ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ, ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਕੀ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ?"

"ਖੈਰ, ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ।"

"ਦੁਨੀਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੱਥੇ ਸੀ?"

"ਇੱਕ ਫਿਕਸਚਰ ਵੀ।"

"ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਮੈਂ ਡੇਵੋਨਸ਼ਾਇਰ ਗਿਆ ਹਾਂ।"

"ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ?"

"ਬਿਲਕੁਲ। ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਇਸ ਆਰਾਮ ਕੁਰਸੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਦੋ ਵੱਡੇ ਡੱਬੇ ਕੌਫੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੰਬਾਕੂ ਪੀ ਲਿਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਸਟੈਮਫੋਰਡ ਨੂੰ ਮੂਰ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਆਰਡਨੈਂਸ ਨਕਸ਼ਾ ਭੇਜਿਆ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਇਸ ਉੱਤੇ ਮੰਡਰਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਲੱਭ ਸਕਿਆ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ ਦਾ ਨਕਸ਼ਾ?"

"ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ।" ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੋਡੇ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ। "ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਉਹ ਖਾਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਚਿੰਤਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਚਕਾਰ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਹਾਲ ਹੈ।"

"ਇਸਦੇ ਦੁਆਲੇ ਲੱਕੜ ਹੈ?"

"ਬਿਲਕੁਲ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੂ ਐਲੀ, ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਨਾਮ ਹੇਠ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ ਗਈ, ਇਸ ਲਾਈਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਫੈਲੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਮੂਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਸਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ। ਇੱਥੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦਾ ਇਹ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਝੁੰਡ ਗ੍ਰਿੰਪਨ ਦਾ ਪਿੰਡ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸਾਡੇ ਦੋਸਤ ਡਾ. ਮੋਰਟਿਮਰ ਦਾ ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ ਹੈ। ਪੰਜ ਮੀਲ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਘਰ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਲੈਫਟਰ ਹਾਲ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਘਰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕੁਦਰਤਵਾਦੀ ਦਾ ਨਿਵਾਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਸਟੈਪਲਟਨ, ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਸਹੀ ਯਾਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਦੋ ਮੂਰਲੈਂਡ ਫਾਰਮ-ਹਾਊਸ ਹਨ, ਹਾਈ ਟੋਰ ਅਤੇ ਫੌਲਮਾਇਰ। ਫਿਰ ਚੌਦਾਂ ਮੀਲ ਦੂਰ

ਪ੍ਰਿੰਸਟਾਊਨ ਦੀ ਮਹਾਨ ਦੋਸ਼ੀ ਜੇਲ੍ਹ। ਇਹਨਾਂ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਬਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਤੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਉਜਾੜ, ਬੇਜਾਨ ਮੂਰ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਫਿਰ, ਇਹ ਉਹ ਪੜਾਅ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਦੁਖਾਂਤ ਖੇਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੇਡਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

"ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਹਾਂ, ਇਹ ਮਾਹੌਲ ਇੱਕ ਯੋਗ ਹੈ। ਜੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ -"

"ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਅਲੌਕਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਵੱਲ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦੇ ਹੋ।"

"ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਏਜੰਟ ਮਾਸ ਅਤੇ ਲਹੂ ਦੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕੀ ਉਹ ਨਹੀਂ? ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਲਈ ਦੋ ਸਵਾਲ ਉਡੀਕ ਰਹੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਦੂਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ? ਬੇਸ਼ੱਕ, ਜੇਕਰ ਡਾ. ਮੋਰਟੀਮਰ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਸਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਆਮ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੀਆਂ ਤਾਕਤਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਖਿੜਕੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗੇ, ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕੇਂਦਰਿਤ ਮਾਹੌਲ ਸੋਚ ਦੀ ਇਕਾਗਰਤਾ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸੋਚਣ ਲਈ ਇੱਕ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਧੱਕਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਮੇਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦਾ ਤਰਕਪੂਰਨ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ?"

"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਦਿਨ ਭਰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਸੋਚਿਆ ਹੈ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਕੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ?"

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ।"

"ਇਸਦਾ ਆਪਣਾ ਇੱਕ ਸੁਭਾਅ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ?"

"ਮੋਰਟੀਮਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਆਦਮੀ ਗਲੀ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰ ਦੇ ਭਾਰ ਤੁਰਿਆ ਸੀ।"

"ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜੋ ਕਿਸੇ ਮੂਰਖ ਨੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਭਾਰ ਕਿਉਂ ਤੁਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?"

"ਫਿਰ ਕੀ?"

"ਉਹ ਭੱਜ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਵਾਟਸਨ - ਬੇਤਾਬ ਭੱਜ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਭੱਜ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਭੱਜ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਫਟ ਨਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਮਰ ਕੇ ਮੂੰਹ ਭਾਰ ਡਿੱਗ ਪਿਆ।"

"ਕਿਸ ਤੋਂ ਭੱਜ ਰਿਹਾ ਹੈ?"

"ਸਾਡੀ ਸਮੱਸਿਆ ਇਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਆਦਮੀ ਦੌੜਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਡਰ ਨਾਲ ਪਾਗਲ ਸੀ।"

"ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ?"

"ਮੈਂ ਮੰਨ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਡਰ ਦਾ ਕਾਰਨ ਉਸਨੂੰ ਦਰਿਆ ਦੇ ਪਾਰ ਆਇਆ ਸੀ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਭਾਵਨਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਘਰ ਤੋਂ ਭੱਜਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸ

ਵੱਲ ਭੱਜਦਾ। ਜੇ ਜਿਪਸੀ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਸੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਮਦਦ ਲਈ ਚੀਕਾਂ ਮਾਰਦਾ ਉਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਭੱਜਿਆ ਜਿੱਥੇ ਮਦਦ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਘੱਟ ਸੀ। ਫਿਰ, ਫਿਰ, ਉਹ ਉਸ ਰਾਤ ਕਿਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੀ ਬਜਾਏ ਯੂ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਿਉਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ?"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ?"

"ਉਹ ਆਦਮੀ ਬਜ਼ੁਰਗ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਾਮ ਦੀ ਸੈਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਜ਼ਮੀਨ ਗਿੱਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਤ ਦਾ ਮੌਸਮ ਖਰਾਬ ਸੀ। ਕੀ ਇਹ ਸੁਭਾਵਿਕ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੰਜ ਜਾਂ ਦਸ ਮਿੰਟ ਲਈ ਖੜ੍ਹਾ ਰਹੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਾ. ਮੋਰਟਿਮਰ, ਸਿਗਾਰ ਦੀ ਸੁਆਹ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਹਾਰਕ ਸਮਝ ਹੈ?"

"ਪਰ ਉਹ ਹਰ ਸ਼ਾਮ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਸ਼ਾਮ ਮੂਰ-ਗੇਟ 'ਤੇ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਸਬੂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੂਰ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਰਾਤ ਉਹ ਉੱਥੇ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਰਾਤ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਲੰਡਨ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਗੱਲ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ। ਇਹ ਇਕਸਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਾਇਲਨ ਦੇਣ ਲਈ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸੋਚ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਡਾ. ਮੋਰਟੀਮਰ ਅਤੇ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ।"

ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਬਾਸਕਰਵਿਲ

ਸਾਡਾ ਨਾਸ਼ਤਾ-ਟੇਬਲ ਜਲਦੀ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣੇ ਡਰੈਸਿੰਗ-ਗਾਊਨ ਵਿੱਚ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਈ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਗਾਹਕ ਆਪਣੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪਾਬੰਦ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਘੜੀ ਵਿੱਚ ਦਸ ਵੱਜੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਡਾ. ਮੋਰਟਿਮਰ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨੌਜਵਾਨ ਬੈਰੋਨੇਟ ਆਇਆ। ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ, ਸੁਚੇਤ, ਕਾਲੀ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਉਮਰ ਲਗਭਗ ਤੀਹ ਸਾਲ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣਤਰ ਸੀ, ਮੋਟੀਆਂ ਕਾਲੀਆਂ ਭਰਵੱਟੀਆਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ, ਕਠੋਰ ਚਿਹਰਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਟਵੀਡ ਸੂਟ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੌਸਮ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਦਿੱਖ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵਰਗੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣਾ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਮਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਦੀ ਸਥਿਰ ਅੱਖ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਧੀਰਜ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤ ਭਰੋਸੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ।

"ਇਹ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਹੈ," ਡਾ. ਮੋਰਟਿਮਰ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਕਿਉਂ, ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼, ਜੇ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਪਹੇਲੀਆਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੋਚਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

"ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਬੈਠੋ, ਸਰ ਹੈਨਰੀ। ਕੀ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿ ਲੰਡਨ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਨੁਭਵ ਹੋਇਆ ਹੈ?"

"ਕੁਝ ਵੀ ਬਹੁਤਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮਜ਼ਾਕ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਇਹੀ ਚਿੱਠੀ ਸੀ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਚਿੱਠੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜੋ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲੀ।"
ਉਸਨੇ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਲਿਫ਼ਾਫ਼ਾ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਝੁਕ ਗਏ। ਇਹ ਆਮ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦਾ ਸੀ, ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਸਲੇਟੀ। ਪਤਾ, "ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਬਾਸਕਰਵਿਲ, ਨੌਰਥੰਬਰਲੈਂਡ ਹੋਟਲ," ਮੋਟੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਪੋਸਟਮਾਰਕ "ਚੈਰਿੰਗ ਕਰਾਸ", ਅਤੇ ਪਿਛਲੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਪੋਸਟ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ।
"ਕੌਣ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨੌਰਥੰਬਰਲੈਂਡ ਹੋਟਲ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਸਾਡੇ ਮਹਿਮਾਨ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ।
"ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਡਾ. ਮੋਰਟੀਮਰ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।"
"ਪਰ ਡਾ. ਮੋਰਟੀਮਰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਥੇ ਰੁਕ ਰਹੇ ਸਨ?"
"ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਨਾਲ ਰਿਹਾ ਸੀ," ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਸੀ।"
"ਹਮ! ਕੋਈ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।" ਲਿਫਾਫੇ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸਨੇ ਚਾਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੋੜਿਆ ਹੋਇਆ ਫੁੱਲਸਕੈਪ ਕਾਗਜ਼ ਦਾ ਅੱਧਾ ਸ਼ੀਟ ਕੱਢਿਆ। ਇਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਫੈਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਸਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਵਾਕ ਇਸ ਉੱਤੇ ਛਪੇ ਹੋਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਚਿਪਕਾਉਣ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਸੀ: "ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਮੂਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹੋ।" "ਮੂਰ" ਸ਼ਬਦ ਸਿਰਫ਼ ਸਿਆਹੀ ਵਿੱਚ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।
"ਹੁਣ," ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋਗੇ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕੌਣ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈਂਦਾ ਹੈ?"
"ਡਾ. ਮੋਰਟਿਮਰ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਅਲੌਕਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ?"
"ਨਹੀਂ, ਸਰ, ਪਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰੋਬਾਰ ਅਲੌਕਿਕ ਹੈ।"
"ਕਿਹੜਾ ਕੰਮ?" ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਨੇ ਤਿੱਖੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਿਆ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸੱਜਣ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਣਦੇ ਹੋ।"
"ਇਸ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡਾ ਗਿਆਨ ਸਾਂਝਾ ਕਰੋਗੇ, ਸਰ ਹੈਨਰੀ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ," ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਇਸ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਲਚਸਪ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਰੱਖਾਂਗੇ, ਜਿਸਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਕੇ ਪੋਸਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੱਲ੍ਹ ਦਾ ਟਾਈਮਜ਼ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ?"
"ਇਹ ਇੱਥੇ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਹੈ।"
"ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ - ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਅੰਦਰਲੇ ਪੰਨੇ ਲਈ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ, ਮੁੱਖ ਲੇਖਾਂ ਨਾਲ?" ਉਸਨੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਇਸ ਉੱਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ, ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਕਾਲਮਾਂ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਘੁੰਮਾਈਆਂ। "ਮੁਫਤ ਵਪਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਪੂੰਜੀ ਲੇਖ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅੰਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿਓ। 'ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨ

ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਉਦਯੋਗ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਆਤਮਕ ਟੈਰਿਫ ਦੁਆਰਾ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਇਹ ਤਰਕਸੰਗਤ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੌਲਤ ਨੂੰ ਦੂਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਆਯਾਤ ਦੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਟਾਪੂ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਆਮ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।' ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ, ਵਾਟਸਨ?" ਹੋਮਜ਼ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਰਗੜਦੇ ਹੋਏ ਉੱਚੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਚੀਕਿਆ। "ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਭਾਵਨਾ ਹੈ?"

ਡਾ. ਮੋਰਟਿਮਰ ਨੇ ਹੋਮਜ਼ ਵੱਲ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੇ ਭਾਵ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਨੇ ਉਲਝੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਫੇਰੀਆਂ।

"ਮੈਨੂੰ ਟੈਰਿਫ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤਾ ਨਹੀਂ ਪਤਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਨੋਟ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਦੂਰ ਹੋ ਗਏ ਹਾਂ।"

"ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਰਮ ਹਾਂ, ਸਰ ਹੈਨਰੀ। ਇੱਥੇ ਵਾਟਸਨ ਮੇਰੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਵੀ ਇਸ ਵਾਕ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਹੈ।"

"ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਦਿਖਦਾ।"

"ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਇੱਕ ਇੰਨਾ ਨੇੜਲਾ ਸਬੰਧ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 'ਤੁਸੀਂ,' 'ਤੁਹਾਡਾ,' 'ਤੁਹਾਡਾ,' 'ਜੀਵਨ,' 'ਕਾਰਨ,' 'ਮੁੱਲ,' 'ਦੂਰ ਰੱਖੋ,' 'ਤੋਂ।' ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਕਿੱਥੋਂ ਲਏ ਗਏ ਹਨ?"

"ਗਰਜ ਦੁਆਰਾ, ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ! ਖੈਰ, ਜੇ ਇਹ ਸਿਆਣਪ ਨਹੀਂ ਹੈ!" ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਚੀਕਿਆ।

"ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਿਤ ਸ਼ੱਕ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਇਸ ਤੱਥ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਦੂਰ ਰਹੋ' ਅਤੇ 'ਤੋਂ' ਇੱਕੋ ਟੁਕੜੇ ਵਿੱਚ ਕੱਟ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।"

"ਖੈਰ, ਹੁਣ - ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ!"

"ਸੱਚਮੁੱਚ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਇਹ ਉਸ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ," ਡਾ. ਮੋਰਟਿਮਰ ਨੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਵੱਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਅਖਬਾਰ ਤੋਂ ਸਨ; ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸਦਾ ਨਾਮ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਜੋੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੁੱਖ ਲੇਖ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਕਦੇ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ?"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਡਾਕਟਰ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਨੀਗਰੋ ਦੀ ਖੋਪੜੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਐਸਕਿਮੋ ਦੀ ਖੋਪੜੀ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ?"

"ਬਿਲਕੁਲ।"

"ਪਰ ਕਿਵੇਂ?"

"ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੇਰਾ ਖਾਸ ਸ਼ੌਕ ਹੈ। ਅੰਤਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ। ਸੁਪਰਾ-ਔਰਬਿਟਲ ਕਰੈਸਟ, ਚਿਹਰੇ ਦਾ ਕੋਣ, ਮੈਕਸਿਲਰੀ ਵਕਰ, - "

"ਪਰ ਇਹ ਮੇਰਾ ਖਾਸ ਸ਼ੌਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੰਤਰ ਵੀ ਓਨੇ ਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ। ਮੇਰੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਟਾਈਮਜ਼ ਦੇ ਲੇਖ ਦੇ ਲੀਡਡ ਬੁਰਜੂਆ ਕਿਸਮ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਅੱਧੇ ਪੈਸੇ ਵਾਲੇ ਪੇਪਰ ਦੇ ਢਿੱਲੇ ਛਪਾਈ ਵਿੱਚ ਓਨਾ ਹੀ ਅੰਤਰ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨੀਗਰੋ

ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਐਸਕੁਇਮੌ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸਮਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਹਰ ਲਈ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਮੁੱਢਲੀਆਂ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਲੀਡਜ਼ ਮਰਕਰੀ ਨੂੰ ਵੈਸਟਰਨ ਮਾਰਨਿੰਗ ਨਿਊਜ਼ ਨਾਲ ਉਲਝਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਇੱਕ ਟਾਈਮਜ਼ ਲੀਡਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਲੱਖਣ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਲਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕੱਲ੍ਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਦੇ ਅੰਕ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ ਮਿਲਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।"

"ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਪਾਲਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼," ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੈਂਚੀ ਨਾਲ ਇਹ ਸੁਨੇਹਾ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ -"

"ਨਹੁੰ-ਕੈਂਚੀ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਛੋਟੇ-ਬਲੇਡ ਵਾਲੀ ਕੈਂਚੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਟਰ ਨੂੰ 'ਦੂਰ ਰੱਖੋ' ਉੱਤੇ ਦੋ ਕੱਟੇ ਲੈਣੇ ਪਏ।"

"ਇਹ ਤਾਂ ਠੀਕ ਹੈ। ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਛੋਟੀਆਂ-ਬਲੇਡਾਂ ਵਾਲੀ ਕੈਂਚੀ ਨਾਲ ਸੁਨੇਹਾ ਕੱਟਿਆ, ਅਤੇ ਪੇਸਟ ਨਾਲ ਚਿਪਕਾਇਆ -"

"ਗਮ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਗੱਮ ਲਗਾ ਕੇ। ਪਰ ਮੈਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ 'ਮੂਰ' ਸ਼ਬਦ ਕਿਉਂ ਲਿਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ?"

"ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਛਪਾਈ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਸ਼ਬਦ ਸਰਲ ਸਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅੰਕ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ 'ਮੂਰ' ਘੱਟ ਆਮ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਕਿਉਂ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਇਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੇਗਾ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸੁਨੇਹੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼?"

"ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਸੰਕੇਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਸਾਰੇ ਸੁਰਾਗ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਪਤਾ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਉਹ ਮੋਟੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਟਾਈਮਜ਼ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਅਖ਼ਬਾਰ ਹੈ ਜੋ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੀ ਕਿਸੇ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਉੱਚ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਪੱਤਰ ਇੱਕ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਆਦਮੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਅਨਪੜ੍ਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਦੀ ਉਸਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲਿਖਤ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਾਣੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦੁਬਾਰਾ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਸਹੀ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਕੁਝ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਉੱਚੇ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ 'ਜ਼ਿੰਦਗੀ' ਆਪਣੀ ਸਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਇਹ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਕੱਟਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਅੰਦੋਲਨ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਮੈਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਵਿਚਾਰ ਵੱਲ ਝੁਕਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਮਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਚਿੱਠੀ ਦਾ ਲੇਖਕ ਲਾਪਰਵਾਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਉਹ ਜਲਦੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਦਿਲਚਸਪ ਸਵਾਲ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਜਲਦੀ ਕਿਉਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਵੇਰੇ ਤੜਕੇ ਤੱਕ ਪੋਸਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਪੱਤਰ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇਗਾ।" ਉਸਦਾ ਹੋਟਲ। ਕੀ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਨੂੰ ਰੁਕਾਵਟ ਦਾ ਡਰ ਸੀ - ਅਤੇ ਕਿਸ ਤੋਂ?"

"ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆ ਰਹੇ ਹਾਂ," ਡਾ. ਮੋਰਟੀਮਰ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਹੋ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਭਾਵਨਾ ਚੁਣਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਦੀ ਵਿਗਿਆਨਕ ਵਰਤੋਂ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੁਝ ਭੌਤਿਕ ਆਧਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ

ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕਿਆਸਅਰਾਈਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ, ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨ ਕਹੋਗੇ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲਗਭਗ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਤਾ ਕਿਸੇ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ?"

"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਕਲਮ ਅਤੇ ਸਿਆਹੀ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਲੇਖਕ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਕਲਮ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਾਰ ਫੁੱਟੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸੰਬੋਧਨ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਸੁੱਕ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬੋਤਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਿਆਹੀ ਸੀ। ਹੁਣ, ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਕਲਮ ਜਾਂ ਸਿਆਹੀ-ਬੋਤਲ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਸੁਮੇਲ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਹੋਟਲ ਦੀ ਸਿਆਹੀ ਅਤੇ ਹੋਟਲ ਦੀ ਕਲਮ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਜਿੱਥੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਝਿਜਕ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਸੀਂ ਚੈਰਿੰਗ ਕਰਾਸ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਹੋਟਲਾਂ ਦੇ ਕੂੜੇ-ਕਾਗਜ਼ ਦੀਆਂ ਟੋਕਰੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਨੂੰ ਵਿਗੜੇ ਹੋਏ ਟਾਈਮਜ਼ ਨੇਤਾ ਦੇ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਜਾਂਦੇ, ਅਸੀਂ ਸਿੱਧੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸਨੇ ਇਹ ਇਕਵਚਨ ਸੁਨੇਹਾ ਭੇਜਿਆ ਸੀ। ਹੈਲੋਆ! ਹੈਲੋਆ! ਇਹ ਕੀ ਹੈ?"

ਉਹ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਉਸ ਫੁਲਸਕੈਪ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਸ਼ਬਦ ਚਿਪਕਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਇੰਚ ਦੂਰ ਰੱਖ ਕੇ।

"ਖੈਰ?"

"ਕੁਝ ਨਹੀਂ," ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਅੱਧਾ ਕਾਗਜ਼ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਉਤਸੁਕ ਪੱਤਰ ਤੋਂ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕਿਆ, ਕੱਢ ਲਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਹੁਣ, ਸਰ ਹੈਨਰੀ, ਕੀ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਹੋਈ ਹੈ?"

"ਕਿਉਂ, ਨਹੀਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ।"

"ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੇ ਜਾਂ ਦੇਖਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ?"

"ਮੈਂ ਬਿਲਕੁਲ ਇੱਕ ਪੈਸੇ ਦੇ ਨਾਵਲ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਡੇ ਮਹਿਮਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕਿਉਂ ਕੋਈ ਗਰਜ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰੇ ਜਾਂ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖੇ?"

"ਅਸੀਂ ਇਸ 'ਤੇ ਆ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸਾਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ?"

"ਖੈਰ, ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸਮਝਦੇ ਹੋ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਆਮ ਰੁਟੀਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ।"

ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਮੁਸਕਰਾਇਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਜੀਵਨ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਲਗਭਗ ਸਾਰਾ ਸਮਾਂ ਅਮਰੀਕਾ ਅਤੇ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਬੂਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਗੁਆਉਣਾ ਇੱਥੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਆਮ ਰੁਟੀਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਇੱਕ ਬੂਟ ਗੁਆਚ ਗਿਆ ਹੈ?"

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਰ," ਡਾ. ਮੋਰਟਿਮਰ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਗਲਤ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਹੋਟਲ ਵਾਪਸ ਆਉਣ 'ਤੇ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਕੀ ਫਾਇਦਾ?"

"ਖੈਰ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਮ ਰੁਟੀਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੁਝ ਵੀ ਮੰਗਿਆ।"

"ਬਿਲਕੁਲ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਘਟਨਾ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਲੱਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਇੱਕ ਬੂਟ ਗੁਆਚ ਗਿਆ ਹੈ?"

"ਖੈਰ, ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ। ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਵੇਰੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦਾ ਕੁਝ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਿਆ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਮਾੜੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਸਟ੍ਰੈਂਡ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਜੋੜਾ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਪਹਿਨਿਆ।"

"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਪਹਿਨਿਆ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਹਰ ਕਿਉਂ ਰੱਖਿਆ?"

"ਉਹ ਭੂਰੇ ਰੰਗ ਦੇ ਬੂਟ ਸਨ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਵਾਰਨਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸੇ ਲਈ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ।"

"ਫਿਰ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੱਲ੍ਹ ਲੰਡਨ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਹਰ ਗਏ ਅਤੇ ਬੂਟਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਜੋੜਾ ਖਰੀਦਿਆ?"

"ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਕੀਤੀ। ਡਾ. ਮੋਰਟਿਮਰ ਇੱਥੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਘੁੰਮਣ ਗਏ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਜੇ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਸਕੁਆਇਰ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਹਿੱਸਾ ਪਹਿਨਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਪੱਛਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਲਾਪਰਵਾਹ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵਾਂ। ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਇਹ ਭੂਰੇ ਬੂਟ ਖਰੀਦੇ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਛੇ ਡਾਲਰ ਦਿੱਤੇ - ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੇਰੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚੋਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਚੋਰੀ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਕਾਰ ਚੀਜ਼ ਜਾਪਦੀ ਹੈ," ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਡਾ. ਮੋਰਟਿਮਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਗੁੰਮ ਹੋਇਆ ਬੂਟ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗੀ।"

"ਅਤੇ, ਹੁਣ, ਸੱਜਣੋ," ਬੈਰੋਨੇਟ ਨੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਬਾਰੇ ਕਾਫ਼ੀ ਗੱਲ ਕਰ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਨਿਭਾਓ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹਿਸਾਬ ਦਿਓ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਕਿਸ 'ਤੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਾਂ।"

"ਤੁਹਾਡੀ ਬੇਨਤੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਾਜਬ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਡਾ. ਮੋਰਟਿਮਰ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਜਿਵੇਂ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸੀ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਹੋ ਕੇ, ਸਾਡੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਦੋਸਤ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੇ ਕਾਗਜ਼ ਕੱਢੇ, ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਕੇਸ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਨੇ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਹੈਰਾਨੀ ਦੇ ਵਿਸਮਾਦ ਨਾਲ।

"ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਬਦਲੇ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਲੰਮੀ ਕਹਾਣੀ ਖਤਮ ਹੋਈ। "ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮੈਂ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਹੀ ਕੁੱਤੇ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਨਰਸਰੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਹ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਪਿਆਰੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਇਸਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਲੈਣ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਮੇਰੇ ਚਾਚੇ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ - ਖੈਰ, ਇਹ ਸਭ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਉਬਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਆਪਣਾ ਮਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਲਈ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਪਾਦਰੀ ਲਈ।"

"ਬਿਲਕੁਲ।"

"ਅਤੇ ਹੁਣ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਲਿਖੀ ਚਿੱਠੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਫਿੱਟ ਬੈਠਦਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਸਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੂਰ ਉੱਤੇ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ," ਡਾ. ਮੋਰਟੀਮਰ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਕੋਈ ਤੁਹਾਡੇ ਪ੍ਰਤੀ ਬੁਰਾ ਰਵੱਈਆ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖ਼ਤਰੇ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।"

"ਜਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਡਰਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋਣ।"

"ਖੈਰ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਵੀ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ ਰਿਣੀ ਹਾਂ, ਡਾ. ਮੋਰਟਿਮਰ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨਾਲ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਜੋ ਕਈ ਦਿਲਚਸਪ ਵਿਕਲਪ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਵਿਹਾਰਕ ਨੁਕਤਾ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਸਰ ਹੈਨਰੀ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਹਾਲ ਜਾਣਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।"

"ਮੈਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ?"

"ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ।"

"ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਇਸ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸ਼ੈਤਾਨ ਤੋਂ ਹੈ ਜਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਤੋਂ?"

"ਖੈਰ, ਇਹੀ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ।"

"ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਮੇਰਾ ਜਵਾਬ ਪੱਕਾ ਹੈ। ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਅਤੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਘਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਮੇਰਾ ਆਖਰੀ ਜਵਾਬ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ।" ਬੋਲਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸਦੇ ਕਾਲੇ ਭਰਵੱਟੇ ਬੁਣੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਗੂੜ੍ਹਾ ਲਾਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਬਾਸਕਰਵਿਲਜ਼ ਦਾ ਭੜਕੀਲਾ ਗੁੱਸਾ ਇਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਖਰੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਿੱਚ ਅਲੋਪ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। "ਇਸ ਦੌਰਾਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ 'ਤੇ ਸੋਚਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਲਈ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੈਠਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣਾ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕਲਾ ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਹੁਣ ਸਾਢੇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਹੋਟਲ ਵਾਪਸ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਦੋਸਤ, ਡਾ. ਵਾਟਸਨ, ਦੋ ਵਜੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਓ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸ ਸਕਾਂਗਾ ਕਿ ਇਹ ਗੱਲ ਮੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।"

"ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ?"

"ਬਿਲਕੁਲ।"

"ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਕੀ ਮੈਂ ਕੈਬ ਬੁਲਾਵਾਂ?"

"ਮੈਂ ਤੁਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸੈਰ ਕਰਾਂਗਾ," ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਦੋ ਵਜੇ ਦੁਬਾਰਾ ਮਿਲਦੇ ਹਾਂ। ਆਉ ਰਿਵੋਇਰ, ਅਤੇ ਸ਼ੁਭ ਸਵੇਰ!"

ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਦੇ ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਉਤਰਨ ਦੀਆਂ ਪੌੜੀਆਂ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਖੜਕਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ। ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਹੋਮਜ਼ ਸੁਸਤ ਸੁਪਨੇ ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਐਕਸ਼ਨ ਦੇ ਆਦਮੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਤੁਹਾਡੀ ਟੋਪੀ ਅਤੇ ਬੂਟ, ਵਾਟਸਨ, ਜਲਦੀ ਕਰੋ! ਇੱਕ ਪਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਗੁਆਉਣਾ!" ਉਹ ਆਪਣੇ ਡ੍ਰੈਸਿੰਗ-ਗਾਊਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਭੱਜਿਆ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਕਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਰੌਕ-ਕੋਟ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ। ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਪੌੜੀਆਂ ਉਤਰ ਕੇ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ। ਡਾ. ਮੋਰਟੀਮਰ ਅਤੇ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਅਜੇ ਵੀ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਦੋ ਸੌ ਗਜ਼ ਅੱਗੇ ਆਕਸਫੋਰਡ ਸਟਰੀਟ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ।

"ਕੀ ਮੈਂ ਭੱਜ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਾਂ?"

"ਦੁਨੀਆਂ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੰਗਤ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ। ਸਾਡੇ ਦੋਸਤ ਸਿਆਣੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੈਰ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸਵੇਰ ਹੈ।"

ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਤੇਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਦੂਰੀ ਨੂੰ ਘਟਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਲਗਭਗ ਅੱਧਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ, ਅਜੇ ਵੀ ਸੌ ਗਜ਼ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਕੇ, ਅਸੀਂ ਆਕਸਫੋਰਡ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੀਜੈਂਟ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਾਡੇ ਦੋਸਤ ਰੁਕ ਗਏ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਦੇਖਣ ਲੱਗੇ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਚੀਕ ਮਾਰੀ, ਅਤੇ, ਆਪਣੀਆਂ ਉਤਸੁਕ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਚੱਲਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਹੈਨਸਮ ਕੈਬ ਜਿਸਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜੋ ਗਲੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਰੁਕਿਆ ਸੀ, ਹੁਣ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਫਿਰ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਇਹ ਸਾਡਾ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ! ਆਓ! ਜੇ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖ ਲਵਾਂਗੇ।"

ਉਸੇ ਪਲ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਘਣੀ ਕਾਲੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕੈਬ ਦੀ ਸਾਈਡ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਅੱਖਾਂ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਘੁੰਮ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਉੱਪਰਲਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਉੱਪਰ ਉੱਡ ਗਿਆ, ਡਰਾਈਵਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਚੀਕਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਕੈਬ ਰੀਜੈਂਟ ਸਟਰੀਟ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਉਡ ਗਈ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਦੂਜੀ ਲਈ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ, ਪਰ ਕੋਈ ਖਾਲੀ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਫਿਰ ਉਹ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਦੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜੰਗਲੀ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਲਈ ਭੱਜਿਆ, ਪਰ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੈਬ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ।

"ਹੁਣ ਉੱਥੇ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕੌੜੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਗੱਡੀਆਂ ਦੀ ਲਹਿਰ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਨਾਲ ਚਿੱਟਾ ਅਤੇ ਹੂੰਝਦਾ ਹੋਇਆ ਬਾਹਰ ਆਇਆ। "ਕੀ ਕਦੇ ਇੰਨੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵੀ ਸੀ? ਵਾਟਸਨ, ਵਾਟਸਨ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਆਦਮੀ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰੋਗੇ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਮੇਰੀਆਂ ਸਫਲਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੈੱਟ ਕਰੋਗੇ!"

"ਉਹ ਆਦਮੀ ਕੌਣ ਸੀ?"

"ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਇੱਕ ਜਾਸੂਸ?"

"ਖੈਰ, ਅਸੀਂ ਜੋ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਨੇੜਿਓਂ ਛਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਨੌਰਥੰਬਰਲੈਂਡ ਹੋਟਲ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ

ਉਸਨੇ ਚੁਣਿਆ ਸੀ? ਜੇ ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਵੀ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਦੋ ਵਾਰ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਤੁਰਿਆ ਜਦੋਂ ਡਾ. ਮੋਰਟੀਮਰ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ।"

"ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਦਿਖਿਆ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਚਲਾਕ ਆਦਮੀ, ਵਾਟਸਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਬਹੁਤ ਡੂੰਘਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਮਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਦਿਆਲੂ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਟ ਏਜੰਸੀ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਬਾਰੇ ਸੁਚੇਤ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਦੋਸਤ ਚਲੇ ਗਏ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਦਿੱਖ ਸੇਵਾਦਾਰ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਗਿਆ। ਉਹ ਇੰਨਾ ਚਲਾਕ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪੈਦਲ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੈਬ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਪਿੱਛੇ ਘੁੰਮ ਸਕੇ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਭੱਜ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕੇ। ਉਸਦੇ ਤਰੀਕੇ ਦਾ ਵਾਧੂ ਫਾਇਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਇੱਕ ਕੈਬ ਲੈਂਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨੁਕਸਾਨ ਹੈ।"

"ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਕੈਬਮੈਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ।"

"ਬਿਲਕੁਲ।"

"ਕਿੰਨੀ ਅਫ਼ਸੋਸ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਨੰਬਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ!"

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਬੇਢੰਗੀ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਤੂੰ ਯਕੀਨਨ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਨੰਬਰ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕੀਤੀ? ਨੰਬਰ 2704 ਸਾਡਾ ਆਦਮੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਵੇਲੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਕੋਈ ਕੰਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ।"

"ਕੈਬ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਮੁੜ ਕੇ ਦੂਜੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਤੁਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਿਹਲੀ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਕੈਬ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਕੁਝ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜਾਂ, ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵਧੀਆ, ਨੌਰਥੰਬਰਲੈਂਡ ਹੋਟਲ ਵੱਲ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਕੇ ਉੱਥੇ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਸਾਡਾ ਅਣਜਾਣ ਵਿਅਕਤੀ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਦੇ ਘਰ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਖੇਡ ਖੇਡਣ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੈ, ਇੱਕ ਬੇਵਕੂਫ਼ ਉਤਸੁਕਤਾ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਸਦਾ ਫਾਇਦਾ ਸਾਡੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦੁਆਰਾ ਅਸਾਧਾਰਨ ਤੇਜ਼ੀ ਅਤੇ ਊਰਜਾ ਨਾਲ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਗੱਲਬਾਤ ਦੌਰਾਨ ਅਸੀਂ ਰੀਜੈਂਟ ਸਟਰੀਟ 'ਤੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਘੁੰਮ ਰਹੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਡਾ. ਮੋਰਟੀਮਰ, ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਨਾਲ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਤੱਕ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਏ ਸਨ।

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਰਜ਼ ਨਹੀਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰਛਾਵਾਂ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਸਾਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕਿਹੜੇ ਪੱਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਖੇਡਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕੈਬ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਹੁੰ ਖਾ ਸਕਦੇ ਹੋ?"

"ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਦਾੜ੍ਹੀ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ - ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਝੂਠਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਚਲਾਕ ਆਦਮੀ ਜੋ ਇੰਨੇ ਨਾਜ਼ੁਕ ਕੰਮ 'ਤੇ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਦਾੜ੍ਹੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਦੇ। ਇੱਥੇ ਆ ਜਾ, ਵਾਟਸਨ!"

ਉਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਸੇਂਜਰ ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਨੇਜਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦਾ ਨਿੱਘਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

"ਆਹ, ਵਿਲਸਨ, ਮੈਂ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦਾ ਸੁਭਾਗ ਮਿਲਿਆ ਸੀ?"

"ਨਹੀਂ, ਸਰ, ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਚੰਗਾ ਨਾਮ ਬਚਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਵੀ।"

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ, ਤੁਸੀਂ ਵਧਾ-ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਯਾਦ ਹੈ, ਵਿਲਸਨ, ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਾਰਟਰਾਈਟ ਨਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁੰਡਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਕੁਝ ਯੋਗਤਾ ਦਿਖਾਈ ਸੀ।"

"ਹਾਂ, ਸਰ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੈ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ? - ਧੰਨਵਾਦ! ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਪੰਜ ਪੌਂਡ ਦੇ ਨੋਟ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

ਚੌਦਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁੰਡਾ, ਜਿਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਚਮਕ ਸੀ, ਨੇ ਮੈਨੇਜਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਹੁਣ ਖੜ੍ਹਾ ਮਸ਼ਹੂਰ ਜਾਸੂਸ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਹੋਟਲ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਦੇਣ ਦਿਓ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਧੰਨਵਾਦ! ਹੁਣ, ਕਾਰਟਰਾਈਟ, ਇੱਥੇ ਤੇਈ ਹੋਟਲਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਹਨ, ਸਾਰੇ ਚੈਰਿੰਗ ਕਰਾਸ ਦੇ ਨੇੜਲੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ?"

"ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ."

"ਤੁਸੀਂ ਵਾਰੀ-ਵਾਰੀ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਦੇਖੋਗੇ।"

"ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ."

"ਤੁਸੀਂ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰਲੇ ਦਰਬਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਿਲਿੰਗ ਦੇ ਕੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰੋਗੇ। ਇੱਥੇ ਤੇਈ ਸ਼ਿਲਿੰਗ ਹਨ।"

"ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ."

"ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕਹੋਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਦਾ ਰੱਦੀ ਪੱਤਰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਕਿ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤਾਰ ਦਾ ਗਰਭਪਾਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭ ਰਹੇ ਹੋ। ਸਮਝਿਆ?"

"ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ."

"ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜੋ ਲੱਭ ਰਹੇ ਹੋ ਉਹ ਟਾਈਮਜ਼ ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਪੰਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੈਂਚੀ ਨਾਲ ਕੁਝ ਛੇਕ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਟਾਈਮਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਹ ਪੰਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪਛਾਣ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ?"

"ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ."

"ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰਲਾ ਦਰਬਾਨ ਹਾਲ ਦਰਬਾਨ ਨੂੰ ਬੁਲਾਵੇਗਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸ਼ਿਲਿੰਗ ਵੀ ਦੇਵੋਗੇ। ਇੱਥੇ ਤੇਈ ਸ਼ਿਲਿੰਗ ਹਨ। ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੇਈ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀਹ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨ ਦਾ ਕੂੜਾ ਸਾੜ ਦਿੱਤਾ

ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਾਗਜ਼ ਦਾ ਢੇਰ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਟਾਈਮਜ਼ ਦੇ ਇਸ ਪੰਨੇ ਨੂੰ ਲੱਭੋਗੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਇਸਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੌਕੇ ਹਨ। ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਦਸ ਸ਼ਿਲਿੰਗ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਾਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੇਕਰ ਸਟ੍ਰੀਟ 'ਤੇ ਤਾਰ ਰਾਹੀਂ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇਣ ਦਿਓ। ਅਤੇ ਹੁਣ, ਵਾਟਸਨ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਤਾਰ ਰਾਹੀਂ ਕੈਬਮੈਨ, ਨੰਬਰ 2704 ਦੀ ਪਛਾਣ ਪਤਾ ਕਰਨਾ ਬਾਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਬਾਂਡ ਸਟ੍ਰੀਟ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਗੈਲਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਹੋਟਲ ਪਹੁੰਚਣ ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਭਰਾਂਗੇ।"

ਤਿੰਨ ਟੁੱਟੇ ਧਾਗੇ

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਕੋਲ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਕਮਾਲ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ। ਦੋ ਘੰਟਿਆਂ ਲਈ ਉਹ ਅਜੀਬ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਧੁਨਿਕ ਬੈਲਜੀਅਨ ਮਾਸਟਰਾਂ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਗੈਲਰੀ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨੌਰਥੰਬਰਲੈਂਡ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੇ, ਕਲਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਕੱਚੇ ਵਿਚਾਰ ਸਨ।

"ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਉੱਪਰ ਤੁਹਾਡਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ," ਕਲਰਕ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਓਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਦਿਖਾਵਾਂ।"

"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣਾ ਰਜਿਸਟਰ ਦੇਖਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ।"

ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋ ਨਾਮ ਜੋੜੇ ਗਏ ਸਨ। ਇੱਕ ਸੀ ਥੀਓਫਿਲਸ ਜੌਨਸਨ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪਰਿਵਾਰ, ਨਿਊਕੈਸਲ ਤੋਂ; ਦੂਜਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਓਲਡਮੋਰ ਅਤੇ ਨੌਕਰਾਣੀ, ਹਾਈ ਲਾਜ, ਅਲਟਨ ਤੋਂ।

"ਯਕੀਨਨ ਇਹ ਉਹੀ ਜੌਨਸਨ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਦਰਬਾਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਉਹ ਵਕੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਲੇਟੀ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲਾ, ਅਤੇ ਲੰਗੜਾ ਕੇ ਤੁਰਦਾ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ, ਸਰ; ਇਹ ਕੋਲੇ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸ੍ਰੀ ਜੌਨਸਨ ਹਨ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਰਗਰਮ ਸੱਜਣ, ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਨਹੀਂ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਕਿੱਤੇ ਬਾਰੇ ਗਲਤ ਹੋ?"

"ਨਹੀਂ, ਸਰ! ਉਹ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਹੋਟਲ ਨੂੰ ਵਰਤ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜਾਣਦਾ ਹੈ।"

"ਆਹ, ਇਹੀ ਗੱਲ ਹੱਲ ਹੋ ਗਈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਓਲਡਮੋਰ, ਵੀ; ਮੈਨੂੰ ਨਾਮ ਯਾਦ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੋ, ਪਰ ਅਕਸਰ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਦੂਜਾ ਦੋਸਤ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

"ਉਹ ਇੱਕ ਅਪਾਹਜ ਔਰਤ ਹੈ, ਸਰ। ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਕਦੇ ਗਲੋਸਟਰ ਦਾ ਮੇਅਰ ਸੀ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।"

"ਧੰਨਵਾਦ; ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਥ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਧੀਮੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਉੱਪਰ ਗਏ। "ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਸਾਡੇ ਦੋਸਤ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉਸਦੇ

ਆਪਣੇ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵਸੇ ਹਨ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕ ਹਨ, ਉਹ ਓਨੇ ਹੀ ਚਿੰਤਤ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਦੇਖ ਲਵੇ। ਹੁਣ, ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਕੇਤਕ ਤੱਥ ਹੈ।"

"ਇਹ ਕੀ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ?"

"ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ - ਹੈਲੋਆ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ, ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ?"

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਪੌੜੀਆਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਪਹੁੰਚੇ, ਅਸੀਂ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਭੱਜੇ। ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਲਾਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਅਤੇ ਧੂੜ ਭਰਿਆ ਬੂਟ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਇੰਨਾ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਬੋਲ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੋਲਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਬੋਲੀ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਪੱਛਮੀ ਬੋਲੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਅਸੀਂ ਸਵੇਰੇ ਉਸ ਤੋਂ ਸੁਣੀ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਚੂਸਣ ਵਾਲਾ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ," ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਗਲਤ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਬਾਂਦਰ ਬਣ ਗਏ ਹਨ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਾਵਧਾਨ ਨਾ ਹੋਣ। ਗਰਜ ਨਾਲ, ਜੇ ਉਹ ਬੰਦਾ ਮੇਰਾ ਗੁੰਮਿਆ ਹੋਇਆ ਬੂਟ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਿਆ ਤਾਂ ਮੁਸੀਬਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨਾਲ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਪਰ ਇਸ ਵਾਰ ਉਹ ਕੁਝ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋ ਗਏ ਹਨ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਬੂਟ ਲੱਭ ਰਹੇ ਹੋ?"

"ਹਾਂ, ਸਰ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਪਰ, ਜ਼ਰੂਰ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਭੂਰਾ ਬੂਟ ਸੀ?"

"ਤਾਂ ਇਹ ਸੀ, ਸਰ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਹ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਕਾਲਾ ਹੈ।"

"ਕੀ! ਤੁਹਾਡਾ ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ -?"

"ਮੇਰਾ ਕਹਿਣ ਦਾ ਇਹੀ ਮਤਲਬ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਤਿੰਨ ਜੋੜੇ ਸਨ - ਨਵਾਂ ਭੂਰਾ, ਪੁਰਾਣਾ ਕਾਲਾ, ਅਤੇ ਪੇਟੈਂਟ ਚਮੜਾ, ਜੋ ਮੈਂ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰਾ ਭੂਰਾ ਰੰਗ ਦਾ ਇੱਕ ਲੈ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਅੱਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਕਾਲਾ ਰੰਗ ਚੋਰੀ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਖੈਰ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋ? ਬੋਲੋ, ਯਾਰ, ਅਤੇ ਘੂਰਦੇ ਨਾ ਰਹੋ!"

ਇੱਕ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਭਰਿਆ ਜਰਮਨ ਵੇਟਰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਆਇਆ ਸੀ।

"ਨਹੀਂ ਸਰ; ਮੈਂ ਸਾਰੇ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ।"

"ਖੈਰ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਬੂਟ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਮੈਂ ਮੈਨੇਜਰ ਨੂੰ ਮਿਲਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਸਿੱਧਾ ਇਸ ਹੋਟਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਜਾਵਾਂਗਾ।"

"ਇਹ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ, ਸਰ - ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸਬਰ ਰੱਖੋਗੇ ਤਾਂ ਇਹ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ।"

"ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੇਰੀ ਆਖਰੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਚੋਰਾਂ ਦੇ ਇਸ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਗੁਆਵਾਂਗਾ। ਖੈਰ, ਖੈਰ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਲਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਫ਼ ਕਰੋਗੇ -"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ।"

"ਕਿਉਂ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਲੱਗ ਰਹੇ ਹੋ।"

"ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ?"
"ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪਾਗਲ, ਅਜੀਬ ਚੀਜ਼ ਜਾਪਦੀ ਹੈ।"
"ਸ਼ਾਇਦ ਸਭ ਤੋਂ ਅਜੀਬ -" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਕਿਹਾ।
"ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਕੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ?"
"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਅਜੇ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਬਹੁਤ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਹੈ, ਸਰ ਹੈਨਰੀ। ਜਦੋਂ ਇਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਚਾਚੇ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪੰਜ ਸੌ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਇੰਨਾ ਡੂੰਘਾ ਕੱਟਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਸਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਧਾਗੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜਾ ਸਾਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਗਲਤ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਣ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਜਲਦੀ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਸਹੀ 'ਤੇ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਸੁਹਾਵਣਾ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਜਿਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਨਿੱਜੀ ਬੈਠਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੁਰੰਮਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਬਾਕਰਵਿਲ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੀ ਇਰਾਦੇ ਸਨ।
"ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਹਾਲ ਜਾਣ ਲਈ।"
"ਅਤੇ ਕਦੋਂ?"
"ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ।"
"ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਸਿਆਣਪ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸਬੂਤ ਹਨ ਕਿ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਭਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਮਹਾਨ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਲੱਖਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਕੌਣ ਹਨ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਬੁਰੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ਰਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਬੇਵੱਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ, ਡਾ. ਮੋਰਟੀਮਰ, ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮੇਰੇ ਘਰ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ?"
ਡਾ. ਮੋਰਟਿਮਰ ਨੇ ਹਿੰਸਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
"ਪਿੱਛੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ! ਕਿਸ ਦੁਆਰਾ?"
"ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਇਹੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ। ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਜਾਂ ਜਾਣਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਡਾਰਟਮੂਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਲੀ, ਪੂਰੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਹੈ?"
"ਨਹੀਂ - ਜਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਿਓ - ਕਿਉਂ, ਹਾਂ। ਬੈਰੀਮੋਰ, ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਦਾ ਬਟਲਰ, ਪੂਰੀ, ਕਾਲੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਹੈ।"
"ਹਾਏ! ਬੈਰੀਮੋਰ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?"
"ਉਹ ਹਾਲ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਹੈ।"
"ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੀ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉੱਥੇ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਉਹ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"
"ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ?"

"ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਫਾਰਮ ਦਿਓ। 'ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਲਈ ਸਭ ਤਿਆਰ ਹੈ?' ਇਹ ਠੀਕ ਰਹੇਗਾ। ਸ਼੍ਰੀ ਬੈਰੀਮੋਰ, ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਹਾਲ ਨੂੰ ਪਤਾ। ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜਲਾ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ-ਦਫ਼ਤਰ ਕਿਹੜਾ ਹੈ? ਗ੍ਰਿੰਪਨ। ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ, ਅਸੀਂ ਪੋਸਟਮਾਸਟਰ, ਗ੍ਰਿੰਪਨ ਨੂੰ ਦੂਜਾ ਤਾਰ ਭੇਜਾਂਗੇ: 'ਸ਼੍ਰੀ ਬੈਰੀਮੋਰ ਨੂੰ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਦੇਣ ਲਈ। ਜੇਕਰ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਬਾਸਕਰਵਿਲ, ਨੌਰਥੰਬਰਲੈਂਡ ਹੋਟਲ ਨੂੰ ਤਾਰ ਵਾਪਸ ਕਰੋ।' ਇਸ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਾਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੈਰੀਮੋਰ ਡੇਵੋਨਸ਼ਾਇਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।"

"ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ," ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਵੈਸੇ, ਡਾ. ਮੋਰਟਿਮਰ, ਇਹ ਬੈਰੀਮੋਰ ਕੌਣ ਹੈ, ਵੈਸੇ ਵੀ?"

"ਉਹ ਉਸ ਪੁਰਾਣੇ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਉਹ ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਤੋਂ ਹਾਲ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਕਾਉਂਟੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜੋੜੇ ਵਾਂਗ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਜੋੜਾ ਹਨ।"

"ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ," ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਮੈਂਬਰ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਘਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ।"

"ਕੀ ਬੈਰੀਮੋਰ ਨੂੰ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲਾਭ ਹੋਇਆ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਕੋਲ ਪੰਜ ਸੌ ਪੌਂਡ ਸਨ।"

"ਹਾਏ! ਕੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮਿਲੇਗਾ?"

"ਹਾਂ; ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸ਼ੌਕ ਸੀ।"

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ," ਡਾ. ਮੋਰਟਿਮਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਤੋਂ ਵਿਰਾਸਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕੀ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦੇਖੋਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਵੀ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਪੌਂਡ ਬਚੇ ਸਨ।"

"ਸੱਚਮੁੱਚ! ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ?"

"ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮਾਮੂਲੀ ਰਕਮਾਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਚੈਰਿਟੀ ਸਨ। ਬਾਕੀ ਸਾਰਾ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਨੂੰ ਗਿਆ।"

"ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਬਚਿਆ ਕਿੰਨਾ ਸੀ?"

"ਸੱਤ ਲੱਖ ਚਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਪੌਂਡ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਭਰਵੀਆਂ ਚੁੱਕੀਆਂ। "ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਅਮੀਰ ਹੋਣ ਦਾ ਮਾਣ ਰੱਖਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੱਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਅਮੀਰ ਸੀ। ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੁੱਲ ਕੀਮਤ ਇੱਕ ਮਿਲੀਅਨ ਦੇ ਕਰੀਬ ਸੀ।"

"ਪਿਆਰੇ! ਇਹ ਇੱਕ ਦਾਅ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਹਤਾਸ਼ ਖੇਡ ਖੇਡ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਵਾਲ, ਡਾ. ਮੋਰਟੀਮਰ। ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਇੱਥੇ ਸਾਡੇ ਨੌਜਵਾਨ ਦੋਸਤ ਨਾਲ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਅਣਸੁਖਾਵੀਂ ਪਰਿਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿਓਗੇ! - ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਵਾਰਸ ਕੌਣ ਹੋਵੇਗਾ?"

"ਕਿਉਂਕਿ ਰੌਜਰ ਬਾਸਕਰਵਿਲ, ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਦੇ ਛੋਟੇ ਭਰਾ ਦੀ ਅਣਵਿਆਹੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਇਸ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਡੇਸਮੰਡਸ ਨੂੰ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗੀ, ਜੋ ਦੂਰ ਦੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਹਨ। ਜੇਮਜ਼ ਡੇਸਮੰਡ ਵੈਸਟਮੋਰਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਪਾਦਰੀ ਹੈ।"

"ਧੰਨਵਾਦ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਵੇਰਵੇ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪ ਹਨ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਜੇਮਜ਼ ਡੇਸਮੰਡ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਹੋ?"

"ਹਾਂ; ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਦਿੱਖ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਸੰਤ ਜੀਵਨ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਉਸ 'ਤੇ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਸੀ।"

"ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਦਾ ਸੁਆਦ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਦੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦਾ ਵਾਰਸ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਵਾਰਸ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਉਹ ਪੈਸੇ ਦਾ ਵਾਰਸ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਸ ਨਾਲ ਜੋ ਚਾਹੇ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਈ ਹੈ, ਸਰ ਹੈਨਰੀ?"

"ਨਹੀਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੱਲ੍ਹ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਸੀ ਕਿ ਹਾਲਾਤ ਕਿਵੇਂ ਹਨ। ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੈਸਾ ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਗਰੀਬ ਚਾਚੇ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਸਕਰਵਿਲਜ਼ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਬਹਾਲ ਕਰੇਗਾ? ਘਰ, ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਡਾਲਰ ਇਕੱਠੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਖੈਰ, ਸਰ ਹੈਨਰੀ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਬਿਨਾਂ ਦੇਰੀ ਕੀਤੇ ਡੇਵੋਨਸ਼ਾਇਰ ਜਾਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਇਕੱਲੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।"

"ਡਾ. ਮੋਰਟੀਮਰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆ ਰਹੇ ਹਨ।"

"ਪਰ ਡਾ. ਮੋਰਟੀਮਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਘਰ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਤੋਂ ਕਈ ਮੀਲ ਦੂਰ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਨੇਕ ਇੱਛਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਨਹੀਂ, ਸਰ ਹੈਨਰੀ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਆਦਮੀ, ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਰਹੇਗਾ।"

"ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਆ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼?"

"ਜੇਕਰ ਮਾਮਲਾ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਰਹਿਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ, ਮੇਰੇ ਵਿਆਪਕ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਅਤੇ ਕਈ ਹਿੱਸਿਆਂ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਲੰਡਨ ਤੋਂ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸਤਿਕਾਰਤ ਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਬਲੈਕਮੇਲਰ ਦੁਆਰਾ ਬਦਨਾਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਮੈਂ ਹੀ ਇੱਕ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਘੁਟਾਲੇ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਮੇਰੇ ਲਈ ਡਾਰਟਮੂਰ ਜਾਣਾ ਕਿੰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ।"

"ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰੋਗੇ?"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ।

"ਜੇ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ।"

ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ, ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਨੇ ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਦਿਲੋਂ ਮਰੋੜ ਦਿੱਤਾ।

"ਖੈਰ, ਹੁਣ, ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਕਿਸਮ ਹੈ, ਡਾ. ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਓਨਾ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਹਾਲ ਆ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖ ਲਓਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਾਂਗਾ।"

ਸਾਹਸ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਮੋਹ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਉਤਸੁਕਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਮਿਲੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਬੈਰੋਨੇਟ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਵਜੋਂ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ।

"ਮੈਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਆਵਾਂਗਾ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਵਰਤ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰੋਗੇ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਸੰਕਟ ਆਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਵਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰੋਗੇ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਤੱਕ ਸਭ ਕੁਝ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ?"

"ਕੀ ਇਹ ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਨੂੰ ਠੀਕ ਲੱਗੇਗਾ?"

"ਬਿਲਕੁਲ।"

"ਫਿਰ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਨੂੰ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦੇ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪੈਡਿੰਗਟਨ ਤੋਂ 10:30 ਵਜੇ ਦੀ ਰੇਲਗੱਡੀ 'ਤੇ ਮਿਲਾਂਗੇ।"

ਅਸੀਂ ਜਾਣ ਲਈ ਉੱਠੇ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਨੇ ਜਿੱਤ ਦੀ ਚੀਕ ਮਾਰੀ, ਅਤੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਇੱਕ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਕੈਬਨਿਟ ਦੇ ਹੇਠੋਂ ਇੱਕ ਭੂਰਾ ਬੂਟ ਕੱਢਿਆ।

"ਮੇਰਾ ਗੁੰਮਿਆ ਹੋਇਆ ਬੂਟ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ।

"ਸਾਡੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਇੰਨੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਣ!" ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਲੱਖਣ ਚੀਜ਼ ਹੈ," ਡਾ. ਮੋਰਟਿਮਰ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਮੈਂ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਕਮਰੇ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਖੋਜ ਕੀਤੀ।"

"ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ," ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਸਦਾ ਹਰ ਇੰਚ।"

"ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬੂਟ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾ ਰਹੇ ਸੀ ਤਾਂ ਵੇਟਰ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਰੱਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਜਰਮਨ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਪਰ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਇਸਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਸਕੀ। ਛੋਟੇ ਰਹੱਸਾਂ ਦੀ ਉਸ ਨਿਰੰਤਰ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਦੇਸ਼ਹੀਣ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਜੋੜ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਪੂਰੀ ਭਿਆਨਕ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਅਣਜਾਣ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ

ਇੱਕ ਲੜੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਛਾਪੇ ਗਏ ਪੱਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ, ਹੈਨਸਮ ਵਿੱਚ ਕਾਲੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲਾ ਜਾਸੂਸ, ਨਵੇਂ ਭੂਰੇ ਬੂਟ ਦਾ ਗੁਆਚਣਾ, ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਲੇ ਬੂਟ ਦਾ ਗੁਆਚਣਾ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਨਵੇਂ ਭੂਰੇ ਬੂਟ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਕੈਬ ਵਿੱਚ ਚੁੱਪਚਾਪ ਬੈਠਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬੇਕਰ ਸਟ੍ਰੀਟ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਖਿੱਚੇ ਹੋਏ ਭਰਵੱਟੇ ਅਤੇ ਉਤਸੁਕ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮਨ, ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਵਾਂਗ, ਕੁਝ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਰੇ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਟੁੱਟ ਐਪੀਸੋਡ ਫਿੱਟ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੀ ਦੁਪਹਿਰ ਅਤੇ ਦੇਰ ਸ਼ਾਮ ਤੱਕ ਉਹ ਤੰਬਾਕੂ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚਿਆ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਸੋਚਦਾ ਰਿਹਾ।

ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਸੌਂਪੇ ਗਏ। ਪਹਿਲਾ ਭੱਜਿਆ: —

"ਹੁਣੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੈਰੀਮੋਰ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਹੈ। - ਬਾਸਕਰਵਿਲ।"

ਦੂਜਾ: -

"ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਤੇਈ ਹੋਟਲਾਂ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਸਮੇਂ ਦੀ ਕੱਟ-ਸ਼ੀਟ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋਣ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਲਈ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ। — ਕਾਰਟਰਾਈਟ।"

"ਮੇਰੇ ਦੋ ਧਾਗੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਨ, ਵਾਟਸਨ। ਇੱਕ ਕੇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਤੇਜਕ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਿੱਥੇ ਸਭ ਕੁਝ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਖੁਸ਼ਬੂ ਲਈ ਘੁੰਮਣਾ ਪਵੇਗਾ।"

"ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਜੇ ਵੀ ਉਹ ਕੈਬਮੈਨ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਜਾਸੂਸ ਨੂੰ ਚਲਾਇਆ ਸੀ।"

"ਬਿਲਕੁਲ। ਮੈਂ ਸਰਕਾਰੀ ਰਜਿਸਟਰੀ ਤੋਂ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਪਤਾ ਲੈਣ ਲਈ ਤਾਰ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।"

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਘੰਟੀ ਦੀ ਘੰਟੀ ਜਵਾਬ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਾਬਤ ਹੋਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਖੁਰਦਰਾ ਦਿੱਖ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹੀ ਆਦਮੀ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਮੁੱਖ ਦਫ਼ਤਰ ਤੋਂ ਸੁਨੇਹਾ ਮਿਲਿਆ ਕਿ ਇਸ ਪਤੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੱਜਣ 2704 ਲਈ ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਪਿਛਲੇ ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਕੈਬ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਸਿੱਧਾ ਯਾਰਡ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਪੁੱਛਣ ਆਇਆ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀ ਹੈ।"

"ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਆਦਮੀ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਵਾਬ ਦਿਓਗੇ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਅੱਧਾ ਰਾਜ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਮੇਰਾ ਦਿਨ ਵਧੀਆ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ," ਕੈਬਮੈਨ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ, ਸਰ?"

"ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਪਤਾ, ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਜੌਨ ਕਲੇਟਨ, 3 ਟਰਪੀ ਸਟਰੀਟ, ਬੋਰੋ। ਮੇਰੀ ਕੈਬ ਸ਼ਿਪਲੇ ਦੇ ਯਾਰਡ ਤੋਂ ਬਾਹਰ, ਵਾਟਰਲੂ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੈ।"

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਨੋਟ ਬਣਾਇਆ।

"ਹੁਣ, ਕਲੇਟਨ, ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਕਿਰਾਏ ਬਾਰੇ ਦੱਸੋ ਜੋ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਦਸ ਵਜੇ ਇਸ ਘਰ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ ਆਏ ਸਨ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰੀਜੈਂਟ ਸਟਰੀਟ 'ਤੇ ਦੋ ਸੱਜਣਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਗਏ ਸਨ।"

ਉਹ ਆਦਮੀ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਕਿਉਂ, ਮੇਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਦੱਸਣ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਓਨਾ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸੱਚ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸੱਜਣ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਜਾਸੂਸ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।"

"ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਦੋਸਤ, ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੰਭੀਰ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਲੁਕਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਬੁਰੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕਿਰਾਏ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਜਾਸੂਸ ਸੀ?"

"ਹਾਂ, ਉਸਨੇ ਕੀਤਾ।"

"ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਦੋਂ ਕਿਹਾ?"

"ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਗਿਆ।"

"ਕੀ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਿਹਾ?"

"ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਦੱਸਿਆ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਜਿੱਤ ਦੀ ਇੱਕ ਝੱਟ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ। "ਓਹ, ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਲਿਆ, ਠੀਕ? ਇਹ ਬੇਵਕੂਫੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹੜਾ ਨਾਮ ਲਿਆ?"

"ਉਸਦਾ ਨਾਮ," ਕੈਬਮੈਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮਿਸਟਰ ਸ਼ਰਲੌਕ ਹੋਮਜ਼ ਸੀ।"

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਕੈਬਮੈਨ ਦੇ ਜਵਾਬ ਤੋਂ ਇੰਨਾ ਹੈਰਾਨ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਉਹ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ। ਫਿਰ ਉਹ ਦਿਲੋਂ ਹੱਸ ਪਿਆ।

"ਇੱਕ ਛੋਹ, ਵਾਟਸਨ - ਇੱਕ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਛੋਹ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਫੁਆਇਲ ਆਪਣੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਕੋਮਲ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਘਰ ਕਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਸੀ, ਹੈ ਨਾ?"

"ਹਾਂ, ਸਰ, ਇਹ ਉਸ ਸੱਜਣ ਦਾ ਨਾਮ ਸੀ।"

"ਸ਼ਾਨਦਾਰ! ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿੱਥੋਂ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਹੋਇਆ।"

"ਉਸਨੇ ਸਾਢੇ ਨੌਂ ਵਜੇ ਟ੍ਰੈਫਲਗਰ ਸਕੁਏਅਰ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਜਾਸੂਸ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੋ ਗਿੰਨੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਉਹੀ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਖੁਸ਼ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਨੌਰਥੰਬਰਲੈਂਡ ਹੋਟਲ ਵੱਲ ਗੱਡੀ ਚਲਾਈ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦੋ ਸੱਜਣ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਆਏ ਅਤੇ ਰੈਂਕ ਤੋਂ ਇੱਕ ਕੈਬ ਲਈ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੈਬ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਇੱਥੇ ਨੇੜੇ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਆ ਗਈ।"

“ਇਹੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ,” ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਹਿੰਮਤ ਕਰਕੇ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕਿਰਾਏ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਪਤਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਸੜਕ 'ਤੇ ਅੱਧੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਰੁਕੇ ਅਤੇ ਡੇਢ ਘੰਟਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਦੋਵੇਂ ਸੱਜਣ ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘਦੇ ਹੋਏ, ਤੁਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ 'ਤੇ ਅਤੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਚੱਲਦੇ ਰਹੇ - "

"ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਰੀਜੈਂਟ ਸਟਰੀਟ ਤੋਂ ਤਿੰਨ-ਚੌਥਾਈ ਹੇਠਾਂ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇ। ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਸੱਜਣ ਨੇ ਜਾਲ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਰੌਲਾ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਵਾਟਰਲੂ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੱਕ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਘੋੜੀ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਦਸ ਮਿੰਟਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋ ਗਿੰਨੀ ਭਰੇ, ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਵਾਂਗ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ: 'ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮਿਸਟਰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਚਲਾ ਰਹੇ ਹੋ।' ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਨਾਮ ਪਤਾ ਲੱਗਾ।"

"ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ?"

"ਉਸਦੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਹੀਂ।"

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮਿਸਟਰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਿਵੇਂ ਕਰੋਗੇ?"

ਕੈਬਮੈਨ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਖੁਰਕਿਆ। "ਖੈਰ, ਉਹ ਇੰਨਾ ਸੌਖਾ ਸੱਜਣ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਚਾਲੀ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਦਰਮਿਆਨੇ ਕੱਦ ਦਾ ਸੀ, ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਇੰਚ ਛੋਟਾ ਸੀ, ਸਰ। ਉਸਨੇ ਟੌਫ ਵਾਂਗ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਕਾਲੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਸੀ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵਰਗਾਕਾਰ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਫਿੱਕਾ ਚਿਹਰਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦਾ ਰੰਗ?"

"ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਯਾਦ ਨਹੀਂ?"

"ਨਹੀਂ, ਸਰ; ਕੁਝ ਨਹੀਂ।"

"ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ, ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਅੱਧਾ-ਸ਼ਾਸਨ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਿਆ ਸਕਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤੁਹਾਡੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸ਼ੁਭ ਰਾਤਰੀ!"

"ਸ਼ੁਭ ਰਾਤਰੀ, ਸਰ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ!"

ਜੌਨ ਕਲੇਟਨ ਹੱਸਦਾ ਹੋਇਆ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਮੋਢੇ ਉੱਚੇ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਉਦਾਸ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ।

"ਸਨੈਪ ਸਾਡਾ ਤੀਜਾ ਧਾਗਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਹੀ ਖਤਮ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਚਾਲਬਾਜ਼ ਬਦਮਾਸ਼! ਉਹ ਸਾਡਾ ਨੰਬਰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਰੀਜੈਂਟ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ, ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੈਬ ਦਾ ਨੰਬਰ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਡਰਾਈਵਰ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦਲੇਰਾਨਾ ਸੁਨੇਹਾ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਵਾਟਸਨ, ਇਸ ਵਾਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਟੀਲ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਚੈੱਕਮੇਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਡੇਵੋਨਸ਼ਾਇਰ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।"

"ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਵਿਚ?"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੇਜਣ ਬਾਰੇ। ਇਹ ਇੱਕ ਬਦਸੂਰਤ ਕਾਰੋਬਾਰ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ, ਇੱਕ ਬਦਸੂਰਤ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਕਾਰੋਬਾਰ, ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਓਨਾ ਹੀ ਘੱਟ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਸੰਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ, ਤੁਸੀਂ ਹੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ,

ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤ ਵਾਪਸ ਪਾ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਵਾਂਗਾ।"

ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਹਾਲ

ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਅਤੇ ਡਾ. ਮੋਰਟੀਮਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਸਨ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਡੇਵੋਨਸ਼ਾਇਰ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਨੁਸਾਰ ਰਵਾਨਾ ਹੋਏ। ਮਿਸਟਰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਖਰੀ ਵਿਦਾਇਗੀ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ।

"ਮੈਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕਾਂ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸਿਧਾਂਤੀਕਰਨ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

"ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੱਥ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਇਸ ਕੇਸ 'ਤੇ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਅਸਿੱਧਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਨੌਜਵਾਨ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧਾਂ ਜਾਂ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਦੀ ਮੌਤ ਸੰਬੰਧੀ ਕੋਈ ਵੀ ਤਾਜ਼ਾ ਜਾਣਕਾਰੀ। ਮੈਂ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਕੁਝ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਨਤੀਜੇ, ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ, ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਰਹੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਗੱਲ ਸਿਰਫ਼ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਜੇਮਜ਼ ਡੇਸਮੰਡ, ਜੋ ਕਿ ਅਗਲਾ ਵਾਰਸ ਹੈ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਿਲਣਸਾਰ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲਾ ਬਜ਼ੁਰਗ ਸੱਜਣ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਅਤਿਆਚਾਰ ਉਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਗਣਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਜੇ ਵੀ ਲੋਕ ਬਚੇ ਹਨ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਨੂੰ ਮੂਰ 'ਤੇ ਘੇਰ ਲੈਣਗੇ।"

"ਕੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਬੈਰੀਮੋਰ ਜੋੜੇ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣਾ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ?"

"ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਜੇ ਉਹ ਬੇਕਸੂਰ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਜ਼ਾਲਮ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘਰ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੌਕੇ ਛੱਡਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕੀਆਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਾਂਗੇ। ਫਿਰ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲਾੜਾ ਹੈ, ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਸਹੀ ਯਾਦ ਹੈ। ਦੋ ਮੂਰਲੈਂਡ ਕਿਸਾਨ ਹਨ। ਸਾਡਾ ਦੋਸਤ ਡਾ. ਮੋਰਟੀਮਰ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਮਾਨਦਾਰ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਇਹ ਕੁਦਰਤਵਾਦੀ, ਸਟੈਪਲਟਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਣਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲੈਫਟਰ ਹਾਲ ਦੇ ਮਿਸਟਰ ਫ੍ਰੈਂਕਲੈਂਡ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਅਣਜਾਣ ਕਾਰਕ ਵੀ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਹੋਰ ਗੁਆਂਢੀ ਹਨ। ਇਹ ਉਹ ਲੋਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ ਖਾਸ ਅਧਿਐਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ।"

"ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹਥਿਆਰ ਹਨ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ?"

"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੈਣਾ ਵੀ ਠੀਕ ਹੈ।"

"ਬਿਲਕੁਲ। ਆਪਣਾ ਰਿਵਾਲਵਰ ਦਿਨ-ਰਾਤ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖੋ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਢਿੱਲ ਨਾ ਕਰੋ।"

ਸਾਡੇ ਦੋਸਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਗੱਡੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਅਤੇ ਪਲੇਟਫਾਰਮ 'ਤੇ ਸਾਡੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

"ਨਹੀਂ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਖ਼ਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਡਾ. ਮੋਰਟਿਮਰ ਨੇ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਇੱਕ ਗੱਲ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪਰਛਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਪਿਆ। ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਤਿੱਖੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਰੱਖੇ ਬਿਨਾਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਗਏ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਡੀ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

"ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਕੱਠੇ ਰਹੇ ਹੋ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ?"

"ਕੱਲ੍ਹ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸ਼ਹਿਰ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਦਿਨ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਾਲਜ ਆਫ਼ ਸਰਜਨਜ਼ ਦੇ ਅਜਾਇਬ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ।"

"ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਗਿਆ," ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕੋਈ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਆਈ।"

"ਇਹ ਤਾਂ ਬੇਵਕੂਫੀ ਸੀ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਸਰ ਹੈਨਰੀ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਕੱਲੇ ਨਾ ਜਾਓ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਮੁਸੀਬਤ ਆਵੇਗੀ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦੂਜਾ ਬੂਟ ਮਿਲਿਆ?"

"ਨਹੀਂ, ਸਰ, ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਸੱਚਮੁੱਚ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ। ਖੈਰ, ਅਲਵਿਦਾ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਪਲੇਟਫਾਰਮ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਵਧਣ ਲੱਗੀ। "ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਸਰ ਹੈਨਰੀ, ਉਸ ਅਜੀਬ ਪੁਰਾਣੀ ਕਥਾ ਦੇ ਇੱਕ ਵਾਕੰਸ਼ ਨੂੰ ਜੋ ਡਾ. ਮੋਰਟਿਮਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਨੇਰੇ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੂਰ ਤੋਂ ਬਚੋ ਜਦੋਂ ਬੁਰਾਈ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਉੱਚੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।"

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਲੇਟਫਾਰਮ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਆਏ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਦੀ ਉੱਚੀ, ਸਖ਼ਤ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਗਤੀ ਦੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਇਹ ਯਾਤਰਾ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਸੁਹਾਵਣੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੋ ਸਾਥੀਆਂ ਦੀ ਵਧੇਰੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਣ ਅਤੇ ਡਾ. ਮੋਰਟੀਮਰ ਦੇ ਸਪੈਨੀਏਲ ਨਾਲ ਖੇਡਣ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ। ਕੁਝ ਹੀ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਭੂਰੀ ਧਰਤੀ ਲਾਲ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਇੱਟਾਂ ਗ੍ਰੇਨਾਈਟ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਲਾਲ ਗਾਵਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਚਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਹਰੇ ਭਰੇ ਘਾਹ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਹਰੇ ਭਰੇ ਬਨਸਪਤੀ ਇੱਕ ਅਮੀਰ, ਜੇ ਇੱਕ ਗਿੱਲੇਪਣ ਵਾਲੇ, ਜਲਵਾਯੂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਨੌਜਵਾਨ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਝਾਕਿਆ, ਅਤੇ ਡੇਵੋਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ-ਪਛਾਣੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦੇ ਹੋਏ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਰੋਇਆ।

"ਡਾ. ਵਾਟਸਨ, ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀ।"

"ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਡੇਵੋਨਸ਼ਾਇਰ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੀ ਕਾਉਂਟੀ ਦੀ ਸਹੁੰ ਨਾ ਖਾਧੀ ਹੋਵੇ," ਮੈਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ।

"ਇਹ ਕਾਉਂਟੀ ਵਾਂਗ ਹੀ ਮਰਦਾਂ ਦੀ ਨਸਲ 'ਤੇ ਵੀ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ," ਡਾ. ਮੋਰਟਿਮਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇੱਥੇ ਸਾਡੇ ਦੋਸਤ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਸੇਲਟ ਦੇ ਗੋਲ ਸਿਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਸਦੇ ਅੰਦਰ ਸੇਲਟਿਕ ਉਤਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਲਗਾਵ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਗਰੀਬ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਦਾ ਸਿਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁਰਲੱਭ ਕਿਸਮ ਦਾ ਸੀ, ਅੱਧਾ ਗੇਲਿਕ, ਅੱਧਾ ਆਈਵਰਨੀਅਨ ਆਪਣੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਹਾਲ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਛੋਟੇ ਸੀ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸੀ?"

"ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਵੇਲੇ ਕਿਸ਼ੋਰ ਉਮਰ ਦਾ ਮੁੰਡਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਦੇ ਹਾਲ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦੱਖਣੀ ਤੱਟ 'ਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਝੌਂਪੜੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਉੱਥੋਂ ਮੈਂ ਸਿੱਧਾ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਕੋਲ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਮੇਰੇ ਲਈ ਓਨਾ ਹੀ ਨਵਾਂ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਮੂਰ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਉਤਸੁਕ ਹਾਂ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ? ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਛਾ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੂਰ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਮਿਲਦਾ ਹੈ," ਡਾ. ਮੋਰਟੀਮਰ ਨੇ ਗੱਡੀ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

ਖੇਤਾਂ ਦੇ ਹਰੇ-ਭਰੇ ਚੌਂਕਾਂ ਅਤੇ ਜੰਗਲ ਦੇ ਨੀਵੇਂ ਮੋੜ ਉੱਤੇ ਦੂਰ ਇੱਕ ਸਲੇਟੀ, ਉਦਾਸ ਪਹਾੜੀ ਉੱਭਰੀ, ਜਿਸਦੀ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਜਿਹੀ ਖੰਭਾਂ ਵਾਲੀ ਚੋਟੀ ਸੀ, ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਧੁੰਦਲੀ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ, ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਦ੍ਰਿਸ਼। ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਤੱਕ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ, ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਟਿਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਉਤਸੁਕ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਅਜੀਬ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੇ ਖੂਨ ਦੇ ਆਦਮੀ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਦਬਦਬਾ ਰੱਖਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਛਾਪ ਇੰਨੀ ਡੂੰਘੀ ਛੱਡਦੇ ਸਨ। ਉੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਟਵੀਡ ਸੂਟ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਮਰੀਕੀ ਲਹਿਜ਼ੇ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਸੈਕ ਰੇਲਵੇ-ਕੈਰੀਜ ਦੇ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਹਨੇਰੇ ਅਤੇ ਭਾਵਪੂਰਨ ਚਿਹਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਉੱਚ-ਖੂਨ ਵਾਲੇ, ਅਗਨੀ ਅਤੇ ਨਿਪੁੰਨ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਉਸ ਲੰਬੀ ਕਤਾਰ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਸੱਚਾ ਵੰਸ਼ਜ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਮੋਟੀਆਂ ਭਰਵੱਟੇ, ਉਸਦੇ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਨਾਸਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਹੇਜ਼ਲ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਣ, ਬਹਾਦਰੀ ਅਤੇ ਤਾਕਤ ਸੀ। ਜੇ ਉਸ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਮੂਰ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਔਖਾ ਅਤੇ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਖੋਜ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਯਕੀਨ ਨਾਲ ਜੋਖਮ ਲੈਣ ਦਾ ਸਾਹਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰੇਗਾ।

ਰੇਲਗੱਡੀ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰੁਕੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰੇ। ਬਾਹਰ, ਨੀਵੀਂ, ਚਿੱਟੀ ਵਾੜ ਤੋਂ ਪਰੇ, ਇੱਕ ਡੱਬਿਆਂ ਵਾਲੀ ਗੱਡੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਆਉਣਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਘਟਨਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਟੇਸ਼ਨ-ਮਾਸਟਰ ਅਤੇ ਦਰਬਾਨ ਸਾਡਾ ਸਮਾਨ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਸਾਡੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਮਿੱਠਾ, ਸਧਾਰਨ ਪੇਂਡੂ ਸਥਾਨ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ ਕਿ ਗੇਟ ਦੇ ਕੋਲ ਗੂੜ੍ਹੇ ਵਰਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸਿਪਾਹੀ ਆਦਮੀ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ, ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਰਾਈਫਲਾਂ 'ਤੇ ਝੁਕ ਕੇ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਕੋਚਮੈਨ, ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲਾ, ਝੁਰੜੀਆਂ ਵਾਲਾ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸਾਥੀ, ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਨੂੰ ਸਲਾਮ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਚੌੜੀ, ਚਿੱਟੀ ਸੜਕ 'ਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉੱਡ ਰਹੇ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਮੁੜਦੀਆਂ ਚਰਾਗਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ, ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਗਲੇ ਵਾਲੇ ਘਰ ਸੰਘਣੇ ਹਰੇ ਪੱਤਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਬਾਹਰ ਝਾਕ ਰਹੇ ਸਨ, ਪਰ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਧੁੱਪ ਵਾਲੇ

ਪੇਂਡੂ ਪਾਸੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਅਸਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਨੇਰਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਭੂਮੀ ਦਾ ਲੰਮਾ, ਉਦਾਸ ਮੋੜ, ਜੋ ਕਿ ਜਾਲੀਆਂ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਪਹਾੜੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਤੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਗੱਡੀ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਵਾਲੀ ਸੜਕ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮ ਗਈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਡੂੰਘੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਮੁੜ ਗਏ ਜੋ ਸਦੀਆਂ ਦੇ ਪਹੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਉੱਚੇ ਕਿਨਾਰੇ, ਟਪਕਦੇ ਕਾਈ ਅਤੇ ਮਾਸਦਾਰ ਹਾਰਟ-ਟੰਗ ਫਰਨਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਕਾਂਸੀ ਦੇ ਬਰੈਕਨ ਅਤੇ ਮੋਟਲਡ ਬਰੈਂਬਲ ਡੁੱਬਦੇ ਸੂਰਜ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਚਮਕ ਰਹੇ ਸਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਲਗਾਤਾਰ ਵਧਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਤੰਗ ਗ੍ਰੇਨਾਈਟ ਪੁਲ ਤੋਂ ਲੰਘੇ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ੋਰ-ਸ਼ਰਾਬੇ ਵਾਲੀ ਨਦੀ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਹੇਠਾਂ ਵਗਦੀ ਸੀ, ਸਲੇਟੀ ਪੱਥਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਝੱਗ ਅਤੇ ਗਰਜਦੀ ਸੀ। ਸੜਕ ਅਤੇ ਨਦੀ ਦੋਵੇਂ ਝਾੜੀਆਂ ਵਾਲੇ ਓਕ ਅਤੇ ਦੇਵਦਾਰ ਨਾਲ ਸੰਘਣੀ ਘਾਟੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੇ ਸਨ। ਹਰ ਮੋੜ 'ਤੇ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸਮਿਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਵੇਖਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਣਗਿਣਤ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਸੁੰਦਰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਪੇਂਡੂ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਉਦਾਸੀ ਦੀ ਇੱਕ ਛਾਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘੱਟਦੇ ਸਾਲ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੀ। ਪੀਲੇ ਪੱਤੇ ਗਲੀਆਂ ਨੂੰ ਘੇਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਲੰਘਦੇ ਸੀ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਲਹਿਰਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸੜਦੀਆਂ ਬਨਸਪਤੀ ਦੇ ਵਹਾਅ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਹੇ ਸੀ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਪਹੀਆਂ ਦੀ ਖੜਖੜ ਮਿਟ ਗਈ - ਉਦਾਸ ਤੋਹਫ਼ੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਕੁਦਰਤ ਨੇ ਬਾਸਕਰਵਿਲਜ਼ ਦੇ ਵਾਪਸ ਆ ਰਹੇ ਵਾਰਸ ਦੀ ਗੱਡੀ ਅੱਗੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ।

"ਹਾਲੋਆ!" ਡਾ. ਮੋਰਟਿਮਰ ਚੀਕਿਆ, "ਇਹ ਕੀ ਹੈ?"

ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗਰਮ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇੱਕ ਖੜ੍ਹਵਾਂ ਮੋੜ, ਮੂਰ ਦੀ ਇੱਕ ਬਾਹਰੀ ਚੋਟੀ ਸੀ। ਸਿਖਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਘੋੜਸਵਾਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਵਾਂਗ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਸਾਫ਼, ਇੱਕ ਘੋੜਸਵਾਰ ਸਿਪਾਹੀ ਸੀ, ਹਨੇਰਾ ਅਤੇ ਸਖ਼ਤ, ਉਸਦੀ ਰਾਈਫਲ ਉਸਦੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਉਹ ਉਸ ਸੜਕ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ ਸੀ।

"ਇਹ ਕੀ ਹੈ, ਪਰਕਿਨਸ?" ਡਾ. ਮੋਰਟੀਮਰ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

ਸਾਡਾ ਡਰਾਈਵਰ ਆਪਣੀ ਸੀਟ ਤੋਂ ਅੱਧਾ ਮੁੜ ਗਿਆ।

"ਪ੍ਰਿੰਸਟਾਊਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਭੱਜ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਰ। ਉਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਆਏ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਵਾਰਡਰ ਹਰ ਸੜਕ ਅਤੇ ਹਰ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਉਹ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਇੱਥੋਂ ਦੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਰ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਸੱਚਾਈ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਸਕਣ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜ ਪੌਂਡ ਮਿਲਦੇ ਹਨ।"

"ਹਾਂ, ਸਰ, ਪਰ ਪੰਜ ਪੌਂਡ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੁਹਾਡੇ ਗਲੇ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਦੇ ਮੌਕੇ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਬਹੁਤ ਮਾੜੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਆਮ ਦੋਸ਼ੀ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਅੜਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ?"

"ਇਹ ਸੇਲਡਨ ਹੈ, ਨੌਟਿੰਗ ਹਿੱਲ ਦਾ ਕਾਤਲ।"

ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਕੇਸ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਅਜੀਬ ਭਿਆਨਕਤਾ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲਈ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਕਾਤਲ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਉਸਦੀ ਪੂਰੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਸ਼ੱਕਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਆਚਰਣ ਇੰਨਾ ਭਿਆਨਕ ਸੀ। ਸਾਡੀ ਗੱਡੀ ਇੱਕ ਉੱਚਾਈ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੂਰ ਦਾ

ਵਿਸ਼ਾਲ ਵਿਸਤਾਰ ਉੱਠਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗੰਦੇ ਅਤੇ ਖੁਰਦਰੇ ਕੈਰਨ ਅਤੇ ਟੋਰ ਸਨ। ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਠੰਡੀ ਹਵਾ ਵਗਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਕੰਬਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਸੀ। ਕਿਤੇ ਨਾ ਕਿਤੇ, ਉਸ ਉਜਾੜ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਆਦਮੀ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰ ਵਾਂਗ ਇੱਕ ਖੱਡ ਵਿੱਚ ਛੁਪਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਸਾਰੀ ਨਸਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਦਨਾਮੀ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਬੰਜਰ ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ, ਠੰਢੀ ਹਵਾ ਅਤੇ ਹਨੇਰੇ ਅਸਮਾਨ ਦੀ ਭਿਆਨਕ ਸੰਕੇਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਵੀ ਚੁੱਪ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਓਵਰਕੋਟ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਹੋਰ ਨੇੜਿਓਂ ਖਿੱਚ ਲਿਆ।

ਅਸੀਂ ਉਪਜਾਊ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਇਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਇੱਕ ਘੱਟ ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਤਿਰਛੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਨਦੀਆਂ ਨੂੰ ਸੋਨੇ ਦੇ ਧਾਗਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਲਾਲ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਚਮਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਜੋ ਹਲ ਅਤੇ ਜੰਗਲਾਂ ਦੇ ਚੌੜੇ ਉਲਝਣ ਦੁਆਰਾ ਨਵੀਂ ਬਣ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੜਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਰਸੇਟ ਅਤੇ ਜੈਤੂਨ ਦੀਆਂ ਢਲਾਣਾਂ ਉੱਤੇ ਧੁੰਦਲੀ ਅਤੇ ਜੰਗਲੀ ਹੁੰਦੀ ਗਈ, ਵਿਸ਼ਾਲ ਪੱਥਰਾਂ ਨਾਲ ਛਿੜਕੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਕਦੇ-ਕਦੇ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦਲਦਲੀ ਝੌਂਪੜੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੇ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਕੰਧ ਅਤੇ ਛੱਤ ਪੱਥਰ ਨਾਲ ਸੀ, ਇਸਦੀ ਕਠੋਰ ਰੂਪਰੇਖਾ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਲਈ ਕੋਈ ਲਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਚਾਨਕ ਅਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਕੱਪ ਵਰਗੇ ਡਿਪ੍ਰੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਟੰਟ ਕੀਤੇ ਓਕ ਅਤੇ ਦੇਵਦਾਰ ਦੇ ਰੁੱਖ ਸਨ ਜੋ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਦੇ ਕਹਿਰ ਨਾਲ ਮਰੋੜੇ ਅਤੇ ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਦੋ ਉੱਚੇ, ਤੰਗ ਟਾਵਰ ਰੁੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਉੱਠੇ। ਡਰਾਈਵਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚਾਬੁਕ ਨਾਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ।

"ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਹਾਲ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

ਇਸਦਾ ਮਾਲਕ ਉੱਠਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਲਾਲ ਹੋ ਚੁੱਕੀਆਂ ਗੱਲ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਚਮਕਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਲਾਜ-ਗੇਟਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਸੀ, ਲੋਹੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਟਰੇਸਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਭੁਲੇਖਾ, ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਮੌਸਮ-ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਥੰਮ੍ਹ ਸਨ, ਲਾਈਕੇਨ ਨਾਲ ਧੱਬੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਬਾਸਕਰਵਿਲਜ਼ ਦੇ ਸੂਰਾਂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਲਾਜ ਕਾਲੇ ਗ੍ਰੇਨਾਈਟ ਦਾ ਖੰਡਰ ਅਤੇ ਛੱਤਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਨੰਗੀਆਂ ਪਸਲੀਆਂ ਸੀ, ਪਰ ਇਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਇਮਾਰਤ ਸੀ, ਅੱਧੀ ਬਣੀ ਹੋਈ, ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਦੇ ਦੱਖਣੀ ਅਫ਼ਰੀਕੀ ਸੋਨੇ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਫਲ।

ਗੇਟਵੇ ਰਾਹੀਂ ਅਸੀਂ ਐਵੇਨਿਊ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ, ਜਿੱਥੇ ਪਹੀਏ ਫਿਰ ਤੋਂ ਪੱਤਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਰੁੱਖ ਆਪਣੀਆਂ ਟਾਹਣੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸਿਰਾਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਹਨੇਰੀ ਸੁਰੰਗ ਵਿੱਚ ਮਾਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਕੰਬ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਲੰਬੇ, ਹਨੇਰੇ ਡਰਾਈਵ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ ਜਿੱਥੇ ਘਰ ਦੂਰ ਦੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਭੂਤ ਵਾਂਗ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਕੀ ਇਹ ਇੱਥੇ ਸੀ?" ਉਸਨੇ ਧੀਮੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਯੂ ਗਲੀ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਹੈ।"

ਨੌਜਵਾਨ ਵਾਰਸ ਨੇ ਉਦਾਸ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ।

"ਇਹ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਚਾਚੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਮੁਸੀਬਤ ਆ ਰਹੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਡਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਇੱਥੇ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਲੈਂਪਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਤਾਰ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ, ਇੱਥੇ ਹਾਲ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਮੋਮਬੱਤੀਆਂ-ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਲੇ ਸਵੈਨ ਅਤੇ ਐਡੀਸਨ ਦੇ ਨਾਲ।"

ਐਵੇਨਿਊ ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਘਰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ। ਮੱਧਮ ਪੈ ਰਹੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਵਿਚਕਾਰ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਬਲਾਕ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਰਾਂਡਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਪੂਰਾ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈਵੀ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਪੈਚ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਖਿੜਕੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਕੋਟ-ਆਫ-ਆਰਮਜ਼ ਹਨੇਰੇ ਪਰਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਂਦਰੀ ਬਲਾਕ ਤੋਂ ਜੁੜਵੇਂ ਟਾਵਰ ਉੱਭਰੇ, ਪ੍ਰਾਚੀਨ, ਕ੍ਰੇਨੇਲੇਟਡ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਖਾਮੀਆਂ ਨਾਲ ਵਿੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਬੁਰਜਾਂ ਦੇ ਸੱਜੇ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਕਾਲੇ ਗ੍ਰੇਨਾਈਟ ਦੇ ਵਧੇਰੇ ਆਧੁਨਿਕ ਖੰਭ ਸਨ। ਭਾਰੀ ਮੋਟੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਧੁੰਦਲੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਚਮਕਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉੱਚੀਆਂ ਚਿਮਨੀਆਂ ਤੋਂ ਜੋ ਖੜ੍ਹੀ, ਉੱਚੀ-ਕੋਣੀ ਛੱਤ ਤੋਂ ਉੱਠਦੀਆਂ ਸਨ, ਧੂੰਏਂ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਲਾ ਕਾਲਮ ਉੱਭਰਦਾ ਸੀ।

"ਜੀ ਆਇਆਂ ਨੂੰ, ਸਰ ਹੈਨਰੀ! ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਸਵਾਗਤ ਹੈ!"

ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਆਦਮੀ ਵਰਾਂਡੇ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਤੋਂ ਉਤਰਿਆ ਅਤੇ ਗੱਡੀ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। ਹਾਲ ਦੀ ਪੀਲੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਹ ਬਾਹਰ ਆਈ ਅਤੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਬੈਗ ਫੜਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ।

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸਿੱਧੇ ਘਰ ਜਾਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਰ ਹੈਨਰੀ?" ਡਾ. ਮੋਰਟੀਮਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਮੇਰੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ।"

"ਯਕੀਨਨ ਤੁਸੀਂ ਰੁਕੋਗੇ ਅਤੇ ਕੁਝ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਓਗੇ?"

"ਨਹੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਕੋਈ ਕੰਮ ਮਿਲੇਗਾ ਜੋ ਮੇਰੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਘਰ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਰਹਾਂਗਾ, ਪਰ ਬੈਰੀਮੋਰ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਗਾਈਡ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਲਵਿਦਾ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਦਿਨ-ਰਾਤ ਕਦੇ ਵੀ ਸੰਕੋਚ ਨਾ ਕਰੋ।"

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਤੇ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਮੁੜੇ ਤਾਂ ਪਹੀਏ ਡਰਾਈਵ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਬੰਦ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਵੱਜਿਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਇਆ, ਵੱਡਾ, ਉੱਚਾ, ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਲੇ ਓਕ ਦੇ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਬਾਲਕਾਂ ਨਾਲ ਭਾਰੀ ਢਲਾਣ ਵਾਲਾ। ਉੱਚੇ ਲੋਹੇ ਦੇ ਕੁੱਤਿਆਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੀ ਚੁੱਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੱਕੜ ਦੀ ਅੱਗ ਫਟਦੀ ਅਤੇ ਟੁੱਟਦੀ ਹੋਈ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਇਸ ਵੱਲ ਵਧਾਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਲੰਬੀ ਯਾਤਰਾ ਤੋਂ ਸੁੰਨ ਹੋ ਗਏ ਸੀ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਪੁਰਾਣੇ ਰੰਗੀਨ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੀ ਉੱਚੀ, ਪਤਲੀ ਖਿੜਕੀ, ਓਕ ਪੈਨਲਿੰਗ, ਹਿਰਨ ਦੇ ਸਿਰ, ਕੰਧਾਂ 'ਤੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਕੋਟ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਕੇਂਦਰੀ ਲੈਂਪ ਦੀ ਮੱਧਮ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਮੱਧਮ ਅਤੇ ਉਦਾਸ ਸਨ।

"ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਵੇਂ ਹੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ," ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਇਹ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਘਰ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਹਾਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਲੋਕ ਪੰਜ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿੰਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰਤਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।"

ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕਾਲਾ ਚਿਹਰਾ ਇੱਕ ਮੁੰਡੇ ਵਰਗਾ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਰੌਸ਼ਨੀ ਉਸ ਉੱਤੇ ਉੱਥੇ ਹੀ ਡਿੱਗ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਲੰਬੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਕੰਧਾਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਨੂੰ ਲੰਘ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਕਾਲੇ ਛੱਤਰੀ ਵਾਂਗ ਲਟਕ ਰਹੇ ਸਨ। ਬੈਰੀਮੋਰ ਸਾਡਾ ਸਾਮਾਨ ਸਾਡੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨੌਕਰ ਦੇ

ਸੰਜਮ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਦਿੱਖ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਲੰਬਾ, ਸੁੰਦਰ, ਚੌਰਸ ਕਾਲੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਅਤੇ ਪੀਲੇ, ਵਿਲੱਖਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵਾਲਾ।

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਇੱਕੋ ਵਾਰ ਪਰੋਸਿਆ ਜਾਵੇ, ਸਰ?"

"ਕੀ ਇਹ ਤਿਆਰ ਹੈ?"

"ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਰ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗਰਮ ਪਾਣੀ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਖੁਸ਼ ਹੋਵਾਂਗੇ, ਸਰ ਹੈਨਰੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦੇ, ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਰਹਿ ਕੇ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਜਾਓਗੇ ਕਿ ਨਵੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਘਰ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਸਟਾਫ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਕਿਹੜੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ?"

"ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ, ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਹੋਰ ਸੰਗਤ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋਵੋਗੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਦੀ ਲੋੜ ਪਵੇਗੀ।"

"ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?"

"ਸਿਰਫ਼ ਜਦੋਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਹੋਵੇ, ਸਰ।"

"ਪਰ ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਿਵਾਰ ਕਈ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ? ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਆਪਣਾ ਪੁਰਾਣਾ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸਬੰਧ ਤੋੜ ਕੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਮੈਨੂੰ ਬਟਲਰ ਦੇ ਚਿੱਟੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੇ।

"ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਇਹੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਸਰ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਵੀ। ਪਰ ਸੱਚ ਦੱਸਾਂ ਤਾਂ ਸਰ, ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਝਟਕਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਹੌਲ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੁਖਦਾਈ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗੇ।"

"ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋ?"

"ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ, ਸਰ, ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਦੀ ਉਦਾਰਤਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਧਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਹੁਣ, ਸਰ, ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕਮਰੇ ਦਿਖਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ।"

ਪੁਰਾਣੇ ਹਾਲ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਰਗਾਕਾਰ ਬੈਲਸਟ੍ਰੇਡ ਗੈਲਰੀ ਚੱਲਦੀ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਦੋਹਰੀ ਪੌੜੀ ਆਉਂਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਂਦਰੀ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਦੋ ਲੰਬੇ ਗਲਿਆਰੇ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਪੂਰੀ ਲੰਬਾਈ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਜਿੱਥੋਂ ਸਾਰੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਖੁੱਲ੍ਹਦੇ ਸਨ। ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਕਮਰਾ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਇਸਦੇ ਅਗਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਸੀ। ਇਹ ਕਮਰੇ ਘਰ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਧੁਨਿਕ ਜਾਪਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਚਮਕਦਾਰ ਕਾਗਜ਼ ਅਤੇ ਕਈ ਮੋਮਬੱਤੀਆਂ ਨੇ ਸਾਡੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਮਨ 'ਤੇ ਛੱਡੀ ਗਈ ਉਦਾਸੀ ਭਰੀ ਛਾਪ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਕੀਤਾ।

ਪਰ ਹਾਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲਾ ਡਾਇਨਿੰਗ ਰੂਮ ਛਾਂ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਕਮਰਾ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਇੱਕ ਪੌੜੀ ਸਟੇਜ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਦੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਪਰਿਵਾਰ ਆਪਣੇ ਆਸ਼ਰਿਤਾਂ ਲਈ ਰਾਖਵੇਂ ਹੇਠਲੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਬੈਠਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਟੈਂਟਲ ਦੀ ਗੈਲਰੀ ਇਸਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਸਿਰਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਕਾਲੇ ਕਿਰਨਾਂ ਵੱਜ

ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਧੂੰਏਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਛੱਤ ਸੀ। ਇਸਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਲਈ ਭੜਕਦੀਆਂ ਮਸ਼ਾਲਾਂ ਦੀਆਂ ਕਤਾਰਾਂ, ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਦਾਅਵਤ ਦਾ ਰੰਗ ਅਤੇ ਰੁੱਖਾ ਮਜ਼ਾਕ, ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਨਰਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ; ਪਰ ਹੁਣ, ਜਦੋਂ ਦੋ ਕਾਲੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਾਲੇ ਸੱਜਣ ਇੱਕ ਛਾਂਦਾਰ ਦੀਵੇ ਦੁਆਰਾ ਸੁੱਟੇ ਗਏ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਆਤਮਾ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਪੂਰਵਜਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਮੱਧਮ ਲਾਈਨ, ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ, ਐਲਿਜ਼ਾਬੈਥਨ ਨਾਈਟ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਰੀਜੈਂਸੀ ਦੇ ਹਿਰਨ ਤੱਕ, ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਵੇਖਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੁੱਪ ਸੰਗਤ ਦੁਆਰਾ ਸਾਨੂੰ ਡਰਾਉਂਦੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਸੀ ਜਦੋਂ ਖਾਣਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਆਧੁਨਿਕ ਬਿਲੀਅਰਡ-ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋਣ ਅਤੇ ਸਿਗਰਟ ਪੀਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਏ।

"ਮੇਰੀ ਗੱਲ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਇਸਨੂੰ ਘੱਟ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਵੇਲੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਅਜੀਬ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਚਾਚਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਘਬਰਾ ਗਿਆ ਜੇ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਠੀਕ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਜਲਦੀ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਸਵੇਰੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਧੇਰੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਲੱਗ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।"

ਮੈਂ ਸੌਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਪਰਦੇ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇਖਿਆ। ਇਹ ਹਾਲ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਘਾਹ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ। ਪਰੇ, ਰੁੱਖਾਂ ਦੇ ਦੋ ਟੁਕੜੇ ਚੀਕ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਧਦੀ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਝੂਲ ਰਹੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਅੱਧਾ ਚੰਨ ਦੌੜਦੇ ਬੱਦਲਾਂ ਦੀਆਂ ਦਰਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸਦੀ ਠੰਡੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਰੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਚੱਟਾਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਕਿਨਾਰੀ, ਅਤੇ ਉਦਾਸੀ ਭਰੇ ਮੂਰ ਦੀ ਲੰਬੀ, ਨੀਵੀਂ ਵਕਰ ਦੇਖੀ। ਮੈਂ ਪਰਦਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੇਰਾ ਆਖਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਕੀ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਸੀ।

ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਆਖਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਜਾਗਦਾ ਪਾਇਆ, ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਉਛਾਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੀਂਦ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਜੋ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੂਰ ਇੱਕ ਘੰਟੀ ਵੱਜਦੀ ਘੜੀ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਚੌਥੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਈ, ਪਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਘਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਮੌਤ ਵਰਗੀ ਚੁੱਪ ਛਾ ਗਈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਚਾਨਕ, ਰਾਤ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੂੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ, ਸਾਫ਼, ਗੂੰਜਦੀ, ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ। ਇਹ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ ਚੀਕ ਸੀ, ਇੱਕ ਬੇਕਾਬੂ ਦੁੱਖ ਨਾਲ ਪਾਟਣ ਵਾਲੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਦੱਬੀ ਹੋਈ, ਗਲਾ ਘੁੱਟਣ ਵਾਲੀ ਹਾਫ। ਮੈਂ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ। ਸ਼ੋਰ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਤੱਕ ਮੈਂ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਾਲ ਸੁਚੇਤ ਰਿਹਾ, ਪਰ ਘੰਟੀ ਵੱਜਣ ਵਾਲੀ ਘੜੀ ਅਤੇ ਕੰਧ 'ਤੇ ਆਈਵੀ ਦੇ ਸਰਸਰਾਹਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਆਈ।

ਮੈਰੀਪਿਟ ਹਾਊਸ ਦੇ ਸਟੈਪਲਟਨ

ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਦੀ ਤਾਜ਼ੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨੇ ਸਾਡੇ ਮਨਾਂ ਤੋਂ ਉਸ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਸਲੇਟੀ ਛਾਪ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਹਾਲ ਦੇ ਸਾਡੇ ਪਹਿਲੇ ਅਨੁਭਵ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਦੋਵਾਂ 'ਤੇ ਛੱਡੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਨਾਸ਼ਤੇ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਸੀ, ਉੱਚੀਆਂ ਪਤਲੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੂਰਜ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਅੰਦਰ ਆ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਢੱਕਣ ਵਾਲੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਕੋਟਾਂ ਤੋਂ ਰੰਗ ਦੇ ਪਾਣੀ ਵਾਲੇ ਧੱਬੇ ਨਿਕਲ ਰਹੇ ਸਨ। ਹਨੇਰਾ ਪੈਨਲਿੰਗ ਸੁਨਹਿਰੀ ਕਿਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਂਸੀ ਵਾਂਗ ਚਮਕ

ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਹ ਚੈਂਬਰ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਪਿਛਲੀ ਸ਼ਾਮ ਸਾਡੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਉਦਾਸੀ ਛਾ ਗਈ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਸੀਂ ਖੁਦ ਹਾਂ, ਘਰ ਨਹੀਂ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹਾਂ!" ਬੈਰੋਨੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਤੋਂ ਥੱਕ ਗਏ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਡਰਾਈਵ ਦੁਆਰਾ ਠੰਢੇ ਹੋ ਗਏ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਇੱਕ ਸਲੇਟੀ ਰੰਗ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇਖਿਆ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਤਾਜ਼ਾ ਅਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਭ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਲਪਨਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ, ਰਾਤ ਨੂੰ ਰੋਂਦੇ ਹੋਏ ਸੁਣਿਆ ਹੈ?"

"ਇਹ ਉਤਸੁਕਤਾ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅੱਧੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਸੁਣੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਇੱਕ ਸੁਪਨਾ ਸੀ।"

"ਮੈਂ ਇਹ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਦੀ ਰੋਣ ਸੀ।"

"ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਤੁਰੰਤ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।" ਉਸਨੇ ਘੰਟੀ ਵਜਾਈ ਅਤੇ ਬੈਰੀਮੋਰ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਸਾਡੇ ਤਜਰਬੇ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਿਆ ਕਿ ਬਟਲਰ ਦੇ ਫਿੱਕੇ ਚਿਹਰੇ ਹੋਰ ਵੀ ਪੀਲੇ ਪੈ ਗਏ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਘਰ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਔਰਤਾਂ ਹਨ, ਸਰ ਹੈਨਰੀ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਇੱਕ ਮੂਰਤੀ-ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਹੈ, ਜੋ ਦੂਜੇ ਵਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸੌਂਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੀ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਆਵਾਜ਼ ਉਸ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ।"

ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਨੇ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੰਭਾਵਤ ਸੀ ਕਿ ਨਾਸ਼ਤੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੈਰੀਮੋਰ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਗਲਿਆਰੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਧੁੱਪ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਵੱਡੀ, ਬੇਚੈਨ, ਭਾਰੀ-ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਮੂੰਹ ਸਖ਼ਤ ਸੀ। ਪਰ ਉਸਦੀਆਂ ਕਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਲਾਲ ਸਨ ਅਤੇ ਸੁੱਜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਢੱਕਣਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਫਿਰ, ਇਹ ਉਹੀ ਸੀ ਜੋ ਰਾਤ ਨੂੰ ਰੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਨੇ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਕੇ ਖੋਜ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜੋਖਮ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ? ਅਤੇ ਉਹ ਇੰਨੀ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਰੋਈ? ਇਸ ਫਿੱਕੇ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲੇ, ਸੁੰਦਰ, ਕਾਲੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰਹੱਸ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਇਕੱਠਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਉਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਖੋਜਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦਾ ਸ਼ਬਦ ਸੀ ਜੋ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੱਕ ਲੈ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬੈਰੀਮੋਰ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਰੀਜੈਂਟ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਕੈਬ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਸੀ? ਦਾੜ੍ਹੀ ਸ਼ਾਇਦ ਉਹੀ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੈਬਮੈਨ ਨੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਕੱਦ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਗਲਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਕਿਵੇਂ ਸੁਲਝਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ? ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗ੍ਰਿੰਪਨ ਪੋਸਟਮਾਸਟਰ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਸੀ ਕਿ

ਕੀ ਟੈਸਟ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬੈਰੀਮੋਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸ਼ੈਰਲੌਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਕੋਲ ਨਾਸ਼ਤੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਸਮਾਂ ਮੇਰੇ ਸੈਰ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਸੀ। ਇਹ ਮੂਰ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਚਾਰ ਮੀਲ ਦੀ ਇੱਕ ਸੁਹਾਵਣੀ ਸੈਰ ਸੀ, ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸਲੇਟੀ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਈ, ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਵੱਡੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਸਰਾਏ ਅਤੇ ਡਾ. ਮੋਰਟੀਮਰ ਦਾ ਘਰ ਸਾਬਤ ਹੋਈਆਂ, ਬਾਕੀਆਂ ਤੋਂ ਉੱਚੀਆਂ ਸਨ। ਪੋਸਟਮਾਸਟਰ, ਜੋ ਕਿ ਪਿੰਡ ਦਾ ਕਰਿਆਨਾ ਵੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਤਾਰ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਯਾਦ ਸੀ।

"ਯਕੀਨਨ, ਸਰ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਮਿਸਟਰ ਬੈਰੀਮੋਰ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਪਹੁੰਚਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।"

"ਇਹ ਕਿਸਨੇ ਪਹੁੰਚਾਇਆ?"

"ਮੇਰਾ ਮੁੰਡਾ ਇੱਥੇ ਹੈ। ਜੇਮਜ਼, ਤੁਸੀਂ ਪਿਛਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਹਾਲ ਵਿਖੇ ਮਿਸਟਰ ਬੈਰੀਮੋਰ ਨੂੰ ਉਹ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਸੀ, ਹੈ ਨਾ?"

"ਹਾਂ, ਪਿਤਾ ਜੀ, ਮੈਂ ਇਹ ਪਹੁੰਚਾ ਦਿੱਤਾ।"

"ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਖੈਰ, ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉੱਪਰ ਲੌਫਟ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੈਰੀਮੋਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮਿਸਟਰ ਬੈਰੀਮੋਰ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ?"

"ਨਹੀਂ, ਸਰ; ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਲੌਫਟ ਵਿੱਚ ਸੀ।"

"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਲੌਫਟ ਵਿੱਚ ਸੀ?"

"ਖੈਰ, ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ," ਪੋਸਟਮਾਸਟਰ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ? ਜੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸ਼੍ਰੀ ਬੈਰੀਮੋਰ ਨੂੰ ਖੁਦ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਹੋਮਜ਼ ਦੀ ਚਾਲ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਬੈਰੀਮੋਰ ਸਾਰਾ ਸਮਾਂ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ - ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਉਹੀ ਆਦਮੀ ਆਖਰੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਨਵੇਂ ਵਾਰਸ ਨੂੰ ਕੁੱਟਣ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਕੀ? ਕੀ ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਏਜੰਟ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਕੋਈ ਭਿਆਨਕ ਇਰਾਦਾ ਸੀ? ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਸਤਾਉਣ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਕੀ ਹਿੱਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਮੈਂ ਟਾਈਮਜ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਲੇਖ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਟੀ ਗਈ ਅਜੀਬ ਚੇਤਾਵਨੀ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ। ਕੀ ਇਹ ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਸੀ ਜਾਂ ਇਹ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਕੰਮ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ 'ਤੇ ਤੁਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ? ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਉਦੇਸ਼ ਉਹ ਸੀ ਜੋ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਡਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੈਰੀਮੋਰਸ ਲਈ ਇੱਕ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਘਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰ ਯਕੀਨਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਉਸ ਡੂੰਘੀ ਅਤੇ ਸੂਖਮ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਨੌਜਵਾਨ ਬੈਰੋਨੇਟ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਅਦਿੱਖ ਜਾਲ ਬੁਣ ਰਹੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਖੁਦ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀਆਂ ਸਨਸਨੀਖੇਜ਼ ਜਾਂਚਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ

ਲੰਬੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਕੋਲ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਲੇਟੀ, ਇਕੱਲੀ ਸੜਕ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਤੁਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਜਲਦੀ ਹੀ ਆਪਣੀਆਂ ਰੁਝੇਵਿਆਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮੋਢਿਆਂ ਤੋਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਇਹ ਭਾਰੀ ਬੋਝ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਆਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਜਾਵੇ।

ਅਚਾਨਕ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਦੌੜਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਨਾਮ ਲੈ ਕੇ ਬੁਲਾਇਆ। ਮੈਂ ਡਾਕਟਰ ਮੋਰਟੀਮਰ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜਿਆ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਮੇਰਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਛੋਟਾ, ਪਤਲਾ, ਸਾਫ਼-ਮੁੰਨਿਆ ਹੋਇਆ, ਮੋਟਾ-ਚਿਹਰਾ ਵਾਲਾ, ਪਤਲੇ-ਜਬਾੜੇ ਵਾਲਾ, ਤੀਹ ਤੋਂ ਚਾਲੀ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਸਲੇਟੀ ਸੂਟ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਤੂੜੀ ਵਾਲੀ ਟੋਪੀ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਬਨਸਪਤੀ ਨਮੂਨਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਟੀਨ ਦਾ ਡੱਬਾ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹਰਾ ਤਿਤਲੀ-ਜਾਲ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੋਗੇ, ਡਾ. ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਹੂੰਝਦਾ ਹੋਇਆ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। "ਇੱਥੇ ਮੂਰ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਘਰੇਲੂ ਲੋਕ ਹਾਂ ਅਤੇ ਰਸਮੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਸਾਡੇ ਆਪਸੀ ਦੋਸਤ, ਮੋਰਟੀਮਰ ਤੋਂ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਮੈਰੀਪਿਟ ਹਾਊਸ ਤੋਂ ਸਟੈਪਲਟਨ ਹਾਂ।"

"ਤੁਹਾਡਾ ਜਾਲ ਅਤੇ ਡੱਬਾ ਮੈਨੂੰ ਇਹੀ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਸੀ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਸਟੈਪਲਟਨ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤਵਾਦੀ ਸਨ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?"

"ਮੈਂ ਮੋਰਟੀਮਰ ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਲੰਘ ਰਹੇ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸਰਜਰੀ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੀ ਸੜਕ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਓਵਰਟੇਕ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਾਵਾਂਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਮਾੜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ?"

"ਉਹ ਬਹੁਤ ਠੀਕ ਹੈ, ਧੰਨਵਾਦ।"

"ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਕਾਫ਼ੀ ਡਰਦੇ ਸੀ ਕਿ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਦੀ ਦੁਖਦਾਈ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਵਾਂ ਬੈਰੋਨੇਟ ਇੱਥੇ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਆਉਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਲਈ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਪੇਂਡੂ ਖੇਤਰ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਅਰਥ ਹੈ। ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਨੂੰ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਡਰ ਨਹੀਂ ਹੈ?"

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ।"

"ਬੇਸ਼ੱਕ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਕੁੱਤੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜੋ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਇਹ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।"

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸਾਨ ਇੱਥੇ ਕਿੰਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਹਨ! ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਹੁੰ ਖਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੂਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਜੀਵ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।" ਉਹ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਬੋਲਿਆ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। "ਕਹਾਣੀ ਨੇ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਦੀ ਕਲਪਨਾ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਉਸਦੇ ਦੁਖਦਾਈ ਅੰਤ ਵੱਲ ਗਿਆ।"

"ਪਰ ਕਿਵੇਂ?"
"ਉਸਦੀਆਂ ਨਾੜੀਆਂ ਇੰਨੀਆਂ ਤੰਗ ਸਨ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੁੱਤੇ ਦੀ ਦਿੱਖ ਉਸਦੇ ਬਿਮਾਰ ਦਿਲ 'ਤੇ ਘਾਤਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਸ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਯੂ ਐਲੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਆਫ਼ਤ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੀ।"
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ?"
"ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਮੋਰਟੀਮਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ।"
"ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕੁੱਤੇ ਨੇ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹ ਡਰ ਨਾਲ ਮਰ ਗਿਆ?"
"ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ?"
"ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ।"
"ਕੀ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਕੋਲ ਹੈ?"
ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਮੇਰਾ ਸਾਹ ਰੋਕ ਲਿਆ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜ ਅੱਖਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।
"ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਨਾ ਬੇਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਡਾ. ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਡੇ ਜਾਸੂਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਸਾਡੇ ਤੱਕ ਇੱਥੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਖੁਦ ਜਾਣੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਮਨਾ ਸਕਦੇ। ਜਦੋਂ ਮੋਰਟੀਮਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਦੱਸਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਪਛਾਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਖੁਦ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ।"
"ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ।"
"ਕੀ ਮੈਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਆਪ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਉਣਗੇ?"
"ਉਹ ਇਸ ਵੇਲੇ ਸ਼ਹਿਰ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਸਕਦਾ। ਉਸਦੇ ਹੋਰ ਵੀ ਕੇਸ ਹਨ ਜੋ ਉਸਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਦੇ ਹਨ।"
"ਕਿੰਨੀ ਅਫ਼ਸੋਸ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ! ਉਹ ਉਸ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਕੁਝ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹਨੇਰਾ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸੰਭਵ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿਓਗੇ। ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸੰਕੇਤ ਦਾ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਹੁਣ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਸਹਾਇਤਾ ਜਾਂ ਸਲਾਹ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ, ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਸ਼ਾਨਦਾਰ!" ਸਟੈਪਲਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਸਾਵਧਾਨ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੋ। ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਘੁਸਪੈਠ ਲਈ ਨਿੰਦਿਆ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਦੁਬਾਰਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ।"

ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਤੰਗ ਘਾਹ ਵਾਲਾ ਰਸਤਾ ਸੜਕ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਕੇ ਮੂਰ ਦੇ ਪਾਰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਖੜ੍ਹੀ, ਪੱਥਰਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਪਹਾੜੀ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗ੍ਰੇਨਾਈਟ ਖਾਣ ਵਿੱਚ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਮੂੰਹ ਇੱਕ ਹਨੇਰੀ ਚੱਟਾਨ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਫਰਨ ਅਤੇ ਝਾੜੀਆਂ ਉੱਗ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਦੂਰ ਦੀ ਇੱਕ ਉੱਚਾਈ ਤੋਂ ਧੂੰਏਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਲੇਟੀ ਗੁਬਾਰ ਉੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ।
"ਇਸ ਮੂਰ-ਪਾਥ 'ਤੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਸੈਰ ਸਾਨੂੰ ਮੈਰੀਪਿਟ ਹਾਊਸ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਕੱਢੋਗੇ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਣ ਦਾ ਸੁਭਾਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਾਂ।"
ਮੇਰਾ ਪਹਿਲਾ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਬਿੱਲਾਂ ਦਾ ਢੇਰ ਯਾਦ ਆਇਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੀ ਮੇਜ਼ ਖਿੱਲਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਮੂਰ 'ਤੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਟੈਪਲਟਨ ਦਾ ਸੱਦਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਆ ਗਏ।
"ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ, ਮੂਰ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਲਹਿਰਾਉਂਦੀਆਂ ਢਲਾਣਾਂ, ਲੰਬੇ ਹਰੇ ਰੋਲਰਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਲਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਝੱਗ ਵਾਲੇ ਗ੍ਰੇਨਾਈਟ ਦੇ ਝੱਗ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ। "ਤੁਸੀਂ ਮੂਰ ਤੋਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਥੱਕਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਭੇਦਾਂ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਿਸ਼ਾਲ, ਇੰਨਾ ਬੰਜਰ, ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਰਹੱਸਮਈ ਹੈ।"
"ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?"
"ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਆਏ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਸਾਲ ਹੋਏ ਹਨ। ਵਸਨੀਕ ਮੈਨੂੰ ਨਵਾਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਦੇ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਆਏ ਸੀ। ਪਰ ਮੇਰੇ ਸੁਆਦ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਹਰ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਆਦਮੀ ਹਨ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ।"
"ਕੀ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਔਖਾ ਹੈ?"
"ਬਹੁਤ ਔਖਾ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਤੁਸੀਂ ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਇਹ ਵੱਡਾ ਮੈਦਾਨ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਅਜੀਬ ਪਹਾੜੀਆਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਖਾਸ ਦੇਖਦੇ ਹੋ?"
"ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੌੜਨ ਵਾਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਦੁਰਲੱਭ ਜਗ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗੀ।"
"ਤੁਸੀਂ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਸੋਚੋਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਲੈ ਲਈਆਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਮਕਦਾਰ ਹਰੇ ਧੱਬਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਉੱਤੇ ਸੰਘਣੇ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਹਨ?"
"ਹਾਂ, ਉਹ ਬਾਕੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਉਪਜਾਊ ਲੱਗਦੇ ਹਨ।"
ਸਟੈਪਲਟਨ ਹੱਸ ਪਿਆ।
"ਇਹ ਉਹ ਮਹਾਨ ਗ੍ਰਿਮਪੇਨ ਮਿਰ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇੱਕ ਗਲਤ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਮਨੁੱਖ ਜਾਂ ਜਾਨਵਰ ਲਈ ਮੌਤ ਹੈ। ਕੱਲ੍ਹ ਹੀ ਮੈਂ ਇੱਕ ਮੂਰ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਭਟਕਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਉਹ ਕਦੇ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਦਲਦਲ ਦੇ ਟੋਏ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਚੂਸਿਆ। ਸੁੱਕੇ ਮੌਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਪਤਝੜ ਦੀਆਂ ਬਾਰਿਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਇਸਦੇ ਦਿਲ ਤੱਕ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਲੱਭ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਾ ਵਾਪਸ ਆ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਜਾਰਜ ਦੁਆਰਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਖੀ ਘੋੜਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹੈ!"

ਹਰੇ-ਭਰੇ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਭੂਰਾ ਰੰਗ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਘੁੰਮ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਛਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਲੰਬੀ, ਦੁਖਦਾਈ, ਝੁਲਸਦੀ ਗਰਦਨ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਨੂੰ ਉੱਠੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਚੀਕ ਮੂਰ ਉੱਤੇ ਗੂੰਜ ਉੱਠੀ। ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਨਾਲ ਠੰਢਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਦੀਆਂ ਨਾੜੀਆਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਜਾਪਦੀਆਂ ਸਨ।
"ਇਹ ਤਾਂ ਚਲੀ ਗਈ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਚਿੱਕੜ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਖੁਸ਼ਕ ਮੌਸਮ ਵਿੱਚ ਉੱਥੇ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਚਿੱਕੜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੰਜੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਫਸਾ ਲੈਂਦਾ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਬੁਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ, ਮਹਾਨ ਗ੍ਰਿਮਪੇਨ ਚਿੱਕੜ।"
"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੜ ਸਕਦੇ ਹੋ?"
"ਹਾਂ, ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਰਸਤੇ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਰਗਰਮ ਆਦਮੀ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲਿਆ ਹੈ।"
"ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੀ ਭਿਆਨਕ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?"
"ਖੈਰ, ਤੁਸੀਂ ਪਰੇ ਪਹਾੜੀਆਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ? ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਟਾਪੂ ਹਨ ਜੋ ਸਾਰੇ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਚਿੱਕੜ ਦੁਆਰਾ ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਜੋ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਦੁਰਲੱਭ ਪੌਦੇ ਅਤੇ ਤਿਤਲੀਆਂ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਹੈ।"
"ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਅਜ਼ਮਾਵਾਂਗਾ।"
ਉਸਨੇ ਹੈਰਾਨ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।
"ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਅਜਿਹਾ ਵਿਚਾਰ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਦਿਓ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਡਾ ਖੂਨ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਜ਼ਿੰਦਾ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਕੇ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"
"ਹਾਲੋ!" ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ। "ਇਹ ਕੀ ਹੈ?"
ਇੱਕ ਲੰਮੀ, ਨੀਵੀਂ ਕਰਾਹਟ, ਜੋ ਕਿ ਵਰਣਨਯੋਗ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਦਾਸ ਸੀ, ਮੂਰ ਉੱਤੇ ਛਾ ਗਈ। ਇਸਨੇ ਸਾਰੀ ਹਵਾ ਨੂੰ ਭਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਿੱਥੋਂ ਆਈ। ਇੱਕ ਮੱਧਮ ਬੁੜਬੁੜਾਉਣ ਤੋਂ ਇਹ ਇੱਕ ਡੂੰਘੀ ਗਰਜ ਵਿੱਚ ਸੁੱਜ ਗਈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਇੱਕ ਉਦਾਸੀ, ਧੜਕਣ ਵਾਲੀ ਬੁੜਬੁੜਾਉਣ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਈ। ਸਟੈਪਲਟਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕਤਾ ਭਰੇ ਭਾਵ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।
"ਅਜੀਬ ਜਗ੍ਹਾ, ਮੂਰ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਪਰ ਇਹ ਕੀ ਹੈ?"
"ਕਿਸਾਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਬਾਸਕਰਵਿਲਜ਼ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਜਾਨਵਰ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਵਾਰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਕਦੇ ਵੀ ਇੰਨੀ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ।"
ਮੈਂ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ, ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਡਰ ਦੀ ਠੰਢਕ ਸੀ, ਵੱਡੇ ਫੁੱਲੇ ਹੋਏ ਮੈਦਾਨ ਵੱਲ, ਜੋ ਕਿ ਝੁੰਡਾਂ ਦੇ ਹਰੇ ਧੱਬਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਵਿਸ਼ਾਲ ਫੈਲਾਅ ਉੱਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਿੱਲਿਆ ਸਿਵਾਏ ਕੁਝ ਵੀ ਕਾਵਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਜੋੜੇ ਦੇ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਟੋਰ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਚੀਕ ਰਹੇ ਸਨ।

"ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਆਦਮੀ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬਕਵਾਸਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ?" ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੰਨੀ ਅਜੀਬ ਆਵਾਜ਼ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕੀ ਹੈ?"
"ਬੋਗ ਕਈ ਵਾਰ ਅਜੀਬ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਕੱਢਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਚਿੱਕੜ ਦਾ ਜੰਮਣਾ, ਜਾਂ ਪਾਣੀ ਦਾ ਵਧਣਾ, ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ।"
"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਉਹ ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਦਾ ਆਵਾਜ਼ ਸੀ।"
"ਖੈਰ, ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਸੀ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਬਿਟਰਨ ਦੀ ਗੂੰਜ ਸੁਣੀ ਹੈ?"
"ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।"
"ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁਰਲੱਭ ਪੰਛੀ ਹੈ - ਲਗਭਗ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ - ਹੁਣ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ, ਪਰ ਮੂਰ 'ਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜੋ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਉਹ ਆਖਰੀ ਬਿਟਰਨ ਦੀ ਚੀਕ ਹੈ।"
"ਇਹ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਅਜੀਬ, ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਹੈ।"
"ਹਾਂ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਪਹਾੜੀ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਦੇਖੋ। ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ?"
ਸਾਰੀ ਢਲਾਣ ਪੱਥਰ ਦੇ ਸਲੇਟੀ ਗੋਲਾਕਾਰ ਰਿੰਗਾਂ ਨਾਲ ਢੱਕੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ।
"ਉਹ ਕੀ ਹਨ? ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਵਾੜੇ?"
"ਨਹੀਂ, ਇਹ ਸਾਡੇ ਨੇਕ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੇ ਘਰ ਹਨ। ਪੂਰਵ-ਇਤਿਹਾਸਕ ਮਨੁੱਖ ਸੰਘਣੇ ਮੂਰ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ, ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਸਦੇ ਵਿਗਵੈਮ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਛੱਤਾਂ ਬੰਦ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਦੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦਾ ਚੁੱਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸੋਫਾ ਵੀ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ।"
"ਪਰ ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸੋਹਣਾ ਸ਼ਹਿਰ ਹੈ। ਇਹ ਕਦੋਂ ਵਸਿਆ ਸੀ?"
"ਨਵਪੱਥਰ ਯੁੱਗ ਦਾ ਮਨੁੱਖ - ਕੋਈ ਤਾਰੀਖ ਨਹੀਂ।"
"ਉਸਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ?"
"ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਢਲਾਣਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਪਸ਼ੂ ਚਰਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਾਂਸੀ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਪੱਥਰ ਦੀ ਕੁਹਾੜੀ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਟੀਨ ਲਈ ਖੁਦਾਈ ਕਰਨੀ ਸਿੱਖੀ। ਉਲਟ ਪਹਾੜੀ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਖਾਈ ਵੱਲ ਦੇਖੋ। ਇਹ ਉਸਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ। ਹਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੂਰ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਲੱਖਣ ਬਿੰਦੂ ਮਿਲਣਗੇ, ਡਾ. ਵਾਟਸਨ। ਓਹ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ! ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਸਾਈਕਲੋਪਾਈਡਜ਼ ਹੈ।"
ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਮੱਖੀ ਜਾਂ ਕੀੜਾ ਸਾਡੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਉੱਡ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਸਟੈਪਲਟਨ ਇਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸਾਧਾਰਨ ਊਰਜਾ ਅਤੇ ਗਤੀ ਨਾਲ ਦੌੜ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਲਈ ਜੀਵ ਸਿੱਧਾ ਵੱਡੇ ਚਿੱਕੜ ਵੱਲ ਉੱਡ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਜਾਣਕਾਰ ਕਦੇ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰੁਕਿਆ, ਇਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਟੁਫਟ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਟੁਫਟ ਤੱਕ ਘੁੰਮਦਾ ਹੋਇਆ, ਉਸਦਾ ਹਰਾ ਜਾਲ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਲਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ। ਉਸਦੇ ਸਲੇਟੀ ਕੱਪੜੇ ਅਤੇ ਝਟਕੇਦਾਰ, ਜ਼ਿਗਜ਼ੈਗ, ਅਨਿਯਮਿਤ ਤਰੱਕੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਕੀੜੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ। ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਗਤੀਵਿਧੀ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੇ ਮਿਸ਼ਰਣ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਕਿਤੇ ਉਹ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਚਿੱਕੜ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਪੈਰ ਨਾ ਗੁਆ ਦੇਵੇ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਮਿਲੀ। ਉਹ ਉਸ

ਦਿਸ਼ਾ ਤੋਂ ਆਈ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਧੂੰਏਂ ਦਾ ਗੁਬਾਰ ਮੈਰੀਪਿਟ ਹਾਊਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੂਰ ਦੀ ਡੁੱਬਕੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲੁਕਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਮਿਸ ਸਟੈਪਲਟਨ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਮੂਰ 'ਤੇ ਘੱਟ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਆਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰਤਾ ਵਜੋਂ ਵਰਣਨ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਕਿਸਮ ਦੀ। ਭਰਾ ਅਤੇ ਭੈਣ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਅੰਤਰ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਟੈਪਲਟਨ ਨਿਰਪੱਖ ਰੰਗ ਦਾ ਸੀ, ਹਲਕੇ ਵਾਲਾਂ ਅਤੇ ਸਲੇਟੀ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਦੇਖੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੋਰੀ ਨਾਲੋਂ ਗੂੜ੍ਹੀ ਸੀ - ਪਤਲੀ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਲੰਮੀ। ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਮਾਣਮੱਤਾ, ਬਾਰੀਕ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਚਿਹਰਾ ਸੀ, ਇੰਨਾ ਨਿਯਮਤ ਕਿ ਇਹ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਮੂੰਹ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਹਨੇਰੀਆਂ, ਉਤਸੁਕ ਅੱਖਾਂ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਬੇਚੈਨ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਸੰਪੂਰਨ ਚਿੱਤਰ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪਹਿਰਾਵੇ ਨਾਲ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ, ਇੱਕ ਇਕੱਲਾ ਮੂਰਲੈਂਡ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਦਿੱਖ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਮੁੜਿਆ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਨਜ਼ਰ ਉਸਦੇ ਭਰਾ 'ਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਆਪਣੀ ਗਤੀ ਤੇਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਵਿਆਖਿਆਤਮਕ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨ ਹੀ ਵਾਲੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਚੈਨਲ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ।

"ਵਾਪਸ ਜਾਓ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਰੰਤ ਸਿੱਧਾ ਲੰਡਨ ਵਾਪਸ ਜਾਓ।"

ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਵੱਲ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਦੇਖ ਸਕਿਆ। ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਭੜਕ ਉੱਠੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਹੱਥ ਮਾਰਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਿਉਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਂ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ।" ਉਹ ਧੀਮੀ, ਉਤਸੁਕ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਬੋਲੀ, ਉਸਦੇ ਬੋਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕਤਾ ਭਰੀ ਝਿਜਕ ਸੀ। "ਪਰ ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਉਹ ਕਰੋ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛਦੀ ਹਾਂ। ਵਾਪਸ ਜਾਓ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਮੂਰ 'ਤੇ ਪੈਰ ਨਾ ਰੱਖੋ।"

"ਪਰ ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਆਇਆ ਹਾਂ।"

"ਯਾਰ, ਯਾਰ!" ਉਹ ਚੀਕੀ। "ਕੀ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਕਿ ਚੇਤਾਵਨੀ ਕਦੋਂ ਤੇਰੇ ਭਲੇ ਲਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ? ਲੰਡਨ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਜਾਓ! ਅੱਜ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇ! ਹਰ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਦੂਰ ਚਲੇ ਜਾਓ! ਚੁੱਪ ਕਰ, ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ! ਮੈਂ ਜੋ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਕੀ ਤੈਨੂੰ ਘੋੜੀਆਂ ਦੀਆਂ ਪੂਛਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਉਹ ਆਰਕਿਡ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ? ਅਸੀਂ ਮੂਰ 'ਤੇ ਆਰਕਿਡਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਅਮੀਰ ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਤੂੰ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਦੇਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।"

ਸਟੈਪਲਟਨ ਨੇ ਪਿੱਛਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਸਾਹ ਲੈਂਦਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਲਾਲ ਹੋ ਗਿਆ।

"ਹਾਲੋਆ, ਬੇਰਿਲ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸਵਾਗਤ ਦਾ ਸੁਰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

"ਖੈਰ, ਜੈਕ, ਤੂੰ ਬਹੁਤ ਗਰਮ ਹੈਂ।"

"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਾਈਕਲੋਪਾਈਡਜ਼ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਦੁਰਲੱਭ ਹੈ ਅਤੇ ਪਤਝੜ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਅਫ਼ਸੋਸ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ!" ਉਹ ਬੇਫਿਕਰ ਬੋਲਿਆ, ਪਰ ਉਸਦੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਾਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਕੁੜੀ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਲਗਾਤਾਰ ਦੇਖ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।

"ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਹਾਂ। ਮੈਂ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਨੂੰ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਮੂਰ ਦੀਆਂ ਅਸਲੀ ਸੁੰਦਰਤਾਵਾਂ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।"

"ਕਿਉਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੌਣ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਨਿਮਾਣਾ ਆਮ ਆਦਮੀ, ਪਰ ਉਸਦਾ ਦੋਸਤ। ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਹੈ।"

ਉਸਦੇ ਭਾਵਪੂਰਤ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੀ ਇੱਕ ਲਹਿਰ ਦੌੜ ਗਈ। "ਅਸੀਂ ਉਲਟ ਮਕਸਦ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਕਿਉਂ, ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ," ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਨੇ ਉਹੀ ਸਵਾਲੀਆ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ।

"ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਿਵੇਂ ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮਹਿਮਾਨ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਨਿਵਾਸੀ ਹੋਣ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਸ ਲਈ ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਕਿ ਆਰਕਿਡਜ਼ ਲਈ ਸਵੇਰੇ ਹੈ ਜਾਂ ਦੇਰ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਆਓਗੇ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖੋਗੇ, ਅਤੇ ਮੈਰੀਪਿਟ ਹਾਊਸ ਵੇਖੋਗੇ?"

ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਸੈਰ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ, ਇੱਕ ਉਦਾਸ, ਦਲਦਲੀ ਘਰ, ਜੋ ਪੁਰਾਣੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਚਰਵਾਹੇ ਦਾ ਖੇਤ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਆਧੁਨਿਕ ਨਿਵਾਸ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਗ਼ ਇਸ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਸੀ, ਪਰ ਰੁੱਖ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਲਦਲੀ ਉੱਤੇ ਆਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਠੰਢੇ ਅਤੇ ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਘਟੀਆ ਅਤੇ ਉਦਾਸ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜੀਬ, ਬੁੱਧੀਮਾਨ, ਜੰਗਾਲ-ਲੇਪਿਤ ਬੁੱਢੇ ਨੌਕਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਘਰ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅੰਦਰ, ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰਤਾ ਨਾਲ ਸਜਾਏ ਗਏ ਵੱਡੇ ਕਮਰੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਔਰਤ ਦੇ ਸੁਆਦ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਦੂਰ ਤੱਕ ਅਟੁੱਟ ਗ੍ਰੇਨਾਈਟ-ਝਟਕੇ ਵਾਲੇ ਦਲਦਲ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਿਆ ਕਿ ਇਸ ਉੱਚ-ਸਿੱਖਿਅਤ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕੀ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਸੀ।

"ਚੁਣਨ ਲਈ ਅਜੀਬ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਜਿਵੇਂ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। "ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਹੈ ਨਾ, ਬੇਰਿਲ?"

"ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ।

"ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਸਕੂਲ ਸੀ," ਸਟੈਪਲਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਉੱਤਰੀ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਲਈ ਕੰਮ ਮਸ਼ੀਨੀ ਅਤੇ ਦਿਲਚਸਪ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਜਵਾਨੀ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੌਜਵਾਨ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਢਾਲਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਆਦਰਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸਨਮਾਨ, ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਸਮਤ ਸਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਫੈਲ ਗਈ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਮੁੰਡਿਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਝਟਕੇ ਤੋਂ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਪੂੰਜੀ ਅਟੱਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਗਲ ਗਈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਜੇ ਇਹ ਮੁੰਡਿਆਂ ਦੇ ਮਨਮੋਹਕ ਸਾਥੀ ਦੇ ਗੁਆਚਣ ਲਈ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ 'ਤੇ ਖੁਸ਼ ਹੋ

ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ, ਬਨਸਪਤੀ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਜੀਵ ਵਿਗਿਆਨ ਲਈ ਮੇਰੇ ਸਖ਼ਤ ਰੁਚੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਕੰਮ ਦਾ ਇੱਕ ਅਸੀਮ ਖੇਤਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਕੁਦਰਤ ਪ੍ਰਤੀ ਓਨੀ ਹੀ ਸਮਰਪਿਤ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਭ, ਡਾ. ਵਾਟਸਨ, ਤੁਹਾਡੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੀ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਮੂਰ ਦਾ ਸਰਵੇਖਣ ਕੀਤਾ ਸੀ।"

"ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਕਿ ਇਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਬੋਰਿੰਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਘੱਟ, ਸ਼ਾਇਦ, ਤੁਹਾਡੀ ਭੈਣ ਨਾਲੋਂ।"

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਸੁਸਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ," ਉਸਨੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

"ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕਿਤਾਬਾਂ ਹਨ, ਸਾਡੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਦਿਲਚਸਪ ਗੁਆਂਢੀ ਹਨ। ਡਾ. ਮੋਰਟੀਮਰ ਆਪਣੀ ਕਬੀਲੇ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਆਦਮੀ ਹਨ। ਬੇਚਾਰਾ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਵੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਸਾਥੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਯਾਦ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਮੈਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਅੱਜ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕਰਾਂ ਅਤੇ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਨਾਲ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਾਵਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?"

"ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਫਿਰ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰੋਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨਿਮਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸ ਲਈ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਆਸਾਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਮਾਹੌਲ ਦਾ ਆਦੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉੱਪਰ ਆਓਗੇ, ਡਾ. ਵਾਟਸਨ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲੇਪੀਡੋਪਟੇਰਾ ਦੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰੋਗੇ? ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਦੱਖਣ-ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੇਖ ਲਓਗੇ, ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਲਗਭਗ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ। ਮੂਰ ਦੀ ਉਦਾਸੀ, ਬਦਕਿਸਮਤ ਟੱਟੂ ਦੀ ਮੌਤ, ਅਜੀਬ ਆਵਾਜ਼ ਜੋ ਬਾਸਕਰਵਿਲਜ਼ ਦੀ ਭਿਆਨਕ ਕਹਾਣੀ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਰੰਗ ਦਿੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਫਿਰ ਇਹਨਾਂ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਅਸਪਸ਼ਟ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਮਿਸ ਸਟੈਪਲਟਨ ਦੀ ਨਿਸ਼ਚਤ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਚੇਤਾਵਨੀ ਆਈ, ਜੋ ਇੰਨੀ ਤੀਬਰਤਾ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕੋਈ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਡੂੰਘਾ ਕਾਰਨ ਛੁਪਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ ਲਈ ਰੁਕਣ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦਬਾਅ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਚੱਲ ਪਿਆ, ਘਾਹ-ਉਗਾਏ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਆਏ ਸੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਸ਼ਾਰਟਕੱਟ ਜ਼ਰੂਰ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਸੜਕ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੈਂ ਮਿਸ ਸਟੈਪਲਟਨ ਨੂੰ ਟਰੈਕ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਇੱਕ ਚੱਟਾਨ 'ਤੇ ਬੈਠੀ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਉਸਦੀ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਪਾਸੇ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕੱਟਣ ਲਈ ਇੰਨਾ ਭੱਜੀ ਹਾਂ, ਡਾ. ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਪਾਉਣ ਦਾ ਵੀ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਰੁਕਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰੀ ਗਲਤੀ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਸਮਝ ਕੇ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੇਰੇ ਕਹੇ ਸ਼ਬਦ ਭੁੱਲ ਜਾਓ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ।"

"ਪਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲ ਸਕਦਾ, ਮਿਸ ਸਟੈਪਲਟਨ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਦਾ ਦੋਸਤ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤ ਚਿੰਤਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਉਤਸੁਕ ਕਿਉਂ ਸੀ ਕਿ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਲੰਡਨ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵੇ।"

"ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ ਇੱਛਾ, ਡਾ. ਵਾਟਸਨ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਜਾਓਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਕਹਿਣ ਜਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ।"

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਰੋਮਾਂਚ ਯਾਦ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਭਾਵ ਯਾਦ ਹੈ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ, ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਗੱਲ ਕਰੋ, ਮਿਸ ਸਟੈਪਲਟਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੈ। ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਉਸ ਮਹਾਨ ਗ੍ਰਿਮਪੇਨ ਮਿਰ ਵਾਂਗ ਬਣ ਗਈ ਹੈ, ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਹਰੇ ਧੱਬੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਡੁੱਬ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਗਾਈਡ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਾਂਗਾ।"

ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਅਡੋਲਤਾ ਦਾ ਭਾਵ ਛਾਇਆ ਰਿਹਾ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਫਿਰ ਸਖ਼ਤ ਹੋ ਗਈਆਂ।

"ਤੁਸੀਂ ਇਸਦਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਡਾ. ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਨੇੜਿਓਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਮਨਪਸੰਦ ਸੈਰ ਸਾਡੇ ਘਰ ਤੱਕ ਦਰਿਆ ਦੇ ਉੱਪਰੋਂ ਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਪਰਿਵਾਰ ਉੱਤੇ ਲਟਕੇ ਸਰਾਪ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਦੁਖਾਂਤ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਡਰਾਂ ਲਈ ਕੁਝ ਆਧਾਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ ਇੱਥੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੁਖੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਖ਼ਤਰੇ ਬਾਰੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਭੱਜੇਗਾ। ਇਹੀ ਉਹ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ।

"ਪਰ ਖ਼ਤਰਾ ਕੀ ਹੈ?"

"ਤੁਸੀਂ ਕੁੱਤੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?"

"ਮੈਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਬਕਵਾਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।"

"ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਦੂਰ ਲੈ ਜਾਓ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਘਾਤਕ ਰਹੀ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਬਹੁਤ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਹ ਖ਼ਤਰੇ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕਿਉਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ?"

"ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਖ਼ਤਰੇ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ, ਉਸਨੂੰ ਹਿਲਾਉਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਮੈਂ ਕੁਝ ਵੀ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਪਤਾ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਮਿਸ ਸਟੈਪਲਟਨ। ਜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਭਰਾ ਤੁਹਾਡੀ ਗੱਲ ਸੁਣੇ? ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ, ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰ ਸਕੇ।"

"ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਹਾਲ ਨੂੰ ਵਸਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਚਿੰਤਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੂਰ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਗਰੀਬ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ ਹੈ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਗੁੱਸੇ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਮੈਂ ਕੁਝ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਹੁਣ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੀ। ਮੈਨੂੰ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਅਲਵਿਦਾ!" ਉਹ ਮੁੜੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਪੱਥਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ, ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਅਸਪਸ਼ਟ ਡਰ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ, ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਹਾਲ ਵੱਲ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾ ਰਹੀ ਸੀ।

ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਰਿਪੋਰਟ

ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਮੈਂ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਏ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਕ੍ਰਿਪਸ਼ਨ ਕਰਕੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਕੋਰਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਾਂਗਾ। ਇੱਕ ਪੰਨਾ ਗੁੰਮ ਹੈ, ਪਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਵੇਂ ਹੀ ਲਿਖੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਲ ਦੇ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿੰਨਾ ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਦੁਖਦਾਈ ਘਟਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਹਾਲ, 13 ਅਕਤੂਬਰ।

ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹੋਮਜ਼, - ਮੇਰੇ ਪਿਛਲੇ ਪੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਤਾਰਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰੱਬ-ਤਿਆਗ ਕੀਤੇ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਕਾਫ਼ੀ ਤਾਜ਼ਾ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਇੱਥੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਓਨਾ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੂਰ ਦੀ ਆਤਮਾ ਉਸਦੀ ਆਤਮਾ, ਇਸਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਭਿਆਨਕ ਸੁਹਜ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਸਦੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਧੁਨਿਕ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਤੁਸੀਂ ਪੂਰਵ-ਇਤਿਹਾਸਕ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਅਤੇ ਕੰਮ ਬਾਰੇ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਸੁਚੇਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਤੁਰਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰੇ ਪਾਸੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਭੁੱਲੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਘਰ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਬਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਮੋਨੋਲਿਥ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੰਦਰਾਂ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਦਾਗ਼ਦਾਰ ਪਹਾੜੀ-ਪਾਸੜਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਲੇਟੀ ਪੱਥਰ ਦੀਆਂ ਝੌਂਪੜੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਚਮੜੀ-ਕੱਪੜੇ ਵਾਲਾ, ਵਾਲਾਂ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਨੀਵੇਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਧਨੁਸ਼ ਦੀ ਤਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਚਕਮਾ-ਟੁਕੜੇ ਵਾਲਾ ਤੀਰ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੋਗੇ ਕਿ ਉੱਥੇ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਸੀ। ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿੱਟੀ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਸੰਘਣਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਫਲ ਰਹਿਤ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੈਂ ਕੋਈ ਪੁਰਾਤਨਤਾਵਾਦੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕੋਈ ਬੇਰਹਿਮ ਅਤੇ ਜ਼ਿੱਦੀ ਨਸਲ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਭ ਉਸ ਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਅਜੀਬ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਡੇ ਗੰਭੀਰ ਵਿਹਾਰਕ ਦਿਮਾਗ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਲਚਸਪ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਰੀ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਸੂਰਜ ਧਰਤੀ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਧਰਤੀ ਸੂਰਜ ਦੁਆਲੇ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਬਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦਿਓ।

ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਿਪੋਰਟ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਜ ਤੱਕ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ, ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਦੱਸਾਂਗਾ। ਪਰ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਾਰਕਾਂ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਮੂਰ 'ਤੇ ਭੱਜਿਆ ਹੋਇਆ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਪੱਕਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਇਕੱਲੇ ਘਰ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਰਾਹਤ ਹੈ।

ਉਸਦੀ ਉਡਾਣ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੰਦਰਵਾੜਾ ਬੀਤ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਯਕੀਨਨ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਮੂਰ 'ਤੇ ਰੁਕਿਆ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦੀ ਲੁਕਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਪੱਥਰ ਦੀਆਂ ਝੌਂਪੜੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਲੁਕਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਪਰ ਖਾਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਮੂਰ ਭੇਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਕਤਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬਾਹਰਲੇ ਕਿਸਾਨ ਬਿਹਤਰ ਸੌਂਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਚਾਰ ਸਮਰੱਥ ਆਦਮੀ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖ ਸਕੀਏ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਮੈਂ ਸਟੈਪਲਟਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬੇਚੈਨੀ ਭਰੇ ਪਲ ਆਏ ਹਨ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਦਦ ਤੋਂ ਮੀਲਾਂ ਦੂਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਨੌਕਰਾਣੀ, ਇੱਕ ਬੁੱਢਾ ਨੌਕਰ, ਭੈਣ ਅਤੇ ਭਰਾ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਤਾਕਤਵਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਨੌਟਿੰਗ ਹਿੱਲ ਅਪਰਾਧੀ ਵਰਗੇ ਹਤਾਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਬੇਵੱਸ ਹੋਣਗੇ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੋਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਰਕਿਨਸ ਲਾੜਾ ਉੱਥੇ ਸੌਣ ਲਈ ਜਾਵੇ, ਪਰ ਸਟੈਪਲਟਨ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ।

ਹਕੀਕਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਦੋਸਤ, ਬੈਰੋਨੇਟ, ਸਾਡੇ ਸੁੰਦਰ ਗੁਆਂਢੀ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਿਖਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਂ ਇਸ ਇਕੱਲੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਉਸ ਵਰਗੇ ਸਰਗਰਮ ਆਦਮੀ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲਟਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਲਚਸਪ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਗਰਮ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਠੰਡੇ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਹੀਣ ਭਰਾ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਲੁਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਅੱਗਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਵੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਉਸ ਵੱਲ ਵੇਖਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਉਸ ਲਈ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਮੰਗ ਰਹੀ ਹੋਵੇ। ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਆਲੂ ਹੈ। ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁੱਕੀ ਚਮਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਤਲੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਮੂਹ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਅਤੇ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਠੋਰ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ ਅਧਿਐਨ ਪਾਓਗੇ।

ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਹੀ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਲੈ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਦੁਸ਼ਟ ਹਿਊਗੋ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਹ ਮੂਰ ਦੇ ਪਾਰ ਕੁਝ ਮੀਲ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਸੀ ਜੋ ਇੰਨੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਸਖ਼ਤ ਟੋਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਘਾਟੀ ਮਿਲੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਚਿੱਟੇ ਸੂਤੀ ਘਾਹ ਨਾਲ ਭਰੀ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੀ, ਘਾਹ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਬਣ ਗਈ। ਇਸਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੋ ਵੱਡੇ ਪੱਥਰ ਉੱਭਰੇ, ਉੱਪਰਲੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਘਿਸੇ ਅਤੇ ਤਿੱਖੇ ਹੋ ਗਏ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਕਿਸੇ ਭਿਆਨਕ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਖਰਗੋਸ਼ਾਂ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਹ ਪੁਰਾਣੇ ਦੁਖਾਂਤ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਸੀ। ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਟੈਪਲਟਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਲੌਕਿਕ ਦੇ ਦਖਲ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਬੋਲਿਆ, ਪਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਸੀ। ਸਟੈਪਲਟਨ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਚੌਕਸ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਆਸਾਨ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸਮਰੱਥਾ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਬੈਰੋਨੇਟ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਹੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ

ਕਿਸੇ ਬੁਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਵਿਚਾਰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਅਸੀਂ ਮੈਰਿਪਿਟ ਹਾਊਸ ਵਿਖੇ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ ਲਈ ਰੁਕੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਨੇ ਮਿਸ ਸਟੈਪਲਟਨ ਨਾਲ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਈ। ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਪਲ ਤੋਂ ਹੀ ਉਸ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਭਾਵਨਾ ਆਪਸੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਗਲਤ ਹਾਂ। ਉਸਨੇ ਘਰ ਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਉਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਦਿਨ ਬੀਤਿਆ ਹੋਵੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਭਰਾ ਅਤੇ ਭੈਣ ਨੂੰ ਨਾ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਅੱਜ ਰਾਤ ਇੱਥੇ ਖਾਣਾ ਖਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਸਾਡੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਜਾਣ ਦੀ ਚਰਚਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਕਲਪਨਾ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਸਟੈਪਲਟਨ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਮੇਲ ਬਹੁਤ ਸਵਾਗਤਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇਖੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਵੱਲ ਕੁਝ ਧਿਆਨ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਕੱਲਾ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰੇਗਾ, ਪਰ ਇਹ ਸੁਆਰਥ ਦੀ ਸਿਖਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਸਦੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੇੜਤਾ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਪੱਕੇ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਈ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਵੈਸੇ, ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇਕੱਲੇ ਬਾਹਰ ਨਾ ਜਾਣ ਦੇਣ ਲਈ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਔਖੀਆਂ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ ਜੇਕਰ ਸਾਡੀਆਂ ਹੋਰ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਮ ਸਬੰਧ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਅੱਖਰ-ਪੱਤਰ ਲਾਗੂ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਜਲਦੀ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਵੇਗੀ।

ਦੂਜੇ ਦਿਨ - ਵੀਰਵਾਰ ਨੂੰ, ਹੋਰ ਸਹੀ ਕਹਿਣ ਲਈ - ਡਾ. ਮੋਰਟੀਮਰ ਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ। ਉਹ ਲੌਂਗ ਡਾਊਨ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਬੈਰੋ ਦੀ ਖੁਦਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਇਤਿਹਾਸਕ ਖੋਪੜੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਵਰਗਾ ਇੱਕ-ਮਨ ਵਾਲਾ ਉਤਸ਼ਾਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ! ਸਟੈਪਲਟਨ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਏ, ਅਤੇ ਚੰਗਾ ਡਾਕਟਰ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਯਿਊ ਐਲੀ ਲੈ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਸ ਘਾਤਕ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਕਿਵੇਂ ਵਾਪਰਿਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਲੰਮਾ, ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਪੈਦਲ ਹੈ, ਯਿਊ ਐਲੀ, ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਹੇਜ ਦੀਆਂ ਦੋ ਉੱਚੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਜਿਸ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਘਾਹ ਦੀ ਇੱਕ ਤੰਗ ਪੱਟੀ ਹੈ। ਦੂਰ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਟੰਬਲ-ਡਾਊਨ ਗਰਮੀਆਂ ਦਾ ਘਰ ਹੈ। ਅੱਧੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਮੂਰ-ਗੇਟ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਬੁੱਢੇ ਸੱਜਣ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਿਗਾਰ-ਸੁਆਹ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਚਿੱਟਾ ਲੱਕੜ ਦਾ ਗੇਟ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੁੰਡ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਪਰੇ ਚੌੜਾ ਮੂਰ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਯਾਦ ਆਈ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਸਦੀ ਤਸਵੀਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਮੂਰ ਦੇ ਪਾਰ ਕੁਝ ਆਉਂਦਾ ਦੇਖਿਆ, ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਡਰਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਗੁਆ ਬੈਠਾ, ਅਤੇ ਭੱਜਦਾ-ਭੱਜਦਾ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਰ ਅਤੇ ਥਕਾਵਟ ਨਾਲ ਮਰ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਉੱਥੇ ਉਹ ਲੰਬੀ, ਉਦਾਸ ਸੁਰੰਗ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਭੱਜਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਕਿਸ ਤੋਂ? ਮੂਰ ਦਾ ਇੱਕ ਭੇਡ-ਕੁੱਤਾ? ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਪੈਕਟ੍ਰਲ ਹਾਉਂਡ, ਕਾਲਾ, ਚੁੱਪ, ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ? ਕੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖੀ ਏਜੰਸੀ ਸੀ? ਕੀ ਫਿੱਕਾ, ਚੌਕਸ ਬੈਰੀਮੋਰ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕਰਦਾ ਸੀ? ਇਹ ਸਭ ਧੁੰਦਲਾ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸੀ, ਪਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਹਨੇਰਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੁਆਂਢੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਪਿਛਲੀ ਵਾਰ ਲਿਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਿਲਿਆ ਹਾਂ। ਇਹ ਸ੍ਰੀ ਫ੍ਰੈਂਕਲੈਂਡ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਚਾਰ ਮੀਲ ਦੱਖਣ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਲਾਲ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲਾ, ਚਿੱਟੇ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲਾ, ਅਤੇ ਕੋਲੇਰਿਕ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਜਨੂੰਨ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਪੈਸਾ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਲੜਾਈ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ ਲੜਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਲੈਣ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹਿੰਗਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਰਸਤੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਪੈਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕਰੇਗਾ। ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਦਮੀ ਦੇ ਗੇਟ ਨੂੰ ਪਾੜ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਐਲਾਨ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਰਸਤਾ ਅਨਾਦਿ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਉਸ 'ਤੇ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪੁਰਾਣੀ ਜਾਗੀਰਦਾਰੀ ਅਤੇ ਭਾਈਚਾਰਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਫਰਨਵਰਥੀ ਦੇ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪਿੰਡ ਦੀ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਫਿਰ ਉਸਦੇ ਨਵੀਨਤਮ ਕਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੁਤਲੇ ਵਿੱਚ ਸਾੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵੇਲੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਗਭਗ ਸੱਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਹਨ, ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਦੀ ਬਾਕੀ ਬਚੀ ਹੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਨਿਗਲ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦਾ ਡੰਗ ਮਾਰ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨ ਤੋਂ ਬਚਾ ਲੈਣਗੇ। ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਹ ਇੱਕ ਦਿਆਲੂ, ਨੇਕ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸਾਡੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਵੇਰਵਾ ਭੇਜਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ, ਇੱਕ ਸ਼ੌਕੀਆ ਖਗੋਲ ਵਿਗਿਆਨੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਦੂਰਬੀਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੀ ਛੱਤ 'ਤੇ ਲੇਟਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭੱਜੇ ਹੋਏ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਇੱਕ ਝਲਕ ਪਾਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਝਾੜੂ ਮਾਰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਊਰਜਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰੱਖਦਾ ਤਾਂ ਸਭ ਠੀਕ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਅਫਵਾਹਾਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਡਾਕਟਰ ਮੋਰਟੀਮਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਬਰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਲੌਂਗ ਡਾਊਨ 'ਤੇ ਬੈਰੋ ਵਿੱਚ ਨਿਓਲਿਥਿਕ ਖੋਪੜੀ ਪੁੱਟ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਡੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕਸਾਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਇਸਦੀ ਬਹੁਤ ਲੋੜ ਹੈ ਉੱਥੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਹਾਸੋਹੀਣੀ ਰਾਹਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਹੁਣ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੱਜੇ ਹੋਏ ਦੋਸ਼ੀ, ਸਟੈਪਲਟਨ, ਡਾ. ਮੋਰਟੀਮਰ, ਅਤੇ ਫਰੈਂਕਲੈਂਡ, ਲੈਫਟਰ ਹਾਲ ਬਾਰੇ ਤਾਜ਼ਾ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਉਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੈਰੀਮੋਰਸ ਬਾਰੇ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਦੇ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਵਿਕਾਸ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ।

ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਟੈਸਟ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਬਾਰੇ, ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਲੰਡਨ ਤੋਂ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਬੈਰੀਮੋਰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਥੇ ਹੈ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪੋਸਟਮਾਸਟਰ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਟੈਸਟ ਬੇਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਕਿਵੇਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਤੁਰੰਤ, ਆਪਣੇ ਸਿੱਧੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ, ਬੈਰੀਮੋਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਖੁਦ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਬੈਰੀਮੋਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ।

"ਕੀ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿੱਤਾ?" ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

ਬੈਰੀਮੋਰ ਹੈਰਾਨ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੋਚਿਆ।

"ਨਹੀਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬਾਕਸ-ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਲਿਆਂਦੀ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ?"

"ਨਹੀਂ; ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕੀ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਲਿਖਣ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਚਲੀ ਗਈ।"

ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਗਿਆ।

"ਮੈਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਿਆ, ਸਰ ਹੈਨਰੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਗੁਆਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਹੈ?"

ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣਾ ਪਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਅਲਮਾਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਦੇ ਕੇ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨਾ ਪਿਆ, ਲੰਡਨ ਵਾਲਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਹੁਣ ਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੈਰੀਮੋਰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਭਾਰੀ, ਠੋਸ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਸੀਮਤ, ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਹੋਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਭਾਵੁਕ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ, ਇੱਥੇ ਪਹਿਲੀ ਰਾਤ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕੌੜੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਰੋਂਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਹੰਝੂਆਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੇਖੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਡੂੰਘਾ ਦੁੱਖ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਕੁਤਰਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਉਸਦੀ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ੀ ਯਾਦ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਬੈਰੀਮੋਰ ਇੱਕ ਘਰੇਲੂ ਜ਼ਾਲਮ ਹੈ। ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਲੱਖਣ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕੀ ਸੀ, ਪਰ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਦਾ ਸਾਹਸ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ੱਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰ 'ਤੇ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਜਾਪ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਗੂੜ੍ਹੀ ਨੀਂਦ ਨਹੀਂ ਸੌਂਦਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਚੌਕਸੀ ਨਾਲ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੀਆਂ ਨੀਂਦਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਹਲਕੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ, ਸਵੇਰੇ ਲਗਭਗ ਦੋ ਵਜੇ, ਮੇਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਚੋਰੀ-ਛਿਪੇ ਕਦਮ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜਗਾਇਆ। ਮੈਂ ਉੱਠਿਆ, ਆਪਣਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਝਾਤੀ ਮਾਰੀ। ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਕਾਲਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਗਲਿਆਰੇ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੇ ਸੁੱਟਿਆ ਜੋ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੋਮਬੱਤੀ ਫੜੀ ਹੋਈ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਹੇਠਾਂ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਕਮੀਜ਼ ਅਤੇ ਪੈਂਟ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਢੱਕਣ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਰੂਪਰੇਖਾ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਉਚਾਈ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਬੈਰੀਮੋਰ ਸੀ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੌਲੀ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਚੱਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪੂਰੀ ਦਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਾ-ਵਰਣਨਯੋਗ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਸੀ।

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਰੀਡੋਰ ਹਾਲ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਬਾਲਕੋਨੀ ਨਾਲ ਟੁੱਟਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਨਜ਼ਰਾਂ ਤੋਂ ਓਹਲੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬਾਲਕੋਨੀ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਦੂਜੇ ਕੋਰੀਡੋਰ ਦੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਝਲਕ ਤੋਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹੁਣ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਕਮਰੇ ਬਿਨਾਂ ਸਜਾਏ ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਦੀ ਮੁਹਿੰਮ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰਹੱਸਮਈ ਹੋ ਗਈ। ਰੌਸ਼ਨੀ ਲਗਾਤਾਰ ਚਮਕਦੀ ਰਹੀ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵੇ। ਮੈਂ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੋਰ ਦੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਕੋਨੇ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਝਾਤੀ ਮਾਰੀ।

ਬੈਰੀਮੋਰ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਮੋਮਬੱਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਨਾਲ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ ਅੱਧਾ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਉਮੀਦ ਨਾਲ ਸਖ਼ਤ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੂਰ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਉਹ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਡੂੰਘੀ ਹਾਹਾਕਾਰ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੇਸਬਰੀ ਵਾਲੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਬੁਝਾ ਦਿੱਤੀ। ਤੁਰੰਤ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਚੋਰੀ-ਛਿਪੇ ਕਦਮ ਆਏ। ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਹਲਕੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਤਾਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਚਾਬੀ ਦੀ ਵਾਰੀ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਿਆ ਕਿ ਆਵਾਜ਼ ਕਿੱਥੋਂ ਆਈ। ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ ਮੈਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਇਸ ਉਦਾਸੀ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਗੁਪਤ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਜਲਦੀ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਤਹਿ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨਾਲ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਗੱਲਬਾਤ ਹੋਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਮੁਹਿੰਮ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੁਣੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ, ਪਰ ਇਹ ਮੇਰੀ ਅਗਲੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਦਿਲਚਸਪ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਦੀ ਦੂਜੀ ਰਿਪੋਰਟ

ਮੂਰ ਉੱਤੇ ਰੌਸ਼ਨੀ

ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਹਾਲ, 15 ਅਕਤੂਬਰ।

ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹੋਮਜ਼, - ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਖ਼ਬਰ ਦੇ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਗੁਆਚੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਭਾਰੀ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਭੀੜ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਆਖਰੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਬੈਰੀਮੋਰ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸਿਖਰਲੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਬਜਟ ਹੈ ਜੋ, ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮੋੜ ਲਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕੁਝ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਅਠਤਾਲੀ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਉਹ ਹੋਰ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਾਂਗਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਨਿਰਣਾ ਕਰੋਗੇ।

ਆਪਣੇ ਸਾਹਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਵੇਰੇ ਨਾਸ਼ਤੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਗਲਿਆਰੇ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਕਮਰੇ ਦਾ ਮੁਆਇਨਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੈਰੀਮੋਰ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਿਸ ਪੱਛਮੀ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਇੰਨੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ, ਘਰ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ - ਇਹ ਮੂਰ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਦੋ ਰੁੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ

ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਦੂਰ ਦੀ ਝਲਕ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਕਿ ਬੈਰੀਮੋਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰਫ ਇਹ ਖਿੜਕੀ ਹੀ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗੀ, ਮੂਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਰਾਤ ਬਹੁਤ ਹਨੇਰੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਦੇਖਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਪਿਆਰ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਪੈਦਲ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਹ ਉਸਦੀਆਂ ਗੁਪਤ ਹਰਕਤਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਬੇਚੈਨੀ ਲਈ ਵੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਦਿੱਖ ਵਾਲਾ ਸਾਥੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਪੇਂਡੂ ਕੁੜੀ ਦਾ ਦਿਲ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਕੋਲ ਇਸਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਗੁਪਤ ਮੁਲਾਕਾਤ ਲਈ ਬਾਹਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸਵੇਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਤਰਕ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਨਤੀਜਾ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਪਰ ਬੈਰੀਮੋਰ ਦੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਦੀ ਅਸਲ ਵਿਆਖਿਆ ਭਾਵੇਂ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ। ਨਾਸ਼ਤੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਬੈਰੋਨੇਟ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਿਆ ਜੋ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਮੇਰੀ ਉਮੀਦ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਹੈਰਾਨ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਬੈਰੀਮੋਰ ਰਾਤਾਂ ਨੂੰ ਘੁੰਮਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਮਨ ਉਸ ਨਾਲ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਮੈਂ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਕਦਮਾਂ ਨੂੰ ਆਉਂਦੇ-ਜਾਂਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਘੰਟੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਜਿਸ ਦਾ ਤੁਸੀਂ ਨਾਮ ਲਿਆ ਹੈ।"

"ਸ਼ਾਇਦ ਫਿਰ ਉਹ ਹਰ ਰਾਤ ਉਸ ਖਾਸ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ," ਮੈਂ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ।

"ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਦੋਸਤ ਹੋਮਜ਼ ਇੱਥੇ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਕੀ ਕਰਦਾ।"

"ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹੋ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਬੈਰੀਮੋਰ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਦੇਖੇਗਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ।"

"ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਇਹ ਇਕੱਠੇ ਕਰਾਂਗੇ।"

"ਪਰ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਸਾਡੀ ਗੱਲ ਸੁਣੇਗਾ।"

"ਉਹ ਆਦਮੀ ਕਾਫ਼ੀ ਬੋਲ਼ਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਇਸਦਾ ਮੌਕਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਮੇਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾਂਗੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਲੰਘਣ ਤੱਕ ਉਡੀਕ ਕਰਾਂਗੇ।" ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਰਗੜੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਸਾਹਸ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਮੂਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਸ਼ਾਂਤ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਰਾਹਤ ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ।

ਬੈਰੋਨੇਟ ਉਸ ਆਰਕੀਟੈਕਟ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਲਈ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਲੰਡਨ ਦੇ ਇੱਕ ਠੇਕੇਦਾਰ ਨਾਲ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕੀਏ ਕਿ ਇੱਥੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਵੱਡੀਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਪਲਾਈਮਾਊਥ ਤੋਂ ਸਜਾਵਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਫਰਨੀਚਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਆਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ

ਕਿ ਸਾਡੇ ਦੋਸਤ ਕੋਲ ਵੱਡੇ ਵਿਚਾਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਦਰਦ ਜਾਂ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਘਰ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਅਤੇ ਮੁਰੰਮਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪਤਨੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਹਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਔਰਤ ਤਿਆਰ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਹੀ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਸੁੰਦਰ ਗੁਆਂਢੀ, ਮਿਸ ਸਟੈਪਲਟਨ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੋਹਿਤ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਸੱਚੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਰਾਹ ਓਨਾ ਸੁਚਾਰੂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦਾ ਜਿੰਨਾ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅੱਜ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਇਸਦੀ ਸਤ੍ਹਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਚਾਨਕ ਲਹਿਰ ਦੁਆਰਾ ਟੁੱਟ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਸਾਡੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਉਲਝਣ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।

ਬੈਰੀਮੋਰ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਜੋ ਗੱਲਬਾਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਪਹਿਨੀ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕੀਤੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਮੈਂ ਵੀ ਉਹੀ ਕੀਤਾ।

"ਕੀ, ਕੀ ਤੂੰ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਵਾਟਸਨ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ।

"ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੂਰ 'ਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"ਹਾਂ ਮੈਂ ਹਾਂ."

"ਖੈਰ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਕੀ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰਨ ਲਈ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿੰਨੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਮੂਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।"

ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਨੇ ਇੱਕ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖਿਆ।

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਹੋਮਸ, ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਸਿਆਣਪ ਨਾਲ, ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਿਆ ਜੋ ਮੇਰੇ ਮੂਰ 'ਤੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਪਰੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋ? ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਆਖਰੀ ਆਦਮੀ ਹੋ ਜੋ ਇੱਕ ਲੁੱਟ-ਖਸੁੱਟ ਬਣਨਾ ਚਾਹੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਬਾਹਰ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ।"

ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਜੀਬ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਦੁਚਿੱਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਹਾਂ ਜਾਂ ਕੀ ਕਰਾਂ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸੋਟੀ ਚੁੱਕੀ ਅਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ।

ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚਣ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਕਿ ਮੇਰੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਝਿੜਕਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਹਾਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਕੀ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਪਵੇ ਅਤੇ ਇਹ ਕਬੂਲ ਕਰਨਾ ਪਵੇ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਕੁਝ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਹੀ ਮੇਰੇ ਗਲ੍ਹ ਲਾਲ ਹੋ ਗਏ। ਸ਼ਾਇਦ ਹੁਣ ਉਸਨੂੰ ਫੜਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਹੋਈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਮੈਰੀਪਿਟ ਹਾਊਸ ਵੱਲ ਚੱਲ ਪਿਆ।

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਸੜਕ 'ਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਤੁਰਿਆ, ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਦੇਖ ਕੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਉਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਮੂਰ ਮਾਰਗ ਦੀਆਂ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਟੁੱਟਦੀਆਂ ਹਨ। ਉੱਥੇ, ਇਸ ਡਰੋਂ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਂ ਗਲਤ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਹਾੜੀ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਜਿੱਥੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ - ਉਹੀ ਪਹਾੜੀ ਜੋ ਹਨੇਰੀ ਖੱਡ ਵਿੱਚ ਕੱਟੀ ਗਈ ਹੈ। ਉੱਥੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਦੇਖਿਆ। ਉਹ ਮੂਰ ਮਾਰਗ 'ਤੇ ਸੀ, ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਮੀਲ ਦੂਰ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸੀ ਜੋ ਸਿਰਫ ਮਿਸ ਸਟੈਪਲਟਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ

ਇੱਕ ਸਮਝ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੁਆਰਾ ਮਿਲੇ ਸਨ। ਉਹ ਡੂੰਘੀ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਚੱਲ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਦੀਆਂ ਤੇਜ਼ ਛੋਟੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਕਹਿ ਰਹੀ ਸੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਵਾਰ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਅਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ। ਮੈਂ ਚੱਟਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖੜ੍ਹਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅੱਗੇ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਇੱਕ ਗੁੱਸਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੇਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਫਰਜ਼ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਦੋਸਤ 'ਤੇ ਜਾਸੂਸ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਘਿਣਾਉਣਾ ਕੰਮ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਮੈਨੂੰ ਪਹਾੜੀ ਤੋਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੀਤੇ ਦਾ ਇਕਬਾਲ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਅਚਾਨਕ ਖ਼ਤਰਾ ਉਸਨੂੰ ਡਰਾਉਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵੋਗੇ ਕਿ ਸਥਿਤੀ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਸਾਡਾ ਦੋਸਤ, ਸਰ ਹੈਨਰੀ, ਅਤੇ ਔਰਤ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਰੁਕ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘੀ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦਾ ਇਕੱਲਾ ਗਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਤੈਰਦੇ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੇ ਇੱਕ ਝਟਕੇ ਨੇ ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਫੜ ਲਈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਜ਼ਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸੋਟੀ 'ਤੇ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਟੈਪਲਟਨ ਆਪਣੇ ਤਿਤਲੀ-ਜਾਲ ਨਾਲ ਸੀ। ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਜੋੜੇ ਦੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਵਧਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਪਲ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਨੇ ਅਚਾਨਕ ਮਿਸ ਸਟੈਪਲਟਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਸੇ ਖਿੱਚ ਲਿਆ। ਉਸਦੀ ਬਾਂਹ ਉਸਦੇ ਦੁਆਲੇ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਟਾਲ ਕੇ ਉਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਉਸਦੇ ਵੱਲ ਝੁਕਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਹੱਥ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਠਾਇਆ ਜਿਵੇਂ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ। ਅਗਲੇ ਹੀ ਪਲ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਘੁੰਮਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਸਟੈਪਲਟਨ ਰੁਕਾਵਟ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਭੱਜ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਬੇਤੁਕਾ ਜਾਲ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲਟਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਗਭਗ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਨੱਚਿਆ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਸੀ, ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇੰਝ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸਟੈਪਲਟਨ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਿੱਤੇ, ਜੋ ਹੋਰ ਵੀ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਦੂਜੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਔਰਤ ਹੰਕਾਰੀ ਚੁੱਪ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੀ ਰਹੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਟੈਪਲਟਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅੱਡੀ ਮੋੜੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਵੱਲ ਇੱਕ ਬੇਰਹਿਮ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੇ ਨਾਲ ਚਲੀ ਗਈ। ਕੁਦਰਤਵਾਦੀ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਭਰੇ ਇਸ਼ਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਿਆ ਕਿ ਔਰਤ ਉਸਦੀ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਬੈਰੋਨੇਟ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਉਸੇ ਰਸਤੇ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਇਆ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੀ ਤਸਵੀਰ।

ਇਸ ਸਭ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਸੀ, ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੰਨਾ ਗੂੜ੍ਹਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇਖਣ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸ਼ਰਮ ਆਈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਪਹਾੜੀ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਭੱਜਿਆ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਬੈਰੋਨੇਟ ਨੂੰ

ਮਿਲਿਆ। ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਲਾਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਵੱਟੇ ਝੁਰੜੀਆਂ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕੀ ਕਰੇ।

"ਹਾਲੋਆ, ਵਾਟਸਨ! ਤੂੰ ਕਿੱਥੋਂ ਆਇਆ ਹੈਂ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੇਰਾ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਆਇਆ?"

ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਸਮਝਾਇਆ: ਕਿਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿਣਾ ਅਸੰਭਵ ਲੱਗਿਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਜੋ ਕੁਝ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਿਵੇਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਭੜਕ ਉੱਠੀਆਂ, ਪਰ ਮੇਰੀ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਨੇ ਉਸਦੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁਖਦਾਈ ਹਾਸੇ ਵਿੱਚ ਟੁੱਟ ਪਿਆ।

"ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਪ੍ਰੇਰੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ, ਗਰਜ ਨਾਲ, ਸਾਰਾ ਪੇਂਡੂ ਖੇਤਰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮਨ ਮੋਹਦੇ ਦੇਖਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਗਰੀਬ ਉਸ ਨੂੰ ਮਨ ਮੋਹ ਰਿਹਾ ਸੀ! ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਬੈਠ ਗਏ ਸੀ?"

"ਮੈਂ ਉਸ ਪਹਾੜੀ 'ਤੇ ਸੀ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਪਿਛਲੀ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ, ਹੈ ਨਾ? ਪਰ ਉਸਦਾ ਭਰਾ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ?"

"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਕੀਤਾ।"

"ਕੀ ਉਹਨੂੰ ਕਦੇ ਤੈਨੂੰ ਪਾਗਲ ਲੱਗਿਆ ਸੀ - ਉਸਦਾ ਇਹ ਭਰਾ?"

"ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।"

"ਮੈਂ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸਨੂੰ ਅੱਜ ਤੱਕ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਝਦਾਰ ਸਮਝਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਜਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸਟ੍ਰੇਟ-ਜੈਕਟ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਵੈਸੇ ਵੀ? ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਨੇੜੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹੋ, ਵਾਟਸਨ। ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਦੱਸੋ! ਕੀ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਔਰਤ ਲਈ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਪਤੀ ਬਣਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਸੀ?"

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।"

"ਉਹ ਮੇਰੀ ਦੁਨਿਆਵੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੈਂ ਹੀ ਹੋਵਾਂਗਾ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਇਹ ਬੁਰਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀ ਵਿਰੋਧ ਹੈ? ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਔਰਤ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ।"

"ਕੀ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਿਹਾ?"

"ਉਹ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੌਦਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਵਾਟਸਨ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਣੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ - ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਖੁਸ਼ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਵਾਂਗਾ। ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੋਸ਼ਨੀ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚੀ ਬੋਲਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕਦੇ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਅੱਜ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਇਕੱਲੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿਣ ਦਾ ਮੌਕਾ

ਦੇਖਿਆ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਇਹ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਹ ਗੱਲ ਕਰਦੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਦਿੰਦੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਦਿੰਦੀ ਕਿ ਇਹ ਖ਼ਤਰੇ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਕੋਈ ਜਲਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਜਾਵਾਂ, ਤਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰੇ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿੰਨੇ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕਰ ਸਕੇ। ਜਵਾਬ ਦਿਓ, ਉਸਦਾ ਇਹ ਭਰਾ ਹੇਠਾਂ ਆਇਆ, ਪਾਗਲਾਂ ਵਾਂਗ ਮੂੰਹ ਕਰਕੇ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ। ਉਹ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਚਿੱਟਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਉਹ ਹਲਕੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਭੜਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਮੈਂ ਉਸ ਔਰਤ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ? ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਸਨ? ਕੀ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਬੈਰੋਨੇਟ ਸੀ, ਮੈਂ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪਸੰਦ ਸੀ? ਜੇ ਉਹ ਉਸਦਾ ਭਰਾ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਪ੍ਰਤੀ ਮੇਰੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਰਮ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਬਣ ਕੇ ਮੇਰਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰੇਗੀ। ਇਸ ਨਾਲ ਮਾਮਲਾ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਗੁੱਸਾ ਵੀ ਗੁਆ ਬੈਠਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਰਮ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਮੈਂ ਇਸ ਕਾਉਂਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲਝਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬੱਸ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਣਦਾਰ ਰਹਾਂਗਾ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

ਮੈਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਖੁਦ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਦੋਸਤ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ, ਉਸਦੀ ਕਿਸਮਤ, ਉਸਦੀ ਉਮਰ, ਉਸਦਾ ਚਰਿੱਤਰ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਦਿੱਖ ਸਭ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਇਹ ਹਨੇਰੀ ਕਿਸਮਤ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਕਿ ਉਸਦੀ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਔਰਤ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਇੰਨੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਡੇ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਉਸੇ ਦੁਪਹਿਰ ਸਟੈਪਲਟਨ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ ਸਵੇਰ ਦੀ ਆਪਣੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਲਈ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਣ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਨਿੱਜੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਲੰਘਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਠੀਕ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ ਨੂੰ ਮੈਰੀਪਿਟ ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਖਾਣਾ ਖਾਵਾਂਗੇ।

"ਮੈਂ ਹੁਣ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਪਾਗਲ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵੱਿਚ ਉਹ ਭਾਵ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਭੱਜਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦਮੀ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੁੰਦਰ ਮੁਆਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਮੰਗ ਸਕਦਾ।"

"ਕੀ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਚਰਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਿੱਤਾ?"

"ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ," ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਕੀਮਤ ਸਮਝਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਕੱਠੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਇਕੱਲਾ ਆਦਮੀ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਸਿਰਫ ਉਹ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਗੁਆਉਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਉਸਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਭਿਆਨਕ ਲੱਗਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਉਸਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਜੁੜ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਜਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਝਟਕਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਹ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਹੀਆਂ ਜਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਜੋ ਕੁਝ ਬੀਤਿਆ ਸੀ ਉਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਅਫ਼ਸੋਸ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪਛਾਣਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਮੂਰਖਤਾਪੂਰਨ ਅਤੇ ਕਿੰਨਾ ਸੁਆਰਥੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਵਰਗੀ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਪੈਂਦਾ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲੋਂ ਮੇਰੇ ਵਰਗੇ ਗੁਆਂਢੀ ਲਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਸੰਦ ਸੀ। ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਸਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਝਟਕਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਲੱਗੇਗਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਸਾਰੇ ਵਿਰੋਧ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਔਰਤ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਸਦੀ ਦੋਸਤੀ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿਣਾ। ਇਹ ਮੈਂ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਾ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।"

ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੇ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਰਹੱਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਦਲਦਲ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਤਲ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਫਸ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਟੈਪਲਟਨ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਫ਼ਰਤ ਨਾਲ ਦੇਖਦਾ ਸੀ - ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਵਾਂਗ ਯੋਗ ਸੀ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਧਾਗੇ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਲਝੀ ਹੋਈ ਛਿੱਲ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਿਆ ਹੈ, ਰਾਤ ਦੀਆਂ ਰੋਣਾਂ ਦਾ ਰਹੱਸ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੈਰੀਮੋਰ ਦੇ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਚਿਹਰੇ ਦਾ, ਬਟਲਰ ਦੀ ਪੱਛਮੀ ਜਾਲੀ ਵਾਲੀ ਖਿੜਕੀ ਤੱਕ ਦੀ ਗੁਪਤ ਯਾਤਰਾ ਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਵਧਾਈਆਂ ਦਿਓ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹੋਮਜ਼, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ - ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਪਛਤਾਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਭੇਜਣ ਵੇਲੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਇੱਕ ਰਾਤ ਦੇ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ "ਇੱਕ ਰਾਤ ਦੇ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ," ਪਰ, ਸੱਚ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੋ ਰਾਤਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਸੀਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਲੀ ਹੋ ਗਏ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਵੇਰੇ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਵਜੇ ਤੱਕ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਦੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਪੌੜੀਆਂ 'ਤੇ ਘੰਟੀ ਵੱਜਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਦਾਸ ਜਾਗ੍ਰਿਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੀਆਂ ਕੁਰਸੀਆਂ 'ਤੇ ਸੌਂ ਗਿਆ। ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਅਗਲੀ ਰਾਤ ਅਸੀਂ ਲੈਂਪ ਨੀਵਾਂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਬੈਠ ਕੇ ਸਿਗਰਟ ਪੀਂਦੇ ਰਹੇ। ਇਹ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ਯੋਗ ਸੀ ਕਿ ਘੰਟੇ ਕਿੰਨੀ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਲੰਘਦੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਰੀਜ਼ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜੋ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਜਾਲ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਰ ਭਟਕ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਨੇ ਟੱਕਰ ਮਾਰੀ, ਅਤੇ ਦੋ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਲਗਭਗ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹਾਰ ਮੰਨ ਲਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਆਪਣੀਆਂ

ਕੁਰਸੀਆਂ 'ਤੇ ਸਿੱਧੇ ਬੈਠ ਗਏ, ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਥੱਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਇੰਦਰੀਆਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਸੁਚੇਤ ਹੋਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ। ਅਸੀਂ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਦਮ ਦੀ ਚੀਕ ਸੁਣੀ ਸੀ।

ਬਹੁਤ ਹੀ ਚੋਰੀ-ਛਿਪੇ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਲੰਘਦੇ ਸੁਣਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਦੂਰ ਤੱਕ ਮਰ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਬੈਰੋਨੇਟ ਨੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਆਪਣਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਕਲ ਪਏ। ਸਾਡਾ ਆਦਮੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਗੈਲਰੀ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਗਲਿਆਰਾ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਅਸੀਂ ਦੂਜੇ ਵਿੰਗ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਲੰਬੇ, ਕਾਲੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲੇ ਚਿੱਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਝਲਕ ਦੇਖਣ ਲਈ ਸਹੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ ਗੋਲ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਵਧ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ, ਅਤੇ ਮੋਮਬੱਤੀ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਫਰੇਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਗਲਿਆਰੇ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੀਲੀ ਕਿਰਨ ਮਾਰੀ। ਅਸੀਂ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਇਸ ਵੱਲ ਵਧੇ, ਹਰ ਤਖ਼ਤੀ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਪੂਰਾ ਭਾਰ ਇਸ 'ਤੇ ਪਾਉਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕੀਤੀ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੂਟ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡਣ ਦੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤੀ ਸੀ, ਪਰ, ਫਿਰ ਵੀ, ਪੁਰਾਣੇ ਤਖ਼ਤੇ ਟੁੱਟ ਗਏ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠੋਂ ਚੀਕਣ ਲੱਗ ਪਏ। ਕਈ ਵਾਰ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਦਮੀ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਕਾਫ਼ੀ ਬੋਲ਼ਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਖੀਰ ਅਸੀਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਝਾਤੀ ਮਾਰੀ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ, ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਮੋਮਬੱਤੀ ਫੜੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਚਿੱਟਾ, ਭਾਵੁਕ ਚਿਹਰਾ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੇ ਨਾਲ ਦਬਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਬਿਲਕੁਲ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੋ ਰਾਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।

ਅਸੀਂ ਮੁਹਿੰਮ ਦੀ ਕੋਈ ਯੋਜਨਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਸੀ, ਪਰ ਬੈਰੋਨੇਟ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਸਿੱਧਾ ਰਸਤਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਭ ਤੋਂ ਕੁਦਰਤੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਬੈਰੀਮੋਰ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਸਾਹ ਨਾਲ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਕੰਬਦਾ ਹੋਇਆ। ਉਸਦੀਆਂ ਹਨੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ, ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਚਿੱਟੇ ਮਖੌਟੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ, ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਵੇਖਦਿਆਂ ਡਰ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ।

"ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਬੈਰੀਮੋਰ?"

"ਕੁਝ ਨਹੀਂ, ਸਰ।" ਉਸਦੀ ਬੇਚੈਨੀ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬੋਲਣ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੋਮਬੱਤੀ ਦੇ ਹਿੱਲਣ ਨਾਲ ਪਰਛਾਵੇਂ ਉੱਪਰ-ਨੀਚੇ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ। "ਇਹ ਖਿੜਕੀ ਸੀ, ਸਰ। ਮੈਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਘੁੰਮਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ।"

"ਦੂਜੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ?"

"ਹਾਂ, ਸਰ, ਸਾਰੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ।"

"ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ, ਬੈਰੀਮੋਰ," ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਨੇ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ; "ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਸੱਚਾਈ ਕੱਢਣ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਲਦੀ ਦੱਸਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਸਨੂੰ ਜਲਦੀ ਦੱਸਣ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਤੋਂ ਬਚਾਏਗਾ। ਹੁਣ ਆਓ! ਕੋਈ ਝੂਠ ਨਹੀਂ! ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ?"

ਉਸ ਬੰਦੇ ਨੇ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਬੇਵੱਸੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵਾਂਗ ਮਰੋੜੇ ਜੋ ਸ਼ੱਕ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਦੀ ਆਖਰੀ ਹੱਦ 'ਤੇ ਹੋਵੇ।

"ਮੈਂ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸਰ। ਮੈਂ ਖਿੜਕੀ ਕੋਲ ਮੋਮਬੱਤੀ ਫੜੀ ਹੋਈ ਸੀ।"

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਖਿੜਕੀ ਕੋਲ ਮੋਮਬੱਤੀ ਕਿਉਂ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਸੀ?"

"ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਪੁੱਛੋ, ਸਰ ਹੈਨਰੀ - ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਪੁੱਛੋ! ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਚਨ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਸਰ, ਕਿ ਇਹ ਮੇਰਾ ਭੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਜੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਲੁਕਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।"

ਮੈਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਟਲਰ ਦੇ ਕੰਬਦੇ ਹੱਥ ਤੋਂ ਮੋਮਬੱਤੀ ਲੈ ਲਈ।

"ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਕੇਤ ਵਜੋਂ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਚਲੋ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਹੈ।" ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੜਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਰਾਤ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਝਾਕਿਆ। ਅਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਰੁੱਖਾਂ ਦੇ ਕਾਲੇ ਕਿਨਾਰੇ ਅਤੇ ਮੂਰ ਦੇ ਹਲਕੇ ਫੈਲਾਅ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਚੰਦਰਮਾ ਬੱਦਲਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਂ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਚੀਕ ਮਾਰੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੀਲੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਬਿੰਦੂ ਨੇ ਅਚਾਨਕ ਹਨੇਰੇ ਪਰਦੇ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਖਿੜਕੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਕਾਲੇ ਵਰਗ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚਮਕਿਆ ਸੀ।

"ਇਹ ਉੱਥੇ ਹੈ!" ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ।

“ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਸਰ, ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ!” ਬਟਲਰ ਅੰਦਰ ਆਇਆ; “ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਸਰ -”

"ਆਪਣੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਪਾਰ ਕਰ ਦਿਓ, ਵਾਟਸਨ!" ਬੈਰੋਨੇਟ ਚੀਕਿਆ। "ਦੇਖੋ, ਦੂਜੇ ਵੀ ਚਲਦੇ ਹਨ! ਹੁਣ, ਤੁਸੀਂ ਬਦਮਾਸ਼, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸੰਕੇਤ ਹੈ? ਆਓ, ਬੋਲੋ! ਬਾਹਰ ਤੁਹਾਡਾ ਸਾਥੀ ਕੌਣ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਕੀ ਹੈ ਜੋ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ?"

ਉਸ ਆਦਮੀ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋ ਗਿਆ।

"ਇਹ ਮੇਰਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਡਾ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸਾਂਗਾ।"

"ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਨੌਕਰੀ ਤੁਰੰਤ ਛੱਡ ਦਿਓ।"

"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ, ਸਰ। ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ।"

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਗਰਜ ਨਾਲ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਿਵਾਰ ਇਸ ਛੱਤ ਹੇਠ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਹਨੇਰੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘਾ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ।"

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਸਰ; ਨਹੀਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ!" ਇਹ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੀ, ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੈਰੀਮੋਰ, ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨਾਲੋਂ ਪੀਲੀ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਡਰਾਉਣੀ, ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ। ਸ਼ਾਲ ਅਤੇ ਸਕਰਟ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਭਾਰੀ ਸਰੀਰ ਹਾਸੋਹੀਣਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਤੀਬਰਤਾ ਨਾ ਹੁੰਦੀ।

"ਸਾਨੂੰ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਐਲਿਜ਼ਾ। ਇਹ ਇਸਦਾ ਅੰਤ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਡਾ ਸਮਾਨ ਪੈਕ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ," ਬਟਲਰ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਓ, ਜੌਨ, ਜੌਨ, ਕੀ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਹੈ, ਸਰ ਹੈਨਰੀ - ਸਭ ਮੇਰਾ। ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸਿਵਾਏ ਮੇਰੇ ਲਈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ।"

"ਤਾਂ ਬੋਲੋ! ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ?"

"ਮੇਰਾ ਦੁਖੀ ਭਰਾ ਮੂਰ 'ਤੇ ਭੁੱਖਾ ਮਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਹੀ ਮਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ। ਰੌਸ਼ਨੀ ਉਸ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਲਈ ਭੋਜਨ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਬਾਹਰਲੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਸਨੂੰ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਤੁਹਾਡਾ ਭਰਾ ਹੈ -"

"ਭੱਜਿਆ ਹੋਇਆ ਦੋਸ਼ੀ, ਸਰ - ਸੇਲਡਨ, ਅਪਰਾਧੀ।"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਸਰ," ਬੈਰੀਮੋਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰਾ ਭੇਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸੁਣ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

ਤਾਂ ਫਿਰ, ਇਹ ਰਾਤ ਨੂੰ ਚੋਰੀ-ਛਿਪੇ ਮੁਹਿੰਮਾਂ ਅਤੇ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸੀ। ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਔਰਤ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਬਦਨਾਮ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ-ਜੁਲਦਾ ਸੀ?

"ਹਾਂ, ਸਰ, ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਸੈਲਡਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰਾ ਛੋਟਾ ਭਰਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੁੰਡਾ ਸੀ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਂਦੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਦਿੰਦੇ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਉਸਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ ਬਣੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਚਾਹੇ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਦੁਸ਼ਟ ਸਾਥੀ ਮਿਲੇ, ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੇ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦਾ ਦਿਲ ਤੋੜਿਆ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਨਾਮ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਘਸੀਟਿਆ। ਅਪਰਾਧ ਤੋਂ ਅਪਰਾਧ ਤੱਕ ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਡੁੱਬਦਾ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਦਇਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਕੈਫੋਲਡ ਤੋਂ ਖੋਹ ਲਿਆ ਹੈ; ਪਰ ਮੇਰੇ ਲਈ, ਸਰ, ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਹ ਛੋਟਾ ਘੁੰਗਰਾਲੇ ਸਿਰ ਵਾਲਾ ਮੁੰਡਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਪਾਲਿਆ ਅਤੇ ਖੇਡਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਭੈਣ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਇਸੇ ਲਈ ਉਸਨੇ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋੜੀ, ਸਰ। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਰਾਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਘਸੀਟਦਾ ਹੋਇਆ, ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਭੁੱਖਾ, ਵਾਰਡਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ? ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲੈ ਗਏ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਖੁਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕੀਤੀ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ, ਸਰ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਨਾਲੋਂ ਮੂਰ 'ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋਵੇਗਾ।" ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਰੌਲਾ-ਰੱਪਾ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਉੱਥੇ ਹੀ ਲੁਕਿਆ ਰਿਹਾ। ਪਰ ਹਰ ਦੂਜੀ ਰਾਤ ਅਸੀਂ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚ ਬੱਤੀ ਲਗਾ ਕੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਉੱਥੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਪਤੀ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਰੋਟੀ ਅਤੇ ਮਾਸ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਹਰ ਰੋਜ਼ ਅਸੀਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਹ ਉੱਥੇ ਸੀ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਸੀ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਸੱਚਾਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਈਸਾਈ ਔਰਤ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਦਾ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

ਔਰਤ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਤੀਬਰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਆਏ ਜੋ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵੀ ਲੈ ਕੇ ਗਏ।

"ਕੀ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਬੈਰੀਮੋਰ?"

"ਹਾਂ, ਸਰ ਹੈਨਰੀ। ਇਸਦਾ ਹਰ ਸ਼ਬਦ।"

"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦਾ। ਮੈਂ ਜੋ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਓ। ਤੁਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਓ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਵੇਰੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਗੱਲ ਕਰਾਂਗੇ।"

ਜਦੋਂ ਉਹ ਚਲੇ ਗਏ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇਖਿਆ। ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਨੇ ਖਿੜਕੀ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਰਾਤ ਦੀ ਠੰਢੀ ਹਵਾ ਸਾਡੇ ਚਿਹਰਿਆਂ 'ਤੇ ਝਪਕ ਰਹੀ ਸੀ। ਦੂਰ ਕਾਲੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਵੀ ਪੀਲੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦਾ ਉਹ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਬਿੰਦੂ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ," ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਥੋਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ ਹੈ?"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਲੈਫਟ ਟੋਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ।"

"ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਮੀਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੂਰ ਨਹੀਂ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਉਹ।"

"ਖੈਰ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇਕਰ ਬੈਰੀਮੋਰ ਨੂੰ ਖਾਣਾ ਉਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਪਵੇ। ਅਤੇ ਉਹ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਖਲਨਾਇਕ, ਉਸ ਮੋਮਬੱਤੀ ਦੇ ਕੋਲ। ਗਰਜ ਨਾਲ, ਵਾਟਸਨ, ਮੈਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਲੈਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ!"

ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਇਆ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਬੈਰੀਮੋਰਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਰੋਸੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਹੋਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭੇਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਆਦਮੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਲਈ ਖ਼ਤਰਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਬੇਰੋਕ ਬਦਮਾਸ਼ ਜਿਸ ਲਈ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਤਰਸ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਬਹਾਨਾ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾ ਰਹੇ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਵਾਪਸ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕੇ। ਉਸਦੇ ਬੇਰਹਿਮ ਅਤੇ ਹਿੰਸਕ ਸੁਭਾਅ ਨਾਲ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸਾਡਾ ਹੱਥ ਫੜਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾਉਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਤ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਸਾਡੇ ਗੁਆਂਢੀ ਸਟੈਪਲਟਨ ਉਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੇ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਨੂੰ ਸਾਹਸ ਲਈ ਇੰਨਾ ਉਤਸੁਕ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਆਵਾਂਗਾ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"ਫਿਰ ਆਪਣਾ ਰਿਵਾਲਵਰ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੇ ਬੂਟ ਪਾ ਲਓ। ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਅਸੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੀਏ, ਓਨਾ ਹੀ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬੰਦਾ ਆਪਣੀ ਬੱਤੀ ਬੁਝਾ ਕੇ ਬੰਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਪੰਜ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਬਾਹਰ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਮੁਹਿੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਪਤਝੜ ਦੀ ਹਵਾ ਦੀ ਧੁੰਦਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਅਤੇ ਡਿੱਗਦੇ ਪੱਤਿਆਂ ਦੀ ਸਰਸਰਾਹਟ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਹਨੇਰੇ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਲੰਘੇ। ਰਾਤ ਦੀ ਹਵਾ ਨਮੀ ਅਤੇ ਸੜਨ ਦੀ ਗੰਧ ਨਾਲ ਭਾਰੀ ਸੀ। ਕਦੇ-ਕਦੇ ਚੰਦਰਮਾ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਬਾਹਰ ਝਾਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਬੱਦਲ ਅਸਮਾਨ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਘੁੰਮ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਮੂਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਆਏ, ਇੱਕ ਪਤਲੀ ਬਾਰਿਸ਼ ਹੋਣ ਲੱਗੀ। ਸਾਹਮਣੇ ਅਜੇ ਵੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਲਗਾਤਾਰ ਬਲ ਰਹੀ ਸੀ।

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਹੋ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੀ ਫ਼ਸਲ ਹੈ।"

"ਸਾਨੂੰ ਉਸ 'ਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਾਬੂ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਹਤਾਸ਼ ਆਦਮੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਹਿਮ 'ਤੇ ਰੱਖ ਲਵਾਂਗੇ।"

"ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਵਾਟਸਨ," ਬੈਰੋਨੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਹੋਮਜ਼ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹੇਗਾ? ਹਨੇਰੇ ਦੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬਾਰੇ ਕੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੁਰਾਈ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉੱਚੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ?"

ਜਿਵੇਂ ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਅਚਾਨਕ ਮੂਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਅਜੀਬ ਚੀਕ ਉੱਠੀ ਜੋ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਹਾਨ ਗ੍ਰਿਮਪੇਨ ਮਾਇਰ ਦੀਆਂ ਸਰਹੱਦਾਂ 'ਤੇ ਸੁਣੀ ਸੀ। ਇਹ ਰਾਤ ਦੀ ਚੁੱਪ ਵਿੱਚੋਂ ਹਵਾ ਦੇ ਨਾਲ ਆਈ, ਇੱਕ ਲੰਬੀ, ਡੂੰਘੀ ਬੁੜਬੁੜ, ਫਿਰ ਇੱਕ ਵਧਦੀ ਹੋਈ ਚੀਕ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਦਾਸ ਕਰਾਹਟ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਰ ਗਈ। ਵਾਰ-ਵਾਰ ਇਹ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਸਾਰੀ ਹਵਾ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਧੜਕ ਰਹੀ ਸੀ, ਤੇਜ਼, ਜੰਗਲੀ, ਅਤੇ ਡਰਾਉਣੀ। ਬੈਰੋਨੇਟ ਨੇ ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ ਫੜ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਚਿੱਟਾ ਚਮਕ ਗਿਆ।

"ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ, ਇਹ ਕੀ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ?"

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੂਰ 'ਤੇ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੁਣਿਆ ਸੀ।"

ਇਹ ਦਮ ਤੋੜ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਚੁੱਪ ਛਾ ਗਈ। ਅਸੀਂ ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਫੜਦੇ ਰਹੇ, ਪਰ ਕੁਝ ਨਾ ਨਿਕਲਿਆ।

"ਵਾਟਸਨ," ਬੈਰੋਨੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਇੱਕ ਕੁੱਤੇ ਦੀ ਚੀਕ ਸੀ।"

ਮੇਰੀਆਂ ਨਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਖੂਨ ਠੰਢਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਹੋਈ ਦਹਿਸ਼ਤ ਬਾਰੇ ਦੱਸ ਰਹੀ ਸੀ।

"ਇਸ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"WHO?"

"ਪੇਂਡੂ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਲੋਕ।"

"ਓਹ, ਉਹ ਅਣਜਾਣ ਲੋਕ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਿਉਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?"

"ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਵਾਟਸਨ। ਉਹ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ?"

ਮੈਂ ਝਿਜਕਿਆ ਪਰ ਸਵਾਲ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ।

"ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਬਾਸਕਰਵਿਲਜ਼ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਰੋਣਾ ਹੈ।"

ਉਹ ਹਉਕਾ ਭਰਿਆ ਅਤੇ ਕੁਝ ਪਲਾਂ ਲਈ ਚੁੱਪ ਰਿਹਾ।

"ਇਹ ਇੱਕ ਕੁੱਤਾ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ, "ਪਰ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੀਲ ਦੂਰ ਤੋਂ ਆਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਪਾਰ ਤੋਂ।"

"ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਔਖਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਿੱਥੋਂ ਆਇਆ।"

"ਇਹ ਹਵਾ ਦੇ ਨਾਲ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਡਿੱਗਿਆ। ਕੀ ਇਹ ਮਹਾਨ ਗ੍ਰਿਮਪੇਨ ਮਾਈਰ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ?"

"ਹਾਂ ਇਹ ਹੈ."

"ਖੈਰ, ਇਹ ਉੱਪਰ ਸੀ। ਹੁਣ ਆਓ, ਵਾਟਸਨ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਕੁੱਤੇ ਦਾ ਰੋਣਾ ਸੀ? ਮੈਂ ਬੱਚਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਬੋਲਣ ਤੋਂ ਡਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਸਟੈਪਲਟਨ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਜੀਬ ਪੰਛੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਕੁੱਤਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ, ਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸੱਚਾਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੇ ਹਨੇਰੇ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਖ਼ਤਰਾ ਹੋਵੇ? ਤੁਸੀਂ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ, ਵਾਟਸਨ?"

"ਨਹੀਂ ਨਹੀਂ।"

"ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੱਸਣਾ ਇੱਕ ਗੱਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਮੂਰ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੀਕ ਸੁਣਨਾ ਦੂਜੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਚਾਚਾ ਜੀ! ਜਦੋਂ ਉਹ ਲੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਕੁੱਤੇ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਨ। ਇਹ ਸਭ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਡਰਪੋਕ ਹਾਂ, ਵਾਟਸਨ, ਪਰ ਉਹ ਆਵਾਜ਼ ਮੇਰੇ ਖੂਨ ਨੂੰ ਜੰਮ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੋ!"

ਇਹ ਸੰਗਮਰਮਰ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਵਾਂਗ ਠੰਡਾ ਸੀ।

"ਤੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੇਂਗਾ।"

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਰੌਲਾ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਸਕਾਂਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦੇ ਹੋ?"

"ਕੀ ਅਸੀਂ ਵਾਪਸ ਮੁੜ ਜਾਈਏ?"

"ਨਹੀਂ, ਗਰਜ ਨਾਲ; ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਬਾਹਰ ਆਏ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਰਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੱਗਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਰਕ ਦਾ ਕੁੱਤਾ, ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ, ਸਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਰਿਹਾ। ਆਓ! ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖਾਂਗੇ ਜੇਕਰ ਟੋਏ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮੂਰ 'ਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ।"

ਅਸੀਂ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਠੋਕਰ ਖਾਂਦੇ ਰਹੇ, ਸਾਡੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਕੱਚੀਆਂ ਪਹਾੜੀਆਂ ਦੇ ਕਾਲੇ ਕਰਮ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੀਲੇ ਰੰਗ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਲਗਾਤਾਰ ਬਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਘੋਰ ਹਨੇਰੀ ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੀ ਦੂਰੀ ਜਿੰਨੀ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਝਲਕ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਜਾਪਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਇਹ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਗਜ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਿੱਥੋਂ ਆਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਸੀ। ਇੱਕ ਗਟਰਿੰਗ ਮੋਮਬੱਤੀ ਚੱਟਾਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਦਰਾੜ ਵਿੱਚ ਫਸੀ ਹੋਈ ਸੀ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਹਰ ਪਾਸੇ ਘੇਰਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਹਵਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਹਾਲ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ। ਗ੍ਰੇਨਾਈਟ ਦੇ ਇੱਕ ਪੱਥਰ ਨੇ ਸਾਡੇ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਛੁਪਾ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਝੁਕ ਕੇ ਅਸੀਂ ਸਿਗਨਲ ਲਾਈਟ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ। ਮੂਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇਸ ਇੱਕਲੀ ਮੋਮਬੱਤੀ ਨੂੰ ਬਲਦਾ ਦੇਖਣਾ ਅਜੀਬ ਸੀ, ਇਸਦੇ ਨੇੜੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਿੱਧੀ ਪੀਲੀ ਲਾਟ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਹਰ ਪਾਸੇ ਚੱਟਾਨ ਦੀ ਚਮਕ।

"ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰੀਏ?" ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਨੇ ਫੁਸਫੁਸਾਇਆ।

"ਇੱਥੇ ਰੁਕੋ। ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਆਪਣੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਝਲਕ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹੋਂ ਸ਼ਬਦ ਹੀ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲੇ ਸਨ। ਚੱਟਾਨਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰੋਂ, ਜਿਸ ਤਰੇੜ ਵਿੱਚ ਮੋਮਬੱਤੀ ਬਲਦੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਟ ਪੀਲਾ ਚਿਹਰਾ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਚਿਹਰਾ, ਜੋ ਕਿ

ਸਾਰੇ ਸੀਵ ਅਤੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਜਨੂੰਨ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਚਿੱਕੜ ਨਾਲ ਭਰਿਆ, ਚਮਕਦਾਰ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲਾ, ਅਤੇ ਮੈਟ ਕੀਤੇ ਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਜੰਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦਾ ਸੀ ਜੋ ਪਹਾੜੀਆਂ ਦੇ ਟੋਇਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਉਸਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਉਸਦੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ, ਚਲਾਕ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ ਜੋ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਸੱਜੇ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਵੇਖਦੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਚਲਾਕ ਅਤੇ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰ ਜਿਸਨੇ ਸ਼ਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕਦਮ ਸੁਣੇ ਹੋਣ।

ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ ਸੀ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੈਰੀਮੋਰ ਕੋਲ ਕੋਈ ਨਿੱਜੀ ਸੰਕੇਤ ਸੀ ਜੋ ਅਸੀਂ ਦੇਣ ਤੋਂ ਅਣਗੌਲਿਆ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਆਦਮੀ ਕੋਲ ਇਹ ਸੋਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਹੋਵੇ ਕਿ ਸਭ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਦੁਸ਼ਟ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਡਰ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਲ ਉਹ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਬੁਝਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਅਲੋਪ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਅਤੇ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਨੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ। ਉਸੇ ਪਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਸਰਾਪ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੱਟਾਨ ਸੁੱਟਿਆ ਜੋ ਉਸ ਪੱਥਰ 'ਤੇ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਜਿਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪਨਾਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਛੋਟੇ, ਬੈਠਣ ਵਾਲੇ, ਮਜ਼ਬੂਤ-ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਸ਼ਕਲ ਦੀ ਇੱਕ ਝਲਕ ਦੇਖੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਭੱਜਣ ਲਈ ਮੁੜਿਆ। ਉਸੇ ਪਲ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਮੌਕਾ ਨਾਲ ਚੰਦਰਮਾ ਬੱਦਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ। ਅਸੀਂ ਪਹਾੜੀ ਦੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਭੱਜੇ, ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਆਦਮੀ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਦੌੜ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਪਹਾੜੀ ਬੱਕਰੀ ਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਪੱਥਰਾਂ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਰਿਵਾਲਵਰ ਦੀ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਲੰਬੀ ਗੋਲੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਪਾਹਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਿਰਫ ਹਮਲਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਲਿਆਇਆ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਹੱਥੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰਨ ਲਈ ਜੋ ਭੱਜ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਤੇਜ਼ ਦੌੜਾਕ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗੀ ਸਿਖਲਾਈ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾੜਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਤੱਕ ਚੰਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖਦੇ ਰਹੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਰ ਪਹਾੜੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਪੱਥਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਘੁੰਮਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਕਣ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਅਸੀਂ ਭੱਜਦੇ ਰਹੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਡਾ ਨਹੀਂ ਗਏ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਸਥਾਨ ਹੋਰ ਚੌੜਾ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਰੁਕ ਗਏ ਅਤੇ ਦੋ ਚੱਟਾਨਾਂ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਏ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਅਲੋਪ ਹੁੰਦੇ ਦੇਖਿਆ।

ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਪਲ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਅਣਕਿਆਸੀ ਗੱਲ ਵਾਪਰੀ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਚੱਟਾਨਾਂ ਤੋਂ ਉੱਠੇ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਪਿੱਛਾ ਛੱਡ ਕੇ ਘਰ ਜਾਣ ਲਈ ਮੁੜ ਰਹੇ ਸੀ। ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਚੰਦਰਮਾ ਨੀਵਾਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਗ੍ਰੇਨਾਈਟ ਟੌਰ ਦਾ ਨੁਕੀਲਾ ਸਿਖਰ ਇਸਦੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਚੱਕਰ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਵਕਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਉੱਥੇ, ਉਸ ਚਮਕਦਾਰ ਪਿਛੋਕੜ 'ਤੇ ਇੱਕ ਆਬਨੂਸ ਮੂਰਤੀ ਵਾਂਗ ਕਾਲੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ, ਮੈਂ ਟੌਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੇਖੀ। ਇਹ ਨਾ ਸੋਚੋ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਭਰਮ ਸੀ, ਹੋਮਜ਼। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਨਿਰਣਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਚਿੱਤਰ ਇੱਕ ਲੰਬੇ, ਪਤਲੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੱਖ ਕਰਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਉਸਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਜੋੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਪੀਟ ਅਤੇ ਗ੍ਰੇਨਾਈਟ ਦੇ ਉਸ ਵਿਸ਼ਾਲ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਆਤਮਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਆਦਮੀ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਲੰਬਾ

ਆਦਮੀ ਸੀ। ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਚੀਕ ਨਾਲ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬੈਰੋਨੇਟ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਜਿਸ ਪਲ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਬਾਂਹ ਫੜਨ ਲਈ ਮੁੜਿਆ ਸੀ, ਉਸੇ ਪਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਦਮੀ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਗ੍ਰੇਨਾਈਟ ਦਾ ਤਿੱਖਾ ਸਿਖਰ ਅਜੇ ਵੀ ਚੰਦਰਮਾ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਕਿਨਾਰੇ ਨੂੰ ਕੱਟ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਸਦੀ ਚੋਟੀ 'ਤੇ ਉਸ ਚੁੱਪ ਅਤੇ ਗਤੀਹੀਣ ਮੂਰਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਮੈਂ ਉਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਟੋਰ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਕੁਝ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸੀ। ਬੈਰੋਨੇਟ ਦੀਆਂ ਨਾੜੀਆਂ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਚੀਕ ਤੋਂ ਕੰਬ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਹਨੇਰੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਾਉਂਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਨਵੇਂ ਸਾਹਸ ਦੇ ਮੂਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਟੋਰ 'ਤੇ ਇਸ ਇਕੱਲੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਰੋਮਾਂਚ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੀ ਅਜੀਬ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਮਾਂਡਿੰਗ ਰਵੱਈਏ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। "ਇੱਕ ਵਾਰਡਰ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਭੱਜਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੂਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੋਟਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।" ਖੈਰ, ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਅੱਜ ਸਾਡਾ ਮਤਲਬ ਪ੍ਰਿੰਸਟਾਊਨ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੁੰਮ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਖ਼ਤ ਲਾਈਨਾਂ ਹਨ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੈਦੀ ਵਜੋਂ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਜਿੱਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਦੇ ਸਾਹਸ ਅਜਿਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹੋਮਜ਼, ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ ਕੁਝ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਬੇਸ਼ੱਕ ਕਾਫ਼ੀ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਤੱਥ ਦੱਸਾਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿੱਟਿਆਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਤਰੱਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਬੈਰੀਮੋਰਸ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਮਨੋਰਥ ਲੱਭ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਆਪਣੇ ਰਹੱਸਾਂ ਅਤੇ ਅਜੀਬ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਵਾਲਾ ਮੂਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਾਂਗ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਆਪਣੀ ਅਗਲੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਵੀ ਕੁਝ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾ ਸਕਾਂਗਾ। ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆ ਸਕੋ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਅਗਲੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਣੋਗੇ।

ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਦੀ ਡਾਇਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅੰਸ਼

ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਤੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਿਆ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਭੇਜੀਆਂ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਢੰਗ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਯਾਦਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਡਾਇਰੀ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਰੱਖੀ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕੁਝ ਅੰਸ਼ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣਗੇ ਜੋ ਮੇਰੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ 'ਤੇ ਹਰ ਵੇਰਵੇ ਵਿੱਚ ਅਮਿੱਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਿਰ ਹਨ। ਫਿਰ, ਮੈਂ ਉਸ ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਸਾਡੇ ਅਸਫਲ ਪਿੱਛਾ ਅਤੇ ਮੂਰ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਹੋਰ ਅਜੀਬ ਤਜ਼ਰਬਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਈ ਸੀ।

16 ਅਕਤੂਬਰ — ਇੱਕ ਸੁਸਤ ਅਤੇ ਧੁੰਦਲਾ ਦਿਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੂੰਦ-ਬੂੰਦ ਮੀਂਹ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਘਰ ਘੁੰਮਦੇ ਬੱਦਲਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਮੂਰ ਦੇ ਉਦਾਸ ਮੋੜ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਉੱਠਦੇ ਹਨ, ਪਹਾੜੀਆਂ ਦੇ ਕਿਨਾਰਿਆਂ 'ਤੇ

ਪਤਲੀਆਂ, ਚਾਂਦੀ ਦੀਆਂ ਨਾੜੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਪੱਥਰ ਚਮਕਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਿੱਲੇ ਚਿਹਰਿਆਂ 'ਤੇ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਹਰ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਉਦਾਸੀ ਹੈ। ਰਾਤ ਦੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੈਰੋਨੇਟ ਇੱਕ ਕਾਲੇ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਭਾਰ ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਖ਼ਤਰੇ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਾਂ - ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੌਜੂਦ ਖ਼ਤਰਾ, ਜੋ ਕਿ ਹੋਰ ਵੀ ਭਿਆਨਕ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ।

ਅਤੇ ਕੀ ਮੈਂ ਅਜਿਹੀ ਭਾਵਨਾ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ? ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਲੰਬੇ ਕ੍ਰਮ 'ਤੇ ਗੌਰ ਕਰੋ ਜੋ ਸਾਡੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਕਿਸੇ ਭਿਆਨਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਾਲ ਦੇ ਆਖਰੀ ਨਿਵਾਸੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੈ, ਜੋ ਪਰਿਵਾਰਕ ਕਥਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਮੂਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਜੀਵ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ ਦੋ ਵਾਰ ਉਹ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਹੈ ਜੋ ਦੂਰੋਂ ਇੱਕ ਕੁੱਤੇ ਦੇ ਖਾਤਮੇ ਵਰਗੀ ਸੀ। ਇਹ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ਯੋਗ, ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਆਮ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਵੇ। ਇੱਕ ਸਪੈਕਟ੍ਰਲ ਕੁੱਤਾ ਜੋ ਭੌਤਿਕ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਛੱਡਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਵਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਚੀਕ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਟੈਪਲਟਨ ਅਜਿਹੇ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਫਸ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੋਰਟੀਮਰ ਵੀ; ਪਰ ਜੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗੁਣ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਆਮ ਸਮਝ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਰੀਬ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਉਤਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਇੱਕ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਕੁੱਤੇ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹਨ ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ ਅਤੇ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਨਰਕ ਦੀ ਅੱਗ ਦੀ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਨਾਲ ਵਰਣਨ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਹੋਮਜ਼ ਅਜਿਹੀਆਂ ਮਨਘੜਤ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣੇਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਏਜੰਟ ਹਾਂ। ਪਰ ਤੱਥ ਤਾਂ ਤੱਥ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੋ ਵਾਰ ਇਸਨੂੰ ਮੂਰ 'ਤੇ ਰੋਂਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਇਸ 'ਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਕੁੱਤਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ; ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕੁੱਤਾ ਕਿੱਥੇ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਭੋਜਨ ਕਿੱਥੋਂ ਮਿਲਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਕਿੱਥੋਂ ਆਇਆ, ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਦਿਨ ਵੇਲੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ? ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਗਭਗ ਓਨੀਆਂ ਹੀ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿੰਨੀਆਂ ਕਿ ਦੂਜੇ। ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ, ਕੁੱਤੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਏਜੰਸੀ, ਕੈਬ ਵਿੱਚ ਆਦਮੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਪੱਤਰ ਜਿਸਨੇ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਨੂੰ ਮੂਰ ਵਿਰੁੱਧ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਅਸਲੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਮਣ ਵਾਂਗ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੋਸਤ ਦਾ ਕੰਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਦੋਸਤ ਜਾਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੁਣ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਕੀ ਉਹ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਸਨੇ ਇੱਥੇ ਸਾਡਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਕੀ ਉਹ - ਕੀ ਉਹ ਉਹ ਅਜਨਬੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਟੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ?

ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਵੱਲ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਹੀ ਵੇਖੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ। ਉਹ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੁਣ ਸਾਰੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਸਟੈਪਲਟਨ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਉੱਚਾ ਸੀ, ਫਰੈਂਕਲੈਂਡ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਪਤਲਾ। ਬੈਰੀਮੋਰ ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਉਦੋਂ ਵੀ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਝਿੜਕਿਆ। ਜੇ ਮੈਂ ਉਸ ਆਦਮੀ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਊਰਜਾਵਾਂ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।

ਮੇਰਾ ਪਹਿਲਾ ਇਰਾਦਾ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੱਸਣਾ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਦੂਜਾ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸਿਆਣਾ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਖੇਡ ਖੇਡਾਂ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੀ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਗੱਲ ਕਰਾਂ। ਉਹ ਚੁੱਪ ਅਤੇ ਬੇਚੈਨ ਹੈ। ਮੂਰ 'ਤੇ ਉਸ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਉਸਦੀਆਂ ਨਾੜਾਂ ਅਜੀਬ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਿੱਲ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਉਸਦੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕਾਂਗਾ।

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਨਾਸ਼ਤੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇਖਿਆ। ਬੈਰੀਮੋਰ ਨੇ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਮੰਗੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਧਿਐਨ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਸਨ। ਬਿਲੀਅਰਡ-ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਬੈਠੀ ਮੈਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਉੱਚੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਸੁਣੀਆਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਚਰਚਾ ਅਧੀਨ ਬਿੰਦੂ ਕੀ ਸੀ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਬੈਰੋਨੇਟ ਨੇ ਆਪਣਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ।

"ਬੈਰੀਮੋਰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਜੀਜੇ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਰਾਜ਼ ਦੱਸਿਆ ਸੀ।"

ਬਟਲਰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਫਿੱਕਾ ਪਰ ਬਹੁਤ ਇਕੱਠਾ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਬਹੁਤ ਗਰਮਜੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ ਹੋਵਾਂ, ਸਰ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋ ਸੱਜਣਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੈਲਡਨ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ। ਉਸ ਗਰੀਬ ਆਦਮੀ ਕੋਲ ਲੜਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਬਿਨਾਂ ਮੇਰੇ ਉਸਦੇ ਟਰੈਕ 'ਤੇ ਹੋਰ ਲਗਾਏ।"

"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਗੱਲ ਵੱਖਰੀ ਹੁੰਦੀ," ਬੈਰੋਨੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕੇ।"

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਰ ਹੈਨਰੀ - ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ।"

"ਉਹ ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ। ਮੂਰ ਉੱਤੇ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਇਕੱਲੇ ਘਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਟਿੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੀ ਇੱਕ ਝਲਕ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਮਿਸਟਰ ਸਟੈਪਲਟਨ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਦੇਖੋ, ਜਿਸਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਖੁਦ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਤਾਲੇ ਅਤੇ ਚਾਬੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਕਿਸੇ ਲਈ ਵੀ ਕੋਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਚੋਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਸਰ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਆਪਣਾ ਗੰਭੀਰ ਵਾਅਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਸਰ ਹੈਨਰੀ, ਕਿ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਉਹ ਦੱਖਣੀ ਅਮਰੀਕਾ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਸਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਨਾ ਦੱਸੋ ਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਮੂਰ 'ਤੇ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉੱਥੇ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਚੁੱਪ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜਹਾਜ਼ ਉਸਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਸਰ, ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਾ ਕਹੋ।"

"ਤੂੰ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈਂ, ਵਾਟਸਨ?"

ਮੈਂ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਏ। "ਜੇ ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਟੈਕਸਦਾਤਾ ਦੇ ਬੋਝ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਦਿੰਦਾ।"
"ਪਰ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕ ਲਵੇ?"
"ਉਹ ਇੰਨਾ ਪਾਗਲਪਨ ਵਾਲਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਸਰ। ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਪਰਾਧ ਕਰਨਾ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।"
"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਖੈਰ, ਬੈਰੀਮੋਰ -"
"ਰੱਬ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦੇਵੇ, ਸਰ, ਅਤੇ ਦਿਲੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ! ਜੇ ਮੇਰੀ ਬੇਚਾਰੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਲੈ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਮਰ ਜਾਂਦਾ।"
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਘਿਨਾਉਣੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹੱਲਾਸ਼ੇਰੀ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਵਾਟਸਨ? ਪਰ, ਜੋ ਅਸੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਅੰਤ ਹੈ। ਠੀਕ ਹੈ, ਬੈਰੀਮੋਰ, ਤੁਸੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ।"
ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੇ ਕੁਝ ਟੁੱਟੇ-ਭੱਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਆਦਮੀ ਮੁੜਿਆ, ਪਰ ਉਹ ਝਿਜਕਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ।
"ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਇੰਨੇ ਦਿਆਲੂ ਰਹੇ ਹੋ, ਸਰ, ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਪਤਾ ਹੈ, ਸਰ ਹੈਨਰੀ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਬਾਅਦ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਾ। ਮੈਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਇਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਇਹ ਗਰੀਬ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਦੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਹੈ।"
ਬੈਰੋਨੇਟ ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੋਵੇਂ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸੀ। "ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਮਰਿਆ?"
"ਨਹੀਂ, ਸਰ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ।"
"ਫਿਰ ਕੀ?"
"ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਗੇਟ 'ਤੇ ਕਿਉਂ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਸੀ।"
"ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ! ਉਹ?"
"ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ."
"ਅਤੇ ਔਰਤ ਦਾ ਨਾਮ?"
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ, ਸਰ, ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅੱਖਰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਉਸਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅੱਖਰ L. L ਸਨ।"
"ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ, ਬੈਰੀਮੋਰ?"
"ਖੈਰ, ਸਰ ਹੈਨਰੀ, ਤੁਹਾਡੇ ਚਾਚੇ ਕੋਲ ਉਸ ਸਵੇਰੇ ਇੱਕ ਚਿੱਠੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚਿੱਠੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਆਦਮੀ ਸਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਿਆਲੂ ਦਿਲ ਲਈ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਹਰ ਕੋਈ ਜੋ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਖੁਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਉਸ ਵੱਲ ਮੁੜਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਉਸ ਸਵੇਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ, ਸਿਰਫ ਇਹ ਇੱਕ ਚਿੱਠੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਕੂਮਬੇ ਟਰੇਸੀ ਤੋਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੰਬੋਧਿਤ ਸੀ।"
"ਖੈਰ?"

"ਖੈਰ, ਸਰ, ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ, ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨਾ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਕੁਝ ਹਫ਼ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਹ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ - ਇਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਛੂਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਗਰੇਟ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੜੇ ਹੋਏ ਪੱਤਰ ਦੀ ਰਾਖ ਮਿਲੀ। ਇਸਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੜ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਪਰਚੀ, ਇੱਕ ਪੰਨੇ ਦਾ ਅੰਤ, ਇਕੱਠੇ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਲਿਖਤ ਅਜੇ ਵੀ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਕਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸਲੇਟੀ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਪੱਤਰ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੋਸਟਸਕ੍ਰਿਪਟ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ: 'ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਹੋ, ਇਸ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਸਾੜ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਦਸ ਵਜੇ ਤੱਕ ਗੇਟ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਓ। ਇਸਦੇ ਹੇਠਾਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅੱਖਰ L. L. 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।"

"ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਉਹ ਪਰਚੀ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ, ਸਰ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਹਿਲਾਇਆ ਤਾਂ ਇਹ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਟੁੱਟ ਗਿਆ।"

"ਕੀ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪੱਤਰ ਮਿਲੇ ਸਨ?"

"ਖੈਰ, ਸਰ, ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਵੱਲ ਕੋਈ ਖਾਸ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਆਇਆ।"

"ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਐਲ.ਐਲ. ਕੌਣ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ, ਸਰ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਜੋ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਔਰਤ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਸਕੀਏ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਦੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ।"

"ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ, ਬੈਰੀਮੋਰ, ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜਾਣਕਾਰੀ ਕਿਵੇਂ ਲੁਕਾਉਣ ਲੱਗ ਪਏ।"

"ਖੈਰ, ਸਰ, ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਸਾਡੀ ਆਪਣੀ ਮੁਸੀਬਤ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਆ ਪਈ। ਅਤੇ ਫਿਰ, ਸਰ, ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਦੇ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰੇ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਸਭ ਕੁਝ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਉਕਸਾਉਣਾ ਸਾਡੇ ਗਰੀਬ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਔਰਤ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਜਾਣਾ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਵੀ - "

"ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੀ ਸਾਖ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

"ਖੈਰ, ਸਰ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਭਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਦਿਆਲੂ ਹੋ ਗਏ ਹੋ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਨਾ ਦੱਸਿਆ ਜੋ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ।"

"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ, ਬੈਰੀਮੋਰ; ਤੁਸੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ।" ਜਦੋਂ ਬਟਲਰ ਸਾਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ। "ਖੈਰ, ਵਾਟਸਨ, ਇਸ ਨਵੀਂ ਰੋਸ਼ਨੀ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ?"

"ਇਹ ਹਨੇਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਾਲਾ ਛੱਡਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।"

"ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਐਲ. ਐਲ. ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਤੱਥ ਹਨ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?"

"ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਤੁਰੰਤ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸ ਦਿਓ। ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਸੁਰਾਗ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜੇ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਂਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਗਲਤ ਹਾਂ।"

ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਲਈ ਸਵੇਰ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਦੀ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਦੇਰ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਜੋ ਨੋਟ ਸਨ ਉਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਸਨ, ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਟਿੱਪਣੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸਦਾ ਬਲੈਕਮੇਲਿੰਗ ਕੇਸ ਉਸਦੀ ਸਾਰੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਨਵਾਂ ਕਾਰਕ ਜ਼ਰੂਰ ਉਸਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰੇਗਾ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਥੇ ਹੁੰਦਾ।

17 ਅਕਤੂਬਰ — ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਮੀਂਹ ਵਰ੍ਹਦਾ ਰਿਹਾ, ਆਈਵੀ 'ਤੇ ਗੂੰਜਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਛੱਤਾਂ ਤੋਂ ਟਪਕਦਾ ਰਿਹਾ। ਮੈਂ ਉਸ ਦੋਸ਼ੀ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਜੋ ਹਨੇਰੇ, ਠੰਡੇ, ਬੇਸਹਾਰਾ ਮੂਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਸੀ। ਬੇਚਾਰਾ ਸ਼ੈਤਾਨ! ਉਸਦੇ ਅਪਰਾਧ ਜੋ ਵੀ ਹੋਣ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਦੁੱਖ ਝੱਲਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸ ਦੂਜੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ - ਕੈਬ ਵਿੱਚ ਚਿਹਰਾ, ਚੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚਿੱਤਰ। ਕੀ ਉਹ ਵੀ ਉਸ ਜਲ-ਪਰਲੋ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਸੀ - ਅਣਦੇਖਾ ਪਹਿਰੇਦਾਰ, ਹਨੇਰੇ ਦਾ ਆਦਮੀ? ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਵਾਟਰਪ੍ਰੂਫ਼ ਪਹਿਨਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਗਿੱਲੇ ਮੂਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਤੁਰ ਪਿਆ, ਹਨੇਰੇ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ, ਮੀਂਹ ਮੇਰੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਧੜਕ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹਵਾ ਮੇਰੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀਟੀਆਂ ਮਾਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਰੱਬ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰੇ ਜੋ ਹੁਣ ਵੱਡੇ ਚਿੱਕੜ ਵਿੱਚ ਭਟਕਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਜ਼ਬੂਤ ਪਹਾੜ ਵੀ ਦਲਦਲ ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਕਾਲਾ ਟੋਰ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਂ ਇਕੱਲਾ ਨਿਗਰਾਨ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਖੁਰਦਰੀ ਸਿਖਰ ਤੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਦਾਸੀ ਵਾਲੇ ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਦੇ ਪਾਰ ਦੇਖਿਆ। ਮੀਂਹ ਦੇ ਝੱਖੜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੂੜ੍ਹੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਵਹਿ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਭਾਰੀ, ਸਲੇਟ-ਰੰਗ ਦੇ ਬੱਦਲ ਲੈਂਡਸਕੇਪ ਉੱਤੇ ਹੇਠਾਂ ਲਟਕ ਰਹੇ ਸਨ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪਹਾੜੀਆਂ ਦੇ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਸਲੇਟੀ ਫੁੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਸਨ। ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਦੂਰ ਖੋਖਲੇ ਵਿੱਚ, ਅੱਧਾ ਧੁੰਦ ਨਾਲ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਹਾਲ ਦੇ ਦੋ ਪਤਲੇ ਟਾਵਰ ਦਰੱਖਤਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਉੱਠੇ ਸਨ। ਉਹ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਸਨ ਜੋ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੂਰਵ-ਇਤਿਹਾਸਕ ਝੌਂਪੜੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜੋ ਪਹਾੜੀਆਂ ਦੀਆਂ ਢਲਾਣਾਂ 'ਤੇ ਸੰਘਣੀਆਂ ਪਈਆਂ ਸਨ। ਉਸ ਇਕੱਲੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਕਿਤੇ ਵੀ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਦੋ ਰਾਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸੇ ਥਾਂ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਤੁਰਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਡਾ. ਮੋਰਟਿਮਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕੁੱਤੇ ਵਾਲੀ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਫੌਲਮਾਇਰ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਫਾਰਮਹਾਊਸ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਇੱਕ ਖੁਰਦਰੀ ਮਿੱਟੀ ਵਾਲੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਿਆ। ਉਹ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਦਿਨ ਬੀਤਿਆ ਹੋਵੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਨਾ ਬੁਲਾਇਆ ਹੋਵੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕੁੱਤੇ ਵਾਲੀ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਘਰ ਜਾਣ ਲਈ ਲਿਫਟ ਦਿੱਤੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਛੋਟੇ ਸਪੈਨੀਏਲ ਦੇ ਗਾਇਬ ਹੋਣ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਪਾਇਆ। ਇਹ ਮੂਰ ਵੱਲ ਭਟਕ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਗ੍ਰਿਮਪੇਨ ਮਾਈਰ 'ਤੇ ਟੱਟੂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਖੇਗਾ।

"ਵੈਸੇ, ਮੋਰਟੀਮਰ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕੱਚੀ ਸੜਕ 'ਤੇ ਘੁੰਮ ਰਹੇ ਸੀ, "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੋਕ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ?"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਹੋਵੇ।"

"ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਔਰਤ ਦਾ ਨਾਮ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਿਸਦਾ ਪਹਿਲਾ ਅੱਖਰ L. L. ਹੈ?"

ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਮਿੰਟ ਸੋਚਿਆ।

"ਨਹੀਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੁਝ ਜਿਪਸੀਆਂ ਅਤੇ ਮਜ਼ਦੂਰ ਲੋਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਕਿਸਾਨਾਂ ਜਾਂ ਸੱਜਣਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅੱਖਰ ਉਹ ਹਨ। ਥੋੜਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰੋ," ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਵਿਰਾਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ। "ਇੱਥੇ ਲੌਰਾ ਲਿਓਨਜ਼ ਹੈ - ਉਸਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅੱਖਰ ਐਲ. ਐਲ. ਹਨ - ਪਰ ਉਹ ਕੂੰਬੇ ਟਰੇਸੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।"

"ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਉਹ ਫ੍ਰੈਂਕਲੈਂਡ ਦੀ ਧੀ ਹੈ।"

"ਕੀ! ਪੁਰਾਣਾ ਫਰੈਂਕਲੈਂਡ ਕ੍ਰੈਂਕ?"

"ਬਿਲਕੁਲ। ਉਸਨੇ ਲਿਓਨਜ਼ ਨਾਮ ਦੇ ਇੱਕ ਕਲਾਕਾਰ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਮੂਰ 'ਤੇ ਸਕੈਚਿੰਗ ਕਰਨ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਬਲੈਕਗਾਰਡ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਜੋ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਕਸੂਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਹੋਰ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਵੀ। ਇਸ ਲਈ, ਬੁੱਢੇ ਪਾਪੀ ਅਤੇ ਨੌਜਵਾਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁੜੀ ਦਾ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਸਮਾਂ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

"ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ?"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੁੱਢਾ ਫ੍ਰੈਂਕਲੈਂਡ ਉਸਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਰਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਮਾਮਲੇ ਕਾਫ਼ੀ ਉਲਝੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਹ ਭਾਵੇਂ ਜੋ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੁਰੇ ਵੱਲ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਕਹਾਣੀ ਚੱਲ ਪਈ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਮਾਨਦਾਰ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਲਈ ਸਟੈਪਲਟਨ ਨੇ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਲਈ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਨੇ। ਮੈਂ ਖੁਦ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਰਕਮ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਟਾਈਪਰਾਈਟਿੰਗ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ।"

ਉਹ ਮੇਰੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੱਸੇ ਬਿਨਾਂ ਉਸਦੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੱਲ੍ਹ ਸਵੇਰੇ ਮੈਂ ਕੂੰਬੇ ਟਰੇਸੀ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਇਸ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲੌਰਾ ਲਿਓਨਜ਼ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਪਸ਼ਟ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਹੱਸਾਂ ਦੀ ਇਸ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਵੱਲ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਕਦਮ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੱਪ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਮੋਰਟੀਮਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਹੱਦ ਤੱਕ ਦਬਾਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬੇਝਿਜਕ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਫ੍ਰੈਂਕਲੈਂਡ ਦੀ ਖੋਪੜੀ ਕਿਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੀ ਬਾਕੀ ਦੀ ਡਰਾਈਵ ਲਈ ਕ੍ਰੈਨੀਓਲੋਜੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ। ਮੈਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ੈਰਲੌਕ ਹੋਮਜ਼ ਨਾਲ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ।

ਇਸ ਤੂਫ਼ਾਨੀ ਅਤੇ ਉਦਾਸ ਦਿਨ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੋਰ ਘਟਨਾ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ। ਇਹ ਹੁਣੇ ਬੈਰੀਮੋਰ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਗੱਲਬਾਤ ਸੀ, ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਪੱਤਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਸਹੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਖੇਡ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।

ਮੋਰਟੀਮਰ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਲਈ ਰੁਕਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਅਤੇ ਬੈਰੋਨੇਟ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਈਕਾਰਟ ਵਜਾਇਆ। ਬਟਲਰ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਕੌਫੀ ਲੈ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਲਿਆ।

"ਖੈਰ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਕੀਮਤੀ ਰਿਸ਼ਤਾ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਉੱਥੇ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ?"

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ, ਸਰ। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਥੇ ਸਿਰਫ਼ ਮੁਸੀਬਤ ਲਿਆਇਆ ਹੈ! ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਉਸਦੇ ਲਈ ਖਾਣਾ ਛੱਡਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਉਦੋਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ?"

"ਨਹੀਂ, ਸਰ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਗਲੀ ਵਾਰ ਉਸ ਪਾਸੇ ਗਿਆ ਤਾਂ ਖਾਣਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਫਿਰ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਉੱਥੇ ਸੀ?"

"ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚੋਗੇ, ਸਰ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਦੂਜਾ ਆਦਮੀ ਨਾ ਲੈਂਦਾ ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਲਿਆ।"

ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਕੌਫੀ ਕੱਪ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਅੱਧਾ ਰੱਖ ਕੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬੈਰੀਮੋਰ ਵੱਲ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ।

"ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ ਕਿ ਫਿਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਆਦਮੀ ਹੈ?"

"ਹਾਂ, ਸਰ; ਮੂਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਦਮੀ ਹੈ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ ਸਰ।"

"ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?"

"ਸੈਲਡਨ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਸਰ, ਇੱਕ ਹਫ਼ਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਉਹ ਵੀ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਡਾ. ਵਾਟਸਨ - ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਸਰ, ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।" ਉਹ ਅਚਾਨਕ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦੇ ਜਨੂੰਨ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ।

"ਹੁਣ, ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣੋ, ਬੈਰੀਮੋਰ! ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਲਕ ਦੇ। ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਦੱਸੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਬੈਰੀਮੋਰ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਝਿਜਕਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੁੱਸੇ 'ਤੇ ਪਛਤਾਵਾ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ।

"ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਤਾਂ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਸਰ," ਉਸਨੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਚੀਕਿਆ, ਮੀਂਹ ਨਾਲ ਭਰੀ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਕਿ ਮੂਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ। "ਕਿਤੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਗਲਤ ਖੇਡ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਾਲਾ ਖਲਨਾਇਕ ਬਣ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ! ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਨੂੰ ਲੰਡਨ ਵਾਪਸ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ!"

"ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਹੈ?"

"ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਦੀ ਮੌਤ ਵੱਲ ਦੇਖੋ! ਕੋਰੋਨਰ ਨੇ ਜੋ ਕਿਹਾ, ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਬੁਰਾ ਸੀ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਮੂਰ 'ਤੇ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖੋ। ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦਮੀ ਇਸਨੂੰ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਇਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਇਸ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਦੇਖੋ ਜੋ ਉੱਥੇ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ! ਉਹ ਕਿਸਦੀ ਉਡੀਕ

ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ? ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਨਾਮ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਕੋਈ ਭਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਉਸ ਦਿਨ ਮੁਕਤ ਹੋਵਾਂਗਾ ਜਿਸ ਦਿਨ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਦੇ ਨਵੇਂ ਨੌਕਰ ਹਾਲ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣਗੇ।"

"ਪਰ ਇਸ ਅਜਨਬੀ ਬਾਰੇ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਸੈਲਡਨ ਨੇ ਕੀ ਕਿਹਾ? ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ?"

"ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਬਹੁਤ ਡੂੰਘਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪੁਲਿਸ ਹੈ, ਪਰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਕੋਈ ਖਾਸ ਬੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਸੱਜਣ ਸੀ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਿਆ।"

"ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿੱਥੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ?"

"ਪਹਾੜੀ ਦੇ ਕੰਢੇ ਪੁਰਾਣੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ - ਪੱਥਰ ਦੀਆਂ ਝੌਂਪੜੀਆਂ ਜਿੱਥੇ ਪੁਰਾਣੇ ਲੋਕ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ।"

"ਪਰ ਉਸਦੇ ਖਾਣੇ ਬਾਰੇ ਕੀ?"

"ਸੈਲਡਨ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਮੁੰਡਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਉਸਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈ। ਮੈਂ ਹਿੰਮਤ ਕਰਕੇ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਲਈ ਕੂੰਬੇ ਟਰੇਸੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ, ਬੈਰੀਮੋਰ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮੇਂ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।" ਜਦੋਂ ਬਟਲਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਾਲੀ ਖਿੜਕੀ ਕੋਲ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਧੁੰਦਲੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਡਦੇ ਬੱਦਲਾਂ ਅਤੇ ਹਵਾ ਨਾਲ ਵਹਿ ਰਹੇ ਰੁੱਖਾਂ ਦੀ ਰੂਪਰੇਖਾ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। ਇਹ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ ਰਾਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੂਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਪੱਥਰ ਦੀ ਝੌਂਪੜੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਨਫ਼ਰਤ ਦਾ ਕਿਹੜਾ ਜਨੂੰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਲੁਕਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ! ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਕਿਹੜਾ ਡੂੰਘਾ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਉਦੇਸ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ! ਉੱਥੇ, ਮੂਰ ਉੱਤੇ ਉਸ ਝੌਂਪੜੀ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਿਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੰਘਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਰਹੱਸ ਦੇ ਦਿਲ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਟੋਰ 'ਤੇ ਆਦਮੀ

ਮੇਰੀ ਨਿੱਜੀ ਡਾਇਰੀ ਦਾ ਅੰਸ਼ ਜੋ ਆਖਰੀ ਅਧਿਆਇ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਨੂੰ 18 ਅਕਤੂਬਰ ਤੱਕ ਲੈ ਆਇਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸਮਾਂ ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਜੀਬ ਘਟਨਾਵਾਂ ਆਪਣੇ ਭਿਆਨਕ ਸਿੱਟੇ ਵੱਲ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਧਣ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ। ਅਗਲੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਮੇਰੀ ਯਾਦਾਸ਼ਤ 'ਤੇ ਅਮਿੱਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਕਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨੋਟਸ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਫਿਰ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਦਿਨ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਦੋ ਤੱਥ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਜੋ ਕਿ ਕੂੰਬੇ ਟਰੇਸੀ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲੌਰਾ ਲਿਓਨਜ਼ ਨੇ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਬਾਕਰਵਿਲ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਉਸੇ ਜਗ੍ਹਾ ਅਤੇ ਘੰਟੇ 'ਤੇ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਦੂਜਾ ਕਿ ਮੂਰ 'ਤੇ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਆਦਮੀ ਪਹਾੜੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਪੱਥਰ ਦੀਆਂ ਝੌਂਪੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹਨਾਂ ਦੋ

ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਹਨੇਰੇ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਬੁੱਧੀ ਜਾਂ ਮੇਰੀ ਹਿੰਮਤ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਬੈਰੋਨੇਟ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਪਿਛਲੀ ਸ਼ਾਮ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਲਿਓਨਜ਼ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਡਾ. ਮੋਰਟਿਮਰ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋਣ ਤੱਕ ਕਾਰਡਾਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਾਸ਼ਤੇ ਵੇਲੇ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੂੰਬੇ ਟਰੇਸੀ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਆਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕ ਸੀ, ਪਰ ਦੂਜੇ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਇਕੱਲਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਨਤੀਜੇ ਬਿਹਤਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰਸਮੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੀਤੀ, ਸਾਨੂੰ ਓਨੀ ਹੀ ਘੱਟ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਕੁਝ ਜ਼ਮੀਰ ਦੇ ਝੰਜਟ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਨਵੀਂ ਖੋਜ 'ਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕੂਮਬੇ ਟਰੇਸੀ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਪਰਕਿਨਸ ਨੂੰ ਘੋੜੇ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਔਰਤ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੈਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਆਇਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਆਈ, ਜੋ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਜਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇੱਕ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰਸਮ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਂਦਾ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਬੈਠਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਇੱਕ ਔਰਤ, ਜੋ ਕਿ ਰੈਮਿੰਗਟਨ ਟਾਈਪਰਾਈਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੀ ਸੀ, ਸਵਾਗਤ ਦੀ ਇੱਕ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਉੱਠੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਉਤਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਬੈਠ ਗਈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪੁੱਛਿਆ।

ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਲਿਓਨਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤਿਅੰਤ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਵਾਲ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਅਮੀਰ ਹੇਜ਼ਲ ਰੰਗ ਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਗੱਲ੍ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਕਾਫ਼ੀ ਝੁਰੜੀਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਸਿਆਣੇ ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਖਿੜ ਨਾਲ ਲਾਲ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਗੰਧਕ ਗੁਲਾਬ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੁੰਦਰ ਗੁਲਾਬੀ। ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ, ਮੈਂ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ। ਪਰ ਦੂਜਾ ਆਲੋਚਨਾ ਸੀ। ਚਿਹਰੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸੂਖਮਤਾ ਨਾਲ ਗਲਤ ਸੀ, ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਕੁਝ ਖੁਰਦਰੀ, ਕੁਝ ਕਠੋਰਤਾ, ਸ਼ਾਇਦ, ਅੱਖ ਦੀ, ਕੁਝ ਢਿੱਲਾਪਣ ਜਿਸਨੇ ਇਸਦੀ ਸੰਪੂਰਨ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ। ਪਰ ਇਹ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਬਾਅਦ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਮੈਨੂੰ ਬਸ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਫੇਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੁੱਛ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਪਲ ਤੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਈ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮਿਸ਼ਨ ਕਿੰਨਾ ਨਾਜ਼ੁਕ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦਾ ਸੁਭਾਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਇੱਕ ਬੇਢੰਗੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਸੀ, ਅਤੇ ਔਰਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਵਾਇਆ।

"ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਦੇਣਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋਸਤ ਮੇਰੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜੇ ਇਹ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਦਿਆਲੂ ਦਿਲ ਨਾ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਭੁੱਖੀ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਪਰਵਾਹ ਕਰਦੇ ਸਨ।"

"ਇਹ ਸਵਰਗੀ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਬਾਕਰਵਿਲ ਬਾਰੇ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਇੱਥੇ ਆਇਆ ਹਾਂ।"

ਔਰਤ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਦਾਗ਼ ਨਿਕਲਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਏ।

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਦੱਸ ਸਕਦੀ ਹਾਂ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਆਪਣੇ ਟਾਈਪਰਾਈਟਰ ਦੇ ਸਟਾਪਾਂ ਉੱਤੇ ਘਬਰਾਹਟ ਨਾਲ ਖੇਡ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।

"ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਸੀ, ਹੈ ਨਾ?"

"ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਹਿ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਦਿਆਲਤਾ ਦਾ ਬਹੁਤ ਰਿਣੀ ਹਾਂ। ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦਿਲਚਸਪੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੇਰੀ ਦੁਖੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲਈ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ?"

ਔਰਤ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਭੂਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਗੁੱਸੇ ਦੀ ਚਮਕ ਨਾਲ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਕੀ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਤਿੱਖੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਉਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਘੁਟਾਲੇ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਹਤਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਪੁੱਛਾਂ, ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਸਾਡੇ ਕਾਬੂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਜਾਵੇ।"

ਉਹ ਚੁੱਪ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਅਜੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਪੀਲਾ ਸੀ। ਅਖੀਰ ਉਸਨੇ ਉੱਪਰ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਅਤੇ ਜ਼ਿੱਦੀ ਸੀ।

"ਠੀਕ ਹੈ, ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦੇਵਾਂਗੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਡੇ ਸਵਾਲ ਕੀ ਹਨ?"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਨਾਲ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ?"

"ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਕੋਮਲਤਾ ਅਤੇ ਉਦਾਰਤਾ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਵਾਰ ਜ਼ਰੂਰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ।"

"ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਿੱਠੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ ਹਨ?"

"ਨਹੀਂ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲੇ ਹੋ?"

"ਹਾਂ, ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਵਾਰ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੂੰਬੇ ਟਰੇਸੀ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਚੋਰੀ-ਛਿਪੇ ਚੰਗਾ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਸੀ।"

"ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਘੱਟ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਘੱਟ ਹੀ ਲਿਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਇੰਨਾ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕੇ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ?"

ਉਸਨੇ ਮੇਰੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਪੂਰੀ ਤਿਆਰੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ।

"ਕਈ ਸੱਜਣ ਸਨ ਜੋ ਮੇਰੇ ਦੁਖਦਾਈ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕਜੁੱਟ ਹੋਏ। ਇੱਕ ਸਨ ਸ਼੍ਰੀ ਸਟੈਪਲਟਨ, ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਦੇ ਗੁਆਂਢੀ ਅਤੇ ਕਰੀਬੀ ਦੋਸਤ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਦਿਆਲੂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ।"

ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਬਾਕਰਵਿਲ ਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਸਟੈਪਲਟਨ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਜਾਦੂਗਰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਔਰਤ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ।

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਨੂੰ ਚਿੱਠੀ ਲਿਖ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ?" ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲਿਓਨਜ਼ ਫਿਰ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਭੜਕ ਉੱਠੀ।

"ਸੱਚਮੁੱਚ, ਸਰ, ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸਵਾਲ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਮੈਡਮ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ।"

"ਫਿਰ ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ।"

"ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਦੀ ਮੌਤ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਹੀ ਨਹੀਂ?"

ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਲਾਲੀ ਫਿੱਕੀ ਪੈ ਗਈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੌਤ ਵਰਗਾ ਚਿਹਰਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਸੁੱਕੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਉਹ "ਨਹੀਂ" ਨਹੀਂ ਬੋਲ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜੋ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਪਰ ਸੁਣਿਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

"ਯਕੀਨਨ ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਚਿੱਠੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਸੀ 'ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਹੋ, ਇਸ ਚਿੱਠੀ ਨੂੰ ਸਾੜ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਦਸ ਵਜੇ ਤੱਕ ਗੇਟ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਓ।'"

ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰ ਲਿਆ।

"ਕੀ ਕੋਈ ਸੱਜਣ ਵਰਗੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ?" ਉਸਨੇ ਹਾਏ-ਹਾਏ ਕਿਹਾ।

"ਤੁਸੀਂ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਚਿੱਠੀ ਸਾੜ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਪਰ ਕਈ ਵਾਰ ਕੋਈ ਚਿੱਠੀ ਸਾੜਨ 'ਤੇ ਵੀ ਪੜ੍ਹਨਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਲਿਖੀ ਸੀ?"

"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਚੀਕ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਹੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਡੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਂ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਉਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਾਂ? ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਸ ਤੋਂ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੇ। ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਮੇਰਾ ਇੰਟਰਵਿਊ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਕਿਹਾ।"

"ਪਰ ਇੰਨੇ ਸਮੇਂ ਕਿਉਂ?"

"ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣੇ ਹੀ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਲੰਡਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਦੂਰ ਹੋਵੇ। ਕੁਝ ਕਾਰਨ ਸਨ ਕਿ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਿਆ।"

"ਪਰ ਘਰ ਆਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਿਉਂ?"

"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਔਰਤ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇੱਕਲੀ ਕਿਸੇ ਕੁਆਰੇ ਦੇ ਘਰ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ?"

"ਖੈਰ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਇਆ?"

"ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਗਿਆ।"

"ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲਿਓਨਜ਼!"

"ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਜੋ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ।"

"ਉਹ ਕੀ ਸੀ?"

"ਇਹ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ।"

"ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਨਾਲ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਉਸੇ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੁਲਾਕਾਤ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰਹੇ।"

"ਇਹੀ ਸੱਚ ਹੈ।"

ਮੈਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਉਸ ਤੋਂ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੇ, ਪਰ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਿਆ।

"ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲਿਓਨਜ਼," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਇਸ ਲੰਬੇ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਇੰਟਰਵਿਊ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ, "ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗਲਤ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਸ ਸਭ ਦਾ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰਾ ਛਾਤੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣਾ ਪਵੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਸਥਿਤੀ ਬੇਕਸੂਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ?"

"ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਗਲਤ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਘੁਟਾਲੇ ਵਿੱਚ ਫਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਰ ਚਾਰਲਸ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਦਬਾਅ ਕਿਉਂ ਪਾ ਰਹੇ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਚਿੱਠੀ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦੇਵੇ?"

"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਿੱਠੀ ਪੜ੍ਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ।"

"ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਸਾਰਾ ਪੱਤਰ ਪੜ੍ਹ ਲਿਆ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਪੋਸਟਸਕ੍ਰਿਪਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਚਿੱਠੀ ਸੜ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਪੁੱਛਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਰ ਚਾਰਲਸ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਦਬਾਅ ਕਿਉਂ ਪਾ ਰਹੇ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਚਿੱਠੀ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦੇਵੇ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਮਿਲੀ ਸੀ।"

"ਮਾਮਲਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿੱਜੀ ਹੈ।"

"ਉਨਾ ਹੀ ਵੱਡਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਨਤਕ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਕਿਉਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਦੁਖੀ ਇਤਿਹਾਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਪਛਤਾਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ।"

"ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।"

"ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਪਤੀ ਵੱਲੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਅਤਿਆਚਾਰਾਂ ਦਾ ਦੌਰ ਰਹੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੀ ਹਾਂ। ਕਾਨੂੰਨ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਨੂੰ ਇਹ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਖਰਚੇ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਵਾਪਸ ਮਿਲਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਅਰਥ ਸੀ - ਮਨ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਖੁਸ਼ੀ, ਸਵੈ-ਮਾਣ - ਸਭ ਕੁਝ। ਮੈਂ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਦੀ ਉਦਾਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਜੇ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹੋਂ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਉਹ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ।"

"ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਨਹੀਂ ਗਏ?"

"ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅੰਤਰਾਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਰੋਤ ਤੋਂ ਮਦਦ ਮਿਲੀ ਸੀ।"

"ਫਿਰ, ਤੁਸੀਂ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਇਆ?"

"ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਅਖ਼ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਨਾ ਦੇਖਦਾ।"

ਔਰਤ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲ ਇਸਨੂੰ ਹਿਲਾ ਨਹੀਂ ਸਕੇ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾ ਕੇ ਹੀ ਜਾਂਚ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ, ਦੁਖਾਂਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਆਸ-ਪਾਸ, ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਤਲਾਕ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦੀ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਹਾਲ ਨਹੀਂ ਗਈ ਹੁੰਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਲ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ, ਅਤੇ ਸਵੇਰ ਦੇ ਤੜਕੇ ਤੱਕ ਕੂੰਬੇ ਟਰੇਸੀ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸੰਭਾਵਨਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚ ਕਹਿ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਸੱਚ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ। ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਉੱਥੋਂ ਆ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸ ਮਰੀ ਹੋਈ ਕੰਧ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਹਰ ਉਸ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਬਣੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੈਂ ਔਰਤ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਢੰਗ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਸੀ, ਓਨਾ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੰਨੀ ਫਿੱਕੀ ਕਿਉਂ ਹੋ ਜਾਵੇ? ਉਸਨੂੰ ਹਰ ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਉਂ ਲੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਉਸ ਤੋਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ? ਦੁਖਾਂਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਸੰਜੀਦਾ ਕਿਉਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ? ਯਕੀਨਨ ਇਸ ਸਭ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇੰਨੀ ਮਾਸੂਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਜਿੰਨੀ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਪਲ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਹੋਰ ਸੁਰਾਗ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਮੁੜਨਾ ਪਵੇਗਾ ਜਿਸਦੀ ਭਾਲ ਮੂਰ ਉੱਤੇ ਪੱਥਰ ਦੀਆਂ ਝੌਂਪੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ।

ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਪਸ਼ਟ ਦਿਸ਼ਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਪਹਾੜੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਾੜੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਸੀ। ਬੈਰੀਮੋਰ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸੰਕੇਤ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਜਨਬੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਛੱਡੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਝੌਂਪੜੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈ ਸੈਂਕੜੇ ਮੂਰ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਅਤੇ ਚੌੜਾਈ ਵਿੱਚ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਪਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਗਾਈਡ ਲਈ ਆਪਣਾ ਤਜਰਬਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਾਲੇ ਟੋਰ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਇਹ ਮੇਰੀ ਖੋਜ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੋਂ ਮੈਨੂੰ ਮੂਰ 'ਤੇ ਹਰ ਝੌਂਪੜੀ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਸਹੀ ਝੌਂਪੜੀ 'ਤੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ। ਜੇ ਇਹ ਆਦਮੀ ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਰਿਵਾਲਵਰ ਦੀ ਨੋਕ 'ਤੇ, ਉਹ ਕੌਣ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇੰਨੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਕਿਉਂ ਘੇਰਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਰੀਜੈਂਟ ਸਟ੍ਰੀਟ ਦੀ ਭੀੜ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਖਿਸਕ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਮੂਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪਾਵੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਝੌਂਪੜੀ ਮਿਲ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉੱਥੇ ਰਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਚੌਕਸੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆ ਜਾਂਦਾ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਜਿੱਤ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਭਜਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਅਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਕਿਸਮਤ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਸਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਇਹ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਲਈ ਆ ਗਈ। ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਦੂਤ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਮਿਸਟਰ ਫ੍ਰੈਂਕਲੈਂਡ ਸੀ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਬਾਗ਼ ਦੇ ਗੇਟ ਦੇ ਬਾਹਰ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਸਲੇਟੀ ਰੰਗ ਦਾ ਮੁੱਛਾਂ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਲਾਲ ਚਿਹਰਾ ਵਾਲਾ, ਜੋ ਉਸ ਸੜਕ ਵੱਲ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਂ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ ਸੀ।

"ਸ਼ੁਭਕਾਮਨਾਵਾਂ, ਡਾ. ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਚੰਗੇ ਹਾਸੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਆਪਣੇ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਗਲਾਸ ਵਾਈਨ ਪੀਣ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵਧਾਈ ਦੇਣ ਲਈ ਅੰਦਰ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
ਉਸਦੀ ਧੀ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਸਲੂਕ ਬਾਰੇ ਸੁਣ ਕੇ ਮੇਰੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀ ਦੋਸਤਾਨਾ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਪਰ ਮੈਂ ਪਰਕਿਨਸ ਅਤੇ ਵੈਗਨੇਟ ਨੂੰ ਘਰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੌਕਾ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਤਰਿਆ ਅਤੇ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਨੂੰ ਸੁਨੇਹਾ ਭੇਜਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਲਈ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਫ੍ਰੈਂਕਲੈਂਡ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਉਸਦੇ ਡਾਇਨਿੰਗ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਗਿਆ।
"ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਦਿਨ ਹੈ, ਸਰ - ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਲਾਲ-ਅੱਖਰ ਵਾਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ," ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸਕਰਾਹਟਾਂ ਨਾਲ ਰੋਇਆ। "ਮੈਂ ਇੱਕ ਦੋਹਰੀ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਕਾਨੂੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਡਰਦਾ। ਮੈਂ ਪੁਰਾਣੇ ਮਿਡਲਟਨ ਦੇ ਪਾਰਕ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਰਸਤਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਉੱਤੇ ਥੱਪੜ ਮਾਰੋ, ਸਰ, ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਮੁੱਖ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਸੌ ਗਜ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ? ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਮਹਾਨ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਵਾਂਗੇ ਕਿ ਉਹ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਲਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ! ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਲੱਕੜ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਫਰਨਵਰਥੀ ਲੋਕ ਪਿਕਨਿਕ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਨਰਕਵਾਦੀ ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬੋਤਲਾਂ ਨਾਲ ਜਿੱਥੇ ਮਰਜ਼ੀ ਝੁੰਡ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਦੋਵੇਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋਇਆ, ਡਾ. ਵਾਟਸਨ, ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਮੇਰੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਦਿਨ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਸਰ ਜੌਨ ਮੋਰਲੈਂਡ ਨੂੰ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਫੜਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਵਾਰਨ ਵਿੱਚ ਗੋਲੀ ਮਾਰੀ ਸੀ।"
"ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ?"
"ਇਸਨੂੰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖੋ, ਸਰ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲਵੇਗਾ - ਫ੍ਰੈਂਕਲੈਂਡ ਬਨਾਮ ਮੋਰਲੈਂਡ, ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਕਵੀਨਜ਼ ਬੈਂਚ। ਇਸਦਾ ਮੈਨੂੰ 200 ਪੌਂਡ ਖਰਚਾ ਆਇਆ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਮਿਲ ਗਿਆ।"
"ਕੀ ਇਸ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਹੋਇਆ?"
"ਕੋਈ ਨਹੀਂ, ਸਰ, ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਮਾਣ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਨਤਕ ਫਰਜ਼ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਕਿ ਫਰਨਵਰਥੀ ਲੋਕ ਅੱਜ ਰਾਤ ਮੇਰਾ ਪੁਤਲਾ ਸਾੜਨਗੇ। ਮੈਂ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਘਿਣਾਉਣੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਕਾਉਂਟੀ ਕਾਂਸਟੇਬੁਲਰੀ ਇੱਕ ਘਿਣਾਉਣੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਸਰ, ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਹੱਕਦਾਰ ਹਾਂ। ਫ੍ਰੈਂਕਲੈਂਡ ਬਨਾਮ ਰੇਜੀਨਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਜਨਤਾ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਏਗਾ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਵਹਾਰ 'ਤੇ ਪਛਤਾਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲੇਗਾ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸ਼ਬਦ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੱਚ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।"
"ਕਿਵੇਂ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।
ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜਾਣਕਾਰ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੀਤਾ।
"ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹਨ; ਪਰ ਕੁਝ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।"

ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਬਹਾਨੇ ਉਸਦੀਆਂ ਗੱਪਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਸੁਣਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਬੁੱਢੇ ਪਾਪੀ ਦੇ ਉਲਟ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਦੇਖ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੰਕੇਤ ਉਸਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪੱਕਾ ਤਰੀਕਾ ਹੋਵੇਗਾ।

"ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ?" ਮੈਂ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

"ਹਾ, ਹਾ, ਮੇਰੇ ਮੁੰਡੇ, ਇਹ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲਾ ਹੈ! ਮੂਰ 'ਤੇ ਕੈਦੀ ਬਾਰੇ ਕੀ?"

ਮੈਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। "ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?" ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਪਤਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਉਸ 'ਤੇ ਹੱਥ ਪਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਫੜਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਖਾਣਾ ਕਿੱਥੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭ ਲਵੇ?"

ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਨੇੜੇ ਬੇਆਰਾਮ ਹੋ ਰਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। "ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਤੇ ਵੀ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਇਹ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਉਸ ਦੂਤ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਭੋਜਨ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਬੈਰੀਮੋਰ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਘਿਣਾਉਣੇ ਬੁੱਢੇ, ਰੁਝੇਵੇਂ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਗੱਲ ਸੀ। ਪਰ ਉਸਦੀ ਅਗਲੀ ਟਿੱਪਣੀ ਨੇ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਭਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

"ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਵੋਗੇ ਕਿ ਉਸਦਾ ਖਾਣਾ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਛੱਤ 'ਤੇ ਲੱਗੀ ਆਪਣੀ ਦੂਰਬੀਨ ਰਾਹੀਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਉਸੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਲੰਘਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?"

ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕਿਸਮਤ ਸੀ! ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਗਟਾਅ ਨੂੰ ਦਬਾ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਕ ਬੱਚਾ! ਬੈਰੀਮੋਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡੇ ਅਣਜਾਣ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਉਸਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ, ਕਿ ਫ੍ਰੈਂਕਲੈਂਡ ਠੋਕਰ ਖਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਅਤੇ ਥਕਾਵਟ ਵਾਲੀ ਭਾਲ ਤੋਂ ਬਚਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਪੱਤੇ ਸਨ।

"ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮੂਰਲੈਂਡ ਚਰਵਾਹਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਖਾਣਾ ਕੱਢ ਰਿਹਾ ਸੀ।"

ਵਿਰੋਧ ਦੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਦਿੱਖ ਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾ ਦਿੱਤੀ। ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਸਲੇਟੀ ਮੁੱਛਾਂ ਗੁੱਸੇ ਵਾਲੀ ਬਿੱਲੀ ਵਾਂਗ ਝੁਰੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ।

"ਸੱਚਮੁੱਚ, ਸਰ!" ਉਸਨੇ ਚੌੜੇ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਮੂਰ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਕਾਲਾ ਟੋਰ ਦੇਖਦੇ ਹੋ? ਖੈਰ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਪਰੇ ਨੀਵੀਂ ਪਹਾੜੀ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਕੰਡਿਆਲੀ ਝਾੜੀ ਹੈ? ਇਹ ਪੂਰੇ ਮੂਰ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪੱਥਰ ਵਾਲਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਆਜੜੀ ਆਪਣਾ ਸਟੇਸ਼ਨ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਤੁਹਾਡਾ ਸੁਝਾਅ, ਸਰ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਤੁਕਾ ਹੈ।"

ਮੈਂ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਸਾਰੇ ਤੱਥ ਜਾਣੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਬੋਲਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਅਧੀਨਗੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਇਆ।

"ਤੁਸੀਂ ਯਕੀਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਸਰ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਆਧਾਰ ਹਨ। ਮੈਂ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਉਸਦੇ ਗੱਠਿਆਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਹਰ ਰੋਜ਼, ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਾਰ, ਮੈਂ ਯੋਗ ਰਿਹਾ ਹਾਂ - ਪਰ ਇੱਕ ਪਲ ਰੁਕੋ, ਡਾ. ਵਾਟਸਨ। ਕੀ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮੈਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਾਂ ਕੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਪਹਾੜੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਕੁਝ ਹਿੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ?"

ਇਹ ਕਈ ਮੀਲ ਦੂਰ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਗੂੜ੍ਹੇ ਹਰੇ ਅਤੇ ਸਲੇਟੀ ਰੰਗ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਗੂੜ੍ਹਾ ਬਿੰਦੂ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ।

"ਆਓ, ਸਰ, ਆਓ!" ਫਰੈਂਕਲੈਂਡ ਨੇ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਭੱਜਦੇ ਹੋਏ ਚੀਕਿਆ। "ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖੋਗੇ ਅਤੇ ਖੁਦ ਨਿਰਣਾ ਕਰੋਗੇ।"

ਟੈਲੀਸਕੋਪ, ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਯੰਤਰ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਟ੍ਰਾਈਪੌਡ ਉੱਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਘਰ ਦੇ ਸਮਤਲ ਸੀਸਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਫ੍ਰੈਂਕਲੈਂਡ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਅੱਖ ਤਾੜੀ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਚੀਕ ਮਾਰੀ।

"ਜਲਦੀ ਕਰੋ, ਡਾ. ਵਾਟਸਨ, ਜਲਦੀ ਕਰੋ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਪਹਾੜੀ ਤੋਂ ਲੰਘ ਜਾਵੇ!"

ਉੱਥੇ ਉਹ, ਯਕੀਨਨ, ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਮੁਰਗਾ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਗੱਠਾ ਸੀ, ਜੋ ਪਹਾੜੀ 'ਤੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਚੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਚੋਟੀ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਠੰਡੇ ਨੀਲੇ ਅਸਮਾਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਉਸ ਚੀਰੇ-ਚਿੜੇ ਬੇਰਹਿਮ ਚਿੱਤਰ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਹਵਾ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਹੋਵੇ। ਫਿਰ ਉਹ ਪਹਾੜੀ ਦੇ ਉੱਪਰੋਂ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ।

"ਖੈਰ! ਕੀ ਮੈਂ ਸਹੀ ਹਾਂ?"

"ਯਕੀਨਨ, ਇੱਕ ਮੁੰਡਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਗੁਪਤ ਕੰਮ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਇਹ ਕੰਮ ਕੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਕਾਉਂਟੀ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਵੀ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਨਗੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੁਪਤਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬੰਨ੍ਹਦਾ ਹਾਂ, ਡਾ. ਵਾਟਸਨ। ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ! ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਗਏ!"

"ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਰਜ਼ੀ।"

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ - ਸ਼ਰਮਨਾਕ। ਜਦੋਂ ਫ੍ਰੈਂਕਲੈਂਡ ਬਨਾਮ ਰੇਜੀਨਾ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੋਚਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿੱਚ ਗੁੱਸੇ ਦੀ ਇੱਕ ਰੋਮਾਂਚ ਫੈਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਪਰਵਾਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਪੁਤਲੇ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮੈਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਨੇ ਸੂਲੀ 'ਤੇ ਸਾੜਿਆ ਸੀ। ਯਕੀਨਨ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ! ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਮਹਾਨ ਮੌਕੇ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਵਿੱਚ ਡੀਕੈਂਟਰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੋਗੇ!"

ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਘਰ ਚੱਲਣ ਦੇ ਉਸਦੇ ਐਲਾਨੇ ਇਰਾਦੇ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦੀ ਨਜ਼ਰ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਸੀ, ਮੈਂ ਸੜਕ 'ਤੇ ਹੀ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਂ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਪਾਰ ਜਾ ਕੇ ਉਸ ਪੱਥਰੀਲੀ ਪਹਾੜੀ ਵੱਲ ਵਧਿਆ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਮੁੰਡਾ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਭ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ

ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਕਿ ਊਰਜਾ ਜਾਂ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਮੌਕੇ ਨੂੰ ਗੁਆਉਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਜੋ ਕਿਸਮਤ ਨੇ ਮੇਰੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪਹਾੜੀ ਦੀ ਚੋਟੀ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਹੇਠਾਂ ਲੰਬੀਆਂ ਢਲਾਣਾਂ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਸੁਨਹਿਰੀ-ਹਰੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸਲੇਟੀ ਪਰਛਾਵਾਂ ਸਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਦੂਰ ਅਸਮਾਨ-ਰੇਖਾ 'ਤੇ ਇੱਕ ਧੁੰਦ ਪਈ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬੇਲੀਵਰ ਅਤੇ ਵਿਕਸਨ ਟੋਰ ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਆਕਾਰ ਉੱਡ ਰਹੇ ਸਨ। ਚੌੜੇ ਪਸਾਰ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹਰਕਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸਲੇਟੀ ਪੰਛੀ, ਇੱਕ ਗੁੱਲ ਜਾਂ ਕਰਲਿਊ, ਨੀਲੇ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਉੱਚਾ ਉੱਡਿਆ। ਉਹ ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਸਮਾਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਕਮਾਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਹੇਠਾਂ ਮਾਰੂਥਲ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕੱਲੇ ਜੀਵਤ ਜੀਵ ਜਾਪਦੇ ਸੀ। ਬੰਜਰ ਦ੍ਰਿਸ਼, ਇਕੱਲਤਾ ਦੀ ਭਾਵਨਾ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੰਮ ਦੀ ਰਹੱਸ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀਤਾ ਸਭ ਨੇ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਠੰਡਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ। ਮੁੰਡਾ ਕਿਤੇ ਵੀ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਰ ਮੇਰੇ ਹੇਠਾਂ ਪਹਾੜੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਦਰਾਰ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਪੱਥਰ ਦੀਆਂ ਝੌਂਪੜੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਚੱਕਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੌਸਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਪਰਦੇ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਛੱਤ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਛਾਲ ਮਾਰ ਗਿਆ। ਇਹ ਉਹ ਖੱਡ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਜਨਬੀ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਖੀਰ ਮੇਰਾ ਪੈਰ ਉਸਦੀ ਲੁਕਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਦਹਿਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਸੀ - ਉਸਦਾ ਭੇਤ ਮੇਰੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਝੌਂਪੜੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਸਟੈਪਲਟਨ ਵਾਂਗ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਤੁਰਿਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸ਼ਾਂਤ ਜਾਲ ਨਾਲ ਬੈਠੀ ਤਿਤਲੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਇਆ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਵਜੋਂ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੱਥਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਅਸਪਸ਼ਟ ਰਸਤਾ ਖੰਡਰ ਵਾਲੇ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਅੰਦਰ ਸਭ ਕੁਝ ਚੁੱਪ ਸੀ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਣਜਾਣ ਉੱਥੇ ਲੁਕਿਆ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੂਰ 'ਤੇ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਸਾਹਸ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਮੇਰੀਆਂ ਨਾੜੀਆਂ ਝੰਜੋੜ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਆਪਣੀ ਸਿਗਰਟ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਸੁੱਟਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਰਿਵਾਲਵਰ ਦੇ ਬੱਟ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਬੰਦ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ, ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਵਧਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਅੰਦਰ ਦੇਖਿਆ। ਜਗ੍ਹਾ ਖਾਲੀ ਸੀ।

ਪਰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸੰਕੇਤ ਸਨ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਝੂਠੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਨਹੀਂ ਆਈ ਸੀ। ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਦਮੀ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਪਾਣੀ-ਰੋਧਕ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟੇ ਕੁਝ ਕੰਬਲ ਉਸੇ ਪੱਥਰ ਦੀ ਸਲੈਬ ਉੱਤੇ ਪਏ ਸਨ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਨਵ-ਪੱਥਰ ਯੁੱਗ ਦਾ ਮਨੁੱਖ ਕਦੇ ਸੌਂਦਾ ਸੀ। ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਸੁਆਹ ਇੱਕ ਰੁੱਖੀ ਗਰੇਟ ਵਿੱਚ ਢੇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸਦੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਖਾਣਾ ਪਕਾਉਣ ਵਾਲੇ ਭਾਂਡੇ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਅੱਧੀ ਭਰੀ ਇੱਕ ਬਾਲਟੀ ਪਈ ਸੀ। ਖਾਲੀ ਟੀਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਕੂੜਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਜਗ੍ਹਾ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਬੰਦ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚੈਕਰਡ ਲਾਈਟ ਦੀ ਆਦਤ ਪਾ ਗਈਆਂ, ਇੱਕ ਪੈਨਿਕਿਨ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਅੱਧੀ ਭਰੀ ਬੋਤਲ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ। ਝੌਂਪੜੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਮਤਲ ਪੱਥਰ ਇੱਕ ਮੇਜ਼ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਬੰਡਲ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ - ਉਹੀ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਦੂਰਬੀਨ ਰਾਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੋਟੀ, ਇੱਕ ਡੱਬਾਬੰਦ ਜੀਭ, ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਆੜੂ ਦੇ ਦੋ ਟੀਨ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਰੱਖਿਆ, ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਉਛਲ ਪਿਆ ਕਿ ਇਸਦੇ ਹੇਠਾਂ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ੀਟ ਪਈ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਨਸਿਲ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ: —

ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਕੂੰਬੇ ਟਰੇਸੀ ਗਏ ਹਨ।
ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਲਈ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਗਜ਼ ਲੈ ਕੇ ਇਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸੁਨੇਹੇ ਦਾ ਅਰਥ ਸੋਚਦਾ ਰਿਹਾ। ਇਹ ਮੈਂ ਹੀ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਸਰ ਹੈਨਰੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਇਸ ਗੁਪਤ ਆਦਮੀ ਨੇ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਮੇਰਾ ਪਿੱਛਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਏਜੰਟ - ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਮੁੰਡਾ - ਮੇਰੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਬਿਠਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਸੀ। ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਮੂਰ 'ਤੇ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਅਣਦੇਖੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਬਰੀਕ ਜਾਲ ਜੋ ਸਾਡੇ ਦੁਆਲੇ ਬੇਅੰਤ ਹੁਨਰ ਅਤੇ ਕੋਮਲਤਾ ਨਾਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਾਨੂੰ ਇੰਨਾ ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਫੜਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਉੱਚੇ ਪਲ 'ਤੇ ਹੀ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਸਦੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਫਸਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।
ਜੇ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਝੌਂਪੜੀ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਮਿਲੀ ਜੋ ਇਸ ਵਿਲੱਖਣ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਜਾਂ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾ ਸਕੇ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਉਹ ਸਪਾਰਟਨ ਆਦਤਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਪਰਵਾਹ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਭਾਰੀ ਬਾਰਸ਼ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਛੱਤ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਆਇਆ ਕਿ ਉਹ ਮਕਸਦ ਕਿੰਨਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਅਟੱਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਅਸਾਧਾਰਨ ਨਿਵਾਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਕੀ ਉਹ ਸਾਡਾ ਘਾਤਕ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸੀ, ਜਾਂ ਉਹ ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੂਤ ਸੀ? ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਮੈਂ ਝੌਂਪੜੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡਾਂਗਾ।
ਬਾਹਰ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਲਾਲ ਅਤੇ ਸੁਨਹਿਰੀ ਰੰਗ ਨਾਲ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਪੂਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਜੋ ਮਹਾਨ ਗ੍ਰਿਮਪੇਨ ਮਿਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਨ। ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਹਾਲ ਦੇ ਦੋ ਟਾਵਰ ਸਨ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਧੂੰਏਂ ਦਾ ਇੱਕ ਦੂਰ ਧੁੰਦਲਾਪਣ ਸੀ ਜੋ ਗ੍ਰਿਮਪੇਨ ਪਿੰਡ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਪਹਾੜੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ, ਸਟੈਪਲਟਨ ਦਾ ਘਰ ਸੀ। ਸੁਨਹਿਰੀ ਸ਼ਾਮ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਮਿੱਠਾ, ਨਰਮ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ, ਪਰ ਉਸ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੀ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਦਹਿਸ਼ਤ 'ਤੇ ਕੰਬ ਗਈ ਜੋ ਹਰ ਪਲ ਨੇੜੇ ਲਿਆ ਰਹੀ ਸੀ। ਝਰਨਾਹਟ ਵਾਲੀਆਂ ਨਸਾਂ, ਪਰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਝੌਂਪੜੀ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਆਉਣ ਲਈ ਉਦਾਸ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਖੀਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣਿਆ। ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਇੱਕ ਪੱਥਰ ਨਾਲ ਬੂਟ ਦੇ ਟਕਰਾਉਣ ਦੀ ਤੇਜ਼ ਟੱਕਰ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਹੋਰ, ਫਿਰ ਇੱਕ ਹੋਰ, ਨੇੜੇ ਅਤੇ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦਾ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਹਨੇਰੇ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਸੁੰਗੜ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪਿਸਤੌਲ ਘੁੱਟ ਲਿਆ, ਇਹ ਪੱਕਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਅਜਨਬੀ ਦੀ ਕੁਝ ਦੇਖਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਖੋਜਾਂਗਾ। ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਵਿਰਾਮ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਿਆ ਕਿ ਉਹ ਰੁਕ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੇੜੇ ਆਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਰਛਾਵਾਂ ਝੌਂਪੜੀ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹਣ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ।
"ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੋਹਣੀ ਸ਼ਾਮ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ," ਇੱਕ ਜਾਣੀ-ਪਛਾਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅੰਦਰ ਨਾਲੋਂ ਬਾਹਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਹੋਵੋਗੇ।"

ਮੂਰ 'ਤੇ ਮੌਤ

ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਪਲਾਂ ਲਈ ਮੈਂ ਸਾਹ ਰੋਕ ਕੇ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਨਾਂ 'ਤੇ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੇਰੀਆਂ ਇੰਦਰੀਆਂ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਭਾਰ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਉਤਰ ਗਿਆ ਜਾਪਿਆ। ਉਹ ਠੰਡੀ, ਤਿੱਖੀ, ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਆਵਾਜ਼ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

“ਹੋਮਸ!” ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ — “ਹੋਮਸ!”

"ਬਾਹਰ ਆਓ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਰਿਵਾਲਵਰ ਤੋਂ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ।"

ਮੈਂ ਰੁੱਖੇ ਲਿੰਟਲ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਝੁਕਿਆ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਉਹ ਬਾਹਰ ਇੱਕ ਪੱਥਰ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਉਸਦੀਆਂ ਸਲੇਟੀ ਅੱਖਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਨੱਚ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਡਿੱਗੀਆਂ। ਉਹ ਪਤਲਾ ਅਤੇ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਸਾਫ਼ ਅਤੇ ਸੁਚੇਤ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਤਿੱਖਾ ਚਿਹਰਾ ਸੂਰਜ ਨਾਲ ਪਿੱਤਲ ਅਤੇ ਹਵਾ ਨਾਲ ਖੁਰਦਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਟਵੀਡ ਸੂਟ ਅਤੇ ਕੱਪੜੇ ਦੀ ਟੋਪੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੂਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਸੈਲਾਨੀ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਨਿੱਜੀ ਸਫਾਈ ਦੇ ਉਸ ਬਿੱਲੀ ਵਰਗੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ, ਜੋ ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਸੀ, ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਠੋਡੀ ਓਨੀ ਹੀ ਨਿਰਵਿਘਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਲਿਨਨ ਓਨੀ ਹੀ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਵੇ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਬੇਕਰ ਸਟ੍ਰੀਟ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ।

"ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਇੰਨਾ ਖੁਸ਼ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ," ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਫੜਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

"ਜਾਂ ਹੋਰ ਹੈਰਾਨ, ਹੈਂ?"

"ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਕਬੂਲ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਹੈਰਾਨੀ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੀ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਇੱਕਾਂਤਵਾਸ ਮਿਲ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਵੀਹ ਕਦਮ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਮੇਰੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ, ਵਾਟਸਨ; ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੈਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਤੰਬਾਕੂਨੋਸ਼ੀ ਬਦਲਣਾ ਪਵੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਕਸਫੋਰਡ ਸਟਰੀਟ 'ਤੇ ਬ੍ਰੈਡਲੀ ਨਾਮਕ ਸਿਗਰਟ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਵਾਟਸਨ ਗੁਆਂਢ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਰਸਤੇ ਦੇ ਕੋਲ ਦੇਖੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਉਸ ਮਹਾਨ ਪਲ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਖਾਲੀ ਝੌਂਪੜੀ ਵਿੱਚ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।"

"ਬਿਲਕੁਲ।"

"ਮੈਂ ਵੀ ਇਹੀ ਸੋਚਿਆ - ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦਿਆਂ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਘਾਤ ਲਗਾ ਕੇ ਬੈਠੇ ਹੋ, ਇੱਕ ਹਥਿਆਰ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਹੀ ਅਪਰਾਧੀ ਹਾਂ?"

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜ ਸੀ।"
"ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਵਾਟਸਨ! ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਛਾਣਿਆ? ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਸ਼ਾਇਦ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਭਾਲ ਵਾਲੀ ਰਾਤ ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਬੇਵਕੂਫ਼ ਸੀ ਕਿ ਚੰਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਚੜ੍ਹਨ ਦਿੱਤਾ?"
"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਦੋਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।"
"ਅਤੇ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਝੌਂਪੜੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਤੱਕ ਸਾਰੀਆਂ ਝੌਂਪੜੀਆਂ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਹੈ?"
"ਨਹੀਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਮੁੰਡੇ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਗਾਈਡ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਿੱਥੇ ਦੇਖਣਾ ਹੈ।"
"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਟੈਲੀਸਕੋਪ ਵਾਲਾ ਬਜ਼ੁਰਗ ਸੱਜਣ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਲੈਂਸ 'ਤੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਚਮਕਦੀ ਦੇਖੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਇਆ।" ਉਹ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਝੌਂਪੜੀ ਵਿੱਚ ਝਾਤੀ ਮਾਰੀ। "ਹਾਏ, ਮੈਂ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਾਰਟਰਾਈਟ ਕੁਝ ਸਮਾਨ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਗਜ਼ ਕੀ ਹੈ? ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੂੰਬੇ ਟਰੇਸੀ ਗਏ ਹੋ, ਹੈ ਨਾ?"
"ਹਾਂ।"
"ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲੌਰਾ ਲਿਓਂਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ?"
"ਬਿਲਕੁਲ।"
"ਸ਼ਾਬਾਸ਼! ਸਾਡੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਰੇਖਾਵਾਂ 'ਤੇ ਚੱਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋੜਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਪੂਰਾ ਗਿਆਨ ਹੋਵੇਗਾ।"
"ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਦਿਲੋਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੱਚਮੁੱਚ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਤੇ ਰਹੱਸ ਦੋਵੇਂ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ਼ਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਪਰ ਹੈਰਾਨੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਕਿਵੇਂ ਆਏ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਬਲੈਕਮੇਲਿੰਗ ਦੇ ਉਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ।"
"ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਇਹੀ ਸੋਚੋ।"
"ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਵਰਤਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ!" ਮੈਂ ਕੁਝ ਕੁੜੱਤਣ ਨਾਲ ਰੋਇਆ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥੋਂ ਬਿਹਤਰ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਹੋਮਜ਼।"
"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਾਂਗ ਅਨਮੋਲ ਰਹੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਚਾਲ ਖੇਡੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿਓ। ਸੱਚ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਖ਼ਤਰੇ ਦੀ ਮੇਰੀ ਕਦਰ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੱਜਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਆਉਣ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਖੁਦ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ। ਜੇ ਮੈਂ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਸਾਡੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚੌਕਸ ਰਹਿਣ ਲਈ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੈ, ਮੈਂ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਣਜਾਣ ਕਾਰਕ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਨਾਜ਼ੁਕ ਪਲ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਭਾਰ ਪਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ।"
"ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਰੱਖਿਆ?"
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਖੋਜ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੁੰਦੇ, ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਦਿਆਲਤਾ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਦਿਲਾਸਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ

ਬੇਲੋੜਾ ਜੋਖਮ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ। ਮੈਂ ਕਾਰਟਰਾਈਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਆਇਆ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਦਫਤਰ ਦਾ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਬੰਦਾ ਯਾਦ ਹੈ - ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੇਰੀਆਂ ਸਾਧਾਰਨ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ: ਇੱਕ ਰੋਟੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਫ਼ ਕਾਲਰ। ਮਨੁੱਖ ਹੋਰ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਰਗਰਮ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਜੋੜੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਅਨਮੋਲ ਰਹੇ ਹਨ।"

“ਫਿਰ ਮੇਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਗਈਆਂ!” — ਮੇਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਕੰਬ ਗਈ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਰਦਾਂ ਅਤੇ ਮਾਣ ਨੂੰ ਯਾਦ ਆਇਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ।

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਬੰਡਲ ਕੱਢਿਆ।

"ਇਹ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਹਨ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਦਿਨ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਜੋਸ਼ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਮੁਸ਼ਕਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਹੈ।"

ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਧੋਖੇ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਕੱਚਾ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਹੋਮਜ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੇ ਨਿੱਘ ਨੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੋਂ ਮੇਰਾ ਗੁੱਸਾ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ ਉਹ ਸਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਡੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਾ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਮੂਰ 'ਤੇ ਹੈ।

"ਇਹ ਤਾਂ ਬਿਹਤਰ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਪਰਛਾਵਾਂ ਉੱਠਦਾ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿਹਾ। "ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲੌਰਾ ਲਿਓਨਜ਼ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਦੱਸੋ - ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਗਏ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕੂੰਬੇ ਟਰੇਸੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਨਾ ਗਏ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।"

ਸੂਰਜ ਡੁੱਬ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ ਮੂਰ ਉੱਤੇ ਢਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਹਵਾ ਠੰਢੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਨਿੱਘ ਲਈ ਝੌਂਪੜੀ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ। ਉੱਥੇ, ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਕੱਠੇ ਬੈਠ ਕੇ, ਮੈਂ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਔਰਤ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਗੱਲਬਾਤ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ। ਉਹ ਇੰਨਾ ਦਿਲਚਸਪ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਨੂੰ ਦੋ ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਪਿਆ।

"ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ," ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਉਸ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਨੂੰ ਭਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਸ਼ਾਇਦ, ਕਿ ਇਸ ਔਰਤ ਅਤੇ ਆਦਮੀ ਸਟੈਪਲਟਨ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਨੇੜਤਾ ਹੈ?"

"ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੇੜਤਾ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ।"

"ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਲਿਖਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੂਰੀ ਸਮਝ ਹੈ। ਹੁਣ, ਇਹ ਸਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹਥਿਆਰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਾਸ਼ ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰ ਸਕਦਾ - "

"ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ?"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਕੁਝ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਉਸ ਸਭ ਦੇ ਬਦਲੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਔਰਤ ਜੋ ਮਿਸ ਸਟੈਪਲਟਨ ਵਜੋਂ ਇੱਥੋਂ ਲੰਘੀ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਹੈ।"

"ਸ਼ਾਬਾਸ਼, ਹੋਮਜ਼! ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ? ਉਹ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਕਿਵੇਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ?"

"ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਦਾ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਪੈਣਾ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਖਾਸ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਉਸ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਨਾ ਕਰੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਔਰਤ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਨਹੀਂ।"

"ਪਰ ਇਹ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਧੋਖਾ ਕਿਉਂ?"

"ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਆਜ਼ਾਦ ਔਰਤ ਦੇ ਕਿਰਦਾਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਪਯੋਗੀ ਹੋਵੇਗੀ।"

ਮੇਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਣਕਹੀਆਂ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀਆਂ, ਮੇਰੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ੱਕ, ਅਚਾਨਕ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰ ਗਏ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤਵਾਦੀ ਉੱਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਹੋ ਗਏ। ਉਸ ਬੇਚੈਨ, ਰੰਗਹੀਣ ਆਦਮੀ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੀ ਤੂੜੀ ਵਾਲੀ ਟੋਪੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਤਿਤਲੀ ਦੇ ਜਾਲ ਨਾਲ, ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਭਿਆਨਕ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ - ਬੇਅੰਤ ਸਬਰ ਅਤੇ ਹੁਨਰ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਜੀਵ, ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਾਤਲ ਦਿਲ ਵਾਲਾ।

"ਤਾਂ ਫਿਰ, ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ - ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਫਸਾਇਆ?"

"ਤਾਂ ਮੈਂ ਬੁਝਾਰਤ ਪੜ੍ਹ ਲਈ।"

"ਅਤੇ ਚੇਤਾਵਨੀ - ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਆਈ ਹੋਵੇਗੀ!"

"ਬਿਲਕੁਲ।"

ਕਿਸੇ ਭਿਆਨਕ ਖਲਨਾਇਕ ਦੀ ਸ਼ਕਲ, ਅੱਧੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਅੱਧੀ ਅੰਦਾਜ਼ਾ, ਉਸ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਘੇਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"ਪਰ ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਯਕੀਨ ਹੈ, ਹੋਮਜ਼? ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਹ ਔਰਤ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਹੈ?"

"ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਤਮਕਥਾ ਦਾ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਟੁਕੜਾ ਦੱਸਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਈ ਵਾਰ ਪਛਤਾਵਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਕਦੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਉੱਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਕੂਲ ਮਾਸਟਰ ਸੀ। ਹੁਣ, ਇੱਕ ਸਕੂਲ ਮਾਸਟਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੱਭਣਾ ਆਸਾਨ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਦਿਅਕ ਏਜੰਸੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦਮੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਸਕੂਲ ਭਿਆਨਕ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਗ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਦਮੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਇਸਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ - ਨਾਮ ਵੱਖਰਾ ਸੀ - ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਰਣਨ ਸਹਿਮਤ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਲਾਪਤਾ ਆਦਮੀ ਕੀਟ ਵਿਗਿਆਨ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਸੀ ਤਾਂ ਪਛਾਣ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।"

ਹਨੇਰਾ ਵੱਧ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਪਰਛਾਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"ਜੇ ਇਹ ਔਰਤ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲੌਰਾ ਲਿਓਨਜ਼ ਕਿੱਥੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੁਕਤਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾਈ ਹੈ। ਔਰਤ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਨੇ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਤਲਾਕ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਟੈਪਲਟਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਣਵਿਆਹੇ ਆਦਮੀ ਵਜੋਂ ਦੇਖਣ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਬਣਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।"

"ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀ?"

"ਕਿਉਂ, ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਸੇਵਾਦਾਰ ਔਰਤ ਨੂੰ ਲੱਭ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ - ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ - ਦੇਖਣਾ ਸਾਡਾ ਪਹਿਲਾ ਫਰਜ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ, ਵਾਟਸਨ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਚਾਰਜ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੇਂ ਲਈ ਦੂਰ ਹੋ? ਤੁਹਾਡੀ ਜਗ੍ਹਾ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਲਾਲ ਲਕੀਰਾਂ ਫਿੱਕੀਆਂ ਪੈ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਰਾਤ ਮੂਰ ਉੱਤੇ ਆ ਗਈ ਸੀ। ਜਾਮਨੀ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਧੁੰਦਲੇ ਤਾਰੇ ਚਮਕ ਰਹੇ ਸਨ।

"ਇੱਕ ਆਖਰੀ ਸਵਾਲ, ਹੋਮਜ਼," ਮੈਂ ਉੱਠਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਯਕੀਨਨ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਕਾਰ ਗੁਪਤਤਾ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸਭ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ? ਉਹ ਕਿਸ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ?"

ਹੋਮਜ਼ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੱਬ ਗਈ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਇਹ ਕਤਲ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ - ਸ਼ੁੱਧ, ਬੇਰਹਿਮ, ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਤਲ। ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਵੇਰਵੇ ਨਾ ਪੁੱਛੋ। ਮੇਰੇ ਜਾਲ ਉਸ 'ਤੇ ਬੰਦ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦਾ ਸਰ ਹੈਨਰੀ 'ਤੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਗਭਗ ਮੇਰੇ ਰਹਿਮ 'ਤੇ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦੇਵੇ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਿਨ - ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੋ - ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਕੇਸ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਓਨੀ ਹੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਰੱਖਿਆ ਕਰੋ ਜਿੰਨੀ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਪਿਆਰੀ ਮਾਂ ਆਪਣੇ ਬਿਮਾਰ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਦੇਖਦੀ ਸੀ। ਅੱਜ ਤੁਹਾਡਾ ਮਿਸ਼ਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਲਗਭਗ ਇੱਛਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦਾ ਪੱਖ ਨਾ ਛੱਡਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਹਾਏ!"

ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਚੀਕ - ਡਰ ਅਤੇ ਪੀੜਾ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਮੀ ਚੀਕ - ਮੂਰ ਦੀ ਚੁੱਪ ਵਿੱਚੋਂ ਫਟ ਗਈ। ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਚੀਕ ਨੇ ਮੇਰੀਆਂ ਨਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਖੂਨ ਨੂੰ ਬਰਫ਼ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ।

"ਓਹ, ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ!" ਮੈਂ ਹਾਏ ਹਾਏ ਕੀਤਾ। "ਇਹ ਕੀ ਹੈ? ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ?"

ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਝੌਂਪੜੀ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਗੂੜ੍ਹੀ, ਖੇਡ ਵਾਲੀ ਰੂਪ-ਰੇਖਾ ਦੇਖੀ, ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਅੱਗੇ ਵੱਲ ਵਧਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਝਾਕ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਚੁੱਪ!" ਉਸਨੇ ਫੁਸਫੁਸਾ ਕੇ ਕਿਹਾ। "ਚੁੱਪ!"

ਚੀਕ ਆਪਣੀ ਜੋਸ਼ ਕਾਰਨ ਉੱਚੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਕਿਤੇ ਦੂਰ ਪਰਛਾਵੇਂ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਇਹ ਸਾਡੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਫਟ ਗਈ, ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਨੇੜੇ, ਉੱਚੀ, ਵਧੇਰੇ ਜ਼ਰੂਰੀ।

"ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਫੁਸਫੁਸਾਇਆ; ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਰੋਮਾਂਚ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ, ਲੋਹੇ ਦਾ ਆਦਮੀ, ਰੂਹ ਤੱਕ ਹਿੱਲ ਗਿਆ ਸੀ। "ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ?"

"ਉੱਥੇ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।" ਮੈਂ ਹਨੇਰੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ।

"ਨਹੀਂ, ਉੱਥੇ!"
ਫਿਰ ਤੋਂ ਉਹ ਦਰਦਨਾਕ ਚੀਕ ਚੁੱਪ ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਵਹਿ ਗਈ, ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉੱਚੀ ਅਤੇ ਨੇੜੇ। ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਆਵਾਜ਼ ਰਲ ਗਈ, ਇੱਕ ਡੂੰਘੀ, ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦੀ ਗੂੰਜ, ਸੰਗੀਤਕ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਖ਼ਤਰਨਾਕ, ਸਮੁੰਦਰ ਦੀ ਨੀਵੀਂ, ਨਿਰੰਤਰ ਬੁੜਬੁੜ ਵਾਂਗ ਉੱਠਦੀ ਅਤੇ ਡਿੱਗਦੀ।
"ਕੁੱਤਾ!" ਹੋਮਜ਼ ਚੀਕਿਆ। "ਆਓ, ਵਾਟਸਨ, ਆ ਜਾਓ! ਮਹਾਨ ਸਵਰਗ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ!"
ਉਹ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਮੂਰ ਉੱਤੇ ਦੌੜਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਚੱਲ ਪਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਧਰੇ ਇੱਕ ਆਖਰੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਚੀਕ ਆਈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਮੱਧਮ, ਭਾਰੀ ਠੋਕਰ। ਅਸੀਂ ਰੁਕ ਗਏ ਅਤੇ ਸੁਣਿਆ। ਹਵਾ ਰਹਿਤ ਰਾਤ ਦੀ ਭਾਰੀ ਚੁੱਪ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਤੋੜ ਰਹੀ ਸੀ।
ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਭਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਠੋਕ ਦਿੱਤੇ।
"ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਹਰਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ। ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।"
"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ!"
"ਮੂਰਖਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਫੜ ਲਿਆ। ਅਤੇ ਤੂੰ, ਵਾਟਸਨ, ਦੇਖ ਆਪਣੇ ਚਾਰਜ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਕੀ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ! ਪਰ, ਸਵਰਗ ਦੀ ਸੌਂਹ, ਜੇ ਸਭ ਤੋਂ ਬੁਰਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸਦਾ ਬਦਲਾ ਲਵਾਂਗੇ!"
ਅਸੀਂ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਭੱਜੇ, ਪੱਥਰਾਂ ਨਾਲ ਟਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਗੁੜ੍ਹੀਆਂ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘਦੇ ਹੋਏ, ਪਹਾੜੀਆਂ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਢਲਾਣਾਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਭੱਜਦੇ ਹੋਏ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਰਹੇ ਜਿੱਥੋਂ ਉਹ ਭਿਆਨਕ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਆਈਆਂ ਸਨ। ਹਰ ਚੜ੍ਹਾਈ 'ਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ, ਪਰ ਪਰਛਾਵੇਂ ਮੂਰ 'ਤੇ ਸੰਘਣੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉਦਾਸ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਿੱਲਿਆ।
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ?"
"ਕੁਝ ਨਹੀਂ।"
"ਪਰ, ਹਰਕ, ਇਹ ਕੀ ਹੈ?"
ਸਾਡੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਲਕੀ ਜਿਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ। ਇਹ ਫਿਰ ਸਾਡੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਸੀ! ਉਸ ਪਾਸੇ ਚੱਟਾਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਚੱਟਾਨ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਚੱਟਾਨ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਪੱਥਰ ਨਾਲ ਭਰੀ ਢਲਾਣ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਨੁਕੀਲੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗੂੜ੍ਹੀ, ਅਨਿਯਮਿਤ ਵਸਤੂ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਇਸ ਵੱਲ ਭੱਜੇ ਤਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪਰੇਖਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਆਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸਖ਼ਤ ਹੋ ਗਈ। ਇਹ ਇੱਕ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਮੂੰਹ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਸੀ, ਸਿਰ ਉਸਦੇ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਕੋਣ 'ਤੇ ਦੁੱਗਣਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੋਢੇ ਗੋਲ ਸਨ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਸਮਰਸੌਲਟ ਸੁੱਟਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਰਵੱਈਆ ਇੰਨਾ ਭਿਆਨਕ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ ਕਿ ਉਹ ਚੀਕ ਉਸਦੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਵਿਛੋੜਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਸ ਹਨੇਰੇ ਚਿੱਤਰ ਤੋਂ ਕੋਈ ਫੁਸਫੁਸਪੀ ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਹਲਚਲ ਨਹੀਂ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਅਸੀਂ ਝੁਕਦੇ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉਸ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਿਆ, ਭਿਆਨਕਤਾ ਦੇ ਵਿਸਮਾਦ ਨਾਲ। ਉਸ ਮਾਚਿਸ ਦੀ ਚਮਕ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮਾਰੀ ਸੀ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਜੰਮੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਤਲਾਅ 'ਤੇ ਚਮਕੀ ਜੋ ਪੀੜਤ ਦੀ ਕੁਚਲੀ ਹੋਈ ਖੋਪੜੀ ਤੋਂ ਹੌਲੀ-

ਹੌਲੀ ਚੌੜੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਚਮਕਿਆ ਜਿਸਨੇ ਸਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਬਿਮਾਰ ਅਤੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ - ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਬਾਕਰਵਿਲ ਦਾ ਸਰੀਰ!

ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸ ਅਜੀਬ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦੇ ਟਵੀਡ ਸੂਟ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਉਹੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਝਲਕ ਦੇਖੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮਾਚਿਸ ਟਿਮਟਿਮਾਈ ਅਤੇ ਬੁਝ ਗਈ, ਭਾਵੇਂ ਸਾਡੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਮੀਦ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਹਾਹਾਕਾਰ ਮਚਾ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਚਿੱਟਾ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਜਾਨਵਰ! ਜਾਨਵਰ!" ਮੈਂ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਚੀਕਿਆ। "ਓ ਹੋਮਜ਼, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਕਿਸਮਤ 'ਤੇ ਛੱਡਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਦੇ ਮਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ।"

"ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਮੈਂ ਦੋਸ਼ੀ ਹਾਂ, ਵਾਟਸਨ। ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਦੀ ਜਾਨ ਲੈ ਲਈ ਹੈ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਕਰੀਅਰ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਆਇਆ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਝਟਕਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਸੀ - ਮੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਸੀ - ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਦਰਿਆ 'ਤੇ ਜੋਖਮ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦੇਵੇਗਾ?"

"ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਸਨ - ਹੇ ਰੱਬਾ, ਉਹ ਚੀਕਾਂ! - ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਰਹੇ! ਇਹ ਜਾਨਵਰ ਕਿੱਥੇ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ? ਇਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੱਟਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਲੁਕਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਟੈਪਲਟਨ, ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਉਹ ਇਸ ਕੰਮ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਉਹ ਕਰੇਗਾ। ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਾਂਗਾ। ਚਾਚਾ ਅਤੇ ਭਤੀਜੇ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ - ਇੱਕ ਇੱਕ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਡਰ ਗਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਅਲੌਕਿਕ ਸਮਝਦਾ ਸੀ, ਦੂਜਾ ਉਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜੰਗਲੀ ਭੱਜ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਪਰ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਜਾਨਵਰ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਜੋ ਅਸੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਸੀਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦੀ ਸਹੁੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਖਾ ਸਕਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿੱਗਣ ਨਾਲ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ, ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਹੁੰ, ਉਹ ਜਿੰਨਾ ਵੀ ਚਲਾਕ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਿਨ ਬੀਤਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ!"

ਅਸੀਂ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਸਰੀਰ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਕੌੜੇ ਦਿਲਾਂ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਸੀ, ਇਸ ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਅਟੱਲ ਆਫ਼ਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਜਿਸਨੇ ਸਾਡੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਲੰਬੀਆਂ ਅਤੇ ਥੱਕੀਆਂ ਮਿਹਨਤਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਦੁਖਦਾਈ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਸੀ। ਫਿਰ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਚੰਦ ਚੜ੍ਹਿਆ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੱਟਾਨਾਂ ਦੀ ਚੋਟੀ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਸਾਡਾ ਗਰੀਬ ਦੋਸਤ ਡਿੱਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਿਖਰ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਪਰਛਾਵੇਂ ਮੂਰ, ਅੱਧੀ ਚਾਂਦੀ ਅਤੇ ਅੱਧੀ ਹਨੇਰੀ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ। ਬਹੁਤ ਦੂਰ, ਮੀਲ ਦੂਰ, ਗ੍ਰਿਮਪੇਨ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸਥਿਰ ਪੀਲੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਚਮਕ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਸਟੈਪਲਟਨ ਦੇ ਇਕੱਲਿਆਂ ਨਿਵਾਸ ਤੋਂ ਹੀ ਆ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਕੌੜੇ ਸਰਾਪ ਨਾਲ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮੁੱਠੀ ਇਸ ਵੱਲ ਹਿਲਾ ਦਿੱਤੀ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਸਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਫੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ?"

"ਸਾਡਾ ਮਾਮਲਾ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਬੰਦਾ ਆਖਰੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਾਵਧਾਨ ਅਤੇ ਚਲਾਕ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਵੀ ਗਲਤ ਚਾਲ ਚਲਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਖਲਨਾਇਕ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?"
"ਕੱਲ੍ਹ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੋਵੇਗਾ। ਅੱਜ ਰਾਤ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਗਰੀਬ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਆਖਰੀ ਕਾਰਜ ਹੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"
ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਢਲਾਣ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰੇ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚੇ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਲਾ ਅਤੇ ਸਾਫ਼ ਸੀ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਪੱਥਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਰੋੜੇ ਹੋਏ ਅੰਗਾਂ ਦੀ ਪੀੜ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਰਦ ਦੀ ਇੱਕ ਕੜਵੱਲ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਧੁੰਦਲੀਆਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ।
"ਸਾਨੂੰ ਮਦਦ ਲਈ ਭੇਜਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਹੋਮਜ਼! ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਹਾਲ ਤੱਕ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਲਿਜਾ ਸਕਦੇ। ਰੱਬਾ, ਕੀ ਤੂੰ ਪਾਗਲ ਹੈਂ?"
ਉਸਨੇ ਚੀਕ ਮਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਉੱਤੇ ਝੁਕਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਹ ਨੱਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਹੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਮਰੋੜ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕੀ ਇਹ ਮੇਰਾ ਸਖ਼ਤ, ਸਵੈ-ਨਿਰਭਰ ਦੋਸਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਲੁਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਅੱਗਾਂ ਸਨ, ਸੱਚਮੁੱਚ!
"ਦਾੜ੍ਹੀ! ਦਾੜ੍ਹੀ! ਆਦਮੀ ਕੋਲ ਦਾੜ੍ਹੀ ਹੈ!"
"ਦਾੜ੍ਹੀ?"
"ਇਹ ਬੈਰੋਨੇਟ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਇਹ ਹੈ - ਕਿਉਂ, ਇਹ ਮੇਰਾ ਗੁਆਂਢੀ ਹੈ, ਦੋਸ਼ੀ!"
ਬੁਖਾਰ ਵਾਲੀ ਕਾਹਲੀ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਟਪਕਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਠੰਡੇ, ਸਾਫ਼ ਚੰਦ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਚੂਹੇ ਦੇ ਮੱਥੇ, ਡੁੱਬੀਆਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ। ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਹੀ ਚਿਹਰਾ ਸੀ ਜੋ ਚੱਟਾਨ ਦੇ ਉੱਪਰੋਂ ਮੋਮਬੱਤੀ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਝਾਕਿਆ ਸੀ - ਸੇਲਡਨ ਦਾ ਚਿਹਰਾ, ਅਪਰਾਧੀ।
ਫਿਰ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਆਇਆ ਕਿ ਬੈਰੋਨੇਟ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪੁਰਾਣੀ ਅਲਮਾਰੀ ਬੈਰੀਮੋਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਬੈਰੀਮੋਰ ਨੇ ਸੇਲਡਨ ਨੂੰ ਭੱਜਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਬੂਟ, ਕਮੀਜ਼, ਟੋਪੀ - ਇਹ ਸਭ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਦਾ ਸੀ। ਦੁਖਾਂਤ ਅਜੇ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਲਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਆਦਮੀ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮੌਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਮੈਂ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਕਿਵੇਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਉਬਲ ਰਿਹਾ ਸੀ।
"ਫਿਰ ਕੱਪੜੇ ਉਸ ਗਰੀਬ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਮੌਤ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਲੇਖ ਤੋਂ ਪਹਿਨਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਉਹ ਬੂਟ ਜੋ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਐਬਸਟਰੈਕਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ - ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਲੱਖਣ ਗੱਲ ਹੈ: ਸੈਲਡਨ ਨੂੰ, ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ, ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਗਡੰਡੀ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ?"
"ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣਿਆ।"
"ਮੂਰ 'ਤੇ ਕੁੱਤੇ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣ ਕੇ ਇਸ ਦੋਸ਼ੀ ਵਰਗੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਦਹਿਸ਼ਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਉਹ ਮਦਦ ਲਈ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਚੀਕ ਕੇ ਦੁਬਾਰਾ ਫੜਨ ਦਾ ਜੋਖਮ ਲਵੇ। ਆਪਣੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਭੱਜ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਾਨਵਰ ਉਸਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ?"
"ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਰਹੱਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੁੱਤਾ ਕਿਉਂ, ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਸਹੀ ਹਨ -"
"ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ।"

"ਖੈਰ, ਫਿਰ, ਇਹ ਕੁੱਤਾ ਅੱਜ ਰਾਤ ਕਿਉਂ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡਿਆ ਜਾਵੇ? ਮੇਰਾ ਖਿਆਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੂਰ 'ਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਸਟੈਪਲਟਨ ਇਸਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਦਿੰਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਾ ਮਿਲਦਾ ਕਿ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਉੱਥੇ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਮੇਰੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵਧੇਰੇ ਭਿਆਨਕ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਇੱਕ ਰਹੱਸ ਬਣਿਆ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਗਰੀਬ ਬਦਕਿਸਮਤ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦਾ ਕੀ ਕਰਾਂਗੇ? ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲੂੰਬੜੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਵਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਸਕਦੇ।"

"ਮੇਰਾ ਸੁਝਾਅ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਝੌਂਪੜੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦੇਈਏ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਪੁਲਿਸ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।"

"ਬਿਲਕੁਲ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਹੈਲੋਆ, ਵਾਟਸਨ, ਇਹ ਕੀ ਹੈ? ਇਹ ਆਦਮੀ ਖੁਦ ਹੈ, ਇਹ ਸਭ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਦਲੇਰ ਹੈ! ਆਪਣੇ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ - ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੇਰੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਜਾਣਗੀਆਂ।"

ਇੱਕ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਮੂਰ ਦੇ ਉੱਪਰੋਂ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਆ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਿਗਾਰ ਦੀ ਧੁੰਦਲੀ ਲਾਲ ਚਮਕ ਦੇਖੀ। ਉਸ ਉੱਤੇ ਚੰਨ ਚਮਕਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੁਦਰਤਵਾਦੀ ਦੇ ਚਮਕਦਾਰ ਆਕਾਰ ਅਤੇ ਮਸਤੀ ਭਰੇ ਤੁਰਨ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਉਹ ਰੁਕ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ ਚੱਲ ਪਿਆ।

"ਕਿਉਂ, ਡਾ. ਵਾਟਸਨ, ਇਹ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਹੈਂ, ਹੈ ਨਾ? ਤੂੰ ਹੀ ਆਖਰੀ ਆਦਮੀ ਹੈਂ ਜਿਸਦੀ ਮੈਨੂੰ ਰਾਤ ਦੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਮੂਰ 'ਤੇ ਦੇਖਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਪਰ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ, ਇਹ ਕੀ ਹੈ? ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਹੈ? ਨਹੀਂ - ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਾ ਦੱਸੋ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡਾ ਦੋਸਤ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਹੈ!" ਉਹ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਲੰਘਿਆ ਅਤੇ ਮਰੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਉੱਤੇ ਝੁਕ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਸਾਹ ਦੀ ਤੇਜ਼ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਸਿਗਾਰ ਉਸਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਤੋਂ ਡਿੱਗ ਪਿਆ।

"ਕੌਣ - ਇਹ ਕੌਣ ਹੈ?" ਉਹ ਹੜਬੜਾ ਕੇ ਬੋਲਿਆ।

"ਇਹ ਸੈਲਡਨ ਹੈ, ਉਹ ਆਦਮੀ ਜੋ ਪ੍ਰਿੰਸਟਾਊਨ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਿਆ ਸੀ।"

ਸਟੈਪਲਟਨ ਨੇ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਚਿਹਰਾ ਬਦਲਿਆ, ਪਰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਹੈਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਹੋਮਜ਼ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਤਿੱਖੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਪਿਆਰੇ! ਕਿੰਨਾ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ! ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਮਰਿਆ?"

"ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੱਟਾਨਾਂ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗਣ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਗਰਦਨ ਟੁੱਟ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਮੂਰ 'ਤੇ ਟਹਿਲ ਰਹੇ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਚੀਕ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ।"

"ਮੈਂ ਇੱਕ ਚੀਕ ਵੀ ਸੁਣੀ। ਇਹੀ ਗੱਲ ਮੈਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢੀ। ਮੈਂ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਬਾਰੇ ਬੇਚੈਨ ਸੀ।"

"ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਬਾਰੇ ਕਿਉਂ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਾ ਰਹਿ ਸਕਿਆ।

"ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਮੂਰ 'ਤੇ ਚੀਕਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਚਿੰਤਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਵੈਸੇ" - ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮੇਰੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਮੁੜ ਕੇ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਵੱਲ ਗਈਆਂ - "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਰੋਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸੁਣਿਆ?"

“ਨਹੀਂ,” ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ; “ਕੀ ਤੁਸੀਂ?”

"ਨਹੀਂ।"

"ਫਿਰ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ?"

"ਓਹ, ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਕਹਾਣੀਆਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜੋ ਕਿਸਾਨ ਇੱਕ ਭੂਤ-ਹਾਊਂਡ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਵੀ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਾਤ ਨੂੰ ਮੂਰ 'ਤੇ ਸੁਣਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਅੱਜ ਰਾਤ ਅਜਿਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਹੈ।"

"ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"ਅਤੇ ਇਸ ਗਰੀਬ ਦੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ?"

"ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਚਿੰਤਾ ਅਤੇ ਐਕਸਪੋਜਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਭਜਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਪਾਗਲਪਨ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੂਰ ਵਿੱਚ ਭੱਜਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਥੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਗਰਦਨ ਟੁੱਟ ਗਈ।"

"ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਾਜਬ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ," ਸਟੈਪਲਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸਾਹ ਲਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ। "ਤੁਹਾਡਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼?"

ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਤਾਰੀਫ਼ਾਂ ਨੂੰ ਝੁਕਾਇਆ।

"ਤੁਸੀਂ ਪਛਾਣਨ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਦੁਖਾਂਤ ਦੇਖਣ ਦੇ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਹੋ।"

"ਹਾਂ, ਬਿਲਕੁਲ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰੇਗਾ। ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਣਸੁਖਾਵੀਂ ਯਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੰਡਨ ਵਾਪਸ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ।"

"ਓ, ਤੁਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਵਾਪਸ ਆ ਰਹੇ ਹੋ?"

"ਇਹ ਮੇਰਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਫੇਰੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾਈ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਉਲਝਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ?"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਏ।

"ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਹ ਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਜਿਸਦੀ ਕੋਈ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਜਾਂਚਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਕਥਾਵਾਂ ਜਾਂ ਅਫਵਾਹਾਂ ਦੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ।"

ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਬੇਫਿਕਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ। ਸਟੈਪਲਟਨ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਵੱਲ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ। ਫਿਰ ਉਹ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ।

"ਮੈਂ ਇਸ ਗਰੀਬ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲੈ ਜਾਣ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਪਰ ਇਹ ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਡਰਾਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਲਗਾ ਦੇਈਏ ਤਾਂ ਉਹ ਸਵੇਰ ਤੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹੇਗਾ।"

ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਟੈਪਲਟਨ ਦੀ ਮਹਿਮਾਨ ਨਿਵਾਜ਼ੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਹਾਲ ਵੱਲ ਚੱਲ ਪਏ, ਕੁਦਰਤਵਾਦੀ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਚਿੱਤਰ ਚੌੜੇ ਮੂਰ ਉੱਤੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਦੂਰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਢਲਾਣ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਾਲਾ ਧੱਬਾ ਸੀ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਦਮੀ ਕਿੱਥੇ ਪਿਆ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਇੰਨਾ ਭਿਆਨਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ।

ਜਾਲਾਂ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ

"ਅਸੀਂ ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਹਾਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਮੂਰ ਪਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। "ਕਿੰਨਾ ਹੌਸਲਾ ਹੈ ਉਸ ਬੰਦੇ ਦਾ! ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਗਲਤ ਆਦਮੀ ਉਸਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਇੱਕ ਅਧਰੰਗੀ ਸਦਮੇ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਵਾਟਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਫਿਰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕਦੇ ਵੀ ਸਾਡੇ ਸਟੀਲ ਦੇ ਯੋਗ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ।"

"ਮੈਨੂੰ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖ ਲਿਆ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਸੀ। ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਉਸਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਵੇਗਾ?"

"ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਹਤਾਸ਼ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਚਲਾਕ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਵਾਂਗ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਚਲਾਕੀ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

"ਸਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ?"

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਤੂੰ ਇੱਕ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਆਦਮੀ ਬਣਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੁਝ ਊਰਜਾਵਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਦਲੀਲ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਅੱਜ ਰਾਤ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੀ ਚੰਗਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਵੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਚਲਾਕੀ ਹੈ! ਜੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖੀ ਏਜੰਟ ਰਾਹੀਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਸਬੂਤ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਹਾਨ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਦਿਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਘਸੀਟਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਇਸਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਰੱਸੀ ਪਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।"

"ਜ਼ਰੂਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਕੇਸ ਹੈ।"

"ਇੱਕ ਦਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਨਹੀਂ - ਸਿਰਫ਼ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੀ ਕਹਾਣੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।"

"ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਡਰ ਨਾਲ ਮਰਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸ ਗੱਲ ਨੇ ਡਰਾਇਆ ਸੀ; ਪਰ ਅਸੀਂ ਬਾਰਾਂ ਜਿਊਰੀਮੈਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਕਰੀਏ? ਇੱਕ ਕੁੱਤੇ ਦੇ ਕੀ ਸੰਕੇਤ ਹਨ? ਇਸਦੇ ਦੰਦਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਕਿੱਥੇ ਹਨ? ਬੇਸ਼ੱਕ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਲਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੱਟਦੀ ਅਤੇ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਉਸ ਵਹਿਸ਼ੀ ਦੇ ਕਾਬੂ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।"

"ਚੰਗਾ, ਫਿਰ, ਅੱਜ ਰਾਤ?"

"ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਬਹੁਤੇ ਚੰਗੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਵੀ, ਕੁੱਤੇ ਅਤੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਮੌਤ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਸੁਣਿਆ; ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ; ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਨਾਲ ਮੇਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਜੋਖਮ ਲੈ ਸਕੀਏ।"

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਦੇ ਹੋ?"

"ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਉਮੀਦਾਂ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲੌਰਾ ਲਿਓਨਜ਼ ਨੂੰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਵੀ ਹੈ। ਕੱਲ੍ਹ ਲਈ ਇਸਦੀ ਬੁਰਾਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ; ਪਰ ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਦਿਨ ਬੀਤਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਉੱਪਰ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚ ਸਕਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੋਚਾਂ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚਿਆ ਹੋਇਆ, ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਗੇਟਾਂ ਤੱਕ ਤੁਰ ਪਿਆ।

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉੱਪਰ ਆ ਰਹੇ ਹੋ?"

"ਹਾਂ; ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਲੁਕਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿਖਦਾ। ਪਰ ਇੱਕ ਆਖਰੀ ਗੱਲ, ਵਾਟਸਨ। ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਨੂੰ ਕੁੱਤੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਾ ਕਹੋ। ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚਣ ਦਿਓ ਕਿ ਸੈਲਡਨ ਦੀ ਮੌਤ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਈ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਸਟੈਪਲਟਨ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਉਸ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲਈ ਬਿਹਤਰ ਹਿੰਮਤ ਰੱਖੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਗੁਜ਼ਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਮੰਗਣੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਰਿਪੋਰਟ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਲਈ।"

"ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ।"

"ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਹੁਣ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਨਾਲ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਆਪਣੇ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ।"

ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਣ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖੁਸ਼ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਹਾਲ ਹੀ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਉਸਨੂੰ ਲੰਡਨ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਲੈ ਆਉਣਗੀਆਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਉੱਚੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਕੋਲ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਾਮਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਲਈ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਸਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਦੇਰ ਨਾਲ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਬੈਰੋਨੇਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਨੁਭਵ ਬਾਰੇ ਜਿੰਨਾ ਚਾਹਿਆ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ

ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰਾ ਇਹ ਅਣਸੁਖਾਵਾਂ ਫਰਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਬੈਰੀਮੋਰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਖ਼ਬਰਾਂ ਸੁਣਾਵਾਂ। ਉਸਦੇ ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਬੇਰੋਕ ਰਾਹਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਐਪਰਨ ਵਿੱਚ ਫੁੱਟ-ਫੁੱਟ ਕੇ ਰੋਈ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਲਈ ਉਹ ਹਿੰਸਾ ਦਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਅੱਧਾ ਜਾਨਵਰ ਅਤੇ ਅੱਧਾ ਭੂਤ; ਪਰ ਉਸਦੇ ਲਈ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੀ ਹੀ ਬਚਪਨ ਦਾ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਲੜਕਾ ਰਿਹਾ, ਉਹ ਬੱਚਾ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸੱਚਮੁੱਚ ਬੁਰਾ ਹੈ ਉਹ ਆਦਮੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਸੋਗ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵੀ ਔਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

"ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਵਾਟਸਨ ਸਵੇਰੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਘਰ ਵਿੱਚ ਪੋਚਾ ਫੇਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ," ਬੈਰੋਨੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਸਿਹਰਾ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਨਿਭਾਇਆ ਹੈ। ਜੇ ਮੈਂ ਇਕੱਲੇ ਨਾ ਘੁੰਮਣ ਦੀ ਸਹੁੰ ਨਾ ਖਾਧੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਸ਼ਾਮ ਹੋਰ ਵੀ ਰੌਚਕ ਹੁੰਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਟੈਪਲਟਨ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਉੱਥੇ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ਾਮ ਹੋਰ ਵੀ ਜੋਸ਼ੀਲੀ ਹੁੰਦੀ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸੁੱਕੇ ਜਿਹੇ ਕਿਹਾ। "ਵੈਸੇ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਗਰਦਨ ਟੁੱਟਣ ਕਰਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਸੋਗ ਮਨਾ ਰਹੇ ਹਾਂ?"

ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ। "ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਸੀ?"

"ਇਹ ਗਰੀਬ ਬੰਦਾ ਤੇਰੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਤੇਰਾ ਨੌਕਰ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕੱਪੜੇ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਉਹ ਪੁਲਿਸ ਨਾਲ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਵੀ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਇਹ ਉਸਦੇ ਲਈ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹੈ - ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਗਲਤ ਪਾਸੇ ਹੋ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਜਾਸੂਸ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਮੇਰਾ ਪਹਿਲਾ ਫਰਜ਼ ਪੂਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਾਟਸਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੋਸ਼ੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹਨ।"

"ਪਰ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ?" ਬੈਰੋਨੇਟ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਕੱਢਿਆ ਹੈ? ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਵਾਟਸਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆਏ ਹਾਂ, ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਿਆਣੇ ਹੋ ਗਏ ਹਾਂ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਮਾਮਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਈ ਨੁਕਤੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ - ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

"ਸਾਡਾ ਇੱਕ ਤਜਰਬਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਾਟਸਨ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਮੂਰ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਖਾਲੀ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪੱਛਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਕੁੱਤਿਆਂ ਨਾਲ ਕੁਝ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ੰਜੀਰ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਜਾਸੂਸ ਹੋ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਦਦ ਦਿਓਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਮੂੰਹ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿਆਂਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬੇੜੀਆਂ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿਆਂਗਾ।"

"ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹੋਗੇ, ਮੈਂ ਉਹ ਕਰਾਂਗਾ।"

"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਕਹਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਕਰੋ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਾਰਨ ਪੁੱਛੇ ਬਿਨਾਂ।"

"ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਸੰਦ ਹੈ।"

"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸਮੱਸਿਆ ਜਲਦੀ ਹੀ ਹੱਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ -"

ਉਹ ਅਚਾਨਕ ਰੁਕ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਦੇ ਉੱਪਰੋਂ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਸਥਿਰਤਾ ਨਾਲ ਦੇਖਣ ਲੱਗਾ। ਲੈਂਪ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਵੱਜ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੰਨਾ ਭਾਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਸਥਿਰ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਕਲਾਸੀਕਲ ਮੂਰਤੀ ਵਰਗਾ ਸੀ, ਸੁਚੇਤਤਾ ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਦਾ ਇੱਕ ਰੂਪ।

"ਇਹ ਕੀ ਹੈ?" ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਰੋਏ।

ਜਦੋਂ ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਦਬਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਅਜੇ ਵੀ ਸਥਿਰ ਸਨ, ਪਰ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਚਮਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।

"ਇੱਕ ਮਾਹਰ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਲਈ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਪੋਰਟਰੇਟ ਦੀ ਲਾਈਨ ਵੱਲ ਹਿਲਾਇਆ ਜੋ ਉਲਟ ਕੰਧ ਨੂੰ ਢੱਕਦੀ ਸੀ। "ਵਾਟਸਨ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਲਾ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਈਰਖਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਹੁਣ, ਇਹ ਪੋਰਟਰੇਟ ਦੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਧੀਆ ਲੜੀ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਇਹ ਗੱਲ ਸੁਣ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ," ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਵੱਲ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਵੇਖਦਿਆਂ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤਾ ਜਾਣਨ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਤਸਵੀਰ ਨਾਲੋਂ ਘੋੜੇ ਜਾਂ ਸਟੀਅਰ ਦਾ ਬਿਹਤਰ ਨਿਰਣਾ ਕਰਾਂਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਸਮਾਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕੀ ਚੰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਹੁਣ ਵੀ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਇੱਕ ਨੈਲਰ ਹੈ, ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਔਰਤ ਜੋ ਨੀਲੇ ਰੇਸ਼ਮ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਿੱਗ ਵਾਲਾ ਮੋਟਾ ਸੱਜਣ ਇੱਕ ਰੇਨੋਲਡ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪੋਰਟਰੇਟ ਹਨ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ?"

"ਹਰ ਕੋਈ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਾਮ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?"

"ਬੈਰੀਮੋਰ ਮੈਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਾਠ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਟੈਲੀਸਕੋਪ ਵਾਲਾ ਸੱਜਣ ਕੌਣ ਹੈ?"

"ਇਹ ਰੀਅਰ-ਐਡਮਿਰਲ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਵੈਸਟ ਇੰਡੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਰੌਡਨੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਨੀਲੇ ਕੋਟ ਅਤੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਰੋਲ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸਰ ਵਿਲੀਅਮ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਹੈ, ਜੋ ਪਿਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਾਊਸ ਆਫ਼ ਕਾਮਨਜ਼ ਦੀਆਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਸਨ।"

"ਅਤੇ ਇਹ ਘੋੜਸਵਾਰ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ - ਜਿਸਨੇ ਕਾਲੇ ਮਖਮਲ ਅਤੇ ਲੇਸ ਨਾਲ ਸਜਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ?"

"ਆਹ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣਨ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ। ਇਹੀ ਸਾਰੀ ਸ਼ਰਾਰਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਦੁਸ਼ਟ ਹਿਊਗੋ, ਜਿਸਨੇ ਬਾਸਕਰਵਿਲਜ਼ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਭੁੱਲਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ।"

ਮੈਂ ਪੋਰਟਰੇਟ ਵੱਲ ਦਿਲਚਸਪੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਪਿਆਰੇ ਮੇਰੇ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸ਼ਾਂਤ, ਨਿਮਰ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸ਼ੈਤਾਨ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਰੁੱਖੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਸੀ।"

"ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਾਮ ਅਤੇ ਤਾਰੀਖ, 1647, ਕੈਨਵਸ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਹਨ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਰ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਬੁੱਢੇ ਰੌਇਸਟਰਰ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਉਸਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸਦੀ ਨਜ਼ਰ ਲਗਾਤਾਰ ਇਸ 'ਤੇ ਟਿਕੀ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਰੁਝਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਬੈਂਕੁਏਟਿੰਗ-ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲੈ ਗਿਆ, ਉਸਦੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਦੀ ਮੋਮਬੱਤੀ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਕੰਧ 'ਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਪੋਰਟਰੇਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੜ ਲਿਆ।

"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਕੁਝ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ?"

ਮੈਂ ਚੌੜੀ ਪਲੰਥ ਵਾਲੀ ਟੋਪੀ, ਘੁੰਮਦੇ ਲਵ-ਲਾਕ, ਚਿੱਟੇ ਲੇਸ ਵਾਲੇ ਕਾਲਰ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਫਸਿਆ ਸਿੱਧਾ, ਗੰਭੀਰ ਚਿਹਰਾ ਦੇਖਿਆ। ਇਹ ਕੋਈ ਬੇਰਹਿਮ ਚਿਹਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਚਿੱਟਾ, ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਸਖ਼ਤ ਸੀ, ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ-ਸੈੱਟ, ਪਤਲੇ-ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਵਾਲਾ ਮੂੰਹ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਠੰਡੀ ਅਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਅੱਖ ਦੇ ਨਾਲ।

"ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਕਿਸੇ ਜਾਣਕਾਰ ਵਰਗਾ ਹੈ?"

"ਜਬਾੜੇ ਵਿੱਚ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਵਰਗਾ ਕੁਝ ਹੈ।"

"ਬਸ ਇੱਕ ਸੁਝਾਅ, ਸ਼ਾਇਦ। ਪਰ ਇੱਕ ਪਲ ਰੁਕੋ!" ਉਹ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲਾਈਟ ਫੜ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸੱਜੀ ਬਾਂਹ ਚੌੜੀ ਟੋਪੀ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਲੰਬੇ ਰਿੰਗਲੇਟਾਂ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਾਈ।

"ਸ਼ਾਬਾਸ਼!" ਮੈਂ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ।

ਸਟੈਪਲਟਨ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਕੈਨਵਸ ਤੋਂ ਉੱਭਰ ਆਇਆ ਸੀ।

"ਹਾਏ, ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਦੇਖ ਲਿਆ ਹੈ। ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਚਿਹਰਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਟਾਈ ਨੂੰ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਜਾਂਚਕਰਤਾ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਗੁਣ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਭੇਸ ਬਦਲ ਕੇ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਪਰ ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਸਦਾ ਪੋਰਟਰੇਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਹਾਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ ਘਟਨਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਦੋਵੇਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਪਰਿਵਾਰਕ ਤਸਵੀਰਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਹੈ - ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ।"

"ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਡਿਜ਼ਾਈਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ।"

"ਬਿਲਕੁਲ। ਤਸਵੀਰ ਦੇ ਇਸ ਮੌਕੇ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗੁੰਮ ਹੋਈਆਂ ਕੜੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਹ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਹ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਸਾਡੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਤਿਤਲੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਾਂਗ ਬੇਵੱਸ ਹੋ ਕੇ ਉੱਡਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਇੱਕ ਪਿੰਨ, ਇੱਕ ਕਾਰ੍ਕ,

ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਾਰਡ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਬੇਕਰ ਸਟ੍ਰੀਟ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ!" ਜਦੋਂ ਉਹ ਤਸਵੀਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੁਰਲੱਭ ਹਾਸਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਫੁੱਟ ਪਿਆ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਅਕਸਰ ਹੱਸਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਿਸੇ ਲਈ ਬੁਰਾ ਸੰਕੇਤ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਸਵੇਰੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਉੱਠ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਹੋਮਜ਼ ਅਜੇ ਵੀ ਜਲਦੀ ਹੀ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕੱਪੜੇ ਪਾ ਕੇ ਡਰਾਈਵ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ।

"ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਅੱਜ ਪੂਰਾ ਦਿਨ ਬਿਤਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਐਕਸ਼ਨ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਰਗੜੇ। "ਜਾਲ ਸਾਰੇ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਡਰੈਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵੱਡੇ, ਪਤਲੇ-ਜਬਾੜੇ ਵਾਲੇ ਪਾਈਕ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੀ ਉਹ ਜਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੂਰ 'ਤੇ ਗਏ ਹੋ?"

"ਮੈਂ ਗ੍ਰਿਮਪੇਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਿੰਸਟਾਊਨ ਨੂੰ ਸੇਲਡਨ ਦੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਰਿਪੋਰਟ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਵਾਅਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਕਾਰਟਰਾਈਟ ਨਾਲ ਵੀ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਜ਼ਰੂਰ ਮੇਰੀ ਝੌਂਪੜੀ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਕੁੱਤਾ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਕਬਰ 'ਤੇ ਡਿੱਗਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਾਰੇ ਉਸਦਾ ਮਨ ਸ਼ਾਂਤ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ।"

"ਅਗਲਾ ਕਦਮ ਕੀ ਹੈ?"

"ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ। ਆਹ, ਉਹ ਇੱਥੇ ਹੈ!"

"ਸ਼ੁਭ ਸਵੇਰ, ਹੋਮਜ਼," ਬੈਰੋਨੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਜਨਰਲ ਵਾਂਗ ਲੱਗ ਰਹੇ ਹੋ ਜੋ ਆਪਣੇ ਚੀਫ਼ ਆਫ਼ ਸਟਾਫ਼ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ। ਵਾਟਸਨ ਹੁਕਮ ਮੰਗ ਰਿਹਾ ਸੀ।"

"ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ।"

"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਸਾਡੇ ਦੋਸਤਾਂ ਸਟੈਪਲਟਨ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਲਈ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਹੋ।"

"ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਆਓਗੇ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਮਹਿਮਾਨ ਨਿਵਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਗੇ।"

"ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਵਾਟਸਨ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੰਡਨ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ।"

"ਲੰਡਨ ਨੂੰ?"

"ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਉੱਥੇ ਵਧੇਰੇ ਉਪਯੋਗੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਬੈਰੋਨੇਟ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੰਮਾ ਹੋ ਗਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਕੰਮ ਦੌਰਾਨ ਦੇਖੋਗੇ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਇਕੱਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹਾਲ ਅਤੇ ਮੂਰ ਬਹੁਤੇ ਸੁਹਾਵਣੇ ਸਥਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ।"

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਆ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੰਮ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਪਿਆ। ਅਸੀਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਡੇਵੋਨਸ਼ਾਇਰ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗੇ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸੁਨੇਹਾ ਦੇਣਾ ਯਾਦ ਰੱਖੋਗੇ?"

"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ।"

"ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।"

ਮੈਂ ਬੈਰੋਨੇਟ ਦੇ ਧੁੰਦਲੇ ਮੱਥੇ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਤਿਆਗ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਸੀ।

"ਤੁਸੀਂ ਕਦੋਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?" ਉਸਨੇ ਠੰਡੇ ਹੋ ਕੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਨਾਸ਼ਤੇ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ। ਅਸੀਂ ਕੂਬੇ ਟਰੇਸੀ ਜਾਵਾਂਗੇ, ਪਰ ਵਾਟਸਨ ਆਪਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਇਸ ਵਾਅਦੇ ਵਜੋਂ ਛੱਡ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗਾ। ਵਾਟਸਨ, ਤੁਸੀਂ ਸਟੈਪਲਟਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟ ਭੇਜੋਗੇ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੇ।"

"ਮੇਰਾ ਮਨ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਲੰਡਨ ਜਾਣ ਦਾ ਹੈ," ਬੈਰੋਨੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਇਕੱਲਾ ਕਿਉਂ ਰਹਾਂ?"

"ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਹੀ ਕਰੋਗੇ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ, ਮੈਂ ਰਹਾਂਗਾ।"

"ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਿਸ਼ਾ! ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਰੀਪਿਟ ਹਾਊਸ ਤੱਕ ਗੱਡੀ ਚਲਾਓ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਪਣਾ ਜਾਲ ਵਾਪਸ ਭੇਜੋ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਘਰ ਪੈਦਲ ਜਾਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋ।"

"ਮੂਰ ਦੇ ਪਾਰ ਤੁਰਨ ਲਈ?"

"ਹਾਂ।"

"ਪਰ ਇਹੀ ਉਹੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਅਕਸਰ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।"

"ਇਸ ਵਾਰ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਹਿੰਮਤ ਅਤੇ ਹਿੰਮਤ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਭਰੋਸਾ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਸੁਝਾਅ ਨਾ ਦਿੰਦਾ, ਪਰ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਰੋ।"

"ਫਿਰ ਮੈਂ ਇਹ ਕਰਾਂਗਾ।"

"ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਮੂਰ ਪਾਰ ਨਾ ਕਰੋ ਸਿਵਾਏ ਸਿੱਧੇ ਰਸਤੇ ਦੇ ਜੋ ਮੈਰੀਪਿਟ ਹਾਊਸ ਤੋਂ ਗ੍ਰਿਮਪੇਨ ਰੋਡ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਘਰ ਜਾਣ ਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਰਸਤਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਉਹੀ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ।"

"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ। ਮੈਨੂੰ ਨਾਸ਼ਤੇ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਬਾਅਦ ਭੱਜ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਦੁਪਹਿਰ ਤੱਕ ਲੰਡਨ ਪਹੁੰਚ ਸਕਾਂ।"

ਮੈਂ ਇਸ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇੱਕ ਰਾਤ ਪਹਿਲਾਂ ਸਟੈਪਲਟਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਫੇਰੀ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਜਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਪਲ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੋ

ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਨਾਜ਼ੁਕ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦੇ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਅਪ੍ਰੱਤਖ ਆਗਿਆਕਾਰੀ; ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦੁਖੀ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਕੂੰਬੇ ਟਰੇਸੀ ਦੇ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਲ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਮੁੰਡਾ ਪਲੇਟਫਾਰਮ 'ਤੇ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਹੈ, ਸਰ?"

"ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਟ੍ਰੇਨ ਰਾਹੀਂ ਸ਼ਹਿਰ ਜਾਓਗੇ, ਕਾਰਟਰਾਈਟ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਪਹੁੰਚੋਗੇ, ਤੁਸੀਂ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤਾਰ ਭੇਜੋਗੇ, ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਜੇਬ-ਬੁੱਕ ਮਿਲ ਜਾਵੇ ਜੋ ਮੈਂ ਸੁੱਟੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ ਭੇਜ ਦੇਵੇ।"

"ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ."

"ਅਤੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦਫ਼ਤਰ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਕੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੋਈ ਸੁਨੇਹਾ ਹੈ।"

ਮੁੰਡਾ ਇੱਕ ਤਾਰ ਲੈ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਜੋ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਸੀ:

"ਤਾਰ ਮਿਲੀ। ਬਿਨਾਂ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਵਾਰੰਟ ਨਾਲ ਆ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਪੰਜ-ਚਾਲੀ ਪਹੁੰਚੋ। - ਲੇਸਟ੍ਰੇਡ।"

"ਇਹ ਅੱਜ ਸਵੇਰ ਦੇ ਮੇਰੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ, ਵਾਟਸਨ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਵਾਲੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲੌਰਾ ਲਿਓਨਜ਼ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਵਰਤ ਸਕਦੇ।"

ਉਸਦੀ ਮੁਹਿੰਮ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣ ਲੱਗੀ ਸੀ। ਉਹ ਸਟੈਪਲਟਨਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਬੈਰੋਨੇਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਚਲੇ ਗਏ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਾਡੀ ਲੋੜ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਲੰਡਨ ਤੋਂ ਉਹ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ, ਜੇਕਰ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਟੈਪਲਟਨਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਖਰੀ ਸ਼ੱਕ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਾਡੇ ਜਾਲ ਉਸ ਪਤਲੇ-ਜਬਾੜੇ ਵਾਲੇ ਪਾਈਕ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲੌਰਾ ਲਿਓਨਜ਼ ਆਪਣੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਬੜੀ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਸਿੱਧੀ ਗੱਲ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

"ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜੋ ਸਵਰਗੀ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰੇ ਇੱਥੇ ਦੋਸਤ, ਡਾ. ਵਾਟਸਨ, ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਲੁਕਾਇਆ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਕੀ ਰੋਕਿਆ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਬੇਝਿਜਕ ਹੋ ਕੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਤੁਸੀਂ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਨੂੰ ਦਸ ਵਜੇ ਗੇਟ 'ਤੇ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹੀ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ।"

"ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇਤਫ਼ਾਕ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਸਬੰਧ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲਿਓਨਜ਼।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਤਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਸਤ ਸ਼੍ਰੀ ਸਟੈਪਲਟਨ ਨੂੰ, ਸਗੋਂ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

ਔਰਤ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਉੱਠੀ।

"ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ!" ਉਹ ਚੀਕੀ।

"ਇਹ ਤੱਥ ਹੁਣ ਕੋਈ ਗੁਪਤ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਲਈ ਤਿਆਗ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਹੈ।"

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲਿਓਨਜ਼ ਆਪਣੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਉਸਦੀ ਕੁਰਸੀ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਨੂੰ ਫੜ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪਕੜ ਦੇ ਦਬਾਅ ਨਾਲ ਗੁਲਾਬੀ ਨਹੁੰ ਚਿੱਟੇ ਹੋ ਗਏ ਸਨ।

"ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ!" ਉਸਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ। "ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ! ਉਹ ਵਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਏ।

"ਮੈਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰ! ਮੈਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰ! ਅਤੇ ਜੇ ਤੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈਂ -!" ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਭਿਆਨਕ ਚਮਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਕਹਿ ਰਹੀ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਕੇ ਆਇਆ ਹਾਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈ ਕਾਗਜ਼ ਕੱਢਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਇੱਥੇ ਚਾਰ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਯਾਰਕ ਵਿੱਚ ਲਈ ਗਈ ਜੋੜੇ ਦੀ ਇੱਕ ਫੋਟੋ ਹੈ। ਇਸ 'ਤੇ 'ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵੈਂਡੇਲੂਰ' ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਵੀ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਸ਼੍ਰੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵੈਂਡੇਲੂਰ ਦੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੇ ਤਿੰਨ ਵਰਣਨ ਹਨ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੇਂਟ ਓਲੀਵਰ ਦਾ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਸਕੂਲ ਚਲਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੋ ਅਤੇ ਦੇਖੋ ਕਿ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਨਿਰਾਸ਼ ਔਰਤ ਦੇ ਸਖ਼ਤ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਤੋਂ ਤਲਾਕ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹਾਂ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ, ਖਲਨਾਇਕ ਨੂੰ, ਹਰ ਸੰਭਵ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਸੱਚ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ। ਅਤੇ ਕਿਉਂ - ਕਿਉਂ? ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸੀ। ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਂ ਦੇਖਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਿਉਂ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ? ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਟ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਿਉਂ ਕਰਾਂ? ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਪਸੰਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਰੋਕਾਂਗੀ। ਇੱਕ ਗੱਲ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਚਿੱਠੀ ਲਿਖੀ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਬੁੱਢੇ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਮੇਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਦਿਆਲੂ ਦੋਸਤ ਸੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ, ਮੈਡਮ," ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਨ੍ਹਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਪਾਠ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੁਖਦਾਈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਸੌਖਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੱਤਰ ਭੇਜਣ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਟੈਪਲਟਨ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ?"

"ਉਸਨੇ ਹੀ ਇਹ ਲਿਖਵਾਇਆ ਸੀ।"
"ਮੇਰਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜੋ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤਾ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤਲਾਕ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਤੋਂ ਮਦਦ ਮਿਲੇਗੀ?"
"ਬਿਲਕੁਲ।"
"ਅਤੇ ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਚਿੱਠੀ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੁਲਾਕਾਤ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ?"
"ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਸਵੈ-ਮਾਣ ਨੂੰ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਾਏਗਾ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਆਦਮੀ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਪੈਸੇ ਲੱਭੇ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਖੁਦ ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਉਹ ਆਪਣਾ ਆਖਰੀ ਪੈਸਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਵੰਡਿਆ ਸੀ।"
"ਉਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਇਕਸਾਰ ਕਿਰਦਾਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਪੜ੍ਹਨ ਤੱਕ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ?"
"ਨਹੀਂ।"
"ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਾ ਕਹਿਣ ਦੀ ਸਹੁੰ ਚੁਕਾਈ?"
"ਉਸਨੇ ਠੀਕ ਕਿਹਾ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੌਤ ਬਹੁਤ ਹੀ ਰਹੱਸਮਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੱਥ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਲਈ ਡਰਾਇਆ।"
"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਸੀ?"
ਉਹ ਝਿਜਕ ਗਈ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ।
"ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੀ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਜੇ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।"
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਤੁਹਾਡਾ ਭਾਗਸ਼ਾਲੀ ਬਚਾਅ ਹੋਇਆ ਹੈ," ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਉਹ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਖੱਡ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਦੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਤੁਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਸ਼ੁਭ-ਸਵੇਰ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲਿਓਨਜ਼, ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਣੋਗੇ।"
"ਸਾਡਾ ਕੇਸ ਗੋਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਘੱਟਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ। "ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਆਧੁਨਿਕ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਇਕਵਚਨ ਅਤੇ ਸਨਸਨੀਖੇਜ਼ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਜੁੜੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਅਪਰਾਧ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸਾਲ '66 ਵਿੱਚ ਛੋਟੇ ਰੂਸ ਦੇ ਗੋਡਨੋ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀਆਂ ਸਮਾਨ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਗੇ, ਅਤੇ ਬੇਸ਼ੱਕ ਉੱਤਰੀ ਕੈਰੋਲੀਨਾ ਵਿੱਚ ਐਂਡਰਸਨ ਦੇ ਕਤਲ ਹਨ, ਪਰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਵੀ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚਲਾਕ ਆਦਮੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਅੱਜ ਰਾਤ ਸੌਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।"
ਲੰਡਨ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਗਰਜਦੀ ਹੋਈ ਆਈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ, ਤਾਰਾਂ ਵਾਲੀ ਬੁੱਲਡੌਗ ਇੱਕ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਗੱਡੀ ਤੋਂ ਉੱਡੀ। ਅਸੀਂ ਤਿੰਨਾਂ ਨੇ ਹੱਥ ਮਿਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਵੱਲ ਸ਼ਰਧਾ

ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਕੱਠੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਨਫ਼ਰਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਹੈ ਜੋ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿਹਾਰਕ ਆਦਮੀ ਵਿੱਚ ਉਤੇਜਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੀ ਸੀ।
"ਕੁਝ ਚੰਗਾ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗੱਲ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋ ਘੰਟੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਲਈ ਵਰਤ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਫਿਰ, ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਾਰਟਮੂਰ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧ ਰਾਤ ਦੀ ਹਵਾ ਦਾ ਸਾਹ ਦੇ ਕੇ ਲੰਡਨ ਦੀ ਧੁੰਦ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਕਦੇ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਗਏ? ਆਹ, ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਫੇਰੀ ਭੁੱਲ ਜਾਓਗੇ।"

ਬਾਸਕਰਵਿਲਜ਼ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਜਾਨਵਰ

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਨੁਕਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ - ਜੇ, ਸੱਚਮੁੱਚ, ਕੋਈ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨੁਕਸ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੇ ਪਲ ਤੱਕ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਘਿਣਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਮਾਸਟਰ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਆਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਸਾਵਧਾਨੀ ਤੋਂ ਵੀ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਜੋਖਮ ਨਾ ਲੈਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਤੀਜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਏਜੰਟਾਂ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕਾਂ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੁੱਖ ਝੱਲਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਲੰਬੇ ਡਰਾਈਵ ਦੌਰਾਨ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਵੱਡੀ ਔਖ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ; ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਆਖਰੀ ਯਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੇਰੀਆਂ ਨਾੜਾਂ ਉਮੀਦ ਨਾਲ ਰੋਮਾਂਚਿਤ ਹੋ ਗਈਆਂ ਜਦੋਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਚਿਹਰਿਆਂ 'ਤੇ ਠੰਡੀ ਹਵਾ ਅਤੇ ਤੰਗ ਸੜਕ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਹਨੇਰੇ, ਖਾਲੀ ਥਾਵਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਮੂਰ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ ਹਾਂ। ਘੋੜਿਆਂ ਦੀ ਹਰ ਚਾਲ ਅਤੇ ਪਹੀਆਂ ਦਾ ਹਰ ਮੋੜ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸਰਵਉੱਚ ਸਾਹਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਲੈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਸਾਡੀ ਗੱਲਬਾਤ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਏ ਗਏ ਵੈਗਨੇਟ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਕਾਰਨ ਰੁਕ ਗਈ, ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਸਾਡੀਆਂ ਨਸਾਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਮੀਦਾਂ ਨਾਲ ਤਣਾਅ ਵਿੱਚ ਸਨ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਮਾਮੂਲੀ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਿਆ। ਉਸ ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਰੋਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਫ੍ਰੈਂਕਲੈਂਡ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਲੰਘੇ ਅਤੇ ਜਾਣਦੇ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹਾਲ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਰਾਹਤ ਦੀ ਗੱਲ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੱਕ ਗੱਡੀ ਨਹੀਂ ਚਲਾਈ ਪਰ ਐਵੇਨਿਊ ਦੇ ਗੇਟ ਦੇ ਨੇੜੇ ਉਤਰ ਗਏ। ਵੈਗਨੇਟ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਕੂੰਬੇ ਟਰੇਸੀ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮੈਰੀਪਿਟ ਹਾਊਸ ਵੱਲ ਤੁਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
"ਕੀ ਤੂੰ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਹੈਂ, ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ?"
ਛੋਟਾ ਜਾਸੂਸ ਮੁਸਕਰਾਇਆ।

"ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮੇਰੀ ਪੈਂਟ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਕਮਰ ਦੀ ਜੇਬ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮੇਰੀ ਕਮਰ ਦੀ ਜੇਬ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੈ।"

"ਚੰਗਾ! ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਵੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ।"

"ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਹੁਣ ਕੀ ਖੇਡ ਹੈ?"

"ਇੱਕ ਉਡੀਕ ਖੇਡ।"

"ਮੇਰੀ ਗੱਲ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ," ਜਾਸੂਸ ਨੇ ਕੰਬਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, ਪਹਾੜੀ ਦੀਆਂ ਉਦਾਸ ਢਲਾਣਾਂ ਅਤੇ ਗ੍ਰਿਮਪੇਨ ਮਾਈਰ ਉੱਤੇ ਛਾਈ ਧੁੰਦ ਦੀ ਵੱਡੀ ਝੀਲ ਵੱਲ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਝਾਤੀ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ। "ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਘਰ ਦੀਆਂ ਲਾਈਟਾਂ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

"ਇਹ ਮੈਰੀਪਿਟ ਹਾਊਸ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰ ਦੇ ਭਾਰ ਚੱਲੋ ਅਤੇ ਫੁਸਫੁਸਾਹਟ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਨਾ ਬੋਲੋ।"

ਅਸੀਂ ਪਟੜੀ 'ਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧੇ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਘਰ ਵੱਲ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋਈਏ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਘਰ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਦੋ ਸੌ ਗਜ਼ ਦੂਰ ਸੀ ਤਾਂ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਰੋਕ ਲਿਆ।

"ਇਹ ਕਰੇਗਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਦੀਆਂ ਇਹ ਪੱਥਰਾਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਸਕ੍ਰੀਨ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।"

"ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰੀਏ?"

"ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਪਣਾ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਹਮਲਾ ਕਰਾਂਗੇ। ਇਸ ਖੋਖਲੇ ਵਿੱਚ ਵੜ ਜਾ, ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ। ਤੂੰ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਹੈ ਨਾ, ਵਾਟਸਨ? ਕੀ ਤੂੰ ਕਮਰਿਆਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈਂ? ਇਸ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਉਹ ਜਾਲੀਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਕੀ ਹਨ?"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਸੋਈ ਦੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਹਨ।"

"ਅਤੇ ਉਹ ਪਰੇ ਵਾਲਾ, ਜੋ ਇੰਨਾ ਚਮਕਦਾ ਹੈ?"

"ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਡਾਇਨਿੰਗ ਰੂਮ ਹੈ।"

"ਅੰਨ੍ਹੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਝੂਠ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਚੁੱਪਚਾਪ ਅੱਗੇ ਵਧੋ ਅਤੇ ਦੇਖੋ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ - ਪਰ ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਾ ਦੱਸੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ!"

ਮੈਂ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਤੁਰਿਆ ਅਤੇ ਨੀਵੀਂ ਕੰਧ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਝੁਕ ਗਿਆ ਜੋ ਕਿ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਬਾਗ਼ ਨੂੰ ਘੇਰਦੀ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਿੱਚ ਰਿੜ੍ਹਦਾ ਹੋਇਆ ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਜਿੱਥੋਂ ਮੈਂ ਬਿਨਾਂ ਪਰਦੇ ਵਾਲੀ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿੱਧਾ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਆਦਮੀ ਸਨ, ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਅਤੇ ਸਟੈਪਲਟਨ। ਉਹ ਗੋਲ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ ਲੈ ਕੇ ਬੈਠੇ ਸਨ। ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਸਿਗਾਰ ਪੀ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਕੌਫੀ ਅਤੇ ਵਾਈਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਨ। ਸਟੈਪਲਟਨ ਐਨੀਮੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਬੈਰੋਨੇਟ ਫਿੱਕਾ ਅਤੇ ਬੇਚੈਨ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਬਦਕਿਸਮਤ ਮੂਰ ਦੇ ਪਾਰ ਉਸ ਇਕੱਲੀ ਸੈਰ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਉਸਦੇ ਮਨ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਪੈ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸਟੈਪਲਟਨ ਉੱਠ ਕੇ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਗਲਾਸ ਦੁਬਾਰਾ ਭਰਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਝੁਕ ਕੇ ਆਪਣੇ ਸਿਗਾਰ 'ਤੇ ਫੂੱਲਿਆ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ

ਚੀਕਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਅਤੇ ਬੱਜਰੀ 'ਤੇ ਬੂਟਾਂ ਦੀ ਤਿੱਖੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ। ਪੌੜੀਆਂ ਉਸ ਰਸਤੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਲੰਘੀਆਂ ਜਿਸਦੇ ਹੇਠਾਂ ਮੈਂ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਵੇਖਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਕੁਦਰਤਵਾਦੀ ਨੂੰ ਬਾਗ਼ ਦੇ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਾਹਰੀ ਘਰ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਰੁਕਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਇੱਕ ਚਾਬੀ ਇੱਕ ਤਾਲੇ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮ ਗਈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਅੰਦਰ ਲੰਘਿਆ, ਅੰਦਰੋਂ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕ ਝੜਪ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਚਾਬੀ ਮੋੜ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘ ਕੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਹਿਮਾਨ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਜੁੜਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਚੁੱਪਚਾਪ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।

"ਤੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈਂ, ਵਾਟਸਨ, ਕਿ ਉਹ ਔਰਤ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹੈ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਈ।

"ਨਹੀਂ।"

"ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਸੋਈ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ?"

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ।"

ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮਹਾਨ ਗ੍ਰਿਮਪੇਨ ਮਾਇਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਸੰਘਣੀ, ਚਿੱਟੀ ਧੁੰਦ ਲਟਕੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਡੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਵਹਿ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਉਸ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਕੰਧ ਵਾਂਗ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਨੀਵਾਂ, ਪਰ ਸੰਘਣਾ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ। ਇਸ ਉੱਤੇ ਚੰਦਰਮਾ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਚਮਕਦੇ ਬਰਫ਼ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਸਤ੍ਹਾ 'ਤੇ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਟੋਰਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਚੱਟਾਨਾਂ ਵਾਂਗ ਸਨ। ਹੋਮਜ਼ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਇਸ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਦੀ ਸੁਸਤ ਵਹਾਅ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ।

"ਇਹ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ।"

"ਕੀ ਇਹ ਗੰਭੀਰ ਹੈ?"

"ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ, ਸੱਚਮੁੱਚ - ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਮੇਰੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਹੁਣ ਬਹੁਤਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ। ਦਸ ਵੱਜ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਸਾਡੀ ਸਫਲਤਾ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਧੁੰਦ ਦੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਹਰ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

ਸਾਡੇ ਉੱਪਰ ਰਾਤ ਸਾਫ਼ ਅਤੇ ਬਰੀਕ ਸੀ। ਤਾਰੇ ਠੰਡੇ ਅਤੇ ਚਮਕਦਾਰ ਚਮਕ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਅੱਧਾ ਚੰਨ ਪੂਰੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਰਮ, ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਨਹਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਘਰ ਦਾ ਹਨੇਰਾ ਹਿੱਸਾ, ਇਸਦੀ ਦਾਣੇਦਾਰ ਛੱਤ ਅਤੇ ਚਮਕਦਾਰ ਚਿਮਨੀਆਂ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਚਮਕਦਾਰ ਅਸਮਾਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਖ਼ਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਤੋਂ ਸੁਨਹਿਰੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀਆਂ ਚੌੜੀਆਂ ਬਾਰਾਂ ਬਾਗ਼ ਅਤੇ ਮੂਰ ਵਿੱਚ ਫੈਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅਚਾਨਕ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਨੌਕਰ ਰਸੋਈ ਛੱਡ ਗਏ ਸਨ। ਡਾਇਨਿੰਗ-ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਦੀਵਾ ਬਚਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਆਦਮੀ, ਕਾਤਲ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਅਤੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਮਹਿਮਾਨ, ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਸਿਗਾਰਾਂ 'ਤੇ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

ਹਰ ਮਿੰਟ ਉਹ ਚਿੱਟਾ ਉੱਨ ਵਰਗਾ ਮੈਦਾਨ ਜਿਸਨੇ ਮੂਰ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਘਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਅਤੇ ਨੇੜੇ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਪਤਲੀਆਂ ਝਰਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਾਲੀ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਸੁਨਹਿਰੀ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਬਾਗ ਦੀ ਦੂਰ ਦੀ ਕੰਧ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਿੱਖ ਸੀ, ਅਤੇ ਰੁੱਖ ਚਿੱਟੇ ਭਾਫ਼ ਦੇ ਘੁੰਮਣਘੇਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸੀ, ਧੁੰਦ ਦੇ ਫੁੱਲ ਘਰ ਦੇ ਦੋਵਾਂ ਕੋਨਿਆਂ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦੇ ਹੋਏ ਆਏ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੰਘਣੇ

ਕਿਨਾਰੇ ਵਿੱਚ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਘੁੰਮਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉੱਪਰਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਅਤੇ ਛੱਤ ਇੱਕ ਪਰਛਾਵੇਂ ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਜਹਾਜ਼ ਵਾਂਗ ਤੈਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੱਟਾਨ 'ਤੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬੇਸਬਰੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਠੋਕ ਦਿੱਤਾ।

"ਜੇ ਉਹ ਪੌਣੇ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦਾ ਤਾਂ ਰਸਤਾ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਾਂਗੇ।"

"ਕੀ ਅਸੀਂ ਉੱਚੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਹੋਰ ਪਿੱਛੇ ਚਲੇ ਜਾਈਏ?"

"ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਇਸ ਲਈ ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਧੁੰਦ ਦਾ ਕਿਨਾਰਾ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਗਿਆ, ਅਸੀਂ ਘਰ ਤੋਂ ਅੱਧਾ ਮੀਲ ਦੂਰ ਹੋਣ ਤੱਕ ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਏ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਸੰਘਣਾ ਚਿੱਟਾ ਸਮੁੰਦਰ, ਜਿਸਦਾ ਉੱਪਰਲਾ ਕਿਨਾਰਾ ਚਾਂਦੀ ਵਰਗਾ ਸੀ, ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਅਤੇ ਬੇਰੋਕ ਵਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਫੜ ਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਹਰ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।" ਉਸਨੇ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਡਿੱਗ ਕੇ ਆਪਣੇ ਕੰਨ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਰੱਖੇ। "ਰੱਬ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਉਂਦੇ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

ਤੇਜ਼ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਮੂਰ ਦੀ ਚੁੱਪ ਤੋੜ ਦਿੱਤੀ। ਪੱਥਰਾਂ ਵਿੱਚ ਝੁਕ ਕੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਸਿਰੇ ਵਾਲੇ ਕਿਨਾਰੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ। ਕਦਮ ਹੋਰ ਵੀ ਉੱਚੇ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਧੁੰਦ ਵਿੱਚੋਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਪਰਦੇ ਵਿੱਚੋਂ, ਉਹ ਆਦਮੀ ਆਇਆ ਜਿਸਦੀ ਅਸੀਂ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਾਫ਼, ਤਾਰਿਆਂ ਵਾਲੀ ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਉੱਭਰਿਆ। ਫਿਰ ਉਹ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਰਸਤੇ ਦੇ ਨਾਲ ਆਇਆ, ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਪਏ ਸੀ, ਦੇ ਨੇੜੇ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਲੰਬੀ ਢਲਾਣ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਤੁਰਦਾ ਗਿਆ, ਉਸਨੇ ਲਗਾਤਾਰ ਦੋਵਾਂ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ, ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਨਾ ਹੋਵੇ।

"ਇੱਜ਼!" ਹੋਮਜ਼ ਚੀਕਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਕੁੱਕਿੰਗ ਪਿਸਤੌਲ ਦੀ ਤਿੱਖੀ ਕਲਿੱਕ ਸੁਣੀ। "ਦੇਖ! ਇਹ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ!"

ਉਸ ਰੀਂਗਦੇ ਕੰਢੇ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਤੇ ਇੱਕ ਪਤਲੀ, ਕਰਿਸਪ, ਲਗਾਤਾਰ ਥਪਥਪਾਟ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਬੱਦਲ ਸਾਡੇ ਲੇਟਣ ਵਾਲੇ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਪੰਜਾਹ ਗਜ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਤਿੰਨੋਂ ਉਸ ਵੱਲ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸੀ, ਇਹ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀ ਕਿ ਇਸਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜੀ ਦਹਿਸ਼ਤ ਟੁੱਟਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਹੋਮਜ਼ ਦੀ ਕੂਹਣੀ 'ਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। ਇਹ ਫਿੱਕਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਸੀ, ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚੰਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਚਮਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਪਰ ਅਚਾਨਕ ਉਹ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ, ਸਥਿਰ ਘੂਰ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲੱਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋ ਗਏ। ਉਸੇ ਪਲ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਦਹਿਸ਼ਤ ਦੀ ਇੱਕ ਚੀਕ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਝਪਟਿਆ, ਮੇਰਾ ਅਯੋਗ ਹੱਥ ਮੇਰੀ ਪਿਸਤੌਲ ਨੂੰ ਫੜ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੇਰਾ ਮਨ ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਆਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਰੰਗੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਧੁੰਦ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਤੋਂ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਉੱਭਰਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਕੋਲਾ-ਕਾਲਾ ਸ਼ਿਕਾਰੀ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅੱਖਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਗ ਫਟ ਗਈ, ਇਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਇੱਕ ਧੁੰਦਲੀ ਚਮਕ ਨਾਲ ਚਮਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਇਸਦੇ ਮੂੰਹ ਅਤੇ ਹੈਕਲ ਅਤੇ ਡਿਵਲੈਪ ਚਮਕਦੀ ਹੋਈ ਲਾਟ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ

ਗਏ ਸਨ। ਇੱਕ ਵਿਗੜੇ ਹੋਏ ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਭੁੱਬਾਂ ਭਰੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਹਨੇਰੇ ਰੂਪ ਅਤੇ ਵਹਿਸ਼ੀ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਹਿਸ਼ੀ, ਭਿਆਨਕ, ਨਰਕ ਭਰੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜੋ ਧੁੰਦ ਦੀ ਕੰਧ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਟੁੱਟ ਪਿਆ। ਲੰਬੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਾਲਾ ਉਹ ਵੱਡਾ ਕਾਲਾ ਜੀਵ ਸਾਡੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਕਦਮਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਛਾਲ ਮਾਰਦਾ ਹੋਇਆ ਟਰੈਕ 'ਤੇ ਹੇਠਾਂ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਨਾਲ ਇੰਨੇ ਅਧਰੰਗੀ ਹੋ ਗਏ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹੌਸਲੇ ਠੀਕ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਲੰਘਣ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਹੋਮਜ਼ ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਇਕੱਠੇ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਜੀਵ ਨੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਚੀਕ ਮਾਰੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਿਆ ਕਿ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਰੁਕਿਆ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਗਿਆ। ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਅਸੀਂ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਚੰਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਚਿੱਟਾ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਡਰ ਨਾਲ ਉੱਚੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਬੇਵੱਸ ਹੋ ਕੇ ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਚੀਜ਼ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਘੇਰ ਰਹੀ ਸੀ।

ਪਰ ਕੁੱਤੇ ਦੇ ਦਰਦ ਦੀ ਉਸ ਚੀਕ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਡਰ ਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਉਡਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜੇ ਉਹ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਘਾਤਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਸਕਦੇ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਉਸ ਰਾਤ ਹੋਮਜ਼ ਵਾਂਗ ਭੱਜਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਪੈਦਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ ਬੇੜਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਓਨਾ ਹੀ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਛੋਟੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਟਰੈਕ 'ਤੇ ਉੱਡ ਰਹੇ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਦੀ ਚੀਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੀਕ ਅਤੇ ਕੁੱਤੇ ਦੀ ਡੂੰਘੀ ਗਰਜ ਸੁਣੀ। ਮੈਂ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸ਼ਿਕਾਰ 'ਤੇ ਡਿੱਗਦੇ ਦੇਖਣ, ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸੁੱਟਣ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਗਲੇ 'ਤੇ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸੀ। ਪਰ ਅਗਲੇ ਹੀ ਪਲ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਰਿਵਾਲਵਰ ਦੇ ਪੰਜ ਬੈਰਲ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਦਰਦ ਦੀ ਆਖਰੀ ਚੀਕ ਅਤੇ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਝਟਕੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਘੁੰਮਿਆ, ਚਾਰ ਪੈਰ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਪੈਰ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸਦੇ ਪਾਸੇ ਲੰਗੜਾ ਕੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਮੈਂ ਝੁਕਿਆ, ਹਫ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਿਸਤੌਲ ਨੂੰ ਭਿਆਨਕ, ਚਮਕਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਦਬਾਇਆ, ਪਰ ਟਰਿੱਗਰ ਦਬਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਿਸ਼ਾਲ ਕੁੱਤੇ ਦਾ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਉੱਥੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਪਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਸਦਾ ਕਾਲਰ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜ਼ਖ਼ਮ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ। ਸਾਡੇ ਦੋਸਤ ਦੀਆਂ ਪਲਕਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੰਬ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਹਿੱਲਣ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਬੈਰੋਨੇਟ ਦੇ ਦੰਦਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਣਾ ਬ੍ਰਾਂਡੀ-ਫਲਾਸਕ ਸੁੱਟਿਆ, ਅਤੇ ਦੋ ਡਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।

"ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ!" ਉਸਨੇ ਫੁਸਫੁਸਾਇਆ। "ਇਹ ਕੀ ਸੀ? ਸਵਰਗ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ, ਇਹ ਕੀ ਸੀ?"

"ਇਹ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਵੀ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਭੂਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

ਸਿਰਫ਼ ਆਕਾਰ ਅਤੇ ਤਾਕਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਜੀਵ ਸੀ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ੁੱਧ ਖੂਨੀ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ੁੱਧ ਮਾਸਟਿਫ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਪਰ ਇਹ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਸੁਮੇਲ ਜਾਪਦਾ ਸੀ - ਕਮਜ਼ੋਰ, ਜੰਗਲੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਸ਼ੇਰਨੀ ਜਿੰਨਾ ਵੱਡਾ। ਹੁਣ ਵੀ, ਮੌਤ ਦੀ ਚੁੱਪ ਵਿੱਚ, ਵੱਡੇ ਜਬਾੜੇ ਇੱਕ ਨੀਲੀ ਲਾਟ ਨਾਲ ਟਪਕ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਛੋਟੀਆਂ, ਡੂੰਘੀਆਂ, ਜ਼ਾਲਮ ਅੱਖਾਂ ਅੱਗ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਚਮਕਦੇ ਥੁੱਕ 'ਤੇ

ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਿਆ ਮੇਰੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਧੁੰਦਲੀਆਂ ਅਤੇ ਚਮਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।

“ਫਾਸਫੋਰਸ,” ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਚਲਾਕੀ ਭਰੀ ਤਿਆਰੀ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮਰੇ ਹੋਏ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਸੁੰਘਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਕੋਈ ਵੀ ਗੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾ ਸਕਦੀ ਹੋਵੇ। ਸਰ ਹੈਨਰੀ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਇਸ ਡਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਲਈ ਡੂੰਘੀ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗਦੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਵਰਗੇ ਜੀਵ ਲਈ ਨਹੀਂ। ਅਤੇ ਧੁੰਦ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ।"

"ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਬਚਾਈ ਹੈ।"

"ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਨੂੰ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ?"

"ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਬ੍ਰਾਂਡੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਘੁੱਟ ਦੇ ਦਿਓ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਾਂਗਾ। ਤਾਂ! ਹੁਣ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋ?"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਛੱਡਣ ਲਈ। ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਹੋਰ ਸਾਹਸ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰੋਗੇ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹਾਲ ਵਾਪਸ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਉਸਨੇ ਲੜਖੜਾ ਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ; ਪਰ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਭਿਆਨਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੀਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹਰ ਅੰਗ ਕੰਬ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਚੱਟਾਨ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਦੱਬ ਕੇ ਕੰਬਦਾ ਬੈਠਾ ਸੀ।

"ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸਾਡਾ ਬਾਕੀ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰ ਪਲ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਕੇਸ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣਾ ਆਦਮੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਉਸਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਲੱਭਣਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਇੱਕ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਕਦਮਾਂ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡਦੇ ਹਾਂ। "ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਟਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਖੇਡ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।"

"ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਧੁੰਦ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਭਜਾਉਣ ਲਈ ਕੁੱਤੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਗਿਆ - ਇਸ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਯਕੀਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਉਹ ਇਸ ਵਾਰ ਤੱਕ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ! ਪਰ ਅਸੀਂ ਘਰ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਵਾਂਗੇ।"

ਮੁੱਖ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਭੱਜ-ਦੌੜ ਕਰਕੇ ਅੰਦਰ ਗਏ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਭੱਜਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਡਰਦੇ ਬੁੱਢੇ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਏ, ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ। ਡਾਇਨਿੰਗ ਰੂਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਲੈਂਪ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਘਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੋਨੇ ਨੂੰ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ। ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਦਾ ਅਸੀਂ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉੱਪਰਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ, ਬੈੱਡਰੂਮ ਦੇ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨੂੰ ਤਾਲਾ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਹੈ," ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਚੀਕਿਆ। "ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਹਿੱਲਜੁਲ ਸੁਣਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹੋ!"

ਅੰਦਰੋਂ ਇੱਕ ਹਲਕੀ ਜਿਹੀ ਕਰਾਹਟ ਅਤੇ ਸਰਸਰਾਹਟ ਆਈ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਦੇ ਪੱਟ ਨਾਲ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਤਾਲੇ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉੱਪਰ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ। ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਪਿਸਤੌਲ, ਅਸੀਂ ਤਿੰਨੋਂ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਭੱਜੇ।

ਪਰ ਉਸ ਹਤਾਸ਼ ਅਤੇ ਜ਼ਿੱਦੀ ਖਲਨਾਇਕ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਦੇਖਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਆਈ ਜੋ ਇੰਨੀ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਕੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਉਸ ਵੱਲ ਵੇਖਦੇ ਰਹੇ।

ਕਮਰੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਅਜਾਇਬ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੰਧਾਂ ਉੱਤੇ ਕਈ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੇ ਡੱਬੇ ਸਨ ਜੋ ਤਿਤਲੀਆਂ ਅਤੇ ਪਤੰਗਿਆਂ ਦੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਣਤਰ ਇਸ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਅਤੇ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਆਦਮੀ ਦਾ ਆਰਾਮ ਸੀ। ਇਸ ਕਮਰੇ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿੱਧਾ ਸ਼ਤੀਰ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਛੱਤ ਉੱਤੇ ਫੈਲੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕੀੜੇ-ਖਾਧੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਬਾਲਕ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਵਜੋਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਪੋਸਟ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮੂਰਤੀ ਬੰਨ੍ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਚਾਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਲਪੇਟੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਘੁੱਟੀ ਹੋਈ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਆਦਮੀ ਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਔਰਤ ਦਾ। ਇੱਕ ਤੌਲੀਆ ਗਲੇ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਲੰਘਿਆ ਅਤੇ ਥੰਮ੍ਹ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉੱਪਰ ਦੋ ਹਨੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ - ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ - ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਮੁੜ ਕੇ ਦੇਖ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਗੈਗ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ, ਬੰਧਨ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੇ, ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਟੈਪਲਟਨ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਡੁੱਬ ਗਈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਦਾ ਸੁੰਦਰ ਸਿਰ ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਡਿੱਗਿਆ, ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਗਰਦਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਾਫ਼ ਲਾਲ ਜ਼ਖ਼ਮ ਦੇਖਿਆ।

"ਜਾਨਵਰ!" ਹੋਮਜ਼ ਚੀਕਿਆ। "ਇਹ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ, ਤੇਰੀ ਬ੍ਰਾਂਡੀ ਦੀ ਬੋਤਲ! ਉਸਨੂੰ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬਿਠਾਓ! ਉਹ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਥਕਾਵਟ ਕਾਰਨ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।"

ਉਸਨੇ ਫਿਰ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ।

"ਕੀ ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਕੀ ਉਹ ਬਚ ਗਿਆ ਹੈ?"

"ਉਹ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਮੈਡਮ।"

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਰ ਹੈਨਰੀ? ਕੀ ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ?"

"ਹਾਂ।"

"ਅਤੇ ਕੁੱਤਾ?"

"ਇਹ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਉਸਨੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਸਾਹ ਲਿਆ।

"ਰੱਬ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ! ਰੱਬ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ! ਓ, ਇਹ ਖਲਨਾਇਕ! ਦੇਖੋ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ ਹੈ!" ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢੀਆਂ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਭਿਆਨਕਤਾ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਜ਼ਖਮਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ। "ਪਰ ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ! ਇਹ ਮੇਰਾ ਮਨ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਤਸੀਹੇ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਅਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਸਭ ਸਹਿ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਦੁਰਵਰਤੋਂ, ਇਕਾਂਤ, ਧੋਖੇ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ, ਸਭ ਕੁਝ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਇਸ ਉਮੀਦ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਸਦਾ ਪਿਆਰ ਹੈ, ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਧੋਖਾ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਾਧਨ ਰਹੀ ਹਾਂ।" ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਉਹ ਭਾਵੁਕ ਹੋ ਕੇ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪਈ।

"ਤੁਹਾਡੀ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਚੰਗੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੈਡਮ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਲੱਭਾਂਗੇ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਉਸਨੂੰ ਬੁਰਾਈ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੁਣੇ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਕਰੋ।"

"ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਭੱਜ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਚਿੱਕੜ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਟਾਪੂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਟੀਨ ਦੀ ਖਾਨ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਕੁੱਤਾ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਉਸਨੇ ਤਿਆਰੀ ਵੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪਨਾਹ ਮਿਲ ਸਕੇ। ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਉੱਡਦਾ ਸੀ।"

ਧੁੰਦ ਦਾ ਕਿਨਾਰਾ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਨਾਲ ਚਿੱਟੀ ਉੱਨ ਵਾਂਗ ਪਿਆ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਲੈਂਪ ਨੂੰ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"ਦੇਖੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅੱਜ ਰਾਤ ਕੋਈ ਵੀ ਗ੍ਰਿਮਪੇਨ ਮਾਈਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਿਆ।"

ਉਹ ਹੱਸ ਪਈ ਅਤੇ ਤਾੜੀਆਂ ਵਜਾਈਆਂ। ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਦੰਦ ਭਿਆਨਕ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਚਮਕ ਰਹੇ ਸਨ।

"ਉਹ ਅੰਦਰ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਲੱਭ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਦੇ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਸਕਦਾ," ਉਸਨੇ ਚੀਕਿਆ। "ਅੱਜ ਰਾਤ ਉਹ ਗਾਈਡਿੰਗ ਛੜੀਆਂ ਕਿਵੇਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਲਗਾਇਆ, ਉਹ ਅਤੇ ਮੈਂ, ਚਿੱਕੜ ਵਿੱਚੋਂ ਰਸਤਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ। ਓ, ਜੇ ਮੈਂ ਅੱਜ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਸਕਦੀ। ਫਿਰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਹਿਮਤ 'ਤੇ ਰੱਖਦੇ!"

ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧੁੰਦ ਹਟਣ ਤੱਕ ਸਾਰਾ ਪਿੱਛਾ ਵਿਅਰਥ ਸੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਅਸੀਂ ਲੈਸਟਰੇਡ ਨੂੰ ਘਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਬੈਰੋਨੇਟ ਨਾਲ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਹਾਲ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਗਏ। ਸਟੈਪਲਟਨ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਹੁਣ ਉਸ ਤੋਂ ਛੁਪੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਔਰਤ ਬਾਰੇ ਸੱਚਾਈ ਪਤਾ ਲੱਗੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਇਹ ਝਟਕਾ ਮੰਨਿਆ। ਪਰ ਰਾਤ ਦੇ ਸਾਹਸ ਦੇ ਝਟਕੇ ਨੇ ਉਸਦੇ ਦਿਮਾਗ਼ਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਡਾ. ਮੋਰਟੀਮਰ ਦੀ ਦੇਖ-ਰੇਖ ਹੇਠ ਤੇਜ਼ ਬੁਖਾਰ ਵਿੱਚ ਲੇਟ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਦੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਉਸ ਤੰਦਰੁਸਤ, ਦਿਲਦਾਰ ਆਦਮੀ ਬਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਬਦਨਾਮ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ।

ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਇਸ ਇਕੱਲੀ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਪਾਠਕ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਨੇਰੇ ਡਰਾਂ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਅੰਦਾਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਘੇਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਦੁਖਦਾਈ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਕੁੱਤੇ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਵੇਰੇ ਧੁੰਦ ਹਟ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਟੈਪਲਟਨ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਲਦਲ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਰਸਤਾ ਲੱਭ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਔਰਤ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਭਿਆਨਕਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਉਤਸੁਕਤਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ, ਪੀਟ ਵਾਲੀ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਪਤਲੇ ਪ੍ਰਾਇਦੀਪ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਕਿ ਫੈਲੀ ਦਲਦਲ ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਗਈ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਛੜੀ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਰਸਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਰੇ-ਭਰੇ ਟੋਇਆਂ ਅਤੇ ਬਦਬੂਦਾਰ ਦਲਦਲਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਟੁਫਟ ਤੋਂ ਟੁਫਟ ਤੱਕ ਕਿੱਥੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਜਨਬੀ ਤੱਕ ਦਾ ਰਸਤਾ ਰੋਕਦਾ ਸੀ। ਰੈਂਕ ਰੀਡਜ਼ ਅਤੇ ਹਰੇ ਭਰੇ, ਪਤਲੇ ਪਾਣੀ ਵਾਲੇ ਪੌਦਿਆਂ ਨੇ ਸਾਡੇ ਚਿਹਰਿਆਂ 'ਤੇ ਸੜਨ ਦੀ ਗੰਧ ਅਤੇ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਮਾਯਾਸਟਿਕ ਭਾਫ਼ ਭੇਜੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਗਲਤ ਕਦਮ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਪੱਟਾਂ ਤੱਕ ਹਨੇਰੇ, ਕੰਬਦੇ ਚਿੱਕੜ ਵਿੱਚ ਡੁਬੋ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਨਰਮ ਲਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਗਜ਼ਾਂ ਤੱਕ ਹਿੱਲਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਤੁਰਦੇ ਸੀ ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਪਕੜ ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਡੀਆਂ 'ਤੇ ਛਾਈ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਏ ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਘਾਤਕ ਹੱਥ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਸ਼ਲੀਲ ਡੂੰਘਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਇੰਨਾ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਸੀ ਕਿ ਉਹ

ਪਕੜ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਫੜੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਹੀ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਲੰਘਿਆ ਸੀ। ਕਪਾਹ ਦੇ ਘਾਹ ਦੇ ਇੱਕ ਟੁਕੜੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਚਿੱਕੜ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦਾ ਸੀ, ਕੁਝ ਹਨੇਰੀ ਚੀਜ਼ ਬਾਹਰ ਆ ਰਹੀ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣੀ ਕਮਰ ਤੱਕ ਡੁੱਬ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਕਦਮ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਉੱਥੇ ਨਾ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਪੈਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਕਾਲਾ ਬੂਟ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। "ਮੇਅਰਜ਼, ਟੋਰਾਂਟੋ," ਚਮੜੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਛਪਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"ਇਹ ਚਿੱਕੜ ਨਾਲ ਨਹਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਸਾਡੇ ਦੋਸਤ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਦਾ ਗੁੰਮ ਹੋਇਆ ਬੂਟ ਹੈ।"

"ਸਟੈਪਲਟਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਉਡਾਣ ਦੌਰਾਨ ਉੱਥੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ।"

"ਬਿਲਕੁਲ। ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਦੋਂ ਇਸਨੂੰ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਟਰੈਕ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਭੱਜ ਗਿਆ, ਅਜੇ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਉਡਾਣ ਦੇ ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇੰਨੀ ਦੂਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਆਇਆ ਸੀ।"

ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਜਾਣਨ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਅਸੀਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਚਿੱਕੜ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲੱਭਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਧਦੀ ਚਿੱਕੜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਡਿਗਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦਲਦਲ ਤੋਂ ਪਰੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ, ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਰਹੇ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਮਾਮੂਲੀ ਜਿਹਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਕਦੇ ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਜੇ ਧਰਤੀ ਇੱਕ ਸੱਚੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਦੀ, ਤਾਂ ਸਟੈਪਲਟਨ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਪਨਾਹ ਦੇ ਟਾਪੂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਿਸ ਵੱਲ ਉਹ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਧੁੰਦ ਵਿੱਚੋਂ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮਹਾਨ ਗ੍ਰਿਮਪੇਨ ਦਲਦਲ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ, ਉਸ ਵਿਸ਼ਾਲ ਦਲਦਲ ਦੇ ਗੰਦੇ ਚਿੱਕੜ ਵਿੱਚ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਚੂਸਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਠੰਡਾ ਅਤੇ ਜ਼ਾਲਮ ਦਿਲ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਦੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਉਸ ਦਲਦਲੀ ਟਾਪੂ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਜੰਗਲੀ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਛੁਪਾਇਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਵ੍ਹੀਲ ਅਤੇ ਕੂੜੇ ਨਾਲ ਅੱਧਾ ਭਰਿਆ ਇੱਕ ਸ਼ਾਫਟ ਇੱਕ ਛੱਡੀ ਹੋਈ ਖਾਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਕੋਲ ਖਾਣ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀਆਂ ਝੌਂਪੜੀਆਂ ਦੇ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਸਨ, ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਦਲਦਲ ਦੀ ਬਦਬੂ ਦੁਆਰਾ ਭਜਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਟੈਪਲ ਅਤੇ ਚੇਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕੁਤਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਸਨ, ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਕੈਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਪਿੰਜਰ ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਭੂਰੇ ਵਾਲਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਉਲਝਣ ਚਿਪਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਮਲਬੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪਿਆ ਸੀ।

"ਇੱਕ ਕੁੱਤਾ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜੋਵ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਘੁੰਗਰਾਲੇ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲਾ ਸਪੈਨੀਏਲ। ਗਰੀਬ ਮੋਰਟੀਮਰ ਆਪਣੇ ਪਾਲਤੂ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖੇਗਾ। ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਰਾਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਲੁਕਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਦਬਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਚੀਕਾਂ ਆਈਆਂ ਜੋ ਦਿਨ ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੁਣਨ ਵਿੱਚ ਸੁਹਾਵਣਾ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਮੈਰੀਪਿਟ ਦੇ ਬਾਹਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਜੋਖਮ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ

ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਮਹਾਨ ਦਿਨ 'ਤੇ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਮੰਨਦਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕੀਤੀ। ਟੀਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੇਸਟ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਹ ਚਮਕਦਾਰ ਮਿਸ਼ਰਣ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਜੀਵ ਨੂੰ ਡੱਬ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਬੇਸ਼ੱਕ, ਪਰਿਵਾਰਕ ਨਰਕ-ਹਾਉਂਡ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਬੁੱਢੇ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਨੂੰ ਮੌਤ ਤੱਕ ਡਰਾਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਗਰੀਬ ਸ਼ੈਤਾਨ ਭੱਜਿਆ ਅਤੇ ਚੀਕਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਖੁਦ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹੇ ਜੀਵ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਮੂਰ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਚਲਾਕ ਚਾਲ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ, ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਨੂੰ ਭਜਾਉਣ ਦੇ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ "ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੱਕ, ਕਿਹੜਾ ਕਿਸਾਨ ਅਜਿਹੇ ਜੀਵ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਮੂਰ 'ਤੇ? ਮੈਂ ਇਹ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਵਾਟਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੁਣ ਵੀ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਆਦਮੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉੱਥੇ ਪਿਆ ਹੈ" - ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਲੰਮਾ ਹੱਥ ਹਰੇ-ਭਰੇ ਦਲਦਲ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਧੱਬੇਦਾਰ ਫੈਲਾਅ ਵੱਲ ਵਧਾਇਆ ਜੋ ਦੂਰ ਤੱਕ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਮੂਰ ਦੀਆਂ ਰਸੇਟ ਢਲਾਣਾਂ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਿਆ।

ਇੱਕ ਪਿਛਾਖੜੀ

ਨਵੰਬਰ ਦਾ ਅੰਤ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼, ਇੱਕ ਕੱਚੀ ਅਤੇ ਧੁੰਦ ਵਾਲੀ ਰਾਤ ਨੂੰ, ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਬੈਠਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬਲਦੀ ਅੱਗ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਬੈਠੇ ਸੀ। ਡੇਵੋਨਸ਼ਾਇਰ ਦੀ ਸਾਡੀ ਫੇਰੀ ਦੇ ਦੁਖਦਾਈ ਨਤੀਜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਨਾਨਪੈਰੇਲ ਕਲੱਬ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕਾਰਡ ਸਕੈਂਡਲ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਰਨਲ ਅਪਵੁੱਡ ਦੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਬਦਕਿਸਮਤ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੋਂਟਪੇਂਸੀਅਰ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸੌਤੇਲੀ ਧੀ, ਮਲੇ. ਕੇਰੇ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਉੱਤੇ ਲਟਕਦੇ ਕਤਲ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਨੌਜਵਾਨ ਔਰਤ, ਜਿਸਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਜ਼ਿੰਦਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਊਯਾਰਕ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਉਸ ਸਫਲਤਾ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਜੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਰਹੱਸ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਮੈਂ ਮੌਕੇ ਦੀ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੋੜਨ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਦਿਮਾਗ ਆਪਣੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੰਮ ਤੋਂ ਅਤੀਤ ਦੀਆਂ ਯਾਦਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਅਤੇ ਡਾ. ਮੋਰਟੀਮਰ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਉਸ ਲੰਬੇ ਸਫ਼ਰ 'ਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ ਜਿਸਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਉਸਦੀਆਂ ਟੁੱਟੀਆਂ ਨਾੜਾਂ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸੇ ਦੁਪਹਿਰ ਸਾਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸੁਭਾਵਿਕ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਹੋਵੇ।

"ਘਟਨਾ ਦਾ ਸਾਰਾ ਕੋਰਸ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਟੈਪਲਟਨ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਸਰਲ ਅਤੇ ਸਿੱਧਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਾਡੇ ਲਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਹੀ ਸਿੱਖ ਸਕਦੇ ਸੀ, ਇਹ ਸਭ ਬਹੁਤ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ

ਸਟੈਪਲਟਨ ਨਾਲ ਦੋ ਵਾਰ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਹੁਣ ਇੰਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕੁਝ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਲਈ ਗੁਪਤ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੀ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ B ਹੇਠ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਨੋਟਸ ਮਿਲਣਗੇ।"

"ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਕੋਰਸ ਦਾ ਇੱਕ ਸਕੈਚ ਦਿਓਗੇ।"

"ਯਕੀਨਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਸਾਰੇ ਤੱਥ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਤੀਬਰ ਮਾਨਸਿਕ ਇਕਾਗਰਤਾ ਵਿੱਚ ਬੀਤ ਚੁੱਕੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਕੀਲ ਕੋਲ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ 'ਤੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਾਹਰ ਨਾਲ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਹਫ਼ਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਸਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਦੇਣਗੀਆਂ। ਇਸ ਲਈ ਮੇਰਾ ਹਰ ਕੇਸ ਆਖਰੀ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਲੇ। ਕੇਅਰ ਨੇ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਹਾਲ ਦੀ ਮੇਰੀ ਯਾਦ ਨੂੰ ਧੁੰਦਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸਮੱਸਿਆ ਮੇਰੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਪੱਖ ਫ੍ਰੈਂਚ ਔਰਤ ਅਤੇ ਬਦਨਾਮ ਅਪਵੁੱਡ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹਾਉਂਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਕੋਰਸ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਦੱਸਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਵੀ ਸੁਝਾਓਗੇ ਜੋ ਮੈਂ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਮੇਰੀਆਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰਕ ਤਸਵੀਰ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਸੀ। ਉਹ ਉਸ ਰੌਜਰ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ, ਜੋ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਦਾ ਛੋਟਾ ਭਰਾ ਸੀ, ਜੋ ਦੱਖਣੀ ਅਮਰੀਕਾ ਭੱਜ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਅਣਵਿਆਹੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਸੀ, ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸਦਾ ਅਸਲੀ ਨਾਮ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕੋਸਟਾ ਰੀਕਾ ਦੀਆਂ ਸੁੰਦਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬੇਰਿਲ ਗਾਰਸੀਆ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ, ਜਨਤਕ ਪੈਸੇ ਦੀ ਕਾਫ਼ੀ ਰਕਮ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਬਦਲ ਕੇ ਵੈਂਡੇਲੂਰ ਰੱਖ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਭੱਜ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਯੌਰਕਸ਼ਾਇਰ ਦੇ ਪੂਰਬ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਕੂਲ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲਾਈਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਉਸਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਘਰ ਦੀ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਇੱਕ ਖਪਤਕਾਰੀ ਅਧਿਆਪਕ ਨਾਲ ਇੱਕ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਉੱਦਮ ਨੂੰ ਸਫਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਟਿਊਟਰ, ਫਰੇਜ਼ਰ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਸਕੂਲ ਜੋ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਬਦਨਾਮੀ ਤੋਂ ਬਦਨਾਮੀ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਿਆ। ਵੈਂਡੇਲੂਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਸਟੈਪਲਟਨ ਰੱਖਣਾ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਲੱਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਦੀ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਅਵਸ਼ੇਸ਼, ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਉਸਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਕੀਟ ਵਿਗਿਆਨ ਲਈ ਉਸਦੀ ਰੁਚੀ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਦੱਖਣ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਈ। ਮੈਨੂੰ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਅਜਾਇਬ ਘਰ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਵੈਂਡੇਲੂਰ ਦਾ ਨਾਮ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਕੀੜੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਵਰਣਨ ਉਸਨੇ, ਆਪਣੇ ਯੌਰਕਸ਼ਾਇਰ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

"ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਸ ਸਾਥੀ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਿਰਫ ਦੋ ਜਾਨਾਂ ਹੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਡੇਵੋਨਸ਼ਾਇਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀਆਂ

ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਹੁਤ ਧੁੰਦਲੀਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਉਸਦਾ ਮਤਲਬ ਪਹਿਲੀ ਤੋਂ ਸ਼ਰਾਰਤ ਸੀ, ਇਹ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਦੇ ਕਿਰਦਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਵਜੋਂ ਵਰਤਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਉਸਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਮਤਲਬ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਧਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਜੋਖਮ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਪਹਿਲਾ ਕੰਮ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੱਦੀ ਘਰ ਦੇ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਨੇੜੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਦੂਜਾ ਕੰਮ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਬਾਕਰਵਿਲ ਅਤੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਨਾਲ ਦੋਸਤੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਸੀ।"

"ਬੈਰੋਨੇਟ ਨੇ ਖੁਦ ਉਸਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਕੁੱਤੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦਾ ਰਸਤਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ। ਸਟੈਪਲਟਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਰਹਾਂਗਾ, ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਦਿਲ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਝਟਕਾ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਡਾ. ਮੋਰਟੀਮਰ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸਿੱਖਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਕਥਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਲੈਂਦੇ ਸਨ। ਉਸਦੇ ਚਤੁਰ ਦਿਮਾਗ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਤਰੀਕਾ ਸੁਝਾਇਆ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਬੈਰੋਨੇਟ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਘਾਟ ਉਤਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਅਸਲ ਕਾਤਲ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਬਰੀਕੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਆਮ ਯੋਜਨਾਕਾਰ ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ ਕੁੱਤੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ। ਜੀਵ ਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਨਕਲੀ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਦਾ ਇੱਕ ਝਲਕ ਸੀ। ਉਹ ਕੁੱਤਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਰੌਸ ਅਤੇ ਮੈਂਗਲਸ ਤੋਂ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਫੁਲਹੈਮ ਰੋਡ ਦੇ ਡੀਲਰ ਸਨ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਤਾਕਤਵਰ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਜੰਗਲੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਉੱਤਰੀ ਡੇਵੋਨ ਲਾਈਨ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠਾਂ ਲਿਆਂਦਾ ਅਤੇ ਮੂਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਦੂਰੀ ਤੱਕ ਤੁਰਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਟਿੱਪਣੀ ਦੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਕੀੜਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ 'ਤੇ ਗ੍ਰਿਮਪੇਨ ਮਾਈਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਸਿੱਖ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਜੀਵ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੁਕਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਮਿਲ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਕੇਨਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੌਕੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ।

"ਪਰ ਇਹ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਬੁੱਢੇ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮੈਦਾਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਲੱਭਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕਈ ਵਾਰ ਸਟੈਪਲਟਨ ਆਪਣੇ ਕੁੱਤੇ ਨਾਲ ਲੁਕਿਆ ਰਿਹਾ, ਪਰ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਇਹਨਾਂ ਵਿਅਰਥ ਖੋਜਾਂ ਦੌਰਾਨ ਹੀ ਉਸਨੂੰ, ਜਾਂ ਸਗੋਂ ਉਸਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਨੂੰ, ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਭੂਤ ਕੁੱਤੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਮਿਲੀ। ਉਸਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਵੱਲ ਲੁਭਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਥੇ ਉਹ ਅਚਾਨਕ ਸੁਤੰਤਰ ਸਾਬਤ ਹੋਈ। ਉਹ ਬੁੱਢੇ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਲਗਾਵ ਵਿੱਚ ਫਸਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਧਮਕੀਆਂ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਫਸੋਸ ਹੈ ਕਿ, ਸੱਟਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਹਿਲਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਦਾ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸਟੈਪਲਟਨ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਵਿੱਚ ਸੀ।"

"ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਰਸਤਾ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਲੱਭਿਆ ਕਿ ਸਰ ਚਾਰਲਸ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਦੋਸਤੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਬਦਕਿਸਮਤ ਔਰਤ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲੌਰਾ ਲਿਓਨਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਚੈਰਿਟੀ

ਦਾ ਮੰਤਰੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੁਆਰੇ ਆਦਮੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਉਸਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਤੋਂ ਤਲਾਕ ਲੈ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰ ਲਵੇਗਾ। ਉਸਦੀ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਅਚਾਨਕ ਉਸਦੇ ਗਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰ 'ਤੇ ਆ ਗਈਆਂ ਕਿ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਡਾ. ਮੋਰਟੀਮਰ ਦੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਹਾਲ ਛੱਡਣ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਜਿਸਦੀ ਰਾਏ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਪੀੜਤ ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲਿਓਨਸ 'ਤੇ ਇਹ ਪੱਤਰ ਲਿਖਣ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਲੰਡਨ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਉਸਦਾ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੇਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਫਿਰ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸ਼ੱਕੀ ਦਲੀਲ ਦੁਆਰਾ, ਉਸਨੂੰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸਦੀ ਉਸਨੇ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ ਸੀ।"

"ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਕੂਬੇ ਟਰੇਸੀ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਲੈਣ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਰਕ ਭਰੇ ਰੰਗ ਨਾਲ ਇਲਾਜ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਗੇਟ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਉਮੀਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬੁੱਢੇ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਉਡੀਕਦੇ ਹੋਏ ਪਾਵੇਗਾ। ਕੁੱਤਾ, ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਉਕਸਾਇਆ ਗਿਆ, ਵਿਕਟ-ਗੇਟ 'ਤੇ ਛਾਲ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਬਦਕਿਸਮਤ ਬੈਰੋਨੇਟ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਯੂ ਐਲੀ ਤੋਂ ਚੀਕਦਾ ਹੋਇਆ ਭੱਜ ਗਿਆ। ਉਸ ਉਦਾਸ ਸੁਰੰਗ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਸ਼ਾਲ ਕਾਲੇ ਜੀਵ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਸਦੇ ਬਲਦੇ ਜਬਾੜੇ ਅਤੇ ਬਲਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ, ਆਪਣੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਬੱਝਿਆ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਦਿਲ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਅਤੇ ਦਹਿਸ਼ਤ ਤੋਂ ਗਲੀ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮਰ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਬੈਰੋਨੇਟ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਭੱਜ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਕੁੱਤੇ ਘਾਹ ਵਾਲੀ ਸਰਹੱਦ 'ਤੇ ਰਹੇ, ਇਸ ਲਈ ਆਦਮੀ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖ ਕੇ ਜੀਵ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਨੂੰ ਸੁੰਘਣ ਲਈ ਨੇੜੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖ ਕੇ ਦੁਬਾਰਾ ਹਟ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਸਨੇ ਉਹ ਛਾਪ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਡਾ. ਮੋਰਟੀਮਰ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਗ੍ਰਿੰਪੇਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਖੱਡ ਵੱਲ ਚਲਾ ਗਿਆ।" ਚਿੱਕੜ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਹੱਸ ਰਹਿ ਗਿਆ ਜਿਸਨੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਲਝਾ ਦਿੱਤਾ, ਪੇਂਡੂ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਘਬਰਾਇਆ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਨਿਰੀਖਣ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ।

"ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਦੀ ਮੌਤ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ। ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੀ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਚਲਾਕੀ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਕਾਤਲ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੇਸ ਬਣਾਉਣਾ ਲਗਭਗ ਅਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਉਹ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਯੰਤਰ ਦੀ ਭਿਆਨਕ, ਅਕਲਪਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਹੋਰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਦੋਵੇਂ ਔਰਤਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਟੈਪਲਟਨ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲੌਰਾ ਲਿਓਨਜ਼, ਨੂੰ ਸਟੈਪਲਟਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸ਼ੱਕ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਟੈਪਲਟਨ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ 'ਤੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਾਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਕੁੱਤੇ ਦੀ ਹੋਂਦ ਬਾਰੇ ਵੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲਿਓਨਜ਼ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਅਣ-ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੋਈ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈ ਸੀ ਜੋ ਸਿਰਫ ਉਸਨੂੰ ਹੀ ਪਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਡਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਅੱਧ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਹੋਰ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਅਜੇ ਵੀ ਬਾਕੀ ਸੀ।"

"ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਸਟੈਪਲਟਨ ਨੂੰ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਾਰਸ ਦੀ ਹੋਂਦ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਡਾ. ਮੋਰਟਿਮਰ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਖ ਲਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਹੈਨਰੀ ਬਾਸਕਰਵਿਲ

ਦੇ ਆਉਣ ਬਾਰੇ ਸਾਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੱਸ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਸਟੈਪਲਟਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੈਨੇਡਾ ਤੋਂ ਆਏ ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਡੇਵੋਨਸ਼ਾਇਰ ਆਏ ਬਿਨਾਂ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦੇ ਘਾਟ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਉਸਨੇ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਲਈ ਜਾਲ ਵਿਛਾਉਣ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਡਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਬਹੁਤਾ ਸਮਾਂ ਦੂਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੰਡਨ ਲੈ ਗਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕ੍ਰੇਵਨ ਸਟਰੀਟ ਦੇ ਮੈਕਸਬਰੋ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਠਹਿਰਾਇਆ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਏ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਰੱਖਿਆ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ, ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਭੇਸ ਬਦਲ ਕੇ, ਡਾ. ਮੋਰਟਿਮਰ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਟੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਨੌਰਥੰਬਰਲੈਂਡ ਹੋਟਲ ਤੱਕ ਕੀਤਾ। ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਸੀ; ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਡਰ ਸੀ।" ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦਾ - ਇੱਕ ਡਰ ਜੋ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ - ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣ ਲਈ ਲਿਖਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਚਿੱਠੀ ਸਟੈਪਲਟਨ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਉਸਨੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਭੇਸ ਵਾਲੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਚਿੱਠੀ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਅਪਣਾਇਆ। ਇਹ ਬੈਰੋਨੇਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਖ਼ਤਰੇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ।

"ਸਟੈਪਲਟਨ ਲਈ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਦਾ ਕੁਝ ਲੇਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ, ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਕੁੱਤੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਬਿਠਾਉਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਲਦੀ ਅਤੇ ਦਲੇਰੀ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਤੁਰੰਤ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਹੋਟਲ ਦੇ ਬੂਟ ਜਾਂ ਚੈਂਬਰ-ਮੇਡ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ, ਪਹਿਲਾ ਬੂਟ ਜੋ ਉਸਦੇ ਲਈ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬੇਕਾਰ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ - ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਿੱਖਿਆਦਾਇਕ ਘਟਨਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੇ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਧਾਰਨਾ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਬੂਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਸ ਚਿੰਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਤੀ ਇਸ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਜਿੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬਾਹਰੀ ਅਤੇ ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਓਨੀ ਹੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਬਿੰਦੂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇਸਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਭਾਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਸਾਡੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦਾ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਇਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੈਬ ਵਿੱਚ ਸਟੈਪਲਟਨ ਦਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਕਮਰਿਆਂ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਦਿੱਖ ਬਾਰੇ ਉਸਦੇ ਗਿਆਨ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸਦੇ ਆਮ ਆਚਰਣ ਤੋਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਟੈਪਲਟਨ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਕਰੀਅਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਇੱਕਲੇ ਬਾਸਕਰਵਿਲ ਮਾਮਲੇ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਇਹ ਸੰਕੇਤਕ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਪੱਛਮੀ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ

ਚੋਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਕਦੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਖਰੀ, ਮਈ ਵਿੱਚ ਫੋਲਕਸਟੋਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ, ਪੰਨੇ ਦੀ ਠੰਡੇ-ਖੂਨ ਵਾਲੀ ਪਿਸਤੌਲਬਾਜ਼ੀ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਨਕਾਬਪੋਸ਼ ਅਤੇ ਇਕੱਲੇ ਚੋਰ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਟੈਪਲਟਨ ਨੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਘਟਦੇ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਹਤਾਸ਼ ਅਤੇ ਖਤਰਨਾਕ ਆਦਮੀ ਰਿਹਾ ਹੈ।

"ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਸ ਸਵੇਰ ਉਸਦੀ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਇੰਨੀ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਭੱਜ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਕੈਬਮੈਨ ਰਾਹੀਂ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਮੈਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣ ਦੀ ਉਸਦੀ ਦਲੇਰੀ ਦੀ ਵੀ। ਉਸ ਪਲ ਤੋਂ ਉਹ ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਸੰਭਾਲ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉੱਥੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਡਾਰਟਮੂਰ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬੈਰੋਨੇਟ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲੱਗਾ।"

"ਇੱਕ ਮਿੰਟ!" ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਅਣਜਾਣ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕੁੱਤੇ ਦਾ ਮਾਲਕ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਕੀ ਬਣਿਆ?"

"ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵੱਲ ਕੁਝ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਟੈਪਲਟਨ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸਪਾਤਰ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀਆਂ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੋਵੇ। ਮੈਰੀਪਿਟ ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੁੱਢਾ ਨੌਕਰ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਐਂਥਨੀ ਸੀ। ਸਟੈਪਲਟਨ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਸਬੰਧ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਲੱਭਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਕੂਲ ਮਾਸਟਰਿੰਗ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਮਾਲਕਣ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਸਨ। ਇਹ ਆਦਮੀ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਕੇਤਕ ਹੈ ਕਿ ਐਂਥਨੀ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਮ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਐਂਟੋਨੀਓ ਸਾਰੇ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਜਾਂ ਸਪੈਨਿਸ਼-ਅਮਰੀਕੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਦਮੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਟੈਪਲਟਨ ਵਾਂਗ, ਚੰਗੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਬੋਲਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕ ਲਹਿਜ਼ੇ ਨਾਲ। ਮੈਂ ਖੁਦ ਇਸ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਮਪੇਨ ਮਾਈਰ ਨੂੰ ਉਸ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਪਾਰ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਸਟੈਪਲਟਨ ਨੇ ਦਰਸਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਹੀ ਸੀ ਜੋ ਕੁੱਤੇ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।"

"ਸਟੈਪਲਟਨ ਫਿਰ ਡੇਵੋਨਸ਼ਾਇਰ ਚਲੇ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆ ਗਏ। ਹੁਣ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਛਾਪੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਪਾਣੀ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਈ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਇੰਚ ਦੇ ਅੰਦਰ ਫੜਿਆ, ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਜੈਸਾਮੀਨ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਦੀ ਇੱਕ ਹਲਕੀ ਗੰਧ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ। ਇੱਥੇ ਪੰਝੱਤਰ ਪਰਫਿਊਮ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧੀ ਮਾਹਰ ਲਈ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਅਨੁਭਵ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਕੇਸ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਪਛਾਣ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਖੁਸ਼ਬੂ ਨੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਸਟੈਪਲਟਨ ਵੱਲ ਮੁੜਨ ਲੱਗ ਪਏ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੱਛਮੀ ਦੇਸ਼ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਪਰਾਧੀ ਬਾਰੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਲਿਆ ਸੀ।"

"ਸਟੈਪਲਟਨ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਮੇਰਾ ਖੇਡ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਿਰਾ ਦਿੰਦਾ। ਮੈਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਲਈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਆ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਮੇਰੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਇੰਨੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਿੰਨੀਆਂ ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮੂਲੀ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮੈਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਮਾਂ ਕੂੰਬੇ ਟਰੇਸੀ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਹੀ ਮੂਰ ਉੱਤੇ ਝੌਂਪੜੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਕਾਰਟਰਾਈਟ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੇਂਡੂ ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਭੇਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਖਾਣੇ ਅਤੇ ਸਾਫ਼ ਲਿਨਨ ਲਈ ਉਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸਟੈਪਲਟਨ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਕਾਰਟਰਾਈਟ ਅਕਸਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਸਾਰੀਆਂ ਤਾਰਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖ ਸਕਾਂ।

“ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਮੇਰੇ ਤੱਕ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚ ਗਈਆਂ, ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਕੂੰਬੇ ਟਰੇਸੀ ਨੂੰ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸੇਵਾਦਾਰ ਸਨ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸਟੈਪਲਟਨ ਦੀ ਜੀਵਨੀ ਦਾ ਉਹ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਟੁਕੜਾ। ਮੈਂ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਔਰਤ ਦੀ ਪਛਾਣ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਖੜ੍ਹਾ ਹਾਂ। ਭੱਜੇ ਹੋਏ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਘਟਨਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਬੈਰੀਮੋਰਸ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਕਾਫ਼ੀ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਉਸੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ।

"ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮੂਰ 'ਤੇ ਲੱਭਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਪੂਰਾ ਗਿਆਨ ਸੀ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਜਿਊਰੀ ਕੋਲ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਸ ਰਾਤ ਸਰ ਹੈਨਰੀ 'ਤੇ ਸਟੈਪਲਟਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ, ਜੋ ਬਦਕਿਸਮਤ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋਈ, ਨੇ ਵੀ ਸਾਡੇ ਆਦਮੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਤਲ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਬਹੁਤ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੂੰ ਰੰਗੇ ਹੱਥੀਂ ਫੜਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਨੂੰ, ਇਕੱਲੇ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ, ਦਾਣੇ ਵਜੋਂ ਵਰਤਣਾ ਪਿਆ। ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਝਟਕੇ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਟੈਪਲਟਨ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਤਬਾਹੀ ਵੱਲ ਧੱਕਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਏ। ਇਹ ਕਿ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕੇਸ ਦੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਲਈ ਇੱਕ ਬਦਨਾਮੀ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਅਧਰੰਗੀ ਤਮਾਸ਼ੇ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਜਾਨਵਰ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਸੀਂ ਉਸ ਧੁੰਦ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੇ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਫਟਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਸਫਲ ਹੋਏ ਜੋ ਮਾਹਰ ਅਤੇ ਡਾ. ਮੋਰਟਿਮਰ ਦੋਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਸਫ਼ਰ ਸਾਡੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੀਆਂ ਟੁੱਟੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਨਾੜਾਂ ਤੋਂ ਠੀਕ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਸਦੀਆਂ ਜ਼ਖਮੀ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤੋਂ। ਔਰਤ ਲਈ ਉਸਦਾ ਪਿਆਰ ਡੂੰਘਾ ਅਤੇ ਸੁਹਿਰਦ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਇਸ ਸਾਰੇ ਕਾਲੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਦੁਖਦਾਈ ਹਿੱਸਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

"ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਨਿਭਾਈ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਟੈਪਲਟਨ ਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਪਿਆਰ ਸੀ ਜਾਂ ਡਰ ਸੀ, ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਵੇਂ,

ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਗਤ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਬਿਲਕੁਲ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਵਜੋਂ ਜਾਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਤਲ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਸਹਾਇਕ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਪਾਈਆਂ। ਉਹ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਫਸਾਏ ਬਿਨਾਂ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਸਟੈਪਲਟਨ ਖੁਦ ਈਰਖਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਬੈਰੋਨੇਟ ਨੂੰ ਔਰਤ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਇੱਕ ਭਾਵੁਕ ਵਿਸਫੋਟ ਨਾਲ ਵਿਘਨ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ ਜਿਸਨੇ ਉਸ ਅੱਗ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਇੰਨੀ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਛੁਪਾਇਆ ਸੀ। ਨੇੜਤਾ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਕੇ ਉਸਨੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਕਿ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਅਕਸਰ ਮੈਰੀਪਿਟ ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜਲਦੀ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੌਕਾ ਮਿਲੇਗਾ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੰਕਟ ਦੇ ਦਿਨ, ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਅਚਾਨਕ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋ ਗਈ। ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਸ਼ਾਮ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ 'ਤੇ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਦਿਨ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਇਰਾਦੇ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਕੌੜੀ ਨਫ਼ਰਤ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਾ ਮਿਲੇ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਜਦੋਂ ਸਾਰਾ ਦੇਸ਼ ਬੈਰੋਨੇਟ ਦੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਰਾਪ ਲਈ ਘਟਾ ਦੇਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰਨਗੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਬਾਰੇ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਜਿੱਤ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਗਲਤ ਹਿਸਾਬ ਲਗਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਨਾ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਤਬਾਹੀ ਨੂੰ ਵੀ ਸੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਸਪੈਨਿਸ਼ ਖੂਨ ਦੀ ਇੱਕ ਔਰਤ ਅਜਿਹੀ ਸੱਟ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਹਲਕੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਅਤੇ ਹੁਣ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਮੇਰੇ ਨੋਟਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਬਿਰਤਾਂਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਦਿਲਚਸਪ ਮਾਮਲਾ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕੁਝ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਉਹ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਨੂੰ ਮੌਤ ਤੱਕ ਡਰਾਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬੋਗੀ ਹਾਉਂਡ ਨਾਲ ਬੁੱਢੇ ਚਾਚੇ ਨੂੰ ਡਰਾਇਆ ਸੀ।"

"ਜਾਨਵਰ ਜੰਗਲੀ ਅਤੇ ਅੱਧ-ਭੁਖਾ ਸੀ। ਜੇ ਇਸਦੀ ਦਿੱਖ ਇਸਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮੌਤ ਤੱਕ ਨਾ ਡਰਾਉਂਦੀ, ਤਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਹ ਉਸ ਵਿਰੋਧ ਨੂੰ ਅਧਰੰਗ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਜੋ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮੁਸ਼ਕਲ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਜੇ ਸਟੈਪਲਟਨ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ, ਵਾਰਸ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਇੰਨੇ ਨੇੜੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਮ ਹੇਠ ਅਣਐਲਾਨੇ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ? ਉਹ ਸ਼ੱਕ ਅਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ?"

"ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਇਸਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੁੱਛਦੇ ਹੋ। ਭੂਤਕਾਲ ਅਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਮੇਰੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਪਰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਇੱਕ

ਆਦਮੀ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਇੱਕ ਔਖਾ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਟੈਪਲਟਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਸਮੱਸਿਆ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਸੰਭਵ ਕੋਰਸ ਸਨ। ਉਹ ਦੱਖਣੀ ਅਮਰੀਕਾ ਤੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਸਥਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਕਦੇ ਵੀ ਨਾ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ ਉਹ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਭੇਸ ਅਪਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ, ਦੁਬਾਰਾ, ਉਹ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਕੁਝ ਅਨੁਪਾਤ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਜੋ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਲੱਭ ਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਹੁਣ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤੇ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਹੋਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਮ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸੁਹਾਵਣੇ ਚੈਨਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ 'ਲੇਸ ਹਿਊਗੁਏਨੋਟਸ' ਲਈ ਇੱਕ ਡੱਬਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਡੀ ਰੇਜ਼ਕੇਸ ਸੁਣਿਆ ਹੈ? ਕੀ ਮੈਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ? ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਓ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਮਾਰਸੀਨੀ ਦੇ ਖਾਣੇ ਲਈ ਰੁਕ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?"

ਸ਼ਰਲੌਕ ਹੋਮਜ਼ ਦੀ ਵਾਪਸੀ

ਐਬੇ ਗ੍ਰੇਂਜ ਦਾ ਸਾਹਸ

ਇਹ 1997 ਦੀ ਸਰਦੀਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵੱਲ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਠੰਡੀ ਰਾਤ ਅਤੇ ਠੰਡੀ ਸਵੇਰ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਖਿੱਚਣ ਨਾਲ ਜਗਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਹੋਮਜ਼ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਮੋਮਬੱਤੀ ਉਸਦੇ ਉਤਸੁਕ, ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਚਮਕੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕੁਝ ਗਲਤ ਹੈ।

"ਆਓ, ਵਾਟਸਨ, ਆ ਜਾਓ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਖੇਡ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ! ਆਪਣੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਓ!"

ਦਸ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕ ਕੈਬ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਚੈਰਿੰਗ ਕਰਾਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਖਾਮੋਸ਼ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਗੂੰਜ ਰਹੇ ਸੀ। ਸਰਦੀਆਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਧੁੰਦਲੀ ਸਵੇਰ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਲੱਗੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਕਾਮੇ ਦੀ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਧੁੰਦਲਾ ਜਿਹਾ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਧੁੰਦਲਾ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਲੰਡਨ ਦੀ ਧੁੰਦਲੀ ਗੰਦਗੀ ਵਿੱਚ। ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣੇ ਭਾਰੀ ਕੋਟ ਵਿੱਚ ਚੁੱਪਚਾਪ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਕੇ ਖੁਸ਼ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਵਾ ਬਹੁਤ ਕੌੜੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਵਰਤ ਨਹੀਂ ਤੋੜਿਆ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਗਰਮ ਚਾਹ ਪੀਤੀ ਅਤੇ ਕੈਂਟਿਸ਼ ਟ੍ਰੇਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਲਈਆਂ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਡਾ ਢਿੱਡ ਪਿਘਲਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ, ਉਹ ਬੋਲਣ ਲਈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੁਣਨ ਲਈ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੋਟ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ:

"ਐਬੇ ਗ੍ਰੇਂਜ, ਮਾਰਸ਼ਮ, ਕੈਂਟ,
ਸਵੇਰੇ 3:30 ਵਜੇ।

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼:

ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਤੁਰੰਤ ਸਹਾਇਤਾ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕੇਸ ਹੋਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੈ। ਔਰਤ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੈਂ ਦੇਖਾਂਗਾ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਪਲ ਵੀ ਨਾ ਗੁਆਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਰ ਯੂਸਟੇਸ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਛੱਡਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ।

"ਤੁਹਾਡਾ ਸਤਿਕਾਰ ਸਹਿਤ,
"ਸਟੈਨਲੀ ਹੌਪਕਿੰਸ।

"ਹੌਪਕਿੰਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸੱਤ ਵਾਰ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰ ਵਾਰ ਉਸਦੇ ਸੰਮਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਹਨ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਹਰ ਕੇਸ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਲੱਭ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਵਾਟਸਨ, ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਚੋਣ ਦੀ ਕੁਝ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਬਿਰਤਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕੁਝ

ਨਿੰਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਭਿਆਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਤੁਹਾਡੀ ਘਾਤਕ ਆਦਤ ਨੇ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਸਿੱਖਿਆਦਾਇਕ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਲਾਸੀਕਲ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਸਨਸਨੀਖੇਜ਼ ਵੇਰਵਿਆਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤਿਅੰਤ ਬਾਰੀਕੀ ਅਤੇ ਕੋਮਲਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਗਾਲਾਂ ਕੱਢਦੇ ਹੋ ਜੋ ਪਾਠਕ ਨੂੰ ਉਤੇਜਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ।"

“ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਆਪ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਿਖ ਲੈਂਦੇ?” ਮੈਂ ਕੁਝ ਕੁੜੱਤਣ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਮੈਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਕਾਫ਼ੀ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਡਿੱਗਦੇ ਸਾਲਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਠ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਰਚਨਾ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਖੋਜ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕਲਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖੰਡ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰੇਗੀ। ਸਾਡੀ ਮੌਜੂਦਾ ਖੋਜ ਕਤਲ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਜਾਪਦੀ ਹੈ।"

"ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਰ ਯੂਸਟੇਸ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ?"

"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੌਪਕਿੰਸ ਦੀ ਲਿਖਤ ਕਾਫ਼ੀ ਬੇਚੈਨੀ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਭਾਵੁਕ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਸਾ ਹੋਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਲਾਸ਼ ਸਾਡੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਉਸਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਔਰਤ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੁਖਾਂਤ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉੱਚ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਵਾਟਸਨ, ਤਿੜਕਦਾ ਕਾਗਜ਼, 'ਈ. ਬੀ.' ਮੋਨੋਗ੍ਰਾਮ, ਕੋਟ-ਆਫ-ਆਰਮਜ਼, ਸੁੰਦਰ ਸੰਬੋਧਨ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੋਸਤ ਹੌਪਕਿੰਸ ਆਪਣੀ ਸਾਖ 'ਤੇ ਖਰਾ ਉਤਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ ਸਵੇਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਪਰਾਧ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ?"

"ਟ੍ਰੇਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ, ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਲਗਾ ਕੇ। ਸਥਾਨਕ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣੀ ਪਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨਾ ਪਿਆ, ਹੌਪਕਿੰਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਜਾਣਾ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣੀ ਪਈ। ਇਹ ਸਭ ਇੱਕ ਸੁਹਾਵਣਾ ਰਾਤ ਦਾ ਕੰਮ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਖੈਰ, ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਚਿਸਲਹਰਸਟ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਆਪਣੇ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗੇ।"

ਤੰਗ ਪੇਂਡੂ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਮੀਲ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਪਾਰਕ ਦੇ ਗੇਟ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ, ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਲਾਜ-ਕੀਪਰ ਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਜਿਸਦਾ ਬਦਸੂਰਤ ਚਿਹਰਾ ਕਿਸੇ ਵੱਡੀ ਆਫ਼ਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਸੀ। ਇਹ ਐਵੇਨਿਊ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦਾ ਸੀ, ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਐਲਮ ਦੀਆਂ ਲਾਈਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੀਵੇਂ, ਚੌੜੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਸਾਹਮਣੇ ਪੈਲਾਡੀਓ ਦੇ ਫੈਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਥੰਮ੍ਹ ਸਨ। ਕੇਂਦਰੀ ਹਿੱਸਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਈਵੀ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਵੱਡੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਦਿਖਾਉਂਦੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਆਧੁਨਿਕ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਘਰ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿੰਗ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵਾਂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਸਟੈਨਲੀ ਹੌਪਕਿੰਸ ਦਾ ਜਵਾਨ ਚਿੱਤਰ ਅਤੇ ਸੁਚੇਤ, ਉਤਸੁਕ ਚਿਹਰਾ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀ, ਡਾ. ਵਾਟਸਨ। ਪਰ, ਸੱਚਮੁੱਚ, ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸਮਾਂ ਮਿਲਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਉਹ ਔਰਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਆ

ਗਈ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਇੰਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਉਹ ਲੇਵਿਸ਼ਮ ਚੋਰਾਂ ਦਾ ਗਿਰੋਹ?"

"ਕੀ, ਤਿੰਨ ਰੈਂਡਲ?"

"ਬਿਲਕੁਲ; ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਪੰਦਰਵਾੜਾ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿਡਨਹੈਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਉਹ ਹਨ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ। ਇਸ ਵਾਰ ਇਹ ਇੱਕ ਲਟਕਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ।"

"ਸਰ ਯੂਸਟੇਸ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ?"

"ਹਾਂ, ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਪੋਕਰ ਨਾਲ ਵੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਸਰ ਯੂਸਟੇਸ ਬ੍ਰੈਕਨਸਟਾਲ, ਡਰਾਈਵਰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ।"

"ਬਿਲਕੁਲ - ਕੈਂਟ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ - ਲੇਡੀ ਬ੍ਰੈਕਨਸਟਾਲ ਸਵੇਰ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਗਰੀਬ ਔਰਤ, ਉਸਦਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭਿਆਨਕ ਅਨੁਭਵ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਅੱਧ-ਮਰੀ ਹੋਈ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਬਾਰੇ ਉਸਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਡਾਇਨਿੰਗ ਰੂਮ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਾਂਗੇ।"

ਲੇਡੀ ਬ੍ਰੈਕਨਸਟਾਲ ਕੋਈ ਆਮ ਇਨਸਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੰਨੀ ਸੋਹਣੀ ਸ਼ਕਲ, ਇੰਨੀ ਔਰਤ ਵਰਗੀ ਮੌਜੂਦਗੀ, ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਸੁੰਦਰ ਚਿਹਰਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਸੁਨਹਿਰੀ, ਸੁਨਹਿਰੀ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲੀ, ਨੀਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸਦਾ ਰੰਗ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਇਸ ਰੰਗ ਨਾਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਸਦੇ ਹਾਲੀਆ ਅਨੁਭਵ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਖਿੱਚਿਆ ਅਤੇ ਉਦਾਸ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ। ਉਸਦੇ ਦੁੱਖ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਦੋਵੇਂ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਅੱਖ ਦੇ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ, ਬੇਰ-ਰੰਗੀ ਸੋਜ ਉੱਠੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ, ਇੱਕ ਲੰਮੀ, ਤਪੱਸਵੀ ਔਰਤ, ਸਿਰਕੇ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਲਗਨ ਨਾਲ ਨਹਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਔਰਤ ਥੱਕੀ ਹੋਈ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਲੇਟ ਗਈ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਤੇਜ਼, ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਣ ਵਾਲੀ ਨਿਗਾਹ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸੁੰਦਰ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਸੁਚੇਤ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਦੀ ਹਿੰਮਤ ਉਸਦੇ ਭਿਆਨਕ ਅਨੁਭਵ ਤੋਂ ਹਿੱਲੀ ਸੀ। ਉਹ ਨੀਲੇ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਇੱਕ ਢਿੱਲੇ ਡਰੈਸਿੰਗ-ਗਾਊਨ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਾਲਾ ਸੀਕੁਇਨ-ਢੱਕਿਆ ਡਿਨਰ-ਡਰੈੱਸ ਪਿਆ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਮਿਸਟਰ ਹੌਪਕਿੰਸ," ਉਸਨੇ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਦੁਹਰਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ? ਖੈਰ, ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਜਣਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗੀ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਕੀ ਉਹ ਅਜੇ ਤੱਕ ਡਾਇਨਿੰਗ-ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ?"

"ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਲਾੜੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣ ਲੈਣ।"

"ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਸਕੋਗੇ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਉੱਥੇ ਪਿਆ ਹੈ।" ਉਹ ਕੰਬ ਗਈ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਬ ਲਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਢਿੱਲਾ ਗਾਊਨ ਉਸਦੇ ਬਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇੱਕ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਸ਼ਬਦ ਕਿਹਾ।

"ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੋਰ ਵੀ ਸੱਟਾਂ ਹਨ, ਮੈਡਮ! ਇਹ ਕੀ ਹੈ?" ਚਿੱਟੇ, ਗੋਲ ਅੰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ 'ਤੇ ਦੋ ਚਮਕਦਾਰ ਲਾਲ ਧੱਬੇ ਉੱਭਰ ਆਏ। ਉਸਨੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਢੱਕ ਦਿੱਤਾ।

"ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਅੱਜ ਰਾਤ ਇਸ ਘਿਣਾਉਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਦੋਸਤ ਬੈਠੋਗੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਾਂਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਮੈਂ ਸਰ ਯੂਸਟੇਸ ਬ੍ਰੈਕਨਸਟਾਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹਾਂ। ਮੇਰਾ ਵਿਆਹ ਹੋਏ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਸਾਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਛੁਪਾਉਣ ਦੀ ਮੇਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਵਿਆਹ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਗੁਆਂਢੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸ ਦੇਣਗੇ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਕਰਾਂ। ਸ਼ਾਇਦ ਗਲਤੀ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੇਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਦੱਖਣੀ ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਦੇ ਆਜ਼ਾਦ, ਘੱਟ ਰਵਾਇਤੀ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ ਪਾਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਜੀਵਨ, ਇਸਦੇ ਗੁਣਾਂ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨਤਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਤੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਹਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਬਦਨਾਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਰ ਯੂਸਟੇਸ ਇੱਕ ਪੱਕਾ ਸ਼ਰਾਬੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਅਣਸੁਖਾਵਾਂ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਉੱਚ-ਉੱਚੀ ਔਰਤ ਲਈ ਦਿਨ ਅਤੇ ਰਾਤ ਉਸ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ? ਇਹ ਇੱਕ ਅਪਵਿੱਤਰਤਾ, ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ, ਇੱਕ ਖਲਨਾਇਕ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਬੰਧਨ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਇਹ ਭਿਆਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸਰਾਪ ਲਿਆਉਣਗੇ - ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਜਿਹੀ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ।" ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਉਹ ਉੱਠ ਕੇ ਬੈਠ ਗਈ, ਉਸਦੀਆਂ ਗੱਲ੍ਹਾਂ ਲਾਲ ਹੋ ਗਈਆਂ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉਸਦੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਪਏ ਭਿਆਨਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੇਠੋਂ ਭੜਕ ਉੱਠੀਆਂ। ਫਿਰ ਤਪੱਸਵੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਦੇ ਮਜ਼ਬੂਤ, ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੱਥ ਨੇ ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਗੱਦੇ 'ਤੇ ਖਿੱਚ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਜੰਗਲੀ ਗੁੱਸਾ ਜੋਸ਼ੀਲੇ ਰੋਣ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਿਆ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਬਾਰੇ ਦੱਸਾਂਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਜਾਣਦੇ ਹੋਵੋਗੇ ਕਿ ਇਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਨੌਕਰ ਆਧੁਨਿਕ ਵਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸੌਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕੇਂਦਰੀ ਬਲਾਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਕਮਰਿਆਂ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਰਸੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਸਾਡਾ ਬੈੱਡਰੂਮ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਨੌਕਰਾਣੀ, ਥੈਰੇਸਾ, ਮੇਰੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਉੱਪਰ ਸੌਂਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਆਵਾਜ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜੋ ਦੂਰ ਵਾਲੇ ਵਿੰਗ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਹ ਲੁਟੇਰਿਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾ ਕਰਦੇ ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ।"

"ਸਰ ਯੂਸਟੇਸ ਲਗਭਗ ਸਾਢੇ ਦਸ ਵਜੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਨੌਕਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ। ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਉੱਠੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਘਰ ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਰਹੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਤੱਕ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ, ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਰਿਹਾ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਘੁੰਮਦਾ ਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਉੱਪਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਸੀ। ਇਹ ਮੇਰਾ ਰਿਵਾਜ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਖੁਦ ਕਰਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ, ਸਰ ਯੂਸਟੇਸ ਹਮੇਸ਼ਾ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਰਸੋਈ, ਬਟਲਰ ਦੀ ਪੈਂਟਰੀ, ਬੰਦੂਕ-ਕਮਰਾ, ਬਿਲੀਅਰਡ-ਰੂਮ, ਡਰਾਇੰਗ-ਰੂਮ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਡਾਇਨਿੰਗ-ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਗਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਮੋਟੇ ਪਰਦਿਆਂ ਨਾਲ ਢੱਕੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਮੈਂ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਹਵਾ ਦੇ ਝਟਕੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਪਰਦਾ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚੌੜੇ ਮੋਢੇ ਵਾਲੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਾਇਆ, ਜਿਸਨੇ ਹੁਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਖਿੜਕੀ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਫ੍ਰੈਂਚ

ਵਾਲੀ ਹੈ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਅਨ ਵੱਲ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਦੀ ਮੋਮਬੱਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਜਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ, ਇਸਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਾਲ, ਪਹਿਲੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਦੋ ਹੋਰ, ਜੋ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ, ਪਰ ਉਹ ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਆ ਡਿੱਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਗੁੱਟ ਤੋਂ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਗਲੇ ਤੋਂ। ਮੈਂ ਚੀਕਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮੁੱਕੀ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਅੱਖ 'ਤੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਵਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਈ ਹੋਣੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਹੋਸ਼ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਘੰਟੀ ਦੀ ਰੱਸੀ ਨੂੰ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਡਾਈਨਿੰਗ-ਟੇਬਲ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਓਕ ਕੁਰਸੀ ਨਾਲ ਕੱਸ ਕੇ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੰਨੀ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਹਿੱਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਰੁਮਾਲ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਵਾਜ਼ ਕੱਢਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਸੇ ਪਲ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਬਦਕਿਸਮਤ ਪਤੀ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ। ਉਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਸ਼ੱਕੀ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਲਈ ਤਿਆਰ ਆਇਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ। ਉਹ ਨਾਈਟਸ਼ਰਟ ਅਤੇ ਪੈਂਟ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਉਸਦੇ ਮਨਪਸੰਦ ਬਲੈਕਥੋਰਨ ਕਡਲ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਹ ਚੋਰਾਂ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ, ਪਰ ਇੱਕ ਹੋਰ - ਇਹ ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਸੀ - ਝੁਕਿਆ, ਗਰੇਟ ਵਿੱਚੋਂ ਪੋਕਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਲੰਘਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਵਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਇੱਕ ਕਰਾਹ ਨਾਲ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਕਦੇ ਹਿੱਲਿਆ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ, ਪਰ ਫਿਰ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਈਡਬੋਰਡ ਤੋਂ ਚਾਂਦੀ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਾਈਨ ਦੀ ਇੱਕ ਬੋਤਲ ਕੱਢੀ ਸੀ ਜੋ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਲਾਸ ਸੀ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ, ਹੈ ਨਾ, ਉਹ ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਸੀ, ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲਾ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਨੌਜਵਾਨ, ਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਮੁੰਡੇ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਫੁਸਫੁਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਫਿਰ ਉਹ ਆਏ ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਖਿੜਕੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਮੇਰਾ ਮੂੰਹ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਗਭਗ ਪੌਣਾ ਘੰਟਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਮੇਰੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਨੇ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਲਿਆਂਦਾ। ਦੂਜੇ ਨੌਕਰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਘਬਰਾ ਗਏ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਥਾਨਕ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ, ਜਿਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਲੰਡਨ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ। ਸੱਜਣੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹੀ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਇੰਨੀ ਦਰਦਨਾਕ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗੀ।"

"ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼?" ਹੌਪਕਿੰਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਂ ਲੇਡੀ ਬ੍ਰੈਕਨਸਟਾਲ ਦੇ ਸਬਰ ਅਤੇ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਵਾਂਗਾ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਡਾਈਨਿੰਗ-ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਅਨੁਭਵ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।" ਉਸਨੇ ਨੌਕਰਾਣੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਕੋਲ ਬੈਠੀ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਲਾਜ ਦੇ ਗੇਟ ਕੋਲ ਚਾਂਦਨੀ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਆਦਮੀ ਵੇਖੇ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮਾਲਕਣ ਦੀ ਚੀਕ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਭੱਜ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਭੱਜੀ, ਬੇਚਾਰਾ ਲੇਲਾ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ, ਉਸਦੇ ਖੂਨ ਅਤੇ ਦਿਮਾਗ ਨਾਲ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ

ਪਹਿਰਾਵਾ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਐਡੀਲੇਡ ਦੀ ਮਿਸ ਮੈਰੀ ਫਰੇਜ਼ਰ, ਅਤੇ ਐਬੇ ਗ੍ਰੇਂਜ ਦੀ ਲੇਡੀ ਬ੍ਰੈਕਨਸਟਾਲ ਨੇ ਨਵੇਂ ਤਰੀਕੇ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਸੱਜਣੋ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆ ਰਹੀ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀ ਬੁੱਢੀ ਥੈਰੇਸਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਬਾਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਸਦੀ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਲੋੜ ਹੈ।"

ਮਾਂ ਵਰਗੀ ਕੋਮਲਤਾ ਨਾਲ, ਉਸ ਕਮਜ਼ੋਰ ਔਰਤ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਲਕਣ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ ਨਾਲ ਘੇਰਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲੈ ਗਈ।

"ਉਹ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਰਹੀ ਹੈ," ਹੌਪਕਿੰਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਸਨੂੰ ਬਚਪਨ ਵਿੱਚ ਪਾਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਠਾਰਾਂ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਛੱਡ ਕੇ ਆਏ ਸਨ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਇੰਗਲੈਂਡ ਆਇਆ ਸੀ। ਥੈਰੇਸਾ ਰਾਈਟ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸਮ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ!"

ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਭਾਵਪੂਰਤ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਡੂੰਘੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਰਹੱਸ ਦੇ ਨਾਲ ਕੇਸ ਦਾ ਸਾਰਾ ਸੁਹਜ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਹੋਣੀ ਬਾਕੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਕਿਹੜੇ ਆਮ ਬਦਮਾਸ਼ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਗੰਦੇ ਕਰ ਦੇਵੇ? ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਮਾਹਰ ਜਿਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਖਸਰੇ ਦੇ ਕੇਸ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦਾ ਕੁਝ ਅਨੁਭਵ ਕਰੇਗਾ। ਫਿਰ ਵੀ ਐਬੇ ਗ੍ਰੇਂਜ ਦੇ ਡਾਇਨਿੰਗ-ਰੂਮ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਉਸਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਘਟਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਅਜੀਬ ਸੀ।

ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਉੱਚਾ ਕਮਰਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਕਰੀ ਹੋਈ ਓਕ ਦੀ ਛੱਤ, ਓਕ ਦੀ ਪੈਨਲਿੰਗ, ਅਤੇ ਕੰਧਾਂ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਹਿਰਨਾਂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਲੜੀ ਸੀ। ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਅਗਲੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਉੱਚੀ ਫ੍ਰੈਂਚ ਖਿੜਕੀ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਤਿੰਨ ਛੋਟੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਨੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਠੰਡੀ ਸਰਦੀਆਂ ਦੀ ਧੁੱਪ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤਾ। ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ, ਡੂੰਘਾ ਫਾਇਰਪਲੇਸ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ, ਓਵਰਹੈਂਗਿੰਗ ਓਕ ਮੈਨਟੇਲਪੀਸ ਸੀ। ਫਾਇਰਪਲੇਸ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਓਕ ਦੀ ਕੁਰਸੀ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਹੇਠਾਂ ਬਾਹਾਂ ਅਤੇ ਕਰਾਸਬਾਰ ਸਨ। ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚੋਂ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਇੱਕ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦੀ ਰੱਸੀ ਬੁਣੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਹਰ ਪਾਸੇ ਹੇਠਾਂ ਕਰਾਸਪੀਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਔਰਤ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਵੇਲੇ, ਰੱਸੀ ਉਸ ਤੋਂ ਖਿਸਕ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਗੰਢਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਜੇ ਵੀ ਬਾਕੀ ਸਨ। ਇਹ ਵੇਰਵੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਦੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਵਸਤੂ ਦੁਆਰਾ ਲੀਨ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਅੱਗ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸ਼ੇਰ ਦੀ ਚਮੜੀ ਦੇ ਹਾਰਥਰਗ 'ਤੇ ਪਈ ਸੀ।

ਇਹ ਇੱਕ ਲੰਬੇ, ਸੁਚੱਜੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਸਰੀਰ ਸੀ, ਲਗਭਗ ਚਾਲੀ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ ਦੇ ਭਾਰ ਲੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਨੂੰ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਚਿੱਟੇ ਦੰਦ ਉਸਦੀ ਛੋਟੀ, ਕਾਲੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚੋਂ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਉਸਦੇ ਦੋ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹੱਥ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਦੇ ਉੱਪਰ ਉੱਠੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਭਾਰੀ, ਕਾਲੇ ਕੰਡੇ ਵਾਲੀ ਸੋਟੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਪਈ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਹਨੇਰੇ, ਸੁੰਦਰ, ਐਕੁਲੀਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਨਫ਼ਰਤ ਦੀ ਇੱਕ ਕੜਵੱਲ ਵਿੱਚ ਕੰਬ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੇ ਮਰੇ ਹੋਏ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਭਿਆਨਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ

ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਲਾਰਮ ਵੱਜਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਫੋਪੀ, ਕਢਾਈ ਵਾਲੀ ਨਾਈਟਸ਼ਰਟ ਪਾਈ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨੰਗੇ ਪੈਰ ਉਸਦੇ ਪੈਂਟ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ ਸਨ। ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਭਿਆਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਖਮੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਕਮਰਾ ਉਸ ਸੱਟ ਦੀ ਭਿਆਨਕ ਭਿਆਨਕਤਾ ਦਾ ਗਵਾਹ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਭਾਰੀ ਪੋਕਰ ਪਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮੋੜ ਵਿੱਚ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇਸਦੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵਰਣਨਯੋਗ ਤਬਾਹੀ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜੋ ਇਸਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ।

"ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਆਦਮੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਹ ਬਜ਼ੁਰਗ ਰੈਂਡਲ," ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ।

"ਹਾਂ," ਹੌਪਕਿੰਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਕੁਝ ਰਿਕਾਰਡ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਮੋਟਾ ਗਾਹਕ ਹੈ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।"

"ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਮਰੀਕਾ ਭੱਜ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਗਿਰੋਹ ਇੱਥੇ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਬਚ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹਰ ਬੰਦਰਗਾਹ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖ਼ਬਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਗੱਲ ਹੈਰਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੰਨਾ ਪਾਗਲ ਕੰਮ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਔਰਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਵਰਣਨ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।"

"ਬਿਲਕੁਲ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਲੇਡੀ ਬ੍ਰੈਕਨਸਟਾਲ ਨੂੰ ਵੀ ਚੁੱਪ ਕਰਵਾ ਦੇਣਗੇ।"

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ," ਮੈਂ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਤੋਂ ਠੀਕ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।"

"ਇਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਬੇਸਮਝ ਜਾਪਦੀ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਦੀ ਜਾਨ ਨਾ ਲੈਂਦੇ। ਇਸ ਬੇਚਾਰੇ, ਹੌਪਕਿੰਸ ਬਾਰੇ ਕੀ? ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਅਜੀਬ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੁਣੀਆਂ ਹਨ।"

"ਜਦੋਂ ਉਹ ਸ਼ਾਂਤ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਨੇਕ ਦਿਲ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਸ਼ੈਤਾਨ ਸੀ, ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅੱਧਾ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਹੀ ਪੂਰਾ ਰਸਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੈਤਾਨ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਜੋ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਸਾਰੀ ਦੌਲਤ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਵਾਰ ਸਾਡੇ ਰਾਹ ਆਉਣ ਦੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਸੀ। ਇੱਕ ਘੁਟਾਲਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਪੈਟਰੋਲੀਅਮ ਨਾਲ ਭਿੱਜਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ - ਉਸਦੀ ਲੇਡੀਸ਼ਿਪ ਦੇ ਕੁੱਤੇ, ਨੇ ਮਾਮਲਾ ਹੋਰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ - ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋਇਆ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਉਸ ਨੌਕਰਾਣੀ, ਥੇਰੇਸਾ ਰਾਈਟ 'ਤੇ ਇੱਕ ਡੀਕੈਂਟਰ ਸੁੱਟਿਆ - ਇਸ ਬਾਰੇ ਮੁਸੀਬਤ ਸੀ। ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਇਹ ਉਸਦੇ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਚਮਕਦਾਰ ਘਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹੋ?"

ਹੋਮਜ਼ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਲਾਲ ਰੱਸੀ ਉੱਤੇ ਲੱਗੀਆਂ ਗੰਢਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਔਰਤ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਟੁੱਟੇ ਅਤੇ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਸਿਰੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਿੱਥੇ ਚੋਰ ਦੁਆਰਾ ਖਿੱਚੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਇਹ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਜਦੋਂ ਇਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਰਸੋਈ ਦੀ ਘੰਟੀ ਜ਼ਰੂਰ ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਵੱਜੀ ਹੋਵੇਗੀ," ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ।

"ਕੋਈ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਸੁਣ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ। ਰਸੋਈ ਘਰ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਹੈ।"

"ਚੋਰ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੁਣੇਗਾ? ਉਸਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਿਵੇਂ ਹੋਈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਘੰਟੀ ਵਾਲੀ ਰੱਸੀ ਖਿੱਚ ਲਈ?"

"ਬਿਲਕੁਲ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਬਿਲਕੁਲ। ਤੁਸੀਂ ਉਹੀ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਪੁੱਛਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਘਰ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਸਵੇਰੇ ਸਾਰੇ ਨੌਕਰ ਸੌਂ ਰਹੇ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਰਸੋਈ ਵਿੱਚ ਘੰਟੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਈ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨੌਕਰ ਨਾਲ ਨੇੜਿਓਂ ਜੁੜਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਯਕੀਨਨ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਪਰ ਅੱਠ ਨੌਕਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਚੰਗੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਾਲੇ ਹਨ।"

"ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਡੀਕੈਂਟਰ ਸੁੱਟਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਮਾਲਕਣ ਪ੍ਰਤੀ ਧੋਖਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਪ੍ਰਤੀ ਇਹ ਔਰਤ ਸਮਰਪਿਤ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਖੈਰ, ਖੈਰ, ਗੱਲ ਛੋਟੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਰੈਂਡਲ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ। ਔਰਤ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਇਸਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਹਰ ਵੇਰਵੇ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ।" ਉਹ ਫ੍ਰੈਂਚ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਤੁਰਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ। "ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਜ਼ਮੀਨ ਲੋਹੇ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਮੈਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨਟੇਲਪੀਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੋਮਬੱਤੀਆਂ ਜਗ ਗਈਆਂ ਹਨ।"

"ਹਾਂ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਅਤੇ ਔਰਤ ਦੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਦੀ ਮੋਮਬੱਤੀ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਾਲ ਸੀ, ਕਿ ਚੋਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਗਿਆ।"

"ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀ ਲਿਆ?"

"ਖੈਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਲਿਆ - ਸਾਈਡਬੋਰਡ ਤੋਂ ਪਲੇਟ ਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਅੱਧਾ ਦਰਜਨ ਸਮਾਨ। ਲੇਡੀ ਬ੍ਰੈਕਨਸਟਾਲ ਸੋਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਸਰ ਯੂਸਟੇਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਇੰਨੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਘਰ ਦੀ ਲੁੱਟ-ਖੋਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਰਦੇ।"

"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਤੀ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ।"

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੌਂਸਲੇ ਬੁਲੰਦ ਕਰਨ ਲਈ।"

"ਬਿਲਕੁਲ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਈਡਬੋਰਡ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਇਹ ਤਿੰਨੇ ਗਲਾਸ ਅਣਛੂਹੇ ਰਹੇ ਹਨ?"

"ਹਾਂ, ਅਤੇ ਬੋਤਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਛੱਡ ਗਏ ਸਨ।"

"ਆਓ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖੀਏ। ਹਾਲੋਆ, ਹਾਲੋਆ! ਇਹ ਕੀ ਹੈ?"

ਤਿੰਨੋਂ ਗਲਾਸ ਇਕੱਠੇ ਰੱਖੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਸਾਰੇ ਸ਼ਰਾਬ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਮਧੂ-ਮੱਖੀਆਂ ਦੇ ਝੱਗ ਦੇ ਕੁਝ ਟੁਕੜੇ ਸਨ। ਬੋਤਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ, ਦੋ-ਤਿਹਾਈ ਭਰੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਲੰਮਾ, ਡੂੰਘੇ ਰੰਗ ਦਾ ਕਾਰ੍ਕ ਪਿਆ ਸੀ। ਇਸਦੀ ਦਿੱਖ ਅਤੇ ਬੋਤਲ ਉੱਤੇ ਧੂੜ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਆਮ ਵਿੰਟੇਜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਕਾਤਲਾਂ ਨੇ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ ਸੀ।

ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਬਦੀਲੀ ਆ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣਾ ਸੁਸਤ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਗੁਆ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਫਿਰ ਉਸਦੀਆਂ ਤਿੱਖੀਆਂ, ਡੂੰਘੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੀ ਇੱਕ ਸੁਚੇਤ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇਖੀ। ਉਸਨੇ ਕਾਰ੍ਕ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਇਆ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

ਹੌਪਕਿੰਸ ਨੇ ਇੱਕ ਅੱਧੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਰਾਜ਼ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਟੇਬਲ ਲਿਨਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਕਾਰਕਸਕ੍ਰੂ ਪਿਆ ਸੀ।

"ਕੀ ਲੇਡੀ ਬ੍ਰੈਕਨਸਟਾਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪੇਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ?"

"ਨਹੀਂ, ਤੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਬੋਤਲ ਖੋਲ੍ਹੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਬੇਹੋਸ਼ ਸੀ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਉਸ ਪੇਚ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਬੋਤਲ ਇੱਕ ਜੇਬ ਪੇਚ ਦੁਆਰਾ ਖੋਲ੍ਹੀ ਗਈ ਸੀ, ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਚਾਕੂ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਡੇਢ ਇੰਚ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੰਬਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਾਰ੍ਕ ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੋਗੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਕਾਰ੍ਕ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੇਚ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਅੰਦਰ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਿਕਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲੰਬੇ ਪੇਚ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਿਕਸ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਖਿੱਚ ਕੇ ਉੱਪਰ ਖਿੱਚਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਫੜਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਇਹਨਾਂ ਮਲਟੀਪਲੈਕਸ ਚਾਕੂਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ।"

“ਸ਼ਾਨਦਾਰ!” ਹੌਪਕਿੰਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਪਰ ਇਹ ਗਲਾਸ ਮੈਨੂੰ ਉਲਝਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ। ਲੇਡੀ ਬ੍ਰੈਕਨਸਟਾਲ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਂਦੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਹੈ ਨਾ?"

"ਹਾਂ; ਉਹ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਪਸ਼ਟ ਸੀ।"

"ਫਿਰ ਇਸਦਾ ਅੰਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ? ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਤਿੰਨ ਗਲਾਸ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹਨ, ਹੌਪਕਿੰਸ। ਕੀ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਖਾਸ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ? ਖੈਰ, ਖੈਰ, ਇਸਨੂੰ ਜਾਣ ਦਿਓ। ਸ਼ਾਇਦ, ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਕੋਲ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸਰਲ ਵਿਆਖਿਆ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਐਨਕਾਂ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਖੈਰ, ਸ਼ੁਭ ਸਵੇਰ, ਹੌਪਕਿੰਸ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਪਣਾ ਮਾਮਲਾ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਰੈਂਡਲ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਾਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋਗੇ। ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇੱਕ ਸਫਲ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਧਾਈ ਦੇਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਆਓ, ਵਾਟਸਨ, ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

ਸਾਡੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਦੌਰਾਨ, ਮੈਂ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਕਦੇ-ਕਦੇ, ਇੱਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾਲ, ਉਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਮਾਮਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਫਿਰ ਉਸਦੇ ਸ਼ੱਕ ਉਸ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਬੈਠ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੁਣੇ ਹੋਏ ਭਰਵੱਟੇ ਅਤੇ ਅਮੂਰਤ ਅੱਖਾਂ ਦਿਖਾਉਂਦੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਐਬੇ ਗ੍ਰੇਂਜ ਦੇ ਮਹਾਨ ਡਾਇਨਿੰਗ-ਰੂਮ

ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦਾ ਦੁਖਾਂਤ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਾਡੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਇੱਕ ਉਪਨਗਰੀਏ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਹ ਪਲੇਟਫਾਰਮ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਖਿੱਚ ਲਿਆ।

"ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਡੱਬਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੋੜ 'ਤੇ ਗਾਇਬ ਹੁੰਦੇ ਦੇਖਿਆ, "ਮੈਨੂੰ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਛਾ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ 'ਤੇ, ਵਾਟਸਨ, ਮੈਂ ਉਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਸਕਦਾ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਜੋ ਵੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਹੈ ਉਹ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੀਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਗਲਤ ਹੈ - ਇਹ ਸਭ ਗਲਤ ਹੈ - ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਗਲਤ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਔਰਤ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਪੂਰੀ ਸੀ, ਨੌਕਰਾਣੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ, ਵੇਰਵਾ ਕਾਫ਼ੀ ਸਹੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਸਦਾ ਕੀ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਤਿੰਨ ਵਾਈਨ-ਗਲਾਸ, ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ। ਪਰ ਜੇ ਮੈਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹਲਕੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਜੇ ਮੈਂ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਕੇਸ ਡੀ ਨੋਵੋ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕੱਟੀ-ਸੁੱਕੀ ਕਹਾਣੀ ਨਾ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਕੁਝ ਹੋਰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਹੁੰਦਾ? ਬੇਸ਼ੱਕ ਮੈਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਬੈਂਚ 'ਤੇ ਬੈਠੋ, ਵਾਟਸਨ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਚਿਸਲਹਰਸਟ ਲਈ ਇੱਕ ਰੇਲਗੱਡੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਬੂਤ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿਓ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਮਨ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਦਿਓ ਕਿ ਨੌਕਰਾਣੀ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਮਾਲਕਣ ਨੇ ਜੋ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਸੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਔਰਤ ਦੀ ਮਨਮੋਹਕ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਨਿਰਣੇ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

"ਯਕੀਨਨ ਉਸਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੇਰਵੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਠੰਡੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਵੇਖੀਏ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦੇਣਗੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੋਰਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਪੰਦਰਵਾੜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿਡਨਹੈਮ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਲੁੱਟ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਿੱਖ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਬਿਰਤਾਂਤ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਜ਼ਰੂਰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਕਹਾਣੀ ਘੜਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਲਪਨਿਕ ਲੁਟੇਰਿਆਂ ਨੂੰ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਚੋਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਕਮਾਈ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਚੋਰਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਅਸਾਧਾਰਨ ਹੈ, ਚੋਰਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਚੀਕਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹਮਲਾ ਕਰਨਾ ਅਸਾਧਾਰਨ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਸੋਚੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਚੀਕਣ ਦਾ ਪੱਕਾ ਤਰੀਕਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕਤਲ ਕਰਨਾ ਅਸਾਧਾਰਨ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸੀਮਤ ਲੁੱਟ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਅਸਾਧਾਰਨ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਬੋਤਲ ਨੂੰ ਅੱਧਾ ਖਾਲੀ ਛੱਡਣਾ ਬਹੁਤ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਅਸਾਧਾਰਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਵਾਟਸਨ?"

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜ਼ਰੂਰ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਅਸਾਧਾਰਨ ਗੱਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਔਰਤ ਨੂੰ ਕੁਰਸੀ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਇੰਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਵਾਟਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਭੱਜਣ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਸੂਚਨਾ ਨਾ ਦੇ ਸਕੇ। ਪਰ ਜੋ ਵੀ ਮੈਂ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ, ਕੀ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ, ਕਿ ਔਰਤ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਅਸੰਭਵਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤੱਤ ਹੈ? ਅਤੇ ਹੁਣ, ਇਸ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ, ਵਾਈਨ ਗਲਾਸ ਦੀ ਘਟਨਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।"

"ਵਾਈਨ ਗਲਾਸਾਂ ਬਾਰੇ ਕੀ?"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੀ ਅੱਖ ਨਾਲ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ?"

"ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ।"

"ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨ ਆਦਮੀਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਤੀ ਸੀ। ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ?"

"ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ? ਹਰ ਗਲਾਸ ਵਿੱਚ ਵਾਈਨ ਸੀ।"

"ਬਿਲਕੁਲ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਗਲਾਸ ਵਿੱਚ ਮਧੂ-ਮੱਖੀਆਂ ਦਾ ਝੂਣਾ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਤੱਥ ਜ਼ਰੂਰ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਨੂੰ ਕੀ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ?"

"ਆਖਰੀ ਭਰੇ ਹੋਏ ਗਲਾਸ ਵਿੱਚ ਮਧੂ-ਮੱਖੀਆਂ ਦੇ ਮੁੱਕੇ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਬੋਤਲ ਇਸ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਗਲਾਸ ਸਾਫ਼ ਸਨ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਾਲ ਭਾਰੀ ਭਰਕਮ ਸੀ। ਇਸ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸੰਭਵ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ। ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਗਲਾਸ ਨੂੰ ਭਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੋਤਲ ਬਹੁਤ ਹਿੱਲ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਤੀਜੇ ਗਲਾਸ ਨੂੰ ਮਧੂ-ਮੱਖੀਆਂ ਦਾ ਝੂਲਾ ਮਿਲਿਆ। ਇਹ ਸੰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ। ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸਹੀ ਹਾਂ।"

"ਤਾਂ ਫਿਰ, ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ?"

"ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਗਲਾਸ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਗੰਦਗੀ ਨੂੰ ਤੀਜੇ ਗਲਾਸ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਗਲਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਇੱਥੇ ਤਿੰਨ ਲੋਕ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀ ਮਧੂ-ਮੱਖੀ ਦੀ ਲਹਿਰ ਆਖਰੀ ਗਲਾਸ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ, ਹੈ ਨਾ? ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਮੈਂ ਇਸ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਘਟਨਾ ਦੀ ਅਸਲ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਾ ਆਮ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੇਡੀ ਬ੍ਰੈਕਨਸਟਾਲ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਅਸਲ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਢੱਕਣ ਦਾ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਉਹ ਮਿਸ਼ਨ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ, ਵਾਟਸਨ, ਸਿਡਨਹੈਮ ਟ੍ਰੇਨ ਹੈ।"

ਐਬੇ ਗ੍ਰੇਂਜ ਦੇ ਘਰ ਵਾਲੇ ਸਾਡੀ ਵਾਪਸੀ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ, ਪਰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਸਟੈਨਲੀ ਹੌਪਕਿੰਸ ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਲਈ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਡਾਇਨਿੰਗ-ਰੂਮ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ, ਅੰਦਰੋਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਦੋ ਘੰਟੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਛੋਟੀਆਂ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤੀ ਜਾਂਚਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਸ ਠੋਸ ਆਧਾਰ ਬਣਦੇ ਹਨ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਟੌਤੀ ਦੀਆਂ ਉਸਦੀਆਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਵਾਂਗ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੋਫ਼ੈਸਰ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਖੋਜ ਦੇ ਹਰ ਕਦਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ। ਖਿੜਕੀ, ਪਰਦੇ, ਕਾਰਪੇਟ, ਕੁਰਸੀ,

ਰੱਸੀ - ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਵਾਰੀ-ਵਾਰੀ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੋਚਿਆ ਗਿਆ। ਬਦਕਿਸਮਤ ਬੈਰੋਨੇਟ ਦਾ ਸਰੀਰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਭ ਕੁਝ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿਹਾ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਸਵੇਰੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੀ ਹੈਰਾਨੀ ਲਈ, ਹੋਮਜ਼ ਵਿਸ਼ਾਲ ਮੈਨਟੇਲਪੀਸ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ। ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਦੇ ਬਹੁਤ ਉੱਪਰ ਲਾਲ ਰੱਸੀ ਦੇ ਕੁਝ ਇੰਚ ਲਟਕ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਤਾਰ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇਸ ਵੱਲ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸਦੇ ਨੇੜੇ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕੰਧ 'ਤੇ ਇੱਕ ਲੱਕੜੀ ਦੇ ਬਰੈਕਟ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਗੋਡਾ ਟਿਕਾਇਆ। ਇਸ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਰੱਸੀ ਦੇ ਟੁੱਟੇ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਇੰਚ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆ ਗਿਆ, ਪਰ ਇਹ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਲਕਿ ਬਰੈਕਟ ਖੁਦ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦਾ ਧਿਆਨ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਇੱਕ ਉਛਾਲ ਨਾਲ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ।

"ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਾਡਾ ਕੇਸ ਹੈ - ਸਾਡੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ। ਪਰ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ, ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਸੁਸਤ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਗਲਤੀ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ! ਹੁਣ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਕੁਝ ਗੁੰਮ ਹੋਈਆਂ ਕੜੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੇਰੀ ਲੜੀ ਲਗਭਗ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।"

"ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀ ਹਨ?"

"ਯਾਰ, ਵਾਟਸਨ, ਯਾਰ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭਿਆਨਕ ਵਿਅਕਤੀ। ਸ਼ੇਰ ਵਾਂਗ ਮਜ਼ਬੂਤ - ਉਸ ਸੱਟ ਨੂੰ ਦੇਖੋ ਜਿਸਨੇ ਉਸ ਪੋਕਰ ਨੂੰ ਮੋੜ ਦਿੱਤਾ! ਛੇ ਫੁੱਟ ਤਿੰਨ ਉੱਚਾ, ਇੱਕ ਗਿਲਹਰੀ ਵਾਂਗ ਸਰਗਰਮ, ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪੁੰਨ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀ ਚਤੁਰਾਈ ਵਾਲੀ ਕਹਾਣੀ ਉਸਦੀ ਰਚਨਾ ਦੀ ਹੈ। ਹਾਂ, ਵਾਟਸਨ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਥੀਂ ਕੰਮ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਉਸ ਘੰਟੀ-ਰੱਸੀ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਰਾਗ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।"

"ਸੁਰਾਗ ਕਿੱਥੇ ਸੀ?"

"ਖੈਰ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਘੰਟੀ ਵਾਲੀ ਰੱਸੀ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਖਿੱਚੋਗੇ, ਵਾਟਸਨ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਦੇ ਟੁੱਟਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਿੱਥੇ ਕਰੋਗੇ? ਯਕੀਨਨ ਉਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਤਾਰ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਉੱਪਰੋਂ ਤਿੰਨ ਇੰਚ ਕਿਉਂ ਟੁੱਟਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਇਸ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ?"

"ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉੱਥੇ ਸੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ?"

"ਬਿਲਕੁਲ। ਇਹ ਸਿਰਾ, ਜਿਸਦੀ ਅਸੀਂ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਟੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਇੰਨਾ ਚਲਾਕ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਚਾਕੂ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ। ਪਰ ਦੂਜਾ ਸਿਰਾ ਟੁੱਟਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੋਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸੀ, ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨਟੇਲਪੀਸ 'ਤੇ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਭੰਨ-ਤੋੜ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੇ ਸਾਫ਼ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਹੋਇਆ ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਰੱਸੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਉਹ ਘੰਟੀ ਵਜਾ ਕੇ ਅਲਾਰਮ ਦੇਣ ਦੇ ਡਰੋਂ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਾੜਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ? ਉਹ ਮੈਨਟੇਲਪੀਸ 'ਤੇ ਛਾਲ ਮਾਰਿਆ, ਇਸ ਤੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਿਆ, ਆਪਣਾ ਗੋਡਾ ਬਰੈਕਟ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ - ਤੁਸੀਂ ਧੂੜ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵੇਖੋਗੇ - ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਆਪਣਾ ਚਾਕੂ ਰੱਸੀ 'ਤੇ ਟਿਕਾਇਆ। ਮੈਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਇੰਚ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਿਆ - ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੈਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਇੰਚ ਵੱਡਾ ਆਦਮੀ ਹੈ। ਓਕਨ ਕੁਰਸੀ ਦੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਉਸ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਦੇਖੋ! ਇਹ ਕੀ ਹੈ?"

"ਖੂਨ।"

"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਖੂਨ ਹੈ। ਇਹੀ ਔਰਤ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਸ਼ਾਨ ਕਿਵੇਂ ਆਇਆ? ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬਿਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਸ਼ਰਤ ਲਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਾਲਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਵਾਟਰਲੂ, ਵਾਟਸਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਇਹ ਸਾਡਾ ਮਾਰੇਂਗੋ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹਾਰ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਤ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਨਰਸ, ਥੈਰੇਸਾ ਨਾਲ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਉਹ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ, ਇਹ ਸਖ਼ਤ ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆਈ ਨਰਸ - ਚੁੱਪ-ਚਾਪ, ਸ਼ੱਕੀ, ਬੇਰਹਿਮ, ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਸੁਹਾਵਣੇ ਢੰਗ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਕਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਨੁਸਾਰੀ ਦੋਸਤਾਨਾ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਪਿਘਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਲੱਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਰਹੂਮ ਮਾਲਕ ਲਈ ਆਪਣੀ ਨਫ਼ਰਤ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

"ਹਾਂ, ਸਰ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਡੀਕੈਂਟਰ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟਿਆ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੀ ਮਾਲਕਣ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈਂਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਬੋਲਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜੇਕਰ ਉਸਦਾ ਭਰਾ ਉੱਥੇ ਹੁੰਦਾ। ਫਿਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟਿਆ। ਜੇ ਉਹ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਸੁੱਟ ਸਕਦਾ ਸੀ ਪਰ ਮੇਰੇ ਬੋਨੀ ਪੰਛੀ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸ ਨਾਲ ਬੁਰਾ ਸਲੂਕ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਾਣ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸੇਗੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਦੇਖੇ ਸਨ, ਪਰ ਮੈਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਹੈਟਪਿਨ ਨਾਲ ਛੁਰਾ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਚਲਾਕ ਸ਼ੈਤਾਨ - ਰੱਬ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੇ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੱਲ ਕਰਾਂ, ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ! ਪਰ ਇੱਕ ਸ਼ੈਤਾਨ ਸੀ, ਜੇ ਕਦੇ ਕੋਈ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਤੁਰਿਆ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮਿਲੇ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਪਿਆਰਾ ਸੀ - ਸਿਰਫ਼ ਅਠਾਰਾਂ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਅਠਾਰਾਂ ਸਾਲ ਦਾ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਹੁਣੇ ਹੁਣੇ ਲੰਡਨ ਆਈ ਸੀ। ਹਾਂ, ਇਹ ਉਸਦੀ ਪਹਿਲੀ ਯਾਤਰਾ ਸੀ - ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਆਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਿਤਾਬ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੈਸੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਝੂਠੇ ਲੰਡਨ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਜਿੱਤ ਲਿਆ। ਜੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੇ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਨੇ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸ ਮਹੀਨੇ ਮਿਲੇ ਸੀ? ਖੈਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਬਾਅਦ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਜੂਨ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਜੁਲਾਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਆਹ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਜਨਵਰੀ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹਾਂ, ਉਹ ਫਿਰ ਸਵੇਰ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗੀ, ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮਾਸ ਅਤੇ ਖੂਨ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰੇਗਾ।"

ਲੇਡੀ ਬ੍ਰੈਕਨਸਟਾਲ ਉਸੇ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਲੇਟ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚਮਕਦਾਰ ਲੱਗ ਰਹੀ ਸੀ। ਨੌਕਰਾਣੀ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਅੰਦਰ ਆਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਮਾਲਕਣ ਦੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਣ ਲੱਗੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ," ਔਰਤ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਜਿਰ੍ਹਾ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਆਏ?"

"ਨਹੀਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਭ ਤੋਂ ਨਰਮ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਲੇਡੀ ਬ੍ਰੈਕਨਸਟਾਲ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਬੇਲੋੜੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਪੂਰੀ ਇੱਛਾ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਸਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ

ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਔਰਤ ਹੋ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਵਾਂਗ ਪੇਸ਼ ਆਓਗੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋਗੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਾਓਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਵਾਂਗਾ।"

"ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਰਵਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?"

"ਮੈਨੂੰ ਸੱਚ ਦੱਸਣ ਲਈ।"

"ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼!"

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਲੇਡੀ ਬ੍ਰੈਕਨਸਟਾਲ - ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਮੇਰੀ ਕਿਸੇ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸਾਖ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਇਹ ਸਭ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਦਾਅ 'ਤੇ ਲਗਾਵਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਹਾਣੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਘੜਤ ਹੈ।"

ਮਾਲਕਣ ਅਤੇ ਨੌਕਰਾਣੀ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਫਿੱਕੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਅਤੇ ਡਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਹੋਮਜ਼ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।

"ਤੂੰ ਇੱਕ ਬੇਸ਼ਰਮੀ ਵਾਲਾ ਬੰਦਾ ਹੈਂ!" ਥੈਰੇਸਾ ਚੀਕੀ। "ਕੀ ਤੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਮਾਲਕਣ ਨੇ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਹੈ?"

ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ।

"ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

"ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਸੋਚੋ, ਲੇਡੀ ਬ੍ਰੈਕਨਸਟਾਲ। ਕੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਬਿਹਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ?"

ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਉਸਦੇ ਸੁੰਦਰ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਝਿਜਕ ਆ ਗਈ। ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਨਵੇਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਵਿਚਾਰ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮਖੌਟੇ ਵਾਂਗ ਸੈੱਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਲਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਏ। "ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਸੀਂ ਕਮਰੇ ਅਤੇ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਏ। ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਲਾਅ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਇਸ ਵੱਲ ਰਾਹ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਜੰਮਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਇਕੱਲੇ ਹੰਸ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਇੱਕ ਛੇਕ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਲਾਜ ਦੇ ਗੇਟ ਵੱਲ ਵਧਿਆ। ਉੱਥੇ ਉਸਨੇ ਸਟੈਨਲੀ ਹੌਪਕਿੰਸ ਲਈ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਨੋਟ ਲਿਖਿਆ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਲਾਜ-ਕੀਪਰ ਕੋਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

"ਇਹ ਇੱਕ ਹਿੱਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਖੁੰਝ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਦੋਸਤ ਹੌਪਕਿੰਸ ਲਈ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਾਂ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਦੂਜੀ ਫੇਰੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਅਜੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਵਾਂਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦਾ ਅਗਲਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਐਡੀਲੇਡ-ਸਾਊਥੈਂਪਟਨ ਲਾਈਨ ਦਾ ਸ਼ਿਪਿੰਗ ਦਫਤਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪਾਲ ਮਾਲ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਸਹੀ ਯਾਦ ਹੈ। ਸਟੀਮਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਦੂਜੀ ਲਾਈਨ ਹੈ ਜੋ ਦੱਖਣੀ ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਨੂੰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਨਾਲ ਜੋੜਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੱਡਾ ਕਵਰ ਖਿੱਚਾਂਗੇ।"

ਮੈਨੇਜਰ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਕਾਰਡ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਾਰੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ। ਜੂਨ '95 ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਘਰੇਲੂ ਬੰਦਰਗਾਹ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਸੀ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕਿਸ਼ਤੀ, ਜਿਬਰਾਲਟਰ ਦੀ ਚੱਟਾਨ ਸੀ। ਯਾਤਰੀ ਸੂਚੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਿਆ ਕਿ ਐਡੀਲੇਡ ਦੀ ਮਿਸ ਫਰੇਜ਼ਰ, ਆਪਣੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨਾਲ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਫ਼ਰ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਕਿਸ਼ਤੀ ਹੁਣ ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਜਾ ਰਹੀ ਸੁਏਜ਼ ਨਹਿਰ ਦੇ ਦੱਖਣ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ '95 ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਨ, ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਦੇ

ਨਾਲ। ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਸ੍ਰੀ ਜੈਕ ਕਰੌਕਰ, ਨੂੰ ਕਪਤਾਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਵੇਂ ਜਹਾਜ਼, ਬਾਸ ਰੌਕ ਦਾ ਚਾਰਜ ਸੰਭਾਲਣਾ ਸੀ, ਜੋ ਸਾਊਥੈਂਪਟਨ ਤੋਂ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਿਡਨਹੈਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਸ ਸਵੇਰ ਤੱਕ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ। ਨਹੀਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਅਤੇ ਕਿਰਦਾਰ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਜਾਣ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਉਸਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੀ। ਬੇੜੇ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਛੂਹਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਅਫ਼ਸਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਸੀ ਪਰ ਆਪਣੇ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਡੈੱਕ ਤੋਂ ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ, ਬੇਚੈਨ ਸਾਥੀ ਸੀ - ਗਰਮ ਖਿਆਲ ਵਾਲਾ, ਉਤੇਜਿਤ, ਪਰ ਵਫ਼ਾਦਾਰ, ਇਮਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਦਿਆਲੂ। ਇਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਭੰਡਾਰ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਹੋਮਜ਼ ਐਡੀਲੇਡ-ਸਾਊਥੈਂਪਟਨ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਦਫਤਰ ਛੱਡ ਗਿਆ। ਉੱਥੋਂ ਉਹ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਪਰ, ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਭਰਵੱਟੇ ਹੇਠਾਂ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਕੈਬ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਡੂੰਘੀ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚਿਆ ਹੋਇਆ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਚੈਰਿੰਗ ਕਰਾਸ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਦਫਤਰ ਵੱਲ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਇੱਕ ਸੁਨੇਹਾ ਭੇਜਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਬੇਕਰ ਸਟ੍ਰੀਟ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਏ।

"ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਦਾਖਲ ਹੋਏ। "ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਹੋ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਚਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਕਰੀਅਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਅਪਰਾਧੀ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਕੇ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਸਲ ਨੁਕਸਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਅਪਰਾਧ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਸਾਵਧਾਨੀ ਸਿੱਖ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਰ ਨਾਲ ਖੇਡਣ ਨਾਲੋਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਚਲਾਕੀ ਖੇਡਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਾਂਗਾ। ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਰ ਦੱਸੋ।"

ਸ਼ਾਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਸਟੈਨਲੀ ਹੌਪਕਿੰਸ ਮਿਲਣ ਆਏ। ਉਸ ਨਾਲ ਸਭ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਜਾਦੂਗਰ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕਈ ਵਾਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਮਨੁੱਖੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹੁਣ, ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਚੋਰੀ ਹੋਈ ਚਾਂਦੀ ਉਸ ਤਲਾਅ ਦੇ ਤਲ 'ਤੇ ਸੀ?"

"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ।"

"ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ।"

"ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਗਏ?"

"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ।"

"ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਤੁਸੀਂ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੋਰ ਹਨ ਜੋ ਚਾਂਦੀ ਚੋਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸਨੂੰ ਨੇੜਲੇ ਤਲਾਅ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦੇ ਹਨ?"

"ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਜੀਬ ਵਿਵਹਾਰ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਚਾਂਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਈ ਗਈ ਹੁੰਦੀ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਅੰਨ੍ਹੇ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੀ - ਤਾਂ ਉਹ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹੋਣਗੇ।"

"ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਵਿਚਾਰ ਕਿਉਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?"

"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਫ੍ਰੈਂਚ ਖਿੜਕੀ ਰਾਹੀਂ ਬਾਹਰ ਆਏ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੱਕ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਹਮਣੇ, ਬਰਫ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਨਮੋਹਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਛੇਕ ਵਾਲਾ ਤਲਾਅ ਸੀ। ਕੀ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਲੁਕਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ?"

"ਆਹ, ਇੱਕ ਲੁਕਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ - ਇਹ ਬਿਹਤਰ ਹੈ!" ਸਟੈਨਲੀ ਹੌਪਕਿੰਸ ਨੇ ਚੀਕਿਆ। "ਹਾਂ, ਹਾਂ, ਮੈਂ ਹੁਣ ਇਹ ਸਭ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ! ਸਵੇਰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਸੜਕਾਂ 'ਤੇ ਲੋਕ ਸਨ, ਉਹ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਤਲਾਅ ਵਿੱਚ ਡੁਬੋ ਦਿੱਤਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਟ ਸਾਫ਼ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਸਦੇ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼ - ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੈ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਕਾਫ਼ੀ ਜੰਗਲੀ ਸਨ, ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਹੈ।"

"ਹਾਂ, ਸਰ - ਹਾਂ। ਇਹ ਸਭ ਤੁਹਾਡੀ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਝਟਕਾ ਲੱਗਾ ਹੈ।"

"ਇੱਕ ਝਟਕਾ?"

"ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਰੈਂਡਲ ਗੈਂਗ ਨੂੰ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਨਿਊਯਾਰਕ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਪਿਆਰੇ ਹੌਪਕਿੰਸ! ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਕੈਂਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਘਾਤਕ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼ - ਬਿਲਕੁਲ ਘਾਤਕ। ਫਿਰ ਵੀ, ਰੈਂਡਲਜ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਤਿੰਨ ਦੇ ਹੋਰ ਗੈਂਗ ਵੀ ਹਨ, ਜਾਂ ਇਹ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਗੈਂਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਕੀ, ਤੁਸੀਂ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ?"

"ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਤਹਿ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੋਈ ਆਰਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮੈਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਇਸ਼ਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

"ਕਿਹੜਾ?"

"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਅੰਨ੍ਹੇ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ।"

"ਪਰ ਕਿਉਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਕਿਉਂ?"

"ਆਹ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਬੇਸ਼ੱਕ। ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਰੁਕੋਗੇ? ਠੀਕ ਹੈ, ਅਲਵਿਦਾ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹੋ।"

ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਦੁਬਾਰਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੇਜ਼ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਪਾਈਪ ਜਗਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਚੱਪਲਾਂ ਵਾਲੇ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਵੱਲ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਚਾਨਕ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਘੜੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ।"

"ਜਦੋਂ?' '

"ਹੁਣ - ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ। ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਸਟੈਨਲੀ ਹੌਪਕਿੰਸ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ?"

"ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਹੈ।"

"ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਭਰਿਆ ਜਵਾਬ, ਵਾਟਸਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: ਜੋ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਹੈ, ਜੋ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਗੱਦਾਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਸ਼ੱਕੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਦਰਦਨਾਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਰਾਖਵੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਮਨ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ।"

"ਪਰ ਇਹ ਕਦੋਂ ਹੋਵੇਗਾ?"

"ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੋਵੋਗੇ।"

ਪੌੜੀਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ, ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਮਰਦਾਨਾ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਨਮੂਨਾ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦਾ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਲੰਬਾ ਨੌਜਵਾਨ ਸੀ, ਸੁਨਹਿਰੀ ਮੁੱਛਾਂ ਵਾਲਾ, ਨੀਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲਾ, ਜਿਸਦੀ ਚਮੜੀ ਗਰਮ ਖੰਡੀ ਸੂਰਜਾਂ ਨਾਲ ਸੜ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਸੰਤੀ ਕਦਮ, ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਵਿਸ਼ਾਲ ਢਾਂਚਾ ਓਨਾ ਹੀ ਸਰਗਰਮ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਇਹ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਅਤੇ ਛਾਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕ ਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ, ਕੁਝ ਭਾਰੀ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਬੈਠ ਜਾਓ, ਕੈਪਟਨ ਕਰੌਕਰ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰਾ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਮਿਲ ਗਿਆ?"

ਸਾਡਾ ਮਹਿਮਾਨ ਇੱਕ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਭਰੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਮਿਲਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਆਇਆ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦਫਤਰ ਗਏ ਸੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਓ ਸਭ ਤੋਂ ਬੁਰਾ ਸੁਣੀਏ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ? ਮੈਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰੋ? ਬੋਲੋ, ਯਾਰ! ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਬੈਠ ਕੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਖੇਡ ਸਕਦੇ ਜਿਵੇਂ ਬਿੱਲੀ ਚੂਹੇ ਨਾਲ ਖੇਡਦੀ ਹੈ।"

"ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿਗਾਰ ਦੇ ਦਿਓ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਸ 'ਤੇ ਚੱਕੋ, ਕੈਪਟਨ ਕਰੌਕਰ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਭੱਜਣ ਨਾ ਦਿਓ। ਜੇ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਆਮ ਅਪਰਾਧੀ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਿਗਰਟ ਨਹੀਂ ਪੀਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਗੱਲ ਕਰੋ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਚੰਗਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚਲਾਕੀ ਖੇਡੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਚਲ ਦਿਆਂਗਾ।"

"ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?"
"ਮੈਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਐਬੇ ਗ੍ਰੇਂਜ ਵਿਖੇ ਵਾਪਰੀ ਸਾਰੀ ਘਟਨਾ ਦਾ ਸੱਚਾ ਵੇਰਵਾ ਦੇਣ ਲਈ - ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਵੇਰਵਾ, ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਨਾ ਕੁਝ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੁਝ ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੰਨਾ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਿੱਧੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਇੰਚ ਵੀ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਏ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਇਹ ਪੁਲਿਸ ਸੀਟੀ ਵਜਾ ਦਿਆਂਗਾ ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਮੇਰੇ ਹੱਥੋਂ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇਗਾ।"
ਮਲਾਹ ਨੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸੋਚਿਆ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਵੱਡੇ ਧੁੱਪ ਨਾਲ ਸੜੇ ਹੋਏ ਹੱਥ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਲੱਤ 'ਤੇ ਵਾਰ ਕੀਤਾ।
"ਮੈਂ ਮੌਕਾ ਦੇਵਾਂਗਾ," ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਦੇ ਪੱਕੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਗੋਰਾ ਆਦਮੀ ਹੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੂਰੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਾਂਗਾ। ਪਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਹਾਂਗਾ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦਾ ਪਛਤਾਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦਾ ਡਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਸਭ ਦੁਬਾਰਾ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਮਾਣ ਕਰਾਂਗਾ। ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਲਾਹਣਤ, ਜੇ ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਬਿੱਲੀ ਜਿੰਨੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹੁੰਦਾ! ਪਰ ਇਹ ਔਰਤ ਹੈ, ਮੈਰੀ - ਮੈਰੀ ਫਰੇਜ਼ਰ - ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਸਰਾਪੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਵਾਂਗੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਜੋ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੇ ਦਿੰਦੀ ਹਾਂ, ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ - ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ - ਮੈਂ ਕੀ ਘੱਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ? ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਾਂਗਾ, ਸੱਜਣੋ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛਾਂਗਾ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਆਦਮੀ ਵਜੋਂ, ਮੈਂ ਕੀ ਘੱਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?
"ਮੈਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਿੱਛੇ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋਵੋਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਦੋਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਯਾਤਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਿਬਰਾਲਟਰ ਦੀ ਚੱਟਾਨ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਹੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਕਲੌਤੀ ਔਰਤ ਸੀ। ਉਸ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਹਰ ਦਿਨ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਰਾਤ ਦੇ ਪਹਿਰ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਕੇ ਉਸ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਡੈੱਕ ਨੂੰ ਚੁੰਮਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰੇ ਪੈਰ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਗਏ ਸਨ। ਉਸਦੀ ਕਦੇ ਵੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਮੰਗਣੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਓਨਾ ਹੀ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਿੰਨਾ ਇੱਕ ਔਰਤ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਪਿਆਰ ਮੇਰੇ ਪਾਸੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਚੰਗੀ ਦੋਸਤੀ ਅਤੇ ਦੋਸਤੀ ਉਸ 'ਤੇ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਵੱਖ ਹੋਏ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਆਜ਼ਾਦ ਔਰਤ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਫਿਰ ਕਦੇ ਵੀ ਆਜ਼ਾਦ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀ ਸੀ।"
"ਅਗਲੀ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸਮੁੰਦਰ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਵਿਆਹ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ। ਖੈਰ, ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਪਸੰਦ ਕਰਦੀ ਹੈ? ਖਿਤਾਬ ਅਤੇ ਪੈਸਾ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਕੌਣ ਸੰਭਾਲ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਉਹ ਉਸ ਸਭ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ ਜੋ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਕੋਮਲ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਵਿਆਹ 'ਤੇ ਸੋਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਸਵਾਰਥੀ ਕੁੱਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਖੁਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਉਸਦੇ ਰਾਹ ਆਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੈਸੇ ਰਹਿਤ ਮਲਾਹ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੁੱਟਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਮੈਰੀ ਫਰੇਜ਼ਰ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਸੀ।"

"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਕਦੇ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਮਿਲਣ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਆਖਰੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਕਿਸ਼ਤੀ ਅਜੇ ਲਾਂਚ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਸਿਡਨਹੈਮ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਕੁਝ ਮਹੀਨੇ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਇੱਕ ਪੇਂਡੂ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਥੈਰੇਸਾ ਰਾਈਟ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ, ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਿਆ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਸੱਜਣੋ, ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਲਗਭਗ ਪਾਗਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਸ਼ਰਾਬੀ ਕੁੱਤਾ, ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉਸ ਵੱਲ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਬੂਟ ਉਹ ਚੱਟਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ! ਮੈਂ ਥੈਰੇਸਾ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਮਿਲਿਆ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਖੁਦ ਮੈਰੀ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ - ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਮਿਲਿਆ। ਫਿਰ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ। ਪਰ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਮਿਲਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮਿਲਾਂਗਾ। ਥੈਰੇਸਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੀ ਦੋਸਤ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੈਰੀ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਖਲਨਾਇਕ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਓਨਾ ਹੀ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੀ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਤੋਂ ਮੈਂ ਘਰ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਸਿੱਖੇ। ਮੈਰੀ ਹੇਠਾਂ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਕੇ ਪੜ੍ਹਦੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਉੱਥੇ ਘੁੰਮਦੀ ਹੋਈ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਖੁਰਚਦੀ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਦੀ ਸੀ ਮੈਨੂੰ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਠੰਡ ਵਾਲੀ ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵੱਡੀ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੀ ਖਿੜਕੀ ਕੋਲ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਪਾਇਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਡਾਇਨਿੰਗ-ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰਾ ਖੂਨ ਉਬਾਲ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਇਸ ਵਹਿਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਨੇ ਉਸ ਔਰਤ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਖੈਰ, ਸੱਜਣੋ, ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਪੂਰੀ ਮਾਸੂਮੀਅਤ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੱਬ ਮੇਰਾ ਜੱਜ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਵਾਂਗ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜਾ ਨਾਮ ਕਿਹਾ ਜੋ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਔਰਤ ਲਈ ਵਰਤ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਪੋਕਰ ਲਈ ਉਭਰਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਲੜਾਈ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ, ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਦਾ ਪਹਿਲਾ ਝਟਕਾ ਲੱਗਿਆ। ਫਿਰ ਮੇਰੀ ਵਾਰੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਇੱਕ ਸੜਿਆ ਹੋਇਆ ਕੱਦੂ ਹੋਵੇ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਫ਼ਸੋਸ ਸੀ? ਮੈਂ ਨਹੀਂ! ਇਹ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸੀ ਜਾਂ ਮੇਰੀ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ, ਇਹ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਪਾਗਲ ਦੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ? ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਕੀ ਮੈਂ ਗਲਤ ਸੀ? ਖੈਰ, ਫਿਰ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸੱਜਣ ਕੀ ਕਰਦਾ?"

"ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਚੀਕ ਉੱਠੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਬੁੱਢੀ ਥੇਰੇਸਾ ਉੱਪਰਲੇ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆ ਗਈ। ਸਾਈਡਬੋਰਡ 'ਤੇ ਵਾਈਨ ਦੀ ਇੱਕ ਬੋਤਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਮੈਰੀ ਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਡੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਦਮੇ ਨਾਲ ਅੱਧੀ ਮਰ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਖੁਦ ਇੱਕ ਬੂੰਦ ਪੀਤੀ। ਥੇਰੇਸਾ ਬਰਫ਼ ਵਾਂਗ ਠੰਢੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਸੀ ਜਿੰਨੀ ਮੇਰੀ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੋਰਾਂ ਨੇ ਇਹ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਥੇਰੇਸਾ ਆਪਣੀ ਮਾਲਕਣ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਕਹਾਣੀ ਦੁਹਰਾਉਂਦੀ ਰਹੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਝੁੰਡ ਬਣਾ ਕੇ ਘੰਟੀ ਦੀ ਰੱਸੀ ਕੱਟ ਦਿੱਤੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਕੋੜੇ ਮਾਰੇ, ਅਤੇ ਰੱਸੀ ਦੇ ਸਿਰੇ ਨੂੰ ਭੰਨ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਕੁਦਰਤੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਹੈਰਾਨ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੋਰ ਇਸਨੂੰ ਕੱਟਣ ਲਈ ਉੱਥੇ ਕਿਵੇਂ ਉੱਠ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਲੁੱਟ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ

ਲਈ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਕੁਝ ਪਲੇਟਾਂ ਅਤੇ ਭਾਂਡੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਘੰਟੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਅਲਾਰਮ ਦੇਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ। ਮੈਂ ਚਾਂਦੀ ਨੂੰ ਤਲਾਅ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਸਿਡਨਹੈਮ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਲਈ ਇੱਕ ਸੱਚਮੁੱਚ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।" ਰਾਤ ਦਾ ਕੰਮ। ਅਤੇ ਇਹੀ ਸੱਚਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਸੱਚਾਈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਜੇ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਗਰਦਨ 'ਤੇ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।"

ਹੋਮਜ਼ ਕੁਝ ਦੇਰ ਚੁੱਪਚਾਪ ਸਿਗਰਟ ਪੀਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਫਿਰ ਉਹ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਮਹਿਮਾਨ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜ ਕੇ ਹਿਲਾਇਆ।

"ਮੈਂ ਇਹੀ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਹਰ ਸ਼ਬਦ ਸੱਚ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਕਿਹਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇੱਕ ਐਕਰੋਬੈਟ ਜਾਂ ਮਲਾਹ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਬਰੈਕਟ ਤੋਂ ਉਸ ਘੰਟੀ-ਰੱਸੀ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਲਾਹ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਉਹ ਗੰਢਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਰੱਸੀ ਕੁਰਸੀ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮਲਾਹਾਂ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੀ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਵਰਗ ਦੀ ਕੋਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿਖਾ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲ ਪਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਣਾ ਕਿੰਨਾ ਆਸਾਨ ਸੀ।"

"ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਕਦੇ ਵੀ ਸਾਡੇ ਚਕਮਾ ਦੇ ਕੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੀ।"

"ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਨੁਸਾਰ ਨਾ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਕਰਨਗੇ। ਹੁਣ, ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ, ਕੈਪਟਨ ਕਰੌਕਰ, ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੰਭੀਰ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭੜਕਾਹਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇੱਕ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਜਿਊਰੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇੰਨੀ ਹਮਦਰਦੀ ਹੈ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਅਗਲੇ ਚੌਵੀ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗਾਇਬ ਹੋਣਾ ਚੁਣਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕੇਗਾ।"

"ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਸਭ ਬਾਹਰ ਆ ਜਾਵੇਗਾ?"

"ਯਕੀਨਨ ਇਹ ਬਾਹਰ ਆਵੇਗਾ।"

ਮਲਾਹ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਲਾਲ ਹੋ ਗਿਆ।

"ਇਹ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ? ਮੈਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੰਨਾ ਗਿਆਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਰੀ ਨੂੰ ਸਾਥੀ ਵਜੋਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੱਲੀ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਚਲਾ ਜਾਵਾਂਗਾ? ਨਹੀਂ, ਸਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਬੁਰਾ ਕਰਨ ਦਿਓ, ਪਰ ਸਵਰਗ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਮੇਰੀ ਗਰੀਬ ਮੈਰੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਲੱਭੋ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਮਲਾਹ ਵੱਲ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾਇਆ।

"ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡੀ ਪਰਖ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਵਾਰ ਸੱਚ ਬੋਲਦੇ ਹੋ। ਖੈਰ, ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਹੌਪਕਿੰਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸਦਾ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ

ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ, ਕੈਪਟਨ ਕਰੌਕਰ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਕੈਦੀ ਹੋ। ਵਾਟਸਨ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਜਿਊਰੀ ਹੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਮੈਂ ਜੱਜ ਹਾਂ। ਹੁਣ, ਜਿਊਰੀ ਦੇ ਸੱਜਣ, ਤੁਸੀਂ ਸਬੂਤ ਸੁਣ ਲਏ ਹਨ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਨਹੀਂ?"

"ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"ਵੌਕਸ ਪਾਪੂਲੀ, ਵੌਕਸ ਦੇਈ। ਤੈਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੈਪਟਨ ਕਰੌਕਰ। ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ, ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈਂ। ਇੱਕ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਇਸ ਔਰਤ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਭਵਿੱਖ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਵੇ ਜੋ ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ!"

ਬਲੈਕ ਪੀਟਰ ਦਾ ਸਾਹਸ

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ '95 ਦੇ ਸਾਲ ਨਾਲੋਂ ਮਾਨਸਿਕ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਹਤਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਉਸਦੀ ਵਧਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਅਭਿਆਸ ਲੈ ਕੇ ਆਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਨਿਮਰਤਾ ਦੀ ਹੱਦ ਪਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਗਾਹਕਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਵੀ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਅਣਦੇਖੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੋਮਜ਼, ਸਾਰੇ ਮਹਾਨ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਵਾਂਗ, ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਲਈ ਜੀਉਂਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ, ਡਿਊਕ ਆਫ਼ ਹੋਲਡਰਨੇਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅਣਮੁੱਲੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਇਨਾਮ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਇੰਨਾ ਬੇਰਹਿਮ ਸੀ - ਜਾਂ ਇੰਨਾ ਮਨਮੋਹਕ - ਕਿ ਉਹ ਅਕਸਰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਅਮੀਰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਸਮੱਸਿਆ ਉਸਦੀ ਹਮਦਰਦੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਨਿਮਰ ਮੁਵੱਕਿਲ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਤੀਬਰ ਅਰਜ਼ੀ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਨਾਟਕੀ ਗੁਣ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਸਨ ਜੋ ਉਸਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਚਤੁਰਾਈ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਸਨ।

ਇਸ ਯਾਦਗਾਰੀ ਸਾਲ '95 ਵਿੱਚ, ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕ ਅਤੇ ਅਸੰਗਤ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਨੇ ਉਸਦਾ ਧਿਆਨ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਰਡੀਨਲ ਟੋਸਕਾ ਦੀ ਅਚਾਨਕ ਮੌਤ ਦੀ ਉਸਦੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ - ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਜੋ ਉਸਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਪੋਪ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇੱਛਾ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਸੀ - ਵਿਲਸਨ ਦੀ ਉਸਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਤੱਕ, ਬਦਨਾਮ ਕੈਨਰੀ-ਟ੍ਰੇਨਰ, ਜਿਸਨੇ ਲੰਡਨ ਦੇ ਪੂਰਬੀ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪਲੇਗ-ਸਪਾਟ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਵੁੱਡਮੈਨ ਦੀ ਲੀ ਦੀ ਤ੍ਰਾਸਦੀ ਆਈ, ਅਤੇ ਕੈਪਟਨ ਪੀਟਰ ਕੈਰੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹਾਲਾਤ ਸਨ। ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਰਿਕਾਰਡ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਕੁਝ ਬਿਰਤਾਂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਜੁਲਾਈ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਦੌਰਾਨ, ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਸਾਡੇ ਘਰੋਂ ਇੰਨੀ ਵਾਰ ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕਈ ਰੁੱਖੇ ਦਿੱਖ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੇ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕੈਪਟਨ ਬੇਸਿਲ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ, ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਆਇਆ ਕਿ ਹੋਮਜ਼ ਕਿਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਈ ਭੇਸਾਂ ਅਤੇ ਨਾਵਾਂ

ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਭਿਆਨਕ ਪਛਾਣ ਛੁਪਾਈ ਸੀ। ਲੰਡਨ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਪੰਜ ਛੋਟੇ ਸ਼ਰਨਾਰਥੀ ਘਰ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨਾ ਮੇਰੀ ਆਦਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕਿਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਇਸਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸੰਕੇਤ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਉਹ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸੀ। ਉਹ ਨਾਸ਼ਤੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਬੈਠ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਟੋਪੀ ਉਸਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਕੰਡਿਆਲੀ-ਸਿਰ ਵਾਲਾ ਬਰਛਾ ਉਸਦੀ ਬਾਂਹ ਹੇਠ ਛੱਤਰੀ ਵਾਂਗ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"ਚੰਗਾ ਮਿਹਰਬਾਨ, ਹੋਮਜ਼!" ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ। "ਤੇਰਾ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤੂੰ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਹੈਂ?"

"ਮੈਂ ਕਸਾਈ ਵੱਲ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਕੇ ਵਾਪਸ ਗਿਆ।"

"ਕਸਾਈ ਦਾ?"

"ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਭੁੱਖ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਨਾਸ਼ਤੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਸਰਤ ਦੀ ਕੀਮਤ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਓਗੇ ਕਿ ਮੇਰੀ ਕਸਰਤ ਨੇ ਕੀ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ।"

ਉਹ ਕੌਫੀ ਡੋਲ੍ਹਦੇ ਹੋਏ ਹੱਸ ਪਿਆ।

"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਐਲਾਰਡਾਈਸ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਝਾਤੀ ਮਾਰ ਸਕਦੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਛੱਤ ਦੇ ਹੁੱਕ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੂਰ ਝੂਲਦਾ ਦੇਖਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਆਪਣੀ ਕਮੀਜ਼ ਦੀਆਂ ਸਲੀਵਜ਼ ਵਿੱਚ ਇਸ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਉਸ 'ਤੇ ਵਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ। ਮੈਂ ਉਹ ਊਰਜਾਵਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਨਾਲ ਸੂਰ ਨੂੰ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੋਗੇ?"

"ਦੁਨੀਆਂ ਲਈ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਿਉਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ?"

"ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸਦਾ ਵੁੱਡਮੈਨ ਦੇ ਲੀ ਦੇ ਰਹੱਸ 'ਤੇ ਅਸਿੱਧਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਆਹ, ਹੌਪਕਿੰਸ, ਮੈਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਤੁਹਾਡਾ ਤਾਰ ਮਿਲਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਆਓ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਜੁੜੋ।"

ਸਾਡਾ ਮਹਿਮਾਨ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁਚੇਤ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਤੀਹ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ, ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ ਟਵੀਡ ਸੂਟ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ, ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਹੋਣ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ ਸਰਕਾਰੀ ਵਰਦੀ ਦੇ ਆਦੀ ਵਰਗਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਸਟੈਨਲੀ ਹੌਪਕਿੰਸ, ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਜਿਸਦੇ ਭਵਿੱਖ ਤੋਂ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਉਮੀਦਾਂ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸ਼ੌਕੀਆ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਤਰੀਕਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਹੌਪਕਿੰਸ ਦਾ ਮੱਥੇ ਧੁੰਦਲਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਡੂੰਘੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਬੈਠ ਗਿਆ।

"ਨਹੀਂ, ਧੰਨਵਾਦ, ਸਰ। ਮੈਂ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਸ਼ਤਾ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਰਾਤ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਆਇਆ ਸੀ।"

"ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨੀ ਸੀ?"
"ਅਸਫਲਤਾ, ਸਰ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲਤਾ।"
"ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਤਰੱਕੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ?"
"ਕੋਈ ਨਹੀਂ।"
"ਪਿਆਰੇ! ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"
"ਮੈਂ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਕਾਮਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰੋਗੇ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਇਹ ਮੇਰਾ ਪਹਿਲਾ ਵੱਡਾ ਮੌਕਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਹਾਂ। ਭਲਾਈ ਲਈ, ਹੇਠਾਂ ਆਓ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਵਧਾਓ।"
"ਖੈਰ, ਖੈਰ, ਇਹ ਤਾਂ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸਾਰੇ ਉਪਲਬਧ ਸਬੂਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੜ੍ਹ ਲਏ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਕੁਝ ਧਿਆਨ ਨਾਲ। ਵੈਸੇ, ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਮਿਲੇ ਉਸ ਤੰਬਾਕੂ ਦੇ ਥੈਲੇ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ? ਕੀ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਸੁਰਾਗ ਨਹੀਂ ਹੈ?"
ਹੌਪਕਿੰਸ ਹੈਰਾਨ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ।
"ਇਹ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦਾ ਆਪਣਾ ਥੈਲਾ ਸੀ, ਸਰ। ਉਸਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅੱਖਰ ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਨ। ਅਤੇ ਇਹ ਸੀਲ ਦੀ ਚਮੜੀ ਦਾ ਸੀ - ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਸੀਲਰ ਸੀ।"
"ਪਰ ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਪਾਈਪ ਨਹੀਂ ਸੀ।"
"ਨਹੀਂ, ਸਰ, ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਪਾਈਪ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਦਰਅਸਲ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਿਗਰਟ ਪੀਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਲਈ ਕੁਝ ਤੰਬਾਕੂ ਰੱਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।"
"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ। ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ, ਜੇ ਮੈਂ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ, ਡਾ. ਵਾਟਸਨ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਹੋਰ ਵੀ ਮਾੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਬੱਸ ਸਾਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਛੋਟੇ ਸਕੈਚ ਦਿਓ।"
ਸਟੈਨਲੀ ਹੌਪਕਿੰਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਪਰਚੀ ਕੱਢੀ।
"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਤਾਰੀਖਾਂ ਹਨ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਰੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ, ਕੈਪਟਨ ਪੀਟਰ ਕੈਰੀ ਦੇ ਕਰੀਅਰ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਸਦਾ ਜਨਮ 1945 ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ - ਪੰਜਾਹ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ। ਉਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਲੇਰ ਅਤੇ ਸਫਲ ਸੀਲ ਅਤੇ ਵ੍ਹੇਲ ਮੱਛੀ ਫੜਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। 1883 ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਡੰਡੀ ਦੇ ਸਟੀਮ ਸੀਲਰ ਸੀ ਯੂਨੀਕੋਰਨ ਦੀ ਕਮਾਂਡ ਕੀਤੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਲਗਾਤਾਰ ਕਈ ਸਫਲ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਸਾਲ, 1884 ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਸਸੇਕਸ ਵਿੱਚ ਫੋਰੈਸਟ ਰੋਅ ਦੇ ਨੇੜੇ, ਵੁੱਡਮੈਨਜ਼ ਲੀ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਖਰੀਦੀ। ਉੱਥੇ ਉਹ ਛੇ ਸਾਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਅੱਜ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।"
"ਉਸ ਆਦਮੀ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਲੱਖਣ ਗੱਲਾਂ ਸਨ। ਆਮ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਪਿਉਰਿਟਨ ਸੀ - ਇੱਕ ਚੁੱਪ, ਉਦਾਸ ਆਦਮੀ। ਉਸਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ, ਉਸਦੀ ਧੀ, ਜਿਸਦੀ ਉਮਰ ਵੀਹ ਸਾਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੋ ਔਰਤਾਂ ਨੌਕਰਾਣੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਆਖਰੀ ਲਗਾਤਾਰ ਬਦਲਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ਹਾਲ

ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਇਹ ਸਭ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰਾਬੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਸੱਟ ਲੱਗਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਸ਼ੈਤਾਨ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਧੀ ਨੂੰ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਅਤੇ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋੜੇ ਮਾਰਨ ਲਈ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਬਾਹਰ ਸਾਰਾ ਪਿੰਡ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਨਾਲ ਜਗਾ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।"

"ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪੁਰਾਣੇ ਪਾਦਰੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਹਿਸ਼ੀ ਹਮਲੇ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਵਹਾਰ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਸ੍ਰੀ ਹੋਮਜ਼, ਤੁਸੀਂ ਪੀਟਰ ਕੈਰੀ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਆਦਮੀ ਲੱਭਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਚਲੇ ਜਾਓਗੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਜਹਾਜ਼ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਵੀ ਇਹੀ ਕਿਰਦਾਰ ਸੀ। ਉਹ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਬਲੈਕ ਪੀਟਰ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਾਮ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਸਦੇ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਵੱਡੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਦੇ ਰੰਗ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਬਲਕਿ ਉਸਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਹਾਸੇ-ਮਜ਼ਾਕ ਲਈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਦਹਿਸ਼ਤ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹਰ ਗੁਆਂਢੀ ਦੁਆਰਾ ਨਫ਼ਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਟਾਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਭਿਆਨਕ ਅੰਤ ਬਾਰੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਕੈਬਿਨ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸੌ ਗਜ਼ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਲੱਕੜ ਦਾ ਆਊਟਹਾਊਸ ਬਣਾਇਆ ਸੀ - ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸਨੂੰ 'ਕੈਬਿਨ' ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਹਰ ਰਾਤ ਸੌਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ, ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਾਲੀ ਝੌਂਪੜੀ ਸੀ, ਸੋਲਾਂ ਫੁੱਟ ਗੁਣਾ ਦਸ। ਉਸਨੇ ਚਾਬੀ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ, ਆਪਣਾ ਬਿਸਤਰਾ ਖੁਦ ਬਣਾਇਆ, ਇਸਨੂੰ ਖੁਦ ਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪੈਰ ਨੂੰ ਦਹਿਲੀਜ਼ ਤੋਂ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ। ਹਰ ਪਾਸੇ ਛੋਟੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਪਰਦਿਆਂ ਨਾਲ ਢੱਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ। ਇਹਨਾਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਸੜਕ ਵੱਲ ਮੋੜੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਰੌਸ਼ਨੀ ਜਗਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਲੋਕ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਬਲੈਕ ਪੀਟਰ ਉੱਥੇ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਉਹ ਖਿੜਕੀ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਜਿਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਿੱਤਾ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਸਲੇਟਰ ਨਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਪੱਥਰਬਾਜ਼, ਜੋ ਕਿ ਸਵੇਰੇ ਇੱਕ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਫੋਰੈਸਟ ਰੋਅ ਤੋਂ ਤੁਰ ਰਿਹਾ ਸੀ - ਕਤਲ ਤੋਂ ਦੋ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ - ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਤਾਂ ਰੁਕ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦਰੱਖਤਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਚਮਕਦੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇ ਵਰਗ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ। ਉਹ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੇ ਸਿਰ ਦਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਅੰਨ੍ਹੇ ਉੱਤੇ ਸਾਫ਼ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਪਰਛਾਵਾਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੀਟਰ ਕੈਰੀ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਦਾੜ੍ਹੀ ਛੋਟੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਪਤਾਨ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਵੱਲ ਝੁਕੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਜਨਤਕ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦੋ ਘੰਟੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੜਕ ਤੋਂ ਖਿੜਕੀ ਤੱਕ ਕੁਝ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਸੋਮਵਾਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਬੁੱਧਵਾਰ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਮੰਗਲਵਾਰ ਨੂੰ, ਪੀਟਰ ਕੈਰੀ ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਕਾਲੇ ਮੂਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਸ਼ਰਾਬ ਨਾਲ ਲਾਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰ ਵਾਂਗ ਬੇਰਹਿਮ ਸੀ। ਉਹ ਘਰ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਆਉਂਦੇ ਸੁਣ

ਕੇ ਭੱਜੀਆਂ। ਦੇਰ ਸ਼ਾਮ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਝੌਂਪੜੀ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਸਵੇਰੇ ਲਗਭਗ ਦੋ ਵਜੇ, ਉਸਦੀ ਧੀ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਖਿੜਕੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਰੱਖ ਕੇ ਸੁੱਤੀ ਪਈ ਸੀ, ਨੇ ਉਸ ਦਿਸ਼ਾ ਤੋਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਡਰਾਉਣੀ ਚੀਕ ਸੁਣੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਲਈ ਰੌਲਾ ਪਾਉਣਾ ਅਤੇ ਚੀਕਣਾ ਕੋਈ ਅਸਾਧਾਰਨ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸੱਤ ਵਜੇ ਉੱਠਣ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਝੌਂਪੜੀ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਦਹਿਸ਼ਤ ਫੈਲਾਈ ਕਿ ਦੁਪਹਿਰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਹੇਠਾਂ ਦੇਖਣ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕੀ ਬੁਰਾ ਹਾਲ ਹੈ। ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਝਾਤੀ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਿੱਟੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਨਾਲ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਉਡਾ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਮੈਂ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਕੇਸ ਸੰਭਾਲ ਲਿਆ ਸੀ।"

"ਖੈਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਕਾਫ਼ੀ ਸਥਿਰ ਹਨ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸ਼ਬਦ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਝਟਕਾ ਲੱਗਾ। ਇਹ ਮੱਖੀਆਂ ਅਤੇ ਨੀਲੀਆਂ ਬੋਤਲਾਂ ਵਾਲੇ ਹਾਰਮੋਨੀਅਮ ਵਾਂਗ ਵਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਰਸ਼ ਅਤੇ ਕੰਧਾਂ ਇੱਕ ਕਤਲਖਾਨੇ ਵਾਂਗ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕੈਬਿਨ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਕੈਬਿਨ ਸੀ, ਯਕੀਨਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਜਹਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਇੱਕ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬੰਕ ਸੀ, ਇੱਕ ਸਮੁੰਦਰੀ ਛਾਤੀ, ਨਕਸ਼ੇ ਅਤੇ ਚਾਰਟ, ਸਮੁੰਦਰੀ ਯੂਨੀਕੋਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਤਸਵੀਰ, ਇੱਕ ਸ਼ੈਲਫ 'ਤੇ ਲੌਗਬੁੱਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲਾਈਨ, ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕੈਪਟਨ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲੱਭਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰੇਗਾ। ਅਤੇ ਉੱਥੇ, ਇਸਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਉਹ ਆਦਮੀ ਖੁਦ ਸੀ - ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਪਾਟ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚੀ ਹੋਈ ਆਤਮਾ ਵਾਂਗ ਮਰੋੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਵੱਡੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਉਸਦੀ ਪੀੜ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਫਸ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਚੌੜੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਟੀਲ ਹਾਰਪੂਨ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕੰਧ ਦੀ ਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘਾ ਡੁੱਬ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬੀਟਲ ਵਾਂਗ ਪਿੰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਮਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸੇ ਪਲ ਤੋਂ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਪੀੜ ਦੀ ਆਖਰੀ ਚੀਕ ਕੱਢੀ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਤਰੀਕੇ ਪਤਾ ਹਨ, ਸਰ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਹਿਲਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਬਾਹਰਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਫਰਸ਼ ਦੀ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸਨ।"

"ਮਤਲਬ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ?"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਸਰ, ਕਿ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹੌਪਕਿੰਸ, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਕਿਸੇ ਉੱਡਦੇ ਜੀਵ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਅਪਰਾਧੀ ਦੋ ਲੱਤਾਂ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਓਨਾ ਚਿਰ ਕੁਝ ਨਿਸ਼ਾਨ, ਕੁਝ ਘਸਾਉਣਾ, ਕੁਝ ਮਾਮੂਲੀ ਵਿਸਥਾਪਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਗਿਆਨਕ ਖੋਜਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਖੋਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਖੂਨ ਨਾਲ ਭਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ?"

ਨੌਜਵਾਨ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਦੀਆਂ ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਟਿੱਪਣੀਆਂ 'ਤੇ ਮੁਸਕਰਾ ਪਿਆ।

"ਮੈਂ ਮੂਰਖ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਅੰਦਰ ਨਾ ਬੁਲਾਇਆ, ਸ਼੍ਰੀ ਹੋਮਜ਼। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੁਣ ਲਈ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨਾ ਬੀਤ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਂ, ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕਈ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇੱਕ ਹਾਰਪੂਨ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਨੂੰ ਕੰਧ 'ਤੇ ਇੱਕ ਰੈਕ ਤੋਂ ਖੋਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋ ਹੋਰ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹੇ, ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਲਈ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਸੀ। ਸਟਾਕ 'ਤੇ 'SS. Sea Unicorn, Dundee' ਉੱਕਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਗੁੱਸੇ ਦੇ ਪਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਾਤਲ ਨੇ ਪਹਿਲਾ ਹਥਿਆਰ ਫੜ ਲਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਸਵੇਰੇ ਦੋ ਵਜੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਪੀਟਰ ਕੈਰੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਨ, ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਕਾਤਲ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਮ ਦੀ ਇੱਕ ਬੋਤਲ ਅਤੇ ਦੋ ਗੰਦੇ ਗਲਾਸ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ।"

"ਹਾਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਅਨੁਮਾਨ ਜਾਇਜ਼ ਹਨ। ਕੀ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਰਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸ਼ਰਾਬ ਸੀ?"

"ਹਾਂ, ਸਮੁੰਦਰੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਬ੍ਰਾਂਡੀ ਅਤੇ ਵਿਸਕੀ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਟੈਂਟਲਸ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੋਈ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਡੀਕੈਂਟਰ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।"

"ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵ ਸੀ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸੁਣੀਏ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀਆਂ ਜਾਪਦੀਆਂ ਹਨ।"

"ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਤੰਬਾਕੂ ਦਾ ਥੈਲਾ ਪਿਆ ਸੀ।"

"ਮੇਜ਼ ਦਾ ਕਿਹੜਾ ਹਿੱਸਾ?"

"ਇਹ ਵਿਚਕਾਰ ਪਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੋਟੇ ਸੀਲ ਸਕਿਨ ਦਾ ਸੀ - ਸਿੱਧੇ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲੀ ਚਮੜੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਣ ਲਈ ਚਮੜੇ ਦੀ ਥੌਂਗ ਸੀ। ਅੰਦਰ ਫਲੈਪ 'ਤੇ 'ਪੀ. ਸੀ.' ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੱਧਾ ਔਂਸ ਮਜ਼ਬੂਤ ਜਹਾਜ਼ ਦਾ ਤੰਬਾਕੂ ਸੀ।"

"ਸ਼ਾਨਦਾਰ! ਹੋਰ ਕੀ?"

ਸਟੈਨਲੀ ਹੌਪਕਿੰਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਧੁੰਦਲੀ ਢੱਕੀ ਨੋਟਬੁੱਕ ਕੱਢੀ। ਬਾਹਰੋਂ ਖੁਰਦਰਾ ਅਤੇ ਘਿਸਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪੱਤੇ ਰੰਗੀਨ ਸਨ। ਪਹਿਲੇ ਪੰਨੇ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅੱਖਰ "ਜੇ. ਐੱਚ. ਐੱਨ." ਅਤੇ ਤਾਰੀਖ "1883" ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸੂਖਮ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੌਪਕਿੰਸ ਅਤੇ ਮੈਂ ਹਰੇਕ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ। ਦੂਜੇ ਪੰਨੇ 'ਤੇ ਛਪੇ ਹੋਏ ਅੱਖਰ "ਸੀ. ਪੀ. ਆਰ." ਸਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਨੰਬਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕਈ ਸ਼ੀਟਾਂ ਆਈਆਂ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਿਰਲੇਖ "ਅਰਜਨਟੀਨਾ" ਸੀ, ਇੱਕ ਹੋਰ "ਕੋਸਟਾ ਰੀਕਾ", ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ "ਸੈਨ ਪਾਓਲੋ", ਹਰੇਕ ਦੇ ਬਾਅਦ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਦੇ ਪੰਨੇ ਸਨ।

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਬਾਰੇ ਕੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਇਹ ਸਟਾਕ ਐਕਸਚੇਂਜ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਜਾਪਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ 'ਜੇ. ਐੱਚ. ਐੱਨ.' ਇੱਕ ਬ੍ਰੋਕਰ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅੱਖਰ ਸਨ, ਅਤੇ 'ਸੀ. ਪੀ. ਆਰ.' ਉਸਦਾ ਕਲਾਇੰਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

“ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਪੈਸੀਫਿਕ ਰੇਲਵੇ ਅਜ਼ਮਾਓ,” ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਸਟੈਨਲੀ ਹੌਪਕਿੰਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੰਦਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਗਾਲਾਂ ਕੱਢੀਆਂ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਫੜੇ ਹੋਏ ਹੱਥ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਪੱਟ 'ਤੇ ਵਾਰ ਕੀਤਾ।

"ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਮੂਰਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ 'ਜੇ. ਐੱਚ. ਐੱਨ.' ਹੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅੱਖਰ ਹਨ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਸਟਾਕ ਐਕਸਚੇਂਜ ਸੂਚੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ 1883 ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਨਾ ਤਾਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਬਾਹਰੀ ਦਲਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਜਿਸ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅੱਖਰ ਇਹਨਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਰਾਗ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋਗੇ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅੱਖਰ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮੌਜੂਦ ਸੀ - ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਾਤਲ ਦੇ। ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਕੀਮਤੀ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਸਮੂਹ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦਾ ਕੁਝ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।"

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨਵੇਂ ਵਿਕਾਸ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈਰਾਨ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਵੇਂ ਨੁਕਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਨੋਟਬੁੱਕ, ਜੋ ਕਿ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਈ, ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਆਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ?"

"ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦੱਖਣੀ ਅਮਰੀਕੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਸਟਾਕਧਾਰਕਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਰਜਿਸਟਰ ਦੱਖਣੀ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤੇ ਲੰਘ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।"

ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣੇ ਵੱਡਦਰਸ਼ੀ ਲੈਂਸ ਨਾਲ ਨੋਟਬੁੱਕ ਦੇ ਕਵਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਯਕੀਨਨ ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਰੰਗ ਵਿਗਾੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਹਾਂ, ਸਰ, ਇਹ ਖੂਨ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਤਾਬ ਫਰਸ਼ ਤੋਂ ਚੁੱਕੀ ਸੀ।"

"ਖੂਨ ਦਾ ਧੱਬਾ ਉੱਪਰ ਸੀ ਜਾਂ ਹੇਠਾਂ?"

"ਬੋਰਡਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ।"

"ਜੋ ਕਿ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਬਿਲਕੁਲ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਮੈਂ ਉਸ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਕਾਤਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਲਦੀ ਉਡਾਣ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਿਆ ਸੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ?"

"ਨਹੀਂ ਸਰ।"

"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਕੈਤੀ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ, ਸਰ। ਕੁਝ ਵੀ ਛੂਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।"

"ਪਿਆਰੇ ਮੇਰੇ, ਇਹ ਯਕੀਨਨ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਲਚਸਪ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਚਾਕੂ ਸੀ, ਹੈ ਨਾ?"

"ਇੱਕ ਮਿਆਨ-ਚਾਕੂ, ਅਜੇ ਵੀ ਮਿਆਨ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਮਰੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਕੋਲ ਪਿਆ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੈਰੀ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਹੈ।"

ਹੋਮਜ਼ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੋਚਾਂ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚਿਆ ਰਿਹਾ।
"ਖੈਰ," ਉਸਨੇ ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਬਾਹਰ ਆ ਕੇ ਇਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਨੀ ਪਵੇਗੀ।"
ਸਟੈਨਲੀ ਹੌਪਕਿੰਸ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਚੀਕ ਮਾਰੀ। "ਧੰਨਵਾਦ, ਸਰ। ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਤੋਂ ਇੱਕ ਭਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।"
ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਵੱਲ ਉਂਗਲ ਹਿਲਾਈ।
"ਇੱਕ ਹਫ਼ਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਸੌਖਾ ਕੰਮ ਹੁੰਦਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਹੁਣ ਵੀ ਮੇਰੀ ਫੇਰੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਵਾਟਸਨ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਮਾਂ ਕੱਢ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਸੰਗਤ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਚਾਰ-ਪਹੀਆ ਵਾਹਨ, ਹੌਪਕਿੰਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਓਗੇ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਫੋਰੈਸਟ ਰੋਅ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਵਾਂਗੇ।"
ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਰਸਤੇ ਵਾਲੇ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਉਤਰ ਕੇ, ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਮੀਲ ਤੱਕ ਵਿਆਪਕ ਜੰਗਲਾਂ ਦੇ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘੇ, ਜੋ ਕਦੇ ਉਸ ਮਹਾਨ ਜੰਗਲ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸਨ ਜੋ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸੈਕਸਨ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਰੱਖਦਾ ਸੀ - ਅਭੇਦ "ਵੇਲਡ", ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਬ੍ਰਿਟੇਨ ਦਾ ਕਿਲ੍ਹਾ। ਇਸਦੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹਿੱਸੇ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਲੋਹੇ ਦੇ ਕਾਰਖਾਨਿਆਂ ਦਾ ਸਥਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਾਤ ਨੂੰ ਸੁੰਘਣ ਲਈ ਦਰੱਖਤ ਕੱਟੇ ਗਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਉੱਤਰ ਦੇ ਅਮੀਰ ਖੇਤਾਂ ਨੇ ਵਪਾਰ ਨੂੰ ਜਜ਼ਬ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਤਬਾਹ ਹੋਏ ਝੀਲਾਂ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਅਤੀਤ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ। ਇੱਥੇ, ਇੱਕ ਪਹਾੜੀ ਦੀ ਹਰੀ ਢਲਾਣ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਾਫ਼ ਥਾਂ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਲੰਮਾ, ਨੀਵਾਂ, ਪੱਥਰ ਵਾਲਾ ਘਰ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਨੇੜੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੀ ਇੱਕ ਕਰਵਿੰਗ ਡਰਾਈਵ ਆਉਂਦੀ ਸੀ। ਸੜਕ ਦੇ ਨੇੜੇ, ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਝਾੜੀਆਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਆਊਟਹਾਊਸ ਸੀ, ਇੱਕ ਖਿੜਕੀ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਸਾਡੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਸੀ। ਇਹ ਕਤਲ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸੀ।
ਸਟੈਨਲੀ ਹੌਪਕਿੰਸ ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਘਰ ਲੈ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਬਦਸੂਰਤ, ਸਲੇਟੀ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ, ਜੋ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦਮੀ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਪਤਲਾ ਅਤੇ ਡੂੰਘੀਆਂ ਲਕੀਰਾਂ ਵਾਲਾ ਚਿਹਰਾ, ਆਪਣੀਆਂ ਲਾਲ-ਕੰਡੀਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ ਦਹਿਸ਼ਤ ਦੀ ਗੁਪਤ ਨਜ਼ਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਅਤੇ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਸਹਿਣ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਧੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਪੀਲੀ, ਗੋਰੇ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲੀ ਕੁੜੀ, ਜਿਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਭੜਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਖੁਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸ ਹੱਥ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਘਰ ਸੀ ਜੋ ਕਾਲੇ ਪੀਟਰ ਕੈਰੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਰਾਹਤ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸੂਰਜ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾਇਆ ਜੋ ਮਰੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖੇਤਾਂ ਦੇ ਪਾਰ ਘਿਸਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।
ਆਊਟਹਾਊਸ ਸਭ ਤੋਂ ਸਾਦਾ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਸੀ, ਲੱਕੜ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਵਾਲਾ, ਸ਼ਿੰਗਲ-ਛੱਤ ਵਾਲਾ, ਇੱਕ ਖਿੜਕੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ। ਸਟੈਨਲੀ ਹੌਪਕਿੰਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਚਾਬੀ ਕੱਢੀ ਅਤੇ ਤਾਲੇ ਵੱਲ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਝਲਕ ਨਾਲ ਰੁਕਿਆ।
"ਕੋਈ ਇਸ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਲੱਕੜ ਦਾ ਕੰਮ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੇਂਟ ਵਿੱਚੋਂ ਸਫ਼ੈਦ ਝਰੀਟਾਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸੇ ਪਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਣ। ਹੋਮਜ਼ ਖਿੜਕੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਕਿਸੇ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਵੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜੋ ਵੀ ਇਹ ਸੀ, ਉਹ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਿਆ। ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਾੜਾ ਚੋਰ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਗੱਲ ਹੈ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਨਿਸ਼ਾਨ ਕੱਲ੍ਹ ਸ਼ਾਮ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਸਨ।"

“ਸ਼ਾਇਦ ਪਿੰਡ ਦਾ ਕੋਈ ਉਤਸੁਕ ਵਿਅਕਤੀ,” ਮੈਂ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ।

"ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸੰਭਵ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੋਕ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਪੈਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਨਗੇ, ਕੈਬਿਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਵੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕਰਨਗੇ। ਤੁਹਾਡਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼?"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸਮਤ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਦਿਆਲੂ ਹੈ।"

"ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਬਾਰਾ ਆਵੇਗਾ?"

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਮਿਲਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਛੋਟੇ ਪੈੱਨਕਾਈਫ ਦੇ ਬਲੇਡ ਨਾਲ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ। ਉਹ ਕੀ ਕਰੇਗਾ?"

"ਅਗਲੀ ਰਾਤ ਇੱਕ ਹੋਰ ਲਾਭਦਾਇਕ ਔਜ਼ਾਰ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਆਓ।"

"ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਡੀ ਗਲਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਮੈਨੂੰ ਕੈਬਿਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਦੇਖਣ ਦਿਓ।"

ਦੁਖਾਂਤ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹਟਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਛੋਟੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਫਰਨੀਚਰ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਰਾਤ ਸੀ। ਦੋ ਘੰਟਿਆਂ ਲਈ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਤੀਬਰ ਇਕਾਗਰਤਾ ਨਾਲ, ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਵਾਰੀ-ਵਾਰੀ ਹਰ ਵਸਤੂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਖੋਜ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਧੀਰਜ ਵਾਲੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਰੁਕਿਆ।

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸ਼ੈਲਫ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਕੱਢਿਆ ਹੈ, ਹੌਪਕਿੰਸ?"

"ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਿਲਾਇਆ।"

"ਕੁਝ ਤਾਂ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼ੈਲਫ ਦੇ ਇਸ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਧੂੜ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸਦੇ ਪਾਸੇ ਪਈ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਡੱਬਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਖੈਰ, ਖੈਰ, ਮੈਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਆਓ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੁੰਦਰ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿੱਚ ਚੱਲੀਏ, ਵਾਟਸਨ, ਅਤੇ ਪੰਛੀਆਂ ਅਤੇ ਫੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਘੰਟੇ ਦੇਈਏ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਥੇ ਮਿਲਾਂਗੇ, ਹੌਪਕਿੰਸ, ਅਤੇ ਦੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਕੀ ਅਸੀਂ ਉਸ ਸੱਜਣ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸਨੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਇਹ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੀਤੀ ਹੈ।"

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੌਪਕਿੰਸ ਝੌਂਪੜੀ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡਣ ਲਈ ਸੀ, ਪਰ ਹੋਮਜ਼ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਅਜਨਬੀ ਦੇ ਸ਼ੱਕ ਵਧਣਗੇ। ਤਾਲਾ ਬਿਲਕੁਲ ਸਧਾਰਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਧੱਕਣ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਲੇਡ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਝੌਂਪੜੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਬਾਹਰ, ਦੂਰ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਉੱਗੀਆਂ ਝਾੜੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ

ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਰੌਸ਼ਨੀ ਮਾਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਗੁਪਤ ਰਾਤ ਦੇ ਦੌਰੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੀ ਸੀ।

ਇਹ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਅਤੇ ਉਦਾਸ ਜਾਗਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਰੋਮਾਂਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਸੀ ਜੋ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਪਾਣੀ ਦੇ ਤਲਾਅ ਦੇ ਕੋਲ ਲੇਟ ਕੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੇ ਪਿਆਸੇ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹੜਾ ਜੰਗਲੀ ਜੀਵ ਸੀ ਜੋ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਚੋਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਕੀ ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਸ਼ੇਰ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਿਰਫ ਚਮਕਦੇ ਫੰਗ ਅਤੇ ਪੰਜੇ ਨਾਲ ਸਖ਼ਤ ਲੜਾਈ ਕਰਕੇ ਹੀ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਛੁਡਾਊ ਗਿੱਦੜ ਸਾਬਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਸਿਰਫ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਬੇਪਰਵਾਹ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹੈ?

ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਅਸੀਂ ਝਾੜੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਝੁਕ ਗਏ, ਜੋ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਕੁਝ ਦੇਰ ਨਾਲ ਆਏ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਕਦਮਾਂ, ਜਾਂ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਸਾਡੀ ਚੌਕਸੀ ਨੂੰ ਹਲਕਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਇਹ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਮਿਟ ਗਈਆਂ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਆ ਗਈ, ਸਿਵਾਏ ਦੂਰ ਚਰਚ ਦੇ ਘੰਟੀਆਂ ਦੇ, ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਰਾਤ ਦੀ ਪ੍ਰਗਤੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਪੱਤਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਹਲਕੀ ਬਾਰਿਸ਼ ਦੇ ਗੂੰਜ ਅਤੇ ਫੁਸਫੁਸਾਹਟ ਦੇ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਅੰਦਰ ਛਾਂਟਦੇ ਸਨ।

ਢਾਈ ਵਜੇ ਘੰਟੀਆਂ ਵੱਜੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਹਨੇਰਾ ਸਮਾਂ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਗੇਟ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹਲਕੀ ਪਰ ਤਿੱਖੀ ਕਲਿੱਕ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ। ਕੋਈ ਡਰਾਈਵ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਲੰਮੀ ਚੁੱਪ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੋਣ ਲੱਗਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਅਲਾਰਮ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਝੌਂਪੜੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਕਦਮ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਧਾਤੂ ਖੁਰਚਣ ਅਤੇ ਟਕਰਾਉਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ। ਉਹ ਆਦਮੀ ਤਾਲਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਵਾਰ ਉਸਦੀ ਮੁਹਾਰਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਔਜ਼ਾਰ ਬਿਹਤਰ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਝਟਕਾ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਚੀਕਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਮਾਚਿਸ ਮਾਰੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਹੀ ਪਲ ਇੱਕ ਮੋਮਬੱਤੀ ਦੀ ਸਥਿਰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਝੌਂਪੜੀ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਭਰ ਗਈ। ਜਾਲੀਦਾਰ ਪਰਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸਾਡੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅੰਦਰਲੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ 'ਤੇ ਟਿੱਕ ਗਈਆਂ।

ਰਾਤ ਨੂੰ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਸੀ, ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਪਤਲਾ, ਕਾਲੀਆਂ ਮੁੱਛਾਂ ਵਾਲਾ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਘਾਤਕ ਪੀਲੇਪਨ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਤੇਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਉਮਰ ਵੀਹ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਇੰਨੇ ਭਿਆਨਕ ਡਰ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਦੰਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੋਲ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਹਰ ਅੰਗ ਵਿੱਚ ਕੰਬ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਵਾਂਗ ਸਜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਨੋਰਫੋਕ ਜੈਕੇਟ ਅਤੇ ਨਿਕਰਬੌਕਰ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਉਸਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਕੱਪੜੇ ਦੀ ਟੋਪੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਡਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘੂਰਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਮੋਮਬੱਤੀ ਦਾ ਸਿਰਾ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਹ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਕਿਤਾਬ ਲੈ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਲੌਗਬੁੱਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜੋ ਸ਼ੈਲਫਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਲਾਈਨ ਬਣਾਉਂਦੀ ਸੀ। ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਝੁਕਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਪੱਤੇ ਪਲਟ ਦਿੱਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਉਸ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫਿਰ, ਆਪਣੇ ਫੜੇ ਹੋਏ ਹੱਥ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਭਰੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਕਿਤਾਬ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਇਸਨੂੰ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਬੁਝਾ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ ਝੌਂਪੜੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਲਈ ਅਜੇ ਮੁੜਿਆ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਹੌਪਕਿੰਸ ਦਾ ਹੱਥ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਕਾਲਰ 'ਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਡਰ ਦੀ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼

ਸੁਣੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਮਝ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੋਮਬੱਤੀ ਦੁਬਾਰਾ ਜਗਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਦੁਖੀ ਕੈਦੀ ਸੀ, ਜੋ ਜਾਸੂਸ ਦੀ ਪਕੜ ਵਿੱਚ ਕੰਬ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਡੁੱਬ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਬੇਵੱਸ ਹੋ ਕੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ।

"ਹੁਣ, ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਸਾਥੀ," ਸਟੈਨਲੀ ਹੌਪਕਿੰਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਇੱਥੇ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ?"

ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ।

"ਤੁਸੀਂ ਜਾਸੂਸ ਹੋ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕੈਪਟਨ ਪੀਟਰ ਕੈਰੀ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਬੇਕਸੂਰ ਹਾਂ।"

"ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੇਖਾਂਗੇ," ਹੌਪਕਿੰਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ?"

"ਇਹ ਜੌਨ ਹੋਪਲੀ ਨੇਲੀਗਨ ਹੈ।"

ਮੈਂ ਹੋਮਜ਼ ਅਤੇ ਹੌਪਕਿੰਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਝਾਤ ਮਾਰਦੇ ਦੇਖਿਆ।

"ਤੁਸੀ ਇੱਥੇ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?"

"ਕੀ ਮੈਂ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"

"ਨਹੀਂ, ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਉਂ ਦੱਸਾਂ?"

"ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਬੁਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਨੌਜਵਾਨ ਮੁਸਕਰਾ ਪਿਆ।

"ਠੀਕ ਹੈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ? ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਪੁਰਾਣੇ ਸਕੈਂਡਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਮਿਲਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ ਨਫ਼ਰਤ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਡਾਸਨ ਅਤੇ ਨੇਲੀਗਨ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ?"

ਮੈਂ ਹੌਪਕਿੰਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਹੋਮਜ਼ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਸੀ।

"ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਵੈਸਟ ਕੰਟਰੀ ਬੈਂਕਰਾਂ ਤੋਂ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਦਸ ਲੱਖ ਲਈ ਅਸਫਲ ਹੋ ਗਏ, ਕੌਰਨਵਾਲ ਦੇ ਅੱਧੇ ਕਾਉਂਟੀ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਨੇਲੀਗਨ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ।"

"ਬਿਲਕੁਲ। ਨੇਲੀਗਨ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਸੀ।"

ਅਖੀਰ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇੱਕ ਭਗੌੜੇ ਬੈਂਕਰ ਅਤੇ ਕੈਪਟਨ ਪੀਟਰ ਕੈਰੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਹਾਰਪੂਨ ਨਾਲ ਕੰਧ ਨਾਲ ਟਿਕਾਏ ਜਾਣ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਅੰਤਰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਨੌਜਵਾਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ।

"ਇਹ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਸੀ ਜੋ ਸੱਚਮੁੱਚ ਚਿੰਤਤ ਸੀ। ਡਾਸਨ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਿਰਫ਼ ਦਸ ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਸਭ ਦੀ ਸ਼ਰਮ ਅਤੇ ਦਹਿਸ਼ਤ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਡਾ ਸੀ। ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਮਾਨਤਾਂ ਚੋਰੀ ਕਰ ਲਈਆਂ ਅਤੇ ਭੱਜ ਗਏ। ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਉਸਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ

ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਹਰ ਲੈਣਦਾਰ ਨੇ ਪੂਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਰਵੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਯਾਟ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਉਹ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਇੱਜ਼ਤ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਵੀ ਉਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਖੈਰ, ਉਸ ਤੋਂ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ। ਯਾਟ ਅਤੇ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਏ। ਅਸੀਂ, ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਤੇ ਇਹ, ਜ਼ਮਾਨਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਤਲ 'ਤੇ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਡਾ ਇੱਕ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਦੋਸਤ ਸੀ, ਜੋ ਇੱਕ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੋਜਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਜ਼ਮਾਨਤਾਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਕੋਲ ਜੋ ਸਾਮਾਨ ਸੀ, ਉਹ ਲੰਡਨ ਦੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੀ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਈ ਮਹੀਨੇ ਬਿਤਾਏ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਅਸਲ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ ਕੈਪਟਨ ਪੀਟਰ ਕੈਰੀ ਸੀ, ਜੋ ਇਸ ਝੌਂਪੜੀ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ।

"ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਵ੍ਹੇਲ ਮੱਛੀ ਦੀ ਕਮਾਨ ਸੰਭਾਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਆਰਕਟਿਕ ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਤੋਂ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨਾਰਵੇ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸ ਸਾਲ ਦੀ ਪਤਝੜ ਇੱਕ ਤੂਫਾਨੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੱਖਣੀ ਤੂਫਾਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਸਿਲਸਿਲਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਯਾਟ ਸ਼ਾਇਦ ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਉੱਡ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਕੈਪਟਨ ਪੀਟਰ ਕੈਰੀ ਦੇ ਜਹਾਜ਼ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਗਈ ਸੀ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਕੀ ਬਣਿਆ? ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਮੈਂ ਪੀਟਰ ਕੈਰੀ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਆਈਆਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਸਬੂਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਚਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਨਿੱਜੀ ਲਾਭ ਵੱਲ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਮੈਂ ਕਪਤਾਨ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਸਸੇਕਸ ਆਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਉਹ ਪਲ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਭਿਆਨਕ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਮੈਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਕੈਬਿਨ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਜਹਾਜ਼ ਦੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਲੌਗਬੁੱਕਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਯਾਦ ਆਈ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਗਸਤ 1883 ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਯੂਨੀਕੋਰਨ 'ਤੇ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਭੇਤ ਸੁਲਝਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੌਗਬੁੱਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਰਿਹਾ। ਅੱਜ ਰਾਤ ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ, ਪਰ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸ ਮਹੀਨੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪੰਨੇ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚੋਂ ਪਾੜ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਉਹ ਪਲ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੈਦੀ ਪਾਇਆ।"

"ਕੀ ਇਹੀ ਸਭ ਹੈ?" ਹੌਪਕਿੰਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਹਾਂ, ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ।" ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬਦਲ ਗਈਆਂ।

"ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ?"

ਉਹ ਝਿਜਕਿਆ।

"ਨਹੀਂ, ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਆਏ?"

"ਨਹੀਂ।"
"ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦਾ ਹਿਸਾਬ ਕਿਵੇਂ ਦਿੰਦੇ ਹੋ?" ਹੌਪਕਿੰਸ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਲਾਹਨਤ ਵਾਲੀ ਨੋਟਬੁੱਕ ਫੜੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੱਤੇ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਕੈਦੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅੱਖਰ ਅਤੇ ਕਵਰ 'ਤੇ ਖੂਨ ਦੇ ਧੱਬੇ ਸਨ।
ਉਹ ਬਦਕਿਸਮਤ ਆਦਮੀ ਢਹਿ ਪਿਆ। ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਡੁਬੋ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਸਰੀਰ ਕੰਬਣ ਲੱਗ ਪਿਆ।
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਿੱਥੋਂ ਮਿਲਿਆ?" ਉਹ ਕੁਰਲਾ ਕੇ ਬੋਲਿਆ। "ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"
"ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ," ਹੌਪਕਿੰਸ ਨੇ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਜੋ ਵੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਚੱਲੋਗੇ। ਖੈਰ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਸਤ ਦਾ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਆਏ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬੇਲੋੜੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਸਫਲ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕੇਸ ਲਿਆਉਂਦਾ, ਪਰ, ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ। ਬ੍ਰੈਂਬਲਟਯ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕਮਰੇ ਰਾਖਵੇਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਪਿੰਡ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"
"ਖੈਰ, ਵਾਟਸਨ, ਤੁਹਾਡਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਵਾਪਸ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ।
"ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋ।"
"ਓਹ, ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਸਟੈਨਲੀ ਹੌਪਕਿੰਸ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਮੈਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ। ਮੈਂ ਸਟੈਨਲੀ ਹੌਪਕਿੰਸ ਤੋਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵੀ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਪਰਾਧਿਕ ਜਾਂਚ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਨਿਯਮ ਹੈ।"
"ਤਾਂ ਫਿਰ, ਵਿਕਲਪ ਕੀ ਹੈ?"
"ਜਾਂਚ ਦੀ ਉਹ ਲਾਈਨ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਖੁਦ ਪੈਰਵੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ। ਪਰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮੈਂ ਅੰਤ ਤੱਕ ਇਸਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਾਂਗਾ।"
ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ 'ਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਲਈ ਕਈ ਚਿੱਠੀਆਂ ਉਡੀਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਫੜਿਆ, ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਹਾਸੇ ਦੀ ਇੱਕ ਜੇਤੂ ਹਾਸੀ ਵਿੱਚ ਫਟ ਗਿਆ।
"ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਵਾਟਸਨ! ਵਿਕਲਪ ਵਿਕਸਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਫਾਰਮ ਹਨ? ਮੇਰੇ ਲਈ ਬੱਸ ਕੁਝ ਸੁਨੇਹੇ ਲਿਖੋ: 'ਸਮਨਰ, ਸ਼ਿਪਿੰਗ ਏਜੰਟ, ਰੈਟਕਲਿਫ ਹਾਈਵੇ। ਤਿੰਨ ਆਦਮੀ ਭੇਜੋ, ਕੱਲ੍ਹ ਸਵੇਰੇ ਦਸ ਵਜੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ। - ਬੇਸਿਲ।' ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਇਹ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਹੈ: 'ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਸਟੈਨਲੀ ਹੌਪਕਿੰਸ, 46 ਲਾਰਡ ਸਟਰੀਟ, ਬ੍ਰਿਕਸਟਨ। ਕੱਲ੍ਹ ਸਾਢੇ ਨੌਂ ਵਜੇ ਨਾਸ਼ਤਾ ਕਰੋ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ। ਜੇ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਤਾਰ ਲਗਾਓ। - ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼।' ਉੱਥੇ, ਵਾਟਸਨ, ਇਸ ਨਰਕ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਕੱਲ੍ਹ, ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸਦਾ ਆਖਰੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਸੁਣਾਂਗੇ।"

ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਸਟੈਨਲੀ ਹੌਪਕਿੰਸ ਨਾਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਡਸਨ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਨਾਸ਼ਤੇ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਬੈਠ ਗਏ। ਨੌਜਵਾਨ ਜਾਸੂਸ ਆਪਣੀ ਸਫਲਤਾ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸੀ।

"ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਹੱਲ ਸਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੂਰੇ ਕੇਸ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾਕੁੰਨ ਨਹੀਂ ਲੱਗਿਆ।"

"ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਹੋਰ ਕੀ ਮੰਗਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

"ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹਰ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੀ ਹੈ?"

"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਨੇਲੀਗਨ ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਹੀ ਬ੍ਰੈਂਬਲਟਯ ਹੋਟਲ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਗੋਲਫ ਖੇਡਣ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਕਮਰਾ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਜਦੋਂ ਚਾਹੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸੇ ਰਾਤ ਉਹ ਵੁੱਡਮੈਨ ਦੇ ਲੀ ਕੋਲ ਗਿਆ, ਝੌਂਪੜੀ ਵਿੱਚ ਪੀਟਰ ਕੈਰੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਸ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹਾਰਪੂਨ ਨਾਲ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ, ਉਸਨੇ ਜੋ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਸ ਤੋਂ ਡਰ ਕੇ, ਉਹ ਝੌਂਪੜੀ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਿਆ, ਉਹ ਨੋਟਬੁੱਕ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲਿਆਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਪੀਟਰ ਕੈਰੀ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ 'ਤੇ ਟਿੱਕਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਨ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ - ਵੱਡੀ ਬਹੁਗਿਣਤੀ - ਨਹੀਂ ਸਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਟਿੱਕ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੰਡਨ ਦੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਲੱਭ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਬਾਕੀ, ਸ਼ਾਇਦ, ਅਜੇ ਵੀ ਕੈਰੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਅਤੇ ਨੌਜਵਾਨ ਨੇਲੀਗਨ, ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਚਿੰਤਤ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਉਡਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਝੌਂਪੜੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜਾਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਲਿਆ।" "ਉਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੀ। ਯਕੀਨਨ ਇਹ ਸਭ ਸਧਾਰਨ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ?"

ਹੋਮਜ਼ ਮੁਸਕਰਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੌਪਕਿੰਸ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚੋਂ ਹਾਰਪੂਨ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ? ਨਹੀਂ? ਟੂਟ, ਟੂਟ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਰ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਵਾਟਸਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਕਸਰਤ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਸਵੇਰ ਬਿਤਾਈ। ਇਹ ਕੋਈ ਆਸਾਨ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸੀ ਬਾਂਹ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਝਟਕਾ ਇੰਨੀ ਹਿੰਸਾ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਹਥਿਆਰ ਦਾ ਸਿਰ ਕੰਧ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘਾ ਡੁੱਬ ਗਿਆ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਅਨੀਮੀਆ ਵਾਲਾ ਨੌਜਵਾਨ ਇੰਨਾ ਭਿਆਨਕ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਸੀ? ਕੀ ਇਹ ਉਹ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਰਾਤ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਬਲੈਕ ਪੀਟਰ ਨਾਲ ਰਮ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਮਸਤ ਸੀ? ਕੀ ਇਹ ਉਸਦਾ ਪ੍ਰੋਫ਼ਾਈਲ ਸੀ ਜੋ ਦੋ ਰਾਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅੰਨ੍ਹੇ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ? ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਹੌਪਕਿੰਸ, ਇਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਭਿਆਨਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਸਾਨੂੰ ਭਾਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਭਾਸ਼ਣ ਦੌਰਾਨ ਜਾਸੂਸ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਹੋਰ ਵੀ ਲੰਮਾ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ। ਉਸਦੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਅਤੇ ਇੱਛਾਵਾਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਚਕਨਾਚੂਰ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਪਰ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡੇਗਾ।

"ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਨੇਲੀਗਨ ਉਸ ਰਾਤ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਕਿਤਾਬ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰੇਗੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਜਿਊਰੀ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਬੂਤ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਛੇਕ ਚੁਣਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਵਿਅਕਤੀ ਬਾਰੇ, ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?"

"ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੌੜੀਆਂ 'ਤੇ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ, ਕਿ ਤੂੰ ਉਸ ਰਿਵਾਲਵਰ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਰੱਖਣਾ ਚੰਗਾ ਕਰੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਤੂੰ ਇਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਸਕੇਂ।" ਉਹ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਈਡ-ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਇੱਕ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਕਾਗਜ਼ ਰੱਖਿਆ। "ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਤਿਆਰ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

ਬਾਹਰ ਕੁਝ ਕਰੂਰ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਗੱਲਾਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਡਸਨ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤਿੰਨ ਆਦਮੀ ਕੈਪਟਨ ਬੇਸਿਲ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਦਿਖਾਓ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਰਿਬਸਟਨ ਪਿਪਿਨ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਗਲ੍ਹੇ ਲਾਲ ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਰੰਗ ਦੇ ਫੁੱਲੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਚਿੱਠੀ ਕੱਢੀ ਸੀ।

"ਕੀ ਨਾਮ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਜੇਮਜ਼ ਲੈਂਕੈਸਟਰ।"

"ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਲੈਂਕੈਸਟਰ, ਪਰ ਬਰਥ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਮੁਸੀਬਤ ਲਈ ਇੱਥੇ ਅੱਧਾ ਸਾਵਰੇਨ ਹੈ। ਬੱਸ ਇਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਿੰਟ ਉੱਥੇ ਉਡੀਕ ਕਰੋ।"

ਦੂਜਾ ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਲੰਮਾ, ਸੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਜੀਵ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਵਾਲ ਪਤਲੇ ਅਤੇ ਹਲਕੀਆਂ ਗੱਲ੍ਹਾਂ ਸਨ। ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਹਿਊ ਪੈਟਿਨਸ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ, ਉਸਦੀ ਅੱਧੀ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਵੀ ਮਿਲਿਆ। ਤੀਜਾ ਬਿਨੈਕਾਰ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਦਿੱਖ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਵਾਲਾਂ ਅਤੇ ਦਾੜ੍ਹੀ ਦੇ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਬਲਦ-ਕੁੱਤੇ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਫਸਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੋਟੀਆਂ, ਟੂਫਟਡ, ਵੱਧ ਲਟਕਦੀਆਂ ਭਰਵੱਟਿਆਂ ਦੇ ਢੱਕਣ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੋ ਬੋਲਡ, ਗੂੜ੍ਹੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚਮਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਸਲਾਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮਲਾਹ-ਫੈਸ਼ਨ ਵਾਂਗ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਘੁੰਮਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਪੈਟਰਿਕ ਕੇਅਰਨਜ਼।"

"ਹਾਰਪੂਨਰ?"

"ਹਾਂ, ਸਰ। ਛੱਬੀ ਯਾਤਰਾਵਾਂ।"

"ਡੰਡੀ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ?"

"ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ."

"ਅਤੇ ਇੱਕ ਖੋਜੀ ਜਹਾਜ਼ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ?"

"ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ."

"ਕੀ ਤਨਖਾਹ?"

"ਅੱਠ ਪੌਂਡ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ।"
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ?"
"ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਿੱਟ ਮਿਲੇਗੀ।"
"ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਹਨ?"
“ਹਾਂ, ਸਰ।” ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਘਿਸੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਚਿਕਨਾਈ ਵਾਲੇ ਰੂਪਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਗੁੱਛਾ ਕੱਢਿਆ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
"ਤੂੰ ਹੀ ਉਹ ਆਦਮੀ ਹੈਂ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਸਾਈਡ-ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਸਮਝੌਤਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਸੁਲਝ ਜਾਵੇਗਾ।"
ਮਲਾਹ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਅਤੇ ਪੈੱਨ ਚੁੱਕਿਆ।
"ਕੀ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਾਂ?" ਉਸਨੇ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਝੁਕਦੇ ਹੋਏ ਪੁੱਛਿਆ।
ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਝੁਕਿਆ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥ ਉਸਦੀ ਗਰਦਨ 'ਤੇ ਫੇਰੇ।
"ਇਹ ਚੱਲੇਗਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
ਮੈਨੂੰ ਲੋਹੇ ਦੀ ਇੱਕ ਕਲਿੱਕ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਏ ਬਲਦ ਵਾਂਗ ਚੀਕਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਅਗਲੇ ਹੀ ਪਲ ਹੋਮਜ਼ ਅਤੇ ਮਲਾਹ ਇਕੱਠੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਲੇਟੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਹ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਤਾਕਤਵਰ ਆਦਮੀ ਸੀ ਕਿ, ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇੰਨੀ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਗੁੱਟਾਂ 'ਤੇ ਬੰਨ੍ਹੀਆਂ ਹੱਥਕੜੀਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਕਾਬੂ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਜੇ ਮੈਂ ਅਤੇ ਹੌਪਕਿੰਸ ਉਸਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਨਾ ਭੱਜਦੇ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਰਿਵਾਲਵਰ ਦੇ ਠੰਡੇ ਥੁੱਕ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਬਾਇਆ ਤਾਂ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਮਝ ਆਇਆ ਕਿ ਵਿਰੋਧ ਵਿਅਰਥ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਗਿੱਟਿਆਂ 'ਤੇ ਰੱਸੀ ਨਾਲ ਵਾਰ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਤੋਂ ਸਾਹ ਰੋਕ ਕੇ ਉੱਠੇ।
"ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਹੌਪਕਿੰਸ," ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਸਕ੍ਰੈਂਬਲਡ ਆਂਡੇ ਠੰਡੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਨਾਸ਼ਤੇ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣੋਗੇ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ, ਇਸ ਸੋਚ ਲਈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜੇਤੂ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੈ।"
ਸਟੈਨਲੀ ਹੌਪਕਿੰਸ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਚੁੱਪ ਹੋ ਗਿਆ।
"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕੀ ਕਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼," ਉਹ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਲਾਲ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਸਮਝ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਕਿ ਮੈਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮਾਸਟਰ ਹੋ। ਹੁਣ ਵੀ ਮੈਂ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ।"
"ਖੈਰ, ਖੈਰ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਚੰਗੇ-ਮਜ਼ਾਕ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਤਜਰਬੇ ਤੋਂ ਸਿੱਖਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਾਰ ਤੁਹਾਡਾ ਸਬਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਕਲਪ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਨੌਜਵਾਨ ਨੇਲੀਗਨ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਲੀਨ ਹੋ ਗਏ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪੀਟਰ ਕੈਰੀ ਦੇ ਸੱਚੇ ਕਾਤਲ ਪੈਟ੍ਰਿਕ ਕੇਰਨਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਸਕੇ।"
ਮਲਾਹ ਦੀ ਕੜਕਵੀਂ ਆਵਾਜ਼ ਸਾਡੀ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਈ।

"ਦੇਖੋ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਦਸਲੂਕੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਬੁਲਾਓ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਪੀਟਰ ਕੈਰੀ ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪੀਟਰ ਕੈਰੀ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਫਰਕ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕਰੋ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਧਾਗਾ ਸੁੱਟ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਸੁਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ।"

"ਇਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਪ੍ਰਭੂ ਦੁਆਰਾ, ਇਸਦਾ ਹਰ ਸ਼ਬਦ ਸੱਚ ਹੈ। ਮੈਂ ਬਲੈਕ ਪੀਟਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਚਾਕੂ ਕੱਢਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹਾਰਪੂਨ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੱਖਾ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਜਾਂ ਮੈਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕਤਲ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਖੈਰ, ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਆਪਣੀ ਗਰਦਨ ਦੁਆਲੇ ਰੱਸੀ ਨਾਲ ਮਰ ਜਾਵਾਂਗਾ ਜਿਵੇਂ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਬਲੈਕ ਪੀਟਰ ਦਾ ਚਾਕੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਕਿਵੇਂ ਆਏ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਦੱਸਾਂਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਬਿਠਾਓ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਬੋਲ ਸਕਾਂ। ਇਹ '83 ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ - ਉਸੇ ਸਾਲ ਅਗਸਤ। ਪੀਟਰ ਕੈਰੀ ਸਮੁੰਦਰੀ ਯੂਨੀਕੋਰਨ ਦਾ ਮਾਸਟਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਵਾਧੂ ਹਾਰਪੂਨਰ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਘਰ ਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ ਆਈਸ-ਪੈਕ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਰਹੇ ਸੀ, ਤੇਜ਼ ਹਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਦੱਖਣੀ ਹਨੇਰੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਜਹਾਜ਼ ਚੁੱਕਿਆ ਜੋ ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਉੱਡਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਸੀ - ਇੱਕ ਲੈਂਡਸਮੈਨ। ਚਾਲਕ ਦਲ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਹਾਜ਼ ਖੋਲ੍ਹ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ ਡਿੰਘੀ ਵਿੱਚ ਨਾਰਵੇਈ ਤੱਟ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਡੁੱਬ ਗਏ ਸਨ। ਖੈਰ, ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਜਹਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ, ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਅਤੇ ਕਪਤਾਨ ਨੇ ਕੈਬਿਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਲੰਬੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਵੀ ਸਮਾਨ ਲਿਆ ਸੀ ਉਹ ਇੱਕ ਟੀਨ ਦਾ ਡੱਬਾ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਆਦਮੀ ਦਾ ਨਾਮ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਰਾਤ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕਦੇ ਗਿਆ ਹੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਹਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਭਾਰੀ ਮੌਸਮ ਵਿੱਚ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ, ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਸੀ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ।" ਉਹ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ, ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ, ਕਪਤਾਨ ਨੂੰ ਹਨੇਰੀ ਰਾਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਪਹਿਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਡੀਆਂ ਚੁੱਕ ਕੇ ਰੇਲਿੰਗ 'ਤੇ ਸੁੱਟਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਸ਼ੈਟਲੈਂਡ ਲਾਈਟਾਂ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਦੋ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ।

"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਗਿਆਨ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸਦਾ ਕੀ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਵਾਪਸ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਇਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਿਆ। ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਦੀ ਦੁਰਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨਾ ਕਿਸੇ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪੀਟਰ ਕੈਰੀ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਲ ਲੱਗ ਗਏ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ। ਮੈਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕੰਮ ਉਸ ਟੀਨ ਦੇ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੁਣ ਮੇਰਾ ਮੂੰਹ ਬੰਦ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਚੰਗਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਸੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ ਇੱਕ ਮਲਾਹ ਰਾਹੀਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਗਿਆ। ਪਹਿਲੀ ਰਾਤ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਝਦਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਸਮੁੰਦਰ ਤੋਂ ਮੁਕਤ

ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਸਾਨੂੰ ਦੋ ਰਾਤਾਂ ਬਾਅਦ ਇਸਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਤਿੰਨ ਹਿੱਸੇ ਸ਼ਰਾਬੀ ਅਤੇ ਮਾੜੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ। ਅਸੀਂ ਬੈਠ ਕੇ ਪੀਤਾ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੇਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਹ ਪੀਂਦਾ ਸੀ, ਓਨਾ ਹੀ ਘੱਟ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਦਿੱਖ ਪਸੰਦ ਆਈ। ਮੈਂ ਕੰਧ 'ਤੇ ਉਹ ਹਾਰਪੂਨ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੰਘਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਭੜਕ ਉੱਠਿਆ, ਥੁੱਕ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਰਾਪ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਕਤਲ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਚਾਕੂ ਸੀ। ਉਸ ਕੋਲ ਹਾਰਪੂਨ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਆਨ ਤੋਂ ਇਸਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਵਰਗ! ਉਸਨੇ ਕਿੰਨੀ ਚੀਕ ਮਾਰੀ! ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਨੀਂਦ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਖੂਨ ਦੇ ਛਿੱਟੇ ਮੇਰੇ ਦੁਆਲੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਸਭ ਕੁਝ ਸ਼ਾਂਤ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਦਿਲ ਫੜ ਲਿਆ। ਮੈਂ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਸੀ ਸ਼ੈਲਫ ਉੱਤੇ ਟੀਨ ਦਾ ਡੱਬਾ। ਵੈਸੇ ਵੀ, ਮੇਰਾ ਇਸ ਉੱਤੇ ਓਨਾ ਹੀ ਹੱਕ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਪੀਟਰ ਕੈਰੀ ਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਝੌਂਪੜੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ। ਇੱਕ ਮੂਰਖ ਵਾਂਗ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਬੈਸੀ-ਪਾਉਚ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

"ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੂਰੀ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਅਜੀਬ ਹਿੱਸਾ ਦੱਸਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਝੌਂਪੜੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੁਕ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਝੁਕਦਾ ਹੋਇਆ ਆਇਆ, ਝੌਂਪੜੀ ਵਿੱਚ ਗਿਆ, ਚੀਕਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਭੂਤ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਜਿੰਨੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਦੌੜ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਦੌੜਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਨਜ਼ਰਾਂ ਤੋਂ ਓਹਲੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਹ ਕੌਣ ਸੀ ਜਾਂ ਉਹ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਮੈਂ ਦਸ ਮੀਲ ਤੁਰਿਆ, ਟੂਨਬ੍ਰਿਜ ਵੈੱਲਜ਼ ਤੋਂ ਰੇਲਗੱਡੀ ਫੜੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੰਡਨ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਇੰਨਾ ਸਿਆਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਖੈਰ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਡੱਬੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਗਜ਼ ਜੋ ਮੈਂ ਵੇਚਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਬਲੈਕ ਪੀਟਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਪਕੜ ਗੁਆ ਬੈਠਾ ਸੀ ਅਤੇ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਿਲਿੰਗ ਦੇ ਫਸ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰਾ ਵਪਾਰ ਬਚਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਹਾਰਪੂਨਰਾਂ ਅਤੇ ਉੱਚ ਤਨਖਾਹਾਂ ਬਾਰੇ ਇਹ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਖੇ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸ਼ਿਪਿੰਗ ਏਜੰਟਾਂ ਕੋਲ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਬੱਸ ਇਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਬਲੈਕ ਪੀਟਰ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਮੇਰਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੰਗ ਦੀ ਰੱਸੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਬਚਾਈ।"

"ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬਿਆਨ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉੱਠ ਕੇ ਆਪਣੀ ਪਾਈਪ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਹੌਪਕਿੰਸ, ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਕਮਰਾ ਸੈੱਲ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਿਸਟਰ ਪੈਟ੍ਰਿਕ ਕੇਅਰਨਜ਼ ਸਾਡੇ ਕਾਰਪੇਟ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।"

"ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼," ਹੌਪਕਿੰਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਆਪਣਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਾਂ। ਹੁਣ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ।"

"ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਸਹੀ ਸੁਰਾਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਨੋਟਬੁੱਕ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਸੀ। ਪਰ ਮੈਂ ਜੋ ਕੁਝ ਸੁਣਿਆ

ਉਹ ਇੱਕੋ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਤਾਕਤ, ਹਾਰਪੂਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਹੁਨਰ, ਰਮ ਅਤੇ ਪਾਣੀ, ਮੋਟੇ ਤੰਬਾਕੂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਲਸਕਿਨ ਤੰਬਾਕੂ-ਪਾਊਚ - ਇਹ ਸਭ ਇੱਕ ਮਲਾਹ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਜੋ ਵ੍ਹੇਲ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਥੈਲੀ ਉੱਤੇ 'ਪੀ. ਸੀ.' ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅੱਖਰ ਇੱਕ ਸੰਯੋਗ ਸਨ, ਅਤੇ ਪੀਟਰ ਕੈਰੀ ਦੇ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਘੱਟ ਹੀ ਸਿਗਰਟ ਪੀਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੈਬਿਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਾਈਪ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਵਿਸਕੀ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਂਡੀ ਕੈਬਿਨ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਨ। ਕਿੰਨੇ ਲੈਂਡਸਮੈਨ ਹਨ ਜੋ ਰਮ ਪੀਣਗੇ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਹੋਰ ਸ਼ਰਾਬ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਮਲਾਹ ਸੀ।"

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਲੱਭਿਆ?"

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਰ, ਸਮੱਸਿਆ ਬਹੁਤ ਸਰਲ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਜੇ ਇਹ ਇੱਕ ਮਲਾਹ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮਲਾਹ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸੀ ਯੂਨੀਕੋਰਨ 'ਤੇ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਹਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਡੰਡੀ ਨੂੰ ਤਾਰਾਂ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਬਿਤਾਏ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ 1883 ਵਿੱਚ ਸੀ ਯੂਨੀਕੋਰਨ ਦੇ ਚਾਲਕ ਦਲ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਹਾਰਪੂਨਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਟਰਿਕ ਕੇਰਨਸ ਮਿਲਿਆ, ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਖੋਜ ਆਪਣੇ ਅੰਤ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ। ਮੈਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਆਦਮੀ ਸ਼ਾਇਦ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਦੇਸ਼ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਕੁਝ ਦਿਨ ਈਸਟ ਐਂਡ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ, ਇੱਕ ਆਰਕਟਿਕ ਮੁਹਿੰਮ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ, ਹਾਰਪੂਨਰਾਂ ਲਈ ਆਕਰਸ਼ਕ ਸ਼ਬਦ ਰੱਖੇ ਜੋ ਕੈਪਟਨ ਬੇਸਿਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾ ਕਰਨਗੇ - ਅਤੇ ਨਤੀਜਾ ਦੇਖੋ!"

"ਸ਼ਾਨਦਾਰ!" ਹੌਪਕਿੰਸ ਚੀਕਿਆ। "ਸ਼ਾਨਦਾਰ!"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਨੌਜਵਾਨ ਨੇਲੀਗਨ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਕਰਵਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਟੀਨ ਦਾ ਡੱਬਾ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਪੀਟਰ ਕੈਰੀ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਗੁਆਚ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਕੈਬ, ਹੌਪਕਿੰਸ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਹਟਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਪਤਾ ਅਤੇ ਵਾਟਸਨ ਦਾ ਪਤਾ ਨਾਰਵੇ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਹੋਵੇਗਾ - ਮੈਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵੇਰਵੇ ਭੇਜਾਂਗਾ।"

ਚਾਰਲਸ ਅਗਸਤਸ ਮਿਲਵਰਟਨ ਦਾ ਸਾਹਸ

ਮੈਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਰੇ ਕਈ ਸਾਲ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਸੰਕੋਚ ਨਾਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਤੱਕ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਵੇਕ ਅਤੇ ਸੰਜਮ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ, ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਹੁਣ ਸਬੰਧਤ ਮੁੱਖ ਵਿਅਕਤੀ ਮਨੁੱਖੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਢੁਕਵੇਂ ਦਬਾਅ ਨਾਲ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਪਹੁੰਚੇ। ਇਹ ਸ੍ਰੀ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਕਰੀਅਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਵਿਲੱਖਣ ਅਨੁਭਵ ਦਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਾਠਕ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੇਗਾ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਤਾਰੀਖ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਤੱਥ ਛੁਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਅਸਲ ਘਟਨਾ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ, ਹੋਮਜ਼ ਅਤੇ ਮੈਂ, ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਇੱਕ ਟਹਿਲਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਗਏ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਠੰਡੀ, ਠੰਡੀ ਸਰਦੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਛੇ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਵਾਪਸ ਆਏ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਲੈਂਪ ਜਗਾਇਆ, ਰੌਸ਼ਨੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਪਏ ਇੱਕ ਕਾਰਡ 'ਤੇ ਪਈ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਨਫ਼ਰਤ ਦੇ ਭਾਵ ਨਾਲ, ਇਸਨੂੰ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ:

ਚਾਰਲਸ ਅਗਸਟਸ ਮਿਲਵਰਟਨ,
ਐਪਲਡੋਰ ਟਾਵਰਸ,
ਹੈਂਪਸਟੇਡ।

ਏਜੰਟ।

"ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਲੰਡਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜਾ ਆਦਮੀ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅੱਗ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਫੈਲਾਈਆਂ। "ਕੀ ਕਾਰਡ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕੁਝ ਹੈ?"

ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ।

“6:30 ਵਜੇ ਫ਼ੋਨ ਕਰਾਂਗਾ — ਸੀ. ਏ. ਐਮ.,” ਮੈਂ ਪੜ੍ਹਿਆ।

"ਹਮ! ਉਹ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੈਨੂੰ ਰੇਂਗਣ, ਸੁੰਗੜਨ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ, ਜਦੋਂ ਤੂੰ ਚਿੜੀਆਘਰ ਵਿੱਚ ਸੱਪਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਤਿਲਕਣ ਵਾਲੇ, ਤਿਲਕਣ ਵਾਲੇ, ਜ਼ਹਿਰੀਲੇ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਘਾਤਕ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ, ਚਪਟੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹੈਂ? ਖੈਰ, ਮਿਲਵਰਟਨ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਰੀਅਰ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਹ ਕਾਤਲਾਂ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਪਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਉਹ ਘਿਰਣਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਮੈਂ ਇਸ ਆਦਮੀ ਲਈ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹਟ ਸਕਦਾ - ਸੱਚਮੁੱਚ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਸੱਦੇ 'ਤੇ ਇੱਥੇ ਹੈ।"

"ਪਰ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ, ਵਾਟਸਨ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਬਲੈਕਮੇਲਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹੈ। ਸਵਰਗ ਆਦਮੀ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਔਰਤ, ਜਿਸਦਾ ਰਾਜ਼ ਅਤੇ ਸਾਖ ਮਿਲਵਰਟਨ ਦੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ! ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਸੰਗਮਰਮਰ ਦੇ ਦਿਲ ਨਾਲ, ਉਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਿਚੋੜਦਾ ਅਤੇ ਨਿਚੋੜਦਾ ਰਹੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਉਹ ਸਾਥੀ

ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤਿਭਾਸ਼ਾਲੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੁਆਦੀ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਬਣਾ ਲੈਂਦਾ। ਉਸਦਾ ਤਰੀਕਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ: ਉਹ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੱਤਰਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ ਜੋ ਦੌਲਤ ਅਤੇ ਅਹੁਦੇ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਇਹ ਸਾਮਾਨ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਵੈਲੇਟਾਂ ਜਾਂ ਨੌਕਰਾਣੀਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਅਕਸਰ ਸਾਊ ਰਫੀਅਨਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਔਰਤਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਜੂਸੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪੈਦਲ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦੋ ਲਾਈਨਾਂ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਦੇ ਨੋਟ ਲਈ ਸੱਤ ਸੌ ਪੌਂਡ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੇਕ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ। ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ ਉਹ ਮਿਲਵਰਟਨ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਮਹਾਨ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਸੈਂਕੜੇ ਹਨ ਜੋ ਉਸਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਚਿੱਟਾ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪਕੜ ਕਿੱਥੇ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਡਿੱਗ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਅਮੀਰ ਹੈ ਅਤੇ ਹੱਥੋਂ ਮੂੰਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਚਲਾਕ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਕਾਰਡ ਪਿੱਛੇ ਰੱਖੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਖੇਡਣ ਲਈ ਉਸ ਸਮੇਂ ਖੇਡਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜਦੋਂ ਦਾਅ ਜਿੱਤਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲੰਡਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜਾ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛਾਂਗਾ ਕਿ ਕੋਈ ਉਸ ਬਦਮਾਸ਼ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਗਰਮ ਖੂਨ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਲਹੂ ਲੁਹਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਵਿਧੀਪੂਰਵਕ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਹਲੇ ਸਮੇਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਤਸੀਹੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੁੱਜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਪੈਸਿਆਂ ਦੀਆਂ ਥੈਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜੋੜਨ ਲਈ ਨਸਾਂ ਨੂੰ ਮਰੋੜਦਾ ਹੈ?"

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਤੀਬਰਤਾ ਨਾਲ ਬੋਲਦੇ ਘੱਟ ਹੀ ਸੁਣਿਆ ਸੀ।

"ਪਰ ਜ਼ਰੂਰ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਬੰਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਕੜ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?"

"ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਪਰ ਅਮਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਕੀ ਫਾਇਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਕੈਦ ਹੋ ਜਾਵੇ ਜੇਕਰ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਬਰਬਾਦੀ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇ? ਉਸਦੇ ਪੀੜਤ ਜਵਾਬੀ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਜੇ ਕਦੇ ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਲੈਕਮੇਲ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਫੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਦੁਸ਼ਟ ਵਾਂਗ ਚਲਾਕ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਲੜਨ ਦੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਲੱਭਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।"

"ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਥੇ ਕਿਉਂ ਹੈ?"

"ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕਲਾਇੰਟ ਨੇ ਆਪਣਾ ਤਰਸਯੋਗ ਕੇਸ ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਲੇਡੀ ਈਵਾ ਬਲੈਕਵੈੱਲ ਹੈ, ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਸੀਜ਼ਨ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਖੂਬਸੂਰਤ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਵਿਆਹ ਇੱਕ ਪੰਦਰਵਾੜੇ ਵਿੱਚ ਅਰਲ ਆਫ ਡੋਵਰਕੋਰਟ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ੌਕੀਨ ਕੋਲ ਕਈ ਬੇਵਕੂਫ਼ ਪੱਤਰ ਹਨ - ਬੇਵਕੂਫ਼, ਵਾਟਸਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਮਾੜਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ - ਜੋ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਬੇਵਕੂਫ਼ ਨੌਜਵਾਨ ਸਕੁਆਇਰ ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ ਮੈਚ ਤੋੜਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਣਗੇ। ਮਿਲਵਰਟਨ ਅਰਲ ਨੂੰ ਚਿੱਠੀਆਂ ਭੇਜੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ - ਜੋ ਵੀ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸ਼ਰਤਾਂ ਬਣਾਵਾਂ।"

ਉਸੇ ਪਲ ਹੇਠਾਂ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਠਹਾਕਾ ਅਤੇ ਠਹਾਕਾ ਹੋਇਆ। ਹੇਠਾਂ ਵੇਖਦਿਆਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਗੱਡੀ ਅਤੇ ਜੋੜਾ ਦੇਖਿਆ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਦੀਵੇ ਉੱਤਮ ਚੈਸਟਨੱਟਾਂ ਦੇ ਚਮਕਦਾਰ ਝੁੰਡਾਂ 'ਤੇ ਚਮਕ ਰਹੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਪੈਦਲ ਯਾਤਰੀ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ

ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ, ਮੋਟਾ ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਝੁਰੜੀਆਂ ਵਾਲਾ ਅਸਤਰਾਖਾਨ ਓਵਰਕੋਟ ਪਹਿਨੇ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ। ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਉਹ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਚਾਰਲਸ ਔਗਸਟਸ ਮਿਲਵਰਟਨ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਸਿਰ ਵੱਡਾ, ਬੁੱਧੀਮਾਨ, ਗੋਲ, ਮੋਟਾ, ਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਸੀ, ਇੱਕ ਸਦੀਵੀ ਜੰਮੀ ਹੋਈ ਮੁਸਕਰਾਹਟ, ਅਤੇ ਦੋ ਤਿੱਖੀਆਂ ਸਲੇਟੀ ਅੱਖਾਂ ਸਨ, ਜੋ ਚੌੜੀਆਂ, ਸੁਨਹਿਰੀ ਰਿਮ ਵਾਲੀਆਂ ਐਨਕਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਚਮਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਉਸਦੀ ਦਿੱਖ ਵਿੱਚ ਮਿਸਟਰ ਪਿਕਵਿਕ ਦੀ ਦਿਆਲਤਾ ਦਾ ਕੁਝ ਝਲਕ ਸੀ, ਜੋ ਸਿਰਫ ਸਥਿਰ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਦੀ ਬੇਈਮਾਨੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੇਚੈਨ ਅਤੇ ਭੇਦ ਭਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਚਮਕ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਨਿਰਵਿਘਨ ਅਤੇ ਕੋਮਲ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਮੋਟਾ ਜਿਹਾ ਹੱਥ ਵਧਾ ਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਗੁਆਉਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਪਛਤਾਵਾ ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਫੈਲਾਏ ਹੋਏ ਹੱਥ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਗ੍ਰੇਨਾਈਟ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। ਮਿਲਵਰਟਨ ਦੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਚੌੜੀ ਹੋ ਗਈ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਏ, ਆਪਣਾ ਓਵਰਕੋਟ ਉਤਾਰਿਆ, ਕੁਰਸੀ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਬਹੁਤ ਸੋਚ-ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਮੋੜਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਬੈਠ ਗਿਆ।

"ਇਹ ਸੱਜਣ?" ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਇੱਕ ਲਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਇਹ ਸਮਝਦਾਰ ਹੈ? ਕੀ ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ?"

"ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਸਾਥੀ ਹੈ।"

"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮਾਮਲਾ ਬਹੁਤ ਨਾਜ਼ੁਕ ਹੈ -"

"ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੁਣ ਲਿਆ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਲੇਡੀ ਈਵਾ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਕੀ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ?"

"ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਕੀ ਹਨ?"

"ਸੱਤ ਹਜ਼ਾਰ ਪੌਂਡ।"

"ਅਤੇ ਵਿਕਲਪ?"

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਰ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਦੁਖਦਾਈ ਹੈ, ਪਰ ਜੇ 14 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ, ਤਾਂ 18 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਜ਼ਰੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।" ਉਸਦੀ ਅਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸੋਚਿਆ।

"ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਲਕੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਆਖਰਕਾਰ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਿੱਠੀਆਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਾਂ। ਮੇਰਾ ਮੁਵੱਕਿਲ ਜ਼ਰੂਰ ਉਹੀ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਸਲਾਹ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਵਾਂਗਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਉਦਾਰਤਾ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੇ।"

ਮਿਲਵਰਟਨ ਹੱਸ ਪਿਆ।

"ਤੁਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਰਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨਗੀ ਭਰੀ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ, ਮੈਂ ਸਾਫ਼ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਚਿੱਠਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜੋਸ਼ੀਲੇ ਹਨ - ਬਹੁਤ ਜੋਸ਼ੀਲੇ," ਮਿਲਵਰਟਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਔਰਤ ਇੱਕ ਮਨਮੋਹਕ ਪੱਤਰਕਾਰ ਸੀ। ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਡੋਵਰਕੋਰਟ ਦਾ ਅਰਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਸੋਚਦੇ ਹੋ, ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਹੀ ਰਹਿਣ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੱਤਰ ਅਰਲ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨਾ ਮੂਰਖਤਾ ਹੋਵੇਗੀ।" ਉਹ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਅਸਟ੍ਰਾਖਾਨ ਕੋਟ ਫੜ ਲਿਆ।

ਹੋਮਜ਼ ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਸਲੇਟੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਥੋੜ੍ਹਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਸਾਨੂੰ ਇੰਨੇ ਨਾਜ਼ੁਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਘਪਲੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਹਰ ਸੰਭਵ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

ਮਿਲਵਰਟਨ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਬੈਠ ਗਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਉਸੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖੋਗੇ," ਉਸਨੇ ਘੁਰ-ਘੁਰ ਕੇ ਕਿਹਾ।

"ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਲੇਡੀ ਈਵਾ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਔਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਪੌਂਡ ਉਸਦੇ ਸਰੋਤਾਂ 'ਤੇ ਬੋਝ ਪਾਉਣਗੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਰਕਮ ਦੱਸ ਰਹੇ ਹੋ ਉਹ ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਮੱਧਮ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਪੱਤਰ ਵਾਪਸ ਕਰੋਗੇ, ਜੋ ਕਿ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

ਮਿਲਵਰਟਨ ਦੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਹੋਰ ਚੌੜੀ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹਾਸੇ ਨਾਲ ਚਮਕਣ ਲੱਗ ਪਈਆਂ।

"ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਔਰਤ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਬਾਰੇ ਸੱਚ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦਾ ਮੌਕਾ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਲਈ ਉਸ ਲਈ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਬਹੁਤ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਵਿਆਹ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਬਾਰੇ ਝਿਜਕ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਚਿੱਠੀਆਂ ਦਾ ਇਹ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਬੰਡਲ ਲੰਡਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੋਮਬੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਮੱਖਣ ਦੇ ਪਕਵਾਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇਵੇਗਾ।"

"ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਪਿਆਰੇ ਮੇਰੇ, ਪਿਆਰੇ ਮੇਰੇ, ਕਿੰਨਾ ਬਦਕਿਸਮਤ!" ਮਿਲਵਰਟਨ ਨੇ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਜੇਬ ਕਿਤਾਬ ਕੱਢਦੇ ਹੋਏ ਚੀਕਿਆ। "ਮੈਂ ਇਹ ਸੋਚਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖੋ!" ਉਸਨੇ ਲਿਫਾਫੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਨੋਟ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਕੋਟ-ਆਫ-ਆਰਮਜ਼ ਸੀ। "ਇਹ ਖੂਹ ਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਾਇਦ ਕੱਲ੍ਹ ਸਵੇਰ ਤੱਕ ਨਾਮ ਦੱਸਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਔਰਤ ਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੀਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸਟ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ! ਹੁਣ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਮਾਣਯੋਗ ਮਿਸ ਮਾਈਲਜ਼ ਅਤੇ ਕਰਨਲ ਡੋਰਕਿੰਗ ਵਿਚਕਾਰ ਮੰਗਣੀ ਦਾ ਅਚਾਨਕ ਅੰਤ? ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ, ਮਾਰਨਿੰਗ ਪੋਸਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਕਿਉਂ? ਇਹ

ਲਗਭਗ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ਯੋਗ ਹੈ, ਪਰ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਪੌਂਡ ਦੀ ਬੇਤੁਕੀ ਰਕਮ ਨੇ ਸਾਰਾ ਸਵਾਲ ਹੱਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੀ ਇਹ ਤਰਸਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ, ਇੱਕ ਸਮਝਦਾਰ ਆਦਮੀ, ਸ਼ਰਤਾਂ ਬਾਰੇ ਉਲਝਦੇ ਹੋਏ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਦਾ ਭਵਿੱਖ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨ ਦਾਅ 'ਤੇ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼।"

"ਮੈਂ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਰਹੇ। ਯਕੀਨਨ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇਸ ਔਰਤ ਦੇ ਕਰੀਅਰ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ, ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦੀ, ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਲੈਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ?"

"ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਗਲਤੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਇੱਕ ਖੁਲਾਸਾ ਮੈਨੂੰ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਏਗਾ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਅੱਠ ਜਾਂ ਦਸ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਪਰਿਪੱਕ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਲੇਡੀ ਈਵਾ ਦੀ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਤਰਕ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਸਮਝੀ?"

ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ।

"ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਜਾਓ, ਵਾਟਸਨ! ਉਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਾ ਜਾਣ ਦਿਓ! ਹੁਣ, ਸਰ, ਆਓ ਉਸ ਨੋਟਬੁੱਕ ਦੇ ਅੰਸ਼ ਦੇਖੀਏ।"

ਮਿਲਵਰਟਨ ਚੂਹੇ ਵਾਂਗ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਮਰੇ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ ਅਤੇ ਕੰਧ ਨਾਲ ਪਿੱਠ ਕਰਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ।

"ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਕੋਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੱਲ ਮੋੜਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਰਿਵਾਲਵਰ ਦਾ ਬੱਟ ਦਿਖਾਇਆ, ਜੋ ਅੰਦਰਲੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਸੀ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਅਸਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਕੀ ਚੰਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ? ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਦੰਦਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਹਾਂ, ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਮੇਰਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਨੋਟਬੁੱਕ ਵਿੱਚ ਅੱਖਰ ਲਿਆਵਾਂਗਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਮੂਰਖਤਾਪੂਰਨ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ। ਅਤੇ ਹੁਣ, ਸੱਜਣੋ, ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ ਮੇਰੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਛੋਟੇ ਇੰਟਰਵਿਊ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਹੈਂਪਸਟੇਡ ਲਈ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਡਰਾਈਵ ਹੈ।" ਉਹ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਆਪਣਾ ਕੋਟ ਚੁੱਕਿਆ, ਆਪਣੇ ਰਿਵਾਲਵਰ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ। ਮੈਂ ਕੁਰਸੀ ਚੁੱਕੀ, ਪਰ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਕ ਧਨੁਸ਼, ਇੱਕ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਅਤੇ ਇੱਕ ਝਪਕਦੇ ਹੋਏ, ਮਿਲਵਰਟਨ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਪਲਾਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਗੱਡੀ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਸਲੈਮ ਅਤੇ ਪਹੀਆਂ ਦੀ ਖੜਕਦੀ ਸੁਣੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਚਲਾ ਗਿਆ।

ਹੋਮਜ਼ ਅੱਗ ਕੋਲ ਬੇਚੈਨ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਉਸਦੇ ਪੈਂਟ ਦੀਆਂ ਜੇਬਾਂ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘੇ ਦੱਬੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਉਸਦੀ ਠੋਡੀ ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ ਉੱਤੇ ਡੁੱਬੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਨਜ਼ਰ ਚਮਕਦੇ ਅੰਗਿਆਰਾਂ 'ਤੇ ਟਿਕੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਤੱਕ ਉਹ ਚੁੱਪ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਰਿਹਾ। ਫਿਰ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਲਾਲਚੀ ਨੌਜਵਾਨ ਮਜ਼ਦੂਰ, ਬੱਕਰੀ ਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਵੈਗਰ ਨਾਲ, ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਉਤਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੈਂਪ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਪਾਈਪ ਜਗਾ ਦਿੱਤੀ। "ਮੈਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗਾ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਚਾਰਲਸ

ਔਗਸਟਸ ਮਿਲਵਰਟਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੀ ਮੁਹਿੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਸ ਅਜੀਬ ਰੂਪ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਮੁਹਿੰਮ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਸੀ।

ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਹੋਮਜ਼ ਇਸ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਹਰ ਘੰਟੇ ਆਉਂਦਾ-ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ, ਪਰ ਇਸ ਟਿੱਪਣੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈਂਪਸਟੇਡ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਬਰਬਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ, ਤੂਫਾਨੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਹਵਾ ਚੀਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਖਿੜਕੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੜਕਦੀ ਸੀ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਆਖਰੀ ਮੁਹਿੰਮ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਭੇਸ ਉਤਾਰ ਕੇ ਉਹ ਅੱਗ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਦਿਲੋਂ ਹੱਸਿਆ।

"ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਕਹੇਂਗਾ, ਵਾਟਸਨ?"

"ਨਹੀਂ, ਬਿਲਕੁਲ!"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸੁਣਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਮੇਰੀ ਮੰਗਣੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।"

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ! ਮੈਂ ਵਧਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ -"

"ਮਿਲਵਰਟਨ ਦੀ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੂੰ।"

"ਸ਼ਾਬਾਸ਼, ਹੋਮਜ਼!"

"ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਵਾਟਸਨ।"

"ਯਕੀਨਨ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਚਲੇ ਗਏ ਹੋ?"

"ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਦਮ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਲੰਬਰ ਹਾਂ ਜਿਸਦਾ ਇੱਕ ਉੱਭਰਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਹੈ, ਐਸਕਾਟ, ਨਾਮ ਦਾ। ਮੈਂ ਹਰ ਸ਼ਾਮ ਉਸ ਨਾਲ ਘੁੰਮਦਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਸ਼ਾਬਾਸ਼, ਉਹ ਗੱਲਾਂ! ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਮਿਲਵਰਟਨ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਦੀ ਹਥੇਲੀ ਵਾਂਗ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ।"

"ਪਰ ਕੁੜੀ, ਹੋਮਜ਼?"

ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਏ।

"ਤੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ। ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਦਾਅ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੱਤੇ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਖੇਡਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਨਫ਼ਰਤ ਭਰਿਆ ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ, ਜੋ ਮੇਰੀ ਪਿੱਠ ਮੋੜਦੇ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਕੱਟ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਹ ਕਿੰਨੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਰਾਤ ਹੈ!"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਮੌਸਮ ਪਸੰਦ ਹੈ?"

"ਇਹ ਮੇਰੇ ਮਕਸਦ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। ਵਾਟਸਨ, ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਅੱਜ ਰਾਤ ਮਿਲਵਰਟਨ ਦੇ ਘਰ ਚੋਰੀ ਕਰਨਾ ਹੈ।"

ਮੈਨੂੰ ਸਾਹ ਚੜ੍ਹਨ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਚਮੜੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਠੰਢੀ ਹੋ ਗਈ, ਜੋ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਇਕਾਗਰ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਦੇ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਕਹੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਇੱਕ ਚਮਕ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਜੰਗਲੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇ ਹਰ ਵੇਰਵੇ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਹਰ ਸੰਭਵ ਨਤੀਜੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਸਨ - ਖੋਜ, ਫੜਨਾ, ਸਨਮਾਨਯੋਗ ਕੈਰੀਅਰ ਦਾ ਅੰਤ ਨਾ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਅਸਫਲਤਾ ਅਤੇ ਬਦਨਾਮੀ ਵਿੱਚ, ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਖੁਦ ਘਿਣਾਉਣੇ ਮਿਲਵਰਟਨ ਦੇ ਰਹਿਮ 'ਤੇ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਹੋਮਜ਼, ਸੋਚੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ," ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ।

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ, ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਊਰਜਾਵਾਨ ਅਤੇ, ਸੱਚਮੁੱਚ, ਇੰਨਾ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਰਸਤਾ ਅਪਣਾਵਾਂਗਾ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੰਭਵ ਹੁੰਦਾ। ਆਓ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਵੇਖੀਏ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋਗੇ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਨੈਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਚੋਰੀ ਕਰਨਾ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਉਸਦੀ ਜੇਬ ਖੋਹਣ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ।"

ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ।

“ਹਾਂ,” ਮੈਂ ਕਿਹਾ, “ਇਹ ਨੈਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਡਾ ਉਦੇਸ਼ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਮਾਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਲੈਣੀ ਹੈ।”

"ਬਿਲਕੁਲ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨੈਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਨਿੱਜੀ ਜੋਖਮ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਯਕੀਨਨ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਦੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ?"

"ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹੀ ਗਲਤ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੋਗੇ।"

"ਖੈਰ, ਇਹ ਜੋਖਮ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਚਿੱਠੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੰਭਵ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਦਕਿਸਮਤ ਔਰਤ ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੋਈ ਵੀ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਹ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਕੱਲ੍ਹ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਨੂੰ ਚਿੱਠੀਆਂ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਇਹ ਖਲਨਾਇਕ ਉਸਦੇ ਬਚਨ ਵਾਂਗ ਹੀ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਲਿਆਏਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਕਿਸਮਤ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਆਖਰੀ ਪੱਤਾ ਖੇਡਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਵਾਟਸਨ, ਇਹ ਇਸ ਸਾਥੀ ਮਿਲਵਰਟਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਖੇਡ ਦੁਵੱਲਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਉਸ ਕੋਲ ਪਹਿਲੇ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੀ, ਪਰ ਮੇਰਾ ਸਵੈ-ਮਾਣ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸਾਖ ਇਸਨੂੰ ਅੰਤ ਤੱਕ ਲੜਨ ਲਈ ਚਿੰਤਤ ਹਨ।"

"ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"ਅਸੀਂ ਕਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੀਏ?"

"ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਆ ਰਹੇ।"

"ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾ ਰਹੇ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਨਮਾਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ - ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਤੋੜਿਆ - ਕਿ ਮੈਂ ਸਿੱਧਾ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਜਾ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿਆਂਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਾਹਸ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਦਿੰਦੇ।"

"ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ? ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਕਿ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਖੈਰ, ਮੇਰਾ ਇਰਾਦਾ ਪੱਕਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸਵੈ-ਮਾਣ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਜ਼ਤ ਵੀ।"

ਹੋਮਜ਼ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦਾ ਮੱਥੇ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਤਾੜੀ ਮਾਰੀ।

"ਖੈਰ, ਖੈਰ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ, ਇਹੀ ਹੋਵੇ। ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇਹੀ ਕਮਰਾ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇੱਕੋ ਕੋਠੜੀ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਕੇ ਖਤਮ ਕਰੀਏ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਵਾਟਸਨ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕੁਸ਼ਲ ਅਪਰਾਧੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ। ਇਹ ਉਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਮੌਕਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ!" ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਦਰਾਜ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰਾ ਛੋਟਾ ਚਮੜੇ ਦਾ ਕੇਸ ਕੱਢਿਆ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਉਸਨੇ ਕਈ ਚਮਕਦਾਰ ਯੰਤਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ। "ਇਹ ਇੱਕ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ, ਨਵੀਨਤਮ ਚੋਰੀ ਦੀ ਕਿੱਟ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿੱਕਲ-ਪਲੇਟੇਡ ਜੈਮੀ, ਹੀਰੇ-ਟਿੱਪ ਵਾਲਾ ਗਲਾਸ-ਕਟਰ, ਅਨੁਕੂਲ ਚਾਬੀਆਂ, ਅਤੇ ਹਰ ਆਧੁਨਿਕ ਸੁਧਾਰ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਸੱਭਿਅਤਾ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵੀ, ਮੇਰੀ ਹਨੇਰੀ ਲਾਲਟੈਣ ਹੈ। ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਚੁੱਪ ਜੁੱਤੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਜੋੜਾ ਹੈ?"

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਰਬੜ ਦੇ ਸੋਲੇ ਵਾਲੇ ਟੈਨਿਸ ਜੁੱਤੇ ਹਨ।"

"ਸ਼ਾਨਦਾਰ! ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਾਸਕ?"

"ਮੈਂ ਕਾਲੇ ਰੇਸ਼ਮ ਦੇ ਕੁਝ ਕੱਪੜੇ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ, ਕੁਦਰਤੀ ਮੋੜ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ, ਤੁਸੀਂ ਮਾਸਕ ਬਣਾ ਲਓ। ਅਸੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਠੰਡਾ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਵਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਸਾਢੇ ਨੌਂ ਵਜੇ ਹਨ। ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਅਸੀਂ ਚਰਚ ਰੋਅ ਤੱਕ ਗੱਡੀ ਚਲਾਵਾਂਗੇ। ਉੱਥੋਂ ਐਪਲਡੋਰ ਟਾਵਰ ਤੱਕ ਪੈਦਲ ਤੁਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਘੰਟੇ ਦਾ ਰਸਤਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੰਮ 'ਤੇ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਮਿਲਵਰਟਨ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੌਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਢੇ ਦਸ ਵਜੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕਿਸਮਤ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਦੋ ਵਜੇ ਇੱਥੇ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਲੇਡੀ ਈਵਾ ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ।"

ਮੈਂ ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਦੋ ਥੀਏਟਰ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਘਰ ਵੱਲ ਜਾ ਰਹੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇਈਏ। ਆਕਸਫੋਰਡ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਹੈਨਸਮ ਲਿਆ ਅਤੇ ਹੈਂਪਸਟੇਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਤੇ 'ਤੇ ਚਲੇ ਗਏ। ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕੈਬ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕੋਟ ਦੇ ਬਟਨ ਲਗਾ ਕੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਠੰਡਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਵਾ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਹੀਥ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਤੁਰ ਪਏ।

"ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਨਾਜ਼ੁਕ ਦੇਖਭਾਲ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਾਥੀ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਿਜੋਰੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਧਿਐਨ ਉਸਦੇ ਸੌਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਦਾ ਅਗਲਾ ਕਮਰਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਮਜ਼ਬੂਤ, ਛੋਟੇ ਆਦਮੀਆਂ ਵਾਂਗ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇੱਕ ਭਰਪੂਰ ਨੀਂਦ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਅਗਾਥਾ - ਉਹ ਮੇਰੀ ਮੰਗੇਤਰ ਹੈ - ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨੌਕਰਾਂ ਦੇ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਮਜ਼ਾਕ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਸੈਕਟਰੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹਿੱਲਦਾ। ਇਸੇ ਲਈ ਅਸੀਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਕੁੱਤੇ ਵਰਗਾ ਜਾਨਵਰ ਹੈ ਜੋ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਦੋ ਸ਼ਾਮਾਂ ਨੂੰ ਦੇਰ ਨਾਲ ਅਗਾਥਾ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਵਹਿਸ਼ੀ ਨੂੰ ਤਾਲਾ ਲਗਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਭੱਜਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲ ਸਕੇ। ਇਹ ਘਰ ਹੈ, ਇਹ ਵੱਡਾ ਆਪਣੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ। ਗੇਟ ਰਾਹੀਂ - ਹੁਣ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਸਨਮਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ। ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਪਣੇ ਮਾਸਕ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਿੜਕੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਝਲਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

ਸਾਡੇ ਕਾਲੇ ਰੇਸ਼ਮੀ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਢੱਕਣਾਂ ਨਾਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਲੰਡਨ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ, ਅਸੀਂ ਚੁੱਪ, ਉਦਾਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਚੋਰੀ-ਛਿਪੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ। ਇਸਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਟਾਈਲਾਂ ਵਾਲਾ ਵਰਾਂਡਾ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਖਿੜਕੀਆਂ ਅਤੇ ਦੋ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਸਨ।

"ਇਹ ਉਸਦਾ ਬੈੱਡਰੂਮ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਫੁਸਫੁਸਾਇਆ। "ਇਹ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਸਿੱਧਾ ਸਟੱਡੀ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਰਹੇਗਾ, ਪਰ ਇਹ ਬੰਦ ਅਤੇ ਬੰਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰੌਲਾ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਆਓ। ਇੱਕ ਗ੍ਰੀਨਹਾਊਸ ਹੈ ਜੋ ਡਰਾਇੰਗ-ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਹੈ।"

ਜਗ੍ਹਾ ਤਾਲਾਬੰਦ ਸੀ, ਪਰ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦਾ ਇੱਕ ਚੱਕਰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅੰਦਰੋਂ ਚਾਬੀ ਘੁਮਾ ਦਿੱਤੀ। ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧੀ ਬਣ ਗਏ ਸੀ। ਕੰਜ਼ਰਵੇਟਰੀ ਦੀ ਸੰਘਣੀ, ਗਰਮ ਹਵਾ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਪੌਦਿਆਂ ਦੀ ਅਮੀਰ, ਦਮ ਘੁੱਟਣ ਵਾਲੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਗਲੇ ਤੋਂ ਫੜ ਲਿਆ। ਉਸਨੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਫੜਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਝਾੜੀਆਂ ਦੇ ਕਿਨਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਪਾਰ ਲੈ ਗਿਆ ਜੋ ਸਾਡੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਨ। ਹੋਮਜ਼ ਕੋਲ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਣ ਦੀਆਂ ਕਮਾਲ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਨ, ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਅਜੇ ਵੀ ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਫੜ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਅਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੇਤੰਨ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿਗਾਰ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਫਰਨੀਚਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦੇ ਹੋਏ ਮੈਨੂੰ ਕੰਧ ਨਾਲ ਕਈ ਕੋਟ ਲਟਕਦੇ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਲੰਘੇ, ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਕੁਝ ਤੇਜ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਫੁੱਟ ਗਿਆ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਹ ਬਿੱਲੀ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੱਸ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਨਵੇਂ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗ ਬਲ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਹਵਾ ਤੰਬਾਕੂ ਦੇ ਧੂੰਏਂ ਨਾਲ ਭਾਰੀ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਸਿਰ ਦੇ ਭਾਰ ਅੰਦਰ ਆਇਆ, ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਸੀਂ ਮਿਲਵਰਟਨ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਪਰਦੇ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਦਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ।

ਇਹ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਅੱਗ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਮਰਾ ਇਸ ਨਾਲ ਰੌਸ਼ਨ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਸਵਿੱਚ ਦੀ ਚਮਕ ਦੇਖੀ, ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਚਾਲੂ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੀ,। ਫਾਇਰਪਲੇਸ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਪਰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਬਾਹਰੋਂ ਦੇਖੀ ਗਈ ਬੇਅ ਵਿੰਡੋ ਨੂੰ ਢੱਕਦਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਸੀ ਜੋ ਵਰਾਂਡੇ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਡੈਸਕ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚਮਕਦਾਰ ਲਾਲ ਚਮੜੇ ਦੀ ਇੱਕ ਮੋੜਨ ਵਾਲੀ ਕੁਰਸੀ ਸੀ। ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਅਲਮਾਰੀ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਉੱਪਰ ਐਥੀਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਗਮਰਮਰ ਦਾ ਬੁੱਤ ਸੀ। ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ, ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਅਲਮਾਰੀ ਅਤੇ ਕੰਧ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਇੱਕ ਉੱਚਾ, ਹਰਾ ਸੇਫ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਅੱਗ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਇਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਪਾਲਿਸ਼ ਕੀਤੇ ਪਿੱਤਲ ਦੇ ਨੋਬਾਂ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਚਮਕ ਰਹੀ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਫਿਰ ਉਹ ਬੈੱਡਰੂਮ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ, ਅਤੇ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸਿਰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣਦੇ ਹੋਏ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਅੰਦਰੋਂ ਕੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਆਈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਬਾਹਰੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਸਾਡੀ ਵਾਪਸੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨਾ ਸਮਝਦਾਰੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਮੇਰੀ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਬੰਦ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬੋਲਟ ਸੀ। ਮੈਂ ਹੋਮਜ਼ ਦੀ

ਬਾਂਹ ਨੂੰ ਛੂਹਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਨਕਾਬਪੋਸ਼ ਚਿਹਰਾ ਉਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਮੋੜ ਲਿਆ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਹੈਰਾਨ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਮੇਰੇ ਕੰਨ ਨਾਲ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ। ਖੈਰ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਗੁਆਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਕੀ ਮੈਂ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"

"ਹਾਂ, ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹੋ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਉਂਦੇ ਸੁਣਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਅੰਦਰੋਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਜਿਵੇਂ ਆਏ ਸੀ ਉਵੇਂ ਹੀ ਭੱਜ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜੇ ਉਹ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਦੇ ਪਰਦਿਆਂ ਪਿੱਛੇ ਲੁਕ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ?"

ਮੈਂ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਡਰ ਦੀ ਮੇਰੀ ਪਹਿਲੀ ਭਾਵਨਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਰੋਮਾਂਚਿਤ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰਾਖੇ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਇਸਦੇ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ। ਸਾਡੇ ਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਉੱਚਾ ਉਦੇਸ਼, ਇਹ ਚੇਤਨਾ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰਸੁਆਰਥ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰ ਸੀ, ਸਾਡੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦਾ ਖਲਨਾਇਕ ਕਿਰਦਾਰ, ਇਹ ਸਭ ਸਾਹਸ ਦੀ ਖੇਡ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਦੋਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਦੂਰ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਖ਼ਤਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਇਆ। ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੀ ਚਮਕ ਨਾਲ ਮੈਂ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਯੰਤਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਰਜਨ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤ, ਵਿਗਿਆਨਕ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਸੰਦ ਚੁਣਦੇ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਇੱਕ ਨਾਜ਼ੁਕ ਆਪ੍ਰੇਸ਼ਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਤਿਜੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਉਸਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸ਼ੌਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਹਰੇ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਰਾਖਸ਼, ਅਜਗਰ ਨਾਲ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਿਲੀ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਨਿਰਪੱਖ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਸਾਖ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਡਰੈਸ-ਕੋਟ ਦੇ ਕਫ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮੋੜਦੇ ਹੋਏ - ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਓਵਰਕੋਟ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ - ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਦੋ ਡ੍ਰਿਲ, ਇੱਕ ਜੈਮੀ ਅਤੇ ਕਈ ਪਿੰਜਰ ਚਾਬੀਆਂ ਰੱਖੀਆਂ। ਮੈਂ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਹਰੇਕ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਲਈ ਤਿਆਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਕੁਝ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਾਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਤੱਕ, ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇਕਾਗਰ ਊਰਜਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਇੱਕ ਔਜ਼ਾਰ ਰੱਖਿਆ, ਦੂਜਾ ਚੁੱਕਿਆ, ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮਕੈਨਿਕ ਦੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਕੋਮਲਤਾ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲਿਆ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇੱਕ ਕਲਿੱਕ ਸੁਣਿਆ, ਚੌੜਾ ਹਰਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਮੈਨੂੰ ਕਈ ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਪੈਕੇਟਾਂ ਦੀ ਝਲਕ ਮਿਲੀ, ਹਰ ਇੱਕ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ, ਸੀਲ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇੱਕ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ, ਪਰ ਟਿਮਟਿਮਾਉਂਦੀ ਅੱਗ ਦੁਆਰਾ ਪੜ੍ਹਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਹਨੇਰੀ ਲਾਲਟੈਣ ਬਾਹਰ ਕੱਢੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਸੀ, ਅਗਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲਵਰਟਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਲਾਈਟ ਚਾਲੂ ਕਰਨ ਲਈ। ਅਚਾਨਕ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਰੁਕਦੇ, ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਤਿਜੋਰੀ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਹਿਲਾਇਆ, ਆਪਣਾ ਕੋਟ ਚੁੱਕਿਆ, ਆਪਣੇ ਔਜ਼ਾਰ ਜੇਬਾਂ ਵਿੱਚ ਭਰੇ, ਅਤੇ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਪਰਦੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਭੱਜਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਉਸ ਨਾਲ ਰਲਿਆ ਤਾਂ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੇ ਤੇਜ਼ ਹੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਘਬਰਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਤੇ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ। ਦੂਰ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਿਆ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਉਲਝੀ ਹੋਈ, ਧੁੰਦਲੀ ਬੁੜਬੁੜਾਈ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆ

ਰਹੇ ਭਾਰੀ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਮਾਪੀ ਗਈ ਠੋਕਰ ਨਾਲ ਟੁੱਟ ਗਈ। ਉਹ ਕਮਰੇ ਦੇ ਬਾਹਰਲੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਰੁਕ ਗਏ। ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ। ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਲਾਈਟ ਚਾਲੂ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਝਟਕੀ ਹੋਈ। ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਸਿਗਾਰ ਦੀ ਤੇਜ਼ ਗੰਧ ਸਾਡੇ ਨਾਸਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਈ। ਫਿਰ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਗਜ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਅੱਗੇ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ, ਅੱਗੇ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਰੀ ਰਹੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਚੀਕ ਆਈ, ਅਤੇ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਤਾਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚਾਬੀ ਕਲਿੱਕ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸਰਸਰਾਹਟ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ।

ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਰਦਿਆਂ ਦੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਝਾਤੀ ਮਾਰੀ। ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਮੋਢੇ ਦੇ ਮੇਰੇ ਮੋਢੇ ਦੇ ਦਬਾਅ ਤੋਂ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਿਰੀਖਣ ਸਾਂਝੇ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਹਮਣੇ, ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਸਾਡੀ ਪਹੁੰਚ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਮਿਲਵਰਟਨ ਦੀ ਚੌੜੀ, ਗੋਲ ਪਿੱਠ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਦੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਘਰ ਦੇ ਦੂਜੇ ਵਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਿਗਰਟਨੋਸ਼ੀ ਜਾਂ ਬਿਲੀਅਰਡ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਜਿਸਦੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀਆਂ ਸਨ। ਉਸਦਾ ਚੌੜਾ, ਘਿਸਿਆ ਹੋਇਆ ਸਿਰ, ਗੰਜੇਪਨ ਦੇ ਚਮਕਦਾਰ ਪੈਚ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਾਡੀ ਨਜ਼ਰ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ। ਉਹ ਲਾਲ ਚਮੜੇ ਦੀ ਕੁਰਸੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਪਿੱਛੇ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸਦੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਫੈਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਇੱਕ ਲੰਮਾ, ਕਾਲਾ ਸਿਗਾਰ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਇੱਕ ਕੋਣ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਅਰਧ-ਫੌਜੀ ਸਮੋਕਿੰਗ ਜੈਕੇਟ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਕਲੈਰੇਟ ਰੰਗ ਦੀ। ਇੱਕ ਕਾਲੇ ਮਖਮਲੀ ਕਾਲਰ ਦੇ ਨਾਲ। ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਲੰਮਾ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਸੁਸਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਤੰਬਾਕੂ ਦੇ ਧੂੰਏਂ ਦੇ ਰਿੰਗ ਉਡਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਸ਼ਾਂਤ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਰਵੱਈਏ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵਾਅਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਮੈਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਹੋਮਜ਼ ਦਾ ਹੱਥ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਭਰੋਸਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਝਟਕਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਸਥਿਤੀ ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸਹਿਜ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਹ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ, ਕਿ ਤਿਜੋਰੀ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਅਪੂਰਣ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੰਦ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਿਲਵਰਟਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਹ ਤੈਅ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੁੰਦਾ, ਉਸਦੀ ਨਿਗਾਹ ਦੀ ਕਠੋਰਤਾ ਤੋਂ, ਕਿ ਇਸਨੇ ਉਸਦੀ ਅੱਖ ਫੜ ਲਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਵਾਂਗਾ, ਆਪਣਾ ਵੱਡਾ ਕੋਟ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿਆਂਗਾ, ਉਸਨੂੰ ਛੂਹਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰਾ ਹੋਮਜ਼ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿਆਂਗਾ। ਪਰ ਮਿਲਵਰਟਨ ਨੇ ਕਦੇ ਉੱਪਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਸਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੰਨੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਨੇ ਪਲਟਦੇ ਰਹੇ। ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਸਿਗਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ, ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵਿਕਾਸ ਹੋਇਆ ਜਿਸਨੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਚੈਨਲ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ।

ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਿਲਵਰਟਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਘੜੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਹ ਉੱਠ ਕੇ ਦੁਬਾਰਾ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਬੇਸਬਰੀ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਮੈਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ

ਇੰਨੀ ਅਜੀਬ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਵਰਾਂਡੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹਲਕੀ ਜਿਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਮੇਰੇ ਕੰਨਾਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੀ। ਮਿਲਵਰਟਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਾਗਜ਼ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਸਥਿਰ ਹੋ ਕੇ ਬੈਠ ਗਿਆ। ਆਵਾਜ਼ ਦੁਹਰਾਈ ਗਈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਠੋਕਰ ਆਈ। ਮਿਲਵਰਟਨ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ।

"ਖੈਰ," ਉਸਨੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਲਗਭਗ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਲੇਟ ਹੋ।"

ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਅਤੇ ਮਿਲਵਰਟਨ ਦੇ ਰਾਤ ਦੇ ਜਾਗਰਣ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਦੀ ਕੋਮਲ ਸਰਸਰਾਹਟ ਸੀ। ਮੈਂ ਪਰਦਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਦਰਾੜ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮਿਲਵਰਟਨ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਸਾਡੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਹਿੰਮਤ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਿਗਾਰ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਕੋਨੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਬੇਰਹਿਮ ਕੋਣ 'ਤੇ ਨਿਕਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਚਮਕ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਲੰਮੀ, ਪਤਲੀ, ਗੂੜ੍ਹੀ ਔਰਤ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪਰਦਾ, ਉਸਦੀ ਠੋਡੀ ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਚਾਦਰ ਖਿੱਚੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਸਾਹ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਰ ਇੰਚ ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਚਿੱਤਰ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਕੰਬ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਖੈਰ," ਮਿਲਵਰਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਰਾਤ ਦੀ ਚੰਗੀ ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਇਸ ਦੇ ਯੋਗ ਸਾਬਤ ਹੋਏਂਗਾ। ਤੂੰ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ ਸੀ - ਹੈਂ?"

ਔਰਤ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।

"ਖੈਰ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਜੇ ਕਾਉਂਟੇਸ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੁਣ ਉਸ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਹੈ। ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿਓ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਕੰਬ ਰਹੇ ਹੋ? ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰੋ। ਹੁਣ, ਆਓ ਕੰਮ 'ਤੇ ਉਤਰੀਏ।" ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਡੈਸਕ ਦੇ ਦਰਾਜ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਨੋਟਬੁੱਕ ਲਈ। "ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਪੰਜ ਅੱਖਰ ਹਨ ਜੋ ਕਾਉਂਟੇਸ ਡੀ'ਐਲਬਰਟ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਅੱਖਰਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਬੇਸ਼ੱਕ। ਜੇ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਚੰਗੇ ਨਮੂਨੇ ਹਨ - ਮਹਾਨ ਸਵਰਗ, ਕੀ ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੋ?"

ਔਰਤ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕੁਝ ਕਹੇ ਆਪਣਾ ਪਰਦਾ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਠੋਡੀ ਤੋਂ ਚਾਦਰ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਕਾਲਾ, ਸੁੰਦਰ, ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰਾ ਚਿਹਰਾ ਸੀ ਜੋ ਮਿਲਵਰਟਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ - ਇੱਕ ਵਕਰ ਨੱਕ ਵਾਲਾ ਚਿਹਰਾ, ਮਜ਼ਬੂਤ, ਗੂੜ੍ਹੇ ਭਰਵੱਟੇ ਸਖ਼ਤ ਛਾਂ ਵਾਲੇ, ਚਮਕਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਿੱਧਾ, ਪਤਲਾ-ਬੁੱਲ੍ਹ ਵਾਲਾ ਮੂੰਹ ਇੱਕ ਖਤਰਨਾਕ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਵਿੱਚ ਸੈੱਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਇਹ ਮੈਂ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਔਰਤ ਜਿਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੁਸੀਂ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।"

ਮਿਲਵਰਟਨ ਹੱਸ ਪਿਆ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਡਰ ਕੰਬ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿੱਦੀ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਤੱਕ ਕਿਉਂ ਭਜਾਇਆ? ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮੱਖੀ ਨੂੰ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਵਾਂਗਾ, ਪਰ ਹਰ ਆਦਮੀ ਦਾ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ? ਮੈਂ ਕੀਮਤ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖੀ। ਤੁਸੀਂ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ।"

"ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਚਿੱਠੀਆਂ ਭੇਜੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਹ - ਹੁਣ ਤੱਕ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇਕ ਸੱਜਣ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜਿਸਦੇ ਬੂਟਾਂ ਦੇ ਤਣੇ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਬੰਨ੍ਹਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਬਹਾਦਰ ਦਿਲ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮਰ ਗਿਆ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੀ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਗੇ ਰਹਿਮ ਦੀ ਭੀਖ ਮੰਗੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਹੱਸੇ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਹੱਸਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਸਿਰਫ ਤੁਹਾਡਾ ਡਰਪੋਕ ਦਿਲ ਤੁਹਾਡੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਰੋੜਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਦਾ। ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਖਣ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਉਹ ਰਾਤ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਹਮੋ-ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਕੱਲੇ। ਖੈਰ, ਚਾਰਲਸ ਮਿਲਵਰਟਨ, ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ?"

"ਇਹ ਨਾ ਸੋਚੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਧੱਕੇਸ਼ਾਹੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਚੁੱਕਣੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨੌਕਰਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੁਦਰਤੀ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਮੰਨਾਂਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੋ, ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਚਲੇ ਜਾਓ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗਾ।"

ਔਰਤ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਤਲੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਹੀ ਘਾਤਕ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਸੀ।

"ਤੂੰ ਹੁਣ ਮੇਰੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਂਗਾ ਜਿਵੇਂ ਤੂੰ ਮੇਰੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤੂੰ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਮਰੋੜ ਨਹੀਂ ਸਕੇਂਗਾ ਜਿਵੇਂ ਤੂੰ ਮੇਰੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਨੂੰ ਮਰੋੜਿਆ ਹੈਂ। ਮੈਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜ਼ਹਿਰੀਲੀ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ। ਇਹ ਲੈ, ਤੂੰ ਸ਼ਿਕਾਰੀ - ਅਤੇ ਉਹ! - ਅਤੇ ਉਹ! - ਅਤੇ ਉਹ! - ਅਤੇ ਉਹ!"

ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਚਮਕਦਾ ਰਿਵਾਲਵਰ ਕੱਢਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਿਲਵਰਟਨ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੀ ਕਮੀਜ਼ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੋ ਫੁੱਟ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਥੁੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੈਰਲ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਸੁੰਗੜ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਖੰਘਦਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਪੰਜੇ ਮਾਰਦਾ ਹੋਇਆ। ਫਿਰ ਉਹ ਲੜਖੜਾ ਗਿਆ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੋਲੀ ਲੱਗੀ, ਅਤੇ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਲੇਟ ਗਿਆ। "ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ," ਉਹ ਚੀਕਿਆ, ਅਤੇ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਲੇਟ ਗਿਆ। ਔਰਤ ਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਅੱਡੀ ਉਸਦੇ ਉਲਟੇ ਹੋਏ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਮਾਰੀ। ਉਸਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਖਿਆ, ਪਰ ਕੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਜਾਂ ਹਰਕਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਗੜਗੜਾਹਟ ਸੁਣੀ, ਰਾਤ ਦੀ ਹਵਾ ਗਰਮ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਵਗ ਗਈ, ਅਤੇ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਚਲਾ ਗਿਆ।

ਸਾਡੀ ਕੋਈ ਵੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਕਿਸਮਤ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਚਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਔਰਤ ਨੇ ਮਿਲਵਰਟਨ ਦੇ ਸੁੰਗੜਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਗੋਲੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ, ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਹੋਮਜ਼ ਦੀ ਠੰਡੀ, ਮਜ਼ਬੂਤ ਪਕੜ ਆਪਣੀ ਗੁੱਟ 'ਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ। ਮੈਂ ਉਸ ਮਜ਼ਬੂਤ, ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੀ ਪਕੜ ਦੀ ਪੂਰੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਮਝ ਗਿਆ - ਕਿ ਇਹ ਸਾਡਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿ ਇਨਸਾਫ਼ ਨੇ ਇੱਕ ਖਲਨਾਇਕ ਨੂੰ ਪਛਾੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਕਿ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਔਰਤ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਭੱਜੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਹੋਮਜ਼, ਤੇਜ਼, ਚੁੱਪ ਕਦਮਾਂ ਨਾਲ, ਦੂਜੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਤਾਲੇ ਦੀ ਚਾਬੀ ਮੋੜ ਦਿੱਤੀ। ਉਸੇ ਪਲ ਅਸੀਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ। ਰਿਵਾਲਵਰ ਦੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਨੇ ਘਰ ਨੂੰ ਜਗਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸੰਪੂਰਨ ਠੰਢਕ ਨਾਲ ਹੋਮਜ਼ ਤਿਜੋਰੀ ਵੱਲ ਖਿਸਕ ਗਿਆ, ਆਪਣੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਬਾਹਾਂ ਚਿੱਠੀਆਂ ਦੇ ਬੰਡਲ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਡੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ। ਵਾਰ-ਵਾਰ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕੀਤਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤਿਜੋਰੀ

ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਈ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਹੈਂਡਲ ਮੋੜਿਆ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਬਾਹਰੋਂ ਮਾਰਿਆ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ। ਉਹ ਚਿੱਠੀ ਜੋ ਮਿਲਵਰਟਨ ਲਈ ਮੌਤ ਦਾ ਦੂਤ ਸੀ, ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਪਈ ਸੀ, ਸਾਰਾ ਉਸਦੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲਿਬੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਬਲਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਬਾਹਰਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਚਾਬੀ ਕੱਢੀ, ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਲੰਘਿਆ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਾਹਰੋਂ ਤਾਲਾ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ। "ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਸੀਂ ਇਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਬਾਗ਼ ਦੀ ਕੰਧ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆ ਰਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਅਲਾਰਮ ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਫੈਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ, ਵਿਸ਼ਾਲ ਘਰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਇੱਕ ਲਾਟ ਸੀ। ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਲੋਕ ਡਰਾਈਵ 'ਤੇ ਭੱਜ ਰਹੇ ਸਨ। ਸਾਰਾ ਬਾਗ਼ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਜੀਵੰਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਨੇ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼-ਹਾਲੋਆ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਵਰਾਂਡੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਏ ਅਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਡੀਆਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ। ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਛੋਟੇ ਦਰੱਖਤਾਂ ਦੇ ਬਾਗ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਤੈਰਦਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਅੱਡੀਆਂ 'ਤੇ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਹੂੰਝ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਛੇ ਫੁੱਟ ਦੀ ਕੰਧ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਸਾਡਾ ਰਸਤਾ ਰੋਕਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਵੀ ਇਹੀ ਕੀਤਾ ਮੈਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਹੱਥ ਮੇਰੇ ਗਿੱਟੇ ਨੂੰ ਫੜਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੁਡਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਘਾਹ ਨਾਲ ਭਰੇ ਇੱਕ ਕੋਪਿੰਗ ਉੱਤੇ ਦੌੜ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਕੁਝ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਭਾਰ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਪਰ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਅਸੀਂ ਹੈਂਪਸਟੇਡ ਹੀਥ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਏ। ਅਸੀਂ ਦੋ ਮੀਲ ਦੌੜ ਚੁੱਕੇ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਹੋਮਜ਼ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਰੁਕੇ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣੇ। ਸਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਸਭ ਕੁਝ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੁੱਪ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਭਜਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੀ।

ਉਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਨੁਭਵ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੋ ਮੈਂ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਨਾਸ਼ਤਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਵੇਰ ਦੀ ਪਾਈਪ ਪੀ ਰਹੇ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਦੇ ਮਿਸਟਰ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ, ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸਾਦੇ ਬੈਠਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ।

"ਸ਼ੁਭ ਸਵੇਰ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਸ਼ੁਭ ਸਵੇਰ। ਕੀ ਮੈਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣੇ ਬਹੁਤ ਵਿਅਸਤ ਹੋ?"

"ਤੁਹਾਡੀ ਗੱਲ ਸੁਣਨ ਲਈ ਇੰਨਾ ਵਿਅਸਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।"

"ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ, ਸ਼ਾਇਦ, ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਖਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕਰੋਗੇ, ਜੋ ਕਿ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਹੈਂਪਸਟੇਡ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ।"

"ਪਿਆਰੇ ਮੇਰੇ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਕੀ ਸੀ?"

"ਇੱਕ ਕਤਲ - ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਾਟਕੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਤਲ। ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿੰਨੇ ਉਤਸੁਕ ਹੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਅਹਿਸਾਨ ਸਮਝਾਂਗਾ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਐਪਲਡੋਰ ਟਾਵਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਉਤਰੋ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਲਾਹ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿਓ। ਇਹ ਕੋਈ ਆਮ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਨਜ਼ਰ ਇਸ ਮਿਸਟਰ ਮਿਲਵਰਟਨ 'ਤੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸੀ, ਅਤੇ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਉਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਖਲਨਾਇਕ ਸੀ। ਉਸ ਕੋਲ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਬਲੈਕਮੇਲਿੰਗ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਕਾਤਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾੜ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਕੋਈ ਵੀ ਕੀਮਤੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧੀ ਚੰਗੀ ਸਥਿਤੀ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਸਮਾਜਿਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਸੀ।"

"ਅਪਰਾਧੀ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਬਹੁਵਚਨ?"

"ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਸਨ। ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੰਗੇ ਹੱਥੀਂ ਫੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹਨ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਦਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਦੂਰੀ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਆਦਮੀ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਰਗਰਮ ਸੀ, ਪਰ ਦੂਜਾ ਗਾਰਡਨਰ ਦੁਆਰਾ ਫੜ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਬਚ ਨਿਕਲਿਆ। ਉਹ ਇੱਕ ਦਰਮਿਆਨੇ ਕੱਦ ਦਾ, ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਰੀਰ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ - ਚੌਰਸ ਜਬਾੜਾ, ਮੋਟੀ ਗਰਦਨ, ਮੁੱਛਾਂ, ਅੱਖਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਾਸਕ।"

"ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ," ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕਿਉਂ, ਇਹ ਵਾਟਸਨ ਦਾ ਵਰਣਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ!"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਮਜ਼ਾਕ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਵਾਟਸਨ ਦਾ ਵਰਣਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਸਾਥੀ ਮਿਲਵਰਟਨ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਲੰਡਨ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਖਤਰਨਾਕ ਆਦਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੰਨਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਅਪਰਾਧ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਛੂਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਨਿੱਜੀ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ, ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਹਮਦਰਦੀ ਪੀੜਤ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨਾਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੰਭਾਲਾਂਗਾ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਦੁਖਾਂਤ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਸਾਰੀ ਸਵੇਰ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਮੂਡ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਖਾਲੀ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਮੂਰਤ ਢੰਗ ਤੋਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਆਪਣੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ। "ਜੋਵ, ਵਾਟਸਨ, ਮੈਂ ਇਹ ਸਮਝ ਲਿਆ ਹੈ!" ਉਸਨੇ ਚੀਕਿਆ। "ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਲੈ ਜਾਓ! ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਓ!" ਉਹ ਬੇਕਰ ਸਟ੍ਰੀਟ ਅਤੇ ਆਕਸਫੋਰਡ ਸਟ੍ਰੀਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਵਧਿਆ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਲਗਭਗ ਰੀਜੈਂਟ ਸਰਕਸ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਗਏ। ਇੱਥੇ, ਖੱਬੇ ਹੱਥ, ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹਸਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਫੋਟੋਆਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਹੋਮਜ਼ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ 'ਤੇ ਟਿਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਨਜ਼ਰ ਦੇ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਕੋਰਟ ਡਰੈੱਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਾਹੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਔਰਤ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਦੇਖੀ, ਉਸਦੇ ਨੇਕ ਸਿਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਉੱਚਾ ਹੀਰਾ ਮੁਕਟ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਜ਼ੁਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਕਰਦਾਰ ਨੱਕ, ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਭਰਵੱਟੇ, ਸਿੱਧੇ ਮੂੰਹ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਹੇਠਾਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਛੋਟੀ ਠੋਡੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਮਹਾਨ ਰਈਸ ਅਤੇ ਰਾਜਨੇਤਾ ਦਾ ਸਨਮਾਨਯੋਗ ਖਿਤਾਬ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਪਤਨੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਸਾਹ ਰੁਕ ਗਿਆ। ਮੇਰੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਹੋਮਜ਼ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲੀਆਂ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਗਏ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖੀ।

ਨੱਚਣ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਸ

ਹੋਮਜ਼ ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਤੋਂ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਲੰਬੀ, ਪਤਲੀ ਪਿੱਠ ਇੱਕ ਰਸਾਇਣਕ ਭਾਂਡੇ ਉੱਤੇ ਵਕਰ ਹੋਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਬੂਦਾਰ ਉਤਪਾਦ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਡੁਬਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਜੀਬ, ਪਤਲੇ ਪੰਛੀ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਪੱਤੇ ਧੁੰਦਲੇ ਸਲੇਟੀ ਰੰਗ ਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਕਾਲੀ ਗੰਢ ਸੀ।

"ਤਾਂ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਅਚਾਨਕ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਦੱਖਣੀ ਅਫ਼ਰੀਕੀ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ?"

ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਹੋਮਜ਼ ਦੀਆਂ ਉਤਸੁਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਆਦੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੇਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਚਾਨਕ ਘੁਸਪੈਠ ਬਿਲਕੁਲ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ।

"ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਟੂਲ 'ਤੇ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਾਫ਼ ਵਾਲੀ ਟੈਸਟ-ਟਿਊਬ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਡੂੰਘੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੀ ਚਮਕ ਸੀ।

"ਹੁਣ, ਵਾਟਸਨ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋਣ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਂ ਹਾਂ।"

"ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਵਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।"

"ਕਿਉਂ?"

"ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਜ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਤੁਕਾ ਸਰਲ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗਾ।"

"ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ" - ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਟੈਸਟ-ਟਿਊਬ ਨੂੰ ਰੈਕ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਵਾਂਗ ਆਪਣੀ ਕਲਾਸ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਭਾਸ਼ਣ ਦੇਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ - "ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਬਣਾਉਣਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਪੂਰਵਗਾਮੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ। ਜੇਕਰ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੋਈ ਸਾਰੇ ਕੇਂਦਰੀ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਇੱਕ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ, ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਤੁਹਾਡੀ ਖੱਬੀ ਉਂਗਲੀ ਅਤੇ ਅੰਗੂਠੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਖੱਡ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਦੁਆਰਾ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੋਨੇ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਛੋਟੀ ਪੂੰਜੀ ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਸੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਦਿਖਦਾ।"

"ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ; ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇੱਕ ਨੇੜਲਾ ਸਬੰਧ ਦਿਖਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਧਾਰਨ ਚੇਨ ਦੇ ਗੁੰਮ ਹੋਏ ਲਿੰਕ ਹਨ: 1. ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਕਲੱਬ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਏ ਸੀ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਖੱਬੀ ਉਂਗਲੀ ਅਤੇ ਅੰਗੂਠੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਚਾਕ ਸੀ। 2. ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬਿਲੀਅਰਡ ਖੇਡਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸੰਕੇਤ ਨੂੰ ਸਥਿਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਥੇ ਚਾਕ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। 3. ਤੁਸੀਂ ਥਰਸਟਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਦੇ ਵੀ ਬਿਲੀਅਰਡ ਨਹੀਂ ਖੇਡਦੇ। 4. ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਚਾਰ ਹਫ਼ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਥਰਸਟਨ ਕੋਲ ਕੁਝ ਦੱਖਣੀ ਅਫ਼ਰੀਕੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ

ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰੋ। 5. ਤੁਹਾਡੀ ਚੈੱਕ ਬੁੱਕ ਮੇਰੇ ਦਰਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਬੀ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀ ਹੈ। 6. ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪੈਸੇ ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ।"

"ਕਿੰਨਾ ਬੇਤੁਕਾ ਸਰਲ!" ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ।

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ!" ਉਸਨੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਘਬਰਾ ਕੇ ਕਿਹਾ। "ਹਰ ਸਮੱਸਿਆ ਬਹੁਤ ਬਚਕਾਨਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਅਣਜਾਣ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ। ਦੇਖੋ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਕੀ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਦੋਸਤ ਵਾਟਸਨ।" ਉਸਨੇ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ੀਟ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਰਸਾਇਣਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ।

ਮੈਂ ਕਾਗਜ਼ ਉੱਤੇ ਲਿਖੇ ਬੇਤੁਕੇ ਚਿੱਤਰਲਿਖਣਾਂ ਵੱਲ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਕਿਉਂ, ਹੋਮਜ਼, ਇਹ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੀ ਡਰਾਇੰਗ ਹੈ," ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ।

"ਓਹ, ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ!"

"ਹੋਰ ਕੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?"

"ਇਹੀ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਰਾਈਡਿੰਗ ਥੋਰਪ ਮੈਨੋਰ, ਨਾਰਫੋਕ ਦੇ ਮਿਸਟਰ ਹਿਲਟਨ ਕਿਊਬਿਟ ਜਾਣਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕ ਹਨ। ਇਹ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਬੁਝਾਰਤ ਪਹਿਲੀ ਪੋਸਟ ਤੋਂ ਆਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬਾਅਦ ਅਗਲੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਆਉਣੀ ਸੀ। ਘੰਟੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਘੰਟੀ ਵੱਜੀ, ਵਾਟਸਨ। ਜੇ ਇਹ ਉਹ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤਾ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।"

ਪੌੜੀਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਕਦਮ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਲੰਮਾ, ਲਾਲ, ਸਾਫ਼-ਮੁੰਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੱਜਣ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਜਿਸਦੀਆਂ ਸਾਫ਼ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਫੁੱਲਦਾਰ ਗੱਲ੍ਹਾਂ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ ਦੀ ਧੁੰਦ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਜੀਵਨ ਬਾਰੇ ਦੱਸ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਆਪਣੀ ਤੇਜ਼, ਤਾਜ਼ੀ, ਮਜ਼ਬੂਤ, ਪੂਰਬੀ ਤੱਟ ਦੀ ਹਵਾ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਹ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਬੈਠਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਨਜ਼ਰ ਉਤਸੁਕ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਵਾਲੇ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਟਿਕ ਗਈ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਜਾਂਚਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

"ਖੈਰ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਤੁਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਕੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ?" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਈਰ ਰਹੱਸਾਂ ਦਾ ਸ਼ੌਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੋਈ ਕੁਈਰ ਰਹੱਸ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਪੇਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇ।"

"ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕ ਰਚਨਾ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੋਈ ਬਚਕਾਨਾ ਮਜ਼ਾਕ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਬੇਤੁਕੇ ਛੋਟੇ ਚਿੱਤਰ ਉਸ ਕਾਗਜ਼ ਉੱਤੇ ਨੱਚਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਹ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੀ ਅਜੀਬ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਮਹੱਤਵ ਦਿੰਦੇ ਹੋ?"

"ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਪਰ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਮੌਤ ਤੱਕ ਡਰਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਦਹਿਸ਼ਤ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਤਹਿ ਤੱਕ ਛਾਂਟਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਾਗਜ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਿਆ ਕਿ ਸੂਰਜ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਇਸ ਉੱਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਮਕੇ। ਇਹ ਇੱਕ ਨੋਟਬੁੱਕ ਤੋਂ ਫਟਿਆ ਹੋਇਆ ਪੰਨਾ ਸੀ। ਨਿਸ਼ਾਨ ਪੈਨਸਿਲ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖੇ ਗਏ ਸਨ:

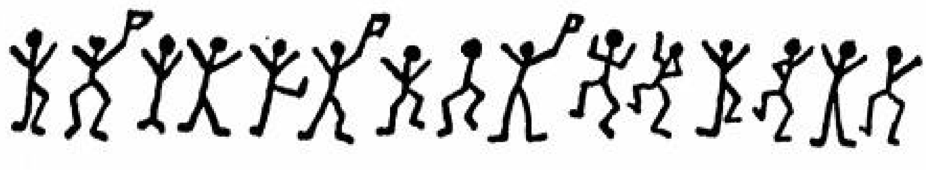

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਇਸਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਮੋੜ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਲਿਆ।

"ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਲਚਸਪ ਅਤੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਮਾਮਲਾ ਹੋਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੇਰਵੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਹਿਲਟਨ ਕਿਊਬਿਟ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਇਸ ਸਭ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹੋਵਾਂਗਾ।"

"ਮੈਂ ਬਹੁਤਾ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ," ਸਾਡੇ ਮਹਿਮਾਨ ਨੇ ਘਬਰਾਹਟ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵੱਡੇ, ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਫੜਦੇ ਅਤੇ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਪੁੱਛੋਗੇ ਜੋ ਮੈਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਮੈਂ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਮੇਰੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਂਗਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਲੋਕ ਪੰਜ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਰਾਈਡਿੰਗ ਥੋਰਪ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਾਰਫੋਕ ਕਾਉਂਟੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕੋਈ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਪਰਿਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਮੈਂ ਜੁਬਲੀ ਲਈ ਲੰਡਨ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਰਸਲ ਸਕੁਏਅਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੋਰਡਿੰਗਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਰੁਕਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਰਕਰ, ਸਾਡੇ ਪੈਰਿਸ਼ ਦਾ ਪਾਦਰੀ, ਉੱਥੇ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਅਮਰੀਕੀ ਮੁਟਿਆਰ ਸੀ - ਪੈਟ੍ਰਿਕ ਦਾ ਨਾਮ ਸੀ - ਐਲਸੀ ਪੈਟ੍ਰਿਕ। ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਦੋਸਤ ਬਣ ਗਏ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰਾ ਮਹੀਨਾ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਮੈਂ ਓਨਾ ਹੀ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਆਦਮੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰੀ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਨਾਰਫੋਕ ਇੱਕ ਵਿਆਹੇ ਜੋੜੇ ਵਜੋਂ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਪਾਗਲ ਸੋਚੋਗੇ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਕਿ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਪੁਰਾਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਅਤੀਤ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਲੋਕਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ, ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ।"

"ਉਹ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਸਿੱਧੀ ਸੀ, ਐਲਸੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਹਰ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜੇ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। 'ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਹਿਮਤ ਸੰਬੰਧ ਰਹੇ ਹਨ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਬਾਰੇ ਭੁੱਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਅਤੀਤ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹਾਂਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੁਖਦਾਈ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਹਿਲਟਨ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਲਓਗੇ ਜਿਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ; ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਦੇ ਲਈ ਮੇਰੇ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਜੋ ਕੁਝ ਬੀਤਿਆ ਹੈ ਉਸ ਬਾਰੇ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣੀ ਪਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬਣ ਗਈ ਸੀ। ਜੇ ਇਹ ਹਾਲਾਤ ਬਹੁਤ ਔਖੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਨਾਰਫੋਕ ਵਾਪਸ ਜਾਓ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਇਕੱਲੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿਓ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪਾਇਆ ਸੀ।' ਸਾਡੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਹੀ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਲੈਣ ਲਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦ 'ਤੇ ਓਨੀ ਹੀ ਚੰਗੀ ਰਹੀ ਹਾਂ।

“ਖੈਰ, ਸਾਡੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਹੁਣ ਇੱਕ ਸਾਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ। ਪਰ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੂਨ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮੁਸੀਬਤ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਦੇਖੇ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਅਮਰੀਕਾ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਮਿਲਿਆ। ਮੈਂ ਅਮਰੀਕੀ ਮੋਹਰ ਦੇਖੀ। ਉਹ ਘਾਤਕ ਗੋਰੀ ਹੋ ਗਈ, ਚਿੱਠੀ ਪੜ੍ਹੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਵਾਅਦਾ ਇੱਕ ਵਾਅਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਉਸ ਪਲ ਤੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਆਸਾਨ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ। ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਡਰ ਦੀ ਝਲਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਕਰ ਰਹੀ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਬਿਹਤਰ ਕਰੇਗੀ। ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਦੋਸਤ ਸੀ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਬੋਲਦੀ ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੀ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਉਹ ਇੱਕ ਸੱਚੀ ਔਰਤ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਿਛਲੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਮੁਸੀਬਤ ਆਈ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਉਸਦੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਨੌਰਫੋਕ ਸਕੁਆਇਰ ਹਾਂ, ਪਰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚਾ ਦਰਜਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਏਗੀ ਇਸ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਦਾਗ਼ ਹੈ - ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ।

“ਖੈਰ, ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਅਜੀਬ ਹਿੱਸੇ ਵੱਲ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤਾ ਪਹਿਲਾਂ - ਇਹ ਪਿਛਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਦਾ ਮੰਗਲਵਾਰ ਸੀ - ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਈ ਬੇਤੁਕੀ ਛੋਟੀਆਂ ਨੱਚਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਮਿਲੀਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਚਾਕ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਤਬੇਲਾ ਮੁੰਡਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ। ਵੈਸੇ ਵੀ, ਉਹ ਰਾਤ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਆਏ ਸਨ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧੋਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ। ਮੇਰੇ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ, ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਆਇਆ। ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਲਈ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੱਲ੍ਹ ਸਵੇਰੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਾਗਜ਼ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਸਨਡਿਅਲ 'ਤੇ ਪਿਆ ਮਿਲਿਆ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਐਲਸੀ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗ ਪਈ। ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਉਹ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਔਰਤ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ, ਅੱਧੀ ਘਬਰਾ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਡਰ ਲੁਕਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਦੋਂ ਹੀ ਮੈਂ ਇਹ ਕਾਗਜ਼ ਲਿਖਿਆ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੇਜਿਆ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼। ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਰਨਗੇ "ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਹੱਸੇ ਹਨ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋਗੇ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਪਰ ਜੇ ਮੇਰੀ ਛੋਟੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਕੋਈ ਖ਼ਤਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਆਪਣਾ ਆਖਰੀ ਤਾਂਬਾ ਖਰਚ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ।"

ਉਹ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਜੀਵ ਸੀ, ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਆਦਮੀ - ਸਰਲ, ਸਿੱਧਾ ਅਤੇ ਕੋਮਲ, ਆਪਣੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ, ਗੰਭੀਰ ਨੀਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਚੌੜੇ, ਸੁੰਦਰ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਨਾਲ। ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਲਈ ਉਸਦਾ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਵਿੱਚ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉਸਦੀ ਕਹਾਣੀ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਚੁੱਪ ਬੈਠਾ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਸੀ।

"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ, ਮਿਸਟਰ ਕਿਊਬਿਟ," ਉਸਨੇ ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਯੋਜਨਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਅਪੀਲ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਭੇਤ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹੋ?"

ਹਿਲਟਨ ਕਿਊਬਿਟ ਨੇ ਆਪਣਾ ਵੱਡਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।

"ਵਾਅਦਾ ਤਾਂ ਵਾਅਦਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਜੇ ਐਲਸੀ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਉਹ ਦੱਸੇਗੀ। ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕਰਾਂ। ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਲਾਈਨ 'ਤੇ ਚੱਲਣ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਹਾਂ - ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ।"

"ਫਿਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਰੀ ਦਿਲੋਂ ਮਦਦ ਕਰਾਂਗਾ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਦੇਖੇ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਂਤ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਚਿਹਰਾ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

"ਨੇੜੇ ਦੇ ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਵਿੱਚ, ਹਾਂ। ਪਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕਈ ਛੋਟੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਸਥਾਨ ਹਨ। ਅਤੇ ਕਿਸਾਨ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।"

"ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਇਰੋਗਲਿਫਿਕਸ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਰਥ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇ ਇਹ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸਦੀ ਤਹਿ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਪਰ ਇਹ ਖਾਸ ਨਮੂਨਾ ਇੰਨਾ ਛੋਟਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਜੋ ਤੱਥ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਲਿਆਏ ਹਨ ਉਹ ਇੰਨੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹਨ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਜਾਂਚ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੁਝਾਅ ਦੇਵਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨਾਰਫੋਕ ਵਾਪਸ ਜਾਓ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਡੂੰਘੀ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖੋ, ਅਤੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਵੇਂ ਨੱਚਣ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸਹੀ ਕਾਪੀ ਲਓ ਜੋ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹਜ਼ਾਰ ਤਰਸ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਜਨਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਸਿਲ 'ਤੇ ਚਾਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਨਬੀਆਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਇੱਕ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਨਵੇਂ ਸਬੂਤ ਇਕੱਠੇ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਦੁਬਾਰਾ ਆਓ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਲਾਹ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀ ਹਿਲਟਨ ਕਿਊਬਿਟ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਤਾਜ਼ਾ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਰਫੋਕ ਘਰ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਾਂਗਾ।"

ਇੰਟਰਵਿਊ ਨੇ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੋਚਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨੋਟਬੁੱਕ ਵਿੱਚੋਂ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਪਰਚੀ ਕੱਢਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਲਿਖੇ ਉਤਸੁਕ ਚਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਦੇਖਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵੱਲ ਕੋਈ ਇਸ਼ਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਇੱਕ ਦੁਪਹਿਰ ਤੱਕ, ਇੱਕ ਪੰਦਰਵਾੜੇ ਬਾਅਦ। ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਇਆ।

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਹੀ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਵਾਟਸਨ।"

"ਕਿਉਂ?"

"ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਹਿਲਟਨ ਕਿਊਬਿਟ ਤੋਂ ਇੱਕ ਤਾਰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਿਲਟਨ ਕਿਊਬਿਟ ਯਾਦ ਹੈ, ਨੱਚਣ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ? ਉਹ ਇੱਕ-ਵੀਹ ਵਜੇ ਲਿਵਰਪੂਲ ਸਟਰੀਟ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਇੱਥੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਤਾਰ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਨਵੀਆਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਾਪਰੀਆਂ ਹਨ।"

ਸਾਨੂੰ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡਾ ਨੌਰਫੋਕ ਸਕੁਆਇਰ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਸਿੱਧਾ ਓਨੀ ਹੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਇਆ ਜਿੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੰਸਮ ਉਸਨੂੰ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਚਿੰਤਤ ਅਤੇ ਉਦਾਸ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਥੱਕੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲਾਈਨ ਵਾਲੇ ਮੱਥੇ ਨਾਲ।

"ਇਹ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ਼ਾਂ 'ਤੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਮਾਮਲਾ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ, ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਡੁੱਬ ਗਿਆ। "ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਬੁਰਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਣਦੇਖੇ, ਅਣਜਾਣ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰੇ ਹੋਏ ਹੋ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਹੈ, ਪਰ ਜਦੋਂ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਇੰਚ-ਇੰਚ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਓਨਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਮਾਸ ਅਤੇ ਖੂਨ ਸਹਿਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਸਦੇ ਹੇਠਾਂ ਥੱਕ ਰਹੀ ਹੈ - ਬਸ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਥੱਕ ਰਹੀ ਹੈ।"

"ਕੀ ਉਸਨੇ ਅਜੇ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਉਸਨੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਕਈ ਵਾਰ ਅਜਿਹਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਗਰੀਬ ਕੁੜੀ ਬੋਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੋਲਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ। ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਬੇਢੰਗੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਡਰਾਇਆ। ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਪੁਰਾਣੇ ਪਰਿਵਾਰ, ਕਾਉਂਟੀ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਸਾਖ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਬੇਦਾਗ਼ ਸਨਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਮਾਣ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਗੱਲ ਗੱਲ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ।"

"ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਕੁਝ ਲੱਭ ਲਿਆ ਹੈ?"

"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਗੱਲ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕਈ ਤਾਜ਼ੀਆਂ ਨੱਚਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਹਨ, ਅਤੇ, ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।"

"ਕੀ, ਉਹ ਆਦਮੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਿੱਚਦਾ ਹੈ?"

"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਕ੍ਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਦੱਸਾਂਗਾ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨੱਚਣ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਫਸਲ ਦੇਖੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਟੂਲ-ਹਾਊਸ ਦੇ ਕਾਲੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਚਾਕ ਨਾਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਹਮਣੇ ਦੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਾਅਨ ਦੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਹੀ ਕਾਪੀ ਲਈ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਥੇ ਹੈ।" ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਕਾਗਜ਼ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ। ਇੱਥੇ ਹਾਇਰੋਗਲਿਫਿਕਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਹੈ:

"ਸ਼ਾਨਦਾਰ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸ਼ਾਨਦਾਰ! ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਰਹੋ।"

"ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਾਪੀ ਲਈ, ਮੈਂ ਨਿਸ਼ਾਨ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤੇ, ਪਰ, ਦੋ ਸਵੇਰਾਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਸ਼ਿਲਾਲੇਖ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਇੱਥੇ ਹੈ":

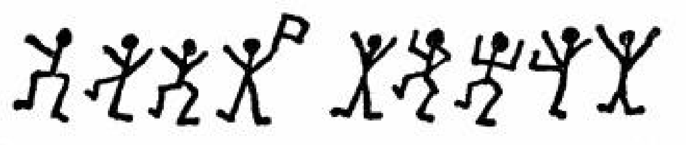

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਮਲੇ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਹੱਸ ਪਿਆ।

"ਸਾਡੀ ਸਮੱਗਰੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਇਕੱਠੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਸੁਨੇਹਾ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸੂਰਜੀ ਘੰਟੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕੰਕਰ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਇੱਥੇ ਹੈ। ਪਾਤਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਬਿਲਕੁਲ ਪਿਛਲੇ ਵਾਲੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਲੇਟਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਰਿਵਾਲਵਰ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਜੋ ਲਾਅਨ ਅਤੇ ਬਾਗ਼ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ। ਸਵੇਰੇ ਦੋ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਮੈਂ ਖਿੜਕੀ ਕੋਲ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਬਾਹਰ ਚਾਂਦਨੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਭ ਕੁਝ ਹਨੇਰਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਆਪਣੇ ਡਰੈਸਿੰਗ-ਗਾਊਨ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸੌਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਬੇਤੁਕੀ ਚਾਲਾਂ ਖੇਡਣ ਵਾਲਾ ਕੌਣ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਬੇਤੁਕਾ ਵਿਹਾਰਕ ਮਜ਼ਾਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।"

"'ਜੇ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਹਿਲਟਨ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਜਾ ਕੇ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਮੈਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

"'ਕੀ, ਇੱਕ ਵਿਹਾਰਕ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?' ਮੈਂ ਕਿਹਾ। 'ਕਿਉਂ, ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਾ ਕਾਉਂਟੀ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਹੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।'

"'ਠੀਕ ਹੈ, ਸੌਂ ਜਾਓ।' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਵੇਰੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।'

"ਅਚਾਨਕ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਬੋਲ ਰਹੀ ਸੀ, ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਚਿੱਟਾ ਚਿਹਰਾ ਚੰਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਚਿੱਟਾ ਹੁੰਦਾ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਮੇਰੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਕੱਸ ਗਿਆ। ਟੂਲ-ਹਾਊਸ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹਿੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਹਨੇਰਾ, ਰੀਂਗਦਾ ਹੋਇਆ ਚਿੱਤਰ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਕੋਨੇ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦਾ ਹੋਇਆ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਪਿਸਤੌਲ ਫੜ ਕੇ, ਮੈਂ ਭੱਜ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਮੇਰੇ ਦੁਆਲੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਫੜ ਲਿਆ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸੁੱਟਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਚਿਪਕ ਗਈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਗਿਆ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਜੀਵ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਨੱਚਣ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਉਹੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੋ ਵਾਰ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਉਸ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਨਕਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਆਦਮੀ ਦਾ ਕਿਤੇ ਵੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਸਾਰੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਭੱਜਿਆ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਸਮੇਂ ਉੱਥੇ ਰਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸਵੇਰੇ ਦੁਬਾਰਾ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਤਸਵੀਰਾਂ ਉਸ ਲਾਈਨ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਸਨ ਜੋ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵੇਖੀਆਂ ਸਨ।"

"ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਉਹ ਨਵੀਂ ਡਰਾਇੰਗ ਹੈ?"

"ਹਾਂ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਬਣਾਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਥੇ ਹੈ।"

ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪੇਪਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ। ਨਵਾਂ ਨਾਚ ਇਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੀ:

"ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ - ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਸੀ - "ਕੀ ਇਹ ਪਹਿਲੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਾਧਾ ਸੀ ਜਾਂ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ?"

"ਇਹ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਪੈਨਲ 'ਤੇ ਸੀ।"

"ਸ਼ਾਨਦਾਰ! ਇਹ ਸਾਡੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦਾਂ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਸ਼੍ਰੀ ਹਿਲਟਨ ਕਿਊਬਿਟ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਦਿਲਚਸਪ ਬਿਆਨ ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ।"

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਹਿਣ ਲਈ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਰਾਤ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਗੁੱਸੇ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਬਦਮਾਸ਼ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲ ਆ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਆਦਮੀ ਕੌਣ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਅਜੀਬ ਸੰਕੇਤਾਂ ਤੋਂ ਉਸਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਸੀ। ਪਰ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁਰ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਜੋ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸਲਾਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਝੁਕਾਅ ਆਪਣੇ ਅੱਧਾ ਦਰਜਨ ਖੇਤ ਦੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਬੰਦਾ ਦੁਬਾਰਾ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਲੁਕਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਛੱਡ ਦੇਵੇਗਾ।"

"ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੰਨੇ ਸੌਖੇ ਉਪਚਾਰਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਡੂੰਘਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ?"

"ਮੈਨੂੰ ਅੱਜ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਇਕੱਲਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਾਂਗਾ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਘਬਰਾਈ ਹੋਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਹਿੰਮਤ ਕਰਕੇ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ। ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਰੁਕ ਸਕਦੇ ਹੁੰਦੇ। ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਛੱਡ ਦਿਓਗੇ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਜਾ ਸਕਾਂਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਕੁਝ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾ ਸਕਾਂਗਾ।"

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸ਼ਾਂਤ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਢੰਗ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਡਾ ਮਹਿਮਾਨ ਸਾਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਨਹੀਂ ਗਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੇਰੇ ਲਈ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਆਸਾਨ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਸੀ। ਜਿਸ ਪਲ ਹਿਲਟਨ ਕਿਊਬਿਟ ਦੀ ਚੌੜੀ ਪਿੱਠ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਈ, ਮੇਰਾ ਸਾਥੀ ਮੇਜ਼ ਵੱਲ

ਭੱਜਿਆ, ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨੱਚਣ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀਆਂ ਵਾਲੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਸਾਰੇ ਟੁਕੜੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਅਤੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਗਣਨਾ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਦੋ ਘੰਟਿਆਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਸ਼ੀਟ ਨੂੰ ਅੰਕੜਿਆਂ ਅਤੇ ਅੱਖਰਾਂ ਨਾਲ ਢੱਕਦਾ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੀਨ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੇਰੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਤਰੱਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੀਟੀਆਂ ਵਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਗਾਉਂਦਾ ਸੀ; ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਖੁਜਲੀ ਭਰਵੱਟੇ ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਅੱਖ ਨਾਲ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਬੈਠਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਚੀਕ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਉਛਲਿਆ, ਅਤੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਰਗੜਦੇ ਹੋਏ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਤੁਰਿਆ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਕੇਬਲ ਫਾਰਮ 'ਤੇ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਲਿਖਿਆ। "ਜੇਕਰ ਇਸਦਾ ਮੇਰਾ ਜਵਾਬ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਿੱਚ ਜੋੜਨ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਕੇਸ ਹੋਵੇਗਾ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਨਾਰਫੋਕ ਜਾ ਸਕਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਰਾਜ਼ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪੱਕੀ ਖ਼ਬਰ ਦੇ ਸਕਾਂਗੇ।"

ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਖੁਲਾਸੇ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਉਸਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਵੇ।

ਪਰ ਉਸ ਤਾਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਦੋ ਦਿਨ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਲੰਘੇ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਘੰਟੀ ਦੀ ਹਰ ਘੰਟੀ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਕੰਨ ਖੜ੍ਹੇ ਕੀਤੇ। ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਹਿਲਟਨ ਕਿਊਬਿਟ ਤੋਂ ਇੱਕ ਚਿੱਠੀ ਆਈ। ਸਭ ਕੁਝ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤ ਸੀ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਉਸ ਸਵੇਰੇ ਸੂਰਜੀ ਘੰਟੀ ਦੇ ਚੌਂਕੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਸ਼ਿਲਾਲੇਖ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

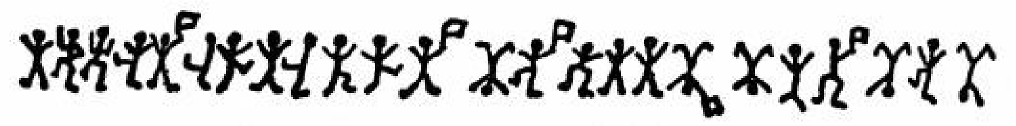

ਹੋਮਜ਼ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਇਸ ਅਜੀਬ ਫ੍ਰੀਜ਼ ਉੱਤੇ ਝੁਕਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਚਾਨਕ ਹੈਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਚਿੰਤਾ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਦੂਰ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਅੱਜ ਰਾਤ ਨੌਰਥ ਵਾਲਸ਼ਮ ਲਈ ਕੋਈ ਰੇਲਗੱਡੀ ਹੈ?"

ਮੈਂ ਟਾਈਮ ਟੇਬਲ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ। ਆਖਰੀ ਵਾਲਾ ਹੁਣੇ ਹੀ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਨਾਸ਼ਤਾ ਕਰਾਂਗੇ ਅਤੇ ਸਵੇਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖਾਵਾਂਗੇ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸਾਡੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਆਹ! ਇੱਥੇ ਸਾਡਾ ਉਮੀਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੇਬਲਗ੍ਰਾਮ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਡਸਨ, ਇੱਕ ਜਵਾਬ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਸੁਨੇਹਾ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਹਿਲਟਨ ਕਿਊਬਿਟ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਗੁਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਕਿਵੇਂ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਇਕੱਲਾ ਅਤੇ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਜਾਲ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਸਧਾਰਨ ਨੌਰਫੋਕ ਸਕੁਆਇਰ ਫਸਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।"

ਇਸ ਲਈ, ਸੱਚਮੁੱਚ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਬਚਕਾਨਾ ਅਤੇ ਅਜੀਬ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਸ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਦਹਿਸ਼ਤ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਕਾਸ਼ ਮੇਰੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਚਮਕਦਾਰ ਅੰਤ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਇਹ ਤੱਥ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਸੰਕਟ ਦੀ ਅਜੀਬ ਲੜੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਰਾਈਡਿੰਗ ਥੋਰਪ ਮਨੋਰ ਨੂੰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਅਤੇ ਚੌੜਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘਰੇਲੂ ਸ਼ਬਦ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ।

ਅਸੀਂ ਉੱਤਰੀ ਵਾਲਸ਼ਮ ਤੋਂ ਉਤਰੇ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਆਪਣੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦਾ ਨਾਮ ਦੱਸਿਆ, ਜਦੋਂ ਸਟੇਸ਼ਨਮਾਸਟਰ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਇਆ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਲੰਡਨ ਤੋਂ ਆਏ ਜਾਸੂਸ ਹੋ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੀ ਇੱਕ ਝਲਕ ਛਲਕ ਪਈ।

"ਤੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਸੋਚਦਾ ਹੈਂ?"

"ਕਿਉਂਕਿ ਨੌਰਵਿਚ ਤੋਂ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮਾਰਟਿਨ ਹੁਣੇ ਹੀ ਉੱਥੋਂ ਲੰਘਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਰਜਨ ਹੋ। ਉਹ ਮਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਜਾਂ ਆਖਰੀ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਉਸਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਫਾਂਸੀ ਲਈ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ।"

ਹੋਮਜ਼ ਦਾ ਮੱਥੇ ਚਿੰਤਾ ਨਾਲ ਕਾਲਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਅਸੀਂ ਰਾਈਡਿੰਗ ਥੋਰਪ ਮੈਨੋਰ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਕੀ ਬੀਤਿਆ ਹੈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ।"

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਕੰਮ ਹੈ," ਸਟੇਸ਼ਨਮਾਸਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹਿਲਟਨ ਕਿਊਬਿਟ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਲਈ - ਇਸ ਲਈ ਨੌਕਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੋਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਿਆਰੇ, ਪਿਆਰੇ, ਨੌਰਫੋਕ ਕਾਉਂਟੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਨਮਾਨਿਤ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ।"

ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਹੋਮਜ਼ ਇੱਕ ਗੱਡੀ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ, ਅਤੇ ਸੱਤ ਮੀਲ ਦੇ ਲੰਬੇ ਸਫ਼ਰ ਦੌਰਾਨ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਉਹ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਸਾਡੀ ਸਾਰੀ ਯਾਤਰਾ ਦੌਰਾਨ ਬੇਚੈਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਵੇਰ ਦੇ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਉਸਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੇ ਡਰਾਂ ਦੇ ਇਸ ਅਚਾਨਕ ਅਹਿਸਾਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਉਦਾਸੀ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਝੁਕ ਗਿਆ, ਉਦਾਸ ਅਟਕਲਾਂ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਵੀ ਸਾਡੇ ਲਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਵਾਂਗ ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਪੇਂਡੂ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਹੇ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਕੁਝ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਝੌਂਪੜੀਆਂ ਅੱਜ ਦੀ ਆਬਾਦੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਹਰ ਪਾਸੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਵਰਗ-ਬੰਨ੍ਹ ਵਾਲੇ ਚਰਚ ਸਮਤਲ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਤੋਂ ਉੱਭਰ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਪੂਰਬੀ ਐਂਗਲੀਆ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸ ਰਹੇ ਸਨ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜਰਮਨ ਮਹਾਸਾਗਰ ਦਾ ਵਾਇਲੇਟ ਰਿਮ ਨੌਰਫੋਕ ਤੱਟ ਦੇ ਹਰੇ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਡਰਾਈਵਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚਾਬੁਕ ਨਾਲ ਦੋ ਪੁਰਾਣੇ ਇੱਟਾਂ ਅਤੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਗੈਬਲਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਰੁੱਖਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਝੁੰਡ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਸਨ। "ਇਹ ਥੋਰਪ ਮੈਨੋਰ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਕੇ ਬਾਹਰਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਵਧੇ, ਮੈਂ ਇਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਟੈਨਿਸ ਲਾਅਨ ਦੇ ਕੋਲ, ਕਾਲੇ ਟੂਲ-ਹਾਊਸ ਅਤੇ ਪੈਦਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲੀ ਧੁੱਪ ਵਾਲੀ ਘੰਟੀ ਦੇਖੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਬਹੁਤ ਅਜੀਬ ਸਬੰਧ ਸੀ। ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਆਦਮੀ, ਤੇਜ਼, ਸੁਚੇਤ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਮੋਮੀਆਂ ਮੁੱਛਾਂ ਵਾਲਾ, ਹੁਣੇ ਹੀ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਕੁੱਤੇ ਵਾਲੀ ਗੱਡੀ ਤੋਂ ਉਤਰਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਨੌਰਫੋਕ ਕਾਂਸਟੇਬੁਲਰੀ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮਾਰਟਿਨ ਵਜੋਂ ਕਰਵਾਈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਦਾ ਨਾਮ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ।

"ਕਿਉਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਅਪਰਾਧ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਤਿੰਨ ਵਜੇ ਹੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਿਵੇਂ ਸੁਣ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ ਹੋ?"

"ਮੈਨੂੰ ਇਸਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ।"

"ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਬੂਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਅਣਜਾਣ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਯੁਕਤ ਜੋੜਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।"

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਨੱਚਣ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਹਨ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਾਂਗਾ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੁਖਾਂਤ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਹੋਵੇ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੋਗੇ, ਜਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਪਸੰਦ ਕਰੋਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਾਂ?"

"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਕੇ ਮਾਣ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

"ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਸਬੂਤ ਸੁਣ ਕੇ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਦੇ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮਾਰਟਿਨ ਕੋਲ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੀ ਚੰਗੀ ਸਮਝ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਨੋਟ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ। ਸਥਾਨਕ ਸਰਜਨ, ਇੱਕ ਬੁੱਢਾ, ਚਿੱਟੇ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਿਲਟਨ ਕਿਊਬਿਟ ਦੇ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਹੇਠਾਂ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਗੰਭੀਰ ਸਨ, ਪਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਘਾਤਕ ਹੋਣ। ਗੋਲੀ ਉਸਦੇ ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੋਂ ਲੰਘ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਨੂੰ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਲੱਗੇਗਾ। ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਗੋਲੀ ਲੱਗੀ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਲਈ ਸੀ, ਉਹ ਕੋਈ ਵੀ ਫੈਸਲਾਕੁੰਨ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਯਕੀਨਨ ਗੋਲੀ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਤੋਂ ਛੱਡੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪਿਸਤੌਲ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਦੋ ਬੈਰਲ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਸ਼੍ਰੀ ਹਿਲਟਨ ਕਿਊਬਿਟ ਨੂੰ ਦਿਲ ਵਿੱਚੋਂ ਗੋਲੀ ਮਾਰੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰੀ ਸੀ, ਜਾਂ ਉਹ ਅਪਰਾਧੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਿਵਾਲਵਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਪਿਆ ਸੀ।

"ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਅਸੀਂ ਔਰਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਿਲਾਇਆ। ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਪਿਆ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਸੀ।"

"ਡਾਕਟਰ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਕਿੰਨੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੋ?"

"ਚਾਰ ਵਜੇ ਤੋਂ।"

"ਹੋਰ ਕੋਈ?"

"ਹਾਂ, ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਇੱਥੇ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਛੂਹਿਆ?"

"ਕੁਝ ਨਹੀਂ।"

"ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸਨੇ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ?"

"ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰਾਣੀ, ਸਾਂਡਰਸ।"

"ਕੀ ਇਹ ਉਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਅਲਾਰਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ?"

"ਉਹ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਿੰਗ, ਰਸੋਈਆ।"

"ਉਹ ਹੁਣ ਕਿੱਥੇ ਹਨ?"

"ਰਸੋਈ ਵਿੱਚ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਤੁਰੰਤ ਸੁਣ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

ਓਕ ਦੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਪੈਨਲਾਂ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਉੱਚੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਵਾਲਾ ਪੁਰਾਣਾ ਹਾਲ, ਜਾਂਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਉਸਦੀਆਂ ਬੇਰਹਿਮ ਅੱਖਾਂ ਉਸਦੇ ਉਦਾਸ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਚਮਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਉਦੇਸ਼ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇਸ ਖੋਜ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰ ਦੇਵੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੂੰ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਬਚਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਟ੍ਰਿਮ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮਾਰਟਿਨ, ਬੁੱਢਾ, ਸਲੇਟੀ ਸਿਰ ਵਾਲਾ ਪੇਂਡੂ ਡਾਕਟਰ, ਮੈਂ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਪਿੰਡ ਦਾ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲਾ ਉਸ ਅਜੀਬ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸਾ ਸੀ।

ਦੋਨਾਂ ਔਰਤਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਦੱਸੀ। ਇੱਕ ਧਮਾਕੇ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣੀ ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਜਗਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਦੂਜਾ ਧਮਾਕਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੌਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਿੰਗ ਸਾਂਡਰਸ ਕੋਲ ਭੱਜੀ ਆਈ ਸੀ। ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਪੌੜੀਆਂ ਉਤਰੀਆਂ ਸਨ। ਅਧਿਐਨ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਮੋਮਬੱਤੀ ਬਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਕਮਰੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਭਾਰ ਪਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਕੋਲ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਝੁਕੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਕੰਧ ਨਾਲ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਖਮੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦਾ ਪਾਸਾ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲਾਲ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਸਾਹ ਲਿਆ, ਪਰ ਕੁਝ ਵੀ ਕਹਿਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਸੀ। ਰਸਤਾ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਕਮਰਾ, ਧੂੰਏਂ ਅਤੇ ਪਾਊਡਰ ਦੀ ਗੰਧ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਖਿੜਕੀ ਜ਼ਰੂਰ ਬੰਦ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਦਰੋਂ ਬੰਨ੍ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਔਰਤਾਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਡਾਕਟਰ ਅਤੇ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ। ਫਿਰ, ਲਾੜੇ ਅਤੇ ਤਬੇਲੇ ਵਾਲੇ ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਖਮੀ ਮਾਲਕਣ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਦੋਵੇਂ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਪੁਸ਼ਾਕ ਵਿੱਚ ਸੀ - ਉਹ ਆਪਣੇ ਡ੍ਰੈਸਿੰਗ-ਗਾਊਨ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਨਾਈਟ-ਕੱਪੜਿਆਂ ਉੱਤੇ। ਸਟੱਡੀ

ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹਿੱਲਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਸਨ, ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਵਿਚਕਾਰ ਕਦੇ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਯੁਕਤ ਜੋੜੇ ਵਜੋਂ ਦੇਖਦੇ ਸਨ।

ਇਹ ਨੌਕਰਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਨੁਕਤੇ ਸਨ। ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮਾਰਟਿਨ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਨ ਕਿ ਹਰ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਅੰਦਰੋਂ ਬੰਦ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਘਰ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਆਇਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਪਲ ਤੋਂ ਪਾਊਡਰ ਦੀ ਗੰਧ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਮਰਿਆਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਭੱਜੇ ਸਨ। "ਮੈਂ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ। "ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਮਰੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ।"

ਅਧਿਐਨ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਕਮਰਾ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪਾਸੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਲਿਖਣ-ਮੇਜ਼ ਇੱਕ ਆਮ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ, ਜੋ ਬਾਗ ਵੱਲ ਵੇਖਦਾ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਪਹਿਲਾ ਧਿਆਨ ਬਦਕਿਸਮਤ ਸਕੁਆਇਰ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵੱਲ ਗਿਆ, ਜਿਸਦਾ ਵੱਡਾ ਫਰੇਮ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਖਰਾਬ ਪਹਿਰਾਵੇ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਜਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਗੋਲੀ ਸਾਹਮਣੇ ਤੋਂ ਉਸ 'ਤੇ ਚਲਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਅਤੇ ਦਰਦ ਰਹਿਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਡਰੈਸਿੰਗ-ਗਾਊਨ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪਾਊਡਰ-ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪੇਂਡੂ ਸਰਜਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਔਰਤ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਦਾਗ ਸਨ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਹੱਥ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦਾਗ ਨਹੀਂ ਸਨ।

"ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਸਭ ਕੁਝ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਿਟਿੰਗ ਕਾਰਤੂਸ ਦਾ ਪਾਊਡਰ ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਉੱਡਦਾ, ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਛੱਡੇ ਬਿਨਾਂ ਕਈ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੁਝਾਅ ਦੇਵਾਂਗਾ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਕਿਊਬਿਟ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਹੁਣ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਡਾਕਟਰ, ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਗੋਲੀ ਨਹੀਂ ਕੱਢੀ ਜਿਸਨੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਕੀਤਾ ਸੀ?"

"ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਆਪ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਪਵੇਗੀ। ਪਰ ਰਿਵਾਲਵਰ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਵੀ ਚਾਰ ਕਾਰਤੂਸ ਹਨ। ਦੋ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਦੋ ਜ਼ਖ਼ਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਹਰੇਕ ਗੋਲੀ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।"

"ਤਾਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਗੋਲੀ ਦਾ ਵੀ ਹਿਸਾਬ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੋ ਇੰਨੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਲੱਗੀ ਹੈ?"

ਉਹ ਅਚਾਨਕ ਮੁੜਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਲੰਬੀ, ਪਤਲੀ ਉਂਗਲੀ ਇੱਕ ਛੇਕ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚੋਂ, ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਇੰਚ ਉੱਪਰ, ਖੋਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਜਾਰਜ ਵੱਲੋਂ!" ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਚੀਕਿਆ। "ਤੂੰ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਦੇਖਿਆ?"

"ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਸੀ।"

"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ!" ਪੇਂਡੂ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੋ, ਸਰ। ਫਿਰ ਤੀਜੀ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਤੀਜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜ਼ਰੂਰ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਕੌਣ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਭੱਜ ਸਕਦਾ ਸੀ?"

"ਇਹੀ ਉਹ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਹੱਲ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ," ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮਾਰਟਿਨ, ਜਦੋਂ ਨੌਕਰਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੇ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਊਡਰ ਦੀ ਬਦਬੂ ਆਉਂਦੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ?"

"ਹਾਂ, ਸਰ; ਪਰ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਗਿਆ।"

"ਇਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਕਮਰੇ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਘਰ ਵਿੱਚੋਂ ਪਾਊਡਰ ਦਾ ਧੂੰਆਂ ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਉੱਡ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਭਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਅਤੇ ਖਿੜਕੀ ਦੋਵੇਂ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੀ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਨ।"

"ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਸਾਬਤ ਕਰਦੇ ਹੋ?"

"ਕਿਉਂਕਿ ਮੋਮਬੱਤੀ ਬੁਝੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਪੂੰਜੀ!" ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਚੀਕਿਆ। "ਪੂੰਜੀ!"

"ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ ਦੁਖਾਂਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਖਿੜਕੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੀਜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਦੇ ਬਾਹਰ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਗੋਲੀ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਗੋਲੀ ਸੀਸ਼ੇ 'ਤੇ ਲੱਗ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ, ਯਕੀਨਨ, ਗੋਲੀ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੀ!"

"ਪਰ ਖਿੜਕੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਬੰਦ ਅਤੇ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਗਿਆ?"

"ਔਰਤ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਖਿੜਕੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਬੰਨ੍ਹਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ, ਹੈਲੋਆ! ਇਹ ਕੀ ਹੈ?"

ਇਹ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦਾ ਹੈਂਡਬੈਗ ਸੀ ਜੋ ਸਟੱਡੀ ਟੇਬਲ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ - ਮਗਰਮੱਛ ਦੀ ਚਮੜੀ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਬਣਿਆ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਹੈਂਡਬੈਗ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ। ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਵੀਹ ਪੰਜਾਹ ਪੌਂਡ ਦੇ ਨੋਟ ਸਨ, ਜੋ ਇੱਕ ਭਾਰਤੀ-ਰਬੜ ਬੈਂਡ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠੇ ਫੜੇ ਹੋਏ ਸਨ - ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ।

"ਇਸਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਵੇਗਾ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਬੈਗ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਮਾਨ ਸਮੇਤ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ। "ਹੁਣ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤੀਜੀ ਗੋਲੀ 'ਤੇ ਕੁਝ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਲੱਕੜ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਤੋਂ, ਕਮਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰੋਂ ਚਲਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਮੈਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਿੰਗ, ਰਸੋਈਏ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਿੰਗ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਧਮਾਕੇ ਨਾਲ ਜਾਗ ਗਏ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਿਹਾ, ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੂਜੀ ਗੋਲੀ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ?"

"ਖੈਰ, ਸਰ, ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਜਗਾ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਲਈ ਇਸਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣਾ ਔਖਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ ਲੱਗ ਰਹੀ ਸੀ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਹ ਲਗਭਗ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਦੋ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ?"

"ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ, ਸਰ।"

"ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮੈਟਿਨ, ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਕਮਰਾ ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਓਗੇ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਬਾਗ਼ ਕੋਲ ਕਿਹੜੇ ਨਵੇਂ ਸਬੂਤ ਹਨ।"

ਇੱਕ ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਬਿਸਤਰਾ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਤੱਕ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਵਿਅੰਗ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਏ। ਫੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਮਿੱਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਰਮ ਮਿੱਟੀ ਉੱਤੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੱਡੇ, ਮਰਦਾਨਾ ਪੈਰ ਸਨ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੰਬੇ, ਤਿੱਖੇ ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ। ਹੋਮਜ਼ ਘਾਹ ਅਤੇ ਪੱਤਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਜ਼ਖਮੀ ਪੰਛੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤੀਕਰਤਾ ਵਾਂਗ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ, ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਚੀਕ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਬੇਸ਼ਰਮ ਸਿਲੰਡਰ ਚੁੱਕਿਆ।

"ਮੈਂ ਵੀ ਇਹੀ ਸੋਚਿਆ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਰਿਵਾਲਵਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਜੈਕਟਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਤੀਜਾ ਕਾਰਤੂਸ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮਾਰਟਿਨ, ਕਿ ਸਾਡਾ ਕੇਸ ਲਗਭਗ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਹੋਮਜ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪ੍ਰਗਤੀ 'ਤੇ ਕੰਟਰੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਤੀਬਰ ਹੈਰਾਨੀ ਝਲਕ ਰਹੀ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੁਝ ਸੁਭਾਅ ਦਿਖਾਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਉਹ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਹੋਮਜ਼ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ।

"ਤੈਨੂੰ ਕਿਸ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕਰਾਂਗਾ। ਇਸ ਸਮੱਸਿਆ ਵਿੱਚ ਕਈ ਨੁਕਤੇ ਹਨ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ। ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਦੂਰ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।"

"ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਆਦਮੀ ਮਿਲ ਜਾਵੇ।"

"ਮੈਨੂੰ ਰਹੱਸ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲੰਬੇ ਅਤੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਧਾਗੇ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਔਰਤ ਕਦੇ ਵੀ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਵੇ, ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਵੀ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਨਿਆਂ ਹੋਵੇ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਵਿੱਚ 'ਐਲਰੀਜ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਕੋਈ ਸਰਾਂ ਹੈ?"

ਨੌਕਰਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਤਬੇਲੇ ਵਾਲੇ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾਉਂਦਿਆਂ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਪੂਰਬੀ ਰਸਟਨ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮੀਲ ਦੂਰ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ।

"ਕੀ ਇਹ ਇਕੱਲਾ ਖੇਤ ਹੈ?"

"ਬਹੁਤ ਇਕੱਲਾ, ਸਰ।"

"ਸ਼ਾਇਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਰਾਤ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਵਾਪਰੀ ਸਾਰੀ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ?"

"ਸ਼ਾਇਦ ਨਹੀਂ, ਜਨਾਬ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸੋਚਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਆ ਗਈ।

"ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਕਾਠੀ ਪਾਓ, ਮੇਰੇ ਮੁੰਡੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਐਲਰੀਜ ਦੇ ਫਾਰਮ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨੋਟ ਲੈ ਜਾਓ।"

ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਨੱਚਣ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਰਚੀਆਂ ਕੱਢੀਆਂ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖ ਕੇ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸਟੱਡੀ-ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਦਾਇਤਾਂ ਸਨ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਖਾਸ

ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਨਾ ਦੇਣ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਨੋਟ ਦਾ ਬਾਹਰਲਾ ਹਿੱਸਾ ਦੇਖਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਬੇਤਰਤੀਬ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਬੋਧਿਤ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਆਮ ਸਟੀਕ ਹੱਥ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਸੀ। ਇਹ ਸ਼੍ਰੀ ਆਬੇ ਸਲੇਨੀ, ਐਲਰਿਜ ਫਾਰਮ, ਈਸਟ ਰਸਟਨ, ਨਾਰਫੋਕ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, "ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਐਸਕਾਰਟ ਲਈ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਚੰਗਾ ਕਰੋਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਮੇਰੀਆਂ ਗਣਨਾਵਾਂ ਸਹੀ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕਾਉਂਟੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਭੇਜਣਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨੋਟ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਮੁੰਡਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਤੁਹਾਡਾ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਅੱਗੇ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸ਼ਹਿਰ ਲਈ ਦੁਪਹਿਰ ਦੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਲੈਣਾ ਚੰਗਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲਾ ਰਸਾਇਣਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਂਚ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ।"

ਜਦੋਂ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਨੋਟ ਦੇ ਕੇ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਨੌਕਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵੀ ਮਹਿਮਾਨ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਿਲਟਨ ਕਿਊਬਿਟ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਫ਼ੋਨ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਹਾਲਤ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਡਰਾਇੰਗ-ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੁਕਤਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਡਰਾਇੰਗ-ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਇਸ ਟਿੱਪਣੀ ਨਾਲ ਲੈ ਗਿਆ ਕਿ ਕੰਮ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਹੱਥੋਂ ਨਿਕਲ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਸਮਾਂ ਦੂਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਕਿ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੀ ਸਟੋਰ ਹੈ। ਡਾਕਟਰ ਆਪਣੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਕੋਲ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੀ ਰਹਿ ਗਏ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਨੂੰ ਦਿਲਚਸਪ ਅਤੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਿਤਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਮੇਜ਼ ਵੱਲ ਖਿੱਚੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਫੈਲਾਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਨੱਚਣ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਦਰਜ ਸਨ। "ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ, ਦੋਸਤ ਵਾਟਸਨ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕੁਦਰਤੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿਣ ਦੇਣ ਲਈ ਹਰ ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਦਾ ਰਿਣੀ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਪੂਰੀ ਘਟਨਾ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪਿਛਲੀਆਂ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਿਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਦਿਲਚਸਪ ਹਾਲਾਤ ਜੋ ਮਿਸਟਰ ਹਿਲਟਨ ਕਿਊਬਿਟ ਨੇ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਸਨ।" ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। "ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਵਿਲੱਖਣ ਰਚਨਾਵਾਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਮੁਸਕਰਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਭਿਆਨਕ ਤ੍ਰਾਸਦੀ ਦੇ ਪੂਰਵਗਾਮੀ ਸਾਬਤ ਨਾ ਕਰਦੇ। ਮੈਂ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੁਪਤ ਲਿਖਤਾਂ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਜਾਣੂ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਖੁਦ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਮੋਨੋਗ੍ਰਾਫ ਦਾ ਲੇਖਕ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸੌ ਸੱਠ ਵੱਖਰੇ ਸਿਫਰਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵਾਂ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਛੁਪਾਉਣਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪਾਤਰ ਇੱਕ ਸੁਨੇਹਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਦੇਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਬੇਤਰਤੀਬ ਸਕੈਚ ਹਨ।"

"ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਪਛਾਣ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਚਿੰਨ੍ਹ ਅੱਖਰਾਂ ਲਈ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਗੁਪਤ ਲਿਖਤਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਹੱਲ ਕਾਫ਼ੀ ਆਸਾਨ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ

ਗਿਆ ਪਹਿਲਾ ਸੁਨੇਹਾ ਇੰਨਾ ਛੋਟਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੁਝ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ ਕਿ ਚਿੰਨ੍ਹ E ਲਈ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, E ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਰਣਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਆਮ ਅੱਖਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੰਨੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਵਾਕ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਅਕਸਰ ਲੱਭਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਸੁਨੇਹੇ ਵਿੱਚ ਪੰਦਰਾਂ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਚਾਰ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ E ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੈੱਟ ਕਰਨਾ ਵਾਜਬ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਚਿੱਤਰ ਇੱਕ ਝੰਡਾ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਇਹ ਸੰਭਾਵਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਝੰਡੇ ਵੰਡੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਸ ਤੋਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਾਕ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪਰਿਕਲਪਨਾ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ E ਨੂੰ 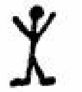 ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਪਰ ਹੁਣ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੀ ਅਸਲ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆ ਗਈ। E ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅੱਖਰਾਂ ਦਾ ਕ੍ਰਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਜੋ ਔਸਤਨ ਇੱਕ ਛਪੀ ਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਵਾਕ ਵਿੱਚ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, T, A, O, I, N, S, H, R, D, ਅਤੇ L ਉਹ ਸੰਖਿਆਤਮਕ ਕ੍ਰਮ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅੱਖਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ; ਪਰ T, A, O, ਅਤੇ I ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਸੁਮੇਲ ਨੂੰ ਅਜ਼ਮਾਉਣਾ ਇੱਕ ਬੇਅੰਤ ਕੰਮ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਆ ਜਾਂਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਨਵੀਂ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ। ਸ੍ਰੀ ਹਿਲਟਨ ਕਿਊਬਿਟ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਦੂਜੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੋ ਹੋਰ ਛੋਟੇ ਵਾਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੁਨੇਹਾ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ, ਜੋ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ - ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਝੰਡਾ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਹੋਣ ਲਈ। ਇੱਥੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹਨ। ਹੁਣ, ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੋ E ਨੂੰ ਪੰਜ ਅੱਖਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਚੌਥੇ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਇਹ 'ਤੋੜ' ਜਾਂ 'ਲੀਵਰ', ਜਾਂ 'ਕਦੇ ਨਹੀਂ' ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਜੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਸੰਭਾਵਿਤ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਔਰਤ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਜਵਾਬ ਹੋਣ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਇਸਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਾਂ ਕਿ ਚਿੰਨ੍ਹ 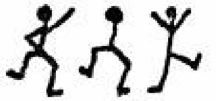 ਕ੍ਰਮਵਾਰ N, V, ਅਤੇ R ਲਈ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ।

"ਹੁਣ ਵੀ ਮੈਂ ਕਾਫ਼ੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਨੁਮਾ ਵਿਚਾਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਈ ਹੋਰ ਅੱਖਰਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਖਿਆਲ ਆਇਆ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਆਈਆਂ ਜਿਸਨੇ ਉਸ ਔਰਤ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਬੰਧ ਬਣਾਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਸੁਮੇਲ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋ E ਸਨ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਅੱਖਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਨ, 'ELSIE' ਨਾਮ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ ਮੈਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸੁਮੇਲ ਨੇ ਸੁਨੇਹੇ ਦਾ ਅੰਤ ਬਣਾਇਆ ਜੋ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ 'ਐਲਸੀ' ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਅਪੀਲ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ L, S, ਅਤੇ I ਮਿਲ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਕਿਹੜੀ ਅਪੀਲ ਹੋ

ਸਕਦੀ ਹੈ? 'ਐਲਸੀ' ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਚਾਰ ਅੱਖਰ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ E ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਯਕੀਨਨ ਸ਼ਬਦ 'COME' ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ E ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਚਾਰ ਅੱਖਰਾਂ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਕੇਸ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਕੋਲ C. O, ਅਤੇ M ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਹਿਲੇ ਸੁਨੇਹੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਇਸਨੂੰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਕੇ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਲਈ ਬਿੰਦੀਆਂ ਲਗਾ ਕੇ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਅਣਜਾਣ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਇਹ ਇਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ:

. ਐਮ . ਈਆਰਈ . . ਈ ਐਸ ਐਲ . ਐਨਈ.

"ਹੁਣ ਪਹਿਲਾ ਅੱਖਰ ਸਿਰਫ਼ A ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਲਾਭਦਾਇਕ ਖੋਜ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਸ ਛੋਟੇ ਵਾਕ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ H ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:

ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ। ਏ। ਈ। ਸਲੇਨ।

ਜਾਂ, ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨਾ:

ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ ਅਬੇ ਸਲੇਨੀ।

ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੁਣ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਪੱਤਰ ਸਨ ਕਿ ਮੈਂ ਦੂਜੇ ਸੁਨੇਹੇ ਵੱਲ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਇਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ:

ਟੂ . ਏਲਰੀ . ਆਈਐਸ

ਇੱਥੇ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਗੁੰਮ ਹੋਏ ਅੱਖਰਾਂ ਲਈ T ਅਤੇ G ਲਗਾ ਕੇ ਹੀ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਇਹ ਨਾਮ ਕਿਸੇ ਘਰ ਜਾਂ ਸਰਾਏ ਦਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਲੇਖਕ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਮੈਂ ਅਤੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮਾਰਟਿਨ ਨੇ ਪੂਰੀ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਕਿਵੇਂ ਨਤੀਜੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਸਨ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਸਾਡੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਪੂਰਾ ਕਾਬੂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕੀਤਾ, ਸਰ?" ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਹਰ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਆਬੇ ਸਲੇਨੀ ਇੱਕ ਅਮਰੀਕੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਬੇ ਇੱਕ ਅਮਰੀਕੀ ਸੰਕੁਚਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਮਰੀਕਾ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਸਾਰੀ ਮੁਸੀਬਤ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਸੋਚਣ ਦਾ ਵੀ ਹਰ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਰਾਜ਼ ਸੀ। ਔਰਤ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਤੀਤ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ, ਦੋਵੇਂ ਇਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਨਿਊਯਾਰਕ ਪੁਲਿਸ ਬਿਊਰੋ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ, ਵਿਲਸਨ ਹਾਰਗ੍ਰੀਵ ਨੂੰ ਕੇਬਲ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਨੇ ਲੰਡਨ ਅਪਰਾਧ ਬਾਰੇ ਮੇਰੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਆਬੇ ਸਲੇਨੀ ਦਾ ਨਾਮ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਉਸਦਾ ਜਵਾਬ ਹੈ: 'ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਖਤਰਨਾਕ ਬਦਮਾਸ਼।' ਉਸੇ ਸ਼ਾਮ ਜਿਸ ਦਿਨ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦਾ ਜਵਾਬ ਮਿਲਿਆ, ਹਿਲਟਨ ਕਿਊਬਿਟ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਲੇਨੀ ਦਾ ਆਖਰੀ ਸੁਨੇਹਾ ਭੇਜਿਆ। ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਪੱਤਰਾਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸਨੇ ਇਹ ਰੂਪ ਲਿਆ:

ਐਲਸੀ. ਰੀ. ਤੁਹਾਡੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਹਨ।

ਇੱਕ P ਅਤੇ ਇੱਕ D ਦੇ ਜੋੜ ਨੇ ਇੱਕ ਸੁਨੇਹਾ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਬਦਮਾਸ਼ ਮਨਾਉਣ ਤੋਂ ਧਮਕੀਆਂ ਵੱਲ ਵਧ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਦੇ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਮੇਰੇ ਗਿਆਨ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਕਿ

ਉਹ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਸਹਿਯੋਗੀ, ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਨਾਲ ਨੌਰਫੋਕ ਆਇਆ, ਪਰ, ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਸਿਰਫ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਾਪਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ।

"ਇੱਕ ਕੇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਜੁੜਨਾ ਇੱਕ ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਗਰਮਜੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਆਬੇ ਸਲੇਨੀ, ਜੋ ਕਿ ਐਲਰੀਜ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਸੱਚਮੁੱਚ ਕਾਤਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਭੱਜ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਗੰਭੀਰ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਪੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਚੈਨ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੱਦਾਂ ਪਤਾ?"

"ਉੱਡਣਾ ਆਪਣੇ ਗੁਨਾਹ ਦਾ ਇਕਬਾਲ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਫਿਰ ਆਓ ਆਪਾਂ ਉਸਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਚੱਲੀਏ।"

"ਮੈਂ ਹਰ ਪਲ ਉਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਆਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਪਰ ਉਹ ਕਿਉਂ ਆਵੇ?"

"ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁੱਛਿਆ ਹੈ।"

"ਪਰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼! ਉਹ ਕਿਉਂ ਆਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਹੈ? ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਬੇਨਤੀ ਉਸਦੇ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਜਗਾ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਭਜਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗੀ?"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅੱਖਰ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਫਰੇਮ ਕਰਨਾ ਹੈ," ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਦਰਅਸਲ, ਜੇ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਸੱਜਣ ਖੁਦ ਡਰਾਈਵ 'ਤੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ।"

ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਲੰਮਾ, ਸੁੰਦਰ, ਗੂੜ੍ਹਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਸਲੇਟੀ ਫਲੈਨਲ ਸੂਟ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਨਾਮਾ ਟੋਪੀ, ਚਮਕਦਾਰ ਕਾਲੀ ਦਾੜ੍ਹੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ, ਹਮਲਾਵਰ ਨੱਕ, ਅਤੇ ਤੁਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਸੋਟੀ ਫੈਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੜ੍ਹਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਉਸਦੀ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਘੰਟੀ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਉੱਚੀ, ਆਤਮਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਸੱਜਣੋ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਕਿਹਾ, "ਸਾਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਸੰਭਾਲ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵੇਲੇ ਹਰ ਸਾਵਧਾਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਹੱਥਕੜੀਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਪਵੇਗੀ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ। ਤੁਸੀਂ ਗੱਲ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਚੁੱਪਚਾਪ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਿਸਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਫਿਰ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਆਦਮੀ ਅੰਦਰ ਆਇਆ। ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉਸਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਪਿਸਤੌਲ ਤਾੜੀ ਮਾਰੀ, ਅਤੇ ਮਾਰਟਿਨ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਗੁੱਟਾਂ 'ਤੇ ਹੱਥਕੜੀਆਂ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਇਹ ਸਭ ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਅਤੇ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬੰਦਾ ਬੇਵੱਸ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗੇ ਕਿ ਉਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਬਲਦੀਆਂ ਕਾਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। ਫਿਰ ਉਹ ਕੌੜਾ ਹਾਸਾ ਫੈਲ ਗਿਆ।

"ਖੈਰ, ਸੱਜਣੋ, ਇਸ ਵਾਰ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਮੇਰੀ ਜਿੱਤ ਹੈ। ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਔਖੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਿਲਟਨ ਕਿਊਬਿਟ ਦੇ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਾ ਦੱਸੋ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੈ? ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਾ ਦੱਸੋ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਲ ਵਿਛਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ?"

"ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਿਲਟਨ ਕਿਊਬਿਟ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਹੈ।"

ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਦੁੱਖ ਦੀ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਚੀਕ ਮਾਰੀ, ਜੋ ਪੂਰੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਗੂੰਜ ਉੱਠੀ।

"ਤੂੰ ਪਾਗਲ ਹੈਂ!" ਉਹ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ। "ਇਹ ਉਹ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਛੋਟੀ ਐਲਸੀ ਨੂੰ ਕੌਣ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ? ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇਗੀ - ਰੱਬ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦੇਵੇ! - ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਸੁੰਦਰ ਸਿਰ ਦੇ ਵਾਲ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਛੂਹਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਜਾਓ - ਤੁਸੀਂ! ਕਹਿ ਦਿਓ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ ਹੈ!"

"ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਰੇ ਹੋਏ ਪਤੀ ਦੇ ਕੋਲ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਖਮੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਸੀ।"

ਉਹ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਡੂੰਘੀ ਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਡੁੱਬ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਬ ਲਿਆ। ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਲਈ ਉਹ ਚੁੱਪ ਰਿਹਾ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਠੰਡੇ ਸ਼ਾਂਤ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ।

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਲੁਕਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸੱਜਣੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜੇ ਮੈਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਤਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਨੂੰ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਉਸ 'ਤੇ ਹੱਕ ਸੀ। ਉਹ ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਕੌਣ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆ ਜਾਵੇ? ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਉਸ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾ ਹੱਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।"

"ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਆਦਮੀ ਮਿਲਿਆ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਗਈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਅਮਰੀਕਾ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸੱਜਣ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ। ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਧੱਕੇ ਨਾਲ ਫੜਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਦੁਖਦਾਈ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਪਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਵੇ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਉੱਡ ਸਕੇ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਡਰਦੀ ਅਤੇ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਨੇਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਮੌਤ ਲਿਆ ਕੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਕੇ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹੀ ਰਿਕਾਰਡ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਅਬੇ ਸਲੇਨੀ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੇ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੋਗੇ।"

"ਜੇਕਰ ਐਲਸੀ ਮਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਕੀ ਬਣੇਗਾ," ਅਮਰੀਕੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਇੱਕ ਹੱਥ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਹਥੇਲੀ ਵਿੱਚ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਨੋਟ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। "ਦੇਖੋ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ," ਉਸਨੇ ਚੀਕਿਆ, ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਚਮਕ ਨਾਲ, "ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਡਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ? ਜੇ ਔਰਤ ਓਨੀ ਹੀ ਦੁਖੀ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਨੋਟ ਕਿਸਨੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ?" ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ।

"ਮੈਂ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਲਿਖਿਆ ਸੀ।"

"ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਲਿਖਿਆ? ਜੁਆਇੰਟ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਨੱਚਣ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਭੇਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੋਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਲਿਖਿਆ?"

"ਜੋ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਕਾਢ ਕੱਢ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਦੂਜਾ ਖੋਜ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇੱਕ ਕੈਬ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨੌਰਵਿਚ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਆ ਰਹੀ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸਲੇਨੀ। ਪਰ, ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੱਟ ਲਈ ਕੁਝ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਿਲਟਨ ਕਿਊਬਿਟ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਕਤਲ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਮੇਰੀ ਇੱਥੇ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਗਿਆਨ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਹੈ? ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਸਦੇ ਦੁਖਦਾਈ ਅੰਤ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮੰਗਦਾ," ਅਮਰੀਕੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਦਲੀਲ ਜੋ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਹੈ ਪੂਰਨ ਨੰਗੇ ਸੱਚ।"

"ਇਹ ਮੇਰਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਵਾਂ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇਗਾ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ।

ਸਲੇਨੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਏ।

"ਮੈਂ ਇਹ ਮੌਕਾ ਦੇਵਾਂਗਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੱਜਣ ਇਹ ਸਮਝੋ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੈਂਗ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਸੱਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਐਲਸੀ ਦਾ ਪਿਤਾ ਜੁਆਇੰਟ ਦਾ ਮੁਖੀ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਚਲਾਕ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਬੁੱਢਾ ਪੈਟ੍ਰਿਕ। ਇਹ ਉਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸ ਲਿਖਤ ਦੀ ਕਾਢ ਕੱਢੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਸਕ੍ਰੌਲ ਵਾਂਗ ਲੰਘ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸਦੀ ਚਾਬੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਖੈਰ ਐਲਸੀ ਨੇ ਸਾਡੇ ਕੁਝ ਤਰੀਕੇ ਸਿੱਖੇ, ਪਰ ਉਹ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਆਪਣਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਇਮਾਨਦਾਰ ਪੈਸਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰੀ ਪਰਚੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਲੰਡਨ ਚਲੀ ਗਈ। ਉਸਦੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਮੰਗਣੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰ ਲੈਂਦੀ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪੇਸ਼ਾ ਅਪਣਾ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਉਸਦਾ ਸਲੀਬ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਮੈਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾ ਸਕਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਲਿਖਿਆ, ਪਰ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਆਇਆ, ਅਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਚਿੱਠੀਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸੁਨੇਹੇ ਉੱਥੇ ਰੱਖੇ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੀ ਸੀ।

"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਉਸ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਮੇਰਾ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਕਮਰਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਰ ਰਾਤ ਅੰਦਰ-ਬਾਹਰ ਆ-ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਇੰਨਾ ਸਿਆਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਐਲਸੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੁਨੇਹੇ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਜਵਾਬ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੇਰਾ ਗੁੱਸਾ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਕਾਬੂ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਧਮਕੀਆਂ ਦੇਣ ਲੱਗ ਪਈ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਚਿੱਠੀ ਭੇਜੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਦੂਰ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸਦੇ ਪਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਘਪਲਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਟੁੱਟ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਸਵੇਰੇ ਤਿੰਨ ਵਜੇ ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਸੌਂ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਹੇਠਾਂ ਆਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਖਿੜਕੀ ਰਾਹੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੇਗੀ, ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਜਾਵਾਂਗੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗੀ। ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਆਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਪੈਸੇ ਲੈ ਕੇ ਆਈ, ਮੈਨੂੰ ਜਾਣ ਲਈ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੇਣ ਦੀ

ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪਾਗਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਬਾਂਹ ਫੜ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਸੇ ਪਲ ਪਤੀ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਰਿਵਾਲਵਰ ਲੈ ਕੇ ਭੱਜਿਆ। ਐਲਸੀ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਆਹਮੋ-ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਅੱਡੀ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਬੰਦੂਕ ਫੜ ਲਈ। ਉਸਨੂੰ ਡਰਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਭੱਜਣ ਦੇਣ ਲਈ। ਉਸਨੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਲਗਭਗ ਉਸੇ ਪਲ ਹੀ ਭੱਜ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਮੈਂ ਬਾਗ਼ ਦੇ ਪਾਰ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਗਿਆ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਖਿੜਕੀ ਬੰਦ ਹੁੰਦੀ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਰੱਬ ਦਾ ਸੱਚ ਹੈ, ਸੱਜਣੋ, ਇਸਦਾ ਹਰ ਸ਼ਬਦ: ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਮੁੰਡਾ ਇੱਕ ਨੋਟ ਲੈ ਕੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇੱਕ ਜੈ ਵਾਂਗ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ।"

ਜਦੋਂ ਅਮਰੀਕੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਇੱਕ ਟੈਕਸੀ ਆ ਗਈ। ਦੋ ਵਰਦੀਧਾਰੀ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਅੰਦਰ ਬੈਠੇ ਸਨ। ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮਾਰਟਿਨ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੈਦੀ ਦੇ ਮੋਢੇ ਨੂੰ ਛੂਹਿਆ।

"ਸਾਡੇ ਜਾਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਕੀ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"

"ਨਹੀਂ, ਉਹ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਿਸਟਰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼। ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ, ਜੇ ਕਦੇ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕੇਸ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋਣ ਦਾ ਸੁਭਾਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਅਸੀਂ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਕੇ ਕੈਬ ਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਦੇ ਰਹੇ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜਿਆ, ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਉਸ ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਟੁਕੜੇ 'ਤੇ ਪਈ ਜੋ ਕੈਦੀ ਨੇ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਸੁੱਟਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਹ ਨੋਟ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

"ਦੇਖੋ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਨੱਚਣ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਇਹ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਲਾਈਨ ਸੀ:

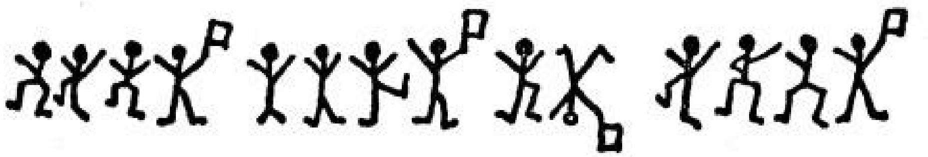

"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਕੋਡ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਮੈਂ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਇਸਦਾ ਸਿੱਧਾ ਅਰਥ ਹੈ 'ਇੱਥੇ ਤੁਰੰਤ ਆਓ'। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸੱਦਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਔਰਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤੋਂ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਅਸੀਂ ਨੱਚਣ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਕੇ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਕਸਰ ਬੁਰਾਈ ਦੇ ਏਜੰਟ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਨੋਟਬੁੱਕ ਲਈ ਕੁਝ ਅਸਾਧਾਰਨ ਦੇਣ ਦਾ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤਿੰਨ-ਚਾਲੀ ਸਾਡੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਲਈ ਬੇਕਰ ਸਟ੍ਰੀਟ ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਉਪਸੰਹਾਰ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ। ਅਮਰੀਕੀ, ਆਬੇ ਸਲੇਨੀ, ਨੂੰ ਨੌਰਵਿਚ ਵਿਖੇ ਸਰਦੀਆਂ ਦੇ ਨਿਰਣੇ 'ਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ

ਕਿ ਹਿਲਟਨ ਕਿਊਬਿਟ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਸਜ਼ਾ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਿਲਟਨ ਕਿਊਬਿਟ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੰਨਾ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਠੀਕ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਗਰੀਬਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਖਾਲੀ ਘਰ ਦਾ ਸਾਹਸ

1894 ਦੀ ਬਸੰਤ ਰੁੱਤ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਲੰਡਨ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਫੈਸ਼ਨੇਬਲ ਦੁਨੀਆ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਅਤੇ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਰੋਨਾਲਡ ਅਡੇਅਰ ਦੇ ਕਤਲ ਤੋਂ ਡਰ ਗਈ ਸੀ। ਜਨਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਜੋ ਪੁਲਿਸ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਸਨ, ਪਰ ਉਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਦਬਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਕੇਸ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਲਿਆਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਹੁਣ, ਲਗਭਗ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੁੰਮ ਹੋਈਆਂ ਕੜੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਲੜੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਚਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਪਰਾਧ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਦਿਲਚਸਪੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਅਕਲਪਿਤ ਸੀਕਵਲ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸਾਹਸੀ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਟਨਾ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਝਟਕਾ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ। ਹੁਣ ਵੀ, ਇਸ ਲੰਬੇ ਅੰਤਰਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੋਮਾਂਚਕ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਖੁਸ਼ੀ, ਹੈਰਾਨੀ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਉਸ ਅਚਾਨਕ ਹੜ੍ਹ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡੁੱਬਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਝਲਕਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਿਖਾਈ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਆਦਮੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕੰਮਾਂ ਬਾਰੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ, ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਗਿਆਨ ਸਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਣਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਆਪਣਾ ਪਹਿਲਾ ਫਰਜ਼ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਪਾਬੰਦੀ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਤੀਜੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਹੀ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਸੀ।

ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਨੇੜਤਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਜਨਤਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ, ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਲ ਲਈ ਉਸਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਕੀਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਦਾਸੀਨ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਨਾਲ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰੋਨਾਲਡ ਅਡੇਅਰ ਦੀ ਇਸ ਦੁਖਾਂਤ ਵਾਂਗ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਪੜ੍ਹੇ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਅਣਜਾਣ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕਤਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਆਇਆ, ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੈਰਲੌਕ ਹੋਮਜ਼ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਜੋ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਅਜੀਬ ਕਾਰੋਬਾਰ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨੁਕਤੇ ਸਨ ਜੋ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨਗੇ, ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਨੂੰ ਯੂਰਪ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਪਰਾਧੀ ਏਜੰਟ ਦੇ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਿਰੀਖਣ ਅਤੇ ਸੁਚੇਤ ਦਿਮਾਗ

ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਕ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਚੱਕਰ 'ਤੇ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਢੁਕਵਾਂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਦੋ ਵਾਰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਣ ਦੇ ਜੋਖਮ 'ਤੇ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਿਆਨ ਕਰਾਂਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਾਂਚ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ।

ਮਾਣਯੋਗ ਰੋਨਾਲਡ ਅਡੇਅਰ ਅਰਲ ਆਫ਼ ਮੇਨੂਥ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆਈ ਕਲੋਨੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਗਵਰਨਰ ਸੀ। ਅਡੇਅਰ ਦੀ ਮਾਂ ਮੋਤੀਆਬਿੰਦ ਦਾ ਆਪ੍ਰੇਸ਼ਨ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ, ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ ਰੋਨਾਲਡ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਧੀ ਹਿਲਡਾ 427 ਪਾਰਕ ਲੇਨ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ। ਨੌਜਵਾਨ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਸੀ - ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਖਾਸ ਬੁਰਾਈ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਮੰਗਣੀ ਕਾਰਸਟੇਅਰਜ਼ ਦੀ ਮਿਸ ਐਡੀਥ ਵੁੱਡਲੀ ਨਾਲ ਹੋਈ ਸੀ, ਪਰ ਕੁਝ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਮੰਗਣੀ ਟੁੱਟ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਸਨੇ ਇਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਡੂੰਘੀ ਭਾਵਨਾ ਛੱਡੀ ਹੋਵੇ। ਆਦਮੀ ਦੀ ਬਾਕੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇੱਕ ਤੰਗ ਅਤੇ ਰਵਾਇਤੀ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਲੰਘੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸੁਭਾਅ ਭਾਵਨਾਹੀਣ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਇਸ ਸਹਿਜ-ਸੁਭਾਅ ਵਾਲੇ ਨੌਜਵਾਨ ਕੁਲੀਨ ਉੱਤੇ ਸੀ ਕਿ ਮੌਤ 30 ਮਾਰਚ, 1894 ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਦਸ ਤੋਂ ਗਿਆਰਾਂ-ਵੀਹ ਵਜੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਈ।

ਰੋਨਾਲਡ ਅਡੇਅਰ ਨੂੰ ਤਾਸ਼ ਦਾ ਸ਼ੌਕ ਸੀ - ਲਗਾਤਾਰ ਖੇਡਣਾ, ਪਰ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਦਾਅ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਏ। ਉਹ ਬਾਲਡਵਿਨ, ਕੈਵੇਂਡਿਸ਼ ਅਤੇ ਬੈਗਾਟੇਲ ਕਾਰਡ ਕਲੱਬਾਂ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਸੀ। ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ, ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਕਲੱਬ ਵਿੱਚ ਸੀਟੀ ਦਾ ਰਬੜ ਖੇਡਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਵੀ ਖੇਡਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਖੇਡਿਆ ਸੀ - ਮਿਸਟਰ ਮਰੇ, ਸਰ ਜੌਨ ਹਾਰਡੀ, ਅਤੇ ਕਰਨਲ ਮੋਰਨ - ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਖੇਡ ਸੀਟੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਤਾਸ਼ ਦਾ ਕਾਫ਼ੀ ਬਰਾਬਰ ਡਿੱਗਾ ਸੀ। ਅਡੇਅਰ ਨੇ ਪੰਜ ਪੌਂਡ ਗੁਆਏ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ। ਉਸਦੀ ਕਿਸਮਤ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨੁਕਸਾਨ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਲਗਭਗ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਕਲੱਬ ਵਿੱਚ ਖੇਡਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਇੱਕ ਸਾਵਧਾਨ ਖਿਡਾਰੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੇਤੂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਕਿ, ਕਰਨਲ ਮੋਰਨ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ, ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਮਿਲਨਰ ਅਤੇ ਲਾਰਡ ਬਾਲਮੋਰਲ ਤੋਂ ਇੱਕ ਬੈਠਕ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਸੌ ਵੀਹ ਪੌਂਡ ਜਿੱਤੇ ਸਨ। ਇਹ ਉਸਦੇ ਹਾਲੀਆ ਇਤਿਹਾਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੈ ਜੋ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ।

ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ, ਉਹ ਕਲੱਬ ਤੋਂ ਠੀਕ ਦਸ ਵਜੇ ਵਾਪਸ ਆਇਆ। ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਭੈਣ ਇੱਕ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮ ਬਿਤਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਨੌਕਰ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੂਜੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਬੈਠਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉੱਥੇ ਅੱਗ ਬਾਲੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਧੂੰਆਂ ਨਿਕਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਸਨੇ ਖਿੜਕੀ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਲੇਡੀ ਮੇਨੂਥ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਧੀ ਦੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਗਿਆਰਾਂ-ਵੀਹ ਵਜੇ ਤੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਸ਼ੁਭ ਰਾਤਰੀ ਕਹਿਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਅੰਦਰੋਂ ਬੰਦ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਅਤੇ

ਦਸਤਕ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਿਆ। ਮਦਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ। ਬਦਕਿਸਮਤ ਨੌਜਵਾਨ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਕੋਲ ਪਿਆ ਮਿਲਿਆ। ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਇੱਕ ਫੈਲਦੀ ਹੋਈ ਰਿਵਾਲਵਰ ਦੀ ਗੋਲੀ ਨਾਲ ਭਿਆਨਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਗਾੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੋਈ ਹਥਿਆਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਦਸ ਪੌਂਡ ਦੇ ਦੋ ਨੋਟ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਵਿੱਚ ਸਤਾਰਾਂ ਪੌਂਡ ਦੇ ਦਸ ਨੋਟ ਪਏ ਸਨ, ਪੈਸੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਢੇਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਿਤ ਸਨ। ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ੀਟ ਉੱਤੇ ਕੁਝ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੁਝ ਕਲੱਬ ਦੋਸਤਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਤਾਸ਼ ਦੇ ਪੱਤਿਆਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਹਾਰਨ ਜਾਂ ਜਿੱਤ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਨੇ ਹੀ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ, ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਅੰਦਰੋਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਕਿਉਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ ਕਿ ਕਾਤਲ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਖਿੜਕੀ ਰਾਹੀਂ ਭੱਜ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬੂੰਦ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਵੀਹ ਫੁੱਟ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਿੜਿਆ ਹੋਇਆ ਕ੍ਰੋਕਸ ਦਾ ਬਿਸਤਰਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਨਾ ਤਾਂ ਫੁੱਲਾਂ ਨੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਧਰਤੀ ਨੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਦਿਖਾਇਆ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਘਾਹ ਦੀ ਤੰਗ ਪੱਟੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੀ ਜੋ ਘਰ ਨੂੰ ਸੜਕ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨੌਜਵਾਨ ਖੁਦ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੱਕ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚਿਆ? ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਸ਼ਾਨ ਛੱਡੇ ਬਿਨਾਂ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੇ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਗੋਲੀ ਹੁੰਦੀ ਜੋ ਰਿਵਾਲਵਰ ਨਾਲ ਇੰਨੀ ਘਾਤਕ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਦੁਬਾਰਾ, ਪਾਰਕ ਲੇਨ ਇੱਕ ਅਕਸਰ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਰਸਤਾ ਹੈ; ਘਰ ਦੇ ਸੌ ਗਜ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਕੈਬ ਸਟੈਂਡ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਗੋਲੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉੱਥੇ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਰਿਵਾਲਵਰ ਦੀ ਗੋਲੀ, ਜੋ ਕਿ ਖੁੰਬਾਂ ਵਾਂਗ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਰਮ-ਨੱਕ ਵਾਲੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਜ਼ਖ਼ਮ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਰੰਤ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਾਰਕ ਲੇਨ ਰਹੱਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਅਜਿਹੇ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਹੋਂਦ ਕਾਰਨ ਹੋਰ ਵੀ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਨੌਜਵਾਨ ਅਡੇਅਰ ਦਾ ਕੋਈ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਜਾਂ ਕੀਮਤੀ ਸਮਾਨ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਾਇਆ, ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਵਿਰੋਧ ਦੀ ਉਹ ਲਾਈਨ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਗਰੀਬ ਦੋਸਤ ਨੇ ਹਰ ਜਾਂਚ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਐਲਾਨਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਤਰੱਕੀ ਕੀਤੀ। ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਮੈਂ ਪਾਰਕ ਦੇ ਪਾਰ ਘੁੰਮਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਰਕ ਲੇਨ ਦੇ ਆਕਸਫੋਰਡ ਸਟਰੀਟ ਦੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਲਗਭਗ ਛੇ ਵਜੇ ਪਾਇਆ। ਫੁੱਟਪਾਥਾਂ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਲੋਫਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਨੇ, ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਘਰ ਵੱਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਦੇਖਣ ਆਇਆ ਸੀ। ਰੰਗੀਨ ਐਨਕਾਂ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਲੰਮਾ, ਪਤਲਾ ਆਦਮੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਸਾਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਾਲਾ ਜਾਸੂਸ ਹੋਣ ਦਾ ਪੱਕਾ ਸ਼ੱਕ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਹੀ ਕਿਸੇ ਸਿਧਾਂਤ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਸਰੇ ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਨ ਲਈ ਭੀੜ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ। ਮੈਂ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਉਸਦੇ ਨੇੜੇ ਗਿਆ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਮੈਨੂੰ ਬੇਤੁਕੇ ਲੱਗੇ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਫ਼ਰਤ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਮੈਂ ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ, ਵਿਗੜੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਟਕਰਾਇਆ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਈ ਕਿਤਾਬਾਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜੋ ਉਹ ਚੁੱਕ

ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ, "ਦਰੱਖਤ ਦੀ ਪੂਜਾ ਦਾ ਮੂਲ" ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਬੰਦਾ ਕੋਈ ਗਰੀਬ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪਸੰਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਸ਼ੌਕ ਵਜੋਂ, ਅਸਪਸ਼ਟ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਹਾਦਸੇ ਲਈ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਿਤਾਬਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਬਦਸਲੂਕੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਨ। ਨਫ਼ਰਤ ਦੇ ਇੱਕ ਝੰਜਟ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਅੱਡੀ 'ਤੇ ਹੱਥ ਫੇਰਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਵਕਰ ਹੋਈ ਪਿੱਠ ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਮੁੱਛਾਂ ਭੀੜ ਵਿੱਚ ਗਾਇਬ ਹੁੰਦੀਆਂ ਵੇਖੀਆਂ।

ਨੰਬਰ 427 ਪਾਰਕ ਲੇਨ ਬਾਰੇ ਮੇਰੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੇ ਉਸ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ। ਘਰ ਗਲੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਨੀਵੀਂ ਕੰਧ ਅਤੇ ਰੇਲਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪੂਰਾ ਪੰਜ ਫੁੱਟ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉੱਚਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਬਿਲਕੁਲ ਆਸਾਨ ਸੀ, ਪਰ ਖਿੜਕੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹੁੰਚਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਪਾਣੀ ਦੀ ਪਾਈਪ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਰਗਰਮ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕੇ। ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਕੇਨਸਿੰਗਟਨ ਵੱਲ ਆਪਣੇ ਕਦਮਾਂ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਹਟਾਇਆ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸੀ ਜਦੋਂ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੇ ਅੰਦਰ ਆ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਹੈਰਾਨੀ ਲਈ ਇਹ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਲਕਿ ਮੇਰਾ ਅਜੀਬ ਪੁਰਾਣਾ ਕਿਤਾਬ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਤਿੱਖਾ, ਵਿਜ਼ਨ ਵਾਲਾ ਚਿਹਰਾ ਚਿੱਟੇ ਵਾਲਾਂ ਦੇ ਫਰੇਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੀਮਤੀ ਗ੍ਰੰਥ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਦਰਜਨ, ਉਸਦੀ ਸੱਜੀ ਬਾਂਹ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਫਸੇ ਹੋਏ ਸਨ।

"ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਏ, ਸਰ," ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਅਜੀਬ, ਚੀਕਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ।

ਮੈਂ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਸੀ।

"ਖੈਰ, ਮੇਰਾ ਜ਼ਮੀਰ ਹੈ, ਸਰ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਘੁੰਮਦਾ ਆਇਆ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੋਚਿਆ, ਮੈਂ ਅੰਦਰ ਆ ਕੇ ਉਸ ਦਿਆਲੂ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਮਿਲਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਰੁੱਖਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਬਹੁਤ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੇਰੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਚੁੱਕੀਆਂ।"

"ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਾਮੂਲੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਮੈਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ?"

"ਖੈਰ, ਸਰ, ਜੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਗੁਆਂਢੀ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਰਚ ਸਟਰੀਟ ਦੇ ਕੋਨੇ 'ਤੇ ਮੇਰੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਮਿਲੇਗੀ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਸਰ। ਇੱਥੇ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਬਰਡਜ਼, ਅਤੇ ਕੈਟੂਲਸ, ਅਤੇ ਦ ਹੋਲੀ ਵਾਰ - ਇੱਕ ਸੌਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ। ਪੰਜ ਜਿਲਦਾਂ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੂਜੀ ਸ਼ੈਲਫ 'ਤੇ ਉਸ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਨੂੰ ਭਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਗੰਦਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਕੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਰ?"

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਵਾਲੀ ਕੈਬਨਿਟ ਵੱਲ ਦੇਖਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਮੁੜਿਆ, ਤਾਂ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਮੇਰੀ ਸਟੱਡੀ ਟੇਬਲ ਦੇ ਪਾਰ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦਾ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਕੁਝ ਸਕਿੰਟਾਂ ਲਈ ਉਸ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ

ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਯਕੀਨਨ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਸਲੇਟੀ ਧੁੰਦ ਘੁੰਮ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਗਈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕਾਲਰ-ਐਂਡ ਖੋਲ੍ਹੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਬ੍ਰਾਂਡੀ ਦਾ ਝਰਨਾਹਟ ਵਾਲਾ ਸੁਆਦ ਪਾਇਆ। ਹੋਮਜ਼ ਮੇਰੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਝੁਕ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਫਲਾਸਕ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੀ।

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ," ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਜ਼ਾਰ ਮੁਆਫ਼ੀ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਵੋਗੇ।"

ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬਾਹਾਂ ਤੋਂ ਫੜ ਲਿਆ।

"ਹੋਮਜ਼!" ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ। "ਕੀ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਤੁਸੀਂ ਹੋ? ਕੀ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੋ? ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਏ ਹੋ?"

"ਇੱਕ ਪਲ ਰੁਕੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਗੱਲਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ? ਮੇਰੇ ਬੇਲੋੜੇ ਨਾਟਕੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਝਟਕਾ ਲੱਗਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹਾਂ, ਪਰ ਸੱਚਮੁੱਚ, ਹੋਮਜ਼, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ 'ਤੇ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ। ਸ਼ਾਬਾਸ਼! ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ - ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤੁਸੀਂ - ਮੇਰੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਵੋਗੇ।" ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਉਸਦੀ ਬਾਂਹ ਫੜ ਲਈ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਹੇਠਾਂ ਪਤਲੀ, ਪਤਲੀ ਬਾਂਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ। "ਖੈਰ, ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਬੰਦੇ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ। ਬੈਠੋ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਖੱਡ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਵੇਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਬਾਹਰ ਆਏ।"

ਉਹ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ, ਬੇਪਰਵਾਹ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਿਗਰਟ ਜਗਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਕਿਤਾਬ ਵਪਾਰੀ ਦੇ ਬੀਜੀਲੇ ਫਰੌਕਕੋਟ ਵਿੱਚ ਸਜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਬਾਕੀ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਚਿੱਟੇ ਵਾਲਾਂ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਢੇਰ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਪੁਰਾਣੇ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਪਤਲਾ ਅਤੇ ਤਿੱਖਾ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਐਕੁਲੀਨ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਰੀ ਹੋਈ-ਚਿੱਟੀ ਰੰਗਤ ਸੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਹਾਲ ਹੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸਿਹਤਮੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਕੋਈ ਮਜ਼ਾਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕਈ ਘੰਟਿਆਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕੱਦ ਤੋਂ ਪੈਰ ਹਟਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ, ਇਹਨਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਔਖਾ ਅਤੇ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਰਾਤ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦੇਵਾਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਵੇ।"

"ਮੈਂ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਸੁਣਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਸੰਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਓਗੇ?"

"ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਸੰਦ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਸੰਦ ਹੋਵੇ।"

"ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪੁਰਾਣੇ ਦਿਨਾਂ ਵਾਂਗ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਲਈ ਸਮਾਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਖੈਰ, ਫਿਰ, ਉਸ ਖੱਡ ਬਾਰੇ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੰਭੀਰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਆਈ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਧਾਰਨ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ?"

“ਨਹੀਂ, ਵਾਟਸਨ, ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਮੇਰਾ ਨੋਟ ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸ਼ੱਕ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕਰੀਅਰ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸਵਰਗੀ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਮੋਰੀਆਰਟੀ ਦੇ ਕੁਝ ਭਿਆਨਕ ਚਿੱਤਰ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਤੰਗ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਦੇਖਿਆ। ਮੈਂ ਉਸਦੀਆਂ ਸਲੇਟੀ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਟੱਲ ਉਦੇਸ਼ ਪੜ੍ਹਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਨੋਟ ਲਿਖਣ ਦੀ ਨਿਮਰਤਾਪੂਰਵਕ ਇਜਾਜ਼ਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿਗਰਟ ਦੇ ਡੱਬੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਰਸਤੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਤੁਰ ਪਿਆ, ਮੋਰੀਆਰਟੀ ਅਜੇ ਵੀ ਮੇਰੀ ਅੱਡੀ 'ਤੇ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅੰਤ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੂਰ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਹਥਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ, ਪਰ ਉਹ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਲੰਬੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਮੇਰੇ ਦੁਆਲੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਖੇਡ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਚਿੰਤਤ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਪਤਝੜ ਦੇ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਥਿੜਕ ਗਏ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਬਾਰਿਟਸੂ, ਜਾਂ ਕੁਸ਼ਤੀ ਦੀ ਜਾਪਾਨੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਲਾਭਦਾਇਕ ਰਹੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਪਕੜ ਤੋਂ ਖਿਸਕ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਚੀਕ ਨਾਲ ਕੁਝ ਸਕਿੰਟਾਂ ਲਈ ਪਾਗਲਪਨ ਨਾਲ ਲੱਤ ਮਾਰੀ, ਅਤੇ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਪੰਜੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤੇ। ਦੋਵੇਂ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ। ਪਰ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਹ ਆਪਣਾ ਸੰਤੁਲਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਪਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਮੇਰਾ ਚਿਹਰਾ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਤੱਕ ਡਿੱਗਦਾ ਦੇਖਿਆ। ਫਿਰ ਉਹ ਇੱਕ ਚੱਟਾਨ ਨਾਲ ਟਕਰਾਇਆ, ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਛਿੱਟੇ ਮਾਰਿਆ।"

ਮੈਂ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ, ਜੋ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਿਗਰਟ ਦੇ ਫੁੰਕਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦਿੱਤੀ।

"ਪਰ ਪੱਟੜੀਆਂ!" ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ। "ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ, ਉਹ ਦੋ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ।"

"ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ। ਜਿਸ ਪਲ ਪ੍ਰੋਫ਼ੈਸਰ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਏ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕਿਸਮਤ ਨੇ ਮੇਰੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਅਸਾਧਾਰਨ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਮੌਕਾ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੋਰੀਆਰਟੀ ਇਕੱਲਾ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਸੀ। ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੇਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਵਧੇਗੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਖਤਰਨਾਕ ਆਦਮੀ ਸਨ। ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜਾ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਮਰ ਗਿਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲੈ ਲੈਣਗੇ, ਇਹ ਆਦਮੀ, ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਛੱਡ ਦੇਣਗੇ, ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਜੀਉਂਦਿਆਂ ਦੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਹਾਂ। ਦਿਮਾਗ ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਪ੍ਰੋਫ਼ੈਸਰ ਮੋਰੀਆਰਟੀ ਦੇ ਰੀਚੇਨਬਾਖ ਪਤਝੜ ਦੇ ਤਲ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੋਚ ਲਿਆ ਸੀ।"

"ਮੈਂ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਵਾਲੀ ਪੱਥਰੀਲੀ ਕੰਧ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸੁੰਦਰ ਬਿਰਤਾਂਤ ਵਿੱਚ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਤੁਸੀਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕੰਧ ਸਿੱਧੀ ਸੀ। ਇਹ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੁਝ ਛੋਟੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਟਿੱਲੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਿਨਾਰੇ ਦਾ ਕੁਝ ਸੰਕੇਤ ਸੀ। ਚੱਟਾਨ ਇੰਨੀ ਉੱਚੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਭ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਨਾ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਸੰਭਵ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਟ੍ਰੈਕ ਛੱਡੇ ਬਿਨਾਂ ਗਿੱਲੇ

ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾਉਣਾ ਵੀ ਅਸੰਭਵ ਸੀ। ਮੈਂ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਬੂਟ ਉਲਟਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਸੈੱਟਾਂ ਦੇ ਟਰੈਕਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨੇ ਜ਼ਰੂਰ ਇੱਕ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ, ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਚੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਜੋਖਮ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਸੁਹਾਵਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਵਾਟਸਨ। ਡਿੱਗਣਾ ਮੇਰੇ ਹੇਠਾਂ ਗਰਜ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਕਲਪਨਾਵਾਦੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸ਼ਬਦ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਥਾਹ ਕੁੰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਮੋਰੀਆਰਟੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਚੀਕਦੇ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਘਾਤਕ ਹੁੰਦੀ। ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਘਾਹ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲ ਆਏ ਜਾਂ ਮੇਰਾ ਪੈਰ ਗਿੱਲੇ ਟੋਇਆਂ ਵਿੱਚ ਫਿਸਲ ਗਿਆ।" ਚੱਟਾਨ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਪਰ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਸੰਘਰਸ਼ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਕਈ ਫੁੱਟ ਡੂੰਘੀ ਇੱਕ ਖੱਡ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਜੋ ਨਰਮ ਹਰੇ ਕਾਈ ਨਾਲ ਢੱਕੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਸੰਪੂਰਨ ਆਰਾਮ ਵਿੱਚ, ਅਣਦੇਖੇ ਲੇਟ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਮੈਂ ਖਿੱਚਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰੇ ਅਨੁਯਾਈ ਮੇਰੀ ਮੌਤ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਹਮਦਰਦੀ ਅਤੇ ਅਕੁਸ਼ਲ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ।

"ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਅਟੱਲ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਸਿੱਟੇ ਕੱਢ ਚੁੱਕੇ ਸੀ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋਟਲ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਕੱਲਾ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਾਹਸ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਪਰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਣਕਿਆਸੀ ਘਟਨਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਲਈ ਅਜੇ ਵੀ ਹੈਰਾਨੀਆਂ ਹਨ। ਉੱਪਰੋਂ ਡਿੱਗਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਚੱਟਾਨ, ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘਦੀ ਹੋਈ, ਰਸਤੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਗਈ, ਅਤੇ ਖੱਡ ਵਿੱਚ ਜਾ ਡਿੱਗੀ। ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਹਾਦਸਾ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ, ਉੱਪਰ ਵੇਖਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਹਨੇਰੇ ਅਸਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦਾ ਸਿਰ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੱਥਰ ਉਸੇ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਵੱਜਿਆ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਂ ਲੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਫੁੱਟ ਦੇ ਅੰਦਰ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ। ਮੋਰੀਆਰਟੀ ਇਕੱਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਸੰਘੀ - ਅਤੇ ਉਸ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਨੇ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਘੀ ਆਦਮੀ ਕਿੰਨਾ ਖਤਰਨਾਕ ਸੀ - ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਨੇ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਪਹਿਰਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਦੂਰੋਂ, ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਅਣਦੇਖੇ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਭੱਜਣ ਦਾ ਗਵਾਹ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਚੱਟਾਨ ਦੀ ਚੋਟੀ ਤੱਕ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ।" ਜਿੱਥੇ ਉਸਦਾ ਸਾਥੀ ਅਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ, ਵਾਟਸਨ। ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਚੱਟਾਨ ਦੇ ਉੱਪਰੋਂ ਉਹ ਉਦਾਸ ਚਿਹਰਾ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪੱਥਰ ਦਾ ਪੂਰਵਗਾਮੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਭੱਜਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਠੰਡੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਉੱਠਣ ਨਾਲੋਂ ਸੌ ਗੁਣਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ। ਪਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਖ਼ਤਰੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੱਥਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਿਨਾਰੇ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਲਟਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅੱਧੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਮੈਂ ਫਿਸਲ ਗਿਆ, ਪਰ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਪਾਟਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਖੂਨ ਵਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਅੱਡੀ ਫੜ ਲਈ, ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਪਹਾੜਾਂ ਤੋਂ ਦਸ ਮੀਲ ਲੰਘਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਫਲੋਰੈਂਸ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ, ਇਸ ਯਕੀਨ ਨਾਲ ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰਾ ਕੀ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਮੇਰਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸਪਾਤਰ ਸੀ - ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਮਾਈਕ੍ਰਾਫਟ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸੋਚਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਮੈਂ ਮਰ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ

ਬਿਲਕੁਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਦੁਖੀ ਅੰਤ ਬਾਰੇ ਇੰਨਾ ਯਕੀਨਨ ਬਿਰਤਾਂਤ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਹੁੰਦਾ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਇਹ ਨਾ ਸੋਚਿਆ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਸੀ। ਪਿਛਲੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਿਖਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਕਲਮ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਪਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਕਿਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਪਿਆਰ ਭਰਿਆ ਸਤਿਕਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਣਦੇਖੀ ਵੱਲ ਨਾ ਭਰਮਾ ਦੇਵੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਭੇਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਦੇਵੇ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਮੂੰਹ ਮੋੜ ਲਿਆ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਹੈਰਾਨੀ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਮੇਰੀ ਪਛਾਣ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਦੁਖਦਾਈ ਅਤੇ ਨਾ-ਮੁੜਨਯੋਗ ਨਤੀਜੇ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਣ। ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਕੋਰਸ ਓਨਾ ਵਧੀਆ ਨਹੀਂ ਚੱਲਿਆ ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੋਰੀਆਰਟੀ ਗੈਂਗ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੇ ਇਸਦੇ ਦੋ ਸਭ ਤੋਂ ਖਤਰਨਾਕ ਮੈਂਬਰ, ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ, ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਤਿੱਬਤ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸਾਲ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਲਹਾਸਾ ਜਾ ਕੇ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਲਾਮਾ ਨਾਲ ਕੁਝ ਦਿਨ ਬਿਤਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕੀਤਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਿਗਰਸਨ ਨਾਮ ਦੇ ਇੱਕ ਨਾਰਵੇਈਅਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਖੋਜਾਂ ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲੱਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਪਰਸ਼ੀਆ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ, ਮੱਕਾ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਖਾਰਤੂਮ ਵਿਖੇ ਖਲੀਫਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਪਰ ਦਿਲਚਸਪ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਮੈਂ ਵਿਦੇਸ਼ ਦਫ਼ਤਰ ਨੂੰ ਦੱਸੇ ਹਨ। ਫਰਾਂਸ ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ, ਮੈਂ ਕੋਲਾ-ਟਾਰ ਡੈਰੀਵੇਟਿਵਜ਼ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮਹੀਨੇ ਬਿਤਾਏ, ਜੋ ਮੈਂ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਦੱਖਣ ਵਿੱਚ ਮੋਂਟਪੇਲੀਅਰ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਬਚਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਸ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪਾਰਕ ਲੇਨ ਰਹੱਸ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਦੁਆਰਾ ਮੇਰੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਤੇਜ਼ ਹੋ ਗਈਆਂ, ਜਿਸਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ, ਬਲਕਿ ਕੁਝ ਸਭ ਤੋਂ ਅਜੀਬ ਨਿੱਜੀ ਮੌਕੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਲੰਡਨ ਆਇਆ, ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਡਸਨ ਨੂੰ ਹਿੰਸਕ ਹਿਸਟਰਿਕਸ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮਾਈਕ੍ਰਾਫਟ "ਮੇਰੇ ਕਮਰੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖੇ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਅੱਜ ਦੋ ਵਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪੁਰਾਣੀ ਆਰਾਮ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਪਾਇਆ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਹੀ ਇੱਛਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਦੋਸਤ ਵਾਟਸਨ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਅਕਸਰ ਸਜਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

ਇਹ ਉਹ ਕਮਾਲ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਅਪ੍ਰੈਲ ਦੀ ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ - ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਕਹਾਣੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ਯੋਗ ਹੁੰਦੀ ਜੇਕਰ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਉਸ ਲੰਬੇ, ਖਾਲੀ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਉਤਸੁਕ, ਉਤਸੁਕ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਅਸਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਦੇਖਣ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਉਦਾਸ ਸੋਗ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਹਮਦਰਦੀ ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਸੀ। "ਕੰਮ ਦੁੱਖ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਇਲਾਜ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਅੱਜ ਰਾਤ ਸਾਡੇ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਕੰਮ ਹੈ ਜੋ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਫਲ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਲਿਆ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗ੍ਰਹਿ 'ਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਏਗਾ।" ਵਿਅਰਥ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ

ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਦੱਸੇ। "ਤੁਸੀਂ ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਸੁਣੋਗੇ ਅਤੇ ਦੇਖੋਗੇ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਿਛਲੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਹਨ। ਸਾਢੇ ਨੌਂ ਵਜੇ ਤੱਕ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਣ ਦਿਓ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਖਾਲੀ ਘਰ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਾਹਸ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।"

ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮਿਆਂ ਵਰਗਾ ਸੀ ਜਦੋਂ, ਉਸ ਸਮੇਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਹੰਸਮ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਪਾਇਆ, ਮੇਰੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਰਿਵਾਲਵਰ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸਾਹਸ ਦਾ ਰੋਮਾਂਚ। ਹੋਮਜ਼ ਠੰਡਾ ਅਤੇ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਚੁੱਪ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਗਲੀਆਂ ਦੇ ਲੈਂਪਾਂ ਦੀ ਚਮਕ ਉਸਦੇ ਸਖ਼ਤ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਚਮਕ ਰਹੀ ਸੀ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਭਰਵੱਟੇ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਖਿੱਚੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਤਲੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਸੰਕੁਚਿਤ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਪਰਾਧੀ ਲੰਡਨ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਮਾਸਟਰ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਭਰੋਸਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਹਸ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਸੀ - ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਿਅੰਗਮਈ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਜੋ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਉਸਦੀ ਤਪੱਸਵੀ ਉਦਾਸੀ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਦੀ ਸੀ, ਸਾਡੀ ਖੋਜ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਚੰਗਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੀ ਸੀ।

ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ ਲਈ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕੈਵੇਂਡਿਸ਼ ਸਕੁਏਅਰ ਦੇ ਕੋਨੇ 'ਤੇ ਕੈਬ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ। ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ ਉਸਨੇ ਸੱਜੇ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਵੱਲ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖੋਜੀ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ, ਅਤੇ ਹਰ ਅਗਲੇ ਗਲੀ ਦੇ ਕੋਨੇ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ। ਸਾਡਾ ਰਸਤਾ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਸੀ। ਲੰਡਨ ਦੇ ਬਾਈਵੇਅ ਬਾਰੇ ਹੋਮਜ਼ ਦਾ ਗਿਆਨ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਉਹ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਕਦਮ ਨਾਲ ਮਿਊ ਅਤੇ ਅਸਤਬਲਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਨੈਟਵਰਕ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ, ਜਿਸਦੀ ਹੋਂਦ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸੜਕ 'ਤੇ ਉੱਭਰੇ, ਜੋ ਪੁਰਾਣੇ, ਉਦਾਸ ਘਰਾਂ ਨਾਲ ਕਤਾਰਬੱਧ ਸੀ, ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਮੈਨਚੈਸਟਰ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਲੈਂਡਫੋਰਡ ਸਟਰੀਟ ਵੱਲ। ਇੱਥੇ ਉਹ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਤੰਗ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਮੁੜਿਆ, ਇੱਕ ਲੱਕੜ ਦੇ ਗੇਟ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਉਜਾੜ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਲੰਘਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਚਾਬੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਘਰ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਅੰਦਰ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਘੋਰ ਹਨੇਰਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਘਰ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਪੈਰ ਨੰਗੇ ਤਖ਼ਤੇ ਉੱਤੇ ਚੀਰ-ਫਾੜ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੱਥ ਇੱਕ ਕੰਧ ਨੂੰ ਛੂਹ ਗਿਆ ਜਿਸ ਤੋਂ ਕਾਗਜ਼ ਰਿਬਨ ਵਿੱਚ ਲਟਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਦੀਆਂ ਠੰਡੀਆਂ, ਪਤਲੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਮੇਰੀ ਗੁੱਟ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਹਾਲ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਲੈ ਗਈਆਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਉੱਤੇ ਧੁੰਦਲੀ ਧੁੰਦਲੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਮੱਧਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਇੱਥੇ ਹੋਮਜ਼ ਅਚਾਨਕ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਮੁੜਿਆ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ, ਚੌਰਸ, ਖਾਲੀ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ, ਕੋਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਭਾਰੀ ਪਰਛਾਵਾਂ ਸੀ, ਪਰ ਪਰਦੇ ਦੀਆਂ ਲਾਈਟਾਂ ਤੋਂ ਵਿਚਕਾਰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਸੀ। ਨੇੜੇ ਕੋਈ ਦੀਵਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਖਿੜਕੀ ਧੂੜ ਨਾਲ ਸੰਘਣੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਚਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪਛਾਣ ਸਕਦੇ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਮੇਰੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਮੇਰੇ ਕੰਨ ਦੇ ਨੇੜੇ ਰੱਖੇ।

"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਹਾਂ?" ਉਸਨੇ ਫੁਸਫੁਸਾਇਆ।

“ਯਕੀਨਨ ਇਹ ਬੇਕਰ ਸਟ੍ਰੀਟ ਹੈ,” ਮੈਂ ਮੱਧਮ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਝਾਕਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਬਿਲਕੁਲ। ਅਸੀਂ ਕੈਮਡੇਨ ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ।"

"ਪਰ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਕਿਉਂ ਹਾਂ?"
"ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸ ਸੁੰਦਰ ਢੇਰ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਨੇੜੇ ਜਾਣ ਲਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਹਰ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਾ ਦਿਖਾਓ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਾਡੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵੱਲ ਦੇਖੋ - ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਪਰੀ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ? ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਕੀ ਮੇਰੀ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮੇਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੋਹ ਲਿਆ ਹੈ।"
ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਜਾਣੀ-ਪਛਾਣੀ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਉਸ 'ਤੇ ਪਈ, ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਚੀਕਿਆ। ਅੰਨ੍ਹਾ ਹੇਠਾਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਰੌਸ਼ਨੀ ਬਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਅੰਦਰ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਖਿੜਕੀ ਦੀ ਚਮਕਦਾਰ ਸਕਰੀਨ 'ਤੇ ਸਖ਼ਤ, ਕਾਲੇ ਰੂਪਰੇਖਾ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿਰ ਦੀ ਸਥਿਰਤਾ, ਮੋਢਿਆਂ ਦੀ ਚੌਰਸਤਾ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਿੱਖਾਪਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਚਿਹਰਾ ਅੱਧਾ ਗੋਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਲੇ ਸਿਲੂਏਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਸਾਡੇ ਦਾਦਾ-ਦਾਦੀ ਫਰੇਮ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਹੋਮਜ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਪ੍ਰਜਨਨ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਹੈਰਾਨ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਕੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਆਦਮੀ ਖੁਦ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਚੁੱਪ ਹਾਸੇ ਨਾਲ ਕੰਬ ਰਿਹਾ ਸੀ।
"ਅੱਛਾ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਸ਼ਾਬਾਸ਼!" ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ। "ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ।"
"ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਉਮਰ ਮੁਰਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰਿਵਾਜ ਮੇਰੀ ਅਨੰਤ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਉਸ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਮਾਣ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਜੋ ਕਲਾਕਾਰ ਆਪਣੀ ਰਚਨਾ ਵਿੱਚ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। "ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੇਰੇ ਵਰਗਾ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ?"
"ਮੈਨੂੰ ਸਹੁੰ ਖਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੂੰ ਹੀ ਸੀ।"
"ਫਾਂਸੀ ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਗ੍ਰੇਨੋਬਲ ਦੇ ਸ੍ਰੀ ਆਸਕਰ ਮਿਉਨੀਅਰ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਦਿਨ ਇਸ ਦੀ ਮੋਲਡਿੰਗ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ। ਇਹ ਮੋਮ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਬੁੱਤ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਮੈਂ ਅੱਜ ਦੁਪਹਿਰ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ ਦੀ ਆਪਣੀ ਫੇਰੀ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕੀਤਾ।"
"ਲੇਕਿਨ ਕਿਉਂ?"
"ਕਿਉਂਕਿ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਭ ਤੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੰਭਵ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ ਕਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਸੀ।"
"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਮਰਿਆਂ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਸੀ?"
"ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ।"
"ਕਿਸਦੇ ਦੁਆਰਾ?"
"ਮੇਰੇ ਪੁਰਾਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ, ਵਾਟਸਨ ਦੁਆਰਾ। ਉਸ ਮਨਮੋਹਕ ਸਮਾਜ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸਦਾ ਆਗੂ ਰੀਚੇਨਬਾਖ ਪਤਝੜ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਹ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਜਲਦੀ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਦੇਖਦੇ ਰਹੇ, ਅਤੇ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੱਦਾਂ ਪਤਾ?"

"ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਝਾਤੀ ਮਾਰੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ। ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਨੁਕਸਾਨ ਰਹਿਤ ਹੈ, ਨਾਮ ਤੋਂ ਪਾਰਕਰ, ਪੇਸ਼ੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਗੈਰੋਟਰ, ਅਤੇ ਯਹੂਦੀਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਕਾਰ। ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਾਕਤਵਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਬਹੁਤ ਪਰਵਾਹ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸੀ, ਮੋਰੀਆਰਟੀ ਦਾ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਦੋਸਤ, ਉਹ ਆਦਮੀ ਜਿਸਨੇ ਚੱਟਾਨ ਉੱਤੇ ਚੱਟਾਨਾਂ ਸੁੱਟੀਆਂ ਸਨ, ਲੰਡਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਚਲਾਕ ਅਤੇ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਅਪਰਾਧੀ। ਇਹ ਉਹ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜੋ ਅੱਜ ਰਾਤ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜੋ ਬਿਲਕੁਲ ਅਣਜਾਣ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹਾਂ।"

ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਵਾਪਸੀ ਤੋਂ, ਪਹਿਰੇਦਾਰਾਂ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਟਰੈਕਰ ਟਰੈਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸ ਪਾਸੇ ਉਹ ਕੋਣੀ ਪਰਛਾਵਾਂ ਚਾਰਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਸੀ। ਚੁੱਪਚਾਪ ਅਸੀਂ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਘਣ ਅਤੇ ਮੁੜਨ ਵਾਲੇ ਕਾਹਲੀ ਭਰੇ ਚਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਚੁੱਪ ਅਤੇ ਗਤੀਹੀਣ ਸੀ; ਪਰ ਮੈਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸੁਚੇਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਲੰਘਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 'ਤੇ ਟਿਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਹਨੇਰੀ ਅਤੇ ਰੌਲੇ-ਰੱਪੇ ਵਾਲੀ ਰਾਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਵਾ ਲੰਬੀ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ ਸੀਟੀ ਵਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਘੁੰਮ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਆਪਣੇ ਕੋਟ ਅਤੇ ਕ੍ਰੈਵਟਸ ਵਿੱਚ ਦੱਬੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਉਹੀ ਚਿੱਤਰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਗਲੀ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦੂਰ ਇੱਕ ਘਰ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਹਵਾ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਨਾਹ ਦਿੰਦੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੇ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਦਾ ਧਿਆਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ; ਪਰ ਉਸਨੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਬੇਸਬਰੀ ਦਾ ਇਜ਼ਹਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਘੂਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਨਾਲ ਬੇਚੈਨ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕੰਧ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਨਾਲ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਠੋਕਰ ਮਾਰੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਬੇਚੈਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੇੜੇ ਆਈ ਅਤੇ ਗਲੀ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਗਈ, ਉਹ ਬੇਕਾਬੂ ਬੇਚੈਨੀ ਵਿੱਚ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਤੁਰਿਆ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਾਲੀ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਚੁੱਕੀਆਂ, ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹੈਰਾਨੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਹੋਮਜ਼ ਦੀ ਬਾਂਹ ਫੜੀ, ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ।

"ਪਰਛਾਵਾਂ ਹਿੱਲ ਗਿਆ ਹੈ!" ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ।

ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਪਿੱਠ ਸੀ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਮੁੜੀ ਹੋਈ ਸੀ।

ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਜ਼ਰੂਰ ਹੀ ਉਸਦੇ ਗੁੱਸੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਬੇਸਬਰੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਰਗਰਮ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ ਸਨ।

"ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਹ ਹਿੱਲ ਗਿਆ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਹਾਸੋਹੀਣਾ ਬੰਗਲਰ ਹਾਂ, ਵਾਟਸਨ, ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਡਮੀ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਯੂਰਪ ਦੇ ਕੁਝ ਸਭ ਤੋਂ ਤੇਜ਼ ਆਦਮੀ ਇਸ ਦੁਆਰਾ

ਧੋਖਾ ਖਾ ਜਾਣਗੇ? ਅਸੀਂ ਇਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਘੰਟੇ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਡਸਨ ਨੇ ਉਸ ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਅੱਠ ਵਾਰ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਦੇ ਹਰ ਚੌਥਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕੁਝ ਬਦਲਾਅ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਦਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਕਦੇ ਨਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇ। ਆਹ!" ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ, ਉਤੇਜਿਤ ਸੇਵਨ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਸਾਹ ਲਿਆ। ਮੱਧਮ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਅੱਗੇ ਸੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਦਾ ਸਾਰਾ ਰਵੱਈਆ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸਖ਼ਤ ਸੀ। ਗਲੀ ਦੇ ਬਾਹਰ ਬਿਲਕੁਲ ਸੁੰਨਸਾਨ ਸੀ। ਉਹ ਦੋ ਆਦਮੀ ਅਜੇ ਵੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਝੁਕ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸਭ ਕੁਝ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਹਨੇਰਾ ਸੀ, ਸਿਰਫ਼ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸ ਚਮਕਦਾਰ ਪੀਲੇ ਪਰਦੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿਸਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਕਾਲਾ ਚਿੱਤਰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੁਬਾਰਾ ਪੂਰੀ ਚੁੱਪ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਉਹ ਪਤਲਾ, ਚੀਕਦਾ ਨੋਟ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਤੀਬਰ ਦੱਬੇ ਹੋਏ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਮਰੇ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਕਾਲੇ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਖਿੱਚ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਸਦਾ ਚੇਤਾਵਨੀ ਵਾਲਾ ਹੱਥ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਫੜਨ ਵਾਲੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਕੰਬ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਇੰਨਾ ਹਿੱਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਹਨੇਰੀ ਗਲੀ ਅਜੇ ਵੀ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਕੱਲੀ ਅਤੇ ਗਤੀਹੀਣ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਸੀ।

ਪਰ ਅਚਾਨਕ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਦੀਆਂ ਤੇਜ਼ ਇੰਦਰੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਛਾਣ ਚੁੱਕੀਆਂ ਸਨ। ਇੱਕ ਮੱਧਮ, ਗੁਪਤ ਆਵਾਜ਼ ਮੇਰੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਈ, ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਤੋਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਉਸੇ ਘਰ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਸੀ। ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਪੌੜੀਆਂ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਨੂੰ ਡਿੱਗ ਪਈਆਂ - ਉਹ ਪੌੜੀਆਂ ਜੋ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਲਈ ਸਨ, ਪਰ ਜੋ ਖਾਲੀ ਘਰ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਗੂੰਜਦੀਆਂ ਸਨ। ਹੋਮਜ਼ ਕੰਧ ਨਾਲ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ ਉਹੀ ਕੀਤਾ, ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਰਿਵਾਲਵਰ ਦੇ ਹੈਂਡਲ 'ਤੇ ਬੰਦ ਸੀ। ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਝਾਤੀ ਮਾਰਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਅਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪਰੇਖਾ ਦੇਖੀ, ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਕਾਲੇਪਨ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਰੰਗ ਕਾਲਾ। ਉਹ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਖੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਝੁਕਦਾ ਹੋਇਆ, ਡਰਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ, ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਉਹ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਗਜ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ, ਇਹ ਭਿਆਨਕ ਸ਼ਖਸੀਅਤ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਝਰਨੇ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਾਡੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਡੇ ਨੇੜੇ ਤੋਂ ਲੰਘਿਆ, ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਚੋਰੀ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹੌਲੀ ਅਤੇ ਸ਼ੋਰ-ਸ਼ਰਾਬੇ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਅੱਧੇ ਫੁੱਟ ਤੱਕ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਇਸ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਦੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਡੁੱਬਿਆ, ਗਲੀ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ, ਜੋ ਹੁਣ ਧੂੜ ਭਰੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੁਆਰਾ ਮੱਧਮ ਨਹੀਂ ਹੋਈ, ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਿੱਗ ਪਈ। ਉਹ ਆਦਮੀ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅੱਖਾਂ ਤਾਰਿਆਂ ਵਾਂਗ ਚਮਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਕੰਬਦੇ ਹੋਏ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹ ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਪਤਲਾ, ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ ਨੱਕ, ਉੱਚਾ, ਗੰਜਾ ਮੱਥੇ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਗੁੜ੍ਹੀ ਮੁੱਛ ਸੀ। ਇੱਕ ਓਪੇਰਾ ਟੋਪੀ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਧੱਕੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਮ ਦੀ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਾਲੀ ਕਮੀਜ਼-ਅੱਗੇ ਉਸਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਓਵਰਕੋਟ ਵਿੱਚੋਂ ਚਮਕ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਪਤਲਾ ਅਤੇ ਗੂੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਡੂੰਘੀਆਂ, ਭਿਆਨਕ ਰੇਖਾਵਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸੋਟੀ ਵਰਗੀ ਚੀਜ਼ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਧਾਤੂ ਦੀ ਘੰਟੀ ਮਾਰੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਓਵਰਕੋਟ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਚੀਜ਼ ਕੱਢੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝ ਗਿਆ ਜਿਸਦਾ ਅੰਤ ਇੱਕ ਉੱਚੀ, ਤਿੱਖੀ ਕਲਿੱਕ ਨਾਲ ਹੋਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਸਪਰਿੰਗ ਜਾਂ ਬੋਲਟ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਹੋਵੇ। ਅਜੇ ਵੀ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਗੋਡੇ

ਟੇਕਦੇ ਹੋਏ ਉਹ ਅੱਗੇ ਝੁਕਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਭਾਰ ਅਤੇ ਤਾਕਤ ਕਿਸੇ ਲੀਵਰ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਲੰਮਾ, ਘੁੰਮਦਾ, ਪੀਸਣ ਵਾਲਾ ਸ਼ੋਰ ਆਇਆ, ਜੋ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਕਲਿੱਕ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋਇਆ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜਿਆ ਸੀ ਉਹ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਬੰਦੂਕ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਗਲਤ ਆਕਾਰ ਵਾਲਾ ਬੱਟ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਬ੍ਰੀਚ 'ਤੇ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਕੁਝ ਪਾਇਆ, ਅਤੇ ਬ੍ਰੀਚ-ਲਾਕ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ, ਝੁਕ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਬੈਰਲ ਦੇ ਸਿਰੇ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਟਿਕਾਇਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਲੰਬੀਆਂ ਮੁੱਛਾਂ ਨੂੰ ਸਟਾਕ ਉੱਤੇ ਝੁਕਿਆ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਅੱਖ ਚਮਕਦੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵੇਖਦੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸਾਹ ਸੁਣਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਬੱਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਵਿੱਚ ਫੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਪੀਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਾਲਾ ਆਦਮੀ, ਆਪਣੀ ਦੂਰਦਰਸ਼ਤਾ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਸਾਫ਼ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਉਹ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਗਤੀਹੀਣ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸਦੀ ਉਂਗਲ ਟਰਿੱਗਰ 'ਤੇ ਕੱਸ ਗਈ। ਇੱਕ ਅਜੀਬ, ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਅਤੇ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਬੀ, ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਧੁਨ ਸੀ। ਉਸੇ ਪਲ ਹੋਮਜ਼ ਚੀਤੇ ਵਾਂਗ ਸ਼ਿਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਸਿੱਧਾ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਉੱਠਿਆ, ਅਤੇ ਭਾਰੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਗਲੇ ਤੋਂ ਫੜ ਲਿਆ, ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਰਿਵਾਲਵਰ ਦੇ ਬੱਟ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਵਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਫਿਰ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਮੈਂ ਉਸ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਫੜਿਆ, ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਸੀਟੀ ਵਜਾਈ। ਫੁੱਟਪਾਥ 'ਤੇ ਦੌੜਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਗੂੰਜ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਵਰਦੀ ਵਿੱਚ ਦੋ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ, ਇੱਕ ਸਾਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਾਲਾ ਜਾਸੂਸ, ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ ਰਾਹੀਂ ਅਤੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਭੱਜੇ।

"ਉਹ ਤੂੰ, ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਮੈਂ ਖੁਦ ਇਹ ਕੰਮ ਸੰਭਾਲਿਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੰਡਨ ਵਾਪਸ ਦੇਖ ਕੇ ਚੰਗਾ ਲੱਗਿਆ, ਸਰ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਮਦਦ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਅਣਪਛਾਤੇ ਕਤਲਾਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਚੱਲੇਗਾ, ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮੋਲੇਸੀ ਰਹੱਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਮ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲਿਆ - ਯਾਨੀ, ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲਿਆ।"

ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਗਏ ਸੀ, ਸਾਡਾ ਕੈਦੀ ਜ਼ੋਰ-ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਸਾਹ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਦਲੇਰ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੁਝ ਲੋਕ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਹੋਮਜ਼ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਵਧਿਆ, ਖਿੜਕੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਪਰਦੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੇ। ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਦੋ ਮੋਮਬੱਤੀਆਂ ਕੱਢੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਲਾਲਟੈਣਾਂ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ। ਮੈਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ।

ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਭਿਆਨਕ ਚਿਹਰਾ ਸੀ ਜੋ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਦੇ ਮੱਥੇ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਇੰਦਰੀਆਂਵਾਦੀ ਦੇ ਜਬਾੜੇ ਨਾਲ, ਆਦਮੀ ਨੇ ਚੰਗੇ ਜਾਂ ਬੁਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਦੀਆਂ ਬੇਰਹਿਮ ਨੀਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਝੁਕੇ ਹੋਏ, ਸਨਕੀ ਢੱਕਣਾਂ, ਜਾਂ ਭਿਆਨਕ, ਹਮਲਾਵਰ ਨੱਕ ਅਤੇ ਧਮਕੀ ਭਰੇ, ਡੂੰਘੇ-ਕਤਾਰ ਵਾਲੇ ਮੱਥੇ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਖ਼ਤਰੇ ਦੇ ਸੰਕੇਤਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੱਲ ਵੀ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਨਾਲ ਟਿੱਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਫ਼ਰਤ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਬਰਾਬਰ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਸਨ। "ਤੂੰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ!" ਉਹ ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ। "ਤੂੰ ਚਲਾਕ, ਚਲਾਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ!"

"ਆਹ, ਕਰਨਲ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣਾ ਰੰਪਲਡ ਕਾਲਰ ਠੀਕ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। "'ਯਾਤਰਾ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਦੀਆਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ,' ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੁਰਾਣਾ ਨਾਟਕ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਾ ਅਨੰਦ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਰੀਚੇਨਬਾਖ ਫਾਲ ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਲੇਟਣ ਵੇਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਧਿਆਨਾਂ ਨਾਲ ਨਿਵਾਜਿਆ ਸੀ।"

ਕਰਨਲ ਅਜੇ ਵੀ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਵੱਲ ਇੱਕ ਸੁੰਨ ਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ। "ਤੂੰ ਚਲਾਕ, ਚਲਾਕ ਸ਼ੈਤਾਨ!" ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੰਨਾ ਹੀ ਕਹਿ ਸਕਿਆ।

"ਮੈਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਇਆ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ, ਸੱਜਣੋ, ਕਰਨਲ ਸੇਬੇਸਟੀਅਨ ਮੋਰਨ ਹੈ, ਜੋ ਕਦੇ ਮਹਾਰਾਣੀ ਦੀ ਭਾਰਤੀ ਫੌਜ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪੂਰਬੀ ਸਾਮਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਭਾਰੀ-ਖੇਡ ਸ਼ਾਟ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸਹੀ ਹਾਂ, ਕਰਨਲ, ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਘਾਂ ਦਾ ਥੈਲਾ ਅਜੇ ਵੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਹੈ?"

ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਵੱਲ ਘੂਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਆਪਣੀਆਂ ਬੇਰਹਿਮ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਚਮਕਦਾਰ ਮੁੱਛਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸ਼ੇਰ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਾਦੀ ਚਾਲ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜਾਣੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਰੱਖਤ ਹੇਠ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ, ਆਪਣੀ ਰਾਈਫਲ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਉੱਪਰ ਨਹੀਂ ਬਿਠਾਇਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ੇਰ ਨੂੰ ਪਾਲਣ ਲਈ ਚਾਰੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ? ਇਹ ਖਾਲੀ ਘਰ ਮੇਰਾ ਰੁੱਖ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਸ਼ੇਰ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸ਼ਾਇਦ ਹੋਰ ਬੰਦੂਕਾਂ ਰਿਜ਼ਰਵ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜੇਕਰ ਕਈ ਬਾਘ ਹੋਣ, ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਸਫਲ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ। ਇਹ," ਉਸਨੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ, "ਮੇਰੀਆਂ ਹੋਰ ਬੰਦੂਕਾਂ ਹਨ। ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੈ।"

ਕਰਨਲ ਮੋਰਨ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਪਰ ਕਾਂਸਟੇਬਲਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਖਿੱਚ ਲਿਆ। ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਗੁੱਸਾ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਭਿਆਨਕ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਹੈਰਾਨੀ ਸੀ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਇਸ ਖਾਲੀ ਘਰ ਅਤੇ ਇਸ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੀ ਖਿੜਕੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋਗੇ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਲੀ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਆਦਮੀ ਤੁਹਾਡੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਅਪਵਾਦ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਸਭ ਕੁਝ ਮੇਰੀ ਉਮੀਦ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ।"

ਕਰਨਲ ਮੋਰਨ ਸਰਕਾਰੀ ਜਾਸੂਸ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ।

"ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮੈਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਖੌਲਾਂ ਅੱਗੇ ਝੁਕ ਜਾਵਾਂ। ਜੇ ਮੈਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।"

"ਖੈਰ, ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਵਾਜਬ ਹੈ," ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼, ਸਾਡੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ?"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਫਰਸ਼ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਏਅਰ-ਗਨ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵਿਧੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਅਤੇ ਵਿਲੱਖਣ ਹਥਿਆਰ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਬੇਰਹਿਮ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਲਾ: ਮੈਂ ਵੌਨ ਹਰਡਰ, ਅੰਨ੍ਹੇ ਜਰਮਨ ਮਕੈਨਿਕ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸਵਰਗੀ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਮੋਰੀਆਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਹੋਂਦ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਫਿੱਟ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਦੀ ਵੀ।"

"ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼," ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਸਾਰੀ ਪਾਰਟੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਵਧੀ। "ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਹੈ?"

"ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਹੜਾ ਚਾਰਜ ਪਸੰਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?"

"ਕੀ ਦੋਸ਼, ਸਰ? ਕਿਉਂ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮਿਸਟਰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਕਤਲ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼।"

"ਨਹੀਂ, ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ। ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਰ ਹੈ। ਹਾਂ, ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਧਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ! ਚਲਾਕੀ ਅਤੇ ਦਲੇਰੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਮ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਮਿਸ਼ਰਣ ਨਾਲ, ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਹੈ।"

"ਸਮਝ ਗਿਆ! ਕਿਸਨੂੰ ਮਿਲਿਆ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼?"

"ਉਹ ਆਦਮੀ ਜਿਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਫੋਰਸ ਵਿਅਰਥ ਲੱਭ ਰਹੀ ਸੀ - ਕਰਨਲ ਸੇਬੇਸਟੀਅਨ ਮੋਰਨ, ਜਿਸਨੇ ਪਿਛਲੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਤੀਹ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ, ਨੰਬਰ 427 ਪਾਰਕ ਲੇਨ ਦੀ ਦੂਜੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਮਾਣਯੋਗ ਰੋਨਾਲਡ ਅਡੇਅਰ ਨੂੰ ਏਅਰ-ਗਨ ਤੋਂ ਫੈਲਦੀ ਗੋਲੀ ਨਾਲ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਹੀ ਦੋਸ਼ ਹੈ, ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ। ਅਤੇ ਹੁਣ, ਵਾਟਸਨ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਡਰਾਫਟ ਨੂੰ ਸਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਗਾਰ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਲਾਭਦਾਇਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਮਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਹੋਮਜ਼ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਡਸਨ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਦੇਖਭਾਲ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕਮਰੇ ਬਦਲੇ ਨਹੀਂ ਗਏ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਣਚਾਹੇ ਸਾਫ਼-ਸਫ਼ਾਈ, ਪਰ ਪੁਰਾਣੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਾਰੇ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਸਨ। ਉੱਥੇ ਰਸਾਇਣਕ ਕੋਨਾ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ਾਬੀ ਰੰਗ ਦੀ, ਡੀਲ-ਟੌਪ ਮੇਜ਼ ਸੀ। ਇੱਕ ਸ਼ੈਲਫ 'ਤੇ ਭਿਆਨਕ ਸਕ੍ਰੈਪ-ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਹਵਾਲੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਕਤਾਰ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾੜਨ ਲਈ ਸਾਡੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਾਥੀ-ਨਾਗਰਿਕ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਡਾਇਗ੍ਰਾਮ, ਵਾਇਲਨ-ਕੇਸ, ਅਤੇ ਪਾਈਪ-ਰੈਕ - ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਫਾਰਸੀ ਚੱਪਲ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੰਬਾਕੂ ਸੀ - ਸਭ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲੇ। ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਨ - ਇੱਕ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਡਸਨ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਦੋਵਾਂ 'ਤੇ ਚਮਕਦੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋਏ - ਦੂਜਾ, ਅਜੀਬ ਡਮੀ ਜਿਸਨੇ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਸਾਹਸ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਸੀ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਦਾ ਇੱਕ ਮੋਮ ਰੰਗ ਦਾ ਮਾਡਲ ਸੀ, ਇੰਨਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਨਕਲੀ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਹੋਮਜ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਡਰੈਸਿੰਗ-ਗਾਊਨ ਇੰਨਾ ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਗਲੀ ਦਾ ਭਰਮ ਬਿਲਕੁਲ ਸੰਪੂਰਨ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਡਸਨ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਂ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਬੈਠ ਕੇ ਇਹ ਕੀਤਾ, ਸਰ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ।"

"ਸ਼ਾਨਦਾਰ। ਤੁਸੀਂ ਗੱਲ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਗੋਲੀ ਕਿੱਥੇ ਗਈ?"

"ਹਾਂ, ਸਰ। ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਸੁੰਦਰ ਛਾਤੀ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਰ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘ ਕੇ ਕੰਧ 'ਤੇ ਚਪਟਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਾਰਪੇਟ ਤੋਂ ਚੁੱਕਿਆ। ਇਹ ਹੈ!"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਿਹਾ। "ਇੱਕ ਨਰਮ ਰਿਵਾਲਵਰ ਵਾਲੀ ਗੋਲੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਵਾਟਸਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਏਅਰ-ਗਨ ਤੋਂ ਚਲਾਈ ਗਈ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੌਣ ਉਮੀਦ ਕਰੇਗਾ? ਠੀਕ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਡਸਨ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਹੁਣ। ਵਾਟਸਨ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੀ ਪੁਰਾਣੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਮਿਲਣ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਈ ਨੁਕਤੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"

ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਗੰਦਾ ਫਰੌਕਕੋਟ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਹੋਮਜ਼ ਸੀ ਉਸ ਚੂਹੇ ਦੇ ਰੰਗ ਦੇ ਡਰੈਸਿੰਗ-ਗਾਊਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁਤਲੇ ਤੋਂ ਲਿਆ ਸੀ।

"ਬੁੱਢੇ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਨਾੜਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਥਿਰਤਾ ਨਹੀਂ ਗੁਆਈ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਛਾਤੀ ਦੇ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਮੱਥੇ ਦਾ ਮੁਆਇਨਾ ਕੀਤਾ।

"ਸਿਰ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪਲੰਬਰ ਮਾਰੋ ਅਤੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਵੱਜੋ। ਉਹ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸ਼ਾਟ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸ਼ਾਟ ਘੱਟ ਹੋਣਗੇ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਾਮ ਸੁਣਿਆ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਖੈਰ, ਇਹ ਤਾਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਹੈ! ਪਰ, ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਸਹੀ ਯਾਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਜੇਮਜ਼ ਮੋਰੀਆਰਟੀ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸਦੀ ਦੇ ਮਹਾਨ ਦਿਮਾਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਬਸ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੈਲਫ ਵਿੱਚੋਂ ਮੇਰੀਆਂ ਜੀਵਨੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦੇ ਦਿਓ।"

ਉਸਨੇ ਆਲਸ ਨਾਲ ਪੰਨੇ ਪਲਟ ਦਿੱਤੇ, ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਝੁਕਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿਗਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਬੱਦਲ ਉਡਾਏ।

"ਮੇਰਾ ਐਮ'ਜ਼ ਦਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੋਰੀਆਰਟੀ ਖੁਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਜ਼ਹਿਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਮੋਰਗਨ, ਅਤੇ ਘਿਣਾਉਣੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਵਾਲਾ ਮੈਰੀਡਿਊ, ਅਤੇ ਮੈਥਿਊਜ਼, ਜਿਸਨੇ ਚੈਰਿੰਗ ਕਰਾਸ ਦੇ ਵੇਟਿੰਗ-ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਖੱਬੇ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇੱਥੇ ਸਾਡਾ ਅੱਜ ਰਾਤ ਦਾ ਦੋਸਤ ਹੈ।"

ਉਸਨੇ ਕਿਤਾਬ ਫੜਾਈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਪੜ੍ਹਿਆ:

ਮੋਰਾਨ, ਸੇਬੇਸਟੀਅਨ, ਕਰਨਲ। ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰ। ਪਹਿਲਾਂ ਬੰਗਲੌਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪਾਇਨੀਅਰ। ਜਨਮ ਲੰਡਨ, 1840। ਸਰ ਔਗਸਟਸ ਮੋਰਾਨ, ਸੀ.ਬੀ. ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਾਰਸ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਮੰਤਰੀ ਸੀ। ਈਟਨ ਅਤੇ ਆਕਸਫੋਰਡ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਜੋਵਾਕੀ ਮੁਹਿੰਮ, ਅਫਗਾਨ ਮੁਹਿੰਮ, ਚਰਸੀਬ (ਡਿਸਪੈਚ), ਸ਼ੇਰਪੁਰ ਅਤੇ ਕਾਬੁਲ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ। ਹੈਵੀ ਗੇਮ ਆਫ਼ ਦ ਵੈਸਟਰਨ ਹਿਮਾਲਿਆਜ਼ (1881) ਦੇ ਲੇਖਕ; ਥ੍ਰੀ ਮੰਥਸ ਇਨ ਦ ਜੰਗਲ (1884)। ਪਤਾ: ਕੰਡਿਊਟ ਸਟ੍ਰੀਟ। ਕਲੱਬ: ਦ ਐਂਗਲੋ-ਇੰਡੀਅਨ, ਦ ਟੈਂਕਰਵਿਲ, ਦ ਬੈਗਾਟੇਲ ਕਾਰਡ ਕਲੱਬ।

ਹਾਸ਼ੀਏ 'ਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ:

ਲੰਡਨ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸਭ ਤੋਂ ਖਤਰਨਾਕ ਆਦਮੀ।

"ਇਹ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਕਿਤਾਬ ਵਾਪਸ ਦਿੱਤੀ। "ਇਸ ਆਦਮੀ ਦਾ ਕਰੀਅਰ ਇੱਕ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸਿਪਾਹੀ ਵਰਗਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਇੱਕ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਸਨੇ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲੋਹੇ ਦਾ ਹੌਂਸਲਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਅਜੇ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਉਹ ਇੱਕ ਜ਼ਖਮੀ ਆਦਮਖੋਰ ਸ਼ੇਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਨਾਲੇ ਵਿੱਚ ਰੀਂਗਦਾ ਰਿਹਾ। ਵਾਟਸਨ, ਕੁਝ ਰੁੱਖ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਖਾਸ ਉਚਾਈ ਤੱਕ ਵਧਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਚਾਨਕ ਕੁਝ ਭੈੜੀ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਵਿਕਸਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਅਕਸਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖੋਗੇ। ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਜਲੂਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਚੰਗੇ ਜਾਂ ਬੁਰੇ ਵੱਲ ਅਚਾਨਕ ਮੋੜ ਕੁਝ ਮਜ਼ਬੂਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੀ ਵੰਸ਼ ਦੀ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ। ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਲਪਨਿਕ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਕਾਰਨ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਕਰਨਲ ਮੋਰਨ ਗਲਤ ਹੋਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਘੁਟਾਲੇ ਦੇ, ਉਸਨੇ ਫਿਰ ਵੀ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਗਰਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਉਹ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਲੰਡਨ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਨਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਉਹ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਮੋਰੀਆਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਭਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਉਹ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸਟਾਫ ਦਾ ਮੁਖੀ ਸੀ। ਮੋਰੀਆਰਟੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਬਹੁਤ ਉੱਚ-ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀਆਂ ਨੌਕਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਆਮ ਅਪਰਾਧੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ 1887 ਵਿੱਚ ਲਾਡਰ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਟੀਵਰਟ ਦੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਯਾਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ? ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਮੋਰਨ ਇਸ ਦੇ ਤਲ 'ਤੇ ਸੀ, ਪਰ ਕੁਝ ਵੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਕਰਨਲ ਨੇ ਇੰਨੀ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਛੁਪਾਇਆ ਸੀ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਮੋਰੀਆਰਟੀ ਗੈਂਗ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦੇ ਸੀ; ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਉਸ ਦਿਨ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਹਵਾਈ ਬੰਦੂਕਾਂ ਦੇ ਡਰੋਂ ਸ਼ਟਰ ਕਿਵੇਂ ਲਗਾਏ ਸਨ? ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਾਲਪਨਿਕ ਸਮਝਿਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਸੀ।" ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਹੋਂਦ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸ਼ਾਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਮੋਰੀਆਰਟੀ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਰੀਚੇਨਬਾਖ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਉਹ ਬੁਰਾਈ ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਦਿੱਤੇ।

"ਤੁਸੀਂ ਸੋਚ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਫਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਦੌਰਾਨ ਕੁਝ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਅਖ਼ਬਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਫੜਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੌਕੇ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ। ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਹ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਆਜ਼ਾਦ ਸੀ, ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸੱਚਮੁੱਚ ਜੀਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦਿਨ-ਰਾਤ ਪਰਛਾਵਾਂ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਮੌਕਾ ਜ਼ਰੂਰ ਆ ਜਾਂਦਾ। ਮੈਂ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੀ ਗੋਲੀ ਨਹੀਂ ਮਾਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਖੁਦ ਕਟਹਿਰੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤਾਕਤ 'ਤੇ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ ਸ਼ੱਕ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਮੈਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਖ਼ਬਰਾਂ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ, ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਜਲਦੀ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਫੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਸ ਰੋਨਾਲਡ ਅਡੇਅਰ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ

ਗਈ। ਮੇਰਾ ਮੌਕਾ ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕੀਤਾ, ਕੀ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕਰਨਲ ਮੋਰਨ ਨੇ ਇਹ ਕੀਤਾ ਸੀ? ਉਸਨੇ ਮੁੰਡੇ ਨਾਲ ਤਾਸ਼ ਖੇਡੀ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਕਲੱਬ ਤੋਂ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਘਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਿਰਫ਼ ਗੋਲੀਆਂ ਹੀ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨ। ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਆ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸੈਂਟੀਨਲ ਨੇ ਦੇਖਿਆ, ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕਰਨਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਮੇਰੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵੱਲ ਖਿੱਚੇਗਾ। ਉਹ ਮੇਰੀ ਅਚਾਨਕ ਵਾਪਸੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਿਆ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਘਬਰਾ ਗਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਪਣਾ ਕਾਤਲ ਹਥਿਆਰ ਲੈ ਕੇ ਆਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਨਿਸ਼ਾਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ, ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ - ਵੈਸੇ, ਵਾਟਸਨ, ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਬੇਮਿਸਾਲ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ - ਮੈਂ ਉਹੀ ਕੀਤਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਨਿਗਰਾਨੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਝਦਾਰ ਪੋਸਟ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਕਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹਮਲੇ ਲਈ ਉਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਚੁਣੇਗਾ। ਹੁਣ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਕੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੁਝ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਬਚਿਆ ਹੈ?"

"ਹਾਂ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਰਨਲ ਮੋਰਨ ਦਾ ਮਾਣਯੋਗ ਰੋਨਾਲਡ ਅਡੇਅਰ ਦੇ ਕਤਲ ਦਾ ਕੀ ਇਰਾਦਾ ਸੀ?"

"ਆਹ! ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਅਸੀਂ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਸਭ ਤੋਂ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਦਿਮਾਗ ਗਲਤੀ 'ਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਕੋਈ ਮੌਜੂਦਾ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਪਰਿਕਲਪਨਾ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਵੀ ਓਨੀ ਹੀ ਸਹੀ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਮੇਰੀ।"

"ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਬਣਾਇਆ ਹੈ?"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਔਖਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਕਿ ਕਰਨਲ ਮੋਰਨ ਅਤੇ ਨੌਜਵਾਨ ਅਡੇਅਰ ਨੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ, ਕਾਫ਼ੀ ਰਕਮ ਜਿੱਤੀ ਸੀ। ਹੁਣ, ਮੋਰਨ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਗਲਤ ਖੇਡਿਆ - ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕਤਲ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਅਡੇਅਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੋਰਨ ਧੋਖਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਲੱਬ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਤਾਸ਼ ਨਾ ਖੇਡਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਕਾਬ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਡੇਅਰ ਵਰਗਾ ਨੌਜਵਾਨ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਘਿਣਾਉਣਾ ਘੁਟਾਲਾ ਕਰੇਗਾ। ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਸੁਝਾਅ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਉਸਦੇ ਕਲੱਬਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਣ ਦਾ ਅਰਥ ਮੋਰਨ ਲਈ ਤਬਾਹੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਗਲਤ ਕਾਰਡ-ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਅਡੇਅਰ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਖੁਦ ਕਿੰਨੇ ਪੈਸੇ ਵਾਪਸ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਗਲਤ ਖੇਡ ਤੋਂ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਔਰਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਨਾ ਕਰ ਦੇਣ ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਣਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾ ਦੇਣ ਕਿ ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਿੱਕਿਆਂ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕੀ ਇਹ ਲੰਘ ਜਾਵੇਗਾ?"

"ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਾਈ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹੋ।"

"ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਕੁਝ ਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਕਰਨਲ ਮੋਰਨ ਸਾਨੂੰ ਹੋਰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਵੌਨ ਹਰਡਰ ਦੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਏਅਰ-ਗਨ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਨੂੰ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਦੇਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਲਚਸਪ ਛੋਟੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ ਜੋ ਲੰਡਨ ਦੀ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ।"

ਗੋਲਡਨ ਪਿੰਸ-ਨੇਜ਼ ਦਾ ਸਾਹਸ

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤਿੰਨ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੱਥ-ਲਿਖਤ ਖੰਡਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ 1894 ਲਈ ਸਾਡਾ ਕੰਮ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਲਈ, ਇੰਨੀ ਸਾਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿੱਚੋਂ, ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਦਿਲਚਸਪ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਅਜੀਬ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਅਨੁਕੂਲ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਪੰਨੇ ਪਲਟਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਲਾਲ ਜੋਂਕ ਦੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਕਹਾਣੀ ਅਤੇ ਬੈਂਕਰ ਕਰੌਸਬੀ ਦੀ ਭਿਆਨਕ ਮੌਤ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਨੋਟਸ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਮੈਨੂੰ ਐਡਲਟਨ ਦੁਖਾਂਤ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਬੈਰੋ ਦੀ ਵਿਲੱਖਣ ਸਮੱਗਰੀ ਵੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਮਸ਼ਹੂਰ ਸਮਿਥ-ਮੋਰਟੀਮਰ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਕੇਸ ਵੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੁਲੇਵਾਰਡ ਕਾਤਲ, ਹੁਰੇਟ ਦੀ ਟਰੈਕਿੰਗ ਅਤੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਵੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ - ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਾਰਨਾਮਾ ਜਿਸਨੇ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਤੋਂ ਧੰਨਵਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਆਟੋਗ੍ਰਾਫ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਆਰਡਰ ਆਫ਼ ਦ ਲੀਜਨ ਆਫ਼ ਆਨਰ ਜਿੱਤਿਆ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਇੱਕ ਬਿਰਤਾਂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗੀ, ਪਰ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਯੌਕਸਲੇ ਓਲਡ ਪਲੇਸ ਦੇ ਕਿੱਸੇ ਵਾਂਗ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਲੱਖਣ ਬਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਨੌਜਵਾਨ ਵਿਲੋਬੀ ਸਮਿਥ ਦੀ ਦੁਖਦਾਈ ਮੌਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ 'ਤੇ ਇੰਨੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾਈ।

ਇਹ ਨਵੰਬਰ ਦੇ ਅੰਤ ਵੱਲ ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ, ਤੂਫ਼ਾਨੀ ਰਾਤ ਸੀ। ਮੈਂ ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਸਾਰੀ ਸ਼ਾਮ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਬੈਠੇ ਰਹੇ, ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਲੈਂਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪੈਲਿੰਪਸੈਸਟ ਉੱਤੇ ਮੂਲ ਸ਼ਿਲਾਲੇਖ ਦੇ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਰਹੇ, ਮੈਂ ਸਰਜਰੀ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਡੁੱਬ ਗਿਆ। ਬਾਹਰ ਹਵਾ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਚੀਕ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਰਿਸ਼ ਖਿੜਕੀਆਂ ਨਾਲ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਹ ਅਜੀਬ ਸੀ, ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਡੂੰਘਾਈਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਹਰ ਪਾਸੇ ਦਸ ਮੀਲ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਹੱਥੀਂ ਕੰਮ ਦੇ ਨਾਲ, ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਲੋਹੇ ਦੀ ਪਕੜ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੁਚੇਤ ਹੋਣਾ ਕਿ ਵਿਸ਼ਾਲ ਤੱਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਲਈ ਸਾਰਾ ਲੰਡਨ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿੰਦੀਆਂ ਵਾਲੇ ਮੋਲਹਿੱਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਤੁਰ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਉਜਾੜ ਗਲੀ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ। ਕਦੇ-ਕਦੇ ਦੀਵੇ ਚਿੱਕੜ ਵਾਲੀ ਸੜਕ ਅਤੇ ਚਮਕਦਾਰ ਫੁੱਟਪਾਥ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ 'ਤੇ ਚਮਕਦੇ ਸਨ। ਆਕਸਫੋਰਡ ਸਟਰੀਟ ਦੇ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਕੈਬ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਛਿੱਟੇ ਮਾਰ ਰਹੀ ਸੀ।

"ਖੈਰ, ਵਾਟਸਨ, ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਅੱਜ ਰਾਤ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਣਾ ਪਵੇਗਾ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣਾ ਲੈਂਸ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ ਅਤੇ ਪੈਲਿੰਪਸੈਸਟ ਨੂੰ ਘੁੰਮਾਉਂਦੇ ਹੋਏ। "ਮੈਂ ਇੱਕ ਬੈਠਕ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਕੁਝ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਖਾਂ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਪੰਦਰਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅੱਧ ਤੋਂ ਡੇਟਿੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਐਬੇ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਿਲਚਸਪ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੈਲੋਆ! ਹੈਲੋਆ! ਹੈਲੋਆ! ਇਹ ਕੀ ਹੈ?"

ਹਵਾ ਦੇ ਝੱਖੜ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਘੋੜੇ ਦੇ ਖੁਰਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ, ਅਤੇ ਪਹੀਏ ਦੀ ਲੰਬੀ ਪੀਹਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਸੜਕ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਜੋ ਕੈਬ ਦੇਖੀ ਸੀ ਉਹ ਸਾਡੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਆ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।

"ਉਹ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ?" ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ, ਮੇਰਾ ਵੀਰਜ ਨਿਕਲ ਗਿਆ।

"ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਅਸੀਂ, ਮੇਰਾ ਗਰੀਬ ਵਾਟਸਨ, ਓਵਰਕੋਟ, ਕ੍ਰਾਵਟ ਅਤੇ ਗੈਲੋਸ਼ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਹਰ ਉਹ ਸਹਾਇਤਾ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਕਦੇ ਮੌਸਮ ਨਾਲ ਲੜਨ ਲਈ ਬਣਾਈ ਹੈ। ਥੋੜ੍ਹਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰੋ, ਪਰ! ਕੈਬ ਫਿਰ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ ਹੈ! ਅਜੇ ਉਮੀਦ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆ ਜਾਈਏ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਰੱਖਦਾ। ਭੱਜੋ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ, ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਨੇਕ ਲੋਕ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਪਏ ਹਨ।"

ਜਦੋਂ ਹਾਲ ਲੈਂਪ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਸਾਡੇ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੇ ਮਹਿਮਾਨ 'ਤੇ ਪਈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਆਈ। ਇਹ ਨੌਜਵਾਨ ਸਟੈਨਲੀ ਹੌਪਕਿੰਸ ਸੀ, ਇੱਕ ਹੋਨਹਾਰ ਜਾਸੂਸ, ਜਿਸ ਦੇ ਕਰੀਅਰ ਵਿੱਚ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਬਹੁਤ ਵਿਹਾਰਕ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਿਖਾਈ ਸੀ।

"ਕੀ ਉਹ ਅੰਦਰ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਉੱਪਰ ਆਓ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਰ," ਉੱਪਰੋਂ ਹੋਮਜ਼ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ। "ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਜਾਸੂਸ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਲੈਂਪ ਉਸਦੇ ਚਮਕਦੇ ਵਾਟਰਪ੍ਰੂਫ਼ 'ਤੇ ਚਮਕਿਆ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਗਰੇਟ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਲੱਕੜਾਂ ਤੋਂ ਅੱਗ ਕੱਢੀ।

"ਹੁਣ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹੌਪਕਿੰਸ, ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀਆਂ ਉਂਗਲੀਆਂ ਚੁੱਕੋ ਅਤੇ ਗਰਮ ਕਰੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਇੱਕ ਸਿਗਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਕੋਲ ਗਰਮ ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿੰਬੂ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਨੁਸਖ਼ਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਤ ਲਈ ਚੰਗੀ ਦਵਾਈ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਨੇਰੀ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਹੈ।"

"ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਮੇਰੀ ਦੁਪਹਿਰ ਬਹੁਤ ਹਲਚਲ ਵਾਲੀ ਰਹੀ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਵੀਨਤਮ ਐਡੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਯੌਕਸਲੇ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਦੇਖਿਆ?"

"ਮੈਂ ਅੱਜ ਪੰਦਰਵੀਂ ਸਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ।"

"ਖੈਰ, ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਗਲਤ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਖੁੰਝਾਇਆ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਘਾਹ ਨੂੰ ਉੱਗਣ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਕੈਂਟ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਚੈਥਮ ਤੋਂ ਸੱਤ ਮੀਲ ਅਤੇ ਰੇਲਵੇ ਲਾਈਨ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮੀਲ ਦੂਰ। ਮੈਨੂੰ 3:15 ਵਜੇ ਤਾਰ ਲੱਗੀ, 5 ਵਜੇ ਯੌਕਸਲੇ ਓਲਡ ਪਲੇਸ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਆਖਰੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਰਾਹੀਂ ਚੈਰਿੰਗ ਕਰਾਸ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਸਿੱਧਾ ਕੈਬ ਰਾਹੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਿਆ।"

"ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋ?"

"ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਸਿਰ ਜਾਂ ਪੂਛ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਓਨਾ ਹੀ ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਕੰਮ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਕਦੇ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਇੰਨਾ ਸੌਖਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਇਹੀ ਮੈਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਕਿਸੇ ਇਰਾਦੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ। ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ - ਪਰ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਉਸਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਿਉਂ ਕਰੇ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਗਾਰ ਜਗਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਝੁਕ ਗਿਆ।

"ਆਓ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੁਣੀਏ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਤੱਥ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ," ਸਟੈਨਲੀ ਹੌਪਕਿੰਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹੁਣ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਕਹਾਣੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ। ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਪੇਂਡੂ ਘਰ, ਯੌਕਸਲੇ ਓਲਡ ਪਲੇਸ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਕੋਰਮ ਦਾ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਅਪਾਹਜ ਸੀ, ਅੱਧਾ ਸਮਾਂ ਆਪਣਾ ਬਿਸਤਰਾ ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਅੱਧਾ ਘਰ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਘੁੰਮਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਬਾਥ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਮਾਲੀ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਧੱਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਉਂਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਦਵਾਨ ਆਦਮੀ ਹੋਣ ਦੀ ਸਾਖ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰਾਣੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਾਰਕਰ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੌਕਰਾਣੀ, ਸੁਜ਼ਨ ਟਾਰਲਟਨ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਉਸਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਚਰਿੱਤਰ ਵਾਲੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਜਾਪਦੀਆਂ ਹਨ। ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ। ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੇ ਉਹ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਪਰ ਤੀਜਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਲੋਬੀ ਸਮਿਥ, ਜੋ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਸਿੱਧਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨੌਜਵਾਨ ਸੀ, ਉਹੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਸਾਰੀ ਸਵੇਰ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਲਿਖਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਦੇ ਕੰਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਹਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਲੋਬੀ ਸਮਿਥ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਪਿੰਗਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁੰਡੇ ਵਜੋਂ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕੈਂਬਰਿਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਵਜੋਂ। ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਪੱਤਰ ਦੇਖੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਉਹ ਇੱਕ ਚੰਗਾ, ਸ਼ਾਂਤ, ਮਿਹਨਤੀ ਸਾਥੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਉਹ ਮੁੰਡਾ ਹੈ ਜੋ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ ਕਤਲ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਹਵਾ ਚੀਕਦੀ ਅਤੇ ਖਿੜਕੀਆਂ 'ਤੇ ਚੀਕਦੀ ਰਹੀ। ਮੈਂ ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਅੱਗ ਦੇ ਨੇੜੇ ਗਏ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਅਤੇ ਬਿੰਦੂ ਦਰ ਬਿੰਦੂ ਆਪਣੀ ਇਕਲੌਤੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿਕਸਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਘਰ ਮਿਲੇਗਾ ਜੋ ਵਧੇਰੇ ਸਵੈ-ਨਿਰਭਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਬਾਹਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਵੇ। ਪੂਰੇ ਹਫ਼ਤੇ ਬੀਤ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਬਾਗ਼ ਦੇ ਗੇਟ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਦੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨੌਜਵਾਨ ਸਮਿਥ ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਵਾਂਗ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਦੋ ਔਰਤਾਂ

ਕੋਲ ਘਰ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੋਰਟੀਮਰ, ਮਾਲੀ, ਜੋ ਬਾਥ ਕੁਰਸੀ ਨੂੰ ਪਹੀਏ 'ਤੇ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਫੌਜੀ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਹੈ - ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਚਰਿੱਤਰ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਬੁੱਢਾ ਕ੍ਰੀਮੀਅਨ ਆਦਮੀ। ਉਹ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ, ਪਰ ਬਾਗ਼ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਕਮਰਿਆਂ ਵਾਲੀ ਝੌਂਪੜੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਉਹ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯੌਕਸਲੇ ਓਲਡ ਪਲੇਸ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣਗੇ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਬਾਗ਼ ਦਾ ਗੇਟ ਮੁੱਖ ਲੰਡਨ ਤੋਂ ਚੈਥਮ ਰੋਡ ਤੱਕ ਸੌ ਗਜ਼ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਕੁੰਡੀ ਨਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ।

"ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੂਜ਼ਨ ਟਾਰਲਟਨ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਇਕੱਲੀ ਅਜਿਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ, ਗਿਆਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ। ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉੱਪਰਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਪਰਦੇ ਲਟਕਾਉਣ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਕੋਰਮ ਅਜੇ ਵੀ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਮੌਸਮ ਖਰਾਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਦੁਪਹਿਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਘੱਟ ਹੀ ਉੱਠਦਾ ਹੈ। ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਘਰ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਵਿਲੋਬੀ ਸਮਿਥ ਆਪਣੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਬੈਠਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਜੋਂ ਵਰਤਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੂੰ ਰਸਤੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਲੰਘਦੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੇਠਾਂ ਸਟੱਡੀ ਵਿੱਚ ਉਤਰਦੇ ਸੁਣਿਆ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਪਰ ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਤੇਜ਼, ਮਜ਼ਬੂਤ ਚਾਲ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਉਸਨੇ ਸਟੱਡੀ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ, ਪਰ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੇਠਾਂ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਚੀਕ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ, ਘੋਰ ਚੀਕ ਸੀ, ਇੰਨੀ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਔਰਤ ਤੋਂ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸੇ ਪਲ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਠੋਕਰ ਹੋਈ, ਜਿਸਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਭ ਕੁਝ ਚੁੱਪ ਹੋ ਗਿਆ। ਨੌਕਰਾਣੀ ਡਰ ਕੇ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਪਲ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਆਪਣੀ ਹਿੰਮਤ ਵਾਪਸ ਹਾਸਲ ਕਰਦਿਆਂ, ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਭੱਜ ਗਈ। ਅਧਿਐਨ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ। ਅੰਦਰ, ਨੌਜਵਾਨ ਮਿਸਟਰ ਵਿਲੋਬੀ ਸਮਿਥ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਲੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਗਰਦਨ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਖੂਨ ਵਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਛੋਟੇ ਪਰ ਬਹੁਤ ਡੂੰਘੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਨਾਲ ਵਿੰਨ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਕੈਰੋਟਿਡ ਧਮਣੀ ਨੂੰ ਵੰਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜਿਸ ਯੰਤਰ ਨਾਲ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਸੀ ਉਹ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਕਾਰਪੇਟ 'ਤੇ ਪਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਛੋਟੇ ਸੀਲਿੰਗ-ਮੋਮ ਚਾਕੂਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜੋ ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੀਆਂ ਲਿਖਣ-ਮੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਹਾਥੀ ਦੰਦ ਦੇ ਹੈਂਡਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਬਲੇਡ ਨਾਲ। ਇਹ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਡੈਸਕ ਦੇ ਫਿਟਿੰਗ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ।

"ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਸਮਿਥ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਪਰ ਕੈਰੇਫ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਪਾਣੀ ਪਾ ਕੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀਆਂ। 'ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ,' ਉਹ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ - 'ਇਹ ਉਹੀ ਸੀ।' ਨੌਕਰਾਣੀ ਸਹੁੰ ਖਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਸ਼ਬਦ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਹਿਣ ਦੀ ਬੇਤਾਬੀ ਨਾਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਉਹ ਮਰ ਕੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ।"

"ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਵੀ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਨੌਜਵਾਨ ਦੇ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਸੂਜ਼ਨ ਨੂੰ ਲਾਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਛੱਡ ਕੇ, ਉਹ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵੱਲ ਭੱਜ ਗਈ। ਉਹ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਭਿਆਨਕ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਾਰਕਰ ਸਹੁੰ ਖਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸਦੇ ਰਾਤ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ

ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਲਈ ਮੋਰਟੀਮਰ ਦੀ ਮਦਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੱਪੜੇ ਪਾਉਣਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ ਆਉਣਾ ਸੀ। ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦੂਰੋਂ ਚੀਕ ਸੁਣੀ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ। ਉਹ ਨੌਜਵਾਨ ਦੇ ਆਖਰੀ ਸ਼ਬਦਾਂ, 'ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ - ਇਹ ਉਹ ਸੀ,' ਦਾ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਭੁਲੇਖੇ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸਨ। ਉਸਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਲੋਬੀ ਸਮਿਥ ਦਾ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ। ਉਸਦੀ ਪਹਿਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮੋਰਟੀਮਰ, ਮਾਲੀ ਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਪੁਲਿਸ ਲਈ ਭੇਜਣਾ ਸੀ। ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਮੁੱਖ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ। ਮੇਰੇ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਿਲਾਇਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸਖ਼ਤ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।" ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਘਰ ਵੱਲ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਰਸਤਿਆਂ 'ਤੇ ਨਾ ਚੱਲੇ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮੌਕਾ ਸੀ, ਮਿਸਟਰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਮਿਸਟਰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ," ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਕੌੜੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਖੈਰ, ਆਓ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੁਣੀਏ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨਾਲ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ?"

"ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ, ਸ਼੍ਰੀ ਹੋਮਜ਼, ਇਸ ਮੋਟੇ ਯੋਜਨਾ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨੁਕਤਿਆਂ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਆਮ ਵਿਚਾਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਹ ਮੇਰੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ।"

ਉਸਨੇ ਮੋਟਾ ਚਾਰਟ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਦੁਹਰਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਗੋਡੇ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ। ਮੈਂ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ, ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਕੇ, ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ ਉੱਤੇ ਇਸਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ।

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਔਖਾ ਹੈ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੁਕਤਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਤੁਸੀਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਲਈ ਦੇਖੋਗੇ। ਹੁਣ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਕਾਤਲ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਅੰਦਰ ਆਇਆ? ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਬਾਗ਼ ਵਾਲੇ ਰਸਤੇ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੁਆਰਾ, ਜਿੱਥੋਂ ਅਧਿਐਨ ਤੱਕ ਸਿੱਧੀ ਪਹੁੰਚ ਹੈ। ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਸਤਾ ਬਹੁਤ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਹੁੰਦਾ। ਬਚਣਾ ਵੀ ਉਸ ਲਾਈਨ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਹੋਰ ਨਿਕਾਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸੁਜ਼ਨ ਨੇ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਭੱਜੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਸਿੱਧਾ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਬਾਗ਼ ਵਾਲੇ ਰਸਤੇ ਵੱਲ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਬਾਰਿਸ਼ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦਿਖਾਏਗਾ।"

"ਮੇਰੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਾਵਧਾਨ ਅਤੇ ਮਾਹਰ ਅਪਰਾਧੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਘਾਹ ਦੀ ਸਰਹੱਦ ਤੋਂ ਲੰਘਿਆ ਸੀ ਜੋ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਰੇਖਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਾ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਛਾਪ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਪਰ ਘਾਹ ਨੂੰ ਮਿੱਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਲੰਘ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਕਾਤਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਮਾਲੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਸ ਸਵੇਰ ਉੱਥੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੀਂਹ ਸਿਰਫ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ।"

"ਇੱਕ ਮਿੰਟ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਰਸਤਾ ਕਿੱਥੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?"

"ਸੜਕ ਵੱਲ।"

"ਕਿੰਨਾ ਚਿਰ ਹੈ?"
"ਸੌ ਗਜ਼ ਦੂਰ।"
"ਜਿਸ ਥਾਂ ਤੋਂ ਰਸਤਾ ਗੇਟ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਪੱਟੜੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰ ਚੁੱਕ ਸਕਦੇ ਹੋ?"
"ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਰਸਤਾ ਟਾਈਲਾਂ ਵਾਲਾ ਸੀ।"
"ਖੈਰ, ਸੜਕ 'ਤੇ ਹੀ?"
"ਨਹੀਂ, ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਚਿੱਕੜ ਵਿੱਚ ਮਿੱਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।"
"ਟੁੱਟ-ਟੁੱਟ! ਖੈਰ, ਫਿਰ, ਘਾਹ ਉੱਤੇ ਇਹ ਨਿਸ਼ਾਨ, ਕੀ ਇਹ ਆ ਰਹੇ ਸਨ ਜਾਂ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ?"
"ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ। ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਰੂਪ-ਰੇਖਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।"
"ਵੱਡਾ ਪੈਰ ਜਾਂ ਛੋਟਾ?"
"ਤੁਸੀਂ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ।"
ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਬੇਸਬਰੀ ਦਾ ਇਜ਼ਹਾਰ ਕੀਤਾ।
"ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਹੀ ਮੀਂਹ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤੂਫ਼ਾਨ ਵਗ ਰਿਹਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹੁਣ ਪੜ੍ਹਨਾ ਉਸ ਪੈਲਿੰਪਸੈਸਟ ਨਾਲੋਂ ਔਖਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਖੈਰ, ਖੈਰ, ਇਸਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕੀਤਾ? ਹੌਪਕਿੰਸ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ?"
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਸੌਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਬਾਹਰੋਂ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਫਿਰ ਗਲਿਆਰੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਨਾਰੀਅਲ ਦੀ ਚਟਾਈ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਜਾਇਆ ਹੋਇਆ ਕਮਰਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਲੇਖ ਇੱਕ ਸਥਿਰ ਬਿਊਰੋ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਲਿਖਣ-ਮੇਜ਼ ਹੈ। ਇਸ ਬਿਊਰੋ ਵਿੱਚ ਦਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਦੋਹਰਾ ਕਾਲਮ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਕੇਂਦਰੀ ਛੋਟਾ ਅਲਮਾਰੀ ਹੈ। ਦਰਾਜ਼ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਨ, ਅਲਮਾਰੀ ਨੂੰ ਤਾਲਾ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਰਾਜ਼ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਕੀਮਤੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਲਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਸਨ, ਪਰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਫ਼ੈਸਰ ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੁਝ ਵੀ ਗੁੰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਡਕੈਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।"
"ਮੈਂ ਹੁਣ ਨੌਜਵਾਨ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਵੱਲ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਬਿਊਰੋ ਦੇ ਨੇੜੇ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਚਾਰਟ 'ਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਛੁਰਾ ਗਰਦਨ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਲਗਭਗ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।"
"ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਚਾਕੂ 'ਤੇ ਨਾ ਡਿੱਗੇ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਬਿਲਕੁਲ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਆਇਆ। ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਚਾਕੂ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਕੁਝ ਫੁੱਟ ਦੂਰ ਮਿਲਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਆਦਮੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮਰ ਰਹੇ ਸ਼ਬਦ ਹਨ। ਅਤੇ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਬੂਤ ਸੀ ਜੋ ਮਰੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਮਿਲਿਆ।"

ਸਟੈਨਲੀ ਹੌਪਕਿੰਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਕਾਗਜ਼ ਦਾ ਪੈਕੇਟ ਕੱਢਿਆ। ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੁਨਹਿਰੀ ਪਿੰਨ-ਨੇਜ਼ ਦਿਖਾਇਆ, ਜਿਸਦੇ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਕਾਲੇ ਰੇਸ਼ਮ ਦੀ ਰੱਸੀ ਦੇ ਦੋ ਟੁੱਟੇ ਸਿਰੇ ਲਟਕ ਰਹੇ ਸਨ।

"ਵਿਲੋਬੀ ਸਮਿਥ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ। "ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਤਲ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਖੋਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।"

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਐਨਕਾਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲਈਆਂ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਅਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ। ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨੱਕ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਖਿੜਕੀ ਕੋਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਗਲੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਲੈਂਪ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ, ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ੀਟ 'ਤੇ ਕੁਝ ਲਾਈਨਾਂ ਲਿਖੀਆਂ, ਜੋ ਉਸਨੇ ਸਟੈਨਲੀ ਹੌਪਕਿੰਸ ਵੱਲ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀਆਂ।

"ਇਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਕੁਝ ਕੰਮ ਦਾ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਜਾਸੂਸ ਨੇ ਨੋਟ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਿਆ ਸੀ:

"ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਸੰਬੋਧਨ ਵਾਲੀ ਔਰਤ, ਇੱਕ ਔਰਤ ਵਾਂਗ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ। ਉਸਦੀ ਨੱਕ ਬਹੁਤ ਮੋਟੀ ਹੈ, ਅੱਖਾਂ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਲੱਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਉਸਦਾ ਮੱਥੇ ਸੁੰਨ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਝਾਕ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਗੋਲ ਮੋਢੇ ਹਨ। ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਹਨ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ ਵਾਰ ਇੱਕ ਐਨਕ-ਸ਼ਿਕ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਐਨਕਾਂ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਐਨਕ-ਸ਼ਿਕ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।"

ਹੌਪਕਿੰਸ ਦੀ ਹੈਰਾਨੀ 'ਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਮੁਸਕਰਾਇਆ, ਜੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਲੱਛਣਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਹੋਇਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

"ਯਕੀਨਨ ਮੇਰੀਆਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਸਾਦਗੀ ਹੀ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੇਖ ਦਾ ਨਾਮ ਦੇਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਐਨਕਾਂ ਦੀ ਜੋੜੀ ਨਾਲੋਂ ਵਧੀਆ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਇਹਨਾਂ ਵਰਗੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਜੋੜੇ। ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਮਲਤਾ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਆਖਰੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਸੁਧਾਈ ਅਤੇ ਵਧੀਆ ਕੱਪੜੇ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਉਹ ਸੁੰਦਰ ਸੋਨੇ ਵਿੱਚ ਮਾਊਂਟ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਜਿਸਨੇ ਅਜਿਹੇ ਐਨਕਾਂ ਪਹਿਨੀਆਂ ਸਨ ਉਹ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਲੈਟਰਨਲੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਕਲਿੱਪ ਤੁਹਾਡੀ ਨੱਕ ਲਈ ਬਹੁਤ ਚੌੜੇ ਹਨ, ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਔਰਤ ਦਾ ਨੱਕ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਚੌੜਾ ਸੀ। ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਨੱਕ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੋਟਾ ਅਤੇ ਮੋਟਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਰਣਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਅਪਵਾਦ ਹਨ। ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਇੱਕ ਤੰਗ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਇਹਨਾਂ ਐਨਕਾਂ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਹੀ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਨੇੜੇ, ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਔਰਤ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੱਕ ਦੇ ਪਾਸਿਆਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝੋਗੇ, ਵਾਟਸਨ, ਕਿ ਐਨਕਾਂ ਅਵਤਲ ਹਨ ਅਤੇ "ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਤਾਕਤ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਜਿਸਦੀ ਨਜ਼ਰ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਇੰਨੀ ਸੁੰਗੜੀ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਨਜ਼ਰ ਦੀਆਂ ਸਰੀਰਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਜੋ ਕਿ ਮੱਥੇ, ਪਲਕਾਂ ਅਤੇ ਮੋਢਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ।"

"ਹਾਂ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਹਰ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਐਨਕਾਂ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਦੋਹਰੀ ਫੇਰੀ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹੋ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਐਨਕਾਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਈਆਂ।

"ਤੁਸੀਂ ਸਮਝੋਗੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਕਲਿੱਪਾਂ ਨੂੰ ਨੱਕ 'ਤੇ ਦਬਾਅ ਨੂੰ ਨਰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰ੍ਕ ਦੇ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਬੈਂਡਾਂ ਨਾਲ ਕਤਾਰਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਰੰਗ ਫਿੱਕਾ ਪੈ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਘਿਸਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਦੂਜਾ ਨਵਾਂ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਡਿੱਗ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੁਰਾਣਾ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਔਰਤ ਦੂਜੇ ਲਈ ਉਸੇ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਗਈ ਸੀ।"

"ਜਾਰਜ ਦੁਆਰਾ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ!" ਹੌਪਕਿੰਸ ਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੇ ਅਨੰਦ ਵਿੱਚ ਚੀਕਿਆ। "ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤ ਸਨ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ! ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਲੰਡਨ ਦੇ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਮਾਹਿਰਾਂ ਦੇ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।"

"ਬੇਸ਼ੱਕ ਤੁਸੀਂ ਕਰੋਗੇ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸਾਨੂੰ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਹੈ?"

"ਕੁਝ ਨਹੀਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਜਿੰਨਾ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਸ਼ਾਇਦ ਹੋਰ ਵੀ। ਅਸੀਂ ਪੇਂਡੂ ਸੜਕਾਂ 'ਤੇ ਜਾਂ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਦੇਖੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਨਬੀ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ। ਜੋ ਚੀਜ਼ ਮੈਨੂੰ ਹਰਾਉਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘਾਟ। ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਸੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਭੂਤ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ।"

"ਆਹ! ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਬਾਹਰ ਆਈਏ?"

"ਜੇਕਰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਚੈਰਿੰਗ ਕਰਾਸ ਤੋਂ ਚੈਥਮ ਲਈ ਸਵੇਰੇ ਛੇ ਵਜੇ ਇੱਕ ਰੇਲਗੱਡੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਅੱਠ ਤੋਂ ਨੌਂ ਵਜੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਯੌਕਸਲੇ ਓਲਡ ਪਲੇਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਲਵਾਂਗੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਯਕੀਨਨ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲੀਆਂ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਘੋਖਣ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਖੈਰ, ਇਹ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਦੀ ਨੀਂਦ ਲੈਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ। ਮੈਂ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅੱਗ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਆਤਮਾ ਦੀਵਾ ਜਗਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਕੱਪ ਕੌਫੀ ਦੇਵਾਂਗਾ।"

ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਹਨੇਰੀ ਤਾਂ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਸਵੇਰ ਕੌੜੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਥੇਮਜ਼ ਦੇ ਉਦਾਸ ਦਲਦਲਾਂ ਅਤੇ ਨਦੀ ਦੇ ਲੰਬੇ, ਉਦਾਸ ਹਿੱਸਿਆਂ ਉੱਤੇ ਸਰਦੀਆਂ ਦੇ ਠੰਢੇ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕਰੀਅਰ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਡੇਮਾਨ ਆਈਲੈਂਡਰ ਦੇ ਪਿੱਛਾ ਨਾਲ ਕਦੇ ਵੀ ਜੋੜਾਂਗਾ। ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਅਤੇ ਥਕਾਵਟ ਭਰੀ ਯਾਤਰਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਚੈਥਮ ਤੋਂ ਕੁਝ ਮੀਲ ਦੂਰ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਉਤਰੇ। ਜਦੋਂ ਸਥਾਨਕ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਨਾਸ਼ਤਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਯੌਕਸਲੇ ਓਲਡ ਪਲੇਸ ਪਹੁੰਚੇ। ਇੱਕ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਸਾਨੂੰ ਬਾਗ਼ ਦੇ ਗੇਟ 'ਤੇ ਮਿਲਿਆ।

"ਖੈਰ, ਵਿਲਸਨ, ਕੋਈ ਖ਼ਬਰ?"

"ਨਹੀਂ, ਸਰ - ਕੁਝ ਨਹੀਂ।"

"ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਦੇ ਦੇਖੇ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਈ ਰਿਪੋਰਟ ਨਹੀਂ?"

"ਨਹੀਂ, ਸਰ। ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਕੱਲ੍ਹ ਕੋਈ ਅਜਨਬੀ ਨਾ ਤਾਂ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ?"

"ਹਾਂ, ਸਰ: ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਸੀਂ ਹਿਸਾਬ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ।"

"ਖੈਰ, ਇਹ ਚੈਥਮ ਤੱਕ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਪੈਦਲ ਯਾਤਰਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਉੱਥੇ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇਖੇ ਟ੍ਰੇਨ ਫੜ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਬਾਗ਼ ਵਾਲਾ ਰਸਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੱਲ੍ਹ ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਘਾਹ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਕਿਸ ਪਾਸੇ ਸਨ?"

"ਇਸ ਪਾਸੇ, ਸਰ। ਰਸਤੇ ਅਤੇ ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਘਾਹ ਦਾ ਇਹ ਤੰਗ ਕਿਨਾਰਾ। ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ, ਪਰ ਉਦੋਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ।"

"ਹਾਂ, ਹਾਂ: ਕੋਈ ਲੰਘਿਆ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਘਾਹ ਦੀ ਸਰਹੱਦ 'ਤੇ ਝੁਕਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਸਾਡੀ ਔਰਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਦਮ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਚੁਣੇ ਹੋਣਗੇ, ਕੀ ਉਹ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਉਹ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਛੱਡ ਦੇਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਨਰਮ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵੀ ਸਾਫ਼ ਨਿਸ਼ਾਨ?"

"ਹਾਂ, ਸਰ, ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਇੱਕ ਠੰਡਾ ਹੱਥ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਮੈਂ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਨਜ਼ਰ ਘੁੰਮਦੀ ਦੇਖੀ।

"ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਪਸ ਆਈ ਹੋਵੇਗੀ?"

"ਹਾਂ, ਸਰ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਇਸ ਘਾਹ ਦੀ ਪੱਟੀ 'ਤੇ?"

"ਜ਼ਰੂਰ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼।"

"ਹਮ! ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਸੀ - ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ। ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਰਸਤਾ ਥੱਕ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਆਓ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਚੱਲੀਏ। ਇਹ ਬਾਗ਼ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ? ਫਿਰ ਇਸ ਮਹਿਮਾਨ ਕੋਲ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਤਲ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਉਸਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਲਿਖਣ ਦੀ ਮੇਜ਼ ਤੋਂ ਇਸ ਚਾਕੂ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹਥਿਆਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ। ਉਹ ਇਸ ਗਲਿਆਰੇ ਦੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧੀ, ਨਾਰੀਅਲ ਦੀ ਚਟਾਈ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ। ਉਹ ਉੱਥੇ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਸੀ? ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ, ਸਰ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਭੁੱਲ ਗਈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਾਰਕਰ, ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ, ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਥੇ ਸਾਫ਼-ਸਫ਼ਾਈ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ - ਲਗਭਗ ਪੌਣੇ ਘੰਟੇ ਪਹਿਲਾਂ," ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ।

"ਖੈਰ, ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸੀਮਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਔਰਤ ਇਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਕੀ ਕਰਦੀ ਹੈ? ਉਹ ਲਿਖਣ ਵਾਲੀ ਮੇਜ਼ ਵੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਾਹਦੇ ਲਈ? ਦਰਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਕੁਝ ਉਸ ਦੇ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਨਹੀਂ, ਇਹ ਉਸ ਲੱਕੜ ਦੇ ਬਿਊਰੋ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਸੀ। ਹੈਲੋਆ! ਇਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਉਹ ਖੁਰਚ ਕੀ ਹੈ? ਬਸ ਇੱਕ ਮੈਚ ਰੱਖੋ, ਵਾਟਸਨ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ, ਹੌਪਕਿੰਸ?"

ਉਹ ਨਿਸ਼ਾਨ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਕੀਹੋਲ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਪਿੱਤਲ ਦੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਚਾਰ ਇੰਚ ਤੱਕ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇਸਨੇ ਸਤ੍ਹਾ ਤੋਂ ਵਾਰਨਿਸ਼ ਨੂੰ ਖੁਰਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਚਾਬੀ ਦੇ ਛੇਕ ਦੁਆਲੇ ਖੁਰਚੀਆਂ ਮਿਲਣਗੀਆਂ।"

"ਇਹ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਬਿਲਕੁਲ ਹਾਲੀਆ। ਦੇਖੋ ਕਿ ਪਿੱਤਲ ਉੱਥੇ ਕਿਵੇਂ ਚਮਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਸਨੂੰ ਕੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਸਕ੍ਰੈਚ ਸਤ੍ਹਾ ਦੇ ਰੰਗ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਲੈਂਸ ਰਾਹੀਂ ਦੇਖੋ। ਉੱਥੇ ਵਾਰਨਿਸ਼ ਵੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਖੱਡ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਮਿੱਟੀ ਹੈ। ਕੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਾਰਕਰ ਉੱਥੇ ਹੈ?"

ਇੱਕ ਉਦਾਸ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲੀ, ਬਜ਼ੁਰਗ ਔਰਤ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਈ।

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਸਵੇਰੇ ਇਸ ਬਿਊਰੋ ਨੂੰ ਧੂੜ ਚੱਟਿਆ ਸੀ?"

"ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ."

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਖੁਰਚ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ?"

"ਨਹੀਂ, ਸਰ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।"

"ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਡਸਟਰ ਵਾਰਨਿਸ਼ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਹੂੰਝ ਕੇ ਲੈ ਜਾਂਦਾ। ਇਸ ਬਿਊਰੋ ਦੀ ਚਾਬੀ ਕਿਸ ਕੋਲ ਹੈ?"

"ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਘੜੀ ਦੀ ਚੇਨ 'ਤੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।"

"ਕੀ ਇਹ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਚਾਬੀ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ, ਸਰ, ਇਹ ਚੱਬ ਦੀ ਚਾਬੀ ਹੈ।"

"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਾਰਕਰ, ਤੁਸੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਤਰੱਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਾਡੀ ਔਰਤ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਬਿਊਰੋ ਵੱਲ ਵਧਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਗਣੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਨੌਜਵਾਨ ਵਿਲੋਬੀ ਸਮਿਥ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਚਾਬੀ ਕੱਢਣ ਦੀ ਕਾਹਲੀ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਇਹ ਖੁਰਚਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ, ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜਲੀ ਚੀਜ਼, ਜੋ ਕਿ ਇਹ ਚਾਕੂ ਹੈ, ਖੋਹ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਕੜ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ 'ਤੇ ਵਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਰਨਾ ਬਹੁਤ ਘਾਤਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਭੱਜ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਆਈ ਹੈ। ਕੀ ਸੂਜ਼ਨ, ਨੌਕਰਾਣੀ, ਉੱਥੇ ਹੈ? ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਚੀਕ ਸੁਣੀ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਉਸ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਭੱਜ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਸੂਜ਼ਨ?"

"ਨਹੀਂ, ਸਰ, ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸੁਣ ਲੈਂਦਾ।"

"ਇਹ ਇਸ ਨਿਕਾਸ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਔਰਤ - ਉਸੇ ਰਸਤੇ ਬਾਹਰ ਚਲੀ ਗਈ ਜਿਸ ਰਸਤੇ ਉਹ ਆਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਦੂਜਾ ਰਸਤਾ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਰਸਤੇ ਕੋਈ ਨਿਕਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ ਸਰ।"

"ਅਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਜਾਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਨਾਲ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਾਂਗੇ। ਹੈਲੋਆ, ਹੌਪਕਿੰਸ! ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ। ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦਾ ਗਲਿਆਰਾ ਵੀ ਨਾਰੀਅਲ ਦੀ ਚਟਾਈ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਸਰ, ਇਸਦਾ ਕੀ?"

"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ? ਖੈਰ, ਖੈਰ। ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਮੈਂ ਗਲਤ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਸੰਕੇਤਕ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਓ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲਾਓ।"

ਅਸੀਂ ਉਸ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਲੰਘੇ, ਜਿਸਦੀ ਲੰਬਾਈ ਬਾਗ਼ ਵੱਲ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਰਸਤੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪੌੜੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਉਡਾਣ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਗਾਈਡ ਨੇ ਦਸਤਕ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ।

ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਕਮਰਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਣਗਿਣਤ ਵਸਤੂਆਂ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼ੈਲਫਾਂ ਤੋਂ ਭਰ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਕੋਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਢੇਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਈਆਂ ਸਨ, ਜਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਢੇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਬਿਸਤਰਾ ਕਮਰੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਹਾਣਿਆਂ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਘਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਮੈਂ ਘੱਟ ਹੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਦਿੱਖ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਪਤਲਾ, ਐਕੁਲੀਨ ਚਿਹਰਾ ਸੀ ਜੋ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਵਿੰਨ੍ਹਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲਟਕੀਆਂ ਅਤੇ ਟਫਟਡ ਭਰਵੱਟੇ ਹੇਠ ਡੂੰਘੇ ਖੋਖਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਵਾਲ ਅਤੇ ਦਾੜ੍ਹੀ ਚਿੱਟੇ ਸਨ, ਸਿਵਾਏ ਇਸਦੇ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੇ ਮੂੰਹ ਦੁਆਲੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਪੀਲੇ ਰੰਗ ਨਾਲ ਰੰਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਚਿੱਟੇ ਵਾਲਾਂ ਦੇ ਉਲਝਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਿਗਰਟ ਚਮਕ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਮਰੇ ਦੀ ਹਵਾ ਬਾਸੀ ਤੰਬਾਕੂ ਦੇ ਧੂੰਏਂ ਨਾਲ ਗੰਦੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਹੋਮਜ਼ ਵੱਲ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾਇਆ, ਮੈਂ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਇਹ ਵੀ ਪੀਲੇ ਨਿਕੋਟੀਨ ਨਾਲ ਰੰਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"ਇੱਕ ਸਿਗਰਟਨੋਸ਼ੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਹੋਮਜ਼?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਉਤਸੁਕ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਮਿੱਠੇ ਲਹਿਜ਼ੇ ਨਾਲ। "ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਇੱਕ ਸਿਗਰਟ ਲਓ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ, ਸਰ? ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਲੈਗਜ਼ੈਂਡਰੀਆ ਦੇ ਆਇਓਨਾਈਡਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਭੇਜਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਹਰ ਪੰਦਰਵਾੜੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬੁਰਾ, ਸਰ, ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ, ਪਰ ਇੱਕ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਕੋਲ ਕੁਝ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਹਨ। ਤੰਬਾਕੂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਕੰਮ - ਇਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਚਿਆ ਹੈ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸਿਗਰਟ ਜਗਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਤੇਜ਼ ਨਜ਼ਰਾਂ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਤੰਬਾਕੂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਕੰਮ, ਪਰ ਹੁਣ ਸਿਰਫ਼ ਤੰਬਾਕੂ," ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹਾਏ! ਇਹ ਕਿੰਨੀ ਘਾਤਕ ਰੁਕਾਵਟ ਹੈ! ਇੰਨੀ ਭਿਆਨਕ ਤਬਾਹੀ ਦਾ ਕੌਣ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਇੰਨਾ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਨੌਜਵਾਨ! ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ, ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਸਹਾਇਕ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼?"

"ਮੈਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਆਪਣਾ ਮਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ।"
"ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਰਿਣੀ ਹੋਵਾਂਗਾ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਰੋਸ਼ਨੀ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਿੱਥੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਇੰਨਾ ਹਨੇਰਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਕਿਤਾਬੀ ਕੀੜੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਰਗੇ ਅਯੋਗ ਲਈ, ਅਜਿਹਾ ਝਟਕਾ ਅਧਰੰਗੀ ਹੈ। ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸੋਚਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਆਦਮੀ ਹੋ - ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਆਦਮੀ ਹੋ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਰੁਟੀਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸੰਤੁਲਨ ਬਣਾਈ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਅਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋ।"
ਜਦੋਂ ਬੁੱਢਾ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਹੋਮਜ਼ ਕਮਰੇ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਉੱਪਰ-ਨੀਚੇ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸਿਗਰਟ ਪੀ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਵਾਂਗ ਤਾਜ਼ੀਆਂ ਅਲੈਗਜ਼ੈਂਡਰੀਅਨ ਸਿਗਰਟਾਂ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਸੀ।
"ਹਾਂ, ਸਰ, ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਝਟਕਾ ਹੈ," ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਮੇਰੀ ਮਹਾਨ ਰਚਨਾ ਹੈ - ਸਾਈਡ ਟੇਬਲ 'ਤੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦਾ ਢੇਰ। ਇਹ ਸੀਰੀਆ ਅਤੇ ਮਿਸਰ ਦੇ ਕਾਪਟਿਕ ਮੱਠਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਜੋ ਪ੍ਰਗਟ ਧਰਮ ਦੀ ਨੀਂਹ 'ਤੇ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਕੱਟੇਗਾ। ਮੇਰੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸਿਹਤ ਦੇ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਦੇ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਕਾਂਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਸਹਾਇਕ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਖੋਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਿਆਰੇ ਮੇਰੇ! ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼, ਕਿਉਂ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਤੇਜ਼ ਸਿਗਰਟਨੋਸ਼ੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ।"
ਹੋਮਜ਼ ਮੁਸਕਰਾਇਆ।
"ਮੈਂ ਇੱਕ ਮਾਹਰ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਡੱਬੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਿਗਰਟ ਕੱਢੀ - ਉਸਦੀ ਚੌਥੀ - ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਉਸ ਸਿਗਰਟ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਤੋਂ ਜਗਾਇਆ ਜੋ ਉਸਨੇ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੰਬੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਨਾਲ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ, ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਕੋਰਮ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਇਹ ਪੁੱਛਾਂਗਾ: ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਸ ਗਰੀਬ ਆਦਮੀ ਦਾ ਆਪਣੇ ਆਖਰੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਸੀ: 'ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ - ਇਹ ਉਹ ਸੀ'?"
ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।
"ਸੁਜ਼ਨ ਇੱਕ ਪੇਂਡੂ ਕੁੜੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਵਰਗ ਦੀ ਅਦਭੁਤ ਮੂਰਖਤਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਗਰੀਬ ਨੇ ਕੁਝ ਅਸੰਗਤ, ਭਰਮ ਭਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਰਥਹੀਣ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਤੋੜ-ਮਰੋੜ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ।"
"ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਦੁਖਾਂਤ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ?"
"ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਹਾਦਸਾ, ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ - ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇਹ ਸਾਹ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ - ਇੱਕ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ। ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਲੁਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ - ਦਿਲ ਦਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ, ਸ਼ਾਇਦ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਇਹ ਕਤਲ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਧਾਰਨਾ ਹੈ।"
"ਪਰ ਐਨਕਾਂ?"
"ਆਹ! ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹਾਂ - ਸੁਪਨਿਆਂ ਦਾ ਆਦਮੀ। ਮੈਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਵਿਹਾਰਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ, ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਕਿ ਪਿਆਰ-ਗੈਜੇ ਅਜੀਬ ਆਕਾਰ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ

ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਿਗਰਟ ਲਓ। ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੰਨੀ ਕਦਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਪੱਖਾ, ਇੱਕ ਦਸਤਾਨੇ, ਐਨਕਾਂ - ਕੌਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਅੰਤ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਹੜੀ ਚੀਜ਼ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀਮਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਇਹ ਸੱਜਣ ਘਾਹ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ, ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਅਜਿਹੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਗਲਤੀ ਕਰਨਾ ਆਸਾਨ ਹੈ। ਚਾਕੂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ, ਇਹ ਬਦਕਿਸਮਤ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਡਿੱਗਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਵਜੋਂ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਲੋਬੀ ਸਮਿਥ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਆਪਣੇ ਹੱਥੀਂ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।"

ਹੋਮਜ਼ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉੱਪਰ-ਨੀਚੇ ਤੁਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਸੋਚਾਂ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਸਿਗਰਟ ਪੀਂਦਾ ਰਿਹਾ।

"ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਕੋਰਮ," ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਬਿਊਰੋ ਦੇ ਉਸ ਅਲਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ?"

"ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਚੋਰ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰਿਵਾਰਕ ਕਾਗਜ਼ਾਤ, ਮੇਰੀ ਗਰੀਬ ਪਤਨੀ ਦੇ ਪੱਤਰ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਦੇ ਡਿਪਲੋਮੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮਾਣ ਦਿਵਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਕੁੰਜੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਲੱਭ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਚਾਬੀ ਚੁੱਕੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਦੇ ਦਿੱਤਾ।

"ਨਹੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਕੋਰਮ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੱਕ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਦੋ ਵਜੇ ਅਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਆਵਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਅੰਤਰਾਲ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਟਨਾ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਾਂਗੇ।"

ਹੋਮਜ਼ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਘਬਰਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਚੁੱਪਚਾਪ ਬਾਗ਼ ਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਉੱਪਰ-ਹੇਠਾਂ ਤੁਰਦੇ ਰਹੇ।

"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਸੁਰਾਗ ਹੈ?" ਮੈਂ ਅਖੀਰ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਗਰਟਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਪੀਤੀਆਂ ਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਹਾਂ। ਸਿਗਰਟਾਂ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾ ਦੇਣਗੀਆਂ।"

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹੋਮਜ਼," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ -"

"ਠੀਕ ਹੈ, ਠੀਕ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਮਾਹਰ ਦਾ ਸੁਰਾਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਰਸਤਾ ਲੈਂਦੀ ਹਾਂ। ਆਹ, ਇਹ ਚੰਗੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਾਰਕਰ ਹੈ! ਆਓ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆਦਾਇਕ ਗੱਲਬਾਤ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣੀਏ।"

ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਹੋਲਮਜ਼, ਜਦੋਂ ਵੀ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰੇਰਣਾਦਾਇਕ ਤਰੀਕਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਦਾ ਉਸਨੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਅੱਧੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਦੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣਦਾ ਹੋਵੇ।

"ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਵੇਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਸਰ। ਉਹ ਕੁਝ ਭਿਆਨਕ ਸਿਗਰਟ ਪੀਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਅਤੇ ਕਦੇ ਕਦੇ ਸਾਰੀ ਰਾਤ, ਸਰ। ਮੈਂ ਸਵੇਰ ਦਾ ਉਹ ਕਮਰਾ ਦੇਖਿਆ ਹੈ - ਖੈਰ, ਸਰ, ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਲੰਡਨ ਦੀ ਧੁੰਦ ਹੈ। ਗਰੀਬ ਨੌਜਵਾਨ ਮਿਸਟਰ ਸਮਿਥ, ਉਹ ਵੀ ਸਿਗਰਟ ਪੀਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਪ੍ਰੋਫ਼ੈਸਰ ਜਿੰਨਾ ਮਾੜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਸਿਹਤ - ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਹ ਸਿਗਰਟ ਪੀਣ ਲਈ ਬਿਹਤਰ ਹੈ ਜਾਂ ਮਾੜਾ।"

"ਆਹ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਇਹ ਭੁੱਖ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਪਤਾ, ਸਰ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਫ਼ੈਸਰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕੁਝ ਖਾਂਦਾ ਹੈ?"

"ਖੈਰ, ਉਹ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਉਸ ਲਈ ਕਹਾਂਗਾ।"

"ਮੈਂ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਨਾਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਜਿੰਨੀਆਂ ਸਿਗਰਟਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੀਂਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਖਾਵੇਗਾ।"

"ਖੈਰ, ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਬਾਹਰ ਹੋ, ਸਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵੱਡਾ ਨਾਸ਼ਤਾ ਕੀਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਬਣਾਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ ਲਈ ਕਟਲੇਟ ਦੀ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਡਿਸ਼ ਆਰਡਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਖੁਦ ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਉਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨੌਜਵਾਨ ਮਿਸਟਰ ਸਮਿਥ ਨੂੰ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਪਿਆ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਖਾਣੇ ਵੱਲ ਦੇਖਣਾ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਖੈਰ, ਇੱਕ ਸੰਸਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਫ਼ੈਸਰ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਭੁੱਖ ਮਿਟਾਉਣ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ।"

ਅਸੀਂ ਸਵੇਰੇ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੇ ਰਹੇ। ਸਟੈਨਲੀ ਹੌਪਕਿੰਸ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਔਰਤ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਅਫਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਸਵੇਰ ਚੈਥਮ ਰੋਡ 'ਤੇ ਕੁਝ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਦੀ ਸਾਰੀ ਆਮ ਊਰਜਾ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਅੱਧੇ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਹੌਪਕਿੰਸ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਖ਼ਬਰ ਵੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬੱਚੇ ਲੱਭ ਲਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਵਰਣਨ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ, ਅਤੇ ਐਨਕਾਂ ਜਾਂ ਐਨਕਾਂ ਪਹਿਨੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਵੇਖੀਆਂ ਹਨ, ਨੇ ਵੀ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਜਗਾਈ। ਜਦੋਂ ਸੂਜ਼ਨ, ਜੋ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ 'ਤੇ ਸਾਡੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਨੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਸਮਿਥ ਕੱਲ੍ਹ ਸਵੇਰੇ ਸੈਰ ਲਈ ਬਾਹਰ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੁਖਾਂਤ ਵਾਪਰਨ ਤੋਂ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਵਧੇਰੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਖੁਦ ਇਸ ਘਟਨਾ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਿਆ, ਪਰ ਮੈਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਹੋਮਜ਼ ਇਸਨੂੰ ਉਸ ਆਮ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਸੀ। ਅਚਾਨਕ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਘੜੀ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ। "ਦੋ ਵਜੇ, ਸੱਜਣੋ।" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸਾਨੂੰ ਉੱਪਰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ, ਪ੍ਰੋਫ਼ੈਸਰ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਹੁਣੇ ਹੀ ਆਪਣਾ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰ ਉਸਦੀ ਖਾਲੀ ਥਾਲੀ ਉਸ ਚੰਗੀ ਭੁੱਖ ਦਾ ਸਬੂਤ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਸਿਹਰਾ ਉਸਦੀ ਘਰ ਵਾਲੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ

ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਚਿੱਟੀ ਅਯਾਲੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਚਮਕਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਮੋੜੀਆਂ। ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਸਦੀਵੀ ਸਿਗਰਟ ਧੁਖ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਹ ਕੱਪੜੇ ਪਾ ਕੇ ਅੱਗ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਆਰਾਮ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ।
"ਖੈਰ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਇਸ ਭੇਤ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾ ਲਿਆ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਸਿਗਰਟਾਂ ਦਾ ਵੱਡਾ ਟੀਨ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਵੱਲ ਧੱਕਿਆ ਜੋ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡੱਬਾ ਕਿਨਾਰੇ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਮਿੰਟ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਗੋਡਿਆਂ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਅਸੰਭਵ ਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਗੁੰਮਰਾਹ ਸਿਗਰਟਾਂ ਕੱਢ ਰਹੇ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਉੱਠੇ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਹੋਮਜ਼ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚਮਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਗੱਲ੍ਹ ਰੰਗ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਸੇ ਸੰਕਟ ਵੇਲੇ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜੰਗੀ ਸੰਕੇਤਾਂ ਨੂੰ ਉੱਡਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।
"ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।"
ਮੈਂ ਅਤੇ ਸਟੈਨਲੀ ਹੌਪਕਿੰਸ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਰਹੇ। ਬੁੱਢੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਭੈੜੇ ਰੂਪਾਂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉੱਡਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਕੰਬ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ।
"ਸੱਚਮੁੱਚ! ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ?"
"ਨਹੀਂ, ਇੱਥੇ।"
"ਇੱਥੇ! ਕਦੋਂ?"
"ਇਸ ਪਲ।"
"ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਰੂਰ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਇੰਨਾ ਗੰਭੀਰ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।"
"ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਲੜੀ ਦੀ ਹਰ ਕੜੀ ਨੂੰ ਜਾਅਲੀ ਅਤੇ ਪਰਖਿਆ ਹੈ, ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਕੋਰਮ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਇਰਾਦੇ ਕੀ ਹਨ, ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਅਜੀਬ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਅਜੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸੁਣਾਂਗਾ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਾਭ ਲਈ ਜੋ ਕੁਝ ਬੀਤਿਆ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਵਾਂਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਣ ਸਕੋ ਜਿਸਦੀ ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਲੋੜ ਹੈ।"
"ਕੱਲ੍ਹ ਇੱਕ ਔਰਤ ਤੁਹਾਡੇ ਅਧਿਐਨ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਆਈ ਸੀ। ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਬਿਊਰੋ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਕੁਝ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਆਈ ਸੀ। ਉਸ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਇੱਕ ਚਾਬੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਮਾਮੂਲੀ ਜਿਹਾ ਰੰਗ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਜੋ ਵਾਰਨਿਸ਼ 'ਤੇ ਲੱਗੀ ਖੁਰਚਣ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਤੁਸੀਂ ਸਹਾਇਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਸਬੂਤ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੁੱਟਣ ਲਈ ਆਈ ਸੀ।"
ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬੱਦਲ ਛੁੱਟ ਗਏ। "ਇਹ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆਦਾਇਕ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜੋੜਨਾ? ਯਕੀਨਨ, ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਸ ਔਰਤ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕੀ ਬਣਿਆ ਹੈ।"
"ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਸੈਕਟਰੀ ਨੇ ਫੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਬਚਣ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਚਾਕੂ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤਬਾਹੀ ਨੂੰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਦੁਖਦਾਈ ਹਾਦਸਾ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਔਰਤ ਦਾ ਇੰਨਾ

ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਕਾਤਲ ਨਿਹੱਥੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਉਸਨੇ ਜੋ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਸ ਤੋਂ ਡਰ ਕੇ, ਉਹ ਦੁਖਾਂਤ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਭੱਜ ਗਈ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਐਨਕਾਂ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਨਜ਼ਰ ਵਾਲੀ ਸੀ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬੇਵੱਸ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਗਲਿਆਰੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਭੱਜ ਗਈ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਆਈ ਸੀ - ਦੋਵੇਂ ਨਾਰੀਅਲ ਦੀ ਚਟਾਈ ਨਾਲ ਢੱਕੇ ਹੋਏ ਸਨ - ਅਤੇ ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝ ਆਈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਗਲਤ ਰਸਤਾ ਫੜ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ? ਉਹ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਜਿੱਥੇ ਸੀ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਵਧੀ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪੌੜੀ ਚੜ੍ਹਾਈ, ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ।"

ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਹੋਮਜ਼ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹੈਰਾਨੀ ਅਤੇ ਡਰ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਾਲੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਛਪਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹੁਣ, ਇੱਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਉਛਾਲੇ ਅਤੇ ਬੇਈਮਾਨੀ ਨਾਲ ਹਾਸਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

"ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕਮੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਖੁਦ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦਿਨ ਵੇਲੇ ਇਸਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਹੈ, ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਕੋਰਮ।"

"ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਲੇਟ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇੱਕ ਔਰਤ ਮੇਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਈ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਕਦੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਭੱਜਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਸੀ।"

ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਹਾਸੇ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਿਆ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅੰਗਾਰਾਂ ਵਾਂਗ ਚਮਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।

"ਤੂੰ ਪਾਗਲ ਹੈਂ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਤੂੰ ਪਾਗਲਪਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈਂ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਭੱਜਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ? ਉਹ ਹੁਣ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?"

"ਉਹ ਉੱਥੇ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਅਲਮਾਰੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਉੱਪਰ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਦੇ ਉਦਾਸ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਕੜਵੱਲ ਆ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਉਸੇ ਪਲ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਅਲਮਾਰੀ ਜਿਸ ਵੱਲ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਕਬਜ਼ੇ 'ਤੇ ਘੁੰਮ ਗਈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਭੱਜ ਕੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈ। "ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ!" ਉਹ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਚੀਕਦੀ ਸੀ। "ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ! ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ।"

ਉਹ ਧੂੜ ਨਾਲ ਭੂਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਲੁਕਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਤੋਂ ਨਿਕਲੇ ਜਾਲਾਂ ਨਾਲ ਲਿਪਟੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਵੀ ਮੈਲ ਨਾਲ ਲਿਬੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਸੁੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਉਹੀ ਸਰੀਰਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਸਨ ਜੋ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਅਤੇ ਜ਼ਿੱਦੀ

ਠੋਡੀ ਦੇ ਨਾਲ। ਉਸਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਅੰਨ੍ਹੇਪਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਹਨੇਰੇ ਤੋਂ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਇੱਕ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਝਪਕਦੀ ਹੋਈ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਅਤੇ ਕੌਣ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਔਰਤ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਕੁਲੀਨਤਾ ਸੀ - ਜ਼ਿੱਦੀ ਠੋਡੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹਾਦਰੀ ਅਤੇ ਉੱਚੇ ਹੋਏ ਸਿਰ ਵਿੱਚ, ਜਿਸਨੇ ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ।

ਸਟੈਨਲੀ ਹੌਪਕਿੰਸ ਨੇ ਉਸਦੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੈਦੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਹਿਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੇ ਮਾਣ ਨਾਲ ਜਿਸਨੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ। ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਮਰੋੜਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਲੇਟ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਵੱਲ ਚਿੰਤਾ ਭਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ।

"ਹਾਂ, ਸਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਕੈਦੀ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ, ਉੱਥੋਂ ਮੈਂ ਸਭ ਕੁਝ ਸੁਣ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਾਈ ਸਿੱਖ ਲਈ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਸਭ ਕਬੂਲ ਕਰਦੀ ਹਾਂ। ਇਹ ਮੈਂ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ - ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਹਾਦਸਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਚਾਕੂ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਪਣੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਮੇਜ਼ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਖੋਹ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣ ਦੇਣ ਲਈ ਉਸ 'ਤੇ ਵਾਰ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਸੱਚਾਈ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਦੱਸਦੀ ਹਾਂ।"

"ਮੈਡਮ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੋ।"

ਉਸਦਾ ਰੰਗ ਭਿਆਨਕ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਧੂੜ ਦੀਆਂ ਹਨੇਰੀਆਂ ਧਾਰੀਆਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਭਿਆਨਕ। ਉਹ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਬੈਠ ਗਈ; ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਗੱਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ।

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਥੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੀ ਸਮਾਂ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪੂਰੀ ਸੱਚਾਈ ਜਾਣੋ। ਮੈਂ ਇਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹਾਂ। ਉਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਰੂਸੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਦੱਸਾਂਗੀ।"

ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਹਿੱਲਿਆ। "ਰੱਬ ਤੈਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦੇਵੇ, ਅੰਨਾ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਰੱਬ ਤੈਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦੇਵੇ!"

ਉਸਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਸਭ ਤੋਂ ਡੂੰਘੀ ਨਫ਼ਰਤ ਭਰੀ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ। "ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਇਸ ਮਾੜੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਚਿੰਬੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸਰਗਈ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਸਨੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ - ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਕਮਜ਼ੋਰ ਧਾਗੇ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦੇਵਾਂ। ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਸਰਾਪੇ ਹੋਏ ਘਰ ਦੀ ਦਹਿਲੀਜ਼ ਪਾਰ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਬੋਲਣਾ ਪਵੇਗਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।"

"ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਸੱਜਣੋ, ਮੈਂ ਇਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਸਾਡਾ ਵਿਆਹ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮੂਰਖ ਕੁੜੀ। ਇਹ ਰੂਸ ਦੇ ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਇੱਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ - ਮੈਂ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਲਵਾਂਗਾ।"

"ਰੱਬ ਤੈਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦੇਵੇ, ਅੰਨਾ!" ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਫਿਰ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ।

"ਅਸੀਂ ਸੁਧਾਰਕ - ਇਨਕਲਾਬੀ - ਨਿਹਿਲਵਾਦੀ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ। ਫਿਰ ਮੁਸੀਬਤ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਇਆ, ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਸਬੂਤ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਬਚਾਉਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਇਨਾਮ ਕਮਾਉਣ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ

ਸਾਥੀਆਂ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਕੀਤਾ। ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਤਖ਼ਤੇ ਤੱਕ ਦਾ ਰਸਤਾ ਮਿਲ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਾਇਬੇਰੀਆ। ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਖਰੀ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੀ, ਪਰ ਮੇਰੀ ਸਜ਼ਾ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਭਰ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਪਤੀ ਆਪਣੇ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਲਾਭਾਂ ਨਾਲ ਇੰਗਲੈਂਡ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਬ੍ਰਦਰਹੁੱਡ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੰਘੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਨਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕੰਬਦਾ ਹੱਥ ਵਧਾਇਆ ਅਤੇ ਸਿਗਰਟ ਫੜਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ। "ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਅੰਨਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਸੀ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਉਸਦੀ ਬਦਮਾਸ਼ੀ ਦੀ ਹੱਦ ਨਹੀਂ ਦੱਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸਾਡੇ ਸਾਥੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਦਾ ਦੋਸਤ ਸੀ। ਉਹ ਨੇਕ, ਨਿਰਸੁਆਰਥ, ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ - ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਮੇਰਾ ਪਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਹਿੰਸਾ ਤੋਂ ਨਫ਼ਰਤ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ - ਜੇ ਇਹ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ - ਪਰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਰਾਹ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਰੋਕਣ ਲਈ ਲਿਖਿਆ। ਇਹ ਚਿੱਠੀਆਂ ਉਸਨੂੰ ਬਚਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਮੇਰੀ ਡਾਇਰੀ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਦਿਨ-ਬ-ਦਿਨ, ਮੈਂ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਨੇ ਡਾਇਰੀ ਅਤੇ ਚਿੱਠੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਲੱਭੀਆਂ ਅਤੇ ਰੱਖੀਆਂ। ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੁਕਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਨੌਜਵਾਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਗਾਇਬ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਪਰ ਅਲੈਕਸਿਸ ਨੂੰ ਸਾਇਬੇਰੀਆ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਹੁਣ, ਇਸ ਸਮੇਂ, ਉਹ ਇੱਕ ਲੂਣ ਦੀ ਖਾਨ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ, ਤੂੰ ਖਲਨਾਇਕ, ਤੂੰ ਖਲਨਾਇਕ! - ਹੁਣ, ਹੁਣ, ਇਸ ਪਲ, ਅਲੈਕਸਿਸ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਤੂੰ ਬੋਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇੱਕ ਗੁਲਾਮ ਵਾਂਗ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਤੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।"

"ਤੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਨੇਕ ਔਰਤ ਸੀ, ਅੰਨਾ," ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਿਗਰਟ ਫੂਕਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

ਉਹ ਉੱਠ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਦਰਦ ਦੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਚੀਕ ਨਾਲ ਉਹ ਫਿਰ ਡਿੱਗ ਪਈ।

"ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਡਾਇਰੀ ਅਤੇ ਚਿੱਠੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲਿਆ, ਜੋ ਜੇਕਰ ਰੂਸੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜੀਆਂ ਜਾਣ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰਾ ਪਤੀ ਇੰਗਲੈਂਡ ਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਭਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਅਜੇ ਵੀ ਡਾਇਰੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸਾਇਬੇਰੀਆ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਚਿੱਠੀ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਨਿੰਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪੰਨਿਆਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਹਵਾਲੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ, ਉਸਦੇ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਆਪਣੇ ਲਈ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਮੈਂ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਜਾਸੂਸ ਫਰਮ ਦੇ ਇੱਕ ਏਜੰਟ ਨੂੰ ਲਗਾਇਆ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਦੇ ਘਰ ਇੱਕ ਸਕੱਤਰ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ - ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਦੂਜਾ ਸਕੱਤਰ ਸਰਜੀਅਸ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕਾਗਜ਼ ਅਲਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਚਾਬੀ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਮਿਲਿਆ। ਉਹ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਘਰ ਦਾ ਇੱਕ ਪਲਾਨ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਦੁਪਹਿਰ ਵੇਲੇ ਅਧਿਐਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖਾਲੀ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਕੱਤਰ ਇੱਥੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਅੰਤ

ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਹਿੰਮਤ ਦੋਵਾਂ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਲੈਣ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਆ ਗਿਆ..." ਆਪਣੇ ਲਈ ਪੇਪਰ। ਮੈਂ ਸਫਲ ਹੋਇਆ; ਪਰ ਕਿੰਨੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ!

"ਮੈਂ ਕਾਗਜ਼ ਲੈ ਕੇ ਅਲਮਾਰੀ ਨੂੰ ਤਾਲਾ ਲਗਾ ਹੀ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਹੀ ਦੇਖ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਸੜਕ 'ਤੇ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੇ ਕਿ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਕੋਰਮ ਕਿੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਹੈ।"

"ਬਿਲਕੁਲ! ਬਿਲਕੁਲ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸੈਕਟਰੀ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਸ ਔਰਤ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ, ਆਪਣੇ ਆਖਰੀ ਸਾਹਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਸੁਨੇਹਾ ਭੇਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਸੀ - ਉਹੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸਨੇ ਹੁਣੇ ਉਸ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਸੀ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਬੋਲਣ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਔਰਤ ਨੇ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਦਰਦ ਨਾਲ ਸੁੰਗੜ ਗਿਆ। "ਜਦੋਂ ਉਹ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਈ, ਗਲਤ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਚੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਜੇ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਜਾਨ ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਜੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬ੍ਰਦਰਹੁੱਡ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹਾਂ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਜੀਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹੀ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ - ਕਿ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਮੇਰੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਢਾਲਿਆ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਹਨੇਰੇ ਲੁਕਣ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ - ਪੁਰਾਣੇ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਅਵਸ਼ੇਸ਼, ਜੋ ਸਿਰਫ ਉਸਨੂੰ ਹੀ ਪਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਖਾਣਾ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਾਣੇ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਇਹ ਸਹਿਮਤੀ ਹੋਈ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਘਰੋਂ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਭੱਜ ਜਾਵਾਂਗੀ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਵਾਂਗੀ। ਪਰ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਪੜ੍ਹ ਲਈਆਂ ਹਨ।" ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਦੀ ਛਾਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਪੈਕੇਟ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ। "ਇਹ ਮੇਰੇ ਆਖਰੀ ਸ਼ਬਦ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਇਹ ਉਹ ਪੈਕੇਟ ਹੈ ਜੋ ਅਲੈਕਸਿਸ ਨੂੰ ਬਚਾਏਗਾ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਦੀ ਹਾਂ। ਇਸਨੂੰ ਲੈ ਜਾਓ! ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਰੂਸੀ ਦੂਤਾਵਾਸ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਾਓਗੇ। ਹੁਣ, ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ -"

"ਰੋਕੋ ਉਸਨੂੰ!" ਹੋਮਜ਼ ਚੀਕਿਆ। ਉਹ ਕਮਰੇ ਦੇ ਪਾਰ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥੋਂ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਬੋਤਲ ਖੋਹ ਲਈ ਸੀ।

"ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਡੁੱਬਦੇ ਹੋਏ। "ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ! ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਲੁਕਣ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਹਿਰ ਪੀ ਲਿਆ। ਮੇਰਾ ਸਿਰ ਤੈਰ ਰਿਹਾ ਹੈ! ਮੈਂ ਜਾ ਰਹੀ ਹਾਂ! ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੀ ਹਾਂ, ਸਰ, ਪੈਕੇਟ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਲਈ।"

"ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਮਾਮਲਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਕੁਝ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਸਿੱਖਿਆਦਾਇਕ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸ਼ਹਿਰ ਵਾਪਸ ਗਏ। "ਇਹ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਪਿੰਸ-ਨੇਜ਼ 'ਤੇ ਟਿਕਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਰ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਫੜਨ ਦੇ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਮੌਕੇ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਹੱਲ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ ਸੀ। ਐਨਕਾਂ ਦੀ ਤਾਕਤ ਤੋਂ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਨਣ ਵਾਲਾ ਬਹੁਤ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅਤੇ ਬੇਵੱਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ

ਵਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਘਾਹ ਦੀ ਇੱਕ ਤੰਗ ਪੱਟੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਤੁਰਦੀ ਸੀ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵੀ ਗਲਤ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਸੰਭਵ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੈੱਟ ਕੀਤਾ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਅਸੰਭਵ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਐਨਕਾਂ ਦਾ ਦੂਜਾ ਜੋੜਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਪਰਿਕਲਪਨਾ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਰਹੀ ਸੀ। ਦੋ ਗਲਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਅਜਿਹੀ ਗਲਤੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸੁਚੇਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਮਰੇ ਦੀ ਇੱਕ ਲੁਕਣ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਕਾਰਪੇਟ ਇਹ ਲਗਾਤਾਰ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਜਕੜਿਆ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇੱਕ ਜਾਲ-ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਵਿੱਥ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਯੰਤਰ ਆਮ ਹਨ। ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਢੇਰ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਬਿੰਦੂਆਂ 'ਤੇ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਪਏ ਸਨ, ਪਰ ਉਹ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਅਲਮਾਰੀ ਸਾਫ਼ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਫਿਰ, ਇਹ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਕਾਰਪੇਟ ਇੱਕ ਗੂੜ੍ਹੇ ਰੰਗ ਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਜਾਂਚ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਿਗਰਟਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਪੀਤੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸ਼ੱਕੀ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਅਲਮਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਰੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਸੁਆਹ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਚਾਲ ਸੀ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਹੇਠਾਂ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਵਾਟਸਨ, ਮੇਰੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਵਹਾਅ ਨੂੰ ਸਮਝੇ ਬਿਨਾਂ, ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਕੋਰਮ ਦੀ ਭੋਜਨ ਦੀ ਖਪਤ ਵਧ ਗਈ ਸੀ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਉਮੀਦ ਕਰੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਚੜ੍ਹ ਗਏ, ਜਦੋਂ, ਸਿਗਰੇਟ-ਡੱਬੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਕੇ, ਮੈਂ ਫਰਸ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਸਿਗਰੇਟ ਸੁਆਹ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ, ਜੋ ਕੈਦੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਸਾਡੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਉਸਦੀ ਰਿਟਰੀਟ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਖੈਰ ਹੌਪਕਿੰਸ, ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਚੈਰਿੰਗ ਕਰਾਸ 'ਤੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਫਲ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਵਧਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ, ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਕੱਠੇ ਰੂਸੀ ਦੂਤਾਵਾਸ ਜਾਵਾਂਗੇ।"

ਗੁੰਮ ਹੋਏ ਤਿੰਨ-ਚੌਥਾਈ ਦਾ ਸਾਹਸ

ਸਾਨੂੰ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ 'ਤੇ ਅਜੀਬ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਮਿਲਣ ਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਆਦੀ ਸਨ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਯਾਦ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਫਰਵਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਉਦਾਸ ਸਵੇਰ ਨੂੰ, ਲਗਭਗ ਸੱਤ ਜਾਂ ਅੱਠ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਦੇ ਇੱਕ ਪੌਣੇ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ:

ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੇਰਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰੋ। ਭਿਆਨਕ ਬਦਕਿਸਮਤੀ। ਸੱਜੇ-ਪੱਖੀ ਤਿੰਨ-ਚੌਥਾਈ ਗਾਇਬ, ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ। ਓਵਰਟਨ।

"ਸਟੈਂਡ ਪੋਸਟਮਾਰਕ, ਅਤੇ ਦਸ ਛੱਤੀ ਭੇਜੇ ਗਏ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਮਿਸਟਰ ਓਵਰਟਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੁਝ ਅਸੰਗਤ ਸੀ। ਖੈਰ, ਖੈਰ, ਉਹ ਇੱਥੇ ਹੋਵੇਗਾ, ਮੈਂ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਟਾਈਮਜ਼ ਨੂੰ ਦੇਖ ਲਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹਨਾਂ ਰੁਕੇ ਹੋਏ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਮਾਮੂਲੀ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਵੀ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਹੁਤ ਹੌਲੀ ਚੱਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਜਿਹੇ ਅਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ ਦੇ ਦੌਰ ਤੋਂ ਡਰਨਾ ਸਿੱਖ ਲਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤਜਰਬੇ ਤੋਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਦਾ ਦਿਮਾਗ ਇੰਨਾ ਅਸਧਾਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਸੀ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਛੱਡਣਾ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਮਨੀਆ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦਿਵਾਇਆ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਸਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਰੀਅਰ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਆਮ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹੁਣ ਇਸ ਨਕਲੀ ਉਤੇਜਨਾ ਲਈ ਤਰਸਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਰਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਗੋਂ ਸੁੱਤਾ ਪਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਨੀਂਦ ਇੱਕ ਹਲਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਗਣਾ ਨੇੜੇ ਸੀ ਜਦੋਂ ਆਲਸ ਦੇ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਤਪੱਸਵੀ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਖਿੱਚੀ ਹੋਈ ਨਜ਼ਰ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਡੂੰਘੀਆਂ ਅਤੇ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਵੇਖੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਮਿਸਟਰ ਓਵਰਟਨ ਨੂੰ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਿੱਤਾ, ਉਹ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਰਹੱਸਮਈ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਆਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਤੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਲਈ ਉਸਦੀ ਤੂਫ਼ਾਨੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤੂਫ਼ਾਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਖ਼ਤਰਾ ਲਿਆਇਆ ਸੀ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਦੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਆਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਕੈਂਬਰਿਜ ਦੇ ਟ੍ਰਿਨਿਟੀ ਕਾਲਜ ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸਿਰਿਲ ਓਵਰਟਨ ਦੇ ਕਾਰਡ ਨੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਨੌਜਵਾਨ ਦੇ ਆਉਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਦੀ ਹੱਡੀਆਂ ਅਤੇ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਸੋਲਾਂ ਪੱਥਰ ਸਨ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਚੌੜੇ ਮੋਢਿਆਂ ਨਾਲ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਚਿੰਤਾ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼?"

ਮੇਰਾ ਸਾਥੀ ਝੁਕ ਗਿਆ।

"ਮੈਂ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਗਿਆ ਸੀ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਮੈਂ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਸਟੈਨਲੀ ਹੌਪਕਿੰਸ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਆਮ ਪੁਲਿਸ ਨਾਲੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ।"

"ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਬੈਠੋ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਕੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼ - ਬਸ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ! ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵਾਲ ਸਲੇਟੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਸਟੌਨਟਨ - ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਬੇਸ਼ੱਕ? ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਟੀਮ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਪੈਕ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਤਿੰਨ-ਕੁਆਰਟਰ ਲਾਈਨ ਲਈ ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਰੱਖਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਾਂਗਾ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਪਾਸਿੰਗ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਟੈਕਲਿੰਗ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਡ੍ਰਿਬਲਿੰਗ ਹੋਵੇ, ਉਸਨੂੰ ਛੂਹਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਸਿਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ? ਇਹੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛਦਾ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਮੂਰਹਾਊਸ ਹੈ, ਪਹਿਲਾ ਰਿਜ਼ਰਵ, ਪਰ ਉਹ ਅੱਧੇ ਵਜੋਂ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਟੱਚਲਾਈਨ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਰਹਿਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਕ੍ਰਮ 'ਤੇ ਸਿੱਧਾ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਪਲੇਸ-ਕਿੱਕ ਹੈ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਪਰ ਫਿਰ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਗਿਰੀਦਾਰਾਂ ਲਈ ਦੌੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਕਿਉਂ, ਮੋਰਟਨ ਜਾਂ ਜੌਨਸਨ, ਆਕਸਫੋਰਡ ਫਲਾਇਰ, ਉਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਟੀਵਨਸਨ ਕਾਫ਼ੀ ਤੇਜ਼ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਪੱਚੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਡਿੱਗ ਸਕਿਆ।" ਲਾਈਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਤਿੰਨ-ਚੌਥਾਈ ਜੋ ਨਾ ਤਾਂ ਪੰਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੁੱਟ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਕੱਲੇ ਗਤੀ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼, ਅਸੀਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਸਟੌਨਟਨ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।"

ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਇਸ ਲੰਬੇ ਭਾਸ਼ਣ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਾਧਾਰਨ ਜੋਸ਼ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਰ ਬਿੰਦੂ ਸਪੀਕਰ ਦੇ ਗੋਡੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬਹਾਦਰ ਹੱਥ ਦੇ ਥੱਪੜ ਨਾਲ ਘਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਸਾਡਾ ਮਹਿਮਾਨ ਚੁੱਪ ਸੀ ਤਾਂ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਆਮ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚੋਂ "S" ਅੱਖਰ ਉਤਾਰਿਆ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਲਈ ਉਸਨੇ ਵਿਭਿੰਨ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਉਸ ਖਾਨ ਵਿੱਚ ਵਿਅਰਥ ਖੋਦਾਈ ਕੀਤੀ।

"ਇਹ ਆਰਥਰ ਐੱਚ. ਸਟੌਨਟਨ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਉੱਭਰਦਾ ਨੌਜਵਾਨ ਜਾਅਲਸਾਜ਼ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਹੈਨਰੀ ਸਟੌਨਟਨ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਸਟੌਨਟਨ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਨਾਮ ਹੈ।"

ਹੈਰਾਨ ਹੋਣ ਦੀ ਵਾਰੀ ਸਾਡੇ ਮਹਿਮਾਨ ਦੀ ਸੀ।

"ਕਿਉਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਸਟੌਨਟਨ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਿਲ ਓਵਰਟਨ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ?"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।

"ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਕਾਟ!" ਐਥਲੀਟ ਚੀਕਿਆ। "ਕਿਉਂ, ਮੈਂ ਵੇਲਜ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੰਗਲੈਂਡ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਜ਼ਰਵ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਸਾਰੇ ਸਾਲ 'ਵਰਸਿਟੀ' ਦੀ ਕਪਤਾਨੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ! ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਆਤਮਾ ਹੈ ਜੋ ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਸਟੌਨਟਨ, ਕਰੈਕ ਥ੍ਰੀਕੁਆਰਟਰ, ਕੈਂਬਰਿਜ, ਬਲੈਕਹੀਥ, ਅਤੇ ਪੰਜ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮੈਚਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਅੱਛਾ ਪ੍ਰਭੂ! ਸ਼੍ਰੀ ਹੋਮਜ਼, ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ?"

ਹੋਮਜ਼ ਨੌਜਵਾਨ ਦੈਂਤ ਦੀ ਭੋਲੀ-ਭਾਲੀ ਹੈਰਾਨੀ 'ਤੇ ਹੱਸ ਪਿਆ।

"ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਸ਼੍ਰੀ ਓਵਰਟਨ - ਇੱਕ ਮਿੱਠੀ ਅਤੇ ਸਿਹਤਮੰਦ ਦੁਨੀਆਂ। ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸਮਾਜ ਦੇ ਕਈ ਵਰਗਾਂ ਤੱਕ ਫੈਲਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਕਦੇ ਵੀ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੌਕੀਆ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਜੋ ਕਿ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਵਧੀਆ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਤੁਹਾਡੀ ਅਚਾਨਕ ਫੇਰੀ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤਾਜ਼ੀ ਹਵਾ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਖੇਡ ਦੀ ਉਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ, ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਸਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਬੈਠੋ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਅਤੇ ਚੁੱਪਚਾਪ ਦੱਸੋ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਾਂ।"

ਯੰਗ ਓਵਰਟਨ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਉਸ ਆਦਮੀ ਵਰਗਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਦੁਹਰਾਓ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਵਿੱਚੋਂ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਅਜੀਬ ਕਹਾਣੀ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ।

"ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀ ਹੋਮਜ਼। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਕੈਂਬਰਿਜ ਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਰਗਰ ਟੀਮ ਦਾ ਕਪਤਾਨ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਸਟੌਨਟਨ ਮੇਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਆਦਮੀ ਹੈ। ਕੱਲ੍ਹ ਅਸੀਂ ਆਕਸਫੋਰਡ ਨਾਲ ਖੇਡਦੇ ਹਾਂ। ਕੱਲ੍ਹ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਆਏ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਬੈਂਟਲੇ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਸੈਟਲ ਹੋ ਗਏ। ਦਸ ਵਜੇ ਮੈਂ ਘੁੰਮਿਆ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸਾਰੇ ਸਾਥੀ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਟੀਮ ਨੂੰ ਫਿੱਟ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਖ਼ਤ ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰੀ ਉਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਹੋਈਆਂ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਫਿੱਕਾ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਠੀਕ ਹੈ - ਸਿਰਫ਼ ਸਿਰ ਦਰਦ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੁਭ ਰਾਤਰੀ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ, ਦਰਬਾਨ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਖੁਰਦਰਾ ਦਿੱਖ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਨੋਟ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ। ਉਹ ਸੌਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਨੋਟ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਖੰਭੇ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਦਰਬਾਨ ਇੰਨਾ ਡਰ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਲੈਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕਿਆ, ਪਾਣੀ ਪੀਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਇਕੱਠੇ ਚਲੇ ਗਏ। ਆਖਰੀ ਜੋ ਦਰਬਾਨ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਹ ਲਗਭਗ ਸਟ੍ਰੈਂਡ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਰਹੇ ਸਨ। ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਦਾ ਕਮਰਾ ਖਾਲੀ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਬਿਸਤਰਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਸਮਾਨ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਇਸ ਅਜਨਬੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪਲ ਦੇ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਆਈ। ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗਾ। ਉਹ ਇੱਕ ਖਿਡਾਰੀ ਸੀ, ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਦਿਮਾਗ ਤੱਕ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਿਖਲਾਈ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਪਤਾਨ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਉਸਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਾਕਤਵਰ ਸੀ। ਨਹੀਂ: ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।"

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇਸ ਇਕੱਲੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ।

"ਤੂੰ ਕੀ ਕੀਤਾ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਂ ਕੈਂਬਰਿਜ ਨੂੰ ਤਾਰ ਲਗਾ ਕੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉੱਥੇ ਉਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਜਵਾਬ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ।"

"ਕੀ ਉਹ ਕੈਂਬਰਿਜ ਵਾਪਸ ਆ ਸਕਦਾ ਸੀ?"

"ਹਾਂ, ਇੱਕ ਲੇਟ ਟ੍ਰੇਨ ਹੈ - ਪੌਣੇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ।"

"ਪਰ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਪਤਾ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲਿਆ?"

"ਨਹੀਂ, ਉਹ ਦੇਖਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ।"

"ਤੁਸੀਂ ਅੱਗੇ ਕੀ ਕੀਤਾ?"

"ਮੈਂ ਲਾਰਡ ਮਾਊਂਟ-ਜੇਮਜ਼ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ।"

"ਲਾਰਡ ਮਾਊਂਟ-ਜੇਮਜ਼ ਨੂੰ ਕਿਉਂ?"

"ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਇੱਕ ਅਨਾਥ ਹੈ, ਅਤੇ ਲਾਰਡ ਮਾਊਂਟ-ਜੇਮਜ਼ ਉਸਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹੈ - ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਚਾਚਾ।"

"ਦਰਅਸਲ। ਇਹ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਨਵੀਂ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਲਾਰਡ ਮਾਊਂਟ-ਜੇਮਜ਼ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ।"

"ਤਾਂ ਮੈਂ ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਦੋਸਤ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਸੀ?"

"ਹਾਂ, ਉਹ ਉਸਦਾ ਵਾਰਸ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਵੱਡਾ ਮੁੰਡਾ ਲਗਭਗ ਅੱਸੀ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਹੈ - ਗਠੀਏ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਘੁੱਟ ਵੀ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਿਲੀਅਰਡ-ਕਿਊ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਨਾਲ ਚਾਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਸ਼ਿਲਿੰਗ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕੰਜੂਸ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਕਾਫ਼ੀ ਆਵੇਗਾ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਲਾਰਡ ਮਾਊਂਟ-ਜੇਮਜ਼ ਤੋਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ।"

"ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਸਤ ਦਾ ਲਾਰਡ ਮਾਊਂਟ-ਜੇਮਜ਼ ਕੋਲ ਜਾਣ ਦਾ ਕੀ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

"ਖੈਰ, ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਚਿੰਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਗੱਲ ਪੈਸਿਆਂ ਦੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਲਈ ਪੈਸੇ ਕਮਾ ਲਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਇੰਨਾ ਕੁਝ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਜੋ ਵੀ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਮਿਲਣ ਦੀ ਬਹੁਤੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇ ਉਹ ਇਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ।"

"ਖੈਰ, ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਦੋਸਤ ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ, ਲਾਰਡ ਮਾਊਂਟ-ਜੇਮਜ਼ ਕੋਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਰੁੱਖੇ ਦਿੱਖ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਇੰਨੀ ਦੇਰ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਆਉਣ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਬੇਚੈਨੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣਾ ਪਵੇਗਾ।"

ਸਿਰਿਲ ਓਵਰਟਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਰੱਖੇ। "ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਖੈਰ, ਖੈਰ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸਾਫ਼ ਦਿਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ ਸੱਜਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਮੈਚ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਕਰੋ। ਇਹ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਆਓ ਆਪਾਂ ਇਕੱਠੇ ਹੋਟਲ ਵੱਲ ਚੱਲੀਏ, ਅਤੇ ਦੇਖੀਏ ਕਿ ਕੀ ਦਰਬਾਨ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣੇ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਨਿਮਰ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਦੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਮਾਹਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਹੀ, ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਸਟੌਂਨਟਨ ਦੇ ਛੱਡੇ ਹੋਏ ਕਮਰੇ ਦੀ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕੱਢ ਲਿਆ ਜੋ ਦਰਬਾਨ ਨੇ ਦੱਸਣਾ ਸੀ। ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਦਾ ਮਹਿਮਾਨ ਕੋਈ ਸੱਜਣ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਉਹ ਬਸ ਉਹੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਦਰਬਾਨ ਨੇ ਇੱਕ "ਦਰਮਿਆਨੇ ਦਿੱਖ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ" ਵਜੋਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਪੰਜਾਹ ਸਾਲ ਦਾ ਆਦਮੀ, ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲਾ, ਫਿੱਕਾ ਚਿਹਰਾ, ਚੁੱਪਚਾਪ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ। ਉਹ ਖੁਦ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਦਰਬਾਨ ਨੇ ਨੋਟ ਫੜਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਕੰਬਦਾ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਸਟੌਂਨਟਨ ਨੇ ਨੋਟ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਟੌਂਨਟਨ ਨੇ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਮਿਲਾਇਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਵਾਕਾਂ ਦਾ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦਰਬਾਨ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ "ਸਮਾਂ" ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਲਦੀ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਲ ਦੀ ਘੜੀ ਦੇ ਸਾਢੇ ਦਸ ਵਜੇ ਹੀ ਸਨ।

"ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਿਓ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਸਟੌਂਟਨ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਬੈਠਾ। "ਤੁਸੀਂ ਡੇਅ ਪੋਰਟਰ ਹੋ, ਹੈ ਨਾ?"

"ਹਾਂ, ਸਰ, ਮੈਂ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਤ ਦੇ ਦਰਬਾਨ ਨੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ?"

"ਨਹੀਂ ਸਰ, ਇੱਕ ਥੀਏਟਰ ਪਾਰਟੀ ਦੇਰ ਨਾਲ ਆਈ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਸੀ?"

"ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ."

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮਿਸਟਰ ਸਟੌਂਟਨ ਤੱਕ ਕੋਈ ਸੁਨੇਹਾ ਲੈ ਕੇ ਗਏ ਸੀ?"

"ਹਾਂ, ਸਰ, ਇੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ।"

"ਆਹ! ਇਹ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ। ਇਹ ਕਿੰਨੇ ਵਜੇ ਸੀ?"

"ਲਗਭਗ ਛੇ।"

"ਜਦੋਂ ਮਿਸਟਰ ਸਟੌਂਟਨ ਨੂੰ ਇਹ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਸਨ?"

"ਇੱਥੇ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ?"

"ਹਾਂ, ਸਰ, ਮੈਂ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਕੀ ਉੱਥੇ ਸੀ?"

"ਹਾਂ, ਸਰ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਜਵਾਬ ਲਿਖਿਆ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਲੈ ਲਿਆ?"

"ਨਹੀਂ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਆਪ ਲਿਆ।"
"ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ?"
"ਹਾਂ, ਸਰ। ਮੈਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ ਨਾਲ ਉਸ ਮੇਜ਼ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ: 'ਠੀਕ ਹੈ, ਦਰਬਾਨ। ਮੈਂ ਇਹ ਆਪ ਲਵਾਂਗਾ।'"
"ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਿਸ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ?"
"ਕਲਮ, ਸਰ।"
"ਕੀ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫਿਕ ਫਾਰਮ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ?"
"ਹਾਂ, ਸਰ, ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਵਾਲਾ ਸੀ।"
ਹੋਮਜ਼ ਉੱਠਿਆ। ਫਾਰਮ ਲੈ ਕੇ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖਿੜਕੀ ਕੋਲ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਸੀ।
"ਇਹ ਅਫ਼ਸੋਸ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪੈਨਸਿਲ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ," ਉਸਨੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਮੋਢੇ ਚੁੱਕਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਅਕਸਰ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਵਾਟਸਨ, ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਤੱਥ ਜਿਸਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਚੌੜੀ-ਨੁਕਾਤੀ ਕੁਇਲ ਪੈੱਨ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਬਲੌਟਿੰਗ-ਪੈਡ 'ਤੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਭਾਵ ਮਿਲੇਗਾ। ਆਹ, ਹਾਂ, ਯਕੀਨਨ ਇਹੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ!"
ਉਸਨੇ ਬਲੋਟਿੰਗ-ਪੇਪਰ ਦੀ ਇੱਕ ਪੱਟੀ ਪਾੜ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਤਸਵੀਰ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਮੋੜ ਦਿੱਤੀ:
ਸਿਰਿਲ ਓਵਰਟਨ ਬਹੁਤ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਸੀ। "ਇਸਨੂੰ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਨਾਲ ਫੜੋ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ।
"ਇਹ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕਾਗਜ਼ ਪਤਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਲਟਾ ਸੁਨੇਹਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਹ ਹੈ।" ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ:
"ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਤਾਰ ਦਾ ਆਖਰੀ ਸਿਰਾ ਹੈ ਜੋ ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਸਟੌਨਟਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ। ਸੁਨੇਹੇ ਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਛੇ ਸ਼ਬਦ ਹਨ ਜੋ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਬਚ ਗਏ ਹਨ; ਪਰ ਜੋ ਬਚਿਆ ਹੈ - 'ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹੋ!' - ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਖ਼ਤਰਾ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਉਸਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਸਨੂੰ ਬਚਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। 'ਅਸੀਂ,' ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ! ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਪੀਲੇ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲੇ, ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੌਣ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਘਬਰਾਹਟ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਪਦਾ ਸੀ? ਤਾਂ ਫਿਰ, ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਸਟੌਨਟਨ ਅਤੇ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀ ਸਬੰਧ ਹੈ? ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਸਰੋਤ ਕੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੇ ਸਖ਼ਤ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਦਦ ਮੰਗੀ? ਸਾਡੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।"
"ਸਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤਾਰ ਕਿਸ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਹੈ," ਮੈਂ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ।
"ਬਿਲਕੁਲ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਵਿਚਾਰ, ਭਾਵੇਂ ਡੂੰਘਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਮੈਂ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਡਾਕਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਦਮੀ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਜਵਾਬੀ ਰੂਪ ਦੇਖਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ

ਅਣਗਹਿਲੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲਾਲ ਫੀਤਾਸ਼ਾਹੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਕੋਮਲਤਾ ਅਤੇ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਨਾਲ ਅੰਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਓਵਰਟਨ, ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਛੱਡੇ ਗਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"

ਉੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪੱਤਰ, ਬਿੱਲ ਅਤੇ ਨੋਟਬੁੱਕ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪਲਟਿਆ ਅਤੇ ਤੇਜ਼, ਘਬਰਾਹਟ ਵਾਲੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਅਤੇ ਤੇਜ਼, ਭੇਦਭਰੀ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਜਾਂਚਿਆ। "ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ," ਉਸਨੇ ਅਖੀਰ ਕਿਹਾ। "ਵੈਸੇ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਦੋਸਤ ਇੱਕ ਸਿਹਤਮੰਦ ਨੌਜਵਾਨ ਸੀ - ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ?"

"ਘੰਟੀ ਵਾਂਗ ਵੱਜੋ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਬਿਮਾਰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?"

"ਇੱਕ ਦਿਨ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਹੈਕ ਨਾਲ ਲੇਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਸਦਾ ਗੋਡੇ ਦੀ ਟੋਪੀ ਫਿਸਲ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਇੰਨਾ ਤਾਕਤਵਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਗੁਪਤ ਸਮੱਸਿਆ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪਾ ਲਵਾਂਗਾ, ਕਿਤੇ ਇਹ ਸਾਡੀ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ 'ਤੇ ਅਸਰ ਨਾ ਪਵੇ।"

"ਇੱਕ ਪਲ - ਇੱਕ ਪਲ!" ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਜਿਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਜਿਹਾ ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਝਟਕੇ ਅਤੇ ਮਰੋੜਦਾ ਹੋਇਆ ਵੇਖਿਆ। ਉਸਨੇ ਜੰਗਾਲ ਵਾਲਾ ਕਾਲਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਚੌੜੀ ਕੰਢਿਆਂ ਵਾਲੀ ਟੋਪੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਢਿੱਲੀ ਚਿੱਟੀ ਨੇਕਟਾਈ ਨਾਲ - ਸਾਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪੇਂਡੂ ਪਾਰਸਨ ਜਾਂ ਇੱਕ ਅੰਡਰਟੇਕਰ ਦੇ ਚੁੱਪ ਵਰਗਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਸਦੀ ਖਰਾਬ ਅਤੇ ਬੇਤੁਕੀ ਦਿੱਖ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਕੜਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਤੀਬਰਤਾ ਸੀ ਜੋ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਦੀ ਸੀ।

"ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ, ਸਰ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਇਸ ਸੱਜਣ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਛੂਹਦੇ ਹੋ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਜਾਸੂਸ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

"ਓਹ, ਤੁਸੀਂ ਹੋ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ? ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸਨੇ ਹਿਦਾਇਤ ਦਿੱਤੀ, ਹੈਂ?"

"ਇਸ ਸੱਜਣ, ਮਿਸਟਰ ਸਟੌਂਟਨ ਦੇ ਦੋਸਤ, ਨੂੰ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਨੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਸੀ।"

"ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ ਸਰ?"

"ਮੈਂ ਸਿਰਿਲ ਓਵਰਟਨ ਹਾਂ।"

"ਫਿਰ ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਹੋ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਤਾਰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਲਾਰਡ ਮਾਊਂਟ-ਜੇਮਜ਼ ਹੈ। ਮੈਂ ਓਨੀ ਜਲਦੀ ਆ ਗਿਆ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਬੇਸਵਾਟਰ ਬੱਸ ਮੈਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦੀ ਸੀ। ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਜਾਸੂਸ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ?"

"ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ."

"ਅਤੇ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ?"

"ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ, ਸਰ, ਕਿ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਗੌਡਫ੍ਰੇ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭ ਲਵਾਂਗੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਕਦੇ ਨਾ ਮਿਲਿਆ, ਤਾਂ? ਮੈਨੂੰ ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇ!"

"ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸਦਾ ਪਰਿਵਾਰ -"

"ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ, ਸਰ!" ਛੋਟੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਚੀਕਿਆ। "ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਇੱਕ ਪੈਸਾ ਵੀ ਨਾ ਦੇਖੋ - ਇੱਕ ਪੈਸਾ ਵੀ ਨਹੀਂ! ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਾਸੂਸ! ਮੈਂ ਸਾਰਾ ਪਰਿਵਾਰ ਹਾਂ ਜੋ ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ ਕੋਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਉਮੀਦਾਂ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਪੈਸੇ ਬਰਬਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੁਣ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੀ ਮੁਫ਼ਤ ਕਮਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕੀਮਤੀ ਚੀਜ਼ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜੋ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਉਸ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ, ਸਰ," ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਮੈਂ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ ਦੇ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ, ਸਰ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਬੁੱਢਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਇੰਨਾ ਮੂਰਖ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦੇਵੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਚਮਕ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਸਟੌਨਟਨ ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਆਦਮੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜੋ ਉਹ ਖੁਦ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਦੌਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਗਈ ਹੈ, ਲਾਰਡ ਮਾਊਂਟ-ਜੇਮਜ਼, ਅਤੇ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਚੋਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਗਿਰੋਹ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਭਤੀਜੇ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਹੋਵੇ।"

ਸਾਡੇ ਅਣਸੁਖਾਵੇਂ ਛੋਟੇ ਮਹਿਮਾਨ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਉਸਦੇ ਗਲੇ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਵਾਂਗ ਚਿੱਟਾ ਹੋ ਗਿਆ।

"ਸਵਰਗ, ਸਰ, ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵਧੀਆ ਵਿਚਾਰ ਹੈ! ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਬਦਮਾਸ਼ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ! ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਅਣਮਨੁੱਖੀ ਬਦਮਾਸ਼ ਹਨ! ਪਰ ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਮੁੰਡਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਪੱਕਾ ਮੁੰਡਾ। ਕੁਝ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੁੱਢੇ ਚਾਚੇ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਮੈਂ ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਪਲੇਟ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿਆਂਗਾ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਕੋਈ ਵੀ ਦੁੱਖ ਨਾ ਛੱਡੋ, ਸ਼੍ਰੀ ਜਾਸੂਸ! ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਸਰ ਨਾ ਛੱਡੋ। ਪੈਸੇ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪੰਜ ਰੁਪਏ ਜਾਂ ਇੱਕ ਦਸ ਰੁਪਏ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

ਆਪਣੇ ਸੰਜਮੀ ਮਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਨੇਕ ਕੰਜੂਸ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਿਆ ਜੋ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਭਤੀਜੇ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸੁਰਾਗ ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਤਾਰ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣੀ ਚੇਨ ਲਈ ਦੂਜੀ ਕੜੀ ਲੱਭਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਅਸੀਂ ਲਾਰਡ ਮਾਊਂਟ-ਜੇਮਜ਼ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਓਵਰਟਨ ਆਪਣੀ ਟੀਮ ਦੇ ਦੂਜੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਉਸ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਬਾਰੇ ਸਲਾਹ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਆਈ ਸੀ।

ਹੋਟਲ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ਼-ਦਫ਼ਤਰ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਸਦੇ ਬਾਹਰ ਰੁਕ ਗਏ।

"ਇਹ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇੱਕ ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਕਾਊਂਟਰਫੋਇਲ ਦੇਖਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਭੀੜ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਚਿਹਰੇ ਯਾਦ ਹਨ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਇਹ ਉੱਦਮ ਕਰੀਏ।"

"ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ," ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨਰਮ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ, ਜਾਲੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਵਾਲੀ ਮੁਟਿਆਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ; "ਕੱਲ੍ਹ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਗਏ ਇੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗਲਤੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਲਿਖਣਾ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਸੱਚ ਸੀ?"

ਉਸ ਮੁਟਿਆਰ ਨੇ ਕਾਊਂਟਰਫੋਇਲ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ।

"ਕਿੰਨਾ ਵਜੇ ਸੀ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਛੇ ਵਜੇ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ।"

"ਇਹ ਕਿਸ ਲਈ ਸੀ?"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। "ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਸ਼ਬਦ ਸਨ 'ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ,'" ਉਸਨੇ ਗੁਪਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਫੁਸਫੁਸਾਇਆ; "ਮੈਂ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ।"

ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਨੇ ਇੱਕ ਰੂਪ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

"ਇਹੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਾਊਂਟਰ 'ਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਮਤਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

"ਫਿਰ, ਇਹ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਾ ਮਿਲਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਿਆਰੇ, ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਮੂਰਖ ਹਾਂ, ਯਕੀਨਨ! ਸ਼ੁਭ ਸਵੇਰ, ਮਿਸ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦ।" ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਹੱਸਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਰਗੜਿਆ।

"ਅੱਛਾ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਅਸੀਂ ਤਰੱਕੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਅਸੀਂ ਤਰੱਕੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਸ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਦੀ ਇੱਕ ਝਲਕ ਪਾਉਣ ਲਈ ਸੱਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਸਨ, ਪਰ ਮੈਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

"ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਮਿਲਿਆ ਹੈ?"

"ਸਾਡੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ।" ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਕੈਬ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ। "ਕਿੰਗਜ਼ ਕਰਾਸ ਸਟੇਸ਼ਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਫਿਰ ਸਾਡੀ ਇੱਕ ਯਾਤਰਾ ਹੈ?"

"ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਕੈਂਬਰਿਜ ਭੱਜਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਸੰਕੇਤ ਮੈਨੂੰ ਇਸੇ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਜਾਪਦੇ ਹਨ।"

"ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ," ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਗ੍ਰੇਅਜ਼ ਇਨ ਰੋਡ 'ਤੇ ਹੰਗਾਮਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ, "ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਹੈ? ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਜਾਣਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਰਾਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹਨ। ਯਕੀਨਨ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅਮੀਰ ਚਾਚੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਅਗਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਕਿ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਭਾਵਿਤ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਾਪਸੰਦ ਬਜ਼ੁਰਗ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੇਣ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ।"

"ਇਸਨੇ ਜ਼ਰੂਰ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ; ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੀ ਵਿਕਲਪ ਹਨ?"

"ਮੈਂ ਕਈਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਉਤਸੁਕਤਾ ਅਤੇ ਸੰਕੇਤਕ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਘਟਨਾ ਇਸ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮੈਚ ਦੀ ਪੂਰਵ ਸੰਧਿਆ 'ਤੇ ਵਾਪਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਟੀਮ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਇਹ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇੱਕ ਇਤਫ਼ਾਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ। ਸ਼ੌਕੀਆ ਖੇਡ ਸੱਟੇਬਾਜ਼ੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੈ, ਪਰ ਜਨਤਾ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰੀ ਸੱਟੇਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸੌਦਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਖਿਡਾਰੀ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨਾ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇ ਜਿਵੇਂ ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਬਦਮਾਸ਼ ਇੱਕ ਦੌੜ-ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ। ਦੂਜੀ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨੌਜਵਾਨ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਵਾਰਸ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਮਾਮੂਲੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਫਿਰੌਤੀ ਲਈ ਫੜਨ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

"ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਦਾ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚ, ਵਾਟਸਨ। ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਠੋਸ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਨਜਿੱਠਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਇਸ ਤੋਂ ਭਟਕਣ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾਉਣ ਲਈ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਕੈਂਬਰਿਜ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਾਡੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਰਸਤਾ ਇਸ ਸਮੇਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਸ਼ਾਮ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਤਰੱਕੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।"

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪੁਰਾਣੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸ਼ਹਿਰ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਨੇਰਾ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕੈਬ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰ ਲੈਸਲੀ ਆਰਮਸਟ੍ਰਾਂਗ ਦੇ ਘਰ ਜਾਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਅਸਤ ਸੜਕ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਹਵੇਲੀ ਵਿੱਚ ਰੁਕੇ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਅੰਦਰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਲੰਬੇ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਸਾਨੂੰ ਡਾਕਟਰ ਆਪਣੀ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਬੈਠਾ ਮਿਲਿਆ।

ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੈਸਲੀ ਆਰਮਸਟ੍ਰਾਂਗ ਦਾ ਨਾਮ ਮੈਨੂੰ ਅਣਜਾਣ ਸੀ ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪੇਸ਼ੇ ਤੋਂ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸਕੂਲ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਯੂਰਪੀਅਨ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ ਦਾ ਚਿੰਤਕ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਜਾਣੇ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਆਦਮੀ ਵੱਲ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ, ਚੌਰਸ, ਵਿਸ਼ਾਲ ਚਿਹਰਾ, ਘਾਹ ਵਾਲੇ ਭਰਵੱਟੇ ਹੇਠ ਘਬਰਾਹਟ ਭਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ, ਅਤੇ ਅਟੱਲ ਜਬਾੜੇ ਦੀ ਗ੍ਰੇਨਾਈਟ ਮੋਲਡਿੰਗ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਚ ਸਕਦਾ। ਇੱਕ ਡੂੰਘੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ, ਇੱਕ ਸੁਚੇਤ ਮਨ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ, ਗੰਭੀਰ, ਤਪੱਸਵੀ, ਸਵੈ-ਨਿਰਭਰ, ਭਿਆਨਕ - ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਡਾ. ਲੈਸਲੀ ਆਰਮਸਟ੍ਰਾਂਗ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦਾ ਕਾਰਡ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਕੱਚੇ ਚਿਹਰਿਆਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨਾਲ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪੇਸ਼ੇ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਾਂ - ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।"

"ਇਸ ਵਿੱਚ, ਡਾਕਟਰ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਹਰ ਅਪਰਾਧੀ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਪਾਓਗੇ," ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਕਿਹਾ।

"ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੇ ਯਤਨ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਵੱਲ ਸੇਧਿਤ ਹਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਹਰ ਸਮਝਦਾਰ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਡਾ ਸੱਦਾ ਆਲੋਚਨਾ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਭੇਦਾਂ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੇ ਹੋ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲੁਕੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਤਫਾਕਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰੁੱਝੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਗ੍ਰੰਥ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਡਾਕਟਰ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਗੱਲਬਾਤ ਗ੍ਰੰਥ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਤਫਾਕਨ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਨਿੱਜੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਜਨਤਕ ਖੁਲਾਸੇ ਵਰਗੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿ ਉਦੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕੇਸ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰੀ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਅਨਿਯਮਿਤ ਪਾਇਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜੋ ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਨਿਯਮਤ ਫੌਜਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਸਟੌਨਟਨ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਣ ਆਇਆ ਹਾਂ।"

"ਉਸ ਬਾਰੇ ਕੀ?"

"ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਹੈ ਨਾ?"

"ਉਹ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਕਰੀਬੀ ਦੋਸਤ ਹੈ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ?"

“ਆਹ, ਸੱਚਮੁੱਚ!” ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਰੁੱਖੇ ਚਿਹਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਆਇਆ।

"ਉਹ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਆਪਣਾ ਹੋਟਲ ਛੱਡ ਗਿਆ - ਉਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸੁਣਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ।"

"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗਾ।"

"ਕੱਲ੍ਹ 'ਵਰਸਿਟੀ ਫੁੱਟਬਾਲ ਮੈਚ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਬਚਕਾਨਾ ਖੇਡਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਹਮਦਰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨੌਜਵਾਨ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਫੁੱਟਬਾਲ ਮੈਚ ਮੇਰੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।"

"ਤਾਂ ਫਿਰ, ਮੈਂ ਮਿਸਟਰ ਸਟੌਂਟਨ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਹਮਦਰਦੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?"

"ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ।"

"ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ?"

"ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਕੀ ਮਿਸਟਰ ਸਟੌਂਟਨ ਇੱਕ ਸਿਹਤਮੰਦ ਆਦਮੀ ਸੀ?"

"ਬਿਲਕੁਲ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਉਸਨੂੰ ਬਿਮਾਰ ਜਾਣਦੇ ਸੀ?"

"ਕਦੇ ਨਹੀਂ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਡਾਕਟਰ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਕਾਗਜ਼ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ। "ਫਿਰ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਤੇਰਾਂ ਗਿੰਨੀਆਂ ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਬਿੱਲ ਬਾਰੇ ਦੱਸੋਗੇ, ਜੋ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਮਹੀਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਸਟੌਨਟਨ ਦੁਆਰਾ ਕੈਂਬਰਿਜ ਦੇ ਡਾ. ਲੈਸਲੀ ਆਰਮਸਟ੍ਰਾਂਗ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਪਏ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚੁਣਿਆ।"

ਡਾਕਟਰ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਲਾਲ ਹੋ ਗਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸ੍ਰੀ ਹੋਮਜ਼।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨੋਟਬੁੱਕ ਵਿੱਚ ਬਿੱਲ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈ ਲਈ। "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਜਨਤਕ ਵਿਆਖਿਆ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਜਲਦੀ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਕਰਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਦੂਸਰੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਲੈਣਾ ਸਮਝਦਾਰੀ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਮਿਸਟਰ ਸਟੌਨਟਨ ਤੋਂ ਸੁਣਿਆ?"

"ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ।"

"ਪਿਆਰੇ ਮੇਰੇ, ਪਿਆਰੇ ਮੇਰੇ - ਫਿਰ ਡਾਕਘਰ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਸਾਹ ਭਰੇ। "ਕੱਲ੍ਹ ਸ਼ਾਮ ਛੇ-ਪੰਦਰਾਂ ਵਜੇ ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਸਟੌਨਟਨ ਦੁਆਰਾ ਲੰਡਨ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਇੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸਦੇ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਜ਼ਰੂਰ ਇੱਥੇ ਦਫ਼ਤਰ ਜਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਵਾਂਗਾ।"

ਡਾ. ਲੈਸਲੀ ਆਰਮਸਟ੍ਰਾਂਗ ਆਪਣੇ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਉੱਠੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਾਲਾ ਚਿਹਰਾ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਲਾਲ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਲਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਾਂਗਾ, ਸਰ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ, ਲਾਰਡ ਮਾਊਂਟ-ਜੇਮਜ਼, ਨੂੰ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਏਜੰਟਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਨਹੀਂ, ਸਰ - ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ!" ਉਸਨੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਘੰਟੀ ਵਜਾਈ। "ਜੌਨ, ਇਹਨਾਂ ਸੱਜਣਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਦਿਖਾਓ!" ਇੱਕ ਘਮੰਡੀ ਬਟਲਰ ਸਾਨੂੰ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ। ਹੋਮਜ਼ ਹੱਸ ਪਿਆ।

"ਡਾ. ਲੈਸਲੀ ਆਰਮਸਟ੍ਰਾਂਗ ਯਕੀਨਨ ਊਰਜਾ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜੋ, ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੋੜਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਮੋਰੀਆਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੇ ਗਏ ਪਾੜੇ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਸਿਆਣਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਹੁਣ, ਮੇਰੇ ਗਰੀਬ ਵਾਟਸਨ, ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਬੇਸਹਾਰਾ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਫਸੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਦੋਸਤ ਰਹਿਤ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਤਿਆਗੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਸਕਦੇ। ਆਰਮਸਟ੍ਰਾਂਗ ਦੇ ਘਰ ਦੇ

ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸਰਾਂ ਸਾਡੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਫਰੰਟ ਰੂਮ ਲਓ ਅਤੇ ਰਾਤ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਖਰੀਦੋ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕੁਝ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਹੋਮਜ਼ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲੰਬੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਾਬਤ ਹੋਈਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਲਗਭਗ ਨੌਂ ਵਜੇ ਤੱਕ ਸਰਾਏ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਉਹ ਪੀਲਾ ਅਤੇ ਉਦਾਸ ਸੀ, ਧੂੜ ਨਾਲ ਰੰਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਭੁੱਖ ਅਤੇ ਥਕਾਵਟ ਨਾਲ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਇੱਕ ਠੰਡਾ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਤਿਆਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਾਈਪ ਬਾਲੀ ਗਈ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਅੱਧੇ ਹਾਸੋਹੀਣੇ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗੜਬੜ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਕੁਦਰਤੀ ਸੀ। ਗੱਡੀ ਦੇ ਪਹੀਆਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉੱਠਣ ਅਤੇ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਝਾਤੀ ਮਾਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਗੈਸ-ਲੈਂਪ ਦੀ ਚਮਕ ਹੇਠ ਇੱਕ ਬਰੌਘਮ ਅਤੇ ਸਲੇਟੀ ਰੰਗਾਂ ਦਾ ਜੋੜਾ, ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ।

"ਇਹ ਤਿੰਨ ਘੰਟੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਾਢੇ ਛੇ ਵਜੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਸ ਜਾਂ ਬਾਰਾਂ ਮੀਲ ਦਾ ਘੇਰਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ, ਜਾਂ ਕਈ ਵਾਰ ਦੋ ਵਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

"ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਲਈ ਇਹ ਕੋਈ ਅਸਾਧਾਰਨ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਪਰ ਆਰਮਸਟ੍ਰਾਂਗ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਡਾਕਟਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਲੈਕਚਰਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਆਮ ਅਭਿਆਸ ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਾਹਿਤਕ ਕੰਮ ਤੋਂ ਭਟਕਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ, ਉਹ ਇਹ ਲੰਬੇ ਸਫ਼ਰ ਕਿਉਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?"

"ਉਸਦਾ ਕੋਚਮੈਨ -"

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ? ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਜਨਮਜਾਤ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਤਾ ਤੋਂ ਆਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਉਕਸਾਉਣ ਤੋਂ, ਪਰ ਉਹ ਇੰਨਾ ਰੁੱਖਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਕੁੱਤਾ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਾ ਤਾਂ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਸੋਟੀ ਦਾ ਰੂਪ ਪਸੰਦ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਟੁੱਟ ਗਿਆ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਬੰਧ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਮੈਂ ਜੋ ਕੁਝ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਸਰਾਏ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੋਸਤਾਨਾ ਮੂਲ ਨਿਵਾਸੀ ਤੋਂ ਮਿਲਿਆ। ਇਹ ਉਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਡਾਕਟਰ ਦੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਯਾਤਰਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ। ਉਸੇ ਪਲ, ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ, ਗੱਡੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਕੋਲ ਆ ਗਈ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦਾ ਪਾਲਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ?"

"ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਵਾਟਸਨ! ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਚਮਕ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਆਇਆ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਾਡੀ ਸਰਾਏ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸਾਈਕਲ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਭੱਜਿਆ, ਇੱਕ ਸਾਈਕਲ ਲਗਾਇਆ, ਅਤੇ ਗੱਡੀ ਦੇ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਲਗਭਗ ਸੌ ਗਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਉਸਦੀਆਂ ਲਾਈਟਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਏ। ਅਸੀਂ ਪੇਂਡੂ ਸੜਕ 'ਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ

ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ। ਗੱਡੀ ਰੁਕ ਗਈ, ਡਾਕਟਰ ਉਤਰਿਆ, ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਉੱਥੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਵੀ ਰੁਕਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵਿਅੰਗਮਈ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਸੜਕ ਤੰਗ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਗੱਡੀ ਮੇਰੀ ਸਾਈਕਲ ਦੇ ਲੰਘਣ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਪਾਵੇਗੀ। ਇਸਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਉਸਦੇ ਤਰੀਕੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਗੱਡੀ ਤੋਂ ਲੰਘਿਆ, ਅਤੇ, ਮੁੱਖ ਸੜਕ 'ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਕੁਝ ਮੀਲ ਚੱਲਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਰੁਕਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਗੱਡੀ ਲੰਘਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕਈ ਸਾਈਡ ਸੜਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਮੋੜ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਦੇਖੀਆਂ ਸਨ। ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਸਵਾਰ ਹੋਇਆ, ਪਰ ਫਿਰ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਹੁਣ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਸਟੌਨਟਨ ਦੇ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਦਾ ਕੋਈ ਖਾਸ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਮ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ ਕਿ ਡਾ. ਆਰਮਸਟ੍ਰਾਂਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਪਰ, ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਇੰਨੀ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਸੈਰ-ਸਪਾਟਿਆਂ 'ਤੇ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਾਮਲਾ ਹੋਰ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਮਾਮਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦਾ।"

"ਅਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

"ਕੀ ਅਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਇਹ ਇੰਨਾ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਕੈਂਬਰਿਜਸ਼ਾਇਰ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ? ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਲਈ ਉਧਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਲੰਘਿਆ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥ ਦੀ ਹਥੇਲੀ ਵਾਂਗ ਸਮਤਲ ਅਤੇ ਸਾਫ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਅਸੀਂ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਾਂ ਉਹ ਮੂਰਖ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅੱਜ ਰਾਤ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਓਵਰਟਨ ਨੂੰ ਇਸ ਪਤੇ 'ਤੇ ਲੰਡਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਾਜ਼ਾ ਵਿਕਾਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਲਈ ਤਾਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਸਿਰਫ਼ ਡਾ. ਆਰਮਸਟ੍ਰਾਂਗ 'ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਦਫਤਰ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨੌਜਵਾਨ ਔਰਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਟੌਨਟਨ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਊਂਟਰਫੋਇਲ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਕਿੱਥੇ ਹੈ - ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਡੀ ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਅਜੀਬ ਚਾਲ ਉਸਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਵਾਟਸਨ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਖੇਡ ਛੱਡਣਾ ਮੇਰੀ ਆਦਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਸਾਨੂੰ ਭੇਤ ਦੇ ਹੱਲ ਦੇ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਲੈ ਆਇਆ। ਨਾਸ਼ਤੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਨੋਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦਿੱਤਾ।

ਸਰ [ਇਹ ਭੱਜਿਆ]:

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਬਰੋਘਮ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਖਿੜਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਵੀਹ ਮੀਲ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾਵੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਸੂਸੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਸਟਰ ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਸਟੌਨਟਨ ਦੀ ਮਦਦ

ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਸੱਜਣ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਉਹ ਹੈ ਤੁਰੰਤ ਲੰਡਨ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋ। ਕੈਂਬਰਿਜ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਸਮਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਬਰਬਾਦ ਹੋਵੇਗਾ।

ਤੁਹਾਡਾ ਵਫ਼ਾਦਾਰ,

ਲੈਸਲੀ ਆਰਮਸਟ੍ਰਾਂਗ

"ਡਾਕਟਰ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ, ਇਮਾਨਦਾਰ ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਖੈਰ, ਖੈਰ, ਉਹ ਮੇਰੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨੂੰ ਉਤੇਜਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਉਸਦੀ ਗੱਡੀ ਹੁਣ ਉਸਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਵੇਖੋ ਉਹ ਅੰਦਰ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸਾਡੀ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ। ਮੰਨ ਲਓ ਮੈਂ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਅਜ਼ਮਾਵਾਂ?"

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ! ਤੁਹਾਡੀ ਕੁਦਰਤੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਲਈ ਪੂਰੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਯੋਗ ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕੁਝ ਸੁਤੰਤਰ ਖੋਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣਾ ਟੀਚਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦਿਆਂ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਨੀਂਦ ਭਰੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਦੋ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਜਨਬੀਆਂ ਦੀ ਦਿੱਖ ਮੇਰੀ ਪਰਵਾਹ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਗੱਪਾਂ ਨੂੰ ਉਤੇਜਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਸਥਾਨ ਮਿਲਣਗੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼ਾਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਨੁਕੂਲ ਰਿਪੋਰਟ ਵਾਪਸ ਲਿਆਵਾਂਗਾ।"

ਪਰ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੀ ਸੀ। ਉਹ ਰਾਤ ਨੂੰ ਥੱਕਿਆ ਅਤੇ ਅਸਫਲ ਵਾਪਸ ਆਇਆ।

"ਮੇਰਾ ਦਿਨ ਖਾਲੀ ਰਿਹਾ, ਵਾਟਸਨ। ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਆਮ ਹਦਾਇਤ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਕੈਂਬਰਿਜ ਦੇ ਉਸ ਪਾਸੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਿੰਡਾਂ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਸੂਲੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਥਾਨਕ ਨਿਊਜ਼ ਏਜੰਸੀਆਂ ਨਾਲ ਨੋਟਸ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਿਨ ਬਿਤਾਇਆ। ਮੈਂ ਕੁਝ ਜ਼ਮੀਨੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਚੈਸਟਰਟਨ, ਹਿਸਟਨ, ਵਾਟਰਬੀਚ ਅਤੇ ਓਕਿੰਗਟਨ ਹਰੇਕ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸਲੀਪੀ ਹੌਲੋਜ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬ੍ਰੌਘਮ ਅਤੇ ਜੋੜੇ ਦੀ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਿੱਖ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਸਕੋਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੋਈ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਹੈ?"

"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ:

"ਟ੍ਰਿਨਿਟੀ ਕਾਲਜ ਦੇ ਜੇਰੇਮੀ ਡਿਕਸਨ ਤੋਂ ਪੋਂਪੀ ਲਈ ਪੁੱਛੋ।

ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਇਆ।"

"ਓਹ, ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਦੋਸਤ ਓਵਰਟਨ ਵੱਲੋਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਜੇਰੇਮੀ ਡਿਕਸਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟ ਭੇਜਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਕਿਸਮਤ ਬਦਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਵੈਸੇ, ਕੀ ਮੈਚ ਦੀ ਕੋਈ ਖ਼ਬਰ ਹੈ?"

"ਹਾਂ, ਸਥਾਨਕ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਅਖ਼ਬਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਖਾਤਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਆਕਸਫੋਰਡ ਇੱਕ ਗੋਲ ਅਤੇ ਦੋ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਜਿੱਤਿਆ। ਵਰਣਨ ਦੇ ਆਖਰੀ ਵਾਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ:"

"ਲਾਈਟ ਬਲੂਜ਼ ਦੀ ਹਾਰ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰੈਕ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ, ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਸਟੌਨਟਨ ਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਕਮੀ ਖੇਡ ਦੇ ਹਰ ਪਲ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਤਿੰਨ-ਕੁਆਰਟਰ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਸੁਮੇਲ ਦੀ ਘਾਟ ਅਤੇ ਹਮਲੇ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨੇ ਭਾਰੀ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤੀ ਪੈਕ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਨੂੰ ਬੇਅਸਰ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ।"

"ਫਿਰ ਸਾਡੇ ਦੋਸਤ ਓਵਰਟਨ ਦੇ ਅਨੁਮਾਨ ਜਾਇਜ਼ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਹਨ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਂ ਡਾ. ਆਰਮਸਟ੍ਰਾਂਗ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਫੁੱਟਬਾਲ ਮੇਰੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਅੱਜ ਰਾਤ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਸੌਂ ਜਾਓ, ਵਾਟਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੱਲ੍ਹ ਦਾ ਦਿਨ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਹੋਮਜ਼ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਝਲਕ ਦੇਖ ਕੇ ਮੈਂ ਡਰ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅੱਗ ਕੋਲ ਬੈਠਾ ਸੀ ਆਪਣੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਹਾਈਪੋਡਰਮਿਕ ਸਰਿੰਜ ਫੜੀ ਹੋਈ। ਮੈਂ ਉਸ ਯੰਤਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਚਮਕਦਾ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਡਰ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਮੇਰੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ 'ਤੇ ਹੱਸ ਪਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ।

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ, ਘਬਰਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਬੁਰਾਈ ਦਾ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਾਡੇ ਭੇਤ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਵਾਲੀ ਕੁੰਜੀ ਸਾਬਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਸਰਿੰਜ 'ਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਟਿਕਾ ਰੱਖਦੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸਕਾਊਟਿੰਗ ਮੁਹਿੰਮ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਈ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। ਵਾਟਸਨ, ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਨਾਸ਼ਤਾ ਖਾਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਅੱਜ ਡਾ. ਆਰਮਸਟ੍ਰਾਂਗ ਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਆਰਾਮ ਜਾਂ ਭੋਜਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਰੁਕਾਂਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਖੱਡ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾਂਦੀ।"

"ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਨਾਸ਼ਤਾ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਲਦੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਗੱਡੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਹੈ।"

"ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਉਸਨੂੰ ਜਾਣ ਦਿਓ। ਉਹ ਚਲਾਕ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਉਹ ਉੱਥੇ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਓ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੇਠਾਂ ਆਓ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਸੂਸ ਨਾਲ ਮਿਲਾਵਾਂਗਾ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਏ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਮਾਹਰ ਹੈ।"

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਤਬੇਲੇ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਢਿੱਲੇ ਡੱਬੇ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੈਠਾ, ਕੰਨਾਂ ਵਾਲਾ, ਚਿੱਟੇ ਅਤੇ ਭੂਰਾ ਕੁੱਤਾ, ਇੱਕ ਬੀਗਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੂੰਬੜੀ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਲੈ ਆਇਆ।

“ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੌਂਪੀ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਂਦਾ ਹਾਂ,” ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। “ਪੋਂਪੀ ਸਥਾਨਕ ਡਰੈਗਹਾਊਂਡਾਂ ਦਾ ਮਾਣ ਹੈ - ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਫਲਾਇਰ ਨਹੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਬਣਤਰ ਦਿਖਾਏਗੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਪੱਕਾ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਜਾਨਵਰ ਜੋ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਹੈ। ਖੈਰ, ਪੌਂਪੀ, ਤੁਸੀਂ ਤੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਲੰਡਨ ਦੇ ਕੁਝ ਮੱਧ-ਉਮਰ ਦੇ ਸੱਜਣਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ ਹੋਵੋਗੇ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਚਮੜੇ ਦੇ ਪੱਟੇ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕਾਲਰ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਵਾਂਗਾ। ਹੁਣ, ਮੁੰਡੇ, ਆਓ, ਅਤੇ ਦਿਖਾਓ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।” ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ। ਕੁੱਤਾ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਸੁੰਘਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੀ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਆਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ, ਤੇਜ਼ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ

ਉਸਦੇ ਪੱਟੇ ਨੂੰ ਖਿੱਚਦਾ ਹੋਇਆ। ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੇਂਡੂ ਸੜਕ 'ਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਚੱਲ ਪਏ।

"ਤੂੰ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਹੋਮਜ਼?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਇੱਕ ਧਾਗੇਦਾਰ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਯੰਤਰ, ਪਰ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਪਹੀਏ ਉੱਤੇ ਸੌਂਫ ਨਾਲ ਭਰੀ ਆਪਣੀ ਸਰਿੰਜ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ। ਇੱਕ ਡਰੈਗਹਾਊਂਡ ਇੱਥੋਂ ਜੌਨ ਓ' ਗ੍ਰੋਟ ਤੱਕ ਸੌਂਫ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਆਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਦੋਸਤ, ਆਰਮਸਟ੍ਰਾਂਗ, ਨੂੰ ਕੈਮ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣਾ ਪਵੇਗਾ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਪੌਂਪੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਹਿਲਾ ਦੇਵੇ। ਓ, ਚਲਾਕ ਬਦਮਾਸ਼! ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੇ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਮੈਨੂੰ ਪਰਚੀ ਦਿੱਤੀ।"

ਕੁੱਤਾ ਅਚਾਨਕ ਮੁੱਖ ਸੜਕ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਕੇ ਘਾਹ ਨਾਲ ਭਰੀ ਇੱਕ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੱਧਾ ਮੀਲ ਅੱਗੇ ਇਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਚੌੜੀ ਸੜਕ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਰਸਤਾ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਸਖ਼ਤ ਮੁੜਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਛੱਡਿਆ ਸੀ। ਸੜਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਦੱਖਣ ਵੱਲ ਮੁੜਦੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਸ਼ਾ ਦੇ ਉਲਟ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਹੀ ਜਿੱਥੋਂ ਅਸੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

"ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਹ ਚੱਕਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਸੀ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀਆਂ ਤੋਂ ਮੇਰੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ। ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਯਕੀਨਨ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਕੀਮਤ ਲਈ ਖੇਡ ਖੇਡੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਧੋਖੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੇਗਾ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਟਰੰਪਿੰਗਟਨ ਪਿੰਡ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ, ਜੋਵ ਦੁਆਰਾ! ਇੱਥੇ ਬਰੋਘਮ ਕੋਨੇ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਲਦੀ, ਵਾਟਸਨ - ਜਲਦੀ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਕੰਮ ਹੋ ਗਿਆ!"

ਉਹ ਇੱਕ ਗੇਟ ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਭੱਜਿਆ, ਝਿਜਕਦੇ ਹੋਏ ਪੌਂਪੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਖਿੱਚਦਾ ਹੋਇਆ। ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਵਾੜੇ ਦੀ ਪਨਾਹ ਹੇਠ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇ ਸੀ ਕਿ ਗੱਡੀ ਖੜਕਦੀ ਹੋਈ ਲੰਘ ਗਈ। ਮੈਂ ਡਾਕਟਰ ਆਰਮਸਟ੍ਰਾਂਗ ਦੀ ਇੱਕ ਝਲਕ ਅੰਦਰ ਦੇਖੀ, ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ 'ਤੇ ਡੁਬਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਦੁੱਖ ਦੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤਸਵੀਰ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਖੋਜ ਦਾ ਕੋਈ ਹਨੇਰਾ ਅੰਤ ਹੋਵੇਗਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਹ, ਪੌਂਪੀ! ਆਹ, ਇਹ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਝੌਂਪੜੀ ਹੈ!"

ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਸੀ। ਪੌਂਪੀ ਭੱਜਿਆ ਅਤੇ ਗੇਟ ਦੇ ਬਾਹਰ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਬ੍ਰੌਘਮ ਦੇ ਪਹੀਆਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਅਜੇ ਵੀ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਫੁੱਟਪਾਥ ਇਕੱਲੀ ਝੌਂਪੜੀ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਬਾੜੇ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਅੱਗੇ ਵਧੇ। ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਪੇਂਡੂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਦਸਤਕ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਦਸਤਕ ਦਿੱਤੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਝੌਂਪੜੀ ਸੁੰਨਸਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧੀਮੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ - ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਡਰੋਨ ਜੋ ਕਿ ਵਰਣਨਯੋਗ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਦਾਸੀ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਬੇਚੈਨ ਹੋ ਕੇ ਰੁਕਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਉਸ ਸੜਕ ਵੱਲ ਮੁੜ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਹੁਣੇ ਲੰਘਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਬ੍ਰੌਘਮ ਹੇਠਾਂ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਲੇਟੀ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ।

"ਜੋਵ ਦੀ ਕਿਸਮਤ, ਡਾਕਟਰ ਵਾਪਸ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ!" ਹੋਮਜ਼ ਚੀਕਿਆ। "ਇਹੀ ਗੱਲ ਹੱਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ।"

ਉਸਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਰੱਖਿਆ। ਡਰੋਨਿੰਗ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸਾਡੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਉੱਚੀ ਹੋ ਗਈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਇੱਕ ਲੰਮੀ, ਡੂੰਘੀ ਦੁਖਦਾਈ ਵਿਰਲਾਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈ। ਇਹ ਉੱਪਰੋਂ ਆਈ। ਹੋਮਜ਼ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉੱਪਰ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਅੱਧਾ ਬੰਦ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਧੱਕਾ ਮਾਰ ਕੇ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਏ।

ਇੱਕ ਔਰਤ, ਜਵਾਨ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ, ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਮਰੀ ਪਈ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਸ਼ਾਂਤ, ਫਿੱਕਾ ਚਿਹਰਾ, ਧੁੰਦਲੀਆਂ, ਚੌੜੀਆਂ-ਖੁੱਲੀਆਂ ਨੀਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲਾ, ਸੁਨਹਿਰੀ ਵਾਲਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ, ਅੱਧਾ ਬੈਠਾ, ਅੱਧਾ ਗੋਡੇ ਟੇਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੱਬਿਆ ਹੋਇਆ, ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਸਰੀਰ ਉਸਦੇ ਰੋਣ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੌੜੇ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਡੁੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉੱਪਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਹੋਮਜ਼ ਦਾ ਹੱਥ ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ।

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਸਟੌਨਟਨ ਹੋ?"

"ਹਾਂ, ਹਾਂ, ਮੈਂ ਹਾਂ - ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਮਰ ਗਈ ਹੈ।"

ਉਹ ਆਦਮੀ ਇੰਨਾ ਘਬਰਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਵੀ ਹਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਡਾਕਟਰ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਦਿਲਾਸੇ ਦੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿਣ ਅਤੇ ਉਸ ਅਲਾਰਮ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਗਾਇਬ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪੌੜੀਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਦਮ ਸੀ, ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਡਾ. ਆਰਮਸਟ੍ਰਾਂਗ ਦਾ ਭਾਰੀ, ਸਖ਼ਤ, ਸਵਾਲੀਆ ਚਿਹਰਾ ਸੀ।

"ਤਾਂ, ਸੱਜਣੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਅੰਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਯਕੀਨਨ ਆਪਣੇ ਘੁਸਪੈਠ ਲਈ ਇੱਕ ਖਾਸ ਨਾਜ਼ੁਕ ਪਲ ਚੁਣਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਮੌਤ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਆਦਮੀ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਭਿਆਨਕ ਆਚਰਣ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਲੰਘਦਾ।"

"ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਡਾ. ਆਰਮਸਟ੍ਰਾਂਗ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਉਲਟ-ਪੁਲਟ 'ਤੇ ਹਾਂ," ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਮਾਣ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਇਸ ਦੁਖਦਾਈ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ, ਉਦਾਸ ਡਾਕਟਰ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਬੈਠਕ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ।

"ਠੀਕ ਹੈ ਸਰ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਸਮਝੋ ਕਿ ਮੈਂ ਲਾਰਡ ਮਾਊਂਟ-ਜੇਮਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਹਮਦਰਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਮਹਾਂਪੁਰਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਗੁਆਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਮੇਰਾ ਫਰਜ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਮਲਾ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਕੁਝ ਵੀ ਅਪਰਾਧੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੇਣ ਨਾਲੋਂ ਨਿੱਜੀ ਘੁਟਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ

ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਵਿਵੇਕ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਸਹਿਯੋਗ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

ਡਾ. ਆਰਮਸਟ੍ਰਾਂਗ ਨੇ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਹੱਥੋਂ ਮਰੋੜ ਦਿੱਤਾ।

"ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਵਰਗ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਗਰੀਬ ਸਟੌਨਟਨ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡਣ ਦੀ ਮੇਰੀ ਸ਼ਰਮ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗੱਡੀ ਵਾਪਸ ਮੋੜ ਲਈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ। ਜਿੰਨਾ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਸਟੌਨਟਨ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਣ ਦੀ ਧੀ ਨਾਲ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਜਿੰਨੀ ਸੁੰਦਰ ਸੀ ਓਨੀ ਹੀ ਚੰਗੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿੰਨੀ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਸੀ ਓਨੀ ਹੀ ਚੰਗੀ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਪਤਨੀ ਤੋਂ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਇਸ ਕੱਚੇ ਬੁੱਢੇ ਰਈਸ ਦਾ ਵਾਰਸ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਉਸਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੈਂ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਗੁਣਾਂ ਲਈ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਅਸੀਂ ਹਰ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਗੱਲ ਲੁਕਾਉਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਜਿਹੀ ਫੁਸਫੁਸਾਈ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਦੋਂ ਹਰ ਕੋਈ ਇਸਨੂੰ ਸੁਣ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਇਕੱਲੀ ਝੌਂਪੜੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ, ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ਼ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਸਿਵਾਏ ਮੇਰੇ ਲਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਨੌਕਰ ਲਈ, ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਟਰੰਪਿੰਗਟਨ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਲਈ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਝਟਕਾ ਆਇਆ, ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਸੇਵਨ ਸੀ। ਗਰੀਬ ਮੁੰਡਾ ਦੁੱਖ ਨਾਲ ਅੱਧਾ ਪਾਗਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਮੈਚ ਖੇਡਣ ਲਈ ਲੰਡਨ ਜਾਣਾ ਪਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਭੇਤ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦਾ। ਮੈਂ ਤਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਭੇਜਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਂ ਜੋ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਕਰਾਂ। ਇਹ ਉਹ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਅਣਜਾਣ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਖ਼ਤਰਾ ਕਿੰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਭਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਕੁੜੀ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਸੱਚ ਭੇਜਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਸਿੱਧਾ ਪਾਗਲਪਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ, ਉਸਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕਿਆ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮੌਤ ਨੇ ਉਸਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਬੱਸ ਇਹੀ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਡਾਕਟਰ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜ ਲਿਆ।

"ਆਓ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਸੋਗ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਸਰਦੀਆਂ ਦੇ ਦਿਨ ਦੀ ਫਿੱਕੀ ਧੁੱਪ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ।

ਨੌਰਵੁੱਡ ਬਿਲਡਰ ਦਾ ਸਾਹਸ

"ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਹਰ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ," ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਵਰਗਵਾਨ ਸੋਗ ਮਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਮੋਰੀਆਰਟੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੰਡਨ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੈਰ-ਰੁਚੀਪੂਰਨ ਸ਼ਹਿਰ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਇਹ ਸੋਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨੇਕ ਨਾਗਰਿਕ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਗੇ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਠੀਕ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਸੁਆਰਥੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ," ਉਸਨੇ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਨਾਸ਼ਤੇ ਦੀ ਮੇਜ਼ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਪਿੱਛੇ ਧੱਕੀ। "ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਫਾਇਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਗਰੀਬ ਬੇਰੋਜ਼ਗਾਰ ਮਾਹਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜਿਸਦਾ ਕਿੱਤਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਖੇਤ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਦੇ ਸਵੇਰ ਦੇ ਅਖ਼ਬਾਰ ਨੇ ਬੇਅੰਤ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ। ਅਕਸਰ ਇਹ ਸਿਰਫ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਵਾਟਸਨ, ਸਭ ਤੋਂ ਹਲਕਾ ਸੰਕੇਤ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ ਕਿ ਮਹਾਨ ਘਾਤਕ ਦਿਮਾਗ ਉੱਥੇ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਲ ਦੇ ਕਿਨਾਰਿਆਂ ਦੇ ਕੋਮਲ ਕੰਬਣ ਇੱਕ ਭੈੜੀ ਮੱਕੜੀ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਲੁਕੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਛੋਟੀਆਂ ਚੋਰੀਆਂ, ਬੇਰਹਿਮ ਹਮਲੇ, ਬੇਤੁਕੇ ਗੁੱਸੇ - ਉਸ ਆਦਮੀ ਲਈ ਜਿਸਨੇ ਸੁਰਾਗ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਸਭ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਪੂਰੇ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਲਈ, ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੂੰਜੀ ਨੇ ਉਹ ਫਾਇਦੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲੰਡਨ ਕੋਲ ਸਨ। ਪਰ ਹੁਣ -" ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਹਾਸੋਹੀਣੀ ਨਿੰਦਿਆ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾ ਦਿੱਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਇੰਨਾ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਹੋਮਜ਼ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬੇਕਰ ਸਟ੍ਰੀਟ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵੇਮਰ ਨਾਮ ਦੇ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਮੇਰੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕੇਨਸਿੰਗਟਨ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਖਰੀਦ ਲਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਝਿਜਕ ਦੇ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਮੈਂ ਪੁੱਛਣ ਦਾ ਹੌਂਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ - ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਜਿਸਨੇ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ, ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਵੇਮਰ ਹੋਮਜ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਦੂਰ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਮਿਲੇ ਸਨ।

ਸਾਡੀ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਇੰਨੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨੋਟਸ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਾਬਕਾ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਮੁਰੀਲੋ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ, ਅਤੇ ਡੱਚ ਸਟੀਮਸ਼ਿਪ ਫ੍ਰਾਈਜ਼ਲੈਂਡ ਦਾ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਾਮਲਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਜਾਨ ਲੈ ਲਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਦਾ ਠੰਡਾ ਅਤੇ ਹੰਕਾਰੀ ਸੁਭਾਅ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜਨਤਕ ਤਾੜੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਘਿਣ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਸਖ਼ਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ, ਉਸਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਸਫਲਤਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਾ ਕਹਾਂ - ਇੱਕ ਪਾਬੰਦੀ ਜੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ, ਹੁਣ ਹੀ ਹਟਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਮਿਸਟਰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣੇ ਅਜੀਬ ਵਿਰੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਝੁਕ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਸਵੇਰ ਦਾ ਅਖ਼ਬਾਰ ਖੋਲ੍ਹ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਘੰਟੀ ਦੀ ਇੱਕ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਘੰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ, ਇਸਦੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਖੋਖਲੀ ਢੋਲ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ, ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਬਾਹਰੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਮੁੱਠੀ ਨਾਲ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ, ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੰਗਾਮਾ ਹੋਇਆ ਕਾਹਲਾ ਆਇਆ, ਤੇਜ਼ ਪੈਰ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹਨ ਲੱਗੇ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਬੇਚੈਨ ਨੌਜਵਾਨ, ਪੀਲਾ, ਖਿੰਡਿਆ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਧੜਕਦਾ

ਹੋਇਆ, ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਫਟ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਹੇਠ ਉਸਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਸ ਬੇਰਹਿਮ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਲਈ ਕੁਝ ਮੁਆਫ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼," ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮੈਂ ਲਗਭਗ ਪਾਗਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਮੈਂ ਨਾਖੁਸ਼ ਜੌਨ ਹੈਕਟਰ ਮੈਕਫਾਰਲੇਨ ਹਾਂ।"

ਉਸਨੇ ਐਲਾਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਨਾਮ ਹੀ ਉਸਦੀ ਫੇਰੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਢੰਗ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੇਗਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਗੈਰ-ਜਵਾਬਦੇਹ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਲਈ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ।

"ਸਿਗਰਟ ਪੀਓ, ਮਿਸਟਰ ਮੈਕਫਾਰਲੇਨ," ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ, ਤੁਹਾਡੇ ਲੱਛਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਇੱਥੇ ਸੈਡੇਟਿਵ ਲਿਖ ਦੇਵੇਗਾ। ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਮੌਸਮ ਬਹੁਤ ਗਰਮ ਹੈ। ਹੁਣ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸ਼ਾਂਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠੋ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੌਲੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਲਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਪਛਾਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਕੁਆਰੇ, ਇੱਕ ਵਕੀਲ, ਇੱਕ ਫ੍ਰੀਮੇਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਮੇ ਦੇ ਮਰੀਜ਼ ਹੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ।"

ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਉਸਦੇ ਅੰਦਾਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਅਤੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਦੀ ਗੰਦਗੀ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦੀ ਛਤਰੀ, ਘੜੀ-ਮੁਹੱਬਤ ਅਤੇ ਸਾਹ ਲੈਣ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਡਾ ਮੁਵੱਕਿਲ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ।

"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼; ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਬਦਕਿਸਮਤ ਆਦਮੀ ਹਾਂ। ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਛੱਡੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼! ਜੇ ਉਹ ਮੇਰੀ ਕਹਾਣੀ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਸਮਾਂ ਦਿਓ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੂਰੀ ਸੱਚਾਈ ਦੱਸ ਸਕਾਂ। ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਾਹਰ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਜੇਲ੍ਹ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰੋ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਧੀਆ ਹੈ - ਸਭ ਤੋਂ ਦਿਲਚਸਪ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸ ਦੋਸ਼ 'ਤੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ?"

"ਲੋਅਰ ਨੌਰਵੁੱਡ ਦੇ ਮਿਸਟਰ ਜੋਨਸ ਓਲਡਕਰ ਦੇ ਕਤਲ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ।"

ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਭਾਵਪੂਰਤ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹਮਦਰਦੀ ਝਲਕ ਰਹੀ ਸੀ ਜੋ, ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ, ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਭੇਦ ਨਹੀਂ ਸੀ।

"ਪਿਆਰੇ ਮੇਰੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਨਾਸ਼ਤੇ ਦੇ ਇਸ ਪਲ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ, ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਨੂੰ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਨਸਨੀਖੇਜ਼ ਮਾਮਲੇ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਏ ਹਨ।"

ਸਾਡੇ ਮਹਿਮਾਨ ਨੇ ਕੰਬਦਾ ਹੱਥ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਅਤੇ ਡੇਲੀ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਚੁੱਕਿਆ, ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਗੋਡੇ 'ਤੇ ਪਿਆ ਸੀ।

"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਸਰ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਦੇਖ ਲੈਂਦੇ ਕਿ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕਿਸ ਕੰਮ ਲਈ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਹਰ ਆਦਮੀ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।" ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਪੰਨਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ। "ਇਹ ਇੱਥੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ

ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਵਾਂਗਾ। ਇਹ ਸੁਣੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਸੁਰਖੀਆਂ ਹਨ: 'ਲੋਅਰ ਨੌਰਵੁੱਡ ਵਿਖੇ ਰਹੱਸਮਈ ਮਾਮਲਾ। ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਬਿਲਡਰ ਦਾ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣਾ। ਕਤਲ ਅਤੇ ਅੱਗਜ਼ਨੀ ਦਾ ਸ਼ੱਕ। ਅਪਰਾਧੀ ਦਾ ਸੁਰਾਗ।' ਇਹ ਉਹ ਸੁਰਾਗ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਾਲਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਤੱਕ ਅਚਨਚੇਤ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਲੰਡਨ ਬ੍ਰਿਜ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਮੈਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦਾ ਦਿਲ ਤੋੜ ਦੇਵੇਗਾ - ਇਹ ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਤੋੜ ਦੇਵੇਗਾ!" ਉਸਨੇ ਡਰ ਦੀ ਪੀੜ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਮਰੋੜੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਹਿੱਲਿਆ।

ਮੈਂ ਇਸ ਆਦਮੀ ਵੱਲ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਹਿੰਸਾ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਸੀ। ਉਹ ਸੁਨਹਿਰੀ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਸੀ, ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ, ਡਰੀਆਂ ਨੀਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲਾ, ਅਤੇ ਸਾਫ਼-ਮੁੰਨਿਆ ਹੋਇਆ ਚਿਹਰਾ, ਕਮਜ਼ੋਰ, ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਮੂੰਹ ਵਾਲਾ। ਉਸਦੀ ਉਮਰ ਲਗਭਗ ਸਤਾਈ ਸਾਲ ਦੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਅਤੇ ਪਹਿਨਣ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਵਰਗਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਹਲਕੇ ਗਰਮੀਆਂ ਦੇ ਓਵਰਕੋਟ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਬੰਡਲ ਨਿਕਲਿਆ।

"ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਜੋ ਵੀ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਵਰਤਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਵਾਟਸਨ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਪੇਪਰ ਲੈਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪੈਰੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋਗੇ?"

ਸਾਡੇ ਕਲਾਇੰਟ ਨੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਸੁਰਖੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ, ਮੈਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਸੁਚਕ ਕਹਾਣੀ ਪੜ੍ਹੀ:

"ਬੀਤੀ ਦੇਰ ਰਾਤ, ਜਾਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ, ਲੋਅਰ ਨੌਰਵੁੱਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਜੋਨਸ ਓਲਡੈਕਰ ਉਸ ਉਪਨਗਰ ਦੇ ਇੱਕ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਨਿਵਾਸੀ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਬਿਲਡਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀ ਓਲਡੈਕਰ ਇੱਕ ਕੁਆਰਾ ਹੈ, ਬਵੰਜਾ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਮ ਦੀ ਸੜਕ ਦੇ ਸਿਡਨਹੈਮ ਸਿਰੇ 'ਤੇ, ਡੀਪ ਡੇਨੇ ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਆਦਤਾਂ ਵਾਲਾ, ਗੁਪਤ ਅਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸਾਖ ਰਹੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਉਹ ਲਗਭਗ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਾਫ਼ੀ ਦੌਲਤ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਘਰ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਲੱਕੜ ਦਾ ਵਿਹੜਾ ਅਜੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ, ਲਗਭਗ ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ, ਇੱਕ ਅਲਾਰਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਢੇਰ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗ ਗਈ ਹੈ। ਇੰਜਣ ਜਲਦੀ ਹੀ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਸੁੱਕੀ ਲੱਕੜ ਬਹੁਤ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਸੜ ਗਈ, ਅਤੇ ਢੇਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੜ ਜਾਣ ਤੱਕ ਅੱਗ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ। ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਘਟਨਾ ਇੱਕ ਆਮ ਹਾਦਸੇ ਦੀ ਦਿੱਖ ਰੱਖਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਨਵੇਂ ਸੰਕੇਤ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। ਅੱਗ ਲੱਗਣ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਘਰ ਤੋਂ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਬਿਸਤਰਾ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਸੁੱਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਇੱਕ ਅਲਮਾਰੀ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ, ਕਮਰੇ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਕਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਕਾਤਲਾਨਾ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਨ, ਕਮਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖੂਨ ਦੇ ਹਲਕੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਮਿਲੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਓਕਨ ਵਾਕਿੰਗ-ਸਟਿੱਕ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਹੈਂਡਲ 'ਤੇ ਖੂਨ ਦੇ ਧੱਬੇ ਵੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਇਹ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਜੋਨਸ ਓਲਡਕਰ ਨੂੰ ਉਸ ਰਾਤ ਆਪਣੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੇਰ ਨਾਲ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਿਲੀ ਸੋਟੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਇਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਜੌਨ ਹੈਕਟਰ ਮੈਕਫਾਰਲੇਨ ਨਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਲੰਡਨ ਵਕੀਲ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 426 ਗ੍ਰੇਸ਼ਮ

ਬਿਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਗ੍ਰਾਹਮ ਅਤੇ ਮੈਕਫਾਰਲੇਨ ਦਾ ਜੂਨੀਅਰ ਸਾਥੀ ਹੈ। ਈ. ਸੀ. ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਹਨ ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਠੋਸ ਉਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸਨਸਨੀਖੇਜ਼ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਆਉਣਗੇ।

"ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ। — ਇਹ ਅਫਵਾਹ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਜੌਨ ਹੈਕਟਰ ਮੈਕਫਾਰਲੇਨ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਜੋਨਸ ਓਲਡੈਕਰ ਦੇ ਕਤਲ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨੌਰਵੁੱਡ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਵਿਕਾਸ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਦਕਿਸਮਤ ਬਿਲਡਰ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਸੰਕੇਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੁਣ ਇਹ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਬੈੱਡਰੂਮ (ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਹੈ) ਦੀਆਂ ਫ੍ਰੈਂਚ ਖਿੜਕੀਆਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਕਿ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਭਾਰੀ ਵਸਤੂ ਲੱਕੜ ਦੇ ਢੇਰ ਵੱਲ ਖਿੱਚੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅੱਗ ਦੀ ਕੋਲੇ ਦੀ ਸੁਆਹ ਵਿੱਚੋਂ ਸੜੇ ਹੋਏ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਮਿਲੇ ਹਨ। ਪੁਲਿਸ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਨਸਨੀਖੇਜ਼ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਖੋਹ ਲਏ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਲੱਕੜ ਦੇ ਢੇਰ ਵੱਲ ਘਸੀਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਫਿਰ ਅੱਗ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲੁਕਾਏ ਜਾ ਸਕਣ। ਅਪਰਾਧਿਕ ਜਾਂਚ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਦੇ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਆਦਤ ਵਾਲੀ ਊਰਜਾ ਨਾਲ ਸੁਰਾਗਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਿਆਣਪ।"

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਬਿਰਤਾਂਤ ਨੂੰ ਬੰਦ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ।

"ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰ ਕੁਝ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲੇ ਨੁਕਤੇ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸੁਸਤ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਮੈਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਮੈਕਫਾਰਲੇਨ, ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਬੂਤ ਜਾਪਦੇ ਹਨ?"

"ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼ ਨਾਲ, ਬਲੈਕਹੀਥ ਦੇ ਟੋਰਿੰਗਟਨ ਲਾਜ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ, ਮਿਸਟਰ ਜੋਨਸ ਓਲਡਕਰ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਨਾਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਨੌਰਵੁੱਡ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਰੁਕਿਆ, ਅਤੇ ਉੱਥੋਂ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ 'ਤੇ ਆਇਆ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਰੇਲਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਹ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਖ਼ਤਰੇ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੇਸ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਕਾਹਲੀ ਕੀਤੀ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਘਰ ਤੋਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਲੰਡਨ ਬ੍ਰਿਜ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਮੇਰਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮਹਾਨ ਸਵਰਗ! ਇਹ ਕੀ ਹੈ?"

ਇਹ ਘੰਟੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਪੌੜੀਆਂ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਕਦਮ ਸਨ। ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ, ਸਾਡਾ ਪੁਰਾਣਾ ਦੋਸਤ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ। ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਵਰਦੀਧਾਰੀ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਝਲਕ ਵੇਖੀ।

"ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੌਨ ਹੈਕਟਰ ਮੈਕਫਾਰਲੇਨ?" ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਸਾਡਾ ਬਦਕਿਸਮਤ ਮੁਵੱਕਿਲ ਭਿਆਨਕ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਉੱਠਿਆ।

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੋਅਰ ਨੌਰਵੁੱਡ ਦੇ ਮਿਸਟਰ ਜੋਨਸ ਓਲਡਕਰ ਦੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕਤਲ ਲਈ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

ਮੈਕਫਾਰਲੇਨ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਕੁਚਲੇ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀ ਵਾਂਗ ਡੁੱਬ ਗਿਆ।

"ਇੱਕ ਮਿੰਟ। ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਵੱਧ ਜਾਂ ਘੱਟ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੱਜਣ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਲਚਸਪ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ," ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

"ਫਿਰ ਵੀ, ਤੁਹਾਡੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ, ਮੈਨੂੰ ਉਸਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਸੁਣਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਮੇਰੇ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਵਾਰ ਫੋਰਸ ਦੇ ਕੰਮ ਆਏ ਹੋ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਚੰਗਾ ਸਾਥ ਦੇਣ ਦੇ ਰਿਣੀ ਹਾਂ," ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੈਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਕਹੇਗਾ ਉਹ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਵੇਗਾ।"

"ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ," ਸਾਡੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪੂਰਨ ਸੱਚ ਨੂੰ ਸੁਣੋ ਅਤੇ ਪਛਾਣੋ।"

ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਆਪਣੀ ਘੜੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਦੇਵਾਂਗਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ," ਮੈਕਫਾਰਲੇਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਮੈਂ ਸ਼੍ਰੀ ਜੋਨਸ ਓਲਡੈਕਰ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣੂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਉਹ ਵੱਖ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ, ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਕੱਲ੍ਹ, ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਵਜੇ, ਉਹ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ। ਪਰ ਮੈਂ ਹੋਰ ਵੀ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਫੇਰੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਦੱਸਿਆ। ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੋਟਬੁੱਕ ਦੀਆਂ ਕਈ ਸ਼ੀਟਾਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਲਿਖਤਾਂ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ - ਇੱਥੇ ਉਹ ਹਨ - ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ।

"'ਇਹ ਮੇਰੀ ਵਸੀਅਤ ਹੈ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। 'ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ, ਮਿਸਟਰ ਮੈਕਫਾਰਲੇਨ, ਇਸਨੂੰ ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੂਪ ਦਿਓ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰੋਗੇ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠਾਂਗਾ।'

"ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਾਪੀ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ, ਕੁਝ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਮੇਰੇ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਜਿਹਾ ਫੈਰੇਟ ਵਰਗਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਚਿੱਟੀਆਂ ਪਲਕਾਂ ਵਾਲਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਦੀਆਂ ਤਿੱਖੀਆਂ ਸਲੇਟੀ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਵਸੀਅਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਕੁਆਰਾ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਜੀਵਤ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜਵਾਨੀ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਯੋਗ ਨੌਜਵਾਨ ਵਜੋਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪੈਸੇ ਯੋਗ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣਾ ਧੰਨਵਾਦ ਹੀ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕਲਰਕ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਨੀਲੇ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਹੈ, ਅਤੇ

ਇਹ ਸਲਿੱਪਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ, ਮੋਟਾ ਖਰੜਾ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀ ਜੋਨਾਸ ਓਲਡਕਰ ਨੇ ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਨ - ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਪੱਟੇ, ਟਾਈਟਲ-ਡੀਡ, ਮੌਰਗੇਜ, ਸਕ੍ਰਿਪਟ, ਅਤੇ ਹੋਰ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਅਤੇ ਸਮਝਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਸੁਲਝ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਉਸਦਾ ਮਨ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਰਾਤ ਨੌਰਵੁੱਡ ਵਿਖੇ ਉਸਦੇ ਘਰ ਆਵਾਂ, ਵਸੀਅਤ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲਿਆਵਾਂ, ਅਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਾਂ। 'ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਭ ਕੁਝ ਸੁਲਝ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਨਾ ਕਹੋ। ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਹੈਰਾਨੀ ਵਜੋਂ ਰੱਖਾਂਗੇ।' ਉਹ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿੱਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ।

"ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਸ਼੍ਰੀ ਹੋਮਜ਼, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਸੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਮੇਰਾ ਦਾਨੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸਾਰੀ ਇੱਛਾ ਹਰ ਖਾਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਘਰ ਇੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਭੇਜਿਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕੰਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੰਨੀ ਦੇਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹਾਂ। ਸ਼੍ਰੀ ਓਲਡਕਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਨੌਂ ਵਜੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਵਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਘਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਉਸਦਾ ਘਰ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਲਗਭਗ ਅੱਧਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭ ਲਿਆ -"

"ਇੱਕ ਮਿੰਟ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਕਿਸਨੇ ਖੋਲ੍ਹਿਆ?"

"ਇੱਕ ਅੱਧਖੜ ਉਮਰ ਦੀ ਔਰਤ, ਜੋ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਸੀ।"

"ਅਤੇ ਇਹ ਉਹੀ ਸੀ, ਮੇਰਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੈ, ਕਿਸਨੇ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਲਿਆ?"

“ਬਿਲਕੁਲ,” ਮੈਕਫਾਰਲੇਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਅੱਗੇ ਵਧੋ।"

ਮੈਕਫਾਰਲੇਨ ਨੇ ਆਪਣਾ ਗਿੱਲਾ ਭਰਵੱਟਾ ਪੂੰਝਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ:

"ਇਸ ਔਰਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਬੈਠਕ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕਿਫਾਇਤੀ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼੍ਰੀ ਜੋਨਾਸ ਓਲਡਕਰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਤਿਜੋਰੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਢੇਰ ਕੱਢਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਦੇਖਿਆ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕੰਮ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਗਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਬਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਫ੍ਰੈਂਚ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਦਿਖਾਇਆ, ਜੋ ਇਸ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਸੀ।"

"ਕੀ ਅੰਨ੍ਹਾ ਹੇਠਾਂ ਸੀ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਅੱਧਾ ਹੇਠਾਂ ਸੀ। ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਖਿੜਕੀ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਉੱਪਰ ਖਿੱਚਿਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੋਟੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਮੁੰਡੇ, ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੇਖਾਂਗਾ, ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੋਟੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਰੱਖਾਂਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ।' ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਤਿਜੋਰੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਪੈਕੇਟਾਂ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਸਨ। ਇੰਨੀ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਬਲੈਕਹੀਥ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਰਾਤ ਐਨਰਲੀ ਆਰਮਜ਼ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹਨ ਤੱਕ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ।"

"ਕੀ ਹੋਰ ਤੁਸੀਂ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼?" ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਦੀਆਂ ਭਰਵੱਟੇ ਇਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵਿਆਖਿਆ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਵਾਰ ਉੱਠੀਆਂ ਸਨ।

"ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਬਲੈਕਹੀਥ ਨਹੀਂ ਗਿਆ।"

“ਤੇਰਾ ਮਤਲਬ ਨੌਰਵੁੱਡ ਨਾਲ ਹੈ,” ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਓਹ, ਹਾਂ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਮੇਰਾ ਇਹੀ ਮਤਲਬ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਹੱਸਮਈ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਆਪਣੇ ਤਜ਼ਰਬਿਆਂ ਤੋਂ ਇੰਨਾ ਸਿੱਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਰੇਜ਼ਰ ਵਰਗਾ ਦਿਮਾਗ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਕੱਟ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਲਈ ਅਭੇਦ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਵੱਲ ਦੇਖਦਾ ਦੇਖਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੁਣੇ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ, ਸ਼ਰਲੌਕ ਹੋਮਜ਼," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹੁਣ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਮੈਕਫਾਰਲੇਨ, ਮੇਰੇ ਦੋ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਚਾਰ-ਪਹੀਆ ਵਾਹਨ ਉਡੀਕ ਰਿਹਾ ਹੈ।" ਉਹ ਦੁਖੀ ਨੌਜਵਾਨ ਉੱਠਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਇੱਕ ਆਖਰੀ ਬੇਨਤੀ ਭਰੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਅਫਸਰਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕੈਬ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਇਆ, ਪਰ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਿਹਾ।

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਮੋਟੇ ਖਰੜੇ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਉਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨੁਕਤੇ ਹਨ, ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ, ਹੈ ਨਾ?" ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਉਲਝਣ ਭਰੇ ਭਾਵ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਮੈਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਕੁਝ ਲਾਈਨਾਂ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੂਜੇ ਪੰਨੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ। ਉਹ ਛਪੇ ਹੋਏ ਅੱਖਰਾਂ ਵਾਂਗ ਸਾਫ਼ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਲਿਖਤ ਬਹੁਤ ਮਾੜੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਥਾਵਾਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦਾ।"

"ਤੁਹਾਡਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਖਿਆਲ ਹੈ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਖੈਰ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਕੀ ਸਿੱਖਦੇ ਹੋ?"

"ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਰੇਲਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਚੰਗੀ ਲਿਖਤ ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ, ਮਾੜੀ ਲਿਖਣ ਦੀ ਗਤੀ, ਅਤੇ ਬਿੰਦੂਆਂ ਤੋਂ ਲੰਘਦੀ ਬਹੁਤ ਮਾੜੀ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਨਕ ਮਾਹਰ ਤੁਰੰਤ ਐਲਾਨ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਉਪਨਗਰੀਏ ਲਾਈਨ 'ਤੇ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਨੇੜਲੇ ਇਲਾਕੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਤੇ ਵੀ ਬਿੰਦੂਆਂ ਦਾ ਇੰਨਾ ਤੇਜ਼ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪੂਰੀ ਯਾਤਰਾ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਫਿਰ ਰੇਲਗੱਡੀ ਇੱਕ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਸੀ, ਨੌਰਵੁੱਡ ਅਤੇ ਲੰਡਨ ਬ੍ਰਿਜ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਾਰ ਰੁਕਦੀ ਸੀ।"

ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਹੱਸਣ ਲੱਗ ਪਿਆ।

"ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਚੱਲਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋ। ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਸਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਕੀ ਅਸਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ?"

"ਖੈਰ, ਇਹ ਨੌਜਵਾਨ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਜੋਨਾਸ ਓਲਡੈਕਰ ਨੇ ਕੱਲ੍ਹ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਦੌਰਾਨ ਬਣਾਈ ਸੀ। ਇਹ ਉਤਸੁਕਤਾ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ - ਹੈ ਨਾ? - ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਇੰਨੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਬੇਤਰਤੀਬੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕਰੇ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਿਹਾਰਕ ਮਹੱਤਵ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਅਜਿਹੀ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਉਸਨੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣਾ ਮੌਤ ਦਾ ਵਾਰੰਟ ਖੁਦ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲਿਆ," ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਓਹ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ?"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ?"

"ਖੈਰ, ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਪਰ ਮਾਮਲਾ ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਸਪਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਸਪਸ਼ਟ ਨਹੀਂ? ਖੈਰ, ਜੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਜੇ ਕੋਈ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਸਮਤ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ, ਪਰ ਉਹ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਰਾਤ ਆਪਣੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਬਹਾਨੇ ਬਾਹਰ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਹੋਣ ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੇ ਕਮਰੇ ਦੀ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਲੱਕੜ ਦੇ ਢੇਰ ਵਿੱਚ ਸਾੜ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਗੁਆਂਢੀ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸੋਟੀ 'ਤੇ ਵੀ ਖੂਨ ਦੇ ਧੱਬੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹਨ। ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਖੂਨ ਰਹਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਖਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਇਹ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਢੰਗ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਛੁਪਾ ਦੇਵੇਗਾ - ਨਿਸ਼ਾਨ ਜੋ, ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਉਸਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨਗੇ। ਕੀ ਇਹ ਸਭ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ?"

"ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ, ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹੋਰ ਮਹਾਨ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਜੋੜਦੇ, ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਵਸੀਅਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣਦੇ ਹੋ? ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੰਨਾ ਨੇੜਲਾ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣਾ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ? ਦੁਬਾਰਾ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮੌਕਾ ਚੁਣੋਗੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਨੌਕਰ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ? ਅਤੇ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਝੱਲੋਗੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਆਪਣੀ ਸੋਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਵਜੋਂ ਛੱਡ ਦਿਓਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਪਰਾਧੀ ਸੀ? ਇਕਬਾਲ ਕਰੋ, ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ, ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਬਹੁਤ ਅਸੰਭਵ ਹੈ।"

"ਸਟਿੱਕ ਬਾਰੇ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧੀ ਅਕਸਰ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ ਆਦਮੀ ਬਚਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਡਰਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਿਧਾਂਤ ਦੱਸੋ ਜੋ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਵੇ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਅੱਧਾ ਦਰਜਨ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇੱਥੇ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਭਵ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਵੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਮੁਫ਼ਤ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਿਖਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮੁੱਲ ਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਲੰਘਦਾ ਹੋਇਆ ਟ੍ਰੈਂਪ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਦੇਖਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਪਰਦਾ

ਸਿਰਫ਼ ਅੱਧਾ ਹੇਠਾਂ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੋ। ਟ੍ਰੈਂਪ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਵੋ! ਉਹ ਇੱਕ ਸੋਟੀ ਫੜਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਉੱਥੇ ਦੇਖਦਾ ਹੈ, ਓਲਡੈਕਰ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਸਾੜਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

"ਰੁੰਡੀਏ ਨੂੰ ਸਰੀਰ ਕਿਉਂ ਸਾੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?"

"ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੈਕਫਾਰਲੇਨ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?"

"ਕੁਝ ਸਬੂਤ ਲੁਕਾਉਣ ਲਈ।"

"ਸ਼ਾਇਦ ਟ੍ਰੈਂਪ ਇਹ ਛੁਪਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਕਤਲ ਤਾਂ ਹੋਇਆ ਹੀ ਸੀ।"

"ਅਤੇ ਟ੍ਰੈਂਪ ਨੇ ਕੁਝ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ?"

"ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਾਗਜ਼ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਉਹ ਗੱਲਬਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਸੁਭਾਅ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਸੀ।

"ਖੈਰ, ਮਿਸਟਰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਟ੍ਰੈਂਪ ਨੂੰ ਲੱਭ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭ ਰਹੇ ਹੋਵੋਗੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਫੜੀ ਰੱਖਾਂਗੇ। ਭਵਿੱਖ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਸਹੀ ਹੈ। ਜ਼ਰਾ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿਓ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼: ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਗਜ਼ ਨਹੀਂ ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕੈਦੀ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਹੁਰਾ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਵਾਰਸ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਇਸ ਟਿੱਪਣੀ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।

"ਮੇਰਾ ਇਹ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਬੂਤ ਕੁਝ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਹੋਰ ਸਿਧਾਂਤ ਵੀ ਸੰਭਵ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਭਵਿੱਖ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇਗਾ। ਸ਼ੁਭ ਸਵੇਰ! ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਦਿਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਨੌਰਵੁੱਡ ਆਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਦੇਖਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਹੇ ਹੋ।"

ਜਦੋਂ ਜਾਸੂਸ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਸੁਚੇਤ ਹੋ ਕੇ ਦਿਨ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਤਿਆਰੀਆਂ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਜਿਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਅਨੁਕੂਲ ਕੰਮ ਹੈ।

"ਮੇਰੀ ਪਹਿਲੀ ਚਾਲ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਫਰੌਕਕੋਟ ਪਹਿਨਦਾ ਹੈ, "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਬਲੈਕਹੀਥ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਨੌਰਵੁੱਡ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ?"

"ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਇਕੱਲੀ ਘਟਨਾ ਦੂਜੀ ਇਕੱਲੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਦੂਜੀ 'ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਗਲਤੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦਾ ਤਰਕਪੂਰਨ ਤਰੀਕਾ ਪਹਿਲੀ ਘਟਨਾ 'ਤੇ ਕੁਝ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਕੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਉਤਸੁਕ ਵਸੀਅਤ, ਇੰਨੀ ਅਚਾਨਕ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਵਾਰਸ। ਇਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਸਰਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਖ਼ਤਰੇ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਬਿਨਾਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਦੇਖਾਂਗਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਹ

ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਬਦਕਿਸਮਤ ਨੌਜਵਾਨ ਲਈ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਰੱਖਿਆ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਚਿੰਤਤ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰ ਕੇ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉੱਚੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਾਇਲਨ 'ਤੇ ਸੁੱਤਾ ਪਿਆ ਰਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਹੀ ਬੇਚੈਨ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਸਾਜ਼ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੁਰਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਬਿਰਤਾਂਤ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਿਆ।

"ਸਭ ਕੁਝ ਗਲਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ - ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਗਲਤ। ਮੈਂ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਦਲੇਰ ਚਿਹਰਾ ਰੱਖਿਆ, ਪਰ, ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ 'ਤੇ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਲਈ ਸਾਥੀ ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਗਲਤ ਹਾਂ। ਮੇਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀਆਂ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਤੱਥ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਜਿਊਰੀਆਂ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਉਹ ਉੱਚਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲੋਂ ਮੇਰੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣਗੇ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਬਲੈਕਹੀਥ ਗਏ ਸੀ?"

“ਹਾਂ, ਵਾਟਸਨ, ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਮਰਹੂਮ ਓਲਡੈਕਰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵੱਡਾ ਬਲੈਕਗਾਰਡ ਸੀ। ਪਿਤਾ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮਾਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸੀ - ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ, ਫੁੱਲਿਆ ਹੋਇਆ, ਨੀਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ, ਡਰ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਦੇ ਕੰਬਣ ਵਿੱਚ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਹ ਉਸਦੇ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਪਰ ਉਹ ਓਲਡੈਕਰ ਦੀ ਕਿਸਮਤ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਜਾਂ ਪਛਤਾਵਾ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਉਸਨੇ ਉਸ ਬਾਰੇ ਇੰਨੀ ਕੁੜੱਤਣ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਅਚੇਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਜੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਦਮੀ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਅਤੇ ਹਿੰਸਾ ਵੱਲ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ। 'ਉਹ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਘਾਤਕ ਅਤੇ ਚਲਾਕ ਬਾਂਦਰ ਵਰਗਾ ਸੀ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਅਤੇ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ, ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸੀ।'

"'ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਸੀ?' ਮੈਂ ਕਿਹਾ।"

"'ਹਾਂ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੀ ਸੀ, ਦਰਅਸਲ, ਉਹ ਮੇਰਾ ਪੁਰਾਣਾ ਯਾਰ ਸੀ। ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ, ਜੇ ਗਰੀਬ ਵੀ, ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਝ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਉਸ ਨਾਲ ਮੰਗਣੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਬਿੱਲੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਿੰਜਰਾ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ।" ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਬਿਊਰੋ ਵਿੱਚ ਚੀਕ-ਚਿਹਾੜਾ ਪਾਇਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ ਇੱਕ ਫੋਟੋ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਗਾੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਚਾਕੂ ਨਾਲ ਵਿਗਾੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 'ਇਹ ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਫੋਟੋ ਹੈ।' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। 'ਉਸਨੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਸਰਾਪ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਭੇਜੀ ਸੀ।'

“'ਠੀਕ ਹੈ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ, 'ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਸਨੇ ਹੁਣ ਤੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੇਰੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।'

"'ਨਾ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਜੋਨਾਸ ਓਲਡੈਕਰ ਤੋਂ ਕੁਝ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਦਾ!' ਉਸਨੇ ਸਹੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ। 'ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼, ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੱਬ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਰੱਬ ਜਿਸਨੇ ਉਸ ਦੁਸ਼ਟ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਚੰਗੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਏਗਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਹੱਥ ਉਸਦੇ ਖੂਨ ਤੋਂ ਬੇਕਸੂਰ ਹਨ।'

"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਲੀਡਾਂ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਿਆ ਜੋ ਸਾਡੀ ਪਰਿਕਲਪਨਾ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਕਈ ਨੁਕਤੇ ਜੋ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਣਗੇ। ਮੈਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਨੌਰਵੁੱਡ ਚਲਾ ਗਿਆ।"

"ਇਹ ਜਗ੍ਹਾ, ਡੀਪ ਡੇਨ ਹਾਊਸ, ਇੱਟਾਂ ਨਾਲ ਬਣੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਆਧੁਨਿਕ ਵਿਲਾ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਹੀ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਪਿੱਛੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਲੌਰੇਲ-ਕਲੰਪਡ ਲਾਅਨ ਹੈ। ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਅਤੇ ਸੜਕ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਲੱਕੜ ਦਾ ਵਿਹੜਾ ਸੀ ਜੋ ਅੱਗ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਨੋਟਬੁੱਕ ਦੇ ਇੱਕ ਪੱਤੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮੋਟਾ ਯੋਜਨਾ ਹੈ। ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਦੀ ਇਹ ਖਿੜਕੀ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਓਲਡੈਕਰ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸੜਕ ਤੋਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ। ਇਹ ਅੱਜ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਸੱਲੀ ਹੈ। ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਨੇ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਸੜੇ ਹੋਏ ਲੱਕੜ ਦੇ ਢੇਰ ਦੀ ਰਾਖ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੇ ਹੋਏ ਬਿਤਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੜੇ ਹੋਏ ਜੈਵਿਕ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਈ ਰੰਗੀਨ ਧਾਤ ਦੀਆਂ ਡਿਸਕਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪੈਂਟ ਦੇ ਬਟਨ ਸਨ। ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਪਛਾਣਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ 'ਹਯਾਮਸ' ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਸੀ, ਜੋ ਓਲਡੈਕਰ ਦਾ ਦਰਜ਼ੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਲਾਅਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ, ਪਰ ਇਸ ਸੋਕੇ ਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਲੋਹੇ ਵਾਂਗ ਸਖ਼ਤ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਵੀ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਕੁਝ ਸਰੀਰ ਜਾਂ ਬੰਡਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਘੱਟ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਹੇਜ ਵਿੱਚੋਂ ਘਸੀਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਲੱਕੜ ਦੇ ਢੇਰ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਅਗਸਤ ਦੀ ਧੁੱਪ ਲੈ ਕੇ ਲਾਅਨ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦਾ ਰਿਹਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉੱਠਿਆ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਝਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

"ਖੈਰ, ਇਸ ਅਸਫਲਤਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਖੂਨ ਦੇ ਧੱਬੇ ਬਹੁਤ ਹਲਕੇ ਸਨ, ਸਿਰਫ਼ ਧੱਬੇ ਅਤੇ ਰੰਗ ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਪਰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਸਨ। ਸੋਟੀ ਹਟਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵੀ ਹਲਕੇ ਸਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੋਟੀ ਸਾਡੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਪੇਟ 'ਤੇ ਦੋਵਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਹੀਂ, ਜੋ ਕਿ ਫਿਰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਲਈ ਇੱਕ ਚਾਲ ਹੈ। ਉਹ ਹਰ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਸਕੋਰ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਰੁਕੇ ਹੋਏ ਸੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕਿਰਨ ਮਿਲੀ - ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਤਿਜੋਰੀ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਕੇ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਕਾਗਜ਼ ਸੀਲਬੰਦ ਲਿਫ਼ਾਫ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਖੋਲ੍ਹੇ ਗਏ ਸਨ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਨਿਰਣਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤੀ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬੈਂਕ-ਬੁੱਕ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਓਲਡਕਰ ਇੰਨੇ ਅਮੀਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰੇ ਕਾਗਜ਼ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਕੁਝ ਕੰਮਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਸੀ - ਸ਼ਾਇਦ ਵਧੇਰੇ ਕੀਮਤੀ - ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਿਆ। ਇਹ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਦੀ

ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਕੌਣ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਚੋਰੀ ਕਰੇਗਾ ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ?"

"ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਹਰ ਹੋਰ ਕਵਰ ਖਿੱਚਣ ਅਤੇ ਕੋਈ ਖੁਸ਼ਬੂ ਨਾ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਅਜ਼ਮਾਈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲੈਕਸਿੰਗਟਨ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਹੈ - ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ, ਹਨੇਰੀ, ਚੁੱਪ ਔਰਤ, ਸ਼ੱਕੀ ਅਤੇ ਦੂਰ-ਦੂਰ ਤੱਕ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲੀ। ਜੇ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਦੱਸ ਸਕਦੀ ਸੀ - ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਯਕੀਨ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਮੋਮ ਵਾਂਗ ਨੇੜੇ ਸੀ। ਹਾਂ, ਉਸਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮੈਕਫਾਰਲੇਨ ਨੂੰ ਸਾਢੇ ਨੌਂ ਵਜੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੁੱਕ ਜਾਂਦਾ। ਉਹ ਸਾਢੇ ਦਸ ਵਜੇ ਸੌਂ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਕਮਰਾ ਘਰ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਬੀਤਿਆ। ਸ਼੍ਰੀ ਮੈਕਫਾਰਲੇਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਦੀ ਸੋਟੀ, ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਅੱਗ ਦੇ ਅਲਾਰਮ ਨੇ ਜਗਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਗਰੀਬ, ਪਿਆਰੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੀ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸੀ? ਖੈਰ, ਹਰ ਆਦਮੀ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸਨ, ਪਰ ਸ਼੍ਰੀ ਓਲਡਕਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ। ਉਸਨੇ ਬਟਨ ਵੇਖੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਪਹਿਨੇ ਸਨ। ਦ ਲੱਕੜ ਦਾ ਢੇਰ ਬਹੁਤ ਸੁੱਕਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਮੀਂਹ ਨਹੀਂ ਪਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਅੱਗ ਵਾਂਗ ਸੜ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ, ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਲਪਟਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਫਾਇਰਮੈਨ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਅੰਦਰੋਂ ਸੜੇ ਹੋਏ ਮਾਸ ਦੀ ਗੰਧ ਆ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਸ਼੍ਰੀ ਓਲਡਕਰ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ।

"ਤਾਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਮੇਰੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ - ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ -" ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤਲੇ ਹੱਥ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਅੰਗ ਵਿੱਚ ਫੜੇ - "ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਗਲਤ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰਾਣੀ ਇਸਨੂੰ ਜਾਣਦੀ ਹੈ। ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਗੰਦੀ ਅਵੱਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਸਿਰਫ ਦੋਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਮੌਕਾ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਨੌਰਵੁੱਡ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸਾਡੀਆਂ ਸਫਲਤਾਵਾਂ ਦੇ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਧੀਰਜਵਾਨ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ।"

"ਯਕੀਨਨ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਦਿੱਖ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਿਊਰੀ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਜਾਵੇਗੀ?"

"ਇਹ ਇੱਕ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਦਲੀਲ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਭਿਆਨਕ ਕਾਤਲ, ਬਰਟ ਸਟੀਵਨਜ਼ ਯਾਦ ਹੈ, ਜੋ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ '87 ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਈਏ? ਕੀ ਕਦੇ ਕੋਈ ਇੰਨਾ ਨਰਮ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲਾ, ਐਤਵਾਰ ਸਕੂਲ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਨੌਜਵਾਨ ਸੀ?"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ."

"ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਿਕ ਸਿਧਾਂਤ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਇਹ ਆਦਮੀ ਗੁਆਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਲੱਭਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਹੁਣ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਵੈਸੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ

ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਜਾਂਚ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬੈਂਕ-ਬੁੱਕ ਨੂੰ ਦੇਖਣ 'ਤੇ ਮੈਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੀ ਘੱਟ ਸਥਿਤੀ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਸ਼੍ਰੀ ਕਾਰਨੇਲੀਅਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵੱਡੇ ਚੈੱਕਾਂ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼੍ਰੀ ਕਾਰਨੇਲੀਅਸ ਕੌਣ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਬਿਲਡਰ ਨੇ ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ? ਕਾਰਨੇਲੀਅਸ ਇੱਕ ਦਲਾਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਵੱਡੀਆਂ ਅਦਾਇਗੀਆਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਕ੍ਰਿਪਟ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਕੇਤ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਉਸ ਸੱਜਣ ਲਈ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਇਹਨਾਂ ਚੈੱਕਾਂ ਨੂੰ ਕੈਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ, ਕਿ ਸਾਡਾ ਕੇਸ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਕੇ ਬਦਨਾਮੀ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜਿੱਤ ਹੋਵੇਗੀ।" ਵਿਹੜਾ।

ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਸ ਰਾਤ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਕਿੰਨੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਸੌਂ ਸਕਿਆ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਨਾਸ਼ਤਾ ਕਰਨ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਫਿੱਕਾ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਪਾਇਆ, ਉਸਦੀਆਂ ਚਮਕਦਾਰ ਅੱਖਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਪਰਛਾਵਿਆਂ ਲਈ ਹੋਰ ਵੀ ਚਮਕਦਾਰ ਸਨ। ਉਸਦੀ ਕੁਰਸੀ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦਾ ਕਾਰਪੇਟ ਸਿਗਰਟਾਂ ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਅਤੇ ਸਵੇਰ ਦੇ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਐਡੀਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਤਾਰ ਪਿਆ ਸੀ।

"ਤੁਹਾਡਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਖਿਆਲ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ?" ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਸੁੱਟਦੇ ਹੋਏ ਪੁੱਛਿਆ।

ਇਹ ਨੌਰਵੁੱਡ ਤੋਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਲਦਾ ਸੀ:

ਜ਼ਰੂਰੀ ਤਾਜ਼ੇ ਸਬੂਤ। ਮੈਕਫਾਰਲੇਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੇਸ ਛੱਡਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਲੇਸਟ੍ਰੇਡ।

"ਇਹ ਗੰਭੀਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"ਇਹ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਦੀ ਜਿੱਤ ਦਾ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕੌੜੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਕੇਸ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤਾਜ਼ਾ ਸਬੂਤ ਇੱਕ ਦੋ-ਧਾਰੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕੱਟ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਨਾਸ਼ਤਾ ਕਰੋ, ਵਾਟਸਨ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਬਾਹਰ ਜਾਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਦੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅੱਜ ਤੁਹਾਡੀ ਸੰਗਤ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨੈਤਿਕ ਸਮਰਥਨ ਦੀ ਲੋੜ ਪਵੇਗੀ।"

ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਖੁਦ ਨਾਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਖਾਸੀਅਤ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਵਧੇਰੇ ਤੀਬਰ ਪਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਖਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਲੋਹੇ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸ਼ੁੱਧ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਤੋਂ ਬੇਹੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। "ਇਸ ਵੇਲੇ ਮੈਂ ਪਾਚਨ ਲਈ ਊਰਜਾ ਅਤੇ ਨਸਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਸਕਦਾ," ਉਹ ਮੇਰੇ ਡਾਕਟਰੀ ਵਿਰੋਧਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਅਛੂਤਾ ਭੋਜਨ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨੌਰਵੁੱਡ ਲਈ ਚੱਲ ਪਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਡੀਪ ਡੇਨੇ ਹਾਊਸ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਬਿਮਾਰ ਸੈਲਾਨੀਆਂ ਦੀ ਭੀੜ ਅਜੇ ਵੀ ਇਕੱਠੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ

ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਉਪਨਗਰੀਏ ਵਿਲਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਤਸਵੀਰ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਗੇਟਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲਿਆ, ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਜਿੱਤ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ, ਉਸਦਾ ਢੰਗ ਬਹੁਤ ਜਿੱਤ ਵਾਲਾ ਸੀ।

"ਖੈਰ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਗਲਤ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ? ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਟ੍ਰੈਂਪ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ?" ਉਹ ਚੀਕਿਆ।

"ਮੈਂ ਕੋਈ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ," ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਪਰ ਅਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਆਪਣਾ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਹ ਸਹੀ ਸਾਬਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਵਾਰ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਥੋੜੇ ਜਿਹੇ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨਨ ਕੁਝ ਅਸਾਧਾਰਨ ਵਾਪਰਨ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਹੱਸਿਆ।

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਬਾਕੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੁੱਟਮਾਰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਇਹ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ, ਕੀ ਉਹ ਡਾ. ਵਾਟਸਨ? ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇਸ ਪਾਸੇ ਜਾਓ, ਸੱਜਣੋ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਜੌਨ ਮੈਕਫਾਰਲੇਨ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਸੀ।"

ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘਾ ਕੇ ਪਰੇ ਇੱਕ ਹਨੇਰੇ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ।

"ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਨੌਜਵਾਨ ਮੈਕਫਾਰਲੇਨ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਲੈਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਹੋਵੇਗਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹੁਣ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖੋ।" ਨਾਟਕੀ ਅਚਾਨਕ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਮਾਚਿਸ ਮਾਰੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਾਲ ਚਿੱਟੀ ਹੋਈ ਕੰਧ 'ਤੇ ਖੂਨ ਦਾ ਇੱਕ ਧੱਬਾ ਉਜਾਗਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਮਾਚਿਸ ਨੂੰ ਨੇੜੇ ਕੀਤਾ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਧੱਬੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਅੰਗੂਠੇ ਦਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਪ੍ਰਿੰਟ ਸੀ।

"ਆਪਣੇ ਵੱਡਦਰਸ਼ੀ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਨਾਲ ਦੇਖੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼।"

"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਅੰਗੂਠੇ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ?"

"ਮੈਂ ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੀ ਹੈ।"

"ਚੰਗਾ, ਫਿਰ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਉਸ ਪ੍ਰਿੰਟ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਨੌਜਵਾਨ ਮੈਕਫਾਰਲੇਨ ਦੇ ਸੱਜੇ ਅੰਗੂਠੇ ਦੇ ਇਸ ਮੋਮ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਟ ਨਾਲ ਕਰੋਗੇ, ਜੋ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮੇਰੇ ਆਰਡਰ ਨਾਲ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ?"

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਮੋਮ ਦੇ ਛਾਪੇ ਨੂੰ ਖੂਨ ਦੇ ਧੱਬੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਫੜਿਆ, ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡਦਰਸ਼ੀ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਪਈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕੋ ਅੰਗੂਠੇ ਤੋਂ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਸਾਡਾ ਬਦਕਿਸਮਤ ਮੁਵੱਕਿਲ ਗੁਆਚ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਹੈ," ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਕਿਹਾ।

“ਹਾਂ, ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਹੈ,” ਮੈਂ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਿਹਾ।

"ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਉਸਦੇ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖਣ ਲਈ ਮੁੜਿਆ। ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਤਬਦੀਲੀ ਆ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਅੰਦਰੂਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਝੁਲਸ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਦੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅੱਖਾਂ ਤਾਰਿਆਂ ਵਾਂਗ ਚਮਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਇੰਝ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹਾਸੇ ਦੇ ਇੱਕ ਕੜਵੱਲ ਵਾਲੇ ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਬੇਤਾਬ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਪਿਆਰੇ ਮੇਰੇ! ਪਿਆਰੇ ਮੇਰੇ!" ਉਸਨੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਖੈਰ, ਹੁਣ, ਇਹ ਕਿਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਹੋਵੇਗਾ? ਅਤੇ ਇਹ ਦਿੱਖ ਕਿੰਨੀ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਯਕੀਨਨ! ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਵਧੀਆ ਨੌਜਵਾਨ! ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸਬਕ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨਿਰਣੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਾ ਕਰੀਏ, ਹੈ ਨਾ, ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ?"

"ਹਾਂ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਹਨ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼," ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਪਾਗਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੀ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਸ 'ਤੇ ਨਾਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸੀ।

"ਇਹ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਨੂੰ ਖੰਭੇ ਤੋਂ ਕੱਢਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣਾ ਸੱਜਾ ਅੰਗੂਠਾ ਕੰਧ ਨਾਲ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ! ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ।" ਹੋਮਜ਼ ਬਾਹਰੋਂ ਸ਼ਾਂਤ ਸੀ, ਪਰ ਬੋਲਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸਦੇ ਪੂਰੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਦੱਬੀ ਹੋਈ ਉਤੇਜਨਾ ਦੀ ਲਹਿਰ ਦੌੜ ਗਈ।

"ਵੈਸੇ, ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ, ਇਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਖੋਜ ਕਿਸਨੇ ਕੀਤੀ?"

"ਇਹ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲੈਕਸਿੰਗਟਨ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਨਾਈਟ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਇਸ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ।"

"ਨਾਈਟ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਕਿੱਥੇ ਸੀ?"

"ਉਹ ਉਸ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਚੌਕਸੀ ਨਾਲ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ ਜਿੱਥੇ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੁਝ ਵੀ ਛੂਹਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ।"

"ਪਰ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਇਹ ਨਿਸ਼ਾਨ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ?"

"ਖੈਰ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹਾਲ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਖਾਸ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ।"

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ - ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਿਸ਼ਾਨ ਕੱਲ੍ਹ ਉੱਥੇ ਸੀ?"

ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਹੋਮਜ਼ ਵੱਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਾਗਲਪਣ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਖੁਦ ਉਸਦੇ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਢੰਗ ਅਤੇ ਉਸਦੇ 'ਬੇਤੁਕੇ ਨਿਰੀਖਣ' 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਕਫਾਰਲੇਨ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਤ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਸੀ," ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਇਹ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਹਰ 'ਤੇ ਛੱਡਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਉਸਦੇ ਅੰਗੂਠੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸਦੇ ਅੰਗੂਠੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ।"

"ਬੱਸ, ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ ਹੋ ਗਿਆ," ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਿਹਾਰਕ ਆਦਮੀ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਮਿਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬੈਠਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਲਿਖਦੇ ਹੋਏ ਪਾਓਗੇ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੰਜਮਤਾ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਿੱਚ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੀਆਂ ਚਮਕਾਂ ਨਜ਼ਰ ਆ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।

"ਪਿਆਰੇ ਮੇਰੇ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁਖਦਾਈ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ, ਹੈ ਨਾ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਖਾਸ ਨੁਕਤੇ ਹਨ ਜੋ ਸਾਡੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਲਈ ਕੁਝ ਉਮੀਦਾਂ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ," ਮੈਂ ਦਿਲੋਂ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੱਕ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕਿਤੇ ਜਾਵਾਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੰਭੀਰ ਨੁਕਸ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਸਾਡਾ ਦੋਸਤ ਇੰਨਾ ਮਹੱਤਵ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।"

"ਸੱਚਮੁੱਚ, ਹੋਮਜ਼! ਇਹ ਕੀ ਹੈ?"

"ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ: ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਹਾਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਨਿਸ਼ਾਨ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਤੇ ਹੁਣ, ਵਾਟਸਨ, ਆਓ ਧੁੱਪ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸੈਰ ਕਰੀਏ।"

ਉਲਝੇ ਹੋਏ ਦਿਮਾਗ਼ ਨਾਲ, ਪਰ ਇੱਕ ਦਿਲ ਨਾਲ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦ ਦੀ ਗਰਮੀ ਵਾਪਸ ਆ ਰਹੀ ਸੀ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਨਾਲ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਸੈਰ ਕੀਤੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਵਾਰੀ-ਵਾਰੀ ਘਰ ਦੇ ਹਰ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਅੰਦਰ ਵੱਲ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਬੇਸਮੈਂਟ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅਟਾਰੀ ਤੱਕ ਪੂਰੀ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਕਮਰੇ ਬਿਨਾਂ ਸਜਾਏ ਹੋਏ ਸਨ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਮੁਆਇਨਾ ਕੀਤਾ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉੱਪਰਲੇ ਕੋਰੀਡੋਰ 'ਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਤਿੰਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਬੈੱਡਰੂਮਾਂ ਦੇ ਬਾਹਰ ਸੀ, ਉਹ ਫਿਰ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਲਹਿਰ ਨਾਲ ਗ੍ਰਸਤ ਹੋ ਗਿਆ।

"ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਲੱਖਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਲਈਏ। ਉਸਨੇ ਸਾਡੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਸਮੱਸਿਆ ਬਾਰੇ ਮੇਰੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਸਹੀ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਾਂ, ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਨਜਿੱਠਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਅਜੇ ਪਾਰਲਰ ਵਿੱਚ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕਿਆ।

"ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਲਿਖ ਰਹੇ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਂ ਵੀ ਹਾਂ।"

"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਮੈਂ ਇਹ ਸੋਚਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਸਬੂਤ ਪੂਰੇ ਨਹੀਂ ਹਨ।"

ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਪੈੱਨ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼?"

"ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਿ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗਵਾਹ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ?"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਫਿਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰੋ।"

"ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕਿੰਨੇ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਹਨ?"

"ਕਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤਿੰਨ ਹਨ।"

"ਸ਼ਾਨਦਾਰ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਮੈਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੱਡੇ, ਤਾਕਤਵਰ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਹਨ?"

"ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਇਸ ਨਾਲ ਕੀ ਸਬੰਧ ਹੈ।"

"ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੀ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਓ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ।"

ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ, ਤਿੰਨ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ ਸਨ।

"ਆਊਟਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਤੂੜੀ ਮਿਲੇਗੀ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਦੇ ਦੋ ਬੰਡਲ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਕਹਾਂਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸਦੀ ਮੈਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮਾਚਿਸ ਹਨ, ਵਾਟਸਨ। ਹੁਣ, ਮਿਸਟਰ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਲੈਂਡਿੰਗ ਤੱਕ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਲਈ ਕਹਾਂਗਾ।"

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਚੌੜਾ ਗਲਿਆਰਾ ਸੀ, ਜੋ ਤਿੰਨ ਖਾਲੀ ਬੈੱਡਰੂਮਾਂ ਦੇ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਗਲਿਆਰੇ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਘੇਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ, ਉਮੀਦ ਅਤੇ ਮਜ਼ਾਕ ਨਾਲ ਉਸਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਜਾਦੂਗਰ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਕਰਤੱਬ ਦਿਖਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਸਿਪਾਹੀ ਨੂੰ ਦੋ ਬਾਲਟੀਆਂ ਪਾਣੀ ਲਈ ਭੇਜੋਗੇ? ਇੱਥੇ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਤੂੜੀ ਰੱਖੋ, ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਦੀਵਾਰ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰੋ। ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਤਿਆਰ ਹਾਂ।"

ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਲਾਲ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਖੇਡ ਖੇਡ ਰਹੇ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਾਰੀ ਮੂਰਖਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

"ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ, ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਜੋ ਵੀ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਤੈਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਝੰਜੋੜਿਆ ਸੀ, ਕੁਝ ਘੰਟੇ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਦੋਂ ਸੂਰਜ ਤੇਰੇ ਬਾੜੇ ਦੇ ਪਾਸੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਤੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਰਸਮ ਨਾਲ ਨਫ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਕੀ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਵਾਟਸਨ, ਉਹ ਖਿੜਕੀ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੂੜੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਮਾਚਿਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ?"

ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਵਹਾਅ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ, ਸਲੇਟੀ ਧੂੰਏਂ ਦਾ ਇੱਕ ਗੁਬਾਰ ਗਲਿਆਰੇ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦਾ ਰਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੁੱਕਾ ਤੂੜੀ ਫਟਦਾ ਅਤੇ ਅੱਗ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਸੀ।

"ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਗਵਾਹ ਲੱਭ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ। ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ 'ਅੱਗ!' ਦੇ ਨਾਅਰੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ? ਹੁਣ ਫਿਰ; ਇੱਕ, ਦੋ, ਤਿੰਨ -"

"ਅੱਗ!" ਅਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਚੀਕਿਆ।

"ਧੰਨਵਾਦ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਾਂਗਾ।"

"ਅੱਗ!"

"ਬਸ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਸੱਜਣੋ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਇਕੱਠੇ।"

“ਅੱਗ!” ਚੀਕ ਜ਼ਰੂਰ ਨੌਰਵੁੱਡ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ।

ਅਜੇ ਉਹ ਮਰਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ। ਲਾਂਘੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਠੋਸ ਕੰਧ ਵਰਗੀ ਜਾਪਦੀ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਅਚਾਨਕ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ, ਸਿਆਣਾ ਆਦਮੀ ਖਰਗੋਸ਼ ਵਾਂਗ ਉਸਦੀ ਖੱਡ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ।

"ਰਾਜਧਾਨੀ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਵਾਟਸਨ, ਤੂੜੀ ਦੇ ਉੱਪਰ ਪਾਣੀ ਦੀ ਇੱਕ ਬਾਲਟੀ। ਇਹ ਠੀਕ ਰਹੇਗਾ! ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਮੁੱਖ ਗੁੰਮਸ਼ੁਦਾ ਗਵਾਹ, ਸ਼੍ਰੀ ਜੋਨਾਸ ਓਲਡਕਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿਓ।"

ਜਾਸੂਸ ਨੇ ਖਾਲੀ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਨਵੇਂ ਆਏ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਗਲਿਆਰੇ ਦੀ ਤੇਜ਼ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਝਪਕ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਅਤੇ ਧੁਖਦੀ ਅੱਗ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਘਿਣਾਉਣਾ ਚਿਹਰਾ ਸੀ - ਚਲਾਕ, ਜ਼ਾਲਮ, ਘਾਤਕ, ਚਕਰਾ, ਹਲਕੀਆਂ-ਸਲੇਟੀ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਚਿੱਟੀਆਂ ਪਲਕਾਂ ਵਾਲਾ।

"ਫਿਰ ਇਹ ਕੀ ਹੈ?" ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਹੈਂ?"

ਓਲਡੈਕਰ ਨੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਏ ਜਾਸੂਸ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਭਰੇ ਲਾਲ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਬੇਚੈਨੀ ਭਰੀ ਹਾਸੀ ਦਿੱਤੀ।

"ਮੈਂ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।"

"ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ? ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਬੇਕਸੂਰ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਸੱਜਣ ਇੱਥੇ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ।"

ਉਹ ਬਦਕਿਸਮਤ ਜੀਵ ਫੁੰਕਾਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ, ਸਰ, ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰਾ ਵਿਹਾਰਕ ਮਜ਼ਾਕ ਸੀ।"

"ਓਹ! ਮਜ਼ਾਕ ਸੀ, ਕੀ ਇਹ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਸੇ ਹਾਸਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਉਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਉਤਾਰੋ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਆਉਣ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਬੈਠਕ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ। ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਚਲੇ ਗਏ, "ਮੈਂ ਕਾਂਸਟੇਬਲਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੋਲ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕੰਮ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਰਹੱਸ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਮਾਸੂਮ ਆਦਮੀ ਦੀ ਜਾਨ ਬਚਾਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੰਭੀਰ ਘੁਟਾਲੇ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਫੋਰਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਸਾਖ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ।"

ਹੋਮਜ਼ ਮੁਸਕਰਾਇਆ, ਅਤੇ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਤਾੜੀ ਮਾਰੀ।

"ਬਰਬਾਦ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਸਰ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਸਾਖ ਬਹੁਤ ਵਧ ਗਈ ਹੈ। ਉਸ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਬਦਲਾਅ ਕਰੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਲਿਖ ਰਹੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਮਝ ਜਾਣਗੇ ਕਿ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਧੂੜ ਪਾਉਣਾ ਕਿੰਨਾ ਔਖਾ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਸਾਹਮਣੇ ਆਵੇ?"

"ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਕੰਮ ਆਪਣਾ ਇਨਾਮ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੂਰ ਦੇ ਦਿਨ ਇਸਦਾ ਸਿਹਰਾ ਵੀ ਮਿਲੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਜੋਸ਼ੀਲੇ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਆਪਣਾ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰਿਆ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵਾਂਗਾ - ਹਾਂ, ਵਾਟਸਨ? ਖੈਰ, ਹੁਣ, ਆਓ ਦੇਖੀਏ ਕਿ ਇਹ ਚੂਹਾ ਕਿੱਥੇ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।"

ਰਸਤੇ ਦੇ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਛੇ ਫੁੱਟ ਦੂਰ ਇੱਕ ਲਾਠ-ਅਤੇ-ਪਲਾਸਟਰ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਲੁਕਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਛੱਤਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਰਾੜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਰਨੀਚਰ ਦੇ ਕੁਝ ਸਮਾਨ ਅਤੇ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਈ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਸਨ।

"ਇੱਕ ਬਿਲਡਰ ਹੋਣ ਦਾ ਇੱਕ ਫਾਇਦਾ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਬਾਹਰ ਆਏ। "ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਦੇ ਆਪਣੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਲੁਕਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ - ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਸਦੇ ਉਸ ਕੀਮਤੀ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਬੈਗ ਵਿੱਚ ਜੋੜਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਗੁਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸਲਾਹ ਲਵਾਂਗਾ। ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਬਾਰੇ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼?"

"ਮੈਂ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਦਮੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਕੋਰੀਡੋਰ ਵਿੱਚ ਤੁਰਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਵਾਲੇ ਕੋਰੀਡੋਰ ਨਾਲੋਂ ਛੇ ਫੁੱਟ ਛੋਟਾ ਪਾਇਆ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਫ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਅੱਗ ਦੇ ਅਲਾਰਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਅਸੀਂ ਅੰਦਰ ਜਾ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ, ਸਵੇਰੇ ਤੁਹਾਡੇ ਤੂੜੀ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਰਹੱਸਮਈ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਖੈਰ, ਸਰ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋ। ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੀ?"

"ਅੰਗੂਠੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ, ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵੱਖਰੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਵੇਰਵੇ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਹਾਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਕੰਧ ਸਾਫ਼ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸਨੂੰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਪਰ ਕਿਵੇਂ?"

"ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਰਲ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਪੈਕੇਟ ਸੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਤਾਂ ਜੋਨਾਸ ਓਲਡੈਕਰ ਨੇ ਮੈਕਫਾਰਲੇਨ ਨੂੰ ਨਰਮ ਮੋਮ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਅੰਗੂਠਾ ਲਗਾ ਕੇ ਇੱਕ ਮੋਹਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਇਹ ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿ ਮੈਂ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਖੁਦ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੰਝ ਹੀ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਓਲਡੈਕਰ ਨੂੰ ਖੁਦ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਰੱਖੇਗਾ। ਆਪਣੇ ਉਸ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਚਾਨਕ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਅੰਗੂਠੇ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਮੈਕਫਾਰਲੇਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿੰਨਾ ਭਿਆਨਕ ਸਬੂਤ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ

ਸਰਲ ਚੀਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੋਹਰ ਤੋਂ ਮੋਮ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਵੇ, ਇਸਨੂੰ ਪਿੰਨ-ਪ੍ਰਿਕ ਤੋਂ ਜਿੰਨਾ ਖੂਨ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਗਿੱਲਾ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਕੰਧ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਵੇ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਨੌਕਰ ਨਾਲ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੋ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਰਿਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਦਾਅ ਲਗਾਵਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਉੱਤੇ ਅੰਗੂਠੇ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਾਲੀ ਮੋਹਰ ਮਿਲੇਗੀ।"

"ਸ਼ਾਨਦਾਰ!" ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸ਼ਾਨਦਾਰ! ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਬਲੌਰ ਵਾਂਗ ਸਾਫ਼ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਡੂੰਘੇ ਧੋਖੇ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੀ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼?"

ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਾ ਆਇਆ ਕਿ ਜਾਸੂਸ ਦਾ ਜ਼ਿੱਦੀ ਢੰਗ ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਵਾਂਗ ਬਦਲ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਪਕ ਤੋਂ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਔਖਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਡੂੰਘਾ, ਦੁਰਾਚਾਰੀ, ਬਦਲਾਖੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਉਹ ਸੱਜਣ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਹੇਠਾਂ ਸਾਡਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੈਕਫਾਰਲੇਨ ਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ? ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ! ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਬਲੈਕਹੀਥ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨੌਰਵੁੱਡ। ਖੈਰ, ਇਹ ਸੱਟ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸੋਚਦਾ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਦੁਸ਼ਟ, ਸਾਜ਼ਿਸ਼ੀ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਘਿਰ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਉਹ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਤਰਸਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਪਿਛਲੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗਈਆਂ ਹਨ - ਗੁਪਤ ਅਟਕਲਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ - ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੁਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਹ ਇੱਕ ਖਾਸ ਮਿਸਟਰ ਕੌਰਨੇਲੀਅਸ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਚੈੱਕ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ, ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ, ਖੁਦ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਾਮ ਹੇਠ ਹੈ। ਮੈਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਇਹਨਾਂ ਚੈੱਕਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਾਂਤਿਕ ਕਸਬੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨਾਮ ਹੇਠ ਬੈਂਕ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਓਲਡਕਰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਦੋਹਰੀ ਹੋਂਦ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਲ ਲਵੇ, ਇਹ ਪੈਸਾ ਕਢਵਾਏ, ਅਤੇ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਦੁਬਾਰਾ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੇ।"

"ਖੈਰ, ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ।"

"ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਗਾਇਬ ਹੋ ਕੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਪਿੱਛਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਸੁੱਟ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਆਪਣੀ ਪੁਰਾਣੀ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਕਰੜਾ ਬਦਲਾ ਲਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਇਕਲੌਤੀ ਸੰਤਾਨ ਨੇ ਉਸਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਖਲਨਾਇਕੀ ਦਾ ਇੱਕ ਮਾਸਟਰਪੀਸ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਵਾਂਗ ਨਿਭਾਇਆ। ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ, ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗਾ, ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਅਣਜਾਣ ਗੁਪਤ ਮੁਲਾਕਾਤ, ਸੋਟੀ, ਖੂਨ, ਅਤੇ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਅਤੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਢੇਰ ਵਿੱਚ ਬਟਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣਾ, ਸਭ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਸਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਜਾਲ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਘੰਟੇ ਪਹਿਲਾਂ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਬਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਉਸ ਕੋਲ ਕਲਾਕਾਰ ਦਾ ਉਹ ਸਰਵਉੱਚ ਤੋਹਫ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਹ ਗਿਆਨ ਕਿ ਕਦੋਂ ਰੁਕਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੰਪੂਰਨ ਸੀ - ਆਪਣੇ ਬਦਕਿਸਮਤ ਪੀੜਤ ਦੀ ਗਰਦਨ ਦੁਆਲੇ ਰੱਸੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਕੱਸ ਕੇ ਖਿੱਚਣਾ - ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਆਓ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰੀਏ, ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਸਵਾਲ ਹਨ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਾਂਗਾ।"

ਉਹ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਜੀਵ ਆਪਣੇ ਹੀ ਪਾਰਲਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲਾ ਸੀ।
"ਇਹ ਇੱਕ ਮਜ਼ਾਕ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਸਰ - ਇੱਕ ਵਿਹਾਰਕ ਮਜ਼ਾਕ, ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ," ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਰੋਂਦਾ ਰਿਹਾ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਸਰ, ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੁਕਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ ਕਿ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਮੈਂ ਗਰੀਬ ਨੌਜਵਾਨ ਮਿਸਟਰ ਮੈਕਫਾਰਲੇਨ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਣ ਦਿੰਦਾ।"
"ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਜਿਊਰੀ ਨੇ ਕਰਨਾ ਹੈ," ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਜ਼ਰੂਰ ਲਗਾਵਾਂਗੇ, ਜੇ ਕਤਲ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਨਹੀਂ।"
"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਲੈਣਦਾਰ ਸ਼੍ਰੀ ਕਾਰਨੇਲੀਅਸ ਦੇ ਬੈਂਕ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲੈਣਗੇ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।
ਛੋਟੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬਦਨੀਤੀ ਭਰੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ 'ਤੇ ਫੇਰੀਆਂ।
"ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਸੌਦੇ ਲਈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਆਪਣਾ ਕਰਜ਼ਾ ਚੁਕਾ ਦੇਵਾਂਗਾ।"
ਹੋਮਜ਼ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਮੁਸਕਰਾਇਆ।
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਲਈ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਅਸਤ ਪਾਓਗੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਵੈਸੇ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਪੈਂਟਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਲੱਕੜ ਦੇ ਢੇਰ ਵਿੱਚ ਕੀ ਪਾਇਆ ਸੀ? ਇੱਕ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਕੁੱਤਾ, ਜਾਂ ਖਰਗੋਸ਼, ਜਾਂ ਕੀ? ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸੋਗੇ? ਪਿਆਰੇ, ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਬੇਰਹਿਮ ਹੋ! ਖੈਰ, ਖੈਰ, ਮੈਂ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੁਝ ਖਰਗੋਸ਼ ਖੂਨ ਅਤੇ ਸੜੀ ਹੋਈ ਰਾਖ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਇੱਕ ਬਿਰਤਾਂਤ ਲਿਖੋ, ਵਾਟਸਨ, ਤੁਸੀਂ ਖਰਗੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

ਪ੍ਰਾਇਰੀ ਸਕੂਲ ਦਾ ਸਾਹਸ

ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸਟੇਜ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਕੁਝ ਨਾਟਕੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਅਤੇ ਨਿਕਾਸ ਹੋਏ ਹਨ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਥੌਰਨੀਕ੍ਰਾਫਟ ਹਕਸਟੇਬਲ, ਐਮ.ਏ., ਪੀ.ਐਚ.ਡੀ., ਆਦਿ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਦਿੱਖ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਕਾਰਡ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਦੇ ਭਾਰ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਕਿੰਟਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ - ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ, ਇੰਨਾ ਘਮੰਡੀ, ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਮਾਣਮੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਸਵੈ-ਕਬਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਦਾ ਰੂਪ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਦੀ ਪਹਿਲੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਜਦੋਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੇਜ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜਖੜਾਹਟ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੋਂ ਉਹ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਸਾਡੇ ਰਿੱਛਾਂ ਦੀ ਚਮੜੀ ਦੇ ਧੜ 'ਤੇ ਝੁਕੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਬੇਸਮਝ ਸੀ।

ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਗਏ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਪਲਾਂ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਸ ਭਾਰੀ ਮਲਬੇ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਨੂੰ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਦੇਖਦੇ ਰਹੇ, ਜੋ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਘਾਤਕ ਤੂਫਾਨ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਲਈ ਇੱਕ ਗੱਦੀ ਲੈ ਕੇ ਭੱਜਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਲਈ ਬ੍ਰਾਂਡੀ ਲੈ ਕੇ। ਭਾਰੀ, ਚਿੱਟਾ ਚਿਹਰਾ ਮੁਸੀਬਤ ਦੀਆਂ ਲਕੀਰਾਂ ਨਾਲ ਸੀਮਿਤ ਸੀ, ਬੰਦ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਲਟਕਦੇ ਥੈਲੇ ਰੰਗ ਦੇ ਸਨ, ਢਿੱਲਾ ਮੂੰਹ ਕੋਨਿਆਂ 'ਤੇ ਦਰਦਨਾਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਘੁੰਮਦੀਆਂ ਠੋਡੀਆਂ ਬਿਨਾਂ ਮੁੰਨੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਕਾਲਰ ਅਤੇ ਕਮੀਜ਼ 'ਤੇ ਲੰਬੇ ਸਫ਼ਰ ਦੀ ਗੰਦਗੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਵਾਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਕਾਰ ਵਾਲੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁਖੀ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਿਆ ਸੀ।

"ਇਹ ਕੀ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਪੂਰੀ ਥਕਾਵਟ - ਸ਼ਾਇਦ ਸਿਰਫ਼ ਭੁੱਖ ਅਤੇ ਥਕਾਵਟ," ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲੀ ਨੂੰ ਧਾਗੇਦਾਰ ਨਬਜ਼ 'ਤੇ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ਪਤਲੀ ਅਤੇ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਵਗ ਰਹੀ ਸੀ।

"ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਉੱਤਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਮੈਕਲੇਟਨ ਤੋਂ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਟਿਕਟ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਘੜੀ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਅਜੇ ਬਾਰਾਂ ਨਹੀਂ ਵੱਜੇ। ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਜਲਦੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ।"

ਸੁੱਜੀਆਂ ਪਲਕਾਂ ਕੰਬਣ ਲੱਗ ਪਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਖਾਲੀ ਸਲੇਟੀ ਅੱਖਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਜੋੜਾ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਉਹ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਸ਼ਰਮ ਨਾਲ ਲਾਲ ਸੀ।

"ਇਸ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼, ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਥੱਕ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਧੰਨਵਾਦ, ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਗਲਾਸ ਦੁੱਧ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਿਸਕੁਟ ਮਿਲ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਂ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆਓਗੇ। ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੇਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਰੂਰੀਤਾ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਦਿਵਾਏਗਾ।"

"ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ -"

"ਮੈਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਠੀਕ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਅਗਲੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਰਾਹੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਮੈਕਲਟਨ ਆਓ।"

ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।

"ਮੇਰਾ ਸਾਥੀ, ਡਾ. ਵਾਟਸਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਫੇਰਰਜ਼ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਐਬਰਗਵੇਨੀ ਕਤਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਲੰਡਨ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਹੀ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ!" ਸਾਡੇ ਮਹਿਮਾਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਉੱਪਰ ਕੀਤੇ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਡਿਊਕ ਆਫ਼ ਹੋਲਡਰਨੇਸ ਦੇ ਇਕਲੌਤੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਅਗਵਾ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ?"

"ਕੀ! ਮਰਹੂਮ ਕੈਬਨਿਟ ਮੰਤਰੀ?"

"ਬਿਲਕੁਲ। ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਗਲੋਬ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਫਵਾਹ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਨਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਲੰਬੀ, ਪਤਲੀ ਬਾਂਹ ਬਾਹਰ ਕੱਢੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਐਨਸਾਈਕਲੋਪੀਡੀਆ ਆਫ਼ ਰੈਫਰੈਂਸ ਵਿੱਚ ਵਾਲੀਅਮ "H" ਕੱਢਿਆ।

"'ਹੋਲਡਰਨੇਸ, ਛੇਵਾਂ ਡਿਊਕ, ਕੇ.ਜੀ., ਪੀ.ਸੀ.' — ਅੱਧਾ ਵਰਣਮਾਲਾ! 'ਬੈਰਨ ਬੇਵਰਲੀ, ਅਰਲ ਆਫ਼ ਕਾਰਸਟਨ' — ਪਿਆਰੇ ਮੇਰੇ, ਕਿੰਨੀ ਸੂਚੀ ਹੈ! '1900 ਤੋਂ ਹਾਲਮਸ਼ਾਇਰ ਦਾ ਲਾਰਡ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ। 1888 ਵਿੱਚ ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਐਪਲਡੋਰ ਦੀ ਧੀ ਐਡਿਥ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ। ਵਾਰਸ ਅਤੇ ਇਕਲੌਤਾ ਬੱਚਾ, ਲਾਰਡ ਸਾਲਟਾਇਰ। ਲਗਭਗ ਢਾਈ ਲੱਖ ਏਕੜ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ। ਲੈਂਕਾਸ਼ਾਇਰ ਅਤੇ ਵੇਲਜ਼ ਵਿੱਚ ਖਣਿਜ। ਪਤਾ: ਕਾਰਲਟਨ ਹਾਊਸ ਟੈਰੇਸ; ਹੋਲਡਰਨੇਸ ਹਾਲ, ਹਾਲਮਸ਼ਾਇਰ; ਕਾਰਸਟਨ ਕੈਸਲ, ਬੈਂਗੋਰ, ਵੇਲਜ਼। ਲਾਰਡ ਆਫ਼ ਦ ਐਡਮਿਰਲਟੀ, 1872; ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਆਫ਼ ਸਟੇਟ —' ਖੈਰ, ਖੈਰ, ਇਹ ਆਦਮੀ ਯਕੀਨਨ ਤਾਜ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ!"

"ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਸਭ ਤੋਂ ਅਮੀਰ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀ ਹੋਮਜ਼, ਤੁਸੀਂ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਉੱਚਾ ਰੁਖ਼ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕੰਮ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੂਚਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਪੌਂਡ ਦਾ ਚੈੱਕ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ ਕਿੱਥੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹਜ਼ਾਰ ਪੌਂਡ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਉਸ ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਨਾਮ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਲਿਆ ਹੈ।"

"ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ਾਹੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਵਾਟਸਨ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਡਾ. ਹਕਸਟੇਬਲ ਦੇ ਨਾਲ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਅਤੇ ਹੁਣ, ਡਾ. ਹਕਸਟੇਬਲ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਦੁੱਧ ਪੀ ਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋਗੇ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਕਦੋਂ ਹੋਇਆ, ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਮੈਕਲੇਟਨ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪ੍ਰਾਇਰੀ ਸਕੂਲ ਦੇ ਡਾ. ਥੌਰਨੀਕ੍ਰਾਫਟ ਹਕਸਟੇਬਲ ਦਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਕੀ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਕਿਉਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ - ਤੁਹਾਡੀ ਠੋਡੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਤਾਰੀਖ ਦਿੰਦੀ ਹੈ - ਮੇਰੀਆਂ ਨਿਮਰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਮੰਗਣ ਲਈ।"

ਸਾਡੇ ਮਹਿਮਾਨ ਨੇ ਆਪਣਾ ਦੁੱਧ ਅਤੇ ਬਿਸਕੁਟ ਖਾ ਲਏ ਸਨ। ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਗੱਲ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰੰਗ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਜੋਸ਼ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ।

“ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਸੱਜਣੋ, ਪ੍ਰਾਇਰੀ ਇੱਕ ਤਿਆਰੀ ਸਕੂਲ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਸੰਸਥਾਪਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਹਾਂ। ਹੋਰੇਸ 'ਤੇ ਹਕਸਟੇਬਲ ਦੀ ਸਾਈਡਲਾਈਟਸ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਯਾਦ ਕਰਵਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਇਰੀ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਪਵਾਦ ਦੇ, ਇੰਗਲੈਂਡ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਚੋਣਵਾਂ ਪ੍ਰਾਇਰੀ ਸਕੂਲ ਹੈ। ਲਾਰਡ ਲੇਵਰਸਟੋਕ, ਬਲੈਕਵਾਟਰ ਦਾ ਅਰਲ, ਸਰ ਕੈਥਕਾਰਟ ਸੋਏਮਸ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਸਕੂਲ ਆਪਣੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ, ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ, ਡਿਊਕ ਆਫ਼ ਹੋਲਡਰਨੇਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਕੱਤਰ, ਸ੍ਰੀ ਜੇਮਜ਼ ਵਾਈਲਡਰ ਨੂੰ ਇਹ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦਸ ਸਾਲ ਦਾ ਨੌਜਵਾਨ ਲਾਰਡ ਸਾਲਟਾਇਰ, ਉਸਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਵਾਰਸ, ਮੇਰੇ ਚਾਰਜ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਵੇਗੀ।

"ਪਹਿਲੀ ਮਈ ਨੂੰ ਮੁੰਡਾ ਆਇਆ, ਉਹ ਗਰਮੀਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਮਨਮੋਹਕ ਨੌਜਵਾਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸਾਡੇ ਰਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ - ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਬੇਸਮਝ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅੱਧ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬੇਤੁਕਾ ਹੈ - ਕਿ ਉਹ ਘਰ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਭੇਤ ਹੈ ਕਿ ਡਿਊਕ ਦਾ ਵਿਆਹੁਤਾ ਜੀਵਨ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਡਚੇਸ ਨੇ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਦੱਖਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਹਮਦਰਦੀ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਹੋਲਡਰਨੇਸ ਹਾਲ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੋਪੇਡ 'ਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਡਿਊਕ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਭੇਜਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਪੰਦਰਵਾੜੇ ਵਿੱਚ ਮੁੰਡਾ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕਾਫ਼ੀ ਘਰ ਸੀ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਖੁਸ਼ ਸੀ।"

"ਉਸਨੂੰ ਆਖਰੀ ਵਾਰ 13 ਮਈ ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਯਾਨੀ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਸੋਮਵਾਰ ਦੀ ਰਾਤ। ਉਸਦਾ ਕਮਰਾ ਦੂਜੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵੱਡੇ ਕਮਰੇ ਰਾਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਮੁੰਡੇ ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੁਣਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਹੈ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਸਾਲਟਾਇਰ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ। ਉਸਦੀ ਖਿੜਕੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵੱਲ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਮੋਟਾ ਆਈਵੀ ਪੌਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਕੋਈ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕੇ, ਪਰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸੰਭਵ ਨਿਕਾਸ ਹੈ।"

"ਮੰਗਲਵਾਰ ਸਵੇਰੇ ਸੱਤ ਵਜੇ ਉਸਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਾ। ਉਸਦਾ ਬਿਸਤਰਾ ਸੁੱਤਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਆਮ ਸਕੂਲ ਸੂਟ, ਕਾਲੇ ਈਟਨ ਜੈਕੇਟ ਅਤੇ ਗੂੜ੍ਹੇ ਸਲੇਟੀ ਰੰਗ ਦੇ ਪੈਂਟ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਨ। ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੇ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੇ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਚੀਕਣ ਜਾਂ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਵੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅੰਦਰਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਵੱਡਾ ਮੁੰਡਾ, ਕਾਉਂਟਰ, ਬਹੁਤ ਹਲਕਾ ਸੌਂਦਾ ਹੈ।"

“ਜਦੋਂ ਲਾਰਡ ਸਾਲਟਾਇਰ ਦੇ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਸਾਰੀ ਸੰਸਥਾ - ਮੁੰਡਿਆਂ, ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਨੌਕਰਾਂ - ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ। ਉਦੋਂ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਲਾਰਡ ਸਾਲਟਾਇਰ ਆਪਣੀ ਉਡਾਣ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਰਮਨ ਮਾਸਟਰ ਹਾਈਡੇਗਰ, ਲਾਪਤਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਕਮਰਾ ਦੂਜੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਸੀ, ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ, ਲਾਰਡ ਸਾਲਟਾਇਰ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵੱਲ। ਉਸਦਾ ਬਿਸਤਰਾ ਵੀ ਸੁੱਤਾ ਪਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੱਧਾ ਕੱਪੜੇ ਪਾ ਕੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਕਮੀਜ਼ ਅਤੇ ਮੋਜ਼ਾ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਪਏ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਈਵੀ ਦੇ ਰੁੱਖ

ਨਾਲ ਲੇਟ ਲਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਲਾਅਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਸਾਈਕਲ ਇਸ ਲਾਅਨ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸ਼ੈੱਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਗਾਇਬ ਸੀ।

"ਉਹ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹਵਾਲੇ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਇੱਕ ਚੁੱਪ, ਉਦਾਸ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਨਾ ਤਾਂ ਮਾਸਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੁੰਡਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੀ। ਭਗੌੜਿਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸੁਰਾਗ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਿਆ, ਅਤੇ ਹੁਣ, ਵੀਰਵਾਰ ਸਵੇਰੇ, ਅਸੀਂ ਮੰਗਲਵਾਰ ਵਾਂਗ ਹੀ ਅਣਜਾਣ ਹਾਂ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਹੋਲਡਰਨੇਸ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਮੀਲ ਦੂਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ, ਘਰ ਦੀ ਯਾਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਚਾਨਕ ਹਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਿਊਕ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ, ਮੇਰੇ ਲਈ, ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਘਬਰਾਹਟ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇਖੀ ਹੈ ਜਿਸ ਪ੍ਰਤੀ ਸਸਪੈਂਸ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅੱਗੇ ਭੇਜਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਯੋਗ ਹੋਵੇ।"

ਸ਼ਰਲੌਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਨਾਖੁਸ਼ ਸਕੂਲ ਮਾਸਟਰ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਖਿੱਚੇ ਹੋਏ ਭਰਵੱਟੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਡੂੰਘੇ ਖੰਭ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਧਿਆਨ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਸਿਆ 'ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ, ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹਿੱਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਅਤੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਅਪੀਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਨੋਟਬੁੱਕ ਕੱਢੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਯਾਦ-ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਦਿੱਤੇ।

"ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਜਲਦੀ ਨਾ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਕੀਤੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਰੁਕਾਵਟ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਈਵੀ ਅਤੇ ਇਹ ਲਾਅਨ ਇੱਕ ਮਾਹਰ ਨਿਰੀਖਕ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।"

"ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਸਾਰੇ ਜਨਤਕ ਘਪਲਿਆਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਨਾਖੁਸ਼ੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖਿੱਚੀ ਜਾਵੇ। ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਬਹੁਤ ਡਰ ਹੈ।"

"ਪਰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਜਾਂਚ ਹੋਈ ਹੈ?"

"ਹਾਂ, ਸਰ, ਅਤੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੁਰਾਗ ਤੁਰੰਤ ਮਿਲ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਮੁੰਡੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੇੜਲੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਰਾਹੀਂ ਛੱਡਦੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਖ਼ਬਰ ਮਿਲੀ ਕਿ ਜੋੜੇ ਨੂੰ ਲਿਵਰਪੂਲ ਵਿੱਚ ਫੜ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਆਪਣੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਨੀਂਦ ਨਾ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਰਾਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਸਿੱਧਾ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਰਾਹੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਇਆ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਸ ਝੂਠੇ ਸੁਰਾਗ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਥਾਨਕ ਜਾਂਚ ਢਿੱਲੀ ਸੀ?"

"ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਗਏ। ਮਾਮਲਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁਖਦਾਈ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"
"ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਅੰਤਮ ਹੱਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਲਾਪਤਾ ਮੁੰਡੇ ਅਤੇ ਇਸ ਜਰਮਨ ਮਾਸਟਰ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਲੱਭਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਏ ਹੋ?"
"ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ।"
"ਕੀ ਉਹ ਮਾਸਟਰ ਦੀ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਸੀ?"
"ਨਹੀਂ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ।"
"ਇਹ ਯਕੀਨਨ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਲੱਖਣ ਹੈ। ਕੀ ਮੁੰਡੇ ਕੋਲ ਸਾਈਕਲ ਸੀ?"
"ਨਹੀਂ।"
"ਕੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਾਈਕਲ ਗੁੰਮ ਸੀ?"
"ਨਹੀਂ।"
"ਕੀ ਇਹ ਪੱਕਾ ਹੈ?"
"ਬਿਲਕੁਲ।"
"ਖੈਰ, ਹੁਣ, ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਰਮਨ ਰਾਤ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਚਲਾ ਗਿਆ?"
"ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ।"
"ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ?"
"ਸਾਈਕਲ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਅੰਨ੍ਹਾ ਸੀ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਤੇ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਜੋੜਾ ਪੈਦਲ ਹੀ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।"
"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਬੇਤੁਕਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ? ਕੀ ਇਸ ਸ਼ੈੱਡ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸਾਈਕਲ ਸਨ?"
"ਕਈ।"
"ਕੀ ਉਹ ਇੱਕ ਜੋੜੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੁਕਾਉਂਦਾ, ਜੇ ਉਹ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਏ ਹਨ?"
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਰੇਗਾ।"
"ਬੇਸ਼ੱਕ ਉਹ ਕਰੇਗਾ। ਅੰਨ੍ਹਾ ਸਿਧਾਂਤ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਪਰ ਇਹ ਘਟਨਾ ਜਾਂਚ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਹੈ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਸਾਈਕਲ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣਾ ਜਾਂ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਕੋਈ ਆਸਾਨ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਵਾਲ। ਕੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ ਸੀ?"
"ਨਹੀਂ।"
"ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਚਿੱਠੀ ਮਿਲੀ?"
"ਹਾਂ, ਇੱਕ ਅੱਖਰ।"
"ਕਿਸ ਤੋਂ?"
"ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ।"
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੁੰਡਿਆਂ ਦੀਆਂ ਚਿੱਠੀਆਂ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹੋ?"

"ਨਹੀਂ।"
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇਹ ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਸੀ?"
"ਲਿਫਾਫੇ ਉੱਤੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦਾ ਕੋਟ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਡਿਊਕ ਦੇ ਅਜੀਬ ਸਖ਼ਤ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੰਬੋਧਿਤ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ।"
"ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਕਦੋਂ ਚਿੱਠੀ ਸੀ?"
"ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ।"
"ਕੀ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਫਰਾਂਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਲਿਆ ਸੀ?"
"ਨਹੀਂ, ਕਦੇ ਨਹੀਂ।"
"ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਬੇਸ਼ੱਕ। ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਉਮੀਦ ਕਰੋਗੇ ਕਿ ਇੰਨੇ ਛੋਟੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਹਰੋਂ ਕੁਝ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਮਿਲਣ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰ ਚਿੱਠੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਈ ਹੋਵੇਗੀ; ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪੱਤਰਕਾਰ ਕੌਣ ਸਨ।"
"ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬਹੁਤੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰੇਰਕ ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਪਿਤਾ ਸੀ।"
"ਉਸਦੇ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸਨੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਕੀ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਬਹੁਤ ਦੋਸਤਾਨਾ ਸਨ?"
"ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਦੋਸਤਾਨਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਉਹ ਵੱਡੇ ਜਨਤਕ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡੁੱਬਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਆਮ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੁੰਡੇ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਆਲੂ ਸੀ।"
"ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੀ ਹਮਦਰਦੀ ਮਾਂ ਨਾਲ ਸੀ?"
"ਹਾਂ।"
"ਕੀ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਿਹਾ?"
"ਨਹੀਂ।"
"ਫਿਰ ਡਿਊਕ?"
"ਚੰਗਾ ਸਵਰਗ, ਨਹੀਂ!"
"ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ?"
"ਮੇਰੀ ਗ੍ਰੇਸ ਦੇ ਸੈਕਟਰੀ, ਸ੍ਰੀ ਜੇਮਜ਼ ਵਾਈਲਡਰ ਨਾਲ ਕੁਝ ਗੁਪਤ ਗੱਲਬਾਤ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਉਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਲਾਰਡ ਸਾਲਟਾਇਰ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।"
"ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ। ਵੈਸੇ, ਡਿਊਕ ਦਾ ਉਹ ਆਖਰੀ ਪੱਤਰ - ਕੀ ਇਹ ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ?"
"ਨਹੀਂ, ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਇਹ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਯੂਸਟਨ ਜਾ ਰਹੇ ਸੀ।"

"ਮੈਂ ਇੱਕ ਚਾਰ-ਪਹੀਆ ਵਾਹਨ ਆਰਡਰ ਕਰਾਂਗਾ। ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਦੇ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਘਰ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹਕਸਟੇਬਲ, ਤਾਂ ਇਹ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨ ਦਿਓ ਕਿ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਅਜੇ ਵੀ ਲਿਵਰਪੂਲ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਉਹ ਲਾਲ ਹੈਰਿੰਗ ਤੁਹਾਡੇ ਸਮੂਹ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਚੁੱਪ ਕੰਮ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਖੁਸ਼ਬੂ ਇੰਨੀ ਠੰਡੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਵਾਟਸਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਵਰਗੇ ਦੋ ਬੁੱਢੇ ਕੁੱਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸੁੰਘ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਅਸੀਂ ਪੀਕ ਕੰਟਰੀ ਦੇ ਠੰਡੇ, ਉਤਸ਼ਾਹਜਨਕ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਡਾ. ਹਕਸਟੇਬਲ ਦਾ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸਕੂਲ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਨੇਰਾ ਸੀ। ਹਾਲ ਦੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਾਰਡ ਪਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਟਲਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕੁਝ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਹਰ ਭਾਰੀ ਪਹਿਲੂ ਵਿੱਚ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ।

"ਡਿਊਕ ਇੱਥੇ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਮਿਸਟਰ ਵਾਈਲਡਰ ਸਟੱਡੀ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਆਓ, ਸੱਜਣੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ।"

ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮੈਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਰਾਜਨੇਤਾ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਆਦਮੀ ਖੁਦ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ, ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਖਿੱਚਿਆ ਹੋਇਆ, ਪਤਲਾ ਚਿਹਰਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੱਕ ਜੋ ਕਿ ਭਿਆਨਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਲੰਬਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਰੰਗ ਇੱਕ ਮਰੇ ਹੋਏ ਪੀਲੇ ਰੰਗ ਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਚਮਕਦਾਰ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਬੀ, ਘਟਦੀ ਹੋਈ ਦਾੜ੍ਹੀ ਦੇ ਉਲਟ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਚਿੱਟੇ ਕਮਰਕੋਟ ਉੱਤੇ ਵਗਦੀ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਘੜੀ ਦੀ ਚੇਨ ਇਸਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਚਮਕ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮੌਜੂਦਗੀ ਸੀ ਜੋ ਡਾ. ਹਕਸਟੇਬਲ ਦੇ ਦਿਲ ਦੀ ਧੜਕਣ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਪੱਥਰੀਲੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨੌਜਵਾਨ ਆਦਮੀ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਵਾਈਲਡਰ, ਨਿੱਜੀ ਸਕੱਤਰ ਹੈ। ਉਹ ਛੋਟਾ, ਘਬਰਾਇਆ ਹੋਇਆ, ਸੁਚੇਤ, ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਹਲਕੇ-ਨੀਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਮੋਬਾਈਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਇਹ ਉਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਤੁਰੰਤ, ਇੱਕ ਤਿੱਖੇ ਅਤੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਗੱਲਬਾਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ।

"ਡਾ. ਹਕਸਟੇਬਲ, ਮੈਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ, ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੰਡਨ ਜਾਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਉਦੇਸ਼ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਹੈਰਾਨ ਹੈ, ਡਾ. ਹਕਸਟੇਬਲ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।"

"ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਅਸਫਲ ਹੋ ਗਈ ਸੀ -"

"ਉਸ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਅਸਫਲ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।"

"ਪਰ ਜ਼ਰੂਰ, ਮਿਸਟਰ ਵਾਈਲਡਰ -"

"ਡਾ. ਹਕਸਟੇਬਲ, ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਸਦਾ ਗ੍ਰੇਸ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਜਨਤਕ ਘੋਟਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਚਿੰਤਤ ਹੈ। ਉਹ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਲੈਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

"ਮਾਮਲਾ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਡਰੇ ਹੋਏ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮਿਸਟਰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਸਵੇਰ ਦੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਰਾਹੀਂ ਲੰਡਨ ਵਾਪਸ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਉਹ ਨਹੀਂ, ਡਾਕਟਰ, ਬਿਲਕੁਲ ਉਹ ਨਹੀਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਭ ਤੋਂ ਨਰਮ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਉੱਤਰੀ ਹਵਾ ਜੋਸ਼ ਭਰਪੂਰ ਅਤੇ ਸੁਹਾਵਣੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਕੁਝ ਦਿਨ ਤੁਹਾਡੇ ਮੋਰਾਂ 'ਤੇ ਬਿਤਾਉਣ ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ

ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਬਿਤਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਕੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੀ ਛੱਤ ਦੀ ਛਤਰੀ ਹੈ ਜਾਂ ਪਿੰਡ ਦੀ ਸਰਾਏ ਦੀ, ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਬਦਕਿਸਮਤ ਡਾਕਟਰ ਦੁਚਿੱਤੀ ਦੇ ਆਖਰੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸਨੂੰ ਲਾਲ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲੇ ਡਿਊਕ ਦੀ ਡੂੰਘੀ, ਸੁਰੀਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਬਚਾਇਆ, ਜੋ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦੀ ਘੰਟੀ ਵਾਂਗ ਗੂੰਜ ਰਹੀ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਮਿਸਟਰ ਵਾਈਲਡਰ, ਡਾ. ਹਕਸਟੇਬਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ। ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬੇਤੁਕਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਨਾ ਉਠਾਈਏ। ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਸਰਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਦੂਰ, ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੋਲਡਰਨੇਸ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਆਓਗੇ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਲਈ ਰਹੱਸ ਦੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਰਹਿਣਾ ਹੀ ਬੁੱਧੀਮਾਨੀ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜੋ ਮੈਂ ਜਾਂ ਮਿਸਟਰ ਵਾਈਲਡਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ।"

"ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣੇ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਸਰ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਰਹੱਸਮਈ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ, ਸਰ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਜੇ ਮੈਂ ਉਸ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਖਦਾਈ ਹੈ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਚੇਸ ਦਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਸੀ?"

ਮਹਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਝਿਜਕ ਦਿਖਾਈ।

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ," ਉਸਨੇ ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਕਿਹਾ।

"ਦੂਜਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਫਿਰੌਤੀ ਵਸੂਲਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਅਗਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ?"

"ਨਹੀਂ ਸਰ।"

"ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਵਾਲ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ। ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦਿਨ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦਿਨ ਇਹ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਸੀ।"

"ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨ ਲਿਖਿਆ ਸੀ।"

"ਬਿਲਕੁਲ। ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਉਸੇ ਦਿਨ ਮਿਲ ਗਿਆ?"

"ਹਾਂ।"

"ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਚਿੱਠੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਸੰਤੁਲਿਤ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ?"

"ਨਹੀਂ, ਸਰ, ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਚਿੱਠੀ ਖੁਦ ਪੋਸਟ ਕੀਤੀ ਸੀ?"

ਉਸ ਮਹਾਂਪੁਰਖ ਦੇ ਜਵਾਬ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸੈਕਟਰੀ ਨੇ ਰੋਕਿਆ, ਜੋ ਕੁਝ ਗਰਮਜੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਅੰਦਰ ਆ ਗਿਆ।
"ਉਸਦੀ ਗ੍ਰੇਸ ਨੂੰ ਖੁਦ ਚਿੱਠੀਆਂ ਪੋਸਟ ਕਰਨ ਦੀ ਆਦਤ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਚਿੱਠੀ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਟੱਡੀ ਟੇਬਲ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਖੁਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੋਸਟ-ਬੈਗ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ।"
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ?"
"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ।"
"ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਉਸ ਦਿਨ ਕਿੰਨੇ ਪੱਤਰ ਲਿਖੇ ਸਨ?"
"ਵੀਹ ਜਾਂ ਤੀਹ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਹੈ। ਪਰ ਯਕੀਨਨ ਇਹ ਕੁਝ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ?"
“ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ,” ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ," ਡਿਊਕ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਦੱਖਣ ਵੱਲ ਕਰਨ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਹਿ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਡਚੇਸ ਇੰਨੀ ਭਿਆਨਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰੇਗੀ, ਪਰ ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਲਤ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਜਰਮਨ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਉਕਸਾਹਟ ਨਾਲ ਉਸ ਕੋਲ ਭੱਜ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਡਾ. ਹਕਸਟੇਬਲ, ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਹਾਲ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗੇ।"
ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਹੋਰ ਵੀ ਸਵਾਲ ਸਨ ਜੋ ਹੋਮਜ਼ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਦੇ ਅਚਾਨਕ ਢੰਗ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਇੰਟਰਵਿਊ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਤੀਬਰ ਕੁਲੀਨ ਸੁਭਾਅ ਲਈ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਇਹ ਚਰਚਾ ਸਭ ਤੋਂ ਘਿਣਾਉਣੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਹਰ ਨਵਾਂ ਸਵਾਲ ਉਸਦੇ ਡੂਕਲ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਛਾਵੇਂ ਕੋਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾ ਦੇਵੇਗਾ।
ਜਦੋਂ ਉਹ ਰਈਸ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸੈਕਟਰੀ ਚਲੇ ਗਏ, ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਇੱਕਦਮ ਖਾਸ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਿਆ।
ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਕਮਰੇ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਇਸ ਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਖਿੜਕੀ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਬਚ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਰਮਨ ਮਾਸਟਰ ਦੇ ਕਮਰੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਨੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸੁਰਾਗ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਈਵੀ ਦਾ ਇੱਕ ਟ੍ਰੇਲਰ ਉਸਦੇ ਭਾਰ ਹੇਠੋਂ ਨਿਕਲ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਲਾਲਟੈਣ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਲਾਅਨ ਉੱਤੇ ਉਹ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੇਖਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੀ ਅੱਡੀ ਡਿੱਗ ਗਈ ਸੀ। ਛੋਟੇ, ਹਰੇ ਘਾਹ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੱਕ ਡੰਡਾ ਇਸ ਅਣਜਾਣ ਰਾਤ ਦੀ ਉਡਾਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਭੌਤਿਕ ਗਵਾਹ ਸੀ।
ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਘਰੋਂ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਨਿਕਲ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਵਾਪਸ ਆਇਆ। ਉਸਨੇ ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਅਸਲਾ ਨਕਸ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਉਹ ਮੇਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਇਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲੈਂਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਸਿਗਰਟ ਪੀਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਪਾਈਪ ਦੀ ਬਦਬੂ ਨਾਲ ਦਿਲਚਸਪ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ।
"ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਸਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਦਿਲਚਸਪ ਨੁਕਤੇ ਜ਼ਰੂਰ ਹਨ। ਇਸ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭੂਗੋਲਿਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਡੀ ਜਾਂਚ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਸੰਬੰਧ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

"ਇਸ ਨਕਸ਼ੇ ਨੂੰ ਦੇਖੋ। ਇਹ ਹਨੇਰਾ ਵਰਗ ਪ੍ਰਾਇਰੀ ਸਕੂਲ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਿੰਨ ਲਗਾਵਾਂਗਾ। ਹੁਣ, ਇਹ ਲਾਈਨ ਮੁੱਖ ਸੜਕ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਇਹ ਸਕੂਲ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪੂਰਬ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਵੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਇੱਕ ਮੀਲ ਤੱਕ ਕੋਈ ਸਾਈਡ ਸੜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਲੋਕ ਸੜਕ ਤੋਂ ਲੰਘ ਗਏ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਹੀ ਸੜਕ ਸੀ।"

"ਬਿਲਕੁਲ।"

"ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਮੌਕਾ ਦੇ ਕੇ, ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਸੜਕ 'ਤੇ ਰਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕੀ ਲੰਘਿਆ। ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ, ਜਿੱਥੇ ਮੇਰਾ ਪਾਈਪ ਹੁਣ ਆਰਾਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਕਾਉਂਟੀ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਬਾਰਾਂ ਤੋਂ ਛੇ ਵਜੇ ਤੱਕ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਸੀ। ਇਹ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਪੂਰਬ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਪਹਿਲਾ ਕਰਾਸ-ਰੋਡ ਹੈ। ਇਹ ਆਦਮੀ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਆਪਣੀ ਪੋਸਟ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਮੁੰਡਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਦਮੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਦੇਖੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਇਸ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਸਿਰੇ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਸਰਾਏ ਹੈ, ਰੈੱਡ ਬੁੱਲ, ਜਿਸਦੀ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਣ ਬਿਮਾਰ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਕਲੇਟਨ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਸਵੇਰ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ। ਸਰਾਏ ਦੇ ਲੋਕ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਸੁਚੇਤ ਰਹੇ, ਉਸਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਸੜਕ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਸੀ। ਉਹ ਐਲਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੰਘਿਆ। ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਚੰਗੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਾਫ਼ੀ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪੱਛਮ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿ ਭਗੌੜਿਆਂ ਨੇ ਸੜਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

"ਪਰ ਸਾਈਕਲ?" ਮੈਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ।

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਆਵਾਂਗੇ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ: ਜੇ ਇਹ ਲੋਕ ਸੜਕ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਗਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਘਰ ਦੇ ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਜਾਂ ਘਰ ਦੇ ਦੱਖਣ ਵੱਲ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਪੱਕਾ ਹੈ। ਆਓ ਇੱਕ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤੋਲੀਏ। ਘਰ ਦੇ ਦੱਖਣ ਵੱਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਖੇਤੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਛੋਟੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪੱਥਰ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਹਨ। ਉੱਥੇ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਈਕਲ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਦੇਸ਼ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਰੁੱਖਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਝੁੰਡ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ 'ਰੈਗਡ ਸ਼ਾਅ' ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਰੋਲਿੰਗ ਮੂਰ, ਲੋਅਰ ਗਿੱਲ ਮੂਰ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਦਸ ਮੀਲ ਤੱਕ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਢਲਾਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ, ਇਸ ਉਜਾੜ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ, ਹੋਲਡਰਨੇਸ ਹਾਲ ਹੈ, ਸੜਕ ਦੁਆਰਾ ਦਸ ਮੀਲ, ਪਰ ਮੂਰ ਦੇ ਪਾਰ ਸਿਰਫ ਛੇ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਜਾੜ ਮੈਦਾਨ ਹੈ। ਕੁਝ ਮੂਰ ਕਿਸਾਨਾਂ ਕੋਲ ਛੋਟੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਭੇਡਾਂ ਅਤੇ ਪਸ਼ੂ ਪਾਲਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਪਲੋਵਰ ਅਤੇ ਕਰਲਿਊ ਹੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਨਿਵਾਸੀ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਚੈਸਟਰਫੀਲਡ ਹਾਈ ਰੋਡ। ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਚਰਚ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਕੁਝ ਝੌਂਪੜੀਆਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਰਾਏ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਰੇ ਪਹਾੜੀਆਂ ਉੱਚੀਆਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਯਕੀਨਨ ਇਹ ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਾਡੀ ਖੋਜ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

"ਪਰ ਸਾਈਕਲ?" ਮੈਂ ਜ਼ਿੱਦ ਕੀਤੀ।

"ਖੈਰ, ਖੈਰ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਸਾਈਕਲ ਸਵਾਰ ਨੂੰ ਉੱਚੀ ਸੜਕ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਮੂਰ ਰਸਤੇ ਨਾਲ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਚੰਦਰਮਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੀ। ਹੈਲੋਆ! ਇਹ ਕੀ ਹੈ?"
ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬੇਚੈਨ ਦਸਤਕ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਡਾ. ਹਕਸਟੇਬਲ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੀਲੀ ਕ੍ਰਿਕਟ-ਕੈਪ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਚੋਟੀ 'ਤੇ ਚਿੱਟਾ ਸ਼ੈਵਰੋਨ ਸੀ।
"ਆਖਰਕਾਰ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਰਾਗ ਮਿਲ ਗਿਆ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ ਰੱਬ ਦਾ! ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਅਸੀਂ ਪਿਆਰੇ ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹਾਂ! ਇਹ ਉਸਦੀ ਟੋਪੀ ਹੈ।"
"ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਮਿਲਿਆ?"
"ਜਿਪਸੀ ਦੀ ਵੈਨ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੂਰ 'ਤੇ ਡੇਰਾ ਲਾਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਮੰਗਲਵਾਰ ਨੂੰ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ। ਅੱਜ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਫ਼ਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਮਿਲਿਆ।"
"ਉਹ ਇਸਦਾ ਹਿਸਾਬ ਕਿਵੇਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ?"
"ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗੱਲ ਬਦਲੀ ਅਤੇ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ - ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਗਲਵਾਰ ਸਵੇਰੇ ਮੂਰ 'ਤੇ ਮਿਲਿਆ। ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ, ਬਦਮਾਸ਼! ਰੱਬ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਤਾਲੇ ਅਤੇ ਚਾਬੀ ਹੇਠ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਨ। ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਡਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਡਿਊਕ ਦਾ ਪਰਸ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜ਼ਰੂਰ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ।"
"ਹੁਣ ਤੱਕ, ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਡਾਕਟਰ ਆਖਰਕਾਰ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ। "ਇਹ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲੋਅਰ ਗਿੱਲ ਮੂਰ ਦੇ ਪਾਸੇ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਿਪਸੀਆਂ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੇ। ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ, ਵਾਟਸਨ! ਮੂਰ ਦੇ ਪਾਰ ਇੱਕ ਪਾਣੀ ਦਾ ਵਹਾਅ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਨਕਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਦੇਖਦੇ ਹੋ। ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਦਲਦਲ ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਲਡਰਨੇਸ ਹਾਲ ਅਤੇ ਸਕੂਲ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਸੁੱਕੇ ਮੌਸਮ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨਾ ਵਿਅਰਥ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੁਝ ਰਿਕਾਰਡ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ। ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਸਵੇਰੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਕੀ ਅਸੀਂ ਰਹੱਸ 'ਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਚਾਨਣ ਪਾ ਸਕੀਏ।"
ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਨ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਜਾਗਿਆ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਕੋਲ ਹੋਮਜ਼ ਦਾ ਲੰਬਾ, ਪਤਲਾ ਰੂਪ ਦੇਖਿਆ। ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਾਹਰ ਆ ਚੁੱਕਾ ਸੀ।
"ਮੈਂ ਲਾਅਨ ਅਤੇ ਸਾਈਕਲ ਸ਼ੈੱਡ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰ ਲਈ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਰੈਗਡ ਸ਼ਾਅ ਵਿੱਚ ਵੀ ਘੁੰਮਿਆ ਹਾਂ। ਹੁਣ, ਵਾਟਸਨ, ਅਗਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਕੋ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਲਦੀ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਦਿਨ ਹੈ।"
ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚਮਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਗੱਲ੍ਹ ਉਸ ਮਾਸਟਰ ਕਾਰੀਗਰ ਦੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤਿਆਰ ਪਿਆ ਦੇਖਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵੱਖਰਾ ਹੋਮਜ਼, ਇਹ ਸਰਗਰਮ, ਸੁਚੇਤ ਆਦਮੀ, ਬੇਕਰ ਸਟ੍ਰੀਟ ਦੇ ਆਤਮ-ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਫਿੱਕੇ ਸੁਪਨੇ ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ ਤੋਂ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਕੋਮਲ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਜੋ ਘਬਰਾਹਟ ਵਾਲੀ ਊਰਜਾ ਨਾਲ ਜੀਵੰਤ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਔਖਾ ਦਿਨ ਸੀ ਜੋ ਸਾਡੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਕਾਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ। ਉੱਚੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਪੀਟ, ਰੱਸੇਟ ਮੂਰ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਰਸਤੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਚੌੜੀ, ਹਲਕੀ-ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੀ ਪੱਟੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇ ਜੋ ਸਾਡੇ ਅਤੇ ਹੋਲਡਰਨੇਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦਲਦਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਸੀ। ਯਕੀਨਨ, ਜੇ ਮੁੰਡਾ ਘਰ ਵੱਲ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਛੱਡੇ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਉਸਦਾ ਜਾਂ ਜਰਮਨ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਹਨੇਰੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਹਾਸ਼ੀਏ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਤੁਰਿਆ, ਕਾਈ ਵਾਲੀ ਸਤ੍ਹਾ 'ਤੇ ਹਰ ਚਿੱਕੜ ਵਾਲੇ ਧੱਬੇ ਨੂੰ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ, ਕੁਝ ਮੀਲ ਹੇਠਾਂ, ਗਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ।

"ਨੰਬਰ ਇੱਕ ਚੈੱਕ ਕਰੋ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਮੂਰ ਦੇ ਘੁੰਮਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਵੱਲ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ। "ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਲਦਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਤੰਗ ਗਰਦਨ ਹੈ। ਹੈਲੋਆ! ਹੈਲੋਆ! ਹੈਲੋਆ! ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਥੇ ਕੀ ਹੈ?"

ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਕਾਲੇ ਰਿਬਨ 'ਤੇ ਆਏ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਗਿੱਲੀ ਮਿੱਟੀ 'ਤੇ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਸੀ, ਇੱਕ ਸਾਈਕਲ ਦਾ ਟ੍ਰੈਕ ਸੀ।

"ਹੁਰਰਾਹ!" ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ। "ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ।"

ਪਰ ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਵਾਲਾ ਸੀ।

"ਇੱਕ ਸਾਈਕਲ, ਜ਼ਰੂਰ, ਪਰ ਸਾਈਕਲ ਨਹੀਂ" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਟਾਇਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੇ ਗਏ ਬਤਾਲੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਛਾਪਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਾਂ। ਇਹ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਇੱਕ ਡਨਲੌਪ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਬਾਹਰੀ ਕਵਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪੈਚ ਹੈ। ਹਾਈਡੇਗਰ ਦੇ ਟਾਇਰ ਪਾਮਰ ਦੇ ਸਨ, ਜੋ ਲੰਬਕਾਰੀ ਧਾਰੀਆਂ ਛੱਡਦੇ ਸਨ। ਐਵੇਲਿੰਗ, ਗਣਿਤ ਦੇ ਮਾਸਟਰ, ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਪੱਕਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਹਾਈਡੇਗਰ ਦਾ ਟ੍ਰੈਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਮੁੰਡਾ ਹੈ?"

"ਸ਼ਾਇਦ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕੀਏ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਈਕਲ ਉਸਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਟਰੈਕ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਇੱਕ ਸਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਸਕੂਲ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਤੋਂ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।"

"ਜਾਂ ਇਸ ਵੱਲ?"

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ। ਜਿੰਨਾ ਡੂੰਘਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਪਿਛਲੇ ਪਹੀਏ ਦਾ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਭਾਰ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਈ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਲੰਘਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਦੇ ਖੋਖਲੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਕੂਲ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਡੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਕਰਾਂਗੇ।"

ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਸੌ ਗਜ਼ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਮੂਰ ਦੇ ਦਲਦਲੀ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਏ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਟੜੀਆਂ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਜਗ੍ਹਾ ਚੁਣੀ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਝਰਨਾ ਇਸ ਦੇ ਪਾਰ ਵਗਦਾ ਸੀ। ਇੱਥੇ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਸਾਈਕਲ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਗਾਵਾਂ ਦੇ ਖੁਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਗਭਗ ਮਿਟਾ

ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਰਸਤਾ ਸਿੱਧਾ ਰੈਗਡ ਸ਼ਾਅ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਉਹ ਲੱਕੜ ਜੋ ਸਕੂਲ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਲੱਕੜ ਤੋਂ ਸਾਈਕਲ ਜ਼ਰੂਰ ਨਿਕਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੋਮਜ਼ ਇੱਕ ਪੱਥਰ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਠੋਡੀ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ। ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋ ਸਿਗਰਟਾਂ ਪੀਤੀਆਂ ਸਨ।

"ਠੀਕ ਹੈ, ਠੀਕ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਚਲਾਕ ਆਦਮੀ ਅਣਜਾਣ ਪਟੜੀਆਂ ਛੱਡਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਾਈਕਲ ਦੇ ਟਾਇਰ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਪਰਾਧੀ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਸੋਚ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮਾਣ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਆਪਣੀ ਦਲਦਲ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਅਣਪਛਾਤਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

ਅਸੀਂ ਮੂਰ ਦੇ ਗਿੱਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਦਾ ਆਪਣਾ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਸਰਵੇਖਣ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸਾਡੀ ਲਗਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਇਨਾਮ ਮਿਲਿਆ। ਦਲਦਲ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਪਾਰ ਇੱਕ ਚਿੱਕੜ ਵਾਲਾ ਰਸਤਾ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਚੀਕ ਮਾਰੀ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਇਸਦੇ ਨੇੜੇ ਆਇਆ। ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਤਾਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਬਰੀਕ ਬੰਡਲ ਵਰਗਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਸਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਲੰਘਿਆ। ਇਹ ਪਾਮਰ ਟਾਇਰ ਸਨ।

"ਇਹ ਹੈ ਹੈਰ ਹਾਈਡੇਗਰ, ਬਿਲਕੁਲ!" ਹੋਮਜ਼ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ। "ਮੇਰਾ ਤਰਕ ਕਾਫ਼ੀ ਸਹੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਧਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਅਜੇ ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਰਸਤਾ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਚੱਲੋ। ਹੁਣ ਆਓ ਅਸੀਂ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲੀਏ। ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਗਏ, ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੂਰ ਦਾ ਇਹ ਹਿੱਸਾ ਨਰਮ ਧੱਬਿਆਂ ਨਾਲ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਅਕਸਰ ਟਰੈਕ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਚੁੱਕਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੁੰਦੇ ਸੀ।

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਸਵਾਰ ਹੁਣ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਗਤੀ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਦੇਖੋ, ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਟਾਇਰ ਸਾਫ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਜਿੰਨਾ ਡੂੰਘਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਰ ਆਪਣਾ ਭਾਰ ਹੈਂਡਲ-ਬਾਰ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੌੜਦੇ ਸਮੇਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੋਵ ਦੁਆਰਾ! ਉਹ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਹੈ।"

ਟਰੈਕ ਦੇ ਕੁਝ ਗਜ਼ ਤੱਕ ਇੱਕ ਚੌੜਾ, ਅਨਿਯਮਿਤ ਧੱਬਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਕੁਝ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਨ, ਅਤੇ ਟਾਇਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੇ।

"ਇੱਕ ਪਾਸੇ-ਸਲਿੱਪ," ਮੈਂ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ।

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਫੁੱਲਾਂ ਵਾਲੀ ਘਾਹ ਦੀ ਇੱਕ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਟਾਹਣੀ ਚੁੱਕੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਡਰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸਾਰੇ ਪੀਲੇ ਫੁੱਲ ਲਾਲ ਰੰਗ ਨਾਲ ਲਿਬੜੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਅਤੇ ਹੀਦਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖੂਨ ਦੇ ਗੂੜ੍ਹੇ ਧੱਬੇ ਸਨ।

"ਮਾੜਾ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮਾੜਾ! ਸਾਫ਼ ਖਲੋ, ਵਾਟਸਨ! ਇਹ ਕੋਈ ਬੇਲੋੜਾ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਹੈ! ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਕੀ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹਾਂ? ਉਹ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਕੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ - ਉਹ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ - ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਸਵਾਰ ਹੋਇਆ - ਉਹ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਪਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਪਾਸੇ ਵਾਲੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਪਸ਼ੂ। ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨਨ ਕਿਸੇ ਬਲਦ ਨੇ ਨਹੀਂ ਮਾਰਿਆ ਸੀ? ਅਸੰਭਵ! ਪਰ

ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ। ਸਾਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ। ਯਕੀਨਨ, ਧੱਬਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਟਰੈਕ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।"

ਸਾਡੀ ਖੋਜ ਬਹੁਤੀ ਲੰਬੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਟਾਇਰ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਗਿੱਲੇ ਅਤੇ ਚਮਕਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਘੁੰਮਣ ਲੱਗ ਪਏ। ਅਚਾਨਕ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ, ਧਾਤ ਦੀ ਚਮਕ ਨੇ ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਸੰਘਣੀਆਂ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਫੜ ਲਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਸਾਈਕਲ ਖਿੱਚੀ, ਪਾਮਰ-ਟਾਇਰਡ, ਇੱਕ ਪੈਡਲ ਮੁੜਿਆ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਪੂਰਾ ਅਗਲਾ ਹਿੱਸਾ ਭਿਆਨਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਧੱਬੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲੱਥਪੱਥ ਸੀ। ਝਾੜੀਆਂ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇੱਕ ਜੁੱਤੀ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਭੱਜੇ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਬਦਕਿਸਮਤ ਸਵਾਰ ਪਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਪੂਰੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲਾ, ਐਨਕਾਂ ਵਾਲਾ, ਜਿਸਦਾ ਇੱਕ ਗਲਾਸ ਫਟ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਿਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਸੱਟ ਸੀ, ਜੋ ਉਸਦੀ ਖੋਪੜੀ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕੁਚਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੰਨੀ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਉਹ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਜੋਸ਼ ਅਤੇ ਹਿੰਮਤ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਜੁੱਤੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਨ, ਪਰ ਕੋਈ ਜੁਰਾਬਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਕੋਟ ਨੇ ਇਸਦੇ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਨਾਈਟਸ਼ਰਟ ਦਿਖਾਈ। ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਜਰਮਨ ਮਾਸਟਰ ਸੀ।

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾ ਨਾਲ ਪਲਟਿਆ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਡੂੰਘੀ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਮੱਥੇ ਤੋਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਖੋਜ ਨੇ, ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਸੀ।

"ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਝੁਕਾਅ ਇਸ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੰਨਾ ਸਮਾਂ ਗੁਆ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਘੰਟਾ ਬਰਬਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਅਸੀਂ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਖੋਜ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਗਰੀਬ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।"

"ਮੈਂ ਇੱਕ ਨੋਟ ਵਾਪਸ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਸੰਗਤ ਅਤੇ ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਥੋੜ੍ਹਾ ਰੁਕੋ! ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਪੀਟ ਕੱਟ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲਿਆਓ, ਅਤੇ ਉਹ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸੇਧ ਦੇਵੇਗਾ।"

ਮੈਂ ਕਿਸਾਨ ਨੂੰ ਪਾਰ ਲਿਆਂਦਾ, ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਡਰੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟ ਦੇ ਨਾਲ ਡਾ. ਹਕਸਟੇਬਲ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ।

"ਹੁਣ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਾਨੂੰ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਦੋ ਸੁਰਾਗ ਮਿਲੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਪਾਮਰ ਟਾਇਰ ਵਾਲੀ ਸਾਈਕਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸਦਾ ਕੀ ਕਾਰਨ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਪੈਚ ਵਾਲਾ ਡਨਲੌਪ ਵਾਲੀ ਸਾਈਕਲ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਆਓ ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੀਏ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੀ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਦਾ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲਾਭ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨੂੰ ਦੁਰਘਟਨਾ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।"

"ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁੰਡਾ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ ਅਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਕੱਲਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ। ਇਹ ਪੱਕਾ ਹੈ।"

ਮੈਂ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ।

"ਖੈਰ, ਹੁਣ, ਆਓ ਇਸ ਬਦਕਿਸਮਤ ਜਰਮਨ ਮਾਸਟਰ ਵੱਲ ਮੁੜੀਏ। ਜਦੋਂ ਮੁੰਡਾ ਭੱਜਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰੇਗਾ। ਪਰ ਜਰਮਨ ਆਪਣੀਆਂ ਜੁਰਾਬਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ।"

"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ।"

"ਉਹ ਕਿਉਂ ਗਿਆ? ਕਿਉਂਕਿ, ਆਪਣੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ, ਉਸਨੇ ਮੁੰਡੇ ਦਾ ਭੱਜਣਾ ਦੇਖਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਓਵਰਟੇਕ ਕਰਕੇ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਸਦੀ ਸਾਈਕਲ ਫੜ ਲਈ, ਮੁੰਡੇ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ।"

"ਤਾਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।"

"ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਮੁੰਡੇ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤੀ ਕੰਮ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਭੱਜਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾੜ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਰਮਨ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਾਈਕਲ ਵੱਲ ਮੁੜਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਾਈਕਲ ਸਵਾਰ ਸੀ। ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਦਾ, ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਨਾ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਮੁੰਡੇ ਕੋਲ ਬਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਤੇਜ਼ ਤਰੀਕਾ ਹੈ।"

"ਦੂਜੀ ਸਾਈਕਲ।"

"ਆਓ ਆਪਾਂ ਆਪਣਾ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀਏ। ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਸਕੂਲ ਤੋਂ ਪੰਜ ਮੀਲ ਦੂਰ ਹੋਈ - ਗੋਲੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮੁੰਡਾ ਵੀ ਸ਼ਾਇਦ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਬਾਂਹ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਹਮਲੇ ਨਾਲ। ਫਿਰ, ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਉਡਾਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਡਾਣ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਮਾਹਰ ਸਾਈਕਲ ਸਵਾਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਿਕਲਣ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਮੀਲ ਲੱਗ ਗਏ ਸਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਅਸੀਂ ਦੁਖਾਂਤ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਸਰਵੇਖਣ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ? ਕੁਝ ਪਸ਼ੂ-ਟਰੈਕ, ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਘੁੰਮਣਘੇਰੀ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਪੰਜਾਹ ਗਜ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਾਈਕਲ ਸਵਾਰ ਦਾ ਅਸਲ ਕਤਲ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖੀ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਨ।"

"ਹੋਮਸ," ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ, "ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ।"

"ਸ਼ਾਨਦਾਰ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਰੌਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਟਿੱਪਣੀ। ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਸਨੂੰ ਗਲਤ ਕਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਦੇਖਿਆ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਸੁਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ?"

"ਕੀ ਉਹ ਡਿੱਗਣ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਖੋਪੜੀ ਨਹੀਂ ਤੋੜ ਸਕਦਾ ਸੀ?"

"ਦਲ ਵਿੱਚ, ਵਾਟਸਨ?"

"ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਹਾਂ।"

"ਟੱਟ, ਟੱਟ, ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵੀ ਭੈੜੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਹੱਲ ਕਰ ਲਈਆਂ ਹਨ। ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਵਰਤ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਆਓ, ਅਤੇ, ਪਾਮਰ ਨੂੰ ਥੱਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਓ ਦੇਖੀਏ ਕਿ ਪੈਚ ਕੀਤੇ ਕਵਰ ਵਾਲਾ ਡਨਲੌਪ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

ਅਸੀਂ ਪਟੜੀ ਫੜੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਦੂਰੀ ਤੱਕ ਇਸਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਚੱਲੇ, ਪਰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਮੂਰ ਇੱਕ ਲੰਬੇ, ਹੀਥਰ-ਟੂਫਟਡ ਮੋੜ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਵਾਟਰਵੇਅ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਪਟੜੀਆਂ ਤੋਂ ਹੋਰ ਮਦਦ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਜਿਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਡਨਲੌਪ ਟਾਇਰ ਦਾ ਆਖਰੀ ਹਿੱਸਾ ਦੇਖਿਆ, ਉਹ ਹੋਲਡਰਨੇਸ ਹਾਲ ਵੱਲ ਵੀ ਲੈ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਟਾਵਰ ਸਾਡੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਕੁਝ ਮੀਲ ਉੱਚੇ ਸਨ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਨੀਵੇਂ, ਸਲੇਟੀ ਪਿੰਡ ਵੱਲ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ ਅਤੇ ਚੈਸਟਰਫੀਲਡ ਹਾਈ ਰੋਡ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਉਸ ਗੰਦੇ ਅਤੇ ਗੰਦੇ ਸਰਾਏ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚੇ, ਜਿਸਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਮੁਰਗੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੀ, ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਕਰਾਹ ਮਾਰੀ, ਅਤੇ ਡਿੱਗਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਮੋਢੇ ਤੋਂ ਫੜ ਲਿਆ। ਉਸਨੂੰ ਗਿੱਟੇ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਹਿੰਸਕ ਤਣਾਅ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਬੇਵੱਸ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ ਉਹ ਲੰਗੜਾ ਕੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਬੈਠਾ, ਹਨੇਰਾ, ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਕਾਲੀ ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਪਾਈਪ ਪੀ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਹੋ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਰੂਬੇਨ ਹੇਅਸ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਇੰਨਾ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਲਿਆ?" ਪਿੰਡ ਵਾਲੇ ਨੇ ਸ਼ੱਕੀ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਖੈਰ, ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਰ ਦੇ ਉੱਪਰ ਬੋਰਡ 'ਤੇ ਛਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਆਸਾਨ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਤਬੇਲੇ ਵਿੱਚ ਗੱਡੀ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਪੈਰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਇਸਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਨਾ ਪਾਓ।"

"ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।"

"ਚੰਗਾ, ਫਿਰ, ਛਾਲ ਮਾਰੋ।"

ਮਿਸਟਰ ਰੂਬੇਨ ਹੇਅਸ ਦਾ ਰਵੱਈਆ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਆਲੂ ਸੀ, ਪਰ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਚੰਗੇ-ਮਜ਼ਾਕ ਨਾਲ ਲਿਆ।

"ਦੇਖ ਮੇਰੇ ਯਾਰ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਔਖਾ ਹੱਲ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਚੱਲਾਂ।"

“ਮੈਂ ਵੀ ਨਹੀਂ,” ਉਦਾਸ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮਾਮਲਾ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਈਕਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ।"

ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕੰਨ ਖੜ੍ਹੇ ਕੀਤੇ।

"ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?"

"ਹੋਲਡਰਨੇਸ ਹਾਲ ਨੂੰ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡੂਕ ਦੇ ਦੋਸਤ?" ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਚਿੱਕੜ ਨਾਲ ਲੱਥਪੱਥ ਕੱਪੜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ।

ਹੋਮਜ਼ ਚੰਗੇ ਸੁਭਾਅ ਨਾਲ ਹੱਸਿਆ।

"ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ।"

"ਕਿਉਂ?"
"ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਗੁਆਚੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।"
ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ।
"ਕੀ, ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹੋ?"
"ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਲਿਵਰਪੂਲ ਵਿੱਚ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਹਰ ਘੰਟੇ ਮਿਲਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਨ।"
ਫਿਰ ਤੋਂ ਭਾਰੀ, ਬਿਨਾਂ ਮੁੰਨੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਤਬਦੀਲੀ ਆਈ। ਉਸਦਾ ਸੁਭਾਅ ਅਚਾਨਕ ਹੀ ਦਿਆਲੂ ਹੋ ਗਿਆ।
"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਡੂਕ ਨੂੰ ਸ਼ੁਭਕਾਮਨਾਵਾਂ ਦੇਣ ਦਾ ਬਹੁਤੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਕਾਰਨ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਸਦਾ ਮੁੱਖ ਕੋਚਮੈਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਉਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਝੂਠੇ ਮੱਕੀ ਦੇ ਠੇਕੇ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਿਰਦਾਰ ਦੇ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਕਿ ਲਿਵਰਪੂਲ ਵਿੱਚ ਨੌਜਵਾਨ ਮਾਲਕ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਹਾਲ ਤੱਕ ਖ਼ਬਰ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਾਂਗਾ।"
"ਧੰਨਵਾਦ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਖਾਣਾ ਖਾਵਾਂਗੇ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਸਾਈਕਲ ਲੈ ਕੇ ਆ ਸਕਦੇ ਹੋ।"
"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਾਈਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਿਆ।
"ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਯਾਰ, ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਹਾਲ ਤੱਕ ਦੋ ਘੋੜੇ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ ਦੇਵਾਂਗਾ।"
"ਖੈਰ, ਖੈਰ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਉਦੋਂ ਗੱਲ ਕਰਾਂਗੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਖਾ ਲਵਾਂਗੇ।"
ਜਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਪੱਥਰਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਰਸੋਈ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਸੀ ਕਿ ਮੋਚਿਆ ਹੋਇਆ ਗਿੱਟਾ ਕਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ। ਰਾਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਖਾਧਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਖਾਣੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਇਆ। ਹੋਮਜ਼ ਸੋਚਾਂ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਵਾਰ ਉਹ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਗੰਦੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਸੀ। ਦੂਰ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੁਹਾਰ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਗੰਦਾ ਮੁੰਡਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਤਬੇਲੇ ਸਨ। ਹੋਮਜ਼ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੈਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੁਬਾਰਾ ਬੈਠ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਉੱਠਿਆ।
"ਸਵਾਮ ਦੀ ਸੌਂਹ, ਵਾਟਸਨ, ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਹਾਂ, ਹਾਂ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਾਟਸਨ, ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੱਜ ਕੋਈ ਗਊਆਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੇਖੇ ਹਨ?"
"ਹਾਂ, ਕਈ।"
"ਕਿੱਥੇ?"
"ਖੈਰ, ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ। ਉਹ ਦਲਦਲ 'ਤੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਰਸਤੇ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਉਸ ਥਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜਿੱਥੇ ਗਰੀਬ ਹਾਈਡੇਗਰ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ।"
"ਬਿਲਕੁਲ। ਖੈਰ, ਹੁਣ, ਵਾਟਸਨ, ਤੂੰ ਮੂਰ 'ਤੇ ਕਿੰਨੀਆਂ ਗਾਵਾਂ ਦੇਖੀਆਂ?"
"ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਦੇਖਿਆ ਯਾਦ ਨਹੀਂ।"

"ਅਜੀਬ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ, ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਲਾਈਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪੱਟੜੀਆਂ ਦੇਖਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਪੂਰੀ ਮੂਰ 'ਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਗਾਂ ਨਹੀਂ। ਬਹੁਤ ਅਜੀਬ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ, ਹੈਂ?"

"ਹਾਂ, ਇਹ ਅਜੀਬ ਹੈ।"

"ਹੁਣ, ਵਾਟਸਨ, ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ, ਆਪਣਾ ਮਨ ਪਿੱਛੇ ਹਟਾ। ਕੀ ਤੂੰ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਉਹ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈਂ?"

"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ."

"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਟਰੈਕ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਵਾਟਸਨ" - ਉਸਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਈ ਬਰੈੱਡ-ਕ੍ਰੰਬਸ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕੀਤੇ ਸਨ - : : : : : - "ਅਤੇ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ" - : . : . : . : . - "ਅਤੇ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ" - . ' . ' . ' . '

"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।"

"ਪਰ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਹਲੇ ਸਮੇਂ ਵਾਪਸ ਜਾਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਾਂਗੇ। ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਮੱਖੀ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਆਪਣਾ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ ਨਹੀਂ।"

"ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਸਿੱਟਾ ਹੈ?"

"ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਗਾਂ ਹੈ ਜੋ ਤੁਰਦੀ ਹੈ, ਛਾਲ ਮਾਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੌੜਦੀ ਹੈ। ਜਾਰਜ! ਵਾਟਸਨ ਦੁਆਰਾ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਪੇਂਡੂ ਮਸੂਲੀਆ ਦਾ ਦਿਮਾਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਹੋਵੇ। ਤੱਟ ਸਾਫ਼ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਲੁਹਾਰ ਦੇ ਉਸ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ। ਆਓ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਕੇ ਦੇਖੀਏ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੀ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

ਡਿੱਗਦੇ ਤਬੇਲੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਖੁਰਦਰੇ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲੇ, ਬੇਢੰਗੇ ਘੋੜੇ ਸਨ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਲੱਤ ਉੱਚੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਹੱਸ ਪਿਆ।

"ਪੁਰਾਣੇ ਜੁੱਤੇ, ਪਰ ਨਵੇਂ ਜੁੱਤੇ - ਪੁਰਾਣੇ ਜੁੱਤੇ, ਪਰ ਨਵੇਂ ਮੇਖ। ਇਹ ਕੇਸ ਇੱਕ ਕਲਾਸਿਕ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਆਓ ਆਪਾਂ ਲੁਹਾਰ ਕੋਲ ਚੱਲੀਏ।"

ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਸਾਡੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਮੈਂ ਹੋਮਜ਼ ਦੀ ਅੱਖ ਸੱਜੇ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਲੋਹੇ ਅਤੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਕੂੜੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਘੁੰਮਦੀ ਦੇਖੀ ਜੋ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਚਾਨਕ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਕਦਮ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਸੀ, ਉਸਦੀਆਂ ਭਾਰੀਆਂ ਭਰਵੱਟੀਆਂ ਉਸਦੀਆਂ ਬੇਰਹਿਮ ਅੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਖਿੱਚੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਉਸਦੇ ਕਾਲੇ ਚਿਹਰੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਕੰਬ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟਾ, ਧਾਤ ਵਾਲਾ ਸੋਟਾ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੰਨੀ ਭਿਆਨਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਰਿਵਾਲਵਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ।

"ਤੁਸੀਂ ਨਰਕ ਦੇ ਜਾਸੂਸ!" ਆਦਮੀ ਚੀਕਿਆ। "ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?"

"ਕਿਉਂ, ਮਿਸਟਰ ਰੂਬੇਨ ਹੇਅਸ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਠੰਡੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਕੋਈ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਕੁਝ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਸੀ।"

ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਹਿੰਸਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਗੰਭੀਰ ਮੂੰਹ ਇੱਕ ਝੂਠੇ ਹਾਸੇ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲਾ ਪੈ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਭਰਵੱਟੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਸੀ।

"ਤੁਹਾਡਾ ਸਵਾਗਤ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਲੁਹਾਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਲੱਭ ਸਕਦੇ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ, ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮੇਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਬਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਠੱਗੀ ਮਾਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਸਕੋਰ ਭਰੋਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੋਗੇ, ਓਨਾ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਠੀਕ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੇਅਸ, ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਰ ਕੇ ਆਵਾਂਗਾ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ।"

"ਹਾਲ ਦੇ ਗੇਟਾਂ ਤੋਂ ਦੋ ਮੀਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਦਾ ਰਸਤਾ ਹੈ।" ਉਹ ਉਦਾਸ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਅਹਾਤੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲੇ।

ਅਸੀਂ ਸੜਕ ਦੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਗਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਹੋਮਜ਼ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਰੁਕ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਮੋੜ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਲੁਕਾ ਦਿੱਤਾ।

"ਅਸੀਂ ਉਸ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਨਿੱਘੇ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਹਰ ਕਦਮ ਚੁੱਕਦੇ ਹੋਏ ਠੰਡਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹਾਂ। ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਛੱਡ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।"

"ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਇਹ ਰੂਬੇਨ ਹੇਅਸ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਵੈ-ਸਪੱਸ਼ਟ ਖਲਨਾਇਕ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ।"

"ਓਹ! ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ, ਹੈ ਨਾ? ਘੋੜੇ ਹਨ, ਲੁਹਾਰ ਵੀ ਹਨ। ਹਾਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਲੜਾਕੂ ਕੁੱਕੜ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੇਖਾਂਗੇ।"

ਸਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਲੰਮੀ, ਢਲਾਣ ਵਾਲੀ ਪਹਾੜੀ, ਸਲੇਟੀ ਚੂਨੇ ਦੇ ਪੱਥਰਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ, ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਸੜਕ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਹਾੜੀ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹ ਰਹੇ ਸੀ, ਜਦੋਂ, ਹੋਲਡਰਨੇਸ ਹਾਲ ਵੱਲ ਵੇਖਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਾਈਕਲ ਸਵਾਰ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ।

"ਹੇਠਾਂ ਉਤਰੋ, ਵਾਟਸਨ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮੇਰੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਹੱਥ ਰੱਖਦਿਆਂ ਚੀਕਿਆ। ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਨਜ਼ਰਾਂ ਤੋਂ ਡੁੱਬੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਦਮੀ ਸੜਕ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਉੱਡ ਗਿਆ। ਧੂੜ ਦੇ ਘੁੰਮਦੇ ਬੱਦਲਾਂ ਵਿਚਕਾਰ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਫਿੱਕੇ, ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਚਿਹਰੇ ਦੀ ਝਲਕ ਵੇਖੀ - ਹਰ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਡਰਾਉਣ ਵਾਲਾ ਚਿਹਰਾ, ਮੂੰਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ, ਅੱਖਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਘੂਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਡੈਪਰ ਜੇਮਜ਼ ਵਾਈਲਡਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਜੀਬ ਕਾਰਟੂਨ ਵਰਗਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।

"ਡਿਊਕ ਦਾ ਸੈਕਟਰੀ!" ਹੋਮਜ਼ ਚੀਕਿਆ। "ਆਓ, ਵਾਟਸਨ, ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਚੱਟਾਨ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਚੱਟਾਨ ਵੱਲ ਭੱਜਦੇ ਰਹੇ, ਕੁਝ ਹੀ ਪਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਜਿੱਥੋਂ ਅਸੀਂ ਸਰਾਏ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸੀ। ਵਾਈਲਡਰ ਦੀ ਸਾਈਕਲ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਵਾਲੀ ਕੰਧ ਨਾਲ ਟੇਕੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਘੁੰਮ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਸੀਂ ਖਿੜਕੀਆਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਚਿਹਰੇ ਦੀ ਝਲਕ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸੀ। ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਸੰਧਿਆ ਡੁੱਬ ਗਈ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸੂਰਜ ਹੋਲਡਰਨੇਸ ਹਾਲ ਦੇ ਉੱਚੇ ਟਾਵਰਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਡੁੱਬਿਆ। ਫਿਰ, ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਸਰਾਏ ਦੇ ਤਬੇਲੇ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਲ ਦੇ ਦੋ ਪਾਸੇ ਵਾਲੇ ਲੈਂਪਾਂ ਨੂੰ ਜਗਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਖੁਰਾਂ ਦੀ ਗੜਗੜਾਹਟ ਸੁਣੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੜਕ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਚੈਸਟਰਫੀਲਡ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਫਟਦਾ ਸੀ।

"ਤੁਹਾਡਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਫੁਸਫੁਸਾਇਆ।

"ਇਹ ਇੱਕ ਉਡਾਣ ਵਾਂਗ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।"
"ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕੁੱਤੇ ਵਾਲੀ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਕੱਲਾ ਆਦਮੀ। ਖੈਰ, ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਜੇਮਜ਼ ਵਾਈਲਡਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਹੈ।"
ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦਾ ਇੱਕ ਲਾਲ ਵਰਗ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੈਕਟਰੀ ਦਾ ਕਾਲਾ ਚਿੱਤਰ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਝਾਕਦਾ ਹੋਇਆ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸੜਕ ਵਿੱਚ ਪੌੜੀਆਂ ਸਨ, ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਇੱਕ ਦੂਜੀ ਮੂਰਤੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਸਭ ਕੁਝ ਕਾਲਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੀਵਾ ਜਗਿਆ।
"ਇਹ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕ ਰਿਵਾਜ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜੋ ਲੜਨ ਵਾਲੇ ਕੁੱਕੜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਬਾਰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਹੈ।"
"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਨਿੱਜੀ ਮਹਿਮਾਨ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਮਿਸਟਰ ਜੇਮਜ਼ ਵਾਈਲਡਰ ਰਾਤ ਦੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਗੁਫ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਮਿਲਣ ਲਈ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸਾਥੀ ਕੌਣ ਹੈ? ਆਓ, ਵਾਟਸਨ, ਸਾਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਜੋਖਮ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੋਰ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"
ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਸੜਕ 'ਤੇ ਉਤਰੇ ਅਤੇ ਸਰਾਏ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਭੱਜੇ। ਸਾਈਕਲ ਅਜੇ ਵੀ ਕੰਧ ਨਾਲ ਟੇਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇੱਕ ਮਾਚਿਸ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਪਹੀਏ ਨਾਲ ਫੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਹੱਸਦੇ ਸੁਣਿਆ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਇੱਕ ਪੈਂਚ ਕੀਤੇ ਡਨਲੌਪ ਟਾਇਰ 'ਤੇ ਡਿੱਗੀ। ਸਾਡੇ ਉੱਪਰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਾਲੀ ਖਿੜਕੀ ਸੀ।
"ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਝਾਤੀ ਮਾਰਨੀ ਪਵੇਗੀ, ਵਾਟਸਨ। ਜੇ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ ਮੋੜ ਕੇ ਕੰਧ 'ਤੇ ਟਿਕਿਆ ਰਹੇਂ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"
ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ, ਉਸਦੇ ਪੈਰ ਮੇਰੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਸਨ, ਪਰ ਉਹ ਉੱਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੁਬਾਰਾ ਹੇਠਾਂ ਆ ਗਿਆ।
"ਆਓ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਾਡੇ ਦਿਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕਾਫ਼ੀ ਲੰਬਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕਿਆ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਸਕੂਲ ਤੱਕ ਪੈਦਲ ਜਾਣਾ ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਅਸੀਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਾਂਗੇ, ਓਨਾ ਹੀ ਚੰਗਾ ਹੈ।"
ਉਸ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਮੂਰ ਪਾਰ ਦੇ ਸਫ਼ਰ ਦੌਰਾਨ ਉਸਨੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਖੋਲ੍ਹੇ, ਨਾ ਹੀ ਸਕੂਲ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ ਉਹ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਸਗੋਂ ਮੈਕਲਟਨ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵੱਲ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੋਂ ਉਹ ਕੁਝ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਦੇਰ ਰਾਤ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਡਾ. ਹਕਸਟੇਬਲ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਤ੍ਰਾਸਦੀ ਤੋਂ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਹ ਮੇਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਓਨਾ ਹੀ ਸੁਚੇਤ ਅਤੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਣ ਵੇਲੇ ਸੀ। "ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੱਲ੍ਹ ਸ਼ਾਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਭੇਤ ਦੇ ਹੱਲ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵਾਂਗੇ।"
ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਹੋਲਡਰਨੇਸ ਹਾਲ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਯੂ ਐਵੇਨਿਊ 'ਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਐਲਿਜ਼ਾਬੈਥਨ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਗ੍ਰੇਸ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਉੱਥੇ ਸਾਨੂੰ ਮਿਸਟਰ

ਜੇਮਜ਼ ਵਾਈਲਡਰ ਮਿਲਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਸੰਜਮੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਰਾਤ ਦੇ ਜੰਗਲੀ ਦਹਿਸ਼ਤ ਦੇ ਕੁਝ ਨਿਸ਼ਾਨ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸਦੀਆਂ ਚੀਕਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਮਰੋੜਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਸਨ।
"ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੀ ਗ੍ਰੇਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਏ ਹੋ? ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਪਰ ਸੱਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਡਿਊਕ ਦੀ ਸਿਹਤ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਦੁਖਦਾਈ ਖ਼ਬਰ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਡਾ. ਹਕਸਟੇਬਲ ਤੋਂ ਇੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਮਿਲਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਖੋਜ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।"
"ਮੈਨੂੰ ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਵਾਈਲਡਰ।"
"ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ।"
"ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ।"
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਹੈ।"
"ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਮਿਲਾਂਗਾ।"
ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਠੰਡੇ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮ ਸੁਭਾਅ ਨੇ ਸੈਕਟਰੀ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਨਾਲ ਬਹਿਸ ਕਰਨਾ ਬੇਕਾਰ ਹੈ।
"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹੋ।"
ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਦੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਮਹਾਨ ਰਈਸ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ। ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੁਰਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ ਗੋਲ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਸਵੇਰ ਨਾਲੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸਾਡਾ ਸਵਾਗਤ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਉਸਦੀ ਲਾਲ ਦਾੜ੍ਹੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਰਹੀ ਸੀ।
"ਖੈਰ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
ਪਰ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਸੈਕਟਰੀ 'ਤੇ ਟਿਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਕੁਰਸੀ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ।
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ, ਕਿ ਮੈਂ ਮਿਸਟਰ ਵਾਈਲਡਰ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਬੋਲ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"
ਉਹ ਆਦਮੀ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਪੀਲਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਵੱਲ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਨਜ਼ਰ ਪਾਈ।
"ਜੇ ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਚਾਹੇ -"
"ਹਾਂ, ਹਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?"
ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਰਹੇ ਸੈਕਟਰੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਿਆ।
"ਸੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ, ਡਾ. ਵਾਟਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਡਾ. ਹਕਸਟੇਬਲ ਤੋਂ ਭਰੋਸਾ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਨਾਮ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਵੇ।"
"ਜ਼ਰੂਰ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼।"
"ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਸਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਪੌਂਡ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਲਈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਪੁੱਤਰ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?"
"ਬਿਲਕੁਲ।"

"ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਹੋਰ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਜੋ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਨਾਮ ਦੱਸੇਗਾ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹਨ?"

"ਬਿਲਕੁਲ।"

"ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਸਿਰਫ਼ ਉਹ ਲੋਕ ਹੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਲੈ ਗਏ ਹੋਣਗੇ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਵੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚਦੇ ਹਨ?"

"ਹਾਂ, ਹਾਂ," ਡਿਊਕ ਨੇ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ। "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੰਜੂਸੀ ਵਾਲੇ ਸਲੂਕ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤਲੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਰਗੜਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕਤਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਲਈ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਕਿਫ਼ਾਇਤੀ ਸੁਆਦ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਗ੍ਰੇਸ ਦੀ ਚੈੱਕ-ਬੁੱਕ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਛੇ ਹਜ਼ਾਰ ਪੌਂਡ ਦਾ ਚੈੱਕ ਦੇ ਦਿਓਗੇ। ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨਾ ਵੀ ਠੀਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੈਪੀਟਲ ਐਂਡ ਕਾਉਂਟੀਜ਼ ਬੈਂਕ, ਆਕਸਫੋਰਡ ਸਟਰੀਟ ਬ੍ਰਾਂਚ ਮੇਰੇ ਏਜੰਟ ਹਨ।"

ਉਸਦੀ ਗ੍ਰੇਸ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਸਿੱਧਾ ਬੈਠੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਵੱਲ ਸਖ਼ਤ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਹੀ ਸੀ।

"ਕੀ ਇਹ ਮਜ਼ਾਕ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼? ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਇੰਨਾ ਗੰਭੀਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਫਿਰ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ?"

"ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਨਾਮ ਕਮਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਪੁੱਤਰ ਕਿੱਥੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਫੜੀ ਬੈਠੇ ਹਨ।"

ਡਿਊਕ ਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਉਸਦੇ ਭਿਆਨਕ ਚਿੱਟੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲਾਲ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।

"ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਸਾਹ ਲਿਆ।

"ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਰਕ ਦੇ ਗੇਟ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਦੋ ਮੀਲ ਦੂਰ ਫਾਈਟਿੰਗ ਕਾਕ ਇਨ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਸੀ।"

ਡਿਊਕ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਡਿੱਗ ਪਿਆ।

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋ?"

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਉਹ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਡਿਊਕ ਦੇ ਮੋਢੇ ਨੂੰ ਛੂਹਿਆ।

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਤੇ ਹੁਣ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਚੈੱਕ ਲਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਾਂਗਾ।"

ਮੈਂ ਡਿਊਕ ਦੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਾਂਗਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉੱਡਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਪੰਜੇ ਮਾਰਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਅਥਾਹ ਕੁੰਡ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਫਿਰ, ਕੁਲੀਨ ਸਵੈ-ਹੁਕਮ ਦੇ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਯਤਨ ਨਾਲ, ਉਹ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਡੁਬੋ ਲਿਆ। ਉਸਦੇ ਬੋਲਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਮਿੰਟ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ।

"ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਕੁ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?" ਉਸਨੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਸਿਰ ਉਠਾਏ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਇਕੱਠੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।"

"ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਸਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।"

ਡਿਊਕ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕੰਬਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੈੱਨ ਲਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਚੈੱਕ-ਬੁੱਕ ਖੋਲ੍ਹੀ।

"ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਉਤਰਾਂਗਾ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਚੈੱਕ ਲਿਖਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਅਣਚਾਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਘਟਨਾਵਾਂ ਕੀ ਮੋੜ ਲੈ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਦੋਸਤ ਸਮਝਦਾਰ ਆਦਮੀ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼?"

"ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਹੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਕਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਇਸ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਰਾਂ ਹਜ਼ਾਰ ਪੌਂਡ ਉਹ ਰਕਮ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਣੀ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ?"

ਪਰ ਹੋਮਜ਼ ਮੁਸਕਰਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ, ਕਿ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਹੱਲ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਇਸ ਸਕੂਲ ਮਾਸਟਰ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਲੇਖਾ ਜੋਖਾ ਕਰਨਾ ਹੈ।"

"ਪਰ ਜੇਮਜ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸਦੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਇਸ ਜ਼ਾਲਮ ਬਦਮਾਸ਼ ਦਾ ਕੰਮ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਰੱਖਣਾ ਪਿਆ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ, ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਨੈਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਨੈਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸ਼੍ਰੀ ਹੋਮਜ਼। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ। ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਉਸ ਕਤਲ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਂਗ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੂਰਾ ਇਕਬਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਉਹ ਡਰ ਅਤੇ ਪਛਤਾਵੇ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਕਾਤਲ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟੁੱਟਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਗੁਆਇਆ। ਓ, ਸ਼੍ਰੀ ਹੋਮਜ਼, ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਬਚਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਬਚਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ! ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਬਚਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ!" ਡਿਊਕ ਨੇ ਸਵੈ-ਹੁਕਮ ਦੀ ਆਖਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੰਬਦੇ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਉਛਾਲਦੇ ਹੋਏ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਥੇ ਆਉਣ ਦੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਅਸੀਂ ਸਲਾਹ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਘਿਣਾਉਣੇ ਘੁਟਾਲੇ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

"ਬਿਲਕੁਲ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ, ਇਹ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪੂਰੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਨੁਸਾਰ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ, ਪਰ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਆਖਰੀ ਵਿਸਥਾਰ ਤੱਕ ਸਮਝਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਕਿਵੇਂ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ਬਦ ਸ਼੍ਰੀ ਜੇਮਜ਼ ਵਾਈਲਡਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਾਤਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਨਹੀਂ, ਕਾਤਲ ਭੱਜ ਗਿਆ ਹੈ।"
ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਮੁਸਕਰਾਇਆ।
"ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕਿਸੇ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸਾਖ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਮੇਰੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ ਕਿ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਇੰਨਾ ਆਸਾਨ ਹੈ। ਮਿਸਟਰ ਰੂਬੇਨ ਹੇਅਸ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ 'ਤੇ, ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਚੈਸਟਰਫੀਲਡ ਤੋਂ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਸਕੂਲ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਥਾਨਕ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਮੁਖੀ ਦਾ ਇੱਕ ਤਾਰ ਸੀ।"
ਡਿਊਕ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਝੁਕ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਵੱਲ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ।
"ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਾਪਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਮਨੁੱਖੀ ਨਹੀਂ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤਾਂ ਰੂਬੇਨ ਹੇਅਸ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ? ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਜੇਮਜ਼ ਦੀ ਕਿਸਮਤ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।"
"ਤੁਹਾਡੀ ਸੈਕਟਰੀ?"
"ਨਹੀਂ, ਸਰ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ।"
ਹੈਰਾਨ ਹੋਣ ਦੀ ਵਾਰੀ ਹੋਮਜ਼ ਦੀ ਸੀ।
"ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵਾਂ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੁਕਾਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਪੂਰੀ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਦੁਖਦਾਈ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜੇਮਜ਼ ਦੀ ਮੂਰਖਤਾ ਅਤੇ ਈਰਖਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਜਵਾਨ ਸੀ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਮੈਂ ਅਜਿਹੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਔਰਤ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਮੈਚ ਮੇਰੇ ਕਰੀਅਰ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਜਿਉਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ। ਮੈਂ ਯਕੀਨਨ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਉਹ ਮਰ ਗਈ, ਅਤੇ ਇਸ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਗਈ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਪਾਲਿਆ ਅਤੇ ਦੇਖਭਾਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਹੋਣ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਉਹ ਮਰਦਾਨਗੀ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਭੇਤ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਹੀ ਉਸ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਘੁਟਾਲੇ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਣ ਦੀ ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਲਈ ਘਿਣਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਮੰਨ ਲਿਆ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਮੇਰੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਨਾਖੁਸ਼ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਸੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਹੀ ਮੇਰੇ ਨੌਜਵਾਨ ਜਾਇਜ਼ ਵਾਰਸ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਚੰਗਾ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਜੇਮਜ਼ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਛੱਤ ਹੇਠ ਕਿਉਂ ਰੱਖਿਆ। ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਿਆਰੀ ਖ਼ਾਤਰ ਮੇਰੇ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਸੁੰਦਰ ਤਰੀਕੇ ਵੀ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਸੁਝਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕਦਾ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨਾ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਰਥਰ - ਯਾਨੀ

ਲਾਰਡ ਸਾਲਟਾਇਰ - ਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ਰਾਰਤ ਨਾ ਕਰ ਦੇਵੇ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਡਾ. ਹਕਸਟੇਬਲ ਦੇ ਸਕੂਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ।

"ਜੇਮਜ਼ ਇਸ ਸਾਥੀ ਹੇਅਸ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਦਮੀ ਮੇਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਮਜ਼ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਦਮੀ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਇੱਕ ਬਦਮਾਸ਼ ਸੀ, ਪਰ, ਕਿਸੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਜੇਮਜ਼ ਉਸ ਨਾਲ ਨੇੜਤਾ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ। ਉਸਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨੀਵੀਂ ਸੰਗਤ ਦਾ ਸੁਆਦ ਰਿਹਾ। ਜਦੋਂ ਜੇਮਜ਼ ਨੇ ਲਾਰਡ ਸਾਲਟਾਇਰ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲਾਭ ਉਠਾਇਆ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਆਰਥਰ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਖੈਰ, ਜੇਮਜ਼ ਨੇ ਚਿੱਠੀ ਖੋਲ੍ਹੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੋਟ ਪਾਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਰਥਰ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਰੈਗਡ ਸ਼ਾਅ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਕੂਲ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਡਚੇਸ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਜੇਮਜ਼ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਗਿਆ - ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੀ ਇਕਬਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ - ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਰਥਰ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਤਰਸ ਰਹੀ ਸੀ, ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਘੋੜੇ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਮਿਲੇਗਾ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਬੇਚਾਰਾ ਆਰਥਰ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਿਆ। ਉਹ ਮੁਲਾਕਾਤ 'ਤੇ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਾਥੀ ਹੇਅਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲੀਡ ਟੱਟੂ ਵਾਲਾ ਮਿਲਿਆ। ਆਰਥਰ ਸਵਾਰ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਚੱਲ ਪਏ। ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ - ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਜੇਮਜ਼ ਨੇ ਕੱਲ੍ਹ ਹੀ ਸੁਣਿਆ ਸੀ - ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿ ਹੇਅਸ ਨੇ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਦਮੀ ਆਪਣੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਨਾਲ ਮਰ ਗਿਆ। ਹੇਅਸ ਆਰਥਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਨਤਕ ਘਰ, ਫਾਈਟਿੰਗ ਕੁੱਕੜ ਲੈ ਆਇਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਉੱਪਰਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹੇਅਸ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਹੇਠ ਕੈਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਆਲੂ ਔਰਤ ਹੈ, ਪਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦੇ ਬੇਰਹਿਮ ਪਤੀ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ ਸੀ।

"ਖੈਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹੀ ਹਾਲਤ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛੋਗੇ ਕਿ ਜੇਮਜ਼ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਕੀ ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਨਫ਼ਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਫ਼ਰਕ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵਾਰਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਖੁਦ ਮੇਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਵਾਰਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਸਮਾਜਿਕ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਨਾਰਾਜ਼ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਅਸੰਭਵ ਬਣਾਇਆ। ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਇਰਾਦਾ ਵੀ ਸੀ। ਉਹ ਉਤਸੁਕ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦੇਵਾਂ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਮੇਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਇਰਾਦਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸੌਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸੀ - ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਤੋੜਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਆਰਥਰ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਛੱਡਣਾ ਸੰਭਵ ਬਣਾਉਣਾ। ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਸੌਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ; ਪਰ ਉਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਘਟਨਾਵਾਂ ਉਸਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਬਦਲ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਆਪਣੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ।

"ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਉਸਦੀ ਸਾਰੀ ਦੁਸ਼ਟ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਉਹ ਸੀ ਇਸ ਆਦਮੀ ਹਾਈਡੇਗਰ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦੀ ਤੁਹਾਡੀ ਖੋਜ। ਜੇਮਜ਼ ਇਸ ਖ਼ਬਰ 'ਤੇ ਡਰ ਨਾਲ ਡੁੱਬ ਗਿਆ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਮਿਲਿਆ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਬੈਠੇ ਸੀ। ਡਾ. ਹਕਸਟੇਬਲ ਨੇ ਇੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਭੇਜਿਆ ਸੀ। ਜੇਮਜ਼ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਡੁੱਬ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸ਼ੱਕ, ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਤੁਰੰਤ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਤੱਕ ਵਧ ਗਏ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕੰਮ ਨਾਲ ਟੈਕਸ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਸਵੈਇੱਛਤ ਇਕਬਾਲ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਗੁਪਤ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਹੋਰ ਰੱਖੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਦੇ ਬਦਕਿਸਮਤ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਦੋਸ਼ੀ ਜਾਨ ਬਚਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਮੈਂ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਝੁਕਿਆ ਹਾਂ - ਉਸਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਅੱਗੇ ਝੁਕਿਆ, ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਜੇਮਜ਼ ਹੇਅਸ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਭੱਜਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਦੇਣ ਲਈ ਲੜਨ ਵਾਲੇ ਕੁੱਕੜ ਕੋਲ ਜਲਦੀ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਬਿਨਾਂ ਭੜਕਾਹਟ ਵਾਲੀ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੇ ਦਿਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਰਾਤ ਹੋਈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਆਰਥਰ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਜਲਦੀ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤ ਪਾਇਆ, ਪਰ ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਤੋਂ ਪਰੇ ਡਰਾਇਆ ਜੋ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਉੱਥੇ ਛੱਡਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ।" ਦਿਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹੇਅਸ ਦੇ ਚਾਰਜ ਹੇਠ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ ਕਿ ਕਾਤਲ ਕੌਣ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਕਾਤਲ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਬਦਕਿਸਮਤ ਜੇਮਜ਼ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਵੇਂ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਹੋਮਜ਼, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੁੰਨਤ ਜਾਂ ਛੁਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਓਨੇ ਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ?

"ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਗੰਭੀਰ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਘੋਰ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਕਾਤਲ ਦੇ ਭੱਜਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਮਜ਼ ਵਾਈਲਡਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਦੀ ਭੱਜਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਲਏ ਗਏ ਪੈਸੇ ਤੁਹਾਡੇ ਗ੍ਰੇਸ ਦੇ ਪਰਸ ਵਿੱਚੋਂ ਆਏ ਸਨ।"

ਡਿਊਕ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਝੁਕਾ ਦਿੱਤੀ।

"ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ, ਤੁਹਾਡੇ ਛੋਟੇ ਪੁੱਤਰ ਪ੍ਰਤੀ ਤੁਹਾਡਾ ਰਵੱਈਆ ਹੋਰ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਇਸ ਗੁਫ਼ਾ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹੋ।"

"ਗੰਭੀਰ ਵਾਅਦਿਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ -"

"ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਵਾਅਦੇ ਕੀ ਹਨ? ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਗਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਪਣੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਡੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਣ ਲਈ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਾਸੂਮ ਛੋਟੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜੇ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ।"

ਹੋਲਡਰਨੇਸ ਦੇ ਘਮੰਡੀ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੀ ਡੁਕਲ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਸਤਿਕਾਰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਆਦਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਖੂਨ ਉਸਦੇ ਉੱਚੇ ਮੱਥੇ ਵਿੱਚ ਵਹਿ ਗਿਆ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਚੁੱਪ ਕਰਾ ਦਿੱਤਾ।

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਾਂਗਾ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ। ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਫੁੱਟਮੈਨ ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕਰੋ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦਿਓ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪਸੰਦ ਹਨ।"

ਬਿਨਾਂ ਕੁਝ ਕਹੇ, ਡਿਊਕ ਨੇ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਘੰਟੀ ਦਬਾਈ। ਇੱਕ ਨੌਕਰ ਅੰਦਰ ਆਇਆ।

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਨੌਜਵਾਨ ਮਾਲਕ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਡਿਊਕ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ ਗੱਡੀ ਤੁਰੰਤ ਫਾਈਟਿੰਗ ਕਾਕ ਇਨ ਵੱਲ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਲਾਰਡ ਸਾਲਟਾਇਰ ਨੂੰ ਘਰ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕੇ।

"ਹੁਣ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਨੌਕਰ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, "ਭਵਿੱਖ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਅਤੀਤ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਨਰਮ ਰਹਿਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਿਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਿਉਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਹੇਅਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ। ਫਾਂਸੀ ਦਾ ਤਖ਼ਤਾ ਉਸਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ। ਉਹ ਕੀ ਦੱਸੇਗਾ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣਾ ਉਸਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਉਸਨੇ ਫਿਰੌਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਉਹ ਖੁਦ ਇਸਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦੇ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿਖਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਲੈਣ ਲਈ ਕਿਉਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਵਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਜੇਮਜ਼ ਵਾਈਲਡਰ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਮੌਜੂਦਗੀ ਸਿਰਫ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਇਹ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਅਤੇ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤੈਅ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਜਾਵੇਗਾ।"

"ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਆਹੁਤਾ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਦੁੱਖ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਕਾਰਨ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਸੁਝਾਅ ਦੇਵਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਡਚੇਸ ਨਾਲ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਸੁਧਾਰ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ ਜੋ ਬਹੁਤ ਦੁਖਦਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟੁੱਟ ਗਏ ਹਨ।"

"ਉਹ ਵੀ ਮੈਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਮੈਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਡਚੇਸ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ।"

"ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉੱਠਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਉੱਤਰ ਦੀ ਸਾਡੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਫੇਰੀ ਦੇ ਕਈ ਸਭ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਨਤੀਜਿਆਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਧਾਈ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਨੁਕਤਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਸਾਥੀ ਹੇਅਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘੋੜਿਆਂ 'ਤੇ ਜੁੱਤੀਆਂ ਪਾਈਆਂ ਸਨ ਜੋ ਗਾਵਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ। ਕੀ ਇਹ ਸ਼੍ਰੀ ਵਾਈਲਡਰ ਤੋਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੰਨਾ ਅਸਾਧਾਰਨ ਯੰਤਰ ਸਿੱਖਿਆ?"

ਡਿਊਕ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਸੋਚਾਂ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਿਆ ਰਿਹਾ, ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਇੱਕ ਝਲਕ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਜਿਸਨੂੰ ਅਜਾਇਬ ਘਰ ਵਜੋਂ ਸਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੇ ਡੱਬੇ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸ਼ਿਲਾਲੇਖ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ।

"ਇਹ ਜੁੱਤੇ," ਇਹ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, "ਹੋਲਡਰਨੇਸ ਹਾਲ ਦੀ ਖਾਈ ਵਿੱਚੋਂ ਪੁੱਟੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਘੋੜਿਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਹਨ, ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਲੋਹੇ ਦੇ ਇੱਕ ਟੁਕੜੇ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਟਰੈਕ ਤੋਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੱਧ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਹੋਲਡਰਨੇਸ ਦੇ ਕੁਝ ਲੁਟੇਰੇ ਬੈਰਨਾਂ ਦੇ ਸਨ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕੇਸ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲੀ ਨੂੰ ਗਿੱਲਾ ਕਰਕੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਜੁੱਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਲਗਾਇਆ। ਉਸਦੀ ਚਮੜੀ 'ਤੇ ਤਾਜ਼ਾ ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਇੱਕ ਪਤਲੀ ਪਰਤ ਰਹਿ ਗਈ ਸੀ।

"ਧੰਨਵਾਦ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਬਦਲਿਆ। "ਇਹ ਦੂਜੀ ਸਭ ਤੋਂ ਦਿਲਚਸਪ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਉੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦੇਖੀ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਪਹਿਲਾ?"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣਾ ਚੈੱਕ ਮੋੜਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਨੋਟਬੁੱਕ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਂ ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਆਦਮੀ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਥਪਥਪਾਇਆ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਜੇਬ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ।

ਦੂਜੇ ਦਾਗ਼ ਦਾ ਸਾਹਸ

ਮੇਰਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ "ਦ ਐਡਵੈਂਚਰ ਆਫ਼ ਦ ਐਬੇ ਗ੍ਰੇਂਜ" ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਮਿਸਟਰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਮਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਖਰੀ ਹੋਵੇ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਜਨਤਾ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਇਹ ਸੰਕਲਪ ਕਿਸੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸੈਂਕੜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨੋਟ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਕਦੇ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਇਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਆਦਮੀ ਦੀ ਵਿਲੱਖਣ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਅਤੇ ਵਿਲੱਖਣ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਮੀ ਕਾਰਨ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਸਲ ਕਾਰਨ ਉਸ ਝਿਜਕ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜੋ ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਤਜ਼ਰਬਿਆਂ ਦੇ ਨਿਰੰਤਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਖਾਈ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਹ ਅਸਲ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਉਸਦੀਆਂ ਸਫਲਤਾਵਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਉਸ ਲਈ ਕੁਝ ਵਿਹਾਰਕ ਮੁੱਲ ਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੰਡਨ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਸੇਕਸ ਡਾਊਨਜ਼ 'ਤੇ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਧੂ-ਮੱਖੀਆਂ ਪਾਲਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਬਦਨਾਮੀ ਉਸ ਲਈ ਘਿਣਾਉਣੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਬੇਝਿਜਕ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਹੀ ਮੈਂ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ "ਦ ਐਡਵੈਂਚਰ ਆਫ਼ ਦ ਸੈਕਿੰਡ ਸਟੈਨ" ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਆਉਣ 'ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਐਪੀਸੋਡਾਂ ਦੀ ਇਹ ਲੰਬੀ ਲੜੀ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਵੇ ਜਿਸਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਘਟਨਾ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਬਿਰਤਾਂਤ ਆਖਰਕਾਰ ਜਨਤਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਜੇਕਰ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਕੁਝ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਸਪਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਜਨਤਾ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਮਝ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਮੇਰੀ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਦਾ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਕਾਰਨ ਹੈ।

ਫਿਰ, ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਜੋ ਕਿ ਬੇਨਾਮ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਤਝੜ ਦੇ ਇੱਕ ਮੰਗਲਵਾਰ ਸਵੇਰੇ ਸਾਨੂੰ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਨਿਮਰ ਕਮਰੇ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਯੂਰਪੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਦੇ ਦੋ ਮਹਿਮਾਨ ਮਿਲੇ। ਇੱਕ, ਸਖ਼ਤ, ਉੱਚੀ ਨੱਕ ਵਾਲਾ, ਬਾਜ਼ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲਾ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਦੋ ਵਾਰ ਬ੍ਰਿਟੇਨ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਰਹੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਲਾਰਡ ਬੈਲਿੰਗਰ ਸਨ। ਦੂਜਾ, ਹਨੇਰਾ, ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰਾ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਮੱਧ ਉਮਰ ਦਾ, ਅਤੇ ਸਰੀਰ

ਅਤੇ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਹਰ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ, ਰਾਈਟ ਆਨਰਏਬਲ ਟ੍ਰੇਲੌਨੀ ਹੋਪ, ਯੂਰਪੀਅਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਕੱਤਰ, ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਭਰਦੇ ਰਾਜਨੇਤਾ ਸਨ। ਉਹ ਸਾਡੀ ਕਾਗਜ਼-ਲਿਟਰ ਵਾਲੀ ਸੋਟੀ 'ਤੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬੈਠੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਚਿੰਤਤ ਚਿਹਰਿਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਆਸਾਨ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕੰਮ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ। ਪ੍ਰੀਮੀਅਰ ਦੇ ਪਤਲੇ, ਨੀਲੇ-ਨਾੜੀਆਂ ਵਾਲੇ ਹੱਥ ਉਸਦੀ ਛਤਰੀ ਦੇ ਹਾਥੀ ਦੰਦ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਕੱਸ ਕੇ ਫੜੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪਤਲਾ, ਤਪੱਸਵੀ ਚਿਹਰਾ ਹੋਮਜ਼ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਉਦਾਸ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਯੂਰਪੀਅਨ ਸੈਕਟਰੀ ਨੇ ਘਬਰਾਹਟ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਮੁੱਛਾਂ ਖਿੱਚੀਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਘੜੀ ਦੀ ਚੇਨ ਦੀਆਂ ਸੀਲਾਂ ਨਾਲ ਘਬਰਾਹਟ ਕੀਤੀ।

"ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੁਆਚ ਜਾਣ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਾ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਜੋ ਕਿ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਅੱਠ ਵਜੇ ਸੀ, ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਹੀ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਏ ਹਾਂ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ, ਸਰ," ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਉਸੇ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾਕੁੰਨ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸਨ। "ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ, ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ।"

"ਅਤੇ ਕਿਉਂ, ਸਰ?"

"ਕਿਉਂਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇੰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ - ਮੈਂ ਲਗਭਗ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ - ਯੂਰਪੀਅਨ ਪੇਚੀਦਗੀਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਂਤੀ ਜਾਂ ਯੁੱਧ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਲਟਕ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਗੁਪਤਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਰਿਕਵਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਲਿਆ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇ।"

"ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ। ਹੁਣ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਟ੍ਰੇਲਾਨੀ ਹੋਪ, ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸੋ ਕਿ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਕਿਹੜੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਗਾਇਬ ਹੋਇਆ।"

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀ ਹੋਮਜ਼। ਇਹ ਚਿੱਠੀ - ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਤਾਕਤਵਰ ਦਾ ਪੱਤਰ ਸੀ - ਛੇ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਇਹ ਇੰਨੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਤਿਜੋਰੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਹਰ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਵ੍ਹਾਈਟਹਾਲ ਟੈਰੇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੰਦ ਡਿਸਪੈਚ-ਬਾਕਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਉੱਥੇ ਸੀ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ। ਮੈਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਡੱਬਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਲਈ ਕੱਪੜੇ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇਖਿਆ। ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਇਹ ਗਾਇਬ ਸੀ। ਡਿਸਪੈਚਬਾਕਸ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਮੇਰੇ ਡ੍ਰੈਸਿੰਗ-ਟੇਬਲ 'ਤੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਹਲਕਾ ਸੌਣ ਵਾਲਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਵੀ। ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਸਹੁੰ ਖਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਕਿ ਰਾਤ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਾਗਜ਼ ਗਾਇਬ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਵਜੇ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ?"

"ਸਾਢੇ ਸੱਤ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੌਣ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ?"

"ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਥੀਏਟਰ ਗਈ ਹੋਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ। ਸਾਢੇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਗਏ।"

"ਫਿਰ ਚਾਰ ਘੰਟਿਆਂ ਤੱਕ ਡਿਸਪੈਚ-ਬਾਕਸ ਬਿਨਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਪਿਆ ਰਿਹਾ?"

"ਸਵੇਰੇ ਘਰ ਵਾਲੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦਿਨ ਦੌਰਾਨ ਮੇਰੇ ਵਾਲਿਟ, ਜਾਂ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਨੌਕਰ ਹਨ ਜੋ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਡਿਸਪੈਚ-ਬਾਕਸ ਵਿੱਚ ਆਮ ਵਿਭਾਗੀ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤੀ ਕੁਝ ਵੀ ਸੀ।"

"ਉਸ ਚਿੱਠੀ ਦੀ ਹੋਂਦ ਬਾਰੇ ਕਿਸਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ?"

"ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਯਕੀਨਨ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ?"

"ਨਹੀਂ ਸਰ। ਮੈਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਅਖ਼ਬਾਰ ਛੱਡਣ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ।"

ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।

"ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਸਰ, ਤੁਹਾਡੀ ਜਨਤਕ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਕਿੰਨੀ ਉੱਚੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਹੱਤਵ ਦੇ ਭੇਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਗੂੜ੍ਹੇ ਘਰੇਲੂ ਸਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਤਮ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਯੂਰਪੀ ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਝੁਕ ਕੇ ਕਿਹਾ।

"ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਨਸਾਫ਼ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਸਰ। ਅੱਜ ਸਵੇਰ ਤੱਕ ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ।"

"ਕੀ ਉਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਸੀ?"

"ਨਹੀਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਉਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਸੀ - ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਗੁਆ ਦਿੱਤੇ ਹਨ?"

"ਨਹੀਂ ਸਰ।"

"ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਕੌਣ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਇਸ ਪੱਤਰ ਦੀ ਹੋਂਦ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਸੀ?"

"ਕੱਲ੍ਹ ਕੈਬਨਿਟ ਦੇ ਹਰੇਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਹਰ ਕੈਬਨਿਟ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਗੁਪਤਤਾ ਦੀ ਸਹੁੰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਗੰਭੀਰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਨਾਲ ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਧ ਗਈ। ਸ਼ਾਬਾਸ਼, ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਖੁਦ ਇਹ ਗੁਆ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ!" ਉਸਦਾ ਸੁੰਦਰ ਚਿਹਰਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੀ ਇੱਕ ਲਹਿਰ ਨਾਲ ਵਿਗੜ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਵਾਲ ਪਾੜ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਅਸੀਂ ਕੁਦਰਤੀ ਆਦਮੀ ਦੀ ਇੱਕ ਝਲਕ ਵੇਖੀ, ਜੋਸ਼ੀਲਾ, ਜੋਸ਼ੀਲਾ, ਬਹੁਤ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ। ਅਗਲੇ ਹੀ ਸਮੇਂ ਕੁਲੀਨ ਮਾਸਕ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਕੋਮਲ ਆਵਾਜ਼ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ। "ਕੈਬਨਿਟ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦੋ, ਜਾਂ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿੰਨ, ਵਿਭਾਗੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਹੈ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ।"

"ਪਰ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ?"

"ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਉਸ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੰਤਰੀਆਂ - ਕਿ ਆਮ ਸਰਕਾਰੀ ਚੈਨਲਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੋਚਿਆ।

"ਹੁਣ, ਸਰ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁੱਛਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਗਾਇਬ ਹੋਣ ਦੇ ਇੰਨੇ ਗੰਭੀਰ ਨਤੀਜੇ ਕਿਉਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ?"

ਦੋਵਾਂ ਰਾਜਨੇਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ 'ਤੇ ਝਾਤ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦੀਆਂ ਝੁਰੜੀਆਂ ਭਰਵੱਟੇ ਇੱਕਠੇ ਹੋ ਗਏ।

"ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼, ਇਹ ਲਿਫਾਫਾ ਹਲਕਾ ਨੀਲਾ ਰੰਗ ਦਾ ਇੱਕ ਲੰਮਾ, ਪਤਲਾ ਹੈ। ਲਾਲ ਮੋਮ ਦੀ ਇੱਕ ਮੋਹਰ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸ਼ੇਰ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਉੱਤੇ ਵੱਡੇ, ਮੋਟੇ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ -"

"ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ, ਸਰ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਇਹ ਵੇਰਵੇ ਦਿਲਚਸਪ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੇਰੀਆਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਤੱਕ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਚਿੱਠੀ ਕੀ ਸੀ?"

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਰਾਜਕੀ ਰਾਜ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਲਿਫਾਫਾ ਲੱਭ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਦੇ ਘੇਰੇ ਦੇ ਨਾਲ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੋਗੇ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਇਨਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋਗੇ ਜੋ ਇਹ ਦੇਣ ਦੀ ਸਾਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ।"

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਉੱਠਿਆ।

"ਤੁਸੀਂ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਦੋ ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਅਸਤ ਆਦਮੀ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਫੋਨ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਇੰਟਰਵਿਊ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਸਮੇਂ ਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਹੋਵੇਗੀ।"

ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਆਪਣੀਆਂ ਡੂੰਘੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਤੇਜ਼, ਭਿਆਨਕ ਚਮਕ ਨਾਲ ਉੱਠ ਕੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਗਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਕੈਬਨਿਟ ਡਰ ਗਈ ਹੈ। "ਮੈਨੂੰ ਆਦਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਰ," ਉਸਨੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਗੁੱਸੇ 'ਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਜਾਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਚੁੱਪ ਬੈਠੇ ਰਹੇ। ਫਿਰ ਬੁੱਢੇ ਰਾਜਨੇਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਏ।

"ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਮੰਨਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਹੋਮਜ਼। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਨਾ ਗੈਰਵਾਜਬ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪੂਰਾ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ," ਛੋਟੇ ਰਾਜਨੇਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਫਿਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਥੀ, ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਦੇ ਸਨਮਾਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਦੇਸ਼ ਭਗਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਅਪੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸਾਹਮਣੇ ਆਵੇ।"

"ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਯਕੀਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

"ਫਿਰ, ਇਹ ਪੱਤਰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਤਾਕਤਵਰ ਵੱਲੋਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੁਝ ਹਾਲੀਆ ਬਸਤੀਵਾਦੀ ਵਿਕਾਸਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੈ। ਇਹ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ

ਕਿ ਉਸਦੇ ਮੰਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਇੰਨੇ ਮੰਦਭਾਗੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਾਕ ਇੰਨੇ ਭੜਕਾਊ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਇੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਖਤਰਨਾਕ ਸਥਿਤੀ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ, ਅਜਿਹਾ ਉਭਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਝਿਜਕਦਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਪੱਤਰ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਹ ਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਪਰਚੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਨਾਮ ਲਿਖਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਮੀਅਰ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ।

"ਬਿਲਕੁਲ। ਇਹ ਉਹੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਹੀ ਚਿੱਠੀ ਹੈ - ਇਹ ਚਿੱਠੀ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਮਿਲੀਅਨ ਦਾ ਖਰਚਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜਾਨਾਂ - ਜੋ ਇਸ ਬੇਹਿਸਾਬ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗੁਆਚ ਗਈਆਂ ਹਨ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ?"

"ਹਾਂ, ਸਰ, ਇੱਕ ਸਾਈਫਰ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਚਿੱਠੀ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

"ਨਹੀਂ, ਸਰ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਪੱਕਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਬੇਸਮਝ ਅਤੇ ਗਰਮ ਦਿਮਾਗੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਪੱਤਰ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਉਸਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਝਟਕਾ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਚਿੱਠੀ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਕਿਸਦਾ ਹਿੱਤ ਹੈ? ਕੋਈ ਇਸਨੂੰ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਿਉਂ ਰੱਖੇਗਾ?"

"ਉੱਥੇ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਉੱਚ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਯੂਰਪੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਪੂਰਾ ਯੂਰਪ ਇੱਕ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਕੈਂਪ ਹੈ। ਇੱਕ ਦੋਹਰੀ ਲੀਗ ਹੈ ਜੋ ਫੌਜੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਸੰਤੁਲਨ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਗ੍ਰੇਟ ਬ੍ਰਿਟੇਨ ਦੇ ਕੋਲ ਪੈਮਾਨੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਬ੍ਰਿਟੇਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਘ ਨਾਲ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਧੱਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਦੂਜੇ ਸੰਘ ਦੀ ਸਰਵਉੱਚਤਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਏਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਜਾਂ ਨਾ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋ?"

"ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਸ ਤਾਕਤਵਰ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦਾ ਹਿੱਤ ਇਸ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਦੇ ਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚਕਾਰ ਦਰਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕੇ?"

"ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ."

"ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਕਿਸੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਹੱਥ ਲੱਗ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਸ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ?"

"ਯੂਰਪ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਹਾਨ ਚਾਂਸਲਰੀ ਵੱਲ। ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਵੇਲੇ ਓਨੀ ਹੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉੱਥੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਭਾਫ਼ ਇਸਨੂੰ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

ਮਿਸਟਰ ਟ੍ਰੇਲਾਨੀ ਹੋਪ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਕਰਾਹਿਆ। ਪ੍ਰੀਮੀਅਰ ਨੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ।

"ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਤੁਸੀਂ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਹੁਣ, ਸ਼੍ਰੀ ਹੋਮਜ਼, ਤੁਸੀਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਹੜਾ ਕੋਰਸ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ?"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸੋਗ ਨਾਲ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।

"ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ, ਸਰ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਰਾਮਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜੰਗ ਹੋਵੇਗੀ?"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।"

"ਫਿਰ, ਜਨਾਬ, ਜੰਗ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰੋ।"

"ਇਹ ਇੱਕ ਔਖਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼।"

"ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਗੌਰ ਕਰੋ, ਸਰ। ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਾਤ ਦੇ ਗਿਆਰਾਂ-ਸਾਢੇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਹੋਪ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੋਵੇਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਤੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਫਿਰ, ਇਹ ਕੱਲ੍ਹ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਸੱਤ-ਸਾਢੇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸ਼ਾਇਦ ਪਹਿਲੇ ਘੰਟੇ ਦੇ ਨੇੜੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸਨੇ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਲਿਆ ਸੀ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉੱਥੇ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਨੂੰ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰ ਲਵੇਗਾ। ਹੁਣ, ਸਰ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਮਹੱਤਵ ਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੁਣ ਕਿੱਥੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਇਸਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸਨੂੰ ਓਵਰਟੇਕ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕੀ ਮੌਕਾ ਹੈ? ਇਹ ਸਾਡੀ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ।"

ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਸੋਫੀ ਤੋਂ ਉੱਠੇ।

"ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਤਰਕਪੂਰਨ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਾਡੇ ਹੱਥੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ।"

"ਆਓ, ਦਲੀਲ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਇਹ ਮੰਨ ਲਈਏ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੌਕਰਾਣੀ ਜਾਂ ਵੈਲੇਟ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ -"

"ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਬੁੱਢੇ ਅਤੇ ਪਰਖੇ ਹੋਏ ਨੌਕਰ ਹਨ।"

"ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਕਮਰਾ ਦੂਜੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਹੈ, ਬਾਹਰੋਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੰਦਰੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਦੇਖੇ ਉੱਪਰ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਤਾਂ ਫਿਰ, ਇਹ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਚੋਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਚੋਰ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸ ਕੋਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ? ਕਈ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਜਾਸੂਸਾਂ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਏਜੰਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕੋਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਮੈਨੂੰ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਨਾਲ ਜਾਣੂ ਹਨ। ਤਿੰਨ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਮੁਖੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੀ ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਲਾਪਤਾ ਹੈ - ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜੇ ਉਹ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਤੋਂ ਗਾਇਬ ਹੈ - ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲੇਗਾ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਕਿੱਥੇ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਉਹ ਲਾਪਤਾ ਕਿਉਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?" ਯੂਰਪੀਅਨ ਸੈਕਟਰੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਉਹ ਪੱਤਰ ਲੰਡਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਦੂਤਾਵਾਸ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ।"

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਇਹ ਏਜੰਟ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਦੂਤਾਵਾਸਾਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਅਕਸਰ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।"

ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਇੰਨੇ ਕੀਮਤੀ ਇਨਾਮ ਨੂੰ ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਉਮੀਦ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਇੱਕ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਜੇਕਰ ਦਿਨ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੱਸੋਂਗੇ।"

ਦੋਵੇਂ ਰਾਜਨੇਤਾ ਝੁਕ ਗਏ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲੇ ਗਏ।

ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਮਹਿਮਾਨ ਚਲੇ ਗਏ ਤਾਂ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਚੁੱਪਚਾਪ ਆਪਣੀ ਪਾਈਪ ਜਗਾਈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਡੂੰਘੀ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚਿਆ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ। ਮੈਂ ਸਵੇਰ ਦਾ ਅਖ਼ਬਾਰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਨਸਨੀਖੇਜ਼ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਤ ਪਹਿਲਾਂ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਸਮਿਕ ਸ਼ਬਦ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਝਪਟਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਾਈਪ ਨੂੰ ਮੈਂਟਲਪੀਸ ਉੱਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ।

“ਹਾਂ,” ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਇਸਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਣ ਦਾ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਥਿਤੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਹੈ, ਪਰ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਵੀ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਖੋਹ ਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਜੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥੋਂ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਸਾਥੀਆਂ ਨਾਲ ਪੈਸੇ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਖਜ਼ਾਨਾ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਖਰੀਦ ਲਵਾਂਗਾ - ਜੇ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੈਸਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਬੋਲੀਆਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਅਜ਼ਮਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਉਹ ਤਿੰਨ ਹੀ ਹਨ ਜੋ ਇੰਨੀ ਦਲੇਰਾਨਾ ਖੇਡ ਖੇਡਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹਨ - ਓਬਰਸਟਾਈਨ, ਲਾ ਰੋਥੀਅਰ ਅਤੇ ਐਡੁਆਰਡੋ ਲੁਕਾਸ ਹਨ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਦੇਖਾਂਗਾ।"

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਵੇਰ ਦੇ ਅਖ਼ਬਾਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ।

"ਕੀ ਉਹ ਗੋਡੋਲਫਿਨ ਸਟਰੀਟ ਦਾ ਐਡੁਆਰਡੋ ਲੁਕਾਸ ਹੈ?"

"ਹਾਂ।"

"ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖੋਗੇ।"

"ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ?"

"ਉਸਦਾ ਕਤਲ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਉਸਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।"

ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਸ ਦੌਰਾਨ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੀ ਵਾਰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਤੋਂ ਕਾਗਜ਼ ਖੋਹ ਲਿਆ। ਇਹ ਉਹ ਪੈਰਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਪੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ।

ਵੈਸਟਮਿੰਸਟਰ ਵਿੱਚ ਕਤਲ

ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ 16 ਗੋਡੋਲਫਿਨ ਸਟਰੀਟ 'ਤੇ ਇੱਕ ਰਹੱਸਮਈ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਅਠਾਰਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਘਰਾਂ ਦੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਅਤੇ ਇਕਾਂਤ ਕਤਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜੋ ਨਦੀ ਅਤੇ ਐਬੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਥਿਤ ਹਨ, ਲਗਭਗ ਮਹਾਨ ਟਾਵਰ ਆਫ਼ ਦ ਹਾਊਸਜ਼ ਆਫ਼ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਛੋਟੀ ਪਰ ਚੋਣਵੀਂ ਹਵੇਲੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਐਡੁਆਰਡੋ ਲੂਕਾਸ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਸਮਾਜ ਦੇ ਹਲਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮਨਮੋਹਕ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸ਼ੌਕੀਆ ਟੈਨਰਜ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀ ਲੂਕਾਸ ਇੱਕ ਅਣਵਿਆਹਿਆ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਉਮਰ ਚੌਂਤੀ ਸਾਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਿੰਗਲ, ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰ, ਅਤੇ ਮਿਟਨ, ਉਸਦੇ ਵੈਲੇਟ ਹਨ। ਸਾਬਕਾ ਜਲਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਘਰ ਦੇ ਉੱਪਰ ਸੌਂਦਾ ਹੈ। ਵੈਲੇਟ ਸ਼ਾਮ ਲਈ ਬਾਹਰ ਸੀ, ਹੈਮਰਸਿਮਥ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਸ ਵਜੇ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਲੂਕਾਸ ਨੇ ਘਰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਜੋ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਉਹ ਅਜੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਪੌਣੇ ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ ਪੁਲਿਸ-ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਬੈਰੇਟ, ਗੋਡੋਲਫਿਨ ਸਟਰੀਟ ਤੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਨੰਬਰ 16 ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਦਸਤਕ ਦਿੱਤੀ, ਪਰ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵੇਖ ਕੇ, ਉਹ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਦਸਤਕ ਦਿੱਤੀ, ਪਰ ਬਿਨਾਂ ਜਵਾਬ ਦੇ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ। ਕਮਰਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹਫੜਾ-ਦਫੜੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਸਾਰਾ ਫਰਨੀਚਰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੁਰਸੀ ਵਿਚਕਾਰ ਉਸਦੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਪਈ ਸੀ। ਇਸ ਕੁਰਸੀ ਦੇ ਕੋਲ, ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਲੱਤ ਨੂੰ ਫੜੀ ਹੋਈ, ਘਰ ਦਾ ਬਦਕਿਸਮਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਪਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਦਿਲ 'ਤੇ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਤੁਰੰਤ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਚਾਕੂ ਨਾਲ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਇੱਕ ਵਕਰ ਭਾਰਤੀ ਛੁਰਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਪੂਰਬੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਟਰਾਫੀ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕੰਧਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸਜਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਡਕੈਤੀ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਮਰੇ ਦੇ ਕੀਮਤੀ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਿਸਟਰ ਐਡੁਆਰਡੋ ਲੂਕਾਸ ਇੰਨੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਿੰਸਕ ਅਤੇ ਰਹੱਸਮਈ ਕਿਸਮਤ ਦੋਸਤਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਦਰਦਨਾਕ ਦਿਲਚਸਪੀ ਅਤੇ ਤੀਬਰ ਹਮਦਰਦੀ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗੀ।

"ਖੈਰ, ਵਾਟਸਨ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਵਿਰਾਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਇਹ ਇੱਕ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਸੰਜੋਗ ਹੈ।"

"ਇੱਕ ਇਤਫ਼ਾਕ! ਇੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਬੰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਵੀ ਅਦਾਕਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਘੰਟਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਹਿੰਸਕ ਮੌਤ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਡਰਾਮਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਇਤਫ਼ਾਕ ਹੋਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਅੰਕੜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਦੋਵੇਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ - ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਸਬੰਧ ਲੱਭਣਾ ਹੈ।"

"ਪਰ ਹੁਣ ਸਰਕਾਰੀ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਗੋਡੋਲਫਿਨ ਸਟਰੀਟ 'ਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਦੇਖਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਅਤੇ ਜਾਣਦੇ ਰਹਿਣਗੇ - ਵ੍ਹਾਈਟਹਾਲ ਟੈਰੇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਸਿਰਫ਼ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬਿੰਦੂ ਹੈ ਜੋ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਲੂਕਾਸ ਵਿਰੁੱਧ

ਬਦਲ ਦੇਵੇਗਾ। ਗੋਡੋਲਫਿਨ ਸਟਰੀਟ, ਵੈਸਟਮਿੰਸਟਰ, ਵ੍ਹਾਈਟਹਾਲ ਟੈਰੇਸ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਦੀ ਪੈਦਲ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਗੁਪਤ ਏਜੰਟ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਨਾਮ ਲਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਅਤਿਅੰਤ ਵੈਸਟ ਐਂਡ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਲੂਕਾਸ ਲਈ ਯੂਰਪੀਅਨ ਸੈਕਟਰੀ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਸਬੰਧ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਸੁਨੇਹਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਸੌਖਾ ਸੀ - ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਜਿੱਥੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੰਕੁਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੈਲੋਆ! ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਥੇ ਕੀ ਹੈ?"

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਡਸਨ ਆਪਣੇ ਸਲਵਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦਾ ਕਾਰਡ ਲੈ ਕੇ ਆਈ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਆਪਣੀਆਂ ਭਰਵੀਆਂ ਉੱਚੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ।

"ਲੇਡੀ ਹਿਲਡਾ ਟ੍ਰੇਲਾਨੀ ਹੋਪ ਨੂੰ ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਅੱਗੇ ਆਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਦਿਆਲੂ ਹੋਵੇਗੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਸਾਡਾ ਸਾਦਾ ਜਿਹਾ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ, ਜੋ ਉਸ ਸਵੇਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੰਨਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੀ, ਲੰਡਨ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰੀ ਔਰਤ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਵੀ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ: ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਬੇਲਮਿੰਸਟਰ ਦੇ ਡਿਊਕ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਧੀ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਵਰਣਨ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਰੰਗਹੀਣ ਤਸਵੀਰਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਚਿੰਤਨ ਨਹੀਂ, ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਿਰ ਦੇ ਸੂਖਮ, ਨਾਜ਼ੁਕ ਸੁਹਜ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਰੰਗ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਪਤਝੜ ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਇਹ ਇਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਹਿਲੀ ਚੀਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ। ਗੱਲ੍ਹ ਪਿਆਰੀ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਫਿੱਕੀ ਸੀ, ਅੱਖਾਂ ਚਮਕਦਾਰ ਸਨ, ਪਰ ਇਹ ਬੁਖਾਰ ਦੀ ਚਮਕ ਸੀ, ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਮੂੰਹ ਸਵੈ-ਹੁਕਮ ਦੇ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੱਸਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਦਹਿਸ਼ਤ - ਸੁੰਦਰਤਾ ਨਹੀਂ - ਉਹ ਸੀ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਆਈ ਜਦੋਂ ਸਾਡਾ ਸੁੰਦਰ ਮਹਿਮਾਨ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ।

"ਕੀ ਮੇਰਾ ਪਤੀ ਇੱਥੇ ਸੀ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼?"

"ਹਾਂ, ਮੈਡਮ, ਉਹ ਇੱਥੇ ਆਇਆ ਹੈ।"

"ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਨਾ ਦੱਸੋ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਆਇਆ ਹਾਂ।" ਹੋਮਜ਼ ਠੰਡੇ ਹੋ ਕੇ ਝੁਕਿਆ, ਅਤੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਕੁਰਸੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ।

"ਤੁਹਾਡੀ ਲਾਡਲੀਪੁਣਾ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਨਾਜ਼ੁਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬੈਠੋ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੋਈ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਵਾਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।"

ਉਹ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੀ ਅਤੇ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਪਿੱਠ ਕਰਕੇ ਬੈਠ ਗਈ। ਇਹ ਇੱਕ ਰਾਣੀ ਵਰਗੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਸੀ - ਲੰਬਾ, ਸੁੰਦਰ, ਅਤੇ ਤੀਬਰ ਔਰਤ ਵਰਗਾ।

"ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ - ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚਿੱਟੇ ਦਸਤਾਨੇ ਵਾਲੇ ਹੱਥ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੋਲ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸਨ - "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਇਸ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਗੱਲ ਕਰਾਂਗੀ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਬੋਲਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਭਰੋਸਾ ਹੈ। ਉਹ ਰਾਜਨੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਬੰਦ ਹਨ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ। ਹੁਣ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਸਾਡੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁਖਦਾਈ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਗਜ਼ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਮਲਾ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਪਤੀ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ

- ਜ਼ਰੂਰੀ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦੀ ਹਾਂ - ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋ, ਸਿਰਫ਼ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿਆਸਤਦਾਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜੋ ਸੱਚੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀ ਹੋਮਜ਼, ਮੈਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਦੱਸੋ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕੀ ਨਤੀਜਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸੋ, ਸ਼੍ਰੀ ਹੋਮਜ਼। ਆਪਣੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਾ ਕਰੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੁੱਪ ਨਾ ਰਹਿਣ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਹਿੱਤ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਕਾਗਜ਼ ਕੀ ਸੀ ਜੋ ਚੋਰੀ ਹੋ ਗਿਆ?"

"ਮੈਡਮ, ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਦੇ ਹੋ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਸੰਭਵ ਹੈ।"

ਉਸਨੇ ਹਉਕਾ ਭਰਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਡੁਬੋ ਲਿਆ।

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਮੈਡਮ। ਜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਪਤੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਠੀਕ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਗੁਪਤਤਾ ਦੇ ਸਹੁੰ ਹੇਠ ਸਿਰਫ਼ ਸੱਚੇ ਤੱਥ ਸਿੱਖੇ ਹਨ, ਉਹ ਦੱਸਣਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੀ ਲੁਕਾਇਆ ਹੈ? ਇਹ ਪੁੱਛਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਖਰੀ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦੱਸੇ ਬਿਨਾਂ, ਸ਼੍ਰੀ ਹੋਮਜ਼, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਚਾਨਣਾ ਪਾਓਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

"ਇਹ ਕੀ ਹੈ, ਮੈਡਮ?"

"ਕੀ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਕਰੀਅਰ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ?"

"ਖੈਰ, ਮੈਡਮ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਨੂੰ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਇਸਦਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮੰਦਭਾਗਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਆਹ!" ਉਸਨੇ ਤੇਜ਼ ਸਾਹ ਲਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਦੇ ਸ਼ੰਕੇ ਦੂਰ ਹੋ ਗਏ ਹੋਣ।

"ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਵਾਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਹੋਮਜ਼। ਇਸ ਆਫ਼ਤ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਹੇ ਗਏ ਇੱਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਤੋਂ ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਗੁਆਚ ਜਾਣ ਨਾਲ ਭਿਆਨਕ ਜਨਤਕ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

"ਜੇ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਯਕੀਨਨ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।"

"ਉਹ ਕਿਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਹਨ?"

"ਨਹੀਂ, ਮੈਡਮ, ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੁੱਛ ਰਹੇ ਹੋ ਜਿਸ ਦਾ ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ।"

"ਫਿਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਹੋਰ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਲਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦਾ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਤੁਸੀਂ ਵਧੇਰੇ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਬੋਲਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਾਸੇ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਸੋਚੋਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ, ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ, ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਕਰਨਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਫੇਰੀ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਾ ਕਹੋ।"

ਉਸਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਮੁੜ ਕੇ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਸੁੰਦਰ ਭੂਤਰੇ ਚਿਹਰੇ, ਹੈਰਾਨ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਖਿੱਚੇ ਹੋਏ ਮੂੰਹ ਦਾ ਆਖਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਮਿਲਿਆ। ਫਿਰ ਉਹ ਚਲੀ ਗਈ।

"ਹੁਣ, ਵਾਟਸਨ, ਗੋਰੀ ਸੈਕਸ ਤੁਹਾਡਾ ਵਿਭਾਗ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਸਕਰਟਾਂ ਦੀ ਘਟਦੀ ਹੋਈ ਭੀੜ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਸਲੈਮ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। "ਗੋਰੀ ਔਰਤ ਦਾ ਕੀ ਖੇਡ ਸੀ? ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ?"

"ਯਕੀਨਨ ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਬਿਆਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਚਿੰਤਾ ਬਹੁਤ ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ।"

"ਹਮ! ਉਸਦੀ ਦਿੱਖ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ, ਵਾਟਸਨ - ਉਸਦਾ ਢੰਗ, ਉਸਦਾ ਦੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਉਤਸ਼ਾਹ, ਉਸਦੀ ਬੇਚੈਨੀ, ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਉਸਦੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜਾਤੀ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਲਕੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਉਂਦੀ।"

"ਉਹ ਯਕੀਨਨ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈ ਸੀ।"

"ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਉਹ ਉਤਸੁਕਤਾ ਵੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਲਈ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਉਸਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਸੀ? ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਵਾਟਸਨ, ਉਸਨੇ ਕਿਵੇਂ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਚਾਲ ਚਲਾਈ। ਉਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਪੜ੍ਹੀਏ।"

"ਹਾਂ, ਉਸਨੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੁਰਸੀ ਚੁਣੀ।"

"ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਇੰਨੇ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਰਗੇਟ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਯਾਦ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਸ਼ੱਕ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਨੱਕ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪਾਊਡਰ ਨਹੀਂ - ਇਹ ਸਹੀ ਹੱਲ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ। ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ ਰੇਤ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਮਾਮੂਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਮਤਲਬ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਅਸਾਧਾਰਨ ਆਚਰਣ ਵਾਲਾਂ ਦੇ ਪਿੰਨ ਜਾਂ ਕਰਲਿੰਗ ਚਿਮਟੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੁਭ ਸਵੇਰ, ਵਾਟਸਨ।"

"ਤੁਸੀਂ ਚਲੇ ਗਏ ਹੋ?"

"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਸਵੇਰੇ ਗੋਡੋਲਫਿਨ ਸਟਰੀਟ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨਾਲ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਐਡੁਆਰਡੋ ਲੂਕਾਸ ਕੋਲ ਸਾਡੀ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਹੱਲ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਰੂਪ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਬਣਾਉਣਾ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਗਲਤੀ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਵੇਂ ਮਹਿਮਾਨ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰੋ। ਜੇ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵਾਂਗਾ।"

ਉਹ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਅਤੇ ਅਗਲਾ ਅਤੇ ਅਗਲਾ ਦਿਨ ਹੋਲਮਜ਼ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਮੂਡ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ ਉਦਾਸ। ਉਹ ਬਾਹਰ ਭੱਜਦਾ-ਭੱਜਦਾ ਅੰਦਰ ਆਇਆ, ਲਗਾਤਾਰ ਸਿਗਰਟ ਪੀਂਦਾ ਰਿਹਾ, ਆਪਣੀ ਵਾਇਲਨ 'ਤੇ ਸਨੈਚ ਵਜਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ, ਉਦਾਸੀ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਿਆ, ਅਨਿਯਮਿਤ ਘੰਟਿਆਂ 'ਤੇ ਸੈਂਡਵਿਚ ਖਾਂਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਆਮ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦਿੰਦਾ ਰਿਹਾ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਖੋਜ ਨਾਲ ਚੀਜ਼ਾਂ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੇ ਵੇਰਵੇ, ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸੇਵਾਦਾਰ ਜੌਨ ਮਿਟਨ ਦੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਾ। ਕੋਰੋਨਰ ਦੀ ਜਿਊਰੀ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਲਫੁਲ ਮਰਡਰ ਲਿਆਂਦਾ, ਪਰ ਧਿਰਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ

ਅਣਜਾਣ ਰਹੀਆਂ। ਕੋਈ ਵੀ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਮਰਾ ਕੀਮਤੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਆਦਮੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ, ਇੱਕ ਅਣਥੱਕ ਗੱਪਾਂ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ, ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਗਿਆਨੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਣਥੱਕ ਪੱਤਰ ਲੇਖਕ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਕਈ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਿਆਸਤਦਾਨਾਂ ਨਾਲ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਬੰਧ ਸਨ। ਪਰ ਉਸਦੇ ਦਰਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਭਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਸਨਸਨੀਖੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਖੁੱਲ੍ਹੇ-ਆਮ ਪਰ ਸਤਹੀ ਜਾਪਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰ ਸਨ, ਪਰ ਕੁਝ ਦੋਸਤ ਸਨ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਨਿਯਮਤ ਸਨ, ਉਸਦਾ ਆਚਰਣ ਨਿਰੋਧਕ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਰਹੱਸ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ।

ਜੌਨ ਮਿਟਨ, ਵੈਲੇਟ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਕਾਮ ਰਹਿਣ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਵਜੋਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੀ ਇੱਕ ਸਭਾ ਸੀ। ਪਰ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵੀ ਕੇਸ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਿਆ। ਉਹ ਉਸ ਰਾਤ ਹੈਮਰਸਮਿਥ ਵਿੱਚ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਘੰਟੇ 'ਤੇ ਘਰੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੈਸਟਮਿੰਸਟਰ ਲੈ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਰਸਤੇ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਤੁਰਿਆ ਸੀ, ਰਾਤ ਦੀ ਬਾਰੀਕੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਾਫ਼ੀ ਸੰਭਾਵਤ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਵਾਪਰੀ ਦੁਖਾਂਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਚੰਗੇ ਸੰਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਆਦਮੀ ਦੀਆਂ ਕਈ ਚੀਜ਼ਾਂ - ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੇਜ਼ਰ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਕੇਸ - ਵੈਲੇਟ ਦੇ ਡੱਬਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਘਰ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਮਿਟਨ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਲੂਕਾਸ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਸੀ ਕਿ ਲੂਕਾਸ ਮਿਟਨ ਨੂੰ ਮਹਾਂਦੀਪ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਪੈਰਿਸ ਆਉਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਮਿਟਨ ਨੂੰ ਗੋਡੋਲਫਿਨ ਸਟਰੀਟ ਵਾਲੇ ਘਰ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ, ਉਸਨੇ ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਕੋਈ ਮਹਿਮਾਨ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਖੁਦ ਉਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਦਿੰਦਾ।

ਇਸ ਲਈ ਤਿੰਨ ਸਵੇਰਾਂ ਤੱਕ ਰਹੱਸ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜੇ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਹੋਰ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਵਕੀਲ ਰੱਖਿਆ, ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ। ਚੌਥੇ ਦਿਨ ਪੈਰਿਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਤਾਰ ਆਇਆ ਜੋ ਪੂਰੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹੱਲ ਕਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।

ਪੈਰਿਸ ਪੁਲਿਸ [ਡੇਲੀ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਨੇ ਕਿਹਾ] ਦੁਆਰਾ ਹੁਣੇ ਇੱਕ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਸ਼੍ਰੀ ਐਡੁਆਰਡੋ ਲੂਕਾਸ ਦੀ ਦੁਖਦਾਈ ਕਿਸਮਤ ਦੁਆਲੇ ਲਟਕਦੇ ਪਰਦੇ ਨੂੰ ਚੁੱਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਮੌਤ ਪਿਛਲੇ ਸੋਮਵਾਰ ਰਾਤ ਵੈਸਟਮਿੰਸਟਰ ਦੇ ਗੋਡੋਲਫਿਨ ਸਟਰੀਟ 'ਤੇ ਹਿੰਸਾ ਨਾਲ ਹੋਈ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੱਜਣ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚਾਕੂ ਮਾਰ ਕੇ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵੈਲੇਟ ਨਾਲ ਕੁਝ ਸ਼ੱਕ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇੱਕ ਅਲਿਬੀ 'ਤੇ ਟੁੱਟ ਗਿਆ। ਕੱਲ੍ਹ ਇੱਕ ਔਰਤ, ਜਿਸਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹੈਨਰੀ ਫੋਰਨਾਏ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਰੂ ਔਸਟਰਲਿਟਜ਼

ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਵਿਲਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨੌਕਰਾਂ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਗਲ ਹੋਣ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਖਤਰਨਾਕ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਰੂਪ ਦਾ ਮਨੀਆ ਵਿਕਸਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪੁੱਛਗਿੱਛ 'ਤੇ, ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹੈਨਰੀ ਫੋਰਨਾਏ ਪਿਛਲੇ ਮੰਗਲਵਾਰ ਨੂੰ ਹੀ ਲੰਡਨ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਵੈਸਟਮਿੰਸਟਰ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਦੇ ਸਬੂਤ ਹਨ। ਫੋਟੋਆਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਨੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਐਮ. ਹੈਨਰੀ ਫੋਰਨਾਏ ਅਤੇ ਐਡੁਆਰਡੋ ਲੂਕਾਸ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਵਿਅਕਤੀ ਸਨ, ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਲੰਡਨ ਅਤੇ ਪੈਰਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਹਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਤੀਤ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ। ਫੋਰਨੇ, ਜੋ ਕਿ ਕ੍ਰੀਓਲ ਮੂਲ ਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਤੇਜਿਤ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਈਰਖਾ ਦੇ ਹਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਜਨੂੰਨ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਭਿਆਨਕ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸਨਸਨੀ ਮਚਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਸੋਮਵਾਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਉਸਦੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਦਾ ਅਜੇ ਤੱਕ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਔਰਤ ਜੋ ਉਸਦੇ ਵਰਣਨ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ, ਨੇ ਮੰਗਲਵਾਰ ਸਵੇਰੇ ਚੈਰਿੰਗ ਕਰਾਸ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਦਿੱਖ ਦੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਅਤੇ ਹਿੰਸਾ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪਾਗਲਪਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਇਸਦਾ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਖੁਸ਼ ਔਰਤ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਣ ਲਈ ਸੀ। ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਤੀਤ ਦਾ ਕੋਈ ਸੁਮੇਲ ਵੇਰਵਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਉਸਦੀ ਸੋਚ ਦੀ ਮੁੜ ਸਥਾਪਨਾ ਦੀ ਕੋਈ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਔਰਤ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਫੋਰਨੇ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਸੋਮਵਾਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਲਈ ਗੋਡੋਲਫਿਨ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਘਰ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਤੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦਾ ਹੈਂ, ਹੋਮਜ਼?" ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਨਾਸ਼ਤਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਬਿਰਤਾਂਤ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ।

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਮੇਜ਼ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ-ਨੀਚੇ ਘੁੰਮਦਾ ਰਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਹੋ, ਪਰ ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਵੀ ਪੈਰਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ ਸਾਡੀ ਬਹੁਤੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ।"

"ਯਕੀਨਨ ਆਦਮੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅੰਤਮ ਹੈ।"

"ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਮੌਤ ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਘਟਨਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਘਟਨਾ - ਸਾਡੇ ਅਸਲ ਕੰਮ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਯੂਰਪੀਅਨ ਤਬਾਹੀ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣਾ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਵਾਪਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਹਰ ਘੰਟੇ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੈ ਕਿ ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਮੁਸੀਬਤ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ, ਜੇ ਇਹ ਪੱਤਰ ਢਿੱਲਾ ਹੁੰਦਾ - ਨਹੀਂ, ਇਹ ਢਿੱਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ - ਪਰ ਜੇ ਇਹ ਢਿੱਲਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਕਿਸ ਕੋਲ ਹੈ? ਇਸਨੂੰ ਕਿਉਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ? ਇਹ ਉਹ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਹਥੌੜੇ ਵਾਂਗ ਧੜਕਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਇਤਫ਼ਾਕ ਸੀ ਕਿ ਲੂਕਾਸ ਨੂੰ ਉਸ ਰਾਤ ਮੌਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਜਦੋਂ ਪੱਤਰ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ? ਕੀ ਪੱਤਰ ਕਦੇ ਉਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ? ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਕੀ ਉਸਦੀ ਇਹ ਪਾਗਲ ਪਤਨੀ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਈ? ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਪੈਰਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ

ਹੈ? ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਵੇਂ ਲੱਭ ਸਕਦਾ ਹਾਂ? ਇਹ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਾਡੇ ਲਈ ਓਨਾ ਹੀ ਖਤਰਨਾਕ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਅਪਰਾਧੀ ਹਨ। ਹਰ ਆਦਮੀ ਦਾ ਹੱਥ ਹੈ ਸਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਹਿੱਤ ਦਾਅ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਫਲ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਕਰੀਅਰ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਆਹ, ਇਹ ਮੇਰਾ ਸਾਹਮਣੇ ਤੋਂ ਨਵੀਨਤਮ ਹੈ!" ਉਸਨੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਨੋਟ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। "ਹੈਲੋਆ! ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਕੁਝ ਦਿਲਚਸਪ ਦੇਖਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਪਾਓ, ਵਾਟਸਨ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਵੈਸਟਮਿੰਸਟਰ ਵੱਲ ਤੁਰਾਂਗੇ।"

ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਮੇਰੀ ਪਹਿਲੀ ਫੇਰੀ ਸੀ - ਇੱਕ ਉੱਚਾ, ਗੰਦਾ, ਤੰਗ ਛਾਤੀ ਵਾਲਾ ਘਰ, ਸਲੀਕੇਦਾਰ, ਰਸਮੀ, ਅਤੇ ਠੋਸ, ਉਸ ਸਦੀ ਵਾਂਗ ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਦੇ ਬੁੱਲਡੌਗ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੀ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਸਿਪਾਹੀ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸਾਡਾ ਨਿੱਘਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ। ਜਿਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਉਹ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਸਿਵਾਏ ਕਾਰਪੇਟ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬਦਸੂਰਤ, ਅਨਿਯਮਿਤ ਧੱਬੇ ਦੇ। ਇਹ ਕਾਰਪੇਟ ਕਮਰੇ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਵਰਗਾਕਾਰ ਡਰੱਗਗੇਟ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਵਰਗਾਕਾਰ ਬਲਾਕਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁੰਦਰ, ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਫਰਸ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਾਲਿਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਾਇਰਪਲੇਸ ਦੇ ਉੱਪਰ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਟਰਾਫੀ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਉਸ ਦੁਖਦਾਈ ਰਾਤ ਨੂੰ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਲਿਖਣ-ਡੈਸਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਦਾ ਹਰ ਵੇਰਵਾ, ਤਸਵੀਰਾਂ, ਗਲੀਚੇ ਅਤੇ ਲਟਕਾਈ, ਸਭ ਇੱਕ ਸੁਆਦ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਔਰਤਤਾ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤੱਕ ਆਲੀਸ਼ਾਨ ਸੀ।

"ਪੈਰਿਸ ਦੀਆਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਦੇਖੀਆਂ?" ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।

"ਸਾਡੇ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਦੋਸਤਾਂ ਨੇ ਇਸ ਵਾਰ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਛੂਹ ਲਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਵੇਂ ਹੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾਇਆ - ਅਚਾਨਕ ਮੁਲਾਕਾਤ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਪਾਣੀ-ਰੋਧਕ ਡੱਬਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ - ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਨੂੰ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਿਆ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਲੱਭਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਦੂਜੀ ਵੱਲ ਲੈ ਗਈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਛੁਰੇ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਸੌਖਾ ਅੰਤ ਜਲਦੀ ਹੀ ਆ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਭ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਕੁਰਸੀਆਂ ਉੱਥੋਂ ਲੰਘ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਭਰਵੀਆਂ ਉੱਚੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ।

"ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ?"

"ਆਹ, ਹਾਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ, ਪਰ ਜਿਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਤੁਸੀਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈਂਦੇ ਹੋ - ਕੁਈਰ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਅਜੀਬ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਸਦਾ ਮੁੱਖ ਤੱਥ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਇਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।"

"ਫਿਰ ਇਹ ਕੀ ਹੈ?"
"ਖੈਰ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਿਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਿਨ ਰਾਤ ਇੱਥੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ। ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ, ਜਦੋਂ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ - ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਕਮਰੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਕਾਰਪੇਟ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਇਹ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਉੱਥੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ -"
"ਹਾਂ? ਤੁਸੀਂ ਲੱਭ ਲਿਆ - "
ਹੋਮਜ਼ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਚਿੰਤਾ ਨਾਲ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਹੋ ਗਿਆ।
"ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕੋਗੇ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਮਿਲਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਦਾਗ ਕਾਰਪੇਟ 'ਤੇ ਦੇਖਦੇ ਹੋ? ਖੈਰ, ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਜ਼ਰੂਰ ਭਿੱਜ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਹੈ ਨਾ?"
"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ।"
"ਖੈਰ, ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਵੋਗੇ ਕਿ ਚਿੱਟੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਕੋਈ ਦਾਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਕੋਈ ਦਾਗ ਨਹੀਂ! ਪਰ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ -"
"ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ। ਪਰ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
ਉਸਨੇ ਗਲੀਚੇ ਦਾ ਕੋਨਾ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਅਤੇ, ਇਸਨੂੰ ਪਲਟ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਵੇਂ ਹੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ।
"ਪਰ ਹੇਠਲਾ ਪਾਸਾ ਉੱਪਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਦਾਗ਼ਦਾਰ ਹੈ। ਇਸਨੇ ਜ਼ਰੂਰ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਛੱਡਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।"
ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਮਸ਼ਹੂਰ ਮਾਹਰ ਨੂੰ ਉਲਝਾਉਣ 'ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਹੱਸ ਪਿਆ।
"ਹੁਣ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਦੂਜਾ ਦਾਗ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਦੇਖੋ।" ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੇ ਕਾਰਪੇਟ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹਿੱਸਾ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ, ਯਕੀਨਨ, ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੇ ਫਰਸ਼ ਦੇ ਵਰਗਾਕਾਰ ਚਿੱਟੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਲਾਲ ਰੰਗ ਡੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ ਸੀ। "ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼?"
"ਕਿਉਂ, ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸਰਲ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਧੱਬੇ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਕਾਰਪੇਟ ਨੂੰ ਗੋਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਰਗਾਕਾਰ ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ, ਇਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਹੋ ਗਿਆ।"
"ਸਰਕਾਰੀ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿ ਕਾਰਪੇਟ ਨੂੰ ਗੋਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਧੱਬੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਉੱਪਰ ਹਨ - ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਛਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਾਰਪੇਟ ਨੂੰ ਕਿਸਨੇ ਹਿਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਕਿਉਂ?"
ਮੈਂ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਸਖ਼ਤ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅੰਦਰਲੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਕੰਬ ਰਿਹਾ ਸੀ।
"ਇੱਥੇ ਦੇਖ, ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਿਪਾਹੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਰਿਹਾ ਹੈ?"
"ਹਾਂ, ਉਸਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ।"
"ਠੀਕ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਸਲਾਹ ਮੰਨੋ। ਉਸਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰੋ। ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਨਾ ਕਰੋ। ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਉਡੀਕ ਕਰਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਓ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਇਕੱਲੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਮਿਲਣ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ

ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਉਸਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲੇ ਛੱਡਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੂੰ ਨਾ ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਹਲਕੇ ਵਿੱਚ ਲਓ। ਉਸਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕੋਈ ਇੱਥੇ ਆਇਆ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਦਬਾਓ। ਉਸਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਪੂਰਾ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਹੀ ਉਸਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਹੈ। ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਕਰੋ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ!"

"ਜਾਰਜ ਦੀ ਕਿਸਮਤ, ਜੇ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਇਹ ਲੈ ਲਵਾਂਗਾ!" ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਚੀਕਿਆ। ਉਹ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਪਲਾਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੀ ਧੱਕੇਸ਼ਾਹੀ ਵਾਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਪਿਛਲੇ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਆਈ।

"ਹੁਣ, ਵਾਟਸਨ, ਹੁਣ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਬੜੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ। ਉਸ ਬੇਸੁਆਦ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਊਰਜਾ ਦੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫਟ ਗਈ। ਉਸਨੇ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਨੂੰ ਫਰਸ਼ ਤੋਂ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਅਤੇ ਗੋਡਿਆਂ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਹੇਠਾਂ ਲੱਕੜ ਦੇ ਹਰੇਕ ਵਰਗ 'ਤੇ ਪੰਜੇ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇਸਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮੇਖ ਪੁੱਟ ਦਿੱਤੇ। ਇਹ ਇੱਕ ਡੱਬੇ ਦੇ ਢੱਕਣ ਵਾਂਗ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ। ਇਸਦੇ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕਾਲੀ ਖੱਡ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਈ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣਾ ਉਤਸੁਕ ਹੱਥ ਇਸ ਵਿੱਚ ਡੁਬੋ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਇੱਕ ਕੌੜੇ ਸ਼ੋਰ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ। ਇਹ ਖਾਲੀ ਸੀ।

"ਜਲਦੀ, ਵਾਟਸਨ, ਜਲਦੀ! ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਆਓ!" ਲੱਕੜ ਦਾ ਢੱਕਣ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਡਰੱਗਗੇਟ ਅਜੇ ਸਿੱਧਾ ਖਿੱਚਿਆ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਉਸਨੇ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਮੈਂਟਲਪੀਸ ਵੱਲ ਢਿੱਲੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਧੀਰਜਵਾਨ ਪਾਇਆ, ਆਪਣੀਆਂ ਬੇਦਮ ਉਬਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਹੋਮਜ਼। ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ ਤੋਂ ਬੋਰ ਹੋ ਗਏ ਹੋ। ਖੈਰ, ਉਸਨੇ ਇਕਬਾਲ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਠੀਕ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਆਓ, ਮੈਕਫਰਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਜਣਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਵਿਵਹਾਰ ਬਾਰੇ ਸੁਣਨ ਦਿਓ।"

ਵੱਡਾ ਸਿਪਾਹੀ, ਬਹੁਤ ਗਰਮ ਅਤੇ ਪਛਤਾਵੇ ਵਾਲਾ, ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਵੜ ਗਿਆ।

"ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਰ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ। ਉਹ ਮੁਟਿਆਰ ਕੱਲ੍ਹ ਸ਼ਾਮ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਆਈ - ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਘਰ ਸਮਝ ਗਈ, ਉਹ ਆਈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਇੱਥੇ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਹ ਇਕੱਲਾਪਣ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਫਿਰ ਕੀ ਹੋਇਆ?"

"ਉਹ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਕਿੱਥੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਉਸਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। ਸਰ, ਉਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ, ਚੰਗੀ ਬੋਲਣ ਵਾਲੀ ਮੁਟਿਆਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਝਾਤ ਮਾਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕਾਰਪੇਟ 'ਤੇ ਉਹ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੇਟ ਗਈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਮਰੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇ। ਮੈਂ ਪਿੱਛੇ ਭੱਜਿਆ ਅਤੇ ਕੁਝ ਪਾਣੀ ਭਰਿਆ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕਿਆ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਕੁਝ ਬ੍ਰਾਂਡੀ ਲਈ ਆਈਵੀ ਪਲਾਂਟ ਦੇ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਗਈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਿਆਇਆ, ਉਹ ਮੁਟਿਆਰ ਠੀਕ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ - ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਸੀ।"

"ਉਸ ਡਰੱਗਗੇਟ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਲਿਜਾਣਾ ਹੈ?"

"ਖੈਰ, ਸਰ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਇਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਝੁਰੜੀਆਂ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਉਹ ਇਸ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਈ ਅਤੇ ਇਹ ਪਾਲਿਸ਼ ਕੀਤੇ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਪਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।"

"ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸਬਕ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ, ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਮੈਕਫਰਸਨ," ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਮਾਣ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਦੇ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਦੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹੈ ਮੇਰੇ ਆਦਮੀ, ਕਿ ਕੁਝ ਵੀ ਗੁੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਵੀਅਰ ਸਟ੍ਰੀਟ ਵਿੱਚ ਪਾਓਗੇ। ਮੈਨੂੰ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਨੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਪਰ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਦੂਜੇ ਦਾਗ ਦਾ ਬਿੰਦੂ ਪਹਿਲੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਯਕੀਨਨ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪ ਸੀ। ਕੀ ਇਹ ਔਰਤ ਇੱਥੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਾਰ ਆਈ ਹੈ, ਕਾਂਸਟੇਬਲ?"

"ਹਾਂ, ਸਰ, ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਾਰ।"

"ਉਹ ਕੌਣ ਸੀ?"

"ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਪਤਾ, ਸਰ। ਟਾਈਪਰਾਈਟਿੰਗ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਆਇਆ - ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁਹਾਵਣੀ, ਦਿਆਲੂ ਮੁਟਿਆਰ, ਸਰ।"

"ਲੰਬਾ? ਸੋਹਣਾ?"

"ਹਾਂ, ਸਰ, ਉਹ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਕਿ ਉਹ ਸੁੰਦਰ ਸੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਕੁਝ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਸੀ। 'ਓ, ਅਫਸਰ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਝਾਤ ਮਾਰਨ ਦਿਓ!' ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸੋਹਣੇ, ਮਨਮੋਹਕ ਤਰੀਕੇ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਉਸਨੇ ਕਿਵੇਂ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ?"

"ਚੁੱਪ ਰਹੋ, ਸਰ - ਪੈਰਾਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਚੋਗਾ।"

"ਕਿੰਨਾ ਵਜਾ ਸੀ?"

"ਉਸ ਸਮੇਂ ਸ਼ਾਮ ਢਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬ੍ਰਾਂਡੀ ਲੈ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਦੀਵੇ ਜਗਾ ਰਹੇ ਸਨ।"

"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਆਓ ਵਾਟਸਨ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕੰਮ ਹੈ।"

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ ਤਾਂ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਛਤਾਵੇ ਵਾਲੇ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। ਹੋਮਜ਼ ਪੌੜੀ 'ਤੇ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਚੁੱਕਿਆ। ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਨੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪ੍ਰਭੂ, ਸਰ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ, ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖੀ, ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਗਲੀ ਵੱਲ ਮੁੜੇ ਤਾਂ ਹੱਸਣ ਲੱਗ ਪਿਆ।

"ਸ਼ਾਨਦਾਰ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਆਓ, ਦੋਸਤ ਵਾਟਸਨ, ਆਖਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਪਰਦਾ ਵੱਜਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਰਾਹਤ ਮਿਲੇਗੀ ਕਿ ਕੋਈ ਯੁੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿ ਸੱਜੇ ਮਾਣਯੋਗ ਟ੍ਰੇਲੌਨੀ ਹੋਪ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਰੀਅਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਟਕਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ, ਕਿ ਬੇਸਮਝ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਬੇਸਮਝੀ ਲਈ ਕੋਈ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ, ਕਿ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਕੋਈ ਯੂਰਪੀਅਨ ਪੇਚੀਦਗੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਲਈ ਇੱਕ ਪੈਸਾ ਵੀ ਮਾੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬਦਸੂਰਤ ਘਟਨਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ।"

ਮੇਰਾ ਮਨ ਇਸ ਅਸਾਧਾਰਨ ਆਦਮੀ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ।

"ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ!" ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ।

"ਬਿਲਕੁਲ ਇਹ ਨਹੀਂ, ਵਾਟਸਨ। ਕੁਝ ਨੁਕਤੇ ਹਨ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਹਨੇਰੇ ਹਨ। ਪਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੰਨੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਬਾਕੀ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸਕੇ ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਡੀ ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਸੀਂ ਸਿੱਧੇ ਵ੍ਹਾਈਟਹਾਲ ਟੈਰੇਸ ਜਾਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਿਰੇ ਚਾੜ੍ਹਾਂਗੇ।"

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਯੂਰਪੀਅਨ ਸੈਕਟਰੀ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਲੇਡੀ ਹਿਲਡਾ ਟ੍ਰੇਲਾਨੀ ਹੋਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ। ਸਾਨੂੰ ਸਵੇਰ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ।

"ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼!" ਔਰਤ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਗੁਲਾਬੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। "ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੀ ਆਪਣੀ ਫੇਰੀ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਰੱਖਣਾ, ਕਿਤੇ ਮੇਰਾ ਪਤੀ ਇਹ ਨਾ ਸੋਚੇ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇ ਰਹੀ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆ ਕੇ ਅਤੇ ਇਹ ਦਿਖਾ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਪਾਰਕ ਸਬੰਧ ਹਨ।"

"ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਮੈਡਮ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸੰਭਵ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਗਜ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਡਮ, ਇਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਦਿਆਲਤਾ ਦਿਖਾਓ।"

ਉਹ ਔਰਤ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਝੱਟ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋ ਗਈ, ਉਸਦੇ ਸੁੰਦਰ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਸਾਰਾ ਰੰਗ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਉੱਡ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਚਮਕ ਆ ਗਈ - ਉਹ ਕੰਬ ਰਹੀ ਸੀ - ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਯਤਨ ਨਾਲ ਉਹ ਸਦਮੇ ਤੋਂ ਉੱਠੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਹੈਰਾਨੀ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਨੇ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਹਰ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨੂੰ ਭਜਾ ਦਿੱਤਾ।

"ਤੁਸੀਂ - ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼।"

"ਆਓ, ਆਓ, ਮੈਡਮ, ਇਹ ਬੇਕਾਰ ਹੈ। ਚਿੱਠੀ ਛੱਡ ਦਿਓ।"

ਉਹ ਘੰਟੀ ਵੱਲ ਭੱਜੀ।

"ਬਟਲਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਹਰ ਦਿਖਾਏਗਾ।"

"ਲੇਡੀ ਹਿਲਡਾ, ਫ਼ੋਨ ਨਾ ਕਰੋ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਘੁਟਾਲੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀਆਂ ਮੇਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਖ਼ਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਵਿਅਰਥ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਚਿੱਠੀ ਛੱਡ ਦਿਓ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਭ ਕੁਝ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਕਾਬ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।"

ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜ਼ਿੱਦੀ, ਰਾਣੀ ਵਰਗੀ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤ ਵਾਲੀ, ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ, ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਟਿਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਸਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਲਵੇ। ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਘੰਟੀ 'ਤੇ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਵਜਾਉਣਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

"ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਡਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਇੱਥੇ ਆ ਕੇ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਡਰਾਉਣਾ ਕੋਈ ਬਹੁਤੀ ਮਰਦਾਨਾ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?"

"ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਬੈਠ ਜਾਓ, ਮੈਡਮ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਡਿੱਗ ਪਏ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੱਟ ਮਾਰੋਗੇ। ਮੈਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਬੋਲਾਂਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦੇ। ਧੰਨਵਾਦ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼।"

"ਇੱਕ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਲੇਡੀ ਹਿਲਡਾ। ਮੈਨੂੰ ਐਡੁਆਰਡੋ ਲੂਕਾਸ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਮੁਲਾਕਾਤ, ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇਣ, ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰੀ ਵਾਪਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਕਾਰਪੇਟ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਲੁਕਣ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਪੱਤਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਹੈ।"

ਉਸਨੇ ਸੁਆਹ ਰੰਗੇ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਬੋਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੋ ਵਾਰ ਘੁੱਟ ਭਰ ਲਈ।

"ਤੁਸੀਂ ਪਾਗਲ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼ - ਤੁਸੀਂ ਪਾਗਲ ਹੋ!" ਉਹ ਅਖੀਰ ਚੀਕੀ।

ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਗੱਤੇ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਟੁਕੜਾ ਕੱਢਿਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਪੋਰਟਰੇਟ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਹੈ।"

ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸਾਹ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਡਿੱਗ ਪਿਆ।

"ਆਓ, ਲੇਡੀ ਹਿਲਡਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਚਿੱਠੀ ਹੈ। ਮਾਮਲਾ ਅਜੇ ਵੀ ਸੁਲਝਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਮੇਰੀ ਡਿਊਟੀ ਉਦੋਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਗੁਆਚੀ ਚਿੱਠੀ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹਾਂ। ਮੇਰੀ ਸਲਾਹ ਲਓ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਗੱਲ ਕਰੋ। ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਹੈ।"

ਉਸਦੀ ਹਿੰਮਤ ਸ਼ਲਾਘਾਯੋਗ ਸੀ। ਹੁਣ ਵੀ ਉਹ ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੀ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫਿਰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਬੇਤੁਕੇ ਭਰਮ ਵਿੱਚ ਹੋ।"

ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ, ਲੇਡੀ ਹਿਲਡਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਵਿਅਰਥ ਹੈ।"

ਉਸਨੇ ਘੰਟੀ ਵਜਾਈ। ਬਟਲਰ ਅੰਦਰ ਆਇਆ।

"ਕੀ ਮਿਸਟਰ ਟ੍ਰੇਲੌਨੀ ਹੋਪ ਘਰ ਹਨ?"

"ਉਹ ਘਰ ਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਸਰ, ਪੌਣੇ ਇੱਕ ਵਜੇ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਘੜੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਅਜੇ ਵੀ ਪੌਣੇ ਘੰਟੇ ਬਾਕੀ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ, ਮੈਂ ਉਡੀਕ ਕਰਾਂਗਾ।"

ਬਟਲਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਲੇਡੀ ਹਿਲਡਾ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਕੋਲ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਬੈਠੀ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਉਸਦਾ ਸੁੰਦਰ ਚਿਹਰਾ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਨੂੰ ਉੱਠਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਗਿੱਲਾ ਸੀ।

"ਓ, ਮੈਨੂੰ ਬਖਸ਼ ਦਿਓ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼! ਮੈਨੂੰ ਬਖਸ਼ ਦਿਓ!" ਉਸਨੇ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਜੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। "ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਉਸਨੂੰ ਨਾ ਦੱਸੋ! ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹਾਂ! ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵੀ ਪਰਛਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆਵਾਂਗੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦਾ ਨੇਕ ਦਿਲ ਤੋੜ ਦੇਵੇਗਾ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਉਠਾਇਆ। "ਮੈਂ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਹਾਂ, ਮੈਡਮ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਆਖਰੀ ਪਲ 'ਤੇ ਵੀ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ ਹੋ! ਗੁਆਚਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਚਿੱਠੀ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?"

ਉਹ ਇੱਕ ਲਿਖਣ ਵਾਲੇ ਡੈਸਕ ਵੱਲ ਭੱਜੀ, ਉਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਨੀਲਾ ਲਿਫਾਫਾ ਕੱਢਿਆ।

"ਇਹ ਇੱਥੇ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਕਾਸ਼ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਦੇ ਨਾ ਦੇਖਿਆ ਹੁੰਦਾ!"

"ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵਾਪਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?" ਹੋਮਜ਼ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। "ਜਲਦੀ, ਜਲਦੀ, ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਸੋਚਣਾ ਪਵੇਗਾ! ਡਿਸਪੈਚ-ਬਾਕਸ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?"

"ਅਜੇ ਵੀ ਉਸਦੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ।"

"ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਝਟਕਾ! ਜਲਦੀ, ਮੈਡਮ, ਇਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲਿਆਓ!"

ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਉਹ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲਾਲ ਫਲੈਟ ਡੱਬਾ ਲੈ ਕੇ ਆਈ।

"ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਵੇਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਸੀ? ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਡੁਪਲੀਕੇਟ ਚਾਬੀ ਹੈ? ਹਾਂ, ਬਿਲਕੁਲ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹੋ!"

ਲੇਡੀ ਹਿਲਡਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਚਾਬੀ ਕੱਢੀ ਸੀ। ਡੱਬਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ। ਇਹ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਨੀਲੇ ਲਿਫਾਫੇ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਪੱਤਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਡੱਬਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਲਾ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ।

"ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਜੇ ਦਸ ਮਿੰਟ ਹਨ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸਕ੍ਰੀਨਿੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਜਾ ਰਹੀ ਹਾਂ, ਲੇਡੀ ਹਿਲਡਾ। ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਅਸਾਧਾਰਨ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਅਸਲ ਅਰਥ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਓਗੇ।"

"ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਾਂਗੀ," ਔਰਤ ਨੇ ਚੀਕਿਆ। "ਓ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਾ ਇੱਕ ਪਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਕੱਟ ਦਿੰਦੀ! ਪੂਰੇ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਔਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ - ਮੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ - ਤਾਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਮਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਨਮਾਨ ਇੰਨਾ ਉੱਚਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂ ਮਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੋ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼! ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ, ਉਸਦੀ ਖੁਸ਼ੀ, ਸਾਡੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਦਾਅ 'ਤੇ ਲੱਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ!"

"ਜਲਦੀ ਕਰੋ, ਮੈਡਮ, ਸਮਾਂ ਘੱਟ ਰਿਹਾ ਹੈ!"

"ਇਹ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਸੀ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਮੇਰੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਬੇਸਮਝ ਪੱਤਰ - ਇੱਕ ਮੂਰਖ ਪੱਤਰ, ਇੱਕ ਭਾਵੁਕ, ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੁੜੀ ਦਾ ਪੱਤਰ। ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਅਪਰਾਧੀ ਸਮਝਦਾ। ਜੇ ਉਸਨੇ ਉਹ ਪੱਤਰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਲਿਖੇ ਕਈ ਸਾਲ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਸ ਆਦਮੀ, ਲੂਕਾਸ ਤੋਂ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖ ਦੇਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਰਹਿਮ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰਾ ਪੱਤਰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਲਿਆਵਾਂ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਦੇ ਡਿਸਪੈਚ-ਬਾਕਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਾਸੂਸ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸਦੀ ਹੋਂਦ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼! ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਨਾ ਸੀ?"

"ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਲਓ।"

"ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ! ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਇਹ ਕੁਝ ਖਾਸ ਤਬਾਹੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਭਿਆਨਕ ਲੱਗਦਾ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਨਤੀਜੇ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਨ। ਮੈਂ ਇਹ ਕੀਤਾ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼! ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਚਾਬੀ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਿਆ। ਇਸ ਆਦਮੀ, ਲੂਕਾਸ, ਨੇ ਇੱਕ ਡੁਪਲੀਕੇਟ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਡਿਸਪੈਚ-ਬਾਕਸ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਕਾਗਜ਼ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਗੋਡੋਲਫਿਨ ਸਟਰੀਟ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾ ਦਿੱਤਾ।"

"ਉੱਥੇ ਕੀ ਹੋਇਆ, ਮੈਡਮ?"

"ਮੈਂ ਸਹਿਮਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾਇਆ। ਲੂਕਾਸ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਹਾਲ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਇਕੱਲੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਡਰ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅੰਦਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਬਾਹਰ ਇੱਕ ਔਰਤ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਕੰਮ ਜਲਦੀ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਮੇਰੀ ਚਿੱਠੀ ਆਪਣੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਸੀ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਚਿੱਠੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਪਲ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ। ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਪੌੜੀਆਂ ਸਨ। ਲੂਕਾਸ ਨੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਡਰੱਗਗੇਟ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਮੋੜਿਆ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਕਿਸੇ ਲੁਕਣ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਢੱਕ ਦਿੱਤਾ।

"ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋ ਹੋਇਆ ਉਹ ਕਿਸੇ ਡਰਾਉਣੇ ਸੁਪਨੇ ਵਰਗਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਹਨੇਰਾ, ਬੇਚੈਨ ਚਿਹਰਾ, ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਫ੍ਰੈਂਚ ਵਿੱਚ ਚੀਕ ਰਹੀ ਸੀ, 'ਮੇਰੀ ਉਡੀਕ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਗਈ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਲੱਭ ਲਿਆ!' ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਹੋਇਆ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੁਰਸੀ, ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚਾਕੂ ਚਮਕਦਾ ਦੇਖਿਆ। ਮੈਂ ਭਿਆਨਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਤੋਂ ਭੱਜਿਆ, ਘਰੋਂ ਭੱਜਿਆ, ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਹੀ ਅਖ਼ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਭਿਆਨਕ ਨਤੀਜਾ ਪਤਾ ਲੱਗਾ। ਉਸ ਰਾਤ ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮੇਰਾ ਪੱਤਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਕੀ ਲਿਆਵੇਗਾ।"

"ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮੁਸੀਬਤ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਮੁਸੀਬਤ ਨਾਲ ਬਦਲਿਆ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਦਾ ਪੇਪਰ ਗੁਆਚਣ 'ਤੇ ਦੁੱਖ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਛੂਹ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਥੋਂ ਰੋਕਣ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਫਿਰ ਤੋਂ ਬੀਤੇ

ਸਮੇਂ ਦਾ ਇਕਬਾਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਉਸ ਸਵੇਰੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪੂਰੀ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਆਈ ਸੀ। ਜਿਸ ਪਲ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਫੜਿਆ, ਮੇਰਾ ਸਾਰਾ ਮਨ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਪੇਪਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਵੱਲ ਮੁੜ ਗਿਆ। ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਉੱਥੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਲੂਕਾਸ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਔਰਤ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਨੂੰ ਛੁਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇ ਉਹ ਨਾ ਆਉਂਦੀ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਲੁਕਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਕਿੱਥੇ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਾ ਸੀ? ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖੀ, ਪਰ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਕਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ। ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਮੈਂ ਆਖਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਕੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਸਫਲ ਹੋਈ, ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਿੱਖ ਚੁੱਕੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਪੇਪਰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਲਿਆਈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦੋਸ਼ ਕਬੂਲ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੀ ਸੀ।" ਹੇ ਸਵਰਗ, ਮੈਂ ਪੌੜੀਆਂ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ!"

ਯੂਰਪੀਅਨ ਸਕੱਤਰ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ।

"ਕੋਈ ਖ਼ਬਰ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਕੋਈ ਖ਼ਬਰ?" ਉਹ ਚੀਕਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਉਮੀਦਾਂ ਹਨ।"

"ਆਹ, ਧੰਨਵਾਦ ਸਵਰਗ!" ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਚਮਕਦਾਰ ਹੋ ਗਿਆ। "ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕੀ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਲੋਹੇ ਦੀਆਂ ਨਸਾਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਸੌਂ ਸਕੇ ਹੋਣ। ਜੈਕਬਸ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਆਉਣ ਲਈ ਕਹੋਗੇ? ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ, ਪਿਆਰੇ, ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਡਾਇਨਿੰਗ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵਾਂਗੇ।"

ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਸ਼ਾਂਤ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਚਮਕ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਡੀਆਂ ਵਾਲੇ ਹੱਥਾਂ ਦੀ ਹਿੱਲਜੁਲ ਤੋਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨੌਜਵਾਨ ਸਾਥੀ ਦੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦੇ ਸਨ।

"ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼?"

"ਅਜੇ ਤੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ," ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਂ ਹਰ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਫੜੇ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਖ਼ਤਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਪਰ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਜਵਾਲਾਮੁਖੀ 'ਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਪੱਕਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮਿਲਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ। ਇਸੇ ਲਈ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ। ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ, ਓਨਾ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੱਤਰ ਇਸ ਘਰ ਤੋਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਗਿਆ।"

"ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼!"

"ਜੇ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਹੁਣ ਤੱਕ ਜ਼ਰੂਰ ਜਨਤਕ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੁੰਦਾ।"

"ਪਰ ਕੋਈ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿਉਂ ਲਵੇ?"

"ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਇਹ ਲਿਆ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਇਹ ਡਿਸਪੈਚ-ਬਾਕਸ ਕਿਵੇਂ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

"ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਦੇ ਡਿਸਪੈਚ-ਬਾਕਸ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ।"

"ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼, ਇਹ ਮਜ਼ਾਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਵਕਤੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰਾ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਡੱਬੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੰਗਲਵਾਰ ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਡੱਬੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਅਸੰਭਵ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹੋਣ ਦਾ ਪਤਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਥੇ ਹੋਰ ਵੀ ਪੇਪਰ ਹੋਣਗੇ। ਖੈਰ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਰਲ ਗਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਸੀ।"

"ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਡੱਬੇ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਕੇ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ।"

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਸਭ ਕੁਝ ਕੱਢ ਲਿਆ ਸੀ।"

"ਯਕੀਨਨ ਇਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹੋਪ," ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਆਓ ਡਿਸਪੈਚ-ਬਾਕਸ ਲਿਆਈਏ।"

ਸੈਕਟਰੀ ਨੇ ਘੰਟੀ ਵਜਾਈ।

"ਜੈਕਬਸ, ਮੇਰਾ ਡਿਸਪੈਚ-ਬਾਕਸ ਹੇਠਾਂ ਲਿਆਓ। ਇਹ ਸਮੇਂ ਦੀ ਇੱਕ ਹਾਸੋਹੀਣੀ ਬਰਬਾਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ, ਜੇਕਰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਧੰਨਵਾਦ, ਜੈਕਬਸ, ਇਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਰੱਖੋ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੀ ਘੜੀ ਦੀ ਚੇਨ 'ਤੇ ਚਾਬੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਕਾਗਜ਼ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ। ਲਾਰਡ ਮੈਰੋ ਦਾ ਪੱਤਰ, ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਹਾਰਡੀ ਦਾ ਰਿਪੋਰਟ, ਬੇਲਗ੍ਰੇਡ ਤੋਂ ਮੈਮੋਰੰਡਮ, ਰੂਸੋ-ਜਰਮਨ ਅਨਾਜ ਟੈਕਸਾਂ 'ਤੇ ਨੋਟ, ਮੈਡ੍ਰਿਡ ਤੋਂ ਪੱਤਰ, ਲਾਰਡ ਫਲਾਵਰਜ਼ ਦਾ ਨੋਟ - ਸ਼ੁਭ ਸਵਰਗ! ਇਹ ਕੀ ਹੈ? ਲਾਰਡ ਬੈਲਿੰਗਰ! ਲਾਰਡ ਬੈਲਿੰਗਰ!"

ਪ੍ਰੀਮੀਅਰ ਨੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥੋਂ ਨੀਲਾ ਲਿਫਾਫਾ ਖੋਹ ਲਿਆ।

"ਹਾਂ, ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ - ਅਤੇ ਚਿੱਠੀ ਠੀਕ ਹੈ। ਉਮੀਦ ਹੈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਧਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਧੰਨਵਾਦ! ਧੰਨਵਾਦ! ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਕਿੰਨਾ ਭਾਰ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ - ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਜਾਦੂਗਰ ਹੋ, ਇੱਕ ਜਾਦੂਗਰ! ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇਹ ਉੱਥੇ ਹੈ?"

"ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ!" ਉਹ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ। "ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ। ਹਿਲਡਾ! ਹਿਲਡਾ!" ਅਸੀਂ ਪੌੜੀਆਂ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ।

ਪ੍ਰੀਮੀਅਰ ਨੇ ਝਪਕਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਹੋਮਜ਼ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਆਓ, ਜਨਾਬ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਹੈ। ਚਿੱਠੀ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਕਿਵੇਂ ਆਈ?"

ਹੋਮਜ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਤਿੱਖੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ।

“ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਕੂਟਨੀਤਕ ਭੇਦ ਵੀ ਹਨ,” ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਚੁੱਕ ਕੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ।

ਛੇ ਨੈਪੋਲੀਅਨਾਂ ਦਾ ਸਾਹਸ

ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਦੇ ਮਿਸਟਰ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਣਾ ਕੋਈ ਬਹੁਤੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਦਾ ਸ਼ਰਲੌਕ ਹੋਮਜ਼ ਵਿੱਚ ਸਵਾਗਤ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ ਵਿੱਚ ਹੋ ਰਹੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਰੱਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ। ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਖ਼ਬਰ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ, ਹੋਮਜ਼ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਾਸੂਸ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਰਗਰਮ ਦਖਲ ਦੇ, ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਅਨੁਭਵ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੁਝ ਸੰਕੇਤ ਜਾਂ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਇਸ ਖਾਸ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ, ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਮੌਸਮ ਅਤੇ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਚੁੱਪ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਸਿਗਾਰ ਵੱਲ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਫੂੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਕੀ ਕੁਝ ਖਾਸ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਓਹ, ਨਹੀਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼ - ਕੁਝ ਖਾਸ ਨਹੀਂ।"

"ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸੋ।"

ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਹੱਸ ਪਿਆ।

"ਖੈਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼, ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਇੰਨਾ ਬੇਤੁਕਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਝਿਜਕਿਆ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮਾਮੂਲੀ ਹੈ, ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਅਜੀਬ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਸਭ ਦਾ ਸੁਆਦ ਹੈ ਜੋ ਆਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਪਰ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਦੀ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।"

"ਬਿਮਾਰੀ?" ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"ਪਾਗਲਪਨ, ਵੈਸੇ ਵੀ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਪਾਗਲਪਨ ਵੀ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚੋਗੇ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਨੈਪੋਲੀਅਨ ਪਹਿਲੇ ਨਾਲ ਇੰਨੀ ਨਫ਼ਰਤ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਸਵੀਰ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਉਹ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਬੈਠ ਗਿਆ।

"ਇਹ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਬਿਲਕੁਲ। ਮੈਂ ਇਹੀ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਪਰ ਫਿਰ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਦਮੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਲਈ ਚੋਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਗੱਲ ਡਾਕਟਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਕੇ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।"

ਹੋਮਜ਼ ਫਿਰ ਉੱਠ ਬੈਠਾ।

"ਚੋਰੀ! ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਵੇਰਵੇ ਸੁਣਨ ਦਿਓ।"

ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰੀ ਨੋਟਬੁੱਕ ਕੱਢੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪੰਨਿਆਂ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਯਾਦ ਤਾਜ਼ਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ।

"ਪਹਿਲਾ ਮਾਮਲਾ ਚਾਰ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਮੋਰਸ ਹਡਸਨ ਦੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਕੇਨਿੰਗਟਨ ਰੋਡ 'ਤੇ ਤਸਵੀਰਾਂ ਅਤੇ ਮੂਰਤੀਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ। ਸਹਾਇਕ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੀ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਹਾਦਸਾ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੂੰ ਨੈਪੋਲੀਅਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪਲਾਸਟਰ ਬੁੱਤ ਮਿਲਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਊਂਟਰ 'ਤੇ ਕਲਾ ਦੇ ਕਈ ਹੋਰ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੰਬਦਾ ਹੋਇਆ ਪਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਸੜਕ 'ਤੇ ਭੱਜਿਆ, ਪਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਈ ਰਾਹਗੀਰਾਂ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਭੱਜਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਬਦਮਾਸ਼ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਮਿਲਿਆ। ਇਹ ਗੁੰਡਾਗਰਦੀ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੂਰਖਤਾਪੂਰਨ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਜੋ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਪਲਾਸਟਰ ਕਾਸਟ ਕੁਝ ਸ਼ਿਲਿੰਗਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਜਾਂਚ ਲਈ ਬਹੁਤ ਬਚਕਾਨਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।

"ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੂਜਾ ਮਾਮਲਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੰਭੀਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਇਕਵਚਨ ਸੀ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਹੀ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ।"

"ਕੇਨਿੰਗਟਨ ਰੋਡ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਮੋਰਸ ਹਡਸਨ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸੌ ਗਜ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਡਾ. ਬਾਰਨੀਕੋਟ ਨਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਥੇਮਜ਼ ਦੇ ਦੱਖਣ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਨਿਵਾਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮਰਾ ਕੇਨਿੰਗਟਨ ਰੋਡ 'ਤੇ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਦੋ ਮੀਲ ਦੂਰ ਲੋਅਰ ਬ੍ਰਿਕਸਟਨ ਰੋਡ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਖਾ ਸਰਜਰੀ ਅਤੇ ਡਿਸਪੈਂਸਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਡਾ. ਬਾਰਨੀਕੋਟ ਨੈਪੋਲੀਅਨ ਦਾ ਇੱਕ ਉਤਸ਼ਾਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਘਰ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਸਮਰਾਟ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ, ਤਸਵੀਰਾਂ ਅਤੇ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੇ ਮੋਰਸ ਹਡਸਨ ਤੋਂ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਮੂਰਤੀਕਾਰ, ਡੇਵਾਈਨ ਦੁਆਰਾ ਨੈਪੋਲੀਅਨ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸਿਰ ਦੇ ਦੋ ਡੁਪਲੀਕੇਟ ਪਲਾਸਟਰ ਕਾਸਟ ਖਰੀਦੇ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਉਸਨੇ ਕੇਨਿੰਗਟਨ ਰੋਡ 'ਤੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਲੋਅਰ ਬ੍ਰਿਕਸਟਨ ਵਿਖੇ ਸਰਜਰੀ ਦੇ ਮੈਂਟਲਪੀਸ 'ਤੇ। ਖੈਰ, ਜਦੋਂ ਡਾ. ਬਾਰਨੀਕੋਟ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਹੇਠਾਂ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਾਤ ਨੂੰ ਚੋਰੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਹਾਲ ਵਿੱਚੋਂ ਪਲਾਸਟਰ ਦੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਤੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।" ਬਾਗ਼ ਦੀ ਕੰਧ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਜਿਸਦੇ ਹੇਠਾਂ ਇਸਦੇ ਟੁਕੜੇ ਮਿਲੇ ਸਨ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਮਲੇ।

"ਇਹ ਯਕੀਨਨ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਵਾਂ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰੇਗਾ। ਪਰ ਮੈਂ ਅਜੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਡਾ. ਬਾਰਨੀਕੋਟ ਨੂੰ ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ ਆਪਣੀ ਸਰਜਰੀ ਕਰਵਾਉਣੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੀ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਦੋਂ, ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਖਿੜਕੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੂਜੇ ਬੁੱਤ ਦੇ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਟੁਕੜੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਪਾਸੇ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਹ ਜਿੱਥੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਉੱਥੇ ਪਰਮਾਣੂਆਂ ਤੱਕ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਅਪਰਾਧੀ ਜਾਂ ਪਾਗਲ ਬਾਰੇ ਸੁਰਾਗ ਦੇ ਸਕਣ ਜਿਸਨੇ ਸ਼ਰਾਰਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹੁਣ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੱਥ ਮਿਲ ਗਏ ਹਨ।"

"ਉਹ ਇਕਵਚਨ ਹਨ, ਕਹਿਣ ਲਈ ਅਜੀਬ ਨਹੀਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਮੈਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਡਾ. ਬਾਰਨੀਕੋਟ ਦੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤੋੜੇ ਗਏ ਦੋ ਬੁੱਤ, ਮੋਰਸ ਹਡਸਨ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਤਬਾਹ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੁੱਤ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨਕਲ ਸਨ?"

"ਉਹ ਇੱਕੋ ਹੀ ਸਾਂਚੇ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਸਨ।"

"ਅਜਿਹਾ ਤੱਥ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਆਦਮੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਦਾ ਹੈ ਉਹ ਨੈਪੋਲੀਅਨ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਮ ਨਫ਼ਰਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਮਹਾਨ ਸਮਰਾਟ ਦੀਆਂ ਸੈਂਕੜੇ ਮੂਰਤੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇੱਕ ਬੇਵਕੂਫ਼ ਮੂਰਤੀ-ਪੂਜਕ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਬੁੱਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਨਮੂਨਿਆਂ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਂਗ ਸੋਚਿਆ," ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਮੋਰਸ ਹਡਸਨ ਲੰਡਨ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਮੂਰਤੀਆਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਹੀ ਉਹ ਸਨ ਜੋ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਸੈਂਕੜੇ ਮੂਰਤੀਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਹੀ ਉਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰੇਗਾ। ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਖਿਆਲ ਹੈ, ਡਾ. ਵਾਟਸਨ?"

"ਮੋਨੋਮੇਨੀਆ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਆਧੁਨਿਕ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਨੇ 'ਆਈਡੀ ਫਿਕਸ' ਕਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਮਾਮੂਲੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜਿਸਨੇ ਨੈਪੋਲੀਅਨ ਬਾਰੇ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਮਹਾਨ ਯੁੱਧ ਦੌਰਾਨ ਕੁਝ ਵਿਰਾਸਤੀ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਸੀ, ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਅਜਿਹਾ ਆਈਡੀ ਫਿਕਸ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਗੁੱਸੇ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਫਿਕਸ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲਚਸਪ ਮੋਨੋਮੈਨਿਆਕ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਬੁੱਤ ਕਿੱਥੇ ਸਥਿਤ ਸਨ।"

"ਖੈਰ, ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ?"

"ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਦੇਖਾਂਗਾ ਕਿ ਸੱਜਣ ਦੇ ਅਜੀਬੋ-ਗਰੀਬ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਡਾ. ਬਾਰਨੀਕੋਟ ਦੇ ਹਾਲ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਜਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਟੁੱਟਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੁੱਤ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਰਜਰੀ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਅਲਾਰਮ ਦਾ ਖ਼ਤਰਾ ਘੱਟ ਸੀ, ਇਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਹੀ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਮਾਮਲਾ ਬੇਤੁਕਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੁਝ ਸਭ ਤੋਂ ਕਲਾਸਿਕ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮੀਦ ਭਰੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਮਾਮੂਲੀ ਕਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ, ਵਾਟਸਨ, ਕਿਵੇਂ ਐਬਰਨੇਟੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਡੂੰਘਾਈ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ ਪਾਰਸਲੇ ਗਰਮ ਦਿਨ ਮੱਖਣ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤਿੰਨ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਬੁੱਤਾਂ 'ਤੇ ਮੁਸਕਰਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕਲੌਤੀ ਲੜੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਵੇਂ ਵਿਕਾਸ ਬਾਰੇ ਸੁਣਾਓਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹੋਵਾਂਗਾ।"

ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਜਿਸ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ ਉਹ ਉਸਦੀ ਕਲਪਨਾ ਤੋਂ ਵੀ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਬੇਅੰਤ ਦੁਖਦਾਈ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਇਆ। ਮੈਂ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਕੱਪੜੇ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਟੂਟੀ ਵੱਜੀ ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਅੰਦਰ ਆਇਆ, ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਾਰ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ:

"ਫੌਰਨ ਆਓ, 131 ਪਿਟ ਸਟਰੀਟ, ਕੇਨਸਿੰਗਟਨ।

"ਲੇਸਟ੍ਰੇਡ।

"ਫਿਰ ਇਹ ਕੀ ਹੈ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਪਤਾ ਨਹੀਂ - ਕੁਝ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੂਰਤੀਆਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਅਗਲਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਦੋਸਤ ਚਿੱਤਰ ਤੋੜਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਲੰਡਨ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਕਾਫੀ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕੈਬ ਹੈ।"

ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਪਿਟ ਸਟਰੀਟ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ, ਜੋ ਕਿ ਲੰਡਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਤੇਜ਼ ਵਹਾਅ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਬੈਕਵਾਟਰ ਹੈ। ਨੰਬਰ 131 ਇੱਕ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਸਾਰੇ ਸਮਤਲ ਛਾਤੀਆਂ ਵਾਲੇ, ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਰੋਮਾਂਟਿਕ ਘਰ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਕੇ ਉੱਪਰ ਗਏ, ਸਾਨੂੰ ਘਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੇਲਿੰਗ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕ ਭੀੜ ਨਾਲ ਕਤਾਰਬੱਧ ਮਿਲੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸੀਟੀ ਮਾਰੀ।

"ਜਾਰਜ ਦੀ ਸਹੁੰ! ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਹ ਕਤਲ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ। ਲੰਡਨ ਦੇ ਸੁਨੇਹੇ ਵਾਲੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਉਸ ਬੰਦੇ ਦੇ ਗੋਲ ਮੋਢਿਆਂ ਅਤੇ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਗਰਦਨ ਵਿੱਚ ਹਿੰਸਾ ਦਾ ਇੱਕ ਕਰਤੱਬ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕੀ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ? ਉੱਪਰਲੀਆਂ ਪੌੜੀਆਂ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਝੁਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸੁੱਕੀਆਂ ਹਨ। ਪੈਰ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨ, ਵੈਸੇ ਵੀ! ਖੈਰ, ਖੈਰ, ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੀ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਸਾਡਾ ਸਵਾਗਤ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੰਭੀਰ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਬੈਠਕ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਢੰਗਾ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ, ਫਲੈਨਲ ਡਰੈਸਿੰਗ-ਗਾਊਨ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ, ਉੱਪਰ-ਨੀਚੇ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਘਰ ਦੇ ਮਾਲਕ - ਸੈਂਟਰਲ ਪ੍ਰੈਸ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਹੋਰੇਸ ਹਾਰਕਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

"ਇਹ ਫਿਰ ਨੈਪੋਲੀਅਨ ਦਾ ਭੰਨ-ਤੋੜ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ," ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਸੀ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਮੌਜੂਦ ਹੋ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੋਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਮਲਾ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਮੋੜ ਲੈ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਇਹ ਕੀ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ?"

"ਕਤਲ ਕਰਨ ਲਈ। ਮਿਸਟਰ ਹਾਰਕਰ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਜਣਾਂ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਦੱਸੋਂਗੇ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ?"

ਡਰੈਸਿੰਗ-ਗਾਊਨ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਦਾਸ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ।

"ਇਹ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਗੱਲ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਖ਼ਬਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਉਲਝਣ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਦੋ ਸ਼ਬਦ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਜੇ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਪੱਤਰਕਾਰ ਵਜੋਂ ਆਇਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹਰ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਅਖ਼ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਦੋ ਕਾਲਮ ਲਿਖਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੈ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ

ਕਹਾਣੀ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸ ਕੇ ਕੀਮਤੀ ਕਾਪੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਖੁਦ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਅਜੀਬ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੋਗੇ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"
ਹੋਮਜ਼ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸੁਣਦਾ ਰਿਹਾ।
"ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਨੈਪੋਲੀਅਨ ਦੇ ਉਸ ਬੁੱਤ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਇਸ ਕਮਰੇ ਲਈ ਲਗਭਗ ਚਾਰ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਹਾਰਡਿੰਗ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ ਤੋਂ ਸਸਤੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਸੀ, ਹਾਈ ਸਟਰੀਟ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਦੋ ਦਰਵਾਜ਼ੇ। ਮੇਰਾ ਪੱਤਰਕਾਰੀ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਰਾਤ ਨੂੰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਸਵੇਰ ਤੱਕ ਲਿਖਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੱਜ ਦਾ ਦਿਨ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਡੇਰੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਘਰ ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹੈ, ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਵਜੇ, ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਹੇਠਾਂ ਕੁਝ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਉਹ ਬਾਹਰੋਂ ਆਏ ਹਨ। ਫਿਰ ਅਚਾਨਕ, ਲਗਭਗ ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭਿਆਨਕ ਚੀਕ ਆਈ - ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਆਵਾਜ਼, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਜੋ ਮੈਂ ਕਦੇ ਸੁਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੈਂ ਜਿਉਂਦਾ ਹਾਂ ਗੂੰਜਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਮਿੰਟ ਲਈ ਡਰ ਨਾਲ ਜੰਮਿਆ ਹੋਇਆ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਪੋਕਰ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਖਿੜਕੀ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਪਾਇਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਬੁੱਤ ਮੈਂਟਲਪੀਸ ਤੋਂ ਗਾਇਬ ਸੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਚੋਰ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਸਮਝ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪਲਾਸਟਰ ਕਾਸਟ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਅਸਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।" ਜੋ ਵੀ ਮੁੱਲ ਪਾਓ।
"ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਸ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲੰਮਾ ਕਦਮ ਚੁੱਕ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਚੋਰ ਨੇ ਇਹ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਜਾ ਕੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਮਰੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਜੋ ਉੱਥੇ ਪਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਰੌਸ਼ਨੀ ਲਈ ਵਾਪਸ ਭੱਜਿਆ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਉਹ ਗਰੀਬ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਜ਼ਖ਼ਮ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਖੂਨ ਨਾਲ ਤੈਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ ਦੇ ਭਾਰ ਲੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਗੋਡੇ ਉੱਪਰ ਖਿੱਚੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਮੂੰਹ ਭਿਆਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਾਂਗਾ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਪੁਲਿਸ-ਸੀਟੀ ਵਜਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਂ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਣਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਖੜ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ।"
"ਖੈਰ, ਕਤਲ ਹੋਇਆ ਆਦਮੀ ਕੌਣ ਸੀ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਸੀ," ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਮੁਰਦਾਘਰ ਵਿੱਚ ਦੇਖੋਗੇ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਸਦਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਧੁੱਪ ਨਾਲ ਸੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ, ਤੀਹ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਖਰਾਬ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇੱਕ ਮਜ਼ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸਿੰਗਾਂ ਨਾਲ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਛੁਰੀ ਖੂਨ ਦੇ ਤਲਾਅ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਸੀ। ਕੀ ਇਹ ਉਹ ਹਥਿਆਰ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਆਦਮੀ ਦਾ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ। ਉਸਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜੇਬਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੇਬ, ਕੁਝ ਤਾਰ, ਲੰਡਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਿਲਿੰਗ ਨਕਸ਼ਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਫੋਟੋ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਥੇ ਹੈ।"

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਕੈਮਰੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਨੈਪਸ਼ਾਟ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਸੁਚੇਤ, ਤਿੱਖੇ-ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵਾਲੇ ਸਿਮੀਅਨ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਮੋਟੀਆਂ ਭਰਵੱਟੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਜੀਬ ਪ੍ਰੋਜੈਕਸ਼ਨ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਲੰਗੂਰ ਦਾ ਮੂੰਹ।

"ਅਤੇ ਬੁੱਤ ਦਾ ਕੀ ਬਣਿਆ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇਸ ਤਸਵੀਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸਦੀ ਖ਼ਬਰ ਮਿਲ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਕੈਂਪਡੇਨ ਹਾਊਸ ਰੋਡ 'ਤੇ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਘਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਟੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਓਗੇ?"

"ਜ਼ਰੂਰ। ਮੈਨੂੰ ਬੱਸ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।" ਉਸਨੇ ਕਾਰਪੇਟ ਅਤੇ ਖਿੜਕੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। "ਉਸ ਬੰਦੇ ਦੀਆਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਲੰਬੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਸਨ ਜਾਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਰਗਰਮ ਆਦਮੀ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਖੇਤਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਸ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਖਿੜਕੀ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਕੋਈ ਮਾਮੂਲੀ ਕਾਰਨਾਮਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਸਾਨ ਸੀ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਬੁੱਤ ਦੇ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਦੇਖਣ ਆ ਰਹੇ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਹਾਰਕਰ?"

ਨਿਰਾਸ਼ ਪੱਤਰਕਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਵਾਲੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਐਡੀਸ਼ਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੂਰੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਇਹ ਮੇਰੀ ਕਿਸਮਤ ਵਾਂਗ ਹੈ! ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਜਦੋਂ ਡੌਨਕਾਸਟਰ 'ਤੇ ਸਟੈਂਡ ਡਿੱਗਿਆ ਸੀ? ਖੈਰ, ਮੈਂ ਸਟੈਂਡ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲਾ ਪੱਤਰਕਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਜਰਨਲ ਇਕੱਲਾ ਸੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਹਿਸਾਬ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਲਿਖਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹਿੱਲ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਹੋਏ ਕਤਲ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।"

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ, ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਕਲਮ ਨੂੰ ਫੁਲਸਕੈਪ ਉੱਤੇ ਤਿੱਖੀ ਗਤੀ ਨਾਲ ਘੁੰਮਦੇ ਸੁਣਿਆ।

ਉਹ ਥਾਂ ਜਿੱਥੇ ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਮਿਲੇ ਸਨ, ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਸੌ ਗਜ਼ ਦੂਰ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸਾਡੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਮਹਾਨ ਸਮਰਾਟ ਦੀ ਇਸ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ 'ਤੇ ਟਿਕੀਆਂ, ਜੋ ਅਣਜਾਣ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਬੇਚੈਨ ਅਤੇ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਨਫ਼ਰਤ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਘਾਹ 'ਤੇ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ, ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਇਰਾਦੇ ਵਾਲੇ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਢੰਗ ਤੋਂ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਸੁਰਾਗ ਮਿਲ ਗਿਆ।

"ਠੀਕ ਹੈ?" ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਏ।

"ਸਾਨੂੰ ਅਜੇ ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਸਫ਼ਰ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ - ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ - ਖੈਰ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਹਨ। ਇਸ ਮਾਮੂਲੀ ਬੁੱਤ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਇਸ ਅਜੀਬ ਅਪਰਾਧੀ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਜਾਨ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਗੱਲ ਹੈ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਘਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਤੋੜਿਆ, ਜੇਕਰ ਇਸਨੂੰ ਤੋੜਨਾ ਹੀ ਉਸਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ।"

"ਇਸ ਦੂਜੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਉਹ ਘਬਰਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।"

"ਖੈਰ, ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਘਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵੱਲ ਦਿਵਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਬੁੱਤ ਤਬਾਹ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।"

ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਉਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ।

"ਇਹ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਘਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।"

"ਹਾਂ, ਪਰ ਗਲੀ ਦੇ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਖਾਲੀ ਘਰ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਇਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੰਘਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਤੋੜਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਿਸ ਵੀ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਦੇ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦਾ ਖ਼ਤਰਾ ਵਧ ਜਾਂਦਾ ਸੀ?"

"ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ," ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਿਰਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਲੱਗੇ ਸਟਰੀਟ ਲੈਂਪ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ।

"ਉਹ ਇੱਥੇ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ। ਇਹੀ ਉਸਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ।"

"ਜੋਵ ਦੀ ਕਿਸਮਤ! ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਜਾਸੂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਡਾ. ਬਾਰਨੀਕੋਟ ਦਾ ਬੁੱਤ ਉਸਦੇ ਲਾਲ ਬੱਤੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਟੁੱਟਿਆ ਸੀ। ਖੈਰ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਕੀ ਕਰੀਏ?"

"ਇਸਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਲਈ - ਇਸਨੂੰ ਡੌਕ ਕਰਨ ਲਈ। ਅਸੀਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸਦਾ ਇਸ 'ਤੇ ਅਸਰ ਪਵੇਗਾ। ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ, ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਕਿਹੜੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਦੇ ਹੋ?"

"ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਹਾਰਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਕੌਣ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਚੰਗੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਪਿਟ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਕੌਣ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਿਸਟਰ ਹੋਰੇਸ ਹਾਰਕਰ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ?"

"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਉਹ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਕੇਸ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰੋਗੇ?"

"ਓਹ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮੇਰਾ ਸੁਝਾਅ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਲਾਈਨ 'ਤੇ ਚੱਲੋ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਲਾਈਨ 'ਤੇ। ਅਸੀਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨੋਟਸ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਪੂਰਕ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ," ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪਿਟ ਸਟਰੀਟ ਵਾਪਸ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮਿਸਟਰ ਹੋਰੇਸ ਹਾਰਕਰ ਨੂੰ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਦੱਸੋ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਹੈ ਕਿ ਨੈਪੋਲੀਅਨ ਦੇ ਭਰਮਾਂ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਕਤਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਾਗਲ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਉਸਦੇ ਘਰ ਆਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਸਦੇ ਲੇਖ ਲਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਘੂਰਿਆ।

"ਤੁਸੀਂ ਇਸ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ?"

ਹੋਮਜ਼ ਮੁਸਕਰਾਇਆ।
"ਹਾਂ? ਠੀਕ ਹੈ, ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼੍ਰੀ ਹੋਰੇਸ ਹਾਰਕਰ ਅਤੇ ਸੈਂਟਰਲ ਪ੍ਰੈਸ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੇ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੇਵੇਗਾ। ਹੁਣ, ਵਾਟਸਨ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਾਵਾਂਗੇ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਦਿਨ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ ਛੇ ਵਜੇ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਇਸ ਫੋਟੋ ਨੂੰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ, ਜੋ ਮਰੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਮੁਹਿੰਮ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨੀ ਪਵੇ ਜੋ ਅੱਜ ਰਾਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜੇਕਰ ਮੇਰੀ ਤਰਕ ਦੀ ਲੜੀ ਸਹੀ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਅਲਵਿਦਾ ਅਤੇ ਸ਼ੁਭਕਾਮਨਾਵਾਂ!"
ਮੈਂ ਅਤੇ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਹਾਈ ਸਟਰੀਟ ਵੱਲ ਇਕੱਠੇ ਤੁਰ ਪਏ, ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਹਾਰਡਿੰਗ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ ਦੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਰੁਕੇ, ਜਿੱਥੋਂ ਬੁੱਤ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਸਹਾਇਕ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਹਾਰਡਿੰਗ ਦੁਪਹਿਰ ਤੱਕ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਹੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਖੁਦ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਆਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਝਲਕ ਰਹੀ ਸੀ।
"ਖੈਰ, ਖੈਰ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਆਖਰਕਾਰ ਕਿਹਾ। "ਸਾਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਮਿਸਟਰ ਹਾਰਡਿੰਗ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਮੈਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਹੈ, ਇਹਨਾਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਰੋਤ ਤੱਕ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਅਜੀਬ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਕੇਨਿੰਗਟਨ ਰੋਡ ਦੇ ਮਿਸਟਰ ਮੋਰਸ ਹਡਸਨ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਈਏ, ਅਤੇ ਦੇਖੀਏ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਸਮੱਸਿਆ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"
ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਦੀ ਗੱਡੀ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਤਸਵੀਰ-ਡੀਲਰ ਦੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਇਆ। ਉਹ ਇੱਕ ਛੋਟਾ, ਮੋਟਾ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਲਾਲ ਅਤੇ ਮਿਰਚਾਂ ਵਾਲਾ ਸੀ।
"ਹਾਂ, ਸਰ। ਮੇਰੇ ਕਾਊਂਟਰ 'ਤੇ, ਸਰ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਲਈ ਦਰਾਂ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਬਦਮਾਸ਼ ਅੰਦਰ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਸਾਮਾਨ ਤੋੜ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਂ, ਸਰ, ਇਹ ਮੈਂ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਡਾ. ਬਾਰਨੀਕੋਟ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਦੋ ਬੁੱਤ ਵੇਚ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਸ਼ਰਮਨਾਕ, ਸਰ! ਇੱਕ ਨਿਹਿਲਵਾਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ - ਇਹੀ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਅਰਾਜਕਤਾਵਾਦੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮੂਰਤੀਆਂ ਤੋੜਨ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ। ਲਾਲ ਰਿਪਬਲਿਕਨ - ਇਹੀ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ 'ਮੈਂ' ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਮੂਰਤੀਆਂ ਕਿਸ ਤੋਂ ਮਿਲੀਆਂ? ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਸਦਾ ਇਸ ਨਾਲ ਕੀ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਖੈਰ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਰਚ ਸਟਰੀਟ, ਸਟੈਪਨੀ ਵਿੱਚ ਗੇਲਡਰ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਘਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਹਨ। ਕਿੰਨੇ ਸਨ? ਤਿੰਨ - ਦੋ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤਿੰਨ ਹਨ - ਡਾ. ਬਾਰਨੀਕੋਟ ਦੇ ਦੋ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਕਾਊਂਟਰ 'ਤੇ ਦਿਨ-ਦਿਹਾੜੇ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਫੋਟੋ ਪਤਾ ਹੈ? ਨਹੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ। ਹਾਂ, ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ। ਕਿਉਂ, ਇਹ ਬੇਪੋ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਇਤਾਲਵੀ ਟੁਕੜਾ-ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਆਉਣ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਨੱਕਾਸ਼ੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਸੋਨੇ ਦੀ ਸਜਾਵਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਫਰੇਮ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਛੋਟੇ-ਮੋਟੇ ਕੰਮ ਕਰ

ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਦਮੀ ਪਿਛਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ। ਨਹੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੋਂ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਥੇ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਬੁੱਤ ਤੋੜਨ ਤੋਂ ਦੋ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਖੈਰ, ਅਸੀਂ ਮੋਰਸ ਹਡਸਨ ਤੋਂ ਇਹੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਏ। "ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਬੇਪੋ ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਕਾਰਕ ਹੈ, ਕੇਨਿੰਗਟਨ ਅਤੇ ਕੇਨਸਿੰਗਟਨ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦਸ ਮੀਲ ਦੀ ਡਰਾਈਵ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਹੁਣ, ਵਾਟਸਨ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਗੇਲਡਰ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਸਟੈਪਨੀ, ਜੋ ਕਿ ਮੂਰਤੀਆਂ ਦਾ ਸਰੋਤ ਅਤੇ ਮੂਲ ਹੈ, ਲਈ ਕਰੀਏ। ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਸਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਕੁਝ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ।"

ਅਸੀਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਫੈਸ਼ਨੇਬਲ ਲੰਡਨ, ਹੋਟਲ ਲੰਡਨ, ਥੀਏਟਰਿਕ ਲੰਡਨ, ਸਾਹਿਤਕ ਲੰਡਨ, ਵਪਾਰਕ ਲੰਡਨ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਸਮੁੰਦਰੀ ਲੰਡਨ ਦੇ ਕੰਢੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੇ ਹੋਏ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਲੱਖ ਰੂਹਾਂ ਵਾਲੇ ਦਰਿਆ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਵਾਲੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇ, ਜਿੱਥੇ ਟੈਨਮੈਂਟ ਘਰ ਯੂਰਪ ਦੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢੇ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਗਰਮ ਅਤੇ ਗੰਧਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ, ਇੱਕ ਚੌੜੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਮੀਰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਦਾ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ, ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਮੂਰਤੀ ਕਲਾ ਮਿਲੀ ਜਿਸਦੀ ਅਸੀਂ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਬਾਹਰ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਵਿਹੜਾ ਯਾਦਗਾਰੀ ਚਿਣਾਈ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਕਮਰਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਹ ਕਾਮੇ ਉੱਕਰੀ ਜਾਂ ਢਾਲ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੈਨੇਜਰ, ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸੁਨਹਿਰੀ ਜਰਮਨ, ਨੇ ਸਾਡਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਿਆ ਕਿ ਡੇਵਾਈਨ ਦੇ ਨੈਪੋਲੀਅਨ ਦੇ ਸਿਰ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਗਮਰਮਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਤੋਂ ਸੈਂਕੜੇ ਕਾਸਟ ਲਏ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਉਹ ਤਿੰਨ ਜੋ ਇੱਕ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਮੋਰਸ ਹਡਸਨ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ, ਛੇ ਦੇ ਬੈਚ ਦੇ ਅੱਧੇ ਸਨ, ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਕੇਨਸਿੰਗਟਨ ਦੇ ਹਾਰਡਿੰਗ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਛੇ ਹੋਰ ਕਾਸਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਭਾਵਿਤ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੁਝਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਿਉਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਦਰਅਸਲ, ਉਹ ਇਸ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਹੱਸ ਪਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਥੋਕ ਕੀਮਤ ਛੇ ਸ਼ਿਲਿੰਗ ਸੀ, ਪਰ ਪ੍ਰਚੂਨ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਬਾਰਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਿਲਣਗੇ। ਪਲੱਸਤਰ ਨੂੰ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਹਰ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਦੋ ਮੋਲਡਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਲਾਸਟਰ ਆਫ਼ ਪੈਰਿਸ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਬੁੱਤ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੰਮ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਟਾਲੀਅਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਬੁੱਤਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਕਣ ਲਈ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਟੋਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਬੱਸ ਇਹੀ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਪਰ ਫੋਟੋ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਮੈਨੇਜਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ। ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਲਾਲ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਵੱਟੇ ਉਸਦੀਆਂ ਨੀਲੀਆਂ ਟਿਊਟੋਨਿਕ ਅੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਗੰਢਾਂ ਹੋ ਗਏ।

"ਆਹ, ਬਦਮਾਸ਼!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਹਾਂ, ਸੱਚਮੁੱਚ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸੰਸਥਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਦਮੀ ਉੱਤੇ ਹੀ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਇਤਾਲਵੀ ਨੂੰ ਚਾਕੂ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ 'ਤੇ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲੈ ਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਬੇਪੋ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਸੀ - ਉਸਦਾ ਦੂਜਾ ਨਾਮ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋ। ਪਰ ਉਹ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਕਾਰੀਗਰ ਸੀ - ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ।"

"ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਮਿਲਿਆ?"
"ਉਹ ਆਦਮੀ ਜਿਉਂਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਨਾਲ ਭੱਜ ਗਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਬਾਹਰ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਇੱਥੇ ਆਪਣਾ ਨੱਕ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਸਾਡੇ ਇੱਥੇ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਹਿੰਮਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ।"
"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ - ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮਾਮਲਾ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਇਸ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਓਨਾ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੁੰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਸਟਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਤਾਰੀਖ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ 3 ਜੂਨ ਸੀ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਤਾਰੀਖ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਦੋਂ ਬੇਪੋ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ?"
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਸੂਚੀ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਮੈਨੇਜਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਕੁਝ ਪੰਨੇ ਪਲਟਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, "ਉਸਨੂੰ ਆਖਰੀ ਤਨਖਾਹ 20 ਮਈ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਸੀ।"
“ਧੰਨਵਾਦ,” ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। “ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਬਰ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।” ਆਖਰੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਾ ਕਹੇ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਪੱਛਮ ਵੱਲ ਮੋੜ ਲਏ।
ਦੁਪਹਿਰ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਏ। ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਿਊਜ਼-ਬਿੱਲ 'ਤੇ "ਕੈਂਸਿੰਗਟਨ ਆਊਟਰੈਜ। ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਦੁਆਰਾ ਕਤਲ" ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਖ਼ਬਾਰ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਹੋਰੇਸ ਹਾਰਕਰ ਨੇ ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਆਪਣਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਛਾਪ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਦੋ ਕਾਲਮ ਪੂਰੀ ਘਟਨਾ ਦੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਨਸਨੀਖੇਜ਼ ਅਤੇ ਫੁੱਲਦਾਰ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਕਰੂਟ-ਸਟੈਂਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਖਾਂਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ। ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਵਾਰ ਉਹ ਹੱਸਿਆ।
"ਇਹ ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਸੁਣੋ:
"ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਮਤਭੇਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਫੋਰਸ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਮਿਸਟਰ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ, ਅਤੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸਲਾਹਕਾਰ ਮਾਹਰ, ਮਿਸਟਰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼, ਦੋਵੇਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ ਕਿ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਇਹ ਭਿਆਨਕ ਲੜੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੰਨੇ ਦੁਖਦਾਈ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋਈ ਹੈ, ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪਾਗਲਪਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮਾਨਸਿਕ ਭਟਕਣਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਆਖਿਆ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਢੱਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ।"
"ਪ੍ਰੈੱਸ, ਵਾਟਸਨ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕੀਮਤੀ ਸੰਸਥਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਵਰਤਣਾ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਅਤੇ ਹੁਣ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਾਫ਼ੀ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕੇਨਸਿੰਗਟਨ ਵਾਪਸ ਜਾਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਦੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਹਾਰਡਿੰਗ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਦਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ।"
ਉਸ ਮਹਾਨ ਐਂਪੋਰੀਅਮ ਦਾ ਸੰਸਥਾਪਕ ਇੱਕ ਤੇਜ਼, ਸਪਸ਼ਟ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਚੁਸਤ ਅਤੇ ਤੇਜ਼, ਸਾਫ਼ ਦਿਮਾਗ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਜੀਭ ਵਾਲਾ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ।

“ਹਾਂ, ਸਰ, ਮੈਂ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹ ਬਿਰਤਾਂਤ ਪੜ੍ਹ ਲਿਆ ਹੈ। ਮਿਸਟਰ ਹੋਰੇਸ ਹਾਰਕਰ ਸਾਡਾ ਗਾਹਕ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਬੁੱਤ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਸਟੈਪਨੀ ਦੇ ਗੇਲਡਰ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਬੁੱਤ ਮੰਗਵਾਏ ਸਨ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਹੁਣ ਵੇਚੇ ਗਏ ਹਨ। ਕਿਸ ਨੂੰ? ਓਹ, ਮੈਂ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੀ ਸੇਲਜ਼ ਬੁੱਕ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਹਾਂ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਥੇ ਐਂਟਰੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਮਿਸਟਰ ਹਾਰਕਰ ਨੂੰ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਿਸਟਰ ਜੋਸੀਆ ਬ੍ਰਾਊਨ ਨੂੰ, ਲੈਬਰਨਮ ਲਾਜ, ਲੈਬਰਨਮ ਵੇਲ, ਚਿਸਵਿਕ ਦੇ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਿਸਟਰ ਸੈਂਡੇਫੋਰਡ ਨੂੰ, ਲੋਅਰ ਗਰੋਵ ਰੋਡ, ਰੀਡਿੰਗ ਦੇ। ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਚਿਹਰਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਫੋਟੋ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਭੁੱਲ ਜਾਓਗੇ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ, ਸਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਹੀ ਕੋਈ ਬਦਸੂਰਤ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਕੀ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਟਾਫ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਟਾਲੀਅਨ ਹੈ? ਹਾਂ, ਸਰ, ਸਾਡੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਸਫਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਹਨ। ਮੈਂ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਚਾਹੁਣ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਵਿਕਰੀ ਕਿਤਾਬ 'ਤੇ ਝਾਤ ਮਾਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਕਿਤਾਬ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਖਾਸ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਖੈਰ, ਖੈਰ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਅਜੀਬ ਕਾਰੋਬਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋਗੇ।"

ਮਿਸਟਰ ਹਾਰਡਿੰਗ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੌਰਾਨ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਈ ਨੋਟਸ ਲਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੋੜ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਟਿੱਪਣੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਲਈ ਦੇਰ ਹੋ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਯਕੀਨਨ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬੇਕਰ ਸਟ੍ਰੀਟ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਜਾਸੂਸ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਥੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਬੇਸਬਰੀ ਦੇ ਬੁਖਾਰ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਤੁਰਦੇ ਪਾਇਆ। ਉਸਦੀ ਮਹੱਤਵ ਦੀ ਦਿੱਖ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਦਿਨ ਦਾ ਕੰਮ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਖੈਰ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਕਿਸ ਕਿਸਮਤ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼?"

"ਸਾਡਾ ਦਿਨ ਬਹੁਤ ਵਿਅਸਤ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਬਰਬਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ," ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ। "ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਚੂਨ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਥੋਕ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਹਰੇਕ ਟੁੱਟਣ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਭੁੱਲ!" ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਚੀਕਿਆ। "ਖੈਰ, ਖੈਰ, ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਹਨ, ਮਿਸਟਰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਕਹਿਣਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਦਿਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਮਰੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰ ਲਈ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ?"

"ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਕਾਰਨ ਲੱਭਿਆ।"

"ਸ਼ਾਨਦਾਰ!"

"ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਹੈ ਜੋ ਸੈਫਰਨ ਹਿੱਲ ਅਤੇ ਇਤਾਲਵੀ ਕੁਆਰਟਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਖੈਰ, ਇਸ ਮਰੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਦੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਰੰਗ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਦੱਖਣ ਤੋਂ ਹੈ। ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਹਿੱਲ ਉਸਨੂੰ ਉਸੇ ਪਲ ਪਛਾਣ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਪੀਟਰੋ ਵੇਨੂਚੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਨੇਪਲਜ਼ ਤੋਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਲੰਡਨ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਗਲੇ ਕੱਟਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਉਹ ਮਾਫੀਆ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸਮਾਜ ਹੈ, ਕਤਲ

ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਕਿਵੇਂ ਸਾਫ਼ ਹੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਸਾਥੀ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਇਤਾਲਵੀ ਵੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਾਫੀਆ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਿਆ ਹੈ। ਪੀਟਰੋ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲੀ ਫੋਟੋ ਉਹ ਆਦਮੀ ਖੁਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਗਲਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਚਾਕੂ ਨਾ ਮਾਰ ਸਕੇ। ਉਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੁੱਤਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦਾ ਦੇਖਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮੌਤ ਦਾ ਜ਼ਖ਼ਮ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼?"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਵਿੱਚ ਤਾੜੀਆਂ ਵਜਾਈਆਂ।

"ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਪਰ ਮੈਂ ਬੁੱਤਾਂ ਦੀ ਤਬਾਹੀ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ।"

"ਉਹ ਬੁੱਤ! ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੁੱਤਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸਕਦੇ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਚੋਰੀ, ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਛੇ ਮਹੀਨੇ। ਇਹ ਉਹ ਕਤਲ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਅਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਾਰੇ ਧਾਗੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

"ਅਤੇ ਅਗਲਾ ਪੜਾਅ?"

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਧਾਰਨ ਹੈ। ਮੈਂ ਹਿੱਲ ਨਾਲ ਇਤਾਲਵੀ ਕੁਆਰਟਰ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਲੱਭਾਂਗਾ ਜਿਸਦੀ ਫੋਟੋ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਤਲ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਾਂਗਾ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਆਓਗੇ?"

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਟੀਚਾ ਸਰਲ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਯਕੀਨ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਭ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਖੈਰ, ਇਹ ਸਭ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਕ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਉਮੀਦਾਂ ਹਨ - ਦਰਅਸਲ, ਸੱਟੇਬਾਜ਼ੀ ਬਿਲਕੁਲ ਦੋ-ਦੋ ਹੈ - ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਆਓਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਅੱਡੀ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਾਂਗਾ।"

"ਇਤਾਲਵੀ ਕੁਆਰਟਰ ਵਿੱਚ?"

"ਨਹੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚਿਸਵਿਕ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਪਤਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚਿਸਵਿਕ ਆਓਗੇ, ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਇਤਾਲਵੀ ਕੁਆਰਟਰ ਜਾਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਦੀ ਨੀਂਦ ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਚੰਗੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਖਾਓਗੇ, ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੁਹਾਡਾ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਸਵਾਗਤ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਾ ਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਵਾਟਸਨ, ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਮੈਸੇਂਜਰ ਲਈ ਫੋਨ ਕਰੋਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਚਲਾ ਜਾਵੇ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਫਾਈਲਾਂ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੇ ਹੋਏ ਬਿਤਾਇਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਇੱਕ ਲੱਕੜ ਵਾਲਾ ਕਮਰਾ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤ ਸੀ, ਪਰ

ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ, ਮੈਂ ਕਦਮ-ਦਰ-ਕਦਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੇ ਇਸ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਕੇਸ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੋੜਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਉਸ ਟੀਚੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਿਆ ਜਿਸ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਪਹੁੰਚਾਂਗੇ, ਮੈਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਘਿਣਾਉਣਾ ਅਪਰਾਧੀ ਦੋ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਹੋਏ ਬੁੱਤਾਂ 'ਤੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ, ਚਿਸਵਿਕ ਵਿਖੇ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਾਡੀ ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਉਸਨੂੰ ਉਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਫੜਨਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਚਲਾਕੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਅਖ਼ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਲਤ ਸੁਰਾਗ ਪਾਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਰਿਵਾਲਵਰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਭਰੀ ਹੋਈ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੀ ਫਸਲ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਜੋ ਉਸਦਾ ਮਨਪਸੰਦ ਹਥਿਆਰ ਸੀ।
ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਚਾਰ-ਪਹੀਆ ਵਾਹਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਹੈਮਰਸਮਿਥ ਬ੍ਰਿਜ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਚਲੇ ਗਏ। ਇੱਥੇ ਕੈਬਮੈਨ ਨੂੰ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਸੈਰ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਇਕਾਂਤ ਸੜਕ 'ਤੇ ਲੈ ਗਈ ਜਿਸਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਸੁਹਾਵਣੇ ਘਰ ਸਨ, ਹਰ ਇੱਕ ਘਰ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਟਰੀਟ ਲੈਂਪ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਗੇਟ-ਪੋਸਟ 'ਤੇ "ਲੈਬਰਨਮ ਵਿਲਾ" ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਲ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪੱਖੇ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਭ ਕੁਝ ਹਨੇਰਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਬਾਗ਼ ਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਧੁੰਦਲਾ ਚੱਕਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਲੱਕੜ ਦੀ ਵਾੜ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸੜਕ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਨੇ ਅੰਦਰਲੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਸੰਘਣਾ ਕਾਲਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਝੁਕ ਗਏ।
"ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੰਮਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਫੁਸਫੁਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੀਂਹ ਨਹੀਂ ਪੈ ਰਿਹਾ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਣ ਲਈ ਸਿਗਰਟ ਪੀਣ ਦਾ ਵੀ ਸਾਹਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦੋ-ਦੋ ਵਾਰ ਮੌਕਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਮਿਲ ਜਾਵੇ।"
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਕਿ ਸਾਡੀ ਚੌਕਸੀ ਓਨੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣੀ ਸੀ ਜਿੰਨੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਹੋਲਮਜ਼ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਡਰਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਇੱਕਲੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ। ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਨਾ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਾਗ਼ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਲਕਾ, ਹਨੇਰਾ ਚਿੱਤਰ, ਇੱਕ ਬਾਂਦਰ ਵਾਂਗ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਸਰਗਰਮ, ਬਾਗ਼ ਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਦੌੜਿਆ। ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਉੱਪਰੋਂ ਸੁੱਟੀ ਗਈ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਘਰ ਦੇ ਕਾਲੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਵਿਰਾਮ ਰਿਹਾ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਾਹ ਰੋਕੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕੋਮਲ ਚੀਕਣ ਵਾਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਸਾਡੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਈ। ਖਿੜਕੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਰਹੀ ਸੀ। ਸ਼ੋਰ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਚੁੱਪ ਸੀ। ਉਹ ਆਦਮੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਕਮਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਹਨੇਰੇ ਲਾਲਟੈਣ ਦੀ ਅਚਾਨਕ ਚਮਕ ਦੇਖੀ। ਉਹ ਜੋ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅੰਨ੍ਹੇ ਰਾਹੀਂ ਫਲੈਸ਼ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰਾਹੀਂ।

"ਆਓ ਆਪਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਖਿੜਕੀ ਕੋਲ ਚੱਲੀਏ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਬਾਹਰ ਆਵੇਗਾ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਲਵਾਂਗੇ।" ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਫੁਸਫੁਸਾਇਆ।

ਪਰ ਸਾਡੇ ਹਿੱਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਹ ਆਦਮੀ ਫਿਰ ਤੋਂ ਉੱਭਰ ਆਇਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇ ਚਮਕਦੇ ਟੁਕੜੇ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਆਇਆ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ ਹੇਠ ਕੁਝ ਚਿੱਟਾ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਚੋਰੀ-ਛਿਪੇ ਦੇਖਿਆ। ਸੁੰਨਸਾਨ ਗਲੀ ਦੀ ਚੁੱਪ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ। ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਪਿੱਠ ਮੋੜ ਕੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਭਾਰ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਹੀ ਪਲ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਠੋਕਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ, ਜਿਸਦੇ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਠੋਕਰ ਅਤੇ ਖੜਖੜ ਹੋਈ। ਉਹ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਲੀਨ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਕਦਮ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਘਾਹ ਦੇ ਪਲਾਟ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਬਾਘ ਦੇ ਬੰਨ੍ਹ ਨਾਲ ਹੋਮਜ਼ ਉਸਦੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਗੁੱਟਾਂ ਤੋਂ ਫੜ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੱਥਕੜੀਆਂ ਬੰਨ੍ਹੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਮੋੜਿਆ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ, ਹਲਕੀ ਜਿਹੀ ਚਿਹਰਾ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਝੁਰੜੀਆਂ, ਗੁੱਸੇ ਭਰੇ ਲੱਛਣ ਸਨ। ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਫੋਟੋ ਦਾ ਉਹੀ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਪਰ ਇਹ ਸਾਡਾ ਕੈਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਵੱਲ ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਬੈਠਾ, ਉਹ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਆਦਮੀ ਘਰ ਤੋਂ ਲਿਆਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਨੈਪੋਲੀਅਨ ਦਾ ਇੱਕ ਬੁੱਤ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਸਵੇਰੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਟੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਹਰੇਕ ਵੱਖਰੇ ਸ਼ਾਰਡ ਨੂੰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਫੜਿਆ, ਪਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਲਾਸਟਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਟੁਕੜੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਹੁਣੇ ਹੀ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਹਾਲ ਦੀਆਂ ਲਾਈਟਾਂ ਜਗ ਪਈਆਂ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਘਰ ਦਾ ਮਾਲਕ, ਕਮੀਜ਼ ਅਤੇ ਪੈਂਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਹਾਲ, ਗੋਲ ਚਿੱਤਰ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ।

"ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੋਸੀਆ ਬ੍ਰਾਊਨ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਹਾਂ, ਸਰ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਮਿਸਟਰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਹੋ? ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਹ ਨੋਟ ਸੀ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਮੈਸੇਂਜਰ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਕੀਤਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਅੰਦਰੋਂ ਹਰ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ। ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਬਦਮਾਸ਼ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ, ਸੱਜਣੋ, ਤੁਸੀਂ ਅੰਦਰ ਆਓਗੇ ਅਤੇ ਕੁਝ ਤਾਜ਼ਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋਗੇ।"

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਚਿੰਤਤ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਸਾਡੀ ਕੈਬ ਬੁਲਾ ਲਈ ਗਈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਲੰਡਨ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਕੈਦੀ ਨੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮੈਟ ਕੀਤੇ ਵਾਲਾਂ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ, ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਉਸਦੀ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ ਜਾਪਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਭੁੱਖੇ ਬਘਿਆੜ ਵਾਂਗ ਇਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ। ਅਸੀਂ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਦੇਰ ਰੁਕੇ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ 'ਤੇ ਕੁਝ ਸ਼ਿਲਿੰਗ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਮਿਆਨ ਵਾਲੇ ਚਾਕੂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਹੈਂਡਲ 'ਤੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਖੂਨ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਨ।

"ਇਹ ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ," ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਵਿਦਾ ਹੋਏ। "ਹਿੱਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਸੱਜਣਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨਾਮ ਦੇਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਮਾਫੀਆ ਬਾਰੇ ਮੇਰਾ ਸਿਧਾਂਤ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ

ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼, ਜਿਸ ਕਾਰੀਗਰੀ ਵਾਲੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਇਆ।"

"ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਵੇਰਵੇ ਹਨ ਜੋ ਅਜੇ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਛੇ ਵਜੇ ਮੇਰੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਆਓਗੇ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਖਾ ਸਕਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਵੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਪੂਰੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਅਸਲੀ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇ ਕਦੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਹੋਰ ਵੀ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਵਾਟਸਨ, ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨੈਪੋਲੀਅਨ ਦੇ ਢਹਿਣ ਦੇ ਵਿਲੱਖਣ ਸਾਹਸ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਪੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਜੀਵਤ ਕਰੋਗੇ।"

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅਗਲੀ ਸ਼ਾਮ ਦੁਬਾਰਾ ਮਿਲੇ, ਤਾਂ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਕੈਦੀ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਉਸਦਾ ਨਾਮ, ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਬੇਪੋ ਸੀ, ਦੂਜਾ ਨਾਮ ਅਣਜਾਣ। ਉਹ ਇਤਾਲਵੀ ਬਸਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਨੀਰ-ਡੂ-ਵੈੱਲ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਹੁਨਰਮੰਦ ਮੂਰਤੀਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰ ਜੀਵਨ ਕਮਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਬੁਰੇ ਰਾਹ ਅਪਣਾ ਲਏ ਸਨ ਅਤੇ ਦੋ ਵਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਚੁੱਕਾ ਸੀ - ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਚੋਰੀ ਲਈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਸਾਥੀ-ਦੇਸ਼ ਵਾਸੀ ਨੂੰ ਚਾਕੂ ਮਾਰਨ ਲਈ। ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਬੋਲ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਬੁੱਤਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਉਸਦੇ ਕਾਰਨ ਅਜੇ ਵੀ ਅਣਜਾਣ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਬੁੱਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਗੇਲਡਰ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਾਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਸੀ, ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ, ਪਰ ਮੈਂ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਮਾਸਕ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਮਿਸ਼ਰਤ ਬੇਚੈਨੀ ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਣ ਮਿਲਿਆ ਜੋ ਉਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਖੀਰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਤੇ ਬੈਠਣ ਲੱਗਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚਮਕ ਗਈਆਂ। ਘੰਟੀ ਵੱਜਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ। ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਸਾਨੂੰ ਪੌੜੀਆਂ 'ਤੇ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਲਾਲ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਜਿਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਗੂੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਮੁੱਛਾਂ ਸਨ, ਅੰਦਰ ਆਇਆ। ਉਸਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦਾ ਕਾਰਪੇਟ-ਬੈਗ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ।

"ਕੀ ਮਿਸਟਰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਇੱਥੇ ਹਨ?"

ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਝੁਕਿਆ ਅਤੇ ਮੁਸਕਰਾਇਆ। "ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸੈਂਡਫੋਰਡ, ਰੀਡਿੰਗ ਦੇ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਹਾਂ, ਸਰ, ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਲੇਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਪਰ ਰੇਲਗੱਡੀਆਂ ਅਜੀਬ ਸਨ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਬੁੱਤ ਬਾਰੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ।"

"ਬਿਲਕੁਲ।"

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡਾ ਪੱਤਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, 'ਮੈਂ ਡੇਵਾਈਨ ਦੇ ਨੈਪੋਲੀਅਨ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ ਉਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਸ ਪੌਂਡ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ।' ਕੀ ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ?"

"ਜ਼ਰੂਰ।"

"ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਚਿੱਠੀ ਸੁਣ ਕੇ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸੋਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ।"

"ਬੇਸ਼ੱਕ ਤੁਸੀਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਹੋਵੋਗੇ, ਪਰ ਵਿਆਖਿਆ ਬਹੁਤ ਸਰਲ ਹੈ। ਹਾਰਡਿੰਗ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ ਦੇ ਮਿਸਟਰ ਹਾਰਡਿੰਗ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਖਰੀ ਕਾਪੀ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਪਤਾ ਦਿੱਤਾ।"

"ਓਹ, ਇਹੀ ਸੀ, ਕੀ ਇਹ ਸੀ? ਕੀ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਕੀ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ?"

"ਨਹੀਂ, ਉਸਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।"

"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਆਦਮੀ ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਬਹੁਤ ਅਮੀਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਛਾਤੀ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਪੰਦਰਾਂ ਸ਼ਿਲਿੰਗ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਦਸ ਪੌਂਡ ਲਵਾਂਗਾ।"

"ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਸੈਂਡਫੋਰਡ। ਪਰ ਮੈਂ ਉਹ ਕੀਮਤ ਦੱਸੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ।"

"ਖੈਰ, ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ ਸੋਹਣਾ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਮੈਂ ਬੁੱਤ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਆਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਥੇ ਹੈ!" ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਬੈਗ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਉਸ ਬੁੱਤ ਦਾ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਨਮੂਨਾ ਰੱਖਿਆ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕਾਗਜ਼ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਦਸ ਪੌਂਡ ਦਾ ਇੱਕ ਨੋਟ ਰੱਖਿਆ।

"ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਉਸ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰੋਗੇ, ਮਿਸਟਰ ਸੈਂਡੇਫੋਰਡ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਸੰਭਵ ਹੱਕ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਿਧੀਵਾਦੀ ਆਦਮੀ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਘਟਨਾਵਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀ ਮੋੜ ਲੈ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ, ਮਿਸਟਰ ਸੈਂਡੇਫੋਰਡ; ਇਹ ਰਹੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪੈਸੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸ਼ਾਮ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

ਜਦੋਂ ਸਾਡਾ ਮਹਿਮਾਨ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਦੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਦਰਾਜ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਾਫ਼ ਚਿੱਟਾ ਕੱਪੜਾ ਲੈ ਕੇ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਰੱਖ ਕੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਨਵਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਬੁੱਤ ਕੱਪੜੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੀ ਫਸਲ ਚੁੱਕੀ ਅਤੇ ਨੈਪੋਲੀਅਨ ਦੇ ਸਿਰ ਦੇ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਵਾਰ ਕੀਤਾ। ਮੂਰਤੀ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਟੁੱਟ ਗਈ, ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ਾਂ ਉੱਤੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਝੁਕਿਆ। ਅਗਲੇ ਹੀ ਪਲ, ਜਿੱਤ ਦੇ ਉੱਚੇ ਜੈਕਾਰੇ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਚੁੱਕਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੋਲ, ਗੂੜ੍ਹੀ ਚੀਜ਼ ਇੱਕ ਪੁਡਿੰਗ ਵਿੱਚ ਆਲੂ ਵਾਂਗ ਸਥਿਰ ਸੀ।

"ਸੱਜਣੋ," ਉਹ ਚੀਕਿਆ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੋਰਗੀਆ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕਾਲੇ ਮੋਤੀ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਂਦਾ ਹਾਂ।"

ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਚੁੱਪ ਬੈਠੇ ਰਹੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਇੱਕ ਸਹਿਜ ਭਾਵ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਤਾੜੀਆਂ ਵਜਾਉਣ ਲੱਗ ਪਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਨਾਟਕ ਦੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ। ਹੋਮਜ਼ ਦੀਆਂ ਫਿੱਕੀਆਂ ਗੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਰੰਗਾਂ ਦੀ ਇੱਕ

ਲਹਿਰ ਦੌੜ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਡੇ ਅੱਗੇ ਉਸ ਮਾਸਟਰ ਨਾਟਕਕਾਰ ਵਾਂਗ ਝੁਕਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਪਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਤਰਕ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਮਸ਼ੀਨ ਬਣਨਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਅਤੇ ਤਾੜੀਆਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮਨੁੱਖੀ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਹੀ ਮਾਣਮੱਤਾ ਅਤੇ ਸੰਜਮੀ ਸੁਭਾਅ ਜੋ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਬਦਨਾਮੀ ਤੋਂ ਨਫ਼ਰਤ ਨਾਲ ਮੂੰਹ ਮੋੜ ਲੈਂਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਤੋਂ ਸਹਿਜ ਹੈਰਾਨੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਤੱਕ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਸੀ।

"ਹਾਂ, ਸੱਜਣੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਹੁਣ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਭ ਤੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਮੋਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੀ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਰਹੀ ਹੈ, ਪ੍ਰੇਰਕ ਤਰਕ ਦੀ ਇੱਕ ਜੁੜੀ ਲੜੀ ਦੁਆਰਾ, ਇਸਨੂੰ ਡੈਕਰ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿੰਸ ਆਫ਼ ਕੋਲੋਨਾ ਦੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਤੋਂ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਗੁੰਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਤੱਕ, ਨੈਪੋਲੀਅਨ ਦੇ ਛੇ ਬੁੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਖਰੀ, ਜੋ ਕਿ ਗੇਲਡਰ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਸਟੈਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ, ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ, ਇਸ ਕੀਮਤੀ ਗਹਿਣੇ ਦੇ ਗਾਇਬ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਸਨਸਨੀ, ਅਤੇ ਲੰਡਨ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਅਰਥ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਖੁਦ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਸ਼ੱਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ 'ਤੇ ਪਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਇਤਾਲਵੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਰਾ ਸੀ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ। ਨੌਕਰਾਣੀ ਦਾ ਨਾਮ ਲੂਕ੍ਰੇਟੀਆ ਵੇਨੂਚੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੀਟਰੋ ਜਿਸਦਾ ਦੋ ਰਾਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਭਰਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਾਗਜ਼ ਦੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਫਾਈਲਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਰੀਖਾਂ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਮੋਤੀ ਦਾ ਗਾਇਬ ਹੋਣਾ। ਇਹ ਘਟਨਾ ਬੇਪੋ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਤੋਂ ਠੀਕ ਦੋ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਰੀ ਸੀ, ਹਿੰਸਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ - ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਜੋ ਗੇਲਡਰ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਵਾਪਰੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੂਰਤੀਆਂ ਬਣਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਕ੍ਰਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਦੇ ਉਲਟ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਬੇਪੋ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਮੋਤੀ ਸੀ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪੀਟਰੋ ਤੋਂ ਚੋਰੀ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੀਟਰੋ ਦਾ ਸਾਥੀ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੀਟਰੋ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਦਾ ਵਿਚੋਲਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੋਈ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਜੋ ਸਹੀ ਹੱਲ ਹੈ।

"ਮੁੱਖ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਮੋਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਪਲ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਸੀ, ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਉਸ ਫੈਕਟਰੀ ਲਈ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਇਸ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤੀ ਇਨਾਮ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਮਿੰਟ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ 'ਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਮਿਲ ਜਾਂਦੇ। ਨੈਪੋਲੀਅਨ ਦੇ ਛੇ ਪਲਾਸਟਰ ਕਾਸਟ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਕ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅਜੇ ਵੀ ਨਰਮ ਸੀ। ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਹੁਨਰਮੰਦ ਕਾਰੀਗਰ, ਬੇਪੋ ਨੇ ਗਿੱਲੇ ਪਲਾਸਟਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਛੇਕ ਕੀਤਾ, ਮੋਤੀ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਛੂਹਣ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਅਪਰਚਰ ਉੱਤੇ ਢੱਕ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਲੁਕਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਸੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਲੱਭ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ। ਪਰ ਬੇਪੋ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਉਸਦੇ ਛੇ ਬੁੱਤ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਕਿਸ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜ ਕੇ ਹੀ ਉਹ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹਿੱਲਣ ਨਾਲ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਲਾਸਟਰ ਗਿੱਲਾ ਸੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਸੀ ਕਿ ਮੋਤੀ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜ ਜਾਵੇਗਾ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਸਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬੇਪੋ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ

ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ। ਕਾਫ਼ੀ ਚਤੁਰਾਈ ਅਤੇ ਲਗਨ। ਗੇਲਡਰ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਰਾਹੀਂ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਚੂਨ ਫਰਮਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੂਰਤੀਆਂ ਖਰੀਦੀਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਮੋਰਸ ਹਡਸਨ ਨਾਲ ਨੌਕਰੀ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ। ਮੋਤੀ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫਿਰ, ਕਿਸੇ ਇਤਾਲਵੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ, ਉਹ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਮੂਰਤੀਆਂ ਕਿੱਥੇ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਪਹਿਲਾ ਹਾਰਕਰ ਦੇ ਕੋਲ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਘੇਰ ਲਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਮੋਤੀ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਬੇਪੋ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਈ ਝੜਪ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਚਾਕੂ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ।"

"ਜੇ ਉਹ ਉਸਦਾ ਸਾਥੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਫੋਟੋ ਕਿਉਂ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਉਸਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ, ਜੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਖੈਰ, ਕਤਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਹਿਸਾਬ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਬੇਪੋ ਸ਼ਾਇਦ ਆਪਣੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜਲਦੀ ਕਰੇਗਾ। ਉਸਨੂੰ ਡਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਉਸਦਾ ਭੇਤ ਪੜ੍ਹ ਲਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਲਦੀ ਕਰ ਗਿਆ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਹਾਰਕਰ ਦੇ ਬੁੱਤ ਵਿੱਚ ਮੋਤੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮੋਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬੁੱਤ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਘਰਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਤੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੀਵਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਰਕਰ ਦਾ ਬੁੱਤ ਤਿੰਨ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ - ਮੋਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦੋ ਬੁੱਤ ਬਚੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਲੰਡਨ ਵਾਲੇ ਲਈ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਘਰ ਦੇ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਦੂਜੀ ਦੁਖਾਂਤ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੇਠਾਂ ਚਲੇ ਗਏ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਬੋਰਗੀਆ ਮੋਤੀ ਸੀ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪਿੱਛੇ ਸੀ। ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦਮੀ ਦੇ ਨਾਮ ਨੇ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਘਟਨਾ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਮੂਰਤੀ ਬਚੀ - ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੀ - ਅਤੇ ਮੋਤੀ ਉੱਥੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਖਰੀਦਿਆ - ਅਤੇ ਇਹ ਉੱਥੇ ਪਿਆ ਹੈ।"

ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਚੁੱਪ ਬੈਠੇ ਰਹੇ।

“ਖੈਰ,” ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਾਰੀਗਰ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਈਰਖਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਨਹੀਂ, ਸਰ, ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਮਾਣ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਤੱਕ, ਕੋਈ ਵੀ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਹੱਥ ਫੜ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਨਾ ਹੋਵੇ।”

"ਧੰਨਵਾਦ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਧੰਨਵਾਦ!" ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਮੁੜਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਇੰਝ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਰਮ ਮਨੁੱਖੀ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਠੰਡਾ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰਕ ਚਿੰਤਕ ਸੀ। "ਮੋਤੀ ਨੂੰ ਤਿਜੋਰੀ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿਓ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਕੌਂਕ-ਸਿੰਗਲਟਨ ਜਾਅਲਸਾਜ਼ੀ ਕੇਸ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਕੱਢੋ। ਅਲਵਿਦਾ, ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸਮੱਸਿਆ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਦੇ ਹੱਲ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਸੰਕੇਤ ਦੇਵਾਂਗਾ।"

ਇਕੱਲਾ ਸਾਈਕਲ ਸਵਾਰ ਦਾ ਸਾਹਸ

1894 ਤੋਂ 1901 ਤੱਕ, ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਅਸਤ ਆਦਮੀ ਸਨ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਵੀ ਜਨਤਕ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਸੈਂਕੜੇ ਨਿੱਜੀ ਕੇਸ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਸਭ ਤੋਂ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਅਤੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸਫਲਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਅਟੱਲ ਅਸਫਲਤਾਵਾਂ ਇਸ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਿਰੰਤਰ ਕੰਮ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਪੂਰੇ ਨੋਟਸ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਖੁਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਕੋਈ ਆਸਾਨ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਜਨਤਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਹੜਾ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਹੱਲ ਦੀ ਚਤੁਰਾਈ ਅਤੇ ਨਾਟਕੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਹੁਣ ਪਾਠਕ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚਾਰਲਿੰਗਟਨ ਦੀ ਇਕੱਲੀ ਸਾਈਕਲਿਸਟ ਮਿਸ ਵਾਇਲੇਟ ਸਮਿਥ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਉਤਸੁਕ ਸੀਕਵਲ ਨੂੰ ਰੱਖਾਂਗਾ, ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਅਚਾਨਕ ਦੁਖਾਂਤ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨੁਕਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੰਬੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਬਣਾਇਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਛੋਟੀਆਂ ਬਿਰਤਾਂਤਾਂ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਇਕੱਠੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

1895 ਦੀ ਮੇਰੀ ਨੋਟਬੁੱਕ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਨੀਵਾਰ, 23 ਅਪ੍ਰੈਲ ਨੂੰ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮਿਸ ਵਾਇਲੇਟ ਸਮਿਥ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਫੇਰੀ ਹੋਮਜ਼ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਣਚਾਹੇ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਅਤੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਸਮੱਸਿਆ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਸ਼ਹੂਰ ਤੰਬਾਕੂ ਕਰੋੜਪਤੀ ਜੌਨ ਵਿਨਸੈਂਟ ਹਾਰਡਨ, ਨੂੰ ਸਤਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਇਕਾਗਰਤਾ ਪਸੰਦ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦਾ ਧਿਆਨ ਹੱਥ ਵਿੱਚਲੇ ਮਾਮਲੇ ਤੋਂ ਭਟਕਾਉਂਦੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇੱਕ ਕਠੋਰਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜੋ ਉਸਦੇ ਸੁਭਾਅ ਲਈ ਅਜੀਬ ਸੀ, ਉਸ ਜਵਾਨ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ, ਲੰਬੀ, ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਰਾਣੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ, ਜੋ ਦੇਰ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਬੇਕਰ ਸਟ੍ਰੀਟ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਵਿਅਰਥ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਅਸਤ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਟਿਆਰ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਣ ਦੇ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਆਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਤਾਕਤ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਕਮੀ ਉਸਨੂੰ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਇੱਕ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਅਹਿਸਾਸ ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਥੱਕੀ ਹੋਈ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ, ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸੁੰਦਰ ਘੁਸਪੈਠੀਏ ਨੂੰ ਬੈਠਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਸਿਹਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੀਆਂ ਤੇਜ਼ ਨਜ਼ਰਾਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਟਿਕੀਆਂ: "ਇੱਕ ਸਾਈਕਲ ਸਵਾਰ ਇੰਨਾ ਜੋਸ਼ੀਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਊਰਜਾ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੋਵੇ।"

ਉਸਨੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਪੈਡਲ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਦੇ ਰਗੜ ਕਾਰਨ ਸੋਲ ਦੇ ਪਾਸੇ ਦਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਖੁਰਦਰਾਪਨ ਦੇਖਿਆ।

"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਅੱਜ ਤੁਹਾਡੀ ਮੇਰੀ ਫੇਰੀ ਨਾਲ ਕੁਝ ਸਬੰਧ ਹੈ।"

ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਔਰਤ ਦਾ ਬਿਨਾਂ ਦਸਤਾਨੇ ਵਾਲਾ ਹੱਥ ਫੜਿਆ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਓਨੀ ਹੀ ਧਿਆਨ ਅਤੇ ਘੱਟ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਿੰਨੀ ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਨੀ ਕਿਸੇ ਨਮੂਨੇ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ।

"ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੋਗੇ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ। ਇਹ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸੁੱਟਿਆ। "ਮੈਂ ਲਗਭਗ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦੀ ਗਲਤੀ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਟਾਈਪਰਾਈਟਿੰਗ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੰਗੀਤ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਪੈਟੁਲੇਟ ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਵਾਟਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਪੇਸ਼ਿਆਂ ਲਈ ਆਮ ਹੈ? ਹਾਲਾਂਕਿ, ਚਿਹਰੇ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਹੈ" - ਉਸਨੇ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਇਸਨੂੰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵੱਲ ਮੋੜਿਆ - "ਜੋ ਟਾਈਪਰਾਈਟਰ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਹ ਔਰਤ ਇੱਕ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਹੈ।"

"ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਮੈਂ ਸੰਗੀਤ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ।"

"ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੀ ਚਮੜੀ ਦੇ ਰੰਗ ਤੋਂ।"

"ਹਾਂ, ਸਰ, ਫਰਨਹੈਮ ਦੇ ਨੇੜੇ, ਸਰੀ ਦੀਆਂ ਸਰਹੱਦਾਂ 'ਤੇ।"

"ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਦਿਲਚਸਪ ਸੰਗਤ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ, ਕਿ ਇਹ ਉੱਥੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਜਾਅਲਸਾਜ਼ ਆਰਚੀ ਸਟੈਮਫੋਰਡ ਨੂੰ ਲਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ, ਮਿਸ ਵਾਇਲੇਟ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਫਰਨਹੈਮ ਦੇ ਨੇੜੇ, ਸਰੀ ਦੀਆਂ ਸਰਹੱਦਾਂ 'ਤੇ?"

ਉਸ ਨੌਜਵਾਨ ਔਰਤ ਨੇ, ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਸੰਜਮ ਨਾਲ, ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਦਿਲਚਸਪ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ:

"ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਮਰ ਗਏ ਹਨ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਉਹ ਜੇਮਜ਼ ਸਮਿਥ ਸਨ, ਜੋ ਪੁਰਾਣੇ ਇੰਪੀਰੀਅਲ ਥੀਏਟਰ ਵਿੱਚ ਆਰਕੈਸਟਰਾ ਚਲਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਰਹਿ ਗਏ ਸੀ ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਚਾਚਾ ਰਾਲਫ਼ ਸਮਿਥ ਦੇ, ਜੋ ਪੱਚੀ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਅਫਰੀਕਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਖ਼ਬਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਜਦੋਂ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਗਰੀਬ ਹੋ ਗਏ, ਪਰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਟਾਈਮਜ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਆਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਪਤਾ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਜਾਇਦਾਦ ਛੱਡ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਵਕੀਲ ਕੋਲ ਗਏ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਅਖ਼ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਅਸੀਂ ਦੋ ਸੱਜਣਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਕੈਰੂਥਰਸ ਅਤੇ ਮਿਸਟਰ ਵੁੱਡਲੀ ਨੂੰ ਮਿਲੇ, ਜੋ ਦੱਖਣੀ ਅਫਰੀਕਾ ਤੋਂ ਇੱਕ ਫੇਰੀ 'ਤੇ ਘਰ ਆਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਚਾਚਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਮੌਤ ਕੁਝ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਜੋਹਾਨਸਬਰਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਗਰੀਬੀ ਵਿੱਚ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਖਰੀ ਸਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੇਖੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਅਜੀਬ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਚਾਚਾ ਰਾਲਫ਼, ਜਿਸਨੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਿਉਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਸਾਡਾ

ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ, ਪਰ ਮਿਸਟਰ ਕੈਰੂਥਰਸ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਚਾਚੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਸਾਡੀ ਕਿਸਮਤ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਸਨ।

"ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਇੰਟਰਵਿਊ ਕਦੋਂ ਸੀ?"

"ਪਿਛਲੇ ਦਸੰਬਰ - ਚਾਰ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ।"

"ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਅੱਗੇ ਵਧੋ।"

"ਮਿਸਟਰ ਵੁੱਡਲੀ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘਿਣਾਉਣਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਅੱਖਾਂ ਟਿਕਾਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ - ਇੱਕ ਮੋਟਾ, ਫੁੱਲਿਆ ਹੋਇਆ ਚਿਹਰਾ, ਲਾਲ ਮੁੱਛਾਂ ਵਾਲਾ ਨੌਜਵਾਨ, ਜਿਸਦੇ ਮੱਥੇ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਵਾਲ ਸਨ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਨਫ਼ਰਤ ਭਰਿਆ ਸੀ - ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਸਿਰਿਲ ਨਹੀਂ ਚਾਹੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਣਾਂ।"

"ਓਹ, ਸਿਰਿਲ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਹੈ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

ਉਹ ਮੁਟਿਆਰ ਲਾਲ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਹੱਸ ਪਈ।

"ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼, ਸਿਰਿਲ ਮੋਰਟਨ, ਇੱਕ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਵਿਆਹ ਗਰਮੀਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ। ਪਿਆਰੇ ਮੇਰੇ, ਮੈਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਕਿਵੇਂ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ? ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਵੁੱਡਲੀ ਬਿਲਕੁਲ ਘਿਣਾਉਣੇ ਸਨ, ਪਰ ਸ਼੍ਰੀ ਕੈਰੂਥਰਸ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਦੇ ਆਦਮੀ ਸਨ, ਵਧੇਰੇ ਸਹਿਮਤ ਸਨ। ਉਹ ਇੱਕ ਹਨੇਰਾ, ਹਲਕਾ, ਸਾਫ਼-ਮੁੰਨਿਆ ਹੋਇਆ, ਚੁੱਪ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦਾ ਸੁਭਾਅ ਨਿਮਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੁਹਾਵਣਾ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਗਰੀਬ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਦਸ ਸਾਲ ਦੀ ਇਕਲੌਤੀ ਧੀ ਨੂੰ ਸੰਗੀਤ ਸਿਖਾਉਣ ਲਈ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਹਰ ਹਫਤੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਘਰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਸੌ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਤਨਖਾਹ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੇਰੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਫਰਨਹੈਮ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਛੇ ਮੀਲ ਦੂਰ ਚਿਲਟਰਨ ਗ੍ਰੇਂਜ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਸ਼੍ਰੀ ਕੈਰੂਥਰਸ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰਾਣੀ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ, ਬਜ਼ੁਰਗ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਡਿਕਸਨ, ਉਸਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ। ਬੱਚਾ ਪਿਆਰਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਵਧੀਆ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਕੈਰੂਥਰਸ ਬਹੁਤ ਦਿਆਲੂ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸੰਗੀਤਕ ਸਨ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁਹਾਵਣੇ ਸ਼ਾਮਾਂ ਬਿਤਾਉਂਦੇ ਸੀ। ਹਰ ਹਫਤੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਕੋਲ ਘਰ ਜਾਂਦੀ ਸੀ।

"ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਨੁਕਸ ਲਾਲ ਮੁੱਛਾਂ ਵਾਲੇ ਮਿਸਟਰ ਵੁੱਡਲੀ ਦਾ ਆਉਣਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਓਹ! ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ - ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਧੱਕੇਸ਼ਾਹੀ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੁਝ ਬੇਅੰਤ ਬਦਤਰ। ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਘਿਣਾਉਣਾ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਆਪਣੀ ਦੌਲਤ ਦੀ ਸ਼ੇਖੀ ਮਾਰੀ, ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੀਰੇ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਉਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਦਿਨ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਤੋਂ

ਬਾਅਦ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਫੜ ਲਿਆ - ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤਾਕਤਵਰ ਸੀ - ਅਤੇ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਦੇਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਚੁੰਮ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ। ਮਿਸਟਰ ਕੈਰੂਥਰਸ ਅੰਦਰ ਆਏ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਮੇਜ਼ਬਾਨ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ, ਉਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਉਸਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦਾ ਅੰਤ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮਿਸਟਰ ਕੈਰੂਥਰਸ ਨੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮੈਂ ਮਿਸਟਰ ਵੁੱਡਲੀ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ।"

“ਅਤੇ ਹੁਣ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼, ਮੈਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਖਾਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅੱਜ ਤੁਹਾਡੀ ਸਲਾਹ ਮੰਗਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਫਰਨਹੈਮ ਸਟੇਸ਼ਨ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਜੋ 12:22 ਵਜੇ ਸ਼ਹਿਰ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਚਿਲਟਰਨ ਗ੍ਰੇਂਜ ਤੋਂ ਸੜਕ ਇੱਕ ਇਕੱਲੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਇਹ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਚਾਰਲਿੰਗਟਨ ਹੀਥ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਚਾਰਲਿੰਗਟਨ ਹਾਲ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਜੰਗਲਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਮੀਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਤੇ ਵੀ ਸੜਕ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਇਕੱਲਾ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਕਰੂਕਸਬਰੀ ਹਿੱਲ ਦੇ ਨੇੜੇ ਉੱਚੀ ਸੜਕ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ, ਇੱਕ ਗੱਡੀ, ਜਾਂ ਕਿਸਾਨ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੋ ਹਫ਼ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਲਗਭਗ ਦੋ ਸੌ ਗਜ਼ ਪਿੱਛੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਹ ਵੀ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ। ਉਹ ਇੱਕ ਅੱਧਖੜ ਉਮਰ ਦਾ ਆਦਮੀ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਛੋਟੀ, ਗੂੜ੍ਹੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਫਰਨਹੈਮ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਦੇਖਿਆ, ਪਰ ਉਹ ਆਦਮੀ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਜਦੋਂ ਸੋਮਵਾਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸੀ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਉਸੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਸੜਕ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ। ਮੇਰੀ ਹੈਰਾਨੀ ਉਦੋਂ ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਧ ਗਈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਘਟਨਾ ਦੁਬਾਰਾ ਵਾਪਰੀ, ਬਿਲਕੁਲ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ, ਅਗਲੇ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਅਤੇ ਸੋਮਵਾਰ ਨੂੰ। ਉਸਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੀ ਦੂਰੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੇੜਛਾੜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਬਹੁਤ ਅਜੀਬ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਮਿਸਟਰ ਕੈਰੂਥਰਸ ਨੂੰ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਘੋੜਾ ਅਤੇ ਜਾਲ ਦਾ ਆਰਡਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਇਕਾਂਤ ਸੜਕਾਂ ਤੋਂ ਨਾ ਲੰਘਾਂ।

"ਘੋੜਾ ਅਤੇ ਜਾਲ ਇਸ ਹਫ਼ਤੇ ਆਉਣੇ ਸਨ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸਾਈਕਲ ਚਲਾਉਣਾ ਪਿਆ। ਇਹ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਸੋਚ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਚਾਰਲਿੰਗਟਨ ਹੀਥ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ, ਯਕੀਨਨ, ਉਹ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਬਿਲਕੁਲ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਦੋ ਹਫ਼ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਇੰਨਾ ਦੂਰ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਕੋਈ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਕੱਪੜੇ ਦੀ ਟੋਪੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹਨੇਰੇ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਬਾਰੇ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਮੈਂ ਸਾਫ਼ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਉਹ ਉਸਦੀ ਕਾਲੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਸੀ। ਅੱਜ ਮੈਂ ਘਬਰਾ ਨਹੀਂ ਗਿਆ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮਸ਼ੀਨ ਹੌਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਹੌਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੁਕ ਗਿਆ, ਪਰ ਉਹ ਵੀ ਰੁਕ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਲ ਵਿਛਾਇਆ। ਸੜਕ ਦਾ ਇੱਕ ਤਿੱਖਾ ਮੋੜ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਦੇ ਆਲੇ-

ਦੁਆਲੇ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸਾਈਕਲ ਚਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਂ ਰੁਕਿਆ ਅਤੇ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਰੁਕਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੇਰੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰ ਉਹ ਕਦੇ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ "ਮੈਂ ਕੋਨੇ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਮੀਲ ਲੰਮੀ ਸੜਕ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਉਸ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਾਈਡ ਸੜਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

ਹੋਮਜ਼ ਹੱਸਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਮਲਿਆ। "ਇਹ ਕੇਸ ਜ਼ਰੂਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਡੇ ਮੋੜ ਨੂੰ ਮੁੜਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਗਿਆ ਕਿ ਰਸਤਾ ਸਾਫ਼ ਸੀ?"

"ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਮਿੰਟ।"

"ਫਿਰ ਉਹ ਸੜਕ 'ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਟ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕੋਈ ਸਾਈਡ ਸੜਕਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ?"

"ਕੋਈ ਨਹੀਂ।"

"ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਜ਼ਰੂਰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਪੈਦਲ ਰਸਤਾ ਲਿਆ।"

"ਇਹ ਹੀਥ ਦੇ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।"

"ਇਸ ਲਈ, ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਚਾਰਲਿੰਗਟਨ ਹਾਲ ਵੱਲ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਸੜਕ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਹੋਰ ਕੁਝ?"

"ਕੁਝ ਨਹੀਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਸਲਾਹ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ।"

ਹੋਮਜ਼ ਕੁਝ ਦੇਰ ਲਈ ਚੁੱਪ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ।

"ਉਹ ਸੱਜਣ ਕਿੱਥੇ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੇਰੀ ਮੰਗਣੀ ਹੋਈ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਉਹ ਕੋਵੈਂਟਰੀ ਵਿਖੇ ਮਿਡਲੈਂਡ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਹੈ।"

"ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਮਿਲਣ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ?" - "ਓਹ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼! ਜਿਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ!"

"ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕ ਹਨ?"

"ਸਿਰਿਲ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਤੋਂ ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ।"

"ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ?"

"ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਵੁੱਡਲੀ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

"ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ?"

ਸਾਡਾ ਨਿਰਪੱਖ ਮੁਵੱਕਿਲ ਥੋੜ੍ਹਾ ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।

"ਉਹ ਕੌਣ ਸੀ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਓਹ, ਇਹ ਮੇਰੀ ਇੱਕ ਕਲਪਨਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ, ਮਿਸਟਰ ਕੈਰੂਥਰਸ, ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਵਜਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਉਹ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਸੱਜਣ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈ।"

"ਹਾ!" ਹੋਮਜ਼ ਗੰਭੀਰ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਉਹ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਲਈ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ?"

"ਉਹ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਹੈ।"

"ਕੋਈ ਗੱਡੀਆਂ ਜਾਂ ਘੋੜੇ ਨਹੀਂ?"

"ਖੈਰ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਅਮੀਰ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਸ਼ਹਿਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਦੱਖਣੀ ਅਫ਼ਰੀਕੀ ਸੋਨੇ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਵੀਂ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸੋਗੇ, ਮਿਸ ਸਮਿਥ। ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਬਹੁਤ ਰੁੱਝੀ ਹੋਈ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਕੱਢਾਂਗੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਾ ਚੁੱਕੋ। ਅਲਵਿਦਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ।"

"ਇਹ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕ੍ਰਮ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੁੜੀ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਧਿਆਨ ਵਾਲੀ ਪਾਈਪ ਵੱਲ ਖਿੱਚਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਚੋਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਕਾਂਤ ਪੇਂਡੂ ਸੜਕਾਂ 'ਤੇ ਸਾਈਕਲਾਂ 'ਤੇ। ਕੋਈ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰੇਮੀ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ। ਪਰ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਉਤਸੁਕ ਅਤੇ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵੇਰਵੇ ਹਨ। ਵਾਟਸਨ।"

"ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਹੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?"

"ਬਿਲਕੁਲ। ਸਾਡੀ ਪਹਿਲੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਚਾਰਲਿੰਗਟਨ ਹਾਲ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕੌਣ ਹਨ। ਫਿਰ, ਫਿਰ, ਕੈਰੂਥਰਸ ਅਤੇ ਵੁਡਲੀ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧਾਂ ਬਾਰੇ ਕੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੰਨੇ ਵੱਖਰੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਆਦਮੀ ਜਾਪਦੇ ਹਨ? ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਰਾਲਫ਼ ਸਮਿਥ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਇੰਨੇ ਉਤਸੁਕ ਕਿਵੇਂ ਹੋਏ? ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ। ਇਹ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਬੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਗਵਰਨੈਸ ਲਈ ਬਾਜ਼ਾਰ ਕੀਮਤ ਤੋਂ ਦੁੱਗਣਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਘੋੜਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਛੇ ਮੀਲ ਦੂਰ? ਅਜੀਬ, ਵਾਟਸਨ - ਬਹੁਤ ਅਜੀਬ!"

"ਤੁਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਜਾਓਗੇ?"

"ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ, ਤੁਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਜਾਓਗੇ। ਇਹ ਕੋਈ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੀ ਦੂਜੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਖੋਜ ਨੂੰ ਤੋੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਸੋਮਵਾਰ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਫਰਨਹੈਮ ਜਲਦੀ ਪਹੁੰਚੋਗੇ; ਤੁਸੀਂ ਚਾਰਲਿੰਗਟਨ ਹੀਥ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੁਕੋਗੇ; ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਦੇਖੋਗੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਸਲਾਹ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰੋਗੇ। ਫਿਰ, ਹਾਲ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆਓਗੇ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰੋਗੇ। ਅਤੇ ਹੁਣ, ਵਾਟਸਨ, ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਠੋਸ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹੱਲ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਔਰਤ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੋਮਵਾਰ ਨੂੰ ਵਾਟਰਲੂ ਤੋਂ 9:50 ਵਜੇ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਉਤਰੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਚੱਲ ਪਈ ਅਤੇ 9:13 ਵਜੇ ਫੜ ਲਈ। ਫਰਨਹੈਮ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਚਾਰਲਿੰਗਟਨ ਹੀਥ ਵੱਲ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਆਈ। ਨੌਜਵਾਨ ਔਰਤ ਦੇ ਸਾਹਸ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਣਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੜਕ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹੀਥ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਯੂ ਹੇਜ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਪਾਰਕ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਜੋ

ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਰੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਜੜੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਲਾਈਕੇਨ-ਜੜੇ ਹੋਏ ਪੱਥਰ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਗੇਟਵੇ ਸੀ, ਹਰ ਪਾਸੇ ਦੇ ਥੰਮ੍ਹ ਉੱਤੇ ਮੋਲਡਿੰਗ ਹੇਰਾਲਡਿਕ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਕੇਂਦਰੀ ਕੈਰੇਜ ਡਰਾਈਵ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੈਂ ਕਈ ਬਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਿੱਥੇ ਹੇਜ ਵਿੱਚ ਪਾੜੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਵਾਲੇ ਰਸਤੇ। ਘਰ ਸੜਕ ਤੋਂ ਅਦਿੱਖ ਸੀ, ਪਰ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਉਦਾਸੀ ਅਤੇ ਸੜਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਇਹ ਛੱਤ ਫੁੱਲਾਂ ਦੇ ਸੁਨਹਿਰੀ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨਾਲ ਢੱਕੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਜੋ ਬਸੰਤ ਦੀ ਚਮਕਦਾਰ ਧੁੱਪ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਮਕ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਝੁੰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਸੰਭਾਲ ਲਈ, ਤਾਂ ਜੋ ਹਾਲ ਦੇ ਗੇਟਵੇ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਸੜਕ ਦੇ ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰ ਸਕਾਂ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਤਾਂ ਇਹ ਉਜਾੜ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਾਈਕਲ ਸਵਾਰ ਨੂੰ ਉਲਟ ਦਿਸ਼ਾ ਤੋਂ ਉਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਗੂੜ੍ਹੇ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਕਾਲੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਸੀ। ਚਾਰਲਿੰਗਟਨ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਸ਼ੀਨ ਤੋਂ ਛਾਲ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਹੇਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾੜੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਾਇਆ, ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ।

ਪੌਣੇ ਦੋ ਘੰਟਾ ਬੀਤ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਦੂਜਾ ਸਾਈਕਲ ਸਵਾਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਵਾਰ ਉਹ ਮੁਟਿਆਰ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਆ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਚਾਰਲਿੰਗਟਨ ਹੇਜ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ। ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਉਹ ਆਦਮੀ ਆਪਣੀ ਲੁਕਣ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ, ਆਪਣੀ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਆਇਆ। ਸਾਰੇ ਚੌੜੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਚਲਦੀ ਹੋਈ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਸਨ, ਸੁੰਦਰ ਕੁੜੀ ਆਪਣੀ ਮਸ਼ੀਨ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਿੱਧੀ ਬੈਠੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆਦਮੀ ਹਰ ਹਰਕਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਗੁਪਤ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਹੈਂਡਲ-ਬਾਰ ਉੱਤੇ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਕੇ ਆਪਣੀ ਗਤੀ ਹੌਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਉਸਨੇ ਵੀ ਹੌਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ ਰੁਕ ਗਈ। ਉਹ ਵੀ ਇੱਕਦਮ ਰੁਕ ਗਿਆ, ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਦੋ ਸੌ ਗਜ਼ ਪਿੱਛੇ। ਉਸਦੀ ਅਗਲੀ ਹਰਕਤ ਓਨੀ ਹੀ ਅਚਾਨਕ ਸੀ ਜਿੰਨੀ ਇਹ ਜੋਸ਼ੀਲੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੇ ਪਹੀਏ ਘੁੰਮਾਏ ਅਤੇ ਸਿੱਧਾ ਉਸ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਉਸ ਵਾਂਗ ਹੀ ਤੇਜ਼ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਤਾਸ਼ ਉਡਾਣ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਿਆ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਸੜਕ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ, ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਹੰਕਾਰੀ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਚੁੱਪ ਸੇਵਾਦਾਰ ਦਾ ਹੋਰ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਹ ਵੀ ਮੁੜ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਆਪਣੀ ਦੂਰੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੜਕ ਦੇ ਮੋੜ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਲੁਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਲੁਕਣ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਚੰਗਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਉਹ ਆਦਮੀ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਸਾਈਕਲ ਚਲਾ ਕੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ। ਉਹ ਹਾਲ ਦੇ ਗੇਟਾਂ 'ਤੇ ਮੁੜਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਸ਼ੀਨ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰ ਗਿਆ। ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦਰੱਖਤਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖੜ੍ਹਾ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਟਾਈ ਠੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਾਈਕਲ ਚਲਾਇਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹਾਲ ਵੱਲ ਡਰਾਈਵ 'ਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਹੀਥ ਪਾਰ ਕਰਕੇ ਰੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਝਾਤੀ ਮਾਰੀ। ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਮੈਂ ਪੁਰਾਣੀ ਸਲੇਟੀ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਝਲਕ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਸਦੀਆਂ ਚਮਕਦਾਰ ਟਿਊਡਰ ਚਿਮਨੀਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਡਰਾਈਵ ਇੱਕ ਸੰਘਣੀ ਝਾੜੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਆਦਮੀ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਇੰਝ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਸਵੇਰ ਦਾ ਕੰਮ ਕਾਫ਼ੀ ਵਧੀਆ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਪੂਰੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਫਰਨਹੈਮ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਸਥਾਨਕ ਹਾਊਸ ਏਜੰਟ ਮੈਨੂੰ ਚਾਰਲਿੰਗਟਨ ਹਾਲ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਾਲ

ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਰੈਫਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉੱਥੇ ਮੈਂ ਘਰ ਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ ਰੁਕਿਆ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਤੋਂ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ। ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਗਰਮੀਆਂ ਲਈ ਚਾਰਲਿੰਗਟਨ ਹਾਲ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਿਸਟਰ ਵਿਲੀਅਮਸਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਨਾਮ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ, ਬਜ਼ੁਰਗ ਸੱਜਣ ਸੀ। ਨਿਮਰ ਏਜੰਟ ਡਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਗਾਹਕਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਉਹ ਮਾਮਲੇ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਹ ਚਰਚਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਮਿਸਟਰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉਸ ਲੰਬੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਉਹ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਜਿਸਦੀ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸਦੀ ਮੈਨੂੰ ਕਦਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਉਸਦਾ ਸਖ਼ਤ ਚਿਹਰਾ ਆਮ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੰਭੀਰ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੰਮਾਂ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਜੋ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ।

"ਤੇਰੀ ਲੁਕਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਨੁਕਸਦਾਰ ਸੀ। ਤੈਨੂੰ ਵਾੜ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਫਿਰ ਤੈਨੂੰ ਇਸ ਦਿਲਚਸਪ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨੇੜਿਓਂ ਨਜ਼ਾਰਾ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੈ, ਤੂੰ ਕੁਝ ਸੈਂਕੜੇ ਗਜ਼ ਦੂਰ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮਿਸ ਸਮਿਥ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਦੱਸ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸੋਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ; ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਉਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਿਉਂ ਚਿੰਤਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਨੇੜੇ ਨਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਸਦੇ ਲੱਛਣਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕੇ? ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਹੈਂਡਲ-ਬਾਰ ਉੱਤੇ ਝੁਕਣ ਵਾਲਾ ਦੱਸਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਲੁਕਣਾ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ। ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਲੰਡਨ ਦੇ ਇੱਕ ਹਾਊਸ ਏਜੰਟ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹੋ!"

"ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ?" ਮੈਂ ਕੁਝ ਗਰਮੀ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ।

"ਨੇੜਲੇ ਪਬਲਿਕ-ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਗੱਪਾਂ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਹੈ। ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਰ ਨਾਮ ਦੱਸ ਦਿੰਦੇ, ਮਾਸਟਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮੂਰਤੀ-ਨੌਕਰੀ ਤੱਕ। ਵਿਲੀਅਮਸਨ? ਇਹ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਜੇ ਉਹ ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਸਰਗਰਮ ਸਾਈਕਲਿਸਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਮੁਟਿਆਰ ਦੇ ਐਥਲੈਟਿਕ ਪਿੱਛਾ ਤੋਂ ਦੂਰ ਭੱਜਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਅਭਿਆਨ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ? ਇਹ ਗਿਆਨ ਕਿ ਕੁੜੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੱਚ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਇਸ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿ ਸਾਈਕਲਿਸਟ ਅਤੇ ਹਾਲ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਇਸ 'ਤੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿ ਹਾਲ ਵਿਲੀਅਮਸਨ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਕੌਣ ਬਿਹਤਰ ਹੈ? ਖੈਰ, ਖੈਰ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਰ, ਇੰਨੇ ਉਦਾਸ ਨਾ ਲੱਗੋ। ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਤੱਕ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਖੁਦ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਮਿਸ ਸਮਿਥ ਦਾ ਇੱਕ ਨੋਟ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਘਟਨਾਵਾਂ ਸੰਖੇਪ ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜੋ ਮੈਂ ਦੇਖੀਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਚਿੱਠੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਹਿੱਸਾ ਪੋਸਟਸਕ੍ਰਿਪਟ ਵਿੱਚ ਸੀ:

ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਭਰੋਸੇ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰੋਗੇ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਇੱਥੇ ਮੇਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਆਹ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਡੂੰਘੀਆਂ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਮੇਰਾ ਵਾਅਦਾ ਜ਼ਰੂਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਹੈ। ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਇਨਕਾਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਲਿਆ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਨਰਮੀ ਨਾਲ ਵੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਥਿਤੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਹੈ।

"ਸਾਡਾ ਨੌਜਵਾਨ ਦੋਸਤ ਡੂੰਘੇ ਪਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਚਿੱਠੀ ਖਤਮ ਕੀਤੀ। "ਇਹ ਕੇਸ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਦੀਆਂ ਵਧੇਰੇ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੋਚਿਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ, ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਦਿਨ ਲਈ ਹੋਰ ਵੀ ਮਾੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਅੱਜ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਭੱਜ ਕੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਬਣਾਏ ਹਨ।"

ਹੋਮਜ਼ ਦਾ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤ ਦਿਨ ਇੱਕ ਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦੇਰ ਸ਼ਾਮ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਉਸਦੇ ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਬੁੱਲ੍ਹ ਅਤੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬੇਰੰਗ ਗੰਢ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇੱਕ ਆਮ ਬੇਚੈਨੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਜਾਂਚ ਦਾ ਢੁਕਵਾਂ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਾਉਂਦੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੀ ਸਾਹਸਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਦਿਲੋਂ ਹੱਸ ਪਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੀ ਘੱਟ ਸਰਗਰਮ ਕਸਰਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਟ੍ਰੀਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਮੁੱਕੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮੁਹਾਰਤ ਹੈ। ਕਦੇ-ਕਦੇ, ਇਹ ਸੇਵਾ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਅੱਜ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਸੋਗ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।"

ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੇ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ।

“ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਕੰਟਰੀ ਪੱਬ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਨਾਲ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਝਗੜਾਲੂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਵਿਲੀਅਮਸਨ ਇੱਕ ਚਿੱਟੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸਟਾਫ ਨਾਲ ਇਕੱਲਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਅਫਵਾਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਪਾਦਰੀ ਹੈ ਜਾਂ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਨਿਵਾਸ ਦੀਆਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅਜੀਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਧਾਰਮਿਕ ਸਮਝਿਆ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਕਲੈਰੀਕਲ ਏਜੰਸੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਨਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਕਰੀਅਰ ਇੱਕਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਨੇਰਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੀਕੈਂਡ 'ਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ - 'ਇੱਕ ਨਿੱਘੇ ਲੋਕ, ਸਰ' - ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਲਾਲ ਮੁੱਛਾਂ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਸੱਜਣ, ਮਿਸਟਰ ਵੁੱਡਲੀ ਨਾਮ ਦਾ, ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉੱਥੇ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਸੀ, ਕਦੋਂ ਕਿਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਸੱਜਣ ਖੁਦ, ਜੋ ਟੈਪਰੂਮ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਬੀਅਰ ਪੀ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਗੱਲਬਾਤ ਸੁਣ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਕੌਣ ਸੀ? ਮੈਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ? ਮੈਂ ਕੀ ਕੀਤਾ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਸੀ? ਉਸਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਵਧੀਆ ਪ੍ਰਵਾਹ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ ਬਹੁਤ ਜੋਸ਼ੀਲੇ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਜ਼ਾਲਮ ਬੈਕਹੈਂਡਰ ਦੁਆਰਾ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟਾਲਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਅਗਲੇ ਕੁਝ ਮਿੰਟ ਸੁਆਦੀ ਸਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਨਾਅਰੇਬਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਦਮਾਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿੱਧਾ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਭਰ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋ। ਮਿਸਟਰ ਵੁਡਲੀ ਇੱਕ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਘਰ ਚਲੇ ਗਏ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰੀ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਇਹ

ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਸਰੀ ਸਰਹੱਦ 'ਤੇ ਮੇਰਾ ਦਿਨ, ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਦਿਨ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ।"

ਵੀਰਵਾਰ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੱਤਰ ਆਇਆ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼ [ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ] ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਕਿ ਮੈਂ ਮਿਸਟਰ ਕੈਰੂਥਰਸ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਛੱਡ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਉੱਚ ਤਨਖਾਹ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀਆਂ ਬੇਅਰਾਮੀਵਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀ। ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਨੂੰ ਮੈਂ ਸ਼ਹਿਰ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਿਸਟਰ ਕੈਰੂਥਰਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਲ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਕੱਲੀ ਸੜਕ ਦੇ ਖ਼ਤਰੇ, ਜੇ ਕਦੇ ਕੋਈ ਖ਼ਤਰੇ ਸਨ, ਹੁਣ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ ਹਨ।

ਮੇਰੇ ਜਾਣ ਦੇ ਖਾਸ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਮਿਸਟਰ ਕੈਰੂਥਰਸ ਨਾਲ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਉਸ ਘਿਣਾਉਣੇ ਆਦਮੀ, ਮਿਸਟਰ ਵੁੱਡਲੀ ਦਾ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਘਿਣਾਉਣਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਹੁਣ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਿਆਨਕ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਹਾਦਸਾ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇਖਿਆ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਉਸਨੇ ਮਿਸਟਰ ਕੈਰੂਥਰਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਜਾਪਦੇ ਸਨ। ਵੁੱਡਲੀ ਜ਼ਰੂਰ ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਸੌਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਖਿਆ, ਝਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦਾ ਹੋਇਆ। ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਡਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮਿਸਟਰ ਕੈਰੂਥਰਸ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਜੀਵ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ? ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ।

"ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ, ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਉਸ ਛੋਟੀ ਔਰਤ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਕੋਈ ਡੂੰਘੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਡਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖੀਏ ਕਿ ਉਸ ਆਖਰੀ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਨਾ ਕਰੇ। ਮੇਰਾ ਖਿਆਲ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ, ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਸਵੇਰੇ ਇਕੱਠੇ ਦੌੜਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਉਤਸੁਕ ਅਤੇ ਸੰਮਲਿਤ ਜਾਂਚ ਦਾ ਕੋਈ ਅਣਸੁਖਾਵਾਂ ਅੰਤ ਨਾ ਹੋਵੇ।"

ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਅਜੀਬ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਕੋਈ ਅਣਸੁਣੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਲੇਟ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਘੱਟ ਹਿੰਮਤ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਸਦੇ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਭੱਜ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭਿਆਨਕ ਹਮਲਾਵਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਦਮਾਸ਼ ਵੁੱਡਲੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵੱਖਰਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ, ਪਰ, ਇੱਕ ਮੌਕੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਘੁਸਪੈਠ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੈਰੂਥਰਸ ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ। ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਆਦਮੀ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੀਕਐਂਡ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮਸੂਲੀਆ ਨੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਕੌਣ ਸੀ, ਜਾਂ ਉਹ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਾਂਗ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸੀ। ਇਹ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਕਮਰਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਜੇਬ

ਵਿੱਚ ਰਿਵਾਲਵਰ ਪਾਇਆ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦੁਖਾਂਤ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਇਸ ਉਤਸੁਕ ਸਮੂਹ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਬਰਸਾਤੀ ਰਾਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਵੇਰ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਗਰਮੀ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਪੇਂਡੂ ਇਲਾਕਾ, ਫੁੱਲਾਂ ਦੇ ਚਮਕਦੇ ਝੁੰਡਾਂ ਨਾਲ, ਲੰਡਨ ਦੇ ਟਿੱਲਿਆਂ, ਮਿੱਟੀ ਅਤੇ ਸਲੇਟ ਸਲੇਟੀ ਸਲੇਟੀ ਰੰਗਾਂ ਤੋਂ ਥੱਕੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਸੁੰਦਰ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਚੌੜੀ, ਰੇਤਲੀ ਸੜਕ 'ਤੇ ਤੁਰ ਪਏ, ਸਵੇਰ ਦੀ ਤਾਜ਼ੀ ਹਵਾ ਨੂੰ ਸਾਹ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਪੰਛੀਆਂ ਦੇ ਸੰਗੀਤ ਅਤੇ ਬਸੰਤ ਦੇ ਤਾਜ਼ੇ ਸਾਹ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ। ਕਰੂਕਸਬਰੀ ਹਿੱਲ ਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਸੜਕ ਦੇ ਇੱਕ ਚੜ੍ਹਾਈ ਤੋਂ, ਅਸੀਂ ਭਿਆਨਕ ਹਾਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਓਕ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੇ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਪੁਰਾਣੇ ਸਨ, ਪਰ ਉਸ ਇਮਾਰਤ ਨਾਲੋਂ ਅਜੇ ਵੀ ਛੋਟੇ ਸਨ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਘੇਰਦੇ ਸਨ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸੜਕ ਦੇ ਲੰਬੇ ਰਸਤੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਿ ਹੀਥ ਦੇ ਭੂਰੇ ਅਤੇ ਜੰਗਲ ਦੇ ਉੱਭਰਦੇ ਹਰੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਲਾਲ ਪੀਲੀ ਪੱਟੀ ਸੀ। ਦੂਰ, ਇੱਕ ਕਾਲਾ ਬਿੰਦੂ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਵਾਹਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਚਲਦਾ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਬੇਸਬਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸਮਿਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ।

"ਮੈਂ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜੇ ਇਹ ਉਸਦਾ ਜਾਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਲਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ, ਕਿ ਉਹ ਚਾਰਲਿੰਗਟਨ ਤੋਂ ਲੰਘ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ।"

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਚੜ੍ਹਾਈ ਪਾਰ ਕੀਤੀ, ਸਾਨੂੰ ਗੱਡੀ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧੇ ਕਿ ਮੇਰੀ ਬੈਠਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਲੱਗੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਪੈਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੋਮਜ਼ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਿਖਲਾਈ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਘਬਰਾਹਟ ਦੀ ਊਰਜਾ ਦੇ ਅਮੁੱਕ ਭੰਡਾਰ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਹ ਖਿੱਚ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਸਪਰਿੰਗ ਕਦਮ ਕਦੇ ਵੀ ਹੌਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਚਾਨਕ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੌ ਗਜ਼ ਸੀ, ਉਹ ਰੁਕ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉੱਪਰ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਉਸੇ ਪਲ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਕੁੱਤੇ ਦੀ ਗੱਡੀ, ਘੋੜੇ ਦੀ ਛਾਲ, ਪਿੱਛੇ ਲੱਗੀਆਂ ਲਗਾਮਾਂ, ਸੜਕ ਦੇ ਮੋੜ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਵਧੀ।

"ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ, ਵਾਟਸਨ, ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ!" ਹੋਮਜ਼ ਚੀਕਿਆ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਹੂੰਝਦਾ ਹੋਇਆ ਉਸਦੇ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ। "ਮੂਰਖ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਪੁਰਾਣੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ! ਇਹ ਅਗਵਾ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ - ਅਗਵਾ! ਕਤਲ! ਰੱਬ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕੀ! ਸੜਕ ਰੋਕੋ! ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਰੋਕੋ! ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ, ਛਾਲ ਮਾਰੋ, ਅਤੇ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

ਅਸੀਂ ਕੁੱਤੇ ਵਾਲੀ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਮੋੜਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸਨੂੰ ਚਾਬੁਕ ਨਾਲ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਵਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸੜਕ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਉੱਡ ਗਏ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਮੋੜ ਮੋੜਿਆ, ਹਾਲ ਅਤੇ ਹੀਥ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੜਕ ਦਾ ਸਾਰਾ ਹਿੱਸਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਹੋਮਜ਼ ਦੀ ਬਾਂਹ ਫੜ ਲਈ।

"ਇਹੀ ਉਹ ਆਦਮੀ ਹੈ!" ਮੈਂ ਹਾਏ-ਹਾਏ।

ਇੱਕ ਇਕੱਲਾ ਸਾਈਕਲ ਸਵਾਰ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਹੇਠਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ ਗੋਲ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਊਰਜਾ ਪੈਡਲਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਦੌੜਾਕ ਵਾਂਗ ਉੱਡ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਚਾਨਕ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲਾ ਚਿਹਰਾ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ, ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨੇੜੇ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਸ਼ੀਨ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ। ਉਹ ਕੋਲੇ

ਵਰਗੀ ਕਾਲੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਪੀਲੇਪਣ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਇੰਨੀਆਂ ਚਮਕਦਾਰ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਬੁਖਾਰ ਹੋਵੇ। ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਅਤੇ ਕੁੱਤੇ ਦੀ ਗੱਡੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। ਫਿਰ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਝਲਕ ਆ ਗਈ।

"ਹਾਲੋਆ! ਰੁਕ ਜਾਓ!" ਉਸਨੇ ਚੀਕਿਆ, ਆਪਣਾ ਸਾਈਕਲ ਫੜ ਕੇ ਸਾਡਾ ਰਸਤਾ ਰੋਕਿਆ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਕੁੱਤੇ ਵਾਲੀ ਗੱਡੀ ਕਿੱਥੋਂ ਮਿਲੀ? ਉੱਪਰ ਖਿੱਚੋ ਯਾਰ!" ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸਾਈਡ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਪਿਸਤੌਲ ਕੱਢਦੇ ਹੋਏ ਚੀਕਿਆ। "ਉੱਪਰ ਖਿੱਚੋ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਜਾਰਜ ਦੀ ਕਿਸਮਤ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਘੋੜੇ ਵਿੱਚ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿਆਂਗਾ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮੇਰੀ ਗੋਦੀ ਵਿੱਚ ਲਗਾਮ ਪਾਈ ਅਤੇ ਗੱਡੀ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰ ਗਿਆ।

"ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਆਦਮੀ ਹੋ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਮਿਸ ਵਾਇਲੇਟ ਸਮਿਥ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹੀ ਪੁੱਛ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੀ ਕੁੱਤੇ ਵਾਲੀ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ।"

"ਸਾਨੂੰ ਸੜਕ 'ਤੇ ਕੁੱਤੇ ਵਾਲੀ ਗੱਡੀ ਮਿਲੀ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਗੱਡੀ ਚਲਾਈ।"

"ਅੱਛਾ ਪ੍ਰਭੂ! ਅੱਛਾ ਪ੍ਰਭੂ! ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ?" ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨੰਦ ਵਿੱਚ ਅਜਨਬੀ ਨੇ ਪੁਕਾਰਿਆ। "ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਨਰਕ-ਕੁੱਤੀ ਵੁੱਡਲੀ ਅਤੇ ਬਲੈਕਗਾਰਡ ਪਾਰਸਨ। ਆਓ, ਯਾਰ, ਆਓ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤ ਹੋ। ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹੋ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਬਚਾ ਲਵਾਂਗੇ, ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਲਾਸ਼ ਚਾਰਲਿੰਗਟਨ ਵੁੱਡ ਵਿੱਚ ਛੱਡਣੀ ਪਵੇ।"

ਉਹ ਧਿਆਨ ਭਟਕਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਭੱਜਿਆ, ਉਸਦੀ ਪਿਸਤੌਲ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਵਾੜੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਵੱਲ। ਹੋਮਜ਼ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ, ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਸੜਕ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਚਰਦਾ ਛੱਡ ਕੇ, ਹੋਮਜ਼ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ।

"ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਉਹ ਆਏ ਸਨ," ਉਸਨੇ ਚਿੱਕੜ ਵਾਲੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਕਈ ਫੁੱਟ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਹਾਲੋਆ! ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਰੁਕੋ! ਇਹ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੌਣ ਹੈ?"

ਇਹ ਇੱਕ ਸਤਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਨੌਜਵਾਨ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਚਮੜੇ ਦੀਆਂ ਰੱਸੀਆਂ ਅਤੇ ਗੇਟਰਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵਾਂਗ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ ਦੇ ਭਾਰ ਲੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਗੋਡੇ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਖਿੱਚੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਉਸਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਜ਼ਖ਼ਮ ਸੀ। ਉਹ ਬੇਹੋਸ਼ ਸੀ, ਪਰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਜ਼ਖ਼ਮ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਹੱਡੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ।

"ਇਹ ਪੀਟਰ ਹੈ, ਲਾੜਾ," ਅਜਨਬੀ ਨੇ ਚੀਕਿਆ। "ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਭਜਾ ਦਿੱਤਾ। ਦਰਿੰਦਿਆਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਖਿੱਚ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਡੰਡੇ ਨਾਲ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਦਿਓ: ਅਸੀਂ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਭਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨਾਲ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੀ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੀ ਕਿਸਮਤ ਤੋਂ ਬਚਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

ਅਸੀਂ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਭੱਜੇ, ਜੋ ਕਿ ਰੁੱਖਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਫਸਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਹੋਮਜ਼ ਉੱਪਰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਘਰ ਨੂੰ ਘੇਰਨ ਵਾਲੀ ਝਾੜੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕੇ ਸੀ।

"ਉਹ ਘਰ ਨਹੀਂ ਗਏ। ਇੱਥੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹਨ - ਇੱਥੇ, ਲੌਰੇਲ ਝਾੜੀਆਂ ਦੇ ਕੋਲ। ਆਹ! ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ।"

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ ਤਿੱਖੀ ਚੀਕ - ਇੱਕ ਚੀਕ ਜੋ ਡਰ ਦੇ ਜਨੂੰਨ ਨਾਲ ਕੰਬ ਰਹੀ ਸੀ - ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਝਾੜੀਆਂ ਦੇ ਸੰਘਣੇ, ਹਰੇ ਝੁੰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਗੂੰਜ ਉੱਠੀ। ਇਹ ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਦਮ ਘੁੱਟਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗੁੜਗੁੜਾਉਣ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਉੱਚੇ ਸੁਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ।

"ਇਸ ਪਾਸੇ! ਇਸ ਪਾਸੇ! ਉਹ ਗੇਂਦਬਾਜ਼ੀ ਵਾਲੀ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਹਨ," ਅਜਨਬੀ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦਾ ਹੋਇਆ ਚੀਕਿਆ। "ਆਹ, ਡਰਪੋਕ ਕੁੱਤੇ! ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਆਓ, ਸੱਜਣੋ! ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ! ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ! ਜਿਉਂਦੇ ਜਿੰਗੋ ਦੀ ਸਹੁੰ!"

ਅਸੀਂ ਅਚਾਨਕ ਪੁਰਾਣੇ ਰੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰੇ ਹਰੇ-ਭਰੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਟੁੱਟ ਪਏ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਓਕ ਦੇ ਦਰੱਖਤ ਦੇ ਸਾਏ ਹੇਠ, ਤਿੰਨ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਔਰਤ, ਸਾਡੀ ਮੁਵੱਕਿਲ, ਝੁਕੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋਈ, ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਰੁਮਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਬੇਰਹਿਮ, ਭਾਰੀ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲਾ, ਲਾਲ ਮੁੱਛਾਂ ਵਾਲਾ ਨੌਜਵਾਨ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਪੈਰ ਚੌੜੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਇੱਕ ਬਾਂਹ ਅਕਿੰਬੋ, ਦੂਜਾ ਘੋੜਸਵਾਰੀ ਦੀ ਫਸਲ ਲਹਿਰਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਪੂਰਾ ਰਵੱਈਆ ਜੇਤੂ ਬਹਾਦਰੀ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ, ਸਲੇਟੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ, ਹਲਕੇ ਟਵੀਡ ਸੂਟ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸਰਪਲਿਸ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ-ਪੁਸਤਕ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪਾ ਲਈ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਵਧਾਈ ਵਿੱਚ ਭਿਆਨਕ ਲਾੜੇ ਦੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਥੱਪੜ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ।

"ਉਹ ਵਿਆਹੇ ਹੋਏ ਹਨ?" ਮੈਂ ਹਾਏ-ਹਾਏ।

"ਆਓ!" ਸਾਡਾ ਗਾਈਡ ਚੀਕਿਆ; "ਆਓ!" ਉਹ ਗਲੇਡ ਪਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਭੱਜਿਆ, ਮੈਂ ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਉਸਦੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚੇ, ਔਰਤ ਸਹਾਰੇ ਲਈ ਦਰੱਖਤ ਦੇ ਤਣੇ ਨਾਲ ਲੜਖੜਾਈ। ਵਿਲੀਅਮਸਨ, ਸਾਬਕਾ ਪਾਦਰੀ, ਮਖੌਲੀ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕਿਆ, ਅਤੇ ਧੱਕੇਸ਼ਾਹੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਵੁੱਡਲੀ, ਬੇਰਹਿਮ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਭਰੇ ਹਾਸੇ ਦੀ ਚੀਕ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ।

"ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਉਤਾਰ ਸਕਦਾ ਹੈਂ, ਬੌਬ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਠੀਕ ਹੈ। ਖੈਰ, ਤੂੰ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਦੋਸਤ ਹੁਣੇ ਹੀ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਆਏ ਹੋ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵੁੱਡਲੀ ਨਾਲ ਮਿਲਵਾ ਸਕਾਂ।"

ਸਾਡੇ ਗਾਈਡ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇੱਕ ਅਨੋਖਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਕਾਲੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਲਾਹ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਭੇਸ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਦੇ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਲੰਮਾ, ਹਲਕਾ, ਸਾਫ਼-ਮੁੰਨਿਆ ਹੋਇਆ ਚਿਹਰਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਰਿਵਾਲਵਰ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਨੌਜਵਾਨ ਬਦਮਾਸ਼ ਨੂੰ ਢੱਕ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਖਤਰਨਾਕ ਘੋੜਸਵਾਰੀ ਦੀ ਫਸਲ ਨੂੰ ਝੂਲਦੇ ਹੋਏ ਉਸਦੇ ਵੱਲ ਵਧ ਰਿਹਾ ਸੀ।

“ਹਾਂ,” ਸਾਡੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਬੌਬ ਕੈਰੂਥਰਸ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨਾ ਪਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਹੁੰਦੇ ਦੇਖਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ, ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸੌਂਹ! ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬਚਨ 'ਤੇ ਖਰਾ ਉਤਰਾਂਗਾ।”

"ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਹੈ।"

"ਨਹੀਂ, ਉਹ ਤੇਰੀ ਵਿਧਵਾ ਹੈ।"

ਉਸਦਾ ਰਿਵਾਲਵਰ ਫਟ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੁੱਡਲੀ ਦੇ ਕਮਰਕੋਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੋਂ ਖੂਨ ਵਗਦਾ ਦੇਖਿਆ। ਉਹ ਚੀਕਦਾ ਹੋਇਆ ਘੁੰਮਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਉਸਦਾ ਘਿਣਾਉਣਾ ਲਾਲ ਚਿਹਰਾ ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ

ਪੀਲੇ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ। ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ, ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਸਰਪਲਿਸ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਇੰਨੀਆਂ ਘਟੀਆ ਸਹੁੰਆਂ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਰਿਵਾਲਵਰ ਕੱਢਿਆ, ਪਰ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਚੁੱਕ ਸਕੇ, ਉਹ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਬੈਰਲ ਹੇਠਾਂ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਬਸ ਹੋ ਗਿਆ," ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਠੰਡੇ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਪਿਸਤੌਲ ਸੁੱਟ ਦਿਓ! ਵਾਟਸਨ, ਇਸਨੂੰ ਚੁੱਕੋ! ਇਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਫੜੋ! ਧੰਨਵਾਦ। ਤੁਸੀਂ ਕੈਰੂਥਰਸ, ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਰਿਵਾਲਵਰ ਦੇ ਦਿਓ। ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਹਿੰਸਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਆਓ, ਇਸਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿਓ!"

"ਫਿਰ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ?"

"ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਹੈ।"

"ਚੰਗਾ ਪ੍ਰਭੂ!"

"ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਉਣ ਤੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਾਂਗਾ। ਇੱਥੇ, ਤੁਸੀਂ!" ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਡਰੇ ਹੋਏ ਲਾੜੇ ਨੂੰ ਚੀਕਿਆ, ਜੋ ਗਲੇਡ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਸੀ। "ਇੱਥੇ ਆਓ। ਇਸ ਨੋਟ ਨੂੰ ਜਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਫਰਨਹੈਮ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਓ।" ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਨੋਟਬੁੱਕ ਦੇ ਇੱਕ ਪੱਤੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਲਿਖੇ। "ਇਹ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿਓ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇਗਾ।"

ਹੋਮਜ਼ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਤ, ਨਿਪੁੰਨ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਨੇ ਦੁਖਦਾਈ ਦ੍ਰਿਸ਼ 'ਤੇ ਦਬਦਬਾ ਬਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਕਠਪੁਤਲੀਆਂ ਸਨ। ਵਿਲੀਅਮਸਨ ਅਤੇ ਕੈਰੂਥਰਸ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਵੁੱਡਲੀ ਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਪਾਇਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ ਡਰੀ ਹੋਈ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਜ਼ਖਮੀ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਲਿਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਲੈ ਕੇ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਪੁਰਾਣੇ ਟੇਪੇਸਟ੍ਰੀ-ਲਟਕਾਏ ਡਾਇਨਿੰਗ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦੋ ਕੈਦੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬੈਠਾ ਸੀ।

"ਉਹ ਜਿਉਂਦਾ ਰਹੇਗਾ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"ਕੀ!" ਕੈਰੂਥਰਸ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਉੱਠ ਕੇ ਚੀਕਿਆ। "ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਜਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਾਂਗਾ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਕੁੜੀ, ਉਹ ਦੂਤ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਭਰ ਲਈ ਰੋਅਰਿੰਗ ਜੈਕ ਵੁੱਡਲੀ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੀ ਜਾਣੀ ਹੈ?"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਦੋ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕਾਰਨ ਹਨ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਲੀਅਮਸਨ ਦੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਸੰਸਕਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਾਂ।"

"ਮੈਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ," ਬੁੱਢਾ ਬਦਮਾਸ਼ ਚੀਕਿਆ।

"ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਫੂੰਕ ਦੇ।"

"ਇੱਕ ਵਾਰ ਪਾਦਰੀ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਾਦਰੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਲਾਇਸੈਂਸ ਬਾਰੇ ਕੀ?"

"ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਵਿਆਹ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਸੀ। ਇਹ ਮੇਰੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਇੱਕ ਚਾਲ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਪਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਵਿਆਹ ਕੋਈ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਤਾ ਲਗਾ ਲਓਗੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਅਗਲੇ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਸੋਚਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ, ਕੈਰੂਥਰਸ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪਿਸਤੌਲ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੁੰਦਾ।"

"ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ - ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਪਿਆਰ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਾਫ਼ੀ ਪਾਗਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਦੱਖਣੀ ਅਫ਼ਰੀਕਾ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਜ਼ਾਲਮ ਅਤੇ ਧੱਕੇਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਸੀ - ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਕਿੰਬਰਲੇ ਤੋਂ ਜੋਹਾਨਸਬਰਗ ਤੱਕ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਦਹਿਸ਼ਤ ਹੈ। ਕਿਉਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਤੁਸੀਂ ਇਸ 'ਤੇ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਉਹ ਕੁੜੀ ਮੇਰੀ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਘਰ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਬਦਮਾਸ਼ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਮੇਰੀ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਦੂਰੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦਾੜ੍ਹੀ ਰੱਖੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਪਛਾਣ ਨਾ ਸਕੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਅਤੇ ਜੋਸ਼ੀਲੀ ਕੁੜੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੋਚਦੀ ਕਿ ਮੈਂ ਪੇਂਡੂ ਸੜਕਾਂ 'ਤੇ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਹੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰ ਨਾ ਰਹਿੰਦੀ।"

"ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਖ਼ਤਰੇ ਬਾਰੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ?"

"ਕਿਉਂਕਿ ਫਿਰ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਘਰ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਉਸਦਾ ਕੋਮਲ ਰੂਪ ਦੇਖਣਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਨਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਸੌਦਾ ਸੀ।"

"ਖੈਰ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਕੈਰੂਥਰਸ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਸਵਾਰਥ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਸ਼ਾਇਦ ਦੋਵੇਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਹੋਣ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਭੀੜ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਚੰਗਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਕੋਈ ਨੇੜੇ ਹੋਵੇ। ਫਿਰ, ਜਦੋਂ ਕੇਬਲ ਆਈ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣਗੇ।"

"ਕਿਹੜੀ ਕੇਬਲ?"

ਕੈਰੂਥਰਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤਾਰ ਕੱਢਿਆ।

"ਬੱਸ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

ਇਹ ਛੋਟਾ ਅਤੇ ਸੰਖੇਪ ਸੀ:

ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ।

"ਹਮ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸੁਨੇਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਲਿਆਏਗਾ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

ਪੁਰਾਣੇ ਬਦਨਾਮ ਨੇ ਸਰਪਲਿਸ ਨਾਲ ਬੁਰੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਇੱਕ ਝੜੀ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ।

"ਸਵਰਗ ਦੀ ਸੌਂਹ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਚੀਕਦੇ ਹੋ, ਬੌਬ ਕੈਰੂਥਰਸ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਾਂਗਾ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਜੈਕ ਵੁੱਡਲੀ ਦੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਕੁੜੀ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਆਪਣਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸਾਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਾਲੇ ਤਾਂਬੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੇ ਦਿਨ ਦਾ ਕੰਮ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ਰਧਾ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸਿਗਰਟ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਾਮਲਾ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਲਈ ਕੁਝ ਵੇਰਵੇ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਗੱਲ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਭੇਦ ਲੁਕਾਉਣ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਮੌਕਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਇਸ ਖੇਡ 'ਤੇ ਦੱਖਣੀ ਅਫਰੀਕਾ ਤੋਂ ਆਏ ਸਨ - ਤੁਸੀਂ ਵਿਲੀਅਮਸਨ, ਤੁਸੀਂ ਕੈਰੂਥਰਸ, ਅਤੇ ਵੁਡਲੀ।"

"ਝੂਠ ਨੰਬਰ ਇੱਕ," ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਅਫਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਗਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਾਈਪ ਵਿੱਚ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪੀ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਬਿਜ਼ੀਬਾਡੀ ਹੋਮਜ਼!"

"ਉਹ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਕੈਰੂਥਰਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਖੈਰ, ਖੈਰ, ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਆਏ। ਉਸਦੀ ਸ਼ਰਧਾ ਸਾਡਾ ਆਪਣਾ ਘਰ ਦਾ ਲੇਖ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦੱਖਣੀ ਅਫ਼ਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਰਾਲਫ਼ ਸਮਿਥ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਜੀਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਭਤੀਜੀ ਉਸਦੀ ਕਿਸਮਤ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗੀ। ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੈ - ਹਾਂ?"

ਕੈਰੂਥਰਸ ਨੇ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ ਅਤੇ ਵਿਲੀਅਮਸਨ ਨੇ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ।

"ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਬੁੱਢਾ ਸਾਥੀ ਕੋਈ ਵਸੀਅਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।"

"ਪੜ੍ਹ ਜਾਂ ਲਿਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ," ਕੈਰੂਥਰਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਆਏ, ਅਤੇ ਕੁੜੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਲੁੱਟ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮਿਲਣਾ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਵੁਡਲੀ ਨੂੰ ਪਤੀ ਵਜੋਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਸੀ?"

"ਅਸੀਂ ਸਫ਼ਰ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਲਈ ਤਾਸ਼ ਖੇਡੇ। ਉਹ ਜਿੱਤ ਗਿਆ।"

"ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਮੁਟਿਆਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਵੁੱਡਲੀ ਨੇ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਉਣਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਰਾਬੀ ਬੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਉਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਤੁਹਾਡਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਉਸ ਔਰਤ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਇਹ ਬਦਮਾਸ਼ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਦਾ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ, ਜਾਰਜ ਵੱਲੋਂ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ!"

"ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਣਾਉਣ ਲੱਗ ਪਿਆ।"

"ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਵਿਲੀਅਮਸਨ, ਇਸ ਸੱਜਣ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ," ਕੈਰੂਥਰਸ ਨੇ ਕੌੜੇ ਹਾਸੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਝਗੜਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਠੋਕ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇੱਥੇ ਇਸ ਬੇਘਰ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਘਰ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਸਟੇਸ਼ਨ ਲਈ ਲੰਘਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਉਸ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸਨ। ਦੋ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਵੁਡਲੀ ਇਸ ਕੇਬਲ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਘਰ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਰਾਲਫ਼ ਸਮਿਥ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਰਹਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਖੁਦ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਾਂਗਾ, ਪਰ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਆਓ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦਾ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਦੇਈਏ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੱਖਰਾ ਦੇਖ ਸਕਦੀ ਹੈ।' ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਹਿੰਸਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਗਾਲਾਂ ਕੱਢਦਾ ਹੋਇਆ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਦਮਾਸ਼ ਬਲੈਕਗਾਰਡ ਨੇ "ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਹੁੰ ਖਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਰੱਖੇਗਾ। ਉਹ ਇਸ ਹਫਤੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਸਨੂੰ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਲ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਬੇਚੈਨ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਉਸਨੂੰ ਫੜਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ, ਸ਼ਰਾਰਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਦੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋ ਸੱਜਣਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਕੁੱਤੇ ਦੀ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ।"

ਹੋਮਜ਼ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਿਗਰਟ ਦਾ ਸਿਰਾ ਗਰੇਟ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਮੂਰਖ ਸੀ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਈਕਲ ਸਵਾਰ ਨੂੰ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਨੇਕਟਾਈ ਸਜਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਧਾਈ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਡਰਾਈਵ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਕਾਉਂਟੀ ਕਾਂਸਟੇਬੁਲਰੀ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਛੋਟਾ ਓਸਟਲਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤਾਲਮੇਲ ਰੱਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਉਹ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦਿਲਚਸਪ ਲਾੜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਵੇਰ ਦੇ ਸਾਹਸ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੁਕਸਾਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ, ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਡਾਕਟਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਮਿਸ ਸਮਿਥ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਦੇ ਘਰ ਲੈ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਜੇ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਕੇਤ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮਿਡਲੈਂਡਜ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸ਼ੀਅਨ ਨੂੰ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਸੀ, ਸ਼ਾਇਦ ਇਲਾਜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ, ਸ਼੍ਰੀ ਕੈਰੂਥਰਸ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਟ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ ਉਹ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਕਾਰਡ ਹੈ, ਸਰ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੇਰਾ ਸਬੂਤ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਸਾਡੀ ਨਿਰੰਤਰ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦੇ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਅਕਸਰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਾਠਕ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਆਪਣੇ ਬਿਰਤਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਅੰਤਿਮ ਵੇਰਵੇ ਦੇਣਾ ਜੋ ਉਤਸੁਕ ਲੋਕ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਕੇਸ ਦੂਜੇ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੰਕਟ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਕਾਰ ਸਾਡੀਆਂ ਰੁਝੇਵਿਆਂ ਭਰੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਚਲੇ ਗਏ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਆਪਣੀ ਖਰੜੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਨੋਟ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਸ ਵਾਇਲੇਟ ਸਮਿਥ ਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਜਾਇਦਾਦ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੁਣ ਸਿਰਿਲ ਮੋਰਟਨ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੋਰਟਨ ਅਤੇ ਕੈਨੇਡੀ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸਾਥੀ, ਮਸ਼ਹੂਰ ਵੈਸਟਮਿੰਸਟਰ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸ਼ੀਅਨ ਸਨ। ਵਿਲੀਅਮਸਨ ਅਤੇ ਵੁੱਡਲੀ ਦੋਵਾਂ 'ਤੇ ਅਗਵਾ ਅਤੇ ਹਮਲੇ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਹਿਲੇ ਨੂੰ ਸੱਤ ਸਾਲ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਦਸ ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋਈ ਸੀ। ਕੈਰੂਥਰਸ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਵੁੱਡਲੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਖਤਰਨਾਕ ਬਦਮਾਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਸਾਖ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਮਹੀਨੇ ਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਨ।

ਤਿੰਨ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਸ

ਇਹ '95 ਦਾ ਸਾਲ ਸੀ ਜਦੋਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਸੁਮੇਲ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸਾਡੇ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕਸਬੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤੇ ਬਿਤਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਛੋਟਾ ਪਰ ਸਿੱਖਿਆਦਾਇਕ ਸਾਹਸ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਵਾਪਰਿਆ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵੇਰਵਾ ਜੋ ਪਾਠਕ ਨੂੰ ਕਾਲਜ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧੀ ਦੀ ਸਹੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ, ਉਹ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਘੁਟਾਲੇ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਦਰਦਨਾਕ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਹੀ ਵਿਵੇਕ ਨਾਲ ਘਟਨਾ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਕੁਝ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਕਮਾਲ ਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨ, ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਰਾਗ ਦੇਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਫਰਨੀਚਰਡ ਰਿਹਾਇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਚਾਰਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮਿਹਨਤੀ ਖੋਜਾਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ - ਖੋਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਇੰਨੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਨਿਕਲੇ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ਾਮ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਣਕਾਰ, ਸ਼੍ਰੀ ਹਿਲਟਨ ਸੋਮੇਸ, ਸੇਂਟ ਲੂਕ ਕਾਲਜ ਦੇ ਟਿਊਟਰ ਅਤੇ ਲੈਕਚਰਾਰ ਤੋਂ ਮਿਲਣ ਆਇਆ। ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਮੇਸ ਇੱਕ ਲੰਮਾ, ਸ਼ਾਂਤ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਘਬਰਾਹਟ ਅਤੇ ਉਤੇਜਿਤ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੇਚੈਨ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਖਾਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਉਹ ਬੇਕਾਬੂ ਚਿੰਤਨ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ।

"ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੀਮਤੀ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਘੰਟੇ ਬਚਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸੇਂਟ ਲੂਕ ਵਿਖੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਰਦਨਾਕ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਮੌਕੇ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਰਾਂ।"

"ਮੈਂ ਇਸ ਵੇਲੇ ਬਹੁਤ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਭਟਕਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ," ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਸੰਦ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਬੁਲਾਓ।"

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਰ; ਅਜਿਹਾ ਕੋਰਸ ਬਿਲਕੁਲ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿੱਥੇ, ਕਾਲਜ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਲਈ, ਘੁਟਾਲੇ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਵਿਵੇਕ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਇੱਕਲੇ ਆਦਮੀ ਹੋ ਜੋ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀ ਹੋਮਜ਼, ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਉਹ ਕਰੋ।"

ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਦਾ ਗੁੱਸਾ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਸੁਧਰਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਉਸਨੂੰ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ ਦੇ ਸੁਖਾਵੇਂ ਮਾਹੌਲ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੀਆਂ ਸਕ੍ਰੈਪਬੁੱਕਾਂ, ਆਪਣੇ ਰਸਾਇਣਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਘਰੇਲੂ ਗੰਦਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਉਹ ਇੱਕ ਬੇਆਰਾਮ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਏ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਮਹਿਮਾਨ ਨੇ ਜਲਦੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਉਤੇਜਕ ਇਸ਼ਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼, ਕਿ ਕੱਲ੍ਹ ਫੋਰਟਸਕਿਊ ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਲਈ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਦਿਨ ਹੈ। ਮੈਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆਰਥੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹਾਂ। ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਾ ਯੂਨਾਨੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਪੇਪਰ ਵਿੱਚ ਯੂਨਾਨੀ ਅਨੁਵਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਇਹ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪੇਪਰ 'ਤੇ ਛਾਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਫਾਇਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਇਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਤਿਆਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਪੇਪਰ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

"ਅੱਜ, ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਵਜੇ, ਇਸ ਪੇਪਰ ਦੇ ਸਬੂਤ ਪ੍ਰਿੰਟਰਾਂ ਤੋਂ ਆ ਗਏ। ਇਸ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਥੂਸੀਡਾਈਡਜ਼ ਦਾ ਅੱਧਾ ਅਧਿਆਇ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਪਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਟੈਕਸਟ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਢੇ ਚਾਰ ਵਜੇ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਅਜੇ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚਾਹ ਪੀਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸਬੂਤ ਆਪਣੇ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ।"

"ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਕਿ ਸਾਡੇ ਕਾਲਜ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੋਹਰੇ ਹਨ - ਅੰਦਰੋਂ ਹਰਾ ਬੇਜ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਬਾਹਰੋਂ ਭਾਰੀ ਓਕ ਵਾਲਾ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬਾਹਰੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਮੈਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚਾਬੀ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਚਾਬੀ ਉੱਥੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ, ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਡੁਪਲੀਕੇਟ ਜੋ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਨੌਕਰ, ਬੈਨਿਸਟਰ ਦਾ ਸੀ - ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜੋ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਕਮਰੇ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸਦੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਬਿਲਕੁਲ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ। ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਚਾਬੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸੀ, ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਮੇਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਚਾਹ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਚਾਬੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਫੇਰੀ ਮੇਰੇ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਦੇ

ਅੰਦਰ ਹੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਚਾਬੀ ਬਾਰੇ ਉਸਦੀ ਭੁੱਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਇੱਕ ਦਿਨ ਇਸਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਦੁਖਦਾਈ ਨਤੀਜੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਹਨ।

"ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮੇਜ਼ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਮੇਰੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਛਾਣਬੀਣ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਬੂਤ ਤਿੰਨ ਲੰਬੀਆਂ ਪਰਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹੁਣ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਪਈ ਸੀ, ਇੱਕ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਕੋਲ ਸਾਈਡ ਟੇਬਲ 'ਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਉਹ ਥਾਂ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਸੀ।"

ਹੋਮਜ਼ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹਿੱਲਿਆ।

"ਪਹਿਲਾ ਪੰਨਾ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ, ਦੂਜਾ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚ, ਤੀਜਾ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਬਿਲਕੁਲ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

"ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਲਚਸਪ ਬਿਆਨ ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ।"

"ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਬੈਨਿਸਟਰ ਨੇ ਮੇਰੇ ਪੇਪਰਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਨਾ-ਮਾਫ਼ੀਯੋਗ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲੈ ਲਈ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਪੂਰੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਇਸਦਾ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਵਿਕਲਪ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਲੰਘਦੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਚਾਬੀ ਦੇਖੀ ਹੋਵੇ, ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਪੇਪਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦਾਅ 'ਤੇ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੇਈਮਾਨ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਉੱਤੇ ਫਾਇਦਾ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਜੋਖਮ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਬੈਨਿਸਟਰ ਇਸ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਛੇੜਛਾੜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਲਗਭਗ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਬ੍ਰਾਂਡੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਡਿੱਗਿਆ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਮਰੇ ਦੀ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਘੁਸਪੈਠੀਏ ਨੇ ਰਗੜ-ਰਗੜ ਕੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਹੋਰ ਨਿਸ਼ਾਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪੈਨਸਿਲ ਦੇ ਕਈ ਟੁਕੜੇ ਸਨ ਜੋ ਤਿੱਖੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸੀਸੇ ਦੀ ਇੱਕ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਨੋਕ ਵੀ ਪਈ ਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਮਾਸ਼ ਨੇ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਵਿੱਚ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਨਕਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਪੈਨਸਿਲ ਤੋੜ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਬਿੰਦੂ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਸ਼ਾਨਦਾਰ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਆਪਣਾ ਚੰਗਾ ਹਾਸਾ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਧਿਆਨ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। "ਕਿਸਮਤ ਤੁਹਾਡਾ ਦੋਸਤ ਰਹੀ ਹੈ।"

"ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਲਾਲ ਚਮੜੇ ਦੀ ਬਰੀਕ ਸਤ੍ਹਾ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਲਿਖਣ ਵਾਲੀ ਮੇਜ਼ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਬੈਨਿਸਟਰ ਵੀ, ਕਿ ਇਹ ਨਿਰਵਿਘਨ ਅਤੇ ਬੇਦਾਗ ਸੀ। ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਇੰਚ ਲੰਬਾ ਇੱਕ ਸਾਫ਼ ਕੱਟ ਮਿਲਿਆ - ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਕ੍ਰੈਚ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕੱਟ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਾਲੇ ਆਟੇ ਜਾਂ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਗੋਲਾ ਮਿਲਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਧੱਬੇ ਸਨ ਜੋ ਬਰਾ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਸ਼ਾਨ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਸਨੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰਾਈਫਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਛਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਅਚਾਨਕ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਖਿਆਲ ਆਇਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਹੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਿੱਧਾ ਮਾਮਲਾ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਣ ਲਈ ਆਇਆ। ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਦੁਬਿਧਾ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋ। ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸ

ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਫਿਰ ਨਵੇਂ ਪੇਪਰ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਤੱਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇੱਕ ਘਿਣਾਉਣਾ ਘੁਟਾਲਾ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਲਜ 'ਤੇ, ਸਗੋਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ 'ਤੇ ਵੀ ਬੱਦਲ ਛਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਮੈਂ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸੁਲਝਾਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਿੰਨੀ ਮਰਜ਼ੀ ਸਲਾਹ ਦੇ ਸਕਾਂਗਾ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉੱਠ ਕੇ ਆਪਣਾ ਓਵਰਕੋਟ ਪਹਿਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਮਾਮਲਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੀ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਤੁਹਾਡੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ?"

"ਹਾਂ, ਨੌਜਵਾਨ ਦੌਲਤ ਰਾਸ, ਇੱਕ ਭਾਰਤੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ, ਜੋ ਉਸੇ ਪੌੜੀ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪੁੱਛਣ ਆਇਆ।"

"ਉਹ ਕਿਸ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ?"

"ਹਾਂ।"

"ਅਤੇ ਕਾਗਜ਼ ਤੁਹਾਡੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਸਨ?"

"ਮੇਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਲਪੇਟੇ ਹੋਏ ਸਨ।"

"ਪਰ ਕੀ ਸਬੂਤਾਂ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ?"

"ਸ਼ਾਇਦ।"

"ਤੁਹਾਡੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ?"

"ਨਹੀਂ।"

"ਕੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਬੂਤ ਹੋਣਗੇ?"

"ਪ੍ਰਿੰਟਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਬਚਾ ਸਕਦਾ।"

"ਕੀ ਇਸ ਆਦਮੀ ਬੈਨਿਸਟਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ?"

"ਨਹੀਂ, ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ।"

"ਬੈਨੀਸਟਰ ਹੁਣ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?"

"ਉਹ ਬਹੁਤ ਬਿਮਾਰ ਸੀ, ਬੇਚਾਰਾ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਡਿੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਸੀ।"

"ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ?"

"ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।"

"ਫਿਰ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਮਸ: ਕਿ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਭਾਰਤੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੇ ਰੋਲ ਨੂੰ ਸਬੂਤਾਂ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਿਆ, ਉਹ ਆਦਮੀ ਜਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਚਾਨਕ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਆ ਗਿਆ, ਇਹ ਜਾਣੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਉਹ ਉੱਥੇ ਸਨ।"

"ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਇਹ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇੱਕ ਰਹੱਸਮਈ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਦਿੱਤੀ।

“ਠੀਕ ਹੈ,” ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। “ਚਲੋ ਆਪਾਂ ਘੁੰਮਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕੇਸ ਨਹੀਂ। ਵਾਟਸਨ - ਮਾਨਸਿਕ, ਸਰੀਰਕ ਨਹੀਂ। ਠੀਕ ਹੈ; ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਆਓ। ਹੁਣ, ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਮਸ - ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ!”
ਸਾਡੇ ਕਲਾਇੰਟ ਦਾ ਬੈਠਣ ਵਾਲਾ ਕਮਰਾ ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਲਜ ਦੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਵੱਲ ਜਾਂਦੀ ਇੱਕ ਲੰਬੀ, ਨੀਵੀਂ, ਜਾਲੀਦਾਰ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਗੋਥਿਕ ਕਮਾਨ ਵਾਲਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਪੱਥਰ ਦੀ ਪੌੜੀ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਟਿਊਟਰ ਦਾ ਕਮਰਾ ਸੀ। ਉੱਪਰ ਤਿੰਨ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸਨ, ਹਰੇਕ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਇੱਕ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸਮੱਸਿਆ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ਾਮ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਰੁਕ ਗਿਆ ਅਤੇ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ। ਫਿਰ ਉਹ ਉਸ ਕੋਲ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਗਰਦਨ ਨੂੰ ਝੁਕਾ ਕੇ ਸਿਰ ਦੇ ਅੰਗੂਠੇ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ।
"ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਬਾਹੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਸਾਡੇ ਵਿਦਵਾਨ ਗਾਈਡ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਪਿਆਰੇ ਮੇਰੇ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਡੇ ਸਾਥੀ ਵੱਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕਲੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੁਸਕਰਾਇਆ। "ਖੈਰ, ਜੇ ਇੱਥੇ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਅੰਦਰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
ਲੈਕਚਰਾਰ ਨੇ ਬਾਹਰਲਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ। ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੋਮਜ਼ ਕਾਰਪੇਟ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।
"ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇੰਨੇ ਸੁੱਕੇ ਦਿਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਤੁਹਾਡਾ ਨੌਕਰ ਕਾਫ਼ੀ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਕਿਹੜੀ ਕੁਰਸੀ?"
"ਉੱਥੇ ਖਿੜਕੀ ਕੋਲ।"
"ਮੈਂ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਛੋਟੀ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਨੇੜੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਅੰਦਰ ਆ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਕਾਰਪੇਟ ਵਿਛਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਛੋਟੀ ਮੇਜ਼ ਲੈ ਲਈਏ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਜੋ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਉਹ ਆਦਮੀ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਮੇਜ਼ ਤੋਂ ਕਾਗਜ਼ਾਤ, ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ, ਲੈ ਗਿਆ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਿੜਕੀ ਵਾਲੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਲੈ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੋਂ ਉਹ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਚ ਨਿਕਲ ਸਕਦਾ ਹੈ।"
"ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ," ਸੋਮਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਪਾਸੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਸੀ।"
"ਆਹ, ਇਹ ਵਧੀਆ ਹੈ! ਖੈਰ, ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਉਸਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਤਿੰਨ ਪੱਟੀਆਂ ਦੇਖਣ ਦਿਓ। ਕੋਈ ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ - ਨਹੀਂ! ਖੈਰ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਚੁੱਕੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਕਾਪੀ ਕੀਤਾ। ਹਰ ਸੰਭਵ ਸੰਕੁਚਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗੇਗਾ? ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਘੰਟਾ, ਘੱਟ ਨਹੀਂ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ। ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਵਾਪਸੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ - ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਕਾਗਜ਼ ਬਦਲਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਉੱਥੇ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬਾਹਰੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਸੀ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੌੜੀਆਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਲਦੀ ਪੈਰਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ?"
"ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਸੀ।"

"ਖੈਰ, ਉਸਨੇ ਇੰਨੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪੈਨਸਿਲ ਤੋੜ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿੱਖਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਇਹ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ। ਪੈਨਸਿਲ ਕੋਈ ਆਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਆਮ ਆਕਾਰ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਸੀ, ਇੱਕ ਨਰਮ ਸੀਸੇ ਨਾਲ, ਬਾਹਰੀ ਰੰਗ ਗੂੜ੍ਹਾ ਨੀਲਾ ਸੀ, ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਨਾਮ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਬਚਿਆ ਟੁਕੜਾ ਸਿਰਫ ਡੇਢ ਇੰਚ ਲੰਬਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਪੈਨਸਿਲ ਲੱਭੋ, ਮਿਸਟਰ ਸੋਮਸ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਆਦਮੀ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਜੋੜਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕਠੋਰ ਚਾਕੂ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਸਹਾਇਤਾ ਹੈ।"

ਮਿਸਟਰ ਸੋਮਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਇਸ ਹੜ੍ਹ ਤੋਂ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਸਨ। "ਮੈਂ ਦੂਜੇ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਲੰਬਾਈ ਦੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ -"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ NN ਅੱਖਰਾਂ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਟੁਕੜਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸਾਫ਼ ਲੱਕੜ ਦੀ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਵਧਾਈ।

"ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਿਆ?"

"ਨਹੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਵੀ -"

"ਵਾਟਸਨ, ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਵੀ ਹਨ। ਇਹ NN ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜੋਹਾਨ ਫੈਬਰ ਸਭ ਤੋਂ ਆਮ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੈਨਸਿਲ ਦਾ ਓਨਾ ਹੀ ਹਿੱਸਾ ਬਚਿਆ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੋਹਾਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਛੋਟੀ ਮੇਜ਼ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵੱਲ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ। "ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਾਗਜ਼ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਪਤਲਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਕੁਝ ਨਿਸ਼ਾਨ ਇਸ ਪਾਲਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸਤ੍ਹਾ 'ਤੇ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇੱਥੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਕੇਂਦਰੀ ਮੇਜ਼ ਲਈ। ਇਹ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਗੋਲਾ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਾਲਾ, ਆਟੇ ਵਾਲਾ ਪੁੰਜ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਆਕਾਰ ਵਿੱਚ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਿਰਾਮਿਡਲ ਅਤੇ ਖੋਖਲਾ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਰਾ ਦੇ ਦਾਣੇ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ। ਅਤੇ ਕੱਟ - ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਅੱਥਰੂ, ਮੈਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਇੱਕ ਪਤਲੇ ਖੁਰਚ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਖੰਭੇਦਾਰ ਛੇਕ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋਇਆ। ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਮਸ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵੱਲ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ ਰਿਣੀ ਹਾਂ। ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਕਿੱਥੇ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?"

"ਮੇਰੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵੱਲ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਾਹਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੋ?"

"ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਸਿੱਧਾ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਆਇਆ ਹਾਂ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਸੋਹਣਾ, ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦਾ ਕਮਰਾ ਹੈ! ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰੋਗੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਫਰਸ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦਾ। ਨਹੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਇਸ ਪਰਦੇ ਬਾਰੇ ਕੀ? ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਇਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲਟਕਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਉੱਥੇ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਿਸਤਰਾ ਬਹੁਤ ਨੀਵਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਲਮਾਰੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ?"

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪਰਦਾ ਖਿੱਚਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਰਵੱਈਏ ਦੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਕਠੋਰਤਾ ਅਤੇ ਚੌਕਸੀ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਖਿੱਚੇ ਹੋਏ ਪਰਦੇ ਨੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਸਿਰਫ਼ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਸੂਟ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਖੰਭੇ ਨਾਲ ਲਟਕ ਰਹੇ ਸਨ। ਹੋਮਜ਼ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਝੁਕ ਗਿਆ।
"ਹਾਲੋਆ! ਇਹ ਕੀ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
ਇਹ ਕਾਲੇ, ਪੁਟੀ ਵਰਗੇ ਸਮਾਨ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਪਿਰਾਮਿਡ ਸੀ, ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਅਧਿਐਨ ਦੀ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਚਮਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹਥੇਲੀ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ।
"ਮਿਸਟਰ ਸੋਮਸ, ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਿਮਾਨ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਬੈਠਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਿਸ਼ਾਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।"
"ਉਹ ਉੱਥੇ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ?"
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਅਚਾਨਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆਏ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਚੇਤਾਵਨੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਉਸਨੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਫੜ ਲਿਆ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਿਆ।"
"ਚੰਗਾ ਮਿਹਰਬਾਨ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੈਂ ਇਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੈਨਿਸਟਰ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਹ ਆਦਮੀ ਕੈਦੀ ਸੀ ਜੇਕਰ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ?"
"ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਲਿਆ।"
"ਜ਼ਰੂਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਬਦਲ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ?"
"ਜਾਲੀਦਾਰ ਪੈਨ ਵਾਲਾ, ਸੀਸੇ ਵਾਲਾ ਢਾਂਚਾ, ਤਿੰਨ ਵੱਖਰੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ, ਇੱਕ ਕਬਜ਼ੇ 'ਤੇ ਝੂਲਦੀ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।"
"ਬਿਲਕੁਲ। ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਹੜੇ ਦੇ ਇੱਕ ਕੋਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵੱਲ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਿੱਖ ਹੋਵੇ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਦਮੀ ਉੱਥੇ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ ਬਣਾਇਆ ਹੋਵੇ, ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੇ ਸਮੇਂ ਨਿਸ਼ਾਨ ਛੱਡੇ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਦੇਖ ਕੇ, ਉਸ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਬਚ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।"
ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।
"ਆਓ ਆਪਾਂ ਵਿਹਾਰਕ ਹੋਈਏ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿ ਤਿੰਨ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਪੌੜੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਲੰਘਣ ਦੀ ਆਦਤ ਹੈ?"
"ਹਾਂ, ਹਨ।"
"ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਇਸ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ?"
"ਹਾਂ।"
"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ 'ਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਹੈ?"
ਸੋਮਸ ਝਿਜਕਿਆ।

"ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਾਜ਼ੁਕ ਸਵਾਲ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਾ ਹੋਣ, ਉੱਥੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਪਸੰਦ ਹੋਵੇ।"

"ਆਓ ਆਪਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸੁਣੀਏ। ਮੈਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਾਂਗਾ।"

"ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਤਿੰਨ ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਕਿਰਦਾਰ ਕੀ ਹੈ। ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੇਠਲਾ ਗਿਲਕ੍ਰਿਸਟ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਵਿਦਵਾਨ ਅਤੇ ਐਥਲੀਟ, ਰਗਬੀ ਟੀਮ ਅਤੇ ਕਾਲਜ ਲਈ ਕ੍ਰਿਕਟ ਟੀਮ ਵਿੱਚ ਖੇਡਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰਡਲਸ ਅਤੇ ਲੰਬੀ ਛਾਲ ਲਈ ਆਪਣਾ ਬਲੂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਇੱਕ ਵਧੀਆ, ਮਰਦਾਨਾ ਸਾਥੀ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ ਬਦਨਾਮ ਸਰ ਜਾਬੇਜ਼ ਗਿਲਕ੍ਰਿਸਟ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੈਦਾਨ 'ਤੇ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਵਿਦਵਾਨ ਬਹੁਤ ਗਰੀਬ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਮਿਹਨਤੀ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਚੰਗਾ ਕਰੇਗਾ।"

"ਦੂਜੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਦੌਲਤ ਰਾਸ, ਇੱਕ ਭਾਰਤੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ, ਅਣਜਾਣ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ; ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਭਾਰਤੀ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਾਹਰ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਦੀ ਯੂਨਾਨੀ ਉਸਦਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਥਿਰ ਅਤੇ ਵਿਧੀਵਾਦੀ ਹੈ।"

"ਉੱਪਰਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਮਾਈਲਸ ਮੈਕਲਾਰੇਨ ਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਸਾਥੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਚਮਕਦਾਰ ਬੁੱਧੀਮਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ; ਪਰ ਉਹ ਜ਼ਿੱਦੀ, ਖਿੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤਹੀਣ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਰਡ ਘੁਟਾਲੇ ਕਾਰਨ ਲਗਭਗ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਇਸ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵਿਹਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਡਰ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਾਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਪਰ, ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਅਸੰਭਵ ਹੈ।"

"ਬਿਲਕੁਲ। ਹੁਣ, ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਮਸ, ਆਓ ਆਪਾਂ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕ, ਬੈਨਿਸਟਰ ਵੱਲ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀਏ।"

ਉਹ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲ ਦਾ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ, ਗੋਰਾ ਚਿਹਰਾ, ਸਾਫ਼-ਮੁੰਨਿਆ ਹੋਇਆ, ਭੂਰੇ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲਾ ਬੰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤ ਰੁਟੀਨ ਦੇ ਇਸ ਅਚਾਨਕ ਵਿਗਾੜ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਮੋਟਾ ਚਿਹਰਾ ਉਸਦੀ ਘਬਰਾਹਟ ਨਾਲ ਮਰੋੜ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਟਿਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ।

"ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੁਖੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਬੈਨਿਸਟਰ," ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ."

"ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਚਾਬੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਹੈ?"

"ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ."

"ਕੀ ਇਹ ਬਹੁਤ ਅਸਾਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਉਸੇ ਦਿਨ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਅੰਦਰ ਸਨ?"

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮੰਦਭਾਗਾ ਸੀ, ਸਰ। ਪਰ ਮੈਂ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਹੋਰ ਸਮਿਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਇਹੀ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕਦੋਂ ਆਏ?"

ਸਾਢੇ ਚਾਰ ਵਜੇ ਸਨ। ਇਹ ਮਿਸਟਰ ਸੋਮਸ ਦਾ ਚਾਹ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ।

"ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਚਿਰ ਰਹੇ?"

"ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਸੀ। ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਪਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ?"

"ਨਹੀਂ ਸਰ, ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ।"

"ਤੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਚਾਬੀ ਕਿਵੇਂ ਛੱਡ ਆਇਆ?"

"ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਚਾਹ ਦੀ ਟਰੇ ਸੀ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਚਾਬੀ ਲੈਣ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗਾ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਭੁੱਲ ਗਿਆ।"

"ਕੀ ਬਾਹਰੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਸਪਰਿੰਗ ਲਾਕ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ ਸਰ।"

"ਫਿਰ ਇਹ ਹਰ ਵੇਲੇ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ?"

"ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ."

"ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

"ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ."

"ਜਦੋਂ ਮਿਸਟਰ ਸੋਮਸ ਵਾਪਸ ਆਏ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ?"

"ਹਾਂ, ਸਰ। ਇੰਨੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਮੈਂ ਲਗਭਗ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਰ।"

"ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਤੈਨੂੰ ਬੁਰਾ ਲੱਗਣ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਤੂੰ ਕਿੱਥੇ ਸੀ?"

"ਮੈਂ ਕਿੱਥੇ ਸੀ, ਸਰ? ਇੱਥੇ ਕਿਉਂ, ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਕੋਲ।"

"ਇਹ ਇਕੱਲਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਉਸ ਪਾਸੇ ਕੋਨੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਬੈਠੇ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਕੁਰਸੀਆਂ ਤੋਂ ਕਿਉਂ ਲੰਘ ਗਏ?"

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ, ਸਰ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੱਥੇ ਬੈਠਾ ਹਾਂ।"

"ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤਾ ਪਤਾ ਸੀ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਉਹ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ - ਕਾਫ਼ੀ ਭਿਆਨਕ।"

"ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਲਕ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹੀ ਰਹੇ ਸੀ?"

"ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਲਈ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਹੈ?"

"ਓਹ, ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ, ਸਰ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਸ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸੱਜਣ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਕੇ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਕਮਾਉਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਸਰ, ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ।"

"ਧੰਨਵਾਦ, ਇਹ ਤਾਂ ਚੱਲੇਗਾ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਓਹ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਤਿੰਨ ਸੱਜਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕੁਝ ਗਲਤ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ, ਸਰ - ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ।"

"ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ?"

"ਨਹੀਂ ਸਰ।"

"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ। ਹੁਣ, ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਮਸ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਚਤੁਰਭੁਜ ਵਿੱਚ ਸੈਰ ਕਰਾਂਗੇ।"

ਇਕੱਠੀ ਹੋਈ ਹਨੇਰੀ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਉੱਪਰ ਤਿੰਨ ਪੀਲੇ ਰੰਗ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚਮਕ ਰਹੇ ਸਨ।

"ਤੁਹਾਡੇ ਤਿੰਨੋਂ ਪੰਛੀ ਆਪਣੇ ਆਲ੍ਹਣਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਨ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਵੇਖਦਿਆਂ ਕਿਹਾ। "ਹਾਲੋਆ! ਇਹ ਕੀ ਹੈ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕਾਫ਼ੀ ਬੇਚੈਨ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।"

ਇਹ ਉਹੀ ਭਾਰਤੀ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਹਨੇਰੇ ਰੰਗ ਦਾ ਪਰਦਾ ਅਚਾਨਕ ਉਸਦੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ-ਨੀਚੇ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ?"

"ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ," ਸੋਮਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਇਹ ਕਮਰਿਆਂ ਦਾ ਸੈੱਟ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੈਲਾਨੀਆਂ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਜਾਣਾ ਕੋਈ ਅਸਾਧਾਰਨ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਓ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਾਂਗਾ।"

"ਕੋਈ ਨਾਮ ਨਹੀਂ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਗਿਲਕ੍ਰਿਸਟ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਦਸਤਕ ਦਿੱਤੀ। ਇੱਕ ਲੰਬੇ, ਸਣ ਵਾਲੇ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲੇ, ਪਤਲੇ ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਸਾਡਾ ਕੰਮ ਸਮਝਿਆ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ। ਅੰਦਰ ਮੱਧਯੁਗੀ ਘਰੇਲੂ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਦੇ ਕੁਝ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਤਸੁਕ ਟੁਕੜੇ ਸਨ। ਹੋਮਜ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਮੋਹਿਤ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨੋਟਬੁੱਕ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ, ਆਪਣੀ ਪੈਨਸਿਲ ਤੋੜ ਦਿੱਤੀ, ਸਾਡੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਉਧਾਰ ਲੈਣਾ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਤਿੱਖੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਚਾਕੂ ਉਧਾਰ ਲਿਆ। ਉਹੀ ਉਤਸੁਕ ਹਾਦਸਾ ਉਸ ਭਾਰਤੀ ਦੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਿਆ - ਇੱਕ ਚੁੱਪ, ਛੋਟਾ, ਹੁੱਕ-ਨੱਕ ਵਾਲਾ ਸਾਥੀ, ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਪੁੱਛਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੁਸ਼ ਸੀ ਜਦੋਂ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਅਧਿਐਨ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਿਆ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਮਜ਼ ਉਸ ਸੁਰਾਗ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਿਰਫ਼ ਤੀਜੇ 'ਤੇ ਸਾਡੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਅਸਫਲ ਸਾਬਤ ਹੋਈ। ਬਾਹਰੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਸਾਡੇ ਦਸਤਕ ਲਈ ਨਹੀਂ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ - ਇਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਮਾੜੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਇੱਕ ਤੂਫ਼ਾਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। "ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ!" ਗੁੱਸੇ ਵਾਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਗਰਜ ਗਈ। "ਕੱਲ੍ਹ ਇਮਤਿਹਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚੇਗਾ।"

"ਇੱਕ ਰੁੱਖਾ ਆਦਮੀ," ਸਾਡੇ ਗਾਈਡ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰ ਰਹੇ ਸੀ ਤਾਂ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। "ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮੈਂ ਹੀ ਸੀ ਜੋ ਖੜਕਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਰਹਿਮ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਸ਼ੱਕੀ ਸੀ।"

ਹੋਮਜ਼ ਦਾ ਜਵਾਬ ਉਤਸੁਕ ਸੀ।

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸਹੀ ਉਚਾਈ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਸੱਚਮੁੱਚ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਉਸ ਭਾਰਤੀ ਨਾਲੋਂ ਲੰਬਾ ਹੈ, ਗਿਲਕ੍ਰਿਸਟ ਜਿੰਨਾ ਲੰਬਾ ਨਹੀਂ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜ ਫੁੱਟ ਛੇ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਤੇ ਹੁਣ, ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਮੇਸ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ੁਭ ਰਾਤਰੀ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

ਸਾਡਾ ਗਾਈਡ ਹੈਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਚੀਕਿਆ। "ਅੱਛਾ ਮਿਹਰਬਾਨ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਅਚਾਨਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਛੱਡੋਗੇ! ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੱਲ੍ਹ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਅੱਜ ਰਾਤ ਕੁਝ ਪੱਕਾ

ਕਦਮ ਚੁੱਕਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਪੇਪਰ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ। ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਉਵੇਂ ਹੀ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਸਵੇਰੇ ਜਲਦੀ ਆਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਗੱਲ ਕਰਾਂਗਾ। ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੁਝ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵਾਂ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦੇ - ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ।"

"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼।"

"ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹਿਜ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਅਸੀਂ ਜ਼ਰੂਰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਲੱਭ ਲਵਾਂਗੇ। ਮੈਂ ਕਾਲੀ ਮਿੱਟੀ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਪੈਨਸਿਲ ਦੀਆਂ ਕਟਿੰਗਜ਼ ਵੀ। ਅਲਵਿਦਾ।"

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਚੌਗਿਰਦੇ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਖਿੜਕੀਆਂ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। ਭਾਰਤੀ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਅਦਿੱਖ ਸਨ।

"ਖੈਰ, ਵਾਟਸਨ, ਤੁਹਾਡਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਮੁੱਖ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਆਏ। "ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਪਾਰਲਰ ਗੇਮ - ਤਿੰਨ-ਤਾਸ਼ਾਂ ਦੀ ਚਾਲ, ਹੈ ਨਾ? ਤੁਹਾਡੇ ਤਿੰਨ ਆਦਮੀ ਹਨ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਚੋਣ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਕਿਹੜਾ ਹੈ?"

"ਉੱਪਰਲਾ ਬੰਦਾ ਬਦਤਮੀਜ਼। ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਮਾੜਾ ਰਿਕਾਰਡ ਵਾਲਾ ਬੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਭਾਰਤੀ ਵੀ ਇੱਕ ਚਲਾਕ ਬੰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਹਰ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਘੁੰਮਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ?"

"ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀ ਅਜਿਹਾ ਉਦੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਮੂੰਹ-ਜ਼ਬਾਨੀ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।"

"ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਅਜੀਬ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।"

"ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰੋਗੇ, ਜੇਕਰ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਅਜਨਬੀਆਂ ਦਾ ਝੁੰਡ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਆ ਡਿੱਗਦਾ, ਅਤੇ ਹਰ ਪਲ ਕੀਮਤੀ ਹੁੰਦਾ। ਨਹੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ। ਪੈਨਸਿਲਾਂ ਵੀ, ਅਤੇ ਚਾਕੂ ਵੀ - ਸਭ ਕੁਝ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸੀ। ਪਰ ਉਹ ਬੰਦਾ ਮੈਨੂੰ ਉਲਝਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।"

"WHO?"

"ਕਿਉਂ, ਬੈਨਿਸਟਰ, ਨੌਕਰ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਕੀ ਮਕਸਦ ਹੈ?"

"ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਮਾਨਦਾਰ ਆਦਮੀ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ।"

"ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹੀ ਉਲਝਣ ਵਾਲਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਮਾਨਦਾਰ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਖੈਰ, ਖੈਰ, ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਸਟੇਸ਼ਨਰ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਇੱਥੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਂਗੇ।"

ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਚਾਰ ਸਟੇਸ਼ਨਰ ਸਨ, ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪੈਨਸਿਲ ਚਿਪਸ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਡੁਪਲੀਕੇਟ ਲਈ ਉੱਚ ਬੋਲੀ ਲਗਾਈ। ਸਾਰੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਸਨ ਕਿ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਪੈਨਸਿਲ ਦਾ ਆਮ ਆਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਘੱਟ ਹੀ ਸਟਾਕ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਆਪਣੀ ਅਸਫਲਤਾ ਤੋਂ ਉਦਾਸ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਅੱਧੇ-ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਅਸਤੀਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾ ਦਿੰਦਾ ਸੀ।

"ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ। ਇਹ, ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਆਖਰੀ ਸੁਰਾਗ, ਬੇਕਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ, ਸੱਚਮੁੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਕਾਫ਼ੀ ਕੇਸ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜੋਵ ਦੁਆਰਾ! ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ, ਇਹ ਲਗਭਗ ਨੌਂ ਵਜੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਣ ਸੱਤ-ਤੀਹ ਵਜੇ ਹਰੇ ਮਟਰਾਂ ਦੀ ਬਕਵਾਸ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਸਦੀਵੀ ਤੰਬਾਕੂ, ਵਾਟਸਨ, ਅਤੇ ਖਾਣੇ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਬੇਨਿਯਮੀ ਦਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਮਿਲੇਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਗਿਰਾਵਟ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਾਂਗਾ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਘਬਰਾਏ ਹੋਏ ਅਧਿਆਪਕ, ਲਾਪਰਵਾਹ ਨੌਕਰ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਉੱਦਮੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉਸ ਦਿਨ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵੱਲ ਹੋਰ ਕੋਈ ਇਸ਼ਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਦੇਰ ਨਾਲ ਹੋਏ ਖਾਣੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਫ਼ੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਸੋਚਾਂ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚਿਆ ਰਿਹਾ। ਸਵੇਰੇ ਅੱਠ ਵਜੇ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਟਾਇਲਟ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ।

"ਖੈਰ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਾਨੂੰ ਸੇਂਟ ਲੂਕ ਜਾਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਾਸ਼ਤੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ?"

"ਜ਼ਰੂਰ।"

"ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ, ਸੋਏਮਸ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘਬਰਾਹਟ ਵਿੱਚ ਰਹੇਗਾ।"

"ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕੁਝ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਵੀ ਏਹੀ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਹਾਂ."

"ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ?"

"ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਮੈਂ ਭੇਤ ਹੱਲ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।"

"ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕਿਹੜਾ ਨਵਾਂ ਸਬੂਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

"ਆਹਾ! ਇਹ ਬੇਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਛੇ ਵਜੇ ਅਚਾਨਕ ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ ਉੱਠ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਦੋ ਘੰਟੇ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਪੰਜ ਮੀਲ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖੋ!"

ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ। ਹਥੇਲੀ 'ਤੇ ਕਾਲੀ, ਆਟੇ ਵਾਲੀ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਛੋਟੇ ਪਿਰਾਮਿਡ ਸਨ।

"ਕਿਉਂ, ਹੋਮਜ਼, ਕੱਲ੍ਹ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਹੀ ਸਨ।"

"ਅਤੇ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਇੱਕ ਹੋਰ। ਇਹ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਨੰਬਰ 3 ਆਇਆ ਹੈ, ਉਹੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦਾ ਸਰੋਤ ਹੈ। ਆਹ, ਵਾਟਸਨ? ਖੈਰ, ਆਓ ਅਤੇ ਦੋਸਤ ਸੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਦਰਦ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢੋ।"

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਚੈਂਬਰ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਬਦਕਿਸਮਤ ਟਿਊਟਰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਰਸਯੋਗ ਬੇਚੈਨੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕੀਮਤੀ ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਲਈ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਿਚਕਾਰ ਦੁਚਿੱਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਹ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਸਥਿਰ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਬੇਚੈਨੀ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੋ ਉਤਸੁਕ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਫੈਲਾ ਕੇ ਹੋਮਜ਼ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ।

"ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ ਸਵਰਗ ਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੋ! ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹਾਰ ਮੰਨ ਲਈ ਹੈ। ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ? ਕੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗੀ?"

"ਹਾਂ, ਇਸਨੂੰ ਹਰ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦਿਓ।"
"ਪਰ ਇਹ ਬਦਮਾਸ਼?"
"ਉਹ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।"
"ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?"
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਜਨਤਕ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੋਰਟ-ਮਾਰਸ਼ਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਹੋ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ, ਸੋਮਸ! ਵਾਟਸਨ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹੋ! ਮੈਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਰਸੀ ਲੈ ਲਵਾਂਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਦਹਿਸ਼ਤ ਫੈਲਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹਾਂ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਘੰਟੀ ਵਜਾਓ!"
ਬੈਨਿਸਟਰ ਅੰਦਰ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਨਿਆਂਇਕ ਪੇਸ਼ੀ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈਰਾਨੀ ਅਤੇ ਡਰ ਨਾਲ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ।
"ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਓ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹੁਣ ਬੈਨਿਸਟਰ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਦੀ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਸੱਚ ਦੱਸੋਗੇ?"
ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਵਾਲ ਜੜ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਚਿੱਟੇ ਹੋ ਗਏ।
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਸਰ।"
"ਜੋੜਨ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ?"
"ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਸਰ।"
"ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਉਸ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਸੀ, ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕੌਣ ਸੀ?"
ਬੈਨਿਸਟਰ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਭਿਆਨਕ ਸੀ।
"ਨਹੀਂ, ਸਰ, ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ।"
"ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸੁਝਾਅ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਨਰਮਾਈ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਪਰ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸੰਭਾਵਿਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਪਲ ਮਿਸਟਰ ਸੋਮੇਸ ਦੀ ਪਿੱਠ ਮੋੜੀ ਗਈ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।"
ਬੈਨਿਸਟਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੁੱਕੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਚੱਟੇ।
"ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਰ।"
"ਆਹ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਬੈਨਿਸਟਰ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚ ਬੋਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਹੈ।"
ਆਦਮੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਉਦਾਸੀ ਭਰੀ ਵਿਰੋਧਤਾ ਛਾਈ ਹੋਈ ਸੀ।
"ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਰ।"
"ਆਓ, ਆ ਜਾਓ, ਬੈਨਿਸਟਰ!"
"ਨਹੀਂ, ਸਰ, ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹੋਗੇ? ਉੱਥੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹੋ। ਹੁਣ, ਸੋਮਸ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨੌਜਵਾਨ ਗਿਲਕ੍ਰਿਸਟ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਲਈ ਕਹਿਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕਿਰਪਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਟਿਊਟਰ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ। ਉਹ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਆਦਮੀ ਵਰਗਾ ਸੀ, ਲੰਬਾ, ਚਮਕਦਾਰ, ਅਤੇ ਚੁਸਤ, ਇੱਕ ਸਪਰਿੰਗ ਕਦਮਾਂ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੁਹਾਵਣਾ, ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਚਿਹਰਾ। ਉਸਦੀਆਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨੀਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦੂਰ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਬੈਨਿਸਟਰ 'ਤੇ ਖਾਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨਾਲ ਆਰਾਮ ਕੀਤਾ।

"ਬਸ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਓ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹੁਣ, ਮਿਸਟਰ ਗਿਲਕ੍ਰਿਸਟ, ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇੱਥੇ ਬਿਲਕੁਲ ਇਕੱਲੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀ ਬੀਤਦਾ ਹੈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਜਾਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਗਿਲਕ੍ਰਿਸਟ, ਤੁਸੀਂ, ਇੱਕ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਆਦਮੀ, ਕੱਲ੍ਹ ਵਰਗਾ ਕੰਮ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ?"

ਬਦਕਿਸਮਤ ਨੌਜਵਾਨ ਪਿੱਛੇ ਹਟਿਆ, ਅਤੇ ਬੈਨਿਸਟਰ ਵੱਲ ਡਰ ਅਤੇ ਨਿੰਦਾ ਨਾਲ ਭਰੀ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ।

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਮਿਸਟਰ ਗਿਲਕ੍ਰਿਸਟ, ਸਰ, ਮੈਂ ਕਦੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ - ਕਦੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ!" ਨੌਕਰ ਚੀਕਿਆ।

"ਨਹੀਂ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੁਣ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹੁਣ, ਸਰ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਬੈਨਿਸਟਰ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਹਾਡੀ ਸਥਿਤੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਕਬਾਲ ਵਿੱਚ ਹੈ।"

ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਗਿਲਕ੍ਰਿਸਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਆਪਣੇ ਝੁਰੜੀਆਂ ਵਾਲੇ ਲੱਛਣਾਂ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਅਗਲੇ ਹੀ ਦਿਨ ਉਸਨੇ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਬੈਠ ਕੇ ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲੁਕਾ ਕੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਰੋਣ ਦੀ ਇੱਕ ਤੂਫ਼ਾਨ ਵਿੱਚ ਫੁੱਟ ਪਿਆ।

"ਆਓ, ਆਓ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਗਲਤੀ ਕਰਨਾ ਮਨੁੱਖੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਕੋਈ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬੇਰਹਿਮ ਅਪਰਾਧੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦਾ। ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਸੌਖਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਮੇਸ ਨੂੰ ਦੱਸਾਂ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੱਥੇ ਗਲਤ ਹਾਂ। ਕੀ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਾਂ? ਖੈਰ, ਖੈਰ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾ ਕਰੋ। ਸੁਣੋ, ਅਤੇ ਦੇਖੋ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।"

"ਜਿਸ ਪਲ ਤੋਂ, ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਮਸ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ, ਬੈਨਿਸਟਰ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਾਗਜ਼ ਤੁਹਾਡੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਪ੍ਰਿੰਟਰ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਖਾਰਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਿਸ ਭਾਰਤੀ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ। ਜੇ ਸਬੂਤ ਇੱਕ ਰੋਲ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਸਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਸੰਭਵ ਸੰਯੋਗ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ ਕਾਗਜ਼ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜੋ ਆਦਮੀ ਅੰਦਰ ਗਿਆ ਸੀ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕਾਗਜ਼ ਉੱਥੇ ਹਨ। ਉਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ?

"ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕਮਰੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਮੈਂ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਸੰਭਾਵਨਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਦਿਨ-ਦਿਹਾੜੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਵਿਰੋਧੀ ਕਮਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਵਿਚਾਰ ਬੇਤੁਕਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਮਾਪ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਲੰਬਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਲੰਘਦੇ ਸਮੇਂ, ਕੇਂਦਰੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਕਿਹੜੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਦੇਖ ਸਕੇ। ਮੈਂ ਛੇ ਫੁੱਟ ਉੱਚਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਸੋਚਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਤਿੰਨ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਕੱਦ ਦਾ ਆਦਮੀ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇਖਣ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ।"

"ਮੈਂ ਅੰਦਰ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਈਡ ਟੇਬਲ ਦੇ ਸੁਝਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਲਿਆ। ਸੈਂਟਰ ਟੇਬਲ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਗਿਲਕ੍ਰਿਸਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਰਣਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਦੂਰੀ ਦਾ ਜੰਪਰ ਸੀ। ਫਿਰ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆ ਗਈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਨ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਜੋ ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਏ।"

“ਕੀ ਹੋਇਆ ਇਹ ਸੀ: ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦੁਪਹਿਰ ਐਥਲੈਟਿਕ ਗਰਾਊਂਡ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਈ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਛਾਲ ਮਾਰਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਜੰਪਿੰਗ-ਸ਼ੂਟ ਲੈ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਕਈ ਤਿੱਖੇ ਸਪਾਈਕਸ ਨਾਲ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਵੱਡੀ ਉਚਾਈ ਦੁਆਰਾ, ਤੁਹਾਡੀ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਇਹ ਸਬੂਤ ਦੇਖੇ, ਅਤੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਸਨ। ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ, ਉਸਨੇ ਉਸ ਚਾਬੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਨੌਕਰ ਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਕਾਰਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਚਾਨਕ ਉਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਅਤੇ ਦੇਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਆਈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਕਾਰਨਾਮਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਅੰਦਰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।

"ਖੈਰ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਬੂਤ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਪਰਤਾਵੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਜੁੱਤੇ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤੇ। ਤੁਸੀਂ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਕੋਲ ਉਸ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਕੀ ਰੱਖਿਆ ਸੀ?"

“ਦਸਤਾਨੇ,” ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਬੈਨਿਸਟਰ ਵੱਲ ਜਿੱਤ ਭਰੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ। "ਉਸਨੇ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਦਸਤਾਨੇ ਪਾਏ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ, ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ, ਕਾਪੀਆਂ ਲਈ ਲਿਆ। ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਟਿਊਟਰ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਗੇਟ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਲਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਪਾਸੇ ਦੇ ਗੇਟ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਇਆ। ਅਚਾਨਕ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਹੀ ਸੁਣਿਆ। ਬਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਸਤਾਨੇ ਭੁੱਲ ਗਿਆ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਜੁੱਤੇ ਫੜ ਲਏ ਅਤੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਖੁਰਚ ਹੈ, ਪਰ ਬੈੱਡਰੂਮ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਜੁੱਤੀ ਉਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਉੱਥੇ ਪਨਾਹ ਲਈ ਸੀ। ਸਪਾਈਕ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਮਿੱਟੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜਾ ਨਮੂਨਾ ਢਿੱਲਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਜੋੜ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਐਥਲੈਟਿਕ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਗਿਆ, ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜੰਪਿੰਗ-ਪਿਟ ਵਿੱਚ ਸਖ਼ਤ ਕਾਲੀ

ਮਿੱਟੀ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਨਮੂਨਾ, ਕੁਝ ਬਰੀਕ ਟੈਨ ਜਾਂ ਬਰਾ ਦੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਿਆ ਜੋ ਐਥਲੀਟ ਨੂੰ ਫਿਸਲਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇਸ ਉੱਤੇ ਵਿਛਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੀ ਮੈਂ ਸੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਗਿਲਕ੍ਰਿਸਟ?"

ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ।

"ਹਾਂ, ਸਰ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਸ਼ਾਬਾਸ਼! ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ?" ਸੋਮਸ ਨੇ ਚੀਕਿਆ।

"ਹਾਂ, ਸਰ, ਮੈਂ ਹਾਂ, ਪਰ ਇਸ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਦੇ ਸਦਮੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਮੇਸ, ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਇੱਕ ਬੇਚੈਨ ਰਾਤ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰਾ ਪਾਪ ਮੈਨੂੰ ਲੱਭ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਥੇ ਹੈ, ਸਰ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, 'ਮੈਂ ਇਮਤਿਹਾਨ ਲਈ ਨਾ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਰੋਡੇਸ਼ੀਅਨ ਪੁਲਿਸ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਦੱਖਣੀ ਅਫਰੀਕਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।'"

"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਆਪਣੇ ਅਨੁਚਿਤ ਫਾਇਦੇ ਤੋਂ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ," ਸੋਮਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਮਕਸਦ ਕਿਉਂ ਬਦਲਿਆ?"

ਗਿਲਕ੍ਰਿਸਟ ਨੇ ਬੈਨਿਸਟਰ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ।

"ਉਹ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਪਾਇਆ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਹੁਣ ਆਓ, ਬੈਨਿਸਟਰ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਜੋ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਸਕਦੇ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਗਏ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬਾਹਰ ਗਏ ਸੀ ਤਾਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਖਿੜਕੀ ਰਾਹੀਂ ਉਸਦੇ ਭੱਜਣ ਬਾਰੇ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸੀ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਭੇਤ ਦੇ ਆਖਰੀ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ?"

"ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸੌਖਾ ਸੀ, ਸਰ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੁੰਦੇ, ਪਰ, ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਚਤੁਰਾਈ ਨਾਲ, ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ। ਸਮਾਂ ਸੀ, ਸਰ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ ਸੱਜਣ ਦੇ ਪਿਤਾ, ਬੁੱਢੇ ਸਰ ਜਾਬੇਜ਼ ਗਿਲਕ੍ਰਿਸਟ ਦਾ ਬਟਲ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਾਲਜ ਨੌਕਰ ਵਜੋਂ ਆਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਮੈਂ ਪੁਰਾਣੇ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਵਾਹ ਲਾ ਕੇ ਦੇਖਿਆ। ਖੈਰ, ਸਰ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਇਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਜਦੋਂ ਅਲਾਰਮ ਵੱਜਿਆ, ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਜੋ ਦੇਖਿਆ ਉਹ ਸੀ ਸ਼੍ਰੀ ਗਿਲਕ੍ਰਿਸਟ ਦੇ ਟੈਨ ਦਸਤਾਨੇ ਉਸ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਪਏ ਸਨ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਸਤਾਨੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਸਮਝ ਗਿਆ। ਜੇਕਰ ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਮੇਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਖੇਡ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਮੇਸ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਗਿਆ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੁਝ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਹਿਲਾ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ। ਫਿਰ ਮੇਰਾ ਗਰੀਬ ਨੌਜਵਾਨ ਮਾਲਕ ਬਾਹਰ ਆਇਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਗੋਡੇ 'ਤੇ ਲਟਕਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ। ਕੀ ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਰ, ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਬਚਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਸਰ?"

"ਨਹੀਂ, ਬਿਲਕੁਲ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਦਿਲੋਂ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ।

"ਖੈਰ, ਸੋਮਸ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਹੱਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਨਾਸ਼ਤਾ ਘਰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਆਓ, ਵਾਟਸਨ! ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ, ਸਰ, ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਕਿ ਰੋਡੇਸ਼ੀਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉੱਜਵਲ ਭਵਿੱਖ ਤੁਹਾਡੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਡਿੱਗ ਚੁੱਕੇ ਹੋ। ਆਓ, ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ, ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚਾ ਉੱਠ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

ਡਰ ਦੀ ਵਾਦੀ

ਭਾਗ 1

ਬਿਰਲਸਟੋਨ ਦੀ ਤ੍ਰਾਸਦੀ

ਅਧਿਆਇ 1

ਚੇਤਾਵਨੀ

"ਮੈਂ ਸੋਚਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ -" ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ।

ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹਾਂ; ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਵਿਅੰਗਮਈ ਰੁਕਾਵਟ ਤੋਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਸੀ।

"ਸੱਚਮੁੱਚ, ਹੋਮਜ਼," ਮੈਂ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਕਈ ਵਾਰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ।"

ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਡੁੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀ ਇਸ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਦਾ ਤੁਰੰਤ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਥ 'ਤੇ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸਦਾ ਨਾ-ਚੱਖਿਆ ਨਾਸ਼ਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਪਰਚੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਉਸਨੇ ਹੁਣੇ ਹੀ ਇਸਦੇ ਲਿਫਾਫੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਲਿਫਾਫਾ ਖੁਦ ਲਿਆ, ਇਸਨੂੰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵੱਲ ਚੁੱਕਿਆ, ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਅਤੇ ਫਲੈਪ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ।

"ਇਹ ਪੋਰਲਾਕ ਦੀ ਲਿਖਤ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੋਰਲਾਕ ਦੀ ਲਿਖਤ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿਰਫ ਦੋ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਅਜੀਬ ਸਿਖਰ ਦੇ ਫੁੱਲ ਵਾਲਾ ਯੂਨਾਨੀ ਈ ਵਿਲੱਖਣ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਇਹ ਪੋਰਲਾਕ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਚੀਜ਼ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਪਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੇ ਜੋ ਦਿਲਚਸਪੀ ਜਗਾਈ ਸੀ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਈ।

"ਫਿਰ ਪੋਰਲਾਕ ਕੌਣ ਹੈ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਪੋਰਲੌਕ, ਵਾਟਸਨ, ਇੱਕ ਨਾਮ-ਡੀ-ਪਲੂਮ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪਛਾਣ ਚਿੰਨ੍ਹ; ਪਰ ਇਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਅੜਿੱਕਾ ਅਤੇ ਟਾਲ-ਮਟੋਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਹੈ। ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਚਿੱਠੀ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਨਾਮ ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਮਹਾਨ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਲੱਖਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਟਾਲਿਆ ਨਹੀਂ।

ਪੋਰਲੌਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਮਹਾਨ ਆਦਮੀ ਲਈ ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਾਰਕ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਇਲਟ ਮੱਛੀ, ਸ਼ੇਰ ਦੇ ਨਾਲ ਗਿੱਦੜ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ - ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਭਿਆਨਕ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਮਾਮੂਲੀ ਹੈ: ਨਾ ਸਿਰਫ ਭਿਆਨਕ, ਵਾਟਸਨ, ਸਗੋਂ ਭਿਆਨਕ - ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭਿਆਨਕ। ਇਹੀ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਮੋਰੀਆਰਟੀ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ?"

"ਮਸ਼ਹੂਰ ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਪਰਾਧੀ, ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਓਨਾ ਹੀ ਮਸ਼ਹੂਰ -"

"ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ, ਵਾਟਸਨ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਘਿਣਾਉਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ।

"ਮੈਂ ਕਹਿਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਨਤਾ ਲਈ ਅਣਜਾਣ ਹੈ।"

"ਇੱਕ ਛੂਹ! ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਛੂਹ!" ਹੋਮਜ਼ ਚੀਕਿਆ। "ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਹਾਸੇ-ਮਜ਼ਾਕ ਦੀ ਨਾੜੀ ਵਿਕਸਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਵਾਟਸਨ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣਾ ਸਿੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੋਰੀਆਰਟੀ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧੀ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿੰਦਿਆ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ - ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਉੱਥੇ ਹੀ ਹੈ! ਹਰ ਸਮੇਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਯੋਜਨਾਕਾਰ, ਹਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ, ਅੰਡਰਵਰਲਡ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਦਿਮਾਗ, ਇੱਕ ਦਿਮਾਗ ਜੋ ਕੌਮਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਵਿਗਾੜ ਸਕਦਾ ਸੀ - ਇਹੀ ਆਦਮੀ ਹੈ! ਪਰ ਉਹ ਆਮ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਇੰਨਾ ਦੂਰ ਹੈ, ਆਲੋਚਨਾ ਤੋਂ ਇੰਨਾ ਮੁਕਤ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਹੈ, ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਲਈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਹੇ ਹਨ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਜ਼ਖਮੀ ਚਰਿੱਤਰ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਉਭਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਉਹ 'ਦਿ ਡਾਇਨਾਮਿਕਸ ਆਫ਼ ਐਨ ਐਸਟੇਰੋਇਡ' ਦਾ ਮਸ਼ਹੂਰ ਲੇਖਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਜੋ ਸ਼ੁੱਧ ਗਣਿਤ ਦੀਆਂ ਇੰਨੀਆਂ ਦੁਰਲੱਭ ਉਚਾਈਆਂ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਗਿਆਨਕ ਪ੍ਰੈਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦਮੀ ਇਸਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ? ਕੀ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ? ਬਦਨਾਮ ਡਾਕਟਰ ਅਤੇ ਨਿੰਦਿਆ ਗਿਆ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ - ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਆਪਣਾ ਹੋਵੇਗਾ..." ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ! ਇਹ ਤਾਂ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ। ਪਰ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਘੱਟ ਆਦਮੀਆਂ ਨੇ ਬਚਾਇਆ, ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਦਿਨ ਜ਼ਰੂਰ ਆਵੇਗਾ।"

"ਕੀ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਆਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਦੇਖਾਂ!" ਮੈਂ ਸ਼ਰਧਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਆਦਮੀ ਪੋਰਲੌਕ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ।"

"ਆਹ, ਹਾਂ - ਅਖੌਤੀ ਪੋਰਲਾਕ ਆਪਣੇ ਮਹਾਨ ਲਗਾਵ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਚੇਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੜੀ ਹੈ। ਪੋਰਲਾਕ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਕੜੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਉਸ ਚੇਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਨੁਕਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪਰਖ ਸਕਿਆ ਹਾਂ।"

"ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ੰਜੀਰ ਆਪਣੀ ਸਭ ਤੋਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕੜੀ ਤੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।"

"ਬਿਲਕੁਲ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ! ਇਸ ਲਈ ਪੋਰਲੌਕ ਦੀ ਅਤਿ ਮਹੱਤਤਾ। ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਕੁਝ ਮੁੱਢਲੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਅਤੇ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਚਲਾਕ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਦਸ ਪੌਂਡ ਦੇ ਨੋਟ ਦੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਭਰੇ ਉਤੇਜਨਾ ਦੁਆਰਾ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕੀਮਤੀ ਰਹੀ ਹੈ - ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਮੁੱਲ ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਾਈਫਰ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸੰਚਾਰ ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਅਣਵਰਤੀ ਪਲੇਟ ਉੱਤੇ ਕਾਗਜ਼ ਨੂੰ ਸਮਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ, ਉਸ ਉੱਤੇ ਝੁਕ ਕੇ, ਉਤਸੁਕ ਸ਼ਿਲਾਲੇਖ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ:

534 ਸੀ2 13 127 36 31 4 17 21 41

ਡਗਲਸ 109 293 5 37 ਬਰਲਸਟੋਨ

26 ਬਰਲਸਟੋਨ 9 47 171

"ਤੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਕੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈਂ, ਹੋਮਜ਼?"
"ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੁਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ।"
"ਪਰ ਸਾਈਫਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਾਈਫਰ ਸੁਨੇਹੇ ਦਾ ਕੀ ਫਾਇਦਾ?"
"ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ।"
"ਤੁਸੀਂ 'ਇਸ ਮੌਕੇ' ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ?"
"ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸੰਕੇਤ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਓਨੀ ਹੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਾਂਗਾ ਜਿੰਨੀ ਮੈਂ ਪੀੜਾ ਕਾਲਮ ਦੇ ਅਪੋਕ੍ਰਿਫਾ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹਾਂ: ਅਜਿਹੇ ਕੱਚੇ ਯੰਤਰ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਥਕਾਏ ਬਿਨਾਂ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਪੰਨੇ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਪੰਨਾ ਅਤੇ ਕਿਹੜੀ ਕਿਤਾਬ ਹੈ, ਮੈਂ ਸ਼ਕਤੀਹੀਣ ਹਾਂ।"
"ਪਰ 'ਡਗਲਸ' ਅਤੇ 'ਬਰਲਸਟੋਨ' ਕਿਉਂ?"
"ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਹਨ ਜੋ ਸਵਾਲ ਵਾਲੇ ਪੰਨੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸਨ।"
"ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਕਿਤਾਬ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ?"
"ਵਾਹ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਉਹ ਕੁਦਰਤੀ ਚਲਾਕੀ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਫਰ ਅਤੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਲਿਫਾਫੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰ ਰੋਕੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਗਰਭਪਾਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੈ, ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਵੇ, ਗਲਤ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਸਾਡੀ ਦੂਜੀ ਪੋਸਟ ਹੁਣ ਦੇਰ ਨਾਲ ਆ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੱਤਰ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਂਦਾ, ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਧੇਰੇ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਮਾਤਰਾ ਜਿਸ ਵੱਲ ਇਹ ਅੰਕੜੇ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।"
ਹੋਮਜ਼ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਕੁਝ ਹੀ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਲੀ ਦੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਉਹ ਪੰਨਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਚਿੱਠੀ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਅਸੀਂ ਉਮੀਦ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ।
"ਉਹੀ ਲਿਖਤ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਲਿਫਾਫਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, "ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ," ਉਸਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਪੱਤਰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। "ਆਓ, ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਾਂ, ਵਾਟਸਨ।" ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਮੱਥੇ ਧੁੰਦਲਾ ਹੋ ਗਿਆ।
"ਪਿਆਰੇ ਮੇਰੇ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਹੈ! ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ, ਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਵਿਅਰਥ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਕਿ ਪੋਰਲੌਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"
"ਪਿਆਰੇ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼ [ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ]:

"ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹੈ - ਉਹ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਲਿਫਾਫੇ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਈਫਰ ਦੀ ਚਾਬੀ ਭੇਜਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਅਚਾਨਕ ਆਇਆ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਜੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਪੜ੍ਹਿਆ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸਾਈਫਰ ਸੁਨੇਹਾ ਸਾੜ ਦਿਓ, ਜੋ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।"

ਫਰੈਡ ਪੋਰਲਾਕ।"

ਹੋਮਜ਼ ਕੁਝ ਦੇਰ ਲਈ ਬੈਠਾ ਇਸ ਚਿੱਠੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮਰੋੜਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਅੱਗ ਵੱਲ ਵੇਖਦਾ ਹੋਇਆ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"ਆਖ਼ਰਕਾਰ," ਉਸਨੇ ਆਖਰਕਾਰ ਕਿਹਾ, "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੀ ਦੋਸ਼ੀ ਜ਼ਮੀਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੱਦਾਰ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਦੂਜੇ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਪੜ੍ਹ ਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਦੂਜਾ ਜੀਵ, ਮੇਰਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੈ, ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਮੋਰੀਆਰਟੀ।"

"ਘੱਟ ਨਹੀਂ! ਜਦੋਂ ਉਸ ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ 'ਉਹ' ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਹੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ 'ਉਹ' ਹੈ।"

"ਪਰ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

"ਹਮ! ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਯੂਰਪ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਮਾਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਹਨੇਰੇ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਬੇਅੰਤ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਖੈਰ, ਦੋਸਤ ਪੋਰਲੌਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਹੋਸ਼ ਤੋਂ ਡਰ ਗਿਆ ਹੈ - ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਲਿਖਤ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਇਸਦੇ ਲਿਫਾਫੇ 'ਤੇ ਲਿਖੀ ਲਿਖਤ ਨਾਲ ਕਰੋ; ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਬਦਸ਼ਗਨ ਮੁਲਾਕਾਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਯੋਗ ਹੈ।"

"ਉਸਨੇ ਇਹ ਸਭ ਕਿਉਂ ਲਿਖਿਆ? ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ?"

"ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਬਾਅਦ ਕੁਝ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਮੁਸੀਬਤ ਲਿਆਵਾਂਗਾ।"

"ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਬਿਲਕੁਲ।" ਮੈਂ ਅਸਲੀ ਸਾਈਫਰ ਸੁਨੇਹਾ ਚੁੱਕ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਝੁਕਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਬਹੁਤ ਪਾਗਲਪਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਟੁਕੜੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਰਾਜ਼ ਛੁਪਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਮਨੁੱਖੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ।"

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਾ-ਚੱਖਿਆ ਨਾਸ਼ਤਾ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਗੰਦੀ ਪਾਈਪ ਨੂੰ ਜਗਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਡੂੰਘੇ ਧਿਆਨ ਦਾ ਸਾਥੀ ਸੀ। "ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੈ!" ਉਸਨੇ ਪਿੱਛੇ ਝੁਕ ਕੇ ਛੱਤ ਵੱਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਸ਼ਾਇਦ ਕੁਝ ਨੁਕਤੇ ਹਨ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਮੈਕਿਆਵੇਲੀਅਨ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਬਚ ਗਏ ਹਨ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਸ਼ੁੱਧ ਤਰਕ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਸਮੱਸਿਆ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ। ਇਸ ਆਦਮੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਵੱਲ ਹੈ। ਇਹੀ ਸਾਡੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਦਾ ਬਿੰਦੂ ਹੈ।"

"ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਅਸਪਸ਼ਟ।"

"ਫਿਰ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਇਸ 'ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਘੱਟ ਅਭੇਦ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਬਾਰੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕੀ ਸੰਕੇਤ ਹਨ?"

"ਕੋਈ ਨਹੀਂ।"

"ਖੈਰ, ਖੈਰ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਇੰਨਾ ਮਾੜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਈਫਰ ਸੁਨੇਹਾ ਇੱਕ ਵੱਡੇ 534 ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ? ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਪਰਿਕਲਪਨਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 534 ਉਹ ਖਾਸ ਪੰਨਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਸਾਈਫਰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੀ ਕਿਤਾਬ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਕਿਤਾਬ ਬਣ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਵੱਡੀ ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਬਾਰੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੋਰ ਕਿਹੜੇ ਸੰਕੇਤ ਹਨ? ਅਗਲਾ ਚਿੰਨ੍ਹ C2 ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ, ਵਾਟਸਨ?"

"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਦੂਜਾ ਅਧਿਆਇ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਇਹ ਨਹੀਂ, ਵਾਟਸਨ। ਤੁਸੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵੋਗੇ ਕਿ ਜੇ ਪੰਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ। ਨਾਲ ਹੀ ਜੇਕਰ ਪੰਨਾ 534 ਸਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਦੂਜੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਸਹਿਣਯੋਗ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਕਾਲਮ!" ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ।

"ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਵਾਟਸਨ। ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਚਮਕ ਰਹੇ ਹੋ। ਜੇ ਇਹ ਕਾਲਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਧੋਖਾ ਖਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਅਸੀਂ ਦੋਹਰੇ ਕਾਲਮਾਂ ਵਿੱਚ ਛਪੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿ ਕਾਫ਼ੀ ਲੰਬਾਈ ਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਦੋ ਸੌ ਤਿਨਵੇਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅੰਕਿਤ ਹੈ। ਕੀ ਅਸੀਂ ਉਸ ਸੀਮਾ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਾਂ ਜਿਸਦੀ ਤਰਕ ਸਪਲਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

"ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ।"

"ਯਕੀਨਨ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰੇਰਨਾ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ - ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਿਮਾਗੀ ਲਹਿਰ! ਜੇ ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਅਸਾਧਾਰਨ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੰਦਾ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸ ਲਿਫਾਫੇ ਵਿੱਚ ਸੁਰਾਗ ਭੇਜਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ। ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਇਹ ਸੀ - ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਵੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਵਾਟਸਨ, ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਮ ਕਿਤਾਬ ਹੈ।"

"ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਯਕੀਨਨ ਮੰਨਣਯੋਗ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।"

"ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਖੋਜ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਕਿਤਾਬ ਨਾਲ ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਦੋਹਰੇ ਕਾਲਮਾਂ ਵਿੱਚ ਛਾਪੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਹੈ।"

“ਬਾਈਬਲ!” ਮੈਂ ਜਿੱਤ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ।

"ਚੰਗਾ, ਵਾਟਸਨ, ਚੰਗਾ! ਪਰ ਨਹੀਂ, ਜੇ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗਾ! ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਹੋਵੇ, ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੰਡ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੋਰੀਆਰਟੀ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਕੂਹਣੀ 'ਤੇ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਘੱਟ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤ ਦੇ ਐਡੀਸ਼ਨ ਇੰਨੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਨ ਕਿ ਉਹ

ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਦੋ ਕਾਪੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਪੰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਹੈ ਜੋ ਮਿਆਰੀ ਹੈ। ਉਹ ਪੱਕਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪੰਨਾ 534 ਮੇਰੇ ਪੰਨੇ 534 ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਪਰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕਿਤਾਬਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।"

"ਬਿਲਕੁਲ। ਇਸੇ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਮੁਕਤੀ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਖੋਜ ਮਿਆਰੀ ਕਿਤਾਬਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਵੀ ਹੋਣ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਬ੍ਰੈਡਸ਼ਾ!"

"ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਹਨ, ਵਾਟਸਨ। ਬ੍ਰੈਡਸ਼ਾਅ ਦੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਘਬਰਾਹਟ ਵਾਲੀ ਅਤੇ ਸੰਖੇਪ ਹੈ, ਪਰ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਆਮ ਸੰਦੇਸ਼ ਭੇਜਣ ਲਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਢੁਕਵੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਸੀਂ ਬ੍ਰੈਡਸ਼ਾਅ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ, ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਅਯੋਗ ਹੈ। ਫਿਰ ਕੀ ਬਚਿਆ ਹੈ?"

"ਇੱਕ ਪੰਚਾਂਗ!"

"ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਵਾਟਸਨ! ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਥਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੂਹਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਗਲਤ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਪੰਚਾਂਗ! ਆਓ ਆਪਾਂ ਵ੍ਹਾਈਟੇਕਰ ਦੇ ਅਲਮੈਨੈਕ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ। ਇਹ ਆਮ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪੰਨਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਹਰੇ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਵਿੱਚ ਰਾਖਵਾਂ ਹੈ, ਇਹ ਅੰਤ ਵੱਲ ਕਾਫ਼ੀ ਗੂੰਜਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਸਹੀ ਯਾਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਅੰਤ ਵੱਲ।" ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਡੈਸਕ ਤੋਂ ਖੰਡ ਚੁੱਕਿਆ। "ਇੱਥੇ ਪੰਨਾ 534, ਕਾਲਮ ਦੋ ਹੈ, ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਦੇ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਸਰੋਤਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਿੰਟ ਡੀਲਿੰਗ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਬਲਾਕ ਹੈ। ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖੋ, ਵਾਟਸਨ! ਨੰਬਰ ਤੇਰ੍ਹਵਾਂ 'ਮਹਿਰੱਤਾ' ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ੁਭ ਸ਼ੁਰੂਆਤ। ਨੰਬਰ ਇੱਕ ਸੌ ਸਤਾਈ 'ਸਰਕਾਰ' ਹੈ; ਜੋ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਾਡੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਮੋਰੀਆਰਟੀ ਲਈ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ। ਹੁਣ ਆਓ ਦੁਬਾਰਾ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੀਏ। ਮਹਿਰੱਤਾ ਸਰਕਾਰ ਕੀ ਕਰਦੀ ਹੈ? ਹਾਏ! ਅਗਲਾ ਸ਼ਬਦ 'ਸੂਰ ਦੇ ਝੁਰੜੀਆਂ' ਹੈ। ਅਸੀਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਵਾਟਸਨ! ਇਹ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ!"

ਉਹ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਲਹਿਜੇ ਵਿੱਚ ਬੋਲਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੀਆਂ ਝਾੜੀਆਂ ਭਰਵੱਟਿਆਂ ਦਾ ਮਰੋੜਨਾ ਉਸਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਚਿੜਚਿੜੇਪਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਬੇਵੱਸ ਅਤੇ ਉਦਾਸ ਬੈਠਾ ਅੱਗ ਵੱਲ ਵੇਖਦਾ ਰਿਹਾ। ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਚੁੱਪ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਅਚਾਨਕ ਵਿਸਮਿਕ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਟੁੱਟ ਗਈ, ਜੋ ਇੱਕ ਅਲਮਾਰੀ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ, ਜਿੱਥੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੀ ਪੀਲੀ-ਢੱਕੀ ਹੋਈ ਕਿਤਾਬ ਲੈ ਕੇ ਬਾਹਰ ਆਇਆ।

"ਅਸੀਂ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਵਾਟਸਨ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅੱਪਡੇਟ ਹੋਣ ਦੀ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਆਮ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਭੁਗਤ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਜਨਵਰੀ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਨਵੇਂ ਪੰਨੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵੱਧ ਹੈ ਕਿ ਪੋਰਲੌਕ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸੁਨੇਹਾ ਪੁਰਾਣੇ ਤੋਂ ਲਿਆ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਹੁਣ ਆਓ ਦੇਖੀਏ ਕਿ ਪੰਨਾ 534 ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਨੰਬਰ ਤੇਰ੍ਹਵਾਂ 'ਉੱਥੇ' ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਨੰਬਰ ਇੱਕ ਸੌ ਸਤਾਈ 'ਹੈ' - 'ਉੱਥੇ ਹੈ' - ਹੋਮਜ਼ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਚਮਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਪਤਲੀਆਂ, ਘਬਰਾਹਟ ਵਾਲੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਮਰੋੜ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਗਿਣ ਰਿਹਾ ਸੀ - "ਖਤਰਾ।' ਹਾ! ਹਾ! ਰਾਜਧਾਨੀ! ਇਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖੋ, ਵਾਟਸਨ।

'ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ - ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਇੱਕ।' ਫਿਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ 'ਡਗਲਸ' - 'ਅਮੀਰ - ਦੇਸ਼ - ਹੁਣ - ਬਰਲਸਟੋਨ - ਘਰ - ਬਰਲਸਟੋਨ - ਵਿਸ਼ਵਾਸ - ਦਬਾਅ ਪਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।' ਉੱਥੇ, ਵਾਟਸਨ! ਤੁਸੀਂ ਸ਼ੁੱਧ ਤਰਕ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਫਲ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ? ਜੇਕਰ ਗ੍ਰੀਨਗ੍ਰੋਸਰ ਕੋਲ ਲੌਰੇਲ ਪੁਸ਼ਪਾਜਲੀ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਹੁੰਦੀ, ਮੈਨੂੰ ਬਿਲੀ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਭੇਜਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਉਸ ਅਜੀਬ ਸੁਨੇਹੇ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਗੋਡੇ 'ਤੇ ਪਈ ਫੂਲਸਕੈਪ ਦੀ ਚਾਦਰ 'ਤੇ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਆਪਣੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਅਜੀਬ, ਤੇਜ਼ ਤਰੀਕਾ ਹੈ!" ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਬਦਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਲਮ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰਕਾਰ ਦੀ ਬੁੱਧੀ 'ਤੇ ਕੁਝ ਛੱਡਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋ। ਭਾਵ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਇੱਕ ਡਗਲਸ, ਜੋ ਵੀ ਉਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਪੇਂਡੂ ਸੱਜਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਇਰਾਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ - 'ਵਿਸ਼ਵਾਸ' ਓਨਾ ਹੀ ਨੇੜੇ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਉਹ 'ਵਿਸ਼ਵਾਸ' ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਸੀ - ਕਿ ਇਹ ਦਬਾਅ ਪਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ - ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕਾਰੀਗਰ ਵਰਗਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਸੀ!"

ਹੋਮਜ਼ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਬਿਹਤਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸੱਚੇ ਕਲਾਕਾਰ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਉਸ ਉੱਚ ਪੱਧਰ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗਦਾ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸੋਗ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਸਫਲਤਾ 'ਤੇ ਹੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਬਿਲੀ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮੈਕਡੋਨਲਡ ਨੂੰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ।

ਉਹ 80 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਦਿਨ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਐਲੇਕ ਮੈਕਡੋਨਲਡ ਉਸ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਹੁਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਜਾਸੂਸ ਫੋਰਸ ਦਾ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਪਰ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਮੈਂਬਰ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਸਦਾ ਲੰਬਾ, ਹੱਡੀਆਂ ਵਾਲਾ ਸਰੀਰ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸਰੀਰਕ ਤਾਕਤ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਵੱਡੀ ਖੋਪੜੀ ਅਤੇ ਡੂੰਘੀਆਂ-ਸੈੱਟ, ਚਮਕਦਾਰ ਅੱਖਾਂ ਉਸ ਤੇਜ਼ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਗੱਲ ਘੱਟ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ ਜੋ ਉਸਦੇ ਝਾੜੀਆਂ ਭਰਵੱਟਿਆਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਚਮਕਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਚੁੱਪ, ਸਟੀਕ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਸੁਭਾਅ ਕੜਵਾਹਟ ਵਾਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਐਬਰਡੋਨੀਅਨ ਲਹਿਜ਼ਾ ਸੀ।

ਆਪਣੇ ਕਰੀਅਰ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਇਨਾਮ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਬੌਧਿਕ ਅਨੰਦ ਸੀ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਸਕਾਚਮੈਨ ਦਾ ਆਪਣੇ ਸ਼ੌਕੀਆ ਸਾਥੀ ਲਈ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਡੂੰਘਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿਖਾਇਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਹਰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਹੋਮਜ਼ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਦਰਮਿਆਨੀਤਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ; ਪਰ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਕਡੋਨਲਡ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਪੇਸ਼ੇ ਲਈ ਇੰਨੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਕੱਲੇ ਖੜ੍ਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪਮਾਨ

ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅਨੁਭਵ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ। ਹੋਮਜ਼ ਦੋਸਤੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਵੱਡੇ ਸਕਾਚਮੈਨ ਪ੍ਰਤੀ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਮੁਸਕਰਾਇਆ।

"ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੰਛੀ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਮੈਕ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੀੜੇ ਲਈ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਸਮਤ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਸ਼ਰਾਰਤ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ।"

"ਜੇ ਤੁਸੀਂ 'ਡਰ' ਦੀ ਬਜਾਏ 'ਆਸ਼ਾ' ਕਿਹਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੋਵੇਗਾ, ਮੈਂ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਖੈਰ, ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਚੁਟਕੀ ਸਵੇਰ ਦੀ ਠੰਢ ਨੂੰ ਦੂਰ ਰੱਖੇਗੀ। ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਸਿਗਰਟ ਨਹੀਂ ਪੀਵਾਂਗਾ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਪਵੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਘੰਟੇ ਕੀਮਤੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਪਰ - ਪਰ -"

ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਅਚਾਨਕ ਰੁਕ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਪਏ ਇੱਕ ਕਾਗਜ਼ ਵੱਲ ਪੂਰੀ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਉਹੀ ਸ਼ੀਟ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਂ ਰਹੱਸਮਈ ਸੁਨੇਹਾ ਲਿਖਿਆ ਸੀ।

"ਡਗਲਸ!" ਉਹ ਹੜਬੜਾ ਕੇ ਬੋਲਿਆ। "ਬਰਲਸਟੋਨ! ਇਹ ਕੀ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼? ਯਾਰ, ਇਹ ਜਾਦੂ-ਟੂਣਾ ਹੈ! ਇਸ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਨਾਮ ਕਿੱਥੋਂ ਮਿਲੇ?"

"ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਗੁਪਤ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਕਿਉਂ - ਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਗਲਤ ਹੈ?"

ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। "ਬਸ ਇਹੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਬਰਲਸਟੋਨ ਮੈਨਰ ਹਾਊਸ ਦੇ ਮਿਸਟਰ ਡਗਲਸ ਦਾ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਭਿਆਨਕ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ!"

ਅਧਿਆਇ 2

ਸ਼ਰਲੌਕ ਹੋਮਜ਼ ਭਾਸ਼ਣ

ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਟਕੀ ਪਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਜਾਂ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਇਕਵਚਨ ਰਚਨਾ ਵਿੱਚ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੀ ਝਲਕ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਤੇਜਨਾ ਤੋਂ ਬੇਰਹਿਮ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜੇ ਉਸਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੱਧਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਦੀਆਂ ਬੌਧਿਕ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਰਗਰਮ ਸਨ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦਹਿਸ਼ਤ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਖੁਦ ਇਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਐਲਾਨ 'ਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਸੀ; ਪਰ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨੇ ਕੈਮਿਸਟ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਦਿਲਚਸਪ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਿਖਾਈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਓਵਰਸੈਚੁਰੇਟਿਡ ਘੋਲ ਤੋਂ ਕ੍ਰਿਸਟਲਾਂ ਨੂੰ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਦੇ ਦੇਖਦਾ ਹੈ।

"ਕਮਾਲ ਦੀ ਗੱਲ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕਮਾਲ ਦੀ ਗੱਲ!"

"ਤੁਸੀਂ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ।"

"ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ, ਸ੍ਰੀ ਮੈਕ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈਰਾਨ। ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਿਉਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਗਿਆਤ ਸੰਚਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਖ਼ਤਰਾ ਇੱਕ ਖਾਸ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਖ਼ਤਰਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਕਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ; ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਕੁਝ ਛੋਟੇ ਵਾਕਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੂੰ ਚਿੱਠੀ ਅਤੇ ਸਾਈਫਰ ਬਾਰੇ ਤੱਥ ਸਮਝਾਏ। ਮੈਕਡੋਨਲਡ ਆਪਣੀ ਠੋਡੀ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ ਬੈਠਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਰੇਤਲੀਆਂ ਭਰਵੱਟੀਆਂ ਇੱਕ ਪੀਲੇ ਰੰਗ ਦੀ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਝੁਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ।

"ਮੈਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਬਰਲਸਟੋਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛਣ ਆਇਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ - ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਦੋਸਤ ਇੱਥੇ। ਪਰ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਉਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਬਿਹਤਰ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ।"

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਸਭ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦਿਓ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼!" ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਚੀਕਿਆ। "ਕਾਗਜ਼ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਰਲਸਟੋਨ ਦੇ ਭੇਤ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਣਗੇ; ਪਰ ਜੇ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਅਪਰਾਧ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਭੇਤ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਸਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਆਦਮੀ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਭ ਕੁਝ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲੇਗਾ।"

"ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ, ਮਿਸਟਰ ਮੈਕ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਅਖੌਤੀ ਪੋਰਲੌਕ 'ਤੇ ਹੱਥ ਕਿਵੇਂ ਰੱਖਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਦੇ ਹੋ?"

ਮੈਕਡੋਨਲਡ ਨੇ ਉਹ ਚਿੱਠੀ ਮੋੜ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। "ਕੈਂਬਰਵੈੱਲ ਵਿੱਚ ਪੋਸਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ - ਇਹ ਸਾਡੀ ਬਹੁਤੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਨਾਮ, ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਮੰਨ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਦੱਸਣ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਯਕੀਨਨ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਪੈਸੇ ਭੇਜੇ ਹਨ?"

"ਦੋ ਵਾਰ।"

"ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ?"

"ਕੈਂਬਰਵੈੱਲ ਡਾਕਘਰ ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਨੋਟਸ ਵਿੱਚ।"

"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸਨੇ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ?"

"ਨਹੀਂ।"

ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੈਰਾਨ ਨਜ਼ਰ ਆਇਆ। "ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ?"

"ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕੋਈ ਹੈ?"

"ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਹੈ।"

"ਇਹ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ?"

"ਬਿਲਕੁਲ!"
ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮੈਕਡੋਨਲਡ ਮੁਸਕਰਾਇਆ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਵੇਖਦਿਆਂ ਉਸਦੀ ਪਲਕ ਕੰਬ ਗਈ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਲੁਕਾਵਾਂਗਾ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੀ.ਆਈ.ਡੀ. ਵਿੱਚ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਬੋਨਟ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰੋਫ਼ੈਸਰ ਉੱਤੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਮਧੂ-ਮੱਖੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਖੁਦ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ, ਵਿਦਵਾਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤਿਭਾਸ਼ਾਲੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਆਦਮੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।"
"ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਦੂਰੀ ਬਣਾ ਲਈ ਹੈ।"
"ਯਾਰ, ਤੂੰ ਇਸਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ! ਤੇਰਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਸਮਝਿਆ। ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਗ੍ਰਹਿਣਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ। ਗੱਲਬਾਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਵੇਂ ਹੋਈ, ਮੈਂ ਸੋਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ; ਪਰ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਰਿਫਲੈਕਟਰ ਲੈਂਟਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗਲੋਬ ਕੱਢਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਦਿੱਤੀ; ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਉੱਪਰ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੇਰੀ ਪਰਵਰਿਸ਼ ਐਬਰਡੀਨ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤਲੇ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਸਲੇਟੀ ਵਾਲਾਂ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮੇਨਿਸਟਰ ਬਣਾਇਆ ਹੁੰਦਾ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਮੇਰੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਵਿਦਾ ਹੋ ਰਹੇ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਠੰਡੇ, ਜ਼ਾਲਮ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਦੇ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਵਰਗਾ ਸੀ।"
ਹੋਮਜ਼ ਹੱਸਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਮਲਿਆ। "ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ! ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਦੋਸਤ ਮੈਕਡੋਨਲਡ, ਇਹ ਮਨਮੋਹਕ ਅਤੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਛੂਹ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਇੰਟਰਵਿਊ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰੋਫ਼ੈਸਰ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਸੀ?"
"ਬਿਲਕੁਲ।"
"ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਕਮਰਾ ਹੈ ਨਾ?"
"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ - ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼।"
"ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਲਿਖਣ ਵਾਲੇ ਡੈਸਕ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਸੀ?"
"ਬੱਸ ਇੰਝ ਹੀ।"
"ਤੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਸੂਰਜ ਅਤੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ?"
"ਖੈਰ, ਸ਼ਾਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ; ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਦੀਵਾ ਮੇਰੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।"
"ਇਹ ਤਾਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰੋਫ਼ੈਸਰ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਤਸਵੀਰ ਦੇਖੀ ਹੈ?"
"ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤਾ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ। ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤਸਵੀਰ ਦੇਖੀ - ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਜਿਸਦਾ ਸਿਰ ਹੱਥਾਂ 'ਤੇ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਝਾਕ ਰਹੀ ਹੈ।"
"ਉਹ ਪੇਂਟਿੰਗ ਜੀਨ ਬੈਪਟਿਸਟ ਗ੍ਰੀਜ਼ ਦੀ ਸੀ।"
ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ।
"ਜੀਨ ਬੈਪਟਿਸਟ ਗ੍ਰੀਜ਼," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਸੁਰਾਗ ਜੋੜਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਝੁਕਦੇ ਹੋਏ, "ਇੱਕ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਕਲਾਕਾਰ ਸੀ ਜੋ 1750 ਅਤੇ 1800 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਧਿਆ-ਫੁੱਲਿਆ। ਮੈਂ,

ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰੀਅਰ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਆਧੁਨਿਕ ਆਲੋਚਨਾ ਨੇ ਉਸਦੇ ਸਮਕਾਲੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਉੱਚ ਰਾਏ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਫੁੱਲਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੋ ਗਈਆਂ। "ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਬਿਹਤਰ ਨਾ ਹੁੰਦੇ -" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਵਿਚਲਿਤ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਜੋ ਕੁਝ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਉਸਦਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਸਿੱਧਾ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਬਰਲਸਟੋਨ ਰਹੱਸ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਕੇਂਦਰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਮੈਕਡੋਨਲਡ ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਮੁਸਕਰਾਇਆ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਕ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ। "ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਥੋੜੇ ਤੇਜ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਲਿੰਕ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਪਾੜੇ ਨੂੰ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਮਰੇ ਹੋਏ ਪੇਂਟਿੰਗ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਬਿਰਲਸਟੋਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸਬੰਧ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

"ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਜਾਸੂਸ ਲਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਇਹ ਮਾਮੂਲੀ ਤੱਥ ਵੀ ਕਿ 1865 ਵਿੱਚ ਪੋਰਟਾਲਿਸ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਗ੍ਰੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀ ਗਈ ਇੱਕ ਤਸਵੀਰ "ਲਾ ਜਿਊਨ ਫਿਲ ਏ ਲ'ਅਗਨੋ" ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਿਲੀਅਨ ਦੋ ਲੱਖ ਫ੍ਰੈਂਕ - ਚਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਪੌਂਡ ਤੋਂ ਵੱਧ - ਮਿਲੇ ਸਨ, ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਸੀ। ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਕਈ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਹਵਾਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਤ ਸੌ ਸਾਲਾਨਾ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਖਰੀਦ ਸਕਦਾ ਸੀ -"

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ! ਉਹ ਕਿਵੇਂ?"

"ਓਏ, ਇਹ ਤਾਂ ਕਮਾਲ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਕਿਹਾ। "ਗੱਲ ਕਰੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ!"

ਹੋਮਜ਼ ਮੁਸਕਰਾਇਆ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੱਚੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ - ਅਸਲੀ ਕਲਾਕਾਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ। "ਬਰਲਸਟੋਨ ਬਾਰੇ ਕੀ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਜੇ ਸਮਾਂ ਹੈ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਘੜੀ ਵੱਲ ਵੇਖਦਿਆਂ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕੈਬ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਵਿਕਟੋਰੀਆ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਵੀਹ ਮਿੰਟ ਨਹੀਂ ਲੱਗਣਗੇ। ਪਰ ਇਸ ਤਸਵੀਰ ਬਾਰੇ: ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਮੋਰੀਆਰਟੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ।"

"ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।"

"ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਮਰਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ?"

"ਆਹ, ਇਹ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਦੋ ਵਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬਹਾਨਿਆਂ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਵਾਰ - ਖੈਰ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ

ਸਰਕਾਰੀ ਜਾਸੂਸ ਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਉਲੰਘਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ - ਸਭ ਤੋਂ ਅਣਕਿਆਸੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਨਾਲ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਮਿਲਿਆ ਜੋ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਸੀ?"

"ਬਿਲਕੁਲ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਇਹੀ ਗੱਲ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਤਸਵੀਰ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਮਝ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਦੌਲਤ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਈ? ਉਹ ਅਣਵਿਆਹਿਆ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਛੋਟਾ ਭਰਾ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਮਾਸਟਰ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਕੁਰਸੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਸੱਤ ਸੌ ਸਾਲ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਗ੍ਰੀਜ਼ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ।"

"ਖੈਰ?"

"ਯਕੀਨਨ ਅਨੁਮਾਨ ਸਾਫ਼ ਹੈ।"

"ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਆਮਦਨ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਮਾਉਣੀ ਪਵੇਗੀ?"

"ਬਿਲਕੁਲ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਸੋਚਣ ਦੇ ਹੋਰ ਵੀ ਕਾਰਨ ਹਨ - ਦਰਜਨਾਂ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਧਾਗੇ ਜੋ ਅਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਲ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਹਿਰੀਲਾ, ਗਤੀਹੀਣ ਜੀਵ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਗ੍ਰੀਜ਼ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਇਸ ਲਈ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਨਿਰੀਖਣ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ: ਇਹ ਦਿਲਚਸਪ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਹੈ - ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰੀਏ। ਕੀ ਇਹ ਜਾਅਲਸਾਜ਼ੀ, ਸਿੱਕੇ ਬਣਾਉਣਾ, ਚੋਰੀ - ਪੈਸਾ ਕਿੱਥੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ?"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਜੋਨਾਥਨ ਵਾਈਲਡ ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ?"

"ਖੈਰ, ਇਸ ਨਾਮ ਦੀ ਇੱਕ ਜਾਣੀ-ਪਛਾਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨਾਵਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੈ, ਕੀ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੀ? ਮੈਂ ਨਾਵਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਸੂਸਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤਾ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ - ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਣ ਦਿੰਦੇ ਕਿ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਹੈ: ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਹੀਂ।"

"ਜੋਨਾਥਨ ਵਾਈਲਡ ਕੋਈ ਜਾਸੂਸ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨਾਵਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਮਾਸਟਰ ਅਪਰਾਧੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਪਿਛਲੀ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ - 1750 ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਆਸ-ਪਾਸ।"

"ਫਿਰ ਉਹ ਮੇਰੇ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦਾ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਿਹਾਰਕ ਆਦਮੀ ਹਾਂ।"

"ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਮੈਕ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਹਾਰਕ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੰਦ ਰੱਖਣਾ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਬਾਰਾਂ ਘੰਟੇ ਪੜ੍ਹਨਾ। ਹਰ ਚੀਜ਼ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ - ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਮੋਰੀਆਰਟੀ ਵੀ। ਜੋਨਾਥਨ ਵਾਈਲਡ ਲੰਡਨ ਦੇ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦੀ ਲੁਕਵੀਂ ਤਾਕਤ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਪੰਦਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਕਮਿਸ਼ਨ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਦਿਮਾਗ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸੰਗਠਨ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪੁਰਾਣਾ ਪਹੀਆ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਗੱਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੋਰੀਆਰਟੀ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸਾਂਗਾ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਲਚਸਪ ਲੱਗ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਠੀਕ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਲੜੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਕੜੀ ਕੌਣ ਹੈ - ਇੱਕ ਲੜੀ ਜਿਸ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਇਹ ਨੈਪੋਲੀਅਨ-ਗਲਤ-ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਸੌ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਲੜਾਕੂ, ਜੇਬਕਤਰੀਆਂ, ਬਲੈਕਮੇਲਰ, ਅਤੇ ਤਾਸ਼ ਦੇ ਤਾਰੇ, ਵਿਚਕਾਰ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਹਨ। ਉਸਦਾ ਚੀਫ਼ ਆਫ਼ ਸਟਾਫ਼ ਕਰਨਲ ਸੇਬੇਸਟੀਅਨ ਮੋਰਨ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਾਂਗ ਹੀ ਦੂਰ, ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਛੇ ਹਜ਼ਾਰ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ। ਇਹ ਦਿਮਾਗ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ - ਅਮਰੀਕੀ ਵਪਾਰਕ ਸਿਧਾਂਤ। ਮੈਂ ਇਹ ਵੇਰਵਾ ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ ਸਿੱਖਿਆ। ਇਹ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਪੈਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੋਰੀਆਰਟੀ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਜਿਸ ਪੈਮਾਨੇ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੁਕਤਾ: ਮੈਂ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਮੋਰੀਆਰਟੀ ਦੇ ਕੁਝ ਚੈੱਕਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨਾ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ - ਸਿਰਫ਼ ਆਮ ਮਾਸੂਮ ਚੈੱਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣੇ ਘਰੇਲੂ ਬਿੱਲਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਛੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬੈਂਕਾਂ 'ਤੇ ਖਿੱਚੇ ਗਏ ਸਨ। ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ?"

"ਕੀਅਰ, ਬਿਲਕੁਲ! ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋ?"

"ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਦੌਲਤ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਗੱਪਾਂ ਨਾ ਮਾਰੋ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਇੱਕਲੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਕੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਵੀਹ ਬੈਂਕ ਖਾਤੇ ਹਨ; ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਡੌਸ਼ ਬੈਂਕ ਜਾਂ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਲਿਓਨ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਸਾਲ ਬਚੇ ਹੋਣ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਮੋਰੀਆਰਟੀ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਗੱਲਬਾਤ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਗਈ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮੈਕਡੋਨਲਡ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਹੋਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਸਦੀ ਵਿਹਾਰਕ ਸਕਾਚ ਬੁੱਧੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਆਏ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਸਮਝਾਇਆ।

"ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਦਿਲਚਸਪ ਕਹਾਣੀਆਂ ਨਾਲ ਉਲਝਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਟਿੱਪਣੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੋਰਲੌਕ ਆਦਮੀ ਦੁਆਰਾ ਮਿਲੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਤੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਹਾਰਕ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਲਈ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?"

"ਅਸੀਂ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਮਨੋਰਥਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਮੂਲ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਤੋਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ, ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਅਣਜਾਣ, ਕਤਲ ਹੈ। ਹੁਣ, ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਸਰੋਤ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ, ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਨੋਰਥ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੋਰੀਆਰਟੀ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਲੋਹੇ ਦੇ ਡੰਡੇ ਨਾਲ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਸਜ਼ਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੌਤ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦਮੀ - ਇਹ ਡਗਲਸ ਜਿਸਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਮੁੱਖ-ਅਪਰਾਧੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਣਦਾ ਸੀ - ਨੇ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੁਖੀ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਵੇਗਾ - ਜੇਕਰ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦਾ ਡਰ ਪਾਉਣ ਲਈ।"

"ਖੈਰ, ਇਹ ਇੱਕ ਸੁਝਾਅ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼।"

"ਦੂਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਮੋਰੀਆਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਆਮ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਢੰਗ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੀ ਕੋਈ ਡਕੈਤੀ ਸੀ?"

"ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ।"

"ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਪਹਿਲੀ ਪਰਿਕਲਪਨਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੋਰੀਆਰਟੀ ਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਕੁਝ ਲੁੱਟ ਦੇ ਵਾਅਦੇ 'ਤੇ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਕਰਨ ਲਈ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਜਾਂ ਤਾਂ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਪਰ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਜੇ ਇਹ ਕੋਈ ਤੀਜਾ ਸੁਮੇਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਿਰਲਸਟੋਨ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਾਨੂੰ ਹੱਲ ਲੱਭਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਵੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਸਾਨੂੰ ਬਿਰਲਸਟੋਨ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ!" ਮੈਕਡੋਨਲਡ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਛਾਲ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ ਚੀਕਿਆ। "ਮੇਰੀ ਗੱਲ! ਇਹ ਮੇਰੇ ਸੋਚਣ ਨਾਲੋਂ ਦੇਰ ਨਾਲ ਹੈ। ਸੱਜਣੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਿਆਰੀ ਲਈ ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ।"

"ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਡਰੈਸਿੰਗ ਗਾਊਨ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਕੋਟ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਜਲਦੀ ਕੀਤਾ। "ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਮੈਕ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗਾ ਹੋਣ ਲਈ ਕਹਾਂਗਾ।"

"ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ" ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲਾ ਮਾਮਲਾ ਮਾਹਰ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਦੇ ਧਿਆਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਚਮਕਦਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਤਲੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਰਗੜਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਮਾਮੂਲੀ ਪਰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਨਿਰਜੀਵ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਲੜੀ ਪਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਵਸਤੂ ਸੀ ਜੋ, ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਵਾਂਗ, ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਉਣ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਲਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਰੇਜ਼ਰ ਦਿਮਾਗ ਧੁੰਦਲਾ ਅਤੇ ਅਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ ਨਾਲ ਜੰਗਾਲ ਲੱਗ ਗਿਆ।

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚਮਕ ਉੱਠੀਆਂ, ਉਸਦੀਆਂ ਫਿੱਕੀਆਂ ਗੱਲ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਗਰਮ ਰੰਗ ਲੈ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕੰਮ ਦੀ ਮੰਗ ਉਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੀ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਪੂਰਾ ਉਤਸੁਕ ਚਿਹਰਾ ਅੰਦਰੂਨੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਾਲ ਚਮਕ ਉੱਠਿਆ। ਕੈਬ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਝੁਕ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਸਸੇਕਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਸਮੱਸਿਆ ਬਾਰੇ ਮੈਕਡੋਨਲਡ ਦੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸਕੈਚ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ। ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਖੁਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ, ਸਵੇਰੇ ਤੜਕੇ ਦੁੱਧ ਵਾਲੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਬਿਰਤਾਂਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਸੀ। ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਵ੍ਹਾਈਟ ਮੇਸਨ, ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਦੋਸਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਕਡੋਨਲਡ ਨੂੰ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਵਿੱਚ ਆਮ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਲਦੀ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਠੰਡੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਟਰੋਪੋਲੀਟਨ ਮਾਹਰ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੌੜਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

"ਪਿਆਰੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮੈਕਡੋਨਲਡ [ਉਹ ਪੱਤਰ ਜੋ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਇਆ]:

"ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਬੇਨਤੀ ਵੱਖਰੇ ਲਿਫਾਫੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਨਿੱਜੀ ਨਜ਼ਰ ਲਈ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਵੇਰੇ ਕਿਹੜੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਬਿਰਲਸਟੋਨ ਲਈ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਮਿਲਾਂਗਾ - ਜਾਂ ਜੇ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਮਿਲ ਜਾਏਗਾ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇੱਕ ਹਾਸੋਹੀਣਾ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਲ ਵੀ ਬਰਬਾਦ ਨਾ ਕਰੋ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਲਿਆ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁਝ ਲੱਭ ਲਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਸੋਚਾਂਗੇ ਕਿ ਸਾਰੀ ਚੀਜ਼ ਨਾਟਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੇਕਰ ਇਸਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਮੁਰਦਾ ਆਦਮੀ ਨਾ ਹੁੰਦਾ। ਮੇਰਾ ਬਚਨ! ਇਹ ਇੱਕ ਹਾਸੋਹੀਣਾ ਹੈ।"

"ਤੁਹਾਡਾ ਦੋਸਤ ਮੂਰਖ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ।

"ਨਹੀਂ, ਸਰ, ਜੇ ਮੈਂ ਕੋਈ ਜੱਜ ਹਾਂ ਤਾਂ ਵਾਈਟ ਮੇਸਨ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿੰਦਾ ਆਦਮੀ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੋਰ ਕੁਝ ਹੈ?"

"ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਮਿਲਾਂਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਹਰ ਗੱਲ ਦੱਸੇਗਾ।"

"ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਮਿਸਟਰ ਡਗਲਸ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝ ਗਏ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਸਦਾ ਭਿਆਨਕ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ?"

"ਇਹ ਬੰਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਰਕਾਰੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ 'ਭਿਆਨਕ' ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ: ਇਹ ਇੱਕ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਰਕਾਰੀ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਜੌਨ ਡਗਲਸ ਦਾ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ, ਇੱਕ ਬੰਦੂਕ ਦੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਾਰਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਲਾਰਮ ਦੇ ਘੰਟੇ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕਤਲ ਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਕੋਈ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਅਜਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਲਝਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਤੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਸਮੇਂ ਬੱਸ ਇਹੀ ਹੈ।"

"ਫਿਰ, ਤੁਹਾਡੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਹੀ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗੇ, ਮਿਸਟਰ ਮੈਕ। ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਡੇਟਾ 'ਤੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਲਾਲਚ ਸਾਡੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦਾ ਸਰਾਪ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੀ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ - ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਦਿਮਾਗ, ਅਤੇ ਸਸੇਕਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਰਦਾ ਆਦਮੀ। ਇਹ ਉਹ ਲੜੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਸੀਂ ਟਰੇਸ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ।"

ਅਧਿਆਇ 3

ਬਿਰਲਸਟੋਨ ਦੀ ਤ੍ਰਾਸਦੀ

ਹੁਣ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮਾਮੂਲੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਆਗਿਆ ਮੰਗਾਂਗਾ ਗਿਆਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆਈ ਸੀ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮੈਂ ਪਾਠਕ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਅਜੀਬ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਸੁੱਟੀ ਗਈ ਸੀ।

ਬਿਰਲਸਟੋਨ ਪਿੰਡ ਸਸੇਕਸ ਕਾਉਂਟੀ ਦੀ ਉੱਤਰੀ ਸਰਹੱਦ 'ਤੇ ਅੱਧ-ਲੱਕੜੀ ਵਾਲੇ ਝੌਂਪੜੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸਮੂਹ ਹੈ। ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ; ਪਰ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਸੁੰਦਰ ਦਿੱਖ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਮੀਰ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਲਾ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਝਲਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਜੰਗਲ ਸਥਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਹਾਨ ਵੀਲਡ ਜੰਗਲ ਦੇ ਅਤਿਅੰਤ ਕਿਨਾਰੇ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਉੱਤਰੀ ਚਾਕ ਡਾਊਨ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਤੱਕ ਪਤਲੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵਧਦੀ ਆਬਾਦੀ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਈ ਛੋਟੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਈਆਂ ਹਨ; ਇਸ ਲਈ ਕੁਝ ਸੰਭਾਵਨਾ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਿਰਲਸਟੋਨ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਇੱਕ ਆਧੁਨਿਕ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਖੇਤਰ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਟੂਨਬ੍ਰਿਜ ਵੈੱਲਜ਼, ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜਲਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਥਾਨ, ਕੈਂਟ ਦੀਆਂ ਸਰਹੱਦਾਂ ਤੋਂ ਪਾਰ ਪੂਰਬ ਵੱਲ ਦਸ ਜਾਂ ਬਾਰਾਂ ਮੀਲ ਦੂਰ ਹੈ।

ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਅੱਧਾ ਮੀਲ ਦੂਰ, ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਵੱਡੇ ਬੀਚ ਦਰੱਖਤਾਂ ਲਈ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ, ਬਰਲਸਟੋਨ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਮੈਨਰ ਹਾਊਸ ਹੈ। ਇਸ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਪਹਿਲੇ ਧਰਮ ਯੁੱਧ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਹਿਊਗੋ ਡੀ ਕੈਪਸ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਿਲ੍ਹਾ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਲਾਲ ਰਾਜੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ 1543 ਵਿੱਚ ਅੱਗ ਨਾਲ ਤਬਾਹ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਕੁਝ ਧੂੰਏਂ-ਕਾਲੇ ਕੋਨੇ ਦੇ ਪੱਥਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ, ਜੈਕੋਬੀਅਨ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਜਗੀਰੂ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਖੰਡਰਾਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਇੱਟਾਂ ਵਾਲਾ ਪੇਂਡੂ ਘਰ ਉੱਭਰਿਆ ਸੀ।

ਮੈਨਰ ਹਾਊਸ, ਇਸਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗੈਬਲਾਂ ਅਤੇ ਇਸਦੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਹੀਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਜੇ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਬਿਲਡਰ ਨੇ ਸਤਾਰ੍ਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਦੋਹਰੀ ਖਾਈ ਜੋ ਇਸਦੇ ਵਧੇਰੇ ਜੰਗੀ ਪੂਰਵਗਾਮੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਸੁੱਕਣ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਸੋਈ ਦੇ ਬਾਗ ਦੇ ਨਿਮਰ ਕਾਰਜ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅੰਦਰਲਾ ਅਜੇ ਵੀ ਉੱਥੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਚਾਲੀ ਫੁੱਟ ਚੌੜਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਹੁਣ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਫੁੱਟ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ, ਪੂਰੇ ਘਰ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ। ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਧਾਰਾ ਇਸਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦਿੰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਰੇ ਚਲਦੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਾਣੀ ਦੀ ਚਾਦਰ ਭਾਵੇਂ ਗੰਧਲੀ ਹੋਵੇ, ਕਦੇ ਵੀ ਖਾਈ ਵਰਗੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਸਿਹਤਮੰਦ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਤ੍ਹਾ ਤੋਂ ਇੱਕ ਫੁੱਟ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਨ।

ਘਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਰਸਤਾ ਇੱਕ ਡ੍ਰਾਬ੍ਰਿਜ ਉੱਤੇ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਜ਼ੰਜੀਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿੰਡਸ਼ੀਸ਼ੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਜੰਗਾਲ ਅਤੇ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨਰ ਹਾਊਸ ਦੇ ਨਵੇਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਊਰਜਾ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਡ੍ਰਾਬ੍ਰਿਜ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉੱਚਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਰ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹਰ ਸਵੇਰੇ ਹੇਠਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਜਗੀਰੂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਰਿਵਾਜ ਨੂੰ ਨਵਿਆਉਣ ਨਾਲ ਮੈਨਰ ਹਾਊਸ ਨੂੰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਟਾਪੂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਇੱਕ ਤੱਥ ਜਿਸਦਾ ਰਹੱਸ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਿੱਧਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ ਜੋ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸਾਰੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਵਾਲਾ ਸੀ।

ਇਹ ਘਰ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਡਗਲਸ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਸੜਨ ਦਾ ਖ਼ਤਰਾ ਸੀ। ਇਸ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀ ਸਨ - ਜੌਨ ਡਗਲਸ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ। ਡਗਲਸ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਲਗਭਗ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲ ਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ-ਜਬਾੜੇ ਵਾਲਾ, ਖੁਰਦਰਾ ਚਿਹਰਾ, ਇੱਕ ਚਮਕਦਾਰ ਮੁੱਛਾਂ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿੱਖੀਆਂ ਸਲੇਟੀ ਅੱਖਾਂ,

ਅਤੇ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ, ਜੋਸ਼ੀਲੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਜਿਸਨੇ ਜਵਾਨੀ ਦੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਗਤੀਵਿਧੀ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਗੁਆਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਖੁਸ਼ਮਿਜਾਜ਼ ਅਤੇ ਦਿਆਲੂ ਸੀ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਬੇਢੰਗੇ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਸੇਕਸ ਦੇ ਕਾਉਂਟੀ ਸਮਾਜ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਘੱਟ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਜੀਵਨ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।

ਫਿਰ ਵੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਸਦੇ ਵਧੇਰੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਉਤਸੁਕਤਾ ਅਤੇ ਸੰਜਮ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ, ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਗਰਟਨੋਸ਼ੀ ਸੰਗੀਤ ਸਮਾਰੋਹਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮਾਗਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ, ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਮੀਰ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਗੀਤ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਪੈਸਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਮਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ ਹੈ।

ਉਸਦੀ ਉਦਾਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਵਿਵਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੰਗੀ ਛਾਪ ਖ਼ਤਰੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਵੀ ਵਧੀ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਬਦਕਿਸਮਤ ਸਵਾਰ, ਉਹ ਹਰ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨਾਲ ਰੱਖਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦੇ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਡਿੱਗਣ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਵਿਕਾਰੇਜ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗ ਗਈ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਨਿਡਰਤਾ ਨਾਲ ਵੀ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਜਦੋਂ ਸਥਾਨਕ ਫਾਇਰ ਬ੍ਰਿਗੇਡ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਅਸੰਭਵ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੈਨੋਰ ਹਾਊਸ ਦੇ ਜੌਨ ਡਗਲਸ ਨੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਬਿਰਲਸਟੋਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਦਿਵਾ ਲਈ।

ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਈ ਸੀ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਫੈਸ਼ਨ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਫੋਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਦੇ ਕਾਉਂਟੀ ਵਿੱਚ ਵਸ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਨ। ਇਹ ਉਸਦੇ ਲਈ ਘੱਟ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੁਭਾਅ ਦੁਆਰਾ ਸੰਨਿਆਸ ਲੈ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰੇਲੂ ਫਰਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੀਨ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਔਰਤ ਸੀ ਜੋ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਡਗਲਸ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਸੀ, ਲੰਮੀ, ਗੂੜ੍ਹੀ ਅਤੇ ਪਤਲੀ, ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਵੀਹ ਸਾਲ ਛੋਟੀ, ਇੱਕ ਅਸਮਾਨਤਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਸੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਈ ਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ, ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਜੀਵਨ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਸੰਕੋਚਵਾਨ ਸੀ, ਜਾਂ ਫਿਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਭਾਵਨਾ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਅਪੂਰਣ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੂਚਿਤ ਸੀ। ਕੁਝ ਨਿਰੀਖਕ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਡਗਲਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਕੁਝ ਘਬਰਾਹਟ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਸਨ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸਦਾ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਪਤੀ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਵਾਪਸੀ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਰ ਨਾਲ ਆਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਬੇਚੈਨੀ ਦਿਖਾਏਗੀ। ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ ਪੇਂਡੂ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਪਾਂ ਦਾ ਸਵਾਗਤ

ਹੈ, ਮੈਨਰ ਹਾਊਸ ਦੀ ਔਰਤ ਦੀ ਇਹ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਬਿਨਾਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੇ ਨਹੀਂ ਲੰਘੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਾਪਰੀਆਂ ਤਾਂ ਇਹ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ 'ਤੇ ਵੱਡਾ ਭਾਰ ਪਾ ਗਈ ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖਾਸ ਮਹੱਤਵ ਦਿੱਤਾ।

ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਉਸ ਛੱਤ ਹੇਠ ਰਹਿਣਾ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਜਿਸਦੀ ਅਜੀਬ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੇ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਲਿਆਂਦਾ, ਜੋ ਹੁਣ ਬਿਆਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਸੀ ਸੇਸਿਲ ਜੇਮਜ਼ ਬਾਰਕਰ, ਹੇਲਸ ਲਾਜ, ਹੈਂਪਸਟੇਡ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ।

ਸੇਸਿਲ ਬਾਰਕਰ ਦਾ ਲੰਬਾ, ਢਿੱਲਾ-ਜੋੜਾਂ ਵਾਲਾ ਚਿੱਤਰ ਬਿਰਲਸਟੋਨ ਪਿੰਡ ਦੀ ਮੁੱਖ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੈਨੋਰ ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਅਕਸਰ ਅਤੇ ਸਵਾਗਤਯੋਗ ਮਹਿਮਾਨ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਮਿਸਟਰ ਡਗਲਸ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਅਣਜਾਣ ਜੀਵਨ ਦੇ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸਦੇ ਨਵੇਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਬਾਰਕਰ ਖੁਦ ਇੱਕ ਬੇਸ਼ੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸੀ; ਪਰ ਉਸਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਡਗਲਸ ਨੂੰ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੁਆਰਾ ਹੋਣ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸੀ।

ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਡਗਲਸ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਛੋਟਾ ਸੀ - ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੈਂਤਾਲੀ ਸਾਲ - ਇੱਕ ਲੰਮਾ, ਸਿੱਧਾ, ਚੌੜਾ ਛਾਤੀ ਵਾਲਾ ਸਾਥੀ ਜਿਸਦਾ ਕਲੀਨ-ਸ਼ੇਵ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ, ਇਨਾਮ-ਲੜਾਈ ਵਾਲਾ ਚਿਹਰਾ, ਮੋਟੀਆਂ, ਮਜ਼ਬੂਤ, ਕਾਲੀਆਂ ਭਰਵੱਟੀਆਂ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਕੁਸ਼ਲ ਕਾਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸਨ ਜੋ ਉਸਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਯੋਗ ਹੱਥਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੀ, ਇੱਕ ਵਿਰੋਧੀ ਭੀੜ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸਦੇ ਲਈ ਰਸਤਾ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਸਵਾਰੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਦਿਨ ਪੁਰਾਣੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਪਾਈਪ ਲੈ ਕੇ ਘੁੰਮਣ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨਾਲ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਣ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ, ਸੁੰਦਰ ਪੇਂਡੂ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ। "ਇੱਕ ਸਹਿਜ, ਆਜ਼ਾਦ ਹੱਥ ਵਾਲਾ ਸੱਜਣ," ਬਟਲਰ ਐਮਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ, ਮੇਰਾ ਬਚਨ! ਮੈਂ ਉਹ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਦਾ!" ਉਹ ਡਗਲਸ ਨਾਲ ਸੁਹਿਰਦ ਅਤੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਵੀ ਘੱਟ ਦੋਸਤਾਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਇੱਕ ਦੋਸਤੀ ਜੋ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਪਤੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਨੌਕਰ ਵੀ ਉਸਦੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਤੀਜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜੋ ਤਬਾਹੀ ਆਉਣ 'ਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ।

ਪੁਰਾਣੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਹੋਰ ਵਸਨੀਕਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਘਰ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਦਰਸ਼, ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਐਮਸ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਲਨ, ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਦਿਲ ਵਿਅਕਤੀ, ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕੁਝ ਘਰੇਲੂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕੀਤਾ। ਘਰ ਦੇ ਬਾਕੀ ਛੇ ਨੌਕਰਾਂ ਦਾ 6 ਜਨਵਰੀ ਦੀ ਰਾਤ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਪੰਤਾਲੀ ਵਜੇ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲਾ ਅਲਾਰਮ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸਥਾਨਕ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਸਸੇਕਸ ਕਾਂਸਟੇਬੁਲਰੀ ਦੇ ਸਾਰਜੈਂਟ ਵਿਲਸਨ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਸੀ। ਸੇਸਿਲ ਬਾਰਕਰ, ਬਹੁਤ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ, ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਘੰਟੀ ਵਜਾਈ। ਮੈਨਰ ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਦੁਖਾਂਤ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੌਨ ਡਗਲਸ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਸਦੇ ਸੁਨੇਹੇ ਦਾ ਸਾਹ ਰੋਕ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਬੋਝ ਸੀ। ਉਹ ਜਲਦੀ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਸਾਰਜੈਂਟ ਆਇਆ, ਜੋ ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਕਾਉਂਟੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਕੁਝ ਗੰਭੀਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਮੈਨਰ ਹਾਊਸ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ, ਸਾਰਜੈਂਟ ਨੇ ਡ੍ਰਾਬ੍ਰਿਜ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਪਾਇਆ, ਖਿੜਕੀਆਂ ਜਗ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਘਰ ਘਬਰਾਹਟ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਗੋਰੇ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲੇ ਨੌਕਰ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਡਰੇ ਹੋਏ ਬਟਲਰ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਮਰੋੜ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਸਿਰਫ਼ ਸੇਸਿਲ ਬਾਰਕਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਜਾਪਦਾ ਸੀ; ਉਸਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਸੀ ਜੋ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਾਰਜੈਂਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਆਉਣ ਲਈ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸੇ ਪਲ ਪਿੰਡ ਦੇ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਜਨਰਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ, ਡਾ. ਵੁੱਡ ਪਹੁੰਚੇ। ਤਿੰਨੇ ਆਦਮੀ ਇਕੱਠੇ ਘਾਤਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ ਬਟਲਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਆਇਆ, ਨੌਕਰਾਣੀਆਂ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਮੁਰਦਾ ਆਦਮੀ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ ਭਾਰ ਪਿਆ ਸੀ, ਕਮਰੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਫੈਲਾਏ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਗੁਲਾਬੀ ਡਰੈਸਿੰਗ ਗਾਊਨ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੇ ਰਾਤ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਢੱਕੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਸਦੇ ਨੰਗੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਪੇਟ ਚੱਪਲਾਂ ਸਨ। ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੱਥ ਦੇ ਲੈਂਪ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਿਆ। ਪੀੜਤ ਵੱਲ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਆਦਮੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਹਥਿਆਰ ਪਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਬੰਦੂਕ ਜਿਸਦੀ ਬੈਰਲ ਟਰਿੱਗਰਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਪੈਰ ਤੋਂ ਕੱਟੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਤੋਂ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਾਰਾ ਚਾਰਜ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਸਿਰ ਲਗਭਗ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਟਰਿੱਗਰਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਤਾਰਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।

ਪੇਂਡੂ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲਾ ਇਸ ਭਾਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਘਬਰਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਉੱਤੇ ਅਚਾਨਕ ਆ ਗਈ ਸੀ। "ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਛੂਹਾਂਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ," ਉਸਨੇ ਭਿਆਨਕ ਸਿਰ ਵੱਲ ਡਰ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ।

"ਹੁਣ ਤੱਕ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਛੂਹਿਆ ਗਿਆ," ਸੇਸਿਲ ਬਾਰਕਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਭ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪਾਇਆ ਸੀ।"

"ਉਹ ਕਦੋਂ ਸੀ?" ਸਾਰਜੈਂਟ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨੋਟਬੁੱਕ ਕੱਢੀ ਸੀ।

"ਸਿਰਫ਼ ਸਾਢੇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਅੱਗ ਕੋਲ ਬੈਠਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਇਹ ਦੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਭੱਜ ਕੇ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ - ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਤੀਹ ਸਕਿੰਟ ਲੱਗੇ ਹੋਣਗੇ।"

"ਕੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ?"

"ਹਾਂ, ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਬੇਚਾਰਾ ਡਗਲਸ ਲੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਦੀ ਮੋਮਬੱਤੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਹੀ ਦੀਵਾ ਜਗਾਇਆ ਸੀ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ?"

"ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਡਗਲਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆਉਂਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਭਿਆਨਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਭੱਜਿਆ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਲਨ, ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ, ਆਈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਲੈ ਗਈ। ਐਮਸ ਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਭੱਜੇ।"

“ਪਰ ਮੈਂ ਜ਼ਰੂਰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਡ੍ਰਾਬ੍ਰਿਜ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।”

"ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਉੱਪਰ ਸੀ।"

"ਫਿਰ ਕੋਈ ਕਾਤਲ ਕਿਵੇਂ ਬਚ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਇਹ ਸਵਾਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ! ਮਿਸਟਰ ਡਗਲਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਲਈ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਇਹ ਸਾਡਾ ਪਹਿਲਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ। ਪਰ ਦੇਖੋ!" ਬਾਰਕਰ ਨੇ ਪਰਦਾ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਲੰਬੀ, ਹੀਰੇ-ਪੈਨ ਵਾਲੀ ਖਿੜਕੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਸੀ। "ਅਤੇ ਇਸ ਵੱਲ ਦੇਖੋ!" ਉਸਨੇ ਲੈਂਪ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਸਿਲੇ 'ਤੇ ਬੂਟ-ਤਲ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਾਂਗ ਖੂਨ ਦਾ ਇੱਕ ਧੱਬਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੀਤਾ। "ਕੋਈ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਵਿੱਚ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ।"

"ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਖਾਈ ਪਾਰ ਕਰ ਗਿਆ?"

"ਬਿਲਕੁਲ!"

"ਫਿਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਅੱਧੇ ਮਿੰਟ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸੇ ਪਲ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਵਰਗ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ ਹੁੰਦਾ! ਪਰ ਪਰਦੇ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਢੱਕ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਡਗਲਸ ਦੇ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਕਿਆ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਹੁੰਦਾ।"

"ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ!" ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਸਿਰ ਅਤੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਬਰਲਸਟੋਨ ਰੇਲਵੇ ਹਾਦਸੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਨਹੀਂ ਵੇਖੀਆਂ।"

"ਪਰ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ," ਪੁਲਿਸ ਸਾਰਜੈਂਟ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਦੀ ਹੌਲੀ, ਬੇਤੁਕੀ ਆਮ ਸਮਝ ਅਜੇ ਵੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਸੋਚ ਰਹੀ ਸੀ। "ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਇਸ ਖਾਈ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਕੇ ਬਚ ਗਿਆ, ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪੁਲ ਉੱਪਰ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਆਇਆ?"

"ਆਹ, ਇਹੀ ਸਵਾਲ ਹੈ," ਬਾਰਕਰ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਇਹ ਕਿੰਨੇ ਵਜੇ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ?"

“ਤਕਰੀਬਨ ਛੇ ਵੱਜ ਚੁੱਕੇ ਸਨ,” ਬਟਲਰ, ਐਮਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ," ਸਾਰਜੈਂਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਵੇਲੇ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਸਾਲ ਦੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਸਾਢੇ ਚਾਰ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਛੇ ਵਜੇ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਡਗਲਸ ਕੋਲ ਚਾਹ ਲਈ ਮਹਿਮਾਨ ਸਨ," ਐਮਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਨਹੀਂ ਗਏ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਸਮੇਟ ਲਿਆ।"

“ਫਿਰ ਗੱਲ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ,” ਸਾਰਜੈਂਟ ਨੇ ਕਿਹਾ: “ਜੇ ਕੋਈ ਬਾਹਰੋਂ ਆਇਆ ਸੀ - ਜੇ ਆਇਆ ਸੀ - ਤਾਂ ਉਹ ਛੇ ਵਜੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੁਲ ਪਾਰ ਕਰ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮਿਸਟਰ ਡਗਲਸ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ।”

"ਇਹ ਤਾਂ ਠੀਕ ਹੈ! ਮਿਸਟਰ ਡਗਲਸ ਹਰ ਰਾਤ ਘਰ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਮੁੜਦੇ ਸਨ ਕਿ ਲਾਈਟਾਂ ਠੀਕ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲੈ ਆਇਆ। ਉਹ ਆਦਮੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਖਿੜਕੀ ਰਾਹੀਂ ਭੱਜ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬੰਦੂਕ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ; ਕਿਉਂਕਿ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਸਾਰਜੈਂਟ ਨੇ ਇੱਕ ਕਾਰਡ ਚੁੱਕਿਆ ਜੋ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਆਦਮੀ ਦੇ ਕੋਲ ਪਿਆ ਸੀ। ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅੱਖਰ V. V. ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ 341 ਨੰਬਰ ਸਿਆਹੀ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"ਇਹ ਕੀ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਦੇ ਹੋਏ ਪੁੱਛਿਆ।

ਬਾਰਕਰ ਨੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। "ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕਾਤਲ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਵੀ. ਵੀ. - 341. ਮੈਨੂੰ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਆ ਰਿਹਾ।"

ਸਾਰਜੈਂਟ ਆਪਣੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਪਲਟਦਾ ਰਿਹਾ। "ਵੀ. ਵੀ. ਕੀ ਹੈ? ਕਿਸੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅੱਖਰ, ਸ਼ਾਇਦ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੀ ਹੈ, ਡਾ. ਵੁੱਡ?"

ਇਹ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਆਕਾਰ ਦਾ ਹਥੌੜਾ ਸੀ ਜੋ ਚੁੱਲ੍ਹੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗਲੀਚੇ 'ਤੇ ਪਿਆ ਸੀ - ਇੱਕ ਵੱਡਾ, ਕਾਰੀਗਰ ਵਰਗਾ ਹਥੌੜਾ। ਸੇਸਿਲ ਬਾਰਕਰ ਨੇ ਮੈਨਟੇਲਪੀਸ ਉੱਤੇ ਪਿੱਤਲ ਦੇ ਸਿਰ ਵਾਲੇ ਮੇਖਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਡੱਬੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ।

"ਮਿਸਟਰ ਡਗਲਸ ਕੱਲ੍ਹ ਤਸਵੀਰਾਂ ਬਦਲ ਰਿਹਾ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਖੁਦ ਉਸ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਉੱਪਰ ਵੱਡੀ ਤਸਵੀਰ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਹਥੌੜੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ।"

"ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਉਸੇ ਗਲੀਚੇ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਜਿੱਥੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮਿਲਿਆ ਸੀ," ਸਾਰਜੈਂਟ ਨੇ ਆਪਣੀ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸਿਰ ਖੁਰਕਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੋਰਸ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਦਿਮਾਗ ਇਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਤਹਿ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਣ। ਇਹ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੰਡਨ ਦਾ ਕੰਮ ਹੋਵੇਗਾ।" ਉਸਨੇ ਹੈਂਡ ਲੈਂਪ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਘੁੰਮਿਆ। "ਹੈਲੋ!" ਉਹ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਪਰਦੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਖਿੱਚਦੇ ਹੋਏ, ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ। "ਉਹ ਪਰਦੇ ਕਿੰਨੇ ਵਜੇ ਖਿੱਚੇ ਗਏ ਸਨ?"

"ਜਦੋਂ ਦੀਵੇ ਜਗਾਏ ਗਏ ਸਨ," ਬਟਲਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਚਾਰ ਵਜੇ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਬਿਲਕੁਲ।" ਉਸਨੇ ਬੱਤੀ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖੀ, ਅਤੇ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਚਿੱਕੜ ਵਾਲੇ ਬੂਟਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਬਹੁਤ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। "ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਬਾਰਕਰ। ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਦਮੀ ਚਾਰ ਵਜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪਰਦੇ ਖਿੱਚੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਛੇ ਵਜੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਦੋਂ ਪੁਲ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਇਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਖਿਸਕ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹ ਪਹਿਲਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਕੋਈ ਹੋਰ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਲੁਕ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਇਸ ਪਰਦੇ

ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਸਭ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮੁੱਖ ਵਿਚਾਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਚੋਰੀ ਕਰਨਾ ਸੀ; ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਡਗਲਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਬਚ ਗਿਆ।"

"ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ," ਬਾਰਕਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਕੀ ਅਸੀਂ ਕੀਮਤੀ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ? ਕੀ ਅਸੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਾਥੀ ਦੇ ਭੱਜਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ?"

ਸਾਰਜੈਂਟ ਨੇ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਸੋਚਿਆ।

"ਸਵੇਰੇ ਛੇ ਵਜੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਰੇਲਗੱਡੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ; ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਰੇਲ ਰਾਹੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜੇ ਉਹ ਸੜਕ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਟਪਕਦੇ ਹੋਏ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਲਵੇਗਾ। ਖੈਰ, ਮੈਂ ਇੱਥੋਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਲੈਂਦੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਕਿਵੇਂ ਖੜ੍ਹੇ ਹਾਂ।"

ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਲੈਂਪ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਲਾਸ਼ ਦੀ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਇਹ ਕੀ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਕੀ ਇਸਦਾ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

ਮਰੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਦਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਉਸਦੇ ਡਰੈਸਿੰਗ ਗਾਊਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੂਹਣੀ ਤੱਕ ਉੱਪਰੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਬਾਂਹ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕ ਭੂਰਾ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਸੀ, ਇੱਕ ਚੱਕਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਤਿਕੋਣ, ਚਰਬੀ ਦੇ ਰੰਗ ਦੀ ਚਮੜੀ 'ਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਰਾਹਤ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ।

"ਇਹ ਟੈਟੂ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਐਨਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਝਾਤੀ ਮਾਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਕਦੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਦਾਗ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਪਸ਼ੂਆਂ 'ਤੇ ਦਾਗ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਜਾਣਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ," ਸੇਸਿਲ ਬਾਰਕਰ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਮੈਂ ਪਿਛਲੇ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਡਗਲਸ 'ਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ," ਬਟਲਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕਈ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮਾਲਕ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਲੇਟਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਸੋਚਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਇਸਦਾ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਵੈਸੇ ਵੀ," ਸਾਰਜੈਂਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਇਹ ਫਿਰ ਵੀ ਇੱਕ ਰਮ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਰਮ ਹੈ। ਖੈਰ, ਹੁਣ ਇਹ ਕੀ ਹੈ?"

ਬਟਲਰ ਨੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਮਰੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਦੇ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਹੱਥ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਵਿਆਹ ਦੀ ਅੰਗੂਠੀ ਲੈ ਲਈ ਹੈ!" ਉਸਨੇ ਹਾਉਂਕਾ ਭਰਿਆ।

"ਕੀ!"

"ਹਾਂ, ਬਿਲਕੁਲ। ਮਾਸਟਰ ਜੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਦੀ ਛੋਟੀ ਉਂਗਲੀ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਸਾਦੀ ਸੋਨੇ ਦੀ ਵਿਆਹ ਦੀ ਅੰਗੂਠੀ ਪਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਅੰਗੂਠੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਖੁਰਦਰਾ ਡਲਾ ਸੀ, ਇਸਦੇ ਉੱਪਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਉਂਗਲੀ 'ਤੇ ਸੱਪ ਦੀ ਮਰੋੜੀ ਹੋਈ ਅੰਗੂਠੀ। ਡਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਪ ਹੈ, ਪਰ ਵਿਆਹ ਦੀ ਅੰਗੂਠੀ ਗਾਇਬ ਹੈ।"

“ਉਹ ਸਹੀ ਹੈ,” ਬਾਰਕਰ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹੋ," ਸਾਰਜੈਂਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਵਿਆਹ ਦੀ ਮੁੰਦਰੀ ਦੂਜੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਸੀ?"

"ਹਮੇਸ਼ਾ!"

"ਫਿਰ ਕਾਤਲ, ਜਾਂ ਉਹ ਕੋਈ ਵੀ ਸੀ, ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਅੰਗੂਠੀ ਉਤਾਰੀ, ਤੁਸੀਂ ਨਗੇਟ ਅੰਗੂਠੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਫਿਰ ਵਿਆਹ ਦੀ ਅੰਗੂਠੀ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਗੇਟ ਅੰਗੂਠੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪਾ ਦਿਓ।"

"ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ!"

ਉਸ ਯੋਗ ਪੇਂਡੂ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਲੰਡਨ ਪਹੁੰਚਾਂਗੇ, ਓਨਾ ਹੀ ਚੰਗਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਵ੍ਹਾਈਟ ਮੇਸਨ ਇੱਕ ਸਿਆਣਾ ਆਦਮੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਸਥਾਨਕ ਨੌਕਰੀ ਕਦੇ ਵੀ ਵ੍ਹਾਈਟ ਮੇਸਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਰਹੀ। ਹੁਣ ਉਹ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਥੇ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗੀ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੰਡਨ ਵੱਲ ਦੇਖਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਵੈਸੇ ਵੀ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਵਰਗੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੋਟਾ ਸੌਦਾ ਹੈ।"

ਅਧਿਆਇ 4

ਹਨੇਰਾ

ਸਵੇਰੇ ਤਿੰਨ ਵਜੇ, ਮੁੱਖ ਸਸੇਕਸ ਜਾਸੂਸ, ਬਰਲਸਟੋਨ ਦੇ ਸਾਰਜੈਂਟ ਵਿਲਸਨ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੱਦੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹਲਕੇ ਕੁੱਤੇ-ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਹ ਰੋਕੇ ਹੋਏ ਟਰੌਟਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਸਵੇਰੇ ਪੰਜ-ਚਾਲੀ ਟ੍ਰੇਨ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੇ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸੁਨੇਹਾ ਭੇਜਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਡਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ ਬਰਲਸਟੋਨ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸੀ। ਵ੍ਹਾਈਟ ਮੇਸਨ ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ, ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਦਿੱਖ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਢਿੱਲੇ ਟਵੀਡ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਕਲੀਨ-ਸ਼ੇਵ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ, ਲਾਲ ਚਿਹਰਾ, ਇੱਕ ਮੋਟਾ ਸਰੀਰ, ਅਤੇ ਗੇਟਰਾਂ ਨਾਲ ਸਜੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬੈਂਡੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਸਨ, ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਕਿਸਾਨ, ਇੱਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਗੇਮਕੀਪਰ, ਜਾਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਸਿਵਾਏ ਸੂਬਾਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਨੁਕੂਲ ਨਮੂਨੇ ਦੇ।

"ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਿੱਧਾ ਜਿਹਾ ਝਿੜਕਿਆ, ਮਿਸਟਰ ਮੈਕਡੋਨਲਡ!" ਉਹ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ। "ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੈਸਮੈਨ ਇਹ ਸਮਝਣਗੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੱਖੀਆਂ ਵਾਂਗ ਮਾਰਾਂਗੇ। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਨੱਕ ਠੋਕਣ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਰਸਤੇ ਖਰਾਬ ਕਰਨ। ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ। ਕੁਝ ਟੁਕੜੇ ਹਨ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਆਉਣਗੇ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਜਾਂ ਮੈਂ ਗਲਤ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀ, ਡਾ. ਵਾਟਸਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਕੰਮ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡਾਕਟਰਾਂ ਕੋਲ ਕਹਿਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਡਾ ਕਮਰਾ ਵੈਸਟਵਿਲ ਆਰਮਜ਼ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਪਰ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਫ਼ ਅਤੇ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਆਦਮੀ ਤੁਹਾਡੇ ਬੈਗ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੱਜਣੋ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ।"

ਉਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ, ਇਹ ਸਸੇਕਸ ਜਾਸੂਸ। ਦਸ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਘਰ ਲੱਭ ਲਏ ਸਨ। ਦਸ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਸਰਾਏ ਦੇ ਪਾਰਲਰ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਸਕੈਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ। ਮੈਕਡੋਨਲਡ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਇੱਕ

ਨੋਟ ਲਿਖਦਾ ਰਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੋਮਜ਼ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਭਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨਾਲ ਜਿਸ ਨਾਲ ਬਨਸਪਤੀ ਵਿਗਿਆਨੀ ਦੁਰਲੱਭ ਅਤੇ ਕੀਮਤੀ ਫੁੱਲ ਦਾ ਸਰਵੇਖਣ ਕਰਦਾ ਹੈ।

"ਕਮਾਲ ਦੀ ਗੱਲ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਕਹਾਣੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ, "ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਮਾਲ ਦੀ! ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਯਾਦ ਆਵੇ ਜਿੱਥੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਜੀਬ ਰਹੀਆਂ ਹੋਣ।"

"ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਹੋਗੇ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼," ਵ੍ਹਾਈਟ ਮੇਸਨ ਨੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਸਸੇਕਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਤ ਕਿਵੇਂ ਸਨ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਤਿੰਨ ਤੋਂ ਚਾਰ ਵਜੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਾਰਜੈਂਟ ਵਿਲਸਨ ਤੋਂ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਗੱਲ! ਮੈਂ ਬੁੱਢੀ ਘੋੜੀ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ! ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਨਿਕਲਿਆ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਰੰਤ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸਾਰਜੈਂਟ ਵਿਲਸਨ ਕੋਲ ਸਾਰੇ ਤੱਥ ਸਨ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਆਪਣੇ ਕੁਝ ਤੱਥ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ।"

"ਉਹ ਕੀ ਸਨ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਥੌੜੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਈ। ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਲਈ ਉੱਥੇ ਡਾ. ਵੁੱਡ ਸਨ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਹਿੰਸਾ ਦੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ। ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਮਿਸਟਰ ਡਗਲਸ ਹਥੌੜੇ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਾਤਲ ਨੂੰ ਚਟਾਈ 'ਤੇ ਸੁੱਟਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ। ਪਰ ਕੋਈ ਦਾਗ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਇਹ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਕੁਝ ਵੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮੈਕਡੋਨਲਡ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਹਥੌੜੇ ਨਾਲ ਕਤਲ ਦੇ ਕਈ ਮਾਮਲੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹਨ ਅਤੇ ਹਥੌੜੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਥੇ ਦਾਗ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਬਕਸ਼ਾਟ ਕਾਰਤੂਸ ਸਨ, ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਰਜੈਂਟ ਵਿਲਸਨ ਨੇ ਦੱਸਿਆ, ਟਰਿੱਗਰਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਤਾਰਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅੜਿੱਕੇ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਖਿੱਚੋਗੇ, ਤਾਂ ਦੋਵੇਂ ਬੈਰਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਜਿਸਨੇ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਗੁਆਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗਾ। ਆਰੇ ਵਾਲੀ ਬੰਦੂਕ ਦੋ ਫੁੱਟ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੰਬੀ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਕੋਈ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਟ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੂਰੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਪਰ ਛਪੇ ਹੋਏ ਅੱਖਰ P-E-N ਬੈਰਲਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਫਲੂਟਿੰਗ 'ਤੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਨਾਮ ਆਰੇ ਦੁਆਰਾ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਇੱਕ ਵੱਡਾ P ਜਿਸਦੇ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਫਲੋਰਿਸ਼ ਹੈ, E ਅਤੇ N ਛੋਟੇ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਬਿਲਕੁਲ।"

"ਪੈਨਸਿਲਵੇਨੀਆ ਸਮਾਲ ਆਰਮਜ਼ ਕੰਪਨੀ - ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਅਮਰੀਕੀ ਫਰਮ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਵ੍ਹਾਈਟ ਮੇਸਨ ਨੇ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਜਦੋਂ ਕਿ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਪਿੰਡ ਦਾ ਡਾਕਟਰ ਹਾਰਲੇ ਸਟਰੀਟ ਦੇ ਮਾਹਰ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਦਦਗਾਰ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ। ਸ਼ਾਨਦਾਰ! ਸ਼ਾਨਦਾਰ! ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬੰਦੂਕ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਆਪਣੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋ?"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇੱਕ ਲਹਿਰ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਇੱਕ ਅਮਰੀਕੀ ਬੰਦੂਕ ਹੈ," ਵ੍ਹਾਈਟ ਮੇਸਨ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਆਰੇ ਵਾਲੀ ਬੰਦੂਕ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਇੱਕ ਹਥਿਆਰ ਹੈ। ਬੈਰਲ 'ਤੇ ਨਾਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਕੁਝ ਸਬੂਤ ਹਨ, ਕਿ ਇਹ ਆਦਮੀ ਜਿਸਨੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਕੇ ਇਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਮਰੀਕੀ ਸੀ।"

ਮੈਕਡੋਨਲਡ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ। "ਯਾਰ, ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਰੂਰ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਅਜਨਬੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਸੀ।"

"ਖੁੱਲੀ ਖਿੜਕੀ, ਸਿਲ 'ਤੇ ਖੂਨ, ਕੁਈਰ ਕਾਰਡ, ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਬੂਟਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ, ਬੰਦੂਕ!"

"ਉੱਥੇ ਕੁਝ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮਿਸਟਰ ਡਗਲਸ ਇੱਕ ਅਮਰੀਕੀ ਸਨ, ਜਾਂ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ। ਮਿਸਟਰ ਬਾਰਕਰ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਨ। ਅਮਰੀਕੀ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਹਰੋਂ ਕਿਸੇ ਅਮਰੀਕੀ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਐਮਸ, ਬਟਲਰ -"

"ਉਸ ਬਾਰੇ ਕੀ? ਕੀ ਉਹ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਹੈ?"

"ਸਰ ਚਾਰਲਸ ਚੰਦੋਸ ਨਾਲ ਦਸ ਸਾਲ - ਚੱਟਾਨ ਵਾਂਗ ਮਜ਼ਬੂਤ। ਉਹ ਡਗਲਸ ਦੇ ਨਾਲ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਉਸਨੇ ਪੰਜ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨਰ ਹਾਊਸ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੰਦੂਕ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀ।"

"ਬੰਦੂਕ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਲਈ ਬੈਰਲਾਂ ਨੂੰ ਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਫਿੱਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਸਹੁੰ ਖਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਬੰਦੂਕ ਨਹੀਂ ਹੈ?"

"ਖੈਰ, ਵੈਸੇ ਵੀ, ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।"

ਮੈਕਡੋਨਲਡ ਨੇ ਆਪਣਾ ਜ਼ਿੱਦੀ ਸਕਾਚ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ। "ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਕਿ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਕੋਈ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਲਈ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ" (ਉਸਦਾ ਲਹਿਜ਼ਾ ਹੋਰ ਐਬਰਡੋਨੀਅਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚ ਗਿਆ ਸੀ) "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਲਈ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਬੰਦੂਕ ਕਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਅਜੀਬ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਹਰੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਓਹ, ਯਾਰ, ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਅਸੰਭਵ ਹੈ! ਇਹ ਆਮ ਸਮਝ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਫ਼ ਹੈ! ਮੈਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਅਸੀਂ ਜੋ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਇਸਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।"

"ਖੈਰ, ਆਪਣਾ ਮਾਮਲਾ ਦੱਸੋ, ਮਿਸਟਰ ਮੈਕ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨਿਆਂਇਕ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ।

"ਇਹ ਆਦਮੀ ਚੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਰਿੰਗ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਅਤੇ ਕਾਰਡ ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਸੋਚੇ-ਸਮਝੇ ਕਤਲ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ। ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜੋ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦੇ ਜਾਣਬੁੱਝੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਪਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਭੱਜਣ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਘਰ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਕਿਹੜਾ ਹਥਿਆਰ ਚੁਣੇਗਾ? ਤੁਸੀਂ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਚੁੱਪ ਕਹੋਗੇ। ਫਿਰ ਉਹ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ

ਜਲਦੀ ਖਿਸਕ ਜਾਵੇਗਾ, ਖਾਈ ਪਾਰ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਵਿਹਲੇ ਸਮੇਂ ਭੱਜ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਮਝਣ ਯੋਗ ਹੈ। ਪਰ ਕੀ ਇਹ ਸਮਝਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰੌਲਾ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹਥਿਆਰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਚੁਣ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਘਰ ਦੇ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਭੱਜ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਖਾਈ ਪਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ? ਕੀ ਇਹ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼?"

"ਖੈਰ, ਤੁਸੀਂ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ," ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਕਾਫ਼ੀ ਤਰਕ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਕੀ ਮੈਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਵ੍ਹਾਈਟ ਮੇਸਨ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਖਾਈ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦੇ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਸਨ?"

"ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਪੱਥਰ ਦੀ ਖੱਡ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।"

"ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਜਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ?"

"ਕੋਈ ਨਹੀਂ।"

"ਹਾਏ! ਕੀ ਮਿਸਟਰ ਵ੍ਹਾਈਟ ਮੇਸਨ, ਸਾਡੇ ਘਰ ਤੁਰੰਤ ਜਾਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ? ਸ਼ਾਇਦ ਕੋਈ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇ ਜੋ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਇਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼; ਪਰ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਸਾਡੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾ ਦੇਵਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਲੱਗੇ -" ਵ੍ਹਾਈਟ ਮੇਸਨ ਨੇ ਸ਼ੌਕੀਆ ਵੱਲ ਸ਼ੱਕ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਮੈਂ ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮੈਕਡੋਨਲਡ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਖੇਡ ਖੇਡਦਾ ਹੈ।"

"ਖੇਡ ਬਾਰੇ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਵਿਚਾਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਇਨਸਾਫ਼ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਮੈਂ ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਫੋਰਸ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਕਦੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਗੋਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਵ੍ਹਾਈਟ ਮੇਸਨ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ - ਪੜਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਪੂਰਾ।"

"ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਿਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ," ਵ੍ਹਾਈਟ ਮੇਸਨ ਨੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਡਾ. ਵਾਟਸਨ, ਆਓ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸਮਾਂ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਾਂਗੇ।"

ਅਸੀਂ ਪਿੰਡ ਦੀ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਗਲੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੇ ਜਿਸਦੇ ਹਰ ਪਾਸੇ ਪੋਲਰਡ ਐਲਮਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਕਤਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਰੇ ਦੋ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਪੱਥਰ ਦੇ ਥੰਮ੍ਹ ਸਨ, ਮੌਸਮ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਲਾਲ-ਧੱਬੇ ਹੋਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਚੋਟੀਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਕਾਰਹੀਣ ਚੀਜ਼ ਸੀ ਜੋ ਕਦੇ ਬਰਲਸਟੋਨ ਦੇ ਕੈਪਸ ਦਾ ਭਿਆਨਕ ਸ਼ੇਰ ਸੀ। ਘੁੰਮਦੇ ਡਰਾਈਵ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਪੈਦਲ ਤੁਰਨ ਨਾਲ ਇੰਨੇ ਤਿੱਖੇ ਅਤੇ ਓਕ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੇਂਡੂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਇੱਕ ਅਚਾਨਕ ਮੋੜ, ਅਤੇ ਗੰਦੇ, ਜਿਗਰ-ਰੰਗ ਦੀਆਂ ਇੱਟਾਂ ਦਾ ਲੰਬਾ, ਨੀਵਾਂ ਜੈਕੋਬੀਅਨ ਘਰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਿਆ, ਇਸਦੇ ਹਰ ਪਾਸੇ ਕੱਟੇ ਹੋਏ

ਯੁ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦਾ ਬਾਗ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਇਸਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚੇ, ਉੱਥੇ ਲੱਕੜ ਦਾ ਡ੍ਰਾਬ੍ਰਿਜ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਚੌੜੀ ਖਾਈ ਸੀ ਜੋ ਠੰਡੇ, ਸਰਦੀਆਂ ਦੀ ਧੁੱਪ ਵਿੱਚ ਚਾਂਦੀ ਵਾਂਗ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਚਮਕਦਾਰ ਸੀ।

ਪੁਰਾਣੇ ਮੈਨਰ ਹਾਊਸ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਸਦੀਆਂ ਲੰਘ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਨਮਾਂ ਅਤੇ ਘਰ ਵਾਪਸੀ ਦੀਆਂ ਸਦੀਆਂ, ਪੇਂਡੂ ਨਾਚਾਂ ਅਤੇ ਲੂੰਬੜੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਦੀਆਂ ਸਦੀਆਂ। ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਇਸ ਹਨੇਰੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਕੰਧਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ! ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਅਜੀਬ, ਉੱਚੀਆਂ ਛੱਤਾਂ ਅਤੇ ਅਜੀਬ, ਲਟਕੇ ਹੋਏ ਗੈਬਲ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਢੱਕਣ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਡੂੰਘੀਆਂ-ਸੈੱਟ ਖਿੜਕੀਆਂ ਅਤੇ ਧੁੰਦਲੇ ਰੰਗ ਦੇ, ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਭਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਲੰਬੇ ਝਾੜੂ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਦੁਖਾਂਤ ਲਈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਢੁਕਵਾਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

"ਇਹ ਉਹੀ ਖਿੜਕੀ ਹੈ," ਵ੍ਹਾਈਟ ਮੇਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਹੀ ਜੋ ਡ੍ਰਾਬ੍ਰਿਜ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਮਿਲੀ ਸੀ।"

"ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਲਈ ਲੰਘਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਤੰਗ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਇਹ ਕੋਈ ਮੋਟਾ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਵੈਸੇ ਵੀ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਂ ਮੈਂ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

"ਹੋਲਮਜ਼ ਖਾਈ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤੇ ਤੁਰਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਪਾਰ ਦੇਖਿਆ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਪੱਥਰ ਦੀ ਕਿਨਾਰੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਰੇ ਘਾਹ ਦੀ ਸਰਹੱਦ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ।"

"ਮੈਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼," ਵ੍ਹਾਈਟ ਮੇਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉੱਥੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਉਤਰਿਆ ਹੈ - ਪਰ ਉਹ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਕਿਉਂ ਛੱਡੇ?"

"ਬਿਲਕੁਲ। ਉਸਨੂੰ ਕਿਉਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਪਾਣੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਗੰਧਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?"

"ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਰੰਗ ਬਾਰੇ। ਧਾਰਾ ਮਿੱਟੀ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ।"

"ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਡੂੰਘਾ ਹੈ?"

"ਹਰ ਪਾਸੇ ਲਗਭਗ ਦੋ ਫੁੱਟ ਅਤੇ ਵਿਚਕਾਰ ਤਿੰਨ।"

"ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਪਾਰ ਲੰਘਣ ਵੇਲੇ ਡੁੱਬਣ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

"ਨਹੀਂ, ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਡੁੱਬ ਸਕਦਾ।"

ਅਸੀਂ ਡ੍ਰਾਬ੍ਰਿਜ ਪਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜੀਬ, ਗੂੜ੍ਹਾ, ਸੁੱਕਾ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਬਟਲਰ, ਐਮਸ ਸੀ, ਸਾਨੂੰ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ। ਗਰੀਬ ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਗੋਰਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਦਮੇ ਤੋਂ ਕੰਬ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਿੰਡ ਦਾ ਸਾਰਜੈਂਟ, ਇੱਕ ਲੰਮਾ, ਰਸਮੀ, ਉਦਾਸ ਆਦਮੀ, ਅਜੇ ਵੀ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਚੌਕਸੀ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਡਾਕਟਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਕੀ ਕੁਝ ਤਾਜ਼ਾ ਹੈ, ਸਾਰਜੈਂਟ ਵਿਲਸਨ?" ਵਾਈਟ ਮੇਸਨ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਨਹੀਂ ਸਰ।"

"ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਘਰ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁਲਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਬਟਲਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਕਹੋ ਕਿ ਉਹ ਸ਼੍ਰੀ ਸੇਸਿਲ ਬਾਰਕਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਡਗਲਸ ਅਤੇ ਘਰ

ਦੀ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਵੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹੁਣੇ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ, ਸੱਜਣੋ, ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਵਿਚਾਰ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿਓਗੇ ਜੋ ਮੈਂ ਬਣਾਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਪਹੁੰਚ ਸਕੋਗੇ।"

ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ, ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਮਾਹਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ। ਉਸਦੀ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਪਕੜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਠੰਡਾ, ਸਪਸ਼ਟ, ਆਮ ਸਮਝ ਵਾਲਾ ਦਿਮਾਗ ਸੀ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਰਸਤਾ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ, ਉਸ ਬੇਸਬਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਸਰਕਾਰੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਨੇ ਅਕਸਰ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਸੀ।

"ਕੀ ਇਹ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਤਲ ਹੈ - ਇਹ ਸਾਡਾ ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਸੱਜਣੋ, ਹੈ ਨਾ? ਜੇ ਇਹ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਿਆਹ ਦੀ ਅੰਗੂਠੀ ਉਤਾਰ ਕੇ ਛੁਪਾ ਕੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਸੀ; ਕਿ ਉਹ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਡਰੈਸਿੰਗ ਗਾਊਨ ਵਿੱਚ ਇੱਥੇ ਆਇਆ, ਪਰਦੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਚਿੱਕੜ ਨੂੰ ਮਿੱਧਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੋਈ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਖਿੜਕੀ ਖੋਲ੍ਹੀ, ਖੂਨ ਲਗਾਇਆ -"

"ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ," ਮੈਕਡੋਨਲਡ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਫਿਰ ਕਤਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਘਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਅੰਦਰ।"

"ਖੈਰ, ਆਓ ਦਲੀਲ ਸੁਣੀਏ।"

"ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਕਾਫ਼ੀ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੰਨ ਲਵਾਂਗੇ ਕਿ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਾਰਿਆ ਜਦੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਸ਼ਾਂਤ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਕੋਈ ਸੁੱਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਸ਼ੋਰ ਵਾਲੇ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਇਹ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਣ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ - ਇੱਕ ਹਥਿਆਰ ਜੋ ਘਰ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਿਤ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ, ਹੈ ਨਾ?"

"ਨਹੀਂ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।"

"ਖੈਰ, ਫਿਰ, ਸਾਰੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਕਿ ਅਲਾਰਮ ਵੱਜਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੂਰੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਹੀ ਬੀਤਿਆ ਸੀ - ਇਕੱਲੇ ਮਿਸਟਰ ਸੇਸਿਲ ਬਾਰਕਰ ਨਹੀਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾ ਸੀ, ਪਰ ਐਮਸ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਸਨ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਬਣਾਉਣ, ਖਿੜਕੀ ਖੋਲ੍ਹਣ, ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਉਣ, ਮਰੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਦੀ ਉਂਗਲੀ ਤੋਂ ਵਿਆਹ ਦੀ ਅੰਗੂਠੀ ਉਤਾਰਨ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ? ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ!"

"ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ।"

"ਖੈਰ, ਫਿਰ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਧੱਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਬਾਹਰੋਂ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਕੁਝ ਵੱਡੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਰਹੀਆਂ। ਉਹ ਆਦਮੀ ਸਾਢੇ ਚਾਰ ਅਤੇ ਛੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ; ਯਾਨੀ ਕਿ ਸ਼ਾਮ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜਦੋਂ ਪੁਲ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੁਝ ਮਹਿਮਾਨ ਆਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਆਮ ਚੋਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਸ਼੍ਰੀ ਡਗਲਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨਿੱਜੀ ਰੰਜਿਸ਼ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਡਗਲਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਮਾਂ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਬੰਦੂਕ ਇੱਕ ਅਮਰੀਕੀ ਹਥਿਆਰ

ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਰੰਜਿਸ਼ ਵਧੇਰੇ ਸੰਭਾਵਤ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਖਿਸਕ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਪਰਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੁਕ ਗਿਆ। ਉਹ ਰਾਤ ਦੇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਤੱਕ ਉੱਥੇ ਰਿਹਾ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਸ਼੍ਰੀ ਡਗਲਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਇੰਟਰਵਿਊ ਸੀ, ਜੇ ਕੋਈ ਇੰਟਰਵਿਊ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਡਗਲਸ ਐਲਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਗੋਲੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਸੀ।"

"ਮੋਮਬੱਤੀ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਬਿਲਕੁਲ। ਮੋਮਬੱਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸੀ, ਅੱਧੇ ਇੰਚ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਸੜਦੀ। ਉਸਨੇ ਹਮਲਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਨੂੰ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਡਿੱਗਣ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਜਾਂਦੀ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ 'ਤੇ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮਿਸਟਰ ਬਾਰਕਰ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਮੋਮਬੱਤੀ ਜਗ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਲੈਂਪ ਬੁਝ ਚੁੱਕਾ ਸੀ।"

"ਇਹ ਸਭ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਹੁਣ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੀਹਾਂ 'ਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਮਿਸਟਰ ਡਗਲਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮੋਮਬੱਤੀ ਬੁਝਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਰਦੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਬੰਦੂਕ ਨਾਲ ਲੈਸ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਆਹ ਦੀ ਅੰਗੂਠੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਸਵਰਗ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂ, ਪਰ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਿਸਟਰ ਡਗਲਸ ਨੇ ਹਾਰ ਮੰਨ ਲਈ। ਫਿਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਠੰਡੇ ਲਹੂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਦੌਰਾਨ - ਡਗਲਸ ਨੇ ਮੈਟ 'ਤੇ ਮਿਲੇ ਹਥੌੜੇ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ - ਉਸਨੇ ਡਗਲਸ ਨੂੰ ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਬੰਦੂਕ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੁਈਰ ਕਾਰਡ - ਵੀ. ਵੀ. 341, ਇਸਦਾ ਜੋ ਵੀ ਮਤਲਬ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਅਤੇ ਉਹ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਖਿੜਕੀ ਅਤੇ ਖਾਈ ਪਾਰ ਕਰਕੇ ਭੱਜ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਸੇਸਿਲ ਬਾਰਕਰ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼?"

"ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪ, ਪਰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ।"

"ਯਾਰ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਬਕਵਾਸ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਇਹ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਕੁਝ ਹੋਰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਮਾੜਾ ਹੈ!" ਮੈਕਡੋਨਲਡ ਚੀਕਿਆ। "ਕਿਸੇ ਨੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਜੋ ਵੀ ਸੀ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੱਟਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦਾ ਉਸਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ? ਜਦੋਂ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣਾ ਉਸਦੇ ਬਚਣ ਦਾ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਸੀ ਤਾਂ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਉਸਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ? ਆਓ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਲੀਡ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਵ੍ਹਾਈਟ ਮੇਸਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ਯੋਗ ਹੈ।"

ਹੋਮਜ਼ ਇਸ ਲੰਬੀ ਚਰਚਾ ਦੌਰਾਨ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ, ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਖੁੰਝਾਇਆ, ਉਸਦੀਆਂ ਤਿੱਖੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸੱਜੇ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਘੁੰਮ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਨਾਲ ਝੁਰੜੀਆਂ ਸਨ।

"ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਤੱਥ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਮਿਸਟਰ ਮੈਕ," ਉਸਨੇ ਲਾਸ਼ ਦੇ ਕੋਲ ਗੋਡੇ ਟੇਕਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਪਿਆਰੇ ਮੇਰੇ! ਇਹ ਸੱਟਾਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਭਿਆਨਕ ਹਨ। ਕੀ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਬਟਲਰ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਰੱਖ

ਸਕਦੇ ਹਾਂ? . . . ਐਮਸ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਕਸਰ ਸ਼੍ਰੀ ਡਗਲਸ ਦੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਨਿਸ਼ਾਨ - ਇੱਕ ਚੱਕਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਬ੍ਰਾਂਡੇਡ ਤਿਕੋਣ - ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ?"

"ਅਕਸਰ, ਸਰ।"

"ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਕੋਈ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ ਸਰ।"

"ਜਦੋਂ ਇਹ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਇਸਨੇ ਬਹੁਤ ਦਰਦ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਜਲਣ ਹੈ। ਹੁਣ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ, ਐਮਸ, ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਡਗਲਸ ਦੇ ਜਬਾੜੇ ਦੇ ਕੋਣ 'ਤੇ ਪਲਾਸਟਰ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਟੁਕੜਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਹੈ?"

"ਹਾਂ, ਸਰ, ਉਸਨੇ ਕੱਲ੍ਹ ਸਵੇਰੇ ਸ਼ੇਵ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੱਟ ਲਿਆ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੇਵਿੰਗ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੱਟਦਾ ਸੀ?"

"ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਸਰ।"

"ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਵਾਲਾ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਇਤਫ਼ਾਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਘਬਰਾਹਟ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਖ਼ਤਰੇ ਤੋਂ ਡਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਉਸਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਸਾਧਾਰਨ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਐਮਸ?"

"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਯਾਦ ਆਈ ਕਿ ਉਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਬੇਚੈਨ ਅਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਸੀ, ਸਰ।"

"ਹਾਏ! ਹਮਲਾ ਬਿਲਕੁਲ ਅਚਾਨਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਅਸੀਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਤਰੱਕੀ ਕਰਦੇ ਜਾਪਦੇ ਹਾਂ, ਹੈ ਨਾ? ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰੋਗੇ, ਮਿਸਟਰ ਮੈਕ?"

"ਨਹੀਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਇਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ।"

"ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਕਾਰਡ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਾਂਗੇ - V. V. 341। ਇਹ ਮੋਟਾ ਗੱਤਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਹੈ?"

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ।"

ਹੋਮਜ਼ ਡੈਸਕ ਕੋਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਬੋਤਲ ਵਿੱਚੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਸਿਆਹੀ ਬਲੋਟਿੰਗ ਪੇਪਰ 'ਤੇ ਛਿੜਕ ਦਿੱਤੀ। "ਇਹ ਇਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਇਹ ਕਾਲੀ ਸਿਆਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਜਾਮਨੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਮੋਟੀ ਪੈੱਨ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਠੀਕ ਹਨ। ਨਹੀਂ, ਇਹ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਲਾਲੇਖ ਤੋਂ ਕੁਝ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਐਮਸ?"

"ਨਹੀਂ, ਸਰ, ਕੁਝ ਨਹੀਂ।"

"ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਖਿਆਲ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਮੈਕ?"

"ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਗੁਪਤ ਸਮਾਜ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਇਹੀ ਗੱਲ ਉਸਦੇ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਬੈਜ ਨਾਲ ਵੀ।"

"ਇਹ ਮੇਰਾ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ," ਵਾਈਟ ਮੇਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਖੈਰ, ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਪਰਿਕਲਪਨਾ ਵਜੋਂ ਅਪਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਸਮਾਜ ਦਾ ਇੱਕ ਏਜੰਟ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਡਗਲਸ ਦੀ

ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਲਗਭਗ ਉਡਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਰੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਕਾਰਡ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਖਾਈ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮ ਕੇ ਭੱਜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣ 'ਤੇ, ਸਮਾਜ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਬਦਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਇਕੱਠੇ ਲਟਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਬੰਦੂਕ ਕਿਉਂ, ਸਾਰੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ?"
"ਬਿਲਕੁਲ।"
"ਅਤੇ ਇਹ ਅੰਗੂਠੀ ਕਿਉਂ ਗੁੰਮ ਹੈ?"
"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ।"
"ਅਤੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋਈ? ਹੁਣ ਦੋ ਵੱਜ ਗਏ ਹਨ। ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਹੀ ਚਾਲੀ ਮੀਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹਰ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਕਿਸੇ ਗਿੱਲੇ ਅਜਨਬੀ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ?"
"ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼।"
"ਖੈਰ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਖੱਡ ਜਾਂ ਕੱਪੜੇ ਬਦਲਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰ ਸਕਣ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਹੁਣ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ!" ਹੋਮਜ਼ ਖਿੜਕੀ ਕੋਲ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲੈਂਸ ਨਾਲ ਸਿਲ 'ਤੇ ਖੂਨ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁੱਤੀ ਦਾ ਪੈਰ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਚੌੜਾ ਹੈ; ਇੱਕ ਸਪਲੇ-ਪੈਰ, ਕੋਈ ਕਹੇਗਾ। ਉਤਸੁਕ, ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਇਸ ਚਿੱਕੜ ਨਾਲ ਭਰੇ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੈਰ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਲੱਭ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਕਹੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਵਧੇਰੇ ਸੁਡੌਲ ਤਲ਼ਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹਨ। ਸਾਈਡ ਟੇਬਲ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਇਹ ਕੀ ਹੈ?"
"ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਡਗਲਸ ਦੀਆਂ ਡੰਬਲ-ਬੈਲਾਂ," ਐਮਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਡੰਬ-ਬੈਲ - ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?"
"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਹੋਵੇ। ਮੈਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।"
“ਇੱਕ ਡੰਬਲ-ਬੈਲ” ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ; ਪਰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਦਸਤਕ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਟਿੱਪਣੀ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਿਆ।
ਇੱਕ ਲੰਮਾ, ਧੁੱਪ ਨਾਲ ਸੜਿਆ, ਸਮਰੱਥ ਦਿੱਖ ਵਾਲਾ, ਸਾਫ਼-ਮੁੰਨਿਆ ਆਦਮੀ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਆਈ ਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਸੇਸਿਲ ਬਾਰਕਰ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੀਆਂ ਮਾਸਟਰ ਅੱਖਾਂ ਇੱਕ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਚਿਹਰੇ ਤੱਕ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਵਲੀ ਭਰੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਘੁੰਮਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ।
"ਤੁਹਾਡੀ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਉਣ ਲਈ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਜ਼ਾ ਖ਼ਬਰਾਂ ਸੁਣਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।"
"ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ?"
"ਕਿਸਮਤ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸਾਈਕਲ ਮਿਲ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ ਬੰਦਾ ਆਪਣੀ ਸਾਈਕਲ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਗਿਆ। ਆਓ ਅਤੇ ਦੇਖੋ। ਇਹ ਹਾਲ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਸੌ ਗਜ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ।"

ਸਾਨੂੰ ਡਰਾਈਵ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਲਾੜੇ ਅਤੇ ਵਿਹਲੇ ਲੋਕ ਖੜ੍ਹੇ ਇੱਕ ਸਾਈਕਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮਿਲੇ ਜੋ ਸਦਾਬਹਾਰ ਪੌਦਿਆਂ ਦੇ ਝੁੰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਛੁਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤਿਆ ਹੋਇਆ ਰਜ-ਵਿਟਵਰਥ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਫ਼ੀ ਯਾਤਰਾ ਤੋਂ ਛਿੜਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਪੈਨਰ ਅਤੇ ਤੇਲ ਦੇ ਡੱਬੇ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਸੈਡਲਬੈਗ ਸੀ, ਪਰ ਮਾਲਕ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸੁਰਾਗ ਨਹੀਂ ਸੀ।

"ਇਹ ਪੁਲਿਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਮਦਦ ਹੋਵੇਗੀ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਇਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨੰਬਰ ਦੇ ਕੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਜੋ ਕੁਝ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ ਉਸ ਲਈ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਥਾਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਇਆ ਸੀ। ਪਰ ਇਸ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਉਹ ਆਦਮੀ ਇਸਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਗਿਆ? ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਵੇਂ ਭੱਜ ਗਿਆ? ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਇੱਕ ਝਲਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼।"

"ਕੀ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ?" ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੈ!"

ਅਧਿਆਇ 5

ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਲੋਕ

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਸਭ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ?" ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਤਾਂ ਵਾਈਟ ਮੇਸਨ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਫਿਰ ਵੀ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।

"ਫਿਰ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਘਰ ਦੇ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੋਗੇ। ਅਸੀਂ ਡਾਇਨਿੰਗ ਰੂਮ, ਐਮਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਖੁਦ ਆਓ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ।"

ਬਟਲਰ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਸਰਲ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਯਕੀਨਨ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਦੀ ਮੰਗਣੀ ਪੰਜ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਡਗਲਸ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਬਿਰਲਸਟੋਨ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਸਮਝਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਡਗਲਸ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਸੱਜਣ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਪੈਸਾ ਕਮਾਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਦਿਆਲੂ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਸ਼ੀਲ ਮਾਲਕ ਸੀ - ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੋ ਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਜਿਸਦੀ ਐਮਸ ਆਦਤ ਸੀ, ਸ਼ਾਇਦ; ਪਰ ਕੋਈ ਸਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ। ਉਸਨੇ ਮਿਸਟਰ ਡਗਲਸ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਡਰਾਅ ਦੇ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦੇਖੇ: ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਨਿਡਰ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਜਾਣਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਹਰ ਰਾਤ ਡ੍ਰਾਬ੍ਰਿਜ ਨੂੰ ਪੁਲ 'ਤੇ ਖਿੱਚਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪੁਰਾਣੇ ਘਰ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਿਵਾਜ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਪੁਰਾਣੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਰੱਖਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਸੀ।

ਮਿਸਟਰ ਡਗਲਸ ਘੱਟ ਹੀ ਲੰਡਨ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਜਾਂ ਪਿੰਡ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ; ਪਰ ਅਪਰਾਧ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਟਨਬ੍ਰਿਜ ਵੈੱਲਜ਼ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸਨੇ (ਐਮਸ) ਉਸ ਦਿਨ ਮਿਸਟਰ ਡਗਲਸ ਵੱਲੋਂ ਕੁਝ ਬੇਚੈਨੀ ਅਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੇਖਿਆ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬੇਸਬਰੇ ਅਤੇ ਚਿੜਚਿੜੇ ਜਾਪ ਰਹੇ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਲਈ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸੀ। ਉਹ ਉਸ ਰਾਤ ਸੌਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ; ਪਰ ਘਰ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਪੈਂਟਰੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਚਾਂਦੀ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਘੰਟੀ

ਦੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ। ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਗੋਲੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ; ਪਰ ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੈਂਟਰੀ ਅਤੇ ਰਸੋਈ ਘਰ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਪਿੱਛੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕਈ ਬੰਦ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਸਨ ਅਤੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਰਸਤਾ ਸੀ। ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਘੰਟੀ ਦੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਆਵਾਜ਼ ਤੋਂ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਘਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗਏ ਸਨ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਪੌੜੀਆਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਪਹੁੰਚੇ, ਉਸਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਡਗਲਸ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਨਹੀਂ, ਉਹ ਜਲਦੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ; ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਪੌੜੀਆਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਪਹੁੰਚੀ, ਸ੍ਰੀ ਬਾਰਕਰ ਸਟੱਡੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਗਏ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਡਗਲਸ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।

"ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾਓ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਬੇਚਾਰਾ ਜੈਕ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ! ਤੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਵਾਪਸ ਜਾਓ!"

ਪੌੜੀਆਂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਸਮਝਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਡਗਲਸ ਵਾਪਸ ਚਲੀ ਗਈ। ਉਸਨੇ ਚੀਕਿਆ ਨਹੀਂ। ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਰੌਲਾ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਲਨ, ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ, ਉਸਨੂੰ ਉੱਪਰ ਲੈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਰਹੀ ਸੀ। ਐਮਸ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਰਕਰ ਫਿਰ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ ਸਨ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਇਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੋਮਬੱਤੀ ਨਹੀਂ ਜਗਾਈ ਸੀ; ਪਰ ਦੀਵਾ ਬਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ; ਪਰ ਰਾਤ ਬਹੁਤ ਹਨੇਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਦਿਖਾਈ ਜਾਂ ਸੁਣਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਏ ਸਨ, ਜਿੱਥੇ ਐਮਸ ਨੇ ਵਿੰਡਸ਼ੀਟ ਨੂੰ ਮੋੜਿਆ ਸੀ ਜੋ ਡ੍ਰਾਬ੍ਰਿਜ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਬਾਰਕਰ ਫਿਰ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ।

ਇਹ, ਇਸਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪੱਖੋਂ, ਬਟਲਰ ਦਾ ਸਬੂਤ ਸੀ।

ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਲਨ ਦਾ ਬਿਆਨ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਗਿਆ, ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਦਾ ਕਮਰਾ ਘਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨੇੜੇ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਮਸ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਹ ਸੌਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਘੰਟੀ ਦੀ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਉਸਦਾ ਧਿਆਨ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ। ਉਸਨੂੰ ਥੋੜੀ ਜਿਹੀ ਸੁਣਨ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆ ਰਹੀ ਸੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਸੇ ਲਈ ਉਸਨੇ ਗੋਲੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ ਸੀ; ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਧਿਐਨ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਆਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾਉਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਸੀ - ਘੰਟੀ ਵੱਜਣ ਤੋਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਪਹਿਲਾਂ। ਜਦੋਂ ਸ੍ਰੀ ਐਮਸ ਸਾਹਮਣੇ ਵੱਲ ਭੱਜੇ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਗਈ। ਉਸਨੇ ਮਿਸਟਰ ਬਾਰਕਰ ਨੂੰ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਫਿੱਕੇ ਅਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ, ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਉਸਨੇ ਮਿਸਟਰ ਡਗਲਸ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ, ਜੋ ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਉਹ ਸੁਣਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਿਆ।

"ਉਸਨੂੰ ਚੁੱਕੋ! ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਰਹੋ!" ਉਸਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਲਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਸੀ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਬ ਰਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਹੇਠਾਂ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਦੀ ਅੱਗ

ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਡਰੈਸਿੰਗ ਗਾਊਨ ਵਿੱਚ ਬੈਠੀ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਲਨ ਰਾਤ ਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਮਾਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਰਹੀ। ਬਾਕੀ ਨੌਕਰਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਸੌਂ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਅਲਾਰਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਘਰ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਸੌਂ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।

ਹੁਣ ਤੱਕ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਵਿਰਲਾਪ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜੋੜ ਸਕੀ।

ਸੇਸਿਲ ਬਾਰਕਰ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਲਨ ਦੀ ਥਾਂ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਲਈ। ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਕੋਲ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋੜਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੀ। ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਕਾਤਲ ਖਿੜਕੀ ਰਾਹੀਂ ਭੱਜ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਖੂਨ ਦਾ ਧੱਬਾ ਉਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾਕੁੰਨ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੁਲ ਉੱਪਰ ਸੀ, ਬਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੰਭਵ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਿਆ ਕਿ ਕਾਤਲ ਦਾ ਕੀ ਬਣਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸਾਈਕਲ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਈ, ਜੇ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਸਦੀ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਖਾਈ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਤਿੰਨ ਫੁੱਟ ਤੋਂ ਵੱਧ ਡੂੰਘੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕਤਲ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪੱਕਾ ਸਿਧਾਂਤ ਸੀ। ਡਗਲਸ ਇੱਕ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਧਿਆਏ ਅਜਿਹੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਜਵਾਨ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਾਰਕਰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਸਨੂੰ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਬੇਨੀਟੋ ਕੈਨਨ ਨਾਮਕ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਫਲ ਮਾਈਨਿੰਗ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲ ਬਣ ਗਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਪਰ ਡਗਲਸ ਅਚਾਨਕ ਵਿਕ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਸੀ। ਬਾਰਕਰ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪੈਸੇ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਹ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਆਇਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦੋਸਤੀ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ।

ਡਗਲਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਖ਼ਤਰਾ ਲਟਕਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਅਚਾਨਕ ਜਾਣ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਸ਼ਾਂਤ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਘਰ ਨੂੰ ਇਸ ਖ਼ਤਰੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸਮਝਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੋਈ ਗੁਪਤ ਸਮਾਜ, ਕੋਈ ਅਟੱਲ ਸੰਗਠਨ, ਡਗਲਸ ਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹੈ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਨ ਤੱਕ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਰੁਕੇਗਾ। ਉਸਦੇ ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ; ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਮਾਜ ਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਸਿਰਫ ਇਹ ਮੰਨ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਤਖ਼ਤੀ 'ਤੇ ਲਿਖੀ ਕਥਾ ਦਾ ਇਸ ਗੁਪਤ ਸਮਾਜ ਨਾਲ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਸੀ।

"ਤੁਸੀਂ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਵਿੱਚ ਡਗਲਸ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਰਹੇ?" ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮੈਕਡੋਨਲਡ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਕੁੱਲ ਪੰਜ ਸਾਲ।"

"ਉਹ ਕੁਆਰਾ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ?"

"ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪਤਨੀ ਕਿੱਥੋਂ ਆਈ ਸੀ?"

"ਨਹੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਰਮਨ ਮੂਲ ਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਚਿੱਤਰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਟਾਈਫਾਈਡ ਨਾਲ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ।"

"ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਅਤੀਤ ਨੂੰ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੋੜਦੇ?"

"ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਉਸ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕੋਲੇ ਅਤੇ ਲੋਹੇ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ ਸੀ।"

"ਕੀ ਉਹ ਇੱਕ ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਸੀ? ਕੀ ਇਸ ਗੁਪਤ ਸਮਾਜ ਦਾ ਰਾਜਨੀਤੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਸੀ?"

"ਨਹੀਂ, ਉਸਨੂੰ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਸੋਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸੀ?"

"ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਸਿੱਧੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ।"

"ਕੀ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਉਤਸੁਕਤਾ ਸੀ?"

"ਉਸਨੂੰ ਪਹਾੜਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਲੱਗਦਾ ਸੀ। ਜੇ ਉਹ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਜਿੱਥੇ ਹੋਰ ਆਦਮੀ ਹੁੰਦੇ। ਇਸੇ ਲਈ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹੈ। ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਯੂਰਪ ਲਈ ਅਚਾਨਕ ਚਲਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਅੱਧਾ ਦਰਜਨ ਆਦਮੀ ਉਸਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।"

"ਕਿਹੋ ਜਿਹੇ ਆਦਮੀ?"

"ਖੈਰ, ਉਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਖ਼ਤ ਦਿੱਖ ਵਾਲੀ ਭੀੜ ਸੀ। ਉਹ ਦਾਅਵੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੇ ਅਤੇ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਯੂਰਪ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਲੱਭਣਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਭਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਆਸਾਨ ਸੀ।"

"ਕੀ ਇਹ ਆਦਮੀ ਅਮਰੀਕੀ - ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਅਨ ਸਨ?"

"ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆਂ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਪਤਾ। ਉਹ ਅਮਰੀਕੀ ਸਨ, ਠੀਕ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਖਾਣ ਮਜ਼ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਿੱਠ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ।"

"ਇਹ ਛੇ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ?"

"ਸੱਤ ਦੇ ਨੇੜੇ।"

"ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਸਾਲ ਇਕੱਠੇ ਰਹੇ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕਾਰੋਬਾਰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਗਿਆਰਾਂ ਸਾਲ ਪੁਰਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ?"

"ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ।"

"ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੰਭੀਰ ਝਗੜਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਕੋਈ ਹਲਕੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਵੇਗੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਉਸਦੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ 'ਤੇ ਪਰਛਾਵਾਂ ਸੀ। ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸਦੇ ਦਿਮਾਗ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ।"
"ਪਰ ਜੇ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਉੱਤੇ ਖ਼ਤਰਾ ਮੰਡਰਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਜਾਵੇਗਾ?"
"ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਕੋਈ ਖ਼ਤਰਾ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਗੱਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਰਿਵਾਲਵਰ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦਾ ਸੀ। ਪਰ, ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਡਰੈਸਿੰਗ ਗਾਊਨ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਇਸਨੂੰ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਪੁਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ।"
"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਤਾਰੀਖਾਂ ਥੋੜ੍ਹੀਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ," ਮੈਕਡੋਨਲਡ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਡਗਲਸ ਨੂੰ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਛੱਡੇ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਛੇ ਸਾਲ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ, ਹੈ ਨਾ?"
"ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ।"
"ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਪੰਜ ਸਾਲ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਆਸ-ਪਾਸ ਵਾਪਸ ਆਏ ਹੋਵੋਗੇ।"
"ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ ਪਹਿਲਾਂ। ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਆਦਮੀ ਸੀ।"
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਡਗਲਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ?"
"ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਤੋਂ ਦੂਰ ਸੀ।"
"ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।"
ਬਾਰਕਰ ਨੇ ਜਾਸੂਸ ਵੱਲ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ। "ਮੈਂ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਦੇਖਿਆ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਜੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਜਾਣੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੇ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਹੈ -"
"ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ, ਮਿਸਟਰ ਬਾਰਕਰ। ਮੈਂ ਹਰ ਉਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਾਂ ਜੋ ਕੇਸ 'ਤੇ ਅਸਰ ਪਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ।"
"ਕੁਝ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਹਨ," ਬਾਰਕਰ ਨੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਤੱਥ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਕੀ ਮਿਸਟਰ ਡਗਲਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਦੋਸਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਸੀ?"
ਬਾਰਕਰ ਹੋਰ ਵੀ ਪੀਲਾ ਪੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵੱਡੇ, ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੱਥ ਕੰਬਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਸਨ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਦਾ ਕੋਈ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਇਸਦਾ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਕੀ ਸਬੰਧ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?"
"ਮੈਨੂੰ ਸਵਾਲ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ।"
"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"
"ਤੁਸੀਂ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ; ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਇਨਕਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਵਾਬ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।"

ਬਾਰਕਰ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਉਦਾਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਾਲੇ ਭਰਵੱਟੇ ਤੀਬਰ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਨੀਵੇਂ ਕਰਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। "ਖੈਰ, ਮੇਰਾ ਖਿਆਲ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੱਜਣ ਆਪਣਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਕਹਾਂਗਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਡਗਲਸ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਹੁਣੇ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਬੇਚਾਰਾ ਡਗਲਸ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਗਲਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੀ ਉਸਦੀ ਈਰਖਾ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ - ਕੋਈ ਵੀ ਆਦਮੀ ਕਿਸੇ ਦੋਸਤ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮਰਪਿਤ ਸੀ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਆਉਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਇਕੱਠੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਸੀ ਜਾਂ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਹਮਦਰਦੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਈਰਖਾ ਦੀ ਲਹਿਰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਉੱਡ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੇਰਹਿਮ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਮੈਂ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਆਉਣ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਪਛਤਾਵੇ ਵਾਲੇ, ਬੇਨਤੀ ਪੱਤਰ ਲਿਖਦਾ ਸੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣੇ ਕਰਨੇ ਪਏ ਸਨ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਸੱਜਣੋ, ਜੇ ਇਹ ਮੇਰਾ ਆਖਰੀ ਸ਼ਬਦ ਹੁੰਦਾ, ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦਮੀ ਕੋਲ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਪਿਆਰੀ, ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਪਤਨੀ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਦੋਸਤ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ!"

ਇਹ ਜੋਸ਼ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮੈਕਡੋਨਲਡ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ।

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਵਿਆਹ ਦੀ ਅੰਗੂਠੀ ਉਸਦੀ ਉਂਗਲੀ ਤੋਂ ਖੋਹ ਲਈ ਗਈ ਹੈ?"

"ਤਾਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ," ਬਾਰਕਰ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"'ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ' ਤੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਭਾਵ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਤੱਥ ਵਜੋਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ।"

ਉਹ ਆਦਮੀ ਉਲਝਣ ਅਤੇ ਦੁਚਿੱਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। "ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਿਹਾ 'ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ' ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸੰਭਵ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਹੀ ਰਿੰਗ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇ।"

"ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਅੰਗੂਠੀ ਗਾਇਬ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਹਟਾਇਆ ਹੋਵੇ, ਕਿਸੇ ਦੇ ਵੀ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਵੇਗਾ, ਕੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਵਿਆਹ ਅਤੇ ਦੁਖਾਂਤ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਸਨ?"

ਬਾਰਕਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੌੜੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਏ। "ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ।" ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਔਰਤ ਦੇ ਸਨਮਾਨ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" - ਤਾਂ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਚਮਕ ਉੱਠੀਆਂ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾਇਆ "ਖੈਰ, ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹੋ, ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਸ ਵੇਲੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਪੁੱਛਣਾ ਹੈ," ਮੈਕਡੋਨਲਡ ਨੇ ਠੰਡੇ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ।

"ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਸੀ," ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਤਾਂ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮੋਮਬੱਤੀ ਜਗ ਰਹੀ ਸੀ, ਹੈ ਨਾ?"

"ਹਾਂ, ਇਹੀ ਤਾਂ ਸੀ।"

"ਇਸਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਭਿਆਨਕ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਹੈ?"

"ਬਿਲਕੁਲ।"
"ਤੁਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਮਦਦ ਲਈ ਫੋਨ ਕੀਤਾ?"
"ਹਾਂ।"
"ਅਤੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚਿਆ?"
"ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ।"
"ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੋਮਬੱਤੀ ਬੁਝ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਦੀਵਾ ਜਗ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।"
ਬਾਰਕਰ ਨੇ ਫਿਰ ਦੁਚਿੱਤੀ ਦੇ ਕੁਝ ਸੰਕੇਤ ਦਿਖਾਏ। "ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਹ ਕਮਾਲ ਦਾ ਸੀ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼," ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਦੇਰ ਰੁਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੋਮਬੱਤੀ ਨੇ ਬਹੁਤ ਮਾੜੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਸੁੱਟੀ। ਮੇਰਾ ਪਹਿਲਾ ਵਿਚਾਰ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸੀ। ਲੈਂਪ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਜਗਾਇਆ।"
"ਅਤੇ ਮੋਮਬੱਤੀ ਬੁਝਾ ਦਿੱਤੀ?"
"ਬਿਲਕੁਲ।"
ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਿਆ, ਅਤੇ ਬਾਰਕਰ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਵੇਖਦਾ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਕੁਝ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸੀ, ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ।
ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮੈਕਡੋਨਲਡ ਨੇ ਇੱਕ ਨੋਟ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਡਗਲਸ ਦਾ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰੇਗਾ; ਪਰ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਡਾਇਨਿੰਗ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇਗੀ। ਉਹ ਹੁਣ ਅੰਦਰ ਆਈ, ਤੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਮੀ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ, ਸੰਜਮੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਵੈ-ਮਾਣ ਵਾਲੀ, ਉਸ ਦੁਖਦਾਈ ਅਤੇ ਭਟਕਾਏ ਹੋਏ ਚਿੱਤਰ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰੀ ਜੋ ਮੈਂ ਤਸਵੀਰ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਫਿੱਕਾ ਅਤੇ ਖਿੱਚਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵਾਂਗ ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਸਦਮੇ ਨੂੰ ਸਹਿ ਲਿਆ ਹੈ; ਪਰ ਉਸਦਾ ਢੰਗ ਸ਼ਾਂਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਾਰੀਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਢਾਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੱਥ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਸਥਿਰ ਸੀ। ਉਸਦੀਆਂ ਉਦਾਸ, ਆਕਰਸ਼ਕ ਅੱਖਾਂ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਤੱਕ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨਵਾਦੀ ਨਜ਼ਰ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਭਾਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈ।
"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜੇ ਕੁਝ ਪਤਾ ਲੱਗਾ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
ਕੀ ਇਹ ਮੇਰੀ ਕਲਪਨਾ ਸੀ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦ ਦੀ ਬਜਾਏ ਡਰ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਸੀ?
"ਅਸੀਂ ਹਰ ਸੰਭਵ ਕਦਮ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਡਗਲਸ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"
"ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡੋ ਨਾ," ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਮੁਰਦਾ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਸੰਭਵ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।"
"ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੋ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"
"ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਪਰ ਮੈਂ ਜੋ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਸਭ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੈ।"

"ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਸੇਸਿਲ ਬਾਰਕਰ ਤੋਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ - ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਹਾਦਸਾ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ?"

"ਨਹੀਂ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪੌੜੀਆਂ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਮੋੜ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ। ਤੁਸੀਂ ਗੋਲੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਹੇਠਾਂ ਆ ਗਏ ਸੀ।"

"ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਡਰੈਸਿੰਗ ਗਾਊਨ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਹੇਠਾਂ ਆ ਗਿਆ।"

"ਗੋਲੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਕਿੰਨਾ ਚਿਰ ਬਾਅਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਸਟਰ ਬਾਰਕਰ ਨੇ ਪੌੜੀਆਂ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਿਆ?"

"ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੁਝ ਮਿੰਟ ਹੀ ਹੋਏ ਹੋਣ। ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸਮਾਂ ਗਿਣਨਾ ਬਹੁਤ ਔਖਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਾ ਜਾਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਫਿਰ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਲਨ ਮੈਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਉੱਪਰ ਲੈ ਗਈ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਿਸੇ ਭਿਆਨਕ ਸੁਪਨੇ ਵਾਂਗ ਸੀ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਗੋਲੀ ਚੱਲਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਪਤੀ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਹੇਠਾਂ ਸੀ?"

"ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਡਰੈਸਿੰਗ ਰੂਮ ਤੋਂ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ। ਉਹ ਹਰ ਰਾਤ ਘਰ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅੱਗ ਤੋਂ ਘਬਰਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਘਬਰਾਇਆ ਹੋਇਆ ਜਾਣਿਆ ਹੈ।"

"ਇਹੀ ਉਹ ਮੁੱਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਡਗਲਸ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਹੈ ਨਾ?"

"ਹਾਂ, ਸਾਡੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਪੰਜ ਸਾਲ ਹੋ ਗਏ ਹਨ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਕਿਸੇ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਖ਼ਤਰਾ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਡਗਲਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਸੋਚਿਆ। "ਹਾਂ।" ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਖ਼ਤਰਾ ਮੰਡਰਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇਸ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ - ਪਰ ਇਹ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਅਲਾਰਮ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੱਖੇ। ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਪਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਚੁੱਪ ਰਿਹਾ।"

"ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ?"

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਡਗਲਸ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਚਮਕਿਆ। "ਕੀ ਇੱਕ ਪਤੀ ਕਦੇ ਵੀ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਕੋਈ ਭੇਤ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ? ਮੈਂ ਇਹ ਉਸਦੇ ਅਮਰੀਕੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਕੁਝ ਕਿੱਸਿਆਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਕੇ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਕੁਝ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਵਰਤੀਆਂ ਸਨ। ਮੈਂ ਇਹ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਡਿੱਗਣ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਇਹ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੇ ਅਚਾਨਕ ਅਜਨਬੀਆਂ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੁਝ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸਨ, ਉਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹਨ, ਅਤੇ

ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਚਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਇੰਨਾ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਡਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਦੇ ਉਮੀਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਘਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।"

"ਕੀ ਮੈਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, "ਉਹ ਕਿਹੜੇ ਸ਼ਬਦ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ?"

"ਡਰ ਦੀ ਵਾਦੀ," ਔਰਤ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਇਹ ਉਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਉਦੋਂ ਵਰਤਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। 'ਮੈਂ ਡਰ ਦੀ ਵਾਦੀ ਵਿੱਚ ਰਹੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਅਜੇ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਆਈ ਹਾਂ।' - 'ਕੀ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਡਰ ਦੀ ਵਾਦੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਾਂਗੇ?' ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਮ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੰਭੀਰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। 'ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਾਂਗੇ,' ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

"ਯਕੀਨਨ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ ਕਿ ਡਰ ਦੀ ਵਾਦੀ ਤੋਂ ਉਸਦਾ ਕੀ ਭਾਵ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਕੀਤਾ; ਪਰ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਉਂਦਾ ਸੀ। 'ਇਹ ਇੰਨਾ ਬੁਰਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਸਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। 'ਰੱਬਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਡਿੱਗੇਗਾ!' ਇਹ ਕੋਈ ਅਸਲੀ ਘਾਟੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਭਿਆਨਕ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ; ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ।"

"ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਕੋਈ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਲਿਆ?"

"ਹਾਂ, ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹਾਦਸਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਬੁਖਾਰ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੜਫ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਾਮ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਆਉਂਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਹਿਸ਼ਤ ਨਾਲ ਬੋਲਦਾ ਸੀ। ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਨਾਮ ਸੀ - ਬਾਡੀਮਾਸਟਰ ਮੈਕਗਿੰਟੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਠੀਕ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਬਾਡੀਮਾਸਟਰ ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਕੌਣ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸਦੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ। 'ਕਦੇ ਵੀ ਮੇਰਾ ਨਹੀਂ, ਰੱਬ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ!' ਉਸਨੇ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਉਹ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਪਰ ਬਾਡੀਮਾਸਟਰ ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਅਤੇ ਡਰ ਦੀ ਘਾਟੀ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਬੰਧ ਹੈ।"

"ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਵੀ ਹੈ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮੈਕਡੋਨਲਡ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਲੰਡਨ ਦੇ ਇੱਕ ਬੋਰਡਿੰਗ ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਮਿਸਟਰ ਡਗਲਸ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਸੀ, ਹੈ ਨਾ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੰਗਣੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ? ਕੀ ਵਿਆਹ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਰੋਮਾਂਸ, ਕੁਝ ਗੁਪਤ ਜਾਂ ਰਹੱਸਮਈ ਸੀ?"

"ਇੱਥੇ ਰੋਮਾਂਸ ਸੀ। ਰੋਮਾਂਸ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਵੀ ਰਹੱਸਮਈ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧੀ ਨਹੀਂ ਸੀ?"

"ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਕਾਫ਼ੀ ਆਜ਼ਾਦ ਸੀ।"

"ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਉਸਦੀ ਵਿਆਹ ਦੀ ਅੰਗੂਠੀ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਦੱਸਦਾ ਹੈ? ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਅੰਗੂਠੀ ਲੈਣ ਦਾ ਕੀ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਔਰਤ ਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਝਲਕਦਾ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਇਹ ਯਕੀਨਨ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਚੀਜ਼ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਰੋਕਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਇਸ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੁਝ ਹੋਰ ਨੁਕਤੇ ਵੀ ਹਨ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉੱਠਣਗੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

ਉਹ ਉੱਠੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਫਿਰ ਉਸ ਤੇਜ਼, ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਤਮਕ ਨਜ਼ਰ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਹੁਣੇ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। "ਮੇਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਹੈ?" ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਇਦ ਬੋਲਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਫਿਰ, ਇੱਕ ਧਨੁਸ਼ ਨਾਲ, ਉਹ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਈ।

"ਉਹ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਹੈ - ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ," ਮੈਕਡੋਨਲਡ ਨੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। "ਇਹ ਆਦਮੀ ਬਾਰਕਰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਔਰਤ ਲਈ ਆਕਰਸ਼ਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਆਦਮੀ ਈਰਖਾਲੂ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਈਰਖਾ ਦਾ ਕੀ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਵਿਆਹ ਦੀ ਮੁੰਦਰੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਆਦਮੀ ਜੋ ਇੱਕ ਮਰੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਦੀ ਵਿਆਹ ਦੀ ਮੁੰਦਰੀ ਪਾੜ ਦਿੰਦਾ ਹੈ - ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼?"

ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ 'ਤੇ ਸਿਰ ਰੱਖ ਕੇ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਡੂੰਘੀ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਹ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਘੰਟੀ ਵਜਾਈ। "ਆਮਜ਼," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਬਟਲਰ ਅੰਦਰ ਆਇਆ, "ਮਿਸਟਰ ਸੇਸਿਲ ਬਾਰਕਰ ਹੁਣ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਦੇਖਾਂਗਾ, ਸਰ।"

ਉਹ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਾਰਕਰ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਸੀ।

"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ, ਐਮਸ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮਿਸਟਰ ਬਾਰਕਰ ਨਾਲ ਸਟੱਡੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ?"

"ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਉਸ ਕੋਲ ਬੈੱਡਰੂਮ ਦੀਆਂ ਚੱਪਲਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਜੋੜਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਫੜਨ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਬੂਟ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ।"

"ਹੁਣ ਚੱਪਲਾਂ ਕਿੱਥੇ ਹਨ?"

"ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਕੁਰਸੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਹਨ।"

"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ, ਐਮਸ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜੇ ਟਰੈਕ ਮਿਸਟਰ ਬਾਰਕਰ ਦੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਹੜੇ ਬਾਹਰੋਂ।"

"ਹਾਂ, ਸਰ। ਮੈਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਚੱਪਲਾਂ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ - ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੇਰੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਵੀ ਸਨ।"

"ਕਮਰੇ ਦੀ ਹਾਲਤ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ, ਐਮਸ। ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਲੋੜ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਫ਼ੋਨ ਕਰਾਂਗੇ।"

ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਸਟੱਡੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਹਾਲ ਤੋਂ ਕਾਰਪੇਟ ਚੱਪਲਾਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਮਸ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਤਲੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਗੂੜ੍ਹੇ ਸਨ।

"ਅਜੀਬ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਖਿੜਕੀ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਬਹੁਤ ਅਜੀਬ!"

ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਬਿੱਲੀ ਝਪਟ ਨਾਲ ਝੁਕਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਚੱਪਲ ਨੂੰ ਸੀਲ 'ਤੇ ਖੂਨ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਵੱਲ ਚੁੱਪਚਾਪ ਮੁਸਕਰਾਇਆ।

ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਬਦਲ ਗਿਆ। ਉਸਦਾ ਮੂਲ ਲਹਿਜ਼ਾ ਰੇਲਿੰਗ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੋਟੀ ਵਾਂਗ ਹਿੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਯਾਰ," ਉਹ ਚੀਕਿਆ, "ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ! ਬਾਰਕਰ ਨੇ ਹੁਣੇ ਹੀ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੂਟਮਾਰਕ ਨਾਲੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਚੌੜਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਪਲੇਅ-ਫੁੱਟ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਖੇਡ ਕੀ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼ - ਖੇਡ ਕੀ ਹੈ?"

"ਓਏ, ਕੀ ਖੇਡ ਹੈ?" ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਦੁਹਰਾਇਆ।

ਵਾਈਟ ਮੇਸਨ ਹੱਸਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮੋਟੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਰਗੜਿਆ। "ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਫ੍ਰਾਕ ਸੀ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਫ੍ਰਾਕ ਹੈ!"

ਅਧਿਆਇ 6

ਇੱਕ ਸਵੇਰ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ

ਤਿੰਨਾਂ ਜਾਸੂਸਾਂ ਕੋਲ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵੇਰਵੇ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਸਨ; ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਰਾਏ ਵਿਖੇ ਸਾਡੇ ਸਾਦੇ ਜਿਹੇ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ। ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਘਰ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਉਤਸੁਕ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਸੈਰ ਕੀਤੀ। ਅਜੀਬ ਡਿਜ਼ਾਈਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੱਟੇ ਗਏ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣੇ ਯੂ ਰੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਕਤਾਰਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਘੇਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅੰਦਰ ਲਾਅਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਸੂਰਜੀ ਘੰਟਾ ਸੀ, ਸਾਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇੰਨਾ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੀਆਂ ਕੁਝ ਉਲਝੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਨਾੜੀਆਂ ਲਈ ਸਵਾਗਤਯੋਗ ਸੀ।

ਉਸ ਡੂੰਘੇ ਸ਼ਾਂਤ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਵੀ ਭੁੱਲ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਸੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੁਪਨੇ ਵਜੋਂ ਯਾਦ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਹਨੇਰੇ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਫੈਲੀ ਹੋਈ, ਖੂਨ ਨਾਲ ਲੱਥਪੱਥ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਪਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਇਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਕੋਮਲ ਮਲ੍ਹਮ ਵਿੱਚ ਭਿੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ, ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੁਖਾਂਤ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲੈ ਆਂਦਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਛਾਪ ਛੱਡੀ।

ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਯੂ ਦੇ ਰੁੱਖਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸਜਾਵਟ ਬਾਗ਼ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦੀ ਸੀ। ਘਰ ਤੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਦੂਰ ਅੰਤ 'ਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਵਾੜ ਵਿੱਚ ਸੰਘਣੇ ਹੋ ਗਏ। ਇਸ ਵਾੜ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਘਰ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਛੁਪਿਆ ਹੋਇਆ, ਇੱਕ ਪੱਥਰ ਦੀ ਸੀਟ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਦਾ

ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੇ ਡੂੰਘੇ ਸੁਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀਆਂ, ਜਿਸਦਾ ਜਵਾਬ ਔਰਤ ਹਾਸੇ ਦੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਲਹਿਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਵਾੜੇ ਦੇ ਸਿਰੇ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਡਗਲਸ ਅਤੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਬਾਰਕਰ 'ਤੇ ਟਿਕ ਗਈਆਂ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਨ। ਉਸਦੀ ਦਿੱਖ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਝਟਕਾ ਦਿੱਤਾ। ਡਾਇਨਿੰਗ-ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਸ ਤੋਂ ਦੁੱਖ ਦਾ ਸਾਰਾ ਦਿਖਾਵਾ ਦੂਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਜੀਉਣ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਚਮਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਟਿੱਪਣੀ 'ਤੇ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਅਜੇ ਵੀ ਮਨੋਰੰਜਨ ਨਾਲ ਕੰਬ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਬੈਠਾ, ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਫੜੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਗੋਡਿਆਂ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥ, ਉਸਦੇ ਦਲੇਰ, ਸੁੰਦਰ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜਵਾਬੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਦੇ ਨਾਲ। ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ - ਪਰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਗੰਭੀਰ ਮਾਸਕ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੇਰਾ ਚਿੱਤਰ ਨਜ਼ਰ ਆਇਆ। ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਤੇਜ਼ ਸ਼ਬਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਲੰਘੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਬਾਰਕਰ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਆਇਆ।

"ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਸਰ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਕੀ ਮੈਂ ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ?"

ਮੈਂ ਇੱਕ ਠੰਡਕ ਨਾਲ ਝੁਕਿਆ ਜੋ, ਮੈਂ ਕਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਮਨ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"ਅਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਸ੍ਰੀ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਦੋਸਤੀ ਬਹੁਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਡਗਲਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰੋਗੇ?"

ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਉਦਾਸ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੀ ਅੱਖ ਵਿੱਚ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਪਈ ਉਸ ਟੁੱਟੀ-ਭੱਜੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੁਖਾਂਤ ਤੋਂ ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਦੋਸਤ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਝਾੜੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇਕੱਠੇ ਹੱਸ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਉਸਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਔਰਤ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਬੜੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਡਾਇਨਿੰਗ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਦੁੱਖ ਨਾਲ ਉਦਾਸ ਸੀ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਆਕਰਸ਼ਕ ਨਜ਼ਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਜਵਾਬਦੇਹ ਅੱਖ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬੇਰਹਿਮ ਅਤੇ ਪੱਥਰ ਦਿਲ ਸਮਝਦੇ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

ਮੈਂ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਏ। ''ਇਹ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ,'' ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"ਸ਼ਾਇਦ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇਨਸਾਫ਼ ਕਰੋਗੇ। ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ -"

"ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਬਾਰਕਰ ਨੇ ਜਲਦੀ ਕਿਹਾ। "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਸੰਭਵ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

“ਬਿਲਕੁਲ,” ਮੈਂ ਕਿਹਾ, “ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸੈਰ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗਾਂਗਾ।”

"ਇੱਕ ਪਲ, ਡਾ. ਵਾਟਸਨ," ਔਰਤ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਭਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੁਕਾਰਿਆ। "ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਜਵਾਬ ਤੁਸੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਫ਼ਰਕ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੀ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਜਾਸੂਸਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦੇਵੇ?"

"ਹਾਂ, ਬੱਸ ਇਹੀ ਹੈ," ਬਾਰਕਰ ਨੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹੈ?"
"ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ - ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਰੋਗੇ, ਡਾ. ਵਾਟਸਨ! ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰੋਗੇ - ਮੇਰੀ ਬਹੁਤ ਮਦਦ ਕਰੋਗੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰੋਗੇ।"
ਔਰਤ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਰਿੰਗ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਉਸਦੀ ਬੇਚੈਨੀ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋਇਆ।
"ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਜਾਂਚਕਰਤਾ ਹਨ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਿਰਣੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਉਹ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਗੇ ਜੋ ਉਸੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਛੁਪਾਉਣਗੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਕਟਹਿਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਦ ਸ਼੍ਰੀ ਹੋਮਜ਼ ਕੋਲ ਭੇਜਾਂਗਾ।"
ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਚੁੱਕੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਤੁਰ ਪਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਲੁਕਵੇਂ ਵਾੜ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਬੈਠੇ ਛੱਡ ਕੇ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸਦੇ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ ਨੂੰ ਘੇਰਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਇਕੱਠੇ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸਨ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਹਿਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ।
"ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਹੋਵੇ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋ ਸਾਥੀਆਂ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ ਪੂਰੀ ਦੁਪਹਿਰ ਮੈਨੋਰ ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਪੰਜ ਵਜੇ ਇੱਕ ਹਾਈ ਟੀ ਦੀ ਤੀਬਰ ਭੁੱਖ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਲਈ ਆਰਡਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। "ਕੋਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ, ਵਾਟਸਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਅਤੇ ਕਤਲ ਲਈ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਅਜੀਬ ਹਨ।"
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇਗਾ?"
ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹਾਸੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। "ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਚੌਥੇ ਅੰਡੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਲਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝ ਲਿਆ ਹੈ - ਇਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ - ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਗੁੰਮ ਹੋਈ ਡੰਬਲ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲਿਆ ਹੈ -"
"ਡੰਬਲ-ਬੈਲ!"
"ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਗੁੰਮ ਹੋਈ ਡੰਬ-ਬੈਲ 'ਤੇ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ? ਖੈਰ, ਖੈਰ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮੈਕ ਜਾਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਥਾਨਕ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਘਟਨਾ ਦੀ ਭਾਰੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਡੰਬ-ਬੈਲ, ਵਾਟਸਨ! ਇੱਕ ਡੰਬ-ਬੈਲ ਵਾਲੇ ਐਥਲੀਟ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ! ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕਪਾਸੜ ਵਿਕਾਸ, ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਦੇ ਵਕਰ ਦੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਖ਼ਤਰੇ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ। ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਵਾਟਸਨ, ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ!"
ਉਹ ਟੋਸਟ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਮੂੰਹ ਲੈ ਕੇ ਬੈਠਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸ਼ਰਾਰਤ ਨਾਲ ਚਮਕਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ, ਮੇਰੀ ਬੌਧਿਕ ਉਲਝਣ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਭੁੱਖ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹੀ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ

ਖਾਣੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਅਤੇ ਰਾਤਾਂ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਯਾਦਾਂ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਹੈਰਾਨ ਮਨ ਕਿਸੇ ਸਮੱਸਿਆ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਘਬਰਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਤਲੇ, ਉਤਸੁਕ ਚਿਹਰੇ ਪੂਰੀ ਮਾਨਸਿਕ ਇਕਾਗਰਤਾ ਦੇ ਤਪੱਸਿਆ ਨਾਲ ਹੋਰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪਾਈਪ ਜਗਾਈ, ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਰਾਏ ਦੇ ਇਨਗਲਨੂਕ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਅਤੇ ਬੇਤਰਤੀਬ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਜੋ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਸੋਚਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਿਚਾਰਸ਼ੀਲ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ।

"ਇੱਕ ਝੂਠ, ਵਾਟਸਨ - ਇੱਕ ਵੱਡਾ, ਵੱਡਾ, ਜ਼ੋਰਦਾਰ, ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਭਰਿਆ, ਸਮਝੌਤਾ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਝੂਠ - ਇਹੀ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਦਹਿਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਮਿਲਦਾ ਹੈ! ਸਾਡਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਇੱਥੇ ਹੈ। ਬਾਰਕਰ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੀ ਗਈ ਪੂਰੀ ਕਹਾਣੀ ਇੱਕ ਝੂਠ ਹੈ। ਪਰ ਬਾਰਕਰ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਡਗਲਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਵੀ ਝੂਠ ਬੋਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਝੂਠ ਬੋਲ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਕਿਉਂ ਝੂਠ ਬੋਲ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੱਚ ਕੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਛੁਪਾਉਣ ਦੀ ਇੰਨੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ? ਆਓ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੀਏ, ਵਾਟਸਨ, ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਮੈਂ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਝੂਠ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੱਗ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

"ਮੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇ ਕਿ ਉਹ ਝੂਠ ਬੋਲ ਰਹੇ ਹਨ? ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਬੇਢੰਗੀ ਮਨਘੜਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ! ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਤਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਤਲ ਕੋਲ ਮ੍ਰਿਤਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਉਂਗਲੀ ਤੋਂ ਉਹ ਅੰਗੂਠੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅੰਗੂਠੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਸੀ, ਖੋਹਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਸਮਾਂ ਸੀ, ਦੂਜੀ ਅੰਗੂਠੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ - ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਜੋ ਉਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ - ਅਤੇ ਉਸ ਇੱਕਲੇ ਕਾਰਡ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੀੜਤ ਦੇ ਕੋਲ ਰੱਖ ਦਿੰਦਾ। ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੰਭਵ ਸੀ।

"ਤੁਸੀਂ ਬਹਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਵਾਟਸਨ, ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰੋਗੇ - ਕਿ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਗੂਠੀ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਮਾਰੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਮੋਮਬੱਤੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜਗਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਲੰਮੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਕੀ ਡਗਲਸ, ਉਸਦੇ ਨਿਡਰ ਚਰਿੱਤਰ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਜੋ ਸੁਣਦੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜੋ ਇੰਨੇ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਵਿਆਹ ਦੀ ਅੰਗੂਠੀ ਛੱਡ ਦੇਵੇਗਾ, ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਵੇਗਾ? ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਵਾਟਸਨ, ਕਾਤਲ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮਰੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਦੇ ਨਾਲ ਦੀਵਾ ਜਗਾ ਕੇ ਇਕੱਲਾ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਪਰ ਗੋਲੀ ਲੱਗਣ ਨਾਲ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਗੋਲੀ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਲਾਈ ਗਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਗੋਲੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਦੋ ਲੋਕਾਂ - ਆਦਮੀ ਬਾਰਕਰ ਅਤੇ ਔਰਤ ਡਗਲਸ - ਵੱਲੋਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਾਂ ਕਿ ਬਾਰਕਰ ਦੁਆਰਾ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸੁਰਾਗ ਦੇਣ ਲਈ, ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਖੂਨ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਉੱਥੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋਗੇ ਕਿ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਾਮਲਾ ਹਨੇਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

"ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਕਤਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਸਮੇਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਾਢੇ ਦਸ ਵਜੇ ਤੱਕ ਨੌਕਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮ ਰਹੇ ਸਨ; ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪੌਣੇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਉਹ

ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ ਸਿਵਾਏ ਐਮਸ ਦੇ, ਜੋ ਪੈਂਟਰੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਮੈਂ ਅੱਜ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੁਝ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਾਰੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਬੰਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮੈਕਡੋਨਲਡ ਸਟੱਡੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਆਵਾਜ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਪੈਂਟਰੀ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੀ।"

"ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਦੇ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਹੈ। ਇਹ ਗਲਿਆਰੇ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਉੱਚੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਧੁੰਦਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਗੋਲੀ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸੀ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਰਾਤ ਦੀ ਚੁੱਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਲਨ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਉਹ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਬੋਲ਼ੀ ਹੈ; ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਲਾਰਮ ਵੱਜਣ ਤੋਂ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਪਹਿਲਾਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾਉਣ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਸੁਣੀ ਸੀ। ਅਲਾਰਮ ਵੱਜਣ ਤੋਂ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਪਹਿਲਾਂ ਪੌਣੇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਹੋਣਗੇ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜੋ ਸੁਣਿਆ ਉਹ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਤਲ ਦਾ ਅਸਲ ਪਲ ਸੀ।"

"ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਬਾਰਕਰ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਡਗਲਸ, ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਕਾਤਲ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਸਵਾ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸਵਾ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਤੱਕ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਣਗੇ, ਜਦੋਂ ਗੋਲੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਦੀ ਸੀ, ਸਵਾ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਤੱਕ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਘੰਟੀ ਵਜਾਈ ਅਤੇ ਨੌਕਰਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ। ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਅਲਾਰਮ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ? ਇਹ ਉਹ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ।"

"ਮੈਨੂੰ ਖੁਦ ਯਕੀਨ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਮਝ ਹੈ। ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਇੱਕ ਬੇਰਹਿਮ ਜੀਵ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਕਤਲ ਦੇ ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਮਜ਼ਾਕ 'ਤੇ ਹੱਸਦੀ ਬੈਠੀ ਰਹੇਗੀ।"

"ਬਿਲਕੁਲ। ਉਹ ਇੱਕ ਪਤਨੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜੋ ਵਾਪਰਿਆ ਉਸ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਚਮਕਦੀ। ਮੈਂ ਔਰਤ ਜਾਤੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰੂਹ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਵਾਟਸਨ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਤਜਰਬੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਪਤਨੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਤੀਆਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦਮੀ ਦੇ ਕਹੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਉਸ ਪਤੀ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੇਣਗੀਆਂ। ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵਿਆਹ ਕਰਾਂ, ਵਾਟਸਨ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਅਜਿਹੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰਾਣੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਿਜਾਣ ਤੋਂ ਰੋਕੇ ਜਦੋਂ ਮੇਰੀ ਲਾਸ਼ ਉਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਗਜ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਈ ਸੀ। ਇਹ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਟੇਜ-ਮੈਨੇਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਕੱਚੇ ਜਾਂਚਕਰਤਾ ਵੀ ਆਮ ਔਰਤੀ ਚੀਕ-ਚਿਹਾੜੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋਣਗੇ। ਜੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਘਟਨਾ ਹੀ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੀ।"

"ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ, ਯਕੀਨਨ, ਕਿ ਬਾਰਕਰ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਡਗਲਸ ਕਤਲ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ?"

"ਤੁਹਾਡੇ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਸਿੱਧੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਆਪਣੀ ਪਾਈਪ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ। "ਉਹ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਗੋਲੀਆਂ ਵਾਂਗ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਡਗਲਸ ਅਤੇ ਬਾਰਕਰ ਕਤਲ

ਬਾਰੇ ਸੱਚਾਈ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਤੁਹਾਡਾ ਵਧੇਰੇ ਘਾਤਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਇੰਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਓ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ।

"ਅਸੀਂ ਮੰਨ ਲਵਾਂਗੇ ਕਿ ਇਹ ਜੋੜਾ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਪਿਆਰ ਦੇ ਬੰਧਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕਜੁੱਟ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਨੌਕਰਾਂ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤ ਹਨ ਕਿ ਡਗਲਸ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਸਨ।"

"ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ," ਮੈਂ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸੁੰਦਰ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਚਿਹਰੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

"ਖੈਰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਮੰਨ ਲਵਾਂਗੇ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚਲਾਕ ਜੋੜਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਖ਼ਤਰਾ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ -"

"ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ।"

ਹੋਮਜ਼ ਚਿੰਤਤ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ। ਵਾਟਸਨ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸਿਧਾਂਤ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਜੋ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਭ ਝੂਠਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਖ਼ਤਰਾ, ਜਾਂ ਗੁਪਤ ਸਮਾਜ, ਜਾਂ ਡਰ ਦੀ ਘਾਟੀ, ਜਾਂ ਬੌਸ ਮੈਕਸਮਬਡੀ, ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਖੈਰ, ਇਹ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਵਿਆਪਕ ਆਮੀਕਰਨ ਹੈ। ਆਓ ਦੇਖੀਏ ਕਿ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਕਾਢ ਕੱਢਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਫਿਰ ਉਹ ਇਸ ਸਾਈਕਲ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਬਾਹਰੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਜੂਦ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਕੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਦਾਗ਼ ਵੀ ਇਸੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਕਾਰਡ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ, ਜੋ ਘਰ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਤੁਹਾਡੀ ਪਰਿਕਲਪਨਾ ਵਿੱਚ ਫਿੱਟ ਬੈਠਦਾ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ। ਪਰ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਗੰਦੇ, ਕੋਣੀ, ਸਮਝੌਤਾ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਟੁਕੜਿਆਂ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਖਿਸਕਣਗੇ। ਸਾਰੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕੱਟੀ ਹੋਈ ਬੰਦੂਕ ਕਿਉਂ - ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਮਰੀਕੀ? ਉਹ ਇੰਨੇ ਯਕੀਨਨ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਏਗੀ? ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਲਨ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ। ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਸ਼ੀ ਜੋੜੇ ਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ? ਇਹ, ਵਾਟਸਨ?"

"ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।"

"ਫਿਰ, ਜੇ ਕੋਈ ਔਰਤ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਇੱਕ ਪਤੀ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਕੀ ਉਹ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੀ ਵਿਆਹ ਦੀ ਅੰਗੂਠੀ ਨੂੰ ਦਿਖਾਵੇ ਨਾਲ ਉਤਾਰ ਕੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਗੇ? ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਿਤ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ?"

"ਨਹੀਂ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।"

"ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਈਕਲ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਲੁਕਾ ਕੇ ਛੱਡਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਆਇਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕਰਨਾ ਯੋਗ ਜਾਪਦਾ ਜਦੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਮੂਰਖ ਜਾਸੂਸ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅੰਨ੍ਹਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਈਕਲ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਭਗੌੜੇ ਨੂੰ ਭੱਜਣ ਲਈ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ।"

"ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸੁਮੇਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਕੋਈ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮਾਨਸਿਕ ਕਸਰਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣ ਦਿਓ। ਇਹ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ, ਸਿਰਫ਼ ਕਲਪਨਾ ਹੈ; ਪਰ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਕਲਪਨਾ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਮਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ?

"ਅਸੀਂ ਮੰਨ ਲਵਾਂਗੇ ਕਿ ਇਸ ਆਦਮੀ ਡਗਲਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਰਾਜ਼ ਸੀ, ਇੱਕ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਰਾਜ਼। ਇਸ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ, ਅਸੀਂ ਮੰਨ ਲਵਾਂਗੇ, ਇੱਕ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ, ਬਾਹਰੋਂ ਕੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੇ, ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਘਾਟੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਵਿਆਹ ਦੀ ਅੰਗੂਠੀ ਲੈ ਲਈ। ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਘਟਨਾ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੰਗੂਠੀ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਲਈ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਇਸ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਭੱਜਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਬਾਰਕਰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਸਨ। ਕਾਤਲ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਿਸੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਘੁਟਾਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਹ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣ ਦੇਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਪੁਲ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਫ਼ੀ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਭੱਜਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸਾਈਕਲ ਨਾਲੋਂ ਪੈਦਲ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਵਧੇਰੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮਸ਼ੀਨ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਖੋਜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਭੱਜ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹਾਂ, ਹੈ ਨਾ?"

“ਖੈਰ, ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ,” ਮੈਂ ਕੁਝ ਸੰਕੋਚ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

"ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਵਾਟਸਨ, ਜੋ ਵੀ ਹੋਇਆ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸੀ। ਖੈਰ, ਹੁਣ, ਆਪਣੇ ਕਥਿਤ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਜੋੜੇ ਨੂੰ - ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਜੋੜਾ ਨਹੀਂ - ਕਾਤਲ ਦੇ ਚਲੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖੁਦ ਇਹ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਬੇਢੰਗੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ। ਬਾਰਕਰ ਦੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲੱਥਪੱਥ ਚੱਪਲ ਦੁਆਰਾ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਭਗੌੜਾ ਕਿਵੇਂ ਭੱਜ ਗਿਆ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਹੋਵੇਗੀ; ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਲਾਰਮ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕਰਦੇ, ਪਰ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ।"

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਭ ਕਿਵੇਂ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਦੇ ਹੋ?"

"ਖੈਰ, ਜੇ ਕੋਈ ਬਾਹਰੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭ ਕੇ ਫੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਜੇ ਨਹੀਂ - ਖੈਰ, ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਸਰੋਤ ਅਜੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲੀ ਇੱਕ ਸ਼ਾਮ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤ ਮਦਦ ਕਰੇਗੀ।"

"ਇਕੱਲੀ ਸ਼ਾਮ!"

"ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਉੱਥੇ ਜਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਐਮਸ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਬਾਰਕਰ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾਂਗਾ ਅਤੇ ਦੇਖਾਂਗਾ ਕਿ ਕੀ ਇਸਦਾ ਮਾਹੌਲ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਪ੍ਰਤਿਭਾਸ਼ਾਲੀ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਮੁਸਕਰਾਓ, ਦੋਸਤ ਵਾਟਸਨ। ਖੈਰ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ। ਵੈਸੇ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਉਹ ਵੱਡੀ ਛੱਤਰੀ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ?"

"ਇਹ ਇੱਥੇ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਉਧਾਰ ਲੈ ਲਵਾਂਗਾ।"

"ਬਿਲਕੁਲ - ਪਰ ਕਿੰਨਾ ਘਟੀਆ ਹਥਿਆਰ ਹੈ! ਜੇ ਕੋਈ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ -"

"ਕੁਝ ਵੀ ਗੰਭੀਰ ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਜ਼ਰੂਰ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਛਤਰੀ ਲੈ ਲਵਾਂਗਾ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਟਨਬ੍ਰਿਜ ਵੇਲਜ਼ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਇਸ ਵੇਲੇ ਸਾਈਕਲ ਦੇ ਸੰਭਾਵੀ ਮਾਲਕ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਹਨ।"

ਰਾਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮੈਕਡੋਨਲਡ ਅਤੇ ਵ੍ਹਾਈਟ ਮੇਸਨ ਆਪਣੇ ਮੁਹਿੰਮ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਏ, ਅਤੇ ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚੇ, ਸਾਡੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ।

"ਯਾਰ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਦੇ ਕੋਈ ਬਾਹਰੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ," ਮੈਕਡੋਨਲਡ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਹੁਣ ਉਹ ਸਭ ਬੀਤ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਾਈਕਲ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਾਡੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਾਡੇ ਸਫ਼ਰ ਦਾ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਕਦਮ ਹੈ।"

"ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਅੰਤ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਾਂਗ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿਲੋਂ ਵਧਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।"

“ਖੈਰ, ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਡਗਲਸ ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਜਾਪ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਟੂਨਬ੍ਰਿਜ ਵੈੱਲਜ਼ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਇਹ ਟੂਨਬ੍ਰਿਜ ਵੈੱਲਜ਼ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖ਼ਤਰੇ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਸਾਈਕਲ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਟੂਨਬ੍ਰਿਜ ਵੈੱਲਜ਼ ਤੋਂ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਸਾਈਕਲ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਏ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਹੋਟਲਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ। ਈਗਲ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਪਛਾਣ ਤੁਰੰਤ ਹਾਰਗ੍ਰੇਵ ਨਾਮ ਦੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸਨੇ ਦੋ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਕਮਰਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਈਕਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਵੈਲਜ਼ ਉਸਦਾ ਸਾਰਾ ਸਮਾਨ ਸੀ। 'ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਲੰਡਨ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਵੈਲਜ਼ ਲੰਡਨ ਦੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਸੀ; ਪਰ ਉਹ ਆਦਮੀ ਖੁਦ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਅਮਰੀਕੀ ਸੀ।"

"ਖੈਰ, ਖੈਰ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨਾਲ ਬੈਠਾ ਸਿਧਾਂਤ ਘੁੰਮਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕੁਝ ਠੋਸ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ! ਇਹ ਵਿਹਾਰਕ ਹੋਣ ਦਾ ਇੱਕ ਸਬਕ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਮੈਕ।"

"ਓਏ, ਬੱਸ ਇਹੀ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

"ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਮੈਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ।

"ਇਹ ਹੋ ਵੀ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਵੀ। ਪਰ ਆਓ ਅੰਤ ਸੁਣੀਏ, ਮਿਸਟਰ ਮੈਕ। ਕੀ ਇਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ?"

"ਇੰਨਾ ਘੱਟ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਤੋਂ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੱਪੜਿਆਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੀ। ਕਾਉਂਟੀ ਦਾ ਸਾਈਕਲ ਨਕਸ਼ਾ ਉਸਦੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਦੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਪਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਕੱਲ੍ਹ ਸਵੇਰੇ ਨਾਸ਼ਤੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੀ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਹੋਟਲ ਤੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਤੱਕ ਉਸ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਖ਼ਬਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ।"

"ਇਹੀ ਗੱਲ ਮੈਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼," ਵ੍ਹਾਈਟ ਮੇਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜੇ ਉਹ ਬੰਦਾ ਉਸ 'ਤੇ ਰੌਲਾ-ਰੱਪਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਲਪਨਾ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਸੈਲਾਨੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੋਟਲ ਮੈਨੇਜਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਦਾ ਸਬੰਧ ਕਤਲ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਿਆਣਪ ਨਾਲ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਲਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਉਸਦਾ ਵਰਣਨ - ਇਸਦਾ ਕੀ?"

ਮੈਕਡੋਨਲਡ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨੋਟਬੁੱਕ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। "ਇੱਥੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਦੇ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਖਾਸ ਜਾਇਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਪਦਾ; ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਦਰਬਾਨ, ਕਲਰਕ ਅਤੇ ਚੈਂਬਰਮੇਡ ਸਾਰੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਲਗਭਗ ਪੰਜ ਫੁੱਟ ਨੌਂ ਕੱਦ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਪੰਜਾਹ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ, ਉਸਦੇ ਵਾਲ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਘਿਰੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਇੱਕ ਸਲੇਟੀ ਮੁੱਛਾਂ, ਇੱਕ ਵਿੰਗੀ ਨੱਕ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਚਿਹਰਾ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਸਾਰੇ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਦੱਸਦੇ ਸਨ।"

"ਖੈਰ, ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਓ, ਇਹ ਲਗਭਗ ਡਗਲਸ ਦਾ ਹੀ ਵਰਣਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਪੰਜਾਹ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਉੱਪਰ ਹੈ, ਘਿਣਾਉਣੇ ਵਾਲਾਂ ਅਤੇ ਮੁੱਛਾਂ ਵਾਲਾ, ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਉਹੀ ਕੱਦ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਮਿਲਿਆ?"

"ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਸਲੇਟੀ ਸੂਟ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰੀਫਰ ਜੈਕੇਟ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਪੀਲਾ ਓਵਰਕੋਟ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਰਮ ਟੋਪੀ ਪਾਈ ਹੋਈ ਸੀ।"

"ਬੰਦੂਕ ਬਾਰੇ ਕੀ?"

"ਇਹ ਦੋ ਫੁੱਟ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਲੰਬਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸਦੀ ਵੈਲਿਜ਼ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਿੱਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੇ ਆਪਣੇ ਓਵਰਕੋਟ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਆਮ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ?"

“ਖੈਰ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼,” ਮੈਕਡੋਨਲਡ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਆਦਮੀ ਫੜ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ - ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਯਕੀਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਵਰਣਨ ਸੁਣਨ ਦੇ ਪੰਜ ਮਿੰਟਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤਾਰਾਂ 'ਤੇ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ - ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ

ਨਿਰਣਾ ਕਰ ਸਕਾਂਗੇ। ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਜ਼ਰੂਰ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਚਲੇ ਗਏ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਅਮਰੀਕੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਾਰਗ੍ਰੇਵ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਦੋ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਟੂਨਬ੍ਰਿਜ ਵੇਲਜ਼ ਵਿੱਚ ਸਾਈਕਲ ਅਤੇ ਵੈਲਿਸ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਰੀ-ਬੰਦ ਬੰਦੂਕ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਆਇਆ ਸੀ। ਕੱਲ੍ਹ ਸਵੇਰੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਇਆ, ਆਪਣੀ ਬੰਦੂਕ ਆਪਣੇ ਓਵਰਕੋਟ ਵਿੱਚ ਲੁਕਾਈ ਹੋਈ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਸਿੱਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ; ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਪਾਰਕ ਦੇ ਗੇਟਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੜਕ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਾਈਕਲ ਸਵਾਰ ਹਨ। ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣਾ ਸਾਈਕਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਨਮਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਛੁਪਾ ਲਿਆ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖ ਕੇ, ਮਿਸਟਰ ਡਗਲਸ ਦੇ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਉੱਥੇ ਲੁਕ ਗਿਆ। ਸ਼ਾਟਗਨ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਰਤਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਹਥਿਆਰ ਹੈ; ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਵਰਤਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਇਸਦੇ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਫਾਇਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਖੁੰਝਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਟਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਇੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਖੇਡ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਆਮ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਖਾਸ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

"ਇਹ ਸਭ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਖੈਰ, ਮਿਸਟਰ ਡਗਲਸ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕੀ ਕਰਨਾ ਸੀ? ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਾਈਕਲ ਛੱਡ ਕੇ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਘਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਉਸਨੇ ਪੁਲ ਹੇਠਾਂ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਮੌਕਾ ਲਿਆ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਬਹਾਨਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਖਿਸਕ ਗਿਆ ਜੋ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਦੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੁਕ ਗਿਆ। ਉੱਥੋਂ ਉਹ ਡ੍ਰਾਬ੍ਰਿਜ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਜਾਂਦਾ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਬਚਣਾ ਖਾਈ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਪੌਣੇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ, ਜਦੋਂ ਮਿਸਟਰ ਡਗਲਸ ਆਪਣੇ ਆਮ ਰਾਤ ਦੇ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਨੁਸਾਰ ਬਚ ਨਿਕਲਿਆ। ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਈਕਲ ਨੂੰ ਹੋਟਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਸੁਰਾਗ ਹੋਵੇਗਾ; ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲੰਡਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੁਕਣ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵੱਲ ਚਲਾ ਗਿਆ ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼?"

"ਖੈਰ, ਮਿਸਟਰ ਮੈਕ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਡਗਲਸ ਅਤੇ ਬਾਰਕਰ ਦੋਵੇਂ ਕੁਝ ਛੁਪਾਉਣ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਹਨ; ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਾਤਲ ਦੇ ਭੱਜਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ - ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਹ ਉਸਦੇ ਭੱਜਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਏ - ਅਤੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖਿੜਕੀ ਰਾਹੀਂ ਉਸਦੇ ਭੱਜਣ ਦੇ ਸਬੂਤ ਘੜ ਲਏ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖੁਦ ਪੁਲ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਕਰਕੇ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਪਹਿਲੇ ਅੱਧ ਦਾ ਮੇਰਾ ਪਾਠ ਹੈ।"

ਦੋਵੇਂ ਜਾਸੂਸਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਹਿਲਾਏ।

"ਖੈਰ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਜੇ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਭੇਤ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਭੇਤ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਦੇ ਹਾਂ," ਲੰਡਨ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਅਤੇ ਕੁਝ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਮਾੜਾ," ਵ੍ਹਾਈਟ ਮੇਸਨ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਔਰਤ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਅਮਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਗਈ। ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਅਮਰੀਕੀ ਕਾਤਲ ਨਾਲ ਕੀ ਸੰਬੰਧ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਪਨਾਹ ਦੇਵੇ?"

"ਮੈਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਆਪਣੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਂਝੇ ਕਾਰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾ ਸਕੇ।"

"ਕੀ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼?"

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ! ਹਨੇਰਾ ਅਤੇ ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਦੀ ਛਤਰੀ - ਮੇਰੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਸਧਾਰਨ ਹਨ। ਅਤੇ ਏਮਸ, ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਏਮਸ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਵਧਾਏਗਾ। ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਮੈਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਵਾਲ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ - ਇੱਕ ਐਥਲੈਟਿਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਡੰਬ-ਬੈਲ ਵਰਗੇ ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਯੰਤਰ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਸਰੀਰ ਕਿਉਂ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?"

ਉਸ ਰਾਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣੇ ਇਕਾਂਤ ਸੈਰ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਇਆ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਡਬਲ-ਬੈੱਡ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸੌਂ ਗਏ, ਜੋ ਕਿ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਪੇਂਡੂ ਸਰਾਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ ਨਾਲ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਗਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੁੱਤਾ ਪਿਆ ਸੀ।

"ਖੈਰ, ਹੋਮਜ਼," ਮੈਂ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ, "ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਪਤਾ ਲੱਗਾ?"

ਉਹ ਚੁੱਪਚਾਪ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਮੋਮਬੱਤੀ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਲੰਬਾ, ਪਤਲਾ ਸਰੀਰ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਝੁਕਿਆ। "ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਫੁਸਫੁਸਾਇਆ, "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਪਾਗਲ, ਇੱਕ ਨਰਮ ਦਿਮਾਗ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ, ਇੱਕ ਮੂਰਖ ਜਿਸਦਾ ਦਿਮਾਗ ਆਪਣੀ ਪਕੜ ਗੁਆ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਨਾਲ ਇੱਕੋ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸੌਣ ਤੋਂ ਡਰੋਗੇ?"

“ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ,” ਮੈਂ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਆਹ, ਇਹ ਤਾਂ ਕਿਸਮਤ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਰਾਤ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ।

ਅਧਿਆਇ 7

ਹੱਲ

ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ, ਨਾਸ਼ਤੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮੈਕਡੋਨਲਡ ਅਤੇ ਵਾਈਟ ਮੇਸਨ ਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਪੁਲਿਸ ਸਾਰਜੈਂਟ ਦੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਪਾਰਲਰ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਦੇ ਬੈਠੇ ਦੇਖਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਕਈ ਚਿੱਠੀਆਂ ਅਤੇ ਤਾਰਾਂ ਦਾ ਢੇਰ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਛਾਂਟ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਡੌਕੇਟ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਤਿੰਨ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ।

"ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਅਣਜਾਣ ਸਾਈਕਲ ਸਵਾਰ ਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ। "ਉਸ ਬਦਮਾਸ਼ ਦੀ ਤਾਜ਼ਾ ਖ਼ਬਰ ਕੀ ਹੈ?"

ਮੈਕਡੋਨਲਡ ਨੇ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਦੇ ਢੇਰ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ।

"ਉਹ ਇਸ ਵੇਲੇ ਲੈਸਟਰ, ਨੌਟਿੰਘਮ, ਸਾਊਥੈਂਪਟਨ, ਡਰਬੀ, ਈਸਟ ਹੈਮ, ਰਿਚਮੰਡ ਅਤੇ ਚੌਦਾਂ ਹੋਰ ਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ - ਈਸਟ ਹੈਮ, ਲੈਸਟਰ ਅਤੇ ਲਿਵਰਪੂਲ - ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਪੀਲੇ ਕੋਟ ਵਾਲੇ ਭਗੌੜਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।"

"ਪਿਆਰੇ ਮੇਰੇ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਹਮਦਰਦੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਹੁਣ, ਮਿਸਟਰ ਮੈਕ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ, ਮਿਸਟਰ ਵ੍ਹਾਈਟ ਮੇਸਨ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੰਭੀਰ ਸਲਾਹ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨਨ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੱਧੇ-ਸਿੱਧ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਕਿ ਉਹ ਸਹੀ ਸਨ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਖੇਡ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਖੇਡਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਖੇਡ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਬੇਲੋੜੇ ਪਲ ਲਈ ਆਪਣੀ ਊਰਜਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲਾਭਕਾਰੀ ਕੰਮ 'ਤੇ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਥੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੀ ਸਲਾਹ ਤਿੰਨ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ - ਕੇਸ ਛੱਡ ਦਿਓ।"

ਮੈਕਡੋਨਲਡ ਅਤੇ ਵਾਈਟ ਮੇਸਨ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸਾਥੀ ਵੱਲ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ।

"ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਸਮਝਦੇ ਹੋ!" ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਚੀਕਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਸੱਚਾਈ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਹੈ।"

"ਪਰ ਇਹ ਸਾਈਕਲ ਸਵਾਰ। ਉਹ ਕੋਈ ਕਾਢ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਸਦਾ ਵੇਰਵਾ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਕੀਮਤ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਸਾਈਕਲ ਹੈ। ਉਹ ਬੰਦਾ ਜ਼ਰੂਰ ਕਿਤੇ ਨਾ ਕਿਤੇ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਫੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ?"

"ਹਾਂ, ਹਾਂ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਹ ਕਿਤੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਲਵਾਂਗੇ; ਪਰ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਊਰਜਾ ਈਸਟ ਹੈਮ ਜਾਂ ਲਿਵਰਪੂਲ ਵਿੱਚ ਬਰਬਾਦ ਕਰੋ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਨਤੀਜੇ ਲਈ ਕੋਈ ਛੋਟਾ ਰਸਤਾ ਲੱਭ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

"ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਰੋਕ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼।" ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨਾਰਾਜ਼ ਸੀ।

"ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਮੈਕ। ਪਰ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰੋਕਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਝੁਕਾ ਕੇ ਲੰਡਨ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਆਪਣੇ ਨਤੀਜੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਛੱਡਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰਿਣੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਅਨੁਭਵ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਕਵਚਨ ਅਤੇ ਦਿਲਚਸਪ ਅਧਿਐਨ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਇਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਟਨਬ੍ਰਿਜ ਵੈੱਲਜ਼ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਉਣ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਾਲ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਸੀ। ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵਾਂ ਵਿਚਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ?"

"ਖੈਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਦੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਕੁਝ ਘੰਟੇ ਮੈਨਰ ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ।"

"ਅੱਛਾ, ਕੀ ਹੋਇਆ?"

"ਆਹ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇਸਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਮ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਵੈਸੇ, ਮੈਂ ਪੁਰਾਣੀ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਪਰ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਦਿਲਚਸਪ ਬਿਰਤਾਂਤ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਸਥਾਨਕ ਤੰਬਾਕੂਨੋਸ਼ੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪੈਸੇ ਦੀ ਮਾਮੂਲੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਖਰੀਦਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਇੱਥੇ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਮਰਕੋਟ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਟ੍ਰੈਕਟ ਕੱਢਿਆ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਮੈਨਰ ਹਾਊਸ ਦੀ ਇੱਕ ਰੁੱਖੀ ਉੱਕਰੀ ਹੋਈ ਸੀ।

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮਿਸਟਰ ਮੈਕ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਮਾਹੌਲ ਨਾਲ ਸੁਚੇਤ ਹਮਦਰਦੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਜਾਂਚ ਦੇ ਜੋਸ਼ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇੰਨਾ ਬੇਸਬਰੇ ਨਾ ਦੇਖੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗੰਜਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਅਤੀਤ ਦੀ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਉਭਾਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਨਮੂਨਾ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿਓ। 'ਜੇਮਜ਼ 1 ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਪੰਜਵੇਂ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣੀ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ, ਬਿਰਲਸਟੋਨ ਦਾ ਮੈਨਰ ਹਾਊਸ ਖੱਡ ਵਾਲੇ ਜੈਕੋਬੀਅਨ ਨਿਵਾਸ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਬਚੇ ਹੋਏ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ -' "

"ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼!"

"ਤੁਟ,ਤੁਟ, ਮਿਸਟਰ ਮੈਕ! - ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਗੁੱਸੇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਜੋ ਮੈਂ ਦੇਖੀ ਹੈ। ਖੈਰ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸ਼ਬਦ-ਜੋੜ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਦ੍ਰਿੜ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ 1644 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਸਦੀ ਕਰਨਲ ਦੁਆਰਾ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ, ਘਰੇਲੂ ਯੁੱਧ ਦੌਰਾਨ ਚਾਰਲਸ ਦੇ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਲੁਕੇ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਜਾਰਜ ਦੁਆਰਾ ਉੱਥੇ ਜਾਣ ਦਾ ਕੁਝ ਬਿਰਤਾਂਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋਗੇ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਘਰ ਨਾਲ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦਿਲਚਸਪੀਆਂ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼; ਪਰ ਇਹ ਸਾਡਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਕੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਕੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮੈਕ, ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਸਾਡੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਆਪਸੀ ਮੇਲ-ਜੋਲ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਤਿਰਛੇ ਉਪਯੋਗ ਅਕਸਰ ਅਸਾਧਾਰਨ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਮਾਫ਼ ਕਰੋਗੇ ਜੋ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਮਾਹਰ ਹੈ, ਅਜੇ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਡਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ," ਜਾਸੂਸ ਨੇ ਦਿਲੋਂ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹੋ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ; ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਤਰੀਕਾ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਖੈਰ, ਮੈਂ ਪਿਛਲੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਮੌਜੂਦਾ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਉਤਰਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਨੂੰ ਮੈਨਰ ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਬਾਰਕਰ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਡਗਲਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸਮਝੀ; ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਕਿ ਉਹ ਔਰਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਡਿਨਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੰਗੇ ਮਿਸਟਰ ਐਮਸ ਕੋਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਕੁਝ ਦੋਸਤਾਨਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤੇ, ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇਕੱਲੇ ਬੈਠਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ।"

"ਕੀ! ਇਸ ਨਾਲ?" ਮੇਰਾ ਵੀਰਜ ਨਿਕਲ ਗਿਆ।

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਹੁਣ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਮੈਕ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਮਰਾ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਦਾ ਇੱਕ ਪੌਣਾ ਹਿੱਸਾ ਸਿੱਖਿਆਦਾਇਕ ਬਿਤਾਇਆ।"

"ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ?"

"ਖੈਰ, ਇੰਨੇ ਸਾਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਭੇਤ ਨਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਗੁੰਮ ਹੋਈ ਡੰਬਲ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕੇਸ ਦੇ ਮੇਰੇ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਡਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਲੱਭ ਕੇ ਖਤਮ ਕੀਤਾ।"

"ਕਿੱਥੇ?"

"ਆਹ, ਅਸੀਂ ਅਣਪਛਾਤੇ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਆ ਗਏ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਜਾਣ ਦਿਓ, ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਰ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਵਾਅਦਾ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸਾਂਝਾ ਕਰੋਗੇ ਜੋ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ।"

"ਖੈਰ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਲੈਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਾਂ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਜਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਕੇਸ ਛੱਡਣ ਲਈ ਕਹਿਣ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ - ਤਾਂ ਚੰਗਿਆਈ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਕੇਸ ਕਿਉਂ ਛੱਡ ਦੇਈਏ?"

"ਸਧਾਰਨ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮਿਸਟਰ ਮੈਕ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ।"

"ਅਸੀਂ ਬਰਲਸਟੋਨ ਮੈਨਰ ਦੇ ਮਿਸਟਰ ਜੌਨ ਡਗਲਸ ਦੇ ਕਤਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।"

"ਹਾਂ, ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਠੀਕ ਹੋ। ਪਰ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਰਹੱਸਮਈ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।"

"ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹੋ?"

"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰੇ ਅਜੀਬ ਤਰੀਕਿਆਂ ਪਿੱਛੇ ਤਰਕ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਹੀ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦੇ ਹੋ।"

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ, ਮਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਮੇਸਨ?"

ਪੇਂਡੂ ਜਾਸੂਸ ਨੇ ਬੇਵੱਸੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। ਹੋਮਜ਼ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਤਰੀਕੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਨਵੇਂ ਸਨ। "ਖੈਰ, ਜੇ ਇਹ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ।

"ਰਾਜਧਾਨੀ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵਧੀਆ, ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੈਰ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵੀਲਡ ਉੱਤੇ ਬਰਲਸਟੋਨ ਰਿਜ ਤੋਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹਨ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਕਿਸੇ ਢੁਕਵੀਂ ਹੋਸਟਲਰੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਮੇਰੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ, ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਪਰ ਖੁਸ਼ -"

"ਯਾਰ, ਇਹ ਤਾਂ ਮਜ਼ਾਕ ਤੋਂ ਵੀ ਅੱਗੇ ਨਿਕਲ ਗਿਆ ਹੈ!" ਮੈਕਡੋਨਲਡ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੋਇਆ ਚੀਕਿਆ।

"ਠੀਕ ਹੈ, ਠੀਕ ਹੈ, ਦਿਨ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬਿਤਾਓ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਥਪਥਪਾਉਂਦੇ ਹੋਏ। "ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਰੋ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਮਰਜ਼ੀ ਜਾਓ, ਪਰ ਸ਼ਾਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਥੇ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲੋ - ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ, ਮਿਸਟਰ ਮੈਕ।"

"ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝਦਾਰੀ ਵਰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਸਭ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸਲਾਹ ਸੀ; ਪਰ ਮੈਂ ਜ਼ਿੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹੋ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਪਰ ਹੁਣ, ਸਾਡੇ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮਿਸਟਰ ਬਾਰਕਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟ ਲਿਖੋ।"

"ਖੈਰ?"

"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਲਿਖਵਾ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਤਿਆਰ ਹੋ?

"ਪਿਆਰੇ ਸ਼੍ਰੀ - ਮਾਨ ਜੀ:

"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਯਾਦ ਆਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਖਾਈ ਨੂੰ ਨਿਕਾਸ ਕਰੀਏ, ਇਸ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਮਿਲ ਜਾਵੇ -"

"ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਹੈ।"

"ਟੂਟ,ਟੂਟ! ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਰ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਕਰੋ।"

"ਖੈਰ, ਚੱਲੋ।"

"- ਇਸ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੀ ਜਾਂਚ 'ਤੇ ਅਸਰ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਲਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਾਮੇ ਕੱਲ੍ਹ ਸਵੇਰੇ ਜਲਦੀ ਕੰਮ 'ਤੇ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਨਦੀ ਦਾ ਪਾਣੀ ਮੋੜ ਦੇਣਗੇ -"

"ਅਸੰਭਵ!"

"— ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਮੋੜਨਾ; ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ।

ਹੁਣ ਇਸ 'ਤੇ ਦਸਤਖ਼ਤ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਲਗਭਗ ਚਾਰ ਵਜੇ ਹੱਥੀਂ ਭੇਜ ਦਿਓ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਮਿਲਾਂਗੇ। ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਹਰ ਕੋਈ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਪਸੰਦ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਪੁੱਛਗਿੱਛ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਵਿਰਾਮ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਸ਼ਾਮ ਢਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਸੀ, ਮੈਂ ਉਤਸੁਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਾਸੂਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸਨ।

"ਠੀਕ ਹੈ, ਸੱਜਣੋ," ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰੋਗੇ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਜੋ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤੇ ਹਨ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿੱਟਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼

ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਇਹ ਇੱਕ ਠੰਢੀ ਸ਼ਾਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਸਾਡੀ ਮੁਹਿੰਮ ਕਿੰਨੀ ਦੇਰ ਚੱਲ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਗਰਮ ਕੋਟ ਪਹਿਨੋ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਹਨੇਰਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਡੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਂਗੇ।"

ਅਸੀਂ ਮੈਨੋਰ ਹਾਊਸ ਪਾਰਕ ਦੀਆਂ ਬਾਹਰੀ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਲੰਘਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਜਿੱਥੇ ਰੇਲਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾੜ ਸੀ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਘੇਰਦੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਅਸੀਂ ਖਿਸਕ ਗਏ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਕੱਠੀ ਹੋਈ ਹਨੇਰੀ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਗਏ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਝਾੜੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇ ਜੋ ਮੁੱਖ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਅਤੇ ਡ੍ਰਾਬ੍ਰਿਜ ਦੇ ਲਗਭਗ ਉਲਟ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਅਜੇ ਤੱਕ ਉੱਚਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਸਨਮਾਨਾਂ ਦੇ ਪਰਦੇ ਪਿੱਛੇ ਝੁਕ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਤਿੰਨੋਂ ਉਸਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ।

"ਖੈਰ, ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?" ਮੈਕਡੋਨਲਡ ਨੇ ਕੁਝ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਸਾਡੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲੋ ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਰੌਲਾ ਪਾਓ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਕਿਸ ਲਈ ਹਾਂ? ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਓ।"

ਹੋਮਜ਼ ਹੱਸ ਪਿਆ। "ਵਾਟਸਨ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਹੀ ਨਾਟਕਕਾਰ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕਲਾਕਾਰ ਦਾ ਕੁਝ ਅਹਿਸਾਸ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਉਭਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਚਿਤ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਯਕੀਨਨ ਸਾਡਾ ਪੇਸ਼ਾ, ਮਿਸਟਰ ਮੈਕ, ਇੱਕ ਧੁੰਦਲਾ ਅਤੇ ਘਿਣਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਕਈ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਨ ਲਈ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਸੈੱਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਕੌੜਾ ਦੋਸ਼, ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਬੇਰਹਿਮ ਟੈਪ - ਅਜਿਹੀ ਨਿੰਦਾ ਦਾ ਕੋਈ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਪਰ ਤੇਜ਼ ਅਨੁਮਾਨ, ਸੂਖਮ ਜਾਲ, ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਚਲਾਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ, ਦਲੇਰ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਜੇਤੂ ਪ੍ਰਮਾਣ - ਕੀ ਇਹ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਮਾਣ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਹਨ? ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਗਲੈਮਰ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਾਲ ਰੋਮਾਂਚਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਮਾਂ-ਸਾਰਣੀ ਜਿੰਨਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਰੋਮਾਂਚ ਕਿੱਥੇ ਹੁੰਦਾ? ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸਬਰ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਮੈਕ, ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।"

"ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਮਾਣ, ਜਾਇਜ਼ਤਾ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਠੰਡੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆ ਜਾਵੇਗਾ," ਲੰਡਨ ਦੇ ਜਾਸੂਸ ਨੇ ਹਾਸੋਹੀਣੇ ਅਸਤੀਫ਼ੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਕੋਲ ਇਸ ਇੱਛਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦਾ ਚੰਗਾ ਕਾਰਨ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੀ ਜਾਗਦੀ ਲੰਬੀ ਅਤੇ ਕੌੜੀ ਸੀ। ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਪੁਰਾਣੇ ਘਰ ਦੇ ਲੰਬੇ, ਉਦਾਸ ਚਿਹਰੇ ਉੱਤੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਹਨੇਰੇ ਹੋ ਗਏ। ਖਾਈ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਠੰਡੀ, ਗਿੱਲੀ ਗੰਦਗੀ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਹੱਡੀਆਂ ਤੱਕ ਠੰਢਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਦੰਦਾਂ ਨੂੰ ਬਹਿਸਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਗੇਟਵੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਦੀਵਾ ਸੀ ਅਤੇ ਘਾਤਕ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸਥਿਰ ਗੋਲਾ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਕੁਝ ਹਨੇਰਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਸੀ।

"ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਚਿਰ ਚੱਲੇਗਾ?" ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਿਆ। "ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ?"

"ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਕੋਈ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਚਿਰ ਚੱਲਦਾ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕੁਝ ਸੰਕੋਚ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਜੇ ਅਪਰਾਧੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਰੇਲਵੇ ਟ੍ਰੇਨਾਂ ਵਾਂਗ ਤਹਿ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਹੁੰਦਾ। ਅਸੀਂ ਕੀ ਹਾਂ - ਖੈਰ, ਇਹੀ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਅਸੀਂ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਾਂ!"

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਧਿਐਨ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚਮਕਦਾਰ, ਪੀਲੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੋਂ ਲੰਘਦੇ ਹੋਏ ਛੁਪਾ ਲਈ। ਅਸੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਨਮਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਏ ਸੀ, ਉਹ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਹਮਣੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਸੌ ਫੁੱਟ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਇਸਨੂੰ ਕਬਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਦੇਖ ਰਹੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੇ ਸਿਰ ਅਤੇ ਮੋਢਿਆਂ ਦੀ ਹਨੇਰੀ ਰੂਪਰੇਖਾ ਨੂੰ ਧੁੰਦਲਾ ਜਿਹਾ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸੀ। ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਉਸਨੇ ਗੁਪਤ, ਗੁਪਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਣਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਹ ਅੱਗੇ ਝੁਕਿਆ, ਅਤੇ ਤੀਬਰ ਚੁੱਪ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਭੜਕੇ ਹੋਏ ਪਾਣੀ ਦੀ ਨਰਮ ਝਪਕਣ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜੀ ਹੋਈ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਖਾਈ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਰਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਅਚਾਨਕ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਖਿੱਚ ਲਿਆ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਮਛੇਰੇ ਨੇ ਇੱਕ ਮੱਛੀ ਨੂੰ ਉਤਾਰਿਆ - ਕੋਈ ਵੱਡੀ, ਗੋਲ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚੋਂ ਖਿੱਚੀ ਗਈ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਛੁਪਾ ਦਿੰਦੀ ਸੀ।

"ਹੁਣ!" ਹੋਮਜ਼ ਚੀਕਿਆ। "ਹੁਣ!"

ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਅਕੜਵੇਂ ਅੰਗਾਂ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਲੜਖੜਾ ਰਹੇ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪੁਲ ਪਾਰ ਕਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਘੰਟੀ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਜਾਇਆ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਬੋਲਟਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ, ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਐਮਸ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕੁਝ ਕਹੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ, ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ, ਉਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਦਮੀ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸੀ। ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਤੇਲ ਦਾ ਦੀਵਾ ਉਸ ਚਮਕ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ ਜੋ ਅਸੀਂ ਬਾਹਰੋਂ ਵੇਖੀ ਸੀ। ਇਹ ਹੁਣ ਸੇਸਿਲ ਬਾਰਕਰ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਸੀ। ਇਸਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਉਸਦੇ ਮਜ਼ਬੂਤ, ਦ੍ਰਿੜ, ਸਾਫ਼-ਮੁੰਨੇ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਡਰਾਉਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ 'ਤੇ ਚਮਕੀ।

"ਸ਼ੈਤਾਨ ਇਸ ਸਭ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ?" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਤੂੰ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ, ਵੈਸੇ ਵੀ?"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇੱਕ ਝੱਟ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਰੱਸੀ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਗਿੱਲੇ ਗੱਠੜੇ 'ਤੇ ਝਪਟਿਆ ਜੋ ਲਿਖਣ ਦੀ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਉੱਥੇ ਪਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਇਸਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਅਸੀਂ ਇਹੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਬਾਰਕਰ - ਇਹ ਬੰਡਲ, ਇੱਕ ਡੰਬ-ਬੈਲ ਨਾਲ ਭਾਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਖਾਈ ਦੇ ਤਲ ਤੋਂ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ।"

ਬਾਰਕਰ ਨੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਹੋਮਜ਼ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਬਸ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ।"

"ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ! ਤੁਸੀਂ!"

"ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ 'ਇਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਬਦਲ ਦਿਓ,'" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮੈਕਡੋਨਲਡ, ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਡੰਬ-ਬੈਲ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਨੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਧਿਆਨ ਇਸ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ; ਪਰ ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਦਬਾਅ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਕੱਢ ਸਕਦੇ। ਜਦੋਂ ਪਾਣੀ ਨੇੜੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰ ਗੁੰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਜਾਂਚ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਐਮਸ ਦੀ ਮਦਦ

ਨਾਲ, ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ, ਅਤੇ ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਦੀ ਛਤਰੀ ਦੇ ਚਾਲਬਾਜ਼ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਇਸ ਬੰਡਲ ਨੂੰ ਫੜਨ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਇਆ।

"ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਈਏ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਕਿਸਨੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਅਸੀਂ ਇਸ ਐਲਾਨ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਖਾਈ ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਸੁੱਕ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਸਦਾ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸਨੇ ਵੀ ਬੰਡਲ ਨੂੰ ਲੁਕਾਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਉਸੇ ਪਲ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਹਨੇਰੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਚਾਰ ਗਵਾਹ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਕੌਣ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੌਕੇ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਇਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਬਾਰਕਰ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਗੱਲ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ।"

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸੋਪਿੰਗ ਬੰਡਲ ਨੂੰ ਲੈਂਪ ਦੇ ਕੋਲ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਰੱਸੀ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਸੀ। ਅੰਦਰੋਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਡੰਬਲ-ਬੈਲ ਕੱਢਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਵੱਲ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਅੱਗੇ ਉਸਨੇ ਬੂਟਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਜੋੜਾ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ। "ਅਮਰੀਕੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਇੱਕ ਲੰਮਾ, ਘਾਤਕ, ਮਿਆਨ ਵਾਲਾ ਚਾਕੂ ਰੱਖਿਆ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਬੰਡਲ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅੰਡਰਵੀਅਰ, ਜੁਰਾਬਾਂ, ਇੱਕ ਸਲੇਟੀ ਟਵੀਡ ਸੂਟ ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਪੀਲਾ ਓਵਰਕੋਟ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ।

"ਕੱਪੜੇ ਆਮ ਹਨ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, "ਸਿਰਫ ਓਵਰਕੋਟ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜੋ ਕਿ ਸੰਕੇਤਕ ਛੋਹਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।" ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵੱਲ ਕੋਮਲਤਾ ਨਾਲ ਫੜਿਆ। "ਇੱਥੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਅੰਦਰਲੀ ਜੇਬ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਈਨਿੰਗ ਵਿੱਚ ਲੰਮੀ ਹੈ ਕਿ ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਪੰਛੀਆਂ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਜਗ੍ਹਾ ਮਿਲੇ। ਦਰਜ਼ੀ ਦਾ ਟੈਬ ਗਰਦਨ 'ਤੇ ਹੈ - 'ਨੀਲ, ਆਊਟਫਿਟਰ, ਵਰਮੀਸਾ, ਯੂ.ਐਸ.ਏ.' ਮੈਂ ਰੈਕਟਰ ਦੀ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿੱਖਿਆਦਾਇਕ ਦੁਪਹਿਰ ਬਿਤਾਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਆਪਣੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਵਰਮੀਸਾ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕੋਲਾ ਅਤੇ ਲੋਹੇ ਦੀਆਂ ਘਾਟੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਧਦਾ-ਫੁੱਲਦਾ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸ਼ਹਿਰ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਯਾਦ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀ ਬਾਰਕਰ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੋਲਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਡਗਲਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਲਾਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਡ 'ਤੇ V. V. ਵਰਮੀਸਾ ਘਾਟੀ ਲਈ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਹ ਉਹੀ ਘਾਟੀ ਜੋ ਕਤਲ ਦੇ ਦੂਤ ਭੇਜਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਡਰ ਦੀ ਘਾਟੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਅਤੇ ਹੁਣ, ਸ਼੍ਰੀ ਬਾਰਕਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹਾਂ।"

ਮਹਾਨ ਜਾਸੂਸ ਦੀ ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਦੌਰਾਨ ਸੇਸਿਲ ਬਾਰਕਰ ਦੇ ਭਾਵਪੂਰਨ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਇੱਕ ਨਜ਼ਾਰਾ ਸੀ। ਗੁੱਸਾ, ਹੈਰਾਨੀ, ਘਬਰਾਹਟ ਅਤੇ ਦੁਚਿੱਤੀ ਨੇ ਵਾਰੀ-ਵਾਰੀ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋ ਗਏ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਵਿਅੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਨ ਲਈ।

"ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਇਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਬਾਰਕਰ; ਪਰ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਆਵੇਗਾ।"

"ਓਹ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਸੋਚਦੇ ਹੋ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ? ਖੈਰ, ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਭੇਤ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਮੇਰਾ ਭੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।"

"ਠੀਕ ਹੈ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਲਾਈਨ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਬਾਰਕਰ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਕਿਹਾ, "ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਆ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ।"

"ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਜੋ ਚਾਹੋ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ," ਬਾਰਕਰ ਨੇ ਝਿੜਕਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦਾ ਸਬੰਧ ਸੀ, ਕਾਰਵਾਈ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅੰਤ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਗ੍ਰੇਨਾਈਟ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਨਾ ਬਾਕੀ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਪੀਨ ਫੋਰਟੇ ਏਟ ਡਿਊਰ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਡੈੱਡਲਾਕ ਟੁੱਟ ਗਿਆ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਡਗਲਸ ਅੱਧੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀ ਸੁਣ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਈ।

"ਤੂੰ ਹੁਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਸੇਸਿਲ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਤੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।"

"ਬਹੁਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਬਹੁਤ ਹੋ ਗਿਆ," ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਹਮਦਰਦੀ ਹੈ, ਮੈਡਮ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਤਾਕੀਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਆਮ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਲਓ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਖੁਦ ਉਸ ਸੰਕੇਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਰਾਹੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ; ਪਰ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਹਰ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਸਮਝਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਡਗਲਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਹੋ।"

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਡਗਲਸ ਨੇ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਚੀਕ ਮਾਰੀ। ਮੈਂ ਅਤੇ ਜਾਸੂਸਾਂ ਨੇ ਜ਼ਰੂਰ ਇਹੀ ਗੱਲ ਦੁਹਰਾਈ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਜੋ ਕੰਧ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਹੁਣ ਉਸ ਕੋਨੇ ਦੀ ਹਨੇਰੀ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਡਗਲਸ ਮੁੜੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਉਸਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ। ਬਾਰਕਰ ਨੇ ਉਸਦਾ ਫੈਲਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੱਥ ਫੜ ਲਿਆ ਸੀ।

"ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ, ਜੈਕ," ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਦੁਹਰਾਇਆ; "ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ।"

"ਸੱਚਮੁੱਚ, ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਡਗਲਸ," ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਲੱਗੇਗਾ।"

ਉਹ ਆਦਮੀ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਅੱਖਾਂ ਮੀਚਦਾ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਹਨੇਰੇ ਤੋਂ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਹੈਰਾਨ ਚਿਹਰੇ ਵਾਂਗ। ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਚਿਹਰਾ, ਮੋਟੀਆਂ ਸਲੇਟੀ ਅੱਖਾਂ, ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ, ਛੋਟੀਆਂ-ਕੱਟੀਆਂ, ਘਿਸੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਮੁੱਛਾਂ, ਇੱਕ ਵਰਗਾਕਾਰ, ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੀ ਠੋਡੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਮੂੰਹ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਵੱਲ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਾਗਜ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਬੰਡਲ ਦਿੱਤਾ।

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜੋ ਨਾ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬਿਲਕੁਲ ਅਮਰੀਕੀ, ਪਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿੱਠੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸੀ। "ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਮੂਹ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਹੋ। ਖੈਰ, ਡਾ. ਵਾਟਸਨ, ਤੁਹਾਡੇ

ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਅਜਿਹੀ ਕਹਾਣੀ ਨਹੀਂ ਲੰਘੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਆਖਰੀ ਪੈਸਾ ਲਗਾ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੱਸੋ; ਪਰ ਤੱਥ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਚਿਰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਉਹ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਦੋ ਦਿਨ ਬੰਦ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦਿਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ - ਜਿੰਨਾ ਦਿਨ ਮੈਂ ਉਸ ਚੂਹੇ ਦੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਪਾ ਸਕਦਾ ਸੀ - ਨੂੰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਵਾਗਤ ਹੈ - ਤੁਹਾਡਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਜਨਤਾ ਦਾ। ਡਰ ਦੀ ਘਾਟੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ।"

"ਇਹ ਤਾਂ ਬੀਤ ਗਿਆ, ਮਿਸਟਰ ਡਗਲਸ," ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਕਿਹਾ। "ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਵਰਤਮਾਨ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ, ਸਰ," ਡਗਲਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਮੈਂ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਿਗਰਟ ਪੀ ਸਕਦਾ ਹਾਂ? ਖੈਰ, ਧੰਨਵਾਦ, ਸ੍ਰੀ ਹੋਮਜ਼। ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਸਹੀ ਯਾਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਸਿਗਰਟ ਪੀਂਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਓਗੇ ਕਿ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਤੰਬਾਕੂ ਲੈ ਕੇ ਦੋ ਦਿਨ ਬੈਠਣਾ ਅਤੇ ਡਰਨਾ ਕਿ ਬਦਬੂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ, ਕੀ ਇਹ ਕੀ ਹੈ।" ਉਹ ਮੈਨਟੇਲਪੀਸ ਵੱਲ ਝੁਕਿਆ ਅਤੇ ਸਿਗਾਰ ਨੂੰ ਚੂਸਿਆ ਜੋ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਹੋਮਜ਼। ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਓ," ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਵੱਲ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ, "ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੁਝ ਤਾਜ਼ਾ ਲਿਆਇਆ ਹਾਂ।"

ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮੈਕਡੋਨਲਡ ਨਵੇਂ ਆਏ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਖੈਰ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਾਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ!" ਉਹ ਆਖਰਕਾਰ ਚੀਕਿਆ। "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਬਰਲਸਟੋਨ ਮੈਨਰ ਦੇ ਮਿਸਟਰ ਜੌਨ ਡਗਲਸ ਹੋ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਕਿਸਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਕਿੱਥੋਂ ਆਏ ਹੋ? ਮੈਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਡੱਬੇ ਵਾਂਗ ਫਰਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਏ ਜਾਪਦੇ ਸੀ।"

"ਆਹ, ਮਿਸਟਰ ਮੈਕ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇੱਕ ਤਾੜਨਾ ਵਾਲੀ ਉਂਗਲ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, "ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਥਾਨਕ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜਾ ਚਾਰਲਸ ਦੇ ਲੁਕਣ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਲੁਕਣ ਵਾਲੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਲੁਕਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਲੁਕਣ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਜੋ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਰਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਦੁਬਾਰਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਨਾ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਛੱਤ ਹੇਠ ਮਿਸਟਰ ਡਗਲਸ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਇਹ ਚਾਲ ਖੇਡ ਰਹੇ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼?" ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਦੇਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਤਲਾਸ਼ੀ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਬੇਤੁਕੀ ਗੱਲ ਹੈ?"

"ਇੱਕ ਪਲ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮਿਸਟਰ ਮੈਕ। ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਹੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਬਣਾਏ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਦਿਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਲੈਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਮੈਂ ਹੋਰ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ? ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਖਾਈ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦਾ ਸੂਟ ਮਿਲਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਜੋ ਲਾਸ਼ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲੀ ਹੈ ਉਹ ਮਿਸਟਰ ਜੌਨ ਡਗਲਸ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਪਰ ਟਨਬ੍ਰਿਜ ਵੇਲਜ਼ ਦੇ ਸਾਈਕਲ ਸਵਾਰ ਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਜੌਨ ਡਗਲਸ ਖੁਦ ਕਿੱਥੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦਾ ਸੰਤੁਲਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਛੁਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਭਗੌੜੇ ਲਈ ਇੰਨੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਸਮੇਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਆਖਰੀ ਭੱਜ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

"ਖੈਰ, ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਹੀ ਸਮਝਿਆ," ਡਗਲਸ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਬਚਾਂਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਵੇਂ ਖੜ੍ਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਕੁੱਤਿਆਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਸੁੱਟਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਖਿਆ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਪਹਿਲੀ ਤੋਂ ਆਖਰੀ ਤੱਕ ਮੈਂ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜੋ ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਾਂਗਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਇਸਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰੋਗੇ। ਮੈਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ: ਮੈਂ ਸੱਚਾਈ 'ਤੇ ਟਿਕਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ।

"ਮੈਂ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ। ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦੇ ਬੰਡਲ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ, "ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਅਜੀਬ ਧਾਗਾ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ। ਇਹ ਸਭ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ: ਕੁਝ ਆਦਮੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਮੈਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਚੰਗਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣਾ ਆਖਰੀ ਪੈਸਾ ਵੀ ਦੇ ਦੇਣਗੇ ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੈਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹਨ, ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੋਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਤੋਂ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਤੱਕ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅਮਰੀਕਾ ਤੋਂ ਭਜਾ ਦਿੱਤਾ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਸ਼ਾਂਤ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਵਸ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਆਖਰੀ ਸਾਲ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਹੋਣਗੇ।

"ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਹਾਲਾਤ ਕਿਵੇਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਖਿੱਚਾਂ? ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਸ਼ਾਂਤ ਪਲ ਨਹੀਂ ਬਿਤਾਏਗੀ; ਪਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੁਸੀਬਤ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਜਾਣਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਜਾਂ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਛੱਡਿਆ ਹੋਵੇਗਾ; ਪਰ ਕੱਲ੍ਹ ਤੱਕ, ਤੁਹਾਡੇ ਸੱਜਣਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਹੱਕਾਂ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਿਆ ਜੋ ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਬਾਰਕਰ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਰਾਤ ਇਹ ਗੱਲ ਵਾਪਰੀ ਉਸ ਰਾਤ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਉਹ ਹੁਣ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜਲਦੀ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਿਆਣਾ ਆਦਮੀ ਹੁੰਦਾ। ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਔਖਾ ਸਵਾਲ ਸੀ, ਪਿਆਰੇ," ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਫੜ ਲਿਆ, "ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ।"

"ਖੈਰ, ਸੱਜਣੋ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਟਨਬ੍ਰਿਜ ਵੈੱਲਜ਼ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਝਲਕ ਮਿਲੀ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਝਲਕ ਸੀ; ਪਰ ਮੇਰੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਤੇਜ਼ ਨਜ਼ਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਹ ਕੌਣ ਸੀ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੇਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸੀ - ਇੱਕ ਜੋ ਇੰਨੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਕੈਰੀਬੂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਭੁੱਖੇ ਬਘਿਆੜ ਵਾਂਗ ਮੇਰਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਘਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲੜਾਂਗਾ, ਮੇਰੀ ਕਿਸਮਤ '76 ਬਾਰੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਹਾਵਤ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ।

"ਮੈਂ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਆਪਣੀ ਚੌਕਸੀ 'ਤੇ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਇਹ ਵੀ ਠੀਕ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਬਕਸ਼ਾਟ ਬੰਦੂਕ ਨਾਲ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ 'ਤੇ ਖਿੱਚ ਸਕਦਾ। ਪੁਲ ਦੇ ਉੱਠਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ - ਮੇਰਾ ਮਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪੁਲ ਉੱਠਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਵਧੇਰੇ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ - ਮੈਂ ਇਹ ਗੱਲ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਡਰੈਸਿੰਗ ਗਾਊਨ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਆਦਤ ਸੀ, ਮੈਂ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਖ਼ਤਰੇ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਆਈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਖ਼ਤਰੇ ਆਏ ਹਨ - ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ - ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਛੇਵੀਂ ਭਾਵਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਲਾਲ ਝੰਡਾ ਲਹਿਰਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਿਗਨਲ ਕਾਫ਼ੀ ਸਾਫ਼ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂ। ਅਗਲੇ ਹੀ ਪਲ ਮੈਨੂੰ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਪਰਦੇ ਹੇਠ ਇੱਕ ਬੂਟ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂ ਕਾਫ਼ੀ ਸਾਫ਼।

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮੋਮਬੱਤੀ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੀ; ਪਰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਾਲ ਦੇ ਲੈਂਪ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਆ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਮੋਮਬੱਤੀ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਥੌੜੇ ਲਈ ਛਾਲ ਮਾਰੀ ਜੋ ਮੈਂ ਮੈਨਟੇਲ 'ਤੇ ਛੱਡਿਆ ਸੀ। ਉਸੇ ਪਲ ਉਹ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਝਪਟ ਪਿਆ। ਮੈਂ ਚਾਕੂ ਦੀ ਚਮਕ ਦੇਖੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ 'ਤੇ ਹਥੌੜੇ ਨਾਲ ਵਾਰ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਤੇ ਲੈ ਗਿਆ; ਕਿਉਂਕਿ ਚਾਕੂ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਈਲ ਵਾਂਗ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਭੱਜ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਕੋਟ ਦੇ ਹੇਠੋਂ ਆਪਣੀ ਬੰਦੂਕ ਕੱਢ ਲਈ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁੱਟਦੇ ਸੁਣਿਆ; ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਫੜ ਲਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਬੈਰਲ ਕੋਲ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਲਈ ਕੁਸ਼ਤੀ ਕੀਤੀ ਇਹ ਸਭ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਆਦਮੀ ਲਈ ਮੌਤ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪਕੜ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ।"

"ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਪਕੜ ਨਹੀਂ ਗੁਆਈ; ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਦਬਾ ਦਿੱਤਾ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੈਂ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਟਰਿੱਗਰ ਦਬਾਇਆ ਹੋਵੇ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਚਕਾਰ ਝਟਕਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ। ਖੈਰ, ਉਸਨੇ ਦੋਵੇਂ ਬੈਰਲ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਫੜੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਸੀ, ਟੇਡ ਬਾਲਡਵਿਨ ਦੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਸਾਰੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਵਿੱਚ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਭੱਜਿਆ; ਪਰ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਦੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਦੋਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਔਖੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੀ ਹਾਂ; ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਕਾਫ਼ੀ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਮੈਂ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਲਟਕ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਬਾਰਕਰ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਹੇਠਾਂ ਆਇਆ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਆਉਂਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕਿਆ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਲਈ ਕੋਈ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਆਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਬਾਰਕਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ - ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਸਮਝ ਲਿਆ - ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਬਾਕੀਆਂ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਸਮਝ ਗਏ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੁਣ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਸਾਨੂੰ ਹੀ ਪਤਾ ਸੀ।"

"ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਆਇਆ। ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਚਮਕ ਦੇਖ ਕੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਆਦਮੀ ਦੀ ਬਾਂਹ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਖਿਸਕ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਲਾਜ ਦਾ ਬ੍ਰਾਂਡੇਡ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੀ। ਦੇਖੋ ਇੱਥੇ!"

ਜਿਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਡਗਲਸ ਵਜੋਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕੋਟ ਅਤੇ ਕਫ਼ ਉੱਪਰ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਚੱਕਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਭੂਰਾ ਤਿਕੋਣ ਦਿਖਾਇਆ, ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਮਰੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਉੱਤੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।

"ਇਹੀ ਉਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਸਾਫ਼ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਕੱਦ, ਵਾਲ ਅਤੇ ਫਿਗਰ, ਲਗਭਗ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਹੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਬੇਚਾਰਾ ਸ਼ੈਤਾਨ! ਮੈਂ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦਾ ਇਹ ਸੂਟ ਉਤਾਰਿਆ, ਅਤੇ ਪੌਣੇ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਅਤੇ ਬਾਰਕਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਡਰੈਸਿੰਗ ਗਾਊਨ ਉਸ 'ਤੇ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਲੇਟ ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭਿਆ। ਅਸੀਂ ਉਸਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੰਡਲ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਓਨੇ ਹੀ ਭਾਰ ਨਾਲ ਤੋਲਿਆ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਪਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਕਾਰਡ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਪਾਉਣਾ ਸੀ, ਉਹ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਪਿਆ ਸੀ।"

"ਮੇਰੀਆਂ ਅੰਗੂਠੀਆਂ ਉਸਦੀ ਉਂਗਲੀ ਵਿੱਚ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਵਿਆਹ ਦੀ ਅੰਗੂਠੀ ਦੀ ਗੱਲ ਆਈ," ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੱਥ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ, "ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਹੱਦ ਪਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਵਿਆਹ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹਿਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਉਤਾਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਫਾਈਲ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ; ਪਰ ਜੇ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਪਿਆ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮੈਂ ਇਸ ਪਲ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਪਲਾਸਟਰ ਹੇਠਾਂ ਲਿਆਂਦਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਖਿਸਕ ਗਏ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼, ਤੁਸੀਂ ਜਿੰਨੇ ਵੀ ਚਲਾਕ ਹੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੌਕਾ ਮਿਲ ਕੇ ਉਹ ਪਲਾਸਟਰ ਉਤਾਰਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਦੇ ਹੇਠਾਂ ਕੋਈ ਕੱਟ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ।"

"ਖੈਰ, ਇਹੀ ਸਥਿਤੀ ਸੀ। ਜੇ ਮੈਂ ਕੁਝ ਦੇਰ ਲਈ ਲੇਟ ਸਕਦੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉੱਥੇ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਮੇਰੀ 'ਵਿਧਵਾ' ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜੁੜ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬਾਕੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਜੀਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮੈਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੈਂ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਹਾਂ, ਆਰਾਮ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ; ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਦੇ ਕਿ ਬਾਲਡਵਿਨ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਆਦਮੀ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੇਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਬਾਰਕਰ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਪਰ ਉਹ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਝਦੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਇਸ ਲੁਕਣ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਐਮਸ ਨੂੰ ਵੀ; ਪਰ ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਵੇ। ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੰਨਿਆਸ ਲੈ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਕੰਮ ਬਾਰਕਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਭਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਖਿੜਕੀ ਖੋਲ੍ਹੀ ਅਤੇ ਸਿਲ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਬਣਾਇਆ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕੇ ਕਿ ਕਾਤਲ ਕਿਵੇਂ ਬਚ ਨਿਕਲਿਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹੁਕਮ ਸੀ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਲ ਉੱਪਰ ਸੀ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫਿਰ, ਜਦੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਕੀਮਤ ਲਈ ਘੰਟੀ ਵਜਾਈ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਇਆ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸੱਜਣੋ, ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਚਾਹੋ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ; ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਸੱਚ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੋ ਰੱਬ! ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਵੇਂ ਖੜ੍ਹਾ ਹਾਂ?"

ਇੱਕ ਚੁੱਪ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਤੋੜਿਆ।

"ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉਜਾੜ ਤੋਂ ਵੀ ਮਾੜਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ, ਮਿਸਟਰ ਡਗਲਸ। ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛਾਂਗਾ ਕਿ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿੱਥੇ ਲੁਕਣਾ ਹੈ?"

"ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ।"

ਹੋਮਜ਼ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਬਹੁਤ ਚਿੱਟਾ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਸੀ। "ਕਹਾਣੀ ਅਜੇ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਈ, ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਭੈੜੇ ਖ਼ਤਰੇ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਅਮਰੀਕਾ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਤੋਂ ਵੀ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਸੀਬਤ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਡਗਲਸ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਸਲਾਹ ਲਓਗੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੌਕਸ ਰੱਖੋਗੇ।"

ਅਤੇ ਹੁਣ, ਮੇਰੇ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਪਾਠਕ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚੱਲੋ, ਬਰਲਸਟੋਨ ਦੇ ਸਸੇਕਸ ਮੈਨੋਰ ਹਾਊਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ, ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਉਸ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਘਟਨਾਪੂਰਨ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਅਜੀਬ ਕਹਾਣੀ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋਈ ਜਿਸਨੂੰ ਜੌਨ ਡਗਲਸ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਵੀਹ ਸਾਲ ਪਿੱਛੇ, ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਵੱਲ ਕੁਝ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਮੀਲ ਪੁਲਾੜ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰਾ ਕਰੋ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਇਕੱਲਾ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਬਿਰਤਾਂਤ ਰੱਖ ਸਕਾਂ - ਇੰਨਾ ਇਕੱਲਾ ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਭਿਆਨਕ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੱਗੇ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਇਹ ਨਾ ਸੋਚੋ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਖਲ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਅੱਗੇ ਪੜ੍ਹੋਗੇ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੂਰ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਅਤੀਤ ਦੇ ਇਸ ਰਹੱਸ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਂਗੇ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ, ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਾਂਗ, ਆਪਣਾ ਅੰਤ ਪਾਵੇਗਾ।

ਭਾਗ 2

ਦ ਸਕੋਰਰਜ਼

ਅਧਿਆਇ 1

ਆਦਮੀ

1875 ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਫਰਵਰੀ ਦਾ ਦਿਨ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਸਖ਼ਤ ਸਰਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਗਿਲਮਰਟਨ ਪਹਾੜਾਂ ਦੀਆਂ ਖੱਡਾਂ ਵਿੱਚ ਬਰਫ਼ ਡੂੰਘੀ ਪਈ ਹੋਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਭਾਫ਼ ਦੇ ਹਲ ਰੇਲਮਾਰਗ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰੱਖ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ ਦੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਜੋ ਕੋਲਾ-ਖਨਨ ਅਤੇ ਲੋਹੇ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਬਸਤੀਆਂ ਦੀ ਲੰਬੀ ਲਾਈਨ ਨੂੰ ਜੋੜਦੀ ਹੈ, ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਢਲਾਣਾਂ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹ ਰਹੀ ਸੀ ਜੋ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਸਟੈਗਵਿਲ ਤੋਂ ਵਰਮੀਸਾ, ਕੇਂਦਰੀ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਜੋ ਵਰਮੀਸਾ ਘਾਟੀ ਦੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਵੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਟਰੈਕ ਬਾਰਟਨਸ ਕਰਾਸਿੰਗ, ਹੈਲਮਡੇਲ ਅਤੇ ਮਰਟਨ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਕਾਉਂਟੀ ਤੱਕ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ-ਟਰੈਕ ਰੇਲਮਾਰਗ ਸੀ; ਪਰ ਹਰ ਸਾਈਡਿੰਗ 'ਤੇ - ਅਤੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਨ - ਕੋਲੇ ਅਤੇ ਲੋਹੇ ਦੇ ਢੇਰ ਵਾਲੇ ਟਰੱਕਾਂ ਦੀਆਂ ਲੰਬੀਆਂ ਕਤਾਰਾਂ ਲੁਕੀ ਹੋਈ ਦੌਲਤ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੀਆਂ ਸਨ ਜਿਸਨੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਉਜਾੜ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੇਰਹਿਮ ਆਬਾਦੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਭੀੜ-ਭੜੱਕੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਿਆਂਦੀ ਸੀ।

ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਜਾੜ ਸੀ! ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੇ ਪਾਇਨੀਅਰ ਨੇ ਕਦੇ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਸੋਹਣੀਆਂ ਪ੍ਰੇਰੀਆਂ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਹਰੇ ਭਰੇ ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਚਰਾਗਾਹਾਂ ਇਸ ਕਾਲੀ ਚੱਟਾਨ ਅਤੇ ਉਲਝੇ ਹੋਏ ਜੰਗਲ ਦੀ ਉਦਾਸ ਧਰਤੀ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਬੇਕਾਰ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਢਿਆਂ 'ਤੇ ਹਨੇਰੇ ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜੰਗਲਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ, ਪਹਾੜਾਂ ਦੇ ਉੱਚੇ, ਨੰਗੇ ਤਾਜ, ਚਿੱਟੀ ਬਰਫ਼, ਅਤੇ ਹਰ ਕੰਢਿਆਂ 'ਤੇ ਟੇਢੇ ਚੱਟਾਨ ਸਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੰਬੀ, ਘੁੰਮਦੀ, ਘੁੰਮਦੀ ਘਾਟੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਉੱਤੇ ਛੋਟੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਰੀਂਗ ਰਹੀ ਸੀ।

ਤੇਲ ਦੇ ਦੀਵੇ ਹੁਣੇ ਹੀ ਮੋਹਰੀ ਯਾਤਰੀ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਗ ਰਹੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਲੰਬੀ, ਨੰਗੀ ਗੱਡੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਵੀਹ ਜਾਂ ਤੀਹ ਲੋਕ ਬੈਠੇ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਘਾਟੀ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਦਿਨ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆ ਰਹੇ ਕਾਮੇ ਸਨ। ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਦਰਜਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧੁੰਦਲੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕੀਆਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਾਲਟੈਣਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਐਲਾਨਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਸਿਗਰਟ ਪੀਂਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਧੀਮੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਕਦੇ-ਕਦੇ ਕਾਰ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਦੋ ਆਦਮੀਆਂ ਵੱਲ ਵੇਖਦੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵਰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਬੈਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਸਨ।

ਮਜ਼ਦੂਰ ਵਰਗ ਦੀਆਂ ਕਈ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਯਾਤਰੀ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਛੋਟੇ ਸਥਾਨਕ ਸਟੋਰਕੀਪਰ ਸਨ, ਬਾਕੀ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜੋ ਇੱਕ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲੇ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸਦੇ ਯੋਗ ਹੈ।

ਉਹ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ-ਰੰਗ ਵਾਲਾ, ਦਰਮਿਆਨੇ ਕੱਦ ਦਾ ਨੌਜਵਾਨ ਹੈ, ਤੀਹ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ, ਕੋਈ ਵੀ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦਾ। ਉਸਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ, ਚਲਾਕ, ਹਾਸੇ-ਮਜ਼ਾਕ ਵਾਲੀਆਂ ਸਲੇਟੀ ਅੱਖਾਂ ਹਨ ਜੋ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਾਲ ਚਮਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਐਨਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਆਸਾਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਮਿਲਣਸਾਰ ਅਤੇ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਧਾਰਨ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨਾਲ ਦੋਸਤਾਨਾ ਹੋਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕਜੁੱਟ ਅਤੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਸੰਚਾਰੀ, ਤੇਜ਼ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਦੇ ਨਾਲ ਚੁਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਜਿਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਉਹ ਜਬਾੜੇ ਦੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਅਤੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਗੰਭੀਰ ਜਕੜ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਪਰੇ ਡੂੰਘਾਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੁਹਾਵਣਾ, ਭੂਰੇ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲਾ ਨੌਜਵਾਨ ਆਇਰਿਸ਼ਮੈਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਾਜ 'ਤੇ ਚੰਗੇ ਜਾਂ ਬੁਰੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਛਾਪ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਦੇ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਅਸਥਾਈ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਛੋਟੇ, ਰੁੱਖੇ ਜਵਾਬ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਯਾਤਰੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਣਸੁਖਾਵੀਂ ਚੁੱਪ ਵਿੱਚ ਸਮੇਟ ਦਿੱਤਾ, ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਅਲੋਪ ਹੋ ਰਹੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵੱਲ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਵੇਖਦਾ ਰਿਹਾ।

ਇਹ ਕੋਈ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਧਦੀ ਹਨੇਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਾੜੀਆਂ ਦੇ ਕਿਨਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਭੱਠੀਆਂ ਦੀ ਲਾਲ ਚਮਕ ਝਲਕ ਰਹੀ ਸੀ। ਹਰ ਪਾਸੇ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਵੱਡੇ ਢੇਰ ਅਤੇ ਸਿੰਡਰਾਂ ਦੇ ਢੇਰ ਲੱਗ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਕੋਲੀਅਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਉੱਚੀਆਂ ਸ਼ਾਫਟਾਂ ਸਨ। ਘਟੀਆ, ਲੱਕੜ ਦੇ ਘਰਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ, ਲਾਈਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਰੁਕਣ ਵਾਲੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਆਪਣੇ ਹਨੇਰੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ।

ਵਰਮੀਸਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੀਆਂ ਲੋਹੇ ਅਤੇ ਕੋਲੇ ਦੀਆਂ ਘਾਟੀਆਂ ਵਿਹਲੇ ਜਾਂ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਰਿਜ਼ੋਰਟ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਕਠੋਰ ਲੜਾਈ, ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਠੋਰ ਕੰਮ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਠੋਰ, ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਾਮਿਆਂ ਦੇ ਸਖ਼ਤ ਸੰਕੇਤ ਸਨ।

ਨੌਜਵਾਨ ਯਾਤਰੀ ਇਸ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਦੇਸ਼ ਵੱਲ ਘਿਰਣਾ ਅਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੇ ਮਿਸ਼ਰਣ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਉਸ ਲਈ ਨਵਾਂ ਸੀ। ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਪੱਤਰ ਕੱਢਿਆ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਹਾਸ਼ੀਏ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਨੋਟ ਲਿਖੇ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਆਪਣੀ ਕਮਰ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਕੱਢਿਆ ਜੋ ਇੰਨੇ ਨਰਮ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਆਕਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਨੇਵੀ ਰਿਵਾਲਵਰ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵੱਲ ਝੁਕਾਇਆ, ਢੋਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤਾਂਬੇ ਦੇ ਖੋਲ ਦੇ ਕਿਨਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਚਮਕ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੋਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗੁਪਤ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਬੈਂਚ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ।

"ਹਾਏ ਯਾਰ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੂੰ ਹੌਸਲਾ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈਂ।"

ਨੌਜਵਾਨ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਦੇ ਅਹਿਸਾਸ ਨਾਲ ਮੁਸਕਰਾਇਆ।

"ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਾਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ।"

"ਅਤੇ ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਤੋਂ ਆਖਰੀ ਹਾਂ।"

"ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਜਨਬੀ?"

"ਹਾਂ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਪੈ ਸਕਦੀ ਹੈ," ਕਾਰੀਗਰ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਆਹ! ਕੀ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ?" ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ।

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ?"

"ਕੁਝ ਵੀ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ।"

"ਕਿਉਂ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰਾ ਦੇਸ਼ ਇਸ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਲਦੀ ਸੁਣਾਈ ਦੇਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਕਿਉਂ ਆਏ?"

"ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਇੱਛੁਕ ਆਦਮੀ ਲਈ ਕੰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹੋ?"

"ਜ਼ਰੂਰ।"

"ਫਿਰ ਤੈਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗੀ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੇਰੇ ਕੋਈ ਦੋਸਤ ਹਨ?"

"ਅਜੇ ਨਹੀਂ; ਪਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਸਾਧਨ ਹਨ।"

"ਫਿਰ ਇਹ ਕਿਵੇਂ?"

"ਮੈਂ ਫ੍ਰੀਮੈਨ ਦੇ ਉੱਘੇ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹਾਂ। ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਹਿਰ ਲਾਜ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਲਾਜ ਹੈ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲਵਾਂਗਾ।"

ਇਸ ਟਿੱਪਣੀ ਦਾ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਨੋਖਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ। ਉਸਨੇ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਬਾਕੀਆਂ ਵੱਲ ਸ਼ੱਕੀ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ। ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਘੁਸਰ-ਮੁਸਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਦੋਵੇਂ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੌਂ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹ ਆਇਆ, ਨੌਜਵਾਨ ਯਾਤਰੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ।

"ਇਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਰੱਖ ਦਿਓ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੱਥ ਦੀ ਪਕੜ ਲੰਘ ਗਈ।

"ਮੈਂ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚ ਬੋਲ ਰਹੇ ਹੋ," ਕਾਰੀਗਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਚੰਗਾ ਹੈ।" ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਭਰਵੱਟੇ ਵੱਲ ਚੁੱਕਿਆ। ਯਾਤਰੀ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣਾ ਖੱਬਾ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਖੱਬੇ ਭਰਵੱਟੇ ਵੱਲ ਚੁੱਕਿਆ।

“ਹਨੇਰੀਆਂ ਰਾਤਾਂ ਦੁਖਦਾਈ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ,” ਕਾਰੀਗਰ ਨੇ ਕਿਹਾ।

“ਹਾਂ, ਅਜਨਬੀਆਂ ਦੇ ਸਫ਼ਰ ਲਈ,” ਦੂਜੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਬ੍ਰਦਰ ਸਕੈਨਲਨ, ਲਾਜ 341, ਵਰਮੀਸਾ ਵੈਲੀ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ।"
"ਧੰਨਵਾਦ। ਮੈਂ ਭਰਾ ਜੌਨ ਮੈਕਮਰਡੋ, ਲਾਜ 29, ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਹਾਂ। ਬਾਡੀਮਾਸਟਰ ਜੇ. ਐੱਚ. ਸਕਾਟ। ਪਰ ਮੈਂ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਇੱਕ ਭਰਾ ਮਿਲਿਆ।"
"ਖੈਰ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਵਰਮੀਸਾ ਵੈਲੀ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਵੀ ਆਰਡਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਫੁੱਲਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗੇ ਕੁਝ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਕਿ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਇੱਕ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਰਿਹਾ।"
“ਮੈਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਮਿਲਿਆ,” ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਚਲੇ ਗਏ?"
ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲਿਆਂ ਵੱਲ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ ਅਤੇ ਮੁਸਕਰਾਇਆ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬੰਦੇ ਜਾਣ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਗੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
ਸਕੈਨਲਨ ਨੇ ਹਮਦਰਦੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ?" ਉਸਨੇ ਫੁਸਫੁਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਡੂੰਘੀ।"
"ਤਿਆਗੀ ਨੌਕਰੀ?"
"ਅਤੇ ਬਾਕੀ।"
"ਕਤਲ ਨਹੀਂ!"
"ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੇ ਅਜੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਦਿਨ ਹਨ," ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਨੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਕਿਹਾ ਜੋ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਛੱਡਣ ਦੇ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਚੰਗੇ ਕਾਰਨ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਣ ਦਿਓ। ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ ਜੋ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਓ?" ਉਸਦੀਆਂ ਸਲੇਟੀ ਅੱਖਾਂ ਉਸਦੇ ਐਨਕਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਚਮਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।
"ਠੀਕ ਹੈ ਯਾਰ, ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੁੰਡੇ ਤੈਨੂੰ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਗੇ, ਭਾਵੇਂ ਤੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ। ਹੁਣ ਤੈਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ?"
"ਵਰਮੀਸਾ।"
"ਇਹ ਲਾਈਨ 'ਤੇ ਤੀਜਾ ਸਟਾਪ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਠਹਿਰੇ ਹੋ?"
ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੇ ਇੱਕ ਲਿਫਾਫਾ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਧੁੰਦਲੇ ਤੇਲ ਦੇ ਲੈਂਪ ਦੇ ਨੇੜੇ ਰੱਖਿਆ। "ਇਹ ਪਤਾ ਹੈ - ਜੈਕਬ ਸ਼ੈਫਟਰ, ਸ਼ੈਰੀਡਨ ਸਟਰੀਟ। ਇਹ ਇੱਕ ਬੋਰਡਿੰਗ ਹਾਊਸ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਜਾਣਕਾਰ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ।"
"ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ; ਪਰ ਵਰਮੀਸਾ ਮੇਰੇ ਵੱਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਮੈਂ ਹੌਬਸਨ ਪੈਚ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਡਰਾਇੰਗ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਪਰ, ਮੰਨ ਲਓ, ਸਾਡੇ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸਲਾਹ ਦੇਵਾਂਗੀ: ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਵਰਮੀਸਾ ਵਿੱਚ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਹੋ, ਤਾਂ ਸਿੱਧੇ ਯੂਨੀਅਨ ਹਾਊਸ ਜਾਓ ਅਤੇ ਬੌਸ ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਨੂੰ ਮਿਲੋ। ਉਹ ਵਰਮੀਸਾ ਲਾਜ ਦਾ ਬਾਡੀਮਾਸਟਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬਲੈਕ ਜੈਕ

ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਇੰਨਾ ਚਿਰ, ਦੋਸਤੋ! ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਲਾਜ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਂਗੇ। ਪਰ ਮੇਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ: ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਹੋ, ਤਾਂ ਬੌਸ ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਕੋਲ ਜਾਓ।"

ਸਕੈਨਲਨ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਰਾਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਭੱਠੀਆਂ ਦੀਆਂ ਲਾਟਾਂ ਗਰਜ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਛਾਲ ਮਾਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਨੇਰੇ ਚਿੱਤਰ ਝੁਕ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਤਣਾਅ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਮਰੋੜ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਘੁੰਮ ਰਹੇ ਸਨ, ਵਿੰਚ ਜਾਂ ਵਿੰਡਸ਼ੀਸ ਦੀ ਗਤੀ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਸਦੀਵੀ ਝਣਕਾਰ ਅਤੇ ਗਰਜ ਦੀ ਤਾਲ ਵਿੱਚ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਰਕ ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਦਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ।

ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੇ ਮੁੜ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲਾ ਆਪਣੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗ ਦੇ ਭਾਂਬੜ ਵੱਲ ਘੂਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਇਸ ਗੱਲ ਲਈ," ਦੂਜੇ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਨਰਕ ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਉਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਭੈੜੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਸੀਂ ਨਾਮ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੇਰੀ ਉਮੀਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਹੋ, ਨੌਜਵਾਨ?"

"ਖੈਰ, ਜੇ ਮੈਂ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕੀ?" ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੇ ਗੁੱਸੇ ਭਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਬਸ ਇਹੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਵਾਂਗਾ ਕਿ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਚੁਣਨ ਵਿੱਚ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਮਾਈਕ ਸਕੈਨਲਨ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਗੈਂਗ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦਾ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਹਨ?" ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਨੇ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਗਰਜਿਆ ਜਿਸਨੇ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਝਗੜੇ ਦਾ ਗਵਾਹ ਬਣਾਇਆ। "ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸਲਾਹ ਮੰਗੀ ਸੀ, ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨਾ ਬੁਰਾ ਸਮਝਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹਿੱਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੋਲਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸੌਂਹ ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੈਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ!" ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਗਸ਼ਤ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵੱਲ ਇੱਕ ਘੂਰਦੇ ਕੁੱਤੇ ਵਾਂਗ ਮੁਸਕਰਾਇਆ।

ਦੋ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ, ਭਾਰੀ, ਚੰਗੇ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ, ਉਸ ਅਸਾਧਾਰਨ ਜੋਸ਼ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਏ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੋਸਤਾਨਾ ਪੇਸ਼ਗੀ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ, ਅਜਨਬੀ," ਇੱਕ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਭਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਚੇਤਾਵਨੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦਿਖਾਵੇ ਨਾਲ, ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਲਈ ਨਵੇਂ ਹੋ।"

"ਮੈਂ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਨਵਾਂ ਹਾਂ; ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗ ਲਈ ਨਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ!" ਮੈਕਮਰਡੋ ਠੰਡੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਚੀਕਿਆ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੀਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹੋ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਦਾ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਸਲਾਹ ਅੰਦਰ ਧੱਕ ਦਿੰਦੇ ਹੋ।"

"ਸ਼ਾਇਦ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਹੋਰ ਦੇਖਾਂਗੇ," ਗਸ਼ਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਜੱਜ ਹਾਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੱਥੀਂ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਹੋ।"

"ਮੈਂ ਵੀ ਇਹੀ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ," ਦੂਜੇ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਡਰਦਾ, ਅਤੇ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ!" ਮੈਕਮਰਡੋ ਚੀਕਿਆ। "ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਜੈਕ ਮੈਕਮਰਡੋ ਹੈ - ਦੇਖੋ? ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਵਰਮੀਸਾ ਦੇ ਸ਼ੈਰੀਡਨ ਸਟਰੀਟ 'ਤੇ ਜੈਕਬ ਸ਼ੈਫਟਰਜ਼ 'ਤੇ ਪਾਓਗੇ; ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਲੁਕਿਆ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਹੈ ਨਾ? ਦਿਨ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਰਾਤ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗਾ ਚਿਹਰਾ ਦੇਖਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ - ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਾ ਕਰੋ!"

ਨਵੇਂ ਆਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਿਡਰ ਵਿਵਹਾਰ 'ਤੇ ਖਾਣ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਹਮਦਰਦੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੀ ਬੁੜਬੁੜਾਈ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾ ਕੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਗੱਲਬਾਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਬਾਅਦ ਰੇਲਗੱਡੀ ਘੱਟ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਾਲੇ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਆਮ ਸਫਾਈ ਹੋ ਗਈ; ਕਿਉਂਕਿ ਵਰਮੀਸਾ ਲਾਈਨ 'ਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਸ਼ਹਿਰ ਸੀ। ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੇ ਆਪਣਾ ਚਮੜੇ ਦਾ ਬੈਗ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਖਾਣ ਮਜ਼ਦੂਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕ ਲਿਆ।

"ਗਾਰ ਦੁਆਰਾ, ਦੋਸਤ! ਤੁਸੀਂ ਪੁਲਿਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਜਾਣਦੇ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਲੱਗਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਪਕੜ ਸੰਭਾਲਣ ਦਿਓ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦਿਖਾਉਣ ਦਿਓ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਝੁੱਗੀ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਸ਼ੈਫਟਰਜ਼ ਤੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

ਜਦੋਂ ਦੂਜੇ ਖਾਣ ਮਜ਼ਦੂਰ ਪਲੇਟਫਾਰਮ ਤੋਂ ਲੰਘ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦੋਸਤਾਨਾ "ਸ਼ੁਭ-ਰਾਤ" ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਸੁਣਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਰ ਰੱਖਦਾ, ਮੈਕਮਰਡੋ, ਤੂਫ਼ਾਨੀ, ਵਰਮੀਸਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਤਰ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਹ ਦੇਸ਼ ਦਹਿਸ਼ਤ ਦਾ ਸਥਾਨ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਪਰ ਸ਼ਹਿਰ ਹੋਰ ਵੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਸੀ। ਉਸ ਲੰਬੀ ਘਾਟੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਵੱਡੀਆਂ ਅੱਗਾਂ ਅਤੇ ਉੱਡਦੇ ਧੂੰਏਂ ਦੇ ਬੱਦਲਾਂ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਖਾਸ ਉਦਾਸ ਸ਼ਾਨ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤ ਨੂੰ ਪਹਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੇਂ ਸਮਾਰਕ ਮਿਲੇ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਭਿਆਨਕ ਖੁਦਾਈਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੁੱਟੇ ਸਨ। ਪਰ ਸ਼ਹਿਰ ਨੇ ਘਟੀਆ ਬਦਸੂਰਤਤਾ ਅਤੇ ਗੰਦਗੀ ਦਾ ਇੱਕ ਘਾਤਕ ਪੱਧਰ ਦਿਖਾਇਆ। ਚੌੜੀ ਗਲੀ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਦੁਆਰਾ ਚਿੱਕੜ ਭਰੀ ਬਰਫ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਖੁਰਦਰੇ ਪੇਸਟ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈ ਸੀ। ਫੁੱਟਪਾਥ ਤੰਗ ਅਤੇ ਅਸਮਾਨ ਸਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗੈਸ-ਲੈਂਪ ਲੱਕੜ ਦੇ ਘਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਲਾਈਨ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਵਰਾਂਡਾ ਗਲੀ ਵੱਲ ਮੂੰਹ ਕਰਕੇ, ਗੰਦਾ ਅਤੇ ਗੰਦਾ ਸੀ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚੇ, ਦ੍ਰਿਸ਼ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਦੁਕਾਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਤਾਰ ਨਾਲ ਰੌਸ਼ਨ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਸੈਲੂਨਾਂ ਅਤੇ ਜੂਏਬਾਜ਼ੀ ਘਰਾਂ ਦੇ ਝੁੰਡ ਦੁਆਰਾ, ਜਿੱਥੇ ਖਾਣ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਕਮਾਏ ਪਰ ਉਦਾਰ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਖਰਚ ਕੀਤੀ।

"ਇਹ ਯੂਨੀਅਨ ਹਾਊਸ ਹੈ," ਗਾਈਡ ਨੇ ਇੱਕ ਸੈਲੂਨ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਜੋ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਹੋਟਲ ਹੋਣ ਦੇ ਮਾਣ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ। "ਜੈਕ ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਉੱਥੋਂ ਦਾ ਬੌਸ ਹੈ।"

"ਉਹ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਹੈ?" ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਕੀ! ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਬੌਸ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ?"

"ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਕਿਵੇਂ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਸੀ?"

"ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਪੂਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਅਕਸਰ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

"ਕਾਹਦੇ ਵਾਸਤੇ?"

“ਖੈਰ,” ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੀਵੀਂ ਕੀਤੀ — “ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ।”

"ਕਿਹੜੇ ਮਾਮਲੇ?"

"ਅੱਛਾ ਪ੍ਰਭੂ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ! ਤੁਸੀਂ ਕੁਈਅਰ ਹੋ, ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਕਹਿਣਾ ਪਵੇ। ਇਹਨਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਮਾਮਲੇ ਸੁਣੋਗੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ ਸਕੋਅਰਜ਼ ਦੇ ਮਾਮਲੇ।"

"ਕਿਉਂ, ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਵਿੱਚ ਸਕੋਅਰਜ਼ ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ। ਕਾਤਲਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਗਿਰੋਹ, ਹੈ ਨਾ?"

"ਚੁੱਪ ਕਰ, ਤੇਰੀ ਜਾਨ ਤੇ!" ਖਾਣ ਮਜ਼ਦੂਰ ਚੀਕਿਆ, ਘਬਰਾਹਟ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ, ਅਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਯਾਰ, ਜੇ ਤੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੋਲਦਾ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਤੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਜੀਵੇਂਗਾ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੇ ਘੱਟ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਗੁਆ ਲਈ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ।" ਆਦਮੀ ਨੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਘਬਰਾਹਟ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ, ਪਰਛਾਵੇਂ ਵੱਲ ਝਾਤੀ ਮਾਰੀ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਖ਼ਤਰੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਡਰ ਲੱਗਦਾ ਹੋਵੇ। "ਜੇਕਰ ਕਤਲ ਕਤਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਰੱਬ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਤਲ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਖਸ਼ਿਆ ਵੀ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੈਕ ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਾ ਕਰੋ, ਅਜਨਬੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਫੁਸਫੁਸਾਹੀ ਉਸ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਲੰਘਣ ਦੇਵੇਗਾ। ਹੁਣ, ਇਹ ਉਹ ਘਰ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਤੁਸੀਂ ਭਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਉਹ ਜੋ ਗਲੀ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਬੁੱਢਾ ਜੈਕਬ ਸ਼ੈਫਟਰ ਮਿਲੇਗਾ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਇਮਾਨਦਾਰ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ।"

“ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ,” ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਜਾਣਕਾਰ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਉਹ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਬੈਗ ਫੜੀ ਉਸ ਰਸਤੇ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਜੋ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਸਤਕ ਦਿੱਤੀ।

ਇਸਨੂੰ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਸਦੀ ਉਮੀਦ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰਾ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਔਰਤ ਸੀ, ਜਵਾਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ। ਉਹ ਜਰਮਨ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੀ, ਸੁਨਹਿਰੀ ਅਤੇ ਗੋਰੇ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲੀ, ਸੁੰਦਰ ਹਨੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਜੋਸ਼ੀਲੇ ਉਲਟ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਨਮੋਹਕ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੇ ਫਿੱਕੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਰੰਗ ਦੀ ਲਹਿਰ ਲਿਆਂਦੀ। ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਚਮਕਦਾਰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਫਰੇਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੁੰਦਰ ਤਸਵੀਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀ ਸੀ; ਗੰਦੇ ਅਤੇ ਉਦਾਸ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤਤਾ ਲਈ ਜਿੰਨੀ ਆਕਰਸ਼ਕ। ਖਾਣਾਂ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਲੇ ਸਲੈਗ-ਢੇਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਉੱਤੇ ਉੱਗਿਆ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਜਾਮਨੀ ਰੰਗ ਹੋਰ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੰਨਾ ਮੋਹਿਤ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਵੇਖਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਚੁੱਪ ਤੋੜੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਪਿਤਾ ਜੀ ਹੋਣਗੇ," ਉਸਨੇ ਜਰਮਨ ਲਹਿਜ਼ੇ ਦੇ ਇੱਕ ਮਿੱਠੇ ਅਹਿਸਾਸ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਏ ਸੀ? ਉਹ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮੈਂ ਹਰ ਮਿੰਟ ਉਸਦੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੀ ਹਾਂ।"

ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਉਸ ਵੱਲ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਾਲ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਇਸ ਨਿਪੁੰਨ ਮਹਿਮਾਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਡਿੱਗ ਗਈਆਂ।

"ਨਹੀਂ, ਮਿਸ," ਉਸਨੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਕੋਈ ਜਲਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਹਾਡਾ ਘਰ ਮੈਨੂੰ ਬੋਰਡਿੰਗ ਲਈ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

"ਇੱਕ ਅੰਨ੍ਹੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਇੰਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਦੂਜੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

ਉਹ ਤਾਰੀਫ਼ 'ਤੇ ਹੱਸ ਪਈ। "ਅੰਦਰ ਆਓ, ਸਰ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਮਿਸ ਐਟੀ ਸ਼ੈਫਟਰ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਸ਼ੈਫਟਰ ਦੀ ਧੀ। ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਮਰ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਘਰ ਚਲਾਉਂਦੀ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚੁੱਲ੍ਹੇ ਕੋਲ ਬੈਠ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ - ਆਹ, ਉਹ ਇੱਥੇ ਹੈ! ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਤੁਰੰਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਠੀਕ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

ਇੱਕ ਭਾਰਾ, ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਸਮਝਾਇਆ। ਮਰਫੀ ਨਾਮ ਦੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਦਾ ਪਤਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤੋਂ ਲਿਆ ਸੀ। ਬੁੱਢਾ ਸ਼ੈਫਟਰ ਬਿਲਕੁਲ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਅਜਨਬੀ ਨੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਹਰ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਮੰਨ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਪੈਸੇ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਡਾਲਰ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਖਾਣਾ ਅਤੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੈਕਮੁਰਡੋ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਆਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭਗੌੜਾ ਮੰਨਦਾ ਸੀ, ਨੇ ਸ਼ਾਫਟਰਾਂ ਦੀ ਛੱਤ ਹੇਠ ਆਪਣਾ ਘਰ ਬਣਾ ਲਿਆ, ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਸੀ ਜੋ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਅਤੇ ਹਨੇਰੀ ਲੜੀ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਜੋ ਇੱਕ ਦੂਰ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ ਸੀ।

ਅਧਿਆਇ 2

ਬਾਡੀਮਾਸਟਰ

ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਬਣਾ ਲਈ। ਉਹ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਸੀ, ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਉਹ ਸ਼ੈਫਟਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਬੇਅੰਤ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਦਸ ਜਾਂ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਬੋਰਡਰ ਸਨ; ਪਰ ਉਹ ਇਮਾਨਦਾਰ ਫੋਰਮੈਨ ਜਾਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਦੇ ਆਮ ਕਲਰਕ ਸਨ, ਨੌਜਵਾਨ ਆਇਰਿਸ਼ਮੈਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰੇ ਪੱਧਰ ਦੇ। ਇੱਕ ਸ਼ਾਮ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਚਮਕਦਾਰ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ

ਉਸਦਾ ਗੀਤ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਜਨਮਜਾਤ ਵਰਦਾਨ ਸਾਥੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਚੁੰਬਕਤਾ ਵਾਲਾ ਜੋ ਉਸਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਹਾਸਾ ਖਿੱਚਦਾ ਸੀ।

ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਨੇ ਬਾਰ ਬਾਰ ਦਿਖਾਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਰੇਲਵੇ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਸੀ, ਅਚਾਨਕ, ਭਿਆਨਕ ਗੁੱਸੇ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਡਰ ਨੂੰ ਵੀ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਕਾਨੂੰਨ ਲਈ ਵੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਕੌੜੀ ਨਫ਼ਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਜਿਸਨੇ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਬੋਰਡਰਾਂ ਤੋਂ ਡਰਾਇਆ।

ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਤੋਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਾਲ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਘਰ ਦੀ ਧੀ ਨੇ ਉਸੇ ਪਲ ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਜਿੱਤ ਲਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ ਸੀ। ਉਹ ਕੋਈ ਪਿਛਾਖੜੀ ਪ੍ਰੇਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਉਹੀ ਕਹਾਣੀ ਦੁਹਰਾਈ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਬਿਲਕੁਲ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀ ਕਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ।

"ਕੋਈ ਹੋਰ?" ਉਹ ਰੋਂਦਾ। "ਖੈਰ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲਈ ਬਦਕਿਸਮਤੀ! ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਦੇਖਣ ਦਿਓ! ਕੀ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਮੌਕਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੀ ਸਾਰੀ ਇੱਛਾ ਗੁਆ ਦੇਵਾਂਗਾ? ਤੁਸੀਂ ਨਾਂਹ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਐਟੀ: ਉਹ ਦਿਨ ਆਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਹਾਂ ਕਹੋਗੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਜਵਾਨ ਹਾਂ।"

ਉਹ ਇੱਕ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਚਮਕਦਾਰ ਆਇਰਿਸ਼ ਭਾਸ਼ਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸੁੰਦਰ, ਮਨਮੋਹਕ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ। ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਅਨੁਭਵ ਅਤੇ ਰਹੱਸ ਦੀ ਉਹ ਚਮਕ ਵੀ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਬਾਰੇ। ਉਹ ਕਾਉਂਟੀ ਮੋਨਾਘਨ ਦੀਆਂ ਮਿੱਠੀਆਂ ਵਾਦੀਆਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿੱਥੋਂ ਉਹ ਆਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਸੁੰਦਰ, ਦੂਰ ਟਾਪੂ ਬਾਰੇ, ਨੀਵੀਆਂ ਪਹਾੜੀਆਂ ਅਤੇ ਹਰੇ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਲਪਨਾ ਇਸ ਗੰਦਗੀ ਅਤੇ ਬਰਫ਼ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਦੇਖਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਹੋਰ ਵੀ ਸੁੰਦਰ ਜਾਪਦੇ ਸਨ।

ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ, ਡੇਟ੍ਰਾਇਟ, ਅਤੇ ਮਿਸ਼ੀਗਨ ਦੇ ਲੱਕੜ ਕੈਂਪਾਂ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਨਿਪੁੰਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪਲੈਨਿੰਗ ਮਿੱਲ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰੋਮਾਂਸ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਆਇਆ, ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਕਿ ਉਸ ਮਹਾਨ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨਾਲ ਅਜੀਬ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਾਪਰੀਆਂ ਸਨ, ਇੰਨੀਆਂ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਇੰਨੀਆਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਉਸਨੇ ਅਚਾਨਕ ਜਾਣ, ਪੁਰਾਣੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਟੁੱਟਣ, ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਭੱਜਣ, ਇਸ ਉਦਾਸ ਘਾਟੀ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਐਟੀ ਨੇ ਸੁਣਿਆ, ਉਸਦੀਆਂ ਹਨੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤਰਸ ਅਤੇ ਹਮਦਰਦੀ ਨਾਲ ਚਮਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ - ਉਹ ਦੋ ਗੁਣ ਜੋ ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਨੂੰ ਬੁੱਕਕੀਪਰ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਨੌਕਰੀ ਮਿਲ ਗਈ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਪੜ੍ਹਿਆ-ਲਿਖਿਆ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਦਿਨ ਬਾਹਰ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਐਮੀਨੈਂਟ ਆਰਡਰ ਆਫ਼ ਫ੍ਰੀਮੈਨ ਦੇ ਲਾਜ ਦੇ ਮੁਖੀ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਾਮ ਮਾਈਕ ਸਕੈਨਲਨ, ਸਾਥੀ ਮੈਂਬਰ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਰੇਲਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਭੁੱਲ ਦੀ ਯਾਦ ਆ ਗਈ। ਸਕੈਨਲਨ, ਛੋਟਾ, ਤਿੱਖਾ ਚਿਹਰਾ, ਘਬਰਾਹਟ ਵਾਲਾ, ਕਾਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਦੇਖ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਗਲਾਸ ਵਿਸਕੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਫੇਰੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਦੱਸਿਆ।

"ਕਹੋ, ਮੈਕਮੁਰਡੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਪਤਾ ਯਾਦ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਫ਼ੋਨ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕੀਤੀ। ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਾਡੀਮਾਸਟਰ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਬੌਸ ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ?"

"ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਲੱਭਣੀ ਪਈ। ਮੈਂ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।"

"ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਲਈ ਸਮਾਂ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ ਪ੍ਰਭੂ, ਯਾਰ! ਤੁਸੀਂ ਮੂਰਖ ਹੋ ਕਿ ਇੱਥੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲੀ ਸਵੇਰ ਯੂਨੀਅਨ ਹਾਊਸ ਨਹੀਂ ਗਏ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਇਆ! ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੌੜਦੇ ਹੋ - ਖੈਰ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ!"

ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੇ ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਹੈਰਾਨੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ। "ਮੈਂ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲਾਜ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹਾਂ, ਸਕੈਨਲਨ, ਪਰ ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਡਿਊਟੀਆਂ ਇੰਨੀਆਂ ਔਖੀਆਂ ਸਨ।"

"ਸ਼ਾਇਦ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ।"

"ਖੈਰ, ਇੱਥੇ ਵੀ ਉਹੀ ਸਮਾਜ ਹੈ।"

"ਕੀ ਇਹ ਹੈ?"

ਸਕੈਨਲਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਤੱਕ ਸਥਿਰਤਾ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ। ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਭਿਆਨਕ ਸੀ।

"ਹੈ ਨਾ?"

"ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸੋਗੇ। ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਟ੍ਰੇਨ ਤੋਂ ਉਤਰਿਆ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਗਸ਼ਤੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ?"

"ਓਹ, ਇਹ ਹੋ ਗਿਆ - ਇਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਚੀਜ਼ਾਂ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਮਾੜੇ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।"

"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਕੁੱਤਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ।"

"ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸੌਂਹ, ਤੂੰ ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਦੇ ਦਿਲ ਵਰਗਾ ਆਦਮੀ ਹੋਵੇਂਗਾ!"

"ਕੀ, ਕੀ ਉਹ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਵੀ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ?"

ਸਕੈਨਲਨ ਹੱਸ ਪਿਆ। "ਤੂੰ ਜਾ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲ, ਮੇਰੇ ਮੁੰਡੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਛੁੱਟੀ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਜੇ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਹ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਤੈਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰੇਗਾ! ਹੁਣ, ਕਿਸੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਸਲਾਹ ਲੈ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਚਲਾ ਜਾ!"

ਇਹ ਸੰਭਾਵਤ ਸੀ ਕਿ ਉਸੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਮੈਕਮਰਡੋ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਧੇਰੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸੇ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਟੀ ਵੱਲ ਉਸਦਾ ਧਿਆਨ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਉਹ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਉਸਦੇ ਚੰਗੇ ਜਰਮਨ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਦੇ ਹੌਲੀ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ ਸਨ; ਪਰ, ਕਾਰਨ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਬੋਰਡਿੰਗ-ਹਾਊਸ ਦੇ ਰੱਖਿਅਕ ਨੇ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਗੱਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਏਟੀ 'ਤੇ ਹੀ ਜ਼ੋਰ ਪਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਕੀ ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੀ ਮੈਂ ਗਲਤ ਹਾਂ?"

"ਹਾਂ, ਇਹੀ ਹੈ," ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣੇ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਅੰਦਰ ਆ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਿਆ।"

"ਖੈਰ, ਤੂੰ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਤੈਨੂੰ ਸੱਚ ਕਿਹਾ। ਪਰ ਕੀ ਉਸਨੇ ਤੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕੌਣ ਸੀ?"

"ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ; ਪਰ ਉਸਨੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ।"

"ਮੈਂ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਲੀਟਲ ਬੈਗੇਜ! ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਦਾ ਇਰਾਦਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਰਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

“ਡਰ ਜਾਓ!” ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਭੜਕ ਗਿਆ।

"ਆਹ, ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ! ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਡਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਟੈਡੀ ਬਾਲਡਵਿਨ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਉਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਕੌਣ ਹੈ?"

"ਉਹ ਸਕੋਰਰਾਂ ਦਾ ਬੌਸ ਹੈ।"

"ਸਕੋਅਰਜ਼! ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਸਕੋਅਰਜ਼ ਹਨ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਸਕੋਅਰਜ਼, ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਫੁਸਫੁਸਾਹਟ ਵਿੱਚ! ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਕਿਸ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਹੋ? ਸਕੋਅਰਜ਼ ਕੌਣ ਹਨ?"

ਬੋਰਡਿੰਗ-ਹਾਊਸ ਕੀਪਰ ਨੇ ਸਹਿਜ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੱਬ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਸਮਾਜ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਸੀ। "ਸਕੋਅਰਜ਼," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਫ੍ਰੀਮੈਨ ਦਾ ਉੱਘਾ ਆਰਡਰ ਹਨ!"

ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਘੂਰ ਕੇ ਦੇਖਿਆ। "ਕਿਉਂ, ਮੈਂ ਖੁਦ ਉਸ ਸੰਪਰਦਾਇ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹਾਂ।"

"ਤੂੰ! ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨਾ ਰੱਖਦਾ - ਜੇ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਸੌ ਡਾਲਰ ਪ੍ਰਤੀ ਵੀਕ ਦਿੰਦਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ।"

"ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੀ ਗਲਤ ਹੈ? ਇਹ ਦਾਨ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਸੰਗਤ ਲਈ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਇਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।"

"ਸ਼ਾਇਦ ਕੁਝ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ। ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ!"

"ਇੱਥੇ ਕੀ ਹੈ?"

"ਇਹ ਇੱਕ ਕਤਲ ਵਾਲਾ ਸਮਾਜ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਘਮੰਡ ਹੈ।"

ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਹੱਸਿਆ। "ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਸਾਬਤ ਕਰੋ! ਕੀ ਇਸਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪੰਜਾਹ ਕਤਲ ਨਹੀਂ ਹਨ? ਮਿਲਮੈਨ ਅਤੇ ਵੈਨ ਸ਼ੋਰਸਟ, ਅਤੇ ਨਿਕੋਲਸਨ ਪਰਿਵਾਰ, ਅਤੇ ਬੁੱਢੇ ਮਿਸਟਰ ਹਿਆਮ, ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਬਿਲੀ ਜੇਮਜ਼, ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਾਰੇ ਵੈਟ? ਸਾਬਤ ਕਰੋ! ਕੀ ਇਸ ਘਾਟੀ ਵੈਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਵੋਮੈਨ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ?"

"ਦੇਖੋ ਇੱਥੇ!" ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਵਾਪਸ ਲਓ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਚੰਗਾ ਬਣਾਓ। ਇਸ ਕਮਰੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਰੱਖੋ। ਇੱਥੇ ਮੈਂ ਹਾਂ, ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸਮਾਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮਾਸੂਮ ਵਜੋਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਅਤੇ ਚੌੜਾਈ ਵਿੱਚ ਪਾਓਗੇ, ਪਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਮਾਸੂਮ ਵਜੋਂ। ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਕਤਲ ਸਮਾਜ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਸਕੋਰਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਫਿਰ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸ਼ੈਫਟਰ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ। ਇੱਕ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਦੂਜਾ ਮਾਲਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਰੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਸਾਬਤ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ।"

"ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਗੱਪਾਂ ਹਨ - ਮੈਨੂੰ ਸਬੂਤ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ!" ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਬੂਤ ਜ਼ਰੂਰ ਮਿਲੇਗਾ। ਪਰ ਮੈਂ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਬਾਕੀਆਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਮਾੜੇ ਹੋ ਜਾਓਗੇ। ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਰਿਹਾਇਸ਼ਾਂ ਮਿਲਣਗੀਆਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ। ਕੀ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੇਰੀ ਏਟੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਦੇਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੋਰਡਰ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਹਾਂ, ਸੱਚਮੁੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਸੌਂਵੋਗੇ!"

ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਘਰ ਤੋਂ ਅਤੇ ਉਸ ਕੁੜੀ ਤੋਂ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ। ਉਸਨੇ ਉਸੇ ਸ਼ਾਮ ਉਸਨੂੰ ਬੈਠਕ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲੀ ਪਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਉਸਦੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤੀਆਂ।

"ਬਿਲਕੁਲ, ਤੇਰਾ ਪਿਤਾ ਮੈਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪੈ ਗਿਆ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰਾ ਕਮਰਾ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਸੱਚਮੁੱਚ, ਐਟੀ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤਾ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਸਾਹ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ!"

"ਓਹ, ਚੁੱਪ ਰਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਮੈਕਮੁਰਡੋ, ਇੰਝ ਨਾ ਬੋਲੋ!" ਕੁੜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਹੈ ਨਾ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ? ਇੱਕ ਹੋਰ ਵੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਤੁਰੰਤ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲ ਵਾਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।"

"ਫਰਜ਼ ਕਰੋ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਹੁੰਦੀ, ਐਟੀ, ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਮੌਕਾ ਮਿਲਦਾ?"

ਕੁੜੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਡੁਬੋ ਲਿਆ। "ਮੈਂ ਸਵਰਗ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਪਹਿਲੇ ਹੁੰਦਾ!" ਉਹ ਰੋ ਪਈ।

ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਅੱਗੇ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਬੈਠ ਗਿਆ। "ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਐਟੀ, ਇਸਨੂੰ ਇੰਝ ਹੀ ਰਹਿਣ ਦਿਓ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਕੀ ਤੂੰ ਇਸ ਵਾਅਦੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ? ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣ, ਅਕੁਸ਼ਲਾ! ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਅਦੇ ਨਾਲੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੈਨੂੰ ਪਤਾ ਨਾ ਲੱਗੇ ਕਿ ਤੂੰ ਕੀ ਕਹਿ ਰਹੀ ਸੀ।"

ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਭੂਰੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਐਟੀ ਦਾ ਚਿੱਟਾ ਹੱਥ ਫੜ ਲਿਆ ਸੀ।

"ਕਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਹੋਵੋਗੇ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਇਸਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਾਂਗੇ!"

"ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ?"

"ਹਾਂ, ਇੱਥੇ।"

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਜੈਕ!" ਉਸਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਹੁਣ ਉਸਦੇ ਦੁਆਲੇ ਸਨ। "ਇਹ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੂਰ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ?"

ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਚੱਲਿਆ; ਪਰ ਇਹ ਗ੍ਰੇਨਾਈਟ ਵਾਂਗ ਡੁੱਬਣ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋਇਆ। "ਨਹੀਂ, ਇੱਥੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੱਖਾਂਗਾ, ਏਟੀ, ਇੱਥੇ ਹੀ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਹਾਂ!"

"ਸਾਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ?"

"ਨਹੀਂ, ਐਟੀ, ਮੈਂ ਇੱਥੋਂ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ।"

"ਲੇਕਿਨ ਕਿਉਂ?"

"ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਉੱਚਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਡਰਨ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਹੈ? ਕੀ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਆਜ਼ਾਦ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਜ਼ਾਦ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਹਾਂ? ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ, ਤਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਆਉਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕੌਣ ਕਰੇਗਾ?"

"ਤੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ, ਜੈਕ। ਤੂੰ ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹੈਂ। ਤੂੰ ਇਸ ਬਾਲਡਵਿਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਤੂੰ ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਕੋਰਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ।"

"ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਡਰਦਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ!" ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਰੁੱਖੇ ਬੰਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਡਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਹਨ - ਹਮੇਸ਼ਾ, ਐਟੀ। ਇਹ ਇਸ ਦੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਪਾਗਲਪਨ ਹੈ! ਜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਨੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਘਾਟੀ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਬਾਅਦ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇ ਹਰ ਕੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ? ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜਵਾਬ ਦੇ, ਐਟੀ!"

"ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਗਵਾਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਜੇ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਿਉਂਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਸਹੁੰ ਖਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਸੀ। ਪਰ ਯਕੀਨਨ, ਜੈਕ, ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਭ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਹਰ ਅਖ਼ਬਾਰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਸੀ।"

"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਕੁਝ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ; ਪਰ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਹੋਵੇ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਗਲਤ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਨਾ ਹੋਵੇ।"

"ਓ, ਜੈਕ, ਮੈਨੂੰ ਤੈਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੋਲਦੇ ਨਾ ਸੁਣਨ ਦੇ! ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੋਲਦਾ ਹੈ - ਦੂਜਾ!"

"ਬਾਲਡਵਿਨ - ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ?"

"ਅਤੇ ਇਸੇ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਓ, ਜੈਕ, ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ; ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਡਰਦਾ ਵੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਡਰਦਾ ਹਾਂ; ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਿਤਾ ਲਈ ਡਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਉਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕੀਤੀ ਜੋ ਮੈਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੱਡਾ ਦੁੱਖ ਆਵੇਗਾ। ਇਸੇ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਅੱਧੇ-ਵਾਅਦਿਆਂ ਨਾਲ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਮੀਦ ਸੀ। ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਉੱਡ ਜਾਓਗੇ, ਜੈਕ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੁਸ਼ਟ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਦੂਰ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

ਮੈਕਮਰਡੋ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਫਿਰ ਸੰਘਰਸ਼ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਫਿਰ ਗ੍ਰੇਨਾਈਟ ਵਾਂਗ ਬੈਠ ਗਿਆ। "ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਐਟੀ - ਨਾ ਹੀ ਤੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ। ਦੁਸ਼ਟ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਲੰਘਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੇ ਲੋਕਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਬੁਰਾ ਪਾਓਗੇ।"

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਜੈਕ! ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕਰਾਂਗਾ।"

ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਕੌੜਾ ਜਿਹਾ ਹੱਸਿਆ। "ਅੱਛਾ ਪ੍ਰਭੂ! ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਕਿੰਨਾ ਘੱਟ ਜਾਣਦੇ ਹੋ! ਤੁਹਾਡੀ ਮਾਸੂਮ ਆਤਮਾ, ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ, ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਕੀ ਬੀਤ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਰ, ਹਲੋ, ਮਹਿਮਾਨ ਕੌਣ ਹੈ?"

ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਅਚਾਨਕ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਅੰਦਰ ਆਇਆ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਵਾਂਗ ਆਕੜ ਕੇ ਅੰਦਰ ਆਇਆ। ਉਹ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ, ਹੌਸਲਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਨੌਜਵਾਨ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਦੀ ਉਮਰ ਅਤੇ ਬਣਤਰ ਦੇ ਲਗਭਗ ਸਮਾਨ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਚੌੜੀ ਕੰਢਿਆਂ ਵਾਲੀ ਕਾਲੀ ਫੇਲਟ ਟੋਪੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਹਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਚਿਹਰਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭਿਆਨਕ, ਦਬਦਬਾ ਵਾਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਕਰ ਬਾਜ਼-ਬਿੱਲ ਨੱਕ ਸੀ, ਚੁੱਲ੍ਹੇ ਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠੇ ਜੋੜੇ ਵੱਲ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਐਟੀ ਘਬਰਾਹਟ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋ ਗਈ। "ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ, ਮਿਸਟਰ ਬਾਲਡਵਿਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਸੋਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋ ਗਏ ਹੋ। ਆਓ ਅਤੇ ਬੈਠੋ।"

ਬਾਲਡਵਿਨ ਆਪਣੇ ਕਮਰ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਮੈਕਮਰਡੋ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਇਹ ਕੌਣ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਇਹ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਬਾਲਡਵਿਨ, ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਬੋਰਡਰ ਹੈ। ਮਿਸਟਰ ਮੈਕਮਰਡੋ, ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਸਟਰ ਬਾਲਡਵਿਨ ਨਾਲ ਮਿਲਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"

ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਘਮੰਡੀ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।

"ਸ਼ਾਇਦ ਮਿਸ ਐਟੀ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਹੈ?" ਬਾਲਡਵਿਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ਤਾ ਹੈ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ? ਖੈਰ, ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਮੇਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੈਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸ਼ਾਮ ਮਿਲੇਗੀ।"

"ਧੰਨਵਾਦ, ਮੈਨੂੰ ਸੈਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ?" ਆਦਮੀ ਦੀਆਂ ਬੇਰਹਿਮ ਅੱਖਾਂ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਭੜਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। "ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਲੜਾਈ ਲਈ ਮਜ਼ਾਕ ਵਿੱਚ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਬੋਰਡਰ!"

"ਮੈਂ ਉਹੀ ਹਾਂ!" ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਉੱਠਦੇ ਹੋਏ ਚੀਕਿਆ। "ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਵਾਗਤ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ।"

"ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਜੈਕ! ਓਹ, ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ!" ਬੇਚੈਨ ਐਟੀ ਚੀਕੀ। "ਓ, ਜੈਕ, ਜੈਕ, ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਏਗਾ!"

"ਓਹ, ਇਹ ਜੈਕ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ?" ਬਾਲਡਵਿਨ ਨੇ ਸਹੁੰ ਖਾ ਕੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹੋ, ਹੈ ਨਾ?"

"ਓ, ਟੈੱਡ, ਸਮਝਦਾਰ ਬਣੋ - ਦਿਆਲੂ ਬਣੋ! ਮੇਰੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਟੈੱਡ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੱਡੇ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਣੋ!"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਐਟੀ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਛੱਡ ਦਿਓ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ," ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਕਿਹਾ। "ਜਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਬਾਲਡਵਿਨ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੋੜ ਲਓਗੇ। ਇਹ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਸ਼ਾਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਬਲਾਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਕੁਝ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਮੈਦਾਨ ਹੈ।"
"ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਬਦਲਾ ਲਵਾਂਗਾ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਮੈਲੇ ਕੀਤੇ," ਉਸਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ ਕਿ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਪੈਰ ਨਾ ਰੱਖਿਆ ਹੁੰਦਾ!"
"ਵਰਤਮਾਨ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ," ਮੈਕਮਰਡੋ ਚੀਕਿਆ।
"ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਆਪ ਚੁਣਾਂਗਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਾਂ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਦੇਖੋ ਇੱਥੇ!" ਉਸਨੇ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ ਮੋੜੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦਿਖਾਇਆ ਜੋ ਉੱਥੇ ਦਾਗਿਆ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਚੱਕਰ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਤਿਕੋਣ ਸੀ। "ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ?"
"ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਪਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਪਰਵਾਹ ਹੈ!"
"ਖੈਰ, ਤੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਤੂੰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਮਿਸ ਐਟੀ ਤੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਦੱਸ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਤੇਰੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ, ਐਟੀ, ਤੂੰ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆਵੇਂਗੀ - ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕੁੜੀਏ? - ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ - ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗੀ ਕਿ ਤੇਰੀ ਸਜ਼ਾ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਤੂੰ ਬੀਜਿਆ ਹੈ - ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸੌਂਹ, ਮੈਂ ਦੇਖਾਂਗਾ ਕਿ ਤੂੰ ਵੱਢਦਾ ਹੈਂ!" ਉਸਨੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਅੱਡੀ ਮੋੜੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਬਾਹਰੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਵੱਜਿਆ।
ਕੁਝ ਪਲਾਂ ਲਈ ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਅਤੇ ਕੁੜੀ ਚੁੱਪਚਾਪ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹੇ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਉਸਦੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁਮਾ ਲਈਆਂ।
"ਓ, ਜੈਕ, ਤੂੰ ਕਿੰਨਾ ਬਹਾਦਰ ਸੀ! ਪਰ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ, ਤੈਨੂੰ ਉੱਡਣਾ ਪਵੇਗਾ! ਅੱਜ ਰਾਤ - ਜੈਕ - ਅੱਜ ਰਾਤ! ਇਹ ਤੇਰੀ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਉਮੀਦ ਹੈ। ਉਹ ਤੇਰੀ ਜਾਨ ਪਾਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਉਸਦੀਆਂ ਭਿਆਨਕ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੜ੍ਹਿਆ। ਬੌਸ ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲਾਜ ਦੀ ਸਾਰੀ ਤਾਕਤ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਕੀ ਮੌਕਾ ਹੈ?"
ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵੱਖ ਕੀਤੇ, ਉਸਨੂੰ ਚੁੰਮਿਆ, ਅਤੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਉਸਨੂੰ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ। "ਉੱਥੇ, ਅਕੁਸ਼ਲਾ, ਉੱਥੇ! ਮੇਰੇ ਲਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਜਾਂ ਡਰ ਨਾ ਹੋਵੋ। ਮੈਂ ਖੁਦ ਇੱਕ ਫ੍ਰੀਮੈਨ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਨਾ ਹੋਵਾਂ; ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਸੰਤ ਨਾ ਬਣਾਓ। ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਨਾ ਕੁਝ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ?"
"ਤੈਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਹੈ, ਜੈਕ? ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੈ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ! ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਤੇ ਵੀ ਫ੍ਰੀਮੈਨ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਬੁਰਾ ਕਿਉਂ ਸੋਚਾਂ? ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਫ੍ਰੀਮੈਨ ਹੋ, ਜੈਕ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਜਾ ਕੇ ਬੌਸ ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਦਾ ਦੋਸਤ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ? ਓ, ਜਲਦੀ ਕਰੋ, ਜੈਕ, ਜਲਦੀ ਕਰੋ! ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਮੰਨ ਲਓ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੁੱਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਰਾਹ ਪੈ ਜਾਣਗੇ।"
"ਮੈਂ ਵੀ ਇਹੀ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ," ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਜਾ ਕੇ ਇਸਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਾਂਗਾ। ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਕਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈਂ ਕਿ ਮੈਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਇੱਥੇ ਹੀ ਸੌਂਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਸਵੇਰੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਮਰਾ ਲੱਭ ਲਵਾਂਗਾ।"

ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਦੇ ਸੈਲੂਨ ਦਾ ਬਾਰ ਆਮ ਵਾਂਗ ਭੀੜ-ਭੜੱਕਾ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰੁੱਖੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪਸੰਦੀਦਾ ਰੋਟੀ ਖਾਣ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਦਮੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਰੁੱਖਾ, ਖੁਸ਼ਮਿਜ਼ਾਜ ਸੁਭਾਅ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਮਖੌਟਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਇਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਢੱਕਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਇਸ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਡਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪੂਰੇ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਘਾਟੀ ਦੇ ਪੂਰੇ ਤੀਹ ਮੀਲ ਹੇਠਾਂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਹਰ ਪਾਸੇ ਪਹਾੜਾਂ ਤੋਂ ਪਾਰ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਬਾਰ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਦੀ ਨੇਕ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਉਹਨਾਂ ਗੁਪਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰਵ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੰਨੇ ਬੇਰਹਿਮ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਇੱਕ ਉੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਇੱਕ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲਰ ਅਤੇ ਸੜਕਾਂ ਦਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਵੋਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਹੱਥੋਂ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਦੀ ਉਮੀਦ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਨ; ਜਨਤਕ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਰਿਸ਼ਵਤਖੋਰ ਆਡੀਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਧੁੰਦਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਬਲੈਕਮੇਲ ਕਰਨ ਲਈ ਡਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ੁਬਾਨ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨਾਲ ਕੁਝ ਮਾੜਾ ਨਾ ਵਾਪਰ ਜਾਵੇ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਲ-ਦਰ-ਸਾਲ, ਬੌਸ ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਦੇ ਹੀਰਿਆਂ ਦੇ ਪਿੰਨ ਹੋਰ ਵੀ ਆਕਰਸ਼ਕ ਹੁੰਦੇ ਗਏ, ਉਸਦੀਆਂ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਚੇਨਾਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵੈਸਟ ਉੱਤੇ ਵਧੇਰੇ ਭਾਰੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸੈਲੂਨ ਹੋਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੂਰ ਤੱਕ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਮਾਰਕੀਟ ਸਕੁਏਅਰ ਦੇ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਪਾਸੇ ਨੂੰ ਜਜ਼ਬ ਕਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਸੀ।

ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਨੇ ਸੈਲੂਨ ਦਾ ਝੂਲਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਧੱਕਾ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਬੰਦਿਆਂ ਦੀ ਭੀੜ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ, ਤੰਬਾਕੂ ਦੇ ਧੂੰਏਂ ਨਾਲ ਧੁੰਦਲਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਮਾਹੌਲ। ਜਗ੍ਹਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੋਸ਼ਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਰ ਕੰਧ 'ਤੇ ਵੱਡੇ, ਭਾਰੀ ਸੁਨਹਿਰੀ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਹੋਏ ਅਤੇ ਚਮਕਦਾਰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ। ਕਈ ਬਾਰਟੈਂਡਰ ਆਪਣੀਆਂ ਕਮੀਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਸਲੀਵਜ਼ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਜੋ ਚੌੜੇ, ਪਿੱਤਲ-ਟ੍ਰਿਮ ਕੀਤੇ ਕਾਊਂਟਰ ਦੇ ਝਰਨੇ ਵਾਲੇ ਲਾਉਂਜਰਾਂ ਲਈ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥ ਮਿਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

ਦੂਰ ਸਿਰੇ 'ਤੇ, ਉਸਦਾ ਸਰੀਰ ਬਾਰ 'ਤੇ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਕੋਨੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਤਿੱਖੇ ਕੋਣ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਿਗਾਰ ਫਸਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਲੰਮਾ, ਮਜ਼ਬੂਤ, ਭਾਰੀ ਸਰੀਰ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਜੋ ਮਸ਼ਹੂਰ ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਖੁਦ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦਾ ਦੈਂਤ ਸੀ, ਦਾੜ੍ਹੀ ਗਲ੍ਹ ਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਤੱਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਾਲਰ ਤੱਕ ਕਾਂ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਝਟਕਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਰੰਗ ਇੱਕ ਇਤਾਲਵੀ ਵਾਂਗ ਗੂੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਮਰੇ ਹੋਏ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦੀਆਂ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ, ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਝੁਰੜੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਿਆਨਕ ਦਿੱਖ ਦਿੰਦਾ ਸੀ।

ਆਦਮੀ ਵਿੱਚ ਬਾਕੀ ਸਭ ਕੁਝ - ਉਸਦਾ ਉੱਤਮ ਅਨੁਪਾਤ, ਉਸਦੇ ਵਧੀਆ ਗੁਣ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਵਹਾਰ - ਉਸ ਖੁਸ਼ਮਿਜ਼ਾਜ, ਆਦਮੀ-ਤੋਂ-ਮਨੁੱਖ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਫਿੱਟ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ। ਇੱਥੇ, ਕੋਈ ਕਹੇਗਾ, ਇੱਕ ਧੁੰਦਲਾ, ਇਮਾਨਦਾਰ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਦਿਲ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋਵੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਉਸਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬੋਲ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਰੁੱਖੇ ਕਿਉਂ ਨਾ ਲੱਗਣ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੁਰਦਾ, ਹਨੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ, ਡੂੰਘੀਆਂ ਅਤੇ ਪਛਤਾਵੇ ਤੋਂ ਰਹਿਤ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਵੱਲ ਮੁੜੀਆਂ ਸਨ

ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸੁੰਗੜ ਗਿਆ, ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਲੁਕਵੀਂ ਬੁਰਾਈ ਦੀ ਇੱਕ ਅਨੰਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਤਾਕਤ, ਹਿੰਮਤ ਅਤੇ ਚਲਾਕੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਹਜ਼ਾਰ ਗੁਣਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਘਾਤਕ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਆਪਣੇ ਆਦਮੀ ਵੱਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਆਪਣੀ ਆਮ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਵਾਲੀ ਦਲੇਰੀ ਨਾਲ ਕੂਹਣੀ ਮਾਰ ਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਰਬਾਰੀਆਂ ਦੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਾਇਆ ਜੋ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬੌਸ 'ਤੇ ਤਾਅਨੇ ਮਾਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਸਦੇ ਛੋਟੇ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਮਜ਼ਾਕ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਹੱਸ ਰਹੇ ਸਨ। ਨੌਜਵਾਨ ਅਜਨਬੀ ਦੀਆਂ ਦਲੇਰ ਸਲੇਟੀ ਅੱਖਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਐਨਕਾਂ ਰਾਹੀਂ ਡਰ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਘਾਤਕ ਕਾਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਉਸ 'ਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬਦਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।

"ਖੈਰ, ਨੌਜਵਾਨ, ਮੈਨੂੰ ਤੇਰਾ ਚਿਹਰਾ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ।"

"ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਨਵਾਂ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਮੈਕਗਿੰਟੀ।"

"ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਨਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਉਸਦਾ ਸਹੀ ਖਿਤਾਬ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ।"

"ਉਹ ਕੌਂਸਲਰ ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਹੈ, ਨੌਜਵਾਨ," ਸਮੂਹ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ।

"ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਕੌਂਸਲਰ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਤੌਰ-ਤਰੀਕਿਆਂ ਤੋਂ ਅਜੀਬ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।"

"ਖੈਰ, ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹੈਂ। ਬੱਸ ਇਹੀ ਹੈ। ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਿਆ?"

"ਖੈਰ, ਇਹ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਦਿਨ ਹਨ। ਜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਲ ਤੁਹਾਡੇ ਸਰੀਰ ਜਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਡੇ ਚਿਹਰੇ ਜਿੰਨੀ ਬਰੀਕ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮੰਗਾਂਗਾ," ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਗਾਰ ਦੁਆਰਾ! ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਆਇਰਿਸ਼ ਭਾਸ਼ਾ ਹੈ," ਸੈਲੂਨ-ਕੀਪਰ ਚੀਕਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਪੱਕਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਦਲੇਰ ਮਹਿਮਾਨ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਸ਼ਾਨ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਹੈ।

"ਤਾਂ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਸ਼ਕਲ ਤੋਂ ਵੀ ਅੱਗੇ ਨਿਕਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈਂ?"

"ਬਿਲਕੁਲ," ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ?"

"ਮੈਂ ਸੀ।"

"ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸਨੇ ਦੱਸਿਆ?"

"ਲਾਜ 341, ਵਰਮੀਸਾ ਦੇ ਭਰਾ ਸਕੈਨਲਨ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸਿਹਤ ਕੌਂਸਲਰ ਨੂੰ ਪੀਂਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਬਿਹਤਰ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ।" ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਗਲਾਸ ਚੁੱਕਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਪਰੋਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪੀਂਦੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੀ ਛੋਟੀ ਉਂਗਲੀ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ।

ਮੈਕਗਿੰਟੀ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮੋਟੀਆਂ ਕਾਲੀਆਂ ਭਰਵੱਟੀਆਂ ਉੱਚੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ। "ਓਹ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ -"

"ਮੈਕਮੁਰਡੋ।"

"ਥੋੜਾ ਹੋਰ ਨੇੜੇ, ਮਿਸਟਰ ਮੈਕਮੁਰਡੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ, ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਇੱਥੇ ਆਓ।"

ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਕਮਰਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੈਰਲਾਂ ਸਨ। ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਨੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਆਪਣੇ ਸਿਗਾਰ ਨੂੰ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਚੱਕਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੁੱਪ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ। ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ, ਇੱਕ ਹੱਥ ਆਪਣੀ ਕੋਟ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ, ਦੂਜਾ ਆਪਣੀਆਂ ਭੂਰੀਆਂ ਮੁੱਛਾਂ ਨੂੰ ਮਰੋੜ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਚਾਨਕ ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਝੁਕਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਟ ਦਿੱਖ ਵਾਲਾ ਰਿਵਾਲਵਰ ਕੱਢਿਆ।

"ਦੇਖੋ, ਮੇਰੇ ਜੋਕਰ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਗੇਮ ਖੇਡ ਰਹੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਛੋਟਾ ਕੰਮ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਇਹ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਸਵਾਗਤ ਹੈ," ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੇ ਕੁਝ ਮਾਣ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਫ੍ਰੀਮੈਨ ਦੇ ਇੱਕ ਲਾਜ ਦੇ ਬਾਡੀਮਾਸਟਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਭਰਾ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ।"

"ਹਾਂ, ਪਰ ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ," ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਰੱਬ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰੇ! ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ?"

"ਲਾਜ 29, ਸ਼ਿਕਾਗੋ।"

"ਜਦੋਂ?"

"24 ਜੂਨ, 1872।"

"ਕਿਹੜਾ ਬਾਡੀਮਾਸਟਰ?"

"ਜੇਮਜ਼ ਐੱਚ. ਸਕਾਟ।"

"ਤੁਹਾਡੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਹਾਕਮ ਕੌਣ ਹੈ?"

"ਬਾਰਥੋਲੋਮਿਊ ਵਿਲਸਨ।"

"ਹਮ! ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਟੈਸਟਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਚੁਸਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈਂ। ਤੂੰ ਇੱਥੇ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈਂ?"

"ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਂਗ ਹੀ - ਪਰ ਇੱਕ ਮਾੜੀ ਨੌਕਰੀ।"

"ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਪਣਾ ਜਵਾਬ ਕਾਫ਼ੀ ਜਲਦੀ ਹੈ।"

"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬੋਲਣ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ ਸੀ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਲਦੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ?"

"ਮੇਰਾ ਇਹ ਨਾਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਜਾਣਦੇ ਸਨ।"

"ਖੈਰ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੋਚ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਜ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਸੁਣਿਆ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਭਰਾ ਬਣਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।"

"ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸੱਚ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀ ਮੈਕਮੁਰਡੋ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਕਿਉਂ ਛੱਡਿਆ?"

"ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਲੱਗੇਗਾ!"

ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ। ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਆਦਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਸੀ। "ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ?"

"ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਭਰਾ ਦੂਜੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲ ਸਕਦਾ।"

"ਫਿਰ ਸੱਚ ਦੱਸਣਾ ਬਹੁਤ ਮਾੜਾ ਹੈ?"

"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

"ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ, ਬਾਡੀਮਾਸਟਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਲਾਜ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਿਸਦੇ ਅਤੀਤ ਦਾ ਉਹ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ।"

ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਹੈਰਾਨ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਅੰਦਰਲੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਘਿਸਿਆ ਹੋਇਆ ਅਖ਼ਬਾਰ ਕੱਢਿਆ।

"ਤੂੰ ਕਿਸੇ ਬੰਦੇ 'ਤੇ ਚੀਕਦਾ ਨਹੀਂ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਪੂੰਝ ਲਵਾਂਗਾ!" ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਗਰਮਾ-ਗਰਮੀ ਨਾਲ ਰੋਇਆ।

"ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ, ਕੌਂਸਲਰ," ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੇ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਬਿਨਾਂ ਸੋਚੇ-ਸਮਝੇ ਬੋਲਿਆ। ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਾਂ। ਉਸ ਕਲਿੱਪਿੰਗ ਨੂੰ ਦੇਖੋ।"

ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਨੇ 1874 ਦੇ ਨਵੇਂ ਸਾਲ ਦੇ ਹਫ਼ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਦੇ ਲੇਕ ਸੈਲੂਨ, ਮਾਰਕੀਟ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਜੋਨਾਸ ਪਿੰਟੋ ਨਾਮਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਉੱਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ।

"ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ?" ਉਸਨੇ ਕਾਗਜ਼ ਵਾਪਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੁੱਛਿਆ।

ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਨੇ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।

"ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਗੋਲੀ ਕਿਉਂ ਮਾਰੀ?"

"ਮੈਂ ਅੰਕਲ ਸੈਮ ਨੂੰ ਡਾਲਰ ਕਮਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਸੋਨਾ ਉਸਦੇ ਜਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਉਹ ਦੇਖਣ ਨੂੰ ਵੀ ਵਧੀਆ ਲੱਗਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਸਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਆਦਮੀ ਪਿੰਟੋ ਨੇ ਉਸ ਕੁਈਰ ਨੂੰ ਧੱਕਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ -"

"ਕੀ ਕਰਨਾ?"

"ਖੈਰ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਡਾਲਰਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕੂਲੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣਾ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਵੰਡ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵੰਡ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਮੈਂ ਦੇਖਣ ਲਈ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕੋਲੇ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਰੌਸ਼ਨੀ ਕੀਤੀ।"

"ਕੋਲੇ ਵਾਲਾ ਦੇਸ਼ ਕਿਉਂ?"

"'ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਖਾਸ ਨਹੀਂ ਸਨ।"

ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਹੱਸ ਪਿਆ। "ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿੱਕੇ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਕਾਤਲ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲਈ ਆਏ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਸਵਾਗਤ ਹੈ।"

"ਇਹ ਇਸਦੇ ਆਕਾਰ ਬਾਰੇ ਹੈ," ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਜਾਓਗੇ। ਦੱਸੋ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਉਹ ਡਾਲਰ ਕਮਾ ਸਕਦੇ ਹੋ?"

ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਧਾ ਦਰਜਨ ਕੱਢਿਆ। "ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਫਿਲਾਡੇਲਫੀਆ ਟਕਸਾਲ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ!" ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਡੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵੱਲ ਫੜਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਗੋਰਿਲਾ ਵਾਂਗ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲਾ ਸੀ। "ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ। ਗਾਰ! ਤੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਲਾਭਦਾਇਕ ਭਰਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਮੈਂ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਹਾਂ! ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਬੁਰੇ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਦੋਸਤ ਮੈਕਮਰਡੋ: ਕਿਉਂਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਕੰਧ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵਾਂਗੇ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਨਾ ਧੱਕਿਆ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਧੱਕ ਰਹੇ ਸਨ।"
"ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਬਾਕੀ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨਾਲ ਧੱਕਾ-ਮੁੱਕੀ ਦਾ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਕਰਾਂਗਾ।"
"ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਹਿੰਮਤ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਬੰਦੂਕ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲ ਚਲਾਈ ਸੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਝਿੜਕਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ।"
"ਇਹ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ।"
"ਫਿਰ ਕੌਣ?"
"ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸੀ, ਕੌਂਸਲਰ।" ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੀਜੈਕੇਟ ਦੀ ਸਾਈਡ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕਾਕਡ ਪਿਸਤੌਲ ਕੱਢਿਆ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਰ ਸਮੇਂ ਢੱਕਦਾ ਰਿਹਾ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਸ਼ਾਟ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਤੇਜ਼ ਹੁੰਦਾ।"
"ਬਾਏ ਗਾਰ!" ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਨੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਲਾਲ ਰੰਗ ਲਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਹਾਸੇ ਦੀ ਗਰਜ ਵਿੱਚ ਫੁੱਟ ਪਿਆ। "ਕਹੋ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੰਨੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪਵਿੱਤਰ ਦਹਿਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਜ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਮਾਣ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖੇਗਾ.... ਖੈਰ, ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਅਤੇ ਕੀ ਮੈਂ ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਲਈ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਨਾਲ ਇਕੱਲਾ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਦਬਾਅ ਪਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ?"
ਬਾਰਟੈਂਡਰ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋ ਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ। "ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਕੌਂਸਲਰ, ਪਰ ਇਹ ਟੈੱਡ ਬਾਲਡਵਿਨ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸੇ ਮਿੰਟ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
ਇਹ ਸੁਨੇਹਾ ਬੇਲੋੜਾ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦਾ ਬੇਰਹਿਮ ਚਿਹਰਾ ਖੁਦ ਨੌਕਰ ਦੇ ਮੋਢੇ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਬਾਰਟੈਂਡਰ ਨੂੰ ਧੱਕਾ ਦੇ ਕੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
"ਤਾਂ," ਉਸਨੇ ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਵੱਲ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਭਰੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਥੇ ਆਏ ਹੋ, ਹੈ ਨਾ? ਕੌਂਸਲਰ, ਇਸ ਆਦਮੀ ਬਾਰੇ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਹੈ।"
"ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਹ ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਹੋ," ਮੈਕਮਰਡੋ ਚੀਕਿਆ।
"ਮੈਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਤੇ, ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਹਾਂਗਾ।"
"ਟੂਟ!ਟੂਟ!" ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬੈਰਲ ਤੋਂ ਉਤਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲੇਗਾ। ਸਾਡਾ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਭਰਾ ਹੈ, ਬਾਲਡਵਿਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵਾਗਤ ਕਰੀਏ। ਯਾਰ, ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾਓ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਉ!"
“ਕਦੇ ਨਹੀਂ!” ਬਾਲਡਵਿਨ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਚੀਕਿਆ।
"ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਲੜਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਗਲਤ ਕੀਤਾ ਹੈ," ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਮੁੱਕਿਆਂ ਨਾਲ ਲੜਾਂਗਾ, ਜਾਂ, ਜੇ ਇਸ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਕਿਸੇ

ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲੜਾਂਗਾ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਮੈਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਕੌਂਸਲਰ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਬਾਡੀਮਾਸਟਰ ਵਾਂਗ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਇਹ ਕੀ ਹੈ?"

"ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਔਰਤ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਲਈ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ।"

"ਕੀ ਉਹ?" ਬਾਲਡਵਿਨ ਚੀਕਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਜ ਦੇ ਦੋ ਭਰਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਉਹ ਸੀ," ਬੌਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਓਹ, ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ?"

"ਹਾਂ, ਇਹ ਹੈ, ਟੇਡ ਬਾਲਡਵਿਨ," ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਨੇ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਟ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਇਹ ਤੂੰ ਹੀ ਹੈਂ ਜੋ ਇਸ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰੇਗਾ?"

"ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੁੱਟ ਦਿਓਗੇ ਜੋ ਇਸ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ? ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਭਰ ਲਈ ਬਾਡੀਮਾਸਟਰ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਜੈਕ ਮੈਕਗਿੰਟੀ, ਅਤੇ ਰੱਬ ਦੀ ਸਹੁੰ! ਜਦੋਂ ਅਗਲੀ ਵਾਰ ਵੋਟ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ -"

ਕੌਂਸਲਰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸ਼ੇਰ ਵਾਂਗ ਝਪਟ ਪਿਆ। ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਦੂਜੇ ਦੀ ਗਰਦਨ ਦੁਆਲੇ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬੈਰਲ ਦੇ ਪਾਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਆਪਣੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਉਸਦੀ ਜਾਨ ਨਿਚੋੜ ਲੈਂਦਾ ਜੇ ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਦਖਲ ਨਾ ਦਿੰਦਾ।

"ਆਰਾਮ ਕਰੋ, ਕੌਂਸਲਰ! ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਆਰਾਮ ਕਰੋ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਖਿੱਚਦਾ ਹੋਇਆ।

ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਕੜ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਬਾਲਡਵਿਨ, ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕੰਬਦਾ ਹੋਇਆ, ਸਾਹ ਲੈਣ ਲਈ ਹਾਫਾਂ ਮਾਰਦਾ, ਅਤੇ ਹਰ ਅੰਗ ਵਿੱਚ ਕੰਬਦਾ ਹੋਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਮੌਤ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਬੈਰਲ ਉੱਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਤੂੰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਮੰਗ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਟੇਡ ਬਾਲਡਵਿਨ - ਹੁਣ ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਮਿਲ ਗਿਆ!" ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਚੀਕਿਆ, ਉਸਦੀ ਵੱਡੀ ਛਾਤੀ ਉੱਠਦੀ ਅਤੇ ਡਿੱਗਦੀ ਹੋਈ। "ਸ਼ਾਇਦ ਤੂੰ ਸੋਚਦਾ ਹੈਂ ਕਿ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਬਾਡੀਮਾਸਟਰ ਤੋਂ ਹਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਪਾਵੇਂਗਾ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਲਾਜ ਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੈਂ ਮੁਖੀ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦਮੀ ਮੇਰੇ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇਗਾ।"

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਬਾਲਡਵਿਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗਲੇ ਨੂੰ ਛੂਹਦੇ ਹੋਏ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ।

"ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ," ਦੂਜਾ ਚੀਕਿਆ, ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੇਤੁਕੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਗੂੰਜਦਾ ਹੋਇਆ, "ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਚੰਗੇ ਦੋਸਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਉਸਨੇ ਸ਼ੈਲਫ ਤੋਂ ਸ਼ੈਂਪੇਨ ਦੀ ਇੱਕ ਬੋਤਲ ਹੇਠਾਂ ਉਤਾਰੀ ਅਤੇ ਕਾਰ੍ਕ ਨੂੰ ਮਰੋੜਿਆ।

"ਹੁਣ ਦੇਖੋ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਤਿੰਨ ਉੱਚੇ ਗਲਾਸ ਭਰੇ, "ਆਓ ਆਪਾਂ ਲਾਜ ਦਾ ਝਗੜਾਲੂ ਟੋਸਟ ਪੀਈਏ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਬੁਰਾ ਖੂਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਹੁਣ, ਫਿਰ ਖੱਬਾ ਹੱਥ ਮੇਰੇ ਗਲੇ ਦੇ ਸੇਬ 'ਤੇ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਟੇਡ ਬਾਲਡਵਿਨ, ਕੀ ਅਪਰਾਧ ਹੈ, ਸਰ?"

"ਬੱਦਲ ਭਾਰੀ ਹਨ," ਬਾਲਡਵਿਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਪਰ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਚਮਕਣਗੇ।"

"ਅਤੇ ਇਹ ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ!"

ਆਦਮੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗਲਾਸ ਪੀਤੇ, ਅਤੇ ਬਾਲਡਵਿਨ ਅਤੇ ਮੈਕਮਰਡੋ ਵਿਚਕਾਰ ਵੀ ਉਹੀ ਰਸਮ ਕੀਤੀ ਗਈ।

"ਉੱਥੇ!" ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਰਗੜਦੇ ਹੋਏ ਚੀਕਿਆ। "ਇਹ ਕਾਲੇ ਖੂਨ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਲਾਜ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਹੱਥ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਰਾ ਬਾਲਡਵਿਨ ਜਾਣਦਾ ਹੈ - ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ, ਭਰਾ ਮੈਕਮਰਡੋ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੁਸੀਬਤ ਮੰਗੋਗੇ!"

"ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰ ਕਰਾਂਗਾ," ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਉਸਨੇ ਬਾਲਡਵਿਨ ਵੱਲ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾਇਆ। "ਮੈਂ ਝਗੜਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੇਜ਼ ਹਾਂ। ਇਹ ਮੇਰਾ ਗਰਮ ਆਇਰਿਸ਼ ਖੂਨ ਹੈ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਗੁੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਬਾਲਡਵਿਨ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੱਥ ਨੂੰ ਫੜਨਾ ਪਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਿਆਨਕ ਬੌਸ ਦੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਨਜ਼ਰ ਉਸ 'ਤੇ ਸੀ। ਪਰ ਉਸਦਾ ਉਦਾਸ ਚਿਹਰਾ ਦਿਖਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਘੱਟ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਤਾੜੀ ਮਾਰੀ। "ਟੱਟ! ਇਹ ਕੁੜੀਆਂ! ਇਹ ਕੁੜੀਆਂ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦੋ ਮੁੰਡਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਹੀ ਪੇਟੀਕੋਟ ਆਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ! ਇਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਹੈ! ਖੈਰ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਕੋਲੀਨ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਬਾਡੀਮਾਸਟਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ - ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਹੋਵੇ! ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਔਰਤਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਾਜ 341 ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਭਰਾ ਮੈਕਮਰਡੋ। ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਅਤੇ ਤਰੀਕੇ ਹਨ, ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ। ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਰਾਤ ਸਾਡੀ ਮੀਟਿੰਗ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਆਓਗੇ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਰਮੀਸਾ ਵੈਲੀ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗੇ।"

ਅਧਿਆਇ 3

ਲਾਜ 341, ਵਰਮੀਸਾ

ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਤੋਂ ਅਗਲੇ ਦਿਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਦਿਲਚਸਪ ਘਟਨਾਵਾਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਪੁਰਾਣੇ ਜੈਕਬ ਸ਼ਾਫਟਰ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਵਿਡੋ ਮੈਕਨਾਮਾਰਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲੈ ਲਏ। ਟ੍ਰੇਨ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰ ਉਸਦੇ ਪਹਿਲੇ ਜਾਣਕਾਰ, ਸਕੈਨਲਨ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਵਰਮੀਸਾ ਜਾਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ, ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਇਕੱਠੇ ਠਹਿਰੇ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਬੋਰਡਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲੀ ਬੁੱਢੀ ਆਇਰਿਸ਼ ਔਰਤ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ; ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲਣ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੋਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੁਪਤ ਭੇਦ ਸਾਂਝੇ ਸਨ।

ਸ਼ੈਫਟਰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਰਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਚਾਹੇ ਉੱਥੇ ਆਪਣੇ ਖਾਣੇ 'ਤੇ ਆਉਣ ਦਿੱਤਾ; ਤਾਂ ਜੋ ਐਟੀ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਸੰਬੰਧ ਕਦੇ ਵੀ ਟੁੱਟ ਨਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਹਫ਼ਤੇ ਬੀਤਦੇ ਗਏ, ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਨੇੜਲਾ ਅਤੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ।

ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਨੇ ਸਿੱਕਿਆਂ ਦੇ ਸਾਂਚੇ ਕੱਢਣਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਗੁਪਤਤਾ ਦੇ ਕਈ ਵਾਅਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਜ ਦੇ ਕਈ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਨਕਲੀ ਪੈਸੇ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਇੰਨੀ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਜਾਂ ਖ਼ਤਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਉਂ, ਉਸਦੇ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਇੰਨੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਲਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਝੁਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸਦੀਵੀ ਰਹੱਸ ਸੀ; ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਗਤ ਸਾਧਨ ਦੇ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਰਾਹ 'ਤੇ ਲਿਆਵੇਗਾ।

ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੀ; ਪਰ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿਸਮਤ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਸਾਹਸੀ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ। ਪਹਿਲੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੁਝ ਸ਼ਾਮਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਦੇ ਸੈਲੂਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ "ਮੁੰਡਿਆਂ" ਨਾਲ ਨੇੜਿਓਂ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਸਿਰਲੇਖ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਗਿਰੋਹ ਜੋ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਹੌਂਸਲੇ ਭਰੇ ਢੰਗ ਅਤੇ ਬੋਲਣ ਦੀ ਨਿਡਰਤਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਮਨਪਸੰਦ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ; ਜਦੋਂ ਕਿ ਜਿਸ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸਨੇ "ਆਲ ਇਨ" ਬਾਰ-ਰੂਮ ਸਕ੍ਰੈਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਪਾਲਿਸ਼ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਕਠੋਰ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਘਟਨਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਉੱਚਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਇੱਕ ਰਾਤ ਭੀੜ-ਭੜੱਕੇ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਮਾਈਨ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤ ਨੀਲੀ ਵਰਦੀ ਅਤੇ ਚੋਟੀ ਦੀ ਟੋਪੀ ਪਹਿਨ ਕੇ ਅੰਦਰ ਆਇਆ। ਇਹ ਰੇਲਵੇ ਅਤੇ ਕੋਲੀਅਰ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਮ ਸਿਵਲ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਸਥਾ ਸੀ, ਜੋ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਨੂੰ ਡਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸੰਗਠਿਤ ਬਦਮਾਸ਼ੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਿਲਕੁਲ ਬੇਵੱਸ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਇੱਕ ਚੁੱਪ ਛਾਈ ਰਹੀ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਉਤਸੁਕ ਨਜ਼ਰਾਂ ਉਸ ਵੱਲ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ; ਪਰ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ ਅਜੀਬ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਾਊਂਟਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਖੜ੍ਹੇ ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਨੇ ਖੁਦ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗਾਹਕਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ।

"ਇੱਕ ਸਿੱਧੀ ਵਿਸਕੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਤ ਕੌੜੀ ਹੈ," ਪੁਲਿਸ ਅਫ਼ਸਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਲੇ ਹਾਂ, ਕੌਂਸਲਰ?"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਵੇਂ ਕਪਤਾਨ ਹੋਵੋਗੇ?" ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਇਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਕੌਂਸਲਰ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੋਹਰੀ ਨਾਗਰਿਕ, ਇਸ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ। ਕੈਪਟਨ ਮਾਰਵਿਨ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਹੈ।"

"ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਿਨਾਂ ਬਿਹਤਰ ਹੁੰਦੇ, ਕੈਪਟਨ ਮਾਰਵਿਨ," ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਨੇ ਠੰਡੇ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪੁਲਿਸ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪੂੰਜੀਪਤੀਆਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਸੰਦ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੀ ਹੋ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗਰੀਬ ਸਾਥੀ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਡੰਡੇ ਮਾਰਨ ਜਾਂ ਗੋਲੀ ਮਾਰਨ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਹੈ?"

"ਖੈਰ, ਖੈਰ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਹਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ," ਪੁਲਿਸ ਅਫ਼ਸਰ ਨੇ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰੀਏ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ; ਪਰ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ।" ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਗਲਾਸ ਪੀਤਾ ਅਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਮੁੜਿਆ, ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਨਜ਼ਰ ਜੈਕ ਮੈਕਮਰਡੋ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਪਈ, ਜੋ ਉਸਦੀ ਕੂਹਣੀ ਵੱਲ ਘੂਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਹਲੋ! ਹਲੋ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਉੱਪਰ-ਹੇਠਾਂ ਦੇਖਦਾ ਹੋਇਆ। "ਇਹ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਜਾਣਕਾਰ ਹੈ!"

ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਉਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਗਿਆ। "ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਤੇਰਾ ਦੋਸਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਰਾਪੇ ਹੋਏ ਤਾਂਬੇ ਦਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਇੱਕ ਜਾਣਕਾਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੋਸਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ," ਪੁਲਿਸ ਕਪਤਾਨ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਦੇ ਜੈਕ ਮੈਕਮਰਡੋ ਹੋ, ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ!"

ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਏ। "ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਤੋਂ ਸ਼ਰਮ ਆਉਂਦੀ ਹੈ?"

"ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੋਣ ਦਾ ਚੰਗਾ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਵੈਸੇ ਵੀ।"

"ਸ਼ੈਤਾਨ ਤੇਰਾ ਇਸ ਤੋਂ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ?" ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਮੁੱਠੀਆਂ ਨੂੰ ਘੁੱਟ ਕੇ ਗਰਜਿਆ।

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਜੈਕ, ਬਲਸਟਰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਚੱਲੇਗਾ। ਇਸ ਕੋਲੇ ਦੇ ਬੰਕਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਫਸਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਮੈਂ ਕੋਈ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਦੇ ਇੱਕ ਬਦਮਾਸ਼ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ।"

ਮੈਕਮਰਡੋ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਉਤਰ ਗਿਆ। "ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਾ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਸੈਂਟਰਲ ਦੇ ਮਾਰਵਿਨ ਹੋ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ।

"ਬੱਸ ਉਹੀ ਪੁਰਾਣਾ ਟੈਡੀ ਮਾਰਵਿਨ, ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ। ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਜੋਨਾਸ ਪਿੰਟੋ ਦੀ ਸ਼ੂਟਿੰਗ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲੇ ਹਾਂ।"

"ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਗੋਲੀ ਨਹੀਂ ਮਾਰੀ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ? ਇਹ ਚੰਗਾ ਨਿਰਪੱਖ ਸਬੂਤ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ? ਖੈਰ, ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕੰਮ ਆਈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਕਵੀਅਰ ਨੂੰ ਧੱਕਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੁੰਦਾ। ਖੈਰ, ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਭੁੱਲ ਸਕਦੇ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ, ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਕਾਰ - ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ - ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਕੱਲ੍ਹ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਜਿੱਥੇ ਹਾਂ ਉੱਥੇ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹਾਂ।"

"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਇੱਕ ਗੁੱਸੇਖ਼ੋਰ ਕੁੱਤਾ ਹੈਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਨਾ ਕਰੇਂ।"

"ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਇਰਾਦਾ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ," ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਆਲੂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

"ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸਿੱਧੀ ਸੜਕ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਮੰਮੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੈ," ਕਪਤਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ, ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸੌਂਹ! ਜੇ ਤੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਤਰ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੋਰ ਕਹਾਣੀ ਹੈ! ਤੈਨੂੰ ਸ਼ੁਭ ਰਾਤਰੀ - ਅਤੇ ਸ਼ੁਭ ਰਾਤਰੀ, ਕੌਂਸਲਰ।"

ਉਹ ਬਾਰ-ਰੂਮ ਛੱਡ ਗਿਆ; ਪਰ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਹੀਰੋ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਦੂਰ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਵਿੱਚ ਮੈਕਮਰਡੋ ਦੇ ਕਾਰਨਾਮਿਆਂ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੋ ਉਸ ਉੱਤੇ ਮਹਾਨਤਾ ਥੋਪਿਆ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਹੁਣ ਗੱਲ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਬਾਰ ਲੋਫਰ ਉਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹੱਥ ਨਾਲ ਦਿਲੋਂ ਹਿਲਾਇਆ। ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਭਾਈਚਾਰੇ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਸੀ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੀ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦਿਖਾ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਪਰ ਉਸ ਸ਼ਾਮ, ਜੇਕਰ ਉਸਦਾ ਸਾਥੀ ਸਕੈਨਲਨ ਉਸਨੂੰ ਘਰ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਸਨਮਾਨਿਤ ਹੀਰੋ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਾਤ ਜ਼ਰੂਰ ਬਾਰ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਬਿਤਾਈ ਹੁੰਦੀ।

ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੂੰ ਲਾਜ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਦੇ ਇੱਕ ਦੀਖਿਆਕਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰਸਮ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਦਾ ਸੋਚਿਆ ਸੀ; ਪਰ ਵਰਮੀਸਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਖਾਸ ਰਸਮਾਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਹ ਮਾਣ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਧਰਮ-ਪ੍ਰੇਮੀ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਅਸੈਂਬਲੀ ਯੂਨੀਅਨ ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਰਾਖਵੇਂ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਸੀ। ਲਗਭਗ ਸੱਠ ਮੈਂਬਰ ਵਰਮੀਸਾ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ; ਪਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਗਠਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਘਾਟੀ ਵਿੱਚ ਕਈ ਹੋਰ ਲਾਜ ਸਨ, ਅਤੇ ਹਰ ਪਾਸੇ ਪਹਾੜਾਂ ਦੇ ਪਾਰ ਹੋਰ, ਜੋ ਕੋਈ ਗੰਭੀਰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਹੋਣ 'ਤੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਇਲਾਕੇ ਲਈ ਅਣਜਾਣ ਸਨ। ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਕੋਲਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਸੌ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਸਨ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ।

ਖਾਲੀ ਅਸੈਂਬਲੀ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਮੇਜ਼ ਦੁਆਲੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਪਾਸੇ ਬੋਤਲਾਂ ਅਤੇ ਗਲਾਸਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਦੂਜੀ ਮੇਜ਼ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੁਝ ਮੈਂਬਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਫੇਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਆਪਣੇ ਉਲਝੇ ਹੋਏ ਕਾਲੇ ਵਾਲਾਂ ਦੇ ਝਟਕੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਫਲੈਟ ਕਾਲਾ ਮਖਮਲੀ ਟੋਪੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਗਰਦਨ ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਰੰਗੀਨ ਜਾਮਨੀ ਰੰਗ ਦਾ ਚੋਲਾ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਿਰ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਕਿਸੇ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਰਸਮ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪੁਜਾਰੀ ਜਾਪਦਾ ਹੋਵੇ। ਉਸਦੇ ਸੱਜੇ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਉੱਚ ਲਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਟੇਡ ਬਾਲਡਵਿਨ ਦਾ ਬੇਰਹਿਮ, ਸੁੰਦਰ ਚਿਹਰਾ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਸਕਾਰਫ਼ ਜਾਂ ਤਗਮਾ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਉਹ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਿਆਣੇ ਆਦਮੀ ਸਨ; ਪਰ ਬਾਕੀ ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਅਠਾਰਾਂ ਤੋਂ ਪੱਚੀ ਸਾਲ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨ ਸਨ, ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਏਜੰਟ ਜੋ ਆਪਣੇ ਸੀਨੀਅਰਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਜਿਹੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ੇਰ ਵਰਗੀ, ਕਾਨੂੰਨਹੀਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਸਨ; ਪਰ ਰੈਂਕ ਅਤੇ ਫਾਈਲ ਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਤਸੁਕ ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲੇ ਨੌਜਵਾਨ ਸਾਥੀ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕਾਤਲਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਗਿਰੋਹ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਇੰਨੇ ਪੂਰੇ ਨੈਤਿਕ ਵਿਗਾੜ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮੁਹਾਰਤ 'ਤੇ ਭਿਆਨਕ ਮਾਣ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਵੱਲ ਡੂੰਘੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਦੇਖਦੇ ਸਨ ਜਿਸਦੀ ਸਾਖ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ "ਇੱਕ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰਾ ਕੰਮ" ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਗੜੇ ਸੁਭਾਅ ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਜੋਸ਼ੀਲੀ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਬਣ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੇਵਾ ਲਈ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਉਤਰਨ ਜਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਜ਼ਖਮੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਝਗੜਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਘਾਤਕ ਸੱਟ ਕਿਸਨੇ ਮਾਰੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦਮੀ ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਅਤੇ ਵਿਗਾੜਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਸੰਗਤ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਦੇ ਸਨ।

ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਗੁਪਤਤਾ ਦਿਖਾਈ ਸੀ; ਪਰ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਬਿਰਤਾਂਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਅਸਫਲਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ, ਇੱਕ ਪਾਸੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਬੇਅੰਤ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਬੁਲਾ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਖਜ਼ਾਨਾ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਰਾਜ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਫੰਡ ਕੱਢ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਲੰਬੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇੱਕ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਖ਼ਤਰਾ ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਸਕੌਰਰਜ਼ ਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਪੀੜਤ ਖੁਦ ਵਿੱਚ ਸੀ - ਜੋ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗਿਣਤੀ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਸੀ, ਪਰ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਹਮਲਾਵਰਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਛਾਪ ਛੱਡਦਾ ਸੀ।

ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਔਖੀ ਘੜੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ; ਪਰ ਕੋਈ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਸਨੂੰ ਦੋ ਗੰਭੀਰ ਭਰਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਬਾਹਰੀ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਤਖ਼ਤੀ ਵਾਲੀ ਵੰਡ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਅੰਦਰਲੀ ਸਭਾ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਬੁੜਬੁੜ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਵਾਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਉਮੀਦਵਾਰੀ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਗਾਰਡ ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਹਰੇ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਸੀਨੇ ਨਾਲ ਅੰਦਰ ਆਇਆ।

"ਬਾਡੀਮਾਸਟਰ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਨੇ ਉਸਦਾ ਕੋਟ ਉਤਾਰਿਆ, ਉਸਦੀ ਸੱਜੀ ਬਾਂਹ ਦੀ ਬਾਂਹ ਉੱਪਰ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕੂਹਣੀਆਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਰੱਸੀ ਵਜਾ ਕੇ ਇਸਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਮੋਟੀ ਕਾਲੀ ਟੋਪੀ ਰੱਖੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਕੁਝ ਨਾ ਦੇਖ ਸਕੇ। ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਅਸੈਂਬਲੀ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ।

ਉਸਦੇ ਢੱਕਣ ਹੇਠ ਘੋਰ ਹਨੇਰਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਮਨਕਾਰੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਹਲਚਲ ਅਤੇ ਬੁੜਬੁੜਾਈ ਸੁਣੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਉਸਦੇ ਕੰਨਾਂ ਦੇ ਪਰਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਮੱਧਮ ਅਤੇ ਦੂਰ ਦੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ।

"ਜੌਨ ਮੈਕਮਰਡੋ," ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਫ੍ਰੀਮੈਨ ਦੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਆਰਡਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹੋ?"

ਉਸਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ ਝੁਕਿਆ।

"ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਲਾਜ ਨੰਬਰ 29, ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਹੈ?"

ਉਸਨੇ ਫਿਰ ਝੁਕਿਆ।

"ਹਨੇਰੀਆਂ ਰਾਤਾਂ ਅਣਸੁਖਾਵੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ," ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

“ਹਾਂ, ਅਜਨਬੀਆਂ ਦੇ ਸਫ਼ਰ ਲਈ,” ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਬੱਦਲ ਭਾਰੀ ਹਨ।"

"ਹਾਂ, ਇੱਕ ਤੂਫ਼ਾਨ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

"ਕੀ ਭਰਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ?" ਬਾਡੀਮਾਸਟਰ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

ਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਆਮ ਬੁੜਬੁੜਾਹਟ ਸੀ।

"ਭਰਾ, ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋ," ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣੋ ਕਿ ਇਸ ਕਾਉਂਟੀ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਕਾਉਂਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਕੁਝ ਸੰਸਕਾਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਵੀ ਕੁਝ ਫਰਜ਼ ਹਨ ਜੋ ਚੰਗੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਪਰੀਖਿਆ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ?"

"ਮੈਂ ਹਾਂ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਤਕੜੇ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਹੋ?"

"ਮੈਂ ਹਾਂ।"

"ਇਸਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਵਧੋ।"

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੋ ਸਖ਼ਤ ਬਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਬਾ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਗੁਆਉਣ ਦੇ ਖ਼ਤਰੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਦਾ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਲਈ ਘਬਰਾਇਆ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਦਬਾਅ ਪਿਘਲ ਗਿਆ। ਤਾੜੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਮੱਧਮ ਗੂੰਜ ਸੀ।

"ਉਹ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਦਿਲ ਵਾਲਾ ਹੈ," ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਦਰਦ ਸਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ?"

“ਨਾਲ ਹੀ ਇੱਕ ਹੋਰ,” ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਉਸਨੂੰ ਪਰਖੋ!"

ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੀਕਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਸਕੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਦਰਦਨਾਕ ਦਰਦ ਉਸਦੀ ਬਾਂਹ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਚਾਨਕ ਝਟਕੇ ਨਾਲ ਉਹ ਲਗਭਗ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ; ਪਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਕੱਟ ਲਏ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪੀੜ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵੀ ਫੜ ਲਏ।

"ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

ਇਸ ਵਾਰ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਤਾੜੀਆਂ ਵੱਜੀਆਂ। ਲਾਜ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਹੱਥਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਤਾੜੀਆਂ ਮਾਰੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਹੁੱਡ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਹ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਵਧਾਈਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਝਪਕਦਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦਾ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ।

"ਇੱਕ ਆਖਰੀ ਗੱਲ, ਭਰਾ ਮੈਕਮਰਡੋ," ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਗੁਪਤਤਾ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾ ਚੁੱਕੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਸਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਤੁਰੰਤ ਅਤੇ ਅਟੱਲ ਮੌਤ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਹਾਂ," ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਬਾਡੀਮਾਸਟਰ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ?"

"ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਫਿਰ ਲਾਜ 341, ਵਰਮੀਸਾ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਬਹਿਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸਵਾਗਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਰਾਬ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਰੱਖੋਗੇ, ਭਰਾ ਸਕੈਨਲਨ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਯੋਗ ਭਰਾ ਨੂੰ ਪੀਵਾਂਗੇ।"

ਮੈਕਮਰਡੋ ਦਾ ਕੋਟ ਉਸ ਕੋਲ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸੱਜੀ ਬਾਂਹ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਝੁਲਸ ਰਹੀ ਸੀ। ਬਾਂਹ ਦੇ ਮਾਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਚੱਕਰ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਤਿਕੋਣ ਸੀ, ਡੂੰਘਾ ਅਤੇ ਲਾਲ, ਕਿਉਂਕਿ ਬ੍ਰਾਂਡਿੰਗ ਆਇਰਨ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਖਿੱਚੀਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲਾਜ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦਿਖਾਏ।

"ਅਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਇਹ ਸਹਿ ਲਿਆ ਹੈ," ਇੱਕ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਸਾਰੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਜਿੰਨੇ ਬਹਾਦਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।"

"ਤੁਟ! ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; ਪਰ ਇਹ ਸੜਦਾ ਅਤੇ ਦਰਦ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਦੀਖਿਆ ਦੀ ਰਸਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ, ਤਾਂ ਲਾਜ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੈਕਮੁਰਡੋ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਗੌਤਮਿਕ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਆਦੀ ਸੀ, ਨੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ, ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ।

"ਏਜੰਡਾ ਪੇਪਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾ ਕੰਮ," ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮਰਟਨ ਕਾਉਂਟੀ ਲਾਜ 249 ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਮਾਸਟਰ ਵਿੰਡਲ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:

"ਪਿਆਰੇ ਸ੍ਰੀ - ਮਾਨ ਜੀ:

"ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਕੋਲਾ ਮਾਲਕ, ਰਾਏ ਐਂਡ ਸਟਰਮੈਸ਼ ਦੇ ਐਂਡਰਿਊ ਰਾਏ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਲਾਜ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਵਾਪਸੀ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਛਲੀ ਪਤਝੜ ਵਿੱਚ ਗਸ਼ਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਦੋ ਚੰਗੇ ਆਦਮੀ ਭੇਜੋਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਲਾਜ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨਚੀ ਹਿਗਿੰਸ ਦੁਆਰਾ ਸੰਭਾਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸਦਾ ਪਤਾ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਏਗਾ ਕਿ ਕਦੋਂ ਅਤੇ ਕਿੱਥੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਆਜ਼ਾਦੀ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ,

"ਜੇ. ਡਬਲਯੂ. ਵਿੰਡਲ ਡੀ. ਐਮ. ਏ. 0. ਐਫ.

"ਜਦੋਂ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਆਦਮੀਆਂ ਤੋਂ ਕਰਜ਼ਾ ਮੰਗਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿੰਡਲ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰੀਏ।" ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਰੁਕਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਨੀਰਸ, ਬਦਮਾਸ਼ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਕਮਰੇ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ। "ਕੌਣ ਇਸ ਕੰਮ ਲਈ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ?"

ਕਈ ਨੌਜਵਾਨ ਸਾਥੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਉੱਪਰ ਕੀਤੇ। ਬਾਡੀਮਾਸਟਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਵਾਲੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਟਾਈਗਰ ਕੋਰਮੈਕ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਵਾਂਗ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਭਾਲਿਆ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੋਗੇ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ, ਵਿਲਸਨ।"

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਪਿਸਤੌਲ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਵਲੰਟੀਅਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਕਿ ਆਪਣੀ ਕਿਸ਼ੋਰ ਉਮਰ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਮੁੰਡਾ ਸੀ।

"ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਪਹਿਲਾ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ? ਖੈਰ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਖੂਨ ਨਾਲ ਭਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਿਸਤੌਲ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਪਾਓਗੇ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਗਲਤ ਹਾਂ।

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸੋਮਵਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਵਾਪਸ ਆਓਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਵਾਗਤ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਇਸ ਵਾਰ ਕੋਈ ਇਨਾਮ?" ਕੋਰਮੈਕ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਇੱਕ ਮੋਟਾ, ਕਾਲੇ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲਾ, ਬੇਰਹਿਮ ਦਿੱਖ ਵਾਲਾ ਨੌਜਵਾਨ, ਜਿਸਦੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ "ਟਾਈਗਰ" ਦਾ ਉਪਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

"ਇਨਾਮ ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਲਈ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਡੱਬੇ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਕੁਝ ਅਜੀਬ ਡਾਲਰ ਹੋਣਗੇ।"

"ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ?" ਨੌਜਵਾਨ ਵਿਲਸਨ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਬਿਲਕੁਲ, ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇਹ ਪੁੱਛਣਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਉੱਥੇ ਨਿਰਣਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਹ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕਰਨਗੇ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮਰਟਨ ਲਾਜ ਤੋਂ ਦੋ ਭਰਾ ਅਗਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਇਸ ਤਿਮਾਹੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆ ਰਹੇ ਹਨ।"

"ਉਹ ਕੌਣ ਹਨ?" ਕਿਸੇ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਇਹ ਸਿਆਣਪ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਪੁੱਛੋ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਵੀ ਗਵਾਹੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਮੁਸੀਬਤ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ। ਪਰ ਉਹ ਆਦਮੀ ਹਨ ਜੋ ਜਦੋਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰਾ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ।"

"ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਵੀ!" ਟੇਡ ਬਾਲਡਵਿਨ ਚੀਕਿਆ। "ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਹੱਥੋਂ ਨਿਕਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਿਛਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਹੀ ਸਾਡੇ ਤਿੰਨ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਫੋਰਮੈਨ ਬਲੇਕਰ ਨੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਦੇਣਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ।"

"ਕੀ ਲੈ ਕੇ ਆਵਾਂ?" ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਨੂੰ ਫੁਸਫੁਸਾ ਕੇ ਕਿਹਾ।

"ਬਕਸ਼ਾਟ ਕਾਰਤੂਸ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਅੰਤ!" ਆਦਮੀ ਉੱਚੀ ਹਾਸੇ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ। "ਸਾਡੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ, ਭਰਾ?"

ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਦੀ ਅਪਰਾਧੀ ਆਤਮਾ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਘਟੀਆ ਸੰਗਠਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਸਮਾ ਲਿਆ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਹੁਣ ਮੈਂਬਰ ਸੀ। "ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਇੱਕ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਮੁੰਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ।"

ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਬੈਠੇ ਕਈਆਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਕੀਤੀ।

"ਇਹ ਕੀ ਹੈ?" ਮੇਜ਼ ਦੇ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦੇ ਬਾਡੀਮਾਸਟਰ ਨੇ ਚੀਕਿਆ।

"ਇਹ ਸਾਡਾ ਨਵਾਂ ਭਰਾ ਹੈ, ਸਰ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਰਸਤੇ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਅਨੁਸਾਰ ਲੱਭਦਾ ਹੈ।"

ਮੈਕਮਰਡੋ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ। "ਮੈਂ ਕਹਾਂਗਾ, ਉੱਘੇ ਬਾਡੀਮਾਸਟਰ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲਾਜ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਇਸ 'ਤੇ ਖੂਬ ਤਾੜੀਆਂ ਵਜਾਈਆਂ ਗਈਆਂ। ਅਜਿਹਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸੂਰਜ ਆਪਣੇ ਕਿਨਾਰੇ ਨੂੰ ਦੂਰੀ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਧੱਕ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਤਰੱਕੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਚਲਾ ਜਾਵਾਂਗਾ," ਸੈਕਟਰੀ, ਹੈਰਾਵੇ, ਇੱਕ ਗਿਰਝ ਵਰਗੇ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲਾ ਬੁੱਢਾ ਸਲੇਟੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲਾ ਜੋ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਭਰਾ ਮੈਕਮਰਡੋ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਜ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਉਸਨੂੰ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ।"

"ਬਿਲਕੁਲ, ਮੇਰਾ ਇਹੀ ਮਤਲਬ ਸੀ; ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਂ," ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਤੁਹਾਡਾ ਸਮਾਂ ਆਵੇਗਾ, ਭਰਾ," ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਇੱਛੁਕ ਆਦਮੀ ਵਜੋਂ ਚੁਣਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕਰੋਗੇ। ਅੱਜ ਰਾਤ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਹੱਥ ਮਿਲਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੇਕਰ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਸੰਦ ਆਵੇ।"

"ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਕੀਮਤੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਾਂਗਾ।"

"ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਆ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਐਲਾਨ ਕਰਾਂਗਾ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ," ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਏਜੰਡੇ ਦੇ ਪੇਪਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ, "ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮੀਟਿੰਗ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਹੋਰ ਨੁਕਤੇ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਖਜ਼ਾਨਚੀ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਬੈਂਕ ਬੈਲੇਂਸ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਾਂਗਾ। ਜਿਮ ਕਾਰਨੇਵੇ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਲਾਜ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਾਰਨ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਜਿਮ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਮਹੀਨੇ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਾਰਲੇ ਕ੍ਰੀਕ ਦੇ ਚੈਸਟਰ ਵਿਲਕੌਕਸ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ," ਮੈਕਮਰਡੋ ਦੇ ਗੁਆਂਢੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ।

"ਇਸ ਵੇਲੇ ਫੰਡ ਚੰਗੇ ਹਨ," ਖਜ਼ਾਨਚੀ ਨੇ ਬੈਂਕਬੁੱਕ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਫਰਮਾਂ ਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਉਦਾਰਤਾ ਦਿਖਾਈ ਹੈ। ਮੈਕਸ ਲਿੰਡਰ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਇਕੱਲੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਪੰਜ ਸੌ ਦਿੱਤੇ। ਵਾਕਰ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ ਨੇ ਇੱਕ ਸੌ ਭੇਜਿਆ; ਪਰ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੰਜ ਮੰਗਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਲੈ ਲਈ। ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਬੁੱਧਵਾਰ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿੰਡਿੰਗ ਗੀਅਰ ਖਰਾਬ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬ੍ਰੇਕਰ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਬਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾੜਨਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੈਸਟ ਸੈਕਸ਼ਨ ਕੋਲਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਾਲਾਨਾ ਯੋਗਦਾਨ ਅਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ।"

"ਆਰਚੀ ਸਵਿੰਡਨ ਬਾਰੇ ਕੀ?" ਇੱਕ ਭਰਾ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਉਹ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਵੇਚ ਕੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਗਿਆ ਹੈ। ਬੁੱਢੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਨੋਟ ਛੱਡਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਲੈਕਮੇਲਰਾਂ ਦੇ ਰਿੰਗ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਖਾਨ ਮਾਲਕ ਨਾਲੋਂ ਨਿਊਯਾਰਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਫ਼ਤ ਕਰਾਸਿੰਗ ਸਵੀਪਰ ਬਣਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰੇਗਾ। ਬਾਈ ਗਾਰ! ਇਹ ਠੀਕ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਨੋਟ ਸਾਡੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਲਈ ਬ੍ਰੇਕ ਲੈ ਲਈ! ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਘਾਟੀ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਏਗਾ।"

ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੀ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ, ਸਾਫ਼-ਮੁੰਨਿਆ ਹੋਇਆ ਆਦਮੀ, ਜਿਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਦਿਆਲੂ ਸੀ ਅਤੇ ਭਰਵੱਟੇ ਚੰਗੇ ਸਨ, ਉੱਠਿਆ। "ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਖਜ਼ਾਨਚੀ," ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, "ਕੀ ਮੈਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਕਿਸਨੇ ਖਰੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਹੈ?"

"ਹਾਂ, ਭਰਾ ਮੌਰਿਸ। ਇਸਨੂੰ ਸਟੇਟ ਐਂਡ ਮਰਟਨ ਕਾਉਂਟੀ ਰੇਲਰੋਡ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਖਰੀਦਿਆ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਟੌਡਮੈਨ ਅਤੇ ਲੀ ਦੀਆਂ ਖਾਣਾਂ ਕਿਸਨੇ ਖਰੀਦੀਆਂ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਆਈਆਂ ਸਨ?"

"ਉਹੀ ਕੰਪਨੀ, ਭਰਾ ਮੌਰਿਸ।"
"ਅਤੇ ਮੈਨਸਨ, ਸ਼ੁਮਨ, ਵੈਨ ਡੇਹਰ ਅਤੇ ਐਟਵੁੱਡ ਦੇ ਲੋਹੇ ਦੇ ਕੰਮ ਕਿਸਨੇ ਖਰੀਦੇ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਰੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ?"
"ਇਹ ਸਾਰੇ ਵੈਸਟ ਗਿਲਮਰਟਨ ਜਨਰਲ ਮਾਈਨਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੇ ਗਏ ਸਨ।"
"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ, ਭਰਾ ਮੌਰਿਸ," ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੌਣ ਖਰੀਦਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਲਿਜਾ ਸਕਦੇ।"
"ਤੁਹਾਡੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਉੱਘੇ ਬਾਡੀਮਾਸਟਰ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੁਣ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਸਾਰੇ ਛੋਟੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਵਪਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਨਤੀਜਾ ਕੀ ਹੋਇਆ? ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਰੇਲਰੋਡ ਜਾਂ ਜਨਰਲ ਆਇਰਨ ਵਰਗੀਆਂ ਮਹਾਨ ਕੰਪਨੀਆਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨਿਊਯਾਰਕ ਜਾਂ ਫਿਲਾਡੇਲਫੀਆ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਡੇ ਖਤਰਿਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਮਾਲਕਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਖਤਰਨਾਕ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਛੋਟੇ ਆਦਮੀ ਸਾਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਨਾ ਤਾਂ ਪੈਸਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸ਼ਕਤੀ। ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਿਚੋੜਿਆ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਸਾਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੇਠ ਰਹਿਣਗੇ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖੜ੍ਹੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਲੱਭਣ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਸ਼ਟ ਅਤੇ ਕੋਈ ਖਰਚ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਗੇ।"
ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਸ਼ੁੱਭ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਚੁੱਪ ਛਾ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਦਾਸ ਨਜ਼ਰਾਂ ਦੇ ਵਟਾਂਦਰੇ ਨਾਲ ਹਰ ਚਿਹਰਾ ਹਨੇਰਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਹ ਇੰਨੇ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਅਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਰਹਿਤ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਮਾਗ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹੀ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਵਿਤ ਬਦਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲਾਪਰਵਾਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਠੰਢਾ ਕਰ ਗਿਆ।
"ਇਹ ਮੇਰੀ ਸਲਾਹ ਹੈ," ਬੁਲਾਰੇ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਅਸੀਂ ਛੋਟੇ ਬੰਦਿਆਂ ਨਾਲ ਨਰਮੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਈਏ। ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਸ ਦਿਨ ਇਸ ਸਮਾਜ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਟੁੱਟ ਚੁੱਕੀ ਹੋਵੇਗੀ।"
ਅਣਚਾਹੇ ਸੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਪੀਕਰ ਆਪਣੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਚੀਕਾਂ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਆਪਣੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਉਦਾਸੀ ਲੈ ਕੇ ਉੱਠਿਆ।
"ਭਰਾ ਮੌਰਿਸ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਕ੍ਰੋਕਰ ਸੀ। ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਇਸ ਲਾਜ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਇਕੱਠੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੂਹ ਸਕੇ। ਯਕੀਨਨ, ਕੀ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਕਸਰ ਨਹੀਂ ਅਜ਼ਮਾਇਆ? ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਵੱਡੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਲੜਨ ਨਾਲੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਸੌਖਾ ਲੱਗੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਛੋਟੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਹੁਣ, ਭਰਾਵੋ," ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਾਲੀ ਮਖਮਲੀ ਟੋਪੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਚੋਰੀ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤੀ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, "ਇਸ ਲਾਜ ਨੇ ਸ਼ਾਮ ਲਈ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਅਸੀਂ ਵਿਦਾ ਹੋਣ ਵੇਲੇ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਭਾਈਚਾਰਕ ਤਾਜ਼ਗੀ ਅਤੇ ਸਦਭਾਵਨਾ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਅਜੀਬ ਹੈ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਆਦਮੀ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਤਲ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਜਿਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਿੱਜੀ ਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਰੋਂਦੀ ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਬੇਸਹਾਰਾ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵੀ ਤਰਸ ਜਾਂ ਹਮਦਰਦੀ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਸੰਗੀਤ ਵਿੱਚ ਕੋਮਲ ਜਾਂ ਤਰਸਯੋਗਤਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੰਝੂਆਂ ਵੱਲ ਧੱਕ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਮੈਕਮਰਡੋ ਦੀ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਟੇਨਰ ਆਵਾਜ਼ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਜ ਦੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ "ਆਈ ਐਮ ਸਿਟਿੰਗ ਔਨ ਦ ਸਟਾਈਲ, ਮੈਰੀ" ਅਤੇ "ਆਨ ਦ ਬੈਂਕਸ ਆਫ਼ ਐਲਨ ਵਾਟਰ" ਨਾਲ ਰੋਮਾਂਚਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੁਣ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਵੇਂ ਭਰਤੀ ਹੋਏ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਭਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਣਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤਰੱਕੀ ਅਤੇ ਉੱਚ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਯੋਗ ਫ੍ਰੀਮੈਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਚੰਗੀ ਸੰਗਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵੀ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਾਮ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਸਕੀ ਦੀ ਬੋਤਲ ਕਈ ਵਾਰ ਲੰਘ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਾਡੀਮਾਸਟਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉੱਠਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਆਦਮੀ ਭੜਕ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਰਤਾਂ ਲਈ ਪੱਕੇ ਹੋਏ ਸਨ।

"ਮੁੰਡੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜੋ ਛਾਂਟੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਹੈਰਾਲਡ ਦੇ ਜੇਮਜ਼ ਸਟੈਂਜਰ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਵੇਂ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹ ਰਿਹਾ ਹੈ?"

ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਬੁੜਬੁੜਾਈ ਹੋਈ, ਕਈਆਂ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ। ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਮਰਕੋਟ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਪਰਚੀ ਕੱਢੀ।

“ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ!

ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ।

“ਕੋਲਾ ਅਤੇ ਲੋਹਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਦਹਿਸ਼ਤ ਦਾ ਰਾਜ”

"ਪਹਿਲੇ ਕਤਲਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲ ਬੀਤ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸੰਗਠਨ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਇਹ ਹਿੰਸਾ ਕਦੇ ਵੀ ਰੁਕੀ ਨਹੀਂ, ਹੁਣ ਤੱਕ ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਸੱਭਿਅਕ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਕੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਲਈ ਸਾਡਾ ਮਹਾਨ ਦੇਸ਼ ਯੂਰਪ ਦੇ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਤੋਂ ਉੱਡਣ ਵਾਲੇ ਪਰਦੇਸੀ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ 'ਤੇ ਜ਼ਾਲਮ ਬਣ ਜਾਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਨਾਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਤਾਰਿਆਂ ਵਾਲੇ ਝੰਡੇ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਤਹਿਆਂ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਹੇਠ ਅੱਤਵਾਦ ਅਤੇ ਕੁਧਰਮ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਹਿਸ਼ਤ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗੀ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰਬ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਰਾਜਤੰਤਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੌਜੂਦ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ? ਆਦਮੀ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸੰਗਠਨ ਪੇਟੈਂਟ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਚਿਰ ਸਹਿਣ ਕਰਾਂਗੇ? ਕੀ ਅਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਜੀ ਸਕਦੇ ਹਾਂ -

"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਕਾਫ਼ੀ ਸਾਰਾ ਚਿੱਕੜ ਪੜ੍ਹ ਲਿਆ ਹੈ!" ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੇ ਕਾਗਜ਼ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਸੁੱਟਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਸਾਡੇ ਬਾਰੇ ਇਹੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਕਹੀਏ?"

“ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿਓ!” ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਭਿਆਨਕ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਚੀਕ ਉੱਠੀਆਂ।

"ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹਾਂ," ਭਰਾ ਮੌਰਿਸ, ਜਿਸਨੇ ਚੰਗੇ ਭਰਵੱਟੇ ਅਤੇ ਮੁੰਨੇ ਹੋਏ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਭਰਾਵੋ, ਕਿ ਇਸ ਘਾਟੀ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਹੱਥ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸਮਾਂ ਆਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਸਵੈ-ਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਹਰ ਆਦਮੀ ਸਾਨੂੰ ਕੁਚਲਣ ਲਈ ਇੱਕਜੁੱਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇਮਜ਼ ਸਟੈਂਜਰ ਇੱਕ ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਸਤਿਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਪੇਪਰ ਘਾਟੀ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹਰ ਠੋਸ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਲਚਲ ਮਚ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਸਾਡੀ ਤਬਾਹੀ ਨਾਲ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਡੀ ਤਬਾਹੀ ਕਿਵੇਂ ਲਿਆਉਣਗੇ, ਮਿਸਟਰ ਸਟੈਂਡਬੈਕ?" ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਚੀਕਿਆ। "ਕੀ ਇਹ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਹੈ? ਯਕੀਨਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਧੇ ਸਾਡੀ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਧੇ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਹਨ। ਜਾਂ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਹੈ? ਕੀ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਇਹ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕੀ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲਿਆ?"

"ਇੱਕ ਜੱਜ ਲਿੰਚ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਭਰਾ ਮੌਰਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਆਮ ਗੁੱਸੇ ਨੇ ਕੀਤਾ।

"ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲ ਚੁੱਕਣੀ ਹੀ ਪਵੇਗੀ," ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸੌ ਆਦਮੀ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ ਤੱਕ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦੇਣਗੇ।" ਫਿਰ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਉੱਚੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵੱਡੇ ਕਾਲੇ ਭਰਵੱਟੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਭਰਵੱਟੇ ਵਿੱਚ ਮੋੜੇ, "ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ, ਭਰਾ ਮੌਰਿਸ, ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੈ! ਤੁਹਾਡਾ ਖੁਦ ਕੋਈ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਦਿਲ ਕੱਢਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਦਿਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਭਰਾ ਮੌਰਿਸ, ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਸਾਡੇ ਏਜੰਡੇ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਆਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਮੌਰਿਸ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪੀਲਾ ਪੈ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਗੋਡੇ ਉਸਦੇ ਹੇਠਾਂ ਢਿੱਲੇ ਪੈ ਗਏ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਕੰਬਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਗਲਾਸ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੀ ਲਿਆ। "ਮੈਂ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ, ਉੱਘੇ ਬਾਡੀਮਾਸਟਰ, ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਅਤੇ ਇਸ ਲਾਜ ਦੇ ਹਰ ਭਰਾ ਤੋਂ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਮੈਂਬਰ ਹਾਂ - ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰਾ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਕਿਤੇ ਬੁਰਾਈ ਲਾਜ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆ ਜਾਵੇ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਿਰਣੇ 'ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਹੈ, ਉੱਘੇ ਬਾਡੀਮਾਸਟਰ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ।"

ਬਾਡੀਮਾਸਟਰ ਦਾ ਗੁੱਸਾ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਨਿਮਰਤਾ ਭਰੇ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣੇ। "ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ, ਭਰਾ ਮੌਰਿਸ। ਇਹ ਮੈਂ ਹਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੁੰਦਾ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸਬਕ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ। ਪਰ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੈਂ ਇਸ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਲਾਜ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਅਤੇ ਹੁਣ, ਮੁੰਡੇ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਕੰਪਨੀ ਵੱਲ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, "ਮੈਂ ਇਹੀ ਕਹਾਂਗਾ, ਕਿ ਜੇ ਸਟੈਂਜਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪੂਰਾ ਤਿਆਗ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਮੰਗਣ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਸੰਪਾਦਕ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਰਾਜ ਦਾ ਹਰ ਜਰਨਲ ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਫੌਜਾਂ ਲਈ ਰੋ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ

ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਸਖ਼ਤ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰੋਗੇ, ਭਰਾ ਬਾਲਡਵਿਨ?"

"ਬਿਲਕੁਲ!" ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

"ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਲਓਗੇ?"

"ਅੱਧਾ ਦਰਜਨ, ਅਤੇ ਦੋ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ। ਤੂੰ ਆਵੇਂਗਾ, ਗਾਵਰ, ਅਤੇ ਤੂੰ, ਮੈਂਸਲ, ਅਤੇ ਤੂੰ, ਸਕੈਨਲਨ, ਅਤੇ ਦੋ ਵਿਲਾਬੀ।"

“ਮੈਂ ਨਵੇਂ ਭਰਾ ਨਾਲ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ,” ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਟੇਡ ਬਾਲਡਵਿਨ ਨੇ ਮੈਕਮਰਡੋ ਵੱਲ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਦਿਖਾਉਂਦੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਭੁੱਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। "ਖੈਰ, ਜੇ ਉਹ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਗੁੱਸੇ ਭਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਬਹੁਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਅਸੀਂ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕੀਏ, ਓਨਾ ਹੀ ਚੰਗਾ ਹੈ।"

ਕੰਪਨੀ ਚੀਕਾਂ, ਚੀਕਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬੀ ਗਾਣਿਆਂ ਦੀਆਂ ਗੂੰਜ ਨਾਲ ਟੁੱਟ ਗਈ। ਬਾਰ ਅਜੇ ਵੀ ਮੌਜ-ਮਸਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਭਰਾ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹੇ। ਉਹ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਬੈਂਡ ਜਿਸਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਿਆ, ਫੁੱਟਪਾਥ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦੋ-ਤਿੰਨ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਧਿਆਨ ਨਾ ਭਟਕਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਠੰਢੀ ਰਾਤ ਸੀ, ਇੱਕ ਅੱਧਾ ਚੰਨ ਠੰਡੇ, ਤਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਚਮਕਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਆਦਮੀ ਰੁਕ ਗਏ ਅਤੇ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ। "ਵਰਮੀਸਾ ਹੈਰਲਡ" ਸ਼ਬਦ ਚਮਕਦਾਰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਾਲੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੁਨਹਿਰੀ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਛਾਪੇ ਗਏ ਸਨ। ਅੰਦਰੋਂ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸ ਦੀ ਖੜਕ-ਖੜਕ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ।

"ਇੱਥੇ, ਤੁਸੀਂ," ਬਾਲਡਵਿਨ ਨੇ ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸੜਕ ਸਾਡੇ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਆਰਥਰ ਵਿਲਾਬੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਓ। ਕੋਈ ਡਰ ਨਾ ਕਰੋ, ਮੁੰਡਿਓ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਗਵਾਹ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਯੂਨੀਅਨ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਹਾਂ।"

ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੇ ਕਰੀਬ ਸੀ, ਅਤੇ ਗਲੀ ਸੁੰਨਸਾਨ ਸੀ ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਤੋਂ। ਪਾਰਟੀ ਸੜਕ ਪਾਰ ਕਰ ਗਈ, ਅਤੇ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹੋਏ, ਬਾਲਡਵਿਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਆਦਮੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੀ ਪੌੜੀ ਰਾਹੀਂ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਭੱਜੇ। ਮੈਕਮਰਡੋ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹੇਠਾਂ ਹੀ ਰਹੇ। ਉੱਪਰ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਚੀਕ, ਮਦਦ ਲਈ ਪੁਕਾਰ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿੱਧਣ ਅਤੇ ਕੁਰਸੀਆਂ ਡਿੱਗਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ। ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਸਲੇਟੀ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਲੈਂਡਿੰਗ 'ਤੇ ਭੱਜਿਆ।

ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਾਬੂ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਐਨਕ ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੱਕ ਆ ਗਈ। ਇੱਕ ਠੋਕਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਰਾਹਟ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੱਧਾ ਦਰਜਨ ਸੋਟੀਆਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਖੜਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ 'ਤੇ ਡਿੱਗੀਆਂ। ਉਹ ਕੰਬ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਲੰਬੇ, ਪਤਲੇ ਅੰਗ ਵਾਰਾਂ ਹੇਠ ਕੰਬ ਰਹੇ ਸਨ। ਬਾਕੀ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਰੁਕ ਗਏ; ਪਰ ਬਾਲਡਵਿਨ, ਉਸਦਾ ਬੇਰਹਿਮ ਚਿਹਰਾ ਇੱਕ ਨਰਕ ਭਰੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਆਦਮੀ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਵਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਨਾਲ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਵਿਅਰਥ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ।

ਉਸਦੇ ਚਿੱਟੇ ਵਾਲ ਖੂਨ ਦੇ ਧੱਬਿਆਂ ਨਾਲ ਲਿਬੜੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਬਾਲਡਵਿਨ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਉੱਤੇ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਇੱਕ ਛੋਟਾ, ਭਿਆਨਕ ਵਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ।

"ਤੂੰ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਵੇਂਗਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਸਨੂੰ ਸੁੱਟ ਦੇ!"

ਬਾਲਡਵਿਨ ਨੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਰਾਪ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਦਖਲ ਦੇਣ ਵਾਲੇ - ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਲਾਜ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਹੋ? ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਜਾਓ!" ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸੋਟੀ ਉੱਚੀ ਕੀਤੀ; ਪਰ ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਮਰ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੀ ਪਿਸਤੌਲ ਕੱਢ ਲਈ ਸੀ।

"ਆਪਣੇ ਆਪ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਜਾਓ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਮੂੰਹ ਉਡਾ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਲਾਜ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਇਹ ਬਾਡੀਮਾਸਟਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇ - ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ," ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ।

"ਗਾਰ ਦੁਆਰਾ! ਤੁਸੀਂ ਜਲਦੀ ਕਰੋ!" ਹੇਠਾਂ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਚੀਕਿਆ। "ਸਾਰੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਜਗ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਪੰਜ ਮਿੰਟਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਪੂਰਾ ਸ਼ਹਿਰ ਇੱਥੇ ਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਸੱਚਮੁੱਚ ਚੀਕਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੰਪੋਜ਼ਿਟਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਸਮੈਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸਮੂਹ ਹੇਠਾਂ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਬਣ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਰਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਘਬਰਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸੰਪਾਦਕ ਦੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਗਤੀਹੀਣ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਪੌੜੀਆਂ ਦੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਛੱਡ ਕੇ, ਅਪਰਾਧੀ ਹੇਠਾਂ ਭੱਜੇ ਅਤੇ ਗਲੀ ਦੇ ਨਾਲ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾ ਲਿਆ। ਯੂਨੀਅਨ ਹਾਊਸ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਦੇ ਸੈਲੂਨ ਵਿੱਚ ਭੀੜ ਵਿੱਚ ਰਲ ਗਏ, ਬਾਰ ਦੇ ਪਾਰ ਬੌਸ ਨੂੰ ਫੁਸਫੁਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕੰਮ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਸਰੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਕਮਰਡੋ ਵੀ ਸਨ, ਪਾਸੇ ਦੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਏ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਭਟਕਦੇ ਰਸਤਿਆਂ ਰਾਹੀਂ।

ਅਧਿਆਇ 4

ਡਰ ਦੀ ਵਾਦੀ

ਜਦੋਂ ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਜਾਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਲਾਜ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਚੰਗਾ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਪੀਣ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਦਰਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਬਾਂਹ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਦਾਗ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਗਰਮ ਅਤੇ ਸੁੱਜੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਆਮਦਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸਰੋਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਅਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਦੇਰ ਨਾਲ ਨਾਸ਼ਤਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਸਵੇਰ ਤੱਕ ਘਰ ਹੀ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਡੇਲੀ ਹੈਰਲਡ ਪੜ੍ਹਿਆ। ਆਖਰੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪਾਏ ਗਏ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਪੜ੍ਹਿਆ:

ਹੇਰਾਲਡ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਹੰਗਾਮਾ - ਸੰਪਾਦਕ ਗੰਭੀਰ ਜ਼ਖਮੀ।

ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉਹ ਖੁਦ ਲੇਖਕ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣੂ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਬਿਆਨ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋਇਆ:

ਮਾਮਲਾ ਹੁਣ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ; ਪਰ ਇਹ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲਣਗੇ। ਕੁਝ ਬੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਗੁੱਸੇ ਦਾ ਸਰੋਤ, ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਬਦਨਾਮ ਸਮਾਜ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈਰਲਡ ਨੇ ਇੰਨਾ ਸਮਝੌਤਾਵਾਦੀ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਸਟੈਂਜਰ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੋਸਤ ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਕੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹਨ, ਉਸਦੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਕੋਈ ਤੁਰੰਤ ਖ਼ਤਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਨਚੈਸਟਰ ਰਾਈਫਲਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਇੱਕ ਗਾਰਡ ਨੂੰ ਦਫ਼ਤਰ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਮੰਗਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਨੇ ਕਾਗਜ਼ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਿਛਲੀ ਸ਼ਾਮ ਦੀਆਂ ਵਧੀਕੀਆਂ ਤੋਂ ਕੰਬ ਰਹੇ ਇੱਕ ਹੱਥ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪਾਈਪ ਨੂੰ ਜਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਬਾਹਰ ਦਸਤਕ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਣ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟ ਲੈ ਕੇ ਆਈ ਜੋ ਹੁਣੇ ਇੱਕ ਮੁੰਡੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਦਸਤਖਤ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਿਆ ਸੀ:

ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹਾਂਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲਰ ਹਿੱਲ 'ਤੇ ਝੰਡੇ ਦੇ ਡੰਡੇ ਦੇ ਕੋਲ ਪਾਓਗੇ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣੇ ਉੱਥੇ ਆਓਗੇ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸੁਣਨਾ ਅਤੇ ਕਹਿਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ।

ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਦੋ ਵਾਰ ਨੋਟ ਪੜ੍ਹਿਆ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸਦਾ ਲੇਖਕ ਕੌਣ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਹਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਪਿਛਲੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਜਾਣੂ ਸਨ। ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਲਿਖਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਵੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਕੁਝ ਝਿਜਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਮਿਲਰ ਹਿੱਲ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਖਰਾਬ ਹਾਲਤ ਵਾਲਾ ਜਨਤਕ ਪਾਰਕ ਹੈ। ਗਰਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਪਸੰਦੀਦਾ ਰਿਜ਼ੋਰਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਸਰਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਉਜਾੜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਸਿਖਰ ਤੋਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਪੂਰੇ ਗੰਦੇ, ਗੰਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਹੇਠਾਂ ਘੁੰਮਦੀ ਘਾਟੀ ਦਾ ਵੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੀਆਂ ਖਿੰਡੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਖਾਣਾਂ ਅਤੇ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਇਸਦੇ ਹਰ ਪਾਸੇ ਬਰਫ਼ ਨੂੰ ਕਾਲਾ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀਆਂ ਜੰਗਲੀ ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ-ਕੈਪਡ ਰੇਂਜਾਂ ਦਾ ਵੀ।

ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਸਦਾਬਹਾਰ ਪੌਦਿਆਂ ਨਾਲ ਘਿਰੇ ਘੁੰਮਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਤੁਰਦਾ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸੁੰਨਸਾਨ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਜੋ ਗਰਮੀਆਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਨੰਗੀ ਝੰਡੇ ਦੀ ਸੋਟੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਟੋਪੀ ਹੇਠਾਂ ਖਿੱਚੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਓਵਰਕੋਟ ਦਾ ਕਾਲਰ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਮੋੜਿਆ ਤਾਂ ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਭਰਾ ਮੌਰਿਸ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਬਾਡੀਮਾਸਟਰ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਿਆ ਸੀ। ਲਾਜ ਸਾਈਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਮਿਸਟਰ ਮੈਕਮੁਰਡੋ," ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਝਿਜਕ ਨਾਲ ਬੋਲਦਿਆਂ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਨਾਜ਼ੁਕ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸੀ। "ਤੁਹਾਡਾ ਆਉਣਾ ਚੰਗਾ ਲੱਗਿਆ।"

"ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ?"

"ਸਾਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ। ਅਜਿਹੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਵਾਪਸ ਕਿਵੇਂ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਕਿਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸ 'ਤੇ ਨਹੀਂ।"

"ਯਕੀਨਨ ਕੋਈ ਲਾਜ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਹੀਂ," ਮੌਰਿਸ ਨੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਉਸ ਆਦਮੀ ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਜਾਂਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।"

"ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ!" ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੇ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਹੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬਾਡੀਮਾਸਟਰ ਨੂੰ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਸੀ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਹੁੰ ਤੋੜਨ ਲਈ ਕਹੋਗੇ?"

"ਜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ," ਮੌਰਿਸ ਨੇ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਆਉਣ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਿੱਤੀ। ਹਾਲਾਤ ਉਦੋਂ ਮਾੜੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਜਦੋਂ ਦੋ ਆਜ਼ਾਦ ਨਾਗਰਿਕ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ।"

ਮੈਕਮੁਰਡੋ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਜੀਦਗੀ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸ਼ਾਂਤ ਸੀ। "ਯਕੀਨਨ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਲਈ ਹੀ ਬੋਲਿਆ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਅਜੀਬ ਹਾਂ। ਇਹ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਮੌਰਿਸ, ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਇੱਥੇ ਹਾਂ।"

"ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬੌਸ ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ!" ਮੌਰਿਸ ਨੇ ਕੌੜੇ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ।

"ਸੱਚਮੁੱਚ, ਫਿਰ, ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਕਰਦੇ ਹੋ," ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੇ ਚੀਕਿਆ। "ਆਪਣੇ ਲਈ ਮੈਂ ਲਾਜ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ; ਪਰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੋਵਾਂਗਾ ਜੇ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਉਹ ਦੁਹਰਾਵਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ; ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਮਦਦ ਮਿਲੇਗੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹਮਦਰਦੀ।"

"ਮੈਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਦੀ ਭਾਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਹੈ," ਮੌਰਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਜੋ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾ ਰਿਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ; ਪਰ, ਤੁਸੀਂ ਭਾਵੇਂ ਮਾੜੇ ਹੋ - ਅਤੇ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਮਾੜੇ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ - ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਲਈ ਨਵੇਂ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਮੀਰ ਅਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਾਂਗ ਸਖ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ।"

"ਖੈਰ, ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?"

"ਜੇ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਸਰਾਪ ਆਵੇ!"

"ਬਿਲਕੁਲ, ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ।"

"ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛਾਂਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਵਿੱਚ ਫ੍ਰੀਮੈਨ ਸੋਸਾਇਟੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਸੀ ਅਤੇ ਦਾਨ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸਹੁੰਆਂ ਖਾਧੀਆਂ ਸਨ, ਕੀ ਕਦੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਇਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ?"

"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ," ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਇਸਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਕਹੋ!" ਮੌਰਿਸ ਚੀਕਿਆ, ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਕੰਬਦੀ ਹੋਈ। "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਅਪਰਾਧ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਯੋਗ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਚਿੱਟੇ ਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਖੂਨ ਵਹਿ ਗਿਆ? ਕੀ ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਸੀ - ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਹੋਰ ਕੀ ਕਹੋਗੇ?"

"ਕੁਝ ਲੋਕ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਜੰਗ ਸੀ," ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਦੀ ਜੰਗ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਹਰੇਕ ਨੇ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ।"

"ਖੈਰ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਵਿਖੇ ਫ੍ਰੀਮੈਨ ਸੋਸਾਇਟੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵੇਲੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਸੋਚੀ ਸੀ?"

"ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।"

"ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਫਿਲਾਡੇਲਫੀਆ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਲਾਭ ਕਲੱਬ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਸਥਾਨ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ - ਉਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦਿਓ ਜਦੋਂ ਇਹ ਨਾਮ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮੇਰੇ ਕੰਨਾਂ 'ਤੇ ਪਿਆ! - ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਆਇਆ! ਮੇਰੇ ਰੱਬ! ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ! ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਬੱਚੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਏ। ਮੈਂ ਮਾਰਕੀਟ ਸਕੁਏਅਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੁੱਕੇ ਸਾਮਾਨ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਗੱਲ ਫੈਲ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਫ੍ਰੀਮੈਨ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਲਾਜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਸ਼ਰਮ ਦਾ ਬੈਜ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦਿਲ 'ਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵੀ ਬਦਤਰ ਦਾਗ ਹੈ। ਮੈਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਕਾਲੇ ਖਲਨਾਇਕ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਹੇਠ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮੈਂ ਜੋ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਕਿਹਾ ਸੀ ਉਸਨੂੰ ਦੇਸ਼ਧ੍ਰੋਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਸੀ। ਮੈਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਜੋ ਕੁਝ ਹੈ ਉਹ ਮੇਰੇ ਸਟੋਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜੇ ਮੈਂ ਸਮਾਜ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਤਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਰੱਬ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਕੀ ਹੈ। ਓਹ, ਯਾਰ, ਇਹ ਭਿਆਨਕ ਹੈ - ਭਿਆਨਕ!" ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਰੱਖੇ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਰੀਰ ਕੜਵੱਲ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਨਾਲ ਕੰਬ ਗਿਆ।

ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਏ। "ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਕੰਮ ਲਈ ਬਹੁਤ ਨਰਮ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਗਲਤ ਕਿਸਮ ਦੇ ਹੋ।"

"ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਜ਼ਮੀਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਧਰਮ ਸੀ; ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਨੌਕਰੀ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇ ਮੈਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਂ ਡਰਪੋਕ ਹਾਂ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਮੇਰੀ ਗਰੀਬ ਛੋਟੀ ਔਰਤ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰੇਗਾ।"

"ਇਹ ਇੱਕ ਇਕੱਲਾ ਘਰ ਸੀ, ਇੱਥੋਂ ਵੀਹ ਮੀਲ ਦੂਰ, ਉਸ ਰੇਂਜ ਦੇ ਪਾਰ। ਮੈਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਸੀ। ਉਹ ਕੰਮ ਲਈ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਬਾਕੀ ਅੰਦਰ ਚਲੇ ਗਏ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਾਹਰ ਆਏ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਗੁੱਟਾਂ ਤੱਕ ਲਾਲ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜੇ, ਸਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਘਰ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਚੀਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਮੁੰਡਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਕਤਲ ਹੁੰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਭਿਆਨਕਤਾ ਨਾਲ ਲਗਭਗ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਦਲੇਰ ਅਤੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦਾ ਚਿਹਰਾ ਰੱਖਣਾ ਪਿਆ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਖੂਨੀ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਆਉਣਗੇ ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰਾ ਛੋਟਾ ਫਰੈੱਡ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਲਈ ਚੀਕ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਪਰ ਮੈਂ ਉਦੋਂ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਕਤਲ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ, ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਗੁਆਚ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਗੁਆਚ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਕੈਥੋਲਿਕ ਹਾਂ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਪਾਦਰੀ ਸੁਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਕਾਰਰ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਛੇਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅੰਤ ਕੀ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਬੇਰਹਿਮ ਕਾਤਲ ਬਣਨ ਲਈ ਵੀ ਤਿਆਰ ਹੋ, ਜਾਂ ਕੀ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?"

"ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰੋਗੇ?" ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੇ ਅਚਾਨਕ ਪੁੱਛਿਆ। "ਤੁਸੀਂ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ?"

"ਰੱਬ ਨਾ ਕਰੇ!" ਮੌਰਿਸ ਚੀਕਿਆ। "ਬਿਲਕੁਲ, ਇਹੀ ਸੋਚ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਲੈ ਲਵੇਗੀ।"

"ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ," ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਆਦਮੀ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ।"

"ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ! ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰੋ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ। ਘਾਟੀ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦੇਖੋ! ਸੌ ਚਿਮਨੀਆਂ ਦਾ ਬੱਦਲ ਦੇਖੋ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਢੱਕਦਾ ਹੈ! ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਤਲ ਦਾ ਬੱਦਲ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ ਉੱਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਸੰਘਣਾ ਅਤੇ ਨੀਵਾਂ ਲਟਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਡਰ ਦੀ ਘਾਟੀ ਹੈ, ਮੌਤ ਦੀ ਘਾਟੀ। ਸ਼ਾਮ ਤੋਂ ਸਵੇਰ ਤੱਕ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਦਹਿਸ਼ਤ ਹੈ। ਉਡੀਕ ਕਰੋ, ਨੌਜਵਾਨ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਸਿੱਖੋਗੇ।"

"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਹੋਰ ਦੇਖਾਂਗਾ," ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਲਈ ਸਹੀ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਅਤੇ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਤੁਸੀਂ ਵਿਕ ਜਾਓਗੇ - ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਕੀਮਤ ਲਈ ਇੱਕ ਡਾਲਰ ਦਾ ਇੱਕ ਪੈਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ - ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਓਨਾ ਹੀ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ; ਪਰ, ਗਾਰ ਦੁਆਰਾ! ਜੇ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਮੁਖਬਰ ਹੋ -"

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ!" ਮੌਰਿਸ ਤਰਸ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ।

"ਖੈਰ, ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਹੀ ਰਹਿਣ ਦਿਓ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੱਲ ਕਰਕੇ ਦਿਆਲਤਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗਾ।"

"ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਗੱਲ ਕਹੋ," ਮੌਰਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋਣ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।"

"ਆਹ! ਇਹ ਤਾਂ ਸੋਚ ਸਮਝ ਕੇ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਟੋਰ ਵਿੱਚ ਕਲਰਕ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"
"ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਾਡਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਖੈਰ, ਇੰਨਾ ਚਿਰ, ਭਰਾ ਮੌਰਿਸ, ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਪਾਓਗੇ।"
ਉਸੇ ਦੁਪਹਿਰ, ਜਦੋਂ ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਆਪਣੇ ਬੈਠਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਚੁੱਲ੍ਹੇ ਕੋਲ ਸੋਚਾਂ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚਿਆ ਹੋਇਆ ਸਿਗਰਟ ਪੀ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਢਾਂਚਾ ਬੌਸ ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਦੀ ਵੱਡੀ ਮੂਰਤੀ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਈਨ ਪਾਸ ਕਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਨੌਜਵਾਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠਾ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ, ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਜੋ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਵਾਪਸ ਆਈ ਸੀ।
"ਮੈਂ ਬਹੁਤਾ ਮਹਿਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਭਰਾ ਮੈਕਮੁਰਡੋ," ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਗੱਲ ਵਧਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਆਵਾਂਗਾ।"
"ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਦੇਖ ਕੇ ਮਾਣ ਹੈ, ਕੌਂਸਲਰ," ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੇ ਦਿਲੋਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਆਪਣੀ ਵਿਸਕੀ ਦੀ ਬੋਤਲ ਅਲਮਾਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਦੇ ਹੋਏ। "ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸਨਮਾਨ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਸੀ।"
"ਬਾਂਹ ਕਿਵੇਂ ਹੈ?" ਬੌਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੇ ਗੁੱਸੇ ਭਰਿਆ ਮੂੰਹ ਬਣਾਇਆ। "ਖੈਰ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲ ਰਿਹਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਇਹ ਇਸਦੇ ਯੋਗ ਹੈ।"
"ਹਾਂ, ਇਹ ਇਸਦੇ ਯੋਗ ਹੈ," ਦੂਜੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਜੋ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਲਾਜ ਲਈ ਮਦਦਗਾਰ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮਿਲਰ ਹਿੱਲ 'ਤੇ ਭਰਾ ਮੌਰਿਸ ਨਾਲ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ?"
ਇਹ ਸਵਾਲ ਇੰਨਾ ਅਚਾਨਕ ਆਇਆ ਕਿ ਚੰਗਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਜਵਾਬ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਉਹ ਦਿਲੋਂ ਹੱਸ ਪਿਆ। "ਮੌਰਿਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਘਰ ਰਹਿ ਕੇ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਕਮਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਹੋਵੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਮੇਰੇ ਵਰਗੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਇੱਕ ਨੇਕ ਦਿਲ ਬੁੱਢਾ ਬੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਢਿੱਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁੱਕੇ ਮਾਲ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਕਲਰਕ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਕੇ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਮੋੜ ਦੇਵੇਗਾ।"
"ਓਹ, ਇਹੀ ਸੀ?"
"ਹਾਂ, ਇਹੀ ਸੀ।"
"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ?"
"ਬਿਲਕੁਲ। ਕੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਘੰਟੇ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਦਸ ਗੁਣਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਕਮਾ ਸਕਦਾ?"
"ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਮੌਰਿਸ ਨਾਲ ਬਹੁਤਾ ਨਹੀਂ ਖੇਡਾਂਗਾ।"
"ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ?"
"ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ।"
"ਇਹ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕੌਂਸਲਰ," ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੇ ਦਲੇਰੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਜੱਜ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦੇ ਦੈਂਤ ਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲਾ ਪੰਜਾ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਸੁੱਟੇਗਾ। ਫਿਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਉੱਚੀ, ਸ਼ੋਰ-ਸ਼ਰਾਬੇ ਵਾਲੇ, ਬੇਈਮਾਨ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਹੱਸ ਪਿਆ।

"ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਰੂਰ ਇੱਕ ਕੁਈਅਰ ਕਾਰਡ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਖੈਰ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਾਰਨ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਹ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਕੀ ਮੌਰਿਸ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ?"

"ਨਹੀਂ।"

"ਨਾ ਹੀ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ?"

"ਨਹੀਂ।"

"ਖੈਰ, ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਪਰ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੱਕ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਭਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਾੜੇ ਵਿੱਚ ਖੁਰਕੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਬੇਵਫ਼ਾ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸੋਚ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਬੇਵਫ਼ਾ ਸੀ। ਸਮਝਿਆ?"

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਸ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਆਦਮੀ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਬੇਵਫ਼ਾ ਹੋਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਦੋ ਵਾਰ ਨਾ ਵਰਤਦਾ।"

"ਖੈਰ, ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ," ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਗਲਾਸ ਕੱਢਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੌਸਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੱਲ ਕਹਿਣ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਮੰਨ ਲਈ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ," ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਮੌਰਿਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ?"

ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਹੱਸ ਪਿਆ। "ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣ ਕੇ ਸਭ ਕੁਝ ਸਮਝੋਗੇ। ਖੈਰ, ਸਮਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਬੱਸ ਇਹੀ ਕਹਾਂਗਾ -"

ਪਰ ਉਸਦੀ ਵਿਦਾਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਚਾਨਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਅਚਾਨਕ ਟੱਕਰ ਨਾਲ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਟੋਪੀਆਂ ਦੀਆਂ ਚੋਟੀਆਂ ਹੇਠੋਂ ਤਿੰਨ ਤਿੱਖੇ, ਇਰਾਦੇ ਵਾਲੇ ਚਿਹਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਵੇਖੇ। ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਅੱਧੇ ਨੇ ਆਪਣਾ ਰਿਵਾਲਵਰ ਕੱਢਿਆ; ਪਰ ਉਸਦੀ ਬਾਂਹ ਵਿਚਕਾਰ ਹੀ ਰੁਕ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਹੋਸ਼ ਆਇਆ ਕਿ ਦੋ ਵਿਨਚੈਸਟਰ ਰਾਈਫਲਾਂ ਉਸਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਲੱਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਵਰਦੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਛੇ ਨਿਸ਼ਾਨੇਬਾਜ਼ ਸਨ। ਇਹ ਕੈਪਟਨ ਮਾਰਵਿਨ ਸੀ, ਜੋ ਕਦੇ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਮਾਈਨ ਕਾਂਸਟੇਬੁਲਰੀ ਦਾ। ਉਸਨੇ ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਵੱਲ ਅੱਧੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਫਸ ਜਾਓਗੇ, ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਦੇ ਮਿਸਟਰ ਕਰੁਕਡ ਮੈਕਮੁਰਡੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ? ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਲੈ ਕੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਆਓ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਦਾ ਖਰਚਾ ਪਵੇਗਾ, ਕੈਪਟਨ ਮਾਰਵਿਨ," ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ, ਮੈਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਘਰ ਵਿੱਚ ਵੜਨ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ?"

"ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸੌਦੇ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋ, ਕੌਂਸਲਰ ਮੈਕਗਿੰਟੀ," ਪੁਲਿਸ ਕਪਤਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਆਦਮੀ ਮੈਕਮਰਡੋ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸਾਡੀ ਡਿਊਟੀ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਦੀ,"

"ਉਹ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਆਚਰਣ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਵਾਂਗਾ," ਬੌਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ, ਮਿਸਟਰ ਮੈਕਗਿੰਟੀ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਖੁਦ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਣਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਕਪਤਾਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਇਹ ਆਦਮੀ ਮੈਕਮਰਡੋ ਇੱਥੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਇੱਕ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਹੈ। ਪੈਟਰੋਲਮੈਨ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ, ਉਸਨੂੰ ਢੱਕ ਦਿਓ।"

"ਇਹ ਮੇਰਾ ਪਿਸਤੌਲ ਹੈ," ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੇ ਠੰਡੇ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ। "ਸ਼ਾਇਦ, ਕੈਪਟਨ ਮਾਰਵਿਨ, ਜੇ ਤੂੰ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਕੱਲੇ ਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਆਹਮੋ-ਸਾਹਮਣੇ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਨਾ ਲੈਂਦਾ।"

"ਤੁਹਾਡਾ ਵਾਰੰਟ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?" ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਗਾਰ ਦੁਆਰਾ! ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਵਰਮੀਸਾ ਵਾਂਗ ਰੂਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗੇ ਲੋਕ ਪੁਲਿਸ ਚਲਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਪੂੰਜੀਵਾਦੀ ਗੁੱਸਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਸੁਣੋਗੇ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਕਰੋ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ, ਕੌਂਸਲਰ। ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਾਂਗੇ।"

"ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਕੀ ਦੋਸ਼ ਹੈ?" ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਹੇਰਾਲਡ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿਖੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਪਾਦਕ ਸਟੈਂਜਰ ਦੀ ਕੁੱਟਮਾਰ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਤ ਹੋਣ ਬਾਰੇ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਤਲ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੰਨਾ ਹੀ ਹੈ," ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਨੇ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਹੁਣੇ ਸੁੱਟ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮੁਸੀਬਤ ਤੋਂ ਬਚਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਆਦਮੀ ਮੇਰੇ ਸੈਲੂਨ ਵਿੱਚ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਤੱਕ ਪੋਕਰ ਖੇਡਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੁਲਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਆਓ, ਮੈਕਮਰਡੋ, ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਬੰਦੂਕ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਚੁੱਪਚਾਪ ਆ ਜਾਓ। ਤੁਸੀਂ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਮੈਕਗਿੰਟੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ!"

ਕਪਤਾਨ ਦਾ ਰੂਪ ਇੰਨਾ ਦ੍ਰਿੜ ਸੀ ਕਿ ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਬੌਸ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋ ਗਏ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕੈਦੀ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਫੁਸਫੁਸੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ।

"ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ -" ਉਸਨੇ ਸਿੱਕਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪੌਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਅੰਗੂਠਾ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਹਿਲਾਇਆ।

"ਠੀਕ ਹੈ," ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਨੇ ਫੁਸਫੁਸਾਇਆ, ਜਿਸਨੇ ਫਰਸ਼ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੁਕਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਬਣਾਈ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ," ਬੌਸ ਨੇ ਹੱਥ ਮਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਵਕੀਲ ਰੀਲੀ ਨੂੰ ਮਿਲਾਂਗਾ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਲਵਾਂਗਾ। ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਣਗੇ।"

"ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸੱਟਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਵਾਂਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਕੈਦੀ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਕੋਈ ਖੇਡ ਖੇਡਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿਓ। ਮੈਂ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਘਰ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਵਾਂਗਾ।"

ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ; ਪਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਪੌਦੇ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਆਦਮੀ ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਨੂੰ ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ ਲੈ ਗਏ। ਹਨੇਰਾ ਛਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਬਰਫੀਲਾ ਤੂਫਾਨ ਵਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਗਲੀਆਂ ਲਗਭਗ ਸੁੰਨਸਾਨ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ; ਪਰ ਕੁਝ ਘੁੰਮਣ ਵਾਲੇ ਸਮੂਹ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਅਦਿੱਖਤਾ ਦੁਆਰਾ ਹੌਸਲਾ ਵਧਾ ਕੇ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ।

"ਸਰਾਪੀ ਸਕੁਅਰ ਨੂੰ ਲੂੰ-ਲੂੰ ਕਰੋ!" ਉਹ ਚੀਕ ਪਏ। "ਉਸਨੂੰ ਲੂੰ-ਲੂੰ ਕਰੋ!" ਉਹ ਹੱਸੇ ਅਤੇ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਇਆ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਧੱਕਿਆ ਗਿਆ। ਇੰਚਾਰਜ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ, ਰਸਮੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੂੰ ਆਮ ਸੈੱਲ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਬਾਲਡਵਿਨ ਅਤੇ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧੀ ਮਿਲੇ, ਸਾਰੇ ਉਸ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਆਪਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਸ ਅੰਦਰੂਨੀ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੀ ਫ੍ਰੀਮੈਨ ਦਾ ਲੰਮਾ ਹੱਥ ਫੈਲਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਦੇਰ ਰਾਤ ਇੱਕ ਜੇਲ੍ਹਰ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ ਲਈ ਤੂੜੀ ਦਾ ਬੰਡਲ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸਨੇ ਵਿਸਕੀ ਦੀਆਂ ਦੋ ਬੋਤਲਾਂ, ਕੁਝ ਗਲਾਸ ਅਤੇ ਤਾਸ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਪੈਕੇਟ ਕੱਢਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਵੇਰ ਦੀ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਇੱਕ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਰਾਤ ਬਿਤਾਈ।

ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਤੀਜਾ ਦਿਖਾਉਣਾ ਸੀ। ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ, ਸੰਗੀਤਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਸਮੈਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਰੌਸ਼ਨੀ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀ, ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦੀ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ; ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਨ। ਚਲਾਕ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਸਦੀ ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਨੇ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਧੁੰਦਲੇ ਸਨ।

ਜ਼ਖਮੀ ਆਦਮੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹਮਲੇ ਦੀ ਅਚਾਨਕਤਾ ਤੋਂ ਇੰਨਾ ਹੈਰਾਨ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਪਹਿਲੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਸੀ ਉਸ ਨੇ ਮੁੱਛਾਂ ਰੱਖੀਆਂ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਕੋਰਰ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਵੀ ਉਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਪਾਦਕੀ ਕਾਰਨ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਧਮਕੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਛੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕਜੁੱਟ ਅਤੇ ਅਡੋਲ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਕੌਂਸਲਰ ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਕਿ ਉਹ ਆਦਮੀ ਗੁੱਸੇ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ ਤੱਕ ਯੂਨੀਅਨ ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਰਡ ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਸਨ।

ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਸੁਵਿਧਾ ਲਈ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗਣ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨੇੜੇ ਦੀ ਗੱਲ ਕਹਿ ਕੇ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਨਾਲ ਹੀ ਕੈਪਟਨ ਮਾਰਵਿਨ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਜੋਸ਼ ਲਈ ਨਿੰਦਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਤਾੜੀਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਨੇ ਕਈ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇਖੇ। ਲਾਜ ਦੇ ਭਰਾ ਮੁਸਕਰਾਏ ਅਤੇ ਹੱਥ ਹਿਲਾਇਆ। ਪਰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵੀ ਸਨ ਜੋ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾ ਕੇ ਅਤੇ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਘੁੱਟ ਕੇ ਬੈਠੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਆਦਮੀ ਕਟਹਿਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ, ਕਾਲੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲਾ, ਦ੍ਰਿੜ ਵਿਅਕਤੀ, ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸਾਬਕਾ ਕੈਦੀ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘ ਰਹੇ ਸਨ।
"ਤੁਸੀਂ ਕਾਤਲਾਂ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰੋ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫਿਰ ਠੀਕ ਕਰਾਂਗੇ!"

ਅਧਿਆਇ 5

ਸਭ ਤੋਂ ਹਨੇਰਾ ਸਮਾਂ

ਜੇ ਜੈਕ ਮੈਕਮਰਡੋ ਦੀ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਨੂੰ ਹੁਲਾਰਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਅਤੇ ਬਰੀ ਹੋਣਾ ਹੁੰਦਾ। ਲਾਜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਹੀ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੈ ਆਇਆ, ਇਹ ਸਮਾਜ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਵਰਦਾਨ ਸਾਥੀ, ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਮਿਜ਼ਾਜ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇੱਕ ਉੱਚੇ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਈ ਸੀ, ਜੋ ਖੁਦ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਬੌਸ ਤੋਂ ਵੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਨਹੀਂ ਸਹਿਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਦਿਮਾਗ ਖੂਨੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੰਨਾ ਤਿਆਰ ਸੀ, ਜਾਂ ਜਿਸਦਾ ਹੱਥ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। "ਉਹ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰੇ ਕੰਮ ਲਈ ਮੁੰਡਾ ਹੋਵੇਗਾ," ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦੇ।
ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਯੰਤਰ ਸਨ; ਪਰ ਉਸਨੇ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਮਰੱਥ ਯੰਤਰ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਖੂਨੀ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਜੰਜੀਰ ਵਿੱਚ ਫੜੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਛੋਟੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਾਪ ਸਨ; ਪਰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਹ ਇਸ ਜੀਵ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦੇਵੇਗਾ। ਲਾਜ ਦੇ ਕੁਝ ਮੈਂਬਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਟੇਡ ਬਾਲਡਵਿਨ ਸਨ, ਅਜਨਬੀ ਦੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਧਣ ਤੋਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੇ ਸਨ; ਪਰ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹੱਸਣ ਵਾਂਗ ਲੜਨ ਲਈ ਵੀ ਤਿਆਰ ਸੀ।
ਪਰ ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਿਮਾਹੀ ਹੁੰਦੀ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਲਈ ਹੋਰ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ। ਐਟੀ ਸ਼ੈਫਟਰ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਉਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੇਵੇਗਾ। ਐਟੀ ਖੁਦ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੱਡਣ ਲਈ ਇੰਨੀ ਡੂੰਘੀ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਚੰਗੀ ਸਮਝ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਨੂੰ ਅਪਰਾਧੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।
ਇੱਕ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਨੀਂਦ ਨਾ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਸ਼ਾਇਦ ਆਖਰੀ ਵਾਰ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੁਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਚੂਸ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹ ਉਸਦੇ ਘਰ ਗਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ

ਉਹ ਅਕਸਰ ਉਸਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੈਠਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਜੋਂ ਵਰਤਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਪਿੱਠ ਮੋੜੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਚਿੱਠੀ ਸੀ। ਅਚਾਨਕ ਕੁੜੀ ਵਰਗੀ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਭਾਵਨਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਆ ਗਈ - ਉਹ ਅਜੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹੀ ਸਾਲ ਦੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਧੱਕਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਹ ਅੱਗੇ ਵਧੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਰੱਖਿਆ।

ਜੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਡਰਾਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਸਫਲ ਹੋ ਗਈ; ਪਰ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਖੁਦ ਹੀ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਈ। ਇੱਕ ਟਾਈਗਰ ਸਪਰਿੰਗ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਉਸਦੇ ਗਲੇ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸੇ ਪਲ ਦੂਜੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਏ ਕਾਗਜ਼ ਨੂੰ ਕੁਚਲ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਉਹ ਚਮਕਦਾ ਹੋਇਆ ਖੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ। ਫਿਰ ਹੈਰਾਨੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨੇ ਉਸ ਭਿਆਨਕਤਾ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈ ਲਈ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਝੰਜੋੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ - ਇੱਕ ਭਿਆਨਕਤਾ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਡਰ ਵਿੱਚ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਉਸਦੀ ਕੋਮਲ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਘੁਸਪੈਠ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ।

"ਇਹ ਤੂੰ ਹੀ ਹੈਂ!" ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਮੱਥੇ ਪੂੰਝਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਅਤੇ ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਦਾ ਦਿਲ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤੇਰਾ ਗਲਾ ਘੁੱਟਣ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ! ਤਾਂ ਆਓ, ਪਿਆਰੇ," ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਈਆਂ, "ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਕਰਨ ਦਿਓ।"

ਪਰ ਉਹ ਅਜੇ ਉਸ ਦੋਸ਼ੀ ਡਰ ਦੀ ਅਚਾਨਕ ਝਲਕ ਤੋਂ ਉੱਭਰ ਨਹੀਂ ਸਕੀ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹੀ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਸਾਰੀ ਔਰਤ ਦੀ ਸਹਿਜ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦਾ ਡਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੋਸ਼ - ਬੱਸ ਇਹੀ ਸੀ - ਦੋਸ਼ੀ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਡਰ!

"ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਕੀ ਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਮੀ?" ਉਹ ਚੀਕ ਪਈ। "ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਇੰਨਾ ਡਰਿਆ ਕਿਉਂ ਸੀ? ਓ, ਜੈਕ, ਜੇ ਤੇਰਾ ਜ਼ਮੀਰ ਸ਼ਾਂਤ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾ ਦੇਖਦਾ!"

"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਰੀਆਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਇੰਨੇ ਹਲਕੇ ਜਿਹੇ ਠੋਕਰ ਖਾਂਦਾ ਆਇਆ ਸੀ -"

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਇਹ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ, ਜੈਕ।" ਫਿਰ ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਸ਼ੱਕ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ। "ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਚਿੱਠੀ ਦੇਖਣ ਦਿਓ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਲਿਖ ਰਹੇ ਸੀ।"

"ਆਹ, ਐਟੀ, ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ।"

ਉਸਦੇ ਸ਼ੱਕ ਪੱਕੇ ਹੋ ਗਏ। "ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਔਰਤ ਲਈ ਹੈ," ਉਹ ਚੀਕ ਪਈ। "ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ! ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਕਿਉਂ ਲੁਕਾਓਗੇ? ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਲਈ ਸੀ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਲਿਖ ਰਹੇ ਸੀ? ਮੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵਿਆਹੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹੋ - ਤੁਸੀਂ, ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ?"

"ਮੈਂ ਵਿਆਹੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਐਟੀ। ਹੁਣ ਦੇਖੋ, ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦੀ ਹਾਂ! ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਇਕਲੌਤੀ ਔਰਤ ਹੋ। ਮਸੀਹ ਦੀ ਸਲੀਬ ਦੀ ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦੀ ਹਾਂ!"

ਉਹ ਇੰਨਾ ਗੋਰਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਜੋਸ਼ ਭਰੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕੀ।

"ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ," ਉਹ ਚੀਕੀ, "ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਚਿੱਠੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਉਂਦਾ?"

"ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ, ਅਕੁਸ਼ਲਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਨਾ ਦਿਖਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਨਹੀਂ ਤੋੜਾਂਗਾ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਰੱਖਾਂਗਾ ਜੋ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਲਾਜ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਵੀ ਇਹ ਗੁਪਤ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਡਰ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਹੱਥ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਡਿੱਗਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਜਾਸੂਸ ਦਾ ਹੱਥ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ?"

ਉਸਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਡਰ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਚੁੰਮ ਕੇ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

"ਤਾਂ ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਬੈਠੋ। ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਰਾਣੀ ਲਈ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਸਿੰਘਾਸਣ ਹੈ; ਪਰ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਗਰੀਬ ਪ੍ਰੇਮੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਲਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਖਤ ਹੈ। ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬਿਹਤਰ ਕਰੇਗਾ, ਮੈਂ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਸ਼ਾਂਤ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ?"

"ਜੈਕ, ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧੀ ਹੈਂ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਦਿਨ ਕਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਕਤਲ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ? 'ਮੈਕਮਰਡੋ ਦ ਸਕਾਰਰ,' ਕੱਲ੍ਹ ਇੱਕ ਓਰ ਬੋਰਡਰ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਇਹੀ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚੋਂ ਚਾਕੂ ਵਾਂਗ ਲੰਘ ਗਿਆ।"

"ਯਕੀਨਨ, ਔਖੇ ਸ਼ਬਦ ਕੋਈ ਹੱਡੀ ਨਹੀਂ ਤੋੜਦੇ।"

"ਪਰ ਉਹ ਸੱਚੇ ਸਨ।"

"ਖੈਰ, ਪਿਆਰੇ, ਇਹ ਇੰਨਾ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਗਰੀਬ ਆਦਮੀ ਹਾਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।"

ਐਟੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਦੇ ਗਲੇ ਦੁਆਲੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਪਾ ਲਈਆਂ। "ਛੱਡ ਦੇ, ਜੈਕ! ਮੇਰੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਛੱਡ ਦੇ! ਮੈਂ ਅੱਜ ਇੱਥੇ ਤੈਨੂੰ ਮੰਗਣ ਲਈ ਆਈ ਸੀ। ਓ, ਜੈਕ, ਦੇਖੋ - ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਝੁਕ ਕੇ ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹਾਂ! ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਕੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਇਹ ਛੱਡ ਦੇ!"

ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਠਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਨਾਲ ਲਗਾ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕੀਤਾ।

"ਬਿਲਕੁਲ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ, ਤੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਤੂੰ ਕੀ ਮੰਗ ਰਹੀ ਹੈਂ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੇਰੀ ਸਹੁੰ ਤੋੜਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ? ਜੇ ਤੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹਾਲਾਤ ਕਿਵੇਂ ਹਨ ਤਾਂ ਤੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਗ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ? ਤੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਲਾਜ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਭੇਦਾਂ ਨਾਲ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ?"

"ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਲਿਆ ਹੈ, ਜੈਕ। ਮੈਂ ਇਹ ਸਭ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੇ ਕੁਝ ਪੈਸੇ ਬਚਾਏ ਹਨ। ਉਹ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਅੱਕ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਡਰ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਹਨੇਰਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਫਿਲਾਡੇਲਫੀਆ ਜਾਂ ਨਿਊਯਾਰਕ ਜਾਵਾਂਗੇ, ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹਾਂਗੇ।"

ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਹੱਸ ਪਿਆ। "ਲਾਜ ਦਾ ਹੱਥ ਲੰਮਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਥੋਂ ਫਿਲਾਡੇਲਫੀਆ ਜਾਂ ਨਿਊਯਾਰਕ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਫੈਲ ਸਕਦਾ?"

"ਖੈਰ, ਫਿਰ, ਪੱਛਮ ਵੱਲ, ਜਾਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵੱਲ, ਜਾਂ ਜਰਮਨੀ ਵੱਲ, ਜਿੱਥੋਂ ਪਿਤਾ ਜੀ ਆਏ ਸਨ - ਇਸ ਡਰ ਦੀ ਵਾਦੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਤੇ ਵੀ!"

ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਨੂੰ ਬੁੱਢੇ ਭਰਾ ਮੌਰਿਸ ਬਾਰੇ ਯਾਦ ਆਇਆ। "ਯਕੀਨਨ, ਇਹ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਵਾਦੀ ਦਾ ਇਹ ਨਾਮ ਸੁਣਿਆ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰਛਾਵਾਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਹਰ ਪਲ ਨੂੰ ਹਨੇਰਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੇਡ ਬਾਲਡਵਿਨ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕਦੇ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ? ਜੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਮੌਕੇ ਕੀ ਹੁੰਦੇ? ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਨੇਰੀਆਂ, ਭੁੱਖੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਰੂਪ ਦੇਖਿਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਡਿੱਗਦੀਆਂ ਹਨ!"

"ਗਾਰ ਦੁਆਰਾ! ਜੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦੇ ਫੜ ਲਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਸਲੀਕਾ ਸਿਖਾਵਾਂਗਾ! ਪਰ ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ, ਛੋਟੀ ਕੁੜੀ। ਮੈਂ ਇੱਥੋਂ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ - ਇਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਲੈ ਲਓ। ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਲੱਭਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿਓਗੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਜ਼ਤ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ।"

"ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਨਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਖੈਰ, ਇਹ ਬਸ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦਿਓਗੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵੱਲ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋਏ ਬਿਨਾਂ ਚਲਾ ਸਕਾਂ।"

ਕੁੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਹੱਸ ਪਈ। "ਛੇ ਮਹੀਨੇ!" ਉਹ ਚੀਕੀ। "ਕੀ ਇਹ ਕੋਈ ਵਾਅਦਾ ਹੈ?"

"ਖੈਰ, ਇਹ ਸੱਤ ਜਾਂ ਅੱਠ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਅਸੀਂ ਘਾਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗੇ।"

ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ ਜੋ ਏਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਕੁਝ ਸੀ। ਨੇੜਲੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਨੂੰ ਰੌਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਦੂਰ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਸੀ। ਉਹ ਜੈਕ ਮੈਕਮਰਡੋ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਲਕੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਈ।

ਇਹ ਸੋਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸਮਾਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸੇ ਜਾਣਗੇ; ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਪਤਾ ਲੱਗਣਾ ਸੀ ਕਿ ਸੰਗਠਨ ਸਧਾਰਨ ਲਾਜ ਨਾਲੋਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਸੀ। ਬੌਸ ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਉਂਟੀ ਡੈਲੀਗੇਟ ਨਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਲਾਈਨ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਹੌਬਸਨ ਦੇ ਪੈਚ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਕਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਲਾਜਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਾਰ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਚਲਾਕ, ਛੋਟੇ ਸਲੇਟੀ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲਾ ਚੂਹਾ, ਇੱਕ ਤਿਲਕਣ ਵਾਲੀ ਚਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਨਜ਼ਰ ਜਿਸ 'ਤੇ ਬਦਨੀਤੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਸੀ। ਇਵਾਨਸ ਪੌਂਟ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਸੀ, ਅਤੇ ਵਰਮੀਸਾ ਦੇ ਮਹਾਨ ਬੌਸ ਨੇ ਵੀ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਝ ਘਿਰਣਾ ਅਤੇ ਡਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਿ ਵੱਡੇ ਡੈਂਟਨ ਨੇ ਛੋਟੇ ਪਰ ਖਤਰਨਾਕ ਰੋਬੇਸਪੀਅਰ ਲਈ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇੱਕ ਦਿਨ ਸਕੈਨਲਨ, ਜੋ ਮੈਕਮਰਡੋ ਦਾ ਸਾਥੀ ਬੋਰਡਰ ਸੀ, ਨੂੰ ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਨੋਟ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਈਵਾਨਸ ਪੌਂਟ ਦਾ ਇੱਕ ਨੋਟ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦੋ ਚੰਗੇ ਆਦਮੀਆਂ ਲੌਲਰ ਅਤੇ ਐਂਡਰਿਊਜ਼ ਨੂੰ ਭੇਜ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਸਨ; ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਕਾਰਨ ਲਈ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵੇਰਵਾ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਕੀ ਬਾਡੀਮਾਸਟਰ ਇਹ

ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਏਗਾ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਉਣ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਆਰਾਮ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣ? ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਯੂਨੀਅਨ ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਲਈ ਵੀ ਗੁਪਤ ਰਹਿਣਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਮਜਬੂਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਮੈਕਮਰਡੋ ਅਤੇ ਸਕੈਨਲਨ ਅਜਨਬੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਬੋਰਡਿੰਗ ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ।

ਉਸੇ ਸ਼ਾਮ ਦੋਵੇਂ ਆਦਮੀ ਪਹੁੰਚੇ, ਹਰ ਇੱਕ ਨੇ ਆਪਣਾ-ਆਪਣਾ ਬੈਗ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਲੌਲਰ ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਚਲਾਕ, ਚੁੱਪ, ਅਤੇ ਸਵੈ-ਨਿਰਭਰ, ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਕਾਲਾ ਫਰੌਕ ਕੋਟ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੀ ਨਰਮ ਟੋਪੀ ਅਤੇ ਫਟੇ-ਫਟੇ, ਗੂੜ੍ਹੇ ਦਾੜ੍ਹੀ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਘੁੰਮਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਵਰਗਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਦਾ ਸਾਥੀ ਐਂਡਰਿਊਜ਼ ਇੱਕ ਮੁੰਡੇ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੱਧ ਸੀ, ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਚਿਹਰਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹਵਾਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜੋ ਛੁੱਟੀਆਂ ਲਈ ਬਾਹਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਹਰ ਮਿੰਟ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਆਦਮੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਮਿਸਾਲੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਜੋਂ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਉਹ ਕਾਤਲ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਕਸਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਤਲ ਦੇ ਇਸ ਸੰਗਠਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਯੋਗ ਸਾਧਨ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਲੌਲਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੌਦਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਐਂਡਰਿਊਜ਼ ਤਿੰਨ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਨੇ ਪਾਇਆ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਕੰਮਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਤਿਆਰ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਅੱਧੇ-ਸ਼ਰਮੀ ਭਰੇ ਮਾਣ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਲਈ ਚੰਗੀ ਅਤੇ ਨਿਰਸੁਆਰਥ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤ ਕੰਮ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਝਿਜਕ ਰਹੇ ਸਨ।

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇੱਥੇ ਮੁੰਡਾ ਪੀਂਦਾ ਹੈ," ਲੌਲਰ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ। "ਉਹ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਪਰ ਇਹ ਕਾਉਂਟੀ ਡੈਲੀਗੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਹਨ ਜੋ ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ।"

"ਬਿਲਕੁਲ, ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਹਾਂ," ਮੈਕਮਰਡੋ ਦੇ ਸਾਥੀ ਸਕੈਨਲਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਚਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਸਨ।

"ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਗੱਲ ਕਰਾਂਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਗਾਵਾਂ ਚਾਰਲੀ ਵਿਲੀਅਮਜ਼ ਜਾਂ ਸਾਈਮਨ ਬਰਡ ਦੇ ਕਤਲ, ਜਾਂ ਪਿਛਲੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੰਮ ਬਾਰੇ ਘਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀਆਂ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ।"

"ਇੱਥੇ ਅੱਧਾ ਦਰਜਨ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ," ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੇ ਸਹੁੰ ਖਾ ਕੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਇਰਨਹਿਲ ਦਾ ਜੈਕ ਨੌਕਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਤੁਸੀਂ ਭਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਡੇਜ਼ਰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਤੇ ਜਾਵਾਂਗਾ।"

"ਨਹੀਂ, ਇਹ ਅਜੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਜਾਂ ਹਰਮਨ ਸਟ੍ਰਾਸ?"

"ਨਹੀਂ, ਉਹ ਵੀ ਨਹੀਂ।"

"ਖੈਰ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸੋਗੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾ ਸਕਦੇ; ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ।"

ਲਾਲਰ ਮੁਸਕਰਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ। ਉਹ ਖਿੱਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਸੀ।

ਆਪਣੇ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਦੀ ਸੰਕੋਚ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸਕੈਨਲਨ ਅਤੇ ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਉਸ "ਮਜ਼ੇ" 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਦ੍ਰਿੜ ਸਨ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ "ਮਜ਼ੇਦਾਰ" ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸਵੇਰ ਵੇਲੇ ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆਉਂਦੇ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸਕੈਨਲਨ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ, ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾ ਕੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਚਲੇ ਗਏ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੱਪੜੇ ਪਾ ਕੇ ਆਏ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਬਾਕੀ ਲੋਕ ਚੋਰੀ ਕਰਕੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਏ ਸਨ, ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਕੇ। ਅਜੇ ਸਵੇਰ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਲੈਂਪਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਾਲ ਉਹ ਗਲੀ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਦੋ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਡੂੰਘੀ ਬਰਫ਼ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੌਲੇ-ਰੱਪੇ ਦੇ ਤੁਰਦੇ ਹੋਏ। ਬੋਰਡਿੰਗ ਹਾਊਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਹ ਚੌਰਾਹੇ 'ਤੇ ਸਨ ਜੋ ਇਸਦੀ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਿੰਨ ਆਦਮੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਲੌਲਰ ਅਤੇ ਐਂਡਰਿਊਜ਼ ਨੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ, ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਸਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਅੱਗੇ ਵਧੇ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕੰਮ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਕਈ ਰਸਤੇ ਹਨ ਜੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖਾਣਾਂ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਨਬੀਆਂ ਨੇ ਉਹ ਰਸਤਾ ਅਪਣਾਇਆ ਜੋ ਕ੍ਰੋ ਹਿੱਲ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ, ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜੋ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਊਰਜਾਵਾਨ ਅਤੇ ਨਿਡਰ ਨਿਊ ਇੰਗਲੈਂਡ ਮੈਨੇਜਰ, ਜੋਸੀਆ ਐਚ. ਡਨ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਦਹਿਸ਼ਤ ਦੇ ਲੰਬੇ ਰਾਜ ਦੌਰਾਨ ਕੁਝ ਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ।

ਹੁਣ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਾਮਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਤਾਰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ, ਇਕੱਲੇ ਅਤੇ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਾਲੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾ ਰਹੀ ਸੀ।

ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਅਤੇ ਸਕੈਨਲਨ ਬਾਕੀਆਂ ਨਾਲ ਤੁਰਦੇ ਰਹੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਹ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਸੰਘਣੀ ਧੁੰਦ ਛਾ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚੋਂ ਅਚਾਨਕ ਭਾਫ਼ ਵਾਲੀ ਸੀਟੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ। ਇਹ ਪਿੰਜਰੇ ਹੇਠਾਂ ਆਉਣ ਅਤੇ ਦਿਨ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਦਸ ਮਿੰਟ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਉਹ ਖਾਣ ਦੇ ਸ਼ਾਫਟ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਸੌ ਖਾਣ ਮਜ਼ਦੂਰ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ 'ਤੇ ਫੂਕ ਮਾਰ ਰਹੇ ਸਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਠੰਢ ਸੀ। ਅਜਨਬੀ ਇੰਜਣ ਘਰ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਹੇਠ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ। ਸਕੈਨਲਨ ਅਤੇ ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਸਲੈਗ ਦੇ ਇੱਕ ਢੇਰ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਏ ਜਿੱਥੋਂ ਸਾਰਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖਾਣ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲਾ ਸਕਾਟਿਸ਼ਮੈਨ, ਮੇਂਜ਼ੀਜ਼ ਨੂੰ ਇੰਜਣ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਪਿੰਜਰਿਆਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸੀਟੀ ਵਜਾਈ।

ਉਸੇ ਪਲ ਇੱਕ ਲੰਮਾ, ਢਿੱਲਾ-ਢਿੱਲਾ ਨੌਜਵਾਨ, ਜਿਸਦਾ ਸਾਫ਼-ਮੁੰਨਿਆ ਹੋਇਆ, ਗੰਭੀਰ ਚਿਹਰਾ ਸੀ, ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਟੋਏ ਦੇ ਸਿਰੇ ਵੱਲ ਵਧਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਅੱਗੇ ਆਇਆ, ਉਸਦੀ ਨਜ਼ਰ ਇੰਜਣ ਹਾਊਸ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਚੁੱਪ ਅਤੇ ਗਤੀਹੀਣ ਸਮੂਹ 'ਤੇ ਪਈ। ਆਦਮੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਟੋਪੀਆਂ ਹੇਠਾਂ ਖਿੱਚੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰਦਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕਾਲਰ ਉੱਪਰ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਮੌਤ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਨੇ ਮੈਨੇਜਰ ਦੇ ਦਿਲ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਠੰਡਾ ਹੱਥ ਰੱਖਿਆ। ਅਗਲੇ ਹੀ ਪਲ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਝੰਜੋੜ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਜਨਬੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਹੀ ਵੇਖਿਆ।

"ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ?" ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹੋਏ ਪੁੱਛਿਆ। "ਤੂੰ ਉੱਥੇ ਕਿਉਂ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਹੈਂ?"

ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਪਰ ਮੁੰਡਾ ਐਂਡਰਿਊਜ਼ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ। ਸੌ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਖਾਣ ਮਜ਼ਦੂਰ ਇੰਨੇ ਬੇਚੈਨ ਅਤੇ ਬੇਵੱਸ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਧਰੰਗ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਮੈਨੇਜਰ ਨੇ ਜ਼ਖ਼ਮ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥ ਤਾੜੀਆਂ ਮਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁੱਗਣਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਉਹ ਲੜਖੜਾ ਕੇ ਦੂਰ ਚਲਾ ਗਿਆ; ਪਰ ਕਾਤਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਲਿੰਕਰਾਂ ਦੇ ਢੇਰ ਵਿੱਚ ਲੱਤਾਂ ਅਤੇ ਪੰਜੇ ਮਾਰਦਾ ਹੋਇਆ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਸਕਾਚਮੈਨ, ਮੇਂਜ਼ੀਜ਼, ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਗੁੱਸੇ ਦੀ ਗਰਜ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਕਾਤਲਾਂ 'ਤੇ ਲੋਹੇ ਦੇ ਸਪੈਨਰ ਨਾਲ ਦੌੜਿਆ; ਪਰ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਦੋ ਗੇਂਦਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਹੀ ਮਰ ਗਿਆ।

ਕੁਝ ਖਾਣ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦਾ ਅੱਗੇ ਵੱਲ ਝੁਕਾਅ ਸੀ, ਅਤੇ ਤਰਸ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਦੀ ਇੱਕ ਬੇਤੁਕੀ ਚੀਕ ਸੀ; ਪਰ ਕੁਝ ਅਜਨਬੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਛੇ ਨਿਸ਼ਾਨੇਬਾਜ਼ ਭੀੜ ਦੇ ਸਿਰਾਂ ਉੱਤੇ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਟੁੱਟ ਗਏ ਅਤੇ ਖਿੰਡ ਗਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਵਰਮੀਸਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੱਜ ਰਹੇ ਸਨ।

ਜਦੋਂ ਕੁਝ ਕੁ ਬਹਾਦਰ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਖਾਣ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸੀ ਹੋਈ, ਤਾਂ ਕਾਤਲ ਗਿਰੋਹ ਸਵੇਰ ਦੀ ਧੁੰਦ ਵਿੱਚ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਵੀ ਗਵਾਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੌ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦੋਹਰਾ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਸਕੈਨਲਨ ਅਤੇ ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਗਏ; ਸਕੈਨਲਨ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਕਤਲ ਦਾ ਕੰਮ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਉਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਮੈਨੇਜਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀਆਂ ਭਿਆਨਕ ਚੀਕਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸ਼ਹਿਰ ਵੱਲ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਧ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਲੀਨ ਅਤੇ ਚੁੱਪ ਸੀ; ਪਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋਣ ਲਈ ਕੋਈ ਹਮਦਰਦੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ।

"ਯਕੀਨਨ, ਇਹ ਇੱਕ ਜੰਗ ਵਾਂਗ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਦੁਹਰਾਇਆ। "ਇਹ ਸਾਡੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਜੰਗ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਹੋ ਸਕੇ ਜਵਾਬੀ ਹਮਲਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।"

ਉਸ ਰਾਤ ਯੂਨੀਅਨ ਹਾਊਸ ਦੇ ਲਾਜ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਸੀ, ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਕ੍ਰੋ ਹਿੱਲ ਖਾਨ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਅਤੇ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੀ ਹੱਤਿਆ 'ਤੇ, ਜੋ ਇਸ ਸੰਗਠਨ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਬਲੈਕਮੇਲ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਲਿਆਏਗੀ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਦੂਰ ਦੀ ਜਿੱਤ 'ਤੇ ਵੀ ਜੋ ਲਾਜ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ।

ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਾਉਂਟੀ ਡੈਲੀਗੇਟ ਨੇ ਵਰਮੀਸਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੰਜ ਚੰਗੇ ਆਦਮੀ ਭੇਜੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਵਰਮੀਸਾ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚੁਣਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਸਟੇਕ ਰਾਇਲ ਦੇ ਵਿਲੀਅਮ ਹੇਲਸ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ, ਜੋ ਕਿ ਗਿਲਮਰਟੋਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਖਾਣ ਮਾਲਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਜਿਸਦਾ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਆਦਰਸ਼ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਕੁਸ਼ਲਤਾ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕੁਝ ਸ਼ਰਾਬੀ ਅਤੇ ਵਿਹਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜੋ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਸਮਾਜ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਨ। ਉਸਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਬਾਹਰ ਟੰਗੇ ਗਏ ਤਾਬੂਤ ਦੇ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਆਜ਼ਾਦ, ਸੱਭਿਅਕ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਸੀ।

ਫਾਂਸੀ ਹੁਣ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਟੈੱਡ ਬਾਲਡਵਿਨ, ਜੋ ਹੁਣ ਬਾਡੀਮਾਸਟਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨ ਵਾਲੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਮੁਖੀ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਲਾਲ ਚਿਹਰਾ ਅਤੇ ਚਮਕਦਾਰ, ਖੂਨ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੀਂਦ ਦੀ ਘਾਟ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਦੀ ਗੱਲ ਦੱਸ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋ ਸਾਥੀਆਂ ਨੇ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਪਹਾੜਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬਿਤਾਈ ਸੀ। ਉਹ ਬੇਢੰਗੇ ਅਤੇ ਮੌਸਮ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਇਕ, ਜੋ ਇੱਕ ਉਦਾਸ ਉਮੀਦ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਦਾ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਤੋਂ ਗਰਮਜੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸਵਾਗਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਚੀਕਾਂ ਅਤੇ ਹਾਸੇ ਦੇ ਸ਼ੋਰ ਵਿਚਕਾਰ ਦੱਸੀ ਅਤੇ ਦੁਹਰਾਈ ਗਈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਰਾਤ ਨੂੰ ਘਰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਪਹਾੜੀ ਦੀ ਚੋਟੀ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਸਟੇਸ਼ਨ ਲੈ ਕੇ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਦਾ ਘੋੜਾ ਸੈਰ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਠੰਡ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਇੰਨਾ ਝੁਲਸ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਿਸਤੌਲ 'ਤੇ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ ਰਹਿਮ ਲਈ ਚੀਕਿਆ ਸੀ। ਲਾਜ ਦੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਚੀਕਾਂ ਦੁਹਰਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

"ਆਓ ਫਿਰ ਸੁਣੀਏ ਕਿ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਚੀਕਦਾ ਸੀ," ਉਹ ਚੀਕ ਪਏ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ; ਪਰ ਇੱਕ ਕਤਲ ਵਿੱਚ ਸਦੀਵੀ ਡਰਾਮਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗਿਲਮਰਟਨ ਦੇ ਸਕੋਰਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਵਰਮੀਸਾ ਆਦਮੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਵਾਰ ਤਾਂ ਇੱਕ ਪਲਟਵਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਜਦੋਂ ਚੁੱਪ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਰਿਵਾਲਵਰ ਖਾਲੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਕੇ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਪਰ ਉਹ ਬੇਕਸੂਰ ਲੋਕ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਖਾਣਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਕੇ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵੀ ਮਾੜੀ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰ ਜਾਵੇ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲੱਥਪੱਥ ਮੂਰਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਕਠੋਰ ਦਿਲ ਮਾਲਕਾਂ ਲਈ ਚੇਤਾਵਨੀ ਵਜੋਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਮਹਾਨ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਪਹਾੜਾਂ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਏ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਅਟੁੱਟ ਕੁਦਰਤ ਭੱਠੀਆਂ ਅਤੇ ਸਲੈਗ ਦੇ ਢੇਰਾਂ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਕਿਨਾਰੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਵਾਂ ਸਨ।

ਸਕੋਰਰਾਂ ਲਈ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਦਿਨ ਸੀ। ਘਾਟੀ ਉੱਤੇ ਪਰਛਾਵਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਹਨੇਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿਆਣਾ ਜਰਨੈਲ ਜਿੱਤ ਦਾ ਉਹ ਪਲ ਚੁਣਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਗਣਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਕੋਲ ਆਫ਼ਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਥਿਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਲਈ ਬੌਸ ਮੈਕਗਿੰਟੀ, ਆਪਣੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪਰੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਸੇ ਰਾਤ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅੱਧ-ਸ਼ਰਾਬ ਵਾਲੀ ਕੰਪਨੀ ਟੁੱਟ ਗਈ, ਉਸਨੇ ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਦੀ ਬਾਂਹ ਨੂੰ ਛੂਹਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਅੰਦਰੂਨੀ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਲੈ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਇੰਟਰਵਿਊ ਸੀ।

"ਦੇਖ ਮੇਰੇ ਮੁੰਡੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਹੈ ਜੋ ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਤੇਰੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਇਹ ਕੰਮ ਤੇਰੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਮਾਣ ਹੈ," ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਦੋ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਮੈਂਡਰਸ ਅਤੇ ਰੀਲੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਲਈ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਚੈਸਟਰ ਵਿਲਕੌਕਸ ਸੈਟਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਉਤਾਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕੋਲਾ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਹਰ ਲਾਜ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ। ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਲੱਭਾਂਗਾ?"

ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਕੋਨੇ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਅੱਧਾ ਚਬਾਇਆ ਹੋਇਆ, ਅੱਧਾ ਪੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸਿਗਾਰ ਕੱਢਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਨੋਟਬੁੱਕ ਤੋਂ ਪਾੜੇ ਹੋਏ ਪੰਨੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮੋਟਾ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ।

"ਉਹ ਆਇਰਨ ਡਾਈਕ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਫੋਰਮੈਨ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਨਾਗਰਿਕ ਹੈ, ਯੁੱਧ ਦਾ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਰੰਗ ਦਾ ਸਾਰਜੈਂਟ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਅਤੇ ਕੜਵਾਹਟ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਉਸ 'ਤੇ ਦੋ ਵਾਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਪਰ ਕੋਈ ਕਿਸਮਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ, ਅਤੇ ਜਿਮ ਕਾਰਨੇਵੇ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ। ਹੁਣ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸੰਭਾਲੋ। ਇਹ ਘਰ ਹੈ - ਆਇਰਨ ਡਾਈਕ ਚੌਰਾਹੇ 'ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਇਕੱਲਾ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਨਕਸ਼ੇ 'ਤੇ ਦੇਖਦੇ ਹੋ - ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਕੰਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਦਿਨ ਵੇਲੇ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉਹ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਸਿੱਧਾ ਗੋਲੀ ਮਾਰਦਾ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੇ। ਪਰ ਰਾਤ ਨੂੰ - ਖੈਰ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਭਾੜੇ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਚੁਣ ਜਾਂ ਚੁਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਬਲਾਸਟਿੰਗ ਪਾਊਡਰ ਦਾ ਇੱਕ ਬੈਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਹੌਲੀ ਮੈਚ ਕਰੋ।"

"ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ?"

"ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜਿਮ ਕਾਰਨੇਵੇ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ?"

"ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਗੋਲੀ ਕਿਉਂ ਮਾਰੀ?"

"ਇਸਦਾ ਤੇਰਾ ਗਰਜ ਨਾਲ ਕੀ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਹੈ? ਕਾਰਨਵੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੁਲਝਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ।"

"ਇਹ ਦੋ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਕੀ ਉਹ ਵੀ ਉੱਪਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ?"

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ - ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਫੜ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?"

"ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਔਖਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।"

"ਇਹ ਕਿਹੋ ਜਿਹੀ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰੀ ਗੱਲ ਹੈ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਦੇ ਹੋ?"

"ਆਸਾਨ, ਕੌਂਸਲਰ, ਆਸਾਨ! ਮੈਂ ਕਦੇ ਕੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਹੀ ਲਾਜ ਦੇ ਬਾਡੀਮਾਸਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਵਾਂਗਾ? ਜੇ ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਗਲਤ, ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ।"

"ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੂੰ ਇਹ ਕਰੇਂਗਾ?"

"ਬੇਸ਼ੱਕ ਮੈਂ ਇਹ ਕਰਾਂਗਾ।"

"ਜਦੋਂ?"

"ਖੈਰ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਰਾਤਾਂ ਦੇ ਦਿਓ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਘਰ ਦੇਖ ਸਕਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਣਾ ਸਕਾਂ। ਫਿਰ -"

"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ," ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਨੇ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਛੱਡਦਾ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਖ਼ਬਰਾਂ ਲਿਆਓਗੇ ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਦਿਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ।"

ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੇ ਉਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਅਤੇ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਸੋਚਿਆ ਜੋ ਅਚਾਨਕ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਚੈਸਟਰ ਵਿਲਕੌਕਸ ਜਿਸ ਇਕੱਲੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀ ਘਾਟੀ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਪੰਜ ਮੀਲ ਦੂਰ ਸੀ। ਉਸੇ ਰਾਤ ਉਹ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਲਈ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਨਿਕਲ ਪਿਆ। ਆਪਣੀ ਜਾਸੂਸੀ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋ ਮਾਤਹਿਤ, ਮੈਂਡਰਸ ਅਤੇ ਰੀਲੀ ਦਾ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਿਆ, ਜੋ ਲਾਪਰਵਾਹ ਨੌਜਵਾਨ ਸਨ ਜੋ ਇੰਨੇ ਖੁਸ਼ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਹਿਰਨ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਵੇ।

ਦੋ ਰਾਤਾਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਮਿਲੇ, ਤਿੰਨੋਂ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਖਾਣਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪਾਊਡਰ ਨਾਲ ਭਰੀ ਇੱਕ ਬੋਰੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਕੱਲੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਵੇਰ ਦੇ ਦੋ ਵਜੇ ਸਨ। ਰਾਤ ਤੇਜ਼ ਹਵਾ ਵਾਲੀ ਸੀ, ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਬੱਦਲ ਤਿੰਨ-ਚੌਥਾਈ ਚੰਦ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਹਿ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੂਨੀ ਕੁੱਤਿਆਂ ਤੋਂ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਫੜ ਕੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧੇ। ਪਰ ਹਵਾ ਦੇ ਚੀਕਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਹਿੱਲਦੀਆਂ ਟਾਹਣੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹਰਕਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਨੇ ਇਕੱਲੇ ਘਰ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਸੁਣਿਆ; ਪਰ ਸਭ ਕੁਝ ਅਜੇ ਵੀ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਪਾਊਡਰ ਬੈਗ ਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਟੇਕਿਆ, ਆਪਣੇ ਚਾਕੂ ਨਾਲ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੋਰੀ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਫਿਊਜ਼ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੜ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋ ਸਾਥੀ ਆਪਣੀ ਅੱਡੀ 'ਤੇ ਚਲੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਦੂਰੀ 'ਤੇ, ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਨਾਹ ਵਾਲੀ ਖਾਈ ਵਿੱਚ ਆਰਾਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਧਮਾਕੇ ਦੀ ਭਿਆਨਕ ਗਰਜ, ਢਹਿ ਰਹੀ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਨੀਵੀਂ, ਡੂੰਘੀ ਗੂੰਜ ਨਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਮਾਜ ਦੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਸਫਾਈ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪਰ ਅਫ਼ਸੋਸ ਕਿ ਇੰਨੇ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਗਠਿਤ ਅਤੇ ਦਲੇਰੀ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਦਾ ਕੋਈ ਫ਼ਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ! ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੀੜਤਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਤੋਂ ਸੁਚੇਤ ਹੋ ਕੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਤਬਾਹੀ ਲਈ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਚੈਸਟਰ ਵਿਲਕੌਕਸ ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਘੱਟ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਇੱਕ ਗਾਰਡ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਘਰ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਰੂਦ ਨਾਲ ਢਾਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਯੁੱਧ ਦਾ ਭਿਆਨਕ ਪੁਰਾਣਾ ਰੰਗ ਦਾ ਸਾਰਜੈਂਟ ਅਜੇ ਵੀ ਆਇਰਨ ਡਾਈਕ ਦੇ ਖਾਣ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਸਿਖਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿਓ," ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਮੇਰਾ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਲ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਮਿਲਾਵਾਂਗਾ।"

ਧੰਨਵਾਦ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਮਤਾ ਪੂਰੇ ਜ਼ੋਰ-ਸ਼ੋਰ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਾ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਬਾਅਦ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ ਆਈ ਕਿ ਵਿਲਕੌਕਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਡਾਕੂ ਤੋਂ ਗੋਲੀ ਮਾਰੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਭੇਤ ਸੀ ਕਿ ਮੈਕਮਰਡੋ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਅਧੂਰੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਸੋਸਾਇਟੀ ਆਫ਼ ਫ੍ਰੀਮੈਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਅਜਿਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਸਕੌਰਰਜ਼ ਦੇ ਕੰਮ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਅਮੀਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਉੱਤੇ ਡਰ ਦਾ ਰਾਜ ਫੈਲਾਇਆ ਜੋ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਿਆਨਕ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨਾਲ ਸਤਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਰੰਗਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਮੈਂ ਆਦਮੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ?
ਇਹ ਕਾਰਨਾਮੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਰਿਕਾਰਡ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਹੰਟ ਅਤੇ ਇਵਾਨਸ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰਨ ਬਾਰੇ ਸਿੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਦੋ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਉੱਦਮ ਕੀਤਾ ਸੀ - ਵਰਮੀਸਾ ਲਾਜ ਵਿੱਚ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਦੋਹਰਾ ਕਤਲੇਆਮ ਅਤੇ ਦੋ ਬੇਸਹਾਰਾ ਅਤੇ ਨਿਹੱਥੇ ਆਦਮੀਆਂ 'ਤੇ ਠੰਡੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲਾਰਬੇ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰਨ ਬਾਰੇ ਵੀ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਬੌਸ ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਗਭਗ ਕੁੱਟ-ਕੁੱਟ ਕੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵੱਡੇ ਜੇਨਕਿੰਸ ਦੀ ਹੱਤਿਆ, ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਦੀ ਹੱਤਿਆ, ਜੇਮਜ਼ ਮਰਡੋਕ ਦਾ ਕੱਟਣਾ, ਸਟੈਫਹਾਉਸ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਉਡਾ ਦੇਣਾ, ਅਤੇ ਸਟੈਂਡਲਜ਼ ਦਾ ਕਤਲ, ਇਹ ਸਭ ਉਸੇ ਭਿਆਨਕ ਸਰਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ 'ਤੇ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਚੱਲੇ।
ਡਰ ਦੀ ਵਾਦੀ ਉੱਤੇ ਹਨੇਰਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਸੀ। ਬਸੰਤ ਵਗਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਅਤੇ ਖਿੜੇ ਹੋਏ ਰੁੱਖਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਈ ਸੀ। ਇੰਨੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੋਹੇ ਦੀ ਪਕੜ ਵਿੱਚ ਬੱਝੀ ਸਾਰੀ ਕੁਦਰਤ ਲਈ ਉਮੀਦ ਸੀ; ਪਰ ਦਹਿਸ਼ਤ ਦੇ ਜੂਲੇ ਹੇਠ ਜੀ ਰਹੇ ਮਰਦਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਕਿਤੇ ਵੀ ਕੋਈ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਬੱਦਲ ਕਦੇ ਵੀ ਇੰਨਾ ਹਨੇਰਾ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੰਨਾ 1875 ਦੀ ਗਰਮੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਅਧਿਆਇ 6

ਖ਼ਤਰਾ

ਇਹ ਦਹਿਸ਼ਤ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਸਿਖਰ ਸੀ। ਮੈਕਮੁਰਡੋ, ਜਿਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਡੀਕਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਦੇ ਬਾਡੀਮਾਸਟਰ ਵਜੋਂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨ ਦੀ ਹਰ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਾਲ, ਹੁਣ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕੌਂਸਲਾਂ ਲਈ ਇੰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਫ੍ਰੀਮੈਨ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ, ਓਨਾ ਹੀ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਲੋਕ ਉਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਦੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਰਮੀਸਾ ਦੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਹਿਸ਼ਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਨਾਗਰਿਕ ਆਪਣੇ ਜ਼ੁਲਮ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ ਲਈ ਦਿਲੋਂ ਤਿਆਰ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ। ਹੇਰਾਲਡ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਗੁਪਤ ਇਕੱਠਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਦੀਆਂ ਅਫਵਾਹਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਪਰ ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਆਦਮੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਤੋਂ ਬੇਪਰਵਾਹ ਸਨ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ, ਦ੍ਰਿੜ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਹੀਣ ਸਨ। ਇਹ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ

ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਦੇਸ਼ਹੀਣ ਗੱਲਾਂ ਅਤੇ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਪੁੰਸਕ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਕਗਿੰਟੀ, ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਦਲੇਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਇਹ ਮਈ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਸੀ। ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਾਜ ਨਾਈਟ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਘਰੋਂ ਨਿਕਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੋਰਿਸ, ਜੋ ਕਿ ਆਰਡਰ ਦਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਭਰਾ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਇਆ। ਉਸਦਾ ਮੱਥੇ ਦੇਖਭਾਲ ਨਾਲ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਦਿਆਲੂ ਚਿਹਰਾ ਖਿਚਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬੇਢੰਗਾ ਸੀ।

"ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀ ਮੈਕਮੁਰਡੋ?"

"ਜ਼ਰੂਰ।"

"ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੀ ਗੱਲ ਦੱਸੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੱਕ ਹੀ ਰੱਖਿਆ, ਭਾਵੇਂ ਬੌਸ ਖੁਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਣ ਆਇਆ ਸੀ।"

"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੋਰ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਸੀ।"

"ਮੈਂ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਹੋ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਭੇਤ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਨਾਲ ਲਗਾਇਆ, "ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਸਾੜ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਾਸ਼ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਆਇਆ ਹੁੰਦਾ। ਜੇ ਮੈਂ ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਕਤਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਯਕੀਨਨ। ਜੇ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਅੰਤ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰੱਬ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੇ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਾਂ!"

ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਨੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਵੱਲ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ। ਉਹ ਹਰ ਅੰਗ ਤੋਂ ਕੰਬ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਗਲਾਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਸਕੀ ਡੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਫੜਾ ਦਿੱਤੀ। "ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਸਰੀਰਕ ਵਿਗਿਆਨ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੁਣਨ ਦਿਓ।"

ਮੌਰਿਸ ਨੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚਿੱਟੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਰੰਗ ਆ ਗਿਆ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਕ ਵਿੱਚ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸਾਡੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜਾਸੂਸ ਹੈ।"

ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ। "ਕਿਉਂ ਯਾਰ, ਤੂੰ ਪਾਗਲ ਹੈਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਇਹ ਜਗ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਜਾਸੂਸਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਇਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਪਿੰਕਰਟਨ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਮ ਦੇ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਦੋਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਰਾਹ 'ਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਦਿਖਾਵਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਲਓ ਜਾਂ ਗੁਆ ਦਿਓ। ਇਹ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਵਪਾਰਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ ਜੋ ਨਤੀਜਿਆਂ ਲਈ ਬਾਹਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਜੇਕਰ ਪਿੰਕਰਟਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਇਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਤਬਾਹ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ।"

"ਸਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਆਹ, ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ! ਤਾਂ ਇਹ ਲਾਜ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸਦਾ ਅੰਤ ਕਤਲ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ?"

"ਹਾਂ, ਕਤਲ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਇਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਆਮ ਨਹੀਂ ਹੈ?"

"ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੈ; ਪਰ ਇਹ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਫਿਰ ਕਦੇ ਵੀ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬੈਠਾਂਗਾ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਸਾਡੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਗਰਦਨਾਂ ਹਨ ਜੋ ਦਾਅ 'ਤੇ ਲੱਗ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਰੱਬ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ?" ਉਹ ਆਪਣੀ ਦੁਚਿੱਤੀ ਦੀ ਪੀੜ ਵਿੱਚ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਹਿੱਲਦਾ ਰਿਹਾ।

ਪਰ ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੇ ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਨੂੰ ਡੂੰਘਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਆਸਾਨ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਖ਼ਤਰੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਬਾਰੇ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਸਾਂਝੇ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੌਰਿਸ ਦੇ ਮੋਢੇ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਹਿਲਾਇਆ।

"ਵੇਖੋ ਯਾਰ," ਉਹ ਚੀਕਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ, "ਤੈਨੂੰ ਜਾਗਦੇ ਸਮੇਂ ਬੁੱਢੀ ਪਤਨੀ ਵਾਂਗ ਬੈਠ ਕੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਆਓ ਤੱਥ ਜਾਣੀਏ। ਉਹ ਬੰਦਾ ਕੌਣ ਹੈ? ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਤੂੰ ਉਸ ਬਾਰੇ ਕਿਵੇਂ ਸੁਣਿਆ? ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਿਉਂ ਆਇਆ?"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਉਹ ਆਦਮੀ ਹੋ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਥੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰਾ ਪੂਰਬ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਟੋਰ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਚੰਗੇ ਦੋਸਤ ਛੱਡ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਚਿੱਠੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਉਸ ਤੋਂ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਇਹ ਪੰਨੇ ਦੇ ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਇਹ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਖੁਦ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਨੇ ਇਹ ਪੜ੍ਹਿਆ:

ਤੁਹਾਡੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸਕੋਰਰ ਕਿਵੇਂ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਨ? ਅਸੀਂ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਜਲਦੀ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਸੁਣਨ ਨੂੰ ਮਿਲਣਗੀਆਂ। ਪੰਜ ਵੱਡੀਆਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਦੋ ਰੇਲਮਾਰਗਾਂ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਲਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸੱਟਾ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਣਗੇ! ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਡੁੱਬੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਪਿੰਕਰਟਨ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਹੇਠ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਆਦਮੀ, ਬਰਡੀ ਐਡਵਰਡਸ, ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹੁਣੇ ਰੋਕਣਾ ਪਵੇਗਾ।

"ਹੁਣ ਪੋਸਟਸਕ੍ਰਿਪਟ ਪੜ੍ਹੋ।"

ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਉਹੀ ਮੈਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਦਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਸਾਈਫਰ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਲਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਸਕਦਾ।

ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਕੁਝ ਦੇਰ ਚੁੱਪ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ, ਚਿੱਠੀ ਉਸਦੇ ਸੁਸਤ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਧੁੰਦ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਹਟ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਸੀ।

"ਕੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ।"

"ਪਰ ਇਹ ਆਦਮੀ - ਤੁਹਾਡਾ ਦੋਸਤ - ਕੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਲਿਖ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਹੋਰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ।"

"ਲਾਜ ਦਾ?"

"ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਇਸ ਲਈ ਪੁੱਛ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਸਾਥੀ ਬਰਡੀ ਐਡਵਰਡਸ ਦਾ ਕੁਝ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ - ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਪਗਡੰਡੀ 'ਤੇ ਚੱਲ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

"ਖੈਰ, ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਹ ਖ਼ਬਰਾਂ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਆਈਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਇਸ ਪਿੰਕਰਟਨ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਦਾ ਹੋਵੇਗਾ?"

ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਨੇ ਇੱਕ ਹਿੰਸਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ।

"ਗਾਰ ਦੁਆਰਾ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ, "ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਮੂਰਖ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪ੍ਰਭੂ! ਪਰ ਸਾਡੀ ਕਿਸਮਤ ਚੰਗੀ ਹੈ! ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਠੀਕ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਦੇਖੋ, ਮੌਰਿਸ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਚੀਜ਼ ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦੇਵੋਗੇ?"

"ਬਿਲਕੁਲ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਹੀ ਉਤਾਰ ਦਿਓਗੇ।"

"ਮੈਂ ਇਹ ਕਰਾਂਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਚਲਾਉਣ ਦਿਓ। ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਵੀ ਦੱਸਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਸਭ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਵਾਂਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪੱਤਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਹੋਵੇ। ਕੀ ਇਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵੋਗੇ?"

"ਬੱਸ ਇਹੀ ਮੈਂ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਫਿਰ ਇਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਹੀ ਛੱਡ ਦਿਓ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਬੰਦ ਰੱਖੋ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਲਾਜ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਪਿੰਕਰਟਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਅਫ਼ਸੋਸ ਕਰਵਾਵਾਂਗੇ।"

"ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਾਰੋਗੇ?"

"ਜਿੰਨਾ ਘੱਟ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਦੋਸਤ ਮੌਰਿਸ, ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਮੀਰ ਓਨੀ ਹੀ ਨਰਮ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਓਨੀ ਹੀ ਚੰਗੀ ਨੀਂਦ ਲਓਗੇ। ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਾ ਪੁੱਛੋ, ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੱਲ ਹੋਣ ਦਿਓ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਇਸਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।"

ਮੌਰਿਸ ਨੇ ਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਖੂਨ ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ 'ਤੇ ਹੈ," ਉਹ ਕੁਰਲਾ ਕੇ ਬੋਲਿਆ।

"ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਵੈ-ਰੱਖਿਆ ਕੋਈ ਕਤਲ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ। "ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜਾਂ ਅਸੀਂ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਦਮੀ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਵਾਦੀ ਵਿੱਚ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਕਿਉਂ, ਭਰਾ ਮੌਰਿਸ, ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਬਾਡੀਮਾਸਟਰ ਚੁਣਨਾ ਪਵੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਰੂਰ ਲਾਜ ਨੂੰ ਬਚਾ ਲਿਆ ਹੈ।"

ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਦੇ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨਵੀਂ ਘੁਸਪੈਠ ਬਾਰੇ ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਸੋਚਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਉਸਦੀ ਦੋਸ਼ੀ ਜ਼ਮੀਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਪਿੰਕਰਟਨ ਸੰਗਠਨ ਦੀ ਸਾਖ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੱਡੀਆਂ, ਅਮੀਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਕੋਰਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਕੰਮ

ਸੌਂਪਿਆ ਸੀ; ਪਰ, ਉਸਦਾ ਕਾਰਨ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਸਨ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੇ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹਰ ਕਾਗਜ਼ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਘਰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਸਾਹ ਲਿਆ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਖ਼ਤਰਾ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਉੱਤੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਦਬਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਲਾਜ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਸ਼ਾਫਟਰ ਦੇ ਘਰ ਰੁਕਿਆ। ਘਰ ਉਸਨੂੰ ਵਰਜਿਤ ਸੀ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਠੋਕਰ ਮਾਰੀ ਤਾਂ ਏਟੀ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਗਈ। ਨੱਚਦੀ ਹੋਈ ਆਇਰਿਸ਼ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਗੰਭੀਰ ਚਿਹਰੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਖ਼ਤਰੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਲਿਆ।

"ਕੁਝ ਤਾਂ ਹੋਇਆ ਹੈ!" ਉਹ ਚੀਕੀ। "ਓ, ਜੈਕ, ਤੂੰ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈਂ!"

"ਯਕੀਨਨ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਸਿਆਣਪ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਬਦਤਰ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਕਦਮ ਚੁੱਕ ਲਈਏ।"

"ਚਾਲ ਚੱਲੋ?"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਂ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਰਾਤ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਖ਼ਬਰਾਂ ਸਨ, ਬੁਰੀ ਖ਼ਬਰ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਮੁਸੀਬਤ ਆ ਰਹੀ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

"ਪੁਲਿਸ?"

"ਖੈਰ, ਇੱਕ ਪਿੰਕਰਟਨ। ਪਰ, ਯਕੀਨਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੈ, ਅਕੁਸ਼ਲਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸਦਾ ਮੇਰੇ ਵਰਗੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਕੀ ਅਰਥ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਡੂੰਘਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਜਲਦੀ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਗਿਆ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਓਗੇ।"

"ਓ, ਜੈਕ, ਇਹ ਤੇਰੀ ਬੱਚਤ ਹੋਵੇਗੀ!"

"ਮੈਂ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਆਦਮੀ ਹਾਂ, ਐਟੀ। ਦੁਨੀਆਂ ਜੋ ਕੁਝ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਤੇਰੇ ਮੋਟੇ ਸਿਰ ਦੇ ਵਾਲ ਨੂੰ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤੈਨੂੰ ਬੱਦਲਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਸੁਨਹਿਰੀ ਸਿੰਘਾਸਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਇੰਚ ਵੀ ਹੇਠਾਂ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚਾਂਗਾ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ। ਕੀ ਤੂੰ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੇਗੀ?"

ਉਸਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕੁਝ ਕਹੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। "ਠੀਕ ਹੈ, ਤਾਂ, ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣੋ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਰਸਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਘਾਟੀ ਵਿੱਚ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ। ਜੇ ਮੈਂ ਜਾਂਦੀ ਹਾਂ, ਦਿਨ ਜਾਂ ਰਾਤ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਓਗੇ!"

"ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਆਵਾਂਗਾ, ਜੈਕ।"

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚੱਲ। ਜੇ ਇਹ ਵਾਦੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬੰਦ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਕਿਵੇਂ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਤੋਂ ਲੁਕ ਕੇ ਕਦੇ ਵੀ ਸੁਨੇਹਾ ਨਾ ਮਿਲਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ? ਇਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੈ ਤੈਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਜਿੱਥੋਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਛੱਡ ਦਿਆਂਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਡਾ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਕੀ ਤੂੰ ਆਵੇਂਗਾ?"

"ਹਾਂ, ਜੈਕ, ਮੈਂ ਆਵਾਂਗਾ।"
"ਰੱਬ ਤੈਨੂੰ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸੀਸ ਦੇਵੇ! ਇਹ ਨਰਕ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਇੱਕ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇ ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਦੁਰਉਪਯੋਗ ਕੀਤਾ। ਹੁਣ, ਧਿਆਨ ਰੱਖ, ਏਟੀ, ਇਹ ਤੇਰੇ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਤੇਰੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੇਗਾ, ਤੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਛੱਡ ਕੇ ਡਿਪੂ ਦੇ ਵੇਟਿੰਗ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਂਗੀ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉੱਥੇ ਰਹੇਂਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਲੈਣ ਨਹੀਂ ਆਵਾਂਗੀ।"
"ਦਿਨ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਰਾਤ, ਮੈਂ ਗੱਲ 'ਤੇ ਹੀ ਆਵਾਂਗਾ, ਜੈਕ।"
ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਭੱਜਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਹਲਚਲ ਹੋਈ, ਮੈਕਮਰਡੋ ਲਾਜ ਵੱਲ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਕੱਠਾ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਸੰਕੇਤਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਉਹ ਬਾਹਰੀ ਗਾਰਡ ਅਤੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਗਾਰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸਵਾਗਤ ਦੀ ਇੱਕ ਗੂੰਜ ਨੇ ਉਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ। ਲੰਮਾ ਕਮਰਾ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੰਬਾਕੂ ਦੇ ਧੂੰਏਂ ਦੇ ਧੁੰਦ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸਨੇ ਬਾਡੀਮਾਸਟਰ ਦੇ ਉਲਝੇ ਹੋਏ ਕਾਲੇ ਅਯਾਲ ਨੂੰ ਬਾਲਡਵਿਨ ਦੇ ਬੇਰਹਿਮ, ਗੈਰ-ਦੋਸਤਾਨਾ ਰੂਪ, ਹੈਰਾਵੇ ਦਾ ਗਿਰਝ ਚਿਹਰਾ, ਸੈਕਟਰੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਹੋਰ ਜੋ ਲਾਜ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਨ, ਦੇਖਿਆ। ਉਹ ਖੁਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਖ਼ਬਰ 'ਤੇ ਸਲਾਹ ਲੈਣ ਲਈ ਉੱਥੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
"ਸੱਚਮੁੱਚ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ, ਭਰਾ!" ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੇ ਚੀਕਿਆ। "ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਹੈ ਜੋ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੁਲੇਮਾਨ ਇਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰੇ।"
"ਇਹ ਲੈਂਡਰ ਅਤੇ ਈਗਨ ਹਨ," ਉਸਦੇ ਗੁਆਂਢੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਬੈਠਦੇ ਹੋਏ ਸਮਝਾਇਆ। "ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਸਟਾਈਲਸਟਾਊਨ ਵਿਖੇ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਕਰੈਬੇ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰਨ ਲਈ ਲਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਿਰ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੌਣ ਕਹੇ ਕਿ ਗੋਲੀ ਕਿਸਨੇ ਚਲਾਈ?"
ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ। ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਨੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਠੱਪ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਮੀਦਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਘਾਤਕ ਚੁੱਪ ਸੀ।
“ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਬਾਡੀਮਾਸਟਰ,” ਉਸਨੇ ਗੰਭੀਰ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ!”
"ਭਰਾ ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ," ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਇੱਕ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਾਜ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸਨੂੰ ਪਹਿਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਭਰਾ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।"
ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਚਿੱਠੀ ਕੱਢੀ।
"ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਬਾਡੀਮਾਸਟਰ ਅਤੇ ਭਰਾਵੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਅੱਜ ਬੁਰੀ ਖ਼ਬਰ ਦਾ ਵਾਹਕ ਹਾਂ; ਪਰ ਇਹ ਬਿਹਤਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਝਟਕਾ ਆ ਜਾਵੇ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦੇਵੇ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਰਾਜ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਅਮੀਰ ਸੰਗਠਨਾਂ ਨੇ ਸਾਡੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਪਿੰਕਰਟਨ ਜਾਸੂਸ, ਇੱਕ ਬਰਡੀ ਐਡਵਰਡਸ, ਘਾਟੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਸਬੂਤ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਰੱਸੀ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਕਮਰੇ ਦੇ ਹਰ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧੀ ਦੀ ਕੋਠੜੀ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਉਹ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਰਦਾ ਚੁੱਪ ਸੀ। ਇਸਨੂੰ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੇ ਤੋੜਿਆ।

"ਇਸਦਾ ਕੀ ਸਬੂਤ ਹੈ ਭਰਾ ਮੈਕਮੁਰਡੋ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਇਹ ਇਸ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਆਇਆ ਹੈ," ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਮੈਂ ਉਹ ਹਵਾਲਾ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ। "ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਪੱਤਰ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੇਰਵਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ, ਨਾ ਹੀ ਇਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ; ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਲਾਜ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਚੇਅਰਮੈਨ," ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਭਰਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਮੈਂ ਬਰਡੀ ਐਡਵਰਡਸ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਿੰਕਰਟਨ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਆਦਮੀ ਹੋਣ ਦਾ ਨਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ।"

"ਕੀ ਕੋਈ ਉਸਨੂੰ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਜਾਣਦਾ ਹੈ?" ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

“ਹਾਂ,” ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।”

ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਇੱਕ ਗੂੰਜ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਫੜੀ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਭਰੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ। "ਜੇ ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰੀਏ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਡਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ।"

"ਸਾਨੂੰ ਡਰਨ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਡੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੀ ਜਾਣ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

"ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੇਕਰ ਸਾਰੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸਖ਼ਤ ਹੁੰਦੇ, ਕੌਂਸਲਰ। ਪਰ ਇਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਲੱਖਾਂ ਪੂੰਜੀਪਤੀ ਹਨ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਲਾਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰ ਭਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਖਰੀਦਿਆ ਨਾ ਜਾ ਸਕੇ? ਉਹ ਸਾਡੇ ਭੇਦ ਲੱਭ ਲਵੇਗਾ - ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਿਲ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਇਸਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਪੱਕਾ ਇਲਾਜ ਹੈ।"

“ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਵਾਦੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ,” ਬਾਲਡਵਿਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਨੇ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ। "ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਚੰਗਾ, ਭਰਾ ਬਾਲਡਵਿਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਮਤਭੇਦ ਸਨ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਸੱਚੀ ਗੱਲ ਕਹੀ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿੱਥੋਂ ਜਾਣਾਂਗੇ?"

"ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਬਾਡੀਮਾਸਟਰ," ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਲਾਜ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਰੱਬ ਨਾ ਕਰੇ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਾਂ; ਪਰ ਜੇ ਇਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਵੀ ਗੱਪ-ਸ਼ੱਪ ਪਹੁੰਚ ਗਈ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਉਸਨੂੰ ਫੜਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਮੈਂ ਲਾਜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਕਮੇਟੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਚੇਅਰਮੈਨ - ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ, ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਭਰਾ ਬਾਲਡਵਿਨ, ਅਤੇ ਪੰਜ ਹੋਰ ਚੁਣਨ ਲਈ ਕਹਾਂਗਾ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਜੋ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੋ ਮੈਂ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਅਪਣਾ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਬਾਲਡਵਿਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਗਿਰਝਾਂ ਵਰਗੇ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲਾ ਸਕੱਤਰ, ਹੈਰਾਵੇ, ਟਾਈਗਰ ਕੋਰਮੈਕ, ਬੇਰਹਿਮ ਨੌਜਵਾਨ ਕਾਤਲ, ਕਾਰਟਰ, ਖਜ਼ਾਨਚੀ, ਅਤੇ ਭਰਾ ਵਿਲਾਬੀ ਸਨ, ਨਿਡਰ ਅਤੇ ਹਤਾਸ਼ ਆਦਮੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਅੜੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ।

ਲਾਜ ਦਾ ਆਮ ਜ਼ੋਸ਼ਣ ਛੋਟਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਸੀ: ਕਿਉਂਕਿ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਹੌਂਸਲੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਬੱਦਲ ਛਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬੱਦਲ ਨੂੰ ਉਸ ਸ਼ਾਂਤ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਉੱਠਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਿਸਦੇ ਹੇਠਾਂ ਉਹ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਜੋ ਭਿਆਨਕਤਾਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਥਾਈ ਜੀਵਨ ਦਾ ਇੰਨਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਗਈਆਂ ਸਨ ਕਿ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਇੰਨਾ ਨੇੜਿਓਂ ਆਇਆ ਤਾਂ ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਟੁੱਟ ਗਏ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

"ਹੁਣ, ਮੈਕਮੁਰਡੋ!" ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਕੱਲੇ ਸਨ। ਸੱਤ ਆਦਮੀ ਆਪਣੀਆਂ ਸੀਟਾਂ 'ਤੇ ਜੰਮ ਕੇ ਬੈਠੇ ਸਨ।

"ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਬਰਡੀ ਐਡਵਰਡਸ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ," ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ। "ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਥੇ ਉਸ ਨਾਮ ਹੇਠ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਬਹਾਦਰ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਪਰ ਪਾਗਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਸਟੀਵ ਵਿਲਸਨ ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਲੰਘਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੌਬਸਨ ਦੇ ਪੈਚ ਵਿੱਚ ਠਹਿਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?"

"ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੋਚਿਆ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਚਿੱਠੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੂਜਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਆਦਮੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬੁੱਧਵਾਰ ਨੂੰ ਲਾਈਨ 'ਤੇ ਜਾਣ ਵੇਲੇ ਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਮਿਲਿਆ ਸੀ - ਇੱਕ ਔਖਾ ਮਾਮਲਾ ਜੇ ਕਦੇ ਹੁੰਦਾ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟਰ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਪਲ ਲਈ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ। ਸਕੋਰਰਜ਼ ਅਤੇ ਨਿਊਯਾਰਕ ਦੇ ਇੱਕ ਅਖ਼ਬਾਰ ਲਈ 'ਅੱਤਿਆਚਾਰ' ਬਾਰੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕੇ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਓ ਕਿ ਮੈਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। 'ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਾਂਗਾ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸੰਪਾਦਕ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਵੇ।' ਮੈਂ ਉਹ ਕਿਹਾ ਜੋ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਲੱਗੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਵੀਹ ਡਾਲਰ ਦਾ ਬਿੱਲ ਦਿੱਤਾ। 'ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇਸ ਤੋਂ ਦਸ ਗੁਣਾ ਹੈ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਲੱਭ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੋ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।'"

"ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਕਿਹਾ?"

"ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਮੈਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਅਖ਼ਬਾਰ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ?"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ। ਉਹ ਹੌਬਸਨ ਪੈਚ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ। ਮੈਂ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਬਿਊਰੋ ਵਿੱਚ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।"

"'ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ,' ਓਪਰੇਟਰ ਨੇ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਹਾ, 'ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਦੁੱਗਣੀ ਦਰ ਵਸੂਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।' — 'ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ। ਉਸਨੇ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਭਰੀਆਂ ਸਨ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਚੀਨੀ ਹੋਣ, ਜਿੰਨਾ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਕਮਾ ਸਕਦੇ ਸੀ। 'ਉਹ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ੀਟ ਸੁੱਟਦਾ ਹੈ,' ਕਲਰਕ ਨੇ ਕਿਹਾ। 'ਹਾਂ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ; 'ਇਹ ਉਸਦੇ ਪੇਪਰ ਲਈ ਖਾਸ ਖ਼ਬਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਡਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੂਸਰੇ ਇਸਨੂੰ ਟੈਪ ਕਰ ਲੈਣ।' ਇਹੀ ਓਪਰੇਟਰ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ; ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਂ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ।"

"ਗਾਰ ਦੁਆਰਾ! ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ," ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋ?"

"ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੁਣੇ ਹੇਠਾਂ ਜਾ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ?" ਕਿਸੇ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ।

"ਓਏ, ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਓਨਾ ਹੀ ਚੰਗਾ।"

"ਮੈਂ ਇਹ ਅਗਲੇ ਮਿੰਟ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਲੱਭ ਸਕਦੇ ਹਾਂ," ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਹੌਬਸਨ ਦੇ ਪੈਚ ਵਿੱਚ ਹੈ; ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਘਰ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰੀ ਸਲਾਹ ਲਓਗੇ।"

"ਖੈਰ, ਇਹ ਕੀ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਸਵੇਰੇ ਪੈਚ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਰੇਟਰ ਰਾਹੀਂ ਲੱਭ ਲਵਾਂਗਾ। ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਖੈਰ, ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਖੁਦ ਇੱਕ ਫ੍ਰੀਮੈਨ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਲਾਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭੇਦ ਇੱਕ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਓ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਮੇਰੇ ਘਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਉਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਹੋਣ। ਉਹ ਦੇਖੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਘੋੜੇ ਦੀ ਸਮਝ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਰਾਤ ਦੇ ਦਸ ਵਜੇ ਆਉਣ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਖ ਲਵੇਗਾ। ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਲਿਆਵੇਗਾ।"

"ਖੈਰ?"

"ਤੁਸੀਂ ਬਾਕੀ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਆਪਣੇ ਲਈ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਵਿਧਵਾ ਮੈਕਨਾਮਾਰਾ ਦਾ ਘਰ ਇਕੱਲਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਟੀਲ ਵਾਂਗ ਸੱਚਾ ਅਤੇ ਡਾਕ ਵਾਂਗ ਬੋਲ਼ਾ ਹੈ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਸਕੈਨਲਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੀ ਹਾਂ। ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦਾ ਵਾਅਦਾ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿਆਂਗਾ - ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਰੇ ਸੱਤਾਂ ਨੂੰ ਨੌਂ ਵਜੇ ਤੱਕ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਲਈ ਕਹਾਂਗਾ। ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਜੇ ਕਦੇ ਉਹ ਜ਼ਿੰਦਾ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ - ਖੈਰ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਾਕੀ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਬਰਡੀ ਐਡਵਰਡਸ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ!"

"ਪਿੰਕਰਟਨ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਅਸਾਮੀ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਗਲਤ ਹਾਂ। ਇਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਹੀ ਛੱਡ ਦਿਓ, ਮੈਕਮਰਡੋ। ਕੱਲ੍ਹ ਨੌਂ ਵਜੇ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਲਓ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬਾਕੀ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

ਅਧਿਆਇ 7

ਬਰਡੀ ਐਡਵਰਡਸ ਦਾ ਜਾਲ

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਘਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਇਕੱਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਬਹੁਤ ਢੁਕਵਾਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਸੀ। ਇਹ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਸੜਕ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਪਿੱਛੇ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਹੁੰਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਕਈ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ; ਪਰ ਇਸ

ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਹ ਸੰਭਵ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਸ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਬਦਲਾ ਤਾਂ ਲੈ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜਿਸਨੇ ਇਹ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਅਜੇ ਤੱਕ ਜਾਸੂਸ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ, ਉਹ ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਜਿਹੀ ਮਾਮੂਲੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਭੇਜਣ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਭ ਉਹ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਿੱਖਣਗੇ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਬੋਲਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਲੱਭ ਲੈਣਗੇ। ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਅਣਚਾਹੇ ਗਵਾਹ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਇਆ ਹੋਵੇ।

ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਸਹਿਮਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਹੌਬਸਨ ਦੇ ਪੈਚ ਗਿਆ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਉਸ ਸਵੇਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲਈ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੈਪਟਨ ਮਾਰਵਿਨ - ਜਿਸਨੇ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨਾਲ ਪੁਰਾਣੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ - ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ। ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਨੇ ਮੂੰਹ ਮੋੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਯੂਨੀਅਨ ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ।

“ਉਹ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ,” ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਅੱਛਾ!" ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਦੈਂਤ ਆਪਣੀਆਂ ਕਮੀਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਕਮਰਕੋਟ ਉੱਤੇ ਜ਼ੰਜੀਰਾਂ ਅਤੇ ਸੀਲਾਂ ਚਮਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਚਮਕਦਾਰ ਦਾੜ੍ਹੀ ਦੇ ਕੰਢੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੀਰਾ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸ਼ਰਾਬ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤੀ ਨੇ ਬੌਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਆਦਮੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇਲ੍ਹ ਜਾਂ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਉਹ ਝਲਕ ਹੋਰ ਵੀ ਭਿਆਨਕ ਜਾਪਦੀ ਸੀ ਜੋ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉੱਠੀ ਸੀ।

"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਚਿੰਤਾ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ।

ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਨੇ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ। "ਉਹ ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੈ - ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਛੇ ਹਫ਼ਤੇ। ਮੇਰਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਜੇ ਉਹ ਇੰਨਾ ਸਮਾਂ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰੇਲਵੇ ਦੇ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਨਤੀਜੇ ਮਿਲੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

"ਲਾਜ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਨੇ ਚੀਕਿਆ। "ਸੱਚਮੁੱਚ, ਹਰ ਆਦਮੀ ਸਟੀਲ ਵਾਂਗ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸੌਂਹ! ਉਹ ਸਕੰਕ ਮੌਰਿਸ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੈ? ਜੇ ਕੋਈ ਸਾਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੇਰਾ ਮਨ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਭੇਜਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਕੁੱਟਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਦੇਖਾਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

"ਖੈਰ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ," ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਮੌਰਿਸ ਪਸੰਦ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਦੇਖ ਕੇ ਦੁੱਖ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਲਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਵਾਰ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ, ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ

ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਜੋ ਚੀਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵਾਂ।"

"ਮੈਂ ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਾਂਗਾ!" ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਨੇ ਸਹੁੰ ਖਾ ਕੇ ਕਿਹਾ। "ਇਸ ਸਾਲ ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਉਸ 'ਤੇ ਸੀ।"

"ਖੈਰ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਜਾਣਦੇ ਹੋ," ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਕਰੋਗੇ ਉਹ ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਿੰਕਰਟਨ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੱਕ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਸਾਰੇ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਗੂੰਜਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।"

"ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸੱਚ ਹੈ," ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਖੁਦ ਬਰਡੀ ਐਡਵਰਡਸ ਤੋਂ ਸਿੱਖਾਂਗੇ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਖ਼ਬਰ ਕਿੱਥੋਂ ਮਿਲੀ ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਕੱਟਣਾ ਪਵੇ। ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਲ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ?"

ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਹੱਸ ਪਿਆ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਲਿਆ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜੇ ਉਹ ਸਕੋਰਰਾਂ ਦੇ ਚੰਗੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਪੈਸੇ ਲੈ ਲਏ," ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਡਾਲਰ ਦੇ ਨੋਟਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਢੇਰ ਕੱਢਿਆ, "ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕੁਝ।"

"ਕਿਹੜੇ ਕਾਗਜ਼?"

"ਖੈਰ, ਕੋਈ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨਾਂ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਦੇ ਰੂਪਾਂ ਬਾਰੇ ਭਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

"ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਉਹ ਉੱਥੇ ਹੀ ਹੈ," ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਨੇ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕਾਗਜ਼ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦੇ?"

"ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲੈ ਕੇ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸ਼ੱਕੀ ਆਦਮੀ, ਅਤੇ ਕੈਪਟਨ ਮਾਰਵਿਨ ਅੱਜ ਡਿਪੂ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ!"

"ਓਏ, ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ," ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੰਮ ਦਾ ਔਖਾ ਅੰਤ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਸ਼ਾਫਟ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ; ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰੀਏ, ਅਸੀਂ ਹੌਬਸਨ ਪੈਚ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਅੱਜ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਹੋ, ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਲੰਘ ਸਕਦੇ।"

ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਏ। "ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲੀਏ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਕਤਲ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਹਨੇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਘਰ ਆਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਾਂਗਾ ਕਿ ਕੋਈ ਉਸਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖੇਗਾ। ਹੁਣ ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ, ਕੌਂਸਲਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਫਿੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਾਂਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸਹੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਆ ਜਾਓਗੇ। ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ। ਉਹ ਦਸ ਵਜੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਟੈਪ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਲਈ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾ ਕੇ ਇਸਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ। ਫਿਰ ਉਹ ਸਾਡਾ ਆਦਮੀ ਹੈ।"

"ਇਹ ਸਭ ਸੌਖਾ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ।"

"ਹਾਂ; ਪਰ ਅਗਲਾ ਕਦਮ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਔਖਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ। ਉਹ ਭਾਰੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੂਰਖ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਚੌਕਸ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਮੰਨ ਲਓ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਆਦਮੀ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਪਾਵੇਗਾ। ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।"

"ਬਿਲਕੁਲ।"

"ਅਤੇ ਇਹ ਰੌਲਾ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਦੇ ਹਰ ਬਦਨਾਮ ਤਾਂਬੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਲੈ ਆਵੇਗਾ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵੱਡੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੋਗੇ - ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਲਈ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਾਂਗਾ, ਉਸਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਲੇ ਪਾਰਲਰ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਛੱਡ ਦਿਆਂਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਕਾਗਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦਾ। ਇਸ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲੇਗਾ ਕਿ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਿਵੇਂ ਬਣ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਕਲੀ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਹੈ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਲਈ ਛਾਲ ਮਾਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਿਸਤੌਲ ਦੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਪਕੜ ਬਣਾ ਲਵਾਂਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਸੁਣੋਗੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਭੱਜੋਗੇ। ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਓਨਾ ਹੀ ਚੰਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਤਾਕਤਵਰ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਆਉਣ ਤੱਕ ਫੜ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਇਹ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਯੋਜਨਾ ਹੈ," ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਸ ਲਈ ਲਾਜ ਤੁਹਾਡਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਉੱਠਾਂਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦਾ ਨਾਮ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

“ਬਿਲਕੁਲ, ਕੌਂਸਲਰ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਭਰਤੀ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੱਧ ਹਾਂ,” ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; ਪਰ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮਹਾਨ ਆਦਮੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦਾ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਉਹ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੀ ਭਿਆਨਕ ਸ਼ਾਮ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਮਿਥ ਐਂਡ ਵੈਸਨ ਰਿਵਾਲਵਰ ਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ, ਤੇਲ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ ਲੋਡ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਉਸ ਕਮਰੇ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਾਸੂਸ ਨੂੰ ਫਸਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਡੀਲ ਟੇਬਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਵੱਡਾ ਸਟੋਵ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਖਿੜਕੀਆਂ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸ਼ਟਰ ਨਹੀਂ ਸਨ: ਸਿਰਫ਼ ਹਲਕੇ ਪਰਦੇ ਜੋ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਇੰਨੀ ਗੁਪਤ ਮੀਟਿੰਗ ਲਈ ਬਹੁਤ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਸੜਕ ਤੋਂ ਇਸਦੀ ਦੂਰੀ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਘੱਟ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਨਾਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ। ਸਕੈਨਲਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਸਕੌਰਰਰ ਸੀ, ਇੱਕ ਨਿਰੋਧਕ ਛੋਟਾ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੀ ਰਾਏ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੀ, ਪਰ ਗੁਪਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੂਨ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕੀ ਇਰਾਦਾ ਸੀ।

"ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਮਾਈਕ ਸਕੈਨਲਨ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਰਾਤ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਲੈਂਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿੰਦਾ। ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ, ਮੈਕ," ਸਕੈਨਲਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਇਹ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰਲੀ ਹਿੰਮਤ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਮੈਨੇਜਰ ਡਨ ਨੂੰ ਕੋਲੀਅਰੀ 'ਤੇ ਹੇਠਾਂ ਜਾਂਦੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਸਹਿਣ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਣਿਆ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਂਗ ਜਾਂ ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਵਾਂਗ। ਜੇਕਰ ਲਾਜ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਮਾੜਾ ਨਹੀਂ ਸੋਚੇਗਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸਲਾਹ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਮ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਛੱਡ ਦਿਆਂਗਾ।"

ਆਦਮੀ ਸਹੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਆ ਗਏ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਬਾਹਰੋਂ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਨਾਗਰਿਕ ਸਨ, ਚੰਗੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰੇ ਸਨ; ਪਰ ਚਿਹਰਿਆਂ ਦਾ ਜੱਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਖ਼ਤ ਮੂੰਹਾਂ ਅਤੇ ਪਛਤਾਵੇ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਬਰਡੀ ਐਡਵਰਡਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਉਮੀਦ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦਮੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਥ ਪਹਿਲਾਂ ਦਰਜਨ ਵਾਰ ਲਾਲ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਣ। ਉਹ ਮਨੁੱਖੀ ਕਤਲ ਲਈ ਓਨੇ ਹੀ ਸਖ਼ਤ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਭੇਡਾਂ ਲਈ ਕਸਾਈ।

ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਦਿੱਖ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬੌਸ ਸੀ। ਹੈਰਾਵੇ, ਸੈਕਟਰੀ, ਇੱਕ ਪਤਲਾ, ਕੌੜਾ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਲੰਬੀ, ਖੁਰਚਵੀਂ ਗਰਦਨ ਅਤੇ ਘਬਰਾਹਟ ਵਾਲੇ, ਝਟਕੇਦਾਰ ਅੰਗ ਸਨ, ਇੱਕ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਆਰਡਰ ਦੇ ਵਿੱਤ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਪਰੇ ਨਿਆਂ ਜਾਂ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦੀ ਕੋਈ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਖਜ਼ਾਨਚੀ, ਕਾਰਟਰ, ਇੱਕ ਮੱਧ-ਉਮਰ ਦਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਬੇਪਰਵਾਹ, ਕਾਫ਼ੀ ਉਦਾਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੀਲੀ ਚਮਚੇ ਵਾਲੀ ਚਮੜੀ ਵਾਲਾ। ਉਹ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਹਰ ਗੁੱਸੇ ਦੇ ਅਸਲ ਵੇਰਵੇ ਉਸਦੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚਣ ਵਾਲੇ ਦਿਮਾਗ ਤੋਂ ਉੱਭਰ ਆਏ ਸਨ। ਦੋਵੇਂ ਵਿਲਾਬੀਜ਼ ਐਕਸ਼ਨ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਸਨ, ਲੰਬੇ, ਦ੍ਰਿੜ ਚਿਹਰਿਆਂ ਵਾਲੇ ਨੌਜਵਾਨ ਸਾਥੀ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਥੀ, ਟਾਈਗਰ ਕੋਰਮੈਕ, ਇੱਕ ਭਾਰੀ, ਹਨੇਰਾ ਨੌਜਵਾਨ, ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਉਸਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਭਿਆਨਕਤਾ ਲਈ ਡਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਉਹ ਆਦਮੀ ਸਨ ਜੋ ਪਿੰਕਰਟਨ ਜਾਸੂਸ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਲਈ ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਦੀ ਛੱਤ ਹੇਠ ਉਸ ਰਾਤ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਸਨ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਵਿਸਕੀ ਰੱਖੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੰਮ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਹਲੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਬਾਲਡਵਿਨ ਅਤੇ ਕੋਰਮੈਕ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅੱਧੇ ਸ਼ਰਾਬੀ ਸਨ, ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕੋਰਮੈਕ ਨੇ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਚੁੱਲ੍ਹੇ 'ਤੇ ਰੱਖੇ - ਇਹ ਜਗ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਤਾਂ ਅਜੇ ਵੀ ਠੰਡੀਆਂ ਸਨ।

"ਇਹ ਤਾਂ ਚੱਲੇਗਾ," ਉਸਨੇ ਸਹੁੰ ਖਾ ਕੇ ਕਿਹਾ।

"ਹਾਂ," ਬਾਲਡਵਿਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਉਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ। "ਜੇ ਉਹ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਤੋਂ ਸੱਚਾਈ ਕੱਢ ਲਵਾਂਗੇ।"

"ਅਸੀਂ ਉਸ ਤੋਂ ਸੱਚਾਈ ਕੱਢ ਲਵਾਂਗੇ, ਕਦੇ ਡਰੋ ਨਹੀਂ," ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਇਸ ਆਦਮੀ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਹੌਂਸਲਾ ਸੀ; ਭਾਵੇਂ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਸਾਰਾ ਭਾਰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਰਵੱਈਆ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਾਂਗ ਹੀ ਠੰਡਾ ਅਤੇ ਬੇਫਿਕਰ ਸੀ। ਬਾਕੀਆਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਤਾੜੀਆਂ ਵਜਾਈਆਂ।

"ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣਾ ਹੈ," ਬੌਸ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡਾ ਹੱਥ ਉਸਦੇ ਗਲੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਚੇਤਾਵਨੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ। ਇਹ ਅਫ਼ਸੋਸ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ਟਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।"

ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਇੱਕ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਤੱਕ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਰਦੇ ਹੋਰ ਵੀ ਕੱਸ ਦਿੱਤੇ। "ਯਕੀਨਨ ਹੁਣ ਕੋਈ ਸਾਡੀ ਜਾਸੂਸੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਆ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਨਾ ਆਵੇ। ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਨੂੰ ਖ਼ਤਰੇ ਦੀ ਸੂਹ ਲੱਗ ਜਾਵੇ," ਸੈਕਟਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਉਹ ਆਵੇਗਾ, ਕਦੇ ਡਰੋ ਨਾ," ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਉਹ ਆਉਣ ਲਈ ਓਨਾ ਹੀ ਉਤਸੁਕ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਉਸ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ!"

ਉਹ ਸਾਰੇ ਮੋਮ ਦੀਆਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਵਾਂਗ ਬੈਠੇ ਸਨ, ਕੁਝ ਦੇ ਐਨਕਾਂ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਅੱਧੀਆਂ ਬੰਦ ਸਨ। ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਸਤਕ ਹੋਈ ਸੀ।

"ਚੁੱਪ!" ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਨੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਖੁਸ਼ੀ ਭਰੀ ਨਜ਼ਰ ਚੱਕਰ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮੀ, ਅਤੇ ਹੱਥ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਹਥਿਆਰਾਂ 'ਤੇ ਪਏ ਸਨ।

“ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਲਈ, ਕੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ!” ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਨੇ ਫੁਸਫੁਸਾਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ, ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਬੰਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਕਾਤਲ ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾ ਕੇ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਕਦਮ ਗਿਣ ਲਏ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਾਹਰੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਸੁਣਿਆ। ਨਮਸਤੇ ਦੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਸਨ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਕਦਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਣਜਾਣ ਆਵਾਜ਼ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ। ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਖੜਕਾਉਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਅਤੇ ਤਾਲੇ ਦੀ ਚਾਬੀ ਦੇ ਘੁੰਮਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਜਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੀ। ਟਾਈਗਰ ਕੋਰਮੈਕ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੱਸਿਆ, ਅਤੇ ਬੌਸ ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਵੱਡਾ ਹੱਥ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਤਾੜੀ ਮਾਰੀ।

"ਚੁੱਪ ਰਹਿ ਮੂਰਖ!" ਉਸਨੇ ਫੁਸਫੁਸਾ ਕੇ ਕਿਹਾ। "ਤੂੰ ਸਾਨੂੰ ਫਿਰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦੇਵੇਂਗਾ!"

ਅਗਲੇ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਗੱਲਾਂ-ਬਾਤਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਹ ਬੇਅੰਤ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਕਮਰਡੋ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਂਗਲ ਰੱਖ ਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ।

ਉਹ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਲਕੀ ਤਬਦੀਲੀ ਆ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਸੁਭਾਅ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵਰਗਾ ਸੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਗ੍ਰੇਨਾਈਟ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਐਨਕਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਚਮਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੱਖ ਨੇਤਾ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ; ਪਰ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਫਿਰ ਵੀ ਉਹੀ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਉਹ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਆਦਮੀ ਵੱਲ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਖੈਰ!" ਬੌਸ ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਆਖਰਕਾਰ ਚੀਕਿਆ। "ਕੀ ਉਹ ਇੱਥੇ ਹੈ? ਕੀ ਬਰਡੀ ਐਡਵਰਡਸ ਇੱਥੇ ਹੈ?"

"ਹਾਂ," ਮੈਕਮਰਡੋ ਨੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਬਰਡੀ ਐਡਵਰਡਸ ਇੱਥੇ ਹੈ। ਮੈਂ ਬਰਡੀ ਐਡਵਰਡਸ ਹਾਂ!"

ਉਸ ਸੰਖੇਪ ਭਾਸ਼ਣ ਤੋਂ ਦਸ ਸਕਿੰਟ ਬਾਅਦ ਕਮਰਾ ਸ਼ਾਇਦ ਖਾਲੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਚੁੱਪ ਇੰਨੀ ਡੂੰਘੀ ਸੀ। ਚੁੱਲ੍ਹੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਕੇਤਲੀ ਦੀ ਚੀਕ-ਚਿਹਾੜਾ ਕੰਨਾਂ ਤੱਕ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਸੱਤ ਚਿੱਟੇ ਚਿਹਰੇ, ਸਾਰੇ ਇਸ ਆਦਮੀ ਵੱਲ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਮੁੜੇ ਹੋਏ ਸਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹਾਵੀ ਸੀ, ਪੂਰੀ ਦਹਿਸ਼ਤ ਨਾਲ ਬੇਚੈਨ ਹੋ ਗਏ। ਫਿਰ, ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੇ ਅਚਾਨਕ ਕੰਬਣ ਨਾਲ,

ਚਮਕਦੀਆਂ ਰਾਈਫਲ ਬੈਰਲਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਝੁਰੜਾ ਹਰੇਕ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਟੁੱਟ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਰਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਟਕਣ ਤੋਂ ਪਾਟ ਗਏ।

ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਬੌਸ ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਨੇ ਇੱਕ ਜ਼ਖਮੀ ਰਿੱਛ ਵਾਂਗ ਦਹਾੜ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਅੱਧੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਛਾਲ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ। ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਬਰਾਬਰ ਰਿਵਾਲਵਰ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਈਨ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਕੈਪਟਨ ਮਾਰਵਿਨ ਦੀਆਂ ਨੀਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚਮਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਬੌਸ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਡਿੱਗ ਪਿਆ।

"ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋ, ਕੌਂਸਲਰ," ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਮੈਕਮੁਰਡੋ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ। "ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ, ਬਾਲਡਵਿਨ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪਿਸਤੌਲ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਹਟਾਇਆ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਵੋਗੇ। ਇਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢੋ, ਜਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸਹੁੰ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ - ਉੱਥੇ, ਇਹ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਘਰ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਚਾਲੀ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਆਦਮੀ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਹੀ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੀ ਮੌਕਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਲੈ ਜਾਓ, ਮਾਰਵਿਨ!"

ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਈਫਲਾਂ ਦੇ ਡਰੋਂ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਹੱਥੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਦਾਸ, ਸ਼ਰਮੀਲੇ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਬੈਠੇ ਸਨ।

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਗੱਲ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ," ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਸਾਇਆ ਸੀ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਟੈਂਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਸੋਚਣ ਲਈ ਕੁਝ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਹਾਂ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕਾਰਡ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਪਿੰਕਰਟਨ ਦਾ ਬਰਡੀ ਐਡਵਰਡਸ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਗੈਂਗ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਖੇਡਣ ਲਈ ਇੱਕ ਔਖਾ ਅਤੇ ਖਤਰਨਾਕ ਖੇਡ ਸੀ। ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ, ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ, ਮੇਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਅਤੇ ਪਿਆਰਾ ਨਹੀਂ, ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਖੇਡ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਸਿਰਫ਼ ਕੈਪਟਨ ਮਾਰਵਿਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਸਨ। ਪਰ ਇਹ ਅੱਜ ਰਾਤ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਰੱਬ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਜੇਤੂ ਹਾਂ!"

ਸੱਤ ਪੀਲੇ, ਸਖ਼ਤ ਚਿਹਰੇ ਉਸ ਵੱਲ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਅਣਮਿੱਥੇ ਨਫ਼ਰਤ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਬੇਰਹਿਮ ਧਮਕੀ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲਿਆ।

"ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਖੇਡ ਅਜੇ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਖੈਰ, ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਮੌਕਾ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਲੈਣਗੇ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸੱਠ ਹੋਰ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਰਾਤ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇਖਣਗੇ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਾਂਗਾ, ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕੰਮ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗਾ ਸਮਾਜ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਾਗਜ਼ੀ ਗੱਲਾਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਾਂਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਫ੍ਰੀਮੈਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਣ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਗਜ਼ੀ ਗੱਲਾਂ ਸਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਪਰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਚੰਗਾ।

"ਫਿਰ ਵੀ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੋਲੇ ਦੀਆਂ ਘਾਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਗਲਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਪੈਸਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਰੁਕਿਆ ਰਿਹਾ। ਮੈਂ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਾਰਿਆ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਇੱਕ

ਡਾਲਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ। ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਿੰਨੇ ਚੰਗੇ ਸਨ; ਪਰ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖਰਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸ਼ੁਭਕਾਮਨਾਵਾਂ ਦਾ ਰਸਤਾ ਪਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਿਖਾਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ।"

"ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਰਕ ਭਰੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਭਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ। ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਬੁਰਾ ਸੀ। ਉਹ ਜੋ ਮਰਜ਼ੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ। ਪਰ ਸੱਚ ਕੀ ਹੈ? ਜਿਸ ਰਾਤ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਾਂ, ਉਸ ਰਾਤ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਸਟੈਂਜਰ ਨੂੰ ਕੁੱਟਿਆ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਹੱਥ ਫੜਿਆ, ਬਾਲਡਵਿਨ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੰਦੇ। ਜੇ ਕਦੇ ਮੈਂ ਕੁਝ ਸੁਝਾਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕੇ, ਉਹ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਡਨ ਅਤੇ ਮੇਂਜ਼ੀਜ਼ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਚਾ ਸਕਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ; ਪਰ ਮੈਂ ਦੇਖਾਂਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਤਲਾਂ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਮੈਂ ਚੈਸਟਰ ਵਿਲਕੌਕਸ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਉਡਾ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਲੋਕ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ; ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਆਦਮੀ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਦੂਜੀ ਸੜਕ ਤੋਂ ਘਰ ਆਉਂਦਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭਣ ਜਾਂਦੇ ਸੀ ਤਾਂ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬਾਹਰ ਆ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਦੇਖੋਗੇ।"

“ਤੂੰ ਗੱਦਾਰ ਨੂੰ ਭੰਡਿਆ!” ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬੰਦ ਦੰਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚੀਕਿਆ।

"ਓਏ, ਜੌਨ ਮੈਕਗਿੰਟੀ, ਜੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨੂੰ ਸੌਖਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰੱਬ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਮਰਦਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਗਰੀਬ ਸ਼ੈਤਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪਕੜ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਕੀਤਾ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਗੱਦਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ; ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹਜ਼ਾਰ ਲੋਕ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕਹਿਣਗੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਸ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਫਿਰ ਤਿੰਨ ਅਜਿਹੇ ਮਹੀਨੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ। ਮੈਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਰੁਕਣਾ ਪਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਹਰ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਹਰ ਭੇਤ ਇੱਥੇ ਇਸ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ। ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਰ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਦਾ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਾ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਭੇਤ ਬਾਹਰ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਆਇਆ ਸੀ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਸਭ ਲਈ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਜਲਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਪਈ।

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲਈ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਸਮਾਂ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਘਾਟੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਕੰਮ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਕੇ ਮਰ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਹੁਣ, ਮਾਰਵਿਨ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਾਂਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲੈ ਜਾਓ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਓ।"

ਦੱਸਣ ਲਈ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ। ਸਕੈਨਲਨ ਨੂੰ ਮਿਸ ਐਟੀ ਸ਼ੈਫਟਰ ਦੇ ਪਤੇ 'ਤੇ ਛੱਡਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸੀਲਬੰਦ ਨੋਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਮਿਸ਼ਨ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਅੱਖ ਮਾਰ ਕੇ ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਸਵੇਰ ਦੇ ਤੜਕੇ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘਬਰਾਹਟ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੇਲਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹਿਆ

ਜੋ ਰੇਲਮਾਰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਖ਼ਤਰੇ ਦੀ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਤੇਜ਼, ਅਟੁੱਟ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਸੀ ਜਦੋਂ ਐਟੀ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਨੇ ਡਰ ਦੀ ਘਾਟੀ ਵਿੱਚ ਪੈਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਆਹ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੁੱਢਾ ਜੈਕਬ ਸ਼ੈਫਟਰ ਵਿਆਹ ਦੇ ਗਵਾਹ ਸੀ।

ਸਕੌਰਰਜ਼ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਚੱਲਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰਖਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਡਰਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਿਅਰਥ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਕੀਤਾ। ਵਿਅਰਥ ਲਾਜ ਦਾ ਪੈਸਾ - ਪੂਰੇ ਪੇਂਡੂ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਲੈਕਮੇਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਚੋੜਿਆ ਗਿਆ ਪੈਸਾ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਵਾਂਗ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਗਠਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਹਰ ਵੇਰਵੇ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਉਹ ਠੰਡਾ, ਸਪੱਸ਼ਟ, ਬੇਰਹਿਮ ਬਿਆਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਡੋਲ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਟੁੱਟ ਗਏ ਅਤੇ ਖਿੰਡ ਗਏ। ਘਾਟੀ ਤੋਂ ਬੱਦਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਮੈਕਗਿੰਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਸਕੈਫੋਲਡ 'ਤੇ ਮਿਲੀ, ਜਦੋਂ ਆਖਰੀ ਘੜੀ ਆਈ ਤਾਂ ਉਹ ਰੋਂਦਾ ਅਤੇ ਰੋਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਉਸਦੇ ਅੱਠ ਮੁੱਖ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਨੇ ਵੀ ਉਸਦੀ ਕਿਸਮਤ ਸਾਂਝੀ ਕੀਤੀ। ਪੰਜਾਹ-ਪੰਜਾਹ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਡਿਗਰੀਆਂ ਦੀ ਕੈਦ ਹੋਈ। ਬਰਡੀ ਐਡਵਰਡਸ ਦਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਸੀ, ਖੇਡ ਅਜੇ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਹੱਥ ਖੇਡਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, ਇੱਕ ਹੋਰ। ਟੇਡ ਬਾਲਡਵਿਨ, ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਕੈਫੋਲਡ ਤੋਂ ਬਚ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ; ਵਿਲਾਬੀਜ਼ ਵੀ ਬਚ ਗਏ ਸਨ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਿਰੋਹ ਦੇ ਕਈ ਹੋਰ ਭਿਆਨਕ ਆਤਮੇ ਵੀ ਬਚ ਗਏ ਸਨ। ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਉਹ ਦੁਨੀਆ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਆਇਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਆਜ਼ਾਦ ਸਨ - ਇੱਕ ਦਿਨ ਜੋ ਐਡਵਰਡਸ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਲਈ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਖੂਨ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਮੰਨਣ ਵਾਲੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਖੈਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਹੁੰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ!

ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਤੋਂ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਦੋ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਇੰਨੇ ਨੇੜੇ ਕਿ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਸੀ ਕਿ ਤੀਜੀ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਵੇਗੀ। ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਤੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਨਾਮ ਹੇਠ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਐਟੀ ਐਡਵਰਡਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਚਲੀ ਗਈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਹ ਲਗਭਗ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਡਗਲਸ ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਇਕੱਲੇ ਕੈਨਨ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਬਾਰਕਰ ਨਾਮ ਦੇ ਇੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸਾਥੀ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਦੌਲਤ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਚੇਤਾਵਨੀ ਆਈ ਕਿ ਖੂਨੀ ਕੁੱਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਸਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੰਗਲੈਂਡ ਲਈ - ਸਿਰਫ਼ ਸਮੇਂ ਸਿਰ - ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਉੱਥੋਂ ਜੌਨ ਡਗਲਸ ਆਇਆ ਜਿਸਨੇ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਇੱਕ ਯੋਗ ਸਾਥੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਪੰਜ ਸਾਲ ਇੱਕ ਸਸੇਕਸ ਕਾਉਂਟੀ ਸੱਜਣ ਵਜੋਂ ਰਿਹਾ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਿਸਦਾ ਅੰਤ ਅਜੀਬ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

ਉਪਸੰਹਾਰ

ਪੁਲਿਸ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੰਘ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜੌਨ ਡਗਲਸ ਦਾ ਕੇਸ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁਆਰਟਰ ਸੈਸ਼ਨਜ਼ ਵੀ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਸਵੈ-ਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢੋ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ। "ਇੱਥੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਤਾਕਤਾਂ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਾਕਤਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉਹ ਬਚ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਪਤੀ ਲਈ ਕੋਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਬੀਤ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਦਿਮਾਗ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਸਵੇਰ ਸਾਡੇ ਲੈਟਰ ਬਾਕਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਹੱਸਮਈ ਨੋਟ ਆਇਆ। "ਪਿਆਰੇ ਮੇਰੇ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼। ਪਿਆਰੇ ਮੇਰੇ!" ਇਸ ਇਕਵਚਨ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਨਾ ਤਾਂ ਉੱਪਰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦਸਤਖਤ। ਮੈਂ ਅਜੀਬ ਸੁਨੇਹੇ 'ਤੇ ਹੱਸ ਪਿਆ; ਪਰ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦਿਖਾਈ।

"ਸ਼ੈਤਾਨੀ, ਵਾਟਸਨ!" ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਧੁੰਦਲੇ ਭਰਵੱਟੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਤੱਕ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ।

ਦੇਰ ਰਾਤ ਸਾਡੀ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਣ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਡਸਨ ਨੇ ਇੱਕ ਸੁਨੇਹਾ ਲਿਆਂਦਾ ਕਿ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੀ ਸੇਸਿਲ ਬਾਰਕਰ ਆਇਆ, ਜੋ ਕਿ ਖੱਡ ਵਾਲੇ ਮੈਨਰ ਹਾਊਸ ਦਾ ਸਾਡਾ ਦੋਸਤ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਖਿੱਚਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਦਾਸ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਬੁਰੀ ਖ਼ਬਰ ਮਿਲੀ ਹੈ - ਭਿਆਨਕ ਖ਼ਬਰ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਓਨਾ ਹੀ ਡਰ ਸੀ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੇਬਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ?"

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨੋਟ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਹੈ।"

"ਇਹ ਬੇਚਾਰਾ ਡਗਲਸ ਹੈ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਐਡਵਰਡਸ ਹੈ; ਪਰ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬੇਨੀਟੋ ਕੈਨਨ ਦਾ ਜੈਕ ਡਗਲਸ ਰਹੇਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਲਮੀਰਾ ਵਿੱਚ ਦੱਖਣੀ ਅਫਰੀਕਾ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਸੀ।"

"ਬਿਲਕੁਲ।"

"ਜਹਾਜ਼ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਕੇਪ ਟਾਊਨ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਡਗਲਸ ਤੋਂ ਇਹ ਕੇਬਲ ਮਿਲੀ:"

ਜੈਕ ਸੇਂਟ ਹੇਲੇਨਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਤੂਫ਼ਾਨ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਹਾਦਸਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ।

ਆਈਵੀ ਡਗਲਸ।

"ਹਾਏ! ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਇਆ, ਕੀ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਕਿਹਾ।

"ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਸਟੇਜ-ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਸੀ।"

"ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਹਾਦਸਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ?"

"ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ।"

"ਉਸਦਾ ਕਤਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ?"

"ਜ਼ਰੂਰ!"

"ਤਾਂ ਮੈਂ ਵੀ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਨਰਕ ਭਰੇ ਡਰਾਉਣੇ, ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦਾ ਇਹ ਸਰਾਪੀ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਆਲ੍ਹਣਾ -"
"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਸਰ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਮਾਸਟਰ ਹੈ। ਇਹ ਆਰੇ ਨਾਲ ਕੱਟੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਬੰਦੂਕਾਂ ਅਤੇ ਬੇਢੰਗੇ ਛੇ-ਸ਼ੂਟਰਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਬੁੱਢੇ ਮਾਸਟਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਬੁਰਸ਼ ਦੀ ਝਾੜ-ਝੰਬ ਤੋਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਮੋਰੀਆਰਟੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਲੰਡਨ ਤੋਂ ਹੈ, ਅਮਰੀਕਾ ਤੋਂ ਨਹੀਂ।"
"ਪਰ ਕਿਸ ਮਕਸਦ ਲਈ?"
"ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸਫਲ ਹੋਣ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਜਿਸਦੀ ਪੂਰੀ ਵਿਲੱਖਣ ਸਥਿਤੀ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਦਿਮਾਗ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸੰਗਠਨ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਵੱਲ ਮੋੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਟ੍ਰਿਪਹਮਰ ਨਾਲ ਗਿਰੀ ਨੂੰ ਕੁਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ - ਊਰਜਾ ਦੀ ਇੱਕ ਬੇਤੁਕੀ ਫਾਲਤੂ ਵਰਤੋਂ - ਪਰ ਗਿਰੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੁਚਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"
"ਇਸ ਆਦਮੀ ਦਾ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਗਿਆ?"
"ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਬਾਰੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਜੋ ਪਹਿਲਾ ਸ਼ਬਦ ਆਇਆ ਉਹ ਉਸਦੇ ਇੱਕ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਦਾ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਅਮਰੀਕੀਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਨੌਕਰੀ ਕਰਨ ਕਰਕੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਹਾਨ ਸਲਾਹਕਾਰ ਨੂੰ ਭਾਈਵਾਲੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਲਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਅਪਰਾਧੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਪਲ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਦਮੀ ਤਬਾਹ ਹੋ ਗਿਆ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਦੱਸਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸੰਭਾਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ ਏਜੰਟ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਮਾਸਟਰ ਟੱਚ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬਰਲਸਟੋਨ ਮੈਨੋਰ ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਖ਼ਤਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਸੀ। ਕੀ ਮੈਂ ਸਹੀ ਸੀ?"
ਬਾਰਕਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬੇਵੱਸ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਫੜੀ ਹੋਈ ਮੁੱਠੀ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ। "ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਾ ਦੱਸੋ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਬੈਠਣਾ ਪਵੇਗਾ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਰਾਜਾ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ?"
"ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਭਵਿੱਖ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਤੱਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। "ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਹਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਸਮਾਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਸਮਾਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ!"
ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਚੁੱਪ ਬੈਠੇ ਰਹੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸਮਤ ਵਾਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਜੇ ਵੀ ਪਰਦਾ ਵਿੰਨ੍ਹਣ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਪਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।

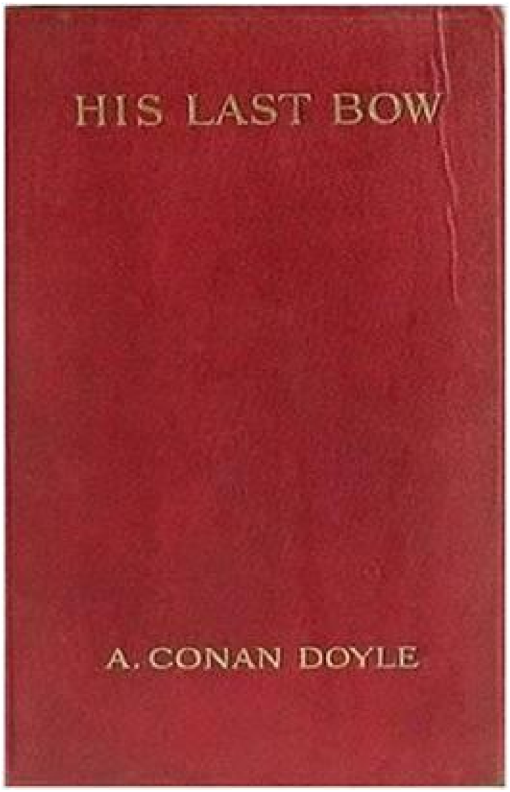
HIS LAST BOW
A. CONAN DOYLE

ਉਸਦਾ ਆਖਰੀ ਧਨੁਸ਼

ਵਿਸਟੀਰੀਆ ਲਾਜ ਦਾ ਸਾਹਸ

1. ਮਿਸਟਰ ਜੌਨ ਸਕਾਟ ਇਕਲਸ ਦਾ ਇਕਵਚਨ ਅਨੁਭਵ

ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨੋਟਬੁੱਕ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਜ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ 1892 ਵਿੱਚ ਮਾਰਚ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਨੇਰਾ ਅਤੇ ਹਵਾ ਵਾਲਾ ਦਿਨ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਸੀ ਤਾਂ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਜਵਾਬ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਟਿੱਪਣੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਮਾਮਲਾ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅੱਗ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਚਿੰਤਤ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਪਾਈਪ ਪੀ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਸੁਨੇਹੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਚਾਨਕ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਚਮਕ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ, ਸਾਨੂੰ ਤੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਆਦਮੀ ਵਜੋਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ 'ਅਜੀਬ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋ?"

“ਅਜੀਬ - ਕਮਾਲ ਦੀ,” ਮੈਂ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ।

ਉਸਨੇ ਮੇਰੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।

"ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਦੁਖਦਾਈ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਦਾ ਕੁਝ ਅੰਤਰੀਵ ਸੁਝਾਅ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਬਿਰਤਾਂਤਾਂ ਵੱਲ ਮੋੜਦੇ ਹੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਛਾਣੋਗੇ ਕਿ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਭਿਆਨਕ ਅਪਰਾਧੀ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਡੁੱਬ ਗਿਆ ਹੈ। ਲਾਲ ਸਿਰ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਉਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ। ਇਹ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਭਿਆਨਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਲੁੱਟ ਦੀ ਇੱਕ ਬੇਚੈਨ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋਇਆ। ਜਾਂ, ਫਿਰ ਵੀ, ਪੰਜ ਸੰਤਰੀ ਪਿੱਪਸ ਦਾ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਮਾਮਲਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਸਿੱਧੇ ਇੱਕ ਕਾਤਲਾਨਾ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਮੈਨੂੰ ਸੁਚੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

"ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਹੈ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

ਉਸਨੇ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ।

"ਹੁਣੇ ਹੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਅਜੀਬ ਅਨੁਭਵ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"

"ਸਕਾਟ ਏਕਲਸ,

"ਡਾਕਘਰ, ਚੈਰਿੰਗ ਕਰਾਸ।"

"ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਔਰਤ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਓਹ, ਯਾਰ, ਬਿਲਕੁਲ। ਕੋਈ ਵੀ ਔਰਤ ਕਦੇ ਵੀ ਜਵਾਬੀ ਭੁਗਤਾਨ ਵਾਲਾ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਨਹੀਂ ਭੇਜਦੀ। ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਆਉਂਦੀ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖੋਗੇ?"
"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਕਰਨਲ ਕੈਰੂਥਰਸ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਬੋਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਮੇਰਾ ਮਨ ਇੱਕ ਰੇਸਿੰਗ ਇੰਜਣ ਵਾਂਗ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸ ਕੰਮ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਆਮ ਹੈ; ਕਾਗਜ਼ ਨਿਰਜੀਵ ਹਨ; ਦਲੇਰੀ ਅਤੇ ਰੋਮਾਂਸ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੁਨੀਆ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਚਲੇ ਗਏ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਕੀ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਵੀਂ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਮਾਮੂਲੀ ਸਾਬਤ ਹੋਵੇ? ਪਰ ਇੱਥੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਸਾਡਾ ਮੁਵੱਕਿਲ ਹੈ।"

ਪੌੜੀਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਾਪੇ ਕਦਮ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਮੋਟਾ, ਲੰਬਾ, ਸਲੇਟੀ ਰੰਗ ਦਾ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਉਸਦਾ ਜੀਵਨ ਇਤਿਹਾਸ ਉਸਦੇ ਭਾਰੀ ਰੂਪਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਥੁੱਕਣ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਸਦੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਰਿਮ ਵਾਲੇ ਐਨਕਾਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇੱਕ ਰੂੜੀਵਾਦੀ, ਇੱਕ ਗਿਰਜਾਘਰ ਵਾਲਾ, ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਨਾਗਰਿਕ, ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਰਵਾਇਤੀ ਸੀ। ਪਰ ਉਸੇ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਅਨੁਭਵ ਨੇ ਉਸਦੇ ਮੂਲ ਸੰਜਮ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਝੁਰੜੀਆਂ ਵਾਲੇ ਵਾਲਾਂ, ਉਸਦੇ ਲਾਲ,

ਗੁੱਸੇ ਭਰੇ ਗੱਲ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭੜਕੇ ਹੋਏ, ਉਤੇਜਿਤ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਲੱਖਣ ਅਤੇ ਅਣਸੁਖਾਵਾਂ ਅਨੁਭਵ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਨੁਚਿਤ ਹੈ - ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਘਿਣਾਉਣਾ। ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ।" ਉਹ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਫੁੱਲਿਆ ਅਤੇ ਫੁੱਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਬੈਠੋ, ਮਿਸਟਰ ਸਕਾਟ ਏਕਲਸ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸ਼ਾਂਤ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਮੈਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਿਉਂ ਆਏ?"

"ਖੈਰ, ਸਰ, ਇਹ ਪੁਲਿਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਤੱਥ ਸੁਣ ਲਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਸੀ। ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਜਾਸੂਸ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਰਗ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਹਮਦਰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ, ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ -"

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਪਰ, ਦੂਜੀ ਗੱਲ, ਤੁਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਆਏ?"

"ਕੀ ਮਤਲਬ ਤੁਹਾਡਾ?"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਘੜੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਸੌ ਵਜ ਗਏ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਡਾ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਵਜੇ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਟਾਇਲਟ ਅਤੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਤੁਹਾਡੇ ਜਾਗਣ ਦੇ ਪਲ ਤੋਂ ਹੈ।"

ਸਾਡੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਨਾਂ ਬੁਰਸ਼ ਕੀਤੇ ਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਚਾਰੂ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬਿਨਾਂ ਕਟਵਾਈ ਹੋਈ ਠੋਡੀ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ।

"ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਮੈਂ ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਟਾਇਲਟ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ। ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਭੱਜ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਘਰ ਦੇ ਏਜੰਟਾਂ ਕੋਲ ਗਿਆ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਗਾਰਸੀਆ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ-ਠਾਕ ਅਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਸਟੀਰੀਆ ਲਾਜ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਸੀ।"

"ਆਓ, ਆਓ, ਸਰ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਵਰਗੇ ਹੋ, ਜਿਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗਲਤ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦੱਸਣ ਦੀ ਬੁਰੀ ਆਦਤ ਹੈ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕਰੋ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਕਿਹੜੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਲਾਹ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਬੁਰਸ਼ ਅਤੇ ਬੇਢੰਗੇ, ਡਰੈੱਸ ਬੂਟ ਅਤੇ ਵੈਸਟਕੋਟ ਦੇ ਬਟਨਾਂ ਵਾਲੇ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਭੇਜਿਆ ਹੈ।"

ਸਾਡੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਰੂਪ 'ਤੇ ਉਦਾਸ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੇਰੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਦੇ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰਾ ਕੁਈਰ ਮਾਮਲਾ ਦੱਸਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਲਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋਗੇ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ, ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਹੈ।"

ਪਰ ਉਸਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਦੱਬ ਗਈ। ਬਾਹਰ ਬਹੁਤ ਹਫੜਾ-ਦਫੜੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਡਸਨ ਨੇ ਦੋ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਦਿੱਖ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਾਨੂੰ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਊਰਜਾਵਾਨ, ਬਹਾਦਰ, ਅਤੇ, ਆਪਣੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਇੱਕ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰੀ। ਉਸਨੇ ਹੋਮਜ਼ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਸਰੀ ਕਾਂਸਟੇਬੁਲਰੀ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਬੇਨਸ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ।

"ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਰਸਤਾ ਇਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹੈ।" ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬੁੱਲਡੌਗ ਅੱਖਾਂ ਸਾਡੇ ਮਹਿਮਾਨ ਵੱਲ ਮੋੜੀਆਂ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮਿਸਟਰ ਜੌਨ ਸਕਾਟ ਏਕਲਸ ਹੋ, ਪੋਪਹੈਮ ਹਾਊਸ, ਲੀ ਦੇ?"

"ਮੈਂ ਹਾਂ।"

"ਅਸੀਂ ਸਾਰੀ ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ।"

"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਤੁਸੀਂ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਰਾਹੀਂ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭ ਲਿਆ ਸੀ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਬਿਲਕੁਲ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਅਸੀਂ ਚੈਰਿੰਗ ਕਰਾਸ ਪੋਸਟ-ਆਫਿਸ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ਬੂ ਲਈ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਆ ਗਏ।"

"ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਕਿਉਂ ਆਉਂਦੇ ਹੋ? ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?"

"ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਸਕਾਟ ਏਕਲਸ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਏਸ਼ਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਵਿਸਟੀਰੀਆ ਲਾਜ ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਅਲੋਇਸੀਅਸ ਗਾਰਸੀਆ ਦੀ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਮੌਤ ਤੱਕ ਲੈ ਗਿਆ।"

ਸਾਡਾ ਮੁਵੱਕਿਲ ਘੂਰਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਉੱਠ ਕੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੈਰਾਨ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਹਰ ਰੰਗ ਝਲਕ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਮਰ ਗਿਆ? ਕੀ ਤੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ?"

"ਹਾਂ, ਸਰ, ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਪਰ ਕਿਵੇਂ? ਹਾਦਸਾ?"

"ਕਤਲ, ਜੇ ਕਦੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ।"

"ਅੱਛਾ ਰੱਬਾ! ਇਹ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਹੈ! ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ?"

"ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਕ ਚਿੱਠੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਉਸਦੇ ਘਰ ਬਿਤਾਉਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਸੀ।"

"ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੀਤਾ।"

"ਓਹ, ਤੂੰ ਕੀਤਾ, ਕੀ ਤੂੰ?"

ਅਧਿਕਾਰਤ ਨੋਟਬੁੱਕ ਬਾਹਰ ਆਈ।

"ਥੋੜਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰੋ, ਗ੍ਰੇਗਸਨ," ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬਿਆਨ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਹੈ ਨਾ?"

"ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਮਿਸਟਰ ਸਕਾਟ ਏਕਲਸ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਵਾਂ ਕਿ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

"ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਐਕਲਸ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ, ਇੱਕ ਬ੍ਰਾਂਡੀ ਅਤੇ ਸੋਡਾ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਏਗਾ। ਹੁਣ, ਸਰ, ਮੇਰਾ ਸੁਝਾਅ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ

ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਾਧੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਾ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਓ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਰਦੇ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਰੋਕਿਆ ਨਾ ਜਾਂਦਾ।"

ਸਾਡੇ ਮਹਿਮਾਨ ਨੇ ਬ੍ਰਾਂਡੀ ਨਿਗਲ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਰੰਗ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੀ ਨੋਟਬੁੱਕ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕੀ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਿਆ।

"ਮੈਂ ਇੱਕ ਕੁਆਰਾ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਿਲਣਸਾਰ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੋਸਤ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਬਰੂਅਰ ਮੈਲਵਿਲ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕੇਨਸਿੰਗਟਨ ਦੇ ਅਲਬੇਮਾਰਲੇ ਮੈਨਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਹਫ਼ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਗਾਰਸੀਆ ਨਾਮ ਦੇ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਮੂਲ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੂਤਾਵਾਸ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਸੰਪੂਰਨ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਬੋਲਦਾ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਦਿੱਖ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।"

"ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡੀ, ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ ਅਤੇ ਮੈਂ, ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਦੋਸਤੀ ਹੋ ਗਈ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੇ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਲੀ ਵਿਖੇ ਮਿਲਣ ਆਇਆ। ਇੱਕ ਗੱਲ ਦੂਜੀ ਵੱਲ ਲੈ ਗਈ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਅੰਤ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਏਸ਼ਰ ਅਤੇ ਆਕਸਸ਼ੌਟ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਣੇ ਘਰ, ਵਿਸਟੀਰੀਆ ਲਾਜ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਦਿਨ ਬਿਤਾਉਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ। ਕੱਲ੍ਹ ਸ਼ਾਮ ਮੈਂ ਇਸ ਮੰਗਣੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਏਸ਼ਰ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਉੱਥੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਨੌਕਰ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਆਪਣਾ ਦੇਸ਼ ਵਾਸੀ, ਜੋ ਉਸਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਬੰਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਬੋਲ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਘਰ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਰਸੋਈਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਅੱਧੀ ਨਸਲ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਪਰੋਸ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਸਰੀ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣਾ ਕਿੰਨਾ ਕੁਈਅਰ ਘਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਸੋਚਣ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੁਈਅਰ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਕੇ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਵੱਲ ਗਿਆ - ਏਸ਼ਰ ਦੇ ਦੱਖਣ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਲਗਭਗ ਦੋ ਮੀਲ। ਘਰ ਇੱਕ ਸੁਚੱਜਾ ਆਕਾਰ ਦਾ ਸੀ, ਸੜਕ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਵਕਰ ਵਾਲਾ ਡਰਾਈਵ ਸੀ ਜੋ ਉੱਚੀਆਂ ਸਦਾਬਹਾਰ ਝਾੜੀਆਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ, ਢਹਿ-ਢੇਰੀ ਹੋਈ ਇਮਾਰਤ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਖਰਾਬ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਜਾਲ ਧੱਬੇਦਾਰ ਅਤੇ ਮੌਸਮ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਘਾਹ ਨਾਲ ਉੱਗੇ ਡਰਾਈਵ 'ਤੇ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਿਆਣਪ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਸਵਾਗਤ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਦਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਕੀਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਨੌਕਰ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਇੱਕ ਉਦਾਸ, ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਬੈਗ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਮੇਰੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵੱਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਾਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਥੋੜ੍ਹਾ-ਥੋੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੇਰੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਗਾਤਾਰ ਭਟਕਦੇ ਜਾਪਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੰਨੀ ਅਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ। ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਵਜਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਨਹੁੰ ਕੁਤਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਘਬਰਾਹਟ ਦੇ ਬੇਸਬਰੀ ਦੇ ਹੋਰ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਨਾ ਤਾਂ

ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰੋਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਕਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਨੌਕਰ ਦੀ ਉਦਾਸ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕੋਈ ਬਹਾਨਾ ਬਣਾ ਸਕਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਲੀ ਵਾਪਸ ਲੈ ਜਾਵੇ।

"ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਕੰਮ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਤੁਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਸੱਜਣ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗਿਆ। ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਨੇੜੇ ਨੌਕਰ ਨੇ ਇੱਕ ਨੋਟ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਦੇ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਘਬਰਾਹਟ ਅਤੇ ਅਜੀਬ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਗੱਲਬਾਤ ਦਾ ਸਾਰਾ ਦਿਖਾਵਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਬੇਅੰਤ ਸਿਗਰਟ ਪੀਂਦਾ ਹੋਇਆ, ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚਿਆ ਹੋਇਆ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਸਮੱਗਰੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਟਿੱਪਣੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਲਗਭਗ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਮੈਂ ਸੌਣ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਸੀ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਗਾਰਸੀਆ ਨੇ ਮੇਰੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ - ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਮਰਾ ਹਨੇਰਾ ਸੀ - ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਘੰਟੀ ਵਜਾਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੀ ਦੇਰ ਨਾਲ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗੀ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਵਜੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੌਂ ਗਿਆ।"

"ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਜਾਗਿਆ ਤਾਂ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਘੜੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਲਗਭਗ ਨੌਂ ਵਜੇ ਸੀ। ਮੈਂ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੱਠ ਵਜੇ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਭੁੱਲਣ-ਭੁੱਲਣ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਸੀ। ਮੈਂ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ। ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਮੈਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਫੋਨ ਕੀਤਾ, ਉਸੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਨਾਲ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਘੰਟੀ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜਿਆਂ 'ਤੇ ਲਪੇਟਿਆ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਾੜੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਕੁਝ ਗਰਮ ਪਾਣੀ ਆਰਡਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਆ ਗਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਚੀਕਿਆ। ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਭੱਜਿਆ। ਸਾਰੇ ਸੁੰਨਸਾਨ ਸਨ। ਮੇਰੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਆਪਣਾ ਬੈੱਡਰੂਮ ਦਿਖਾਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾਇਆ। ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਹੈਂਡਲ ਮੋੜਿਆ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਕਮਰਾ ਖਾਲੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਿਸਤਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਸੁੱਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਬਾਕੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੇਜ਼ਬਾਨ, ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਪੈਦਲ ਯਾਤਰੀ, ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਰਸੋਈਆ, ਸਾਰੇ ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਏ ਸਨ! ਇਹ ਮੇਰੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦਾ ਅੰਤ ਸੀ।" ਵਿਸਟੀਰੀਆ ਲਾਜ ਨੂੰ।"

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਮਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ ਅਜੀਬ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਜੀਬ ਐਪੀਸੋਡਾਂ ਦੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਿੱਚ ਜੋੜ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਤੁਹਾਡਾ ਅਨੁਭਵ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਬਿਲਕੁਲ ਵਿਲੱਖਣ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਮੈਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਸਰ, ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਕੀ ਕੀਤਾ?"

"ਮੈਂ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਪਹਿਲਾ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਬੇਤੁਕੇ ਵਿਹਾਰਕ ਮਜ਼ਾਕ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਇਆ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪੈਕ ਕੀਤੀਆਂ, ਹਾਲ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਧੱਕਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੈਗ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਏਸ਼ਰ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਪਿੰਡ ਦੇ ਮੁੱਖ ਜ਼ਮੀਨੀ ਏਜੰਟ ਐਲਨ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਫਰਮ ਤੋਂ ਸੀ ਕਿ ਵਿਲਾ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮੈਨੂੰ ਮੂਰਖ

ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਕਿਰਾਏ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਾਰਚ ਦਾ ਅਖੀਰ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਤਿਮਾਹੀ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਏਜੰਟ ਮੇਰੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਲਈ ਮੇਰੇ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਸ਼ਹਿਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਦੂਤਾਵਾਸ ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਆਦਮੀ ਉੱਥੇ ਅਣਜਾਣ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਮੇਲਵਿਲ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਘਰ ਮੈਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਗਾਰਸੀਆ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਸ ਬਾਰੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤਾਰ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਜਵਾਬ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋ ਜੋ ਮੁਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕੇਸ। ਪਰ ਹੁਣ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਸੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕੋਈ ਦੁਖਾਂਤ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਜੋ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ ਇਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਬਾਰੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਮੇਰੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਇੱਛਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਹਰ ਸੰਭਵ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਸਕਾਟ ਏਕਲਸ - ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨ ਹੈ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੋਸਤਾਨਾ ਲਹਿਜੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਨੋਟ ਆਇਆ ਸੀ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਕਿ ਇਸਦਾ ਕੀ ਬਣਿਆ?"

"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਪਾਇਆ। ਗਾਰਸੀਆ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਲਪੇਟਿਆ ਅਤੇ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ।"

"ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਬੇਨਸ?"

ਪੇਂਡੂ ਜਾਸੂਸ ਇੱਕ ਮੋਟਾ, ਫੁੱਲਿਆ ਹੋਇਆ, ਲਾਲ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਅਸਾਧਾਰਨ ਚਮਕਦਾਰ ਅੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਘਿਣਾਉਣੇਪਣ ਤੋਂ ਛੁਡਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਲਗਭਗ ਗੱਲ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੱਥੇ ਦੇ ਭਾਰੀ ਝੁਰੜੀਆਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੁਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਇੱਕ ਧੀਮੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਕਾਗਜ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਮੋੜਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਰੰਗੀਨ ਟੁਕੜਾ ਕੱਢਿਆ।

"ਇਹ ਕੁੱਤੇ ਦਾ ਘੜਾ ਸੀ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਿਚ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇਸਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੜੇ ਹੋਏ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ।

"ਤੁਸੀਂ ਘਰ ਦੀ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਗੋਲੀ ਵੀ ਮਿਲੀ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਮੈਂ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਇਹ ਮੇਰਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਕੀ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਗ੍ਰੇਗਸਨ?"

ਲੰਡਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।

"ਇਹ ਨੋਟ ਆਮ ਕਰੀਮ-ਲੇਅਡ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵਾਟਰਮਾਰਕ ਦੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ-ਸ਼ੀਟ ਹੈ। ਕਾਗਜ਼ ਨੂੰ ਛੋਟੇ-ਬਲੇਡ ਵਾਲੀ ਕੈਂਚੀ ਨਾਲ ਦੋ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਮੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਮਨੀ ਮੋਮ ਨਾਲ ਸੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਸਮਤਲ ਅੰਡਾਕਾਰ ਵਸਤੂ ਨਾਲ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼੍ਰੀ ਗਾਰਸੀਆ, ਵਿਸਟੀਰੀਆ ਲਾਜ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:

"ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਰੰਗ, ਹਰਾ ਅਤੇ ਚਿੱਟਾ। ਹਰਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ, ਚਿੱਟਾ ਬੰਦ। ਮੁੱਖ ਪੌੜੀ, ਪਹਿਲਾ ਕੋਰੀਡੋਰ, ਸੱਤਵਾਂ ਸੱਜਾ, ਹਰਾ ਬਾਈਜ।"

ਰੱਬ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਹੋਵੇ। ਡੀ.

ਇਹ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ ਲਿਖਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਨੋਕ ਵਾਲੀ ਕਲਮ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਸੰਬੋਧਨ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਲਮ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ। ਇਹ ਮੋਟਾ ਅਤੇ ਬੋਲਡ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹੋ।

"ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਨੋਟ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇਸ ਵੱਲ ਨਿਗਾਹ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਬੇਨਸ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਵੇਰਵੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਮਾਮੂਲੀ ਨੁਕਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਜੋੜੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅੰਡਾਕਾਰ ਮੋਹਰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਸਾਦੀ ਸਲੀਵ-ਲਿੰਕ ਹੈ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੋਰ ਕੀ ਹੈ? ਕੈਂਚੀ ਮੋੜੀ ਹੋਈ ਨਹੁੰ ਕੈਂਚੀ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਸਨਿੱਪ ਛੋਟੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਤੁਸੀਂ ਹਰੇਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਵਕਰ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

ਦੇਸੀ ਜਾਸੂਸ ਹੱਸ ਪਿਆ।

"ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਰਾ ਰਸ ਨਿਚੋੜ ਲਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਨੋਟ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਕੁਝ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਔਰਤ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਾਂਗ, ਇਸਦੇ ਹੇਠਾਂ ਸੀ।"

ਇਸ ਗੱਲਬਾਤ ਦੌਰਾਨ ਮਿਸਟਰ ਸਕਾਟ ਏਕਲਸ ਆਪਣੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਹਿੱਲ ਗਏ ਸਨ।

"ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਨੋਟ ਮਿਲਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੇਰੀ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਗਾਰਸੀਆ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਦੇ ਘਰ ਦਾ ਕੀ ਬਣਿਆ ਹੈ।"

“ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਗਾਰਸੀਆ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ,” ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਆਕਸਸ਼ਾਟ ਕਾਮਨ ਵਿਖੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਾਇਆ ਗਿਆ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਮੀਲ ਦੂਰ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਰੇਤ ਦੇ ਥੈਲੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਯੰਤਰ ਨਾਲ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਵਾਰਾਂ ਨਾਲ ਫਟ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕੁਚਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਇਕੱਲਾ ਕੋਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਘਟਨਾ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਮੀਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਘਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦਾ ਹਮਲਾਵਰ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਕੁੱਟਦਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭਿਆਨਕ ਹਮਲਾ ਸੀ। ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸੁਰਾਗ ਹੈ।”

"ਲੁੱਟਿਆ?"

"ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਲੁੱਟ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਈ।"

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਦਰਦਨਾਕ ਹੈ - ਬਹੁਤ ਦਰਦਨਾਕ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ," ਮਿਸਟਰ ਸਕਾਟ ਐਕਲਸ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਅੰਗਮਈ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਸਾਧਾਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਔਖਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਆਪਣੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਦੇ ਰਾਤ ਦੇ ਸੈਰ 'ਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਦੁਖਦਾਈ ਅੰਤ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਉਲਝ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"

"ਬਹੁਤ ਸਰਲ, ਸਰ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਬੇਨਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿਲਿਆ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਤੁਹਾਡਾ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਵਾਲੀ ਰਾਤ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਹੋਵੋਗੇ। ਇਹ ਇਸ ਪੱਤਰ ਦਾ ਲਿਫਾਫਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਆਦਮੀ ਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਪਤਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਨੌਂ ਵਜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚੇ ਅਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਿਲਿਆ। ਮੈਂ ਸ਼੍ਰੀ ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਨੂੰ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਜਾਉਣ ਲਈ ਤਾਰ ਦਿੱਤੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਵਿਸਟੀਰੀਆ ਲਾਜ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਸ਼ਹਿਰ ਆਇਆ, ਸ਼੍ਰੀ ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਹੁਣ," ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਨੇ ਉੱਠਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਰੂਪ ਦੇਣਾ ਹੀ ਬਿਹਤਰ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸਟੇਸ਼ਨ ਆਓ, ਮਿਸਟਰ ਸਕਾਟ ਏਕਲਸ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਿਆਨ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿਓ।"

"ਯਕੀਨਨ, ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਆਵਾਂਗਾ। ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਾਈ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਅਤੇ ਕੋਈ ਕਸ਼ਟ ਨਾ ਛੱਡੋ।"

ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਕੰਟਰੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਬੇਨਸ?"

"ਬਹੁਤ ਸਨਮਾਨਿਤ, ਸਰ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜਲਦੀ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਜਾਪਦੇ ਹੋ। ਕੀ ਮੈਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਮੌਤ ਕਿਸ ਸਮੇਂ ਹੋਈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸੁਰਾਗ ਸੀ?"

"ਉਹ ਇੱਕ ਵਜੇ ਤੋਂ ਉੱਥੇ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਆਸ-ਪਾਸ ਮੀਂਹ ਪੈ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਜ਼ਰੂਰ ਮੀਂਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।"

"ਪਰ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਬੇਨਸ," ਸਾਡੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੇ ਚੀਕਿਆ। "ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਮੇਰੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕੀਤਾ ਸੀ।"

"ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

"ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸੁਰਾਗ ਹੈ?" ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਇਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਬਹੁਤ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਨਵੇਂ ਅਤੇ ਦਿਲਚਸਪ ਗੁਣ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅੰਤਿਮ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਾਏ ਦੇਣ ਦਾ ਹੌਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਹੋਰ ਗਿਆਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਵੈਸੇ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਬੇਨਸ, ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਘਰ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੋਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਲੱਗਿਆ?"

ਜਾਸੂਸ ਨੇ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਵੱਲ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਉੱਥੇ ਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕਮਾਲ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਨ। ਸ਼ਾਇਦ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਾਹਰ ਆ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਦੇਣਾ ਚਾਹੋਗੇ।"

"ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹਾਂ," ਸ਼ੈਰਲੌਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਘੰਟੀ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਜਣਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਦਿਖਾਓਗੇ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਡਸਨ, ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਇਹ ਤਾਰ ਭੇਜੋ। ਉਸਨੂੰ ਪੰਜ-ਸ਼ਿਲਿੰਗ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ।"

ਸਾਡੇ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਦੇ ਚਲੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਦੇਰ ਚੁੱਪ ਬੈਠੇ ਰਹੇ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਸਿਗਰਟ ਪੀਤੀ, ਆਪਣੀਆਂ ਭਰਵੱਟੇ ਆਪਣੀਆਂ ਤੇਜ਼ ਅੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਢੱਕੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵੱਲ ਵਧਾਇਆ।

“ਖੈਰ, ਵਾਟਸਨ,” ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਅਚਾਨਕ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਮੁੜਦਿਆਂ, “ਤੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦਾ ਹੈਂ?”

"ਮੈਂ ਸਕਾਟ ਏਕਲਸ ਦੇ ਇਸ ਰਹੱਸਮਈਪਣ ਦਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ।"

"ਪਰ ਅਪਰਾਧ?"

"ਖੈਰ, ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਤਲ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਤ ਸਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਏ ਸਨ।"

"ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਅਜੀਬ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਦੋ ਨੌਕਰ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਾਤ ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਮਹਿਮਾਨ ਸੀ, ਉਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਹਰ ਦੂਜੀ ਰਾਤ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਹਿਮ 'ਤੇ ਇਕੱਲਾ ਰੱਖਦੇ ਸਨ।"

"ਫਿਰ ਉਹ ਕਿਉਂ ਉੱਡ ਗਏ?"

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਉਹ ਕਿਉਂ ਉੱਡ ਗਏ? ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਤੱਥ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਵੱਡਾ ਤੱਥ ਸਾਡੇ ਮੁਵੱਕਿਲ, ਸਕਾਟ ਐਕਲਸ ਦਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਨੁਭਵ ਹੈ। ਹੁਣ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਕੀ ਇਹ ਮਨੁੱਖੀ ਚਤੁਰਾਈ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵੱਡੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰੇ? ਜੇ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਰਹੱਸਮਈ ਨੋਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਤਸੁਕ ਵਾਕੰਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਕਿਉਂ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਪਰਿਕਲਪਨਾ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ। ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਤਾਜ਼ੇ ਤੱਥ ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਫਿੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਪਰਿਕਲਪਨਾ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਇੱਕ ਹੱਲ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

"ਪਰ ਸਾਡੀ ਪਰਿਕਲਪਨਾ ਕੀ ਹੈ?"

ਹੋਮਜ਼ ਅੱਧੀਆਂ ਬੰਦ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਝੁਕ ਗਿਆ।

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਕਿ ਮਜ਼ਾਕ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੀਕਵਲ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਗੰਭੀਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਾਪਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਸਕਾਟ ਏਕਲਸ ਨੂੰ ਵਿਸਟੀਰੀਆ ਲਾਜ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੁਝ ਸਬੰਧ ਸੀ।"

"ਪਰ ਕਿਹੜਾ ਸੰਭਵ ਸੰਬੰਧ?"

"ਆਓ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਵੇਖੀਏ। ਨੌਜਵਾਨ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਅਤੇ ਸਕਾਟ ਏਕਲਸ ਵਿਚਕਾਰ ਇਸ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਦੋਸਤੀ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਗਤੀ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਲੰਡਨ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਏਕਲਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਨੇੜਿਓਂ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਏਸ਼ਰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਗਿਆ। ਹੁਣ, ਉਹ ਏਕਲਸ ਤੋਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ? ਏਕਲਸ ਕੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਆਦਮੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੁਹਜ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ। ਉਹ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਇੱਕ ਤੇਜ਼-ਬੁੱਧੀ ਵਾਲੇ ਲਾਤੀਨੀ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ, ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਉਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਾਰਸੀਆ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਢੁਕਵਾਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ? ਕੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ

ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਗੁਣ ਹੈ? ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਹੈ। ਉਹ ਰਵਾਇਤੀ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਸਤਿਕਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕਿਸਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਦਮੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਉਸਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸੀ।"

"ਪਰ ਉਹ ਕੀ ਦੇਖਣ ਵਾਲਾ ਸੀ?"

"ਕੁਝ ਨਹੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਣੀਆਂ, ਪਰ ਸਭ ਕੁਝ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪਾਸੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਾ ਪੜ੍ਹਿਆ।"

"ਮੈਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਅਸ਼ਲੀਲ ਵਿਅਕਤੀ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਬਿਲਕੁਲ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ; ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਅਯੋਗ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਦਲੀਲ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਮੰਨ ਲਵਾਂਗੇ ਕਿ ਵਿਸਟੀਰੀਆ ਲਾਜ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਕਿਸੇ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਵਿੱਚ ਸੰਘੀ ਹੈ। ਕੋਸ਼ਿਸ਼, ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਵਜੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਕਲ ਜਾਣ ਦੀ ਹੈ। ਘੜੀਆਂ ਦੀ ਕੁਝ ਹਿਲਜੁਲ ਕਰਕੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਕਾਟ ਏਕਲਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸੋਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੌਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੋਵੇ ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਗਾਰਸੀਆ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇ ਗਾਰਸੀਆ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਘੰਟੇ ਤੱਕ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਜਵਾਬ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਬੇਦਾਗ਼ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਹੁੰ ਖਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਹਰ ਸਮੇਂ ਉਸਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਬੀਮਾ ਸੀ।"

"ਹਾਂ, ਹਾਂ, ਮੈਂ ਉਹ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਪਰ ਬਾਕੀਆਂ ਦੇ ਗਾਇਬ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਕੀ?"

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਅਜੇ ਸਾਰੇ ਤੱਥ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਟੱਲ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਤੁਹਾਡੇ ਡੇਟਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਹਿਸ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲਤਾ ਨਾਲ ਮਰੋੜਦੇ ਹੋਏ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ।"

"ਅਤੇ ਸੁਨੇਹਾ?"

"ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਚੱਲਿਆ? 'ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਰੰਗ, ਹਰੇ ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ।' ਦੌੜ ਵਾਂਗ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। 'ਹਰਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ, ਚਿੱਟਾ ਬੰਦ। ~ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੰਕੇਤ ਹੈ। 'ਮੁੱਖ ਪੌੜੀ, ਪਹਿਲਾ ਕੋਰੀਡੋਰ, ਸੱਤਵਾਂ ਸੱਜੇ, ਹਰਾ ਬਾਈਜ।' ਇਹ ਇੱਕ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਈਰਖਾਲੂ ਪਤੀ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਖੋਜ ਸੀ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ 'ਰੱਬ ਦੀ ਗਤੀ' ਨਾ ਕਹਿੰਦੀ। 'ਡੀ' - ਇਹ ਇੱਕ ਗਾਈਡ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

"ਉਹ ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਸਪੇਨੀ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਸੁਝਾਅ ਹੈ ਕਿ 'ਡੀ' ਦਾ ਅਰਥ ਡੋਲੋਰੇਸ ਹੈ, ਜੋ ਸਪੇਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਮ ਔਰਤ ਨਾਮ ਹੈ।"

"ਚੰਗਾ, ਵਾਟਸਨ, ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ - ਪਰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਮੰਨਣਯੋਗ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਸਪੇਨੀ ਇੱਕ ਸਪੇਨੀ ਨੂੰ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇਗਾ। ਇਸ ਨੋਟ ਦਾ ਲੇਖਕ ਜ਼ਰੂਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਹੈ। ਖੈਰ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆ ਜਾਂਦਾ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਲਸ ਦੀ ਅਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਥਕਾਵਟ ਤੋਂ ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਲਈ ਬਚਾਇਆ ਹੈ।"

ਸਾਡੇ ਸਰੀ ਅਫ਼ਸਰ ਦੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਦਾ ਜਵਾਬ ਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨੋਟਬੁੱਕ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਉਮੀਦ ਵਾਲੇ ਚਿਹਰੇ ਦੀ ਝਲਕ ਮਿਲੀ। ਉਸਨੇ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਇਸਨੂੰ ਪਾਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ।

"ਅਸੀਂ ਉੱਚੇ ਚੱਕਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਹੇ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਤਿਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਸੀ:

ਲਾਰਡ ਹੈਰਿੰਗਬੀ, ਦ ਡਿੰਗਲ; ਸਰ ਜਾਰਜ ਫੋਲੀਅਟ, ਆਕਸਸ਼ਾਟ ਟਾਵਰਜ਼; ਮਿਸਟਰ ਹਾਈਨਸ ਹਾਈਨਸ, ਜੇ.ਪੀ., ਪੁਰਡੇ ਪਲੇਸ; ਮਿਸਟਰ ਜੇਮਸ ਬੇਕਰ ਵਿਲੀਅਮਜ਼, ਫੋਰਟਨ ਓਲਡ ਹਾਲ; ਮਿਸਟਰ ਹੈਂਡਰਸਨ, ਹਾਈ ਗੇਬਲ; ਰੈਵਰੈਂਡ ਜੋਸ਼ੂਆ ਸਟੋਨ, ਨੀਦਰ ਵਾਲਸਲਿੰਗ।

"ਇਹ ਸਾਡੇ ਕਾਰਜ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤਰੀਕਾ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਬੇਨਸ, ਆਪਣੇ ਵਿਧੀਗਤ ਦਿਮਾਗ ਨਾਲ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੁਝ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਅਪਣਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਇਆ।"

"ਖੈਰ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ, ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਗਾਰਸੀਆ ਨੂੰ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ 'ਤੇ ਮਿਲਿਆ ਸੁਨੇਹਾ ਇੱਕ ਮੁਲਾਕਾਤ ਜਾਂ ਇੱਕ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਸੀ। ਹੁਣ, ਜੇਕਰ ਇਸਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪਾਠ ਸਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਪੌੜੀ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਇੱਕ ਗਲਿਆਰੇ ਵਿੱਚ ਸੱਤਵੇਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਘਰ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਘਰ ਆਕਸਸ਼ੌਟ ਤੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਮੀਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਗਾਰਸੀਆ ਉਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਮੇਰੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਵਿਸਟੀਰੀਆ ਲਾਜ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ ਇੱਕ ਅਲੀਬੀ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਜੇ ਤੱਕ ਹੀ ਵੈਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਆਕਸਸ਼ੌਟ ਦੇ ਨੇੜੇ ਵੱਡੇ ਘਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਸੀਮਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਸਕਾਟ ਏਕਲਸ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਏਜੰਟਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤਰੀਕਾ ਅਪਣਾਇਆ। ਇੱਥੇ ਉਹ ਇਸ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਉਲਝੇ ਹੋਏ ਸਕਿਨ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸਿਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਅਸੀਂ ਸਰੀ ਦੇ ਸੁੰਦਰ ਪਿੰਡ ਏਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਗਭਗ ਛੇ ਵਜੇ ਸਨ, ਜਿੱਥੇ ਸਾਡਾ ਸਾਥੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਬੇਨਸ ਸੀ।

ਮੈਂ ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਰਾਤ ਲਈ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲੈ ਕੇ ਗਏ ਸੀ, ਅਤੇ ਬੁੱਲ ਵਿੱਚ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਕਮਰੇ ਲੱਭ ਲਏ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਵਿਸਟੀਰੀਆ ਲਾਜ ਦੀ ਆਪਣੀ ਫੇਰੀ 'ਤੇ ਜਾਸੂਸ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਰਵਾਨਾ ਹੋਏ। ਇਹ ਮਾਰਚ ਦੀ ਇੱਕ ਠੰਡੀ, ਹਨੇਰੀ ਸ਼ਾਮ ਸੀ, ਤੇਜ਼ ਹਵਾ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਚਿਹਰਿਆਂ 'ਤੇ ਹਲਕੀ ਬਾਰਿਸ਼ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ, ਇਹ ਜੰਗਲੀ ਆਮ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਮਾਹੌਲ ਸੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਸਾਡੀ ਸੜਕ ਲੰਘਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਖਦਾਈ ਟੀਚੇ ਲਈ ਜਿਸ ਵੱਲ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਸੀ।

2. ਸੈਨ ਪੇਡਰੋ ਦਾ ਟਾਈਗਰ

ਕੁਝ ਮੀਲ ਦੀ ਠੰਢੀ ਅਤੇ ਉਦਾਸ ਪੈਦਲ ਯਾਤਰਾ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਉੱਚੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਗੇਟ 'ਤੇ ਲੈ ਗਈ, ਜੋ ਕਿ ਛਾਤੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਉਦਾਸ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਸੀ। ਵਕਰ ਅਤੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਾਲਾ ਰਸਤਾ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਨੀਵੇਂ, ਹਨੇਰੇ ਘਰ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ, ਸਲੇਟ

ਰੰਗ ਦੇ ਅਸਮਾਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਕਾਲਾ। ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਵਾਲੀ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਝਲਕ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ।

"ਇੱਕ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ," ਬੇਨਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਦਸਤਕ ਦੇਵਾਂਗਾ।" ਉਹ ਘਾਹ ਦੇ ਪਲਾਟ ਦੇ ਪਾਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਬਾਹੀ 'ਤੇ ਠੋਕਰ ਮਾਰੀ। ਧੁੰਦਲੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਂ ਧੁੰਦਲੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਅੱਗ ਦੇ ਕੋਲ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉੱਠਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰੋਂ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਚੀਕ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਚਿੱਟੇ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲੇ, ਔਖੇ ਸਾਹ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਮੋਮਬੱਤੀ ਉਸਦੇ ਕੰਬਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹਿੱਲ ਰਹੀ ਸੀ।

"ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਵਾਲਟਰਸ?" ਬੇਨਸ ਨੇ ਤਿੱਖੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ।

ਆਦਮੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਰੁਮਾਲ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਮੱਥੇ ਪੂੰਝਿਆ ਅਤੇ ਸੁੱਖ ਦਾ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਸਾਹ ਲਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੋ, ਸਰ। ਬਹੁਤ ਲੰਮੀ ਸ਼ਾਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਹੌਸਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਠੀਕ ਹੈ।"

"ਤੇਰੀ ਹਿੰਮਤ, ਵਾਲਟਰਸ? ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਤੇਰੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਸਰ, ਇਹ ਇਕੱਲਾ, ਚੁੱਪ ਘਰ ਹੈ ਅਤੇ ਰਸੋਈ ਵਿੱਚ ਅਜੀਬ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਠੋਕਰ ਮਾਰੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਆ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਉਹ ਕੀ ਫਿਰ ਆਇਆ ਸੀ?"

"ਸ਼ੈਤਾਨ, ਸਰ, ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਸੀ।"

"ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਕੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਦੋਂ?"

"ਇਹ ਲਗਭਗ ਦੋ ਘੰਟੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਰੌਸ਼ਨੀ ਹੁਣੇ ਹੀ ਮੱਧਮ ਪੈ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਕਿਉਂ ਦੇਖਿਆ, ਪਰ ਹੇਠਲੇ ਬਾਹੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਚਿਹਰਾ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਭੂ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ, ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵਧੀਆ ਚਿਹਰਾ ਸੀ! ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਾਂਗਾ।"

"ਟੂਟ,ਟੂਟ, ਵਾਲਟਰਸ। ਇਹ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ-ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਲਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਸਰ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ; ਪਰ ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸਰ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਰ, ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਚਿੱਟਾ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਰੰਗ ਜੋ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਅਜੀਬ ਰੰਗ ਮਿੱਟੀ ਵਰਗਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੁੱਧ ਦਾ ਛਿੱਟਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਇਸਦਾ ਆਕਾਰ ਸੀ - ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਦੁੱਗਣਾ ਸੀ, ਸਰ। ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਰੂਪ - ਵੱਡੀਆਂ ਘੂਰਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ, ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਦੰਦਾਂ ਦੀ ਲਕੀਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਭੁੱਖੇ ਜਾਨਵਰ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਸਰ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਉਂਗਲੀ ਨਹੀਂ ਹਿਲਾ ਸਕਿਆ, ਨਾ ਹੀ ਆਪਣਾ ਸਾਹ ਲੈ ਸਕਿਆ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਭੱਜਿਆ ਅਤੇ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ, ਪਰ ਰੱਬ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ ਕਿ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਤੂੰ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਆਦਮੀ ਹੈਂ, ਵਾਲਟਰਸ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਤੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਕਾਲਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਜੇ ਇਹ ਖੁਦ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਤਾਇਨਾਤ ਇੱਕ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਰੱਬ ਦਾ

ਧੰਨਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ 'ਤੇ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਘਬਰਾਹਟ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ?"

"ਘੱਟੋ-ਘੱਟ, ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਹੱਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਛੋਟੀ ਜੇਬ ਦੀ ਲਾਲਟੈਣ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਘਾਹ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਦੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ, "ਇੱਕ ਬਾਰਾਂ ਨੰਬਰ ਦੀ ਜੁੱਤੀ, ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਸਾਰਾ ਉਸਦੇ ਪੈਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਇੱਕ ਦੈਂਤ ਹੁੰਦਾ।"

"ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਹੋਇਆ?"

"ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਕੇ ਸੜਕ ਵੱਲ ਵਧਿਆ ਹੈ।"

"ਖੈਰ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਸੋਚਵਾਨ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਵੀ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਹੁਣ ਲਈ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੋਰ ਤੁਰੰਤ ਕੰਮ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਸ਼੍ਰੀ ਹੋਮਜ਼, ਤੁਹਾਡੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਘਰ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦਿਖਾਵਾਂਗਾ।"

ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬੈੱਡਰੂਮਾਂ ਅਤੇ ਬੈਠਕਾਂ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ 'ਤੇ ਵੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਿਆਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਘਰ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੱਕ ਦਾ ਸਾਰਾ ਫਰਨੀਚਰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਰਕਸ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਹਾਈ ਹੋਲਬੋਰਨ ਦੀ ਮੋਹਰ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੱਪੜੇ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਗਏ ਸਨ। ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫਿਕ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਿਆ ਕਿ ਮਾਰਕਸ ਆਪਣੇ ਗਾਹਕ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਅਤੇ ਅੰਤ, ਕੁਝ ਪਾਈਪ, ਕੁਝ ਨਾਵਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦਾ ਪਿੰਨਫਾਇਰ ਰਿਵਾਲਵਰ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਗਿਟਾਰ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚੋਂ ਸਨ।

"ਇਸ ਸਭ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ," ਬੇਨਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਮੋਮਬੱਤੀ ਫੜੀ, ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਕਮਰੇ ਤੱਕ। "ਪਰ ਹੁਣ, ਸ਼੍ਰੀ ਹੋਮਜ਼, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਧਿਆਨ ਰਸੋਈ ਵੱਲ ਖਿੱਚਦਾ ਹਾਂ।"

ਘਰ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਉਦਾਸ, ਉੱਚੀ ਛੱਤ ਵਾਲਾ ਕਮਰਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਇੱਕ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਤੂੜੀ ਦਾ ਕੂੜਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਰਸੋਈਏ ਲਈ ਬਿਸਤਰੇ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਮੇਜ਼ ਅੱਧੇ ਖਾਧੇ ਹੋਏ ਪਕਵਾਨਾਂ ਅਤੇ ਗੰਦੀਆਂ ਪਲੇਟਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦਾ ਮਲਬਾ ਸੀ।

"ਇਸਨੂੰ ਦੇਖੋ," ਬੇਨਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ?"

ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮੋਮਬੱਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਵਸਤੂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਡ੍ਰੈਸਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ। ਇਹ ਇੰਨੀ ਝੁਰੜੀਆਂ ਵਾਲੀ, ਸੁੰਗੜ ਗਈ ਅਤੇ ਸੁੱਕ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਲਾ ਅਤੇ ਚਮੜੇ ਵਰਗਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਬੌਣੇ, ਮਨੁੱਖੀ ਚਿੱਤਰ ਨਾਲ ਕੁਝ ਮਿਲਦਾ-ਜੁਲਦਾ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਮਮੀਫਾਈਡ ਨੀਗਰੋ ਬੱਚਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਰੋੜਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਬਾਂਦਰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਜਾਨਵਰ ਹੈ ਜਾਂ ਮਨੁੱਖ। ਇਸਦੇ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਚਿੱਟੇ ਸ਼ੈੱਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਦੋਹਰੀ ਪੱਟੀ ਬੰਨ੍ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ।

"ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪ - ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪ, ਸੱਚਮੁੱਚ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਵੱਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਹੋਰ ਕੁਝ?"

ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਬੇਨਸ ਸਿੰਕ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮੋਮਬੱਤੀ ਅੱਗੇ ਕੀਤੀ। ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ, ਚਿੱਟੇ ਪੰਛੀ ਦੇ ਅੰਗ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜੋ ਕਿ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਖੰਭ ਅਜੇ ਵੀ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਸਾਰੇ ਪਾਸੇ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਸਿਰ 'ਤੇ ਵਾਟਲਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ।

"ਇੱਕ ਚਿੱਟਾ ਮੁਰਗਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪ! ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਤਸੁਕ ਮਾਮਲਾ ਹੈ।"

ਪਰ ਮਿਸਟਰ ਬੇਨਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਆਖਰੀ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਸਿੰਕ ਦੇ ਹੇਠੋਂ ਉਸਨੇ ਜ਼ਿੰਕ ਦੀ ਇੱਕ ਬਾਲਟੀ ਕੱਢੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਖੂਨ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਮੇਜ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਥਾਲੀ ਚੁੱਕੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਦੇ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਦਾ ਢੇਰ ਸੀ।

"ਕੁਝ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸੜ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਿਆ ਹੈ। ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਸੀ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਨਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹਨ।"

ਹੋਮਜ਼ ਮੁਸਕਰਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਮਲਿਆ।

"ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਧਾਈ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਵਿਲੱਖਣ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆਦਾਇਕ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਿਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਜੇ ਮੈਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮੌਕਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਉੱਤਮ ਜਾਪਦੀਆਂ ਹਨ।"

ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਬੇਨਸ ਦੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਚਮਕ ਪਈਆਂ।

"ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਅਸੀਂ ਸੂਬਿਆਂ ਵਿੱਚ ਖੜੋਤ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਲਵਾਂਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੱਡੀਆਂ ਦਾ ਕੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ?"

"ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਲੇਲਾ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਬੱਚਾ।"

"ਅਤੇ ਚਿੱਟਾ ਕੁੱਕੜ?"

"ਉਤਸੁਕ, ਮਿਸਟਰ ਬੇਨਸ, ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕ। ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਗਭਗ ਵਿਲੱਖਣ।"

"ਹਾਂ, ਸਰ, ਇਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਜੀਬ ਲੋਕ ਹੋਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਜੀਬ ਤਰੀਕੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੀ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੇ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਕੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ? ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਬੰਦਰਗਾਹ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਹਾਂ, ਸਰ, ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰੇ ਹਨ।"

"ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ?"

"ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਖੁਦ ਹੀ ਹੱਲ ਕਰ ਲਵਾਂਗਾ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਸਿਹਰਾ ਸਦਕਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਆਪਣਾ ਬਣਾਉਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਸਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ।"

ਹੋਮਜ਼ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੱਸਿਆ।

"ਠੀਕ ਹੈ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲੋ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਾਂਗਾ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਨਤੀਜੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ

ਘਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਖ ਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਸਮਾਂ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਲਾਭਦਾਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਉ ਰਿਵੋਇਰ ਅਤੇ ਸ਼ੁਭਕਾਮਨਾਵਾਂ!"

ਮੈਂ ਕਈ ਸੂਖਮ ਸੰਕੇਤਾਂ ਤੋਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਵੀ ਗੁਆਚ ਗਏ ਹੋਣ, ਕਿ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗਰਮ ਖੁਸ਼ਬੂ ਆ ਰਹੀ ਸੀ। ਆਮ ਨਿਰੀਖਕ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਾਂਗ ਬੇਚੈਨ, ਉਸਦੀਆਂ ਚਮਕਦਾਰ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘੱਟ ਉਤਸੁਕਤਾ ਅਤੇ ਤਣਾਅ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਖੇਡ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਆਦਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਿਆ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਖੇਡ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਇਰਾਦੇ ਵਾਲੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜੇ ਰੁਕਾਵਟ ਨਾਲ ਭਟਕਾਏ ਬਿਨਾਂ ਕੈਪਚਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਨਿਮਰ ਮਦਦ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ। ਸਭ ਕੁਝ ਸਹੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ - ਪਰ ਮੇਰੀ ਲਗਾਤਾਰ ਡੂੰਘੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਲਈ ਮੈਂ ਵਿਅਰਥ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ। ਦਿਨ ਬਦਲਦਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਕੋਈ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ। ਇੱਕ ਸਵੇਰ ਉਸਨੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਆਮ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਅਜਾਇਬ ਘਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਇੱਕ ਸੈਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦਿਨ ਲੰਬੇ ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਇਕਾਂਤ ਸੈਰ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ, ਜਾਂ ਕਈ ਪਿੰਡ ਦੀਆਂ ਗੱਪਾਂ ਮਾਰਨ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਉਸਨੇ ਬਣਾਈ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ, ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤਾ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਅਨਮੋਲ ਹੋਵੇਗਾ," ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਬਾਜਾਂ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀਆਂ ਹਰੀਆਂ ਟਹਿਣੀਆਂ ਅਤੇ ਹੇਜ਼ਲ 'ਤੇ ਕੈਟਕਿਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਦੇਖਣਾ ਬਹੁਤ ਸੁਹਾਵਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਪੁਡ, ਇੱਕ ਟੀਨ ਦੇ ਡੱਬੇ ਅਤੇ ਬਨਸਪਤੀ ਵਿਗਿਆਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮੁੱਢਲੀ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਿੱਖਿਆਦਾਇਕ ਦਿਨ ਬਿਤਾਉਣੇ ਹਨ।" ਉਹ ਖੁਦ ਇਸ ਉਪਕਰਣ ਨਾਲ ਘੁੰਮਦਾ ਰਿਹਾ, ਪਰ ਇਹ ਪੌਦਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਂਦਾ ਸੀ।

ਕਦੇ-ਕਦੇ ਸਾਡੀਆਂ ਘੁੰਮਣ-ਫਿਰਨ ਦੌਰਾਨ ਅਸੀਂ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਬੇਨਸ ਨੂੰ ਮਿਲਦੇ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਮੋਟਾ, ਲਾਲ ਚਿਹਰਾ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸਦੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚਮਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਇਸ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਵੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਦੌਰ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਪਰਾਧ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਪੰਜ ਦਿਨ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸਵੇਰ ਦਾ ਅਖ਼ਬਾਰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਵੱਡੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ:

ਆਕਸਸ਼ਾਟ ਰਹੱਸ

ਇੱਕ ਹੱਲ

ਕਥਿਤ ਕਾਤਲ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸੁਰਖੀਆਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਤਾਂ ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਛਲਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਡੰਗ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

"ਜੋਵ ਦੁਆਰਾ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਬੇਨਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਹੈ?"

"ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪੜ੍ਹੀ:

"ਏਸ਼ਰ ਅਤੇ ਗੁਆਂਢੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਉਤਸ਼ਾਹ ਫੈਲ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਬੀਤੀ ਦੇਰ ਰਾਤ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਆਕਸਸ਼ਾਟ ਕਤਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਵਿਸਟੀਰੀਆ ਲਾਜ ਦੇ ਮਿਸਟਰ

ਗਾਰਸੀਆ ਨੂੰ ਆਕਸਸ਼ਾਟ ਕਾਮਨ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਿੰਸਾ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਰਾਤ ਉਸਦਾ ਨੌਕਰ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਰਸੋਈਆ ਭੱਜ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਕਦੇ ਵੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੱਜਣ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੀਮਤੀ ਸਮਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਮੂਰਤੀਕਰਨ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ। ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਬੇਨਸ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਕੇਸ ਹੈ, ਦੁਆਰਾ ਭਗੌੜਿਆਂ ਦੇ ਲੁਕਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਹਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਚੰਗਾ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਕਿਸੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਵਿੱਚ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਸਨ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਸੋਈਏ, ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਵਪਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਤੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਝਲਕ ਪਾਈ ਹੈ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਦਿੱਖ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ - ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਅਤੇ ਘਿਣਾਉਣਾ ਮੁਲਾਟੋ ਹੋਣਾ, ਜਿਸਦੇ ਪੀਲੇ ਰੰਗ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਸਨ। ਇਹ ਆਦਮੀ ਅਪਰਾਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੋਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਵਾਲਟਰਸ ਨੇ ਉਸੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਕੋਲ ਵਿਸਟੀਰੀਆ ਲਾਜ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਖਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਸੀ। ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਬੇਨਸ, ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਫੇਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਮਕਸਦ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਘਰ ਛੱਡ ਗਿਆ ਪਰ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਛੱਡ ਗਿਆ। ਉਹ ਆਦਮੀ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਇੱਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫੜ ਲਿਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਡਾਊਨਿੰਗ ਨੂੰ ਜ਼ਾਲਮ ਨੇ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੱਟ ਲਿਆ। ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ।

"ਸਾਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬੇਨਸ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਚੁੱਕਦੇ ਹੋਏ ਚੀਕਿਆ। "ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਫੜ ਲਵਾਂਗੇ।" ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਪਿੰਡ ਦੀ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਉਤਰੇ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਕਿ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਹੁਣੇ ਹੀ ਆਪਣੇ ਘਰੋਂ ਨਿਕਲ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਤੁਸੀਂ ਅਖ਼ਬਾਰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਇੱਕ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ।

"ਹਾਂ, ਬੇਨਸ, ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋਸਤਾਨਾ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਦੇਵਾਂ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਾ ਸਮਝੋ।"

"ਚੇਤਾਵਨੀ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼?"

"ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਲੀਹਾਂ 'ਤੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰੋ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।"

"ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਦਿਆਲੂ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਭਲੇ ਲਈ ਬੋਲਦਾ ਹਾਂ।"

ਮੈਨੂੰ ਇੰਝ ਲੱਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਮਿਸਟਰ ਬੇਨਸ ਦੀਆਂ ਨਿੱਕੀਆਂ-ਨਿੱਕੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਉੱਤੇ ਪਲ ਭਰ ਲਈ ਅੱਖ ਝਪਕਣ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਕੰਬ ਗਈ।

"ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਲਾਈਨਾਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਮੈਂ ਇਹੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

"ਓਹ, ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਨਾ ਦਿਓ।"

"ਨਹੀਂ, ਸਰ; ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਮਤਲਬ ਕੱਢ ਰਹੇ ਹੋ। ਪਰ ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਸਿਸਟਮ ਹਨ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਹਨ।"

"ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।"

"ਤੁਹਾਡਾ ਮੇਰੀਆਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਵਾਗਤ ਹੈ। ਇਹ ਬੰਦਾ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਵਹਿਸ਼ੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਗੱਡੇ ਦੇ ਘੋੜੇ ਵਾਂਗ ਤਾਕਤਵਰ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਵਾਂਗ ਭਿਆਨਕ। ਉਸਨੇ ਡਾਊਨਿੰਗ ਦੇ ਅੰਗੂਠੇ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਚਬਾ ਲਿਆ ਸੀ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰ ਸਕਣ। ਉਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦਾ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਗਰੰਟੀਆਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਰਿਹਾ।"

"ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸਬੂਤ ਹਨ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਮਾਲਕ ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਸੀ?"

"ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼ - ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਤਰੀਕੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਅਜ਼ਮਾਓ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਅਜ਼ਮਾਵਾਂਗਾ। ਇਹੀ ਸਮਝੌਤਾ ਹੈ।"

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਤੁਰ ਪਏ ਤਾਂ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਏ। "ਮੈਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਡਿੱਗਣ ਲਈ ਸਵਾਰੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਖੈਰ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਤਰੀਕਾ ਅਜ਼ਮਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਕੀ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਬੇਨਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ।"

"ਬਸ ਉਸ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠ ਜਾਓ, ਵਾਟਸਨ," ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬੁੱਲ ਵਿਖੇ ਆਪਣੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਏ ਸੀ ਤਾਂ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅੱਜ ਰਾਤ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਦਿਓ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਇਆ ਹਾਂ। ਇਹ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿੰਨਾ ਸਰਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਖਾਲੀ ਥਾਂਵਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਭਰਨਾ ਹੈ।

"ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੋਟ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਵਾਂਗੇ ਜੋ ਗਾਰਸੀਆ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਬੇਨਸ ਦੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਗਾਰਸੀਆ ਦੇ ਨੌਕਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਤ ਸਨ। ਇਸਦਾ ਸਬੂਤ ਇਸ ਤੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਸਕਾਟ ਏਕਲਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਇਹ ਗਾਰਸੀਆ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਇੱਕ ਉੱਦਮ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਉੱਦਮ, ਉਸ ਰਾਤ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋਈ। ਮੈਂ 'ਅਪਰਾਧੀ' ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਉੱਦਮ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਹੀ ਇੱਕ ਅਯੋਗਤਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਫਿਰ, ਕਿਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਲਈ ਹੈ? ਯਕੀਨਨ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਿਕ ਉੱਦਮ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਹਾਂ।"

"ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਗਾਰਸੀਆ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਇੱਕੋ ਅਣਜਾਣ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗੀ ਸਨ। ਜੇ ਇਹ ਗਾਰਸੀਆ ਦੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ 'ਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ

ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਭਾਵਿਤ ਸ਼ੱਕ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਸਭ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰ ਇਹ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਇੱਕ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਗਾਰਸੀਆ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਘੰਟੇ ਤੱਕ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਭਵ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੀ ਬਲੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਦੋ ਮਾਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਵਿਵਸਥਿਤ ਜਗ੍ਹਾ ਲਈ ਜਾਣ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕਣ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ। ਇਹ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਏਗਾ, ਹੈ ਨਾ?"

ਇਹ ਸਾਰੀ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰਲੀ ਉਲਝਣ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿੱਧੀ ਹੋ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਵੇਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ।

"ਪਰ ਇੱਕ ਨੌਕਰ ਕਿਉਂ ਵਾਪਸ ਆਵੇ?"

"ਅਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਡਾਣ ਦੀ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕੀਮਤੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਵੱਖ ਕਰਨਾ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਸਦੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝਾਏਗਾ, ਹੈ ਨਾ?"

"ਖੈਰ, ਅਗਲਾ ਕਦਮ ਕੀ ਹੈ?"

"ਅਗਲਾ ਕਦਮ ਗਾਰਸੀਆ ਨੂੰ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ 'ਤੇ ਮਿਲਿਆ ਨੋਟ ਹੈ। ਇਹ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੰਘ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਦੂਜਾ ਸਿਰਾ ਕਿੱਥੇ ਸੀ? ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿਖਾ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਘਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਇਸ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਸੈਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਸਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਬਨਸਪਤੀ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਵੱਡੇ ਘਰਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਇੱਕ ਘਰ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਨੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ। ਇਹ ਹਾਈ ਗੇਬਲ ਦਾ ਮਸ਼ਹੂਰ ਪੁਰਾਣਾ ਜੈਕੋਬੀਅਨ ਗ੍ਰੇਂਜ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਆਕਸਸ਼ੌਟ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਮੀਲ ਦੂਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੁਖਾਂਤ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਅੱਧੇ ਮੀਲ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਦੂਰ ਹੈ। ਹੋਰ ਹਵੇਲੀਆਂ ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਸਨ ਜੋ ਰੋਮਾਂਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਹਾਈ ਗੇਬਲ ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਹੈਂਡਰਸਨ, ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕ ਆਦਮੀ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਤਸੁਕ ਸਾਹਸ ਆ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਉਸ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਘਰ 'ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ।

"ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨੋਖਾ ਸਮੂਹ, ਵਾਟਸਨ - ਉਹ ਆਦਮੀ ਖੁਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਲੱਖਣ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਬਹਾਨੇ ਨਾਲ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਦੀਆਂ ਹਨੇਰੀਆਂ, ਡੂੰਘੀਆਂ, ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਅਸਲ ਕੰਮ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸੀ। ਉਹ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲ ਦਾ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਮਜ਼ਬੂਤ, ਸਰਗਰਮ, ਲੋਹੇ ਦੇ ਸਲੇਟੀ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲਾ, ਵੱਡੀਆਂ ਗੁੱਛੀਆਂ ਕਾਲੀਆਂ ਭਰਵੱਟੀਆਂ, ਇੱਕ ਹਿਰਨ ਦਾ ਕਦਮ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਮਰਾਟ ਦੀ ਹਵਾ - ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ, ਮਾਹਰ ਆਦਮੀ, ਉਸਦੇ ਚਮਚੇ ਵਾਲੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲਾਲ-ਗਰਮ ਆਤਮਾ ਵਾਲਾ। ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਹੈ ਜਾਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਗਰਮ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪੀਲਾ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮ ਹੈ, ਪਰ ਕੋਰੜੇ ਵਾਂਗ ਸਖ਼ਤ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਸਕੱਤਰ, ਮਿਸਟਰ ਲੂਕਾਸ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਵਿਦੇਸ਼ੀ, ਚਾਕਲੇਟ ਭੂਰਾ, ਚਲਾਕ, ਸੁਹਾਵਣਾ, ਅਤੇ ਬਿੱਲੀ ਵਰਗਾ ਹੈ, ਬੋਲਣ ਦੀ ਜ਼ਹਿਰੀਲੀ ਕੋਮਲਤਾ ਦੇ ਨਾਲ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਵਾਟਸਨ, ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੋ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲਿਆ ਹੈ - ਇੱਕ ਵਿਸਟੀਰੀਆ ਲਾਜ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਾਈ ਗੇਬਲ ਵਿੱਚ - ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੇ ਪਾੜੇ ਬੰਦ ਹੋਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਏ ਹਨ।

"ਇਹ ਦੋ ਆਦਮੀ, ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਦੋਸਤ, ਘਰ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਹਨ; ਪਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਤੁਰੰਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੋਰ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੈਂਡਰਸਨ ਦੇ ਦੋ ਬੱਚੇ ਹਨ - ਗਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਤੇਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਵਰਨੈਸ ਇੱਕ ਮਿਸ ਬਰਨੇਟ ਹੈ, ਜੋ ਚਾਲੀ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਆਸ-ਪਾਸ ਦੀ ਇੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਔਰਤ ਹੈ। ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਨੌਕਰ ਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸਮੂਹ ਅਸਲ ਪਰਿਵਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਹੈਂਡਰਸਨ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਯਾਤਰੀ ਹੈ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਘੁੰਮਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਉਹ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਗੇਬਲ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਜੋੜ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਅਮੀਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਦੇ ਲਈ, ਉਸਦਾ ਘਰ ਬਟਲਰਾਂ, ਪੈਦਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲਿਆਂ, ਨੌਕਰਾਂ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਪੇਂਡੂ ਘਰ ਦੇ ਆਮ ਓਵਰਫੀਡ, ਘੱਟ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਟਾਫ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸਿੱਖਿਆ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪਿੰਡ ਦੀਆਂ ਗੱਪਾਂ ਤੋਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਤੋਂ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਾਲ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਕੱਢੇ ਗਏ ਨੌਕਰਾਂ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸਮਤ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਇਹ ਮੇਰੇ ਰਾਹ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਜੇ ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਭਾਲ ਨਾ ਕਰਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੇਨਸ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਸਿਸਟਮ ਹਨ। ਇਹ ਮੇਰਾ ਸਿਸਟਮ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹਾਈ ਗੇਬਲ ਦੇ ਮਰਹੂਮ ਮਾਲੀ, ਜੌਨ ਵਾਰਨਰ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸ਼ਾਹੀ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਗੁੱਸੇ ਦੇ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਨੌਕਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋਸਤ ਸਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਡਰ ਅਤੇ ਨਾਪਸੰਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕਜੁੱਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਸੀ।

"ਉਤਸੁਕ ਲੋਕੋ, ਵਾਟਸਨ! ਮੈਂ ਅਜੇ ਇਹ ਸਭ ਸਮਝਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕ ਲੋਕ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਦੋ-ਖੰਭਾਂ ਵਾਲਾ ਘਰ ਹੈ ਅਤੇ ਨੌਕਰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਪਰਿਵਾਰ। ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਹੈਂਡਰਸਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨੌਕਰ ਦੇ, ਜੋ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਪਰੋਸਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਕੁਝ ਇੱਕ ਖਾਸ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੱਕ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਸਿਵਾਏ ਬਾਗ ਵਿੱਚ। ਹੈਂਡਰਸਨ ਕਦੇ ਵੀ ਇਕੱਲਾ ਨਹੀਂ ਤੁਰਦਾ। ਉਸਦਾ ਹਨੇਰਾ ਸੈਕਟਰੀ ਉਸਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਾਂਗ ਹੈ। ਨੌਕਰਾਂ ਵਿੱਚ ਗੱਪਾਂ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਡਰਦਾ ਹੈ। ਵਾਰਨਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, 'ਪੈਸੇ ਦੇ ਬਦਲੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ,' ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਲੈਣਦਾਰ ਆਵੇ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰੇ।' ਉਹ ਕਿੱਥੋਂ ਆਏ, ਜਾਂ ਉਹ ਕੌਣ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਹਿੰਸਕ ਹਨ। ਦੋ ਵਾਰ ਹੈਂਡਰਸਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੁੱਤੇ-ਕੋਰੇ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਵਾਰ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਉਸਦੇ ਲੰਬੇ ਪਰਸ ਅਤੇ ਭਾਰੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ।

"ਖੈਰ, ਹੁਣ, ਵਾਟਸਨ, ਆਓ ਇਸ ਨਵੀਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾਲ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰੀਏ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਪੱਤਰ ਇਸ ਅਜੀਬ ਘਰ ਤੋਂ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਗਾਰਸੀਆ ਨੂੰ ਕੁਝ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸੱਦਾ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਨੋਟ ਕਿਸਨੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ? ਇਹ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਔਰਤ ਸੀ। ਫਿਰ ਮਿਸ ਬਰਨੇਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੌਣ, ਸ਼ਾਸਕ? ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਤਰਕ ਇਸ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪਰਿਕਲਪਨਾ ਵਜੋਂ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸਦੇ ਕੀ ਨਤੀਜੇ ਹੋਣਗੇ। ਮੈਂ ਇਹ ਜੋੜ

ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮਿਸ ਬਰਨੇਟ ਦੀ ਉਮਰ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੇਰਾ ਪਹਿਲਾ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਸਾਡੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪ੍ਰੇਮ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਸਵਾਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ।"

"ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਨੋਟ ਲਿਖਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਗਾਰਸੀਆ ਦੀ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਸੀ। ਤਾਂ ਫਿਰ, ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਕੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਜੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨਾਪਾਕ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਬੰਦ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਕੁੜੱਤਣ ਅਤੇ ਨਫ਼ਰਤ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਮਦਦ ਕਰੇਗੀ। ਕੀ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਵਰਤਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਇਹ ਮੇਰਾ ਪਹਿਲਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ। ਪਰ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਤੱਥ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਮਿਸ ਬਰਨੇਟ ਨੂੰ ਕਤਲ ਵਾਲੀ ਰਾਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖੀ ਅੱਖ ਨੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਤੋਂ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਕੀ ਉਹ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਉਸਦਾ ਅੰਤ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸੇ ਰਾਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਰਾਤ ਉਸ ਦੋਸਤ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ? ਜਾਂ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਕੈਦੀ ਹੈ? ਇੱਕ ਨੁਕਤਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਸਾਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਸਮਝੋਗੇ, ਵਾਟਸਨ। ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਵਾਰੰਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਡੀ ਪੂਰੀ ਯੋਜਨਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਲੱਗ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਸਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਔਰਤ ਦੇ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਅਸਾਧਾਰਨ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਲਈ ਅਦਿੱਖ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੇ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਘਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਏਜੰਟ, ਵਾਰਨਰ ਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਪਹਿਰਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣ ਦੇ ਸਕਦੇ। ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਖੁਦ ਜੋਖਮ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹੋ?"

"ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕਮਰਾ ਕਿਹੜਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਆਊਟਹਾਊਸ ਦੇ ਉੱਪਰੋਂ ਪਹੁੰਚਯੋਗ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਸੁਝਾਅ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਜਾ ਕੇ ਦੇਖੀਏ ਕਿ ਕੀ ਅਸੀਂ ਰਹੱਸ ਦੇ ਦਿਲ 'ਤੇ ਵਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

ਇਹ, ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਕਰਸ਼ਕ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਤਲ ਦੇ ਮਾਹੌਲ ਵਾਲਾ ਪੁਰਾਣਾ ਘਰ, ਵਿਲੱਖਣ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਵਸਨੀਕ, ਪਹੁੰਚ ਦੇ ਅਣਜਾਣ ਖ਼ਤਰੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗਲਤ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾ ਰਹੇ ਸੀ, ਇਹ ਸਭ ਮੇਰੇ ਜੋਸ਼ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ। ਪਰ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਬਰਫੀਲੇ ਤਰਕ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਹਸ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣਾ ਅਸੰਭਵ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਹੱਲ ਲੱਭਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਚੁੱਪਚਾਪ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਫੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਡਾਈ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਪਰ ਇਹ ਕਿਸਮਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਅੰਤ ਇੰਨਾ ਸਾਹਸੀ ਹੋਵੇ। ਲਗਭਗ ਪੰਜ ਵਜੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਮਾਰਚ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਡਿੱਗਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਪੇਂਡੂ ਸਾਡੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆ ਵੜਿਆ।

"ਉਹ ਚਲੇ ਗਏ ਹਨ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਉਹ ਆਖਰੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਰਾਹੀਂ ਗਏ ਸਨ। ਔਰਤ ਭੱਜ ਗਈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਕੈਬ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾ ਲਿਆ ਹੈ।"

"ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਵਾਰਨਰ!" ਹੋਮਜ਼ ਚੀਕਿਆ, ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਉੱਠਿਆ। "ਵਾਟਸਨ, ਪਾੜੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬੰਦ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ।"

ਕੈਬ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਔਰਤ ਸੀ, ਜੋ ਘਬਰਾਹਟ ਦੀ ਥਕਾਵਟ ਕਾਰਨ ਅੱਧੀ ਡਿੱਗ ਪਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਐਕੁਲੀਨ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਹਾਲੀਆ ਦੁਖਾਂਤ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਹਾਰੇ। ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਬੇਸੁਆਦੀ ਨਾਲ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਧੁੰਦਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਮੋੜੀਆਂ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪੁਤਲੇ ਚੌੜੇ ਸਲੇਟੀ ਆਇਰਿਸ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਗੂੜ੍ਹੇ ਬਿੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਉਸਨੂੰ ਅਫੀਮ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਗੇਟ 'ਤੇ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼," ਸਾਡੇ ਦੂਤ, ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੇ ਮਾਲੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜਦੋਂ ਗੱਡੀ ਬਾਹਰ ਆਈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੱਕ ਇਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਤੁਰਨ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਵਾਂਗ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਰੇਲਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਹ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਫਿਰ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦੀ ਰਹੀ। ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕੈਬ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਗੱਡੀ ਦੀ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਉਸ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਾਂਗਾ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੂਰ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਛੋਟੀ ਹੁੰਦੀ - ਕਾਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲਾ, ਘਮੰਡੀ, ਪੀਲਾ ਸ਼ੈਤਾਨ।"

ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਉੱਪਰ ਲੈ ਗਏ, ਉਸਨੂੰ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਲਿਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਤੇਜ਼ ਕੌਫੀ ਦੇ ਦੋ ਕੱਪਾਂ ਨੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਸਦੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਨਸ਼ੇ ਦੀ ਧੁੰਦ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਬੇਨਸ ਨੂੰ ਹੋਮਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ।

"ਕਿਉਂ, ਸਰ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਉਹੀ ਸਬੂਤ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਜੋ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਗਰਮਜੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜ ਕੇ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ। "ਮੈਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਖੁਸ਼ਬੂ 'ਤੇ ਸੀ।"

"ਕੀ! ਤੂੰ ਹੈਂਡਰਸਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸੀ?"

"ਕਿਉਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਹਾਈ ਗੇਬਲ 'ਤੇ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰੀਂਗ ਰਹੇ ਸੀ, ਮੈਂ ਬਾਗ ਦੇ ਇੱਕ ਦਰੱਖਤ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦੇਖਿਆ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦਾ ਸਬੂਤ ਕੌਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ।"

"ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਮੁਲਾਟੋ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ?"

ਬੇਨਸ ਹੱਸ ਪਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਹੈਂਡਰਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਓਨਾ ਚਿਰ ਨੀਵਾਂ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹਿੱਲ-ਜੁੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਮੈਂ ਗਲਤ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋ ਸਕੇ ਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਦੋਂ ਭੱਜ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਮਿਸ ਬਰਨੇਟ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਵੇਗਾ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖਿਆ।

"ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਉੱਚੇ ਹੋਵੋਗੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸਹਿਜ ਅਤੇ ਸਹਿਜਤਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

ਬੇਨਸ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਲਾਲ ਹੋ ਗਿਆ।

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਾਰਾ ਹਫ਼ਤਾ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਾਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਉਡੀਕਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਗੇਬਲ ਲੋਕ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇਗਾ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਮਿਸ ਬਰਨੇਟ ਭੱਜ ਗਈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਈ

ਹੋਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੁਹਾਡੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਚੁੱਕ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ। ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਸਬੂਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਸਾਨੂੰ ਬਿਆਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਓਨਾ ਹੀ ਚੰਗਾ ਹੈ।"

"ਹਰ ਮਿੰਟ ਉਹ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਗਵਰਨੈਸ ਵੱਲ ਵੇਖਦਿਆਂ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਬੇਨਸ, ਇਹ ਆਦਮੀ ਹੈਂਡਰਸਨ ਕੌਣ ਹੈ?"

"ਹੈਂਡਰਸਨ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕੀ ਡੌਨ ਮੁਰੀਲੋ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਕਦੇ ਸੈਨ ਪੇਡਰੋ ਦਾ ਟਾਈਗਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।"

ਸੈਨ ਪੇਡਰੋ ਦਾ ਟਾਈਗਰ! ਉਸ ਆਦਮੀ ਦਾ ਸਾਰਾ ਇਤਿਹਾਸ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਆ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਸਭ ਤੋਂ ਬਦਮਾਸ਼ ਅਤੇ ਖੂਨੀ ਜ਼ਾਲਮ ਵਜੋਂ ਬਣਾ ਲਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਸੱਭਿਅਤਾ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਕੇ ਸ਼ਾਸਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮਜ਼ਬੂਤ, ਨਿਡਰ ਅਤੇ ਊਰਜਾਵਾਨ, ਉਸ ਕੋਲ ਇੰਨਾ ਗੁਣ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦਸ ਜਾਂ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਡਰਦੇ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਬੁਰਾਈਆਂ ਥੋਪ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਸਾਰੇ ਮੱਧ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਹਿਸ਼ਤ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਬਗਾਵਤ ਸੀ। ਪਰ ਉਹ ਜਿੰਨਾ ਚਲਾਕ ਸੀ ਓਨਾ ਹੀ ਜ਼ਾਲਮ ਵੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਮੁਸੀਬਤ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਫੁਸਫੁਸਾਈ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਇੱਕ ਜਹਾਜ਼ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਵਾਰ ਸਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਮਹਿਲ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਵਿਦਰੋਹੀਆਂ ਨੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਤਾਨਾਸ਼ਾਹ, ਉਸਦੇ ਦੋ ਬੱਚੇ, ਉਸਦਾ ਸੈਕਟਰੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਦੌਲਤ ਸਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਚ ਗਏ ਸਨ। ਉਸ ਪਲ ਤੋਂ ਉਹ ਦੁਨੀਆ ਤੋਂ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਛਾਣ ਯੂਰਪੀਅਨ ਪ੍ਰੈਸ ਵਿੱਚ ਟਿੱਪਣੀ ਲਈ ਅਕਸਰ ਵਿਸ਼ਾ ਰਹੀ ਸੀ।

"ਹਾਂ, ਸਰ, ਡੌਨ ਮੁਰੀਲੋ, ਸੈਨ ਪੇਡਰੋ ਦਾ ਟਾਈਗਰ," ਬੇਨਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਸੈਨ ਪੇਡਰੋ ਦੇ ਰੰਗ ਹਰੇ ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਹੈਂਡਰਸਨ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੈਰਿਸ, ਰੋਮ ਅਤੇ ਮੈਡ੍ਰਿਡ ਤੋਂ ਬਾਰਸੀਲੋਨਾ ਤੱਕ ਲੱਭਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਦਾ ਜਹਾਜ਼ '86 ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਦਲੇ ਲਈ ਹਰ ਸਮੇਂ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭ ਰਹੇ ਹਨ, ਪਰ ਹੁਣ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

“ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਲੱਭ ਲਿਆ ਸੀ,” ਮਿਸ ਬਰਨੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਉੱਠ ਕੇ ਬੈਠ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਗੱਲਬਾਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਹੀ ਸੀ। “ਇੱਕ ਵਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸਦੀ ਜਾਨ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਢਾਲ ਲਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ, ਫਿਰ, ਇਹ ਨੇਕ, ਬਹਾਦਰ ਗਾਰਸੀਆ ਹੈ ਜੋ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਰਾਖਸ਼ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਨਿਆਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ; ਇਹ ਕੱਲ੍ਹ ਦੇ ਸੂਰਜ ਦੇ ਚੜ੍ਹਨ ਵਾਂਗ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ।” ਉਸਦੇ ਪਤਲੇ ਹੱਥ ਜਕੜ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਘਸਿਆ ਹੋਇਆ ਚਿਹਰਾ ਉਸਦੀ ਨਫ਼ਰਤ ਦੇ ਜਨੂੰਨ ਨਾਲ ਧੁੰਦਲਾ ਹੋ ਗਿਆ।

"ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਆਈਆਂ ਮਿਸ ਬਰਨੇਟ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਇੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਔਰਤ ਅਜਿਹੇ ਕਾਤਲਾਨਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸੈਨ ਪੇਡਰੋ ਵਿੱਚ ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਵਹਾਏ ਗਏ ਖੂਨ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਦੀ ਕੀ ਪਰਵਾਹ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸ ਆਦਮੀ ਦੁਆਰਾ ਚੋਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦੇ ਜਹਾਜ਼ ਦੀ ਕੀ ਪਰਵਾਹ ਹੈ? ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗ੍ਰਹਿ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਾਂਗ ਹਨ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾਈ ਸਿੱਖੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਜੁਆਨ ਮੁਰੀਲੋ ਵਰਗਾ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪੀੜਤ ਅਜੇ ਵੀ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਰੋ ਰਹੇ ਹਨ।"

"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਉਵੇਂ ਹੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਸੀ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋ?"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਾਂਗਾ। ਇਸ ਖਲਨਾਇਕ ਦੀ ਨੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਬਹਾਨੇ ਹਰ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰ ਦੇਵੇ ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਵਾਅਦਾ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਇੱਕ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਵਿਰੋਧੀ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਪਤੀ - ਹਾਂ, ਮੇਰਾ ਅਸਲੀ ਨਾਮ ਸਿਗਨੋਰਾ ਵਿਕਟਰ ਡੁਰਾਂਡੋ ਹੈ - ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਸੈਨ ਪੇਡਰੋ ਮੰਤਰੀ ਸੀ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲਿਆ

ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਉੱਤਮ ਆਦਮੀ ਕਦੇ ਵੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਮੁਰੀਲੋ ਨੇ ਉਸਦੀ ਉੱਤਮਤਾ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਬਹਾਨੇ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ। ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਈ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਘਾਟਾ ਅਤੇ ਟੁੱਟੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਫਿਰ ਜ਼ਾਲਮ ਦਾ ਪਤਨ ਹੋਇਆ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਬਚ ਨਿਕਲਿਆ। ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਉਸਨੇ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਕਰੀਬੀ ਅਤੇ ਪਿਆਰੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥੋਂ ਤਸੀਹੇ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਉਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹ ਲਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਤੱਕ ਕਦੇ ਵੀ ਭੰਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੇਰਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਹੈਂਡਰਸਨ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗੇ ਹੋਏ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਘਰ ਨਾਲ ਜੋੜਾਂ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹਰਕਤਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਾਂ। ਇਹ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਕੇ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਹਰ ਖਾਣੇ 'ਤੇ ਉਸਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਉਹ ਔਰਤ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਪਤੀ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਦੇ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਸਦੀਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਲਦੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ 'ਤੇ ਮੁਸਕਰਾਇਆ, ਉਸਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਇਆ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਇਆ। ਪੈਰਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਅਸਫਲ ਰਹੀ। ਅਸੀਂ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਭਜਾਉਣ ਲਈ ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਜ਼ਿਗ-ਜ਼ੈਗ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ ਲਿਆ ਸੀ।

"ਪਰ ਇੱਥੇ ਵੀ ਨਿਆਂ ਮੰਤਰੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਉੱਥੇ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗਾ, ਗਾਰਸੀਆ, ਜੋ ਕਿ ਸੈਨ ਪੇਡਰੋ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ, ਨਿਮਰ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਦੋ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਸਾਥੀਆਂ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਿੰਨੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨਾਲ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹ ਦਿਨ ਵੇਲੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਰੀਲੋ ਨੇ ਹਰ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤੀ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਸੈਟੇਲਾਈਟ ਲੂਕਾਸ, ਜਾਂ ਲੋਪੇਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਹਾਨਤਾ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਾਤ ਨੂੰ, ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਸੌਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਖਾਸ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਵਿਵਸਥਿਤ ਸੀ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਭੇਜੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਦਮੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਸੁਚੇਤ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਆਪਣਾ ਕਮਰਾ ਬਦਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਸੀ ਕਿ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਡਰਾਈਵ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੀ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚ ਹਰੇ ਜਾਂ ਚਿੱਟੇ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਸਭ ਕੁਝ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ।"

"ਪਰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸਭ ਕੁਝ ਗਲਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਸੈਕਟਰੀ ਲੋਪੇਜ਼ ਦੇ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਭੜਕਾਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਭੱਜਿਆ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਨੋਟ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਘਸੀਟ ਕੇ ਲੈ ਗਏ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਗੱਦਾਰ ਵਜੋਂ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ। ਫਿਰ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚਾਕੂ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੇ ਹੁੰਦੇ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਕਿ ਇਸ ਕੰਮ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਬਹੁਤ ਬਹਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਮੇਰਾ ਕਤਲ ਬਹੁਤ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਸੀ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗਾਰਸੀਆ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ

ਲਈ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦਾ ਪੱਕਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਘੁੱਟ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੁਰੀਲੋ ਨੇ ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮਰੋੜ ਦਿੱਤੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਗਾਰਸੀਆ ਲਈ ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਮਰੋੜ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਲੋਪੇਜ਼ ਨੇ ਉਹ ਨੋਟ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜੋ ਮੈਂ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਲੀਵ-ਲਿੰਕ ਨਾਲ ਸੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਨੌਕਰ, ਜੋਸ ਦੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਭੇਜਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਇਹ ਮੁਰੀਲੋ ਦਾ ਹੱਥ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਪੇਜ਼ ਮੇਰੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੋਰਸ ਝਾੜੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਰਸਤਾ ਹਵਾ ਵਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਲੰਘਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਫੜੇ ਹੋਏ ਚੋਰ ਵਜੋਂ ਮਾਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਸਨ; ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਰਲਾਇਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਤੁਰੰਤ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਹ ਹੋਰ ਹਮਲਿਆਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹੋਣਗੇ। ਗਾਰਸੀਆ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਨਾਲ, ਪਿੱਛਾ ਬੰਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਮੌਤ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਤੋਂ ਡਰਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

"ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਹੁੰਦਾ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੀਤੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਨਾ ਹੁੰਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸੰਤੁਲਨ ਵਿੱਚ ਲਟਕ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ, ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਧਮਕੀਆਂ ਤੋਂ ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਲਈ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਬਦਸਲੂਕੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਮੇਰੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਇਹ ਛੁਰਾ ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਸਿਰੇ ਤੱਕ ਜ਼ਖਮ ਦੇਖੋ - ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਫੋਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਲਾ ਘੁੱਟਿਆ ਗਿਆ। ਪੰਜ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਇਹ ਬੇਰਹਿਮ ਕੈਦ ਜਾਰੀ ਰਹੀ, ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਭੋਜਨ ਸੀ। ਅੱਜ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਲਿਆਇਆ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨਸ਼ਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਅੱਧਾ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅੱਧਾ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਉਸੇ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਰੇਲਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਦੋਂ ਹੀ, ਜਦੋਂ ਪਹੀਏ ਲਗਭਗ ਹਿੱਲ ਰਹੇ ਸਨ, ਮੈਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੇਰੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਇਸ ਚੰਗੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾ ਹੁੰਦੀ, ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੈਬ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਇਆ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਟੁੱਟਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।" ਦੂਰ। ਹੁਣ, ਰੱਬ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ, ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹਾਂ।

ਅਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਹੋਮਜ਼ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਚੁੱਪੀ ਤੋੜੀ।

"ਸਾਡੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ," ਉਸਨੇ ਸਿਰ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਸਾਡਾ ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਕੰਮ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਡਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

"ਬਿਲਕੁਲ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਇੱਕ ਯੋਗ ਵਕੀਲ ਇਸਨੂੰ ਸਵੈ-ਰੱਖਿਆ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਸੌ ਅਪਰਾਧ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਇਸੇ ਇੱਕ 'ਤੇ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਆਓ, ਆਓ," ਬੇਨਸ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਬਾਰੇ ਬਿਹਤਰ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ। ਸਵੈ-ਰੱਖਿਆ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਠੰਡੇ ਲਹੂ ਨਾਲ ਭਰਮਾਉਣਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ

ਕੋਈ ਵੀ ਖ਼ਤਰਾ ਹੋਵੇ। ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਵਾਂਗੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਗਿਲਡਫੋਰਡ ਅਸਾਈਜ਼ 'ਤੇ ਹਾਈ ਗੇਬਲ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਾਂਗੇ।"

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਸੈਨ ਪੇਡਰੋ ਦੇ ਟਾਈਗਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉਜਾੜਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਮਾਂ ਬਾਕੀ ਸੀ। ਚਲਾਕ ਅਤੇ ਦਲੇਰ, ਉਸਨੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਐਡਮੰਟਨ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿਹਾਇਸ਼-ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਕੇ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਗੇਟ ਤੋਂ ਕਰਜ਼ਨ ਸਕੁਏਅਰ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਉਹ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੇ। ਲਗਭਗ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਮੋਂਟਾਲਵਾ ਦੀ ਮਾਰਕਵੇਸ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸੈਕਟਰੀ, ਸਿਗਨੋਰ ਰੁਲੀ, ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਮੈਡ੍ਰਿਡ ਦੇ ਹੋਟਲ ਐਸਕਿਊਰੀਅਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਨਿਹਿਲਿਜ਼ਮ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਾਤਲਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਬੇਨਸ ਸੈਕਟਰੀ ਦੇ ਕਾਲੇ ਚਿਹਰੇ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ, ਚੁੰਬਕੀ ਕਾਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਭਰਵੱਟੇ ਦੇ ਛਪੇ ਹੋਏ ਵਰਣਨ ਦੇ ਨਾਲ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਨਿਆਂ ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਆ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਇੱਕ ਹਫੜਾ-ਦਫੜੀ ਵਾਲਾ ਮਾਮਲਾ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸ਼ਾਮ ਦੀ ਪਾਈਪ 'ਤੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਉਸ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਪਿਆਰਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੋ ਮਹਾਂਦੀਪਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਰਹੱਸਮਈ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਦੋ ਸਮੂਹਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਦੋਸਤ, ਸਕਾਟ ਏਕਲਸ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਵੀ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਮੈਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਗਾਰਸੀਆ ਕੋਲ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਦਿਮਾਗ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਰੱਖਿਆ ਦੀ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਕਸਤ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਸ ਤੱਥ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਜੰਗਲ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਅਸੀਂ, ਆਪਣੇ ਯੋਗ ਸਹਿਯੋਗੀ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਪਕੜ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਟੇਢੇ ਅਤੇ ਘੁੰਮਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੀ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਬਿੰਦੂ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ?"

"ਮੁਲਾਟੋ ਕੁੱਕ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼?"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਸੋਈ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਅਜੀਬ ਜੀਵ ਇਸਦਾ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਦਮੀ ਸੈਨ ਪੇਡਰੋ ਦੇ ਬੈਕਵੁੱਡ ਤੋਂ ਇੱਕ ਆਦਿਮ ਜੰਗਲੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦਾ ਫੈਟਿਸ਼ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਸਾਥੀ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਵਿਵਸਥਿਤ ਰਿਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਏ ਸਨ - ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਸੰਘ ਦੁਆਰਾ - ਸਾਥੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਫਰਨੀਚਰ ਦੇ ਇੱਕ ਟੁਕੜੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਨਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਮੁਲਾਟੋ ਦਾ ਦਿਲ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ, ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਖੋਜ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਵਾਲਟਰਸ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ। ਉਸਨੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਹੋਰ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ। ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਬੇਨਸ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੀ ਆਮ ਚਤੁਰਾਈ ਨਾਲ, ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਸਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜੀਵ ਤੁਰਿਆ ਸੀ। ਕੋਈ ਹੋਰ ਗੱਲ ਨਹੀਂ, ਵਾਟਸਨ?"

"ਫਟਿਆ ਹੋਇਆ ਪੰਛੀ, ਖੂਨ ਦਾ ਢੇਰ, ਸੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹੱਡੀਆਂ, ਉਸ ਅਜੀਬ ਰਸੋਈ ਦਾ ਸਾਰਾ ਭੇਤ?"

ਹੋਮਜ਼ ਮੁਸਕਰਾਇਆ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਨੋਟਬੁੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਂਟਰੀ ਦਿਖਾਈ।

"ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਵੇਰ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਵਿੱਚ ਉਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਬਿਤਾਈ। ਇੱਥੇ ਏਕਰਮੈਨ ਦੇ ਵੂਡੂਇਜ਼ਮ ਐਂਡ ਦ ਨੇਗਰੋਇਡ ਰਿਲੀਜਨਜ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਹੈ:

ਸੱਚਾ ਵੂਡੂ-ਪੂਜਕ ਕੁਝ ਖਾਸ ਬਲੀਦਾਨਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਜੋ ਉਸਦੇ ਅਸ਼ੁੱਧ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਸਮਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਬਲੀਦਾਨਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਰਭੱਖਿਆ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਇੱਕ ਚਿੱਟਾ ਕੁੱਕੜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਕਾਲਾ ਬੱਕਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਗਲਾ ਕੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਸਾੜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

"ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ ਸਾਡਾ ਜ਼ਾਲਮ ਦੋਸਤ ਆਪਣੇ ਰਸਮਾਂ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕੱਟੜ ਸੀ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਜੀਬ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਨੋਟਬੁੱਕ ਨੂੰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਬੰਨ੍ਹਿਆ, "ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਭਿਆਨਕ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਤੱਕ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਕਦਮ ਹੈ।"

ਲਾਲ ਚੱਕਰ ਦਾ ਸਾਹਸ

"ਖੈਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਾਰਨ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਬੇਚੈਨੀ ਦਾ ਕੋਈ ਖਾਸ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ, ਜਿਸਦਾ ਸਮਾਂ ਕੁਝ ਕੀਮਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਕਿਉਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ।" ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਬੋਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਮਹਾਨ ਸਕ੍ਰੈਪਬੁੱਕ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਮੁੜਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕੁਝ ਹਾਲੀਆ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਵਿਵਸਥਿਤ ਅਤੇ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਪਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਣ ਕੋਲ ਸੈਕਸ ਦੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਅਤੇ ਚਲਾਕੀ ਵੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਰੱਖੀ।

"ਤੁਸੀਂ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਮੇਰੇ ਇੱਕ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਬੰਧ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ - "ਮਿਸਟਰ ਫੇਅਰਡੇਲ ਹੌਬਸ।"

"ਆਹ, ਹਾਂ - ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਮਾਮਲਾ।"

"ਪਰ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ - ਤੁਹਾਡੀ ਦਿਆਲਤਾ, ਸਰ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰੌਸ਼ਨੀ ਲਿਆਈ। ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦ ਯਾਦ ਆਏ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਖੁਦ ਸ਼ੱਕ ਅਤੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

ਹੋਮਜ਼ ਚਾਪਲੂਸੀ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਪਹੁੰਚਯੋਗ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਉਸ ਨਾਲ ਇਨਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ, ਦਿਆਲਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ। ਦੋਵਾਂ ਤਾਕਤਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਸਤੀਫ਼ੇ ਦੇ ਸਾਹ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਗਮ-ਬਰਸ਼ ਲੇਟਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਪਿੱਛੇ ਧੱਕ ਦਿੱਤੀ।

"ਖੈਰ, ਖੈਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਾਰਨ, ਆਓ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੁਣੀਏ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੰਬਾਕੂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ? ਧੰਨਵਾਦ, ਵਾਟਸਨ - ਮਾਚਿਸਾਂ! ਤੁਸੀਂ ਬੇਚੈਨ ਹੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਨਵਾਂ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਆਪਣੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ। ਕਿਉਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੁਬਾਰਕ ਹੋਵੇ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਾਰਨ, ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਅਕਸਰ ਮੈਨੂੰ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ।"

"ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ, ਸਰ; ਪਰ ਇਹ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਡਰਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਮੈਂ ਡਰ ਨਾਲ ਸੌਂ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਦੇਰ ਰਾਤ ਤੱਕ ਉਸਦੇ ਤੇਜ਼ ਕਦਮਾਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਘੁੰਮਦੇ ਸੁਣਨਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਝਲਕ ਵੀ ਨਾ ਦੇਖਣਾ - ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਹਿਣ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਪਤੀ ਇਸ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਘਬਰਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਆਪਣੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਆਰਾਮ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਉਹ ਕਿਸ ਲਈ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ? ਉਸਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਇਕੱਲੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੀਆਂ ਨਸਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ।"

ਹੋਮਜ਼ ਅੱਗੇ ਝੁਕਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਲੰਬੀਆਂ, ਪਤਲੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਔਰਤ ਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਰੱਖੀਆਂ। ਉਸ ਕੋਲ ਜਦੋਂ ਚਾਹੇ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲਗਭਗ ਸੰਮੋਹਨ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ। ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ ਰੂਪ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਚਿਹਰੇ ਆਮ ਵਾਂਗ ਹੋ ਗਏ। ਉਹ ਉਸ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

"ਜੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਹਰ ਵੇਰਵੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਪਵੇਗਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਕੱਢੋ। ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਗੱਲ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਆਦਮੀ ਦਸ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਪੰਦਰਵਾੜੇ ਦੇ ਖਾਣੇ ਅਤੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਪੈਸੇ ਦਿੱਤੇ ਸਨ?"

"ਉਸਨੇ ਮੇਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੁੱਛੀਆਂ, ਸਰ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਹ ਸ਼ਿਲਿੰਗ। ਘਰ ਦੇ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਬੈਠਣ ਵਾਲਾ ਕਮਰਾ ਅਤੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਪੂਰਾ ਹੈ।"

"ਖੈਰ?"

"ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਇਸਨੂੰ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਪੌਂਡ ਦੇਵਾਂਗਾ।' ਮੈਂ ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਔਰਤ ਹਾਂ, ਸਰ, ਅਤੇ ਮਿਸਟਰ ਵਾਰਨ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦੇ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਦਸ ਪੌਂਡ ਦਾ ਇੱਕ ਨੋਟ ਕੱਢਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ। 'ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਪੰਦਰਵਾੜੇ ਇਹੀ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। 'ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ।'"

"ਸ਼ਰਤਾਂ ਕੀ ਸਨ?"

"ਖੈਰ, ਸਰ, ਉਹ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਘਰ ਦੀ ਚਾਬੀ ਉਸ ਕੋਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਠੀਕ ਸੀ। ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਕੋਲ ਅਕਸਰ ਇਹ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਾਲ ਹੀ, ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਹਾਨੇ, ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।"

"ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਯਕੀਨਨ?"

"ਇਹ ਤਰਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਰ। ਪਰ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਤਰਕ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਉਹ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਉੱਥੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਮਿਸਟਰ ਵਾਰਨ, ਨਾ ਮੈਂ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੁੜੀ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵੀ ਉਸ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਉੱਪਰ-ਨੀਚੇ, ਉੱਪਰ-ਨੀਚੇ, ਰਾਤ, ਸਵੇਰ ਅਤੇ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਤੇਜ਼ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ; ਪਰ ਉਸ ਪਹਿਲੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਗਿਆ।"

"ਓਹ, ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਰਾਤ ਬਾਹਰ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੀ?"

"ਹਾਂ, ਸਰ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆਇਆ - ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸੌਂ ਗਏ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਮਰੇ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹਦੇ ਸੁਣਿਆ।"

"ਪਰ ਉਸਦਾ ਖਾਣਾ?"

"ਇਹ ਉਸਦਾ ਖਾਸ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਘੰਟੀ ਵਜਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਖਾਣਾ ਉਸਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਬਾਹਰ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਖਾਣਾ ਖਤਮ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਘੰਟੀ ਵਜਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਉਸੇ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਜੇ ਉਹ ਕੁਝ ਹੋਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਪਰਚੀ 'ਤੇ ਛਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।"

"ਛਾਪਦਾ ਹੈ?"

"ਹਾਂ, ਸਰ; ਇਸਨੂੰ ਪੈਨਸਿਲ ਵਿੱਚ ਛਾਪਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਬਦ, ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਲਿਆਇਆ ਹਾਂ - ਸਾਬਣ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹੈ - ਮੈਚ। ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲੀ ਸਵੇਰ ਛੱਡਿਆ ਸੀ - ਡੇਲੀ ਗਜ਼ਟ। ਮੈਂ ਹਰ ਸਵੇਰ ਉਸਦੇ ਨਾਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਾਗਜ਼ ਛੱਡਦਾ ਹਾਂ।"

"ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਣ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਫੁੱਲਸਕੈਪ ਦੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ, "ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਅਸਾਧਾਰਨ ਹੈ। ਇਕਾਂਤਵਾਸ ਮੈਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹਾਂ; ਪਰ ਛਪਾਈ ਕਿਉਂ? ਛਪਾਈ ਇੱਕ ਬੇਢੰਗੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ। ਕਿਉਂ ਨਾ ਲਿਖੋ? ਇਹ ਕੀ ਸੁਝਾਅ ਦੇਵੇਗਾ, ਵਾਟਸਨ?"

"ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਲੁਕਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।"

"ਪਰ ਕਿਉਂ? ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਫ਼ਰਕ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਣ ਕੋਲ ਉਸਦੀ ਲਿਖਤ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਹੋਵੇ? ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਕਹਿਣ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ, ਫਿਰ, ਇੰਨੇ ਛੋਟੇ ਸੁਨੇਹੇ ਕਿਉਂ?"

"ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।"

"ਇਹ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਹਾਵਣਾ ਖੇਤਰ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਚੌੜੇ-ਨੁਕਾਤੀ, ਜਾਮਨੀ-ਰੰਗਤ ਪੈਨਸਿਲ ਨਾਲ ਲਿਖੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਪੈਟਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਛਪਾਈ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਗਜ਼ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ 'SOAP' ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਵਾਟਸਨ, ਹੈ ਨਾ?"

"ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ?"

"ਬਿਲਕੁਲ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੀ, ਕੋਈ ਅੰਗੂਠੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੀ, ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਜੋ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦਾ ਸੁਰਾਗ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਾਰਨ, ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਆਦਮੀ ਦਰਮਿਆਨੇ ਕੱਦ ਦਾ, ਗੂੜ੍ਹਾ ਅਤੇ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਉਮਰ ਕਿੰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ?"

"ਜਵਾਨ, ਸਰ - ਤੀਹ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ।"

"ਖੈਰ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ?"

"ਉਹ ਚੰਗੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਬੋਲਦਾ ਸੀ, ਸਰ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਲਹਿਜ਼ੇ ਤੋਂ ਉਹ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ।"

"ਅਤੇ ਉਹ ਵਧੀਆ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਨ?"

"ਬਹੁਤ ਹੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ, ਸਰ - ਕਾਫ਼ੀ ਸੱਜਣ। ਗੂੜ੍ਹੇ ਕੱਪੜੇ - ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋਗੇ।"

"ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ?"

"ਨਹੀਂ ਸਰ।"

"ਅਤੇ ਕੀ ਕੋਈ ਚਿੱਠੀ ਜਾਂ ਫ਼ੋਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਆਇਆ?"

"ਕੋਈ ਨਹੀਂ।"

"ਪਰ ਯਕੀਨਨ ਤੁਸੀਂ ਜਾਂ ਕੁੜੀ ਸਵੇਰੇ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਵੋਗੇ?"

"ਨਹੀਂ, ਸਰ; ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।"

"ਪਿਆਰੇ! ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕਮਾਲ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਸਾਮਾਨ ਬਾਰੇ ਕੀ?"

"ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਭੂਰਾ ਬੈਗ ਸੀ - ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ।"

"ਖੈਰ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਮਦਦ ਲਈ ਬਹੁਤੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ - ਬਿਲਕੁਲ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ?"

ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਣ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬੈਗ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਲਿਫ਼ਾਫ਼ਾ ਕੱਢਿਆ; ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸਨੇ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਪਈਆਂ ਦੋ ਸੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਮਾਚਿਸਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਿਗਰਟ ਦੀ ਨੋਕ ਝਾੜੀ।

"ਉਹ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਉਸਦੀ ਟ੍ਰੇਅ 'ਤੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਲਿਆਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਕਿ ਛੋਟੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਵੱਡੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਏ।

"ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮਾਚਿਸਾਂ ਨੂੰ ਸਿਗਰਟ ਜਲਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪਰਦੇ ਦੇ ਛੋਟੇਪਣ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਅੱਧੀ ਮਾਚਿਸ ਪਾਈਪ ਜਾਂ ਸਿਗਾਰ ਨੂੰ ਜਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਖਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ! ਇਹ ਸਿਗਰਟ ਦਾ ਡੰਡਾ ਜ਼ਰੂਰ ਕਮਾਲ ਦਾ ਹੈ। ਸੱਜਣ ਦਾੜ੍ਹੀ ਅਤੇ ਮੁੱਛਾਂ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ?"

"ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ."

"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਾਫ਼-ਮੁੰਨਿਆ ਆਦਮੀ ਹੀ ਇਹ ਸਿਗਰਟ ਪੀ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕਿਉਂ, ਵਾਟਸਨ, ਤੇਰੀਆਂ ਮਾਮੂਲੀ ਮੁੱਛਾਂ ਵੀ ਸੜ ਗਈਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ।"

"ਇੱਕ ਧਾਰਕ?" ਮੈਂ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ।

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ; ਅੰਤ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਾਰਨ?"

"ਨਹੀਂ, ਸਰ। ਉਹ ਇੰਨਾ ਘੱਟ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਨ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕਿਰਾਇਆ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਵਾਲਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੰਗਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਲੁਕ ਕੇ ਝੂਠ ਬੋਲਣਾ ਚੁਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਸਿੱਧਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਸਦੀ ਨਿੱਜਤਾ ਵਿੱਚ ਘੁਸਪੈਠ ਦਾ ਕੋਈ ਬਹਾਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਕਿ ਇਸਦਾ ਕੋਈ

ਦੋਸ਼ੀ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਮੈਂ ਮਾਮਲਾ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ। ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ।"

"ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰ ਕੁਝ ਦਿਲਚਸਪ ਨੁਕਤੇ ਹਨ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਣ ਸਾਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲੀ ਗਈ। "ਇਹ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮਾਮੂਲੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਵਿਲੱਖਣਤਾ; ਜਾਂ ਇਹ ਸਤ੍ਹਾ 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਡੂੰਘਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਭਾਵਨਾ ਕਿ ਹੁਣ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਗਾਇਆ ਸੀ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?"

"ਖੈਰ, ਇਸ ਸਿਗਰਟ-ਸਿਗਰਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੀ ਇਹ ਸੰਕੇਤਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਸਿਰਫ਼ ਕਮਰੇ ਲੈਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਹੀ ਬਾਹਰ ਗਿਆ ਸੀ? ਉਹ ਵਾਪਸ ਆਇਆ - ਜਾਂ ਕੋਈ ਵਾਪਸ ਆਇਆ - ਜਦੋਂ ਸਾਰੇ ਗਵਾਹ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਨ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜੋ ਬਾਹਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ, ਦੁਬਾਰਾ, ਕਮਰੇ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੋਲਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦੂਜਾ ਸ਼ਬਦ 'ਮੈਚ' ਛਾਪਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਸਨੂੰ 'ਮੈਚ' ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਨਾਂਵ ਦੇਵੇਗਾ ਪਰ ਬਹੁਵਚਨ ਨਹੀਂ। ਸੰਖੇਪ ਸ਼ੈਲੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਂ, ਵਾਟਸਨ, ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦੇ ਚੰਗੇ ਕਾਰਨ ਹਨ ਕਿ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਬਦਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਪਰ ਕਿਸ ਸੰਭਵ ਅੰਤ ਲਈ?"

"ਆਹ! ਸਾਡੀ ਸਮੱਸਿਆ ਇੱਥੇ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਦੀ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਲਾਈਨ ਹੈ।" ਉਸਨੇ ਉਸ ਮਹਾਨ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਦਿਨ-ਬ-ਦਿਨ, ਉਹ ਲੰਡਨ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਸਾਲਿਆਂ ਦੇ ਦਰਦਨਾਕ ਕਾਲਮ ਦਰਜ ਕਰਦਾ ਸੀ। "ਪਿਆਰੇ ਮੇਰੇ!" ਉਸਨੇ ਪੰਨੇ ਪਲਟਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਕਿੰਨਾ ਹਾਹਾਕਾਰ, ਚੀਕਾਂ ਅਤੇ ਚੀਕਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ ਹੈ! ਕਿੰਨੀਆਂ ਵਿਲੱਖਣ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਥੈਲਾ! ਪਰ ਯਕੀਨਨ ਸਭ ਤੋਂ ਕੀਮਤੀ ਸ਼ਿਕਾਰ-ਖੇਤਰ ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ! ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਇਕੱਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਪੂਰਨ ਗੁਪਤਤਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਚਿੱਠੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜੋ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਖ਼ਬਰ ਜਾਂ ਕੋਈ ਸੁਨੇਹਾ ਉਸ ਤੱਕ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਖਬਾਰ ਰਾਹੀਂ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਕੇ। ਕੋਈ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ, ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਖ਼ਬਾਰ ਨਾਲ ਹੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਪਿਛਲੇ ਪੰਦਰਵਾੜੇ ਦੇ ਡੇਲੀ ਗਜ਼ਟ ਦੇ ਅੰਸ਼ ਹਨ। 'ਪ੍ਰਿੰਸ ਦੇ ਸਕੇਟਿੰਗ ਕਲੱਬ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਲੇ ਬੋਆ ਵਾਲੀ ਔਰਤ' - ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। 'ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਿੰਮੀ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦਾ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਤੋੜੇਗਾ' - ਇਹ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। 'ਜੇ ਉਹ ਔਰਤ ਜੋ ਬ੍ਰਿਕਸਟਨ ਬੱਸ ਵਿੱਚ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਈ ਸੀ' - ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। 'ਹਰ ਰੋਜ਼ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਤਰਸਦਾ ਹੈ -' ਬਲੀਟ, ਵਾਟਸਨ - ਬੇਰੋਕ ਬਲੀਟ! ਆਹ, ਇਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਰ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਣੋ: 'ਧੀਰਜ ਰੱਖੋ। ਸੰਚਾਰ ਦੇ ਕੁਝ ਪੱਕੇ ਸਾਧਨ ਲੱਭ ਲਵੇਗਾ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਇਹ ਕਾਲਮ। ਜੀ.' ਇਹ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਾਰਨ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਦੋ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਣਯੋਗ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ? ਰਹੱਸਮਈ ਵਿਅਕਤੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਛਾਪ ਨਾ ਸਕੇ। ਆਓ ਦੇਖੀਏ ਕਿ ਕੀ ਅਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਟਰੇਸ ਚੁੱਕ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ - ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਬਾਅਦ। 'ਸਫਲ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਧੀਰਜ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰੀ। ਬੱਦਲ ਲੰਘ ਜਾਣਗੇ। ਜੀ.' ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਫਿਰ ਕੁਝ

ਹੋਰ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: 'ਰਾਹ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਮੌਕਾ ਸਿਗਨਲ ਸੁਨੇਹਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਕੋਡ ਸਹਿਮਤ ਹੈ - ਇੱਕ ਏ, ਦੋ ਬੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸੁਣੋਗੇ। ਜੀ.' ਇਹ ਕੱਲ੍ਹ ਦੇ ਅਖ਼ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੱਜ ਦੇ ਅਖ਼ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਾਰਨ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰੀਏ, ਵਾਟਸਨ, ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਰ ਵੀ ਸਮਝਦਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਵੇਰੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਅੱਗ ਵੱਲ ਪਿੱਠ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਦੇਖਿਆ।

"ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ?" ਉਸਨੇ ਮੇਜ਼ ਤੋਂ ਕਾਗਜ਼ ਚੁੱਕਦੇ ਹੋਏ ਚੀਕਿਆ। "'ਚਿੱਟੇ ਪੱਥਰਾਂ ਵਾਲੇ ਉੱਚੇ ਲਾਲ ਘਰ। ਤੀਜੀ ਮੰਜ਼ਿਲ। ਦੂਜੀ ਖਿੜਕੀ ਬਚੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਜੀ.' ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਪੱਕਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾਸ਼ਤੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਾਰਨ ਦੇ ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਦੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਆਹ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਾਰਨ! ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਸਾਨੂੰ ਕਿਹੜੀ ਖ਼ਬਰ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਹੋ?"

ਸਾਡਾ ਮੁਵੱਕਿਲ ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਧਮਾਕੇਦਾਰ ਊਰਜਾ ਨਾਲ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਜਿਸਨੇ ਕਿਸੇ ਨਵੇਂ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਕਾਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ।

"ਇਹ ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼!" ਉਹ ਚੀਕੀ। "ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ! ਉਹ ਆਪਣਾ ਸਮਾਨ ਲੈ ਕੇ ਉੱਥੋਂ ਚਲਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਸਿੱਧਾ ਜਾ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਦੀ, ਸਿਰਫ਼ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਰਾਏ ਲੈਣਾ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਬਰ ਦਾ ਬੰਨ੍ਹ ਬੰਨ੍ਹ ਰਹੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ "

"ਮਿਸਟਰ ਵਾਰਨ ਨੂੰ ਦਸਤਕ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋ?"

"ਉਸਨੂੰ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤਣਾ, ਵੈਸੇ ਵੀ।"

"ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸਨੇ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤਿਆ?"

"ਆਹ! ਅਸੀਂ ਇਹੀ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ! ਇਹ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਸੀ, ਸਰ। ਮਿਸਟਰ ਵਾਰਨ ਟੋਟਨਹੈਮ ਕੋਰਟ ਰੋਡ 'ਤੇ ਮੋਰਟਨ ਅਤੇ ਵੇਲਾਈਟ ਦੇ ਟਾਈਮਕੀਪਰ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੱਤ ਵਜੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਖੈਰ, ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਉਹ ਸੜਕ ਤੋਂ ਦਸ ਕਦਮ ਹੇਠਾਂ ਨਹੀਂ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਦੋ ਆਦਮੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕੋਟ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੈਬ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਕਿ ਕਰਬ ਦੇ ਕੋਲ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਭਜਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ ਸੜਕ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਹਿੱਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕੈਬ ਦਾ ਕੀ ਬਣਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਹੈਂਪਸਟੇਡ ਹੀਥ 'ਤੇ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਘਰ ਲਈ ਬੱਸ ਫੜੀ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਉਹ ਹੁਣ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਪਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਸਿੱਧਾ ਆਇਆ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ।"

"ਸਭ ਤੋਂ ਦਿਲਚਸਪ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਉਸਨੇ ਇਹਨਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਦਿੱਖ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ - ਕੀ ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ?"

"ਨਹੀਂ; ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਹੈਰਾਨ ਹੈ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੰਨਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਜਾਦੂ ਨਾਲ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਦੂ ਨਾਲ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਤਿੰਨ।"

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਨਾਲ ਜੋੜਦੇ ਹੋ?"
"ਖੈਰ, ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲ ਰਹੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ। ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹਾਂ। ਪੈਸਾ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਦਿਨ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰੋਂ ਕੱਢ ਦਿਆਂਗਾ।"
"ਥੋੜ੍ਹਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰੋ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਾਰਨ। ਕੁਝ ਵੀ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨਾ ਕਰੋ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ, ਤੁਹਾਡੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਸਨ, ਨੇ ਸਵੇਰ ਦੀ ਧੁੰਦਲੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸਮਝ ਲਿਆ। ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਜੇ ਇਹ ਗਲਤੀ ਨਾ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਉਹ ਕੀ ਕਰਦੇ, ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"
"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼?"
"ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਇਸ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਇੱਛਾ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਾਰਨ।"
"ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਤੋੜਦੇ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਟ੍ਰੇ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸਨੂੰ ਤਾਲਾ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ।"
"ਉਸਨੂੰ ਟ੍ਰੇ ਅੰਦਰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਯਕੀਨਨ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੁਕਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"
ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਣ ਨੇ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਸੋਚਿਆ।
"ਖੈਰ, ਸਰ, ਬਾਕਸ-ਰੂਮ ਉਲਟ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਲੁਕਿੰਗ-ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਸ਼ਾਇਦ, ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹੁੰਦੇ -"
"ਸ਼ਾਨਦਾਰ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਕਦੋਂ ਲੈਂਦਾ ਹੈ?"
"ਇੱਕ ਦੇ ਕਰੀਬ, ਸਰ।"
"ਫਿਰ ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਆਵਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਲਈ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਾਰਨ, ਅਲਵਿਦਾ।"
ਸਾਢੇ ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਾਰਨ ਦੇ ਘਰ ਦੀਆਂ ਪੌੜੀਆਂ 'ਤੇ ਪਾਇਆ - ਗ੍ਰੇਟ ਓਰਮ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉੱਚੀ, ਪਤਲੀ, ਪੀਲੀ-ਇੱਟਾਂ ਵਾਲੀ ਇਮਾਰਤ, ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਅਜਾਇਬ ਘਰ ਦੇ ਉੱਤਰ-ਪੂਰਬੀ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਤੰਗ ਰਸਤਾ। ਗਲੀ ਦੇ ਕੋਨੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ 'ਤੇ ਇਹ ਹੋਵੇ ਸਟਰੀਟ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਹੋਰ ਦਿਖਾਵੇ ਵਾਲੇ ਘਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ, ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਫਲੈਟਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਤਾਰ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧੀ ਕਿ ਉਹ ਅੱਖ ਨੂੰ ਫੜਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ।
"ਦੇਖੋ, ਵਾਟਸਨ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "'ਪੱਥਰ ਦੇ ਮੂੰਹਾਂ ਵਾਲਾ ਉੱਚਾ ਲਾਲ ਘਰ।' ਸਿਗਨਲ ਸਟੇਸ਼ਨ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜਗ੍ਹਾ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਕੋਡ ਪਤਾ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਸਾਡਾ ਕੰਮ ਜ਼ਰੂਰ ਸੌਖਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ 'ਭਾੜੇ ਦੇਣ ਲਈ' ਕਾਰਡ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਫਲੈਟ ਹੈ ਜਿਸ ਤੱਕ ਸੰਘ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਹੈ। ਖੈਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਾਰਨ, ਹੁਣ ਕੀ?"
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਉੱਪਰ ਆਓ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੂਟ ਹੇਠਾਂ ਲੈਂਡਿੰਗ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿਓ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣੇ ਉੱਥੇ ਰੱਖ ਦਿਆਂਗਾ।"

ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਲੁਕਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ, ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਟਿਕਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਸਾਂ ਹੀ ਲੱਗੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਾਰਨ ਸਾਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲੀ ਗਈ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਦੂਰ ਦੀ ਗੂੰਜ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਾਡਾ ਰਹੱਸਮਈ ਗੁਆਂਢੀ ਵੱਜਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਣ ਟ੍ਰੇ ਲੈ ਕੇ ਆਈ, ਇਸਨੂੰ ਬੰਦ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਚੱਲਦੀ ਹੋਈ ਚਲੀ ਗਈ। ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਕੋਣ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਝੁਕਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਸ਼ੀਸ਼ੇ 'ਤੇ ਟਿਕਾਈਆਂ। ਅਚਾਨਕ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਣ ਦੇ ਕਦਮ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ, ਇੱਕ ਮੋੜਨ ਵਾਲੀ ਚਾਬੀ ਦੀ ਚੀਕ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਹੈਂਡਲ ਘੁੰਮਿਆ, ਅਤੇ ਦੋ ਪਤਲੇ ਹੱਥ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ ਅਤੇ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਟ੍ਰੇ ਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ। ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਇਸਨੂੰ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਹਨੇਰੇ, ਸੁੰਦਰ, ਡਰਾਉਣੇ ਚਿਹਰੇ ਦੀ ਝਲਕ ਮਿਲੀ ਜੋ ਬਾਕਸਰੂਮ ਦੇ ਤੰਗ ਖੁੱਲ੍ਹਣ 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਟੁੱਟ ਗਿਆ, ਚਾਬੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਘੁੰਮ ਗਈ, ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਚੁੱਪ ਹੋ ਗਿਆ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ ਮਰੋੜ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਅਸੀਂ ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਚੋਰੀ ਕਰ ਲਈਆਂ।

"ਮੈਂ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਫ਼ੋਨ ਕਰਾਂਗਾ," ਉਸਨੇ ਸੰਭਾਵੀ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਣ ਨੂੰ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਹਤਰ ਚਰਚਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

"ਮੇਰਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਸਹੀ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ," ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਕੁਰਸੀ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਤੋਂ ਬੋਲਦਿਆਂ ਕਿਹਾ। "ਇੱਥੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਔਰਤ ਮਿਲੇਗੀ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਆਮ ਔਰਤ ਨਹੀਂ, ਵਾਟਸਨ।"

"ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੇਖ ਲਿਆ।"

"ਖੈਰ, ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਚਿੰਤਤ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਪੱਕਾ ਹੈ। ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਆਮ ਕ੍ਰਮ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ? ਇੱਕ ਜੋੜਾ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਖ਼ਤਰੇ ਤੋਂ ਪਨਾਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਖ਼ਤਰੇ ਦਾ ਮਾਪ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਦੀ ਸਖ਼ਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਆਦਮੀ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਕੁਝ ਕੰਮ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਔਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਹ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਆਸਾਨ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੱਲ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਣ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਭੋਜਨ ਸਪਲਾਈ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਛਾਪੇ ਗਏ ਸੁਨੇਹੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੁਣ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਲਿਖਤ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਲਿੰਗ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਨ। ਆਦਮੀ ਔਰਤ ਦੇ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ, ਜਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਸਿੱਧਾ ਸੰਪਰਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਦਰਦਨਾਕ ਕਾਲਮ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਭ ਕੁਝ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ।"

"ਪਰ ਇਸਦੀ ਜੜ੍ਹ ਕੀ ਹੈ?"

"ਆਹ, ਹਾਂ, ਵਾਟਸਨ - ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਹਾਰਕ, ਆਮ ਵਾਂਗ! ਇਸ ਸਭ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਕੀ ਹੈ? ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਾਰਨ ਦੀ ਅਜੀਬ ਸਮੱਸਿਆ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਧਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਾਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਭਿਆਨਕ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇੰਨਾ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ: ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਆਮ ਪਿਆਰ ਦੀ ਭੱਜ-ਦੌੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਔਰਤ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਖ਼ਤਰੇ ਦੇ ਸੰਕੇਤ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ 'ਤੇ ਹਮਲੇ ਬਾਰੇ ਵੀ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਲਈ ਸੀ। ਇਹ

ਅਲਾਰਮ, ਅਤੇ ਗੁਪਤਤਾ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਲੋੜ, ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਾਂ ਮੌਤ ਦਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਵਾਰਨ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਅੱਗੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁਸ਼ਮਣ, ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਹਨ, ਖੁਦ ਮਰਦ ਲਈ ਔਰਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਬਦਲ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕ ਅਤੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਕਿਉਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਕੀ ਹਾਸਲ ਹੋਣਾ ਹੈ?"

"ਕੀ, ਸੱਚਮੁੱਚ? ਇਹ ਕਲਾ ਕਲਾ ਲਈ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਡਾਕਟਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਫੀਸ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦੇ ਪਾਇਆ ਸੀ?"

"ਮੇਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ, ਹੋਮਜ਼।"

"ਸਿੱਖਿਆ ਕਦੇ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਵਾਟਸਨ। ਇਹ ਸਬਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਆਖਰੀ ਲਈ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਿੱਖਿਆਦਾਇਕ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਪੈਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕ੍ਰੈਡਿਟ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਕੋਈ ਇਸਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਸ਼ਾਮ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੜਾਅ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਾਰਨ ਦੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਏ, ਤਾਂ ਲੰਡਨ ਦੀ ਸਰਦੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਦਾ ਹਨੇਰਾ ਇੱਕ ਸਲੇਟੀ ਪਰਦੇ ਵਿੱਚ ਸੰਘਣਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਰੰਗ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁਰਦਾ ਸੁਰ, ਜੋ ਕਿ ਖਿੜਕੀਆਂ ਦੇ ਤਿੱਖੇ ਪੀਲੇ ਵਰਗਾਂ ਅਤੇ ਗੈਸ-ਲੈਂਪਾਂ ਦੇ ਧੁੰਦਲੇ ਪ੍ਰਭਾਮੰਡਲ ਦੁਆਰਾ ਟੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਬੈਠਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੇਖਿਆ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੱਧਮ ਰੋਸ਼ਨੀ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਚਮਕਦੀ ਹੋਈ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ।

"ਕੋਈ ਉਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਫੁਸਫੁਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, ਉਸਦਾ ਸੁਸਤ ਅਤੇ ਉਤਸੁਕ ਚਿਹਰਾ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵੱਲ ਵਧਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। "ਹਾਂ, ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਫਿਰ ਹੈ! ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੋਮਬੱਤੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਹ ਪਾਰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤਲਾਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਹ ਫਲੈਸ਼ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੁਨੇਹਾ ਵੀ ਲਓ, ਵਾਟਸਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕੀਏ। ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਫਲੈਸ਼ - ਉਹ A ਹੈ, ਜ਼ਰੂਰ। ਹੁਣ, ਫਿਰ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਿੰਨੇ ਬਣਾਏ? ਵੀਹ। ਮੈਂ ਵੀ ਕੀਤਾ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ T. AT— ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਝਦਾਰ ਹੈ! ਇੱਕ ਹੋਰ T. ਯਕੀਨਨ ਇਹ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੈ। ਹੁਣ, ਫਿਰ - TENTA। ਡੈੱਡ ਸਟਾਪ। ਇਹ ਸਭ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਵਾਟਸਨ? ATTENTA ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਤਿੰਨ ਸ਼ਬਦਾਂ AT, TEN, TA ਜਿੰਨਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ T. A. ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅੱਖਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਫਿਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ! ਉਹ ਕੀ ਹੈ? ATTE ਕਿਉਂ, ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਉਹੀ ਸੁਨੇਹਾ ਹੈ। ਉਤਸੁਕ, ਵਾਟਸਨ, ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕ! ਹੁਣ ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ! AT— ਕਿਉਂ, ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਦੁਹਰਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ATTENTA ਤਿੰਨ ਵਾਰ! ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਏਗਾ? ਨਹੀਂ, ਇਹੀ ਤਾਂ ਅੰਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਹਟ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦਾ ਹੈਂ, ਵਾਟਸਨ?"

"ਇੱਕ ਸਾਈਫਰ ਸੁਨੇਹਾ, ਹੋਮਜ਼।"

ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਅਚਾਨਕ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਹੱਸ ਕੇ ਕਿਹਾ।

"ਅਤੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕਿਉਂ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਇਤਾਲਵੀ ਹੈ! A ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਹੈ। 'ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ! ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ!' ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ?"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਏ ਹੋ।"

"ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੁਨੇਹਾ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਕਿਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ? ਥੋੜ੍ਹਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰੋ; ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

ਜਦੋਂ ਸਿਗਨਲ ਨਵੇਂ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਇੱਕ ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਦਾ ਧੁੰਦਲਾ ਜਿਹਾ ਸਿਲੂਏਟ ਅਤੇ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਪਾਰ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਲਾਟ ਦੀ ਝਪਕਦੀ ਦੇਖੀ। ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਏ - ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ।

"ਪੇਰੀਕੋਲੋ ਪੇਰੀਕੋਲੋ - ਹਾਂ, ਇਹ ਕੀ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ? 'ਖ਼ਤਰਾ,' ਹੈ ਨਾ? ਹਾਂ, ਜੋਵ ਦੁਆਰਾ, ਇਹ ਇੱਕ ਖ਼ਤਰੇ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ। ਉਹ ਫਿਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ! ਪੇਰੀ। ਹੈਲੋਆ, ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੀ ਹੈ -"

ਅਚਾਨਕ ਰੌਸ਼ਨੀ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ, ਖਿੜਕੀ ਦਾ ਚਮਕਦਾ ਵਰਗ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਨੇ ਉੱਚੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਹਨੇਰਾ ਪੱਟੀ ਬਣਾ ਲਈ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਚਮਕਦੇ ਕੇਸਮੈਂਟਾਂ ਦੇ ਪੱਧਰ ਸਨ। ਉਹ ਆਖਰੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਵਾਲੀ ਪੁਕਾਰ ਅਚਾਨਕ ਕੱਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਿਵੇਂ, ਅਤੇ ਕਿਸ ਦੁਆਰਾ? ਸਾਡੇ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਆਇਆ। ਹੋਮਜ਼ ਉੱਥੋਂ ਉੱਠਿਆ ਜਿੱਥੋਂ ਉਹ ਖਿੜਕੀ ਕੋਲ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"ਇਹ ਗੰਭੀਰ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ," ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਅੱਗੇ ਕੁਝ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਚਾਲ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ! ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਰੁਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਮੈਨੂੰ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਨੂੰ ਇਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਛੱਡਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦਬਾਅ ਪਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

"ਕੀ ਮੈਂ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਜਾਵਾਂ?"

"ਸਾਨੂੰ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਕੁਝ ਹੋਰ ਮਾਸੂਮ ਵਿਆਖਿਆ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਆਓ। ਵਾਟਸਨ, ਆਓ ਆਪਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਖੀਏ ਅਤੇ ਦੇਖੀਏ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਕੀ ਕੱਢ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਹੋਵ ਸਟਰੀਟ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਤੁਰੇ, ਮੈਂ ਉਸ ਇਮਾਰਤ ਵੱਲ ਮੁੜ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਛੱਡ ਕੇ ਆਏ ਸੀ। ਉੱਥੇ, ਉੱਪਰਲੀ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਧੁੰਦਲਾ ਜਿਹਾ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਿਰ ਦਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਔਰਤ ਦਾ ਸਿਰ, ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਤਣਾਅਪੂਰਨ, ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਰੁਕਾਵਟ ਵਾਲੇ ਸੁਨੇਹੇ ਦੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਲਈ ਸਾਹ ਰੋਕੇ ਹੋਏ ਦੁਬਿਧਾ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹੋਵ ਸਟਰੀਟ ਫਲੈਟਾਂ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ, ਇੱਕ ਕਰਾਵਟ ਅਤੇ ਗ੍ਰੇਟਕੋਟ ਵਿੱਚ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਰੇਲਿੰਗ ਨਾਲ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਹਾਲ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਸਾਡੇ ਚਿਹਰਿਆਂ 'ਤੇ ਡਿੱਗਦੇ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ।

"ਹੋਮਜ਼!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ।

"ਕਿਉਂ, ਗ੍ਰੇਗਸਨ!" ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਦੇ ਜਾਸੂਸ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਦੀਆਂ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਕੀ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ?"

"ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਉਹੀ ਕਾਰਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣਗੇ," ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਇਸ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚੇ, ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।"

"ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਗੇ, ਪਰ ਇੱਕੋ ਉਲਝਣ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਸੰਕੇਤ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

"ਸਿਗਨਲ?"

"ਹਾਂ, ਉਸ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ। ਉਹ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਟੁੱਟ ਗਏ। ਅਸੀਂ ਕਾਰਨ ਦੇਖਣ ਲਈ ਆਏ ਸੀ। ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਦਿਖਦਾ।"

"ਥੋੜ੍ਹਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰੋ!" ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਇਹ ਇਨਸਾਫ਼ ਕਰਾਂਗਾ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਕਿ ਮੈਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਫਲੈਟਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਰਸਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ।"

"ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ?"

"ਖੈਰ, ਖੈਰ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਵਾਰ ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।" ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸੋਟੀ ਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਮਾਰਿਆ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕੈਬਮੈਨ, ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੋਰੜਾ, ਗਲੀ ਦੇ ਦੂਰ ਪਾਸੇ ਖੜ੍ਹੇ ਇੱਕ ਚਾਰ-ਪਹੀਆ ਵਾਹਨ ਤੋਂ ਭੱਜਿਆ। "ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਸਟਰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨਾਲ ਮਿਲਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?" ਉਸਨੇ ਕੈਬਮੈਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਮਿਸਟਰ ਲੀਵਰਟਨ ਹੈ, ਪਿੰਕਰਟਨ ਦੀ ਅਮਰੀਕੀ ਏਜੰਸੀ ਦਾ।"

"ਲੌਂਗ ਆਈਲੈਂਡ ਗੁਫਾ ਰਹੱਸ ਦਾ ਨਾਇਕ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸਰ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ।"

ਅਮਰੀਕੀ, ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ, ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਰਗਾ ਨੌਜਵਾਨ, ਸਾਫ਼-ਮੁੰਨਿਆ, ਕੁੱਟਮਾਰ ਵਾਲਾ ਚਿਹਰਾ, ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਲਾਲ ਹੋ ਗਿਆ। "ਮੈਂ ਹੁਣ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜੇ ਮੈਂ ਗੋਰਗਿਆਨੋ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ -"

"ਕੀ! ਲਾਲ ਚੱਕਰ ਦਾ ਗੋਰਗੀਆਨੋ?"

"ਓਹ, ਉਸਦੀ ਯੂਰਪੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ? ਖੈਰ, ਅਸੀਂ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਪੰਜਾਹ ਕਤਲਾਂ ਦੇ ਤਲ 'ਤੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਵੀ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਸਕੀਏ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਨਿਊਯਾਰਕ ਤੋਂ ਲੱਭਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਨੇੜੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਬਹਾਨੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਉਸਦੇ ਕਾਲਰ 'ਤੇ ਆ ਜਾਵੇ। ਮਿਸਟਰ ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਵੱਡੇ ਟੈਨਮੈਂਟ ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਭਜਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਾਰ ਸਕਦਾ। ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਉਹ ਅੰਦਰ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਿੰਨ ਲੋਕ ਬਾਹਰ ਆ ਗਏ ਹਨ, ਪਰ ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼ ਸੰਕੇਤਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ," ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਾਂਗ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕੁਝ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਇਆ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਅਮਰੀਕੀ ਨੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ।

"ਉਹ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਹੈ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ।

"ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ?"

"ਖੈਰ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ? ਇੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਸੁਨੇਹੇ ਭੇਜ ਰਿਹਾ ਹੈ - ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਗੈਂਗ ਦੇ ਕਈ ਮੈਂਬਰ ਹਨ। ਫਿਰ ਅਚਾਨਕ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ, ਉਹ ਭੱਜ ਗਿਆ। ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਉਸਨੇ ਅਚਾਨਕ ਸਾਨੂੰ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮਝ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਖ਼ਤਰਾ ਕਿੰਨਾ ਨੇੜੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ? ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਸੁਝਾਅ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼?"

"ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਉੱਪਰ ਜਾ ਕੇ ਖੁਦ ਦੇਖੀਏ।"

"ਪਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਸਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਉਹ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਹੈ," ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕਾਂਗੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਨਿਊਯਾਰਕ ਉਸਨੂੰ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਉਸਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲਵਾਂਗਾ।"

ਸਾਡੇ ਸਰਕਾਰੀ ਜਾਸੂਸ ਖੁਫੀਆ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਹਿੰਮਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨਹੀਂ। ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਇਸ ਬੇਚੈਨ ਕਾਤਲ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਵਿਵਹਾਰ ਨਾਲ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹਦਾ। ਪਿੰਕਰਟਨ ਦੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਕੂਹਣੀ ਨਾਲ ਪਿੱਛੇ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਲੰਡਨ ਦੇ ਖ਼ਤਰੇ ਲੰਡਨ ਫੋਰਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਸਨ।

ਤੀਜੀ ਲੈਂਡਿੰਗ 'ਤੇ ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਵਾਲੇ ਫਲੈਟ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਧੱਕਾ ਦੇ ਕੇ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। ਸਭ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰਨ ਚੁੱਪ ਅਤੇ ਹਨੇਰਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਮਾਚਿਸ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਜਾਸੂਸ ਦੀ ਲਾਲਟੈਣ ਜਗਾਈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਝਪਕਦਾ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਸਥਿਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਏ। ਕਾਰਪੇਟ ਰਹਿਤ ਫਰਸ਼ ਦੇ ਡੀਲ ਬੋਰਡਾਂ 'ਤੇ ਖੂਨ ਦਾ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਟ੍ਰੈਕ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਾਲ ਪੌੜੀਆਂ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਲੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਸਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਸੀ। ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸੀ।

ਖਾਲੀ ਕਮਰੇ ਦੇ ਫਰਸ਼ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਸਾਫ਼-ਮੁੰਨਿਆ ਹੋਇਆ, ਗੂੜ੍ਹਾ ਚਿਹਰਾ ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਭਿਆਨਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਖੂਨ ਦੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਮੰਡਲ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਚਿੱਟੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਕੰਮ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਚੌੜੇ ਗਿੱਲੇ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਗੋਡੇ ਉੱਪਰ ਖਿੱਚੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਦਰਦ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚੌੜੇ, ਭੂਰੇ, ਉਲਟੇ ਹੋਏ ਗਲੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਇੱਕ ਚਾਕੂ ਦਾ ਚਿੱਟਾ ਟੁਕੜਾ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਚਲਾਏ ਗਏ ਬਲੇਡ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਆਦਮੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਵੱਡਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਡੰਡੇ ਨਾਲ ਕੁਹਾੜੀ ਵਾਲੇ ਬਲਦ ਵਾਂਗ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭਿਆਨਕ ਸਿੰਗਾਂ ਵਾਲਾ, ਦੋ-ਧਾਰੀ ਛੁਰਾ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਪਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਕਾਲਾ ਬੱਚੇ ਦਾ ਦਸਤਾਨਾ ਸੀ।

"ਜਾਰਜ ਦੀ ਕਿਸਮਤ! ਇਹ ਖੁਦ ਬਲੈਕ ਗੋਰਗੀਆਨੋ ਹੈ!" ਅਮਰੀਕੀ ਜਾਸੂਸ ਚੀਕਿਆ। "ਇਸ ਵਾਰ ਕੋਈ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਿਕਲ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਇਹ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚ ਮੋਮਬੱਤੀ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼," ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕਿਉਂ, ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?"

ਹੋਮਜ਼ ਪਾਰ ਲੰਘਿਆ ਸੀ, ਮੋਮਬੱਤੀ ਜਗਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਖਿੜਕੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ੀਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਿੱਛੇ-ਅੱਗੇ ਲੰਘਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਝਾਤੀ ਮਾਰੀ, ਮੋਮਬੱਤੀ ਬੁਝਾ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋਵੇਗਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। ਉਹ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਡੂੰਘੀ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਲਾਸ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। "ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ ਤਾਂ ਫਲੈਟ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਲੋਕ ਬਾਹਰ ਆਏ," ਉਸਨੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ?"

"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਕੀਤਾ।"

"ਕੀ ਕੋਈ ਤੀਹ ਦੇ ਕਰੀਬ, ਕਾਲੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲਾ, ਗੂੜ੍ਹਾ, ਦਰਮਿਆਨੇ ਕੱਦ ਦਾ ਆਦਮੀ ਸੀ?"

"ਹਾਂ; ਉਹ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘਣ ਵਾਲਾ ਆਖਰੀ ਸੀ।"

"ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਰੂਪਰੇਖਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਲੰਡਨ ਦੇ ਲੱਖਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ।"

"ਸ਼ਾਇਦ ਨਹੀਂ। ਇਸੇ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣਾ ਹੀ ਬਿਹਤਰ ਸਮਝਿਆ।"

ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣ ਕੇ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜੇ। ਉੱਥੇ, ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹੀ ਹੋਈ, ਇੱਕ ਲੰਮੀ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਸੀ - ਬਲੂਮਸਬਰੀ ਦੀ ਰਹੱਸਮਈ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ। ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਉਹ ਅੱਗੇ ਵਧੀ, ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਫਿੱਕਾ ਅਤੇ ਡਰਾਉਣੇ ਡਰ ਨਾਲ ਖਿੱਚਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਟਿਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਅਤੇ ਘੂਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਉਸਦੀ ਡਰੀ ਹੋਈ ਨਜ਼ਰ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਹਨੇਰੀ ਮੂਰਤੀ 'ਤੇ ਟਿਕੀ ਹੋਈ ਸੀ।

"ਤੂੰ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ!" ਉਹ ਬੁੜਬੁੜਾਈ। "ਓ, ਡੀਓ ਮੀਓ, ਤੂੰ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ!" ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਸਾਹ ਦੀ ਅਚਾਨਕ ਤੇਜ਼ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਚੀਕ ਨਾਲ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਉਛਲ ਪਈ। ਕਮਰੇ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਉਹ ਨੱਚਦੀ ਰਹੀ, ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਤਾੜੀਆਂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਰਹੇ, ਉਸਦੀਆਂ ਕਾਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਚਮਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸੁੰਦਰ ਇਤਾਲਵੀ ਵਿਸਮਿਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਨਿਕਲ ਰਹੇ ਸਨ। ਅਜਿਹੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ 'ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਇੰਨੀ ਕੰਬਦੀ ਦੇਖਣਾ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਸੀ। ਅਚਾਨਕ ਉਹ ਰੁਕ ਗਈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਵੱਲ ਸਵਾਲੀਆ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਪਰ ਤੂੰ! ਤੂੰ ਪੁਲਿਸ ਹੈਂ, ਹੈ ਨਾ? ਤੂੰ ਗਿਉਸੇਪੇ ਗੋਰਗੀਆਨੋ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ?"

"ਅਸੀਂ ਪੁਲਿਸ ਹਾਂ, ਮੈਡਮ।"

ਉਸਨੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਪਰਛਾਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ।

"ਪਰ ਫਿਰ, ਗੇਨਾਰੋ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਉਹ ਮੇਰਾ ਪਤੀ ਹੈ, ਗੇਨਾਰੋ ਲੂਕਾ। ਮੈਂ ਐਮਿਲਿਆ ਲੂਕਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਨਿਊਯਾਰਕ ਤੋਂ ਹਾਂ। ਗੇਨਾਰੋ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਉਸਨੇ ਇਸ ਪਲ ਇਸ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਭੱਜੀ।"

"ਇਹ ਮੈਂ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ ਸੀ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਤੁਸੀਂ! ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਫ਼ੋਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ?"

"ਤੁਹਾਡਾ ਸਾਈਫਰ ਔਖਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮੈਡਮ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਡੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ 'ਵੀਨੀ' ਫਲੈਸ਼ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਰੂਰ ਆਓਗੇ।"

ਸੁੰਦਰ ਇਤਾਲਵੀ ਨੇ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਵੱਲ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਹੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਗਿਉਸੇਪੇ ਗੋਰਗਿਆਨੋ - ਉਹ ਕਿਵੇਂ -" ਉਹ ਰੁਕ ਗਈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਚਾਨਕ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਮਾਣ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਚਮਕ ਉੱਠਿਆ। "ਹੁਣ ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਦੀ ਹਾਂ! ਮੇਰਾ ਗੇਨਾਰੋ! ਮੇਰਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਸੁੰਦਰ ਗੇਨਾਰੋ, ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹਰ ਨੁਕਸਾਨ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਕੀਤਾ, ਆਪਣੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੱਥ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਰਾਖਸ਼ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ! ਓ, ਗੇਨਾਰੋ, ਤੂੰ ਕਿੰਨੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੈਂ! ਕਿਹੜੀ ਔਰਤ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ?"

"ਖੈਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲੂਕਾ," ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਔਰਤ ਦੀ ਬਾਂਹ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਨੌਟਿੰਗ ਹਿੱਲ ਦੀ ਗੁੰਡੀ ਹੋਵੇ, "ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਬਹੁਤਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਹੋ; ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ।"

"ਇੱਕ ਮਿੰਟ, ਗ੍ਰੇਗਸਨ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਔਰਤ ਸਾਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਓਨੀ ਹੀ ਉਤਸੁਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਮੈਡਮ, ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਮੌਤ ਲਈ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਝੂਠ ਬੋਲਦਾ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਉਸਨੂੰ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਪੂਰੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸ ਕੇ ਉਸਦੀ ਬਿਹਤਰ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।"

"ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਗੋਰਗਿਆਨੋ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦਾ ਡਰ ਨਹੀਂ," ਔਰਤ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ੈਤਾਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਾਖਸ਼ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਜੱਜ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਵੇ।"

"ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰਾ ਸੁਝਾਅ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨੂੰ ਤਾਲਾ ਲਗਾ ਦੇਈਏ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੱਡ ਦੇਈਏ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਔਰਤ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚੱਲੀਏ, ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਬਣਾਈਏ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸੁਣ ਲਈਏ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ।"

ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਚਾਰੋਂ, ਸਿਗਨੋਰਾ ਲੂਕਾ ਦੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਿਆਨਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਉਸਦੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਬਿਰਤਾਂਤ ਸੁਣ ਰਹੇ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਸਾਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਵਾਲੀ ਪਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਬੋਲੀ, ਜਿਸਨੂੰ, ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਲਈ, ਮੈਂ ਵਿਆਕਰਨਿਕ ਬਣਾਵਾਂਗਾ।

"ਮੇਰਾ ਜਨਮ ਨੇਪਲਜ਼ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪੋਸੀਲਿਪੋ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਂ ਔਗਸਟੋ ਬਰੇਲੀ ਦੀ ਧੀ ਸੀ, ਜੋ ਮੁੱਖ ਵਕੀਲ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਡਿਪਟੀ ਸੀ। ਗੇਨਾਰੋ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੋਲ ਨਾ ਤਾਂ ਪੈਸਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਹੁਦਾ - ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ, ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਊਰਜਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ - ਇਸ ਲਈ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਮੈਚ ਨੂੰ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਸੀਂ

ਇਕੱਠੇ ਭੱਜ ਗਏ, ਬਾਰੀ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਕਮਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਗਹਿਣੇ ਵੇਚ ਦਿੱਤੇ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਅਮਰੀਕਾ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਚਾਰ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਨਿਊਯਾਰਕ ਵਿੱਚ ਹਾਂ।

"ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਕਿਸਮਤ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਸੀ। ਗੇਨਾਰੋ ਇੱਕ ਇਤਾਲਵੀ ਸੱਜਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ - ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਾਵੇਰੀ ਨਾਮਕ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕੁਝ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੋਸਤ ਬਣਾਇਆ। ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਟੀਟੋ ਕਾਸਟਾਲੋਟ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਕਾਸਟਾਲੋਟ ਅਤੇ ਜ਼ਾਂਬਾ ਦੀ ਮਹਾਨ ਫਰਮ ਦਾ ਸੀਨੀਅਰ ਸਾਥੀ ਸੀ, ਜੋ ਨਿਊਯਾਰਕ ਦੇ ਮੁੱਖ ਫਲ ਆਯਾਤਕ ਹਨ। ਸਿਗਨੋਰ ਜ਼ਾਂਬਾ ਇੱਕ ਅਪਾਹਜ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਨਵੇਂ ਦੋਸਤ ਕਾਸਟਾਲੋਟ ਕੋਲ ਫਰਮ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਸੌ ਤੋਂ ਵੱਧ ਆਦਮੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਮੁਖੀ ਬਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਹਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਦਿਖਾਈ। ਸਿਗਨੋਰ ਕਾਸਟਾਲੋਟ ਇੱਕ ਕੁਆਰਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਜਿਵੇਂ ਗੇਨਾਰੋ ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਪਤੀ ਦੋਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸਾਡਾ ਪਿਤਾ ਹੋਵੇ। ਅਸੀਂ ਬਰੁਕਲਿਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਘਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਸਜਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਪੂਰਾ ਭਵਿੱਖ ਉਦੋਂ ਯਕੀਨੀ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਾਲਾ ਬੱਦਲ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਜੋ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸਾਡੇ ਅਸਮਾਨ ਨੂੰ ਢੱਕਣ ਵਾਲਾ ਸੀ।"

"ਇੱਕ ਰਾਤ, ਜਦੋਂ ਗੇਨਾਰੋ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਦੇਸ਼ ਵਾਸੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਆਇਆ। ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਗੋਰਗਿਆਨੋ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਪੋਸੀਲਿਪੋ ਤੋਂ ਵੀ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਸਰੀਰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਦੈਂਤ ਵਰਗਾ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਭਿਆਨਕ, ਵਿਸ਼ਾਲ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸਾਡੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਗਰਜ ਵਰਗੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਵੱਡੇ ਹੱਥਾਂ ਦੇ ਚੱਕਰ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਗ੍ਹਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰ, ਉਸਦੇ ਜਜ਼ਬਾਤ, ਉਸਦੇ ਜਨੂੰਨ, ਸਭ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਸਨ। ਉਹ ਇੰਨੀ ਊਰਜਾ ਨਾਲ ਬੋਲਦਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਗਰਜਦਾ ਸੀ ਕਿ ਦੂਸਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਧਾਰਾ ਨਾਲ ਘਿਰੇ ਹੋਏ ਬੈਠ ਕੇ ਸੁਣਨਾ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲ ਭੜਕ ਉੱਠੀਆਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਹਿਮ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ। ਉਹ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ!

"ਉਹ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਆਇਆ। ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਗੇਨਾਰੋ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਗਰੀਬ ਪਤੀ ਫਿੱਕਾ ਅਤੇ ਸੁਸਤ ਬੈਠਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਰਾਜਨੀਤੀ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਬੇਅੰਤ ਬਹਿਸ ਸੁਣਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਸਾਡੇ ਮਹਿਮਾਨ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਗੇਨਾਰੋ ਨੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਮੈਂ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੀ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖੀਆਂ ਸਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਨਾਪਸੰਦ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ, ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ, ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਈ ਕਿ ਇਹ ਨਾਪਸੰਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ। ਇਹ ਡਰ ਸੀ - ਇੱਕ ਡੂੰਘਾ, ਗੁਪਤ, ਸੁੰਗੜਦਾ ਡਰ। ਉਸ ਰਾਤ - ਜਿਸ ਰਾਤ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਦਹਿਸ਼ਤ ਪੜ੍ਹੀ - ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਉਸ ਸਭ ਕੁਝ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਰੱਖੇ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੇ ਕਿ ਇਸ ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਕਿਉਂ ਢੱਕਿਆ।

"ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਦਿਲ ਬਰਫ਼ ਵਾਂਗ ਠੰਡਾ ਹੋ ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ। ਮੇਰਾ ਗਰੀਬ ਗੇਨਾਰੋ, ਆਪਣੇ ਜੰਗਲੀ ਅਤੇ ਅੱਗ ਵਰਗੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਪਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਮਨ ਜ਼ਿੰਦਗੀ

ਦੇ ਅਨਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅੱਧਾ ਪਾਗਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਨੇਪੋਲੀਟਨ ਸਮਾਜ, ਰੈੱਡ ਸਰਕਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਰਬੋਨਾਰੀ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀਆਂ ਸਹੁੰਆਂ ਅਤੇ ਭੇਦ ਡਰਾਉਣੇ ਸਨ, ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਸਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅਮਰੀਕਾ ਭੱਜ ਗਏ ਤਾਂ ਗੇਨਾਰੋ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਸਭ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਕਿੰਨਾ ਡਰਾਉਣਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨੇਪਲਜ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਵਿਸ਼ਾਲ ਗੋਰਗੀਆਨੋ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜਿਸਨੇ ਇਟਲੀ ਦੇ ਦੱਖਣ ਵਿੱਚ 'ਮੌਤ' ਦਾ ਨਾਮ ਕਮਾਇਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਤਲ ਵਿੱਚ ਕੂਹਣੀ ਤੱਕ ਲਾਲ ਸੀ! ਉਹ ਇਤਾਲਵੀ ਪੁਲਿਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਨਿਊਯਾਰਕ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਸਮਾਜ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਾਖਾ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਸਭ ਗੇਨਾਰੋ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਮਨ ਦਿਖਾਇਆ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਉਸੇ ਦਿਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਸਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਲਾਲ ਸਰਕਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਲਾਜ ਇੱਕ ਖਾਸ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਤਾਰੀਖ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਤੇ ਹੁਕਮਸ਼ੁਦਾ ਸੀ।

"ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਬੁਰਾ ਸੀ, ਪਰ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੋਰ ਵੀ ਮਾੜਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਗੋਰਗਿਆਨੋ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਬੋਲਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਸਨ ਤਾਂ ਵੀ ਉਸਦੀਆਂ ਭਿਆਨਕ, ਚਮਕਦਾਰ, ਜੰਗਲੀ-ਜਾਨਵਰ ਅੱਖਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਘੁੰਮਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਇੱਕ ਰਾਤ ਉਸਦਾ ਭੇਤ ਬਾਹਰ ਆ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜਗਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ 'ਪਿਆਰ' ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ - ਇੱਕ ਵਹਿਸ਼ੀ ਦਾ ਪਿਆਰ - ਇੱਕ ਵਹਿਸ਼ੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਇਆ ਤਾਂ ਗੇਨਾਰੋ ਅਜੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਅੰਦਰ ਧੱਕਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਫੜ ਲਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਿੱਛ ਦੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਜੱਫੀ ਪਾਈ, ਮੈਨੂੰ ਚੁੰਮਣਾਂ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਦੂਰ ਆਉਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਚੀਕ ਰਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਗੇਨਾਰੋ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਗੇਨਾਰੋ ਨੂੰ ਬੇਹੋਸ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਘਰ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਹੁਣ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਘਾਤਕ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਉਸ ਰਾਤ ਬਣਾਇਆ ਸੀ।

"ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਮੀਟਿੰਗ ਹੋਈ। ਗੇਨਾਰੋ ਉੱਥੋਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕੁਝ ਭਿਆਨਕ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡੀ ਕਲਪਨਾ ਤੋਂ ਵੀ ਭੈੜਾ ਸੀ। ਸਮਾਜ ਦੇ ਫੰਡ ਅਮੀਰ ਇਟਾਲੀਅਨ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਲੈਕਮੇਲ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਪੈਸੇ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਿੰਸਾ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦੇ ਕੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਪਿਆਰੇ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਦਾਨੀ, ਕੈਸਟਾਲੋਟ, ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਧਮਕੀਆਂ ਅੱਗੇ ਝੁਕਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਹੱਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਉਦਾਹਰਣ ਬਣਾਈ ਜਾਵੇ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਬਗਾਵਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਸਕੇ। ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਡਾਇਨਾਮਾਈਟ ਨਾਲ ਉਡਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕੌਣ ਕਰੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਲਾਟੀਆਂ ਦੀ ਡਰਾਇੰਗ ਹੋਈ। ਗੇਨਾਰੋ ਨੇ ਸਾਡੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦਾ ਬੇਰਹਿਮ ਚਿਹਰਾ ਉਸ ਵੱਲ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਬੈਗ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਡੁਬੋਇਆ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਲਾਲ ਚੱਕਰ ਵਾਲੀ ਘਾਤਕ ਡਿਸਕ ਸੀ, ਕਤਲ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਜੋ ਉਸਦੀ ਹਥੇਲੀ 'ਤੇ ਪਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ

ਬਦਲੇ ਲਈ ਬੇਨਕਾਬ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਾਦੂਈ ਸਿਸਟਮ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉਹ ਡਰਦੇ ਸਨ ਜਾਂ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੰਦੇ ਸਨ, ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਜ਼ਖਮੀ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਗਿਆਨ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਗਰੀਬ ਗੇਨਾਰੋ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਦਹਿਸ਼ਤ ਵਾਂਗ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਡਰ ਨਾਲ ਲਗਭਗ ਪਾਗਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

"ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਬੈਠੇ ਰਹੇ, ਸਾਡੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਸਨ, ਹਰ ਇੱਕ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਅਗਲੀ ਸ਼ਾਮ ਇਸ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਲਈ ਤੈਅ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਦੁਪਹਿਰ ਤੱਕ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਪਤੀ ਲੰਡਨ ਜਾ ਰਹੇ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਦਾਨੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖ਼ਤਰੇ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਉਸਦੀ ਜਾਨ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰੇ।"

"ਬਾਕੀ, ਸੱਜਣੋ, ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਸਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਾਂਗ ਸਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਹੋਣਗੇ। ਗੋਰਗਿਆਨੋ ਕੋਲ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਕਾਰਨ ਸਨ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਬੇਰਹਿਮ, ਚਲਾਕ ਅਤੇ ਅਣਥੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਟਲੀ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਦੋਵੇਂ ਉਸਦੀਆਂ ਭਿਆਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਜੇ ਕਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਇਹ ਹੁਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨੇ ਸਾਡੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਕੁਝ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਪਨਾਹ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਭਾਵੀ ਖ਼ਤਰਾ ਮੇਰੇ ਤੱਕ ਨਾ ਪਹੁੰਚ ਸਕੇ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ, ਉਹ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਅਮਰੀਕੀ ਅਤੇ ਇਤਾਲਵੀ ਪੁਲਿਸ ਦੋਵਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰ ਸਕੇ। ਮੈਨੂੰ ਖੁਦ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਕਿਵੇਂ। ਮੈਂ ਜੋ ਕੁਝ ਸਿੱਖਿਆ ਉਹ ਇੱਕ ਅਖ਼ਬਾਰ ਦੇ ਕਾਲਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੋ ਇਟਾਲੀਅਨਾਂ ਨੂੰ ਘਰ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਹੇ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੋਰਗਿਆਨੋ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਗੇਨਾਰੋ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਾਗਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਸੰਕੇਤ ਕਰੇਗਾ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਸੰਕੇਤ ਆਏ ਤਾਂ ਉਹ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਜੋ ਅਚਾਨਕ ਰੋਕੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। "ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਗੋਰਗਿਆਨੋ ਉਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਰੱਬ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਅਤੇ ਹੁਣ, ਸੱਜਣੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛਾਂਗਾ ਕਿ ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਡਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਜੱਜ ਮੇਰੇ ਗੇਨਾਰੋ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕੀਤੇ ਕੰਮ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏਗਾ?"

"ਖੈਰ, ਮਿਸਟਰ ਗ੍ਰੇਗਸਨ," ਅਮਰੀਕੀ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲ ਵੇਖਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੇਰਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਊਯਾਰਕ ਵਿੱਚ ਇਸ ਔਰਤ ਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਧੰਨਵਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਆਮ ਵੋਟ ਮਿਲੇਗਾ।"

"ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆ ਕੇ ਮੁਖੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਪਵੇਗਾ," ਗ੍ਰੇਗਸਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਜੇਕਰ ਉਹ ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਉਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਡਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਹੈ। ਪਰ ਜਿਸ ਗੱਲ ਦਾ ਮੈਂ ਸਿਰ ਜਾਂ ਪੂਛ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਉਲਝਾ ਲਿਆ ਹੈ।"

"ਸਿੱਖਿਆ, ਗ੍ਰੇਗਸਨ, ਸਿੱਖਿਆ। ਅਜੇ ਵੀ ਪੁਰਾਣੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਖੈਰ, ਵਾਟਸਨ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਿੱਚ ਜੋੜਨ ਲਈ ਦੁਖਦਾਈ ਅਤੇ ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਮੂਨਾ ਹੈ। ਵੈਸੇ, ਅਜੇ ਅੱਠ

ਵਜੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੋਵੈਂਟ ਗਾਰਡਨ ਵਿੱਚ ਵੈਗਨਰ ਦੀ ਰਾਤ ਹੈ! ਜੇ ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਕਰੀਏ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਦੂਜੇ ਕੰਮ ਲਈ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

ਗੱਤੇ ਦੇ ਡੱਬੇ ਦਾ ਸਾਹਸ

ਕੁਝ ਖਾਸ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮਾਨਸਿਕ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਨਸਨੀਖੇਜ਼ਤਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਖੇਤਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਸਨਸਨੀਖੇਜ਼ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧੀ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਇਸ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੇਣੀ ਪਵੇਗੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਬਿਆਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਗਲਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮੌਕਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਵਿਕਲਪ, ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨੋਟਸ ਵੱਲ ਮੁੜਾਂਗਾ ਜੋ ਇੱਕ ਅਜੀਬ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਭਿਆਨਕ, ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਸਾਬਤ ਹੋਈ।

ਅਗਸਤ ਦਾ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਗਰਮ ਦਿਨ ਸੀ। ਬੇਕਰ ਸਟ੍ਰੀਟ ਇੱਕ ਤੰਦੂਰ ਵਾਂਗ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੜਕ ਦੇ ਪਾਰ ਘਰ ਦੇ ਪੀਲੇ ਇੱਟਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਉੱਤੇ ਸੂਰਜ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਚਮਕ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦੁਖਦਾਈ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਕੰਧਾਂ ਸਨ ਜੋ ਸਰਦੀਆਂ ਦੀ ਧੁੰਦ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਹਨੇਰੀ ਨਾਲ ਉੱਡ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਸਾਡੇ ਪਰਦੇ ਅੱਧੇ-ਖਿੱਚੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਸਵੇਰ ਦੀ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਲਈ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਠੰਡੇ ਨਾਲੋਂ ਗਰਮੀ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਨੱਬੇ 'ਤੇ ਥਰਮਾਮੀਟਰ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਸਵੇਰ ਦਾ ਅਖ਼ਬਾਰ ਦਿਲਚਸਪ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੰਸਦ ਉੱਠ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਹਰ ਕੋਈ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਨਿਊ ਫੋਰੈਸਟ ਦੇ ਗਲੇਡਜ਼ ਜਾਂ ਸਾਊਥਸੀ ਦੇ ਸ਼ਿੰਗਲ ਲਈ ਤਰਸ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਬੈਂਕ ਖਾਤੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਛੁੱਟੀ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਨਾ ਤਾਂ ਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਮੁੰਦਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਆਕਰਸ਼ਣ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਪੰਜ ਲੱਖ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਲੇਟਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਤੰਤੂ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਹੇ ਸਨ, ਹਰ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਅਫਵਾਹ ਜਾਂ ਅਣਸੁਲਝੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ। ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਕਦਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਬਦਲਾਅ ਉਦੋਂ ਆਇਆ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਦੁਸ਼ਟ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਦਲ ਲਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਲੱਭ ਸਕੇ।

ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਹੋਮਜ਼ ਗੱਲਬਾਤ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਖਾਲੀ ਕਾਗਜ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਝੁਕ ਕੇ ਮੈਂ ਭੂਰੇ ਰੰਗ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਅਚਾਨਕ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ:

"ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਝਗੜੇ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਤੁਕਾ ਤਰੀਕਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।"

"ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਤੁਕਾ!" ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਚਾਨਕ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅੰਦਰਲੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਗੂੰਜਿਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਰਿਹਾ।

"ਇਹ ਕੀ ਹੈ, ਹੋਮਜ਼?" ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ। "ਇਹ ਉਸ ਸਭ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।"
ਉਹ ਮੇਰੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ 'ਤੇ ਦਿਲੋਂ ਹੱਸ ਪਿਆ।
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੋ ਦੇ ਇੱਕ ਸਕੈਚ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪੈਰ੍ਹਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੇੜਲਾ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਅਣਕਹੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਲੇਖਕ ਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਟੂਰ-ਡੀ-ਫੋਰਸ ਵਜੋਂ ਮੰਨਣ ਲਈ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦੇ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਇਸ ਟਿੱਪਣੀ 'ਤੇ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਉਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਆਦਤ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ।"
"ਓਹ ਨਹੀਂ!"
"ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਡੀ ਜੀਭ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਪਰ ਜ਼ਰੂਰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਭਰਵੱਟਿਆਂ ਨਾਲ। ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕਾਗਜ਼ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟਦੇ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦਾ, ਇੱਕ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਸੀ।"
ਪਰ ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। "ਉਸ ਉਦਾਹਰਣ ਵਿੱਚ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਤਰਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ ਕੱਢੇ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ। ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਸਹੀ ਯਾਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਪੱਥਰਾਂ ਦੇ ਢੇਰ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਤਾਰਿਆਂ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਵੀ। ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਚੁੱਪਚਾਪ ਬੈਠਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਸੁਰਾਗ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"
"ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸੇਵਕ ਹਨ।"
"ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਮੇਰੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ?"
"ਤੁਹਾਡੇ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ। ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਦ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਸੋਚ ਕਿਵੇਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ?"
"ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।"
"ਫਿਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ। ਆਪਣਾ ਕਾਗਜ਼ ਸੁੱਟਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਕਿਹੜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ, ਤੁਸੀਂ ਅੱਧੇ ਮਿੰਟ ਲਈ ਖਾਲੀ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਨਾਲ ਬੈਠੇ ਰਹੇ। ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਜਨਰਲ ਗੋਰਡਨ ਦੀ ਤੁਹਾਡੀ ਨਵੀਂ ਫਰੇਮ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਸਵੀਰ 'ਤੇ ਟਿਕੀਆਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਚਿਹਰੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਰੇਲਗੱਡੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਗਈ। ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹੈਨਰੀ ਵਾਰਡ ਬੀਚਰ ਦੇ ਫਰੇਮ ਰਹਿਤ ਪੋਰਟਰੇਟ ਵੱਲ ਝਪਕੀਆਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਕੰਧ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਬੇਸ਼ੱਕ ਤੁਹਾਡਾ ਅਰਥ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਸੋਚ ਰਹੇ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਪੋਰਟਰੇਟ ਫਰੇਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਖਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਗੋਰਡਨ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ।"
"ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੱਲੇ ਹੋ!" ਮੈਂ ਕਿਹਾ।
"ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਭਟਕ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਬੀਚਰ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਤਰ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚੀਕਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਅੱਗੇ ਵੱਲ ਦੇਖਦੇ ਰਹੇ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਚਿਹਰਾ ਸੋਚਵਾਨ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਬੀਚਰ ਦੇ ਕਰੀਅਰ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਉਸ ਮਿਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ

ਸਕਦੇ ਜੋ ਉਸਨੇ ਘਰੇਲੂ ਯੁੱਧ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉੱਤਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਧੇਰੇ ਅਸ਼ਾਂਤ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਜੋਸ਼ ਭਰਿਆ ਗੁੱਸਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਇੰਨੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚੇ ਬਿਨਾਂ ਬੀਚਰ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚ ਸਕਦੇ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤਸਵੀਰ ਤੋਂ ਭਟਕਦੀਆਂ ਵੇਖੀਆਂ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੋਇਆ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਹੁਣ ਘਰੇਲੂ ਯੁੱਧ ਵੱਲ ਮੁੜ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਸੈੱਟ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚਮਕ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥ ਫੜੇ ਹੋਏ ਹਨ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਸ ਬਹਾਦਰੀ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਹੇ ਸੀ ਜੋ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਹਤਾਸ਼ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਪਰ ਫਿਰ, ਫਿਰ, ਤੁਹਾਡਾ ਚਿਹਰਾ ਉਦਾਸ ਹੋ ਗਿਆ; ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ। ਤੁਸੀਂ ਉਦਾਸੀ, ਦਹਿਸ਼ਤ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਬੇਕਾਰ ਬਰਬਾਦੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ। ਤੁਹਾਡਾ ਹੱਥ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਝਲਕ ਗਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਇਸ ਢੰਗ ਦੇ ਹਾਸੋਹੀਣੇ ਪੱਖ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਮਾਗ 'ਤੇ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਬੇਤੁਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਅਨੁਮਾਨ ਸਹੀ ਸਨ।

"ਬਿਲਕੁਲ!" ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਅਤੇ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ।"

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਤਹੀ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਕੁਝ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਦਿਖਾਇਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਛੋਟੇ ਲੇਖ ਨਾਲੋਂ ਹੱਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਅਖ਼ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਪੈਰ੍ਹਾ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਰੌਇਡਨ ਦੇ ਕਰਾਸ ਸਟਰੀਟ ਦੀ ਮਿਸ ਕੁਸ਼ਿੰਗ ਨੂੰ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਪੈਕੇਟ ਦੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ।"

"ਆਹ! ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਸੁੱਟ ਦਿਓ। ਇਹ ਇੱਥੇ ਹੈ, ਵਿੱਤੀ ਕਾਲਮ ਦੇ ਹੇਠਾਂ। ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗੇ ਹੋਵੋਗੇ।"

ਮੈਂ ਉਹ ਕਾਗਜ਼ ਚੁੱਕਿਆ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵਾਪਸ ਸੁੱਟਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਪੈਰਾ ਪੜ੍ਹਿਆ। ਇਸ 'ਤੇ "ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਪੈਕੇਟ" ਸਿਰਲੇਖ ਸੀ।

"ਕਰੌਇਡਨ ਦੇ ਕਰਾਸ ਸਟਰੀਟ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਮਿਸ ਸੂਜ਼ਨ ਕੁਸ਼ਿੰਗ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜੀਬੋ-ਗਰੀਬ ਵਿਹਾਰਕ ਮਜ਼ਾਕ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨਾਲ ਕੁਝ ਹੋਰ ਭਿਆਨਕ ਅਰਥ ਜੁੜਿਆ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਕੱਲ੍ਹ ਦੁਪਹਿਰ ਦੋ ਵਜੇ ਡਾਕੀਏ ਨੇ ਭੂਰੇ ਕਾਗਜ਼ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟਿਆ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਪੈਕੇਟ ਫੜਾ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਕ ਗੱਤੇ ਦਾ ਡੱਬਾ ਅੰਦਰ ਸੀ, ਜੋ ਮੋਟੇ ਨਮਕ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਮਿਸ ਕੁਸ਼ਿੰਗ ਦੋ ਮਨੁੱਖੀ ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਡਰ ਗਈ, ਜੋ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਤਾਜ਼ੇ ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਡੱਬਾ ਸਵੇਰੇ ਹੀ ਬੇਲਫਾਸਟ ਤੋਂ ਪਾਰਸਲ ਪੋਸਟ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਹੋਰ ਵੀ ਰਹੱਸਮਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਿਸ ਕੁਸ਼ਿੰਗ, ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕੁਆਰੀ ਔਰਤ ਹੈ, ਨੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਇੰਨੇ

ਘੱਟ ਜਾਣਕਾਰ ਜਾਂ ਪੱਤਰਕਾਰ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਦੁਰਲੱਭ ਘਟਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਕੁਝ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਪੇਂਗੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਨੌਜਵਾਨ ਮੈਡੀਕਲ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰੌਲੇ-ਰੱਪੇ ਵਾਲੀਆਂ ਅਤੇ ਅਨਿਯਮਿਤ ਆਦਤਾਂ ਕਾਰਨ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗੁੱਸਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਸ ਕੁਸ਼ਿੰਗ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਨਫ਼ਰਤ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡਿਸਸਟਿੰਗ-ਰੂਮਾਂ ਦੇ ਇਹ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਭੇਜ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਡਰਾਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸੰਭਾਵਨਾ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਆਇਰਲੈਂਡ ਦੇ ਉੱਤਰ ਤੋਂ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ, ਮਿਸ ਕੁਸ਼ਿੰਗ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਬੇਲਫਾਸਟ ਤੋਂ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ, ਸਾਡੇ ਸਭ ਤੋਂ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਜਾਸੂਸ ਅਫਸਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਕੇਸ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਹਨ।"

"ਡੇਲੀ ਕ੍ਰੋਨਿਕਲ ਲਈ ਇੰਨਾ ਕੁਝ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪੜ੍ਹਿਆ। "ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਦੋਸਤ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਲਈ। ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਨੋਟ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਤੁਹਾਡੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਉਮੀਦ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਅਸੀਂ ਬੇਲਫਾਸਟ ਡਾਕਘਰ ਨੂੰ ਤਾਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਦਿਨ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾਰਸਲ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇਸ ਖਾਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਜਾਂ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਡੱਬਾ ਹਨੀਡਿਊ ਤੰਬਾਕੂ ਦਾ ਅੱਧਾ ਪੌਂਡ ਦਾ ਡੱਬਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਡੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਮੈਡੀਕਲ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸਿਧਾਂਤ ਅਜੇ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਭਵ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਘੰਟੇ ਬਾਕੀ ਹੋਣ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੈਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰਹਾਂਗਾ।"

"ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਵਾਟਸਨ? ਕੀ ਤੂੰ ਗਰਮੀ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉੱਠ ਕੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕਰੌਇਡਨ ਭੱਜ ਸਕਦਾ ਹੈਂ, ਜੇਕਰ ਤੇਰੇ ਇਤਿਹਾਸ ਲਈ ਕੋਈ ਕੇਸ ਹੋਵੇ?"

"ਮੈਂ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਤਰਸ ਰਿਹਾ ਸੀ।"

"ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਾਡੇ ਬੂਟ ਮੰਗਵਾਓ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹੋ ਕਿ ਉਹ ਕੈਬ ਮੰਗਵਾਉਣ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗਾ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਡਰੈਸਿੰਗ-ਗਾਊਨ ਬਦਲ ਲਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਿਗਾਰ-ਕੇਸ ਭਰ ਲਵਾਂਗਾ।"

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਟ੍ਰੇਨ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਮੀਂਹ ਪੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਕਰੌਇਡਨ ਵਿੱਚ ਗਰਮੀ ਸ਼ਹਿਰ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਘੱਟ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇੱਕ ਤਾਰ ਭੇਜੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ, ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਤਾਰਾਂ ਵਾਲਾ, ਗੁੜ੍ਹਾ ਅਤੇ ਫੇਰੇਟ ਵਰਗਾ, ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸਾਡਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਦੀ ਪੈਦਲ ਯਾਤਰਾ ਸਾਨੂੰ ਕਰਾਸ ਸਟਰੀਟ ਲੈ ਗਈ, ਜਿੱਥੇ ਮਿਸ ਕੁਸ਼ਿੰਗ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ।

ਇਹ ਦੋ ਮੰਜ਼ਿਲਾ ਇੱਟਾਂ ਵਾਲੇ ਘਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਲੰਬੀ ਗਲੀ ਸੀ, ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰੇ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਚਿੱਟੇ ਪੱਥਰ ਦੀਆਂ ਪੌੜੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਗੱਪਾਂ ਮਾਰ ਰਹੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਝੁੰਡ ਸਨ। ਅੱਧੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ, ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਰੁਕਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਦਸਤਕ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੇ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। ਮਿਸ ਕੁਸ਼ਿੰਗ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਸੀ, ਵੱਡੀਆਂ, ਕੋਮਲ ਅੱਖਾਂ

ਵਾਲੀਆਂ, ਅਤੇ ਹਰ ਪਾਸੇ ਉਸਦੇ ਕੰਨਾਂ ਉੱਤੇ ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਵਾਲ ਸਨ। ਇੱਕ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਐਂਟੀਮੈਕਾਸਰ ਉਸਦੀ ਗੋਦੀ 'ਤੇ ਪਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸਟੂਲ 'ਤੇ ਰੰਗੀਨ ਰੇਸ਼ਮਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਟੋਕਰੀ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ।

"ਉਹ ਆਊਟਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਉਹ ਭਿਆਨਕ ਚੀਜ਼ਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਅੰਦਰ ਆਇਆ। "ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿਓ।"

"ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਰਾਂਗੀ, ਮਿਸ ਕੁਸ਼ਿੰਗ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਲੈਂਦਾ।"

"ਮੇਰੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ, ਸਰ?"

"ਜੇਕਰ ਉਹ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

"ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਦਾ ਕੀ ਫਾਇਦਾ?"

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ, ਮੈਡਮ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹੋ।"

"ਸੱਚਮੁੱਚ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਸਰ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ ਔਰਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਦੀ ਹਾਂ। ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਦੇਖਣਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਮਿਸਟਰ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਊਟਹਾਊਸ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ।"

ਇਹ ਤੰਗ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸ਼ੈੱਡ ਸੀ ਜੋ ਘਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸੀ। ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਅੰਦਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੀਲੇ ਗੱਤੇ ਦਾ ਡੱਬਾ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭੂਰੇ ਕਾਗਜ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਧਾਗਾ ਸੀ। ਰਸਤੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੈਂਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਬੈਠ ਗਏ ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੋਮਜ਼ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ।

"ਇਹ ਡੋਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, ਇਸਨੂੰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵੱਲ ਫੜਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸੁੰਘਿਆ। "ਇਸ ਡੋਰ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ, ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ?"

"ਇਸਨੂੰ ਟਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਬਿਲਕੁਲ। ਇਹ ਤਾਰ ਵਾਲੀ ਸੂਤ ਦਾ ਟੁਕੜਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਸ ਕੁਸ਼ਿੰਗ ਨੇ ਕੈਂਚੀ ਨਾਲ ਰੱਸੀ ਕੱਟ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਰ ਪਾਸੇ ਡਬਲ ਫ੍ਰੇਅ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇਸਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਹੀ," ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮਹੱਤਵ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਗੰਢ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਗੰਢ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਕਿਸਮ ਦੀ ਹੈ।"

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਨੋਟ ਬਣਾ ਲਿਆ ਸੀ," ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

“ਫਿਰ ਤਾਂ ਧਾਗੇ ਲਈ ਇੰਨਾ ਕੁਝ ਹੈ,” ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, “ਹੁਣ ਡੱਬੇ ਦੇ ਰੈਪਰ ਲਈ। ਭੂਰਾ ਕਾਗਜ਼, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੌਫੀ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਗੰਧ ਹੈ। ਕੀ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ? ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਪਤਾ ਕਾਫ਼ੀ ਸਟ੍ਰੈਗਲਿੰਗ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: ‘ਮਿਸ ਐਸ. ਕੁਸ਼ਿੰਗ, ਕਰਾਸ ਸਟ੍ਰੀਟ, ਕਰੌਇਡਨ।’

ਇੱਕ ਚੌੜੇ-ਨੁਕਾਤੀ ਪੈੱਨ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ J, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘਟੀਆ ਸਿਆਹੀ ਨਾਲ। 'ਕਰੋਇਡਨ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 'i' ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ 'y' ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ, ਪਾਰਸਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਛਪਾਈ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਹੈ - ਸੀਮਤ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਅਤੇ ਕਰੌਇਡਨ ਸ਼ਹਿਰ ਨਾਲ ਅਣਜਾਣ। ਹੁਣ ਤੱਕ, ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ! ਡੱਬਾ ਇੱਕ ਪੀਲਾ ਅੱਧਾ ਪੌਂਡ ਹਨੀਡਿਊ ਡੱਬਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖੱਬੇ ਹੇਠਲੇ ਕੋਨੇ 'ਤੇ ਦੋ ਅੰਗੂਠਿਆਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਵਿਲੱਖਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਛਪਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੋਟੇ ਵਪਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦੇ ਮੋਟੇ ਨਮਕ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਲੱਖਣ ਘੇਰੇ ਹਨ।"

ਉਸਨੇ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਦੋਵੇਂ ਕੰਨ ਕੱਢ ਦਿੱਤੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗੋਡੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਬੋਰਡ ਰੱਖ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਅਤੇ ਮੈਂ, ਉਸਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕਦੇ ਹੋਏ, ਵਾਰੀ-ਵਾਰੀ ਇਹਨਾਂ ਭਿਆਨਕ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰਸ਼ੀਲ, ਉਤਸੁਕ ਚਿਹਰੇ ਵੱਲ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਦੇਰ ਲਈ ਡੂੰਘੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ।

"ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਬੇਸ਼ੱਕ," ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਕੰਨ ਇੱਕ ਜੋੜਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ।"

"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਇਹ ਡਿਸਸਟਿੰਗ-ਰੂਮਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦਾ ਵਿਹਾਰਕ ਮਜ਼ਾਕ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਦੋ ਅਜੀਬ ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜੋੜੇ ਵਾਂਗ ਭੇਜਣਾ ਓਨਾ ਹੀ ਆਸਾਨ ਹੁੰਦਾ।"

"ਬਿਲਕੁਲ। ਪਰ ਇਹ ਕੋਈ ਵਿਹਾਰਕ ਮਜ਼ਾਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ?"

"ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਇਸਦੇ ਸਖ਼ਤ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਡਿਸਸਟਿੰਗ-ਰੂਮਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਜ਼ਰਵੇਟਿਵ ਤਰਲ ਨਾਲ ਟੀਕਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਜ਼ੇ ਵੀ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਧੁੰਦਲੇ ਯੰਤਰ ਨਾਲ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ। ਦੁਬਾਰਾ, ਕਾਰਬੋਲਿਕ ਜਾਂ ਸੁਧਾਰੀ ਹੋਈ ਆਤਮਾ ਉਹ ਪ੍ਰੀਜ਼ਰਵੇਟਿਵ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਡਾਕਟਰੀ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਝਾਉਣਗੇ, ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੋਟਾ ਲੂਣ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਹਾਰਕ ਮਜ਼ਾਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।"

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤ ਕਰ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਅਸਪਸ਼ਟ ਰੋਮਾਂਚ ਦੌੜ ਗਈ। ਇਹ ਬੇਰਹਿਮ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦਹਿਸ਼ਤ ਦਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਹਿਲਾਇਆ ਜਿਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਅੱਧਾ ਯਕੀਨ ਹੈ।

"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਮਜ਼ਾਕ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਾਰਨ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਔਰਤ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਪੇਂਗੇ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵੀ ਆਪਣੇ ਘਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਰਹੀ। ਤਾਂ ਫਿਰ, ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਪਰਾਧੀ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਸਬੂਤ ਕਿਉਂ ਭੇਜੇ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਪੂਰਨ ਅਦਾਕਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਡੇ ਵਾਂਗ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਮਝਦੀ ਹੈ?"

"ਇਹ ਉਹ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਗੱਲ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਤਰਕ ਸਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇੱਕ ਦੋਹਰਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦਾ ਹੈ, ਛੋਟਾ, ਬਾਰੀਕ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੰਨ ਵਾਲੀ ਲਈ ਵਿੰਨ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦਾ ਹੈ, ਧੁੱਪ ਨਾਲ ਸੜਿਆ ਹੋਇਆ, ਰੰਗ ਬਦਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੰਨ ਵਾਲੀ ਲਈ ਵੀ ਵਿੰਨ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦੋ ਲੋਕ ਸ਼ਾਇਦ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਣ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਅੱਜ ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ ਹੈ। ਪੈਕੇਟ ਵੀਰਵਾਰ ਸਵੇਰੇ ਪੋਸਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ, ਇਹ ਦੁਖਾਂਤ ਬੁੱਧਵਾਰ ਜਾਂ ਮੰਗਲਵਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਦੋ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਤਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੌਣ ਮਿਸ ਕੁਸ਼ਿੰਗ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦਾ ਇਹ ਨਿਸ਼ਾਨ ਭੇਜਦਾ? ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪੈਕੇਟ ਭੇਜਣ ਵਾਲਾ ਉਹ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਉਸ ਕੋਲ ਮਿਸ ਕੁਸ਼ਿੰਗ ਨੂੰ ਇਹ ਪੈਕੇਟ ਭੇਜਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਾਰਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਕੀ ਕਾਰਨ? ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ! ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਦਰਦ ਦੇਣਾ, ਸ਼ਾਇਦ। ਪਰ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੌਣ ਹੈ। ਕੀ ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਹੈ? ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ "ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਬੁਲਾਵੇ? ਉਸਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਕੰਨ ਦੱਬ ਲਏ ਹੁੰਦੇ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਇੰਨਾ ਸਿਆਣਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜੇ ਉਹ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਉਹ ਇਹੀ ਕਰਦੀ। ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਬਚਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਦੱਸਦੀ। ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਉਲਝਣ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।" ਉਹ ਉੱਚੀ, ਤੇਜ਼ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਬਾਗ਼ ਦੀ ਵਾੜ ਉੱਤੇ ਖਾਲੀ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਉਹ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਘਰ ਵੱਲ ਤੁਰ ਪਿਆ।

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮਿਸ ਕੁਸ਼ਿੰਗ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਕੁਝ ਸਵਾਲ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮਿਸ ਕੁਸ਼ਿੰਗ ਤੋਂ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਾਓਗੇ।"

"ਅਸੀਂ ਰੇਲਗੱਡੀ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ ਅੰਦਰ ਦੇਖਾਂਗੇ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਉਹ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ ਬੇਚੈਨ ਔਰਤ ਅਜੇ ਵੀ ਚੁੱਪਚਾਪ ਆਪਣੇ ਐਂਟੀਮੈਕਾਸਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅੰਦਰ ਗਏ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗੋਦੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ, ਨੀਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ, ਸਰ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਾਰਸਲ ਕਦੇ ਵੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਗੱਲ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਦੇ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਕਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਬਸ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਹੱਸਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹੀ ਚਾਲ ਕਿਉਂ ਖੇਡੇ?"

"ਮੇਰੀ ਵੀ ਇਹੀ ਰਾਏ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਮਿਸ ਕੁਸ਼ਿੰਗ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠ ਕੇ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ," ਉਹ ਰੁਕ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਔਰਤ ਦੇ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ ਵੱਲ ਇੱਕਦਮ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹੈਰਾਨੀ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੋਵੇਂ ਉਸਦੇ ਉਤਸੁਕ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸਦੀ ਚੁੱਪੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਲੱਭਣ ਲਈ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ

ਤਾਂ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਸਮਤਲ, ਘਿਣਾਉਣੇ ਵਾਲਾਂ, ਉਸਦੀ ਟ੍ਰਿਮ ਕੈਪ, ਉਸਦੇ ਛੋਟੇ ਸੁਨਹਿਰੀ ਕੰਨਾਂ ਦੀਆਂ ਵਾਲੀਆਂ, ਉਸਦੇ ਸ਼ਾਂਤ ਚਿਹਰੇ ਵੱਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ; ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕੇ।

"ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਸਵਾਲ ਸਨ -"

"ਓਹ, ਮੈਂ ਸਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਥੱਕ ਗਈ ਹਾਂ!" ਮਿਸ ਕੁਸ਼ਿੰਗ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਰੋਈ।

"ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਦੋ ਭੈਣਾਂ ਹਨ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਤਿੰਨ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਪੋਰਟਰੇਟ ਸਮੂਹ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਛੱਤ ਉੱਪਰ ਛੱਤ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਤੁਸੀਂ ਹੋ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗੀਆਂ ਇੰਨੀਆਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਨ ਕਿ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦਾ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।"

"ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੋ। ਉਹ ਮੇਰੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਹਨ, ਸਾਰਾਹ ਅਤੇ ਮੈਰੀ।"

"ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਮੇਰੀ ਕੂਹਣੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੋਰਟਰੇਟ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਲਿਵਰਪੂਲ ਵਿੱਚ ਲਈ ਗਈ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੀ ਛੋਟੀ ਭੈਣ ਦਾ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਆਪਣੀ ਵਰਦੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਣਵਿਆਹੀ ਸੀ।"

"ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ ਹੋ।"

"ਇਹ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੋ। ਪਰ ਉਸਦਾ ਵਿਆਹ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਮਿਸਟਰ ਬ੍ਰਾਊਨਰ ਨਾਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਗੱਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਤਾਂ ਉਹ ਦੱਖਣੀ ਅਮਰੀਕੀ ਲਾਈਨ 'ਤੇ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਛੱਡ ਕੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਲਿਵਰਪੂਲ ਅਤੇ ਲੰਡਨ ਦੀਆਂ ਕਿਸ਼ਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ।"

"ਆਹ, ਵਿਜੇਤਾ, ਸ਼ਾਇਦ?"

"ਨਹੀਂ, ਮਈ ਦਿਵਸ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਜਿਮ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਹੁੰ ਤੋੜਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ; ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਿਨਾਰੇ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਸ਼ਰਾਬ ਉਸਨੂੰ ਪਾਗਲ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਸੀ। ਆਹ! ਇਹ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਦਿਨ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਗਲਾਸ ਲਿਆ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਸਾਰਾਹ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਮੈਰੀ ਨੇ ਲਿਖਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਮਿਸ ਕੁਸ਼ਿੰਗ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਆਈ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਸੋਚਦੀ ਸੀ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕਾਂ ਵਾਂਗ ਜੋ ਇਕੱਲਾ ਜੀਵਨ ਜੀਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਸ਼ਰਮੀਲੀ ਸੀ, ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਚਾਰੀ ਬਣ ਗਈ। ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਰਾ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਸੀ, ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸੀਆਂ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ, ਮੈਡੀਕਲ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਭਟਕਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਲੰਮਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ। ਹੋਮਜ਼ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣਦਾ ਸੀ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਦਾ ਸੀ।

"ਤੁਹਾਡੀ ਦੂਜੀ ਭੈਣ, ਸਾਰਾਹ ਬਾਰੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਕੁਆਰੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਘਰ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀਆਂ।"

"ਆਹ! ਤੈਨੂੰ ਸਾਰਾਹ ਦਾ ਗੁੱਸਾ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੂੰ ਹੋਰ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਏਂਗਾ। ਮੈਂ ਇਹ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਰੌਇਡਨ ਆਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਲਗਭਗ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੱਕ ਕਰਦੇ ਰਹੇ, ਜਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਵੱਖ ਹੋਣਾ ਪਿਆ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ, ਪਰ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਸੀ, ਸਾਰਾਹ।"

"ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਿਵਰਪੂਲ ਦੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਕਰਦੀ ਸੀ।"

"ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੇ ਦੋਸਤ ਸਨ। ਕਿਉਂ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਉੱਥੇ ਰਹਿਣ ਗਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਸ ਕੋਲ ਜਿਮ ਬ੍ਰਾਊਨਰ ਲਈ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਥੇ ਸੀ, ਉਹ ਉਸਦੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦੇ ਫੜ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦਿਮਾਗ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਸਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸੀ।"

"ਧੰਨਵਾਦ, ਮਿਸ ਕੁਸ਼ਿੰਗ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉੱਠ ਕੇ ਝੁਕਦਿਆਂ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਡੀ ਭੈਣ ਸਾਰਾਹ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਨਿਊ ਸਟਰੀਟ ਵਾਲਿੰਗਟਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ? ਅਲਵਿਦਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਡਾ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬਾਹਰ ਆਏ ਤਾਂ ਇੱਕ ਟੈਕਸੀ ਲੰਘ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ।

"ਵਾਲਿੰਗਟਨ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮੀਲ ਦੂਰ, ਸਰ।"

"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ। ਵਾਟਸਨ, ਛਾਲ ਮਾਰੋ। ਸਾਨੂੰ ਲੋਹਾ ਗਰਮ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਾਮਲਾ ਜਿੰਨਾ ਸੌਖਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਿੱਖਿਆਦਾਇਕ ਵੇਰਵੇ ਹਨ। ਬੱਸ ਲੰਘਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਦਫ਼ਤਰ 'ਤੇ ਜਾਓ, ਕੈਬੀ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਤਾਰ ਭੇਜੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਡਰਾਈਵ ਲਈ ਕੈਬ ਵਿੱਚ ਹੀ ਲੇਟ ਗਿਆ, ਉਸਦੀ ਟੋਪੀ ਉਸਦੇ ਨੱਕ ਉੱਤੇ ਝੁਕੀ ਹੋਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਸੂਰਜ ਨਾ ਆਵੇ। ਸਾਡਾ ਡਰਾਈਵਰ ਇੱਕ ਘਰ ਕੋਲ ਰੁਕਿਆ ਜੋ ਉਸ ਘਰ ਵਰਗਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਛੱਡਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਦਸਤਕ ਦੇਣ ਵਾਲੇ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖਿਆ, ਜਦੋਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦਾ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਨੌਜਵਾਨ ਸੱਜਣ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚਮਕਦਾਰ ਟੋਪੀ ਵਾਲਾ, ਪੌੜੀ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ।

"ਕੀ ਮਿਸ ਕੁਸ਼ਿੰਗ ਘਰ ਹੈ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮਿਸ ਸਾਰਾਹ ਕੁਸ਼ਿੰਗ ਬਹੁਤ ਬਿਮਾਰ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਕੱਲ੍ਹ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਦਿਮਾਗੀ ਲੱਛਣਾਂ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਡਾਕਟਰੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਫ਼ੋਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।" ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦਸਤਾਨੇ ਪਹਿਨੇ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਮਾਰਚ ਕੀਤਾ।

"ਖੈਰ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

"ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੀ ਸੀ।"

"ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਦੱਸੇ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਧੀਆ ਹੋਟਲ, ਕੈਬ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਓ, ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਦੋਸਤ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੂੰ ਮਿਲਾਂਗੇ।"

ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਇੱਕ ਸੁਹਾਵਣਾ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਹੋਮਜ਼ ਵਾਇਲਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਦੱਸਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਟੋਟਨਹੈਮ ਕੋਰਟ ਰੋਡ 'ਤੇ ਇੱਕ ਯਹੂਦੀ ਦਲਾਲ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਸਟ੍ਰਾਡੀਵੇਰੀਅਸ, ਜਿਸਦੀ ਕੀਮਤ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਪੰਜ ਸੌ ਗਿਨੀ ਸੀ, ਪੰਜਾਹ ਸ਼ਿਲਿੰਗ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਪੈਗਾਨੀਨੀ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਲਈ ਕਲੈਰੇਟ ਦੀ ਬੋਤਲ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਰਹੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਅਸਾਧਾਰਨ ਆਦਮੀ ਦੇ ਕਿੱਸੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿੱਸੇ ਸੁਣਾਏ। ਦੁਪਹਿਰ ਬਹੁਤ ਲੰਘ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗਰਮ ਚਮਕ ਇੱਕ ਹਲਕੀ ਚਮਕ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈ ਸੀ। ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਸਾਡੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਤਾਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਹਾਏ! ਇਹ ਤਾਂ ਜਵਾਬ ਹੈ!" ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ, ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਪਾਈਆਂ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪਾ ਲਿਆ। "ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਪਤਾ ਲੱਗਾ?"

"ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੈ!"

"ਕੀ!" ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। "ਤੁਸੀਂ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ।"

"ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਇੰਨਾ ਗੰਭੀਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣ ਇਸਦੀ ਹਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਅਪਰਾਧੀ?"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਵਿਜ਼ਟਿੰਗ ਕਾਰਡ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਲਿਖੇ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਵੱਲ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ।

“ਇਹੀ ਨਾਮ ਹੈ,” ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। “ਤੁਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਮੈਨੂੰ ਪਸੰਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਾ ਲਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਓ, ਵਾਟਸਨ।” ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵੱਲ ਤੁਰ ਪਏ, ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਕਾਰਡ ਵੱਲ ਖੁਸ਼ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸੁੱਟਿਆ ਸੀ।

—

"ਮਾਮਲਾ," ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਰਾਤ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਿਗਾਰਾਂ 'ਤੇ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ, "ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਾਂਚਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਤੁਸੀਂ 'ਏ ਸਟੱਡੀ ਇਨ ਸਕਾਰਲੇਟ' ਅਤੇ 'ਦ ਸਾਈਨ ਆਫ਼ ਫੋਰ' ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ, ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਤੋਂ ਕਾਰਨਾਂ ਵੱਲ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਤਰਕ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਵੇਰਵੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ ਜੋ ਹੁਣ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ

ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਮਿਲਣਗੇ। ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਤਰਕ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਬੁੱਲਡੌਗ ਵਾਂਗ ਦ੍ਰਿੜ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਮਝ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਵਿੱਚ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੈ।"

"ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੁਹਾਡਾ ਕੇਸ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿਦਰੋਹੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਲੇਖਕ ਕੌਣ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪੀੜਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅਜੇ ਵੀ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਬਚ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਕੱਢੇ ਹਨ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਿਮ ਬ੍ਰਾਊਨਰ, ਲਿਵਰਪੂਲ ਕਿਸ਼ਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ, ਉਹੀ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ੱਕ ਕਰਦੇ ਹੋ?"

"ਓਹ! ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ।"

"ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਮੁੱਖ ਕਦਮਾਂ 'ਤੇ ਚੱਲਣ ਦਿਓ। ਅਸੀਂ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਖਾਲੀ ਦਿਮਾਗ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਫਾਇਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਸਿਧਾਂਤ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਸਿੱਟੇ ਕੱਢਣ ਲਈ ਉੱਥੇ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀ ਦੇਖਿਆ? ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਔਰਤ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭੇਤ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਮਾਸੂਮ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੋਰਟਰੇਟ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਸਦੀਆਂ ਦੋ ਛੋਟੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਹਨ। ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਚਮਕਿਆ ਕਿ ਡੱਬਾ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਨੂੰ ਸਾਡੇ ਵਿਹਲੇ ਸਮੇਂ ਗਲਤ ਸਾਬਤ ਜਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਗਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਛੋਟੇ ਪੀਲੇ ਡੱਬੇ ਦੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਲੱਖਣ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇਖੀ।"

"ਇਹ ਧਾਗਾ ਉਸ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦਾ ਸੀ ਜੋ ਜਹਾਜ਼ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਮਲਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀ ਇੱਕ ਝਲਕ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਗੰਢ ਉਹ ਸੀ ਜੋ ਮਲਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ, ਕਿ ਪਾਰਸਲ ਇੱਕ ਬੰਦਰਗਾਹ 'ਤੇ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮਰਦ ਦੇ ਕੰਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੰਨ ਦੀ ਬਾਲੀ ਲਈ ਵਿੰਨ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਮਲਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨੀ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਮ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਦੁਖਾਂਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਲਾਕਾਰ ਸਾਡੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਵਰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਣਗੇ।"

"ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪੈਕੇਟ ਦੇ ਪਤੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਮਿਸ ਐਸ. ਕੁਸ਼ਿੰਗ ਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਭੈਣ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮਿਸ ਕੁਸ਼ਿੰਗ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਦਾ ਪਹਿਲਾ ਅੱਖਰ 'S' ਸੀ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਾ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਘਰ ਵਿੱਚ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਮਿਸ ਕੁਸ਼ਿੰਗ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਅਚਾਨਕ ਰੁਕ ਗਿਆ ਸੀ। ਤੱਥ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਾਡੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ।"

"ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਵਾਟਸਨ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਰੀਰ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਮਨੁੱਖੀ ਕੰਨ ਜਿੰਨਾ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਹਰੇਕ ਕੰਨ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਖਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਐਂਥਰੋਪੋਲੋਜੀਕਲ ਜਰਨਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਮੇਰੀ ਕਲਮ ਤੋਂ ਦੋ ਛੋਟੇ ਮੋਨੋਗ੍ਰਾਫ ਮਿਲਣਗੇ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਮਾਹਰ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਕੰਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਰੀਰਿਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ, ਫਿਰ, ਜਦੋਂ ਮਿਸ ਕੁਸ਼ਿੰਗ ਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕੰਨ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸ ਔਰਤ ਕੰਨ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮਾਮਲਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਜੋਗ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸੀ। ਅੰਦਰੂਨੀ ਕਾਰਟੀਲੇਜ ਦੇ ਕਨਵੋਲਿਊਸ਼ਨ ਦਾ ਉਹੀ ਛੋਟਾ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਹੀ ਕੰਨ ਸੀ।"

"ਬੇਸ਼ੱਕ ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਇਸ ਨਿਰੀਖਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲਿਆ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਪੀੜਤ ਇੱਕ ਖੂਨ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕੀਮਤੀ ਵੇਰਵੇ ਦਿੱਤੇ।"

"ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਦਾ ਨਾਮ ਸਾਰਾਹ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪਤਾ ਹਾਲ ਹੀ ਤੱਕ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਗਲਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪੈਕੇਟ ਕਿਸ ਲਈ ਸੀ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਮੁਖਤਿਆਰ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ, ਜੋ ਤੀਜੀ ਭੈਣ ਨਾਲ ਵਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਮਿਸ ਸਾਰਾਹ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਾਊਨਰਜ਼ ਦੇ ਨੇੜੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਲਿਵਰਪੂਲ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਝਗੜੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਝਗੜੇ ਨੇ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਸਾਰੇ ਸੰਚਾਰ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਬ੍ਰਾਊਨਰ ਨੂੰ ਮਿਸ ਸਾਰਾਹ ਨੂੰ ਪੈਕੇਟ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਪਤੇ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ।"

"ਅਤੇ ਹੁਣ ਮਾਮਲਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਿੱਧਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਬੰਧਕ, ਇੱਕ ਭਾਵੁਕ ਆਦਮੀ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਨੂੰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਦੇ ਵਜੂਦ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਸੀ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੋਣ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉੱਚੀ ਬਰਥ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ ਸੀ - ਇਹ ਵੀ, ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਦੇ ਦੌਰਿਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ - ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਮੁੰਦਰੀ ਆਦਮੀ - ਦਾ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਈਰਖਾ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਕੰਮ ਦੇ ਇਹ ਸਬੂਤ ਮਿਸ ਸਾਰਾਹ ਕੁਸ਼ਿੰਗ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਭੇਜੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ? ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਲਿਵਰਪੂਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੌਰਾਨ ਉਸਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੱਥ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੁਖਾਂਤ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਇਆ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਕਿਸ਼ਤੀਆਂ ਦੀ ਇਹ ਲਾਈਨ ਬੇਲਫਾਸਟ, ਡਬਲਿਨ ਅਤੇ ਵਾਟਰਫੋਰਡ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੀ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਬ੍ਰਾਊਨਰ ਨੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮਈ ਦਿਵਸ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਟੀਮਰ 'ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਸੀ, ਬੇਲਫਾਸਟ ਉਹ ਪਹਿਲਾ ਸਥਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣਾ ਭਿਆਨਕ ਪੈਕੇਟ ਪੋਸਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

"ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਦੂਜਾ ਹੱਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਭਵ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸੰਭਵ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜ ਸੀ। ਇੱਕ ਅਸਫਲ ਪ੍ਰੇਮੀ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬ੍ਰਾਊਨਰ ਨੂੰ

ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਰਦ ਕੰਨ ਪਤੀ ਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗੰਭੀਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਸਨ, ਪਰ ਇਹ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਲਿਵਰਪੂਲ ਫੋਰਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਐਲਗਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਭੇਜਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬ੍ਰਾਉਨਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਅਤੇ ਕੀ ਬ੍ਰਾਉਨਰ ਮਈ ਦਿਵਸ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਮਿਸ ਸਾਰਾਹ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਵਾਲਿੰਗਟਨ ਗਏ।

"ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕੰਨ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ। ਫਿਰ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਰੇਗੀ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰਾ ਕਰੌਇਡਨ ਇਸ ਨਾਲ ਗੂੰਜ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਕੱਲੀ ਹੀ ਸਮਝ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਪੈਕੇਟ ਕਿਸ ਲਈ ਸੀ। ਜੇ ਉਹ ਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੁਲਿਸ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰ ਲੈਂਦੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਡਾ ਫਰਜ਼ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਗਏ। ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਪੈਕੇਟ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਖ਼ਬਰ - ਉਸਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਲਈ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸੀ - ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਕਿ ਦਿਮਾਗੀ ਬੁਖਾਰ ਲਿਆ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸਦੀ ਪੂਰੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

"ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਤੋਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸੁਤੰਤਰ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਜਵਾਬ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਐਲਗਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬ੍ਰਾਉਨਰ ਦਾ ਘਰ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬੰਦ ਸੀ, ਅਤੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਦੱਖਣ ਗਈ ਸੀ। ਸ਼ਿਪਿੰਗ ਦਫਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬ੍ਰਾਉਨਰ ਮਈ ਦਿਵਸ ਦੇ ਜਹਾਜ਼ 'ਤੇ ਛੱਡ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਹਿਸਾਬ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਨੂੰ ਥੇਮਜ਼ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਜ਼ਿੱਦੀ ਪਰ ਦ੍ਰਿੜ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਮਿਲੇਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਵੇਰਵੇ ਭਰੇ ਜਾਣਗੇ।"

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਲਿਫਾਫਾ ਮਿਲਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਾਸੂਸ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਨੋਟ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਪੰਨੇ ਫੂਲਸਕੈਪ ਦੇ ਸਨ।

"ਲੈਸਟਰੇਡ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਵੇਖਦਿਆਂ ਕਿਹਾ। "ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸੁਣਨਾ ਦਿਲਚਸਪ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।"

“ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼:

"ਉਸ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਈ ਸੀ" ["ਅਸੀਂ" ਕਾਫ਼ੀ ਠੀਕ ਹਾਂ, ਵਾਟਸਨ, ਹੈ ਨਾ?"] "ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਸ਼ਾਮ 6 ਵਜੇ ਐਲਬਰਟ ਡੌਕ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਲਿਵਰਪੂਲ, ਡਬਲਿਨ ਅਤੇ ਲੰਡਨ ਸਟੀਮ ਪੈਕੇਟ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਐਸ.ਐਸ. ਮਈ ਡੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋਇਆ। ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਜੇਮਜ਼ ਬ੍ਰਾਉਨਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਸਟੀਵਰਡ ਬੋਰਡ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਯਾਤਰਾ ਦੌਰਾਨ ਇੰਨੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕਪਤਾਨ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੀ

ਬਰਥ 'ਤੇ ਉਤਰਨ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਪਾਇਆ ਜਿਸਦਾ ਸਿਰ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ 'ਤੇ ਡੁੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਹਿਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਵੱਡਾ, ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਆਦਮੀ, ਸਾਫ਼-ਮੁੰਨਿਆ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੂੜ੍ਹਾ - ਐਲਡ੍ਰਿਜ ਵਰਗਾ ਕੁਝ, ਜਿਸਨੇ ਜਾਅਲੀ ਲਾਂਡਰੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਛਾਲ ਮਾਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸੀਟੀ ਮਾਰੀ ਤਾਂ ਜੋ ਕੁਝ ਦਰਿਆਈ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਜੋ ਕੋਨੇ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਸਨ, ਪਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਚੁੱਪਚਾਪ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਧਾਏ। ਡਰਬੀਜ਼। ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਸੈੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਏ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਡੱਬੇ ਨੂੰ ਵੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਪਰ, ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਤਿੱਖੇ ਚਾਕੂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਲਾਹਾਂ ਕੋਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੁਸੀਬਤ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਣ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ, ਜੋ ਕਿ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਸਾਡੇ ਸ਼ਾਰਟਹੈਂਡ ਆਦਮੀ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਤਿੰਨ ਕਾਪੀਆਂ ਟਾਈਪ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੈਂ ਨੱਥੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮਾਮਲਾ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੋਚਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਧਾਰਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ। ਸਤਿਕਾਰ ਸਹਿਤ,

"ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ ਸੱਚਾ,

“ਜੀ. ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ

"ਹਮ! ਜਾਂਚ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਹੁਤ ਸਰਲ ਸੀ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸਾਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਓ ਦੇਖੀਏ ਕਿ ਜਿਮ ਬ੍ਰਾਊਨਰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸਦਾ ਬਿਆਨ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ੈਡਵੈਲ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿਖੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮੋਂਟਗੋਮਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਫਾਇਦਾ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਹੋਣ ਦਾ ਹੈ।"

ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਹੈ? ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸੌਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਭ ਦਾ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕਿਸੇ ਪਲੱਗ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੱਖ ਵੀ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਸਾਰੀ ਜਾਗਦੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਕਈ ਵਾਰ ਇਹ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਉਸਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉਹ ਭੌਂਕਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕਾਲੇ ਵਰਗਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਹੈਰਾਨੀ ਹੈ। ਹਾਂ, ਚਿੱਟਾ ਲੇਲਾ, ਉਹ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਮੌਤ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।

ਪਰ ਇਹ ਸਾਰਾਹ ਦੀ ਗਲਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਦਾ ਸਰਾਪ ਉਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਕਲੰਕ ਪਾ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਨਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਖੂਨ ਸੜਨ ਲੱਗ ਜਾਵੇ! ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਵਾਂਗ ਜੋ ਮੈਂ ਸੀ। ਪਰ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੰਦੀ; ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਰੱਸੀ ਵਾਂਗ ਫਸ ਜਾਂਦੀ ਜੇ ਉਹ ਔਰਤ ਕਦੇ ਵੀ ਸਾਡੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨੂੰ ਹਨੇਰਾ ਨਾ ਕਰਦੀ। ਕਿਉਂਕਿ

ਸਾਰਾਹ ਕੁਸ਼ਿੰਗ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਸੀ - ਇਹੀ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਹੈ - ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦਾ ਸਾਰਾ ਪਿਆਰ ਜ਼ਹਿਰੀਲੀ ਨਫ਼ਰਤ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪੂਰੇ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੋਚਦੀ ਸੀ।

ਕੁੱਲ ਤਿੰਨ ਭੈਣਾਂ ਸਨ। ਵੱਡੀ ਭੈਣ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਔਰਤ ਸੀ, ਦੂਜੀ ਇੱਕ ਸ਼ੈਤਾਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਇੱਕ ਦੂਤ ਸੀ। ਸਾਰਾਹ ਤੇਤੀ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਰੀ ਉਨੱਤੀ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਓਨੇ ਹੀ ਖੁਸ਼ ਸੀ ਜਿੰਨੇ ਦਿਨ ਲੰਬੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਘਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਲਿਵਰਪੂਲ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮੈਰੀ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕੋਈ ਔਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਸਾਰਾਹ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਹਫ਼ਤਾ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਵਧਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਦੂਜੀ ਵੱਲ ਲੈ ਗਈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਨੀਲੇ ਰੰਗ ਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਪੈਸੇ ਲਗਾ ਰਹੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਡਾਲਰ ਵਾਂਗ ਚਮਕਦਾਰ ਸੀ। ਹੇ ਰੱਬਾ, ਕਿਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਥੇ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਕਿਸਨੇ ਇਹ ਸੁਪਨਾ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ?

ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਹਫਤੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਘਰ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਜੇਕਰ ਜਹਾਜ਼ ਮਾਲ ਲਈ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਹਫ਼ਤਾ ਬਿਤਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਭਰਜਾਈ, ਸਾਰਾਹ ਦਾ ਇੱਕ ਸੌਦਾ ਦੇਖਿਆ। ਉਹ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਲੰਮੀ ਔਰਤ ਸੀ, ਕਾਲੀ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ, ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਦੇ ਮਾਣ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਅੱਖ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਚਮਕ ਜਿਵੇਂ ਚਕਮਾ ਪੱਥਰ ਦੀ ਚੰਗਿਆੜੀ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਛੋਟੀ ਮੈਰੀ ਉੱਥੇ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਦਇਆ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਮੈਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇਕੱਲੀ ਰਹਿਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਜਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਸੈਰ ਲਈ ਮਨਾਉਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਕਦੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਇੱਕ ਸ਼ਾਮ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਈਆਂ। ਮੈਂ ਜਹਾਜ਼ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਪਾਇਆ, ਪਰ ਸਾਰਾਹ ਘਰ ਵਿੱਚ। "ਮੈਰੀ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ। "ਓਹ, ਉਹ ਕੁਝ ਹਿਸਾਬ ਦੇਣ ਗਈ ਹੈ।" ਮੈਂ ਬੇਸਬਰੇ ਸੀ ਅਤੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ-ਨੀਚੇ ਘੁੰਮਦੀ ਰਹੀ। "ਕੀ ਤੂੰ ਮੈਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ, ਜਿਮ?" ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ। "ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਬੁਰੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਇੰਨੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮੇਰੇ ਸਮਾਜ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।" "ਇਹ ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਕੁੜੀ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉਸ ਵੱਲ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਵਧਾਇਆ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਸਦੇ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੜ ਗਏ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਬੁਖਾਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣ। ਮੈਂ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਸਭ ਉੱਥੇ ਪੜ੍ਹਿਆ। ਉਸਨੂੰ ਬੋਲਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਮੇਰੇ ਲਈ। ਮੈਂ ਝੁਕਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਦੂਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਫਿਰ ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਲਈ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹੀ ਰਹੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉੱਪਰ ਕਰਕੇ ਮੇਰੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਥਪਥਪਾਈ। "ਬੁੱਢੇ ਜਿਮ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਹਾਸੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਭੱਜ ਗਈ।

ਖੈਰ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸਾਰਾਹ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਅਤੇ ਜਾਨ ਨਾਲ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਔਰਤ ਹੈ ਜੋ ਨਫ਼ਰਤ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਮੂਰਖ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤਾ - ਇੱਕ ਬੇਵਕੂਫ਼ ਮੂਰਖ - ਪਰ ਮੈਂ ਕਦੇ ਮੈਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕਰੇਗਾ। ਚੀਜ਼ਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਚੱਲਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ, ਪਰ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੈਰੀ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਬਦਲਾਅ ਆਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੰਨੀ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਮਾਸੂਮ ਰਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਉਹ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹੋ ਗਈ, ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ

ਕਿੱਥੇ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪੱਤਰ ਕਿਸ ਤੋਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਜੇਬਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਮੂਰਖਤਾਵਾਂ। ਦਿਨ-ਬ-ਦਿਨ ਉਹ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਚਿੜਚਿੜਾ ਹੁੰਦੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਲਗਾਤਾਰ ਝਗੜੇ ਹੁੰਦੇ ਰਹੇ। ਮੈਂ ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈਰਾਨ ਸੀ। ਸਾਰਾਹ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਟਾਲਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਅਤੇ ਮੈਰੀ ਸਿਰਫ਼ ਅਟੁੱਟ ਸਨ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਦੇਖ ਸਕਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਾਂ ਘੜ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜ਼ਹਿਰ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਇੰਨੀ ਅੰਨ੍ਹੀ ਕੀੜੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਨੀਲਾ ਰਿਬਨ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਮੈਰੀ ਪਹਿਲਾਂ ਵਰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪਾੜਾ ਚੌੜਾ ਅਤੇ ਚੌੜਾ ਹੋਣ ਲੱਗਾ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਐਲੇਕ ਫੇਅਰਬੇਅਰਨ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਜ਼ਾਰ ਗੁਣਾ ਕਾਲੀ ਹੋ ਗਈਆਂ।

ਸਾਰਾਹ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਹੀ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰੇ ਘਰ ਆਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਹੀ ਆਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਿੱਤਣ ਵਾਲੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਦੋਸਤ ਬਣਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਤੇਜ਼-ਤਰਾਰ, ਆਕੜਬਾਜ਼ ਆਦਮੀ, ਚਲਾਕ ਅਤੇ ਘੁੰਗਰਾਲਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਅੱਧੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇਖੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਉਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਸੰਗਤ ਸੀ, ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਲਾਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਨਿਮਰਤਾ ਭਰੇ ਤਰੀਕੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਅਜਿਹਾ ਆਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨਾਲੋਂ ਮਲ-ਮੂਤਰ ਬਾਰੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਉਹ ਮੇਰੇ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਬਾਹਰ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਨਰਮ, ਛਲ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਮੇਰੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਚਲੀ ਗਈ।

ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਸੀ। ਮੈਂ ਪਾਰਲਰ ਵਿੱਚ ਅਚਾਨਕ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਅੰਦਰ ਗਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਵਾਗਤ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕੌਣ ਸੀ, ਇਹ ਫਿਰ ਫਿੱਕਾ ਪੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਭਾਵ ਨਾਲ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਈ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ। ਐਲੇਕ ਫੇਅਰਬੇਅਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਕਦਮ ਉਹ ਮੇਰਾ ਸਮਝ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਜੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਗੁੱਸਾ ਢਿੱਲਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਵਾਂਗ ਰਹੀ ਹਾਂ। ਮੈਰੀ ਨੇ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇਖੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਅੱਗੇ ਭੱਜੀ। "ਨਾ ਕਰੋ, ਜਿਮ, ਨਾ ਕਰੋ!" ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ। "ਸਾਰਾਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ। "ਰਸੋਈ ਵਿੱਚ," ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ। "ਸਾਰਾਹ," ਮੈਂ ਕਹਿੰਦੀ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਅੰਦਰ ਗਈ, "ਇਹ ਆਦਮੀ ਫੇਅਰਬੇਅਰਨ ਕਦੇ ਵੀ ਮੇਰੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਹਨੇਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।" "ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ?" ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ। "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਰਡਰ ਕਰਦੀ ਹਾਂ।" "ਓਹ!" ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, "ਜੇ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਇਸ ਘਰ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਵੀ ਇਸਦੇ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।" "ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਚਾਹੋ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ," ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, "ਪਰ ਜੇ ਫੇਅਰਬੇਅਰਨ ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਕੰਨ ਯਾਦਗਾਰ ਵਜੋਂ ਭੇਜਾਂਗਾ।" ਉਹ ਮੇਰੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਡਰ ਗਈ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਸ਼ਾਮ ਉਹ ਮੇਰੇ ਘਰੋਂ ਚਲੀ ਗਈ।

ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਔਰਤ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਚਾਲ ਸੀ, ਜਾਂ ਕੀ ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਖੈਰ, ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਗਲੀਆਂ ਦੂਰ ਇੱਕ ਘਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮਲਾਹਾਂ ਨੂੰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਦਿੱਤੀ। ਫੇਅਰਬੇਅਰਨ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਚਾਹ ਪੀਣ ਲਈ ਘੁੰਮਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਤੋੜ ਕੇ ਅੰਦਰ ਵੜਿਆ, ਫੇਅਰਬੇਅਰਨ ਪਿਛਲੇ ਬਾਗ਼ ਦੀ ਕੰਧ ਟੱਪ ਕੇ ਭੱਜ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਡਰਪੋਕ ਸਕੰਕ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਉਸਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿਆਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਲੈ ਗਿਆ, ਰੋਂਦਾ ਅਤੇ ਕੰਬਦਾ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਵਾਂਗ ਚਿੱਟਾ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪਿਆਰ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਡਰਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਨਫ਼ਰਤ ਕੀਤੀ।

ਖੈਰ, ਸਾਰਾਹ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਲਿਵਰਪੂਲ ਵਿੱਚ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਨਾਲ ਕਰੌਇਡਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਚਲੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਚੱਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਪਿਛਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਬਰਬਾਦੀ।

ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਮਈ ਦਿਵਸ 'ਤੇ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਗਏ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਸੂਰ ਦਾ ਸਿਰ ਢਿੱਲਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਪਲੇਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਚਾਲੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਬਾਰਾਂ ਘੰਟਿਆਂ ਲਈ ਬੰਦਰਗਾਹ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਰੱਖਣਾ ਪਿਆ। ਮੈਂ ਜਹਾਜ਼ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਘਰ ਆ ਗਿਆ, ਇਹ ਸੋਚਦਿਆਂ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਦੇਖ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਮੁੜਿਆ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਪਲ ਇੱਕ ਟੈਕਸੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਫੇਅਰਬੇਅਰਨ ਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠੀ ਸੀ, ਦੋਵੇਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਹੱਸ ਰਹੇ ਸਨ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਦੇ ਸੋਚਿਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਫੁੱਟਪਾਥ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਉਸ ਪਲ ਤੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਸਭ ਇੱਕ ਧੁੰਦਲੇ ਸੁਪਨੇ ਵਾਂਗ ਹੈ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਤੋਂ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੇ ਮਿਲ ਕੇ ਮੇਰਾ ਦਿਮਾਗ਼ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ। ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਧੜਕ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਡੌਕਰ ਦਾ ਹਥੌੜਾ, ਪਰ ਉਸ ਸਵੇਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰਾ ਨਿਆਗਰਾ ਮੇਰੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਗੂੰਜ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਖੈਰ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਏੜੀ ਫੜ ਲਈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੈਬ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਭੱਜਿਆ। ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਓਕ ਸਟਿੱਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਲਾਲ ਵੇਖਿਆ; ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਭੱਜਿਆ ਮੈਂ ਵੀ ਚਲਾਕ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵੇਖਣ ਲਈ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ। ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰੁਕ ਗਏ। ਬੁਕਿੰਗ-ਆਫਿਸ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਚੰਗੀ ਭੀੜ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਬਿਨਾਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਊ ਬ੍ਰਾਈਟਨ ਲਈ ਟਿਕਟਾਂ ਲਈਆਂ। ਮੈਂ ਵੀ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਤਿੰਨ ਗੱਡੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਉਹ ਪਰੇਡ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਤੁਰ ਪਏ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਸੌ ਗਜ਼ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਿਸ਼ਤੀ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੈਂਦੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਤਾਰ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਗਰਮ ਦਿਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਪਾਣੀ 'ਤੇ ਠੰਡਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਧੁੰਦ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਸੌ ਗਜ਼ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇੱਕ ਕਿਸ਼ਤੀ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਖਿੱਚਿਆ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਧੁੰਦਲਾਪਣ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਨਾਰੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਮੀਲ ਦੂਰ ਹੋਣਗੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੜਦਾ। ਧੁੰਦ ਸਾਡੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਪਰਦੇ ਵਾਂਗ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਤਿੰਨ ਇਸਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ, ਕੀ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਕਦੇ ਭੁੱਲ ਜਾਵਾਂਗਾ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸ ਕਿਸ਼ਤੀ ਵਿੱਚ ਕੌਣ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਰਹੀ ਸੀ? ਉਹ ਚੀਕ ਪਈ। ਉਸਨੇ ਪਾਗਲ ਵਾਂਗ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਡੰਡੇ ਨਾਲ ਵਾਰ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦੇਖੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲੈ ਗਿਆ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਅੰਡੇ ਵਾਂਗ ਕੁਚਲ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ, ਸ਼ਾਇਦ, ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਪਾਗਲਪਨ ਲਈ, ਬਚਾਉਂਦਾ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਉਸਦੇ ਦੁਆਲੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਉਸਨੂੰ ਚੀਕਦਿਆਂ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ "ਐਲੇਕ" ਕਿਹਾ। ਮੈਂ ਫਿਰ ਮਾਰਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਪਈ ਰਹੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰ ਵਾਂਗ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਖੂਨ ਦਾ ਸੁਆਦ ਚੱਖਿਆ ਸੀ। ਜੇ ਸਾਰਾਹ ਉੱਥੇ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸੌਂਹ, ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਚਾਕੂ ਕੱਢਿਆ, ਅਤੇ - ਖੈਰ, ਉੱਥੇ! ਮੈਂ ਕਾਫ਼ੀ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਭਿਆਨਕ ਖੁਸ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਸਾਰਾਹ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਸ ਕੋਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਉਸਦੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨੇ ਕੀ ਲਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸ਼ਤੀ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ, ਇੱਕ ਤਖ਼ਤਾ ਸਟੋਵ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਖੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਡੁੱਬ ਨਹੀਂ ਗਏ। ਮੈਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮਾਲਕ ਸੋਚੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਧੁੰਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸੰਚਾਲਨ ਗੁਆ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਵਹਿ ਗਏ ਹਨ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ, ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਜਹਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜੋ ਬੀਤਿਆ ਹੈ ਉਸ ਬਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਹੋਇਆ। ਉਸ ਰਾਤ ਮੈਂ ਸਾਰਾਹ ਕੁਸ਼ਿੰਗ ਲਈ ਪੈਕੇਟ ਬਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਬੇਲਫਾਸਟ ਤੋਂ ਭੇਜਿਆ।

ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸਦੀ ਪੂਰੀ ਸੱਚਾਈ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜੋ ਚਾਹੋ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਪਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਘੂਰ ਰਹੇ ਹਨ - ਜਦੋਂ ਮੇਰੀ ਕਿਸ਼ਤੀ ਧੁੰਦ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਘੂਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਮਾਰ ਰਹੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਜੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰਾਤ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪਾਗਲ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗਾ ਜਾਂ ਮਰ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਕੋਠੜੀ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲਾ ਨਹੀਂ ਪਾਓਗੇ, ਸਰ? ਤਰਸ ਖਾਤਰ ਨਾ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁੱਖ ਦੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਉਹੀ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹੋ।

"ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕਾਗਜ਼ ਰੱਖਿਆ। "ਦੁੱਖ, ਹਿੰਸਾ ਅਤੇ ਡਰ ਦੇ ਇਸ ਚੱਕਰ ਦਾ ਕੀ ਮਕਸਦ ਹੈ? ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਅੰਤ ਵੱਲ ਰੁਝਾਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਸੰਜੋਗ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਸਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਪਰ ਕੀ ਅੰਤ? ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਸਥਾਈ ਸਦੀਵੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮਨੁੱਖੀ ਤਰਕ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੋਂ ਹੀ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ।"

ਬਰੂਸ-ਪਾਰਟਿੰਗਟਨ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦਾ ਸਾਹਸ

1895 ਦੇ ਨਵੰਬਰ ਦੇ ਤੀਜੇ ਹਫ਼ਤੇ, ਲੰਡਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੰਘਣੀ ਪੀਲੀ ਧੁੰਦ ਛਾਈ ਹੋਈ ਸੀ। ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਵੀਰਵਾਰ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ ਦੀਆਂ ਸਾਡੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਤੋਂ ਵਿਰੋਧੀ ਘਰਾਂ ਦੇ ਕਰੂਮ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਕਦੇ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਪਹਿਲਾ ਦਿਨ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵੱਡੀ ਹਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਕਰਾਸ-ਇੰਡੈਕਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ ਸੀ। ਦੂਜਾ ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਦਿਨ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸ਼ੌਂਕ ਬਣਾਇਆ ਸੀ - ਮੱਧ ਯੁੱਗ ਦਾ ਸੰਗੀਤ। ਪਰ ਜਦੋਂ, ਚੌਥੀ ਵਾਰ, ਨਾਸ਼ਤੇ ਤੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਕੁਰਸੀਆਂ ਪਿੱਛੇ ਧੱਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਚਿਕਨਾਈ ਵਾਲਾ, ਭਾਰੀ ਭੂਰਾ ਘੁੰਮਣਾ ਅਜੇ ਵੀ ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਿੜਕੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ੀਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਤੇਲ ਦੀਆਂ ਬੂੰਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਘਣਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਦਾ ਬੇਸਬਰੇ ਅਤੇ ਸਰਗਰਮ ਸੁਭਾਅ ਇਸ ਉਦਾਸ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਹੋਰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਦੱਬੀ ਹੋਈ ਊਰਜਾ ਦੇ ਬੁਖਾਰ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਬੈਠਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਘੁੰਮਦਾ ਰਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਨਹੁੰ ਕੱਟ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਫਰਨੀਚਰ ਨੂੰ ਟੇਪ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਝੰਜੋੜ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਅਖ਼ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ, ਵਾਟਸਨ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ, ਹੋਮਜ਼ ਦਾ ਮਤਲਬ ਅਪਰਾਧਿਕ ਹਿੱਤ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਸੀ। ਇੱਕ ਇਨਕਲਾਬ, ਇੱਕ ਸੰਭਾਵੀ ਯੁੱਧ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਬਦਲਾਅ ਦੀਆਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਸਨ; ਪਰ ਇਹ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਈਆਂ। ਮੈਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਆਮ ਅਤੇ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਹਉਕਾ ਭਰਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬੇਚੈਨ ਭਟਕਣਾਂ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ।

"ਲੰਡਨ ਦਾ ਅਪਰਾਧੀ ਯਕੀਨਨ ਇੱਕ ਸੁਸਤ ਆਦਮੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਉਸ ਖਿਡਾਰੀ ਦੀ ਵਿਅੰਗਮਈ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਿਸਦੀ ਖੇਡ ਉਸਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। "ਇਸ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇਖੋ, ਵਾਟਸਨ। ਦੇਖੋ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਅੰਕੜੇ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਵਧ ਰਹੇ ਹਨ, ਧੁੰਦਲੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਬੱਦਲਾਂ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਵਿੱਚ ਰਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਚੋਰ ਜਾਂ ਕਾਤਲ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਦਿਨ ਘੁੰਮ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਸ਼ੇਰ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ, ਅਣਦੇਖੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਝਪਟਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਨੂੰ ਹੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ-ਮੋਟੀਆਂ ਚੋਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨਫ਼ਰਤ ਨੂੰ ਸੁੰਘਿਆ।

"ਇਹ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਉਦਾਸ ਪੜਾਅ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਯੋਗ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਇਸ ਭਾਈਚਾਰੇ ਲਈ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਅਪਰਾਧੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।"

"ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੈ!" ਮੈਂ ਦਿਲੋਂ ਕਿਹਾ।

"ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਮੈਂ ਬਰੂਕਸ ਜਾਂ ਵੁੱਡਹਾਊਸ ਹੁੰਦਾ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੰਜਾਹ ਬੰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਹੁੰਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਲੈਣ ਦਾ ਚੰਗਾ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿੰਨਾ ਚਿਰ ਬਚ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਇੱਕ ਸੰਮਨ, ਇੱਕ ਜਾਅਲੀ ਮੁਲਾਕਾਤ, ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਲਾਤੀਨੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਧੁੰਦ ਦੇ ਦਿਨ ਨਹੀਂ ਹਨ - ਕਤਲ ਦੇ ਦੇਸ਼। ਜੋਵ ਦੁਆਰਾ! ਇੱਥੇ ਸਾਡੀ ਮਰੀ ਹੋਈ ਇਕਸਾਰਤਾ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਲਈ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।"

ਇਹ ਨੌਕਰਾਣੀ ਸੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਤਾਰ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਹੱਸ ਪਿਆ।

"ਖੈਰ, ਖੈਰ! ਅੱਗੇ ਕੀ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਭਰਾ ਮਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

"ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ? ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਟ੍ਰਾਮ-ਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਪੇਂਡੂ ਲੇਨ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆ ਰਹੇ ਮਿਲੇ ਹੋ। ਮਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਦੀਆਂ ਰੇਲਿੰਗਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਪਾਲ ਮਾਲ ਰਿਹਾਇਸ਼, ਡਾਇਓਜੀਨਸ ਕਲੱਬ, ਵ੍ਹਾਈਟਹਾਲ - ਇਹ ਉਸਦਾ ਸਾਈਕਲ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਾਰ, ਉਹ ਇੱਥੇ ਆਇਆ ਹੈ। ਕਿਹੜੀ ਉਥਲ-ਪੁਥਲ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਟੜੀ ਤੋਂ ਉਤਾਰਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

"ਕੀ ਉਹ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ?"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦਾ ਤਾਰ ਦਿੱਤਾ।

ਕੈਡੋਗਨ ਵੈਸਟ ਉੱਤੇ ਜ਼ਰੂਰ ਮਿਲਣਾ ਹੈ। ਹੁਣੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

ਮਾਈਕ੍ਰਾਫਟ।

"ਕੈਡੋਗਨ ਵੈਸਟ? ਮੈਂ ਨਾਮ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।"

"ਇਹ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਮਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਨੂੰ ਇਸ ਅਨਿਯਮਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ! ਇੱਕ ਗ੍ਰਹਿ ਆਪਣੀ ਔਰਬਿਟ ਛੱਡ ਵੀ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵੈਸੇ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਮਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਕੀ ਹੈ?"

ਮੈਨੂੰ "ਐਡਵੈਂਚਰ ਆਫ਼ ਦ ਗ੍ਰੀਕ ਇੰਟਰਪ੍ਰੇਟਰ" ਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਕੁਝ ਧੁੰਦਲੀ ਯਾਦ ਸੀ।

"ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਅਹੁਦਾ ਸੀ।"

ਹੋਮਜ਼ ਹੱਸ ਪਿਆ।

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਰਾਜ ਦੇ ਵੱਡੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਝਦਾਰੀ ਵਰਤਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸੋਚਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਵੀ ਹੋਵੋਗੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਹੈ।"

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹੋਮਜ਼!"

"ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਮਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਹਰ ਸਾਲ ਚਾਰ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਪੌਂਡ ਕਮਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਧੀਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ, ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਸਨਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਪਾਧੀ, ਪਰ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਆਦਮੀ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।"

"ਪਰ ਕਿਵੇਂ?"

"ਖੈਰ, ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਲੱਖਣ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦੁਬਾਰਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਸਭ ਤੋਂ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰਾ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਦਿਮਾਗ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਟੋਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਜੀਵਤ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ। ਉਹੀ ਮਹਾਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਇਸ ਖਾਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਹੈ। ਹਰ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਉਸਨੂੰ ਭੇਜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਸਚੇਂਜ, ਕਲੀਅਰਿੰਗਹਾਊਸ ਹੈ, ਜੋ ਸੰਤੁਲਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀ ਮਾਹਰ ਹਨ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਸਰਵ-ਵਿਗਿਆਨ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਮੰਨ ਲਵਾਂਗੇ ਕਿ ਇੱਕ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਲੋੜ

ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨੇਵੀ, ਭਾਰਤ, ਕੈਨੇਡਾ ਅਤੇ ਬਾਇਮੈਟਲਿਕ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ; ਉਹ ਹਰੇਕ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਭਾਗਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਸਲਾਹਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਮਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਕਾਰਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਾਰਟ-ਕਟ, ਇੱਕ ਸਹੂਲਤ ਵਜੋਂ ਵਰਤ ਕੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ; ਹੁਣ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਉਸ ਮਹਾਨ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਕਬੂਤਰ-ਛਿਪੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਵਾਰ-ਵਾਰ ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦ ਨੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਨੀਤੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ "ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ, ਸਿਵਾਏ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਾਰੇ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਝੁਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਅੱਜ ਜੁਪੀਟਰ ਹੇਠਾਂ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਕੈਡੋਗਨ ਵੈਸਟ ਕੌਣ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਲਈ ਉਹ ਕੀ ਹੈ?"

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ," ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ, ਅਤੇ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦੇ ਕੂੜੇ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਿਆ। "ਹਾਂ, ਹਾਂ, ਉਹ ਇੱਥੇ ਹੈ, ਬਿਲਕੁਲ! ਕੈਡੋਗਨ ਵੈਸਟ ਉਹ ਨੌਜਵਾਨ ਸੀ ਜੋ ਮੰਗਲਵਾਰ ਸਵੇਰੇ ਅੰਡਰਗਰਾਊਂਡ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।"

ਹੋਮਜ਼ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਉੱਠ ਕੇ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਉਸਦੀ ਪਾਈਪ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਅੱਧੀ ਸੀ।

"ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਗੰਭੀਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ। ਇੱਕ ਮੌਤ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਬਦਲ ਲਈਆਂ ਹਨ, ਕੋਈ ਆਮ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਉਸਦਾ ਇਸ ਨਾਲ ਕੀ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ, ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਬੇਕਾਰ ਸੀ। ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੇਲਗੱਡੀ ਤੋਂ ਡਿੱਗ ਕੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰ ਲਈ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਲੁੱਟਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਿੰਸਾ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਖਾਸ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੀ ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ?"

"ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਹੋਈ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਵੇਂ ਤੱਥ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹਨ। ਹੋਰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਣ 'ਤੇ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨਨ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕ ਮਾਮਲਾ ਸੀ।"

"ਮੇਰੇ ਭਰਾ 'ਤੇ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।" ਉਹ ਆਪਣੀ ਆਰਾਮ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ। "ਹੁਣ, ਵਾਟਸਨ, ਸਾਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦਿਓ।"

"ਉਸ ਆਦਮੀ ਦਾ ਨਾਮ ਆਰਥਰ ਕੈਡੋਗਨ ਵੈਸਟ ਸੀ। ਉਹ ਸਤਾਈ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਸੀ, ਅਣਵਿਆਹਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਵੂਲਵਿਚ ਆਰਸਨਲ ਵਿੱਚ ਕਲਰਕ ਸੀ।"

"ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ। ਭਰਾ ਮਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਦੇਖੋ!"

"ਉਹ ਸੋਮਵਾਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਵੂਲਵਿਚ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਉਸਦੀ ਮੰਗੇਤਰ, ਮਿਸ ਵਾਇਲੇਟ ਵੈਸਟਬਰੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਲਗਭਗ 7:30 ਵਜੇ ਧੁੰਦ ਵਿੱਚ ਅਚਾਨਕ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੀ। ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਅਗਲੀ ਗੱਲ ਉਦੋਂ ਸੁਣੀ ਗਈ ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਲਾਸ਼ ਲੰਡਨ ਦੇ ਅੰਡਰਗਰਾਊਂਡ ਸਿਸਟਮ 'ਤੇ ਐਲਡਗੇਟ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਬਾਹਰ, ਮੇਸਨ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਪਲੇਟ-ਲੇਅਰ ਦੁਆਰਾ ਲੱਭੀ ਗਈ।"

"ਜਦੋਂ?"

"ਲਾਸ਼ ਮੰਗਲਵਾਰ ਸਵੇਰੇ ਛੇ ਵਜੇ ਮਿਲੀ। ਇਹ ਪੂਰਬ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਟਰੈਕ ਦੇ ਖੱਬੇ ਹੱਥ 'ਤੇ ਧਾਤ ਨਾਲ ਭਰੀ ਪਈ ਸੀ, ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ, ਜਿੱਥੇ ਲਾਈਨ ਉਸ ਸੁਰੰਗ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਸਿਰ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਕੁਚਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਇੱਕ ਸੱਟ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਰੇਲਗੱਡੀ ਤੋਂ ਡਿੱਗਣ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਲਾਸ਼ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਾਈਨ 'ਤੇ ਆ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਗੁਆਂਢੀ ਗਲੀ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਗਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੜ੍ਹਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਿੰਦੂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।"

"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ। ਮਾਮਲਾ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਉਹ ਆਦਮੀ, ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਦਾ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਰੇਲਗੱਡੀ ਵਿੱਚੋਂ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ।"

"ਉਹ ਰੇਲਗੱਡੀਆਂ ਜੋ ਰੇਲ ਦੀਆਂ ਲਾਈਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਲਾਸ਼ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਉਹ ਪੱਛਮ ਤੋਂ ਪੂਰਬ ਵੱਲ ਚੱਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਕੁਝ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਟਰੋਪੋਲੀਟਨ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਵਿਲਸਡਨ ਅਤੇ ਬਾਹਰਲੇ ਜੰਕਸ਼ਨ ਤੋਂ ਹਨ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨੌਜਵਾਨ ਜਦੋਂ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ, ਰਾਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਦੇਰ ਘੰਟੇ ਇਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਕਿਸ ਸਮੇਂ ਰੇਲਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹਿਆ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ।"

"ਉਸਦੀ ਟਿਕਟ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ।"

"ਉਸਦੀਆਂ ਜੇਬਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਟਿਕਟ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਕੋਈ ਟਿਕਟ ਨਹੀਂ! ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਇਕੱਲਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਤਜਰਬੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀ ਟਿਕਟ ਦਿਖਾਏ ਬਿਨਾਂ ਮੈਟਰੋਪੋਲੀਟਨ ਰੇਲਗੱਡੀ ਦੇ ਪਲੇਟਫਾਰਮ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ, ਫਿਰ, ਨੌਜਵਾਨ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸੀ। ਕੀ ਇਹ ਉਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੋਂ ਉਹ ਆਇਆ ਸੀ? ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਜਾਂ ਕੀ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਸੀ? ਇਹ ਵੀ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਪਰ ਗੱਲ ਦਿਲਚਸਪ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਲੁੱਟ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ?"

"ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਪਰਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਪੌਂਡ ਪੰਦਰਾਂ ਸਨ। ਉਸਦੀ ਕੈਪੀਟਲ ਐਂਡ ਕਾਉਂਟੀਜ਼ ਬੈਂਕ ਦੀ ਵੂਲਵਿਚ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੈੱਕ-ਬੁੱਕ ਵੀ ਸੀ। ਇਸ ਰਾਹੀਂ ਉਸਦੀ ਪਛਾਣ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋਈ। ਵੂਲਵਿਚ ਥੀਏਟਰ ਲਈ ਦੋ ਡਰੈੱਸ-ਸਰਕਲ ਟਿਕਟਾਂ ਵੀ ਸਨ, ਜੋ ਉਸੇ ਸ਼ਾਮ ਲਈ ਤਾਰੀਖ਼ ਸਨ। ਤਕਨੀਕੀ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਪੈਕੇਟ ਵੀ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸਮਿਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੀਤਾ।

"ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ! ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਸਰਕਾਰ - ਵੂਲਵਿਚ। ਆਰਸਨਲ - ਤਕਨੀਕੀ ਕਾਗਜ਼ਾਤ - ਭਰਾ ਮਾਈਕ੍ਰਾਫਟ, ਲੜੀ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਥੇ ਉਹ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੇ ਮੈਂ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਬੋਲਣ ਲਈ।"

ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਮਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਲੰਬੇ ਅਤੇ ਮੋਟੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਭਾਰੀ ਬਣਤਰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲ, ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਬੇਰਹਿਮ ਭੌਤਿਕ ਜੜਤਾ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਬੇਢੰਗੇ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਸਿਰ ਬੈਠਾ ਸੀ ਜੋ ਇਸਦੇ ਮੱਥੇ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਮਾਹਰ ਸੀ, ਇਸਦੇ ਸਟੀਲ-ਸਲੇਟੀ, ਡੂੰਘੀਆਂ-ਸੈੱਟ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਸੁਚੇਤ, ਇਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਦ੍ਰਿੜ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਸੂਖਮ ਸੀ, ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਵੀ ਠੋਸ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸਾਡਾ ਪੁਰਾਣਾ ਦੋਸਤ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਆਇਆ, ਜੋ ਕਿ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਦਾ ਸੀ - ਪਤਲਾ ਅਤੇ ਸਖ਼ਤ। ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਕਿਸੇ ਭਾਰੀ ਖੋਜ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਜਾਸੂਸ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਹੱਥ ਮਿਲਾਏ। ਮਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣੇ ਓਵਰਕੋਟ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ।

"ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਾਮਲਾ, ਸ਼ੇਰਲਾਕ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਬਦਲਣ ਦਾ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਿਆਮ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਜੀਬ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਦਫ਼ਤਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਾਂ। ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਅਸਲ ਸੰਕਟ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਐਡਮਿਰਲਟੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ - ਇਹ ਇੱਕ ਉਲਟੇ ਹੋਏ ਮਧੂ-ਮੱਖੀ ਦੇ ਛੱਤੇ ਵਾਂਗ ਗੂੰਜ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕੇਸ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ?"

"ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤਕਨੀਕੀ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਕੀ ਸਨ?"

"ਆਹ, ਗੱਲ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ! ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਇਹ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਜੇ ਇਹ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਤਾਂ ਪ੍ਰੈਸ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਬਦਕਿਸਮਤ ਨੌਜਵਾਨ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਾਗਜ਼ ਸਨ, ਉਹ ਬਰੂਸ-ਪਾਰਟਿੰਗਟਨ ਪਣਡੁੱਬੀ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਸਨ।"

ਮਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਭਰਾ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਬੈਠੇ ਸੀ।

"ਯਕੀਨਨ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ? ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਸਿਰਫ਼ ਨਾਮ ਵਜੋਂ।"

"ਇਸਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਵਧਾ-ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਸਰਕਾਰੀ ਰਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਈਰਖਾ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਇਹ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬਰੂਸ-ਪਾਰਟਿੰਗਟਨ ਦੇ ਆਪ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਜਲ ਸੈਨਾ ਯੁੱਧ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੋ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦੀ ਤਸਕਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਢ ਦੀ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਗੁਪਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਹਰ ਸੰਭਵ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਯੋਜਨਾਵਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਤੀਹ ਵੱਖਰੇ ਪੇਟੈਂਟ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਹਰ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਕੰਮ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸੇਫ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚੋਰ-ਰੋਧਕ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਅਤੇ ਖਿੜਕੀਆਂ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਲੈਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਜਲ ਸੈਨਾ ਦਾ ਮੁੱਖ ਨਿਰਮਾਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵੂਲਵਿਚ ਦਫਤਰ ਜਾਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੰਡਨ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਰੇ ਹੋਏ ਜੂਨੀਅਰ ਕਲਰਕ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਭਿਆਨਕ ਹੈ।"

"ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ, ਸ਼ੇਰਲਾਕ, ਨਹੀਂ! ਇਹ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਵੂਲਵਿਚ ਤੋਂ ਦਸ ਕਾਗਜ਼ ਲਏ ਗਏ ਸਨ। ਕੈਡੋਗਨ ਵੈਸਟ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਸਨ। ਤਿੰਨ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਚਲੇ ਗਏ ਹਨ - ਚੋਰੀ ਹੋ ਗਏ, ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਏ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ

ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸ਼ੇਰਲਾਕ। ਪੁਲਿਸ-ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਆਮ ਛੋਟੀਆਂ-ਮੋਟੀਆਂ ਪਹੇਲੀਆਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਾ ਕਰੋ। ਇਹ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਕੈਡੋਗਨ ਵੈਸਟ ਨੇ ਕਾਗਜ਼ ਕਿਉਂ ਲਏ, ਗੁੰਮ ਹੋਏ ਕਿੱਥੇ ਹਨ, ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਕਿਵੇਂ ਹੋਈ, ਉਸਦੀ ਲਾਸ਼ ਕਿੱਥੇ ਮਿਲੀ, ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਲੱਭੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਚੰਗੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਤੂੰ ਇਸਨੂੰ ਆਪ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੱਲ ਕਰਦਾ, ਮਾਈਕ੍ਰਾਫਟ? ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਤੱਕ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈਂ।"

"ਸ਼ਾਇਦ, ਸ਼ੇਰਲਾਕ। ਪਰ ਇਹ ਵੇਰਵੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮਾਹਰ ਰਾਏ ਵਾਪਸ ਕਰਾਂਗਾ। ਪਰ ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਭੱਜਣਾ, ਰੇਲਵੇ ਗਾਰਡਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਅੱਖ 'ਤੇ ਲੈਂਸ ਲਗਾ ਕੇ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਲੇਟਣਾ - ਇਹ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਹੋ ਜੋ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅਗਲੀ ਸਨਮਾਨ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ -"

ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਮੁਸਕਰਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।

"ਮੈਂ ਖੇਡ ਨੂੰ ਖੇਡ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤ ਲਈ ਖੇਡਦਾ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਸਮੱਸਿਆ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਦਿਲਚਸਪ ਨੁਕਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਤੱਥ।"

"ਮੈਂ ਇਸ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਸ਼ੀਟ 'ਤੇ ਹੋਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੱਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ, ਕੁਝ ਪਤਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣਗੇ। ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦੇ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸਰਕਾਰੀ ਮਾਹਰ, ਸਰ ਜੇਮਜ਼ ਵਾਲਟਰ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਜਾਵਟ ਅਤੇ ਉਪ-ਸਿਰਲੇਖ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਕਿਤਾਬ ਦੀਆਂ ਦੋ ਲਾਈਨਾਂ ਨੂੰ ਭਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਲੇਟੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਹੈ, ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਸੰਦੀਦਾ ਮਹਿਮਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਦੇਸ਼ ਭਗਤੀ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਤਿਜੋਰੀ ਦੀ ਚਾਬੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਜੋੜ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸੋਮਵਾਰ ਨੂੰ ਕੰਮ ਦੇ ਘੰਟਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਅਤੇ ਸਰ ਜੇਮਜ਼ ਆਪਣੀ ਚਾਬੀ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਵਜੇ ਲੰਡਨ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਏ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਰੀ ਸ਼ਾਮ ਬਾਰਕਲੇ ਸਕੁਏਅਰ ਵਿਖੇ ਐਡਮਿਰਲ ਸਿੰਕਲੇਅਰ ਦੇ ਘਰ ਸੀ।"

"ਕੀ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ?"

"ਹਾਂ; ਉਸਦੇ ਭਰਾ, ਕਰਨਲ ਵੈਲੇਨਟਾਈਨ ਵਾਲਟਰ, ਨੇ ਵੂਲਵਿਚ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਜਾਣ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਐਡਮਿਰਲ ਸਿੰਕਲੇਅਰ ਨੇ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਸਰ ਜੇਮਜ਼ ਹੁਣ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਕਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਚਾਬੀ ਵਾਲਾ ਦੂਜਾ ਆਦਮੀ ਕੌਣ ਸੀ?"

"ਸੀਨੀਅਰ ਕਲਰਕ ਅਤੇ ਡਰਾਫਟਸਮੈਨ, ਮਿਸਟਰ ਸਿਡਨੀ ਜੌਨਸਨ। ਉਹ ਚਾਲੀ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਵਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਪੰਜ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਪਿਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਚੁੱਪ, ਉਦਾਸ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਪਰ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ, ਜਨਤਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਰਿਕਾਰਡ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਲੋਕਪ੍ਰਿਯ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਮਿਹਨਤੀ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੋ ਸਿਰਫ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਹੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸੋਮਵਾਰ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ

ਦਫਤਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਚਾਬੀ ਕਦੇ ਵੀ ਘੜੀ ਦੀ ਚੇਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਇਹ ਲਟਕਦੀ ਹੈ।"

"ਸਾਨੂੰ ਕੈਡੋਗਨ ਵੈਸਟ ਬਾਰੇ ਦੱਸੋ।"

"ਉਹ ਦਸ ਸਾਲ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਗਰਮ-ਦਿਮਾਗ਼ੀ ਅਤੇ ਜੋਸ਼ੀਲੇ ਹੋਣ ਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਸਿੱਧਾ, ਇਮਾਨਦਾਰ ਆਦਮੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਸਿਡਨੀ ਜੌਹਨਸਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਰੋਜ਼ਾਨਾ, ਨਿੱਜੀ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਉਸ ਰਾਤ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਕਿਸਨੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ?"

"ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸਿਡਨੀ ਜੌਨਸਨ, ਸੀਨੀਅਰ ਕਲਰਕ।"

"ਖੈਰ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੌਣ ਲੈ ਗਿਆ। ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਜੂਨੀਅਰ ਕਲਰਕ, ਕੈਡੋਗਨ ਵੈਸਟ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਆਖਰੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ?"

"ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ, ਸ਼ੇਰਲਾਕ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਲਿਆ?"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੀਮਤੀ ਸਨ?"

"ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕਈ ਹਜ਼ਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲੰਡਨ ਲਿਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵੀ ਕਾਰਨ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਸਿਵਾਏ ਵੇਚਣ ਦੇ?"

"ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।"

"ਫਿਰ ਸਾਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਪਰਿਕਲਪਨਾ ਵਜੋਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਯੰਗ ਵੈਸਟ ਨੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਲਏ। ਹੁਣ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਝੂਠੀ ਚਾਬੀ ਰੱਖ ਕੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ -"

"ਕਈ ਨਕਲੀ ਚਾਬੀਆਂ। ਉਸਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਅਤੇ ਕਮਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਪਿਆ।"

"ਫਿਰ, ਉਸ ਕੋਲ ਕਈ ਨਕਲੀ ਚਾਬੀਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਗੁਪਤ ਵੇਚਣ ਲਈ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਲੰਡਨ ਲੈ ਗਿਆ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਤਿਜੋਰੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਰੱਖਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਖੁੰਝ ਜਾਣ। ਇਸ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਮਿਸ਼ਨ 'ਤੇ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਅੰਤ ਕਰ ਗਿਆ।"

"ਕਿਵੇਂ?"

"ਅਸੀਂ ਮੰਨ ਲਵਾਂਗੇ ਕਿ ਉਹ ਵੂਲਵਿਚ ਵਾਪਸ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।"

"ਐਲਡਗੇਟ, ਜਿੱਥੇ ਲਾਸ਼ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਲੰਡਨ ਬ੍ਰਿਜ ਦੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਅੱਗੇ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵੂਲਵਿਚ ਜਾਣ ਦਾ ਉਸਦਾ ਰਸਤਾ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਕਈ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਲੰਡਨ ਬ੍ਰਿਜ ਤੋਂ ਲੰਘੇਗਾ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ ਇੰਟਰਵਿਊ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਇੰਟਰਵਿਊ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਹਿੰਸਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਜਾਨ ਚਲੀ ਗਈ। ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਗੱਡੀ ਛੱਡਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਲਾਈਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ

ਪਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦਾ ਅੰਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਦੂਜੇ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸੰਘਣੀ ਧੁੰਦ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ।"

"ਸਾਡੇ ਮੌਜੂਦਾ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਸ਼ੇਰਲਾਕ, ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਕੁਝ ਅਣਛੂਹਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ। ਅਸੀਂ ਮੰਨ ਲਵਾਂਗੇ, ਦਲੀਲ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਉਸ ਨੌਜਵਾਨ ਕੈਡੋਗਨ ਵੈਸਟ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਗਜ਼ਾਤਾਂ ਨੂੰ ਲੰਡਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਏਜੰਟ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਰੱਖਦਾ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸਨੇ ਥੀਏਟਰ ਲਈ ਦੋ ਟਿਕਟਾਂ ਲਈਆਂ, ਆਪਣੀ ਮੰਗੇਤਰ ਨੂੰ ਅੱਧੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਲੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਚਾਨਕ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ।"

"ਇੱਕ ਅੰਨ੍ਹਾ," ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਗੱਲਬਾਤ ਨੂੰ ਕੁਝ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਲੱਖਣ। ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੰਬਰ 1 ਹੈ। ਇਤਰਾਜ਼ ਨੰਬਰ 2: ਅਸੀਂ ਮੰਨ ਲਵਾਂਗੇ ਕਿ ਉਹ ਲੰਡਨ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਏਜੰਟ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਗਜ਼ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਦਸ ਲੈ ਗਿਆ। ਉਸਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਸੱਤ ਸਨ। ਬਾਕੀ ਤਿੰਨਾਂ ਦਾ ਕੀ ਬਣਿਆ? ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ, ਫਿਰ, ਉਸਦੇ ਦੇਸ਼ਧ੍ਰੋਹ ਦੀ ਕੀਮਤ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਮਿਲਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ," ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਕਾਗਜ਼ ਵੇਚਣ ਲਈ ਲੈ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਏਜੰਟ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਉਹ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੇ। ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਘਰ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਪਰ ਏਜੰਟ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਰੇਲਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਏਜੰਟ ਨੇ ਉਸਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਹੋਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਲੈ ਲਏ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਗੱਡੀ ਤੋਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਹੋਵੇਗਾ, ਹੈ ਨਾ?"

"ਉਸ ਕੋਲ ਟਿਕਟ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਸੀ?"

"ਟਿਕਟ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਸੀ ਕਿ ਏਜੰਟ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਕਿਹੜਾ ਸਟੇਸ਼ਨ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਲਿਆ।"

"ਚੰਗਾ, ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ, ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਡਾ ਸਿਧਾਂਤ ਇੱਕਠਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਾਮਲਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ, ਗੱਦਾਰ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਬਰੂਸ-ਪਾਰਟਿੰਗਟਨ ਪਣਡੁੱਬੀ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਹਾਂਦੀਪ 'ਤੇ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀ ਹੈ?"

"ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ, ਸ਼ੇਰਲਾਕ - ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ!" ਮਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਉੱਠਦੇ ਹੋਏ ਚੀਕਿਆ। "ਮੇਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀਆਂ ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ। ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ! ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਜਾਓ! ਸਬੰਧਤ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖੋ! ਕੋਈ ਕਸਰ ਨਾ ਛੱਡੋ! ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਕਰੀਅਰ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਮੌਕਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ।"

"ਖੈਰ, ਖੈਰ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਆਓ, ਵਾਟਸਨ! ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ, ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਘੰਟੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਐਲਡਗੇਟ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਫੇਰੀ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਂਗੇ। ਅਲਵਿਦਾ, ਮਾਈਕ੍ਰਾਫਟ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਉਮੀਦ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ।"

ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ ਹੋਮਜ਼, ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਅਤੇ ਮੈਂ ਅੰਡਰਗਰਾਊਂਡ ਰੇਲਰੋਡ 'ਤੇ ਉਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਐਲਡਗੇਟ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਰੰਗ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਿਮਰ ਲਾਲ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਸੱਜਣ ਨੇ ਰੇਲਵੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ।

"ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਨੌਜਵਾਨ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਪਈ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਧਾਤ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਫੁੱਟ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। "ਇਹ ਉੱਪਰੋਂ ਨਹੀਂ ਡਿੱਗ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਸਾਰੀਆਂ ਖਾਲੀ ਕੰਧਾਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਰੇਲਗੱਡੀ ਤੋਂ ਹੀ ਆ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਰੇਲਗੱਡੀ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਇਸਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਸੋਮਵਾਰ ਨੂੰ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੇ ਕਰੀਬ ਲੰਘੀ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਕੀ ਹਿੰਸਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸੰਕੇਤ ਲਈ ਡੱਬਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ?"

"ਅਜਿਹੇ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਟਿਕਟ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਹੈ।"

"ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਮਿਲਣ ਦਾ ਕੋਈ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ?"

"ਕੋਈ ਨਹੀਂ।"

"ਸਾਨੂੰ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਕੁਝ ਤਾਜ਼ਾ ਸਬੂਤ ਮਿਲੇ ਹਨ," ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸੋਮਵਾਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਲਗਭਗ 11:40 ਵਜੇ ਇੱਕ ਆਮ ਮੈਟਰੋਪੋਲੀਟਨ ਰੇਲਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਐਲਡਗੇਟ ਤੋਂ ਲੰਘਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਯਾਤਰੀ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਰੇਲਗੱਡੀ ਦੇ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ, ਇੱਕ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਠੋਕਰ ਸੁਣੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਲਾਸ਼ ਲਾਈਨ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਰਹੀ ਹੋਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੰਘਣੀ ਧੁੰਦ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਸਦੀ ਕੋਈ ਰਿਪੋਰਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼ ਨਾਲ ਜੋ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਕਿਉਂ?"

ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਤੀਬਰਤਾ ਦੇ ਭਾਵ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਰੇਲਵੇ ਧਾਤਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸੁਰੰਗ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੇ ਸਨ। ਐਲਡਗੇਟ ਇੱਕ ਜੰਕਸ਼ਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਬਿੰਦੂਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਜਾਲ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਉਤਸੁਕ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਟਿਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਉਤਸੁਕ, ਸੁਚੇਤ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਹ ਕੱਸਿਆ ਹੋਇਆ, ਨਾਸਾਂ ਦਾ ਉਹ ਕੰਬਣਾ, ਅਤੇ ਭਾਰੀ ਟਫਟਡ ਭਰਵੱਟੇ ਦੀ ਇਕਾਗਰਤਾ ਦੇਖੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ।

"ਬਿੰਦੂ," ਉਹ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ, "ਬਿੰਦੂ।"

"ਇਸਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ? ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ?"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਸਟਮ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨੁਕਤੇ ਨਹੀਂ ਹਨ?"

"ਨਹੀਂ; ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹਨ।"

"ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਕਰ ਵੀ। ਬਿੰਦੂ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਕਰ। ਜੋਵ ਦੁਆਰਾ! ਜੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ।"

"ਇਹ ਕੀ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼? ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਸੁਰਾਗ ਹੈ?"

"ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ - ਇੱਕ ਸੰਕੇਤ, ਹੁਣ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਜ਼ਰੂਰ ਵਧਦੀ ਹੈ। ਵਿਲੱਖਣ, ਬਿਲਕੁਲ ਵਿਲੱਖਣ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ? ਮੈਨੂੰ ਲਾਈਨ 'ਤੇ ਖੂਨ ਵਹਿਣ ਦੇ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ।"

"ਇੱਥੇ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਸਨ।"

"ਪਰ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਫ਼ੀ ਜ਼ਖ਼ਮ ਸੀ।"

"ਹੱਡੀ ਕੁਚਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਬਾਹਰੀ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ।"

"ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਖ਼ੂਨ ਵਹਿਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਸੀ। ਕੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਉਸ ਰੇਲਗੱਡੀ ਦਾ ਮੁਆਇਨਾ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਯਾਤਰੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਧੁੰਦ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਸੀ?"

"ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਨਹੀਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਟ੍ਰੇਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਟੁੱਟ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਡੱਬਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼," ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਹਰੇਕ ਗੱਡੀ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੈਂ ਖੁਦ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ।"

ਇਹ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਸੁਚੇਤ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਬੇਸਬਰੇ ਸੀ।

"ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਮੂੰਹ ਮੋੜਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੋਇਆ, ਇਹ ਉਹ ਗੱਡੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੈਂ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਵਾਟਸਨ, ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ਜਾਂਚਾਂ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਵੂਲਵਿਚ ਲੈ ਜਾਣਗੀਆਂ।"

ਲੰਡਨ ਬ੍ਰਿਜ 'ਤੇ, ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਲਿਖਿਆ, ਜੋ ਉਸਨੇ ਭੇਜਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਲਦਾ ਸੀ:

ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇਖੋ, ਪਰ ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਬੁਝ ਵੀ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ 'ਤੇ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਸੇਂਜਰ ਰਾਹੀਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਜਾਸੂਸਾਂ ਜਾਂ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਏਜੰਟਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੂਚੀ, ਪੂਰੇ ਪਤੇ ਸਮੇਤ ਭੇਜੋ।

ਸ਼ਰਲਾਕ।

"ਇਹ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਵੂਲਵਿਚ ਟ੍ਰੇਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਸੀਟਾਂ 'ਤੇ ਬੈਠੇ। "ਅਸੀਂ ਯਕੀਨਨ ਭਰਾ ਮਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਦੇ ਰਿਣੀ ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕੇਸ ਨਾਲ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ।"

ਉਸਦੇ ਉਤਸੁਕ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਤੀਬਰ ਅਤੇ ਉੱਚ-ਤਾਕਤ ਵਾਲੀ ਊਰਜਾ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨਵੇਂ ਅਤੇ ਸੰਕੇਤਕ ਹਾਲਾਤ ਨੇ ਸੋਚ ਦੀ ਇੱਕ ਉਤੇਜਕ ਲਾਈਨ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਲਟਕਦੇ ਕੰਨਾਂ ਅਤੇ ਝੁਕੀ ਹੋਈ ਪੂਛ ਵਾਲੇ ਲੂੰਬੜੀ ਦੇ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਦੇਖੋ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੇਨਲ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਤੁਲਨਾ ਉਸੇ ਕੁੱਤੇ ਨਾਲ ਕਰੋ, ਜਿਸਦੀਆਂ ਚਮਕਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਤਣਾਅ ਵਾਲੀਆਂ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਛਾਤੀ-ਉੱਚੀ ਖੁਸ਼ਬੂ 'ਤੇ ਦੌੜਦਾ ਹੈ - ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਹੀ ਹੋਮਜ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਦਲਾਅ ਸੀ। ਉਹ ਚੂਹੇ ਦੇ ਰੰਗ ਦੇ ਡਰੈਸਿੰਗ-ਗਾਊਨ ਵਿੱਚ ਲੰਗੜਾ ਅਤੇ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਚਿੱਤਰ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜੋ ਧੁੰਦ-ਗਰਮ ਕਮਰੇ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਕੁਝ ਘੰਟੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੰਨੀ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਘੁੰਮਿਆ ਸੀ।

"ਇੱਥੇ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ। ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੂਰਖ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਿਆ।"

"ਹੁਣ ਵੀ ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਹਨੇਰੇ ਹਨ।"

"ਅੰਤ ਮੇਰੇ ਲਈ ਵੀ ਹਨੇਰਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਮੌਤ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਲਾਸ਼ ਇੱਕ ਗੱਡੀ ਦੀ ਛੱਤ 'ਤੇ ਸੀ।"

"ਛੱਤ 'ਤੇ!"

"ਇਹ ਕਮਾਲ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ? ਪਰ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਗੌਰ ਕਰੋ। ਕੀ ਇਹ ਇੱਕ ਇਤਫ਼ਾਕ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸੇ ਥਾਂ 'ਤੇ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਰੇਲਗੱਡੀ ਬਿੰਦੂਆਂ 'ਤੇ ਘੁੰਮਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਿੱਲਦੀ ਹੈ? ਕੀ ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਛੱਤ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਦੇ ਡਿੱਗਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਬਿੰਦੂ ਰੇਲਗੱਡੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਜਾਂ ਤਾਂ ਲਾਸ਼ ਛੱਤ ਤੋਂ ਡਿੱਗੀ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਲਚਸਪ ਸੰਯੋਗ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਰ ਹੁਣ ਖੂਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਜੇਕਰ ਲਾਸ਼ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਖੂਨ ਵਗਦੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਲਾਈਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਖੂਨ ਵਗਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਰ ਤੱਥ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸੰਕੇਤਕ ਹੈ। ਇਕੱਠੇ ਮਿਲ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਚਤ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।"

“ਅਤੇ ਟਿਕਟ ਵੀ!” ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ।

"ਬਿਲਕੁਲ। ਅਸੀਂ ਟਿਕਟ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ। ਇਹ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਾਏਗਾ। ਸਭ ਕੁਝ ਇਕੱਠੇ ਫਿੱਟ ਬੈਠਦਾ ਹੈ।"

"ਪਰ ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਰਹੱਸ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹਾਂ। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਅਜੀਬ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

"ਸ਼ਾਇਦ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਸ਼ਾਇਦ।" ਉਹ ਫਿਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਚੁੱਪ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਿਆ, ਜੋ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਚੱਲੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਹੌਲੀ ਗੱਡੀ ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਵੂਲਵਿਚ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੁਕੀ। ਉੱਥੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਕੈਬ ਬੁਲਾਈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਮਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਦਾ ਕਾਗਜ਼ ਕੱਢਿਆ।

"ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੇਂ ਲਈ ਫੋਨ ਕਰਨੇ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰ ਜੇਮਜ਼ ਵਾਲਟਰ ਸਾਡਾ ਪਹਿਲਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣਗੇ।"

ਉਸ ਮਸ਼ਹੂਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਘਰ ਥੇਮਜ਼ ਦਰਿਆ ਤੱਕ ਫੈਲਿਆ ਹਰੇ ਭਰੇ ਲਾਅਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਵਿਲਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚੇ, ਧੁੰਦ ਉੱਠ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਤਲੀ, ਪਾਣੀ ਵਾਲੀ ਧੁੱਪ ਅੰਦਰੋਂ ਲੰਘ ਰਹੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਬਟਲਰ ਨੇ ਸਾਡੀ ਰਿੰਗ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਸਰ ਜੇਮਜ਼, ਸਰ!" ਉਸਨੇ ਗੰਭੀਰ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਸਰ ਜੇਮਜ਼ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮਰ ਗਿਆ।"

"ਸ਼ਾਬਾਸ਼!" ਹੋਮਜ਼ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ। "ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਮਰਿਆ?"

"ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਅੰਦਰ ਆਉਣਾ ਚਾਹੋਗੇ, ਸਰ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾ, ਕਰਨਲ ਵੈਲੇਨਟਾਈਨ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੋਗੇ?"

"ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।"

ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਮੱਧਮ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਾਲੇ ਡਰਾਇੰਗ-ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਲੰਬਾ, ਸੁੰਦਰ, ਹਲਕੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਆ ਮਿਲਿਆ, ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਗਿਆਨੀ ਦਾ ਛੋਟਾ ਭਰਾ ਸੀ। ਉਸਦੀਆਂ ਜੰਗਲੀ ਅੱਖਾਂ, ਧੱਬੇਦਾਰ ਗੱਲ੍ਹਾਂ, ਅਤੇ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਵਾਲ, ਸਭ ਕੁਝ ਘਰ ਉੱਤੇ ਅਚਾਨਕ ਡਿੱਗੇ ਝਟਕੇ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਸਕੈਂਡਲ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰਾ ਭਰਾ, ਸਰ ਜੇਮਜ਼, ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਸਨਮਾਨ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ। ਇਸਨੇ ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਮਾਣ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਕਰਾਰਾ ਝਟਕਾ ਸੀ।"

"ਸਾਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਮਾਮਲਾ ਸੁਲਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਮਿਲਦੀ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਉਸਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਰਹੱਸ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੈਡੋਗਨ ਵੈਸਟ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ। ਪਰ ਬਾਕੀ ਸਭ ਕੁਝ ਕਲਪਨਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ।"

"ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੇ?"

"ਮੈਂ ਖੁਦ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਤੋਂ ਜੋ ਮੈਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਇੰਟਰਵਿਊ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ।"

"ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਅਣਕਿਆਸੀ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਹੈ," ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕੈਬ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। "ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਮੌਤ ਕੁਦਰਤੀ ਸੀ, ਜਾਂ ਕੀ ਗਰੀਬ ਬੁੱਢੇ ਨੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕੀਤੀ! ਜੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਸਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਲਈ ਸਵੈ-ਨਿੰਦਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਵਾਲ ਭਵਿੱਖ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਕੈਡੋਗਨ ਵੈਸਟ ਵੱਲ ਮੁੜਾਂਗੇ।"

ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਬਾਹਰਵਾਰ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਪਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਭਾਲੇ ਹੋਏ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸੋਗ ਮਨਾਉਣ ਵਾਲੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਆਸਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੁੱਢੀ ਔਰਤ ਸੋਗ ਨਾਲ ਇੰਨੀ ਘਬਰਾ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਗੋਰੇ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲੀ ਮੁਟਿਆਰ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਿਸ ਵਾਇਲੇਟ ਵੈਸਟਬਰੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਮੰਗੇਤਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਘਾਤਕ ਰਾਤ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਵਾਲੀ ਆਖਰੀ ਔਰਤ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਇਸ ਦੁਖਾਂਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਅੱਖ ਵੀ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਸੋਚਦੀ, ਸੋਚਦੀ, ਸੋਚਦੀ, ਰਾਤ-ਦਿਨ ਸੋਚਦੀ ਰਹੀ ਕਿ ਇਸਦਾ ਅਸਲ ਅਰਥ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਰਥਰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਇਕਾਗਰ, ਬਹਾਦਰ, ਦੇਸ਼ਭਗਤ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਗੁਪਤ ਗੁਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵੇਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਵੱਢ ਦਿੰਦਾ। ਇਹ ਬੇਤੁਕਾ, ਅਸੰਭਵ, ਹਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਬੇਤੁਕਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ।"

"ਪਰ ਤੱਥ, ਮਿਸ ਵੈਸਟਬਰੀ?"

"ਹਾਂ, ਹਾਂ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।"

"ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੀ ਕੋਈ ਕਮੀ ਸੀ?"

"ਨਹੀਂ; ਉਸਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਧਾਰਨ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਸੈਂਕੜੇ ਬਚਾਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਨਵੇਂ ਸਾਲ 'ਤੇ ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਸੀ।"

"ਕਿਸੇ ਮਾਨਸਿਕ ਉਤੇਜਨਾ ਦੇ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ? ਆਓ, ਮਿਸ ਵੈਸਟਬਰੀ, ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੋ।"

ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਦੀ ਤੇਜ਼ ਨਜ਼ਰ ਨੇ ਉਸਦੇ ਤਰੀਕੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਬਦਲਾਅ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਰੰਗੀਨ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਝਿਜਕ ਗਈ।

"ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੈ।"

"ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਤੱਕ?"

"ਸਿਰਫ਼ ਪਿਛਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਲਈ। ਉਹ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਚਿੰਤਤ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ। ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਕੁਝ ਤਾਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੀ ਸਰਕਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। 'ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਾਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਵੀ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ।"

ਹੋਮਜ਼ ਗੰਭੀਰ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਚੱਲੋ, ਮਿਸ ਵੈਸਟਬਰੀ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਪਦਾ ਹੋਵੇ, ਚੱਲੋ। ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਕਿ ਇਸਦਾ ਕੀ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਦਰਅਸਲ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਦੱਸਣ ਲਈ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਦੱਸਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਰਾਜ਼ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਜਾਸੂਸਾਂ ਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।"

ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਹੋਰ ਵੀ ਗੰਭੀਰ ਹੋ ਗਿਆ।

"ਹੋਰ ਕੁਝ?"

"ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲੇ ਸੀ - ਕਿ ਇੱਕ ਗੱਦਾਰ ਲਈ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਆਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਕੀ ਉਸਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ?"

"ਹਾਂ, ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ।"

"ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਪਿਛਲੀ ਸ਼ਾਮ ਬਾਰੇ ਦੱਸੋ।"

"ਅਸੀਂ ਥੀਏਟਰ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਧੁੰਦ ਇੰਨੀ ਸੰਘਣੀ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਕੈਬ ਵੀ ਬੇਕਾਰ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਤੁਰ ਪਏ, ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਰਸਤਾ ਸਾਨੂੰ ਦਫ਼ਤਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਲੈ ਗਿਆ। ਅਚਾਨਕ ਉਹ ਧੁੰਦ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਿਆ।"

"ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਦੇ?"

"ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਹੈਰਾਨੀ ਭਰੀ ਗੱਲ ਕਹੀ; ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ ਪਰ ਉਹ ਕਦੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਘਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ, ਦਫ਼ਤਰ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਪੁੱਛਣ ਆਏ। ਲਗਭਗ ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ ਅਸੀਂ ਭਿਆਨਕ ਖ਼ਬਰ ਸੁਣੀ। ਓ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਬਚਾਓ! ਇਹ ਉਸਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸੀ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।

"ਆਓ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਾਡੇ ਰਸਤੇ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਹਨ। ਸਾਡਾ ਅਗਲਾ ਸਟੇਸ਼ਨ ਉਹ ਦਫ਼ਤਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਕਾਗਜ਼ ਲਏ ਗਏ ਸਨ।

"ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਲਾ ਸੀ, ਪਰ ਸਾਡੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਇਸਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਕਾਲਾ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਟੈਕਸੀ ਦੇ ਚੱਲਦੇ ਹੋਏ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਉਸਦਾ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਵਿਆਹ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਸੇ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਉਸਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੱਸ ਕੇ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ਧ੍ਰੋਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਲਗਭਗ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਸਭ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਹੈ।"

"ਪਰ ਯਕੀਨਨ, ਹੋਮਜ਼, ਕਿਰਦਾਰ ਦਾ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ? ਫਿਰ, ਉਹ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਕੇ ਘਿਨਾਉਣਾ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ ਭੱਜ ਕਿਉਂ ਜਾਵੇ?"

"ਬਿਲਕੁਲ! ਇਤਰਾਜ਼ ਜ਼ਰੂਰ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।"

ਸੀਨੀਅਰ ਕਲਰਕ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਿਡਨੀ ਜੌਨਸਨ, ਸਾਨੂੰ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਉਸ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਪਤਲਾ, ਰੁੱਖਾ, ਐਨਕ ਵਾਲਾ ਅੱਧਖੜ ਉਮਰ ਦਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਗੱਲ੍ਹ ਸੁੰਨੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਘਬਰਾਹਟ ਦੇ ਤਣਾਅ ਕਾਰਨ ਕੰਬ ਰਹੇ ਸਨ ਜਿਸਦੇ ਉਹ ਅਧੀਨ ਸੀ।

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ! ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੁਖੀ ਦੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ?"

"ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਉਸਦੇ ਘਰੋਂ ਆਏ ਹਾਂ।"

"ਇਹ ਜਗ੍ਹਾ ਅਸੰਗਠਿਤ ਹੈ। ਮੁਖੀ ਮਰ ਗਿਆ, ਕੈਡੋਗਨ ਵੈਸਟ ਮਰ ਗਿਆ, ਸਾਡੇ ਕਾਗਜ਼ ਚੋਰੀ ਹੋ ਗਏ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸੋਮਵਾਰ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਫ਼ਤਰ ਵਾਂਗ ਕੁਸ਼ਲ ਸੀ। ਅੱਛਾ ਰੱਬ, ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਹੈ! ਉਸ ਵੈਸਟ ਨੂੰ, ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ!"

"ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਦੋਸ਼ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨ ਹੈ?"

"ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਦਾ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਉਸ 'ਤੇ ਓਨਾ ਹੀ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਾ ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਸੋਮਵਾਰ ਨੂੰ ਦਫ਼ਤਰ ਕਿੰਨੇ ਵਜੇ ਬੰਦ ਸੀ?"

"ਪੰਜ ਵਜੇ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ?"

"ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਖਰੀ ਆਦਮੀ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਕਿੱਥੇ ਸਨ?"

"ਉਸ ਤਿਜੋਰੀ ਵਿੱਚ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦ ਉੱਥੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ।"

"ਕੀ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਚੌਕੀਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ?"

"ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਕੋਲ ਹੋਰ ਵਿਭਾਗ ਵੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਸਿਪਾਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਆਦਮੀ ਹੈ। ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਧੁੰਦ ਬਹੁਤ ਸੰਘਣੀ ਸੀ।"

"ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਕੈਡੋਗਨ ਵੈਸਟ ਘੰਟਿਆਂ ਬਾਅਦ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਉਸਨੂੰ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਿੰਨ ਚਾਬੀਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਪਵੇਗੀ, ਹੈ ਨਾ?"

"ਹਾਂ, ਉਹ ਕਰੇਗਾ। ਬਾਹਰੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਚਾਬੀ, ਦਫ਼ਤਰ ਦੀ ਚਾਬੀ, ਅਤੇ ਤਿਜੋਰੀ ਦੀ ਚਾਬੀ।"

"ਸਿਰਫ਼ ਸਰ ਜੇਮਜ਼ ਵਾਲਟਰ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੀ ਉਹ ਚਾਬੀਆਂ ਸਨ?"

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਦੀਆਂ ਚਾਬੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸਨ - ਸਿਰਫ਼ ਤਿਜੋਰੀ ਦੀਆਂ।"

"ਕੀ ਸਰ ਜੇਮਜ਼ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਿਤ ਸੀ?"

"ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਚਾਬੀਆਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਰਿੰਗ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਉਹ ਅੰਗੂਠੀ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਲੰਡਨ ਗਈ ਸੀ?"

"ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਿਹਾ।"

"ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਚਾਬੀ ਕਦੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਗਈ?"

"ਕਦੇ ਨਹੀਂ।"

"ਫਿਰ ਵੈਸਟ, ਜੇ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਡੁਪਲੀਕੇਟ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਦੀ ਲਾਸ਼ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ: ਜੇਕਰ ਇਸ ਦਫ਼ਤਰ ਦਾ ਕੋਈ ਕਲਰਕ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਵੇਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਅਸਲ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਲੈਣ ਨਾਲੋਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨਾ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ?"

"ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਕਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਤਕਨੀਕੀ ਗਿਆਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰ ਜੇਮਜ਼, ਜਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ, ਜਾਂ ਵੈਸਟ ਨੂੰ ਉਹ ਤਕਨੀਕੀ ਗਿਆਨ ਸੀ?"

"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਘਸੀਟਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕੀ ਫਾਇਦਾ ਜਦੋਂ ਅਸਲ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀਆਂ ਸਨ?"

"ਖੈਰ, ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਲੱਖਣ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅਸਲ ਲੈਣ ਦਾ ਜੋਖਮ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਾਪੀਆਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਉਸਦੀ ਵਾਰੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਕੰਮ ਕਰਦਾ।"

"ਇਕੱਲਾ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ - ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ।"

"ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੁਝ ਨਾ ਸਮਝ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਿੰਨ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਅਜੇ ਵੀ ਗੁੰਮ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ।"

"ਹਾਂ, ਇਹੀ ਗੱਲ ਹੈ।"

"ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਇਹ ਤਿੰਨ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਹਨ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸੱਤਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਬਰੂਸ-ਪਾਰਟਿੰਗਟਨ ਪਣਡੁੱਬੀ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਐਡਮਿਰਲਟੀ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪਰ ਅੱਜ ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਡਰਾਇੰਗਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਇੰਨਾ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਸਵੈ-ਅਡਜਸਟਿੰਗ ਸਲਾਟ ਵਾਲੇ ਡਬਲ ਵਾਲਵ ਇੱਕ ਕਾਗਜ਼ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇਹ ਖੋਜ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਉਹ ਕਿਸ਼ਤੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

"ਪਰ ਤਿੰਨ ਗੁੰਮ ਹੋਈਆਂ ਡਰਾਇੰਗਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ?"

"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਾਂਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਜੋ ਮੈਂ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।"

ਉਸਨੇ ਤਿਜੋਰੀ ਦੇ ਤਾਲੇ, ਕਮਰੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਲੋਹੇ ਦੇ ਸ਼ਟਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬਾਹਰ ਲਾਅਨ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਹੀ ਉਸਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਤੇਜਿਤ ਹੋਈ। ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਬਾਹਰ ਇੱਕ ਲੌਰੇਲ ਝਾੜੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਈ ਟਾਹਣੀਆਂ 'ਤੇ ਮਰੋੜ ਜਾਂ ਟੁੱਟਣ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਲੈਂਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਹੇਠਾਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੁਝ ਧੁੰਦਲੇ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਨ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਮੁੱਖ ਕਲਰਕ ਨੂੰ ਲੋਹੇ ਦੇ ਸ਼ਟਰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਵਿਚਕਾਰ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਬਾਹਰਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਕਮਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ।

"ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਸੰਕੇਤ ਖਰਾਬ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਮਤਲਬ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਖੈਰ, ਵਾਟਸਨ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਵੂਲਵਿਚ ਸਾਡੀ ਹੋਰ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਫ਼ਸਲ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਆਓ ਦੇਖੀਏ ਕਿ ਕੀ ਅਸੀਂ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਬਿਹਤਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

ਫਿਰ ਵੀ ਅਸੀਂ ਵੂਲਵਿਚ ਸਟੇਸ਼ਨ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਫ਼ਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ੀਫ ਜੋੜ ਦਿੱਤੀ। ਟਿਕਟ ਦਫ਼ਤਰ ਦਾ ਕਲਰਕ ਪੂਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਕਹਿ ਸਕਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸੋਮਵਾਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਕੈਡੋਗਨ ਵੈਸਟ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ - ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ - ਅਤੇ ਉਹ ਲੰਡਨ ਬ੍ਰਿਜ ਲਈ 8:15 ਵਜੇ ਲੰਡਨ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਤੀਜੀ-ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਟਿਕਟ ਲਈ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਲਰਕ ਉਸਦੇ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਅਤੇ ਘਬਰਾਏ ਹੋਏ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੈਰਾਨ ਸੀ। ਉਹ ਇੰਨਾ ਕੰਬ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪੈਸੇ ਦੀ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕ ਸਕਿਆ, ਅਤੇ ਕਲਰਕ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸਮਾਂ-ਸਾਰਣੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਿਆ ਕਿ 8:15 ਵਜੇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਸੀ ਜੋ ਵੈਸਟ ਲਈ 7:30 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਔਰਤ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੈਣਾ ਸੰਭਵ ਸੀ।

"ਆਓ ਅਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣੀਏ, ਵਾਟਸਨ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਦੀ ਚੁੱਪ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕਦੇ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਆਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ। ਹਰ ਨਵੀਂ ਤਰੱਕੀ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਪਰੇ ਵਾਲੀ ਪਰਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਅਸੀਂ ਜ਼ਰੂਰ ਕੁਝ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਤਰੱਕੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

"ਵੂਲਵਿਚ ਵਿਖੇ ਸਾਡੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੌਜਵਾਨ ਕੈਡੋਗਨ ਵੈਸਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਪਰ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਸੰਕੇਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਧੇਰੇ ਅਨੁਕੂਲ ਪਰਿਕਲਪਨਾ ਵੱਲ ਉਧਾਰ ਦੇਣਗੇ। ਮੰਨ ਲਓ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਉਸ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਏਜੰਟ ਨੇ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਵਾਅਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬੋਲਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਜੋ ਉਸਦੀ ਮੰਗੇਤਰ ਨੂੰ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਮੰਨ ਲਵਾਂਗੇ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੁਟਿਆਰ ਨਾਲ ਥੀਏਟਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅਚਾਨਕ, ਧੁੰਦ ਵਿੱਚ, ਉਸੇ ਏਜੰਟ ਦੀ ਝਲਕ ਮਿਲੀ ਜੋ ਦਫਤਰ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼। ਸਭ ਕੁਝ ਉਸਦੀ ਡਿਊਟੀ ਨੂੰ ਰਾਹ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ, ਖਿੜਕੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਐਬਸਟਰੈਕਸ਼ਨ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਚੋਰ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ

ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਾਪੀਆਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਸਲੀ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗਾ। ਇਸ ਬਾਹਰੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਸਲੀ ਲੈਣੇ ਪਏ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਹ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।"

"ਅਗਲਾ ਕਦਮ ਕੀ ਹੈ?"

"ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਕੋਈ ਕਲਪਨਾ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨੌਜਵਾਨ ਕੈਡੋਗਨ ਵੈਸਟ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਕੰਮ ਖਲਨਾਇਕ ਨੂੰ ਫੜਨਾ ਅਤੇ ਅਲਾਰਮ ਵਜਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ? ਕੀ ਇਹ ਕੋਈ ਸਰਕਾਰੀ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਕਾਗਜ਼ ਲਏ ਸਨ? ਇਹ ਵੈਸਟ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੇਗਾ। ਜਾਂ ਕੀ ਮੁਖੀ ਧੁੰਦ ਵਿੱਚ ਵੈਸਟ ਨੂੰ ਖਿਸਕ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਵੈਸਟ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਕਮਰਿਆਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਲੰਡਨ ਵੱਲ ਤੁਰ ਪਿਆ, ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਮਰੇ ਕਿੱਥੇ ਹਨ? ਕਾਲ ਬਹੁਤ ਦਬਾਅ ਵਾਲੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਧੁੰਦ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇੱਥੇ ਸਾਡੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਠੰਡੀ ਚੱਲਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਰਿਕਲਪਨਾ ਅਤੇ ਵੈਸਟ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ, ਉਸਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਦੇ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਮੈਟਰੋਪੋਲੀਟਨ ਰੇਲਗੱਡੀ ਦੀ ਛੱਤ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਪਾੜਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਹੁਣ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪਤਿਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਚੁਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੀ ਬਜਾਏ ਦੋ ਟਰੈਕਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

ਯਕੀਨਨ, ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨੋਟ ਸਾਡੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਦੂਤ ਇਸਨੂੰ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਛੋਟੇ ਫਰਾਈ ਹਨ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੋਕ ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣਗੇ। ਵਿਚਾਰਨ ਯੋਗ ਸਿਰਫ਼ ਐਡੋਲਫ ਮੇਅਰ ਹਨ, 13 ਗ੍ਰੇਟ ਜਾਰਜ ਸਟਰੀਟ, ਵੈਸਟਮਿੰਸਟਰ ਦੇ; ਲੁਈਸ ਲਾ ਰੋਥੀਅਰ, ਕੈਂਪਡੇਨ ਮੈਨਸ਼ਨਜ਼, ਨੌਟਿੰਗ ਹਿੱਲ ਦੇ; ਅਤੇ ਹਿਊਗੋ ਓਬਰਸਟਾਈਨ, 13 ਕੌਲਫੀਲਡ ਗਾਰਡਨਜ਼, ਕੇਨਸਿੰਗਟਨ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸੋਮਵਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਲੇ ਜਾਣ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇਖੀ ਹੈ। ਕੈਬਨਿਟ ਤੁਹਾਡੀ ਅੰਤਿਮ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਬਹੁਤ ਚਿੰਤਾ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਪੱਧਰੀ ਕੁਆਰਟਰ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾਵਾਂ ਆ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਰਾਜ ਦੀ ਪੂਰੀ ਫੋਰਸ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਹੈ।

ਮਾਈਕ੍ਰਾਫਟ।

"ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਰਾਣੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਘੋੜੇ ਅਤੇ ਰਾਣੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।" ਉਸਨੇ ਲੰਡਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਵੱਡਾ ਨਕਸ਼ਾ ਫੈਲਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਇਸ ਉੱਤੇ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। "ਖੈਰ, ਖੈਰ," ਉਸਨੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਵਿਸਮਾਦ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਚੀਜ਼ਾਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀਆਂ ਮੁੜ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਵਾਟਸਨ ਕਿਉਂ, ਮੈਂ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ।" ਉਸਨੇ ਅਚਾਨਕ ਹਾਸੇ ਦੇ ਫਟਣ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਥੱਪੜ ਮਾਰਿਆ। "ਮੈਂ ਹੁਣ ਬਾਹਰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਜਾਸੂਸੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਸਾਥੀ ਅਤੇ ਜੀਵਨੀਕਾਰ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਕੂਹਣੀ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਬਿਨਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਗੰਭੀਰ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਰਹੋਗੇ, ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ

ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਖੋਗੇ। ਜੇ ਸਮਾਂ ਭਾਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਲਮ ਲਓ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਰਾਜ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਬਚਾਇਆ।"

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਕੁਝ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਆਮ ਤਪੱਸਿਆ ਤੋਂ ਇੰਨਾ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਕਾਰਨ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਸਾਰੀ ਨਵੰਬਰ ਸ਼ਾਮ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਅਖੀਰ, ਨੌਂ ਵਜੇ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਇੱਕ ਨੋਟ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ:

ਮੈਂ ਗੋਲਡੀਨੀ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ, ਗਲੌਸਟਰ ਰੋਡ, ਕੇਨਸਿੰਗਟਨ ਵਿੱਚ ਖਾਣਾ ਖਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਹੁਣੇ ਆਓ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਉੱਥੇ ਆ ਜਾਓ। ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਜੈਮੀ, ਇੱਕ ਡਾਰਕ ਲੈਂਟਰ, ਇੱਕ ਛੈਣੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਿਵਾਲਵਰ ਲਿਆਓ।

ਐੱਸ. ਐੱਚ.

ਇਹ ਇੱਕ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਨਾਗਰਿਕ ਲਈ ਧੁੰਦਲੀਆਂ, ਧੁੰਦ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਉਪਕਰਣ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਓਵਰਕੋਟ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਿੱਧਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪਤੇ 'ਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਉੱਥੇ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਇਤਾਲਵੀ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੋਲ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ।

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਖਾਣ ਲਈ ਖਾਧਾ ਹੈ? ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੌਫੀ ਅਤੇ ਕੁਰਕਾਓ ਪੀਓ। ਮਾਲਕ ਦੇ ਸਿਗਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ। ਉਹ ਉਮੀਦ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਜ਼ਹਿਰੀਲੇ ਹਨ। ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਔਜ਼ਾਰ ਹਨ?"

"ਉਹ ਇੱਥੇ ਹਨ, ਮੇਰੇ ਓਵਰਕੋਟ ਵਿੱਚ।"

"ਸ਼ਾਨਦਾਰ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੀਤੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸਕੈਚ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਕੁਝ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ, ਕਿ ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਰੇਲਗੱਡੀ ਦੀ ਛੱਤ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਤੱਥ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਛੱਤ ਤੋਂ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਗੱਡੀ ਤੋਂ, ਕਿ ਉਹ ਡਿੱਗਿਆ ਸੀ।"

"ਕੀ ਇਸਨੂੰ ਪੁਲ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ?"

"ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਸੀ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਛੱਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੀਆਂ ਗੋਲ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਕੋਈ ਰੇਲਿੰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਯਕੀਨ ਨਾਲ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਕੈਡੋਗਨ ਵੈਸਟ ਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਕਿਵੇਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

"ਇਹ ਉਹ ਸਵਾਲ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਸਾਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਪਿਆ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਸੰਭਵ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਵੈਸਟ ਐਂਡ ਦੇ ਕੁਝ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਅੰਡਰਗਰਾਊਂਡ ਸੁਰੰਗਾਂ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਧੁੰਦਲੀ ਯਾਦ ਸੀ ਕਿ ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਦੇ ਉੱਪਰ ਖਿੜਕੀਆਂ ਦੇਖੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ, ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਇੱਕ ਰੇਲਗੱਡੀ ਅਜਿਹੀ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਰੁਕੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਛੱਤ 'ਤੇ ਲਾਸ਼ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗੀ?"

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਅਸੰਭਵ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।"

"ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਪੁਰਾਣੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਅਚਨਚੇਤੀਆਂ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਵੀ ਬਚਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਅਸੰਭਵ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਸੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਅਚਨਚੇਤੀਆਂ ਅਸਫਲ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਏਜੰਟ, ਜੋ ਹੁਣੇ ਲੰਡਨ ਛੱਡ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਅੰਡਰਗਰਾਊਂਡ 'ਤੇ ਬਣੇ ਘਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਇਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਅਚਾਨਕ ਬੇਵਕੂਫੀ 'ਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਏ ਸੀ।"

"ਓਹ, ਇਹੀ ਸੀ, ਕੀ?"

"ਹਾਂ, ਇਹੀ ਸੀ। 13 ਕੌਲਫੀਲਡ ਗਾਰਡਨਜ਼ ਦੇ ਮਿਸਟਰ ਹਿਊਗੋ ਓਬਰਸਟਾਈਨ, ਮੇਰਾ ਉਦੇਸ਼ ਬਣ ਗਏ ਸਨ। ਮੈਂ ਗਲੌਸਟਰ ਰੋਡ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਦਦਗਾਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਟਰੈਕ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਤੁਰਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕੌਲਫੀਲਡ ਗਾਰਡਨਜ਼ ਦੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਪੌੜੀਆਂ ਦੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਲਾਈਨ 'ਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹਦੀਆਂ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਥ ਕਿ, ਵੱਡੇ ਰੇਲਵੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਚੌਰਾਹੇ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਅੰਡਰਗ੍ਰਾਊਂਡ ਟ੍ਰੇਨਾਂ ਅਕਸਰ ਉਸੇ ਥਾਂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਗਤੀਹੀਣ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ।"

"ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਹੋਮਜ਼! ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਗਏ!"

"ਹੁਣ ਤੱਕ - ਹੁਣ ਤੱਕ, ਵਾਟਸਨ। ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਟੀਚਾ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ। ਖੈਰ, ਕੌਲਫੀਲਡ ਗਾਰਡਨ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪੰਛੀ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉੱਡ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਘਰ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਸਜਾਏ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਨਿਰਣਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਉੱਪਰਲੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ। ਓਬਰਸਟਾਈਨ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਵੈਲੇਟ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਦੇ ਭਰੋਸੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਸੰਘ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਓਬਰਸਟਾਈਨ ਆਪਣੀ ਲੁੱਟ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਹਾਂਦੀਪ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਭੱਜਣ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਵਾਰੰਟ ਤੋਂ ਡਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ੁਕੀਨ ਘਰੇਲੂ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਹੀ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ।"

"ਕੀ ਅਸੀਂ ਵਾਰੰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ?"

"ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ।"

"ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?"

"ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਕਿ ਉੱਥੇ ਕਿਹੜਾ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ, ਹੋਮਜ਼।"

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ, ਤੁਸੀਂ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਰਾ ਦਿਓ। ਮੈਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਵਾਂਗਾ। ਇਹ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ 'ਤੇ ਟਿਕੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਦੇ ਨੋਟ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ, ਐਡਮਿਰਲਟੀ, ਕੈਬਨਿਟ, ਉਸ ਉੱਚੇ ਵਿਅਕਤੀ ਬਾਰੇ ਜੋ ਖ਼ਬਰਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜਾਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ।"

ਮੇਰਾ ਜਵਾਬ ਮੇਜ਼ ਤੋਂ ਉੱਠਣਾ ਸੀ।

"ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ, ਹੋਮਜ਼। ਅਸੀਂ ਜ਼ਰੂਰ ਜਾਣਾ ਹੈ।"

ਉਹ ਝੱਟ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਫੜ ਕੇ ਹਿਲਾਇਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਝੁਕੋਗੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਕੋਮਲਤਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਅਗਲੇ ਹੀ ਪਲ ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਆਪਣਾ ਮਾਸਟਰ, ਵਿਹਾਰਕ ਸਵੈ ਬਣ ਗਿਆ।

"ਇਹ ਲਗਭਗ ਅੱਧਾ ਮੀਲ ਹੈ, ਪਰ ਕੋਈ ਜਲਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਚੱਲੋ ਚੱਲੀਏ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਯੰਤਰ ਨਾ ਸੁੱਟੋ। ਇੱਕ ਸ਼ੱਕੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮੰਦਭਾਗੀ ਪੇਚੀਦਗੀ ਹੋਵੇਗੀ।"

ਕੌਲਫੀਲਡ ਗਾਰਡਨ, ਲੰਡਨ ਦੇ ਪੱਛਮੀ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਮੱਧ ਵਿਕਟੋਰੀਅਨ ਯੁੱਗ ਦੇ ਫਲੈਟ-ਫੇਸਡ, ਥੰਮ੍ਹਾਂ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਪੋਰਟੀਕੋਡ ਘਰਾਂ ਦੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਾਈਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜੋ ਬਹੁਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹਨ। ਅਗਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਪਾਰਟੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਭਰੀ ਗੂੰਜ ਅਤੇ ਪਿਆਨੋ ਦੀ ਗੂੰਜ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਗੂੰਜਦੀ ਰਹੀ। ਧੁੰਦ ਅਜੇ ਵੀ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਛਾਈ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਨਾ ਛਾਂ ਨਾਲ ਢੱਕ ਰਹੀ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਲਾਲਟੈਣ ਜਗਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਵੱਡੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਚਮਕਾਇਆ ਸੀ।

"ਇਹ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੋਲਡ ਅਤੇ ਤਾਲਾਬੰਦ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਬਿਹਤਰ ਕਰਾਂਗੇ। ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਆਰਚਵੇਅ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜੋਸ਼ੀਲਾ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲਾ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰ ਦੇਵੇ। ਵਾਟਸਨ, ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਵਧਾਓ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕਰਾਂਗਾ।"

ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਉਸ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਹਨੇਰੇ ਪਰਛਾਵਿਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉੱਪਰ ਧੁੰਦ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਸਦੀ ਨਰਮ ਤਾਲ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ, ਹੋਮਜ਼ ਹੇਠਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਝੁਕਦੇ ਅਤੇ ਤਣਾਅ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਟੱਕਰ ਨਾਲ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਅਸੀਂ ਹਨੇਰੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਭੱਜੇ, ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਖੇਤਰ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹੋਮਜ਼ ਮੋੜਵੀਂ, ਬਿਨਾਂ ਕਾਰਪੇਟ ਵਾਲੀ ਪੌੜੀ ਰਾਹੀਂ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਚੱਲ ਪਿਆ। ਪੀਲੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦਾ ਉਸਦਾ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਪੱਖਾ ਇੱਕ ਨੀਵੀਂ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਚਮਕਿਆ।

"ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ, ਵਾਟਸਨ - ਇਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।" ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਇੱਕ ਮੱਧਮ, ਸਖ਼ਤ ਬੁੜਬੁੜਾਈ ਹੋਈ, ਜੋ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਗਰਜ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇੱਕ ਰੇਲਗੱਡੀ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਸੀਲ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਚਲਾਈ। ਇਹ ਲੰਘਦੇ ਇੰਜਣਾਂ ਦੀ ਧੂੜ ਨਾਲ ਸੰਘਣੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਢੱਕੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਪਰ ਕਾਲੀ ਸਤ੍ਹਾ ਧੁੰਦਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਥਾਂ-ਥਾਂ ਰਗੜੀ ਹੋਈ ਸੀ।

"ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਹੈਲੋਆ, ਵਾਟਸਨ! ਇਹ ਕੀ ਹੈ? ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਖੂਨ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ।" ਉਹ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਲਕੇ ਰੰਗਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਇੱਥੇ ਇਹ ਪੌੜੀਆਂ ਦੇ ਪੱਥਰ 'ਤੇ ਵੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਰੁਕਣ ਦਿਓ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਰੇਲਗੱਡੀ ਨਹੀਂ ਰੁਕਦੀ।"

ਸਾਨੂੰ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਗਲੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸੁਰੰਗ ਤੋਂ ਗਰਜਦੀ ਹੋਈ ਨਿਕਲੀ, ਪਰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਹੌਲੀ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਬ੍ਰੇਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਚੀਕ ਨਾਲ, ਸਾਡੇ ਹੇਠਾਂ ਆ ਗਈ। ਇਹ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤੋਂ ਡੱਬਿਆਂ ਦੀ ਛੱਤ ਤੱਕ ਚਾਰ ਫੁੱਟ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਖਿੜਕੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ।

"ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਜਾਇਜ਼ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਡਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਖਿਆਲ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ?"

"ਇੱਕ ਮਾਸਟਰਪੀਸ। ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਉਚਾਈ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਜਿਸ ਪਲ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਛੱਤ 'ਤੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਆਇਆ, ਜੋ ਕਿ ਯਕੀਨਨ ਬਹੁਤ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬਾਕੀ ਸਭ ਕੁਝ ਅਟੱਲ ਸੀ। ਜੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਹਿੱਤ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਮਾਮੂਲੀ ਹੁੰਦਾ। ਸਾਡੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਅਜੇ ਵੀ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਨ। ਪਰ ਸ਼ਾਇਦ ਸਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਅਸੀਂ ਰਸੋਈ ਦੀ ਪੌੜੀ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਕਮਰਿਆਂ ਦੇ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਸੀ। ਇੱਕ ਡਾਇਨਿੰਗ ਰੂਮ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਜਾਵਟ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੂਜਾ ਬੈੱਡਰੂਮ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਖਾਲੀ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਕਮਰਾ ਵਧੇਰੇ ਉਮੀਦ ਵਾਲਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਸਾਥੀ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਬੈਠ ਗਿਆ। ਇਹ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਧਿਐਨ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਵਿਧੀਪੂਰਵਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਦਰਾਜ਼ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦਰਾਜ਼ ਅਤੇ ਅਲਮਾਰੀ ਦੇ ਬਾਅਦ ਅਲਮਾਰੀ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਕੋਈ ਚਮਕ ਉਸਦੇ ਸਖ਼ਤ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਰੌਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਈ। ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

"ਚਾਲਬਾਜ਼ ਕੁੱਤੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਢੱਕ ਲਏ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ। ਉਸਦਾ ਖਤਰਨਾਕ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡਾ ਆਖਰੀ ਮੌਕਾ ਹੈ।"

ਇਹ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਟੀਨ ਕੈਸ਼-ਬੌਕਸ ਸੀ ਜੋ ਲਿਖਣ ਵਾਲੇ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਛੈਣੀ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਕਈ ਰੋਲ ਅੰਦਰ ਸਨ, ਜੋ ਅੰਕੜਿਆਂ ਅਤੇ ਗਣਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਢੱਕੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੋਟ ਦੇ ਜੋ ਉਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਹਿ ਰਹੇ ਸਨ। ਵਾਰ-ਵਾਰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ "ਪਾਣੀ ਦਾ ਦਬਾਅ" ਅਤੇ "ਵਰਗ ਇੰਚ ਤੱਕ ਦਬਾਅ" ਇੱਕ ਪਣਡੁੱਬੀ ਨਾਲ ਕੁਝ ਸੰਭਾਵਿਤ ਸਬੰਧ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਲਿਫਾਫਾ ਬਚਿਆ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਅੰਦਰ ਕੁਝ ਛੋਟੇ ਅਖਬਾਰਾਂ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਹਿਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਉਸਦੇ ਉਤਸੁਕ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਜਾਗ ਗਈਆਂ ਸਨ।

"ਇਹ ਕੀ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ? ਏਹ? ਇਹ ਕੀ ਹੈ? ਇੱਕ ਅਖ਼ਬਾਰ ਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਨੇਹਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ। ਪ੍ਰਿੰਟ ਅਤੇ ਅਖ਼ਬਾਰ ਦੁਆਰਾ ਡੇਲੀ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਪੀੜਾ ਕਾਲਮ। ਇੱਕ ਪੰਨੇ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਉੱਪਰਲਾ ਕੋਨਾ। ਕੋਈ ਤਾਰੀਖਾਂ ਨਹੀਂ - ਪਰ ਸੁਨੇਹੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ:

"ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਜਲਦੀ ਸੁਣਾਂਗਾ। ਸ਼ਰਤਾਂ ਮੰਨ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ। ਕਾਰਡ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਪਤੇ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਲਿਖੋ।"

ਪਿਅਰੋਟ।

"ਅੱਗੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ:"

"ਵਰਣਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਗੁੰਝਲਦਾਰ। ਪੂਰੀ ਰਿਪੋਰਟ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਾਮਾਨ ਡਿਲੀਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।"

ਪਿਅਰੋਟ।

“ਫਿਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ:
"ਕੀ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰੈਸ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਵਾਪਸ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰੋ। ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।"
ਪਿਅਰੋਟ।
"ਅੰਤ ਵਿੱਚ:"
"ਸੋਮਵਾਰ ਰਾਤ ਨੌਂ ਵਜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਦੋ ਟੂਟੀਆਂ। ਸਿਰਫ਼ ਅਸੀਂ। ਇੰਨੇ ਸ਼ੱਕੀ ਨਾ ਬਣੋ। ਸਾਮਾਨ ਡਿਲੀਵਰ ਹੋਣ 'ਤੇ ਨਕਦੀ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ।"
ਪਿਅਰੋਟ।
"ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਰਿਕਾਰਡ, ਵਾਟਸਨ! ਕਾਸ਼ ਅਸੀਂ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ!" ਉਹ ਸੋਚਾਂ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚਿਆ ਹੋਇਆ ਬੈਠਾ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਮਾਰਦਾ ਹੋਇਆ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਝਪਟਿਆ।
"ਖੈਰ, ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਇੰਨਾ ਔਖਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਆਖ਼ਰਕਾਰ। ਇੱਥੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਰਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਡੇਲੀ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਦਿਨ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"
ਮਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਹੋਮਜ਼ ਅਤੇ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਨਾਸ਼ਤੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਕੇ ਆਏ ਸਨ ਅਤੇ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨ ਦੀ ਸਾਡੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੁਣਾਈ ਸੀ। ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਨੇ ਸਾਡੀ ਇਕਬਾਲ ਕੀਤੀ ਚੋਰੀ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।
"ਅਸੀਂ ਫੋਰਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਨਤੀਜੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਜਾਓਗੇ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਪਾਓਗੇ।"
"ਇੰਗਲੈਂਡ ਲਈ, ਘਰ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰਤਾ - ਹਾਂ, ਵਾਟਸਨ? ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੇਦੀ 'ਤੇ ਸ਼ਹੀਦ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ, ਮਾਈਕ੍ਰਾਫਟ?"
"ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਸ਼ੇਰਲਾਕ! ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ! ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦਾ ਕੀ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਓਗੇ?"
ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਪਿਆ ਡੇਲੀ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਚੁੱਕਿਆ।
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਪੀਅਰੋਟ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ?"
"ਕੀ? ਇੱਕ ਹੋਰ?"
“ਹਾਂ, ਇਹ ਇੱਥੇ ਹੈ:
"ਅੱਜ ਰਾਤ। ਉਹੀ ਘੰਟਾ। ਉਹੀ ਜਗ੍ਹਾ। ਦੋ ਟੂਟੀਆਂ। ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾਅ 'ਤੇ ਹੈ।"
ਪਿਅਰੋਟ।
"ਜਾਰਜ ਵੱਲੋਂ!" ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਚੀਕਿਆ। "ਜੇ ਉਹ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਹੈ!"

"ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਤਾਂ ਇਹ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਅੱਠ ਵਜੇ ਕੌਲਫੀਲਡ ਗਾਰਡਨ ਆਉਣਾ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਕਿਸੇ ਹੱਲ ਦੇ ਥੋੜੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਕਮਾਲ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਕੰਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹਲਕੇ ਕੰਮਾਂ ਵੱਲ ਮੋੜ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਯਾਦਗਾਰੀ ਦਿਨ ਦੇ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੋਨੋਗ੍ਰਾਫ ਵਿੱਚ ਗੁਆ ਬੈਠਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਲਾਸਸ ਦੇ ਪੌਲੀਫੋਨਿਕ ਮੋਟੇਟਸ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਨਿਰਲੇਪਤਾ ਦੀ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਦਿਨ ਬੇਅੰਤ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਮਹਾਨ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮਹੱਤਤਾ, ਉੱਚ ਕੋਟੀ ਵਿੱਚ ਸਸਪੈਂਸ, ਪ੍ਰਯੋਗ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਜਿਸਦੀ ਅਸੀਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ - ਇਹ ਸਭ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਮਿਲ ਗਏ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਰਾਹਤ ਦੀ ਗੱਲ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਹਲਕੇ ਖਾਣੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਮੁਹਿੰਮ 'ਤੇ ਰਵਾਨਾ ਹੋਏ। ਲੈਸਟਰੇਡ ਅਤੇ ਮਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਗਲੌਸਟਰ ਰੋਡ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਬਾਹਰ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੁਆਰਾ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲੇ। ਓਬਰਸਟਾਈਨ ਦੇ ਘਰ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਇੱਕ ਰਾਤ ਪਹਿਲਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਰੇਲਿੰਗ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਹਾਲ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਅੰਦਰ ਜਾਣਾ। ਨੌਂ ਵਜੇ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸਟੱਡੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ।

ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਬੀਤ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ। ਜਦੋਂ ਗਿਆਰਾਂ ਵੱਜੇ, ਤਾਂ ਮਹਾਨ ਚਰਚ ਘੜੀ ਦੀ ਮਾਪੀ ਗਈ ਧੜਕਣ ਸਾਡੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਦੇ ਵਿਰਲਾਪ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੰਦੀ ਸੀ। ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਅਤੇ ਮਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਆਪਣੀਆਂ ਸੀਟਾਂ 'ਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਾਰ ਆਪਣੀਆਂ ਘੜੀਆਂ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਹੋਮਜ਼ ਚੁੱਪ ਬੈਠਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਉਸਦੀਆਂ ਪਲਕਾਂ ਅੱਧੀਆਂ ਬੰਦ ਸਨ, ਪਰ ਹਰ ਭਾਵਨਾ ਸੁਚੇਤ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅਚਾਨਕ ਝਟਕੇ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ।

"ਉਹ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਇਹ ਵਾਪਸ ਆਇਆ। ਅਸੀਂ ਬਾਹਰ ਇੱਕ ਹਿੱਲਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਦਸਤਕ ਨਾਲ ਦੋ ਤਿੱਖੇ ਠੋਕਰ। ਹੋਮਜ਼ ਉੱਠਿਆ, ਸਾਨੂੰ ਬੈਠਣ ਲਈ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਗੈਸ ਸਿਰਫ਼ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦਾ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਬਾਹਰੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇੱਕ ਹਨੇਰਾ ਚਿੱਤਰ ਉਸਦੇ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘਿਆ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ। "ਇਸ ਪਾਸੇ!" ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਸਾਡਾ ਆਦਮੀ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਹੋਮਜ਼ ਉਸਦਾ ਨੇੜਿਓਂ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਆਦਮੀ ਹੈਰਾਨੀ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾ ਦੀ ਚੀਕ ਨਾਲ ਮੁੜਿਆ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਾਲਰ ਤੋਂ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਡੇ ਕੈਦੀ ਦੇ ਸੰਤੁਲਨ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਆਦਮੀ ਨੇ ਉਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ, ਲੜਖੜਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ। ਝਟਕੇ ਨਾਲ, ਉਸਦੀ ਚੌੜੀ ਕੰਢੀ ਵਾਲੀ ਟੋਪੀ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਉੱਡ ਗਈ, ਉਸਦੀ ਕ੍ਰੈਵਟ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਖਿਸਕ ਗਈ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਕਰਨਲ ਵੈਲੇਨਟਾਈਨ ਵਾਲਟਰ ਦੀਆਂ ਲੰਬੀ ਹਲਕੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਅਤੇ ਨਰਮ, ਸੁੰਦਰ ਨਾਜ਼ੁਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਸਨ।

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਸੀਟੀ ਵਜਾਈ।

"ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਗਧਾ ਲਿਖ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਉਹ ਪੰਛੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।"

"ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ?" ਮਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਨੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਸਰ ਜੇਮਜ਼ ਵਾਲਟਰ ਦਾ ਛੋਟਾ ਭਰਾ, ਪਣਡੁੱਬੀ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਮੁਖੀ। ਹਾਂ, ਹਾਂ; ਮੈਂ ਪੱਤਿਆਂ ਦਾ ਡਿੱਗਣਾ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੀ ਜਾਂਚ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿਓ।"

ਅਸੀਂ ਉਸ ਸੁੱਤੇ ਪਏ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਚੁੱਕ ਲਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਸਾਡਾ ਕੈਦੀ ਉੱਠ ਕੇ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਡਰਾਉਣੇ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਹੱਥ ਫੇਰਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਹੀ ਇੰਦਰੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

"ਇਹ ਕੀ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਮਿਸਟਰ ਓਬਰਸਟਾਈਨ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਇਆ ਹਾਂ।"

"ਸਭ ਕੁਝ ਪਤਾ ਹੈ, ਕਰਨਲ ਵਾਲਟਰ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸੱਜਣ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਵੇਂ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਮੇਰੀ ਸਮਝ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਹਾਡਾ ਸਾਰਾ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਅਤੇ ਓਬਰਸਟਾਈਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਸਾਡੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੌਜਵਾਨ ਕੈਡੋਗਨ ਵੈਸਟ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹਾਲਾਤ ਵੀ ਹਨ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਪਛਤਾਵਾ ਅਤੇ ਇਕਬਾਲ ਦਾ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸਿਹਰਾ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜੇ ਵੀ ਕੁਝ ਵੇਰਵੇ ਹਨ ਜੋ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸਿੱਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

ਆਦਮੀ ਨੇ ਹਉਕਾ ਭਰਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਡੁਬੋ ਲਿਆ। ਅਸੀਂ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਹ ਚੁੱਪ ਰਿਹਾ।

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਹਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਚੀਜ਼ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਪੈਸੇ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਾਬੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਛਾਪ ਲੈ ਲਈ ਸੀ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਭਰਾ ਕੋਲ ਸਨ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਓਬਰਸਟਾਈਨ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਨੇ ਡੇਲੀ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਕਾਲਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਚਿੱਠੀਆਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੋਮਵਾਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਧੁੰਦ ਵਿੱਚ ਦਫ਼ਤਰ ਗਏ ਸੀ, ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨੌਜਵਾਨ ਕੈਡੋਗਨ ਵੈਸਟ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਚੋਰੀ ਦੇਖੀ, ਪਰ ਅਲਾਰਮ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੰਭਵ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਕੋਲ ਕਾਗਜ਼ ਲੈ ਜਾ ਰਹੇ ਸੀ। ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਨਾਗਰਿਕ ਵਾਂਗ, ਉਹ ਧੁੰਦ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਨੇੜਿਓਂ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਘਰ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਗਏ। ਉੱਥੇ ਉਸਨੇ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਸੀ, ਕਰਨਲ ਵਾਲਟਰ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੇਸ਼ਧ੍ਰੋਹ ਵਿੱਚ ਕਤਲ ਦਾ ਹੋਰ ਭਿਆਨਕ ਅਪਰਾਧ ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ।"

"ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ! ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ! ਰੱਬ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ!" ਸਾਡਾ ਬਦਕਿਸਮਤ ਕੈਦੀ ਚੀਕਿਆ।

"ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਕੈਡੋਗਨ ਵੈਸਟ ਦਾ ਅੰਤ ਰੇਲਵੇ ਡੱਬੇ ਦੀ ਛੱਤ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ।"

"ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ। ਬਾਕੀ ਮੈਂ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਸਟਾਕ ਐਕਸਚੇਂਜ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਚੁਕਾਉਣਾ ਪਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੀ ਬਹੁਤ ਲੋੜ ਸੀ। ਓਬਰਸਟਾਈਨ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦੀ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਸੀ। ਪਰ ਕਤਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਬੇਕਸੂਰ ਹਾਂ।"

"ਫਿਰ ਕੀ ਹੋਇਆ?"
"ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਆਇਆ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੰਘਣੀ ਧੁੰਦ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਤਿੰਨ ਗਜ਼ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਦੋ ਟੂਟੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਓਬਰਸਟਾਈਨ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨੌਜਵਾਨ ਭੱਜਿਆ ਅਤੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਓਬਰਸਟਾਈਨ ਕੋਲ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਜੀਵਨ-ਰੱਖਿਅਕ ਸੀ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਵੈਸਟ ਸਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਇਆ, ਓਬਰਸਟਾਈਨ ਨੇ ਉਸਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਵਾਰ ਕੀਤਾ। ਸੱਟ ਇੱਕ ਘਾਤਕ ਸੀ। ਉਹ ਪੰਜ ਮਿੰਟਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਮਰ ਗਿਆ। ਉੱਥੇ ਉਹ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਓਬਰਸਟਾਈਨ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰੇਲਗੱਡੀਆਂ ਬਾਰੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਆਇਆ ਜੋ ਉਸਦੀ ਪਿਛਲੀ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਰੁਕੀਆਂ ਸਨ। ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜੋ ਮੈਂ ਲਿਆਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 'ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੇ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ। 'ਵੂਲਵਿਚ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਝਗੜਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ।' 'ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੰਨੇ ਤਕਨੀਕੀ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਕਾਪੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ।' 'ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਜ ਰਾਤ ਇਕੱਠੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ। ਉਸਨੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸੋਚਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਇਹ ਹਨ। 'ਤਿੰਨ ਮੈਂ ਰੱਖਾਂਗਾ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। 'ਬਾਕੀ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪਾਵਾਂਗੇ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਲੱਭ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜ਼ਰੂਰ ਉਸਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਸੁਝਾਅ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ। ਅਸੀਂ ਰੇਲਗੱਡੀ ਰੁਕਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਇੰਨਾ ਸੰਘਣਾ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਵੀ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਵੈਸਟ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਰੇਲਗੱਡੀ 'ਤੇ ਉਤਾਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਆਈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰਾ ਸਬੰਧ ਸੀ, ਇਹੀ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਅੰਤ ਸੀ।"
"ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਭਰਾ?"
"ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਚਾਬੀਆਂ ਨਾਲ ਫੜ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਉਸਨੇ ਫਿਰ ਕਦੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ।"
ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚੁੱਪ ਸੀ। ਇਸਨੂੰ ਮਾਈਕ੍ਰਾਫਟ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਤੋੜਿਆ।
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ? ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਡੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ, ਹਲਕਾ ਕਰੇਗਾ।"
"ਮੈਂ ਕੀ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"
"ਓਬਰਸਟਾਈਨ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਸਮੇਤ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?"
"ਮੈ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ."
"ਕੀ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ?"
"ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੋਟਲ ਡੂ ਲੂਵਰ, ਪੈਰਿਸ ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਪੱਤਰ ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਉਸਨੂੰ ਪਹੁੰਚ ਜਾਣਗੇ।"
"ਫਿਰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਜੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਹੈ," ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਂ ਜੋ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਰਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਇਸ ਬੰਦੇ ਦਾ ਕੋਈ ਖਾਸ ਸਦਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਉਹ ਮੇਰੀ ਬਰਬਾਦੀ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਪਤਨ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਕਾਗਜ਼ ਅਤੇ ਪੈੱਨ ਹਨ। ਇਸ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬੈਠੋ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਡਿਕਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਲਿਖੋ। ਲਿਫਾਫੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪਤੇ 'ਤੇ ਭੇਜੋ। ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਚਿੱਠੀ:"

"ਪਿਆਰੇ ਸ੍ਰੀ - ਮਾਨ ਜੀ:

"ਸਾਡੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਜ਼ਰੂਰ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵੇਰਵਾ ਗੁੰਮ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਟਰੇਸਿੰਗ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵਾਧੂ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸੌ ਪੌਂਡ ਦੀ ਹੋਰ ਪੇਸ਼ਗੀ ਮੰਗਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ, ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਸੋਨਾ ਜਾਂ ਨੋਟਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਲਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਵਿਦੇਸ਼ ਆਵਾਂਗਾ, ਪਰ ਜੇ ਮੈਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇਸ਼ ਛੱਡ ਗਿਆ ਤਾਂ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਦਿਲਚਸਪ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਚੈਰਿੰਗ ਕਰਾਸ ਹੋਟਲ ਦੇ ਸਮੋਕਿੰਗ-ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਾਂਗਾ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਨੋਟ, ਜਾਂ ਸੋਨਾ, ਲਏ ਜਾਣਗੇ।"

ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਰਹੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਾਡੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਂਦਾ।"

ਅਤੇ ਇਹ ਹੋਇਆ! ਇਹ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ - ਇੱਕ ਕੌਮ ਦਾ ਗੁਪਤ ਇਤਿਹਾਸ ਜੋ ਅਕਸਰ ਇਸਦੇ ਜਨਤਕ ਇਤਹਾਸ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੂੜ੍ਹਾ ਅਤੇ ਦਿਲਚਸਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਕਿ ਓਬਰਸਟਾਈਨ, ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੇ ਤਖ਼ਤਾ ਪਲਟ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ, ਲਾਲਚ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੈਦ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸਦੇ ਟਰੰਕ ਵਿੱਚ ਅਨਮੋਲ ਬਰੂਸ-ਪਾਰਟਿੰਗਟਨ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਮਿਲੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਯੂਰਪ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜਲ ਸੈਨਾ ਕੇਂਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਸੀ।

ਕਰਨਲ ਵਾਲਟਰ ਦੀ ਮੌਤ ਆਪਣੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਹੋ ਗਈ। ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਲਾਸਸ ਦੇ ਪੌਲੀਫੋਨਿਕ ਮੋਟੇਟਸ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਮੋਨੋਗ੍ਰਾਫ ਵੱਲ ਤਾਜ਼ਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਨਿੱਜੀ ਸਰਕੂਲੇਸ਼ਨ ਲਈ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਾਹਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਆਖਰੀ ਸ਼ਬਦ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਬਾਅਦ ਮੈਨੂੰ ਇਤਫਾਕਨ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਵਿੰਡਸਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਿਨ ਬਿਤਾਇਆ, ਜਿੱਥੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਬਰੀਕ ਪੰਨੇ ਦੀ ਟਾਈ-ਪਿੰਨ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆਇਆ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੇ ਇਹ ਖਰੀਦਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਖਾਸ ਦਿਆਲੂ ਔਰਤ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ਾ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਔਰਤ ਦੇ ਅਗਸਤ ਨਾਮ 'ਤੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੰਨੇ ਦੀ ਪਿੰਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬਰੂਸ-ਪਾਰਟਿੰਗਟਨ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੇ ਸਾਹਸ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖੇਗੀ।

ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਸੂਸ ਦਾ ਸਾਹਸ

ਸ਼ਰਲੌਕ ਹੋਮਜ਼ ਦੀ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਣ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਹਡਸਨ ਇੱਕ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਔਰਤ ਸੀ। ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੇ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੇ ਫਲੈਟ 'ਤੇ ਹਰ ਸਮੇਂ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਅਣਚਾਹੇ ਕਿਰਦਾਰਾਂ ਦੀ ਭੀੜ ਹਮਲਾ ਕਰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ, ਸਗੋਂ

ਉਸਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਅਨਿਯਮਿਤਤਾ ਦਿਖਾਈ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੇ ਸਬਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਰਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸਦੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਬੇਢੰਗੀ, ਅਜੀਬ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੰਗੀਤ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸਦੀ ਲਤ, ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸਦੀ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਰਿਵਾਲਵਰ ਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ, ਉਸਦੇ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਬਦਬੂਦਾਰ ਵਿਗਿਆਨਕ ਪ੍ਰਯੋਗ, ਅਤੇ ਹਿੰਸਾ ਅਤੇ ਖ਼ਤਰੇ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਜੋ ਉਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਲਟਕਦਾ ਸੀ, ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉਸਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਸ਼ਾਹੀ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਘਰ ਉਸ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉਸਦੇ ਕਮਰਿਆਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸੀ।

ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਣ ਉਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਡਰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਵੀ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਕਿਉਂ ਨਾ ਲੱਗਣ। ਉਹ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕੋਮਲਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਸੀ। ਉਹ ਸੈਕਸ ਨੂੰ ਨਾਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਦਲੇਰਾਨਾ ਵਿਰੋਧੀ ਰਿਹਾ। ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸਦਾ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿੰਨਾ ਸੱਚਾ ਸਤਿਕਾਰ ਸੀ, ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਵਿਆਹੁਤਾ ਜੀਵਨ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਦੁਖਦਾਈ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਗਰੀਬ ਦੋਸਤ ਡਿੱਗ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਉਹ ਮਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਡਾ. ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਉਹ ਡੁੱਬ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦਿਨ ਭਰ ਰਹੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਡਾਕਟਰ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਉਣ ਦੇਵੇਗਾ। ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਦੇਖੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਚਮਕਦਾਰ ਅੱਖਾਂ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੋਰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। 'ਤੁਹਾਡੀ ਛੁੱਟੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਮੈਂ ਇਸੇ ਘੰਟੇ ਡਾਕਟਰ ਕੋਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ। 'ਤਾਂ ਵਾਟਸਨ ਨੂੰ ਰਹਿਣ ਦਿਓ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। ਮੈਂ ਉਸ ਕੋਲ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਵੀ ਬਰਬਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ, ਸਰ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ।"

ਮੈਂ ਡਰ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਕੋਟ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਲੈਣ ਲਈ ਭੱਜਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਵਾਪਸ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਰਹੇ ਸੀ, ਮੈਂ ਵੇਰਵੇ ਪੁੱਛੇ।

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਸਰ। ਉਹ ਨਦੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਗਲੀ ਵਿੱਚ, ਰੋਦਰਹਿਥ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਬਿਮਾਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਲੈ ਆਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਬੁੱਧਵਾਰ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਲੇਟ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹਿੱਲਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਨਾ ਤਾਂ ਖਾਣਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੀਣ ਵਾਲਾ ਪਦਾਰਥ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਲੰਘਿਆ ਹੈ।"

"ਅੱਛਾ ਰੱਬਾ! ਤੂੰ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ?"

"ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ, ਸਰ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਮਾਹਰ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਲਈ ਤਰਸਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਪਲ ਨੂੰ ਖੁਦ ਦੇਖੋਗੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੋਗੇ।"

ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਦੁਖਦਾਈ ਨਜ਼ਾਰਾ ਸੀ। ਨਵੰਬਰ ਦੇ ਧੁੰਦਲੇ ਦਿਨ ਦੀ ਮੱਧਮ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਬਿਮਾਰ ਕਮਰਾ ਇੱਕ ਉਦਾਸ ਜਗ੍ਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਉਹ ਪਤਲਾ, ਕਮਜ਼ੋਰ ਚਿਹਰਾ ਸੀ ਜੋ ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਠੰਢਕ ਪਹੁੰਚਾਈ। ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਬੁਖਾਰ ਦੀ ਚਮਕ ਸੀ, ਦੋਵੇਂ ਗੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਲਾਲੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹਨੇਰੇ ਛਿੱਟੇ ਚਿਪਕ ਗਏ ਸਨ; ਕਵਰਲੇਟ 'ਤੇ ਪਤਲੇ ਹੱਥ ਲਗਾਤਾਰ ਮਰੋੜ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਚੀਕ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ

ਕੜਵੱਲ ਵਾਲੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਬੇਸੁਆਦ ਪਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਪਛਾਣ ਦੀ ਚਮਕ ਆਈ।

"ਖੈਰ, ਵਾਟਸਨ, ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬੁਰੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਜ਼ਰ ਗਏ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਆਪਣੀ ਪੁਰਾਣੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ।

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ!" ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਕੇ ਚੀਕਿਆ।

"ਪਿੱਛੇ ਖਲੋ! ਬਿਲਕੁਲ ਪਿੱਛੇ ਖਲੋ!" ਉਸਨੇ ਉਸ ਤਿੱਖੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਸੰਕਟ ਦੇ ਪਲਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਸੀ। "ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ, ਵਾਟਸਨ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਵਾਂਗਾ।"

"ਲੇਕਿਨ ਕਿਉਂ?"

"ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ?"

ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਡਸਨ ਸਹੀ ਸਨ। ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਾਹਰ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਦੀ ਥਕਾਵਟ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਹੋਇਆ।

“ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ,” ਮੈਂ ਸਮਝਾਇਆ।

"ਬਿਲਕੁਲ! ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ ਉਹ ਕਰਕੇ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਮਦਦ ਕਰੋਗੇ।"

"ਜ਼ਰੂਰ, ਹੋਮਜ਼।"

ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਦੀ ਤਪੱਸਿਆ ਨੂੰ ਢਿੱਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

"ਤੁਸੀਂ ਗੁੱਸੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ?" ਉਸਨੇ ਸਾਹ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ ਪੁੱਛਿਆ।

ਬੇਚਾਰਾ ਸ਼ੈਤਾਨ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੰਨੀ ਬੁਰੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਗੁੱਸੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?

"ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ," ਉਹ ਚੀਕਿਆ।

"ਮੇਰੀ ਖ਼ਾਤਰ?"

"ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਮਾਤਰਾ ਤੋਂ ਇੱਕ ਕੁਲੀ ਬਿਮਾਰੀ ਹੈ - ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਡੱਚ ਸਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਅਪਡੇਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਗੱਲ ਪੱਕੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਚਨਚੇਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘਾਤਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਭਿਆਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੂਤ ਵਾਲੀ ਹੈ।"

ਉਹ ਹੁਣ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਊਰਜਾ ਨਾਲ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਲੰਬੇ ਹੱਥ ਹਿੱਲ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਝਟਕੇ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੂਰ ਜਾਣ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ।

"ਛੂਹਣ ਨਾਲ ਛੂਤਕਾਰੀ, ਵਾਟਸਨ - ਬੱਸ, ਛੂਹਣ ਨਾਲ। ਆਪਣੀ ਦੂਰੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ।"

"ਸ਼ਾਬਾਸ਼, ਹੋਮਜ਼! ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਭਾਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਦੋਸਤ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕੇਗਾ?"

ਮੈਂ ਫਿਰ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਗੁੱਸੇ ਭਰੇ ਲਹਿਜ਼ੇ ਨਾਲ ਭਜਾਇਆ।

"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਗੱਲ ਕਰਾਂਗਾ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਖੜ੍ਹੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਮਰਾ ਛੱਡਣਾ ਪਵੇਗਾ।"

ਮੈਨੂੰ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਗੁਣਾਂ ਲਈ ਇੰਨਾ ਡੂੰਘਾ ਸਤਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸਮਝਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਹੁਣ ਮੇਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀਆਂ ਜਾਗ ਪਈਆਂ ਸਨ। ਉਸਨੂੰ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਬਣਨ ਦਿਓ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਬਿਮਾਰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ।

"ਹੋਮਜ਼," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਇੱਕ ਬਿਮਾਰ ਆਦਮੀ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਇਲਾਜ ਕਰਾਂਗਾ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਪਸੰਦ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲੱਛਣਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਇਲਾਜ ਕਰਾਂਗਾ।"

ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਜ਼ਹਿਰੀਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਡਾਕਟਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਚਾਹਾਂ ਜਾਂ ਨਾ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਡਾਕਟਰ ਤਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਹੋਵੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਫਿਰ ਤੇਰੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ?"

"ਤੁਹਾਡੀ ਦੋਸਤੀ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਰੂਰ। ਪਰ ਤੱਥ ਤਾਂ ਤੱਥ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਵਾਟਸਨ, ਅਤੇ, ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਜਨਰਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਹੋ ਜਿਸ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸੀਮਤ ਤਜਰਬਾ ਅਤੇ ਔਸਤ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਹਨ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿਣਾ ਦੁਖਦਾਈ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੇ।"

ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਹੋਇਆ।

"ਅਜਿਹੀ ਟਿੱਪਣੀ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹੋਮਜ਼। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਨਾੜਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਸਰ ਜੈਸਪਰ ਮੀਕ ਜਾਂ ਪੇਨਰੋਜ਼ ਫਿਸ਼ਰ, ਜਾਂ ਲੰਡਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਧੀਆ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਦਿਓ। ਪਰ ਕੋਈ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਅੰਤਮ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਾਂਗਾ, ਨਾ ਤਾਂ ਖੁਦ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਲਈ ਲਿਆਏ ਬਿਨਾਂ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਹੈ।"

"ਤੇਰਾ ਮਤਲਬ ਠੀਕ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ," ਬਿਮਾਰ ਆਦਮੀ ਨੇ ਰੋਣ ਅਤੇ ਕਰਾਹਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਆਪਣੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇਵਾਂ? ਤੁਸੀਂ ਤਪਾਨੁਲੀ ਬੁਖਾਰ ਬਾਰੇ ਕੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ? ਤੁਸੀਂ ਕਾਲੇ ਫਾਰਮੋਸਾ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਬਾਰੇ ਕੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?"

"ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ।"

"ਪੂਰਬ ਵਿੱਚ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਹਨ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਅਜੀਬ ਰੋਗ ਸੰਬੰਧੀ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਹਨ, ਵਾਟਸਨ।" ਉਹ ਆਪਣੀ ਅਸਫਲ ਤਾਕਤ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰੇਕ ਵਾਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੁਕਿਆ। "ਮੈਂ ਕੁਝ ਹਾਲੀਆ ਖੋਜਾਂ ਦੌਰਾਨ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਮੈਡੀਕਲ-ਅਪਰਾਧਿਕ ਪਹਿਲੂ ਹੈ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੋਈ। ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।"

"ਸ਼ਾਇਦ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਤਫ਼ਾਕ ਨਾਲ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਐਨਸਟ੍ਰੀ, ਜੋ ਕਿ ਗਰਮ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਬਾਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਜੀਵਤ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ, ਹੁਣ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਵਿਰੋਧ ਵਿਅਰਥ ਹੈ, ਹੋਮਜ਼, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਹੁਣੇ ਲਿਆਉਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।" ਮੈਂ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ।

ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇੰਨਾ ਝਟਕਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਾ! ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਟਾਈਗਰ-ਸਪਰਿੰਗ ਨਾਲ, ਮਰ ਰਹੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਰੋਕ ਲਿਆ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਮਰੋੜੀ ਹੋਈ ਚਾਬੀ ਦੀ ਤਿੱਖੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ। ਅਗਲੇ ਹੀ ਪਲ ਉਹ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਇੱਕ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਊਰਜਾ ਦੀ ਲਾਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਹ ਲੈ ਰਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਲੜਖੜਾ ਗਿਆ।

"ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਚਾਬੀ ਨਹੀਂ ਲਵੇਂਗਾ, ਵਾਟਸਨ। ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈਂ। ਤੂੰ ਇੱਥੇ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਇੱਥੇ ਹੀ ਰਹੇਂਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ। ਪਰ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਹਾਸਾ-ਮਜ਼ਾਕ ਕਰਾਂਗਾ।" (ਇਹ ਸਭ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀਆਂ ਹਾਹਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਹ ਲੈਣ ਲਈ ਭਿਆਨਕ ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ।) "ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਹੀ ਦਿਲ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਮੈਂ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਤੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਰਾਹ ਮਿਲੇਗਾ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦਿਓ। ਹੁਣੇ ਨਹੀਂ, ਵਾਟਸਨ, ਹੁਣ ਨਹੀਂ। ਚਾਰ ਵਜੇ ਹਨ। ਛੇ ਵਜੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

"ਇਹ ਪਾਗਲਪਨ ਹੈ, ਹੋਮਜ਼।"

"ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਘੰਟੇ, ਵਾਟਸਨ। ਮੈਂ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਛੇ ਵਜੇ ਜਾਵੇਂਗਾ। ਕੀ ਤੂੰ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈਂ?"

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ।"

"ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ, ਵਾਟਸਨ। ਧੰਨਵਾਦ, ਮੈਨੂੰ ਕੱਪੜੇ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਦੂਰੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖੋ। ਹੁਣ, ਵਾਟਸਨ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਰੱਖਾਂਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਮਦਦ ਲਓਗੇ, ਉਸ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਦਾ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਤੋਂ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਚੁਣਦਾ ਹਾਂ।"

"ਹਰ ਹਾਲ।"

"ਇਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਤਿੰਨ ਸਮਝਦਾਰ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ ਹਨ, ਵਾਟਸਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਕੁਝ ਕਿਤਾਬਾਂ ਮਿਲਣਗੀਆਂ। ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ; ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਬੈਟਰੀ ਇੱਕ ਨਾਨ-ਕੰਡਕਟਰ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਵੇਂ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਛੇ ਵਜੇ, ਵਾਟਸਨ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਗੱਲਬਾਤ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।"

ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣਾ ਤੈਅ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਉਸਦੀ ਝਪਕੀ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਝਟਕਾ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਚੁੱਪ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ। ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਲਗਭਗ ਕੱਪੜਿਆਂ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸੁੱਤਾ ਪਿਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ, ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਸ਼ਾਂਤ ਨਾ ਹੋ ਸਕਿਆ, ਮੈਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਕਮਰੇ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦਾ ਰਿਹਾ, ਮਸ਼ਹੂਰ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹਰ ਕੰਧ ਸਜਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੀ ਬੇਤੁਕੀ ਘੁੰਮਣ-ਫਿਰਨ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਮੈਨਟੇਲਪੀਸ ਕੋਲ ਆਇਆ। ਪਾਈਪਾਂ, ਤੰਬਾਕੂ-ਪਾਊਚ, ਸਰਿੰਜਾਂ, ਪੈਨਕਾਈਵਜ਼, ਰਿਵਾਲਵਰ-ਕਾਰਤੂਸਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਲਬੇ ਦਾ ਇੱਕ ਕੂੜਾ ਇਸ ਉੱਤੇ ਖਿੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਕਾਲਾ ਅਤੇ ਚਿੱਟਾ ਹਾਥੀ ਦੰਦ ਦਾ ਡੱਬਾ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਇੱਕ ਸਲਾਈਡਿੰਗ ਢੱਕਣ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਹੋਰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ - ਇਹ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਚੀਕ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਦਿੱਤੀ - ਇੱਕ ਚੀਕ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਚਮੜੀ ਠੰਢੀ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਾਲ ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਚੀਕ 'ਤੇ ਝੁਲਸ ਗਏ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਮੁੜਿਆ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਕੰਬਦੇ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਡਰਾਉਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਝਲਕ ਮਿਲੀ। ਮੈਂ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਛੋਟੇ ਡੱਬੇ ਨਾਲ, ਅਧਰੰਗੀ ਜਿਹਾ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ।

"ਇਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖ! ਹੇਠਾਂ ਕਰ, ਇਸ ਪਲ, ਵਾਟਸਨ - ਇਸ ਪਲ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ!" ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਸਿਰਹਾਣੇ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਟਿਕ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਰਾਹਤ ਦਾ ਇੱਕ ਡੂੰਘਾ ਸਾਹ ਲਿਆ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਡੱਬਾ ਮੈਨਟੇਲਪੀਸ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ। "ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਛੂਹਣਾ ਨਫ਼ਰਤ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਫ਼ਰਤ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ, ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ - ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਸ਼ਰਣ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋ। ਬੈਠੋ, ਯਾਰ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਦਿਓ!"

ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੇ ਮੇਰੇ ਮਨ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁਖਦਾਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਛੱਡਿਆ। ਹਿੰਸਕ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਉਤੇਜਨਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੋਲਣ ਦੀ ਇਹ ਬੇਰਹਿਮੀ, ਉਸਦੀ ਆਮ ਸੁਚੱਜੀਤਾ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ, ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਨ ਦੀ ਅਵਿਵਸਥਾ ਕਿੰਨੀ ਡੂੰਘੀ ਸੀ। ਸਾਰੀਆਂ ਬਰਬਾਦੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਇੱਕ ਨੇਕ ਮਨ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਦੁਖਦਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਉਦਾਸੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਲੰਘ ਗਿਆ। ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਘੜੀ ਵੱਲ ਵੀ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਛੇ ਵਜੇ ਹੀ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਬੁਖਾਰ ਭਰੇ ਐਨੀਮੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ।

"ਹੁਣ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਿੱਕਾ ਹੈ?"

"ਹਾਂ।"

"ਕੋਈ ਚਾਂਦੀ?"

"ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਸੌਦਾ।"

"ਕਿੰਨੇ ਅੱਧੇ ਤਾਜ?"

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਪੰਜ ਹਨ।"

"ਆਹ, ਬਹੁਤ ਘੱਟ! ਬਹੁਤ ਘੱਟ! ਕਿੰਨਾ ਬਦਕਿਸਮਤ, ਵਾਟਸਨ! ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਘੜੀ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਪੈਸੇ ਆਪਣੀ ਖੱਬੀ ਪੈਂਟ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ। ਧੰਨਵਾਦ। ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕਰੇਗਾ।"

ਇਹ ਪਾਗਲਪਨ ਸੀ। ਉਹ ਕੰਬ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਖੰਘ ਅਤੇ ਰੋਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਕੀਤੀ।

"ਹੁਣ ਤੂੰ ਗੈਸ ਬਾਲੇਂਗਾ, ਵਾਟਸਨ, ਪਰ ਤੂੰ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਰੱਖੇਂਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਇਹ ਅੱਧੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਵਾਟਸਨ। ਧੰਨਵਾਦ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਤੈਨੂੰ ਅੰਨ੍ਹੇ ਨੂੰ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੈਨੂੰ ਇਸ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਕੁਝ ਚਿੱਠੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਗਜ਼ ਮੇਰੀ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਮਿਲੇਗੀ। ਧੰਨਵਾਦ। ਹੁਣ ਮੈਂਟੇਲਪੀਸ ਤੋਂ ਉਸ ਕੂੜੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ। ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਵਾਟਸਨ! ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਖੰਡ-ਟੌਂਗ ਹੈ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਉਸ ਛੋਟੇ ਹਾਥੀ ਦੰਦ ਦੇ ਡੱਬੇ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਚੁੱਕੋ। ਇਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰੱਖੋ। ਚੰਗਾ! ਤੂੰ ਹੁਣ ਜਾ ਕੇ 13 ਲੋਅਰ ਬਰਕ ਸਟਰੀਟ ਦੇ ਮਿਸਟਰ ਕਲਵਰਟਨ ਸਮਿਥ ਨੂੰ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈਂ।"

ਸੱਚ ਦੱਸਾਂ ਤਾਂ, ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਦੀ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਕੁਝ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਬੇਚਾਰਾ ਹੋਮਜ਼ ਇੰਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰਮ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਹੁਣ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਨ ਲਈ ਓਨਾ ਹੀ ਉਤਸੁਕ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੱਦੀ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"ਸ਼ਾਇਦ ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਵਾਟਸਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਜੋ ਆਦਮੀ ਇਸ ਬਿਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਹਰ ਹੈ, ਉਹ ਡਾਕਟਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਬਾਗ਼ਬਾਨ ਹੈ। ਮਿਸਟਰ ਕਲਵਰਟਨ ਸਮਿਥ ਸੁਮਾਤਰਾ ਦੇ ਇੱਕ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਨਿਵਾਸੀ ਹਨ, ਜੋ ਹੁਣ ਲੰਡਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਗ਼ 'ਤੇ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਫੈਲਣ ਨਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਡਾਕਟਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਸੀ, ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦ ਇਸਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਕੁਝ ਦੂਰਗਾਮੀ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲੇ। ਉਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਧੀਵਾਦੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਛੇ ਵਜੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਓਗੇ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਆਉਣ ਅਤੇ ਇਸ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਉਸਦੇ ਵਿਲੱਖਣ ਅਨੁਭਵ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਲਈ ਮਨਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜਿਸਦੀ ਜਾਂਚ ਉਸਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰਾ ਸ਼ੌਕ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਮੈਂ ਹੋਮਜ਼ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਸਾਹ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਤਕਲੀਫ਼ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਫੜਨ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਵਿਘਨ ਪਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਦਰਦ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਪੀੜਤ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਰਹੇ ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਉਸਦੀ ਦਿੱਖ ਹੋਰ ਵੀ ਬਦਤਰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ ਭੀੜ-ਭੜੱਕੇ ਵਾਲੇ ਸਥਾਨ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਨ, ਅੱਖਾਂ ਗੂੜ੍ਹੇ ਖੋਖਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵਧੇਰੇ ਚਮਕਦਾਰ ਚਮਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਠੰਡਾ ਪਸੀਨਾ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਭਾਸ਼ਣ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਆਖਰੀ ਸਾਹ ਤੱਕ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਾਲਕ ਰਹੇਗਾ।

"ਤੂੰ ਉਸਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਛੱਡ ਕੇ ਗਿਆ ਹੈਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੂੰ ਉਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਵੇਂਗਾ ਜੋ ਤੇਰੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਹੈ - ਇੱਕ ਮਰ ਰਿਹਾ ਆਦਮੀ - ਇੱਕ ਮਰ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਭਰਮ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਆਦਮੀ। ਦਰਅਸਲ, ਮੈਂ ਸੋਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸਮੁੰਦਰ ਦਾ ਸਾਰਾ ਤਲ ਸੀਪੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਠੋਸ ਸਮੂਹ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇੰਨੇ ਵਧਦੇ-ਫੁੱਲਦੇ ਜੀਵ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। ਆਹ, ਮੈਂ ਭਟਕ ਰਿਹਾ ਹਾਂ! ਅਜੀਬ ਹੈ ਕਿ ਦਿਮਾਗ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਦਾ ਹੈ! ਮੈਂ ਕੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਵਾਟਸਨ?"

"ਮਿਸਟਰ ਕਲਵਰਟਨ ਸਮਿਥ ਲਈ ਮੇਰੇ ਨਿਰਦੇਸ਼।"

"ਆਹ, ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਨਾਲ ਦਲੀਲਬਾਜ਼ੀ ਕਰੋ, ਵਾਟਸਨ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਚੰਗੀ ਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਭਤੀਜਾ, ਵਾਟਸਨ - ਮੈਨੂੰ ਗਲਤ ਖੇਡ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦਿੱਤਾ। ਮੁੰਡਾ ਭਿਆਨਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਰ ਗਿਆ। ਉਸਦਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਫ਼ਰਤ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਨਰਮ ਕਰੋਗੇ, ਵਾਟਸਨ। ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰੋ, ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇੱਥੇ ਲਿਆਓ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਬਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਸਿਰਫ ਉਹੀ!"

"ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਟੈਕਸੀ ਤੱਕ ਲਿਜਾਣਾ ਪਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਟੈਕਸੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਵਾਂਗਾ।"

"ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਆਉਣ ਲਈ ਮਨਾ ਲਓਗੇ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਓਗੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਬਹਾਨਾ ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਨਾ ਆਵੇ। ਵਾਟਸਨ, ਨਾ ਭੁੱਲੋ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹਨ ਜੋ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਮੈਂ, ਵਾਟਸਨ, ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਨਿਭਾਇਆ ਹੈ। ਕੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਫਿਰ, ਸੀਪੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਭਰ ਜਾਵੇਗੀ? ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ; ਭਿਆਨਕ! ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸ ਦਿਓਗੇ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਹੈ।"

ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਮੂਰਤ ਵਾਂਗ ਬਕਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਚਾਬੀ ਫੜਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ ਸੋਚ ਨਾਲ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਬੰਦ ਨਾ ਕਰ ਲਵੇ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਡਸਨ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਕੰਬ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਰੋ ਰਹੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਫਲੈਟ ਤੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਮੈਂ ਹੋਮਜ਼ ਦੀ ਉੱਚੀ, ਪਤਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਗੀਤ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਹੇਠਾਂ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਟੈਕਸੀ ਲਈ ਸੀਟੀ ਵਜਾਉਂਦਾ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਧੁੰਦ ਵਿੱਚੋਂ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਆ ਗਿਆ।

"ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼ ਕਿਵੇਂ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

ਇਹ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਜਾਣਕਾਰ ਸੀ, ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਦਾ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮੋਰਟਨ, ਜਿਸਨੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਟਵੀਡ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ।

"ਉਹ ਬਹੁਤ ਬਿਮਾਰ ਹੈ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਹੀ ਇਕੱਲਾ ਜਿਹਾ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ। ਜੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਿਆਨਕ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪੱਖੇ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਚਮਕ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਅਫਵਾਹ ਸੁਣੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

ਕੈਬ ਚੱਲ ਪਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

ਲੋਅਰ ਬਰਕ ਸਟਰੀਟ ਨੌਟਿੰਗ ਹਿੱਲ ਅਤੇ ਕੇਨਸਿੰਗਟਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸਰਹੱਦੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਘਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਤਾਰ ਸਾਬਤ ਹੋਈ। ਜਿਸ ਖਾਸ ਸਟਰੀਟ 'ਤੇ ਮੇਰਾ ਕੈਬਮੈਨ ਰੁਕਿਆ, ਉਸ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੀਆਂ ਲੋਹੇ ਦੀਆਂ ਰੇਲਿੰਗਾਂ, ਇਸਦੇ ਵੱਡੇ ਫੋਲਡਿੰਗ-ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਚਮਕਦਾਰ ਪਿੱਤਲ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਿਆਲੂ ਅਤੇ ਸੰਜਮੀ ਸਤਿਕਾਰ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਭ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਬਟਲਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਰੰਗੀਨ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਗੁਲਾਬੀ ਚਮਕ ਵਿੱਚ ਫਰੇਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਕਲਵਰਟਨ ਸਮਿਥ ਆ ਗਏ ਹਨ। ਡਾ. ਵਾਟਸਨ! ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ, ਸਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਕਾਰਡ ਲਵਾਂਗਾ।"

ਮੇਰਾ ਨਿਮਰ ਨਾਮ ਅਤੇ ਉਪਾਧੀ ਮਿਸਟਰ ਕਲਵਰਟਨ ਸਮਿਥ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜਾਪਦੇ ਸਨ। ਅੱਧੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਉੱਚੀ, ਗੂੰਜਦੀ, ਭੇਦਭਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ।

"ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਕੌਣ ਹੈ? ਇਹ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਪਿਆਰੇ ਮੇਰੇ, ਸਟੈਪਲਸ, ਮੈਂ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ?"

ਬਟਲਰ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਸੁਖਦਾਇਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਪ੍ਰਵਾਹ ਆਇਆ।

"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਾਂਗਾ, ਸਟੈਪਲਸ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦਾ। ਮੈਂ ਘਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਅਜਿਹਾ ਕਹੋ। ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਆਉਣ ਲਈ ਕਹੋ।"

ਫਿਰ ਤੋਂ ਕੋਮਲ ਬੁੜਬੁੜਾਈ।

"ਖੈਰ, ਖੈਰ, ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਸੁਨੇਹਾ ਦੇ ਦਿਓ। ਉਹ ਸਵੇਰੇ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਹ ਦੂਰ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।"

ਮੈਨੂੰ ਹੋਮਜ਼ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਜੋ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮਿੰਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸ਼ਾਇਦ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਸਮਾਰੋਹ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਮੇਰੀ ਜਲਦੀ

'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਸੀ। ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਬਟਲਰ ਦੇ ਆਪਣਾ ਸੁਨੇਹਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਧੱਕਾ ਦੇ ਕੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਗੁੱਸੇ ਦੀ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਚੀਕ ਨਾਲ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਅੱਗ ਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠੀ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਪੀਲਾ ਚਿਹਰਾ ਦੇਖਿਆ, ਮੋਟਾ ਅਤੇ ਚਿਕਨਾਈ ਵਾਲਾ, ਭਾਰੀ, ਦੋਹਰੀ ਠੋਡੀ ਵਾਲਾ, ਅਤੇ ਦੋ ਉਦਾਸ, ਡਰਾਉਣੀਆਂ ਸਲੇਟੀ ਅੱਖਾਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਰੇਤਲੇ ਭਰਵੱਟੇ ਹੇਠੋਂ ਦੇਖ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਇੱਕ ਉੱਚੇ ਗੰਜੇ ਸਿਰ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਮਖਮਲੀ ਸਮੋਕਿੰਗ-ਟੋਪੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸਦੇ ਗੁਲਾਬੀ ਕਰਵ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਖੋਪੜੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਾਲੀ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਹੇਠਾਂ ਦੇਖਿਆ ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਆਦਮੀ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਛੋਟਾ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੀ, ਮੋਢਿਆਂ ਅਤੇ ਪਿੱਠ ਵਿੱਚ ਮਰੋੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਚਪਨ ਵਿੱਚ ਰਿਕੇਟਸ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੋਵੇ।

"ਇਹ ਕੀ ਹੈ?" ਉਹ ਉੱਚੀ, ਚੀਕਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਚੀਕਿਆ। "ਇਸ ਘੁਸਪੈਠ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ? ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਨੇਹਾ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਸਵੇਰੇ ਮਿਲਾਂਗਾ?"

"ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਮਿਸਟਰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ -"

ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਸੁਣ ਕੇ ਉਸ ਛੋਟੇ ਆਦਮੀ 'ਤੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ। ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਗੁੱਸੇ ਦੀ ਝਲਕ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਦੂਰ ਹੋ ਗਈ। ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਅਤੇ ਸੁਚੇਤ ਹੋ ਗਏ।

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਹੋਮਜ਼ ਤੋਂ ਆਏ ਹੋ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਹੁਣੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

"ਹੋਲਮਜ਼ ਬਾਰੇ ਕੀ? ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਹੈ?"

"ਉਹ ਬਹੁਤ ਬਿਮਾਰ ਹੈ। ਇਸੇ ਲਈ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ।"

ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁਰਸੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁੜਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੀ ਇੱਕ ਝਲਕ ਮੈਨਟੇਲਪੀਸ ਦੇ ਉੱਪਰ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖੀ। ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਬਦਨੀਤੀਪੂਰਨ ਅਤੇ ਘਿਣਾਉਣੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਵਿੱਚ ਸੈੱਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਕੋਈ ਘਬਰਾਹਟ ਵਾਲੀ ਸੰਕੁਚਨ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਸੱਚੀ ਚਿੰਤਾ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੋਇਆ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਵਪਾਰਕ ਲੈਣ-ਦੇਣਾਂ ਰਾਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋਏ ਹਨ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਲਈ ਪੂਰਾ ਸਤਿਕਾਰ ਹੈ। ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਸ਼ੌਕੀਨ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਬਿਮਾਰੀ ਦਾ ਹਾਂ। ਉਸਦੇ ਲਈ ਖਲਨਾਇਕ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਰੋਗਾਣੂ। ਮੇਰੀਆਂ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਬੋਤਲਾਂ ਅਤੇ ਜਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਤਾਰ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਇੱਕ ਸਾਈਡ ਟੇਬਲ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਸਨ। "ਉਨ੍ਹਾਂ ਜੈਲੇਟਿਨ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਵਿੱਚੋਂ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਕੁਝ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੇ ਅਪਰਾਧੀ ਹੁਣ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾ ਰਹੇ ਹਨ।"

"ਤੁਹਾਡੇ ਖਾਸ ਗਿਆਨ ਕਰਕੇ ਹੀ ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਉੱਚਾ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕਲੇ ਆਦਮੀ ਹੋ ਜੋ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

ਛੋਟੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸਮੋਕਿੰਗ ਟੋਪੀ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਖਿਸਕ ਗਈ।

"ਕਿਉਂ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਇਹ ਕਿਉਂ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"

"ਪੂਰਬੀ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡੇ ਗਿਆਨ ਕਰਕੇ।"

"ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਿਉਂ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਿਮਾਰੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਹੋਈ ਹੈ ਉਹ ਪੂਰਬੀ ਹੈ?"

"ਕਿਉਂਕਿ, ਕਿਸੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਡੌਕਸ ਵਿੱਚ ਚੀਨੀ ਮਲਾਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

ਮਿਸਟਰ ਕਲਵਰਟਨ ਸਮਿਥ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਮੁਸਕਰਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਮੋਕਿੰਗ-ਕੈਪ ਚੁੱਕੀ।

"ਓਹ, ਬੱਸ - ਹੈ ਨਾ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਇੰਨਾ ਗੰਭੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਿਮਾਰ ਹੈ?"

"ਤਕਰੀਬਨ ਤਿੰਨ ਦਿਨ।"

"ਕੀ ਉਹ ਭੁਲੇਖੇ ਵਿੱਚ ਹੈ?"

"ਕਦੇ-ਕਦੇ।"

"ਟੂਟ,ਟੂਟ! ਇਹ ਗੰਭੀਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਕਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾ ਦੇਣਾ ਅਣਮਨੁੱਖੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੁਕਾਵਟ ਦਾ ਬਹੁਤ ਗੁੱਸਾ ਹੈ, ਡਾ. ਵਾਟਸਨ, ਪਰ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਬਿਲਕੁਲ ਅਸਾਧਾਰਨ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਤੁਰੰਤ ਆਵਾਂਗਾ।"

ਮੈਨੂੰ ਹੋਮਜ਼ ਦਾ ਹੁਕਮ ਯਾਦ ਆਇਆ।

"ਮੇਰੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁਲਾਕਾਤ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ। ਮੈਂ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਪਤੇ ਦਾ ਇੱਕ ਨੋਟ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੇਰੇ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

ਡੁੱਬਦੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਮੈਂ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜਾ ਵਾਪਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਰਾਹਤ ਮਿਲੀ, ਉਹ ਅੰਤਰਾਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸੁਧਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਦਿੱਖ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਭਿਆਨਕ ਸੀ, ਪਰ ਪ੍ਰੇਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਉਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਬੋਲਿਆ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਪਰ ਆਪਣੀ ਆਮ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ।

"ਖੈਰ, ਕੀ ਤੂੰ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਵਾਟਸਨ?"

"ਹਾਂ; ਉਹ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

"ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਵਾਟਸਨ! ਸ਼ਾਨਦਾਰ! ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਹੋ।"

"ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।"

"ਇਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਵਾਟਸਨ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੀ ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਬਿਮਾਰੀ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰਬੀ ਸਿਰੇ ਦੇ ਚੀਨੀਆਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ।"

"ਬਿਲਕੁਲ! ਖੈਰ, ਵਾਟਸਨ, ਤੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਦੋਸਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੂੰ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਤੋਂ ਗਾਇਬ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈਂ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਸੁਣਨੀ ਪਵੇਗੀ, ਹੋਮਜ਼।"
"ਬੇਸ਼ੱਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਰਾਏ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਤੇ ਕੀਮਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਕੱਲੇ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਸਿਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਬਸ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ।"
"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹੋਮਜ਼!"
"ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ। ਕਮਰਾ ਲੁਕਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੰਨਾ ਹੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਘੱਟ ਹੈ। ਪਰ ਉੱਥੇ ਹੀ, ਵਾਟਸਨ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।" ਅਚਾਨਕ ਉਹ ਆਪਣੇ ਉਦਾਸ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਉੱਠ ਕੇ ਬੈਠ ਗਿਆ। "ਉੱਥੇ ਪਹੀਏ ਹਨ, ਵਾਟਸਨ। ਜਲਦੀ ਕਰੋ, ਯਾਰ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋ! ਅਤੇ ਹਿੱਲੋ ਨਾ, ਜੋ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਜੋ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ? ਬੋਲੋ ਨਾ! ਹਿੱਲੋ ਨਾ! ਬਸ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ ਸੁਣੋ।" ਫਿਰ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਅਚਾਨਕ ਤਾਕਤ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਚਲੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਾਸਟਰ, ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਗੱਲਬਾਤ ਇੱਕ ਅਰਧ-ਭੁਲੇਖੇ ਆਦਮੀ ਦੀਆਂ ਨੀਵੀਆਂ, ਅਸਪਸ਼ਟ ਬੁੜਬੁੜਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਈ।
ਜਿਸ ਲੁਕਣ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਗਿਆ ਸੀ, ਉੱਥੋਂ ਮੈਨੂੰ ਪੌੜੀਆਂ 'ਤੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਬੈੱਡਰੂਮ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਅਤੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਫਿਰ, ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ, ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਚੁੱਪ ਛਾਈ, ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਬਿਮਾਰ ਆਦਮੀ ਦੇ ਭਾਰੀ ਸਾਹ ਲੈਣ ਅਤੇ ਸਾਹ ਲੈਣ ਨਾਲ ਟੁੱਟੀ। ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡਾ ਮਹਿਮਾਨ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਜੀਬ ਚੁੱਪ ਟੁੱਟ ਗਈ।
"ਹੋਮਸ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਹੋਮਸ!" ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜ਼ਿੱਦੀ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸੁੱਤੇ ਪਏ ਨੂੰ ਜਗਾਉਂਦਾ ਹੈ। "ਕੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਸੁਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਹੋਮਜ਼?" ਇੱਕ ਸਰਸਰਾਹਟ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਬਿਮਾਰ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਮੋਢੇ ਤੋਂ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਹਿਲਾਇਆ ਹੋਵੇ।
"ਕੀ ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਸਮਿਥ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਫੁਸਫੁਸਾਇਆ। "ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਓਗੇ।"
ਦੂਜਾ ਹੱਸ ਪਿਆ।
"ਮੈਨੂੰ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ। ਅੱਗ ਦੇ ਕੋਲੇ, ਹੋਮਜ਼ - ਅੱਗ ਦੇ ਕੋਲੇ!"
"ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ - ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨੇਕ ਕੰਮ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗਿਆਨ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"
ਸਾਡਾ ਮਹਿਮਾਨ ਹੱਸ ਪਿਆ।
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ। ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਤੁਸੀਂ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲੇ ਆਦਮੀ ਹੋ ਜਿਸਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ?"
“ਉਹੀ,” ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਆਹ! ਤੁਸੀਂ ਲੱਛਣਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦੇ ਹੋ?"
"ਬਸ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ।"

"ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਹੋਮਜ਼। ਜੇ ਇਹ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜੇ ਇਹ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ। ਬੇਚਾਰਾ ਵਿਕਟਰ ਚੌਥੇ ਦਿਨ ਇੱਕ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਆਦਮੀ ਸੀ - ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ, ਦਿਲ ਵਾਲਾ ਨੌਜਵਾਨ। ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਲੰਡਨ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਏਸ਼ੀਆਈ ਬਿਮਾਰੀ ਹੋ ਗਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ - ਇੱਕ ਬਿਮਾਰੀ ਵੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਖਾਸ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇੱਕਵਚਨ ਇਤਫ਼ਾਕ, ਹੋਮਜ਼। ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਬਹੁਤ ਸਿਆਣਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਤੂੰ ਇਹ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

"ਓਹ, ਤੁਸੀਂ ਪਾਇਆ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ? ਖੈਰ, ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਫੈਲਾਉਣ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਲਈ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਘੁੰਮਦੇ ਹੋ? ਇਹ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਖੇਡ ਹੈ - ਹੈਂ?"

ਮੈਂ ਬਿਮਾਰ ਆਦਮੀ ਦੇ ਸਾਹ ਲੈਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ। "ਮੈਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦਿਓ!" ਉਸਨੇ ਹੂੰਝ ਕੇ ਕਿਹਾ।

"ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਤ ਦੇ ਨੇੜੇ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤੀ ਹੈਂ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਪਰ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਤੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਵੇਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਉੱਥੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਨਾ ਕਰ! ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ। ਕੀ ਤੂੰ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ?"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਹਾਉਕਾ ਭਰਿਆ।

"ਮੇਰੇ ਲਈ ਜੋ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਰੋ। ਬੀਤੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਬੀਤੀਆਂ ਹੀ ਰਹਿਣ ਦਿਓ," ਉਸਨੇ ਫੁਸਫੁਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚੋਂ ਸ਼ਬਦ ਕੱਢ ਦਿਆਂਗਾ - ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਰਾਂਗਾ। ਸਿਰਫ਼ ਮੈਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰ ਦੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਵਾਂਗਾ।"

"ਕੀ ਭੁੱਲ ਜਾਓ?"

"ਖੈਰ, ਵਿਕਟਰ ਸੇਵੇਜ ਦੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਮੰਨ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਵਾਂਗਾ।"

"ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਭੁੱਲ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਯਾਦ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਵਾਹੀ-ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ। ਬਿਲਕੁਲ ਦੂਜੇ ਆਕਾਰ ਦੇ ਡੱਬੇ, ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਹੋਮਜ਼, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਭਤੀਜਾ ਕਿਵੇਂ ਮਰਿਆ। ਇਹ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੋ।"

"ਹਾਂ, ਹਾਂ।"

"ਜਿਹੜਾ ਆਦਮੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ - ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਹਾਂ - ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰਬੀ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਮਲਾਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਠੇਕੇ 'ਤੇ ਲਿਆ ਸੀ।"

"ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਹਿਸਾਬ ਸਿਰਫ਼ ਇੰਨਾ ਹੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ਼ 'ਤੇ ਮਾਣ ਹੈ, ਹੋਮਜ਼, ਹੈ ਨਾ? ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿਆਣਾ ਸਮਝੋ, ਹੈ ਨਾ? ਇਸ ਵਾਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਜੋ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਿਆਣਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਆਪਣਾ ਮਨ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਓ, ਹੋਮਜ਼। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚ ਸਕਦੇ?"

"ਮੈਂ ਸੋਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਮੇਰਾ ਦਿਮਾਗ਼ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੋ!"

"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚੇ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਜਾਣੋ।"

"ਮੇਰਾ ਦਰਦ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਦਿਓ।"

"ਦਰਦਨਾਕ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ? ਹਾਂ, ਕੁਲੀ ਅੰਤ ਵੱਲ ਕੁਝ ਚੀਕਦੇ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੜਵੱਲ ਲੱਗਦੀ ਹੈ।"

"ਹਾਂ, ਹਾਂ; ਇਹ ਕੜਵੱਲ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਤੁਸੀਂ ਸੁਣ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਵੈਸੇ ਵੀ। ਹੁਣ ਸੁਣੋ! ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਾਧਾਰਨ ਘਟਨਾ ਯਾਦ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲੱਛਣ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਸਨ?"

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ; ਕੁਝ ਨਹੀਂ।"

"ਦੁਬਾਰਾ ਸੋਚੋ।"

"ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਬਿਮਾਰ ਹਾਂ ਕਿ ਸੋਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।"

"ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਾਂਗਾ। ਕੀ ਕੁਝ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਆਇਆ?"

"ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ?"

"ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ ਇੱਕ ਡੱਬਾ?"

"ਮੈਂ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹਾਂ - ਮੈਂ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹਾਂ!"

"ਸੁਣੋ, ਹੋਮਜ਼!" ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਮਰ ਰਹੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲੁਕਣ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸੁਣੋਗੇ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਡੱਬਾ ਯਾਦ ਹੈ - ਇੱਕ ਹਾਥੀ ਦੰਦ ਦਾ ਡੱਬਾ? ਇਹ ਬੁੱਧਵਾਰ ਨੂੰ ਆਇਆ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ - ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ?"

"ਹਾਂ, ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। ਇਸਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਤਿੱਖਾ ਝਰਨਾ ਸੀ। ਕੁਝ ਮਜ਼ਾਕ -"

"ਇਹ ਕੋਈ ਮਜ਼ਾਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਮਿਲੇਗਾ। ਮੂਰਖ, ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਮਿਲ ਹੀ ਜਾਂਦਾ। ਤੈਨੂੰ ਮੇਰਾ ਰਸਤਾ ਪਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸਨੇ ਕਿਹਾ? ਜੇ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ।"

"ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਹਾਏ ਮਾਰੀ। "ਬਸੰਤ! ਇਸਨੇ ਖੂਨ ਕੱਢਿਆ। ਇਹ ਡੱਬਾ - ਇਹ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਹੈ।"

"ਉਹੀ, ਜਾਰਜ ਵੱਲੋਂ! ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਕਮਰਾ ਛੱਡ ਵੀ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਤੇਰਾ ਆਖਰੀ ਸਬੂਤ ਹੈ। ਪਰ ਹੁਣ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਸੱਚ ਹੈ, ਹੋਮਜ਼, ਅਤੇ ਤੂੰ ਇਸ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਮਰ ਸਕਦਾ ਹੈਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਹੈ। ਤੂੰ ਵਿਕਟਰ ਸੇਵੇਜ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਹੈ। ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਤ ਦੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਹੈਂ, ਹੋਮਜ਼। ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠ ਕੇ ਤੈਨੂੰ ਮਰਦਾ ਦੇਖਾਂਗਾ।"

ਹੋਮਜ਼ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਲਗਭਗ ਸੁਣਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ।

"ਇਹ ਕੀ ਹੈ?" ਸਮਿਥ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਗੈਸ ਤੇਜ਼ ਕਰ ਦਿਓ? ਆਹ, ਪਰਛਾਵੇਂ ਡਿੱਗਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ, ਕੀ? ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਦੇਖ ਸਕਾਂ।" ਉਹ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਰੌਸ਼ਨੀ ਚਮਕ ਗਈ। "ਕੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ?"

"ਇੱਕ ਮਾਚਿਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਿਗਰਟ।"

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਚੀਕਿਆ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਕੁਦਰਤੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ - ਥੋੜ੍ਹੀ ਕਮਜ਼ੋਰ, ਸ਼ਾਇਦ, ਪਰ ਉਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਵਿਰਾਮ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕਲਵਰਟਨ ਸਮਿਥ ਚੁੱਪਚਾਪ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ?" ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਸੁੱਕੇ, ਕੜਵਾਹਟ ਭਰੇ ਲਹਿਜੇ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ।

"ਕਿਸੇ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਨਿਭਾਉਣ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਓ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਨਾ ਤਾਂ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੀਤਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦਾ ਗਲਾਸ ਡੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਏ। ਪਰ ਇਹ ਤੰਬਾਕੂ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਹ, ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਸਿਗਰਟਾਂ ਹਨ।" ਮੈਂ ਇੱਕ ਮਾਚਿਸ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ। "ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਹੈਲੋਆ! ਹੈਲੋਆ! ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਕਦਮ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ?"

ਬਾਹਰ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮੋਰਟਨ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ।

"ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਆਦਮੀ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਅਫ਼ਸਰ ਨੇ ਆਮ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ।

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਕਟਰ ਸੇਵੇਜ ਦੇ ਕਤਲ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ।

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਕਤਲ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਜੋੜ ਸਕਦੇ ਹੋ," ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਇੱਕ ਅਯੋਗ ਮੁਸੀਬਤ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਮਿਸਟਰ ਕਲਵਰਟਨ ਸਮਿਥ ਨੇ ਗੈਸ ਵਧਾ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ। ਵੈਸੇ, ਕੈਦੀ ਦੇ ਕੋਟ ਦੀ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਡੱਬਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਹੀ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਧੰਨਵਾਦ। ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲਦਾ। ਇਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਰੱਖ ਦਿਓ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਹੰਗਾਮਾ ਅਤੇ ਹੱਥੋਪਾਈ ਹੋਈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੋਹੇ ਦੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਟੱਕਰ ਅਤੇ ਦਰਦ ਦੀ ਚੀਕ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ।

"ਤੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੀ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਏਂਗਾ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਚੁੱਪ ਕਰਕੇ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿ, ਕੀ?" ਬੰਦ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹੱਥਕੜੀਆਂ ਦੀ ਕਲਿੱਕ-ਟਿੱਪ ਆਵਾਜ਼ ਸੀ।

"ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਜਾਲ!" ਉੱਚੀ, ਚੀਕਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਟਹਿਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਏਗਾ, ਹੋਮਜ਼, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਥੇ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਲਈ ਅਫ਼ਸੋਸ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਉਹ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰੇਗਾ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਮੈਂ ਕੁਝ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਪਾਗਲ ਸ਼ੱਕਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਿਵੇਂ ਚਾਹੋ ਝੂਠ ਬੋਲ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਹੋਮਜ਼। ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੁਹਾਡੀ ਗੱਲ ਜਿੰਨੀ ਹੀ ਚੰਗੀ ਹੈ।"

"ਸ਼ਾਬਾਸ਼!" ਹੋਮਜ਼ ਚੀਕਿਆ। "ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਜ਼ਾਰ ਮੁਆਫ਼ੀ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ! ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਸਟਰ ਕਲਵਰਟਨ ਸਮਿਥ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਕੁਝ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਲੇ ਸੀ। ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੇਠਾਂ ਕੈਬ ਹੈ? ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕੱਪੜੇ ਪਾਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਆਵਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਮੇਰਾ ਕੁਝ ਕੰਮ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇਸਦੀ ਕਦੇ ਹੋਰ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਟਾਇਲਟ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕਲੈਰੇਟ ਦਾ ਗਲਾਸ ਅਤੇ ਕੁਝ ਬਿਸਕੁਟ ਪੀ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਾਜ਼ਾ ਕੀਤਾ। "ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਮੇਰੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਅਨਿਯਮਿਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਾਰਨਾਮਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਆਦਮੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਹਡਸਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਹਾਲਤ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ। ਤੁਸੀਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੋਗੇ, ਵਾਟਸਨ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਤਿਭਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦਿਖਾਵੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਰਾਜ਼ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਿਥ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਾਲ ਕਦੇ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਪੂਰੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਬਿੰਦੂ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਹੱਥਕੰਡੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਆਵੇਗਾ।"

"ਪਰ ਤੇਰਾ ਰੂਪ, ਹੋਮਜ਼ - ਤੇਰਾ ਭਿਆਨਕ ਚਿਹਰਾ?"

"ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਦੇ ਪੂਰਨ ਵਰਤ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨਹੀਂ ਵਧਦੀ, ਵਾਟਸਨ। ਬਾਕੀ, ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਸਪੰਜ ਠੀਕ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਵੈਸਲੀਨ, ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਬੇਲਾਡੋਨਾ, ਗੱਲ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਲੀ, ਅਤੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਦੁਆਲੇ ਮੋਮ ਦੇ ਛਿੱਟੇ ਹੋਣ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਦਨਾਮੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਂ ਕਈ ਵਾਰ ਮੋਨੋਗ੍ਰਾਫ ਲਿਖਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਹੈ। ਅੱਧੇ-ਤਾਜ, ਸੀਪ-, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਬਾਹਰੀ ਵਿਸ਼ੇ ਬਾਰੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲਬਾਤ ਇੱਕ ਮਨਮੋਹਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।"

"ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨੇੜੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਨਫੈਕਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਸੀ?"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਡਾਕਟਰੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਦਾ ਕੋਈ ਸਤਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਕੀ ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਚਲਾਕ ਨਿਰਣਾ ਇੱਕ ਮਰ ਰਹੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਨਬਜ਼ ਜਾਂ ਤਾਪਮਾਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਾਧਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ? ਚਾਰ ਗਜ਼ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਸਮਿਥ ਨੂੰ ਕੌਣ ਮੇਰੀ ਪਕੜ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵੇਗਾ? ਨਹੀਂ, ਵਾਟਸਨ, ਮੈਂ ਉਸ ਡੱਬੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੂਹਾਂਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਸੱਪ ਦੇ ਦੰਦ ਵਰਗਾ ਤਿੱਖਾ ਝਰਨਾ ਉੱਭਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਯੰਤਰ ਦੁਆਰਾ ਸੀ ਕਿ ਗਰੀਬ ਸੇਵੇਜ, ਜੋ ਇਸ ਰਾਖਸ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਉਲਟਾਉਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਘਾਟ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰਾ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੈਕੇਜ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ 'ਤੇ ਹਾਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਕੇ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਆਪਣੇ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਇੱਕ

ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਦਿਖਾਵਾ ਜੋ ਮੈਂ ਸੱਚੇ ਕਲਾਕਾਰ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਧੰਨਵਾਦ, ਵਾਟਸਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਟ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੰਪਸਨਜ਼ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਪੌਸ਼ਟਿਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਬੇਲੋੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਲੇਡੀ ਫਰਾਂਸਿਸ ਕਾਰਫੈਕਸ ਦਾ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣਾ

"ਪਰ ਤੁਰਕੀ ਕਿਉਂ?" ਮਿਸਟਰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਮੇਰੇ ਬੂਟਾਂ ਵੱਲ ਇੱਕਦਮ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ। ਮੈਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਸੋਟੀ ਵਾਲੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਲੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਪੈਰਾਂ ਨੇ ਉਸਦਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਰਗਰਮ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਸੀ।

"ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ," ਮੈਂ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਆਕਸਫੋਰਡ ਸਟਰੀਟ ਦੇ ਲੈਟੀਮਰਜ਼ ਤੋਂ ਮਿਲੇ।"

ਹੋਮਜ਼ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਸਬਰ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨਾਲ ਮੁਸਕਰਾਇਆ।

"ਇਸ਼ਨਾਨ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਇਸ਼ਨਾਨ! ਘਰ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਤਾਜ਼ਗੀ ਭਰੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਅਤੇ ਮਹਿੰਗਾ ਤੁਰਕੀ ਕਿਉਂ?"

"ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਗਠੀਏ ਅਤੇ ਬੁੱਢਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤੁਰਕੀ ਇਸ਼ਨਾਨ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਦਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ - ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ, ਸਿਸਟਮ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।"

"ਵੈਸੇ, ਹੋਮਜ਼," ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਬੂਟਾਂ ਅਤੇ ਤੁਰਕੀ ਬਾਥ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ ਇੱਕ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਦਿਮਾਗ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਤਰਕ ਦੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਬਹੁਤ ਅਸਪਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇੱਕ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਝਪਕਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਉਸੇ ਮੁੱਢਲੇ ਵਰਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਦਰਸਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਤੁਹਾਡੀ ਡਰਾਈਵ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਕੈਬ ਕਿਸਨੇ ਸਾਂਝੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।"

"ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਕਿ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ," ਮੈਂ ਕੁਝ ਸੰਕੋਚ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

"ਸ਼ਾਬਾਸ਼, ਵਾਟਸਨ! ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਾਣਮੱਤਾ ਅਤੇ ਤਰਕਪੂਰਨ ਵਿਰੋਧ। ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਿਓ, ਨੁਕਤੇ ਕੀ ਸਨ? ਪਹਿਲਾਂ ਆਖਰੀ ਵਾਲਾ ਲਓ - ਕੈਬ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਟ ਦੀ ਖੱਬੀ ਬਾਂਹ ਅਤੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਛਿੱਟੇ ਹਨ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਹੈਨਸਮ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬੈਠੇ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਛਿੱਟੇ ਨਾ ਪੈਂਦੇ, ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਸਮਰੂਪ ਹੁੰਦੇ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਾਸੇ ਬੈਠੇ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਸੀ।"

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ।"

"ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ?"

"ਪਰ ਬੂਟ ਅਤੇ ਬਾਥਟਬ?"

"ਬਿਲਕੁਲ ਬਚਕਾਨਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੂਟਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਆਦਤ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਡਬਲ ਬੋ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਣ ਦਾ ਤੁਹਾਡਾ ਆਮ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸਨੇ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੈ? ਇੱਕ ਬੂਟ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ - ਜਾਂ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੁੰਡਾ। ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬੂਟ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਬੂਟ ਲਗਭਗ ਨਵੇਂ ਹਨ।

ਖੈਰ, ਕੀ ਬਚਿਆ ਹੈ? ਇਸ਼ਨਾਨ। ਬੇਤੁਕਾ, ਹੈ ਨਾ? ਪਰ, ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਤੁਰਕੀ ਇਸ਼ਨਾਨ ਨੇ ਇੱਕ ਮਕਸਦ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

"ਉਹ ਕੀ ਹੈ?"

"ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਬਦਲਾਅ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਮੈਂ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਲਓ। ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਲੁਸਾਨੇ ਕਿਵੇਂ ਕਰੇਗਾ - ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀਆਂ ਟਿਕਟਾਂ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਖਰਚੇ ਸ਼ਾਹੀ ਪੈਮਾਨੇ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ?"

"ਸ਼ਾਨਦਾਰ! ਪਰ ਕਿਉਂ?"

ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣੀ ਆਰਾਮ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਝੁਕਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੀ ਨੋਟਬੁੱਕ ਕੱਢੀ।

"ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਖਤਰਨਾਕ ਵਰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਭਟਕਦੀ ਅਤੇ ਦੋਸਤਹੀਣ ਔਰਤ ਹੈ। ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹੈ ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਪਯੋਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਅਟੱਲ ਭੜਕਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਉਹ ਬੇਵੱਸ ਹੈ। ਉਹ ਪ੍ਰਵਾਸੀ ਹੈ। ਉਸ ਕੋਲ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਟਲ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਹੋਟਲ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਾਧਨ ਹਨ। ਉਹ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਕਸਰ ਨਹੀਂ, ਅਸਪਸ਼ਟ ਪੈਨਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਬੋਰਡਿੰਗ-ਹਾਊਸਾਂ ਦੇ ਭੁਲੇਖੇ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਲੂੰਬੜੀਆਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਵਾਰਾ ਮੁਰਗੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਨਿਗਲ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਲੇਡੀ ਫਰਾਂਸਿਸ ਕਾਰਫੈਕਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਬੁਰਾਈ ਆ ਗਈ ਹੈ।"

ਜਨਰਲ ਤੋਂ ਖਾਸ ਤੱਕ ਇਸ ਅਚਾਨਕ ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਰਾਹਤ ਮਿਲੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨੋਟਸ ਦੇਖੇ।

"ਲੇਡੀ ਫ੍ਰਾਂਸਿਸ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਰਫਟਨ ਦੇ ਸਵਰਗੀ ਅਰਲ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਇਕਲੌਤੀ ਬਚੀ ਹੋਈ ਔਰਤ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਮਰਦਾਂ ਦੀ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਚਲੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਉਸ ਕੋਲ ਸੀਮਤ ਸਾਧਨ ਸਨ, ਪਰ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪੁਰਾਣੇ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਗਹਿਣੇ ਅਤੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਹੀਰੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਸੀ - ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੈਂਕਰ ਕੋਲ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤਰਸਯੋਗ ਸ਼ਖਸੀਅਤ, ਲੇਡੀ ਫ੍ਰਾਂਸਿਸ, ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ, ਅਜੇ ਵੀ ਤਾਜ਼ੀ ਮੱਧ ਉਮਰ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਮੌਕਾ ਦੁਆਰਾ, ਸਿਰਫ ਵੀਹ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਆਖਰੀ ਤਿਆਗ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਬੇੜਾ ਸੀ।"

"ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ?"

"ਆਹ, ਲੇਡੀ ਫਰਾਂਸਿਸ ਨੂੰ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ? ਕੀ ਉਹ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮਰ ਗਈ? ਸਾਡੀ ਸਮੱਸਿਆ ਇਹ ਹੈ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਹੀ ਆਦਤਾਂ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਉਸਦੀ ਅਟੱਲ ਆਦਤ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਦੂਜੇ ਹਫ਼ਤੇ ਮਿਸ ਡੌਬਨੀ ਨੂੰ ਲਿਖਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਗਵਰਨੈਸ ਹੈ, ਜੋ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੈਂਬਰਵੈੱਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹੀ ਮਿਸ ਡੌਬਨੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਲਗਭਗ ਪੰਜ ਹਫ਼ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਬੀਤ ਗਏ ਹਨ। ਆਖਰੀ ਪੱਤਰ ਲੌਸੇਨ ਦੇ ਹੋਟਲ ਨੈਸ਼ਨਲ ਤੋਂ ਸੀ। ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੇਡੀ ਫਰਾਂਸਿਸ ਉੱਥੋਂ ਚਲੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਪਰਿਵਾਰ ਚਿੰਤਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਅਮੀਰ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਬਖਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗੀ।"

"ਕੀ ਮਿਸ ਡੌਬਨੀ ਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਰੋਤ ਹੈ? ਯਕੀਨਨ ਉਸਦੇ ਹੋਰ ਪੱਤਰਕਾਰ ਵੀ ਸਨ?"
"ਇੱਕ ਪੱਤਰਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਪੱਕਾ ਡਰਾਅ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ। ਇਹੀ ਬੈਂਕ ਹੈ। ਕੁਆਰੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਾਸਬੁੱਕਾਂ ਸੰਕੁਚਿਤ ਡਾਇਰੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਸਿਲਵੈਸਟਰ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ ਹੈ। ਆਖਰੀ ਚੈੱਕ ਪਰ ਇੱਕ ਨੇ ਉਸਦਾ ਬਿੱਲ ਲੁਸਾਨੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਨਕਦੀ ਰਹਿ ਗਈ ਸੀ। ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਚੈੱਕ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।"
"ਕਿਸਨੂੰ, ਅਤੇ ਕਿੱਥੇ?"
"ਮਿਸ ਮੈਰੀ ਡੇਵਾਈਨ ਨੂੰ। ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਚੈੱਕ ਕਿੱਥੇ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤੇ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੋਂਟਪੇਲੀਅਰ ਵਿਖੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਲਿਓਨਾਈਸ ਵਿਖੇ ਕੈਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਕਮ ਪੰਜਾਹ ਪੌਂਡ ਸੀ।"
"ਅਤੇ ਮਿਸ ਮੈਰੀ ਡੇਵਾਈਨ ਕੌਣ ਹੈ?"
"ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਖੋਜਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਮਿਸ ਮੈਰੀ ਡੇਵਾਈਨ ਲੇਡੀ ਫ੍ਰਾਂਸਿਸ ਕਾਰਫੈਕਸ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਚੈੱਕ ਕਿਉਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦੇਣਗੀਆਂ।"
"ਮੇਰੀਆਂ ਖੋਜਾਂ!"
"ਇਸ ਲਈ ਲੁਸਾਨੇ ਲਈ ਸਿਹਤ-ਦਾਇਕ ਮੁਹਿੰਮ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬੁੱਢਾ ਅਬਰਾਹਮ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਇੰਨੇ ਭਿਆਨਕ ਦਹਿਸ਼ਤ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਮੈਂ ਲੰਡਨ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਨਾ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਮੇਰੇ ਬਿਨਾਂ ਇਕੱਲਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਪਰਾਧੀ ਵਰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਸਿਹਤਮੰਦ ਉਤਸ਼ਾਹ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਜਾਓ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੇਰੀ ਨਿਮਰ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਕਦੇ ਦੋ ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਇੰਨੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਮੁੱਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮਹਾਂਦੀਪੀ ਤਾਰ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਦਿਨ-ਰਾਤ ਤੁਹਾਡੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਹੈ।"
ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਲੌਸੇਨ ਦੇ ਹੋਟਲ ਨੈਸ਼ਨਲ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਨੂੰ ਮਸ਼ਹੂਰ ਮੈਨੇਜਰ ਐਮ. ਮੋਜ਼ਰ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਮਿਲਿਆ। ਲੇਡੀ ਫ੍ਰਾਂਸਿਸ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ, ਕਈ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਤੋਂ ਉੱਥੇ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਉਮਰ ਚਾਲੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਸੁੰਦਰ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜਵਾਨੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪਿਆਰੀ ਔਰਤ ਹੋਣ ਦੇ ਹਰ ਸੰਕੇਤ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਐਮ. ਮੋਜ਼ਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤੀ ਗਹਿਣਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਨੌਕਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਔਰਤ ਦੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਭਾਰੀ ਟਰੰਕ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਬੰਦ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਨੌਕਰਾਣੀ ਮੈਰੀ ਡੇਵਾਈਨ, ਉਸਦੀ ਮਾਲਕਣ ਜਿੰਨੀ ਹੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੀ। ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੋਟਲ ਦੇ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਵੇਟਰ ਨਾਲ ਮੰਗਣੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ 11 ਰੂ ਡੀ ਟ੍ਰੈਜਨ, ਮੋਂਟਪੇਲੀਅਰ ਸੀ। ਇਹ ਸਭ ਮੈਂ ਲਿਖ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹੋਮਜ਼ ਖੁਦ ਉਸਦੇ ਤੱਥ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ।
ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਕੋਨਾ ਅਜੇ ਵੀ ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਉਸ ਔਰਤ ਦੇ ਅਚਾਨਕ ਜਾਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਲੁਸਾਨੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਹਰ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਝੀਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਆਲੀਸ਼ਾਨ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੀਜ਼ਨ ਲਈ ਰਹਿਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਇੱਕ

ਦਿਨ ਦੇ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਬੇਕਾਰ ਅਦਾਇਗੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਸਿਰਫ਼ ਜੂਲਸ ਵਿਬਾਰਟ, ਨੌਕਰਾਣੀ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮੀ, ਕੋਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸੁਝਾਅ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅਚਾਨਕ ਜਾਣ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲੰਬੇ, ਹਨੇਰੇ, ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਟਲ ਦੀ ਫੇਰੀ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ। "ਅਨ ਸੌਵੇਜ - ਅਨ ਸੱਚਾ ਸੌਵੇਜ!" ਜੂਲਸ ਵਿਬਾਰਟ ਚੀਕਿਆ। ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਕਮਰੇ ਸਨ। ਉਸਨੂੰ ਝੀਲ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਸੈਰ-ਸਪਾਟੇ 'ਤੇ ਮੈਡਮ ਨਾਲ ਦਿਲੋਂ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਕੋਈ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਡਮ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਜਗ੍ਹਾ ਛੱਡ ਗਈ ਸੀ। ਜੂਲਸ ਵਿਬਾਰਟ, ਅਤੇ, ਜੋ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ, ਜੂਲਸ ਵਿਬਾਰਟ ਦੀ ਪਿਆਰੀ, ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸੱਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਦਾਇਗੀ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸਨ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਗੱਲ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਜੂਲਸ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਮੈਰੀ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਉਹ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜੇ ਮੈਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਮੋਂਟਪੇਲੀਅਰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਅਧਿਆਇ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਦੂਜਾ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਭਾਲ ਲੇਡੀ ਫ੍ਰਾਂਸਿਸ ਕਾਰਫੈਕਸ ਨੇ ਲੁਸਾਨੇ ਛੱਡਣ ਵੇਲੇ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਬੰਧੀ ਕੁਝ ਗੁਪਤਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਸੁੱਟਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਗਈ ਸੀ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਸਾਮਾਨ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੇਆਮ ਬੈਡਨ ਲਈ ਲੇਬਲ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ? ਉਹ ਅਤੇ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਕਿਸੇ ਚੱਕਰਵਾਤੀ ਰਸਤੇ ਰਾਹੀਂ ਰੈਨਿਸ਼ ਸਪਾ ਪਹੁੰਚੇ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਮੈਂ ਕੁੱਕ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਦਫਤਰ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਤੋਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਬੈਡਨ ਗਿਆ, ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਭੇਜਣ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਅੱਧ-ਹਾਸੇ ਭਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦਾ ਇੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।

ਬਾਡੇਨ ਵਿਖੇ ਟ੍ਰੈਕ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਲੇਡੀ ਫ੍ਰਾਂਸਿਸ ਇੱਕ ਪੰਦਰਵਾੜੇ ਲਈ ਐਂਗਲਿਸ਼ਰ ਹਾਫ ਵਿੱਚ ਰਹੀ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਉਸਨੇ ਦੱਖਣੀ ਅਮਰੀਕਾ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਿਸ਼ਨਰੀ, ਡਾ. ਸ਼ਲੇਸਿੰਗਰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਈ ਸੀ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਇਕੱਲੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਵਾਂਗ, ਲੇਡੀ ਫ੍ਰਾਂਸਿਸ ਨੂੰ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਆਰਾਮ ਅਤੇ ਰੁਝੇਵਾਂ ਮਿਲਿਆ। ਡਾ. ਸ਼ਲੇਸਿੰਗਰ ਦੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸ਼ਖਸੀਅਤ, ਉਸਦੀ ਪੂਰੀ ਦਿਲੀ ਸ਼ਰਧਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਠੀਕ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਡੂੰਘਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ਲੇਸਿੰਗਰ ਨੂੰ ਤੰਦਰੁਸਤ ਸੰਤ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਦਿਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੇਜਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਵਰਾਂਡੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਲਾਉਂਜ-ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬਿਤਾਇਆ, ਉਸਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਸੇਵਾਦਾਰ ਔਰਤ ਸੀ। ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਧਰਤੀ ਦਾ ਨਕਸ਼ਾ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮਿਦਿਆਨੀਆਂ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਮੋਨੋਗ੍ਰਾਫ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਸਿਹਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸੁਧਾਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਲੰਡਨ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਲੇਡੀ ਫ੍ਰਾਂਸਿਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਉੱਥੇ ਜਾਣ ਲੱਗ ਪਏ ਸਨ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੇਜਰ ਨੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਨੌਕਰਾਣੀ, ਮੈਰੀ, ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੰਝੂਆਂ ਦੇ ਹੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਦੂਜੀਆਂ ਨੌਕਰਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਨੌਕਰੀ ਛੱਡ ਰਹੀ ਹੈ। ਡਾ. ਸ਼ਲੇਸਿੰਗਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰੀ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਬਿੱਲ ਅਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

"ਵੈਸੇ," ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਲੇਡੀ ਫਰਾਂਸਿਸ ਕਾਰਫੈਕਸ ਦੇ ਇਕੱਲੇ ਦੋਸਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜੋ ਹੁਣੇ ਉਸਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸੇ ਕੰਮ ਲਈ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਆਇਆ ਸੀ।"

"ਕੀ ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਕੋਈ ਨਹੀਂ; ਪਰ ਉਹ ਇੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਕਿਸਮ ਦਾ।"

"ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ?" ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਦੋਸਤ ਦੇ ਫੈਸ਼ਨ ਨਾਲ ਜੋੜਦੇ ਹੋਏ।

"ਬਿਲਕੁਲ। ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਭਾਰਾ, ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲਾ, ਧੁੱਪ ਨਾਲ ਸੜਿਆ ਹੋਇਆ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਫੈਸ਼ਨੇਬਲ ਹੋਟਲ ਨਾਲੋਂ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੇ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹੇਗਾ। ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ, ਭਿਆਨਕ ਆਦਮੀ, ਮੈਨੂੰ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰਨ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਧੁੰਦ ਹਟਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਚਿੱਤਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਰਹੱਸ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਭੈੜੀ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਇਸ ਨੇਕ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਔਰਤ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਇੱਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਥਾਂ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਡਰਦੀ ਸੀ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਲੁਸਾਨੇ ਤੋਂ ਭੱਜ ਨਾ ਜਾਂਦੀ। ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਲਦੀ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾੜ ਲੈਂਦਾ। ਜੇ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾੜ ਲੈਂਦਾ? ਕੀ ਇਹ ਉਸਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਚੁੱਪੀ ਦਾ ਰਾਜ਼ ਸੀ? ਕੀ ਚੰਗੇ ਲੋਕ ਜੋ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਸਨ, ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਹਿੰਸਾ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਬਲੈਕਮੇਲ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਚਾ ਸਕਦੇ ਸਨ? ਇਸ ਲੰਬੇ ਪਿੱਛਾ ਪਿੱਛੇ ਕਿਹੜਾ ਭਿਆਨਕ ਉਦੇਸ਼, ਕਿਹੜਾ ਡੂੰਘਾ ਇਰਾਦਾ ਛੁਪਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ? ਇੱਕ ਸਮੱਸਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨਾ ਪਿਆ।

ਮੈਂ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਅਤੇ ਯਕੀਨਨ ਮਾਮਲੇ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਆਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਾ. ਸ਼ਲੇਸਿੰਗਰ ਦੇ ਖੱਬੇ ਕੰਨ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਹਾਸੇ-ਮਜ਼ਾਕ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਬੇਵਕਤੀ ਮਜ਼ਾਕ ਵੱਲ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ - ਦਰਅਸਲ, ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੌਕਰਾਣੀ, ਮੈਰੀ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੋਂਟਪੇਲੀਅਰ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕਾ ਸੀ।

ਮੈਨੂੰ ਸਾਬਕਾ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸਿੱਖਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਆਈ ਜੋ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਸਮਰਪਿਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਲਕਣ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਚੰਗੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਵਿਆਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਹੋਣਾ ਅਟੱਲ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਮਾਲਕਣ ਨੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦੁਖ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਬਾਡੇਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਠਹਿਰਨ ਦੌਰਾਨ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਝ ਚਿੜਚਿੜਾਪਨ ਦਿਖਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਸਨੂੰ ਸਵਾਲ ਵੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਵਿਛੋੜਾ ਸੌਖਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਲੇਡੀ ਫ੍ਰਾਂਸਿਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਵਿਆਹ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਪੰਜਾਹ ਪੌਂਡ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ, ਮੈਰੀ ਨੇ ਉਸ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਡੂੰਘੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੀ ਮਾਲਕਣ ਨੂੰ ਲੁਸਾਨੇ ਤੋਂ ਭਜਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਝੀਲ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਜਨਤਕ ਸੈਰ-ਸਪਾਟੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਹਿੰਸਾ ਨਾਲ ਔਰਤ ਦੇ ਗੁੱਟ ਨੂੰ ਫੜਦੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਤੋਂ ਡਰ ਕੇ ਸੀ ਕਿ ਲੇਡੀ ਫ੍ਰਾਂਸਿਸ ਨੇ ਸ਼ਲੇਸਿੰਗਰਾਂ ਦੇ ਲੰਡਨ ਜਾਣ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ

ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਰੀ ਨਾਲ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਦੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਸੰਕੇਤਾਂ ਨੇ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮਾਲਕਣ ਲਗਾਤਾਰ ਘਬਰਾਹਟ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਅਚਾਨਕ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਉਛਲੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਹੈਰਾਨੀ ਅਤੇ ਡਰ ਨਾਲ ਕੰਬ ਗਿਆ। "ਦੇਖੋ!" ਉਹ ਚੀਕ ਉੱਠੀ। "ਬਦਮਾਸ਼ ਅਜੇ ਵੀ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦਾ ਹੈ! ਉਹੀ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਬੈਠਣ ਵਾਲੀ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵੱਡਾ, ਗੂੜ੍ਹਾ, ਕਾਲੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਗਲੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਤੁਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਘਰਾਂ ਦੇ ਨੰਬਰਾਂ ਵੱਲ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ, ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ, ਉਹ ਵੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਸੀ। ਪਲ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਭੱਜ ਕੇ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਿਆ।

"ਤੂੰ ਇੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਹੈਂ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"ਜੇ ਮੈਂ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕੀ?" ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖਲਨਾਇਕ ਘਿਣਾਉਣੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਕੀ ਮੈਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ, ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ," ਉਸਨੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

ਸਥਿਤੀ ਅਜੀਬ ਸੀ, ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਸਿੱਧਾ ਰਸਤਾ ਅਕਸਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

"ਲੇਡੀ ਫਰਾਂਸਿਸ ਕਾਰਫੈਕਸ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

ਉਸਨੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਤੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਤੂੰ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹਾਂ!" ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਗੁੱਸੇ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਸ਼ੇਰ ਵਾਂਗ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਕਈ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਪਕੜ ਲੋਹੇ ਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ੈਤਾਨ ਵਰਗਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਮੇਰੇ ਗਲੇ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਹੋਸ਼ ਲਗਭਗ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਇੱਕ ਨੀਲੇ ਬਲਾਊਜ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਣਮੁੰਨ ਫ੍ਰੈਂਚ ਓਵਰੀਅਰ, ਜਿਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੁੱਜਲ ਸੀ, ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਕੈਬਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਹਮਲਾਵਰ ਦੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਸੱਟ ਮਾਰੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਕੜ ਛੱਡ ਗਿਆ। ਉਹ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਭੜਕਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹਮਲਾ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਫਿਰ, ਗੁੱਸੇ ਦੀ ਇੱਕ ਚੀਕ ਨਾਲ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਝੌਂਪੜੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਿਆ ਜਿੱਥੋਂ ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਆਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਰੱਖਿਅਕ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁੜਿਆ, ਜੋ ਸੜਕ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ।

"ਖੈਰ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸੋਹਣਾ ਹੈਸ਼ ਬਣਾਇਆ ਹੈ! ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਰਾਤ ਦੀ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਰਾਹੀਂ ਲੰਡਨ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।"

ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ, ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼, ਆਪਣੇ ਆਮ ਪਹਿਰਾਵੇ ਅਤੇ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ, ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਨਿੱਜੀ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਢੁਕਵੀਂ ਦਿੱਖ ਦੀ ਉਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸਾਦਗੀ ਹੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ, ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਲੰਡਨ ਤੋਂ ਭੱਜ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਮੇਰੀ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਅਗਲੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਮਜ਼ਦੂਰ ਦੇ ਭੇਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕੈਬਰੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਮੇਰੀ ਦਿੱਖ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਇਕਸਾਰ ਜਾਂਚ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਭਾਵੀ ਗਲਤੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਆ ਰਹੀ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੁੱਲ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਅਲਾਰਮ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਕੁਝ ਵੀ ਲੱਭਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨਾ ਕਰਦੇ," ਮੈਂ ਕੌੜੇ ਜਿਹੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ 'ਸ਼ਾਇਦ' ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਬਿਹਤਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਮਾਣਯੋਗ ਫਿਲਿਪ ਗ੍ਰੀਨ ਹਨ, ਜੋ ਇਸ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਾਥੀ-ਰਹਿਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਸਫਲ ਜਾਂਚ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

ਇੱਕ ਸੈਲਵਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਾਰਡ ਚੜ੍ਹਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਉਹੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲਾ ਬਦਮਾਸ਼ ਆਇਆ ਜਿਸਨੇ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਹੀ ਹਮਲਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

"ਇਹ ਕੀ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡਾ ਨੋਟ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਪਰ ਇਸ ਆਦਮੀ ਦਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਕੀ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਹੈ?"

"ਇਹ ਮੇਰਾ ਪੁਰਾਣਾ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਸਹਿਯੋਗੀ, ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

ਉਸ ਅਜਨਬੀ ਨੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ, ਧੁੱਪ ਨਾਲ ਸੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੱਥ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਆਫ਼ੀ ਦੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ ਗਏ।

"ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਇਆ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਪਕੜ ਗੁਆ ਬੈਠਾ। ਦਰਅਸਲ, ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਮੇਰੀਆਂ ਨਾੜਾਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਤਾਰਾਂ ਵਾਂਗ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਮੇਰੀ ਸਮਝ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ। ਮੈਂ ਜੋ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਵਜੂਦ ਬਾਰੇ ਕਿਵੇਂ ਸੁਣਿਆ।"

"ਮੈਂ ਮਿਸ ਡੌਬਨੀ, ਲੇਡੀ ਫਰਾਂਸਿਸ ਦੀ ਗਵਰਨੇਸ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਹਾਂ।"

"ਮੋਬ ਕੈਪ ਵਾਲੀ ਬੁੱਢੀ ਸੁਜ਼ਨ ਡੌਬਨੀ! ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ - ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਖਣੀ ਅਫਰੀਕਾ ਜਾਣਾ ਬਿਹਤਰ ਲੱਗਿਆ।"

"ਆਹ, ਮੈਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਪੂਰੀ ਕਹਾਣੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਲੁਕਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਫਰਾਂਸਿਸ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ ਨੌਜਵਾਨ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ - ਆਪਣੀ ਜਮਾਤ ਦੇ ਹੋਰਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਮਾੜਾ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਉਸਦਾ ਮਨ ਬਰਫ਼ ਵਾਂਗ ਸ਼ੁੱਧ ਸੀ। ਉਹ ਰੁੱਖੇਪਣ ਦਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੀਤੇ ਕੰਮਾਂ ਬਾਰੇ ਸੁਣਾਈ ਦਿੰਦੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲਈ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਸੀ - ਇਹੀ ਇਸਦਾ ਹੈਰਾਨੀ ਹੈ! - ਮੈਨੂੰ ਇੰਨਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਪਵਿੱਤਰ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੁਆਰੀ ਰਹੀ। ਜਦੋਂ ਸਾਲ ਬੀਤ ਗਏ ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਾਰਬਰਟਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪੈਸੇ ਕਮਾ ਲਏ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਨਰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਅਣਵਿਆਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਲੁਸਾਨੇ ਵਿੱਚ ਲੱਭ ਲਿਆ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਉਹ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਗਈ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਮਜ਼ਬੂਤ

ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਗਲੀ ਵਾਰ ਫੋਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਹ ਸ਼ਹਿਰ ਛੱਡ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬਾਡੇਨ ਤੱਕ ਲੱਭ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਇੱਥੇ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਰੁੱਖਾ ਬੰਦਾ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਔਖੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੋਂ ਤਾਜ਼ਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਲਿਆ। ਪਰ ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਲੇਡੀ ਫਰਾਂਸਿਸ ਦਾ ਕੀ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ," ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਅਜੀਬ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਡਾ ਲੰਡਨ ਦਾ ਪਤਾ ਕੀ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਗ੍ਰੀਨ?"

"ਲੈਂਗਹੈਮ ਹੋਟਲ ਮੈਨੂੰ ਲੱਭ ਲਵੇਗਾ।"

"ਫਿਰ ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਵਾਪਸ ਜਾਓ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਰਹੋ? ਮੈਨੂੰ ਝੂਠੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜੋ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਲੇਡੀ ਫਰਾਂਸਿਸ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਾਰਡ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਸਕੋ। ਹੁਣ, ਵਾਟਸਨ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਬੈਗ ਪੈਕ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਡਸਨ ਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਸਵੇਰੇ 7:30 ਵਜੇ ਦੋ ਭੁੱਖੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਨੇਹਾ ਭੇਜਾਂਗਾ।"

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ ਦੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਤਾਰ ਸਾਡੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਸਮਿਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਸੁੱਟਿਆ। "ਜੰਗਡ ਜਾਂ ਫੱਟਿਆ ਹੋਇਆ," ਸੁਨੇਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੂਲ ਸਥਾਨ, ਬਾਡੇਨ।

"ਇਹ ਕੀ ਹੈ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਇਸ ਪਾਦਰੀ ਸੱਜਣ ਦੇ ਖੱਬੇ ਕੰਨ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।"

"ਮੈਂ ਬਾਡੇਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ।"

"ਬਿਲਕੁਲ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਇੰਗਲਿਸ਼ਰ ਹਾਫ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਡੁਪਲੀਕੇਟ ਭੇਜਿਆ, ਜਿਸਦਾ ਜਵਾਬ ਇੱਥੇ ਹੈ।"

"ਇਹ ਕੀ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ?"

"ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚਲਾਕ ਅਤੇ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਦੱਖਣੀ ਅਮਰੀਕਾ ਤੋਂ ਮਿਸ਼ਨਰੀ, ਰੈਵਰੈਂਡ ਡਾ. ਸ਼ਲੇਸਿੰਗਰ, ਹੋਲੀ ਪੀਟਰਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ, ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਬੇਈਮਾਨ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ - ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਹ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮੁਕੰਮਲ ਕਿਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਖਾਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਕੱਲੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਧਾਰਮਿਕ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਖੇਡ ਕੇ ਭਰਮਾਉਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਅਖੌਤੀ ਪਤਨੀ, ਫਰੇਜ਼ਰ ਨਾਮ ਦੀ ਇੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਔਰਤ, ਇੱਕ ਯੋਗ ਸਹਾਇਕ ਸਾਥੀ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਚਾਲਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪਛਾਣ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਰੀਰਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ - ਉਸਨੂੰ '89 ਵਿੱਚ ਐਡੀਲੇਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੈਲੂਨ-ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਨੇ ਮੇਰੇ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਗਰੀਬ ਔਰਤ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਰਕ ਜੋੜੇ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਟਿਕੇ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ, ਵਾਟਸਨ। ਕਿ ਉਹ

ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਭਾਵਿਤ ਧਾਰਨਾ ਹੈ। ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਸ ਡੌਬਨੀ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਹੋਰ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਲੰਡਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੀ, ਜਾਂ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੀ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਪਹਿਲਾ ਹੈ ਅਸੰਭਵ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਵਿਦੇਸ਼ੀਆਂ ਲਈ ਮਹਾਂਦੀਪੀ ਪੁਲਿਸ ਨਾਲ ਚਾਲ ਖੇਡਣਾ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਵੀ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਦਮਾਸ਼ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜਗ੍ਹਾ ਲੱਭਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਇੰਨਾ ਆਸਾਨ ਹੋਵੇ। ਮੇਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀਆਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਭਵ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿੱਥੇ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਦਮ ਚੁੱਕ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਆਪਣਾ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਮੈਂ ਹੇਠਾਂ ਸੈਰ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਵਿੱਚ ਦੋਸਤ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਾਂਗਾ।"

ਪਰ ਨਾ ਤਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹੋਮਜ਼ ਦਾ ਆਪਣਾ ਛੋਟਾ ਪਰ ਬਹੁਤ ਕੁਸ਼ਲ ਸੰਗਠਨ ਇਸ ਭੇਤ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ। ਲੰਡਨ ਦੇ ਲੱਖਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭੀੜ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਲੱਭ ਰਹੇ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਜੀਉਂਦੇ ਹੀ ਨਾ ਰਹੇ ਹੋਣ। ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਾਂ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਅਸਫਲ ਰਹੇ। ਸੁਰਾਗ ਲੱਭੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ। ਹਰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਹਾਰਾ ਜੋ ਸ਼ਲੇਸਿੰਗਰ ਅਕਸਰ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਵਿਅਰਥ ਨਿਕਲਿਆ। ਉਸਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸਾਥੀਆਂ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖੀ ਗਈ ਪਰ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹੇ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਚਾਨਕ, ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਬੇਵੱਸ ਸਸਪੈਂਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਇੱਕ ਝਲਕ ਆਈ। ਪੁਰਾਣੇ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਦਾ ਇੱਕ ਚਾਂਦੀ-ਅਤੇ-ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪੈਂਡੈਂਟ ਵੈਸਟਮਿੰਸਟਰ ਰੋਡ 'ਤੇ ਬੋਵਿੰਗਟਨ ਵਿਖੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ, ਸਾਫ਼-ਮੁੰਨਿਆ ਹੋਇਆ, ਕਲੈਰੀਕਲ ਦਿੱਖ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਪਤਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਝੂਠਾ ਸੀ। ਕੰਨਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਬਚ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਵਰਣਨ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਲੇਸਿੰਗਰ ਦਾ ਸੀ।

ਲੈਂਗਹੈਮ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਖ਼ਬਰਾਂ ਲਈ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ - ਇਸ ਤਾਜ਼ਾ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਦੇ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤੀਜੀ ਵਾਰ। ਉਸਦੇ ਕੱਪੜੇ ਉਸਦੇ ਵੱਡੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਢਿੱਲੇ ਪੈ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਚਿੰਤਾ ਵਿੱਚ ਮੁਰਝਾ ਰਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿਓਗੇ!" ਉਸਦਾ ਲਗਾਤਾਰ ਰੋਣਾ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੋਮਜ਼ ਉਸਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਸਕਿਆ।

"ਉਸਨੇ ਗਹਿਣੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਹੁਣੇ ਫੜ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਪਰ ਕੀ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਲੇਡੀ ਫਰਾਂਸਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ?"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।

"ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਕੈਦੀ ਬਣਾ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਤਬਾਹੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੇ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਕੀ ਕਰ ਸੱਕਦਾਹਾਂ?"

"ਇਹ ਲੋਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ?"

"ਨਹੀਂ।"

"ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗਿਰਵੀ ਦਲਾਲ ਕੋਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉਸਦੀ ਕੀਮਤ ਸਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਤਿਆਰ ਪੈਸੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਬੋਵਿੰਗਟਨ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਦੇਣਗੇ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਬੰਦਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਘਰ ਪਿੱਛੇ ਆਓਗੇ। ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਬੇਧਿਆਨੀ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਕੋਈ ਹਿੰਸਾ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਸਨਮਾਨ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੋਗੇ।"

ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਮਾਨਯੋਗ ਫਿਲਿਪ ਗ੍ਰੀਨ (ਉਹ, ਮੈਂ ਇਸ ਨਾਮ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਐਡਮਿਰਲ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਨੇ ਕ੍ਰੀਮੀਅਨ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਅਜ਼ੋਫ ਸਾਗਰ ਦੇ ਬੇੜੇ ਦੀ ਕਮਾਂਡ ਕੀਤੀ ਸੀ) ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਖ਼ਬਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਤੀਜੇ ਦਿਨ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਉਹ ਸਾਡੇ ਬੈਠਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਭੱਜਿਆ, ਫਿੱਕਾ, ਕੰਬਦਾ ਹੋਇਆ, ਉਸਦੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹਰ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਕੰਬ ਰਹੇ ਸਨ।

"ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਹ ਹੈ! ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਹ ਹੈ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ।

ਉਹ ਆਪਣੇ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਬੇਮੇਲ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਆਰਾਮ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ।

"ਆਓ, ਹੁਣ, ਸਾਨੂੰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਕ੍ਰਮ ਦੱਸੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਪਹਿਲਾਂ ਆਈ ਸੀ। ਇਸ ਵਾਰ ਪਤਨੀ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਜੋ ਲਟਕਦਾ ਉਹ ਲੈ ਕੇ ਆਈ ਸੀ ਉਹ ਦੂਜੇ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਲੰਮੀ, ਪੀਲੀ ਔਰਤ ਹੈ, ਜਿਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਫੈਰੇਟ ਵਰਗੀਆਂ ਹਨ।"

"ਇਹ ਉਹੀ ਔਰਤ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਉਹ ਦਫ਼ਤਰ ਤੋਂ ਚਲੀ ਗਈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਗਿਆ। ਉਹ ਕੇਨਿੰਗਟਨ ਰੋਡ 'ਤੇ ਚੱਲੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਉਹ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਗਈ। ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਇਹ ਇੱਕ ਅੰਡਰਟੇਕਰ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਸੀ।"

ਮੇਰਾ ਸਾਥੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। "ਅੱਛਾ?" ਉਸਨੇ ਉਸ ਜੋਸ਼ੀਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਿਆ ਜੋ ਠੰਡੇ ਸਲੇਟੀ ਚਿਹਰੇ ਪਿੱਛੇ ਅੱਗ ਵਰਗੀ ਆਤਮਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੀ ਸੀ।

"ਉਹ ਕਾਊਂਟਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਵੀ ਅੰਦਰ ਆ ਗਿਆ। 'ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ,' ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ। ਔਰਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਹਾਨਾ ਬਣਾ ਰਹੀ ਸੀ। 'ਇਹ ਹੁਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਥੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ,' ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। 'ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗ ਗਿਆ, ਆਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ।' ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਰੁਕ ਗਏ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਕੁਝ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ।"

"ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ। ਅੱਗੇ ਕੀ ਹੋਇਆ?"

"ਔਰਤ ਬਾਹਰ ਆਈ, ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੁਕਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਸ਼ੱਕ ਜਾਗ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਕੈਬ ਬੁਲਾਈ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਆ ਗਈ। ਮੈਂ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਿਲ ਗਈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਆ ਗਿਆ। ਉਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰ 36 ਪੋਲਟਨੀ ਸਕੁਏਅਰ, ਬ੍ਰਿਕਸਟਨ 'ਤੇ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰ ਗਈ। ਮੈਂ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਆਪਣੀ ਕੈਬ ਚੌਕ ਦੇ ਕੋਨੇ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਘਰ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ?"

"ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਾਰੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਪਰਦਾ ਹੇਠਾਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅੱਗੇ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਢੱਕੀ ਹੋਈ ਵੈਨ ਦੋ ਆਦਮੀਆਂ ਨਾਲ ਉੱਪਰ ਆਈ। ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰੇ, ਵੈਨ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਕੱਢਿਆ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਹਾਲ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੱਕ ਲੈ ਗਏ। ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਇਹ ਇੱਕ ਤਾਬੂਤ ਸੀ।"

"ਆਹ!"

"ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਆਦਮੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਾਰ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਔਰਤ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਝਲਕ ਵੇਖੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਯਾਦ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ।"

"ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅੱਧੇ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਲਿਖਦੇ ਹੋਏ। "ਅਸੀਂ ਵਾਰੰਟ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੋਟ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਲੈ ਕੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਇਸ ਮਕਸਦ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਕੁਝ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਸਾਰੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖੇਗਾ।"

"ਪਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਉਸਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰ ਦੇਣ। ਤਾਬੂਤ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੇ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕਿਸ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

"ਅਸੀਂ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਾਂਗੇ ਜੋ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਗ੍ਰੀਨ। ਇੱਕ ਪਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਗੁਆਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸਨੂੰ ਸਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿਓ। ਹੁਣ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਸਾਡਾ ਮੁਵੱਕਿਲ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਚਲਾ ਗਿਆ, "ਉਹ ਨਿਯਮਤ ਫੌਜਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਏਗਾ। ਅਸੀਂ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਾਂਗ, ਅਨਿਯਮਿਤ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਲਾਈਨ ਅਪਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਥਿਤੀ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਖ਼ਤ ਉਪਾਅ ਜਾਇਜ਼ ਹਨ। ਪੋਲਟਨੀ ਸਕੁਏਅਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਲ ਵੀ ਗੁਆਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

"ਆਓ ਆਪਾਂ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੀਏ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਹਾਊਸਾਂ ਅਤੇ ਵੈਸਟਮਿੰਸਟਰ ਬ੍ਰਿਜ ਤੋਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਰਹੇ ਸੀ। "ਇਨ੍ਹਾਂ ਖਲਨਾਇਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦੁਖੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਲੰਡਨ ਲੈ ਜਾਇਆ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਨੌਕਰਾਣੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਜੇ ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਚਿੱਠੀ ਲਿਖੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਸੰਘ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਸਜਾਏ ਹੋਏ ਘਰ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਸਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕੈਦੀ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਕੀਮਤੀ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਵੇਚਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਇਹ ਸੋਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਔਰਤ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ, ਬੇਸ਼ੱਕ,

ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਪਰ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਤਾਲੇ ਅਤੇ ਚਾਬੀ ਹੇਠ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਲਈ ਕਤਲ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਹੱਲ ਹੈ।"

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।"

"ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਤਰਕ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਲਾਈਨ ਲਵਾਂਗੇ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸੰਗਲਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਵਾਟਸਨ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਕਾਂਟ-ਛਾਂਟ ਮਿਲੇਗਾ ਜੋ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਔਰਤ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਤਾਬੂਤ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਂਗੇ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਬਹਿਸ ਕਰਾਂਗੇ। ਉਹ ਘਟਨਾ ਸਾਬਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਔਰਤ ਮਰ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਡਾਕਟਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਸਹੀ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਇੱਕ ਆਰਥੋਡਾਕਸ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਵੱਲ ਵੀ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਔਰਤ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟੋਏ ਵਿੱਚ ਦਫ਼ਨਾ ਦਿੰਦੇ। ਪਰ ਇੱਥੇ ਸਭ ਕੁਝ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਨਿਯਮਤ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ? ਯਕੀਨਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਅੰਤ ਦੀ ਨਕਲ ਕੀਤੀ ਹੈ - ਸ਼ਾਇਦ ਜ਼ਹਿਰ ਦੇਣਾ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਅਜੀਬ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਉਸ ਕੋਲ ਜਾਣ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸੰਘੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਇੱਕ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ।"

"ਕੀ ਉਹ ਜਾਅਲੀ ਮੈਡੀਕਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਸਨ?"

"ਖਤਰਨਾਕ, ਵਾਟਸਨ, ਬਹੁਤ ਖ਼ਤਰਨਾਕ। ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ। ਗੱਡੀ ਚਲਾਓ, ਗੱਡੀ ਵਾਲਾ! ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਡਰਟੇਕਰ ਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਗਿਰਵੀ ਦਲਾਲਾਂ ਤੋਂ ਲੰਘੇ ਹਾਂ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਅੰਦਰ ਜਾਓਗੇ, ਵਾਟਸਨ? ਤੁਹਾਡੀ ਦਿੱਖ ਆਤਮਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਕੱਲ੍ਹ ਪੋਲਟਨੀ ਸਕੁਏਅਰ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਕਿਸ ਸਮੇਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਦੁਕਾਨ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਝਿਜਕ ਮੈਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਸਵੇਰੇ ਅੱਠ ਵਜੇ ਹੋਣਾ ਸੀ। "ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਵਾਟਸਨ, ਕੋਈ ਰਹੱਸ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਸਭ ਕੁਝ ਉੱਪਰ ਹੈ! ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਫਾਰਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਖੈਰ, ਹੁਣ ਇਸਦੇ ਲਈ ਸਿੱਧੇ ਸਿੱਧੇ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਹੋ?"

"ਮੇਰੀ ਸੋਟੀ!"

"ਖੈਰ, ਖੈਰ, ਅਸੀਂ ਕਾਫ਼ੀ ਤਾਕਤਵਰ ਹੋਵਾਂਗੇ। 'ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਉਹ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਝਗੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।' ਅਸੀਂ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕ ਸਕਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਕੈਬੀ। ਹੁਣ, ਵਾਟਸਨ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਲੈ ਕੇ ਚੱਲਾਂਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

ਉਸਨੇ ਪੋਲਟਨੀ ਸਕੁਏਅਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਹਨੇਰੇ ਘਰ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਮਾਰੀ। ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੱਧਮ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਾਲੇ ਹਾਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਔਰਤ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ।

"ਠੀਕ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?" ਉਸਨੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਤਿੱਖੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਿਆ।

“ਮੈਂ ਡਾ. ਸ਼ਲੇਸਿੰਗਰ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ,” ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਨਾਲ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਇੱਥੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਬੁਲਾਵੇ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

ਉਹ ਝਿਜਕ ਗਈ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ। "ਅੱਛਾ, ਅੰਦਰ ਆਓ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰਾ ਪਤੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦਮੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਡਰਦਾ।" ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਹਾਲ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਬੈਠਕ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਗਈ ਤਾਂ ਗੈਸ ਤੇਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। "ਮਿਸਟਰ ਪੀਟਰਸ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋਣਗੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

ਉਸਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸੱਚ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਸ ਧੂੜ ਭਰੇ ਅਤੇ ਕੀੜੇ-ਮਕੌੜੇ ਖਾਧੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ, ਸਾਫ਼-ਮੁੰਨਿਆ ਗੰਜਾ-ਸਿਰ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਕਦਮ ਰੱਖਿਆ। ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਲਾਲ ਚਿਹਰਾ ਸੀ, ਲਟਕਦੀਆਂ ਗੱਲ੍ਹਾਂ ਵਾਲਾ, ਅਤੇ ਸਤਹੀ ਦਿਆਲਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਆਮ ਮਾਹੌਲ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬੇਰਹਿਮ, ਬਦਮਾਸ਼ ਮੂੰਹ ਨੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।

"ਇੱਥੇ ਜ਼ਰੂਰ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਹੈ, ਸੱਜਣੋ," ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਬੇਢੰਗੀ, ਸੌਖੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਲਤ ਦਿਸ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ -"

"ਇਹ ਤਾਂ ਚੱਲੇਗਾ; ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਐਡੀਲੇਡ ਦੇ ਹੈਨਰੀ ਪੀਟਰਸ ਹੋ, ਮਰਹੂਮ ਰੈਵਰੈਂਡ ਡਾ. ਸ਼ਲੇਸਿੰਗਰ, ਬੈਡਨ ਅਤੇ ਦੱਖਣੀ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਓਨਾ ਹੀ ਯਕੀਨ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਹੈ।"

ਪੀਟਰਸ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣ ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾਵਾਂਗਾ, ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਣ ਲੱਗਾ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਡਰਾਉਂਦਾ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼," ਉਸਨੇ ਠੰਡੇ ਜਿਹੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਸਾਫ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਝਿੜਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਕੰਮ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਲੇਡੀ ਫਰਾਂਸਿਸ ਕਾਰਫੈਕਸ ਨਾਲ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਬਾਡੇਨ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਸੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕੋ ਕਿ ਉਹ ਔਰਤ ਕਿੱਥੇ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ," ਪੀਟਰਸ ਨੇ ਠੰਡੇ ਜਿਹੇ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਗਭਗ ਸੌ ਪੌਂਡ ਦਾ ਬਿੱਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਲਈ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਕੁਝ ਟਰੰਪਰੀ ਪੈਂਡੈਂਟਾਂ ਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡੀਲਰ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਦੇਖੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੈਡਨ ਵਿਖੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪੀਟਰਸ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ - ਇਹ ਇੱਕ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਾਮ ਵਰਤ ਰਿਹਾ ਸੀ - ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜੁੜੀ ਰਹੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਲੰਡਨ ਨਹੀਂ ਆਏ। ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਬਿੱਲ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਟਿਕਟ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਲਿੱਪ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਬਿੱਲਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਪੁਰਾਣੇ ਗਹਿਣੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ। ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭੋ, ਸ਼੍ਰੀ ਹੋਮਜ਼, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਦੇਣਦਾਰ ਹਾਂ।"

"ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਹੈ," ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਇਸ ਘਰ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ।"

"ਤੁਹਾਡਾ ਵਾਰੰਟ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਰਿਵਾਲਵਰ ਕੱਢਿਆ। "ਇਹਨੂੰ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਆਉਣ ਤੱਕ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।"

"ਕਿਉਂ, ਤੂੰ ਇੱਕ ਆਮ ਚੋਰ ਹੈਂ।"

"ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਵਰਣਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰਾ ਸਾਥੀ ਵੀ ਇੱਕ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਬਦਮਾਸ਼ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਹੇ ਹਾਂ।"

ਸਾਡੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ।

"ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲਾ ਲਿਆਓ, ਐਨੀ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। ਰਸਤੇ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਔਰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਸਕਰਟਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਾਲ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ।

"ਸਾਡਾ ਸਮਾਂ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋਗੇ, ਪੀਟਰਸ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਸੱਟ ਲੱਗੇਗੀ। ਉਹ ਤਾਬੂਤ ਕਿੱਥੇ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ?"

"ਤੁਸੀਂ ਤਾਬੂਤ ਨਾਲ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਇਹ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲਾਸ਼ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਲਾਸ਼ ਜ਼ਰੂਰ ਦੇਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

"ਕਦੇ ਵੀ ਮੇਰੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ।"

"ਫਿਰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ।" ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਗਤੀ ਨਾਲ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਅੱਧਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋਏ। ਇਹ ਡਾਇਨਿੰਗ-ਰੂਮ ਸੀ। ਮੇਜ਼ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਅੱਧ-ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਾਲੇ ਝੂਮਰ ਦੇ ਹੇਠਾਂ, ਤਾਬੂਤ ਪਿਆ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਗੈਸ ਤੇਜ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਢੱਕਣ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ। ਤਾਬੂਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਪਈ ਸੀ। ਉੱਪਰਲੀਆਂ ਲਾਈਟਾਂ ਦੀ ਚਮਕ ਇੱਕ ਬੁੱਢੇ ਅਤੇ ਸੁੱਕੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਈ। ਬੇਰਹਿਮੀ, ਭੁੱਖਮਰੀ, ਜਾਂ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਭਵ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਘਿਸਿਆ ਹੋਇਆ ਮਲਬਾ ਅਜੇ ਵੀ ਸੁੰਦਰ ਲੇਡੀ ਫਰਾਂਸਿਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨੇ ਉਸਦੀ ਹੈਰਾਨੀ ਦਿਖਾਈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਰਾਹਤ ਵੀ।

"ਰੱਬ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ!" ਉਹ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। "ਇਹ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੈ।"

"ਆਹ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼," ਪੀਟਰਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ।

"ਇਹ ਮਰੀ ਹੋਈ ਔਰਤ ਕੌਣ ਹੈ?"

"ਖੈਰ, ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ, ਰੋਜ਼ ਸਪੈਂਡਰ ਨਾਮ ਦੀ ਇੱਕ ਬੁੱਢੀ ਨਰਸ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਿਕਸਟਨ ਵਰਕਹਾਊਸ ਇਨਫਰਮਰੀ ਵਿੱਚ ਲੱਭਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲਿਆਏ, ਜਿਸਨੂੰ 13 ਫਿਰਬੈਂਕ ਵਿਲਾ ਦੇ ਡਾ. ਹੌਰਸਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਤਾ ਲਓ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼ - ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਭਾਲ ਕੀਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਈਸਾਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੀਜੇ ਦਿਨ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ - ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਬੁੱਢਾ ਸੜਨ ਲਿਖਿਆ ਹੈ - ਪਰ ਇਹ ਸਿਰਫ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੇਸ਼ੱਕ ਤੁਸੀਂ ਬਿਹਤਰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਅਸੀਂ ਉਸਦਾ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਕੇਨਿੰਗਟਨ ਰੋਡ ਦੇ ਸਟਿਮਸਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ

ਸਵੇਰੇ ਅੱਠ ਵਜੇ ਦਫ਼ਨਾਉਣਗੇ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਛੇਕ ਲੱਭ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼? ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਮੂਰਖਤਾਪੂਰਨ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਖਾਲੀ, ਘੂਰਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੀ ਫੋਟੋ ਲਈ ਕੁਝ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਲੇਡੀ ਫਰਾਂਸਿਸ ਕਾਰਫੈਕਸ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਢੱਕਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਨੱਬੇ ਦੀ ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਬਜ਼ੁਰਗ ਔਰਤ ਮਿਲੀ ਸੀ।"

ਹੋਮਜ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਣ ਦੌਰਾਨ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਬੇਚੈਨ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਫੜੇ ਹੋਏ ਹੱਥ ਉਸਦੀ ਤੀਬਰ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਹੋ?" ਪੀਟਰਸ ਨੇ ਚੀਕਿਆ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਅਤੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਭਾਰੀ ਕਦਮ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੇ। "ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੇਖਾਂਗੇ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਅਫਸਰ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ। ਇਹ ਆਦਮੀ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੋ।"

ਇੱਕ ਸਾਰਜੈਂਟ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣਾ ਕਾਰਡ ਕੱਢਿਆ।

"ਇਹ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਪਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ, ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਹੈ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਸੀਸ, ਸਰ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ," ਸਾਰਜੈਂਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਵਾਰੰਟ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ।"

“ਉਸਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰੋ!” ਪੀਟਰਸ ਚੀਕਿਆ।

"ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਇਸ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਕਿੱਥੇ ਹੱਥ ਪਾਉਣਾ ਹੈ," ਸਾਰਜੈਂਟ ਨੇ ਸ਼ਾਨ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼।"

"ਹਾਂ, ਵਾਟਸਨ, ਸਾਨੂੰ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ।"

ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਠੰਡਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਅਪਮਾਨ ਨਾਲ ਭੜਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਾਰਜੈਂਟ ਸਾਡੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਆਇਆ ਸੀ।

"ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਪਰ ਇਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ।"

"ਬਿਲਕੁਲ, ਸਾਰਜੈਂਟ, ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਜੇ ਕੁਝ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ -"

"ਇਹ ਇੱਕ ਲਾਪਤਾ ਔਰਤ ਹੈ, ਸਾਰਜੈਂਟ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਹੁਣੇ ਵਾਰੰਟ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਮੈਂ ਪਾਰਟੀਆਂ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਾਂਗਾ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਜੇ ਕੁਝ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਦੱਸਾਂਗਾ।"

ਸਿਰਫ਼ ਨੌਂ ਵਜੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋ ਪਏ। ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਿਕਸਟਨ ਵਰਕਹਾਊਸ ਇਨਫਰਮਰੀ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚਾਈ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਦਾਨੀ ਜੋੜੇ ਨੇ ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਬੁਲਾਈ ਸੀ, ਕਿ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਮੂਰਖ ਬੁੱਢੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਸਾਬਕਾ ਨੌਕਰ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈ ਲਈ ਸੀ। ਇਸ ਖ਼ਬਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।

ਡਾਕਟਰ ਸਾਡਾ ਅਗਲਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੁਢਾਪੇ ਨਾਲ ਮਰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਇਆ ਸੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 'ਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਬਿਲਕੁਲ ਆਮ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਖੇਡ ਲਈ ਕੋਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ੱਕੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗਿਆ ਸਿਵਾਏ ਇਸਦੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਰਗ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇਹ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਨੌਕਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਗਿਆ।

ਅਖੀਰ ਸਾਨੂੰ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਦਾ ਰਸਤਾ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਸਨ। ਕੁਝ ਦੇਰੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ। ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਜੇ ਹੋਮਜ਼ ਨੌਂ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਫ਼ੋਨ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਲੈਸਟਰੇਡ ਨਾਲ ਹੇਠਾਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਹੁੰਦੀ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿਨ ਖਤਮ ਹੋਇਆ, ਸਿਵਾਏ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੇ ਸਾਡੇ ਦੋਸਤ, ਸਾਰਜੈਂਟ ਨੇ ਫ਼ੋਨ ਕਰਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਵੱਡੇ ਹਨੇਰੇ ਘਰ ਦੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਟਿਮਟਿਮਾਉਂਦੀਆਂ ਲਾਈਟਾਂ ਵੇਖੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਸਬਰ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ ਅਤੇ ਕੱਲ੍ਹ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ।

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਚਿੜਚਿੜਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੌਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਬੇਚੈਨ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸਿਗਰਟ ਪੀਂਦੇ ਹੋਏ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਦੇ ਭਾਰੀ, ਗੂੜ੍ਹੇ ਭਰਵੱਟੇ ਇਕੱਠੇ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਲੰਬੀਆਂ, ਘਬਰਾਹਟ ਵਾਲੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਉਸਦੀ ਕੁਰਸੀ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ 'ਤੇ ਥਪਥਪਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਰਹੱਸ ਦੇ ਹਰ ਸੰਭਵ ਹੱਲ ਨੂੰ ਘੁੰਮਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਰਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੇ ਸੁਣਿਆ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਸਵੇਰੇ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਭੱਜਿਆ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਡਰੈਸਿੰਗ-ਗਾਊਨ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਫਿੱਕੇ, ਖੋਖਲੇ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲੇ ਚਿਹਰੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਰਾਤ ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ।

"ਅੰਤ-ਸੰਸਕਾਰ ਕਿੰਨੇ ਵਜੇ ਸੀ? ਅੱਠ ਵਜੇ ਨਹੀਂ ਸੀ?" ਉਸਨੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ। "ਖੈਰ, ਹੁਣ 7:20 ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਵਾਟਸਨ, ਰੱਬ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਦਿਮਾਗ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ? ਜਲਦੀ ਕਰੋ, ਜਲਦੀ ਕਰੋ! ਇਹ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੈ ਜਾਂ ਮੌਤ - ਜ਼ਿੰਦਗੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਲਈ ਮੌਤ ਦੇ ਸੌ ਮੌਕੇ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਦੇ ਮਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ, ਕਦੇ ਨਹੀਂ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ!"

ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਹੈਨਸਮ ਵਿੱਚ ਉੱਡ ਰਹੇ ਸੀ। ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬਿਗ ਬੇਨ ਤੋਂ ਲੰਘਦੇ ਸੀ ਤਾਂ ਪੱਚੀ ਵਜ ਕੇ ਅੱਠ ਵੱਜ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਿਕਸਟਨ ਰੋਡ ਨੂੰ ਢਾਹ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਅੱਠ ਵੱਜ ਗਏ। ਪਰ ਦੂਸਰੇ ਵੀ ਸਾਡੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਲੇਟ ਸਨ। ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ ਵੀ ਸ਼ਹਿਦ ਵਾਲੀ ਗੱਡੀ ਘਰ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਾਡਾ ਝੱਗ ਵਾਲਾ ਘੋੜਾ ਰੁਕਿਆ, ਤਾਬੂਤ, ਤਿੰਨ ਆਦਮੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ, ਦਹਿਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ। ਹੋਮਜ਼ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਸਤਾ ਰੋਕ ਲਿਆ।

"ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਜਾਓ!" ਉਸਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਦੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਚੀਕਿਆ। "ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਪਲ ਵਾਪਸ ਲੈ ਜਾਓ!"

"ਤੇਰਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ ਸ਼ੈਤਾਨ? ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪੁੱਛਦਾ ਹਾਂ, ਤੇਰਾ ਵਾਰੰਟ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?" ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਏ ਪੀਟਰਸ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, ਉਸਦਾ ਵੱਡਾ ਲਾਲ ਚਿਹਰਾ ਤਾਬੂਤ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਵਾਰੰਟ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਬੂਤ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।"

ਹੋਮਜ਼ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਅਸਰ ਧਾਰਕਾਂ 'ਤੇ ਪਿਆ। ਪੀਟਰਸ ਅਚਾਨਕ ਘਰ ਵਿੱਚ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਵੇਂ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ। "ਜਲਦੀ, ਵਾਟਸਨ, ਜਲਦੀ! ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਪੇਚ-ਡਰਾਈਵਰ ਹੈ!" ਉਸਨੇ ਚੀਕਿਆ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਤਾਬੂਤ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। "ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਆਦਮੀ! ਜੇਕਰ ਢੱਕਣ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ! ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਾ ਪੁੱਛੋ - ਕੰਮ ਕਰੋ! ਇਹ ਚੰਗਾ ਹੈ! ਇੱਕ ਹੋਰ! ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ! ਹੁਣ ਸਭ ਕੁਝ ਇਕੱਠੇ ਕਰੋ! ਇਹ ਦੇਣਾ ਹੈ! ਇਹ ਦੇਣਾ ਹੈ! ਆਹ, ਇਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

ਇੱਕਜੁੱਟ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਤਾਬੂਤ ਦੇ ਢੱਕਣ ਨੂੰ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਅੰਦਰੋਂ ਕਲੋਰੋਫਾਰਮ ਦੀ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਭਾਰੀ ਗੰਧ ਆਈ। ਇੱਕ ਲਾਸ਼ ਅੰਦਰ ਪਈ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਸਾਰਾ ਸਿਰ ਰੂੰ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਨਾਲ ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ ਭਿੱਜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਲਾਹਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅੱਧਖੜ ਉਮਰ ਦੀ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਔਰਤ ਦਾ ਮੂਰਤੀਮਾਨ ਚਿਹਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਘੁਮਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬੈਠਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

"ਕੀ ਉਹ ਚਲੀ ਗਈ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ? ਕੀ ਕੋਈ ਚੰਗਿਆੜੀ ਬਾਕੀ ਹੈ? ਯਕੀਨਨ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ!"

ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਤੱਕ ਇੰਝ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹਾਂ। ਅਸਲ ਦਮ ਘੁੱਟਣ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਕਲੋਰੋਫਾਰਮ ਦੇ ਜ਼ਹਿਰੀਲੇ ਧੂੰਏਂ ਨਾਲ, ਲੇਡੀ ਫਰਾਂਸਿਸ ਯਾਦ ਦੇ ਆਖਰੀ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਨਕਲੀ ਸਾਹ ਲੈਣ ਨਾਲ, ਟੀਕੇ ਵਾਲੇ ਈਥਰ ਨਾਲ, ਹਰ ਉਸ ਯੰਤਰ ਨਾਲ ਜੋ ਵਿਗਿਆਨ ਸੁਝਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੀਵਨ ਦੀ ਕੁਝ ਲਹਿਰ, ਪਲਕਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਕੰਬਣਾ, ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦਾ ਕੁਝ ਮੱਧਮ ਹੋਣਾ, ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਕੈਬ ਚੱਲੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼, ਅੰਨ੍ਹੇ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਵੱਲ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਇੱਥੇ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਆਪਣੇ ਵਾਰੰਟ ਨਾਲ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਦੇਖੇਗਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪੰਛੀ ਉੱਡ ਗਏ ਹਨ। ਅਤੇ ਇੱਥੇ," ਉਸਨੇ ਰਸਤੇ ਦੇ ਨਾਲ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਕਦਮ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਇਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਦੁੱਧ ਪਿਲਾਉਣ ਦਾ ਸਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੱਕ ਹੈ। ਸ਼ੁਭ ਸਵੇਰ, ਸ਼੍ਰੀ ਗ੍ਰੀਨ; ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਅਸੀਂ ਲੇਡੀ ਫਰਾਂਸਿਸ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਓਨਾ ਹੀ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਗਰੀਬ ਬੁੱਢੀ ਔਰਤ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਤਾਬੂਤ ਵਿੱਚ ਪਈ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਖਰੀ ਆਰਾਮ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਇਕੱਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਜੋੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ," ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਅਸਥਾਈ ਗ੍ਰਹਿਣ ਦੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੰਤੁਲਿਤ ਮਨ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਲਈ ਆਮ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸਿਹਰਾ ਲਈ ਮੈਂ, ਸ਼ਾਇਦ, ਕੁਝ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰੀ ਰਾਤ ਇਸ ਸੋਚ ਨਾਲ ਘਿਰੀ ਹੋਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਤੇ ਇੱਕ ਸੁਰਾਗ, ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਵਾਕ, ਇੱਕ ਉਤਸੁਕ ਨਿਰੀਖਣ, ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ, ਅਚਾਨਕ, ਸਵੇਰ ਦੇ ਸਲੇਟੀ ਰੰਗ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਬਦ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ। ਇਹ ਅੰਡਰਟੇਕਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਟਿੱਪਣੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫਿਲਿਪ

ਗ੍ਰੀਨ ਦੁਆਰਾ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, 'ਇਹ ਹੁਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਥੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗ ਗਿਆ, ਆਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ।' ਇਹ ਉਹ ਤਾਬੂਤ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸਨੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਆਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮਾਪ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਕਿਉਂ? ਕਿਉਂ? ਫਿਰ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਡੂੰਘੇ ਪਾਸਿਆਂ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਬਰਬਾਦ ਹੋਈ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਯਾਦ ਆਈ। ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਤਾਬੂਤ ਕਿਉਂ? ਇੰਨਾ ਛੋਟਾ ਸਰੀਰ? ਦੂਜੀ ਲਾਸ਼ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਛੱਡਣ ਲਈ। ਦੋਵੇਂ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦੱਬੇ ਜਾਂਦੇ। ਇਹ ਸਭ ਇੰਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ, ਜੇਕਰ ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਨਜ਼ਰ ਮੱਧਮ ਨਾ ਹੁੰਦੀ। ਅੱਠ ਵਜੇ ਲੇਡੀ ਫਰਾਂਸਿਸ ਨੂੰ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ। ਸਾਡਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਤਾਬੂਤ ਨੂੰ ਘਰੋਂ ਨਿਕਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੋਕਣਾ ਸੀ।

"ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਚੈਨ ਮੌਕਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਲੱਭ ਸਕੀਏ, ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਤੀਜੇ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ, ਮੇਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਕਤਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਅਸਲ ਹਿੰਸਾ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਦਫ਼ਨਾ ਸਕਦੇ ਸਨ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਕਿ ਉਸਦਾ ਅੰਤ ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਵੀ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਚਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਉੱਪਰਲੀ ਭਿਆਨਕ ਗੁਫ਼ਾ ਦੇਖੀ, ਜਿੱਥੇ ਗਰੀਬ ਔਰਤ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਭੱਜੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਲੋਰੋਫਾਰਮ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰ ਲਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਲੈ ਗਏ, ਉਸਦੇ ਜਾਗਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਤਾਬੂਤ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਡੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਢੱਕਣ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਕ ਚਲਾਕ ਯੰਤਰ, ਵਾਟਸਨ। ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਨਵਾਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ ਸਾਬਕਾ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਦੋਸਤ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਦੇ ਚੁੰਗਲ ਤੋਂ ਬਚ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਕਰੀਅਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਸੁਣਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਾਂਗਾ।"

ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਪੈਰ ਦਾ ਸਾਹਸ

ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਦਿਲਚਸਪ ਅਨੁਭਵਾਂ ਅਤੇ ਦਿਲਚਸਪ ਯਾਦਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਮੈਂ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਲੰਬੀ ਅਤੇ ਗੂੜ੍ਹੀ ਦੋਸਤੀ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਨਫ਼ਰਤ ਕਾਰਨ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਸਨਕੀ ਭਾਵਨਾ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਤਾੜੀਆਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਫਲ ਕੇਸ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਅਸਲ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਆਰਥੋਡਾਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਅਤੇ ਗਲਤ ਵਧਾਈਆਂ ਦੇ ਆਮ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਦਾ ਇਹੀ ਰਵੱਈਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਲਚਸਪ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਘਾਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਰਿਕਾਰਡ ਜਨਤਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਹਨ। ਉਸਦੇ ਕੁਝ ਸਾਹਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਵਿਵੇਕ ਅਤੇ ਸੰਜਮ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ।

ਫਿਰ, ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਮੰਗਲਵਾਰ ਹੋਮਜ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਮਿਲਿਆ - ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਕਿੱਥੇ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ - ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ:

ਕਿਉਂ ਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਨੀਸ਼ ਦਹਿਸ਼ਤ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਜਾਵੇ - ਸਭ ਤੋਂ ਅਜੀਬ ਮਾਮਲਾ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਸੰਭਾਲਿਆ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕਿਹੜੀ ਪਿਛਲੀ ਯਾਦ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਾ ਤਾਜ਼ਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਕਿਹੜੀ ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਇੱਛਾ ਦਿਵਾਈ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਣਾਵਾਂ; ਪਰ ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਆਵੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੋਟਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਸਹੀ ਵੇਰਵੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਫਿਰ, 1897 ਦੀ ਬਸੰਤ ਵਿੱਚ, ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਲੋਹੇ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੇ ਕੁਝ ਲੱਛਣ ਦਿਖਾਏ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਖ਼ਤ ਕਿਸਮ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਮਿਹਨਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਸ਼ਾਇਦ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਅਣਦੇਖੇ ਕੰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸੇ ਸਾਲ ਮਾਰਚ ਵਿੱਚ, ਹਾਰਲੇ ਸਟਰੀਟ ਦੇ ਡਾ. ਮੂਰ ਅਗਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੋਮਜ਼ ਨਾਲ ਨਾਟਕੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਸੁਣਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਨੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਕਿ ਮਸ਼ਹੂਰ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਏਜੰਟ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਟੁੱਟਣ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰ ਦੇਵੇ। ਉਸਦੀ ਸਿਹਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਜਿਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਨਿਰਲੇਪਤਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਕੰਮ ਤੋਂ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਧਮਕੀ 'ਤੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਅਤੇ ਹਵਾ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਸਾਲ ਦੀ ਬਸੰਤ ਰੁੱਤ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੋਰਨਿਸ਼ ਪ੍ਰਾਇਦੀਪ ਦੇ ਅਗਲੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ, ਪੋਲਧੂ ਬੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਝੌਂਪੜੀ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਪਾਇਆ।

ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਜਗ੍ਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਮਰੀਜ਼ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਹਾਸੇ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਚਿੱਟੇ ਧੋਤੇ ਘਰ ਦੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਤੋਂ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਘਾਹ ਵਾਲੀ ਚੋਟੀ 'ਤੇ ਉੱਚਾ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਮਾਊਂਟਸ ਬੇ ਦੇ ਪੂਰੇ ਭਿਆਨਕ ਅਰਧ-ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਉਹ ਪੁਰਾਣਾ ਮੌਤ ਦਾ ਜਾਲ, ਜਿਸਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਕਾਲੀਆਂ ਚੱਟਾਨਾਂ ਅਤੇ ਲਹਿਰਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਚੱਟਾਨਾਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਅਣਗਿਣਤ ਮਲਾਹ ਆਪਣੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਹਨ। ਉੱਤਰੀ ਹਵਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ, ਜੋ ਤੂਫਾਨ ਨਾਲ ਭਰੇ ਜਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਫਿਰ ਹਵਾ ਦਾ ਅਚਾਨਕ ਘੁੰਮਣਾ, ਦੱਖਣ-ਪੱਛਮ ਤੋਂ ਤੇਜ਼ ਹਨੇਰੀ, ਖਿੱਚਣ ਵਾਲਾ ਲੰਗਰ, ਲੀ ਕੰਢਾ, ਅਤੇ ਕਰੀਮਿੰਗ ਬ੍ਰੇਕਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਲੜਾਈ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸਿਆਣਾ ਮਲਾਹ ਉਸ ਬੁਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ।

ਜ਼ਮੀਨੀ ਪਾਸੇ ਸਾਡਾ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਾਂਗ ਹੀ ਉਦਾਸ ਸੀ। ਇਹ ਘੁੰਮਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਮੂਰਾਂ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਸੀ, ਇਕੱਲਾ ਅਤੇ ਗੂੜ੍ਹੇ ਰੰਗ ਦਾ, ਕਦੇ-ਕਦੇ ਇੱਕ ਚਰਚ ਟਾਵਰ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਪੁਰਾਣੇ ਪਿੰਡ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੂਰਾਂ 'ਤੇ ਹਰ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਲੋਪ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਨਸਲ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਨ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਇਕਲੌਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਜੋਂ ਪੱਥਰ ਦੇ ਅਜੀਬ ਸਮਾਰਕ, ਅਨਿਯਮਿਤ ਟਿੱਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦੀਆਂ ਸੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸੁਆਹ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਤਸੁਕ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਕੰਮ ਸਨ ਜੋ ਪੂਰਵ-ਇਤਿਹਾਸਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਗਲੈਮਰ ਅਤੇ ਰਹੱਸ, ਭੁੱਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਮਾਹੌਲ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਬਹੁਤਾ ਸਮਾਂ ਮੂਰਾਂ 'ਤੇ ਲੰਬੇ ਸੈਰ ਅਤੇ ਇਕਾਂਤ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਕਾਰਨੀਸ਼ ਭਾਸ਼ਾ ਨੇ ਵੀ ਉਸਦਾ ਧਿਆਨ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ

ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਲਦੀਨ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਟੀਨ ਵਿੱਚ ਫੋਨੀਸ਼ੀਅਨ ਵਪਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਗਿਆਨ ਬਾਰੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਖੇਪ ਮਿਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਥੀਸਿਸ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੈਟਲ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਚਾਨਕ, ਮੇਰੇ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ, ਸੁਪਨਿਆਂ ਦੀ ਉਸ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਸਾਡੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਮੱਸਿਆ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਏ ਜੋ ਕਿ ਲੰਡਨ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਭਜਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੀਬਰ, ਵਧੇਰੇ ਦਿਲਚਸਪ ਅਤੇ ਬੇਅੰਤ ਰਹੱਸਮਈ ਸੀ। ਸਾਡੀ ਸਾਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤਮਈ, ਸਿਹਤਮੰਦ ਰੁਟੀਨ ਹਿੰਸਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਘਨ ਪਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਫਸ ਗਏ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਕੌਰਨਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸਗੋਂ ਪੂਰੇ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਤਸ਼ਾਹ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ। ਮੇਰੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ "ਦਿ ਕਾਰਨੀਸ਼ ਹੌਰਰ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਪੂਰਣ ਬਿਰਤਾਂਤ ਲੰਡਨ ਪ੍ਰੈਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ, ਤੇਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਇਸ ਅਕਲਪਿਤ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸੱਚੇ ਵੇਰਵੇ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਟਾਵਰ ਕੌਰਨਵਾਲ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਫੈਲੇ ਪਿੰਡਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਟ੍ਰੇਡੈਨਿਕ ਵੋਲਾਸ ਦਾ ਪਿੰਡ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਕੁਝ ਸੌ ਵਸਨੀਕਾਂ ਦੀਆਂ ਝੌਂਪੜੀਆਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ, ਕਾਈ ਨਾਲ ਉੱਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਚਰਚ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਇਕੱਠੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਪੈਰਿਸ਼ ਦਾ ਪਾਦਰੀ, ਮਿਸਟਰ ਰਾਊਂਡਹੇ, ਇੱਕ ਪੁਰਾਤੱਤਵ-ਵਿਗਿਆਨੀ ਵਰਗਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਈ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਮੱਧ-ਉਮਰ ਦਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਸਿਆਣਾ ਅਤੇ ਮਿਲਣਸਾਰ, ਸਥਾਨਕ ਗਿਆਨ ਦਾ ਕਾਫ਼ੀ ਭੰਡਾਰ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਸੱਦੇ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਵਿਕਾਰੇਜ ਵਿੱਚ ਚਾਹ ਪੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮਿਸਟਰ ਮੋਰਟੀਮਰ ਟ੍ਰੇਗੇਨਿਸ, ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਸੱਜਣ, ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਵੱਡੇ, ਤੰਗ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਮਰੇ ਲੈ ਕੇ ਪਾਦਰੀ ਦੇ ਘੱਟ ਸਰੋਤਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ। ਵਿਕਾਰ, ਇੱਕ ਕੁਆਰਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਦਾ ਆਪਣੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਮਾਨਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਇੱਕ ਪਤਲਾ, ਹਨੇਰਾ, ਚਸ਼ਮਾ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਝੁਕਣਾ ਅਸਲ, ਸਰੀਰਕ ਵਿਗਾੜ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਫੇਰੀ ਦੌਰਾਨ ਅਸੀਂ ਪਾਦਰੀ ਨੂੰ ਬੜਬੋਲਾ ਪਾਇਆ, ਪਰ ਉਸਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਅਜੀਬ ਜਿਹਾ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ, ਉਦਾਸ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲਾ, ਆਤਮ-ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ, ਟਾਲ-ਮਟੋਲ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਬੈਠਾ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਇਹ ਉਹ ਦੋ ਆਦਮੀ ਸਨ ਜੋ ਮੰਗਲਵਾਰ, 16 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਨਾਸ਼ਤੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਅਚਾਨਕ ਸਾਡੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਬੈਠਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਸਿਗਰਟ ਪੀ ਰਹੇ ਸੀ, ਮੂਰਜ਼ ਉੱਤੇ ਸਾਡੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਸੈਰ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਲਈ।

"ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼," ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਗੁੱਸੇ ਭਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਰਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਭ ਤੋਂ ਅਸਾਧਾਰਨ ਅਤੇ ਦੁਖਦਾਈ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਅਣਸੁਣਿਆ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰੌਵਿਡੈਂਸ ਵਜੋਂ ਹੀ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇੱਥੇ ਹੋਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਉਹ ਆਦਮੀ ਹੋ ਜਿਸਦੀ ਸਾਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈ।"

ਮੈਂ ਉਸ ਘੁਸਪੈਠੀਏ ਪਾਦਰੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬਹੁਤ ਦੋਸਤਾਨਾ ਨਹੀਂ ਸਨ; ਪਰ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਾਈਪ ਕੱਢੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬੁੱਢੇ ਕੁੱਤੇ ਵਾਂਗ ਬੈਠ ਗਿਆ ਜੋ ਹਾਲੋਆ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸੁਣਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ

ਹੱਥ ਸੋਫੇ ਵੱਲ ਹਿਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਧੜਕਦਾ ਹੋਇਆ ਮਹਿਮਾਨ ਆਪਣੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸਾਥੀ ਨਾਲ ਇਸ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ। ਮਿਸਟਰ ਮੋਰਟੀਮਰ ਟ੍ਰੇਗੇਨਿਸ ਪਾਦਰੀ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸਵੈ-ਨਿਰਭਰ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਪਤਲੇ ਹੱਥਾਂ ਦੀ ਮਰੋੜ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਹਨੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਚਮਕ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਭਾਵਨਾ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਬੋਲਾਂ ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ?" ਉਸਨੇ ਪਾਦਰੀ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਖੈਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਪਾਦਰੀਆਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਦੂਜੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੋਲਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੁੰਦਾ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਮੈਂ ਕਾਹਲੀ ਨਾਲ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਪਾਦਰੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਰਸਮੀ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਾਲਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਸਾਦੇ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰਿਆਂ 'ਤੇ ਜੋ ਹੈਰਾਨੀ ਲਿਆਂਦੀ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ।

"ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ," ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਿਰਣਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਟ੍ਰੇਗੇਨਿਸ ਤੋਂ ਵੇਰਵੇ ਸੁਣੋਗੇ, ਜਾਂ ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਰਹੱਸਮਈ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਫਿਰ, ਮੈਂ ਇਹ ਸਮਝਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਕੱਲ੍ਹ ਸ਼ਾਮ ਆਪਣੇ ਦੋ ਭਰਾਵਾਂ, ਓਵਨ ਅਤੇ ਜਾਰਜ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਬ੍ਰੇਂਡਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਟ੍ਰੇਡੈਨਿਕ ਵਾਰਥਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਘਰ, ਜੋ ਕਿ ਮੂਰ 'ਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਪੱਥਰ ਦੇ ਕਰਾਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਈ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਸ ਵਜੇ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਛੱਡ ਗਿਆ, ਡਾਇਨਿੰਗ-ਰੂਮ ਟੇਬਲ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਤਾਸ਼ ਖੇਡਦਾ ਹੋਇਆ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਜੋਸ਼ ਵਿੱਚ। ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ, ਜਲਦੀ ਉੱਠਣ ਵਾਲਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਹ ਨਾਸ਼ਤੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਤੁਰ ਪਿਆ ਅਤੇ ਡਾ. ਰਿਚਰਡਸ ਦੀ ਗੱਡੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕ ਲਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਹੁਣੇ ਹੀ ਟ੍ਰੇਡੈਨਿਕ ਵਾਰਥਾ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਾਲ 'ਤੇ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਮੋਰਟੀਮਰ ਟ੍ਰੇਗੇਨਿਸ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਟ੍ਰੇਡੈਨਿਕ ਵਾਰਥਾ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸਥਿਤੀ ਵੇਖੀ। ਉਸਦੇ ਦੋ ਭਰਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੈਠੇ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਸੀ, ਤਾਸ਼ ਅਜੇ ਵੀ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਤੇ ਮੋਮਬੱਤੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖੋਖਿਆਂ ਤੱਕ ਸੜ ਗਈਆਂ। ਭੈਣ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਪੱਥਰ ਵਾਂਗ ਲੇਟ ਗਈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਭਰਾ ਉਸ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਬੈਠੇ ਹੱਸ ਰਹੇ ਸਨ, ਚੀਕ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਗਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੰਦਰੀਆਂ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਤਿੰਨੋਂ, ਮਰੀ ਹੋਈ ਔਰਤ ਅਤੇ ਦੋ ਪਾਗਲ ਆਦਮੀ, ਆਪਣੇ ਚਿਹਰਿਆਂ 'ਤੇ ਅਤਿਅੰਤ ਭਿਆਨਕਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਰੱਖਦੇ ਸਨ - ਦਹਿਸ਼ਤ ਦਾ ਇੱਕ ਝਟਕਾ ਜੋ ਦੇਖਣਾ ਭਿਆਨਕ ਸੀ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਿਵਾਏ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪੋਰਟਰ, ਬੁੱਢੀ ਰਸੋਈਏ ਅਤੇ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰਾਣੀ ਦੇ, ਜਿਸਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਡੂੰਘੀ ਨੀਂਦ ਸੌਂ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਕੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ। ਕੁਝ ਵੀ ਚੋਰੀ ਜਾਂ ਅਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਭਿਆਨਕਤਾ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਘਾਟ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋ ਤਾਕਤਵਰ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀ ਹੋਮਜ਼, ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਉਸ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਸਕਾਂਗਾ ਜੋ ਸਾਡੀ ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ; ਪਰ ਉਸਦੇ ਤਿੱਖੇ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਸੁੰਗੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਭਰਵੱਟਿਆਂ ਵੱਲ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਹੁਣ ਉਮੀਦ

ਕਿੰਨੀ ਵਿਅਰਥ ਸੀ। ਉਹ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਚੁੱਪ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ, ਉਸ ਅਜੀਬ ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਜੋ ਸਾਡੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।
"ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਾਂਗਾ," ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਇਸਦੇ ਸਰੂਪ 'ਤੇ, ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਕਿਸਮ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਉੱਥੇ ਗਏ ਹੋ, ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਉਂਡਹੇ?"
"ਨਹੀਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਮਿਸਟਰ ਟ੍ਰੇਜੇਨਿਸ ਵਿਕਾਰੇਜ ਨੂੰ ਖਾਤਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਆਏ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਚਲਾ ਗਿਆ।"
"ਉਹ ਘਰ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਇਕੱਲਾ ਦੁਖਾਂਤ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ?"
"ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਮੀਲ ਅੰਦਰਲੇ ਪਾਸੇ।"
"ਫਿਰ ਆਪਾਂ ਇਕੱਠੇ ਤੁਰਾਂਗੇ। ਪਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਮੋਰਟੀਮਰ ਟ੍ਰੇਗੇਨਿਸ।"
ਦੂਜਾ ਇਸ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਚੁੱਪ ਰਿਹਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਵਧੇਰੇ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਉਤਸ਼ਾਹ ਪਾਦਰੀ ਦੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਫਿੱਕੇ, ਖਿੱਚੇ ਹੋਏ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਚਿੰਤਾ ਭਰੀ ਨਜ਼ਰ ਹੋਮਜ਼ 'ਤੇ ਟਿਕਾਈ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਤਲੇ ਹੱਥ ਕੰਬਦੇ ਹੋਏ ਇਕੱਠੇ ਫੜੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਸਦੇ ਪੀਲੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਕੰਬ ਰਹੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਕਾਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਜਾਪਦੀਆਂ ਸਨ।
"ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਪਸੰਦ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼," ਉਸਨੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਮਾੜੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿਆਂਗਾ।"
"ਮੈਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਬਾਰੇ ਦੱਸੋ।"
"ਖੈਰ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਹੀ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵੱਡੇ ਭਰਾ ਜਾਰਜ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੀਟੀ ਵਜਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਿਆ। ਅਸੀਂ ਨੌਂ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਬੈਠ ਗਏ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਜਾਣ ਲਈ ਚਲਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਪੌਣੇ ਦਸ ਵਜੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ।"
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸਨੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ?"
"ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪੋਰਟਰ ਸੌਣ ਲਈ ਗਈ ਹੋਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਹਾਲ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਬੰਦ ਕਰ ਲਿਆ। ਜਿਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬੈਠੇ ਸਨ, ਉਸ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਬੰਦ ਸੀ, ਪਰ ਅੰਨ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਜਾਂ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਸੋਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਅਜਨਬੀ ਘਰ ਆਇਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਉੱਥੇ ਬੈਠੇ ਸਨ, ਡਰ ਨਾਲ ਪਾਗਲ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਬ੍ਰੈਂਡਾ ਡਰ ਨਾਲ ਮਰ ਗਈ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਕੁਰਸੀ ਦੀ ਬਾਂਹ ਉੱਤੇ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੈਂ ਜਿਉਂਦੀ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਉਸ ਕਮਰੇ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਕੱਢਾਂਗੀ।"
"ਤੱਥ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹੋ, ਯਕੀਨਨ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹਨ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸਿਧਾਂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਕੇ?"

"ਇਹ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਸ਼ੈਤਾਨੀ!" ਮੋਰਟੀਮਰ ਟ੍ਰੇਗੇਨਿਸ ਚੀਕਿਆ। "ਇਹ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਆਇਆ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਮਾਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਰਕ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਗਾਇਬ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕਿਹੜੀ ਮਨੁੱਖੀ ਚਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ?"

"ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇਕਰ ਮਾਮਲਾ ਮਨੁੱਖਤਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਬਾਰੇ, ਮਿਸਟਰ ਟ੍ਰੇਗੇਨਿਸ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਏ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕਮਰੇ ਵੱਖਰੇ ਸਨ?"

"ਇਹ ਤਾਂ ਸੱਚ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮਾਮਲਾ ਬੀਤ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਰੈੱਡਰੂਥ ਵਿਖੇ ਟੀਨ-ਮਾਈਨਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਸੀ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਉੱਦਮ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਏ। ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵੰਡ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਭਾਵਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਭੁੱਲ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੇ ਦੋਸਤ ਸੀ।"

"ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਦੇਖਦਿਆਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਬਿਤਾਈ ਸੀ, ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦੁਖਾਂਤ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਿਤ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇ? ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਟ੍ਰੇਗੇਨਿਸ, ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੋਚੋ ਕਿ ਕੋਈ ਸੁਰਾਗ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਰ।"

"ਤੁਹਾਡੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਆਮ ਜੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਨ?"

"ਕਦੇ ਵੀ ਬਿਹਤਰ ਨਹੀਂ।"

"ਕੀ ਉਹ ਘਬਰਾਏ ਹੋਏ ਲੋਕ ਸਨ? ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਖ਼ਤਰੇ ਦਾ ਕੋਈ ਡਰ ਦਿਖਾਇਆ?"

"ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ।"

"ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

ਮੋਰਟੀਮਰ ਟ੍ਰੇਗੇਨਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਸੋਚਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਅਖੀਰ ਕਿਹਾ। "ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਸੀ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਪਿੱਠ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਜਾਰਜ, ਜੋ ਕਿ ਤਾਸ਼ ਦੇ ਤਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਸਾਥੀ ਸੀ, ਉਸੇ ਵੱਲ ਮੂੰਹ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਦਾ ਦੇਖਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਵੀ ਦੇਖਿਆ। ਪਰਦਾ ਉੱਪਰ ਸੀ ਅਤੇ ਖਿੜਕੀ ਬੰਦ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਲਾਅਨ 'ਤੇ ਝਾੜੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਹਿੱਲਦਾ ਦੇਖਿਆ। ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਿਆ ਕਿ ਇਹ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਾਨਵਰ, ਪਰ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉੱਥੇ ਕੁਝ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਇਹੀ ਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਬੱਸ ਇਹੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ?"

"ਨਹੀਂ; ਮਾਮਲਾ ਗ਼ੈਰ-ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਬਣ ਗਿਆ।"

"ਤਾਂ ਫਿਰ, ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁਰਾਈ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ?"

"ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ।"

"ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਨੀ ਸਵੇਰੇ ਖ਼ਬਰ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲੀ।"

"ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਉੱਠਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾਸ਼ਤੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੈਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮੈਂ ਅਜੇ ਉੱਠਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਆਪਣੀ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਬੁੱਢੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪੋਰਟਰ ਨੇ ਇੱਕ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੁਨੇਹਾ ਦੇ ਕੇ ਹੇਠਾਂ ਭੇਜਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਭੱਜਿਆ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਵਧੇ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ। ਮੋਮਬੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅੱਗ ਘੰਟਿਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੜ ਗਏ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸਵੇਰ ਹੋਣ ਤੱਕ ਉੱਥੇ ਬੈਠੇ ਰਹੇ ਹੋਣਗੇ। ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬ੍ਰੈਂਡਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਛੇ ਘੰਟੇ ਮਰ ਚੁੱਕੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਿੰਸਾ ਦੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਰਸੀ ਦੀ ਬਾਂਹ ਉੱਤੇ ਪਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਉਹੀ ਨਜ਼ਰ ਸੀ। ਜਾਰਜ ਅਤੇ ਓਵਨ ਦੋ ਮਹਾਨ ਬਾਂਦਰਾਂ ਵਾਂਗ ਗਾਣੇ ਗਾ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਬਕਵਾਸ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਓਹ, ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਸੀ! ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਚਾਦਰ ਵਾਂਗ ਚਿੱਟਾ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਉਹ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕੁਰਸੀ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਲਗਭਗ ਉਸਨੂੰ ਸਾਡੇ ਹੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਪਾਇਆ ਸੀ।"

"ਸ਼ਾਨਦਾਰ - ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਉੱਠ ਕੇ ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਲੈ ਲਈ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਸ਼ਾਇਦ, ਸਾਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਦੇਰੀ ਕੀਤੇ ਟ੍ਰੈਡੈਨਿਕ ਵਾਰਥਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਮਿਲਿਆ ਹੋਵੇ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਲੱਖਣ ਸਮੱਸਿਆ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ।"

ਉਸ ਪਹਿਲੀ ਸਵੇਰ ਦੀ ਸਾਡੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੇ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਨੇ ਮੇਰੇ ਮਨ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਛੱਡਿਆ। ਜਿਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਇਹ ਹਾਦਸਾ ਵਾਪਰਿਆ, ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣਾ ਇੱਕ ਤੰਗ, ਘੁੰਮਦੀ, ਪੇਂਡੂ ਗਲੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਚੱਲ ਰਹੇ ਸੀ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਗੱਡੀ ਦੇ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਆ ਰਹੇ ਹੋਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਲੰਘਣ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਗਏ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘ ਰਹੀ ਸੀ, ਮੈਂ ਬੰਦ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ, ਮੁਸਕਰਾਉਂਦਾ ਚਿਹਰਾ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਘੂਰਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਦੰਦ ਪੀਸਦੇ ਹੋਏ ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਾਂਗ ਲੰਘ ਗਏ।

"ਮੇਰੇ ਭਰਾਵੋ!" ਮੋਰਟੀਮਰ ਟ੍ਰੇਗੇਨਿਸ ਚੀਕਿਆ, ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਚਿੱਟੇ ਸਨ। "ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੇਲਸਟਨ ਲੈ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ।"

ਅਸੀਂ ਡਰ ਨਾਲ ਉਸ ਕਾਲੀ ਗੱਡੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਲੱਕੜਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕਦਮ ਇਸ ਬਦਸ਼ਗਨ ਘਰ ਵੱਲ ਮੋੜੇ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਜੀਬ ਕਿਸਮਤ ਹੋਈ ਸੀ।

ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਚਮਕਦਾਰ ਘਰ ਸੀ, ਇੱਕ ਝੌਂਪੜੀ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਇੱਕ ਵਿਲਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਬਾਗ਼ ਸੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਕਾਰਨੀਸ਼ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਬਸੰਤ ਦੇ ਫੁੱਲਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਬਾਗ਼ ਵੱਲ ਬੈਠਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ, ਮੋਰਟੀਮਰ ਟ੍ਰੇਗੇਨਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਬੁਰਾਈ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਆਈ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਉਡਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਫੁੱਲਾਂ ਦੇ ਪਲਾਟਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਤੇ ਰਸਤੇ ਦੇ ਨਾਲ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਅਤੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਤੁਰਿਆ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਰਾਂਡੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਈਏ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਡੁੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਾਣੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਘੜੇ 'ਤੇ ਠੋਕਰ ਖਾਧੀ, ਇਸਦੀ

ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪੈਰਾਂ ਅਤੇ ਬਾਗ ਦੇ ਰਸਤੇ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਡੁੱਬਾ ਦਿੱਤਾ। ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਾਨੂੰ ਬਜ਼ੁਰਗ ਕਾਰਨੀਸ਼ ਹਾਊਸਕੀਪਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪੋਰਟਰ ਮਿਲੀ, ਜੋ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਕੁੜੀ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ। ਉਸਨੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਮਾਲਕ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਮੂਡ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇੰਨਾ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਸਵੇਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਤੇ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਭੀੜ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਉਹ ਡਰ ਨਾਲ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਠੀਕ ਹੋਈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸਵੇਰ ਦੀ ਹਵਾ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਲਈ ਖਿੜਕੀ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਗਲੀ ਵੱਲ ਭੱਜ ਗਈ, ਜਿੱਥੋਂ ਉਸਨੇ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ। ਔਰਤ ਉੱਪਰ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਸੀ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ। ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਣ ਵਾਲੀ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਲਈ ਚਾਰ ਤਾਕਤਵਰ ਆਦਮੀ ਲੱਗੇ। ਉਹ ਖੁਦ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਿਨ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਸੇਂਟ ਆਈਵਜ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਜੁੜਨ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ।

ਅਸੀਂ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਮਿਸ ਬ੍ਰੈਂਡਾ ਟ੍ਰੇਗੇਨਿਸ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਕੁੜੀ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਹੁਣ ਅੱਧਖੜ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਕਾਲਾ, ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰਾ ਚਿਹਰਾ ਮੌਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੁੰਦਰ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਉੱਤੇ ਡਰ ਦੀ ਉਸ ਝਟਕੇ ਦੀ ਕੁਝ ਭਾਵਨਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੀ ਆਖਰੀ ਮਨੁੱਖੀ ਭਾਵਨਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਬੈਠਕ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਉਤਰੇ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਅਜੀਬ ਦੁਖਾਂਤ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ। ਰਾਤ ਭਰ ਲੱਗੀ ਅੱਗ ਦੀ ਸੜੀ ਹੋਈ ਸੁਆਹ ਗਰੇਟ ਵਿੱਚ ਪਈ ਸੀ। ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਚਾਰ ਗਟਰ ਅਤੇ ਸੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਮੋਮਬੱਤੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਡ ਇਸਦੀ ਸਤ੍ਹਾ ਉੱਤੇ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਕੁਰਸੀਆਂ ਨੂੰ ਕੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਾਪਸ ਹਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਬਾਕੀ ਸਭ ਕੁਝ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਾਲ ਚੱਲਦਾ ਰਿਹਾ, ਕਮਰੇ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਤੇਜ਼ ਕਦਮ; ਉਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੁਰਸੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਖਿੱਚਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਇਆ। ਉਸਨੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਕਿ ਬਾਗ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਹਿੱਸਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਉਸਨੇ ਫਰਸ਼, ਛੱਤ ਅਤੇ ਚੁੱਲ੍ਹੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ; ਪਰ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਅਚਾਨਕ ਚਮਕ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੱਸਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਘੋਰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਚਮਕ ਵੇਖੀ ਹੈ।

"ਅੱਗ ਕਿਉਂ?" ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪੁੱਛਿਆ। "ਕੀ ਬਸੰਤ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਇਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅੱਗ ਲੱਗੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ?"

ਮੋਰਟੀਮਰ ਟ੍ਰੇਗੇਨਿਸ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਰਾਤ ਠੰਡੀ ਅਤੇ ਗਿੱਲੀ ਸੀ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਉਸਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅੱਗ ਜਗਾਈ ਗਈ। "ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਕੀ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਮੁਸਕਰਾਇਆ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖਿਆ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ, ਮੈਂ ਤੰਬਾਕੂ-ਜ਼ਹਿਰ ਦਾ ਉਹ ਕੋਰਸ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ ਜਿਸਦੀ ਤੁਸੀਂ ਅਕਸਰ ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਜਾਇਜ਼ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਡੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ, ਸੱਜਣੋ, ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਆਪਣੀ ਝੌਂਪੜੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਕਾਰਕ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਟ੍ਰੇਗੇਨਿਸ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਪਾਦਰੀਆਂ ਨਾਲ ਜ਼ਰੂਰ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਾਂਗਾ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਭ-ਸਵੇਰ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

ਸਾਡੇ ਪੋਲਧੂ ਕਾਟੇਜ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਹੀ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਅਤੇ ਸਮਾਈ ਹੋਈ ਚੁੱਪ ਤੋੜੀ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਕੁਰਸੀ ਵਿੱਚ ਕੁੰਡਲੀਦਾਰ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਤੰਬਾਕੂ ਦੇ ਧੂੰਏਂ ਦੇ ਨੀਲੇ ਘੁੰਮਣਘੇਰੀ ਵਿਚਕਾਰ ਉਸਦਾ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਸੰਨਿਆਸੀ ਚਿਹਰਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਕਾਲੇ ਭਰਵੱਟੇ ਹੇਠਾਂ ਖਿੱਚੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਉਸਦਾ ਮੱਥੇ ਸੁੰਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖਾਲੀ ਸਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਸਨ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਪਾਈਪ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਦੌੜ ਗਿਆ।

"ਇਹ ਨਹੀਂ ਚੱਲੇਗਾ, ਵਾਟਸਨ!" ਉਸਨੇ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਆਓ ਆਪਾਂ ਚੱਟਾਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਚੱਲੀਏ ਅਤੇ ਚਕਮਾ ਦੇ ਤੀਰਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰੀਏ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸਮੱਸਿਆ ਦੇ ਸੁਰਾਗ ਨਾਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇਣਾ ਇੰਜਣ ਨੂੰ ਦੌੜਾਉਣ ਵਾਂਗ ਹੈ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਮੁੰਦਰੀ ਹਵਾ, ਧੁੱਪ, ਅਤੇ ਧੀਰਜ, ਵਾਟਸਨ - ਬਾਕੀ ਸਭ ਕੁਝ ਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

"ਹੁਣ, ਆਓ ਆਪਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰੀਏ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਚੱਟਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। "ਆਓ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਫੜੀਏ, ਤਾਂ ਜੋ ਜਦੋਂ ਨਵੇਂ ਤੱਥ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਫਿੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਸਕੀਏ। ਮੈਂ ਇਹ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਘੁਸਪੈਠ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਓ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਕੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰੀਏ। ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ। ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜੇ ਵੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੇਤੰਨ ਜਾਂ ਅਚੇਤ ਮਨੁੱਖੀ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੱਕਾ ਆਧਾਰ ਹੈ। ਹੁਣ, ਇਹ ਕਦੋਂ ਹੋਇਆ? ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਸਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਨੂੰ ਸੱਚ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਸ਼੍ਰੀ ਮੋਰਟੀਮਰ ਟ੍ਰੇਗੇਨਿਸ ਦੇ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨੁਕਤਾ ਹੈ। ਅਨੁਮਾਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਕਾਰਡ ਅਜੇ ਵੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਪਏ ਹਨ। ਸੌਣ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਮ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੰਘ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਬਦਲੀ ਸੀ ਜਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਕੁਰਸੀਆਂ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਧੱਕੀਆਂ ਸਨ। ਮੈਂ ਫਿਰ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਇਹ ਘਟਨਾ ਉਸਦੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਸਾਡਾ ਅਗਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਦਮ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕੇ, ਮੋਰਟੀਮਰ ਟ੍ਰੇਗੇਨਿਸ ਦੇ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ, ਤੁਸੀਂ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਸ ਬੇਢੰਗੇ ਪਾਣੀ-ਘੜੇ ਦੇ ਉਪਯੋਗੀ ਸਾਧਨ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਪੈਰ ਦਾ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਿ ਹੋਰ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਗਿੱਲਾ, ਰੇਤਲਾ ਰਸਤਾ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲੈ ਗਿਆ। ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਵੀ ਗਿੱਲੀ ਸੀ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਇੱਕ ਨਮੂਨਾ ਪ੍ਰਿੰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ - ਦੂਜਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸਦੇ ਟ੍ਰੈਕ ਨੂੰ ਚੁਣਨਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਹਰਕਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ। ਉਹ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਿਕਾਰੇਜ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

"ਜੇਕਰ, ਫਿਰ, ਮੋਰਟੀਮਰ ਟ੍ਰੇਗੇਨਿਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਤੋਂ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਕਿਸੇ ਬਾਹਰੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਤਾਸ਼-ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਿਆਨਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ? ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪੋਰਟਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ

ਹੈ। ਕੀ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਬਾਗ਼ ਦੀ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਭਿਆਨਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ? ਇਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸੁਝਾਅ ਮੋਰਟੀਮਰ ਟ੍ਰੇਗੇਨਿਸ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਨੇ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹਰਕਤ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਮਾਲ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਤ ਬਰਸਾਤੀ, ਬੱਦਲਵਾਈ ਅਤੇ ਹਨੇਰੀ ਸੀ। ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਬਾਹਰ ਤਿੰਨ ਫੁੱਟ ਦੀ ਫੁੱਲ-ਬਾਰਡਰ ਹੈ, ਪਰ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ, ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਬਾਹਰੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕੰਪਨੀ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਭਿਆਨਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਿਵੇਂ ਪਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਇੰਨੀ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਿਤ ਕਾਰਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਵਾਟਸਨ?"

“ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ,” ਮੈਂ ਪੂਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿੱਤ ਨਹੀਂ ਹਨ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਆਪਕ ਪੁਰਾਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਵਾਟਸਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਲਗਭਗ ਓਨੇ ਹੀ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸਨ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦੇਵਾਂਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਹੋਰ ਸਹੀ ਡੇਟਾ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਵੇਰ ਦਾ ਬਾਕੀ ਸਮਾਂ ਨਵ-ਪੱਥਰ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਭਾਲ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਾਂਗੇ।"

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਨਿਰਲੇਪਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇੰਨਾ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਜਿੰਨਾ ਕੌਰਨਵਾਲ ਵਿੱਚ ਬਸੰਤ ਦੀ ਉਸ ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਦੋ ਘੰਟੇ ਸੇਲਟਸ, ਤੀਰਅੰਦਾਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਰਡਾਂ 'ਤੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਭਿਆਨਕ ਰਹੱਸ ਉਸਦੇ ਹੱਲ ਦੀ ਉਡੀਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਝੌਂਪੜੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਏ ਸੀ, ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹਿਮਾਨ ਸਾਡੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਮਿਲਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸਾਡੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਲਿਆਇਆ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮਹਿਮਾਨ ਕੌਣ ਸੀ। ਵਿਸ਼ਾਲ ਸਰੀਰ, ਭਿਆਨਕ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਬਾਜ਼ ਵਰਗੀ ਨੱਕ ਵਾਲਾ ਖੁਰਦਰਾ ਅਤੇ ਡੂੰਘਾ ਸੀਮ ਵਾਲਾ ਚਿਹਰਾ, ਗਰਿੱਜ਼ਲ ਵਾਲ ਜੋ ਸਾਡੀ ਝੌਂਪੜੀ ਦੀ ਛੱਤ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਬੁਰਸ਼ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਦਾੜ੍ਹੀ - ਕਿਨਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਸੁਨਹਿਰੀ ਅਤੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਚਿੱਟੇ, ਉਸਦੇ ਸਦੀਵੀ ਸਿਗਾਰ ਤੋਂ ਨਿਕੋਟਿਨ ਦੇ ਦਾਗ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ - ਇਹ ਸਾਰੇ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਓਨੇ ਹੀ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਜਿੰਨੇ ਅਫਰੀਕਾ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਮਹਾਨ ਸ਼ੇਰ-ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਖੋਜੀ ਡਾ. ਲਿਓਨ ਸਟਰਨਡੇਲ ਦੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ।

ਅਸੀਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਵਾਰ ਉਸਦੀ ਉੱਚੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਨੂੰ ਦਲਦਲੀ ਰਸਤਿਆਂ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪੇਸ਼ਗੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦਾ ਇਕਾਂਤ ਪਿਆਰ ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਅੰਤਰਾਲਾਂ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਬਿਊਚੈਂਪ ਅਰੀਅਨਸ ਦੇ ਇਕੱਲਿਆਂ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਦੱਬੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਬੰਗਲੇ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਉਣਾ ਪਿਆ। ਇੱਥੇ, ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਕਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਇਕੱਲਾ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਧਾਰਨ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਮੇਰੇ

ਲਈ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ ਕਿ ਉਹ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਉਤਸੁਕ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੇ ਇਸ ਰਹੱਸਮਈ ਘਟਨਾ ਦੇ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਰੱਕੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। "ਕਾਉਂਟੀ ਪੁਲਿਸ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਆਪਕ ਅਨੁਭਵ ਨੇ ਕੁਝ ਸੰਭਾਵਿਤ ਵਿਆਖਿਆ ਸੁਝਾਈ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਲਏ ਜਾਣ ਦਾ ਮੇਰਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਦਾਅਵਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਮੇਰੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਿਵਾਸਾਂ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਟ੍ਰੇਗੇਨਿਸ ਦੇ ਇਸ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ - ਦਰਅਸਲ, ਮੇਰੀ ਕੌਰਨਿਸ਼ ਮਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ - ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਜੀਬ ਕਿਸਮਤ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਝਟਕਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਅਫਰੀਕਾ ਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ ਪਲਾਈਮਾਊਥ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਇਹ ਖ਼ਬਰ ਮੇਰੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿੱਧਾ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਭਰਵੀਆਂ ਉੱਚੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ।

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਕਿਸ਼ਤੀ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ?"

"ਮੈਂ ਅਗਲਾ ਲਵਾਂਗਾ।"

"ਪਿਆਰੇ! ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਦੋਸਤੀ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਸਨ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ - ਤੁਹਾਡੀ ਮਾਂ ਦੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ। ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਸਾਮਾਨ ਜਹਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਸੀ?"

"ਇਸਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ, ਪਰ ਹੋਟਲ ਦਾ ਮੁੱਖ ਹਿੱਸਾ।"

"ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ। ਪਰ ਯਕੀਨਨ ਇਹ ਘਟਨਾ ਪਲਾਈਮਾਊਥ ਸਵੇਰ ਦੇ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਦੀ ਸੀ।"

"ਨਹੀਂ ਸਰ; ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਸੀ।"

"ਕੀ ਮੈਂ ਕਿਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"

ਖੋਜੀ ਦੇ ਉਦਾਸ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪਰਛਾਵਾਂ ਲੰਘ ਗਿਆ।

"ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਜਿਗਿਆਸੂ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼।"

"ਇਹ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਹੈ।"

ਇੱਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾਲ ਡਾ. ਸਟਰਨਡੇਲ ਨੇ ਆਪਣਾ ਬੇਚੈਨ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਊਂਡਹੇ, ਪਾਦਰੀ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਭੇਜਿਆ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਇਆ।"

"ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮੂਲ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਉਮੀਦ ਹੈ। ਹੋਰ ਕਹਿਣਾ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ੱਕ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ?"

"ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਹੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।" ਮਸ਼ਹੂਰ ਡਾਕਟਰ ਕਾਫ਼ੀ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਝੌਂਪੜੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ, ਅਤੇ ਪੰਜ ਮਿੰਟਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਹੋਮਜ਼ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਆ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਾਮ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਹੌਲੀ ਕਦਮ ਅਤੇ ਉਦਾਸ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਤਰੱਕੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਤਾਰ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਗਰੇਟ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ।

"ਪਲਾਈਮਾਊਥ ਹੋਟਲ, ਵਾਟਸਨ ਤੋਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਨਾਮ ਪਾਦਰੀ ਤੋਂ ਸਿੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਤਾਰ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਡਾ. ਲਿਓਨ ਸਟਰਨਡੇਲ ਦਾ ਬਿਆਨ ਸੱਚ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਉੱਥੇ ਬਿਤਾਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕੁਝ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਅਫਰੀਕਾ ਜਾਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਰਹਿਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ, ਵਾਟਸਨ?"

"ਉਹ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।"

"ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ - ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਧਾਗਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੌਂਸਲਾ ਰੱਖੋ, ਵਾਟਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਸਾਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਅਜੇ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਆਈ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਆਪਣੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਤਾ ਕਿ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਕਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਸਾਕਾਰ ਹੋਣਗੇ, ਜਾਂ ਉਹ ਨਵਾਂ ਵਿਕਾਸ ਕਿੰਨਾ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਨੇ ਜਾਂਚ ਦੀ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਵੀਂ ਲਾਈਨ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀ। ਮੈਂ ਸਵੇਰੇ ਆਪਣੀ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਸ਼ੇਵ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਖੁਰਾਂ ਦੀ ਗੜਗੜਾਹਟ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਕੁੱਤੇ ਦੀ ਗੱਡੀ ਸੜਕ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਦੌੜਦੀ ਹੋਈ ਆਉਂਦੀ ਦੇਖੀ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਆ ਗਈ, ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਦੋਸਤ, ਪਾਦਰੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਭੱਜਿਆ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਬਾਗ਼ ਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ। ਹੋਮਜ਼ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੱਪੜੇ ਪਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰੇ।

ਸਾਡਾ ਮਹਿਮਾਨ ਇੰਨਾ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਿਆ, ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹਾਹਾਂ ਮਾਰ ਕੇ ਉਸਦੀ ਦੁਖਦਾਈ ਕਹਾਣੀ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਨਿਕਲ ਆਈ।

"ਅਸੀਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨਾਲ ਗ੍ਰਸਤ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼! ਮੇਰਾ ਗਰੀਬ ਪੈਰਿਸ਼ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨਾਲ ਗ੍ਰਸਤ ਹੈ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਸ਼ੈਤਾਨ ਖੁਦ ਇਸ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲਾ ਹੈ! ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ!" ਉਹ ਆਪਣੇ ਹਲਚਲ ਵਿੱਚ ਨੱਚਦਾ ਰਿਹਾ, ਇੱਕ ਹਾਸੋਹੀਣੀ ਚੀਜ਼ ਜੇ ਇਹ ਉਸਦੇ ਸੁਆਹ ਵਾਲੇ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਅੱਖਾਂ ਲਈ ਨਾ ਹੁੰਦੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਭਿਆਨਕ ਖ਼ਬਰ ਸੁਣਾਈ।

"ਸ਼੍ਰੀ ਮੋਰਟਿਮਰ ਟ੍ਰੇਗੇਨਿਸ ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਲੱਛਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਉਸਦੇ ਬਾਕੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ।"

ਹੋਮਜ਼ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਊਰਜਾ ਨਾਲ ਉੱਠ ਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ।

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕੁੱਤੇ ਵਾਲੀ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾ ਸਕਦੇ ਹੋ?"

"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ."

"ਫਿਰ, ਵਾਟਸਨ, ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਨਾਸ਼ਤਾ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਮਿਸਟਰ ਰਾਊਂਡਹੇ, ਅਸੀਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਜਲਦੀ ਕਰੋ - ਜਲਦੀ ਕਰੋ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿਘਨ ਪੈਣ।"

ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਵਿਕਾਰੇਜ ਵਿੱਚ ਦੋ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਇੱਕ ਕੋਣ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਉੱਪਰ। ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਬੈਠਣ ਵਾਲਾ ਕਮਰਾ ਸੀ; ਉੱਪਰ ਉਸਦਾ ਬੈੱਡਰੂਮ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਕਰੋਕੇਟ ਲਾਅਨ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਖਿੜਕੀਆਂ ਤੱਕ ਆਉਂਦਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਡਾਕਟਰ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਬਿਲਕੁਲ ਬੇਰੋਕ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਦਿਓ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਮਾਰਚ ਦੀ ਉਸ ਧੁੰਦਲੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਇਸਨੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਛੱਡਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਤੋਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮਿਟ ਸਕਦਾ।

ਕਮਰੇ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਸੀ। ਜਿਸ ਨੌਕਰ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਖਿੜਕੀ ਉੱਪਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਅਸਹਿਣਯੋਗ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਂਟਰ ਟੇਬਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਦੀਵਾ ਜਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਧੂੰਆਂ ਕੱਢ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਕੋਲ ਮ੍ਰਿਤਕ ਆਦਮੀ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਪਤਲੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਐਨਕ ਉਸਦੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪਤਲਾ ਹਨੇਰਾ ਚਿਹਰਾ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦਹਿਸ਼ਤ ਦੇ ਉਸੇ ਵਿਗਾੜ ਵਿੱਚ ਮਰੋੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੀ ਮਰੀ ਹੋਈ ਭੈਣ ਦੇ ਲੱਛਣਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਅੰਗ ਕੰਬ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਰੋੜ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਡਰ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭਿਆਨਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਰ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਉਸਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੰਕੇਤ ਸਨ ਕਿ ਉਸਦੀ ਡਰੈਸਿੰਗ ਜਲਦੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਬਿਸਤਰਾ ਸੁੱਤਾ ਪਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੁਖਦਾਈ ਅੰਤ ਉਸਦਾ ਸਵੇਰੇ ਸਵੇਰੇ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਬਲਗਮ ਵਾਲੇ ਬਾਹਰੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਅਚਾਨਕ ਆਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਲਾਲ-ਗਰਮ ਊਰਜਾ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਅਚਾਨਕ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਘਾਤਕ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਅਤੇ ਸੁਚੇਤ ਸੀ, ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚਮਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਸੈੱਟ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਅੰਗ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਕੰਬ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹ ਬਾਹਰ ਲਾਅਨ ਵਿੱਚ, ਖਿੜਕੀ ਰਾਹੀਂ, ਕਮਰੇ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ, ਅਤੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ, ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਲਈ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਲੂੰਬੜੀ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਵਾਂਗ ਇੱਕ ਕਵਰ ਖਿੱਚ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਕਾਸਟ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਖਿੜਕੀ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਖਤਮ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹ ਲਈ ਕੁਝ ਤਾਜ਼ਾ ਕਾਰਨ ਦਿੰਦੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦਿਲਚਸਪੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਉੱਚੇ ਨਿਕਾਸ ਨਾਲ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਝੁਕਿਆ। ਫਿਰ ਉਹ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਖਿੜਕੀ ਰਾਹੀਂ ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲਾਅਨ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਭ ਉਸ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਦੀ ਊਰਜਾ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਜੋ ਉਸਦੀ ਖੱਡ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉੱਪਰ ਹੈ। ਦੀਵਾ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਆਮ ਮਿਆਰ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਬਰੀਕੀ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਇਸਦੇ ਕਟੋਰੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਮਾਪ ਬਣਾਏ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਲੈਂਸ ਨਾਲ ਚਿਮਨੀ ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਢੱਕਣ ਵਾਲੀ ਟੇਲ ਸ਼ੀਲਡ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸੁਆਹ ਨੂੰ ਖੁਰਚਿਆ ਜੋ ਇਸਦੀ ਉੱਪਰਲੀ ਸਤ੍ਹਾ ਨਾਲ ਚਿਪਕ ਗਈ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲਿਫਾਫੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਡਾਕਟਰ

ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਪੇਸ਼ੀ ਭੁਗਤਾਈ, ਉਸਨੇ ਪਾਦਰੀ ਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਤਿੰਨੋਂ ਬਾਹਰ ਲਾਅਨ ਵੱਲ ਚਲੇ ਗਏ।

"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਰਹੀ," ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਮੈਂ ਪੁਲਿਸ ਨਾਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਉਂਡਹੇ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੂੰ ਮੇਰੀਆਂ ਤਾਰੀਫ਼ਾਂ ਦਿਓ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਧਿਆਨ ਬੈੱਡਰੂਮ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਅਤੇ ਬੈਠਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਲੈਂਪ ਵੱਲ ਦਿਓ। ਹਰ ਇੱਕ ਸੰਕੇਤਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਉਹ ਲਗਭਗ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਪੁਲਿਸ ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਕਾਟੇਜ ਵਿੱਚ ਦੇਖ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਅਤੇ ਹੁਣ, ਵਾਟਸਨ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਸ਼ਾਇਦ, ਅਸੀਂ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਾਂਗੇ।"

ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਕਿਸੇ ਸ਼ੌਕੀਆ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਘੁਸਪੈਠ ਤੋਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਸੀ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਿਸੇ ਉਮੀਦ ਵਾਲੀ ਲਾਈਨ 'ਤੇ ਹੋਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ; ਪਰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਝੌਂਪੜੀ ਵਿੱਚ ਸਿਗਰਟਨੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸੁਪਨੇ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ; ਪਰ ਪੇਂਡੂ ਸੈਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਇਕੱਲੇ ਕੀਤਾ, ਕਈ ਘੰਟਿਆਂ ਬਾਅਦ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਟਿੱਪਣੀ ਦੇ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਸੀ। ਇੱਕ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਲਾਈਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਲੈਂਪ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਡੁਪਲੀਕੇਟ ਸੀ ਜੋ ਦੁਖਾਂਤ ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਮੋਰਟੀਮਰ ਟ੍ਰੇਗੇਨਿਸ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਉਸੇ ਤੇਲ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਜੋ ਵਿਕਾਰੇਜ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਕੀਤਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰਯੋਗ ਜੋ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੋਝਾ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲ ਸਕਦਾ।

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, "ਕਿ ਸਾਡੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਸਾਂਝਾ ਬਿੰਦੂ ਹੈ। ਇਹ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਮਰੇ ਦੇ ਮਾਹੌਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਸਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੋਰਟੀਮਰ ਟ੍ਰੇਗੇਨਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੇ ਘਰ ਆਪਣੀ ਆਖਰੀ ਫੇਰੀ ਦੇ ਘਟਨਾ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਸੀ? ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲ ਗਏ ਸੀ? ਖੈਰ, ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਸੀ। ਹੁਣ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪੋਰਟਰ, ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਖਿੜਕੀ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ - ਖੁਦ ਮੋਰਟੀਮਰ ਟ੍ਰੇਗੇਨਿਸ ਦਾ - ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਮਰੇ ਦੀ ਭਿਆਨਕ ਭਰਮਾਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲ ਸਕਦੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਨੌਕਰ ਨੇ ਖਿੜਕੀ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਨੌਕਰ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਾਇਆ, ਇੰਨਾ ਬਿਮਾਰ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋਗੇ, ਵਾਟਸਨ, ਕਿ ਇਹ ਤੱਥ ਬਹੁਤ ਸੰਕੇਤਕ ਹਨ। ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਹਿਰੀਲੇ ਮਾਹੌਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ। ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅੰਦਰ ਜਲਣ ਵੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਕਮਰਾ - ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗ, ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਦੀਵਾ। ਅੱਗ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਪਰ ਦੀਵਾ ਜਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਖਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੇਲ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਦਿਖਾਏਗੀ - ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ। ਕਿਉਂ? ਯਕੀਨਨ ਕਿਉਂਕਿ ਤਿੰਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਸਬੰਧ ਹੈ - ਸੜਨਾ, ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਮਾਹੌਲ, ਅਤੇ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਦਕਿਸਮਤ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਪਾਗਲਪਨ ਜਾਂ ਮੌਤ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ?"

"ਇਹ ਇੰਝ ਹੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ।"

"ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਪਰਿਕਲਪਨਾ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ, ਅਸੀਂ ਮੰਨ ਲਵਾਂਗੇ ਕਿ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਸਾੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਅਜੀਬ ਜ਼ਹਿਰੀਲੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਾਹੌਲ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ। ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ। ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ - ਟ੍ਰੇਜੇਨਿਸ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ - ਇਸ ਪਦਾਰਥ ਨੂੰ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਖਿੜਕੀ ਬੰਦ ਸੀ, ਪਰ ਅੱਗ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਧੂੰਆਂ ਚਿਮਨੀ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਉਮੀਦ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਜ਼ਹਿਰ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੂਜੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਹੋਣਗੇ, ਜਿੱਥੇ ਭਾਫ਼ ਲਈ ਘੱਟ ਬਚਣਾ ਸੀ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਔਰਤ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਸ਼ਾਇਦ ਵਧੇਰੇ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਜੀਵ ਸੀ, ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਾਕੀ ਉਸ ਅਸਥਾਈ ਜਾਂ ਸਥਾਈ ਪਾਗਲਪਨ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਰੱਗ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜਾ ਪੂਰਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਤੱਥ ਇੱਕ ਜ਼ਹਿਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਦੇ ਜਾਪਦੇ ਹਨ ਜੋ ਬਲਨ ਦੁਆਰਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ।

"ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਤਰਕ ਦੀ ਇਸ ਲੜੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੋਰਟੀਮਰ ਟ੍ਰੇਗੇਨਿਸ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਕੁਝ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਲੱਭਣ ਲਈ ਘੁੰਮਿਆ। ਦੇਖਣ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈਂਪ ਦੀ ਟੈਲਕਮ ਢਾਲ ਜਾਂ ਧੂੰਏਂ-ਰੱਖਿਅਕ ਸੀ। ਉੱਥੇ, ਯਕੀਨਨ, ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਫਲੈਕੀ ਸੁਆਹ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਅਤੇ ਕਿਨਾਰਿਆਂ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਭੂਰੇ ਪਾਊਡਰ ਦਾ ਇੱਕ ਕਿਨਾਰਾ, ਜੋ ਅਜੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਖਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਧਾ ਮੈਂ ਲਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਲਿਫਾਫੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ।"

"ਅੱਧਾ ਕਿਉਂ, ਹੋਮਜ਼?"

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਇਹ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਰਕਾਰੀ ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾਂ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤ ਛੱਡਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲੇ ਸਨ। ਜ਼ਹਿਰ ਅਜੇ ਵੀ ਟੈਲਕਮ 'ਤੇ ਰਿਹਾ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇਸਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਹੁੰਦੀ। ਹੁਣ, ਵਾਟਸਨ, ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਦੀਵਾ ਜਗਾਵਾਂਗੇ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਸਮਾਜ ਦੇ ਦੋ ਯੋਗ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਖਿੜਕੀ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠੋਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ, ਇੱਕ ਸਮਝਦਾਰ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਓ, ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਦੇਖ ਸਕੋਗੇ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਰੋਗੇ? ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਾਟਸਨ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਕੁਰਸੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਾਂਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਜ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਅਤੇ ਆਹਮੋ-ਸਾਹਮਣੇ ਹੋ ਸਕੀਏ। ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਅਸੀਂ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਹਰ ਕੋਈ ਹੁਣ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੇਕਰ ਲੱਛਣ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਇਹ ਸਭ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ? ਖੈਰ, ਫਿਰ, ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਪਾਊਡਰ - ਜਾਂ ਇਸਦਾ ਜੋ ਬਚਿਆ ਹੈ - ਲਿਫਾਫੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਬਲਦੇ ਦੀਵੇ ਦੇ ਉੱਪਰ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਤਾਂ! ਹੁਣ, ਵਾਟਸਨ, ਆਓ ਬੈਠੀਏ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰੀਏ।"

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਮੋਟੀ, ਮਸਕੀ ਗੰਧ, ਸੂਖਮ ਅਤੇ ਮਤਲੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਕੀਤਾ। ਇਸਦੀ ਪਹਿਲੀ ਝਲਕ 'ਤੇ ਹੀ ਮੇਰਾ ਦਿਮਾਗ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਕਲਪਨਾ ਸਾਰੇ ਕਾਬੂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ। ਇੱਕ ਸੰਘਣਾ, ਕਾਲਾ ਬੱਦਲ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸ ਬੱਦਲ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਅਜੇ ਤੱਕ ਦੇਖਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਮੇਰੀਆਂ ਡਰਾਉਣੀਆਂ ਇੰਦਰੀਆਂ 'ਤੇ ਫੁੱਟਣ ਵਾਲਾ ਸੀ,

ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਛੁਪਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਅਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਿਆਨਕ ਸੀ, ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵਿੱਚ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਅਕਲਪਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਸੀ। ਹਨੇਰੇ ਬੱਦਲਾਂ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਆਕਾਰ ਘੁੰਮਦੇ ਅਤੇ ਤੈਰਦੇ ਸਨ, ਹਰ ਇੱਕ ਖ਼ਤਰਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ, ਦਹਿਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਅਣਕਿਆਸੇ ਨਿਵਾਸੀ ਦਾ ਆਗਮਨ, ਜਿਸਦਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਮੇਰੀ ਰੂਹ ਨੂੰ ਉਡਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਠੰਢੀ ਦਹਿਸ਼ਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵਾਲ ਉੱਡ ਰਹੇ ਸਨ, ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਮੇਰਾ ਮੂੰਹ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਜੀਭ ਚਮੜੇ ਵਰਗੀ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੀ ਗੜਬੜ ਅਜਿਹੀ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਜ਼ਰੂਰ ਟੁੱਟ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਚੀਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਤੋਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣੂ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੀ, ਪਰ ਦੂਰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਵੱਖ ਸੀ। ਉਸੇ ਪਲ, ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਉਸ ਬੱਦਲ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੀ ਇੱਕ ਝਲਕ ਵੇਖੀ, ਚਿੱਟਾ, ਸਖ਼ਤ, ਅਤੇ ਦਹਿਸ਼ਤ ਨਾਲ ਖਿੱਚਿਆ ਹੋਇਆ - ਉਹੀ ਦਿੱਖ ਜੋ ਮੈਂ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪਾਂ 'ਤੇ ਦੇਖੀ ਸੀ। ਇਹ ਉਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਸਮਝਦਾਰੀ ਅਤੇ ਤਾਕਤ ਦਿੱਤੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਭੱਜਿਆ, ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲਈਆਂ, ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਅਸੀਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੇ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਘਾਹ ਦੇ ਪਲਾਟ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਏ ਹੋਏ ਸੀ, ਸਿਰਫ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਧੁੱਪ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਸੀ ਜੋ ਦਹਿਸ਼ਤ ਦੇ ਨਰਕ ਭਰੇ ਬੱਦਲ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਫੁੱਟ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਇਹ ਸਾਡੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਲੈਂਡਸਕੇਪ ਤੋਂ ਧੁੰਦ ਵਾਂਗ ਉੱਠਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਤਰਕ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਘਾਹ 'ਤੇ ਬੈਠੇ, ਆਪਣੇ ਚਿਪਚਿਪੇ ਮੱਥੇ ਪੂੰਝ ਰਹੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਨੁਭਵ ਦੇ ਆਖਰੀ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਡਰ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸੀ ਜੋ ਅਸੀਂ ਗੁਜ਼ਰਿਆ ਸੀ।

"ਮੇਰੀ ਗੱਲ 'ਤੇ, ਵਾਟਸਨ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਸਥਿਰ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ ਅਤੇ ਮੁਆਫ਼ੀ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਰਿਣੀ ਹਾਂ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਣਉਚਿਤ ਪ੍ਰਯੋਗ ਸੀ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਆਪਣੇ ਲਈ ਵੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਲਈ ਵੀ ਦੁੱਗਣਾ। ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਹੁਤ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ," ਮੈਂ ਕੁਝ ਭਾਵੁਕਤਾ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, "ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨ ਹੈ।"

ਉਹ ਇਕਦਮ ਅੱਧ-ਮਜ਼ਾਕੀਆ, ਅੱਧ-ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਰਵੱਈਏ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਗਿਆ ਜੋ ਉਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸਦਾ ਆਦਤਨ ਰਵੱਈਆ ਸੀ। "ਸਾਨੂੰ ਪਾਗਲ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦਰਸ਼ਕ ਜ਼ਰੂਰ ਐਲਾਨ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੰਨੇ ਜੰਗਲੀ ਪ੍ਰਯੋਗ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਸੋਚਿਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇੰਨਾ ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਗੰਭੀਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।" ਉਹ ਝੌਂਪੜੀ ਵਿੱਚ ਭੱਜਿਆ, ਅਤੇ, ਬਲਦੇ ਹੋਏ ਦੀਵੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਬਾਂਹ ਦੀ ਲੰਬਾਈ 'ਤੇ ਫੜ ਕੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਝਾੜੀਆਂ ਦੇ ਕੰਢੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। "ਸਾਨੂੰ ਕਮਰੇ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਮਾਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਵਾਟਸਨ, ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੁਖਾਂਤ ਕਿਵੇਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਨ?"

"ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ।"

"ਪਰ ਕਾਰਨ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਝੌਂਪੜੀ ਵਿੱਚ ਆਓ ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਇਸ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰੀਏ। ਉਹ ਖਲਨਾਇਕ ਗੱਲਾਂ ਅਜੇ ਵੀ ਮੇਰੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ

ਕਿ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤ ਇਸ ਆਦਮੀ, ਮੋਰਟੀਮਰ ਟ੍ਰੇਗੇਨਿਸ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਦੁਖਾਂਤ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧੀ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਦੂਜੀ ਵਿੱਚ ਪੀੜਤ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ, ਕਿ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰਕ ਝਗੜੇ ਦੀ ਕੋਈ ਕਹਾਣੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੁਲ੍ਹਾ ਹੋਈ। ਉਹ ਝਗੜਾ ਕਿੰਨਾ ਕੌੜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਸੁਲ੍ਹਾ ਕਿੰਨੀ ਖੋਖਲੀ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਮੋਰਟੀਮਰ ਟ੍ਰੇਗੇਨਿਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਲੂੰਬੜੀ ਵਰਗਾ ਸੀ ਅਤੇ ਐਨਕਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਛੋਟੀਆਂ ਚਲਾਕ, ਮਣਕਿਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲਾ ਮੰਨਾਂ। ਖੈਰ, ਅਗਲੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੇ ਘੁੰਮਣ ਦਾ ਇਹ ਵਿਚਾਰ, ਜਿਸਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਦੁਖਾਂਤ ਦੇ ਅਸਲ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਉਸ ਤੋਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਸਾਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਉਸਨੇ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਪਦਾਰਥ ਨੂੰ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸੁੱਟਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਕੌਣ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ? ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਉਸਦੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਹੋਇਆ। ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ, ਤਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਜ਼ਰੂਰ ਮੇਜ਼ ਤੋਂ ਉੱਠ ਜਾਂਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸ਼ਾਂਤ ਕੌਰਨਵਾਲ ਵਿੱਚ, ਸੈਲਾਨੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਦਸ ਵਜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ। ਤਾਂ ਫਿਰ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤ ਦੋਸ਼ੀ ਮੋਰਟੀਮਰ ਟ੍ਰੇਗੇਨਿਸ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।"

"ਫਿਰ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਸੀ!"

"ਖੈਰ, ਵਾਟਸਨ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਸੰਭਵ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਆਤਮਾ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸਮਤ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਸੀ, ਉਹ ਪਛਤਾਵੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਇਹ ਥੋਪਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਹਨ। ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਤੱਥ ਸੁਣਾਂਗੇ। ਆਹ! ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਅੱਗੇ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇਸ ਪਾਸੇ ਕਦਮ ਵਧਾਓਗੇ, ਡਾ. ਲਿਓਨ ਸਟਰਨਡੇਲ। ਅਸੀਂ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਰਸਾਇਣਕ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਸਾਡਾ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਕਮਰਾ ਇੰਨੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਮਹਿਮਾਨ ਦੇ ਸਵਾਗਤ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਅਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਮੈਂ ਬਾਗ਼ ਦੇ ਗੇਟ ਦੀ ਦਸਤਕ ਸੁਣੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਮਹਾਨ ਅਫ਼ਰੀਕੀ ਖੋਜੀ ਦੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ। ਉਹ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਉਸ ਪੇਂਡੂ ਰੁੱਖ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਬੈਠੇ ਸੀ।

"ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਨੋਟ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਸੰਮਨ ਕਿਉਂ ਮੰਨਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।"

"ਸ਼ਾਇਦ ਅਸੀਂ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗੱਲ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਸਹਿਮਤੀ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੈਰ-ਰਸਮੀ ਸਵਾਗਤ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰੋਗੇ, ਪਰ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਵਾਟਸਨ ਨੇ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਅਧਿਆਇ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨੀਸ਼ ਦਹਿਸ਼ਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਫ਼ ਮਾਹੌਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਸ਼ਾਇਦ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਚਰਚਾ ਕਰਨੀ ਹੈ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨਗੇ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਚੰਗਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਗੱਲ ਸੁਣਾਈ ਨਾ ਦੇਵੇ।"

ਖੋਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਿਗਾਰ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਵੱਲ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਰ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਗੂੜ੍ਹਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ।"

"ਮੋਰਟੀਮਰ ਟ੍ਰੇਜੇਨਿਸ ਦੀ ਹੱਤਿਆ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਹੁੰਦਾ। ਸਟਰਨਡੇਲ ਦਾ ਭਿਆਨਕ ਚਿਹਰਾ ਗੂੜ੍ਹੇ ਲਾਲ ਹੋ ਗਿਆ, ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚਮਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮੱਥੇ ਵਿੱਚ ਗੰਢਾਂ ਵਾਲੀਆਂ, ਭਾਵੁਕ ਨਾੜੀਆਂ ਨਿਕਲਣ ਲੱਗ ਪਈਆਂ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਵੱਲ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਫਿਰ ਉਹ ਰੁਕ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਿੰਸਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਠੰਡੀ, ਸਖ਼ਤ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਦੇ ਗਰਮ ਦਿਮਾਗ ਵਾਲੇ ਵਿਸਫੋਟ ਨਾਲੋਂ ਖ਼ਤਰੇ ਦਾ ਵਧੇਰੇ ਸੰਕੇਤ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਜੰਗਲੀ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਪਰੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਨ ਦੇ ਰਾਹ ਪੈ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਚੰਗਾ ਕਰੋਗੇ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਇਸਨੂੰ ਨਾ ਭੁੱਲੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਨਾ ਹੀ ਮੇਰੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਹੈ, ਡਾ. ਸਟਰਨਡੇਲ। ਯਕੀਨਨ ਇਸਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਬੂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਜੋ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ, ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ।"

ਸਟਰਨਡੇਲ ਆਪਣੇ ਸਾਹਸੀ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਦਮ ਹੱਸ ਕੇ ਬੈਠ ਗਿਆ। ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ ਭਰੋਸਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਮਹਿਮਾਨ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਹੜਬੜਾਹਟਿਆ, ਉਸਦੇ ਵੱਡੇ ਹੱਥ ਉਸਦੀ ਬੇਚੈਨੀ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹਦੇ ਅਤੇ ਬੰਦ ਹੁੰਦੇ ਸਨ।

"ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਅਖੀਰ ਪੁੱਛਿਆ। "ਜੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਝੂਠ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਲਈ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਆਦਮੀ ਚੁਣਿਆ ਹੈ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਝਾੜੀਆਂ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਲੜਾਈ ਨਾ ਕਰੀਏ। ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਅਗਲਾ ਕਦਮ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ।"

"ਮੇਰਾ ਬਚਾਅ?"

"ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ."

"ਮੇਰਾ ਬਚਾਅ ਕਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ?"

"ਮੋਰਟੀਮਰ ਟ੍ਰੇਜੇਨਿਸ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ।"

ਸਟਰਨਡੇਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਰੁਮਾਲ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਮੱਥੇ ਨੂੰ ਪੂੰਝਿਆ। "ਮੇਰੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ, ਤੁਸੀਂ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਹੇ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਫਲਤਾਵਾਂ ਇਸ ਬੇਵਕੂਫੀ ਦੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ?"

"ਇਹ ਝੂਠ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਡਾ. ਲਿਓਨ ਸਟਰਨਡੇਲ, ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸੇ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ। ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਤੱਥ ਦੱਸਾਂਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਸਿੱਟੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹਨ। ਪਲਾਈਮਾਊਥ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਵਾਪਸੀ, ਤੁਹਾਡੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਹਿੱਸਾ ਅਫਰੀਕਾ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਬਾਰੇ, ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗਾ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ

ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਪਿਆ ਸੀ -"

"ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ -"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕਾਰਨ ਸੁਣੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਆਏ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਸੀ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਵਿਕਾਰੇਜ ਗਏ, ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਬਾਹਰ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਝੌਂਪੜੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ?"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਆਇਆ।"

"ਮੈਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ।"

"ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਆਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹੀ ਦੇਖਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਝੌਂਪੜੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੇਚੈਨ ਰਾਤ ਬਿਤਾਈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਣਾਈਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਕੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਅੱਗੇ ਵਧੇ। ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਨ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਆਪਣਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਛੱਡ ਕੇ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਲਾਲ ਬੱਜਰੀ ਭਰ ਲਈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਕੋਲ ਪਈ ਸੀ।"

ਸਟਰਨਡੇਲ ਨੇ ਇੱਕ ਹਿੰਸਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਹੋਮਜ਼ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਮੀਲ ਤੱਕ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਤੁਰੇ ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਕਾਰੇਜ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ, ਮੈਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਉਹੀ ਪੱਸਲੀਆਂ ਵਾਲੇ ਟੈਨਿਸ ਜੁੱਤੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਨ ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਹਨ। ਵਿਕਾਰੇਜ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬਾਗ਼ ਅਤੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਬਾੜੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੇ, ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਟ੍ਰੇਜੇਨਿਸ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਰਹੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਪਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਹਲਚਲ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਬੱਜਰੀ ਕੱਢੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਵਾਲੀ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ।"

ਸਟਰਨਡੇਲ ਝੱਟ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਖੁਦ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੈਂ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ।

ਹੋਮਜ਼ ਤਾਰੀਫ਼ 'ਤੇ ਮੁਸਕਰਾਇਆ। "ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋ, ਜਾਂ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਮੁੱਠੀਆਂ ਲੱਗੀਆਂ। ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਉਹ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਕੱਪੜੇ ਪਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਬੈਠਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਉਤਰ ਗਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਖਿੜਕੀ ਰਾਹੀਂ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋਏ। ਇੱਕ ਇੰਟਰਵਿਊ ਸੀ - ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ - ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਤੁਸੀਂ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ-ਨੀਚੇ ਤੁਰੇ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਖਿੜਕੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਬਾਹਰ ਲਾਅਨ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਕੇ ਸਿਗਾਰ ਪੀਂਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕੀ ਹੋਇਆ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰੇਜੇਨਿਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਤੁਸੀਂ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਆਏ ਸੀ, ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਏ। ਹੁਣ, ਡਾ. ਸਟਰਨਡੇਲ, ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਕੀ ਇਰਾਦੇ ਸਨ? ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਟਾਲ-ਮਟੋਲ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਝਿੜਕਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਸਾਡੇ ਮਹਿਮਾਨ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਸੁਆਹ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ। ਹੁਣ ਉਹ ਕੁਝ ਦੇਰ ਲਈ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਡੁਬੋ ਕੇ ਸੋਚਾਂ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਿਆ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ। ਫਿਰ ਅਚਾਨਕ ਭਾਵੁਕ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਫੋਟੋ ਕੱਢੀ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਂਡੂ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ।

"ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਇਹ ਕੀਤਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਦੀ ਛਾਤੀ ਅਤੇ ਚਿਹਰਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਇਸ ਉੱਤੇ ਝੁਕ ਗਿਆ।

"ਬ੍ਰੈਂਡਾ ਟ੍ਰੇਜੇਨਿਸ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਹਾਂ, ਬ੍ਰੈਂਡਾ ਟ੍ਰੇਗੇਨਿਸ," ਸਾਡੇ ਮਹਿਮਾਨ ਨੇ ਦੁਹਰਾਇਆ। "ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਆ ਰਹੀ ਹਾਂ। ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਸ ਕਾਰਨੀਸ਼ ਇਕਾਂਤ ਦਾ ਰਾਜ਼ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਲੋਕ ਹੈਰਾਨ ਹਨ। ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਨੇੜੇ ਲਿਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਇੱਕ ਪਤਨੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਛੱਡ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੈਂ ਜਿਸਨੂੰ ਤਲਾਕ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ। ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਬ੍ਰੈਂਡਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਦੀ ਆ ਰਹੀ ਸੀ। ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਦੀ ਆ ਰਹੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਹੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਸੀਂ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਾਂ।" ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਚੀਕ ਨੇ ਉਸਦੇ ਵੱਡੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਹੇਠ ਆਪਣਾ ਗਲਾ ਦਬਾ ਲਿਆ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬੋਲਿਆ:

"ਪਾਦਰੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਡੇ ਭਰੋਸੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਦੂਤ ਸੀ। ਇਸੇ ਲਈ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸਮਤ ਆਈ ਹੈ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਕੀ ਸਮਾਨ ਜਾਂ ਅਫਰੀਕਾ ਸੀ? ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮੇਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਗੁੰਮ ਸੁਰਾਗ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀ ਹੋਮਜ਼।"

"ਅੱਗੇ ਵਧੋ," ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਡਾ. ਸਟਰਨਡੇਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕਾਗਜ਼ ਦਾ ਪੈਕੇਟ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ। ਬਾਹਰ "ਰੈਡਿਕਸ ਪੈਡਿਸ ਡਾਇਬੋਲੀ" ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਹੇਠਾਂ ਲਾਲ ਜ਼ਹਿਰ ਦਾ ਲੇਬਲ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਵਧਾਇਆ। "ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਹੋ, ਸਰ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਇਸ ਤਿਆਰੀ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ?"

"ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਪੈਰ ਦੀ ਜੜ੍ਹ! ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ।"

"ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ, ਬੁਡਾ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਮੂਨੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਮੂਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਅਜੇ ਤੱਕ ਫਾਰਮਾਕੋਪੀਆ ਜਾਂ ਜ਼ਹਿਰੀਲੇਪਣ ਦੇ ਸਾਹਿਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਿਆ ਹੈ। ਜੜ੍ਹ ਇੱਕ ਪੈਰ ਵਰਗੀ ਹੈ, ਅੱਧੀ ਮਨੁੱਖੀ, ਅੱਧੀ ਬੱਕਰੀ ਵਰਗੀ; ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਬਨਸਪਤੀ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਾਲਪਨਿਕ ਨਾਮ। ਇਸਨੂੰ ਪੱਛਮੀ ਅਫ਼ਰੀਕਾ ਦੇ ਕੁਝ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਵਾਈ-ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਔਖੀ ਜ਼ਹਿਰ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਖਾਸ ਨਮੂਨਾ ਮੈਨੂੰ ਉਬਾਂਗੀ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ ਸੀ।" ਉਸਨੇ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਕਾਗਜ਼ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਲਾਲ-ਭੂਰੇ, ਸੁੰਘਣ ਵਰਗੇ ਪਾਊਡਰ ਦੇ ਢੇਰ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ।

"ਖੈਰ, ਸਰ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੰਨਾ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੇਰੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਰਿਸ਼ਤੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਟ੍ਰੇਜੇਨਿਸ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਭੈਣ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਮੈਂ ਭਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਦੋਸਤਾਨਾ ਸੀ। ਪੈਸੇ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰਕ ਝਗੜਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਆਦਮੀ ਮੋਰਟੀਮਰ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਚਲਾਕ, ਸੂਖਮ, ਸਾਜ਼ਿਸ਼ੀ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਈ ਚੀਜ਼ਾਂ ਉੱਠੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਝਗੜੇ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਇੱਕ ਦਿਨ, ਕੁਝ ਹਫ਼ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ, ਉਹ ਮੇਰੀ ਝੌਂਪੜੀ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਕੁਝ ਅਫ਼ਰੀਕੀ ਉਤਸੁਕਤਾਵਾਂ ਦਿਖਾਈਆਂ। ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਇਹ ਪਾਊਡਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸਦੇ ਅਜੀਬ ਗੁਣਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ, ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਮਾਗੀ ਕੇਂਦਰਾਂ ਨੂੰ ਉਤੇਜਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਡਰ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਪਾਗਲਪਨ ਜਾਂ ਮੌਤ ਉਸ ਦੁਖੀ ਮੂਲ ਨਿਵਾਸੀ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਬੀਲੇ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਯੂਰਪੀਅਨ ਵਿਗਿਆਨ ਇਸਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਬੇਵੱਸ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਲੱਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਕਮਰਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਦੋਂ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਲਮਾਰੀਆਂ ਖੋਲ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਡੱਬਿਆਂ ਵੱਲ ਝੁਕ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਨੂੰ ਅਮੂਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮਾਤਰਾ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਕਿਵੇਂ ਪੁੱਛੇ, ਪਰ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਪੁੱਛਣ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿੱਜੀ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪਾਦਰੀਆਂ ਦਾ ਤਾਰ ਪਲਾਈਮਾਊਥ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਇਸ ਖਲਨਾਇਕ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਖ਼ਬਰ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਅਫਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਗੁਆਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮੈਂ ਇਹ ਭਰੋਸਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵੇਰਵੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰਾ ਜ਼ਹਿਰ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਆਇਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਸੁਝਾਇਆ ਹੈ। ਪਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਮੋਰਟੀਮਰ ਟ੍ਰੇਗੇਨਿਸ ਕਾਤਲ ਸੀ; ਕਿ ਪੈਸੇ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ, ਸ਼ਾਇਦ, ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰ ਪਾਗਲ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਹੁੰਦਾ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦਾ ਪਾਊਡਰ ਵਰਤਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਬ੍ਰੇਂਡਾ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਇੱਕ ਇਨਸਾਨ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਕਦੇ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸਨੇ ਕਦੇ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਅਪਰਾਧ ਸੀ; ਉਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਕੀ ਹੋਣੀ ਸੀ?

"ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ? ਮੇਰੇ ਸਬੂਤ ਕਿੱਥੇ ਸਨ? ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਤੱਥ ਸੱਚ ਸਨ, ਪਰ ਕੀ ਮੈਂ ਦੇਸ਼ ਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਜਿਊਰੀ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਹਾਣੀ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ? ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਵੀ। ਪਰ ਮੈਂ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਚੀਕਦੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਸਮਾਂ

ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਬਿਤਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਨ ਲਈ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਹੁਣ ਸੀ। ਮੈਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੋ ਕਿਸਮਤ ਉਸਨੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਉਹ ਖੁਦ ਸਾਂਝੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਇਨਸਾਫ਼ ਕਰਾਂਗਾ। ਸਾਰੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਮਹੱਤਵ ਦਿੰਦਾ ਹੋਵੇ।"

“ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਬੇਚੈਨ ਰਾਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਪਣੀ ਝੌਂਪੜੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਤੁਰ ਪਿਆ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖ ਲਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸ ਢੇਰ ਤੋਂ ਕੁਝ ਬੱਜਰੀ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਜਿਸਦਾ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸਦੀ ਖਿੜਕੀ ਤੱਕ ਸੁੱਟਣ ਲਈ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬੈਠਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਰਾਹੀਂ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ। ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਅਪਰਾਧ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਜੱਜ ਅਤੇ ਫਾਂਸੀ ਦੋਵਾਂ ਵਜੋਂ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਬਦਮਾਸ਼ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਡੁੱਬ ਗਿਆ, ਆਪਣੀ ਰਿਵਾਲਵਰ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਅਧਰੰਗੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਦੀਵਾ ਜਗਾਇਆ, ਇਸਦੇ ਉੱਪਰ ਪਾਊਡਰ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਬਾਹਰ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਧਮਕੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਪੰਜ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ। ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ! ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਮਰ ਗਿਆ! ਪਰ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਚਕਨਾਚੂਰ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਵੀ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਮਾਸੂਮ ਪਿਆਰੇ ਨੇ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਸ਼ਾਇਦ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਵੀ ਉਹੀ ਕਰਦੇ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਕਦਮ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਚੁੱਕ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਹਿ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ, ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਜੀਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮੌਤ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਡਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਹੋਮਜ਼ ਕੁਝ ਦੇਰ ਚੁੱਪ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ।

"ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕੀ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਸਨ?" ਉਸਨੇ ਅਖੀਰ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੱਧ ਅਫ਼ਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਅੱਧਾ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋਇਆ ਹੈ।"

"ਜਾਓ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਅੱਧਾ ਕਰੋ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।"

ਡਾ. ਸਟਰਨਡੇਲ ਨੇ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਚਿੱਤਰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ, ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਝੁਕਿਆ, ਅਤੇ ਆਰਬਰ ਤੋਂ ਤੁਰ ਪਿਆ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਾਈਪ ਜਗਾਈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਥੈਲਾ ਫੜਾ ਦਿੱਤਾ।

"ਕੁਝ ਧੂੰਏਂ ਜੋ ਜ਼ਹਿਰੀਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇੱਕ ਸਵਾਗਤਯੋਗ ਤਬਦੀਲੀ ਹੋਵੇਗੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ, ਕਿ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਜਾਂਚ ਸੁਤੰਤਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ?"

“ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ,” ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਮੈਂ ਕਦੇ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਵਾਟਸਨ, ਪਰ ਜੇ ਮੈਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਔਰਤ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਅੰਤ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਾਡੇ ਕਾਨੂੰਨਹੀਣ ਸ਼ੇਰ-ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਵਾਂਗ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹਾਂ। ਕੌਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ? ਖੈਰ,

ਵਾਟਸਨ, ਮੈਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗੱਲ ਸਮਝਾ ਕੇ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਠੇਸ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਵਾਂਗੀ। ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ 'ਤੇ ਬੱਜਰੀ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮੇਰੀ ਖੋਜ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਕਾਰੇਜ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਉਲਟ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਡਾ. ਸਟਰਨਡੇਲ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਝੌਂਪੜੀ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦਾ ਹਮਰੁਤਬਾ ਮਿਲਿਆ। ਦਿਨ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਨ ਚਮਕਦਾ ਦੀਵਾ ਅਤੇ ਢਾਲ 'ਤੇ ਪਾਊਡਰ ਦੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਹਿੱਸੇ ਇੱਕ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਕੜੀਆਂ ਸਨ। ਅਤੇ ਹੁਣ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਤੋਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਜ਼ਮੀਰ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਲਡੀਅਨ ਜੜ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿ ਮਹਾਨ ਸੇਲਟਿਕ ਭਾਸ਼ਣ ਦੀ ਕਾਰਨੀਸ਼ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰ ਲੱਭੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।"

ਉਸਦਾ ਆਖਰੀ ਧਨੁਸ਼: ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਉਪਸੰਹਾਰ

ਦੂਜੇ ਅਗਸਤ ਦੀ ਰਾਤ ਦੇ ਨੌਂ ਵਜੇ ਸਨ - ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਅਗਸਤ। ਕੋਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਰੱਬ ਦਾ ਸਰਾਪ ਇੱਕ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਉੱਤੇ ਭਾਰੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਚੁੱਪ ਅਤੇ ਗੂੜ੍ਹੀ ਅਤੇ ਰੁਕੀ ਹੋਈ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਸਪਸ਼ਟ ਉਮੀਦ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਸੀ। ਸੂਰਜ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਤੋਂ ਡੁੱਬ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਪਰ ਦੂਰ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਵਰਗਾ ਖੂਨ-ਲਾਲ ਧੱਬਾ ਨੀਵਾਂ ਪਿਆ ਸੀ। ਉੱਪਰ, ਤਾਰੇ ਚਮਕਦਾਰ ਚਮਕ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ, ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼ ਦੀਆਂ ਲਾਈਟਾਂ ਖਾੜੀ ਵਿੱਚ ਚਮਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਦੋ ਮਸ਼ਹੂਰ ਜਰਮਨ ਬਾਗ਼ ਦੀ ਸੈਰ ਦੇ ਪੱਥਰ ਦੇ ਪੈਰਾਪੇਟ ਦੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੰਬੇ, ਨੀਵੇਂ, ਭਾਰੀ ਗੈਬ ਵਾਲੇ ਘਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਮਹਾਨ ਚਾਕ ਚੱਟਾਨ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਕੰਢੇ ਦੇ ਚੌੜੇ ਝਾੜੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵੌਨ ਬੋਰਕ, ਕਿਸੇ ਭਟਕਦੇ ਬਾਜ਼ ਵਾਂਗ, ਚਾਰ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਿਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਰੱਖ ਕੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ, ਨੀਵੇਂ, ਗੁਪਤ ਸੁਰਾਂ ਵਿੱਚ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਗਾਰਾਂ ਦੇ ਦੋ ਚਮਕਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦੇਖ ਰਹੇ ਕਿਸੇ ਘਾਤਕ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀਆਂ ਧੁੰਦਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ।

ਇਹ ਵੌਨ ਬੋਰਕ ਇੱਕ ਕਮਾਲ ਦਾ ਆਦਮੀ ਸੀ - ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਜਿਸਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੈਸਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਮਰਪਿਤ ਏਜੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਿਸ਼ਨ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸੰਭਾਲਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਪ੍ਰਤਿਭਾਵਾਂ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਅੱਧੀ ਦਰਜਨ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਹੋਰ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜੋ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਉਸਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਸਾਥੀ, ਬੈਰਨ ਵੌਨ ਹਰਲਿੰਗ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਲੀਗੇਸ਼ਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਵੱਡੀ 100-ਘੋੜੇ-ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਲੀ ਬੈਂਜ਼ ਕਾਰ ਪੇਂਡੂ ਮਾਰਗ ਨੂੰ ਰੋਕ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਲੰਡਨ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ।

"ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਰੁਝਾਨ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਰਲਿਨ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਓਗੇ," ਸੈਕਟਰੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚੋਗੇ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵੌਨ ਬੋਰਕ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਵਾਗਤ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋਵੋਗੇ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਮ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸੋਚਿਆ

ਜਾਂਦਾ ਹੈ।" ਉਹ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਸੈਕਟਰੀ, ਡੂੰਘਾ, ਚੌੜਾ ਅਤੇ ਲੰਬਾ, ਬੋਲਣ ਦਾ ਇੱਕ ਹੌਲੀ, ਭਾਰੀ ਢੰਗ ਵਾਲਾ ਜੋ ਉਸਦੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਕੈਰੀਅਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਮੁੱਖ ਸੰਪਤੀ ਸੀ।

ਵੌਨ ਬੋਰਕ ਹੱਸ ਪਿਆ।

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣਾ ਬਹੁਤ ਔਖਾ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਿਮਰ, ਸਾਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਪਤਾ," ਦੂਜੇ ਨੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਕਿਹਾ। "ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅਜੀਬ ਸੀਮਾਵਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਲਣਾ ਸਿੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਤਹੀ ਸਾਦਗੀ ਹੈ ਜੋ ਅਜਨਬੀ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਲ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਰਮ ਹਨ। ਫਿਰ ਅਚਾਨਕ ਕਿਸੇ ਬਹੁਤ ਸਖ਼ਤ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੀਮਾ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਢਾਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਮਤਲਬ, 'ਚੰਗੀ ਸ਼ਕਲ' ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੀਜ਼?" ਵੌਨ ਬੋਰਕ ਨੇ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਾਂਗ ਹਉਕਾ ਭਰਿਆ।

"ਭਾਵ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਪੱਖਪਾਤ ਇਸਦੇ ਸਾਰੇ ਸਮਲਿੰਗੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਿੱਚ। ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ - ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਸਫਲਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਪਹਿਲੇ ਆਗਮਨ 'ਤੇ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਕੈਬਨਿਟ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਗੱਲਬਾਤ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਸਮਝ ਸੀ।"

ਵੌਨ ਬੋਰਕ ਨੇ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ। "ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਗਿਆ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਸੁੱਕੇ ਹੋਏ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ।

"ਬਿਲਕੁਲ। ਖੈਰ, ਮੈਂ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਰੈਜ਼ਿਊਮੇ ਬਰਲਿਨ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਚੰਗੇ ਚਾਂਸਲਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਖ਼ਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਟਿੱਪਣੀ ਭੇਜੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸਨ ਕਿ ਕੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਸਿੱਧਾ ਮੇਰੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ। ਉਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਮੇਜ਼ਬਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਦੋ ਸਾਲ ਇਸਨੂੰ ਜੀ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਇਸ ਖੇਡ ਪੋਜ਼ ਨਾਲ -"

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਇਸਨੂੰ ਪੋਜ਼ ਨਾ ਕਹੋ। ਪੋਜ਼ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਖਿਡਾਰੀ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਇਸਦਾ ਆਨੰਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਇਹ ਇਸਨੂੰ ਹੋਰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਯਾਟ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਪੋਲੋ ਖੇਡਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਡੇ ਚਾਰ-ਹੱਥ ਵਾਲੇ ਓਲੰਪੀਆ ਵਿੱਚ ਇਨਾਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨੌਜਵਾਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਮੁੱਕੇਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਨਤੀਜਾ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਕੋਈ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ 'ਚੰਗੀ ਪੁਰਾਣੀ ਖੇਡ' ਹੋ, 'ਇੱਕ ਜਰਮਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਵਧੀਆ ਸਾਥੀ', ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਵਾਲਾ, ਨਾਈਟ-ਕਲੱਬ, ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਣ ਵਾਲਾ, ਸ਼ੈਤਾਨ-ਮੇ-ਕੇਅਰ ਨੌਜਵਾਨ ਸਾਥੀ। ਅਤੇ ਹਰ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਸ਼ਾਂਤ ਪੇਂਡੂ ਘਰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਅੱਧੀ ਸ਼ਰਾਰਤ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਹੈ, ਅਤੇ

ਖੇਡ ਸਕੁਏਅਰ ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਚਲਾਕ ਗੁਪਤ ਸੇਵਾ ਆਦਮੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਤਿਭਾਸ਼ਾਲੀ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵੌਨ ਬੋਰਕ - ਪ੍ਰਤਿਭਾਸ਼ਾਲੀ!"

"ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਬੈਰਨ। ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਚਾਰ ਸਾਲ ਬੇਕਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹੇ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਦੁਕਾਨ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਦਖਲ ਦੇਵੋਗੇ?"

ਸਟੱਡੀ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਸਿੱਧਾ ਛੱਤ 'ਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ। ਵੌਨ ਬੋਰਕ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਧੱਕਿਆ, ਅਤੇ, ਰਸਤੇ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਲਾਈਟ ਦੇ ਸਵਿੱਚ 'ਤੇ ਕਲਿੱਕ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਭਾਰੀ ਫਾਰਮ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਜਾਲੀਦਾਰ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਭਾਰੀ ਪਰਦੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਠੀਕ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਵਰਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਜਾਂਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਤਾਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਧੁੱਪ ਨਾਲ ਸੜਿਆ ਹੋਇਆ ਐਕੁਲੀਨ ਚਿਹਰਾ ਆਪਣੇ ਮਹਿਮਾਨ ਵੱਲ ਮੋੜਿਆ।

"ਮੇਰੇ ਕੁਝ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਚਲੇ ਗਏ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜਦੋਂ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਘਰ ਵਾਲੇ ਕੱਲ੍ਹ ਫਲੱਸ਼ਿੰਗ ਲਈ ਗਏ ਤਾਂ ਉਹ ਘੱਟ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਏ। ਮੈਨੂੰ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਬਾਕੀਆਂ ਲਈ ਦੂਤਾਵਾਸ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।"

"ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿੱਜੀ ਸੂਟ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਮਾਨ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਨਾ ਜਾਣਾ ਪਵੇ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਫਰਾਂਸ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਕਿਸਮਤ 'ਤੇ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਸੰਧੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਬੈਲਜੀਅਮ?"

"ਹਾਂ, ਅਤੇ ਬੈਲਜੀਅਮ ਵੀ।"

ਵੌਨ ਬੋਰਕ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ। "ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੰਧੀ ਹੈ। ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਅਪਮਾਨ ਤੋਂ ਉਭਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ।"

"ਉਸਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇਸ ਪਲ ਲਈ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਲੇਗੀ।"

"ਪਰ ਉਸਦੀ ਇੱਜ਼ਤ?"

"ਟੂਟ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਰ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਉਪਯੋਗੀ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਸਨਮਾਨ ਇੱਕ ਮੱਧਯੁਗੀ ਧਾਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇੰਗਲੈਂਡ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਕਲਪਿਤ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਪੰਜਾਹ ਮਿਲੀਅਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯੁੱਧ ਟੈਕਸ ਨੇ ਵੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਕੋਈ ਸੋਚੇਗਾ ਕਿ ਸਾਡਾ ਉਦੇਸ਼ ਇੰਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਟਾਈਮਜ਼ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੰਨੇ 'ਤੇ ਇਸਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਜਗਾਇਆ। ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਸੁਣਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਵਾਬ ਲੱਭਣਾ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਜਲਣ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨਾ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ - ਹਥਿਆਰਾਂ ਦਾ ਭੰਡਾਰਨ, ਪਣਡੁੱਬੀ ਹਮਲੇ ਦੀ ਤਿਆਰੀ, ਉੱਚ ਵਿਸਫੋਟਕ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ - ਕੁਝ ਵੀ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ, ਇੰਗਲੈਂਡ ਕਿਵੇਂ ਅੰਦਰ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਆਇਰਿਸ਼ ਘਰੇਲੂ ਯੁੱਧ, ਖਿੜਕੀਆਂ ਤੋੜਨ ਵਾਲੇ ਫਿਊਰੀਜ਼, ਅਤੇ ਰੱਬ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਮਿਸ਼ਰਣ ਨੂੰ ਭੜਕਾਇਆ ਹੈ।"

"ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਵਿੱਖ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਆਹ, ਇਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਇੰਗਲੈਂਡ ਬਾਰੇ ਸਾਡੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪੱਕੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਅੱਜ ਜਾਂ ਕੱਲ੍ਹ ਸ੍ਰੀ ਜੌਨ ਬੁੱਲ ਨਾਲ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਅੱਜ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਹਾਂ। ਜੇ ਕੱਲ੍ਹ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਵੀ ਤਿਆਰ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਹਿਯੋਗੀਆਂ ਨਾਲ ਲੜਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਝਦਾਰੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਹਫ਼ਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਹਫ਼ਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ।" ਉਹ ਆਪਣੇ ਚੌੜੇ ਗੰਜੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਚਮਕਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਿਗਾਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਫੂੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਵੱਡੇ ਓਕ ਦੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਪੈਨਲ ਵਾਲੇ, ਕਿਤਾਬਾਂ ਨਾਲ ਬਣੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਅਗਲੇ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਰਦਾ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡੀ, ਪਿੱਤਲ ਨਾਲ ਬੱਝੀ ਤਿਜੋਰੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਵੌਨ ਬੋਰਕ ਨੇ ਆਪਣੀ ਘੜੀ ਦੀ ਚੇਨ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਚਾਬੀ ਕੱਢੀ, ਅਤੇ ਤਾਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਾਫ਼ੀ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਭਾਰੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ।

"ਦੇਖੋ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਸਾਫ਼ ਖੜ੍ਹਾ, ਹੱਥ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਕੇ।

ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਤਿਜੋਰੀ ਵਿੱਚ ਰੌਸ਼ਨੀ ਚਮਕ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਤਾਵਾਸ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਭਰੇ ਹੋਏ ਕਬੂਤਰ-ਖੁੱਡਾਂ ਦੀਆਂ ਕਤਾਰਾਂ ਵੱਲ ਇੱਕ ਡੂੰਘੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਸਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਰੇਕ ਕਬੂਤਰ-ਖੁੱਡ ਦਾ ਆਪਣਾ ਲੇਬਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਵੇਖਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ "ਫੋਰਡਜ਼", "ਹਾਰਬਰ ਡਿਫੈਂਸ", "ਏਰੋਪਲੇਨ", "ਆਇਰਲੈਂਡ", "ਮਿਸਰ", "ਪੋਰਟਸਮਾਊਥ ਕਿਲ੍ਹੇ", "ਦਿ ਚੈਨਲ", "ਰੋਜ਼ੀਥ", ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਲੜੀ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਹਰੇਕ ਡੱਬਾ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ!" ਸੈਕਟਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਆਪਣਾ ਸਿਗਾਰ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਦਿਆਂ ਉਸਨੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਤਾੜੀ ਮਾਰੀ।

"ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਬੈਰਨ। ਸਖ਼ਤ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਵਾਲੇ, ਸਖ਼ਤ ਸਵਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੇਂਡੂ ਵਰਗ ਲਈ ਇੰਨਾ ਬੁਰਾ ਸ਼ੋਅ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਮੇਰੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਦਾ ਹੀਰਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਸੈਟਿੰਗ ਹੈ।" ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਉੱਤੇ "ਨੇਵਲ ਸਿਗਨਲ" ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਡੋਜ਼ੀਅਰ ਹੈ।"

"ਪੁਰਾਣਾ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਕਾਗਜ਼। ਐਡਮਿਰਲਟੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਲਾਰਮ ਮਿਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹਰ ਕੋਡ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਝਟਕਾ ਸੀ, ਬੈਰਨ - ਮੇਰੀ ਪੂਰੀ ਮੁਹਿੰਮ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਝਟਕਾ। ਪਰ ਮੇਰੀ ਚੈੱਕ-ਬੁੱਕ ਅਤੇ ਵਧੀਆ ਅਲਟਾਮੋਂਟ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ, ਅੱਜ ਰਾਤ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਬੈਰਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਘੜੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਜਿਹਾ ਵਿਸਮਾਦ ਕੀਤਾ।

"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੋਰ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕਾਰਲਟਨ ਟੈਰੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਮੇਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਪੋਸਟਾਂ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਨ ਤਖਤਾਪਲਟ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਲਿਆ ਸਕਾਂਗਾ। ਕੀ ਅਲਟਾਮੋਂਟ ਨੇ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ?"

ਵੌਨ ਬੋਰਕ ਨੇ ਇੱਕ ਤਾਰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ।

ਅੱਜ ਰਾਤ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਆਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਸਪਾਰਕਿੰਗ ਪਲੱਗ ਲਿਆਵਾਂਗਾ।

ਅਲਟਾਮੋਂਟ।
"ਸਪਾਰਕਿੰਗ ਪਲੱਗ, ਹੈਂ?"
"ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ ਉਹ ਇੱਕ ਮੋਟਰ ਮਾਹਰ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਗੈਰਾਜ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਸਾਡੇ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਆਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਸਪੇਅਰ ਪਾਰਟ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਰੇਡੀਏਟਰ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਜੰਗੀ ਜਹਾਜ਼ ਹੈ, ਇੱਕ ਤੇਲ ਪੰਪ ਇੱਕ ਕਰੂਜ਼ਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ। ਸਪਾਰਕਿੰਗ ਪਲੱਗ ਸਮੁੰਦਰੀ ਸਿਗਨਲ ਹਨ।"
"ਪੋਰਟਸਮਾਊਥ ਤੋਂ ਦੁਪਹਿਰ ਵੇਲੇ," ਸੈਕਟਰੀ ਨੇ ਉੱਪਰਲੇ ਸਿਰੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਵੈਸੇ, ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋ?"
"ਇਸ ਖਾਸ ਕੰਮ ਲਈ ਪੰਜ ਸੌ ਪੌਂਡ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਵੀ ਹੈ।"
"ਲਾਲਚੀ ਠੱਗ। ਇਹ ਗੱਦਾਰ, ਇਹ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹਨ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖੂਨ-ਪਸੀਨੇ ਦੀ ਕਮਾਈ ਨਾਲ ਨਫ਼ਰਤ ਹੈ।"
"ਮੈਨੂੰ ਅਲਟਾਮੋਂਟ ਨਾਲ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵਰਕਰ ਹੈ। ਜੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਨਖਾਹ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਹ ਸਾਮਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਵਾਕੰਸ਼ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਹ ਇੱਕ ਗੱਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੈਨ-ਜਰਮਨ ਜੰਕਰ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਕੌੜੇ ਆਇਰਿਸ਼-ਅਮਰੀਕੀ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੂਸਣ ਵਾਲਾ ਕਬੂਤਰ ਹੈ।"
"ਓ, ਇੱਕ ਆਇਰਿਸ਼-ਅਮਰੀਕੀ?"
"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਰਾਜੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਜੰਗ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਇੱਥੇ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ।"
"ਨਹੀਂ। ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਲੰਘਾ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਸਵੇਰੇ ਤੁਹਾਡੀ ਉਡੀਕ ਕਰਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਡਿਊਕ ਆਫ਼ ਯੌਰਕ ਦੀਆਂ ਪੌੜੀਆਂ 'ਤੇ ਛੋਟੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਸਿਗਨਲ ਬੁੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅੰਤ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਕੀ! ਟੋਕੇ!"
ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਸੀਲਬੰਦ ਧੂੜ ਨਾਲ ਢੱਕੀ ਬੋਤਲ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਦੋ ਉੱਚੇ ਗਲਾਸ ਇੱਕ ਸਲਵਰ ਉੱਤੇ ਸਨ।
"ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਤਰਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਗਲਾਸ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"
"ਨਹੀਂ, ਧੰਨਵਾਦ। ਪਰ ਇਹ ਤਾਂ ਮੌਜ-ਮਸਤੀ ਵਰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।"
"ਅਲਟਾਮੋਂਟ ਨੂੰ ਵਾਈਨ ਦਾ ਸੁਆਦ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਟੋਕੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਛੂਹਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਛੋਟੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਸੇ-ਮਜ਼ਾਕ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਉਸਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ।" ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਛੱਤ 'ਤੇ ਤੁਰ ਪਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਗਲੇ ਸਿਰੇ ਤੱਕ ਜਿੱਥੇ ਬੈਰਨ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਦੇ ਇੱਕ ਛੂਹਣ 'ਤੇ ਵੱਡੀ ਕਾਰ ਕੰਬ ਗਈ ਅਤੇ ਹੱਸ ਪਈ। "ਇਹ ਹਾਰਵਿਚ ਦੀਆਂ ਲਾਈਟਾਂ ਹਨ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਸੈਕਟਰੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਡਸਟ ਕੋਟ ਖਿੱਚਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਸਭ ਕਿੰਨਾ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਰ ਲਾਈਟਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਤੱਟ ਘੱਟ ਸ਼ਾਂਤ ਜਗ੍ਹਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ! ਸਵਰਗ ਵੀ ਇੰਨਾ ਸ਼ਾਂਤ

ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਚੰਗਾ ਜ਼ੇਪੇਲਿਨ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੱਚ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੈਸੇ, ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ?"

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ; ਉਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੀਵਾ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ, ਇੱਕ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬੈਠੀ, ਇੱਕ ਪਿਆਰੀ ਬੁੱਢੀ ਲਾਲ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਪੇਂਡੂ ਟੋਪੀ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਬੁਣਾਈ 'ਤੇ ਝੁਕ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਰੁਕ ਕੇ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸਟੂਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਕਾਲੀ ਬਿੱਲੀ ਨੂੰ ਮਾਰ ਰਹੀ ਸੀ।

"ਇਹ ਮਾਰਥਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਨੌਕਰਾਣੀ ਬਚੀ ਹੈ।"

ਸੈਕਟਰੀ ਹੱਸ ਪਿਆ।

"ਉਹ ਬ੍ਰਿਟਾਨੀਆ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਰੂਪ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਸਵੈ-ਲੀਨਤਾ ਅਤੇ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਨੀਂਦ ਦੀ ਆਮ ਹਵਾ ਨਾਲ। ਖੈਰ, ਆਉ ਰਿਵੋਇਰ, ਵੌਨ ਬੋਰਕ!" ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਦੀ ਆਖਰੀ ਲਹਿਰ ਨਾਲ ਉਹ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਹੈੱਡਲਾਈਟਾਂ ਤੋਂ ਦੋ ਸੁਨਹਿਰੀ ਕੋਨ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧੇ। ਸੈਕਟਰੀ ਆਲੀਸ਼ਾਨ ਲਿਮੋਜ਼ਿਨ ਦੇ ਗੱਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲੇਟ ਗਿਆ, ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਯੂਰਪੀਅਨ ਦੁਖਾਂਤ ਨਾਲ ਇੰਨੇ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਦੀ ਕਾਰ ਪਿੰਡ ਦੀ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੀ ਸੀ ਇਹ ਲਗਭਗ ਉਲਟ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਆ ਰਹੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਫੋਰਡ ਦੇ ਉੱਪਰੋਂ ਲੰਘ ਗਈ।

ਵੌਨ ਬੋਰਕ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਤੁਰਿਆ ਜਦੋਂ ਮੋਟਰ ਲੈਂਪਾਂ ਦੀ ਆਖਰੀ ਚਮਕ ਦੂਰ ਤੱਕ ਫਿੱਕੀ ਪੈ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਲੰਘਿਆ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਦੀਵਾ ਬੁਝਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਉਸਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਅਨੁਭਵ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਘਰ ਦੀ ਚੁੱਪ ਅਤੇ ਹਨੇਰਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਘਰ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਰਾਹਤ ਮਿਲੀ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ, ਪਰ ਉਸ ਇੱਕ ਬੁੱਢੀ ਔਰਤ ਲਈ ਜੋ ਰਸੋਈ ਵਿੱਚ ਰੁਕੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਸਾਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਆਪਣੇ ਲਈ ਰੱਖ ਲਈ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦਾ ਸੁੰਦਰ, ਸੁੰਦਰ ਚਿਹਰਾ ਸੜਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦੀ ਗਰਮੀ ਨਾਲ ਲਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸਦੀ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਚਮੜੇ ਦੀ ਵੈਲਿਸ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸੇਫ ਦੇ ਕੀਮਤੀ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰੇ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੈਕ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਅਜੇ ਅਜੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਤੇਜ਼ ਕੰਨਾਂ ਨੇ ਦੂਰੋਂ ਆਈ ਕਾਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ। ਤੁਰੰਤ ਉਸਨੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਅੰਗ ਕੀਤਾ, ਵੈਲਿਸ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਿਆ, ਸੇਫ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਸਨੂੰ ਤਾਲਾ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਛੱਤ ਵੱਲ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਉਹ ਠੀਕ ਸਮੇਂ ਤੇ ਹੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਕਾਰ ਦੀਆਂ ਲਾਈਟਾਂ ਗੇਟ ਤੇ ਰੁਕੀਆਂ ਦੇਖ ਸਕਿਆ। ਇੱਕ ਯਾਤਰੀ ਕਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਵੱਲ ਵਧਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਡਰਾਈਵਰ, ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਕੱਦ ਵਾਲਾ, ਸਲੇਟੀ ਮੁੱਛਾਂ ਵਾਲਾ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ, ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਜਾਗਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਾਂਗ ਬੈਠ ਗਿਆ।

"ਅੱਛਾ?" ਵੌਨ ਬੋਰਕ ਨੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ, ਆਪਣੇ ਮਹਿਮਾਨ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਭੱਜਿਆ।

ਜਵਾਬ ਲਈ ਆਦਮੀ ਨੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਭੂਰੇ ਕਾਗਜ਼ ਵਾਲਾ ਪਾਰਸਲ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਦੇ ਜਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲਹਿਰਾਇਆ।

"ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਹੱਥ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ," ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਮੈਂ ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਬੇਕਨ ਘਰ ਲਿਆ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

"ਸਿਗਨਲ?"

"ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕੇਬਲ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਆਖਰੀ, ਸੈਮਾਫੋਰ, ਲੈਂਪ ਕੋਡ, ਮਾਰਕੋਨੀ - ਇੱਕ ਕਾਪੀ, ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਅਸਲੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਖਤਰਨਾਕ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਅਸਲੀ ਸਾਮਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।" ਉਸਨੇ ਜਰਮਨ ਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮੋਟੇ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਨਾਲ ਥੱਪੜ ਮਾਰਿਆ ਜਿਸ ਤੋਂ ਦੂਜਾ ਮੁਸਕਰਾ ਪਿਆ।

"ਅੰਦਰ ਆਓ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਇਕੱਲਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਅਸਲੀ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਗੁੰਮ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਬਦਲ ਦਿੰਦੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਪੀ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ?"

ਆਇਰਿਸ਼-ਅਮਰੀਕੀ ਸਟੱਡੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਲੰਬੇ ਅੰਗ ਖਿੱਚੇ ਸਨ। ਉਹ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਲੰਬਾ, ਪਤਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰੇ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਬੱਕਰੀ ਵਾਲੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅੰਕਲ ਸੈਮ ਦੇ ਵਿਅੰਗ ਚਿੱਤਰਾਂ ਨਾਲ ਆਮ ਸਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ। ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਕੋਨੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅੱਧਾ ਧੂੰਆਂ, ਗਿੱਲਾ ਸਿਗਾਰ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਬੈਠਾ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਮਾਚਿਸ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਜਗਾਇਆ। "ਇੱਕ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਕਹੋ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਦੀ ਨਜ਼ਰ ਉਸ ਤਿਜੋਰੀ 'ਤੇ ਪਈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਹੁਣ ਪਰਦਾ ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, "ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕਾਗਜ਼ ਇਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋ?"

"ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ?"

"ਵਾਹ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਕੰਟਰੈਪਸ਼ਨ ਵਿੱਚ! ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਸੂਸ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂ, ਇੱਕ ਯੈਂਕੀ ਬਦਮਾਸ਼ ਕੈਨਓਪਨਰ ਨਾਲ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਪੱਤਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲਾ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਿਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਕੱਪ ਹੁੰਦਾ।"

"ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਠੱਗ ਨੂੰ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਤਿਜੋਰੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਰੇ," ਵੌਨ ਬੋਰਕ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਧਾਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਔਜ਼ਾਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੱਟੋਗੇ।"

"ਪਰ ਤਾਲਾ?"

"ਨਹੀਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਡਬਲ ਕੰਬੀਨੇਸ਼ਨ ਲਾਕ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਇਹ ਕੀ ਹੈ?"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਭੋ," ਅਮਰੀਕੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਖੈਰ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਲਾ ਚਲਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅੰਕੜਿਆਂ ਦੇ ਸੈੱਟ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਹੈ।" ਉਹ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਕੀਹੋਲ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਡਬਲ-ਰੇਡੀਏਟਿੰਗ ਡਿਸਕ ਦਿਖਾਈ। "ਇਹ ਬਾਹਰੀ ਅੱਖਰਾਂ ਲਈ ਹੈ, ਅੰਦਰਲੀ ਅੰਕੜਿਆਂ ਲਈ।"

"ਖੈਰ, ਖੈਰ, ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ।"

"ਤਾਂ ਇਹ ਓਨਾ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ ਜਿੰਨਾ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ। ਚਾਰ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਲਈ ਕੀ ਚੁਣਿਆ?"

"ਇਹ ਮੇਰੀ ਸਮਝ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ।"
"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਸ਼ਬਦ ਲਈ ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਲਈ 1914 ਨੂੰ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ।"
ਅਮਰੀਕੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਹੈਰਾਨੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਝਲਕ ਰਹੀ ਸੀ।
"ਮੇਰੇ, ਪਰ ਇਹ ਤਾਂ ਸਿਆਣਪ ਸੀ! ਤੂੰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਗੱਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ।"
"ਹਾਂ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਲੋਕ ਉਦੋਂ ਵੀ ਤਾਰੀਖ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਸਵੇਰੇ ਬੰਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"
"ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਠੀਕ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਇਸ ਸੁਨਹਿਰੀ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਇਕੱਲੇਪਣ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਰਿਹਾ। ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਜਾਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਮੈਂ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਜੌਨ ਬੁੱਲ ਆਪਣੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਲੱਤਾਂ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਤੇਜ਼ ਦੌੜਨ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦੇ ਉੱਪਰੋਂ ਦੇਖਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਾਂਗਾ।"
"ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਅਮਰੀਕੀ ਨਾਗਰਿਕ ਹੋ?"
"ਖੈਰ, ਜੈਕ ਜੇਮਜ਼ ਵੀ ਇੱਕ ਅਮਰੀਕੀ ਨਾਗਰਿਕ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਪੋਰਟਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਕਾਪਰ ਨਾਲ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕੋਈ ਬਰਫ਼ ਨਹੀਂ ਕੱਟਦੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਅਮਰੀਕੀ ਨਾਗਰਿਕ ਹੋ। 'ਇੱਥੇ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ,' ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਵੈਸੇ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ, ਜੈਕ ਜੇਮਜ਼ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।"
"ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ?" ਵੌਨ ਬੋਰਕ ਨੇ ਤਿੱਖੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਖੈਰ, ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋ, ਹੈ ਨਾ? ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਡਿੱਗ ਨਾ ਪੈਣ। ਪਰ ਉਹ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੋਂ ਚੁੱਕਿਆ? ਇਹ ਜੇਮਜ਼ ਹੈ -"
"ਇਹ ਜੇਮਜ਼ ਦੀ ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਇਸ ਕੰਮ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਪ-ਇੱਛਾਵਾਨ ਸੀ।"
"ਜੇਮਜ਼ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹਠੀ ਸੀ - ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਹੋਲਿਸ ਵੀ ਸੀ।"
"ਉਹ ਆਦਮੀ ਪਾਗਲ ਸੀ।"
"ਖੈਰ, ਉਹ ਅੰਤ ਵੱਲ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਘਬਰਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਬੱਗਹਾਊਸ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਰਾਤ ਤੱਕ ਸੌ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨਾਲ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੇ ਤਾਂਬੇ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ। ਪਰ ਹੁਣ ਸਟੀਨਰ ਹੈ -"
ਵੌਨ ਬੋਰਕ ਨੇ ਹਿੰਸਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੋਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਲਾਲ ਚਿਹਰਾ ਹੋਰ ਵੀ ਪੀਲਾ ਹੋ ਗਿਆ।
"ਸਟਾਈਨਰ ਬਾਰੇ ਕੀ?"
"ਖੈਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਹੈ, ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਉਸਦੇ ਸਟੋਰ 'ਤੇ ਛਾਪਾ ਮਾਰਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਪੋਰਟਸਮਾਊਥ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਚਲੇ ਜਾਓਗੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ, ਬੇਚਾਰਾ ਸ਼ੈਤਾਨ, ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਤੋਂ ਬਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਪਾਣੀ ਤੋਂ ਪਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"

ਵੌਨ ਬੋਰਕ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ, ਆਤਮ-ਨਿਰਭਰ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਆਸਾਨ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਖ਼ਬਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਹਿਲਾ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

"ਉਹ ਸਟਾਈਨਰ ਤੱਕ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ ਸਨ?" ਉਹ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। "ਇਹ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜਾ ਝਟਕਾ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਮਾੜਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।"

"ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ!"

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਫਰੈਟਨ ਵੇਅ 'ਤੇ ਮੇਰੀ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਣ ਨੇ ਕੁਝ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਲਈ ਜਲਦੀ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਜੋ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਾਪਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਹਨ? ਸਟਾਈਨਰ ਪੰਜਵਾਂ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਾਈਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਛੇਵੇਂ ਦਾ ਨਾਮ ਪਤਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਾਓਗੇ, ਅਤੇ ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੇਠਾਂ ਜਾਂਦੇ ਦੇਖ ਕੇ ਸ਼ਰਮ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ?"

ਵੌਨ ਬੋਰਕ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਹੋ ਗਿਆ।

"ਤੇਰੀ ਹਿੰਮਤ ਕਿਵੇਂ ਹੋਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੋਲਣ ਦੀ!"

"ਜੇ ਮੈਂ ਹਿੰਮਤ ਨਾ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੁੰਦਾ। ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਜਰਮਨ ਸਿਆਸਤਦਾਨਾਂ ਨਾਲ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਏਜੰਟ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢੇ ਜਾਣ ਦਾ ਅਫ਼ਸੋਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।"

ਵੌਨ ਬੋਰਕ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਝਪਟ ਪਿਆ।

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਏਜੰਟਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ!"

"ਮੈਂ ਇਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ, ਪਰ ਕਿਤੇ ਇੱਕ ਸਟੂਲ ਕਬੂਤਰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਕਰਾਸ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ। ਖੈਰ, ਮੈਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਜੋਖਮ ਨਹੀਂ ਲੈ ਰਿਹਾ। ਇਹ ਮੈਂ ਛੋਟੇ ਹਾਲੈਂਡ ਲਈ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਓਨਾ ਹੀ ਬਿਹਤਰ।"

ਵੌਨ ਬੋਰਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗੁੱਸੇ 'ਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾ ਲਿਆ ਸੀ।

"ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸਹਿਯੋਗੀ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜਿੱਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੁਣ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋਖਮ ਲਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲ ਸਕਦਾ। ਹਰ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਲੈਂਡ ਜਾਓ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਰੋਟਰਡਮ ਤੋਂ ਨਿਊਯਾਰਕ ਲਈ ਕਿਸ਼ਤੀ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਹੋਰ ਲਾਈਨ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ। ਮੈਂ ਉਹ ਕਿਤਾਬ ਲਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਾਕੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੈਕ ਕਰਾਂਗਾ।"

ਅਮਰੀਕੀ ਨੇ ਛੋਟਾ ਪਾਰਸਲ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਕੋਈ ਇਸ਼ਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

"ਆਟੇ ਬਾਰੇ ਕੀ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਕੀ?"

"ਬੁੱਡਲ। ਇਨਾਮ। 500 ਪੌਂਡ। ਬੰਦੂਕਧਾਰੀ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਬਣ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਸੌ ਡਾਲਰ ਦੇਣੇ ਪਏ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦਾ। 'ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ!' ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ

ਉਸਦਾ ਵੀ ਇਰਾਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਆਖਰੀ ਸੌ ਨੇ ਇਹ ਕੀਤਾ। ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਆਖਰੀ ਤੱਕ ਦੋ ਸੌ ਪੌਂਡ ਪਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਡੱਬਾ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਇਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗਾ।"

ਵੌਨ ਬੋਰਕ ਕੁਝ ਕੁੜੱਤਣ ਨਾਲ ਮੁਸਕਰਾਇਆ। "ਤੁਹਾਡੀ ਮੇਰੇ ਸਨਮਾਨ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਤਾਬ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੈਸੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।"

"ਖੈਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ, ਇਹ ਇੱਕ ਵਪਾਰਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ।"

"ਠੀਕ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਕਰੋ।" ਉਹ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੈੱਕ ਲਿਖਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚੋਂ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕੀਤਾ। "ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਹੋਣੇ ਹਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਅਲਟਾਮੋਂਟ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਭਰੋਸਾ ਕਿਉਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ?" ਉਸਨੇ ਅਮਰੀਕੀ ਵੱਲ ਮੁੜ ਕੇ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ। "ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਚੈੱਕ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪੈਸੇ ਚੁੱਕਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਪਾਰਸਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ।"

ਅਮਰੀਕੀ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਇਸਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਵੌਨ ਬੋਰਕ ਨੇ ਧਾਗੇ ਦੀ ਇੱਕ ਲਪੇਟ ਅਤੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਦੋ ਰੈਪਰ ਖੋਲ੍ਹੇ। ਫਿਰ ਉਹ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਨੀਲੀ ਕਿਤਾਬ ਵੱਲ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ ਜੋ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਈ ਸੀ। ਕਵਰ ਦੇ ਪਾਰ ਸੁਨਹਿਰੀ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਛਪੀ ਹੋਈ ਸੀ "ਮਧੂ-ਮੱਖੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਹੈਂਡਬੁੱਕ"। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਮਾਸਟਰ ਜਾਸੂਸ ਨੇ ਇਸ ਅਜੀਬ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਸ਼ਿਲਾਲੇਖ ਵੱਲ ਨਿਗਾਹ ਮਾਰੀ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਉਸਨੂੰ ਲੋਹੇ ਦੀ ਪਕੜ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਗਰਦਨ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਫੜ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਝੁਲਸੇ ਹੋਏ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਕਲੋਰੋਫਾਰਮਡ ਸਪੰਜ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ।

"ਇੱਕ ਹੋਰ ਗਲਾਸ, ਵਾਟਸਨ!" ਮਿਸਟਰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇੰਪੀਰੀਅਲ ਟੋਕੇ ਦੀ ਬੋਤਲ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

ਮੋਟੇ ਡਰਾਈਵਰ ਨੇ, ਜੋ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਕੁਝ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਗਲਾਸ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ।

"ਇਹ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਵਾਈਨ ਹੈ, ਹੋਮਜ਼।"

"ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵਾਈਨ, ਵਾਟਸਨ। ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਸਾਡੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ੋਏਨਬਰੂਨ ਪੈਲੇਸ ਵਿਖੇ ਫ੍ਰਾਂਜ਼ ਜੋਸੇਫ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੈਲਰ ਤੋਂ ਹੈ। ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖਿੜਕੀ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਕਲੋਰੋਫਾਰਮ ਵਾਸ਼ਪ ਤਾਲੂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।"

ਤਿਜੋਰੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਪਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਮਸ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹਟਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਹਰੇਕ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸਨੂੰ ਵੌਨ ਬੋਰਕ ਦੀ ਵੈਲਿਜ਼ ਵਿੱਚ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੈਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਰਮਨ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਲੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਪੱਟੀ ਅਤੇ ਲੱਤਾਂ ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਪੱਟੀ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ।

"ਸਾਨੂੰ ਜਲਦੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ। ਅਸੀਂ ਰੁਕਾਵਟ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਾਂ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਘੰਟੀ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰੋਗੇ? ਘਰ ਵਿੱਚ ਬੁੱਢੀ ਮਾਰਥਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਲਈ ਆਪਣੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮਾਮਲਾ ਉਠਾਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਆਹ, ਮਾਰਥਾ, ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੋਗੇ ਕਿ ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ।"

ਉਹ ਸੋਹਣੀ ਬੁੱਢੀ ਔਰਤ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਆਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ, ਪਰ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਪਈ ਮੂਰਤੀ ਵੱਲ ਕੁਝ ਡਰ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ, ਮਾਰਥਾ। ਉਸਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਉਸਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਇੱਕ ਦਿਆਲੂ ਮਾਲਕ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਜਰਮਨੀ ਜਾਵਾਂ, ਪਰ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਪਲਾਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਹੈ ਨਾ ਸਰ?"

"ਨਹੀਂ, ਬਿਲਕੁਲ, ਮਾਰਥਾ। ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਤੂੰ ਇੱਥੇ ਸੀ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸਹਿਜ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਤੇਰੇ ਸਿਗਨਲ ਦੀ ਕੁਝ ਦੇਰ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ।"

"ਇਹ ਸੈਕਟਰੀ ਸੀ, ਸਰ।"

"ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਕਾਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘ ਗਈ।"

"ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸਰ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲੱਭਣਾ ਤੁਹਾਡੇ ਪਲਾਨ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਨਹੀਂ, ਬਿਲਕੁਲ। ਖੈਰ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਲੈਂਪ ਬੁਝਦਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਗਿਆ ਕਿ ਤੱਟ ਸਾਫ਼ ਹੈ। ਤੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ, ਕਲੈਰਿਜ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈਂ।"

"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ, ਸਰ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਜਾਣ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਤਿਆਰ ਹੈ।"

"ਹਾਂ, ਸਰ। ਉਸਨੇ ਅੱਜ ਸੱਤ ਚਿੱਠੀਆਂ ਭੇਜੀਆਂ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਾਂਗ ਪਤੇ ਹਨ।"

"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ, ਮਾਰਥਾ। ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਾਂਗਾ। ਸ਼ੁਭ ਰਾਤਰੀ। ਇਹ ਕਾਗਜ਼ਾਤ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੁੱਢੀ ਔਰਤ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਈ, "ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਜਰਮਨ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਅਸਲੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

"ਫਿਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੇ ਨਹੀਂ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਵਾਟਸਨ। ਉਹ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਾਡੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾ ਦੇਣਗੇ ਕਿ ਕੀ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਮੇਰੇ ਰਾਹੀਂ ਆਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜੋੜਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਡਿੱਗਦੇ ਸਾਲਾਂ ਨੂੰ ਰੌਸ਼ਨ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਜਰਮਨ ਕਰੂਜ਼ਰ ਨੂੰ ਮਾਈਨ-ਫੀਲਡ ਪਲਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਲੈਂਟ ਨੂੰ ਨੈਵੀਗੇਟ ਕਰਦੇ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ, ਵਾਟਸਨ" - ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਮੋਢਿਆਂ ਤੋਂ ਫੜ ਲਿਆ - "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਸਾਲਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵਰਤਿਆ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਾਂਗ ਹੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਮੁੰਡਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹੋ।"

"ਮੈਂ ਵੀਹ ਸਾਲ ਛੋਟਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਹੋਮਜ਼। ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਇੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਉਦੋਂ ਹੋਈ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਤਾਰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਕਾਰ ਲੈ ਕੇ ਹਾਰਵਿਚ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਤੂੰ, ਹੋਮਜ਼ - ਤੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਬਦਲਿਆ ਹੈ - ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਬੱਕਰੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ।"

"ਇਹ ਉਹ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਟੁਫਟ ਨੂੰ ਖਿੱਚਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਕੱਲ੍ਹ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗੀ। ਆਪਣੇ ਵਾਲ ਕੱਟਣ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸਤਹੀ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕੱਲ੍ਹ ਕਲੈਰਿਜ ਦੇ ਘਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵਾਂਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਅਮਰੀਕੀ ਸਟੰਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ - ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਾਫੀ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ, ਵਾਟਸਨ, ਮੇਰੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦੀ ਚੰਗੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਲੀਤ ਜਾਪਦੀ ਹੈ - ਇਸ ਅਮਰੀਕੀ ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਮੇਰੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ।"

"ਪਰ ਤੂੰ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈਂ, ਹੋਮਜ਼। ਅਸੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਸਾਊਥ ਡਾਊਨਜ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਮਧੂ-ਮੱਖੀਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸੰਨਿਆਸੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਤੀਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈਂ।"

"ਬਿਲਕੁਲ, ਵਾਟਸਨ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਆਰਾਮ ਦਾ ਫਲ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਆਖਰੀ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਹਾਨ ਰਚਨਾ!" ਉਸਨੇ ਮੇਜ਼ ਤੋਂ ਕਿਤਾਬ ਚੁੱਕੀ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਸਿਰਲੇਖ, ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਹੈਂਡਬੁੱਕ ਆਫ਼ ਮਧੂ-ਮੱਖੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰ, ਰਾਣੀ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕੁਝ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ। "ਮੈਂ ਇਹ ਇਕੱਲੇ ਕੀਤਾ। ਸੋਚ-ਵਿਚਾਰ ਵਾਲੀਆਂ ਰਾਤਾਂ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤਕਸ਼ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਫਲ ਵੇਖੋ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਛੋਟੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਿਰੋਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਲੰਡਨ ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।"

"ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਕੰਮ ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚੇ?"

"ਆਹ, ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਖੁਦ ਇਸ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਵਿਦੇਸ਼ ਮੰਤਰੀ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਮੈਂ ਸਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਵੀ ਮੇਰੀ ਨਿਮਰ ਛੱਤ 'ਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ! ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਵਾਟਸਨ, ਕਿ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਇਹ ਸੱਜਣ ਸਾਡੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਥੋੜ੍ਹਾ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸੀ। ਉਹ ਇਕੱਲੇ ਇੱਕ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਚੀਜ਼ਾਂ ਗਲਤ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿਉਂ ਗਲਤ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ। ਏਜੰਟਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਫੜਿਆ ਵੀ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਕੁਝ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਕੇਂਦਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਬੂਤ ਸਨ। ਇਸਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਕਰਨਾ ਬਿਲਕੁਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਸਖ਼ਤ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਾਟਸਨ, ਮੈਨੂੰ ਦੋ ਸਾਲ ਖਰਚ ਕਰਨੇ ਪਏ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਉਤਸ਼ਾਹ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਬਫੇਲੋ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਆਇਰਿਸ਼ ਗੁਪਤ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰੈਜੁਏਟ ਹੋਇਆ, ਸਕਿੱਬਰੀਨ ਵਿਖੇ ਕਾਂਸਟੇਬੁਲਰੀ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵੌਨ ਬੋਰਕ ਦੇ ਇੱਕ ਅਧੀਨ ਏਜੰਟ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਪਈ, ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵੀ ਆਦਮੀ ਵਜੋਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੋਗੇ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਸੀ। ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੀਆਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੂਖਮਤਾ ਨਾਲ ਗਲਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੰਜ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਏਜੰਟ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਵਾਟਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੱਕਦੇ ਹੋਏ ਚੁੱਕਿਆ। ਖੈਰ, ਸਰ, ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਮਾੜੇ ਨਹੀਂ ਹੋ!"

ਆਖਰੀ ਟਿੱਪਣੀ ਖੁਦ ਵੌਨ ਬੋਰਕ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਾਫ਼ੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਸਾਹ ਲੈਣ ਅਤੇ ਅੱਖਾਂ ਝਪਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਸੁਣਦੇ ਹੋਏ ਚੁੱਪਚਾਪ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਹ ਜਰਮਨ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਭੜਕ ਉੱਠਿਆ, ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਕੰਬ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਤੇਜ਼ ਜਾਂਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕੈਦੀ ਸਰਾਪ ਦਿੰਦਾ ਅਤੇ ਗਾਲਾਂ ਕੱਢਦਾ ਰਿਹਾ।

"ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸੰਗੀਤਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਜਰਮਨ ਸਾਰੀਆਂ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭਾਵਪੂਰਨ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਜਦੋਂ ਵੌਨ ਬੋਰਕ ਪੂਰੀ ਥਕਾਵਟ ਤੋਂ ਰੁਕਿਆ ਸੀ। "ਹਾਲੋ! ਹਾਲੋ!" ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਟਰੇਸਿੰਗ ਨੂੰ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕੋਨੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ। "ਇਸ ਨਾਲ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੰਛੀ ਪੈ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਤਨਖਾਹ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇੰਨਾ ਬਦਮਾਸ਼ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੇਰੀ ਉਸ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਨਜ਼ਰ ਸੀ। ਮਿਸਟਰ ਵੌਨ ਬੋਰਕ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੈ।"

ਕੈਦੀ ਕੁਝ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਫ਼ਰਤ ਦੇ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਮਿਸ਼ਰਣ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਕੈਦੀ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰੀ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਲਟਾਮੋਂਟ," ਉਸਨੇ ਹੌਲੀ ਸੋਚ-ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਜੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਲੱਗ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰੀ ਕਰਾਂਗਾ!"

"ਪੁਰਾਣਾ ਮਿੱਠਾ ਗੀਤ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਮੋਰੀਆਰਟੀ ਦਾ ਮਨਪਸੰਦ ਗੀਤ ਸੀ। ਕਰਨਲ ਸੇਬੇਸਟੀਅਨ ਮੋਰਨ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਵਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਸਾਊਥ ਡਾਊਨਜ਼ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮਧੂ-ਮੱਖੀਆਂ ਪਾਲਦਾ ਹਾਂ।"

"ਤੈਨੂੰ ਸਰਾਪ, ਤੂੰ ਦੋਹਰਾ ਗੱਦਾਰ!" ਜਰਮਨ ਚੀਕਿਆ, ਆਪਣੀਆਂ ਬੰਧਨਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਗੁੱਸੇ ਭਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਤਲ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ।

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਇਹ ਇੰਨਾ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਭਾਸ਼ਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਦੇ ਮਿਸਟਰ ਅਲਟਾਮੋਂਟ ਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਵਰਤਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਚਲਾ ਗਿਆ।"

"ਫਿਰ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ?"

"ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਵੌਨ ਬੋਰਕ, ਮੈਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਪਹਿਲੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਰਮਨੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣੂ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ," ਪ੍ਰਸ਼ੀਅਨ ਨੇ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

"ਇਹ ਮੈਂ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਆਇਰੀਨ ਐਡਲਰ ਅਤੇ ਬੋਹੇਮੀਆ ਦੇ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਰਾਜੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਛੋੜਾ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ ਹੇਨਰਿਕ ਸ਼ਾਹੀ ਦੂਤ ਸੀ। ਇਹ ਮੈਂ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਨਿਹਿਲਿਸਟ ਕਲੋਪਮੈਨ, ਕਾਉਂਟ ਵੌਨ ਅੰਡ ਜ਼ੂ ਗ੍ਰਾਫੇਨਸਟਾਈਨ ਦੁਆਰਾ ਕਤਲ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਮਾਂ ਦਾ ਵੱਡਾ ਭਰਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੈਂ ਹੀ ਸੀ—"

ਵੌਨ ਬੋਰਕ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਉੱਠ ਬੈਠਾ।

"ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਆਦਮੀ ਹੈ," ਉਹ ਚੀਕਿਆ।

“ਬਿਲਕੁਲ,” ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਵੌਨ ਬੋਰਕ ਨੇ ਹਾਹਾਕਾਰ ਮਚਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਬੈਠ ਗਿਆ। "ਅਤੇ ਉਹ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੁਹਾਡੇ ਰਾਹੀਂ ਆਈ," ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਇਸਦੀ ਕੀ ਕੀਮਤ ਹੈ? ਮੈਂ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਇਹ ਮੇਰੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਬਰਬਾਦੀ ਹੈ!"

"ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਪਵੇਗੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਡਾ ਐਡਮਿਰਲ ਨਵੀਆਂ ਤੋਪਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਉਮੀਦ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਡੀਆਂ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਰੂਜ਼ਰ ਸ਼ਾਇਦ ਥੋੜ੍ਹੀ ਤੇਜ਼।"

ਵੌਨ ਬੋਰਕ ਨੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਗਲਾ ਘੁੱਟ ਲਿਆ।

"ਇੱਥੇ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵੇਰਵੇ ਹਨ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਸਹੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣਗੇ। ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੁਣ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਜਰਮਨ, ਮਿਸਟਰ ਵੌਨ ਬੋਰਕ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਿਲਦਾ ਹੈ: ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਖਿਡਾਰੀ ਹੋ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਬੁਰਾਈ ਨਹੀਂ ਸਹਿਣ ਕਰੋਗੇ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਦਰਤੀ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖਿਆ, "ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਘਟੀਆ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਅੱਗੇ ਡਿੱਗਣ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਗਜ਼ ਹੁਣ ਤਿਆਰ ਹਨ। ਵਾਟਸਨ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਕੈਦੀ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੋਗੇ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਲੰਡਨ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

ਵੌਨ ਬੋਰਕ ਨੂੰ ਹਿਲਾਉਣਾ ਕੋਈ ਆਸਾਨ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਤਾਕਤਵਰ ਅਤੇ ਹਤਾਸ਼ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਦੋਵੇਂ ਹੱਥ ਫੜ ਕੇ, ਦੋਵੇਂ ਦੋਸਤ ਉਸਨੂੰ ਬਾਗ਼ ਦੀ ਸੈਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਲੈ ਗਏ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਮਾਣ ਨਾਲ ਤੁਰਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਘੰਟੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਡਿਪਲੋਮੈਟ ਦੀਆਂ ਵਧਾਈਆਂ ਮਿਲੀਆਂ ਸਨ। ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ, ਆਖਰੀ ਜੱਦੋਜਹਿਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੂੰ, ਅਜੇ ਵੀ ਹੱਥ-ਪੈਰ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ, ਛੋਟੀ ਕਾਰ ਦੀ ਵਾਧੂ ਸੀਟ 'ਤੇ ਉਤਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਉਸਦੀ ਕੀਮਤੀ ਕੀਮਤ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹਾਲਾਤ ਜਿੰਨਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ, ਓਨਾ ਹੀ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਹੋ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਅੰਤਿਮ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਗਏ। "ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇ ਮੈਂ ਸਿਗਾਰ ਜਗਾ ਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰੱਖ ਦੇਵਾਂ?"

ਪਰ ਗੁੱਸੇ ਵਾਲੇ ਜਰਮਨ ਉੱਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਸਲੂਕ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਸਾਥ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਜੰਗ ਦਾ ਕੰਮ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

"ਤੁਹਾਡੀ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਇਸ ਸਾਰੇ ਇਲਾਜ ਬਾਰੇ ਕੀ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਵੈਲੀਜ ਨੂੰ ਹੱਥ ਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

"ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮੇਰੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਘਿਣਾਉਣੀ ਹੈ।"

"ਬਿਲਕੁਲ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਇੱਕ ਜਰਮਨ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰਨਾ।"

"ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਿੱਜੀ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਚੋਰੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਸਾਥੀ ਇੱਥੇ। ਜੇ ਮੈਂ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੇ ਸਮੇਂ ਮਦਦ ਲਈ ਚੀਕਾਂ ਮਾਰਾਂ -"

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਰ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਇੰਨੀ ਮੂਰਖਤਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਰਾਵਾਂ ਦੇ ਦੋ ਸੀਮਤ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਨੂੰ 'ਦ ਡੈਂਗਲਿੰਗ ਪ੍ਰਸ਼ੀਅਨ' ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਈਨਪੋਸਟ ਵਜੋਂ ਦੇ ਕੇ ਵੱਡਾ ਕਰੋਗੇ। ਅੰਗਰੇਜ਼ ਇੱਕ ਧੀਰਜਵਾਨ ਜੀਵ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਸਦਾ ਗੁੱਸਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਭੜਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਾ ਅਜ਼ਮਾਉਣਾ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਹੀਂ, ਮਿਸਟਰ ਵੌਨ ਬੋਰਕ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤ, ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਜਾਓਗੇ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ, ਬੈਰਨ ਵੌਨ ਹਰਲਿੰਗ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਦੇਖੋ ਕਿ ਕੀ ਹੁਣ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭਰ ਸਕਦੇ ਜੋ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਰਾਜਦੂਤ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਰਾਖਵੀਂ ਰੱਖੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ, ਵਾਟਸਨ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪੁਰਾਣੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਰਹੇ ਹੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਲੰਡਨ ਤੁਹਾਡੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਛੱਤ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਖਰੀ ਸ਼ਾਂਤ ਗੱਲਬਾਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਕਰਾਂਗੇ।"

ਦੋਵੇਂ ਦੋਸਤ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਨਿੱਘੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਰਹੇ, ਬੀਤੇ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੈਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੰਧਨਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਵਿਅਰਥ ਹਿੱਲਜੁਲ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜਕੜ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਕਾਰ ਵੱਲ ਮੁੜੇ, ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਚੰਦਰਮਾ ਵਾਲੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।

"ਪੂਰਬੀ ਹਵਾ ਆ ਰਹੀ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ।"

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ, ਹੋਮਜ਼। ਬਹੁਤ ਗਰਮੀ ਹੈ।"

"ਭਲਾ ਵਾਟਸਨ! ਬਦਲਦੇ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਤੂੰ ਹੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਬਿੰਦੂ ਹੈਂ। ਪੂਰਬੀ ਹਵਾ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਹਵਾ ਜੋ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵਗੀ। ਇਹ ਠੰਡੀ ਅਤੇ ਕੌੜੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਵਾਟਸਨ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਇਸ ਦੇ ਧਮਾਕੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੁਰਝਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਰੱਬ ਦੀ ਆਪਣੀ ਹਵਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੂਫ਼ਾਨ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਸਾਫ਼, ਬਿਹਤਰ, ਮਜ਼ਬੂਤ ਜ਼ਮੀਨ ਧੁੱਪ ਵਿੱਚ ਪਏਗੀ। ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ, ਵਾਟਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਪੰਜ ਸੌ ਪੌਂਡ ਦਾ ਚੈੱਕ ਹੈ ਜੋ ਜਲਦੀ ਕੈਸ਼ ਕਰਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦਰਾਜ਼ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਦੀ ਕੇਸ ਬੁੱਕ

ਮੁਖਬੰਧ

ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਾਂਗ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਆਪਣੇ ਅਨੰਦਮਈ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਵਿਦਾਇਗੀ ਦੇਣ ਲਈ ਪਰਤਾਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਹ ਬੰਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਾਰੇ ਮਾਸ, ਭੌਤਿਕ ਜਾਂ ਕਾਲਪਨਿਕ ਦੇ ਰਾਹ 'ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਪਸੰਦ ਹੈ ਕਿ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਕੁਝ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਰੁਕਾਵਟ ਹੈ, ਕੋਈ ਅਜੀਬ, ਅਸੰਭਵ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿੱਥੇ ਫੀਲਡਿੰਗ ਦਾ ਸੁੰਦਰੀ ਅਜੇ ਵੀ ਰਿਚਰਡਸਨ ਦੇ ਸੁਹੱਪਣਾਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸਕਾਟ ਦੇ ਨਾਇਕ ਅਜੇ ਵੀ ਦੌੜ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਡਿਕਨਜ਼ ਦੇ ਮਨਮੋਹਕ ਕਾਕਨੀ ਅਜੇ ਵੀ ਹਾਸਾ ਉਡਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਠਾਕਰੇ ਦੇ ਸੰਸਾਰੀ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਨਿੰਦਣਯੋਗ ਕਰੀਅਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਇਦ ਅਜਿਹੇ ਵਾਲਹਾਲਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਨਿਮਰ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ, ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਵਾਟਸਨ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਲੱਭ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੁਝ ਹੋਰ ਚਲਾਕ ਜਾਸੂਸ ਕੁਝ ਘੱਟ ਚਲਾਕ ਸਾਥੀ ਨਾਲ ਉਸ ਪੜਾਅ ਨੂੰ ਭਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖਾਲੀ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਉਸਦਾ ਕਰੀਅਰ ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਰਿਹਾ ਹੈ - ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸਨੂੰ ਵਧਾ-ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਦੱਸਣਾ ਸੰਭਵ ਹੈ; ਉਹ ਪਤਿਤ ਸੱਜਣ ਜੋ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਐਲਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸਾਹਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਚਪਨ ਦੇ ਪਾਠ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਹੁੰਗਾਰੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਆਪਣੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਤਾਰੀਖਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਠੰਡੇ ਤੱਥ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਏ ਸਟੱਡੀ ਇਨ ਸਕਾਰਲੇਟ ਅਤੇ ਦ ਸਾਈਨ ਆਫ਼ ਫੋਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ, ਦੋ ਛੋਟੀਆਂ ਕਿਤਾਬਚੀਆਂ ਜੋ 1887 ਅਤੇ 1889 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਈਆਂ। ਇਹ 1891 ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ "ਏ ਸਕੈਂਡਲ ਇਨ ਬੋਹੇਮੀਆ", ਛੋਟੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੀ ਲੰਬੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੀ, ਦ ਸਟ੍ਰੈਂਡ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਈ। ਜਨਤਾ ਕਦਰਦਾਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ, ਉਨਤਾਲੀ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਛਪੰਜਾਹ ਕਹਾਣੀਆਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜੋ ਦ ਐਡਵੈਂਚਰਜ਼, ਦ ਮੈਮੋਇਰਜ਼, ਦ ਰਿਟਰਨ, ਅਤੇ ਹਿਜ਼ ਲਾਸਟ ਬੋ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਇਹ ਬਾਰਾਂ ਬਚੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਇੱਥੇ ਦ ਕੇਸ ਬੁੱਕ ਆਫ਼ ਸ਼ਰਲੌਕ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿਕਟੋਰੀਅਨ ਯੁੱਗ ਦੇ ਅਖੀਰਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ, ਇਸਨੂੰ ਐਡਵਰਡ ਦੇ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਰਾਜ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਬੁਖਾਰ ਭਰੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਪਣਾ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸਥਾਨ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਵੱਡੇ ਹੋਏ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਸਾਹਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਣ ਲਈ ਜੀਉਂਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਜਨਤਾ ਦੇ ਸਬਰ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ।

ਮੈਂ 'ਦਿ ਮੈਮੋਇਰਜ਼' ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਇਰਾਦਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਸਾਹਿਤਕ ਊਰਜਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚੈਨਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਹ ਫਿੱਕਾ, ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰਾ ਚਿਹਰਾ ਅਤੇ ਢਿੱਲੇ-ਢਿੱਲੇ ਪੈਰਾਂ ਵਾਲਾ ਚਿੱਤਰ ਮੇਰੀ ਕਲਪਨਾ ਦਾ ਇੱਕ ਅਣਉਚਿਤ ਹਿੱਸਾ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੋਰੋਨਰ ਨੇ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਐਲਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਅੰਤਰਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਚਾਪਲੂਸੀ ਦੀ ਮੰਗ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਾਹਲੀ ਵਾਲੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ 'ਤੇ ਪਛਤਾਵਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਹਲਕੇ ਸਕੈਚਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਤਿਹਾਸ, ਕਵਿਤਾ, ਇਤਿਹਾਸਕ ਨਾਵਲ, ਮਾਨਸਿਕ ਖੋਜ ਅਤੇ ਨਾਟਕ ਵਰਗੀਆਂ ਸਾਹਿਤ ਦੀਆਂ ਵਿਭਿੰਨ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲੱਭਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਹੋਮਜ਼ ਕਦੇ ਮੌਜੂਦ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਮੇਰੇ ਵਧੇਰੇ ਗੰਭੀਰ ਸਾਹਿਤਕ ਕੰਮ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਖੜ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ।

ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪਾਠਕ, ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ! ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪਿਛਲੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਉਸ ਭਟਕਾਅ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਉਤੇਜਕ ਬਦਲਾਅ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਾਪਸੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ ਰੋਮਾਂਸ ਦੇ ਪਰੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਆਰਥਰ ਕੋਨਨ ਡੋਇਲ।

ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਕਲਾਇੰਟ ਦਾ ਸਾਹਸ

"ਇਹ ਹੁਣ ਦੁਖਦਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ," ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਦੀ ਟਿੱਪਣੀ ਸੀ ਜਦੋਂ, ਇੰਨੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਦਸਵੀਂ ਵਾਰ, ਮੈਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਕਹਾਣੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮਿਲ ਗਈ ਜੋ, ਕੁਝ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਕਰੀਅਰ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਪਲ ਸੀ।

ਮੈਨੂੰ ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰਕੀ ਇਸ਼ਨਾਨ ਲਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਸੀ। ਸੁਕਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਸੁਹਾਵਣੇ ਆਲਸ ਵਿੱਚ ਧੂੰਏਂ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਵੀ ਘੱਟ ਸੰਜੀਦਾ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਇਨਸਾਨੀ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਨੌਰਥੰਬਰਲੈਂਡ ਐਵੇਨਿਊ ਸਥਾਪਨਾ ਦੀ ਉੱਪਰਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਇਕੱਲਾ ਕੋਨਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਸੋਫੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ 3 ਸਤੰਬਰ, 1902 ਨੂੰ ਲੇਟ ਗਏ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਿਨ ਮੇਰੀ ਕਹਾਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕੁਝ ਹਿਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਲਈ ਉਸਨੇ ਚਾਦਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੀ ਲੰਬੀ, ਪਤਲੀ, ਘਬਰਾਹਟ ਵਾਲੀ ਬਾਂਹ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਘੇਰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਲਟਕਦੇ ਕੋਟ ਦੀ ਅੰਦਰਲੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਲਿਫਾਫਾ ਕੱਢਿਆ ਸੀ।

"ਇਹ ਕੋਈ ਹਫੜਾ-ਦਫੜੀ ਵਾਲਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਮੂਰਖ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਾਂ ਮੌਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਨੋਟ ਫੜਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸੁਨੇਹੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ।"

ਇਹ ਕਾਰਲਟਨ ਕਲੱਬ ਤੋਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਮ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਤਾਰੀਖ਼ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਪੜ੍ਹਿਆ:

ਸਰ ਜੇਮਜ਼ ਡੈਮਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਵਧਾਈਆਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੱਲ੍ਹ 4:30 ਵਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਨਗੇ। ਸਰ ਜੇਮਜ਼ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਉਹ ਸ਼੍ਰੀ ਹੋਮਜ਼ ਨਾਲ

ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਨਾਜ਼ੁਕ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਹੋਮਜ਼ ਇਸ ਇੰਟਰਵਿਊ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਹਰ ਸੰਭਵ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਗੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਾਰਲਟਨ ਕਲੱਬ ਨੂੰ ਟੈਲੀਫੋਨ 'ਤੇ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨਗੇ।

"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪੇਪਰ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਆਦਮੀ ਡੈਮਰੀ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?"

"ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਨਾਮ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘਰੇਲੂ ਸ਼ਬਦ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਨਾਜ਼ੁਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੈਮਰਫੋਰਡ ਵਿਲ ਕੇਸ 'ਤੇ ਸਰ ਜਾਰਜ ਲੁਈਸ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਹ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਕੂਟਨੀਤੀ ਲਈ ਕੁਦਰਤੀ ਮੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਝੂਠੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਕੋਈ ਅਸਲ ਲੋੜ ਹੈ।"

"ਸਾਡਾ?"

"ਖੈਰ, ਜੇ ਤੂੰ ਇੰਨਾ ਚੰਗਾ ਹੈਂ, ਵਾਟਸਨ।"

"ਮੈਨੂੰ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

"ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸਮਾਂ ਹੈ - 4:30। ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਵੀਨ ਐਨ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਸੀ। ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਤੱਕ, ਕਰਨਲ ਸਰ ਜੇਮਜ਼ ਡੈਮਰੀ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉਸ ਵੱਡੇ, ਬੇਵਕੂਫ਼, ਇਮਾਨਦਾਰ ਸ਼ਖਸੀਅਤ, ਉਹ ਚੌੜਾ, ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰਾ ਚਿਹਰਾ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਉਹ ਸੁਹਾਵਣਾ, ਮਿੱਠੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਗੇ। ਉਸਦੀਆਂ ਸਲੇਟੀ ਆਇਰਿਸ਼ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਚਮਕਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮੋਬਾਈਲ, ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਚੰਗਾ ਹਾਸਾ ਖੇਡਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਚਮਕਦਾਰ ਟੌਪ-ਟੋਪੀ, ਉਸਦਾ ਗੂੜ੍ਹਾ ਫਰੌਕ-ਕੋਟ, ਦਰਅਸਲ, ਹਰ ਵੇਰਵੇ, ਕਾਲੇ ਸਾਟਿਨ ਕ੍ਰਾਵਟ ਵਿੱਚ ਮੋਤੀ ਪਿੰਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਵਾਰਨਿਸ਼ ਕੀਤੇ ਜੁੱਤੀਆਂ 'ਤੇ ਲਵੈਂਡਰ ਥੁੱਕਣ ਤੱਕ, ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਦੇਖਭਾਲ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੀ। ਵੱਡੇ, ਮਾਸਟਰ ਕੁਲੀਨ ਨੇ ਛੋਟੇ ਕਮਰੇ 'ਤੇ ਦਬਦਬਾ ਬਣਾਇਆ।

"ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮੈਂ ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਉਸਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਹਿੰਸਾ ਦਾ ਪਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਟਿੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਆਦਮੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਮੇਰੇ ਕਈ ਵਿਰੋਧੀ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਚਾਪਲੂਸੀ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਿਗਰਟ ਨਹੀਂ ਪੀਂਦੇ? ਫਿਰ ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਾਈਪ ਜਗਾਵਾਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੋਗੇ। ਜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਆਦਮੀ ਮਰਹੂਮ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਮੋਰੀਆਰਟੀ ਨਾਲੋਂ, ਜਾਂ ਜੀਵਤ ਕਰਨਲ ਸੇਬੇਸਟੀਅਨ ਮੋਰਨ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਿਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਕੀ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਬੈਰਨ ਗ੍ਰੂਨਰ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ?"

"ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਆਸਟ੍ਰੀਆ ਦੇ ਕਾਤਲ ਤੋਂ ਹੈ?"

ਕਰਨਲ ਡੈਮਰੀ ਨੇ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਦਸਤਾਨੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਹੱਥ ਉੱਪਰ ਕੀਤੇ। "ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼! ਸ਼ਾਨਦਾਰ! ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਕਾਤਲ ਵਜੋਂ ਗਿਣ ਲਿਆ ਹੈ?"

"ਇਹ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਮਹਾਂਦੀਪੀ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਾਂ। ਕੌਣ ਪ੍ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ! ਇਹ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਕਨੀਕੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਿੰਦੂ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਦੀ ਸ਼ੱਕੀ ਮੌਤ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਚਾਇਆ! ਮੈਨੂੰ ਓਨਾ ਹੀ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸਪਲਗਨ ਪਾਸ ਵਿੱਚ 'ਹਾਦਸਾ' ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੰਗਲੈਂਡ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਸੀ ਕਿ ਜਲਦੀ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਕੰਮ ਲੱਭ ਲਵੇਗਾ। ਖੈਰ, ਬੈਰਨ ਗ੍ਰੂਨਰ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਪੁਰਾਣਾ ਦੁਖਾਂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਦੁਬਾਰਾ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ, ਇਹ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਗੰਭੀਰ ਹੈ। ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਹੋਰ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਘਟਨਾ, ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦੇ ਦੇਖਣਾ, ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਣਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਟਾਲਣ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋਣਾ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਗੱਲ ਹੈ। ਕੀ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

"ਸ਼ਾਇਦ ਨਹੀਂ।"

"ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਕਲਾਇੰਟ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਕਰੋਗੇ ਜਿਸਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਮੈਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

"ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਿਚੋਲੇ ਹੋ। ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਕੌਣ ਹੈ?"

"ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਵਾਲ ਨਾ ਪੁੱਛੋ। ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਸਕਾਂ ਕਿ ਉਸਦਾ ਸਤਿਕਾਰਤ ਨਾਮ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਘਸੀਟਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਇਰਾਦੇ, ਅੰਤਮ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਅਤੇ ਦਲੇਰਾਨਾ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਅਣਜਾਣ ਰਹਿਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਫੀਸਾਂ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਯਕੀਨਨ ਤੁਹਾਡੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਦਾ ਅਸਲ ਨਾਮ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ?"

"ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਰਹੱਸ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਦਤ ਹੈ, ਪਰ ਦੋਵਾਂ ਸਿਰਿਆਂ 'ਤੇ ਇਸਦਾ ਹੋਣਾ ਬਹੁਤ ਉਲਝਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ, ਸਰ ਜੇਮਜ਼, ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।"

ਸਾਡਾ ਮਹਿਮਾਨ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਵੱਡਾ, ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਚਿਹਰਾ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਕਾਲਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੰਭੀਰ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੱਥ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ

ਕੇਸ ਸੰਭਾਲਣ ਵਿੱਚ ਮਾਣ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੋਗੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇੱਕ ਵਾਅਦਾ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵਰਜਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਮੈਂ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"

"ਹਰ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।"

"ਇਹ ਸਮਝ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਜਨਰਲ ਡੀ ਮਰਵਿਲ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ?"

"ਖੈਬਰ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਦਾ ਡੀ ਮਰਵਿਲ? ਹਾਂ, ਮੈਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।"

"ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਧੀ ਹੈ, ਵਾਇਲੇਟ ਡੀ ਮਰਵਿਲ, ਜਵਾਨ, ਅਮੀਰ, ਸੁੰਦਰ, ਨਿਪੁੰਨ, ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਇੱਕ ਅਦਭੁਤ ਔਰਤ। ਇਹੀ ਧੀ ਹੈ, ਇਹ ਪਿਆਰੀ, ਮਾਸੂਮ ਕੁੜੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਚੁੰਗਲ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।"

"ਫਿਰ ਬੈਰਨ ਗ੍ਰੁਨਰ ਦਾ ਉਸ 'ਤੇ ਕੁਝ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ?"

"ਔਰਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਧਾਰਨਾ ਪਿਆਰ ਦੀ ਧਾਰ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਥੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਹੈ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਲਚਸਪ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਕੋਮਲ ਆਵਾਜ਼ ਅਤੇ ਰੋਮਾਂਸ ਅਤੇ ਰਹੱਸ ਦੀ ਉਹ ਹਵਾ ਜੋ ਇੱਕ ਔਰਤ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰਾ ਸੈਕਸ ਆਪਣੇ ਰਹਿਮ 'ਤੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਭਰਪੂਰ ਉਪਯੋਗ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

"ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਮਿਸ ਵਾਇਲੇਟ ਡੀ ਮਰਵਿਲ ਵਰਗੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲਿਆ?"

"ਇਹ ਮੈਡੀਟੇਰੀਅਨ ਯਾਟਿੰਗ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਸੀ। ਕੰਪਨੀ, ਭਾਵੇਂ ਚੋਣਵੀਂ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਪੈਸੇ ਖੁਦ ਅਦਾ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਪ੍ਰਮੋਟਰਾਂ ਨੂੰ ਬੈਰਨ ਦੇ ਅਸਲੀ ਕਿਰਦਾਰ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਈ। ਖਲਨਾਇਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਔਰਤ ਨਾਲ ਜੋੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਜਿੱਤ ਲਿਆ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਨੂੰਨ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਬਾਹਰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣੇਗੀ। ਉਸਦੀ ਪਾਗਲਪਨ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਵਿਅਰਥ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਅਗਲੇ ਮਹੀਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬੁੱਢੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਲੋਹੇ ਦੀ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ।"

"ਕੀ ਉਹ ਆਸਟ੍ਰੀਅਨ ਐਪੀਸੋਡ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦੀ ਹੈ?"

"ਚਾਲਬਾਜ਼ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਹਰ ਅਣਸੁਖਾਵੇਂ ਜਨਤਕ ਘੁਟਾਲੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਸ਼ਹੀਦ ਸਾਬਤ ਕਰੇ। ਉਹ ਉਸਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣੇਗੀ।"

"ਪਿਆਰੇ! ਪਰ ਯਕੀਨਨ ਤੁਸੀਂ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਦਾ ਨਾਮ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਹੈ? ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਜਨਰਲ ਡੀ ਮਰਵਿਲ ਹੈ।"

ਸਾਡਾ ਮਹਿਮਾਨ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਝੂਮ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਧੋਖਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਪਰ ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਡੀ ਮਰਵਿਲ ਇੱਕ ਟੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਆਦਮੀ ਹੈ। ਇਸ ਘਟਨਾ ਨਾਲ ਤਾਕਤਵਰ ਸਿਪਾਹੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਉਹ ਹਿੰਮਤ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਜੰਗ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ, ਡਰਦਾ ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਆਸਟ੍ਰੀਅਨ ਵਰਗੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ, ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਬਦਮਾਸ਼ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਅਯੋਗ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰਾ ਮੁਵੱਕਿਲ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਦੋਸਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਨੇੜਿਓਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ ਕੁੜੀ ਵਿੱਚ ਪਿਤਾ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਛੋਟੇ ਫਰੌਕ ਪਹਿਨੇ ਸਨ। ਉਹ ਇਸ ਦੁਖਾਂਤ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ। ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸੁਝਾਅ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਆਪਣੀਆਂ ਮਹਾਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਰਾਹੀਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਲੱਭ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ, ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਵਜੋਂ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਗੁਪਤਤਾ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਾ ਦੇਣ ਲਈ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਜਿਹੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਦਿੱਤੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਜੋੜ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਸਮੱਸਿਆ ਮੈਨੂੰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਸੰਪਰਕ ਰੱਖਾਂਗਾ?"

"ਕਾਰਲਟਨ ਕਲੱਬ ਮੈਨੂੰ ਲੱਭ ਲਵੇਗਾ। ਪਰ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਟੈਲੀਫੋਨ ਕਾਲ ਹੈ, 'XX.31।'"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਯਾਦ-ਪੁਸਤਕ ਗੋਡੇ 'ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ, ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਬੈਠ ਗਿਆ।

"ਬੈਰਨ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਪਤਾ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ?"

"ਵਰਨਨ ਲਾਜ, ਕਿੰਗਸਟਨ ਦੇ ਨੇੜੇ। ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਘਰ ਹੈ। ਉਹ ਕੁਝ ਸ਼ੱਕੀ ਅੰਦਾਜ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸਮਤ ਵਾਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਜੋ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਖਤਰਨਾਕ ਵਿਰੋਧੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।"

"ਕੀ ਉਹ ਇਸ ਵੇਲੇ ਘਰ ਹੈ?"

"ਹਾਂ।"

"ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਆਦਮੀ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ?"

"ਉਸਨੂੰ ਮਹਿੰਗੇ ਸੁਆਦ ਹਨ। ਉਹ ਘੋੜਿਆਂ ਦਾ ਸ਼ੌਕੀਨ ਹੈ। ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਸਨੇ ਹਰਲਿੰਘਮ ਵਿੱਚ ਪੋਲੋ ਖੇਡਿਆ, ਪਰ ਫਿਰ ਇਸ ਪ੍ਰਾਗ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਰੌਲਾ ਪੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਪਿਆ। ਉਹ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਤਸਵੀਰਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਕਲਾਤਮਕ ਪੱਖ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਚੀਨੀ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਭਾਂਡਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖੀ ਹੈ।"

"ਇੱਕ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਦਿਮਾਗ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸਾਰੇ ਵੱਡੇ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਕੋਲ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਪੁਰਾਣਾ ਦੋਸਤ ਚਾਰਲੀ ਪੀਸ ਇੱਕ ਵਾਇਲਨ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਵੇਨਰਾਈਟ ਕੋਈ ਘਟੀਆ ਕਲਾਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਖੈਰ, ਸਰ ਜੇਮਜ਼, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰੋਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬੈਰਨ

ਗੁਨਰ 'ਤੇ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਕੁਝ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸਰੋਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੇ ਕੁਝ ਸਾਧਨ ਲੱਭ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

ਜਦੋਂ ਸਾਡਾ ਮਹਿਮਾਨ ਸਾਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਹੋਮਜ਼ ਇੰਨਾ ਚਿਰ ਡੂੰਘੀ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਿਆ ਰਿਹਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ।

"ਖੈਰ, ਵਾਟਸਨ, ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਮੁਟਿਆਰ ਨੂੰ ਖੁਦ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।"

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਜੇ ਉਸਦਾ ਗਰੀਬ ਬੁੱਢਾ ਟੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਪਿਤਾ ਉਸਨੂੰ ਹਿਲਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ, ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ, ਕਿਵੇਂ ਜਿੱਤਾਂਗਾ? ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਸੁਝਾਅ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਤਾਂ ਹੈ ਜੇ ਸਭ ਕੁਝ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਕੋਣ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼ਿਨਵੈਲ ਜੌਨਸਨ ਇੱਕ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਮੈਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਯਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਨਵੈਲ ਜੌਹਨਸਨ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਕਰੀਅਰ ਦੇ ਆਖਰੀ ਪੜਾਵਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਘੱਟ ਹੀ ਕੱਢੇ ਹਨ। ਸਦੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਸਹਾਇਕ ਬਣ ਗਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਾਲ ਕਹਿਣਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜੌਹਨਸਨ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖਤਰਨਾਕ ਖਲਨਾਇਕ ਵਜੋਂ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਪਾਰਕਹਰਸਟ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਾਰ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਤੋਬਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੋਮਜ਼ ਨਾਲ ਜੋੜ ਲਿਆ, ਲੰਡਨ ਦੇ ਵੱਡੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅੰਡਰਵਰਲਡ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜੋ ਅਕਸਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਜੇ ਜੌਹਨਸਨ ਪੁਲਿਸ ਦਾ "ਨਾਰਕ" ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਬੇਨਕਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਸਨ, ਉਸਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਉਸਦੇ ਦੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦੇ ਗਲੈਮਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਹਰ ਨਾਈਟ-ਕਲੱਬ, ਡੌਸ ਹਾਊਸ ਅਤੇ ਜੂਏ ਦੇ ਡੇਰੇ ਦਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਤੇਜ਼ ਨਿਰੀਖਣ ਅਤੇ ਸਰਗਰਮ ਦਿਮਾਗ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਆਦਰਸ਼ ਏਜੰਟ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਉਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵੱਲ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਹੁਣ ਮੁੜਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਿਆ।

ਮੇਰੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਤੁਰੰਤ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਕੁਝ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕੰਮ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਸਿੰਪਸਨ ਵਿਖੇ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਕੇ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਿਆ, ਜਿੱਥੇ, ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੀ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਅਤੇ ਸਟ੍ਰੈਂਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਦੇ ਤੇਜ਼ ਵਹਾਅ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੋਇਆ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬੀਤ ਚੁੱਕੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਦੱਸਿਆ।

"ਜੌਨਸਨ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਅੰਡਰਵਰਲਡ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਕੂੜਾ ਚੁੱਕ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉੱਥੇ ਹੈ, ਅਪਰਾਧ ਦੀਆਂ ਕਾਲੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਜਿੱਥੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਭੇਤ ਲੱਭਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।"

"ਪਰ ਜੇ ਔਰਤ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਖੋਜ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਕਿਉਂ ਹਟਾਏਗੀ?"

"ਕੌਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ? ਔਰਤ ਦਾ ਦਿਲ ਅਤੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਮਰਦ ਲਈ ਨਾ-ਸੁਲਝਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪਹੇਲੀਆਂ ਹਨ। ਕਤਲ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਕੋਈ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਅਪਰਾਧ ਘਬਰਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੈਰਨ ਗ੍ਰੂਨਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ -"

"ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ!"

"ਓਹ, ਯਕੀਨਨ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਖੈਰ, ਵਾਟਸਨ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਨੇੜਿਓਂ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਅੱਖ ਮਿਲਾ ਕੇ ਮਿਲਣਾ ਅਤੇ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਖੁਦ ਪੜ੍ਹਨਾ ਪਸੰਦ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉਹ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਜੌਹਨਸਨ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਿੰਗਸਟਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕੈਬ ਲਈ ਅਤੇ ਬੈਰਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਿਲਣਸਾਰ ਮੂਡ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ।"

"ਕੀ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ?"

"ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਬਸ ਆਪਣਾ ਕਾਰਡ ਭੇਜਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ, ਬਰਫ਼ ਵਾਂਗ ਠੰਡਾ, ਰੇਸ਼ਮੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਫੈਸ਼ਨੇਬਲ ਸਲਾਹਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਾਂਗ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੋਬਰਾ ਵਾਂਗ ਜ਼ਹਿਰੀਲਾ। ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਜਨਨ ਹੈ - ਦੁਪਹਿਰ ਦੀ ਚਾਹ ਦੇ ਇੱਕ ਸਤਹੀ ਸੁਝਾਅ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕਬਰ ਦੀ ਸਾਰੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਨਾਲ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਕੁਲੀਨ। ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਬੈਰਨ ਐਡਲਬਰਟ ਗ੍ਰੂਨਰ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਮਿਲਣਸਾਰ ਸੀ?"

"ਇੱਕ ਘੁਰ-ਘੁਰ ਕਰਦੀ ਬਿੱਲੀ ਜੋ ਸੋਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੰਭਾਵੀ ਚੂਹਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਿਲਣਸਾਰਤਾ ਮੋਟੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਦੀ ਹਿੰਸਾ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਘਾਤਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਖਾਸ ਸੀ। 'ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਲਦੀ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। 'ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਜਨਰਲ ਡੀ ਮਰਵਿਲ ਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਮੰਗਣੀ ਕਰਵਾਈ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਧੀ, ਵਾਇਲੇਟ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਵਿਆਹ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ?'

"ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ।

"'ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਆਦਮੀ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। 'ਤੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀ ਹੀ ਸਾਖ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜੇਂਗਾ। ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੂੰ ਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈਂ। ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਕੰਮ ਵਿਅਰਥ ਹੋਵੇਗਾ, ਕੁਝ ਖ਼ਤਰਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਤੁਰੰਤ ਹਟ ਜਾ।'

"'ਇਹ ਉਤਸੁਕ ਹੈ,' ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, 'ਪਰ ਇਹੀ ਉਹ ਸਲਾਹ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਮਾਗਾਂ ਲਈ ਸਤਿਕਾਰ ਹੈ, ਬੈਰਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਬਾਰੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਦੱਸਣ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਕੋਈ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੀਤ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਲੋੜਾ ਬੇਆਰਾਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਨਿਰਵਿਘਨ ਪਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋ, ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਝੁੰਡ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰੋਗੇ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇਕੱਲਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇੰਗਲੈਂਡ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਰੱਖਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਗਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ। ਕੀ ਇਹ ਖੇਡ ਇਸਦੇ ਯੋਗ ਹੈ? ਯਕੀਨਨ ਤੁਸੀਂ ਸਿਆਣੇ ਹੋਵੋਗੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਔਰਤ ਨੂੰ

ਇਕੱਲੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸੁਹਾਵਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੀਤ ਦੇ ਇਹ ਤੱਥ ਉਸ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਣ।"

"ਬੈਰਨ ਦੇ ਨੱਕ ਹੇਠ ਵਾਲਾਂ ਦੇ ਛੋਟੇ ਮੋਮ ਵਾਲੇ ਸਿਰੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕੀੜੇ ਦੇ ਛੋਟੇ ਐਂਟੀਨਾ। ਇਹ ਸੁਣਦੇ ਹੋਏ ਮਨੋਰੰਜਨ ਨਾਲ ਕੰਬ ਗਏ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੱਕ ਹਲਕੀ ਜਿਹੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਿਆ।"

"'ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਪਰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪੱਤੇ ਦੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਖੇਡਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਕੋਈ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤਰਸਯੋਗ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਰੰਗੀਨ ਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਛੋਟੇ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ।"

"'ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ।'

"'ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਇੰਨਾ ਤਾਕਤਵਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦਿਖਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਸ ਔਰਤ ਦਾ ਪੂਰਾ ਪਿਆਰ ਜਿੱਤਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦੁਖਦਾਈ ਘਟਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਦੁਸ਼ਟ ਅਤੇ ਮਨਘੜਤ ਵਿਅਕਤੀ - ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਛਾਣੋਗੇ - ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਆਉਣਗੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸਣਗੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪੋਸਟ-ਹਿਪਨੋਟਿਕ ਸੁਝਾਅ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼ 'ਖੈਰ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਸ਼ਲੀਲ ਪਾਸ ਜਾਂ ਮੂਰਖਤਾ ਦੇ ਹਿਪਨੋਟਿਜ਼ਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ ਅਤੇ, ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੇਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪ੍ਰਤੀ ਕਾਫ਼ੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ - ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ।"

"ਖੈਰ, ਵਾਟਸਨ, ਹੁਣ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਜਿੰਨੀ ਠੰਡੀ ਇੱਜ਼ਤ ਨਾਲ ਬੁਲਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਛੁੱਟੀ ਲੈ ਲਈ, ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਹੈਂਡਲ 'ਤੇ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਰੋਕ ਲਿਆ।

"'ਵੈਸੇ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਏਜੰਟ ਲੇ ਬਰੂਨ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?'

"'ਹਾਂ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ।"

"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਇਆ?"

"'ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਮੋਂਟਮਾਰਟਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਪਾਚਾਂ ਨੇ ਕੁੱਟਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਭਰ ਲਈ ਅਪਾਹਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਇਤਫ਼ਾਕ ਨਾਲ ਉਹ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੇਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼; ਇਹ ਕਰਨਾ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਈਆਂ ਨੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਆਖਰੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਜਾਓ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਰਸਤੇ ਜਾਣ ਦਿਓ। ਅਲਵਿਦਾ!"

"ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਵਾਟਸਨ। ਹੁਣ ਤੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵਾਂ ਹੈਂ।"

"ਉਹ ਬੰਦਾ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।"

"ਬਹੁਤ ਖ਼ਤਰਨਾਕ। ਮੈਂ ਬੁੜਬੁੜਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਮਤਲਬ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।"

"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਇਸ ਨਾਲ ਸੱਚਮੁੱਚ ਫ਼ਰਕ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਦਾ ਹੈ?"

"ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਆਪਣੀ ਆਖਰੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਲਾਇੰਟ! ਖੈਰ, ਖੈਰ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕੌਫੀ ਖਤਮ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਘਰ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਖੁਸ਼ੀ ਵਾਲਾ ਸ਼ਿਨਵੈਲ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਲੈ ਕੇ ਉੱਥੇ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਪੱਕਾ ਮਿਲਿਆ, ਇੱਕ ਵੱਡਾ, ਮੋਟਾ, ਲਾਲ-ਚਿਹਰਾ, ਸਕਾਰਬਿਊਟਿਕ ਆਦਮੀ, ਜਿਸਦੀਆਂ ਦੋ ਚਮਕਦਾਰ ਕਾਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਅੰਦਰਲੇ ਬਹੁਤ ਚਲਾਕ ਮਨ ਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਬਾਹਰੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਸਨ। ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਦਾਗ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪਤਲੀ, ਅੱਗ ਵਰਗੀ ਮੁਟਿਆਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਾਲਿਆ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਫਿੱਕਾ, ਤੀਬਰ, ਜਵਾਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਪਾਪ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਿਆਨਕ ਸਾਲਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਕੋੜ੍ਹ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਸਨ।

"ਇਹ ਮਿਸ ਕਿਟੀ ਵਿੰਟਰ ਹੈ," ਸ਼ਿਨਵੈਲ ਜੌਹਨਸਨ ਨੇ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਵਜੋਂ ਆਪਣਾ ਮੋਟਾ ਹੱਥ ਹਿਲਾਉਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ। "ਜੋ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ - ਖੈਰ, ਉੱਥੇ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਲਈ ਆਪ ਬੋਲੇਗੀ। ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਤੁਹਾਡੇ ਸੁਨੇਹੇ ਦੇ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਉਸ 'ਤੇ ਰੱਖੋ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਆਸਾਨ ਹੈ," ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਨਰਕ, ਲੰਡਨ, ਮੈਨੂੰ ਹਰ ਵਾਰ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੋਰਕੀ ਸ਼ਿਨਵੈੱਲ ਲਈ ਇੱਕੋ ਹੀ ਪਤਾ। ਅਸੀਂ ਪੁਰਾਣੇ ਸਾਥੀ ਹਾਂ, ਪੋਰਕੀ, ਤੂੰ ਅਤੇ ਮੈਂ। ਪਰ, ਕ੍ਰਿਪਸ ਦੁਆਰਾ! ਇੱਕ ਹੋਰ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਸਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਨੀਵੇਂ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਨਸਾਫ਼ ਹੁੰਦਾ! ਇਹੀ ਉਹ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਤੁਸੀਂ ਭਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼।"

ਹੋਮਜ਼ ਮੁਸਕਰਾਇਆ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸ਼ੁਭਕਾਮਨਾਵਾਂ ਹਨ, ਮਿਸ ਵਿੰਟਰ।"

"ਜੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਹਾਂ," ਸਾਡੇ ਮਹਿਮਾਨ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਊਰਜਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। ਉਸਦੇ ਚਿੱਟੇ, ਸਥਿਰ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਭੜਕਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਨਫ਼ਰਤ ਦੀ ਤੀਬਰਤਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਔਰਤ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਦਮੀ ਕਦੇ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉੱਥੇ। ਪਰ ਮੈਂ ਜੋ ਹਾਂ ਐਡਲਬਰਟ ਗ੍ਰੂਨਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਣਾਇਆ। ਜੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਖਿੱਚ ਸਕਦੀ!" ਉਸਨੇ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਫੜ ਲਿਆ। "ਓਹ, ਜੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਟੋਏ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚ ਸਕਦੀ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਧੱਕਿਆ ਹੈ!"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਮਾਮਲਾ ਕਿਵੇਂ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ?"

"ਪੋਰਕੀ ਸ਼ਿਨਵੈੱਲ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਬੇਚਾਰੇ ਮੂਰਖ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਾਰ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਖੈਰ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸ਼ੈਤਾਨ ਬਾਰੇ ਇੰਨਾ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਚੰਗੀ ਕੁੜੀ ਆਪਣੇ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨਾਲ ਇੱਕੋ ਪੈਰਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ।"

"ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਪਾਗਲ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਕਤਲ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ?"

"ਹਾਂ।"

"ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਹੌਸਲਾ ਹੋਵੇਗਾ!"

"ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮੀ ਸਮਝਦੀ ਹੈ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੀਆਂ ਮੂਰਖ ਅੱਖਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੇ?"

"ਠੀਕ ਹੈ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ?"

"ਕੀ ਮੈਂ ਖੁਦ ਇੱਕ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ? ਜੇ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵਰਤਿਆ -"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਰੋਗੇ?"

"ਕੀ ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ? ਕੀ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ!"

"ਖੈਰ, ਇਹ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪਾਪ ਦੱਸ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਮਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਵਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹੇਗੀ।"

"ਮੈਂ ਝੂਠ ਬੋਲਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ," ਮਿਸ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਕਤਲਾਂ ਦੀ ਝਲਕ ਦਿਖਾਈ, ਉਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਿਸਨੇ ਇੰਨਾ ਹੰਗਾਮਾ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਖਮਲੀ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਸਥਿਰ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ: 'ਉਹ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਰ ਗਿਆ।' ਇਹ ਗਰਮ ਹਵਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ - ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੂੰ ਖੁਦ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਜੋ ਵੀ ਕੀਤਾ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗਿਆ, ਇਸ ਬੇਚਾਰੇ ਮੂਰਖ ਨਾਲ ਵੀ! ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹਿਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਂ, ਕ੍ਰਿਪਸ ਦੁਆਰਾ! ਜੇ ਇਹ ਉਸਦੀ ਜ਼ਹਿਰੀਲੀ, ਝੂਠੀ ਜੀਭ ਨਾ ਹੁੰਦੀ ਜੋ ਸਮਝਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸੇ ਰਾਤ ਛੱਡ ਦਿੰਦੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਹੈ - ਇੱਕ ਭੂਰੇ ਚਮੜੇ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਾਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬਾਹਾਂ ਬਾਹਰੋਂ ਸੋਨੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਰਾਤ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸ਼ਰਾਬੀ ਸੀ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਾ ਦਿਖਾਉਂਦਾ।"

"ਫਿਰ ਇਹ ਕੀ ਸੀ?"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼, ਇਹ ਆਦਮੀ ਔਰਤਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ 'ਤੇ ਮਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕੁਝ ਆਦਮੀ ਪਤੰਗੇ ਜਾਂ ਤਿਤਲੀਆਂ ਇਕੱਠੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਕੋਲ ਉਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਸੀ। ਸਨੈਪਸ਼ਾਟ ਫੋਟੋਆਂ, ਨਾਮ, ਵੇਰਵੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ। ਇਹ ਇੱਕ ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਾਲੀ ਕਿਤਾਬ ਸੀ - ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਜਿਸਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦਮੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਗਟਰ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹੋਵੇ, ਇਕੱਠਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਐਡਲਬਰਟ ਗ੍ਰੂਨਰ ਦੀ

ਕਿਤਾਬ ਸੀ। 'ਮੈਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।' ਜੇ ਉਹ ਇੰਨਾ ਦਿਮਾਗੀ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉੱਥੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਤਾਬ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ, ਅਤੇ, ਜੇ ਇਹ ਕਰੇਗੀ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।"

"ਉਹ ਕਿਥੇ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਹੁਣ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਉਦੋਂ ਕਿੱਥੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਈ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਟੀਕ, ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰਾ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੇ ਬਿਊਰੋ ਦੇ ਕਬੂਤਰ-ਖੋਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦਾ ਘਰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?"

"ਮੈਂ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹਾਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ, ਪਰ? ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਹੀ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਹੌਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹੋ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਆਰੇ ਐਡਲਬਰਟ ਇਸ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋਵੇ। ਬਾਹਰੀ ਸਟੱਡੀ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚੀਨੀ ਕਰੌਕਰੀ ਹੈ - ਖਿੜਕੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੱਡਾ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦਾ ਅਲਮਾਰੀ। ਫਿਰ ਉਸਦੇ ਡੈਸਕ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਹੈ ਜੋ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸਟੱਡੀ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਕਮਰਾ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਅਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।"

"ਕੀ ਉਹ ਚੋਰਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਡਰਦਾ?"

"ਐਡਲਬਰਟ ਡਰਪੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਵੀ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਚੋਰਾਂ ਦਾ ਅਲਾਰਮ ਵੱਜਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਚੋਰ ਲਈ ਕੀ ਹੈ - ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇਸ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਰੌਕਰੀ ਨਾਲ ਭੱਜ ਨਾ ਜਾਣ?"

"ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ," ਸ਼ਿਨਵੈਲ ਜੌਹਨਸਨ ਨੇ ਮਾਹਰ ਦੀ ਦ੍ਰਿੜ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਕੋਈ ਵੀ ਵਾੜ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਤਾਂ ਪਿਘਲਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵੇਚ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਠੀਕ ਹੈ, ਹੁਣ, ਮਿਸ ਵਿੰਟਰ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਸ਼ਾਮ ਪੰਜ ਵਜੇ ਇੱਥੇ ਫ਼ੋਨ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਿਲਣ ਦੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸੁਝਾਅ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਹਿਯੋਗ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਗਾਹਕ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਗੇ -"

"ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼," ਨੌਜਵਾਨ ਔਰਤ ਨੇ ਚੀਕਿਆ। "ਮੈਂ ਪੈਸੇ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਚਿੱਕੜ ਵਿੱਚ ਵੇਖਣ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਮੈਂ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ ਹੈ - ਚਿੱਕੜ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਸਰਾਪੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਪੈਰ ਰੱਖ ਕੇ। ਇਹ ਮੇਰੀ ਕੀਮਤ ਹੈ। ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਿਨ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਪੋਰਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਲੱਭਣਾ ਹੈ।"

ਅਗਲੀ ਸ਼ਾਮ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਟ੍ਰੈਂਡ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਕਿਸਮਤ ਕੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾ ਦਿੱਤੇ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਈ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਹਰਾਵਾਂਗਾ। ਉਸਦੇ ਸਖ਼ਤ, ਸੁੱਕੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਅਸਲ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਸੋਧ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

"ਇਸ ਨਿਯੁਕਤੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਸੀ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਕੁੜੀ ਆਪਣੀ ਮੰਗਣੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਸੈਕੰਡਰੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਘਿਣਾਉਣੀ ਪਿਤਾ-ਪੁਰਖੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦਿਖਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਨਰਲ ਨੇ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੱਗ ਬੁਝਾਉਣ ਵਾਲੀ ਮਿਸ ਡਬਲਯੂ. ਸਮਾਂ-ਸਾਰਣੀ ਅਨੁਸਾਰ ਆ ਗਈ, ਇਸ ਲਈ ਸਾਢੇ ਪੰਜ ਵਜੇ ਇੱਕ ਕੈਬ ਨੇ ਸਾਨੂੰ 104 ਬਰਕਲੇ ਸਕੁਏਅਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਬੁੱਢਾ ਸਿਪਾਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਿਆਨਕ ਸਲੇਟੀ ਕਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜੋ ਇੱਕ ਚਰਚ ਨੂੰ ਬੇਕਾਰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਪੈਦਲ ਆਦਮੀ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਪੀਲੇ-ਪਰਦੇ ਵਾਲੇ ਡਰਾਇੰਗ-ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਉਹ ਔਰਤ ਸਾਡੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਸੰਜਮੀ, ਫਿੱਕੀ, ਸਵੈ-ਨਿਰਭਰ, ਪਹਾੜ 'ਤੇ ਬਰਫ਼ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਵਾਂਗ ਅਟੱਲ ਅਤੇ ਦੂਰ।

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਤੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਾਂ, ਵਾਟਸਨ। ਸ਼ਾਇਦ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਲੰਘਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਦਾਤ ਵਰਤ ਸਕਦਾ ਹੈਂ। ਉਹ ਸੁੰਦਰ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਦੀ ਅਲੌਕਿਕ ਦੂਜੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਸਦੇ ਵਿਚਾਰ ਉੱਚੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਮੱਧ ਯੁੱਗ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇਖੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਜਾਨਵਰ ਕਿਵੇਂ ਆਪਣੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਪੰਜੇ ਅਜਿਹੇ ਪਰੇ ਦੇ ਜੀਵ ਉੱਤੇ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਅਤਿਅੰਤ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਾਨਵਰ ਲਈ ਅਧਿਆਤਮਿਕ, ਗੁਫਾ-ਆਦਮੀ ਦੂਤ ਲਈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਭੈੜਾ ਮਾਮਲਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ।"

"ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਲਈ ਆਏ ਸੀ, ਬੇਸ਼ੱਕ - ਉਸ ਖਲਨਾਇਕ ਨੇ ਸਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਜ਼ਹਿਰ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਗੁਆਇਆ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਸ ਵਿੰਟਰ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਕੁਰਸੀਆਂ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਿਲਾਇਆ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਅਬੈਸ ਦੋ ਕੋੜ੍ਹੀ ਭੈੜੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੀ ਹੋਵੇ। ਜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਸਿਰ ਸੁੱਜਣ ਵੱਲ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਮਿਸ ਵਾਇਲਟ ਡੀ ਮਰਵਿਲ ਦਾ ਕੋਰਸ ਕਰੋ।"

"'ਖੈਰ, ਸਰ,' ਉਸਨੇ ਬਰਫ਼ ਦੇ ਢੇਰ ਤੋਂ ਆਈ ਹਵਾ ਵਰਗੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, 'ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣੂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਦੀ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਮੰਗੇਤਰ, ਬੈਰਨ ਗ੍ਰੂਨਰ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਉਸਦਾ ਮੇਰੇ ਮਨ 'ਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕਦਾ।'

"ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਲਈ ਅਫ਼ਸੋਸ ਸੀ, ਵਾਟਸਨ। ਮੈਂ ਉਸ ਪਲ ਲਈ ਉਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਧੀ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਹੁੰਦਾ। ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਬੋਲਣ ਵਿੱਚ ਮਾਹਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੀ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਨਿੱਘੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਪਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਔਰਤ ਦੀ ਭਿਆਨਕ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜੋ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਜਾਗਦੀ ਹੈ - ਇੱਕ ਔਰਤ ਜਿਸਨੂੰ ਖੂਨੀ ਹੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕਾਮੁਕ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਖਸ਼ਿਆ - ਸ਼ਰਮ, ਡਰ, ਪੀੜਾ, ਇਸ ਸਭ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ। ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਗਰਮ ਸ਼ਬਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਥੀ ਦੰਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਰੰਗ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਮੂਰਤ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਚਮਕ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕੇ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਬਦਮਾਸ਼ ਨੇ ਪੋਸਟ-ਹਿਪਨੋਟਿਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਕੋਈ ਸੱਚਮੁੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ

ਉਹ ਕਿਸੇ ਖੁਸ਼ਨੁਮਾ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਦੇ ਜਵਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"'ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਗੱਲ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਸੁਣੀ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। 'ਮੇਰੇ ਮਨ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਐਡਲਬਰਟ, ਜੋ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮੰਗੇਤਰ ਹੈ, ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੂਫਾਨੀ ਰਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕੌੜੀਆਂ ਨਫ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਲੜੀ ਦੇ ਆਖਰੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਨਿੰਦਿਆਵਾਂ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਠੀਕ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਏਜੰਟ ਹੋ ਜੋ ਬੈਰਨ ਲਈ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦਾ। ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਸਮਝ ਲਓ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਰਾਏ ਮੇਰੇ ਲਈ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਬਾਹਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੰਛੀਆਂ ਦੇ ਟਵਿੱਟਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਉਸਦਾ ਨੇਕ ਸੁਭਾਅ ਕਦੇ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਡਿੱਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸੱਚੇ ਅਤੇ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਮੈਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ' - ਇੱਥੇ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਵੱਲ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ - 'ਇਹ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਕੌਣ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।'

"ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ ਕਿ ਕੁੜੀ ਹਨੇਰੀ ਵਾਂਗ ਅੰਦਰ ਆ ਗਈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਅੱਗ ਅਤੇ ਬਰਫ਼ ਨੂੰ ਆਹਮੋ-ਸਾਹਮਣੇ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਹ ਦੋ ਔਰਤਾਂ ਸਨ।"

"'ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ,' ਉਹ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਉੱਠਦੀ ਹੋਈ ਚੀਕਦੀ ਹੋਈ, ਉਸਦਾ ਮੂੰਹ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਮਰੋੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ - 'ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਆਖਰੀ ਮਾਲਕਣ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੌ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਭਰਮਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਰਤਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬਰਬਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੂੜੇ ਦੇ ਢੇਰ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਵੀ ਕਰੇਗਾ। ਤੇਰਾ ਕੂੜੇ ਦਾ ਢੇਰ ਇੱਕ ਕਬਰ ਬਣਨ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹਾਂ, ਮੂਰਖ ਔਰਤ, ਜੇ ਤੂੰ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਦੀ ਹੈਂ ਤਾਂ ਉਹ ਤੇਰੀ ਮੌਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਟੁੱਟਿਆ ਦਿਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਟੁੱਟੀ ਗਰਦਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖੇਗਾ। ਇਹ ਤੇਰੇ ਲਈ ਪਿਆਰ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਮੈਂ ਬੋਲ ਰਹੀ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਟਿੰਕਰ ਦੇ ਸਰਾਪ ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਤੂੰ ਜੀਵੇਂ ਜਾਂ ਮਰ ਜਾਵੇਂ। ਇਹ ਉਸ ਲਈ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਕੇ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸ ਲਈ ਉਸ 'ਤੇ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਸੋਹਣੀ ਔਰਤ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਨੀਵੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈਂ।"

"'ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ,' ਮਿਸ ਡੀ ਮਰਵਿਲ ਨੇ ਠੰਡੇ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ। 'ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮੰਗੇਤਰ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਤਿੰਨ ਹਿੱਸਿਆਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਲਝ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜੋ ਵੀ ਬੁਰਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਸ ਲਈ ਉਹ ਦਿਲੋਂ ਪਛਤਾਵਾ ਕਰੇਗਾ।"

"'ਤਿੰਨ ਪੈਰੇ!' ਮੇਰਾ ਸਾਥੀ ਚੀਕਿਆ। 'ਤੂੰ ਮੂਰਖ! ਤੂੰ ਅਣਕਿਆਸਿਆ ਮੂਰਖ!'

"'ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼, ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਇੰਟਰਵਿਊ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰੋ,' ਬਰਫੀਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। 'ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਸੁਣਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।'

"ਮਿਸ ਵਿੰਟਰ ਸਹੁੰ ਖਾ ਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਗੁੱਟ ਨਾ ਫੜੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਪਾਗਲ ਔਰਤ ਨੂੰ ਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਫੜ ਲੈਂਦੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇ ਕੈਬ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲੈ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੇਹੋਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਵਾਟਸਨ, ਇੱਕ ਠੰਡੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਔਰਤ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤ ਅਲਹਿਦਗੀ ਅਤੇ ਸਰਵਉੱਚ ਸਵੈ-ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ਯੋਗ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਖੜ੍ਹੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਨਵੇਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਕਦਮ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਚਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਰਹਾਂਗੀ, ਵਾਟਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਣੀ ਪਵੇਗੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਅਗਲਾ ਕਦਮ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹੋਵੇ।"

ਅਤੇ ਇਹ ਹੋਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਝਟਕਾ ਲੱਗਿਆ - ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਸੱਟ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਔਰਤ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹੀ ਪੱਥਰ ਦਿਖਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਤਖ਼ਤੀ 'ਤੇ ਪਈ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਰੂਹ ਵਿੱਚੋਂ ਡਰ ਦੀ ਇੱਕ ਪੀੜ ਲੰਘ ਗਈ। ਇਹ ਗ੍ਰੈਂਡ ਹੋਟਲ ਅਤੇ ਚੈਰਿੰਗ ਕਰਾਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਲੱਤ ਵਾਲੇ ਨਿਊਜ਼-ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਅਖ਼ਬਾਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਤਾਰੀਖ ਆਖਰੀ ਗੱਲਬਾਤ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਸੀ। ਉੱਥੇ, ਪੀਲੇ ਉੱਤੇ ਕਾਲਾ, ਭਿਆਨਕ ਨਿਊਜ਼-ਸ਼ੀਟ ਸੀ:

ਸ਼ਰਲੌਕ ਹੋਮਸ ਉੱਤੇ ਘਾਤਕ ਹਮਲਾ

ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੁਝ ਪਲਾਂ ਲਈ ਹੈਰਾਨ ਖੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ। ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਗਜ਼ ਖੋਹਣ ਦੀ ਉਲਝਣ ਵਾਲੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਦੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਕੈਮਿਸਟ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਦੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਭਿਆਨਕ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ਼ ਬਦਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਲਿਆ:

ਸਾਨੂੰ ਅਫ਼ਸੋਸ ਨਾਲ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸ਼ਹੂਰ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਜਾਸੂਸ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਇੱਕ ਕਾਤਲਾਨਾ ਹਮਲੇ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਏ ਸਨ ਜਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਾਜ਼ੁਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਹੀ ਵੇਰਵੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਘਟਨਾ ਕੈਫੇ ਰਾਇਲ ਦੇ ਬਾਹਰ ਰੀਜੈਂਟ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਵਾਪਰੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਹਮਲਾ ਦੋ ਆਦਮੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਡੰਡਿਆਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਸਿਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਗੰਭੀਰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਚੈਰਿੰਗ ਕਰਾਸ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਉਹ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਜਾਪਦੇ ਸਨ, ਜੋ ਕੈਫੇ ਰਾਇਲ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਕੇ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਗਲਾਸਹਾਊਸ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਕੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਤੋਂ ਬਚ ਨਿਕਲੇ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਹ ਉਸ ਅਪਰਾਧੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ ਜਿਸਨੂੰ ਅਕਸਰ ਜ਼ਖਮੀ ਆਦਮੀ ਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਅਤੇ ਚਤੁਰਾਈ 'ਤੇ ਸੋਗ ਮਨਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੇ ਪੈਰੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੈਨਸਮ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਬੇਕਰ ਸਟ੍ਰੀਟ ਵੱਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸਰਜਨ ਸਰ ਲੈਸਲੀ ਓਕਸ਼ੌਟ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਸੜਕ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਉਡੀਕਦੇ ਹੋਏ ਪਾਇਆ।

"ਕੋਈ ਤੁਰੰਤ ਖ਼ਤਰਾ ਨਹੀਂ," ਉਸਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਸੀ। "ਦੋ ਫਟੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਖੋਪੜੀ ਦੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਅਤੇ ਕੁਝ ਕਾਫ਼ੀ ਸੱਟਾਂ। ਕਈ ਟਾਂਕੇ ਲਗਾਉਣੇ ਪਏ ਹਨ। ਮੋਰਫਿਨ ਦਾ ਟੀਕਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਪਰ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਦਾ ਇੰਟਰਵਿਊ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਵਰਜਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਇਸ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਮੈਂ ਹਨੇਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚੋਰੀ-ਛਿਪੇ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਪੀੜਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਗ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਸੁਣਿਆ। ਅੰਨ੍ਹਾ ਤਿੰਨ-ਚੌਥਾਈ ਹੇਠਾਂ ਸੀ, ਪਰ ਸੂਰਜ ਦੀ ਇੱਕ ਕਿਰਨ ਝੁਕ ਕੇ ਜ਼ਖਮੀ ਆਦਮੀ ਦੇ ਪੱਟੀ ਵਾਲੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਜਾ ਲੱਗੀ। ਚਿੱਟੇ ਲਿਨਨ ਦੇ ਕੰਪਰੈੱਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਧੱਬਾ ਭਿੱਜ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਝੁਕਾ ਲਿਆ।

"ਠੀਕ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ। ਇੰਨਾ ਡਰਿਆ ਨਾ ਜਾ," ਉਹ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। "ਇਹ ਓਨਾ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਜਿੰਨਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।"

"ਇਸ ਲਈ ਰੱਬ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ!"

"ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਸਿੰਗਲ-ਸਟਿੱਕ ਦਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਮਾਹਰ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਲਿਆ। ਇਹ ਦੂਜਾ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ।"

"ਮੈਂ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਹੋਮਜ਼? ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਉਹੀ ਬਦਮਾਸ਼ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੜਕਾਇਆ ਸੀ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਗੱਲ ਕਰੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜਾ ਕੇ ਉਸਦੀ ਛੱਲ ਲਾਹ ਦੇਵਾਂਗਾ।"

"ਭਲਾ ਵਾਟਸਨ! ਨਹੀਂ, ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪੁਲਿਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ 'ਤੇ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੀ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੱਜਣ ਦੀ ਚੰਗੀ ਤਿਆਰੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਥੋੜ੍ਹਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰੋ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਪਣੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾ-ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਦੱਸਾਂ। ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਖ਼ਬਰਾਂ ਲਈ ਆਉਣਗੇ। ਇਸਨੂੰ ਮੋਟਾ ਪਾਓ, ਵਾਟਸਨ। ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹਾਂ ਜੇ ਮੈਂ ਹਫ਼ਤਾ ਸਿਰ ਦਰਦ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੀਉਂਦਾ ਰਹਾਂ - ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਸੰਦ ਹੈ! ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।"

"ਪਰ ਸਰ ਲੈਸਲੀ ਓਕਸ਼ੌਟ?"

"ਓਹ, ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਉਹ ਮੇਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਾੜਾ ਪੱਖ ਦੇਖ ਲਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਾਂਗਾ।"

"ਹੋਰ ਕੁਝ?"

"ਹਾਂ। ਸ਼ਿਨਵੈਲ ਜੌਹਨਸਨ ਨੂੰ ਕਹੋ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦੇਵੇ। ਉਹ ਸੁੰਦਰੀਆਂ ਹੁਣ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੱਗਣਗੀਆਂ। ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਫਸਾਉਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਗੇ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਅੱਜ ਰਾਤ ਨੂੰ ਹੀ ਕਰ ਲਓ।"

"ਮੈਂ ਹੁਣ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਹੋਰ ਕੁਝ?"

"ਮੇਰੀ ਪਾਈਪ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਰੱਖੋ - ਅਤੇ ਤੰਬਾਕੂ-ਚੱਪਲ। ਠੀਕ ਹੈ! ਹਰ ਸਵੇਰ ਆਓ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਮੁਹਿੰਮ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਵਾਂਗੇ।"

ਮੈਂ ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਜੌਨਸਨ ਨਾਲ ਮਿਸ ਵਿੰਟਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ ਉਪਨਗਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਖ਼ਤਰਾ ਲੰਘਣ ਤੱਕ ਲੇਟ ਗਈ।

ਛੇ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਜਨਤਾ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਵਿੱਚ ਰਹੀ ਕਿ ਹੋਲਮਜ਼ ਮੌਤ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਹੈ। ਬੁਲੇਟਿਨ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਸਨ ਅਤੇ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਭਿਆਨਕ ਪੈਰੇ ਸਨ। ਮੇਰੀਆਂ ਲਗਾਤਾਰ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਇੰਨਾ ਮਾੜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਚਲਾਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਦ੍ਰਿੜ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਹ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਠੀਕ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਸ਼ੱਕ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਜਲਦੀ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਆਦਮੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕ ਗੁਪਤ ਲੜੀ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਾਟਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਏ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜਲੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਵੀ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣਾ ਪਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀਆਂ ਸਹੀ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਕਰਤਾ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਇਕੱਲਾ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲੋਂ ਉਸਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਪਾੜੇ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ।

ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਟਾਂਕੇ ਕੱਢੇ ਗਏ, ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਏਰੀਸੀਪੈਲਾ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਸੀ। ਉਸੇ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ ਲਈ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਬਿਮਾਰ ਜਾਂ ਤੰਦਰੁਸਤ, ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ ਨੂੰ ਲਿਵਰਪੂਲ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕੁਨਾਰਡ ਕਿਸ਼ਤੀ ਰੁਰੀਟਾਨੀਆ ਦੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬੈਰਨ ਐਡਲਬਰਟ ਗ੍ਰੂਨਰ ਵੀ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਮਿਸ ਵਾਇਲਟ ਡੀ ਮਰਵਿਲ, ਆਦਿ ਦੀ ਇਕਲੌਤੀ ਧੀ, ਆਦਿ, ਨਾਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਸੈਟਲ ਹੋਣ ਲਈ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੀਲੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਠੰਡੇ, ਇਕਾਗਰ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਖ਼ਬਰਾਂ ਸੁਣੀਆਂ, ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

"ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਸਿਰਫ਼ ਤਿੰਨ ਸਾਫ਼ ਦਿਨ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਦਮਾਸ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖ਼ਤਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਵਾਟਸਨ! ਲਾਰਡ ਹੈਰੀ ਦੀ ਸੌਂਹ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ! ਹੁਣ, ਵਾਟਸਨ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੁਝ ਕਰੋ।"

"ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਆਦਤ ਪਾਉਣ ਲਈ ਹਾਂ, ਹੋਮਜ਼।"

"ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ, ਅਗਲੇ ਚੌਵੀ ਘੰਟੇ ਚੀਨੀ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਭਾਂਡਿਆਂ ਦੇ ਡੂੰਘੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਓ।"

ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ। ਲੰਬੇ ਤਜਰਬੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੀ ਸਿਆਣਪ ਸਿੱਖ ਲਈ ਸੀ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਤੁਰ ਪਿਆ, ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕਿੰਨਾ ਅਜੀਬ ਹੁਕਮ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਸੇਂਟ ਜੇਮਜ਼ ਸਕੁਏਅਰ ਵਿੱਚ ਲੰਡਨ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਗਿਆ, ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਲੋਮੈਕਸ, ਸਬਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀਅਨ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ ਹੇਠ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਕਿਤਾਬ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵੱਲ ਚਲਾ ਗਿਆ।

ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਕੀਲ ਜੋ ਸੋਮਵਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਦੇਖਭਾਲ ਨਾਲ ਘੁੱਟਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਮਾਹਰ ਗਵਾਹ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਗਿਆਨ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਯਕੀਨਨ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਭਾਂਡੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਸਾਰੀ ਸ਼ਾਮ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਆਰਾਮ ਲਈ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਅੰਤਰਾਲ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ, ਮੈਂ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਚੂਸ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾਮ ਯਾਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਮੈਨੂੰ ਮਹਾਨ ਕਲਾਕਾਰ-ਸਜਾਵਟ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਹਾਲ-ਚਿੰਨ੍ਹ, ਚੱਕਰੀ ਤਾਰੀਖਾਂ ਦੇ ਰਹੱਸ, ਹੰਗ-ਵੂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਯੁੰਗ-ਲੋ ਦੀਆਂ ਸੁੰਦਰਤਾਵਾਂ, ਤਾਂਗ-ਯਿੰਗ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ, ਅਤੇ ਸੁੰਗ ਅਤੇ ਯੁਆਨ ਦੇ ਆਦਿਮ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਾਨਾਂ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਗਲੀ ਸ਼ਾਮ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਾਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ ਹੁਣ ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਤੋਂ ਇਸਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਨਪਸੰਦ ਆਰਾਮ ਕੁਰਸੀ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹੱਥ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪੱਟੀਆਂ ਵਾਲੇ ਸਿਰ ਨਾਲ ਬੈਠਾ ਸੀ।

"ਕਿਉਂ, ਹੋਮਜ਼," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮਰ ਰਹੇ ਹੋ।"

"ਇਹ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਉਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਹੁਣ, ਵਾਟਸਨ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਬਕ ਸਿੱਖ ਲਏ ਹਨ?"

"ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮੈਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਤਾਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।"

"ਚੰਗਾ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਗੱਲਬਾਤ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ?"

"ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਮੈਨਟੇਲਪੀਸ ਤੋਂ ਉਹ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਡੱਬਾ ਦੇ ਦਿਓ।"

ਉਸਨੇ ਢੱਕਣ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜੋ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਕੁਝ ਬਰੀਕ ਪੂਰਬੀ ਰੇਸ਼ਮ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਗੂੜ੍ਹੇ ਨੀਲੇ ਰੰਗ ਦੀ ਇੱਕ ਨਾਜ਼ੁਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਤਸ਼ਤਰੀ ਦਿਖਾਈ।

"ਇਸਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ। ਇਹ ਮਿੰਗ ਰਾਜਵੰਸ਼ ਦਾ ਅਸਲੀ ਅੰਡੇ-ਛਿੱਲੇ ਵਾਲਾ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਭਾਂਡਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਟੁਕੜਾ ਕਦੇ ਵੀ ਕ੍ਰਿਸਟੀ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਲੰਘਿਆ। ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਸੈੱਟ ਇੱਕ ਰਾਜੇ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ - ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪੇਕਿੰਗ ਦੇ ਸ਼ਾਹੀ ਮਹਿਲ ਦੇ ਬਾਹਰ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਸੈੱਟ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਮਾਹਰ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ?"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਰਡ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ: "ਡਾ. ਹਿੱਲ ਬਾਰਟਨ, 369 ਹਾਫ ਮੂਨ ਸਟਰੀਟ।"

"ਇਹ ਸ਼ਾਮ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੈਰਨ ਗ੍ਰੂਨਰ ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕਰੋਗੇ। ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਪਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਸਾਢੇ ਅੱਠ ਵਜੇ ਉਹ ਕੰਮ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਨੋਟ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਫ਼ੋਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਮਿੰਗ ਚਾਈਨਾ ਦੇ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਵਿਲੱਖਣ ਸੈੱਟ ਦਾ ਇੱਕ ਨਮੂਨਾ ਲਿਆ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ

ਨਕਲ ਦੇ ਖੇਡ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਹੋ ਇਹ ਸੈੱਟ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਬੈਰਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਵੇਚਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ।"

"ਕੀ ਕੀਮਤ?"

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਕਿਹਾ, ਵਾਟਸਨ। ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਰੂਰ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ। ਇਹ ਤਸ਼ਤਰੀ ਮੈਨੂੰ ਸਰ ਜੇਮਜ਼ ਨੇ ਖਰੀਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਉਸਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਦੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਅਤਿਕਥਨੀ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਹੋ ਕਿ ਇਸਦਾ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸੈੱਟ ਦੀ ਕਦਰ ਕਿਸੇ ਮਾਹਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

"ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਵਾਟਸਨ! ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਚਮਕਦੇ ਹੋ। ਕ੍ਰਿਸਟੀ ਜਾਂ ਸੋਥਬੀ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿਓ। ਤੁਹਾਡੀ ਸੁਆਦੀਤਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕੀਮਤ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ।"

"ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ?"

"ਓਹ, ਹਾਂ, ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸਨੂੰ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਦਾ ਸ਼ੌਕ ਸਭ ਤੋਂ ਤੇਜ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ - ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਬੈਠੋ, ਵਾਟਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਪੱਤਰ ਲਿਖਾਂਗਾ। ਕਿਸੇ ਜਵਾਬ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਹੋਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆ ਰਹੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਕਿਉਂ।"

ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੀ, ਛੋਟਾ, ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ, ਅਤੇ ਮਾਹਰਾਂ ਦੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨੂੰ ਉਤੇਜਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ। ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੂਤ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸੇ ਸ਼ਾਮ, ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੀਮਤੀ ਤਸ਼ਤਰੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਡਾ. ਹਿੱਲ ਬਾਰਟਨ ਦਾ ਕਾਰਡ ਲੈ ਕੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਾਹਸ 'ਤੇ ਚੱਲ ਪਿਆ।

ਸੁੰਦਰ ਘਰ ਅਤੇ ਮੈਦਾਨ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਸਨ ਕਿ ਬੈਰਨ ਗ੍ਰੂਨਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰ ਜੇਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਕਾਫ਼ੀ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਘੁੰਮਦਾ ਹੋਇਆ ਰਸਤਾ, ਜਿਸਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਦੁਰਲੱਭ ਝਾੜੀਆਂ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਸਨ, ਮੂਰਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਜਾਏ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੱਜਰੀ ਵਾਲੇ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਜਗ੍ਹਾ ਦੱਖਣੀ ਅਫ਼ਰੀਕਾ ਦੇ ਇੱਕ ਸੋਨੇ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੁਆਰਾ ਮਹਾਨ ਉਛਾਲ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੋਨਿਆਂ 'ਤੇ ਬੁਰਜ ਵਾਲਾ ਲੰਬਾ, ਨੀਵਾਂ ਘਰ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਡਰਾਉਣਾ ਸੁਪਨਾ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਆਕਾਰ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਬਟਲਰ, ਜੋ ਬਿਸ਼ਪਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਸਜਾਉਂਦਾ ਹੁੰਦਾ, ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲਿਆਂਦਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਆਲੀਸ਼ਾਨ ਕੱਪੜੇ ਵਾਲੇ ਪੈਦਲ ਆਦਮੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬੈਰਨ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ।

ਉਹ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਡੱਬੇ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਜੋ ਖਿੜਕੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਚੀਨੀ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅੰਦਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਭੂਰਾ ਫੁੱਲਦਾਨ ਲੈ ਕੇ ਮੁੜਿਆ।

"ਡਾਕਟਰ ਜੀ, ਬੈਠ ਜਾਓ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਦਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਟੈਂਗ ਨਮੂਨਾ, ਜੋ ਕਿ ਸੱਤਵੀਂ ਸਦੀ ਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਲਚਸਪ ਲੱਗੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕਾਰੀਗਰੀ ਜਾਂ ਅਮੀਰ ਗਲੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਉਹ ਮਿੰਗ ਤਸ਼ਤਰੀ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ?"

ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਹਨੇਰਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਲੈਂਪ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਖਿੱਚਿਆ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਪੀਲੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਲੱਛਣਾਂ 'ਤੇ ਛਾਈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ।

ਉਹ ਯਕੀਨਨ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਸੁੰਦਰਤਾ ਲਈ ਉਸਦੀ ਯੂਰਪੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦਰਮਿਆਨੇ ਆਕਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਸਰਗਰਮ ਲਾਈਨਾਂ 'ਤੇ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਗੂੜ੍ਹਾ, ਲਗਭਗ ਪੂਰਬੀ ਸੀ, ਵੱਡੀਆਂ, ਗੂੜ੍ਹੀਆਂ, ਸੁਸਤ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਅਟੱਲ ਮੋਹ ਰੱਖ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਉਸਦੇ ਵਾਲ ਅਤੇ ਮੁੱਛਾਂ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦੀਆਂ ਸਨ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ, ਤਿੱਖੀਆਂ, ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਮੋਮ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨਿਯਮਤ ਅਤੇ ਮਨਮੋਹਕ ਸਨ, ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੇ ਸਿੱਧੇ, ਪਤਲੇ-ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਵਾਲੇ ਮੂੰਹ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ। ਜੇ ਕਦੇ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਕਾਤਲ ਦਾ ਮੂੰਹ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਉੱਥੇ ਸੀ - ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬੇਰਹਿਮ, ਸਖ਼ਤ ਜ਼ਖ਼ਮ, ਸੰਕੁਚਿਤ, ਬੇਰਹਿਮ, ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ। ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਮੁੱਛਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਖ਼ਤਰੇ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਸੀ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਪੀੜਤਾਂ ਲਈ ਚੇਤਾਵਨੀ ਵਜੋਂ ਸੈੱਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਿਲਚਸਪ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਸੰਪੂਰਨ ਸਨ। ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਤੀਹ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੱਧ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਬਤਾਲੀ ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ।

"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ - ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ!" ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਛੇ ਦਾ ਸੈੱਟ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਨਮੂਨਿਆਂ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਬੇਸਮਝੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛਾਂ, ਡਾ. ਹਿੱਲ ਬਾਰਟਨ, ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ?"

"ਕੀ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ?" ਮੈਂ ਜਿੰਨੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ, ਮੈਂ ਜਿੰਨਾ ਵੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ।

"ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਟੁਕੜਾ ਅਸਲੀ ਹੈ, ਅਤੇ, ਕੀਮਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਮਾਹਰ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ।"

"ਬਹੁਤ ਰਹੱਸਮਈ," ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਾਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਤੇਜ਼, ਸ਼ੱਕੀ ਝਲਕ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਇੰਨੀਆਂ ਕੀਮਤੀ ਵਸਤੂਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵੇਲੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਟੁਕੜਾ ਅਸਲੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਮੰਨ ਲਓ - ਮੈਂ ਹਰ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ - ਕਿ ਇਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਵੇ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ?"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗਰੰਟੀ ਦੇਵਾਂਗਾ।"

"ਇਹ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਖੋਲ੍ਹ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਗਰੰਟੀ ਦੀ ਕੀ ਕੀਮਤ ਸੀ।"

"ਮੇਰੇ ਬੈਂਕਰ ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣਗੇ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਸਾਰਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਮੈਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਨਹੀਂ," ਮੈਂ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਇਸ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਮਾਹਰ ਹੋ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਖੋਜਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਮਾਹਰ ਹਾਂ?"

"ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖੀ ਹੈ।"
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਤਾਬ ਪੜ੍ਹੀ ਹੈ?"
"ਨਹੀਂ।"
"ਪਿਆਰੇ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਮਝਣਾ ਹੋਰ ਵੀ ਔਖਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ! ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਮਾਹਰ ਅਤੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿਕਰਤਾ ਹੋ ਜਿਸਦੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕੀਮਤੀ ਟੁਕੜਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਅਸਲ ਅਰਥ ਅਤੇ ਮੁੱਲ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ?"
"ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਵਿਅਸਤ ਆਦਮੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਹਾਂ।"
"ਇਹ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸ਼ੌਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਸਦੇ ਹੋਰ ਕੰਮ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਮਾਹਰ ਸੀ।"
"ਮੈਂ ਵੀ ਹਾਂ।"
"ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਟੈਸਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹਾਂ? ਡਾਕਟਰ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਹੋ - ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਘਟਨਾ ਹੋਰ ਵੀ ਸ਼ੱਕੀ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਮਰਾਟ ਸ਼ੋਮੂ ਬਾਰੇ ਕੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਨਾਰਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸ਼ੋਸੋ-ਇਨ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਜੋੜਦੇ ਹੋ? ਪਿਆਰੇ ਮੇਰੇ, ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ? ਮੈਨੂੰ ਨੋਨਹਰਨ ਵੇਈ ਰਾਜਵੰਸ਼ ਅਤੇ ਸਿਰੇਮਿਕਸ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਬਾਰੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਦੱਸੋ।"
ਮੈਂ ਨਕਲੀ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਛਾਲ ਮਾਰੀ।
"ਇਹ ਅਸਹਿਣਯੋਗ ਹੈ, ਸਰ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਡਾ ਇੱਕ ਅਹਿਸਾਨ ਕਰਨ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਕੂਲੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹੋਵਾਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਮੇਰਾ ਗਿਆਨ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"
ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਇੱਕਦਮ ਦੇਖਿਆ। ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੁਸਤੀ ਦੂਰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ ਅਚਾਨਕ ਚਮਕ ਉੱਠੀਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੇਰਹਿਮ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੰਦਾਂ ਦੀ ਚਮਕ ਆਈ।
"ਇਹ ਕੀ ਖੇਡ ਹੈ? ਤੂੰ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਜਾਸੂਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੈਂ। ਤੂੰ ਹੋਮਜ਼ ਦਾ ਦੂਤ ਹੈਂ। ਇਹ ਇੱਕ ਚਾਲ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਖੇਡ ਰਿਹਾ ਹੈਂ। ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬੰਦਾ ਮਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਔਜ਼ਾਰ ਭੇਜਦਾ ਹੈ। ਤੂੰ ਬਿਨਾਂ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਇੱਥੇ ਆ ਗਿਆ ਹੈਂ, ਅਤੇ, ਰੱਬ ਦੀ ਸਹੁੰ! ਤੈਨੂੰ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਨਾਲੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣਾ ਔਖਾ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ।"
ਉਹ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਮਲੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਦਮੀ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਬੇਚੈਨ ਸੀ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਹੋਵੇ; ਯਕੀਨਨ ਇਸ ਜਿਰ੍ਹਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਦਿਖਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ; ਪਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਇੱਕ ਸਾਈਡ-ਡਰਾਅਰ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਗੂੰਜਿਆ। ਫਿਰ ਉਸਦੇ ਕੰਨ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੱਜਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਆਹ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਆਹ!" ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਿਆ।

ਦੋ ਕਦਮ ਮੈਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਲੈ ਗਏ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਮਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅੰਦਰਲੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਤਸਵੀਰ ਰੱਖੇਗਾ। ਬਾਗ਼ ਵੱਲ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਖਿੜਕੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਕੋਲ, ਕਿਸੇ ਭਿਆਨਕ ਭੂਤ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਖੂਨੀ ਪੱਟੀਆਂ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਖਿੱਚਿਆ ਅਤੇ ਚਿੱਟਾ ਸੀ, ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਅਗਲੇ ਹੀ ਪਲ ਉਹ ਵਿੱਥ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਲੌਰੇਲ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਟਕਰਾਉਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ। ਗੁੱਸੇ ਦੀ ਚੀਕ ਨਾਲ ਘਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ।

ਅਤੇ ਫਿਰ! ਇਹ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਦੇਖਿਆ। ਇੱਕ ਬਾਂਹ - ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ ਬਾਂਹ - ਪੱਤਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੀ। ਉਸੇ ਪਲ ਬੈਰਨ ਨੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਚੀਕ ਮਾਰੀ - ਇੱਕ ਚੀਕ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਗੂੰਜਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਤਾੜੀ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਭੱਜਿਆ, ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਕੰਧਾਂ ਨਾਲ ਭਿਆਨਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮਾਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਫਿਰ ਉਹ ਕਾਰਪੇਟ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਘੁੰਮਦਾ ਅਤੇ ਕਰਵਟ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਘਰ ਵਿੱਚ ਚੀਕਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੀਕਾਂ ਗੂੰਜ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।

"ਪਾਣੀ! ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਪਾਣੀ!" ਉਸਦੀ ਪੁਕਾਰ ਸੀ।

ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਾਈਡ-ਟੇਬਲ ਤੋਂ ਇੱਕ ਕੈਰਾਫ਼ ਫੜਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਭੱਜਿਆ। ਉਸੇ ਪਲ ਬਟਲਰ ਅਤੇ ਕਈ ਫੁੱਟਮੈਨ ਹਾਲ ਵਿੱਚੋਂ ਭੱਜੇ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਜ਼ਖਮੀ ਆਦਮੀ ਦੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਦੀਵੇ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵੱਲ ਮੋੜ ਦਿੱਤਾ। ਵਿਟ੍ਰੀਓਲ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਖਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੰਨਾਂ ਅਤੇ ਠੋਡੀ ਤੋਂ ਟਪਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਅੱਖ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਿੱਟੀ ਅਤੇ ਚਮਕਦਾਰ ਸੀ। ਦੂਜੀ ਲਾਲ ਅਤੇ ਸੁੱਜੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੈਂ ਕੁਝ ਮਿੰਟ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਕਿਸੇ ਸੁੰਦਰ ਪੇਂਟਿੰਗ ਵਾਂਗ ਸਨ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਕਲਾਕਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਗਿੱਲਾ ਅਤੇ ਗੰਦਾ ਸਪੰਜ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਧੁੰਦਲੇ, ਰੰਗੀਨ, ਅਣਮਨੁੱਖੀ, ਭਿਆਨਕ ਸਨ।

ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਵਿਟ੍ਰੀਓਲ ਹਮਲੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਕੁਝ ਖਿੜਕੀ ਰਾਹੀਂ ਚੜ੍ਹ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਬਾਹਰ ਲਾਅਨ ਵੱਲ ਭੱਜੇ ਸਨ, ਪਰ ਹਨੇਰਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੀਂਹ ਪੈਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪੀੜਤ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੌਲਾ ਪਾਇਆ। "ਇਹ ਉਹ ਨਰਕ-ਬਿੱਲੀ ਸੀ, ਕਿਟੀ ਵਿੰਟਰ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਓਹ, ਸ਼ੈਤਾਨ! ਉਹ ਇਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗੀ! ਉਹ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗੀ! ਓ, ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਰੱਬ, ਇਹ ਦਰਦ ਮੇਰੇ ਸਹਿਣ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ!"

ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਤੇਲ ਨਾਲ ਧੋਤਾ, ਕੱਚੀਆਂ ਸਤਹਾਂ 'ਤੇ ਰੂੰ ਦੀ ਵੈਡਿੰਗ ਲਗਾਈ, ਅਤੇ ਮੋਰਫੀਆ ਦਾ ਹਾਈਪੋਡਰਮਿਕ ਲਗਾਇਆ। ਇਸ ਝਟਕੇ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਸਾਰਾ ਸ਼ੱਕ ਉਸਦੇ ਦਿਮਾਗ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਿਪਕ ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਅਜੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਮੱਛੀਆਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਮੈਂ ਬਰਬਾਦੀ 'ਤੇ ਰੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਘਿਣਾਉਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯਾਦ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਜਿਸਨੇ ਇੰਨੀ ਭਿਆਨਕ ਤਬਦੀਲੀ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਇਆ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਸੜਦੇ ਹੱਥਾਂ ਦੇ ਪੰਜੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਘਿਣਾਉਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਰਾਹਤ ਮਿਲੀ ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸਰਜਨ, ਇੱਕ ਮਾਹਰ ਦੁਆਰਾ ਨੇੜਿਓਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਚਾਰਜ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ। ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਇੱਕ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਵੀ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਸਲੀ ਕਾਰਡ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ। ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨਾ ਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ

ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਓਨਾ ਹੀ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਖੁਦ ਹੋਲਮਜ਼। ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਦਾਸੀ ਅਤੇ ਦਹਿਸ਼ਤ ਦੇ ਉਸ ਘਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੈਂ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ 'ਤੇ ਸੀ।

ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣੀ ਜਾਣੀ-ਪਛਾਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਫਿੱਕਾ ਅਤੇ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸ਼ਾਮ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀਆਂ ਲੋਹੇ ਦੀਆਂ ਨਾੜਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਝਟਕਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਬੈਰਨ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਬਾਰੇ ਮੇਰੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਡਰ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ।

"ਪਾਪ ਦੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ, ਵਾਟਸਨ - ਪਾਪ ਦੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜਲਦੀ ਜਾਂ ਦੇਰ ਨਾਲ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਵੇਗਾ। ਰੱਬ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਕਾਫ਼ੀ ਪਾਪ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਮੇਜ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਭੂਰਾ ਕਿਤਾਬ ਚੁੱਕਦੇ ਹੋਏ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਉਹ ਕਿਤਾਬ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਔਰਤ ਨੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜੇ ਇਹ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਤੋੜਦਾ, ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਤੋੜ ਸਕਦਾ। ਪਰ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ, ਵਾਟਸਨ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਸਵੈ-ਮਾਣ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਇਸਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।"

"ਇਹ ਉਸਦੀ ਪਿਆਰ ਡਾਇਰੀ ਹੈ?"

"ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਕਾਮਨਾ ਵਾਲੀ ਡਾਇਰੀ। ਇਸਨੂੰ ਜੋ ਮਰਜ਼ੀ ਕਹੋ। ਜਿਸ ਪਲ ਔਰਤ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਸਕੀਏ ਤਾਂ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹਥਿਆਰ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਔਰਤ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ। ਫਿਰ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਇਸ ਹਮਲੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬੈਰਨ ਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਭਲੇ ਲਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਰ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਦਾ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਅਮਰੀਕਾ ਫੇਰੀ ਨੇ ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਇੰਨਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਪਈ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਚੋਰੀ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਧਿਆਨ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਨੀਲੀ ਤਸ਼ਤਰੀ ਆਏ ਸੀ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਮਿੰਟ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਸਮਾਂ ਚੀਨੀ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਭਾਂਡਿਆਂ ਦੇ ਤੁਹਾਡੇ ਗਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਤ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਖਰੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਛੋਟਾ ਪੈਕੇਟ ਕੀ ਸੀ ਜੋ ਉਹ "ਕੀ ਮੈਂ ਇੰਨੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਚਾਦਰ ਹੇਠ ਲਿਜਾਇਆ ਸੀ? ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਮੇਰੇ ਕੰਮ ਲਈ ਆਈ ਸੀ, ਪਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਆਪਣਾ ਕੁਝ ਸੀ।"

"ਉਸਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਆਇਆ ਹਾਂ।"

"ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਸਮਾਂ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਤਾਬ ਲੈ ਸਕਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਣਦੇਖੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਚਣ ਲਈ ਇੰਨਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ। ਆਹ, ਸਰ ਜੇਮਜ਼, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੋ!"

ਸਾਡਾ ਦਰਬਾਰੀ ਦੋਸਤ ਪਿਛਲੇ ਸੰਮਨ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਵਾਪਰੇ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ।

"ਤੁਸੀਂ ਅਚੰਭੇ ਕੀਤੇ ਹਨ - ਅਚੰਭੇ!" ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਪਰ ਜੇ ਇਹ ਸੱਟਾਂ ਓਨੀਆਂ ਹੀ ਭਿਆਨਕ ਹਨ ਜਿੰਨੀਆਂ ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਦੱਸਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਯਕੀਨਨ ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਡਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।

"ਡੀ ਮਰਵਿਲ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ। ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਗੜੇ ਹੋਏ ਸ਼ਹੀਦ ਵਾਂਗ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਿਆਰ ਕਰੇਗੀ। ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ। ਇਹ ਉਸਦਾ ਨੈਤਿਕ ਪੱਖ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਸਰੀਰਕ ਪੱਖ ਨਹੀਂ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਉਹ ਕਿਤਾਬ ਉਸਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਲਿਆਏਗੀ - ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਜੋ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ।"

ਸਰ ਜੇਮਜ਼ ਇਸਨੂੰ ਅਤੇ ਕੀਮਤੀ ਤਸ਼ਤਰੀ ਦੋਵੇਂ ਲੈ ਗਿਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਖੁਦ ਦੇਰ ਨਾਲ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਬਰੋਘਮ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਝੱਟ ਅੰਦਰ ਆਇਆ, ਕਾਕੇਡਡ ਕੋਚਮੈਨ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਕੇ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਪੈਨਲ 'ਤੇ ਸ਼ਸਤਰ ਬੇਅਰਿੰਗਾਂ ਨੂੰ ਢੱਕਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਓਵਰਕੋਟ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਅੱਧਾ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਪੱਖੇ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਚਮਕ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਸਾਹ ਲਿਆ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਮੁਵੱਕਿਲ ਕੌਣ ਹੈ," ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ, ਆਪਣੀ ਵੱਡੀ ਖ਼ਬਰ ਨਾਲ ਫੁਸਫੁਸਦਾ ਹੋਇਆ। "ਕਿਉਂ, ਹੋਮਜ਼, ਇਹ ਹੈ -"

"ਇਹ ਇੱਕ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਲੇਰ ਸੱਜਣ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਰੋਕਦਾ ਹੋਇਆ ਹੱਥ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਹੁਣ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਇਹੀ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇ।"

ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰ ਜੇਮਜ਼ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸੰਭਾਲਿਆ ਹੋਵੇ। ਜਾਂ ਇਹ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਇੰਨਾ ਨਾਜ਼ੁਕ ਕੰਮ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਹੀ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਮਾਰਨਿੰਗ ਪੋਸਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਛਪਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬੈਰਨ ਐਡਲਬਰਟ ਗ੍ਰੂਨਰ ਅਤੇ ਮਿਸ ਵਾਇਲੇਟ ਡੀ ਮਰਵਿਲ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸੇ ਅਖ਼ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਮਿਸ ਕਿੱਟੀ ਵਿੰਟਰ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਟ੍ਰੀਓਲ ਸੁੱਟਣ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪੁਲਿਸ-ਅਦਾਲਤ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਭਿਆਨਕ ਹਾਲਾਤ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਕਿ ਸਜ਼ਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯਾਦ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੰਭਵ ਸੀ। ਸ਼ੈਰਲੌਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਚੋਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਚੰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੁਵੱਕਿਲ ਕਾਫ਼ੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਖ਼ਤ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਵੀ ਮਨੁੱਖੀ ਅਤੇ ਲਚਕੀਲਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕਟਹਿਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਬਲੈਂਚਡ ਸੋਲਜਰ ਦਾ ਸਾਹਸ

ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਵਾਟਸਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰ, ਭਾਵੇਂ ਸੀਮਤ ਹਨ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ। ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਨੁਭਵ ਲਿਖਣ ਲਈ ਚਿੰਤਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਂ ਇਸ ਅਤਿਆਚਾਰ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਕਸਰ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਕਿੰਨੇ ਸਤਹੀ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰਹਿਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸੁਆਦ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। "ਇਸਨੂੰ ਖੁਦ ਅਜ਼ਮਾਓ, ਹੋਮਜ਼!" ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ ਕਿ, ਆਪਣੀ ਕਲਮ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਾਠਕ ਨੂੰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੇਵੇ। ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਘਟਨਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਅਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਅਜੀਬ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਟਸਨ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਨੋਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਜੀਵਨੀਕਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਛੋਟੀਆਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਨਾਲ ਬੋਝ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਭਾਵਨਾ ਜਾਂ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਾਟਸਨ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਕੁਝ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਨਿਮਰਤਾ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਤਿਕਥਨੀ ਵਾਲੇ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੰਘ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕੋਰਸ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਜਿਸ ਲਈ ਹਰ ਵਿਕਾਸ ਇੱਕ ਸਦੀਵੀ ਹੈਰਾਨੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਲਈ ਭਵਿੱਖ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਬੰਦ ਕਿਤਾਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਆਦਰਸ਼ ਸਹਾਇਕ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨੋਟਬੁੱਕ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਨਵਰੀ, 1903 ਵਿੱਚ, ਬੋਅਰ ਯੁੱਧ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਠੀਕ ਬਾਅਦ, ਮੈਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਜੇਮਜ਼ ਐਮ. ਡੌਡ, ਇੱਕ ਵੱਡੇ, ਤਾਜ਼ਾ, ਧੁੱਪ ਨਾਲ ਸੜੇ ਹੋਏ, ਇਮਾਨਦਾਰ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਚੰਗੇ ਵਾਟਸਨ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਨੀ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇਹ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਵਾਰਥੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਸਾਡੇ ਮੇਲ-ਜੋਲ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਕੱਲਾ ਸੀ।

ਮੇਰੀ ਆਦਤ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਪਿੱਠ ਕਰਕੇ ਬੈਠਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬਿਠਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਪੂਰੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਜੇਮਜ਼ ਐਮ. ਡੌਡ ਇੰਟਰਵਿਊ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਜਾਪਦੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਚੁੱਪ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਨਿਰੀਖਣ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨਾ ਸਮਝਦਾਰੀ ਸਮਝੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੁਝ ਸਿੱਟੇ ਦਿੱਤੇ।

"ਦੱਖਣੀ ਅਫ਼ਰੀਕਾ ਤੋਂ, ਸਰ, ਮੈਂ ਸਮਝ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

“ਹਾਂ, ਸਰ,” ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਇੰਪੀਰੀਅਲ ਯਿਓਮੈਨਰੀ, ਮੈਨੂੰ ਪਸੰਦ ਹੈ।"

"ਬਿਲਕੁਲ।"

"ਮਿਡਲਸੈਕਸ ਕੋਰ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ।"
"ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ। ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਜਾਦੂਗਰ ਹੋ।"
ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਘਬਰਾਏ ਹੋਏ ਹਾਵ-ਭਾਵ 'ਤੇ ਮੁਸਕਰਾਇਆ।
"ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਦਿੱਖ ਵਾਲਾ ਸੱਜਣ ਮੇਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਰੰਗ ਨਾਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਭੂਰਾਪਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਇੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸੂਰਜ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸਦੀ ਬਾਂਹ ਵਿੱਚ ਰੁਮਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਰੱਖਣਾ ਔਖਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਛੋਟੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋ, ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨਿਯਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਘੋੜਸਵਾਰ ਵਰਗਾ ਕਪੜਾ ਹੈ। ਮਿਡਲਸੈਕਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਤੁਹਾਡੇ ਕਾਰਡ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿਖਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਥ੍ਰੋਗਮੋਰਟਨ ਸਟਰੀਟ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਟਾਕ ਬ੍ਰੋਕਰ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਕਿਹੜੀ ਰੈਜੀਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੋਗੇ?"
"ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਖਦੇ ਹੋ।"
"ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਡੋਡ, ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮੈਨੂੰ ਨਿਰੀਖਣ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ। ਟਕਸਬਰੀ ਓਲਡ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ?"
"ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼ -!"
"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਰ, ਕੋਈ ਭੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਪੱਤਰ ਇਸ ਸਿਰਲੇਖ ਨਾਲ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਮੁਲਾਕਾਤ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ।"
"ਹਾਂ, ਬਿਲਕੁਲ। ਪਰ ਚਿੱਠੀ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਲਿਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜੇ ਕਰਨਲ ਐਮਸਵਰਥ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਾ ਕੱਢਿਆ ਹੁੰਦਾ -"
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ!"
"ਖੈਰ, ਇਹੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਸੀ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਖ਼ਤ ਹੈ, ਕਰਨਲ ਐਮਸਵਰਥ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਵਿੱਚ ਫੌਜ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਮਾਰਟਿਨੇਟ, ਅਤੇ ਇਹ ਰੁੱਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਦਿਨ ਵੀ ਸੀ। ਜੇ ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਇਹ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਰਨਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਸੀ।"
ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਪਾਈਪ ਜਗਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਝੁਕ ਗਿਆ।
"ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਓਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ।"
ਮੇਰਾ ਮੁਵੱਕਿਲ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੁਸਕਰਾਇਆ।
"ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦੇ ਰਾਹ ਪੈ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਦੱਸੇ ਸਭ ਕੁਝ ਪਤਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੱਥ ਦੱਸਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕੋਗੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਜਾਗਦਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਉਲਝਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਓਨਾ ਹੀ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"
"ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਜਨਵਰੀ, 1901 ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਹੋਇਆ ਸੀ - ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ - ਨੌਜਵਾਨ ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਐਮਸਵਰਥ ਉਸੇ ਸਕੁਐਡਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਕਰਨਲ ਐਮਸਵਰਥ ਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ - ਐਮਸਵਰਥ ਕ੍ਰੀਮੀਅਨ

ਵੀ.ਸੀ. - ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਲੜਨ ਵਾਲਾ ਖੂਨ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਰੈਜੀਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਧੀਆ ਮੁੰਡਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੋਸਤੀ ਬਣਾਈ - ਅਜਿਹੀ ਦੋਸਤੀ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਹੀ ਬਣਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਸਾਂਝੇ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮੇਰਾ ਸਾਥੀ ਸੀ - ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਸੌਦਾ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਲੜਾਈ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਲੜਾਈ ਕੀਤੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰੀਟੋਰੀਆ ਦੇ ਬਾਹਰ ਡਾਇਮੰਡ ਹਿੱਲ ਦੇ ਨੇੜੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਾਥੀ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਗੋਲੀ ਲੱਗੀ। ਮੈਨੂੰ ਕੇਪ ਟਾਊਨ ਦੇ ਹਸਪਤਾਲ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਸਾਊਥੈਂਪਟਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਮਿਲਿਆ। ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ - ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਦੋਸਤ ਸੀ।"

"ਖੈਰ, ਜਦੋਂ ਜੰਗ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ, ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਅਤੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਕਿੱਥੇ ਹੈ। ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਲਿਖਿਆ। ਇਸ ਵਾਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਜਵਾਬ ਸੀ, ਛੋਟਾ ਅਤੇ ਰੁੱਖਾ। ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੱਕ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗਾ। ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਇਹ ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਮੁੰਡਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਵਰਗਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫਿਰ, ਫਿਰ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪੈਸੇ ਦਾ ਵਾਰਸ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮਾਰਦੇ ਸਨ। ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਕਈ ਵਾਰ ਇੱਕ ਧੱਕੇਸ਼ਾਹੀ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਨੌਜਵਾਨ ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜੋਸ਼ ਸੀ। ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਂਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਸ ਹਫ਼ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਦੁਬਾਰਾ ਚੁੱਕਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਇਆ ਹਾਂ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸੰਭਾਲਿਆ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਹੈ।"

ਮਿਸਟਰ ਜੇਮਜ਼ ਐਮ. ਡੌਡ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਪਦੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨਾਲੋਂ ਦੋਸਤ ਵਜੋਂ ਰੱਖਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਬੋਲਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸਦੀਆਂ ਨੀਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸਖ਼ਤ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਚੌਰਸ ਜਬਾੜਾ ਸਖ਼ਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਖੈਰ, ਤੂੰ ਕੀ ਕੀਤਾ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੇਰਾ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਬੈੱਡਫੋਰਡ ਦੇ ਨੇੜੇ ਉਸਦੇ ਘਰ, ਟਕਸਬਰੀ ਓਲਡ ਪਾਰਕ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਖੁਦ ਦੇਖਣਾ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਕਿਵੇਂ ਪਈ ਹੈ। ਮੈਂ ਮਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ, ਇਸ ਲਈ - ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਸਹਿ ਚੁੱਕੀ ਸੀ - ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਸਿੱਧਾ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ: ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਮੇਰਾ ਸਾਥੀ ਸੀ, ਮੇਰੀ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਂਝੇ ਤਜ਼ਰਬਿਆਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਗੁਆਂਢ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਕੀ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ, ਆਦਿ?" ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੋਸਤਾਨਾ ਜਵਾਬ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਰਾਤ ਲਈ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹੀ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸੋਮਵਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕੀਤਾ।

"ਟਕਸਬਰੀ ਓਲਡ ਹਾਲ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ - ਕਿਤੇ ਵੀ ਪੰਜ ਮੀਲ ਦੂਰ। ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਜਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸੂਟਕੇਸ ਲੈ ਕੇ ਤੁਰਨਾ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਗਭਗ ਹਨੇਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਭਟਕਣ ਵਾਲਾ ਘਰ ਹੈ, ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਉਮਰਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ੈਲੀਆਂ ਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਅੱਧ-ਲੱਕੜੀ ਵਾਲੀ ਐਲਿਜ਼ਾਬੈਥਨ ਨੀਂਹ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਇੱਕ ਵਿਕਟੋਰੀਅਨ ਪੋਰਟੀਕੋ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਅੰਦਰ ਸਾਰੀ ਪੈਨਲਿੰਗ ਅਤੇ ਟੇਪੇਸਟ੍ਰੀ ਅਤੇ ਅੱਧ-ਮਿਟੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ, ਪਰਛਾਵੇਂ ਅਤੇ ਰਹੱਸ ਦਾ ਘਰ ਸੀ। ਇੱਕ ਬਟਲਰ, ਬੁੱਢਾ ਰਾਲਫ਼ ਸੀ, ਜੋ ਘਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੀ ਉਮਰ ਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਸੀ, ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਵੱਡੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਦੀ ਨਰਸ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਜੇ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਅਜੀਬ ਦਿੱਖ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਸ ਮਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਸੀ - ਇੱਕ ਔਰਤ ਦਾ ਇੱਕ ਕੋਮਲ ਛੋਟਾ ਚਿੱਟਾ ਚੂਹਾ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਕਰਨਲ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਰੋਕਿਆ ਸੀ।"

"ਅਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਰਨੀ ਦਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਤੁਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਾ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਖੇਡ ਖੇਡ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਉਸਦੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਾਇਆ, ਇੱਕ ਵੱਡਾ, ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਆਦਮੀ ਜਿਸਦੀ ਧੂੰਏਂ ਵਾਲੀ ਚਮੜੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਲੇਟੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਕੂੜੇ ਵਾਲੇ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਲਾਲ-ਨਾੜੀ ਵਾਲਾ ਨੱਕ ਗਿਰਝ ਦੀ ਚੁੰਝ ਵਾਂਗ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ, ਅਤੇ ਦੋ ਭਿਆਨਕ ਸਲੇਟੀ ਅੱਖਾਂ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਭਰਵੱਟੇ ਹੇਠੋਂ ਦੇਖ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਬਾਰੇ ਘੱਟ ਹੀ ਕਿਉਂ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਸੀ।"

"'ਖੈਰ, ਸਰ,' ਉਸਨੇ ਰੱਜਵੀਂ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, 'ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਫੇਰੀ ਦੇ ਅਸਲ ਕਾਰਨ ਜਾਣਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।'

“ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਲਿਖੀ ਆਪਣੀ ਚਿੱਠੀ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ।

"'ਹਾਂ, ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਫਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡਾ ਹੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ।"

"'ਉਸਦੀਆਂ ਚਿੱਠੀਆਂ ਮੇਰੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਹਨ।'"

"ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਿਓ।"

“ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਦਿੱਤੇ ਦੋ ਡੱਬਿਆਂ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ।

"'ਖੈਰ, ਫਿਰ ਕੀ?' ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"'ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਪੁੱਤਰ ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਸੀ, ਸਰ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਯਾਦਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਕੀਤਾ। ਕੀ ਇਹ ਸੁਭਾਵਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਅਚਾਨਕ ਚੁੱਪ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਵਾਂ ਅਤੇ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹਾਂ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕੀ ਬਣਿਆ ਹੈ?"

"'ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਯਾਦਾਂ ਹਨ, ਸਰ, ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਦੀ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਅਫ਼ਰੀਕੀ ਤਜਰਬਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੀ ਸਿਹਤ ਬਹੁਤ ਖਰਾਬ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਪੂਰਾ ਆਰਾਮ ਅਤੇ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਦਿਓ ਜੋ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।"

"'ਜ਼ਰੂਰ,' ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। 'ਪਰ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਚੰਗਿਆਈ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਸਟੀਮਰ ਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਉਸ ਲਾਈਨ ਦਾ ਨਾਮ ਦੱਸੋ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਸਫ਼ਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਤਾਰੀਖ਼ ਵੀ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਚਿੱਠੀ ਭੇਜ ਸਕਾਂਗਾ।"

"ਮੇਰੀ ਬੇਨਤੀ ਮੇਰੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੂੰ ਉਲਝਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। ਉਸਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਭਰਵੱਟੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਆ ਗਈਆਂ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਠੋਕੀਆਂ। ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਨਾਲ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਸ਼ਤਰੰਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਚਾਲ ਚਲਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ।"

"'ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ, ਮਿਸਟਰ ਡੌਡ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਤੁਹਾਡੀ ਨਰਕ ਭਰੀ ਬੇਈਮਾਨੀ 'ਤੇ ਗੁੱਸਾ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਸੋਚਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਿੱਦ ਘਿਣਾਉਣੀ ਬੇਈਮਾਨੀ ਦੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਹੈ।'

"'ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਣੀ ਪਵੇਗੀ, ਸਰ, ਤੁਹਾਡੇ ਪੁੱਤਰ ਲਈ ਮੇਰੇ ਸੱਚੇ ਪਿਆਰ ਲਈ।"

"'ਬਿਲਕੁਲ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਸਕੋਰ 'ਤੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਛੋਟ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ ਛੱਡਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰ ਕਹਾਂਗਾ। ਹਰੇਕ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅੰਦਰੂਨੀ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਾਹਰੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਨੇਕ ਇਰਾਦੇ ਵਾਲੇ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਣ। ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਦੇ ਅਤੀਤ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਸੁਣਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋ, ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਰਤਮਾਨ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡਣ ਲਈ ਕਹਾਂਗਾ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਕੋਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾਉਂਦੀਆਂ, ਸਰ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਨਾਜ਼ੁਕ ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।"

"ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇੱਕ ਮੁਰਦਾ ਅੰਤ 'ਤੇ ਆ ਗਿਆ, ਸ਼੍ਰੀ ਹੋਮਜ਼। ਇਸ ਤੋਂ ਪਾਰ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਦਰੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਣ ਦਰਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਮੈਂ ਕਦੇ ਆਰਾਮ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਸੁਸਤ ਸ਼ਾਮ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਤਿੰਨੋਂ, ਇੱਕ ਉਦਾਸ, ਫਿੱਕੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚੁੱਪਚਾਪ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ। ਔਰਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਬਾਰੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ, ਪਰ ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਉਦਾਸ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਇੰਨੀ ਬੋਰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕਿਆ ਬਹਾਨਾ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ, ਨੰਗਾ ਕਮਰਾ ਸੀ, ਘਰ ਦੇ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਉਦਾਸ, ਪਰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੱਕ ਵੇਲਡਟ 'ਤੇ ਸੌਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਕੋਈ ਵੀ ਆਪਣੇ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਖਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਪਰਦੇ ਖੋਲ੍ਹੇ ਅਤੇ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਦੇਖਿਆ, ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਰਾਤ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚਮਕਦਾਰ ਅੱਧਾ ਚੰਦ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਗਰਜਦੀ ਅੱਗ ਕੋਲ ਬੈਠ ਗਿਆ ਜਿਸਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਲੈਂਪ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਾਵਲ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਭਟਕਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਰਾਲਫ਼ ਨੇ ਰੋਕਿਆ, ਬੁੱਢਾ ਬਟਲਰ, ਜੋ ਕੋਲਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸਪਲਾਈ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ।

"'ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਾਣੀ ਘੱਟ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਰ। ਮੌਸਮ ਬਹੁਤ ਖਰਾਬ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਮਰੇ ਠੰਡੇ ਹਨ।"

"ਉਹ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਝਿਜਕਿਆ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਮੂੰਹ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਝੁਰੜੀਆਂ ਵਾਲੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਉਦਾਸੀ ਭਰੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ।

"'ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਸਰ, ਪਰ ਮੈਂ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ 'ਤੇ ਨੌਜਵਾਨ ਮਾਸਟਰ ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਬਾਰੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਉਹ ਸੁਣ ਕੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਸਰ, ਕਿ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੁੱਧ ਪਿਲਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਿਤਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਭਾਲਿਆ, ਸਰ?'

"'ਰੈਜੀਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਬਹਾਦਰ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਬੋਅਰਜ਼ ਦੀਆਂ ਰਾਈਫਲਾਂ ਹੇਠੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਸੀ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।"

"ਬੁੱਢੇ ਬਟਲਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤਲੇ ਹੱਥ ਰਗੜੇ।

"'ਹਾਂ, ਸਰ, ਹਾਂ, ਇਹ ਮਾਸਟਰ ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦਲੇਰ ਸੀ। ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਦਰੱਖਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਰ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਨਾ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੋਵੇ। ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਮੁੰਡਾ ਸੀ - ਅਤੇ ਓ, ਸਰ, ਉਹ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਆਦਮੀ ਸੀ।"

"ਮੈਂ ਭੱਜ ਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ।

"'ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ!' ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ। 'ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੋਲਦੇ ਹੋ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਰਹੱਸ ਕੀ ਹੈ? ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਐਮਸਵਰਥ ਦਾ ਕੀ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ?'

"ਮੈਂ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਮੋਢੇ ਤੋਂ ਫੜ ਲਿਆ, ਪਰ ਉਹ ਸੁੰਗੜ ਗਿਆ।

"'ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਸਰ। ਮਾਸਟਰ ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਬਾਰੇ ਮਾਸਟਰ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਉਹ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਬਾਂਹ ਫੜ ਲਈ।"

"'ਸੁਣੋ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ। 'ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਤੈਨੂੰ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇ ਤਾਂ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੂੰ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਵੇਂਗਾ। ਕੀ ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ?"

"ਉਹ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਸੰਮੋਹਿਤ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਜਵਾਬ ਘੁੱਟਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਸੀ।"

"'ਕਾਸ਼ ਰੱਬ ਕਰੇ ਉਹ ਹੁੰਦਾ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਂਦਿਆਂ, ਉਹ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਭੱਜ ਗਿਆ।

"ਤੁਸੀਂ ਸੋਚੋਗੇ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਮਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਇਆ। ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਅਰਥ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੇਰਾ ਗਰੀਬ ਦੋਸਤ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਜਾਂ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ, ਬਦਨਾਮ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸਨਮਾਨ ਨੂੰ ਛੂਹਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਸਖ਼ਤ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਦੂਰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਤੋਂ ਲੁਕਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਘੋਟਾਲਾ ਸਾਹਮਣੇ ਨਾ ਆ ਜਾਵੇ। ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਇੱਕ ਲਾਪਰਵਾਹ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਹ ਬੁਰੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਗੁੰਮਰਾਹ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੀ ਬਰਬਾਦੀ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਤਰਸਯੋਗ ਮਾਮਲਾ ਸੀ, ਜੇ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਵੀ ਇਹ ਮੇਰਾ ਫਰਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭ ਕੇ ਦੇਖਾਂ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਐਮਸਵਰਥ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ।"

ਮੇਰਾ ਮੁਵੱਕਿਲ ਡੂੰਘੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਇੱਕਲਾ ਜਿਹਾ ਰੁਕ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਡੀ ਸਮੱਸਿਆ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ।"

"ਉਹ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਬਾਹਰ ਸੀ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਨਾਲ ਦਬਾਇਆ ਹੋਇਆ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਪਰਦੇ ਅੱਧੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ। ਉਸਦੀ ਮੂਰਤੀ ਇਸ ਖਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਬਣੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਖਿੜਕੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਆ ਗਈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਪੂਰੀ ਲੰਬਾਈ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਘਾਤਕ ਪੀਲਾ ਸੀ - ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇੰਨਾ ਚਿੱਟਾ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭੂਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਜੀਵਤ ਆਦਮੀ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਵਾਪਸ ਭੱਜਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ।"

"ਉਸ ਆਦਮੀ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਹ ਭਿਆਨਕ ਚਿਹਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਪਨੀਰ ਵਾਂਗ ਚਿੱਟਾ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੂਖਮ ਸੀ - ਕੁਝ ਤਿਲਕਣ ਵਾਲਾ, ਕੁਝ ਗੁਪਤ, ਕੁਝ ਦੋਸ਼ੀ - ਕੁਝ ਉਸ ਸਪੱਸ਼ਟ, ਮਰਦਾਨਾ ਮੁੰਡੇ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਇਸਨੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਡਰ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ।"

"ਪਰ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਸਾਲ ਤੋਂ ਭਰਾ ਬੋਅਰ ਦੇ ਨਾਲ ਖੇਡਣ ਦੇ ਸਾਥੀ ਵਜੋਂ ਸੈਨਿਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਹਿੰਮਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਮੇਰੇ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਕੈਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਉੱਪਰ ਸੁੱਟਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਚੁਟਕੀ ਲਈ ਅਤੇ ਬਾਗ਼ ਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਉਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਲੈ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਇਹ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਰਸਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਬਹੁਤੀ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇੰਝ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ-ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਭੱਜ ਕੇ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਲਿਆ, ਪਰ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਰਸਤੇ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਕਈ ਹੋਰ ਲੋਕ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਊਟਹਾਊਸਾਂ ਵੱਲ ਵਧ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਝਿਜਕਦਾ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਬੰਦ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਘਰ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ, ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਸੀ। ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਜੋ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਉਹ ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਬੇਚੈਨ ਰਾਤ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਘੁੰਮਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਿਧਾਂਤ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਿਤਾਈ ਜੋ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰੇ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਮੈਂ ਕਰਨਲ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੁਲ੍ਹਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਾਇਆ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਦਿਲਚਸਪ ਸਥਾਨ ਹਨ, ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪੁੱਛਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰਾਤ ਲਈ ਮੇਰੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰੇਗੀ। ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਬੇਚੈਨੀ ਵਾਲੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਦਿਨ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਕਿਤੇ ਨੇੜੇ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਕਿੱਥੇ ਅਤੇ ਕਿਉਂ ਹੱਲ ਹੋਣਾ ਬਾਕੀ ਸੀ।"

"ਘਰ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਘੁੰਮਦਾ-ਫਿਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੈਜੀਮੈਂਟ ਲੁਕੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਇੰਨਾ ਸਿਆਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇ ਭੇਤ ਉੱਥੇ ਸੀ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੜਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ। ਪਰ ਜਿਸ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਉਹ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਬਾਗ਼ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਬੁੱਢੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨਸੂਬਿਆਂ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਸਨ।

"ਕਈ ਛੋਟੇ ਆਊਟਹਾਊਸ ਸਨ, ਪਰ ਬਾਗ਼ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਆਕਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਇਮਾਰਤ ਸੀ - ਇੱਕ ਮਾਲੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਗੇਮਕੀਪਰ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਡੀ। ਕੀ ਇਹ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਉਸ ਬੰਦ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ ਸੀ? ਮੈਂ ਇਸ ਵੱਲ ਬੇਪਰਵਾਹ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਹੋਵਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਛੋਟਾ, ਤੇਜ਼, ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਕਾਲੇ ਕੋਟ ਅਤੇ ਗੇਂਦਬਾਜ਼ ਟੋਪੀ ਵਿੱਚ - ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਮਾਲੀ ਵਰਗਾ ਨਹੀਂ - ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ। ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ, ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਚਾਬੀ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।

"'ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਮਹਿਮਾਨ ਹੋ?' ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਂ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਦਾ ਦੋਸਤ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਂ।

"ਕਿੰਨੀ ਅਫ਼ਸੋਸ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਯਾਤਰਾਵਾਂ 'ਤੇ ਦੂਰ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ," ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ।

"'ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ। ਬਿਲਕੁਲ," ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। 'ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸ਼ੁਭ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਫੇਰੀ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋਗੇ।' ਉਹ ਅੱਗੇ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਮੁੜਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਬਾਗ਼ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਫੁੱਲਾਂ ਨਾਲ ਅੱਧਾ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਖੜ੍ਹਾ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਘਰ ਨੂੰ ਲੰਘਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ, ਪਰ ਖਿੜਕੀਆਂ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਪਰਦੇ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਖਾਲੀ ਸੀ। ਜੇ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਲੇਰ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਖੇਡ ਵਿਗਾੜ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਘਰ ਵਾਪਸ ਤੁਰਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਤ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ। ਜਦੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਹਨੇਰਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਚੁੱਪਚਾਪ ਰਹੱਸਮਈ ਲਾਜ ਵੱਲ ਚਲਾ ਗਿਆ।"

"ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਰਦੇ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਖਿੜਕੀਆਂ ਵੀ ਬੰਦ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੁਝ ਰੌਸ਼ਨੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਹੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਇਸ ਵੱਲ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਕਿਸਮਤ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸ਼ਟਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਰਾੜ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਕਮਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਜਗ੍ਹਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਚਮਕਦਾਰ ਦੀਵਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਲਦੀ ਅੱਗ। ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਹ ਛੋਟਾ ਆਦਮੀ ਬੈਠਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਸਵੇਰੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਪਾਈਪ ਪੀ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਾਗਜ਼ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ।"

"ਕਿਹੜਾ ਪੇਪਰ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।
ਮੇਰਾ ਮੁਵੱਕਿਲ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਸੁਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਤੋਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।
"ਕੀ ਇਹ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।"
"ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।"
"ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਚੌੜੇ ਪੱਤਿਆਂ ਵਾਲਾ ਕਾਗਜ਼ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਛੋਟੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਜਿਸਨੂੰ ਹਫ਼ਤਾਵਾਰੀ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"
"ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਵੱਡਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੈਕਟੇਟਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹੇ ਵੇਰਵਿਆਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਵਿਚਾਰ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਦੂਜਾ ਆਦਮੀ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ ਕਰਕੇ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਦੂਜਾ ਆਦਮੀ ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਿਆ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਮੋਢਿਆਂ ਦੀ ਜਾਣੀ-ਪਛਾਣੀ ਢਲਾਣ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਉਦਾਸੀ ਦੇ ਰਵੱਈਏ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਕੂਹਣੀ 'ਤੇ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਸਰੀਰ ਅੱਗ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਝਿਜਕ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਠੋਕਰ ਲੱਗੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਰਨਲ ਐਮਸਵਰਥ ਸੀ।"
"'ਇਸ ਪਾਸੇ, ਸਰ!' ਉਸਨੇ ਧੀਮੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। ਉਹ ਚੁੱਪਚਾਪ ਘਰ ਵੱਲ ਤੁਰ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਆਪਣੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਹਾਲ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਟਾਈਮ-ਟੇਬਲ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।"
"ਲੰਡਨ ਲਈ 8:30 ਵਜੇ ਇੱਕ ਟ੍ਰੇਨ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। 'ਜਾਲ ਅੱਠ ਵਜੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ।'
"ਉਹ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਚਿੱਟਾ ਸੀ, ਅਤੇ, ਸੱਚਮੁੱਚ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਅਸੰਗਤ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗ ਸਕਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਲਈ ਆਪਣੀ ਚਿੰਤਾ ਨੂੰ ਉਭਾਰ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ।"
"'ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ,' ਉਸਨੇ ਅਚਾਨਕ ਕਿਹਾ। 'ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਨਿੱਜਤਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘਿਨਾਉਣੀ ਘੁਸਪੈਠ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਮਹਿਮਾਨ ਵਜੋਂ ਸੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਜਾਸੂਸ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਰ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਮਿਲਣ ਦੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ।"
“ਇਸ 'ਤੇ ਮੇਰਾ ਗੁੱਸਾ ਉੱਠ ਗਿਆ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੁਝ ਗਰਮਜੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ।
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਉਸਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਲੁਕਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕੱਟਣ ਪਿੱਛੇ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਇਰਾਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਆਜ਼ਾਦ ਏਜੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਰਨਲ ਐਮਸਵਰਥ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ, ਮੈਂ ਭੇਤ ਦੀ ਤਹਿ ਤੱਕ ਜਾਣ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹਟਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕਹੇ ਜਾਂ ਕੀਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਡਰਾਉਣ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗਾ।"
"ਉਹ ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਲੱਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ, ਭਿਆਨਕ ਬੁੱਢਾ ਦੈਂਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਲੱਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਗੁੱਸੇ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਚਮਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ

ਆਪਣੀ ਅੱਡੀ 'ਤੇ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ, ਮੈਂ ਸਵੇਰੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰੇਲਗੱਡੀ ਫੜੀ, ਇਸ ਪੂਰੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਸਿੱਧਾ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਵਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਮੁਲਾਕਾਤ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਸਲਾਹ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਮੰਗਾਂ ਜਿਸ ਲਈ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।"

ਇਹੀ ਸਮੱਸਿਆ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਮਹਿਮਾਨ ਨੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ। ਇਸਨੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਸੂਝਵਾਨ ਪਾਠਕ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਮਝ ਚੁੱਕਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸਦੇ ਹੱਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਕਲਪਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੀਮਤ ਚੋਣ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੁੱਢਲੀ ਸੀ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਅਤੇ ਨਵੀਨਤਾ ਦੇ ਕੁਝ ਨੁਕਤੇ ਸਨ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹਾਨਾ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਸੰਭਾਵਿਤ ਹੱਲਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਤਰਕਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੇ ਢੰਗ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ।

"ਨੌਕਰ," ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ; "ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਸਨ?"

"ਮੇਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਥੇ ਸਿਰਫ਼ ਬੁੱਢਾ ਬਟਲਰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਹੀ ਸਨ। ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਸਾਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਜਾਪਦੇ ਸਨ।"

"ਤਾਂ ਫਿਰ, ਉਸ ਅਲੱਗ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੌਕਰ ਨਹੀਂ ਸੀ?"

"ਕੋਈ ਨਹੀਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲਾ ਛੋਟਾ ਆਦਮੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਉੱਤਮ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।"

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਕੇਤਕ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਘਰ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਘਰ ਭੋਜਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ?"

"ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਬੁੱਢੇ ਰਾਲਫ਼ ਨੂੰ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਟੋਕਰੀ ਲੈ ਕੇ ਇਸ ਘਰ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਖਾਣੇ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਸਥਾਨਕ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ?"

"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਸਟੇਸ਼ਨ-ਮਾਸਟਰ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਰਾਏ ਵਾਲੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਬਸ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਮੇਰੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸਾਥੀ, ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਐਮਸਵਰਥ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਘਰ ਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਲਗਭਗ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਹਾਣੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਵ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।"

"ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸ਼ੱਕ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ?"

"ਕੁਝ ਨਹੀਂ।"

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਿਆਣਪ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰ ਜਾਂਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਟਕਸਬਰੀ ਓਲਡ ਪਾਰਕ ਵਾਪਸ ਜਾਵਾਂਗਾ।"

"ਅੱਜ?"

ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਵਾਟਸਨ ਨੇ ਐਬੇ ਸਕੂਲ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰੇਮਿੰਸਟਰ ਦਾ ਡਿਊਕ ਬਹੁਤ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤੁਰਕੀ ਦੇ ਸੁਲਤਾਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਾਰਨ ਸਭ ਤੋਂ ਗੰਭੀਰ

ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਅਗਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੱਕ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਡਾਇਰੀ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਜੇਮਜ਼ ਐਮ. ਡੌਡ ਦੇ ਨਾਲ ਬੈੱਡਫੋਰਡਸ਼ਾਇਰ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮਿਸ਼ਨ 'ਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਯੂਸਟਨ ਵੱਲ ਗੱਡੀ ਚਲਾਈ, ਅਸੀਂ ਲੋਹੇ-ਸਲੇਟੀ ਰੰਗ ਦੇ ਇੱਕ ਕਬਰ ਅਤੇ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ, ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਸਨ।

"ਇਹ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਦੋਸਤ ਹੈ," ਮੈਂ ਡੌਡ ਨੂੰ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਲੋੜੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਜਾਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਵਾਟਸਨ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤਾਂ ਨੇ ਪਾਠਕ ਨੂੰ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਆਦੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਡੌਡ ਹੈਰਾਨ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਤਿੰਨਾਂ ਨੇ ਇਕੱਠੇ ਆਪਣਾ ਸਫ਼ਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਰੇਲਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਡੌਡ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਜੋ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡਾ ਸਾਥੀ ਸੁਣੇ।

"ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਦੇਖਿਆ, ਇੰਨਾ ਸਾਫ਼ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪਛਾਣ ਦਾ ਯਕੀਨ ਹੈ?"

"ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਨੱਕ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਨਾਲ ਦਬਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਦੀਵੇ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਉਸ ਉੱਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਮਕ ਰਹੀ ਸੀ।"

"ਕੀ ਇਹ ਉਸਦੇ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ?"

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਇਹ ਉਹੀ ਸੀ।"

"ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਬਦਲ ਗਿਆ ਸੀ?"

"ਸਿਰਫ਼ ਰੰਗ ਵਿੱਚ। ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ - ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਬਿਆਨ ਕਰਾਂ? - ਮੱਛੀ ਦੇ ਢਿੱਡ ਵਰਗਾ ਚਿੱਟਾ ਸੀ। ਇਸਨੂੰ ਬਲੀਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਕੀ ਇਹ ਸਾਰਾ ਫਿੱਕਾ ਹੀ ਸੀ?"

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਇਹ ਉਸਦਾ ਮੱਥਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਖਿੜਕੀ ਨਾਲ ਦਬਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਦੇਖਿਆ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ ਸੀ?"

"ਮੈਂ ਉਸ ਪਲ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ।"

ਮੇਰਾ ਕੇਸ ਲਗਭਗ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਘਟਨਾ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਜਦੋਂ, ਕਾਫ਼ੀ ਡਰਾਈਵ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਅਜੀਬ ਪੁਰਾਣੇ ਘੁੰਮਦੇ-ਫਿਰਦੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚੇ ਜਿਸਦਾ ਮੇਰੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੇ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਰਾਲਫ਼ ਸੀ, ਬਜ਼ੁਰਗ ਬਟਲਰ, ਜਿਸਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। ਮੈਂ ਦਿਨ ਲਈ ਗੱਡੀ ਮੰਗਵਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਰਹੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਉਂਦੇ। ਰਾਲਫ਼, ਇੱਕ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਝੁਰੜੀਆਂ ਵਾਲਾ ਬੁੱਢਾ ਸਾਥੀ, ਕਾਲੇ ਕੋਟ ਅਤੇ ਮਿਰਚ-ਅਤੇ-ਲੂਣ ਵਾਲੇ ਪੈਂਟ ਦੇ ਰਵਾਇਤੀ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕ ਰੂਪ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਭੂਰੇ ਚਮੜੇ ਦੇ ਦਸਤਾਨੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੀ ਉਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਅੰਦਰ ਲੰਘੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਾਲ-ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ

ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਵਾਟਸਨ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਇੱਕ ਅਸਧਾਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੇਜ਼ ਇੰਦਰੀਆਂ ਦਾ ਸਮੂਹ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਲਕੀ ਪਰ ਤਿੱਖੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ। ਇਹ ਹਾਲ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਮੁੜਿਆ, ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਉੱਥੇ ਰੱਖੀ, ਇਸਨੂੰ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਸਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਝੁਕਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਨੱਕ ਨੂੰ ਦਸਤਾਨਿਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਫੁੱਟ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ। ਹਾਂ, ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਉਤਸੁਕ ਟੈਰੀ ਗੰਧ ਨਿਕਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਪੂਰਾ ਕਰਕੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਹਾਏ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਦਿਖਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ! ਇਹ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਤਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾ ਕੇ ਹੀ ਵਾਟਸਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਕਰਨਲ ਐਮਸਵਰਥ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਰਾਲਫ਼ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਜਲਦੀ ਆ ਗਿਆ। ਅਸੀਂ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਤੇਜ਼, ਭਾਰੀ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ। ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਚਮਕਦਾਰ ਦਾੜ੍ਹੀ ਅਤੇ ਮਰੋੜੇ ਹੋਏ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਅੰਦਰ ਭੱਜਿਆ, ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਕਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਕਾਰਡ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਟੁਕੜਿਆਂ 'ਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ।

"ਕੀ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਹੇ ਨਰਕ ਦੇ ਮਸਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ? ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਆਪਣਾ ਬਦਨਾਮ ਚਿਹਰਾ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਦੇ ਨਾ ਕਰ। ਜੇ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹਿੰਸਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿਆਂਗਾ, ਸਰ! ਰੱਬ ਦੀ ਸੌਂਹ, ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ! ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਹੈ, ਸਰ," ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਮੁੜਦਿਆਂ, "ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਵੀ ਉਹੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਘਟੀਆ ਪੇਸ਼ੇ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਾਂ, ਪਰ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾਵਾਨ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਇੱਥੋਂ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ," ਮੇਰੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹੋਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੋਕ-ਟੋਕ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਸਾਡੇ ਅਣਇੱਛਤ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਘੰਟੀ ਵਜਾਈ।

“ਰਾਲਫ਼,” ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਕਾਉਂਟੀ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੂੰ ਦੋ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਭੇਜਣ ਲਈ ਕਹੋ। ਉਸਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਘਰ ਵਿੱਚ ਚੋਰ ਹਨ।”

"ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਲਈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਡੋਡ, ਕਿ ਕਰਨਲ ਐਮਸਵਰਥ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਸਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਰਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਲਈ ਚਿੰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਕਰਨਲ ਐਮਸਵਰਥ ਨਾਲ ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਮੈਂ ਇੰਨੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ," ਬੁੱਢੇ ਸਿਪਾਹੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਰਾਲਫ਼, ਉਹੀ ਕਰ ਜੋ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਤੂੰ ਕਿਸ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈਂ? ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕਰ!"

"ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਪਿੱਠ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। "ਕੋਈ ਵੀ ਪੁਲਿਸ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਉਸੇ ਤਬਾਹੀ ਨੂੰ ਲਿਆਏਗੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਡਰਦੇ ਹੋ।" ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਨੋਟਬੁੱਕ ਕੱਢੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਢਿੱਲੀ ਚਾਦਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਲਿਖਿਆ। "ਉਹੀ," ਮੈਂ ਕਰਨਲ ਐਮਸਵਰਥ ਨੂੰ ਫੜਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲੈ ਆਈ ਹੈ।"

ਉਹ ਲਿਖਤ ਵੱਲ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹਰ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ?" ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਬੈਠਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਹ ਲਿਆ।

"ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਇਹੀ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਹੈ।"

ਉਹ ਡੂੰਘੀ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੱਥ ਉਸਦੀ ਖਿੱਲਰੀ ਹੋਈ ਦਾੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਖਿੱਚ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਅਸਤੀਫ਼ੇ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ।

"ਖੈਰ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਧੱਕਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਰਾਲਫ਼, ਮਿਸਟਰ ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਅਤੇ ਮਿਸਟਰ ਕੈਂਟ ਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਪੰਜ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹੋਵਾਂਗੇ।"

ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਬਾਗ਼ ਦੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਲੰਘੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅੰਤ 'ਤੇ ਰਹੱਸਮਈ ਘਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਾਇਆ। ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈਰਾਨੀ ਸੀ।

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਅਚਾਨਕ ਹੈ, ਕਰਨਲ ਐਮਸਵਰਥ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਸਾਡੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦੇਵੇਗਾ।"

"ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਮਿਸਟਰ ਕੈਂਟ। ਸਾਡੇ ਹੱਥ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਕੀ ਮਿਸਟਰ ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਸਾਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਨ?"

"ਹਾਂ, ਉਹ ਅੰਦਰ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।" ਉਹ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਸਾਦੇ ਸਜਾਏ ਹੋਏ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਅੱਗ ਵੱਲ ਪਿੱਠ ਕਰਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਮੇਰਾ ਮੁਵੱਕਿਲ ਹੱਥ ਫੈਲਾ ਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ।

"ਕਿਉਂ, ਗੌਡਫ੍ਰੇ, ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ, ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ!"

ਪਰ ਦੂਜੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ।

"ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਛੂਹੋ, ਜਿੰਮੀ। ਆਪਣੀ ਦੂਰੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖੋ। ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ! ਮੈਂ ਬੀ ਸਕੁਐਡਰਨ ਦੇ ਸਮਾਰਟ ਲਾਂਸ-ਕਾਰਪੋਰਲ ਐਮਸਵਰਥ ਵਰਗਾ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ, ਹੈ ਨਾ?"

ਉਸਦੀ ਦਿੱਖ ਯਕੀਨਨ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਸਾਫ਼ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਸਨ, ਅਫ਼ਰੀਕੀ ਸੂਰਜ ਦੀ ਧੁੱਪ ਨਾਲ ਝੁਲਸ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਇਸ ਗੂੜ੍ਹੀ ਸਤ੍ਹਾ 'ਤੇ ਅਜੀਬ ਚਿੱਟੇ ਧੱਬੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਚਮੜੀ ਨੂੰ ਬਲੀਚ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

"ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਮੁਲਾਕਾਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ, ਜਿੰਮੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਦੋਸਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਕਾਰਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਤੇਰੇ ਕਾਰਨ ਮੈਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ, ਗੌਡਫ੍ਰੇ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਰਾਤ ਦੇਖਿਆ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਮਾਮਲਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਚੁੱਪ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦਾ।"

"ਬੁੱਢੇ ਰਾਲਫ਼ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਤੂੰ ਉੱਥੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇੱਕ ਝਾਤ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਖਿੜਕੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਖੱਡ ਵੱਲ ਭੱਜਣਾ ਪਿਆ।"

"ਪਰ ਸਵਰਗ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਕੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ?"

"ਖੈਰ, ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕੋਈ ਲੰਬੀ ਕਹਾਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਸਿਗਰਟ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਉਹ ਸਵੇਰ ਦੀ ਲੜਾਈ ਬਫੇਲਸਪ੍ਰੂਟ ਵਿਖੇ, ਪ੍ਰੀਟੋਰੀਆ ਦੇ ਬਾਹਰ, ਪੂਰਬੀ ਰੇਲਵੇ ਲਾਈਨ 'ਤੇ ਹੋਈ ਸੀ? ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ?"

"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਵੇਰਵੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ।"

"ਅਸੀਂ ਤਿੰਨ ਜਣੇ ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਏ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਟੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਸ਼ ਸੀ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ। ਉੱਥੇ ਸਿੰਪਸਨ - ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਬਾਲਡੀ ਸਿੰਪਸਨ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ - ਅਤੇ ਐਂਡਰਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਭਰਾ ਬੋਅਰ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਬਾਕੀ ਦੋ ਮਾਰੇ ਗਏ। ਮੇਰੇ ਮੋਢੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਾਥੀ ਦੀ ਗੋਲੀ ਲੱਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਅਟਕ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਈ ਮੀਲ ਦੌੜ ਗਿਆ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਾਠੀ ਤੋਂ ਉਤਰ ਗਿਆ।"

"ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਹੋਸ਼ ਆਇਆ ਤਾਂ ਰਾਤ ਪੈ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਬਿਮਾਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਘਰ ਸੀ, ਇੱਕ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਡਾ ਘਰ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਇੱਕ ਚੌੜਾ ਢਲਾਣ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਘਾਤਕ ਠੰਡ ਸੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਸੁੰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਠੰਡ, ਇੱਕ ਘਾਤਕ, ਬਿਮਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਠੰਡ, ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਸਿਹਤਮੰਦ ਠੰਡ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰੀ। ਖੈਰ, ਮੈਂ ਹੱਡੀਆਂ ਤੱਕ ਠੰਢਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਮੀਦ ਉਸ ਘਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਲੜਖੜਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਘਸੀਟਦਾ ਹੋਇਆ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕੀਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹਨ, ਇੱਕ ਚੌੜੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ, ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਇੱਕ ਧੁੰਦਲੀ ਯਾਦ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਬਿਸਤਰੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਸਾਹ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਅਣ-ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕੰਬਦੇ ਸਰੀਰ ਉੱਤੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਡੂੰਘੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਸੀ।"

"ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਜਾਗਿਆ ਤਾਂ ਸਵੇਰ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੰਝ ਜਾਪਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾਰੀ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਿਸੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਉੱਭਰ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਅਫ਼ਰੀਕੀ ਸੂਰਜ ਵੱਡੀਆਂ, ਪਰਦੇ ਰਹਿਤ ਖਿੜਕੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੜ੍ਹ ਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲ, ਨੰਗੇ, ਚਿੱਟੇ ਧੋਤੇ ਹੋਏ ਡੌਰਮਿਟਰੀ ਦਾ ਹਰ ਵੇਰਵਾ ਸਾਫ਼ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ, ਬੌਣਾ ਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਸਿਰ ਵੱਡਾ, ਬਲਬ ਵਰਗਾ ਸੀ, ਜੋ ਡੱਚ ਵਿੱਚ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਦੋ ਭਿਆਨਕ ਹੱਥ ਹਿਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਭੂਰੇ ਸਪੰਜਾਂ ਵਾਂਗ ਲੱਗਦੇ ਸਨ। ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਜੋ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਜਾਪਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਠੰਢ ਆ ਗਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ

ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਆਮ ਇਨਸਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਰ ਕੋਈ ਮਰੋੜਿਆ ਜਾਂ ਸੁੱਜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਜੀਬ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਜੀਬ ਭਿਆਨਕ ਹਾਸਿਆਂ ਦਾ ਹਾਸਾ ਸੁਣਨਾ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਗੱਲ ਸੀ।"

"ਇੰਝ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਬੋਲ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਸਥਿਤੀ ਸੁਧਰਨੀ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਵੱਡੇ ਸਿਰ ਵਾਲਾ ਜੀਵ ਬਹੁਤ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਮਾਰਦਾ ਹੋਇਆ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਗੜੇ ਹੋਏ ਹੱਥ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਰੱਖੇ ਸਨ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਖਿੱਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਵਿੱਚੋਂ ਖੂਨ ਦੇ ਤਾਜ਼ੇ ਵਹਾਅ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਛੋਟਾ ਰਾਖਸ਼ ਬਲਦ ਵਾਂਗ ਤਾਕਤਵਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਰੌਲੇ-ਰੱਪੇ ਨਾਲ ਕਮਰੇ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਾ ਹੁੰਦਾ; ਉਸਨੇ ਡੱਚ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਖ਼ਤ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਸਤਾਉਣ ਵਾਲਾ ਦੂਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਉਹ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ, ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਵੇਖਦਾ ਰਿਹਾ।"

"'ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਕਿਵੇਂ ਆਏ?' ਉਸਨੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ। 'ਥੋੜਾ ਰੁਕੋ! ਮੈਂ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਜ਼ਖਮੀ ਮੋਢਾ ਦੇਖਭਾਲ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿਆਂਗਾ। ਪਰ, ਜਿੰਦਾ ਆਦਮੀ! ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਜੰਗ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਕੋੜ੍ਹੀ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਕੋੜ੍ਹੀ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਸੌਂ ਰਹੇ ਹੋ।"

"ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਦੱਸਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜਿੰਮੀ? ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੜਾਈ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਗਰੀਬ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਅੱਗੇ ਵਧੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮੰਨਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੈ, ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਉਹ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ, ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰੀਟੋਰੀਆ ਦੇ ਜਨਰਲ ਹਸਪਤਾਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

"ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਮੇਰੀ ਤ੍ਰਾਸਦੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਤੋਂ ਉਲਟ ਉਮੀਦ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਘਰ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਭਿਆਨਕ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ। ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ? ਮੈਂ ਇਸ ਇਕੱਲਾ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਦੋ ਨੌਕਰ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ। ਇੱਕ ਘਰ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਗੁਪਤਤਾ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਹੇਠ, ਮਿਸਟਰ ਕੈਂਟ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸਰਜਨ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਰਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸਧਾਰਨ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਵਿਕਲਪ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਸੀ - ਅਜਨਬੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਲਈ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗਤਾ ਜਿਸਦੀ ਕਦੇ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਪਰ ਪੂਰੀ ਗੁਪਤਤਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਸ ਸ਼ਾਂਤ ਪੇਂਡੂ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰੌਲਾ ਪੈਂਦਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਿਆਨਕ ਤਬਾਹੀ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਤੈਨੂੰ ਵੀ, ਜਿੰਮੀ - ਤੈਨੂੰ ਵੀ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਪਿਆ। ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਕਿਉਂ ਹਾਰ ਮੰਨ ਲਈ ਹੈ, ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।"

ਕਰਨਲ ਐਮਸਵਰਥ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ।

"ਇਹ ਉਹ ਸੱਜਣ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੇ ਹੱਥ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਪਾਇਆ।" ਉਸਨੇ ਕਾਗਜ਼ ਦਾ ਉਹ ਟੁਕੜਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਂ "ਕੋੜ੍ਹ ਰੋਗ" ਸ਼ਬਦ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। "ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਇੰਨਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਪਤਾ ਹੋਵੇ।"

"ਅਤੇ ਇਹ ਇਵੇਂ ਹੀ ਸੀ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਕੌਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸਦਾ ਭਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਮਿਸਟਰ ਕੈਂਟ ਨੇ ਹੀ ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਕੀ ਮੈਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਸਰ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋ, ਜੋ ਕਿ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਗਰਮ ਖੰਡੀ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਮੱਧ ਖੰਡੀ ਹਨ?"

"ਮੈਨੂੰ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਡਾਕਟਰੀ ਆਦਮੀ ਦਾ ਆਮ ਗਿਆਨ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ, ਸਰ, ਤੁਸੀਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰੱਥ ਹੋ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵੋਗੇ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਰਾਏ ਕੀਮਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਡਰ ਤੋਂ ਕਿ ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇ।"

"ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ," ਕਰਨਲ ਐਮਸਵਰਥ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਂ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖ ਲਿਆ ਸੀ," ਮੈਂ ਸਮਝਾਇਆ, "ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਲਿਆਇਆ ਹਾਂ ਜਿਸਦੀ ਵਿਵੇਕ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਮਾਹਰ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਵਜੋਂ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਸਰ ਜੇਮਜ਼ ਸਾਂਡਰਸ ਹੈ।"

ਲਾਰਡ ਰੌਬਰਟਸ ਨਾਲ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੇ ਇੱਕ ਕੱਚੇ ਸਬਆਲਟਰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈਰਾਨੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਭਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੰਨੀ ਹੁਣ ਮਿਸਟਰ ਕੈਂਟ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਝਲਕ ਰਹੀ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਾਣ ਹੋਵੇਗਾ," ਉਸਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ।

"ਫਿਰ ਮੈਂ ਸਰ ਜੇਮਜ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਪਾਸੇ ਕਦਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਹਾਂਗਾ। ਉਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਬਾਹਰ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਕਰਨਲ ਐਮਸਵਰਥ, ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਡੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਾਟਸਨ ਦੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਚਲਾਕ ਸਵਾਲਾਂ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਦੇ ਉਛਾਲ ਨਾਲ ਉਹ ਮੇਰੀ ਸਾਦੀ ਕਲਾ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਆਮ ਸਮਝ ਹੈ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਉੱਚਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸੋਚ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਰਨਲ ਐਮਸਵਰਥ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਗੌਡਫ੍ਰੇ ਦੀ ਮਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ।

"ਉਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਵੀ ਬਚਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਅਸੰਭਵ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਸੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹੋਣ, ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਟੈਸਟ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਾਂਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਸੱਜਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਮਹਿਲ ਦੇ ਬਾਹਰਵਾਰ ਇੱਕ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇਕਾਂਤਵਾਸ ਜਾਂ ਕੈਦ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸੰਭਵ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਸਨ। ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਉਹ ਪਾਗਲ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸ਼ਰਣ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ

ਕੋਈ ਬਿਮਾਰੀ ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ, ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਛਾਣਿਆ ਅਤੇ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ।
"ਅਪਰਾਧਿਕ ਹੱਲ ਜਾਂਚ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਣਸੁਲਝਿਆ ਅਪਰਾਧ ਰਿਪੋਰਟ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨ ਸੀ। ਜੇ ਇਹ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਅਪਰਾਧ ਹੁੰਦਾ ਜਿਸਦਾ ਅਜੇ ਤੱਕ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਅਪਰਾਧੀ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਵੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਲੁਕਾ ਕੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਵਿਦੇਸ਼ ਭੇਜ ਦੇਵੇ। ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿਖ ਰਿਹਾ ਸੀ।"
"ਪਾਗਲਪਨ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੰਨਣਯੋਗ ਸੀ। ਆਊਟਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੇ ਇੱਕ ਰੱਖਿਅਕ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਪਾਬੰਦੀ ਗੰਭੀਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨੌਜਵਾਨ ਢਿੱਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਡੋਡ, ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਪੇਪਰ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕ ਸੀ ਜੋ ਸ਼੍ਰੀ ਕੈਂਟ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਸਨ। ਜੇ ਇਹ ਲੈਂਸੇਟ ਜਾਂ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਮੈਡੀਕਲ ਜਰਨਲ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਇਮਾਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਮੌਜੂਦ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਫਿਰ, ਗੁਪਤਤਾ ਦੀ ਇਹ ਸਾਰੀ ਬੇਚੈਨ ਇੱਛਾ ਕਿਉਂ? ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਮੈਂ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਿਆ।"
"ਤੀਜੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਬਾਕੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਅਤੇ ਅਸੰਭਵ ਸੀ, ਸਭ ਕੁਝ ਫਿੱਟ ਬੈਠਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਦੱਖਣੀ ਅਫ਼ਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਕੋੜ੍ਹ ਅਸਾਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭਿਆਨਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ ਚਾਹੁਣਗੇ। ਅਫਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਫੈਲਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਗੁਪਤਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੱਕ ਸਮਰਪਿਤ ਡਾਕਟਰ, ਜੇਕਰ ਕਾਫ਼ੀ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੀੜਤ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਲੱਭਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਹਨੇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਚਮੜੀ ਦਾ ਬਲੀਚ ਹੋਣਾ ਬਿਮਾਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਆਮ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। ਕੇਸ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੀ - ਇੰਨਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਰਾਲਫ਼, ਜੋ ਖਾਣਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕੋਲ ਦਸਤਾਨੇ ਸਨ ਜੋ ਕੀਟਾਣੂਨਾਸ਼ਕਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਮੇਰੇ ਆਖਰੀ ਸ਼ੱਕ ਦੂਰ ਹੋ ਗਏ। ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ, ਸਰ, ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਭੇਤ ਲੱਭ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਲਿਖਿਆ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵਿਵੇਕ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।"
ਮੈਂ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਇਹ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਪੂਰਾ ਕਰ ਹੀ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਚਮੜੀ ਦੇ ਮਾਹਿਰ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ। ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਲਈ ਉਸਦੇ ਸਪਿੰਕਸ ਵਰਗੇ ਚਿਹਰੇ ਢਿੱਲੇ ਪੈ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿੱਘੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਕਰਨਲ ਐਮਸਵਰਥ ਵੱਲ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਫੜ ਕੇ ਹਿਲਾਇਆ।

"ਇਹ ਅਕਸਰ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਬੁਰੀ ਖ਼ਬਰ ਲਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਘੱਟ ਹੀ ਚੰਗੀ ਖ਼ਬਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਸ ਮੌਕੇ ਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਵਾਗਤ ਹੈ। ਇਹ ਕੋੜ੍ਹ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਕੀ?"
"ਸੂਡੋ-ਕੋੜ੍ਹ ਜਾਂ ਇਚਥੀਓਸਿਸ ਦਾ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਾਮਲਾ, ਚਮੜੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸਕੇਲ ਵਰਗਾ ਪਿਆਰ, ਭੈੜਾ, ਜ਼ਿੱਦੀ, ਪਰ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਲਾਜਯੋਗ, ਅਤੇ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਕਰਮਿਤ। ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼, ਇਤਫ਼ਾਕ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੈ। ਪਰ ਕੀ ਇਹ ਇਤਫ਼ਾਕ ਹੈ? ਕੀ ਕੋਈ ਸੂਖਮ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ? ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਡਰ ਤੋਂ ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸਦੇ ਛੂਤ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਸਰੀਰਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜੋ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਡਰਦਾ ਹੈ? ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਸਾਖ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ - ਪਰ ਔਰਤ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਈ ਹੈ! ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਕੈਂਟ ਨੂੰ ਇਸ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਸਦਮੇ ਤੋਂ ਠੀਕ ਹੋਣ ਤੱਕ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।"

ਮਜ਼ਾਰਿਨ ਪੱਥਰ ਦਾ ਸਾਹਸ

ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਲਈ ਇਹ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੇ ਗੰਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਾਹਸਾਂ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕੰਧ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਚਾਰਟਾਂ, ਰਸਾਇਣਾਂ ਦੇ ਤੇਜ਼ਾਬ ਨਾਲ ਸੜੇ ਬੈਂਚ, ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਵਾਇਲਨ-ਕੇਸ, ਕੋਲੇ ਦੇ ਟੁਕੜੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੇ ਪਾਈਪ ਅਤੇ ਤੰਬਾਕੂ ਸਨ, ਵੱਲ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੀ ਨਜ਼ਰ ਬਿਲੀ ਦੇ ਤਾਜ਼ੇ ਅਤੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਆ ਗਈ, ਜੋ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਪਰ ਬਹੁਤ ਸਿਆਣਾ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰ ਪੰਨਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਮਹਾਨ ਜਾਸੂਸ ਦੇ ਸ਼ਨੀ ਚਿੱਤਰ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਇਕੱਲਤਾ ਅਤੇ ਇਕੱਲਤਾ ਦੇ ਪਾੜੇ ਨੂੰ ਭਰਨ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਸੀ।
"ਇਹ ਸਭ ਬਹੁਤ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ, ਬਿਲੀ। ਤੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਬਾਰੇ ਵੀ ਇਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?"
ਬਿਲੀ ਨੇ ਕੁਝ ਚਿੰਤਾ ਨਾਲ ਬੈੱਡਰੂਮ ਦੇ ਬੰਦ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਸੌਂ ਰਿਹਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
ਗਰਮੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸੋਹਣੇ ਦਿਨ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਸੱਤ ਵੱਜ ਰਹੇ ਸਨ, ਪਰ ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਅਨਿਯਮਿਤਤਾ ਤੋਂ ਇੰਨੇ ਜਾਣੂ ਸਨ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ।
"ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੇਸ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ?"
"ਹਾਂ, ਸਰ, ਉਹ ਹੁਣੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਖ਼ਤ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸਿਹਤ ਲਈ ਡਰ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਹਲਕਾ ਅਤੇ ਪਤਲਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ। 'ਤੁਸੀਂ ਕਦੋਂ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੋਗੇ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼?' ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਡਸਨ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। 'ਸਾਢੇ ਸੱਤ ਵਜੇ, ਪਰਸੋਂ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। ਤੁਸੀਂ ਉਸਦਾ ਤਰੀਕਾ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

"ਹਾਂ, ਬਿਲੀ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ।"
"ਉਹ ਕਿਸੇ ਦੇ ਮਗਰ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕੱਲ੍ਹ ਉਹ ਨੌਕਰੀ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਮੇ ਵਜੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ। ਅੱਜ ਉਹ ਇੱਕ ਬੁੱਢੀ ਔਰਤ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲੈ ਗਿਆ, ਉਸਨੇ ਠੀਕ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਉਸਦੇ ਤਰੀਕੇ ਜਾਣ ਲੈਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।"
ਬਿਲੀ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਛਤਰੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸੋਫੇ ਦੇ ਨਾਲ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।
"ਇਹ ਬੁੱਢੀ ਔਰਤ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਕੀ ਹੈ, ਬਿਲੀ?"
ਬਿੱਲੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਗੂੜ੍ਹੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਜੋ ਰਾਜ ਦੇ ਮਹਾਨ ਭੇਦਾਂ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। "ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਰ, ਪਰ ਇਹ ਹੋਰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਕਰਾਊਨ ਡਾਇਮੰਡ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ।"
"ਕੀ - ਲੱਖ ਪੌਂਡ ਦੀ ਚੋਰੀ?"
"ਹਾਂ, ਸਰ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵਾਪਸ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਰ। ਕਿਉਂ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਗ੍ਰਹਿ ਸਕੱਤਰ ਦੋਵੇਂ ਉਸੇ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਸਨ। ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਰੇਗਾ। ਫਿਰ ਲਾਰਡ ਕੈਂਟਲਮੀਅਰ ਹੈ -"
"ਆਹ!"
"ਹਾਂ, ਸਰ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਕੱਟੜ ਹੈ, ਸਰ, ਜੇ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਗ੍ਰਹਿ ਸਕੱਤਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਸਿਵਲ, ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਆਦਮੀ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਨਾ ਹੀ ਸ਼੍ਰੀ ਹੋਮਜ਼, ਸਰ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਉਹ ਸ਼੍ਰੀ ਹੋਮਜ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਦੇਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ। ਉਹ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰੇਗਾ।"
"ਅਤੇ ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ?"
"ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਜਾਣਨ ਲਈ ਹੈ।"
"ਖੈਰ, ਅਸੀਂ ਉਮੀਦ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਉਹ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਲਾਰਡ ਕੈਂਟਲਮੀਅਰ ਨੂੰ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਬਿਲੀ, ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਪਾਰ ਉਹ ਪਰਦਾ ਕਿਸ ਲਈ ਹੈ?"
"ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇਹ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਥੇ ਲਗਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਪਿੱਛੇ ਕੁਝ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਹੈ।"
ਬਿਲੀ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਪਰਦੇ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਧਨੁਸ਼ ਵਾਲੀ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਅਲਕੋਵ ਨੂੰ ਪਰਦਾ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਆਪਣੀ ਚੀਕ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਾ ਸਕਿਆ। ਉਸਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਇੱਕ ਨਕਲ ਸੀ, ਡਰੈਸਿੰਗ-ਗਾਊਨ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ, ਚਿਹਰਾ ਤਿੰਨ-ਚੌਥਾਈ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਅਦਿੱਖ ਕਿਤਾਬ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਰੀਰ ਇੱਕ ਆਰਾਮ ਕੁਰਸੀ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘਾ ਡੁੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਬਿਲੀ ਨੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਫੜ ਲਿਆ।
"ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੋਣਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਜੀਵੰਤ ਲੱਗੇ। ਜੇਕਰ ਪਰਦੇ ਹੇਠਾਂ ਨਾ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਛੂਹਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਉੱਪਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਰਸਤੇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸਿਓਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

"ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਵਰਤੀ ਸੀ।"

"ਮੇਰੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ," ਬਿਲੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਉਸਨੇ ਖਿੜਕੀਆਂ ਦੇ ਪਰਦੇ ਹਟਾਏ ਅਤੇ ਗਲੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। "ਉੱਥੇ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਉੱਥੋਂ ਦੇਖਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਆਪਣੇ ਲਈ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੋ।"

ਜਦੋਂ ਵਾਟਸਨ ਨੇ ਇੱਕ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਬੈੱਡਰੂਮ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਦਾ ਲੰਬਾ, ਪਤਲਾ ਰੂਪ ਉੱਭਰ ਆਇਆ, ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਫਿੱਕਾ ਅਤੇ ਖਿੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਕਦਮ ਅਤੇ ਗਤੀ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸਰਗਰਮ ਸਨ। ਇੱਕ ਸਪਰਿੰਗ ਨਾਲ ਉਹ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਅੰਨ੍ਹੇ ਨੂੰ ਖਿੱਚਿਆ ਸੀ।

"ਇਹ ਤਾਂ ਚੱਲੇਗਾ, ਬਿਲੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੂੰ ਉਦੋਂ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਖ਼ਤਰਾ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਮੁੰਡੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਜੇ ਤੇਰੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ। ਖੈਰ, ਵਾਟਸਨ, ਤੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖ ਕੇ ਚੰਗਾ ਲੱਗਿਆ। ਤੂੰ ਇੱਕ ਨਾਜ਼ੁਕ ਪਲ 'ਤੇ ਆਇਆ ਹੈਂ।"

"ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਕੱਠਾ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਤੂੰ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈਂ, ਬਿਲੀ। ਉਹ ਮੁੰਡਾ ਇੱਕ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਕਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਹਾਂ?"

"ਕਿਸ ਗੱਲ ਦਾ ਖ਼ਤਰਾ, ਹੋਮਜ਼?"

"ਅਚਾਨਕ ਮੌਤ। ਮੈਂ ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

"ਕੀ ਉਮੀਦ ਹੈ?"

"ਕਤਲ ਹੋਣ ਲਈ, ਵਾਟਸਨ।"

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਤੂੰ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਹੋਮਜ਼!"

"ਮੇਰੀ ਸੀਮਤ ਹਾਸੇ-ਮਜ਼ਾਕ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਮਜ਼ਾਕ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਕੀ ਨਹੀਂ? ਕੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ? ਗੈਸੋਜੀਨ ਅਤੇ ਸਿਗਾਰ ਪੁਰਾਣੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਰਵਾਇਤੀ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਮਿਲਣ ਦਿਓ। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਪਾਈਪ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦੁਖਦਾਈ ਤੰਬਾਕੂ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖਿਆ? ਇਸਨੂੰ ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ ਖਾਣੇ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈਣੀ ਪਵੇਗੀ।"

"ਪਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ?"

"ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਖਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸ਼ੁੱਧ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਿਉਂ, ਯਕੀਨਨ, ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਖੂਨ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਪਾਚਨ ਕਿਰਿਆ ਜੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੁਆਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਦਿਮਾਗ ਹਾਂ, ਵਾਟਸਨ। ਮੇਰਾ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਅਪੈਂਡਿਕਸ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਿਮਾਗ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਪਰ ਇਹ ਖ਼ਤਰਾ, ਹੋਮਜ਼?"

"ਆਹ, ਹਾਂ, ਜੇ ਇਹ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਯਾਦਾਸ਼ਤ ਨੂੰ ਕਾਤਲ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਪਤੇ ਨਾਲ ਭਾਰ ਪਾਓ। ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਨੂੰ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਵਿਦਾਇਗੀ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ

ਨਾਲ। ਸਿਲਵੀਅਸ ਨਾਮ ਹੈ - ਕਾਉਂਟ ਨੇਗਰੇਟੋ ਸਿਲਵੀਅਸ। ਇਸਨੂੰ ਲਿਖੋ, ਯਾਰ, ਇਸਨੂੰ ਲਿਖੋ! 136 ਮੂਰਸਾਈਡ ਗਾਰਡਨਜ਼, ਐਨ. ਡਬਲਯੂ. ਸਮਝ ਗਿਆ?"
ਵਾਟਸਨ ਦਾ ਇਮਾਨਦਾਰ ਚਿਹਰਾ ਚਿੰਤਾ ਨਾਲ ਮਰੋੜ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਹੋਮਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵੱਡੇ ਜੋਖਮਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਉਹ ਅਤਿਕਥਨੀ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਬਿਆਨ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ। ਵਾਟਸਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੌਕੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ।
"ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਗਿਣ ਲਓ, ਹੋਮਜ਼। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ-ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਕੁਝ ਕਰਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਤੁਹਾਡੇ ਨੈਤਿਕ ਮਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੁਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਵਾਟਸਨ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਹੋਰ ਬੁਰਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਠੱਗੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਉਸ ਰੁੱਝੇ ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਹਰ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹਨ, ਹਰ ਘੰਟੇ ਉਸਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ।"
"ਇੰਨੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾ ਸਕਦੇ?"
"ਹਾਂ, ਵਾਟਸਨ, ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਇਹੀ ਗੱਲ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚਿੰਤਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।"
"ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ?"
"ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਹੀਰਾ ਕਿੱਥੇ ਹੈ।"
"ਆਹ! ਬਿਲੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ - ਗੁੰਮ ਹੋਇਆ ਤਾਜ ਦਾ ਗਹਿਣਾ!"
"ਹਾਂ, ਉਹ ਵੱਡਾ ਪੀਲਾ ਮਜ਼ਾਰਿਨ ਪੱਥਰ। ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਜਾਲ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮੇਰੀ ਮੱਛੀ ਹੈ। ਪਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਪੱਥਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੈਣ ਦਾ ਕੀ ਫ਼ਾਇਦਾ? ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਡੀਆਂ ਕੋਲ ਰੱਖ ਕੇ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਜਗ੍ਹਾ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਇਹ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਹਾਂ। ਇਹ ਉਹ ਪੱਥਰ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"
"ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਕਾਉਂਟ ਸਿਲਵੀਅਸ ਤੁਹਾਡੀ ਮੱਛੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ?"
"ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਾਰਕ ਹੈ। ਉਹ ਡੰਗ ਮਾਰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਸੈਮ ਮਰਟਨ ਮੁੱਕੇਬਾਜ਼ ਹੈ। ਬੁਰਾ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ, ਸੈਮ, ਪਰ ਕਾਉਂਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਵਰਤਿਆ ਹੈ। ਸੈਮ ਸ਼ਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਮੂਰਖ ਬਲਦ-ਮੁਖੀ ਗਜਨ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਫਿਰ ਵੀ ਮੇਰੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਫਸ ਰਿਹਾ ਹੈ।"
"ਇਹ ਕਾਉਂਟ ਸਿਲਵੀਅਸ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?"
"ਮੈਂ ਸਾਰੀ ਸਵੇਰ ਉਸਦੀ ਕੋਹਣੀ 'ਤੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਬੁੱਢੀ ਔਰਤ ਵਾਂਗ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇੰਨਾ ਯਕੀਨਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਮੇਰਾ ਛਤਰੀ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ। 'ਤੁਹਾਡੀ ਛੁੱਟੀ ਨਾਲ, ਮੈਡਮ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ - ਅੱਧਾ ਇਤਾਲਵੀ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਮੂਡ ਵਿੱਚ ਦੱਖਣੀ ਸ਼ਾਨ ਨਾਲ, ਪਰ ਦੂਜੇ ਮੂਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ੈਤਾਨ ਅਵਤਾਰ। ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਜੀਬ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ।"
"ਇਹ ਤ੍ਰਾਸਦੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।"
"ਖੈਰ, ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਮਾਈਨਰੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੇ ਸਟ੍ਰਾਬੇਂਜ਼ੀ ਦੀ ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਵਿੱਚ ਗਿਆ। ਸਟ੍ਰਾਬੇਂਜ਼ੀ ਨੇ ਏਅਰ-ਗਨ ਬਣਾਈ - ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਕੰਮ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਲਟ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਡਮੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ? ਬੇਸ਼ੱਕ, ਬਿਲੀ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ। ਖੈਰ, ਇਸਦੇ ਸੁੰਦਰ ਸਿਰ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਗੋਲੀ ਲੱਗ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਆਹ, ਬਿਲੀ, ਇਹ ਕੀ ਹੈ?"

ਉਹ ਮੁੰਡਾ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਆਇਆ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਟ੍ਰੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਕਾਰਡ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਭਰਵੱਟੇ ਉੱਚੇ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਇਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।
"ਉਹ ਆਦਮੀ ਖੁਦ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨੈੱਟਲ ਨੂੰ ਫੜੋ, ਵਾਟਸਨ! ਇੱਕ ਹਿੰਮਤ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਵੱਡੇ ਖੇਡ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨੇਬਾਜ਼ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਸਾਖ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਸਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਖੇਡ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਇੱਕ ਜੇਤੂ ਅੰਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੈਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀ ਉਂਗਲੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅੱਡੀ ਦੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ।"
"ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਓ।"
"ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਕਰਾਂਗਾ। ਪਰ ਅਜੇ ਨਹੀਂ। ਕੀ ਤੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਝਾਤੀ ਮਾਰੇਗਾ, ਵਾਟਸਨ, ਅਤੇ ਦੇਖੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਹੈ?"
ਵਾਟਸਨ ਨੇ ਪਰਦੇ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਵੱਲ ਘਬਰਾਹਟ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।
"ਹਾਂ, ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਰੁੱਖਾ ਆਦਮੀ ਹੈ।"
"ਉਹ ਸੈਮ ਮਰਟਨ ਹੋਵੇਗਾ - ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਪਰ ਕਾਫ਼ੀ ਭੂਠਾ ਸੈਮ। ਇਹ ਸੱਜਣ ਕਿੱਥੇ ਹੈ, ਬਿਲੀ?"
"ਵੇਟਿੰਗ ਰੂਮ ਵਿੱਚ, ਸਰ।"
"ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਫੋਨ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਦਿਖਾਓ।"
"ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ."
"ਜੇ ਮੈਂ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਅੰਦਰ ਦਿਖਾਓ।"
"ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ."
ਵਾਟਸਨ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ।
"ਦੇਖੋ, ਹੋਮਜ਼, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਹਤਾਸ਼ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਅੜਿਆ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਰਨ ਆਇਆ ਹੋਵੇ।"
"ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।"
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।"
"ਤੁਸੀਂ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਰੋੜਾ ਬਣੋਗੇ।"
"ਉਸਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ?"
"ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ - ਮੇਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ।"
"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।"
"ਹਾਂ, ਤੂੰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈਂ, ਵਾਟਸਨ। ਅਤੇ ਤੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਖੇਡ ਖੇਡਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਇਸਨੂੰ ਅੰਤ ਤੱਕ ਖੇਡੇਂਗਾ। ਇਹ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਮੇਰੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ।"
ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨੋਟਬੁੱਕ ਕੱਢੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਲਾਈਨਾਂ ਲਿਖੀਆਂ। "ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਲਈ ਇੱਕ ਕੈਬ ਲੈ ਜਾਓ ਅਤੇ ਇਹ ਸੀ. ਆਈ. ਡੀ. ਦੇ ਯੂਗਲ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿਓ। ਪੁਲਿਸ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆਓ। ਉਸ ਸਾਥੀ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ।"

“ਮੈਂ ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਰਾਂਗਾ।
"ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੱਥਰ ਕਿੱਥੇ ਹੈ।" ਉਸਨੇ ਘੰਟੀ ਨੂੰ ਛੂਹਿਆ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਦੂਜਾ ਨਿਕਾਸ ਬਹੁਤ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸ਼ਾਰਕ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖੇ ਬਿਨਾਂ ਦੇਖਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ।"
ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਕਮਰਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਿਲੀ, ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ, ਕਾਉਂਟ ਸਿਲਵੀਅਸ ਨੂੰ ਲੈ ਗਿਆ। ਮਸ਼ਹੂਰ ਗੇਮ-ਸ਼ਾਟ, ਖਿਡਾਰੀ, ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਵੱਡਾ, ਗੂੜ੍ਹਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਕਾਲੀ ਮੁੱਛਾਂ ਇੱਕ ਬੇਰਹਿਮ, ਪਤਲੇ-ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਵਾਲੇ ਮੂੰਹ ਨੂੰ ਛਾਂਟਦੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਾਜ਼ ਦੀ ਚੁੰਝ ਵਾਂਗ ਇੱਕ ਲੰਬੀ, ਵਕਰ ਨੱਕ ਦੁਆਰਾ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਵਧੀਆ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਨ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਚਮਕਦਾਰ ਨੇਕਟਾਈ, ਚਮਕਦਾਰ ਪਿੰਨ, ਅਤੇ ਚਮਕਦਾਰ ਅੰਗੂਠੀਆਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਚਮਕਦਾਰ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਹੋਇਆ ਉਸਨੇ ਭਿਆਨਕ, ਹੈਰਾਨ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਵੇਖਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਹਰ ਮੋੜ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜਾਲ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਹਿੰਸਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚ ਕੁਰਸੀ ਦੇ ਉੱਪਰ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਡਰੈਸਿੰਗ-ਗਾਊਨ ਦੇ ਬੇਪਰਵਾਹ ਸਿਰ ਅਤੇ ਕਾਲਰ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਸ਼ੁੱਧ ਹੈਰਾਨੀ ਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸਦੀਆਂ ਹਨੇਰੀਆਂ, ਕਾਤਲ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਉਮੀਦ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਚਮਕੀ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਜ਼ਰ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਵੇਖੀ ਕਿ ਕੋਈ ਗਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਸਿਰ ਦੇ ਟੋਏ 'ਤੇ, ਉਸਦੀ ਮੋਟੀ ਸੋਟੀ ਅੱਧੀ ਉੱਚੀ ਹੋ ਕੇ, ਉਹ ਚੁੱਪ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੇ ਨੇੜੇ ਗਿਆ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਖਰੀ ਬਸੰਤ ਅਤੇ ਝੱਖੜ ਲਈ ਝੁਕ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਠੰਡੀ, ਵਿਅੰਗਮਈ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਉਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ:
"ਇਸਨੂੰ ਨਾ ਤੋੜੋ, ਗਿਣੋ! ਇਸਨੂੰ ਨਾ ਤੋੜੋ!"
ਕਾਤਲ ਲੜਖੜਾ ਕੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ, ਉਸਦੇ ਕੰਬਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਲੱਦੀ ਹੋਈ ਸੋਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਅੱਧਾ ਚੁੱਕਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਹਿੰਸਾ ਨੂੰ ਪੁਤਲੇ ਤੋਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦੇਵੇ; ਪਰ ਉਸ ਸਥਿਰ ਸਲੇਟੀ ਅੱਖ ਅਤੇ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਝੁਕ ਗਿਆ।
"ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਚਿੱਤਰ ਵੱਲ ਵਧਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਟੈਵਰਨੀਅਰ, ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਮਾਡਲਰ, ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਇਆ। ਉਹ ਮੋਮ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਓਨਾ ਹੀ ਚੰਗਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਤੁਹਾਡਾ ਦੋਸਤ ਸਟ੍ਰਾਬੇਂਜ਼ੀ ਏਅਰ-ਗਨ ਵਿੱਚ ਹੈ।"
"ਏਅਰ-ਗਨ, ਸਰ! ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ?"
"ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਅਤੇ ਸੋਟੀ ਸਾਈਡ-ਟੇਬਲ 'ਤੇ ਰੱਖੋ। ਧੰਨਵਾਦ! ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਬੈਠ ਜਾਓ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਰਿਵਾਲਵਰ ਵੀ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਓ, ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ 'ਤੇ ਬੈਠਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਮਿੰਟ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।"
ਕਾਉਂਟ ਨੇ ਭਾਰੀਆਂ, ਧਮਕੀ ਭਰੀਆਂ ਭਰਵੱਟਿਆਂ ਨਾਲ ਘੂਰਿਆ।
"ਮੈਂ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਹੋਮਜ਼। ਇਸੇ ਲਈ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਇਰਾਦਾ ਹੁਣੇ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸੀ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਪੈਰ ਫੇਰਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਇਹੀ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਵਿਚਾਰ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਇਹ ਨਿੱਜੀ ਧਿਆਨ ਕਿਉਂ?"

"ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

"ਮੇਰੇ ਜੀਵ! ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਨਹੀਂ!"

"ਬਕਵਾਸ! ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਗਰ ਲੱਗਾਇਆ ਹੈ। ਉਸ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਦੋ ਖੇਡ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਹੋਮਜ਼।"

"ਇਹ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਕਾਉਂਟ ਸਿਲਵੀਅਸ, ਪਰ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੇਰਾ ਅਗੇਤਰ ਦਿਓਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ, ਮੇਰੇ ਕੰਮ ਦੇ ਰੁਟੀਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਨੂੰ ਅੱਧੇ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਦੀ ਗੈਲਰੀ ਨਾਲ ਜਾਣੂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵੋਗੇ ਕਿ ਅਪਵਾਦ ਅਣਉਚਿਤ ਹਨ।"

"ਖੈਰ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਫਿਰ।"

"ਸ਼ਾਨਦਾਰ! ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਕਥਿਤ ਏਜੰਟਾਂ ਬਾਰੇ ਗਲਤ ਹੋ।"

ਕਾਉਂਟ ਸਿਲਵੀਅਸ ਨਫ਼ਰਤ ਨਾਲ ਹੱਸਿਆ।

"ਹੋਰ ਲੋਕ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਂਗ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੱਲ੍ਹ ਇੱਕ ਬੁੱਢਾ ਖਿਡਾਰੀ ਸੀ। ਅੱਜ ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਔਰਤ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਮੈਨੂੰ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ।"

"ਸੱਚਮੁੱਚ, ਸਰ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਫਾਂਸੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਰਾਤ ਪਹਿਲਾਂ ਓਲਡ ਬੈਰਨ ਡਾਉਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਜੋ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਸਟੇਜ ਨੇ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਰੂਪਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਦਿਆਲੂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ?"

"ਇਹ ਤੂੰ ਹੀ ਸੀ - ਤੂੰ ਆਪ?"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਏ। "ਤੁਸੀਂ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਛਤਰੀ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਈਨਰੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਸੀ।"

"ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਕਦੇ ਨਾ -"

"ਇਸ ਨਿਮਰ ਘਰ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਅਫਸੋਸ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਕੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ!"

ਕਾਉਂਟ ਦੇ ਭਰਵੱਟੇ ਉਸਦੀਆਂ ਡਰਾਉਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਭਾਰੀ ਹੋ ਗਏ। "ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਮਾਮਲਾ ਹੋਰ ਵੀ ਵਿਗੜਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਏਜੰਟ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਸਗੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਟਕ-ਅਦਾਕਾਰੀ, ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸਰੀਰ ਸੀ! ਤੁਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਤੰਗ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਿਉਂ?"

"ਆਓ, ਗਿਣਤੀ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਅਲਜੀਰੀਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਦੇ ਸੀ।"

"ਖੈਰ?"

"ਲੇਕਿਨ ਕਿਉਂ?"

"ਕਿਉਂ? ਖੇਡ - ਉਤਸ਼ਾਹ - ਖ਼ਤਰਾ!"

"ਅਤੇ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੀੜੇ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ?"
"ਬਿਲਕੁਲ!"
"ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਕਾਰਨ!"
ਕਾਊਂਟ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਕਮਰ ਦੀ ਜੇਬ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਗਿਆ।
"ਬੈਠੋ, ਸਰ, ਬੈਠੋ! ਇੱਕ ਹੋਰ, ਵਧੇਰੇ ਵਿਹਾਰਕ, ਕਾਰਨ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਪੀਲਾ ਹੀਰਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ!"
ਕਾਉਂਟ ਸਿਲਵੀਅਸ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੁਰੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਲੇਟ ਗਿਆ।
"ਮੇਰੇ ਬਚਨ ਤੇ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸੇ ਲਈ ਤੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਸੀ। ਅੱਜ ਰਾਤ ਤੂੰ ਇੱਥੇ ਕਿਉਂ ਹੈਂ ਇਸਦਾ ਅਸਲ ਕਾਰਨ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਕਿੰਨਾ ਕੁ ਪਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਕਿੰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਤੁਹਾਡੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਗੱਲ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜੋ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਣ ਵਾਲਾ ਹੈਂ।"
"ਓਹ, ਸੱਚਮੁੱਚ! ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ, ਇਹ ਗੁੰਮ ਹੋਇਆ ਤੱਥ ਕੀ ਹੈ?"
"ਹੁਣ ਤਾਜ ਹੀਰਾ ਕਿੱਥੇ ਹੈ।"
ਕਾਊਂਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਵੱਲ ਤਿੱਖੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ। "ਓ, ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ? ਸ਼ੈਤਾਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?"
"ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਰੋਗੇ।"
"ਸੱਚਮੁੱਚ!"
"ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਝਿੜਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਕਾਉਂਟ ਸਿਲਵੀਅਸ।" ਹੋਮਜ਼ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸੁੰਗੜ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਚਮਕਦਾਰ ਹੋ ਗਈਆਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸਟੀਲ ਦੇ ਦੋ ਧਮਕੀ ਭਰੇ ਬਿੰਦੂਆਂ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਸਨ। "ਤੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਪਲੇਟ-ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਹੈਂ। ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ।"
"ਫਿਰ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਹੀਰਾ ਕਿੱਥੇ ਹੈ!"
ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਤਾੜੀਆਂ ਵਜਾਈਆਂ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਉਂਗਲੀ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤੀ। "ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ!"
"ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ।"
"ਹੁਣ, ਗਿਣਤੀ ਕਰੋ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦਾਰੀ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ।"
ਕਾਉਂਟ ਸਿਲਵੀਅਸ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਛੱਤ ਵੱਲ ਚੁੱਕੀਆਂ। "ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਝੂਠ ਬੋਲਦੇ ਹੋ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਮਾਸਟਰ ਸ਼ਤਰੰਜ ਖਿਡਾਰੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਚਾਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਮੇਜ਼ ਦਾ ਦਰਾਜ਼ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਕੁਐਟ ਨੋਟਬੁੱਕ ਕੱਢੀ।
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਕੀ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ?"

"ਨਹੀਂ, ਸਰ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ!"
"ਤੁਸੀਂ!"
"ਮੈਂ!"
"ਹਾਂ, ਸਰ, ਤੁਸੀਂ! ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇੱਥੇ ਹੋ - ਤੁਹਾਡੀ ਘਟੀਆ ਅਤੇ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਹਰ ਕਾਰਵਾਈ।"
"ਤੈਨੂੰ ਲਾਹਨਤ, ਹੋਮਜ਼!" ਕਾਉਂਟ ਨੇ ਭੜਕਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ। "ਮੇਰੇ ਸਬਰ ਦੀਆਂ ਵੀ ਸੀਮਾਵਾਂ ਹਨ!"
"ਇਹ ਸਭ ਇੱਥੇ ਹੈ, ਕਾਉਂਟ। ਬੁੱਢੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹੈਰੋਲਡ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਅਸਲ ਤੱਥ, ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਲਾਈਮਰ ਅਸਟੇਟ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਜੂਆ ਖੇਡਿਆ ਸੀ।"
"ਤੁਸੀਂ ਸੁਪਨੇ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹੋ!"
"ਅਤੇ ਮਿਸ ਮਿੰਨੀ ਵਾਰੇਂਡਰ ਦਾ ਪੂਰਾ ਜੀਵਨ ਇਤਿਹਾਸ।"
"ਤੁਟ! ਤੈਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ!"
"ਇੱਥੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੈ, ਕਾਉਂਟ। ਇਹ 13 ਫਰਵਰੀ, 1892 ਨੂੰ ਰਿਵੇਰਾ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਡੀ-ਲਗਜ਼ ਟ੍ਰੇਨ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਡਕੈਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਸੇ ਸਾਲ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਲਿਓਨਾਈਸ 'ਤੇ ਜਾਅਲੀ ਚੈੱਕ ਹੈ।"
"ਨਹੀਂ, ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਗਲਤ ਹੋ।"
"ਫਿਰ ਮੈਂ ਦੂਜਿਆਂ 'ਤੇ ਸਹੀ ਹਾਂ! ਹੁਣ, ਗਿਣੋ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਪੱਤੇ-ਖਿਡਾਰੀ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਦੂਜੇ ਸਾਥੀ ਕੋਲ ਸਾਰੇ ਟਰੰਪ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ।"
"ਇਸ ਸਾਰੀ ਗੱਲਬਾਤ ਦਾ ਉਸ ਗਹਿਣੇ ਨਾਲ ਕੀ ਸਬੰਧ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ?"
"ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ, ਗਿਣਤੀ ਕਰੋ। ਉਸ ਉਤਸੁਕ ਮਨ ਨੂੰ ਰੋਕੋ! ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੀ ਹਲਕੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ ਆਉਣ ਦਿਓ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ; ਪਰ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਮੇਰਾ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲੜਨ ਵਾਲੇ ਧੱਕੇਸ਼ਾਹੀ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਰਾਊਨ ਡਾਇਮੰਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਾਮਲਾ ਹੈ।"
"ਸੱਚਮੁੱਚ!"
"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਹ ਕੈਬਮੈਨ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵ੍ਹਾਈਟਹਾਲ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਕੈਬਮੈਨ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਹ ਕਮਿਸ਼ਨਰੇਅਰ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਈਕੀ ਸੈਂਡਰਸ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਕੱਟਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਆਈਕੀ ਆੜੂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਖੇਡ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।"
ਕਾਉਂਟ ਦੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਨਾੜੀਆਂ ਬਾਹਰ ਆ ਗਈਆਂ। ਉਸਦੇ ਕਾਲੇ, ਵਾਲਾਂ ਵਾਲੇ ਹੱਥ ਸੰਜਮੀ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਝਟਕੇ ਵਿੱਚ ਜਕੜ ਗਏ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਬੋਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਸ਼ਬਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ।
"ਇਹ ਉਹ ਹੱਥ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੈਂ ਖੇਡਦਾ ਹਾਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਇਹ ਸਭ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਕ ਕਾਰਡ ਗੁੰਮ ਹੈ। ਇਹ ਹੀਰਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਪੱਥਰ ਕਿੱਥੇ ਹੈ।"
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ।"
"ਨਹੀਂ? ਹੁਣ, ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੋ, ਕਾਉਂਟ। ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਕੈਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੈਮ ਮਰਟਨ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹੀਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਕੀ ਫਾਇਦਾ? ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੰਦੇ ਹੋ - ਖੈਰ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਘੋਰ ਅਪਰਾਧ ਕਰਾਂਗਾ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਂ ਸੈਮ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ।

ਅਸੀਂ ਪੱਥਰ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਇਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗਲਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਖਰੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰ ਇਸ ਵਾਰ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਪੱਥਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ।"

"ਪਰ ਜੇ ਮੈਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਾਂ?"

"ਫਿਰ ਕਿਉਂ - ਹਾਏ! - ਇਹ ਤੂੰ ਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪੱਥਰ ਨਹੀਂ।"

ਬਿਲੀ ਇੱਕ ਅੰਗੂਠੀ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਕਾਉਂਟ, ਇਸ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਦੋਸਤ ਸੈਮ ਹੋਣਾ ਠੀਕ ਰਹੇਗਾ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਉਸਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਿੱਲੀ, ਤੁਸੀਂ ਮੁੱਖ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਬਾਹਰ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਬਦਸੂਰਤ ਸੱਜਣ ਦੇਖੋਗੇ। ਉਸਨੂੰ ਉੱਪਰ ਆਉਣ ਲਈ ਕਹੋ।"

"ਜੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਸਰ?"

"ਕੋਈ ਹਿੰਸਾ ਨਹੀਂ, ਬਿਲੀ। ਉਸ ਨਾਲ ਰੁੱਖਾ ਨਾ ਹੋ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕਹੋ ਕਿ ਕਾਉਂਟ ਸਿਲਵੀਅਸ ਉਸਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਆਵੇਗਾ।"

"ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ?" ਬਿਲੀ ਦੇ ਗਾਇਬ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕਾਉਂਟ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਵਾਟਸਨ ਹੁਣੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਾਰਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗਜਨ ਹੈ; ਹੁਣ ਮੈਂ ਜਾਲ ਖਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।"

ਕਾਊਂਟ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਉਸਦੀ ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਡਰੈਸਿੰਗ-ਗਾਊਨ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਅੱਧਾ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ ਹੋਇਆ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਮਰੇਂਗਾ, ਹੋਮਜ਼।"

"ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਕਸਰ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਆਇਆ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ? ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਕਾਉਂਟ, ਤੁਹਾਡਾ ਆਪਣਾ ਨਿਕਾਸ ਖਿਤਿਜੀ ਨਾਲੋਂ ਲੰਬਵਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਇਹ ਉਮੀਦਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਹਨ। ਕਿਉਂ ਨਾ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਰਤਮਾਨ ਦੇ ਬੇਰੋਕ ਆਨੰਦ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਈਏ?"

ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਅਚਾਨਕ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਚਮਕੀ, ਮਾਸਟਰ ਅਪਰਾਧੀ ਦੀਆਂ ਡਰਾਉਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਹੋਮਜ਼ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ, ਉਸਦਾ ਸਰੀਰ ਉੱਚਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।

"ਆਪਣੇ ਰਿਵਾਲਵਰ 'ਤੇ ਉਂਗਲੀ ਮਾਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ," ਉਸਨੇ ਸ਼ਾਂਤ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਤੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ ਕਿ ਤੂੰ ਇਸਨੂੰ ਵਰਤਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ। ਭੈੜੀਆਂ, ਰੌਲਾ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਰਿਵਾਲਵਰ, ਗਿਣਤੀ। ਬਿਹਤਰ ਹੈ ਕਿ ਏਅਰ-ਗਨ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਰਹੋ। ਆਹ! ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸਾਥੀ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਪੈੜ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ। ਸ਼ੁਭ ਦਿਨ, ਸ੍ਰੀ ਮਰਟਨ। ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਸੁਸਤ, ਹੈ ਨਾ?"

ਇਨਾਮ ਜਿੱਤਣ ਵਾਲਾ, ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਸਰੀਰ ਵਾਲਾ ਨੌਜਵਾਨ, ਜਿਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਮੂਰਖ, ਜ਼ਿੱਦੀ, ਪੱਥਰ ਵਰਗਾ ਸੀ, ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਅਜੀਬ ਜਿਹਾ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਉਲਝਣ ਭਰੇ ਭਾਵ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਦਾ ਬੇਰਹਿਮ ਸੁਭਾਅ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਅਨੁਭਵ ਸੀ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਧੁੰਦਲਾ ਜਿਹਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਹ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਭਰਿਆ ਸੀ, ਪਰ

ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਸਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਮਦਦ ਲਈ ਆਪਣੇ ਵਧੇਰੇ ਚਲਾਕ ਸਾਥੀ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ।

"ਹੁਣ ਕੀ ਖੇਡ ਹੈ, ਕਾਉਂਟ? ਇਹ ਬੰਦਾ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ?" ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਡੂੰਘੀ ਅਤੇ ਸ਼ੋਰ ਭਰੀ ਸੀ।

ਕਾਉਂਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਏ, ਅਤੇ ਇਹ ਹੋਮਜ਼ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਜੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਕਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਮਰਟਨ, ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।"

ਮੁੱਕੇਬਾਜ਼ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਕੀ ਇਹ ਕੋਵ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੀ? ਮੈਂ ਖੁਦ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਮੂਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।"

"ਨਹੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਾਮ ਵਧਦੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਵੀ ਘੱਟ ਹਾਸੋਹੀਣਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੋਗੇ। ਹੁਣ, ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ, ਕਾਉਂਟ ਸਿਲਵੀਅਸ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਿਅਸਤ ਆਦਮੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਮੈਂ ਉਸ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਮੇਰੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤ ਰੱਖੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੇਰੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮਾਮਲਾ ਕਿਵੇਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਾਇਲਨ 'ਤੇ ਹਾਫਮੈਨ 'ਬਾਰਕਾਰੋਲ' ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ। ਪੰਜ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਆਖਰੀ ਜਵਾਬ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਵਿਕਲਪ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਹੈ ਨਾ? ਕੀ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗੇ, ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਪੱਥਰ ਲੈ ਲਵਾਂਗੇ?"

ਹੋਮਜ਼ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਕੋਨੇ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਵਾਇਲਨ ਚੁੱਕ ਲਿਆ। ਕੁਝ ਪਲਾਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਧੁਨਾਂ ਦੇ ਲੰਬੇ-ਲੰਬੇ, ਵਿਰਲਾਪ ਭਰੇ ਸੁਰ ਬੈੱਡਰੂਮ ਦੇ ਬੰਦ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਹਲਕੇ ਜਿਹੇ ਆ ਗਏ।

"ਫਿਰ ਇਹ ਕੀ ਹੈ?" ਮਰਟਨ ਨੇ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਸਾਥੀ ਉਸ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ। "ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਪੱਥਰ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਹੈ?"

"ਉਹ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ।"

“ਅੱਛਾ ਪ੍ਰਭੂ!” ਮੁੱਕੇਬਾਜ਼ ਦਾ ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਚਿਹਰਾ ਹੋਰ ਵੀ ਚਿੱਟਾ ਹੋ ਗਿਆ।

"ਆਈਕੀ ਸੈਂਡਰਸ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਫੁੱਟ ਪਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।"

"ਉਸ ਕੋਲ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ? ਜੇ ਮੈਂ ਇਸ ਲਈ ਝੂਲਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮੋਟਾ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ।"

"ਇਸ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਕੋਈ ਬਹੁਤੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਣਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ।"

"ਅੱਧਾ ਮਹੀਨਾ," ਮੁੱਕੇਬਾਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਬੈੱਡਰੂਮ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਸ਼ੱਕੀ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ। "ਉਹ ਇੱਕ ਗੂੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਖੱਡ ਹੈ ਜੋ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੁਣ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ?"

"ਉਹ ਇਸ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਚੱਲਦੇ ਹੋਏ ਕਿਵੇਂ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

"ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਪਰਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਰਦੇ ਹਨ।" ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਨੇ ਅਚਾਨਕ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚ ਪੁਤਲਾ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕੁਝ ਵੀ ਕਹਿਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

"ਟੱਟ! ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਹੈ," ਕਾਉਂਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਇੱਕ ਨਕਲੀ, ਹੈ ਨਾ? ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਮਾਰੋ! ਮੈਡਮ ਤੁਸਾਦ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਉਸਦੀ ਜਿਉਂਦੀ ਜਾਗਦੀ ਥੁੱਕ ਹੈ, ਗਾਊਨ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ। ਪਰ ਉਹ ਪਰਦੇ ਗਿਣਦੇ ਹਨ!"

"ਓਹ, ਪਰਦੇ ਉਲਝਾ ਦਿਓ! ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਪੱਥਰ ਉੱਤੇ ਪਛਾੜ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਉਹ ਜਿੰਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ!"

"ਪਰ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਖਿਸਕਣ ਦੇਵੇਗਾ ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦੱਸ ਦੇਈਏ ਕਿ ਸਵੈਗ ਕਿੱਥੇ ਹੈ।"

"ਕੀ! ਛੱਡ ਦਿਓ? ਇੱਕ ਲੱਖ ਪੌਂਡ ਛੱਡ ਦਿਓ?"

"ਇਹ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜਾ ਹੈ।"

ਮਰਟਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕੱਟੀ ਹੋਈ ਪੇਟੀ ਖੁਰਚਾਈ।

"ਉਹ ਉੱਥੇ ਇਕੱਲਾ ਹੈ। ਚਲੋ ਉਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਕਰ ਦੇਈਏ। ਜੇ ਉਸਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਬੰਦ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਡਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

ਕਾਊਂਟ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।

"ਉਹ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਹੈ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦੇਈਏ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਭੱਜਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਜੋ ਵੀ ਸਬੂਤ ਹਨ। ਹੈਲੋ! ਉਹ ਕੀ ਸੀ?"

ਇੱਕ ਧੁੰਦਲੀ ਜਿਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ ਜੋ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਆ ਰਹੀ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਆਦਮੀ ਭੱਜੇ-ਭੱਜੇ, ਪਰ ਸਭ ਕੁਝ ਸ਼ਾਂਤ ਸੀ। ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠੀ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਕਮਰਾ ਬਿਲਕੁਲ ਖਾਲੀ ਸੀ।

"ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੈ," ਮਰਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹੁਣ ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ, ਗਵਰਨਰ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਦਿਮਾਗ ਹੈ। ਯਕੀਨਨ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਸੋਚ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਸਲੱਗਿੰਗ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾਇਆ ਹੈ," ਕਾਉਂਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਪੱਥਰ ਇੱਥੇ ਮੇਰੀ ਗੁਪਤ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ। ਇਹ ਅੱਜ ਰਾਤ ਇੰਗਲੈਂਡ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਮਸਟਰਡਮ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੱਟਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਵੈਨ ਸੇਡਰ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ।"

"ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵੈਨ ਸੇਡਰ ਅਗਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।"

"ਉਹ ਸੀ। ਪਰ ਹੁਣ ਉਸਨੂੰ ਅਗਲੀ ਕਿਸ਼ਤੀ ਰਾਹੀਂ ਉਤਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪੱਥਰ ਲੈ ਕੇ ਲਾਈਮ ਸਟਰੀਟ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਪਵੇਗਾ।"

"ਪਰ ਨਕਲੀ ਤਲ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਉਸਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਉਵੇਂ ਹੀ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਗੁਆਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।" ਫਿਰ, ਖ਼ਤਰੇ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਜੋ ਖਿਡਾਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਰੁਕ ਕੇ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਂ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਗਲੀ ਤੋਂ ਸੀ ਕਿ ਹਲਕੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ ਸੀ।

"ਹੋਲਮਜ਼ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਮੂਰਖ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਉਹ ਮੂਰਖ ਸਾਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਪੱਥਰ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਖੈਰ, ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਪੱਥਰ ਦੇਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗਲਤ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਪਾ ਦੇਵਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗੇ ਕਿ ਇਹ ਗਲਤ ਰਸਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਹਾਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਵਾਂਗੇ।"

"ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ!" ਸੈਮ ਮਰਟਨ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

"ਤੂੰ ਜਾ ਕੇ ਡੱਚਮੈਨ ਨੂੰ ਕਹੋ ਕਿ ਉਹ ਉਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੇ। ਮੈਂ ਇਸ ਚੂਚੇ ਨੂੰ ਦੇਖਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਝੂਠੇ ਇਕਬਾਲ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿਆਂਗਾ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਪੱਥਰ ਲਿਵਰਪੂਲ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਸ ਰੌਲੇ-ਰੱਪੇ ਵਾਲੇ ਸੰਗੀਤ ਨੂੰ ਉਲਝਾ ਦੇ; ਇਹ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ਼ਾਂ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ! ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਲਿਵਰਪੂਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਨੀਲੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ। ਇੱਥੇ ਵਾਪਸ ਆਓ, ਉਸ ਕੀਹੋਲ ਵਾਲੀ ਲਾਈਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ। ਇਹ ਪੱਥਰ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦੇ ਹੋ।"

"ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ? ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਵ੍ਹਾਈਟਹਾਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਇਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰ ਬਾਹਰ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਆਓ ਇਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀਏ।"

ਕਾਉਂਟ ਸਿਲਵੀਅਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਵੱਲ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਬੇਪਰਵਾਹ ਨਜ਼ਰ ਪਾਈ ਅਤੇ ਉਸ ਵੱਲ ਵਧੇ ਹੋਏ ਧੋਤੇ ਹੋਏ ਹੱਥ ਨੂੰ ਅਣਗੌਲਿਆ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

"ਕੀ - ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਖੋਹ ਲਵਾਂਗਾ? ਦੇਖੋ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਥੱਕ ਗਿਆ ਹਾਂ।"

"ਖੈਰ, ਖੈਰ, ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ, ਸੈਮ। ਅਸੀਂ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਖਿੜਕੀ ਕੋਲ ਆਓ। ਹੁਣ ਇਸਨੂੰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵੱਲ ਫੜੋ! ਇੱਥੇ!"

"ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ!"

ਇੱਕ ਝਰਨੇ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਹੋਮਜ਼ ਡਮੀ ਦੀ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਕੀਮਤੀ ਹੀਰਾ ਫੜ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਹੁਣ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਦੂਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕਾਉਂਟ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਰਿਵਾਲਵਰ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਖਲਨਾਇਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਠੀਕ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਘੰਟੀ ਦਬਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

"ਕੋਈ ਹਿੰਸਾ ਨਹੀਂ, ਸੱਜਣੋ - ਕੋਈ ਹਿੰਸਾ ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ! ਫਰਨੀਚਰ 'ਤੇ ਗੌਰ ਕਰੋ! ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਸਥਿਤੀ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਹੇਠਾਂ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ।"

ਕਾਉਂਟ ਦੀ ਘਬਰਾਹਟ ਨੇ ਉਸਦੇ ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਡਰ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰ ਲਿਆ।

"ਪਰ ਦੋ ਕਿਵੇਂ -?" ਉਸਨੇ ਹਾਸੀ ਭਰੀ।

"ਤੁਹਾਡੀ ਹੈਰਾਨੀ ਬਹੁਤ ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਦਾ ਦੂਜਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਉਸ ਪਰਦੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਮੂਰਤੀ ਨੂੰ ਹਟਾਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸੁਣ ਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਕਿਸਮਤ ਮੇਰੇ ਨਾਲ

ਸੀ। ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਜੋਸ਼ੀਲੀ ਗੱਲਬਾਤ ਸੁਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਰਦਨਾਕ ਹੁੰਦੀ।"

ਕਾਉਂਟ ਨੇ ਅਸਤੀਫ਼ੇ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ।

"ਅਸੀਂ ਤੈਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਹੋਮਜ਼। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਖੁਦ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੈਂ।"

"ਉਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇੱਕ ਨਿਮਰ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

ਸੈਮ ਮਰਟਨ ਦੀ ਧੀਮੀ ਬੁੱਧੀ ਨੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਹੀ ਸੀ। ਹੁਣ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਬਾਹਰ ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਭਾਰੀ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ, ਉਸਨੇ ਅਖੀਰ ਚੁੱਪੀ ਤੋੜੀ।

"ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲਾ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਉਸ ਖਿੜਦੇ ਵਾਜਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੀ! ਮੈਂ ਅਜੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।"

"ਟੂਟ,ਟੂਟ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੋ। ਇਸਨੂੰ ਵਜਾਉਣ ਦਿਓ! ਇਹ ਆਧੁਨਿਕ ਗ੍ਰਾਮੋਫੋਨ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਾਢ ਹਨ।"

ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਭੀੜ ਲੱਗੀ, ਹੱਥਕੜੀਆਂ ਲੱਗੀਆਂ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨੂੰ ਉਡੀਕ ਵਾਲੀ ਕੈਬ ਵੱਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਵਾਟਸਨ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਰਿਹਾ, ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤਾਜ਼ੇ ਪੱਤੇ ਲਈ ਵਧਾਈ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਮਾਣ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਅਡੋਲ ਬਿਲੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰਡ-ਟ੍ਰੇ ਨਾਲ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ।

"ਲਾਰਡ ਕੈਂਟਲਮੀਅਰ ਸਰ।"

"ਉਸਨੂੰ ਦਿਖਾਓ, ਬਿਲੀ। ਇਹ ਉਹ ਉੱਘੇ ਸਾਥੀ ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦਾ। ਕੀ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਮੋੜਾਂਗੇ? ਕੀ ਅਸੀਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਸਾਹਸ ਕਰੀਏ? ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ।"

ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਇੱਕ ਪਤਲੀ, ਸਖ਼ਤ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ, ਜਿਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਕੁਹਾੜੀ ਵਰਗਾ ਚਿਹਰਾ ਅਤੇ ਝੁਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਮੱਧ-ਵਿਕਟੋਰੀਅਨ ਮੁੱਛਾਂ ਚਮਕਦਾਰ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦੀਆਂ ਸਨ, ਜੋ ਗੋਲ ਮੋਢਿਆਂ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਚਾਲ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸਹਿਜਤਾ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੱਥ ਹਿਲਾਇਆ।

"ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਹੋ, ਲਾਰਡ ਕੈਂਟਲਮੀਅਰ? ਸਾਲ ਦੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇਹ ਠੰਢਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਫ਼ੀ ਗਰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਓਵਰਕੋਟ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"

"ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ; ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਉਤਾਰਾਂਗਾ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਆਸਤੀਨ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿਓ! ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਏਗਾ ਕਿ ਤਾਪਮਾਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਦਲਾਅ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹਨ।"

ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਕੁਝ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

"ਮੈਂ ਕਾਫ਼ੀ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਹਾਂ, ਸਰ। ਮੈਨੂੰ ਰੁਕਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਅੰਦਰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਸਵੈ-ਨਿਯੁਕਤ ਕੰਮ ਕਿਵੇਂ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ - ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ।"

"ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗੇਗਾ।"

ਪੁਰਾਣੇ ਦਰਬਾਰੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਮਜ਼ਾਕ ਸੀ।

"ਹਰ ਆਦਮੀ ਆਪਣੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਲੱਭ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਪਰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਸਵੈ-ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ।"

"ਹਾਂ, ਸਰ, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਸੀ।"

"ਇਸਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ਕ ਨਹੀਂ."

"ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ। ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ

"ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਸਲਾਹ ਲਈ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਦੇਰ ਨਾਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਤਰੀਕੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ।"

"ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਲਾਰਡ ਕੈਂਟਲਮੀਅਰ, ਅਸੀਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਅਸਲ ਚੋਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

"ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ।"

"ਬਿਲਕੁਲ। ਪਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ - ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਿਵੇਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਾਂਗੇ?"

"ਕੀ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ?"

"ਸਾਡੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਤਿਆਰ ਰੱਖਣੀਆਂ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਹੁਣ, ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅੰਤਿਮ ਸਬੂਤ ਕੀ ਮੰਨੋਗੇ?"

"ਪੱਥਰ ਦਾ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ਾ।"

"ਤੁਸੀਂ ਇਸ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰੋਗੇ?"

"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ।"

ਹੋਮਜ਼ ਘੱਟ ਹੀ ਹੱਸਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਓਨਾ ਹੀ ਹੱਸਿਆ ਜਿੰਨਾ ਉਸਦਾ ਪੁਰਾਣਾ ਦੋਸਤ ਵਾਟਸਨ ਯਾਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

"ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਰ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਦੀ ਦਰਦਨਾਕ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੋਏਗੀ।"

ਲਾਰਡ ਕੈਂਟਲਮੀਅਰ ਬਹੁਤ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਅੱਗਾਂ ਉਸਦੀਆਂ ਨਰਮ ਗੱਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਟਿਮਟਿਮਾਉਂਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਉੱਠੀਆਂ।

"ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼। ਪੰਜਾਹ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਿਅਸਤ ਆਦਮੀ ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮੂਰਖਤਾਪੂਰਨ ਮਜ਼ਾਕ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਜਾਂ ਸੁਆਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ, ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਨਿਯਮਤ ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੀ। ਤੁਹਾਡਾ ਆਚਰਣ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ੁਭ-ਸ਼ਾਮ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਬਦਲ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਥੀ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ।

"ਇੱਕ ਮਿੰਟ, ਸਰ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਾਰਿਨ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਾ ਇਸ ਦੇ ਅਸਥਾਈ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਸਰ, ਇਹ ਅਸਹਿ ਹੈ! ਮੈਨੂੰ ਲੰਘਣ ਦਿਓ।"

"ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਓਵਰਕੋਟ ਦੀ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪਾਓ।"

"ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਸਰ?"

"ਆਓ - ਆਓ, ਜੋ ਮੈਂ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਕਰੋ।"

ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ ਸਾਥੀ ਆਪਣੀ ਕੰਬਦੀ ਹਥੇਲੀ 'ਤੇ ਵੱਡਾ ਪੀਲਾ ਪੱਥਰ ਰੱਖ ਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਝਪਕ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹਕਲ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਕੀ! ਕੀ! ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼?"

"ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ, ਲਾਰਡ ਕੈਂਟਲਮੀਅਰ, ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ!" ਹੋਮਜ਼ ਚੀਕਿਆ। "ਮੇਰਾ ਪੁਰਾਣਾ ਦੋਸਤ ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਵਿਹਾਰਕ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਘਟੀਆ ਆਦਤ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਨਾਟਕੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਪੱਥਰ ਤੁਹਾਡੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ - ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਆਜ਼ਾਦੀ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ - ਲੈ ਲਈ।"

ਬੁੱਢਾ ਸਾਥੀ ਪੱਥਰ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਚਿਹਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ।

"ਸਰ, ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ। ਪਰ - ਹਾਂ - ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਜ਼ਾਰਿਨ ਪੱਥਰ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਹੁਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਤੁਹਾਡੀ ਹਾਸੇ-ਮਜ਼ਾਕ ਦੀ ਭਾਵਨਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹੋ, ਕੁਝ ਵਿਗੜ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਪਰ ਕਿਵੇਂ -"

"ਮਾਮਲਾ ਅੱਧਾ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ; ਵੇਰਵੇ ਉਡੀਕ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਲਾਰਡ ਕੈਂਟਲਮੀਅਰ, ਜਿਸ ਉੱਚੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਵਾਪਸ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਇਸ ਸਫਲ ਨਤੀਜੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਦੀ ਤੁਹਾਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਮੇਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਮਜ਼ਾਕ ਦਾ ਕੁਝ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਬਿਲੀ, ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦਿਖਾਓਗੇ, ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਡਸਨ ਨੂੰ ਦੱਸੋਗੇ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਦੋ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਭੇਜ ਦੇਵੇਗੀ।"

ਤਿੰਨ ਗੈਬਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਸ

ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਹਸ ਇੰਨਾ ਅਚਾਨਕ, ਜਾਂ ਇੰਨਾ ਨਾਟਕੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਦ ਥ੍ਰੀ ਗੇਬਲਜ਼ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਨਵੇਂ ਚੈਨਲ ਦਾ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਉਸ ਸਵੇਰ ਗੱਲਬਾਤ ਦੇ ਮੂਡ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅੱਗ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘਿਸੀ ਹੋਈ ਨੀਵੀਂ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬਿਠਾਇਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਪਾਈਪ ਰੱਖ ਕੇ ਉਲਟ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਸਾਡਾ

ਮਹਿਮਾਨ ਆਇਆ। ਜੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਬਲਦ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਕੀ ਹੋਇਆ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇਵੇਗਾ।

ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਨੀਗਰੋ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆ ਵੜਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਕਾਮਿਕ ਹਸਤੀ ਹੁੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਾਲਾ ਸਲੇਟੀ ਚੈੱਕ ਸੂਟ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਹਿੰਦੀ ਸੈਲਮਨ ਰੰਗ ਦੀ ਟਾਈ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਚੌੜਾ ਚਿਹਰਾ ਅਤੇ ਚਪਟੀ ਨੱਕ ਅੱਗੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀਆਂ ਉਦਾਸ ਹਨੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਨੀਤੀ ਦੀ ਚਮਕ ਸੀ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਮੁੜ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।

"ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਸਰ ਹੋਮਜ਼ ਕਿਹੜਾ ਜਨਰਲ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇੱਕ ਢਿੱਲੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਪਾਈਪ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ।

"ਓਹ! ਇਹ ਤੂੰ ਹੀ ਹੈਂ, ਹੈ ਨਾ?" ਸਾਡੇ ਮਹਿਮਾਨ ਨੇ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਕੋਣ ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਅਣਸੁਖਾਵੇਂ, ਗੁਪਤ ਕਦਮ ਨਾਲ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਦੇਖੋ, ਮੈਸਰ ਹੋਮਜ਼, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਆਪ ਕਰਨ ਦਿਓ। ਸਮਝ ਗਿਆ, ਮੈਸਰ ਹੋਮਜ਼?"

"ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਰਹੋ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਠੀਕ ਹੈ।"

"ਓਹ! ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ?" ਜੰਗਲੀ ਨੇ ਗਰਜਿਆ। "ਇਹ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਕੱਟਣਾ ਪਵੇ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੇ ਸਨ। ਦੇਖੋ, ਮੈਸਰ ਹੋਮਜ਼!"

ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਨੱਕ ਹੇਠ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਜਿਹੀ ਗੰਢ ਵਾਲੀ ਮੁੱਠੀ ਘੁਮਾਈ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਬੜੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਇਸਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ।

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸੀ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਜਾਂ ਇਹ ਡਿਗਰੀਆਂ ਨਾਲ ਆਇਆ?"

ਇਹ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਬਰਫੀਲੀ ਠੰਢਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਹ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਖੜਾਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਪੋਕਰ ਚੁੱਕਦੇ ਸਮੇਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਮਹਿਮਾਨ ਦਾ ਢੰਗ ਘੱਟ ਭੜਕਾਊ ਹੋ ਗਿਆ।

"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਹੈ ਜੋ ਹੈਰੋ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ - ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਮੇਰਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ - ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਮਝ ਗਿਆ? ਤੁਸੀਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅੰਦਰ ਆਓਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਇਹ ਨਾ ਭੁੱਲੋ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੈਠਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਟੀਵ ਡਿਕਸੀ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਜੋ ਸੱਟਾਂ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ?"

"ਇਹ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਹੈ, ਮੈਸਰ ਹੋਮਜ਼, ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਕਹੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਰੂਰ ਲੰਘ ਜਾਓਗੇ।"

"ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਖਰੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸਾਡੇ ਮਹਿਮਾਨ ਦੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਮੂੰਹ ਵੱਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਇਹ ਹੋਲਬੋਰਨ ਦੇ ਬਾਹਰ ਨੌਜਵਾਨ ਪਰਕਿਨਸ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਸੀ - ਬਾਰ ਕੀ! ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾ ਰਹੇ?"

ਨੀਗਰੋ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਸੀਨਾ-ਮੂੰਹ ਸੀ। "ਮੈਂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਂਗਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰਾ ਇਸ 'ਪਰਕਿਨਸ, ਮੈਸਰ ਹੋਮਜ਼' ਨਾਲ ਕੀ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਹੈ? ਮੈਂ ਬਰਮਿੰਘਮ ਵਿੱਚ ਬੁੱਲ ਰਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸਿਖਲਾਈ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੁੰਡਾ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਿਆ।"

"ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਦੱਸੋਗੇ, ਸਟੀਵ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਤੇ ਬਾਰਨੀ ਸਟਾਕਡੇਲ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ -"

"ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੋ! ਮੈਸਰ ਹੋਮਜ਼ -"

"ਬਸ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲ ਜਾ। ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਤੈਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਚੁੱਕ ਲਵਾਂਗਾ।"

"ਸ਼ੁਭ ਸਵੇਰ, ਮੈਸਰ ਹੋਮਜ਼। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਫੇਰੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ?"

"ਇਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸਨੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ।"

"ਕਿਉਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੈਸਰ ਹੋਮਜ਼। ਇਹ ਉਹੀ ਜਰਨੈਲ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ?"

"ਮੈਨੂੰ ਮਦਦ ਕਰੋ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ, ਮੈਸਰ ਹੋਮਜ਼। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, 'ਸਟੀਵ, ਤੂੰ ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਜਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਹੈਰੋ ਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਜਾਨ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।' ਇਹੀ ਪੂਰੀ ਸੱਚਾਈ ਹੈ।" ਹੋਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਸਾਡਾ ਮਹਿਮਾਨ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲਗਭਗ ਉਸੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀ ਪਾਈਪ ਦੀ ਰਾਖ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ।

"ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਦਾ ਵੱਡਾ ਸਿਰ ਤੋੜਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਵਾਟਸਨ। ਮੈਂ ਪੋਕਰ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਦੇਖੀਆਂ। ਪਰ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੁਕਸਾਨ ਰਹਿਤ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀ ਵਾਲਾ, ਮੂਰਖ, ਧੁੰਦਲਾ ਬੱਚਾ, ਅਤੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਸਪੈਂਸਰ ਜੌਨ ਗੈਂਗ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਗੰਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਸਮਾਂ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਉਸਦਾ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ, ਬਾਰਨੀ, ਇੱਕ ਵਧੇਰੇ ਚਲਾਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਹਮਲਿਆਂ, ਡਰਾਉਣ-ਧਮਕਾਉਣ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਹਰ ਹਨ। ਮੈਂ ਜੋ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਖਾਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕੌਣ ਹੈ?"

"ਪਰ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਰਾਉਣਾ ਕਿਉਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ?"

"ਇਹ ਹੈਰੋ ਵੀਲਡ ਕੇਸ ਹੈ। ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਇੰਨੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਕਰਨਾ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰ ਕੁਝ ਤਾਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਪਰ ਇਹ ਕੀ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਕਾਮਿਕ ਇੰਟਰਵਲ ਸੀ। ਇਹ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੈਬਰਲੇ ਦਾ ਨੋਟ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਤਾਰ ਦੇਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਹਰ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ।"

ਪਿਆਰੇ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸ਼ਰਲੌਕ ਹੋਮਜ਼ [ਮੈਂ ਪੜ੍ਹਿਆ]:

ਇਸ ਘਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕਈ ਅਜੀਬ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਾਪਰੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਸਲਾਹ ਦੀ ਬਹੁਤ ਕਦਰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਘਰ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਘਰ ਵੀਲਡ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਪੈਦਲ

ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਪਤੀ, ਮੋਰਟੀਮਰ ਮੈਬਰਲੇ, ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਗਾਹਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ।

ਤੁਹਾਡਾ ਸਤਿਕਾਰ ਸਹਿਤ, ਮੈਰੀ ਮੈਬਰਲੇ।

ਸੰਬੋਧਨ ਸੀ "ਸ਼੍ਰੀ ਗੇਬਲਜ਼, ਹੈਰੋ ਵੀਲਡ।"

"ਤਾਂ ਬੱਸ ਇਹੀ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਤੇ ਹੁਣ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਮਾਂ ਕੱਢ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਵਾਟਸਨ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਾਂਗੇ।"

ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਰੇਲ ਸਫ਼ਰ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਡਰਾਈਵ, ਸਾਨੂੰ ਘਰ ਲੈ ਆਇਆ, ਇੱਕ ਇੱਟਾਂ ਅਤੇ ਲੱਕੜ ਦਾ ਵਿਲਾ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਏਕੜ ਦੇ ਅਣਵਿਕਸਿਤ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਉੱਪਰਲੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਤਿੰਨ ਛੋਟੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਸ਼ਨਾਂ ਨੇ ਇਸਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਪਿੱਛੇ ਉਦਾਸੀ, ਅੱਧ-ਵਧੀਆਂ ਪਾਈਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਝੁੰਡ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਸਾਰਾ ਪਹਿਲੂ ਮਾੜਾ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਸੀਂ ਘਰ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਜਾਇਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਔਰਤ ਨੇ ਸਾਡਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਉਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਲਚਸਪ ਬਜ਼ੁਰਗ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਸੁਧਾਈ ਅਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਦੇ ਹਰ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਉਭਾਰਿਆ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਹੈ, ਮੈਡਮ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ ਸਾਲ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਮਾਮੂਲੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈਆਂ।"

"ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ ਡਗਲਸ ਦੇ ਨਾਮ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਣੂ ਹੋਵੋਗੇ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਪਿਆਰੇ! ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਡਗਲਸ ਮੈਬਰਲੇ ਦੀ ਮਾਂ ਹੋ? ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਬੇਸ਼ੱਕ ਸਾਰਾ ਲੰਡਨ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਜੀਵ ਸੀ! ਉਹ ਹੁਣ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?"

"ਮਰ ਗਿਆ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਮਰ ਗਿਆ! ਉਹ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਅਟੈਚੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਮਹੀਨੇ ਨਮੂਨੀਆ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੋੜ ਸਕਦਾ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਜੀਵੰਤ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਤੀਬਰਤਾ ਨਾਲ ਜੀਉਂਦਾ ਰਿਹਾ - ਉਸਦੇ ਹਰ ਅੰਗ!"

"ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਇਹ ਉਸਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸੀ - ਅਸ਼ਲੀਲ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ। ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਮੂਡੀ, ਉਦਾਸ, ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜੀਵ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਿਕਸਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਹਾਦਰ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਸਨਕੀ ਆਦਮੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਦੇ ਹੋਏ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ।"

"ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਮ ਸਬੰਧ - ਇੱਕ ਔਰਤ?"

"ਜਾਂ ਕੋਈ ਸ਼ੈਤਾਨ। ਖੈਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗਰੀਬ ਮੁੰਡੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼।"

"ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹਾਂ।"

"ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਅਜੀਬ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਾਪਰੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਇਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਜੀਵਨ ਜੀਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਦਿਨ

ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦਾ ਫੋਨ ਆਇਆ ਜਿਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਹਾਊਸ ਏਜੰਟ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਘਰ ਉਸਦੇ ਇੱਕ ਕਲਾਇੰਟ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਇਸ ਨਾਲ ਪੈਸੇ ਵੰਡਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਅਜੀਬ ਲੱਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਕਈ ਖਾਲੀ ਘਰ ਹਨ ਜੋ ਬਰਾਬਰ ਯੋਗ ਜਾਪਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇੱਕ ਕੀਮਤ ਦੱਸੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਾਲੋਂ ਪੰਜ ਸੌ ਪੌਂਡ ਵੱਧ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨਾਲ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕਲਾਇੰਟ ਫਰਨੀਚਰ ਵੀ ਖਰੀਦਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਲਗਾਵਾਂਗਾ। ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਫਰਨੀਚਰ ਮੇਰੇ ਪੁਰਾਣੇ ਘਰ ਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਗੋਲ ਰਕਮ ਦੱਸੀ। ਇਸ 'ਤੇ ਵੀ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੌਦਾ ਇੰਨਾ ਵਧੀਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬਾਕੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਆਪਣੀ ਮਾਲਕਣ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

“ਕੱਲ੍ਹ ਉਹ ਆਦਮੀ ਸਾਰਾ ਸਮਝੌਤਾ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ। ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਮੈਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਤਰੋ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ, ਜੋ ਹੈਰੋ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ‘ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਜੀਬ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘਰ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦੇ - ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵੀ ਨਹੀਂ?’ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਦਮੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਇਰਾਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਫਰਨੀਚਰ ਵੇਚਣਾ ਸੀ।

"'ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਸਭ ਕੁਝ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"'ਪਰ ਮੇਰੇ ਕੱਪੜੇ? ਮੇਰੇ ਗਹਿਣੇ?'"

"'ਖੈਰ, ਖੈਰ, ਤੁਹਾਡੇ ਨਿੱਜੀ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਲਈ ਕੁਝ ਰਿਆਇਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਘਰ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੋਕ-ਟੋਕ ਦੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮੇਰਾ ਮੁਵੱਕਿਲ ਬਹੁਤ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸ਼ਨ ਹਨ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ ਜਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"'ਫਿਰ ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। ਅਤੇ ਗੱਲ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹਿ ਗਈ, ਪਰ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਜਾਪਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ -"

ਇੱਥੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਰੁਕਾਵਟ ਸੀ।

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਉਹ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਢਿੱਲੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਖਿੱਚ ਲਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਮੋਢੇ ਤੋਂ ਫੜ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਬੇਢੰਗੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਨਾਲ ਅੰਦਰ ਆਈ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਅਜੀਬ ਮੁਰਗਾ, ਫਟਿਆ ਹੋਇਆ, ਚੀਕਦਾ ਹੋਇਆ, ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ ਹੋਵੇ।

"ਮੈਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਦਿਓ! ਤੂੰ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈਂ?" ਉਹ ਚੀਕ ਪਈ।

"ਕਿਉਂ, ਸੁਜ਼ਨ, ਇਹ ਕੀ ਹੈ?"

"ਖੈਰ, ਮੈਡਮ, ਮੈਂ ਪੁੱਛਣ ਆ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਮਹਿਮਾਨ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ ਲਈ ਠਹਿਰੇ ਹੋਏ ਸਨ ਜਦੋਂ ਇਹ ਆਦਮੀ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਛਾਲ ਮਾਰ ਗਿਆ।"

"ਮੈਂ ਪਿਛਲੇ ਪੰਜ ਮਿੰਟਾਂ ਤੋਂ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਸਭ ਤੋਂ ਦਿਲਚਸਪ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਬਸ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਸਾਹ ਘੁੱਟ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਸੁਜ਼ਨ, ਹੈ ਨਾ? ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਾਹ ਲੈਂਦੇ ਹੋ।"

ਸੁਜ਼ਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬੰਦੀ ਵੱਲ ਉਦਾਸ ਪਰ ਹੈਰਾਨ ਚਿਹਰਾ ਫੇਰਿਆ। "ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਿੱਚਣ ਦਾ ਕੀ ਹੱਕ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੈਬਰਲੇ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਲਿਖਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ?"

"ਨਹੀਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।"

"ਤੁਹਾਡਾ ਪੱਤਰ ਕਿਸਨੇ ਪੋਸਟ ਕੀਤਾ?"

"ਸੁਜ਼ਨ ਨੇ ਕੀਤਾ।"

"ਬਿਲਕੁਲ। ਹੁਣ, ਸੁਜ਼ਨ, ਤੂੰ ਕਿਸਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਜਾਂ ਸੁਨੇਹਾ ਭੇਜਿਆ ਕਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਸਲਾਹ ਮੰਗ ਰਹੀ ਹੈ?"

"ਇਹ ਝੂਠ ਹੈ। ਮੈਂ ਕੋਈ ਸੁਨੇਹਾ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ।"

"ਹੁਣ, ਸੁਜ਼ਨ, ਘਰਘਰਾਹਟ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਜੀ ਸਕਦੇ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਫਾਈਬਸ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਇੱਕ ਬੁਰੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ?"

"ਸੁਜ਼ਨ!" ਉਸਦੀ ਮਾਲਕਣ ਚੀਕ ਉੱਠੀ, "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਇੱਕ ਬੁਰੀ, ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਔਰਤ ਹੈਂ। ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਵਾੜੇ ਦੇ ਉੱਪਰੋਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।"

“ਇਹ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ,” ਔਰਤ ਨੇ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

"ਮੰਨ ਲਓ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਬਾਰਨੀ ਸਟਾਕਡੇਲ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਖੈਰ, ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਮੰਗਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?"

"ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਪਤਾ ਹੈ। ਖੈਰ ਹੁਣ, ਸੁਜ਼ਨ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਬਾਰਨੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕੌਣ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਦਸ ਪੌਂਡ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਜੋ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹਰ ਦਸ ਪੌਂਡ ਲਈ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਪੌਂਡ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਤਾਂ, ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ? ਨਹੀਂ; ਤੁਸੀਂ ਮੁਸਕਰਾਇਆ - ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਔਰਤ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਨਾਮ ਦੱਸੋ ਅਤੇ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਕਮਾਓ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਂਗਾ।"

"ਓਹ, ਸੁਜ਼ਨ! ਭਾਸ਼ਾ!"

"ਮੈਂ ਇੱਥੋਂ ਜਾ ਰਹੀ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਹੋ ਗਈ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਆਪਣਾ ਡੱਬਾ ਮੰਗਵਾ ਲਵਾਂਗੀ।" ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਭੱਜੀ।

"ਅਲਵਿਦਾ, ਸੁਜ਼ਨ। ਪੈਰੇਗੋਰਿਕ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ.... ਹੁਣ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਲਾਲ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਅਚਾਨਕ ਜੋਸ਼ੀਲੇ ਤੋਂ ਗੰਭੀਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ, "ਇਸ ਗਿਰੋਹ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕਾਰੋਬਾਰ ਹੈ। ਦੇਖੋ ਉਹ ਕਿੰਨੀ ਨੇੜੇ ਹੋ ਕੇ ਖੇਡ ਖੇਡਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਰਾਤ 10 ਵਜੇ ਦਾ ਪੋਸਟਮਾਰਕ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਸੁਜ਼ਨ ਬਾਰਨੀ ਨੂੰ ਇਹ ਸੁਨੇਹਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਰਨੀ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਜਾਣ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਲੈਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ; ਉਹ - ਮੈਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਵੱਲ ਝੁਕਦਾ ਹਾਂ ਸੁਜ਼ਨ ਦੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਤੋਂ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ - ਇੱਕ

ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਾਲੇ ਸਟੀਵ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਤੱਕ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਜਲਦੀ ਕੰਮ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ।"

"ਪਰ ਉਹ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ?"

"ਹਾਂ, ਇਹੀ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਘਰ ਕਿਸਦਾ ਸੀ?"

"ਫਰਗੂਸਨ ਨਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਸਮੁੰਦਰੀ ਕਪਤਾਨ।"

"ਉਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਖਾਸ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਕਦੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ।"

"ਮੈਂ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਕੁਝ ਦੱਬ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਦੱਬਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਡਾਕਘਰ ਦੇ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੁਝ ਪਾਗਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਨੀਰਸ ਦੁਨੀਆਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੁਝ ਦੱਬੇ ਹੋਏ ਕੀਮਤੀ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ। ਪਰ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਫਰਨੀਚਰ ਕਿਉਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਰਾਫੇਲ ਜਾਂ ਪਹਿਲਾ ਫੋਲੀਓ ਸ਼ੇਕਸਪੀਅਰ ਬਿਨਾਂ ਜਾਣੇ ਨਹੀਂ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਰਾਊਨ ਡਰਬੀ ਟੀ-ਸੈੱਟ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੁਰਲੱਭ ਕੁਝ ਹੈ।"

"ਇਹ ਇਸ ਸਾਰੇ ਰਹੱਸ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ? ਜੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਚਾਹ-ਸੈੱਟ ਦੀ ਲਾਲਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਹਰ ਖਰੀਦੇ ਬਿਨਾਂ, ਤਾਲਾ, ਸਟਾਕ ਅਤੇ ਬੈਰਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਜ਼ਰੂਰ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ, ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ।"

"ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਸਹਿਮਤ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸੁਲਝ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਇਹ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

"ਆਓ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਸ਼ੁੱਧ ਮਾਨਸਿਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਹੋ।"

"ਲਗਭਗ ਦੋ।"

"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ। ਇਸ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਹੁਣ ਅਚਾਨਕ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮੰਗਾਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋਗੇ?"

"ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਚੀਜ਼, ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਹੁਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਈ ਹੈ।"

"ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਸੈਟਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹੁਣ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੈਬਰਲੇ ਕੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਹੁਣੇ ਆਈ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਇਸ ਸਾਲ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਨਹੀਂ ਖਰੀਦਿਆ।"

"ਸੱਚਮੁੱਚ! ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕਮਾਲ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਡੇਟਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਉਹ ਵਕੀਲ ਇੱਕ ਯੋਗ ਆਦਮੀ ਹੈ?"

"ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸੁਤਰੋ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਰੱਥ ਹੈ।"

"ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨੌਕਰਾਣੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਗੋਰੀ ਸੁਜ਼ਨ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਹੁਣੇ ਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਮੁੱਖ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਇਕੱਲਿਆਂ ਹੀ ਖੜਕਾਇਆ ਹੈ?"

"ਮੇਰੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਕੁੜੀ ਹੈ।"

"ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ ਕਿ ਸੁਤਰੋ ਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਰਾਤਾਂ ਬਿਤਾਉਣ ਲਈ ਕਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ।"

"ਕਿਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ?"

"ਕੌਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ? ਮਾਮਲਾ ਬਿਲਕੁਲ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਭਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕੀ ਇਸ ਹਾਊਸ-ਏਜੰਟ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕੋਈ ਪਤਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ?"

"ਬਸ ਉਸਦਾ ਕਾਰਡ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ਾ। ਹੇਨਸ-ਜੌਨਸਨ, ਨਿਲਾਮੀਕਰਤਾ ਅਤੇ ਮੁੱਲਕਰਤਾ।"

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਲੱਭ ਸਕਾਂਗੇ। ਇਮਾਨਦਾਰ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੁਕਾਉਂਦੇ। ਖੈਰ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਵੀਂ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਬਾਰੇ ਦੱਸੋਗੇ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਮਲਾ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਾਂਗਾ।"

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਹਾਲ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਹੇ ਸੀ, ਹੋਮਜ਼ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਖੁੰਝਿਆ, ਇੱਕ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਪਏ ਕਈ ਟਰੰਕਾਂ ਅਤੇ ਡੱਬਿਆਂ 'ਤੇ ਚਮਕੀਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਲੇਬਲ ਚਮਕ ਰਹੇ ਸਨ।

"'ਮਿਲਾਨੋ।' 'ਲੂਸਰਨ।' ਇਹ ਇਟਲੀ ਤੋਂ ਹਨ।"

"ਉਹ ਗਰੀਬ ਡਗਲਸ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ।"

"ਤੁਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਕਿੰਨੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹਨ?"

"ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਆਏ ਸਨ।"

"ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ - ਕਿਉਂ, ਯਕੀਨਨ ਇਹ ਗੁੰਮ ਹੋਈ ਕੜੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉੱਥੇ ਕੁਝ ਕੀਮਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ?"

"ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਬੇਚਾਰਾ ਡਗਲਸ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸਾਲਾਨਾ ਰਾਸ਼ੀ ਸੀ। ਉਸ ਕੋਲ ਕੀ ਕੀਮਤੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ?"

ਹੋਮਜ਼ ਸੋਚਾਂ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਹੁਣ ਹੋਰ ਦੇਰ ਨਾ ਕਰੋ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੈਬਰਲੀ," ਉਸਨੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਇਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਆਪਣੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਓ। ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੋ ਅਤੇ ਦੇਖੋ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਆਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਰਿਪੋਰਟ ਸੁਣਾਂਗਾ।"

ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਥ੍ਰੀ ਗੇਬਲਜ਼ ਬਹੁਤ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੇਠ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਲੇਨ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਉੱਚੇ ਵਾੜੇ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਪਹੁੰਚੇ, ਉੱਥੇ ਨੀਗਰੋ ਇਨਾਮ-ਫਾਈਟਰ ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਅਚਾਨਕ ਉਸ 'ਤੇ ਆ ਡਿੱਗੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਇਕਾਂਤ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਿਆ।

"ਆਪਣੀ ਬੰਦੂਕ ਲੱਭ ਰਹੇ ਹੋ, ਮੈਸਰ ਹੋਮਜ਼?"

"ਨਹੀਂ, ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਵਾਲੀ ਬੋਤਲ ਲਈ, ਸਟੀਵ।"
"ਤੂੰ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਹੈਂ, ਮੈਸਰ ਹੋਮਜ਼, ਹੈ ਨਾ?"
"ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਟੀਵ, ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਪੈ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।"
"ਖੈਰ, ਮੈਸਰ ਹੋਮਜ਼, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸੋਚ-ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਮੈਸਰ ਪਰਕਿਨਸ ਦੇ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਸਰ ਹੋਮਜ਼, ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ।"
"ਚੰਗਾ, ਫਿਰ, ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਇਸ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਕੌਣ ਹੈ।"
"ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੋ ਪ੍ਰਭੂ! ਮੈਸਰ ਹੋਮਜ਼, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਸੱਚ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ। ਮੇਰਾ ਬੌਸ ਬਾਰਨੀ ਮੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ।"
"ਖੈਰ, ਬਸ ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਸਟੀਵ, ਕਿ ਉਸ ਘਰ ਦੀ ਔਰਤ, ਅਤੇ ਉਸ ਛੱਤ ਹੇਠ ਸਭ ਕੁਝ, ਮੇਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੇਠ ਹੈ। ਇਹ ਨਾ ਭੁੱਲਣਾ।"
"ਠੀਕ ਹੈ, ਮੈਸਰ ਹੋਮਜ਼। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਰਹੇਗਾ।"
"ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਚਮੜੀ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਰਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ, ਵਾਟਸਨ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਗਏ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਡਬਲ-ਕ੍ਰਾਸ ਕਰਦਾ ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ। ਇਹ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸਪੈਂਸਰ ਜੌਨ ਭੀੜ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਟੀਵ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਹੁਣ, ਵਾਟਸਨ, ਇਹ ਲੈਂਗਡੇਲ ਪਾਈਕ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਹੁਣ ਮਿਲਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"
ਮੈਂ ਦਿਨ ਭਰ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਪਰ ਮੈਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਬਿਤਾਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਲੈਂਗਡੇਲ ਪਾਈਕ ਸਮਾਜਿਕ ਘੁਟਾਲੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਮਨੁੱਖੀ ਹਵਾਲੇ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਸੀ। ਇਹ ਅਜੀਬ, ਸੁਸਤ ਜੀਵ ਆਪਣੇ ਜਾਗਣ ਦੇ ਘੰਟੇ ਸੇਂਟ ਜੇਮਜ਼ ਸਟਰੀਟ ਕਲੱਬ ਦੀ ਝੁਕੀ ਹੋਈ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਉਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮਹਾਂਨਗਰ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਪਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਟ੍ਰਾਂਸਮੀਟਰ ਵੀ ਸੀ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੈਰਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਚਾਰ-ਅੰਕੜੇ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਬਣਾਈ ਜੋ ਉਹ ਹਰ ਹਫ਼ਤੇ ਕੂੜੇ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਂਦਾ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਕਦੇ, ਲੰਡਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਗੰਧਲੀਆਂ ਡੂੰਘਾਈਆਂ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਅਜੀਬ ਘੁੰਮਣਘੇਰੀ ਜਾਂ ਐਡੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਤ੍ਹਾ 'ਤੇ ਇਸ ਮਨੁੱਖੀ ਡਾਇਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਲੈਂਗਡੇਲ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਗਈ।
ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਣਸੁਖਾਵੀਂ ਹੈਰਾਨੀ ਸਾਡੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸਨੇ ਅਗਲੇ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰ ਲਿਆ।
ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਹਰ ਆਓ। ਗਾਹਕ ਦੇ ਘਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਚੋਰੀ ਹੋਈ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।
ਸੂਤਰ।

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸੀਟੀ ਮਾਰੀ। "ਡਰਾਮਾ ਇੱਕ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਉਮੀਦ ਨਾਲੋਂ ਤੇਜ਼ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਪ੍ਰੇਰਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ, ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਇਹ ਸੁਟਰੋ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਸਦਾ ਵਕੀਲ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਚੌਕਸੀ 'ਤੇ ਬਿਤਾਉਣ ਲਈ ਨਾ ਕਹਿ ਕੇ। ਇਹ ਬੰਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਟੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਕਾਨਾ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਖੈਰ, ਇਸਦੇ ਲਈ ਹੈਰੋ ਵੀਲਡ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਯਾਤਰਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਸਾਨੂੰ ਥ੍ਰੀ ਗੇਬਲਜ਼ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨ ਦੇ ਸੁਚੱਜੇ ਘਰ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵੱਖਰਾ ਸਥਾਨ ਮਿਲਿਆ। ਬਾਗ ਦੇ ਗੇਟ 'ਤੇ ਵਿਹਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸਮੂਹ ਇਕੱਠਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੁਝ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਖਿੜਕੀਆਂ ਅਤੇ ਜੀਰੇਨੀਅਮ ਬਿਸਤਰਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਅੰਦਰ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਸਲੇਟੀ ਉਮਰ ਦੇ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਮਿਲੇ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਲਚਲ ਵਾਲੇ, ਰੁਬੀਕੰਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨਾਲ, ਜਿਸਨੇ ਹੋਇਮਸ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਦੋਸਤ ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ।

"ਖੈਰ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਆਮ, ਆਮ ਚੋਰੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਗਰੀਬ ਪੁਰਾਣੇ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਮਾਹਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਆਮ ਚੋਰੀ, ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ?"

"ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ। ਅਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਆਦਮੀ ਕੌਣ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਲੱਭਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਰਨੀ ਸਟਾਕਡੇਲ ਦਾ ਉਹ ਗਿਰੋਹ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੱਡਾ ਨੀਗਰ ਹੈ - ਉਹ ਇੱਥੇ ਦੇਖੇ ਗਏ ਹਨ।"

"ਸ਼ਾਨਦਾਰ! ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਮਿਲਿਆ?"

"ਖੈਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੈਬਰਲੇ ਕਲੋਰੋਫਾਰਮਡ ਸੀ ਅਤੇ ਘਰ ਸੀ - ਆਹ! ਇਹ ਔਰਤ ਖੁਦ ਹੈ।"

ਸਾਡਾ ਕੱਲ੍ਹ ਦਾ ਦੋਸਤ, ਜੋ ਬਹੁਤ ਹੀ ਫਿੱਕਾ ਅਤੇ ਬਿਮਾਰ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਨੌਕਰਾਣੀ 'ਤੇ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਚੰਗੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼," ਉਸਨੇ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਹਾਏ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ! ਮੈਂ ਮਿਸਟਰ ਸੁਤਰੋ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੀ।"

"ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਹੀ ਸੁਣਿਆ," ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ।

"ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੋਸਤ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ। ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦਾ ਖਮਿਆਜ਼ਾ ਭੁਗਤਣਾ ਪਿਆ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਬਿਮਾਰ ਲੱਗ ਰਹੇ ਹੋ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ।"

“ਸਭ ਕੁਝ ਇੱਥੇ ਹੈ,” ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਨੋਟਬੁੱਕ ਨੂੰ ਛੋਹਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

"ਫਿਰ ਵੀ, ਜੇਕਰ ਔਰਤ ਬਹੁਤ ਥੱਕੀ ਨਹੀਂ ਹੈ -"

"ਸੱਚਮੁੱਚ ਦੱਸਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੁਸ਼ਟ ਸੁਜ਼ਨ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਸੀ। ਉਹ ਘਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਇੰਚ ਤੱਕ ਜਾਣਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਕਲੋਰੋਫਾਰਮ ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਹੋਸ਼ ਆਇਆ ਜੋ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੰਨੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਬੇਹੋਸ਼ ਰਿਹਾ

ਹੋਵਾਂਗਾ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਜਾਗਿਆ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਸਮਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬੰਡਲ ਲੈ ਕੇ ਉੱਠ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਖਿੰਡਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਭੱਜਦਾ, ਮੈਂ ਝੱਟ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ।"

"ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਜੋਖਮ ਲਿਆ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਝਟਕਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਕੁਝ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨੌਕਰਾਣੀ ਮੈਰੀ ਨੇ ਰੌਲਾ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਚੀਕਣ ਲੱਗ ਪਈ। ਇਸ ਨਾਲ ਪੁਲਿਸ ਆ ਗਈ, ਪਰ ਬਦਮਾਸ਼ ਭੱਜ ਗਏ ਸਨ।"

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀ ਲਿਆ?"

"ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਕੋਈ ਕੀਮਤੀ ਚੀਜ਼ ਗਾਇਬ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਟਰੰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਨੇ ਕੋਈ ਸੁਰਾਗ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ?"

"ਇੱਕ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਸ਼ੀਟ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਪਾੜ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਫੜਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਪਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਹੈ।"

"ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤਾ ਕੰਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹੁਣ ਜੇ ਇਹ ਚੋਰ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ -"

"ਬਿਲਕੁਲ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕਿੰਨੀ ਸਖ਼ਤ ਆਮ ਸਮਝ! ਫਿਰ ਵੀ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੋੜਿਆ ਹੋਇਆ ਫੂਲਸਕੈਪ ਕੱਢਿਆ।

"ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਮਾਮੂਲੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ," ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਸ਼ੇਖੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਮੇਰੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਲਾਹ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼। ਪੱਚੀ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਤਜਰਬੇ ਤੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸਬਕ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ। ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਸ਼ੀਟ ਦਾ ਮੁਆਇਨਾ ਕੀਤਾ।

"ਤੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦਾ ਹੈਂ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ?"

"ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਜੀਬ ਨਾਵਲ ਦਾ ਅੰਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਅੰਤ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਪੰਨੇ ਦੇ ਉੱਪਰ ਨੰਬਰ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਦੋ ਸੌ ਪੰਤਾਲੀ ਹੈ। ਦੋ ਸੌ ਚੁਤਾਲੀ ਪੰਨੇ ਕਿੱਥੇ ਹਨ?"

"ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੋਰਾਂ ਨੇ ਉਹ ਲੈ ਲਏ ਹਨ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇ!"

"ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਘਰ ਵਿੱਚ ਵੜਨਾ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਕੀ ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ?"

"ਹਾਂ, ਸਰ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਾਹਲੀ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਫੜ ਲਿਆ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੱਥ ਆਇਆ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਮਿਲਿਆ ਉਸ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਉਹ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕਿਉਂ ਜਾਣ?" ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੈਬਰਲੇ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਖੈਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਕੀਮਤੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉੱਪਰ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਅਜ਼ਮਾਈ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼?"

"ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੁਬਾਰਾ ਸੋਚਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ। ਖਿੜਕੀ ਕੋਲ ਆਓ, ਵਾਟਸਨ।" ਫਿਰ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਵਾਕ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਲਿਆ:

"...ਚਿਹਰਾ ਕੱਟਾਂ ਅਤੇ ਸੱਟਾਂ ਨਾਲ ਕਾਫ਼ੀ ਖੂਨ ਵਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਦੇ ਖੂਨ ਵਹਿਣ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਉਹ ਪਿਆਰਾ ਚਿਹਰਾ ਦੇਖਿਆ, ਉਹ ਚਿਹਰਾ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਪੀੜ ਅਤੇ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਮੁਸਕਰਾਈ - ਹਾਂ, ਸਵਰਗ ਦੀ ਸੌਂਹ! ਉਹ ਮੁਸਕਰਾਈ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਬੇਰਹਿਮ ਸ਼ੈਤਾਨ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ। ਇਹ ਉਸ ਪਲ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪਿਆਰ ਮਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਫ਼ਰਤ ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ। ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਜੀਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਜੱਫੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਔਰਤ, ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਤੁਹਾਡੀ ਤਬਾਹੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ਬਦਲੇ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਕਿਆਸੀ ਵਿਆਕਰਣ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕਾਗਜ਼ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਦਿੱਤਾ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ 'ਉਹ' ਅਚਾਨਕ 'ਮੇਰਾ' ਕਿਵੇਂ ਬਦਲ ਗਿਆ? ਲੇਖਕ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਮੋਹਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਪਲ 'ਤੇ ਹੀਰੋ ਹੋਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ।"

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਘਟੀਆ ਚੀਜ਼ ਜਾਪਦੀ ਸੀ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਬਦਲਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਕੀ! ਤੁਸੀਂ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼?"

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇੰਨੇ ਸਮਰੱਥ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਵੈਸੇ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੈਬਰਲੇ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?"

"ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰਾ ਸੁਪਨਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼।"

"ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੋਗੇ - ਕਾਇਰੋ, ਮਦੀਰਾ, ਰਿਵੇਰਾ?"

"ਓਹ ਜੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੁਨੀਆ ਘੁੰਮਦਾ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ। ਖੈਰ, ਸ਼ੁਭ ਸਵੇਰ। ਮੈਂ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਲਾਈਨ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।" ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੇ, ਮੈਨੂੰ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਅਤੇ ਸਿਰ ਹਿਲਾਉਣ ਦੀ ਇੱਕ ਝਲਕ ਮਿਲੀ। "ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਲਾਕ ਬੰਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਾਗਲਪਨ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।" ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਹੀ ਪੜ੍ਹਿਆ।

"ਹੁਣ, ਵਾਟਸਨ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਆਖਰੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹਾਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਕੇਂਦਰੀ ਲੰਡਨ ਦੀ ਰੌਣਕ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਏ ਸੀ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਾਡੋਰਾ ਕਲੇਨ ਵਰਗੀ ਔਰਤ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆ ਰਹੇ ਹੋ ਤਾਂ ਗਵਾਹ ਹੋਣਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ।"

ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਟੈਕਸੀ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਗ੍ਰੋਸਵੇਨਰ ਸਕੁਏਅਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਪਤੇ 'ਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਜਾ ਰਹੇ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਸੋਚਾਂ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਅਚਾਨਕ ਜਾਗ ਪਿਆ।

"ਵੈਸੇ, ਵਾਟਸਨ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਭ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹੋ?"

"ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜੋ ਇਸ ਸਾਰੀ ਸ਼ਰਾਰਤ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹੈ।"

"ਬਿਲਕੁਲ! ਪਰ ਕੀ ਇਸਾਡੋਰਾ ਕਲੇਨ ਨਾਮ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ? ਉਹ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੁੰਦਰਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਛੂਹਣ ਲਈ ਕਦੇ ਕੋਈ ਔਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਸ਼ੁੱਧ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਹੈ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਜੇਤੂਆਂ ਦਾ ਅਸਲੀ ਖੂਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਲੋਕ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਤੋਂ ਪਰਨਾਮਬੁਕੋ ਵਿੱਚ ਆਗੂ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਬੁੱਢੇ ਜਰਮਨ ਸ਼ੂਗਰ ਕਿੰਗ, ਕਲੇਨ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰੀ ਵਿਧਵਾ ਪਾਇਆ। ਫਿਰ ਸਾਹਸ ਦਾ ਇੱਕ ਅੰਤਰਾਲ ਆਇਆ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸੁਆਦ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕੀਤਾ। ਉਸਦੇ ਕਈ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸਨ, ਅਤੇ ਡਗਲਸ ਮੈਬਰਲੇ, ਲੰਡਨ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਆਦਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਾਹਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਸਮਾਜ ਤਿਤਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ, ਮਾਣਮੱਤਾ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ। ਪਰ ਉਹ ਕਲਪਨਾ ਦੀ 'ਬੇਲੇ ਡੈਮ ਸੈਂਸ ਮਰਸੀ' ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਮਲਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨ ਸਕਦੀ ਤਾਂ ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਘਰ ਕਿਵੇਂ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਇਹ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਸੀ -"

"ਆਹ! ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਇਸਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲੋਮੰਡ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨ ਡਿਊਕ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਲਗਭਗ ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਗ੍ਰੇਸ ਦੀ ਮਾਂ ਉਮਰ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸਕੈਂਡਲ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ - ਆਹ! ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ।"

ਇਹ ਵੈਸਟ ਐਂਡ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕੋਨੇ ਵਾਲੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਇੱਕ ਮਸ਼ੀਨ ਵਰਗਾ ਪੈਦਲ ਆਦਮੀ ਸਾਡੇ ਕਾਰਡ ਚੁੱਕ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਇਹ ਦੱਸ ਕੇ ਆਇਆ ਕਿ ਔਰਤ ਘਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। "ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਆਉਣ ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਾਂਗੇ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

ਮਸ਼ੀਨ ਖਰਾਬ ਹੋ ਗਈ।

"ਘਰ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਘਰ ਨਾ ਹੋਣਾ," ਪੈਦਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਚੰਗਾ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇਹ ਨੋਟ ਆਪਣੀ ਮਾਲਕਣ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿਓ।"

ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਨੋਟਬੁੱਕ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ੀਟ ਉੱਤੇ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਸ਼ਬਦ ਲਿਖੇ, ਇਸਨੂੰ ਮੋੜਿਆ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ।

"ਤੂੰ ਕੀ ਕਿਹਾ, ਹੋਮਜ਼?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਂ ਬਸ ਲਿਖਿਆ: 'ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਪੁਲਿਸ ਹੋਵੇਗੀ?' ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਇਹ ਹੋਇਆ - ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਤੇਜ਼ਤਾ ਨਾਲ। ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਅਰਬੀਅਨ ਨਾਈਟਸ ਡਰਾਇੰਗ-ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਵਿਸ਼ਾਲ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਅੱਧੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ, ਕਦੇ-ਕਦੇ ਗੁਲਾਬੀ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਾਲ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਔਰਤ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਘਮੰਡੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਵੀ ਅੱਧੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਸਵਾਗਤ

ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅੰਦਰ ਗਏ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਸੋਫੀ ਤੋਂ ਉੱਠੀ: ਲੰਬਾ, ਰਾਣੀ ਵਰਗਾ, ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਚਿੱਤਰ, ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਮਾਸਕ ਵਰਗਾ ਚਿਹਰਾ, ਦੋ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।

"ਇਹ ਘੁਸਪੈਠ ਕੀ ਹੈ - ਅਤੇ ਇਹ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਸੁਨੇਹਾ?" ਉਸਨੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਪਰਚੀ ਫੜਦੇ ਹੋਏ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੈਡਮ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਹੈ - ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੁਫੀਆ ਗਲਤੀ 'ਤੇ ਰਹੀ ਹੈ।"

"ਕਿਵੇਂ, ਸਰ?"

"ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਭਾੜੇ ਦੇ ਗੁੰਡੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਡਰਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਯਕੀਨਨ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦਮੀ ਮੇਰਾ ਪੇਸ਼ਾ ਨਾ ਅਪਣਾਉਂਦਾ ਜੇ ਇਹ ਖ਼ਤਰਾ ਉਸਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਾ ਕਰਦਾ। ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਨੌਜਵਾਨ ਮੈਬਰਲੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ।"

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਮੇਰਾ ਭਾੜੇ ਦੇ ਗੁੰਡਿਆਂ ਨਾਲ ਕੀ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਹੈ?"

ਹੋਮਜ਼ ਥੱਕ ਕੇ ਮੁੜ ਗਿਆ।

"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਘੱਟ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। ਖੈਰ, ਸ਼ੁਭ ਦੁਪਹਿਰ!"

"ਰੁਕੋ! ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ?"

"ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਨੂੰ।"

ਅਸੀਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਅੱਧੇ ਰਸਤੇ ਤੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਿਕਲ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਬਾਂਹ ਫੜ ਲਈ। ਉਹ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਸਟੀਲ ਤੋਂ ਮਖਮਲੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈ।

"ਆਓ ਅਤੇ ਬੈਠੋ, ਸੱਜਣੋ। ਆਓ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਗੱਲ ਕਰੀਏ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਵਰਗੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਇਸਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਸਮਝ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਵਾਂਗ ਪੇਸ਼ ਆਵਾਂਗੀ।"

"ਮੈਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਮੈਡਮ। ਮੈਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਪਰ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ ਮੈਂ ਨਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਸੁਣਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਾਂਗਾ।"

"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗੇ ਬਹਾਦਰ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦੇਣਾ ਮੇਰੀ ਮੂਰਖਤਾ ਸੀ।"

"ਮੈਡਮ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੂਰਖਤਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਟੋਲੇ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਲੈਕਮੇਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ! ਮੈਂ ਇੰਨੀ ਸਾਦੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਕਹਿ ਸਕਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਬਾਰਨੀ ਸਟਾਕਡੇਲ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਸੁਜ਼ਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਕੌਣ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਖੈਰ, ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ -" ਉਸਨੇ ਮੁਸਕਰਾਇਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਨਮੋਹਕ ਕੋਕੇਟਿਸ਼ ਨੇੜਤਾ ਨਾਲ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।

"ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ।"

"ਉਹ ਚੰਗੇ ਕੁੱਤੇ ਹਨ ਜੋ ਚੁੱਪਚਾਪ ਭੱਜਦੇ ਹਨ।"

"ਅਜਿਹੇ ਕੁੱਤੇ ਦੇਰ-ਸਵੇਰ ਉਸ ਹੱਥ ਨੂੰ ਕੱਟ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਚੋਰੀ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪੁਲਿਸ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ।"

"ਉਹ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਆਵੇਗਾ ਉਹ ਲੈ ਲੈਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸੇ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗਾ।"

"ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਂਦਾ।"

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਹੋ। ਇਹ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦਾ ਭੇਤ ਹੈ।"

"ਪਹਿਲਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਹੱਥ-ਲਿਖਤ ਵਾਪਸ ਦੇਣੀ ਪਵੇਗੀ।"

ਉਹ ਹਾਸੇ ਦੀ ਇੱਕ ਲਹਿਰ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਈ ਅਤੇ ਅੱਗ ਵੱਲ ਚਲੀ ਗਈ। ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਕੈਲਸਾਈਨ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਪੁੰਜ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਪੋਕਰ ਨਾਲ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ। "ਕੀ ਮੈਂ ਇਹ ਵਾਪਸ ਦੇਵਾਂ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। ਉਹ ਇੰਨੀ ਬਦਮਾਸ਼ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਚੁਣੌਤੀਪੂਰਨ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਉਹ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਔਖਾ ਲੱਗੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਸੀ।

"ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਸਮਤ 'ਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਠੰਡੇ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ ਹੋ, ਮੈਡਮ, ਪਰ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਖੜਾਕ ਨਾਲ ਪੋਕਰ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ।

"ਤੂੰ ਕਿੰਨਾ ਸਖ਼ਤ ਹੈਂ!" ਉਹ ਚੀਕੀ। "ਕੀ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪੂਰੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸ ਸਕਦੀ ਹਾਂ?"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਬਰਬਾਦ ਹੁੰਦੇ ਦੇਖਦੀ ਹੈ। ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦੀ ਹੈ?"

"ਮੂਲ ਪਾਪ ਤੁਹਾਡਾ ਸੀ।"

"ਹਾਂ, ਹਾਂ! ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਇੱਕ ਪਿਆਰਾ ਮੁੰਡਾ ਸੀ, ਡਗਲਸ, ਪਰ ਇਹ ਇੰਨਾ ਸੰਭਾਵਤ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਵਿਆਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ - ਵਿਆਹ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼ - ਇੱਕ ਆਮ ਆਦਮੀ ਨਾਲ। ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੁਝ ਵੀ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਫਿਰ ਉਹ ਜ਼ਿੱਦੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਸੋਚਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਨੂੰ ਹੀ। ਇਹ ਅਸਹਿ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਵਾਉਣਾ ਪਿਆ।"

"ਆਪਣੀ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁੱਟਣ ਲਈ ਗੁੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੈ ਕੇ।"

"ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਖੈਰ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਬਾਰਨੀ ਅਤੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਭਜਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਖ਼ਤ ਸੀ। ਪਰ ਉਸਨੇ ਫਿਰ ਕੀ ਕੀਤਾ? ਕੀ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ? ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸੀ। ਮੈਂ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਬਘਿਆੜ ਸੀ;

ਉਹ ਲੇਲਾ। ਇਹ ਸਭ ਉੱਥੇ ਸੀ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਾਵਾਂ ਹੇਠ, ਬੇਸ਼ੱਕ; ਪਰ ਸਾਰੇ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਕੌਣ ਇਸਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ? ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼?"

"ਖੈਰ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਕਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ।"

"ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਇਟਲੀ ਦੀ ਹਵਾ ਉਸਦੇ ਖੂਨ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝ ਗਈ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਪੁਰਾਣੀ ਜ਼ਾਲਮ ਇਤਾਲਵੀ ਭਾਵਨਾ ਲੈ ਕੇ ਆਈ ਹੋਵੇ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਭੇਜੀ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਦੀ ਤਸੀਹੇ ਝੱਲਣ ਨੂੰ ਮਿਲੇ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋ ਕਾਪੀਆਂ ਸਨ - ਇੱਕ ਮੇਰੇ ਲਈ, ਇੱਕ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਲਈ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਉਸ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇ?"

"ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਕੌਣ ਸੀ। ਇਹ ਉਸਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਨਾਵਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਟਲੀ ਤੋਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਡਗਲਸ ਦੀ ਅਚਾਨਕ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਹ ਦੂਜੀ ਹੱਥ-ਲਿਖਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੋਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਮੈਂ ਗਿਰੋਹ ਨੂੰ ਕੰਮ 'ਤੇ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੌਕਰ ਵਜੋਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ। ਮੈਂ ਇਹ ਕੰਮ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਘਰ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਮੰਗ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਕੀਮਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਦੂਜੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਬਾਕੀ ਸਭ ਕੁਝ ਅਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੈਂ ਡਗਲਸ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਖ਼ਤ ਸੀ - ਅਤੇ, ਰੱਬ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ! - ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਭਵਿੱਖ ਨੂੰ ਦਾਅ 'ਤੇ ਲਗਾ ਕੇ ਹੋਰ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਏ।

"ਖੈਰ, ਖੈਰ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਮ ਵਾਂਗ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਸਟਾਈਲ ਵਿੱਚ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਣ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਖਰਚਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ?"

ਔਰਤ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਦੇਖਦੀ ਰਹੀ।

"ਕੀ ਇਹ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਪੌਂਡ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

"ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸੱਚਮੁੱਚ!"

"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਚੈੱਕ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰੋਗੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੇਖਾਂਗਾ ਕਿ ਇਹ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੈਬਰਲੇ ਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਹਵਾ ਦਾ ਬਦਲ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਔਰਤ" - ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਚੇਤਾਵਨੀ ਉਂਗਲੀ ਹਿਲਾਈ - "ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ! ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ! ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੁੰਦਰ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟੇ ਬਿਨਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਧਾਰਦਾਰ ਸੰਦਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਖੇਡ ਸਕਦੇ।"

ਸਸੇਕਸ ਵੈਂਪਾਇਰ ਦਾ ਸਾਹਸ

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇੱਕ ਨੋਟ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ ਜੋ ਪਿਛਲੀ ਪੋਸਟ ਉਸਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਈ ਸੀ। ਫਿਰ, ਸੁੱਕੀ ਹਾਸੀ ਨਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਹਾਸੇ ਦਾ ਉਸਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ।

"ਆਧੁਨਿਕ ਅਤੇ ਮੱਧਯੁਗੀ, ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮ ਕਾਲਪਨਿਕ ਦੇ ਮਿਸ਼ਰਣ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀਮਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਡਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ?"
ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ:

46, ਪੁਰਾਣੇ ਗਹਿਣੇ,

19 ਨਵੰਬਰ।

ਰੀ ਵੈਂਪਾਇਰਜ਼

ਸਰ:

ਸਾਡੇ ਮੁਵੱਕਿਲ, ਮਿਸਟਰ ਰੌਬਰਟ ਫਰਗੂਸਨ, ਫਰਗੂਸਨ ਦੇ ਅਤੇ ਮਾਇਰਹੈੱਡ, ਚਾਹ ਦੇ ਦਲਾਲ, ਨੇ ਵੈਂਪਾਇਰਾਂ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਈਵਨ ਡੇਟ ਸੰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੀ ਫਰਮ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਮਾਹਰ ਹੈ, ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸਾਡੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਫਰਗੂਸਨ ਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਮਾਟਿਲਡਾ ਬ੍ਰਿਗਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਸਫਲ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲੇ ਹਾਂ।

ਅਸੀਂ ਹਾਂ, ਸਰ,

ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ,

ਮੌਰੀਸਨ, ਮੌਰੀਸਨ, ਅਤੇ ਡੌਡ।

ਈ. ਜੇ. ਸੀ. ਲਈ

"ਮਾਟਿਲਡਾ ਬ੍ਰਿਗਸ ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਔਰਤ, ਵਾਟਸਨ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਸੀ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਣ ਵਾਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਇੱਕ ਜਹਾਜ਼ ਸੀ ਜੋ ਸੁਮਾਤਰਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਚੂਹੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਜਿਸ ਲਈ ਦੁਨੀਆ ਅਜੇ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਵੈਂਪਾਇਰਾਂ ਬਾਰੇ ਕੀ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ? ਕੀ ਇਹ ਸਾਡੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ? ਕੁਝ ਵੀ ਖੜੋਤ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੈ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਗ੍ਰਿਮਜ਼ ਦੀ ਪਰੀ ਕਹਾਣੀ ਵੱਲ ਵਧੇ ਹੋਏ ਜਾਪਦੇ ਹਾਂ। ਵਾਟਸਨ, ਇੱਕ ਲੰਮੀ ਬਾਂਹ ਬਣਾਓ, ਅਤੇ ਦੇਖੋ ਕਿ V ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।"
ਮੈਂ ਪਿੱਛੇ ਝੁਕਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਮਹਾਨ ਇੰਡੈਕਸ ਵਾਲੀਅਮ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਉਤਾਰਿਆ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੋਡੇ 'ਤੇ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਪੁਰਾਣੇ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਘੁੰਮਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ, ਜੋ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਭਰ ਦੀ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾਲ ਰਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ।
"ਗਲੋਰੀਆ ਸਕਾਟ ਦਾ ਸਫ਼ਰ," ਉਸਨੇ ਪੜ੍ਹਿਆ। "ਇਹ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਵਾਟਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਵਧਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਿਆ। ਵਿਕਟਰ ਲਿੰਚ, ਜਾਅਲਸਾਜ਼। ਜ਼ਹਿਰੀਲੀ ਕਿਰਲੀ ਜਾਂ ਗਿਲਾ। ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮਾਮਲਾ, ਉਹ! ਵਿਟੋਰੀਆ, ਸਰਕਸ ਬੈਲੇ। ਵੈਂਡਰਬਿਲਟ ਅਤੇ ਯੇਗਮੈਨ। ਵਾਈਪਰ। ਵਿਗੋਰ, ਹੈਮਰਸਿਮਥ ਹੈਰਾਨੀ। ਹਲੋ! ਹਲੋ! ਚੰਗਾ ਪੁਰਾਣਾ ਸੂਚਕਾਂਕ। ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਹਰਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਸੁਣੋ, ਵਾਟਸਨ। ਹੰਗਰੀ ਵਿੱਚ ਵੈਂਪਾਇਰਵਾਦ। ਅਤੇ ਫਿਰ, ਟ੍ਰਾਂਸਿਲਵੇਨੀਆ ਵਿੱਚ ਵੈਂਪਾਇਰ।" ਉਸਨੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਪੰਨੇ ਪਲਟ ਦਿੱਤੇ, ਪਰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਸੋਚ-ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਇੱਕ ਝਟਕੇ ਨਾਲ ਮਹਾਨ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ।

"ਬਕਵਾਸ, ਵਾਟਸਨ, ਬਕਵਾਸ! ਸਾਨੂੰ ਤੁਰਦੀਆਂ ਫਿਰਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਠੋਕ ਕੇ ਹੀ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਸ਼ੁੱਧ ਪਾਗਲਪਨ ਹੈ।"

"ਪਰ ਯਕੀਨਨ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਪਿਸ਼ਾਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ? ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਹ ਆਦਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਮੈਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੁੱਢੇ ਆਪਣੀ ਜਵਾਨੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦਾ ਖੂਨ ਚੂਸਦੇ ਹਨ।"

"ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ, ਵਾਟਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੰਤਕਥਾ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ। ਪਰ ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੱਲ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਏਜੰਸੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸਿੱਧੀ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਡੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਭੂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਬਰਟ ਫਰਗੁਸਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ। ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨੋਟ ਉਸਦੀ ਵੱਲੋਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਕੁਝ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ।"

ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੀ ਚਿੱਠੀ ਚੁੱਕੀ ਜੋ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਈ ਹੋਵੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਮਜ਼ਾਕ ਦੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜੋ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਤੀਬਰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਅਤੇ ਇਕਾਗਰਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਿੱਚ ਫਿੱਕੀ ਪੈ ਗਈ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਖਤਮ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਹ ਕੁਝ ਦੇਰ ਲਈ ਸੋਚਾਂ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚਿਆ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ, ਉਸਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਤੋਂ ਚਿੱਠੀ ਲਟਕ ਰਹੀ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਉਦਾਸੀ ਤੋਂ ਜਗਾਇਆ।

"ਚੀਜ਼ਮੈਨ, ਲੈਂਬਰਲੀ। ਲੈਂਬਰਲੀ ਕਿੱਥੇ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ?"

"ਇਹ ਸਸੇਕਸ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਹੌਰਸ਼ਮ ਦੇ ਦੱਖਣ ਵਿੱਚ।"

"ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ, ਹੈਂ? ਅਤੇ ਚੀਜ਼ਮੈਨ ਦਾ?"

"ਮੈਂ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਹੋਮਜ਼। ਇਹ ਪੁਰਾਣੇ ਘਰਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਦੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਓਡਲੇ, ਹਾਰਵੇ ਅਤੇ ਕੈਰੀਟਨ ਦੇ ਘਰ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਲੋਕ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।"

"ਬਿਲਕੁਲ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਠੰਡੇ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ। ਇਹ ਉਸਦੇ ਮਾਣਮੱਤੇ, ਸਵੈ-ਨਿਰਭਰ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਵੀਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚੁੱਪਚਾਪ ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਘੱਟ ਹੀ ਕੋਈ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਸੀ। "ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚੀਜ਼ਮੈਨ, ਲੈਂਬਰਲੀ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਜਾਣ ਲਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਪੱਤਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਰਾਬਰਟ ਫਰਗੁਸਨ ਦਾ ਹੈ। ਵੈਸੇ, ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

"ਮੇਰੇ ਨਾਲ!"

"ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ।"

ਉਸਨੇ ਚਿੱਠੀ ਫੜਾ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਉੱਤੇ ਪਤੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਪਿਆਰੇ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼ [ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ]:

ਮੇਰੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਦਰਅਸਲ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਾਜ਼ੁਕ ਹੈ ਕਿ ਇਸ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਦੋਸਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਮੈਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਸੱਜਣ ਨੇ ਲਗਭਗ ਪੰਜ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਪੇਰੂਵੀਅਨ ਔਰਤ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਪੇਰੂਵੀਅਨ ਵਪਾਰੀ ਦੀ ਧੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਨਾਈਟ੍ਰੇਟਸ ਦੇ ਆਯਾਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਔਰਤ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਜਨਮ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਧਰਮ ਦੇ ਤੱਥ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਵਿਚਕਾਰ ਹਿੱਤਾਂ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦਾ ਪਿਆਰ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀ ਠੰਢਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਿਲਾਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਸਮਝਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਹੋਵੇ। ਉਸਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਕੁਝ ਪਹਿਲੂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਹ ਕਦੇ ਪੜਚੋਲ ਜਾਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਓਨਾ ਹੀ ਦੁਖਦਾਈ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਇੱਕ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ - ਸਾਰੇ ਦਿੱਖ ਪ੍ਰਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰਪਿਤ।
ਹੁਣ ਉਸ ਨੁਕਤੇ ਲਈ ਜੋ ਮੈਂ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਮਿਲਾਂਗੇ ਤਾਂ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਾਂਗਾ। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਨੋਟ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਆਮ ਵਿਚਾਰ ਦੇਣ ਅਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਔਰਤ ਨੇ ਕੁਝ ਉਤਸੁਕ ਗੁਣ ਦਿਖਾਉਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜੋ ਉਸਦੇ ਆਮ ਮਿੱਠੇ ਅਤੇ ਕੋਮਲ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਅਣਜਾਣ ਸਨ। ਸੱਜਣ ਦਾ ਦੋ ਵਾਰ ਵਿਆਹ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪਤਨੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਸੀ। ਇਹ ਮੁੰਡਾ ਹੁਣ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਨਮੋਹਕ ਅਤੇ ਪਿਆਰਾ ਨੌਜਵਾਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਚਪਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਾਦਸੇ ਵਿੱਚ ਦੁਖੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋ ਵਾਰ ਪਤਨੀ ਇਸ ਗਰੀਬ ਮੁੰਡੇ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਭੜਕਾਹਟ ਦੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਫੜੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਭਾਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ, ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਮੁੰਡੇ, ਪ੍ਰਤੀ ਉਸਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਨਰਸ ਨੇ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਬੱਚੇ ਦੇ ਦਰਦ ਵਾਂਗ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਨਰਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾ ਲਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਭੱਜੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਔਰਤ ਬੱਚੇ ਉੱਤੇ ਝੁਕੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਗਰਦਨ ਨੂੰ ਕੱਟ ਰਹੀ ਸੀ। ਗਰਦਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਜ਼ਖ਼ਮ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਖੂਨ ਦੀ ਇੱਕ ਧਾਰਾ ਨਿਕਲ ਗਈ ਸੀ। ਨਰਸ ਇੰਨੀ ਡਰ ਗਈ ਕਿ ਉਹ ਪਤੀ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਔਰਤ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਚੁੱਪੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵਜੋਂ ਉਸਨੂੰ ਪੰਜ ਪੌਂਡ ਦੇ ਦਿੱਤੇ। ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਪਲ ਲਈ ਮਾਮਲਾ ਪਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਨੇ ਨਰਸ ਦੇ ਮਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਛੱਡਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਾਲਕਣ ਨੂੰ ਨੇੜਿਓਂ ਦੇਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਬੱਚੇ 'ਤੇ ਨੇੜਿਓਂ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਮਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੀ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਂ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਖਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮਾਂ ਉਸਨੂੰ ਫੜਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਦਿਨ-ਰਾਤ ਨਰਸ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਢੱਕਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਦਿਨ-ਰਾਤ ਚੁੱਪ, ਜਾਗਦੀ ਮਾਂ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਪਈ ਜਾਪਦੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਬਘਿਆੜ ਇੱਕ ਲੇਲੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ਯੋਗ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ

ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਲਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਸਮਝ ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਅਖੀਰ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਦਿਨ ਆਇਆ ਜਦੋਂ ਪਤੀ ਤੋਂ ਤੱਥ ਛੁਪਾਏ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਨਰਸ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਹਾਰ ਗਈ ਸੀ; ਉਹ ਹੁਣ ਹੋਰ ਤਣਾਅ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਇਸ ਸਭ ਦਾ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਓਨੀ ਹੀ ਬੇਰਹਿਮ ਕਹਾਣੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ ਜਿੰਨੀ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਇੱਕ ਪਿਆਰੀ ਪਤਨੀ ਹੈ, ਅਤੇ, ਉਸਦੇ ਸੌਤੇਲੇ ਪੁੱਤਰ, ਇੱਕ ਪਿਆਰੀ ਮਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ। ਫਿਰ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਉਸਨੇ ਨਰਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸੁਪਨਾ ਦੇਖ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਵਰਗੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਾਲਕਣ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਨਿੰਦਿਆ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਅਚਾਨਕ ਦਰਦ ਦੀ ਚੀਕ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਨਰਸ ਅਤੇ ਮਾਸਟਰ ਇਕੱਠੇ ਨਰਸਰੀ ਵੱਲ ਭੱਜੇ।

ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਉਸਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਮੰਜੇ ਦੇ ਕੋਲ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਬੈਠਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਉੱਠਦੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਗਰਦਨ ਅਤੇ ਚਾਦਰ ਉੱਤੇ ਖੂਨ ਦੇਖਿਆ। ਡਰਾਉਣੀ ਚੀਕ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵੱਲ ਮੋੜਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਦੁਆਲੇ ਖੂਨ ਦੇਖਿਆ। ਇਹ ਉਹੀ ਸੀ - ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ - ਜਿਸਨੇ ਗਰੀਬ ਬੱਚੇ ਦਾ ਖੂਨ ਪੀਤਾ ਸੀ।

ਤਾਂ ਮਾਮਲਾ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਤੀ ਅੱਧਾ ਪਾਗਲ ਹੈ। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਨਾਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵੈਂਪਿਰਿਜ਼ਮ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ। ਅਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਜੰਗਲੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇੱਥੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸਸੇਕਸ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ - ਖੈਰ, ਇਸ ਸਭ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਵੇਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲੋਗੇ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਭਟਕਦੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਮਹਾਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋਗੇ? ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਫਰਗੂਸਨ, ਚੀਜ਼ਮੈਨ, ਲੈਂਬਰਲੇ ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦਸ ਵਜੇ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਵਾਂਗਾ।

ਤੁਹਾਡਾ ਵਫ਼ਾਦਾਰ,

ਰਾਬਰਟ ਫਰਗੂਸਨ।

ਪੀ. ਐੱਸ. ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਦੋਸਤ ਵਾਟਸਨ ਬਲੈਕਹੀਥ ਲਈ ਰਗਬੀ ਖੇਡਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਰਿਚਮੰਡ ਲਈ ਤਿੰਨ-ਚੌਥਾਈ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।

"ਬੇਸ਼ੱਕ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਯਾਦ ਆਇਆ," ਮੈਂ ਚਿੱਠੀ ਰੱਖਦਿਆਂ ਕਿਹਾ। "ਬਿਗ ਬੌਬ ਫਰਗੂਸਨ, ਹੁਣ ਤੱਕ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਥ੍ਰੀ-ਕੁਆਰਟਰ ਰਿਚਮੰਡ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲਾ ਬੰਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਵਾਂਗ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਇੰਨਾ ਚਿੰਤਤ ਹੋਵੇ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਕਦੇ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀਆਂ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਅਣਜਾਣ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਾਂਗ ਤਾਰ ਹੇਠਾਂ ਉਤਾਰੋ। 'ਤੁਹਾਡੇ ਕੇਸ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਾਂਗਾ।' "

"ਤੁਹਾਡਾ ਕੇਸ!"

"ਸਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਣ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਇਹ ਏਜੰਸੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਦਿਮਾਗ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਘਰ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਹ ਉਸਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਤਾਰ ਭੇਜੋ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਵੇਰ ਤੱਕ ਰਹਿਣ ਦਿਓ।"
ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਸਵੇਰੇ ਦਸ ਵਜੇ ਫਰਗੂਸਨ ਸਾਡੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ। ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਇੱਕ ਲੰਬੇ, ਢਿੱਲੇ ਪੈਰਾਂ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਯਾਦ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਲੱਤਾਂ ਢਿੱਲੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਗਤੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਈ ਵਿਰੋਧੀ ਪਿੱਠਾਂ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾਇਆ ਸੀ। ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਯਕੀਨਨ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੁਖਦਾਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਐਥਲੀਟ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਜਿਸਨੂੰ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਵੱਡਾ ਸਰੀਰ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਸਲੇਟੀ ਵਾਲ ਘੱਟ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਅਨੁਸਾਰੀ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ ਹੈ।
"ਹੈਲੋ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਅਜੇ ਵੀ ਡੂੰਘੀ ਅਤੇ ਦਿਲੋਂ ਸੀ। "ਤੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਦਾ ਜੋ ਤੂੰ ਓਲਡ ਡੀਅਰ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਭੀੜ ਵਿੱਚ ਰੱਸੀਆਂ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟਣ ਵੇਲੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਵੀ ਥੋੜ੍ਹਾ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਪਰ ਇਹ ਆਖਰੀ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਦਿਨ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬੁੱਢਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਤੋਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਕਿ ਕਿਸੇ ਦਾ ਡਿਪਟੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਸਿੱਧਾ ਪੇਸ਼ ਆਉਣਾ ਸੌਖਾ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਹ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਔਖਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਇੱਕ ਔਰਤ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਜਿਸਦੀ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਮਜਬੂਰ ਹੋ। ਮੈਂ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ? ਮੈਂ ਅਜਿਹੀ ਕਹਾਣੀ ਲੈ ਕੇ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਕਿਵੇਂ ਜਾਵਾਂ? ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਕੀ ਇਹ ਪਾਗਲਪਨ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼? ਕੀ ਇਹ ਖੂਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੈ? ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਅਨੁਭਵ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਹੈ? ਰੱਬ ਦੀ ਖਾਤਰ, ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਸਲਾਹ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਹਾਂ।"
"ਬਹੁਤ ਕੁਦਰਤੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਫਰਗੂਸਨ। ਹੁਣ ਇੱਥੇ ਬੈਠੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਵਾਬ ਦਿਓ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਹੱਲ ਲੱਭ ਲਵਾਂਗੇ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਅਜੇ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੈ?"
"ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਜੇ ਕਦੇ ਕੋਈ ਔਰਤ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਦਿਲੋਂ ਦੁਖੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਭਿਆਨਕ, ਇਸ ਅਦਭੁਤ, ਭੇਤ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਬੋਲਦੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੇਰੀਆਂ ਨਿੰਦਿਆਵਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਸਿਵਾਏ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਜੰਗਲੀ, ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਣ ਦੇ। ਫਿਰ ਉਹ ਭੱਜ ਕੇ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਗਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਲਿਆ। ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਨੌਕਰਾਣੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਡੋਲੋਰੇਸ ਹੈ - ਇੱਕ ਨੌਕਰ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਦੋਸਤ। ਉਹ ਆਪਣਾ ਖਾਣਾ ਉਸ ਕੋਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।"
"ਫਿਰ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਤੁਰੰਤ ਖ਼ਤਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ?"

"ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੇਸਨ, ਨਰਸ, ਨੇ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦਿਨ-ਰਾਤ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡੇਗੀ। ਮੈਂ ਉਸ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਬੇਚਾਰੇ ਛੋਟੇ ਜੈਕ ਬਾਰੇ ਵਧੇਰੇ ਬੇਚੈਨ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਉਸ 'ਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਵਾਰ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਪਰ ਕਦੇ ਜ਼ਖਮੀ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ?"

"ਨਹੀਂ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ। ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਭਿਆਨਕ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਨਿਰੋਧਕ ਅਪੰਗ ਹੈ।" ਫਰਗੂਸਨ ਦੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਚਿਹਰੇ ਨਰਮ ਹੋ ਗਏ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮੁੰਡੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। "ਤੁਸੀਂ ਸੋਚੋਗੇ ਕਿ ਪਿਆਰੇ ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਹਾਲਤ ਕਿਸੇ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਨਰਮ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਬਚਪਨ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਣਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਰੋੜਿਆ ਹੋਇਆ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰਾ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰਾ ਦਿਲ ਅੰਦਰ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕੱਲ੍ਹ ਦੀ ਚਿੱਠੀ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਫਰਗੂਸਨ, ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕਿਹੜੇ ਕੈਦੀ ਹਨ?"

"ਦੋ ਨੌਕਰ ਜੋ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰਹੇ। ਇੱਕ ਤਬੇਲਾ, ਮਾਈਕਲ, ਜੋ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸੌਂਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ, ਮੈਂ, ਮੇਰਾ ਮੁੰਡਾ ਜੈਕ, ਬੱਚਾ, ਡੋਲੋਰੇਸ, ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੇਸਨ। ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ?"

"ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਤੋਂ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਸੀ।"

"ਇਹ ਨੌਕਰਾਣੀ ਡੋਲੋਰਸ ਕਿੰਨੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸੀ?"

"ਕੁਝ ਸਾਲ।"

"ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਕਿਰਦਾਰ ਨੂੰ ਡੋਲੋਰਸ ਸੱਚਮੁੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਣੇਗਾ?"

"ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇੱਕ ਨੋਟ ਲਿਖਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਨਾਲੋਂ ਲੈਂਬਰਲੇ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਕੰਮ ਆ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਨਿੱਜੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਜੇ ਔਰਤ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਉਸਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਜਾਂ ਅਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਅਸੀਂ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਾਂਗੇ।"

ਫਰਗੂਸਨ ਨੇ ਰਾਹਤ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ।

"ਇਹੀ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆ ਸਕਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵਿਕਟੋਰੀਆ ਤੋਂ ਦੋ ਵਜੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਰੇਲਗੱਡੀ ਹੈ।"

"ਬੇਸ਼ੱਕ ਅਸੀਂ ਆ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਣਵੰਡੀ ਊਰਜਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਵਾਟਸਨ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਨੁਕਤੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮੈਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਹੁਤ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਦੁਖੀ ਔਰਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਦੀ ਹਾਂ, ਦੋਵਾਂ ਬੱਚਿਆਂ, ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਛੋਟੇ ਪੁੱਤਰ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ ਹੈ?"

"ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ।"

"ਪਰ ਹਮਲੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੂਪ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਹੈ ਨਾ? ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਕੁੱਟਿਆ ਹੈ।"

"ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ।"

"ਕੀ ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਉਂ ਮਾਰਿਆ?"

"ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੀ ਸੀ।"

"ਖੈਰ, ਇਹ ਮਤਰੇਈ ਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਰਨ ਉਪਰੰਤ ਈਰਖਾ, ਅਸੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਕੀ ਔਰਤ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਈਰਖਾਲੂ ਹੈ?"

"ਹਾਂ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਈਰਖਾਲੂ ਹੈ - ਆਪਣੇ ਗਰਮ ਖੰਡੀ ਪਿਆਰ ਦੀ ਸਾਰੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਈਰਖਾਲੂ।"

"ਪਰ ਮੁੰਡਾ - ਉਹ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵਿਕਸਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਸਰੀਰ ਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਕੀ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ?"

"ਨਹੀਂ, ਉਸਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਕੀ ਉਹ ਹੋਰ ਸਮਿਆਂ 'ਤੇ ਚੰਗੇ ਦੋਸਤ ਸਨ?"

"ਨਹੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਦੇ ਕੋਈ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਪਿਆਰਾ ਹੈ?"

"ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਇੰਨਾ ਸਮਰਪਿਤ ਪੁੱਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਉਸਦੀ ਜਾਨ ਹੈ। ਉਹ ਮੇਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਜਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।"

ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇੱਕ ਨੋਟ ਲਿਖਿਆ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਹ ਸੋਚਾਂ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚਿਆ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ।

"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਉਹ ਮੁੰਡਾ ਇਸ ਦੂਜੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਸਾਥੀ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਸੀ, ਹੈ ਨਾ?"

"ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ।"

"ਅਤੇ ਉਹ ਮੁੰਡਾ, ਜਿਸਦਾ ਸੁਭਾਅ ਇੰਨਾ ਪਿਆਰਾ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਸਮਰਪਿਤ ਸੀ?"

"ਸਭ ਤੋਂ ਸਮਰਪਿਤ।"

"ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਲਚਸਪ ਮੁੰਡਾ ਜਾਪਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਵੀ ਹੈ। ਕੀ ਬੱਚੇ 'ਤੇ ਅਜੀਬ ਹਮਲੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪੁੱਤਰ 'ਤੇ ਹਮਲੇ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸਨ?"

"ਪਹਿਲੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਹ ਇਵੇਂ ਹੀ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਜਨੂੰਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਗੁੱਸਾ ਦੋਵਾਂ ਉੱਤੇ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ। ਦੂਜੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਜੈਕ ਹੀ ਦੁਖੀ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੇਸਨ ਨੂੰ ਬੱਚੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪੇਚੀਦਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼।"

"ਸ਼ਾਇਦ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਅਸਥਾਈ ਸਿਧਾਂਤ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਫਟਣ ਲਈ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਪੂਰੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਬੁਰੀ ਆਦਤ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਫਰਗੂਸਨ, ਪਰ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪੁਰਾਣੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਤਰੀਕਿਆਂ ਬਾਰੇ ਅਤਿਕਥਨੀ ਵਾਲਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਮੌਜੂਦਾ ਪੜਾਅ 'ਤੇ

ਸਿਰਫ ਇਹੀ ਕਹਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਸਮੱਸਿਆ ਮੈਨੂੰ ਅਘੁਲਣਸ਼ੀਲ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਵਿਕਟੋਰੀਆ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਜੇ ਮਿਲਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

ਇਹ ਨਵੰਬਰ ਦੇ ਇੱਕ ਧੁੰਦਲੇ, ਧੁੰਦਲੇ ਦਿਨ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਸੀ ਜਦੋਂ, ਚੈਕਰਸ, ਲੈਂਬਰਲੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬੈਗ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਘੁੰਮਦੀ ਹੋਈ ਗਲੀ ਦੀ ਸਸੇਕਸ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਗੱਡੀ ਚਲਾਈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਇਕੱਲੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਫਾਰਮਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫਰਗੂਸਨ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਡੀ, ਢਿੱਲੀ ਇਮਾਰਤ ਸੀ, ਵਿਚਕਾਰ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣੀ, ਖੰਭਾਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਨਵੀਂ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਉੱਚੇ ਟਿਊਡਰ ਚਿਮਨੀਆਂ ਅਤੇ ਹੌਰਸ਼ਮ ਸਲੈਬਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲਾਈਕਨ-ਧੱਬੇ ਵਾਲੀ, ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਛੱਤ ਸੀ। ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਕਰਾਂ ਵਿੱਚ ਘਿਸੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਟਾਈਲਾਂ ਜੋ ਵਰਾਂਡੇ ਨੂੰ ਕਤਾਰਬੱਧ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ, ਇੱਕ ਪਨੀਰ ਦੇ ਰੀਬਸ ਅਤੇ ਅਸਲ ਬਿਲਡਰ ਦੇ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਾਲ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਸਨ। ਅੰਦਰ, ਛੱਤਾਂ ਭਾਰੀ ਓਕਨ ਬੀਮਾਂ ਨਾਲ ਨਾਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਅਸਮਾਨ ਫਰਸ਼ ਤਿੱਖੇ ਵਕਰਾਂ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਏ ਸਨ। ਸਾਰੀ ਢਹਿ ਰਹੀ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਉਮਰ ਅਤੇ ਸੜਨ ਦੀ ਗੰਧ ਫੈਲ ਗਈ।

ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਕੇਂਦਰੀ ਕਮਰਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫਰਗੂਸਨ ਸਾਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਗਿਆ। ਇੱਥੇ, ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੇ ਚੁੱਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਜਿਸਦੇ ਪਿੱਛੇ 1670 ਦੀ ਇੱਕ ਲੋਹੇ ਦੀ ਸਕਰੀਨ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਲੱਕੜ ਦੀ ਅੱਗ ਭੜਕ ਉੱਠੀ ਅਤੇ ਫੈਲ ਗਈ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਕਮਰਾ ਖਜੂਰਾਂ ਅਤੇ ਥਾਵਾਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਲੱਖਣ ਮਿਸ਼ਰਣ ਸੀ। ਅੱਧ-ਪੈਨਲ ਵਾਲੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਸਤਾਰ੍ਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਮੂਲ ਯੋਮਨ ਕਿਸਾਨ ਦੀਆਂ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਲੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੁਣੇ ਗਏ ਆਧੁਨਿਕ ਪਾਣੀ ਦੇ ਰੰਗਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲਾਈਨ ਨਾਲ ਸਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਜਦੋਂ ਕਿ ਉੱਪਰ, ਜਿੱਥੇ ਪੀਲੇ ਪਲਾਸਟਰ ਨੇ ਓਕ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲਈ, ਉੱਥੇ ਦੱਖਣੀ ਅਮਰੀਕੀ ਭਾਂਡਿਆਂ ਅਤੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਉੱਪਰ ਪੇਰੂ ਦੀ ਔਰਤ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼, ਉਸ ਤੇਜ਼ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਉੱਠਿਆ ਜੋ ਉਸਦੇ ਉਤਸੁਕ ਮਨ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਠਿਆ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਸੋਚਾਂ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆਇਆ।

"ਹੂਲੋ!" ਮੈਂ ਰੋਇਆ ਹੈ। "ਹੂਲੋ!"

ਇੱਕ ਸਪੈਨੀਏਲ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟੋਕਰੀ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਵੱਲ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ ਤੁਰਦਾ ਹੋਇਆ। ਇਸਦੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਅਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਿੱਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪੂਛ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸੀ। ਇਸਨੇ ਫਰਗੂਸਨ ਦਾ ਹੱਥ ਚੱਟਿਆ।

"ਇਹ ਕੀ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼?"

"ਕੁੱਤਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਮਸਲਾ ਹੈ?"

"ਇਹੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਉਲਝਾ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਧਰੰਗ। ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਦਾ ਮੈਨਿਨਜਾਈਟਿਸ, ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ। ਪਰ ਇਹ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ - ਕੀ ਨਹੀਂ, ਕਾਰਲੋ?"

ਝੁਕੀ ਹੋਈ ਪੂਛ ਵਿੱਚੋਂ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਕੰਬਣੀ ਲੰਘ ਗਈ। ਕੁੱਤੇ ਦੀਆਂ ਉਦਾਸ ਅੱਖਾਂ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਗਈਆਂ। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।

"ਕੀ ਇਹ ਅਚਾਨਕ ਆ ਗਿਆ?"

"ਇੱਕ ਹੀ ਰਾਤ ਵਿੱਚ।"
"ਕਿੰਨਾ ਚਿਰ ਪਹਿਲਾਂ?"
"ਇਹ ਚਾਰ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ।"
"ਬਹੁਤ ਹੀ ਕਮਾਲ। ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁਝਾਊ।"
"ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼?"
"ਜੋ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੋਚਿਆ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ।"
"ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਖਿਆਲ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼? ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਬੌਧਿਕ ਬੁਝਾਰਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਮੌਤ ਹੈ! ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵੀ ਕਾਤਲ ਹੈ - ਮੇਰਾ ਬੱਚਾ ਲਗਾਤਾਰ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ! ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਾ ਖੇਡੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਇਹ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਹੈ।"
ਵੱਡਾ ਰਗਬੀ ਥ੍ਰੀ-ਕੁਆਰਟਰ ਸਾਰਾ ਕੰਬ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ।
"ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਦਰਦ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀ ਫਰਗੂਸਨ, ਹੱਲ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਬਖਸ਼ਾਂਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਇਸ ਘਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਪੱਕਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।"
"ਰੱਬਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ! ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਸੱਜਣੋ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਦੇਖਾਂਗਾ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਆਇਆ ਹੈ।"
ਉਹ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਦੂਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕੰਧ 'ਤੇ ਉਤਸੁਕਤਾਵਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ। ਜਦੋਂ ਸਾਡਾ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਉਦਾਸ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਤਰੱਕੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਲੰਬੀ, ਪਤਲੀ, ਭੂਰੇ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲੀ ਕੁੜੀ ਲਿਆਇਆ।
"ਚਾਹ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਡੋਲੋਰੇਸ," ਫਰਗੂਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਦੇਖ ਕਿ ਤੇਰੀ ਮਾਲਕਣ ਕੋਲ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ।"
"ਉਹ ਬਹੁਤ ਬਿਮਾਰ ਹੈ," ਕੁੜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਵੱਲ ਗੁੱਸੇ ਭਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਦਿਆਂ ਚੀਕਿਆ। "ਉਹ ਖਾਣਾ ਨਹੀਂ ਮੰਗਦੀ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਬਿਮਾਰ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਡਾਕਟਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਇਕੱਲੀ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਡਰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ।"
ਫਰਗੂਸਨ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਭਰੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।
"ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਕੰਮ ਆ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"
"ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਨੂੰ ਮਿਲੇਗੀ?"
"ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਛੁੱਟੀ ਨਹੀਂ ਮੰਗਦਾ। ਉਸਨੂੰ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।"
"ਫਿਰ ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਆਵਾਂਗਾ।"
ਮੈਂ ਉਸ ਕੁੜੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਕੰਬ ਰਹੀ ਸੀ, ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਗਲਿਆਰੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੋਹੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਅਤੇ ਵੱਡਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜੇ ਫਰਗੂਸਨ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਵੱਲ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ। ਕੁੜੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਚਾਬੀ ਕੱਢੀ, ਅਤੇ ਭਾਰੀ ਓਕ ਦੇ ਫੱਟੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕਬਜ਼ਿਆਂ

'ਤੇ ਚੀਕਣ ਲੱਗੇ। ਮੈਂ ਅੰਦਰ ਲੰਘਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਗਈ, ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਪਈ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੇਜ਼ ਬੁਖਾਰ ਸੀ। ਉਹ ਅੱਧੀ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਉਸਨੇ ਡਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਪਰ ਸੁੰਦਰ ਅੱਖਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਜੋੜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਡਰ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ, ਉਹ ਰਾਹਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹੋਈ ਸਿਰਹਾਣੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹਉਂਕਾ ਲੈ ਕੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਈ। ਮੈਂ ਕੁਝ ਭਰੋਸਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਉਸ ਕੋਲ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਨਬਜ਼ ਅਤੇ ਤਾਪਮਾਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਉਹ ਸ਼ਾਂਤ ਪਈ ਰਹੀ। ਦੋਵੇਂ ਉੱਚੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸਥਿਤੀ ਕਿਸੇ ਅਸਲ ਦੌਰੇ ਨਾਲੋਂ ਮਾਨਸਿਕ ਅਤੇ ਘਬਰਾਹਟ ਵਾਲੇ ਉਤੇਜਨਾ ਦੀ ਸੀ।

"ਉਹ ਇੱਕ ਦਿਨ, ਦੋ ਦਿਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਝੂਠ ਬੋਲਦੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਰ ਜਾਵੇ," ਕੁੜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਔਰਤ ਨੇ ਆਪਣਾ ਲਾਲ ਅਤੇ ਸੋਹਣਾ ਚਿਹਰਾ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਮੋੜਿਆ।

"ਮੇਰਾ ਪਤੀ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?"

"ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਾਂਗੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਾਂਗੀ।" ਫਿਰ ਉਹ ਭੁਲੇਖੇ ਵਿੱਚ ਭਟਕਦੀ ਹੋਈ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। "ਇੱਕ ਸ਼ੈਤਾਨ! ਇੱਕ ਸ਼ੈਤਾਨ! ਓ, ਮੈਂ ਇਸ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਕੀ ਕਰਾਂ?"

"ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"

"ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਵੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਭ ਕੁਝ ਤਬਾਹ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੋ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਰੋ, ਸਭ ਕੁਝ ਤਬਾਹ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਔਰਤ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਜੀਬ ਭਰਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਇਮਾਨਦਾਰ ਬੌਬ ਫਰਗੂਸਨ ਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਜਾਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਕਿਰਦਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਿਆ।

"ਮੈਡਮ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡਾ ਪਤੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਘਟਨਾ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹੈ।"

ਉਸਨੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਉਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅੱਖਾਂ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਮੋੜ ਲਈਆਂ।

"ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਂ। ਪਰ ਕੀ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ? ਕੀ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ? ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਉਹ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਉਹ ਦੁੱਖ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।"

"ਨਹੀਂ, ਉਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖੋਗੇ?" ਮੈਂ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ।

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਿਆਨਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਭਾਵ ਨੂੰ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਾਂਗੀ। ਹੁਣੇ ਜਾਓ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਗੱਲ ਦੱਸੋ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬੱਚਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ 'ਤੇ ਹੱਕ ਹੈ। ਇਹੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸੁਨੇਹਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਭੇਜ ਸਕਦੀ ਹਾਂ।" ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਕੰਧ ਵੱਲ ਮੋੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ।

ਮੈਂ ਹੇਠਾਂ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਫਰਗੁਸਨ ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਅਜੇ ਵੀ ਅੱਗ ਕੋਲ ਬੈਠੇ ਸਨ। ਫਰਗੁਸਨ ਨੇ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੇ ਮੇਰੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਨੂੰ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ।

"ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬੱਚਾ ਕਿਵੇਂ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਉੱਤੇ ਕੀ ਅਜੀਬ ਭਾਵਨਾ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਭੁੱਲ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਖੂਨ ਲੈ ਕੇ ਉਸਦੇ ਕੋਲੋਂ ਕਿਵੇਂ ਉੱਠੀ?" ਉਹ ਯਾਦ ਕਰਕੇ ਕੰਬ ਗਿਆ। "ਬੱਚਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੇਸਨ ਕੋਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਇੱਕ ਸਿਆਣੀ ਨੌਕਰਾਣੀ, ਜੋ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਆਧੁਨਿਕ ਚੀਜ਼ ਸੀ, ਚਾਹ ਲੈ ਕੇ ਆਈ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਚਾਹ ਵਰਤਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮੁੰਡਾ ਸੀ, ਫਿੱਕੇ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਗੋਰੇ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲਾ, ਉਤੇਜਿਤ ਹਲਕੇ ਨੀਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਜੋ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਉੱਤੇ ਟਿਕਣ ਨਾਲ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਅਚਾਨਕ ਲਾਟ ਵਿੱਚ ਭੜਕ ਉੱਠੀਆਂ। ਉਹ ਭੱਜ ਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਿਆਰੀ ਕੁੜੀ ਦੇ ਤਿਆਗ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਪਾ ਦਿੱਤੀਆਂ।

"ਓਹ, ਡੈਡੀ," ਉਹ ਰੋਇਆ, "ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਇੱਥੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਓ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ!"

ਫਰਗੁਸਨ ਨੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਲੇ ਤੋਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਵੱਖ ਕਰ ਲਿਆ।

"ਪਿਆਰੇ ਬੁੱਢੇ ਬੰਦੇ," ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕੋਮਲ ਹੱਥ ਨਾਲ ਸਣ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਹੱਥ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਆਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼ ਅਤੇ ਡਾ. ਵਾਟਸਨ, ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਆਉਣ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸ਼ਾਮ ਬਿਤਾਉਣ ਲਈ ਮਨਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਕੀ ਇਹ ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼ ਹੈ, ਜਾਸੂਸ?"

"ਹਾਂ।"

ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭੇਦ ਭਰੀ ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮੈਨੂੰ, ਗੈਰ-ਦੋਸਤਾਨਾ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਤੁਹਾਡੇ ਦੂਜੇ ਬੱਚੇ ਬਾਰੇ ਕੀ, ਮਿਸਟਰ ਫਰਗੁਸਨ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਕੀ ਅਸੀਂ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਵਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?"

"ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੇਸਨ ਨੂੰ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਹੋ," ਫਰਗੁਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਮੁੰਡਾ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕ, ਕੰਬਦੀ ਚਾਲ ਨਾਲ ਚਲਾ ਗਿਆ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੀਆਂ ਸਰਜਰੀ ਵਾਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਲੰਮੀ, ਪਤਲੀ ਔਰਤ ਆਈ ਜਿਸਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਬੱਚਾ, ਗੂੜ੍ਹੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲਾ, ਸੁਨਹਿਰੀ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲਾ, ਸੈਕਸਨ ਅਤੇ ਲਾਤੀਨੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮਿਸ਼ਰਣ ਸੀ। ਫਰਗੁਸਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮਰਪਿਤ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ।

"ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿਸੇ ਦਾ ਦਿਲ ਉਸਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੋਵੇ," ਉਸਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ ਅਤੇ ਕਰੂਬੀ ਗਲੇ ਉੱਤੇ ਛੋਟੇ, ਗੁੱਸੇ ਭਰੇ ਲਾਲ ਪੱਕਰ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।

ਇਹ ਉਹ ਪਲ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਹੋਮਜ਼ ਵੱਲ ਦੇਖਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਲੱਖਣ ਭਾਵ ਦੇਖਿਆ। ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈੱਟ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਪੁਰਾਣੇ ਹਾਥੀ ਦੰਦ ਤੋਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ

ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ, ਜੋ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਵੱਲ ਦੇਖੀਆਂ ਸਨ, ਹੁਣ ਕਮਰੇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਟਿਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਉਸਦੀ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਉਦਾਸ, ਟਪਕਦੇ ਬਾਗ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ਟਰ ਬਾਹਰ ਅੱਧਾ ਬੰਦ ਸੀ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਰੋਕ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਸੀ ਕਿ ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਮੁਸਕਰਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੱਚੇ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈਆਂ। ਉਸਦੀ ਮੋਟੀ ਗਰਦਨ 'ਤੇ ਇਹ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਛਾਲੇ ਵਾਲਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਬੋਲੇ, ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਡਿੰਪਲ ਮੁੱਠੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਹਿਲਾਇਆ ਜੋ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਿਲਾਉਂਦੀ ਸੀ।

"ਅਲਵਿਦਾ, ਛੋਟੇ ਯਾਰ। ਤੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਨਰਸ, ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਇਕੱਲਿਆਂ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"

ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਖਰੀ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣੇ, ਜੋ ਇਹ ਸਨ: "ਤੁਹਾਡੀ ਚਿੰਤਾ ਜਲਦੀ ਹੀ, ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ, ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।" ਔਰਤ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਖੱਟੀ, ਚੁੱਪ ਕਿਸਮ ਦੀ ਜੀਵ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਈ।

"ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੇਸਨ ਕਿਹੋ ਜਿਹੀ ਹੈ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਬਾਹਰੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੇਚੈਨ ਨਹੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਸੋਨੇ ਵਰਗਾ ਦਿਲ, ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ।"

"ਕੀ ਤੈਨੂੰ ਉਹ ਪਸੰਦ ਹੈ, ਜੈਕ?" ਹੋਮਜ਼ ਅਚਾਨਕ ਮੁੰਡੇ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ। ਉਸਦਾ ਭਾਵਪੂਰਤ ਮੋਬਾਈਲ ਚਿਹਰਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਪਰਛਾਵਾਂ ਪੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।

"ਜੈਕੀ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦਾਂ ਅਤੇ ਨਾਪਸੰਦਾਂ ਹਨ," ਫਰਗੂਸਨ ਨੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ ਨਾਲ ਘੇਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਪਸੰਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹਾਂ।"

ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਠੰਢਾ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ। ਫਰਗੂਸਨ ਨੇ ਨਰਮੀ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

"ਭੱਜ ਜਾਓ, ਛੋਟੇ ਜੈਕੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਭਰੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਗਾਇਬ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਿਆ। "ਹੁਣ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਮੁੰਡਾ ਚਲਾ ਗਿਆ, "ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਲਿਆਇਆ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਹਮਦਰਦੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਾਜ਼ੁਕ ਅਤੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਮਾਮਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਨਾਜ਼ੁਕ ਹੈ," ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਸਦੀ ਜਟਿਲਤਾ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਬੌਧਿਕ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਇਸ ਅਸਲੀ ਬੌਧਿਕ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਈ ਸੁਤੰਤਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਿੰਦੂ ਦਰ ਬਿੰਦੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਉਦੇਸ਼ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਟੀਚੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਾਂ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਬੇਕਰ ਸਟ੍ਰੀਟ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਿਰਫ਼ ਨਿਰੀਖਣ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੈ।"

ਫਰਗੂਸਨ ਨੇ ਆਪਣਾ ਵੱਡਾ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਖੁਜਲੇ ਹੋਏ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ।

"ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਹੋਮਜ਼," ਉਸਨੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ; "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾਈ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿੱਚ ਨਾ ਰੱਖੋ। ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਖੜ੍ਹਾ ਹਾਂ? ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ? ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਤੱਥ ਕਿਵੇਂ ਲੱਭ ਲਏ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।"

"ਯਕੀਨਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿਓਗੇ? ਕੀ ਉਹ ਔਰਤ ਸਾਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ?"

"ਉਹ ਬਿਮਾਰ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਝਦਾਰ ਹੈ।"

"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ। ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਅਸੀਂ ਮਾਮਲਾ ਸੁਲਝਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਚਲੋ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਚੱਲੀਏ।"

"ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖੇਗੀ," ਫਰਗੂਸਨ ਚੀਕਿਆ।

"ਓਹ, ਹਾਂ, ਉਹ ਕਰੇਗੀ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਉਸਨੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ੀਟ 'ਤੇ ਕੁਝ ਲਾਈਨਾਂ ਲਿਖੀਆਂ। "ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮੁੱਖ ਪੰਨਾ ਤਾਂ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ। ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਨੋਟ ਉਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੀ ਚੰਗਿਆਈ ਹੋਵੇਗੀ?"

ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਉੱਪਰ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਨੋਟ ਡੋਲੋਰੇਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਨੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਮੈਨੂੰ ਅੰਦਰੋਂ ਇੱਕ ਚੀਕ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਇੱਕ ਚੀਕ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਮਿਲ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। ਡੋਲੋਰੇਸ ਨੇ ਬਾਹਰ ਦੇਖਿਆ।

"ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਲਵੇਗੀ। ਉਹ ਛੱਡ ਦੇਵੇਗੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

ਮੇਰੇ ਸੱਦੇ 'ਤੇ ਫਰਗੂਸਨ ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਉੱਪਰ ਆਏ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ, ਫਰਗੂਸਨ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਵੱਲ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਕਦਮ ਵਧਿਆ, ਜੋ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਉੱਠੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਭਜਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾਇਆ। ਉਹ ਇੱਕ ਆਰਾਮ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਡੁੱਬ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੋਮਜ਼ ਉਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਝੁਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਵੱਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਹੀ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠ ਗਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਡੋਲੋਰੇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਹਾਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਓਹ, ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ, ਮੈਡਮ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਰੁਕੇ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ। ਹੁਣ, ਮਿਸਟਰ ਫਰਗੂਸਨ, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਾਲਾਂ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਵਿਅਸਤ ਆਦਮੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਤਰੀਕੇ ਛੋਟੇ ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਤੇਜ਼ ਸਰਜਰੀ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦਰਦਨਾਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦਿਓ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਨੂੰ ਕੀ ਆਰਾਮ ਦੇਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ, ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗਲਤ ਵਰਤੋਂ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਹੈ।"

ਫਰਗੂਸਨ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਚੀਕ ਨਾਲ ਉੱਠ ਬੈਠਾ।

"ਸਾਬਤ ਕਰੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਅਤੇ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹਾਂ।"

"ਮੈਂ ਇਹ ਕਰਾਂਗਾ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਿਆਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘਾ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।"

"ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ। ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਉਸ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਮਾਮੂਲੀ ਹੈ।"

"ਤਾਂ ਫਿਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚੋਂ ਤਰਕ ਦੀ ਉਹ ਰੇਲਗੱਡੀ ਲੰਘੀ। ਵੈਂਪਾਇਰ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਮੈਨੂੰ ਬੇਤੁਕਾ ਲੱਗਿਆ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ। ਅਤੇ

ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਹਾਡਾ ਨਿਰੀਖਣ ਸਟੀਕ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਬੱਚੇ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਉੱਠਦੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਖੂਨ ਸੀ।"

"ਮੈਂ ਕੀਤਾ।"

"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲੱਗਾ ਕਿ ਖੂਨ ਵਹਿਣ ਵਾਲੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਖੂਨ ਕੱਢਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਕਸਦ ਲਈ ਵੀ ਚੂਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਾਣੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਨੂੰ ਚੂਸਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਹਿਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕੇ?"

"ਜ਼ਹਿਰ!"

"ਇੱਕ ਦੱਖਣੀ ਅਮਰੀਕੀ ਘਰ। ਮੇਰੀ ਸਹਿਜ ਭਾਵਨਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੰਧ 'ਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜ਼ਹਿਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਛੋਟੇ ਪੰਛੀ ਧਨੁਸ਼ ਦੇ ਕੋਲ ਉਹ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਖਾਲੀ ਤਰਕਸ਼ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਹੀ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਦੇਖਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਕਿਊਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਦਵਾਈ ਵਿੱਚ ਡੁਬੋਏ ਗਏ ਤੀਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਾਲ ਵਿੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਮੌਤ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਜ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾਂਦਾ।"

"ਅਤੇ ਕੁੱਤਾ! ਜੇ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਜ਼ਹਿਰ ਵਰਤਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਕੋਈ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਨੂੰ ਅਜ਼ਮਾ ਕੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖੇਗਾ ਕਿ ਇਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ? ਮੈਂ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਫਿੱਟ ਬੈਠਦਾ ਹੈ।"

"ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਗਏ? ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਹਮਲੇ ਦਾ ਡਰ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਬਣਦੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਜਾਨ ਬਚਾਈ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰਾ ਸੱਚ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਝਿਜਕਦੀ ਰਹੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਡਰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਕਿਤੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਲ ਨਾ ਤੋੜ ਦੇਵੇ।"

"ਜੈਕੀ!"

"ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਹੁਣੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ। ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਟਰ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਮੈਂ ਅਜਿਹੀ ਈਰਖਾ, ਅਜਿਹੀ ਬੇਰਹਿਮ ਨਫ਼ਰਤ ਦੇਖੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖੀ ਚਿਹਰੇ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਹੀ ਦੇਖੀ ਹੈ।"

"ਮੇਰਾ ਜੈਕੀ!"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਫਰਗੂਸਨ। ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਦੁਖਦਾਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਪਿਆਰ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਪਾਗਲਪਨ ਵਾਲਾ ਅਤਿਕਥਨੀ ਵਾਲਾ ਪਿਆਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਦੀ ਮਰੀ ਹੋਈ ਮਾਂ ਲਈ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਇਆ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਆਤਮਾ ਇਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਬੱਚੇ ਲਈ ਨਫ਼ਰਤ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ।"

"ਅੱਛਾ ਰੱਬਾ! ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ!"

"ਕੀ ਮੈਂ ਸੱਚ ਬੋਲਿਆ ਹੈ, ਮੈਡਮ?"

ਉਹ ਔਰਤ ਰੋਂਦੀ ਹੋਈ, ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਸਿਰਹਾਣਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲੁਕਾ ਕੇ। ਹੁਣ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਵੱਲ ਮੁੜੀ।

"ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਦੱਸਾਂ, ਬੌਬ? ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇਹ ਤੈਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਝਟਕਾ ਲੱਗੇਗਾ। ਬਿਹਤਰ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਨਿਕਲੇ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਸੱਜਣ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਜਾਦੂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਾਪਦੀਆਂ ਹਨ, ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਹੋਇਆ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਸਟਰ ਜੈਕੀ ਲਈ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲ ਮੇਰਾ ਨੁਸਖ਼ਾ ਹੋਵੇਗਾ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਉੱਠਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਗੱਲ ਅਜੇ ਵੀ ਧੁੰਦਲੀ ਹੈ, ਮੈਡਮ। ਅਸੀਂ ਮਾਸਟਰ ਜੈਕੀ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਹਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਮਾਂ ਦੇ ਸਬਰ ਦੀ ਵੀ ਇੱਕ ਸੀਮਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ?"

"ਮੈਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੇਸਨ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਸੀ।"

"ਬਿਲਕੁਲ। ਮੈਂ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ।"

ਫਰਗੂਸਨ ਬਿਸਤਰੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਸਾਹ ਘੁੱਟ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਕੰਬ ਰਹੇ ਸਨ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡੇ ਜਾਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਫੁਸਫੁਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਡੋਲੋਰੇਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕੂਹਣੀ ਫੜੋਗੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੂਜੀ ਵੀ ਲੈ ਲਵਾਂਗਾ। ਉੱਥੇ, ਹੁਣ," ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਦਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੋਟ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਚਿੱਠੀ ਹੈ ਜੋ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉਸ ਚਿੱਠੀ ਦੇ ਅੰਤਮ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਬਿਰਤਾਂਤ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਲਿਆ:

ਬੇਕਰ ਸਟ੍ਰੀਟ,
21 ਨਵੰਬਰ।

ਰੀ ਵੈਂਪਾਇਰਜ਼

ਸਰ:

ਤੁਹਾਡੇ 19 ਤਰੀਕ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮੁਵੱਕਿਲ, ਫਰਗੂਸਨ ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਬਰਟ ਫਰਗੂਸਨ ਅਤੇ ਮਾਈਨਸਿੰਗ ਲੇਨ ਦੇ ਚਾਹ ਦਲਾਲ ਮੁਇਰਹੈੱਡ ਦੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇੱਕ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ ਦੇ ਨਾਲ,

ਮੈਂ, ਸਰ,

ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ,

ਸ਼ਰਲੌਕ ਹੋਮਸ।

ਤਿੰਨ ਗੈਰੀਡੇਬਸ ਦਾ ਸਾਹਸ

ਇਹ ਇੱਕ ਕਾਮੇਡੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਦੁਖਾਂਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸੋਚ ਦੀ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾਉਣੀ ਪਈ, ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਮੈਨੂੰ ਖੂਨ-ਖਰਾਬਾ ਦੇਣਾ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਭੁਗਤਣੀਆਂ ਪਈਆਂ। ਫਿਰ ਵੀ ਕਾਮੇਡੀ ਦਾ ਇੱਕ ਤੱਤ ਜ਼ਰੂਰ ਸੀ। ਖੈਰ, ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਨਿਰਣਾ ਕਰੋਗੇ।

ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਤਾਰੀਖ਼ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸੇ ਮਹੀਨੇ ਸੀ ਜਦੋਂ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਨਾਈਟਹੁੱਡ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਾਇਦ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਪਾਤਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਧਿਆਨੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਤਾਰੀਖ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਦੱਖਣੀ ਅਫ਼ਰੀਕੀ ਯੁੱਧ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਜੂਨ, 1902 ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਈ ਦਿਨ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਆਦਤ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਉਸ ਸਵੇਰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਮੂਰਖ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸਖ਼ਤ ਸਲੇਟੀ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੀ ਝਲਕ ਲੈ ਕੇ ਬਾਹਰ ਆਇਆ।

"ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਪੈਸੇ ਕਮਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਹੈ, ਦੋਸਤ ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੂੰ ਕਦੇ ਗੈਰੀਡੇਬ ਦਾ ਨਾਮ ਸੁਣਿਆ ਹੈ?"

ਮੈਂ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

"ਖੈਰ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਗੈਰੀਡੇਬ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਸਾ ਹੈ।"

"ਕਿਉਂ?"

"ਆਹ, ਇਹ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ - ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਵੀ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਗੁੰਝਲਾਂ ਦੀ ਸਾਡੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਕਵਚਨ ਕੁਝ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਜਿਰ੍ਹਾ ਲਈ ਇੱਥੇ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਆਉਣ ਤੱਕ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਾਂਗਾ। ਪਰ, ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਇਹੀ ਉਹ ਨਾਮ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ।"

ਟੈਲੀਫੋਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵਾਲੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਪਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਪੰਨੇ ਪਲਟ ਦਿੱਤੇ। ਪਰ ਮੇਰੀ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਜੀਬ ਨਾਮ ਇਸਦੀ ਸਹੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਸੀ। ਮੈਂ ਜਿੱਤ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਿੱਤੀ।

"ਇੱਥੇ ਹੋ, ਹੋਮਜ਼! ਇਹ ਇੱਥੇ ਹੈ!"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮੇਰੇ ਹੱਥੋਂ ਕਿਤਾਬ ਲੈ ਲਈ।

"'ਗੈਰੀਡੇਬ, ਐਨ.,'" ਉਸਨੇ ਪੜ੍ਹਿਆ, "136 ਲਿਟਲ ਰਾਈਡਰ ਸਟ੍ਰੀਟ, ਡਬਲਯੂ.।" ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਪਰ ਇਹ ਉਹੀ ਆਦਮੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਸਦੇ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਪਤਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ।"

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਡਸਨ ਇੱਕ ਟ੍ਰੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਕਾਰਡ ਲੈ ਕੇ ਆਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।
"ਕਿਉਂ, ਇਹ ਇੱਥੇ ਹੈ!" ਮੈਂ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ। "ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹੈ। ਜੌਨ ਗੈਰੀਡੇਬ, ਕਾਉਂਸਲਰ ਐਟ ਲਾਅ, ਮੂਰਵਿਲ, ਕੰਸਾਸ, ਯੂ.ਐੱਸ.ਏ."
ਹੋਮਜ਼ ਕਾਰਡ ਵੱਲ ਵੇਖਦਿਆਂ ਮੁਸਕਰਾਇਆ। "ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਸੱਜਣ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨਨ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਦੱਸਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"
ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਉਹ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਮਿਸਟਰ ਜੌਨ ਗੈਰੀਡੇਬ, ਕੌਂਸਲਰ ਐਟ ਲਾਅ, ਇੱਕ ਛੋਟਾ, ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਗੋਲ, ਤਾਜ਼ਾ, ਸਾਫ਼-ਮੁੰਨਿਆ ਚਿਹਰਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਮਰੀਕੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਸੀ। ਆਮ ਪ੍ਰਭਾਵ ਮੋਟਾ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਰਗਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਫ਼ੀ ਨੌਜਵਾਨ ਆਦਮੀ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਜਿਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਗਿਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜੋੜਾ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇ ਜੋ ਇੱਕ ਵਧੇਰੇ ਤੀਬਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਇੰਨੇ ਚਮਕਦਾਰ ਸਨ, ਇੰਨੇ ਸੁਚੇਤ ਸਨ, ਹਰ ਸੋਚ ਦੇ ਬਦਲਾਅ ਪ੍ਰਤੀ ਇੰਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸਨ। ਉਸਦਾ ਲਹਿਜ਼ਾ ਅਮਰੀਕੀ ਸੀ, ਪਰ ਬੋਲਣ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।
"ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼?" ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਪੁੱਛਿਆ। "ਆਹ, ਹਾਂ! ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਸਰ, ਜੇ ਮੈਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਵਾਲੇ, ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਥਨ ਗੈਰੀਡੇਬ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ?"
"ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਬੈਠੋ," ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੋਵੇਗਾ।" ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰੀਆਂ ਚਾਦਰਾਂ ਚੁੱਕੀਆਂ। "ਤੁਸੀਂ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼੍ਰੀ ਜੌਨ ਗੈਰੀਡੇਬ ਹੋ। ਪਰ ਯਕੀਨਨ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਹੋ?"
"ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼?" ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਾਵਪੂਰਨ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਅਚਾਨਕ ਸ਼ੱਕ ਪੜ੍ਹਨ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ।
"ਤੁਹਾਡਾ ਸਾਰਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਹੈ।"
ਮਿਸਟਰ ਗੈਰੀਡੇਬ ਨੇ ਹੱਸਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਪਰ ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਾਂਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਿੱਥੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ?"
"ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਟ ਦੇ ਮੋਢੇ ਦਾ ਕੱਟ, ਤੁਹਾਡੇ ਬੂਟਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ - ਕੀ ਕੋਈ ਇਸ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?"
"ਖੈਰ, ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਹਾਂ। ਪਰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਥੇ ਲਿਆਂਦਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਮੇਰਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਲਗਭਗ ਸਾਰਾ ਲੰਡਨ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਸਮਾਂ ਕੀਮਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਮੇਰੇ ਜੁਰਾਬਾਂ ਦੇ ਕੱਟ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ ਸੀ। ਉਸ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਬੈਠਣ ਬਾਰੇ ਕੀ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜਦੇ ਹੋ?"
ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡੇ ਮਹਿਮਾਨ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਮੋਟਾ ਚਿਹਰਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦੋਸਤਾਨਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਧਾਰਨ ਕਰ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਸਬਰ ਰੱਖੋ! ਸਬਰ ਰੱਖੋ, ਮਿਸਟਰ ਗੈਰੀਡੇਬ!" ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਸ਼ਾਂਤ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਇਹ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਈ ਵਾਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਮਿਸਟਰ ਨਾਥਨ ਗੈਰੀਡੇਬ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਆਏ?"

"ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਘਸੀਟਿਆ?" ਸਾਡੇ ਮਹਿਮਾਨ ਨੇ ਅਚਾਨਕ ਗੁੱਸੇ ਦੀ ਅੱਗ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ। "ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਸੀ? ਇੱਥੇ ਦੋ ਸੱਜਣਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਮਾਮਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਸੂਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ! ਮੈਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੂਰਖਤਾਪੂਰਨ ਚਾਲ ਦੱਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਖੇਡਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਲਈ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬੁਰਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ।"

"ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸੋਚ-ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਗੈਰੀਡੇਬ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦਾ ਜੋਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਮਕਸਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ - ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਟੀਚਾ ਜੋ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਧਨ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੁਭਾਵਿਕ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰੇ।"

ਸਾਡੇ ਮਹਿਮਾਨ ਦਾ ਗੁੱਸੇ ਭਰਿਆ ਚਿਹਰਾ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਸਾਫ਼ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ।

"ਖੈਰ, ਇਹ ਗੱਲ ਵੱਖਰੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਜਾਸੂਸ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਪਤਾ ਪੁੱਛਿਆ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਆ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਵੇ। ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।"

"ਖੈਰ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਤੇ ਹੁਣ, ਸਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹੋ, ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਵੇਰਵਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ।"

ਮਿਸਟਰ ਗੈਰੀਡੇਬ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤੀ ਦੋਸਤਾਨਾ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ।

"ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਅਸੀਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।"

"ਖੈਰ, ਇਸ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੱਥ ਜਿੰਨਾ ਛੋਟਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਦੱਸਾਂਗਾ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕੈਨਸਸ ਤੋਂ ਆਏ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗੀ ਕਿ ਅਲੈਗਜ਼ੈਂਡਰ ਹੈਮਿਲਟਨ ਗੈਰੀਡੇਬ ਕੌਣ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਪੈਸਾ ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਵਿੱਚ ਕਣਕ ਦੇ ਟੋਏ ਵਿੱਚ ਕਮਾਇਆ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਓਨੀ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਵਿੱਚ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਜਿੰਨੀ ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਕ ਕਾਉਂਟੀ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਜੋ ਕਿ ਫੋਰਟ ਡੌਜ ਦੇ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਅਰਕਾਨਸਾਸ ਨਦੀ ਦੇ ਕੰਢੇ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਚਰਾਗਾਹ-ਜ਼ਮੀਨ, ਲੱਕੜ-ਜ਼ਮੀਨ, ਖੇਤੀ-ਯੋਗ-ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਖਣਿਜ-ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜੋ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਡਾਲਰ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਇਸਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ।

"ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਜਾਂ, ਜੇ ਸੀ ਵੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ। ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਦੀ ਵਿਲੱਖਣਤਾ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਮਾਣ ਸੀ। ਇਹੀ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਸੀ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਇਕੱਠੀ ਕਰ ਗਈ। ਮੈਂ ਟੋਪੇਕਾ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਿਨ ਮੈਨੂੰ ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਮਿਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਮੌਤ ਦੀ ਨੀਂਦ ਸੌਂ ਗਈ। ਇਹ ਉਸਦਾ ਪਾਲਤੂ ਸ਼ੌਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ ਕਿ ਕੀ

ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਗੈਰੀਡੇਬ ਹਨ। 'ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਲੱਭੋ!' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਿਅਸਤ ਆਦਮੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਗੈਰੀਡੇਬ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਹੀਂ ਬਿਤਾ ਸਕਦਾ। 'ਕੋਈ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਇਹੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਰੋਗੇ ਜੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਮੇਰੀ ਯੋਜਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।' ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਅਰਥ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਵਾਲਾ ਸੀ।

"ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਮਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਕੈਨਸਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਭ ਤੋਂ ਅਜੀਬ ਵਸੀਅਤ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਰੱਖਣੀ ਪਈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਦੋ ਗੈਰੀਡੇਬ ਮਿਲਣ ਜੋ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸਾ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨਗੇ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਇੱਕ ਸੈਂਟ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਹਰੇਕ ਲਈ ਪੰਜ ਮਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਹੈ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਸ 'ਤੇ ਉਂਗਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਤਿੰਨੋਂ ਇੱਕ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਖੜ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ।"

"ਇਹ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਮੌਕਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਗੈਰੀਡੇਬਸ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲ ਪਿਆ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ, ਸਰ, ਇੱਕ ਬਰੀਕ ਦੰਦਾਂ ਵਾਲੀ ਕੰਘੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਗੈਰੀਡੇਬ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਫੜ ਸਕਿਆ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਪੁਰਾਣੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਯਕੀਨਨ ਲੰਡਨ ਦੀ ਟੈਲੀਫੋਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਨਾਮ ਸੀ। ਮੈਂ ਦੋ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਸਮਝਾਇਆ। ਪਰ ਉਹ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਇੱਕ ਇਕੱਲਾ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਕੁਝ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਹਨ, ਪਰ ਕੋਈ ਮਰਦ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਬਾਲਗ ਆਦਮੀ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਭਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਖਰਚੇ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਵਾਂਗੇ।"

"ਖੈਰ, ਵਾਟਸਨ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਅਜੀਬ ਸੀ, ਹੈ ਨਾ? ਮੈਨੂੰ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਸਰ, ਤੁਹਾਡਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤਰੀਕਾ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਦੇ ਦਰਦਨਾਕ ਕਾਲਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ ਸੀ।"

"ਮੈਂ ਇਹ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ।"

"ਪਿਆਰੇ ਮੇਰੇ! ਖੈਰ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਤਸੁਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਖ਼ੁਸ਼ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਵੈਸੇ, ਇਹ ਉਤਸੁਕ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਟੋਪੇਕਾ ਤੋਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਪੱਤਰਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਸੀ - ਉਹ ਹੁਣ ਮਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ - ਬੁੱਢਾ ਡਾ. ਲਾਈਸੈਂਡਰ ਸਟਾਰ, ਜੋ 1890 ਵਿੱਚ ਮੇਅਰ ਸੀ।"

"ਭਲਾ ਡਾਕਟਰ ਸਟਾਰ!" ਸਾਡੇ ਮਹਿਮਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਅਜੇ ਵੀ ਸਤਿਕਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖੈਰ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਤਰੱਕੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਣੋਗੇ।" ਇਸ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਅਮਰੀਕੀ ਝੁਕਿਆ ਅਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ।

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਾਈਪ ਜਗਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਕੁਝ ਦੇਰ ਲਈ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਲੈ ਕੇ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ।

"ਠੀਕ ਹੈ?" ਮੈਂ ਅਖੀਰ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ, ਵਾਟਸਨ - ਬਸ ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ!"

"ਕਿਸ ਵੇਲੇ?"
ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਾਈਪ ਕੱਢੀ।
"ਮੈਂ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਵਾਟਸਨ, ਇਸ ਆਦਮੀ ਦਾ ਸਾਨੂੰ ਝੂਠਾਂ ਦਾ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਦੱਸਣ ਦਾ ਕੀ ਮਕਸਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਲਗਭਗ ਇਹ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ - ਕਿਉਂਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਬੇਰਹਿਮ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲਾ ਹਮਲਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨੀਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਪਰ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚਣ ਦਿਓ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਕੂਹਣੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕੋਟ ਅਤੇ ਗੋਡੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਪਹਿਨਣ ਵਾਲੇ ਪੈਂਟਾਂ ਵਾਲਾ ਬੈਗ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਂਤਕ ਅਮਰੀਕੀ ਹੈ ਜੋ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਲੰਡਨ ਆਇਆ ਹੈ। ਦਰਦ ਕਾਲਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉੱਥੇ ਕੁਝ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਉਹ ਇੱਕ ਪੰਛੀ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮੇਰੇ ਮਨਪਸੰਦ ਗੁਪਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੁੱਕੜ ਤਿੱਤਰ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਮੈਂ ਟੋਪੇਕਾ ਦੇ ਡਾਕਟਰ ਲਾਈਸੈਂਡਰ ਸਟਾਰ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਛੂਹੋ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਝੂਠਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਦਮੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਮਰੀਕੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਲੰਡਨ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਲਹਿਜ਼ਾ ਸੁਚਾਰੂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਹਿਨਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ, ਉਸਦੀ ਖੇਡ ਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਗੈਰੀਡੇਬਸ ਦੀ ਇਸ ਬੇਤੁਕੀ ਖੋਜ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕੀ ਮਨੋਰਥ ਹੈ? ਇਹ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ, ਦੇਣਾ "ਕਿ ਉਹ ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਬਦਮਾਸ਼ ਹੈ, ਉਹ ਯਕੀਨਨ ਇੱਕ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਅਤੇ ਚਲਾਕ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਸਾਡਾ ਦੂਜਾ ਪੱਤਰਕਾਰ ਵੀ ਇੱਕ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਹੈ। ਬਸ ਉਸਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕਰੋ, ਵਾਟਸਨ।"
ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਲਾਈਨ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪਤਲੀ, ਕੰਬਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ।
"ਹਾਂ, ਹਾਂ, ਮੈਂ ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਥਨ ਗੈਰੀਡੇਬ ਹਾਂ। ਕੀ ਸ਼੍ਰੀ ਹੋਮਜ਼ ਉੱਥੇ ਹਨ? ਮੈਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਹੋਮਜ਼ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"
ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਸਾਜ਼ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਮ ਸਮਕਾਲੀ ਸੰਵਾਦ ਸੁਣਿਆ।
"ਹਾਂ, ਉਹ ਇੱਥੇ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ.... ਕਿੰਨੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ? ... ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਦਿਨ! ... ਹਾਂ, ਹਾਂ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਨਮੋਹਕ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ ਘਰ ਹੋਵੋਗੇ? ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਹਮਨਾਮ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ? . . . ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ, ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਆਵਾਂਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਾਂਗਾ.... ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਉਣਗੇ.... ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨੋਟ ਤੋਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਕਸਰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਸੀ.... ਖੈਰ, ਅਸੀਂ ਲਗਭਗ ਛੇ ਵਜੇ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਮਰੀਕੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ.... ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ। ਅਲਵਿਦਾ!"
ਇਹ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਬਸੰਤ ਸ਼ਾਮ ਦਾ ਸੰਧਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਲਿਟਲ ਰਾਈਡਰ ਸਟ੍ਰੀਟ, ਜੋ ਕਿ ਐਡਵੇਅਰ ਰੋਡ ਤੋਂ ਛੋਟੀਆਂ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਪੁਰਾਣੀ ਟਾਈਬਰਨ ਟ੍ਰੀ ਆਫ਼ ਬੁਰੀ ਯਾਦ ਦੇ ਪੱਥਰ ਦੇ ਢੇਰ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਡੁੱਬਦੇ ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਤਿਰਛੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਨਹਿਰੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ। ਜਿਸ ਖਾਸ ਘਰ ਵੱਲ ਸਾਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਇੱਕ ਵੱਡਾ, ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦਾ, ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਜਾਰਜੀਅਨ ਇਮਾਰਤ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਇੱਕ ਸਮਤਲ ਇੱਟ ਦਾ ਮੂੰਹ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਦੋ ਡੂੰਘੀਆਂ ਬੇ ਖਿੜਕੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਤੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਸਾਡਾ ਮੁਵੱਕਿਲ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ, ਦਰਅਸਲ, ਨੀਵੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਉਸ ਵਿਸ਼ਾਲ ਕਮਰੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਬਤ ਹੋਈਆਂ

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਜਾਗਣ ਦੇ ਘੰਟੇ ਬਿਤਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਛੋਟੇ ਪਿੱਤਲ ਦੀ ਪਲੇਟ ਵੱਲ ਲੰਘਦੇ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਉਤਸੁਕ ਨਾਮ ਸੀ ਤਾਂ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ।

"ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਇਸਦੀ ਰੰਗੀਨ ਸਤ੍ਹਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਇਹ ਉਸਦਾ ਅਸਲੀ ਨਾਮ ਹੈ, ਵੈਸੇ ਵੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ।"

ਘਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਪੌੜੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਕਈ ਨਾਮ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਕੁਝ ਦਫਤਰਾਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਨਿੱਜੀ ਚੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਫਲੈਟਾਂ ਦਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਬੋਹੇਮੀਅਨ ਕੁਆਰਿਆਂ ਦਾ ਘਰ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਖੁਦ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗੀ ਕਿ ਇੰਚਾਰਜ ਔਰਤ ਚਾਰ ਵਜੇ ਚਲੀ ਗਈ। ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਥਨ ਗੈਰੀਡੇਬ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਲੰਬਾ, ਢਿੱਲਾ ਜੋੜ ਵਾਲਾ, ਗੋਲ ਪਿੱਠ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ, ਪਤਲਾ ਅਤੇ ਗੰਜਾ, ਲਗਭਗ ਸੱਠ ਸਾਲ ਦਾ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ। ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਮ੍ਰਿਤ ਸੀ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਧੁੰਦਲੀ ਮਰੀ ਹੋਈ ਚਮੜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਸਨੂੰ ਕਸਰਤ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵੱਡੇ ਗੋਲ ਐਨਕਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੀ ਬੱਕਰੀ ਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਉਸਦੇ ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਰਵੱਈਏ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਉਤਸੁਕਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਦਿੰਦੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਮ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੋਸਤਾਨਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਲੱਖਣ ਸੀ।

ਕਮਰਾ ਆਪਣੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਜਿੰਨਾ ਹੀ ਉਤਸੁਕ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਅਜਾਇਬ ਘਰ ਵਰਗਾ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਚੌੜਾ ਅਤੇ ਡੂੰਘਾ ਦੋਵੇਂ ਸੀ, ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਅਲਮਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਅਲਮਾਰੀਆਂ ਸਨ, ਭੂ-ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਵਿਗਿਆਨਕ ਨਮੂਨਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ ਦੇ ਹਰ ਪਾਸੇ ਤਿਤਲੀਆਂ ਅਤੇ ਪਤੰਗਿਆਂ ਦੇ ਡੱਬੇ ਸਨ। ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਮੇਜ਼ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਲਬੇ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਮਾਈਕ੍ਰੋਸਕੋਪ ਦੀ ਉੱਚੀ ਪਿੱਤਲ ਦੀ ਟਿਊਬ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉੱਭਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ, ਮੈਂ ਆਦਮੀ ਦੀਆਂ ਰੁਚੀਆਂ ਦੀ ਸਰਵਵਿਆਪਕਤਾ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸਿੱਕਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਡੱਬਾ ਸੀ। ਚਕਮਾ ਦੇ ਯੰਤਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਡੱਬਾ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਕੇਂਦਰੀ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜੀਵਾਸ਼ਮ ਹੱਡੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਅਲਮਾਰੀ ਸੀ। ਉੱਪਰ ਪਲਾਸਟਰ ਖੋਪੜੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲਾਈਨ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਹੇਠਾਂ "ਨੀਐਂਡਰਥਲ," "ਹਾਈਡਲਬਰਗ," "ਕ੍ਰੋ-ਮੈਗਨਨ" ਵਰਗੇ ਨਾਮ ਛਪੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਚਾਮੋਇਸ ਚਮੜੇ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਇੱਕ ਸਿੱਕਾ ਪਾਲਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਸਿਰੈਕੁਸਨ - ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਮੇਂ ਦਾ," ਉਸਨੇ ਸਮਝਾਇਆ, ਇਸਨੂੰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਦੇ ਹੋਏ। "ਉਹ ਅੰਤ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਪਤਿਤ ਹੋ ਗਏ। ਆਪਣੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰਵਉੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ ਅਲੈਗਜ਼ੈਂਡਰੀਅਨ ਸਕੂਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਕੁਰਸੀ ਮਿਲੇਗੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੱਡੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿਓ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ - ਆਹ, ਹਾਂ, ਡਾ. ਵਾਟਸਨ - ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਜਾਪਾਨੀ ਫੁੱਲਦਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਚੰਗਿਆਈ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਦਿਲਚਸਪੀਆਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ। ਮੇਰਾ ਡਾਕਟਰ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਬਾਹਰ ਨਾ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਲੈਕਚਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਥੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੰਨਾ ਕੁਝ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਿਉਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੈਬਿਨੇਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਢੁਕਵੀਂ ਸੂਚੀ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਤਿੰਨ ਚੰਗੇ ਮਹੀਨੇ ਲੱਗਣਗੇ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ।

"ਪਰ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਕਦੇ-ਕਦੇ ਮੈਂ ਸੋਥਬੀ ਜਾਂ ਕ੍ਰਿਸਟੀ ਵੱਲ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੀ ਆਪਣਾ ਕਮਰਾ ਛੱਡਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਤਾਕਤਵਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪ ਹਨ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼, ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਝਟਕਾ ਸੀ - ਸੁਹਾਵਣਾ ਪਰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ - ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਬੇਮਿਸਾਲ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸੀ। ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੈਰੀਡੇਬ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਅਤੇ ਯਕੀਨਨ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਲੱਭ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਭਰਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਔਰਤ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਰ ਵੀ ਹੋਣਗੇ। ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਜੀਬ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਅਮਰੀਕੀ ਸੱਜਣ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦੀ ਸਲਾਹ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ।"
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਹੁਤ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹੋ?"
"ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ, ਸਰ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਛੱਡਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਪਰ ਇਸ ਸੱਜਣ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਖਰੀਦ ਲਵੇਗਾ। ਪੰਜ ਮਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਨਾਮ ਦੀ ਰਕਮ ਸੀ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਨਮੂਨੇ ਹਨ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਨੂੰ ਭਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਕੁਝ ਸੌ ਪੌਂਡ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਖਰੀਦਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਜ਼ਰਾ ਸੋਚੋ ਕਿ ਮੈਂ ਪੰਜ ਮਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਕਿਉਂ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਦਾ ਹੰਸ ਸਲੋਏਨ ਹੋਵਾਂਗਾ।"
ਉਸਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਐਨਕਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚਮਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਥਨ ਗੈਰੀਡੇਬ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਾਮਵਰ ਵਿਅਕਤੀ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਬਖਸ਼ਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।
"ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਵਾਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਨਿੱਜੀ ਸੰਪਰਕ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬਿਰਤਾਂਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਸ ਅਮਰੀਕੀ ਸੱਜਣ ਨੇ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਭਰ ਦਿੱਤੀ। ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਹਫ਼ਤੇ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੀ ਹੋਂਦ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ।"
"ਇਹ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਪਿਛਲੇ ਮੰਗਲਵਾਰ ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ ਸੀ।"
"ਕੀ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੱਜ ਦੀ ਸਾਡੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ?"
"ਹਾਂ, ਉਹ ਸਿੱਧਾ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆਇਆ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸੀ।"
"ਉਸਨੂੰ ਗੁੱਸਾ ਕਿਉਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?"
"ਉਸਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਸਨਮਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਸੀ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਖੁਸ਼ ਸੀ।"
"ਕੀ ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ?"

"ਨਹੀਂ, ਸਰ, ਉਸਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।"
"ਕੀ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਮੰਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਮੰਗਿਆ ਹੈ?"
"ਨਹੀਂ, ਸਰ, ਕਦੇ ਨਹੀਂ!"
"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਿਤ ਚੀਜ਼ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੀ?"
"ਕੋਈ ਨਹੀਂ, ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਦੇ ਜੋ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।"
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਸਾਡੀ ਟੈਲੀਫ਼ੋਨ ਮੁਲਾਕਾਤ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ?"
"ਹਾਂ, ਸਰ, ਮੈਂ ਕੀਤਾ।"
ਹੋਮਜ਼ ਸੋਚਾਂ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਸੀ।
"ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ?"
"ਨਹੀਂ, ਸਰ। ਮੈਂ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਇਹ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਹੈ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੋਰਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਡਰ ਨਹੀਂ?"
"ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਨਹੀਂ।"
"ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਹੋ?"
"ਲਗਭਗ ਪੰਜ ਸਾਲ।"
ਹੋਮਜ਼ ਦੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਦੌਰਾਨ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਦਸਤਕ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਾਡੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਮਰੀਕੀ ਵਕੀਲ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ।
"ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹੋ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ, ਆਪਣੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਾਗਜ਼ ਲਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ। "ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਨਾਥਨ ਗੈਰੀਡੇਬ, ਮੇਰੀਆਂ ਵਧਾਈਆਂ! ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਹੋ, ਸਰ। ਸਾਡਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼, ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਬੇਕਾਰ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।"
ਉਸਨੇ ਕਾਗਜ਼ ਸਾਡੇ ਕਲਾਇੰਟ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਵੱਲ ਦੇਖਦਾ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਅਤੇ ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਝੁਕ ਕੇ ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਲਦਾ ਸੀ:
ਹਾਵਰਡ ਗੈਰੀਡੇਬ
ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦਾ ਨਿਰਮਾਤਾ
ਬਾਈਂਡਰ, ਰੀਪਰ, ਭਾਫ਼ ਅਤੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਹਲ, ਡਰਿੱਲ, ਹੈਰੋ, ਕਿਸਾਨ ਦੀਆਂ ਗੱਡੀਆਂ, ਬਕਬੋਰਡ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਉਪਕਰਣ।
ਆਰਟੀਸ਼ੀਅਨ ਵੈੱਲਜ਼ ਲਈ ਅਨੁਮਾਨ
ਗ੍ਰੋਸਵੇਨਰ ਬਿਲਡਿੰਗਜ਼, ਐਸਟਨ ਲਾਗੂ ਕਰੋ
"ਸ਼ਾਨਦਾਰ!" ਸਾਡੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਹਾਏ-ਹਾਏ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਸਾਡਾ ਤੀਜਾ ਆਦਮੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਬਰਮਿੰਘਮ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ," ਅਮਰੀਕੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਏਜੰਟ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਅਖ਼ਬਾਰ ਤੋਂ ਇਹ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਭੇਜਿਆ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਦੁਪਹਿਰ ਚਾਰ ਵਜੇ ਉਸਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਮਿਲੋਗੇ।"

"ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਾਂ?"

"ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼? ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਿਆਣਪ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ? ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਘੁੰਮਦਾ ਅਮਰੀਕੀ ਜਿਸਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਉਹ ਮੇਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ 'ਤੇ ਕਿਉਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੇ? ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਹੋ ਜਿਸਦੇ ਠੋਸ ਹਵਾਲੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਗੱਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਪਰ ਕੱਲ੍ਹ ਮੇਰਾ ਦਿਨ ਬਹੁਤ ਵਿਅਸਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਆ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਅਜਿਹੀ ਯਾਤਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।"

"ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀ ਗੈਰੀਡੇਬ। ਮੈਂ ਸਾਡੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ ਚਲੇ ਜਾਓਗੇ ਅਤੇ ਦੋ ਵਜੇ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਬਾਅਦ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਓਗੇ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸੇ ਰਾਤ ਵਾਪਸ ਆ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਹੈ, ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਹੋਂਦ ਦਾ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸੌਂਹ!" ਉਸਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੈਂ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਸੌ ਮੀਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੱਜਣ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸੱਚ ਹੈ।"

ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਥਨ ਗੈਰੀਡੇਬ ਨੇ ਉਦਾਸੀ ਭਰੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਏ। "ਠੀਕ ਹੈ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜਾਵਾਂਗਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਉਮੀਦ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਲਿਆਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਯਕੀਨਨ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਇਹ ਸਹਿਮਤ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇਣ ਦਿਓਗੇ।"

"ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਾਂਗਾ," ਅਮਰੀਕੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਠੀਕ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਘੜੀ ਵੱਲ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕਰਾਂਗਾ, ਮਿਸਟਰ ਨਾਥਨ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਰਮਿੰਘਮ ਮਿਲਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਆ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼? ਖੈਰ, ਫਿਰ, ਅਲਵਿਦਾ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਚੰਗੀ ਖ਼ਬਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਮਰੀਕੀ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਲਝਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਾਂ, ਸ਼੍ਰੀ ਗੈਰੀਡੇਬ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰੇ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਜੀਬ ਗਿਆਨ ਕੰਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਕਮਰਾ ਇਸਦਾ ਭੰਡਾਰ ਹੈ।"

ਸਾਡਾ ਮੁਵੱਕਿਲ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉਸਦੇ ਵੱਡੇ ਐਨਕਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਚਮਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।

"ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਸਰ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਆਦਮੀ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣੇ ਘੁੰਮਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਨਮੂਨੇ ਇੰਨੇ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲੇਬਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਵਰਗੀਕ੍ਰਿਤ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਨਿੱਜੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਾਂ, ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ?"

"ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਡਾ ਸਵਾਗਤ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਜਗ੍ਹਾ ਬੰਦ ਰਹੇਗੀ, ਪਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਾਂਡਰਸ ਚਾਰ ਵਜੇ ਤੱਕ ਬੇਸਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਚਾਬੀ ਨਾਲ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਦੇਣਗੀਆਂ।"

"ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਾਂਡਰਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਕਹੋਗੇ ਤਾਂ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਵੈਸੇ, ਤੁਹਾਡਾ ਹਾਊਸ-ਏਜੰਟ ਕੌਣ ਹੈ?"

ਸਾਡਾ ਮੁਵੱਕਿਲ ਅਚਾਨਕ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ।

"ਹਾਲੋਵੇਅ ਅਤੇ ਸਟੀਲ, ਐਜਵੇਅਰ ਰੋਡ 'ਤੇ। ਪਰ ਕਿਉਂ?"

"ਜਦੋਂ ਘਰਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਖੁਦ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਪੁਰਾਤੱਤਵ-ਵਿਗਿਆਨੀ ਹਾਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਰਾਣੀ ਐਨ ਸੀ ਜਾਂ ਜਾਰਜੀਅਨ।"

"ਜਾਰਜੀਅਨ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ।"

"ਸੱਚਮੁੱਚ। ਮੈਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖੈਰ, ਅਲਵਿਦਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਗੈਰੀਡੇਬ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਬਰਮਿੰਘਮ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਹਰ ਸਫਲਤਾ ਹੋਵੇ।"

ਹਾਊਸ-ਏਜੰਟ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਦਿਨ ਲਈ ਬੰਦ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਗਏ। ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਇਆ।

"ਸਾਡੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸਮੱਸਿਆ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੱਲ ਦੀ ਰੂਪ-ਰੇਖਾ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲਈ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਨਾ ਤਾਂ ਸਿਰ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੂਛ।"

"ਸਿਰ ਜ਼ਰੂਰ ਕਾਫ਼ੀ ਸਾਫ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਛ ਸਾਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਦੇਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਉਤਸੁਕ ਨਹੀਂ ਲੱਗਿਆ?"

"ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ 'ਹਲ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਸਪੈਲਿੰਗ ਗਲਤ ਸੀ।"

"ਓਹ, ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ? ਆਓ, ਵਾਟਸਨ, ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਸਮੇਂ ਸੁਧਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਹਾਂ, ਇਹ ਮਾੜੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੀ ਪਰ ਵਧੀਆ ਅਮਰੀਕੀ। ਪ੍ਰਿੰਟਰ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੈੱਟ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਬਕਬੋਰਡ। ਉਹ ਅਮਰੀਕੀ ਵੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਆਰਟੀਸ਼ੀਅਨ ਖੂਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਆਮ ਅਮਰੀਕੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਫਰਮ ਤੋਂ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ?"

"ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਅਮਰੀਕੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਪਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੀ ਸੀ, ਮੈਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ।"

"ਖੈਰ, ਇਸ ਦੇ ਹੋਰ ਵੀ ਕਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਹਨ। ਖੈਰ, ਉਹ ਇਸ ਪੁਰਾਣੇ ਚੰਗੇ ਜੀਵਾਸ਼ਮ ਨੂੰ ਬਰਮਿੰਘਮ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੰਗਲੀ ਹੰਸ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ

ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ, ਦੂਜੇ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ, ਉਸਨੂੰ ਜਾਣ ਦੇ ਕੇ ਸਟੇਜ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਬਿਹਤਰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਕੱਲ੍ਹ, ਵਾਟਸਨ - ਖੈਰ, ਕੱਲ੍ਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਬੋਲੇਗਾ।"

ਹੋਮਜ਼ ਜਲਦੀ ਉੱਠ ਕੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ ਵੇਲੇ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਸੀ।

"ਇਹ ਮੇਰੀ ਉਮੀਦ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੰਭੀਰ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਕਾਰਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਵਾਟਸਨ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਇਹ ਸਾਡੀ ਪਹਿਲੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹੋਮਜ਼। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਖਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਾਰ ਖਾਸ ਖ਼ਤਰਾ ਕੀ ਹੈ?"

"ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਔਖੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਸ਼੍ਰੀ ਜੌਨ ਗੈਰੀਡੇਬ, ਕਾਉਂਸਲਰ ਐਟ ਲਾਅ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ 'ਕਾਤਲ' ਇਵਾਨਸ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਸਾਖ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਕਾਤਲਾਨਾ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਿਆਣਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।"

"ਆਹ, ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੋਰਟੇਬਲ ਨਿਊਗੇਟ ਕੈਲੰਡਰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਓ। ਮੈਂ ਯਾਰਡ 'ਤੇ ਦੋਸਤ ਲੈਸਟ੍ਰੇਡ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਉੱਥੇ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਸੂਝ ਦੀ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਘਾਟ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਵਿਧੀ ਲਈ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਮਰੀਕੀ ਦੋਸਤ ਦੇ ਟਰੈਕ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਯਕੀਨਨ, ਮੈਨੂੰ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੋਰਟਰੇਟ ਗੈਲਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸਦਾ ਮੋਟਾ ਚਿਹਰਾ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਮਿਲਿਆ। 'ਜੇਮਜ਼ ਵਿੰਟਰ, ਉਰਫ ਮੋਰਕ੍ਰਾਫਟ, ਉਰਫ ਕਿਲਰ ਇਵਾਨਸ,' ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਸੀ।" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਲਿਫਾਫਾ ਕੱਢਿਆ। "ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਡੋਜ਼ੀਅਰ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੁਕਤੇ ਲਿਖੇ: ਉਮਰ ਚੌਂਤਾਲੀ ਸਾਲ। ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਦਾ ਮੂਲ ਨਿਵਾਸੀ। ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰਨ ਲਈ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਾਰਨ ਕੈਦ ਤੋਂ ਬਚ ਨਿਕਲਿਆ। 1893 ਵਿੱਚ ਲੰਡਨ ਆਇਆ। ਜਨਵਰੀ, 1895 ਵਿੱਚ ਵਾਟਰਲੂ ਰੋਡ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਕਲੱਬ ਵਿੱਚ ਤਾਸ਼ ਦੇ ਪੱਤਿਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ। ਆਦਮੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਹਮਲਾਵਰ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਰੌਜਰ ਪ੍ਰੈਸਕੋਟ ਵਜੋਂ ਹੋਈ, ਜੋ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਵਿੱਚ ਜਾਅਲਸਾਜ਼ ਅਤੇ ਸਿੱਕਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੀ। ਕਿਲਰ ਇਵਾਨਸ ਨੂੰ 1901 ਵਿੱਚ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਪੁਲਿਸ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੇਠ ਹੈ, ਪਰ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਖਤਰਨਾਕ ਆਦਮੀ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਥਿਆਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡਾ ਪੰਛੀ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ - ਇੱਕ ਖੇਡ ਪੰਛੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ।"

"ਪਰ ਉਸਦਾ ਖੇਡ ਕੀ ਹੈ?"

"ਖੈਰ, ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਹਾਊਸ ਏਜੰਟ ਕੋਲ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਸਾਡਾ ਮੁਵੱਕਿਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਪੰਜ ਸਾਲ ਉੱਥੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਇਹ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਨਹੀਂ

ਸੀ। ਪਿਛਲਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਾਲਡਰੋਨ ਨਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਸੀ। ਵਾਲਡਰੋਨ ਦੀ ਦਿੱਖ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਸੀ। ਉਹ ਅਚਾਨਕ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੂੜ੍ਹੇ ਗੁਣਾਂ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਲੰਬਾ, ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਹੁਣ, ਪ੍ਰੈਸਕੋਟ, ਉਹ ਆਦਮੀ ਜਿਸਨੂੰ ਕਿਲਰ ਈਵਾਨਜ਼ ਨੇ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਲੰਬਾ, ਗੂੜ੍ਹਾ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਪਰਿਕਲਪਨਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰੈਸਕੋਟ, ਅਮਰੀਕੀ ਅਪਰਾਧੀ, ਉਸੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਸਾਡਾ ਮਾਸੂਮ ਦੋਸਤ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਅਜਾਇਬ ਘਰ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਲਿੰਕ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ।"

"ਅਤੇ ਅਗਲਾ ਲਿੰਕ?"

"ਖੈਰ, ਸਾਨੂੰ ਹੁਣੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਉਸਨੇ ਦਰਾਜ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਰਿਵਾਲਵਰ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ।

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮੇਰਾ ਪੁਰਾਣਾ ਮਨਪਸੰਦ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਾਡਾ ਵਾਈਲਡ ਵੈਸਟ ਦੋਸਤ ਉਸਦੇ ਉਪਨਾਮ 'ਤੇ ਖਰਾ ਉਤਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਸਿਏਸਟਾ ਲਈ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਵਾਟਸਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡੇ ਰਾਈਡਰ ਸਟ੍ਰੀਟ ਐਡਵੈਂਚਰ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਨਾਥਨ ਗੈਰੀਡੇਬ ਦੇ ਦਿਲਚਸਪ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਚਾਰ ਵਜੇ ਸਨ। ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਾਂਡਰਸ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਇੱਕ ਸਪਰਿੰਗ ਲਾਕ ਨਾਲ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ। ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਬਾਹਰੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ, ਉਸਦਾ ਬੋਨਟ ਧਨੁਸ਼ ਵਾਲੀ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਘਰ ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਇਕੱਲੇ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਅਹਾਤੇ ਦੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਇੱਕ ਹਨੇਰੇ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਲਮਾਰੀ ਸੀ ਜੋ ਕੰਧ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਬਾਹਰ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਅਸੀਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਝੁਕ ਗਏ ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੋਮਜ਼ ਇੱਕ ਫੁਸਫੁਸਪੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਉਹ ਸਾਡੇ ਪਿਆਰੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ - ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਅਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕਦੇ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਗਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇਸ ਗੈਰੀਡੇਬ ਦੀ ਸਾਰੀ ਕਾਢ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਵਾਟਸਨ, ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਚਤੁਰਾਈ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਅਜੀਬ ਨਾਮ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਬੁਣਿਆ।"

"ਪਰ ਉਹ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ?"

"ਖੈਰ, ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਆਏ ਹਾਂ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਸਥਿਤੀ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਇਸਦਾ ਸਾਡੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਸੀ - ਉਹ ਆਦਮੀ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਸਾਥੀ ਸੀ। ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਦੋਸ਼ੀ ਰਾਜ਼ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ। ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤੀ ਹੋਵੇ - ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਅਪਰਾਧੀ ਦੇ ਧਿਆਨ ਦੇ ਯੋਗ। ਪਰ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਰੌਜਰ ਪ੍ਰੈਸਕਾਟ ਦੀ ਬੁਰੀ ਯਾਦਾਸ਼ਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਮਰਿਆਂ

ਵਿੱਚ ਵੱਸਦੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਡੂੰਘੇ ਕਾਰਨ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਖੈਰ, ਵਾਟਸਨ, ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਕਾਬੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਮਾਂ ਕੀ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਉਹ ਘੰਟਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਚੱਲਿਆ। ਅਸੀਂ ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਨੇੜੇ ਝੁਕ ਗਏ ਜਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਬਾਹਰੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਅਤੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਚਾਬੀ ਦੀ ਤੇਜ਼, ਧਾਤੂ ਵਾਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ, ਅਤੇ ਅਮਰੀਕੀ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ, ਆਪਣਾ ਓਵਰਕੋਟ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਤੇਜ਼ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੇਂਦਰੀ ਮੇਜ਼ ਵੱਲ ਤੁਰ ਪਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਮੇਜ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ, ਕਾਰਪੇਟ ਦੇ ਵਰਗ ਨੂੰ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਇਹ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿੱਛੇ ਮੋੜ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਆਪਣੀ ਅੰਦਰਲੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜੈਮੀ ਕੱਢ ਕੇ, ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਕੇ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਬੋਰਡਾਂ ਨੂੰ ਖਿਸਕਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਰਗ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ। ਕਾਤਲ ਇਵਾਨਸ ਨੇ ਇੱਕ ਮਾਚਿਸ ਮਾਰੀ, ਮੋਮਬੱਤੀ ਦਾ ਟੁੰਡ ਜਗਾਇਆ, ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ।

ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇੱਕ ਸੰਕੇਤ ਵਜੋਂ ਮੇਰੀ ਗੁੱਟ ਨੂੰ ਛੂਹਿਆ, ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਅਸੀਂ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਜਾਲ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਚਲੇ ਗਏ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਅੱਗੇ ਵਧੇ, ਪੁਰਾਣਾ ਫਰਸ਼ ਸਾਡੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠੋਂ ਚੀਕਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਅਮਰੀਕੀ ਦਾ ਸਿਰ, ਚਿੰਤਾ ਨਾਲ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਅਚਾਨਕ ਬਾਹਰ ਆਇਆ। ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਹੈਰਾਨ ਗੁੱਸੇ ਦੀ ਚਮਕ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ, ਜੋ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਦੋ ਪਿਸਤੌਲ ਤਾਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ।

"ਖੈਰ, ਖੈਰ!" ਉਸਨੇ ਠੰਡੇ ਸੁਭਾਅ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸਤ੍ਹਾ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋ ਗਏ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਮੇਰਾ ਖੇਡ ਦੇਖਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਹੀ ਇੱਕ ਚੂਸਣ ਵਾਲੇ ਵਾਂਗ ਖੇਡਿਆ। ਖੈਰ, ਸਰ, ਮੈਂ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ; ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਹਰਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ -"

ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਤੋਂ ਰਿਵਾਲਵਰ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਦੋ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਮੈਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਗਰਮ ਅੱਗ ਲੱਗੀ ਜਿਵੇਂ ਮੇਰੇ ਪੱਟ ਨਾਲ ਲਾਲ-ਗਰਮ ਲੋਹਾ ਦਬਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਹੋਮਜ਼ ਦੀ ਪਿਸਤੌਲ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਡਿੱਗਣ ਨਾਲ ਹਾਦਸਾ ਹੋਇਆ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਖੂਨ ਵਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੋਮਜ਼ ਉਸਨੂੰ ਹਥਿਆਰਾਂ ਲਈ ਪੁੱਛ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਦੀਆਂ ਤਾਰਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਮੇਰੇ ਦੁਆਲੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕੁਰਸੀ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ, ਵਾਟਸਨ? ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਕਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ!"

ਇਹ ਇੱਕ ਜ਼ਖ਼ਮ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ - ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ - ਉਸ ਠੰਡੇ ਮਖੌਟੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੁਕੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ। ਸਾਫ਼, ਸਖ਼ਤ ਅੱਖਾਂ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਮੱਧਮ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜ ਬੁੱਲ੍ਹ ਕੰਬ ਰਹੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਦਿਲ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਝਲਕ ਮਿਲੀ। ਮੇਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਨਿਮਰ ਪਰ ਇਕ-ਮਨ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਉਸ ਪਲ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ।

"ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹੋਮਜ਼। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਖੁਰਚ ਹੈ।"

ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ-ਚਾਕੂ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਪੈਂਟ ਪਾੜ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।
"ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਰਾਹਤ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸਾਹ ਲੈ ਕੇ ਚੀਕਿਆ। "ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸਤਹੀ ਹੈ।" ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਚਕਮਕੀਲਾ ਪੱਥਰ ਵਾਂਗ ਝੁਕ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਕੈਦੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਜੋ ਹੈਰਾਨ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਬੈਠਾ ਸੀ। "ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸੌਂਹ, ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਠੀਕ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਵਾਟਸਨ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦੇ। ਹੁਣ, ਸਰ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?"
ਉਸ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਘੂਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਮੈਂ ਹੋਮਜ਼ ਦੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਝੁਕਿਆ, ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਅਸੀਂ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਕੋਠੜੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਗੁਪਤ ਫਲੈਪ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਮੋਮਬੱਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਈਵਾਨਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਉਤਾਰਿਆ ਸੀ। ਸਾਡੀ ਨਜ਼ਰ ਜੰਗਾਲ ਲੱਗੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੇ ਇੱਕ ਢੇਰ, ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਵੱਡੇ ਰੋਲ, ਬੋਤਲਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਕੂੜਾ, ਅਤੇ, ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਕਈ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰੇ ਛੋਟੇ ਬੰਡਲ 'ਤੇ ਪਈ।
"ਇੱਕ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸ - ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਦਾ ਪਹਿਰਾਵਾ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।
“ਹਾਂ, ਸਰ,” ਸਾਡੇ ਕੈਦੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਡੁੱਬ ਗਿਆ। “ਲੰਡਨ ਨੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੇਖਿਆ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਨਕਲੀ। ਇਹ ਪ੍ਰੈਸਕਾਟ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਉਹ ਬੰਡਲ ਪ੍ਰੈਸਕਾਟ ਦੇ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਨੋਟ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਸੌ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਲੰਘਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ। ਸੱਜਣੋ, ਆਪਣੀ ਮਦਦ ਕਰੋ। ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸੌਦਾ ਕਹੋ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਦਿਓ।”
ਹੋਮਜ਼ ਹੱਸ ਪਿਆ।
"ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਮਿਸਟਰ ਈਵਾਨਜ਼। ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੋਈ ਖੱਡ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਆਦਮੀ ਪ੍ਰੈਸਕੋਟ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ, ਹੈ ਨਾ?"
"ਹਾਂ, ਸਰ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਪੰਜ ਸਾਲ ਮਿਲੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਖਿੱਚਿਆ। ਪੰਜ ਸਾਲ - ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸੂਪ ਪਲੇਟ ਦੇ ਆਕਾਰ ਦਾ ਤਗਮਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਆਦਮੀ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਇੰਗਲੈਂਡ ਤੋਂ ਪ੍ਰੈਸਕਾਟ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਾ ਰੱਖਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਲੰਡਨ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੰਦਾ। ਮੈਂ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ? ਅਤੇ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਛਾਤੀ ਵਾਲਾ ਕੀੜਾ-ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਕਿਊਅਰ ਨਾਮ ਇਸਦੇ ਉੱਪਰ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਕਮਰਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਪਈ? ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੂਰ ਰੱਖ ਦਿੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾਰ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਆਸਾਨ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਨਰਮ ਦਿਲ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਹਾਂ ਜੋ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦੂਜੇ ਆਦਮੀ ਕੋਲ ਬੰਦੂਕ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਕਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਮੈਂ ਕੀ ਗਲਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ? ਮੈਂ ਇਸ ਪੌਦੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਬੁੱਢੇ ਸਖ਼ਤ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿੱਥੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋ?"

"ਸਿਰਫ਼ ਕਤਲ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਇਹ ਸਾਡਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਅਗਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡਾ ਪਿਆਰਾ ਸੁਭਾਅ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਯਾਰਡ ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕਰੋ, ਵਾਟਸਨ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਚਾਨਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਤਾਂ ਇਹ ਸਨ ਕਿਲਰ ਈਵਾਨਜ਼ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਗੈਰੀਡੇਬਸ ਦੀ ਉਸਦੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਾਢ ਬਾਰੇ ਤੱਥ। ਅਸੀਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਸਾਡਾ ਗਰੀਬ ਪੁਰਾਣਾ ਦੋਸਤ ਆਪਣੇ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦੇ ਸਦਮੇ ਤੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਜਦੋਂ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਕਿਲ੍ਹਾ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਖੰਡਰਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦੱਬ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੂੰ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਬ੍ਰਿਕਸਟਨ ਦੇ ਇੱਕ ਨਰਸਿੰਗ-ਹੋਮ ਵਿੱਚ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਯਾਰਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਦਿਨ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੈਸਕਾਟ ਪਹਿਰਾਵੇ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਉਹ ਆਦਮੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕੇ ਕਿ ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ। ਈਵਾਨਜ਼ ਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਹੁਤ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਈ ਯੋਗ ਸੀ.ਆਈ.ਡੀ. ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਆਵਾਜ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸੁਲਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਕਲੀ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਖ਼ਤਰੇ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਉਸ ਸੂਪ-ਪਲੇਟ ਮੈਡਲ ਦੀ ਗਾਹਕੀ ਲੈਂਦੇ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਨਾ-ਕਦਰਯੋਗ ਬੈਂਚ ਨੇ ਘੱਟ ਅਨੁਕੂਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਕਾਤਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਜਿੱਥੋਂ ਉਹ ਹੁਣੇ ਹੀ ਉਭਰਿਆ ਸੀ।

ਥੋਰ ਬ੍ਰਿਜ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ

ਚੈਰਿੰਗ ਕਰਾਸ ਵਿਖੇ, ਕੌਕਸ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਤਿਜੋਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ, ਇੱਕ ਯਾਤਰਾ-ਭੱਜਿਆ ਅਤੇ ਟੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਟੀਨ ਡਿਸਪੈਚਬਾਕਸ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਢੱਕਣ ਉੱਤੇ ਮੇਰਾ ਨਾਮ, ਜੌਨ ਐਚ. ਵਾਟਸਨ, ਐਮ.ਡੀ., ਸਵਰਗੀ ਭਾਰਤੀ ਫੌਜ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਤਸੁਕ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕਰਨੀ ਪਈ ਸੀ। ਕੁਝ, ਅਤੇ ਘੱਟ ਦਿਲਚਸਪ ਨਹੀਂ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਅੰਤਮ ਵਿਆਖਿਆ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੱਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਸਮੱਸਿਆ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਆਮ ਪਾਠਕ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਅਧੂਰੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੀ ਜੇਮਜ਼ ਫਿਲੀਮੋਰ ਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਛਤਰੀ ਲੈਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਪਰਤਿਆ, ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ। ਕਟਰ ਅਲੀਸੀਆ ਦੀ ਵੀ ਕੋਈ ਘੱਟ ਕਮਾਲ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਬਸੰਤ ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਧੁੰਦ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਟੁਕੜੇ ਵਿੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹ ਗਈ ਜਿੱਥੋਂ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਉੱਭਰੀ, ਨਾ ਹੀ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅਮਲੇ ਬਾਰੇ ਕਦੇ ਕੁਝ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਤੀਜਾ ਮਾਮਲਾ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮਸ਼ਹੂਰ ਪੱਤਰਕਾਰ ਅਤੇ ਡੁਅਲਲਿਸਟ ਹੈ, ਈਸਾਡੋਰਾ ਪਰਸਾਨੋ ਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਮਾਚਿਸ ਦੀ ਡੱਬੀ ਨਾਲ ਪਾਗਲ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਘੂਰਦੀ ਹੋਈ ਮਿਲੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕੀੜਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਵਿਗਿਆਨ ਲਈ ਅਣਜਾਣ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਅਣਜਾਣ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਜੋ ਨਿੱਜੀ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਭੇਦਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਉੱਚੇ ਤਬਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਘਬਰਾਹਟ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੋਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਕਿ

ਉਹ ਛਪ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਉਲੰਘਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਹੁਣ ਵੱਖ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਕੋਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਊਰਜਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਘੱਟ ਜਾਂ ਵੱਧ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਬਚੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਪਾਦਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਦੇਣ ਦਾ ਡਰ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਸਾਖ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਤਿਕਾਰਦਾ ਹਾਂ। ਕੁਝ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਖੁਦ ਚਿੰਤਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਬੋਲ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਕਹਾਣੀ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਅਨੁਭਵ ਤੋਂ ਲਈ ਗਈ ਹੈ।

ਇਹ ਅਕਤੂਬਰ ਦੀ ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ ਸਵੇਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕੱਪੜੇ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿਵੇਂ ਸਾਡੇ ਘਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਵਿਹੜੇ ਨੂੰ ਸਜਾਉਣ ਵਾਲੇ ਇਕਾਂਤ ਸਮਤਲ ਰੁੱਖ ਤੋਂ ਆਖਰੀ ਬਚੇ ਹੋਏ ਪੱਤੇ ਘੁੰਮ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਉਦਾਸ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਲੱਭਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਾਸ਼ਤੇ ਲਈ ਉਤਰਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ, ਸਾਰੇ ਮਹਾਨ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਵਾਂਗ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਤੋਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਲਗਭਗ ਆਪਣਾ ਖਾਣਾ ਖਤਮ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਮੂਡ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਮਕਦਾਰ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਸੀ, ਉਸ ਕੁਝ ਭਿਆਨਕ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਉਸਦੇ ਹਲਕੇ ਪਲਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਸੀ।

"ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਕੇਸ ਹੈ, ਹੋਮਜ਼?" ਮੈਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ।

"ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਜ਼ਰੂਰ ਛੂਤ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਇਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਭੇਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਕੇਸ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀਆਂ ਮਾਮੂਲੀ ਗੱਲਾਂ ਅਤੇ ਖੜੋਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹੀਏ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਘੁੰਮਦੇ ਹਨ।"

"ਕੀ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"

"ਸਾਂਝੇ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਉਦੋਂ ਚਰਚਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਦੋ ਸਖ਼ਤ-ਉਬਲੇ ਹੋਏ ਆਂਡੇ ਖਾ ਲਏ ਹੋਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਨਵੇਂ ਰਸੋਈਏ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਫੈਮਿਲੀ ਹੈਰਾਲਡ ਦੀ ਉਸ ਕਾਪੀ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਜੋ ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਹਾਲ-ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਦੇਖੀ ਸੀ। ਆਂਡਾ ਪਕਾਉਣ ਵਰਗਾ ਮਾਮੂਲੀ ਮਾਮਲਾ ਵੀ ਇੱਕ ਧਿਆਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਚੇਤ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਮ ਰੋਮਾਂਸ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਾ ਹੋਵੇ।"

ਪੌਣੇ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ ਮੇਜ਼ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਆਹਮੋ-ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਚਿੱਠੀ ਕੱਢੀ ਸੀ।

"ਤੁਸੀਂ ਨੀਲ ਗਿਬਸਨ, ਗੋਲਡ ਕਿੰਗ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਅਮਰੀਕੀ ਸੈਨੇਟਰ ਤੋਂ ਹੈ?"

"ਖੈਰ, ਉਹ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਪੱਛਮੀ ਰਾਜ ਦਾ ਸੈਨੇਟਰ ਸੀ, ਪਰ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਸੋਨੇ ਦੀ ਖਾਣ ਦੇ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਬਹੁਤ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਹੈ।"

"ਹਾਂ, ਉਸਨੇ ਪੰਜ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈਂਪਸ਼ਾਇਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦੀ ਸੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਦੁਖਦਾਈ ਅੰਤ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ?"

"ਬਿਲਕੁਲ। ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਯਾਦ ਹੈ। ਇਸੇ ਲਈ ਨਾਮ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵੇਰਵੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਕੁਝ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਵੱਲ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਹਿਲਾਇਆ। "ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੇਸ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮੇਰੇ ਐਬਸਟਰੈਕਟ ਤਿਆਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਮੱਸਿਆ, ਭਾਵੇਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਨਸਨੀਖੇਜ਼ ਸੀ, ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਨੂੰ ਅਸਪਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਕੋਰੋਨਰ ਦੀ ਜਿਊਰੀ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ-ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਇਸਨੂੰ ਵਿਨਚੇਸਟਰ ਵਿਖੇ ਅਸਾਈਜ਼ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਵਾਟਸਨ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲ ਸਕਦਾ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੁਝ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵੇਂ ਅਤੇ ਅਣਕਿਆਸੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮੁਵੱਕਿਲ ਕੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਤੁਹਾਡਾ ਕਲਾਇੰਟ?"

"ਆਹ, ਮੈਂ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਆਦਤ ਵਿੱਚ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਵਾਟਸਨ, ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦੱਸਣਾ। ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ।"

ਉਹ ਚਿੱਠੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੀ, ਇੱਕ ਦਲੇਰ ਅਤੇ ਮਾਹਰ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਲਿਖੀ ਹੋਈ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੀ:

ਕਲੈਰਿਜ ਦਾ ਹੋਟਲ,

3 ਅਕਤੂਬਰ।

ਪਿਆਰੇ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸ਼ਰਲੌਕ ਹੋਮਸ:

ਮੈਂ ਰੱਬ ਵੱਲੋਂ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਔਰਤ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ, ਉਸਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਹਰ ਸੰਭਵ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਮੈਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ - ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮਿਸ ਡਨਬਾਰ ਬੇਕਸੂਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤੱਥ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਕੌਣ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ? ਇਹ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਗੱਪਾਂ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉੱਠੀ! ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪਾਗਲ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਔਰਤ ਦਾ ਦਿਲ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮੱਖੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਾਰਨ ਦੇਵੇਗਾ। ਖੈਰ, ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਆਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਦੇਖਾਂਗਾ ਕਿ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਕੋਈ ਕਿਰਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸੁਰਾਗ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਾ ਪਤਾ ਹੋਵੇ। ਵੈਸੇ ਵੀ, ਮੈਂ ਜੋ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਜੋ ਕੁਝ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਮੈਂ ਹਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਉਪਯੋਗ ਲਈ ਹੈ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਬਚਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿਖਾਈਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾਓ।

ਤੁਹਾਡਾ ਵਫ਼ਾਦਾਰ,

ਜੇ. ਨੀਲ ਗਿਬਸਨ।

"ਇਹ ਲੈ ਲਿਆ," ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਨਾਸ਼ਤੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪਾਈਪ ਦੀ ਰਾਖ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਦੁਬਾਰਾ ਭਰਦੇ ਹੋਏ। "ਇਹ ਉਹ ਸੱਜਣ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਹਾਰਤ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਹ ਆਦਮੀ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਵਿੱਤੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਸਭ ਤੋਂ ਹਿੰਸਕ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਚਰਿੱਤਰ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਦੁਖਾਂਤ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਿਖਰ ਤੋਂ ਲੰਘ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਵਧੇਰੇ ਮੰਦਭਾਗੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਕਰਸ਼ਕ ਸ਼ਾਸਕ ਦੋ ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਤਿੰਨ ਲੋਕ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪੁਰਾਣਾ ਜਾਗੀਰ ਘਰ ਹੈ, ਇੱਕ ਇਤਿਹਾਸਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਰਾਜ ਦਾ ਕੇਂਦਰ। ਫਿਰ ਦੁਖਾਂਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਪਤਨੀ ਦੇਰ ਰਾਤ ਘਰ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਅੱਧਾ ਮੀਲ ਦੂਰ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ, ਉਸਦੀ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦੀ ਡਰੈੱਸ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਲ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚੋਂ ਰਿਵਾਲਵਰ ਦੀ ਗੋਲੀ ਨਿਕਲੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਨੇੜੇ ਕੋਈ ਹਥਿਆਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਕਤਲ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਥਾਨਕ ਸੁਰਾਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਾਟਸਨ, ਉਸਦੇ ਨੇੜੇ ਕੋਈ ਹਥਿਆਰ ਨਹੀਂ - ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖੋ! ਅਪਰਾਧ ਦੇਰ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਲਾਸ਼ ਇੱਕ ਗੇਮਕੀਪਰ ਦੁਆਰਾ ਮਿਲੀ ਸੀ।" "ਸਵੇਰੇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ, ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸਨੂੰ ਘਰ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਕੀ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਘਣਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ?"

"ਇਹ ਸਭ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਪਰ ਸ਼ਾਸਕ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਿਉਂ?"

"ਖੈਰ, ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਸਿੱਧੇ ਸਬੂਤ ਹਨ। ਇੱਕ ਰਿਵਾਲਵਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਚੈਂਬਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੈਲੀਬਰ ਸੀ ਜੋ ਗੋਲੀ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਅਲਮਾਰੀ ਦੇ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਮਿਲਿਆ।" ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਟਿਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ, "ਉਸਦੀ ਅਲਮਾਰੀ ਦੇ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ।" ਫਿਰ ਉਹ ਚੁੱਪ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕੁਝ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਹਿੱਲ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਮੂਰਖਤਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਤੇਜ਼ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਉਭਰਿਆ। "ਹਾਂ, ਵਾਟਸਨ, ਇਹ ਮਿਲ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਰਮਨਾਕ, ਹੈਂ? ਇਸ ਲਈ ਦੋ ਜਿਊਰੀਆਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ। ਫਿਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਔਰਤ ਕੋਲ ਉਸੇ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨੋਟ ਸੀ ਅਤੇ ਗਵਰਨੈਸ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੈ? ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮਨੋਰਥ ਹੈ। ਸੈਨੇਟਰ ਗਿਬਸਨ ਇੱਕ ਆਕਰਸ਼ਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੌਣ ਉਸਦੀ ਥਾਂ ਲੈਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਾਰੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਧਿਆਨ ਮਿਲ ਚੁੱਕਾ ਸੀ? ਪਿਆਰ, ਕਿਸਮਤ, ਸ਼ਕਤੀ, ਸਭ ਇੱਕ ਮੱਧਵਰਗੀ ਜੀਵਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਦਸੂਰਤ, ਵਾਟਸਨ - ਬਹੁਤ ਹੀ ਬਦਸੂਰਤ!"

"ਹਾਂ, ਸੱਚਮੁੱਚ, ਹੋਮਜ਼।"

"ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਿਆ ਕਿ ਉਹ ਥੋਰ ਪੁਲ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ - ਉਹ ਦੁਖਾਂਤ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸੀ - ਉਸੇ ਘੰਟੇ। ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਲੰਘਦੇ ਪਿੰਡ ਵਾਲੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।"

"ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅੰਤਿਮ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਵਾਟਸਨ - ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ! ਇਹ ਪੁਲ - ਪੱਥਰ ਦਾ ਇੱਕ ਚੌੜਾ ਸਪੈਨ ਜਿਸਦੇ ਪਾਸੇ ਬਲਸਟ੍ਰੇਡ ਹਨ - ਪਾਣੀ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਬੀ, ਡੂੰਘੀ, ਰੀਡ-ਗਰਟ ਸ਼ੀਟ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਤੰਗ ਹਿੱਸੇ ਉੱਤੇ ਡਰਾਈਵ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਥੋਰ ਮੇਰੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੁਲ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਮਰੀ ਹੋਈ ਔਰਤ ਪਈ ਸੀ। ਇਹ ਮੁੱਖ ਤੱਥ ਹਨ। ਪਰ ਇੱਥੇ, ਜੇ ਮੈਂ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਮੁਵੱਕਿਲ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਪਹਿਲਾਂ।"

ਬਿਲੀ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਜਿਸ ਨਾਮ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਉਹ ਅਚਾਨਕ ਸੀ। ਮਿਸਟਰ ਮਾਰਲੋ ਬੇਟਸ ਸਾਡੇ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਅਣਜਾਣ ਸਨ। ਉਹ ਡਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਮਰੋੜਦੇ, ਝਿਜਕਦੇ ਢੰਗ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਵਰਗਾ ਇੱਕ ਪਤਲਾ, ਘਬਰਾਹਟ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ - ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਨਜ਼ਰ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘਬਰਾਹਟ ਦੇ ਟੁੱਟਣ ਦੇ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਹੋਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇਗੀ।

"ਤੁਸੀਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਲੱਗ ਰਹੇ ਹੋ, ਸ਼੍ਰੀ ਬੇਟਸ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਬੈਠਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ। ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਮਾਂ ਹੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਮੁਲਾਕਾਤ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ," ਸਾਡੇ ਮਹਿਮਾਨ ਨੇ ਸਾਹ ਚੜ੍ਹਿਆ, ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਵਾਕ ਬੋਲੇ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਸਾਹ ਚੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। "ਸ਼੍ਰੀ ਗਿਬਸਨ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀ ਗਿਬਸਨ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮੈਨੇਜਰ ਹਾਂ। ਸ਼੍ਰੀ ਹੋਮਜ਼, ਉਹ ਇੱਕ ਖਲਨਾਇਕ ਹੈ - ਇੱਕ ਨਰਕ ਭਰਿਆ ਖਲਨਾਇਕ।"

"ਮਜ਼ਬੂਤ ਭਾਸ਼ਾ, ਮਿਸਟਰ ਬੇਟਸ।"

"ਮੈਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਸਮਾਂ ਬਹੁਤ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹਾਂਗਾ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਦੁਨੀਆ ਲਈ ਲੱਭੇ। ਉਹ ਹੁਣ ਲਗਭਗ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਸਥਿਰ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਿਆ। ਉਸਦੇ ਸੈਕਟਰੀ, ਮਿਸਟਰ ਫਰਗੂਸਨ, ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ।"

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਹੋ?"

"ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਸਰਾਪੀ ਗੁਲਾਮੀ ਨੂੰ ਝੰਜੋੜ ਦਿਆਂਗਾ। ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਆਦਮੀ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਉਸ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਔਖਾ। ਉਹ ਜਨਤਕ ਦਾਨ ਉਸਦੇ ਨਿੱਜੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਢੱਕਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪਰਦਾ ਹਨ। ਪਰ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਉਸਦੀ ਮੁੱਖ ਸ਼ਿਕਾਰ ਸੀ। ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਬੇਰਹਿਮ ਸੀ - ਹਾਂ, ਸਰ, ਬੇਰਹਿਮ! ਉਹ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਆਈ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਲਈ ਦੁੱਖ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਗਰਮ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਜੀਵ ਸੀ, ਜਨਮ ਤੋਂ ਇੱਕ ਬ੍ਰਾਜ਼ੀਲੀਅਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ।"

"ਨਹੀਂ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਬਚ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਜਨਮ ਤੋਂ ਗਰਮ ਅਤੇ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਗਰਮ। ਸੂਰਜ ਅਤੇ ਜਨੂੰਨ ਦਾ ਬੱਚਾ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਵੇਂ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਪਿਆਰ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰਕ ਸੁਹਜ ਫਿੱਕੇ ਪੈ ਗਏ - ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਮਹਾਨ ਸਨ - ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਉਸਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਸੀ ਅਤੇ

ਉਸਦੇ ਲਈ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਪਰ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਅਤੇ ਚਲਾਕ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਨਾ ਸਮਝੋ। ਪਿੱਛੇ ਹੋਰ ਵੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਰੋਕੋ! ਉਹ ਲਗਭਗ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।"

ਘੜੀ ਵੱਲ ਡਰੀ ਹੋਈ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਅਜੀਬ ਮਹਿਮਾਨ ਸੱਚਮੁੱਚ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ ਅਤੇ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ।

"ਖੈਰ! ਖੈਰ!" ਕੁਝ ਦੇਰ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮਿਸਟਰ ਗਿਬਸਨ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਸਾਨੂੰ ਪੌੜੀਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਕਦਮ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕਰੋੜਪਤੀ ਨੂੰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਮੈਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਦੇ ਡਰ ਅਤੇ ਨਾਪਸੰਦ ਨੂੰ ਸਮਝ ਗਿਆ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝ ਗਿਆ ਜੋ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਢੇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਜੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਮੂਰਤੀਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਫਲ ਆਦਮੀ, ਨਸਾਂ ਦਾ ਲੋਹਾ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਰ ਦਾ ਚਮੜਾ ਵਾਲਾ ਆਦਰਸ਼ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਨੀਲ ਗਿਬਸਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਡਲ ਵਜੋਂ ਚੁਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਲੰਬਾ, ਪਤਲਾ, ਖੁਰਦਰਾ ਚਿੱਤਰ ਭੁੱਖ ਅਤੇ ਲਾਲਸਾ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਅਬ੍ਰਾਹਮ ਲਿੰਕਨ ਜੋ ਉੱਚੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਬੁਨਿਆਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਆਦਮੀ ਦਾ ਕੁਝ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਗ੍ਰੇਨਾਈਟ ਵਿੱਚ ਛਾਂਟਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਖ਼ਤ-ਸੈੱਟ, ਖੁਰਦਰਾ, ਪਛਤਾਵੇ ਤੋਂ ਰਹਿਤ, ਇਸ 'ਤੇ ਡੂੰਘੀਆਂ ਲਾਈਨਾਂ ਸਨ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸੰਕਟਾਂ ਦੇ ਦਾਗ। ਠੰਢੀਆਂ ਸਲੇਟੀ ਅੱਖਾਂ, ਚਮਕਦਾਰ ਭਰਵੱਟੇ ਹੇਠੋਂ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਦੇਖ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਨੇ ਵਾਰੀ-ਵਾਰੀ ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਲਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਬੇਤੁਕੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਝੁਕ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਇੱਕ ਮਾਹਰ ਮਾਹੌਲ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਵੱਲ ਕੁਰਸੀ ਖਿੱਚੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਡੀਆਂ ਵਾਲੇ ਗੋਡਿਆਂ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਛੂਹਦੇ ਹੋਏ ਬੈਠ ਗਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਹੀ ਕਹਿਣ ਦਿਓ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼," ਉਸਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, "ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਵੱਲ ਰੋਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਾੜ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਔਰਤ ਬੇਕਸੂਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਰੋ। ਆਪਣੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੱਸੋ!"

"ਮੇਰੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਖਰਚੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਪੈਮਾਨੇ 'ਤੇ ਹਨ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਠੰਡੇ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਦਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਸਿਵਾਏ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੇਜ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਖੈਰ, ਜੇ ਡਾਲਰਾਂ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ, ਤਾਂ ਸਾਖ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਹਰ ਅਖ਼ਬਾਰ ਤੋਂ ਕੱਢ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਵਿਕਾਸ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਦੋ ਮਹਾਂਦੀਪਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਹੋਵੋਗੇ।"

"ਧੰਨਵਾਦ, ਸ਼੍ਰੀ ਗਿਬਸਨ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਬੂਮਿੰਗ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਮੈਂ ਗੁਮਨਾਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਮੱਸਿਆ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਆਓ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਚੱਲੀਏ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰੈਸ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁੱਖ ਗੱਲਾਂ ਮਿਲਣਗੀਆਂ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕੁਝ ਵੀ ਜੋੜ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰੇ। ਪਰ ਜੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ - ਖੈਰ, ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਥੇ ਹਾਂ।"

"ਖੈਰ, ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਗੱਲ ਹੈ।"

"ਇਹ ਕੀ ਹੈ?"

"ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਮਿਸ ਡਨਬਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਅਸਲ ਸਬੰਧ ਕੀ ਸਨ?"

ਗੋਲਡ ਕਿੰਗ ਨੇ ਇੱਕ ਹਿੰਸਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਅੱਧਾ ਉੱਠਿਆ। ਫਿਰ ਉਸਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋ - ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾ ਰਹੇ ਹੋ - ਅਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛ ਕੇ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼।"

"ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਮੰਨਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵਾਂਗੇ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਫਿਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸੰਬੰਧ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਵਰਗੇ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਔਰਤ ਨਾਲ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਜਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਸਿਵਾਏ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ।"

ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ।

"ਮੈਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਅਸਤ ਆਦਮੀ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਗਿਬਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾ ਤਾਂ ਸਮਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੁਆਦ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ੁਭਕਾਮਨਾਵਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।"

ਸਾਡਾ ਮਹਿਮਾਨ ਵੀ ਉੱਠਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਵੱਡਾ ਢਿੱਲਾ ਜਿਹਾ ਸਰੀਰ ਹੋਮਜ਼ ਦੇ ਉੱਪਰ ਉੱਚਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਮਕਦਾਰ ਭਰਵੱਟੇ ਹੇਠੋਂ ਗੁੱਸੇ ਦੀ ਚਮਕ ਅਤੇ ਪਤਲੀਆਂ ਗੱਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਰੰਗ ਦੀ ਝਲਕ ਸੀ।

"ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਕੇਸ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋ?"

"ਖੈਰ, ਮਿਸਟਰ ਗਿਬਸਨ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸ਼ਬਦ ਸਾਫ਼ ਸਨ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਦਾ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕੀ ਹੈ? ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਕੀਮਤ ਵਧਾਉਣਾ, ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਡਰਨਾ, ਜਾਂ ਕੀ? ਮੈਨੂੰ ਸਾਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਗਲਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਹੋਰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਹੈ।"

"ਮਤਲਬ ਕਿ ਮੈਂ ਝੂਠ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਨਾਜ਼ੁਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਬਦ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ।"

ਮੈਂ ਭੱਜ ਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਰੋੜਪਤੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਆਪਣੀ ਤੀਬਰਤਾ ਵਿੱਚ ਭਿਆਨਕ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਵੱਡੀ ਗੰਢ ਵਾਲੀ ਮੁੱਠੀ ਉੱਚੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਸੁਸਤ ਜਿਹਾ ਮੁਸਕਰਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਆਪਣੀ ਪਾਈਪ ਲਈ ਵਧਾਇਆ।

"ਸ਼ੋਰ ਨਾ ਕਰੋ, ਸ਼੍ਰੀ ਗਿਬਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾਸ਼ਤੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਛੋਟੀ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਬਹਿਸ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਸੁਝਾਅ ਹੈ ਕਿ ਸਵੇਰ ਦੀ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਸੈਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸ਼ਾਂਤ ਸੋਚੋ, ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਇੱਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾਲ ਗੋਲਡ ਕਿੰਗ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗੁੱਸੇ 'ਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾਇਆ। ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਸਰਵਉੱਚ ਸਵੈ-ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਵਿੱਚ ਗੁੱਸੇ ਦੀ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਅੱਗ ਤੋਂ ਇੱਕ ਠੰਡੀ ਅਤੇ ਘਿਣਾਉਣੀ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਖੈਰ, ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਮਰਜ਼ੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਿਵੇਂ ਚਲਾਉਣਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਝ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਤਾਕਤਵਰ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਤੋੜਿਆ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਆਦਮੀ ਕਦੇ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਲਈ ਬਿਹਤਰ ਸੀ।"

"ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਖੈਰ, ਸ਼ੁਭ ਸਵੇਰ, ਸ਼੍ਰੀ ਗਿਬਸਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸਿੱਖਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ।"

ਸਾਡਾ ਮਹਿਮਾਨ ਸ਼ੋਰ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ, ਪਰ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਛੱਤ ਉੱਤੇ ਸੁਪਨਮਈ ਅੱਖਾਂ ਟਿਕਾਈ ਹੋਈ ਅਟੱਲ ਚੁੱਪ ਵਿੱਚ ਸਿਗਰਟ ਪੀਤੀ।

"ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ?" ਉਸਨੇ ਅਖੀਰ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਖੈਰ, ਹੋਮਜ਼, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਦੂਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਅਤੇ ਨਾਪਸੰਦ ਦੀ ਵਸਤੂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਆਦਮੀ ਬੇਟਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ -"

"ਬਿਲਕੁਲ। ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵੀ।"

"ਪਰ ਗਵਰਨੈਸ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਕੀ ਸਬੰਧ ਸਨ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਕਿਵੇਂ ਲੱਗਾ?"

"ਬੱਲਫ਼, ਵਾਟਸਨ, ਬਗਲਫ਼! ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਚਿੱਠੀ ਦੇ ਜੋਸ਼ੀਲੇ, ਅਸਾਧਾਰਨ, ਗੈਰ-ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਸੁਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਤੁਲਨਾ ਉਸਦੇ ਸਵੈ-ਨਿਰਭਰ ਢੰਗ ਅਤੇ ਦਿੱਖ ਨਾਲ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਡੂੰਘੀ ਭਾਵਨਾ ਸੀ ਜੋ ਪੀੜਤ ਦੀ ਬਜਾਏ ਦੋਸ਼ੀ ਔਰਤ 'ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸੱਚਾਈ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਉਸ 'ਤੇ ਸਿੱਧਾ ਹਮਲਾ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਮੈਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਕੇ ਬਗਲਫ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਬਹੁਤ ਸ਼ੱਕੀ ਸੀ।"

"ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗਾ?"

"ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗਾ। ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਹੈ। ਹਾਹਾ! ਕੀ ਇਹ ਇੱਕ ਅੰਗੂਠੀ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਹਾਂ, ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਪੈੜ ਹੈ। ਖੈਰ, ਸ਼੍ਰੀ ਗਿਬਸਨ, ਮੈਂ ਡਾਕਟਰ ਵਾਟਸਨ ਨੂੰ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਦੇਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।"

ਗੋਲਡ ਕਿੰਗ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਜਮ ਨਾਲ, ਜੋ ਉਹ ਛੱਡ ਕੇ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਜ਼ਖਮੀ ਹੰਕਾਰ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸਦੀਆਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਸਮਝ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਟੀਚਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਹਾਰ ਮੰਨਣੀ ਪਵੇਗੀ।

"ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਉਤਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਹੋ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਲਈ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮਿਸ ਡਨਬਰ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੂੰਹਦੇ।"

"ਇਹ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ?"

"ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸਰਜਨ ਵਾਂਗ ਹੋ ਜੋ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਰ ਲੱਛਣ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

"ਬਿਲਕੁਲ। ਇਹ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮਰੀਜ਼ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਆਪਣੇ ਸਰਜਨ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਂਦਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮੰਨੋਗੇ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਰਦ ਥੋੜ੍ਹਾ ਝਿਜਕਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ - ਜੇਕਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕੁਝ ਗੰਭੀਰ ਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਰਦਾਂ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਰੂਹ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਨਿੱਜੀ ਭੰਡਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਘੁਸਪੈਠੀਆਂ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਅਚਾਨਕ ਇਸ ਵਿੱਚ ਫਸ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਵਸਤੂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹਾਨਾ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ। ਖੈਰ, ਦਾਅ 'ਤੇ ਲੱਗ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਰਿਜ਼ਰਵ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਿੱਥੇ ਮਰਜ਼ੀ ਖੋਜ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?"

"ਸੱਚਾਈ."

ਗੋਲਡ ਕਿੰਗ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਰੁਕਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਗੰਭੀਰ, ਡੂੰਘੀਆਂ ਲਾਈਨਾਂ ਵਾਲਾ ਚਿਹਰਾ ਹੋਰ ਵੀ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼," ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਦਰਦਨਾਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਹਿਣਾ ਵੀ ਔਖਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਲੋੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਬ੍ਰਾਜ਼ੀਲ ਵਿੱਚ ਸੋਨੇ ਦੀ ਭਾਲ ਦੌਰਾਨ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਮਾਰੀਆ ਪਿੰਟੋ ਮਾਨਾਓਸ ਦੇ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਧੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਵਾਨ ਅਤੇ ਜੋਸ਼ੀਲੀ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਵੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਠੰਡੇ ਖੂਨ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਵਿੱਚ ਦੁਰਲੱਭ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਡੂੰਘਾ ਅਮੀਰ ਸੁਭਾਅ ਵੀ ਸੀ, ਭਾਵੁਕ, ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਵਾਲਾ, ਗਰਮ ਖੰਡੀ, ਅਸੰਤੁਲਿਤ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਮਰੀਕੀ ਔਰਤਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਖੈਰ, ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਰੋਮਾਂਸ ਲੰਘ ਗਿਆ ਸੀ - ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਚੱਲਿਆ - ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ - ਬਿਲਕੁਲ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ - ਸਾਂਝਾ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਪਿਆਰ ਫਿੱਕਾ ਪੈ ਗਿਆ। ਜੇ ਉਸਦਾ ਫਿੱਕਾ ਪੈ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਸੌਖਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ! ਜੋ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਉਹ ਕਰੋ, ਕੁਝ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਮੋੜ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸਖ਼ਤ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਮਾਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਜੇ ਇਹ ਨਫ਼ਰਤ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਡੇ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਸੌਖਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਵੀਹ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਐਮਾਜ਼ਾਨ ਦੇ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਜੋ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਕਰੋ, ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਾਂਗ ਸਮਰਪਿਤ ਸੀ।

"ਫਿਰ ਮਿਸ ਗ੍ਰੇਸ ਡਨਬਾਰ ਆਈ। ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਦੋ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਗਵਰਨੈਸ ਬਣ ਗਈ। ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਚਿੱਤਰ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਹੈ। ਹੁਣ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਨੈਤਿਕ ਹੋਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਅਜਿਹੀ ਔਰਤ ਨਾਲ ਇੱਕੋ ਛੱਤ ਹੇਠ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ ਉਸ ਲਈ ਭਾਵੁਕ ਸਤਿਕਾਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼?"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੁਟਿਆਰ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੇਠ ਸੀ।"

"ਖੈਰ, ਸ਼ਾਇਦ ਹਾਂ," ਕਰੋੜਪਤੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਝਿੜਕਣ ਨੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੀ ਗੁੱਸੇ ਦੀ ਚਮਕ ਲਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। "ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਲਈ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾਇਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਔਰਤ ਦੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਿਹਾ।"

"ਓਹ, ਤੂੰ ਕੀਤਾ, ਕੀ ਤੂੰ?"

ਜਦੋਂ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ, ਪਰ ਇਹ ਮੇਰੀ ਤਾਕਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪੈਸਾ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜੋ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹਾਂ ਉਹ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

"ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਦਾਰ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮਜ਼ਾਕ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

"ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸਬੂਤ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਆਲੋਚਨਾ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ।"

"ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਛੂਹਦਾ ਹਾਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਸ 'ਤੇ ਜੋ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਮਾੜਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਮੰਨਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਬੇਸਹਾਰਾ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਛੱਤ ਹੇਠ ਸੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿਖਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਸ਼ਵਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।"

ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ ਕਿ ਗੋਲਡ ਕਿੰਗ ਨੇ ਤਾੜਨਾ ਨੂੰ ਸੰਜਮ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ।
"ਹੁਣ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਰੱਬ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਘਰ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ।"
"ਉਸਨੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ?"
"ਖੈਰ, ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ, ਦੂਸਰੇ ਉਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਲਈ ਕੋਈ ਮਾਮੂਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰੇ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਸੀ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀਤੀ ਸੀ - ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਛੇੜਛਾੜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਰਹਿਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਈ। ਪਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਕਿੰਨਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੀ। ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਚੰਗੇ ਲਈ ਵਰਤਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ।"
"ਕਿਵੇਂ?"
"ਖੈਰ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਜਾਣਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਵੱਡੇ ਹਨ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼ - ਇੱਕ ਆਮ ਆਦਮੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਪਰੇ। ਮੈਂ ਬਣਾ ਜਾਂ ਤੋੜ ਸਕਦਾ ਹਾਂ - ਅਤੇ ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟੁੱਟਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਭਾਈਚਾਰੇ, ਸ਼ਹਿਰ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੌਮਾਂ ਵੀ ਸਨ। ਕਾਰੋਬਾਰ ਇੱਕ ਔਖਾ ਖੇਡ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਲੋਕ ਕੰਧ 'ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਇਹ ਖੇਡ ਉਸ ਸਭ ਲਈ ਖੇਡੀ ਜਿਸਦੀ ਕੀਮਤ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚੀਕਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਦੂਜਾ ਸਾਥੀ ਚੀਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਦੇਖਿਆ। ਮੇਰਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਹੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਲਈ ਇੱਕ ਕਿਸਮਤ ਜੋ ਉਸਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ, ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਬਰਬਾਦ ਹੋਏ ਆਦਮੀਆਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜੋ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਰਹਿ ਗਏ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਡਾਲਰਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਵੱਲ ਦੇਖ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜੋ ਵਧੇਰੇ ਸਥਾਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਕੇ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਰਹੀ - ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਹੋਇਆ।"
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹੋ?"
ਗੋਲਡ ਕਿੰਗ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰੁਕਿਆ, ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਡੂੰਘੀ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।
"ਇਹ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਹੁਤ ਕਾਲਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਤੋਂ ਪਰੇ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਘਬਰਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੂਰ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਆਮ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਫ਼ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਆਇਆ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼, ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਕੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਬਹੁਤ ਈਰਖਾਲੂ ਸੀ। ਇੱਕ ਆਤਮਾ-ਈਰਖਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰੀਰ-ਈਰਖਾ ਵਾਂਗ ਬੇਚੈਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਕੋਲ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਦੀ ਸੀ - ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਲਈ, ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ

ਇਸ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕੁੜੀ ਨੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੰਮਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਜੋ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਚੰਗੇ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ, ਪਰ ਇਸਨੇ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੁਲਝਾਇਆ। ਉਹ ਨਫ਼ਰਤ ਨਾਲ ਪਾਗਲ ਸੀ ਅਤੇ ਐਮਾਜ਼ਾਨ ਦੀ ਗਰਮੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸਦੇ ਖੂਨ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮਿਸ ਡਨਬਰ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ - ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਬੰਦੂਕ ਨਾਲ ਧਮਕਾਉਣ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਡਰਾਉਣ ਲਈ। ਫਿਰ ਝਗੜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਬੰਦੂਕ ਚੱਲ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।"

"ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆ ਚੁੱਕੀ ਸੀ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਤਲ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਕਲਪ ਹੈ।"

"ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਹੈ ਨਾ? ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਔਰਤ ਇੰਨੀ ਭਿਆਨਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਘਬਰਾਹਟ ਵਿੱਚ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੁੱਟ ਵੀ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਜਾਣਦਿਆਂ ਵੀ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਸੰਭਵ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀ ਹੈ?"

"ਮਿਸ ਡਨਬਾਰ ਖੁਦ।"

"ਖੈਰ, ਸ਼ਾਇਦ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਘੜੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। "ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਰਮਿਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ ਦੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਨਚੈਸਟਰ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ ਔਰਤ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਉਪਯੋਗੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਵਾਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸਿੱਟੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹੀ ਹੋਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ।"

ਸਰਕਾਰੀ ਪਾਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਦੇਰੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਵਿਨਚੈਸਟਰ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਸੀਂ ਥੋਰ ਪਲੇਸ ਗਏ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਨੀਲ ਗਿਬਸਨ ਦੀ ਹੈਂਪਸ਼ਾਇਰ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ। ਉਹ ਖੁਦ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਗਿਆ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਥਾਨਕ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਾਰਜੈਂਟ ਕੋਵੈਂਟਰੀ ਦਾ ਪਤਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਲੰਬਾ, ਪਤਲਾ, ਲਾਸ਼ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਗੁਪਤ ਅਤੇ ਰਹੱਸਮਈ ਢੰਗ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਚਾਲ ਵੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫੁਸਫੁਸਾਹਟ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਾਣਕਾਰੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਆਮ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਚਾਲਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਉਸਨੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚੰਗਾ, ਇਮਾਨਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦਿਖਾਇਆ ਜੋ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਾਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਡੂੰਘਾਈ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਦਦ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰੇਗਾ।

"ਵੈਸੇ ਵੀ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਸੰਦ ਕਰਾਂਗਾ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜੇ ਯਾਰਡ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਥਾਨਕ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਸਾਰਾ ਸਿਹਰਾ ਗੁਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਫਲਤਾ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਤੁਸੀਂ ਸਿੱਧਾ ਖੇਡੋ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸਾਡੀ ਉਦਾਸੀ ਭਰੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰਾਹਤ ਲਈ ਕਿਹਾ। "ਜੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਦੱਸਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।"
"ਖੈਰ, ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਬਹੁਤ ਸੋਹਣੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ। ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਸਤ, ਡਾ. ਵਾਟਸਨ, 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਵੱਲ ਤੁਰਦੇ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਵਾਂਗਾ।" ਉਸਨੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। "ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਨੀਲ ਗਿਬਸਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?"
"ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ।"
"ਤੁਸੀਂ ਮਿਸ ਡਨਬਾਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਉਹ ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵਧੀਆ ਔਰਤ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਸੜਕ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਇਹ ਅਮਰੀਕੀ ਸਾਡੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਨਾਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਿਆਰ ਹਨ। ਇਹ ਉਸਦੀ ਪਿਸਤੌਲ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ।"
"ਕੀ ਇਹ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਸਮਝ ਆ ਗਿਆ ਸੀ?"
"ਹਾਂ, ਸਰ। ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਜੋੜਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ।"
"ਇੱਕ ਜੋੜੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ? ਦੂਜਾ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?"
"ਖੈਰ, ਉਸ ਸੱਜਣ ਕੋਲ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹਥਿਆਰ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਖਾਸ ਪਿਸਤੌਲ ਦਾ ਬਿਲਕੁਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ - ਪਰ ਡੱਬਾ ਦੋ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।"
"ਜੇ ਇਹ ਇੱਕ ਜੋੜੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਇਸਦਾ ਮੇਲ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।"
"ਖੈਰ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਾਰੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਹਨ।"
"ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਾਇਦ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਹੇਠਾਂ ਤੁਰਾਂਗੇ ਅਤੇ ਦੁਖਾਂਤ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਦੇਖਾਂਗੇ।"
ਇਹ ਗੱਲਬਾਤ ਸਾਰਜੈਂਟ ਕੋਵੈਂਟਰੀ ਦੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ ਜੋ ਸਥਾਨਕ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਹਵਾ ਨਾਲ ਵਹਿ ਰਹੇ ਹੀਥ ਦੇ ਪਾਰ ਅੱਧਾ ਮੀਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਪੈਦਲ ਸਫ਼ਰ, ਸਾਰਾ ਸੋਨਾ ਅਤੇ ਕਾਂਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਰਝਾਏ ਹੋਏ ਫਰਨ ਸਨ, ਸਾਨੂੰ ਥੌਰ ਪਲੇਸ ਅਸਟੇਟ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਵਾਲੇ ਗੇਟ 'ਤੇ ਲੈ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਰਸਤਾ ਸਾਨੂੰ ਤਿੱਤਰਾਂ ਦੇ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਸਾਫ਼ ਥਾਂ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਪਹਾੜੀ ਦੀ ਚੋਟੀ 'ਤੇ ਚੌੜਾ, ਅੱਧਾ ਲੱਕੜ ਵਾਲਾ ਘਰ, ਅੱਧਾ ਟਿਊਡਰ ਅਤੇ ਅੱਧਾ ਜਾਰਜੀਅਨ ਦੇਖਿਆ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਲੰਮਾ, ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਪੂਲ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਮੁੱਖ ਗੱਡੀ ਇੱਕ ਪੱਥਰ ਦੇ ਪੁਲ ਤੋਂ ਲੰਘਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਛੋਟੀਆਂ ਝੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਗਾਈਡ ਇਸ ਪੁਲ ਦੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਰੁਕਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ।
"ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗਿਬਸਨ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਪਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਪੱਥਰ ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਇਆ ਸੀ।"
"ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਬਦਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਸੀ?"
"ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਬੁਲਾਇਆ।"
"ਕਿਸਨੇ ਕੀਤਾ?"

"ਸ੍ਰੀ ਗਿਬਸਨ ਖੁਦ। ਜਿਸ ਪਲ ਅਲਾਰਮ ਵੱਜਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਘਰੋਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਭੱਜ ਕੇ ਹੇਠਾਂ ਆ ਗਿਆ, ਉਸਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਆਉਣ ਤੱਕ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਿਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।"

"ਇਹ ਸਮਝਦਾਰੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਅਖ਼ਬਾਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਗੋਲੀ ਨੇੜਿਓਂ ਚਲਾਈ ਗਈ ਸੀ।"

"ਹਾਂ, ਸਰ, ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ।"

"ਸਹੀ ਮੰਦਰ ਦੇ ਨੇੜੇ?"

"ਬੱਸ ਇਸਦੇ ਪਿੱਛੇ, ਸਰ।"

"ਲਾਸ਼ ਕਿਵੇਂ ਪਿਆ ਸੀ?"

"ਪਿੱਛੇ, ਸਰ। ਕੋਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਹਥਿਆਰ ਨਹੀਂ। ਮਿਸ ਡਨਬਰ ਦਾ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਨੋਟ ਉਸਦੇ ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।"

"ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ?"

"ਹਾਂ, ਸਰ, ਅਸੀਂ ਉਂਗਲਾਂ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹ ਸਕੇ।"

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗਲਤ ਸੁਰਾਗ ਦੇਣ ਲਈ ਨੋਟ ਉੱਥੇ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਿਆਰੇ ਮੇਰੇ! ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ, ਨੋਟ ਕਾਫ਼ੀ ਛੋਟਾ ਸੀ:

"ਮੈਂ ਨੌਂ ਵਜੇ ਥੌਰ ਬ੍ਰਿਜ 'ਤੇ ਹੋਵਾਂਗਾ।"

“ਜੀ. ਡਨਬਾਰ।

ਕੀ ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ?”

"ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ."

"ਕੀ ਮਿਸ ਡਨਬਰ ਨੇ ਇਹ ਲਿਖਣ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨੀ?"

"ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ."

"ਉਸਦੀ ਕੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸੀ?"

"ਉਸਦਾ ਬਚਾਅ ਅਸਾਈਜ਼ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂ ਸੀ। ਉਹ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹੇਗੀ।"

"ਸਮੱਸਿਆ ਯਕੀਨਨ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ। ਚਿੱਠੀ ਦਾ ਮਕਸਦ ਬਹੁਤ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ?"

"ਖੈਰ, ਸਰ," ਗਾਈਡ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਜੇ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨੁਕਤਾ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।

"ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪੱਤਰ ਅਸਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ - ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਘੰਟੇ ਪਹਿਲਾਂ। ਫਿਰ, ਇਹ ਔਰਤ ਅਜੇ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਫੜੀ ਹੋਈ ਸੀ? ਉਸਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਚੁੱਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ? ਉਸਨੂੰ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੀ ਇਹ ਕਮਾਲ ਦਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ?"

"ਖੈਰ, ਸਰ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ, ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਚੁੱਪਚਾਪ ਬੈਠਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।" ਉਹ ਪੁਲ ਦੇ ਪੱਥਰ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੀਆਂ ਤੇਜ਼ ਸਲੇਟੀ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨਵਾਦੀ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨੂੰ ਘੁੰਮਦੇ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਚਾਨਕ ਉਹ ਫਿਰ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਉਲਟ ਪੈਰਾਪੇਟ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ, ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣਾ ਲੈਂਸ ਕੱਢਿਆ, ਅਤੇ ਪੱਥਰ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲੱਗਾ।

"ਇਹ ਉਤਸੁਕ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਹਾਂ, ਸਰ, ਅਸੀਂ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਚਿੱਪ ਦੇਖੀ। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਰਾਹਗੀਰ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਪੱਥਰ ਦਾ ਕੰਮ ਸਲੇਟੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਇਹ ਛੇ ਪੈਨਸ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲਈ ਚਿੱਟਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਤ੍ਹਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਝਟਕੇ ਨਾਲ ਚੀਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਇਹ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਹਿੰਸਾ ਕਰਨੀ ਪਈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਕਿਹਾ। ਆਪਣੀ ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਛੱਡੇ ਬਿਨਾਂ ਮਾਰਿਆ। "ਹਾਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਟੱਕਰ ਸੀ। ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਵੀ। ਇਹ ਉੱਪਰੋਂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਪੈਰਾਪੇਟ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਹੈ।"

"ਪਰ ਇਹ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਪੰਦਰਾਂ ਫੁੱਟ ਦੂਰ ਹੈ।"

"ਹਾਂ, ਇਹ ਲਾਸ਼ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਫੁੱਟ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਗੱਲ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਥੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਹੈ। ਕੋਈ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ?"

"ਜ਼ਮੀਨ ਲੋਹੇ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਸੀ, ਸਰ। ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਘਰ ਜਾਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਾਂਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਵਿਨਚੈਸਟਰ ਜਾਵਾਂਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਸ ਡਨਬਰ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"

ਮਿਸਟਰ ਨੀਲ ਗਿਬਸਨ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਏ ਸਨ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਿਮਾਗੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਮਾਰ ਮਿਸਟਰ ਬੇਟਸ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਸਵੇਰੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਸੁਆਦ ਨਾਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਆਕਾਰਾਂ ਦੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਭਿਆਨਕ ਲੜੀ ਦਿਖਾਈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਇੱਕ ਸਾਹਸੀ ਜੀਵਨ ਦੌਰਾਨ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।

"ਮਿਸਟਰ ਗਿਬਸਨ ਦੇ ਵੀ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨੂੰ ਕੌਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਕੋਲ ਦਰਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੋਡਡ ਰਿਵਾਲਵਰ ਰੱਖ ਕੇ ਸੌਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹਿੰਸਾ ਦਾ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਸਰ, ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਉਸ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਗਰੀਬ ਔਰਤ ਜੋ ਲੰਘੀ ਹੈ ਅਕਸਰ ਡਰ ਜਾਂਦੀ ਸੀ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਹਿੰਸਾ ਹੁੰਦੀ ਦੇਖੀ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ। ਪਰ ਮੈਂ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣੇ ਹਨ ਜੋ ਲਗਭਗ ਓਨੇ ਹੀ ਮਾੜੇ ਸਨ - ਨੌਕਰਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ ਠੰਡੇ, ਨਫ਼ਰਤ ਭਰੇ ਸ਼ਬਦ।"

"ਸਾਡਾ ਕਰੋੜਪਤੀ ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਚਮਕਦਾ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵੱਲ ਵਧ ਰਹੇ ਸੀ। "ਖੈਰ, ਵਾਟਸਨ, ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨਵੇਂ ਵੀ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ

ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦੂਰ ਜਾਪਦਾ ਹਾਂ। ਮਿਸਟਰ ਬੇਟਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਪ੍ਰਤੀ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਲਾਰਮ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਆਪਣੀ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ 8:30 ਵਜੇ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸਭ ਕੁਝ ਆਮ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਲਾਰਮ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦੇਰ ਨਾਲ ਸੀ, ਪਰ ਦੁਖਾਂਤ ਜ਼ਰੂਰ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਘੰਟੇ ਦੇ ਆਸਪਾਸ ਵਾਪਰਿਆ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਗਿਬਸਨ ਪੰਜ ਵਜੇ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮਿਸ ਡਨਬਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪੁਲ 'ਤੇ ਮਿਸਜ਼ ਗਿਬਸਨ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਹ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਸ ਨੌਜਵਾਨ ਔਰਤ ਨੂੰ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਕਈ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਮਨ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਇੱਕ ਗੱਲ ਨਾ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਕੇਸ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਹੁਤ ਕਾਲਾ ਲੱਗਦਾ।"

"ਅਤੇ ਉਹ ਕੀ ਹੈ, ਹੋਮਜ਼?"

"ਉਸਦੀ ਅਲਮਾਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਪਿਸਤੌਲ ਮਿਲਣਾ।"

"ਪਿਆਰੇ ਹੋਮਜ਼!" ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ, "ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਘਟਨਾ ਜਾਪਦੀ ਸੀ।"

"ਨਹੀਂ, ਵਾਟਸਨ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਅਣਚਾਹੀ ਪੜ੍ਹਾਈ 'ਤੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਅਜੀਬ ਲੱਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕੇਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਮੇਰੀ ਉਮੀਦ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਪੱਕਾ ਆਧਾਰ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਕਸਾਰਤਾ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਇਸਦੀ ਘਾਟ ਹੋਵੇ ਸਾਨੂੰ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ।"

"ਠੀਕ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ, ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੇ ਕਿਰਦਾਰ ਵਿੱਚ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਜੋ, ਇੱਕ ਠੰਡੇ, ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਸੋਚੇ-ਸਮਝੇ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਵਿਰੋਧੀ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਨੋਟ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੀੜਤ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡਾ ਹਥਿਆਰ ਹੈ। ਅਪਰਾਧ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਰੀਗਰ ਵਰਗਾ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇੰਨਾ ਚਲਾਕੀ ਵਾਲਾ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧੀ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਸਾਖ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰ ਦਿਓਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹਥਿਆਰ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਰੀਡ-ਬੈੱਡਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਣਾ ਭੁੱਲ ਜਾਓਗੇ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਢੱਕਣਗੇ, ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਘਰ ਲੈ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਲਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿਸਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਜਾਵੇਗੀ? ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੇ ਦੋਸਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਚਾਲਬਾਜ਼, ਵਾਟਸਨ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਉਣਗੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

"ਪਲ ਦੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਵਿੱਚ?"

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਵਾਟਸਨ, ਮੈਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸੋਚਿਆ-ਸਮਝਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਇਸਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸੋਚਿਆ-ਸਮਝਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ।"

"ਪਰ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਂਗੇ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਤੁਹਾਡਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹੀ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਇੰਨੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਸੀ, ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਸੁਰਾਗ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਰਿਵਾਲਵਰ ਹੈ। ਮਿਸ ਡਨਬਾਰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਾਰੇ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਨਵੇਂ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਸੱਚ ਬੋਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਉਸਦੀ ਅਲਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਕਿਸਨੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ? ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਕੀ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਅਸਲ ਅਪਰਾਧੀ ਨਹੀਂ ਸੀ? ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਫਲਦਾਇਕ ਲਾਈਨ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ।"

ਸਾਨੂੰ ਵਿਨਚੈਸਟਰ ਵਿੱਚ ਰਾਤ ਬਿਤਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਸਮੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਜੇ ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ, ਮਿਸਟਰ ਜੋਇਸ ਕਮਿੰਗਜ਼ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ, ਉੱਭਰ ਰਹੇ ਵਕੀਲ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਚਾਅ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਨੌਜਵਾਨ ਔਰਤ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਕੋਠੜੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਅਸੀਂ ਜੋ ਕੁਝ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਮਿਸ ਡਨਬਰ ਦੇ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮਾਸਟਰ ਕਰੋੜਪਤੀ ਨੇ ਵੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਲੱਭੀ ਸੀ - ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਅਤੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮਜ਼ਬੂਤ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕੁਝ ਤੇਜ਼ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇ, ਫਿਰ ਵੀ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਕੁਲੀਨਤਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹਮੇਸ਼ਾ ਭਲੇ ਲਈ ਬਣਾਏਗੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਗੋਰੀ, ਲੰਮੀ, ਇੱਕ ਨੇਕ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਅਤੇ ਕਮਾਂਡਿੰਗ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਾਲੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੀਆਂ ਹਨੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜੀਵ ਦਾ ਆਕਰਸ਼ਕ, ਬੇਵੱਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਜਾਲਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮਿਹਨਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ। ਹੁਣ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਦੋਸਤ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਤੇ ਮਦਦ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ, ਉਸਦੇ ਮੋਟੇ ਗੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਰੰਗ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਜੋ ਨਜ਼ਰ ਕੀਤੀ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦ ਦੀ ਇੱਕ ਰੌਸ਼ਨੀ ਚਮਕਣ ਲੱਗੀ।

"ਸ਼ਾਇਦ ਸ਼੍ਰੀ ਨੀਲ ਗਿਬਸਨ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਦੱਸਿਆ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਧੀਮੀ, ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਹਾਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਮਿਸਟਰ ਗਿਬਸਨ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਕਿੰਨਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦੀ ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ ਬਾਰੇ। ਪਰ ਸਾਰੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ?"

"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ਯੋਗ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਬਰਕਰਾਰ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਜੇ ਅਸੀਂ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਬਿਨਾਂ ਸਾਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਦਰਦਨਾਕ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤੇ। ਪਰ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਗੰਭੀਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਮੁਟਿਆਰ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਦਿਲੋਂ ਚੀਕਿਆ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਭਰਮ ਨਾ ਰੱਖੋ। ਮਿਸਟਰ ਕਮਿੰਗਜ਼ ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੇ ਪੱਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ

ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਿੱਤਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਹਰ ਸੰਭਵ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਬੇਰਹਿਮ ਧੋਖਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਤਾਂ ਫਿਰ, ਸੱਚਾਈ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਹਰ ਸੰਭਵ ਮਦਦ ਦਿਓ।"

"ਮੈਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੁਕਾਵਾਂਗਾ।"

"ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਮਿਸਟਰ ਗਿਬਸਨ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸੱਚੇ ਸਬੰਧਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸੋ।"

"ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਉਹ ਆਪਣੇ ਗਰਮ ਖੰਡੀ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਔਰਤ ਸੀ ਜੋ ਅੱਧਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਲਈ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਮਾਪ ਮੇਰੇ ਲਈ ਉਸਦੀ ਨਫ਼ਰਤ ਦਾ ਮਾਪ ਵੀ ਸੀ। ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਹੋਵੇ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹਾਂਗੀ, ਪਰ ਉਹ ਸਰੀਰਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਸਪਸ਼ਟ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਮਾਨਸਿਕ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਬੰਧਨ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਛੱਤ ਹੇਠ ਰੱਖਿਆ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਗਲਤ ਸੀ। ਕੁਝ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਉੱਥੇ ਰਹਿਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦਾ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਨਾਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਹੈ ਕਿ ਨਾਖੁਸ਼ੀ ਉਦੋਂ ਵੀ ਬਣੀ ਰਹਿੰਦੀ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਘਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ।"

"ਹੁਣ, ਮਿਸ ਡਨਬਾਰ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਦੱਸੋ ਕਿ ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਪਰ ਮੈਂ ਕੁਝ ਵੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਨੁਕਤੇ ਹਨ - ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨੁਕਤੇ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਨਾ ਤਾਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਤੱਥ ਲੱਭੋਗੇ, ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਦੂਸਰੇ ਇਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲੱਭ ਸਕਣਗੇ।"

"ਫਿਰ, ਉਸ ਰਾਤ ਥੋਰ ਬ੍ਰਿਜ 'ਤੇ ਮੇਰੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗਿਬਸਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਨੋਟ ਮਿਲਿਆ। ਇਹ ਸਕੂਲ ਦੇ ਕਮਰੇ ਦੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਪਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥੀਂ ਉੱਥੇ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਮਿਲਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਸਨਡਿਅਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜਵਾਬ ਛੱਡਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਡੇ ਭਰੋਸੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਰਹੇ। ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਗੁਪਤਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਕਹਿਣ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ, ਮੁਲਾਕਾਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਨੋਟ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਕੂਲ ਦੇ ਕਮਰੇ ਦੀ ਗਰੇਟ ਵਿੱਚ ਸਾੜ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਡਰਦੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਇਆ ਜਿਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਅਕਸਰ ਝਿੜਕਿਆ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਾਡੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗੇ।"

"ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਡਾ ਜਵਾਬ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਰੱਖਿਆ?"

"ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਰ ਗਈ ਤਾਂ ਇਹ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੀ।"

"ਖੈਰ, ਫਿਰ ਕੀ ਹੋਇਆ?"

"ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਾਅਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰ ਗਈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪੁਲ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਤਾਂ ਉਹ ਮੇਰੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਪਲ ਤੱਕ ਕਦੇ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਹ ਬੇਚਾਰਾ ਜੀਵ ਮੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਔਰਤ ਵਰਗੀ ਸੀ - ਸੱਚਮੁੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਔਰਤ ਸੀ, ਧੋਖੇ ਦੀ ਡੂੰਘੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਪਾਗਲ ਸੀ ਜੋ ਪਾਗਲ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਬੇਫਿਕਰ ਹੋ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਤੀ ਇੰਨੀ ਨਫ਼ਰਤ ਸੀ? ਮੈਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਜੰਗਲੀ ਗੁੱਸਾ ਬਲਦੇ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਉਛਾਲ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ - ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਿਆ। ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕੰਨਾਂ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖੇ ਅਤੇ ਭੱਜ ਗਈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ, ਅਜੇ ਵੀ ਪੁਲ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਰਾਪਾਂ ਕੱਢ ਰਹੀ ਸੀ।"

"ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਮਿਲੀ?"

"ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਕੁਝ ਗਜ਼ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ।"

"ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਹੀ ਮਰ ਗਈ, ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਗੋਲੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ~"

"ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ। ਪਰ, ਸੱਚਮੁੱਚ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਮੈਂ ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਪ੍ਰਕੋਪ ਤੋਂ ਇੰਨਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਭੱਜਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ।"

"ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ ਸੀ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ?"

"ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਅਲਾਰਮ ਵੱਜਿਆ ਕਿ ਉਹ ਬੇਚਾਰਾ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਬਾਕੀਆਂ ਨਾਲ ਭੱਜ ਗਿਆ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮਿਸਟਰ ਗਿਬਸਨ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ?"

"ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਪੁਲ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਡਾਕਟਰ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ।"

"ਕੀ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਜਾਪਦਾ ਸੀ?"

"ਮਿਸਟਰ ਗਿਬਸਨ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਜ਼ਬੂਤ, ਸਵੈ-ਨਿਰਭਰ ਆਦਮੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਤ੍ਹਾ 'ਤੇ ਦਿਖਾਏਗਾ। ਪਰ ਮੈਂ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਚਿੰਤਤ ਸੀ।"

"ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਪਿਸਤੌਲ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ?"

"ਕਦੇ ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ।"

"ਇਹ ਕਦੋਂ ਮਿਲਿਆ?"

"ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ, ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ।"

"ਤੁਹਾਡੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ?"

"ਹਾਂ, ਮੇਰੀ ਅਲਮਾਰੀ ਦੇ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ।"

"ਤੁਸੀਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਕਿ ਇਹ ਉੱਥੇ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਸੀ?"

"ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਸਵੇਰੇ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਸੀ।"
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੱਦਾਂ ਪਤਾ?"
"ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਅਲਮਾਰੀ ਸਾਫ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ।"
"ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਹੈ। ਫਿਰ ਕੋਈ ਤੁਹਾਡੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਉੱਥੇ ਪਿਸਤੌਲ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ।"
"ਇਹ ਇੰਝ ਹੀ ਹੋਇਆ ਹੋਣਾ।"
"ਅਤੇ ਕਦੋਂ?"
"ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਖਾਣੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਸਕੂਲ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ।"
"ਜਦੋਂ ਤੈਨੂੰ ਨੋਟ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਤੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸੀ?"
"ਹਾਂ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸਾਰੀ ਸਵੇਰ ਲਈ।"
"ਧੰਨਵਾਦ, ਮਿਸ ਡਨਬਾਰ। ਕੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ?"
"ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ।"
"ਪੁਲ ਦੇ ਪੱਥਰਾਂ 'ਤੇ ਹਿੰਸਾ ਦੇ ਕੁਝ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਨ - ਸਰੀਰ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਤਾਜ਼ਾ ਟੁਕੜਾ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਿਤ ਵਿਆਖਿਆ ਸੁਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ?"
"ਯਕੀਨਨ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਇਤਫ਼ਾਕ ਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਉਤਸੁਕ, ਮਿਸ ਡਨਬਾਰ, ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕ। ਇਹ ਦੁਖਾਂਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੀ ਕਿਉਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਥਾਂ 'ਤੇ ਹੀ ਕਿਉਂ?"
"ਪਰ ਇਸਦਾ ਕਾਰਨ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਸਿਰਫ਼ ਵੱਡੀ ਹਿੰਸਾ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।"
ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਦਾ ਫਿੱਕਾ, ਉਤਸੁਕ ਚਿਹਰਾ ਅਚਾਨਕ ਉਸ ਤਣਾਅਪੂਰਨ, ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਦੇ ਸਰਵਉੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨਾਲ ਜੋੜਨਾ ਸਿੱਖਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸੰਕਟ ਇੰਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਬੋਲਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਬੈਠੇ ਸੀ, ਬੈਰਿਸਟਰ, ਕੈਦੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕਾਗਰ ਅਤੇ ਸਮਾਈ ਹੋਈ ਚੁੱਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਚਾਨਕ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਉਛਲਿਆ, ਘਬਰਾਹਟ ਦੀ ਊਰਜਾ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਾਲ ਕੰਬਦਾ ਹੋਇਆ।
"ਆਓ, ਵਾਟਸਨ, ਆ ਜਾਓ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ।
"ਇਹ ਕੀ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼?"
"ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ, ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਔਰਤ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣੋਗੇ, ਮਿਸਟਰ ਕਮਿੰਗਜ਼। ਨਿਆਂ ਦੇ ਦੇਵਤੇ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜੋ ਇੰਗਲੈਂਡ ਨੂੰ ਗੂੰਜ ਦੇਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਤੱਕ ਖ਼ਬਰ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗੀ, ਮਿਸ ਡਨਬਾਰ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਮੇਰਾ ਭਰੋਸਾ ਲਓ ਕਿ ਬੱਦਲ ਉੱਠ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰੀ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਫੁੱਟ ਰਹੀ ਹੈ।"

ਇਹ ਵਿਨਚੈਸਟਰ ਤੋਂ ਥੌਰ ਪਲੇਸ ਤੱਕ ਦਾ ਕੋਈ ਲੰਮਾ ਸਫ਼ਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਮੇਰੀ ਬੇਸਬਰੀ ਵਿੱਚ ਲੰਮਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੋਮਜ਼ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਬੇਅੰਤ ਜਾਪਦਾ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ, ਆਪਣੀ ਘਬਰਾਹਟ ਵਾਲੀ ਬੇਚੈਨੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸ਼ਾਂਤ ਨਹੀਂ ਬੈਠ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੱਗੇ ਗੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਲੰਬੀਆਂ, ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਉਂਗਲਾਂ ਨਾਲ ਗੱਡੀ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਢੋਲ ਵਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਚਾਨਕ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠ ਗਿਆ - ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਗੱਡੀ ਸੀ - ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਹਰੇਕ ਗੋਡਿਆਂ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਉਸਨੇ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜੀਬ ਜਿਹੀ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਉਸਦੇ ਹੋਰ ਵੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਮੂਡ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਸੀ।

"ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਇਹਨਾਂ ਸੈਰਾਂ 'ਤੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਹੋ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ।"

ਇਹ ਉਸਦੇ ਲਈ ਠੀਕ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਦਿਮਾਗ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕਿਸੇ ਸਮੱਸਿਆ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਮੇਰਾ ਰਿਵਾਲਵਰ ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਦਾ ਚੰਗਾ ਦੋਸਤ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਈ।

"ਹਾਂ, ਹਾਂ, ਮੈਂ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਲਾਪਰਵਾਹ ਹਾਂ। ਪਰ ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਪਣਾ ਰਿਵਾਲਵਰ ਹੈ?"

ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਮਰ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਿਆ, ਇੱਕ ਛੋਟਾ, ਸੌਖਾ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਰਤੋਂ ਯੋਗ ਛੋਟਾ ਹਥਿਆਰ। ਉਸਨੇ ਕੈਚ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਕਾਰਤੂਸ ਹਿਲਾਏ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚਿਆ।

"ਇਹ ਭਾਰੀ ਹੈ - ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਹਾਂ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਵਾਲਾ ਕੰਮ ਹੈ।"

ਉਹ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਲਈ ਇਸ ਉੱਤੇ ਸੋਚ-ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ।

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਰਿਵਾਲਵਰ ਦਾ ਉਸ ਰਹੱਸ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਗੂੜ੍ਹਾ ਸਬੰਧ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਦੀ ਅਸੀਂ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।"

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹੋਮਜ਼, ਤੁਸੀਂ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ।"

"ਨਹੀਂ, ਵਾਟਸਨ, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਹਾਂ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਟੈਸਟ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਟੈਸਟ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਟੈਸਟ ਇਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਹਥਿਆਰ ਦੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ। ਇੱਕ ਕਾਰਤੂਸ ਬਾਹਰ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਬਾਕੀ ਪੰਜਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦੇਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਸੇਫਟੀ-ਕੈਚ ਲਗਾਵਾਂਗੇ। ਇਸ ਲਈ! ਇਹ ਭਾਰ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਪ੍ਰਜਨਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।"

ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸੀ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਝਲਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ, ਪਰ ਸੋਚਾਂ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚਿਆ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਛੋਟੇ ਹੈਂਪਸ਼ਾਇਰ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਜਾਲ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਪੌਣੇ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਗੁਪਤ ਦੋਸਤ, ਸਾਰਜੈਂਟ ਦੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚ ਗਏ।

"ਇੱਕ ਸੁਰਾਗ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼? ਇਹ ਕੀ ਹੈ?"

"ਇਹ ਸਭ ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਦੇ ਰਿਵਾਲਵਰ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ," ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਇੱਥੇ ਹੈ। ਹੁਣ, ਅਫਸਰ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦਸ ਗਜ਼ ਦੀ ਡੋਰ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ?"

ਪਿੰਡ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਨੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੂਤ ਦਾ ਇੱਕ ਗੋਲਾ ਦਿੱਤਾ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਬੱਸ ਇਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹੁਣ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸ 'ਤੇ ਚੱਲਾਂਗੇ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਆਖਰੀ ਪੜਾਅ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਸੂਰਜ ਡੁੱਬ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੈਂਪਸ਼ਾਇਰ ਦੇ ਘੁੰਮਦੇ ਮੂਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪਤਝੜ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਾਰਜੈਂਟ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਦੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਬਾਰੇ ਉਸਦੇ ਡੂੰਘੇ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚੇ, ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਆਦਤ ਵਾਲੀ ਠੰਢਕ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ।

"ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਮੇਰੀ ਟਿੱਪਣੀ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਆਪਣਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਗੁਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਵਾਟਸਨ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਸਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਝੂਠਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਵਿਨਚੈਸਟਰ ਦੀ ਕੋਠੜੀ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਚਮਕਿਆ, ਪਰ ਇੱਕ ਸਰਗਰਮ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਵਿਕਲਪਿਕ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਬਣਾ ਦੇਣਗੇ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ - ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ - ਖੈਰ, ਵਾਟਸਨ, ਅਸੀਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਤੁਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਰਿਵਾਲਵਰ ਦੇ ਹੈਂਡਲ ਨਾਲ ਰੱਸੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿਰੇ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਦੁਖਾਂਤ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕੀਤੀ ਜਿੱਥੇ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਹੀਦਰ ਅਤੇ ਫਰਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਪੱਥਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਇਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਰੱਸੀ ਦੀ ਲਾਈਨ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ ਤੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪੁਲ ਦੇ ਪੈਰਾਪੇਟ ਉੱਤੇ ਲਟਕਾਇਆ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਪਾਣੀ ਦੇ ਉੱਪਰ ਸਾਫ਼ ਝੂਲ ਸਕੇ। ਫਿਰ ਉਹ ਪੁਲ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦੂਰੀ 'ਤੇ, ਘਾਤਕ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਮੇਰੇ ਰਿਵਾਲਵਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ, ਰੱਸੀ ਹਥਿਆਰ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਭਾਰੀ ਪੱਥਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੱਸੀ ਹੋਈ ਸੀ।

"ਹੁਣ ਬਸ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ।

ਇਹ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਪਿਸਤੌਲ ਆਪਣੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਚੁੱਕਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਪਕੜ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ। ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇਹ ਪੱਥਰ ਦੇ ਭਾਰ ਨਾਲ ਦੂਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਪੈਰਾਪੇਟ ਨਾਲ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਦਰਾੜ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਅਜੇ ਲੰਘਿਆ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਹੋਮਜ਼ ਪੱਥਰ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਕੋਲ ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਚੀਕ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਉਸਨੇ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ।

"ਕੀ ਕਦੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਸਟੀਕ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਹੋਇਆ ਸੀ?" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਦੇਖੋ, ਵਾਟਸਨ, ਤੁਹਾਡੇ ਰਿਵਾਲਵਰ ਨੇ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਹੱਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ!" ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਆਕਾਰ ਅਤੇ ਆਕਾਰ ਦੀ ਦੂਜੀ ਚਿੱਪ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਪੱਥਰ ਦੇ ਬਾਲਸਟ੍ਰੇਡ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

"ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਰਹਾਂਗੇ," ਉਸਨੇ ਉੱਠ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਸਾਰਜੈਂਟ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਨੂੰ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇੱਕ ਗ੍ਰੈਪਲਿੰਗ-ਹੁੱਕ ਮਿਲੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਦਾ ਰਿਵਾਲਵਰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਕਰ ਸਕੋਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਦੇ ਕੋਲ ਰਿਵਾਲਵਰ, ਰੱਸੀ ਅਤੇ ਭਾਰ ਵੀ ਮਿਲੇਗਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਸ ਬਦਲਾਖੋਰ ਔਰਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ

ਛੁਪਾਉਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਾਸੂਮ ਪੀੜਤ 'ਤੇ ਕਤਲ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਮਿਸਟਰ ਗਿਬਸਨ ਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਮਿਲਾਂਗਾ, ਜਦੋਂ ਮਿਸ ਡਨਬਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਦੇਰ ਨਾਲ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਬੈਠੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪਾਈਪਾਂ ਪੀ ਰਹੇ ਸੀ, ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬੀਤ ਚੁੱਕੀ ਘਟਨਾ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਜਿਹਾ ਜਾਇਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ।

"ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਥੌਰ ਬ੍ਰਿਜ ਰਹੱਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਖ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ। ਮੈਂ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸੁਸਤ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਲਪਨਾ ਅਤੇ ਹਕੀਕਤ ਦੇ ਉਸ ਮਿਸ਼ਰਣ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੇਰੀ ਕਲਾ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ। ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪੱਥਰ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਚਿਪ ਸੱਚਾ ਹੱਲ ਸੁਝਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੁਰਾਗ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਜਲਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।"

"ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਦੁਖੀ ਔਰਤ ਦੇ ਮਨ ਦੇ ਕੰਮ ਬਹੁਤ ਡੂੰਘੇ ਅਤੇ ਸੂਖਮ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਸੌਖਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਹਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇਖੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਗੜੇ ਹੋਏ ਪਿਆਰ ਕੀ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਮਿਸ ਡਨਬਾਰ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਵਿਰੋਧੀ ਸੀ ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਸਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸਨੇ ਇਸ ਮਾਸੂਮ ਔਰਤ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਕਠੋਰ ਵਿਵਹਾਰਾਂ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਿਖਾਵੇ ਵਾਲੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਸਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸੰਕਲਪ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਦੂਜਾ ਸੰਕਲਪ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰੇ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸਮਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਚਾਨਕ ਮੌਤ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭੈੜੀ ਸੀ।"

"ਅਸੀਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੂਖਮਤਾ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਿਸ ਡਨਬਾਰ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨੋਟ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਚੁਣਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਚਿੰਤਾ ਵਿੱਚ ਕਿ ਇਸਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇ, ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਫੜ ਕੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੀਤਾ। ਇਸਨੇ ਹੀ ਮੇਰੇ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਤੇਜਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

"ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਰਿਵਾਲਵਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਲਿਆ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਘਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਸਲਾ ਸੀ - ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਰੱਖਿਆ। ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਇੱਕ ਉਸਨੇ ਉਸ ਸਵੇਰ ਮਿਸ ਡਨਬਰ ਦੀ ਅਲਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੈਰਲ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਛੁਪਾਇਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚੇ ਬਿਨਾਂ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਪੁਲ 'ਤੇ ਚਲੀ ਗਈ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹਥਿਆਰ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਤਰੀਕਾ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮਿਸ ਡਨਬਰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਨਫ਼ਰਤ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਖਰੀ ਸਾਹ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਭਿਆਨਕ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ। ਹਰ ਕੜੀ ਹੁਣ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਚੇਨ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਕਾਗਜ਼ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿਆਣਾ ਹੋਣਾ ਆਸਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ

ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੀਡ ਨਾਲ ਭਰੀ ਝੀਲ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨੂੰ ਖਿੱਚਣਾ ਕੋਈ ਆਸਾਨ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਪਸ਼ਟ ਧਾਰਨਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਲੱਭ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਕਿੱਥੇ। ਖੈਰ, ਵਾਟਸਨ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਔਰਤ ਦੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਆਦਮੀ ਦੀ ਵੀ। ਕੀ ਉਹ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ, ਵਿੱਤੀ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਨੀਲ ਗਿਬਸਨ ਦੁੱਖ ਦੇ ਉਸ ਸਕੂਲ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰਿਕ ਸਬਕ ਸਿਖਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।"

ਰੀਂਗਦੇ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਸਾਹਸ

ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਸਨ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਪ੍ਰੈਸਬਰੀ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਵਿਲੱਖਣ ਤੱਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬਦਸੂਰਤ ਅਫਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਲਗਭਗ ਵੀਹ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਂਦੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਲੰਡਨ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਮਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਗੂੰਜਦੀਆਂ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਉਤਸੁਕ ਕੇਸ ਦਾ ਅਸਲ ਇਤਿਹਾਸ ਟੀਨ ਦੇ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਦੱਬਿਆ ਰਿਹਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਸਾਹਸ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਰਿਕਾਰਡ ਹਨ। ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਹਵਾ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮਿਲ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਹੋਮਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਭਿਆਸ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਭਾਲੇ ਗਏ ਆਖਰੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਨ। ਹੁਣ ਵੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਜਨਤਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸੰਜਮ ਅਤੇ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

1903 ਦੇ ਸਤੰਬਰ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਹੋਮਜ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸੁਨੇਹਾ ਮਿਲਿਆ:

ਜੇ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਤੁਰੰਤ ਆਓ - ਜੇ ਅਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਆਓ। ਐਸ. ਐੱਚ.

ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ ਅਜੀਬ ਸਨ। ਉਹ ਆਦਤਾਂ ਵਾਲਾ, ਤੰਗ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਆਦਤਾਂ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਂ ਵਾਇਲਨ, ਸ਼ੈਗ ਤੰਬਾਕੂ, ਪੁਰਾਣੀ ਕਾਲੀ ਪਾਈਪ, ਇੰਡੈਕਸ ਕਿਤਾਬਾਂ, ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਾਂਗ ਸੀ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਘੱਟ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਯੋਗ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਰਗਰਮ ਕੰਮ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਕੁਝ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਭੂਮਿਕਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ। ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਵਰਤੋਂ ਸਨ। ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਦਿਮਾਗ ਲਈ ਇੱਕ ਪੱਥਰ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਤੇਜਿਤ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਮੇਰੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਸੋਚਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਉਸਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ - ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ, ਆਦਤ ਬਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਾਂ ਅਤੇ ਦਖਲ ਦੇਵਾਂ। ਜੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਵਿਧੀਗਤ ਸੁਸਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਚਿੜਚਿੜਾਪਨ ਸਿਰਫ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਲਾਟ ਵਰਗੇ ਅਨੁਭਵਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਚਮਕਾਉਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਗੱਠਜੋੜ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਨਿਮਰ ਭੂਮਿਕਾ ਅਜਿਹੀ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਰਾਮ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਗੋਡੇ ਉੱਪਰ ਕਰਕੇ ਬੈਠਾ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਪਾਈਪ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਭਰਵੱਟਾ ਸੋਚ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਮੱਸਿਆ ਦੇ ਦਰਦ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਮੇਰੀ ਪੁਰਾਣੀ ਆਰਾਮ ਕੁਰਸੀ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਤੱਕ ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੈ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣੀ ਉਦਾਸੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਆਮ ਅਜੀਬ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵਾਪਸ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਦੇ ਮੇਰਾ ਘਰ ਸੀ।

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਤੁਸੀਂ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਅਮੂਰਤਤਾ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰੋਗੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਿਛਲੇ ਚੌਵੀ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਉਤਸੁਕ ਤੱਥ ਮੈਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਮ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਅਟਕਲਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਜਾਸੂਸ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਕੁੱਤਿਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਮੋਨੋਗ੍ਰਾਫ ਲਿਖਣ ਦਾ ਗੰਭੀਰ ਵਿਚਾਰ ਹੈ।"

"ਪਰ ਯਕੀਨਨ, ਹੋਮਜ਼, ਇਸਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਬਲੱਡਹਾਊਂਡ - ਜਾਸੂਸ-ਹਾਊਂਡ -"

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਵਾਟਸਨ, ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਉਹ ਪੱਖ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੱਖ ਹੈ ਜੋ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੂਖਮ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਿਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ, ਆਪਣੇ ਸਨਸਨੀਖੇਜ਼ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਕਾਪਰ ਬੀਚਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਬੱਚੇ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁਸਤ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਪਿਤਾ ਦੀਆਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਆਦਤਾਂ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ।"

"ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਹੈ।"

"ਕੁੱਤਿਆਂ ਬਾਰੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਕੁੱਤਾ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਸਨੇ ਉਦਾਸ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ੍ਰਿਸਕੀ ਕੁੱਤਾ ਦੇਖਿਆ, ਜਾਂ ਖੁਸ਼ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਦਾਸ ਕੁੱਤਾ? ਘੁਰਾੜੇ ਮਾਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਘੁਰਾੜੇ ਮਾਰਨ ਵਾਲੇ ਕੁੱਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਖ਼ਤਰਨਾਕ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੁਜ਼ਰਦੇ ਮੂਡ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਗੁਜ਼ਰਦੇ ਮੂਡ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ। "ਯਕੀਨਨ, ਹੋਮਜ਼, ਇਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਅਜੀਬ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪਾਈਪ ਦੁਬਾਰਾ ਭਰ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਟਿੱਪਣੀ ਵੱਲ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ।

"ਜੋ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਸਦਾ ਵਿਹਾਰਕ ਉਪਯੋਗ ਉਸ ਸਮੱਸਿਆ ਦੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਇੱਕ ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸਕਿਨ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਢਿੱਲਾ ਸਿਰਾ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਸੰਭਾਵੀ ਢਿੱਲਾ ਸਿਰਾ ਇਸ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਹੈ: ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਪ੍ਰੈਸਬਰੀ ਦਾ ਬਘਿਆੜ, ਰਾਏ, ਉਸਨੂੰ ਕੱਟਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਿਉਂ ਕਰਦਾ ਹੈ?"

ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਬੈਠ ਗਿਆ। ਕੀ ਇਹ ਇੰਨਾ ਮਾਮੂਲੀ ਸਵਾਲ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ? ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਉਹੀ ਪੁਰਾਣਾ ਵਾਟਸਨ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖਦੇ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਗੰਭੀਰ ਮੁੱਦੇ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਕੀ ਇਹ ਅਜੀਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ, ਬਜ਼ੁਰਗ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ - ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰੈਸਬਰੀ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮਸ਼ਹੂਰ ਕੈਮਫੋਰਡ ਫਿਜ਼ੀਓਲੋਜਿਸਟ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ? - ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ, ਜਿਸਦਾ ਦੋਸਤ ਉਸਦਾ ਸਮਰਪਿਤ

ਬਘਿਆੜ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਕੁੱਤੇ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਵਾਰ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ? ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ?"

"ਕੁੱਤਾ ਬਿਮਾਰ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਪਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਖਾਸ ਮੌਕਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ। ਉਤਸੁਕ, ਵਾਟਸਨ - ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕ। ਪਰ ਨੌਜਵਾਨ ਮਿਸਟਰ ਬੇਨੇਟ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਸਦੀ ਅੰਗੂਠੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਲੰਬੀ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ।"

ਪੌੜੀਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਕਦਮ ਸੀ, ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਠੋਕਰ ਹੋਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਨਵਾਂ ਗਾਹਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਲਗਭਗ ਤੀਹ ਸਾਲ ਦਾ ਇੱਕ ਲੰਬਾ, ਸੁੰਦਰ ਨੌਜਵਾਨ ਸੀ, ਵਧੀਆ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਸਵੈ-ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਬਜਾਏ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੀ ਸ਼ਰਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਹੋਮਜ਼ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਕੁਝ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਬਹੁਤ ਨਾਜ਼ੁਕ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਪ੍ਰੈਸਬਰੀ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਨਿੱਜੀ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀ ਰਿਸ਼ਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ। ਜੇ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦਾ।"

"ਕੋਈ ਡਰ ਨਾ, ਮਿਸਟਰ ਬੇਨੇਟ। ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਆਤਮਾ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਦੀ ਬਹੁਤ ਲੋੜ ਹੈ।"

"ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਰਜ਼ੀ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਜਾਓਗੇ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਸ਼ੱਕ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੀ ਕਦਰ ਕਰੋਗੇ, ਵਾਟਸਨ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਇਹ ਸੱਜਣ, ਸ਼੍ਰੀ ਟ੍ਰੇਵਰ ਬੇਨੇਟ, ਮਹਾਨ ਵਿਗਿਆਨੀ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਸਹਾਇਕ ਹਨ, ਉਸਦੀ ਛੱਤ ਹੇਠ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਇਕਲੌਤੀ ਧੀ ਨਾਲ ਮੰਗਣੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਯਕੀਨਨ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੀ ਆਪਣੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਅਤੇ ਸ਼ਰਧਾ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਅਜੀਬ ਰਹੱਸ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕ ਕੇ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਇਹੀ ਮੇਰਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ। ਕੀ ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਨੂੰ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਪਤਾ ਹੈ?"

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਤਾਜ਼ਾ ਵਿਕਾਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।"

"ਮੈਂ ਖੁਦ ਅਜਿਹਾ ਕਰਾਂਗਾ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਘਟਨਾਵਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ, ਵਾਟਸਨ, ਯੂਰਪੀਅਨ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਜੀਵਨ ਅਕਾਦਮਿਕ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਦੇ ਵੀ ਘਪਲੇ ਦਾ ਸਾਹ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਉਹ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਇੱਕ ਧੀ, ਐਡਿਥ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵੀਰ ਅਤੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ, ਲਗਭਗ ਲੜਾਕੂ, ਚਰਿੱਤਰ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮਾਮਲਾ ਕੁਝ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੱਕ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ।

"ਫਿਰ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਦੌਰ ਟੁੱਟ ਗਿਆ। ਉਹ ਇੱਕਾਹਠ ਸਾਲ ਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਮੰਗਣੀ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਮੋਰਫੀ ਦੀ ਧੀ ਨਾਲ ਹੋ ਗਈ, ਜੋ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਸਰੀਰ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਚੇਅਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਸਨ। ਇਹ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਦਾ ਤਰਕਪੂਰਨ ਪ੍ਰੇਮ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਜਵਾਨੀ ਦਾ ਜੋਸ਼ੀਲਾ ਜਨੂੰਨ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਮਰਪਿਤ ਪ੍ਰੇਮੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਔਰਤ, ਐਲਿਸ ਮੋਰਫੀ, ਮਨ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਪੂਰਨ ਕੁੜੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਮੋਹ ਲਈ ਹਰ ਬਹਾਨਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ।"

"ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲੱਗਿਆ," ਸਾਡੇ ਮਹਿਮਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਬਿਲਕੁਲ। ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹਿੰਸਕ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਪ੍ਰੈਸਬਰੀ ਅਮੀਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧੀ ਦੇ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਸਨ, ਜੋ, ਜੇ ਉਹ ਦੁਨਿਆਵੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਘੱਟ ਯੋਗ ਸਨ, ਤਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਉਮਰ ਦੇ ਸਨ। ਕੁੜੀ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪਸੰਦ ਕਰਦੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਮਰ ਸੀ ਜੋ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ।

"ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਆਸਪਾਸ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਆਮ ਰੁਟੀਨ 'ਤੇ ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਰਹੱਸ ਛਾ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਉਹ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਘਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਪੰਦਰਵਾੜੇ ਦੂਰ ਸੀ ਅਤੇ ਯਾਤਰਾ ਤੋਂ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸੰਭਾਵਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਸਾਡੇ ਮੁਵੱਕਿਲ, ਮਿਸਟਰ ਬੇਨੇਟ, ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਥੀ-ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਮਿਲਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਪ੍ਰੈਸਬਰੀ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਦੇਖ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਸੀ।"

"ਹੁਣ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕ ਤਬਦੀਲੀ ਆਈ। ਉਹ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਅਤੇ ਚਲਾਕ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਹ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਹੇਠ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੇ ਉੱਚ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਹਨੇਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਬੁੱਧੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਉਸਦੇ ਲੈਕਚਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਨ। ਪਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਕੁਝ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ। ਉਸਦੀ ਧੀ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਸੀ, ਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਮਖੌਟੇ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ, ਸਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਉਹੀ ਕੀਤਾ - ਪਰ ਸਭ ਵਿਅਰਥ ਸੀ। ਅਤੇ ਹੁਣ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਬੇਨੇਟ, ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਚਿੱਠੀਆਂ ਦੀ ਘਟਨਾ ਦੱਸੋ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਡਾ. ਵਾਟਸਨ, ਕਿ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਕੋਲ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਭੇਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਛੋਟਾ ਭਰਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਭਰੋਸੇ ਦਾ ਪੂਰਾ ਆਨੰਦ ਨਹੀਂ ਮਾਣ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਸੈਕਟਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹਰ ਕਾਗਜ਼ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਅਤੇ ਵੰਡਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਵਾਪਸੀ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਇਹ ਸਭ ਬਦਲ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕੁਝ ਪੱਤਰ ਲੰਡਨ ਤੋਂ ਉਸਨੂੰ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮੋਹਰ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਕਰਾਸ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਨਜ਼ਰ ਲਈ ਰੱਖੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈ ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੇ, ਕਿ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਈ.ਸੀ. ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੀ, ਅਤੇ

ਇੱਕ ਅਨਪੜ੍ਹ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਜੇ ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜਵਾਬ ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਗਏ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਪੱਤਰ-ਟੋਕਰੀ ਵਿੱਚ ਗਏ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਪੱਤਰ-ਵਿਹਾਰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਅਤੇ ਡੱਬਾ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਆਹ, ਹਾਂ, ਡੱਬਾ। ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਆਪਣੀਆਂ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਲੱਕੜ ਦਾ ਡੱਬਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਆਇਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਮਹਾਂਦੀਪੀ ਦੌਰੇ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਜੀਬ ਉੱਕਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਜਰਮਨੀ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਯੰਤਰਾਂ ਦੇ ਅਲਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ। ਇੱਕ ਦਿਨ, ਕੈਨੂਲਾ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਡੱਬਾ ਚੁੱਕ ਲਿਆ। ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਝਿੜਕਿਆ ਜੋ ਮੇਰੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਬੇਰਹਿਮ ਸਨ। ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਹਾਦਸਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਡੱਬੇ ਨੂੰ ਛੂਹਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਸਾਰੀ ਸ਼ਾਮ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਦੇਖਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਘਟਨਾ ਉਸਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮ ਰਹੀ ਸੀ।" ਮਿਸਟਰ ਬੇਨੇਟ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਡਾਇਰੀ ਕਿਤਾਬ ਕੱਢੀ। "ਉਹ 2 ਜੁਲਾਈ ਦੀ ਗੱਲ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਤੁਸੀਂ ਯਕੀਨਨ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਗਵਾਹ ਹੋ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਤਾਰੀਖਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਨੋਟ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ।"

"ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਹਾਨ ਅਧਿਆਪਕ ਤੋਂ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਢੰਗ ਵੀ ਸਿੱਖਿਆ। ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਅਸਧਾਰਨਤਾ ਦੇਖੀ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ ਮੇਰਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉਸੇ ਦਿਨ, 2 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ, ਰਾਏ ਨੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੋਂ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ। ਫਿਰ, 11 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ 20 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੋਟ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਨੂੰ ਰਾਏ ਨੂੰ ਤਬੇਲੇ ਵਿੱਚ ਭਜਾ ਦੇਣਾ ਪਿਆ। ਉਹ ਇੱਕ ਪਿਆਰਾ, ਪਿਆਰਾ ਜਾਨਵਰ ਸੀ - ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਥਕਾ ਦੇਵਾਂਗਾ।"

ਮਿਸਟਰ ਬੈਨੇਟ ਨੇ ਨਿੰਦਿਆ ਦੇ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਹੋਮਜ਼ ਸੁਣ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਸਖ਼ਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਛੱਤ ਵੱਲ ਅਮੂਰਤ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਇੱਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਿਆ।

"ਇਕਵਚਨ! ਸਭ ਤੋਂ ਇਕਵਚਨ!" ਉਹ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। "ਇਹ ਵੇਰਵੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਨਵੇਂ ਸਨ, ਮਿਸਟਰ ਬੇਨੇਟ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਪੁਰਾਣੀ ਗੱਲ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਾਂ, ਹੈ ਨਾ? ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਨਵੇਂ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ।"

ਸਾਡੇ ਮਹਿਮਾਨ ਦਾ ਸੁਹਾਵਣਾ, ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਚਿਹਰਾ ਕੁਝ ਉਦਾਸ ਯਾਦਾਂ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। "ਮੈਂ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਉਹ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਸਵੇਰੇ ਦੋ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਜਾਗ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੱਧਮ ਜਿਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ। ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਝਾਤੀ ਮਾਰੀ। ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਰਸਤੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸੌਂਦਾ ਹੈ -"

"ਤਰੀਕ ਕੀ ਹੈ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

ਸਾਡਾ ਮਹਿਮਾਨ ਇੰਨੀ ਬੇਲੋੜੀ ਰੁਕਾਵਟ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾਰਾਜ਼ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਸਰ, ਕਿ ਇਹ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਰਾਤ ਸੀ - ਯਾਨੀ 4 ਸਤੰਬਰ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ ਅਤੇ ਮੁਸਕਰਾਇਆ।

"ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਉਹ ਰਸਤੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸੌਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੌੜੀਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਮੇਰੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਸੱਚਮੁੱਚ ਭਿਆਨਕ ਅਨੁਭਵ ਸੀ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਘਬਰਾਹਟ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਜੋ ਦੇਖਿਆ ਉਸ ਤੋਂ ਮੈਂ ਹਿੱਲ ਗਿਆ। ਰਸਤਾ ਹਨੇਰਾ ਸੀ ਸਿਵਾਏ ਇਸਦੇ ਕਿ ਇੱਕ ਖਿੜਕੀ ਨੇ ਅੱਧੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਸੁੱਟਿਆ। ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਰਸਤੇ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕੁਝ ਹਨੇਰਾ ਅਤੇ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ। ਫਿਰ ਅਚਾਨਕ ਇਹ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਉੱਭਰਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਸੀ। ਉਹ ਰੀਂਗ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼ - ਰੀਂਗ ਰਿਹਾ ਸੀ! ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਅਤੇ ਗੋਡਿਆਂ 'ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਅਤੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਹਿੱਲਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਤੋਂ ਇੰਨਾ ਅਧਰੰਗੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਮੇਰੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਵਧ ਕੇ ਪੁੱਛਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਉਸਦਾ ਜਵਾਬ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸੀ। ਉਹ ਉੱਠਿਆ, ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਭਿਆਨਕ ਸ਼ਬਦ ਥੁੱਕਿਆ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘਿਆ, ਅਤੇ ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਉਹ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਇਹ ਉਹ ਆਪਣਾ ਕਮਰਾ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਹੋਣਾ।"

"ਖੈਰ, ਵਾਟਸਨ, ਤੈਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਕੀ ਫਾਇਦਾ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉਸ ਰੋਗ ਵਿਗਿਆਨੀ ਦੇ ਭਾਵ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਜੋ ਇੱਕ ਦੁਰਲੱਭ ਨਮੂਨਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

"ਲੁੰਬਾਗੋ, ਸ਼ਾਇਦ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਹਮਲੇ ਬਾਰੇ ਜਾਣਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਅੱਛਾ, ਵਾਟਸਨ! ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸਿੱਧੇ ਪੈਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਲੰਬਾਗੋ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧਾ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਉਹ ਸਿਹਤ ਪੱਖੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਬਿਹਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ," ਬੇਨੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਦਰਅਸਲ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਾਕਤਵਰ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਪਰ ਤੱਥ ਹਨ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਪੁਲਿਸ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰ ਸਕੀਏ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਅਸੀਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਅਜੀਬ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤਬਾਹੀ ਵੱਲ ਵਧ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਐਡਿਥ - ਮਿਸ ਪ੍ਰੈਸਬਰੀ - ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।"

"ਇਹ ਯਕੀਨਨ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਤਸੁਕ ਅਤੇ ਸੰਕੇਤਕ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਖਿਆਲ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ?"

"ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਬੋਲਦਿਆਂ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਇੱਕ ਪਰਦੇਸੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਬਜ਼ੁਰਗ ਸੱਜਣ ਦੀਆਂ ਦਿਮਾਗੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਪ੍ਰੇਮ ਸਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਨੂੰਨ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦੀ

ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਵਿਦੇਸ਼ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ। ਉਸਦੇ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਡੱਬਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਿੱਜੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ, ਸ਼ਾਇਦ, ਜਾਂ ਸ਼ੇਅਰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਜੋ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਹਨ।"

"ਅਤੇ ਬਘਿਆੜ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਵਿੱਤੀ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਸੀ। ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਵਾਟਸਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਹੈ। ਹੁਣ, ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ -"

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਕੀ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਨੂੰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਮਿਸਟਰ ਬੇਨੇਟ ਚੀਕਦੇ ਹੋਏ ਉੱਠੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਭੱਜੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਫੈਲਾਇਆ ਸੀ।

"ਐਡੀਥ, ਪਿਆਰੀ! ਕੁਝ ਨਹੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ?"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਓ, ਜੈਕ, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਡਰ ਗਿਆ ਹਾਂ! ਉੱਥੇ ਇਕੱਲਾ ਹੋਣਾ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਹੈ।"

"ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼, ਇਹ ਉਹੀ ਨੌਜਵਾਨ ਔਰਤ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਮੇਰੀ ਮੰਗੇਤਰ ਹੈ।"

"ਅਸੀਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਰਹੇ ਸੀ, ਕੀ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਵਾਟਸਨ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਂ ਮੰਨਦੀ ਹਾਂ, ਮਿਸ ਪ੍ਰੈਸਬਰੀ, ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਵਿਕਾਸ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?"

ਸਾਡੀ ਨਵੀਂ ਮੁਲਾਕਾਤੀ, ਇੱਕ ਰਵਾਇਤੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਚਮਕਦਾਰ, ਸੁੰਦਰ ਕੁੜੀ, ਹੋਮਜ਼ ਵੱਲ ਮੁਸਕਰਾਈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਿਸਟਰ ਬੇਨੇਟ ਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠੀ ਸੀ।

"ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਬੈਨੇਟ ਆਪਣਾ ਹੋਟਲ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਹੀ ਲੱਭਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰੇਗਾ। ਪਰ, ਓ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਗਰੀਬ ਪਿਤਾ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ?"

"ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦਾਂ ਹਨ, ਮਿਸ ਪ੍ਰੈਸਬਰੀ, ਪਰ ਮਾਮਲਾ ਅਜੇ ਵੀ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਉਹ ਇਸ 'ਤੇ ਕੁਝ ਨਵੀਂ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਸੀ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਉਹ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਬਹੁਤ ਅਜੀਬ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕੱਲ੍ਹ ਅਜਿਹਾ ਦਿਨ ਸੀ। ਇਹ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਬਾਹਰੀ ਸ਼ੈੱਲ ਉੱਥੇ ਸੀ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕੀ ਹੋਇਆ।"

"ਰਾਤ ਨੂੰ ਕੁੱਤੇ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਭੌਂਕਣ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਜਗਾਇਆ ਗਿਆ। ਬੇਚਾਰਾ ਰਾਏ, ਉਹ ਹੁਣ ਤਬੇਲੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜੰਜ਼ੀਰਾਂ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਸੌਂਦਾ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੈਕ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਬੇਨੇਟ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸੇਗਾ, ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਖ਼ਤਰੇ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਕਮਰਾ ਦੂਜੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਹੈ। ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਅੰਨ੍ਹਾ ਮੇਰੀ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਚਮਕਦਾਰ ਚਾਂਦਨੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇ ਵਰਗ 'ਤੇ ਟਿਕਾਈ ਹੋਈ ਸੀ, ਕੁੱਤੇ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਭੌਂਕਣ ਨੂੰ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਮੈਂ ਲਗਭਗ ਹੈਰਾਨੀ ਅਤੇ ਦਹਿਸ਼ਤ

ਨਾਲ ਮਰ ਗਿਆ। ਉੱਥੇ ਇਸਨੂੰ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੱਥ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉੱਠਿਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਖਿੜਕੀ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਧੱਕਣ ਲਈ। ਜੇ ਉਹ ਖਿੜਕੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਾਗਲ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਕੋਈ ਭਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਅਜਿਹਾ ਸੋਚ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਨਾ ਦਿਓ। ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਵੀਹ ਸਕਿੰਟ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਅਧਰੰਗੀ ਪਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ। ਫਿਰ ਇਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ, ਪਰ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ - ਮੈਂ ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ ਉੱਠ ਕੇ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਿਆ। ਇਹ। ਮੈਂ ਸਵੇਰ ਤੱਕ ਠੰਡਾ ਪਿਆ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਕੰਬਦਾ ਰਿਹਾ। ਨਾਸ਼ਤੇ 'ਤੇ ਉਹ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਰਾਤ ਦੇ ਸਾਹਸ ਵੱਲ ਕੋਈ ਇਸ਼ਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਸ਼ਹਿਰ ਆਉਣ ਦਾ ਬਹਾਨਾ ਬਣਾਇਆ - ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ।"

ਹੋਮਜ਼ ਮਿਸ ਪ੍ਰੈਸਬਰੀ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈਰਾਨ ਨਜ਼ਰ ਆਇਆ।

"ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਮੁਟਿਆਰ, ਤੂੰ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈਂ ਕਿ ਤੇਰਾ ਕਮਰਾ ਦੂਜੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਹੈ। ਕੀ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲੰਬੀ ਪੌੜੀ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਇਹ ਇਸਦਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਖਿੜਕੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਭਵ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਉੱਥੇ ਸੀ।"

"ਤਰੀਕ 5 ਸਤੰਬਰ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪੇਚੀਦਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।"

ਹੁਣ ਨੌਜਵਾਨ ਔਰਤ ਦੀ ਹੈਰਾਨ ਹੋਣ ਦੀ ਵਾਰੀ ਸੀ। "ਇਹ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਤਾਰੀਖ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼," ਬੇਨੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਪਵੇ?"

"ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ - ਬਹੁਤ ਸੰਭਵ ਹੈ - ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਸ ਸਮੇਂ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਪਾਗਲਪਨ ਅਤੇ ਚੰਦਰਮਾ ਦੇ ਪੜਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹੋ?"

"ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਸੋਚਣ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਲਾਈਨ ਸੀ। ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਨੋਟਬੁੱਕ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤਾਰੀਖਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਾਂਗਾ। ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ, ਕਿ ਸਾਡੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਲਾਈਨ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ ਔਰਤ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ - ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਅੰਤਰ-ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ - ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਕੁਝ ਤਾਰੀਖਾਂ 'ਤੇ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੁਲਾਵਾਂਗੇ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਤਾਰੀਖ 'ਤੇ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖ ਕੇ ਆਪਣੀ ਮੁਹਿੰਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਾਂਗੇ।"

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ," ਮਿਸਟਰ ਬੇਨੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਕਈ ਵਾਰ ਗੁੱਸੇਖੋਰ ਅਤੇ ਹਿੰਸਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

ਹੋਮਜ਼ ਮੁਸਕਰਾਇਆ। "ਸਾਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਆਉਣ ਦੇ ਕੁਝ ਕਾਰਨ ਹਨ - ਬਹੁਤ ਹੀ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਹਨ ਜੇਕਰ ਮੇਰੇ ਸਿਧਾਂਤ ਸਹੀ ਹਨ। ਕੱਲ੍ਹ, ਮਿਸਟਰ ਬੇਨੇਟ, ਸਾਨੂੰ ਕੈਮਫੋਰਡ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰ ਮਿਲਣਗੇ। ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਸਹੀ ਯਾਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਚੈਕਰਸ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਸਰਾਏ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਬੰਦਰਗਾਹ ਆਮ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਲਿਨਨ ਬਦਨਾਮੀ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ, ਅਗਲੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਸਾਡਾ ਹਿੱਸਾ ਘੱਟ ਸੁਹਾਵਣੇ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਸੋਮਵਾਰ ਸਵੇਰੇ ਅਸੀਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸ਼ਹਿਰ ਵੱਲ ਜਾ ਰਹੇ ਸੀ - ਹੋਮਜ਼ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਆਸਾਨ ਯਤਨ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਜੜ੍ਹਾਂ ਪੁੱਟਣ ਲਈ ਕੋਈ ਜੜ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਬੇਚੈਨ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਅਤੇ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਅਭਿਆਸ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵੱਲ ਕੋਈ ਇਸ਼ਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸੂਟਕੇਸ ਉਸ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਹੋਸਟਲ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾ ਲਏ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸਨੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ, ਅਸੀਂ ਪ੍ਰੋਫ਼ੈਸਰ ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਫੜ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਲੈਕਚਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਰਾਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਫ਼ੋਨ ਕਰਨ ਦਾ ਕੀ ਬਹਾਨਾ ਹੈ?"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨੋਟਬੁੱਕ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।

"26 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦਾ ਦੌਰ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਮੰਨ ਲਵਾਂਗੇ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਧੁੰਦਲਾ ਹੈ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੁਆਰਾ ਉੱਥੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਹੈ?"

"ਅਸੀਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਤਾਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

"ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਵਾਟਸਨ! ਬਿਜ਼ੀ ਬੀ ਅਤੇ ਐਕਸਲਸੀਅਰ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਣ। ਅਸੀਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਤਾਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ - ਫਰਮ ਦਾ ਆਦਰਸ਼ ਵਾਕ। ਇੱਕ ਦੋਸਤਾਨਾ ਮੂਲ ਨਿਵਾਸੀ ਜ਼ਰੂਰ ਸਾਡੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗਾ।"

ਇੱਕ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੰਸਮ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਬੈਠਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਕਾਲਜਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਢੱਕੇ ਡਰਾਈਵ ਵਿੱਚ ਬਦਲਦਾ ਹੋਇਆ, ਇੱਕ ਮਨਮੋਹਕ ਘਰ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਲਾਅਨ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਮਨੀ ਵਿਸਟਰੀਆ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਪ੍ਰੈਸਬਰੀ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਆਰਾਮ ਦੇ ਸਗੋਂ ਲਗਜ਼ਰੀ ਦੇ ਹਰ ਚਿੰਨ੍ਹ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਖਿੱਚੇ, ਇੱਕ ਗੂੜ੍ਹਾ ਸਿਰ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੀ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਝੁਰੜੀਆਂ ਵਾਲੇ ਭਰਵੱਟੇ ਹੇਠੋਂ ਕੁਝ ਤਿੱਖੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਜੋ ਵੱਡੇ ਸਿੰਗਾਂ ਵਾਲੇ ਸ਼ੀਸ਼ਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਸਾਡਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਰਹੱਸਮਈ ਵਿਗਿਆਨੀ, ਜਿਸਦੀਆਂ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾਵਾਂ ਸਾਨੂੰ ਲੰਡਨ ਤੋਂ ਲਿਆਈਆਂ ਸਨ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਢੰਗ ਜਾਂ ਦਿੱਖ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਮੋਟਾ, ਵੱਡਾ-ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ, ਗੰਭੀਰ, ਲੰਬਾ, ਅਤੇ ਫਰੌਕ-ਕੋਟੇਡ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਸ਼ਾਨ ਨਾਲ ਇੱਕ ਲੈਕਚਰਾਰ ਨੂੰ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉਸਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਸਨ, ਉਤਸੁਕ, ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਅਤੇ ਚਲਾਕੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤੱਕ ਚਲਾਕ।

ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਕਾਰਡਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। "ਸੱਜਣੋ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਬੈਠੋ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"

ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਮੁਸਕਰਾਇਆ।

"ਇਹ ਉਹ ਸਵਾਲ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਪ੍ਰੋਫ਼ੈਸਰ।"

"ਮੇਰੇ ਲਈ, ਸਰ!"

"ਸ਼ਾਇਦ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਰਾਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਕੈਮਫੋਰਡ ਦੇ ਪ੍ਰੋਫ਼ੈਸਰ ਪ੍ਰੈਸਬਰੀ ਨੂੰ ਮੇਰੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।"

"ਓਹ, ਸੱਚਮੁੱਚ!" ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀਆਂ ਤੀਬਰ ਸਲੇਟੀ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਚਮਕ ਸੀ। "ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ? ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮੁਖਬਰ ਦਾ ਨਾਮ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"
"ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ, ਪਰ ਮਾਮਲਾ ਕਾਫ਼ੀ ਗੁਪਤ ਸੀ। ਜੇ ਮੈਂ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣਾ ਅਫ਼ਸੋਸ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"
"ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੇਰੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਕੋਈ ਲਿਖਤ, ਕੋਈ ਪੱਤਰ ਜਾਂ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਹੈ?"
"ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨਾ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ?"
"ਮੈਂ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਾਂਗਾ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ," ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਨੇ ਸੰਕੋਚ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਖਾਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਜਵਾਬ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"
ਉਹ ਕਮਰੇ ਦੇ ਪਾਰੋਂ ਘੰਟੀ ਤੱਕ ਗਿਆ। ਸਾਡੇ ਲੰਡਨ ਦੇ ਦੋਸਤ ਮਿਸਟਰ ਬੇਨੇਟ ਨੇ ਫ਼ੋਨ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਅੰਦਰ ਆਓ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਬੇਨੇਟ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸੱਜਣ ਲੰਡਨ ਤੋਂ ਇਸ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਦੇ ਹੋ। ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੋਮਜ਼ ਨਾਮ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਕੋਈ ਨੋਟ ਹੈ?"
“ਨਹੀਂ, ਸਰ,” ਬੇਨੇਟ ਨੇ ਲਾਲੀ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਇਹ ਤਾਂ ਫੈਸਲਾਕੁੰਨ ਹੈ," ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਨੇ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਵੱਲ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਵੇਖਦਿਆਂ ਕਿਹਾ। "ਹੁਣ, ਸਰ" - ਉਹ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕਿਆ - "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਸਥਿਤੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ।"
ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਏ।
"ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਦੁਹਰਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬੇਲੋੜੀ ਘੁਸਪੈਠ ਕੀਤੀ ਹੈ।"
"ਬਹੁਤ ਹੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼!" ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਉੱਚੀ ਚੀਕਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਚੀਕਿਆ, ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਬਦਨਾਮੀ ਸੀ। ਉਹ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਸਾਡੇ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥ ਹਿਲਾਏ। "ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਇੰਨੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ।" ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਕੰਬ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੁਸਕਰਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੇਤੁਕੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਬਕਵਾਸ ਕੀਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮਿਸਟਰ ਬੇਨੇਟ ਦਖਲ ਨਾ ਦਿੰਦੇ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।
"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ," ਉਹ ਚੀਕਿਆ, "ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ! ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਘੁਟਾਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ! ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼ ਇੱਕ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਆਦਮੀ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਇੰਨੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੇ।"
ਸਾਡੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ - ਜੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ - ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦਾ ਰਸਤਾ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਘਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਅਤੇ ਰੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰੇ ਡਰਾਈਵ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ। ਹੋਮਜ਼ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ! ਐਪੀਸੋਡ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਸੀ।

"ਸਾਡੇ ਵਿਦਵਾਨ ਦੋਸਤ ਦੀਆਂ ਨਸਾਂ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਬੇਚੈਨ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸ਼ਾਇਦ ਸਾਡੀ ਘੁਸਪੈਠ ਥੋੜ੍ਹੀ ਕੱਚੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਨਿੱਜੀ ਸੰਪਰਕ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਪਰ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ, ਵਾਟਸਨ, ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਖਲਨਾਇਕ ਅਜੇ ਵੀ ਸਾਡਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

ਪਿੱਛੇ ਭੱਜਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਆ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਰਾਹਤ ਮਿਲੀ, ਉਹ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਉਸਦਾ ਸਹਾਇਕ ਜੋ ਡਰਾਈਵ ਦੇ ਮੋੜ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਹੂੰਝਦਾ ਹੋਇਆ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਆਇਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਮੈਂ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।"

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਰ, ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਤਜਰਬੇ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਮੂਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਪਰ ਉਹ ਹੋਰ ਵੀ ਭਿਆਨਕ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਸਦੀ ਧੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਉਂ ਘਬਰਾਏ ਹੋਏ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਦਾ ਮਨ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਫ਼ ਹੈ।"

"ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਮੇਰਾ ਗਲਤ ਹਿਸਾਬ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਮੇਰੇ ਸੋਚਣ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਹੈ। ਵੈਸੇ, ਕੀ ਅਸੀਂ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮਿਸ ਪ੍ਰੈਸਬਰੀ ਦੇ ਕਮਰੇ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?"

ਮਿਸਟਰ ਬੇਨੇਟ ਨੇ ਕੁਝ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘ ਕੇ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਘਰ ਦੇ ਪਾਸੇ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ।

"ਇਹ ਉੱਥੇ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ।"

"ਪਿਆਰੇ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਪਹੁੰਚਯੋਗ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਲਤਾੜ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਪਾਣੀ ਦੀ ਪਾਈਪ ਹੈ ਜੋ ਕੁਝ ਪੈਰ ਜਮਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦੀ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਖੁਦ ਇਸ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹ ਸਕਿਆ," ਮਿਸਟਰ ਬੇਨੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਮ ਆਦਮੀ ਲਈ ਇੱਕ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਕਾਰਨਾਮਾ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦਾ ਪਤਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਲਿਖਦਾ ਹੈ। ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਉਸਦੇ ਬਲੌਟਿੰਗ-ਪੇਪਰ ਤੋਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਸਕੱਤਰ ਲਈ ਇੱਕ ਘਟੀਆ ਅਹੁਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਹੋਰ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਾਗਜ਼ ਵੱਲ ਨਿਗਾਹ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪਾ ਲਿਆ।

"ਡੋਰੈਕ - ਇੱਕ ਉਤਸੁਕ ਨਾਮ। ਸਲਾਵੋਨਿਕ, ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ। ਖੈਰ, ਇਹ ਲੜੀ ਦੀ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕੜੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਦੁਪਹਿਰ ਲੰਡਨ ਵਾਪਸ ਆ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਬੇਨੇਟ। ਮੈਨੂੰ ਸਾਡੇ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ। ਅਸੀਂ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪਾਗਲ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰੀਏ?"

"ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਬਰ ਰੱਖੋ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਬੇਨੇਟ। ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਵਿਕਸਤ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਗਲੇ ਮੰਗਲਵਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਕਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਯਕੀਨਨ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦਿਨ ਕੈਮਫੋਰਡ ਵਿੱਚ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਅਣਸੁਖਾਵੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮਿਸ ਪ੍ਰੈਸਬਰੀ ਆਪਣੀ ਫੇਰੀ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ"

"ਇਹ ਸੌਖਾ ਹੈ।"
"ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਰਹਿਣ ਦਿਓ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਦਿਵਾ ਸਕਦੇ ਕਿ ਸਾਰਾ ਖ਼ਤਰਾ ਲੰਘ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਛੱਡਣ ਦਿਓ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਾਰ ਨਾ ਕਰੋ। ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਹ ਚੰਗੇ ਹਾਸੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ।"
"ਉਹ ਉੱਥੇ ਹੈ!" ਬੇਨੇਟ ਨੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ। ਟਾਹਣੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੇਖਦਿਆਂ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਲੰਬਾ, ਸਿੱਧਾ ਚਿੱਤਰ ਹਾਲ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਵੇਖਿਆ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਸਿੱਧੇ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਝੂਲ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸੈਕਟਰੀ ਆਖਰੀ ਲਹਿਰ ਨਾਲ ਦਰੱਖਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਖਿਸਕ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਜੁੜਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਦੋਵੇਂ ਇਕੱਠੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਜੋਸ਼ੀਲੀ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਗੱਲਬਾਤ ਜਾਪਦੀ ਸੀ।
"ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਬੁੱਢਾ ਸੱਜਣ ਦੋ ਅਤੇ ਦੋ ਇਕੱਠੇ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਹੋਟਲ-ਵਾਰਡ 'ਤੇ ਤੁਰ ਰਹੇ ਸੀ। "ਜਿੰਨਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਸ ਤੋਂ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਤਰਕਪੂਰਨ ਦਿਮਾਗ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਵਿਸਫੋਟਕ, ਪਰ ਫਿਰ ਉਸਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਉਸ ਕੋਲ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਵਿਸਫੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜੇਕਰ ਜਾਸੂਸਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਟਰੈਕ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਾਲੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸਤ ਬੇਨੇਟ ਇੱਕ ਬੇਆਰਾਮ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਹੈ।"
ਹੋਮਜ਼ ਇੱਕ ਡਾਕਘਰ 'ਤੇ ਰੁਕਿਆ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਾਰ ਭੇਜਿਆ। ਜਵਾਬ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ।
ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਰੋਡ 'ਤੇ ਗਿਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਦੋਰਾਕ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਦਿਆਲੂ, ਬੋਹੀਮੀਅਨ, ਬਜ਼ੁਰਗ। ਵੱਡਾ ਜਨਰਲ ਸਟੋਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।
ਮਰਸਰ।
"ਮਰਸਰ ਤੁਹਾਡੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਮੇਰਾ ਆਮ ਉਪਯੋਗੀ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜੋ ਰੁਟੀਨ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇਖਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਆਦਮੀ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਜਾਣਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਇੰਨਾ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਕੌਮੀਅਤ ਪ੍ਰਾਗ ਫੇਰੀ ਨਾਲ ਜੁੜਦੀ ਹੈ।"
"ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਜੁੜਦਾ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਇਸ ਵੇਲੇ ਅਸੀਂ ਅਣਜਾਣ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਲੜੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।" "ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਇੱਕ ਗੁੱਸੇ ਵਾਲੇ ਬਘਿਆੜ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਬੋਹੇਮੀਆ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿਚਕਾਰ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਰਾਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਰੀਂਗਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਕੀ ਸੰਬੰਧ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਰਹੱਸ ਹੈ।"
ਹੋਮਜ਼ ਮੁਸਕਰਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਮਲਿਆ। ਮੈਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਹੋਟਲ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਬੈਠਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਸੀ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਉਸ ਮਸ਼ਹੂਰ ਵਿੰਟੇਜ ਦੀ ਬੋਤਲ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ।

"ਖੈਰ, ਹੁਣ, ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਰੀਖਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਲਈਏ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਢੰਗ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਕਲਾਸ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। "ਇਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਨੌਜਵਾਨ ਦੀ ਡਾਇਰੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 2 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ ਸਮੱਸਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਇਹ ਨੌਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲਾਂ 'ਤੇ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਨਾਲ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਪ੍ਰਕੋਪ 3 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 26 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। ਗੱਲ ਸੰਜੋਗ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ।"
ਮੈਨੂੰ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
"ਤਾਂ ਆਓ, ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਸਿਧਾਂਤ ਬਣਾਈਏ ਕਿ ਹਰ ਨੌਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਤੇਜ਼ ਦਵਾਈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਇੱਕ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਪਰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ਹਿਰੀਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਿੰਸਕ ਸੁਭਾਅ ਇਸ ਨਾਲ ਤੇਜ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਦਵਾਈ ਉਦੋਂ ਲੈਣੀ ਸਿੱਖੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪ੍ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਸਨੂੰ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੋਹੇਮੀਅਨ ਵਿਚੋਲੇ ਦੁਆਰਾ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਇਕੱਠੇ ਲਟਕਦਾ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ!"
"ਪਰ ਕੁੱਤਾ, ਖਿੜਕੀ ਵਾਲਾ ਚਿਹਰਾ, ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਰੀਂਗਦਾ ਹੋਇਆ ਆਦਮੀ?"
"ਖੈਰ, ਖੈਰ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਅਗਲੇ ਮੰਗਲਵਾਰ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਨਵੇਂ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਦੋਸਤ ਬੇਨੇਟ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਮਨਮੋਹਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"
ਸਵੇਰੇ ਸ਼੍ਰੀ ਬੇਨੇਟ ਸਾਡੇ ਲਈ ਤਾਜ਼ਾ ਰਿਪੋਰਟ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਘੁੰਮਣ ਗਏ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਸਮਾਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਾਡੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਬਿਨਾਂ, ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਆਪਣੇ ਭਾਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਰੁੱਖਾ ਅਤੇ ਰੁੱਖਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਸਖ਼ਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਉਹ ਫਿਰ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਭੀੜ ਭਰੀ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਆਮ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਭਾਸ਼ਣ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। "ਉਸਦੇ ਸਮਲਿੰਗੀ ਫਿੱਟਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ," ਬੇਨੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਸ ਕੋਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਆਉਣ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਊਰਜਾ ਅਤੇ ਜੀਵਨਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਉਸਦਾ ਦਿਮਾਗ ਕਦੇ ਸਾਫ਼ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਉਹ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ।"
"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਲਈ ਡਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਿਅਸਤ ਆਦਮੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋਈਏ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਮੰਗਲਵਾਰ ਨੂੰ ਇਸੇ ਸਮੇਂ ਇੱਥੇ ਮਿਲਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੰਦੇ ਰਹੋ ਕਿ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"
ਮੈਂ ਅਗਲੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਪਰ ਅਗਲੇ ਸੋਮਵਾਰ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਨੋਟ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਰੇਲਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕੈਮਫੋਰਡ ਤੱਕ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਦੱਸਿਆ ਉਸ ਤੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਸੀ, ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬੇਰੋਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਆਚਰਣ ਬਿਲਕੁਲ ਆਮ ਸੀ। ਇਹ ਉਹ ਰਿਪੋਰਟ ਵੀ ਸੀ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਬੇਨੇਟ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਚੈਕਰਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਏ ਸਨ। "ਉਸਨੇ ਅੱਜ ਆਪਣੇ

ਲੰਡਨ ਪੱਤਰਕਾਰ ਤੋਂ ਸੁਣਿਆ। ਇੱਕ ਚਿੱਠੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਪੈਕੇਟ ਸੀ, ਹਰੇਕ ਮੋਹਰ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਕਰਾਸ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਛੂਹੋ। ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ।"

"ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਹੁਣ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਬੇਨੇਟ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਕਿਸੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਂਗੇ। ਜੇਕਰ ਮੇਰੇ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਸਹੀ ਹਨ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੋਫ਼ੈਸਰ ਨੂੰ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੇਠ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਸੁਝਾਅ ਦੇਵਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਗਦੇ ਰਹੋ ਅਤੇ ਚੌਕਸ ਰਹੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਲੰਘਦੇ ਸੁਣਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਨਾ ਰੋਕੋ, ਪਰ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰੋ। ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਵੈਸੇ, ਉਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਡੱਬੇ ਦੀ ਚਾਬੀ ਕਿੱਥੇ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ?"

"ਉਸਦੀ ਘੜੀ ਦੀ ਚੇਨ ਉੱਤੇ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਉਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਮਾੜੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਤਾਲਾ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਤੰਦਰੁਸਤ ਆਦਮੀ ਹੈ?"

"ਉੱਥੇ ਕੋਚਮੈਨ ਹੈ, ਮੈਕਫਾਈਲ।"

"ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਸੌਂਦਾ ਹੈ?"

"ਤਬੇਲਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ।"

"ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਖੈਰ, ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ ਕਿ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਿਵੇਂ ਵਿਕਸਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਲਵਿਦਾ - ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਲਾਂਗੇ।"

ਪ੍ਰੋਫ਼ੈਸਰ ਦੇ ਹਾਲ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਹਮਣੇ ਕੁਝ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਸਟੇਸ਼ਨ ਲੈ ਕੇ ਲਗਭਗ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਰਾਤ ਸੀ, ਪਰ ਠੰਢੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਗਰਮ ਓਵਰਕੋਟਾਂ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਸੀ। ਹਵਾ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਬੱਦਲ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਉੱਡ ਰਹੇ ਸਨ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਅੱਧੇ ਚੰਦ ਨੂੰ ਛੁਪਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਜਾਗਦੀ ਹੁੰਦੀ ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਮੀਦ ਅਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਅਜੀਬ ਕ੍ਰਮ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਾਂ ਜਿਸਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"ਜੇਕਰ ਨੌਂ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਚੱਕਰ ਠੀਕ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪ੍ਰੋਫ਼ੈਸਰ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਬੁਰੀ ਰਾਤ ਮਿਲੇਗੀ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇਹ ਅਜੀਬ ਲੱਛਣ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਾਗ ਫੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਸਨ, ਕਿ ਉਹ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੋਹੇਮੀਅਨ ਡੀਲਰ ਨਾਲ ਗੁਪਤ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਪ੍ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅੱਜ ਹੀ ਉਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪੈਕੇਟ ਮਿਲਿਆ, ਸਭ ਇੱਕ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕੀ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਕਿਉਂ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਸਾਡੀ ਸਮਝ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਗ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਅਧੀਨ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨੌਵੇਂ-ਦਿਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਬਿੰਦੂ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ। ਪਰ ਉਸਦੇ ਲੱਛਣ ਸਭ ਤੋਂ ਕਮਾਲ ਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਗਿੱਟਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ?"

ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

"ਮੋਟੇ ਅਤੇ ਸਿੰਗਦਾਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜੋ ਮੇਰੇ ਤਜਰਬੇ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵਾਂ ਹੈ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੱਥਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖੋ, ਵਾਟਸਨ। ਫਿਰ ਕਫ਼, ਪੈਂਟ-ਗੋਡੇ, ਅਤੇ ਬੂਟ। ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕ ਗੰਢਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ - ਦੁਆਰਾ ਦੇਖੇ ਗਏ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਢੰਗ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।" ਹੋਮਜ਼ ਰੁਕ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਤਾੜੀ ਮਾਰੀ। "ਓਹ, ਵਾਟਸਨ, ਵਾਟਸਨ, ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਮੂਰਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ! ਇਹ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ਯੋਗ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਸੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ? ਉਹ ਗੰਢਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੰਢਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਅਤੇ ਕੁੱਤਾ! ਅਤੇ ਆਈਵੀ! ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦੇ ਉਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਗਾਇਬ ਹੋ ਜਾਵਾਂ। ਦੇਖੋ, ਵਾਟਸਨ! ਉਹ ਇੱਥੇ ਹੈ! ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਹਾਲ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੀਵਿਆਂ ਨਾਲ ਜਗਦੀ ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਪ੍ਰੈਸਬਰੀ ਦੀ ਉੱਚੀ ਮੂਰਤੀ ਦੇਖੀ। ਉਹ ਆਪਣਾ ਡਰੈਸਿੰਗ ਗਾਊਨ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਵੱਲ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਸਿੱਧਾ ਸੀ ਪਰ ਲਟਕਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।

ਹੁਣ ਉਹ ਡਰਾਈਵ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਤਬਦੀਲੀ ਆਈ। ਉਹ ਝੁਕ ਕੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਅਤੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਤੁਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਕਦੇ-ਕਦੇ ਛਾਲ ਮਾਰਦਾ ਰਿਹਾ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਊਰਜਾ ਅਤੇ ਜੀਵਨਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਘਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੋਨੇ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦਾ ਰਿਹਾ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਗਾਇਬ ਹੋਇਆ ਬੇਨੇਟ ਹਾਲ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਖਿਸਕ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ।

"ਆਓ, ਵਾਟਸਨ, ਆ ਜਾਓ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਲੰਘਦੇ ਰਹੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਲਈ ਜਿੱਥੋਂ ਅਸੀਂ ਘਰ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸੀ, ਜੋ ਅੱਧੇ ਚੰਦ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਨਹਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਆਈਵੀ ਨਾਲ ਢੱਕੀ ਹੋਈ ਕੰਧ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸਾਫ਼ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਅਚਾਨਕ ਇਸ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਲਈ ਅਦਭੁਤ ਚੁਸਤੀ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ। ਇੱਕ ਟਾਹਣੀ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਟਾਹਣੀ ਤੱਕ ਉਹ ਛਾਲ ਮਾਰਿਆ, ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪੱਕਾ ਅਤੇ ਪਕੜ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹਿਆ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਵਸਤੂ ਦੇ। ਉਸਦੇ ਹਰ ਪਾਸੇ ਉਸਦੇ ਡਰੈਸਿੰਗ-ਗਾਊਨ ਦੇ ਲਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਚਮਗਿੱਦੜ ਵਾਂਗ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਪਾਸੇ ਚਿਪਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਚੰਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਾਲੀ ਕੰਧ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਵਰਗਾਕਾਰ ਹਨੇਰਾ ਪੈਚ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਇਸ ਮਨੋਰੰਜਨ ਤੋਂ ਥੱਕ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ, ਇੱਕ ਟਾਹਣੀ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਟਾਹਣੀ 'ਤੇ ਡਿੱਗਦਾ ਹੋਇਆ, ਉਹ ਪੁਰਾਣੇ ਰਵੱਈਏ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਤਬੇਲਿਆਂ ਵੱਲ ਵਧਿਆ, ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਅਜੀਬ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੀਂਗਦਾ ਹੋਇਆ। ਬਘਿਆੜ ਹੁਣ ਬਾਹਰ ਸੀ, ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਭੌਂਕ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਸੀ। ਇਹ ਆਪਣੀ ਜ਼ੰਜੀਰ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਕੰਬ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਬਹੁਤ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੁੱਤੇ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹਰ ਸੰਭਵ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਭੜਕਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਗੱਡੀ ਤੋਂ ਮੁੱਠੀ ਭਰ ਕੰਕਰ ਲਏ ਅਤੇ ਕੁੱਤੇ ਦੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੇ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਧੱਕਿਆ ਜੋ ਉਸਨੇ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਕੁਝ ਇੰਚ ਦੂਰ ਹਿਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਹਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ,

ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਾਰੇ ਕਾਬੂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਸਾਹਸ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਇਸ ਬੇਰਹਿਮ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਮਾਣਮੱਤੇ ਚਿੱਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਜੀਬ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਡੱਡੂ ਵਾਂਗ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਗਲ ਕੁੱਤੇ ਦੇ ਜਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਵੱਲ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਲਾਕ ਅਤੇ ਗਿਣੇ-ਮਿੱਥੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਭੜਕਦਾ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੋਇਆ! ਇਹ ਚੇਨ ਨਹੀਂ ਟੁੱਟੀ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਕਾਲਰ ਫਿਸਲ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਮੋਟੀ ਗਰਦਨ ਵਾਲੇ ਨਿਊਫਾਊਂਡਲੈਂਡ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਧਾਤ ਦੇ ਡਿੱਗਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਹੀ ਪਲ ਕੁੱਤਾ ਅਤੇ ਆਦਮੀ ਇਕੱਠੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਲੇਟ ਰਹੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਗਰਜ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਦੂਜਾ ਦਹਿਸ਼ਤ ਦੇ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਤਿੱਖੇ ਝੂਠ ਵਿੱਚ ਚੀਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤੰਗ ਗੱਲ ਸੀ। ਵਹਿਸ਼ੀ ਜੀਵ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਗਲੇ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਫੜ ਲਿਆ, ਇਸਦੇ ਦੰਦਾਂ ਨੇ ਡੂੰਘਾ ਕੱਟ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਖਤਰਨਾਕ ਕੰਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਬੇਨੇਟ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੇ ਵੱਡੇ ਬਘਿਆੜ-ਹਾਊਂਡ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਤਰਕ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆਇਆ। ਰੌਲੇ ਨੇ ਸੁੱਤੇ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਕੋਚਮੈਨ ਨੂੰ ਤਬੇਲੇ ਦੇ ਉੱਪਰ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। "ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੁੱਤਾ ਉਸਨੂੰ ਜਲਦੀ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਫੜ ਲਵੇਗਾ।"

ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ ਬੈਨੇਟ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਡਾਕਟਰੀ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਸੀ, ਨੇ ਉਸਦੇ ਫਟੇ ਹੋਏ ਗਲੇ ਦੀ ਪੱਟੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ। ਤਿੱਖੇ ਦੰਦ ਕੈਰੋਟਿਡ ਧਮਣੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲੰਘ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਖੂਨ ਵਹਿਣਾ ਗੰਭੀਰ ਸੀ। ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਖ਼ਤਰਾ ਲੰਘ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਮੋਰਫੀਆ ਦਾ ਟੀਕਾ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਡੂੰਘੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ, ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਤਦ ਹੀ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ।

“ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਹਿਲੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਸਰਜਨ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ,” ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਨਹੀਂ!" ਬੇਨੇਟ ਨੇ ਚੀਕਿਆ। "ਇਸ ਵੇਲੇ ਇਹ ਘੁਟਾਲਾ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੰਧਾਂ ਤੋਂ ਪਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਰੁਕੇਗਾ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ, ਉਸਦੀ ਯੂਰਪੀ ਸਾਖ, ਉਸਦੀ ਧੀ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੱਕ ਹੀ ਰੱਖਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੱਥ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਦੁਹਰਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਵੀ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਘੜੀ-ਚੇਨ ਦੀ ਚਾਬੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਬੇਨੇਟ। ਮੈਕਫੇਲ ਮਰੀਜ਼ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਆਓ ਦੇਖੀਏ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਰਹੱਸਮਈ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਲੱਭ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ - ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਸ਼ੀਸ਼ਾਖਾ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਲਗਭਗ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਇੱਕ ਹਾਈਪੋਡਰਮਿਕ ਸਰਿੰਜ, ਇੱਕ ਕੇਕੜੇ ਵਾਲੇ, ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕਈ ਪੱਤਰ। ਲਿਫਾਫਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਉਹ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੈਕਟਰੀ ਦੇ ਰੁਟੀਨ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਵਪਾਰਕ ਸੜਕ ਤੋਂ ਮਿਤੀ ਵਾਲਾ ਸੀ ਅਤੇ "ਏ. ਡੋਰਾਕ" 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਚਲਾਨ ਸਨ ਕਿ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਪ੍ਰੈਸਬਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਬੋਤਲ ਭੇਜੀ

ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਾਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਰਸੀਦ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਲਿਫਾਫਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਗ ਦੇ ਪੋਸਟਮਾਰਕ ਵਾਲੀ ਆਸਟ੍ਰੀਅਨ ਮੋਹਰ ਸੀ। "ਇੱਥੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਾਡੀ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਘੇਰੇ ਨੂੰ ਪਾੜਦੇ ਹੋਏ ਚੀਕਿਆ।

ਸਨਮਾਨਿਤ ਕਾਲਜ [ਇਹ ਚਲਦਾ ਸੀ]:

ਤੁਹਾਡੀ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਫੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਸੋਚਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਲਾਜ ਦੇ ਕੁਝ ਖਾਸ ਕਾਰਨ ਹਨ, ਮੈਂ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤਣ ਦੀ ਵੀ ਸਲਾਹ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਖ਼ਤਰੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਐਂਥ੍ਰੋਪੋਇਡ ਦਾ ਸੀਰਮ ਬਿਹਤਰ ਹੁੰਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਕਾਲੇ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲੇ ਲੰਗੂਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਨਮੂਨਾ ਪਹੁੰਚਯੋਗ ਸੀ। ਲੰਗੂਰ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇੱਕ ਰੇਂਗਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਐਂਥ੍ਰੋਪੋਇਡ ਸਿੱਧਾ ਤੁਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨੇੜੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਸੰਭਵ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤੋ ਤਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੁਲਾਸਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਮੇਰਾ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਲਾਇੰਟ ਹੈ, ਅਤੇ ਡੋਰਕ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਮੇਰਾ ਏਜੰਟ ਹੈ।

ਹਫ਼ਤਾਵਾਰੀ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਣਗੀਆਂ।

ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ,

ਐੱਚ. ਲੋਵਨਸਟਾਈਨ।

ਲੋਵਨਸਟਾਈਨ! ਇਸ ਨਾਮ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਅਖ਼ਬਾਰ ਦੇ ਕੁਝ ਟੁਕੜੇ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਣਜਾਣ ਵਿਗਿਆਨੀ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਣਜਾਣ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੁਨਰ-ਉਭਾਰ ਦੇ ਰਾਜ਼ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਲਈ ਯਤਨਸ਼ੀਲ ਸੀ। ਪ੍ਰਾਗ ਦਾ ਲੋਵਨਸਟਾਈਨ! ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਤਾਕਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸੀਰਮ ਦੇ ਨਾਲ ਲੋਵਨਸਟਾਈਨ, ਪੇਸ਼ੇ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸਦੇ ਸਰੋਤ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਉਹ ਕਿਹਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਸੀ। ਬੇਨੇਟ ਨੇ ਸ਼ੈਲਫਾਂ ਤੋਂ ਜੀਵ-ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮੈਨੂਅਲ ਲਿਆ ਸੀ। "'ਲੰਗੂਰ।'" ਉਸਨੇ ਪੜ੍ਹਿਆ। "'ਹਿਮਾਲੀਅਨ ਢਲਾਣਾਂ ਦਾ ਮਹਾਨ ਕਾਲੇ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲਾ ਬਾਂਦਰ, ਚੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਾਂਦਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਨੁੱਖੀ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵੇਰਵੇ ਜੋੜੇ ਗਏ ਹਨ। ਖੈਰ, ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ, ਸ਼੍ਰੀ ਹੋਮਜ਼, ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸਰੋਤ ਤੱਕ ਲੱਭ ਲਿਆ ਹੈ।"

"ਅਸਲੀ ਸਰੋਤ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਸ ਬੇਵਕਤੀ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਸਾਡੇ ਤੇਜ਼ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਆਦਮੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਕੇ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕੁਦਰਤ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉੱਠਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਕਿਸਮ ਦਾ ਆਦਮੀ ਜਾਨਵਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।" ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸ਼ੀਸ਼ੀ ਲੈ ਕੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਲਈ ਸੋਚਦਾ ਰਿਹਾ, ਅੰਦਰ ਸਾਫ਼ ਤਰਲ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਰਿਹਾ। "ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਲਿਖ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਜ਼ਹਿਰ ਲਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਉਹ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰ ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਸਰੇ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਰਸਤਾ ਲੱਭ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ - ਮਨੁੱਖਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਲ ਖ਼ਤਰਾ। ਵਾਟਸਨ, ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਭੌਤਿਕ, ਸੰਵੇਦੀ, ਸੰਸਾਰੀ ਸਾਰੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬੇਕਾਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਕਰਨਗੇ। ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਕਿਸੇ ਉੱਚੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਸੱਦੇ ਤੋਂ

ਨਹੀਂ ਬਚੇਗਾ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਫਿੱਟ ਦਾ ਬਚਾਅ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਡੀ ਗਰੀਬ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੰਦਗੀ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀ?" ਅਚਾਨਕ ਸੁਪਨੇ ਦੇਖਣ ਵਾਲਾ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼, ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਆਦਮੀ, ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਉਛਲ ਪਿਆ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਹਿਣ ਲਈ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਬੇਨੇਟ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਘਟਨਾਵਾਂ ਹੁਣ ਆਮ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਫਿੱਟ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਕੁੱਤਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜਲਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਗੰਧ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਏਗੀ। ਇਹ ਬਾਂਦਰ ਸੀ, ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਨਹੀਂ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਰਾਏ ਨੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਬਾਂਦਰ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਰਾਏ ਨੂੰ ਛੇੜਿਆ ਸੀ। ਚੜ੍ਹਨਾ ਜੀਵ ਲਈ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਸਿਰਫ਼ ਮੌਕਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਮਨੋਰੰਜਨ ਉਸਨੂੰ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਦੀ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਲੈ ਆਇਆ। ਸ਼ਹਿਰ ਲਈ ਇੱਕ ਜਲਦੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸਨੂੰ ਫੜਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚੈਕਰਸ 'ਤੇ ਚਾਹ ਦਾ ਕੱਪ ਪੀਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਸ਼ੇਰ ਦੀ ਮੇਨ ਦਾ ਸਾਹਸ

ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਲੱਖਣ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਮੱਸਿਆ ਜੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਲੰਬੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕਰੀਅਰ ਵਿੱਚ ਜਿੰਨੀ ਵੀ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਅਤੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸੀ, ਮੇਰੀ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸਸੇਕਸ ਘਰ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਪਰੀ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਉਸ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਜੀਵਨ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਮੈਂ ਲੰਡਨ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਲੰਬੇ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਅਕਸਰ ਤਰਸਦਾ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਚੰਗਾ ਵਾਟਸਨ ਲਗਭਗ ਮੇਰੇ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਲਾਕਾਤ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਕਦੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਹ! ਜੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੰਨੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਘਟਨਾ ਅਤੇ ਹਰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੇਰੀ ਅੰਤਮ ਜਿੱਤ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਕੁਝ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਸੀ! ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਆਪਣੇ ਸਾਫ਼ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੱਸਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੜਕ 'ਤੇ ਹਰ ਕਦਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸ਼ੇਰ ਦੇ ਮਾਨੇ ਦੇ ਭੇਤ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਮੇਰਾ ਵਿਲਾ ਡਾਊਨਜ਼ ਦੇ ਦੱਖਣੀ ਢਲਾਣ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਚੈਨਲ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਤੱਟ-ਰੇਖਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਾਕ ਚੱਟਾਨਾਂ ਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ, ਲੰਬੇ, ਔਖੇ ਰਸਤੇ ਦੁਆਰਾ ਉਤਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਖੜ੍ਹੀ ਅਤੇ ਤਿਲਕਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਰਸਤੇ ਦੇ ਤਲ 'ਤੇ ਸੌ ਗਜ਼ ਕੰਕਰ ਅਤੇ ਸ਼ਿੰਗਲ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਲਹਿਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰੀ ਹੋਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਵਕਰ ਅਤੇ ਖੋਖਲੇ ਹਨ ਜੋ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਵੀਮਿੰਗ-ਪੂਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਹਰ ਵਹਾਅ ਨਾਲ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਬੀਚ ਹਰ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮੀਲ ਤੱਕ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿੱਥੇ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਖਾੜੀ ਅਤੇ ਫੁਲਵਰਥ ਪਿੰਡ ਲਾਈਨ ਨੂੰ ਤੋੜਦੇ ਹਨ।

ਮੇਰਾ ਘਰ ਇਕੱਲਾ ਹੈ। ਮੈਂ, ਮੇਰਾ ਪੁਰਾਣਾ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰ, ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਮਧੂ-ਮੱਖੀਆਂ ਕੋਲ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅੱਧਾ ਮੀਲ ਦੂਰ, ਹੈਰੋਲਡ ਸਟੈਕਹਰਸਟ ਦੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕੋਚਿੰਗ ਸਥਾਪਨਾ, ਦ ਗੇਬਲਜ਼ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਡੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ,

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਪੇਸ਼ਿਆਂ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਨੌਜਵਾਨ ਸਾਥੀ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕਈ ਮਾਸਟਰਾਂ ਦਾ ਸਟਾਫ ਹੈ। ਸਟੈਕਹਰਸਟ ਖੁਦ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਰੋਇੰਗ ਬਲੂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਆਲ-ਰਾਊਂਡ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀ। ਜਿਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਮੈਂ ਤੱਟ 'ਤੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਹੀ ਉਹ ਅਤੇ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੋਸਤਾਨਾ ਰਹੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇੰਨੇ ਸਬੰਧ ਸਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸੱਦੇ ਦੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਸੀ।
ਜੁਲਾਈ, 1907 ਦੇ ਅੰਤ ਵੱਲ, ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਹਨੇਰੀ ਆਈ, ਹਵਾ ਨੇ ਨਾਲੇ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਵਧਾਇਆ, ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਨੂੰ ਚੱਟਾਨਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਢੇਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਲਹਿਰਾਂ ਦੇ ਮੋੜ ਤੇ ਇੱਕ ਝੀਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ। ਜਿਸ ਸਵੇਰ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਹਵਾ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਕੁਦਰਤ ਨਵੀਂ ਧੋਤੀ ਅਤੇ ਤਾਜ਼ੀ ਸੀ। ਇੰਨੇ ਸੁਹਾਵਣੇ ਦਿਨ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹਵਾ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਲਈ ਨਾਸ਼ਤੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੈਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ। ਮੈਂ ਚੱਟਾਨ ਵਾਲੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਤੁਰਿਆ ਜੋ ਕਿ ਸਮੁੰਦਰੀ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਢਲਾਣ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਤੁਰਿਆ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਚੀਕ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਹੈਰੋਲਡ ਸਟੈਕਹਰਸਟ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸਵਾਗਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਹਿਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।
"ਕਿੰਨੀ ਸਵੇਰ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼! ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਹਰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਤੈਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ।"
"ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਚਾਲਾਂ 'ਤੇ ਫਿਰ," ਉਹ ਹੱਸਿਆ, ਆਪਣੀ ਫੁੱਲੀ ਹੋਈ ਜੇਬ ਨੂੰ ਥਪਥਪਾਉਂਦੇ ਹੋਏ। "ਹਾਂ। ਮੈਕਫਰਸਨ ਨੇ ਜਲਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਲੱਭ ਸਕਾਂਗਾ।"
ਫਿਟਜ਼ਰੋਏ ਮੈਕਫਰਸਨ ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਮਾਸਟਰ ਸੀ, ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਇਮਾਨਦਾਰ ਨੌਜਵਾਨ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਜੀਵਨ ਗਠੀਏ ਦੇ ਬੁਖਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿਲ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਕਾਰਨ ਅਪਾਹਜ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਐਥਲੀਟ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਰ ਉਸ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਉੱਤਮ ਰਿਹਾ ਜਿਸਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਬਾਅ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ। ਗਰਮੀਆਂ ਅਤੇ ਸਰਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੀ ਤੈਰਾਕੀ ਲਈ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਖੁਦ ਇੱਕ ਤੈਰਾਕ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।
ਇਸ ਪਲ ਅਸੀਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਖੁਦ ਦੇਖਿਆ। ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਚੱਟਾਨ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੇ ਰਸਤਾ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਸਦਾ ਪੂਰਾ ਚਿੱਤਰ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ, ਇੱਕ ਸ਼ਰਾਬੀ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਲੜਖੜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਗਲੇ ਹੀ ਪਲ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਉੱਪਰ ਕੀਤੇ ਅਤੇ, ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਚੀਕ ਨਾਲ, ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਸਟੈਕਹਰਸਟ ਅਤੇ ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਵਧੇ - ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਪੰਜਾਹ ਗਜ਼ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ - ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਮੋੜ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਚਮਕਦਾਰ ਡੁੱਬੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਗੁੱਸੇ ਭਰੀਆਂ ਗੱਲ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਇੱਕ ਝਲਕ ਆਈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੀ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕ ਹਵਾ ਨਾਲ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ। ਉਹ ਧੁੰਦਲੇ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸਨ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਕੰਨਾਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਖਰੀ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਚੀਕ ਵਿੱਚ ਫਟਿਆ, "ਸ਼ੇਰ ਦੀ ਮੇਨ" ਸਨ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਅਤੇ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਅੱਧਾ ਉਠਾਇਆ, ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਾਸੇ ਅੱਗੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮੇਰਾ ਸਾਥੀ ਇਸ ਦੇ ਅਚਾਨਕ ਭਿਆਨਕ ਰੂਪ ਨਾਲ ਅਧਰੰਗੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਸੁਚੇਤ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੋੜ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਕੇਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਆਦਮੀ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣਾ ਬਰਬੇਰੀ ਓਵਰਕੋਟ, ਆਪਣੀ ਪੈਂਟ ਅਤੇ ਕੈਨਵਸ ਜੁੱਤੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਜੋੜਾ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਉਸਦੀ ਬਰਬੇਰੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮੋਢਿਆਂ ਦੁਆਲੇ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਫਿਸਲ ਗਈ, ਉਸਦੀ ਸੁੰਡ ਨੂੰ ਨੰਗਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਸੀਂ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਰਹੇ। ਉਸਦੀ ਪਿੱਠ ਗੂੜ੍ਹੀਆਂ ਲਾਲ ਲਾਈਨਾਂ ਨਾਲ ਢੱਕੀ ਹੋਈ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪਤਲੇ ਤਾਰ ਦੇ ਕੋਰੜੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੋੜੇ ਮਾਰੇ ਗਏ ਹੋਣ। ਜਿਸ ਸਾਧਨ ਨਾਲ ਇਹ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਚਕਦਾਰ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਮੋਢਿਆਂ ਅਤੇ ਪਸਲੀਆਂ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਲੰਬੇ, ਗੁੱਸੇ ਵਾਲੇ ਧੱਬੇ ਵਕਰ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਸਦੀ ਠੋਡੀ ਤੋਂ ਖੂਨ ਟਪਕ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪੀੜਾ ਦੇ ਪੈਰੋਕਸਿਜ਼ਮ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹੇਠਲੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਕੱਟਿਆ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਖਿੱਚਿਆ ਅਤੇ ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਚਿਹਰਾ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪੀੜਾ ਕਿੰਨੀ ਭਿਆਨਕ ਸੀ।

ਮੈਂ ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਟੈਕਹਰਸਟ ਸਰੀਰ ਦੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਪਰਛਾਵਾਂ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਆਨ ਮਰਡੋਕ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸੀ। ਮਰਡੋਕ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਗਣਿਤ ਦਾ ਕੋਚ ਸੀ, ਇੱਕ ਲੰਮਾ, ਕਾਲਾ, ਪਤਲਾ ਆਦਮੀ, ਇੰਨਾ ਚੁੱਪਚਾਪ ਅਤੇ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸਦਾ ਦੋਸਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਸਰਡਜ਼ ਅਤੇ ਕੋਨਿਕ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਉੱਚੇ ਅਮੂਰਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਆਮ ਜੀਵਨ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੀ। ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੱਟ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਆਦਮੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜੀਬ ਅਜੀਬ ਖੂਨ ਸੀ, ਜੋ ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਸਦੀਆਂ ਕੋਲੇ-ਕਾਲੀ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਕਾਲੇ ਚਿਹਰੇ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਗੁੱਸੇ ਦੇ ਪ੍ਰਕੋਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਿਰਫ ਭਿਆਨਕ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਮੈਕਫਰਸਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਕੁੱਤੇ ਦੁਆਰਾ ਪੀੜਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਸਨੇ ਜੀਵ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪਲੇਟ-ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਿਸ ਲਈ ਸਟੈਕਹਰਸਟ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਆਪਕ ਨਾ ਹੁੰਦਾ। ਅਜਿਹਾ ਅਜੀਬ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜੋ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੈਰਾਨ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁੱਤੇ ਦੀ ਘਟਨਾ ਇਹ ਦਰਸਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਰੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਹਮਦਰਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

"ਬੇਚਾਰਾ! ਬੇਚਾਰਾ! ਮੈਂ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ? ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸੀ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਲੇਟ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਮੁੰਦਰੀ ਕੰਢੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਿੱਧਾ ਦ ਗੇਬਲਜ਼ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"

"ਤੁਸੀਂ ਜਲਦੀ ਫੁਲਵਰਥ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰੋ।"

ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ ਉਹ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਟੈਕਹਰਸਟ, ਇਸ ਦੁਖਾਂਤ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ, ਸਰੀਰ ਦੇ ਕੋਲ ਹੀ ਰਿਹਾ। ਮੇਰਾ ਪਹਿਲਾ ਕੰਮ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਸੀ ਕਿ ਬੀਚ 'ਤੇ ਕੌਣ ਸੀ। ਰਸਤੇ ਦੇ ਸਿਖਰ ਤੋਂ ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਪੂਰਾ ਹਿੱਸਾ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸੁੰਨਸਾਨ ਸੀ

ਸਿਵਾਏ ਇਸਦੇ ਕਿ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਹਨੇਰੇ ਚਿੱਤਰ ਦੂਰ ਫੁਲਵਰਥ ਪਿੰਡ ਵੱਲ ਵਧਦੇ ਹੋਏ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਤੁਰ ਪਿਆ। ਉੱਥੇ ਚਾਕ ਨਾਲ ਮਿੱਟੀ ਜਾਂ ਨਰਮ ਮਾਰਲ ਰਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਮੈਂ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਕਦਮ ਵੇਖੇ, ਦੋਵੇਂ ਚੜ੍ਹਦੇ ਅਤੇ ਉਤਰਦੇ। ਉਸ ਸਵੇਰੇ ਇਸ ਟਰੈਕ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹੱਥ ਦੇ ਛਾਪ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਝੁਕਾਅ ਵੱਲ ਸਨ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਰੀਬ ਮੈਕਫਰਸਨ ਚੜ੍ਹਦੇ ਸਮੇਂ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਸੀ। ਗੋਲ ਡਿਪਰੈਸ਼ਨ ਵੀ ਸਨ, ਜੋ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਗੋਡਿਆਂ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਸੀ। ਰਸਤੇ ਦੇ ਤਲ 'ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਵਾਲੀ ਲਹਿਰ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਝੀਲ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਮੈਕਫਰਸਨ ਨੇ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਤੌਲੀਆ ਇੱਕ ਚੱਟਾਨ 'ਤੇ ਪਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੋੜਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸੁੱਕਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ, ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਉਹ ਕਦੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸਖ਼ਤ ਸ਼ਿੰਗਲ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਰੇਤ ਦੇ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਟੁਕੜਿਆਂ 'ਤੇ ਆਇਆ ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੇ ਕੈਨਵਸ ਜੁੱਤੇ ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਟ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨੰਗੇ ਪੈਰ ਦਾ ਵੀ, ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਨੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਨਹਾਉਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਲਈ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਤੌਲੀਏ ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਓਨਾ ਹੀ ਅਜੀਬ ਜਿੰਨਾ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਆਦਮੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਬੀਚ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਸਟੈਕਹਰਸਟ ਗੇਬਲਜ਼ ਤੋਂ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਨਹਾਉਣ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੰਗੇ ਪੈਰਾਂ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜਿਆਂ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ - ਉਹ ਸਾਰੇ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਬੇਢੰਗੇ ਸਨ - ਅਤੇ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਨਹਾਏ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਕਾਏ ਬਿਨਾਂ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਬਦਲਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਬੇਰਹਿਮ, ਅਣਮਨੁੱਖੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੋੜੇ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸਨ, ਤਸੀਹੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪੀੜ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਇੰਨੀ ਤਾਕਤ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਰੀਂਗ ਕੇ ਮਰ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਵਹਿਸ਼ੀ ਕੰਮ ਕਿਸਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ? ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਚੱਟਾਨਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਵਿੱਚ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਗੁਫਾਵਾਂ ਅਤੇ ਗੁਫਾਵਾਂ ਸਨ, ਪਰ ਘੱਟ ਸੂਰਜ ਸਿੱਧਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਚਮਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਲੁਕਣ ਲਈ ਕੋਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫਿਰ, ਫਿਰ, ਬੀਚ 'ਤੇ ਉਹ ਦੂਰ ਦੀਆਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਜਾਪਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਚੌੜਾ ਝੀਲ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਕਫਰਸਨ ਨੇ ਨਹਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ, ਚੱਟਾਨਾਂ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨ ਵਾਲੀਆਂ ਕਿਸ਼ਤੀਆਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸਾਡੇ ਵਿਹਲੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਲਈ ਕਈ ਸੜਕਾਂ ਸਨ, ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਟੀਚੇ ਵੱਲ ਲੈ ਗਈ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਹੈਰਾਨ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸਮੂਹ ਇਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਇਕੱਠਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਟੈਕਹਰਸਟ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਅਜੇ ਵੀ ਉੱਥੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਆਨ ਮਰਡੋਕ ਹੁਣੇ ਹੀ ਐਂਡਰਸਨ ਦੇ ਨਾਲ ਆਇਆ ਸੀ, ਪਿੰਡ ਦਾ ਕਾਂਸਟੇਬਲ, ਇੱਕ ਵੱਡੀ, ਅਦਰਕ-ਮੁੱਛਾਂ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਜੋ ਹੌਲੀ, ਠੋਸ

ਸਸੇਕਸ ਨਸਲ ਦਾ ਸੀ - ਇੱਕ ਨਸਲ ਜੋ ਇੱਕ ਭਾਰੀ, ਚੁੱਪ ਬਾਹਰੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਸਮਝ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਸੁਣਿਆ, ਸਾਡੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਖਿੱਚ ਲਿਆ।
"ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਸਲਾਹ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼। ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਗਲਤ ਹੋਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਲੇਵਸ ਤੋਂ ਸੁਣਾਂਗਾ।"
ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਤੁਰੰਤ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਵੇ; ਨਾਲ ਹੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਨਾ ਆਉਣ, ਕੁਝ ਵੀ ਹਿੱਲਣ ਨਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਘੱਟ ਤਾਜ਼ੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਾ ਬਣਨ ਦੇਣ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਆਦਮੀ ਦੀਆਂ ਜੇਬਾਂ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ। ਉੱਥੇ ਉਸਦਾ ਰੁਮਾਲ, ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਚਾਕੂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਫੋਲਡਿੰਗ ਕਾਰਡ-ਕੇਸ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਪਰਚੀ ਨਿਕਲੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਸੀ:
ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਤੁਸੀਂ ਯਕੀਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।
ਮੌਡੀ।
ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਬੰਧ, ਇੱਕ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਵਾਂਗ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਦੋਂ ਅਤੇ ਕਿੱਥੇ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਸੀ। ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਕਾਰਡ-ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬਰਬੇਰੀ ਦੀਆਂ ਜੇਬਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਸੁਝਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮੈਂ ਨਾਸ਼ਤੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਕਿ ਚੱਟਾਨਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਦੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।
ਸਟੈਕਹਰਸਟ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਕਿ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਦ ਗੇਬਲਜ਼ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਪੱਕੀ ਖ਼ਬਰ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਚੱਟਾਨ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਛੋਟੀਆਂ ਗੁਫਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਮੈਕਫਰਸਨ ਦੇ ਡੈਸਕ ਵਿੱਚ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਈ ਅਜਿਹੇ ਸਨ ਜੋ ਫੁਲਵਰਥ ਦੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਮਿਸ ਮੌਡ ਬੇਲਾਮੀ ਨਾਲ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਨੋਟ ਦੇ ਲੇਖਕ ਦੀ ਪਛਾਣ ਸਥਾਪਤ ਕਰ ਲਈ ਸੀ।
"ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਚਿੱਠੀਆਂ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਸਮਝਾਇਆ। "ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕਿਆ। ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰੇਮ ਸਬੰਧ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਘਟਨਾ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿਖਦਾ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਔਰਤ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੀਤੀ ਸੀ।"
"ਪਰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕਿਸੇ ਨਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪੂਲ 'ਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਦੀ ਆਦਤ ਸੀ," ਮੈਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ।
"ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਮੌਕਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਕਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਮੈਕਫਰਸਨ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਨ।"
"ਕੀ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਮੌਕਾ ਸੀ?"
ਸਟੈਕਹਰਸਟ ਨੇ ਸੋਚਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਭਰਵੱਟੇ ਬੰਨ੍ਹੇ।
"ਇਆਨ ਮਰਡੋਕ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਨਾਸ਼ਤੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਬੀਜਗਣਿਤਿਕ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਬੇਚਾਰਾ, ਉਹ ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।"
"ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੋਸਤ ਨਹੀਂ ਸਨ।"

"ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਪਰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮਰਡੋਕ ਮੈਕਫਰਸਨ ਦੇ ਓਨੇ ਨੇੜੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਹਮਦਰਦੀ ਵਾਲਾ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕੁੱਤੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਹੋਏ ਝਗੜੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ।"
"ਇਹ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ।"
"ਪਰ ਕੁਝ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਛੱਡ ਗਈ, ਸ਼ਾਇਦ।"
"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚੇ ਦੋਸਤ ਸਨ।"
"ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ, ਸਾਨੂੰ ਕੁੜੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?"
"ਹਰ ਕੋਈ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਸੁੰਦਰਤਾ, ਹੋਮਜ਼, ਜੋ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਦੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਕਫਰਸਨ ਉਸ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੰਨਾ ਦੂਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਇਹ ਅੱਖਰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ।"
"ਪਰ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ?"
"ਉਹ ਬੁੱਢੇ ਟੌਮ ਬੇਲਾਮੀ ਦੀ ਧੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਫੁਲਵਰਥ ਵਿਖੇ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਸ਼ਤੀਆਂ ਅਤੇ ਨਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਿਸਤਰੇ ਹਨ। ਉਹ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਛੇਰਾ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਚੰਗਾ ਆਦਮੀ ਹੈ। ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ ਵਿਲੀਅਮ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ।"
"ਕੀ ਅਸੀਂ ਫੁਲਵਰਥ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖੀਏ?"
"ਕਿਸ ਬਹਾਨੇ?"
"ਓਹ, ਅਸੀਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਬਹਾਨਾ ਲੱਭ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਇਸ ਗਰੀਬ ਆਦਮੀ ਨੇ ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖੀ ਹੱਥ ਨੇ ਉਸ ਬਿਪਤਾ ਦੇ ਹੱਥ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਹ ਕੋਈ ਬਿਪਤਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਸੱਟਾਂ ਲਗਾਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਇਕਾਂਤ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਜਾਣਕਾਰਾਂ ਦਾ ਘੇਰਾ ਜ਼ਰੂਰ ਸੀਮਤ ਸੀ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਹਰ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਮਨੋਰਥ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਅਪਰਾਧੀ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ।"
ਇਹ ਥਾਈਮ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਵਾਲੇ ਪਹਾੜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੁਹਾਵਣਾ ਸੈਰ ਹੁੰਦਾ ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ ਮਨ ਉਸ ਦੁਖਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਹਿਰੀਲੇ ਨਾ ਹੁੰਦੇ ਜੋ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਫੁਲਵਰਥ ਪਿੰਡ ਖਾੜੀ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਅਰਧ-ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੋਖਲੇ ਮੋੜ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੜ੍ਹਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਈ ਆਧੁਨਿਕ ਘਰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਸਟੈਕਹਰਸਟ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ।
"ਇਹ ਹੈਵਨ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੇਲਾਮੀ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਕੋਨੇ ਵਾਲਾ ਟਾਵਰ ਅਤੇ ਸਲੇਟ ਛੱਤ ਵਾਲਾ। ਉਸ ਆਦਮੀ ਲਈ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ - ਜੋਵ ਦੁਆਰਾ, ਇਹ ਦੇਖੋ!"
ਹੈਵਨ ਦਾ ਬਾਗ਼ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਉੱਭਰਿਆ ਸੀ। ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਲੰਬਾ, ਕੋਣਾ, ਘਬਰਾਹਟ ਵਾਲਾ ਚਿੱਤਰ ਸੀ। ਇਹ ਗਣਿਤ-ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਇਆਨ ਮਰਡੋਕ ਸੀ। ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਸੜਕ 'ਤੇ ਮਿਲੇ।

"ਹਾਏ!" ਸਟੈਕਹਰਸਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਆਦਮੀ ਨੇ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ, ਆਪਣੀਆਂ ਉਤਸੁਕ ਹਨੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਖਿੱਚ ਲਿਆ।

"ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

ਮਰਡੋਕ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਲਾਲ ਹੋ ਗਿਆ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਅਧੀਨ ਹਾਂ, ਸਰ, ਤੁਹਾਡੀ ਛੱਤ ਹੇਠ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਹਿਸਾਬ ਦੇਣਾ ਹੈ।"

ਸਟੈਕਹਰਸਟ ਦੀਆਂ ਨਸਾਂ ਸਤ੍ਹਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਸਹਿ ਲਿਆ ਸੀ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਸ਼ਾਇਦ, ਉਹ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਦਾ। ਹੁਣ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣਾ ਗੁੱਸਾ ਗੁਆ ਬੈਠਾ ਸੀ।

"ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਜਵਾਬ ਸ਼ੁੱਧ ਬੇਵਕੂਫੀ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀ ਮਰਡੋਕ।"

"ਤੁਹਾਡਾ ਆਪਣਾ ਸਵਾਲ ਵੀ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਭਰੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਖਰੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰੋ।"

"ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਅੱਜ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਦ ਗੇਬਲਜ਼ ਨੂੰ ਰਹਿਣ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ।"

ਉਹ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਤੁਰ ਪਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਟੈਕਹਰਸਟ, ਗੁੱਸੇ ਭਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ, ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਝਾਕਦਾ ਹੋਇਆ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ।

"ਕੀ ਉਹ ਇੱਕ ਅਸੰਭਵ, ਅਸਹਿਣਯੋਗ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ?" ਉਹ ਚੀਕਿਆ।

ਇੱਕ ਗੱਲ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਇਆਨ ਮਰਡੋਕ ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਭੱਜਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਮੌਕਾ ਲੈ ਰਹੇ ਸਨ। ਸ਼ੱਕ, ਅਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਧੁੰਦਲਾ, ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਰੂਪਰੇਖਾ ਬਣਾਉਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਬੇਲਾਮੀਜ਼ ਦੀ ਫੇਰੀ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਟੈਕਹਰਸਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਘਰ ਵੱਲ ਅੱਗੇ ਵਧੇ।

ਮਿਸਟਰ ਬੇਲਾਮੀ ਇੱਕ ਅੱਧਖੜ ਉਮਰ ਦੇ ਆਦਮੀ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਜਿਸਦੀ ਲਾਲ ਦਾੜ੍ਹੀ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ ਸੀ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਗੁੱਸੇ ਦੇ ਮੂਡ ਵਿੱਚ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਸਦੇ ਵਾਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਫੁੱਲਦਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਨਹੀਂ, ਸਰ, ਮੈਂ ਕੋਈ ਵੇਰਵਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਮੇਰਾ ਪੁੱਤਰ ਇੱਥੇ ਹੈ" - ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਭਾਰੀ, ਉਦਾਸ ਹੈ, ਬੈਠਕ ਦੇ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਹੈ - "ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਮੈਕਫਰਸਨ ਦਾ ਮੌਡ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਸੀ। ਹਾਂ, ਸਰ, 'ਵਿਆਹ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਕਦੇ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਚਿੱਠੀਆਂ ਅਤੇ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਹੋਈਆਂ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਕੋਈ ਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਦ੍ਰਿੜ ਹਾਂ -"

ਪਰ ਉਸ ਔਰਤ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਨਿਕਲ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਕੱਠ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਲਾਵੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲੈਂਦੀ। ਕੌਣ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇੰਨਾ ਦੁਰਲੱਭ ਫੁੱਲ ਇੰਨੀ ਜੜ੍ਹ ਤੋਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ ਉੱਗੇਗਾ? ਔਰਤਾਂ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਹੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਖਿੱਚ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਦਿਮਾਗ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੇ ਦਿਲ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਨਾਜ਼ੁਕ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਪਹਾੜਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਨਰਮ ਤਾਜ਼ਗੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਨੌਜਵਾਨ ਉਸਦਾ

ਰਸਤਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਉਹ ਕੁੜੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਧੱਕਾ ਮਾਰਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਹੈਰੋਲਡ ਸਟੈਕਹਰਸਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਵੱਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਤੀਬਰਤਾ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਫਿਟਜ਼ਰੋਏ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਵੇਰਵੇ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਨਾ ਡਰੋ।"

“ਤੁਹਾਡੇ ਇਸ ਦੂਜੇ ਸੱਜਣ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਖ਼ਬਰ ਦੱਸੀ,” ਪਿਤਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ।

“ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ,” ਛੋਟੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਗਰਜ ਕੇ ਕਿਹਾ।

ਭੈਣ ਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਤਿੱਖੀ, ਭਿਆਨਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ। "ਇਹ ਮੇਰਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਵਿਲੀਅਮ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲਣ ਦਿਓ। ਹਰ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜੇ ਮੈਂ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ ਜੋ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਸੁਣਿਆ, ਇੱਕ ਸੰਜੀਦਾ ਇਕਾਗਰਤਾ ਨਾਲ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰਤਾ ਵੀ ਸੀ। ਮੌਡ ਬੇਲਾਮੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਸੰਪੂਰਨ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਔਰਤ ਵਜੋਂ ਮੇਰੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੇਗੀ। ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਜਾਣਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਮੁੜੀ।

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਕਟਹਿਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਓ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੀ ਹਮਦਰਦੀ ਅਤੇ ਮਦਦ ਹੈ, ਉਹ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਣ।" ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਭਰਾ ਵੱਲ ਬੇਵਕੂਫੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਧੰਨਵਾਦ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ 'ਉਹ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੋਕ ਚਿੰਤਤ ਸਨ?"

"ਮੈਂ ਮਿਸਟਰ ਮੈਕਫਰਸਨ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਤਾਕਤਵਰ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਇੱਕਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਗੁੱਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

"ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"

“ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਹਿੰਦੀ ਹਾਂ, ਮੌਡ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਾ ਉਲਝਾਈਂ,” ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ।

ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਬੇਵੱਸੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ। "ਮੈਂ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹਾਂ?"

"ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵੇਲੇ ਤੱਥ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਣਗੇ, ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਨਿੱਜਤਾ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਸਾਂਝੇ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ।" ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸ ਨੋਟ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। "ਇਹ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ ਜ਼ਰੂਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"

"ਮੈਨੂੰ ਰਹੱਸ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿਖਦਾ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਅਸੀਂ ਵਿਆਹ ਲਈ ਮੰਗੇ ਹੋਏ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਗੁਪਤ ਰੱਖਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਫਿਟਜ਼ਰੋਏ ਦਾ ਚਾਚਾ, ਜੋ ਬਹੁਤ ਬੁੱਢਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਰਨ ਵਾਲਾ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਸੀ," ਮਿਸਟਰ ਬੇਲਾਮੀ ਨੇ ਗਰਜ ਕੇ ਕਿਹਾ।

"ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਰਦਾ, ਪਿਤਾ ਜੀ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਹਮਦਰਦੀ ਦਿਖਾਈ ਹੁੰਦੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕੁੜੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਬਾਹਰ ਬੰਦਿਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ।"

"ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ। ਇਸ ਮੁਲਾਕਾਤ ਬਾਰੇ" - ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਝਿਜਕਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਰੋੜਿਆ ਹੋਇਆ ਨੋਟ ਕੱਢਿਆ - "ਇਹ ਇਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਸੀ।"

ਡੀਅਰੈਸਟ [ਸੁਨੇਹਾ ਚਲਾਇਆ]:

ਮੰਗਲਵਾਰ ਨੂੰ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਬਾਅਦ ਸਮੁੰਦਰੀ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਜਗ੍ਹਾ। ਇਹ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਭੱਜ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।

ਐੱਫ.ਐੱਮ.

"ਅੱਜ ਮੰਗਲਵਾਰ ਦਾ ਦਿਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਸੀ।"

ਮੈਂ ਕਾਗਜ਼ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ। "ਇਹ ਕਦੇ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲਿਆ?"

"ਮੈਂ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ। ਇਸਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਪਰ ਜੋ ਵੀ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਜਵਾਬ ਦੇਵਾਂਗਾ।"

ਉਹ ਆਪਣੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਪੱਕੀ ਸੀ, ਪਰ ਸਾਡੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮੰਗੇਤਰ ਦਾ ਕੋਈ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕਈ ਨਿੱਘੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕ ਸਨ।

"ਕੀ ਮੈਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਮਿਸਟਰ ਇਆਨ ਮਰਡੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ?"

ਉਹ ਲਾਲ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਜਾਪ ਰਹੀ ਸੀ।

"ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਫਿਟਜ਼ਰੋਏ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਗਿਆ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਬਦਲ ਗਿਆ।"

ਫਿਰ ਤੋਂ ਇਸ ਅਜੀਬ ਆਦਮੀ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਪੱਕਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰਦਾ ਜਾਪਿਆ। ਉਸਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਕਮਰਿਆਂ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਟੈਕਹਰਸਟ ਇੱਕ ਇੱਛੁਕ ਸਹਿਯੋਗੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਦ ਹੈਵਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਫੇਰੀ ਤੋਂ ਇਸ ਉਮੀਦ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆਏ ਕਿ ਇਸ ਉਲਝੀ ਹੋਈ ਛਿੱਲ ਦਾ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਸਿਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਇੱਕ ਹਫ਼ਤਾ ਬੀਤ ਗਿਆ। ਜਾਂਚ ਨੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਬੂਤਾਂ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸਟੈਕਹਰਸਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਾਰੇ ਗੁਪਤ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਦੀ ਇੱਕ ਸਤਹੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ। ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ। ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪਾਠਕ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੀਮਾ 'ਤੇ ਇੰਨੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੈ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਮੇਰੀ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਰਹੱਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੁੱਤੇ ਦੀ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ।

ਇਹ ਮੇਰਾ ਪੁਰਾਣਾ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਉਸ ਅਜੀਬ ਵਾਇਰਲੈੱਸ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਪੇਂਡੂ ਇਲਾਕਿਆਂ ਦੀਆਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।

"ਇਹ ਦੁਖਦਾਈ ਕਹਾਣੀ ਹੈ, ਸਰ, ਮਿਸਟਰ ਮੈਕਫਰਸਨ ਦੇ ਕੁੱਤੇ ਬਾਰੇ," ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਮ ਕਿਹਾ।

ਮੈਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਬਾਤਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਪਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਲਿਆ।

"ਮਿਸਟਰ ਮੈਕਫਰਸਨ ਦੇ ਕੁੱਤੇ ਬਾਰੇ ਕੀ?"

"ਮਰ ਗਿਆ, ਸਰ। ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਲਈ ਸੋਗ ਨਾਲ ਮਰ ਗਿਆ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਿਸਨੇ ਦੱਸਿਆ?"

"ਕਿਉਂ, ਸਰ, ਹਰ ਕੋਈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਖਾਧਾ। ਫਿਰ ਅੱਜ ਦ ਗੇਬਲਜ਼ ਦੇ ਦੋ ਨੌਜਵਾਨ ਸੱਜਣਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ - ਸਮੁੰਦਰ ਕੰਢੇ, ਉਸੇ ਥਾਂ 'ਤੇ ਜਿੱਥੇ ਇਸਦਾ ਮਾਲਕ ਆਪਣਾ ਅੰਤ ਕਰਦਾ ਸੀ।"

"ਉਸੇ ਥਾਂ 'ਤੇ।" ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਮੇਰੀ ਯਾਦਾਸ਼ਤ ਵਿੱਚ ਸਾਫ਼ ਉਭਰ ਆਏ। ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਧੁੰਦਲਾ ਜਿਹਾ ਅਹਿਸਾਸ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੁੱਤਿਆਂ ਦੇ ਸੁੰਦਰ, ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀ ਕਿ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਮਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ "ਉਸੇ ਥਾਂ 'ਤੇ"! ਇਹ ਇਕੱਲਾ ਬੀਚ ਇਸ ਲਈ ਘਾਤਕ ਕਿਉਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਵੀ ਕਿਸੇ ਬਦਲੇ ਦੀ ਲੜਾਈ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ? ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ -? ਹਾਂ, ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਧੁੰਦਲੀ ਸੀ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੁਝ ਬਣ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਦ ਗੇਬਲਜ਼ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਨੂੰ ਸਟੈਕਹਰਸਟ ਉਸਦੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ। ਮੇਰੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਸਡਬਰੀ ਅਤੇ ਬਲੌਂਟ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ, ਦੋ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁੱਤਾ ਲੱਭਿਆ ਸੀ।

"ਹਾਂ, ਇਹ ਤਲਾਅ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਕਿਨਾਰੇ ਪਿਆ ਸੀ," ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਆਪਣੇ ਮਰੇ ਹੋਏ ਮਾਲਕ ਦੇ ਪਗਡੰਡੀ 'ਤੇ ਚੱਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਮੈਂ ਉਸ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਜੀਵ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਇੱਕ ਏਅਰਡੇਲ ਟੈਰੀਅਰ, ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਚਟਾਈ 'ਤੇ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਰੀਰ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਸਖ਼ਤ ਸੀ, ਅੱਖਾਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਅੰਗ ਮਰੋੜੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਸਦੀ ਹਰ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਪੀੜ ਸੀ।

ਗੇਬਲਜ਼ ਤੋਂ ਮੈਂ ਨਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪੂਲ ਵੱਲ ਤੁਰ ਪਿਆ। ਸੂਰਜ ਡੁੱਬ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਚੱਟਾਨ ਦਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਪਾਣੀ ਦੇ ਪਾਰ ਕਾਲਾ ਸੀ, ਜੋ ਸੀਸੇ ਦੀ ਚਾਦਰ ਵਾਂਗ ਧੁੰਦਲਾ ਜਿਹਾ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਗ੍ਹਾ ਸੁੰਨਸਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਚੱਕਰ ਕੱਟ ਰਹੇ ਅਤੇ ਚੀਕ ਰਹੇ ਦੋ ਸਮੁੰਦਰੀ ਪੰਛੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੀਵਨ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੱਧਮ ਪੈ ਰਹੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਉਸ ਚੱਟਾਨ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਰੇਤ ਉੱਤੇ ਛੋਟੇ ਕੁੱਤੇ ਦੇ ਚੀਕਣ ਨੂੰ ਮੱਧਮ ਜਿਹਾ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਤੌਲੀਆ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਡੂੰਘੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਰਛਾਵੇਂ ਮੇਰੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਹਨੇਰਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੇਰਾ ਮਨ ਦੌੜਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਣਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕੋਈ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਤੁਸੀਂ ਭਾਲ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉੱਥੇ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੁਹਾਡੀ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਪਰੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਮੌਤ ਦੇ ਉਸ ਸਥਾਨ ਦੇ ਕੋਲ ਇਕੱਲਾ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਘਰ ਵੱਲ ਤੁਰ ਪਿਆ।

ਮੈਂ ਰਸਤੇ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ। ਇੱਕ ਝਪਕ ਵਾਂਗ, ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਯਾਦ ਆ ਗਈ ਜਿਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇੰਨੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਅਤੇ ਵਿਅਰਥ ਨਾਲ ਫੜਿਆ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋਵੋਗੇ, ਜਾਂ ਵਾਟਸਨ ਨੇ ਵਿਅਰਥ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਵਿਗਿਆਨਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਬਾਹਰਲੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਭੰਡਾਰ ਹੈ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਕੰਮ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਮਨ ਇੱਕ ਭੀੜ-ਭੜੱਕੇ ਵਾਲੇ ਡੱਬੇ ਵਰਗਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਕੇਟ ਰੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ - ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉੱਥੇ ਕੀ ਸੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਅਸਪਸ਼ਟ ਧਾਰਨਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਅਸਰ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸੀ, ਪਰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਭਿਆਨਕ, ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ਯੋਗ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂਚ ਕਰਾਂਗਾ।

ਮੇਰੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਕੁੰਡਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਘੁੱਟਿਆ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਚਾਕਲੇਟ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਲੈ ਕੇ ਬਾਹਰ ਆਇਆ। ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਮੈਂ ਉਹ ਅਧਿਆਇ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਿਸਦਾ ਮੈਨੂੰ ਧੁੰਦਲਾ ਯਾਦ ਸੀ। ਹਾਂ, ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ ਅਤੇ ਅਸੰਭਵ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਆਰਾਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਮੇਰਾ ਮਨ ਕੱਲ੍ਹ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਪਰ ਉਸ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਰੁਕਾਵਟ ਆਈ। ਮੈਂ ਚਾਹ ਦਾ ਕੱਪ ਵੀ ਅਜੇ ਪੀਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਸਮੁੰਦਰ ਕੰਢੇ ਜਾਣ ਲਈ ਨਿਕਲ ਹੀ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸਸੇਕਸ ਕਾਂਸਟੇਬੁਲਰੀ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਬਾਰਡਲ ਦਾ ਫ਼ੋਨ ਆਇਆ - ਇੱਕ ਸਥਿਰ, ਠੋਸ, ਵਿਚਾਰਸ਼ੀਲ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲਾ ਗਊ-ਮਾਸ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ, ਜੋ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਭਰੇ ਭਾਵ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਅਨੁਭਵ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਹੈ, ਸਰ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਹੈ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਮੈਕਫਰਸਨ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵਿਰੁੱਧ ਹਾਂ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਕਰਾਂ, ਜਾਂ ਨਹੀਂ?"

"ਮਤਲਬ ਮਿਸਟਰ ਇਆਨ ਮਰਡੋਕ?"

"ਹਾਂ, ਸਰ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹੀ ਇਸ ਇਕਾਂਤ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਛੋਟੇ ਕੰਪਾਸ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਜੇ ਉਸਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਕਿਸਨੇ ਕੀਤਾ?"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਕੀ ਵਿਰੋਧ ਹੈ?"

ਉਹ ਵੀ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਖੁੱਡਾਂ 'ਤੇ ਟੰਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮਰਡੋਕ ਦਾ ਕਿਰਦਾਰ ਅਤੇ ਰਹੱਸ ਸੀ ਜੋ ਆਦਮੀ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਗੁੱਸੇ ਦੇ ਭੜਕਾਹਟ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੁੱਤੇ ਦੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਕਫਰਸਨ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੋਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮਿਸ

ਬੇਲਾਮੀ ਵੱਲ ਆਪਣੇ ਧਿਆਨ ਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਕੋਲ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਨੁਕਤੇ ਸਨ, ਪਰ ਕੋਈ ਨਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਮਰਡੋਕ ਜਾਣ ਲਈ ਹਰ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।

"ਜੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਭੱਜ ਜਾਣ ਦੇਵਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਕੀ ਸਥਿਤੀ ਹੋਵੇਗੀ?" ਉਹ ਭਾਰਾ, ਬਲਗਮ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ।

"ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਮੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਜੁਰਮ ਵਾਲੀ ਸਵੇਰ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਖਰੀ ਪਲ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨਾਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਕਫਰਸਨ ਦੇ ਆਉਣ ਦੇ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਉਹ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਆ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਕੱਲੇ ਆਪਣੇ ਵਰਗੇ ਤਾਕਤਵਰ ਆਦਮੀ 'ਤੇ ਇਹ ਗੁੱਸਾ ਢਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਸ ਸਾਧਨ ਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਸੱਟਾਂ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।"

"ਇਹ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੋੜਾ ਜਾਂ ਲਚਕਦਾਰ ਕੋਰੜਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।"

"ਪਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੈਂਸ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ।"

"ਉਹ ਕੀ ਹਨ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼?"

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬਿਊਰੋ ਵੱਲ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਫੋਟੋ ਕੱਢੀ। "ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੇਰਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ," ਮੈਂ ਸਮਝਾਇਆ।

"ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਰੂਰ ਕੰਮ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼।"

"ਜੇ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੋ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਆਓ ਇਸ ਖੁਆਬ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ ਜੋ ਸੱਜੇ ਮੋਢੇ ਦੁਆਲੇ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਵੀ ਕਮਾਲ ਦਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ?"

"ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਯਕੀਨਨ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੀ ਤੀਬਰਤਾ ਅਸਮਾਨ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਖੂਨ ਦਾ ਇੱਕ ਬਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਹੋਰ। ਇੱਥੇ ਇਸ ਦੂਜੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਹਨ। ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

"ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ?"

"ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਹੋਰ ਕਹਿ ਸਕਾਂਗਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਜੋ ਇਹ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਉਸ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਕੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਾਨੂੰ ਅਪਰਾਧੀ ਵੱਲ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਸਫ਼ਰ ਤੈਅ ਕਰੇਗਾ।"

"ਇਹ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇੱਕ ਬੇਤੁਕਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ," ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਜੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਤਾਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਲਾਲ-ਗਰਮ ਜਾਲ ਵਿਛਾਇਆ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਿਹਤਰ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਬਿੰਦੂ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਸਨ ਕਿ ਜਾਲੀਆਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਪਾਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।"

"ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਧੀਆ ਤੁਲਨਾ। ਜਾਂ ਕੀ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਖ਼ਤ ਬਿੱਲੀ-ਓ-ਨੌਂ-ਪੂਛਾਂ ਵਾਲੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਛੋਟੀਆਂ ਸਖ਼ਤ ਗੰਢਾਂ ਹਨ?"

"ਜੋਵ ਦੁਆਰਾ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।"

"ਜਾਂ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵੱਖਰਾ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਬਾਰਡਲ। ਪਰ ਤੁਹਾਡਾ ਕੇਸ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਹ ਆਖਰੀ ਸ਼ਬਦ ਹਨ - 'ਸ਼ੇਰ ਦੀ ਮੇਨ'।"

"ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਆਨ -"

"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੇ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਮਰਡੋਕ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਹੁੰਦਾ - ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਲਗਭਗ ਚੀਕਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ 'ਮਾਨੇ' ਸੀ।"

"ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼?"

"ਸ਼ਾਇਦ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਹੋਰ ਠੋਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।"

"ਅਤੇ ਇਹ ਕਦੋਂ ਹੋਵੇਗਾ?"

"ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ - ਸ਼ਾਇਦ ਘੱਟ।"

ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਠੋਡੀ ਨੂੰ ਰਗੜਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕੀ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਕਾਸ਼ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਉਹ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨ ਵਾਲੀਆਂ ਕਿਸ਼ਤੀਆਂ ਹੋਣ।"

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਸਨ।"

"ਖੈਰ, ਫਿਰ, ਕੀ ਇਹ ਬੇਲਾਮੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਵੱਡਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ? ਉਹ ਮਿਸਟਰ ਮੈਕਫਰਸਨ ਨਾਲ ਬਹੁਤੇ ਪਿਆਰੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਕੀ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ਰਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ?"

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚੋਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ," ਮੈਂ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਹੁਣ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਮਿਲਦੇ -"

ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਰੁਕਾਵਟ ਆਈ ਜੋ ਅੰਤ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸੀ।

ਮੇਰਾ ਬਾਹਰੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ, ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਆਨ ਮਰਡੋਕ ਲੜਖੜਾ ਕੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਫਿੱਕਾ, ਖਿੰਡਿਆ ਹੋਇਆ, ਉਸਦੇ ਕੱਪੜੇ ਜੰਗਲੀ ਬੇਤਰਤੀਬ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਆਪਣੇ ਹੱਡੀਆਂ ਵਾਲੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਫਰਨੀਚਰ 'ਤੇ ਪੰਜੇ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਰੱਖ ਸਕੇ। "ਬ੍ਰਾਂਡੀ! ਬ੍ਰਾਂਡੀ!" ਉਹ ਹਫ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਕਰਾਹਦਾ ਹੋਇਆ ਡਿੱਗ ਪਿਆ।

ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸਟੈਕਹਰਸਟ ਆਇਆ, ਬਿਨਾਂ ਟੋਪੀਆਂ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਸਾਹ ਲੈਂਦਾ ਹੋਇਆ, ਲਗਭਗ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਵਾਂਗ ਹੀ ਉਦਾਸ।

"ਹਾਂ, ਹਾਂ, ਬ੍ਰਾਂਡੀ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਉਹ ਆਦਮੀ ਆਪਣੀ ਆਖਰੀ ਸਾਹ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਬਸ ਇੰਨਾ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਾਰ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ।"

ਕੱਚੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅੱਧੇ ਗਿਲਾਸ ਨੇ ਇੱਕ ਅਦਭੁਤ ਤਬਦੀਲੀ ਲਿਆਂਦੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਾਂਹ ਉੱਤੇ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਕੋਟ ਆਪਣੇ ਮੋਢਿਆਂ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ। "ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਤੇਲ, ਅਫੀਮ, ਮੋਰਫੀਆ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਇਸ ਨਰਕ ਭਰੀ ਪੀੜਾ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ!"

ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਮੈਂ ਅਤੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਚੀਕ ਉੱਠੇ। ਉੱਥੇ, ਆਦਮੀ ਦੇ ਨੰਗੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ, ਲਾਲ, ਸੁੱਜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਲਾਈਨਾਂ ਦਾ ਉਹੀ ਅਜੀਬ ਜਾਲੀਦਾਰ ਪੈਟਰਨ ਸੀ ਜੋ ਫਿਟਜ਼ਰੋਏ ਮੈਕਫਰਸਨ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੀ।

ਦਰਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਿਆਨਕ ਸੀ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੀੜਤ ਦਾ ਸਾਹ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰੁਕ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਕਾਲਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਹਾਹਾਂ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਿਲ 'ਤੇ ਹੱਥ ਮਾਰਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮੱਥੇ ਤੋਂ ਪਸੀਨੇ ਦੇ ਮਣਕੇ ਡਿੱਗਦੇ ਸਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਉਹ ਮਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਬ੍ਰਾਂਡੀ ਡੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਹਰ ਤਾਜ਼ਾ ਖੁਰਾਕ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਰਹੀ ਸੀ। ਸਲਾਦ ਦੇ ਤੇਲ ਵਿੱਚ ਭਿੱਜੇ ਹੋਏ ਕਪਾਹ-ਉਨ ਦੇ ਪੈਡ ਅਜੀਬ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਤੋਂ ਪੀੜ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦੇ ਜਾਪਦੇ ਸਨ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਗੱਦੇ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਪੈ ਗਿਆ। ਥੱਕੀ ਹੋਈ ਕੁਦਰਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਆਖਰੀ ਭੰਡਾਰ ਵਿੱਚ ਪਨਾਹ ਲਈ ਸੀ। ਇਹ ਅੱਧੀ ਨੀਂਦ ਅਤੇ ਅੱਧੀ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਸੀ, ਪਰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਹ ਦਰਦ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਸੀ।

ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ, ਪਰ ਜਿਸ ਪਲ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੀ ਹਾਲਤ ਬਾਰੇ ਭਰੋਸਾ ਮਿਲਿਆ, ਸਟੈਕਹਰਸਟ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਆ ਗਿਆ।

"ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ, "ਇਹ ਕੀ ਹੈ, ਹੋਮਜ਼? ਇਹ ਕੀ ਹੈ?"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਕਿੱਥੋਂ ਮਿਲਿਆ?"

"ਸਮੁੰਦਰੀ ਕੰਢੇ। ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਥਾਂ ਜਿੱਥੇ ਬੇਚਾਰਾ ਮੈਕਫਰਸਨ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜੇ ਇਸ ਆਦਮੀ ਦਾ ਦਿਲ ਮੈਕਫਰਸਨ ਵਾਂਗ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਹੁਣ ਇੱਥੇ ਨਾ ਹੁੰਦਾ। ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਾਲਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਗੇਬਲਜ਼ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬਣਾਇਆ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰ ਕੰਢੇ ਦੇਖਿਆ?"

"ਮੈਂ ਚੱਟਾਨ 'ਤੇ ਤੁਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਚੀਕ ਸੁਣੀ। ਉਹ ਪਾਣੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਸੀ, ਸ਼ਰਾਬੀ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਭੱਜਿਆ, ਉਸਦੇ ਉੱਤੇ ਕੁਝ ਕੱਪੜੇ ਪਾ ਦਿੱਤੇ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉੱਪਰ ਲੈ ਆਇਆ। ਸਵਰਗ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਹੋਮਜ਼, ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਸਰਾਪ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਸ਼ਟ ਨਾ ਛੱਡੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਹੁੰਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ, ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਸਾਖ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ?"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਸਟੈਕਹਰਸਟ। ਹੁਣੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਓ! ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਆਓ! ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਕੀ ਅਸੀਂ ਇਸ ਕਾਤਲ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ।"

ਬੇਹੋਸ਼ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਘਰ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਜ਼ਿੰਮੇ ਛੱਡ ਕੇ, ਅਸੀਂ ਤਿੰਨੋਂ ਘਾਤਕ ਝੀਲ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ। ਸ਼ਿੰਗਲ 'ਤੇ ਉਸ ਜ਼ਖਮੀ ਆਦਮੀ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੇ ਗਏ ਤੌਲੀਏ ਅਤੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਢੇਰ ਸੀ। ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਮੈਂ ਪਾਣੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਘੁੰਮਿਆ, ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਭਾਰਤੀ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪੂਲ ਕਾਫ਼ੀ ਘੱਟ ਸੀ, ਪਰ ਚੱਟਾਨ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਜਿੱਥੇ ਬੀਚ ਖੋਖਲਾ ਸੀ, ਇਹ ਚਾਰ ਜਾਂ ਪੰਜ ਫੁੱਟ ਡੂੰਘਾ ਸੀ। ਇਹ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਤੈਰਾਕ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਲੌਰ ਵਾਂਗ ਸਾਫ਼ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਹਲਕਾ ਹਰਾ ਪੂਲ ਬਣਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਚੱਟਾਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸਦੇ ਉੱਪਰ ਚੱਟਾਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲਾਈਨ ਪਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਰਾਹ ਵੱਲ ਚੱਲ ਪਿਆ, ਆਪਣੇ ਹੇਠਾਂ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ

ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਵੇਖਦਾ ਰਿਹਾ। ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਡੂੰਘੇ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਪੂਲ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੇ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਫੜ ਲਈ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਭਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਿੱਤ ਦੇ ਜੈਕਾਰੇ ਨਾਲ ਫਟ ਗਿਆ।

"ਸਾਇਨੀਆ!" ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ। "ਸਾਇਨੀਆ! ਦੇਖੋ ਸ਼ੇਰ ਦੀ ਮੇਨ!"

ਜਿਸ ਅਜੀਬ ਚੀਜ਼ ਵੱਲ ਮੈਂ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸ਼ੇਰ ਦੇ ਅੰਡ ਤੋਂ ਫਟਿਆ ਹੋਇਆ ਇੱਕ ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਪੁੰਜ ਵਰਗਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਪਾਣੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਫੁੱਟ ਇੱਕ ਪੱਥਰੀਲੀ ਸ਼ੈਲਫ 'ਤੇ ਪਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਉਤਸੁਕ ਲਹਿਰਾਉਂਦਾ, ਕੰਬਦਾ, ਵਾਲਾਂ ਵਾਲਾ ਜੀਵ ਜਿਸਦੇ ਪੀਲੇ ਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਚਾਂਦੀ ਦੀਆਂ ਧਾਰੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੌਲੀ, ਭਾਰੀ ਫੈਲਾਅ ਅਤੇ ਸੁੰਗੜਨ ਨਾਲ ਧੜਕਦਾ ਸੀ।

"ਇਸਨੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸ਼ਰਾਰਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਦਿਨ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ!" ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ। "ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੋ, ਸਟੈਕਹਰਸਟ! ਆਓ ਅਸੀਂ ਕਾਤਲ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਈਏ।"

ਕਿਨਾਰੇ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਪੱਥਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਧੱਕਦੇ ਰਹੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਇੱਕ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਛਿੱਟੇ ਨਾਲ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਨਾ ਪਿਆ। ਜਦੋਂ ਲਹਿਰਾਂ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਗਈਆਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਹੇਠਾਂ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਟਿਕ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੀਲੀ ਝਿੱਲੀ ਦੇ ਇੱਕ ਲਹਿਰਾਉਂਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਿਆ ਕਿ ਸਾਡਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਇਸਦੇ ਹੇਠਾਂ ਸੀ। ਪੱਥਰ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮੋਟੀ ਤੇਲਯੁਕਤ ਮੈਲ ਨਿਕਲੀ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ, ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਸਤ੍ਹਾ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ।

"ਖੈਰ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਆ ਗਿਆ!" ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਚੀਕਿਆ। "ਇਹ ਕੀ ਸੀ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼? ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੰਮਿਆ ਅਤੇ ਪਲਿਆ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਕਦੇ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀ। ਇਹ ਸਸੇਕਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਸਸੇਕਸ ਲਈ ਵੀ ਠੀਕ ਹੈ," ਮੈਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੱਖਣ-ਪੱਛਮੀ ਤੂਫ਼ਾਨ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਉਭਾਰਿਆ ਹੋਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਓ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਅਨੁਭਵ ਬਾਰੇ ਦੱਸਾਂਗਾ ਜਿਸ ਕੋਲ ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਦੇ ਉਸੇ ਖ਼ਤਰੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਦਾ ਚੰਗਾ ਕਾਰਨ ਹੈ।"

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਐਨ ਕੇਂਦਰ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮਰਡੋਕ ਇੰਨਾ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬੈਠ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਮਨ ਵਿੱਚ ਘਬਰਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਦਰਦ ਦੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਝਟਕੇ ਨਾਲ ਕੰਬਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਟੁੱਟੇ-ਭੱਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਸਿਵਾਏ ਇਸਦੇ ਕਿ ਅਚਾਨਕ ਉਸਨੂੰ ਭਿਆਨਕ ਦਰਦਾਂ ਨੇ ਘੇਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਉਸਦੀ ਸਾਰੀ ਹਿੰਮਤ ਲੱਗ ਗਈ ਸੀ।

"ਇਹ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਹੈ," ਮੈਂ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕਿਤਾਬ ਚੁੱਕਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਜਿਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਰੌਸ਼ਨੀ ਲਿਆਂਦੀ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਹਨੇਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਮਸ਼ਹੂਰ ਨਿਰੀਖਕ, ਜੇ. ਜੀ. ਵੁੱਡ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਆਊਟ ਆਫ ਡੋਰਜ਼। ਵੁੱਡ ਖੁਦ ਇਸ ਘਿਣਾਉਣੇ ਜੀਵ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ। ਸਾਇਨੀਆ ਕੈਪੀਲਾਟਾ ਬਦਮਾਸ਼ ਦਾ ਪੂਰਾ ਨਾਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਨ ਲਈ ਓਨਾ ਹੀ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਕੋਬਰਾ ਦੇ ਡੰਗ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਰਦਨਾਕ। ਮੈਂ ਇਸ ਅੰਸ਼ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ।

"ਜੇਕਰ ਨਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪੀਲੇ ਰੰਗ ਦੀਆਂ ਝਿੱਲੀਆਂ ਅਤੇ ਰੇਸ਼ਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਢਿੱਲਾ ਗੋਲਾਕਾਰ ਪੁੰਜ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ੇਰ ਦੀ ਮੇਨ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀਆਂ ਮੁੱਠੀਆਂ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਡਰਾਉਣਾ ਡੰਗ ਹੈ, ਸਾਇਨੀਆ ਕੈਪੀਲਾਟਾ।"

ਕੀ ਸਾਡੀ ਭਿਆਨਕ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?

"ਉਹ ਕੈਂਟ ਦੇ ਤੱਟ ਤੋਂ ਤੈਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਜੀਵ ਲਗਭਗ ਪੰਜਾਹ ਫੁੱਟ ਦੀ ਦੂਰੀ ਤੱਕ ਅਦਿੱਖ ਤੰਤੂਆਂ ਨੂੰ ਰੇਡੀਏਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਘਾਤਕ ਕੇਂਦਰ ਤੋਂ ਉਸ ਘੇਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਮੌਤ ਦੇ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਵੀ ਵੁੱਡ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਗਭਗ ਘਾਤਕ ਸੀ।"

“ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਧਾਗਿਆਂ ਕਾਰਨ ਚਮੜੀ 'ਤੇ ਹਲਕੇ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦੀਆਂ ਰੇਖਾਵਾਂ ਬਣ ਗਈਆਂ ਜੋ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਬਿੰਦੀਆਂ ਜਾਂ ਛਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈਆਂ, ਹਰੇਕ ਬਿੰਦੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਲਾਲ-ਗਰਮ ਸੂਈ ਨਾਲ ਨਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਹੀ ਹੋਵੇ।

“ਸਥਾਨਕ ਦਰਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਤਸੀਹੇ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹਿੱਸਾ ਸੀ।

"ਛਾਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਦਰਦਾਂ ਲੰਘ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਗੋਲੀ ਵਾਂਗ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਧੜਕਣ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਦਿਲ ਛੇ ਜਾਂ ਸੱਤ ਛਾਲ ਮਾਰੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ।"

"ਇਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਲਗਭਗ ਮਾਰ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਨਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪੂਲ ਦੇ ਤੰਗ ਸ਼ਾਂਤ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਚਿੱਟਾ, ਝੁਰੜੀਆਂ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਸੁੰਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਬ੍ਰਾਂਡੀ, ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਬੋਤਲ ਭਰੀ, ਨਿਗਲ ਲਈ, ਅਤੇ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੇ ਉਸਦੀ ਜਾਨ ਬਚਾਈ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਹੈ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਛੱਡਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਗਰੀਬ ਮੈਕਫਰਸਨ ਦੀ ਤ੍ਰਾਸਦੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਇਤਫਾਕਨ ਮੈਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ," ਇਆਨ ਮਰਡੋਕ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਅੰਗਮਈ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੀ ਪੂਰਵ ਸੰਧਿਆ 'ਤੇ ਹੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਗਰੀਬ ਦੋਸਤ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

"ਨਹੀਂ, ਮਿਸਟਰ ਮਰਡੋਕ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਟਰੈਕ 'ਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਜਿੰਨਾ ਜਲਦੀ ਜਾਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਬਾਹਰ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਤਜਰਬੇ ਤੋਂ ਬਚਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

"ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼?"

"ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਰਵਭੋਸ਼ੀ ਪਾਠਕ ਹਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਲਈ ਅਜੀਬ ਯਾਦਾਸ਼ਤ ਹੈ। ਉਹ ਵਾਕੰਸ਼ 'ਸ਼ੇਰ ਦਾ ਮੇਨ' ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਤੇ ਅਚਾਨਕ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਜੀਵ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਕਫਰਸਨ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਇਹ ਪਾਣੀ 'ਤੇ ਤੈਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਵਾਕੰਸ਼ ਹੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਜੀਵ ਬਾਰੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਿਆ ਸੀ।"

"ਫਿਰ ਮੈਂ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਸਾਫ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ," ਮਰਡੋਕ ਨੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਉੱਠਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਸ਼ਬਦ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਕਿਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਚੱਲੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਮੈਕਫਰਸਨ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ,

ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਮੇਰੀ ਇੱਕ ਇੱਛਾ ਉਸਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚੋਲੇ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ। ਅਕਸਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਨੇਹੇ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੀ ਪਿਆਰੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਲਈ ਜਲਦੀ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਕਿਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਾ ਰੋਕ ਲਵੇ। ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ, ਸਰ, ਸਾਡੇ ਸਬੰਧਾਂ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸੇਗੀ, ਕਿਤੇ ਤੁਸੀਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਨਾ ਹੋਵੋ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੁੱਖ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਛੁੱਟੀ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਦ ਗੇਬਲਜ਼ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਬਿਸਤਰਾ ਬਹੁਤ ਸਵਾਗਤਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਸਟੈਕਹਰਸਟ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ। "ਸਾਡੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਨਸਾਂ ਸੰਗੀਤ-ਪਿੱਚ 'ਤੇ ਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜੋ ਬੀਤ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿਓ, ਮਰਡੋਕ। ਅਸੀਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਾਂਗੇ।" ਉਹ ਦੋਸਤਾਨਾ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਜੋੜ ਕੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਏ। ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਖੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ, ਆਪਣੀਆਂ ਬਲਦਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਚੁੱਪਚਾਪ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ।

"ਖੈਰ, ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਰ ਦਿਖਾਇਆ!" ਉਹ ਅਖੀਰ ਚੀਕਿਆ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ!"

ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਆਪਣੇ ਹੀ ਮਿਆਰ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਦਿਖਾਉਣਾ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੌਲੀ ਸੀ - ਦੋਸ਼ੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੌਲੀ। ਜੇਕਰ ਲਾਸ਼ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਗੁਆ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਤੌਲੀਆ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਬੇਚਾਰੇ ਨੇ ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਕਾਉਣ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਲ ਜੀਵ ਦੇ ਹਮਲੇ ਦਾ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਸੁਝਾਅ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਇਹੀ ਉਹ ਥਾਂ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਭਟਕ ਗਿਆ। ਖੈਰ, ਖੈਰ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਦੇ ਸੱਜਣਾਂ ਨੂੰ ਚੀਰਨ ਦਾ ਹੌਂਸਲਾ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਸਾਇਨੀਆ ਕੈਪੀਲਾਟਾ ਨੇ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਸੀ।"

ਪਰਦੇ ਵਾਲੇ ਲਾਜਰ ਦਾ ਸਾਹਸ

ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਤੇਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਸਰਗਰਮ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਤਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਨੋਟ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮੇਰੇ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ। ਸਮੱਸਿਆ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲੱਭਣ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਾਲ-ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਕਤਾਰ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਸ਼ੈਲਫ ਨੂੰ ਭਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਡਿਸਪੈਚ-ਕੇਸ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਲਈ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਅਪਰਾਧ ਦੀ, ਸਗੋਂ ਵਿਕਟੋਰੀਅਨ ਯੁੱਗ ਦੇ ਅਖੀਰਲੇ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਘੁਟਾਲਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਖੱਡ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਬਾਰੇ, ਮੈਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਦੁਖਦਾਈ ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਲੇਖਕ, ਜੋ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਜਾਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੀ ਸਾਖ ਨੂੰ ਛੂਹਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇ, ਨੂੰ ਡਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਵੇਕ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਉੱਚ ਭਾਵਨਾ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਜੇ ਵੀ ਇਹਨਾਂ ਯਾਦਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿੰਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਦਾ ਸਰੋਤ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼ ਦਾ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸਿਆਸਤਦਾਨ, ਲਾਈਟਹਾਊਸ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੋਰਮੋਰੈਂਟ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਕਹਾਣੀ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਪਾਠਕ ਤਾਂ ਹੈ ਜੋ ਸਮਝੇਗਾ।

ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਕੇਸ ਨੇ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਨਿਰੀਖਣ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਉਤਸੁਕ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਯਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਉਸਨੂੰ ਫਲ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਸੀ, ਕਈ ਵਾਰ ਇਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਮਨੁੱਖੀ ਦੁਖਾਂਤਾਂ ਅਕਸਰ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਿੱਜੀ ਮੌਕੇ ਦਿੱਤੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਹੁਣ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਨਾਮ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਤਬਦੀਲੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੱਥ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ।

ਇੱਕ ਦੁਪਹਿਰ - 1896 ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ - ਮੈਨੂੰ ਹੋਮਜ਼ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਨੋਟ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਧੂੰਏਂ ਭਰੇ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਪਾਇਆ, ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬੁੱਢੀ, ਮਾਂ ਵਰਗੀ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਣ ਔਰਤ ਬੈਠੀ ਸੀ।

"ਇਹ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੈਰੀਲੋ ਹੈ, ਸਾਊਥ ਬ੍ਰਿਕਸਟਨ ਤੋਂ," ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਹੱਥ ਹਿਲਾ ਕੇ ਕਿਹਾ। "ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੈਰੀਲੋ ਨੂੰ ਤੰਬਾਕੂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਗੰਦੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੈਰੀਲੋ ਕੋਲ ਦੱਸਣ ਲਈ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ ਕਹਾਣੀ ਹੈ ਜੋ ਹੋਰ ਵਿਕਾਸ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਜੋ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ -"

"ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਜਾਓਗੇ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੈਰੀਲੋ, ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੌਂਡਰ ਕੋਲ ਆਉਂਦੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਰੱਖਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਓਗੇ।"
"ਪ੍ਰਭੂ ਤੁਹਾਡਾ ਭਲਾ ਕਰੇ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼," ਸਾਡੇ ਮਹਿਮਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਇੰਨੀ ਉਤਸੁਕ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪੂਰੇ ਪੈਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਲਿਆ ਸਕਦੇ ਹੋ!"
"ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਆਵਾਂਗੇ। ਆਓ ਦੇਖੀਏ ਕਿ ਸਾਡੇ ਤੱਥ ਸਹੀ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੀਏ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਇਹ ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਨੂੰ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੌਂਡਰ ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।"
"ਅਤੇ ਮੈਂ ਰੱਬ ਤੋਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਨਾ ਹੁੰਦਾ!" ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੈਰੀਲੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਗਾੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।"
"ਖੈਰ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕਹੋਗੇ ਕਿ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਚਿਹਰਾ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਦੁੱਧ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉੱਪਰਲੀ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਝਾਤੀ ਮਾਰਦਿਆਂ ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਝਲਕ ਮਿਲੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਟੀਨ ਅਤੇ ਦੁੱਧ ਸਾਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ - ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ - ਉਸਨੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਢੱਕ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਹੁਣ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੈਰੀਲੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਪਰਦਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਦੀ।'"
"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਪਤਾ ਹੈ?"
"ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ।"
"ਕੀ ਉਸਨੇ ਆਏ ਸਮੇਂ ਹਵਾਲੇ ਦਿੱਤੇ ਸਨ?"
"ਨਹੀਂ, ਸਰ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਨਕਦੀ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ। ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਕਿਰਾਇਆ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਬਹਿਸ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਮੇਰੇ ਵਰਗੀ ਗਰੀਬ ਔਰਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੌਕੇ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ।"
"ਕੀ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਡਾ ਘਰ ਚੁਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸਿਆ?"
"ਮੇਰਾ ਘਰ ਸੜਕ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਿੱਜੀ ਹੈ। ਫਿਰ, ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਲੈਂਦੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਕੋਈ ਪਰਿਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਅਜ਼ਮਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮੇਰਾ ਘਰ ਉਸਦੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਨਿੱਜਤਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਭਾਲ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ।"
"ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲੀ ਤੋਂ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ। ਖੈਰ, ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਹਾਣੀ ਹੈ, ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ।"
"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰਾ ਕਿਰਾਇਆ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਕਾਫ਼ੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਤੋਂ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਜਾਂ ਘੱਟ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।"
"ਫਿਰ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਪਹੁੰਚਾਇਆ?"

"ਉਸਦੀ ਸਿਹਤ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਉਹ ਖਰਾਬ ਹੁੰਦੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਭਿਆਨਕ ਹੈ। 'ਕਤਲ!' ਉਹ ਚੀਕਦੀ ਹੈ। 'ਕਤਲ!' ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣਿਆ: 'ਤੂੰ ਜ਼ਾਲਮ ਜਾਨਵਰ! ਤੂੰ ਰਾਖਸ਼!' ਉਹ ਚੀਕੀ। ਰਾਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਗੂੰਜਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਕੰਬਣੀ ਫੈਲਾ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸਵੇਰੇ ਉਸ ਕੋਲ ਗਿਆ। 'ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੌਂਡਰ,' ਮੈਂ ਕਹਿੰਦੀ ਹਾਂ, 'ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਪਾਦਰੀ ਹਨ,' ਮੈਂ ਕਹਿੰਦੀ ਹਾਂ, 'ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਮਦਦ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।' 'ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਪੁਲਿਸ ਨਹੀਂ!' ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, 'ਅਤੇ ਪਾਦਰੀ ਜੋ ਬੀਤ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲ ਸਕਦੇ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ,' ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, 'ਇਹ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰੇਗਾ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਮਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ।' 'ਖੈਰ,' ਮੈਂ ਕਹਿੰਦੀ ਹਾਂ, 'ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਨਿਯਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਜਾਸੂਸ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ' - ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗਦੀ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਅਤੇ ਉਹ, ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਛਾਲ ਮਾਰ ਗਈ ਇਹ। 'ਇਹ ਉਹੀ ਆਦਮੀ ਹੈ,' ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ। 'ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲਿਆਓ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੈਰੀਲੋ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਮੈਂ ਰੌਂਡਰ ਦੇ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰ ਸ਼ੋਅ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹਾਂ। ਇਹ ਕਹੋ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅੱਬਾਸ ਪਰਵਾ ਨਾਮ ਦਿਓ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਅੱਬਾਸ ਪਰਵਾ। 'ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਲਿਆਏਗਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਹੀ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੈ।'

"ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੈਰੀਲੋ। ਮੈਨੂੰ ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਨਾਲ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਵਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਬ੍ਰਿਕਸਟਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਘਰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

ਸਾਡਾ ਮਹਿਮਾਨ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ ਹੀ ਸੀ - ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਿਰਿਆ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੈਰੀਲੋ ਦੇ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਢੰਗ ਦਾ ਵਰਣਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ - ਕਿ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਆਮ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਢੇਰ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਊਰਜਾ ਨਾਲ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਪੱਤਿਆਂ ਦਾ ਲਗਾਤਾਰ ਝਰਨਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਗਰਜ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਮਿਲਿਆ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੰਨਾ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉੱਠਿਆ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਅਜੀਬ ਬੁੱਧ ਵਾਂਗ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਲੱਤਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟ ਕੇ, ਵੱਡੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਉਸਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਉਸਦੇ ਗੋਡਿਆਂ 'ਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ।

"ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਨੇ ਚਿੰਤਾ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਵਾਟਸਨ। ਇਸਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੇਰੇ ਹਾਸ਼ੀਏ ਦੇ ਨੋਟ ਇੱਥੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਕੋਰੋਨਰ ਗਲਤ ਸੀ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੱਬਾਸ ਪਰਵਾ ਦੁਖਾਂਤ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ?"

"ਕੋਈ ਨਹੀਂ, ਹੋਮਜ਼।"

"ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਉਦੋਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਪਰ ਯਕੀਨਨ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਹੁਤ ਸਤਹੀ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਜਾਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਨੇ ਮੇਰੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਲਈਆਂ ਸਨ। ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੋਗੇ?"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਅੰਕ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ?"

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਰੌਂਡਰ ਇੱਕ ਘਰੇਲੂ ਸ਼ਬਦ ਸੀ। ਉਹ ਵੋਂਬਵੈੱਲ ਦਾ ਵਿਰੋਧੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੈਂਗਰ ਦਾ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦੇ

ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਸ਼ੋਅਮੈਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਸਬੂਤ ਹਨ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸ਼ੋਅ ਦੋਵੇਂ ਵੱਡੀ ਤ੍ਰਾਸਦੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਡਾਊਨ ਗ੍ਰੇਡ 'ਤੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਭਿਆਨਕ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਤਾਂ ਕਾਰਵਾਂ ਅੱਬਾਸ ਪਰਵਾ, ਜੋ ਕਿ ਬਰਕਸ਼ਾਇਰ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਪਿੰਡ ਹੈ, ਵਿਖੇ ਰਾਤ ਲਈ ਰੁਕਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਸੜਕ ਰਾਹੀਂ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਵਿੰਬਲਡਨ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਕੈਂਪਿੰਗ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜਗ੍ਹਾ ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਦੇਣੇ ਪੈਂਦੇ ਸਨ।"

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਧੀਆ ਉੱਤਰੀ ਅਫ਼ਰੀਕੀ ਸ਼ੇਰ ਸੀ। ਸਹਾਰਾ ਕਿੰਗ ਇਸਦਾ ਨਾਮ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਰੋਂਡਰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਆਦਤ ਸੀ, ਇਸਦੇ ਪਿੰਜਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਦੇਣਾ। ਇੱਥੇ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਇੱਕ ਫੋਟੋ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝੋਗੇ ਕਿ ਰੋਂਡਰ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸੂਰ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਔਰਤ ਸੀ। ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਸੰਕੇਤ ਸਨ ਕਿ ਸ਼ੇਰ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਸੀ, ਪਰ, ਆਮ ਵਾਂਗ, ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਨੇ ਨਫ਼ਰਤ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਵੱਲ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।"

"ਰੋਂਡਰ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਲਈ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸ਼ੇਰ ਨੂੰ ਖਾਣਾ ਖੁਆਉਣਾ ਆਮ ਗੱਲ ਸੀ। ਕਦੇ ਇੱਕ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਕਦੇ ਦੋਵੇਂ, ਪਰ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਹ ਭੋਜਨ-ਵਾਹਕ ਸਨ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਾਨੀ ਸਮਝੇਗਾ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਖਾਸ ਰਾਤ ਨੂੰ, ਸੱਤ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਗਏ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭਿਆਨਕ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ, ਜਿਸਦੇ ਵੇਰਵੇ ਕਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।"

"ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰਾ ਕੈਂਪ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜਾਨਵਰ ਦੀਆਂ ਗਰਜਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤ ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਨਾਲ ਜਗਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਲਾੜੇ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਲਾਲਟੈਣਾਂ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੇ ਤੰਬੂਆਂ ਤੋਂ ਭੱਜੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ। ਰੋਂਡਰ, ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕੁਚਲਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਖੋਪੜੀ 'ਤੇ ਡੂੰਘੇ ਪੰਜੇ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ, ਪਿੰਜਰੇ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਦਸ ਗਜ਼ ਦੂਰ, ਲੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ। ਪਿੰਜਰੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੋਂਡਰ ਉਸਦੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਪਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜੀਵ ਉਸਦੇ ਉੱਪਰ ਬੈਠਾ ਅਤੇ ਘੁਰਾੜੇ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸਨੇ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਦੇ ਸੋਚਿਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਿਉਂਦੀ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਰਕਸ ਦੇ ਕਈ ਆਦਮੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਲਿਓਨਾਰਡੋ, ਤਾਕਤਵਰ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਗ੍ਰਿਗਸ, ਜੋਕਰ ਨੇ ਕੀਤੀ, ਨੇ ਜੀਵ ਨੂੰ ਖੰਭਿਆਂ ਨਾਲ ਭਜਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਵਾਪਸ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਛਾਲ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਅੰਦਰ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਢਿੱਲਾ ਹੋ ਗਿਆ ਇਹ ਇੱਕ ਰਹੱਸ ਸੀ। ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੋੜਾ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜੀਵ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਘਿਰ ਗਿਆ। ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਔਰਤ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਪੀੜ ਦਾ ਭਰਮ ਚੀਕਦਾ ਰਿਹਾ, 'ਕਾਇਰ! ਕਾਇਰ!' ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਉਸ ਵੈਨ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਉਸਨੂੰ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਲੱਗ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਜਾਂਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੁਰਘਟਨਾ ਤੋਂ ਮੌਤ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ।

"ਇਸਦਾ ਕੀ ਬਦਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?" ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਨੁਕਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਨ ਜੋ ਬਰਕਸ਼ਾਇਰ ਕਾਂਸਟੇਬੁਲਰੀ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨ ਐਡਮੰਡਸ ਨੂੰ ਚਿੰਤਤ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਚਲਾਕ ਮੁੰਡਾ! ਉਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅੰਦਰ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਪਾਈਪ ਪੀਤੀ।"

"ਇੱਕ ਪਤਲਾ, ਪੀਲੇ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ?"

"ਬਿਲਕੁਲ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਰਸਤਾ ਚੁਣ ਲਓਗੇ।"

"ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਸੀ?"

"ਖੈਰ, ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਚਿੰਤਤ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ। ਇਸਨੂੰ ਸ਼ੇਰ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਦੇਖੋ। ਉਹ ਆਜ਼ਾਦ ਹੈ। ਉਹ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਉਹ ਅੱਧਾ ਦਰਜਨ ਸੀਮਾਵਾਂ ਅੱਗੇ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਰੋਂਡਰ ਕੋਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰੋਂਡਰ ਉੱਡਣ ਲਈ ਮੁੜਦਾ ਹੈ - ਪੰਜੇ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਸਨ - ਪਰ ਸ਼ੇਰ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ, ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਅਤੇ ਭੱਜਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਹ ਔਰਤ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪਿੰਜਰੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਖੜਕਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਉੱਪਰ ਚਬਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ, ਦੁਬਾਰਾ, ਉਸਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਬੇਚਾਰਾ ਸ਼ੈਤਾਨ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਤੁਸੀਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੇਖਦੇ ਹੋ?"

"ਬਿਲਕੁਲ।"

"ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਸੀ। ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਸਬੂਤ ਸਨ ਕਿ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਸ਼ੇਰ ਗਰਜਿਆ ਅਤੇ ਔਰਤ ਚੀਕੀ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਡਰ ਨਾਲ ਚੀਕਣ ਲੱਗ ਪਿਆ।"

"ਇਹ ਆਦਮੀ ਰੋਂਡਰ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ।"

"ਖੈਰ, ਜੇ ਉਸਦੀ ਖੋਪੜੀ ਅੰਦਰ ਹੀ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਤੋਂ ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਣਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ। ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ ਗਵਾਹ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਣ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪੂਰਾ ਕੈਂਪ ਚੀਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੱਲ ਸੁਝਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

"ਦੋਵੇਂ ਇਕੱਠੇ ਸਨ, ਪਿੰਜਰੇ ਤੋਂ ਦਸ ਗਜ਼ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਸ਼ੇਰ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ। ਆਦਮੀ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਟੱਕਰ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਔਰਤ ਨੂੰ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਆਇਆ। ਇਹ ਉਸਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਪਨਾਹ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਇਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੀ, ਜਾਨਵਰ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਠੋਕ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਗੁੱਸੇ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੁੜ ਕੇ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਡਰਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ 'ਕਾਇਰ' ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਮਾਰਦੀ ਸੀ।"

"ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਵਾਟਸਨ! ਤੇਰੇ ਹੀਰੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਨੁਕਸ ਹੈ।"

"ਕੀ ਨੁਕਸ ਹੈ, ਹੋਮਜ਼?"

"ਜੇ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਪਿੰਜਰੇ ਤੋਂ ਦਸ ਕਦਮ ਦੂਰ ਸਨ, ਤਾਂ ਜਾਨਵਰ ਕਿਵੇਂ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ?"

"ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ?"
"ਅਤੇ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕਿਉਂ ਕਰੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਖੇਡਣ ਅਤੇ ਪਿੰਜਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਚਲਾਕੀ ਕਰਨ ਦੀ ਆਦਤ ਵਿੱਚ ਸੀ?"
"ਸ਼ਾਇਦ ਉਸੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਗੁੱਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ।"
ਹੋਮਜ਼ ਸੋਚਮਈ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਪਲਾਂ ਲਈ ਚੁੱਪ ਰਿਹਾ।
"ਖੈਰ, ਵਾਟਸਨ, ਤੇਰੇ ਸਿਧਾਂਤ ਲਈ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਰੌਂਡਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਐਡਮੰਡਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੱਪਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਭਿਆਨਕ ਸੀ। ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਬਦਮਾਸ਼, ਉਹ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਖਸ਼ ਬਾਰੇ ਉਹ ਚੀਕਾਂ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸਾਡੇ ਮਹਿਮਾਨ ਨੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਿਆਰੇ ਵਿਦਾ ਹੋਏ ਦੀਆਂ ਰਾਤ ਦੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਡੀਆਂ ਅਟਕਲਾਂ ਵਿਅਰਥ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਾਰੇ ਤੱਥ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਾਈਡਬੋਰਡ 'ਤੇ ਇੱਕ ਠੰਡਾ ਤਿੱਤਰ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ, ਅਤੇ ਮੋਨਟ੍ਰਾਚੇਟ ਦੀ ਇੱਕ ਬੋਤਲ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਕਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਊਰਜਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਵਿਆਈਏ।"
ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਸਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੈਰੀਲੋ ਦੇ ਘਰ ਠਹਿਰਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਮੋਟੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਿਮਰ ਪਰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਘਰ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮੁੱਖ ਚਿੰਤਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਗੁਆ ਨਾ ਦੇਵੇ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕੁਝ ਵੀ ਕਹਿਣ ਅਤੇ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਅਣਚਾਹੇ ਅੰਤ ਹੋ ਸਕੇ। ਫਿਰ, ਉਸਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾ ਕੇ, ਅਸੀਂ ਸਿੱਧੀਆਂ, ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਰਪੇਟ ਵਾਲੀਆਂ ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਗਏ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਰਹੱਸਮਈ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ।
ਇਹ ਇੱਕ ਨੇੜੇ, ਗੰਦੀ, ਹਵਾਦਾਰ ਜਗ੍ਹਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਕੈਦੀ ਘੱਟ ਹੀ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦਾ ਸੀ। ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਔਰਤ, ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਬਦਲੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਨਵਰ ਬਣ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਹੁਣ ਕਮਰੇ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠੀ ਸੀ। ਲੰਬੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਅਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ ਨੇ ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦੀਆਂ ਰੇਖਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੋਟਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਸੁੰਦਰ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਭਰੀ ਅਤੇ ਕਾਮੁਕ ਸੀ। ਇੱਕ ਮੋਟਾ ਗੂੜ੍ਹਾ ਪਰਦਾ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਉਸਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਦੇ ਨੇੜੇ ਤੋਂ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਆਕਾਰ ਵਾਲਾ ਮੂੰਹ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਾਜ਼ੁਕ ਗੋਲ ਠੋਡੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਔਰਤ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸੀ।
"ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਿਆਵੇਗਾ।"
"ਇਹ ਤਾਂ ਸੱਚ ਹੈ ਮੈਡਮ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਉਦੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਜਦੋਂ ਮੇਰੀ ਸਿਹਤ ਠੀਕ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਕਾਉਂਟੀ ਡਿਟੈਕਟਿਵ ਮਿਸਟਰ ਐਡਮੰਡਸ ਨੇ ਮੇਰੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ। ਸ਼ਾਇਦ ਜੇ ਮੈਂ ਸੱਚ ਬੋਲਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਆਣਪ ਭਰਿਆ ਹੁੰਦਾ।"

"ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੱਚ ਬੋਲਣਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਿਆਣਪ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਤੂੰ ਉਸਨੂੰ ਝੂਠ ਕਿਉਂ ਬੋਲਿਆ?"

"ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿਕੰਮੀ ਹਸਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਤਬਾਹੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡਾਂਗੀ। ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਸੀ - ਇੰਨੇ ਨੇੜੇ!"

"ਪਰ ਕੀ ਇਹ ਰੁਕਾਵਟ ਦੂਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ?"

"ਹਾਂ, ਸਰ। ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲ ਮੈਂ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?"

"ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਦੂਜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਮੈਂ ਖੁਦ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਪੁਲਿਸ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਘੁਟਾਲੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਜੀਣ ਦੀ ਬਹੁਤੀ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਮਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਆਦਮੀ ਲੱਭਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਭਿਆਨਕ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸ ਸਕਾਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਚਲਾ ਜਾਵਾਂ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਸਮਝ ਆਵੇ।"

"ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਮੈਡਮ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬੋਲੋਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਖੁਦ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਭੇਜਾਂ।"

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਹੋਮਜ਼। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸਮਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮੌਕੇ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਵਾਂਗਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਤ੍ਰਾਸਦੀ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਆਸਾਨੀ ਦੇਵੇਗਾ।"

"ਮੈਨੂੰ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ।"

ਔਰਤ ਉੱਠੀ ਅਤੇ ਦਰਾਜ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਫੋਟੋ ਕੱਢੀ। ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕਲਾਬਾਜ਼ ਸੀ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਰੀਰ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ, ਜਿਸਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਉਸਦੀ ਸੁੱਜੀ ਹੋਈ ਛਾਤੀ ਉੱਤੇ ਲਪੇਟੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਭਾਰੀ ਮੁੱਛਾਂ ਹੇਠੋਂ ਇੱਕ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਿਕਲ ਰਹੀ ਸੀ - ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਜਿੱਤਾਂ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਸਵੈ-ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮੁਸਕਰਾਹਟ।

"ਉਹ ਲਿਓਨਾਰਡੋ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਲਿਓਨਾਰਡੋ, ਤਾਕਤਵਰ ਆਦਮੀ, ਕਿਸਨੇ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤਾ?"

"ਉਹੀ। ਅਤੇ ਇਹ - ਇਹ ਮੇਰਾ ਪਤੀ ਹੈ।"

ਇਹ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਚਿਹਰਾ ਸੀ - ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਸੂਰ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਜੰਗਲੀ ਸੂਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਿੱਚ ਭਿਆਨਕ ਸੀ। ਕੋਈ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਘਿਣਾਉਣੇ ਮੂੰਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਝੱਗ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਛੋਟੀਆਂ, ਦੁਸ਼ਟ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਸ਼ੁੱਧ ਬਦਨਾਮੀ ਵੱਲ ਉਡ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਹ

ਦੁਨੀਆ ਵੱਲ ਵੇਖ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਰਫੀਅਨ, ਬਦਮਾਸ਼, ਜਾਨਵਰ - ਇਹ ਸਭ ਉਸ ਭਾਰੀ-ਜਖਮੀ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"ਉਹ ਦੋ ਤਸਵੀਰਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਾਣੀ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨਗੀਆਂ, ਸੱਜਣੋ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਸਰਕਸ ਕੁੜੀ ਸੀ ਜੋ ਬਰਾ 'ਤੇ ਪਲੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਦਸ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੂਪ ਵਿੱਚੋਂ ਸਪ੍ਰਿੰਗ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਬਣੀ ਤਾਂ ਇਹ ਆਦਮੀ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੁਰੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਬਣ ਗਈ। ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਮੈਂ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਤਸੀਹੇ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਸ਼ੋਅ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਲੂਕ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਦੇ ਚਾਬੁਕ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਤਰਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਉਸ ਨਾਲ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ? ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹਰ ਸਮੇਂ ਭਿਆਨਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸ਼ਰਾਬੀ ਸੀ ਤਾਂ ਕਾਤਲ ਸੀ। ਵਾਰ-ਵਾਰ ਉਸਨੂੰ ਹਮਲੇ ਲਈ, ਅਤੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਪੈਸਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਆਦਮੀ ਸਾਨੂੰ ਛੱਡ ਗਏ, ਅਤੇ ਸ਼ੋਅ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਜਾਣ ਲੱਗਾ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਲਿਓਨਾਰਡੋ ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੀ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ - ਛੋਟੇ ਜਿੰਮੀ ਗ੍ਰਿਗਸ, ਜੋਕਰ ਦੇ ਨਾਲ। ਗਰੀਬ ਸ਼ੈਤਾਨ, ਉਸ ਕੋਲ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਹੋਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜੋ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕੀਤਾ।

"ਫਿਰ ਲਿਓਨਾਰਡੋ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਇਆ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਉਹ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਉਸ ਗਰੀਬ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਜੋ ਉਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਛੁਪੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਉਹ ਦੂਤ ਗੈਬਰੀਅਲ ਵਰਗਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਤਰਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਨੇੜਤਾ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈ - ਡੂੰਘਾ, ਡੂੰਘਾ, ਭਾਵੁਕ ਪਿਆਰ, ਅਜਿਹਾ ਪਿਆਰ ਜਿਸ ਦਾ ਮੈਂ ਸੁਪਨਾ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਪਰ ਕਦੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਡਰਪੋਕ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇੱਕ ਧੱਕੇਸ਼ਾਹੀ ਵੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਲਿਓਨਾਰਡੋ ਉਹੀ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਡਰਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਤਸੀਹੇ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਦਲਾ ਲਿਆ। ਇੱਕ ਰਾਤ ਮੇਰੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਨੇ ਲਿਓਨਾਰਡੋ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਵੈਨ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਲੈ ਆਂਦਾ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਰਾਤ ਦੁਖਾਂਤ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸਮਝ ਗਏ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਮੇਰਾ ਪਤੀ ਜੀਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਮਰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਲਿਓਨਾਰਡੋ ਕੋਲ ਇੱਕ ਚਲਾਕ, ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਦਿਮਾਗ ਸੀ। ਇਹ ਉਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਇਸਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਹਰ ਇੰਚ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਯੋਜਨਾ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਡੰਡਾ ਬਣਾਇਆ - ਲਿਓਨਾਰਡੋ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਇਆ - ਅਤੇ ਸੀਸੇ ਦੇ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਪੰਜ ਲੰਬੇ ਸਟੀਲ ਦੇ ਮੇਖਾਂ, ਬਾਹਰ ਵੱਲ ਬਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ, ਸ਼ੇਰ ਦੇ ਪੰਜੇ ਵਾਂਗ ਫੈਲਾਅ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਨੀਂਦ ਸੌਂਾਉਣ ਲਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਸਬੂਤ ਛੱਡਣ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਸ਼ੇਰ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਛੱਡਾਂਗੇ ਜਿਸਨੇ ਇਹ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ।"

"ਉਹ ਇੱਕ ਘੋਰ ਹਨੇਰੀ ਰਾਤ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਪਤੀ, ਸਾਡੇ ਰਿਵਾਜ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਖੁਆਉਣ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਗਏ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕੱਚਾ ਮਾਸ ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਕ ਦੀ ਬਾਲਟੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਗਏ ਸੀ। ਲਿਓਨਾਰਡੋ ਵੱਡੀ ਵੈਨ ਦੇ ਕੋਨੇ 'ਤੇ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਪਿੰਜਰੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਨੂੰ ਲੰਘਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੌਲੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਵਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸਦੇ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘ ਗਏ, ਪਰ ਉਹ ਸਾਡੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਤੁਰ ਪਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਟੱਕਰ ਸੁਣੀ ਕਿਉਂਕਿ ਡੰਡੇ ਨੇ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਦੀ ਖੋਪੜੀ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ। ਆਵਾਜ਼ 'ਤੇ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਉਛਲ ਪਿਆ। ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਕੈਚ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜੋ ਵੱਡੇ ਸ਼ੇਰ ਦੇ ਪਿੰਜਰੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨੂੰ ਫੜੀ ਰੱਖਦਾ ਸੀ।"

"ਅਤੇ ਫਿਰ ਭਿਆਨਕ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ। ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਜੀਵ ਮਨੁੱਖੀ ਖੂਨ ਨੂੰ ਸੁੰਘਣ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਉਤੇਜਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਅਜੀਬ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਨੇ ਜੀਵ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਿਸਕਾਇਆ ਇਹ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਆ ਗਿਆ। ਲਿਓਨਾਰਡੋ ਮੈਨੂੰ ਬਚਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜੇ ਉਹ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਡੰਡੇ ਨਾਲ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਮਾਰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਡਰਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਆਦਮੀ ਆਪਣੀ ਹਿੰਮਤ ਗੁਆ ਬੈਠਾ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਡਰ ਵਿੱਚ ਚੀਕਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਮੁੜਦੇ ਅਤੇ ਉੱਡਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਉਸੇ ਪਲ ਸ਼ੇਰ ਦੇ ਦੰਦ ਮੇਰੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਮਿਲੇ। ਇਸਦਾ ਗਰਮ, ਗੰਦਾ ਸਾਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਹਿਰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦਰਦ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਦੀਆਂ ਹਥੇਲੀਆਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਵੱਡੇ ਭਾਫ਼ ਵਾਲੇ, ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਜਬਾੜਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਧੱਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਮਦਦ ਲਈ ਚੀਕਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕੈਂਪ ਹਿੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਧੁੰਦਲੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਯਾਦ ਆਇਆ। ਲਿਓਨਾਰਡੋ, ਗ੍ਰਿਗਸ, ਅਤੇ ਹੋਰ, ਮੈਨੂੰ ਜੀਵ ਦੇ ਪੰਜਿਆਂ ਹੇਠੋਂ ਖਿੱਚ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹ ਮੇਰੀ ਆਖਰੀ ਯਾਦ ਸੀ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਕਈ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਮਹੀਨੇ ਲਈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ, ਮੈਂ ਉਸ ਸ਼ੇਰ ਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦਿੱਤਾ - ਓ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਸਰਾਪ ਦਿੱਤਾ! - ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੇਰੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਤੋੜਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਇੱਛਾ ਸੀ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਸਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਪੈਸੇ ਸਨ। ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਢੱਕ ਲਵਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਮੇਰਾ ਗਰੀਬ ਚਿਹਰਾ ਕੋਈ ਨਾ ਦੇਖ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਰਹਿਵਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਕਦੇ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਲੱਭੇ। ਇਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਲਈ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਅਤੇ ਇਹੀ ਮੈਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਜ਼ਖਮੀ ਜਾਨਵਰ ਜੋ ਮਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮੋਰੀ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਹੈ - ਇਹੀ ਯੂਜੀਨੀਆ ਰੋਂਡਰ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ।"

ਉਸ ਦੁਖੀ ਔਰਤ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਦੇਰ ਚੁੱਪ ਬੈਠੇ ਰਹੇ। ਫਿਰ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣਾ ਲੰਮਾ ਹੱਥ ਵਧਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ 'ਤੇ ਇੰਨੀ ਹਮਦਰਦੀ ਦਿਖਾਈ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਹੀ ਦਿਖਾਇਆ ਸੀ।

"ਬੇਚਾਰੀ ਕੁੜੀ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਬੇਚਾਰੀ ਕੁੜੀ! ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਔਖਾ ਹੈ। ਜੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ, ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਇੱਕ ਜ਼ਾਲਮ ਮਜ਼ਾਕ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਆਦਮੀ ਲਿਓਨਾਰਡੋ ਦਾ ਕੀ?"

"ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਂ ਗਲਤ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੰਨੀ ਕੌੜੀ ਭਾਵਨਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਗਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੇ ਫਿਰਦੇ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ੇਰ ਨੇ ਛੱਡੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼। ਪਰ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦਾ ਪਿਆਰ ਇੰਨੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਪੰਜੇ ਹੇਠ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਮੇਰੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ

ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਤਖ਼ਤੇ 'ਤੇ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਿਆਰ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਆਪਣੇ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰਾ ਕੀ ਬਣਿਆ। ਮੇਰੀ ਅਸਲ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭਿਆਨਕ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਪਰ ਮੈਂ ਲਿਓਨਾਰਡੋ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ।"

"ਅਤੇ ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ?"

"ਪਿਛਲੇ ਮਹੀਨੇ ਮਾਰਗੇਟ ਨੇੜੇ ਨਹਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਡੁੱਬ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਅਖ਼ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਦੇਖੀ।"

"ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਪੰਜ-ਪੰਜਿਆਂ ਵਾਲੇ ਕਲੱਬ ਨਾਲ ਕੀ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਸਾਰੀ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਲੱਖਣ ਅਤੇ ਹੁਨਰਮੰਦ ਹਿੱਸਾ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਕੈਂਪ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਚਾਕ-ਪਿਟ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਡੂੰਘਾ ਹਰਾ ਤਲਾਅ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਤਲਾਅ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ -"

"ਖੈਰ, ਖੈਰ, ਹੁਣ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੇਸ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।"

“ਹਾਂ,” ਔਰਤ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਕੇਸ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।”

ਅਸੀਂ ਜਾਣ ਲਈ ਉੱਠੇ ਸੀ, ਪਰ ਔਰਤ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਹੋਮਜ਼ ਦਾ ਧਿਆਨ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਲਿਆ। ਉਹ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉਸ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ।

"ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੁਹਾਡੀ ਆਪਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਸ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਦੂਰ ਰੱਖੋ।"

"ਇਹ ਕਿਸੇ ਲਈ ਕੀ ਕੰਮ ਦਾ ਹੈ?"

"ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਧੀਰਜਵਾਨ ਦੁੱਖ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੇਸਬਰੇ ਦੁਨੀਆਂ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਕੀਮਤੀ ਸਬਕ ਹੈ।"

ਔਰਤ ਦਾ ਜਵਾਬ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਪਰਦਾ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰੋਗੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

ਇਹ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਚਿਹਰਾ ਖੁਦ ਹੀ ਗਾਇਬ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਖੰਡਰ ਵਿੱਚੋਂ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਦੇਖ ਰਹੀਆਂ ਦੋ ਸਜੀਵ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਭੂਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਭਿਆਨਕ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਤਰਸ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉੱਪਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲੇ ਗਏ।

ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਮਾਣ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਮੈਨਟੇਲਪੀਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਨੀਲੀ ਬੋਤਲ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ। ਉਸ ਉੱਤੇ ਲਾਲ ਜ਼ਹਿਰ ਦਾ ਲੇਬਲ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਇੱਕ ਸੁਹਾਵਣੀ ਬਦਾਮ ਵਰਗੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਆਈ।

"ਪ੍ਰੂਸਿਕ ਐਸਿਡ?" 1 ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਬਿਲਕੁਲ। ਇਹ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਆਇਆ। 'ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਰਤਾਵਾ ਭੇਜਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸਲਾਹ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਾਂਗਾ।' ਇਹ ਸੁਨੇਹਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਬਹਾਦਰ ਔਰਤ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ।"

ਸ਼ੋਸਕੋਂਬੇ ਓਲਡ ਪਲੇਸ ਦਾ ਸਾਹਸ

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਘੱਟ-ਪਾਵਰ ਵਾਲੇ ਮਾਈਕ੍ਰੋਸਕੋਪ ਉੱਤੇ ਝੁਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਿੱਤ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ।

"ਇਹ ਗੂੰਦ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਗੂੰਦ ਹੈ। ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਸਤੂਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੋ!"

ਮੈਂ ਆਈਪੀਸ ਵੱਲ ਝੁਕਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਨਜ਼ਰ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕੀਤਾ।

"ਉਹ ਵਾਲ ਟਵੀਡ ਕੋਟ ਦੇ ਧਾਗੇ ਹਨ। ਅਨਿਯਮਿਤ ਸਲੇਟੀ ਪੁੰਜ ਧੂੜ ਹਨ। ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਐਪੀਥੀਲੀਅਲ ਸਕੇਲ ਹਨ। ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਭੂਰੇ ਧੱਬੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਗੂੰਦ ਵਾਲੇ ਹਨ।"

“ਖੈਰ,” ਮੈਂ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਗੱਲ ਮੰਨਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ। ਕੀ ਇਸ ਉੱਤੇ ਕੁਝ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ?”

"ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਸੇਂਟ ਪੈਨਕ੍ਰਾਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਟੋਪੀ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਆਦਮੀ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਇੱਕ ਤਸਵੀਰ-ਫ੍ਰੇਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜੋ ਆਦਤਨ ਗੂੰਦ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਦਾ ਹੈ।"

"ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ; ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਮੇਰੀਵੇਲ, ਯਾਰਡ ਦੇ, ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਸਿੱਕਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਫ਼ ਦੇ ਸੀਮ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੰਕ ਅਤੇ ਤਾਂਬੇ ਦੇ ਫਾਈਲਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਭਜਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਈਕ੍ਰੋਸਕੋਪ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।" ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਘੜੀ ਵੱਲ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ। "ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਕਲਾਇੰਟ ਆਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਦੇਰ ਨਾਲ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵੈਸੇ, ਵਾਟਸਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੌੜ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਪਤਾ ਹੈ?"

"ਮੈਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਆਪਣੀ ਅੱਧੀ ਜ਼ਖ਼ਮ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨਾਲ ਭਰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਫਿਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ 'ਟਰਫ਼ ਲਈ ਸੌਖਾ ਗਾਈਡ' ਬਣਾਵਾਂਗਾ।" ਸਰ ਰੌਬਰਟ ਨੌਰਬਰਟਨ ਬਾਰੇ ਕੀ? ਕੀ ਨਾਮ ਕੁਝ ਯਾਦ ਹੈ?"

"ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸ਼ੋਸਕੋਂਬੇ ਓਲਡ ਪਲੇਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਗਰਮੀਆਂ ਦੇ ਕੁਆਰਟਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉੱਥੇ ਹੇਠਾਂ ਸਨ। ਨੌਰਬਰਟਨ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਵਾਰ ਤੁਹਾਡੇ ਸੂਬੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਸੀ।"

"ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਸੀ?"

"ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਨਿਊਮਾਰਕੀਟ ਹੀਥ 'ਤੇ ਕਰਜ਼ਨ ਸਟ੍ਰੀਟ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਸੈਮ ਬਰੂਅਰ ਨੂੰ ਘੋੜੇ ਨਾਲ ਕੁੱਟਿਆ। ਉਸਨੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ।"

"ਆਹ, ਉਹ ਦਿਲਚਸਪ ਲੱਗਦਾ ਹੈ! ਕੀ ਉਹ ਅਕਸਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ?"

"ਖੈਰ, ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਇੱਕ ਖਤਰਨਾਕ ਆਦਮੀ ਹੋਣ ਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਦਲੇਰ ਰਾਈਡਰ ਬਾਰੇ ਹੈ - ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਗ੍ਰੈਂਡ ਨੈਸ਼ਨਲ ਵਿੱਚ ਦੂਜਾ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਸਲ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਪਛਾੜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਰੀਜੈਂਸੀ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੈਸਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ - ਇੱਕ ਮੁੱਕੇਬਾਜ਼, ਇੱਕ ਅਥਲੀਟ, ਮੈਦਾਨ 'ਤੇ ਇੱਕ

ਪਲੰਜਰ, ਗੋਰੀ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮੀ, ਅਤੇ, ਸਾਰੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ, ਕਵੀਅਰ ਸਟ੍ਰੀਟ ਤੋਂ ਇੰਨਾ ਦੂਰ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ।"

"ਕੈਪੀਟਲ, ਵਾਟਸਨ! ਇੱਕ ਅੰਗੂਠੇ-ਨਹੁੰ ਵਾਲਾ ਸਕੈਚ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੋਸਕੋਂਬੇ ਓਲਡ ਪਲੇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ?"

"ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ੋਸਕੌਂਬੇ ਪਾਰਕ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸ਼ੋਸਕੌਂਬੇ ਸਟੱਡ ਅਤੇ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ ਕੁਆਰਟਰ ਉੱਥੇ ਹੀ ਹਨ।"

"ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਟ੍ਰੇਨਰ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੌਨ ਮੇਸਨ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਗਿਆਨ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਖੋਲ੍ਹ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਪਰ ਆਓ ਆਪਾਂ ਸ਼ੋਸਕੌਂਬ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਜਾਣੀਏ। ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਹਾਂ।"

"ਇੱਥੇ ਸ਼ੋਸਕੌਂਬੇ ਸਪੈਨੀਅਲ ਹਨ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਕੁੱਤਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ੋਅ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਸਲ। ਉਹ ਸ਼ੋਸਕੌਂਬੇ ਓਲਡ ਪਲੇਸ ਦੀ ਔਰਤ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਣ ਹਨ।"

"ਸਰ ਰੌਬਰਟ ਨੌਰਬਰਟਨ ਦੀ ਪਤਨੀ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ!"

"ਸਰ ਰਾਬਰਟ ਨੇ ਕਦੇ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਇਆ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਵਿਧਵਾ ਭੈਣ, ਲੇਡੀ ਬੀਟਰਿਸ ਫਾਲਡਰ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।"

"ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ। ਇਹ ਜਗ੍ਹਾ ਉਸਦੇ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਪਤੀ, ਸਰ ਜੇਮਜ਼ ਦੀ ਸੀ। ਨੌਰਬਰਟਨ ਦਾ ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਜੀਵਨ ਹਿੱਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਉਹ ਹਰ ਸਾਲ ਕਿਰਾਇਆ ਲੈਂਦੀ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਭਰਾ ਰੌਬਰਟ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਉਕਤ ਕਿਰਾਏ ਖਰਚ ਕਰਦਾ ਹੈ?"

"ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਚੈਨ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਿਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਹੈ। ਪਰ ਸ਼ੋਸਕੌਂਬੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਗਲਤ ਹੈ?"

"ਆਹ, ਇਹੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਇੱਥੇ, ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ, ਉਹ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪੰਨੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਲੰਬੇ, ਸਾਫ਼-ਮੁੰਨੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਰੂਪ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ, ਸਖ਼ਤ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਸੀ ਜੋ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘੋੜਿਆਂ ਜਾਂ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਿਸਟਰ ਜੌਨ ਮੇਸਨ ਕੋਲ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਜਾਪਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਠੰਡੇ ਆਤਮ-ਸੰਯਮ ਨਾਲ ਝੁਕਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵੱਲ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਹਿਲਾਇਆ ਸੀ।

"ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮੇਰਾ ਨੋਟ ਸੀ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼?"

"ਹਾਂ, ਪਰ ਇਸਨੇ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਨਹੀਂ।"

"ਮੇਰੇ ਲਈ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਲਿਖਣਾ ਬਹੁਤ ਨਾਜ਼ੁਕ ਗੱਲ ਸੀ। ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਗੁੰਝਲਦਾਰ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਆਹਮੋ-ਸਾਹਮਣੇ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

"ਖੈਰ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹਾਂ।"
"ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ, ਸਰ ਰਾਬਰਟ, ਪਾਗਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।"
ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚੁੱਕੀਆਂ। "ਇਹ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ ਹੈ, ਹਾਰਲੇ ਸਟਰੀਟ ਨਹੀਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ?"
"ਖੈਰ, ਸਰ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਸਮਲਿੰਗੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜੋ ਕੁਝ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਮਲਿੰਗੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੋਸਕੋਂਬ ਪ੍ਰਿੰਸ ਅਤੇ ਡਰਬੀ ਨੇ ਉਸਦਾ ਦਿਮਾਗ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"
"ਇਹ ਉਹ ਗਧੀ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਚਲਾ ਰਹੇ ਹੋ?"
"ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸੱਜਣ ਹੋ ਅਤੇ ਇਹ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਰ ਰੌਬਰਟ ਨੂੰ ਇਹ ਡਰਬੀ ਜਿੱਤਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਉਹ ਗਰਦਨ ਤੱਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦਾ ਆਖਰੀ ਮੌਕਾ ਹੈ। ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਧਾਰ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਹੈ - ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਸੰਭਾਵਨਾ 'ਤੇ ਵੀ! ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਚਾਲੀ ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਇਹ ਸੌ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ।"
"ਪਰ ਜੇ ਘੋੜਾ ਇੰਨਾ ਵਧੀਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੈ?"
"ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਸਰ ਰੌਬਰਟ ਦਲਾਲਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਚਲਾਕ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੋਲ ਪ੍ਰਿੰਸ ਦੇ ਸੌਤੇਲੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਸਪਿਨ ਲਈ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸਰਪਟ ਦੌੜ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਫਰਲੌਂਗ ਵਿੱਚ ਦੋ ਲੰਬਾਈਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਘੋੜੇ ਅਤੇ ਦੌੜ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦਾ। ਉਸਦੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇਸ 'ਤੇ ਹੈ। ਉਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਿੰਸ ਉਸਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"
"ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਚੈਨ ਜੂਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਪਾਗਲਪਨ ਕਿੱਥੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ?"
"ਖੈਰ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਉਹ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸੌਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹਰ ਸਮੇਂ ਤਬੇਲੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੇਚੈਨ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਉਸਦੀਆਂ ਨਸਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਲੇਡੀ ਬੀਟਰਿਸ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਹੈ!"
"ਆਹ! ਉਹ ਕੀ ਹੈ?"
"ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੇ ਦੋਸਤ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਸੁਆਦ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਓਨਾ ਹੀ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਹਰ ਰੋਜ਼ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਂਦੀ ਸੀ - ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਉਹ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਜਰੀ 'ਤੇ ਪਹੀਆਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੰਨ ਚੁਭਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਹਰ ਸਵੇਰ ਆਪਣੀ ਖੰਡ ਲੈਣ ਲਈ ਗੱਡੀ ਵੱਲ ਤੁਰਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਹੁਣ ਇਹ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।"
"ਕਿਉਂ?"

"ਖੈਰ, ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਘੋੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਤੋਂ ਉਹ 'ਸ਼ੁਭ-ਸਵੇਰ' ਵਰਗੇ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਤਬੇਲੇ ਦੇ ਪਾਰੋਂ ਲੰਘ ਰਹੀ ਹੈ!"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਹੋਇਆ ਹੈ?"

"ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕੌੜਾ, ਵਹਿਸ਼ੀ, ਨਫ਼ਰਤ ਭਰਿਆ ਝਗੜਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਪਾਲਤੂ ਸਪੈਨੀਏਲ ਕਿਉਂ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਵਾਂਗ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਸੀ? ਉਸਨੇ ਇਹ ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਬੁੱਢੇ ਬਾਰਨਜ਼ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਗ੍ਰੀਨ ਡਰੈਗਨ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮੀਲ ਦੂਰ, ਕ੍ਰੈਂਡਲ ਵਿਖੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਅਜੀਬ ਲੱਗਿਆ।"

"ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਸਦੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਦਿਲ ਅਤੇ ਜਲੋਧਰੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਇਹ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਘੁੰਮ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਹਰ ਸ਼ਾਮ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਘੰਟੇ ਬਿਤਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਜੋ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਦੁਰਲੱਭ ਚੰਗੀ ਦੋਸਤ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸਦੇ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਦਿਲ 'ਤੇ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਚਿੰਤਾ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਦਾਸ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀ ਰਹੀ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼ - ਮੱਛੀ ਵਾਂਗ ਪੀ ਰਹੀ ਹੈ।"

"ਕੀ ਉਸਨੇ ਇਸ ਦੂਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਤੀ ਸੀ?"

"ਖੈਰ, ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਗਲਾਸ ਲੈ ਲਿਆ, ਪਰ ਹੁਣ ਇਹ ਅਕਸਰ ਸ਼ਾਮ ਦੀ ਪੂਰੀ ਬੋਤਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਟੀਫਨਜ਼, ਬਟਲਰ, ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ। ਸਭ ਕੁਝ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਫਿਰ, ਮਾਸਟਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਚਰਚ ਦੇ ਕ੍ਰਿਪਟ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਅਤੇ ਉਹ ਆਦਮੀ ਕੌਣ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਮਿਲਦਾ ਹੈ?"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਮਲੇ।

"ਚਲੋ, ਮਿਸਟਰ ਮੇਸਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਵੀ ਦਿਲਚਸਪ ਹੁੰਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ।"

"ਇਹ ਬਟਲਰ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਰਾਤ ਦੇ ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਮੀਂਹ ਪੈ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਅਗਲੀ ਰਾਤ ਮੈਂ ਘਰ ਜਾਗਿਆ ਅਤੇ ਯਕੀਨਨ, ਮਾਸਟਰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਸੀ। ਮੈਂ ਅਤੇ ਸਟੀਫਨਜ਼ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਗਏ, ਪਰ ਇਹ ਕੰਮ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਦੇਖ ਲੈਂਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਕੰਮ ਹੁੰਦਾ। ਉਹ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀਆਂ ਮੁੱਠੀਆਂ ਹਨ ਜੇ ਉਹ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਝਿਜਕਦੇ ਸੀ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਲਕਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਉਹ ਭੂਤੀਆ ਕ੍ਰਿਪਟ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।"

"ਇਹ ਭੂਤੀਆ ਕ੍ਰਾਈਪ ਕੀ ਹੈ?"

"ਖੈਰ, ਸਰ, ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਖੰਡਰ ਵਾਲਾ ਚੈਪਲ ਹੈ। ਇਹ ਇੰਨਾ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸਦੀ ਤਾਰੀਖ਼ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਿਆ। ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਕ੍ਰਿਪਟ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਬੁਰਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਇਹ ਦਿਨ ਵੇਲੇ ਇੱਕ ਹਨੇਰਾ, ਗਿੱਲਾ, ਇਕੱਲਾ ਸਥਾਨ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਕਾਉਂਟੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਰਾਤ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਨੇੜੇ ਜਾਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਨਗੇ। ਪਰ ਮਾਸਟਰ ਡਰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਡਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਉਹ ਰਾਤ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ?"

"ਥੋੜ੍ਹਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰੋ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਆਦਮੀ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਤਬੇਲੇ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਘਰ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ! ਯਕੀਨਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਕੌਣ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ?"

"ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ।"

"ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ?"

"ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਇਹ ਦੂਜੀ ਰਾਤ ਸੀ। ਸਰ ਰੌਬਰਟ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘਿਆ - ਮੈਂ ਅਤੇ ਸਟੀਫਨਜ਼, ਦੋ ਖਰਗੋਸ਼ਾਂ ਵਾਂਗ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੰਬ ਰਹੇ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਰਾਤ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਚੰਦ ਸੀ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਘੁੰਮਦੇ ਸੁਣ ਸਕਦੇ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਡਰਦੇ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਸਰ ਰੌਬਰਟ ਚਲਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉੱਠੇ ਅਤੇ ਦਿਖਾਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਚੰਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਸੈਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਉਸ 'ਤੇ ਓਨੇ ਹੀ ਆਮ ਅਤੇ ਮਾਸੂਮ ਹੋ ਗਏ ਜਿੰਨੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। 'ਹੈਲੋ, ਦੋਸਤ! ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ?' ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਨਰਕ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਚੀਕ ਮਾਰੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਚੱਟ ਸਕਦਾ ਸੀ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਉਹ ਭੱਜ ਸਕਦਾ ਸੀ! - ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਕੌਣ ਸੀ, ਜਾਂ ਉਹ ਕੀ ਸੀ, ਸਾਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ।"

"ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਚੰਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਸਾਫ਼ ਦੇਖਿਆ?"

"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਪੀਲੇ ਚਿਹਰੇ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਵਾਂਗਾ - ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਕੁੱਤਾ, ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਰ ਰਾਬਰਟ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਕੀ ਸਮਾਨਤਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ?"

ਹੋਮਜ਼ ਕੁਝ ਦੇਰ ਸੋਚਾਂ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚਿਆ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ।

"ਲੇਡੀ ਬੀਟਰਿਸ ਫਾਲਡਰ ਦਾ ਸਾਥ ਕੌਣ ਰੱਖਦਾ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਅਖੀਰ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਉਸਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ, ਕੈਰੀ ਇਵਾਨਸ ਹੈ। ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਕੀ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਸਮਰਪਿਤ ਹੈ?"

ਮਿਸਟਰ ਮੇਸਨ ਬੇਆਰਾਮ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹਿੱਲ ਗਏ।

"ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਰਪਿਤ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਕਿਸਨੂੰ।"

"ਆਹ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਂ ਸਕੂਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਹਾਣੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾ ਸਕਦਾ।"

"ਮੈਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਮੇਸਨ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਸਥਿਤੀ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਡਾਕਟਰ ਵਾਟਸਨ ਦੁਆਰਾ ਸਰ ਰਾਬਰਟ ਦੇ ਵਰਣਨ ਤੋਂ ਮੈਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਔਰਤ ਉਸ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਭਰਾ ਅਤੇ ਭੈਣ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਾ ਉੱਥੇ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

"ਖੈਰ, ਇਹ ਘੁਟਾਲਾ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ।"

"ਪਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇ। ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਔਰਤ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਭਰਾ ਇਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਅਪਾਹਜ, ਆਪਣੇ ਕਮਜ਼ੋਰ

ਦਿਲ ਅਤੇ ਘੁੰਮਣ-ਫਿਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਫ਼ਰਤ ਵਾਲੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਨਾਲ ਬੱਝੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਔਰਤ ਬੋਲਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਦਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਂਦੀ ਹੈ। ਸਰ ਰੌਬਰਟ ਆਪਣੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪਾਲਤੂ ਸਪੈਨੀਏਲ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਖੋਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਸਭ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ?"

"ਖੈਰ, ਇਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

"ਬਿਲਕੁਲ! ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਰਾਤ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੀ ਕ੍ਰਿਪਟ ਦੇ ਦੌਰੇ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਅਸਰ ਪਾਵੇਗਾ? ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਫਿੱਟ ਕਰ ਸਕਦੇ।"

"ਨਹੀਂ, ਸਰ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਮਾ ਸਕਦਾ। ਸਰ ਰੌਬਰਟ ਇੱਕ ਲਾਸ਼ ਕਿਉਂ ਪੁੱਟਣਾ ਚਾਹੇਗਾ?"

ਹੋਮਜ਼ ਅਚਾਨਕ ਉੱਠ ਕੇ ਬੈਠ ਗਿਆ।

"ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਕੱਲ੍ਹ ਹੀ ਪਤਾ ਲੱਗਾ - ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਕੱਲ੍ਹ ਸਰ ਰਾਬਰਟ ਲੰਡਨ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਅਤੇ ਸਟੀਫਨਜ਼ ਕ੍ਰਿਪਟ ਵਿੱਚ ਗਏ। ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਸੀ, ਸਰ, ਸਿਵਾਏ ਇਸਦੇ ਕਿ ਇੱਕ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੀਰ ਦਾ ਟੁਕੜਾ ਸੀ।"

"ਤੁਸੀਂ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ?"

ਸਾਡਾ ਮਹਿਮਾਨ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਮੁਸਕਰਾਇਆ।

"ਖੈਰ, ਸਰ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿਲਚਸਪ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮਮੀ ਦਾ ਸਿਰ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੱਡੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਪੁਰਾਣਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸਟੀਫਨਜ਼ ਵੀ। ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੋਰਡ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਕੋਨਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖਾਲੀ ਸੀ।"

"ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨਾਲ ਕੀ ਕੀਤਾ?"

"ਖੈਰ, ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਹੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।"

"ਇਹ ਸਿਆਣਪ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਰ ਰਾਬਰਟ ਕੱਲ੍ਹ ਬਾਹਰ ਸੀ। ਕੀ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਹੈ?"

"ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਉਸਦੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।"

"ਸਰ ਰੌਬਰਟ ਨੇ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਦਾ ਕੁੱਤਾ ਕਦੋਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ?"

"ਅੱਜ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਉਹ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪੁਰਾਣੇ ਖੂਹ ਦੇ ਬਾਹਰ ਚੀਕ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਰ ਰੌਬਰਟ ਉਸ ਸਵੇਰੇ ਆਪਣੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਜੌਕੀ ਸੈਂਡੀ ਬੇਨ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਗ੍ਰੀਨ ਡਰੈਗਨ ਵਿਖੇ ਪੁਰਾਣੇ ਬਾਰਨਜ਼ ਲੈ ਜਾਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।"

ਹੋਮਜ਼ ਕੁਝ ਦੇਰ ਲਈ ਚੁੱਪ ਬੈਠਾ ਸੋਚਾਂ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਿਆ ਰਿਹਾ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਗੰਦੀਆਂ ਪਾਈਪਾਂ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਮੇਸਨ," ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ?"

"ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਇਸਨੂੰ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼," ਸਾਡੇ ਮਹਿਮਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕਾਗਜ਼ ਕੱਢਿਆ, ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਹੱਡੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸੜਿਆ ਹੋਇਆ ਟੁਕੜਾ ਮਿਲਿਆ।

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ।

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਿੱਥੋਂ ਮਿਲਿਆ?"

"ਲੇਡੀ ਬੀਟਰਿਸ ਦੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਤਹਿਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੇਂਦਰੀ ਹੀਟਿੰਗ ਭੱਠੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬੰਦ ਹੈ, ਪਰ ਸਰ ਰੌਬਰਟ ਨੇ ਠੰਡ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਚਾਲੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।"

ਹਾਰਵੇ ਇਸਨੂੰ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ - ਉਹ ਮੇਰੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਹੀ ਉਹ ਇਹ ਲੈ ਕੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਜੋ ਉਸਨੇ ਸਿੰਡਰਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਟਦੇ ਹੋਏ ਪਾਇਆ। ਉਸਨੂੰ ਇਸਦਾ ਰੂਪ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਆਇਆ।"

"ਮੈਂ ਵੀ ਨਹੀਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦਾ ਹੈਂ, ਵਾਟਸਨ?"

ਇਸਨੂੰ ਸਾੜ ਕੇ ਕਾਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸਦੀ ਸਰੀਰਕ ਮਹੱਤਤਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ।

"ਇਹ ਮਨੁੱਖੀ ਫੀਮਰ ਦਾ ਉੱਪਰਲਾ ਕੰਡਾਈਲ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"ਬਿਲਕੁਲ!" ਹੋਮਜ਼ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। "ਇਹ ਮੁੰਡਾ ਭੱਠੀ ਕਦੋਂ ਸੰਭਾਲਦਾ ਹੈ?"

"ਉਹ ਹਰ ਸ਼ਾਮ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਕੋਈ ਰਾਤ ਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

"ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ."

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਬਾਹਰੋਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ?"

"ਬਾਹਰੋਂ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਹੈ ਜੋ ਪੌੜੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਰਸਤੇ ਤੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲੇਡੀ ਬੀਟਰਿਸ ਦਾ ਕਮਰਾ ਸਥਿਤ ਹੈ।"

"ਇਹ ਡੂੰਘੇ ਪਾਣੀ ਹਨ, ਮਿਸਟਰ ਮੇਸਨ; ਡੂੰਘੇ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਗੰਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਰ ਰਾਬਰਟ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਘਰ ਨਹੀਂ ਸੀ?"

"ਨਹੀਂ ਸਰ।"

"ਫਿਰ, ਜੋ ਹੱਡੀਆਂ ਸਾੜ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਸਰ।"

"ਉਸ ਸਰਾਏ ਦਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ?"

"ਹਰਾ ਅਜਗਰ।"

"ਕੀ ਬਰਕਸ਼ਾਇਰ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ?" ਇਮਾਨਦਾਰ ਟ੍ਰੇਨਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਾਗਲ ਆ ਗਿਆ ਹੈ।

"ਖੈਰ, ਸਰ, ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਚੱਕੀ ਦੇ ਨਾਲੇ ਵਿੱਚ ਟਰਾਊਟ ਮੱਛੀਆਂ ਅਤੇ ਹਾਲ ਝੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਈਕ ਮੱਛੀਆਂ ਹਨ।"

"ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਵਾਟਸਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਮਛੇਰੇ ਹਾਂ - ਕੀ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਵਾਟਸਨ? ਤੁਸੀਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰੀਨ ਡਰੈਗਨ ਵਿਖੇ ਸਾਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸਾਨੂੰ ਅੱਜ ਰਾਤ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ, ਮਿਸਟਰ ਮੇਸਨ, ਪਰ ਇੱਕ ਨੋਟ ਸਾਡੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਭ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਂਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਕਰਨ ਦੇਵਾਂਗਾ।"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਈ ਦੀ ਇੱਕ ਚਮਕਦਾਰ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ, ਮੈਂ ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲੇ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਸ਼ੋਸਕੌਂਬੇ ਦੇ ਛੋਟੇ "ਹੌਲਟ-ਆਨ-ਡਿਮਾਂਡ" ਸਟੇਸ਼ਨ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਏ। ਸਾਡੇ ਉੱਪਰਲਾ ਰੈਕ ਡੰਡਿਆਂ, ਰੀਲਾਂ ਅਤੇ ਟੋਕਰੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਕੂੜੇ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਡਰਾਈਵ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੇ ਟੇਵਰਨ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਈ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਖੇਡ ਮੇਜ਼ਬਾਨ, ਜੋਸੀਆ ਬਾਰਨਸ, ਨੇ ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਦੀਆਂ ਮੱਛੀਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸਾਡੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ।

"ਹਾਲ ਝੀਲ ਅਤੇ ਪਾਈਕ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਬਾਰੇ ਕੀ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਸਰਾਏ ਵਾਲੇ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਧੁੰਦਲਾ ਹੋ ਗਿਆ।

"ਇਹ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਸਰ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਝੀਲ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਝੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾ ਲਓ।"

"ਫਿਰ ਇਹ ਕਿਵੇਂ?"

"ਇਹ ਸਰ ਰਾਬਰਟ ਹੈ, ਸਰ। ਉਹ ਦਲਾਲਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਈਰਖਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਦੋ ਅਜਨਬੀ ਉਸਦੇ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਸਮਤ ਵਾਂਗ ਤੁਹਾਡਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦਾ। ਉਹ ਕੋਈ ਖ਼ਤਰਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਰਿਹਾ, ਸਰ ਰਾਬਰਟ ਵੀ ਨਹੀਂ।"

"ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਡਰਬੀ ਲਈ ਇੱਕ ਘੋੜਾ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ।"

"ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਗਧਾ ਵੀ। ਉਹ ਦੌੜ ਲਈ ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਪੈਸੇ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਰ ਰੌਬਰਟ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੈਸੇ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ। ਵੈਸੇ" - ਉਸਨੇ ਸੋਚ ਭਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ - "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਮੈਦਾਨ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋ?"

"ਨਹੀਂ, ਬਿਲਕੁਲ। ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਲੰਡਨ ਵਾਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਸ਼ਾਇਰ ਦੀ ਚੰਗੀ ਹਵਾ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਲੋੜ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਲਈ ਸਹੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਹੋ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਝੂਠ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਰ ਰਾਬਰਟ ਬਾਰੇ ਕੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬੋਲਦਾ ਹੈ। ਪਾਰਕ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹੋ।"

"ਜ਼ਰੂਰ, ਮਿਸਟਰ ਬਾਰਨਜ਼! ਅਸੀਂ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਾਂਗੇ। ਵੈਸੇ, ਉਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਸਪੈਨੀਏਲ ਸੀ ਜੋ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਰੋ ਰਿਹਾ ਸੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੀ। ਇਹ ਅਸਲੀ ਸ਼ੋਸਕੌਂਬ ਨਸਲ ਸੀ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਖੁਦ ਕੁੱਤੇ ਦਾ ਸ਼ੌਕੀਨ ਹਾਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹੁਣ, ਜੇ ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਨਾਮੀ ਕੁੱਤੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ?"

"ਮੈਂ ਜਿੰਨਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਸਰ। ਇਹ ਸਰ ਰੌਬਰਟ ਨੇ ਖੁਦ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਲੀਡ 'ਤੇ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਜੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇਸਦਾ ਸਿਰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਹਾਲ ਨੂੰ ਚਲਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

"ਸਾਡੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਪੱਤੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ, ਵਾਟਸਨ," ਜਦੋਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਸਾਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਖੇਡਣਾ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਵੈਸੇ, ਸਰ ਰਾਬਰਟ ਅਜੇ ਵੀ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਅੱਜ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਹਮਲੇ ਦੇ ਡਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਨੁਕਤੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ, ਹੋਮਜ਼?"

"ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ, ਵਾਟਸਨ, ਇੱਕ ਹਫ਼ਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਸ਼ੋਸਕੌਂਬੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਛਾਂਟੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਕੀ ਹੈ? ਅਸੀਂ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਇਸਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਮਿਸ਼ਰਤ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਰੰਗਹੀਣ, ਅਣਸੁਖਾਵਾਂ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਹੈ।"

"ਆਓ ਆਪਾਂ ਆਪਣੇ ਅੰਕੜਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ। ਭਰਾ ਹੁਣ ਪਿਆਰੀ ਅਪਾਹਜ ਭੈਣ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਉਹ ਆਪਣਾ ਮਨਪਸੰਦ ਕੁੱਤਾ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਕੁੱਤਾ, ਵਾਟਸਨ! ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ?"

"ਭਰਾ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ।"

"ਖੈਰ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ - ਖੈਰ, ਇੱਕ ਵਿਕਲਪ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀਏ ਜਦੋਂ ਝਗੜਾ, ਜੇ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਔਰਤ ਆਪਣਾ ਕਮਰਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਆਪਣੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਬਦਲਦੀ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਮਨਪਸੰਦ ਘੋੜੇ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਬੇਲੇ 'ਤੇ ਰੁਕਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ?"

"ਕ੍ਰਿਪਟ ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ ਬਚਤ ਕਰੋ।"

"ਇਹ ਸੋਚ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਲਾਈਨ ਹੈ। ਦੋ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਉਲਝਾਓ। ਲਾਈਨ ਏ, ਜੋ ਕਿ ਲੇਡੀ ਬੀਟਰਿਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਿਆਨਕ ਸੁਆਦ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ?"

"ਮੈਂ ਇਸ ਦਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ।"

"ਖੈਰ, ਹੁਣ, ਆਓ ਲਾਈਨ ਬੀ ਨੂੰ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਸਰ ਰੌਬਰਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਉਹ ਡਰਬੀ ਜਿੱਤਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕ ਹੈ। ਉਹ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਵੇਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਰੇਸਿੰਗ ਅਸਤਬਲ ਉਸਦੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਇੱਕ ਦਲੇਰ ਅਤੇ ਬੇਚੈਨ ਆਦਮੀ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਉਸਦੀ ਤਿਆਰ ਔਜ਼ਾਰ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਕਾਫ਼ੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਜਾਪਦੇ ਹਾਂ, ਹੈ ਨਾ?"

"ਪਰ ਕ੍ਰਿਪਟ?"

"ਆਹ, ਹਾਂ, ਕ੍ਰਿਪਟ! ਮੰਨ ਲਓ, ਵਾਟਸਨ - ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਘਿਣਾਉਣੀ ਧਾਰਨਾ ਹੈ, ਦਲੀਲ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਪਰਿਕਲਪਨਾ ਹੈ - ਕਿ ਸਰ ਰੌਬਰਟ ਨੇ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹੋਮਜ਼, ਇਹ ਸਵਾਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ।"

"ਬਹੁਤ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ। ਸਰ ਰੌਬਰਟ ਇੱਕ ਇੱਜ਼ਤਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਉਕਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੈਰੀਅਨ ਕਾਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਆਓ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਬਹਿਸ ਕਰੀਏ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਸਮਝੇ ਬਿਨਾਂ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਉਡਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸਮਤ ਸਿਰਫ ਸ਼ੋਸਕੌਂਬ ਪ੍ਰਿੰਸ ਨਾਲ ਇਸ ਤਖ਼ਤਾ ਪਲਟਣ ਨਾਲ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੀੜਤ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਬਦਲ ਵੀ ਲੱਭਣਾ ਪਵੇਗਾ ਜੋ ਉਸਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰੇ। ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਪਾਤਰ ਵਜੋਂ ਰੱਖ ਕੇ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਔਰਤ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਪਟ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਵਾਟਸਨ?"

"ਖੈਰ, ਇਹ ਸਭ ਸੰਭਵ ਹੈ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਅਸਲੀ ਭਿਆਨਕ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲੈਂਦੇ ਹੋ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਵਾਟਸਨ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾਉਣ ਲਈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕਿਰਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਸੁਝਾਅ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਵਾਈਨ ਦਾ ਇੱਕ ਗਲਾਸ ਲਈਏ ਅਤੇ ਈਲ ਅਤੇ ਡੇਸ 'ਤੇ ਕੁਝ ਉੱਚੀ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰੀਏ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਰਸਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਲਾਭਦਾਇਕ ਸਥਾਨਕ ਗੱਪਾਂ ਮਿਲਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਸਵੇਰੇ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜੈਕ ਲਈ ਆਪਣੇ ਚਮਚੇ-ਦਾਣੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਏ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਦਿਨ ਭਰ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਮਿਲ ਗਈ। ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਅਸੀਂ ਸੈਰ ਲਈ ਨਿਕਲੇ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਾਲੇ ਸਪੈਨੀਏਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈ ਲਈ।

"ਇਹ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦੋ ਉੱਚੇ ਪਾਰਕ ਗੇਟਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਹੇਰਾਲਡਿਕ ਗ੍ਰਿਫਿਨ ਸਨ। "ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਕਰੀਬ, ਮਿਸਟਰ ਬਾਰਨਜ਼ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ, ਬੁੱਢੀ ਔਰਤ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਗੇਟ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਤੱਕ ਗੱਡੀ ਹੌਲੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਲੰਘਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਇਹ ਤੇਜ਼ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ, ਵਾਟਸਨ, ਕੋਚਮੈਨ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛ ਕੇ ਰੋਕੋ। ਮੇਰੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਇਸ ਹੋਲੀ-ਝਾੜੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਦੇਖਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

ਇਹ ਕੋਈ ਲੰਮੀ ਚੌਕਸੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪੌਣੇ ਘੰਟੇ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਅਸੀਂ ਵੱਡੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਪੀਲੇ ਰੰਗ ਦੇ ਬਾਰੂਸ਼ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਉੱਚੇ-ਉੱਚੇ ਕਦਮ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸਲੇਟੀ ਘੋੜੇ ਸ਼ਾਫਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਹੋਮਜ਼ ਕੁੱਤੇ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਝਾੜੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਝੁਕ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਬੇਫਿਕਰ ਹੋ ਕੇ ਸੜਕ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੋਟੀ ਝੂਲਦਾ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਚੌਕੀਦਾਰ ਬਾਹਰ ਭੱਜਿਆ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਏ।

ਗੱਡੀ ਹੌਲੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖ ਸਕਿਆ। ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਰੰਗੀਨ ਮੁਟਿਆਰ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਵਾਲ ਸੁਨਹਿਰੀ ਸਨ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮ ਅੱਖਾਂ ਸਨ। ਉਸਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਪਿੱਠ ਗੋਲ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਸ਼ਾਲਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਸੀ ਜੋ ਅਪਾਹਜ ਹੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਘੋੜੇ ਹਾਈਵੇਅ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉੱਪਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕੋਚਮੈਨ ਉੱਪਰ ਆਇਆ ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਸਰ ਰੌਬਰਟ ਸ਼ੋਸਕੋਂਬੇ ਓਲਡ ਪਲੇਸ 'ਤੇ ਹੈ।
ਉਸੇ ਪਲ ਹੋਮਜ਼ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਸਪੈਨੀਏਲ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਚੀਕਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਗੱਡੀ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ ਅਤੇ ਪੌੜੀਆਂ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਉਤਸੁਕਤਾ ਭਰਿਆ ਸਵਾਗਤ ਭਿਆਨਕ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਉੱਪਰਲੇ ਕਾਲੇ ਸਕਰਟ 'ਤੇ ਟਕਰਾ ਗਿਆ।
"ਚੱਲੋ! ਚਲੋ!" ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਆਵਾਜ਼ ਚੀਕੀ। ਕੋਚਮੈਨ ਨੇ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਕੁੱਟਿਆ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸੜਕ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿ ਗਏ।
"ਖੈਰ, ਵਾਟਸਨ, ਇਹ ਹੋ ਗਿਆ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਸਪੈਨੀਏਲ ਦੀ ਗਰਦਨ ਨਾਲ ਸੀਸਾ ਬੰਨ੍ਹਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੀ ਮਾਲਕਣ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਹੈ। ਕੁੱਤੇ ਗਲਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।"
"ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੀ!" ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ।
"ਬਿਲਕੁਲ! ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਰਡ ਜੋੜਿਆ ਹੈ, ਵਾਟਸਨ, ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਖੇਡਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ।"
ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਕੋਲ ਦਿਨ ਲਈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਯੋਜਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਚੱਕੀ ਦੇ ਨਾਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮੱਛੀ ਫੜਨ ਵਾਲੇ ਟੈਕਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਿਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਲਈ ਟਰਾਊਟ ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਸ਼ ਸੀ। ਉਸ ਖਾਣੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਨਵੀਂ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿਖਾਏ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਵੇਰ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸੜਕ 'ਤੇ ਪਾਇਆ, ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਪਾਰਕ ਦੇ ਗੇਟਾਂ ਵੱਲ ਲੈ ਗਈ। ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਲੰਮਾ, ਗੂੜ੍ਹਾ ਚਿੱਤਰ ਸਾਡਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਸਾਡਾ ਲੰਡਨ ਜਾਣਕਾਰ, ਮਿਸਟਰ ਜੌਨ ਮੇਸਨ, ਟ੍ਰੇਨਰ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ।
"ਸ਼ੁਭ ਸ਼ਾਮ, ਸੱਜਣੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਨੋਟ ਮਿਲ ਗਿਆ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼। ਸਰ ਰਾਬਰਟ ਅਜੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਪਰ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅੱਜ ਰਾਤ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।"
"ਇਹ ਗੁਫ਼ਾ ਘਰ ਤੋਂ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ ਹੈ?" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਮੀਲ।"
"ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਅਣਦੇਖਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"
"ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਆਵੇਗਾ, ਉਹ ਸ਼ੋਸਕੌਂਬ ਪ੍ਰਿੰਸ ਦੀ ਆਖਰੀ ਖ਼ਬਰ ਲੈਣ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੇਗਾ।"
"ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ! ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਬਿਨਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਮਿਸਟਰ ਮੇਸਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਕ੍ਰਿਪਟ ਦਿਖਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਾਨੂੰ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਹੋ।"
ਘੋਰ ਹਨੇਰਾ ਸੀ ਅਤੇ ਚੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਮੇਸਨ ਸਾਨੂੰ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨਾਂ ਉੱਤੇ ਲੈ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਹਨੇਰਾ ਸਮੂਹ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਜੋ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਚੈਪਲ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ। ਅਸੀਂ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਪਾੜੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਜੋ ਕਦੇ ਵਰਾਂਡਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਗਾਈਡ, ਢਿੱਲੀ ਚਿਣਾਈ ਦੇ ਢੇਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਠੋਕਰ ਖਾਂਦਾ ਹੋਇਆ, ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕੋਨੇ ਵੱਲ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ

ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਪੌੜੀ ਕ੍ਰਿਪਟ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਮਾਚਿਸ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਉਦਾਸ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਰੌਸ਼ਨ ਕੀਤਾ - ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਅਤੇ ਬਦਬੂਦਾਰ, ਖੁਰਦਰੇ-ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਪੱਥਰ ਦੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਢਹਿ-ਢੇਰੀ ਕੰਧਾਂ, ਅਤੇ ਤਾਬੂਤਾਂ ਦੇ ਢੇਰ, ਕੁਝ ਸੀਸੇ ਦੇ ਅਤੇ ਕੁਝ ਪੱਥਰ ਦੇ, ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੀਰਦਾਰ ਅਤੇ ਕਮਰ ਵਾਲੀ ਛੱਤ ਤੱਕ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਸਨ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਿਰਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੁਆ ਬੈਠੀ ਸੀ। ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਲਾਲਟੈਣ ਜਗਾਈ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਸੋਗਮਈ ਦ੍ਰਿਸ਼ 'ਤੇ ਚਮਕਦਾਰ ਪੀਲੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸੁਰੰਗ ਚਲਾਈ। ਇਸਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਤਾਬੂਤ-ਪਲੇਟਾਂ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਇਸ ਪੁਰਾਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਗ੍ਰਿਫਿਨ ਅਤੇ ਤਾਜ ਨਾਲ ਸਜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਜੋ ਮੌਤ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੱਕ ਵੀ ਆਪਣੇ ਸਨਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ।

"ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਹੱਡੀਆਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਮਿਸਟਰ ਮੇਸਨ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾ ਸਕਦੇ ਹੋ?"

"ਉਹ ਇੱਥੇ ਇਸ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਹਨ।" ਟ੍ਰੇਨਰ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਸਾਡੀ ਲਾਈਟ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਸੀ। "ਉਹ ਚਲੇ ਗਏ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਉਮੀਦ ਸੀ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰਾਖ ਹੁਣ ਵੀ ਉਸ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਖਾ ਲਿਆ ਸੀ।"

"ਪਰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਸਾੜਨਾ ਚਾਹੇਗਾ ਜੋ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਮਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ?" ਜੌਨ ਮੇਸਨ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਅਸੀਂ ਇਹੀ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਇੱਥੇ ਹਾਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣਾ ਹੱਲ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਜਦੋਂ ਜੌਨ ਮੇਸਨ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਹੋਮਜ਼ ਕਬਰਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਕਬਰ, ਜੋ ਕਿ ਸੈਕਸਨ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਵਿਚਕਾਰ, ਨੌਰਮਨ ਹਿਊਗੋਸ ਅਤੇ ਓਡੋਸ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਕਤਾਰ ਰਾਹੀਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਅਠਾਰਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਸਰ ਵਿਲੀਅਮ ਅਤੇ ਸਰ ਡੇਨਿਸ ਫਾਲਡਰ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇ। ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਵਾਲਟ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਇੱਕ ਸੀਸੇ ਵਾਲੇ ਤਾਬੂਤ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਜਾਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਲੱਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਚੀਕ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜਲਦੀ ਪਰ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਹਰਕਤਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਟੀਚੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਲੈਂਸ ਨਾਲ ਉਹ ਭਾਰੀ ਢੱਕਣ ਦੇ ਕਿਨਾਰਿਆਂ ਦੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜੈਮੀ, ਇੱਕ ਡੱਬਾ-ਖੋਲ੍ਹਣ ਵਾਲਾ ਕੱਢਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਚਿੰਕ ਵਿੱਚ ਧੱਕਿਆ, ਪੂਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਲੀਵਰ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਕਲੈਂਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਰਸਤਾ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਪਾਟਣ ਵਾਲੀ, ਫਟਣ ਵਾਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਪਿੱਛੇ ਹਟਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਸੀ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਅਣਕਿਆਸੀ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਈਏ।

ਉੱਪਰਲੇ ਚੈਪਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੁਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਮਜ਼ਬੂਤ, ਤੇਜ਼ ਕਦਮ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਹ ਤੁਰਿਆ ਸੀ। ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਰੌਸ਼ਨੀ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਜਿਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ ਉਹ ਗੋਥਿਕ ਆਰਚਵੇਅ ਵਿੱਚ ਫਰੇਮ ਕੀਤਾ

ਗਿਆ। ਉਹ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਸੀ, ਕੱਦ ਵਿੱਚ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਭਿਆਨਕ। ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਤਬੇਲਾ-ਲੈਂਟਰਨ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ, ਭਾਰੀ ਮੁੱਛਾਂ ਵਾਲੇ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਭਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਚਮਕਿਆ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਤਿਜੋਰੀ ਦੇ ਹਰ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਝਾਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਇੱਕ ਘਾਤਕ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਟਿਕਾਇਆ।

"ਤੂੰ ਕੌਣ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੈਂ?" ਉਹ ਗਰਜਿਆ। "ਅਤੇ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈਂ?" ਫਿਰ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਉਹ ਦੋ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਸੋਟੀ ਚੁੱਕੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਚੁੱਕੀ ਹੋਈ ਸੀ। "ਕੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਸੁਣਦਾ ਹੈਂ?" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ? ਤੂੰ ਇੱਥੇ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈਂ?" ਉਸਦੀ ਚੁੰਨੀ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਕੰਬ ਰਹੀ ਸੀ।

ਪਰ ਹੋਮਜ਼ ਸੁੰਗੜਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ।

"ਮੇਰਾ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣਾ ਹੈ, ਸਰ ਰਾਬਰਟ," ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਖ਼ਤ ਲਹਿਜੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਕੌਣ ਹੈ? ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਥੇ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ?"

ਉਹ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਵਾਲੇ ਤਾਬੂਤ ਦੇ ਢੱਕਣ ਨੂੰ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ। ਲਾਲਟੈਣ ਦੀ ਚਮਕ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇੱਕ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਸਿਰ ਤੋਂ ਪੈਰਾਂ ਤੱਕ ਚਾਦਰ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਭਿਆਨਕ, ਡੈਣ ਵਰਗੇ ਚਿਹਰੇ ਸਨ, ਸਾਰਾ ਨੱਕ ਅਤੇ ਠੋਡੀ ਇੱਕ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਧੁੰਦਲੀਆਂ, ਚਮਕਦਾਰ ਅੱਖਾਂ ਇੱਕ ਰੰਗੀਨ ਅਤੇ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਘੂਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।

ਬੈਰੋਨੇਟ ਚੀਕਦੇ ਹੋਏ ਲੜਖੜਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੱਥਰ ਦੇ ਕਬਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ?" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। ਅਤੇ ਫਿਰ, ਆਪਣੇ ਕੁਝ ਸਖ਼ਤ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ: "ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਕੰਮ ਹੈ?"

"ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਹੈ," ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਹਰ ਦੂਜੇ ਚੰਗੇ ਨਾਗਰਿਕ ਦਾ ਹੈ - ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ।"

ਸਰ ਰੌਬਰਟ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਝਾਕਿਆ, ਪਰ ਹੋਮਜ਼ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤ ਆਵਾਜ਼ ਅਤੇ ਠੰਢੇ, ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਢੰਗ ਦਾ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ।

"'ਰੱਬ ਅੱਗੇ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਦਿੱਖਾਂ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨਾਂ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਣਗੀਆਂ।"

ਸਰ ਰਾਬਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੌੜੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਏ।

"ਖੈਰ, ਜੇ ਇਹ ਹੋਣਾ ਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੋਣਾ ਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਘਰ ਆਓ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਕਿਵੇਂ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ।"

ਪੌਣੇ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਕੱਚ ਦੇ ਢੱਕਣਾਂ ਪਿੱਛੇ ਪਾਲਿਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਬੈਰਲਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਈਨਾਂ ਤੋਂ, ਪੁਰਾਣੇ ਘਰ ਦਾ ਬੰਦੂਕ-ਕਮਰਾ। ਇਹ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਸਰ ਰਾਬਰਟ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਪਲਾਂ ਲਈ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਸਦੇ

ਨਾਲ ਦੋ ਸਾਥੀ ਸਨ; ਇੱਕ, ਉਹ ਫੁੱਲਦਾਰ ਮੁਟਿਆਰ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਸੀ; ਦੂਜਾ, ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਚੂਹੇ ਵਰਗਾ ਚਿਹਰਾ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਜਿਸਦਾ ਰਵੱਈਆ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੁਪਤ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘਬਰਾਹਟ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੈਰੋਨੇਟ ਕੋਲ ਅਜੇ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਮੋੜ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ।

"ਉੱਥੇ," ਸਰ ਰੌਬਰਟ ਨੇ ਹੱਥ ਹਿਲਾ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਮਿਸਟਰ ਅਤੇ ਮਿਸਿਜ਼ ਨੌਰਲੇਟ ਹਨ। ਮਿਸਿਜ਼ ਨੌਰਲੇਟ, ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਨਾਮ ਈਵਾਨਜ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਦੀ ਗੁਪਤ ਨੌਕਰਾਣੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਇਸ ਲਈ ਲਿਆਇਆ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਦੋ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

"ਕੀ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਸਰ ਰਾਬਰਟ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?" ਔਰਤ ਨੇ ਚੀਕਿਆ।

"ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ, ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ," ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਸਰ ਰੌਬਰਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਭਰੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ। "ਮੈਂ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲਵਾਂਗਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹੁਣ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼, ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬਿਆਨ ਸੁਣੋ।"

"ਤੁਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਗਏ ਹੋ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਲੱਭਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਲੱਭਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ, ਕਿ ਮੈਂ ਡਰਬੀ ਲਈ ਇੱਕ ਡਾਰਕ ਹਾਰਸ ਦੌੜ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਮੇਰੀ ਸਫਲਤਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਮੈਂ ਜਿੱਤ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਆਸਾਨ ਹੈ। ਜੇ ਮੈਂ ਹਾਰ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ - ਖੈਰ, ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ!"

"ਮੈਂ ਸਥਿਤੀ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਂ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਆਪਣੀ ਭੈਣ, ਲੇਡੀ ਬੀਟਰਿਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹਾਂ। ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਲਈ, ਮੈਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਮਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਲੈਣਦਾਰ ਗਿਰਝਾਂ ਦੇ ਝੁੰਡ ਵਾਂਗ ਮੇਰੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਹੋਣਗੇ। ਸਭ ਕੁਝ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ - ਮੇਰੇ ਤਬੇਲੇ, ਮੇਰੇ ਘੋੜੇ - ਸਭ ਕੁਝ। ਖੈਰ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਰ ਗਈ ਸੀ।"

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ!"

"ਮੈਂ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ? ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੂਰੀ ਤਬਾਹੀ ਸੀ। ਜੇ ਮੈਂ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਲਈ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਦੀ ਤਾਂ ਸਭ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਦਾ ਪਤੀ - ਇਹ ਆਦਮੀ ਇੱਥੇ - ਇੱਕ ਅਦਾਕਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਆਇਆ - ਇਹ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਆਇਆ - ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਆਉਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਨੌਕਰਾਣੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਦੀ ਮੌਤ ਜਲੋਧਰੀ ਨਾਲ ਹੋਈ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।"

"ਇਹ ਇੱਕ ਕੋਰੋਨਰ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਉਸਦਾ ਡਾਕਟਰ ਇਹ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਲੱਛਣਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਅੰਤ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।"

"ਅੱਛਾ, ਤੂੰ ਕੀ ਕੀਤਾ?"
"ਲਾਸ਼ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਰਾਤ ਮੈਂ ਅਤੇ ਨੌਰਲੇਟ ਇਸਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਖੂਹ ਵਾਲੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ, ਜੋ ਹੁਣ ਕਦੇ ਵਰਤਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਡਾ ਪਿੱਛਾ ਉਸਦਾ ਪਾਲਤੂ ਸਪੈਨੀਏਲ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਟਪਕਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਪੈਨੀਏਲ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਇਆ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਚਰਚ ਦੇ ਕ੍ਰਿਪਟ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ। ਕੋਈ ਅਪਮਾਨ ਜਾਂ ਨਿਰਾਦਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਮੁਰਦਿਆਂ ਨਾਲ ਗਲਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।"
"ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਵਿਵਹਾਰ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ, ਸਰ ਰਾਬਰਟ।"
ਬੈਰੋਨੇਟ ਨੇ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ। "ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਆਸਾਨ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਵੱਖਰਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਚਕਨਾਚੂਰ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਅਯੋਗ ਆਰਾਮ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੇ ਤਾਬੂਤ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦੇਈਏ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਤਾਬੂਤ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕੱਢੇ ਸਨ, ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਪਟ ਦੇ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਸੀ। ਨੌਰਲੇਟ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਰਾਤ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਸਾੜ ਦਿੱਤਾ। ਮੇਰੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਹਾਲਾਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਪਵੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ।"
ਹੋਮਜ਼ ਕੁਝ ਦੇਰ ਸੋਚਾਂ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚਿਆ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ।
"ਤੁਹਾਡੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੁਕਸ ਹੈ, ਸਰ ਰਾਬਰਟ," ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਦੌੜ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਦਾਈਆਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ, ਚੰਗੀਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ ਭਾਵੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲੈਣਦਾਰ ਤੁਹਾਡੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲੈਣ।"
"ਘੋੜਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਦਾਅ ਦੀ ਕੀ ਪਰਵਾਹ ਹੈ? ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚਲਾਉਣਗੇ। ਮੇਰਾ ਮੁੱਖ ਲੈਣਦਾਰ, ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਮੇਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਕੌੜਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ - ਇੱਕ ਬਦਮਾਸ਼ ਸਾਥੀ, ਸੈਮ ਬਰੂਅਰ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਨਿਊਮਾਰਕੀਟ ਹੀਥ 'ਤੇ ਘੋੜੇ ਨਾਲ ਕੁੱਟਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗਾ?"
"ਖੈਰ, ਸਰ ਰਾਬਰਟ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਉੱਠ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਮਾਮਲਾ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਣਾ ਮੇਰਾ ਫਰਜ਼ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਹੀ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਆਚਰਣ ਦੀ ਨੈਤਿਕਤਾ ਜਾਂ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੋਈ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਾਟਸਨ, ਲਗਭਗ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨਿਮਰ ਨਿਵਾਸ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"
ਹੁਣ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਕਲੌਤਾ ਘਟਨਾ ਸਰ ਰੌਬਰਟ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਨੋਟ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੋਈ। ਸ਼ੋਸਕੌਂਬ ਪ੍ਰਿੰਸ ਨੇ ਡਰਬੀ ਜਿੱਤੀ, ਖੇਡ ਮਾਲਕ ਨੇ ਅੱਸੀ ਹਜ਼ਾਰ ਪੌਂਡ ਦਾਅ 'ਤੇ ਲਗਾਏ, ਅਤੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੇ ਦੌੜ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜਿਆ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸਰ ਰੌਬਰਟ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ

ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਬਚਿਆ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਕੋਰੋਨਰ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਪ੍ਰਤੀ ਨਰਮ ਨਜ਼ਰੀਆ ਅਪਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਔਰਤ ਦੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਹਲਕੀ ਨਿੰਦਾ ਤੋਂ ਪਰੇ, ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਮਾਲਕ ਇਸ ਅਜੀਬ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਇੱਕ ਕੈਰੀਅਰ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਬਚ ਗਿਆ ਜੋ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਨਮਾਨਤ ਬੁਢਾਪੇ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਰਿਟਾਇਰਡ ਕਲਰਮੈਨ ਦਾ ਸਾਹਸ

ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਉਸ ਸਵੇਰ ਉਦਾਸੀ ਅਤੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਮੂਡ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਸੁਚੇਤ ਵਿਹਾਰਕ ਸੁਭਾਅ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ।

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਉਹ ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣੇ ਬਾਹਰ ਗਿਆ ਹੈ?"

"ਬਿਲਕੁਲ।"

"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਮਿਲਿਆ।"

"ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਿਆ?"

"ਇੱਕ ਤਰਸਯੋਗ, ਵਿਅਰਥ, ਟੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਜੀਵ।"

"ਬਿਲਕੁਲ, ਵਾਟਸਨ। ਤਰਸਯੋਗ ਅਤੇ ਵਿਅਰਥ। ਪਰ ਕੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤਰਸਯੋਗ ਅਤੇ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਕੀ ਉਸਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸਮੁੱਚੇ ਦਾ ਸੂਖਮ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਅਸੀਂ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਬਚਦਾ ਹੈ? ਇੱਕ ਪਰਛਾਵਾਂ। ਜਾਂ ਪਰਛਾਵੇਂ ਤੋਂ ਵੀ ਭੈੜਾ - ਦੁੱਖ।"

"ਕੀ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਗਾਹਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ?"

"ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਉਸਨੂੰ ਯਾਰਡ ਨੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਡਾਕਟਰ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਲਾਇਲਾਜ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਕੀਮ ਕੋਲ ਭੇਜਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਅਤੇ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ ਮਰੀਜ਼ ਉਸ ਤੋਂ ਮਾੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।"

"ਗੱਲ ਕੀ ਹੈ?"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਮੇਜ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਗੰਦਾ ਕਾਰਡ ਲਿਆ। "ਜੋਸੀਆਹ ਅੰਬਰਲੇ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬ੍ਰਿਕਫਾਲ ਅਤੇ ਅੰਬਰਲੇ ਦਾ ਜੂਨੀਅਰ ਸਾਥੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਲਾਤਮਕ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਪੇਂਟ-ਬਕਸਿਆਂ 'ਤੇ ਦੇਖੋਗੇ। ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਢੇਰ ਬਣਾਇਆ, ਇੱਕਸਠ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਲੇਵਿਸ਼ਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘਰ ਖਰੀਦਿਆ, ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਪੀਸਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸੈਟਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਕੋਈ ਸੋਚੇਗਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਭਵਿੱਖ ਸਹਿਣਯੋਗ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯਕੀਨੀ ਸੀ।"

"ਹਾਂ, ਸੱਚਮੁੱਚ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕੁਝ ਨੋਟਾਂ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਲਿਫਾਫੇ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਲਿਖੇ ਸਨ।

"1896 ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਇਆ, ਵਾਟਸਨ। 1897 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਵੀਹ ਸਾਲ ਛੋਟੀ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ - ਇੱਕ ਸੋਹਣੀ ਔਰਤ, ਜੇ ਫੋਟੋ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਇੱਕ ਯੋਗਤਾ, ਇੱਕ ਪਤਨੀ, ਵਿਹਲਾ ਸਮਾਂ - ਇਹ ਇੱਕ ਸਿੱਧਾ ਰਸਤਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਟੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਦੁਖੀ ਜੀਵ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਸੂਰਜ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਰੀਂਗਦਾ ਹੈ।"

"ਪਰ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ?"

"ਪੁਰਾਣੀ ਕਹਾਣੀ, ਵਾਟਸਨ। ਇੱਕ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੰਚਲ ਪਤਨੀ। ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਬਰਲੇ ਦਾ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਸ਼ੌਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ ਸ਼ਤਰੰਜ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਲੇਵਿਸ਼ਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਡਾਕਟਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਸ਼ਤਰੰਜ ਖਿਡਾਰੀ ਵੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਡਾ. ਰੇ ਅਰਨੈਸਟ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਰਨੈਸਟ ਅਕਸਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅੰਬਰਲੇ ਵਿਚਕਾਰ ਨੇੜਤਾ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਕ੍ਰਮ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਬਦਕਿਸਮਤ ਮੁਵੱਕਿਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਬਾਹਰੀ ਕਿਰਪਾ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਗੁਣ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ। ਇਹ ਜੋੜਾ ਪਿਛਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਚਲਾ ਗਿਆ - ਮੰਜ਼ਿਲ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬੇਵਫ਼ਾ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਡੀਡ-ਬਕਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਸਮਾਨ ਵਜੋਂ ਲੈ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਬੱਚਤ ਦਾ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਕੀ ਅਸੀਂ ਔਰਤ ਨੂੰ ਲੱਭ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਕੀ ਅਸੀਂ ਪੈਸੇ ਬਚਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਇੱਕ ਆਮ ਸਮੱਸਿਆ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਵਿਕਸਤ ਹੋਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਜੋਸੀਆ ਅੰਬਰਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਰੋਗੇ?"

"ਖੈਰ, ਤੁਰੰਤ ਸਵਾਲ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰੋਗੇ? - ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗੇ ਹੋਵੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਦੋ ਕਾਪਟਿਕ ਪੈਟ੍ਰਿਆਰਕਸ ਦੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ, ਜਿਸਦਾ ਅੱਜ ਸਿਰ 'ਤੇ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਲੇਵਿਸ਼ਮ ਜਾਣ ਲਈ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਲਏ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਹੱਤਵ ਹੈ। ਬੁੱਢਾ ਸਾਥੀ ਕਾਫ਼ੀ ਜ਼ਿੱਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੱਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ।"

"ਹਰ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ।" ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਗਰਮੀਆਂ ਦੀ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਮੈਂ ਲੇਵਿਸ਼ਮ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਇਆ, ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਹ ਮਾਮਲਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਸਾਰੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਬਹਿਸ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ। ਹੋਮਜ਼ ਆਪਣੀ ਡੂੰਘੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸ਼ਕਲ ਨਾਲ ਲੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਪਾਈਪ ਤਿੱਖੇ ਤੰਬਾਕੂ ਦੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਫੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੀਆਂ ਪਲਕਾਂ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਇੰਨੀ ਆਲਸ ਨਾਲ ਝੁਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਲਗਭਗ ਸੌਂ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਜੇਕਰ ਮੇਰੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੁਕਣ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕੀ ਹਵਾਲੇ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੱਧਾ ਨਾ ਚੁੱਕਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਦੋ ਸਲੇਟੀ ਅੱਖਾਂ, ਰੈਪੀਅਰਾਂ ਵਾਂਗ ਚਮਕਦਾਰ ਅਤੇ ਤਿੱਖੀਆਂ, ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਖੋਜੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ।

"ਹੈਵਨ ਸ਼੍ਰੀ ਜੋਸੀਆ ਅੰਬਰਲੇ ਦੇ ਘਰ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ," ਮੈਂ ਸਮਝਾਇਆ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਲਚਸਪ ਲੱਗੇਗਾ, ਹੋਮਜ਼। ਇਹ ਕਿਸੇ ਗਰੀਬ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਵਾਂਗ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਖਾਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਇਕਸਾਰ ਇੱਟਾਂ ਦੀਆਂ ਗਲੀਆਂ, ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਉਪਨਗਰੀਏ ਹਾਈਵੇਅ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵਿਚਕਾਰ, ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਅਤੇ ਆਰਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਟਾਪੂ, ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਘਰ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਧੁੱਪ ਨਾਲ ਭਰੀ ਕੰਧ ਹੈ ਜੋ ਲਾਈਕੇਨ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਈ ਨਾਲ ਢੱਕੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕੰਧ -"

"ਕਵਿਤਾ ਨੂੰ ਕੱਟ ਦੇ, ਵਾਟਸਨ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਇੱਟਾਂ ਦੀ ਕੰਧ ਸੀ।"

"ਬਿਲਕੁਲ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਹੈਵਨ ਕਿਹੜਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਲੰਬਰਦਾਰ ਨੂੰ ਨਾ ਪੁੱਛਿਆ ਜੋ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਸਿਗਰਟ ਪੀ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਲੰਬਾ, ਗੂੜ੍ਹਾ, ਭਾਰੀ ਮੁੱਛਾਂ ਵਾਲਾ, ਕਾਫ਼ੀ ਫੌਜੀ ਦਿੱਖ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੇਰੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਵਲੀ ਭਰੀ ਨਜ਼ਰ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਮੇਰੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ।"

"ਮੈਂ ਗੇਟਵੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਮਿਸਟਰ ਐਂਬਰਲੇ ਨੂੰ ਡਰਾਈਵ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਝਲਕ ਹੀ ਮਿਲੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਜੀਵ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਦਿੱਖ ਹੋਰ ਵੀ ਅਸਧਾਰਨ ਸੀ।"

"ਮੈਂ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਸਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਾਣਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਵਰਗਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਜੋ ਸੱਚਮੁੱਚ ਚਿੰਤਾ ਨਾਲ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਪਿੱਠ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿੰਗੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਬੋਝ ਚੁੱਕੀ ਹੋਵੇ। ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਉਹ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਮੋਢਿਆਂ ਅਤੇ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੈਂਤ ਦਾ ਢਾਂਚਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਦਾ ਸਰੀਰ ਦੋ ਕੁੰਡਲੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

"ਖੱਬੀ ਜੁੱਤੀ ਝੁਰੜੀਆਂ ਵਾਲੀ ਸੀ, ਸੱਜੀ ਜੁੱਤੀ ਮੁਲਾਇਮ।"

"ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ।"

"ਨਹੀਂ, ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਂਗਾ। ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਨਕਲੀ ਅੰਗ ਦੇਖਿਆ। ਪਰ ਅੱਗੇ ਵਧੋ।"

"ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਤੂੜੀ ਵਾਲੀ ਟੋਪੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਘੁੰਮਦੇ ਹੋਏ ਸੱਪਾਂ ਵਾਲੇ ਵਾਲਾਂ ਦੇ ਸੱਪਾਂ ਵਰਗੇ ਝੁੰਡਾਂ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਿਆਨਕ, ਉਤਸੁਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਅਤੇ ਡੂੰਘੇ ਕਤਾਰਬੱਧ ਲੱਛਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ।"

"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ, ਵਾਟਸਨ। ਉਸਨੇ ਕੀ ਕਿਹਾ?"

"ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਡਰਾਈਵ 'ਤੇ ਤੁਰ ਪਏ, ਅਤੇ ਬੇਸ਼ੱਕ ਮੈਂ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਮਾੜੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀ। ਸਾਰਾ ਬਾਗ਼ ਬੀਜਣ ਲਈ ਭੱਜ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਜੰਗਲੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੌਦਿਆਂ ਨੂੰ ਕਲਾ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਰਸਤਾ ਲੱਭਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਨੇਕ ਔਰਤ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਘਰ ਵੀ ਆਖਰੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਢਿੱਲਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਗਰੀਬ ਆਦਮੀ ਖੁਦ ਇਸ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ

ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਲ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਘੜਾ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੋਟਾ ਬੁਰਸ਼ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਲੱਕੜ ਦੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੰਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਲੰਬੀ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਹ ਨਿਰਾਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਨਹੀਂ ਆਏ। 'ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਸੀ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਮੇਰੇ ਵਰਗਾ ਨਿਮਰ ਵਿਅਕਤੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਮੇਰੇ ਭਾਰੀ ਵਿੱਤੀ ਨੁਕਸਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਿਸਟਰ ਸ਼ੇਰਲਾਕ ਹੋਮਜ਼ ਵਰਗੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਆਦਮੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਧਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।'

"ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉੱਠਿਆ। 'ਨਹੀਂ, ਇਹ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਕਲਾ ਲਈ ਕਲਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਪਰ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਲਾਤਮਕ ਪੱਖ ਤੋਂ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ, ਡਾ. ਵਾਟਸਨ - ਇਸ ਸਭ ਦੀ ਕਾਲੀ ਨਾ-ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ! ਮੈਂ ਕਦੇ ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਕਦੋਂ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤਾ? ਕੀ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਲਾਡ-ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ? ਅਤੇ ਉਹ ਨੌਜਵਾਨ - ਉਹ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਪੁੱਤਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮੇਰੇ ਘਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਦੇਖੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਪੇਸ਼ ਆਇਆ ਹੈ! ਓ, ਡਾ. ਵਾਟਸਨ, ਇਹ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ, ਭਿਆਨਕ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ!'

"ਇਹ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਸਦੇ ਗਾਣੇ ਦਾ ਬੋਝ ਸੀ। ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਇਕੱਲੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੇ ਜੋ ਦਿਨ ਵੇਲੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਸ਼ਾਮ ਛੇ ਵਜੇ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਖਾਸ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਬੁੱਢਾ ਅੰਬਰਲੇ, ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਟ੍ਰੀਟ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਨੇ ਹੇਮਾਰਕੇਟ ਥੀਏਟਰ ਵਿੱਚ ਦੋ ਉੱਪਰਲੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਲਈਆਂ ਸਨ। ਆਖਰੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਸਿਰ ਦਰਦ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੱਥ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਉਹ ਅਣਵਰਤੀ ਟਿਕਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਲਈ ਲਈ ਸੀ।"

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕਮਾਲ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ - ਸਭ ਤੋਂ ਕਮਾਲ ਦੀ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਦੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵੱਧਦੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। "ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ, ਵਾਟਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਸਭ ਤੋਂ ਦਿਲਚਸਪ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਟਿਕਟ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ? ਤੁਸੀਂ, ਸ਼ਾਇਦ, ਨੰਬਰ ਨਹੀਂ ਲਿਆ?"

"ਇਹ ਤਾਂ ਹੋ ਹੀ ਗਿਆ ਸੀ," ਮੈਂ ਕੁਝ ਮਾਣ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਇਹ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੇਰਾ ਪੁਰਾਣਾ ਸਕੂਲ ਨੰਬਰ, ਇਕੱਤੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਫਸਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।"

"ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਵਾਟਸਨ! ਫਿਰ ਉਸਦੀ ਸੀਟ ਜਾਂ ਤਾਂ ਤੀਹ ਜਾਂ ਬੱਤੀ ਸੀ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ," ਮੈਂ ਕੁਝ ਉਲਝਣ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਅਤੇ ਬੀ ਕਤਾਰ 'ਤੇ।"

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਕੀ ਦੱਸਿਆ?"

"ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਟਰਾਂਗ-ਰੂਮ ਦਿਖਾਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਟਰਾਂਗ-ਰੂਮ ਹੈ - ਇੱਕ ਬੈਂਕ ਵਾਂਗ - ਲੋਹੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਅਤੇ ਸ਼ਟਰ ਦੇ ਨਾਲ - ਚੋਰੀ-ਰੋਕੂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਔਰਤ ਕੋਲ ਇੱਕ ਡੁਪਲੀਕੇਟ ਚਾਬੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਹ ਲਗਭਗ ਸੱਤ ਹਜ਼ਾਰ ਪੌਂਡ ਦੀ ਨਕਦੀ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਚੋਰੀ ਕਰ ਗਏ ਸਨ।"

"ਸਿਕਿਓਰਿਟੀਜ਼! ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ?"

"ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਵਿਕਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਗੇ। ਉਹ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੇ ਕਰੀਬ ਥੀਏਟਰ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਲੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਅਤੇ ਖਿੜਕੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਅਤੇ ਭਗੌੜੇ ਗਏ ਦੇਖਿਆ। ਕੋਈ ਪੱਤਰ ਜਾਂ ਸੁਨੇਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਨੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਅਲਾਰਮ ਦਿੱਤਾ।"

ਹੋਮਜ਼ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਸੋਚਦਾ ਰਿਹਾ।

"ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਪੇਂਟਿੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਕੀ ਪੇਂਟਿੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ?"

"ਖੈਰ, ਉਹ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਪੇਂਟ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਸ ਕਮਰੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਅਤੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੇਂਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ।"

"ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ?"

"'ਦੁੱਖੀ ਹੋਈ ਦਿਲ ਨੂੰ ਹਲਕਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਤਾਂ ਕਰਨਾ ਹੀ ਪਵੇਗਾ।' ਇਹ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਅਜੀਬ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਪਰ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਆਦਮੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਮੇਰੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਇੱਕ ਫੋਟੋ ਪਾੜ ਦਿੱਤੀ - ਜੋਸ਼ ਦੇ ਤੂਫ਼ਾਨ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ। 'ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸਦਾ ਬਦਨਾਮ ਚਿਹਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ,' ਉਸਨੇ ਚੀਕਿਆ।"

"ਹੋਰ ਕੁਝ, ਵਾਟਸਨ?"

"ਹਾਂ, ਇੱਕ ਗੱਲ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਬਲੈਕਹੀਥ ਸਟੇਸ਼ਨ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਆਪਣੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਫੜੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਲੀ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਚਿਹਰਿਆਂ 'ਤੇ ਤੇਜ਼ ਨਜ਼ਰ ਹੈ, ਹੋਮਜ਼। ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਹੀ ਲੰਬਾ, ਕਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਸੰਬੋਧਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਲੰਡਨ ਬ੍ਰਿਜ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਭੀੜ ਵਿੱਚ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।"

"ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ! ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਇੱਕ ਲੰਬਾ, ਗੂੜ੍ਹਾ, ਭਾਰੀ ਮੁੱਛਾਂ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ, ਸਲੇਟੀ ਰੰਗ ਦੇ ਧੁੱਪ ਦੇ ਚਸ਼ਮੇ ਵਾਲਾ?"

"ਹੋਮਸ, ਤੂੰ ਇੱਕ ਜਾਦੂਗਰ ਹੈਂ। ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਸਲੇਟੀ ਰੰਗ ਦੇ ਧੁੱਪ ਦੇ ਚਸ਼ਮੇ ਸਨ।"

"ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੇਸੋਨਿਕ ਟਾਈ-ਪਿਨ?"

"ਹੋਮਸ!"

"ਬਹੁਤ ਸਰਲ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ। ਪਰ ਆਓ ਆਪਾਂ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਈਏ ਜੋ ਵਿਹਾਰਕ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ, ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨਾ ਬੇਤੁਕਾ ਸਰਲ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਦੇ ਯੋਗ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵੱਖਰਾ ਪਹਿਲੂ ਅਪਣਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੁਕਾਵਟ ਬਣ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਗੰਭੀਰ ਸੋਚ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ।"

"ਮੈਂ ਕੀ ਗੁਆਇਆ ਹੈ?"

"ਦੁਖੀ ਨਾ ਹੋਵੋ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿਜੀ ਹਾਂ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕੁਝ ਸ਼ਾਇਦ ਇੰਨੇ ਵਧੀਆ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਪਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨੁਕਤੇ ਗੁਆ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਇਸ ਆਦਮੀ ਐਂਬਰਲੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਬਾਰੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਦੀ ਕੀ ਰਾਏ ਹੈ? ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਡਾ. ਅਰਨੈਸਟ ਬਾਰੇ ਕੀ? ਕੀ ਉਹ ਉਹੀ ਗੇਅ ਲੋਥਾਰੀਓ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ? ਤੁਹਾਡੇ ਕੁਦਰਤੀ ਫਾਇਦਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਵਾਟਸਨ, ਹਰ ਔਰਤ ਤੁਹਾਡੀ ਸਹਾਇਕ ਅਤੇ ਸਾਥੀ ਹੈ। ਡਾਕਘਰ ਦੀ ਕੁੜੀ ਬਾਰੇ ਕੀ, ਜਾਂ ਗ੍ਰੀਨਗਰੋਸਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਬਾਰੇ ਕੀ? ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਲੂ ਐਂਕਰ 'ਤੇ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਨਾਲ ਨਰਮ-ਮੋਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਸਖ਼ਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਭ ਤੁਸੀਂ ਅਧੂਰਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਟੈਲੀਫ਼ੋਨ ਅਤੇ ਯਾਰਡ ਦੀ ਮਦਦ ਸਦਕਾ, ਮੈਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਦਰਅਸਲ, ਮੇਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਸਥਾਨਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਇੱਕ ਕੰਜੂਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇੱਕ ਕਠੋਰ ਅਤੇ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਤੀ ਵਜੋਂ ਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲ ਪੱਕੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਉਸ ਸਟ੍ਰਾਂਗ-ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਡਾ. ਅਰਨੈਸਟ, ਇੱਕ ਅਣਵਿਆਹੇ ਆਦਮੀ, ਅੰਬਰਲੇ ਨਾਲ ਸ਼ਤਰੰਜ ਖੇਡਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਮੂਰਖ ਖੇਡਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸਾਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਸੋਚੇਗਾ ਕਿ ਕਹਿਣ ਲਈ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ! - ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ!"

"ਮੁਸ਼ਕਲ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?"

"ਮੇਰੀ ਕਲਪਨਾ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਾਇਦ। ਖੈਰ, ਇਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਹੀ ਛੱਡ ਦਿਓ, ਵਾਟਸਨ। ਆਓ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਇਸ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਕੰਮ ਵਾਲੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਬਚੀਏ। ਕੈਰੀਨਾ ਅੱਜ ਰਾਤ ਐਲਬਰਟ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਗਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਜੇ ਵੀ ਕੱਪੜੇ ਪਾਉਣ, ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ।"

ਸਵੇਰੇ ਮੈਂ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਉੱਠ ਗਿਆ, ਪਰ ਕੁਝ ਟੋਸਟ ਦੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਅਤੇ ਦੋ ਖਾਲੀ ਅੰਡੇ ਦੇ ਛਿਲਕਿਆਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੇਰਾ ਸਾਥੀ ਅਜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਇੱਕ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਨੋਟ ਮਿਲਿਆ।

ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ:

ਮੈਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਜੋਸੀਆਹ ਅੰਬਰਲੇ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਦੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਬਿੰਦੂ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕੇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ - ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਤਿੰਨ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਮੌਜੂਦ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਹਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।

ਐਸ.ਐਚ.

ਮੈਨੂੰ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਹੋਮਜ਼ ਦਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦਿਸਿਆ, ਪਰ ਜਿਸ ਘੰਟੇ ਉਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਗੰਭੀਰ, ਵਿਅਸਤ ਅਤੇ ਇਕੱਲਾ। ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਉਸਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਹੀ ਸਿਆਣਪ ਸੀ।

"ਕੀ ਐਂਬਰਲੀ ਅਜੇ ਇੱਥੇ ਆਈ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ।"

"ਆਹ! ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

ਉਹ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵੇਲੇ ਉਹ ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਸਖ਼ਤ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਚਿੰਤਤ ਅਤੇ ਉਲਝਣ ਵਾਲੇ ਭਾਵਾਂ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚਿਆ।

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਆਇਆ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਕੁਝ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਰਿਹਾ।" ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਫੜਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ।

"ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਆਓ। ਤੁਹਾਡੇ ਹਾਲੀਆ ਨੁਕਸਾਨ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

“ਏਲਮਾਨ।

“ਵਿਕਾਰੇਜ।

"ਲਿਟਲ ਪਰਲਿੰਗਟਨ ਤੋਂ 2:10 ਵਜੇ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਲਿਟਲ ਪਰਲਿੰਗਟਨ ਐਸੈਕਸ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ, ਫਰਿੰਟਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ। ਖੈਰ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਤੁਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋਗੇ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀ, ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਪਾਦਰੀ ਵੱਲੋਂ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਕਰੌਕਫੋਰਡ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਹਾਂ, ਇੱਥੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਹ ਹੈ: 'ਜੇ. ਸੀ. ਐਲਮੈਨ, ਐਮ. ਏ., ਲਿਵਿੰਗ ਆਫ਼ ਮੁਸਮੂਰ ਕਮ ਲਿਟਲ ਪਰਲਿੰਗਟਨ।' ਰੇਲਗੱਡੀਆਂ ਦੇਖੋ, ਵਾਟਸਨ।"

"ਲਿਵਰਪੂਲ ਸਟਰੀਟ ਤੋਂ 5:20 ਵਜੇ ਇੱਕ ਹੈ।"

"ਸ਼ਾਨਦਾਰ। ਵਾਟਸਨ, ਤੈਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਹੀ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਮਦਦ ਜਾਂ ਸਲਾਹ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ ਹਾਂ।"

ਪਰ ਸਾਡਾ ਕਲਾਇੰਟ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਉਤਸੁਕ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।

"ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਬੇਤੁਕਾ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕੀ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ? ਇਹ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਹੈ।"

"ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਪਤਾ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ਼ ਨਾ ਕਰਦਾ। ਤੁਰੰਤ ਤਾਰ ਦੇ ਦਿਓ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆ ਰਹੇ ਹੋ।"

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਜਾਵਾਂਗਾ।"

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸਖ਼ਤ ਪੱਖ ਅਪਣਾਇਆ।

"ਇਹ ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦੋਵਾਂ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਵੇਗਾ, ਮਿਸਟਰ ਐਂਬਰਲੀ, ਜੇਕਰ ਇੰਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੁਰਾਗ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਸੱਚਮੁੱਚ ਗੰਭੀਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

ਸਾਡਾ ਮੁਵੱਕਿਲ ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਤੋਂ ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।

"ਕਿਉਂ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਮੈਂ ਜਾਵਾਂਗਾ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਬੇਤੁਕਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪਾਦਰੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਪਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ -"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸਾਡੇ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਮਜ਼ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। "ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਕਰੋ, ਦੇਖੋ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜੇਕਰ ਉਹ ਭੱਜ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਟੈਲੀਫੋਨ ਐਕਸਚੇਂਜ 'ਤੇ ਜਾਓ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ 'ਬੋਲਟੇਡ' ਭੇਜੋ। ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਤੱਕ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਮੈਂ ਹੋਵਾਂ, ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇ।"

ਛੋਟਾ ਪਰਲਿੰਗਟਨ ਪਹੁੰਚਣਾ ਆਸਾਨ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ਾਖਾ ਲਾਈਨ 'ਤੇ ਹੈ। ਯਾਤਰਾ ਦੀ ਮੇਰੀ ਯਾਦ ਸੁਹਾਵਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਸਮ ਗਰਮ ਸੀ, ਰੇਲਗੱਡੀ ਹੌਲੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਸਾਥੀ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਚੁੱਪ ਸੀ, ਸਾਡੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਵਿਅਰਥਤਾ ਬਾਰੇ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਇੱਕ ਵਿਅੰਗਮਈ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਛੋਟੇ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵਿਕਾਰੇਜ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋ ਮੀਲ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ, ਗੰਭੀਰ, ਕਾਫ਼ੀ ਸ਼ੋਰ-ਸ਼ਰਾਬੇ ਵਾਲੇ ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ। ਸਾਡਾ ਤਾਰ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਿਆ ਸੀ।

"ਖੈਰ, ਸੱਜਣੋ," ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"

"ਅਸੀਂ ਆਏ ਹਾਂ," ਮੈਂ ਸਮਝਾਇਆ, "ਤੁਹਾਡੇ ਤਾਰ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ।"

"ਮੇਰਾ ਤਾਰ! ਮੈਂ ਕੋਈ ਤਾਰ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ।"

"ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਉਹ ਤਾਰ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਜੋਸੀਆਹ ਅੰਬਰਲੇ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੈਸਿਆਂ ਬਾਰੇ ਭੇਜਿਆ ਸੀ।"

"ਜੇ ਇਹ ਮਜ਼ਾਕ ਹੈ, ਸਰ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ," ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਉਸ ਸੱਜਣ ਬਾਰੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਜਿਸ ਦਾ ਤੁਸੀਂ ਨਾਮ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤਾਰ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਹੈ।"

ਮੈਂ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕਲਾਇੰਟ ਨੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਸ਼ਾਇਦ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ; "ਕੀ ਸ਼ਾਇਦ ਦੋ ਵਿਕਾਰੇਜ ਹਨ? ਇੱਥੇ ਤਾਰ ਖੁਦ ਹੈ, ਐਲਮੈਨ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਵਿਕਾਰੇਜ ਤੋਂ ਮਿਤੀ।"

"ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਵਿਕਾਰੇਜ ਹੈ, ਸਰ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਵਿਕਾਰੇਜ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਤਾਰ ਇੱਕ ਘਿਣਾਉਣੀ ਜਾਅਲਸਾਜ਼ੀ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਉਤਪਤੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਪੁਲਿਸ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰੇਗੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਇੰਟਰਵਿਊ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ।"

ਇਸ ਲਈ ਮਿਸਟਰ ਐਂਬਰਲੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੜਕ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ। ਅਸੀਂ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਦਫ਼ਤਰ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਏ, ਪਰ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬੰਦ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਛੋਟੇ ਰੇਲਵੇ ਆਰਮਜ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟੈਲੀਫੋਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਮੈਂ ਹੋਮਜ਼ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਨੇ ਸਾਡੀ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਸਾਡੀ ਹੈਰਾਨੀ ਸਾਂਝੀ ਕੀਤੀ।

"ਸਭ ਤੋਂ ਇਕੱਲਾ!" ਦੂਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ! ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਡਰ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਟਸਨ, ਕਿ ਅੱਜ ਰਾਤ ਕੋਈ ਵਾਪਸੀ ਵਾਲੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਪੇਂਡੂ ਸਰਾਏ ਦੀ ਭਿਆਨਕਤਾ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੁਦਰਤ, ਵਾਟਸਨ - ਕੁਦਰਤ ਅਤੇ ਜੋਸੀਆਹ ਅੰਬਰਲੇ - ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ।" ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਿੱਛੇ ਹਟਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਸੁੱਕੀ ਹਾਸੀ ਸੁਣੀ।

ਮੈਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਦੀ ਕੰਜੂਸ ਵਜੋਂ ਸਾਖ ਬੇਲੋੜੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਯਾਤਰਾ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਤੀਜੇ ਦਰਜੇ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਹੋਟਲ ਦੇ ਬਿੱਲ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਰੌਲਾ ਪਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਖਰਕਾਰ ਲੰਡਨ ਪਹੁੰਚੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸ ਦਾ ਹਾਸਾ ਸਭ ਤੋਂ ਬੁਰਾ ਸੀ।

"ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਲੰਘਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਕਰ ਸਟਰੀਟ ਤੋਂ ਲੰਘਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੋਮਜ਼ ਕੋਲ ਕੁਝ ਨਵੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।"

"ਜੇਕਰ ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤੇ ਕੰਮ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ," ਐਂਬਰਲੀ ਨੇ ਇੱਕ ਬਦਤਮੀਜ਼ੀ ਭਰੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ, ਉਸਨੇ ਮੇਰਾ ਸਾਥ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਰਾਹੀਂ ਹੋਮਜ਼ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਆਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬਾਰੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਨੇਹਾ ਮਿਲਿਆ ਕਿ ਉਹ ਲੇਵਿਸ਼ਮ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਸਾਡੀ ਉਡੀਕ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਕਲਾਇੰਟ ਦੇ ਬੈਠਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਦਿੱਖ ਵਾਲਾ, ਬੇਚੈਨ ਆਦਮੀ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਹਨੇਰਾ ਆਦਮੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਲੇਟੀ ਰੰਗ ਦੇ ਐਨਕ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਟਾਈ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਮੇਸੋਨਿਕ ਪਿੰਨ ਨਿਕਲ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਇਹ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਮਿਸਟਰ ਬਾਰਕਰ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਖੁਦ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਜੋਸੀਆ ਐਂਬਰਲੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਸਾਡੇ ਦੋਵਾਂ ਕੋਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਇੱਕੋ ਸਵਾਲ ਹੈ!"

ਮਿਸਟਰ ਐਂਬਰਲੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਬੈਠ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਖ਼ਤਰੇ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ। ਮੈਂ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਤਣਾਅ ਭਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਰੋੜਦੇ ਲੱਛਣਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ।

"ਕੀ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼?"

"ਸਿਰਫ਼ ਇਹ: ਤੁਸੀਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਕੀਤਾ?"

ਉਹ ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਚੀਕ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਡੀਆਂ ਵਾਲੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਪੰਜੇ ਉਛਾਲੇ। ਉਸਦਾ ਮੂੰਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਉਹ ਕਿਸੇ ਭਿਆਨਕ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਪੰਛੀ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਅਸਲੀ ਜੋਸੀਆ ਐਂਬਰਲੇ ਦੀ ਝਲਕ ਮਿਲੀ, ਇੱਕ ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਭੂਤ ਜਿਸਦੀ ਆਤਮਾ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਵਾਂਗ ਵਿਗੜੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਡਿੱਗਿਆ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਾੜੀ ਮਾਰੀ ਜਿਵੇਂ ਖੰਘ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਲਈ। ਹੋਮਜ਼ ਸ਼ੇਰ ਵਾਂਗ ਉਸਦੇ ਗਲੇ 'ਤੇ ਛਾਲ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਵੱਲ ਮੋੜਿਆ। ਉਸਦੇ ਹਾਸਦੇ ਹੋਏ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਚਿੱਟੀ ਗੋਲੀ ਡਿੱਗ ਪਈ।

"ਕੋਈ ਛੋਟਾ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ, ਜੋਸੀਆਹ ਅੰਬਰਲੇ। ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ, ਬਾਰਕਰ?"

“ਮੇਰੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਟੈਕਸੀ ਹੈ,” ਸਾਡੇ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਸਾਥੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਸੌ ਗਜ਼ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਰੁਕ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਵਾਟਸਨ। ਮੈਂ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵਾਂਗਾ।"

ਉਸ ਬੁੱਢੇ ਰੰਗ-ਮੰਚ ਵਾਲੇ ਦੀ ਉਸ ਵੱਡੀ ਸੁੰਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਰ ਦੀ ਤਾਕਤ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਦੋ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਆਦਮੀ-ਹੈਂਡਲਰਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਬੇਵੱਸ ਸੀ। ਘੁੰਗਰਾਲੇ ਅਤੇ ਮਰੋੜਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੂੰ ਉਡੀਕ ਵਾਲੀ ਕੈਬ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਘਰ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਇਕੱਲੀ ਚੌਕਸੀ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਨੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਸੀ ਉਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਹੋਮਜ਼ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ, ਇੱਕ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਨੌਜਵਾਨ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਨਾਲ।

"ਮੈਂ ਬਾਰਕਰ ਨੂੰ ਰਸਮੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਬਾਰਕਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ ਸੀ, ਵਾਟਸਨ। ਉਹ ਸਰੀ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਮੇਰਾ ਨਫ਼ਰਤ ਭਰਿਆ ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਲੰਬਾ ਹਨੇਰਾ ਆਦਮੀ ਕਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਤਸਵੀਰ ਪੂਰੀ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਸਿਹਰਾ ਕਈ ਚੰਗੇ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ?"

"ਉਸਨੇ ਜ਼ਰੂਰ ਕਈ ਵਾਰ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਸੰਜਮ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਉਸਦੇ ਤਰੀਕੇ ਅਨਿਯਮਿਤ ਹਨ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਵਾਂਗ। ਅਨਿਯਮਿਤ ਤਰੀਕੇ ਕਈ ਵਾਰ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜੋ ਵੀ ਕਿਹਾ ਸੀ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਬਦਮਾਸ਼ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਸੀ।"

"ਸ਼ਾਇਦ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਹੀ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਇਹ ਨਾ ਸੋਚੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀ 'ਤੇ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਕੁੱਦਦੇ ਹੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਸੀਂ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਫ਼ ਕਰੋਗੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡਾ ਸਿਹਰਾ ਖੋਹੋਗੇ।"

"ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਡਕੈਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਮੈਕਕਿਨਨ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਹੁਣ ਤੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਬਾਰਕਰ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਦੇ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ।"

ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਕਾਫ਼ੀ ਰਾਹਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੋਹਣਾ ਕੰਮ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਖ਼ਬਾਰ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਜਵਾਬ ਹੋਣਾ ਵੀ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹੋਗੇ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਜਦੋਂ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਅਤੇ ਉੱਦਮੀ ਰਿਪੋਰਟਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛੇ ਕਿ ਉਹ ਸਹੀ ਨੁਕਤੇ ਕੀ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਸਲ ਤੱਥਾਂ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਇਆ?"

ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਹੈਰਾਨ ਨਜ਼ਰ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਸਾਨੂੰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਅਸਲ ਤੱਥ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕੈਦੀ ਨੇ ਤਿੰਨ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਕੇ ਅਮਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕਬਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੋਰ ਕਿਹੜੇ ਤੱਥ ਹਨ?"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਤਲਾਸ਼ੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਹੈ?"

"ਤਿੰਨ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਹਨ।"

"ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੱਥ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਲਾਸ਼ਾਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ। ਤਹਿਖਾਨਿਆਂ ਅਤੇ ਬਾਗ਼ ਨੂੰ ਅਜ਼ਮਾਓ। ਸੰਭਾਵਿਤ ਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਟਣ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਲੱਗਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਘਰ ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਪਾਈਪਾਂ ਨਾਲੋਂ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ। ਕਿਤੇ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੋਈ ਅਣਵਰਤਿਆ ਖੂਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਉੱਥੇ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਅਜ਼ਮਾਓ।"

"ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ?"

“ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿਖਾਵਾਂਗਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਮੇਰੇ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਦੋਸਤ ਨੂੰ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਅਨਮੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਰ, ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸਮਝ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਹੈ - ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਸਕੈਫੋਲਡ ਨਾਲੋਂ ਬ੍ਰੌਡਮੂਰ ਹੋਣ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੋਲ, ਉੱਚ ਪੱਧਰ 'ਤੇ, ਉਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਮਨ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਆਧੁਨਿਕ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮੱਧਯੁਗੀ ਇਤਾਲਵੀ ਸੁਭਾਅ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਦੁਖੀ ਕੰਜੂਸ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਜੂਸ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਦੁਖੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਹਸੀ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸ਼ਿਕਾਰ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਸ਼ਤਰੰਜ ਖੇਡਣ ਵਾਲੇ ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ 'ਤੇ ਆਇਆ। ਐਂਬਰਲੀ ਸ਼ਤਰੰਜ ਵਿੱਚ ਉੱਤਮ ਸੀ - ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ, ਵਾਟਸਨ, ਇੱਕ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਦਿਮਾਗ ਦਾ। ਸਾਰੇ ਕੰਜੂਸ ਵਾਂਗ, ਉਹ ਇੱਕ ਈਰਖਾਲੂ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਈਰਖਾ ਇੱਕ ਪਾਗਲਪਨ ਬਣ ਗਈ। ਸਹੀ ਜਾਂ ਗਲਤ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸਦੀ ਯੋਜਨਾ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਚਤੁਰਾਈ ਨਾਲ ਬਣਾਈ। ਆਓ ਇਥੇ!"

ਹੋਮਜ਼ ਸਾਨੂੰ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਓਨੀ ਹੀ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਨਾਲ ਲੈ ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਸਟ੍ਰਾਂਗ-ਰੂਮ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਰੁਕ ਗਿਆ।

"ਪੂਹ! ਰੰਗ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਭਿਆਨਕ ਬਦਬੂ ਆ ਰਹੀ ਹੈ!" ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਚੀਕਿਆ।

"ਇਹ ਸਾਡਾ ਪਹਿਲਾ ਸੁਰਾਗ ਸੀ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਲਈ ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ। ਇਸਨੇ ਮੇਰੇ ਪੈਰ ਪਗਡੰਡੀ 'ਤੇ ਪਾ ਦਿੱਤੇ। ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਬਦਬੂਆਂ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਭਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗੰਧ ਨੂੰ ਢੱਕਣ ਲਈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਛੁਪਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ - ਕੁਝ ਦੋਸ਼ੀ ਗੰਧ ਜੋ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇਵੇਗੀ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਆਇਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਲੋਹੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਅਤੇ ਸ਼ਟਰ ਨਾਲ ਦੇਖਦੇ ਹੋ - ਇੱਕ ਹਰਮੇਟਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀਲ ਕੀਤਾ ਕਮਰਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਰੱਖੋ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ? ਮੈਂ ਘਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਹੀ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਗੰਭੀਰ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹੇਮਾਰਕੇਟ ਥੀਏਟਰ ਵਿੱਚ ਬਾਕਸ-ਆਫਿਸ ਚਾਰਟ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਸੀ - ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਦੀਆਂ ਬਲਦ-ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ - ਅਤੇ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਰਾਤ ਨਾ ਤਾਂ ਬੀ ਤੀਹ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤੀਹ ਉੱਪਰਲੇ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅੰਬਰਲੇ ਥੀਏਟਰ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਅਲੀਬੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਬੁਰੀ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਚਲਾਕ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਲਈ ਲਈ ਗਈ ਸੀਟ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦਿੱਤਾ। ਹੁਣ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਘਰ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਏਜੰਟ ਨੂੰ ਉਸ ਸਭ ਤੋਂ ਅਸੰਭਵ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਰਭਪਾਤ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ, ਡਾਕਟਰ ਵਾਟਸਨ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਗਏ। ਚੰਗੇ ਪਾਦਰੀ ਦਾ ਨਾਮ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕਰੌਕਫੋਰਡ ਤੋਂ ਲਿਆ। ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿਆਂ?"

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਡਰੀ ਹੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ।

"ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਡਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮੈਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਜੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਚੋਰੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਿਕ ਪੇਸ਼ਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਦੇਖੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਮਿਲਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਸਕਰਟਿੰਗ ਦੇ ਨਾਲ ਗੈਸ-ਪਾਈਪ ਦੇਖਦੇ ਹੋ। ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ। ਇਹ ਕੰਧ ਦੇ ਕੋਣ ਵਿੱਚ ਉੱਠਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟੂਟੀ ਹੈ। ਪਾਈਪ ਸਟਰਾਂਗ-ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਛੱਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਸ ਪਲਾਸਟਰ ਗੁਲਾਬ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਸਜਾਵਟ ਦੁਆਰਾ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਸਿਰਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਬਾਹਰੀ ਟੂਟੀ ਨੂੰ ਮੋੜ ਕੇ ਕਮਰਾ ਗੈਸ ਨਾਲ ਭਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸ਼ਟਰ ਬੰਦ ਹੋਣ ਅਤੇ ਟੂਟੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਾਲੂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਮੈਂ ਉਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੋ ਮਿੰਟ ਸੁਚੇਤ ਸੰਵੇਦਨਾ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਉਸਨੇ ਉੱਥੇ ਕਿਸ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ, ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਹ ਉਸਦੇ ਰਹਿਮ 'ਤੇ ਸਨ।"

ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਪਾਈਪ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। "ਸਾਡੇ ਇੱਕ ਅਫ਼ਸਰ ਨੇ ਗੈਸ ਦੀ ਬਦਬੂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਬੇਸ਼ੱਕ ਉਸ ਸਮੇਂ ਖਿੜਕੀ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੇਂਟ - ਜਾਂ ਇਸਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ - ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੱਗ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੇਂਟਿੰਗ ਦਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਅੱਗੇ ਕੀ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼?"

"ਖੈਰ, ਫਿਰ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਅਣਕਿਆਸੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਤੜਕੇ ਪੈਂਟਰੀ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਾਲਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੱਥ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ: 'ਹੁਣ, ਤੂੰ ਬਦਮਾਸ਼, ਤੂੰ ਉੱਥੇ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈਂ?' ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਘੁੰਮਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ, ਮਿਸਟਰ ਬਾਰਕਰ ਦੇ ਰੰਗੀਨ ਐਨਕਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕ ਇਕੱਠ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁਸਕਰਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਡਾ. ਰੇ ਅਰਨੈਸਟ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੇ ਕੁਝ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਲਗਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸੇ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗਲਤ ਖੇਡ। ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਘਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਡਾ. ਵਾਟਸਨ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕੀ ਪਾਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉੱਥੇ ਆਏ ਸਨ। ਉਹ ਵਾਟਸਨ ਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੈਂਟਰੀ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਸੰਜਮ ਦੀ ਇੱਕ ਹੱਦ ਹੋ ਗਈ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਕਿਵੇਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਕੇਸ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ।"

"ਉਹ ਕਿਉਂ? ਅਸੀਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ?"

"ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੇਣਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੀ ਦੂਰ ਨਾ ਜਾਂਦੇ।"

ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮੁਸਕਰਾਇਆ।

"ਖੈਰ, ਸ਼ਾਇਦ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣੇ ਕੇਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਜਾਓ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਨਤੀਜੇ ਸਾਡੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿਓ।"

"ਯਕੀਨਨ, ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰਾ ਰਿਵਾਜ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਫੋਰਸ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਾਮਲਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਲਾਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸਬੂਤ ਦਿਖਾਵਾਂਗਾ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਐਂਬਰਲੀ ਨੇ ਖੁਦ ਕਦੇ ਇਸਦਾ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ ਅਤੇ ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਨਤੀਜੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਕੀ ਕਰੋਗੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਲਪਨਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਫਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਅਸੀਂ ਮੰਨ ਲਵਾਂਗੇ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਦੋ ਮਿੰਟ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨਾਲ ਬਦਲਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰੋਗੇ?"

"ਇੱਕ ਸੁਨੇਹਾ ਲਿਖੋ।"

"ਬਿਲਕੁਲ। ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੋਗੇ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਮੌਤ ਕਿਵੇਂ ਹੋਈ। ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਲਿਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕੰਧ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਇਸ 'ਤੇ ਆਰਾਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ, ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ! ਸਕਰਿਟਿੰਗ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਜਾਮਨੀ ਅਮਿੱਟ ਪੈਨਸਿਲ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ: 'ਅਸੀਂ ਅਸੀਂ -' ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ।''

"ਤੁਹਾਡਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ?"

"ਖੈਰ, ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਫੁੱਟ ਉੱਪਰ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਹ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਬੇਚਾਰਾ ਸ਼ੈਤਾਨ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਮਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਹੋਸ਼ ਗੁਆ ਬੈਠਾ।"

"ਉਹ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, 'ਸਾਡਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।'"

"ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ। ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਮਿੱਟ ਪੈਨਸਿਲ ਮਿਲਦੀ ਹੈ -"

"ਅਸੀਂ ਇਸਦੀ ਭਾਲ ਕਰਾਂਗੇ, ਤੁਸੀਂ ਯਕੀਨਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਉਹ ਜ਼ਮਾਨਤਾਂ? ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਡਕੈਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਕੋਲ ਉਹ ਬਾਂਡ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ।"

"ਤੁਸੀਂ ਯਕੀਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਲੁਕਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਾਰੀ ਭੱਜ-ਦੌੜ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਚਾਨਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲੈਂਦਾ ਅਤੇ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਜੋੜੇ ਨੇ ਪਛਤਾਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੁੱਟ ਦਾ ਸਮਾਨ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਰੂਰ ਹਰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਹੈ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਅੰਦਰ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕਿਉਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ।"

"ਸ਼ੁੱਧ ਸਵੈਂਕ!" ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਉਹ ਇੰਨਾ ਚਲਾਕ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਭਰੋਸਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੋਚਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਉਸਨੂੰ ਛੂਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕੀ ਗੁਆਂਢੀ ਨੂੰ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ, 'ਮੈਂ ਜੋ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖੋ। ਮੈਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਪੁਲਿਸ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਸ਼ਰਲਕ ਹੋਮਜ਼ ਨਾਲ ਵੀ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਹੈ।'"

ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਹੱਸ ਪਿਆ।

"ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ 'ਵੀ' ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਮਿਸਟਰ ਹੋਮਜ਼," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਓਨਾ ਹੀ ਕਾਰੀਗਰ ਵਰਗਾ ਕੰਮ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ।"

ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੋ-ਹਫ਼ਤਾਵਾਰੀ ਨੌਰਥ ਸਰੀ ਆਬਜ਼ਰਵਰ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਦਿੱਤੀ। "ਦ ਹੈਵਨ ਹੌਰਰ" ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਅਤੇ "ਬ੍ਰਿਲਿਅੰਟ ਪੁਲਿਸ ਇਨਵੈਸਟੀਗੇਸ਼ਨ" ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋਈ, ਭੜਕਦੀਆਂ ਸੁਰਖੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ, ਇੱਕ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਕਾਲਮ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਲਗਾਤਾਰ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਮਾਪਤੀ ਪੈਰਾ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਮ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਲਿਆ:

ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮੈਕਕਿਨਨ ਨੇ ਜਿਸ ਕਮਾਲ ਦੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਨਾਲ ਪੇਂਟ ਦੀ ਗੰਧ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਕੁਝ ਹੋਰ ਗੰਧ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਗੈਸ ਦੀ, ਛੁਪੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਇਹ ਦਲੇਰਾਨਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਕਿ ਸਟਰਾਂਗ-ਰੂਮ ਮੌਤ ਦਾ ਕਮਰਾ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀ ਜਾਂਚ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਅਣਵਰਤੇ ਖੂਹ ਵਿੱਚ ਲਾਸ਼ਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਹੋਈ, ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕੁੱਤੇ ਦੇ ਕੇਨਲ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਛੁਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਜਾਸੂਸਾਂ ਦੀ ਖੁਫੀਆ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

"ਖੈਰ, ਖੈਰ, ਮੈਕਕਿਨਨ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਬੰਦਾ ਹੈ," ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਾਡੇ ਪੁਰਾਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਵਾਟਸਨ। ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਸੱਚੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

ਦਹਿਸ਼ਤ ਅਤੇ ਰਹੱਸ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ

Arthur Conan Doyle.

ਉਚਾਈਆਂ ਦਾ ਡਰਾਉਣਾ

ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਅਸਾਧਾਰਨ ਬਿਰਤਾਂਤ ਜਿਸਨੂੰ ਜੋਇਸ-ਆਰਮਸਟ੍ਰਾਂਗ ਫਰੈਗਮੈਂਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵਿਹਾਰਕ ਮਜ਼ਾਕ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਣਜਾਣ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਗੜਿਆ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਹਾਸੇ-ਮਜ਼ਾਕ ਦੁਆਰਾ ਸਰਾਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਕਲਪਨਾਸ਼ੀਲ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਕਰਤਾ ਆਪਣੀਆਂ ਬਿਮਾਰ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਅਤੇ ਦੁਖਦਾਈ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਤੋਂ ਝਿਜਕਣਗੇ ਜੋ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਦਾਅਵੇ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਭਿਆਨਕ ਵੀ ਹਨ, ਇਹ ਆਮ ਬੁੱਧੀ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁੜ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਇਹ ਦੁਨੀਆ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਲੱਖਣ ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਖ਼ਤਰੇ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਅਤੇ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਾਸ਼ੀਏ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ ਕੀਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਬਿਰਤਾਂਤ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਖੰਡਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਾਠਕ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਰੇ ਤਾਜ਼ਾ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ, ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਜੋਇਸ-ਆਰਮਸਟ੍ਰਾਂਗ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਮਿਰਟਲ, ਆਰ.ਐਨ., ਅਤੇ ਮਿਸਟਰ ਹੇਅ ਕੋਨਰ ਬਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਵਰਣਨ ਕੀਤੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੋਇਆ।

ਜੋਇਸ-ਆਰਮਸਟ੍ਰਾਂਗ ਟੁਕੜਾ ਕੈਂਟ ਅਤੇ ਸਸੇਕਸ ਸਰਹੱਦ 'ਤੇ ਵਿਥਹੈਮ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮੀਲ ਪੱਛਮ ਵੱਲ ਲੋਅਰ ਹੇਕੌਕ ਨਾਮਕ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪਿਛਲੇ 15 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਮਜ਼ਦੂਰ, ਜੇਮਜ਼ ਫਲਿਨ, ਮੈਥਿਊ ਡੌਡ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਥਹੈਮ ਦੇ ਚੌਂਟਰੀ ਫਾਰਮ ਦੇ ਕਿਸਾਨ ਸਨ, ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਨੇ ਲੋਅਰ ਹੇਕੌਕ ਵਿੱਚ ਹੇਜ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਵਾਲੇ ਫੁੱਟਪਾਥ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਬ੍ਰੀਅਰ ਪਾਈਪ ਪਈ ਦੇਖੀ। ਕੁਝ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਜਾ ਕੇ ਉਸਨੇ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਦੂਰਬੀਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ੀਸ਼ਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਜੋੜਾ ਚੁੱਕਿਆ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਖਾਈ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਬਿੱਛੂਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮਤਲ, ਕੈਨਵਸ-ਬੈਕਡ ਕਿਤਾਬ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਨੋਟ-ਬੁੱਕ ਸਾਬਤ ਹੋਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲੇ ਪੱਤੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਢਿੱਲੇ ਪੈ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਹੇਜ ਦੇ ਅਧਾਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉੱਡ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹ ਉਸਨੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ, ਪਰ ਕੁਝ, ਪਹਿਲੇ ਸਮੇਤ, ਕਦੇ ਵੀ ਬਰਾਮਦ ਨਹੀਂ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਭ-ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੁਖਦਾਈ ਅੰਤਰਾਲ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਜ਼ਦੂਰ ਨੋਟ-ਬੁੱਕ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਲੈ ਗਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਹਾਰਟਫੀਲਡ ਦੇ ਡਾ. ਜੇ. ਐਚ. ਐਥਰਟਨ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ। ਇਸ ਸੱਜਣ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਇੱਕ ਮਾਹਰ ਜਾਂਚ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਖਰੜੇ ਨੂੰ ਲੰਡਨ ਦੇ ਏਅਰੋ ਕਲੱਬ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਹੁਣ ਪਈ ਹੈ।

ਖਰੜੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਪੰਨੇ ਗਾਇਬ ਹਨ। ਬਿਰਤਾਂਤ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾੜਿਆ ਹੋਇਆ ਵੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਆਮ ਇਕਸਾਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁੰਮ ਹੋਈ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਮਿਸਟਰ ਜੋਇਸ-ਆਰਮਸਟ੍ਰਾਂਗ ਦੀ ਇੱਕ ਏਰੋਨੌਟ ਵਜੋਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਹੋਰ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਹਵਾਈ-ਪਾਇਲਟਾਂ ਵਿੱਚ ਬੇਮਿਸਾਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਉਸਨੂੰ ਉੱਡਣ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਦਲੇਰ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸੁਮੇਲ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਈ ਨਵੇਂ ਯੰਤਰਾਂ ਦੀ ਕਾਢ ਕੱਢਣ ਅਤੇ ਟੈਸਟ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਮ ਜਾਇਰੋਸਕੋਪਿਕ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖਰੜੇ ਦਾ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਸਿਆਹੀ ਨਾਲ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਆਖਰੀ ਕੁਝ ਲਾਈਨਾਂ ਪੈਨਸਿਲ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਇੰਨੀਆਂ ਖੁਰਦਰੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਪੜ੍ਹਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ - ਬਿਲਕੁਲ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚਲਦੇ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਦੀ ਸੀਟ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਧੱਬੇ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਆਖਰੀ ਪੰਨੇ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਕਵਰ ਦੋਵਾਂ 'ਤੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿ ਦਫ਼ਤਰ ਦੇ ਮਾਹਿਰਾਂ ਨੇ ਖੂਨ ਹੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ - ਸ਼ਾਇਦ ਮਨੁੱਖੀ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਥਣਧਾਰੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇਸ ਖੂਨ ਵਿੱਚ ਮਲੇਰੀਆ ਦੇ ਜੀਵ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ-ਜੁਲਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਲੱਭੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜੋਇਸ-ਆਰਮਸਟ੍ਰਾਂਗ ਨੂੰ ਰੁਕ-ਰੁਕ ਕੇ ਬੁਖਾਰ ਹੋਣ ਲਈ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਵੇਂ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ ਜੋ ਆਧੁਨਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਨੇ ਸਾਡੇ ਜਾਸੂਸਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪੇ ਹਨ।

ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਸ ਯੁੱਗ-ਬਦਲਣ ਵਾਲੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਲੇਖਕ ਦੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਗੱਲ। ਜੋਇਸ-ਆਰਮਸਟ੍ਰਾਂਗ, ਕੁਝ ਦੋਸਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਇਸ ਆਦਮੀ ਬਾਰੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਕਵੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੁਪਨੇ ਦੇਖਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਨਾਲ ਹੀ ਇੱਕ ਮਕੈਨਿਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਖੋਜੀ ਵੀ ਸੀ। ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਦੌਲਤ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਸ਼ੌਕ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਿੱਚ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਡੇਵਾਈਜ਼ ਦੇ ਨੇੜੇ ਉਸਦੇ ਹੈਂਗਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਚਾਰ ਨਿੱਜੀ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਸਨ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਸੌ ਸੱਤਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਚੜ੍ਹਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਸੰਨਿਆਸ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਮੂਡ ਹਨੇਰੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਸਮਾਜ ਤੋਂ ਬਚਦਾ ਸੀ। ਕੈਪਟਨ ਡੇਂਜਰਫੀਲਡ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਵੀ ਬਿਹਤਰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਉਸਦੀ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗੰਭੀਰ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਤ ਹੋਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੰਦੀ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਗੋਲੀ-ਬੰਦੂਕ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ ਦੀ ਉਸਦੀ ਆਦਤ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਸੀ।

ਇੱਕ ਹੋਰ ਭਿਆਨਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ ਜੋ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਮਿਰਟਲ ਦੇ ਡਿੱਗਣ ਦਾ ਉਸਦੇ ਮਨ 'ਤੇ ਪਿਆ ਸੀ। ਮਿਰਟਲ, ਜੋ ਉਚਾਈ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਫੁੱਟ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਉਚਾਈ ਤੋਂ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਭਿਆਨਕ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਟ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਅੰਗਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੰਰਚਨਾ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ। ਏਅਰਮੈਨ ਦੇ ਹਰ ਇਕੱਠ ਵਿੱਚ, ਜੋਇਸ-ਆਰਮਸਟ੍ਰਾਂਗ, ਡੇਂਜਰਫੀਲਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਰਹੱਸਮਈ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਪੁੱਛਦਾ ਸੀ: "ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ, ਮਿਰਟਲ ਦਾ ਸਿਰ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?"

ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਸੈਲਿਸਬਰੀ ਪਲੇਨ 'ਤੇ ਫਲਾਇੰਗ ਸਕੂਲ ਦੇ ਮੈਸ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਬਹਿਸ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਏਅਰਮੈਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸਥਾਈ ਖ਼ਤਰਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਏਅਰ-ਪੈਕਟਾਂ,

ਨੁਕਸਦਾਰ ਉਸਾਰੀ ਅਤੇ ਓਵਰ-ਬੈਂਕਿੰਗ ਬਾਰੇ ਲਗਾਤਾਰ ਰਾਏ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾ ਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਕੇ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉੱਨਤ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹਨ।

ਇਹ ਗੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਨਿੱਜੀ ਮਾਮਲੇ ਬਹੁਤ ਸਟੀਕਤਾ ਨਾਲ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਤਬਾਹੀ ਦੀ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਹੁਣ ਬਿਰਤਾਂਤ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਖੂਨ ਨਾਲ ਭਿੱਜੀ ਨੋਟ-ਬੁੱਕ ਦੇ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ:

"ਫਿਰ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕੋਸੇਲੀ ਅਤੇ ਗੁਸਤਾਵ ਰੇਮੰਡ ਨਾਲ ਰਿਮਜ਼ ਵਿੱਚ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਦੀਆਂ ਉੱਚੀਆਂ ਪਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਖ਼ਤਰੇ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸਦੇ ਇੰਨਾ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਕਿ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਅਨੁਸਾਰੀ ਵਿਚਾਰ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਪਰ ਫਿਰ ਉਹ ਦੋ ਖਾਲੀ, ਹੰਕਾਰੀ ਸਾਥੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮੂਰਖ ਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਸੋਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕਦੇ ਵੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਫੁੱਟ ਦੇ ਪੱਧਰ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਆਦਮੀ ਗੁਬਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪਹਾੜਾਂ ਦੀ ਚੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਉੱਪਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਖ਼ਤਰੇ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਸਹੀ ਹਨ।"

"ਏਅਰਪਲੇਨਿੰਗ ਹੁਣ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਇਹ ਖ਼ਤਰਾ ਸਾਡੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਿਉਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਜਵਾਬ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਕਮਜ਼ੋਰ ਇੰਜਣਾਂ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਸੌ ਘੋੜਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਲੇ ਗਨੋਮ ਜਾਂ ਗ੍ਰੀਨ ਨੂੰ ਹਰ ਜ਼ਰੂਰਤ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਡਾਣਾਂ ਬਹੁਤ ਸੀਮਤ ਸਨ। ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਤਿੰਨ ਸੌ ਘੋੜਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਪਵਾਦ ਦੀ ਬਜਾਏ ਨਿਯਮ ਹੈ, ਤਾਂ ਉੱਪਰਲੀਆਂ ਪਰਤਾਂ 'ਤੇ ਜਾਣਾ ਆਸਾਨ ਅਤੇ ਆਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਯਾਦ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਵੇਂ, ਸਾਡੀ ਜਵਾਨੀ ਵਿੱਚ, ਗੈਰੋਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹੀ ਹਜ਼ਾਰ ਫੁੱਟ ਦੀ ਉਚਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਬਣਾਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਐਲਪਸ ਉੱਤੇ ਉੱਡਣਾ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਮਿਆਰ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਉੱਚਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲਈ ਵੀਹ ਉੱਚੀਆਂ ਉਡਾਣਾਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਤੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਫੁੱਟ ਦੇ ਪੱਧਰ ਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਠੰਡੇ ਅਤੇ ਦਮੇ ਤੋਂ ਪਰੇ ਕੋਈ ਬੇਅਰਾਮੀ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕੀ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਇੱਕ ਸੈਲਾਨੀ ਇਸ ਗ੍ਰਹਿ 'ਤੇ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰ ਉਤਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਸ਼ੇਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ। ਫਿਰ ਵੀ ਸ਼ੇਰ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਉਤਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ... ਖਾਧਾ ਗਿਆ। ਉੱਪਰੀ ਹਵਾ ਦੇ ਜੰਗਲ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਘਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਭੈੜੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜੰਗਲਾਂ ਦਾ ਸਹੀ ਨਕਸ਼ਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨਗੇ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਵੀ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਦੇ ਨਾਮ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਪਾਉ-ਬਿਆਰਿਟਜ਼ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉੱਪਰ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਵਿਲਟਸ਼ਾਇਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਤੀਜਾ ਹੋਮਬਰਗ-ਵਿਸਬਾਡਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਹੈ।

"ਇਹ ਏਅਰਮੈਨ ਦੇ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਸੋਚਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਪਹਿਲਾਂ, ਫਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਵੇਰੀਅਰ ਸੀ; ਉਸਦੀ ਮਸ਼ੀਨ ਬੇਓਨ ਦੇ ਨੇੜੇ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਲਾਸ਼ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਬੈਕਸਟਰ ਦਾ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਸੀ, ਜੋ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਦਾ ਇੰਜਣ ਅਤੇ ਕੁਝ ਲੋਹੇ ਦੇ ਫਿਕਸਿੰਗ ਲੈਸਟਰਸ਼ਾਇਰ ਦੇ ਇੱਕ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ ਸਨ। ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਐਮਸਬਰੀ ਦੇ ਡਾ. ਮਿਡਲਟਨ, ਜੋ ਦੂਰਬੀਨ ਨਾਲ ਉਡਾਣ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸਨ, ਐਲਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੱਦਲਾਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਧੁੰਦਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੇ ਮਸ਼ੀਨ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਉੱਚਾਈ 'ਤੇ ਸੀ, ਅਚਾਨਕ ਝਟਕਿਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਲੰਬਵਤ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਵਧਿਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਅਸੰਭਵ ਸਮਝਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਬੈਕਸਟਰ ਦਾ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਕਦੇ ਵੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਈ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਹੇਅ ਕੋਨਰ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਈ। ਹਵਾ ਦੇ ਇੱਕ ਅਣਸੁਲਝੇ ਰਹੱਸ ਬਾਰੇ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਝਟਕਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੱਧੇ ਪੈਸੇ ਵਾਲੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੇ ਕਾਲਮ ਸਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਕਿੰਨਾ ਘੱਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਤਹਿ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ! ਉਹ ਇੱਕ ਅਣਜਾਣ ਉਚਾਈ ਤੋਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਵੋਲ-ਪਲੇਨ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਆਇਆ। ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਮਸ਼ੀਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਉਤਰਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਾਇਲਟ ਸੀਟ 'ਤੇ ਮਰ ਗਿਆ। ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਮਰਿਆ? 'ਦਿਲ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ,' ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਬਕਵਾਸ! ਹੇਅ ਕੋਨਰ ਦਾ ਦਿਲ ਵੀ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਠੀਕ ਸੀ। ਵੇਨੇਬਲਜ਼ ਨੇ ਕੀ ਕਿਹਾ? ਵੇਨੇਬਲਜ਼ ਇਕੱਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਵੇਲੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਕੰਬ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਰ ਗਿਆ ਸੀ। 'ਡਰ ਨਾਲ ਮਰ ਗਿਆ,' ਵੇਨੇਬਲਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਉਹ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਵੇਨੇਬਲਜ਼ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਕਿਹਾ, ਜੋ 'ਰਾਖਸ਼' ਵਰਗਾ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਪੁੱਛਗਿੱਛ 'ਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਪਰ ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਕੁਝ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਰਾਖਸ਼! ਇਹ ਗਰੀਬ ਹੈਰੀ ਹੇਅ ਕੋਨਰ ਦਾ ਆਖਰੀ ਸ਼ਬਦ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਡਰ ਨਾਲ ਮਰ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਵੇਨੇਬਲਜ਼ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ।

"ਅਤੇ ਫਿਰ ਮਰਟਲ ਦਾ ਸਿਰ ਸੀ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ - ਕੀ ਕੋਈ ਸੱਚਮੁੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦਾ ਸਿਰ ਡਿੱਗਣ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਸਾਫ਼ ਧੱਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਖੈਰ, ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ, ਇੱਕ ਲਈ, ਕਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਮਰਟਲ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ 'ਤੇ ਗਰੀਸ - 'ਸਭ ਗਰੀਸ ਨਾਲ ਪਤਲਾ,' ਪੁੱਛਗਿੱਛ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ! ਮੈਂ ਕੀਤਾ - ਪਰ, ਫਿਰ, ਮੈਂ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਤਿੰਨ ਚੜ੍ਹਾਈਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ - ਜਿਵੇਂ ਡੇਂਜਰਫੀਲਡ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਸ਼ਾਟ-ਗਨ ਬਾਰੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਸੀ - ਪਰ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਉੱਚਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਹੁਣ, ਇਸ ਨਵੀਂ, ਹਲਕੀ ਪਾਲ ਵੇਰੋਨਰ ਮਸ਼ੀਨ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਸੌ ਪੰਝੱਤਰ ਰੋਬਰ ਨਾਲ, ਮੈਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਤੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਨੂੰ ਛੂਹ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਵੀ ਇੱਕ ਸ਼ਾਟ ਮਿਲੇਗਾ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਖ਼ਤਰੇ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉੱਡਣ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਫਲੈਨਲ ਚੱਪਲਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ... ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
ਡਰੈਸਿੰਗ-ਗਾਊਨ। ਪਰ ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਏਅਰ-ਜੰਗਲ ਜਾਵਾਂਗਾ - ਅਤੇ ਜੇ ਉੱਥੇ ਕੁਝ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇ ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੇਲਿਬ੍ਰਿਟੀ ਵਾਂਗ ਪਾਵਾਂਗਾ। ਜੇ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਨੋਟ-ਬੁੱਕ ਦੱਸ

ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਕਿਵੇਂ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ। ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਹਾਦਸਿਆਂ ਜਾਂ ਰਹੱਸਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਘਬਰਾਹਟ ਨਹੀਂ।

"ਮੈਂ ਇਸ ਕੰਮ ਲਈ ਆਪਣਾ ਪਾਲ ਵੇਰੋਨਰ ਮੋਨੋਪਲੇਨ ਚੁਣਿਆ। ਜਦੋਂ ਅਸਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੋਨੋਪਲੇਨ ਵਰਗਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਬਿਊਮੋਂਟ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਗੱਲ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਗਿੱਲੀ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੌਸਮ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਸਾਨੂੰ ਹਰ ਸਮੇਂ ਬੱਦਲਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਮਾਡਲ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੋਮਲ-ਮੂੰਹ ਵਾਲੇ ਘੋੜੇ ਵਾਂਗ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੰਜਣ ਇੱਕ ਦਸ-ਸਿਲੰਡਰ ਰੋਟਰੀ ਰੋਬਰ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਸੌ ਪਚੱਤਰ ਤੱਕ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਆਧੁਨਿਕ ਸੁਧਾਰ ਹਨ - ਬੰਦ ਫਿਊਜ਼ਲੇਜ, ਉੱਚ-ਕਰਵਡ ਲੈਂਡਿੰਗ ਸਕਿਡ, ਬ੍ਰੇਕ, ਜਾਇਰੋਸਕੋਪਿਕ ਸਟੈਡੀਅਰ, ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਸਪੀਡ, ਜੋ ਕਿ ਵੇਨੇਸ਼ੀਅਨ-ਬਲਾਈਂਡ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਕੋਣ ਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸ਼ਾਟ-ਗਨ ਅਤੇ ਬੱਕ-ਸ਼ਾਟ ਨਾਲ ਭਰੇ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਕਾਰਤੂਸ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਮਕੈਨਿਕ, ਪਰਕਿਨਸ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਆਰਕਟਿਕ ਐਕਸਪਲੋਰਰ ਵਾਂਗ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਓਵਰਆਲ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦੋ ਜਰਸੀਆਂ, ਮੇਰੇ ਪੈਡਡ ਬੂਟਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੋਟੀਆਂ ਮੋਟੀਆਂ ਮੋਟੀਆਂ ਮੋਟੀਆਂ, ਫਲੈਪਾਂ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਤੂਫਾਨੀ-ਕੈਪ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਟੈਲਕ ਚਸ਼ਮੇ। ਇਹ ਹੈਂਗਰਾਂ ਦੇ ਬਾਹਰ ਦਮ ਘੁੱਟ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਹਿਮਾਲਿਆ ਦੀ ਚੋਟੀ ਲਈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਕੱਪੜੇ ਪਾਉਣੇ ਪਏ। ਪਰਕਿਨਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਵਾਂ। ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਬਾਈਪਲੇਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਇੱਕ ਮੋਨੋਪਲੇਨ ਇੱਕ-ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਸ਼ੋਅ ਹੈ - ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਆਖਰੀ ਪੈਰ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਆਕਸੀਜਨ ਬੈਗ ਲਿਆ; ਜੋ ਆਦਮੀ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਦੇ ਉਚਾਈ ਰਿਕਾਰਡ ਲਈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਜੰਮ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਦਮ ਘੁੱਟ ਜਾਵੇਗਾ - ਜਾਂ ਦੋਵੇਂ।

"ਮੈਂ ਜਹਾਜ਼ਾਂ, ਪਤਵਾਰ ਅਤੇ ਐਲੀਵੇਟਿੰਗ ਲੀਵਰ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਇੰਜਣ ਚਾਲੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੌੜ ਰਹੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਉਹ ਲਗਭਗ ਇੱਕਦਮ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਗਤੀ 'ਤੇ ਉੱਠੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਗਰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਘਰੇਲੂ ਖੇਤ ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਇਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਰਕਿਨਸ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲਹਿਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਮਤਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਗਤੀ 'ਤੇ ਬਿਠਾਇਆ। ਉਹ ਅੱਠ ਜਾਂ ਦਸ ਮੀਲ ਤੱਕ ਹਵਾ ਵਾਂਗ ਝਪਕਦੀ ਰਹੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਨੱਕ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਉੱਪਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਉੱਪਰ ਬੱਦਲ-ਬੈਂਕ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹਨ ਲੱਗੀ। ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਉੱਠਣਾ ਅਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਬਾਅ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਉਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ।"

"ਇਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸਤੰਬਰ ਲਈ ਇੱਕ ਨਜ਼ਦੀਕੀ, ਗਰਮ ਦਿਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮੀਂਹ ਦੀ ਚੁੱਪ ਅਤੇ ਭਾਰੀਤਾ ਸੀ। ਕਦੇ-ਕਦੇ ਦੱਖਣ-ਪੱਛਮ ਤੋਂ ਅਚਾਨਕ ਹਵਾ ਦੇ ਝੱਖੜ ਆਉਂਦੇ ਸਨ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਸੀ ਕਿ ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਨੀਂਦ ਲੈਂਦੇ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਅੱਧਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਸਮਾਂ ਯਾਦ ਹੈ ਜਦੋਂ ਝੱਖੜ ਅਤੇ ਚੱਕਰ ਅਤੇ ਹਵਾ-ਜੇਬ ਖ਼ਤਰੇ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ - ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਇੰਜਣਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਓਵਰਮਾਸਟਰਿੰਗ ਪਾਵਰ ਪਾਉਣਾ ਸਿੱਖਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਬੱਦਲਾਂ ਦੇ ਕਿਨਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਅਲਟੀਮੀਟਰ

ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਹੇਠਾਂ ਆ ਗਿਆ। ਮੇਰਾ ਸ਼ਬਦ, ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਵਰ੍ਹਿਆ! ਇਹ ਮੇਰੇ ਖੰਭਾਂ 'ਤੇ ਢੋਲ ਵਜਾਉਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਵੱਜਿਆ, ਮੇਰੇ ਐਨਕਾਂ ਨੂੰ ਧੁੰਦਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਦੇਖ ਸਕਾਂ। ਮੈਂ ਘੱਟ ਗਤੀ 'ਤੇ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨਾ ਦਰਦਨਾਕ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਉੱਚਾ ਹੋਇਆ ਇਹ ਗੜੇ ਬਣ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦੀ ਪੂਛ ਨੂੰ ਇਸ ਵੱਲ ਮੋੜਨਾ ਪਿਆ। ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਸਿਲੰਡਰ ਕੰਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ - ਇੱਕ ਗੰਦਾ ਪਲੱਗ, ਮੈਨੂੰ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਕਾਫ਼ੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਉੱਠ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਮੁਸੀਬਤ ਲੰਘ ਗਈ, ਜੋ ਵੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਪੂਰੀ, ਡੂੰਘੀ ਗਲੇ ਵਾਲੀ ਗੂੰਜ - ਦਸ ਇੱਕ ਵਾਂਗ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹੀ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਾਡੇ ਆਧੁਨਿਕ ਸਾਈਲੈਂਸਰਾਂ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਇੰਜਣਾਂ ਨੂੰ ਕੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਚੀਕਦੇ, ਚੀਕਦੇ ਅਤੇ ਰੋਂਦੇ ਹਨ! ਮਦਦ ਲਈ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਅਰਥ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਹਰ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਮਸ਼ੀਨ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਰੈਕੇਟ ਨੇ ਨਿਗਲ ਲਿਆ ਸੀ। ਕਾਸ਼ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹਵਾਬਾਜ਼ ਉਸ ਮਕੈਨਿਜ਼ਮ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆ ਸਕਦੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਹੈ!

"ਸਾਢੇ ਨੌਂ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਮੈਂ ਬੱਦਲਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਹੇਠਾਂ, ਸਾਰੇ ਧੁੰਦਲੇ ਅਤੇ ਮੀਂਹ ਨਾਲ ਛਾਏ ਹੋਏ, ਸੈਲਿਸਬਰੀ ਮੈਦਾਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਵਿਸਤਾਰ ਸੀ। ਅੱਧੀ ਦਰਜਨ ਉੱਡਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਹਜ਼ਾਰ ਫੁੱਟ ਦੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਹੈਕਵਰਕ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਹਰੇ ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਛੋਟੇ ਕਾਲੇ ਨਿਗਲਾਂ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਮੈਂ ਹਿੰਮਤ ਕਰਕੇ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਹੈਰਾਨ ਸਨ ਕਿ ਮੈਂ ਬੱਦਲਾਂ ਵਾਲੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਚਾਨਕ ਮੇਰੇ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਸਲੇਟੀ ਪਰਦਾ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਭਾਫ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਗਿੱਲੀਆਂ ਤਹਿਆਂ ਮੇਰੇ ਚਿਹਰੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਠੰਡਾ ਅਤੇ ਦੁਖਦਾਈ ਸੀ। ਪਰ ਮੈਂ ਗੜੇਮਾਰੀ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਬੱਦਲ ਲੰਡਨ ਦੀ ਧੁੰਦ ਵਾਂਗ ਹਨੇਰਾ ਅਤੇ ਸੰਘਣਾ ਸੀ। ਸਾਫ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਮੇਰੀ ਚਿੰਤਾ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਨੱਕ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਅਲਾਰਮ-ਘੰਟੀ ਨਹੀਂ ਵੱਜੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਖਿਸਕਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੇਰੇ ਗਿੱਲੇ ਅਤੇ ਟਪਕਦੇ ਖੰਭਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸੋਚਣ ਨਾਲੋਂ ਭਾਰੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਹਲਕੇ ਬੱਦਲ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਪਹਿਲੀ ਪਰਤ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਦੇ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਉਚਾਈ 'ਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜਾ - ਓਪਲ-ਰੰਗ ਦਾ ਅਤੇ ਲਚਕੀਲਾ - ਸੀ, ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਚਿੱਟੀ, ਅਟੁੱਟ ਛੱਤ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਨੇਰਾ, ਅਟੁੱਟ ਫਰਸ਼।" ਹੇਠਾਂ, ਇੱਕ ਮੋਨੋਪਲੇਨ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਚੱਕਰ ਉੱਤੇ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਬੱਦਲਾਂ-ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਘਾਤਕ ਇਕੱਲਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਕੁਝ ਛੋਟੇ ਪਾਣੀ-ਪੰਛੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਉਡਾਣ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘੀ, ਪੱਛਮ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉੱਡਦੀ ਹੋਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖੰਭਾਂ ਦੀ ਤੇਜ਼ ਘੁੰਮਣਘੇਰੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਗੀਤਕ ਚੀਕ ਮੇਰੇ ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨੀਲੇ ਰੰਗ ਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਬਦਕਿਸਮਤ ਜੀਵ ਵਿਗਿਆਨੀ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਪੰਛੀ ਬਣ ਗਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਜਾਣਨਾ ਸਿੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

"ਮੇਰੇ ਹੇਠਾਂ ਹਵਾ ਨੇ ਚੌੜੇ ਬੱਦਲਾਂ ਵਾਲੇ ਮੈਦਾਨ ਨੂੰ ਘੁੰਮਾਇਆ ਅਤੇ ਹਿਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਲਹਿਰਾ ਬਣ ਗਿਆ, ਭਾਫ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਚੱਕਰ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ, ਇੱਕ ਫਨਲ ਵਾਂਗ, ਮੈਂ ਦੂਰ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਚਿੱਟਾ ਬਾਈਪਲੇਨ ਮੇਰੇ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਡੂੰਘਾਈ 'ਤੇ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬ੍ਰਿਸਟਲ ਅਤੇ

ਲੰਡਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਵੇਰ ਦੀ ਡਾਕ ਸੇਵਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਵਹਾਅ ਦੁਬਾਰਾ ਅੰਦਰ ਵੱਲ ਘੁੰਮਿਆ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਇਕਾਂਤ ਅਟੁੱਟ ਸੀ।"

"ਦਸ ਵਜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਮੈਂ ਉੱਪਰਲੇ ਬੱਦਲ-ਪੱਧਰ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਕਿਨਾਰੇ ਨੂੰ ਛੂਹਿਆ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੱਛਮ ਤੋਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਹਿ ਰਹੀ ਬਰੀਕ ਡਾਇਫਨਸ ਵਾਸ਼ਪ ਸੀ। ਇਸ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਹਵਾ ਲਗਾਤਾਰ ਵਧ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਹਵਾ ਵਗ ਰਹੀ ਸੀ - ਮੇਰੇ ਗੇਜ ਦੁਆਰਾ ਅਠਾਈ ਪ੍ਰਤੀ ਘੰਟਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਹੁਤ ਠੰਢ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੇਰਾ ਅਲਟੀਮੀਟਰ ਸਿਰਫ਼ ਨੌਂ ਹਜ਼ਾਰ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਇੰਜਣ ਸੁੰਦਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਲਗਾਤਾਰ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਵਧਦੇ ਗਏ। ਬੱਦਲ-ਕੰਢਾ ਮੇਰੀ ਉਮੀਦ ਨਾਲੋਂ ਸੰਘਣਾ ਸੀ, ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਸੁਨਹਿਰੀ ਧੁੰਦ ਵਿੱਚ ਪਤਲਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੇ-ਬਦਬੂ ਅਸਮਾਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਚਮਕਦਾਰ ਸੂਰਜ ਸੀ - ਉੱਪਰ ਸਾਰਾ ਨੀਲਾ ਅਤੇ ਸੁਨਹਿਰੀ, ਹੇਠਾਂ ਸਾਰਾ ਚਮਕਦਾ ਚਾਂਦੀ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ, ਚਮਕਦਾ ਸਾਦਾ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਪੌਣੇ ਦਸ ਵਜੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਬੈਰੋਗ੍ਰਾਫ ਸੂਈ ਨੇ ਬਾਰਾਂ ਹਜ਼ਾਰ ਅੱਠ ਸੌ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਗਿਆ, ਮੇਰੇ ਕੰਨ ਮੇਰੀ ਮੋਟਰ ਦੀ ਡੂੰਘੀ ਗੂੰਜ 'ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਸਨ, ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਘੜੀ, ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਸੂਚਕ, ਪੈਟਰੋਲ ਲੀਵਰ ਅਤੇ ਤੇਲ ਪੰਪ ਨਾਲ ਰੁੱਝੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਵਾਬਾਜ਼ ਇੱਕ ਨਿਡਰ ਨਸਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸੋਚਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਖਾਸ ਉਚਾਈ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕੰਪਾਸ ਕਿੰਨਾ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਪੰਦਰਾਂ ਹਜ਼ਾਰ ਫੁੱਟ 'ਤੇ ਮੇਰਾ ਪੂਰਬ ਵੱਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਦੱਖਣ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸੂਰਜ ਅਤੇ ਹਵਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰਾ ਅਸਲ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ।

"ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚੀਆਂ ਉਚਾਈਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਦੀਵੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਹਰ ਹਜ਼ਾਰ ਫੁੱਟ ਦੀ ਚੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਹਨੇਰੀ ਤੇਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਗਈ। ਮੇਰੀ ਮਸ਼ੀਨ ਹਰ ਜੋੜ ਅਤੇ ਰਿਵੇਟ ਵਿੱਚ ਕਰਾਹਦੀ ਅਤੇ ਕੰਬਦੀ ਰਹੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਮੋੜ 'ਤੇ ਰੋਕਿਆ ਤਾਂ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ੀਟ ਵਾਂਗ ਵਹਿ ਗਈ, ਹਵਾ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਛੱਡਦੀ ਹੋਈ, ਸ਼ਾਇਦ, ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੁਬਾਰਾ ਮੁੜਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹਵਾ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਟਿਕਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਉਚਾਈ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੇਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗਣਨਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਛੋਟੇ ਵਿਲਟਸ਼ਾਇਰ ਦੇ ਉੱਪਰ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਮੇਰਾ ਹਵਾਈ-ਜੰਗਲ ਪਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਬਾਹਰੀ ਪਰਤਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਸਾਰੀ ਮਿਹਨਤ ਖਤਮ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

"ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹੀ ਹਜ਼ਾਰ ਫੁੱਟ ਦੀ ਉਚਾਈ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਹਵਾ ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਖੰਭਾਂ ਦੇ ਟਿੱਕਿਆਂ ਵੱਲ ਕੁਝ ਚਿੰਤਾ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ, ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਟੁੱਟਦੇ ਜਾਂ ਢਿੱਲੇ ਹੁੰਦੇ ਦੇਖਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਪੈਰਾਸ਼ੂਟ ਵੀ ਢਿੱਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਹੁੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਚਮੜੇ ਦੀ ਬੈਲਟ ਦੇ ਰਿੰਗ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਸਕਾਂ। ਹੁਣ ਉਹ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮਕੈਨਿਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਘਪਲੇਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਏਰੋਨੌਟ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਉਸਨੇ ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਇਕੱਠੇ ਫੜੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਹਰ ਰੱਸੀ ਅਤੇ ਸਟਰਟ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਵੀਣਾ-ਤਾਰਾਂ ਵਾਂਗ ਗੂੰਜ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕੰਬ ਰਹੇ ਸਨ, ਪਰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੀ ਕਿ ਕਿਵੇਂ, ਸਾਰੀ ਧੜਕਣ ਅਤੇ ਧੱਕਾ-ਮੁੱਕੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਜੇਤੂ ਅਤੇ ਅਸਮਾਨ ਦੀ

ਮਾਲਕਣ ਸੀ। ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰ ਕੁਝ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇੰਨਾ ਉੱਚਾ ਉੱਠਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਲਾਗੂ ਕਰਦੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ - ਉੱਠੋ, ਵੀ, ਅਜਿਹੀ ਨਿਰਸੁਆਰਥ, ਬਹਾਦਰੀ ਭਰੀ ਸ਼ਰਧਾ ਦੁਆਰਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਹਵਾਈ-ਜਿੱਤ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਮਨੁੱਖੀ ਪਤਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੋ! ਸਾਡੀ ਨਸਲ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਕਦੋਂ ਲਿਖੀ ਗਈ ਹੈ?

"ਇਹ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਸਨ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਭਿਆਨਕ, ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਜਹਾਜ਼ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ, ਹਵਾ ਕਦੇ ਮੇਰੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਧੜਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਦੇ ਮੇਰੇ ਕੰਨਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸੀਟੀਆਂ ਵਜਾਉਂਦੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਹੇਠਾਂ ਬੱਦਲਾਂ ਵਾਲੀ ਧਰਤੀ ਇੰਨੀ ਦੂਰ ਡਿੱਗ ਗਈ ਕਿ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਤਹਿ ਅਤੇ ਝੁੰਡ ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਸਮਤਲ, ਚਮਕਦਾਰ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਸਮਤਲ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਪਰ ਅਚਾਨਕ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਅਨੁਭਵ ਹੋਇਆ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਨੇ ਟੂਰਬਿਲਨ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਮਾਨੇ 'ਤੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ। ਹਵਾ ਦੀ ਉਹ ਵੱਡੀ, ਤੇਜ਼ ਨਦੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਅੰਦਰ ਭੰਵਰ ਸਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਾਂਗ ਹੀ ਭਿਆਨਕ ਸਨ। ਇੱਕ ਪਲ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮੈਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਮਿੰਟ ਲਈ ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਘੁੰਮਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਲਗਭਗ ਆਪਣੇ ਹੋਸ਼ ਗੁਆ ਬੈਠਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਚਾਨਕ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਗੇ, ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਵੈਕਿਊਮ ਫਨਲ ਹੇਠਾਂ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਪੱਥਰ ਵਾਂਗ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਫੁੱਟ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਮੇਰੀ ਬੈਲਟ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਝਟਕੇ ਅਤੇ ਸਾਹ ਚੜ੍ਹਨ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਫਿਊਜ਼ਲੇਜ ਦੇ ਪਾਸੇ ਅੱਧਾ ਬੇਹੋਸ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪਰ ਮੈਂ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਸਰਵਉੱਚ ਯਤਨ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹਾਂ - ਇਹ ਇੱਕ ਏਵੀਏਟਰ ਵਜੋਂ ਮੇਰੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਤਰਾਈ ਹੌਲੀ ਸੀ। ਵਰਲਪੂਲ ਇੱਕ ਫਨਲ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਕੋਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਰੈਂਚ ਨਾਲ, ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਭਾਰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਸੁੱਟ ਕੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਹਵਾ ਤੋਂ ਦੂਰ ਲੈ ਆਇਆ। ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਐਡੀਜ਼ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਮਾਨ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਨੂੰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫਿਰ, ਹਿੱਲਿਆ ਪਰ ਜੇਤੂ, ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਨੱਕ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਮੋੜਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਘੁੰਮਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਵਰਲਪੂਲ ਦੇ ਖ਼ਤਰੇ ਵਾਲੇ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਝਾੜੂ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਵਜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਤਲ ਤੋਂ ਇੱਕੀ ਹਜ਼ਾਰ ਫੁੱਟ ਉੱਪਰ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਵੱਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ ਮੈਂ ਹਨੇਰੀ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਰ ਸੌ ਫੁੱਟ ਚੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਹਵਾ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਠੰਡਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਅਜੀਬ ਮਤਲੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਸੀ ਜੋ ਹਵਾ ਦੇ ਦੁਰਲੱਭਤਾ ਨਾਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਕਸੀਜਨ ਬੈਗ ਦਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਗੈਸ ਦੀ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਝਪਕੀ। ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਇਹ ਮੇਰੀਆਂ ਨਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਿਲੀ ਭਾਵਨਾ ਵਾਂਗ ਦੌੜ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਲਗਭਗ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਸੀ। ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ ਅਤੇ ਗਾਇਆ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਠੰਡੇ, ਸ਼ਾਂਤ ਬਾਹਰੀ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਵਧਿਆ।

"ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਗਲੇਸ਼ਰ 'ਤੇ ਜੋ ਅਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲਤਾ ਆਈ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕੌਕਸਵੈੱਲ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ, 1862 ਵਿੱਚ, ਉਹ ਇੱਕ ਗੁਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਤੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਫੁੱਟ ਦੀ ਉਚਾਈ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹੇ, ਉਹ ਉਸ ਅਤਿ ਗਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਲੰਬਕਾਰੀ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਆਸਾਨ ਗਰੇਡੀਐਂਟ 'ਤੇ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹੌਲੀ ਡਿਗਰੀ ਦੁਆਰਾ ਘੱਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੈਰੋਮੀਟ੍ਰਿਕ ਦਬਾਅ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਦੀ ਬਣਾਉਣ ਨਾਲ, ਅਜਿਹੇ ਕੋਈ ਭਿਆਨਕ ਲੱਛਣ

ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਸੇ ਵੱਡੀ ਉਚਾਈ 'ਤੇ ਮੈਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਕਸੀਜਨ ਇਨਹੇਲਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਮੈਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਸਾਹ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਹੁਤ ਠੰਡ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਥਰਮਾਮੀਟਰ ਜ਼ੀਰੋ, ਫਾਰਨਹੀਟ 'ਤੇ ਸੀ। ਡੇਢ ਵਜੇ ਮੈਂ ਧਰਤੀ ਦੀ ਸਤ੍ਹਾ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਸੱਤ ਮੀਲ ਉੱਪਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਸਥਿਰਤਾ ਨਾਲ ਚੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਦੁਰਲੱਭ ਹਵਾ ਮੇਰੇ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਮਰਥਨ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੇਰੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਕੋਣ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਘੱਟ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਹਲਕੇ ਭਾਰ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਇੰਜਣ-ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਮੈਨੂੰ ਫੜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਬਦਤਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਸਪਾਰਕਿੰਗ-ਪਲੱਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਫਿਰ ਤੋਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਈ ਅਤੇ ਇੰਜਣ ਵਿੱਚ ਰੁਕ-ਰੁਕ ਕੇ ਗਲਤ ਫਾਇਰਿੰਗ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਡਰ ਨਾਲ ਭਾਰੀ ਸੀ।

"ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਗੱਲ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਅਨੁਭਵ ਹੋਇਆ। ਧੂੰਏਂ ਦੇ ਢੇਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਉੱਚੀ, ਚੀਕਣ ਵਾਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਫਟ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਭਾਫ਼ ਦਾ ਬੱਦਲ ਨਿਕਲਿਆ। ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਆਇਆ ਕਿ ਧਰਤੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਉਲਕਾ ਪੱਥਰਾਂ ਨਾਲ ਬੰਬਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਲਗਭਗ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਦੀਆਂ ਬਾਹਰੀ ਪਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਫ਼ ਵਿੱਚ ਨਾ ਬਦਲ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ। ਇੱਥੇ ਉੱਚਾਈ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੋ ਹੋਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘ ਗਏ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਚਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਫੁੱਟ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਧਰਤੀ ਦੇ ਘੇਰੇ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਖ਼ਤਰਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਲੀ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਮੇਰੀ ਬੈਰੋਗ੍ਰਾਫ ਸੂਈ ਨੇ ਇੱਕਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਦਬਾਅ ਅਜੇ ਮੇਰੇ ਸਹਿਣ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਮੇਰੀ ਮਸ਼ੀਨ ਆਪਣੀ ਸੀਮਾ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਸੀ। ਘਟੀ ਹੋਈ ਹਵਾ ਨੇ ਖੰਭਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਝੁਕਾਅ ਸਾਈਡ-ਸਲਿੱਪ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਿਯੰਤਰਣਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਸਤ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜੇ ਇੰਜਣ ਆਪਣੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਹੋਰ ਹਜ਼ਾਰ ਫੁੱਟ ਸਾਡੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਦਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਸਿਲੰਡਰ ਕੰਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਪਦੇ ਸਨ। ਜੇ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਜ਼ੋਨ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੁੰਦਾ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ? ਚਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਫੁੱਟ ਦੀ ਉਚਾਈ 'ਤੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਬਾਜ਼ ਵਾਂਗ ਚੱਕਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਡਦੇ ਹੋਏ ਮੈਂ ਮੋਨੋਪਲੇਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੈਨਹਾਈਮ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ। ਅਸਮਾਨ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਫ਼ ਸੀ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਖ਼ਤਰਿਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਚੱਕਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਡ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਝਾੜੂ ਲਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਹਵਾਈ ਰਸਤਾ ਖੋਲ੍ਹਾਂਗਾ। ਜੇ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਕਿਸੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਗੱਡੀ ਚਲਾਏਗਾ। ਮੇਰੇ ਤਰਕ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਹਵਾਈ ਜੰਗਲ ਦੀ ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਉਹ ਵਿਲਟਸ਼ਾਇਰ ਦੇ ਉੱਪਰ ਕਿਤੇ ਪਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਦੱਖਣ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਵੱਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੂਰਜ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੰਪਾਸ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਸੀ ਅਤੇ

ਧਰਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ - ਦੂਰ, ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਬੱਦਲ-ਖੇਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਦਿਸ਼ਾ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਸਿੱਧਾ ਨਿਸ਼ਾਨ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੇਰੀ ਪੈਟਰੋਲ ਸਪਲਾਈ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਖਰੀ ਬੂੰਦ ਤੱਕ ਵਰਤਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵੋਲ-ਪਲੇਨ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਅਚਾਨਕ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਵੀਂ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ। ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੀ ਹਵਾ ਆਪਣੀ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੀ ਸਾਫ਼-ਸਫ਼ਾਈ ਗੁਆ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਲੰਬੇ, ਚੀਰੇ ਹੋਏ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਤੁਲਨਾ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬਰੀਕ ਸਿਗਰਟ ਦੇ ਧੂੰਏਂ ਨਾਲ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹਾਂ। ਇਹ ਹਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕੋਇਲਾਂ ਵਿੱਚ ਲਟਕਦੀ ਸੀ, ਧੁੱਪ ਵਿੱਚ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਘੁੰਮਦੀ ਅਤੇ ਘੁੰਮਦੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੋਨੋਪਲੇਨ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਹੀ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਤੇਲ ਦੇ ਹਲਕੇ ਸੁਆਦ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਮਸ਼ੀਨ ਦੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਇੱਕ ਚਿਕਨਾਈ ਵਾਲਾ ਮੈਲ ਸੀ। ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਬੇਅੰਤ ਬਰੀਕ ਜੈਵਿਕ ਪਦਾਰਥ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਅਧੂਰਾ ਅਤੇ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਕਈ ਵਰਗ ਏਕੜ ਤੱਕ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਖਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਨਹੀਂ, ਇਹ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਕੀ ਇਹ ਜੀਵਨ ਦੇ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ? ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਕੀ ਇਹ ਜੀਵਨ ਦਾ ਭੋਜਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਭਿਆਨਕ ਜੀਵਨ ਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀ ਨਿਮਰ ਚਰਬੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਵ੍ਹੇਲ ਲਈ ਭੋਜਨ ਹੈ? ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਦੇਖੀਆਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਮਨੁੱਖ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇਖਿਆ। ਕੀ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਵੀਰਵਾਰ ਨੂੰ ਖੁਦ ਦੇਖਿਆ ਸੀ?

"ਸਾਡੇ ਗਰਮੀਆਂ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜੈਲੀ-ਫਿਸ਼ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਾਲ, ਘੰਟੀ ਦੇ ਆਕਾਰ ਦਾ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਆਕਾਰ - ਮੈਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੇਂਟ ਪੌਲ ਦੇ ਗੁੰਬਦ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਡਾ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਹਲਕੇ ਗੁਲਾਬੀ ਰੰਗ ਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਾਜ਼ੁਕ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੀ ਨਾੜੀ ਸੀ, ਪਰ ਸਾਰਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਕੱਪੜਾ ਇੰਨਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਗੂੜ੍ਹੇ ਨੀਲੇ ਅਸਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਪਰੀ ਰੂਪਰੇਖਾ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਨਾਜ਼ੁਕ ਅਤੇ ਨਿਯਮਤ ਤਾਲ ਨਾਲ ਧੜਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਦੋ ਲੰਬੇ, ਝੁਕੇ ਹੋਏ, ਹਰੇ ਤੰਬੂ ਨਿਰਭਰ ਸਨ, ਜੋ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਪਿੱਛੇ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਹਿੱਲਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਬੇਰਹਿਮ ਮਾਣ ਨਾਲ ਲੰਘਿਆ, ਇੱਕ ਸਾਬਣ ਦੇ ਬੁਲਬੁਲੇ ਵਾਂਗ ਹਲਕਾ ਅਤੇ ਨਾਜ਼ੁਕ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਵਹਿ ਗਿਆ।"

"ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਮੋਨੋਪਲੇਨ ਅੱਧਾ ਮੋੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਇਸ ਸੁੰਦਰ ਜੀਵ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰ ਸਕਾਂ, ਜਦੋਂ, ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਬੇੜੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪਾਇਆ, ਹਰ ਆਕਾਰ ਦੇ, ਪਰ ਪਹਿਲੇ ਜਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਕੁਝ ਕਾਫ਼ੀ ਛੋਟੇ ਸਨ, ਪਰ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਇੱਕ ਔਸਤ ਗੁਬਾਰੇ ਜਿੰਨੇ ਵੱਡੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਲਗਭਗ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਵਕਰ ਦੇ ਨਾਲ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬਣਤਰ ਅਤੇ ਰੰਗ ਦੀ ਇੱਕ ਕੋਮਲਤਾ ਸੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਵੇਨੇਸ਼ੀਅਨ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦੀ ਸੀ। ਗੁਲਾਬੀ ਅਤੇ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੇ ਫਿੱਕੇ ਰੰਗ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰੰਗ ਸਨ, ਪਰ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਇਰੀਡੈਸੈਂਸ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਸੂਰਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚਮਕਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਸੈਂਕੜੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘ ਗਏ, ਅਸਮਾਨ ਦੇ ਅਜੀਬ ਅਣਜਾਣ ਆਰਗੋਸੀਜ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪਰੀ ਸਕੁਐਡਰਨ - ਜੀਵ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁੱਧ ਉਚਾਈਆਂ ਨਾਲ ਇੰਨੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸਨ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਧਰਤੀ ਦੀ ਅਸਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਜਾਂ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਨਾਜ਼ੁਕ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

"ਪਰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਵਰਤਾਰੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ - ਬਾਹਰੀ ਹਵਾ ਦੇ ਸੱਪ। ਇਹ ਭਾਫ਼ ਵਰਗੇ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਲੰਬੇ, ਪਤਲੇ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕੋਇਲ ਸਨ, ਜੋ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਘੁੰਮਦੇ ਅਤੇ ਮਰੋੜਦੇ ਸਨ, ਇੰਨੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦੇ ਸਨ ਕਿ ਅੱਖਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਭੂਤ ਵਰਗੇ ਜੀਵ ਵੀਹ ਜਾਂ ਤੀਹ ਫੁੱਟ ਲੰਬੇ ਸਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਘੇਰਾ ਦੱਸਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੂਪਰੇਖਾ ਇੰਨੀ ਧੁੰਦਲੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਫਿੱਕਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਹਵਾਈ ਸੱਪ ਬਹੁਤ ਹਲਕੇ ਸਲੇਟੀ ਜਾਂ ਧੂੰਏਂ ਵਾਲੇ ਰੰਗ ਦੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੁਝ ਗੂੜ੍ਹੀਆਂ ਰੇਖਾਵਾਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜੀਵ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੇਰੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਲੰਘ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਠੰਡੇ, ਚਿਪਚਿਪੇ ਸੰਪਰਕ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਣਤਰ ਇੰਨੀ ਬੇਤੁਕੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੌਤਿਕ ਖ਼ਤਰੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੋੜ ਸਕਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸੁੰਦਰ ਘੰਟੀ ਵਰਗੇ ਜੀਵ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫਰੇਮਾਂ ਵਿੱਚ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਲਹਿਰ ਤੋਂ ਤੈਰਦੇ ਹੋਏ ਧੂੰਏਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਠੋਸਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਪਰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵੀ ਭਿਆਨਕ ਅਨੁਭਵ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਉੱਚਾਈ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਤੈਰਦੇ ਹੋਏ ਭਾਫ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਜਾਮਨੀ ਰੰਗ ਦਾ ਟੁਕੜਾ ਆਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦਾ ਗਿਆ, ਇਹ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸੈਂਕੜੇ ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਆਕਾਰ ਦਾ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ, ਜੈਲੀ ਵਰਗੇ ਪਦਾਰਥ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰੂਪਰੇਖਾ ਅਤੇ ਠੋਸ ਇਕਸਾਰਤਾ ਦਾ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਭੌਤਿਕ ਸੰਗਠਨ ਦੇ ਹੋਰ ਵੀ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਦੋ ਵਿਸ਼ਾਲ, ਪਰਛਾਵੇਂ, ਗੋਲਾਕਾਰ ਪਲੇਟਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਅੱਖਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਠੋਸ ਚਿੱਟਾ ਪ੍ਰੋਜੈਕਸ਼ਨ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਗਿਰਝ ਦੀ ਚੁੰਝ ਵਾਂਗ ਵਕਰ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮ ਸੀ।"

"ਇਸ ਰਾਖਸ਼ ਦਾ ਪੂਰਾ ਪਹਿਲੂ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਆਪਣਾ ਰੰਗ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹਲਕੇ ਭੂਰੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਗੂੜ੍ਹੇ, ਗੁੱਸੇ ਵਾਲੇ ਜਾਮਨੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਦਾ ਰਿਹਾ, ਇੰਨਾ ਸੰਘਣਾ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਮੋਨੋਪਲੇਨ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਘੁੰਮਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਪਰਛਾਵਾਂ ਪਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸਰੀਰ ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਕਰਵ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਵੱਡੇ ਅਨੁਮਾਨ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬੁਲਬੁਲੇ ਵਜੋਂ ਵਰਣਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹਲਕੇ ਗੈਸ ਦਾ ਚਾਰਜ ਸੀ ਜੋ ਦੁਰਲੱਭ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਆਕਾਰ ਅਤੇ ਅਰਧ-ਠੋਸ ਪੁੰਜ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਜੀਵ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਮੋਨੋਪਲੇਨ ਦੇ ਨਾਲ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਰਫ਼ਤਾਰ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ, ਅਤੇ ਵੀਹ ਮੀਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇਸਨੇ ਮੇਰਾ ਭਿਆਨਕ ਐਸਕਾਰਟ ਬਣਾਇਆ, ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਪੰਛੀ ਵਾਂਗ ਘੁੰਮਦਾ ਰਿਹਾ ਜੋ ਝਪਟਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਤਰੀਕਾ - ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਇਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਲੰਮਾ, ਚਿਪਚਿਪਾ ਸਟ੍ਰੀਮਰ ਸੁੱਟਣਾ ਸੀ, ਜੋ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਬਾਕੀ ਦੇ ਝੁਲਸਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਖਿੱਚਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਇੰਨਾ ਲਚਕੀਲਾ ਅਤੇ ਜੈਲੇਟਿਨਸ ਸੀ ਕਿ ਲਗਾਤਾਰ ਦੋ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਆਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਹਰ ਤਬਦੀਲੀ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਧਮਕੀ ਭਰਿਆ ਅਤੇ ਘਿਣਾਉਣਾ ਬਣਾਇਆ। ਆਖਰੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸ਼ਰਾਰਤ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਹਰ ਜਾਮਨੀ ਰੰਗ ਮੈਨੂੰ ਇਹੀ ਦੱਸਦਾ ਸੀ। ਧੁੰਦਲੀਆਂ, ਅੱਖਾਂ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਘੁੰਮਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਸਨ, ਆਪਣੀ ਚਿਪਚਿਪੀ ਨਫ਼ਰਤ ਵਿੱਚ ਠੰਡੀਆਂ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮ ਸਨ। ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮੋਨੋਪਲੇਨ ਦੀ ਨੱਕ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਡੁਬੋਇਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਇੱਕ

ਫਲੈਸ਼ ਵਾਂਗ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਤੰਬੂ ਇਸ ਤੰਬੂ ਦੇ ਬਲਬਰ ਦੇ ਪੁੰਜ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਤੰਬੂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੀ ਮਸ਼ੀਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਕੋਰੜੇ ਵਾਂਗ ਹਲਕਾ ਅਤੇ ਪਤਲਾ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਗਰਮ ਇੰਜਣ ਦੇ ਪਾਰ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਚੀਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਹਿਲਾ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਿਸ਼ਾਲ, ਚਪਟਾ ਸਰੀਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਲਿਆ ਜਿਵੇਂ ਅਚਾਨਕ ਦਰਦ ਵਿੱਚ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਵੋਲ-ਪਿਕ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਿਆ, ਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਇੱਕ ਤੰਬੂ ਮੋਨੋਪਲੇਨ ਦੇ ਉੱਪਰ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਪੈਲਰ ਦੁਆਰਾ ਇੰਨੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿੰਨਾ ਇਹ ਧੂੰਏਂ ਦੇ ਪੁਤਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਟ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਲੰਮਾ, ਗਲਾਈਡਿੰਗ, ਚਿਪਚਿਪਾ, ਸੱਪ ਵਰਗਾ ਕੋਇਲ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਮਰ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਫੜ ਲਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਫਿਊਜ਼ਲੇਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਖਿੱਚ ਲਿਆ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ, ਮੇਰੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਨਿਰਵਿਘਨ, ਗੂੰਦ ਵਰਗੀ ਸਤ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਈਆਂ, ਅਤੇ ਲਈ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰ ਲਿਆ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੋਇਲ ਦੁਆਰਾ ਬੂਟ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਫਸ ਗਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਝਟਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਲਗਭਗ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ ਵੱਲ ਝੁਕਾ ਦਿੱਤਾ।

"ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਬੰਦੂਕ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਬੈਰਲਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਹਾਥੀ 'ਤੇ ਮਟਰ-ਸ਼ੂਟਰ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਵਰਗਾ ਸੀ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖੀ ਹਥਿਆਰ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਅਪਾਹਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸੋਚ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ, ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਨਾਲ, ਜੀਵ ਦੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਛਾਲਾ ਹਿਰਨ-ਸ਼ਾਟ ਦੇ ਪੰਕਚਰ ਨਾਲ ਫਟ ਗਿਆ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰਾ ਅਨੁਮਾਨ ਸਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ਾਲ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਬਲੈਡਰ ਕੁਝ ਚੁੱਕਣ ਵਾਲੀ ਗੈਸ ਨਾਲ ਫੈਲ ਗਏ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਾਲ, ਬੱਦਲ ਵਰਗਾ ਸਰੀਰ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਮੁੜ ਗਿਆ, ਆਪਣਾ ਸੰਤੁਲਨ ਲੱਭਣ ਲਈ ਬੇਤਾਬ ਹੋ ਕੇ ਕਰੰਟ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਚਿੱਟੀ ਚੁੰਝ ਟੁੱਟ ਗਈ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਹੋ ਗਈ। ਪਰ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਤੇਜ਼ ਗਲਾਈਡ 'ਤੇ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕੀਤੀ, ਮੇਰਾ ਇੰਜਣ ਅਜੇ ਵੀ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉੱਡਦਾ ਪ੍ਰੋਪੈਲਰ ਅਤੇ ਗੁਰੂਤਾ ਸ਼ਕਤੀ ਮੈਨੂੰ ਏਰੋਲਾਈਟ ਵਾਂਗ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਸੁੱਟ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਬਹੁਤ ਪਿੱਛੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਧੁੰਦਲਾ, ਜਾਮਨੀ ਧੱਬਾ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਛੋਟਾ ਹੁੰਦਾ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਨੀਲੇ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਬਾਹਰੀ ਹਵਾ ਦੇ ਘਾਤਕ ਜੰਗਲ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੀ।

"ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਖ਼ਤਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਇੰਜਣ ਨੂੰ ਥ੍ਰੋਟਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਮਸ਼ੀਨ ਨੂੰ ਉਚਾਈ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਚਲਾਉਣ ਨਾਲੋਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਤੋੜਨ ਵਾਲਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਲਗਭਗ ਅੱਠ ਮੀਲ ਦੀ ਉਚਾਈ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਸਪਿਰਲ ਵੋਲ-ਪਲੇਨ ਸੀ - ਪਹਿਲਾਂ, ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਬੱਦਲ-ਬੈਂਕ ਦੇ ਪੱਧਰ ਤੱਕ, ਫਿਰ ਇਸਦੇ ਹੇਠਾਂ ਤੂਫਾਨ-ਬੱਦਲ ਦੇ ਪੱਧਰ ਤੱਕ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਤੇਜ਼ ਬਾਰਿਸ਼ ਵਿੱਚ, ਧਰਤੀ ਦੀ ਸਤ੍ਹਾ ਤੱਕ। ਮੈਂ ਬੱਦਲਾਂ ਤੋਂ ਟੁੱਟਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਹੇਠਾਂ ਬ੍ਰਿਸਟਲ ਚੈਨਲ ਦੇਖਿਆ, ਪਰ, ਮੇਰੇ ਟੈਂਕ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਵੀ ਕੁਝ ਪੈਟਰੋਲ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਵੀਹ ਮੀਲ ਅੰਦਰ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਐਸ਼ਕੋਂਬੇ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਅੱਧਾ ਮੀਲ ਦੂਰ ਇੱਕ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਫਸਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ। ਉੱਥੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਲੰਘਦੀ ਮੋਟਰ-ਕਾਰ ਤੋਂ ਪੈਟਰੋਲ ਦੇ ਤਿੰਨ ਟੀਨ ਮਿਲੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਛੇ ਵੱਜ ਕੇ ਦਸ ਮਿੰਟ 'ਤੇ ਮੈਂ ਡੇਵਾਈਜ਼ ਵਿਖੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਉਤਰਿਆ, ਅਜਿਹੀ ਯਾਤਰਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਜੀਉਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਮੈਂ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੇਖੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ

ਉਚਾਈਆਂ ਦੀ ਭਿਆਨਕਤਾ ਦੇਖੀ ਹੈ - ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਭਿਆਨਕਤਾ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੇਰੀ ਯੋਜਨਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨਤੀਜੇ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਜਾਵਾਂ। ਇਸਦਾ ਮੇਰਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ-ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਜਿਹੀ ਕਹਾਣੀ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਬੂਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਦੂਸਰੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਜੋ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨਗੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਵਾ ਦੇ ਉਹ ਸੁੰਦਰ ਚਮਕਦਾਰ ਬੁਲਬੁਲੇ ਫੜਨਾ ਔਖਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਵਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਮੋਨੋਪਲੇਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਦੀਆਂ ਭਾਰੀ ਪਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਘੁਲ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਮੋਰਫਸ ਜੈਲੀ ਦਾ ਕੁਝ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਢੇਰ ਉਹ ਸਭ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਲਿਆਵਾਂ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਹਾਂ, ਮੈਂ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਕੇ ਜੋਖਮ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਜਾਮਨੀ ਭਿਆਨਕਤਾਵਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀਆਂ। ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਦੇਖਾਂਗਾ। ਜੇ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਗੋਤਾਖੋਰੀ ਕਰਾਂਗਾ। ਸਭ ਤੋਂ ਮਾੜੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਗੋਲੀ-ਬੰਦੂਕ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਗਿਆਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ..."

ਇੱਥੇ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਖਰੜੇ ਦਾ ਇੱਕ ਪੰਨਾ ਗੁੰਮ ਹੈ। ਅਗਲੇ ਪੰਨੇ 'ਤੇ, ਵੱਡੀ, ਤੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਲਿਖਤ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਹੈ:

"ਤੈਂਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਫੁੱਟ। ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਧਰਤੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖਾਂਗਾ। ਉਹ ਮੇਰੇ ਹੇਠਾਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ। ਰੱਬ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੇ; ਮਰਨਾ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਮੌਤ ਹੈ!"

ਜੋਇਸ-ਆਰਮਸਟ੍ਰਾਂਗ ਦਾ ਬਿਆਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ। ਉਸ ਆਦਮੀ ਬਾਰੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਮੋਨੋਪਲੇਨ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਕੈਂਟ ਅਤੇ ਸਸੇਕਸ ਦੀਆਂ ਸਰਹੱਦਾਂ 'ਤੇ ਮਿਸਟਰ ਬਡ-ਲੁਸ਼ਿੰਗਟਨ ਦੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਕੁਝ ਮੀਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਿੱਥੇ ਨੋਟ-ਬੁੱਕ ਲੱਭੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਬਦਕਿਸਮਤ ਏਵੀਏਟਰ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹਵਾਈ-ਜੰਗਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਦੱਖਣ-ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮੋਨੋਪਲੇਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਗਤੀ ਨਾਲ ਇਸ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਬਾਹਰੀ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਭਿਆਨਕ ਜੀਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਗਲ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਭਿਆਨਕ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਮਿਲੇ ਸਨ। ਉਸ ਮੋਨੋਪਲੇਨ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਅਸਮਾਨ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਡਿੱਗ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਹੇਠਾਂ ਨਾਮਹੀਣ ਦਹਿਸ਼ਤ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉੱਡ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਕੱਟ ਰਹੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਆਪਣੇ ਸ਼ਿਕਾਰ 'ਤੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜੋ ਆਪਣੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਰਹਿਣਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਅਜੇ ਵੀ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਜੋਇਸ-ਆਰਮਸਟ੍ਰਾਂਗ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਾਂਗਾ: "ਇਹ ਨੋਟ-ਬੁੱਕ ਸਮਝਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਕਿਵੇਂ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ। ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਹਾਦਸਿਆਂ ਜਾਂ ਰਹੱਸਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਘਬਰਾਹਟ ਨਹੀਂ।"

ਚਮੜੇ ਦਾ ਫਨਲ

ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ, ਲਿਓਨਲ ਡੈਕਰ, ਪੈਰਿਸ ਦੇ ਐਵੇਨਿਊ ਡੀ ਵਾਗਰਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਘਰ ਉਹੀ ਛੋਟਾ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੋਹੇ ਦੀ ਰੇਲਿੰਗ ਅਤੇ ਘਾਹ ਦਾ ਪਲਾਟ ਸੀ, ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਰਕ ਡੀ ਟ੍ਰਾਇਓਮਫ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਲੰਘਦੇ ਹੋ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਵੇਨਿਊ ਬਣਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਥੇ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਲੇਟੀ ਟਾਈਲਾਂ ਲਾਈਕੇਨ ਨਾਲ ਰੰਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਕੰਧਾਂ ਉਮਰ ਦੇ ਨਾਲ ਫ਼ਫ਼ੂੰਦੀ ਅਤੇ ਰੰਗੀਨ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਗਲੀ ਤੋਂ ਇਹ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਘਰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਸਾਹਮਣੇ ਪੰਜ ਖਿੜਕੀਆਂ, ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਸਹੀ ਯਾਦ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਹ ਇੱਥੇ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਡੈਕਰ ਕੋਲ ਜਾਦੂਈ ਸਾਹਿਤ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਉਤਸੁਕਤਾਵਾਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ੌਕ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ। ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਵਿਲੱਖਣ ਸੁਆਦਾਂ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਹਿੱਸਾ ਤਾਲਮੁਦਿਕ, ਕੈਬਲਿਸਟਿਕ ਅਤੇ ਜਾਦੂਈ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਨਿੱਜੀ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਅਤੇ ਮੁੱਲਵਾਨ ਸਨ। ਉਸਦਾ ਸੁਆਦ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਵੱਲ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਣਜਾਣ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਸਭਿਅਤਾ ਅਤੇ ਸਜਾਵਟ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਪਾਰ ਕਰ ਗਏ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਅਤੇ ਗੁਣਵਾਨ ਦੇ ਸੁਰ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ; ਪਰ ਇੱਕ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਦਾ ਸੁਆਦ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਸੀ, ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਲੇ ਪੁੰਜ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੀਆਂ ਵਧੀਕੀਆਂ ਉਸ ਵੱਡੇ ਅਤੇ ਉੱਚੇ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਉਸਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ੈਲਫਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅਜਾਇਬ ਘਰ ਦੇ ਡੱਬਿਆਂ ਨਾਲ ਕਤਾਰਬੱਧ ਹੈ।

ਡੈਕਰ ਦੀ ਦਿੱਖ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਡੂੰਘੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਦੀ ਬਜਾਏ ਬੌਧਿਕ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਭਾਰੀ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਤਪੱਸਿਆ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲ, ਗੁੰਬਦ ਵਰਗੀ ਖੋਪੜੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਾਨਸਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਪਤਲੇ ਤਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਮੁੜਦੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਵਦਾਰ ਦੇ ਰੁੱਖਾਂ ਦੇ ਕੰਢੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਬਰਫ਼ ਦੀ ਚੋਟੀ। ਉਸਦਾ ਗਿਆਨ ਉਸਦੀ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉਸਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਉੱਤਮ ਸੀ। ਛੋਟੀਆਂ ਚਮਕਦਾਰ ਅੱਖਾਂ, ਉਸਦੇ ਮਾਸ ਵਾਲੇ ਚਿਹਰੇ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘੀਆਂ ਦੱਬੀਆਂ ਹੋਈਆਂ, ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਇੱਕ ਬੇਰੋਕ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਚਮਕਦੀਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਉਹ ਇੱਕ ਇੰਦਰੀਵਾਦੀ ਅਤੇ ਹੰਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸਨ। ਬਸ ਆਦਮੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ, ਬੇਚਾਰਾ ਸ਼ੈਤਾਨ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਮਰ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਦੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਉਸਦੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਚਰਿੱਤਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮੈਨੂੰ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਘਟਨਾ ਨਾਲ ਜਿਸਦਾ ਉਭਾਰ ਸਾਲ '82 ਦੀ ਬਸੰਤ ਰੁੱਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮੇਰੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਮੈਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਡੈਕਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਅਜਾਇਬ ਘਰ ਦੇ ਅਸੀਰੀਅਨ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੇਬੀਲੋਨੀਆਈ ਫੱਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਹੱਸਮਈ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਅਰਥ ਸਥਾਪਤ

ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀਆਂ ਦੇ ਇਸ ਸਮੂਹ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸੰਜੋਗ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਗੱਲਬਾਤ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੋਸਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪੈਰਿਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਅਗਲੀ ਫੇਰੀ 'ਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਾਂਗਾ। ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸਮਝੌਤਾ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ, ਮੈਂ ਫੌਂਟੇਨਬਲੇਉ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਝੌਂਪੜੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਾਮ ਦੀਆਂ ਰੇਲਗੱਡੀਆਂ ਅਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਸਨ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਰਾਤ ਬਿਤਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ।

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਸੋਫਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਵੱਡੇ ਸੈਲੂਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੌੜੇ ਸੋਫੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ; "ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਰਹਿਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਵੋਗੇ।"

ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਬੈੱਡਰੂਮ ਸੀ, ਜਿਸਦੀਆਂ ਉੱਚੀਆਂ ਭੂਰੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਸਨ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਵਰਗੇ ਕਿਤਾਬੀ ਕੀੜੇ ਲਈ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਫਰਨੀਚਰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਨਾਸਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਹਲਕੀ, ਸੂਖਮ ਗੰਧ ਜਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਹੋਰ ਮਨਮੋਹਕ ਕਮਰਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਨੁਕੂਲ ਮਾਹੌਲ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ।

"ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਾਮਾਨ ਨਾ ਤਾਂ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰਵਾਇਤੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮਹਿੰਗੇ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ੈਲਫਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਲਗਭਗ ਪੌਣੇ ਦੋ ਲੱਖ ਪੈਸੇ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਹਨ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਹਨ। ਕਿਤਾਬਾਂ, ਹਥਿਆਰ, ਰਤਨ, ਨੱਕਾਸ਼ੀ, ਟੇਪੇਸਟ੍ਰੀ, ਤਸਵੀਰਾਂ - ਇੱਥੇ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਹੋਵੇ ਜਿਸਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਣ ਯੋਗ ਹੋਵੇ।"

ਜਦੋਂ ਉਹ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਅੱਗ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ। ਉਸਦੀ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੀ ਮੇਜ਼ ਉਸਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉੱਪਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਲੈਂਪ ਇਸਨੂੰ ਸੁਨਹਿਰੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਪਸ਼ਟ ਚੱਕਰ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਅੱਧ-ਰੋਲਡ ਪੈਲਿਮਪਸੈਸਟ ਵਿਚਕਾਰ ਪਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਬ੍ਰਿਕ-ਏ-ਬ੍ਰੈਕ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਲੇਖ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਫਨਲ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਾਈਨ ਦੇ ਡੱਬਿਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਲੀ ਲੱਕੜ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਰੰਗੀਨ ਪਿੱਤਲ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"ਇਹ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਹੈ," ਮੈਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। "ਇਸਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਕੀ ਹੈ?"

"ਆਹ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਉਹੀ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਦੱਸਾਂਗਾ। ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੋ।"

ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਲੱਕੜ ਹੋਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਚਮੜਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਮਰ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਠੋਰਤਾ ਵਿੱਚ ਸੁਕਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਫਨਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਭਰੇ ਹੋਣ 'ਤੇ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਿੱਤਲ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਨੇ ਚੌੜੇ ਸਿਰੇ ਨੂੰ ਘੇਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਤੰਗ ਵੀ ਧਾਤ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ?" ਡੈਕਰ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੱਧ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿੰਟਨਰ ਜਾਂ ਮਾਲਟਸਟਰ ਦਾ ਸੀ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਸਤਾਰ੍ਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਚਮੜੇ ਦੇ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਝੰਡੇ - 'ਕਾਲੇ ਜੈਕ' ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ - ਦੇਖੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਫਿਲਰ ਵਾਂਗ ਹੀ ਰੰਗ ਅਤੇ ਕਠੋਰਤਾ ਦੇ ਸਨ।"

"ਮੈਂ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤਾਰੀਖ਼ ਵੀ ਲਗਭਗ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਹੋਵੇਗੀ," ਡੈਕਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇੱਕ ਭਾਂਡੇ ਨੂੰ ਤਰਲ ਨਾਲ ਭਰਨ ਲਈ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇ ਮੇਰੇ ਸ਼ੱਕ ਸਹੀ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਕਿਸਮ ਦਾ ਸ਼ਰਾਬੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਵਰਤਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਲੱਖਣ ਡੱਬਾ ਜੋ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਫਨਲ ਦੇ ਸਪਾਊਟ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਅਜੀਬ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ।"

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵੱਲ ਫੜਿਆ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਪਿੱਤਲ ਦੇ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਪੰਜ ਇੰਚ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਥਾਂ 'ਤੇ ਚਮੜੇ ਦੇ ਫਨਲ ਦੀ ਤੰਗ ਗਰਦਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਟਕਾਈ ਹੋਈ ਅਤੇ ਗੋਲ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਧੁੰਦਲੇ ਚਾਕੂ ਨਾਲ ਗੋਲ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ। ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੀ ਮਰੀ ਹੋਈ ਕਾਲੀ ਸਤ੍ਹਾ ਦਾ ਕੋਈ ਖੁਰਦਰਾਪਨ ਸੀ।

"ਕਿਸੇ ਨੇ ਗਰਦਨ ਵੱਢਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕੱਟ ਕਹੋਗੇ?"

"ਇਹ ਫਟਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਚੀਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇੰਨੀ ਸਖ਼ਤ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਇਹ ਨਿਸ਼ਾਨ ਛੱਡਣ ਲਈ ਕੁਝ ਤਾਕਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਾਜ਼ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ? ਮੈਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣਦੇ ਹੋ।"

ਡੈਕਰ ਮੁਸਕਰਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਚਮਕਣ ਲੱਗੀਆਂ।

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਅਧਿਐਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਰ, ਹੀਰੇ ਦੇ ਡੱਬੇ ਦੇ ਉੱਪਰ ਉਹ ਸ਼ੈਲਫ ਐਲਬਰਟਸ ਮੈਗਨਸ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਨ ਹੈ।"

"ਪਖੰਡੀਆਂ ਦਾ ਵਿਗਿਆਨ!"

"ਪਖੰਡੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੋਹਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੋਤਸ਼ੀ ਤੋਂ ਖਗੋਲ ਵਿਗਿਆਨੀ ਆਇਆ, ਰਸਾਇਣ ਵਿਗਿਆਨੀ ਤੋਂ ਰਸਾਇਣ ਵਿਗਿਆਨੀ, ਜਾਦੂਗਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਯੋਗਾਤਮਕ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨੀ। ਕੱਲ੍ਹ ਦਾ ਠੱਗ ਕੱਲ੍ਹ ਦਾ ਪ੍ਰੋਫ਼ੈਸਰ ਹੈ। ਸੁਪਨਿਆਂ ਵਰਗੀਆਂ ਸੂਖਮ ਅਤੇ ਅਣਜਾਣ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਿਸਟਮ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਘਟ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਮਾਂ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਸ਼ੈਲਫ ਉੱਤੇ ਸਾਡੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਹੁਣ ਰਹੱਸਵਾਦੀਆਂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਨੀਂਹ ਰਹਿਣਗੀਆਂ।"

"ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡੇ, ਕਾਲੇ, ਪਿੱਤਲ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਵਾਲੇ ਫਨਲ ਨਾਲ ਕੀ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਏਜੰਟ ਹੈ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਲਈ ਦੁਰਲੱਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਉਤਸੁਕਤਾਵਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਕਿ ਕੁਆਰਟਰ ਲਾਤੀਨੀ ਵਿੱਚ, ਰੂ ਮਾਥੁਰਿਨ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਲਮਾਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿਲਿਆ ਕੁਝ ਪੁਰਾਣਾ ਕੂੜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਇਸ ਪੁਰਾਣੇ ਘਰ ਦਾ ਡਾਇਨਿੰਗ ਰੂਮ ਇੱਕ ਫੀਲਡ ਆਰਜੈਂਟ ਉੱਤੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਕੋਟ, ਸ਼ੈਵਰਨ ਅਤੇ ਬਾਰ ਰੂਜ ਨਾਲ ਸਜਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਰਾਜਾ ਲੂਈ XIV ਦੇ ਇੱਕ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਿਕੋਲਸ ਡੇ ਲਾ ਰੇਨੀ ਦੀ ਢਾਲ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਲਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵਸਤੂਆਂ ਉਸ ਰਾਜੇ

ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਦਿਨਾਂ ਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਇਸ ਨਿਕੋਲਸ ਡੇ ਲਾ ਰੇਨੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਉਸ ਯੁੱਗ ਦੇ ਡਰੈਕੋਨਿਕ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਿੰਤਤ ਸੱਜਣ ਸੀ।"

"ਫਿਰ ਕੀ?"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਫਨਲ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਅਤੇ ਪਿੱਤਲ ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਕਿਨਾਰੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਾਂਗਾ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਅੱਖਰ ਲਿਖ ਸਕਦੇ ਹੋ?"

ਇਸ ਉੱਤੇ ਕੁਝ ਖੁਰਚੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰ ਸਨ, ਜੋ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲਗਭਗ ਮਿਟ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਆਮ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਈ ਅੱਖਰਾਂ ਦਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਖਰੀ ਅੱਖਰ B ਨਾਲ ਕੁਝ ਮਿਲਦਾ-ਜੁਲਦਾ ਸੀ।

"ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ B ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ?"

"ਹਾਂ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ."

"ਮੈਨੂੰ ਵੀ। ਦਰਅਸਲ, ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬੀ ਹੈ।"

"ਪਰ ਜਿਸ ਰਈਸ ਦਾ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅੱਖਰ ਲਈ R ਹੁੰਦਾ।"

"ਬਿਲਕੁਲ! ਇਹੀ ਇਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਤਸੁਕ ਚੀਜ਼ ਉਸ ਕੋਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਉੱਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅੱਖਰ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ?"

"ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ; ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ?"

"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਨਾਰੇ ਦੇ ਨਾਲ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੂਰ ਖਿੱਚੀ ਗਈ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਦੇਖਦੇ ਹੋ?"

"ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਤਾਜ ਸੀ।"

"ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਤਾਜ ਹੈ; ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਓਗੇ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਆਮ ਤਾਜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੇਰਾਲਡਿਕ ਤਾਜ ਹੈ - ਰੈਂਕ ਦਾ ਇੱਕ ਬੈਜ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਮੋਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸਟ੍ਰਾਬੇਰੀ ਦੇ ਪੱਤਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਬਦਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਮਾਰਕੁਇਸ ਦਾ ਸਹੀ ਬੈਜ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅੱਖਰ B ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਤਾਜ ਨੂੰ ਪਹਿਨਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ।"

"ਫਿਰ ਇਹ ਆਮ ਚਮੜੇ ਦਾ ਭਰਾਈਦਾਰ ਇੱਕ ਮਾਰਕੀਸ ਦਾ ਸੀ?"

ਡੈਕਰ ਨੇ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਜਿਹੀ ਮੁਸਕਾਨ ਦਿੱਤੀ।

"ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਮਾਰਕੁਇਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਇਸ ਉੱਕਰੀ ਹੋਈ ਕੰਧ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

“ਪਰ ਇਸ ਸਭ ਦਾ ਸੁਪਨਿਆਂ ਨਾਲ ਕੀ ਸਬੰਧ ਹੈ?” ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਹ ਡੈਕਰ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖ ਕੇ ਸੀ, ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਢੰਗ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸੂਖਮ ਸੁਝਾਅ ਤੋਂ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਚਮੜੇ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਡੰਗੇ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਘਿਰਣਾ, ਬੇਲੋੜੀ ਦਹਿਸ਼ਤ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਆਈ।

"ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲੀ ਹੈ," ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਸਿੱਖਿਆਤਮਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਸੀ। "ਮੈਂ ਹੁਣ ਇਹ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਭੌਤਿਕ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੌਂਦੇ ਸਮੇਂ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਲੇਖ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਾਂ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਗਿਆਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਾਂ। ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਅਸਪਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸਨੂੰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਆਰਥੋਡਾਕਸ ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਸਤੂ ਜੋ ਮਨੁੱਖੀ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰਵਉੱਚ ਪੈਰੋਕਸਿਜ਼ਮ ਨਾਲ ਨੇੜਿਓਂ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਦਰਦ, ਇੱਕ ਖਾਸ ਮਾਹੌਲ ਜਾਂ ਸਬੰਧ ਬਣਾਈ ਰੱਖੇਗੀ ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਇੱਕ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਮਨ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਮਨ ਤੋਂ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ-ਲਿਖਿਆ ਮਨ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ।"

"ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਕੰਧ 'ਤੇ ਉਸ ਪੁਰਾਣੀ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਕੋਲ ਸੌਂ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਖੂਨੀ ਘਟਨਾ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਤਲਵਾਰ ਨੇ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਸੀ?"

"ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਉਦਾਹਰਣ, ਕਿਉਂਕਿ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਤਲਵਾਰ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇਖੀ, ਜੋ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਝੜਪ ਵਿੱਚ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ, ਪਰ ਜੋ ਫ੍ਰੌਂਡਿਸਟਾਂ ਦੀਆਂ ਲੜਾਈਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ, ਆਪਣੀ ਸਿਆਣਪ ਵਿੱਚ, ਇਸਨੂੰ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

"ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ?"

"ਖੈਰ, ਦੁਲਹਨ ਦੇ ਕੇਕ ਨੂੰ ਸਿਰਹਾਣੇ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਣਾ ਤਾਂ ਜੋ ਸੌਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸੁਹਾਵਣੇ ਸੁਪਨੇ ਆ ਸਕਣ। ਇਹ ਕਈ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਬਰੋਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਮਿਲਣਗੀਆਂ ਜੋ ਮੈਂ ਖੁਦ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਪਰ ਵਾਪਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਆਉਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਰਾਤ ਇਸ ਫਨਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖ ਕੇ ਸੌਂ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਪਨਾ ਆਇਆ ਜੋ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਉਤਪਤੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੁਪਨਾ ਦੇਖਿਆ?"

"ਮੈਂ ਸੁਪਨਾ ਦੇਖਿਆ -----" ਉਹ ਰੁਕ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵੱਡੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੀ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਝਲਕ ਆ ਗਈ। "ਜੋਵ ਦੁਆਰਾ, ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਲਚਸਪ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਇੱਕ ਮਾਨਸਿਕ ਵਿਸ਼ਾ ਹੋ - ਨਸਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।"

"ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਰਖਿਆ।"

"ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਤੁਹਾਡਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਲਵਾਂਗੇ। ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਉਸ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਬੈਠੋਗੇ, ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਿਰਹਾਣੇ ਦੇ ਕੋਲ ਇਸ ਪੁਰਾਣੇ ਫਨਲ ਨਾਲ ਸੌਂ ਸਕਦੇ ਹੋ?"

ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਮੈਨੂੰ ਅਜੀਬ ਜਿਹੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ; ਪਰ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ, ਮੇਰੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਭੁੱਖ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਡੈਕਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਕੋਈ ਉਮੀਦ ਸੀ; ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਕਿ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਡੈਕਰ ਨੇ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ, ਮੇਰੀ ਸੋਫੀ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸਟੈਂਡ ਖਿੱਚਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਫਨਲ ਰੱਖਿਆ। ਫਿਰ, ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲਬਾਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੁਭ ਰਾਤਰੀ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਲਈ ਧੂੰਏਂ ਵਾਲੀ ਅੱਗ ਕੋਲ ਬੈਠਾ ਸਿਗਰਟ ਪੀਂਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਉਤਸੁਕ ਘਟਨਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਏ ਅਜੀਬ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਮੁੜ ਕੇ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਸ਼ੱਕੀ ਸੀ, ਪਰ ਡੈਕਰ ਦੇ ਢੰਗ-ਤਰੀਕੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸੀ, ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਭਿਆਨਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਾਲਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਕਮਰਾ ਜੋ ਇਸਦੇ ਦੁਆਲੇ ਲਟਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨੂੰ ਛੂਹ ਗਿਆ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤੇ, ਅਤੇ ਦੀਵਾ ਬੁਝਾ ਕੇ, ਮੈਂ ਲੇਟ ਗਿਆ। ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਉਛਾਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਸੌਂ ਗਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦਾ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਸਹੀ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦਿਓ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਹੁਣ ਮੇਰੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਗਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਮਰਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਲਟ ਦੀ ਦਿੱਖ ਸੀ। ਕੋਨਿਆਂ ਤੋਂ ਚਾਰ ਸਪੈਂਡਰਲ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ, ਕੱਪ-ਆਕਾਰ ਦੀ ਛੱਤ ਨਾਲ ਜੁੜਨ ਲਈ ਭੱਜੇ। ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਖੁਰਦਰਾ ਸੀ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ।

ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦੇ ਤਿੰਨ ਆਦਮੀ, ਉਤਸੁਕ, ਭਾਰੀ, ਕਾਲੇ ਮਖਮਲੀ ਟੋਪੀਆਂ ਵਾਲੇ, ਲਾਲ-ਕਾਰਪੇਟ ਵਾਲੇ ਮੰਚ 'ਤੇ ਇੱਕ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਉਦਾਸ ਸਨ। ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਦੋ ਲੰਬੇ ਗਾਊਨ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪੋਰਟ-ਫੋਲੀਓ ਸਨ, ਜੋ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਜਾਪਦੇ ਸਨ। ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ, ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸੁਨਹਿਰੇ ਵਾਲਾਂ ਅਤੇ ਇਕੱਲੀਆਂ, ਹਲਕੀਆਂ-ਨੀਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਔਰਤ ਸੀ - ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਜਵਾਨੀ ਲੰਘ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਪਰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਅੱਧਖੜ ਉਮਰ ਦਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਸਰੀਰ ਮੋਟਾਪਣ ਵੱਲ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਰੂਪ ਮਾਣ ਅਤੇ ਆਤਮਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਫਿੱਕਾ ਸੀ, ਪਰ ਸ਼ਾਂਤ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕ ਚਿਹਰਾ ਸੀ, ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਬਿੱਲੀ, ਸਿੱਧੇ, ਮਜ਼ਬੂਤ ਛੋਟੇ ਮੂੰਹ ਅਤੇ ਮੋਟੇ ਜਬਾੜੇ ਬਾਰੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦਾ ਸੂਖਮ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਨਾਲ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਢਿੱਲੇ, ਚਿੱਟੇ ਗਾਊਨ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਪਤਲਾ, ਉਤਸੁਕ ਪੁਜਾਰੀ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਕੰਨ ਵਿੱਚ ਫੁਸਫੁਸਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਸਲੀਬ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਮੋੜਿਆ ਅਤੇ ਸਲੀਬ ਦੇ ਪਾਰ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦੇ ਤਿੰਨ ਆਦਮੀਆਂ ਵੱਲ ਸਥਿਰਤਾ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ, ਜੋ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ, ਉਸਦੇ ਜੱਜ ਸਨ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ, ਤਿੰਨੋਂ ਆਦਮੀ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਕੁਝ ਬੋਲੇ, ਪਰ ਮੈਂ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣ ਸਕਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜੋ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਵਾਲੇ ਦੋ ਆਦਮੀ ਆਏ। ਉਸੇ ਪਲ ਕਈ ਖੁਰਦਰੇ ਦਿੱਖ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਜਰਕਿਨ ਪਹਿਨੇ ਅੰਦਰ ਆਏ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਲ ਕਾਰਪੇਟ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੰਚ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬੋਰਡਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਕਮਰੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਕਰੀਨ ਹਟਾਈ ਗਈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਫਰਨੀਚਰ ਦੇ ਕੁਝ ਵਿਲੱਖਣ ਸਮਾਨ ਦੇਖੇ। ਇੱਕ ਬਿਸਤਰੇ ਵਰਗਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਹਰ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਰੋਲਰ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਲੰਬਾਈ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿੰਚ ਹੈਂਡਲ ਸੀ। ਦੂਜਾ ਇੱਕ ਲੱਕੜ ਦਾ ਘੋੜਾ ਸੀ। ਕਈ ਹੋਰ ਉਤਸੁਕ ਵਸਤੂਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਕਈ ਝੂਲਦੀਆਂ ਤਾਰਾਂ ਸਨ ਜੋ ਪੁਲੀਆਂ ਉੱਤੇ ਖੇਡਦੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਆਧੁਨਿਕ ਜਿਮਨੇਜ਼ੀਅਮ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਕਮਰਾ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ। ਇਹ ਇੱਕ ਲੰਮਾ, ਪਤਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਕਾਲੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਨ, ਜਿਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਪਤਲਾ ਅਤੇ ਸਖ਼ਤ ਸੀ। ਆਦਮੀ ਦੇ ਰੂਪ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੰਬਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ

ਦਿੱਤਾ। ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਕੱਪੜੇ ਤੇਲ ਨਾਲ ਚਮਕ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਦਾਗਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੌਲੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਮਾਣ ਨਾਲ ਸਹਿਣ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੇ ਪਲ ਤੋਂ ਹੀ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਕੰਟਰੋਲ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਹੋਵੇ। ਆਪਣੀ ਰੁੱਖੀ ਦਿੱਖ ਅਤੇ ਘਿਣਾਉਣੀ ਪੁਸ਼ਾਕ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ ਹੁਣ ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਕਮਰਾ, ਉਸਦਾ ਹੁਕਮ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਉੱਤੇ ਹਲਕੇ ਰੱਸਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਕੁੰਡਲ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਔਰਤ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਖੋਜੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦੇਖਿਆ, ਪਰ ਉਸਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਆਤਮਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਸੀ - ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬੇਵਕੂਫ਼ ਵੀ। ਪਰ ਪੁਜਾਰੀ ਨਾਲ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਭਿਆਨਕ ਚਿੱਟਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਉੱਚੇ, ਢਲਾਣ ਵਾਲੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਨਮੀ ਚਮਕਦੀ ਅਤੇ ਦੌੜਦੀ ਦੇਖੀ। ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਉੱਪਰ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਉਹ ਔਰਤ ਦੇ ਕੰਨ ਵਿੱਚ ਬੇਰਹਿਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਬੁੜਬੁੜਾਉਣ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਝੁਕਿਆ।

ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦਾ ਆਦਮੀ ਹੁਣ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਖੱਬੀ ਬਾਂਹ ਤੋਂ ਇੱਕ ਰੱਸੀ ਲੈ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਔਰਤ ਦੇ ਹੱਥ ਇਕੱਠੇ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤੇ। ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਰਮੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਫੜ ਲਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਉਸਦੀ ਬਾਂਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਪਕੜ ਨਾਲ ਫੜਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਲੱਕੜ ਦੇ ਘੋੜੇ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ, ਜੋ ਉਸਦੀ ਕਮਰ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਉੱਚਾ ਸੀ। ਇਸ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਲਿਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਉਸਦੀ ਪਿੱਠ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਛੱਤ ਵੱਲ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੁਜਾਰੀ, ਡਰ ਨਾਲ ਕੰਬਦਾ ਹੋਇਆ, ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਿਆ ਸੀ। ਔਰਤ ਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਹਿੱਲ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਪੈਰ ਘੋੜੇ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਲਟਕ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਹਾਜ਼ਰ ਮੋਟੇ ਵਰਲੇਟਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਗਿੱਟਿਆਂ ਨਾਲ ਰੱਸੀਆਂ ਬੰਨ੍ਹੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸਿਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪੱਥਰ ਦੇ ਫਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਲੋਹੇ ਦੇ ਰਿੰਗਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਅਸ਼ੁਭ ਤਿਆਰੀਆਂ ਦੇਖੀਆਂ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਅੰਦਰੋਂ ਡੁੱਬ ਗਿਆ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਦਹਿਸ਼ਤ ਦਾ ਮੋਹ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਅਜੀਬ ਨਜ਼ਾਰਾ ਤੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਹੀਂ ਹਟਾ ਸਕਿਆ। ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੋਵਾਂ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਦੀ ਬਾਲਟੀ ਲੈ ਕੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਤੀਜੀ ਬਾਲਟੀ ਸੀ। ਉਹ ਲੱਕੜ ਦੇ ਘੋੜੇ ਦੇ ਕੋਲ ਪਈਆਂ ਸਨ। ਦੂਜੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੱਕੜ ਦਾ ਡਿੱਪਰ ਸੀ - ਇੱਕ ਸਿੱਧਾ ਹੈਂਡਲ ਵਾਲਾ ਕਟੋਰਾ। ਇਹ ਉਸਨੇ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸੇ ਪਲ ਇੱਕ ਵਾਰਲੇਟ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੂੜ੍ਹੀ ਚੀਜ਼ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ, ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਦੀ ਇੱਕ ਅਸਪਸ਼ਟ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਚਮੜੇ ਦਾ ਭਰਾਈ ਸੀ। ਭਿਆਨਕ ਊਰਜਾ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ - ਪਰ ਮੈਂ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਸਕਿਆ। ਮੇਰੇ ਵਾਲ ਦਹਿਸ਼ਤ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਗਏ। ਮੈਂ ਕੰਬ ਗਿਆ, ਮੈਂ ਸੰਘਰਸ਼ ਕੀਤਾ, ਮੈਂ ਨੀਂਦ ਦੇ ਬੰਧਨਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਚੀਕ ਨਾਲ ਫਟ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਵਿੱਚ ਦਹਿਸ਼ਤ ਨਾਲ ਕੰਬਦਾ ਪਾਇਆ, ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਚੰਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਆ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਲਟ ਕੰਧ 'ਤੇ ਅਜੀਬ ਚਾਂਦੀ ਅਤੇ ਕਾਲੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੁੱਟ ਰਹੀ ਸੀ। ਓ, ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਕੇ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹੀਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਹਾਂ - ਉਸ ਮੱਧਯੁਗੀ ਤਿਜੋਰੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਆਪਣੀਆਂ ਛਾਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਹਰ ਅੰਗ ਵਿੱਚ ਕੰਬ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੇਰਾ ਮਨ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਅਤੇ ਦਹਿਸ਼ਤ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਦੇ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ - ਕਿ ਉਹ ਰੱਬ ਦੁਆਰਾ ਖਲਨਾਇਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰੇ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ

ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਕੀ ਇਹ ਸਭ ਇੱਕ ਕਲਪਨਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ ਜੋ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਕਾਲੇ, ਜ਼ਾਲਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਸੀ? ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕੰਬਦੇ ਹੱਥਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਧੜਕਦਾ ਸਿਰ ਡੁਬੋ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਫਿਰ, ਅਚਾਨਕ, ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਮੇਰੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਰ ਜਾਪਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਚੀਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਮੇਰਾ ਡਰ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਸੀ। ਕਮਰੇ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਵਧ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਇਹ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕਤਾ ਉੱਤੇ ਆ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਜੰਮੀ ਹੋਈ ਮੂਰਤੀ ਵਾਂਗ ਬੈਠ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਹਨੇਰੀ ਮੂਰਤੀ ਵੱਲ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਵੱਡੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆ ਰਹੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਚੰਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਚਿੱਟੀ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਚਲੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਸਾਹ ਲਿਆ। ਇਹ ਡੈਕਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"ਕੀ ਇਹ ਤੂੰ ਸੀ? ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਰੱਜਵੀਂ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਓ, ਡੈਕਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ! ਮੈਂ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਹਾਂ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਸੀ।"

"ਫਿਰ ਇਹ ਤੂੰ ਹੀ ਸੀ ਜੋ ਚੀਕਿਆ ਸੀ?"

"ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸੀ।"

"ਘਰ ਭਰ ਵਿੱਚ ਘੰਟੀ ਵੱਜੀ। ਸਾਰੇ ਨੌਕਰ ਡਰ ਗਏ ਹਨ।" ਉਸਨੇ ਮਾਚਿਸ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਦੀਵਾ ਜਗਾਇਆ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅੱਗ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸਾੜ ਸਕਦੇ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਅੰਗਿਆਰਾਂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਲੱਕੜਾਂ ਸੁੱਟੀਆਂ। "ਅੱਲ੍ਹਾ ਰੱਬਾ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਬੰਦੇ, ਤੂੰ ਕਿੰਨਾ ਗੋਰਾ ਹੈਂ! ਤੂੰ ਇੰਝ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਤੂੰ ਕੋਈ ਭੂਤ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇ।"

"ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ - ਕਈ ਭੂਤ ਹਨ।"

"ਚਮੜੇ ਦੇ ਫਨਲ ਨੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਫਿਰ?"

"ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਜਿੰਨੇ ਪੈਸੇ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਉਸ ਨਰਕ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਕੋਲ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਸੌਂਵਾਂਗਾ।"

ਡੈਕਰ ਹੱਸ ਪਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਰਾਤ ਬਹੁਤ ਜੋਸ਼ੀਲੀ ਹੋਵੇਗੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੂੰ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਖੋਹ ਲਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੇਰੀ ਉਹ ਚੀਕ ਸਵੇਰੇ ਦੋ ਵਜੇ ਬਹੁਤੀ ਸੁਹਾਵਣੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਜੋ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਤੂੰ ਸਾਰਾ ਭਿਆਨਕ ਮਾਮਲਾ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਕਿਹੜਾ ਭਿਆਨਕ ਕਾਰੋਬਾਰ?"

"ਪਾਣੀ ਦਾ ਤਸ਼ੱਦਦ - 'ਅਸਾਧਾਰਨ ਸਵਾਲ', ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਨੂੰ 'ਲੇ ਰੋਈ ਸੋਲੀਲ' ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਅੰਤ ਤੱਕ ਵੱਖਰਾ ਦਿਖਾਇਆ?"

"ਨਹੀਂ, ਰੱਬ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਹ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਗ ਗਿਆ।"

"ਆਹ! ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਵੀ ਠੀਕ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੀਜੀ ਬਾਲਟੀ ਤੱਕ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਖੈਰ, ਇਹ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਹੁਣ ਆਪਣੀਆਂ ਕਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਵੈਸੇ ਵੀ, ਇਸ ਲਈ ਕੀ ਫ਼ਰਕ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉੱਥੇ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚੇ? ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ?"

"ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧੀ ਦਾ ਤਸ਼ੱਦਦ। ਜੇਕਰ ਉਸਦੇ ਅਪਰਾਧ ਉਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਅਪਰਾਧੀ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਖੈਰ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਹ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਤਸੱਲੀ ਹੈ," ਡੈਕਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣਾ ਡਰੈਸਿੰਗ-ਗਾਊਨ ਆਪਣੇ ਦੁਆਲੇ ਲਪੇਟਿਆ ਅਤੇ ਅੱਗ ਦੇ ਨੇੜੇ ਝੁਕਿਆ। "ਉਹ ਉਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਔਰਤ ਦੀ ਪਛਾਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹਾਂ।"

"ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੀ ਪਛਾਣ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹੋ?"

ਜਵਾਬ ਲਈ ਡੈਕਰ ਨੇ ਸ਼ੈਲਫ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਵੇਲਮ ਨਾਲ ਢਕੀ ਹੋਈ ਕਿਤਾਬ ਉਤਾਰੀ।

"ਬੱਸ ਇਹ ਸੁਣੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਇਹ ਸਤਾਰ੍ਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੀ ਫ੍ਰੈਂਚ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਮੋਟਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਾਂਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਨਿਰਣਾ ਕਰੋਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਬੁਝਾਰਤ ਹੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।"

"'ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਦੇ ਗ੍ਰੈਂਡ ਚੈਂਬਰਜ਼ ਅਤੇ ਟੂਰਨੇਲਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਆਂ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ ਬੈਠੀ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਮਾਸਟਰ ਡ੍ਰੇਕਸ ਡੀ'ਔਬ੍ਰੇ, ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋ ਭਰਾਵਾਂ, ਐਮ.ਐਮ. ਡੀ'ਔਬ੍ਰੇ, ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਸੰਸਦ ਦਾ ਸਲਾਹਕਾਰ, ਦੇ ਕਤਲ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਜਿਹੇ ਬੁਰੇ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਹਲਕੀ ਦਿੱਖ ਵਾਲੀ, ਛੋਟੇ ਕੱਦ ਵਾਲੀ, ਗੋਰੀ ਚਮੜੀ ਅਤੇ ਨੀਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ, ਉਸਨੂੰ ਆਮ ਅਤੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸਵਾਲ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਲੈਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਪਲੇਸ ਡੀ ਗ੍ਰੀਵ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਵੱਢਿਆ ਜਾਵੇ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਸਾੜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਰਾਖ ਹਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਖਿੰਡਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।"

"ਇਸ ਐਂਟਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 16 ਜੁਲਾਈ, 1676 ਹੈ।"

"ਇਹ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਯਕੀਨਨ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਕਿਵੇਂ ਸਾਬਤ ਕਰਦੇ ਹੋ?"

"ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਕਹਾਣੀ ਅੱਗੇ ਜਾ ਕੇ ਔਰਤ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ। 'ਜਦੋਂ ਜੱਲਾਦ ਉਸ ਕੋਲ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਫੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਰੱਸੀਆਂ ਤੋਂ ਪਛਾਣ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਉਸ ਵੱਲ ਵਧਾਏ, ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਪੈਰਾਂ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਵੇਖਦੀ ਰਹੀ।' ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੈ?"

"ਹਾਂ, ਇਹ ਇਵੇਂ ਹੀ ਸੀ।"

"'ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਝਿਜਕੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਘੋੜੇ ਅਤੇ ਅੰਗੂਠਿਆਂ ਵੱਲ ਦੇਖਦੀ ਰਹੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅੰਗ ਮਰੋੜੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਦਰਦ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਮਾਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਨਜ਼ਰ ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਬਾਲਟੀਆਂ 'ਤੇ ਪਈ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਸਾਰਾ ਪਾਣੀ ਮੈਨੂੰ ਡੁੱਬਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇੱਥੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਸ੍ਰੀਮਾਨ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਛੋਟੇ ਕੱਦ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਨਿਗਲ ਜਾਵੇਗਾ।"' ਕੀ ਮੈਂ ਤਸੀਹੇ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਪੜ੍ਹਾਂਗਾ?"

"ਨਹੀਂ, ਸਵਰਗ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਨਾ ਕਰੋ।"

"ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਵਾਕ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਦਿਖਾਏਗਾ ਕਿ ਇੱਥੇ ਜੋ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਦੇਖਿਆ ਹੈ: 'ਚੰਗਾ ਅੱਬੇ ਪਿਰੋਟ, ਆਪਣੇ ਪਛਤਾਵੇ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਝੱਲੇ ਗਏ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸੋਚਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ, ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਬਾਹਰ ਆ ਗਿਆ ਸੀ।' ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ?"

"ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਘਟਨਾ ਹੈ। ਪਰ ਫਿਰ, ਇਹ ਔਰਤ ਕੌਣ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਰੂਪ ਇੰਨਾ ਆਕਰਸ਼ਕ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸਦਾ ਅੰਤ ਇੰਨਾ ਭਿਆਨਕ ਸੀ?"

ਜਵਾਬ ਲਈ ਡੈਕਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹੇ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਛੋਟਾ ਲੈਂਪ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਬਦਕਿਸਮਤ ਫਿਲਰ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਪਿੱਤਲ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘੁਮਾਇਆ ਕਿ ਰੌਸ਼ਨੀ ਇਸ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਿੱਗ ਪਵੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉੱਕਰੀ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਾਫ਼ ਜਾਪਦੀ ਸੀ।

"ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਮਾਰਕੀਜ਼ ਜਾਂ ਮਾਰਕੀਜ਼ ਦਾ ਬੈਜ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਤੈਅ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਖਰੀ ਅੱਖਰ B ਹੈ।"

"ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸੱਚ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਖੱਬੇ ਤੋਂ ਸੱਜੇ ਦੂਜੇ ਅੱਖਰ ਹਨ, M, M, a small d, A, a small d, ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਖਰੀ B।"

"ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ। ਮੈਂ ਦੋ ਛੋਟੇ ਡੀ'ਜ਼ ਨੂੰ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੱਜ ਰਾਤ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ," ਡੈਕਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਮੈਰੀ ਮੈਡੇਲੀਨ ਡੀ'ਔਬ੍ਰੇ, ਮਾਰਕੁਇਸ ਡੀ ਬ੍ਰਿਨਵਿਲੀਅਰਸ, ਜੋ ਕਿ ਹਰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਜ਼ਹਿਰ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਕਾਤਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਰਿਕਾਰਡ ਹੈ।"

ਮੈਂ ਚੁੱਪ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ, ਘਟਨਾ ਦੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ 'ਤੇ ਅਤੇ ਉਸ ਸਬੂਤ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ 'ਤੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਡੈਕਰ ਨੇ ਇਸਦਾ ਅਸਲ ਅਰਥ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ। ਇੱਕ ਅਸਪਸ਼ਟ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਔਰਤ ਦੇ ਕਰੀਅਰ ਦੇ ਕੁਝ ਵੇਰਵੇ, ਉਸਦੀ ਬੇਲਗਾਮ ਬਦਚਲਣੀ, ਉਸਦੇ ਬਿਮਾਰ ਪਿਤਾ ਦੇ ਬੇਰਹਿਮ ਅਤੇ ਲੰਬੇ ਤਸ਼ੱਦਦ, ਛੋਟੇ ਲਾਭ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਸਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦਾ ਕਤਲ ਯਾਦ ਆਇਆ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਯਾਦ ਆਇਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਅੰਤ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਨੇ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਲਈ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਾਰੇ ਪੈਰਿਸ ਨੇ ਉਸਦੇ ਆਖਰੀ ਪਲਾਂ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਜਤਾਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਹੀਦ ਵਜੋਂ ਅਸੀਸ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਤਲ ਵਜੋਂ ਸਰਾਪ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਇਤਰਾਜ਼, ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ, ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਆਇਆ।

"ਉਸਦੇ ਛੋਟੇ ਅੱਖਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦਰਜੇ ਦਾ ਬੈਜ ਭਰਾਈ ਉੱਤੇ ਕਿਵੇਂ ਆਇਆ? ਯਕੀਨਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਲੀਨ ਵਰਗ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੱਧਯੁਗੀ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਨਾਲ ਤਸੀਹੇ ਦੇ ਯੰਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸਜਾਉਣ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਇਆ?"

"ਮੈਂ ਵੀ ਇਸੇ ਨੁਕਤੇ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਸੀ," ਡੈਕਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਦਿਲਚਸਪੀ ਜਗਾਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਦਰਤੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਮੁਖੀ ਲਾ ਰੇਨੀ ਨੂੰ ਇਸ ਫਿਲਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਯਾਦਗਾਰ ਵਜੋਂ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਕਸਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਫਰਾਂਸ ਦੀ ਇੱਕ ਮਾਰਚੀਓਨੇਸ ਇਸ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਜ਼ਰਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ

ਲਈ ਇਸ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅੱਖਰ ਉੱਕਰ ਲੈਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ, ਇਹ ਉਸਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਮ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ।"

"ਅਤੇ ਇਹ?" ਮੈਂ ਚਮੜੇ ਦੀ ਗਰਦਨ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਉਹ ਇੱਕ ਜ਼ਾਲਮ ਬਾਘਣ ਸੀ," ਡੈਕਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਿੱਛੇ ਹਟਿਆ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੀਆਂ ਬਾਘਣੀਆਂ ਵਾਂਗ ਉਸਦੇ ਦੰਦ ਵੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਤਿੱਖੇ ਸਨ।"

ਦ ਨਿਊ ਕੈਟਾਕੌਂਬ

"ਇੱਥੇ ਦੇਖ, ਬਰਗਰ," ਕੈਨੇਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ।"

ਰੋਮਨ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਦੋ ਮਸ਼ਹੂਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਕੈਨੇਡੀ ਦੇ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਬੈਠੇ ਸਨ ਜੋ ਕੋਰਸੋ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਸੀ। ਰਾਤ ਠੰਢੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕੁਰਸੀਆਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਇਤਾਲਵੀ ਸਟੋਵ ਵੱਲ ਖਿੱਚੀਆਂ ਸਨ ਜਿਸਨੇ ਗਰਮੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਭਰਮਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਖੇਤਰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਚਮਕਦਾਰ ਸਰਦੀਆਂ ਦੇ ਤਾਰਿਆਂ ਦੇ ਬਾਹਰ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਪਿਆ ਸੀ, ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਲੈਂਪਾਂ ਦੀ ਲੰਬੀ, ਦੋਹਰੀ ਚੇਨ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਾਲੇ ਕੈਫੇ, ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਗੱਡੀਆਂ, ਅਤੇ ਫੁੱਟਪਾਥਾਂ 'ਤੇ ਸੰਘਣੀ ਭੀੜ। ਪਰ ਅੰਦਰ, ਅਮੀਰ ਨੌਜਵਾਨ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਪੁਰਾਤੱਤਵ-ਵਿਗਿਆਨੀ ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ਼ ਪੁਰਾਣਾ ਰੋਮ ਹੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕੰਧਾਂ 'ਤੇ ਫਟੀਆਂ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਫ੍ਰੀਜ਼ਾਂ ਲਟਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਸੈਨੇਟਰਾਂ ਅਤੇ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਦੇ ਸਲੇਟੀ ਪੁਰਾਣੇ ਬੁੱਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੜਾਕੂ ਸਿਰ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਖ਼ਤ, ਜ਼ਾਲਮ ਚਿਹਰੇ ਕੋਨਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਝਾਕ ਰਹੇ ਸਨ। ਸੈਂਟਰ ਟੇਬਲ 'ਤੇ, ਸ਼ਿਲਾਲੇਖਾਂ, ਟੁਕੜਿਆਂ ਅਤੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਕੂੜੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਕੈਨੇਡੀ ਦੁਆਰਾ ਕੈਰੇਕਾਲਾ ਦੇ ਬਾਥਸ ਦਾ ਮਸ਼ਹੂਰ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਬਰਲਿਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਇੰਨੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ। ਛੱਤ ਤੋਂ ਐਂਫੋਰੇ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਤਸੁਕਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਕੂੜਾ ਅਮੀਰ ਲਾਲ ਤੁਰਕੀ ਕਾਰਪੇਟ 'ਤੇ ਖਿੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਵਾਲਾ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁਰਲੱਭ ਅਤੇ ਮੁੱਲ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਕੈਨੇਡੀ, ਭਾਵੇਂ ਤੀਹ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵੱਧ ਸੀ, ਖੋਜ ਦੀ ਇਸ ਖਾਸ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਯੂਰਪੀਅਨ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਲੰਮਾ ਪਰਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਜਾਂ ਤਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੀਆਂ ਊਰਜਾਵਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਘਾਤਕ ਰੁਕਾਵਟ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ, ਜੇ ਉਸਦਾ ਮਨ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਤੀ ਸੱਚਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਦੀ ਦੌੜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਫਾਇਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕੈਨੇਡੀ ਅਕਸਰ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੋਂ ਲਾਲਸਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਭਰਮਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦਾ ਮਨ ਇੱਕ ਤਿੱਖਾ ਸੀ, ਲੰਬੇ ਅਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਯਤਨਾਂ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਜਿਸਦਾ ਅੰਤ ਸੰਵੇਦੀ ਸੁਸਤੀ ਦੀਆਂ ਤਿੱਖੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ। ਉਸਦਾ ਸੁੰਦਰ ਚਿਹਰਾ, ਇਸਦੇ ਉੱਚੇ, ਚਿੱਟੇ ਮੱਥੇ, ਇਸਦੇ ਹਮਲਾਵਰ ਨੱਕ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਕੁਝ ਢਿੱਲੇ ਅਤੇ ਕਾਮੁਕ ਮੂੰਹ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਸਹੀ ਸੂਚਕ ਸੀ।

ਉਸਦਾ ਸਾਥੀ, ਜੂਲੀਅਸ ਬਰਗਰ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵੱਖਰੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕ ਮਿਸ਼ਰਣ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ, ਇੱਕ ਜਰਮਨ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਇਤਾਲਵੀ ਮਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਦੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਗੁਣ ਦੱਖਣ ਦੇ ਨਰਮ ਸੁਭਾਅ ਨਾਲ ਅਜੀਬ

ਢੰਗ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ ਸਨ। ਨੀਲੀਆਂ ਟਿਊਟੋਨਿਕ ਅੱਖਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਸੂਰਜ-ਭੂਰੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਹਲਕਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਚੌਰਸ, ਵਿਸ਼ਾਲ ਮੱਥੇ ਉੱਭਰਿਆ, ਜਿਸਦੇ ਦੁਆਲੇ ਪੀਲੇ ਰੰਗ ਦੇ ਕਰਲ ਦੇ ਇੱਕ ਕਿਨਾਰੇ ਪਏ ਸਨ। ਉਸਦਾ ਮਜ਼ਬੂਤ, ਮਜ਼ਬੂਤ ਜਬਾੜਾ ਸਾਫ਼-ਮੁੰਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਅਕਸਰ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਰੋਮਨ ਛਾਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਕੋਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਰਛਾਵੇਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਝਾਕਦੇ ਸਨ। ਇਸਦੀ ਧੁੰਦਲੀ ਜਰਮਨ ਤਾਕਤ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਤਾਲਵੀ ਸੂਖਮਤਾ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਇੰਨੀ ਇਮਾਨਦਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੱਖਾਂ ਇੰਨੀਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਨ ਕਿ ਕੋਈ ਸਮਝਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਸਦੇ ਵੰਸ਼ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਉਸਦੇ ਚਰਿੱਤਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਲ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਮਰ ਅਤੇ ਸਾਖ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸਾਥੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਦੋਵੇਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਔਖੇ ਸਨ। ਬਾਰਾਂ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਹ ਰੋਮ ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਹੀ ਖੋਜ ਲਈ ਕੁਝ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਦਾਨ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਬੌਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਰਦਨਾਕ, ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ, ਅਤੇ ਜ਼ਿੱਦੀ ਨਾਲ, ਅਸਾਧਾਰਨ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਅਤੇ ਇਕਾਗਰਤਾ ਨਾਲ, ਉਹ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਦੀ ਪੌੜੀ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਦਰਜੇ ਤੱਕ ਚੜ੍ਹਦਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਹੁਣ ਤੱਕ ਉਹ ਬਰਲਿਨ ਅਕੈਡਮੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਹਰ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਜਰਮਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀਆਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਦੇ ਚੇਅਰਪਰਸਨ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਪਰ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਇਕਾਗਰਤਾ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਸੀ, ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਬੇਅੰਤ ਹੇਠਾਂ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਵਿਰਾਮ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜਿਕ ਕਿਰਪਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਹੋਰ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉਹ ਚੁੱਪ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਵੱਡੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੁਚੇਤ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਤੋਂ ਬੇਸਬਰ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਰਵਾਇਤੀ ਪਨਾਹ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਸੀ ਜੋ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦੋਸਤੀ ਵਿੱਚ ਪੱਕਦੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। ਇਸਦਾ ਅਧਾਰ ਅਤੇ ਮੂਲ ਇਸ ਤੱਥ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਆਦਮੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦੂਜੇ ਦੀ ਸਹੀ ਕਦਰ ਕਰ ਸਕੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਰੁਚੀਆਂ ਅਤੇ ਕੰਮਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੈਨੇਡੀ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਸਾਦਗੀ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਰਗਰ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਚਮਕ ਅਤੇ ਜੋਸ਼ ਤੋਂ ਆਕਰਸ਼ਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਕੈਨੇਡੀ ਨੂੰ ਰੋਮਨ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਪਸੰਦੀਦਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ "ਹੋਇਆ", ਕਿਉਂਕਿ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਨੌਜਵਾਨ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਬੱਦਲਾਂ ਹੇਠ ਸੀ। ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਮ-ਸਬੰਧ, ਜਿਸਦੇ ਵੇਰਵੇ ਕਦੇ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਏ ਸਨ, ਨੇ ਉਸਦੇ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਬੇਰਹਿਮੀ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਅਤੇ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੁਆਰੇ ਸਰਕਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਘੁੰਮਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਸਖ਼ਤ ਸਨਮਾਨ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਦੋ ਦੀ ਉਡਾਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੀ ਵਾਪਸੀ 'ਤੇ ਇੱਕ

ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮੋਢੇ ਦੇ ਇੱਕ ਜੋੜੇ ਨੂੰ ਹਿਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਆਮ ਭਾਵਨਾ ਸ਼ਾਇਦ ਉਤਸੁਕਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਈਰਖਾ ਦੀ ਬਜਾਏ ਨਿੰਦਿਆ ਦੀ ਸੀ।

"ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ, ਬਰਗਰ," ਕੈਨੇਡੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤ ਚਿਹਰੇ ਵੱਲ ਗਹੁ ਨਾਲ ਵੇਖਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ।"

ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੇ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਪਏ ਇੱਕ ਗਲੀਚੇ ਵੱਲ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਹਿਲਾਇਆ। ਗਲੀਚੇ 'ਤੇ ਹਲਕੇ ਵਿਕਰ-ਵਰਕ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਬੀ, ਖੋਖਲੀ ਫਲਾਂ ਦੀ ਟੋਕਰੀ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ ਜੋ ਕੈਂਪਾਗਨਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਉੱਕਰੀਆਂ ਟਾਈਲਾਂ, ਟੁੱਟੀਆਂ ਸ਼ਿਲਾਲੇਖਾਂ, ਫਟੀਆਂ ਮੋਜ਼ੇਕ, ਫਟੀ ਹੋਈ ਪਪੀਰੀ, ਜੰਗਾਲ ਵਾਲੀ ਧਾਤ ਦੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦਾ ਢੇਰ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਣਜਾਣ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਧੂੜ ਦੇ ਡੱਬੇ ਤੋਂ ਆਏ ਜਾਪਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮਾਹਰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਵਿਲੱਖਣ ਮੰਨ ਲੈਂਦਾ। ਫਲੈਟ ਵਿਕਰ-ਵਰਕ ਟੋਕਰੀ ਵਿੱਚ ਔਕੜਾਂ ਅਤੇ ਸਿਰਿਆਂ ਦੇ ਢੇਰ ਨੇ ਸਮਾਜਿਕ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੁੰਮ ਹੋਏ ਲਿੰਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜੋ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਲਈ ਇੰਨੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਜਰਮਨ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲਿਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਭੁੱਖੀਆਂ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੁਣਨਾ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਆਵੇਗਾ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਰਗਰ ਨੇ ਬਹੁਤ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਸਿਗਾਰ ਜਗਾਇਆ। "ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦੀ ਖੋਜ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਿਲਾਲੇਖ ਪੂਰੇ ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ ਸਨਸਨੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨਗੇ।"

"ਇੱਥੇ ਹਰ ਇੱਕ ਲਈ ਦਸ ਲੱਖ ਹਨ!" ਜਰਮਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇੱਥੇ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਵਿਦਵਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਿਤਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸੇਂਟ ਐਂਜਲੋ ਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਜਿੰਨੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਾਖ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

ਕੈਨੇਡੀ ਆਪਣੇ ਪਤਲੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਝੁਰੜੀਆਂ ਪਾ ਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਲੰਬੀਆਂ, ਸੁਨਹਿਰੀ ਮੁੱਛਾਂ ਨਾਲ ਖੇਡ ਕੇ ਸੋਚਦਾ ਬੈਠਾ ਸੀ।

"ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਬਰਗਰ!" ਉਸਨੇ ਅਖੀਰ ਕਿਹਾ। "ਤੇਰੇ ਸ਼ਬਦ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤੂੰ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਕੈਟਾਕੌਂਬ ਲੱਭ ਲਿਆ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਸੀ।"

"ਖੈਰ, ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਇਸ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਜਾਪਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਆਖਰੀ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਇਸ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਕੈਟਾਕੌਂਬ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਣਨ ਅਨੁਸਾਰ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਭੰਡਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਰਹੱਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਕੈਟਾਕੌਂਬ ਲੱਭ ਲਿਆ ਹੈ।"

"ਕਿੱਥੇ?"

"ਆਹ, ਇਹ ਮੇਰਾ ਭੇਤ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਕੈਨੇਡੀ। ਇਹ ਇੰਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੰਨਾ ਸਥਿਤ ਹੈ ਕਿ ਲੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਇਸ 'ਤੇ ਆਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਤਾਰੀਖ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਕੈਟਾਕੌਂਬ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਈਸਾਈਆਂ ਦੇ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਅਤੇ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਖਰੇ ਹਨ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖੇ ਗਏ ਹਨ। ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਊਰਜਾ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਮੈਂ ਗੁਪਤਤਾ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਹੇਠ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਝਿਜਕਦਾ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ

ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਭਿਆਨਕ ਮੁਕਾਬਲੇ ਲਈ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਜ਼ਰੂਰ ਤਿਆਰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

ਕੈਨੇਡੀ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਪਾਗਲਪਨ ਸੀ - ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਪਿਆਰ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੱਚਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਭਟਕਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜੋ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਉਸਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਅਮੂਰਤ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਇਸ ਨਵੇਂ ਅੰਡਰਵਰਲਡ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਤਰਸਦਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਖੋਜਿਆ ਸੀ।

"ਦੇਖੋ, ਬਰਗਰ," ਉਸਨੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ, ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਲਿਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਡਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਖੋਜ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਲੱਭ ਲਵਾਂਗਾ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮੈਨੂੰ ਇਸਦਾ ਉਹ ਉਪਯੋਗ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪਸੰਦ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।"

ਬਰਗਰ ਆਪਣੇ ਸਿਗਾਰ ਉੱਤੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਮੁਸਕਰਾਇਆ।

"ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਦੋਸਤ ਕੈਨੇਡੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ।"

"ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਦੋਂ ਕੁਝ ਪੁੱਛਿਆ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੇਸਟਲਾਂ ਦੇ ਮੰਦਰ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪੇਪਰ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।"

"ਆਹ, ਖੈਰ, ਇਹ ਕੋਈ ਬਹੁਤੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਵੋਗੇ, ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੈ! ਇਹ ਨਵਾਂ ਕੈਟਾਕੌਂਬ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਨਿੱਜੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਕੁਝ ਸੰਕੇਤ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ," ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੈਟਾਕੌਂਬ ਬਾਰੇ ਮੇਰੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿਓਗੇ, ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਜ਼ਰੂਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਾਂਗਾ।"

"ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ," ਬਰਗਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੀ ਸੋਫੀ ਵਿੱਚ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਪਿੱਛੇ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਸਿਗਾਰ ਦੇ ਧੂੰਏਂ ਦੇ ਨੀਲੇ ਰੁੱਖ ਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਉਡਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, "ਮੈਨੂੰ ਮਿਸ ਮੈਰੀ ਸਾਂਡਰਸਨ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਬੰਧਾਂ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸੋ।"

ਕੈਨੇਡੀ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੇਚੈਨ ਸਾਥੀ ਵੱਲ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਸ਼ੈਤਾਨ ਤੇਰਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ?" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਇਹ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਮਜ਼ਾਕ ਵਜੋਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਮਾੜਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।"

"ਨਹੀਂ, ਮੇਰਾ ਇਹ ਮਜ਼ਾਕ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਬਰਗਰ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ, ਔਰਤਾਂ, ਸਮਾਜਿਕ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤਾ ਨਹੀਂ ਪਤਾ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਘਟਨਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਅਣਜਾਣ ਦਾ ਮੋਹ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਜਾਣਦਾ ਸੀ - ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਵਾਰ ਗੱਲ ਵੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹੋਂ ਇਹ ਸੁਣਨਾ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗਾ।"

"ਇਹ ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਭੇਤ ਨੂੰ ਓਨੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਛੱਡ ਦਿਓਗੇ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਨਵੇਂ ਕੈਟਾਕੌਂਬ ਦਾ ਭੇਤ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਇਸ ਤੋਂ ਉਲਟ ਉਮੀਦ ਕਿਉਂ ਰੱਖੋਗੇ? ਸੇਂਟ ਜੌਨ ਦੀ ਘੜੀ ਦਸ ਵੱਜ ਰਹੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਘਰ ਜਾਣ ਦਾ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਨਹੀਂ; ਥੋੜ੍ਹਾ ਰੁਕੋ, ਬਰਗਰ," ਕੈਨੇਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਇੱਕ ਹਾਸੋਹੀਣਾ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਪ੍ਰੇਮ-ਸਬੰਧ ਬਾਰੇ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੜ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਚੁੰਮਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਡਰਪੋਕ ਅਤੇ ਖਲਨਾਇਕ।"

"ਯਕੀਨਨ," ਜਰਮਨ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਉਤਸੁਕਤਾਵਾਂ ਦੀ ਟੋਕਰੀ ਇਕੱਠੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਕੁੜੀ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜੋ ਰੋਮ ਦੀ ਆਮ ਚਰਚਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਿਸ ਮੈਰੀ ਸਾਂਡਰਸਨ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸ਼ੱਕ-ਸ਼ੁਭਕਾਮਨਾਵਾਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸ਼ੁਭ ਰਾਤਰੀ!"

"ਥੋੜ੍ਹਾ ਰੁਕੋ, ਬਰਗਰ," ਕੈਨੇਡੀ ਨੇ ਦੂਜੇ ਦੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਇਸ ਕੈਟਾਕੌਂਬ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਡਿੱਗਣ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਮੰਗੋਗੇ - ਇਸ ਵਾਰ ਕੁਝ ਇੰਨਾ ਵਿਲੱਖਣ ਨਹੀਂ?"

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ; ਤੁਸੀਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਅੰਤ ਹੈ," ਬਰਗਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਟੋਕਰੀ ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਰੱਖਦਿਆਂ ਕਿਹਾ। "ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਤੁਸੀਂ ਜਵਾਬ ਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੋ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਮੈਂ ਵੀ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹਾਂ - ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਫਿਰ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਕੈਨੇਡੀ, ਸ਼ੁਭ ਰਾਤਰੀ!"

ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੇ ਬਰਗਰ ਨੂੰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਹੈਂਡਲ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਉੱਠਿਆ ਜੋ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਪੂਰਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

"ਰੁਕੋ, ਬੁੱਢੇ ਯਾਰ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹਾਸੋਹੀਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ; ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ; ਜੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਹਾਲਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕੁੜੀ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਕਹਿਣਾ ਨਫ਼ਰਤ ਹੈ, ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ?"

ਜਰਮਨ ਚੁੱਲ੍ਹੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਟੋਕਰੀ ਰੱਖ ਕੇ, ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ।
"ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਿਗਾਰ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦ! ਮੈਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕਦੇ ਸਿਗਰਟ ਨਹੀਂ ਪੀਂਦਾ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੰਬਾਕੂ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਨੰਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ ਔਰਤ ਬਾਰੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸਾਹਸ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ?"
"ਉਹ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਘਰ ਹੈ।"
"ਓਹ, ਸੱਚਮੁੱਚ - ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ?"
"ਹਾਂ।"
"ਇੰਗਲੈਂਡ ਦਾ ਕਿਹੜਾ ਹਿੱਸਾ - ਲੰਡਨ?"
"ਨਹੀਂ, ਟਵਿਕਨਹੈਮ।"
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਕੈਨੇਡੀ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਪ੍ਰਤੀ ਮੇਰੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਲਈ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਲਈ ਮਨਾਉਣਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰਨਾ - ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ?"
"ਟਵਿਕਨਹੈਮ।"
"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ - ਟਵਿਕਨਹੈਮ ਵਿਖੇ। ਪਰ ਇਹ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਤਜਰਬੇ ਤੋਂ ਇੰਨੀ ਬਾਹਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਿਵੇਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਪਿਆਰ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਅਲੋਪ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ। ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਵੱਡਾ ਘੁਟਾਲਾ ਕਿਉਂ ਕਰਦੇ ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ?"
ਕੈਨੇਡੀ ਨੇ ਚੁੱਲ੍ਹੇ ਦੀ ਲਾਲ ਅੱਖ ਵੱਲ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।
"ਇਹ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰਕਪੂਰਨ ਤਰੀਕਾ ਹੈ, ਯਕੀਨਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਿਆਰ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਕਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੰਗਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਪਸੰਦ ਆਈ, ਅਤੇ - ਖੈਰ, ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ - ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨੀ ਸੋਹਣੀ ਲੱਗ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।"
"ਫਿਰ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਕੈਨੇਡੀ, ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ?"
"ਇਸ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਸਾਹਸ ਦਾ ਇਸ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਸੰਬੰਧ ਸੀ।"
"ਕੀ! ਤੈਨੂੰ ਸਾਹਸ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸ਼ੌਕ ਹੈ!"
"ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਕਿੱਥੇ ਹੋਵੇਗੀ? ਇਹ ਇੱਕ ਸਾਹਸ ਲਈ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਵੱਲ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਪਰ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਪਿੱਛਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਤਿੱਖੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਵੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਲੇਡੀ ਐਮਿਲੀ ਹੂਡ ਦੀ ਸਾਥੀ ਸੀ,

ਉਸਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਦੇਖਣਾ ਲਗਭਗ ਅਸੰਭਵ ਸੀ। ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ, ਮੈਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਰੁੱਝੀ ਹੋਈ ਸੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਆ ਗਿਆ! ਕਿਸਨੂੰ?"

"ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਲਿਆ।"

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਕੋਈ ਇਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਸਨੇ ਸਾਹਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਆਕਰਸ਼ਕ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ, ਹੈ ਨਾ?"

"ਖੈਰ, ਇਸਨੇ ਜ਼ਰੂਰ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮਸਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ?"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਅਣਜਾਣ ਹਾਂ।"

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ, ਤੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਦੇ ਦਰੱਖਤ ਤੋਂ ਚੋਰੀ ਕੀਤਾ ਸੇਬ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਦਰੱਖਤ ਤੋਂ ਡਿੱਗੇ ਸੇਬ ਨਾਲੋਂ ਮਿੱਠਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀ ਪਰਵਾਹ ਕਰਦੀ ਸੀ।"

"ਕੀ - ਇੱਕਦਮ?"

"ਓਹ, ਨਹੀਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਲੱਗੇ ਅਤੇ ਖੁਦਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਮਨਾ ਲਿਆ। ਉਹ ਸਮਝ ਗਈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਛੋੜੇ ਨੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ - ਪਰ ਉਹ ਫਿਰ ਵੀ ਆਈ, ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਇਹ ਚੱਲਿਆ, ਸਾਡਾ ਇੱਕ ਅਨੰਦਦਾਇਕ ਸਮਾਂ ਰਿਹਾ।"

"ਪਰ ਦੂਜੇ ਆਦਮੀ ਬਾਰੇ ਕੀ?"

ਕੈਨੇਡੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਏ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਬਚਾਅ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜੇ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਆਦਮੀ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਨਾ ਛੱਡਦੀ। ਚਲੋ ਵਿਸ਼ਾ ਛੱਡ ਦੇਈਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭੁੱਖਾ ਹਾਂ!"

"ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ। ਤੁਸੀਂ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਛੁਡਾਇਆ?"

"ਖੈਰ, ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਠੰਢਾ ਹੋ ਗਏ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹੁਣ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਰੋਮ ਮੇਰੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਲਈ ਤਰਸ ਰਹੀ ਸੀ - ਇਸ ਲਈ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦਾ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਫਿਰ, ਦੁਬਾਰਾ, ਉਸਦਾ ਬੁੱਢਾ ਪਿਤਾ ਲੰਡਨ ਦੇ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਇੰਨੀ ਦੁਖਦਾਈ ਹੋ ਗਈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ - ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕੀਤਾ - ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਖਿਸਕ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸੀ। ਹੁਣ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਜੋ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਦੁਹਰਾਓ ਨਾ।"

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਕੈਨੇਡੀ, ਮੈਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕੁਝ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੇ ਤੁਹਾਡੇ ਤਰੀਕੇ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸਮਝ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹਿੱਸਾ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਵੇਂ ਕੈਟਾਕੌਂਬ ਬਾਰੇ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਇਸਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕੋਗੇ। ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ।"

"ਇਹ ਤਾਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਤੁਸੀਂ ਕਦੋਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੋਗੇ?"

"ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਓਨਾ ਹੀ ਚੰਗਾ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਉਤਸੁਕ ਹਾਂ।"

"ਖੈਰ, ਇਹ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਰਾਤ ਹੈ - ਭਾਵੇਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਠੰਡ ਹੋਵੇ। ਮੰਨ ਲਓ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੱਕ ਹੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਸਾਨੂੰ ਜੋੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਦੇ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੁਝ ਤਾਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

"ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ," ਕੈਨੇਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਇਹ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ?"

"ਕੁਝ ਮੀਲ।"

"ਤੁਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ?"

"ਓਹ, ਨਹੀਂ, ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਤੁਰ ਸਕਦੇ ਸੀ।"

"ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਕਰਨਾ ਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕੈਬਮੈਨ ਸਾਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਰਾਤ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਇਕਾਂਤ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਸ਼ੱਕ ਜਾਗ ਜਾਵੇਗਾ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਲਈ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਐਪੀਅਨ ਵੇਅ ਦੇ ਗੇਟ 'ਤੇ ਮਿਲਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਰਹੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਮਾਚਿਸ, ਮੋਮਬੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ।"

"ਠੀਕ ਹੈ, ਬਰਗਰ! ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਬਹੁਤ ਦਿਆਲਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਭੇਤ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦੇ, ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਲਿਖਾਂਗਾ। ਹੁਣ ਲਈ ਅਲਵਿਦਾ! ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ ਗੇਟ 'ਤੇ ਪਾਓਗੇ।"

ਠੰਡੀ, ਸਾਫ਼ ਹਵਾ ਉਸ ਘੜੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਸੰਗੀਤਕ ਘੰਟੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਬਰਗਰ, ਇੱਕ ਇਤਾਲਵੀ ਓਵਰਕੋਟ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ, ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲਾਲਟੈਣ ਲਟਕਾਈ, ਮੁਲਾਕਾਤ ਵੱਲ ਵਧਿਆ। ਕੈਨੇਡੀ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਪਰਛਾਵੇਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ।

"ਤੁਸੀਂ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜੋਸ਼ੀਲੇ ਹੋ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਵੀ!" ਜਰਮਨ ਨੇ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

"ਹਾਂ; ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਲਗਭਗ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

"ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਸੁਰਾਗ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ।"

"ਇੰਨਾ ਮੂਰਖ ਨਹੀਂ! ਜੋਵ ਦੁਆਰਾ, ਮੈਨੂੰ ਹੱਡੀਆਂ ਤੱਕ ਠੰਢ ਲੱਗ ਗਈ ਹੈ! ਆਓ, ਬਰਗਰ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਤੇਜ਼ ਤੁਰਨ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਰਮ ਕਰੀਏ।"

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਸੜਕ ਦੇ ਕੱਚੇ ਪੱਥਰ ਵਾਲੇ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਉੱਚੀ ਅਤੇ ਤਿੱਖੀ ਸੁਣਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹਾਈਵੇਅ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਘਰ ਜਾ ਰਹੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਕਿਸਾਨ, ਅਤੇ ਰੋਮ ਵੱਲ ਆ ਰਹੇ ਦੇਸੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਗੱਡੇ, ਉਹ ਹੀ ਸਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੇ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਗਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਰ ਪਾਸੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਵੱਡੀਆਂ ਕਬਰਾਂ ਉੱਭਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸੇਂਟ ਕੈਲਿਸਟਸ ਦੇ ਕੈਟਾਕੌਂਬਸ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੇਸੀਲੀਆ ਮੇਟੇਲਾ ਦੇ ਮਹਾਨ ਗੋਲਾਕਾਰ ਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹਦੇ ਚੰਦ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੇਖਿਆ। ਫਿਰ ਬਰਗਰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ ਰੁਕ ਗਿਆ।

"ਤੇਰੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਲੰਬੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਤੁਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਦਤ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਘੁੰਮਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਇੱਥੇ ਕਿਤੇ ਹੈ। ਹਾਂ, ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ, ਟ੍ਰੈਟੋਰੀਆ ਦੇ ਕੋਨੇ ਦੇ ਆਲੇ-

ਦੁਆਲੇ। ਹੁਣ, ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤੰਗ ਰਸਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਨੂੰ ਅੱਗੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਤੁਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਲਾਲਟੈਣ ਜਗਾਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਾਲ ਉਹ ਇੱਕ ਤੰਗ ਅਤੇ ਚਾਲਬਾਜ਼ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਕੈਂਪਾਗਨਾ ਦੇ ਦਲਦਲ ਦੇ ਪਾਰ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪੁਰਾਣੇ ਰੋਮ ਦਾ ਮਹਾਨ ਜਲ-ਪ੍ਰਵਾਹ ਚੰਦਰਮਾ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇ ਪਾਰ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਕੈਟਰਪਿਲਰ ਵਾਂਗ ਪਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੜਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਕਮਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਲੈ ਗਈ, ਅਤੇ ਟੁੱਟੀਆਂ ਇੱਟਾਂ ਦੇ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਗਈ ਜੋ ਪੁਰਾਣੇ ਅਖਾੜੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬਰਗਰ ਇੱਕ ਇਕੱਲੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਗਊ-ਘਰ 'ਤੇ ਰੁਕਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਚਾਬੀ ਕੱਢੀ। "ਯਕੀਨਨ ਤੁਹਾਡਾ ਕੈਟਾਕੌਂਬ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ!" ਕੈਨੇਡੀ ਚੀਕਿਆ।

"ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ ਹੈ। ਇਹੀ ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਇਸਨੂੰ ਲੱਭਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹੈ।"

"ਕੀ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਹੈ?"

"ਉਹ ਨਹੀਂ। ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਮਿਲੀਆਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਲਗਭਗ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਘਰ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ 'ਤੇ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਖੁਦਾਈ ਖੁਦ ਕੀਤੀ। ਅੰਦਰ ਆਓ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਲਓ।"

ਇਹ ਇੱਕ ਲੰਬੀ, ਖਾਲੀ ਇਮਾਰਤ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਇੱਕ ਕੰਧ ਦੇ ਨਾਲ ਗਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਖੁਰਲੀਆਂ ਸਨ। ਬਰਗਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਲਾਲਟੈਣ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਰੱਖੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਛਾਂ ਦਿੱਤਾ, ਸਿਵਾਏ ਇਸਦੇ ਕਿ ਆਪਣਾ ਓਵਰਕੋਟ ਇਸਦੇ ਦੁਆਲੇ ਲਪੇਟ ਕੇ।

"ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਸ ਇਕਾਂਤ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਬਸ ਇਸ ਬੋਰਡਿੰਗ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੋ।"

ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਸ਼ ਢਿੱਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੋਨਾਂ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਫੱਟਾ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕੰਧ ਨਾਲ ਟੇਕ ਦਿੱਤਾ। ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਵਰਗਾਕਾਰ ਮੋਰੀ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਪੱਥਰ ਦੀਆਂ ਪੌੜੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਪੌੜੀ ਸੀ ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਅੰਤੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਜਾਂਦੀ ਸੀ।

"ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ!" ਬਰਗਰ ਚੀਕਿਆ, ਜਦੋਂ ਕੈਨੇਡੀ ਆਪਣੀ ਬੇਸਬਰੀ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਹੇਠਾਂ ਲੈ ਗਿਆ। "ਇਹ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਖਰਗੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਵਾਰਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉੱਥੇ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਭੁੱਲ ਗਏ ਤਾਂ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕੋਗੇ। ਉਡੀਕ ਕਰੋ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਂਦਾ।"

"ਜੇਕਰ ਇਹ ਇੰਨਾ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਕਿਵੇਂ ਲੱਭੋਗੇ?"

"ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ ਬਚਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ, ਪਰ ਮੈਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣਾ ਸਿੱਖ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸਿਸਟਮ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਗੁਆਚਿਆ ਹੋਇਆ ਆਦਮੀ, ਜੇ ਉਹ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਵੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕੈਟਾਕੌਂਬ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਰੱਸੀ ਦਾ ਇੱਕ ਗੋਲਾ ਘੁੰਮਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ, ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਰਸਤਾ ਸੌ ਗਜ਼ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਵਾਰ ਵੰਡਦਾ ਅਤੇ ਉਪ-ਵੰਡਦਾ ਹੈ।"

ਉਹ ਬਾਹਰ ਦੇ ਪੱਧਰ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਵੀਹ ਫੁੱਟ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੁਣ ਨਰਮ ਟੂਫਾ ਤੋਂ ਕੱਟੇ ਗਏ ਇੱਕ ਵਰਗਾਕਾਰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ। ਲਾਲਟੈਣ ਨੇ ਤਿੜਕੀਆਂ ਭੂਰੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਟਿਮਟਿਮਾਉਂਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾਈ, ਹੇਠਾਂ ਚਮਕਦਾਰ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਮੱਧਮ। ਹਰ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਰਸਤਿਆਂ ਦੇ ਕਾਲੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਨ ਜੋ ਇਸ ਸਾਂਝੇ ਕੇਂਦਰ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਸਨ।

"ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਚੱਲ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ," ਬਰਗਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਢਿੱਲ ਨਾ ਕਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਜਗ੍ਹਾ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ ਉੱਥੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਉੱਥੇ ਸਿੱਧੇ ਜਾਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਬਚਾਏਗਾ।"

ਉਹ ਇੱਕ ਗਲਿਆਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਨੂੰ ਚੱਲ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਤੁਰ ਪਿਆ। ਕਦੇ-ਕਦੇ ਰਸਤਾ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਬਰਗਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਕੁਝ ਗੁਪਤ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਰੁਕਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਝਿਜਕਿਆ। ਕੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਵਾਸੀ ਜਹਾਜ਼ 'ਤੇ ਬਰਥਾਂ ਵਾਂਗ ਭਰੇ ਹੋਏ, ਪੁਰਾਣੇ ਰੋਮ ਦੇ ਈਸਾਈ ਪਏ ਸਨ। ਪੀਲੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਮਮੀਆਂ ਦੇ ਸੁੰਗੜੇ ਹੋਏ ਗੁਣਾਂ ਉੱਤੇ ਝਿਲਮਿਲਾਉਂਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਗੋਲ ਖੋਪੜੀਆਂ ਅਤੇ ਮਾਸ ਰਹਿਤ ਛਾਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਲੰਬੇ, ਚਿੱਟੇ ਬਾਂਹ ਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਉੱਤੇ ਚਮਕਦੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਲੰਘਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਕੈਨੇਡੀ ਨੇ ਸ਼ਿਲਾਲੇਖਾਂ, ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਦੇ ਭਾਂਡਿਆਂ, ਤਸਵੀਰਾਂ, ਪਹਿਰਾਵੇ, ਭਾਂਡਿਆਂ 'ਤੇ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਭਰੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ, ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹੱਥਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਈ ਸਦੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਲਦੀ-ਜਲਦੀ, ਲੰਘਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕੈਟਾਕੌਂਬਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣਾ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰੋਮਨ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਭੰਡਾਰ ਸੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਹੇਠ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ।

"ਜੇਕਰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਚਲੀ ਗਈ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧੇ।

"ਮੇਰੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਮੋਮਬੱਤੀ ਅਤੇ ਮਾਚਿਸ ਦਾ ਡੱਬਾ ਹੈ। ਵੈਸੇ, ਕੈਨੇਡੀ, ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਮਾਚਿਸ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ; ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਦੇ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।"

"ਓਹ, ਇਹ ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ? ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਮੀਲ ਤੁਰੇ ਹਾਂ।"

"ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਕਬਰਾਂ ਦੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਧਾਗੇ ਦੇ ਗੋਲੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਾਂਗਾ।"

ਉਸਨੇ ਇਸਦੇ ਇੱਕ ਸਿਰੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੇ ਪੱਥਰ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਕੋਟ ਦੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਕੁੰਡਲੀ ਚੁੱਕੀ, ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਗਿਆ, ਇਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦਾ ਗਿਆ। ਕੈਨੇਡੀ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਬੇਲੋੜੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਸਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਅਤੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਵਾਲੇ ਗਲਿਆਰਿਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਨੈਟਵਰਕ ਦੇ ਨਾਲ। ਪਰ ਇਹ ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਗੋਲਾਕਾਰ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਜਿਸਦੇ ਉੱਪਰ ਟੂਫਾ ਦਾ ਇੱਕ ਵਰਗਾਕਾਰ ਚੌਰਸ ਚੌਂਕ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਇੱਕ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਸੰਗਮਰਮਰ ਦੀ ਇੱਕ ਸਲੈਬ ਸੀ।

"ਜੋਵ ਦੁਆਰਾ!" ਕੈਨੇਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਚੀਕਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਬਰਗਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਲਾਲਟੈਣ ਸੰਗਮਰਮਰ ਉੱਤੇ ਲਹਿਰਾਈ। "ਇਹ ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਵੇਦੀ ਹੈ - ਸ਼ਾਇਦ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਈ ਪਹਿਲੀ। ਇੱਥੇ ਇਸਦੇ ਕੋਨੇ 'ਤੇ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਛੋਟਾ ਪਵਿੱਤਰ ਸਲੀਬ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਸ ਗੋਲ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚਰਚ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।"
"ਬਿਲਕੁਲ," ਬਰਗਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੋਰ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਕੰਧਾਂ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਦੱਬੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਚਰਚ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੋਪ ਅਤੇ ਬਿਸ਼ਪ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਈਟਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰੂਜ਼ੀਅਰ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਕੈਨੋਨੀਕਲਸ ਦੇ ਨਾਲ। ਉਸ ਕੋਲ ਜਾਓ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖੋ!"
ਕੈਨੇਡੀ ਪਾਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਸਿਰ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਢਿੱਲੇ ਪੈ ਰਹੇ ਦਸਤਾਰ ਉੱਤੇ ਢਿੱਲਾ ਪਿਆ ਸੀ।
"ਇਹ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਅਵਤਲ ਤਿਜੋਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗੂੰਜਦੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। "ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰਾ ਅਨੁਭਵ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਲੱਖਣ ਹੈ। ਲਾਲਟੈਣ ਲਿਆਓ, ਬਰਗਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"
ਪਰ ਜਰਮਨ ਤੁਰਦਾ-ਫਿਰਦਾ ਦੂਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਾਲ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਪੀਲੇ ਰੰਗ ਦੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇ ਚੱਕਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ।
"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਤੇ ਪੌੜੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿੰਨੇ ਗਲਤ ਮੋੜ ਹਨ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਨ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਈਸਾਈਆਂ ਨੇ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਪ੍ਰਤੀ ਇੱਕ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਕੋਲ ਰੋਸ਼ਨੀ ਹੋਵੇ; ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਬੇਸ਼ੱਕ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦਾ।"
"ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਅਤੇ ਹਨੇਰਾ ਕੁਝ ਭਿਆਨਕ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪ੍ਰਯੋਗ ਲਈ ਅਜ਼ਮਾਇਆ ਸੀ। ਆਓ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਅਜ਼ਮਾਈਏ!" ਉਹ ਲਾਲਟੈਣ ਵੱਲ ਝੁਕਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਇੰਝ ਲੱਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਅਦਿੱਖ ਹੱਥ ਕੈਨੇਡੀ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹਨੇਰਾ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਲਈ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਠੋਸ ਰੁਕਾਵਟ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਰੀਰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਸੁੰਗੜਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਧੱਕਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਬਾਹਰ ਕੱਢੇ।
"ਇਹ ਤਾਂ ਚੱਲੇਗਾ, ਬਰਗਰ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਚਲੋ ਫਿਰ ਤੋਂ ਰੌਸ਼ਨੀ ਕਰੀਏ।"
ਪਰ ਉਸਦਾ ਸਾਥੀ ਹੱਸਣ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਗੋਲ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਵਾਜ਼ ਹਰ ਪਾਸਿਓਂ ਇੱਕੋ ਵੇਲੇ ਆਉਂਦੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ।
"ਤੂੰ ਬੇਚੈਨ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਦੋਸਤ ਕੈਨੇਡੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਜਾਓ ਯਾਰ, ਮੋਮਬੱਤੀ ਜਗਾਓ!" ਕੈਨੇਡੀ ਨੇ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।
"ਇਹ ਬਹੁਤ ਅਜੀਬ ਹੈ, ਕੈਨੇਡੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਆਵਾਜ਼ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਿਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੱਥੇ ਹਾਂ?"
"ਨਹੀਂ; ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਹਰ ਪਾਸੇ ਜਾਪਦਾ ਹੈਂ।"

"ਜੇ ਇਹ ਰੱਸੀ ਨਾ ਹੁੰਦੀ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਨਾ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਕਿਸ ਪਾਸੇ ਜਾਣਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਬੱਤੀ ਮਾਰੋ, ਯਾਰ, ਅਤੇ ਇਸ ਬਕਵਾਸ ਦਾ ਅੰਤ ਕਰੋ।"

"ਖੈਰ, ਕੈਨੇਡੀ, ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ ਜੋ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਹਨ। ਇੱਕ ਸਾਹਸ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਪਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਹੈ। ਸਾਹਸ ਇਸ ਕੈਟਾਕੌਂਬ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਲੱਭਣਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰੁਕਾਵਟ ਹਨੇਰਾ ਅਤੇ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਗਲਤ ਮੋੜ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਰਸਤਾ ਲੱਭਣਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਲਦੀ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਰੁਕਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਮਿਸ ਮੈਰੀ ਸੌਂਡਰਸਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ, ਅਤੇ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਕਾਫ਼ੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਏ ਹੋ।"

"ਤੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨ, ਤੇਰਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ?" ਕੈਨੇਡੀ ਗਰਜਿਆ। ਉਹ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਚੱਕਰਾਂ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਠੋਸ ਕਾਲੇਪਨ ਨੂੰ ਫੜ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਅਲਵਿਦਾ," ਮਖੌਲ ਉਡਾਉਣ ਵਾਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੁਝ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸੀ। "ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ, ਕੈਨੇਡੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਇਹ ਦਿਖਾ ਕੇ ਵੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਕੁੜੀ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਸੀ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹਾਂ। ਮਿਸ ਸੌਂਡਰਸਨ ਦੀ ਮੰਗਣੀ ਇੱਕ ਗਰੀਬ, ਬਦਸੂਰਤ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨਾਲ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਜੂਲੀਅਸ ਬਰਗਰ ਸੀ।"

ਕਿਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਰਖਲਾਹਟ ਹੋਈ, ਕਿਸੇ ਪੈਰ ਦੇ ਪੱਥਰ ਨਾਲ ਟਕਰਾਉਣ ਦੀ ਧੁੰਦਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਪੁਰਾਣੇ ਈਸਾਈ ਚਰਚ ਉੱਤੇ ਚੁੱਪ ਛਾ ਗਈ - ਇੱਕ ਖੜੋਤ ਵਾਲੀ, ਭਾਰੀ ਚੁੱਪ ਜਿਸਨੇ ਕੈਨੇਡੀ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਡੁੱਬਦੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਪਾਣੀ ਵਾਂਗ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਲਗਭਗ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਯੂਰਪੀਅਨ ਪ੍ਰੈਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਪੈਰਾ ਛਪਿਆ:

"ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਦਿਲਚਸਪ ਖੋਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਕੈਟਾਕੌਂਬ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸੇਂਟ ਕੈਲਿਕਸਟਸ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਤਿਜੋਰੀਆਂ ਦੇ ਪੂਰਬ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਖੋਜ, ਜੋ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਦਿਲਚਸਪ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਈਸਾਈ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਅਮੀਰ ਹੈ, ਡਾ. ਜੂਲੀਅਸ ਬਰਗਰ, ਨੌਜਵਾਨ ਜਰਮਨ ਮਾਹਰ ਦੀ ਊਰਜਾ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਜੋ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰੋਮ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾ ਸਥਾਨ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਘੱਟ ਕਿਸਮਤ ਵਾਲੇ ਸਾਹਸੀ ਨੇ ਡਾ. ਬਰਗਰ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕੁਝ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਸਟਰ ਕੈਨੇਡੀ, ਮਸ਼ਹੂਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ, ਕੋਰਸੋ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕਮਰਿਆਂ ਤੋਂ ਅਚਾਨਕ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਇੱਕ ਘੁਟਾਲੇ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਸਬੰਧ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਰੋਮ ਛੱਡਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਤੱਤਵ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਉਸ ਜੋਸ਼ੀਲੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜੀਵਤ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਲਾਸ਼ ਨਵੇਂ ਕੈਟਾਕੌਂਬ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਲੱਭੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ ਅਤੇ ਬੂਟਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਗਲਿਆਰਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭੂਮੀਗਤ ਕਬਰਾਂ ਖੋਜੀਆਂ ਲਈ ਇੰਨੀਆਂ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹਨ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੱਜਣ,

ਅਣਜਾਣ ਕਾਹਲੀ ਨਾਲ, ਇਸ ਭੁਲੇਖੇ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਖੋਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਮੋਮਬੱਤੀਆਂ ਜਾਂ ਮਾਚਿਸ ਲੈ ਕੇ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਦੀ ਦੁਖਦਾਈ ਕਿਸਮਤ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਬਹਾਦਰੀ ਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਨਤੀਜਾ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਦੁਖਦਾਈ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਡਾ. ਜੂਲੀਅਸ ਬਰਗਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਇੱਕ ਗੂੜ੍ਹਾ ਦੋਸਤ ਸੀ। ਉਸ ਅਸਾਧਾਰਨ ਖੋਜ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਜੋ ਉਹ ਇੰਨਾ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਅਤੇ ਸਾਥੀ-ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਭਿਆਨਕ ਕਿਸਮਤ ਨੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਲੇਡੀ ਸੈਨੌਂਕਸ ਦਾ ਮਾਮਲਾ

ਡਗਲਸ ਸਟੋਨ ਅਤੇ ਬਦਨਾਮ ਲੇਡੀ ਸੈਨੌਂਕਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਫੈਸ਼ਨੇਬਲ ਸਰਕਲਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਹ ਇੱਕ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਮੈਂਬਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸਾਥੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸਵੇਰ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਔਰਤ ਨੇ ਬਿਲਕੁਲ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਪਰਦਾ ਚੁੱਕ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖੇਗੀ। ਜਦੋਂ, ਇਸ ਅਫਵਾਹ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਅੰਤ 'ਤੇ, ਇਹ ਭਰੋਸਾ ਆਇਆ ਕਿ ਮਸ਼ਹੂਰ ਓਪਰੇਟਿੰਗ ਸਰਜਨ, ਸਟੀਲ ਨਸਾਂ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ, ਸਵੇਰੇ ਉਸਦੇ ਵੈਲੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ 'ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ, ਦੋਵੇਂ ਲੱਤਾਂ ਉਸਦੇ ਬ੍ਰੀਚਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਫਸੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਮਹਾਨ ਦਿਮਾਗ ਦਲੀਆ ਨਾਲ ਭਰੀ ਟੋਪੀ ਜਿੰਨਾ ਕੀਮਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਮਾਮਲਾ ਇੰਨਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਰੋਮਾਂਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਥੱਕੀਆਂ ਨਸਾਂ ਅਜਿਹੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ।

ਡਗਲਸ ਸਟੋਨ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਆਦਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਨੌਂ-ਤੀਹ ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ। ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸਰਜਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੀ, ਉਹ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਲਾਈਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੋਰ ਵੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਸਿਪਾਹੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਤੱਕ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਖੋਜੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਲਈ ਧੱਕੇਸ਼ਾਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪੱਥਰ ਅਤੇ ਲੋਹੇ ਤੋਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਮਹਾਨ ਬਣਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਹ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਕੋਈ ਹੋਰ ਆਦਮੀ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਕੋਈ ਹੋਰ ਆਦਮੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਸਰਜਰੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਨਸ, ਉਸਦਾ ਨਿਰਣਾ, ਉਸਦੀ ਅੰਤਰ-ਆਤਮਾ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਨ। ਵਾਰ-ਵਾਰ ਉਸਦੇ ਚਾਕੂ ਨੇ ਮੌਤ ਨੂੰ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਦੇ ਝਰਨੇ ਚਰਾਏ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦੇ ਸਹਾਇਕ ਮਰੀਜ਼ ਵਾਂਗ ਚਿੱਟੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਏ। ਉਸਦੀ ਊਰਜਾ, ਉਸਦੀ ਦਲੇਰੀ, ਉਸਦਾ ਪੂਰਾ ਆਤਮਵਿਸ਼ਵਾਸ - ਕੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਅਜੇ ਵੀ ਮੈਰੀਲੇਬੋਨ ਰੋਡ ਦੇ ਦੱਖਣ ਅਤੇ ਆਕਸਫੋਰਡ ਸਟਰੀਟ ਦੇ ਉੱਤਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ?

ਉਸ ਦੇ ਔਗੁਣ ਉਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਨ, ਅਤੇ ਬੇਅੰਤ ਹੋਰ ਵੀ ਸੁੰਦਰ ਸਨ। ਉਸਦੀ ਆਮਦਨ ਜਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਲੰਡਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਆਦਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤੀਜਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਸੀ, ਇਹ ਉਸਦੀ ਰਹਿਣ-ਸਹਿਣ ਦੀ ਲਗਜ਼ਰੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਹੇਠਾਂ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਇੰਦਰੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਨਾੜੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਇਨਾਮ ਰੱਖੇ ਸਨ। ਅੱਖ, ਕੰਨ, ਛੋਹ, ਤਾਲੂ, ਸਾਰੇ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਸਨ। ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਗੁਲਦਸਤਾ, ਦੁਰਲੱਭ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ, ਯੂਰਪ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਭਾਂਡਿਆਂ ਦੇ ਕਰਵ ਅਤੇ ਰੰਗ, ਇਹ ਉਹ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੋਨੇ ਦੀ ਤੇਜ਼ ਵਗਦੀ ਧਾਰਾ ਬਦਲ ਗਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਲੇਡੀ ਸੈਨੌਕਸ ਲਈ ਉਸਦਾ ਅਚਾਨਕ ਪਾਗਲ ਜਨੂੰਨ ਆਇਆ, ਜਦੋਂ ਦੋ ਚੁਣੌਤੀਪੂਰਨ ਨਜ਼ਰਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਫੁਸਫੁਸਾਇਆ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਇੱਕ ਇੰਟਰਵਿਊ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ ਲੰਡਨ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰੀ ਔਰਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਇਕਲੌਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਲੰਡਨ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਆਦਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਲਈ ਇਕਲੌਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਨਵੇਂ ਤਜ਼ਰਬਿਆਂ ਦਾ ਸ਼ੌਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਆਦਮੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਆਲੂ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਲੁਭਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਰਡ ਸੈਨੌਕਸ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲ ਦੇ ਲੱਗ ਰਹੇ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਛੇ-ਤੀਹ ਸਾਲ ਦੇ ਸਨ।

ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ, ਚੁੱਪ, ਨਿਰਪੱਖ ਰੰਗ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਇਹ ਮਾਲਕ, ਪਤਲੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਭਾਰੀ ਪਲਕਾਂ ਵਾਲਾ, ਬਾਗਬਾਨੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਘਰੇਲੂ ਆਦਤਾਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਅਦਾਕਾਰੀ ਦਾ ਸ਼ੌਕ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਥੀਏਟਰ ਵੀ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਬੋਰਡਾਂ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮਿਸ ਮੈਰੀਅਨ ਡਾਸਨ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ, ਆਪਣਾ ਖਿਤਾਬ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਾਉਂਟੀ ਦਾ ਤੀਜਾ ਹਿੱਸਾ ਭੇਟ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸ਼ੌਕ ਉਸਨੂੰ ਘਿਣਾਉਣਾ ਲੱਗ ਪਿਆ ਸੀ। ਨਿੱਜੀ ਥੀਏਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਲਈ ਮਨਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਅਕਸਰ ਦਿਖਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਰਕਿਡ ਅਤੇ ਗੁਲਦਾਉਦੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਪੁਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਣੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਡੱਬੇ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਖੁਸ਼ ਸੀ।

ਇਹ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ ਮੁੱਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਸਮਝ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੀ। ਕੀ ਉਹ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਦੇ ਤੌਰ-ਤਰੀਕਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਸਿਰਫ਼ ਅੰਨ੍ਹਾ, ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੂਰਖ ਸੀ? ਇਹ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਛੋਟੇ ਡਰਾਇੰਗ-ਰੂਮਾਂ ਵਿੱਚ ਚਾਹ ਦੇ ਕੱਪਾਂ ਉੱਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਸੀ, ਜਾਂ ਕਲੱਬਾਂ ਦੀਆਂ ਝੁਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿਗਾਰ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ। ਉਸਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਬਾਰੇ ਆਦਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੌੜੀਆਂ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਸਨ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਉਸਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿਣ ਲਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਿਗਰਟਨੋਸ਼ੀ-ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਚੁੱਪ ਮੈਂਬਰ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਘੋੜੇ ਨਾਲ ਟੱਕਰ ਮਾਰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਉਸਦੇ ਮਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਛੱਡਿਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।

ਪਰ ਜਦੋਂ ਡਗਲਸ ਸਟੋਨ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਸੰਦੀਦਾ ਬਣ ਗਿਆ ਤਾਂ ਲਾਰਡ ਸੈਨੌਕਸ ਦੇ ਗਿਆਨ ਜਾਂ ਅਗਿਆਨਤਾ ਬਾਰੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਏ। ਸਟੋਨ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਛਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਉੱਚ-ਹੱਥ ਵਾਲੇ, ਤੇਜ਼ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਸਾਰੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਅਤੇ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਘੁਟਾਲਾ ਬਦਨਾਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸੰਸਥਾ ਨੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਇਸਦੇ ਉਪ-ਪ੍ਰਧਾਨਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੋ ਦੋਸਤਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਸਨਮਾਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਚਾਲੀ ਗਿਨੀ ਇੱਕ

ਚੂੜੀ 'ਤੇ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਜੋ ਉਸ ਔਰਤ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣ। ਉਹ ਹਰ ਸ਼ਾਮ ਉਸਦੇ ਘਰ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਚਲਾਉਂਦੀ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ; ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਜਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ।
ਇਹ ਸਰਦੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਰਾਤ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਠੰਢੀ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਹਵਾ ਸੀ, ਚਿਮਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਗੂੰਜ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਖਿੜਕੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ੀਸ਼ਿਆਂ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਹਨੇਰੀ ਦੀ ਹਰ ਤਾਜ਼ੀ ਹਵਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੀਸ਼ੇ 'ਤੇ ਮੀਂਹ ਦਾ ਇੱਕ ਪਤਲਾ ਛਿੱਟਾ ਪਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੰਨਾਂ ਤੋਂ ਧੁੰਦਲੀ ਗੁੜਗੁੜਾਹਟ ਅਤੇ ਟਪਕਦੀ ਹੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਤੁਰੰਤ ਡੁੱਬ ਗਈ। ਡਗਲਸ ਸਟੋਨ ਆਪਣਾ ਖਾਣਾ ਖਤਮ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਟੱਡੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਅੱਗ ਕੋਲ ਬੈਠ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਕੂਹਣੀ 'ਤੇ ਮੈਲਾਕਾਈਟ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਅਮੀਰ ਬੰਦਰਗਾਹ ਦਾ ਇੱਕ ਗਲਾਸ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਚੁੱਕਿਆ, ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਲੈਂਪ ਲਾਈਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਾਹਰ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਮਧੂ-ਮੱਖੀਆਂ ਦੇ ਝੂਆਂ ਦੇ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਸਕੇਲ ਵੇਖੇ ਜੋ ਇਸਦੇ ਅਮੀਰ ਰੂਬੀ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ ਤੈਰਦੇ ਸਨ। ਅੱਗ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਉਛਲਦੀ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਗੰਜੇ, ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ, ਆਪਣੀਆਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਸਲੇਟੀ ਅੱਖਾਂ, ਇਸਦੇ ਮੋਟੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ, ਅਤੇ ਡੂੰਘੇ, ਚੌਰਸ ਜਬਾੜੇ 'ਤੇ, ਜਿਸਦੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਰੋਮਨ ਸੀ, ਫਿੱਟ ਰੌਸ਼ਨੀਆਂ ਸੁੱਟਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਆਲੀਸ਼ਾਨ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਬੈਠਦਾ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਉਸਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ, ਛੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਉਸਨੇ ਉਸ ਦਿਨ ਇੱਕ ਆਪ੍ਰੇਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ ਦੋ ਕੇਸ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਅਤੇ ਨਤੀਜਾ ਸਾਰੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਦਮੀ ਕੋਲ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ, ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਹਾਦਰੀ ਭਰੇ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਨਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਪਰ ਉਸਨੇ ਲੇਡੀ ਸੈਨੌਕਸ ਨੂੰ ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਢੇ ਅੱਠ ਵਜੇ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਗੱਡੀ ਨੂੰ ਆਰਡਰ ਕਰਨ ਲਈ ਘੰਟੀ ਵੱਲ ਹੱਥ ਵਧਾਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਦਸਤਕ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮੱਧਮ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ। ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਹਿੱਲਜੁਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬੰਦ ਹੋਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ।
"ਇੱਕ ਮਰੀਜ਼, ਸਰ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ ਆਇਆ ਹਾਂ," ਬਟਲਰ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ?"
"ਨਹੀਂ, ਸਰ; ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਾਹਰ ਜਾਓ।"
"ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ," ਡਗਲਸ ਸਟੋਨ ਨੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਵਾਂਗਾ।"
"ਇਹ ਉਸਦਾ ਕਾਰਡ ਹੈ, ਸਰ।"
ਬਟਲਰ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸੋਨੇ ਦੀ ਲਾਹਣ ਉੱਤੇ ਭੇਟ ਕੀਤਾ ਜੋ ਇੱਕ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।
"'ਹਾਮਿਲ ਅਲੀ, ਸਮਿਰਨਾ।' ਹਮ! ਉਹ ਬੰਦਾ ਤੁਰਕ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।"
"ਹਾਂ, ਸਰ। ਉਹ ਵਿਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਆਇਆ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਸਰ। ਅਤੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭਿਆਨਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੈ।"
"ਟੂਟ,ਟੂਟ! ਮੇਰੀ ਮੰਗਣੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਾਂਗਾ। ਉਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਦਿਖਾਓ, ਪਿਮ।"
ਕੁਝ ਪਲਾਂ ਬਾਅਦ ਬਟਲਰ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਅਤੇ ਜੀਰੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲਿਆਂਦਾ, ਜੋ ਪਿੱਛੇ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਧੱਕ ਕੇ ਅਤੇ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਝਪਕਦਿਆਂ ਤੁਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਨਜ਼ਰ

ਨਾਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਗੂੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਾਲ ਅਤੇ ਦਾੜ੍ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਗੂੜ੍ਹੇ ਕਾਲੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦੀ ਧਾਰੀਆਂ ਵਾਲੀ ਚਿੱਟੇ ਮਸਲਿਨ ਦੀ ਪੱਗ ਫੜੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਚਾਮੋਇਸ-ਚਮੜੇ ਦਾ ਬੈਗ।

"ਸ਼ੁਭ ਸ਼ਾਮ," ਡਗਲਸ ਸਟੋਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਬਟਲਰ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਬੋਲਦੇ ਹੋ?"

"ਹਾਂ, ਸਰ। ਮੈਂ ਏਸ਼ੀਆ ਮਾਈਨਰ ਤੋਂ ਹਾਂ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਹੌਲੀ ਬੋਲਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਬੋਲਦਾ ਹਾਂ।"

"ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਜਾਵਾਂ, ਮੈਂ ਸਮਝਿਆ?"

"ਹਾਂ, ਸਰ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਮਿਲੋ।"

"ਮੈਂ ਸਵੇਰੇ ਆ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਰੁਝੇਵਾਂ ਹੈ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ।"

ਤੁਰਕ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇੱਕ ਅਨੋਖਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਹ ਰੱਸੀ ਖਿੱਚੀ ਜਿਸਨੇ ਚਾਮੋਇਸ-ਚਮੜੇ ਦੇ ਥੈਲੇ ਦਾ ਮੂੰਹ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਸੋਨੇ ਦਾ ਹੜ੍ਹ ਡੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ।

"ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਸੌ ਪੌਂਡ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕੈਬ ਤਿਆਰ ਹੈ।"

ਡਗਲਸ ਸਟੋਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਘੜੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। ਲੇਡੀ ਸੈਨੌਂਕਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਤੱਕ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਹ ਉੱਥੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਫੀਸ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ। ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਬਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਮੌਕਾ ਹੱਥੋਂ ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਜਾਵੇਗਾ।

"ਕੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਓਹ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਦੁਖਦਾਈ ਹੈ! ਬਹੁਤ ਦੁੱਖਦਾਈ ਹੈ! ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਅਲਮੋਹਾਦੀਆਂ ਦੇ ਖੰਜਰਾਂ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ?"

"ਕਦੇ ਨਹੀਂ।"

"ਆਹ, ਇਹ ਪੂਰਬੀ ਖੰਜਰ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਆਕਾਰ ਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਿਰਾ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਰਕਾਬ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕਤਾ ਦਾ ਵਪਾਰੀ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਲਈ ਮੈਂ ਸਮਿਰਨਾ ਤੋਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਪਰ ਅਗਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਵਾਪਸ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਕੀ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਮੇਰੇ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਇਹਨਾਂ ਖੰਜਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੇਰੀ ਇੱਕ ਮੁਲਾਕਾਤ ਹੈ, ਸਰ," ਸਰਜਨ ਨੇ ਕੁਝ ਖਿਝ ਨਾਲ ਕਿਹਾ; "ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵੇਰਵਿਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰੱਖੋ।"

"ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਅੱਜ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਉਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਡਿੱਗ ਪਈ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸਾਮਾਨ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਅਲਮੋਹਾਦੇਸ ਦੇ ਇਸ ਸਰਾਪੇ ਹੋਏ ਖੰਜਰ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੇਠਲਾ ਬੁੱਲ੍ਹ ਵੱਢ ਦਿੱਤਾ।"

"ਮੈਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ," ਡਗਲਸ ਸਟੋਨ ਨੇ ਉੱਠਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਜ਼ਖ਼ਮ 'ਤੇ ਪੱਟੀ ਕਰਾਂ?"

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਇਹ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਮਾੜਾ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਕੀ?"

"ਇਹ ਖੰਜਰ ਜ਼ਹਿਰੀਲੇ ਹਨ।"
"ਜ਼ਹਿਰ!"
"ਹਾਂ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪੂਰਬ ਜਾਂ ਪੱਛਮ, ਜੋ ਹੁਣ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਹਿਰ ਕੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਲਾਜ ਕੀ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਕੁਝ ਪਤਾ ਹੈ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਪਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਹਿਰੀਲੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।"
"ਲੱਛਣ ਕੀ ਹਨ?"
"ਗੂੜ੍ਹੀ ਨੀਂਦ, ਅਤੇ ਤੀਹ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੌਤ।"
"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਇਲਾਜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਫੀਸ ਕਿਉਂ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋ?"
"ਕੋਈ ਦਵਾਈ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਪਰ ਚਾਕੂ ਠੀਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"
"ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ?"
"ਜ਼ਹਿਰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਸੋਖਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਖ਼ਮ ਵਿੱਚ ਘੰਟਿਆਂਬੱਧੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।"
"ਤਾਂ ਫਿਰ, ਧੋਣ ਨਾਲ ਇਹ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?"
"ਸੱਪ ਦੇ ਡੰਗ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੂਖਮ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਘਾਤਕ ਹੈ।"
"ਫਿਰ ਜ਼ਖ਼ਮ ਨੂੰ ਵੱਢਣਾ?"
"ਬੱਸ ਇਹੀ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਉਂਗਲੀ 'ਤੇ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਂਗਲੀ ਉਤਾਰ ਦਿਓ। ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਪਰ ਸੋਚੋ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਖ਼ਮ ਕਿੱਥੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਹੈ!"
ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਗੰਭੀਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਜਾਣੂ ਹੋਣਾ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਹਮਦਰਦੀ ਤੋਂ ਬਾਰੀਕ ਕਿਨਾਰਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਡਗਲਸ ਸਟੋਨ ਲਈ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ ਮਾਮਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪਤੀ ਦੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਸਮਝ ਕੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
"ਇਹ ਉਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ," ਉਸਨੇ ਝੁਰੜੀਆਂ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਬੁੱਲ੍ਹ ਗੁਆਉਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ।"
"ਆਹ, ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ। ਖੈਰ, ਖੈਰ, ਇਹ ਕਿਸਮਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੈਬ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਓਗੇ ਅਤੇ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰੋਗੇ।"
ਡਗਲਸ ਸਟੋਨ ਨੇ ਦਰਾਜ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੀ ਬਿਸਟੂਰੀ ਦਾ ਕੇਸ ਕੱਢਿਆ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪੱਟੀ ਦੇ ਰੋਲ ਅਤੇ ਲਿੰਟ ਦੇ ਕੰਪਰੈੱਸ ਨਾਲ ਰੱਖਿਆ। ਜੇ ਉਹ ਲੇਡੀ ਸੈਨੌਕਸ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ।
"ਮੈਂ ਤਿਆਰ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਓਵਰਕੋਟ ਖਿੱਚਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਠੰਡੀ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਗਲਾਸ ਵਾਈਨ ਪੀਓਗੇ?"
ਉਸਦਾ ਮਹਿਮਾਨ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੱਥ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਸੁੰਗੜ ਗਿਆ।
"ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਪੈਗੰਬਰ ਦਾ ਸੱਚਾ ਪੈਰੋਕਾਰ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਹਰੇ ਕੱਚ ਦੀ ਬੋਤਲ ਕੀ ਰੱਖੀ ਹੈ?"

"ਇਹ ਕਲੋਰੋਫਾਰਮ ਹੈ।"
"ਆਹ, ਇਹ ਵੀ ਸਾਡੇ ਲਈ ਵਰਜਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।"
"ਕੀ! ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਦੇ ਆਪ੍ਰੇਸ਼ਨ ਕਰਵਾਉਣ ਦਿਓਗੇ?"
"ਆਹ! ਉਹਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਬੇਚਾਰੀ ਆਤਮਾ। ਡੂੰਘੀ ਨੀਂਦ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਹਿਰ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸਾਡੀ ਸਮਿਰਨਾ ਅਫੀਮ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਆਓ, ਜਨਾਬ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਬੀਤ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।"
ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ, ਮੀਂਹ ਦੀ ਇੱਕ ਚਾਦਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰਿਆਂ 'ਤੇ ਆ ਗਈ, ਅਤੇ ਹਾਲ ਦਾ ਲੈਂਪ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਗਮਰਮਰ ਦੇ ਕੈਰੀਅਟਿਡ ਦੇ ਹੱਥ ਤੋਂ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਫੂੱਲ ਨਾਲ ਬੁਝ ਗਿਆ। ਪਿਮ, ਬਟਲਰ, ਭਾਰੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨੂੰ ਧੱਕਦਾ ਹੋਇਆ, ਹਵਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਨਾਲ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਜ਼ੋਰ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਆਦਮੀ ਪੀਲੇ ਰੰਗ ਦੀ ਚਮਕ ਵੱਲ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਫੜਦੇ ਹੋਏ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਕੈਬ ਕਿੱਥੇ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਉਹ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਠਰ .ੇਰੀ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ।
"ਕੀ ਇਹ ਦੂਰ ਹੈ?" ਡਗਲਸ ਸਟੋਨ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਓਹ, ਨਹੀਂ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਯੂਸਟਨ ਰੋਡ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸ਼ਾਂਤ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ।"
ਸਰਜਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਰੀਪੀਟਰ ਦੇ ਸਪਰਿੰਗ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਅਤੇ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਸਮਾਂ ਦੱਸਦੀਆਂ ਸਨ। ਪੌਣੇ ਨੌਂ ਵਜੇ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਦੂਰੀਆਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਲਗਾਇਆ, ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਮਾਮੂਲੀ ਓਪਰੇਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗੇਗਾ। ਉਸਨੂੰ ਦਸ ਵਜੇ ਤੱਕ ਲੇਡੀ ਸੈਨੌਕਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਧੁੰਦਲੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸਨੇ ਧੁੰਦਲੇ ਗੈਸ ਲੈਂਪਾਂ ਨੂੰ ਨੱਚਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਕਦੇ-ਕਦੇ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਚਮਕ ਦੇ ਨਾਲ। ਮੀਂਹ ਗੱਡੀ ਦੇ ਚਮੜੇ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਧੜਕ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਹੀਏ ਛੱਪੜ ਅਤੇ ਚਿੱਕੜ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੇ ਹੋਏ ਧਸ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਦਾ ਚਿੱਟਾ ਹੈੱਡਗੇਅਰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਰਜਨ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਜੇਬਾਂ ਵਿੱਚ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸੂਈਆਂ, ਆਪਣੇ ਲਿਗੇਚਰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸੇਫਟੀ-ਪਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਘਬਰਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਪੈਰ ਢੋਲ ਵਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਪਰ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਕੈਬ ਹੌਲੀ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਰੁਕ ਗਈ। ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਡਗਲਸ ਸਟੋਨ ਬਾਹਰ ਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸਮਿਰਨਾ ਵਪਾਰੀ ਦਾ ਪੈਰ ਉਸਦੀ ਅੱਡੀ 'ਤੇ ਸੀ।
"ਤੁਸੀਂ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਡਰਾਈਵਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ।
ਇਹ ਇੱਕ ਤੰਗ ਅਤੇ ਗੰਦੀ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘਟੀਆ ਦਿੱਖ ਵਾਲਾ ਘਰ ਸੀ। ਸਰਜਨ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਲੰਡਨ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਨੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਵੱਲ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ, ਪਰ ਉੱਥੇ ਕੁਝ ਵੀ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਕੋਈ ਦੁਕਾਨ ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਹਰਕਤ ਨਹੀਂ, ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਿਰਫ਼ ਸੁਸਤ, ਸਮਤਲ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲੇ ਘਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਦੋਹਰੀ ਲਾਈਨ, ਗਿੱਲੇ ਝੰਡੇ ਪੱਥਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਦੋਹਰੀ ਖਿੜਕੀ ਜੋ ਦੀਵੇ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਚਮਕਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਗਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਦੀ ਇੱਕ ਦੋਹਰੀ ਹੜ੍ਹ ਜੋ ਘੁੰਮਦੀ ਅਤੇ ਸੀਵਰੇਜ ਦੀਆਂ ਜਾਲੀਆਂ ਵੱਲ ਘੁੰਮਦੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਧੱਬਾ ਅਤੇ ਰੰਗੀਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਪੱਖੇ ਦੇ ਬਾਹੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਲਕੀ ਜਿਹੀ ਰੌਸ਼ਨੀ, ਇਹ ਧੂੜ ਅਤੇ ਗੰਦਗੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਢੱਕਿਆ

ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉੱਪਰ ਬੈੱਡਰੂਮ ਦੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਮੱਧਮ ਪੀਲੀ ਝਲਕ ਸੀ। ਵਪਾਰੀ ਨੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਦਸਤਕ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਹਨੇਰਾ ਚਿਹਰਾ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵੱਲ ਮੋੜਿਆ, ਡਗਲਸ ਸਟੋਨ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਚਿੰਤਾ ਨਾਲ ਸੁੰਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਬੋਲਟ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਔਰਤ ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਟੇਪਰ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਝੁਰੜੀਆਂ ਵਾਲੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਪਤਲੀ ਲਾਟ ਨੂੰ ਬਚਾਉਂਦੀ ਹੋਈ।

"ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ?" ਵਪਾਰੀ ਨੇ ਹਾਏ-ਹਾਏ ਕਿਹਾ।

"ਉਹ ਉਵੇਂ ਹੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਛੱਡ ਕੇ ਗਏ ਸੀ, ਸਰ।"

"ਉਹ ਬੋਲ ਨਹੀਂ ਰਹੀ?"

"ਨਹੀਂ, ਉਹ ਡੂੰਘੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਹੈ।"

ਵਪਾਰੀ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਡਗਲਸ ਸਟੋਨ ਤੰਗ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ, ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਤੇਲ ਵਾਲਾ ਕੱਪੜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕੋਈ ਚਟਾਈ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕੋਈ ਹੈੱਟ-ਰੈਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਡੂੰਘੀ ਸਲੇਟੀ ਧੂੜ ਅਤੇ ਮੱਕੜੀ ਦੇ ਜਾਲ ਦੇ ਭਾਰੀ ਝੁੰਡੇ ਹਰ ਪਾਸੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲੇ। ਬੁੱਢੀ ਔਰਤ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਘੁੰਮਦੀ ਪੌੜੀ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਦੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਚੁੱਪ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਗੂੰਜ ਰਹੀ ਸੀ। ਕੋਈ ਕਾਰਪੇਟ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਬੈੱਡਰੂਮ ਦੂਜੀ ਲੈਂਡਿੰਗ 'ਤੇ ਸੀ। ਡਗਲਸ ਸਟੋਨ ਬੁੱਢੀ ਨਰਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਅੰਦਰ ਗਿਆ, ਵਪਾਰੀ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਸੀ। ਇੱਥੇ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ, ਫਰਨੀਚਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸੀ। ਫਰਸ਼ ਕੂੜਾ-ਕਰਕਟ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਨੇ ਤੁਰਕੀ ਅਲਮਾਰੀਆਂ, ਜੜ੍ਹੀਆਂ ਮੇਜ਼ਾਂ, ਚੇਨ ਮੇਲ ਦੇ ਕੋਟ, ਅਜੀਬ ਪਾਈਪਾਂ ਅਤੇ ਅਜੀਬ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਕੰਧ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬਰੈਕਟ 'ਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਲੈਂਪ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਡਗਲਸ ਸਟੋਨ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਉਤਾਰਿਆ, ਅਤੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਚੁਣਦੇ ਹੋਏ, ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਤੁਰਕੀ ਫੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਜੇ ਇੱਕ ਔਰਤ, ਯਸ਼ਮਕ ਅਤੇ ਪਰਦੇ ਨਾਲ ਪਈ ਸੀ। ਚਿਹਰੇ ਦਾ ਹੇਠਲਾ ਹਿੱਸਾ ਨੰਗਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਰਜਨ ਨੇ ਇੱਕ ਦਾਗ਼ਦਾਰ ਕੱਟ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਹੇਠਲੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਿੰਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"ਤੁਸੀਂ ਯਸ਼ਮਕ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿਓਗੇ," ਤੁਰਕ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਪੂਰਬ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਬਾਰੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ।"

ਪਰ ਸਰਜਨ ਯਸ਼ਮਕ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਹੁਣ ਉਸਦੇ ਲਈ ਔਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਕੇਸ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਝੁਕ ਕੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ।

"ਜਲਣ ਦੇ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਸਥਾਨਕ ਲੱਛਣਾਂ ਦੇ ਵਿਕਸਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਆਪ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

ਪਤੀ ਨੇ ਬੇਕਾਬੂ ਹਲਚਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਮਰੋੜ ਦਿੱਤੇ।

"ਓਹ! ਸਰ, ਸਰ," ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਛੋਟੀ ਗੱਲ ਨਾ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ। ਇਹ ਘਾਤਕ ਹੈ। ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਆਪ੍ਰੇਸ਼ਨ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਚਾਕੂ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਬਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ," ਡਗਲਸ ਸਟੋਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਬੱਸ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋ ਗਿਆ," ਤੁਰਕ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ। "ਹਰ ਮਿੰਟ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਡੁੱਬਦਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡੇ ਆਉਣ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨਾ ਬਾਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਰਜਨ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ।"

ਡਗਲਸ ਸਟੋਨ ਝਿਜਕਿਆ। ਉਹ ਸੌ ਪੌਂਡ ਵਾਪਸ ਕਰਨਾ ਕੋਈ ਸੁਖਦ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਬੇਸ਼ੱਕ ਜੇ ਉਹ ਕੇਸ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪੈਸੇ ਵਾਪਸ ਕਰਨੇ ਪੈਣਗੇ। ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਰਕ ਸਹੀ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਔਰਤ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਕੋਰੋਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਜ਼ਹਿਰ ਦਾ ਨਿੱਜੀ ਅਨੁਭਵ ਹੋਇਆ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇੱਕ ਆਪ੍ਰੇਸ਼ਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਉਸ ਸਭ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਪਵਿੱਤਰ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ।"

"ਇਹ ਵਿਗਾੜ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਮੈਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੂੰਹ ਚੁੰਮਣ ਲਈ ਸੋਹਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਡਗਲਸ ਸਟੋਨ ਨੇ ਉਸ ਆਦਮੀ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ। ਭਾਸ਼ਣ ਬਹੁਤ ਬੇਰਹਿਮ ਸੀ। ਪਰ ਤੁਰਕ ਦਾ ਬੋਲਣ ਅਤੇ ਸੋਚਣ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅੰਦਾਜ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਝਗੜੇ ਦਾ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਡਗਲਸ ਸਟੋਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਿਸਟੂਰੀ ਕੱਢੀ, ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲੀ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਕਿਨਾਰੇ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਲੈਂਪ ਨੂੰ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਫੜਿਆ। ਦੋ ਹਨੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਯਸ਼ਮਕ ਦੇ ਚੀਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਆਇਰਿਸ ਸਨ, ਅਤੇ ਪੁਤਲੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ।

"ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਅਫੀਮ ਦੀ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਖੁਰਾਕ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।"

"ਹਾਂ, ਉਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਖੁਰਾਕ ਮਿਲੀ ਹੈ।"

ਉਸਨੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਹਨੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਨੀਰਸ ਅਤੇ ਚਮਕ ਰਹਿਤ ਸਨ, ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਬਦਲਦੀ ਚਮਕ ਆਈ, ਅਤੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਕੰਬਣ ਲੱਗ ਪਏ।

"ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਬੇਹੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਕੀ ਚਾਕੂ ਨੂੰ ਦਰਦ ਰਹਿਤ ਵਰਤਣਾ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ?"

ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਸਰਜਨ ਦੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਜ਼ਖਮੀ ਬੁੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫੋਰਸੇਪਾਂ ਨਾਲ ਫੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਦੋ ਤੇਜ਼ ਕੱਟਾਂ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਚੌੜਾ V-ਆਕਾਰ ਦਾ ਟੁਕੜਾ ਕੱਢਿਆ। ਔਰਤ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਚੀਕ ਨਾਲ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਉੱਠੀ। ਉਸਦਾ ਕੱਪੜਾ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਫਟ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਚਿਹਰਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ ਹੋਏ ਉੱਪਰਲੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਅਤੇ ਖੂਨ ਦੇ ਉਸ ਧੱਬੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ ਇੱਕ ਚਿਹਰਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਖਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖਦੀ ਰਹੀ ਅਤੇ ਚੀਕਦੀ ਰਹੀ। ਡਗਲਸ ਸਟੋਨ ਆਪਣੇ ਚਾਕੂ ਅਤੇ ਫੋਰਸੇਪਾਂ ਨਾਲ ਸੋਫੇ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ। ਕਮਰਾ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਕੰਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕੁਝ ਪਾੜਦੇ ਹੋਏ ਸੀਮ ਵਾਂਗ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਰਾਹਗੀਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵਧੇਰੇ ਭਿਆਨਕ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਸੁਪਨੇ

ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਸੀ ਕਿ ਤੁਰਕ ਦੇ ਵਾਲ ਅਤੇ ਦਾੜ੍ਹੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਪਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਲਾਰਡ ਸੈਨੌਕਸ ਕੰਧ ਨਾਲ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਉਸਦੇ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ ਚੁੱਪਚਾਪ ਹੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਚੀਕਾਂ ਹੁਣ ਮੁੱਕ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਸਿਰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਿਰਹਾਣੇ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਡਗਲਸ ਸਟੋਨ ਅਜੇ ਵੀ ਬੇਚੈਨ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਲਾਰਡ ਸੈਨੌਕਸ ਅਜੇ ਵੀ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਹੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਇਹ ਓਪਰੇਸ਼ਨ ਮੈਰੀਅਨ ਲਈ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਨੈਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਨੈਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ।"

ਡਗਲਸ ਸਟੋਨ ਗਜ਼ਾਂ ਤੱਕ ਝੁਕਿਆ ਅਤੇ ਕਵਰਲੇਟ ਦੇ ਕੰਢੇ ਨਾਲ ਖੇਡਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਦਾ ਚਾਕੂ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਅਜੇ ਵੀ ਫੋਰਸੇਪ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ," ਲਾਰਡ ਸੈਨੋਕਸ ਨੇ ਨਰਮੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਬੁੱਧਵਾਰ ਵਾਲੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨੋਟ ਦਾ ਗਰਭਪਾਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮੇਰੀ ਜੇਬ-ਬੁੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਦਰਦ ਝੱਲਿਆ। ਵੈਸੇ, ਜ਼ਖ਼ਮ ਮੇਰੀ ਦਸਤਖਤ ਵਾਲੀ ਅੰਗੂਠੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਚੁੱਪ ਸਾਥੀ ਵੱਲ ਬੜੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੋਟ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਫੜੇ ਛੋਟੇ ਰਿਵਾਲਵਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ। ਪਰ ਡਗਲਸ ਸਟੋਨ ਅਜੇ ਵੀ ਕਵਰਲੇਟ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਆਪਣੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ," ਲਾਰਡ ਸੈਨੌਕਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਡਗਲਸ ਸਟੋਨ ਹੱਸਣ ਲੱਗਾ। ਉਹ ਲੰਮਾ ਅਤੇ ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਹੱਸਿਆ। ਪਰ ਲਾਰਡ ਸੈਨੌਕਸ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹੱਸਿਆ। ਡਰ ਵਰਗੀ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਤਿੱਖਾ ਅਤੇ ਸਖ਼ਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਟਿਪਟੋਏ 'ਤੇ ਤੁਰਿਆ। ਬੁੱਢੀ ਔਰਤ ਬਾਹਰ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ।

"ਆਪਣੀ ਮਾਲਕਣ ਜਦੋਂ ਜਾਗ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਜਾਓ," ਲਾਰਡ ਸੈਨੌਕਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਫਿਰ ਉਹ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਕੈਬ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਡਰਾਈਵਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਵੱਲ ਵਧਾਇਆ।

"ਜੌਨ," ਲਾਰਡ ਸੈਨੌਕਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਘਰ ਲੈ ਜਾਓਗੇ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੇਗਾ। ਉਸਦੇ ਬਟਲਰ ਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿਓ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ, ਸਰ।"

"ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਲੇਡੀ ਸੈਨੌਕਸ ਨੂੰ ਘਰ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

"ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਕੀ, ਸਰ?"

"ਓਹ, ਅਗਲੇ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਮੇਰਾ ਪਤਾ ਹੋਟਲ ਡੀ ਰੋਮਾ, ਵੇਨਿਸ ਹੋਵੇਗਾ। ਬੱਸ ਇਹ ਦੇਖੋ ਕਿ ਚਿੱਠੀਆਂ ਭੇਜੀਆਂ ਜਾਣ। ਅਤੇ ਸਟੀਵਨਜ਼ ਨੂੰ ਕਹੋ ਕਿ ਉਹ ਅਗਲੇ ਸੋਮਵਾਰ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਜਾਮਨੀ ਗੁਲਦਾਊਦੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਤੀਜਾ ਤਾਰ ਦੇਵੇ।"

ਬਲੂ ਜੌਨ ਗੈਪ ਦਾ ਦਹਿਸ਼ਤ

ਡਾ. ਜੇਮਜ਼ ਹਾਰਡਕੈਸਲ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਕਹਾਣੀ ਮਿਲੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ 4 ਫਰਵਰੀ, 1908 ਨੂੰ 36 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ, ਅੱਪਰ ਕੋਵੈਂਟਰੀ ਫਲੈਟਸ, ਸਾਊਥ ਕੇਨਸਿੰਗਟਨ ਵਿਖੇ ਫੇਥੀਸਿਸ ਨਾਲ ਹੋਈ ਸੀ। ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ, ਉਹ ਇਸ ਖਾਸ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਇੱਕਮਤ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸੰਜੀਦਾ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਸੋਚ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਕਲਪਨਾ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਰਹਿਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਲੜੀ ਦੀ ਕਾਢ ਕੱਢਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੀ। ਕਾਗਜ਼ ਇੱਕ ਲਿਫਾਫੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, "ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੀ ਬਸੰਤ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ-ਪੱਛਮੀ ਡਰਬੀਸ਼ਾਇਰ ਵਿੱਚ ਮਿਸ ਐਲਰਟਨ ਦੇ ਫਾਰਮ ਦੇ ਨੇੜੇ ਵਾਪਰੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਲੇਖਾ ਜੋਖਾ।" ਲਿਫਾਫਾ ਸੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਪੈਨਸਿਲ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ -

ਪਿਆਰੇ ਸੀਟਨ, -

"ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਲਚਸਪ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁੱਖ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਿਸ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਮਿਲੇ, ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਛੱਡਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਅਜਨਬੀਆਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨਾਲੋਂ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਹੁੰਦਾ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੀਟਨ ਕੌਣ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਜੋੜ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਐਲਰਟਨ ਫਾਰਮ ਦੀ ਫੇਰੀ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਅਲਾਰਮ ਦੀ ਆਮ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਉਸਦੇ ਖਾਸ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੋੜਦਾ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਡਾਇਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੁਝ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

17 ਅਪ੍ਰੈਲ।— ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਉੱਚੀ ਹਵਾ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਐਲਰਟਨਜ਼ ਦਾ ਫਾਰਮ ਸਮੁੰਦਰ ਤਲ ਤੋਂ ਚੌਦਾਂ ਸੌ ਵੀਹ ਫੁੱਟ ਉੱਚਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਮਾਹੌਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਮ ਸਵੇਰ ਦੀ ਖੰਘ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਬੇਅਰਾਮੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ, ਤਾਜ਼ੇ ਦੁੱਧ ਅਤੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਉਗਾਏ ਗਏ ਮਟਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੇਰਾ ਭਾਰ ਵਧਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਂਡਰਸਨ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ।

ਦੋਵੇਂ ਮਿਸ ਐਲਰਟਨਜ਼ ਮਨਮੋਹਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਦਿਆਲੂ ਹਨ, ਦੋ ਪਿਆਰੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਮਿਹਨਤੀ ਬੁੱਢੀਆਂ ਨੌਕਰਾਣੀਆਂ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਅਪਾਹਜ ਅਜਨਬੀ 'ਤੇ ਸਾਰਾ ਦਿਲ ਲਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ। ਸੱਚਮੁੱਚ, ਬੁੱਢੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਲਾਭਦਾਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ, ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀਆਂ ਰਿਜ਼ਰਵ ਫੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ। ਉਹ ਬੇਲੋੜੀ ਔਰਤ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਗਰੀਬ ਬੇਲੋੜੀ ਆਦਮੀ ਉਸਦੀ ਦਿਆਲੂ ਮੌਜੂਦਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੀ ਕਰੇਗਾ? ਵੈਸੇ, ਆਪਣੀ ਸਾਦਗੀ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਇਸ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਾਂਡਰਸਨ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫਾਰਮ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਿਉਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਖੁਦ ਰੈਂਕ ਤੋਂ ਉੱਠ ਗਏ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੀ ਜਵਾਨੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਵਾਂ ਨੂੰ ਡਰਾਉਣ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਇਕੱਲਾ ਸਥਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੈਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਹਨ। ਇਸ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਨਿਯਮਿਤ ਘਾਟੀ ਦੇ ਤਲ 'ਤੇ ਪਈਆਂ ਚਰਾਗਾਹਾਂ ਹਨ। ਹਰ ਪਾਸੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਚੂਨੇ ਦੇ ਪੱਥਰ ਦੀਆਂ ਪਹਾੜੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਚੱਟਾਨਾਂ ਤੋਂ ਬਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਇੰਨੀਆਂ ਨਰਮ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਤੋੜ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਦੇਸ਼ ਖੋਖਲਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹਥੌੜੇ ਨਾਲ ਮਾਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਹ ਢੋਲ ਵਾਂਗ ਗੂੰਜੇਗਾ, ਜਾਂ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਫਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਭੂਮੀਗਤ ਸਮੁੰਦਰ ਨੂੰ ਬੇਨਕਾਬ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਸਮੁੰਦਰ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਨਦੀਆਂ ਪਹਾੜ ਵਿੱਚ ਵਗਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਦੇ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੀਆਂ। ਚੱਟਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਪਾੜ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਡੀਆਂ ਗੁਫਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਅੰਤੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਗਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਸਾਈਕਲ ਲੈਂਪ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸਦੀਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਅਜੀਬ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਚਾਂਦੀ ਅਤੇ ਕਾਲੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਵੇਖਾਂ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਸਟੈਲੇਕਟਾਈਟਸ 'ਤੇ ਸੁੱਟਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਉੱਚੀਆਂ ਛੱਤਾਂ ਨੂੰ ਢੱਕਦੇ ਹਨ। ਲੈਂਪ ਬੰਦ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਕਾਲੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਇਸਨੂੰ ਚਾਲੂ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਰਬੀ ਰਾਤਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਹੈ।
ਪਰ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਅਜੀਬ ਖੱਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਹੱਥੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਦੇ ਬਲੂ ਜੌਨ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਜਾਮਨੀ ਰੰਗ ਦੇ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਖਣਿਜ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਨਾਮ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੰਨਾ ਦੁਰਲੱਭ ਹੈ ਕਿ ਬਲੂ ਜੌਨ ਦੇ ਇੱਕ ਆਮ ਫੁੱਲਦਾਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਵੇ। ਰੋਮੀਆਂ ਨੇ, ਆਪਣੀ ਇਸ ਅਸਾਧਾਰਨ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਨਾਲ, ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਘਾਟੀ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਹਾੜੀ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਖਿਤਿਜੀ ਸ਼ਾਫਟ ਨੂੰ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਡੁਬੋ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖਾਨ ਦੇ ਖੱਡ ਨੂੰ ਬਲੂ ਜੌਨ ਗੈਪ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਚੱਟਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਫ਼-ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਕਮਾਨ, ਮੂੰਹ ਝਾੜੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਰਸਤਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਰੋਮਨ ਖਾਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਕੱਟਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕੁਝ ਵੱਡੀਆਂ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਗੁਫਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਬਲੂ ਜੌਨ ਗੈਪ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਦਮਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਮੋਮਬੱਤੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਭੰਡਾਰ ਰੱਖਣਾ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਦਿਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੇ। ਮੈਂ ਅਜੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਗਿਆ, ਪਰ ਅੱਜ ਹੀ ਮੈਂ ਕਮਾਨਾਂ ਵਾਲੀ ਸੁਰੰਗ ਦੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਰੇ ਕਾਲੇ ਖੱਡਾਂ ਵਿੱਚ ਝਾਤੀ ਮਾਰਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੇਰੀ ਸਿਹਤ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਹੱਸਮਈ ਡੂੰਘਾਈਆਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਛੁੱਟੀਆਂ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਰੋਮਨ ਡਰਬੀਸ਼ਾਇਰ ਪਹਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ ਤੱਕ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।
ਅਜੀਬ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੇਸ਼ ਵਾਸੀ ਕਿੰਨੇ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਹਨ! ਮੈਨੂੰ ਨੌਜਵਾਨ ਆਰਮੀਟੇਜ ਬਾਰੇ ਬਿਹਤਰ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਪੜ੍ਹਿਆ-ਲਿਖਿਆ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਥਾਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਆਦਮੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਬਲੂ ਜੌਨ ਗੈਪ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਖੇਤ ਵਿੱਚੋਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ।
"ਠੀਕ ਹੈ, ਡਾਕਟਰ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਰੋ ਨਹੀਂ।"
“ਡਰਦਾ ਹਾਂ!” ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। “ਕਿਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਹਾਂ?”

"ਇਸ ਬਾਰੇ," ਉਸਨੇ ਕਾਲੇ ਤਿਜੋਰੀ ਵੱਲ ਆਪਣੇ ਅੰਗੂਠੇ ਦੇ ਝਟਕੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਉਸ ਦਹਿਸ਼ਤ ਬਾਰੇ ਜੋ ਬਲੂ ਜੌਨ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।"

ਇੱਕ ਇਕੱਲਿਆਂ ਪੇਂਡੂ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੰਤਕਥਾ ਦਾ ਪੈਦਾ ਹੋਣਾ ਕਿੰਨਾ ਬੇਤੁਕਾ ਹੈ! ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਅਜੀਬ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਮੀਟੇਜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਭੇਡਾਂ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਗਾਇਬ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੂਰ ਲਿਜਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਭਟਕ ਸਕਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਪਹਾੜਾਂ ਵਿੱਚ ਅਲੋਪ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਇਹ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਖੂਨ ਦਾ ਇੱਕ ਤਲਾਅ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉੱਨ ਦੇ ਕੁਝ ਟੁਕੜੇ। ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ, ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਕੁਦਰਤੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਤਾਂ 'ਤੇ ਭੇਡਾਂ ਗਾਇਬ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਹੁਤ ਹਨੇਰੀਆਂ, ਬੱਦਲਵਾਈ ਵਾਲੀਆਂ ਰਾਤਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਚੰਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਮੈਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਵਾਬ ਮਿਲਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਹ ਰਾਤਾਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਮ ਭੇਡ-ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਲਈ ਚੁਣਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਕੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾੜਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਪੱਥਰ ਕਾਫ਼ੀ ਦੂਰੀ ਤੱਕ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਮਨੁੱਖੀ ਏਜੰਸੀ ਫਿਰ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਆਰਮੀਟੇਜ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜੀਵ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਸੀ - ਦਰਅਸਲ, ਕੋਈ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਗੈਪ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਰਿਹਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਮੁਸਕਰਾਏ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਚੂਨੇ ਦੇ ਪੱਥਰ ਦੀਆਂ ਖੱਡਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਚੱਲ ਰਹੇ ਭੂਮੀਗਤ ਪਾਣੀ ਦੇ ਸਿਸਟਮ ਵਿੱਚੋਂ ਅਜੀਬ ਗੂੰਜ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੇ ਆਰਮੀਟੇਜ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਛੱਡ ਗਿਆ।

ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਸ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਗੁਫਾ ਦੇ ਮੂੰਹ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਰਮੀਟੇਜ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਘੁੰਮਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਅਚਾਨਕ, ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵਾਲੀ ਸੁਰੰਗ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਤੋਂ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਬਿਆਨ ਕਰਾਂ? ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਅੰਤੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੇਠਾਂ। ਦੂਜਾ, ਦੂਰੀ ਦੇ ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕੋਈ ਬੂਮ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਹਾਦਸਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਡਿੱਗਦੇ ਪਾਣੀ ਜਾਂ ਚੱਟਾਨ ਦੇ ਡਿੱਗਣ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਚੀਕ ਸੀ, ਕੰਬਦੀ ਅਤੇ ਕੰਬਦੀ, ਲਗਭਗ ਘੋੜੇ ਦੀ ਚੀਕ ਵਾਂਗ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਨੁਭਵ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਆਰਮੀਟੇਜ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਮਹੱਤਵ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਬਲੂ ਜੌਨ ਗੈਪ ਕੋਲ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਕੋਈ ਵਾਪਸੀ ਨਹੀਂ ਆਈ, ਇਸ ਲਈ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਫਾਰਮਹਾਉਸ ਵਾਪਸ ਭਟਕ ਗਿਆ, ਜੋ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੇਰੀ ਤਾਕਤ ਬਹਾਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਗੁਫਾ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਾਂਗਾ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਆਰਮੀਟੇਜ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਚਰਚਾ ਲਈ ਬਹੁਤ ਬੇਤੁਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਆਵਾਜ਼ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਅਜੀਬ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਲਿਖਦਾ ਹਾਂ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਮੇਰੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਗੂੰਜਦਾ ਹੈ।

20 ਅਪ੍ਰੈਲ।— ਪਿਛਲੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਬਲੂ ਜੌਨ ਗੈਪ ਲਈ ਕਈ ਮੁਹਿੰਮਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੂਰੀ ਤੱਕ ਵੀ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੇਰੀ ਸਾਈਕਲ ਦੀ ਲਾਲਟੈਣ ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਤੱਕ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਕੰਮ ਹੋਰ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਕੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਭਰਮ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਸ਼ਾਇਦ, ਆਰਮੀਟੇਜ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਗਏ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਸਾਰਾ ਵਿਚਾਰ ਬੇਤੁਕਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਫਾ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ 'ਤੇ ਉਹ ਝਾੜੀਆਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਭਾਰੀ ਜੀਵ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਹੋਵੇ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਮਿਸ ਐਲਰਟਨਜ਼ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਹਨ, ਪਰ ਮੈਂ ਕੁਝ ਮੋਮਬੱਤੀਆਂ ਖਰੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ।

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਗੁਫਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਈਆਂ ਭੇਡਾਂ ਦੀਆਂ ਉੱਨਾਂ ਦੇ ਅਣਗਿਣਤ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜੋ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲਿਬੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮੇਰਾ ਮਨ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਭੇਡਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪੱਥਰੀਲੀਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਭਟਕਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦੇ ਉਸ ਛਿੱਟੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਝਟਕਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਰੋਮਨ ਆਰਚ ਤੋਂ ਡਰ ਕੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟਦੇ ਹੋਏ ਪਾਇਆ। ਕਾਲੀ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਗੰਦਾ ਸਾਹ ਨਿਕਲਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਝਾਤੀ ਮਾਰੀ ਸੀ। ਕੀ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਅਣਜਾਣ ਚੀਜ਼, ਕੋਈ ਭਿਆਨਕ ਮੌਜੂਦਗੀ, ਉੱਥੇ ਲੁਕੀ ਹੋਈ ਸੀ? ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸਿਹਤ ਹਿੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਰ ਵੀ ਘਬਰਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਲਪਨਾਸ਼ੀਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਵਿੱਚ ਕਮਜ਼ੋਰ ਪੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਖਾਨ ਦੇ ਭੇਤ ਨੂੰ, ਜੇ ਕੋਈ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਅਣਸੁਲਝਿਆ ਛੱਡਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਪਰ ਅੱਜ ਰਾਤ ਮੇਰੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਨਾੜੀਆਂ ਹੋਰ ਸਥਿਰ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਕੱਲ੍ਹ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੋਵਾਂਗਾ।

22 ਅਪ੍ਰੈਲ।— ਮੈਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੈੱਟ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦਿਓ। ਮੈਂ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਬਲੂ ਜੌਨ ਗੈਪ ਵੱਲ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾਇਆ। ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਸ਼ੰਕੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਲਿਆਉਂਦਾ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮੋਮਬੱਤੀ ਜਗਾਈ, ਕੰਢਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ, ਅਤੇ ਚੱਟਾਨੀ ਸ਼ਾਫਟ ਵਿੱਚ ਉਤਰ ਗਿਆ।

ਇਹ ਲਗਭਗ ਪੰਜਾਹ ਫੁੱਟ ਤੱਕ ਇੱਕ ਤੀਬਰ ਕੋਣ 'ਤੇ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗਿਆ, ਫਰਸ਼ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਪੱਥਰ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉੱਥੋਂ ਇੱਕ ਲੰਮਾ, ਸਿੱਧਾ ਰਸਤਾ ਠੋਸ ਚੱਟਾਨ ਵਿੱਚ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਕੋਈ ਭੂ-ਵਿਗਿਆਨੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਪਰ ਇਸ ਗਲਿਆਰੇ ਦੀ ਪਰਤ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੂਨੇ ਦੇ ਪੱਥਰ ਨਾਲੋਂ ਕਿਸੇ ਸਖ਼ਤ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਝ ਬਿੰਦੂ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੰਦਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਪੁਰਾਣੇ ਖਾਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਖੁਦਾਈ ਵਿੱਚ ਛੱਡੇ ਸਨ, ਇੰਨੇ ਤਾਜ਼ੇ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕੱਲ੍ਹ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਣ। ਇਸ ਅਜੀਬ, ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਗਲਿਆਰੇ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਮੈਂ ਠੋਕਰ ਖਾਧੀ, ਮੇਰੀ

ਕਮਜ਼ੋਰ ਲਾਟ ਮੇਰੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦਾ ਇੱਕ ਮੱਧਮ ਚੱਕਰ ਸੁੱਟ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਿੱਥੇ ਰੋਮਨ ਸੁਰੰਗ ਇੱਕ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਭਰੀ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹਦੀ ਸੀ - ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹਾਲ, ਚੂਨੇ ਦੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਦੇ ਲੰਬੇ ਚਿੱਟੇ ਬਰਫ਼ ਨਾਲ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਕੇਂਦਰੀ ਚੈਂਬਰ ਤੋਂ ਮੈਂ ਧੁੰਦਲਾ ਜਿਹਾ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਭੂਮੀਗਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਨੇ ਗਏ ਕਈ ਰਸਤੇ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਡੂੰਘਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਵਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸੀ ਬਿਹਤਰ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੀ ਮੈਂ ਇਸ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਭੁਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਜਾਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਾਂ, ਜਦੋਂ ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਮੇਰੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਪਈ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਖਿੱਚ ਲਿਆ।

ਗੁਫਾ ਦੇ ਫਰਸ਼ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਚੱਟਾਨਾਂ ਦੇ ਪੱਥਰਾਂ ਜਾਂ ਚੂਨੇ ਦੇ ਸਖ਼ਤ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਖਾਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਦੂਰ ਛੱਤ ਤੋਂ ਇੱਕ ਟਪਕ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਨਰਮ ਚਿੱਕੜ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੀ - ਇੱਕ ਅਣ-ਪ੍ਰਭਾਸ਼ਿਤ ਧੱਬਾ, ਡੂੰਘਾ, ਚੌੜਾ ਅਤੇ ਅਨਿਯਮਿਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਪੱਥਰ ਇਸ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੋਈ ਢਿੱਲਾ ਪੱਥਰ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਭਾਵੀ ਜਾਨਵਰ ਦੁਆਰਾ ਹੋਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਚਿੱਕੜ ਦਾ ਟੁਕੜਾ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਾਜਬ ਕਦਮ ਇਸਨੂੰ ਢੱਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਉਸ ਇਕਵਚਨ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਾਲੇ ਪਰਛਾਵਿਆਂ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁਖਦਾਈ ਡੁੱਬਣਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਹ, ਜੋ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਰੋ, ਮੋਮਬੱਤੀ ਮੇਰੇ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੰਬ ਗਈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ ਅਤੇ ਆਕਾਰਹੀਣ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਾਲ ਜੋੜਨਾ ਕਿੰਨਾ ਬੇਤੁਕਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਆਪਣਾ ਹੌਂਸਲਾ ਸੰਭਾਲ ਲਿਆ। ਇੱਕ ਹਾਥੀ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਬੇਤੁਕੇ ਡਰਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਡਰਾਂਗਾ। ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਕੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕ ਚੱਟਾਨ ਬਣਤਰ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮੈਂ ਰੋਮਨ ਸੁਰੰਗ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸਾਵਧਾਨੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਵੱਡੀ ਗੁਫਾ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਰਸਤੇ ਦੁਆਰਾ ਕੱਟੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਵਾਧੂ ਮੋਮਬੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮਾਚਿਸਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਗੁਫਾ ਦੀ ਪੱਥਰੀਲੀ ਅਤੇ ਅਸਮਾਨ ਸਤ੍ਹਾ ਉੱਤੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ।

ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਤੇ ਆ ਗਿਆ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੀ ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਆਫ਼ਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਇੱਕ ਵੀਹ ਫੁੱਟ ਚੌੜੀ ਨਦੀ ਮੇਰੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੰਢੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੂਰੀ ਤੱਕ ਤੁਰਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਲੱਭ ਸਕਾਂ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਸੁੱਕੇ ਪੈਰੀਂ ਪਾਰ ਕਰ ਸਕਾਂ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਿੱਥੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਮਤਲ ਪੱਥਰ ਪਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੱਕ ਮੈਂ ਇੱਕ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਹੋਇਆ, ਚੱਟਾਨ ਨੂੰ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਦੀ ਦੇ ਤੇਜ਼ ਵਹਾਅ ਨਾਲ ਭਾਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਡਿੱਗਿਆ ਤਾਂ ਇਹ ਝੁਕ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬਰਫ਼ ਦੇ ਠੰਡੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੇਰੀ ਮੋਮਬੱਤੀ ਬੁਝ ਗਈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦਾ ਪਾਇਆ।

ਮੈਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਲੜਖੜਾ ਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਆਪਣੇ ਸਾਹਸ ਤੋਂ ਘਬਰਾਉਣ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖੁਸ਼ ਸੀ। ਮੋਮਬੱਤੀ ਮੇਰੇ ਹੱਥੋਂ ਡਿੱਗ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਮੇਰੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਦੋ ਹੋਰ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਲਈ ਮਾਚਿਸ ਦਾ ਆਪਣਾ ਡੱਬਾ ਕੱਢਿਆ। ਉਦੋਂ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ। ਡੱਬਾ ਮੇਰੇ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਣ ਨਾਲ ਭਿੱਜ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਚਿਸਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ, ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਠੰਡਾ ਹੱਥ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ। ਹਨੇਰਾ ਧੁੰਦਲਾ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਸੀ। ਇਹ ਇੰਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਕਿਸੇ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਠੋਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਲਈ। ਮੈਂ ਸ਼ਾਂਤ ਖੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾਲ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਥਿਰ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਗੁਫਾ ਦੇ ਫਰਸ਼ ਦਾ ਨਕਸ਼ਾ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਹਾਏ! ਮੇਰੇ ਮਨ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬੇਅਰਿੰਗ ਕੰਧ 'ਤੇ ਉੱਚੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਛੂਹਣ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲੱਭੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਆਮ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਯਾਦ ਆਇਆ ਕਿ ਪਾਸਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਥਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਫੜ ਕੇ ਮੈਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਰੋਮਨ ਸੁਰੰਗ ਦੇ ਖੁੱਲਣ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਬਹੁਤ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਚੱਟਾਨਾਂ ਨਾਲ ਟਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਇਸ ਬੇਚੈਨ ਖੋਜ 'ਤੇ ਨਿਕਲ ਪਿਆ।

ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ। ਉਸ ਕਾਲੇ, ਮਖਮਲੀ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਸਬਰ ਗੁਆ ਬੈਠਦੇ। ਮੇਰੇ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੱਥੇ ਹਾਂ। ਨਦੀ ਦੀ ਲਹਿਰ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਸੀ, ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ, ਪਰ ਜਿਸ ਪਲ ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਕੰਢਾ ਛੱਡਿਆ ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਆਚ ਗਿਆ। ਉਸ ਚੂਨੇ ਦੇ ਪੱਥਰ ਦੀ ਭੁਲੱਕੜ ਵਿੱਚੋਂ ਪੂਰਨ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਲੱਭਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੰਭਵ ਸੀ।

ਮੈਂ ਇੱਕ ਪੱਥਰ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਵਾਲੀ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ। ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਬਲੂ ਜੌਨ ਖਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਖੋਜੀ ਦਲ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਆਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਖ਼ਤਰੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸਰੋਤਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਉਮੀਦ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੀ ਕਿ ਮਾਚਿਸ ਸੁੱਕ ਜਾਣ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਿਆ, ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਸਿਰਫ਼ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਹੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਿੱਲਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਖੱਬਾ ਮੋਢਾ ਪਾਣੀ ਦੇ ਉੱਪਰ ਰਹਿ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਮਾਚਿਸਾਂ ਦਾ ਡੱਬਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਖੱਬੀ ਕੱਛ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ। ਗੁਫਾ ਦੀ ਨਮੀ ਵਾਲੀ ਹਵਾ ਸ਼ਾਇਦ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਗਰਮੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਰੋਧਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕਈ ਘੰਟਿਆਂ ਤੱਕ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਨਾਲ ਮੈਂ ਫਾਰਮ-ਹਾਊਸ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਕਈ ਬਿਸਕੁਟ ਪਾ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਬਦਕਿਸਮਤ ਨਦੀ ਦੇ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਧੋਤਾ ਜੋ ਮੇਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬਦਕਿਸਮਤੀਆਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਚੱਟਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਸੀਟ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ, ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਲੱਭਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿੱਥੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ ਲਈ ਸਹਾਰਾ ਮਿਲ ਸਕੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਫੈਲਾਈਆਂ ਅਤੇ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਬੈਠ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਗਿੱਲਾ ਅਤੇ ਠੰਡਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ

ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਆਧੁਨਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਨੇ ਮੇਰੀ ਬਿਮਾਰੀ ਲਈ ਹਰ ਮੌਸਮ ਵਿੱਚ ਖਿੜਕੀਆਂ ਖੋਲ੍ਹਣ ਅਤੇ ਤੁਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ, ਨਦੀ ਦੇ ਇਕਸਾਰ ਗੂੰਜ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਪੂਰਨ ਹਨੇਰੇ ਦੁਆਰਾ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਬੇਚੈਨ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਿਆ।

ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਚਿਰ ਚੱਲਿਆ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਈਆਂ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਚਾਨਕ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪੱਥਰ ਦੇ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਹਰ ਨਸਾਂ ਰੋਮਾਂਚਕ ਅਤੇ ਹਰ ਭਾਵਨਾ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸੁਚੇਤ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਮੈਂ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਸੀ - ਕੁਝ ਆਵਾਜ਼ ਜੋ ਪਾਣੀਆਂ ਦੇ ਗਰਜਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰੀ ਸੀ। ਇਹ ਲੰਘ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਇਸਦੀ ਗੂੰਜ ਅਜੇ ਵੀ ਮੇਰੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਟਿਕੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਕੀ ਇਹ ਕੋਈ ਖੋਜੀ ਪਾਰਟੀ ਸੀ? ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਚੀਕਦੇ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਆਵਾਜ਼ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜਗਾਇਆ ਸੀ, ਇਹ ਮਨੁੱਖੀ ਆਵਾਜ਼ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਧੜਕਦਾ ਬੈਠਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਹ ਲੈਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਫਿਰ ਉੱਥੇ ਸੀ! ਅਤੇ ਫਿਰ! ਹੁਣ ਇਹ ਨਿਰੰਤਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਚਾਲ ਸੀ - ਹਾਂ, ਯਕੀਨਨ ਇਹ ਕਿਸੇ ਜੀਵਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੀ ਚਾਲ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਕਿੰਨੀ ਚਾਲ ਸੀ! ਇਸਨੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸਪੰਜ ਵਰਗੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਭਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਘੁੱਟੀ ਹੋਈ ਪਰ ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਵਾਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਿੱਤੀ। ਹਨੇਰਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਾਂਗ ਪੂਰਾ ਸੀ, ਪਰ ਚਾਲ ਨਿਯਮਤ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾਕੁੰਨ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਮੇਰੀ ਚਮੜੀ ਠੰਢੀ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਗਏ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਸਥਿਰ ਅਤੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਜੀਵ ਸੀ, ਅਤੇ ਯਕੀਨਨ ਉਸਦੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਗਤੀ ਨਾਲ, ਇਹ ਉਹ ਸੀ ਜੋ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਚੱਟਾਨ 'ਤੇ ਝੁਕਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਕਦਮ ਹੋਰ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੇ ਗਏ, ਫਿਰ ਰੁਕ ਗਏ, ਅਤੇ ਇਸ ਵੇਲੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਚੀਕ ਅਤੇ ਗੂੰਜ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ। ਜੀਵ ਧਾਰਾ 'ਤੇ ਪੀ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ ਚੁੱਪ ਸੀ, ਲੰਬੇ ਸੁੰਘਣ ਅਤੇ ਭਾਰੀ ਮਾਤਰਾ ਅਤੇ ਊਰਜਾ ਦੇ ਸੁੰਘਣ ਨਾਲ ਟੁੱਟ ਗਈ। ਕੀ ਇਸਨੇ ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਫੜ ਲਈ ਸੀ? ਮੇਰੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਨਾਸਾਂ ਇੱਕ ਘੱਟ ਗੰਦੀ ਅਤੇ ਘਿਣਾਉਣੀ ਗੰਧ ਨਾਲ ਭਰ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ। ਉਹ ਹੁਣ ਧਾਰਾ ਦੇ ਮੇਰੇ ਪਾਸੇ ਸਨ। ਪੱਥਰ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਲੇਟਿਆ ਸੀ ਉਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਗਜ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਧੜਕਦੇ ਸਨ। ਸਾਹ ਲੈਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਚੱਟਾਨ 'ਤੇ ਝੁਕ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਕਦਮ ਦੂਰ ਹੋ ਗਏ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਨਦੀ ਦੇ ਪਾਰ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਛਿੱਟੇ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਅਤੇ ਆਵਾਜ਼ ਉਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਦੂਰ ਮਰ ਗਈ ਜਿਸ ਦਿਸ਼ਾ ਤੋਂ ਇਹ ਆਈ ਸੀ।

ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਤੱਕ ਮੈਂ ਚੱਟਾਨ 'ਤੇ ਪਿਆ ਰਿਹਾ, ਹਿੱਲਣ ਤੋਂ ਵੀ ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਆਵਾਜ਼ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਜੋ ਮੈਂ ਗੁਫਾ ਦੀਆਂ ਡੂੰਘਾਈਆਂ ਤੋਂ ਆ ਰਹੀ ਸੁਣੀ ਸੀ, ਆਰਮੀਟੇਜ ਦੇ ਡਰ ਬਾਰੇ, ਚਿੱਕੜ ਵਿੱਚ ਅਜੀਬ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਹ ਆਖਰੀ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਸਬੂਤ ਆਇਆ ਕਿ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕੋਈ ਅਕਲਪਿਤ ਰਾਖਸ਼ ਸੀ, ਕੁਝ ਬਿਲਕੁਲ ਅਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ, ਜੋ ਪਹਾੜ ਦੀ ਖੋੜ ਵਿੱਚ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਜਾਂ ਰੂਪ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਕੋਈ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਇਹ ਹਲਕਾ-ਫੁਲਕਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਸਮਝ, ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ, ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਇੰਦਰੀਆਂ, ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਹਨ, ਵਿਚਕਾਰ ਲੜਾਈ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਭੜਕ ਉੱਠੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਲੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਲਗਭਗ ਤਿਆਰ ਸੀ

ਕਿ ਇਹ ਅਨੁਭਵ ਕਿਸੇ ਬੁਰੇ ਸੁਪਨੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸਥਿਤੀ ਨੇ ਇੱਕ ਭਰਮ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਇੱਕ ਆਖਰੀ ਅਨੁਭਵ ਬਾਕੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚੋਂ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਆਖਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕੱਛ ਤੋਂ ਮਾਚਿਸ ਕੱਢੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਸੁੱਕੇ ਲੱਗ ਰਹੇ ਸਨ। ਚੱਟਾਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਚੀੜ ਵਿੱਚ ਝੁਕ ਕੇ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਕਿ ਇਸਨੇ ਇੱਕਦਮ ਅੱਗ ਲਗਾ ਲਈ। ਮੈਂ ਮੋਮਬੱਤੀ ਜਗਾਈ, ਅਤੇ, ਗੁਫਾ ਦੀਆਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਡੂੰਘਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਰਾਉਣੀ ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਰੋਮਨ ਰਸਤੇ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਗਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਮੈਂ ਚਿੱਕੜ ਦੇ ਉਸ ਟੁਕੜੇ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਮੈਂ ਵੱਡੀ ਛਾਪ ਦੇਖੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਇਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈਰਾਨ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੀ ਸਤ੍ਹਾ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਸਮਾਨ ਛਾਪ ਸਨ, ਆਕਾਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ, ਰੂਪਰੇਖਾ ਵਿੱਚ ਅਨਿਯਮਿਤ, ਇੱਕ ਡੂੰਘਾਈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡੇ ਗਏ ਭਾਰੀ ਭਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਦਹਿਸ਼ਤ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ। ਝੁਕ ਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਮੋਮਬੱਤੀ ਨੂੰ ਛਾਂਟਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਡਰ ਦੇ ਜਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪੱਥਰੀਲੇ ਆਰਚਵੇਅ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ, ਇਸਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਰੁਕਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ, ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਪੈਰਾਂ ਅਤੇ ਸਾਹ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ ਫੇਫੜਿਆਂ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਪੱਥਰਾਂ ਦੀ ਆਖਰੀ ਢਲਾਣ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ, ਕੰਡਿਆਲੀਆਂ ਝਾੜੀਆਂ ਦੇ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ, ਅਤੇ ਤਾਰਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਰੌਸ਼ਨੀ ਹੇਠ ਨਰਮ ਘਾਹ 'ਤੇ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਫਾਰਮ-ਹਾਊਸ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਸਵੇਰ ਦੇ ਤਿੰਨ ਵੱਜ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਅੱਜ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਾਹਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਿਲਕੁਲ ਬੇਕਾਬੂ ਅਤੇ ਕੰਬ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਅਜੇ ਤੱਕ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਜੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਨੁਭਵ ਦੱਸਾਂ ਤਾਂ ਗਰੀਬ ਇਕੱਲੀਆਂ ਔਰਤਾਂ, ਜਾਂ ਇੱਥੇ ਅਨਪੜ੍ਹ ਜੁਲੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਣਗੇ? ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਜਾਣ ਦਿਓ ਜੋ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

25 ਅਪ੍ਰੈਲ।— ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਾਹਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਪਿਆ ਰਿਹਾ। ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਰਥ ਨਾਲ ਵਰਤਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਅਨੁਭਵ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਲਗਭਗ ਦੂਜੇ ਅਨੁਭਵ ਵਾਂਗ ਹੀ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇ ਸਕੇ। ਇੱਕ ਡਾ. ਮਾਰਕ ਜੌਨਸਨ ਹੈ ਜੋ ਕੁਝ ਮੀਲ ਦੂਰ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਸੌਂਡਰਸਨ ਤੋਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਨੋਟ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਗੱਡੀ ਚਲਾਈ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਘੁੰਮਣ-ਫਿਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਤਾਕਤਵਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਅਜੀਬ ਅਨੁਭਵ ਦੱਸਿਆ। ਉਸਨੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਪੁਤਲੀਆਂ ਵੱਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕੰਮ ਖਤਮ ਕਰ ਲਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਸ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੈਸਲਟਨ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਮਿਸਟਰ ਪਿਕਟਨ ਦਾ ਕਾਰਡ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਸਲਾਹ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਹਾਣੀ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਹ, ਮੇਰੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹੀ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਕਸਬੇ ਵੱਲ ਚੱਲ ਪਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਲਗਭਗ ਦਸ ਮੀਲ ਦੂਰ ਹੈ। ਮਿਸਟਰ ਪਿਕਟਨ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਆਦਮੀ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਪਿੱਤਲ ਦੀ ਪਲੇਟ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਬਾਹਰਵਾਰ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਘੰਟੀ ਵਜਾਉਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਮਨ

ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸ਼ੱਕ ਆਇਆ, ਅਤੇ, ਇੱਕ ਗੁਆਂਢੀ ਦੁਕਾਨ ਵੱਲ ਵਧਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਕਾਉਂਟਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਮਿਸਟਰ ਪਿਕਟਨ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ। "ਕਿਉਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਡਰਬੀਸ਼ਾਇਰ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਪਾਗਲ ਡਾਕਟਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਉਸਦਾ ਸ਼ਰਨ ਸਥਾਨ ਹੈ।" ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਤੋਂ ਕੈਸਲਟਨ ਦੀ ਧੂੜ ਝਾੜ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਫਾਰਮ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ, ਸਾਰੇ ਅਣ-ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਪੈਡੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਤਿਲ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਈਆਂ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਠੰਢਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਡਾਕਟਰ ਜੌਨਸਨ ਨਾਲੋਂ ਆਰਮੀਟੇਜ ਪ੍ਰਤੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਮਦਰਦ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ।

27 ਅਪ੍ਰੈਲ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਦਲੇਰ ਅਤੇ ਉੱਦਮੀ ਆਦਮੀ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਲਟਬ੍ਰਿਜ ਵਿੱਚ ਭੂਤਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੀ ਭੂਤਰੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਕੀ ਇਹ ਵਧਦੇ ਸਾਲਾਂ (ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਪੈਂਤੀ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਹਾਂ), ਜਾਂ ਇਹ ਸਰੀਰਕ ਬਿਮਾਰੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਪਤਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ? ਯਕੀਨਨ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਕੰਬ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪਹਾੜੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਗੁਫਾ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭਿਆਨਕ ਨਿਵਾਸੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ? ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਘੰਟਾ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਬਹਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਜੇ ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ, ਤਾਂ ਰਹੱਸ ਅਣਸੁਲਝਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਮੈਂ ਕੁਝ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਪੂਰੇ ਪੇਂਡੂ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪਾਗਲਪਨ ਦੀ ਚਿੰਤਾ, ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸ਼ਰਣ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਾ ਉਡੀਕ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਮੁਹਿੰਮ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਤੇ ਬਿਹਤਰ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਪਹਿਲੇ ਕਦਮ ਵਜੋਂ ਮੈਂ ਕੈਸਲਟਨ ਗਿਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਜ਼ਰੂਰੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ - ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਐਸੀਟਲੀਨ ਲਾਲਟੈਨ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਲਈ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਡਬਲ-ਬੈਰਲ ਸਪੋਰਟਿੰਗ ਰਾਈਫਲ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੀ ਮੈਂ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਈ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਭਾਰੀ ਗੇਮ ਕਾਰਤੂਸ ਖਰੀਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਇੱਕ ਗੈਂਡੇ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਣਗੇ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਟ੍ਰੋਗਲੋਡਾਈਟ ਦੋਸਤ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਊਰਜਾ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸਿੱਟੇ ਕੱਢਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ। ਪਰ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਹੈ? ਆਹ! ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਨੀਂਦ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਿੰਨੇ ਸਿਧਾਂਤ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਸਿਰਫ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਵਾਰੀ-ਵਾਰੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ! ਇਹ ਸਭ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਚੀਕਣਾ, ਪੈਰਾਂ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ, ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਪੈਰ - ਕੋਈ ਵੀ ਤਰਕ ਇਹਨਾਂ ਤੋਂ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਮੈਂ ਡ੍ਰੈਗਨਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਾਖਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ-ਦੁਨੀਆ ਦੀਆਂ ਕਥਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ। ਕੀ ਉਹ, ਸ਼ਾਇਦ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਰੀ-ਕਹਾਣੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਹੈ? ਕੀ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਤੱਥ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੀ ਮੈਂ, ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਉਹ ਹਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਇਸਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ?

3 ਮਈ।— ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਬਸੰਤ ਦੀਆਂ ਅਸਥਿਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਕੁਝ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਾਪਰੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਸਲੀ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਅਰਥ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ। ਮੈਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਦੇਰ ਨਾਲ ਬੱਦਲਵਾਈ ਅਤੇ ਚੰਦਰਮਾ ਰਹਿਤ ਰਾਤਾਂ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਮੇਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਮੌਸਮ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਭੇਡਾਂ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਖੈਰ, ਭੇਡਾਂ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਮਿਸ ਐਲਰਟਨ ਦੀਆਂ ਦੋ, ਕੈਟ ਵਾਕ ਦੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਪੀਅਰਸਨ ਦੀਆਂ ਇੱਕ, ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੌਲਟਨ ਦੀਆਂ ਇੱਕ। ਤਿੰਨ ਰਾਤਾਂ ਦੌਰਾਨ ਕੁੱਲ ਚਾਰ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੇਂਡੂ ਇਲਾਕਾ ਜਿਪਸੀਆਂ ਅਤੇ ਭੇਡਾਂ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਅਫਵਾਹਾਂ ਨਾਲ ਗੂੰਜ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਗੰਭੀਰ ਗੱਲ ਹੈ। ਨੌਜਵਾਨ ਆਰਮੀਟੇਜ ਵੀ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਬੁੱਧਵਾਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਆਪਣੀ ਦਲਦਲੀ ਝੌਂਪੜੀ ਛੱਡ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਕਦੇ ਉਸ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ। ਉਹ ਇੱਕ ਨਿਰਲੇਪ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਸਨਸਨੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ। ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਵਿਆਖਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਦਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਉਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਸਮਾਨ ਲਈ ਲਿਖੇਗਾ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੰਕੇ ਹਨ। ਕੀ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਭੇਡਾਂ ਦੀ ਹਾਲੀਆ ਦੁਖਾਂਤ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਤਬਾਹੀ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋਏ ਹੋਣ? ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਉਹ ਜੀਵ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪਹਾੜਾਂ ਦੇ ਟੋਇਆਂ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸੱਭਿਅਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਲਈ ਕਿੰਨੀ ਅਕਲਪਿਤ ਕਿਸਮਤ! ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਵੀ ਹੈ। ਪਰ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਰਘਟਨਾ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਾਂ? ਯਕੀਨਨ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਇਹ ਮੇਰਾ ਫਰਜ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਾਂ ਕਿ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਖੁਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮੈਂ ਸਥਾਨਕ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸੀ। ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਇਹ ਸਭ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਝਿੜਕਿਆ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਬਾਗ਼ ਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਉਤਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਾਸੇ ਦੀ ਇੱਕ ਫਟਣ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸਾਹਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ।

10 ਜੂਨ।— ਮੈਂ ਇਹ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਲੇਟਿਆ ਹੋਇਆ, ਇਸ ਜਰਨਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਆਖਰੀ ਐਂਟਰੀ ਤੋਂ ਛੇ ਹਫ਼ਤੇ ਬਾਅਦ। ਮੈਂ ਮਨ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਸਦਮੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਅਨੁਭਵ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਹੀ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ 'ਤੇ ਪਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਅੰਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਬਲੂ ਜੌਨ ਗੈਪ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਦਹਿਸ਼ਤ ਦਾ ਖ਼ਤਰਾ ਕਦੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਉਣ ਲਈ ਲੰਘ ਗਿਆ ਹੈ। ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮੈਂ, ਇੱਕ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਅਪਾਹਜ, ਨੇ ਆਮ ਭਲੇ ਲਈ ਇੰਨਾ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਣ ਦਿਓ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ।

ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ, 3 ਮਈ ਦੀ ਰਾਤ ਹਨੇਰੀ ਅਤੇ ਬੱਦਲਵਾਈ ਸੀ - ਉਹੀ ਰਾਤ ਜਿਸ ਰਾਤ ਰਾਖਸ਼ ਤੁਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲਾਲਟੈਣ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਰਾਈਫਲ ਨਾਲ ਫਾਰਮ-ਹਾਊਸ ਤੋਂ ਨਿਕਲਿਆ, ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਦੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨੋਟ ਛੱਡਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਲਾਪਤਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਗੈਪ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਭਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਰੋਮਨ ਸ਼ਾਫਟ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵੱਲ ਗਿਆ, ਅਤੇ, ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਦੇ ਨੇੜੇ ਚੱਟਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੈਠ ਕੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਲਾਲਟੈਣ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਭਰੀ ਹੋਈ ਰਾਈਫਲ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਰੱਖ ਕੇ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ।

ਇਹ ਇੱਕ ਉਦਾਸ ਜਾਗਰਣ ਸੀ। ਸਾਰੀ ਘੁੰਮਦੀ ਵਾਦੀ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਫਾਰਮ-ਹਾਊਸਾਂ ਦੀਆਂ ਖਿੰਡੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਲਾਈਟਾਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਚੈਪਲ-ਲੇ-ਡੇਲ ਦੀ ਚਰਚ ਘੜੀ ਘੰਟਿਆਂ ਨੂੰ ਟੋਲ ਰਹੀ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਆ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਇਕੱਲਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਹਿਸ਼ਤ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਯਤਨ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਫਾਰਮ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਇਸ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਖੋਜ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਛੱਡਣ ਲਈ ਉਕਸਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਹਰ ਆਦਮੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜੜ੍ਹਾਂ ਵਾਲਾ ਸਵੈ-ਮਾਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਨਿੱਜੀ ਮਾਣ ਦੀ ਇਹ ਭਾਵਨਾ ਹੁਣ ਮੇਰੀ ਮੁਕਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਫੜੀ ਰੱਖਿਆ ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਹਰ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਮੈਨੂੰ ਦੂਰ ਖਿੱਚ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤਾਕਤ ਸੀ। ਇਸ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਮਹਿੰਗਾ ਪਿਆ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਮਰਦਾਨਗੀ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਬਦਨਾਮੀ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਹੈ।

ਦੂਰ ਗਿਰਜਾਘਰ ਵਿੱਚ ਬਾਰਾਂ ਵੱਜੇ, ਫਿਰ ਇੱਕ, ਫਿਰ ਦੋ। ਰਾਤ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਹਨੇਰਾ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਬੱਦਲ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਨੂੰ ਵਹਿ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਤਾਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਚੱਟਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਤੇ ਇੱਕ ਉੱਲੂ ਚੀਕ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਹਵਾ ਦੀ ਨਰਮ ਆਵਾਜ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਮੇਰੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਚਾਨਕ ਮੈਂ ਇਹ ਸੁਣਿਆ! ਸੁਰੰਗ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰੋਂ ਉਹ ਘਬਰਾਏ ਹੋਏ ਕਦਮ ਆਏ, ਇੰਨੇ ਨਰਮ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇੰਨੇ ਸੋਚਣ ਵਾਲੇ। ਮੈਂ ਪੱਥਰਾਂ ਦੀ ਖੜਖੜ ਵੀ ਸੁਣੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਵਿਸ਼ਾਲ ਕਦਮ ਹੇਠੋਂ ਲੰਘ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹ ਨੇੜੇ ਆ ਗਏ। ਉਹ ਮੇਰੇ ਨੇੜੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਝਾੜੀਆਂ ਦੇ ਟਕਰਾਉਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਧੁੰਦਲੇਪਣ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਆਕਾਰ ਦੇ ਖੱਡੀ, ਕਿਸੇ ਭਿਆਨਕ ਬੇਢੰਗੇ ਜੀਵ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ, ਜੋ ਸੁਰੰਗ ਵਿੱਚੋਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਚੁੱਪਚਾਪ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਡਰ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਅਧਰੰਗੀ ਸੀ। ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੈਂ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਝਟਕੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਬੇਚੈਨ ਅਤੇ ਸਾਹ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਪਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹਨੇਰਾ ਪੁੰਜ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਨਿਗਲ ਗਿਆ।

ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਂ ਇਸਦੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਲਈ ਘਬਰਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸੁੱਤਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਆਈ ਜੋ ਉਸ ਭਿਆਨਕਤਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸ ਸਕੇ ਜੋ ਢਿੱਲੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ ਸੀ, ਇਹ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਦੋਂ ਵਾਪਸ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਮੇਰੀ ਹਿੰਮਤ ਮੈਨੂੰ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਲੰਘਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੰਦਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਸਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕੋਕਡ ਰਾਈਫਲ ਚੱਟਾਨ ਦੇ ਪਾਰ ਰੱਖੀ।

ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਲਗਭਗ ਵਾਪਰ ਹੀ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਜੀਵ ਘਾਹ ਦੇ ਉੱਪਰੋਂ ਲੰਘ ਗਿਆ ਤਾਂ ਨੇੜੇ ਆਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਚੇਤਾਵਨੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਚਾਨਕ, ਇੱਕ ਹਨੇਰੇ, ਵਹਿੰਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਾਂਗ, ਵਿਸ਼ਾਲ ਸਮੂਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਗਿਆ, ਗੁਫਾ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ ਵੱਲ ਵਧ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਤੋਂ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਉਹ ਅਧਰੰਗ ਆਇਆ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੀ ਟੇਢੀ ਉਂਗਲੀ ਨੂੰ ਟਰਿੱਗਰ 'ਤੇ ਬੇਕਾਰ ਫੜ ਲਿਆ। ਪਰ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾਲ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਹਿਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਝਾੜੀਆਂ ਦੀ ਲੱਕੜ ਸਰਸਰਾਹਟ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਜਾਨਵਰ ਗੈਪ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਨਾਲ ਰਲ ਗਿਆ, ਮੈਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਦੇ ਹੋਏ ਰੂਪ 'ਤੇ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਕੀਤੀ। ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਝੁਰੜੀਆਂ ਵਾਲੇ ਪੁੰਜ ਦੀ ਝਲਕ ਮਿਲੀ, ਕੁਝ ਸੁੱਕੇ ਸਲੇਟੀ ਰੰਗ ਦੇ ਖੁਰਦਰੇ ਅਤੇ ਚਮਕਦਾਰ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲਾ, ਇਸਦੇ ਹੇਠਲੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਚਿੱਟੇ ਹੋ ਗਿਆ, ਵਿਸ਼ਾਲ ਸਰੀਰ ਛੋਟੀਆਂ,

ਮੋਟੀਆਂ, ਵਕਰਦਾਰ ਲੱਤਾਂ 'ਤੇ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਨਜ਼ਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਂ ਪੱਥਰਾਂ ਦੀ ਧੜਕਣ ਸੁਣੀ ਜਦੋਂ ਜੀਵ ਆਪਣੇ ਖੱਡ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਜੇਤੂ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਡਰ ਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਲਾਲਟੈਣ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ, ਆਪਣੀ ਰਾਈਫਲ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਚੱਟਾਨ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਰੋਮਨ ਸ਼ਾਫਟ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਸ ਰਾਖਸ਼ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਭੱਜਿਆ।

ਮੇਰੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਦੀਵੇ ਨੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚਮਕਦਾਰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੜ੍ਹ ਸੁੱਟਿਆ, ਜੋ ਉਸ ਪੀਲੇ ਰੰਗ ਦੀ ਝਲਕ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਬਾਰਾਂ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਭੱਜਿਆ, ਮੈਂ ਉਸ ਮਹਾਨ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਘੁੰਮਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਇਸਦਾ ਵੱਡਾ ਥੋਕ ਕੰਧ ਤੋਂ ਕੰਧ ਤੱਕ ਸਾਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਭਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਵਾਲ ਮੋਟੇ ਫਿੱਕੇ ਓਕਮ ਵਰਗੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਲੰਬੇ, ਸੰਘਣੇ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲਟਕਦੇ ਸਨ ਜੋ ਹਿੱਲਦੇ ਹੋਏ ਹਿੱਲਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਉੱਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਅਣਕੱਟੀ ਹੋਈ ਭੇਡ ਵਾਂਗ ਸੀ, ਪਰ ਆਕਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਹਾਥੀ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਡਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਚੌੜਾਈ ਇਸਦੀ ਉਚਾਈ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਅੰਤੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਭਿਆਨਕਤਾ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਖੂਨ ਉੱਪਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਖੱਡ ਉੱਡਦੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸ਼ਿਕਾਰ-ਆਤਮਾ ਜਾਗਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਰਾਈਫਲ, ਮੈਂ ਰਾਖਸ਼ ਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਗਤੀ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਦੌੜਿਆ।

ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜੀਵ ਤੇਜ਼ ਸੀ। ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਚਲਾਕ ਵੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਘਬਰਾਹਟ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਮੇਰੇ ਉਤੇਜਿਤ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਮੈਂ ਦੌੜ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਹ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਕੇਂਦਰੀ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਭੱਜਿਆ, ਡਰਦਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕਿਤੇ ਮੈਂ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਗੁਆ ਨਾ ਦੇਵਾਂ। ਪਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲੱਭ ਲਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਆਹਮੋ-ਸਾਹਮਣੇ ਹੋ ਗਏ ਸੀ।

ਲਾਲਟੈਣ ਦੀ ਚਮਕਦਾਰ ਚਿੱਟੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਉਹ ਤਸਵੀਰ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਉੱਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਉੱਕਰ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਲੱਤਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਰਿੱਛ ਵਾਂਗ ਪਾਲਿਆ-ਪੋਸਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਉੱਪਰ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ, ਖ਼ਤਰਨਾਕ - ਅਜਿਹਾ ਜੀਵ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਪਨੇ ਨੇ ਮੇਰੀ ਕਲਪਨਾ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਰਿੱਛ ਵਾਂਗ ਪਾਲਿਆ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਰਿੱਛ ਵਰਗਾ ਸੀ - ਜੇ ਕੋਈ ਇੱਕ ਰਿੱਛ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਦੇਖੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਿੱਛ ਦੇ ਦਸ ਗੁਣਾ ਵੱਡਾ ਸੀ - ਉਸਦੇ ਪੂਰੇ ਪੋਜ਼ ਅਤੇ ਰਵੱਈਏ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਵੱਡੇ ਟੇਢੇ ਅਗਲੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਾਥੀ ਦੰਦ ਦੇ ਚਿੱਟੇ ਪੰਜੇ ਹਨ, ਉਸਦੀ ਖੁਰਦਰੀ ਚਮੜੀ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਲਾਲ, ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ, ਭਿਆਨਕ ਦੰਦਾਂ ਨਾਲ ਝਾਲਰਾਂ ਵਾਲਾ। ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਉਹ ਰਿੱਛ ਤੋਂ, ਜਾਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਜੀਵ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਪਲ 'ਤੇ ਵੀ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਦਹਿਸ਼ਤ ਦੀ ਇੱਕ ਕੰਬਣੀ ਛਾਈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੇਰੀ ਲਾਲਟੈਣ ਦੀ ਚਮਕ ਵਿੱਚ ਚਮਕਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵੱਡੀਆਂ, ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਬਲਬਾਂ, ਚਿੱਟੇ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਹੀਣ ਸਨ। ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਉਸਦੇ ਵੱਡੇ ਪੰਜੇ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਘੁੰਮ ਗਏ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਟੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਲਾਲਟੈਣ ਧਰਤੀ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਗਏ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਯਾਦ ਨਹੀਂ।

ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਹੋਸ਼ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਐਲਰਟਨਜ਼ ਦੇ ਫਾਰਮ-ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਲੂ ਜੌਨ ਗੈਪ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਭਿਆਨਕ ਸਾਹਸ ਨੂੰ ਦੋ ਦਿਨ ਬੀਤ ਗਏ ਸਨ। ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਸੱਟ ਕਾਰਨ ਬੇਹੋਸ਼ ਸੀ, ਮੇਰੀ ਖੱਬੀ ਬਾਂਹ ਅਤੇ ਦੋ ਪਸਲੀਆਂ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟੁੱਟੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਸਵੇਰੇ ਮੇਰਾ ਨੋਟ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਖੋਜੀ ਟੀਮ ਇਕੱਠੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਭ ਕੇ ਮੇਰੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਭੁਲੇਖੇ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੀਵ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਖੂਨ ਦਾ ਧੱਬਾ ਸੀ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਮੇਰੀ ਗੋਲੀ ਉਸਨੂੰ ਲੰਘਦੇ ਸਮੇਂ ਲੱਭ ਗਈ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਅਤੇ ਚਿੱਕੜ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਜੋ ਕਿਹਾ ਸੀ ਉਹ ਸੱਚ ਸੀ।

ਛੇ ਹਫ਼ਤੇ ਹੁਣ ਬੀਤ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਧੁੱਪ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹੀ ਪਹਾੜੀ ਹੈ, ਸਲੇਟੀ ਰੰਗ ਦੀ ਪੱਥਰੀਲੀ ਚੱਟਾਨ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਹਨੇਰਾ ਪਾੜ ਹੈ ਜੋ ਬਲੂ ਜੌਨ ਗੈਪ ਦੇ ਖੁੱਲਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਹੁਣ ਦਹਿਸ਼ਤ ਦਾ ਸਰੋਤ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਉਸ ਬਦਕਿਸਮਤ ਸੁਰੰਗ ਵਿੱਚੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਅਜੀਬ ਸ਼ਕਲ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਉੱਡ ਨਹੀਂ ਸਕੇਗੀ। ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨਕ, ਡਾ. ਜੌਨਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ, ਮੇਰੇ ਬਿਰਤਾਂਤ 'ਤੇ ਮੁਸਕਰਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਪੇਂਡੂ ਇਲਾਕਿਆਂ ਦੇ ਗਰੀਬ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਸੱਚਾਈ ਬਾਰੇ ਕਦੇ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਹੋਸ਼ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੋਂ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਉਹ ਬਲੂ ਜੌਨ ਗੈਪ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਆਪਣੇ ਸੈਂਕੜੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੈਸਲਟਨ ਕੋਰੀਅਰ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਸਾਡੇ ਪੱਤਰਕਾਰ ਲਈ, ਜਾਂ ਮੈਟਲਾਕ, ਬਕਸਟਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਤੋਂ ਆਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਹਸੀ ਸੱਜਣ ਲਈ, ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਨ, ਗੁਫਾ ਨੂੰ ਅੰਤ ਤੱਕ ਖੋਜਣ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਡਾ. ਜੇਮਜ਼ ਹਾਰਡਕੈਸਲ ਦੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨਾ ਬੇਕਾਰ ਸੀ। ਪਿੰਡ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਮਾਮਲਾ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਵੇਰ ਦੇ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੁਰੰਗ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਢਲਾਣ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਾਫਟ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਤਿਆਰ ਹੱਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਘੁੰਮਦੇ ਵੱਡੇ ਪੱਥਰ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਧੱਕੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਗੈਪ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਪੀਸੋਡ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਪੂਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਉਤੇਜਨਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਥਾਨਕ ਰਾਏ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵੰਡੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਉਹ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਡਾ. ਹਾਰਡਕੈਸਲ ਦੀ ਵਿਗੜਦੀ ਸਿਹਤ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਟੀ.ਬੀ. ਮੂਲ ਦੇ ਦਿਮਾਗੀ ਜਖਮਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਅਜੀਬ ਭਰਮ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਸੱਜਣਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੁਝ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਫਿਕਸ ਨੇ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਸੁਰੰਗ ਵਿੱਚ ਭਟਕਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਚੱਟਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਣਾ ਉਸਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਦਾ ਲੇਖਾ ਜੋਖਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਗੈਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਜੀਵ ਦੀ ਇੱਕ ਕਥਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਕੁਝ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਤੇ ਕਿਸਾਨ ਡਾ. ਹਾਰਡਕੈਸਲ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਸੱਟਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਪੁਸ਼ਟੀ ਵਜੋਂ ਦੇਖਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਮਾਮਲਾ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮਾਮਲਾ ਖੜ੍ਹਾ ਰਹੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਪੱਕਾ ਹੱਲ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ। ਇਹ ਮਨੁੱਖੀ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਗਿਆਨਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਜੋ ਕਥਿਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰ ਸਕੇ।"

ਸ਼ਾਇਦ ਕੋਰੀਅਰ ਵੱਲੋਂ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਭੇਜਣਾ ਸਮਝਦਾਰੀ ਹੁੰਦੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਸੋਚ-ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਅਤੇ

ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਵਿਗਿਆਨਕ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਗਰੀ ਨੇੜੇ ਲਿਆਇਆ ਹੋਵੇ। ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਲਿਖਣ ਦਿਓ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਹੋਣ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰਾ ਸਿਧਾਂਤ ਬਹੁਤ ਅਸੰਭਵ ਜਾਪ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਕੋਈ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ।
ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ - ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਨਿੱਜੀ ਸਾਹਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੇਰੀ ਡਾਇਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਕਿ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਭੂਮੀਗਤ ਝੀਲ ਜਾਂ ਸਮੁੰਦਰ ਹੈ, ਜੋ ਚੂਨੇ ਦੇ ਪੱਥਰ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਖੁਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਭੰਡਾਰ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਕੁਝ ਵਾਸ਼ਪੀਕਰਨ, ਧੁੰਦ ਜਾਂ ਮੀਂਹ, ਅਤੇ ਬਨਸਪਤੀ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦਾ ਜੀਵਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਨਸਪਤੀ ਜੀਵਨ ਵੀ ਕਰੇਗਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੀਜਾਂ ਅਤੇ ਕਿਸਮਾਂ ਤੋਂ ਜੋ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਬਾਹਰੀ ਹਵਾ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਵਧੇਰੇ ਆਸਾਨ ਸੀ। ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਨੇ ਉਦੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਇੱਕ ਜੀਵ-ਜੰਤੂ ਅਤੇ ਬਨਸਪਤੀ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਰਾਖਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਪੁਰਾਣਾ ਗੁਫਾ-ਰਿੱਛ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਨਵੇਂ ਵਾਤਾਵਰਣ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਣਗਿਣਤ ਯੁੱਗਾਂ ਲਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹੀ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਵਧ ਰਹੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਪਹਾੜ ਦੀਆਂ ਡੂੰਘਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਦਰਾੜ ਆ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਜੀਵ ਨੂੰ ਭਟਕਣ ਅਤੇ ਰੋਮਨ ਸੁਰੰਗ ਰਾਹੀਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹਵਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਭੂਮੀਗਤ ਜੀਵਨ ਵਾਂਗ, ਇਸਨੇ ਦੇਖਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਸਦੀ ਭਰਪਾਈ ਕੁਦਰਤ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਯਕੀਨਨ ਇਸ ਕੋਲ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਲੱਭਣ ਅਤੇ ਪਹਾੜੀ 'ਤੇ ਭੇਡਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਸੀ। ਹਨੇਰੀਆਂ ਰਾਤਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਚੋਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਕਿ ਰੌਸ਼ਨੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡੀਆਂ ਚਿੱਟੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਲਈ ਦੁਖਦਾਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕਾਲਾ ਸੰਸਾਰ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸ਼ਾਇਦ, ਸੱਚਮੁੱਚ, ਇਹ ਮੇਰੀ ਲਾਲਟੈਣ ਦੀ ਚਮਕ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਪਲ 'ਤੇ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਬਚਾਈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਹਮੋ-ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਬੁਝਾਰਤ ਪੜ੍ਹੀ। ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰੋ; ਜਾਂ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨਾ ਚੁਣਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰੋ। ਨਾ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਕੰਮ ਲਗਭਗ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਾ. ਜੇਮਜ਼ ਹਾਰਡਕੈਸਲ ਦੀ ਅਜੀਬ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋਇਆ।

ਬ੍ਰਾਜ਼ੀਲੀ ਬਿੱਲੀ

ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਲਈ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਮਹਿੰਗੇ ਸੁਆਦ, ਵੱਡੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ, ਕੁਲੀਨ ਸੰਬੰਧ ਹੋਣ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਲ ਪੈਸਾ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਪੇਸ਼ਾ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਕੁਝ ਕਮਾ ਸਕੇ। ਤੱਥ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ, ਇੱਕ ਚੰਗੇ, ਭਰੋਸੇਮੰਦ, ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲੇ, ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੁਆਰੇ ਵੱਡੇ ਭਰਾ, ਲਾਰਡ ਸਾਊਥਰਟਨ ਦੀ ਦੌਲਤ ਅਤੇ ਦਿਆਲਤਾ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਭਰੋਸਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਆਮ ਸਮਝ ਲਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ,

ਉਸਦੇ ਇਕਲੌਤੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ, ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਲਈ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਕਮਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜੇ ਮਹਾਨ ਸਾਊਥਰਟਨ ਅਸਟੇਟ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੋਈ ਖਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨਾ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਸ ਕੂਟਨੀਤਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਹੁਦਾ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਰਗਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਮਰ ਗਿਆ ਇਹ ਸਮਝਣ ਲਈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਹਿਸਾਬ ਕਿੰਨੇ ਝੂਠੇ ਸਨ। ਨਾ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਚਾਚੇ ਨੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰਾਜ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ, ਨਾ ਹੀ ਮੇਰੇ ਕਰੀਅਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਿਖਾਈ। ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਤਿੱਤਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਟੁਕੜੀ, ਜਾਂ ਖਰਗੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਟੋਕਰੀ, ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਓਟਵੈਲ ਹਾਊਸ ਦਾ ਵਾਰਸ ਹਾਂ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅਮੀਰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹਾਂ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੁਆਰਾ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਪਾਇਆ, ਗ੍ਰੋਸਵੇਨਰ ਮੈਨਸ਼ਨਜ਼ ਵਿੱਚ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਹਰਲਿੰਗਮ ਵਿੱਚ ਕਬੂਤਰਬਾਜ਼ੀ ਅਤੇ ਪੋਲੋ-ਖੇਡਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਕਿੱਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮਹੀਨੇ-ਦਰ-ਮਹੀਨਾ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਦਲਾਲਾਂ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਬਿੱਲਾਂ ਦਾ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਕਰਵਾਉਣਾ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਣਪਛਾਤੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਪੋਸਟ-ਓਬਿਟ ਨੂੰ ਕੈਸ਼ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਬਰਬਾਦੀ ਮੇਰੇ ਰਸਤੇ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਪਾਰ ਪਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ, ਨੇੜੇ, ਅਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਅਟੱਲ ਦੇਖਿਆ।

ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗਰੀਬੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਲਾਰਡ ਸਾਊਥਰਟਨ ਦੀ ਵੱਡੀ ਦੌਲਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਰਿਸ਼ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗੇ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਐਵਰਾਰਡ ਕਿੰਗ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਭਤੀਜਾ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਪਹਿਲਾ ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ, ਜਿਸਨੇ ਬ੍ਰਾਜ਼ੀਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਹਸੀ ਜੀਵਨ ਬਿਤਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ 'ਤੇ ਵੱਸਣ ਲਈ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਪੈਸਾ ਕਿਵੇਂ ਕਮਾਇਆ, ਪਰ ਉਸ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਪੈਸਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਸਫੋਲਕ ਵਿੱਚ ਕਲਿੱਪਟਨ-ਆਨ-ਦ-ਮਾਰਸ਼ ਦੇ ਨੇੜੇ, ਗ੍ਰੇਲੈਂਡਜ਼ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦੀ ਸੀ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਲਈ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਕੰਜੂਸ ਚਾਚੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ; ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਰਮੀਆਂ ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ, ਮੇਰੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਰਾਹਤ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਉਸੇ ਦਿਨ ਹੇਠਾਂ ਆਉਣ ਅਤੇ ਗ੍ਰੇਲੈਂਡਜ਼ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੰਮੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਰੁਕਾਵਟ ਲਗਭਗ ਭਵਿੱਖਮੁਖੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਇਸ ਅਣਜਾਣ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਨਾਲ ਹੀ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਪਰਿਵਾਰਕ ਸਿਹਰਾ ਦੇਣ ਲਈ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਧ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਾਲਿਟ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਾਲਿਸ ਪੈਕ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸੇ ਸ਼ਾਮ ਕਲਿੱਪਟਨ-ਆਨ-ਦ-ਮਾਰਸ਼ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਗਿਆ।

ਇਪਸਵਿਚ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਲੋਕਲ ਟ੍ਰੇਨ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ, ਸੁੰਨਸਾਨ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਇੱਕ ਘੁੰਮਦੇ ਘਾਹ ਵਾਲੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਥਿਤ ਸੀ, ਇੱਕ ਸੁਸਤ ਅਤੇ ਵਗਦੀ ਨਦੀ ਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਉੱਚੇ, ਗਾਦ ਵਾਲੇ ਕਿਨਾਰਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਵਗਦੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਲਹਿਰਾਂ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਡੀ ਮੇਰਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ (ਮੈਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਆਇਆ ਸੀ), ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸਥਾਨਕ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡੌਗਗੈਟ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਿਆ। ਡਰਾਈਵਰ, ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਾਥੀ, ਮੇਰੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਵਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ

ਸਿੱਖਿਆ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਐਵਰਾਰਡ ਕਿੰਗ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਾਉਂਟੀ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਾਮ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸਕੂਲੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮੈਦਾਨ ਨੂੰ ਸੈਲਾਨੀਆਂ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਚੈਰਿਟੀਜ਼ ਦੀ ਗਾਹਕੀ ਲਈ ਸੀ - ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੀ ਦਿਆਲਤਾ ਇੰਨੀ ਵਿਆਪਕ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰਾ ਡਰਾਈਵਰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਅਨੁਮਾਨ 'ਤੇ ਇਸਦਾ ਹਿਸਾਬ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਸੰਸਦੀ ਇੱਛਾਵਾਂ ਸਨ।

ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਮੇਰੇ ਡਰਾਈਵਰ ਦੀ ਵਿਅੰਗਮਈ ਸੋਚ ਤੋਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਪੰਛੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਟ ਗਿਆ ਜੋ ਸੜਕ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਇੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ-ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਜੈ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਵੱਡਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਚਮਕਦਾਰ ਖੰਭ ਦੇ ਨਾਲ। ਡਰਾਈਵਰ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਇਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਉਸੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਮਿਲਣ ਜਾ ਰਹੇ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਜੀਵਾਂ ਦਾ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣਾ ਉਸਦੇ ਸ਼ੌਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਬ੍ਰਾਜ਼ੀਲ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕਈ ਪੰਛੀ ਅਤੇ ਜਾਨਵਰ ਲਿਆਇਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਪਾਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਗ੍ਰੇਲੈਂਡਜ਼ ਪਾਰਕ ਦੇ ਗੇਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੇ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਸਦੇ ਇਸ ਸੁਆਦ ਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸਬੂਤ ਸਨ। ਕੁਝ ਛੋਟੇ ਧੱਬੇਦਾਰ ਹਿਰਨ, ਇੱਕ ਉਤਸੁਕ ਜੰਗਲੀ ਸੂਰ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪੇਕਰੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਖੰਭਾਂ ਵਾਲਾ ਓਰੀਓਲ, ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਆਰਮਾਡੀਲੋ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮੋਟਾ ਬੈਜਰ ਵਰਗਾ ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਲੱਕੜ ਵਾਲਾ ਜਾਨਵਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਜੀਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਘੁੰਮਦੇ ਹੋਏ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ।

ਮੇਰਾ ਅਣਜਾਣ ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ, ਮਿਸਟਰ ਐਵਰਾਰਡ ਕਿੰਗ, ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੀਆਂ ਪੌੜੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੂਰੋਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਮੈਂ ਹੀ ਹਾਂ। ਉਸਦੀ ਦਿੱਖ ਬਹੁਤ ਘਰੇਲੂ ਅਤੇ ਦਿਆਲੂ, ਛੋਟਾ ਅਤੇ ਮੋਟਾ, ਪੈਂਤਾਲੀ ਸਾਲ ਦਾ, ਸ਼ਾਇਦ, ਇੱਕ ਗੋਲ, ਚੰਗੇ-ਮਜ਼ਾਕ ਵਾਲਾ ਚਿਹਰਾ, ਗਰਮ ਖੰਡੀ ਸੂਰਜ ਨਾਲ ਭੂਰਾ ਸੜਿਆ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਝੁਰੜੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਚਿੱਟੇ ਲਿਨਨ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਸੱਚੇ ਪਲਾਂਟਰ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਿਗਾਰ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਪਨਾਮਾ ਟੋਪੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਵਰਾਂਡੇ ਵਾਲੇ ਬੰਗਲੇ ਨਾਲ ਜੁੜਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਚੌੜੇ, ਪੱਥਰ ਵਾਲੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਮਹਿਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਇਸਦੇ ਠੋਸ ਖੰਭਾਂ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸਦੇ ਪੈਲਾਡੀਓ ਥੰਮ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ।

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ, ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਦਾ ਹੋਇਆ; "ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ, ਇਹ ਸਾਡਾ ਮਹਿਮਾਨ ਹੈ! ਜੀ ਆਇਆਂ ਨੂੰ, ਗ੍ਰੇਲੈਂਡਜ਼ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਸਵਾਗਤ ਹੈ! ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਵਾ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਮਾਰਸ਼ਲ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਵਜੋਂ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨਾਲ ਇਸ ਨੀਂਦ ਭਰੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਪੇਂਡੂ ਸਥਾਨ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰੋ।"

ਉਸਦੇ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਿਲੋਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਰਾਮ ਦਿੱਤਾ। ਪਰ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ, ਇੱਕ ਲੰਮੀ, ਰੁੱਖੀ ਔਰਤ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਸੱਦੇ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਆਈ, ਦੀ ਠੰਡਕ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰੁੱਖੇਪਣ ਦਾ ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੀ ਸਾਰੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬ੍ਰਾਜ਼ੀਲੀਅਨ ਮੂਲ ਦੀ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਬੋਲਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਉਦੋਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਛੁਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਂ ਗ੍ਰੇਲੈਂਡਜ਼ ਕੋਰਟ

ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਵਾਗਤਯੋਗ ਮਹਿਮਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਅਸਲ ਸ਼ਬਦ, ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਸਨ, ਪਰ ਉਹ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਾਵਪੂਰਨ ਹਨੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਤੋਂ ਹੀ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੀ ਦਿਲੋਂ ਕਾਮਨਾ ਕੀਤੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰੇ ਕਰਜ਼ੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਅਮੀਰ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਪ੍ਰਤੀ ਮੇਰੇ ਮਨਸੂਬੇ ਇੰਨੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਨ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਮਾੜੇ ਗੁੱਸੇ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇਵਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਠੰਡਕ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਵਾਗਤ ਦੀ ਅਤਿ ਸਦਭਾਵਨਾ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਦਰਦ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ। ਮੇਰਾ ਕਮਰਾ ਇੱਕ ਮਨਮੋਹਕ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਦੱਸੋ ਜੋ ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਵਧਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਮੇਰੀ ਜੀਭ ਦੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਚੈੱਕ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਸਾਡੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਹਵਾਨਾ ਅਤੇ ਕੌਫੀ 'ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਬੈਠੇ, ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਬਾਗ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜਾਪਿਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਡਰਾਈਵਰ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਵਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਪਰਾਹੁਣਚਾਰੀ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ।

ਪਰ, ਆਪਣੇ ਖੁਸ਼ਮਿਜ਼ਾਜ ਚੰਗੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਮੈਨੂੰ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਮਿਲੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਵਰਾਰਡ ਕਿੰਗ ਨੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਤੀ ਜੋ ਉਤਸੁਕ ਨਫ਼ਰਤ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਹ ਇੰਨਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੀ ਕਿ ਨਾਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਤਰੀਕਾ ਲਗਭਗ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਸੀ। ਪਰ ਉਸਦਾ ਅਰਥ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਚਲਾ ਗਿਆ।

"ਦਿਨ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਰੇਲਗੱਡੀ ਬਾਰਾਂ-ਪੰਦਰਾਂ ਵਜੇ ਦੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

“ਪਰ ਮੈਂ ਅੱਜ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ,” ਮੈਂ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ - ਸ਼ਾਇਦ ਬੇਵਕੂਫ਼ੀ ਨਾਲ ਵੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਔਰਤ ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰ ਨਾ ਕੱਢਣ ਦਾ ਪੱਕਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"ਓਹ, ਜੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੈ -" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਰਹਿਮ ਭਾਵ ਨਾਲ ਰੁਕ ਗਈ।

“ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ,” ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, “ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਐਵਰਾਰਡ ਕਿੰਗ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਣਗੇ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਵਾਗਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।”

"ਇਹ ਕੀ ਹੈ? ਇਹ ਕੀ ਹੈ?" ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਆਖਰੀ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣ ਲਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਚਿਹਰਿਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਾਕੀ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਮੋਟਾ, ਖੁਸ਼ ਚਿਹਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਿਆਨਕਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ।

"ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਹਰ ਤੁਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਮਾਰਸ਼ਲ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। (ਮੈਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਮਾਰਸ਼ਲ ਕਿੰਗ ਹੈ।)

ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਇੱਕਾਗਰ ਭਾਵੁਕ ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਧੀਮੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ। ਮਹਿਮਾਨ ਨਿਵਾਜ਼ੀ ਦੀ ਇਸ ਘੋਰ ਉਲੰਘਣਾ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ

ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਕੋਮਲਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਕੋਈ ਸੁਣਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਲਾਅਨ ਵੱਲ ਤੁਰ ਪਿਆ। ਹੁਣੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਕਦਮ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਉਹ ਔਰਤ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਫਿੱਕਾ ਪੈ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਲਾਲ ਸਨ।

"ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਮਾਰਸ਼ਲ ਕਿੰਗ," ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨੀਵੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ।

"ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਾ ਕਹੋ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਿੰਗ।"

ਉਸਦੀਆਂ ਕਾਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਚਾਨਕ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਭੜਕ ਉੱਠੀਆਂ।

"ਤੂੰ ਮੂਰਖ!" ਉਸਨੇ ਬੜੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਅੱਡੀ 'ਤੇ ਘੁੰਮਦੇ ਹੋਏ ਘਰ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਚਲੀ ਗਈ।

ਇਹ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਇੰਨੀ ਭਿਆਨਕ ਸੀ, ਇੰਨੀ ਅਸਹਿਣਯੋਗ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਵੱਲ ਘੂਰਦੀ ਰਹਿ ਸਕੀ। ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਉੱਥੇ ਹੀ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਸਦਾ ਖੁਸ਼ਮਿਜ਼ਾਜ, ਮੋਟਾ-ਮੋਟਾ ਸੁਭਾਅ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮੂਰਖਤਾਪੂਰਨ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਲਈ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗ ਲਈ ਹੋਵੇਗੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਓਹ, ਹਾਂ - ਹਾਂ, ਜ਼ਰੂਰ!"

ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਲਾਅਨ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਤੁਰਿਆ।

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਫੇਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਲਈ ਘਟਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਦੁੱਖ ਦੇਵੇਗਾ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ - ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਛੁਪਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਕਿ ਮੇਰੀ ਗਰੀਬ ਪਿਆਰੀ ਪਤਨੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਈਰਖਾਲੂ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ - ਮਰਦ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਔਰਤ - ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆ ਜਾਵੇ। ਉਸਦਾ ਆਦਰਸ਼ ਇੱਕ ਮਾਰੂਥਲ ਟਾਪੂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਦੀਵੀ ਟੈਟੇ-ਏ-ਟੇਟੇ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਸੁਰਾਗ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਖਾਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ, ਮੇਨੀਆ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਸੋਚੋਗੇ।"

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ; ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ।"

"ਫਿਰ ਇਹ ਸਿਗਾਰ ਜਲਾਓ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਓ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਵੇਖੋ।"

ਸਾਰੀ ਦੁਪਹਿਰ ਇਸ ਨਿਰੀਖਣ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੀ ਰਹੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਰੇ ਪੰਛੀ, ਜਾਨਵਰ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੱਪ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਕੁਝ ਆਜ਼ਾਦ ਸਨ, ਕੁਝ ਪਿੰਜਰਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਕੁਝ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਘਰ ਵਿੱਚ। ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਸਫਲਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅਸਫਲਤਾਵਾਂ, ਆਪਣੇ ਜਨਮ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮੌਤਾਂ ਬਾਰੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਚੀਕਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਸਕੂਲੀ ਬੱਚੇ ਵਾਂਗ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਤੁਰਦੇ ਸੀ, ਕੋਈ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪੰਛੀ ਘਾਹ ਤੋਂ ਉੱਡਦਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਉਤਸੁਕ ਜਾਨਵਰ ਢੱਕਣ ਵਿੱਚ ਫਸ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਗਲਿਆਰੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਲੈ ਗਿਆ ਜੋ ਘਰ ਦੇ ਇੱਕ ਖੰਭ ਤੋਂ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਲਾਈਡਿੰਗ ਸ਼ਟਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਕੋਲ ਕੰਧ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪਹੀਏ ਅਤੇ ਇੱਕ ਢੋਲ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਇੱਕ ਲੋਹੇ ਦਾ ਹੈਂਡਲ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲਾਈਨ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਦਾ ਗਹਿਣਾ ਦਿਖਾਉਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਮੂਨਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਰੋਟਰਡਮ ਦਾ ਬੱਚਾ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਬ੍ਰਾਜ਼ੀਲੀ ਬਿੱਲੀ ਹੈ।"

"ਪਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਬਿੱਲੀ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ?"

"ਤੁਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇਹ ਦੇਖੋਗੇ," ਉਸਨੇ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਉਹ ਸ਼ਟਰ ਖਿੱਚੋਗੇ ਅਤੇ ਅੰਦਰੋਂ ਦੇਖੋਗੇ?"

ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵੱਡੇ, ਖਾਲੀ ਕਮਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੱਥਰ ਦੇ ਝੰਡੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਦੂਰ ਦੀ ਕੰਧ 'ਤੇ ਛੋਟੀਆਂ, ਬੰਦ ਖਿੜਕੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਕਮਰੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਸੂਰਜ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇ ਸੁਨਹਿਰੀ ਟੁਕੜੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪਿਆ ਹੋਇਆ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਜੀਵ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ੇਰ ਜਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਸੀ, ਪਰ ਆਬਨੂਸ ਵਰਗਾ ਕਾਲਾ ਅਤੇ ਪਤਲਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਕਾਲੀ ਬਿੱਲੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਪੀਲੇ ਰੰਗ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਘੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਨਹਾਇਆ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਬਿੱਲੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੰਨਾ ਸੁੰਦਰ, ਇੰਨਾ ਪਤਲਾ, ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਨਰਮ ਅਤੇ ਸੁਚਾਰੂ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹਟਾ ਸਕਿਆ।

"ਕੀ ਉਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ?" ਮੇਰੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

"ਸ਼ਾਨਦਾਰ! ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇੰਨਾ ਨੇਕ ਜੀਵ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ।"

"ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਸਨੂੰ ਕਾਲਾ ਪਿਊਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਪਿਊਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਮੁੰਡਾ ਪੂਛ ਤੋਂ ਸਿਰੇ ਤੱਕ ਲਗਭਗ ਗਿਆਰਾਂ ਫੁੱਟ ਲੰਬਾ ਹੈ। ਚਾਰ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਪਿੱਠ ਦੇ ਫੁੱਲ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਗੋਲਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਪੀਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਉਸਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਰੀਓ ਨੀਗਰੋ ਦੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਜੰਗਲੀ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਜੰਮੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੌਤ ਦੇ ਘਾਟ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ।"

"ਫਿਰ ਉਹ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਹਨ?"

"ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਅਤੇ ਖੂਨ ਦੇ ਪਿਆਸੇ ਜੀਵ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਬ੍ਰਾਜ਼ੀਲੀ ਬਿੱਲੀ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਉੱਚ-ਦੇਸ਼ ਵਾਲੇ ਭਾਰਤੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਛਾਲ ਮਾਰਦੇ ਦੇਖਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਸ਼ਿਕਾਰ ਨਾਲੋਂ ਇਨਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਬੰਦੇ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕਦੇ ਜ਼ਿੰਦਾ ਖੂਨ ਨਹੀਂ ਚੱਖਿਆ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਚੱਖੇਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਡਰਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਗੁਫ਼ਾ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖੇਗਾ। ਲਾੜ੍ਹਾ ਬਾਲਡਵਿਨ ਵੀ ਉਸਦੇ ਨੇੜੇ ਜਾਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਮੇਰੇ ਲਈ, ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਹਾਂ।"

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਅਚਾਨਕ, ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਖਿਸਕ ਗਿਆ, ਇਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ 'ਤੇ, ਉਹ ਵਿਸ਼ਾਲ, ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਜੀਵ ਉੱਠਿਆ, ਉਬਾਸੀ ਲਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗੋਲ, ਕਾਲੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਪਾਸੇ ਨਾਲ ਰਗੜਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਥਪਥਪਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।

"ਹੁਣ, ਟੌਮੀ, ਆਪਣੇ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

ਉਹ ਭਿਆਨਕ ਬਿੱਲੀ ਕਮਰੇ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਚਲੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਲੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁੰਡਲੀ ਮਾਰ ਗਈ। ਐਵਰਾਰਡ ਕਿੰਗ ਬਾਹਰ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਲੋਹੇ ਦੇ ਹੈਂਡਲ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਮੋੜਨਾ ਸ਼ੁਰੂ

ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਗਲਿਆਰੇ ਵਿੱਚ ਬਾਰਾਂ ਦੀ ਲਾਈਨ ਕੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਲਾਟ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਲੱਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਜਾਲੀ ਦੇ ਅਗਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਪਿੰਜਰਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ, ਜੋ ਕਿ ਭਾਰੀ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਤੇਜ਼, ਗੰਦੀ ਗੰਧ ਮਹਾਨ ਮਾਸਾਹਾਰੀ ਜਾਨਵਰਾਂ ਲਈ ਖਾਸ ਸੀ।

"ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕਸਰਤ ਲਈ ਕਮਰੇ ਦਾ ਕੰਮ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਹੈਂਡਲ ਮੋੜ ਕੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ!"

ਮੈਂ ਚਮਕਦਾਰ, ਉੱਚੀ ਹੋਈ ਕਾਂਸੀ ਨੂੰ ਥਪਥਪਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਸਲਾਖਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਗੰਭੀਰ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਖਿੱਚ ਲਿਆ।

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਨਾ ਸੋਚੋ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਜਿੰਨੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਵੀ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿਵੇਕਲਾ ਹੈ - ਕੀ ਤੂੰ ਨਹੀਂ, ਟੌਮੀ? ਆਹ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਸੁਣਦਾ ਹੈ! ਹੈ ਨਾ ਮੁੰਡੇ?"

ਪੱਥਰ ਦੇ ਝੰਡੇ ਵਾਲੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਦਮ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ, ਅਤੇ ਉਹ ਜੀਵ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਵੱਲ ਵਧਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੰਗ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ-ਹੇਠਾਂ ਤੁਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਦੀਆਂ ਪੀਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚਮਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਲਾਲ ਜੀਭ ਉਸਦੇ ਦੰਦਾਂ ਦੀ ਚਿੱਟੀ ਲਕੀਰ ਉੱਤੇ ਲਹਿਰਾਉਂਦੀ ਅਤੇ ਕੰਬ ਰਹੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਲਾੜਾ ਇੱਕ ਟ੍ਰੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਮੋਟੇ ਜੋੜ ਨਾਲ ਅੰਦਰ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਧੱਕਿਆ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਝਪਟਿਆ, ਇਸਨੂੰ ਕੋਨੇ ਤੱਕ ਲੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ, ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੰਜਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਫੜ ਕੇ, ਇਸਨੂੰ ਪਾੜ ਕੇ ਮਰੋੜਿਆ, ਵਾਰ-ਵਾਰ ਆਪਣਾ ਖੂਨੀ ਥੁੱਕ ਉੱਚਾ ਕਰਕੇ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਘਾਤਕ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਦਿਲਚਸਪ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸੀ।

"ਤੁਸੀਂ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ?" ਮੇਰੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ, "ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਾਲਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਦੱਖਣੀ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਤੋਂ ਲਿਆਉਣਾ ਕੋਈ ਮਜ਼ਾਕ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਪਰ ਇੱਥੇ ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤ ਹੈ - ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸੰਪੂਰਨ ਨਮੂਨਾ। ਚਿੜੀਆਘਰ ਦੇ ਲੋਕ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹਨ, ਪਰ ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਹੁਣ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸ਼ੌਕ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਥੋਪਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਟੌਮੀ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ 'ਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।"

ਮੇਰਾ ਦੱਖਣੀ ਅਮਰੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਆਪਣੇ ਮੈਦਾਨਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਤਸੁਕ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਇੰਨਾ ਮਗਨ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋਣ ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੁਝ, ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ, ਜਲਦੀ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ। ਉਹ ਹਰ ਸਮੇਂ ਆਉਂਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕਤਾ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾ ਨਾਲ ਖੋਲ੍ਹੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਟਰਫ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਸਟਾਕ ਐਕਸਚੇਂਜ, ਪਰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦਾ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੰਮ ਸੀ ਜੋ

ਅੱਗੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਡਾਊਨਜ਼ ਆਫ਼ ਸਫੋਲਕ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਫੇਰੀ ਦੇ ਛੇ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਸੱਤ ਜਾਂ ਅੱਠ ਤੱਕ।

ਮੈਂ ਇਹ ਛੇ ਦਿਨ ਇੰਨੇ ਵਧੀਆ ਬਿਤਾਏ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਨਾਲ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੋਸਤਾਨਾ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਰ ਰਾਤ ਅਸੀਂ ਬਿਲੀਅਰਡ-ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਦੇਰ ਤੱਕ ਬੈਠਦੇ ਸੀ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਾਹਸ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਅਸਾਧਾਰਨ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਸੀ - ਕਹਾਣੀਆਂ ਇੰਨੀਆਂ ਬੇਚੈਨ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹ ਸਨ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਭੂਰੇ ਛੋਟੇ, ਮੋਟੇ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਜੋੜਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸੀ। ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਲੰਡਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਕੁਝ ਯਾਦਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ, ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਕਿ ਉਹ ਗ੍ਰੋਸਵੇਨਰ ਮੈਨਸ਼ਨ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਰਹੇਗਾ। ਉਹ ਸ਼ਹਿਰੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਤੇਜ਼ ਪੱਖ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਯਕੀਨਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਯੋਗ ਗਾਈਡ ਨਹੀਂ ਚੁਣ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੇਰੀ ਫੇਰੀ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਸਾਹਸ ਕੀਤਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਵਿੱਤੀ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਬਰਬਾਦੀ ਬਾਰੇ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਦੱਸਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਸਲਾਹ ਮੰਗੀ - ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਠੋਸ ਉਮੀਦ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ, ਉਸਦੇ ਸਿਗਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਫੂੱਲਿਆ।

"ਪਰ ਯਕੀਨਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ, ਲਾਰਡ ਸਾਊਥਰਟਨ ਦੇ ਵਾਰਸ ਹੋ?"

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਮੰਨਣ ਦਾ ਹਰ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ।"

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਕੰਜੂਸ ਤਰੀਕਿਆਂ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਗਰੀਬ ਮਾਰਸ਼ਲ, ਤੁਹਾਡੀ ਸਥਿਤੀ ਬਹੁਤ ਔਖੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਵੈਸੇ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਸਾਊਥਰਟਨ ਦੀ ਸਿਹਤ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਖ਼ਬਰ ਸੁਣੀ ਹੈ?"

"ਮੇਰੇ ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਹੀ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਗੰਭੀਰ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

"ਬਿਲਕੁਲ - ਇੱਕ ਚੀਕਣ ਵਾਲਾ ਕਬਜਾ, ਜੇ ਕਦੇ ਸੀ ਵੀ। ਤੁਹਾਡੀ ਵਿਰਾਸਤ ਸ਼ਾਇਦ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ, ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਅਜੀਬ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋ!"

"ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਉਮੀਦਾਂ ਸਨ, ਸਰ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ, ਸਾਰੇ ਤੱਥ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ, ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਵੋਗੇ ——"

"ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ ਨਾ ਕਹੋ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੁੰਡੇ," ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁਹਿਰਦਤਾ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ; "ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੋ ਵੀ ਮੇਰੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਹੈ ਉਹ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਅਫ਼ਸੋਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਦੁਖਦਾਈ ਹੈ ਕਿ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਜਾਣ ਦੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਿੰਗ ਦਾ ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਚਿਹਰਾ ਅਤੇ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਹੋਰ ਵੀ ਨਫ਼ਰਤ ਭਰੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਹੁਣ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਰੁੱਖੀ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਸੀ - ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਡਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕਿਆ - ਪਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪਾਗਲ ਈਰਖਾ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ, ਕਦੇ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਹਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗ੍ਰੇਲੈਂਡਜ਼ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਠਹਿਰਨ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਬੇਆਰਾਮ ਬਣਾਇਆ। ਉਸ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਦੌਰਾਨ ਉਸਦਾ ਤਰੀਕਾ ਇੰਨਾ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਉੱਥੋਂ ਚਲੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨਾਲ ਉਹ ਇੰਟਰਵਿਊ ਨਾ ਹੁੰਦੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੀ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ।

ਜਦੋਂ ਇਹ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ, ਜਿਸਨੂੰ ਦਿਨ ਵੇਲੇ ਆਮ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਮਿਲ ਰਹੇ ਸਨ, ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਲਈ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਘਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਸੌਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਬਾਹਰ ਆਇਆ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਰਾਤ ਦੇ ਰਿਵਾਜ ਅਨੁਸਾਰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਬੰਦ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬਿਲੀਅਰਡ-ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆ ਗਿਆ। ਉਸਦਾ ਮੋਟਾ ਸਰੀਰ ਇੱਕ ਡਰੈਸਿੰਗ-ਗਾਊਨ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅੱਡੀ ਦੇ ਲਾਲ ਤੁਰਕੀ ਚੱਪਲਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਜੋੜਾ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਆਰਮ-ਚੇਅਰ 'ਤੇ ਬੈਠ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇੱਕ ਗਲਾਸ ਗਰੌਗ ਬਣਾਇਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਹ ਵੇਖੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਿਆ ਕਿ ਵਿਸਕੀ ਪਾਣੀ ਦੇ ਉੱਪਰ ਕਾਫ਼ੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ।

"ਮੇਰਾ ਬਚਨ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿੰਨੀ ਰਾਤ ਹੈ!"

ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸੀ। ਘਰ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਹਵਾ ਚੀਕ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਚੀਕ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਾਲੀਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਹਿੱਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਹਿੱਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਅੰਦਰ ਆ ਰਹੀਆਂ ਹੋਣ। ਪੀਲੇ ਦੀਵਿਆਂ ਦੀ ਚਮਕ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਿਗਾਰਾਂ ਦਾ ਸੁਆਦ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਚਮਕਦਾਰ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।

"ਹੁਣ, ਮੇਰੇ ਮੁੰਡੇ," ਮੇਰੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਘਰ ਅਤੇ ਰਾਤ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੇਖਾਂਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਬੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਹਰ ਵੇਰਵੇ ਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਹੋ ਕੇ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਵਪਾਰੀ ਅਤੇ ਲੈਣਦਾਰ ਮੇਰੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮੇਰੇ ਵਾਲਿਟ ਤੱਕ, ਵਾਰੀ-ਵਾਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ। ਮੇਰੀ ਜੇਬ-ਬੁੱਕ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕੀਤਾ, ਆਪਣੇ ਗੈਰ-ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਤਰੀਕਿਆਂ ਅਤੇ ਦੁਖਦਾਈ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਉਦਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖਾਲੀ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਧਿਆਨ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਕੋਈ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਇੰਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਤੁਕਾ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਸੀ, ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੇਰੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕਦੇ-ਕਦੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਗਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਿਖਾਉਂਦਾ, ਮੈਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਜਾਂ ਹੋਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ, ਪਰ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸੇ ਭੂਰੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਡੁੱਬਣਾ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿਗਾਰ ਦਾ ਸਿਰਾ ਗਰੇਟ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ।

"ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕੀ ਦੱਸਾਂ, ਮੇਰੇ ਮੁੰਡੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਅੰਕੜਿਆਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦੇਵੇਂਗਾ। ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਲਿਖਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਰਕਮ ਦਾ ਇੱਕ ਨੋਟ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਾਲੇ ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਾਂਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝ ਲਵਾਂਗਾ।"

ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਉਤਸ਼ਾਹਜਨਕ ਸੀ। ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ।

"ਅਤੇ ਹੁਣ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੌਂ ਜਾਈਏ। ਜੋਵ ਦੁਆਰਾ, ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਜ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

ਘੜੀ ਦੀ ਘੰਟੀ ਦੀ ਘੰਟੀ ਦੀ ਗੂੰਜ ਹਨੇਰੀ ਦੀ ਡੂੰਘੀ ਗਰਜ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਹੀ ਸੀ। ਹਵਾ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਨਦੀ ਦੇ ਤੇਜ਼ ਵਹਾਅ ਨਾਲ ਲੰਘ ਰਹੀ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਸੌਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਬਿੱਲੀ ਜ਼ਰੂਰ ਦੇਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ," ਮੇਰੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੇਜ਼ ਹਵਾ ਉਸਨੂੰ ਉਤੇਜਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਓਗੇ?"

"ਜ਼ਰੂਰ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"ਫਿਰ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਚੱਲੋ ਅਤੇ ਨਾ ਬੋਲੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਸੌਂ ਰਹੇ ਹਨ।"

ਅਸੀਂ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਦੀਵੇ ਜਗਦੇ ਫ਼ਾਰਸੀ-ਪੱਕੇ ਹਾਲ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੇ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ। ਪੱਥਰ ਦੇ ਗਲਿਆਰੇ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਹਨੇਰਾ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਸਥਿਰ ਲਾਲਟੈਣ ਇੱਕ ਹੁੱਕ 'ਤੇ ਲਟਕ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਉਤਾਰਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਜਗਾਇਆ। ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਾਲੀ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜਾਨਵਰ ਆਪਣੇ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ।

"ਅੰਦਰ ਆਓ!" ਮੇਰੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਡੂੰਘੀ ਗਰਜ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਤੂਫਾਨ ਨੇ ਜੀਵ ਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਤੇਜਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਲਾਲਟੈਣ ਦੀ ਟਿਮਟਿਮਾਉਂਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਕਾਲਾ ਪੁੰਜ ਇਸਦੇ ਗੁਫਾ ਦੇ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਚਿੱਟੀ ਧੋਤੀ ਹੋਈ ਕੰਧ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬੇਢੰਗਾ, ਬੇਰਹਿਮ ਪਰਛਾਵਾਂ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸਦੀ ਪੂਛ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਤੂੜੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਘੁੰਮ ਰਹੀ ਸੀ।

"ਬੇਚਾਰਾ ਟੌਮੀ ਬਹੁਤ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਐਵਰਾਰਡ ਕਿੰਗ ਨੇ ਲਾਲਟੈਣ ਚੁੱਕ ਕੇ ਉਸ ਵੱਲ ਵੇਖਦਿਆਂ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਕਾਲਾ ਸ਼ੈਤਾਨ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ? ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਹਾਸੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਲਾਲਟੈਣ ਫੜੀ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰੋਗੇ?"

ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਹੱਥੋਂ ਲੈ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਵਧਿਆ।

"ਉਸਦਾ ਲਾਰਡਰ ਇੱਥੇ ਬਾਹਰ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਮਾਫ਼ ਕਰੋਗੇ, ਹੈ ਨਾ?" ਉਹ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਧਾਤੂ ਕਲਿੱਕ ਨਾਲ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ।

ਉਸ ਸਖ਼ਤ, ਤੇਜ਼ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਚਾਨਕ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਦਹਿਸ਼ਤ ਦੀ ਲਹਿਰ ਦੌੜ ਗਈ। ਕਿਸੇ ਭਿਆਨਕ ਧੋਖੇ ਦੀ ਇੱਕ ਅਸਪਸ਼ਟ ਧਾਰਨਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਠੰਢਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ, ਪਰ ਅੰਦਰਲੇ ਪਾਸੇ ਕੋਈ ਹੈਂਡਲ ਨਹੀਂ ਸੀ।

"ਇਥੇ!" ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ। "ਮੈਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿਓ!"

"ਠੀਕ ਹੈ! ਝਗੜਾ ਨਾ ਕਰੋ!" ਮੇਰੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਰੌਸ਼ਨੀ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ।"

"ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕੱਲੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ।"

"ਕੀ ਨਹੀਂ?" ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਦਿਲੋਂ, ਹੱਸਦਾ ਹੋਇਆ ਹਾਸਾ ਸੁਣਿਆ। "ਤੂੰ ਬਹੁਤਾ ਚਿਰ ਇਕੱਲਾ ਨਹੀਂ ਰਹੇਂਗਾ।"

"ਮੈਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿਓ, ਸਰ!" ਮੈਂ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਦੁਹਰਾਇਆ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਹਾਰਕ ਮਜ਼ਾਕ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।"

"ਸ਼ਬਦ ਵਿਵਹਾਰਕ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਫ਼ਰਤ ਭਰੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਚਾਨਕ ਮੈਂ ਤੂਫਾਨ ਦੀ ਗਰਜ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਵਿੰਚ-ਹੈਂਡਲ ਦੇ ਘੁੰਮਣ ਦੀ ਚੀਕ ਅਤੇ ਚੀਕ ਅਤੇ ਸਲਾਟ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੇ ਹੋਏ ਜਾਲੀ ਦੀ ਖੜਾਕ ਸੁਣੀ। ਮਹਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਉਹ ਬ੍ਰਾਜ਼ੀਲੀ ਬਿੱਲੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਰਿਹਾ ਸੀ!

ਲਾਲਟੈਣ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਬਾਰ ਖਿਸਕਦੇ ਦੇਖੇ। ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੂਰ ਦੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਫੁੱਟ ਚੌੜਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਚੀਕ ਨਾਲ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਆਖਰੀ ਬਾਰ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਖਿੱਚਿਆ। ਮੈਂ ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਡਰ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਸੀ। ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮੈਂ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਗਤੀਹੀਣ ਰੱਖਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਹੈਂਡਲ 'ਤੇ ਦਬਾਅ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਲੀਵਰ ਮੈਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਲਈ ਯਕੀਨੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੰਚ-ਦਰ-ਇੰਚ ਦਿੱਤਾ, ਮੇਰੇ ਪੈਰ ਪੱਥਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਖਿਸਕਦੇ ਰਹੇ, ਅਤੇ ਹਰ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਇਸ ਅਣਮਨੁੱਖੀ ਰਾਖਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਦੂ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਮਹਿਮਾਨ ਸੀ; ਮੈਂ ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਜਵਾਬ ਹੈਂਡਲ 'ਤੇ ਖਿੱਚ ਅਤੇ ਝਟਕੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ, ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਾਰ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਵਿੱਚੋਂ ਖਿੱਚਦਾ ਸੀ। ਚਿਪਕ ਕੇ ਅਤੇ ਫੜ ਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਪਿੰਜਰੇ ਦੇ ਪੂਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਦਰਦਨਾਕ ਗੁੱਟ ਅਤੇ ਫਟੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਜਾਲੀ ਛੱਡੀ, ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਾਪਸ ਆਈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਮੈਨੂੰ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਤੁਰਕੀ ਚੱਪਲਾਂ ਦੀ ਹਿੱਲਜੁਲ ਅਤੇ ਦੂਰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਖੜਕਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਫਿਰ ਸਭ ਕੁਝ ਚੁੱਪ ਹੋ ਗਿਆ।

ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਜੀਵ ਕਦੇ ਹਿੱਲਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪੂਛ ਬਦਲਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਡੰਡਿਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਚੀਕਦੇ ਹੋਏ ਉਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਰੂਪ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਲਗਾਤਾਰ ਘੂਰਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਡੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਫੜਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਲਾਲਟੈਣ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਬਲਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹਿੱਲਜੁੱਲ ਕੀਤੀ, ਕੁਝ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਕਿ ਇਸਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਮੇਰੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਹਿੱਲਿਆ, ਜਾਨਵਰ ਨੇ ਇੱਕ ਡੂੰਘੀ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਗਰਜ ਦਿੱਤੀ। ਮੈਂ ਰੁਕ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਥਿਰ ਖੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ, ਹਰ ਅੰਗ ਵਿੱਚ ਡਰ ਨਾਲ ਕੰਬ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਬਿੱਲੀ (ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਇੰਨੇ ਡਰਾਉਣੇ ਜੀਵ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਘਰੇਲੂ ਨਾਮ ਨਾਲ ਬੁਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ) ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਦਸ ਫੁੱਟ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅੱਖਾਂ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਫਾਸਫੋਰਸ ਦੀਆਂ ਦੋ ਡਿਸਕਾਂ ਵਾਂਗ ਚਮਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਿਆ। ਕੁਦਰਤ ਅਜਿਹੇ ਤੀਬਰਤਾ ਦੇ ਪਲਾਂ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਅਜੀਬ ਚਾਲਾਂ ਖੇਡਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਚਮਕਦੀਆਂ ਲਾਈਟਾਂ ਇੱਕ ਸਥਿਰ ਵਾਧਾ ਅਤੇ ਗਿਰਾਵਟ ਨਾਲ ਘੱਟਦੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚਮਕ ਦੇ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਬਿੰਦੂ ਜਾਪਦੇ ਸਨ - ਕਾਲੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਦੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਚੰਗਿਆੜੀਆਂ - ਫਿਰ ਉਹ ਚੌੜੇ ਅਤੇ ਚੌੜੇ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਮਰੇ ਦਾ ਸਾਰਾ ਕੋਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਦਲਦੇ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਾਲ ਭਰ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਚਾਨਕ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਬਾਹਰ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ।

ਜਾਨਵਰ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਲਈਆਂ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਨਜ਼ਰਾਂ ਦੇ ਦਬਦਬੇ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੱਚਾਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੀ ਵੱਡੀ ਬਿੱਲੀ ਸਿਰਫ਼ ਸੁਸਤ ਸੀ, ਪਰ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕੋਈ ਲੱਛਣ ਦਿਖਾਉਣ ਤੋਂ ਦੂਰ, ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਪਤਲੇ, ਕਾਲੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਡੇ ਅਗਲੇ ਪੰਜਿਆਂ 'ਤੇ ਟਿਕਾਇਆ ਅਤੇ ਸੁੱਤਾ ਪਿਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਹਿੱਲਣ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਘਾਤਕ

ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਨਾ ਉਭਾਰਾਂ। ਪਰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮੈਂ ਹੁਣ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੋਚਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ ਕਿ ਭਿਆਨਕ ਅੱਖਾਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਸਨ। ਇੱਥੇ ਮੈਂ ਭਿਆਨਕ ਜਾਨਵਰ ਨਾਲ ਰਾਤ ਲਈ ਬੰਦ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ, ਉਸ ਮੰਨਣਯੋਗ ਖਲਨਾਇਕ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਨਾ ਕਹਿਣ ਲਈ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਜਾਲ ਵਿਛਾਇਆ ਸੀ, ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਾਨਵਰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਵਾਂਗ ਹੀ ਜ਼ਾਲਮ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਵੇਰ ਤੱਕ ਕਿਵੇਂ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੰਗ, ਬੰਦ ਖਿੜਕੀਆਂ ਵੀ। ਨੰਗੇ, ਪੱਥਰ ਦੇ ਝੰਡੇ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਕੋਈ ਪਨਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਪੁਕਾਰ ਕਰਨਾ ਬੇਤੁਕਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਗੁਫ਼ਾ ਇੱਕ ਆਊਟਹਾਊਸ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਗਲਿਆਰਾ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਘਰ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਸੀ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸੌ ਫੁੱਟ ਲੰਬਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬਾਹਰ ਹਨੇਰੀ ਦੀ ਗਰਜ ਨਾਲ, ਮੇਰੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਸੁਣਾਈ ਦੇਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀ ਹਿੰਮਤ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਸੀ।

ਅਤੇ ਫਿਰ, ਦਹਿਸ਼ਤ ਦੀ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਲਹਿਰ ਨਾਲ, ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਲਾਲਟੈਣ 'ਤੇ ਪਈ। ਮੋਮਬੱਤੀ ਘੱਟ ਸੜ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੁਕਾਉਣ ਲੱਗ ਪਈ ਸੀ। ਦਸ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬੁਝ ਜਾਵੇਗੀ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਦਸ ਮਿੰਟ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਸ ਡਰਾਉਣੇ ਜਾਨਵਰ ਨਾਲ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਕੇ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਅਧਰੰਗ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਅੱਖਾਂ ਮੌਤ ਦੇ ਇਸ ਕਮਰੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਾਈਆਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਟਿਕ ਗਏ ਜੋ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗਾ, ਪਰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਫਰਸ਼ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਤੁਰੰਤ ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਖ਼ਤਰਾ ਕਹਾਂਗਾ।

ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿੰਜਰੇ ਦਾ ਇੱਕ ਸਿਖਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਗਲਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਖਰ ਉਦੋਂ ਖੜ੍ਹਾ ਰਹਿ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲਾ ਹਿੱਸਾ ਕੰਧ ਵਿੱਚ ਸਲਾਟ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਇੰਚ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲ 'ਤੇ ਬਾਰ ਸਨ, ਵਿਚਕਾਰ ਮੋਟੇ ਤਾਰਾਂ ਦੇ ਜਾਲ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਹਰੇਕ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਟੈਂਚੀਅਨ 'ਤੇ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਹੁਣ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਝੁਕੀ ਹੋਈ ਮੂਰਤੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਬੰਦ ਛੱਤਰੀ ਵਾਂਗ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਲੋਹੇ ਦੇ ਸ਼ੈਲਫ ਅਤੇ ਛੱਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜਗ੍ਹਾ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਫੁੱਟ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਉੱਥੇ ਹੀ ਉੱਪਰ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਬਾਰਾਂ ਅਤੇ ਛੱਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੱਬਿਆ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਪਾਸਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ, ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਹਰ ਪਾਸਿਓਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਹੀ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉੱਥੇ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਪਰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਗੁਫ਼ਾ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਵਹਿਸ਼ੀ ਦੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਹ ਹੁਣ ਸੀ ਜਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਬਾਹਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੁੰਦਾ। ਮੈਂ ਘੁੱਟ ਭਰ ਕੇ ਉੱਠਿਆ, ਉੱਪਰਲੇ ਲੋਹੇ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਝੁਕਾਇਆ। ਮੈਂ ਮੂੰਹ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਝੁਕਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਿੱਲੀ ਦੀਆਂ ਭਿਆਨਕ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਉਬਾਸੀਆਂ ਲੈਂਦੇ ਜਬਾੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧਾ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਗੰਦਾ ਸਾਹ ਮੇਰੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਗੰਦੇ ਘੜੇ ਦੀ ਭਾਫ਼ ਵਾਂਗ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਤਸੁਕ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਲੰਬੀ, ਕਾਲੀ ਪਿੱਠ ਦੀ ਇੱਕ ਪਤਲੀ ਲਹਿਰ ਨਾਲ ਇਹ ਉੱਠਿਆ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਫੈਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਲਿਆ, ਇੱਕ ਅਗਲਾ ਪੰਜਾ ਕੰਧ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਸਨੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੰਜੇ ਮੇਰੇ ਹੇਠਾਂ ਤਾਰਾਂ ਦੇ ਜਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚੇ। ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ, ਚਿੱਟੀ ਹੁੱਕ ਨੇ ਮੇਰੀ ਪੈਂਟ ਨੂੰ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ - ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਸੀ -

ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਗੋਡੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਈ ਪੁੱਟ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਹਮਲੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਯੋਗ ਵਜੋਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦਰਦ ਦੀ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਚੀਕ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਉਛਲਿਆ, ਉਹ ਇਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਤੁਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਮੇਰੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਦੇਖਣ ਲੱਗਾ। ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਮੈਂ ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਹਿੱਲਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ ਕੰਧ ਦੇ ਨਾਲ ਲੇਟ ਨਹੀਂ ਗਿਆ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚ ਲਿਆ। ਜਿੰਨਾ ਦੂਰ ਮੈਂ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਲਈ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨਾ ਓਨਾ ਹੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਉਹ ਹੁਣ ਹੋਰ ਵੀ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਜਾਪ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਘੁੰਮਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਗੁਫ਼ਾ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੌੜਦਾ ਰਿਹਾ, ਉਸ ਲੋਹੇ ਦੇ ਸੋਫੇ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਲੰਘਦਾ ਰਿਹਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਂ ਲੇਟਿਆ ਸੀ। ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਾਂਗ ਲੰਘਦੇ ਦੇਖਣਾ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸੀ, ਮਖਮਲੀ ਪੈਡਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਨਰਮ ਗਰਜ ਨਾਲ। ਮੋਮਬੱਤੀ ਘੱਟ ਬਲ ਰਹੀ ਸੀ - ਇੰਨੀ ਘੱਟ ਕਿ ਮੈਂ ਜੀਵ ਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ, ਇੱਕ ਆਖਰੀ ਭੜਕਣ ਅਤੇ ਫਟਣ ਨਾਲ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੁਝ ਗਈ। ਮੈਂ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਬਿੱਲੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕੱਲਾ ਸੀ!

ਇਹ ਕਿਸੇ ਖ਼ਤਰੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਸਦੇ ਲਈ ਚੁੱਪਚਾਪ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਸਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਤੇ ਵੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਚੁੱਪਚਾਪ, ਲਗਭਗ ਸਾਹ ਰੋਕ ਕੇ, ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜਾਨਵਰ ਮੇਰੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੋ ਵੱਜ ਚੁੱਕੇ ਹੋਣਗੇ। ਚਾਰ ਵਜੇ ਪੂਰੀ ਸਵੇਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਦਿਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਦੋ ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਬਾਹਰ, ਤੂਫ਼ਾਨ ਅਜੇ ਵੀ ਤੇਜ਼ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਾਰਿਸ਼ ਲਗਾਤਾਰ ਛੋਟੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ 'ਤੇ ਪੈ ਰਹੀ ਸੀ। ਅੰਦਰ, ਜ਼ਹਿਰੀਲੀ ਅਤੇ ਗੰਦੀ ਹਵਾ ਹਾਵੀ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਬਿੱਲੀ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ - ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਭਿਆਨਕ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਸਕੇ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਦੀ ਬਦਮਾਸ਼ੀ, ਉਸਦੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਪਖੰਡ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸਦੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਨਫ਼ਰਤ ਦਾ ਚਿੰਤਨ ਸੀ। ਉਸ ਖੁਸ਼ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਮੱਧਯੁਗੀ ਕਾਤਲ ਦੀ ਆਤਮਾ ਲੁਕੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਮੈਂ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਚੀਜ਼ ਕਿੰਨੀ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਸੌਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਇਸਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਗਵਾਹ ਸੀ। ਫਿਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਣਜਾਣ, ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਖਿਸਕ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਲੁਭਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਕਹਾਣੀ ਬਹੁਤ ਸਰਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਿਲੀਅਰਡ-ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਿਗਾਰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਬਿੱਲੀ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੇਠਾਂ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਪਿੰਜਰਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਦੇਖ ਕੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਅਪਰਾਧ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਕਿਵੇਂ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਸ਼ੱਕ, ਸ਼ਾਇਦ - ਪਰ ਸਬੂਤ, ਕਦੇ ਨਹੀਂ!

ਉਹ ਭਿਆਨਕ ਦੋ ਘੰਟੇ ਕਿੰਨੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਬੀਤ ਗਏ! ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਮੱਧਮ, ਚੀਕਣ ਵਾਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਹੀ ਫਰ ਨੂੰ ਚੱਟਦੇ ਹੋਏ ਜੀਵ ਸਮਝਿਆ। ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਹਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਮੇਰੇ ਵੱਲ

ਚਮਕਦੀਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਸਥਿਰ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ ਗਈਆਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਭੁੱਲਿਆ ਜਾਂ ਅਣਡਿੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਝਲਕ ਖਿੜਕੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਈ - ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧੁੰਦਲੀ ਜਿਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਲੀ ਕੰਧ 'ਤੇ ਦੋ ਸਲੇਟੀ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ, ਫਿਰ ਸਲੇਟੀ ਚਿੱਟੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਭਿਆਨਕ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹ, ਹਾਏ, ਮੈਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ!

ਮੈਨੂੰ ਇਕਦਮ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਅਤੇ ਹਮਲਾਵਰ ਮੂਡ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਸਵੇਰ ਦੀ ਠੰਢ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਭੁੱਖਾ ਵੀ ਸੀ। ਲਗਾਤਾਰ ਗਰਜਦੇ ਹੋਏ ਉਹ ਕਮਰੇ ਦੇ ਉਸ ਪਾਸੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਤੁਰਦਾ ਰਿਹਾ ਜੋ ਮੇਰੀ ਪਨਾਹ ਤੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਦੂਰ ਸੀ, ਉਸਦੀਆਂ ਮੁੱਛਾਂ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਚਮਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪੂਛ ਬਦਲ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਹ ਰਹੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਕੋਨਿਆਂ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਉਸਦੀਆਂ ਬੇਰਹਿਮ ਅੱਖਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਧਮਕੀ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਦੇਖਦੀਆਂ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਉਦੋਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਉਸ ਪਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਗੰਦੀ ਕਿਰਪਾ, ਇਸਦੀ ਲੰਬੀ, ਲਹਿਰਾਉਂਦੀ, ਲਹਿਰਾਉਂਦੀ ਹਰਕਤਾਂ, ਇਸਦੇ ਸੁੰਦਰ ਪਾਸਿਆਂ ਦੀ ਚਮਕ, ਚਮਕਦਾਰ ਜੀਭ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟ, ਧੜਕਣ ਵਾਲੇ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਇਆ ਜੋ ਜੈੱਟ-ਕਾਲੇ ਥੁੱਕ ਤੋਂ ਲਟਕਦੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਹਰ ਸਮੇਂ ਉਹ ਡੂੰਘੀ, ਧਮਕੀ ਭਰੀ ਗਰਜ ਇੱਕ ਅਟੁੱਟ ਕ੍ਰੇਸੈਂਡੋ ਵਿੱਚ ਉੱਠ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸੰਕਟ ਨੇੜੇ ਸੀ।

ਅਜਿਹੀ ਮੌਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਦੁਖਦਾਈ ਘੜੀ ਸੀ - ਇੰਨੀ ਠੰਡੀ, ਇੰਨੀ ਬੇਆਰਾਮ, ਆਪਣੇ ਹਲਕੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨ ਕੇ ਕੰਬ ਰਹੀ ਸੀ ਇਸ ਤਸੀਹੇ ਦੇ ਗਰਿੱਡ ਉੱਤੇ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਮੈਂ ਲੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਬਚਣ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸੰਭਾਵੀ ਸਾਧਨ ਲਈ ਘੁੰਮਣ-ਫਿਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਇੱਕ ਗੱਲ ਮੈਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ। ਜੇ ਪਿੰਜਰੇ ਦਾ ਉਹ ਅਗਲਾ ਹਿੱਸਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਪੱਕੀ ਪਨਾਹ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਕੀ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਖਿੱਚ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਮੈਂ ਜੀਵ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਡਰੋਂ ਹਿੱਲਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ, ਬਹੁਤ ਹੌਲੀ, ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਕਿਨਾਰੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਫੜ ਲੈਂਦਾ, ਆਖਰੀ ਪੱਟੀ ਜੋ ਕੰਧ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੀ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਹੈਰਾਨੀ ਲਈ ਇਹ ਮੇਰੇ ਝਟਕੇ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਆ ਗਈ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਚਿੰਬੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਖਿੱਚਿਆ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਤਿੰਨ ਇੰਚ ਲੰਘ ਗਿਆ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹੀਆਂ 'ਤੇ ਦੌੜਿਆ। ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਖਿੱਚਿਆ ... ਅਤੇ ਫਿਰ ਬਿੱਲੀ ਉੱਡ ਗਈ!

ਇਹ ਇੰਨਾ ਤੇਜ਼, ਇੰਨਾ ਅਚਾਨਕ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਦੇ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਮੈਂ ਬਸ ਵਹਿਸ਼ੀ ਚੀਕ ਸੁਣੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਲਦੀਆਂ ਪੀਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ, ਚਪਟੀ ਹੋਈ ਕਾਲਾ ਸਿਰ ਜਿਸਦੀ ਲਾਲ ਜੀਭ ਅਤੇ ਚਮਕਦੇ ਦੰਦ ਸਨ, ਮੇਰੀ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਜੀਵ ਦੇ ਟਕਰਾਅ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮੈਂ ਪਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ (ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਅਜਿਹੇ ਪਲ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਸੀ) ਕਿ ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਿੱਲੀ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਉੱਥੇ ਹਿੱਲਦੀ ਰਹੀ, ਸਿਰ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਪੰਜੇ ਮੇਰੇ ਕਾਫ਼ੀ ਨੇੜੇ ਸਨ, ਪਿਛਲੇ ਪੰਜੇ ਜਾਲੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਪਕੜ ਲੱਭਣ ਲਈ ਪੰਜੇ ਮਾਰ ਰਹੇ ਸਨ।

ਮੈਂ ਤਾਰਾਂ ਦੇ ਜਾਲ ਨਾਲ ਚਿਪਕਦੇ ਹੋਏ ਪੰਜਿਆਂ ਨੂੰ ਚੀਕਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਸਾਹ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਿਮਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪਰ ਇਸਦੀ ਬੰਨ੍ਹ ਗਲਤ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਿਆ। ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ, ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਬਾਰਾਂ 'ਤੇ ਪਾਗਲਪਨ ਨਾਲ ਖੁਰਕਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਝੁਕਿਆ ਅਤੇ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਇੱਕ ਗਰਜ ਨਾਲ ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਮੂੰਹ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਸੰਤ ਲਈ ਝੁਕ ਗਿਆ।
ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅਗਲੇ ਕੁਝ ਪਲ ਮੇਰੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਗੇ। ਜੀਵ ਨੇ ਤਜਰਬੇ ਤੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਗਲਤ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਏਗਾ। ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਰੰਤ, ਨਿਡਰਤਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਲਈ ਸੀ। ਆਪਣਾ ਡਰੈੱਸ-ਕੋਟ ਉਤਾਰ ਕੇ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਉਸੇ ਪਲ ਮੈਂ ਕਿਨਾਰੇ ਤੋਂ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੀ ਜਾਲੀ ਦੇ ਸਿਰੇ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕੰਧ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਲਿਆ।
ਇਹ ਮੇਰੀ ਉਮੀਦ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਆਇਆ। ਮੈਂ ਭੱਜ ਕੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ, ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ; ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਭੱਜਿਆ, ਮੇਰੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਹਾਦਸੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਾਹਰੀ ਪਾਸੇ ਪਾ ਦਿੱਤਾ। ਜੇ ਇਹ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਬੇਖਬਰ ਹੋ ਕੇ ਨਿਕਲ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੀ, ਇੱਕ ਪਲ ਦਾ ਰੁਕਣਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜੋ ਮੈਂ ਛੱਡਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਪਲ ਉਸ ਜੀਵ ਨੂੰ ਉਸ ਕੋਟ ਨੂੰ ਉਤਾਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਰੇਲਿੰਗ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਖਿੱਚ ਲਿਆ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਮੇਰੀ ਲੱਤ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਟਾ ਸਕਾਂ। ਉਸ ਵੱਡੇ ਪੰਜੇ ਦੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਛੇ ਨੂੰ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ ਜਿਵੇਂ ਲੱਕੜ ਦੇ ਕਰਲ ਇੱਕ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸ਼ੇਵ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਅਗਲੇ ਪਲ, ਖੂਨ ਵਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਗੰਦੇ ਤੂੜੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਉਸ ਜੀਵ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੋਸਤਾਨਾ ਬਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲਾਈਨ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੰਨੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਭੜਕਿਆ ਸੀ।
ਇੰਨਾ ਜ਼ਖਮੀ ਕਿ ਹਿੱਲਣ-ਫਿਰਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ, ਅਤੇ ਡਰ ਤੋਂ ਸੁਚੇਤ ਹੋਣ ਲਈ ਇੰਨਾ ਬੇਹੋਸ਼, ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਲੇਟ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜ਼ਿੰਦਾ ਨਾਲੋਂ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਚੌੜੀ, ਕਾਲੀ ਛਾਤੀ ਨੂੰ ਸਲਾਖਾਂ ਨਾਲ ਦਬਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਟੇਢੇ ਪੰਜਿਆਂ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੋਣ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਬਿੱਲੀ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਚੂਹੇ ਦੇ ਜਾਲ ਦੇ ਅੱਗੇ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾੜ ਦਿੱਤੇ, ਪਰ, ਜਿੰਨਾ ਵੀ ਇਹ ਫੈਲਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਤੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਿਆ। ਮੈਂ ਮਹਾਨ ਮਾਸਾਹਾਰੀ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਉਤਸੁਕ ਸੁੰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ ਕਿਸਮਤ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੀ ਸਾਰੀ ਭਾਵਨਾ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਿੱਲੀ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਜਾਂ ਸਫਲਤਾ ਵਿੱਚ ਓਨੀ ਹੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਕੋਈ ਖੇਡ ਹੋਵੇ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਮੇਰਾ ਮਨ ਅਜੀਬ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸੁਪਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਹ ਕਾਲਾ ਚਿਹਰਾ ਅਤੇ ਲਾਲ ਜੀਭ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਦੇ ਨਿਰਵਾਣ ਵਿੱਚ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ, ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਰਾਹਤ ਜੋ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।
ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਦੌਰ ਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਲਗਭਗ ਦੋ ਘੰਟਿਆਂ ਲਈ ਬੇਹੋਸ਼ ਰਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਉਹ ਸੀ ਉਹ ਤਿੱਖੀ ਧਾਤੂ ਕਲਿੱਕ ਜੋ ਮੇਰੇ

ਭਿਆਨਕ ਅਨੁਭਵ ਦਾ ਪੂਰਵਗਾਮੀ ਸੀ। ਇਹ ਸਪਰਿੰਗ ਲੌਕ ਦੀ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਸੀ। ਫਿਰ, ਮੇਰੀਆਂ ਇੰਦਰੀਆਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸਨ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਦੇ ਗੋਲ, ਦਿਆਲੂ ਚਿਹਰੇ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਜੋ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਅੰਦਰ ਝਾਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਜੋ ਦੇਖਿਆ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਗਿਆ। ਬਿੱਲੀ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਝੁਕੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਪਿੰਜਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੀਆਂ ਕਮੀਜ਼ਾਂ-ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ ਦੇ ਭਾਰ ਲੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਮੇਰੀਆਂ ਪੈਂਟਾਂ ਰਿਬਨਾਂ ਨਾਲ ਫਟੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਖੂਨ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਭੰਡਾਰ ਸੀ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਉਸਦਾ ਹੈਰਾਨ ਚਿਹਰਾ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਵੇਰ ਦੀ ਧੁੱਪ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਖਿਆ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਪਿੰਜਰੇ ਵੱਲ ਵਧਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦੇਖ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਰ ਗਿਆ ਹਾਂ।

ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ। ਮੈਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਜਾਂ ਇਤਿਹਾਸ ਲਿਖਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਹੋਸ਼ ਆਇਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਸੀ - ਕਿ ਉਹ ਜਾਨਵਰ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਵਧੀਆ ਬੁੱਢਾ ਟੌਮੀ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਵਧੀਆ ਬੁੱਢਾ ਟੌਮੀ!"

ਫਿਰ ਉਹ ਸਲਾਖਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਇਆ, ਉਸਦੀ ਪਿੱਠ ਅਜੇ ਵੀ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਸੀ।

"ਹੇਠਾਂ, ਤੂੰ ਮੂਰਖ ਜਾਨਵਰ!" ਉਹ ਗਰਜਿਆ। "ਹੇਠਾਂ, ਜਨਾਬ! ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ?"

ਅਚਾਨਕ ਮੇਰੇ ਉਲਝੇ ਹੋਏ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਸਦੇ ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਯਾਦ ਆ ਗਏ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਖੂਨ ਦਾ ਸੁਆਦ ਬਿੱਲੀ ਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਮੇਰੇ ਖੂਨ ਨੇ ਇਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾਉਣੀ ਪਈ।

"ਦੂਰ ਹੋ ਜਾ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਦੂਰ ਹੋ ਜਾ, ਸ਼ੈਤਾਨ! ਬਾਲਡਵਿਨ! ਬਾਲਡਵਿਨ! ਹਾਏ, ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ!"

ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਡਿੱਗਦੇ, ਉੱਠਦੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਡਿੱਗਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਬੋਰੀਆਂ ਦੇ ਪਾੜਨ ਵਰਗੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ। ਉਸਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਮੱਧਮ ਹੁੰਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਸ਼ੋਰ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚ ਨਾ ਗਈਆਂ। ਅਤੇ ਫਿਰ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਅੰਨ੍ਹਾ, ਫਟਾਫਟ, ਖੂਨ ਨਾਲ ਲੱਥਪਥ ਵਿਅਕਤੀ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੇਕਾਬੂ ਹੋ ਕੇ ਦੌੜ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ - ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੀ ਆਖਰੀ ਝਲਕ ਸੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਲੀ ਸੀ।

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸਿਹਤਯਾਬੀ ਵਿੱਚ ਕਈ ਮਹੀਨੇ ਰਿਹਾ - ਦਰਅਸਲ, ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਪਣੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਮੈਂ ਬ੍ਰਾਜ਼ੀਲੀ ਬਿੱਲੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਰਾਤ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਸੋਟੀ ਲੈ ਕੇ ਚੱਲਾਂਗਾ। ਬਾਲਡਵਿਨ, ਲਾੜਾ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਨੌਕਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ, ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੀਆਂ ਮੌਤ ਦੀਆਂ ਪੁਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਲਾਖਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ - ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਕੀ ਮਿਲੇ - ਉਸ ਜੀਵ ਦੇ ਪੰਜੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਪਾਲਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਗਰਮ ਲੋਹੇ ਨਾਲ ਰੋਕਿਆ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਲੂਪਹੋਲ ਰਾਹੀਂ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਸਕਣ। ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ, ਮੇਰੇ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਾਤਲ ਦੀ ਛੱਤ ਹੇਠ, ਮੈਂ ਕਈ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਤੱਕ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰਿਹਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਲਿੱਪਟਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਰਜਨ ਅਤੇ ਲੰਡਨ

ਤੋਂ ਇੱਕ ਨਰਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਸਕਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਗ੍ਰੋਸਵੇਨਰ ਮੈਨਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਬਿਮਾਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਯਾਦ ਹੈ, ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਭੁਲੇਖੇ ਵਾਲੇ ਦਿਮਾਗ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਲਗਾਤਾਰ ਬਦਲਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੁੰਦੀ ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੇਰੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਪੱਕੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾ ਜੁੜੀ ਹੁੰਦੀ। ਇੱਕ ਰਾਤ, ਜਦੋਂ ਨਰਸ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਕਮਰੇ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੰਮੀ ਔਰਤ ਕਾਲੇ ਸੋਗ ਵਿੱਚ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈ। ਉਹ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਹਲਕਾ ਚਿਹਰਾ ਝੁਕਾਇਆ, ਮੈਂ ਰਾਤ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਧੁੰਦਲੀ ਚਮਕ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਬ੍ਰਾਜ਼ੀਲੀ ਔਰਤ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਨੇ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਚਿਹਰੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਮੇਰੇ ਕਦੇ ਵੀ ਵੇਖਣ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਿਆਲੂ ਸੀ।

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੋ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

ਮੈਂ ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ - ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੀ।

"ਖੈਰ; ਫਿਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋ। ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ? ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਘਰੋਂ ਕੱਢਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਹਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਭੱਜਣ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਕਸਰ ਦੁੱਖ ਝੱਲਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਦੱਸਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੰਦਾ। ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਲਾਤ ਬਦਲ ਗਏ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਦੋਸਤ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਮੌਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁੱਖ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦੀ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਮੂਰਖ ਸੀ - ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੂਰਖ ਤੁਸੀਂ ਹੋ।" ਉਹ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਈ, ਕੌੜੀ, ਇਕੱਲੀ ਔਰਤ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣਾ ਕਿਸਮਤ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਬਚਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜੱਦੀ ਧਰਤੀ ਵਾਪਸ ਚਲੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਰਨਾਮਬੁਕੋ ਵਿੱਚ ਪਰਦਾ ਪਾ ਲਿਆ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਲੰਡਨ ਵਾਪਸ ਆਇਆਂ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਤੰਦਰੁਸਤ ਐਲਾਨ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਵਾਗਤਯੋਗ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹਮਲਿਆਂ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੋਵੇਗਾ; ਪਰ ਇਹ ਸਮਰਸ, ਮੇਰਾ ਵਕੀਲ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਇਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਇੰਨੀ ਬਿਹਤਰ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਵਧਾਈਆਂ ਦੇਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।"

"ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਸਮਰਸ? ਇਹ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਤੁਸੀਂ ਪਿਛਲੇ ਛੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਤੋਂ ਲਾਰਡ ਸਾਊਥਰਟਨ ਹੋ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਿੱਖ ਲਿਆ ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਰਿਕਵਰੀ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾ ਦੇਵੇਗਾ।"

ਲਾਰਡ ਸਾਊਥਰਟਨ! ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅਮੀਰ ਸਾਥੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ! ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਨਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਚਾਨਕ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬਾਰੇ ਯਾਦ ਆਇਆ ਜੋ ਬੀਤ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਸੀ।

"ਫਿਰ ਲਾਰਡ ਸਾਊਥਰਟਨ ਦੀ ਮੌਤ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਹੋਈ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਸੀ?"

"ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਉਸੇ ਦਿਨ ਹੋਈ।" ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਸਮਰਸ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ - ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਚਲਾਕ ਸੀ - ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੇਸ ਦੀ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਰੁਕਿਆ ਜਿਵੇਂ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਘੁਟਾਲੇ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਕਰਕੇ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣਾ ਸੀ।

"ਹਾਂ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਲਚਸਪ ਇਤਫ਼ਾਕ," ਉਸਨੇ ਉਸੇ ਜਾਣਕਾਰ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ। "ਬੇਸ਼ੱਕ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ ਐਵਰਾਰਡ ਕਿੰਗ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਅਗਲਾ ਵਾਰਸ ਸੀ। ਹੁਣ, ਜੇ ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਤੁਸੀਂ ਹੁੰਦੇ ਜਿਸਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ੇਰ ਨੇ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਜੋ ਵੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਬੇਸ਼ੱਕ ਉਹ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਸਾਊਥਰਟਨ ਹੁੰਦਾ।"

“ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ,” ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲਈ," ਸਮਰਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਵਰਗੀ ਲਾਰਡ ਸਾਊਥਰਟਨ ਦਾ ਵੈਲੇਟ ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹਰ ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਬਾਅਦ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਆਉਂਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਸਦਾ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕਿਵੇਂ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਹੁੰਦੇ ਸੀ। ਕੀ ਇਹ ਅਜੀਬ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੰਨਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਿੱਧਾ ਵਾਰਸ ਨਹੀਂ ਸੀ?"

"ਬਹੁਤ ਅਜੀਬ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਅਤੇ ਹੁਣ, ਸਮਰਸ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਬਿੱਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਚੈੱਕ-ਬੁੱਕ ਲਿਆਓਗੇ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗੇ।"

ਦ ਲੌਸਟ ਸਪੈਸ਼ਲ

ਹਰਬਰਟ ਡੀ ਲਰਨੈਕ ਦੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ, ਜੋ ਹੁਣ ਮਾਰਸੇਲਜ਼ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਨੇ ਸਦੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ 'ਤੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾਈ ਹੈ - ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਘਟਨਾ ਜੋ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਬੇਮਿਸਾਲ ਹੈ: ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਹਲਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਝਿਜਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਸੰਕੇਤ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਕੱਟੜ ਅਪਰਾਧੀ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਤੱਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ ਇੱਕ ਹੱਲ ਲੱਭ ਲਿਆ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਮਲਾ ਅੱਠ ਸਾਲ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸੰਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਛੁਪੀ ਹੋਈ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਨਤਾ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਠੀਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਏ ਹਾਂ। ਉਹ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਦੇ ਲਿਵਰਪੂਲ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਤੋਂ, ਇੰਜਣ-ਡਰਾਈਵਰ ਜੌਨ ਸਲੇਟਰ ਦੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਲੰਡਨ ਅਤੇ ਵੈਸਟ ਕੋਸਟ ਰੇਲਵੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਤੋਂ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:

3 ਜੂਨ, 1890 ਨੂੰ, ਇੱਕ ਸੱਜਣ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਮੌਨਸੀਅਰ ਲੁਈਸ ਕੈਰਾਟਲ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਲਿਵਰਪੂਲ ਵਿੱਚ ਲੰਡਨ ਅਤੇ ਵੈਸਟ ਕੋਸਟ ਸੈਂਟਰਲ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਸ਼੍ਰੀ ਜੇਮਜ਼ ਬਲੈਂਡ ਨਾਲ ਇੰਟਰਵਿਊ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਅੱਧਖੜ ਉਮਰ ਦਾ ਅਤੇ ਗੂੜ੍ਹਾ, ਜਿਸਦਾ ਝੁਕਣਾ ਇੰਨਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਦੇ ਕੁਝ ਵਿਕਾਰ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਸੀ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸਰੀਰ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ, ਜਿਸਦਾ ਸਤਿਕਾਰਪੂਰਨ ਢੰਗ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਧਿਆਨ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਵਾਲੀ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਸਤ ਜਾਂ ਸਾਥੀ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਦੇ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਤੋਂ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਜਾਂ ਦੱਖਣੀ ਅਮਰੀਕੀ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੇਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਕਾਲਾ, ਚਮੜੇ ਦਾ ਡਿਸਪੈਚ ਬਾਕਸ ਲੈ ਕੇ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੈਂਟਰਲ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲੇ ਕਲਰਕ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਬਾਕਸ ਉਸਦੀ ਗੁੱਟ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪੱਟੀ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵ ਦਿੱਤਾ। ਸ਼੍ਰੀ ਕੈਰਾਟਲ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਬਲੈਂਡ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਥੀ ਬਾਹਰ ਹੀ ਰਿਹਾ।

ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਕੈਰਾਟਲ ਦਾ ਕੰਮ ਜਲਦੀ ਹੀ ਰਵਾਨਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਹ ਉਸ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਮੱਧ ਅਮਰੀਕਾ ਤੋਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਬੇਲੋੜਾ ਘੰਟਾ ਗੁਆਏ ਬਿਨਾਂ ਪੈਰਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਲੰਡਨ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਤੋਂ ਖੁੰਝ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੈਸੇ ਦੀ ਕੋਈ ਮਹੱਤਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਮਾਂ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਕੰਪਨੀ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ ਕਰ ਦੇਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਖੁਦ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਮਿਸਟਰ ਬਲੈਂਡ ਨੇ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਘੰਟੀ ਵਜਾਈ, ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਮੈਨੇਜਰ ਮਿਸਟਰ ਪੋਟਰ ਹੁੱਡ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਪੰਜ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਾ ਸੁਲਝਾ ਲਿਆ। ਟ੍ਰੇਨ ਤਿੰਨ-ਚੌਥਾਈ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਲਾਈਨ ਸਾਫ਼ ਹੋਣ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗੇਗਾ। ਰੋਚਡੇਲ (ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ 'ਤੇ ਨੰਬਰ 247) ਨਾਮਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਇੰਜਣ ਦੋ ਡੱਬਿਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਗਾਰਡ ਦੀ ਵੈਨ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਡੱਬਾ ਸਿਰਫ਼ ਓਸਿਲੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਅਸੁਵਿਧਾ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੀ। ਦੂਜੀ ਡੱਬੇ ਨੂੰ, ਆਮ ਵਾਂਗ, ਚਾਰ ਡੱਬਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਫਸਟ-ਕਲਾਸ, ਇੱਕ ਫਸਟ-ਕਲਾਸ ਸਮੋਕਿੰਗ, ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ-ਕਲਾਸ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ-ਕਲਾਸ ਸਮੋਕਿੰਗ। ਪਹਿਲਾ ਡੱਬਾ, ਜੋ ਇੰਜਣ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਸੀ, ਉਹ ਸੀ ਜੋ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਖਾਲੀ ਸਨ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੇਲਗੱਡੀ ਦਾ ਗਾਰਡ ਜੇਮਜ਼ ਮੈਕਫਰਸਨ ਸੀ, ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਸੀ। ਸਟਾਕਰ, ਵਿਲੀਅਮ ਸਮਿਥ, ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਹੱਥ ਸੀ।

ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਾਨਸੀਅਰ ਕੈਰਾਟਲ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਮਿਲ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਜਾਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੇਸਬਰੀ ਦਿਖਾਈ। ਮੰਗੇ ਗਏ ਪੈਸੇ, ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਹ ਪੌਂਡ ਪੰਜ ਸ਼ਿਲਿੰਗ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸਨ, ਪ੍ਰਤੀ ਮੀਲ ਪੰਜ ਸ਼ਿਲਿੰਗ ਦੀ ਆਮ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਰ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗੱਡੀ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਉਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਸੀਟਾਂ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਏ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲਾਈਨ ਸਾਫ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਨੋਖਾ ਇਤਫ਼ਾਕ ਵਾਪਰਿਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਾਨਸੀਅਰ ਕੈਰਾਟਲ ਨੇ ਹੁਣੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਵਪਾਰਕ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨਾ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਇੱਕੋ ਦੁਪਹਿਰ ਦੋ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਬਲੈਂਡ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਯਾਤਰੀ ਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ ਹੀ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦੂਜਾ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨਾਲ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਮਿਸਟਰ ਹੋਰੇਸ ਮੂਰ ਸੀ, ਇੱਕ ਫੌਜੀ ਦਿੱਖ ਵਾਲਾ ਸੱਜਣ ਆਦਮੀ, ਜਿਸਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਅਚਾਨਕ ਗੰਭੀਰ ਬਿਮਾਰੀ ਨੇ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਯਾਤਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਲ ਵੀ ਨਾ ਗੁਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਸਦੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾ ਇੰਨੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਬਲੈਂਡ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰ ਸੰਭਵ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਦੂਜਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਵਾਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਮ ਸਥਾਨਕ ਸੇਵਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਹਿਲੀ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਿਗੜ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਵਿਕਲਪ ਸੀ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਮੂਰ ਨੂੰ ਮੌਨਸੀਅਰ ਕੈਰਾਟਲ ਦੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਦਾ ਖਰਚਾ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਖਾਲੀ ਪਹਿਲੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਮੌਨਸੀਅਰ ਕੈਰਾਟਲ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਬੰਧ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇਖਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਸ੍ਰੀ ਪੋਟਰ ਹੁੱਡ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੁਝਾਅ 'ਤੇ, ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਕੈਰਾਟਲ ਨੇ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰੇਲਗੱਡੀ ਉਸਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਸਾਰੇ ਤਰਕ ਉਸਦੇ ਬੇਰਹਿਮ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਪਿਆ। ਸ੍ਰੀ ਹੋਰੇਸ ਮੂਰ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਛੱਡ ਗਏ, ਇਹ ਜਾਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਰਸਤਾ ਆਮ ਹੌਲੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਲੈਣਾ ਸੀ ਜੋ ਲਿਵਰਪੂਲ ਤੋਂ ਛੇ ਵਜੇ ਰਵਾਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਟੇਸ਼ਨ ਘੜੀ ਦੇ ਠੀਕ ਚਾਰ ਵਜੇ ਇੱਕਤੀਸ ਵਜੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼

ਰੇਲਗੱਡੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪਾਹਜ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਕੈਰਾਟਲ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸਾਥੀ ਸੀ, ਲਿਵਰਪੂਲ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਾਈਨ ਸਾਫ਼ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨਚੈਸਟਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਰੁਕਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

ਲੰਡਨ ਅਤੇ ਵੈਸਟ ਕੋਸਟ ਰੇਲਵੇ ਦੀਆਂ ਰੇਲਗੱਡੀਆਂ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਲਾਈਨਾਂ ਉੱਤੇ ਚੱਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਛੇ ਵਜੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਪੈਸ਼ਲ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਪੌਣੇ ਛੇ ਵਜੇ ਲਿਵਰਪੂਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮੈਨਚੈਸਟਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਤਾਰ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈਰਾਨੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਘਬਰਾਹਟ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਅਜੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ। ਸੇਂਟ ਹੈਲਨਜ਼, ਜੋ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਰਸਤਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਜਵਾਬ ਮਿਲਿਆ -

"ਜੇਮਜ਼ ਬਲੈਂਡ, ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਸੈਂਟਰਲ ਐਲ. ਐਂਡ ਡਬਲਯੂ. ਸੀ., ਲਿਵਰਪੂਲ ਨੂੰ।— ਸਪੈਸ਼ਲ ਇੱਥੇ 4:52 ਵਜੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ।— ਡਾਉਸਟਰ, ਸੇਂਟ ਹੈਲਨਜ਼।"

ਇਹ ਤਾਰ ਛੇ ਵੱਜ ਕੇ ਚਾਲੀ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ। ਛੇ ਵੱਜ ਕੇ ਪੰਜਾਹ 'ਤੇ ਮੈਨਚੈਸਟਰ ਤੋਂ ਦੂਜਾ ਸੁਨੇਹਾ ਆਇਆ -

"ਤੁਹਾਡੇ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਖਾਸ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਅਤੇ ਫਿਰ ਦਸ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਤੀਜਾ, ਹੋਰ ਵੀ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ -

"ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਸਪੈਸ਼ਲ ਟ੍ਰੇਨ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਸੇਂਟ ਹੈਲਨਜ਼ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਲੋਕਲ ਟ੍ਰੇਨ ਹੁਣੇ ਆਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸਲਾਹ ਦਿਓ।— ਮੈਨਚੈਸਟਰ।"

ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਪਹਿਲੂ ਮੰਨ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਲਿਵਰਪੂਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਲਈ ਰਾਹਤ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਸਪੈਸ਼ਲ ਨਾਲ ਕੋਈ ਹਾਦਸਾ ਵਾਪਰਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਲੋਕਲ ਟ੍ਰੇਨ ਉਸੇ ਲਾਈਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਖੇ ਬਿਨਾਂ ਲੰਘ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਵਿਕਲਪ ਕੀ ਸੀ? ਟ੍ਰੇਨ ਕਿੱਥੇ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ? ਜੇ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਸਾਈਡਟਰੈਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਹੌਲੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਨੂੰ ਲੰਘਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ? ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸੰਭਵ ਸੀ ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਛੋਟੀ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਨੀ ਪਵੇ। ਸੇਂਟ ਹੈਲਨਜ਼ ਅਤੇ ਮੈਨਚੈਸਟਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹਰੇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਅਤੇ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਮੈਨੇਜਰ ਜਵਾਬਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਲਈ ਯੰਤਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਸਪੈਂਸ ਵਿੱਚ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਵੇਗਾ ਕਿ ਗੁੰਮ ਹੋਈ ਰੇਲਗੱਡੀ ਦਾ ਕੀ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਜਵਾਬ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਏ, ਜੋ ਕਿ ਸੇਂਟ ਹੈਲਨਜ਼ ਦੇ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਕ੍ਰਮ ਸੀ -

"ਇੱਥੇ ਪੰਜ ਵਜੇ ਸਪੈਸ਼ਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।— ਕੋਲਿਨਜ਼ ਗ੍ਰੀਨ।"

“ਇੱਥੇ ਸਪੈਸ਼ਲ ਪਾਸ ਛੇ ਵੱਜ ਕੇ ਪੰਜ ਹੋ ਗਿਆ।— ਅਰਲਸਟਾਊਨ।”

“ਇੱਥੇ 5:10 ਵਜੇ ਸਪੈਸ਼ਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।— ਨਿਊਟਨ।”

“ਇੱਥੇ 5:20 ਵਜੇ ਸਪੈਸ਼ਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।— ਕੇਨਿਯਨ ਜੰਕਸ਼ਨ।”

"ਇੱਥੋਂ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੇਲਗੱਡੀ ਨਹੀਂ ਲੰਘੀ।— ਬਾਰਟਨ ਮੌਸ।"

ਦੋਵੇਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ।

"ਇਹ ਮੇਰੇ ਤੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਤਜ਼ਰਬੇ ਵਿੱਚ ਵਿਲੱਖਣ ਹੈ," ਸ਼੍ਰੀ ਬਲੈਂਡ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਬਿਲਕੁਲ ਬੇਮਿਸਾਲ ਅਤੇ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ, ਸਰ। ਕੇਨਿਯਨ ਜੰਕਸ਼ਨ ਅਤੇ ਬਾਰਟਨ ਮੌਸ ਵਿਚਕਾਰ ਸਪੈਸ਼ਲ ਗਲਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।"
"ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਮੈਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਦੋਵਾਂ ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਸਾਈਡਿੰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਪੈਸ਼ਲ ਜ਼ਰੂਰ ਧਾਤਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।"
"ਪਰ ਚਾਰ-ਪੰਜਾਹ ਸੰਸਦੀ ਇੱਕੋ ਲਾਈਨ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਦੇਖੇ ਕਿਵੇਂ ਪਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ?"
"ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਹੁੱਡ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕਲ ਟ੍ਰੇਨ ਨੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇ ਜੋ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਵਧੇਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਮੈਨਚੈਸਟਰ ਨੂੰ ਅਤੇ ਕੇਨਿਯਨ ਜੰਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਤਾਰ ਦੇਵਾਂਗੇ ਕਿ ਬਾਰਟਨ ਮੌਸ ਤੱਕ ਲਾਈਨ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।" ਮੈਨਚੈਸਟਰ ਤੋਂ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਆ ਗਿਆ।
"ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਈ ਖ਼ਬਰ ਨਹੀਂ। ਧੀਮੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਅਤੇ ਗਾਰਡ ਨੂੰ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੇਨਿਯਨ ਜੰਕਸ਼ਨ ਅਤੇ ਬਾਰਟਨ ਮੌਸ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਹਾਦਸਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਲਾਈਨ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਫ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।—ਮੈਨਚੈਸਟਰ।"
"ਉਸ ਡਰਾਈਵਰ ਅਤੇ ਗਾਰਡ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ," ਮਿਸਟਰ ਬਲੈਂਡ ਨੇ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਇੱਕ ਹਾਦਸਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਖੁੰਝ ਗਏ ਹਨ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪੈਸ਼ਲ ਲਾਈਨ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਧਾਤਾਂ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਿਆ ਹੈ - ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਮੇਰੀ ਸਮਝ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ - ਪਰ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕੇਨਿਯਨ ਜਾਂ ਬਾਰਟਨ ਮੌਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਤਾਰ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬੰਨ੍ਹ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਲੱਭ ਲਿਆ ਹੈ।"
ਪਰ ਮਿਸਟਰ ਬਲੈਂਡ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਬੀਤ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੇਨਿਯਨ ਜੰਕਸ਼ਨ ਦੇ ਸਟੇਸ਼ਨ-ਮਾਸਟਰ ਤੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਸੁਨੇਹਾ ਆਇਆ -
"ਲਾਪਤਾ ਹੋਏ ਸਪੈਸ਼ਲ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਪੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਥੋਂ ਲੰਘੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਬਾਰਟਨ ਮੌਸ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੀ। ਅਸੀਂ ਮਾਲ ਗੱਡੀ ਤੋਂ ਇੰਜਣ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਖੁਦ ਲਾਈਨ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਪਰ ਸਭ ਕੁਝ ਸਾਫ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਦਸੇ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
ਮਿਸਟਰ ਬਲੈਂਡ ਨੇ ਆਪਣੀ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਾਲ ਪਾੜ ਦਿੱਤੇ।
"ਇਹ ਤਾਂ ਪਾਗਲਪਨ ਹੈ, ਹੁੱਡ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਕੀ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਦਿਨ-ਦਿਹਾੜੇ ਕੋਈ ਰੇਲਗੱਡੀ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ? ਗੱਲ ਬੇਤੁਕੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਇੰਜਣ, ਇੱਕ ਟੈਂਡਰ, ਦੋ ਡੱਬੇ, ਇੱਕ ਵੈਨ, ਪੰਜ ਇਨਸਾਨ - ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਰੇਲਵੇ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਲਾਈਨ 'ਤੇ ਗੁਆਚ ਗਏ! ਜੇਕਰ ਸਾਨੂੰ ਅਗਲੇ ਘੰਟੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੁਝ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਕੋਲਿਨਜ਼ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਖੁਦ ਹੇਠਾਂ ਜਾਵਾਂਗਾ।"
ਅਤੇ ਫਿਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋਇਆ। ਇਸਨੇ ਕੇਨਿਯਨ ਜੰਕਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰ ਲਿਆ।
"ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਦੁੱਖ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਪੈਸ਼ਲ ਟ੍ਰੇਨ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਜੌਨ ਸਲੇਟਰ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਜੰਕਸ਼ਨ ਤੋਂ ਢਾਈ ਮੀਲ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਖੱਡਾਂ ਦੀਆਂ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਇੰਜਣ ਤੋਂ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਸੀ, ਬੰਨ੍ਹ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਸੀ

ਅਤੇ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲਟਕ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਿੱਗਣ ਕਾਰਨ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਸੱਟਾਂ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਜਾਪਦੀਆਂ ਹਨ। ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਹੁਣ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਗੁੰਮ ਹੋਈ ਟ੍ਰੇਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸੁਰਾਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸੰਕਟ ਦੇ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਦਾ ਧਿਆਨ ਪੈਰਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਸਨਸਨੀਖੇਜ਼ ਘਟਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਹੋਰ ਵੀ ਭਟਕ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਘੁਟਾਲੇ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਸਾਖ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਅਖ਼ਬਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੇਲਗੱਡੀ ਦੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਗਾਇਬ ਹੋਣ ਨੇ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਸਮੇਂ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ। ਘਟਨਾ ਦੀ ਭਿਆਨਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੇ ਇਸਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਖ਼ਬਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਝਿਜਕਦੇ ਸਨ। ਲੰਡਨ ਦੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਰਨਲਾਂ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚਲਾਕ ਧੋਖਾ ਮੰਨਿਆ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬਦਕਿਸਮਤ ਡਰਾਈਵਰ 'ਤੇ ਕੋਰੋਨਰ ਦੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ (ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਸੀ) ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਦੀ ਤ੍ਰਾਸਦੀ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਦਿਵਾਇਆ।

ਮਿਸਟਰ ਬਲੈਂਡ, ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰ ਜਾਸੂਸ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਕੋਲਿਨਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸੇ ਸ਼ਾਮ ਕੇਨਿਯਨ ਜੰਕਸ਼ਨ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਚੱਲੀ, ਪਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ। ਨਾ ਸਿਰਫ ਗੁੰਮ ਹੋਈ ਰੇਲਗੱਡੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸੁਰਾਗ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਬਲਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਨੁਮਾਨ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਿਆ ਜੋ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰ ਸਕੇ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਕੋਲਿਨਜ਼ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਰਿਪੋਰਟ (ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ) ਨੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਉਮੀਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਨ।

"ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਬਿੰਦੂਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਰੇਲਵੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਦੇਸ਼ ਲੋਹੇ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਕੋਲੀਅਰੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਕੁਝ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਬਾਰਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਛੋਟੀਆਂ-ਗੇਜ ਲਾਈਨਾਂ ਹਨ ਜੋ ਟਰਾਲੀ-ਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਲਾਈਨ ਤੱਕ ਚਲਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਅਣਦੇਖਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੱਤ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸਹੀ ਲਾਈਨਾਂ ਹਨ, ਜਾਂ ਹਨ, ਮੁੱਖ ਲਾਈਨ ਤੱਕ ਬਿੰਦੂਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਖਾਣ ਦੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਵੰਡ ਦੇ ਮਹਾਨ ਕੇਂਦਰਾਂ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਉਪਜ ਪਹੁੰਚਾਈ ਜਾ ਸਕੇ। ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲਾਈਨਾਂ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਮੀਲ ਲੰਬੀਆਂ ਹਨ। ਸੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਚਾਰ ਕੋਲੀਅਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸ਼ਾਫਟਾਂ ਨਾਲ ਜੋ ਹੁਣ ਵਰਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀਆਂ। ਇਹ ਰੈੱਡਗੌਂਟਲੇਟ, ਹੀਰੋ, ਸਲੋਅ ਆਫ਼ ਡੈਸਪੌਂਡ, ਅਤੇ ਹਾਰਟਸੀਜ਼ ਖਾਣਾਂ ਹਨ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੀਆਂ ਦਸ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਲੈਂਕਾਸ਼ਾਇਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਖਾਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਚਾਰ ਸਾਈਡ ਲਾਈਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ, ਸੰਭਾਵੀ ਹਾਦਸਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ, ਮੁੱਖ ਲਾਈਨ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਦੀਆਂ ਰੇਲਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਹੈ ਹੁਣ ਕੋਈ ਸੰਪਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਵਾਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਸਾਈਡ ਲਾਈਨਾਂ ਬਾਕੀ ਹਨ -

(a) ਕਾਰਨਸਟਾਕ ਆਇਰਨ ਵਰਕਸ ਨੂੰ;

(b) ਬਿਗ ਬੇਨ ਕੋਲੀਅਰੀ ਨੂੰ;

(c) ਪਰਸਵਰੈਂਸ ਕੋਲੀਅਰੀ ਨੂੰ।

"ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਿਗ ਬੈਨ ਲਾਈਨ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਮੀਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੰਬੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਲੇ ਦੀ ਇੱਕ ਮਰੀ ਹੋਈ ਕੰਧ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਖਾਨ ਦੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂ ਸੁਣਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ।

ਕਾਰਨਸਟੌਂਕ ਆਇਰਨ ਵਰਕਸ ਲਾਈਨ 3 ਜੂਨ ਨੂੰ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਹੇਮੇਟਾਈਟ ਦੇ ਸੋਲਾਂ ਟਰੱਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਲਾਈਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੰਘ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਰਸੀਵਰੈਂਸ ਲਾਈਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਡਬਲ ਲਾਈਨ ਹੈ, ਜੋ ਕਾਫ਼ੀ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਖਾਨ ਦਾ ਆਉਟਪੁੱਟ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੈ। 3 ਜੂਨ ਨੂੰ ਇਹ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਆਮ ਵਾਂਗ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ; ਰੇਲਵੇ ਪਲੇਟਲੇਅਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਸਮੇਤ ਸੈਂਕੜੇ ਆਦਮੀ ਦੋ ਮੀਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਲਾਈਨ ਦੀ ਕੁੱਲ ਲੰਬਾਈ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਚਾਨਕ ਰੇਲਗੱਡੀ ਵਿਆਪਕ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚੇ ਬਿਨਾਂ ਉੱਥੇ ਆ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬ੍ਰਾਂਚ ਲਾਈਨ ਸੇਂਟ ਹੈਲਨਜ਼ ਦੇ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨੇੜੇ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੰਜਣ-ਡਰਾਈਵਰ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਹਰ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦੇ ਉਸ ਨੂੰ ਘੇਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੇਲਗੱਡੀ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਲੰਘ ਗਈ ਸੀ।"

"ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਜੌਨ ਸਲੇਟਰ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਦਿੱਖ ਜਾਂ ਸੱਟਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸੁਰਾਗ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਇਹੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਇੰਜਣ ਤੋਂ ਡਿੱਗ ਕੇ ਮਰ ਗਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਕਿਉਂ ਡਿੱਗਿਆ, ਜਾਂ ਡਿੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੰਜਣ ਦਾ ਕੀ ਬਣਿਆ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਂ ਕੋਈ ਰਾਏ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ।" ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਲੰਡਨ ਦੇ ਪੇਪਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ।

ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ ਬੀਤ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਜੁਰਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਨਾਮ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਮੁਆਫ਼ੀ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਪਰ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਲਾਵਾਰਿਸ ਸਨ। ਹਰ ਰੋਜ਼ ਜਨਤਾ ਆਪਣੇ ਕਾਗਜ਼ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਖੋਲ੍ਹਦੀ ਸੀ ਕਿ ਇੰਨਾ ਭਿਆਨਕ ਭੇਤ ਆਖਰਕਾਰ ਹੱਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਹਫ਼ਤੇ ਬਾਅਦ ਹਫ਼ਤੇ ਬੀਤਦੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੱਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਾਂਗ ਦੂਰ ਰਿਹਾ। ਦਿਨ-ਦਿਹਾੜੇ, ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸੰਘਣੇ ਆਬਾਦੀ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਜੂਨ ਦੀ ਇੱਕ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ, ਇੱਕ ਰੇਲਗੱਡੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰ ਸਨ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੂਖਮ ਰਸਾਇਣ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮਾਹਰ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਗੈਸ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ। ਦਰਅਸਲ, ਜਨਤਕ ਪ੍ਰੈਸ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਲੌਕਿਕ, ਜਾਂ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਅਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤਕ, ਏਜੰਸੀਆਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਮਾਨਸੀਅਰ ਕੈਰਾਟਲ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਘੱਟ ਨਿਮਰ ਨਾਮ ਹੇਠ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਦੂਸਰੇ ਉਸਦੇ ਕਾਲੇ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਰਤ ਦੇ ਲੇਖਕ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸਨੂੰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸੁਝਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਅਜਿਹੇ ਸਨ ਜੋ ਜਨਤਾ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੰਭਵ ਸਨ। ਇੱਕ ਜੋ ਕਿ ਦ ਟਾਈਮਜ਼ ਵਿੱਚ ਛਪਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦਿਨ ਕਿਸੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹਸਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸ਼ੌਕੀਆ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਉੱਤੇ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਅਤੇ ਅਰਧ-ਵਿਗਿਆਨਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਅੰਸ਼ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਤਸੁਕ 3 ਜੁਲਾਈ ਦੇ ਅੰਕ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਪੱਤਰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਨ।

"ਇਹ ਵਿਹਾਰਕ ਤਰਕ ਦੇ ਮੁੱਢਲੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, "ਜਦੋਂ ਅਸੰਭਵ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਚੇ ਹੋਏ ਹਿੱਸੇ, ਭਾਵੇਂ ਅਸੰਭਵ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਵਿੱਚ ਸੱਚਾਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਹੈ ਕਿ ਰੇਲਗੱਡੀ ਕੇਨਿਯਨ ਜੰਕਸ਼ਨ ਤੋਂ ਨਿਕਲੀ। ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਾਰਟਨ ਮੌਸ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੀ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਕਿ ਇਹ ਸੱਤ ਉਪਲਬਧ ਸਾਈਡ ਲਾਈਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਲੈ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਰੇਲਗੱਡੀ ਉੱਥੇ ਚੱਲੇ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਰੇਲ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅਸੰਭਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਲਾਈਨਾਂ, ਅਰਥਾਤ ਕਾਰਨਸਟੌਕ ਆਇਰਨ ਵਰਕਸ, ਬਿਗ ਬੇਨ, ਅਤੇ ਪਰਸਵਰੈਂਸ ਤੱਕ ਘਟਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਕੀ ਕੋਲੀਅਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਸੁਸਾਇਟੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕੈਮੋਰਾ, ਜੋ ਰੇਲਗੱਡੀ ਅਤੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ? ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੱਲ ਸੁਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਸਲਾਹ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਊਰਜਾਵਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਲਾਈਨਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਵੱਲ ਸੇਧਿਤ ਕਰੇ। ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਮੋਹਰੀ ਦਲਾਲਾਂ ਦੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਸ਼ਾਇਦ ਕੁਝ ਸੰਕੇਤਕ ਤੱਥ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਣ।"

ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਆਏ ਸੁਝਾਅ ਨੇ ਕਾਫ਼ੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਖ਼ਤ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਇਮਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਯੋਗ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬੇਤੁਕਾ ਨਿੰਦਿਆ ਮੰਨਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਆਲੋਚਨਾ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਜਵਾਬ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਚੁਣੌਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਨਤਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੰਭਵ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਰੱਖਣ। ਇਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਦੋ ਹੋਰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਨ (ਟਾਈਮਜ਼, 7 ਜੁਲਾਈ ਅਤੇ 9 ਜੁਲਾਈ)। ਪਹਿਲੇ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਰੇਲਗੱਡੀ ਸ਼ਾਇਦ ਧਾਤਾਂ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਈ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਲੈਂਕਾਸ਼ਾਇਰ ਅਤੇ ਸਟੈਫੋਰਡਸ਼ਾਇਰ ਨਹਿਰ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬੀ ਪਈ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਕਿ ਰੇਲਵੇ ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਕੁਝ ਸੌ ਗਜ਼ ਤੱਕ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਨਹਿਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਡੂੰਘਾਈ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪੱਤਰਕਾਰ ਨੇ ਉਸ ਬੈਗ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਦੇ ਹੋਏ ਲਿਖਿਆ ਜੋ ਯਾਤਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਇਕਲੌਤੇ ਸਮਾਨ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਤੇ ਧੱਕਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਵਿਸਫੋਟਕ ਛੁਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੰਨਣ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬੇਤੁਕੀਤਾ ਕਿ ਪੂਰੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਨੂੰ ਧੂੜ ਵਿੱਚ ਉਡਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਤਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਜ਼ਾਕ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਜਾਂਚ ਇਸ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅਣਕਿਆਸੀ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ।

ਇਹ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੈਕਫਰਸਨ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਤੀ, ਜੇਮਜ਼ ਮੈਕਫਰਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਗੁੰਮ ਹੋਈ ਰੇਲਗੱਡੀ 'ਤੇ ਗਾਰਡ ਸੀ, ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਪੱਤਰ, ਜਿਸਦੀ ਮਿਤੀ 5 ਜੁਲਾਈ, 1890 ਸੀ, ਨਿਊਯਾਰਕ ਤੋਂ ਪੋਸਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 14 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ ਹੱਥ ਆਇਆ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਅਸਲੀ ਚਰਿੱਤਰ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਸ਼ੱਕ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੈਕਫਰਸਨ ਲਿਖਤ ਬਾਰੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਡਾਲਰ ਦੇ ਨੋਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸੌ ਡਾਲਰ ਦੀ ਰਕਮ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ। ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਲਿਆ:

ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਪਤਨੀ, -

"ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸੋਚ ਰਹੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤੈਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਬਹੁਤ ਔਖਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਲੀਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵੀ ਇਹੀ ਹਾਲ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਨਾਲ ਲੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹਾਂ, ਪਰ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕੁਝ ਪੈਸੇ ਭੇਜਦੀ ਹਾਂ ਜੋ ਵੀਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਪੌਂਡ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਤੈਨੂੰ ਅਤੇ ਲੀਜ਼ੀ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਐਟਲਾਂਟਿਕ ਪਾਰ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਹੈਮਬਰਗ ਦੀਆਂ ਕਿਸ਼ਤੀਆਂ ਮਿਲਣਗੀਆਂ ਜੋ ਸਾਊਥੈਂਪਟਨ 'ਤੇ ਰੁਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕਿਸ਼ਤੀਆਂ, ਅਤੇ ਲਿਵਰਪੂਲ ਨਾਲੋਂ ਸਸਤੀਆਂ। ਜੇ ਤੂੰ ਇੱਥੇ ਆ ਕੇ ਜੌਹਨਸਟਨ ਹਾਊਸ 'ਤੇ ਰੁਕ ਸਕਦੀ ਹੈਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲਣਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵੇਲੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਤੈਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਔਖਾ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਹੋਰ ਨਹੀਂ, ਤੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਪਤੀ ਤੋਂ,

"ਜੇਮਜ਼ ਮੈਕਫਰਸਨ।"

ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪੱਤਰ ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾ ਦੇਵੇਗਾ, ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਲਾਪਤਾ ਗਾਰਡ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ-ਜੁਲਦਾ ਇੱਕ ਯਾਤਰੀ ਸਾਊਥੈਂਪਟਨ ਤੋਂ ਸਮਰਸ ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਹੈਮਬਰਗ ਅਤੇ ਨਿਊਯਾਰਕ ਲਾਈਨਰ ਵਿਸਟੁਲਾ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 7 ਜੂਨ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੈਕਫਰਸਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਲਿਜ਼ੀ ਡੌਲਟਨ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਊਯਾਰਕ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਜੌਹਨਸਟਨ ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਤੱਕ ਰਹੀਆਂ, ਬਿਨਾਂ ਲਾਪਤਾ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸੁਣੇ। ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੈਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਵਾਲੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਾਣੇ ਵਜੋਂ ਵਰਤ ਰਹੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਲਿਖਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਲਿਵਰਪੂਲ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਾ ਖੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ 1898 ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਾਲ ਤੱਕ ਵੀ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ਯੋਗ ਜਾਪਦਾ ਹੋਵੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਕੁਝ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜੋ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੇਲਗੱਡੀ ਦੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਗਾਇਬ ਹੋਣ 'ਤੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾਵੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੌਨਸੀਅਰ ਕੈਰਾਟਲ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਾਥੀ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਯਾਤਰੀਆਂ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਨਸੀਅਰ ਕੈਰਾਟਲ ਮੱਧ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿੱਤਦਾਤਾ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਯੂਰਪ ਦੀ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਦੌਰਾਨ ਉਸਨੇ ਪੈਰਿਸ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਅਸਾਧਾਰਨ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਸਾਥੀ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਯਾਤਰੀ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਐਡੁਆਰਡੋ ਗੋਮੇਜ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਹਿੰਸਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸਦੀ ਸਾਖ ਇੱਕ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਧੱਕੇਸ਼ਾਹੀ ਵਾਲੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਸਬੂਤ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਮੌਨਸੀਅਰ ਕੈਰਾਟਲ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸਮਰਪਿਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ, ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਸਰੀਰ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗਾਰਡ ਅਤੇ ਰੱਖਿਅਕ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੈਰਿਸ ਤੋਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਕਿ ਮੌਨਸੀਅਰ ਕੈਰਾਟਲ ਦੀ ਜਲਦੀ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਰਸੇਲਜ਼ ਦੇ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤੱਥ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਹਰਬਰਟ ਡੀ ਲੇਰਨਾਕ ਦੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦੇ, ਜੋ ਹੁਣ ਬੋਨਵਾਲਟ ਨਾਮ ਦੇ ਵਪਾਰੀ ਦੇ ਕਤਲ ਲਈ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇਸ ਬਿਆਨ ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਨੁਵਾਦ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

"ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਹੰਕਾਰ ਜਾਂ ਸ਼ੇਖੀ ਮਾਰ ਕੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ, ਜੇ ਇਹ ਮੇਰਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹਨ; ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਪੈਰਿਸ ਦੇ ਕੁਝ ਸੱਜਣ ਸਮਝ ਸਕਣ ਕਿ ਮੈਂ, ਜੋ ਇੱਥੇ ਮੌਨਸੀਅਰ ਕੈਰਾਟਲ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਾਂ, ਇਹ ਵੀ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕੰਮ ਕਿਸ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਿਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਰਾਹਤ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਨਹੀਂ ਆ ਜਾਂਦੀ। ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ, ਮੈਸੀਅਰ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਜਾਵੇ! ਤੁਸੀਂ ਹਰਬਰਟ ਡੀ ਲਰਨੈਕ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਤਿਆਰ ਹਨ। ਫਿਰ ਜਲਦੀ ਕਰੋ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਗੁਆਚ ਜਾਓਗੇ!

"ਇਸ ਵੇਲੇ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ - ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਨਾਮ ਸੁਣੇ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ! - ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਕਿੰਨੀ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਉਦੋਂ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸੱਚਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਹ ਹੁਣ ਵੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੱਚੇ ਹੋਣਗੇ। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਾਮ, ਜੋ ਯੂਰਪ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਦੇਣਗੇ, ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰ ਉਸ ਦਿਨ ... ਖੈਰ, ਮੈਂ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ!

"ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ, ਫਿਰ, 1890 ਵਿੱਚ ਪੈਰਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜਨੀਤੀ ਅਤੇ ਵਿੱਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਘੁਟਾਲੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚੱਲਿਆ। ਉਹ ਘੁਟਾਲਾ ਕਿੰਨਾ ਭਿਆਨਕ ਸੀ ਇਹ ਮੇਰੇ ਵਰਗੇ ਗੁਪਤ ਏਜੰਟਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੁੱਖ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਅਤੇ ਕਰੀਅਰ ਦਾਅ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਤੁਸੀਂ ਨੌਂ ਪਿੰਨਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਇੰਨੇ ਸਖ਼ਤ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਈਮ, ਅਤੇ ਬੇਝਿਜਕ। ਫਿਰ ਦੂਰੋਂ ਗੇਂਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੌਪ, ਪੌਪ, ਪੌਪ - ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨੌਂ ਪਿੰਨ ਹਨ। ਖੈਰ, ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਕੁਝ ਮਹਾਨ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਨੌਂ ਪਿੰਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਮੌਨਸੀਅਰ ਕੈਰਾਟਲ ਉਹ ਗੇਂਦ ਸੀ ਜੋ ਦੂਰੋਂ ਆਉਂਦੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਜੇ ਉਹ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਪੌਪ, ਪੌਪ, ਪੌਪ ਸੀ। ਇਹ ਤੈਅ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

"ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸਨ ਕਿ ਕੀ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿੱਤੀ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਹਿੱਤ ਦਾਅ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਕੁਝ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਨ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇਸਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਕੀ ਹਨ। ਪਰ ਦੂਸਰੇ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਿਆ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੌਨਸੀਅਰ ਕੈਰਾਟਲ ਦੱਖਣੀ ਅਮਰੀਕਾ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਜੋ ਸਬੂਤ ਸਨ ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਬਰਬਾਦੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੋਣਗੇ। ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਕੋਲ ਅਸੀਮਤ ਰਕਮ ਦੀ ਕਮਾਨ ਸੀ - ਬਿਲਕੁਲ ਅਸੀਮਤ, ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਏਜੰਟ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਇਸ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇ। ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਆਦਮੀ ਖੋਜੀ, ਦ੍ਰਿੜ, ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਮਿਲੀਅਨ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਰਬਰਟ ਡੀ ਲਰਨੈਕ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਹੀ ਸਨ।"

"ਮੇਰੇ ਫਰਜ਼ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨਾ, ਪੈਸੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਕੈਰਾਟਲ ਕਦੇ ਵੀ ਪੈਰਿਸ ਨਾ ਪਹੁੰਚਣ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਊਰਜਾ ਨਾਲ ਮੈਂ

ਆਪਣੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਜੋ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਉਹ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਨ ਜੋ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

"ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਂ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਦੱਖਣੀ ਅਮਰੀਕਾ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਮੌਨਸੀਅਰ ਕੈਰਾਟਲ ਨਾਲ ਘਰ ਜਾ ਸਕੇ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਜਹਾਜ਼ ਕਦੇ ਵੀ ਲਿਵਰਪੂਲ ਨਾ ਪਹੁੰਚਦਾ; ਪਰ ਅਫ਼ਸੋਸ! ਇਹ ਮੇਰੇ ਏਜੰਟ ਦੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਬ੍ਰਿਗੇਡ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਬਦਕਿਸਮਤ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਰੇ ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਵਾਂਗ, ਮੈਂ ਅਸਫਲਤਾ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਈ ਵਿਕਲਪ ਤਿਆਰ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜਾ ਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੰਮ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿ ਇੱਕ ਆਮ ਕਤਲ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ। ਸਾਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਮੌਨਸੀਅਰ ਕੈਰਾਟਲ ਨੂੰ, ਸਗੋਂ ਮੌਨਸੀਅਰ ਕੈਰਾਟਲ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਮੌਨਸੀਅਰ ਕੈਰਾਟਲ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭੇਦ ਦੱਸ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੁਚੇਤ ਸਨ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸ਼ੱਕੀ ਸਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਸੀ ਜੋ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਯੋਗ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਹਰ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਡਰ ਜਾਵੇਗਾ।"

"ਮੈਂ ਲਿਵਰਪੂਲ ਵਿੱਚ ਮੌਨਸੀਅਰ ਕੈਰਾਟਲ ਦੇ ਸਵਾਗਤ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੋਰ ਵੀ ਉਤਸੁਕ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਕੀਤੇ ਸਨ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਲੰਡਨ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਪਲ ਤੋਂ ਹੀ ਇੱਕ ਕਾਫ਼ੀ ਗਾਰਡ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੋ ਵੀ ਕਰਨਾ ਸੀ ਉਹ ਲਿਵਰਪੂਲ ਘਾਟ 'ਤੇ ਪੈਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਪਲ ਅਤੇ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਲੰਡਨ ਅਤੇ ਵੈਸਟ ਕੋਸਟ ਟਰਮੀਨਸ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਛੇ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ, ਹਰ ਇੱਕ ਪਿਛਲੀ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ; ਕਿਹੜੀ ਯੋਜਨਾ ਵਰਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਇਹ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਹਰਕਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗੀ। ਉਹ ਜੋ ਕਰੇਗਾ ਉਹ ਕਰੋ, ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਜੇ ਉਹ ਲਿਵਰਪੂਲ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਜੇ ਉਹ ਇੱਕ ਆਮ ਰੇਲਗੱਡੀ, ਇੱਕ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲੈਂਦਾ, ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਸਭ ਕੁਝ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਸਭ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਰੇਲਵੇ ਲਾਈਨਾਂ ਬਾਰੇ ਕੀ ਪਤਾ ਸੀ? ਪਰ ਪੈਸਾ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਇੱਛੁਕ ਏਜੰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਤੇਜ਼ ਦਿਮਾਗ਼ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਕੋਈ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਲਵਾਂਗਾ, ਪਰ ਸਾਰਾ ਸਿਹਰਾ ਆਪਣੇ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੇਰਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸਹਿਯੋਗੀ ਅਜਿਹੇ ਗੱਠਜੋੜ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਉਹ ਲੰਡਨ ਅਤੇ ਪੱਛਮੀ ਤੱਟ ਲਾਈਨ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਵਰਕਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦੀ ਕਮਾਂਡ ਸੀ ਜੋ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਸਨ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਉਸਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਨਿਰਣਾ ਸਿਰਫ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਕਈ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜੇਮਜ਼ ਮੈਕਫਰਸਨ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੇਲਗੱਡੀ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਗਾਰਡ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਮਿਥ, ਸਟਾਕਰ, ਵੀ ਸਾਡੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇੰਜਣ-ਡਰਾਈਵਰ, ਜੌਨ ਸਲੇਟਰ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਿੱਦੀ ਅਤੇ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੌਨਸੀਅਰ ਕੈਰਾਟਲ

ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲੈਣਗੇ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਿਤ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਬਿਨਾਂ ਦੇਰੀ ਕੀਤੇ ਪੈਰਿਸ ਪਹੁੰਚੋ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਚਨਚੇਤੀ ਲਈ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਿਆਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ - ਤਿਆਰੀਆਂ ਜੋ ਉਸਦੇ ਸਟੀਮਰ ਦੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਆਖਰੀ ਵੇਰਵੇ ਤੱਕ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਪਾਇਲਟ-ਬੋਟ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਏਜੰਟ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਸਟੀਮਰ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਮੋਰਿੰਗਾਂ ਤੱਕ ਲੈ ਆਇਆ ਸੀ।

"ਜਿਸ ਪਲ ਕੈਰਾਟਲ ਲਿਵਰਪੂਲ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਖ਼ਤਰੇ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਚੌਕਸੀ 'ਤੇ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਖਤਰਨਾਕ ਸਾਥੀ, ਗੋਮੇਜ਼ ਨਾਮਕ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਐਸਕਾਰਟ ਵਜੋਂ ਲਿਆਇਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜੋ ਹਥਿਆਰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਥੀ ਕੈਰਾਟਲ ਦੇ ਗੁਪਤ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਸੰਭਾਵਨਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੈਰਾਟਲ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਗੋਮੇਜ਼ ਨੂੰ ਹਟਾਏ ਬਿਨਾਂ ਕੈਰਾਟਲ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਸਿਰਫ਼ ਊਰਜਾ ਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਕਿਸਮਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਾਡੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੇਲਗੱਡੀ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਬਣ ਗਈਆਂ। ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੇਲਗੱਡੀ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝੋਗੇ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਨੌਕਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਇੱਕ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਭਰ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਕੌਮ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਇਮਾਨਦਾਰ ਹਨ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹਿੰਗਾ ਪਾਇਆ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਏਜੰਟ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਗੱਲ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ - ਜੋ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਭਵਿੱਖ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਗਲੇ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾ ਲੈ ਜਾਵੇ। ਲਿਵਰਪੂਲ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਉਸ ਕੋਲ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕੇਨਿਯਨ ਦੇ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਈਫਰ ਸਿਗਨਲ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਏਜੰਟ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਮੈਨੂੰ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਸਭ ਕੁਝ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਹੋਰੇਸ ਮੂਰ ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਇਸ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਮੌਨਸੀਅਰ ਕੈਰਾਟਲ ਨਾਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਕੁਝ ਖਾਸ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਲਈ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਸਾਡਾ ਮਹਾਨ ਤਖ਼ਤਾ ਪਲਟ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਏਜੰਟ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿੰਦਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੰਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੈਰਾਟਲ ਆਪਣੇ ਪਹਿਰੇ 'ਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਯਾਤਰੀ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੇਰਾ ਏਜੰਟ ਫਿਰ ਸਟੇਸ਼ਨ ਛੱਡ ਗਿਆ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਪਲੇਟਫਾਰਮ ਤੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਦੂਰ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਗਾਰਡ ਦੀ ਵੈਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਗਾਰਡ ਮੈਕਫਰਸਨ ਨਾਲ ਹੇਠਾਂ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ।"

“ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਕੀ ਸਨ। ਸਭ ਕੁਝ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਅੰਤਿਮ ਛੋਹਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਜੋ ਸਾਈਡ ਲਾਈਨ ਚੁਣੀ ਸੀ ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੁੱਖ ਲਾਈਨ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਡਿਸਕਨੈਕਟ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਜੋੜਨ ਲਈ

ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਰੇਲਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਰੇਲਾਂ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਦੇ ਖ਼ਤਰੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਵਿਛਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਲਾਈਨ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਜੰਕਚਰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਸਲੀਪਰਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਰੇਲਾਂ, ਫਿਸ਼-ਪਲੇਟਾਂ ਅਤੇ ਰਿਵੇਟਸ ਸਾਰੇ ਤਿਆਰ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਈਨ ਦੇ ਛੱਡੇ ਹੋਏ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਾਈਡਿੰਗ ਤੋਂ ਲਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਛੋਟੇ ਪਰ ਯੋਗ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਨਾਲ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਪੈਸ਼ਲ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਤਾਂ ਇਹ ਛੋਟੀ ਸਾਈਡ ਲਾਈਨ 'ਤੇ ਇੰਨੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਭੱਜ ਗਿਆ ਕਿ ਬਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਝਟਕੇ ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਦੇਖਿਆ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

"ਸਾਡੀ ਯੋਜਨਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸਮਿਥ, ਸਟਾਕਰ, ਡਰਾਈਵਰ ਜੌਨ ਸਲੇਟਰ ਨੂੰ ਕਲੋਰੋਫਾਰਮ ਦੇਵੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਗਾਇਬ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਵਿਗੜ ਗਈਆਂ - ਮੈਂ ਮੈਕਫਰਸਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਘਰ ਲਿਖਣ ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੂਰਖਤਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ। ਸਾਡੇ ਸਟਾਕਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਇੰਨਾ ਬੇਢੰਗੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਲੇਟਰ ਆਪਣੇ ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਇੰਜਣ ਤੋਂ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਿਸਮਤ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਤਝੜ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਗਰਦਨ ਤੋੜ ਦਿੱਤੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਉਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਧੱਬੇ ਵਾਂਗ ਰਿਹਾ ਜੋ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਮਾਸਟਰਪੀਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੁੰਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਸਿਰਫ਼ ਚੁੱਪ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਹਰ ਜੌਨ ਸਲੇਟਰ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਸੰਜੋਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੁਕਸ ਲੱਭੇਗਾ। ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜਿਸਨੇ ਜਿੰਨੀਆਂ ਵੀ ਜਿੱਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਮੈਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣ ਲਈ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਜੌਨ ਸਲੇਟਰ 'ਤੇ ਉਂਗਲ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨੁਕਸ ਹੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਪਰ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਾਡੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੇਲਗੱਡੀ ਦੋ ਕਿਲੋਮੀਟਰ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਮੀਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੰਬਾਈ ਵਾਲੀ ਛੋਟੀ ਲਾਈਨ 'ਤੇ ਹੈ, ਜੋ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀਆਂ ਕੋਲਾ ਖਾਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਤਿਆਗੀ ਹੋਈ ਹਾਰਟਸੀਜ਼ ਖਾਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਬਜਾਏ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਪੁੱਛੋਗੇ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਅਣਵਰਤੀ ਲਾਈਨ 'ਤੇ ਰੇਲਗੱਡੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀ। ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸਦੀ ਪੂਰੀ ਲੰਬਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਇੱਕ ਡੂੰਘੀ ਕੱਟ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਉਸ ਕੱਟ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਕੱਟ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਕੋਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਸੀ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਦੇਖਿਆ।"

"ਮੇਰਾ ਸਹਾਇਕ ਪੁਆਇੰਟਾਂ 'ਤੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਟ੍ਰੇਨ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰ ਸਕੇ। ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਚਾਰ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਆਦਮੀ ਸਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਜੇਕਰ ਟ੍ਰੇਨ ਲਾਈਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਭੱਜ ਜਾਵੇ - ਅਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਆਇੰਟ ਬਹੁਤ ਜੰਗਾਲ ਵਾਲੇ ਸਨ - ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਜੇ ਵੀ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਲਈ ਸਰੋਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਸਨੂੰ ਸਾਈਡ ਲਾਈਨ 'ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਖਾਨ ਦੇ ਮੂੰਹ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦੋ ਸਾਥੀ ਸਨ। ਕੁਝ ਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਿਆਰ ਸੀ।

"ਜਿਸ ਪਲ ਰੇਲਗੱਡੀ ਸਾਈਡ ਲਾਈਨ 'ਤੇ ਸੀ, ਸਮਿਥ, ਸਟਾਕਰ, ਨੇ ਇੰਜਣ ਨੂੰ ਹੌਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੂਰੀ ਗਤੀ ਤੇ ਚਾਲੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਅਤੇ ਮੈਕਫਰਸਨ, ਮੇਰੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਨਾਲ, ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਭੱਜ ਗਏ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੌਲੀ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਗਤੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਯਾਤਰੀਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ

ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਰੇਲਗੱਡੀ ਦੁਬਾਰਾ ਪੂਰੀ ਗਤੀ ਨਾਲ ਦੌੜ ਰਹੀ ਸੀ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ। ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਹੋਣਗੇ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਜੇਕਰ, ਆਪਣੀ ਆਲੀਸ਼ਾਨ ਗੱਡੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇਖ ਕੇ, ਤੁਸੀਂ ਅਚਾਨਕ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਾਈਨਾਂ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੌੜ ਰਹੇ ਸੀ, ਉਹ ਜੰਗਾਲ ਅਤੇ ਜੰਗਾਲ ਲੱਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਲਾਲ ਅਤੇ ਪੀਲੇ ਰੰਗ ਦੇ ਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਸੜਨ ਨਾਲ! ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਮੁਸੀਬਤ ਆਈ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਸਕਿੰਟ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਚਮਕਿਆ ਕਿ ਇਹ ਮੈਨਚੈਸਟਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਮੌਤ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਲਾਈਨ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਪਰ ਰੇਲਗੱਡੀ ਬੇਚੈਨ ਗਤੀ ਨਾਲ ਦੌੜ ਰਹੀ ਸੀ, ਸੜੀ ਹੋਈ ਲਾਈਨ ਉੱਤੇ ਘੁੰਮ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹਿੱਲ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਹੀਏ ਜੰਗਾਲ ਵਾਲੀ ਸੜ੍ਹਾ 'ਤੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਚੀਕਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਕੱਢ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ।" ਕੈਰਾਟਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ - ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚੋਂ ਮਾਲਾ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਲਟਕ ਰਹੀ ਸੀ। ਦੂਜਾ ਇੱਕ ਬਲਦ ਵਾਂਗ ਗਰਜਿਆ ਜੋ ਬੁੱਚੜਖਾਨੇ ਦੇ ਖੂਨ ਦੀ ਗੰਧ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਗਲਾਂ ਵਾਂਗ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਗੁੱਟ ਪਾੜ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਡਿਸਪੈਚ-ਬਾਕਸ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਾਡੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਸਬੂਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਬਚਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਤਾਂ ਉਹ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣਗੇ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਾ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਪਰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰੇਲਗੱਡੀ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਬਾਹਰ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ।

"ਜਦੋਂ ਰੇਲਗੱਡੀ ਮੋੜ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਰੌਲਾ ਪਾਉਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖਾਨ ਦੇ ਕਾਲੇ ਮੂੰਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਬਾਸੀ ਲੈਂਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੋਰਡਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਵਰਗਾਕਾਰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕੋਲਾ ਲੋਡ ਕਰਨ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਰੇਲ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਾਫਟ ਦੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਚੱਲਦੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਾਫਟ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਕਿਨਾਰੇ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਸਿਰਫ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਲੰਬਾਈ ਦੀ ਰੇਲ ਜੋੜਨੀ ਪਈ। ਦਰਅਸਲ, ਕਿਉਂਕਿ ਲੰਬਾਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਿੱਟ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦੀ ਸੀ, ਸਾਡੀ ਲਾਈਨ ਕਿਨਾਰੇ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਫੁੱਟ ਉੱਪਰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਦੋ ਸਿਰ ਵੇਖੇ: ਹੇਠਾਂ ਕੈਰਾਟਲ, ਉੱਪਰ ਗੋਮੇਜ਼; ਪਰ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਜੋ ਦੇਖਿਆ ਉਸ ਤੋਂ ਚੁੱਪ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਨਹੀਂ ਹਟਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਧਰੰਗੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਚੱਲ ਰਹੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਉਸ ਟੋਏ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਲੈ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਛਾਲ ਮਾਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਛੋਟਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇੰਜਣ ਦੇ ਬਫਰ ਸ਼ਾਫਟ ਦੇ ਦੂਜੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਨਾਲ ਇੱਕ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਟੱਕਰ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਗਏ। ਫਨਲ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਉੱਡ ਗਿਆ। ਟੈਂਡਰ, ਡੱਬੇ ਅਤੇ ਵੈਨ ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਹੀ ਗੜਬੜ ਵਿੱਚ ਟੁੱਟ ਗਏ, ਜੋ ਕਿ, ਇੰਜਣ ਦੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਨਾਲ, ਟੋਏ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਲਈ ਦਮ ਘੁੱਟ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਰਸਤਾ ਛੱਡ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਹਰੇ ਲੋਹੇ ਦਾ ਸਾਰਾ ਪੁੰਜ, ਧੂੰਆਂ ਨਿਕਲਦੇ ਕੋਲੇ, ਪਿੱਤਲ ਦੀਆਂ ਫਿਟਿੰਗਾਂ, ਪਹੀਏ, ਲੱਕੜ ਦਾ ਕੰਮ, ਅਤੇ ਗੱਦੇ ਸਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਟੁੱਟ ਗਏ ਅਤੇ ਖਾਨ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਗਏ। ਅਸੀਂ ਖੱਡ, ਖੱਡ, ਖੱਡ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮਲਬਾ ਕੰਧਾਂ ਨਾਲ

ਟਕਰਾਇਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਡੂੰਘੀ ਗਰਜ ਆਈ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਦੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਹਿੱਸੇ ਹੇਠਾਂ ਟਕਰਾਏ। ਬਾਇਲਰ ਫਟ ਗਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਗਰਜ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਤਿੱਖਾ ਹਾਦਸਾ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਭਾਫ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਘਣਾ ਬੱਦਲ ਅਤੇ ਕਾਲੀ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚੋਂ ਧੂੰਆਂ ਉੱਠਿਆ, ਸਾਡੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਮੀਂਹ ਵਾਂਗ ਸੰਘਣੇ ਛਿੱਟੇ ਵਾਂਗ ਡਿੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਭਾਫ਼ ਪਤਲੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਟੁੱਟ ਗਈ, ਜੋ ਗਰਮੀਆਂ ਦੀ ਧੁੱਪ ਵਿੱਚ ਉੱਡ ਗਈ, ਅਤੇ ਹਾਰਟਸੀਜ਼ ਖਾਨ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਫਿਰ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ।

"ਅਤੇ ਹੁਣ, ਆਪਣੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਸਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਾ ਬਾਕੀ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਕਾਮਿਆਂ ਦੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸਮੂਹ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੇਲਿੰਗਾਂ ਨੂੰ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਈਡ ਲਾਈਨ ਨੂੰ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਖਾਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸੀ। ਫਨਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਟੁਕੜੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਸ਼ਾਫਟ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਪਲੈਂਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਲਾਈਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾੜ ਕੇ ਦੂਰ ਲੈ ਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਝਿਜਕ ਦੇ, ਪਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇਰੀ ਦੇ, ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਏ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪੈਰਿਸ, ਮੇਰਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਾਥੀ ਮੈਨਚੈਸਟਰ, ਅਤੇ ਮੈਕਫਰਸਨ ਸਾਊਥੈਂਪਟਨ, ਜਿੱਥੋਂ ਉਹ ਅਮਰੀਕਾ ਪਰਵਾਸ ਕਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਦੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦਿਓ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਚਲਾਕ ਜਾਸੂਸਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਟਰੈਕ ਤੋਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਗੋਮੇਜ਼ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਵਾਲਾ ਬੈਗ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹ ਬੈਗ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕਾਂ ਕੋਲ ਲੈ ਆਇਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਦਿਲਚਸਪ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਬੈਗ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਛੋਟੇ ਕਾਗਜ਼ ਇਸ ਮੌਕੇ ਦੀ ਯਾਦਗਾਰ ਵਜੋਂ ਲਏ ਸਨ। ਮੇਰੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਪਰ, ਫਿਰ ਵੀ, ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਰ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੋਰ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ? ਮੈਸੀਓਰਸ, ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਹਰਬਰਟ ਡੀ ਲਰਨੈਕ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਣ 'ਤੇ ਓਨਾ ਹੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਗਿਲੋਟਿਨ 'ਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਕੋਈ ਨਿਊ ਕੈਲੇਡੋਨੀਆ ਲਈ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਖਾਤਰ, ਜੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਜਲਦੀ ਕਰੋ, ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ——, ਅਤੇ ਜਨਰਲ ——, ਅਤੇ ਬੈਰਨ —— (ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਲਈ ਖਾਲੀ ਥਾਂਵਾਂ ਭਰ ਸਕਦੇ ਹੋ)। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਗਲੇ ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਭਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

"ਪੀ.ਐਸ.— ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਭੁੱਲ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਦਕਿਸਮਤ ਆਦਮੀ ਮੈਕਫਰਸਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਅਤੇ ਨਿਊਯਾਰਕ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਮੂਰਖਤਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਵਰਗੇ ਹਿੱਤ ਦਾਅ 'ਤੇ ਲੱਗਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਵਰਗ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਭੇਦ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਦੇਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਲਿਖ ਕੇ ਆਪਣੀ ਸਹੁੰ ਤੋੜਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਉਸ 'ਤੇ ਹੋਰ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਨਾ

ਮਿਲੇ। ਮੈਂ ਕਈ ਵਾਰ ਸੋਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਲਿਖਣਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਣਾ ਇੱਕ ਦਿਆਲਤਾ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਬੀਟਲ-ਸ਼ਿਕਾਰੀ

"ਇੱਕ ਉਤਸੁਕ ਅਨੁਭਵ?" ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤੋ, ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਤਸੁਕ ਅਨੁਭਵ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਦੂਜਾ ਅਨੁਭਵ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਦੋ ਅਜਿਹੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਾਪਰਨਗੀਆਂ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ ਜਾਂ ਨਾ ਕਰੋ, ਪਰ ਗੱਲ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਈ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਹੁਣੇ ਡਾਕਟਰ ਬਣਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਗੌਵਰ ਸਟਰੀਟ ਦੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਗਲੀ ਦਾ ਨੰਬਰ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਿੜਕੀ ਹੈ, ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਟਰੋਪੋਲੀਟਨ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਮਰਚੀਸਨ ਨਾਮ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਔਰਤ ਉਸ ਸਮੇਂ ਘਰ ਰੱਖਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਤਿੰਨ ਮੈਡੀਕਲ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਉੱਪਰਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਸਸਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਸਸਤਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਹ ਮੇਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਛੋਟੇ ਸਰੋਤ ਘੱਟ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਹਰ ਹਫ਼ਤੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਲੱਭਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਆਮ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਸਾਰਾ ਸੁਆਦ ਵਿਗਿਆਨ ਵੱਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜੀਵ ਵਿਗਿਆਨ ਵੱਲ, ਜਿਸ ਵੱਲ ਮੇਰਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਝੁਕਾਅ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਲਗਭਗ ਲੜਾਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਲਈ ਡਾਕਟਰੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਦਾ ਮੋੜ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਇਆ।

ਇੱਕ ਸਵੇਰ ਮੈਂ ਸਟੈਂਡਰਡ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਖ਼ਬਰਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਖ਼ਬਾਰ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸੁੱਟਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਨਿੱਜੀ ਕਾਲਮ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ 'ਤੇ ਪਈ। ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

"ਇੱਕ ਜਾਂ ਵੱਧ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਰੀਰ, ਸਥਿਰ ਨਸਾਂ ਵਾਲਾ, ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਹੋਵੇ। ਇੱਕ ਕੀਟ ਵਿਗਿਆਨੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਕੋਲੀਓਪਟੇਰਿਸਟ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 77B, ਬਰੂਕ ਸਟਰੀਟ 'ਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿਓ। ਅਰਜ਼ੀ ਅੱਜ ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

ਹੁਣ, ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਹਿ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਜੀਵ ਵਿਗਿਆਨ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮਰਪਿਤ ਸੀ। ਜੀਵ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਕੀੜੇ-ਮਕੌੜਿਆਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਆਕਰਸ਼ਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਕੀੜਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬੀਟਲ ਉਹ ਪ੍ਰਜਾਤੀਆਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣੂ ਸੀ। ਤਿਤਲੀਆਂ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹਨ, ਪਰ ਬੀਟਲ ਤਿਤਲੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਭਿੰਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਟਾਪੂਆਂ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਪਹੁੰਚਯੋਗ ਹਨ। ਇਹੀ ਤੱਥ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਖੁਦ ਇੱਕ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸੌ ਕਿਸਮਾਂ ਸਨ। ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ

ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਨਾੜਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਅੰਤਰ-ਹਸਪਤਾਲ ਖੇਡਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਰ ਸੁੱਟਣ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਜਿੱਤ ਲਿਆ ਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪੰਜ ਮਿੰਟਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਕੈਬ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬਰੁੱਕ ਸਟ੍ਰੀਟ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਘੁੰਮਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇੰਨੀਆਂ ਉਤਸੁਕ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਰੀਰ, ਇੱਕ ਦ੍ਰਿੜ ਸੁਭਾਅ, ਇੱਕ ਡਾਕਟਰੀ ਸਿਖਲਾਈ, ਅਤੇ ਭਟਕਣਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ - ਇਹਨਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀ ਸਬੰਧ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਤੱਥ ਸੀ ਕਿ ਸਥਿਤੀ ਸਥਾਈ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿਨ-ਬ-ਦਿਨ ਖਤਮ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ, ਓਨਾ ਹੀ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ; ਪਰ ਆਪਣੇ ਧਿਆਨ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਕਿ, ਕੁਝ ਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਗੁਆਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਰੋਤਾਂ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਹਸ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਹਤਾਸ਼ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਮੇਰੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਇਮਾਨਦਾਰ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਪਾ ਦੇਵੇ। ਉਹ ਆਦਮੀ ਅਸਫਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕੋਈ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਕਿਸਮਤ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਵਸੂਲ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਖਾਲੀ ਜੇਬਾਂ ਵਾਲੇ ਜੁਏਬਾਜ਼ ਵਰਗਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਅਜ਼ਮਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

ਨੰਬਰ 77ਬੀ, ਬਰੁੱਕ ਸਟਰੀਟ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੰਦੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਗੂੜ੍ਹੇ ਰੰਗ ਦੇ ਅਤੇ ਸਮਤਲ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲੇ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਅਤੇ ਠੋਸ ਹਵਾ ਨਾਲ ਜੋ ਜਾਰਜੀਅਨ ਬਿਲਡਰ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਕੈਬ ਤੋਂ ਉਤਰਿਆ, ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਤੁਰ ਪਿਆ। ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਇੱਕ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਅਤੇ ਕੁਝ ਬਦਨੀਤੀ ਭਰੀ ਨਜ਼ਰ ਪਾਈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ੁਭ ਸ਼ਗਨ ਵਜੋਂ ਲਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਰੂਪ ਇੱਕ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਰਗਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਮੇਰੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਨਾਰਾਜ਼ ਸੀ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ ਕਿ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਅਜੇ ਭਰੀ ਨਹੀਂ ਗਈ ਸੀ। ਉਮੀਦ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਮੈਂ ਚੌੜੀਆਂ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਭਾਰੀ ਦਸਤਕ ਨਾਲ ਰੈਪ ਕੀਤਾ।

ਪਾਊਡਰ ਅਤੇ ਲਿਵਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫੁੱਟਮੈਨ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਂ ਦੌਲਤ ਅਤੇ ਫੈਸ਼ਨ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਸੀ।

"ਹਾਂ, ਸਰ?" ਪੈਦਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਂ —— ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹਾਂ"

"ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ, ਸਰ," ਪੈਦਲ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਲਾਰਡ ਲਿੰਚਮੀਅਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜ਼ਰੂਰ ਮਿਲਣਗੇ।"

ਲਾਰਡ ਲਿੰਚਮੀਅਰ! ਮੈਂ ਨਾਮ ਧੁੰਦਲਾ ਜਿਹਾ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਤੁਰੰਤ ਉਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫੁੱਟਮੈਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ, ਕਿਤਾਬਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਲਿਖਣ ਵਾਲੇ ਡੈਸਕ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਬੈਠਾ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਸੁਹਾਵਣਾ, ਸਾਫ਼-ਮੁੰਨਿਆ ਹੋਇਆ, ਮੋਬਾਈਲ ਚਿਹਰਾ, ਅਤੇ ਲੰਬੇ ਵਾਲ ਸਲੇਟੀ ਰੰਗ ਦੇ ਸਨ, ਉਸਦੇ ਮੱਥੇ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚਲਾਕ, ਭੇਦ ਭਰੀ ਨਜ਼ਰ

ਨਾਲ ਉੱਪਰ-ਹੇਠਾਂ ਦੇਖਿਆ, ਉਹ ਕਾਰਡ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਫੁੱਟਮੈਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਮੁਸਕਰਾਇਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਬਾਹਰੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਹ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਹਨ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

"ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋ, ਡਾ. ਹੈਮਿਲਟਨ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ."

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਦੇ ਹੋ?"

"ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

“ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਆਦਮੀ ਹੋ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਦਿੱਖ ਤੋਂ ਹੀ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਾਫ਼ੀ ਤਾਕਤਵਰ ਹਾਂ।"

"ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜ?"

"ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਇਹੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਖ਼ਤਰੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣਾ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

"ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹੋਗੇ?"

"ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ."

"ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਰੋਗੇ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਦਿਖਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕੀ ਕਰੋਗੇ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਨਵਾਂ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਨਿੱਜੀ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਉਹੀ ਆਦਮੀ ਹੋ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਤੈਅ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

"ਕੌਣ ਹੈ?"

"ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਭੂੰਡਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ।"

ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ, ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਡੈਸਕ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵੱਲ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਾ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਭਾਵਨਾ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੂੰਡਾਂ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਪਤਾ," ਉਹ ਚੀਕਿਆ।

"ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਸਰ, ਇਹ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਨਕ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬੀਟਲਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰੋ।"

ਮੈਂ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਅਸਲੀ ਕਹਿਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਬੀਟਲ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸਕੈਚ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਆਮ ਪ੍ਰਜਾਤੀਆਂ 'ਤੇ ਭੱਜਿਆ, ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਿੱਚ ਨਮੂਨਿਆਂ ਅਤੇ "ਬਿਊਰਿੰਗ ਬੀਟਲਜ਼" 'ਤੇ ਲੇਖ ਦੇ ਕੁਝ ਸੰਕੇਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਜਰਨਲ ਆਫ਼ ਐਂਟੋਮੋਲੋਜੀਕਲ ਸਾਇੰਸ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਸੀ।

"ਕੀ! ਕੁਲੈਕਟਰ ਨਹੀਂ?" ਲਾਰਡ ਲਿੰਚਮੀਅਰ ਚੀਕਿਆ। "ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਇੱਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਹੋ?" ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਨੱਚ ਗਈਆਂ।

"ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਰੂਰ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਉਹੀ ਆਦਮੀ ਹੋ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੰਜਾਹ ਲੱਖ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਣਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

ਉਸਨੇ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਘੰਟੀ ਵਜਾਈ, ਅਤੇ ਪੈਦਲ ਬੰਦਾ ਅੰਦਰ ਆਇਆ।

"ਲੇਡੀ ਰੋਸੀਟਰ ਨੂੰ ਇਸ ਪਾਸੇ ਕਦਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰੋ," ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਪਲਾਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਉਹ ਇੱਕ ਛੋਟੀ, ਅੱਧਖੜ ਉਮਰ ਦੀ ਔਰਤ ਸੀ, ਦਿੱਖ ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਲਿੰਚਮੀਅਰ ਵਰਗੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੇਜ਼, ਸੁਚੇਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਲੇਟੀ-ਕਾਲੇ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ, ਜੋ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਸੀ। ਕੁਝ ਵੱਡੇ ਦੁੱਖ ਨੇ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਲਾਰਡ ਲਿੰਚਮੀਅਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਮੋੜਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਸੱਜੀ ਭਰਵੱਟੇ ਉੱਤੇ ਦੋ ਇੰਚ ਤੱਕ ਫੈਲਿਆ ਇੱਕ ਅੱਧਾ-ਠੀਕ ਹੋਇਆ ਜ਼ਖ਼ਮ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਇਸਨੂੰ ਪਲਾਸਟਰ ਨਾਲ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੁਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਜ਼ਖ਼ਮ ਸੀ ਅਤੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਡਾ. ਹੈਮਿਲਟਨ ਸਾਡੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਐਵਲਿਨ," ਲਾਰਡ ਲਿੰਚਮੀਅਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬੀਟਲਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਗ੍ਰਹਿਕਰਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਲੇਖ ਲਿਖੇ ਹਨ।"

"ਸੱਚਮੁੱਚ!" ਲੇਡੀ ਰੋਸੀਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਰ ਕੋਈ ਜੋ ਬੀਟਲਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਸਰ ਥਾਮਸ ਰੋਸੀਟਰ ਬਾਰੇ ਜ਼ਰੂਰ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਇੱਕ ਪਤਲੀ ਜਿਹੀ ਕਿਰਨ ਇਸ ਅਸਪਸ਼ਟ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲੱਗੀ। ਇੱਥੇ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਬੀਟਲਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਬੰਧ ਸੀ। ਸਰ ਥਾਮਸ ਰੋਸੀਟਰ - ਉਹ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਭਰ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕੰਮ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਜਲਦੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਕਦਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਹੋ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕਰੋਗੇ," ਲਾਰਡ ਲਿੰਚਮੀਅਰ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

ਉਹ ਔਰਤ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਇਕੱਠੇ ਵੇਖੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਭਰਾ ਅਤੇ ਭੈਣ ਸਨ।

"ਕੀ ਤੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਸ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈਂ, ਚਾਰਲਸ? ਇਹ ਤੇਰੀ ਨੇਕ ਗੱਲ ਹੈ, ਪਰ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈਂ।" ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਡਰ ਨਾਲ ਕੰਬ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਓਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਜਾਪਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਬੇਚੈਨੀ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਹਾਂ, ਹਾਂ, ਪਿਆਰੇ; ਸਭ ਕੁਝ ਤੈਅ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਭ ਕੁਝ ਤੈਅ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ; ਦਰਅਸਲ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੰਭਵ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਾਂ।"

"ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤਰੀਕਾ ਹੈ।"

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਐਵਲਿਨ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡਾਂਗੀ - ਕਦੇ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸਹੀ ਆਵੇਗਾ - ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੋ; ਇਹ ਸਹੀ ਆਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਯਕੀਨਨ ਇਹ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਵਰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੰਨਾ ਸੰਪੂਰਨ ਸਾਧਨ ਸਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਮੇਰੀ ਸਥਿਤੀ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਮੇਰੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਭੁੱਲ ਗਏ ਸਨ। ਪਰ ਲਾਰਡ ਲਿੰਚਮੀਅਰ ਅਚਾਨਕ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਮੰਗਣੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ।

"ਡਾ. ਹੈਮਿਲਟਨ, ਜਿਸ ਕੰਮ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਆਓ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਰਹੋ, ਅਤੇ ਵਾਅਦਾ ਕਰੋ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਪੁੱਛਾਂਗਾ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਕਰੋਗੇ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਕਿਉਂ ਨਾ ਲੱਗੇ।"

"ਇਹ ਪੁੱਛਣਾ ਚੰਗਾ ਸੌਦਾ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਖੁਦ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਕੀ ਮੋੜ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੁਸੀਂ ਯਕੀਨ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਮੀਰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈਣ 'ਤੇ ਮਾਣ ਕਰੋਗੇ।"

"ਜੇਕਰ ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ," ਔਰਤ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਬਿਲਕੁਲ; ਜੇ ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ," ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਦੁਹਰਾਇਆ।

“ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ?” ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਵੀਹ ਪੌਂਡ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ।"

ਮੈਂ ਰਕਮ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਜ਼ਰੂਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ।

"ਇਹ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਦੁਰਲੱਭ ਸੁਮੇਲ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਸਮੇਂ ਜ਼ਰੂਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ," ਲਾਰਡ ਲਿੰਚਮੇਅਰ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਜਿਹੇ ਵਿਭਿੰਨ ਤੋਹਫ਼ੇ ਇੱਕ ਉੱਚ ਰਿਟਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਛੁਪਾਉਂਦਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਫਰਜ਼ ਔਖੇ ਜਾਂ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਦਿਨ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

"ਰੱਬਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰ!" ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਨੇ ਹਉਕਾ ਭਰਿਆ।

"ਤਾਂ ਹੁਣ, ਡਾ. ਹੈਮਿਲਟਨ, ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"

"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਫਰਜ਼ ਕੀ ਹਨ।"

"ਤੁਹਾਡਾ ਪਹਿਲਾ ਫਰਜ਼ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਫੇਰੀ ਲਈ ਜੋ ਵੀ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਹ ਪੈਕ ਕਰੋਗੇ। ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਦੁਪਹਿਰ 3:40 ਵਜੇ ਪੈਡਿੰਗਟਨ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇਕੱਠੇ ਰਵਾਨਾ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ।"

"ਕੀ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ?"
"ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪੈਂਗਬੋਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ 3:30 ਵਜੇ ਬੁੱਕਸਟਾਲ 'ਤੇ ਮਿਲੋ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਟਿਕਟਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਅਲਵਿਦਾ, ਡਾ. ਹੈਮਿਲਟਨ! ਅਤੇ, ਵੈਸੇ, ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹੋ, ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹਨ। ਇੱਕ ਤੁਹਾਡਾ ਕੇਸ ਬੀਟਲ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਇੱਕ ਸੋਟੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੰਨੀ ਮੋਟੀ ਅਤੇ ਭਾਰੀ ਓਨੀ ਹੀ ਵਧੀਆ।"
ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਬਰੁੱਕ ਸਟਰੀਟ ਛੱਡ ਕੇ ਪੈਡਿੰਗਟਨ ਵਿਖੇ ਲਾਰਡ ਲਿੰਚਮੀਅਰ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸੋਚਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸੀ। ਸਾਰਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੈਲੀਡੋਸਕੋਪਿਕ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਿਵਸਥਿਤ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਪਿਛਲੀ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਿਆਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੰਭਵ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਸੱਚਾਈ ਕੁਝ ਭਿਆਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੰਭਵ ਵੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਹੱਲ ਲੱਭਣ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲੀਆਂ ਸਨ। ਇੱਕ ਹੱਥ ਦੀ ਵੈਲਿਸ, ਨਮੂਨੇ-ਕੇਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਭਰੀ ਹੋਈ ਸੋਟੀ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਪੈਡਿੰਗਟਨ ਬੁੱਕਸਟਾਲ 'ਤੇ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਲਾਰਡ ਲਿੰਚਮੀਅਰ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਉਹ ਮੇਰੇ ਸੋਚਣ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਛੋਟਾ ਆਦਮੀ ਸੀ - ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਚੁਸਤ, ਇੱਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜੋ ਸਵੇਰ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਘਬਰਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਲੰਮਾ, ਮੋਟਾ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਲਸਟਰ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਬਲੈਕਥੋਰਨ ਕਡਲ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।
“ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਟਿਕਟਾਂ ਹਨ,” ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਪਲੇਟਫਾਰਮ ਵੱਲ ਵਧਦਾ ਹੋਇਆ।
"ਇਹ ਸਾਡੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਡੱਬਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਯਾਤਰਾ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ।"
ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਜੋ ਕੁਝ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਕ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਯਾਦ ਰੱਖਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਆਪਣੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਛੱਡਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਉਸਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਾਡਾ ਸਫ਼ਰ ਖਤਮ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਦਿਮਾਗ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਿੱਲ ਗਏ ਸਨ।
"ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮੇਰੇ ਦਿੱਖਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਘਬਰਾ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਡਾ. ਹੈਮਿਲਟਨ। ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਡਰਪੋਕ ਆਦਮੀ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਡਰਪੋਕਤਾ ਮੇਰੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸਰੀਰਕ ਸਿਹਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਦ੍ਰਿੜ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਖ਼ਤਰੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਘੱਟ ਘਬਰਾਹਟ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸ਼ਾਇਦ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਜਾਵੇ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਜੋ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਮਜਬੂਰੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਰਜ਼ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇੱਕ ਹਤਾਸ਼ ਜੋਖਮ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਗਲਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸ਼ਹੀਦ ਦੇ ਖਿਤਾਬ ਲਈ ਕੁਝ ਦਾਅਵੇ ਹੋਣਗੇ।"

ਬੁਝਾਰਤਾਂ ਦਾ ਇਹ ਸਦੀਵੀ ਪਾਠ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਰ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰੇ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੇ ਉਦੇਸ਼ ਹਨ, ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ।"

"ਓਹ, ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਰਹੱਸ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਸੀਂ ਡੇਲਾਮੇਰ ਕੋਰਟ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਸਰ ਥਾਮਸ ਰੋਸੀਟਰ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ, ਜਿਸਦੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਜਾਣੂ ਹੋ। ਸਾਡੀ ਫੇਰੀ ਦੇ ਸਹੀ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਡਾ. ਹੈਮਿਲਟਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ - ਮੈਂ 'ਅਸੀਂ' ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਭੈਣ, ਲੇਡੀ ਰੋਸੀਟਰ, ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੀ ਹੈ - ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰਕ ਘੁਟਾਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਘਿਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਬਿਲਕੁਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ, ਡਾ. ਹੈਮਿਲਟਨ, ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸਲਾਹ ਮੰਗ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਤੁਹਾਡੀ ਸਰਗਰਮ ਮਦਦ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਮੈਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕਿਵੇਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

ਕਹਿਣ ਲਈ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਆਦਮੀ ਵੀਹ ਪੌਂਡ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਦੇ ਚੰਗੇ ਸੌਦੇ ਨੂੰ ਸਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਲਾਰਡ ਲਿੰਚਮੀਅਰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਘਿਣਾਉਣਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਪੈਸਿਵ ਔਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕਾਲਾ ਕੰਡਾ। ਉਸਦੇ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਸੁਭਾਅ ਨਾਲ ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਘੁਟਾਲਾ ਉਸਨੂੰ ਘਿਣਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਭੇਤ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਕੰਨਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਵਿਅਰਥ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਡੇਲਾਮੇਰ ਕੋਰਟ ਪੈਂਗਬੋਰਨ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪੰਜ ਮੀਲ ਦੂਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੂਰੀ ਤੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਉਡਾਣ ਵਿੱਚ ਗੱਡੀ ਚਲਾਈ। ਲਾਰਡ ਲਿੰਚਮੀਅਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਡੂੰਘੀ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੇ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੋਲਿਆ ਤਾਂ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

"ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਮੈਂ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਹਾਂ?"

"ਨਹੀਂ, ਸਰ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ।"

"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਜਵਾਨੀ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਪੀਰੇਜ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਈ ਜੀਵਨ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਲਾਭਦਾਇਕ ਸਿੱਖਿਆ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ। ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਪਛਤਾਵਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜੋ ਮੈਂ ਡਾਕਟਰੀ ਅਧਿਐਨ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਇਹ ਡੇਲਾਮੇਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਹਨ।"

ਅਸੀਂ ਦੋ ਉੱਚੇ ਥੰਮ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹੇਰਾਲਡਿਕ ਰਾਖਸ਼ਾਂ ਦਾ ਤਾਜ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਘੁੰਮਦੇ ਰਸਤੇ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਸਨ। ਲੌਰੇਲ ਝਾੜੀਆਂ ਅਤੇ ਰੋਡੋਡੈਂਡਰਨ ਦੇ ਉੱਪਰ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਲੰਮਾ, ਕਈ-ਗੇਬਲ ਵਾਲਾ ਮਹਿਲ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਆਈਵੀ ਨਾਲ ਲੱਦਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਇੱਟਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਨਿੱਘੀ, ਖੁਸ਼ਹਾਲ, ਮਿੱਠੀ ਚਮਕ ਨਾਲ ਰੰਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਜੇ ਵੀ ਇਸ ਸੁਹਾਵਣੇ ਘਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਵਿੱਚ ਟਿਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਘਬਰਾਹਟ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ ਫੜ ਲਈ।

"ਇਹ ਸਰ ਥਾਮਸ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਫੁਸਫੁਸਾਇਆ। "ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਬੀਟਲ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੋ।"

ਇੱਕ ਲੰਮਾ, ਪਤਲਾ ਸਰੀਰ, ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਕੋਣੀ ਅਤੇ ਹੱਡੀਆਂ ਵਾਲਾ, ਲੌਰੇਲਜ਼ ਦੇ ਵਾੜੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੁਡ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੋਟੇ ਮਾਲੀ ਦੇ ਦਸਤਾਨੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਨ। ਇੱਕ ਚੌੜੀ ਕੰਢਿਆਂ ਵਾਲੀ, ਸਲੇਟੀ ਟੋਪੀ ਨੇ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਖ਼ਤ ਲੱਗਿਆ, ਇੱਕ ਮਾੜੀ ਪੋਸ਼ਿਤ ਦਾੜ੍ਹੀ ਅਤੇ ਕਠੋਰ, ਅਨਿਯਮਿਤ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਨਾਲ। ਮੱਖੀ ਉੱਪਰ ਖਿੱਚੀ ਗਈ ਅਤੇ ਲਾਰਡ ਲਿੰਚਮੀਅਰ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਇਆ।

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਥਾਮਸ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਹੋ?" ਉਸਨੇ ਦਿਲੋਂ ਕਿਹਾ।

ਪਰ ਦਿਲੋਂ ਪਿਆਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਸੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਜੇ ਦੇ ਮੋਢੇ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵਾਕਾਂ ਦੇ ਟੁੱਟੇ ਟੁਕੜੇ ਮਿਲੇ - "ਜਾਣੀਆਂ-ਪਛਾਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ... ਅਜਨਬੀਆਂ ਨਾਲ ਨਫ਼ਰਤ ... ਨਾਜਾਇਜ਼ ਘੁਸਪੈਠ ... ਬਿਲਕੁਲ ਅਣਉਚਿਤ।" ਫਿਰ ਇੱਕ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਇਕੱਠੇ ਮੱਖੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਆ ਗਏ।

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਰ ਥਾਮਸ ਰੋਸੀਟਰ, ਡਾ. ਹੈਮਿਲਟਨ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਂਦਾ ਹਾਂ," ਲਾਰਡ ਲਿੰਚਮੀਅਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸਵਾਦਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਭਾਈਚਾਰਾ ਹੈ।"

ਮੈਂ ਝੁਕਿਆ। ਸਰ ਥਾਮਸ ਬਹੁਤ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਦੇ ਚੌੜੇ ਕੰਢੇ ਹੇਠੋਂ ਮੈਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਲਾਰਡ ਲਿੰਚਮੀਅਰ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬੀਟਲਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਬੀਟਲਾਂ ਬਾਰੇ ਕੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?"

"ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੋਲੀਓਪਟੇਰਾ ਉੱਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ, ਸਰ ਥਾਮਸ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਮੈਨੂੰ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਸਕਾਰਾਬਾਈ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਪ੍ਰਜਾਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਦੱਸੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਮੈਂ ਇੱਕ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਜਵਾਬ ਉਸਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਪਦੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਸਖ਼ਤ ਚਿਹਰੇ ਢਿੱਲੇ ਸਨ।

"ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਕੁਝ ਲਾਭ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਸਰ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਦੁਰਲੱਭ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਿਲਾਂ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਲੋਕ ਖੇਡ ਜਾਂ ਸਮਾਜ ਵਰਗੀਆਂ ਮਾਮੂਲੀ ਗੱਲਾਂ ਲਈ ਸਮਾਂ ਕੱਢ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਭਟਕਣਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਮੂਰਖਾਂ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਕੋਈ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖੀ ਹੈ - ਮੈਂ, ਪਹਿਲਾ ਆਦਮੀ ਜਿਸਨੇ ਕਦੇ ਏਲੀਟਰਾ ਦੇ ਅਸਲ ਕਾਰਜ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ

ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ, ਸਰ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਨਮੂਨੇ ਦਿਖਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈਣਗੇ।" ਉਹ ਮੱਖੀ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਘਰ ਵੱਲ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਹਾਲੀਆ ਖੋਜਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਲੇਡੀ-ਬਿੱਡ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ।

ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰ ਥਾਮਸ ਰੋਸੀਟਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰਵੱਟੇ ਹੇਠਾਂ ਖਿੱਚੀ ਹੋਈ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਟੋਪੀ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਢੱਕਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕਦਮ ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਜੋ ਟੋਪੀ ਨੇ ਛੁਪਾਈ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਮੱਥੇ, ਜੋ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਚਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਵਾਲਾਂ ਦੇ ਡਿੱਗਣ ਕਾਰਨ ਹੋਰ ਵੀ ਉੱਚਾ ਸੀ, ਲਗਾਤਾਰ ਹਰਕਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਕੁਝ ਘਬਰਾਹਟ ਵਾਲੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨੇ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਕੜਵੱਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਈ ਵਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਮਰੋੜ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕ ਘੁੰਮਣ ਵਾਲੀ ਗਤੀ ਜੋ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀ ਸੀ। ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਖ਼ਤ, ਸਥਿਰ, ਸਲੇਟੀ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਧੜਕਦੇ ਭਰਵੱਟੇ ਹੇਠੋਂ ਬਾਹਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀਆਂ ਸਨ, ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਵਿਲੱਖਣ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਲੇਡੀ ਰੋਸੀਟਰ ਤੁਹਾਡਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵੈਸੇ, ਚਾਰਲਸ, ਕੀ ਐਵਲਿਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਕਿਹਾ?"

"ਉਹ ਕੁਝ ਹੋਰ ਦਿਨ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ," ਲਾਰਡ ਲਿੰਚਮੀਅਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਸਮਾਜਿਕ ਫਰਜ਼ ਕਿਵੇਂ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਦੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪੁਰਾਣੇ ਦੋਸਤ ਹਨ।"

"ਖੈਰ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਾਲਕਣ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਖਾਂਗਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਸਦੀ ਸੰਗਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਇਕੱਲਾਪਣ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੱਗੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਭੱਜ ਕੇ ਹੇਠਾਂ ਆ ਗਿਆ। ਮੇਰਾ ਨੌਜਵਾਨ ਦੋਸਤ, ਡਾ. ਹੈਮਿਲਟਨ, ਉਸ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਕਿ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਉਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਮੈਂ ਇੱਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਜੀਵਨ ਜੀਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਡਾ. ਹੈਮਿਲਟਨ, ਅਤੇ ਅਜਨਬੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮੇਰਾ ਨਫ਼ਰਤ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਵੱਧਦਾ ਹੈ," ਸਾਡੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਕਈ ਵਾਰ ਸੋਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਨਸਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਚੰਗੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਜਵਾਨੀ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬੀਟਲਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀਆਂ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮਲੇਰੀਆ ਵਾਲੀਆਂ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸਿਹਤਮੰਦ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲੈ ਗਿਆ। ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗਾ ਇੱਕ ਭਰਾ ਕੋਲੀਓਪਟਰਿਸਟ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਸਵਾਗਤਯੋਗ ਮਹਿਮਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਨੂੰ ਦੇਖੋਗੇ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਤਿਕਥਨੀ ਦੇ ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ, ਓਕ ਦੀ ਅਲਮਾਰੀ ਸੀ ਜੋ ਖੋਖਲੇ ਦਰਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਿਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ, ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰੇ ਟਿਕਟ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਵਰਗੀਕ੍ਰਿਤ, ਧਰਤੀ ਦੇ ਹਰ ਕੋਨੇ ਤੋਂ ਆਏ ਬੀਟਲ ਸਨ, ਕਾਲੇ, ਭੂਰੇ, ਨੀਲੇ, ਹਰੇ, ਅਤੇ ਧੱਬੇਦਾਰ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਸੂਲੀ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਏ ਕੀੜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਲਾਈਨਾਂ ਅਤੇ ਲਾਈਨਾਂ ਉੱਤੇ ਪਾਉਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਕੁਝ ਦੁਰਲੱਭ ਨਮੂਨੇ ਨੂੰ ਫੜ ਲੈਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ, ਇਸਨੂੰ ਓਨੀ ਹੀ ਕੋਮਲਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰਧਾ ਨਾਲ

ਸੰਭਾਲਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਇਸ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਸਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਹਮਦਰਦ ਸਰੋਤੇ ਨਾਲ ਮਿਲਣਾ ਉਸਦੇ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਗੱਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬਸੰਤ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਗੋਂਗ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਲਈ ਕੱਪੜੇ ਪਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਰ ਸਮੇਂ ਲਾਰਡ ਲਿੰਚਮੀਅਰ ਨੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੀ ਕੂਹਣੀ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਉਤਸੁਕ ਛੋਟੀਆਂ, ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਤਮਕ ਨਜ਼ਰਾਂ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ ਫੜਿਆ। ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਮਜ਼ਬੂਤ ਭਾਵਨਾਵਾਂ, ਡਰ, ਹਮਦਰਦੀ, ਉਮੀਦ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ: ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਲਾਰਡ ਲਿੰਚਮੀਅਰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਡਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਸ਼ਾਮ ਸ਼ਾਂਤ ਪਰ ਸੁਹਾਵਣੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੀਤ ਗਈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਲਾਰਡ ਲਿੰਚਮੀਅਰ ਵੱਲੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਤਣਾਅ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾ ਹੁੰਦੀ। ਸਾਡੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੁਧਰ ਗਿਆ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਪੁੱਤਰ ਬਾਰੇ ਲਗਾਤਾਰ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਸਕੂਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਘਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਰਗਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇ ਉਸਦੀ ਵਿਗਿਆਨਕ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦਿਨ ਕਿਵੇਂ ਬਿਤਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਬਿਲੀਅਰਡ-ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸਿਗਰਟ ਪੀਤੀ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਸੌਂ ਗਏ।

ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਆਇਆ ਕਿ ਲਾਰਡ ਲਿੰਚਮੀਅਰ ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਸੀ। ਉਹ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਮੇਰੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਜਦੋਂ ਸਾਡਾ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਡਾਕਟਰ," ਉਸਨੇ ਧੀਮੀ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਤ ਮੇਰੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

"ਕੀ ਮਤਲਬ ਤੁਹਾਡਾ?"

"ਮੈਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਪਰ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਕਮਰਾ ਨੇੜੇ ਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਵੇਰੇ ਨੌਕਰ ਦੇ ਫ਼ੋਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

"ਪਰ ਕਿਉਂ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਘਬਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਇਹ ਪਾਗਲਪਨ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੀਹ ਪੌਂਡਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਗਿਆ।

“ਖੈਰ,” ਮੈਂ ਕਿਹਾ, “ਉਸ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ।”

"ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਇਸ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰੇਗਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਅਤੇ ਦੂਜਾ?"

"ਜਾਗਦੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਕਿਉਂ?" ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਕੋਈ ਸੋਚੇਗਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਸੀ।"

"ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂ ਨਾ ਆਪਣਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਓ?"

"ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਹੋਵੇ।"

ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਪਾਗਲਪਨ ਵਰਗਾ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਿਵਾਏ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਦੇ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਏ ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਚੁੱਲ੍ਹੇ ਦੇ ਕੋਲ ਆਰਾਮ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ।

"ਤਾਂ ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਜਾਗਦੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?" ਮੈਂ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

"ਅਸੀਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਵੰਡ ਲਵਾਂਗੇ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਦੋ ਵਜੇ ਤੱਕ ਦੇਖਦੇ ਰਹੋਗੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਾਕੀ ਰਾਤ ਦੇਖਾਂਗਾ।"

"ਬਹੁਤ ਅੱਛਾ."

"ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਦੋ ਵਜੇ ਫ਼ੋਨ ਕਰੋ।"

"ਮੈਂ ਇਹ ਕਰਾਂਗਾ।"

"ਆਪਣੇ ਕੰਨ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਰੱਖੋ, ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਜਗਾ ਦਿਓ - ਤੁਰੰਤ, ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ?"

“ਤੁਸੀਂ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।” ਮੈਂ ਵੀ ਉਸ ਵਾਂਗ ਗੰਭੀਰ ਦਿਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ।

“ਅਤੇ ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਸੌਂ ਨਾ ਜਾ,” ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣਾ ਕੋਟ ਉਤਾਰ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਚਾਦਰ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਪਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਰਾਤ ਲਈ ਬੈਠ ਗਿਆ।

ਇਹ ਇੱਕ ਉਦਾਸ ਜਾਗਰਣ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਮੂਰਖਤਾ ਦੇ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਅਹਿਸਾਸ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ ਲਾਰਡ ਲਿੰਚਮੀਅਰ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਸਰ ਥਾਮਸ ਰੋਸੀਟਰ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਖ਼ਤਰੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਬੰਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਰੱਖਿਆ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਜਵਾਬ ਕਿ ਉਹ ਹਮਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਬੇਤੁਕਾ ਸੀ। ਉਹ ਹਮਲਾ ਕਿਉਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਅਤੇ ਕੌਣ ਉਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ? ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਲਾਰਡ ਲਿੰਚਮੀਅਰ ਕਿਸੇ ਵਿਲੱਖਣ ਭਰਮ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇੱਕ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰੇ ਬਹਾਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਾਤ ਦੀ ਆਰਾਮ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਬੇਤੁਕਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅੱਖਰਾਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਖਾਲੀ ਚੁੱਲ੍ਹੇ ਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਰਸਤੇ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਕਿਤੇ ਇੱਕ ਸੁਰੀਲੀ ਘੰਟੀ ਵਾਲੀ ਘੜੀ ਸੁਣਦਾ ਰਿਹਾ ਜੋ ਹਰ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਦੇ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਗੂੰਜਦੀ ਅਤੇ ਵੱਜਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਬੇਅੰਤ ਜਾਗਰਣ ਸੀ। ਉਸ ਇੱਕ ਘੜੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਪੂਰੇ ਮਹਾਨ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਚੁੱਪੀ ਰਾਜ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਕੂਹਣੀ ਕੋਲ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਲੈਂਪ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਮੇਰੀ ਕੁਰਸੀ ਦੁਆਲੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦਾ ਇੱਕ ਚੱਕਰ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਕਮਰੇ ਦੇ ਕੋਨਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਿੱਚ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਛੱਡ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਲਾਰਡ ਲਿੰਚਮੀਅਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਸਾਹ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸ਼ਾਂਤ ਨੀਂਦ 'ਤੇ ਈਰਖਾ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਮੇਰੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਪਲਕਾਂ ਝੁਕ ਗਈਆਂ, ਪਰ ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੇਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਮੇਰੀ ਮਦਦ

ਲਈ ਆਈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉੱਠ ਕੇ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਰਗੜਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਤਰਕਹੀਣ ਘੜੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੁੰਦੇ ਦੇਖਣ ਦੇ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੁੰਮਦਾ ਰਿਹਾ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ। ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦੋ ਵਜੇ ਦੀਆਂ ਘੰਟੀਆਂ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਸਲੀਪਰ ਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ। ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਉੱਠ ਕੇ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੇ ਭਾਵ ਸਨ।

"ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਸੁਣਿਆ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ ਸਰ। ਦੋ ਵੱਜ ਗਏ ਹਨ।"

"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ। ਮੈਂ ਦੇਖਾਂਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਸੌਂ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

ਮੈਂ ਚਾਦਰ ਹੇਠਾਂ ਲੇਟ ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੇਰੀ ਆਖਰੀ ਯਾਦ ਦੀਵੇ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇ ਉਸ ਚੱਕਰ ਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲਾਰਡ ਲਿੰਚਮੀਅਰ ਦੇ ਛੋਟੇ, ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਚਿੱਤਰ ਅਤੇ ਤਣਾਅਪੂਰਨ, ਚਿੰਤਤ ਚਿਹਰੇ ਦੀ ਸੀ।

ਮੈਂ ਕਿੰਨੀ ਦੇਰ ਸੁੱਤਾ ਰਿਹਾ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ; ਪਰ ਅਚਾਨਕ ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਖਿੱਚ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਜਗਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਕਮਰਾ ਹਨੇਰਾ ਸੀ, ਪਰ ਤੇਲ ਦੀ ਇੱਕ ਗਰਮ ਗੰਧ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਦੀਵਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਸੇ ਪਲ ਹੀ ਬੁਝਿਆ ਸੀ।

"ਜਲਦੀ! ਜਲਦੀ!" ਲਾਰਡ ਲਿੰਚਮੀਅਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਮੇਰੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਈ।

ਮੈਂ ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ ਨੂੰ ਘਸੀਟ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਇੱਥੇ!" ਉਸਨੇ ਫੁਸਫੁਸਾ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਮਰੇ ਦੇ ਇੱਕ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚ ਲਿਆ। "ਚੁੱਪ! ਸੁਣੋ!"

ਰਾਤ ਦੀ ਚੁੱਪ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਸਾਫ਼ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਗਲਿਆਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਛੁਪਿਆ ਹੋਇਆ ਕਦਮ ਸੀ, ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਅਤੇ ਰੁਕ-ਰੁਕ ਕੇ, ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਹਰ ਕਦਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਰੁਕਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਅੱਧੇ ਮਿੰਟ ਲਈ ਕੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਹਿੱਲਜੁਲ ਅਤੇ ਚੀਕ ਆਉਂਦੀ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੀ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਸਾਥੀ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਕੰਬ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਹੱਥ, ਜਿਸਨੇ ਅਜੇ ਵੀ ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ ਫੜੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟਾਹਣੀ ਵਾਂਗ ਹਿੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਇਹ ਕੀ ਹੈ?" ਮੈਂ ਫੁਸਫੁਸਾਇਆ।

"ਇਹ ਉਹ ਹੈ!"

"ਸਰ ਥਾਮਸ?"

"ਹਾਂ।"

"ਉਹ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ?"

"ਚੁੱਪ! ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਨਾ ਕਹਾਂ ਕੁਝ ਨਾ ਕਰਨਾ।"

ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਹੋਸ਼ ਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹੈਂਡਲ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਹਲਕੀ ਜਿਹੀ ਠਰ-ਠਰ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਮੱਧਮ ਜਿਹੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦਾ ਇੱਕ ਪਤਲਾ ਚੀਰਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ। ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਦੂਰ ਇੱਕ ਦੀਵਾ ਬਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਡੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ। ਸਲੇਟੀ ਰੰਗ ਦਾ ਚੀਰਾ ਚੌੜਾ ਅਤੇ ਚੌੜਾ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ, ਬਹੁਤ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ, ਬਹੁਤ ਨਰਮੀ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਹਨੇਰੀ ਮੂਰਤੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਆਕਾਰ ਵਾਲੇ ਬੌਣੇ ਦੇ

ਸਿਲੂਏਟ ਨਾਲ। ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ ਜਿਸਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇਸ ਅਸ਼ੁਭ ਆਕਾਰ ਨੂੰ ਫਰੇਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ, ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ, ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਚਿੱਤਰ ਉੱਪਰ ਉੱਠਿਆ, ਕਮਰੇ ਦੇ ਪਾਰ ਇੱਕ ਟਾਈਗਰ ਸਪਰਿੰਗ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਭਾਰੀ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਝਟਕੇ ਆਏ।

ਮੈਂ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਅਧਰੰਗੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਬੇਚੈਨ ਖੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਘੂਰਦਾ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਚੀਕ ਨੇ ਜਗਾਇਆ ਨਹੀਂ। ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਰੂਪਰੇਖਾ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਛੋਟਾ ਲਾਰਡ ਲਿੰਚਮੀਅਰ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੀ ਗਰਦਨ ਦੁਆਲੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਫੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਬਲਦ-ਟੈਰੀਅਰ ਵਾਂਗ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਦੰਦ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹਿਰਨ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਲੰਬਾ, ਹੱਡੀਆਂ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਹਮਲਾਵਰ ਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦਾ ਹੋਇਆ ਘੁੰਮਦਾ ਰਿਹਾ; ਪਰ ਦੂਜਾ, ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਫੜ ਕੇ, ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਪਕੜ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਦੀ ਤਿੱਖੀ, ਡਰੀ ਹੋਈ ਚੀਕ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਿੰਨਾ ਅਸਮਾਨ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਬਚਾਅ ਲਈ ਭੱਜਿਆ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਸਰ ਥਾਮਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸੁੱਟਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਏ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦੰਦ ਮੇਰੇ ਮੋਢੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਏ। ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜਵਾਨੀ ਅਤੇ ਭਾਰ ਅਤੇ ਤਾਕਤ ਨਾਲ, ਇਹ ਇੱਕ ਬੇਚੈਨ ਸੰਘਰਸ਼ ਸੀ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਭਿਆਨਕ ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰ ਸਕੀਏ; ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਬਾਹਾਂ ਨੂੰ ਡਰੈਸਿੰਗ-ਗਾਊਨ ਦੀ ਕਮਰ-ਰੱਸੀ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰ ਲਿਆ ਜੋ ਉਸਨੇ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਲਾਰਡ ਲਿੰਚਮੀਅਰ ਲੈਂਪ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਜਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਪੈਰ ਫੜ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਕਈ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਪੈੜ-ਪੈਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ, ਅਤੇ ਬਟਲਰ ਅਤੇ ਦੋ ਪੈਦਲ ਆਦਮੀ, ਜੋ ਚੀਕਾਂ ਤੋਂ ਘਬਰਾ ਗਏ ਸਨ, ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਭੱਜੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਆਈ, ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਝੱਗ ਕੱਢ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਖਤਰਨਾਕ ਪਾਗਲ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਕੋਲ ਪਿਆ ਛੋਟਾ, ਭਾਰੀ ਹਥੌੜਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਇਰਾਦੇ ਕਿੰਨੇ ਕਾਤਲ ਸਨ।

"ਕੋਈ ਹਿੰਸਾ ਨਾ ਕਰੋ!" ਲਾਰਡ ਲਿੰਚਮੀਅਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸੰਘਰਸ਼ਸ਼ੀਲ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ। "ਇਸ ਉਤੇਜਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੂੰ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਦਾ ਦੌਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ।" ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕੜਵੱਲ ਘੱਟ ਹਿੰਸਕ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਪਾਗਲ ਦਾ ਸਿਰ ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਨੀਂਦ ਨੇ ਘੇਰ ਲਿਆ ਹੋਵੇ। ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਲੈ ਗਏ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਲਿਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਬੇਹੋਸ਼ ਪਿਆ ਸੀ, ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਸਾਹ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਜਣੇ ਉਸ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਣਗੇ," ਲਾਰਡ ਲਿੰਚਮੀਅਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਤੇ ਹੁਣ, ਡਾ. ਹੈਮਿਲਟਨ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਓਗੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮੇਰੇ ਘਪਲੇ ਦੀ ਭਿਆਨਕਤਾ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਰਾਤ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਪਛਤਾਵਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਮਾਮਲਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਕੱਲੇ ਸੀ। "ਮੇਰਾ ਗਰੀਬ ਜੀਜਾ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਾਥੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਇੱਕ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਪਿਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸਮੂਹ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਾਗਲਪਨ ਨਾਲ ਡੂੰਘਾ ਰੰਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਕਤਲ ਦੇ ਪ੍ਰਕੋਪ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਵਧੇਰੇ ਦੁਖਦਾਈ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਝੁਕਾਅ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜੁੜਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਇਸ ਖ਼ਤਰੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਸਕੂਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੇਰੀ ਭੈਣ, ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਸੱਟਾਂ ਨਾਲ ਬਚ ਗਈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵੇਲੇ ਦੇਖੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਤੰਦਰੁਸਤ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਕਸਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣਾ ਬਿਲਕੁਲ ਅਸੰਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ।

"ਸਾਡਾ ਵੱਡਾ ਉਦੇਸ਼, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਸਨੂੰ ਖੂਨ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਰੰਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਸੀ, ਪਰ ਮਾਮਲਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੈਰਾਗਮਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਾਡੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਗਲਪਨ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਏ; ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਸਮਝਦਾਰ ਹੈ, ਇਹਨਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟ ਮੌਕਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ। ਪਰ, ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਇਹਨਾਂ ਹਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੁਝ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਦੇ ਲੱਛਣ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਖ਼ਤਰੇ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਹਨ, ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੁੱਖ ਮੱਥੇ ਦਾ ਘਬਰਾਹਟ ਵਾਲਾ ਮੋੜ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਰਤਾਰਾ ਹੈ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸਦੇ ਪਾਗਲਪਨ ਦੇ ਹਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਤੋਂ ਚਾਰ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਪਲ ਇਹ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਕਿਸੇ ਬਹਾਨੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਆਈ, ਅਤੇ ਬਰੁੱਕ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਪਨਾਹ ਲਈ।"

"ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਬਾਕੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਸਰ ਥਾਮਸ ਦੇ ਪਾਗਲਪਨ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਵਾਂ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਰੱਖਣਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਸਮੱਸਿਆ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਘਰ ਕਿਵੇਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬੀਟਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਵਾਦ ਸਾਂਝੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਆਦਮੀ ਲੱਭਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਾਥੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪਾਗਲਪਨ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕਾਤਲਾਨਾ ਹਮਲੇ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਹਰ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹਮਲਾ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਦੇ ਪਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਤਿਕਾਰ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਬਾਕੀ ਸਭ ਕੁਝ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗੀ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਹਮਲਾ ਰਾਤ ਨੂੰ ਆਵੇਗਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਿਤ ਸਮਝਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸੰਕਟ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੇਰ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਖੁਦ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਘਬਰਾਇਆ ਹੋਇਆ ਆਦਮੀ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੋਂ ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਖ਼ਤਰੇ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਪਾਗਲਪਨ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ।"

"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ। ਪਰ ਦੋ ਦਸਤਖ਼ਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ।"

"ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਖੁਦ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰੀ ਡਿਗਰੀ ਧਾਰਕ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਸਾਈਡ-ਟੇਬਲ 'ਤੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸਵੇਰੇ ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਹਟਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

ਤਾਂ ਇਹ ਮੇਰੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਬੀਟਲ-ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਸਰ ਥਾਮਸ ਰੋਸੀਟਰ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਪੌੜੀ 'ਤੇ ਮੇਰਾ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਵੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਲੇਡੀ ਰੋਸੀਟਰ ਅਤੇ ਲਾਰਡ ਲਿੰਚਮੀਅਰ ਪੱਕੇ ਦੋਸਤ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਸਾਥ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਿਆ। ਸਰ ਥਾਮਸ ਬਾਹਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਡੇਲਾਮੇਰ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰਾਤ ਬਿਤਾਈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਅੰਦਰੋਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਘੜੀਆਂ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਅਜੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਲੱਖਣ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਗੇ ਜੋ 1892 ਦੀ ਬਸੰਤ ਵਿੱਚ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਪ੍ਰੈਸ ਦੇ ਕਈ ਕਾਲਮਾਂ ਨੂੰ ਰਗਬੀ ਰਹੱਸ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਭਰਦੇ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸੁਸਤਤਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ, ਇਸਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ, ਪਰ ਇਸਨੇ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਦੁਖਾਂਤ ਦੇ ਮਿਸ਼ਰਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਜੋ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਕਲਪਨਾ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਤੇਜਕ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦਿਲਚਸਪੀ ਘੱਟ ਗਈ ਜਦੋਂ, ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਬੇਕਾਰ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਅੰਤਮ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਆ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੁਖਾਂਤ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਣਜਾਣ ਅਤੇ ਅਣਕਿਆਸੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈ ਲਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਹਾਲੀਆ ਸੰਚਾਰ (ਜਿਸਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਸਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਜਾਪਦੀ ਹੈ) ਨੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾਈ ਹੈ। ਜਨਤਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਸ਼ਾਇਦ, ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਲੱਖਣ ਤੱਥਾਂ ਬਾਰੇ ਤਾਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਨ:

ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਲ 18 ਮਾਰਚ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਪੰਜ ਵਜੇ ਯੂਸਟਨ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਮੈਨਚੈਸਟਰ ਲਈ ਇੱਕ ਰੇਲਗੱਡੀ ਰਵਾਨਾ ਹੋਈ। ਇਹ ਇੱਕ ਬਰਸਾਤੀ, ਤੂਫਾਨੀ ਦਿਨ ਸੀ, ਜੋ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੋਰ ਵੀ ਭਿਆਨਕ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੌਸਮ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਰੇਲਗੱਡੀ ਮੈਨਚੈਸਟਰ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਸੰਦੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆ ਰਹੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਯਾਤਰਾ ਚਾਰ ਘੰਟੇ ਅਤੇ ਵੀਹ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਸਟਾਪੇਜ ਦੇ ਨਾਲ। ਇਸ ਲਈ, ਖਰਾਬ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ ਉਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਭਰੀ ਹੋਈ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਰੇਲਗੱਡੀ ਦਾ ਗਾਰਡ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਇੱਕ ਪਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਨੌਕਰ ਸੀ - ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜਿਸਨੇ ਬਾਈ ਸਾਲ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦਾਗ ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਜੌਨ ਪਾਮਰ ਸੀ।

ਸਟੇਸ਼ਨ ਘੜੀ ਪੰਜ ਵਜ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਗਾਰਡ ਇੰਜਣ-ਡਰਾਈਵਰ ਨੂੰ ਰਵਾਇਤੀ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦੋ ਦੇਰ ਨਾਲ ਆਏ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪਲੇਟਫਾਰਮ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਲੰਬਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ

ਅਸਟ੍ਰੇਖਾਨ ਕਾਲਰ ਅਤੇ ਕਫ਼ਾਂ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਕਾਲਾ ਓਵਰਕੋਟ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਮ ਬਹੁਤ ਖਰਾਬ ਸੀ, ਅਤੇ ਲੰਬੇ ਯਾਤਰੀ ਨੇ ਮਾਰਚ ਦੀ ਕੌੜੀ ਹਵਾ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਗਲੇ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਉੱਚਾ, ਗਰਮ ਕਾਲਰ ਉੱਪਰ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਗਾਰਡ ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਪੰਜਾਹ ਤੋਂ ਸੱਠ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜਵਾਨੀ ਦੀ ਜੋਸ਼ ਅਤੇ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹਿੱਸਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਭੂਰੇ ਚਮੜੇ ਦਾ ਗਲੈਡਸਟੋਨ ਬੈਗ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਸਾਥੀ ਇੱਕ ਔਰਤ ਸੀ, ਲੰਮੀ ਅਤੇ ਖੜ੍ਹੀ, ਇੱਕ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਕਦਮਾਂ ਨਾਲ ਤੁਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਵਾਲੇ ਸੱਜਣ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਲੰਮਾ, ਹਰੇ ਰੰਗ ਦਾ ਧੂੜ-ਚਿਹਰਾ, ਇੱਕ ਕਾਲਾ, ਨੇੜੇ-ਫਿਟਿੰਗ ਵਾਲਾ ਟੋਕ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਗੂੜ੍ਹਾ ਪਰਦਾ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਲੁਕਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਾਇਦ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਧੀ ਵਾਂਗ ਲੰਘ ਗਏ ਹੋਣਗੇ। ਉਹ ਖਿੜਕੀਆਂ ਵੱਲ ਝਾਕਦੇ ਹੋਏ, ਗੱਡੀਆਂ ਦੀ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚੋਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਤੁਰ ਪਏ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਗਾਰਡ, ਜੌਨ ਪਾਮਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ।

“ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਰ, ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖੋ, ਟ੍ਰੇਨ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ,” ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

“ਪਹਿਲੇ ਦਰਜੇ ਦਾ,” ਆਦਮੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

ਗਾਰਡ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦਾ ਹੈਂਡਲ ਮੋੜ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਸ ਗੱਡੀ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਬੈਠਾ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਸਿਗਾਰ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਦਿੱਖ ਨੇ ਗਾਰਡ ਦੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪਛਾਣਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਉਹ ਚੌਂਤੀ ਜਾਂ ਪੈਂਤੀ ਸਾਲ ਦਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਸਲੇਟੀ ਕੱਪੜੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਤਿੱਖੀ ਨੱਕ ਵਾਲਾ, ਸੁਚੇਤ, ਲਾਲ, ਮੌਸਮ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਚਿਹਰਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ, ਨੇੜਿਓਂ ਕੱਟੀ ਹੋਈ, ਕਾਲੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲਾ। ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਦੇ ਹੀ ਉਸਨੇ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। ਲੰਬਾ ਆਦਮੀ ਪੌੜੀਆਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਪੈਰ ਰੱਖ ਕੇ ਰੁਕ ਗਿਆ।

"ਇਹ ਸਿਗਰਟਨੋਸ਼ੀ ਵਾਲਾ ਡੱਬਾ ਹੈ। ਔਰਤ ਨੂੰ ਸਿਗਰਟਨੋਸ਼ੀ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਗਾਰਡ ਵੱਲ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

"ਠੀਕ ਹੈ! ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹੋ, ਸਰ!" ਜੌਨ ਪਾਮਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਉਸਨੇ ਸਿਗਰਟ ਪੀਣ ਵਾਲੀ ਗੱਡੀ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਗਲੀ ਗੱਡੀ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਖਾਲੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੋ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ। ਉਸੇ ਪਲ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸੀਟੀ ਵਜਾਈ ਅਤੇ ਰੇਲਗੱਡੀ ਦੇ ਪਹੀਏ ਹਿੱਲਣ ਲੱਗ ਪਏ। ਸਿਗਾਰ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਆਪਣੀ ਗੱਡੀ ਦੀ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਗਾਰਡ ਨੂੰ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਸਦੇ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਸ਼ਬਦ ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਭੀੜ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚ ਗਏ ਸਨ। ਪਾਮਰ ਗਾਰਡ ਦੀ ਵੈਨ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਆਈ, ਅਤੇ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ।

ਆਪਣੀ ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਾਰਾਂ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਟ੍ਰੇਨ ਵਿਲਸਡਨ ਜੰਕਸ਼ਨ ਪਹੁੰਚੀ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰੁਕੀ। ਟਿਕਟਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਯਾਤਰੀ ਪਲੇਟਫਾਰਮ 'ਤੇ ਉਤਰਦਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ। 5:14 ਵਜੇ ਮੈਨਚੈਸਟਰ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਰਗਬੀ 6:50 ਵਜੇ ਪਹੁੰਚੀ, ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਲੇਟ ਸੀ।

ਰਗਬੀ ਵਿਖੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਇਸ ਤੱਥ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀਆਂ ਗੱਡੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਡੱਬੇ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਗੁਆਂਢੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ।

ਉਹ ਸਿਗਰਟਨੋਸ਼ੀ ਵਾਲੀ ਗੱਡੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਲੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲਾ ਛੋਟਾ, ਲਾਲ ਚਿਹਰਾ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਹੁਣ ਖਾਲੀ ਸੀ। ਅੱਧੀ ਪੀਤੀ ਹੋਈ ਸਿਗਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਇਸ ਦੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਗੱਡੀ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਗਲੇ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵੱਲ ਪਹਿਲਾਂ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਾ ਤਾਂ ਅਸਤਰਖਾਨ ਕਾਲਰ ਵਾਲੇ ਸੱਜਣ ਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੌਜਵਾਨ ਔਰਤ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਤਿੰਨੋਂ ਯਾਤਰੀ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਸ ਗੱਡੀ ਦੇ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਮਿਲਿਆ - ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲੰਬਾ ਯਾਤਰੀ ਅਤੇ ਔਰਤ ਸਨ - ਫੈਸ਼ਨੇਬਲ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਦਿੱਖ ਵਾਲਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਗੋਡੇ ਉੱਪਰ ਕਰਕੇ ਲੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਦੂਜੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਨਾਲ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਦੋਵਾਂ ਸੀਟਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕੂਹਣੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਗੋਲੀ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਵੜ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੁਰੰਤ ਹੋਈ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਰੇਲਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਰੇਲਵੇ ਟਿਕਟ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਉਸਦੇ ਕੱਪੜੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਉਸਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕੇ। ਉਹ ਕੌਣ ਸੀ, ਕਿੱਥੋਂ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਅੰਤ ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ, ਇਹ ਸਭ ਓਨਾ ਹੀ ਵੱਡਾ ਰਹੱਸ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਡੇਢ ਘੰਟਾ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਲਸਡਨ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਡੱਬਿਆਂ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਪਏ ਸਨ।

ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕੇ, ਪਰ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਣਜਾਣ ਨੌਜਵਾਨ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਖਾਸੀਅਤ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਚਰਚਾ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸਦੀਆਂ ਜੇਬਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਛੇ ਕੀਮਤੀ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਘੜੀਆਂ ਮਿਲੀਆਂ, ਤਿੰਨ ਉਸਦੇ ਕਮਰ-ਕੋਟ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜੇਬਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਉਸਦੀ ਟਿਕਟ-ਜੇਬ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ-ਜੇਬ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਇੱਕ ਚਮੜੇ ਦੀ ਪੱਟੀ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਖੱਬੇ ਗੁੱਟ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਬੰਨ੍ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਕਿ ਆਦਮੀ ਜੇਬ ਕੱਟਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੀ ਲੁੱਟ ਸੀ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਘੱਟ ਗਿਆ ਕਿ ਸਾਰੇ ਛੇ ਅਮਰੀਕੀ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸਨ ਜੋ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ 'ਤੇ ਰੋਚੈਸਟਰ ਵਾਚਮੇਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੀ; ਇੱਕ ਐਲਮੀਰਾ ਦੇ ਮੇਸਨ ਦੁਆਰਾ ਸੀ; ਇੱਕ ਅਣ-ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੀ; ਅਤੇ ਛੋਟਾ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗਹਿਣਿਆਂ ਨਾਲ ਜੜਿਆ ਅਤੇ ਸਜਾਵਟੀ ਸੀ, ਨਿਊਯਾਰਕ ਦੇ ਟਿਫਨੀ ਤੋਂ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਜੇਬ ਦੀ ਦੂਜੀ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ੈਫੀਲਡ ਦੇ ਰੌਜਰਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਕਾਰਕਸਕ੍ਰੂ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹਾਥੀ ਦੰਦ ਦਾ ਚਾਕੂ ਸੀ; ਇੱਕ ਛੋਟਾ, ਗੋਲਾਕਾਰ ਸ਼ੀਸ਼ਾ, ਇੱਕ ਇੰਚ ਵਿਆਸ; ਲਾਇਸੀਅਮ ਥੀਏਟਰ ਲਈ ਇੱਕ ਰੀਡਮਿਸ਼ਨ ਸਲਿੱਪ; ਇੱਕ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਡੱਬਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੈਸਟਾ ਮਾਚਿਸਾਂ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਭੂਰੇ ਚਮੜੇ ਦਾ ਸਿਗਾਰ-ਕੇਸ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਚੇਰੂਟ ਸਨ - ਨਾਲ ਹੀ ਦੋ ਪੌਂਡ ਚੌਦਾਂ ਸ਼ਿਲਿੰਗ ਪੈਸੇ। ਫਿਰ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਜੋ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਡਕੈਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਦਮੀ ਦੇ ਲਿਨਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਨਵਾਂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੋਟ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਦਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦਿੱਖ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜਵਾਨ, ਛੋਟਾ, ਮੁਲਾਇਮ-ਗੱਲ ਵਾਲਾ, ਅਤੇ ਨਾਜ਼ੁਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਦੰਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੋਨੇ ਨਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੰਦ ਸੀ।

ਇਸ ਦੁਖਾਂਤ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਸਾਰੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਟਿਕਟਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਗਿਣੀ ਗਈ। ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਤਿੰਨ ਟਿਕਟਾਂ ਹੀ ਗੁੰਮ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਤਿੰਨ ਯਾਤਰੀਆਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ

ਨਾਲ ਸਨ ਜੋ ਲਾਪਤਾ ਸਨ। ਫਿਰ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਪਰ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਗਾਰਡ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜੌਨ ਪਾਮਰ ਨੂੰ ਰਗਬੀ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਜਿਸ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਦੋ ਡੱਬੇ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਉਸਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਾਈਡ-ਟਰੈਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਫਿਰ, ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਵੈਨ ਅਤੇ ਰੇਲਵੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਸੂਸ ਸ਼੍ਰੀ ਹੈਂਡਰਸਨ ਦੇ ਆਉਣ 'ਤੇ, ਸਾਰੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਇਹ ਪੱਕਾ ਸੀ। ਗੋਲੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਪਿਸਤੌਲ ਜਾਂ ਰਿਵਾਲਵਰ ਤੋਂ ਆਈ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੂਰੀ ਤੋਂ ਚਲਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੱਪੜੇ ਨਹੀਂ ਸੜੇ ਸਨ। ਡੱਬੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਹਥਿਆਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ (ਜਿਸ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ), ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਭੂਰੇ ਚਮੜੇ ਦੇ ਬੈਗ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੀ ਜੋ ਗਾਰਡ ਨੇ ਲੰਬੇ ਸੱਜਣ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਰੈਕ 'ਤੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦਾ ਛਤਰੀ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਦੋਵਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰੀਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪਰਾਧ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਵਿਲਸਡਨ ਅਤੇ ਰਗਬੀ ਵਿਚਕਾਰ ਅਟੁੱਟ ਦੌੜ ਦੌਰਾਨ ਤਿੰਨ ਯਾਤਰੀ (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਸੀ) ਰੇਲਗੱਡੀ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਜਾਂ ਕਿਉਂ ਉਤਰ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅੰਦਰ ਕਿਵੇਂ ਚੜ੍ਹ ਸਕਿਆ, ਉਹ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕਤਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਲੰਡਨ ਪ੍ਰੈਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਅਟਕਲਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ।

ਜੌਨ ਪਾਮਰ, ਗਾਰਡ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ ਕੁਝ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਚਾਨਣਾ ਪਾਇਆ। ਟ੍ਰਿੰਗ ਅਤੇ ਚੈਡਿੰਗਟਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿੱਥੇ, ਲਾਈਨ ਦੀ ਕੁਝ ਮੁਰੰਮਤ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਰੇਲਗੱਡੀ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਅੱਠ ਜਾਂ ਦਸ ਮੀਲ ਪ੍ਰਤੀ ਘੰਟਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਹੌਲੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ, ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਰਗਰਮ ਔਰਤ ਲਈ, ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਰੇਲਗੱਡੀ ਛੱਡਣਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਸੀ ਕਿ ਪਲੇਟਲੇਅਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਉੱਥੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਧਾਤਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਸੀ, ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਡੱਬਾ ਦੂਰ ਪਾਸੇ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਅਣਦੇਖੇ ਉਤਰ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਹਨੇਰਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਖੜ੍ਹੀ ਬੰਨ੍ਹ ਤੁਰੰਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਸੀ ਜੋ ਨੇਵੀ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦਾ ਸੀ।

ਗਾਰਡ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਵਿਲਸਡਨ ਜੰਕਸ਼ਨ ਦੇ ਪਲੇਟਫਾਰਮ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਆਵਾਜਾਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਉੱਥੇ ਟ੍ਰੇਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਛੱਡਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸੰਭਵ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਯਾਤਰੀ ਇੱਕ ਡੱਬੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਅਣਦੇਖੇ ਬਦਲ ਗਏ ਹੋਣ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਾਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਲਈ ਸਿਗਾਰ ਨੂੰ ਸਿਗਰਟ ਪੀਣ ਵਾਲੀ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਸਾਫ਼ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣਾ। ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਕਾਲੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਵਿਲਸਡਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ (ਅਤੇ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਅੱਧਾ ਸਿਗਰਟ ਪੀਣ ਵਾਲਾ ਸਿਗਾਰ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਜਾਪਦਾ ਸੀ), ਉਹ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਨਾਟਕ ਦੇ ਦੋ ਹੋਰ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੜਾਅ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੱਡੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਦੂਜਾ ਪੜਾਅ ਕੀ ਸੀ, ਜਾਂ ਆਖਰੀ ਪੜਾਅ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ, ਨਾ ਤਾਂ ਗਾਰਡ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਜਾਸੂਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਸਕਦੇ ਸਨ।

ਵਿਲਸਡਨ ਅਤੇ ਰਗਬੀ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਲਾਈਨ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਖੋਜ ਹੋਈ ਜਿਸਦਾ ਇਸ ਦੁਖਾਂਤ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਵੀ। ਟ੍ਰਿੰਗ ਦੇ ਨੇੜੇ, ਉਸੇ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿੱਥੇ ਰੇਲਗੱਡੀ ਹੌਲੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਬੰਨ੍ਹ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਜੇਬ ਵਾਲਾ ਨੇਮ ਮਿਲਿਆ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਖਰਾਬ ਅਤੇ ਘਿਸਿਆ ਹੋਇਆ। ਇਸਨੂੰ ਲੰਡਨ ਦੀ ਬਾਈਬਲ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਿਲਾਲੇਖ ਸੀ: "ਜੌਨ ਤੋਂ ਐਲਿਸ ਤੱਕ। 13 ਜਨਵਰੀ, 1856," ਫਲਾਈ-ਲੀਫ ਉੱਤੇ। ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਸੀ: "ਜੇਮਜ਼। 4 ਜੁਲਾਈ, 1859," ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ: "ਐਡਵਰਡ। 1 ਨਵੰਬਰ, 1869," ਸਾਰੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਇੱਕੋ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਇਹ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸੁਰਾਗ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਰਾਗ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਕੋਰੋਨਰ ਦਾ "ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਅਣਜਾਣ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਤਲ" ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਕੇਸ ਦਾ ਅਸੰਤੋਸ਼ਜਨਕ ਅੰਤ ਸੀ। ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ, ਇਨਾਮ ਅਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਬਰਾਬਰ ਬੇਕਾਰ ਸਾਬਤ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਜੋ ਇੱਕ ਲਾਭਦਾਇਕ ਜਾਂਚ ਲਈ ਆਧਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਠੋਸ ਹੋਵੇ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਿਧਾਂਤ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਇੰਗਲੈਂਡ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੈਸ ਸੁਝਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਤੁਕੇ ਸਨ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਘੜੀਆਂ ਅਮਰੀਕੀ ਬਣੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅਗਲੇ ਦੰਦ ਦੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਰੁਕਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦਾ ਨਾਗਰਿਕ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਦੇ ਲਿਨਨ, ਕੱਪੜੇ ਅਤੇ ਬੂਟ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਸਨ। ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸੀਟ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਲੁਕਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ, ਖੋਜੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਸੀ, ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਭੇਦ ਸੁਣੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ-ਯਾਤਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮੌਤ ਦੇ ਘਾਟ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਰਾਜਕਤਾਵਾਦੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਗੁਪਤ ਸਮਾਜਾਂ ਦੀ ਭਿਆਨਕਤਾ ਅਤੇ ਚਲਾਕੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਮ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।

ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਟਿਕਟ ਦੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਲੁਕਾਉਣ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਨੇ ਨਿਹਿਲਿਸਟਿਕ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਗਾਰਡ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਦਮੀ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਥੇ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਸੰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਕਰਤਾ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਭਟਕ ਗਏ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਸੂਸ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਛੁਪਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ! ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨੇ ਸਿਗਰਟਨੋਸ਼ੀ ਵਾਲੀ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਸਿਧਾਂਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਪਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਕਲਪਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸਨ।

ਡੇਲੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਜਾਂਚਕਰਤਾ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਛਪਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਾਫ਼ੀ ਚਰਚਾ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪਰਿਕਲਪਨਾ ਬਣਾਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਸਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਚਤੁਰਾਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋੜਨ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

"ਸੱਚ ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਦੁਰਲੱਭ ਸੁਮੇਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਡੇਟਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਜਾਂਚ ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣਾਤਮਕ ਜਾਂ ਵਿਗਿਆਨਕ ਢੰਗ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਿੰਥੈਟਿਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ, ਜਾਣੀਆਂ-ਪਛਾਣੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲੈਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਜੋ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ ਉਸਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਲਪਨਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਬਣਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਿਰਫ ਜਾਣੀਆਂ-ਪਛਾਣੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਵੇਂ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਪਰਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਫਿੱਟ ਬੈਠਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸੰਭਾਵਨਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਨਵੇਂ ਤੱਥ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਇੱਕ ਜਿਓਮੈਟ੍ਰਿਕਲ ਤਰੱਕੀ ਵਿੱਚ ਵਧਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਬੂਤ ਅੰਤਿਮ ਅਤੇ ਯਕੀਨਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ।

"ਹੁਣ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਸੰਕੇਤਕ ਤੱਥ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸਦਾ ਇਹ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਹੈਰੋ ਅਤੇ ਕਿੰਗਜ਼ ਲੈਂਗਲੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਲੋਕਲ ਟ੍ਰੇਨ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਸਮਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਆਸ-ਪਾਸ ਪਛਾੜ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਇਹ ਲਾਈਨ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੀ ਗਤੀ ਨੂੰ ਅੱਠ ਮੀਲ ਪ੍ਰਤੀ ਘੰਟਾ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਟ੍ਰੇਨਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇੱਕੋ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਗਤੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਲਾਈਨਾਂ 'ਤੇ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ, ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਰੇਕ ਡੱਬੇ ਦਾ ਸਵਾਰ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੂਜੀਆਂ ਡੱਬਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਦੇ ਲੈਂਪ ਵਿਲਸਡਨ ਵਿੱਚ ਜਗਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਹਰੇਕ ਡੱਬਾ ਚਮਕਦਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਾਹਰੋਂ ਇੱਕ ਨਿਰੀਖਕ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ।"

"ਹੁਣ, ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਕ੍ਰਮ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਨੌਜਵਾਨ ਜਿਸ ਕੋਲ ਅਸਾਧਾਰਨ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਘੜੀਆਂ ਸਨ, ਹੌਲੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਦੀ ਡੱਬੀ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਟਿਕਟ, ਉਸਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ, ਦਸਤਾਨੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਮੇਤ, ਅਸੀਂ ਮੰਨ ਲਵਾਂਗੇ ਕਿ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਵਾਲੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਸੀ। ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਅਮਰੀਕੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਕਮਜ਼ੋਰ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਵੀ ਸੀ। ਗਹਿਣਿਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਹਿਨਣਾ ਕੁਝ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਗਲਪਣ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਲੱਛਣ ਹੈ।"

"ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੈਠਾ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਦੇ ਡੱਬਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ (ਲਾਈਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ) ਉਸ ਵਾਂਗ ਹੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਅਚਾਨਕ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਮੰਨ ਲਵਾਂਗੇ ਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਇੱਕ ਔਰਤ ਸਨ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਸੀ - ਅਤੇ ਜੋ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਨੌਜਵਾਨ ਉਤੇਜਿਤ ਅਤੇ ਭਾਵੁਕ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਗੱਡੀ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਲੋਕਲ ਟ੍ਰੇਨ ਦੇ ਫੁੱਟਬੋਰਡ ਤੋਂ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਦੇ ਫੁੱਟਬੋਰਡ ਤੱਕ ਕਦਮ ਰੱਖਿਆ, ਦੂਜਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾਇਆ। ਇਹ ਕਾਰਨਾਮਾ (ਇਸ ਅਨੁਮਾਨ 'ਤੇ ਕਿ ਰੇਲਗੱਡੀਆਂ ਇੱਕੋ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ) ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੰਨਾ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।"

"ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ, ਬਿਨਾਂ ਟਿਕਟ ਦੇ, ਉਸ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾ ਲਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਮੁਟਿਆਰ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਹਿੰਸਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਾਪਰਿਆ। ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜੋੜਾ ਵੀ ਅਮਰੀਕੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਵਧੇਰੇ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਆਦਮੀ ਨੇ ਇੱਕ ਹਥਿਆਰ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ - ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਚੀਜ਼। ਜੇਕਰ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮਨੀਆ ਬਾਰੇ ਸਾਡਾ ਅਨੁਮਾਨ ਸਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਦੂਜੇ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਝਗੜੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਨੇ ਘੁਸਪੈਠੀਏ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਗੱਡੀ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਿਆ, ਮੁਟਿਆਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਿਆ। ਅਸੀਂ ਮੰਨ ਲਵਾਂਗੇ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਰੇਲਗੱਡੀ ਅਜੇ ਵੀ ਇੰਨੀ ਹੌਲੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਔਰਤ ਅੱਠ ਮੀਲ ਪ੍ਰਤੀ ਘੰਟੇ ਦੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਚੱਲ ਰਹੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਔਰਤ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।"

"ਅਤੇ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਧੂੰਏਂ ਵਾਲੀ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਆਦਮੀ ਵਿੱਚ ਫਿੱਟ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਤੱਕ, ਦੁਖਾਂਤ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦੂਜੇ ਆਦਮੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟਿਆਂ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰੇ। ਮੇਰੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਨੌਜਵਾਨ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰੇਲਗੱਡੀ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਪਿਸਤੌਲ ਦੀ ਗੋਲੀ ਸੁਣੀ, ਦੋ ਭਗੌੜਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਈਨ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਖੁਦ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਬਾਰੇ ਕਦੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ - ਕੀ ਉਹ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਕੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਇਹ ਇੱਕ ਵੇਰਵਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਕਾਤਲ ਆਪਣੀ ਉਡਾਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭੂਰੇ ਚਮੜੇ ਦੇ ਬੈਗ ਨਾਲ ਭਾਰ ਪਾਵੇਗਾ। ਮੇਰਾ ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਬੈਗ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਪਛਾਣ ਸਥਾਪਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਸਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣਾ ਬਿਲਕੁਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਸਿਧਾਂਤ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ।" ਜਾਂ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਰੇਲਵੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ 18 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਹੈਰੋ ਅਤੇ ਕਿੰਗਜ਼ ਲੈਂਗਲੀ ਰਾਹੀਂ ਲੋਕਲ ਟ੍ਰੇਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਟਿਕਟ ਲਾਵਾਰਿਸ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਟਿਕਟ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਕੇਸ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਸਿਧਾਂਤ ਅਜੇ ਵੀ ਸਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬਿਨਾਂ ਟਿਕਟ ਦੇ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਟਿਕਟ ਗੁੰਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।

ਇਸ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਮੰਨਣਯੋਗ ਪਰਿਕਲਪਨਾ ਦਾ ਜਵਾਬ ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਸੀ, ਪਹਿਲਾ, ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਟਿਕਟ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ; ਦੂਜਾ, ਕਿ ਹੌਲੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਕਦੇ ਵੀ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਨਹੀਂ ਚੱਲੇਗੀ; ਅਤੇ, ਤੀਜਾ, ਕਿ ਸਥਾਨਕ ਰੇਲਗੱਡੀ ਕਿੰਗਜ਼ ਲੈਂਗਲੀ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ, ਪੰਜਾਹ ਮੀਲ ਪ੍ਰਤੀ ਘੰਟਾ ਦੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਲੰਘ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਵਿਆਖਿਆ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪੰਜ ਸਾਲ ਬੀਤ ਗਏ ਹਨ। ਹੁਣ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸਨੇ ਨਿਊਯਾਰਕ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਿਆ,

ਅਤੇ ਉਸੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਜਾਂਚਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਮੈਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਥੇ ਦੋ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੈਰਿਆਂ ਦੇ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਨਾਲ, ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਹਨ:

"ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤਾ ਆਜ਼ਾਦ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੋਗੇ। ਹੁਣ ਪੰਜ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਕਾਰਨ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਾਂ ਅਜੇ ਵੀ ਜਿਉਂਦੀ ਸੀ। ਪਰ ਇਸ ਸਭ ਲਈ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਟ੍ਰੈਕਾਂ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਲੁਕਾਉਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਾਂਗਾ। ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਗਲਤ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਚਲਾਕ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਥੋੜਾ ਪਿੱਛੇ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਸਮਝ ਸਕੋ।"

"ਮੇਰੇ ਲੋਕ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਬਕਸ ਤੋਂ ਆਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਪੰਜਾਹਵਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਅਮਰੀਕਾ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ ਨਿਊਯਾਰਕ ਰਾਜ ਦੇ ਰੋਚੈਸਟਰ ਵਿੱਚ ਵਸ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸੁੱਕਾ ਸਮਾਨ ਚਲਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਪੁੱਤਰ ਸਨ: ਮੈਂ, ਜੇਮਜ਼, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਭਰਾ, ਐਡਵਰਡ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਤੋਂ ਦਸ ਸਾਲ ਵੱਡਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਭਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਚਮਕਦਾਰ, ਜੋਸ਼ੀਲਾ ਮੁੰਡਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਪਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਨਰਮ ਥਾਂ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਪਨੀਰ ਵਿੱਚ ਉੱਲੀ ਵਾਂਗ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਫੈਲਦਾ ਅਤੇ ਫੈਲਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ, ਪਰ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਗਾੜਦੀ ਰਹੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਉਸ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਤਰੀਕਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਹਰ ਸੰਭਵ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਦਰਦਾਂ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਸੀ।"

"ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਦਿਮਾਗ਼ ਠੀਕ ਕਰ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ। ਉਹ ਨਿਊਯਾਰਕ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬੁਰਾ ਤੋਂ ਬਦਤਰ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਤੇਜ਼ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਅਪਰਾਧੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਫਿਰ, ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਬਦਨਾਮ ਨੌਜਵਾਨ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸਪੈਰੋ ਮੈਕਕੋਏ ਨਾਲ ਦੋਸਤੀ ਬਣਾਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਬੰਕੋ-ਸਟੀਅਰਰ, ਹਰਾ ਮਾਲ ਅਤੇ ਆਮ ਬਦਮਾਸ਼ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦਾ ਮੁਖੀ ਸੀ। ਉਹ ਕਾਰਡ-ਸ਼ਾਰਪਿੰਗ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ, ਅਤੇ ਨਿਊਯਾਰਕ ਦੇ ਕੁਝ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੋਟਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਕਸਰ ਜਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਦਾਕਾਰ ਸੀ (ਜੇਕਰ ਉਹ ਚੁਣਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਨਾਮ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਸੀ), ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਦੇ ਖਿਤਾਬ, ਪੱਛਮ ਦੇ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਮੁੰਡੇ ਦੇ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਕਾਲਜ ਅੰਡਰਗ੍ਰੈਜੁਏਟ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਲੈਂਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਵੀ ਸਪੈਰੋ ਮੈਕਕੋਏ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹਿਨਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਧੋਖਾ ਬਣਾਇਆ, ਕਿ ਇਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਨਪਸੰਦ ਖੇਡ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਟੈਮਨੀ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨਾਲ, ਇਸ ਲਈ ਇੰਝ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਲੈਕਸੋ ਕਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਖਿੱਚ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਲਗਭਗ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ।

"ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਰਡਾਂ ਅਤੇ ਨਿਊਯਾਰਕ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਚੈਸਟਰ ਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਚੈੱਕ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਇਹ ਕੀਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਪੈਰੋ ਮੈਕਕੋਏ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਹ ਚੈੱਕ ਖਰੀਦਿਆ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਮੈਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾਉਣੀ ਪਈ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਕੋਲ ਗਿਆ, ਇਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਵਾਂਗਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਬਸ ਹੱਸ ਪਿਆ। ਮੈਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾ ਸਕਦਾ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਸਾਡੀ ਮਾਂ ਦਾ ਦਿਲ ਤੋੜੇ ਬਿਨਾਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਸਾਡੀ ਮਾਂ ਦਾ ਦਿਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਟੁੱਟ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਦ੍ਰਿੜ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਨਿਊਯਾਰਕ ਦੇ ਹੋਟਲ ਨਾਲੋਂ ਰੋਚੈਸਟਰ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਦੇਖਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਾਂਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਹਾਰ ਮੰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਸਪੈਰੋ ਮੈਕਕੋਏ ਨੂੰ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖੇਗਾ, ਕਿ ਉਹ ਯੂਰਪ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਮਾਨਦਾਰ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਮੋੜੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ।" ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਦੋਸਤ, ਜੋਅ ਵਿਲਸਨ ਕੋਲ ਲੈ ਗਿਆ, ਜੋ ਅਮਰੀਕੀ ਘੜੀਆਂ ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਦਾ ਨਿਰਯਾਤਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਐਡਵਰਡ ਨੂੰ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਏਜੰਸੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਥੋੜ੍ਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਕਾਰੋਬਾਰ 'ਤੇ 15 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਢੰਗ ਅਤੇ ਦਿੱਖ ਇੰਨੀ ਵਧੀਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਮਨਾ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਉਸਨੂੰ ਨਮੂਨਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਲੰਡਨ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਚੈੱਕ ਦੇ ਇਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੇ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਡਰਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸਦੇ ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਜੀਵਨ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਸੈਟਲ ਹੋਣ ਦੀ ਕੁਝ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਸੀ ਉਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਛੂਹ ਲਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਮਾਵਾਂ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਦੁੱਖ ਸੀ। ਪਰ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਆਦਮੀ ਸਪੈਰੋ ਮੈਕਕੋਏ ਦਾ ਐਡਵਰਡ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਰੱਖਣ ਦਾ ਮੇਰਾ ਮੌਕਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ ਤੋੜਨ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਨਿਊਯਾਰਕ ਜਾਸੂਸ ਫੋਰਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਰਾਹੀਂ ਮੈਂ ਮੈਕਕੋਏ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ, ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਸਫ਼ਰ ਦੇ ਇੱਕ ਪੰਦਰਵਾੜੇ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਮੈਕਕੋਏ ਨੇ ਏਟਰੂਰੀਆ ਵਿੱਚ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈ ਲਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨਾ ਯਕੀਨ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਐਡਵਰਡ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇੰਗਲੈਂਡ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਛੱਡ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਵੀ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਮੈਕਕੋਏ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਹਾਰਨ ਵਾਲੀ ਲੜਾਈ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ, ਕਿ ਇਹ ਮੇਰਾ ਫਰਜ਼ ਸੀ।" ਅਸੀਂ ਆਖਰੀ ਰਾਤ ਮੇਰੀ ਸਫਲਤਾ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਕੱਠਿਆਂ ਬਿਤਾਈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਨੇਮ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੇ ਕੋਲ ਰੱਖ ਸਕਾਂ।

"ਮੈਂ ਸਪੈਰੋ ਮੈਕਕੋਏ ਦੇ ਨਾਲ ਸਟੀਮਸ਼ਿਪ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਾਥੀ-ਯਾਤਰੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮੈਨੂੰ ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਉਸਦੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਮਿਲੀ। ਪਹਿਲੀ ਰਾਤ ਹੀ ਮੈਂ ਸਮੋਕਿੰਗ-ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਰਡ-ਮੇਜ਼ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਮਿਲਿਆ, ਅੱਧੀ ਦਰਜਨ ਨੌਜਵਾਨ ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਪਰਸ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਖਾਲੀ

ਖੋਪੜੀਆਂ ਯੂਰਪ ਲੈ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਫ਼ਸਲ ਲਈ ਸੈਟਲ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਪਰ ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਹ ਸਭ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ।"

"'ਸੱਜਣੋ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ, 'ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਨਾਲ ਖੇਡ ਰਹੇ ਹੋ?'

"'ਇਸ ਨਾਲ ਤੈਨੂੰ ਕੀ? ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਨਾਲ ਫਿਕਰਮੰਦ ਹੈਂ!' ਉਸਨੇ ਸਹੁੰ ਖਾ ਕੇ ਕਿਹਾ।

"'ਵੈਸੇ ਵੀ, ਇਹ ਕੌਣ ਹੈ?' ਇੱਕ ਬੰਦੇ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"'ਉਹ ਸਪੈਰੋ ਮੈਕਕੋਏ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਬਦਨਾਮ ਕਾਰਡ-ਸ਼ਾਰਪਰ ਹੈ।"

"ਉਸਨੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਬੋਤਲ ਲੈ ਕੇ ਛਾਲ ਮਾਰੀ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਆਇਆ ਕਿ ਉਹ ਪੁਰਾਣੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਝੰਡੇ ਹੇਠ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਚੱਲਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਟੈਮਨੀ ਦਾ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਲ੍ਹ ਅਤੇ ਫਾਂਸੀ ਹਿੰਸਾ ਅਤੇ ਕਤਲ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਪਿਛਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਖਿਸਕਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"'ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰੋ, ਤੁਸੀਂ ——!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"'ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ!' ਮੈਂ ਕਿਹਾ। 'ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸੱਜੀ ਕਮੀਜ਼ ਦੀ ਬਾਂਹ ਮੋਢੇ ਵੱਲ ਮੋੜੋਗੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਾਂਗਾ ਜਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾ ਲਵਾਂਗਾ।"

"ਉਹ ਚਿੱਟਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਪਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਵਿਧੀ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਰਪਰ ਵਰਤਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਾਂਹ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਇਲਾਸਟਿਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਕਲਾਈ ਦੇ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਕਲਿੱਪ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਲਿੱਪ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਤੋਂ ਉਹ ਕਾਰਡ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲੁਕਣ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਕਾਰਡ ਬਦਲਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਉੱਥੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦਿੱਤਾ, ਸੈਲੂਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਯਾਤਰਾ ਦੌਰਾਨ ਦੁਬਾਰਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਮਿਸਟਰ ਸਪੈਰੋ ਮੈਕਕੋਏ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਗਿਆ।

"ਪਰ ਉਸਨੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈ ਲਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਆਈ ਤਾਂ ਉਹ ਹਰ ਵਾਰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਐਡਵਰਡ ਪਹਿਲੇ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਲਈ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅਮਰੀਕੀ ਘੜੀਆਂ ਨਾਲ ਕੁਝ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਖਲਨਾਇਕ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਸਦੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕਾਫ਼ੀ ਘੱਟ ਸੀ। ਅਗਲੀ ਗੱਲ ਜੋ ਮੈਂ ਸੁਣੀ ਉਹ ਨੌਰਥੰਬਰਲੈਂਡ ਐਵੇਨਿਊ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘੁਟਾਲਾ ਹੋਇਆ ਸੀ: ਇੱਕ ਯਾਤਰੀ ਤੋਂ ਦੋ ਕਨਫੈਡਰੇਟ ਕਾਰਡ-ਸ਼ਾਰਪਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਖੋਹ ਲਈ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਅਖ਼ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਲੱਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਅਤੇ ਮੈਕਕੋਏ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਖੇਡਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ ਹਨ। ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਐਡਵਰਡ ਦੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਭੱਜ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਸੱਜਣ (ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਮੈਕਕੋਏ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਦਾ ਸੀ) ਇਕੱਠੇ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਰਹਿਣ ਲਈ ਛੱਡ ਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਣ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੈਬਮੈਨ ਨੂੰ ਕਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਯੂਸਟਨ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਲੰਬੇ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਸੁਣ ਲਿਆ ਸੀ।" ਮੈਨਚੈਸਟਰ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਕਹਿ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਹ ਮੰਨਦੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਸੀ।

"ਟਾਈਮ-ਟੇਬਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਾਲੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਪੰਜ ਵਜੇ ਦੀ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ 4:35 ਵਜੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫੜ ਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਬਾਅਦ ਵਾਲੀ ਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਸਮਾਂ ਸੀ, ਪਰ ਡਿਪੂ 'ਤੇ ਜਾਂ ਟ੍ਰੇਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਲੀ ਤੋਂ ਹੀ ਚਲੇ ਗਏ ਹੋਣਗੇ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਦੇ ਹੋਟਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਖਰੀ ਅਪੀਲ ਜੋ ਉਹ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਸੀ, ਹੁਣ ਵੀ ਉਸਦੀ ਮੁਕਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੀਆਂ ਨਸਾਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਥਿਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਿਗਾਰ ਜਗਾਇਆ। ਉਸੇ ਪਲ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਡੱਬੇ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਪਲੇਟਫਾਰਮ 'ਤੇ ਮੈਕਕੋਏ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਸਨ।"

"ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਭੇਸ ਬਦਲ ਕੇ ਆਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਲੰਡਨ ਪੁਲਿਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹੈ। ਮੈਕਕੋਏ ਨੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਅਸਟ੍ਰਾਖਾਨ ਕਾਲਰ ਖਿੱਚਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਨੱਕ ਹੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਇੱਕ ਔਰਤ ਵਾਂਗ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਕਾਲਾ ਪਰਦਾ ਅੱਧਾ ਸੀ, ਪਰ ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਭਾਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਅਕਸਰ ਅਜਿਹਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਾਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਮੈਕਕੋਏ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ। ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਕਿਹਾ, ਕੰਡਕਟਰ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਲਈ ਰੇਲਗੱਡੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਪਹੀਏ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਿੱਲ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ।"

"ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਵਿਲਸਡਨ ਰੁਕੇ, ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੀ ਗੱਡੀ ਬਦਲ ਲਈ। ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਟੇਸ਼ਨ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮੈਕਕੋਏ ਮੇਰੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਯੂਸਟਨ ਅਤੇ ਵਿਲਸਡਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਹਿ ਸਕੇ ਜੋ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹੀ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇੰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਨਰਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜਾਂ ਹਿੱਲਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ; ਮੈਂ ਇੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ; ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਲੈ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ; ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਸਭ ਕੁਝ ਬੇਕਾਰ ਸੀ। ਉਹ ਉੱਥੇ ਆਪਣੇ ਸੁੰਦਰ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਥਿਰ ਹਾਸੇ ਨਾਲ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਸਪੈਰੋ ਮੈਕਕੋਏ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਤਾਅਨੇ ਮਾਰਦਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸੰਕਲਪਾਂ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲਦਾ ਸੀ।"

"'ਤੁਸੀਂ ਐਤਵਾਰੀ ਸਕੂਲ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਚਲਾਉਂਦੇ?' ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਉਸੇ ਸਾਹ ਵਿੱਚ: 'ਉਹ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਆਪਣੀ ਕੋਈ ਮਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਛੋਟਾ ਭਰਾ ਹੋ ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਵਾਂਗ ਹੀ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਹੋ।"

"ਇਹ ਉਸਦੇ ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੌੜੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਸੀਂ ਵਿਲਸਡਨ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲੇ ਗਏ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਭ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਲੱਗਿਆ। ਮੇਰਾ ਗੁੱਸਾ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋ

ਗਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮਾੜਾ ਪੱਖ ਦਿਖਾਉਣ ਦਿੱਤਾ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਬਿਹਤਰ ਹੁੰਦਾ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਾਰ ਕਰਦਾ।"

"'ਇੱਕ ਆਦਮੀ!' ਮੈਂ ਕਿਹਾ। 'ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਸਤ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਮਿਲ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੋਰਡਿੰਗ ਸਕੂਲ ਦੀ ਮਿਸੀ ਵਾਂਗ ਦੇਖ ਕੇ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਸ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਘਿਣਾਉਣੀ ਦਿੱਖ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਜੀਵ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਉਸ ਡੌਲੀ ਪਿਨਾਫੋਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਰੱਖ ਕੇ ਬੈਠੀ ਹੋ।' ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਗੁੱਸੇ ਹੋ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਵਿਅਰਥ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਮਜ਼ਾਕ ਤੋਂ ਝਿਜਕਿਆ।

"'ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਧੂੜ-ਚਿਹਰਾ ਹੈ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ। 'ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਤੋਂ ਤਾਂਬੇ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਸੁੱਟਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।' ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਟੋਕਰਾ ਪਰਦੇ ਨਾਲ ਲਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਉਤਾਰਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਅਤੇ ਚੋਗਾ ਦੋਵੇਂ ਆਪਣੇ ਭੂਰੇ ਬੈਗ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤੇ। 'ਵੈਸੇ ਵੀ, ਮੈਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਪਹਿਨਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੰਡਕਟਰ ਨਹੀਂ ਆ ਜਾਂਦਾ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"'ਫਿਰ ਵੀ ਨਹੀਂ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਬੈਗ ਚੁੱਕ ਕੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। 'ਹੁਣ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ, 'ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੈਰੀ ਜੇਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕੋਗੇ। ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਸ ਭੇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ।'

"ਉਸਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਦਾ ਇਹੀ ਤਰੀਕਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣਾ ਫਾਇਦਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ। ਉਸਦਾ ਕੋਮਲ ਸੁਭਾਅ ਅਜਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰੁੱਖੇਪਣ ਵੱਲ ਝੁਕ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸ਼ਰਮ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਭਰ ਗਈਆਂ। ਪਰ ਮੈਕਕੋਏ ਨੇ ਮੇਰਾ ਫਾਇਦਾ ਵੀ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ।"

"'ਉਹ ਮੇਰਾ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਧੱਕੇਸ਼ਾਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ," ਉਹ ਚੀਕਿਆ।

"'ਉਹ ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ। 'ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਲ੍ਹ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੱਖ ਰੱਖਣ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਪਾਓਗੇ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਕਸੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

"'ਓਹ, ਤੂੰ ਚੀਕਾਂ ਮਾਰੇਗਾ, ਕੀ ਤੂੰ?' ਉਹ ਚੀਕਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਰਿਵਾਲਵਰ ਕੱਢ ਲਿਆ। ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਫੜਨ ਲਈ ਭੱਜਿਆ, ਪਰ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਛਾਲ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ। ਉਸੇ ਪਲ ਉਸਨੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ, ਅਤੇ ਉਹ ਗੋਲੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਬਦਕਿਸਮਤ ਭਰਾ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਗਈ।"

"ਉਹ ਡੱਬੇ ਦੇ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਰਾਹਟ ਦੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੈਕੌਏ, ਬਰਾਬਰ ਡਰੇ ਹੋਏ, ਉਸਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਕੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਕੁਝ ਸੰਕੇਤ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ। ਮੈਕੌਏ ਨੇ ਅਜੇ ਵੀ ਲੋਡਡ ਰਿਵਾਲਵਰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸਦਾ ਗੁੱਸਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਮੇਰਾ ਗੁੱਸਾ ਦੋਵੇਂ ਇਸ ਅਚਾਨਕ ਦੁਖਾਂਤ ਵਿੱਚ ਪਲ ਲਈ ਨਿਗਲ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਉਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ। ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਰੇਲਗੱਡੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਹੌਲੀ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਬਚਣ ਦਾ ਆਪਣਾ ਮੌਕਾ ਦੇਖਿਆ। ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਵੀ ਉਸਦੇ ਵਾਂਗ ਤੇਜ਼ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਫੁੱਟਬੋਰਡ ਤੋਂ

ਡਿੱਗ ਪਏ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੜ੍ਹੀ ਬੰਨ੍ਹ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗ ਪਏ। ਹੇਠਾਂ ਮੇਰਾ ਸਿਰ ਇੱਕ ਪੱਥਰ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੁਝ ਨੀਵੀਆਂ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਸੀ, ਰੇਲਵੇ ਟਰੈਕ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਗਿੱਲੇ ਰੁਮਾਲ ਨਾਲ ਨਹਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੈਰੋ ਮੈਕੌਏ ਸੀ।"

"'ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। 'ਮੈਂ ਇੱਕੋ ਦਿਨ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਪੈਸਾ ਵੀ ਵੱਧ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਤਰੀਕਾ ਅਪਣਾਇਆ। ਖੈਰ, ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਉਹ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਖਾਲੀ ਦੁਨੀਆਂ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹਾਂਦੀਪੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿਓ ਜਾਂ ਨਾ ਕਰੋ।"

"ਉਸਨੇ ਪਤਝੜ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਗਿੱਟਾ ਮੋੜਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਬੈਠੇ ਸੀ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੇਕਾਰ ਪੈਰ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਧੜਕਦੇ ਸਿਰ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਮੇਰੀ ਕੁੜੱਤਣ ਨਰਮ ਹੋਣ ਲੱਗੀ ਅਤੇ ਹਮਦਰਦੀ ਵਰਗੀ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈ। ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਬਦਲਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਲੈਣ ਦਾ ਕੀ ਫਾਇਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਮੌਤ ਤੋਂ ਓਨਾ ਹੀ ਦੁਖੀ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਸੀ? ਅਤੇ ਫਿਰ, ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਮੇਰੀ ਬੁੱਧੀ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਵਾਪਸ ਆਈ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਣ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਮੈਕਕੋਏ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜੋ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਨਾ ਪਵੇ। ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੇ ਕਰੀਅਰ ਦਾ ਪੂਰਾ ਵੇਰਵਾ ਜਨਤਕ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ - ਉਹੀ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ? ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਜਿੰਨੀ ਸੀ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣਾ, ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਕਰਤਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ। ਜਿਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੱਤਰਾਂ ਦੇ ਰਾਖਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜੋ ਪੁਰਾਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਆਮ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਹੇ ਸੀ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੇ ਕਾਤਲ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਛੁਪਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ।" ਉੱਪਰ।

"ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਦੀਆਂ ਜੇਬਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਾਗਜ਼ ਨਾ ਹੁੰਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਪਤਾ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੰਭਵ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪੁਲਿਸ ਉਸਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਾਂ ਇਹ ਜਾਣ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉੱਥੇ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਟਿਕਟ ਮੈਕਕੋਏ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਮਾਨ ਦਾ ਟਿਕਟ ਵੀ ਸੀ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਡਿਪੂ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਅਮਰੀਕੀਆਂ ਵਾਂਗ, ਉਸਨੂੰ ਨਿਊਯਾਰਕ ਤੋਂ ਇੱਕ ਲਿਆਉਣ ਨਾਲੋਂ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਹਿਰਾਵਾ ਖਰੀਦਣਾ ਸਸਤਾ ਅਤੇ ਆਸਾਨ ਲੱਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਲਿਨਨ ਅਤੇ ਕੱਪੜੇ ਨਵੇਂ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਰਹਿਤ ਸਨ। ਉਹ ਬੈਗ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧੂੜ-ਚਿਹਰਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕੰਡਿਆਲੀ ਪੱਟੀ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਟ੍ਰੈਂਪ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਜਿਸਨੇ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਿਆ। ਵੈਸੇ ਵੀ, ਮੈਂ ਲੰਡਨ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਘੜੀਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਚੋਣ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਵਪਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ

ਸਨ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਪਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਨਚੈਸਟਰ ਲੈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ - ਖੈਰ, ਇਹ ਹੈ ..." ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।

"ਮੈਂ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਹ ਹੋਰ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸੁਰਾਗ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਹ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਉਹ ਛੋਟਾ, ਗੋਲਾਕਾਰ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਾ ਕੋਈ ਆਮ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ? ਪਰ ਇੱਕ ਜੂਏਬਾਜ਼ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਰਡ-ਸ਼ਾਰਪਰ ਲਈ ਕੀ ਅਰਥ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਜ਼ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਿੱਛੇ ਬੈਠਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਸ਼ੀਸ਼ਾ, ਉੱਪਰ ਵੱਲ, ਆਪਣੀ ਗੋਦੀ 'ਤੇ ਰੱਖਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਕਾਰਡ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਔਖਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਚੁੱਕਦੇ ਹੋ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਕਾਰਡਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਕਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਇੱਕ ਤਿੱਖੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਦਾ ਓਨਾ ਹੀ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਸਪੈਰੋ ਮੈਕਕੋਏ ਦੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਲਚਕੀਲਾ ਕਲਿੱਪ। ਇਸ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ, ਹੋਟਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਹੋਈਆਂ ਧੋਖਾਧੜੀਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਧਾਗੇ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿਰੇ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਰਾਤ ਦੋ ਸੱਜਣਾਂ ਦੇ ਕਿਰਦਾਰ ਵਿੱਚ ਅਮਰਸ਼ਾਮ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਪੈਦਲ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਲੰਡਨ ਚਲੇ ਗਏ, ਜਿੱਥੋਂ ਮੈਕਕੋਏ ਕਾਹਿਰਾ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਨਿਊਯਾਰਕ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ। ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਦਿਨ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸ ਭਰਮ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਐਡਵਰਡ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਇਮਾਨਦਾਰ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਸਨੂੰ ਸੱਚ ਦੱਸਣ ਦਾ ਦਿਲ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ; ਪਰ, ਫਿਰ, ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪਿਆ। ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਆਖਰੀ ਸੀ।"

"ਸਰ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਪੁੱਛਣੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਾਰੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਇੱਕ ਦਿਆਲੂ ਬਦਲੇ ਵਜੋਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਨੇਮ ਯਾਦ ਹੈ ਜੋ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੀ ਅੰਦਰਲੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੀ ਪਤਝੜ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਬਹੁਤ ਕਦਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਜਨਮ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਦੇ ਜਨਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਕਿਤਾਬ ਸੀ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿਓ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਭੇਜੋ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲਈ ਕੋਈ ਸੰਭਵ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ X, Bassano's Library, Broadway, New York ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਜਪਾਨੀ ਡੱਬਾ

"ਇਹ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕ ਗੱਲ ਸੀ," ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਟਿਊਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਅਜੀਬ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜੋ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੇ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵਾਪਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਥਿਤੀ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਨੂੰ

ਕਦੇ ਵੀ ਗੁਜ਼ਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਥੋਰਪ ਪਲੇਸ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਫਾਇਦਾ ਹੋਇਆ - ਖੈਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਿੱਖੋਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ।"

ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮਿਡਲੈਂਡਜ਼ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋ ਜੋ ਐਵਨ ਦਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਨਿਕਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਸ਼ੇਕਸਪੀਅਰ, ਪੂਰੀ ਨਸਲ ਦਾ ਫੁੱਲ, ਇਸਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਘੁੰਮਦੀਆਂ ਚਰਾਗਾਹਾਂ ਦੀ ਧਰਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਪੱਛਮ ਵੱਲ ਉੱਚੀਆਂ ਤੰਦਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਗਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਮਾਲਵਰਨ ਪਹਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੀਆਂ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਕਸਬੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਿੰਡ ਹਨ, ਹਰ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਲੇਟੀ ਨੌਰਮਨ ਚਰਚ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਦੱਖਣੀ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਕਾਉਂਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਇੱਟਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਪੱਥਰ ਹੈ - ਕੰਧਾਂ ਲਈ ਪੱਥਰ, ਅਤੇ ਛੱਤਾਂ ਲਈ ਪੱਥਰ ਦੀਆਂ ਲਿਕਨੇਡ ਸਲੈਬਾਂ। ਇਹ ਸਭ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਠੋਸ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਢੱਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਈਵੇਸ਼ਮ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ, ਸਰ ਜੌਨ ਬੋਲਾਮੋਰ ਥੋਰਪ ਪਲੇਸ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਜੱਦੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋ ਛੋਟੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਆਇਆ ਸੀ। ਸਰ ਜੌਨ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਸੀ - ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ - ਅਤੇ ਉਹ ਅੱਠ ਅਤੇ ਦਸ ਸਾਲ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਮੁੰਡਿਆਂ ਅਤੇ ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਪਿਆਰੀ ਛੋਟੀ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਰਹਿ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਿਸ ਵਿਦਰਟਨ, ਜੋ ਹੁਣ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਹੈ, ਇਸ ਛੋਟੀ ਕੁੜੀ ਦੀ ਗਵਰਨੈਸ ਸੀ। ਮੈਂ ਦੋ ਮੁੰਡਿਆਂ ਦੀ ਟਿਊਟਰ ਸੀ। ਕੀ ਮੰਗਣੀ ਦੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਉਹ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਗਵਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੋ ਛੋਟੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਟਿਊਟਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਪਰ, ਉੱਥੇ - ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਥੋਰਪ ਪਲੇਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ!

ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪੁਰਾਣਾ ਘਰ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਪੁਰਾਣਾ - ਪੂਰਵ-ਨਾਰਮਨ, ਇਸਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ - ਅਤੇ ਬੋਲਾਮੋਰਸ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਿੱਤ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉੱਥੇ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਠੰਢਕ ਪਹੁੰਚ ਗਈ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਮੋਟੀਆਂ ਸਲੇਟੀ ਕੰਧਾਂ, ਰੁੱਖੇ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਪੱਥਰ, ਕਿਸੇ ਬਿਮਾਰ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਬਦਬੂ ਵਰਗੀ ਜੋ ਪੁਰਾਣੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਸੜਦੇ ਪਲਾਸਟਰ ਤੋਂ ਸਾਹ ਲੈ ਰਹੀ ਸੀ। ਪਰ ਆਧੁਨਿਕ ਵਿੰਗ ਚਮਕਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਗ਼ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਭਾਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਘਰ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਕੁੜੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗੁਲਾਬਾਂ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਹੋਵੇ।

ਘਰ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਸਟਾਫ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਚਾਰ ਜਣੇ ਸੀ। ਇਹ ਸਨ ਮਿਸ ਵਿਦਰਟਨ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਚੌਵੀ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਓਨੀ ਹੀ ਸੋਹਣੀ ਸੀ - ਖੈਰ, ਓਨੀ ਹੀ ਸੋਹਣੀ ਜਿੰਨੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੋਲਮੋਰ ਹੁਣ ਹੈ - ਮੈਂ, ਤੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਫਰੈਂਕ ਕੋਲਮੋਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਟੀਵਨਜ਼, ਘਰ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ, ਇੱਕ ਸੁੱਕੀ, ਚੁੱਪ ਔਰਤ, ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਰਿਚਰਡਸ, ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਫੌਜੀ ਦਿੱਖ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ, ਜੋ ਬੋਲਾਮੋਰ ਅਸਟੇਟ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਚਾਰੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਕੱਠੇ ਖਾਣਾ ਖਾਂਦੇ ਸੀ, ਪਰ ਸਰ ਜੌਨ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਖਾਣਾ ਇਕੱਲੇ ਖਾਂਦੇ ਸਨ। ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਅਸੀਂ ਓਨੇ ਹੀ ਖੁਸ਼ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ ਸੀ।

ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ। ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਇੱਕ ਛੇ ਫੁੱਟ ਤਿੰਨ ਇੰਚ ਉੱਚਾ ਆਦਮੀ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਰੀਰ, ਉੱਚੀ ਨੱਕ ਵਾਲਾ, ਕੁਲੀਨ ਚਿਹਰਾ, ਝੁਰੜੀਆਂ ਵਾਲੇ ਵਾਲ, ਝੁਰੜੀਆਂ ਭਰਵੱਟਿਆਂ, ਇੱਕ ਛੋਟੀ, ਨੋਕਦਾਰ ਮੇਫਿਸਟੋਫੇਲੀਅਨ ਦਾੜ੍ਹੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਰੇਖਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਇੰਨੀਆਂ ਡੂੰਘੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ

ਉਹ ਇੱਕ ਪੈਨਕਾਈਫ ਨਾਲ ਉੱਕਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਣ। ਉਸਦੀਆਂ ਸਲੇਟੀ ਅੱਖਾਂ, ਥੱਕੀਆਂ, ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ, ਘਮੰਡੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਤਰਸਯੋਗ, ਅੱਖਾਂ ਸਨ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਤਰਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ। ਉਸਦੀ ਪਿੱਠ ਅਧਿਐਨ ਨਾਲ ਗੋਲ ਸੀ, ਪਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਦਾ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਦਿੱਖ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ - ਸ਼ਾਇਦ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲ - ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਔਰਤ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਪਰ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਿਮਰ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁਧਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਚੁੱਪ ਅਤੇ ਸੰਜਮੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਘੱਟ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਜੇ ਉਹ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਪੂਰਬੀ ਟਾਵਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਆਧੁਨਿਕ ਵਿੰਗ ਵਿੱਚ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਰੁਟੀਨ ਇੰਨਾ ਨਿਯਮਤ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੋਵੇਗਾ। ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਾਰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਨਾਸ਼ਤੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਰਾਤ ਦੇ ਦਸ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਘੜੀ ਭਾਰੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਨੇੜੇ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬਾਕੀ ਦਿਨ ਉਹ ਆਪਣੀ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ - ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਘੰਟੇ ਲਈ ਛੱਡ ਕੇ ਉਹ ਸੈਰ ਜਾਂ ਸਵਾਰੀ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੀ ਬਾਕੀ ਹੋਂਦ ਵਾਂਗ ਇਕਾਂਤ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਗਤੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਚੁੱਪ, ਝੁਰੜੀਆਂ ਵਾਲੇ ਚਿੱਤਰ ਤੋਂ ਥੋੜੇ ਹੈਰਾਨ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਚਦੇ ਸਨ। ਦਰਅਸਲ, ਅਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ।

ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸਰ ਜੌਨ ਬੋਲਾਮੋਰ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰਾਣੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਟੀਵਨਜ਼ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ-ਮੁਖ਼ਤਿਆਰ ਸ਼੍ਰੀ ਰਿਚਰਡਜ਼ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਨੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸਨ। ਗਵਰਨੈਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਸਾਂਝੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਸ਼੍ਰੀ ਰਿਚਰਡਜ਼ ਨਾਲ ਨੇੜਿਓਂ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਹੋਈ ਅਤੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਬਾਰੇ ਪੂਰਾ ਗਿਆਨ ਹੋਇਆ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਇਸਦਾ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਨ ਮਾਸਟਰ ਪਰਸੀ ਦਾ ਮੇਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ, ਮਿੱਲ-ਦੌੜ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਣਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਜਾਨ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਖ਼ਤਰਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜੋਖਮ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣਾ ਪਿਆ। ਟਪਕਦਾ ਅਤੇ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ - ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਬੱਚੇ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਅਸਤ ਸੀ - ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵੱਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸਰ ਜੌਨ, ਜਿਸਨੇ ਰੌਲਾ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਆਪਣੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਹਾਦਸੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਬੱਚਾ ਕੋਈ ਖ਼ਤਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ, ਅਚੱਲ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ, ਜੋ ਉਸਦੀਆਂ ਤੀਬਰ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਕੱਸੇ ਹੋਏ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਛੁਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ।

"ਇੱਕ ਮਿੰਟ! ਇੱਥੇ ਅੰਦਰ ਆਓ! ਮੈਨੂੰ ਵੇਰਵੇ ਦੇਣ ਦਿਓ!" ਉਸਨੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਵਾਪਸ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਾਇਆ, ਜਿਸਦੇ ਅੰਦਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਲੱਗਾ, ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਉਸ ਪੁਰਾਣੇ ਨੌਕਰ ਦੇ ਪੈਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪੈਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਗੋਲ ਕਮਰਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਥਿਤ ਟਾਵਰ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ,

ਇੱਕ ਨੀਵੀਂ ਛੱਤ, ਇੱਕ ਤੰਗ, ਆਈਵੀ-ਮਾਲਾ ਵਾਲੀ ਖਿੜਕੀ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸਧਾਰਨ ਫਰਨੀਚਰ। ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਕਾਰਪੇਟ, ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਕੁਰਸੀ, ਇੱਕ ਡੀਲ ਟੇਬਲ, ਅਤੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸ਼ੈਲਫ ਸਾਰਾ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ ਪੂਰੀ ਲੰਬਾਈ ਵਾਲੀ ਫੋਟੋ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ - ਮੈਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵੱਲ ਕੋਈ ਖਾਸ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ, ਕਿ ਇੱਕ ਖਾਸ ਦਿਆਲੂ ਕੋਮਲਤਾ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਕਾਲਾ ਜਾਪਾਨੀ ਡੱਬਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਪੱਤਰਾਂ ਜਾਂ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦੇ ਬੰਡਲ ਸਨ ਜੋ ਲਚਕੀਲੇ ਬੈਂਡਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਸਨ।

ਸਾਡਾ ਇੰਟਰਵਿਊ ਛੋਟਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਰ ਜੌਨ ਬੋਲਾਮੋਰ ਨੇ ਸਮਝ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਭਿੱਜ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਦੇਰੀ ਕੀਤੇ ਬਦਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੇ ਏਜੰਟ ਰਿਚਰਡਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਿੱਖਿਆਦਾਇਕ ਗੱਲਬਾਤ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਇਆ, ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਚੈਂਬਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਮੌਕਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ ਸੀ। ਉਸੇ ਦੁਪਹਿਰ ਉਹ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ, ਪੂਰੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬਾਗ਼ ਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਉੱਪਰ-ਹੇਠਾਂ ਤੁਰਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦੋਵੇਂ ਚਾਰਜ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਵਾਲੇ ਲਾਅਨ 'ਤੇ ਟੈਨਿਸ ਖੇਡ ਰਹੇ ਸਨ।

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਵੇ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀ ਅਪਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਸ ਕਮਰੇ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਰਹੱਸਮਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਰ ਜੌਨ ਦੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਇੰਨਾ ਨਿਯਮਤ ਅਤੇ ਇਕਸਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਲਗਭਗ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਭਾਵਨਾ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਡ ਰਹੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ, ਉੱਥੇ ਰਹੱਸਮਈ ਸੈਲਾਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ, ਅਤੇ ਨੌਕਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਦੁਹਰਾਵਾਂ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰ ਜੌਨ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਆ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਦੁਬਾਰਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਗਏ ਹੋ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

ਉਸਨੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਸਰ ਜੌਨ ਬੋਲਾਮੋਰ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਇਤਿਹਾਸ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਣਜਾਣ ਹੈ?"

"ਬਿਲਕੁਲ।"

"ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਹਰ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਪਤਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਇਹ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਚੁੱਪ ਰਹਿੰਦਾ ਤਾਂ ਤੱਥ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸਖ਼ਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ 'ਸ਼ੈਤਾਨ' ਬੋਲਾਮੋਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੋ।"

“ਪਰ ‘ਸ਼ੈਤਾਨ’ ਕਿਉਂ?” ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਆਹ, ਤੂੰ ਜਵਾਨ ਹੈਂ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਚੱਲਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਵੀਹ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ 'ਡੈਵਿਲ' ਬੋਲਾਮੋਰ ਦਾ ਨਾਮ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਤੇਜ਼ ਸੈੱਟ, ਬਰੂਜ਼ਰ, ਡਰਾਈਵਰ, ਜੁਏਬਾਜ਼, ਸ਼ਰਾਬੀ - ਪੁਰਾਣੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਬਚਾਅ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਆਗੂ ਸੀ।"

ਮੈਂ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ।

"ਕੀ!" ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ, "ਉਹ ਸ਼ਾਂਤ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਉਦਾਸ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ?"

"ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਠੱਗ ਅਤੇ ਬਦਮਾਸ਼! ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਕੋਲਮੋਰ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋ ਕਿ ਮੇਰਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੁਣ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

"ਪਰ ਕਿਹੜੀ ਚੀਜ਼ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਬਦਲ ਸਕਦੀ ਹੈ?"

"ਛੋਟੀ ਬੇਰਿਲ ਕਲੇਅਰ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਬਣਨ ਦਾ ਜੋਖਮ ਲਿਆ। ਇਹੀ ਉਹ ਮੋੜ ਸੀ। ਉਹ ਇੰਨਾ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਫਾਸਟ ਸੈੱਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਇੱਕ ਸ਼ਰਾਬੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਰਾਬੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਫ਼ਰਕ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਰਾਬੀ ਨੂੰ ਵਰਜਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਇਸਦਾ ਗੁਲਾਮ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ - ਨਿਰਾਸ਼ ਅਤੇ ਬੇਵੱਸ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਅੰਦਰ ਕਦਮ ਰੱਖਿਆ, ਮਲਬੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਆਦਮੀ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਵੇਖੀਆਂ, ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਲਿਆ ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਦੀ ਚੋਣ ਸੀ, ਅਤੇ, ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਕੇ, ਉਸਨੂੰ ਮਰਦਾਨਗੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਲੀਨਤਾ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲਿਆਇਆ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਸ਼ਰਾਬ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ। ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਉਸਦਾ ਪੈਰ ਆਪਣੀ ਦਹਿਲੀਜ਼ ਪਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਸ਼ਰਾਬ ਨਹੀਂ ਆਈ। ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਬੂੰਦ ਵੀ ਸ਼ੇਰ ਲਈ ਲਹੂ ਵਰਗੀ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਫਿਰ ਉਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ?"

"ਇਹੀ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਕਮਾਲ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਮਰ ਗਈ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਅਤੇ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਖੁਦ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਡਰਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੇ ਮੌਤ ਨੂੰ ਡਰਾ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਆਦਮੀ ਲਈ ਇੱਕ ਰਖਵਾਲਾ ਦੂਤ ਵਾਂਗ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜੀਉਂਦੀ ਸੀ। ਵੈਸੇ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਲਾ ਜਪਾਨੀ ਡੱਬਾ ਦੇਖਿਆ?"

"ਹਾਂ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀਆਂ ਚਿੱਠੀਆਂ ਹਨ। ਜੇ ਕਦੇ ਉਸਨੂੰ ਦੂਰ ਜਾਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਰਾਤ ਲਈ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣਾ ਕਾਲਾ ਜਪਾਨੀ ਡੱਬਾ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖੈਰ, ਖੈਰ, ਕੋਲਮੋਰ, ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜਵਾਬ ਦਿਓਗੇ।"

ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਯੋਗ ਆਦਮੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ, ਨਵਾਂ ਆਇਆ ਵਿਅਕਤੀ, ਉਸ ਬੇਰੋਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਇਸ ਤੱਥ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਵਧਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਗੁਪਤ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ।

ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਚੁੱਪ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਰੂਪ ਮੇਰੇ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਜੀਬ ਮਨੁੱਖੀ ਦਿੱਖ, ਉਸਦੇ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਉਹ ਡੂੰਘੀਆਂ ਰੇਖਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜੋ ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਰਾਤ ਤੱਕ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਫੜੀ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਲੜਾਈ ਲੜ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ - ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਸਦੇ ਪੰਜੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਟਿਕਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਉਸ ਭਿਆਨਕ, ਗੋਲ ਪਿੱਠ ਵਾਲੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਨੂੰ ਗਲਿਆਰੇ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੇ ਜਾਂ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਤੁਰਦੇ ਦੇਖਿਆ,

ਇਹ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਖ਼ਤਰਾ ਸਰੀਰਕ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਲਗਭਗ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਘਿਣਾਉਣੇ ਅਤੇ ਖਤਰਨਾਕ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਿੱਚ ਨੇੜਿਓਂ ਝੁਕਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਇੱਕ ਅੱਧ-ਕੌਣੀ ਜਾਨਵਰ ਵਾਂਗ ਜੋ ਆਪਣੇ ਰੱਖਿਅਕ ਦੇ ਕੋਲ ਝੁਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੇਰੋਕ ਪਲ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਵੜਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਮਰੀ ਹੋਈ ਔਰਤ, ਉਹ ਔਰਤ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇਸ ਖ਼ਤਰੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਬਤੀਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਮੇਰੀ ਕਲਪਨਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰ ਗਈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪਰਛਾਵੇਂ ਪਰ ਸੁੰਦਰ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਪਰਦਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਬਾਹਾਂ ਉੱਚੀਆਂ ਕਰਕੇ ਦਖਲ ਦਿੰਦੀ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਸੀ।

ਕਿਸੇ ਸੂਖਮ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀ ਹਮਦਰਦੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਵਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਇਸਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦੁਪਹਿਰ ਦੀ ਸੈਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋਈ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ (ਇਹ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨਿੱਜੀ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ) ਦੀ ਸੂਚੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਕਈ ਘੰਟੇ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ, ਜੇ ਉਸਦੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਖਿੜਕੀ ਕੋਲ ਇੱਕ ਆਰਾਮ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਉਸਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹਫੜਾ-ਦਫੜੀ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਬੱਧ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਹਨਾਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮੈਨੂੰ ਫਿਰ ਕਦੇ ਵੀ ਬੁਰਜ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ।

ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੇਰੀ ਨਫ਼ਰਤ ਭਰੀ ਭਾਵਨਾ ਆਈ। ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਨੇ ਮੇਰੀ ਸਾਰੀ ਹਮਦਰਦੀ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਵਾਇਆ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਅਜੇ ਵੀ ਉਹੀ ਰਿਹਾ ਜੋ ਉਹ ਕਦੇ ਸੀ, ਪਖੰਡ ਦੇ ਵਾਧੂ ਬੁਰੇ ਵਰਤਾਰੇ ਦੇ ਨਾਲ। ਜੋ ਹੋਇਆ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ।

ਇੱਕ ਸ਼ਾਮ ਮਿਸ ਵਿਦਰਟਨ ਕਿਸੇ ਚੈਰਿਟੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਗੀਤ ਸਮਾਰੋਹ ਵਿੱਚ ਗਾਉਣ ਲਈ ਨੇੜਲੇ ਪਿੰਡ ਬ੍ਰੌਡਵੇ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ, ਆਪਣੇ ਵਾਅਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਤੁਰ ਪਈ ਸੀ। ਡਰਾਈਵ ਪੂਰਬੀ ਬੁਰਜ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਘੁੰਮਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਲੰਘ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਗੋਲ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਰੋਸ਼ਨੀ ਜਗ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਹ ਗਰਮੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਸੀ, ਅਤੇ ਖਿੜਕੀ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਿਰਾਂ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਉੱਚੀ ਸੀ, ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋਇਆ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਆਪਣੀ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਪੁਰਾਣੇ ਬੁਰਜ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਲਾਅਨ 'ਤੇ ਰੁਕੇ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਅਚਾਨਕ ਸਾਡੀ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਇਹ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਸੀ - ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ ਆਵਾਜ਼। ਇਹ ਨੀਵੀਂ ਸੀ - ਇੰਨੀ ਨੀਵੀਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਸ਼ਾਂਤ ਰਾਤ ਦੀ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੁਣ ਸਕਦੇ ਸੀ, ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਚੁੱਪ ਸੀ, ਇਸਦੀ ਔਰਤੀ ਲਹਿਜੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ, ਕੁਝ ਵਾਕਾਂ ਲਈ ਹਾਫ-ਹਫ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਚੁੱਪ ਹੋ ਗਿਆ - ਇੱਕ ਤਰਸਯੋਗ, ਸਾਹ-ਰਹਿਤ, ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਆਵਾਜ਼। ਮਿਸ ਵਿਦਰਟਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਘੂਰਦੇ ਹੋਏ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹੇ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਹਾਲ-ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਤੁਰ ਪਏ।

“ਇਹ ਖਿੜਕੀ ਰਾਹੀਂ ਆਇਆ,” ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

"ਸਾਨੂੰ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।"

ਉਸਦੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਵਿਚਾਰ ਸੁਝਾਇਆ।

"ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ," ਮੈਂ ਰੋਇਆ।

"ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ। ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਕਮਰਾ ਉਸੇ ਬੁਰਜ 'ਤੇ ਉੱਚਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਕਸਰ ਹੋਇਆ ਹੈ।"

"ਔਰਤ ਕੌਣ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ?"

"ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਨਾ ਕਰਨਾ ਹੀ ਪਸੰਦ ਕਰਾਂਗਾ।"

ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਸੋਚਦੀ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸਾਡੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਦੋਹਰੀ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਤੀਤ ਕੀਤੀ, ਉਹ ਕੌਣ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਰਹੱਸਮਈ ਔਰਤ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਟਾਵਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ? ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨਿਰੀਖਣ ਤੋਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਮਰਾ ਕਿੰਨਾ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਸੀ। ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਪਰ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਿੱਥੋਂ ਆਈ ਸੀ? ਇਹ ਘਰ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਟੀਵਨਜ਼ ਦੀਆਂ ਚੌਕਸ ਨਜ਼ਰਾਂ ਹੇਠ ਸਨ। ਮਹਿਮਾਨ ਬਾਹਰੋਂ ਹੀ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਕਿਵੇਂ?

ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਚਾਨਕ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਆਇਆ ਕਿ ਇਹ ਇਮਾਰਤ ਕਿੰਨੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿੰਨੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੱਧਯੁਗੀ ਰਸਤਾ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਪੁਰਾਣਾ ਕਿਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਰਹੱਸਮਈ ਕਮਰਾ ਬੁਰਜ ਦਾ ਤਹਿਖਾਨਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਇਹ ਫਰਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਂਦੀ। ਨੇੜੇ-ਤੇੜੇ ਕਈ ਝੌਂਪੜੀਆਂ ਸਨ। ਗੁਪਤ ਰਸਤੇ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸਿਰਾ ਗੁਆਂਢੀ ਕੋਪਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਡਿਆਲੇ ਦੇ ਗੁੱਛੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਰਾਜ਼ ਮੇਰੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਯਕੀਨ ਸੀ, ਓਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਉਸ ਤਰੀਕੇ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਸਲੀ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਅਕਸਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਸਖ਼ਤ ਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਇਹ ਦੋਹਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸ਼ੱਕ ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉੱਥੇ ਔਰਤ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੀ, ਬੁਰਜ-ਚੈਂਬਰ ਵਿੱਚ ਗੁਪਤ ਰਾਤ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਸੀ - ਅਜਿਹੇ ਤੱਥ ਇੱਕ ਮਾਸੂਮ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਆਦਮੀ ਦੀ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕਤਾ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਡੂੰਘੇ, ਨਿਰੰਤਰ ਪਖੰਡ 'ਤੇ ਨਫ਼ਰਤ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ ਸੀ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਾਰ ਹੀ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਉਦਾਸ ਪਰ ਬੇਰਹਿਮ ਮਾਸਕ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ-ਆਦਮੀ ਵੱਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਵਾਲਾਮੁਖੀ ਅੱਗਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਝਲਕ ਦੇਖੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਗਿੱਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੌਕਾ ਇੱਕ ਅਯੋਗ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਗੁੱਸੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਉਹ ਬੁੱਢੀ ਔਰਤ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਰਹੱਸਮਈ ਕਮਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਗਲਿਆਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਬੁਰਜ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਸੀ - ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਕਮਰਾ ਉਸੇ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸੀ - ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਚਾਨਕ, ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਚੀਕ ਸੁਣੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਭਿਆਨਕ, ਗਰਜਦੀ ਹੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਰਲ ਗਈ ਜੋ ਜਨੂੰਨ ਨਾਲ ਬੇਪਰਵਾਹ ਹੈ। ਇਹ

ਇੱਕ ਗੁੱਸੇ ਭਰੇ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਚੀਕ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਰੋਮਾਂਚਕ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ। "ਤੁਸੀਂ ਹਿੰਮਤ ਕਰੋਗੇ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰੋਗੇ!" ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਚਾਰਵੂਮੈਨ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘਿਆ, ਚਿੱਟੇ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਕੰਬਦੇ ਹੋਏ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉੱਡਦਾ ਹੋਇਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਭਿਆਨਕ ਆਵਾਜ਼ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਗਰਜ ਰਹੀ ਸੀ। "ਆਪਣੇ ਪੈਸੇ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਟੀਵਨਜ਼ ਕੋਲ ਜਾਓ! ਥੋਰਪ ਪਲੇਸ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਪੈਰ ਨਾ ਰੱਖੋ!" ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਮੈਂ ਔਰਤ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਾ ਰਹਿ ਸਕਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕੋਨੇ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਕੰਧ ਨਾਲ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਡਰੇ ਹੋਏ ਖਰਗੋਸ਼ ਵਾਂਗ ਧੜਕਦਾ ਪਾਇਆ।

"ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬ੍ਰਾਊਨ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਇਹ ਮਾਲਕ ਹੈ!" ਉਸਨੇ ਹਾਏ-ਹਾਏ। "ਓਹ, 'ਵਾਹ' ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਡਰਾ ਦਿੱਤਾ! ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇਖੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਮਿਸਟਰ ਕੋਲਮੋਰ, ਸਰ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ 'ਇਹ ਮੇਰੀ ਮੌਤ ਹੁੰਦੀ।"

"ਪਰ ਤੂੰ ਕੀ ਕੀਤਾ ਸੀ?"

"ਹੋ ਗਿਆ, ਸਰ! ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੰਨਾ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਬੱਸ ਆਪਣਾ 'ਅਤੇ ਉਸ ਕਾਲੇ ਡੱਬੇ' ਤੇ 'ਰੱਖਿਆ ਹੈ -' ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਜਦੋਂ 'ਈ' ਆਇਆ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ 'ਉਸਦੇ ਰਸਤੇ' ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ 'ਈ' ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਾਂਗਾ।"

ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਜਪਾਨੀ ਡੱਬਾ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਵਿਸਫੋਟ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ - ਉਹ ਡੱਬਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦੇਵੇਗਾ। ਕੀ ਸਬੰਧ ਸੀ, ਜਾਂ ਕੀ ਇਸ ਅਤੇ ਉਸ ਔਰਤ ਦੀਆਂ ਗੁਪਤ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਮੈਂ ਸੁਣੀ ਸੀ? ਸਰ ਜੌਨ ਬੋਲਾਮੋਰ ਦਾ ਗੁੱਸਾ ਸਥਾਈ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬ੍ਰਾਊਨ, ਚਾਰਵੂਮੈਨ, ਸਾਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਥੋਰਪ ਪਲੇਸ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਸੀ।

ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਇਕਲੌਤਾ ਮੌਕਾ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਨੇ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਅਜੀਬ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਭੇਤ ਮੇਰੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੇਰੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਮੇਰੇ ਸਨਮਾਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੂਹ ਗਈ, ਅਤੇ ਕੀ ਮੈਂ ਜਾਸੂਸ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਹ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਜਾਪਦਾ ਹੋਵੇ, ਮਾਮਲਾ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਪਰਿਆ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਇਸ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਪੜਾਅ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਬੁਰਜ ਵਿੱਚ ਛੋਟਾ ਕਮਰਾ ਰਹਿਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਹ ਕੀੜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਖਾਧੇ ਗਏ ਓਕਨ ਬੀਮ ਦੇ ਡਿੱਗਣ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਜੋ ਛੱਤ ਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਮਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸੜਿਆ ਹੋਇਆ, ਇਹ ਇੱਕ ਸਵੇਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਟੁੱਟ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਕਾਫ਼ੀ ਪਲਾਸਟਰ ਡਿੱਗ ਗਿਆ। ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਸਰ ਜੌਨ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਕੀਮਤੀ ਬਕਸੇ ਨੂੰ ਮਲਬੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ, ਹੁਣ ਤੋਂ, ਇਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਬਿਊਰੋ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਰ ਜੌਨ ਨੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਗੁਪਤ ਰਸਤੇ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਸੀ। ਔਰਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਦੌਰੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ,

ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਰਿਚਰਡਸ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਸਟੀਵਨਜ਼ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦੇ ਨਾ ਸੁਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਔਰਤ ਕੌਣ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਵਿੱਚ ਸਰ ਜੌਨ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਿਆ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਢੰਗ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਪਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਉਹੀ ਸਵਾਲ ਬਚਣਾ ਪਿਆ ਹੋਵੇ।

"ਤੁਸੀਂ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਹੈ, ਕੋਲਮੋਰ?" ਏਜੰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਮੈਂ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸੀ।

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ?"

ਮੈਂ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਏ, ਅਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।

"ਆਓ, ਆਓ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਾਡੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਉਤਸੁਕ ਹੋ। ਕੀ ਇਹ ਔਰਤ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ?"

"ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਇੱਕ ਔਰਤ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਿਸ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਸੁਣਿਆ?"

"ਬੁਰਜ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਤੋਂ, ਛੱਤ ਡਿੱਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ।"

"ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਹੀ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਤੋਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸੌਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਤੋਂ ਲੰਘਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਰੋਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਇੱਕ ਔਰਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ -"

"ਕਿਉਂ, ਹੋਰ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਸਵਰਗ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜੇ ਇਹ ਇੱਕ ਔਰਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉੱਥੇ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ?"

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ।"

"ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਜੇ ਇਹ ਦੂਜੀ ਗੱਲ ਹੈ - ਪਰ ਉੱਥੇ, ਉਨ੍ਹੀਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਹਾਰਕ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਆਦਮੀ ਲਈ ਇਹ ਗੱਲਬਾਤ ਦੀ ਇੱਕ ਹਾਸੋਹੀਣੀ ਲਾਈਨ ਹੈ।" ਉਹ ਮੁੜਿਆ, ਪਰ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਸੀ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਥੋਰਪ ਪਲੇਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਭੂਤ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਕਹਾਣੀ ਜੋੜੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਹੁਣ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਸਥਾਈ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈ ਚੁੱਕਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਈ, ਇਹ ਦੂਜਿਆਂ ਤੱਕ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੀ।

ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਇਆ। ਮੈਨੂੰ ਨਿਊਰਲਜੀਆ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਕਾਰਨ ਰਾਤ ਨੂੰ ਨੀਂਦ ਨਹੀਂ ਆਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਕਰੀਬ ਮੈਂ ਦਰਦ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਕਲੋਰੋਡਾਈਨ ਦੀ ਭਾਰੀ ਖੁਰਾਕ ਲਈ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਸਰ ਜੌਨ ਬੋਲਾਮੋਰ ਦੀ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਦੀ ਇੰਡੈਕਸਿੰਗ ਪੂਰੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਪੰਜ ਤੋਂ ਸੱਤ ਤੱਕ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਮੇਰਾ ਰਿਵਾਜ ਸੀ। ਇਸ ਖਾਸ ਦਿਨ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਬੁਰੀ ਰਾਤ ਅਤੇ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਦੋਹਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਜੂਝ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੁੱਟੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਮੇਰੀ ਆਦਤ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਥਿਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਪਰ ਮੇਰੀ ਥਕਾਵਟ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ, ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਡਿੱਗਣ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਿਆ।

ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਜਾਗਿਆ ਤਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨੇਰਾ ਸੀ। ਕਲੋਰੋਡਾਈਨ ਜੋ ਮੈਂ ਲਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ, ਮੈਂ ਅਰਧ-ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬੇਹੋਸ਼ ਪਿਆ ਸੀ। ਕਿਤਾਬਾਂ ਨਾਲ ਢੱਕੀ ਉੱਚੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਵਾਲਾ ਵੱਡਾ ਕਮਰਾ ਮੇਰੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਹਨੇਰਾ ਛਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਚੰਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਇੱਕ ਮੱਧਮ ਚਮਕ ਦੂਰ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਆਈ, ਅਤੇ ਇਸ ਹਲਕੇ ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸਰ ਜੌਨ ਬੋਲਾਮੋਰ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈੱਟ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸਿਰ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਪ੍ਰੋਫ਼ਾਈਲ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚਮਕਦੇ ਵਰਗ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਉਹ ਝੁਕਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਚਾਬੀ ਦੇ ਤੇਜ਼ ਘੁੰਮਣ ਅਤੇ ਧਾਤ 'ਤੇ ਧਾਤ ਦੀ ਰੱਸ-ਰੱਸ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਚੇਤ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਜਾਪਾਨੀ ਡੱਬਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਕੱਢਿਆ ਸੀ, ਕੁਝ ਲੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬੇਢੰਗਾ, ਜੋ ਹੁਣ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਪਿਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ - ਮੇਰੇ ਉਲਝੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਬੇਢੰਗੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਨਿੱਜਤਾ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲਾ ਹੋਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਮੇਰੇ ਡਰਾਉਣੇ ਅਹਿਸਾਸਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਧਾ ਉੱਠਿਆ ਹੀ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜੀਬ, ਕਰਿਸਪ, ਧਾਤੂ ਕਲਿੱਕ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਵਾਜ਼।

ਹਾਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੀ; ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਪਰ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਬੇਨਤੀ ਅਤੇ ਤਾਂਘ ਵਾਲੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਇੰਨੀ ਭਰੀ ਹੋਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਗੂੰਜਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕ ਦੂਰ ਤੱਕ ਗੂੰਜਦੀ ਰਹੀ, ਪਰ ਹਰ ਸ਼ਬਦ ਸਪਸ਼ਟ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਧੁੰਦਲਾ - ਬਹੁਤ ਧੁੰਦਲਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਮਰ ਰਹੀ ਔਰਤ ਦੇ ਆਖਰੀ ਸ਼ਬਦ ਸਨ।

"ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਨਹੀਂ ਗਿਆ, ਜੌਨ," ਪਤਲੀ, ਹਾਫਦੀ ਹੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕੂਹਣੀ 'ਤੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਰਹਾਂਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੇ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਵੇਰੇ ਅਤੇ ਰਾਤ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੋਗੇ। ਓ, ਜੌਨ, ਤਕੜੇ ਰਹੋ, ਤਕੜੇ ਰਹੋ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੇ।"

ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਠਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਅੱਧਾ ਪਿਆ, ਅੱਧਾ ਬੈਠਾ, ਅਧਰੰਗੀ, ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਸਕਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਸੰਗੀਤਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹ - ਉਹ ਇੰਨਾ ਲੀਨ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਬੋਲਿਆ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਵੀ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਪਰ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਚੁੱਪੀ ਨਾਲ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਧੀਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮੁਆਫ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਆ ਗਏ। ਉਹ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਭੱਜਿਆ, ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਬੱਤੀ ਜਗਾਈ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਚਿੱਟੀ ਚਮਕ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਚਮਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਮਰੋੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਦਕਿਸਮਤ ਔਰਤ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਹਫ਼ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।

"ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਕੋਲਮੋਰ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹੋ! ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ, ਸਰ?"

ਰੁਕ-ਰੁਕ ਕੇ ਬੋਲਦਿਆਂ ਮੈਂ ਸਭ ਕੁਝ ਸਮਝਾਇਆ, ਮੇਰਾ ਦਿਮਾਗੀ ਰੋਗ, ਨਸ਼ੀਲਾ ਪਦਾਰਥ, ਮੇਰੀ ਬਦਕਿਸਮਤ ਨੀਂਦ ਅਤੇ ਇੱਕਲੀ ਜਾਗ੍ਰਿਤੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਗੁੱਸੇ ਦੀ ਚਮਕ ਫਿੱਕੀ ਪੈ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਦਾਸ, ਬੇਚੈਨ ਮਾਸਕ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਉੱਤੇ ਢੱਕ ਗਿਆ।

"ਮੇਰਾ ਭੇਤ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ, ਸ੍ਰੀ ਕੋਲਮੋਰ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰੀਆਂ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਢਿੱਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਅੱਧਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਬਿਨਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਮਾੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਮਰ ਜਾਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਕਹਾਣੀ ਜਿੱਥੇ ਮਰਜ਼ੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖੀ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਡੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੁਣੇਗੀ। ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਮਾਣ ਹੈ - ਰੱਬ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੇ! - ਜਾਂ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਤਰਸ ਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਮਾਣ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਖਿੱਚੇਗੀ। ਮੈਂ ਈਰਖਾ 'ਤੇ ਮੁਸਕਰਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਫ਼ਰਤ ਨੂੰ ਅਣਦੇਖਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਤਰਸ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ।

"ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਸਰੋਤ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੋਂ ਇਹ ਆਵਾਜ਼ ਆਉਂਦੀ ਹੈ - ਉਹ ਆਵਾਜ਼ ਜਿਸਨੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕਤਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਫਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਟਕਲਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਹੋਣ ਜਾਂ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸੀ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਮਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਉਹ ਇੱਕ ਬੇਵਫ਼ਾ ਜਾਸੂਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਗੁਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ, ਸ੍ਰੀ ਕੋਲਮੋਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਸਰ, ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਕਈ ਸਾਲ ਛੋਟਾ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੋਸਤ ਜਾਂ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਰਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਝੂਠੇ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਲਿਆਂਦੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਪੀਤਾ - ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜੋ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਉਹ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਈਰਖਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰਾ ਪਰਸ ਦੁਖੀ ਹੋਇਆ, ਮੇਰਾ ਚਰਿੱਤਰ ਦੁਖੀ ਹੋਇਆ, ਮੇਰਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਖੀ ਹੋਇਆ, ਉਤੇਜਕ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰਤ ਬਣ ਗਏ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਜੀਵ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੇਰੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਪਿੱਛੇ ਹਟਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਕਾਲੇ ਪਤਨ ਦਾ ਸਮਾਂ, ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਕੋਮਲ, ਮਿੱਠੀ ਆਤਮਾ ਭੇਜੀ ਜੋ ਉੱਪਰੋਂ ਇੱਕ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਤਰੀ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਉਂਦੀ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਘਟਾਉਂਦੀ ਸੀ।"

"ਪਰ ਇੱਕ ਡਿੱਗੀ ਹੋਈ ਬਿਮਾਰੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁੱਕ ਗਈ। ਆਪਣੀ ਪੀੜ ਦੀ ਘੜੀ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ, ਆਪਣੇ ਦੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਮੈਂ ਹੀ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਕਿਸਮਤ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜੋ ਦਰਦ ਦਿੱਤਾ ਉਹ ਇਹ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵਾਂਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਅਰਥ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਇੱਕ ਵੀ ਬੂੰਦ ਕਦੇ ਮੇਰੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਲੰਘੇਗੀ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਕਿੰਨਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ - ਉਹ ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਢਿੱਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ - ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਰਾਤ-ਦਿਨ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਤਾਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਦੁਬਾਰਾ ਉਸਦੀ ਪਕੜ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

"ਕਿਸੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਬਿਮਾਰ ਕਮਰੇ ਬਾਰੇ ਗੱਪਸ਼ੱਪ ਤੋਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਇਸ ਕਾਢ - ਇਸ ਫੋਨੋਗ੍ਰਾਫ - ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਿਆਰੀ ਔਰਤ ਦੀ ਤੇਜ਼ ਸੂਝ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਿਵੇਂ ਵਰਤ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਲੰਡਨ ਭੇਜਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਖਰੀਦਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਆਪਣੇ ਮਰ ਰਹੇ ਸਾਹ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਭਰੇ ਜੋ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਰੱਖਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਕੱਲਾ ਅਤੇ ਟੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ, ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੋਰ ਕੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਸਕੇ? ਪਰ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਰੱਬ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਮਿਲਾਉਣ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਮ ਦੇ ਉਸਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਾਂਗਾ! ਇਹ ਮੇਰਾ ਰਾਜ਼ ਹੈ, ਸ੍ਰੀ ਕੋਲਮੋਰ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਜੀਉਂਦਾ ਹਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਰੱਖਦੀ ਹਾਂ।"

ਕਾਲਾ ਡਾਕਟਰ

ਬਿਸ਼ਪ ਕਰਾਸਿੰਗ ਲਿਵਰਪੂਲ ਤੋਂ ਦਸ ਮੀਲ ਦੱਖਣ-ਪੱਛਮੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਪਿੰਡ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਸੱਤਰਵਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਅਲੋਇਸੀਅਸ ਲਾਨਾ ਨਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਵਸਿਆ ਸੀ। ਸਥਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਲੈਂਕਾਸ਼ਾਇਰ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਸਿਰਫ ਦੋ ਤੱਥ ਪੱਕੇ ਸਨ; ਇੱਕ ਇਹ ਕਿ ਉਸਨੇ ਗਲਾਸਗੋ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਡਾਕਟਰੀ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ; ਦੂਜਾ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਗਰਮ ਖੰਡੀ ਨਸਲ ਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਕਾਲਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਰਚਨਾ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਭਾਰਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਤਣਾਅ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਗੁਣ ਯੂਰਪੀਅਨ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਗੱਡੀ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਕੱਢਣ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਗੂੜ੍ਹੀ ਚਮੜੀ, ਕਾਂ-ਕਾਲੇ ਵਾਲ, ਅਤੇ ਭਾਰੀ-ਟਫਟ ਭਰਵੱਟੇ ਦੇ ਇੱਕ ਜੋੜੇ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਗੂੜ੍ਹੀਆਂ, ਚਮਕਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਫਲੈਕਸਨ ਜਾਂ ਚੈਸਟਨਟ ਪੇਂਡੂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਵਿਪਰੀਤ ਬਣ ਗਈਆਂ, ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ "ਬਿਸ਼ਪ ਕਰਾਸਿੰਗ ਦਾ ਕਾਲਾ ਡਾਕਟਰ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਮਖੌਲ ਅਤੇ ਬਦਨਾਮੀ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਸੀ; ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਸਾਲ ਬੀਤਦੇ ਗਏ, ਇਹ ਇੱਕ ਸਨਮਾਨ ਦਾ ਖਿਤਾਬ ਬਣ ਗਿਆ ਜੋ ਪੂਰੇ ਪੇਂਡੂ ਖੇਤਰ ਲਈ ਜਾਣੂ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਦੀਆਂ ਤੰਗ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਤੱਕ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਕਿਉਂਕਿ ਨਵੇਂ ਆਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਸਰਜਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਪੁੰਨ ਡਾਕਟਰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਲਿਵਰਪੂਲ ਸਲਾਹਕਾਰ ਸਰ ਵਿਲੀਅਮ ਰੋਅ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਐਡਵਰਡ ਰੋਅ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਡਾ. ਲਾਨਾ, ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਫਾਇਦਿਆਂ ਨਾਲ, ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਡਾ. ਲਾਨਾ ਦੀ ਸਮਾਜਿਕ ਸਫਲਤਾ ਉਸਦੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਵਾਂਗ ਹੀ ਤੇਜ਼ ਸੀ। ਲਾਰਡ ਬੇਲਟਨ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪੁੱਤਰ, ਮਾਨਯੋਗ ਜੇਮਜ਼ ਲੋਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਰਜੀਕਲ ਇਲਾਜ, ਉਸਨੂੰ ਕਾਉਂਟੀ ਸਮਾਜ ਨਾਲ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਗੱਲਬਾਤ ਦੇ ਸੁਹਜ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪਸੰਦੀਦਾ ਬਣ ਗਿਆ। ਪੂਰਵਜਾਂ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਕਈ ਵਾਰ ਸਮਾਜਿਕ ਤਰੱਕੀ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਸਹਾਇਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਵਿਲੱਖਣ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਇਸਦੀ ਆਪਣੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਸੀ।

ਉਸਦੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਨੁਕਸ ਸੀ - ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਨੁਕਸ - ਉਸਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ। ਉਹ ਇੱਕ ਪੱਕਾ ਕੁਆਰਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਕਮਾਲ ਦੀ ਗੱਲ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਉਹ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਘਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸਫਲਤਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਰਕਮ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਸਥਾਨਕ ਮੈਚਮੇਕਰ ਲਗਾਤਾਰ ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਯੋਗ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜ ਰਹੇ ਸਨ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਸਾਲ ਬੀਤਦੇ ਗਏ ਅਤੇ ਡਾ. ਲਾਨਾ ਅਣਵਿਆਹੀ ਰਹੀ, ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣ ਲੱਗਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਉਸਨੂੰ ਕੁਆਰਾ ਹੀ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਤਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਹਿ ਗਏ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਗਲਤਫਹਿਮੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬਿਸ਼ਪ ਕਰਾਸਿੰਗ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਫ਼ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਤੇ, ਫਿਰ, ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਮੈਚਮੇਕਰਾਂ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਮੰਗਣੀ ਦਾ ਅਚਾਨਕ ਲੇ ਹਾਲ ਦੀ ਮਿਸ ਫ੍ਰਾਂਸਿਸ ਮੋਰਟਨ ਨੂੰ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਮਿਸ ਮੋਰਟਨ ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਸੀ ਜੋ ਪੇਂਡੂ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ, ਜੇਮਜ਼ ਹਾਲਡੇਨ ਮੋਰਟਨ, ਜੋ ਕਿ ਬਿਸ਼ਪ ਕਰਾਸਿੰਗ ਦੇ ਸਕੁਆਇਰ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੋਵੇਂ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਇਕਲੌਤੇ ਭਰਾ, ਆਰਥਰ ਮੋਰਟਨ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਿਸ ਮੋਰਟਨ ਲੰਬੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਤੇਜ਼, ਤੇਜ਼ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਤਾਕਤ ਲਈ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੀ। ਉਹ ਡਾ. ਲਾਨਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਾਗ਼-ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੋਸਤੀ, ਜੋ ਜਲਦੀ ਹੀ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਪੱਕ ਗਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਉੱਭਰੀ। ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਧਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅੰਤਰ ਸੀ, ਉਹ ਸੈਂਤੀ ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਚੌਵੀ ਸਾਲ ਦੀ; ਪਰ, ਇਸ ਇੱਕ ਪੱਖ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਚ ਨਾਲ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੰਗਣੀ ਫਰਵਰੀ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਆਹ ਅਗਸਤ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

3 ਜੂਨ ਨੂੰ ਡਾ. ਲਾਨਾ ਨੂੰ ਵਿਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਮਿਲਿਆ। ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਪੋਸਟਮਾਸਟਰ ਵੀ ਗੱਪ-ਮਾਸਟਰ ਬਣਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਿਸ਼ਪ ਕਰਾਸਿੰਗ ਦੇ ਮਿਸਟਰ ਬੈਂਕਲੇ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਭੇਦ ਸਨ। ਇਸ ਖਾਸ ਪੱਤਰ ਬਾਰੇ ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ ਇਹੀ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕ ਲਿਫਾਫੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਇਹ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਕਿ ਪੋਸਟਸਕ੍ਰਿਪਟ ਬਿਊਨਸ ਆਇਰਸ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਰਜਨਟੀਨਾ ਗਣਰਾਜ ਦੀ ਮੋਹਰ ਸੀ। ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਪੱਤਰ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਡਾ. ਲਾਨਾ ਨੂੰ ਵਿਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਸਥਾਨਕ ਡਾਕੀਏ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦਾ ਧਿਆਨ ਇਸ ਵੱਲ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ - ਯਾਨੀ 4 ਜੂਨ ਨੂੰ - ਡਾ. ਲਾਨਾ ਨੇ ਮਿਸ ਮੋਰਟਨ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੰਮੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਹੋਈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ। ਮਿਸ ਮੋਰਟਨ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਰੋਂਦੇ ਹੋਏ ਪਾਇਆ। ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਪਿੰਡ ਲਈ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਭੇਤ ਸੀ ਕਿ ਮੰਗਣੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਕਿ ਡਾ. ਲਾਨਾ ਨੇ ਮੁਟਿਆਰ ਨਾਲ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਭਰਾ, ਆਰਥਰ ਮੋਰਟਨ, ਉਸਨੂੰ ਘੋੜੇ ਨਾਲ ਮਾਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਕਿਸ ਖਾਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬੁਰਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਇਹ ਅਣਜਾਣ ਸੀ - ਕੁਝ ਨੇ ਇੱਕ ਗੱਲ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ ਕੁਝ

ਨੇ ਦੂਜੀ ਗੱਲ; ਪਰ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਕਿ ਉਹ ਲੇਹ ਹਾਲ ਦੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮੀਲਾਂ ਤੱਕ ਘੁੰਮਦਾ ਰਹੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਸਵੇਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਮੁਟਿਆਰ ਨੂੰ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਲੈਂਸੇਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਵੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਭਿਆਸ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸੋਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਬਿਸ਼ਪ ਦੇ ਕਰਾਸਿੰਗ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਡਾ. ਲਾਨਾ ਆਪਣੀ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹੀ ਸਥਿਤੀ ਸੀ ਜਦੋਂ, ਸੋਮਵਾਰ, 21 ਜੂਨ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ, ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਵਿਕਾਸ ਆਇਆ ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਦੇ ਘੁਟਾਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੁਖਾਂਤ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਨੇ ਪੂਰੇ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਧਿਆਨ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਲਿਆ। ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਮਹੱਤਤਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੇਰਵੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ।

ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਉਸਦੀ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰਾਣੀ, ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਔਰਤ, ਮਾਰਥਾ ਵੁੱਡਸ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਨੌਕਰਾਣੀ - ਮੈਰੀ ਪਿਲਿੰਗ ਸਨ। ਕੋਚਮੈਨ ਅਤੇ ਸਰਜਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੁੰਡਾ ਬਾਹਰ ਸੌਂਦੇ ਸਨ। ਡਾਕਟਰ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਰਾਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਰਜਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਘਰ ਦੇ ਵਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜੋ ਨੌਕਰਾਂ ਦੇ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਤੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਦੂਰ ਸੀ। ਘਰ ਦੇ ਇਸ ਪਾਸੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਡਾਕਟਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੱਸੇ ਬਿਨਾਂ ਉੱਥੇ ਕਿਸੇ ਮਹਿਮਾਨ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕਰ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰ ਸਕੇ। ਦਰਅਸਲ, ਜਦੋਂ ਮਰੀਜ਼ ਦੇਰ ਨਾਲ ਆਉਂਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਇਹ ਉਸਦੇ ਲਈ ਸਰਜਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਦੇਣਾ ਆਮ ਗੱਲ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਨੌਕਰਾਣੀ ਅਤੇ ਨੌਕਰਾਣੀ ਜਲਦੀ ਚਲੇ ਜਾਣ ਦੀ ਆਦਤ ਰੱਖਦੇ ਸਨ।

ਇਸ ਖਾਸ ਰਾਤ ਨੂੰ ਮਾਰਥਾ ਵੁੱਡਸ ਸਾਢੇ ਨੌਂ ਵਜੇ ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਡੈਸਕ 'ਤੇ ਲਿਖਦੇ ਹੋਏ ਪਾਇਆ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੁਭ ਰਾਤਰੀ ਕਿਹਾ, ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੂੰ ਸੌਣ ਲਈ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਪੌਣੇ ਗਿਆਰਾਂ ਤੱਕ ਘਰੇਲੂ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੀ ਰਹੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਗਈ ਤਾਂ ਹਾਲ ਦੀ ਘੜੀ ਵਿੱਚ ਗਿਆਰਾਂ ਵੱਜ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹ ਉੱਥੇ ਲਗਭਗ ਪੌਣੇ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਜਾਂ ਵੀਹ ਮਿੰਟ ਰਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਰੋਣ ਜਾਂ ਕਾਲ ਸੁਣੀ, ਜੋ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰੋਂ ਆ ਰਹੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਇਹ ਦੁਹਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਬਹੁਤ ਘਬਰਾ ਗਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਵਾਜ਼ ਉੱਚੀ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਡਰੈਸਿੰਗ-ਗਾਊਨ ਪਾਇਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਗਤੀ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਵੱਲ ਭੱਜੀ।

"ਕੌਣ ਹੈ?" ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਦਸਤਕ ਦਿੱਤੀ।

"ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ, ਸਰ - ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵੁੱਡਸ।"

"ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਛੱਡ ਦਿਓ। ਇਸ ਪਲ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾਓ!" ਆਵਾਜ਼ ਚੀਕ ਉੱਠੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸੀ। ਸੁਰ ਇੰਨੀ ਸਖ਼ਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਆਮ ਢੰਗ ਤੋਂ ਇੰਨੀ ਵੱਖਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਦੁਖੀ ਹੋਈ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਸਰ," ਉਸਨੇ ਸਮਝਾਇਆ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵੁੱਡਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ ਘੜੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਸਾਢੇ ਗਿਆਰਾਂ ਵੱਜ ਚੁੱਕੇ ਸਨ।

ਗਿਆਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ (ਉਹ ਸਹੀ ਸਮੇਂ ਬਾਰੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੀ) ਇੱਕ ਮਰੀਜ਼ ਨੇ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਇਹ ਦੇਰ ਨਾਲ ਆਈ ਮੁਲਾਕਾਤੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੈਡਿੰਗ ਸੀ, ਜੋ ਪਿੰਡ ਦੇ ਕਰਿਆਨੇ ਵਾਲੇ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸੀ, ਜੋ ਟਾਈਫਾਈਡ ਬੁਖਾਰ ਤੋਂ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਮਾਰ ਸੀ। ਡਾ. ਲਾਨਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਖਰੀ ਚੀਜ਼ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਰੌਸ਼ਨੀ ਬਲ ਰਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਬਿਨਾਂ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਰਜਰੀ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਦਸਤਕ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ।

ਘਰ ਤੋਂ ਸੜਕ ਵੱਲ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ, ਘੁੰਮਦੀ ਹੋਈ ਗੱਡੀ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੈਂਪ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੈਡਿੰਗ ਗੇਟ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਈ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਫੁੱਟਪਾਥ 'ਤੇ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਇਹ ਡਾਕਟਰ ਲਾਨਾ ਕਿਸੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਦੌਰੇ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆ ਰਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਈ ਕਿ ਇਹ ਨੌਜਵਾਨ ਸਕੁਆਇਰ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰਥਰ ਮੋਰਟਨ ਸੀ। ਲੈਂਪ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਸੁਭਾਅ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੀ ਫਸਲ ਚੁੱਕੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਹ ਗੇਟ 'ਤੇ ਅੰਦਰ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਡਾਕਟਰ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਰ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ?" ਉਸਨੇ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਂ ਸਰਜਰੀ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੱਕ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਸਰ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ," ਨੌਜਵਾਨ ਸਕੁਆਇਰ ਨੇ ਡਰਾਈਵ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਉਸਦੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ?"

"ਹਾਂ, ਸਰ; ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਾਹਰ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਅੰਦਰ ਆਉਣਾ ਪਵੇਗਾ," ਨੌਜਵਾਨ ਮੋਰਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਗੇਟ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੈਡਿੰਗ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵੱਲ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ।

ਉਸ ਸਵੇਰੇ ਤਿੰਨ ਵਜੇ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਬਿਮਾਰੀ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਦੇ ਲੱਛਣਾਂ ਤੋਂ ਇੰਨੀ ਘਬਰਾ ਗਈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬਿਨਾਂ ਦੇਰੀ ਕੀਤੇ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਗੇਟ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੀ, ਉਹ ਲੌਰੇਲ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਈ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮਿਸਟਰ ਆਰਥਰ ਮੋਰਟਨ। ਆਪਣੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੀ ਹੋਈ, ਉਸਨੇ ਘਟਨਾ ਵੱਲ ਕੋਈ ਖਾਸ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਚਲੀ ਗਈ।

ਜਦੋਂ ਉਹ ਘਰ ਪਹੁੰਚੀ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਸਟੱਡੀ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਵੀ ਲਾਈਟ ਬਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਸਰਜਰੀ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਦਸਤਕ ਦਿੱਤੀ। ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਉਸਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਕਈ ਵਾਰ ਦਸਤਕ ਦਿੱਤੀ। ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸੌਣ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਇੰਨੀ ਚਮਕਦਾਰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਛੱਡ ਕੇ ਬਾਹਰ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੈਡਿੰਗ ਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸੰਭਵ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਸੌਂ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਸਟੱਡੀ ਦੀ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਦਸਤਕ ਦਿੱਤੀ, ਪਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ। ਫਿਰ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਪਰਦੇ ਅਤੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਅੰਦਰ ਦੇਖਿਆ।

ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਕਮਰਾ ਕੇਂਦਰੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਲੈਂਪ ਤੋਂ ਚਮਕਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਡਾਕਟਰ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਯੰਤਰਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ, ਸਿਵਾਏ ਇਸਦੇ ਕਿ ਮੇਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਸੁੱਟੇ ਗਏ ਦੂਰ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੰਦਾ ਚਿੱਟਾ ਦਸਤਾਨੇ ਕਾਰਪੇਟ 'ਤੇ ਪਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਚਾਨਕ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਆਦਤ ਪਾਉਣ ਲੱਗੀਆਂ, ਪਰਛਾਵੇਂ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਬੂਟ ਨਿਕਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਡਰ ਦੇ ਰੋਮਾਂਚ ਨਾਲ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਦਸਤਾਨੇ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਸੀ ਉਹ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦਾ ਹੱਥ ਸੀ, ਜੋ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਮਝਦਿਆਂ ਕਿ ਕੁਝ ਭਿਆਨਕ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਮੁੱਖ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਘੰਟੀ ਵਜਾਈ, ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰਾਣੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵੁੱਡਸ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ, ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਔਰਤਾਂ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਈਆਂ, ਪਹਿਲਾਂ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ।

ਮੇਜ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ, ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਦੂਰ, ਡਾਕਟਰ ਲਾਨਾ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪਿੱਠ ਦੇ ਭਾਰ ਲੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਹਿੰਸਾ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਅੱਖ ਕਾਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਗਰਦਨ 'ਤੇ ਜ਼ਖਮਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਨ। ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਸੰਘਣੇਪਣ ਅਤੇ ਸੋਜ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਗਲਾ ਘੁੱਟਣਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਮ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਨ, ਪਰ ਕੱਪੜੇ ਦੀਆਂ ਚੱਪਲਾਂ ਪਹਿਨੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਲੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਫ਼ ਸਨ। ਕਾਰਪੇਟ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਪਾਸੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ, ਗੰਦੇ ਬੂਟਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਨ, ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਕਾਤਲ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਸਰਜਰੀ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਸੀ, ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਅਣਦੇਖੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਚਾਇਆ ਸੀ। ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਦੇ ਆਕਾਰ ਅਤੇ ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਤੋਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਸੀ ਕਿ ਹਮਲਾਵਰ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਪਰ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਜਾਣਾ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੱਗਿਆ।

ਡਕੈਤੀ ਦੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਸੋਨੇ ਦੀ ਘੜੀ ਉਸਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਨਕਦੀ ਵਾਲਾ ਡੱਬਾ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਤਾਲਾਬੰਦ ਪਰ ਖਾਲੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵੁੱਡਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਹੀ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਮੱਕੀ ਦਾ ਬਿੱਲ ਨਕਦ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਡੱਬੇ ਦੀ ਖਾਲੀਪਣ ਇਸ ਲਈ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਡਾਕੂ ਨੂੰ। ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਗਾਇਬ ਸੀ - ਪਰ ਉਹ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਸੰਕੇਤਕ ਸੀ। ਮਿਸ ਮੋਰਟਨ ਦਾ ਚਿੱਤਰ, ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਾਈਡ-ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਇਸਦੇ ਫਰੇਮ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵੁੱਡਸ ਨੇ ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਹ ਗਾਇਬ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਫਰਸ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦਾ ਅੱਖ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹਾ ਪੈਚ ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਸ਼ੱਕ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਰਥਰ ਮੋਰਟਨ, ਨੌਜਵਾਨ ਸਕੁਆਇਰ, ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਬੂਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਨ, ਪਰ ਨਿੰਦਣਯੋਗ ਸਨ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮਰਪਿਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਡਾ. ਲਾਨਾ ਵਿਚਕਾਰ ਟੁੱਟਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਪ੍ਰਤੀ ਸਭ ਤੋਂ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਭਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਹਾ

ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਡਰਾਈਵ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੀ ਫਸਲ ਲੈ ਕੇ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ, ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਡਾਕਟਰ 'ਤੇ ਟੁੱਟ ਪਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਡਰ ਜਾਂ ਗੁੱਸੇ ਦਾ ਵਿਅੰਗ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵੁੱਡਜ਼ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਉੱਚਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵੁੱਡਜ਼ ਹੇਠਾਂ ਆਈ, ਤਾਂ ਡਾ. ਲਾਨਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਹਿਮਾਨ ਨਾਲ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਆਪਣੀ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਗੱਲਬਾਤ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਚੱਲੀ ਸੀ, ਹੋਰ ਵੀ ਭਿਆਨਕ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ। ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਤੋਂ ਇਹ ਤੱਥ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਬਹੁਤ ਬਿਮਾਰ ਸੀ - ਇੱਕ ਬਿਮਾਰੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਦੌਰਾਨ ਬਿਲਕੁਲ ਅਣਪਛਾਤੀ ਸੀ - ਇਹ ਸੰਭਵ ਬਣਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਟਾਂ ਤੋਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਸਿਹਤਮੰਦ ਆਦਮੀ ਲਈ ਘਾਤਕ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਆਰਥਰ ਮੋਰਟਨ ਨੇ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਦੀ ਫੋਟੋ ਹਟਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਘਰ ਵੱਲ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਗੇਟ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੈਡਿੰਗ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਲੌਰੇਲ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਦਮ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੋ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਉਹ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਸੀ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਬਚਾਅ ਲਈ ਕੁਝ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨੁਕਤੇ ਸਨ। ਮੋਰਟਨ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਵਾਂਗ ਹੀ ਜੋਸ਼ੀਲਾ ਅਤੇ ਜਲਦਬਾਜ਼ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਤਿਕਾਰਿਆ ਅਤੇ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰ ਸੁਭਾਅ ਅਜਿਹਾ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਡਾਕਟਰ ਲਾਨਾ ਨਾਲ ਕੁਝ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ (ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਅੰਤ ਤੱਕ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈਣ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ)। ਉਸਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਗੱਲਬਾਤ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਅਣਸੁਖਾਵੀਂ ਕਿਸਮ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਮਰੀਜ਼ ਤੋਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਬਾਹਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਸਵੇਰੇ ਤਿੰਨ ਵਜੇ ਤੱਕ ਉਸਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸ ਘੰਟੇ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਹਾਰ ਮੰਨ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ, ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਉਸ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਆਦਮੀ ਦਾ ਇੱਕ ਕਰੀਬੀ ਦੋਸਤ ਸੀ; ਪਰ ਹਾਲਾਤ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਹ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਨੇ ਉਸਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਲਿਆਂਦੀ ਸੀ।

ਕਈ ਤੱਥ ਸਨ ਜੋ ਉਸਦੀ ਬੇਗੁਨਾਹੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਪੱਕਾ ਸੀ ਕਿ ਡਾ. ਲਾਨਾ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਢੇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵੁੱਡਸ ਸਹੁੰ ਖਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ ਕਿ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਸੀ। ਕੈਦੀ ਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਡਾ. ਲਾਨਾ ਇਕੱਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿਸ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਦਾ ਧਿਆਨ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਬੇਸਬਰੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਛੱਡ ਦੇਵੇ, ਉਹ ਇਸ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਭਵ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਪਲ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਣਾ ਅੰਤ ਕਰ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੇ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੈਡਿੰਗ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਕਾਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣਾ ਅਸੰਭਵ ਪਾਇਆ ਸੀ। ਪਰ ਜੇ ਇਹ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਸੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰਥਰ ਮੋਰਟਨ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਗੇਟ 'ਤੇ ਨੌਜਵਾਨ ਸਕੁਆਇਰ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਸੀ।

ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਰਿਕਲਪਨਾ ਸਹੀ ਹੁੰਦੀ, ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੈਡਿੰਗ ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰਥਰ ਮੋਰਟਨ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਡਾਕਟਰ ਲਾਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਕੌਣ ਸੀ, ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਕਹਿਣ ਦੇ ਉਸਦੇ ਕੀ ਇਰਾਦੇ ਸਨ? ਇਹ ਸਰਵ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸਤ ਇਸ 'ਤੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾ ਸਕਦੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਦੀ ਬੇਗੁਨਾਹੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਅੱਗੇ ਵਧ ਜਾਂਦੇ। ਪਰ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਜਨਤਾ ਲਈ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ - ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਸਕੁਆਇਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਉੱਥੇ ਸੀ; ਜਦੋਂ ਕਿ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸਬੂਤ ਸਨ ਕਿ ਜਾਣ ਦੇ ਉਸਦੇ ਇਰਾਦੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੈਡਿੰਗ ਨੇ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਡਾਕਟਰ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਹ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ, ਬਾਹਰ ਗਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰਥਰ ਮੋਰਟਨ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਕੁਝ ਸਮਰਥਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਫਰਾਂਸਿਸ ਦੀ ਫੋਟੋ, ਜੋ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਬਹੁਤੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਆਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸਾੜਨ ਜਾਂ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਕੇਸ ਦੇ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸਬੂਤ - ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਚਿੱਕੜ ਵਾਲੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ - ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਕਾਰਪੇਟ ਦੀ ਨਰਮਾਈ ਦੁਆਰਾ ਇੰਨੇ ਧੁੰਦਲੇ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਿੱਖ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਅੱਗੇ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਰਾਤ ਉਸਦੇ ਬੂਟ ਬਹੁਤ ਚਿੱਕੜ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਭਾਰੀ ਮੀਂਹ ਪਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਬੂਟ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕੋ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਨ।

ਇਸ ਲੰਕਾਸ਼ਾਇਰ ਦੁਖਾਂਤ 'ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਇਕਲੌਤੀ ਅਤੇ ਰੋਮਾਂਟਿਕ ਲੜੀ ਦਾ ਇਹ ਇੱਕ ਗੰਜਾ ਬਿਆਨ ਹੈ। ਡਾਕਟਰ ਦਾ ਅਣਜਾਣ ਮੂਲ, ਉਸਦੀ ਉਤਸੁਕ ਅਤੇ ਵਿਲੱਖਣ ਸ਼ਖਸੀਅਤ, ਕਤਲ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ, ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਬੰਧ, ਇਹ ਸਭ ਮਿਲ ਕੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਟਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੀ ਪੂਰੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨੂੰ ਜਜ਼ਬ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਿੰਨਾਂ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਆਦਮੀਆਂ ਨੇ ਬਿਸ਼ਪ ਕਰਾਸਿੰਗ ਦੇ ਕਾਲੇ ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਿਧਾਂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ; ਪਰ ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਜਨਤਾ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸੀਕਵਲ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਬਹੁਤ ਉਤਸ਼ਾਹ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਇੱਕ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਲੈਂਕੈਸਟਰ ਵੀਕਲੀ ਦੀਆਂ ਲੰਬੀਆਂ ਫਾਈਲਾਂ ਕੇਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ, ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ, ਮਿਸ ਫ੍ਰਾਂਸਿਸ ਮੋਰਟਨ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਇੱਕਲੌਤਾ ਚਾਨਣਾ ਪਾਇਆ।

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਮਿਸਟਰ ਪੋਰਲੌਕ ਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਮ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਦਿਨ ਬੀਤਦਾ ਗਿਆ, ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਹੰਫਰੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿੰਨਾ ਔਖਾ ਕੰਮ ਸੀ। ਕਈ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਨੌਜਵਾਨ ਸਕੁਆਇਰ ਦੁਆਰਾ ਡਾਕਟਰ ਬਾਰੇ ਕਹੇ ਗਏ ਅਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਦੇ ਕਥਿਤ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ 'ਤੇ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਭਿਆਨਕ ਢੰਗ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਣ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮਿਸਜ਼ ਮੈਡਿੰਗ ਨੇ ਕੈਦੀ ਦੁਆਰਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਦੇਰ ਰਾਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁਲਾਕਾਤ ਬਾਰੇ

ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਦੁਹਰਾਏ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੈਦੀ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਘਰ ਦੇ ਇਸ ਇਕੱਲਿਆਂ ਵਿੰਗ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲੇ ਬੈਠਣ ਦੀ ਆਦਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਫ਼ੋਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਦਾ ਸਮਾਂ ਚੁਣਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪੀੜਤ ਫਿਰ ਉਸਦੇ ਰਹਿਮ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਕੁਆਇਰ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਇੱਕ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਵੇਰੇ ਤਿੰਨ ਵਜੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੈਡਿੰਗ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਦੂਜੀ ਫੇਰੀ ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਗੇਟ ਦੇ ਨੇੜੇ ਲੌਰੇਲ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਚਿੱਕੜ ਵਾਲੇ ਬੂਟਾਂ ਅਤੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਥਿਤ ਸਮਾਨਤਾ 'ਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਲਈ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਹਾਲਾਤੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਇੰਨਾ ਸੰਪੂਰਨ ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਯਕੀਨਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੈਦੀ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਸੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਣਕਿਆਸਿਆ ਖੁਲਾਸਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਤਿੰਨ ਵਜੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਢੇ ਚਾਰ ਵਜੇ, ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਉੱਠੀ, ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਅਤੇ ਅਣਦੇਖਾ-ਨਜ਼ਰ ਵਿਕਾਸ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਘਟਨਾ, ਜਾਂ ਇਸਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ, ਉਸ ਜਰਨਲ ਤੋਂ ਕੱਢਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਵਕੀਲ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ।

ਭੀੜ-ਭੜੱਕੇ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਦੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਸਨਸਨੀ ਫੈਲ ਗਈ ਜਦੋਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਲਈ ਬੁਲਾਈ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਗਵਾਹ ਕੈਦੀ ਦੀ ਭੈਣ ਮਿਸ ਫ੍ਰਾਂਸਿਸ ਮੋਰਟਨ ਸਾਬਤ ਹੋਈ। ਸਾਡੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਨੌਜਵਾਨ ਔਰਤ ਦੀ ਮੰਗਣੀ ਡਾਕਟਰ ਲਾਨਾ ਨਾਲ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਮੰਗਣੀ ਦੇ ਅਚਾਨਕ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਸਦਾ ਗੁੱਸਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਇਸ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਿਸ ਮੋਰਟਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਾ ਤਾਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੁਲਿਸ-ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਲਈ ਮੁੱਖ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਪੇਸ਼ੀ ਜਨਤਾ ਲਈ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਸੀ।

ਮਿਸ ਫ੍ਰਾਂਸਿਸ ਮੋਰਟਨ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਲੰਮੀ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਗੋਰੀ ਸੀ, ਨੇ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਇੱਕ ਧੀਮੀ ਪਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਡਾਕਟਰ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਮੰਗਣੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ, ਇਸਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਛੂਹਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਨਿੱਜੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਕਾਰਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੀ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਅਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਡਾਕਟਰ ਲਾਨਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਨਮਾਨਜਨਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਭਰਾ, ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਗਿਆਨ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ, ਉਸਦੇ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸਨੇ ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿੱਜੀ ਹਿੰਸਾ ਦੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ, ਦੁਖਾਂਤ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ, "ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ" ਦੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਾਜਬ ਮਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿੱਦੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਜਾਂ ਪੱਖਪਾਤਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਸੀ।

ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ, ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਦੇ ਸਬੂਤ ਕੈਦੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਪਦੇ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵੱਖਰੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾਈ, ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਦੀ ਇੱਕ ਅਣਕਿਆਸੀ ਲਾਈਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ।

ਮਿਸਟਰ ਹੰਫਰੀ: ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਇਸ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਮੰਨਦੇ ਹੋ?

ਜੱਜ: ਮੈਂ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਹੰਫਰੀ। ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਹਾਂ - ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਨਹੀਂ।

ਮਿਸਟਰ ਹੰਫਰੀ: ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਭਰਾ ਡਾਕਟਰ ਲਾਨਾ ਦੀ ਮੌਤ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ?

ਮਿਸ ਮੋਰਟਨ: ਹਾਂ।

ਮਿਸਟਰ ਹੰਫਰੀ: ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?

ਮਿਸ ਮੋਰਟਨ: ਕਿਉਂਕਿ ਡਾ. ਲਾਨਾ ਮਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਸਨਸਨੀ ਫੈਲੀ ਰਹੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਗਵਾਹ ਦੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਿਆ।

ਮਿਸਟਰ ਹੰਫਰੀ: ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ, ਮਿਸ ਮੋਰਟਨ, ਕਿ ਡਾ. ਲਾਨਾ ਮਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ?

ਮਿਸ ਮੋਰਟਨ: ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਕਥਿਤ ਮੌਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ।

ਮਿਸਟਰ ਹੰਫਰੀ: ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਪੱਤਰ ਹੈ?

ਮਿਸ ਮੋਰਟਨ: ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਮਿਸਟਰ ਹੰਫਰੀ: ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਲਿਫਾਫਾ ਹੈ?

ਮਿਸ ਮੋਰਟਨ: ਹਾਂ, ਇਹ ਇੱਥੇ ਹੈ।

ਮਿਸਟਰ ਹੰਫਰੀ: ਪੋਸਟ-ਮਾਰਕ ਕੀ ਹੈ?

ਮਿਸ ਮੋਰਟਨ: ਲਿਵਰਪੂਲ।

ਮਿਸਟਰ ਹੰਫਰੀ: ਅਤੇ ਤਾਰੀਖ਼?

ਮਿਸ ਮੋਰਟਨ: 22 ਜੂਨ।

ਮਿਸਟਰ ਹੰਫਰੀ: ਉਹ ਦਿਨ ਉਸਦੀ ਕਥਿਤ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ, ਮਿਸ ਮੋਰਟਨ?

ਮਿਸ ਮੋਰਟਨ: ਬਿਲਕੁਲ।

ਮਿਸਟਰ ਹੰਫਰੀ: ਮੈਂ ਛੇ ਹੋਰ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ, ਇਹ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਪੱਤਰ ਡਾਕਟਰ ਲਾਨਾ ਦੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਜੱਜ: ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਬੁਲਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ।

ਮਿਸਟਰ ਪੋਰਲੌਕ ਕਾਰ (ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਵਕੀਲ): ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਮਾਹਰ ਸਬੂਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕੀਏ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਸੱਜਣ ਦੀ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਨਕਲ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਮ੍ਰਿਤਕ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਇੰਨੀ ਅਚਾਨਕ ਉੱਭਰੀ ਸਿਧਾਂਤ ਕੈਦੀ ਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨੂੰ ਮੋੜਨ ਲਈ ਅਪਣਾਇਆ

ਗਿਆ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤਰੀਕਾ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਤੱਥ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਾਂਗਾ ਕਿ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਕੋਲ, ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ-ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਪੱਤਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੀਏ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਿੱਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਰੱਖੇ ਸਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ।

ਮਿਸਟਰ ਹੰਫਰੀ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਮਿਸ ਮੋਰਟਨ?

ਮਿਸ ਮੋਰਟਨ: ਡਾ. ਲਾਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਭੇਤ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ।

ਮਿਸਟਰ ਪੋਰਲੌਕ ਕਾਰ: ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਜਨਤਕ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ ਹੈ?

ਮਿਸ ਮੋਰਟਨ: ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਮਦਰਦੀ ਦੀ ਇੱਕ ਬੁੜਬੁੜਾਹਟ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ, ਜਿਸਨੂੰ ਜੱਜ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਦਬਾ ਦਿੱਤਾ।

ਜੱਜ: ਇਸ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸ਼੍ਰੀ ਹੰਫਰੀ, ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾਓ ਕਿ ਇਹ ਆਦਮੀ ਕੌਣ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰ ਲਾਨਾ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੋਸਤਾਂ ਅਤੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਨੇ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਹੈ।

ਇੱਕ ਜਿਊਰੀਮੈਨ: ਕੀ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ?

ਮਿਸਟਰ ਪੋਰਲੌਕ ਕਾਰ: ਮੇਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ।

ਸ਼੍ਰੀ ਹੰਫਰੀ: ਸਾਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮਾਮਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗੇ।

ਜੱਜ: ਫਿਰ ਅਦਾਲਤ ਕੱਲ੍ਹ ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਕੇਸ ਦੇ ਇਸ ਨਵੇਂ ਵਿਕਾਸ ਨੇ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਪ੍ਰੈਸ ਟਿੱਪਣੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਜੇ ਵੀ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀ, ਪਰ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਇਹ ਸਵਾਲ ਬਹਿਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮਿਸ ਮੋਰਟਨ ਦੇ ਐਲਾਨ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਸੱਚਾਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਦਲੇਰਾਨਾ ਚਾਲ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਲਾਪਤਾ ਡਾਕਟਰ ਜਿਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਮੌਕਾ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਮਰਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਅਣਜਾਣ ਆਦਮੀ ਦੀ ਮੌਤ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਮਿਲਦਾ-ਜੁਲਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਉਸਦੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪੱਤਰ ਜੋ ਮਿਸ ਮੋਰਟਨ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਇਕਬਾਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਅਦਾਲਤ ਭਰੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੀ ਇੱਕ ਬੁੜਬੁੜਾਈ ਇਸ ਉੱਤੇ ਲੰਘ ਗਈ ਜਦੋਂ ਮਿਸਟਰ ਹੰਫਰੀ ਨੂੰ ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾੜੀਆਂ ਵੀ ਛੁਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਕੁਝ ਕਾਹਲੀ ਭਰੇ ਸ਼ਬਦ - ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਿਸਟਰ ਪੋਰਲੌਕ ਕਾਰ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਝਲਕ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਲੰਘ ਗਏ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜੱਜ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦਿਆਂ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ, ਉਸ ਨੌਜਵਾਨ ਔਰਤ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਬੈਠਕ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਜੱਜ: ਪਰ ਤੁਸੀਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੰਫਰੀ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸੰਤੋਸ਼ਜਨਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।
ਮਿਸਟਰ ਹੰਫਰੀ: ਸ਼ਾਇਦ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ, ਮੇਰਾ ਅਗਲਾ ਗਵਾਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਜੱਜ: ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਅਗਲੇ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਬੁਲਾਓ।
ਮਿਸਟਰ ਹੰਫਰੀ: ਮੈਂ ਡਾ. ਐਲੋਇਸੀਅਸ ਲਾਨਾ ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।
ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਦਿਲਚਸਪ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਸਜ਼ਾ ਨਾਲ ਅਜਿਹੀ ਸਨਸਨੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਅਦਾਲਤ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹੀ ਆਦਮੀ ਜਿਸਦੀ ਕਿਸਮਤ ਇੰਨੀ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ, ਗਵਾਹੀ-ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ। ਬਿਸ਼ਪ ਕਰਾਸਿੰਗ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਨ ਵਾਲੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਹੁਣ, ਪਤਲਾ ਅਤੇ ਪਤਲਾ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਚਿੰਤਾ ਦੀਆਂ ਡੂੰਘੀਆਂ ਰੇਖਾਵਾਂ ਸਨ। ਪਰ ਉਸਦੇ ਉਦਾਸੀ ਭਰੇ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੋਕ ਸਨ ਜੋ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾਵਾਨ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਝੁਕਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜੋ ਵੀ ਕਿਹਾ ਉਹ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਝੁਕਿਆ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ:
"ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੁਝ ਵੀ ਪਿੱਛੇ ਨਾ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਪਰ 21 ਜੂਨ ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਵਾਪਰੀ ਹਰ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਦੱਸਣਾ ਹੈ। ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਮਾਸੂਮਾਂ ਨੇ ਦੁੱਖ ਝੱਲੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਇੰਨੀ ਮੁਸੀਬਤ ਆਈ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਅੱਗੇ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ; ਪਰ ਕੁਝ ਕਾਰਨ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਮੇਰੇ ਕੰਨਾਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਈਆਂ। ਇਹ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਦੁਖੀ ਆਦਮੀ ਉਸ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਵੇ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੂਸਰੇ ਮੇਰੇ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣਗੇ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨਾਲ ਉਸ ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦਿਓ ਜੋ ਮੈਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।
"ਅਰਜਨਟੀਨਾ ਗਣਰਾਜ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਲਾਨਾ ਦਾ ਨਾਮ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ, ਜੋ ਪੁਰਾਣੇ ਸਪੇਨ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਖੂਨ ਵਿੱਚੋਂ ਆਏ ਸਨ, ਨੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਉੱਚ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਸੈਨ ਜੁਆਨ ਦੇ ਦੰਗਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਬਣਨਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਜੁੜਵਾਂ ਭਰਾ ਅਰਨੈਸਟ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਰੀਅਰ ਖੁੱਲ੍ਹ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਵਿੱਤੀ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਕਮਾਉਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ। ਮੈਂ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ, ਸਰ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਵੇਰਵੇ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਜਾਪਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਲਈ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਹਨ ਜੋ ਅੱਗੇ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।"
"ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਜੁੜਵਾਂ ਭਰਾ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਅਰਨੈਸਟ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਨਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਸੀ ਤਾਂ ਵੀ ਲੋਕ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਛੋਟੀ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਗੱਲ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਵੱਡੇ ਹੁੰਦੇ ਗਏ ਇਹ ਸਮਾਨਤਾ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਸਰੀਰ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅੰਤਰ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਨ।"
"ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਵਿਅਕਤੀ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਹਾਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੇਰਾ ਇਕਲੌਤਾ ਭਰਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਕਿਰਦਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਛੱਡਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ।

ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਹਾਂਗਾ - ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ - ਕਿ ਆਪਣੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਜਵਾਨੀ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਡਰਾਉਣੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਸ ਨਫ਼ਰਤ ਦਾ ਚੰਗਾ ਕਾਰਨ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਸਾਖ ਉਸਦੇ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੀ ਨੇੜਤਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਦਿੱਤਾ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਸਾਰਾ ਗੁੱਸਾ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੁੱਟਣ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਅਰਜਨਟੀਨਾ ਛੱਡਣ ਅਤੇ ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ ਕਰੀਅਰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਿਆ। ਉਸਦੀ ਨਫ਼ਰਤ ਭਰੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜੱਦੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਿੱਤਾ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਗਲਾਸਗੋ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਡਾਕਟਰੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਪੈਸੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬਿਸ਼ਪ ਕਰਾਸਿੰਗ ਵਿੱਚ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਸੈਟਲ ਹੋ ਗਿਆ, ਇਸ ਪੱਕੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਕਿ ਉਸ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਲੈਂਕਾਸ਼ਾਇਰ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਬਾਰੇ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ।"

"ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਮੇਰੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਭ ਲਿਆ। ਲਿਵਰਪੂਲ ਦੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੇ ਜੋ ਬਿਊਨਸ ਆਇਰਸ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਪੈਸੇ ਗੁਆ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਪੈਸੇ ਸਾਂਝੇ ਕਰੇਗਾ। ਉਸਦੀ ਮੇਰੀ ਦਹਿਸ਼ਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਸਹੀ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਆਉਣਾ ਸ਼ਾਇਦ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਮੁਸੀਬਤ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਵੀ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਬੁਰਾਈ ਜੋ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਹੀ ਆਵੇ, ਅਤੇ ਉਹ" - ਇੱਥੇ ਉਸਨੇ ਮੁੜ ਕੇ ਕੈਦੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ - "ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਬਹੁਤ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਕੈਂਡਲ ਜਾਂ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਭਾਵੀ ਸਬੰਧ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਨ। ਉਹ ਸਕੈਂਡਲ ਅਤੇ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਨਾਲ ਆਵੇਗੀ, ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸੀ ਕਿ ਜੋ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਹੋਵੇਗਾ।

"ਪੱਤਰ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਹੀ ਇੱਕ ਰਾਤ ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਖੁਦ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਨੌਕਰਾਂ ਦੇ ਸੌਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਬਾਹਰ ਬੱਜਰੀ ਉੱਤੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਦਾ ਦੇਖਿਆ। ਉਹ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਇੱਕ ਸਾਫ਼-ਮੁੰਨਿਆ ਹੋਇਆ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਾਨਤਾ ਅਜੇ ਵੀ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ ਕਿ, ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਅੱਖ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਗੂੜ੍ਹਾ ਧੱਬਾ ਸੀ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਚਿਹਰੇ ਬਿਲਕੁਲ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਨ। ਫਿਰ ਉਹ ਇੱਕ ਵਿਅੰਗਮਈ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੁਸਕਰਾਇਆ ਜੋ ਉਸਦੇ ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਹੀ ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਚਾਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਹੀ ਭਰਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਜਨਮ ਭੂਮੀ ਤੋਂ ਭਜਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਨਾਮ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੇ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ। ਉਸ ਰਾਤ ਲਗਭਗ ਦਸ ਵਜੇ ਹੋਣਗੇ।

"ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੀਵੇ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਬੁਰੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਜ਼ਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਲਿਵਰਪੂਲ ਤੋਂ ਤੁਰਿਆ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬਿਮਾਰ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਦੇਖ ਕੇ ਮੈਂ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਮੇਰੇ ਡਾਕਟਰੀ ਗਿਆਨ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਗੰਭੀਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਬਿਮਾਰੀ ਸੀ। ਉਹ

ਸ਼ਰਾਬ ਵੀ ਪੀ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਲਾਹਾਂ ਨਾਲ ਹੋਈ ਝੜਪ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਝੁਲਸ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਖਮੀ ਅੱਖ ਨੂੰ ਢੱਕਣ ਲਈ ਇਹ ਪੈਚ ਲਗਾਇਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਇੱਕ ਮਟਰ-ਜੈਕੇਟ ਅਤੇ ਫਲੈਨਲ ਕਮੀਜ਼ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੈਰ ਉਸਦੇ ਬੂਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਫਟ ਰਹੇ ਸਨ। ਪਰ ਉਸਦੀ ਗਰੀਬੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਤੀ ਹੋਰ ਵੀ ਬੇਰਹਿਮ ਬਦਲਾਖੋਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਨਫ਼ਰਤ ਇੱਕ ਪਾਗਲਪਨ ਦੀ ਸਿਖਰ ਤੱਕ ਵੱਧ ਗਈ। ਉਸਦੇ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੈਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਇਕੱਠੇ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਦੱਖਣੀ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਭੁੱਖਾ ਮਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਧਮਕੀਆਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕਹੀਆਂ ਸਨ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀਆਂ ਦਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਪਾਈਆਂ ਸਨ। ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਅਤੇ ਬਦਚਲਣੀ ਨੇ ਉਸਦੀ ਸਮਝ ਨੂੰ ਬੇਅਸਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦਾ ਰਿਹਾ।" ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰ ਵਾਂਗ, ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪੈਸੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਗਰਮ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਕਾਬੂ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ। ਮੇਰੀ ਠੰਢਕ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਰੌਲਾ ਪਾਇਆ, ਉਸਨੇ ਸਰਾਪ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮੁੱਠੀਆਂ ਹਿਲਾ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਕੜਵੱਲ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਲੰਘ ਗਈ, ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਪਾਸੇ ਤਾੜੀ ਮਾਰੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਚੀਕ ਨਾਲ ਉਹ ਮੇਰੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਢੇਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਠਾਇਆ ਅਤੇ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਲਿਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਵਿਸਮਾਦ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਜੋ ਹੱਥ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਫੜਿਆ ਸੀ ਉਹ ਠੰਡਾ ਅਤੇ ਚਿਪਚਿਪਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਬਿਮਾਰ ਦਿਲ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਹਿੰਸਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਤੱਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਭਿਆਨਕ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵਾਂ, ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਵੱਲ ਵੇਖਦਾ ਰਿਹਾ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵੂੱਡਸ ਦੇ ਦਸਤਕ ਦੇਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਜਾਗ ਆਈ, ਜੋ ਉਸ ਮਰ ਰਹੀ ਚੀਕ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਮਰੀਜ਼ ਨੇ ਸਰਜਰੀ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਦਸਤਕ ਦਿੱਤੀ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਉਹ ਫਿਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਅਤੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਬੈਠਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਣ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ ਤਾਂ ਮੇਰੀਆਂ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੋਚ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਮੇਰੇ ਸੁਚੇਤ ਹੋਣ ਦੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਰਸਤੇ ਵੱਲ ਅਟੱਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਝੁਕਾਇਆ।

"ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਤਬਦੀਲੀ ਆਈ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਬਿਸ਼ਪ ਕਰਾਸਿੰਗ ਮੇਰੇ ਲਈ ਘਿਣਾਉਣਾ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਮੈਨੂੰ ਹਮਦਰਦੀ ਦੀ ਉਮੀਦ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘੁਟਾਲੇ ਦਾ ਖ਼ਤਰਾ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ; ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ, ਮੈਂ ਅਤੀਤ ਬਾਰੇ ਦੁਖੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਮੇਰੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਉਹੀ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ। ਬਿਸ਼ਪ ਕਰਾਸਿੰਗ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹਰ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ

ਮੌਕਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਵਾਗਤਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮੌਕਾ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਕਦੇ ਉਮੀਦ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਅਤੀਤ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਾਫ਼ ਬ੍ਰੇਕ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਏਗਾ।"

"ਇਹ ਮੁਰਦਾ ਆਦਮੀ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਪਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ, ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਮੋਟਾਈ ਅਤੇ ਖੁਰਦਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਸਾਫ਼-ਮੁੰਨੇ ਹੋਏ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਾਲ ਮੇਰੇ ਵਾਲਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੀ ਸਨ। ਜੇ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਕੱਪੜੇ ਬਦਲਦਾ, ਤਾਂ ਡਾ. ਅਲੋਇਸੀਅਸ ਲਾਨਾ ਉਸਦੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਿਆ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਦਕਿਸਮਤ ਸਾਥੀ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਖਰਾਬ ਕਰੀਅਰ ਦਾ। ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਤਿਆਰ ਪੈਸਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰ ਸਕਾਂ। ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਧਿਆਨ ਦੇ ਲਿਵਰਪੂਲ ਤੱਕ ਤੁਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਮਹਾਨ ਬੰਦਰਗਾਹ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਦੇਸ਼ ਛੱਡਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਪਣੀਆਂ ਗੁਆਚੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਭ ਤੋਂ ਨਿਮਰ ਹੋਂਦ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚ, ਬਿਸ਼ਪ ਕਰਾਸਿੰਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਭਿਆਸ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬਿਹਤਰ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਆ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਜੇ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜ ਹੈ।

"ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਯਾਦ ਅਨੁਭਵ ਜਿੰਨੀ ਹੀ ਦੁਖਦਾਈ ਹੈ; ਪਰ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਲੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਸਜੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਰਜਰੀ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜੋ ਕੁਝ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਲਿਵਰਪੂਲ ਜਾਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਰਸਤਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਉਸੇ ਰਾਤ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਪੈਸਿਆਂ ਵਾਲਾ ਬੈਗ ਅਤੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਪੋਰਟਰੇਟ ਹੀ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਾਹਲੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਉਹ ਛਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅੱਖ ਉੱਤੇ ਪਾਈ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਬਾਕੀ ਸਭ ਕੁਝ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਿਆ।"

“ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ, ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਕਿ ਲੋਕ ਸੋਚ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੇਰਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਚਾਲ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਖ਼ਤਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮੈਂ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਇਹ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਬੋਝ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼ ਉਸੇ ਦਿਨ ਲਿਵਰਪੂਲ ਤੋਂ ਕੋਰੂਨਾ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਲਿਆ, ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਯਾਤਰਾ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸੰਤੁਲਨ ਠੀਕ ਕਰਨ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦੇਵੇਗੀ। ਪਰ ਮੇਰੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰਾ ਇਰਾਦਾ ਨਰਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਵੀ ਉਦਾਸੀ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਸੋਗ ਮਨਾਏਗੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਸਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਕਠੋਰ ਅਤੇ ਹਮਦਰਦ ਨਾ ਹੋਣ। ਉਹ ਸਮਝਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਰਾਦਿਆਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦੀ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮੈਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸਦੇ ਬਾਕੀ ਪਰਿਵਾਰ ਨੇ ਮੇਰੀ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਹ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਨਹੀਂ ਭੁੱਲੇਗੀ।

ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਗੁਪਤਤਾ ਦੀ ਮੋਹਰ ਹੇਠ ਇੱਕ ਨੋਟ ਭੇਜਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਜੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਦਬਾਅ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਉਹ ਮੋਹਰ ਤੋੜ ਦਿੱਤੀ, ਉਸਦੀ ਪੂਰੀ ਹਮਦਰਦੀ ਅਤੇ ਮਾਫ਼ੀ ਹੈ।

"ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਹੀ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਸਨਸਨੀ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਮੇਰੀ ਕਥਿਤ ਮੌਤ ਨੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦੋਸ਼ ਬਾਰੇ ਜੋ ਮਿਸਟਰ ਆਰਥਰ ਮੋਰਟਨ ਇਸ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਤ ਸਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਦੇਰ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਅਖ਼ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਓਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਇਆ ਹਾਂ ਜਿੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਟ੍ਰੇਨ ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਲਈ ਲਿਆ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

ਡਾ. ਅਲੋਇਸੀਅਸ ਲਾਨਾ ਦਾ ਇਹ ਕਮਾਲ ਦਾ ਬਿਆਨ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਬਾਅਦ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨੇ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਜਹਾਜ਼ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਭਰਾ ਅਰਨੈਸਟ ਲਾਨਾ ਦੱਖਣੀ ਅਮਰੀਕਾ ਤੋਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਜਹਾਜ਼ ਦਾ ਡਾਕਟਰ ਇਹ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਯਾਤਰਾ ਦੌਰਾਨ ਕਮਜ਼ੋਰ ਦਿਲ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਲੱਛਣ ਅਜਿਹੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਡਾ. ਅਲੋਇਸੀਅਸ ਲਾਨਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਉਸ ਪਿੰਡ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਜਿੱਥੋਂ ਉਸਨੇ ਇੰਨਾ ਨਾਟਕੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਨੌਜਵਾਨ ਸਕੁਆਇਰ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਸੁਲ੍ਹਾ ਹੋ ਗਈ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮੰਗਣੀ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦੇ ਦੂਜੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੁਲ੍ਹਾ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਮਾਰਨਿੰਗ ਪੋਸਟ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਕਾਲਮ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

"19 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ, ਬਿਸ਼ਪ ਕਰਾਸਿੰਗ ਦੇ ਪੈਰਿਸ਼ ਚਰਚ ਵਿਖੇ, ਰੇਵ. ਸਟੀਫਨ ਜੌਹਨਸਨ ਦੁਆਰਾ, ਅਰਜਨਟੀਨਾ ਗਣਰਾਜ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਵਿਦੇਸ਼ ਮੰਤਰੀ ਡੌਨ ਅਲਫਰੇਡੋ ਲਾਨਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਅਲੌਸੀਅਸ ਜ਼ੇਵੀਅਰ ਲਾਨਾ ਅਤੇ ਲੈਂਕਾਸ਼ਾਇਰ ਦੇ ਬਿਸ਼ਪ ਕਰਾਸਿੰਗ ਦੇ ਲੇਹ ਹਾਲ ਦੇ ਸਵਰਗੀ ਜੇਮਜ਼ ਮੋਰਟਨ, ਜੇ.ਪੀ. ਦੀ ਇਕਲੌਤੀ ਧੀ, ਫ੍ਰਾਂਸਿਸ ਮੋਰਟਨ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਵਿਆਹ ਸੰਪੰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।"

ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਸੀਨਾਬੰਦ

ਮੇਰਾ ਖਾਸ ਦੋਸਤ, ਵਾਰਡ ਮੋਰਟੀਮਰ, ਪੂਰਬੀ ਪੁਰਾਤੱਤਵ ਵਿਗਿਆਨ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਆਦਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਥੀਬਸ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਮਕਬਰੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸਾਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੀ ਘਾਟੀ ਵਿੱਚ ਖੁਦਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਫਿਲੇ ਵਿਖੇ ਹੋਰਸ ਦੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕਲੀਓਪੈਟਰਾ ਦੀ ਕਥਿਤ ਮਮੀ ਨੂੰ ਕੱਢ ਕੇ ਇੱਕ ਕਾਫ਼ੀ ਸਨਸਨੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇੱਕਤੀਹ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਕਰੀਅਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਬੇਲਮੋਰ ਸਟ੍ਰੀਟ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਦੇ ਕਿਊਰੇਟਰਸ਼ਿਪ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਜੋ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਓਰੀਐਂਟਲ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਲੈਕਚਰਸ਼ਿਪ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਮਦਨ ਜੋ

ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਡਿੱਗਣ ਨਾਲ ਡੁੱਬ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਆਦਰਸ਼ ਰਕਮ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਜਾਂਚਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਡੀ ਹੈ, ਪਰ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰ ਸਕੇ।

ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਕਾਰਨ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਬੇਲਮੋਰ ਸਟਰੀਟ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਵਿੱਚ ਵਾਰਡ ਮੋਰਟੀਮਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਬਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੀ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਅਤਿਅੰਤ ਮਹਾਨਤਾ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਸਫਲ ਹੋਣਾ ਪਿਆ। ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਐਂਡਰੀਅਸ ਇੱਕ ਡੂੰਘਾ ਵਿਦਵਾਨ ਅਤੇ ਯੂਰਪੀਅਨ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਲੈਕਚਰ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਹਰ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਅਕਸਰ ਆਉਂਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਦਾ ਉਸਦਾ ਸ਼ਲਾਘਾਯੋਗ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਸਾਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਮਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਮ ਗੱਲ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਕਾਫ਼ੀ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ ਜਦੋਂ, ਪੰਜਾਹ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਫਰਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਸੰਨਿਆਸ ਲੈ ਲਿਆ ਜੋ ਉਸਦੀ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੋਵੇਂ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਧੀ ਨੇ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਕਮਰਿਆਂ ਦੇ ਸੂਟ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਅਜਾਇਬ ਘਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸਰਕਾਰੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਬਣ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ, ਮੋਰਟੀਮਰ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਕੁਆਰਾ ਸੀ, ਨੇ ਉੱਥੇ ਆਪਣਾ ਘਰ ਬਣਾ ਲਿਆ।

ਮੋਰਟੀਮਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਬਾਰੇ ਸੁਣ ਕੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਐਂਡਰੀਅਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਚਾਪਲੂਸੀ ਨਾਲ ਵਧਾਈ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਮੋਰਟੀਮਰ ਦੇ ਨਾਲ ਅਜਾਇਬ ਘਰ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਦਿਖਾਇਆ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਇੰਨੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਾਲਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੀ ਸੁੰਦਰ ਧੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ, ਕੈਪਟਨ ਵਿਲਸਨ, ਜੋ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਿਆ ਸੀ, ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਬਣਨ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਸਾਡੇ ਨਿਰੀਖਣ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਪੰਦਰਾਂ ਕਮਰੇ ਸਨ, ਪਰ ਬੇਬੀਲੋਨੀਅਨ, ਸੀਰੀਅਨ, ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਹਾਲ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦੀ ਅਤੇ ਮਿਸਰੀ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਸੀ, ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਨ। ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਐਂਡਰੀਅਸ ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ, ਸੁੱਕਾ, ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਸਾਫ਼-ਮੁੰਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੇਪਰਵਾਹ ਢੰਗ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੀਆਂ ਹਨੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚਮਕਦੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਉਤਸ਼ਾਹੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬਦਲ ਗਈਆਂ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੁਝ ਨਮੂਨਿਆਂ ਦੀ ਦੁਰਲੱਭਤਾ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਇੰਨਾ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਮਾਣ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ।

ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਵਾਰੀ-ਵਾਰੀ ਆਪਣੀਆਂ ਮਮੀਆਂ, ਆਪਣੀ ਪਪੀਰੀ, ਆਪਣੇ ਦੁਰਲੱਭ ਸਕਾਰਬ, ਆਪਣੇ ਸ਼ਿਲਾਲੇਖ, ਆਪਣੇ ਯਹੂਦੀ ਅਵਸ਼ੇਸ਼, ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੱਤ-ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਵਾਲੇ ਮੋਮਬੱਤੀ ਦੀ ਆਪਣੀ ਨਕਲ ਦਿਖਾਈ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਟਾਈਟਸ ਦੁਆਰਾ ਰੋਮ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਟਾਈਬਰ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਇੱਕ ਕੇਸ ਦੇ ਕੋਲ ਗਿਆ ਜੋ ਹਾਲ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵਿਚਕਾਰ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਰਵੱਈਏ ਅਤੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਸ਼ਰਧਾ ਨਾਲ ਹੇਠਾਂ ਦੇਖਿਆ।

"ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗੇ ਮਾਹਰ ਲਈ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਮੋਰਟਿਮਰ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਮੈਂ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਦੋਸਤ, ਮਿਸਟਰ ਜੈਕਸਨ, ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖੇਗਾ।"

ਕੇਸ ਉੱਤੇ ਝੁਕਦਿਆਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਸਤੂ ਦੇਖੀ, ਲਗਭਗ ਪੰਜ ਇੰਚ ਵਰਗਾਕਾਰ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੋਨੇ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਵਿੱਚ ਬਾਰਾਂ ਕੀਮਤੀ ਪੱਥਰ ਸਨ, ਜਿਸਦੇ ਦੋ ਕੋਨਿਆਂ 'ਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਹੁੱਕ ਸਨ। ਪੱਥਰ ਸਾਰੇ ਕਿਸਮ ਅਤੇ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨ ਸਨ, ਪਰ ਉਹ ਇੱਕੋ

ਆਕਾਰ ਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਕਾਰ, ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਤੇ ਰੰਗਤ ਦੇ ਗ੍ਰੇਡੇਸ਼ਨ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦੇ ਰੰਗਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਡੱਬੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਰੇਕ ਪੱਥਰ ਦੀ ਸਤ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕੁਝ ਹਾਇਰੋਗਲਿਫਿਕ ਖੁਰਚਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਜੈਕਸਨ, ਉਰੀਮ ਅਤੇ ਥੁਮਿਮ ਬਾਰੇ?"

ਮੈਂ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸਦੇ ਅਰਥ ਬਾਰੇ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸੀ।

"ਉਰੀਮ ਅਤੇ ਥੁੰਮੀਮ ਇੱਕ ਨਾਮ ਸੀ ਜੋ ਹੀਰਿਆਂ ਨਾਲ ਜੜੀ ਹੋਈ ਪਲੇਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਮਹਾਂ ਪੁਜਾਰੀ ਦੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਪਈ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਰਧਾ ਦੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖਾਸ ਭਾਵਨਾ ਸੀ - ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਜੋ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰੋਮਨ ਨੂੰ ਕੈਪੀਟਲ ਵਿੱਚ ਸਿਬਿਲਾਈਨ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਬਾਰਾਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪੱਥਰ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਰਹੱਸਮਈ ਅੱਖਰ ਉੱਕਰੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਕੋਨੇ ਤੋਂ ਗਿਣਦੇ ਹੋਏ, ਪੱਥਰ ਕਾਰਨੇਲੀਅਨ, ਪੈਰੀਡੋਟ, ਪੰਨਾ, ਰੂਬੀ, ਲੈਪਿਸ ਲਾਜ਼ੁਲੀ, ਓਨਿਕਸ, ਨੀਲਮ, ਅਗੇਟ, ਐਮਥਿਸਟ, ਪੁਖਰਾਜ, ਬੇਰੀਲ ਅਤੇ ਜੈਸਪਰ ਹਨ।"

ਮੈਂ ਪੱਥਰਾਂ ਦੀ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਸੀ।

"ਕੀ ਛਾਤੀ ਦੀ ਪੱਟੀ ਦਾ ਕੋਈ ਖਾਸ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣਾ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤੀ ਹੈ," ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਐਂਡਰੀਅਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਸੋਚਣ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦੇ ਮੰਦਰ ਦਾ ਅਸਲੀ ਉਰੀਮ ਅਤੇ ਥੁੰਮੀਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਯੂਰਪ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਿੱਚ ਯਕੀਨਨ ਇੰਨਾ ਵਧੀਆ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ, ਕੈਪਟਨ ਵਿਲਸਨ, ਇੱਥੇ, ਕੀਮਤੀ ਪੱਥਰਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਹਾਰਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿੰਨੇ ਸ਼ੁੱਧ ਹਨ।"

ਕੈਪਟਨ ਵਿਲਸਨ, ਇੱਕ ਕਾਲੇ, ਸਖ਼ਤ, ਤਿੱਖੇ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ, ਕੇਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਆਪਣੀ ਮੰਗੇਤਰ ਦੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ।

"ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇੰਨੇ ਬਾਰੀਕ ਪੱਥਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖੇ।"

"ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਦਾ ਕੰਮ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਲੋਕ ——" ਵਿੱਚ ਉੱਤਮ ਸਨ - ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੱਥਰਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕੈਪਟਨ ਵਿਲਸਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕਿਆ।

"ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਮੋਮਬੱਤੀ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਉਦਾਹਰਣ ਵੇਖੋਗੇ," ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੇਜ਼ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇਸਦੇ ਉੱਭਰੇ ਹੋਏ ਡੰਡੇ ਅਤੇ ਨਾਜ਼ੁਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਜਾਵਟੀ ਟਾਹਣੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਏ। ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਇਹ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਅਨੁਭਵ ਸੀ ਕਿ ਇੰਨੇ ਮਹਾਨ ਮਾਹਰ ਦੁਆਰਾ ਇੰਨੀਆਂ ਦੁਰਲੱਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਐਂਡਰੀਅਸ ਨੇ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਕੀਮਤੀ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਸੌਂਪ ਕੇ ਸਾਡਾ ਨਿਰੀਖਣ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ 'ਤੇ ਤਰਸ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨਾਲ ਈਰਖਾ ਕੀਤੀ ਜਿਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇੰਨੀ ਸੁਹਾਵਣੀ ਡਿਊਟੀ ਵਿੱਚ ਲੰਘਣੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਵਾਰਡ ਮੋਰਟੀਮਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਵੇਂ ਕਮਰਿਆਂ ਦੇ ਸੈੱਟ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਬੇਲਮੋਰ ਸਟ੍ਰੀਟ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਦਾ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ।

ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਪੰਦਰਵਾੜੇ ਬਾਅਦ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਆਪਣੀ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਜਸ਼ਨ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਅੱਧਾ ਦਰਜਨ ਕੁਆਰੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਡਿਨਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਮਹਿਮਾਨ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ ਖਿੱਚੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਰੁਕਾਂ।

"ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਸੌ ਗਜ਼ ਬਾਕੀ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ - ਮੈਂ ਅਲਬਾਨੀ ਦੇ ਚੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਰੁਕ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ ਸਿਗਾਰ ਪੀ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਸਲਾਹ ਬਹੁਤ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

ਮੈਂ ਇੱਕ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਮੁੜ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮੈਟਰੋਨਾ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਖਰੀ ਮਹਿਮਾਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਦੇਖ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਡਰੈੱਸ-ਜੈਕਟ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਚਿੱਠੀ ਕੱਢੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠ ਗਿਆ।

"ਇਹ ਇੱਕ ਗੁਮਨਾਮ ਚਿੱਠੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮਿਲੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਸਲਾਹ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਵਾਗਤ ਹੈ।"

"ਨੋਟ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ: 'ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ, - ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕੀਮਤੀ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖੋ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਚਾਰਜ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇੱਕ ਚੌਕੀਦਾਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੌਕਸ ਰੱਖੋ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਨਾ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਵਾਪਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

"ਕੀ ਇਹੀ ਸਭ ਹੈ?"

"ਹਾਂ, ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ।"

"ਖੈਰ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੀਮਤ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਚੌਕੀਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

ਵਾਰਡ ਮੋਰਟੀਮਰ ਨੇ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕਤਾ ਭਰੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਨੋਟ ਦਿੱਤਾ। "ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਦੀ ਸਮਝ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹੁਣ, ਇਹ ਦੇਖੋ!" ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੱਤਰ ਰੱਖਿਆ। "'ਵਧਾਈ' ਵਿੱਚ c ਅਤੇ 'ਪ੍ਰਤੀਬੱਧ' ਵਿੱਚ c ਵੇਖੋ। ਵੱਡੇ ਅੱਖਰ I ਵੇਖੋ। ਸਟਾਪ ਦੀ ਬਜਾਏ ਡੈਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਚਾਲ ਵੇਖੋ!"

"ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕੋ ਹੱਥ ਤੋਂ ਹਨ - ਇਸ ਪਹਿਲੇ ਵਾਲੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਭੇਸ ਬਦਲਣ ਦੀ ਕੁਝ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ।"

"ਦੂਜਾ," ਵਾਰਡ ਮੋਰਟੀਮਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਵਧਾਈ ਪੱਤਰ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰੋਫ਼ੈਸਰ ਐਂਡਰੀਅਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ।"

ਮੈਂ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਪਈ ਚਿੱਠੀ ਪਲਟ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ, ਯਕੀਨਨ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ "ਮਾਰਟਿਨ ਐਂਡਰੀਅਸ" ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਸਨ। ਗ੍ਰਾਫੋਲੋਜੀ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਗਿਆਨ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪ੍ਰੋਫ਼ੈਸਰ ਨੇ ਇੱਕ ਗੁਮਨਾਮ ਚਿੱਠੀ ਲਿਖੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚੋਰਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਪੱਕਾ ਸੀ।

"ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਿਉਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ੰਕਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਿੱਧਾ ਮੈਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਸੀ?"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੋਗੇ?"
"ਮੈਨੂੰ ਫਿਰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।"
"ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੋਸਤਾਨਾ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਜ਼ਰੂਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੁੱਟ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨ?"
"ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਇਹੀ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਦਸ ਤੋਂ ਪੰਜ ਵਜੇ ਤੱਕ ਹੀ ਦਾਖਲਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰ ਦੋ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।"
"ਪਰ ਰਾਤ ਨੂੰ?"
"ਜਦੋਂ ਜਨਤਾ ਚਲੇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਵੱਡੇ ਲੋਹੇ ਦੇ ਸ਼ਟਰ ਲਗਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੋਰਾਂ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਨ। ਚੌਕੀਦਾਰ ਇੱਕ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਲਾਜ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਹਰ ਤਿੰਨ ਘੰਟਿਆਂ ਬਾਅਦ ਘੁੰਮਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਹਰੇਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਬੱਤੀ ਜਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ।"
"ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਸੁਝਾਉਣਾ ਔਖਾ ਹੈ - ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਦਿਨ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ।"
"ਅਸੀਂ ਇਹ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ।"
"ਘੱਟੋ-ਘੱਟ, ਮੈਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੇਲਮੋਰ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਤਾਇਨਾਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਪੱਤਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਲੇਖਕ ਗੁਮਨਾਮ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਭਵਿੱਖ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਉਤਸੁਕ ਰਾਹ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਏਗਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ।"
ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਚੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਉਲਝਿਆ ਰਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰੋਫ਼ੈਸਰ ਐਂਡਰੀਅਸ ਦਾ ਆਪਣੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੁਮਨਾਮ ਚੇਤਾਵਨੀ ਪੱਤਰ ਲਿਖਣ ਦਾ ਕੀ ਸੰਭਾਵਿਤ ਉਦੇਸ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਲਿਖਤ ਉਸਦੀ ਸੀ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਓਨਾ ਹੀ ਪੱਕਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇ। ਉਸਨੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਲਈ ਕੁਝ ਖ਼ਤਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖ ਲਿਆ ਸੀ। ਕੀ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ? ਪਰ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਮੋਰਟੀਮਰ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਕਿਉਂ ਝਿਜਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਮੈਂ ਉਲਝਿਆ ਅਤੇ ਉਲਝਿਆ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉੱਠਣ ਦੇ ਮੇਰੇ ਆਮ ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਪਰੇ ਲੈ ਜਾਇਆ।
ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਤੇਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਲਗਭਗ ਨੌਂ ਵਜੇ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਮੋਰਟੀਮਰ ਮੇਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਘਬਰਾਹਟ ਦੇ ਭਾਵ ਸਨ। ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਵਾਲੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰੇ ਆਦਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਉਸਦਾ ਕਾਲਰ ਇੱਕ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਟਾਈ ਉੱਡ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਟੋਪੀ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਪੂਰੀ ਕਹਾਣੀ ਉਸਦੀਆਂ ਬੇਚੈਨ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹੀ।
“ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਲੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਹੈ!” ਮੈਂ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਉੱਠ ਕੇ ਚੀਕਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਡਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ! ਉਹ ਗਹਿਣੇ! ਉਰੀਮ ਅਤੇ ਥੁੰਮੀਮ ਦੇ ਗਹਿਣੇ!" ਉਸਨੇ ਹਾਸ ਭਰੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਭੱਜਣ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਸਾਹ ਰੁਕ ਗਿਆ ਸੀ। "ਮੈਂ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਅਜਾਇਬ ਘਰ ਆ ਜਾ, ਜੈਕਸਨ! ਅਲਵਿਦਾ!" ਉਹ ਧਿਆਨ ਭੰਗ ਕਰਕੇ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਭੱਜਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਦੇ ਸੁਣਿਆ।

ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਜ਼ੁਰਗ ਸੱਜਣ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਪੁਰਵਿਸ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ, ਜੋ ਕਿ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੀਰਾ ਵਪਾਰੀਆਂ, ਮੋਰਸਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਪੱਥਰਾਂ ਦੇ ਮਾਹਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਸਮੂਹਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦੀ ਪੁਜਾਰੀ ਦੀ ਛਾਤੀ ਦੀ ਪੱਟੀ ਨੰਗਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਲੇਟ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਕੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੇ ਉੱਪਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਤਿੰਨਾਂ ਸਿਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਉੱਤੇ ਝੁਕਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ," ਮੋਰਟੀਮਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਸਨੇ ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਉਸ ਪਲ 'ਤੇ ਪਾ ਦਿੱਤੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ। ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਹੋ ਸਕੇ ਕਿ ਇਹ ਰਾਤ ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਹੈ।"

ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਇਸ ਉੱਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਚਾਰ ਪੱਥਰਾਂ - ਕਾਰਨੇਲੀਅਨ, ਪੈਰੀਡੋਟ, ਪੰਨਾ ਅਤੇ ਰੂਬੀ - ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਪਰਲੀ ਕਤਾਰ ਦੀਆਂ ਸੈਟਿੰਗਾਂ ਖੁਰਦਰੀਆਂ ਅਤੇ ਦਾੜ੍ਹੀਆਂ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਖੁਰਚਿਆ ਹੋਵੇ। ਪੱਥਰ ਆਪਣੀਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਸਨ, ਪਰ ਸੁੰਦਰ ਸੋਨੇ ਦਾ ਕੰਮ ਜਿਸਦੀ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਢੰਗੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਇੰਝ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਪੱਥਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ।"

"ਮੇਰਾ ਡਰ ਇਹ ਹੈ," ਮੋਰਟੀਮਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਉਸਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਸਗੋਂ ਸਫਲ ਵੀ ਹੋਇਆ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਚਾਰ ਪੱਥਰ ਹੁਨਰਮੰਦ ਨਕਲ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲੀ ਪੱਥਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਮਾਹਰ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਸ਼ੱਕ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਲੈਂਸ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਚਾਰ ਪੱਥਰਾਂ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਈ ਟੈਸਟਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਮੋਰਟੀਮਰ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ।

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਧਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਸਰ," ਉਸਨੇ ਦਿਲੋਂ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸਾਖ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਚਾਰੇ ਪੱਥਰ ਅਸਲੀ ਹਨ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੇ ਹਨ।"

ਮੇਰੇ ਗਰੀਬ ਦੋਸਤ ਦੇ ਡਰੇ ਹੋਏ ਚਿਹਰੇ ਦਾ ਰੰਗ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਲੱਗਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਰਾਹਤ ਦਾ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਸਾਹ ਲਿਆ।

"ਰੱਬ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਫਿਰ ਚੋਰ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ?"

"ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਪੱਥਰ ਚੁੱਕਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ।"

"ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਉਮੀਦ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢੇਗਾ, ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦੀ ਸੈਟਿੰਗ ਢਿੱਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਸਾਰੇ ਪੱਥਰ ਇੱਥੇ ਹਨ।"

"ਇਹ ਯਕੀਨਨ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਹੈ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਚੌਕੀਦਾਰ ਨੂੰ ਦੇਖੀਏ।"

ਕਮਿਸ਼ਨਰੇਅਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਇੱਕ ਫੌਜੀ, ਇਮਾਨਦਾਰ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ, ਜੋ ਇਸ ਘਟਨਾ 'ਤੇ ਵਾਰਡ ਮੋਰਟਿਮਰ ਵਾਂਗ ਹੀ ਚਿੰਤਤ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।

"ਨਹੀਂ, ਸਰ, ਮੈਂ ਕਦੇ ਕੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ," ਉਸਨੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਾਂਗ ਚਾਰ ਵਾਰ ਚੱਕਰ ਲਗਾਏ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ੱਕੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਪਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।"

"ਕੋਈ ਚੋਰ ਖਿੜਕੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ ਸੀ?"

"ਅਸੰਭਵ, ਸਰ।"

"ਜਾਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਤੈਨੂੰ ਲੰਘਾਇਆ?"

"ਨਹੀਂ ਸਰ; ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਅਹੁਦਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਸਿਵਾਏ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਘੁੰਮਦਾ ਫਿਰਦਾ ਸੀ।"

"ਅਜਾਇਬ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕਿਹੜੇ ਕਿਹੜੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹਨ?"

"ਮਿਸਟਰ ਵਾਰਡ ਮੋਰਟਿਮਰ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਕਮਰਿਆਂ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਰਾਤ ਨੂੰ ਬੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ," ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ, "ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਗਲੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰਲਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਵੀ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਪਵੇਗਾ।"

"ਤੁਹਾਡੇ ਸੇਵਕ?"

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੁਆਰਟਰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਹਨ।"

"ਖੈਰ, ਖੈਰ," ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਬਹੁਤ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਿਸਟਰ ਪੁਰਵਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਵਾਂਗਾ ਕਿ ਉਹ ਪੱਥਰ ਅਸਲੀ ਹਨ।"

"ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸਿਰਫ਼ ਦੁਰਭਾਵਨਾਪੂਰਨ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ, ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਾਂ ਕਿ ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਸੁਰਾਗ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਦਿਖਾ ਸਕੇ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਮਹਿਮਾਨ ਕੌਣ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਉਸਦੀ ਜਾਂਚ, ਜੋ ਸਾਰੀ ਸਵੇਰ ਚੱਲੀ, ਸਾਵਧਾਨੀ ਅਤੇ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ। ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਜਾਇਬ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਦੋ ਸੰਭਾਵਿਤ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਲ-ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਖੁੱਲਣ ਦੁਆਰਾ ਤਹਿਖ਼ਾਨਿਆਂ ਤੋਂ ਸੀ। ਦੂਜਾ ਲੱਕੜ ਦੇ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਕਾਈਲਾਈਟ ਰਾਹੀਂ, ਉਸੇ ਕਮਰੇ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਘੁਸਪੈਠੀਏ ਨੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਤਹਿਖ਼ਾਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਲੱਕੜ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਚੋਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬੰਦ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮਾਮਲਾ ਕੋਈ ਵਿਹਾਰਕ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਤਹਿਖ਼ਾਨਿਆਂ ਅਤੇ ਅਟਾਰੀ ਦੀ ਧੂੜ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੁਝ ਦੇ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਚਾਰ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੀ ਸੈਟਿੰਗ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ, ਕਿਉਂ, ਜਾਂ ਕਿਸ ਦੁਆਰਾ ਛੇੜਛਾੜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਮੋਰਟੀਮਰ ਕੋਲ ਇੱਕ ਰਸਤਾ ਬਾਕੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਅਪਣਾ ਲਿਆ। ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬੇਕਾਰ ਖੋਜਾਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਛੱਡ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਐਂਡਰੀਅਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਦੋ ਚਿੱਠੀਆਂ ਲੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੂਰਵਜ ਨੂੰ ਗੁਮਨਾਮ ਚੇਤਾਵਨੀ ਲਿਖਣ ਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹੇ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜੋ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਸਦਾ ਬਿਲਕੁਲ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਅੱਪਰ ਨੌਰਵੁੱਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਵਿਲਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਨੌਕਰ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਘਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ, ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਅਸੀਂ ਮਿਸ ਐਂਡਰੀਅਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਦੇ ਡਰਾਇੰਗ-ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾ ਦਿੱਤਾ।

ਮੈਂ ਇਤਫ਼ਾਕ ਨਾਲ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੀ ਧੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਕੁੜੀ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਸੁਨਹਿਰੀ, ਲੰਮੀ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਚਮੜੀ ਉਸ ਨਾਜ਼ੁਕ ਰੰਗ ਦੀ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਫਰਾਂਸੀਸੀ "ਮੈਟ" ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪੁਰਾਣੇ ਹਾਥੀ ਦੰਦ ਦਾ ਰੰਗ, ਜਾਂ ਸਲਫਰ ਗੁਲਾਬ ਦੀਆਂ ਹਲਕੇ ਪੱਤੀਆਂ ਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਪੰਦਰਵਾੜੇ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਬਦਲ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਜਵਾਨ ਚਿਹਰਾ ਮੁਰਝਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਚਮਕਦਾਰ ਅੱਖਾਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ ਭਾਰੀਆਂ ਸਨ।

"ਪਿਤਾ ਜੀ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਚਲੇ ਗਏ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚਿੰਤਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਹ ਕੱਲ੍ਹ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਥੋੜੀ ਥੱਕੀ ਹੋਈ ਲੱਗ ਰਹੀ ਹੋ, ਮਿਸ ਐਂਡਰੀਅਸ," ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਜੀ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਚਿੰਤਤ ਸੀ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦਾ ਸਕਾਚ ਪਤਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ?"

"ਹਾਂ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਭਰਾ, ਰੈਵਰੈਂਡ ਡੇਵਿਡ ਐਂਡਰੀਅਸ, 1, ਅਰਾਨ ਵਿਲਾਸ, ਅਰਡਰੋਸਨ ਨਾਲ ਹੈ।"

ਵਾਰਡ ਮੋਰਟੀਮਰ ਨੇ ਪਤੇ ਦਾ ਨੋਟ ਬਣਾ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਫੇਰੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਦੱਸੇ ਬਿਨਾਂ ਚਲੇ ਗਏ। ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਬੇਲਮੋਰ ਸਟਰੀਟ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਸਵੇਰੇ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸੁਰਾਗ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦਾ ਪੱਤਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਅਰਡਰੋਸਨ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਗੁਮਨਾਮ ਪੱਤਰ ਦੀ ਤਹਿ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ, ਜਦੋਂ ਸਾਡੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਵਿਕਾਸ ਆਇਆ।

ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ, ਮੇਰੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਹੋਈ ਟੂਟੀ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਜਗਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਮੈਸੇਂਜਰ ਸੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਮੋਰਟੀਮਰ ਦਾ ਇੱਕ ਨੋਟ ਸੀ।

"ਆਓ ਜ਼ਰੂਰ," ਇਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮਾਮਲਾ ਹੋਰ ਵੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਸੱਦੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਉੱਪਰ-ਨੀਚੇ ਘੁੰਮਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬਜ਼ੁਰਗ ਸਿਪਾਹੀ ਇੱਕ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਫੌਜੀ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ।

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜੈਕਸਨ," ਉਹ ਰੋਇਆ, "ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਮਾਮਲਾ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ?"
ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉਸ ਕੇਸ ਵੱਲ ਹਿਲਾਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਛਾਤੀ ਵਾਲੀ ਪੱਟੀ ਸੀ।
"ਇਸਨੂੰ ਦੇਖੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਾ ਸਕਿਆ। ਕੀਮਤੀ ਪੱਥਰਾਂ ਦੀ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਕਤਾਰ ਦੀ ਸੈਟਿੰਗ ਉੱਪਰਲੇ ਪੱਥਰਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਅਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਾਰਾਂ ਰਤਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਠ ਨੂੰ ਹੁਣ ਇਸ ਵਿਲੱਖਣ ਢੰਗ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹੇਠਲੇ ਚਾਰ ਦੀ ਸੈਟਿੰਗ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰੀ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਖੰਭੇਦਾਰ ਅਤੇ ਅਨਿਯਮਿਤ ਸਨ।
"ਕੀ ਪੱਥਰ ਬਦਲ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਨਹੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉੱਪਰਲੇ ਚਾਰ ਉਹੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਹਰ ਨੇ ਅਸਲੀ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੰਨੇ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਰੰਗ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉੱਪਰਲੇ ਪੱਥਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸੋਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੇ ਪੱਥਰਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ, ਸਿੰਪਸਨ?"
"ਨਹੀਂ, ਸਰ," ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਇਆ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੱਥਰਾਂ 'ਤੇ ਪਈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ, ਸਰ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ। ਮੈਂ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਪਿੱਛੇ-ਅੱਗੇ ਘੁੰਮਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਦੇ ਕੋਈ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ।"
"ਉੱਪਰ ਆਓ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਨਾਸ਼ਤਾ ਕਰੋ," ਮੋਰਟੀਮਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ। -
"ਹੁਣ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ, ਜੈਕਸਨ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਦੇਸ਼ਹੀਣ, ਵਿਅਰਥ, ਮੂਰਖਤਾਪੂਰਨ ਕਾਰੋਬਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਕਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮੋਨੋਮੈਨੀਆਕ ਦਾ ਕੰਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਸਿਧਾਂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ?"
ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਵਿਚਾਰ ਆਇਆ। "ਇਹ ਵਸਤੂ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਤਨਤਾ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਯਹੂਦੀ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਯਹੂਦੀ-ਵਿਰੋਧੀ ਲਹਿਰ ਬਾਰੇ ਕੀ? ਕੀ ਕੋਈ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੋਚ ਦਾ ਇੱਕ ਕੱਟੜਪੰਥੀ —— ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"
"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ!" ਮੋਰਟੀਮਰ ਚੀਕਿਆ। "ਇਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ! ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਆਪਣੀ ਪਾਗਲਪਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਯਹੂਦੀ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਧੱਕ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਉਹ ਹਰ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਕੁੱਟੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਚਾਰ ਪੱਥਰ ਹੀ ਕਰ ਸਕੇ? ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੱਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਲੱਭਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਸਾਡਾ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਸਿੰਪਸਨ, ਦਰਬਾਨ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ?"
"ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਉਸ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਹੈ?"
"ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਿ ਉਹੀ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ।"

"ਪਰ ਉਹ ਇੰਨੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਤਬਾਹੀ ਕਿਉਂ ਕਰੇ? ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਖੋਹਿਆ ਗਿਆ। ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਮਕਸਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਮਨੀਆ?"

"ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਵਾਂਗਾ।"

"ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ?"

"ਖੈਰ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹੋ?"

"ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਫਿਰ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਪਰ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ - ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਭ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗੇ।"

"ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਐਂਡਰੀਅਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ?"

"ਨਹੀਂ, ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਹੱਲ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਨਾਲੋਂ ਨੇੜੇ ਲੱਭਾਂਗੇ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰਾਂਗੇ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਸਕਾਈਲਾਈਟ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜੋ ਕੇਂਦਰੀ ਹਾਲ ਨੂੰ ਵੇਖਦੀ ਹੈ? ਅਸੀਂ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਦੀਆਂ ਲਾਈਟਾਂ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਲੱਕੜ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਰਾ ਦੇਵਾਂਗੇ, ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਮੈਂ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਰਹੱਸ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਾਂਗੇ। ਜੇਕਰ ਸਾਡਾ ਰਹੱਸਮਈ ਮਹਿਮਾਨ ਇੱਕ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਚਾਰ ਪੱਥਰ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜੇ ਵੀ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੋਚਣ ਦਾ ਹਰ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅੱਜ ਰਾਤ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ।"

“ਸ਼ਾਨਦਾਰ!” ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ।

"ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਭੇਤ ਰੱਖਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਜਾਂ ਸਿੰਪਸਨ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜੁੜੋਗੇ?"

"ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ।

ਉਸ ਰਾਤ ਦੇ ਦਸ ਵਜੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬੇਲਮੋਰ ਸਟਰੀਟ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਵਾਪਸ ਆਇਆ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਮੋਰਟੀਮਰ ਦੱਬੇ ਹੋਏ ਘਬਰਾਹਟ ਵਾਲੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਪਰ ਸਾਡੀ ਚੌਕਸੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜੇ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਸਦੇ ਚੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹੇ, ਉਸ ਵਿਲੱਖਣ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮਿਲੇ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੈਨਸਮ ਕੈਬਾਂ ਦੀ ਗਰਜਦੀ ਧਾਰਾ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਭੀੜ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਗਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰੁਕ-ਰੁਕ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਭਾਲਣ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਰਹੇ। ਲਗਭਗ ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ ਜਦੋਂ ਮੋਰਟੀਮਰ ਲੱਕੜ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵੱਲ ਗਿਆ ਜੋ ਅਜਾਇਬ ਘਰ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਹਾਲ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ।

ਉਹ ਦਿਨ ਵੇਲੇ ਇਸ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਬੋਰੀਆਂ ਵਿਛਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਲੇਟ ਸਕੀਏ, ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਅਜਾਇਬ ਘਰ ਵਿੱਚ ਵੇਖ ਸਕੀਏ। ਸਕਾਈਲਾਈਟ ਬਿਨਾਂ ਠੰਡੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਧੂੜ ਨਾਲ ਇੰਨੀ ਢੱਕੀ ਹੋਈ ਸੀ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਹਰੇਕ ਕੋਨੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਟੁਕੜਾ ਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੇਠਾਂ ਕਮਰੇ ਦਾ ਪੂਰਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਮਿਲਿਆ। ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਲੈਂਪਾਂ ਦੀ ਠੰਡੀ ਚਿੱਟੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਵੇਰਵਾ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਅਜਿਹੀ ਚੌਕਸੀ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਬਕ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੰਨੀ ਅੱਧੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਪੀਪ ਹੋਲ ਰਾਹੀਂ ਮੈਂ ਹਰ ਨਮੂਨੇ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਘੰਟਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਲਗਾਇਆ, ਕੰਧ ਨਾਲ ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਵਿਸ਼ਾਲ ਮਮੀ-ਕੇਸ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਹਿਣਿਆਂ ਤੱਕ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਲੈ ਆਏ ਸਨ, ਸਾਡੇ ਹੇਠਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਚਮਕਦੇ ਅਤੇ ਚਮਕਦੇ ਸਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤੀ ਸੋਨੇ ਦਾ ਕੰਮ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੀਮਤੀ ਪੱਥਰ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਪਰ ਉਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਬਾਰਾਂ ਜੋ ਉਰੀਮ ਅਤੇ ਥੁਮਿਮ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਚਮਕ ਨਾਲ ਚਮਕਦੇ ਅਤੇ ਸੜਦੇ ਸਨ ਜੋ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਸਿਕਾਰਾ ਦੀਆਂ ਕਬਰਾਂ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ, ਕਰਨਾਕ ਦੇ ਫ੍ਰੀਜ਼, ਮੈਮਫ਼ਿਸ ਦੀਆਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਅਤੇ ਥੀਬਜ਼ ਦੇ ਸ਼ਿਲਾਲੇਖਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਯਹੂਦੀ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਮਨ ਉਸ ਵਿਲੱਖਣ ਰਹੱਸ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਾ ਸੀ ਜੋ ਇਸਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣਾ ਸਾਹ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਖਿੱਚਿਆ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਝੰਜੋੜਵੀਂ ਪਕੜ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ। ਉਸੇ ਪਲ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਤੇਜਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਧ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ - ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ (ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸੀ, ਪਰ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੇ ਸੀ) - ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਮਮੀ-ਕੇਸ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਸਾਡੀ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ, ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਢੱਕਣ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਲਾ ਚੀਰ ਚੌੜਾ ਅਤੇ ਚੌੜਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਇੰਨੀ ਨਰਮੀ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਰਕਤ ਲਗਭਗ ਅਦ੍ਰਿਸ਼ ਸੀ। ਫਿਰ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਸਾਹ ਰੋਕ ਕੇ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸੀ, ਇੱਕ ਚਿੱਟਾ ਪਤਲਾ ਹੱਥ ਖੁੱਲ੍ਹਣ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਪੇਂਟ ਕੀਤੇ ਢੱਕਣ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਧੱਕ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਫਿਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹੱਥ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚਿਹਰਾ - ਇੱਕ ਚਿਹਰਾ ਜੋ ਸਾਡੇ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਜਾਣੂ ਸੀ, ਪ੍ਰੋਫ਼ੈਸਰ ਐਂਡਰੀਅਸ ਦਾ। ਚੋਰੀ-ਛਿਪੇ ਉਹ ਮਮੀ-ਕੇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਲੂੰਬੜੀ ਆਪਣੀ ਖੱਡ ਵਿੱਚੋਂ ਚੋਰੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੋਵੇ, ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਲਗਾਤਾਰ ਖੱਬੇ ਅਤੇ ਸੱਜੇ ਘੁੰਮਦਾ ਰਿਹਾ, ਕਦਮ ਰੱਖਦਾ ਰਿਹਾ, ਫਿਰ ਰੁਕਦਾ ਰਿਹਾ, ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦਮ ਰੱਖਦਾ ਰਿਹਾ, ਸ਼ਿਲਪਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦੀ ਤਸਵੀਰ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬੇਚੈਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੰਨ ਮੋੜ ਕੇ ਸੁਣਦਾ ਰਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਆਸਰਾ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਫਿਰ ਤੋਂ ਬਹੁਤ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਹੌਲੀ ਅਤੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਕਮਰੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਡੱਬੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਉੱਥੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਚਾਬੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਝੁੰਡ ਕੱਢਿਆ, ਡੱਬੇ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਯਹੂਦੀ ਛਾਤੀ ਦੀ ਪੱਟੀ ਕੱਢੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ 'ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ, ਕਿਸੇ ਛੋਟੇ, ਚਮਕਦੇ ਔਜ਼ਾਰ ਨਾਲ ਇਸ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਸਾਡੇ ਬਿਲਕੁਲ ਹੇਠਾਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸਿਰ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਢੱਕ ਲੈਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਦੀ ਹਰਕਤ ਤੋਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਅਜੀਬ ਵਿਗਾੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਭਾਰੀ ਸਾਹ ਲੈਣ ਅਤੇ ਉਸ ਹੱਥ ਦੀ ਹਿੱਲਜੁਲ ਤੋਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਮੇਰੀ ਗੁੱਟ ਨੂੰ ਫੜੀ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਉਹ ਭਿਆਨਕ ਗੁੱਸਾ ਜੋ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਭਰ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇਸ ਭੰਨਤੋੜ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ, ਉਹੀ ਆਦਮੀ ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਪੰਦਰਵਾੜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ

ਵਿਲੱਖਣ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਸ਼ਰਧਾ ਨਾਲ ਝੁਕਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਇਸਦੀ ਪੁਰਾਤਨਤਾ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਹੁਣ ਇਸ ਘਿਨਾਉਣੇ ਅਪਮਾਨ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਸੀ, ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਸਾਡੇ ਹੇਠਾਂ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਚਿੱਟੀ ਚਮਕ ਵਿੱਚ, ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਸਲੇਟੀ ਸਿਰ ਅਤੇ ਮਰੋੜਦੀ ਕੂਹਣੀ ਵਾਲਾ ਉਹ ਹਨੇਰਾ ਚਿੱਤਰ ਸੀ। ਕਿੰਨਾ ਅਣਮਨੁੱਖੀ ਪਖੰਡ, ਉਸਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿੰਨੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਡੂੰਘਾਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਭਿਆਨਕ ਰਾਤ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਦੁਖਦਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਦੇਖਣਾ ਭਿਆਨਕ ਸੀ। ਮੈਂ ਵੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੁਣਵਾਨ ਦੀਆਂ ਤੀਬਰ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਇੰਨੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਦੇ ਇਸ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਗਾੜ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਅਤੇ ਦੇਖਣਾ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਰਾਹਤ ਦੀ ਗੱਲ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ ਨੂੰ ਖਿੱਚਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਾਂਗਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਖੋਲ੍ਹੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਘਬਰਾਹਟ ਕਿੰਨੀ ਡੂੰਘੀ ਸੀ।

"ਘਿਣਾਉਣੀ ਗੋਥ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ?"

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ।"

"ਉਹ ਖਲਨਾਇਕ ਹੈ ਜਾਂ ਪਾਗਲ - ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜਾ। ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਦੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਕਿਹੜਾ। ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਓ, ਜੈਕਸਨ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਕਾਲੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਤਹਿ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵਾਂਗੇ।"

ਉਸ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ ਜੋ ਉਸਦੇ ਕਮਰਿਆਂ ਤੋਂ ਅਜਾਇਬ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਚਾਬੀ ਨਾਲ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਇਹ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਜੁੱਤੇ ਉਤਾਰ ਕੇ, ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ। ਅਸੀਂ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਘੁੰਮਦੇ ਰਹੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵੱਡਾ ਹਾਲ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਹ ਹਨੇਰਾ ਚਿੱਤਰ ਅਜੇ ਵੀ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਕੇਸ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਉਸ ਵੱਲ ਘਿਰ ਗਏ, ਪਰ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਗਏ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ। ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਗਜ਼ ਦੂਰ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਾਲ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਦਹਿਸ਼ਤ ਦੀ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਚੀਕ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, ਅਜਾਇਬ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਭੱਜ ਗਿਆ।

"ਸਿੰਪਸਨ! ਸਿੰਪਸਨ!" ਮੋਰਟੀਮਰ ਨੇ ਗਰਜਿਆ, ਅਤੇ ਬਿਜਲੀ ਨਾਲ ਭਰੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਅਸੀਂ ਬੁੱਢੇ ਸਿਪਾਹੀ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਮੂਰਤੀ ਅਚਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਦੇਖੀ। ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਐਂਡਰੀਅਸ ਨੇ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ ਭੱਜਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸੇ ਪਲ ਅਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਿਆ।

"ਹਾਂ, ਹਾਂ, ਸੱਜਣੋ," ਉਸਨੇ ਹੂੰਝ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਆਵਾਂਗਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ, ਮਿਸਟਰ ਵਾਰਡ ਮੋਰਟੀਮਰ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ! ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"

ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਦਾ ਗੁੱਸਾ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਬੁੱਢੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਤੁਰ ਪਏ, ਹੈਰਾਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰੇਅਰ ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ, ਤਾਂ ਮੋਰਟੀਮਰ ਰੁਕ ਗਿਆ ਅਤੇ ਛਾਤੀ ਦੀ ਪੱਟੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਹੇਠਲੀ ਕਤਾਰ ਦੇ ਪੱਥਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੂਜਿਆਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਆਪਣੀ ਸੈਟਿੰਗ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਮੋੜ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੈਦੀ ਵੱਲ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਤੂੰ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈਂ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਤੂੰ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈਂ!"

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਹੈ - ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ!" ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਓ।"

"ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਬੇਨਕਾਬ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ!" ਮੋਰਟੀਮਰ ਚੀਕਿਆ। ਉਸਨੇ ਛਾਤੀ ਦੀ ਪੱਟੀ ਚੁੱਕੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਨਰਮੀ ਨਾਲ ਚੁੱਕਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਤੁਰਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲਾ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨਾਲ। ਅਸੀਂ ਮੋਰਟੀਮਰ ਦੇ ਚੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ, ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਬੁੱਢੇ ਸਿਪਾਹੀ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਮੋਰਟੀਮਰ ਦੀ ਆਰਮ-ਚੇਅਰ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਭਿਆਨਕ ਰੰਗ ਬਦਲ ਗਿਆ ਕਿ ਪਲ ਲਈ ਸਾਡੀ ਸਾਰੀ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਚਿੰਤਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈ। ਬ੍ਰਾਂਡੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਗਲਾਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਜਾਨ ਦੇ ਦਿੱਤੀ।

"ਉੱਠ, ਮੈਂ ਹੁਣ ਠੀਕ ਹਾਂ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਦਿਨ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਹੋਰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਸੁਪਨਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਸੁਪਨਾ - ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਚੋਰ ਵਜੋਂ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜੋ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਅਜਾਇਬ ਘਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਉਮੀਦ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਖਤਮ ਕਰ ਲਵਾਂ। ਇਹ ਮੇਰੀ ਆਖਰੀ ਰਾਤ ਦਾ ਕੰਮ ਹੁੰਦਾ।"

"ਤੁਸੀਂ ਅੰਦਰ ਕਿਵੇਂ ਆਏ?" ਮੋਰਟੀਮਰ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲੈ ਕੇ। ਪਰ ਵਸਤੂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਵਸਤੂ ਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਗੁੱਸੇ ਨਹੀਂ ਹੋਵੋਗੇ - ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੁੱਸੇ ਨਹੀਂ ਹੋਵੋਗੇ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਅਤੇ ਅਜਾਇਬ ਘਰ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਵੀ ਇੱਕ ਚਾਬੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਮੇਰੇ ਲਈ ਅਜਾਇਬ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦੇਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਭੀੜ ਦੇ ਗਲੀ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਲਦੀ ਅੰਦਰ ਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੰਮੀ-ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲੁਕਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਸਿੰਪਸਨ ਆਉਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਪਨਾਹ ਲੈਂਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸਨੂੰ ਆਉਂਦੇ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਆਇਆ ਸੀ।"

"ਤੁਸੀਂ ਜੋਖਮ ਲਿਆ।"

"ਮੈਨੂੰ ਕਰਨਾ ਪਇਆ."

"ਪਰ ਕਿਉਂ? ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਸੀ - ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਕਰਨ ਤੋਂ!" ਮੋਰਟੀਮਰ ਨੇ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਪਈ ਪਲੇਟ ਵੱਲ ਨਿੰਦਿਆ ਨਾਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ।

"ਮੈਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਅਤੇ ਸੋਚਿਆ, ਪਰ ਇੱਕ ਘਿਣਾਉਣੇ ਜਨਤਕ ਘੁਟਾਲੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਧੁੰਦਲਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ। ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ਯੋਗ ਕਿਉਂ ਨਾ ਲੱਗੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡਾ ਧਿਆਨ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕਾਂ।"

"ਮੈਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਗੱਲ ਸੁਣ ਲਵਾਂਗਾ," ਮੋਰਟੀਮਰ ਨੇ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਨਾ ਛੱਡਣ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਲਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਆਪਣੀ ਉਦਾਰਤਾ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿਆਂਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ ਕਰੋਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਥ ਹਨ।"

"ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ। ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ ਕਿ ਮੈਂ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਪੂਰਨ ਅਤੇ ਸਟੀਕ ਸੱਚ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਹੋ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੈਪਟਨ ਵਿਲਸਨ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ 'ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ' ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦਾ ਸਹੀ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਦੋਸਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਧੀ ਦੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਲੱਗੇਗਾ। ਉਹ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸਾਥੀਆਂ ਤੋਂ ਚਿੱਠੀਆਂ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਫਿਰ, ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਵਾਗਤਯੋਗ ਮਹਿਮਾਨ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੇਰੀ ਧੀ ਦਾ ਪਿਆਰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਜਲਦੀ ਸੋਚਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਢੰਗ ਅਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਦਾ ਇੱਕ ਸੁਹਜ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

"ਉਸਨੂੰ ਪੂਰਬੀ ਪੁਰਾਤਨ ਵਸਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਬਾਰੇ ਉਸਦਾ ਗਿਆਨ ਉਸਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਅਕਸਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮ ਬਿਤਾਉਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਾਇਬ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਮੂਨਿਆਂ ਦਾ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗਦਾ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ, ਇੱਕ ਉਤਸ਼ਾਹੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਅਜਿਹੀ ਬੇਨਤੀ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਦੌਰੇ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਐਲਿਸ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਅਸਲ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਸ਼ਾਮ ਅਜਿਹੀ ਹੁੰਦੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਨਾ ਬਿਤਾਈ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਘੰਟੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਾਇਬ ਘਰ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸ਼ਾਮ ਲਈ ਦੂਰ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਉਹ ਜੋ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਸਿਰਫ ਮੇਰੇ ਸਰਕਾਰੀ ਫਰਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਨੌਰਵੁੱਡ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕੰਮ ਲਿਖਣ ਦਾ ਵਿਹਲਾ ਸਮਾਂ ਮਿਲੇਗਾ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਸੀ।"

"ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ - ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ - ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਅਸਲੀ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਇੰਨੀ ਬੇਵਕੂਫੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਖੋਜ ਮੈਨੂੰ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦੀਆਂ ਚਿੱਠੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਮਿਲੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਜਾਅਲਸਾਜ਼ੀ ਸਨ। ਇਸ ਖੁਲਾਸੇ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਇਸ ਆਦਮੀ ਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇਸ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕੀ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਗਰੀਬ ਆਦਮੀ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਸਮਤ-ਖੋਰ ਮੈਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਫਿਰ, ਉਹ ਕਿਉਂ ਆਇਆ ਸੀ? ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਆਇਆ ਕਿ ਯੂਰਪ ਦੇ ਕੁਝ

ਸਭ ਤੋਂ ਕੀਮਤੀ ਹੀਰੇ ਮੇਰੇ ਅਧੀਨ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਚਲਾਕ ਬਹਾਨੇ ਵੀ ਯਾਦ ਆਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ ਇੱਕ ਬਦਮਾਸ਼ ਸੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੱਡੀ ਡਕੈਤੀ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਮਾਰੇ ਬਿਨਾਂ, ਜੋ ਉਸ ਬਾਰੇ ਮੋਹਿਤ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਬਣਾਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਮੇਰਾ ਯੰਤਰ ਇੱਕ ਬੇਢੰਗਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੇਰਵਿਆਂ ਲਈ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਗੁਮਨਾਮ ਪੱਤਰ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਬੇਲਮੋਰ ਸਟਰੀਟ ਤੋਂ ਨੌਰਵੁੱਡ ਜਾਣ ਦਾ ਮੇਰੇ ਇਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਦੌਰੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਿਆ, ਜਿਸਦਾ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਧੀ ਲਈ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਿਆਰ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਔਰਤ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਇੰਨੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੁਭਾਅ ਉਸ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਵੀ ਹੋ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਤੱਕ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਕਿੰਨਾ ਦੂਰ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਹੱਦ ਕਿੰਨੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦਾ ਅਸਲੀ ਕਿਰਦਾਰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਡਰਾਇੰਗ-ਰੂਮ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮੇਰੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਉੱਥੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਮਨਸੂਬਿਆਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੇਰੀ ਧੀ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੀਮਤੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੱਭ ਲਿਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਕੰਮ ਸੀ।"

"ਉਹ ਯਕੀਨਨ ਇੱਕ ਲੋਹੇ ਦਾ ਹੌਸਲਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੇਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਲਿਆ, ਪਰ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੱਕ ਗੰਭੀਰਤਾ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ। ਫਿਰ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਅਤੇ ਘੰਟੀ ਵਜਾਈ।"

"'ਮਿਸ ਐਂਡਰੀਅਸ ਨੂੰ ਇਸ ਪਾਸੇ ਕਦਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਦਿਆਲੂ ਹੋਣ ਲਈ ਕਹੋ," ਉਸਨੇ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ।

"ਮੇਰੀ ਧੀ ਅੰਦਰ ਆਈ, ਅਤੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ।"

"'ਏਲੀਜ਼,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਤੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਹੁਣੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਖਲਨਾਇਕ ਹਾਂ। ਉਹ ਹੁਣ ਉਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ।'

“ਉਹ ਚੁੱਪਚਾਪ ਖੜ੍ਹੀ ਸੁਣ ਰਹੀ ਸੀ।

"'ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

“ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਹਟਾਇਆ।

"'ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੱਚੇ ਰਹੋਗੇ, ਜਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਆਖਰੀ ਚੰਗੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿਓਗੇ ਜੋ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ?"

"'ਜੌਨ,' ਉਹ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਚੀਕੀ। 'ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡਾਂਗੀ! ਕਦੇ ਨਹੀਂ, ਕਦੇ ਨਹੀਂ, ਜੇਕਰ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇ।"

"ਵਿਅਰਥ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਬੇਕਾਰ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਆਦਮੀ ਵਿੱਚ ਬੱਝੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਧੀ, ਸੱਜਣੋ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਬਚਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਬੇਵੱਸ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੇਰੀ ਬੇਵੱਸੀ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਛੂਹ ਰਹੀ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰੀ ਮੁਸੀਬਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ।"

"'ਇਹ ਓਨਾ ਮਾੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਿੰਨਾ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ, ਸਰ,' ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਂਤ, ਅਟੱਲ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। 'ਮੈਂ ਏਲੀਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮੇਰੇ ਵਰਗਾ ਰਿਕਾਰਡ ਹੈ। ਇਹ ਕੱਲ੍ਹ ਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋਣਾ ਪਵੇ। ਮੈਂ ਇਸ ਲਈ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਮਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜੋ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।"

"ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਗੱਲ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤੀ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਗੱਤੇ ਦਾ ਡੱਬਾ ਕੱਢਿਆ।"

"'ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। 'ਇਹ, ਐਲਿਸ, ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮੁਕਤੀਦਾਇਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਫਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ, ਸਰ, ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੇ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਸਨ। ਅਜਿਹੇ ਉੱਦਮਾਂ ਦਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਹਜ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਨਾਮ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜੋਖਮ 'ਤੇ ਵੀ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਯਹੂਦੀ ਪੁਜਾਰੀ ਦੇ ਉਹ ਮਸ਼ਹੂਰ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਪੱਥਰ ਮੇਰੀ ਹਿੰਮਤ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਚਤੁਰਾਈ ਲਈ ਇੱਕ ਚੁਣੌਤੀ ਸਨ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ।'

"'ਮੈਂ ਵੀ ਇਹੀ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਸੀ।"

"'ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਤੁਸੀਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਸੀ।'

"'ਅਤੇ ਉਹ ਕੀ ਹੈ?"

"'ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਮਿਲ ਗਏ। ਉਹ ਇਸ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਹਨ।"

"ਉਸਨੇ ਡੱਬਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਕੋਨੇ 'ਤੇ ਪਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਵੱਲ ਝੁਕਾਇਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਮੇਰੇ ਵਾਲ ਉੱਗ ਪਏ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਮਾਸ ਠੰਡਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਉੱਥੇ ਬਾਰਾਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵਰਗਾਕਾਰ ਪੱਥਰ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਰਹੱਸਮਈ ਅੱਖਰ ਉੱਕਰੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਉਰੀਮ ਅਤੇ ਥੁੰਮੀਮ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਸਨ।"

"'ਭਲਾ ਰੱਬਾ!' ਮੈਂ ਰੋਇਆ। 'ਤੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਬਚ ਗਿਆ?'

"'ਬਾਰਾਂ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਬਦਲ ਦੁਆਰਾ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਆਰਡਰ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਲੀ ਦੀ ਇੰਨੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਨਕਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਖੋਜਣ ਲਈ ਅੱਖ ਨੂੰ ਟਾਲਦਾ ਹਾਂ।"

"'ਫਿਰ ਮੌਜੂਦਾ ਪੱਥਰ ਨਕਲੀ ਹਨ?' ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ।"

"'ਉਹ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਤੋਂ ਹਨ।'"

"ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹੇ, ਮੇਰੀ ਧੀ ਭਾਵੁਕ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਆਦਮੀ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜੀ ਹੋਈ ਸੀ।

"'ਤੁੰ ਦੇਖਦਾ ਹੈਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹਾਂ, ਐਲਿਸ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।"
"'ਮੈਂ ਦੇਖਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਛਤਾਵਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"'ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ! ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪੱਥਰ ਛੱਡਦਾ ਹਾਂ, ਸਰ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ ਪਸੰਦ ਹੈ ਉਹ ਕਰੋ। ਪਰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੋ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਇਕਲੌਤੀ ਧੀ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਸੁਣੋਗੇ, ਐਲਿਸ। ਇਹ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਮਲ ਦਿਲ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਦਰਦ ਦੇਵਾਂਗਾ,' ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਕਮਰੇ ਅਤੇ ਘਰ ਦੋਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ।
"ਮੇਰੀ ਸਥਿਤੀ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੀਮਤੀ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਘੋਟਾਲੇ ਅਤੇ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਦੇ ਕਿਵੇਂ ਵਾਪਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ? ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਧੀ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਸੋਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰ ਸਕਾਂਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦਿਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸਦਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਇੰਨਾ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨਾ ਕਿੰਨਾ ਕੁ ਸਹੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਵੇਂ ਬੇਨਕਾਬ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ - ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਕਾਬ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਕੁ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ? ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਅਤੇ ਸੋਚਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਤਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰਿਆ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ, ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਰਸਤਾ ਹੋਵੇਗਾ।"
"ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪੱਥਰਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਿਆਣਾ ਬਣਾਏ। ਆਪਣੀਆਂ ਚਾਬੀਆਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਅਜਾਇਬ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਸਿੰਪਸਨ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਘੰਟੇ ਅਤੇ ਤਰੀਕੇ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣੂ ਸਨ। ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਭਰੋਸੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਲੈਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ - ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ - ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਕੁਝ ਰਾਤਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਉਣ-ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਕੁਝ ਰਾਤਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੱਥ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸੇ ਰਾਤ ਹਾਰਡਿੰਗ ਸਟਰੀਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਮਰਾ ਲਿਆ, ਇਹ ਸੂਚਿਤ ਕਰਕੇ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰੈਸਮੈਨ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਤੱਕ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਉਸ ਰਾਤ ਮੈਂ ਅਜਾਇਬ ਘਰ ਵਿੱਚ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਚਾਰ ਪੱਥਰ ਬਦਲ ਦਿੱਤੇ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਵਾਲਾ ਕੰਮ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਲੈ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਸਿੰਪਸਨ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸਦੇ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਮੀ-ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲੁਕਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਸੋਨੇ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਕੁਝ ਗਿਆਨ ਸੀ, ਪਰ ਚੋਰ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਘੱਟ ਹੁਨਰਮੰਦ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸੈਟਿੰਗ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਫਰਕ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਰੁੱਖਾ ਅਤੇ ਬੇਢੰਗਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਪਲੇਟ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਜਾਂ ਸੈਟਿੰਗ ਦੀ ਖੁਰਦਰੀ ਨਾ ਦੇਖੀ ਜਾਵੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਅਗਲੀ ਰਾਤ ਮੈਂ ਚਾਰ ਹੋਰ ਪੱਥਰ ਬਦਲ ਦਿੱਤੇ। ਅਤੇ ਅੱਜ ਰਾਤ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੰਦਭਾਗੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾ ਹੁੰਦੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਕੁਝ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਲੁਕਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਸੱਜਣੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਹਮਦਰਦੀ ਦੀ

ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵਧੇ ਜਾਂ ਨਾ। ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ, ਮੇਰੀ ਧੀ ਦਾ ਭਵਿੱਖ, ਇਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਦੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ, ਸਭ ਤੁਹਾਡੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

"ਇਹ ਹੈ," ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅੰਤ ਚੰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਇਕਦਮ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਾਹਰ ਸੁਨਿਆਰੇ ਦੁਆਰਾ ਢਿੱਲੀ ਸੈਟਿੰਗਾਂ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਖ਼ਤਰਾ ਲੰਘ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਲਈ, ਮੰਦਰ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਰੀਮ ਅਤੇ ਥੁਮਿਮ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਹੈ, ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਐਂਡਰੀਅਸ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸੰਭਾਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।"

ਇਸ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਫੁੱਟਨੋਟ। ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਐਲਿਸ ਐਂਡਰੀਅਸ ਦਾ ਵਿਆਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਹੋ ਗਿਆ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ, ਜੇ ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬੇਪਰਵਾਹੀ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਪਸੰਦ ਆਵੇਗਾ ਜਿਸਨੂੰ ਹੁਣ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਯੋਗ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਸਨਮਾਨ ਉਸਦਾ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਕੋਮਲ ਕੁੜੀ ਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਖਿੱਚ ਲਿਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਹਨੇਰੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਦੂਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।